

2 400 48 MADE IN SPAIN

R. 2903

COMMUNIVM OPINIONVM SYNTAGMA.

SIVE,

RECEPTARVM I. V. SENTENTIARVM:

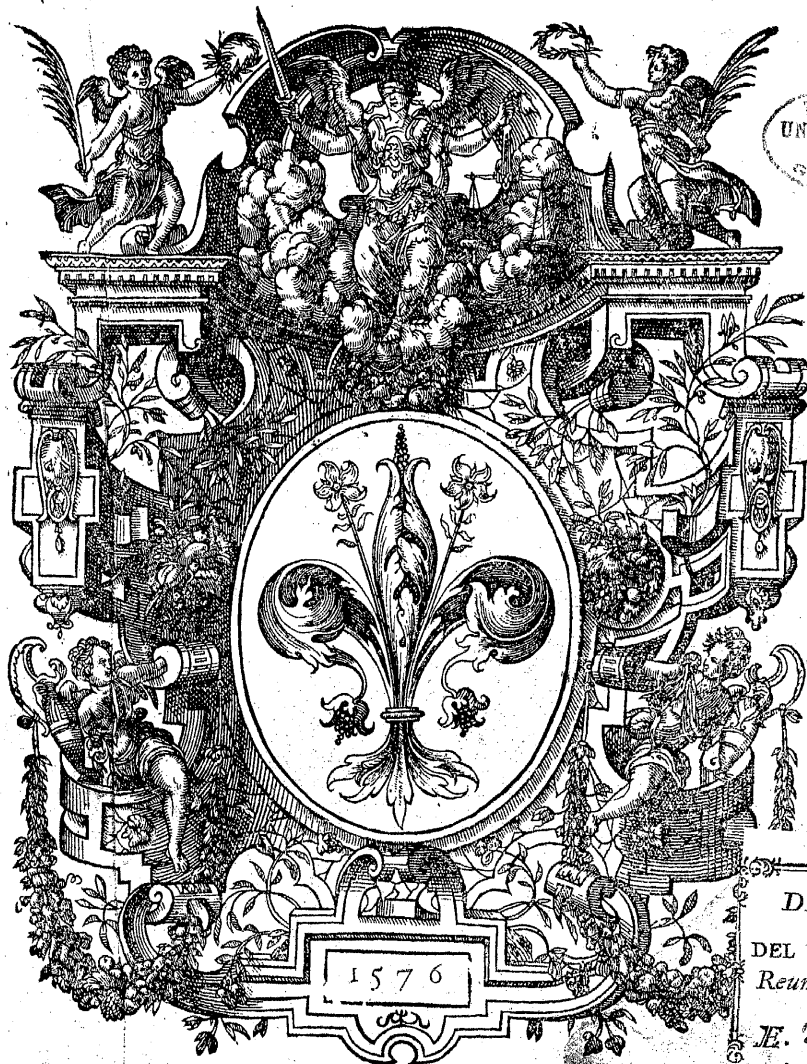
*In quibus varia Prudentum selecta Responsa, pulcherrimâq; Iuris Quaestiones, quae hactenus spar-
sim apud diuersos auctores legebantur; ex vsuq; sunt communi, digestae,
decentiq; ordine collocatae habentur,*

Nunc primum tres in Tomos diuisum, summo studio, maximâque diligentia ad auctum &
illustratum, vt iuris studioso nihil desiderari possit.

*Iurisconsultorum autem nomina, à quibus totum hoc opus decerptum, quidque unoquoque
Tomo contineatur, sequens pagina docebit.*

Cum Indice rerum atque verborum copiosissimo.

del Colegio M^o 1 TOMVS PRIMVS.

UNIVERSITATIS
SALAMANCAE

DE LA LIBRERIA
 DEL REAL COLEGIO MAYOR
 Reunido de Santa Cruz, y
 Santa Catalina.
 E. 2^a C. 4^a N. 6.

LUGDVNI,
SVMP TIBVS PHILIPPI TINGHI FLORENTINI
Cum Priuilegio.

IVRISCONSULTORVM NOMINA,
E QUORVM SCRIPTIS HÆ COMMVNES
OPINIONES, RECEPTÆQVE SENTEN-
TIÆ DECERPTÆ SVNT.

Et Tomo Primo quidem, hi:

Franciscus Viuius ab Aquila Perusinus.
Ioannes Baptista Villalobos Tolletanus.
Ioannes Fichardus.
Franciscus Turzanus ab Incisa.
Ioannes Bellonus Tolozanus.
Emanuel Zoares à Ribeira.
Matthæus Gribaldus Mopha.
Franciscus Riuus.
P. Fichardus Clarom.
Iodocus Damhouderius Brugensis.
Erasmus Musculus Haurientis.

Benedictus de Capra.
Iulius Clarus.

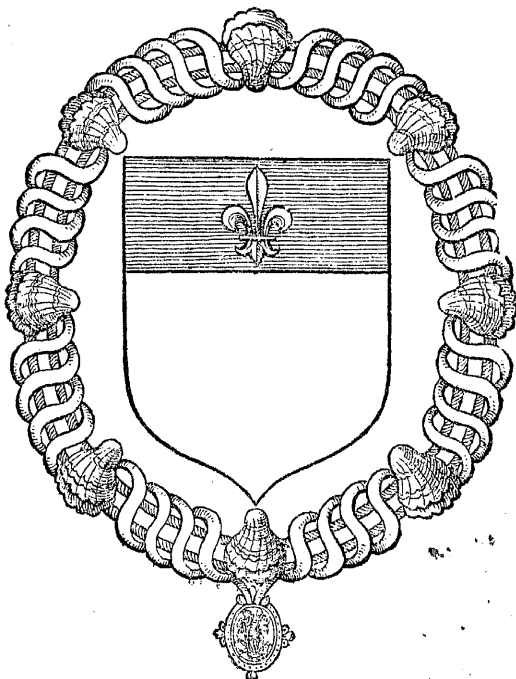
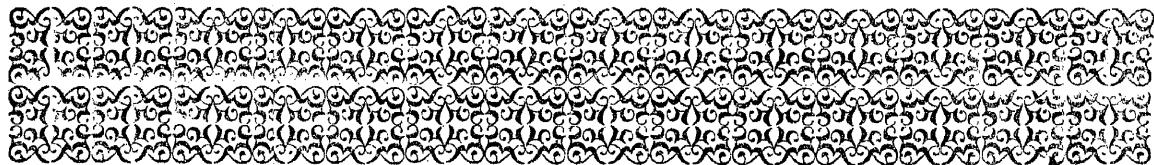
Tomo Secundo, hi:

Antonius Gabrilius.
Hippolytus Boncossa.

Tomo Tetio, hi:

Laurentius Kirchovus Megalopolitanus.
Michaël Grassus Pomeanus.
Iaffred. Lanfrancus Babus.
Antonius Maria Coraius.

Quarum omnium opinionum generalem habes Indicem hoc postremo Tomo, exceptis illis communibus Doctorum I V R. V. criminalibus opinionibus ab Hippolyto Bonacossa nunc primum in lucem editis: cuius quidem libri, quoniam in manus nostras hæc editio pene perfecta venit, quæ in eo continentur, generali illa Indice comprehensa non fuere, cum tamen ordine sit alphabetico constructus, & Indicis speciem omnino gerat, materiæ Synopsin separatim edere, superuacuum esse censuimus.

CLARISSIMO VIRO, ET PERILLVSTRIMICHAELI ANTONIO

SALVTIO, MANTÆ DOMINO, APVD CHRISTIANISSIMVM REGEM
amplissimi ordinis equiti, Legionariorum trans Alpes Gallorum Tribuno,
arcisque Lugdunensis, & trecentorum inibi leuis ar-
maturæ militum Regio Præfecto, Phi-
lippus Tinghius S. P. D.

LITE R alias artes omnes, quæ maioribus nostris incognitæ, patrum
nostrorum memoria inuentæ, ac perfectæ à nobis absolutæq; sunt, una esse
præclarissima existimatur, Librorum excudendorum ars. Siue enim quis
spectare velit, quæ cõmoda, atque vsus sint per eam unam hominibus im-
portata: siue quam facile suum munus, quamq; eleganter, venustæque con-
ficiat: cum eo ipso perfungendo munere, maxime vita hominum excolenda
consulat, atque ad honestatem instituenda: facile fateatur, aut nullam
aliam, aut hanc unam esse inter ceteras principi loco constituendam. Ac
nunc quidem alia omitto, quæ tamen magna sunt, et præclara, quot, quan-
tæque inde adiumenta hominibus ad honesta studia suppeditentur: quam est illud admirabile, id, quod
agere tria hominum millia, quorum assidua opera dies noctesque describendo sit, atque adeo horride, im-
perite, inelegantèrque conficiant, unius horæ spatio ab uno, aut altero, tam apte, decore, ornate, absolute
prestari? Quod utinam venisset in mentem nostris maioribus excogitare, quo tempore cum alia provin-
cia omnes Europa, Africa, Asia, tum Græcia, atque Italia refertissima scriptis doctissimorum homi-
num fuerunt: non tantam nunc eorum factam iacturam docti homines quererentur: non ex Ptolemai
bibliotheca Alexandria ita olim celebri, & clara, non ex Eumenis Pergami, inter quos tanta laudis
amulatio insignis ad posteritatem fuit, non ex Pollionis Roma, ex totius orbis terra manubiis confectæ,
non ex Polluce, Laërtio, Athenæo, Plutarcho, aliisq; qui sunt tanquam veterum scriptorum nomencla-

tores habendi, innumerablem Librorum vim, quorum tanti nobis iactura sit, nequidquam desiderarent: fecisset enim copia, cum per hanc artem maximus, atque uberrimus eorum proventus esset, ut aduersus vim omnem vetustatis, aduersus bella, & quae illa mala consequuntur, populationes, incendia, euersiones urbium, integri ad nostram aetatem peruenirent. Litera autem quantum semper hominibus conduxerint, ad vitam recte, & laudabiliter agendam, cum alia permulta, tum hoc in primis cuitis potest argumento esse, barbarorum hominum mores, atque instituta, qui literarum usum non nouerunt, si cum hac humanitate, et uita elegantia, quam inter nos colimus, conferantur, etiam si non desint inter nos impij & nefarij homines permulti, qui scelere, immanitate, morum foeditate, & turpitudine contaminare eandem, perderéque conentur) non hominum, sed ferarum uideri. Sed ex omni ingenuarum artium numero, quae literis exculta, ac perpolitae hominibus ad uiuendum necessaria habentur, magno sapientium hominum consensu est iuris prudentia, maxime illis necessaria existimanda. Hac enim una ciuilia officia, pax, concordia stat: hac libertas, uita securitas, salus, hac priuatorum iura, sacra, religiones continentur. Qua de re tanta cum id, quod fuit necesse, & à veteribus olim multa, uiris sapientissimis, quorum nonnulla ad nostram aetatem monumenta exstant, & post uersum Romanum Imperium, à nostris maioribus scripta docte, uarie, copiose sint, quae penè, nondum hac arte inuenta, obsoleuerunt, opportunè nos quidem hac parte reipublica labenti attulimus manum, atque è tenebris iuris prudentium scriptis in lucem uindicandis operam impendimus, magno illis semper subsidio, ni fallimur, aduersus obliuionem hominum, atque interitum futuram. Quod nostrum studium non desperamus, cum alijs permultis, quibus exploratum est, tum tibi, uir clarissime, probat uniri, cuius nominis inscriptione non dissimulas, quae tui animi moderatio est, non magis aut ea, quae iam edidimus, aut quae nunc sumus edituri, quam te ipsum augeri plurimum, atque honestari. Sunt autem haec Jurisconsultorum omnium, quorum nomina hoc tempore, clara habentur, Communes opiniones de rebus maximis in Iure Ciuili, & Pontificio controuersis, quae cum assiduè penè conuictis à nobis effugitarent studiosi homines huius facultatis tam praeclearae, quibus id muneris saepe polliciti essemus, haud pessi sumus, amplius ab illis nostrum hoc officium desiderari. Legebantur quidem antea à multis, sed ita tamen legebantur, ut neque in certa capita, quasi Locos communes, digesta, tanquam sub aspectum, iubiicerentur, & parum emendata, ac tuta ab errorum insignium labe, non magno iis adiuuamento essent, quibus maxime prospectum, consultumque uellemus. Et si autem alijs in omnibus facultatibus, quaecunque scribuntur, quo faciliora intellectu sint, debent certa uia, ac ratione tradi, tum in Iure Ciuili hoc maxime agendum: in quo qui uersantur, raro admodum, si uelint suis ciuibus esse uisui, licet otiosi esse. Nunc cum illud praestitisse uidemur cumulate, tum hoc etiam egimus, ut ad hanc rationem, quam maxime tanta res postulare uidebatur, additamentum quoddam accederet, cura maior quaedam, atque exactior, ea ipsa scripta emendatiora in lucem emittendi. Quod quidem quam nobis contigeri, uoluimus certè, atque enixè contendimus, uiderint alij: tu interim, clarissime uir, ac tuo merito maxime nobis obseruande, et colende, nostro hoc munere fruiere, quod tibi iam semel nostra in te uoluntatis, & studij desponsum monumentum, ita absoluiimus, ut neque illud tamen tua in nos meriti aequare, neque satis nostram in te uoluntatem declarare fateamur.

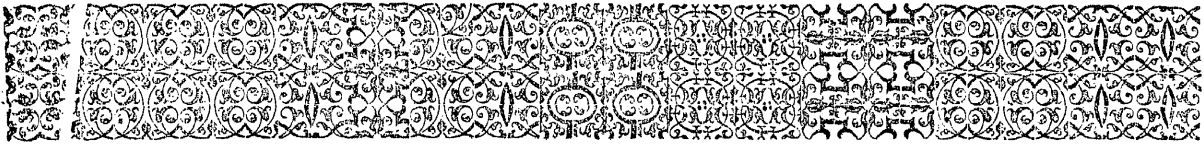
Vale, & nos ut soles ama.

Extrait du Priuilege.

PAR GRACE & Priuilege du Roy, est outroyé à Philippe Tinghi, marchand Florentin, d'imprimer, vendre, & distribuer, Communes opinions: siue, Recepta Iuris vtriusque Sententiae, &c. reduites en trois Volumes, & à présent augmentées outre les precedentes impressions. Et ce pour le temps & terme de six ans. Auec defences & inhibitions à tous Imprimeurs, Libraires, Marchans, & autres personnes quelconques de imprimer, ou faire imprimer, vendre ou distribuer desdits Liures dans les pais & terres de sa Magesté, sinon de ceux qui seront imprimez du consentement, & permission, dudit Tinghi, sur les peines contenues es lettres patentes dudit Seigneur, Données à Paris, & signées

Par le Roy & vostre relation.

M. re.

COMMVNIVM OPINIONVM SIVE SENTENTIARVM RE- CEPTARVM LIBER

PRIMVS.

A

ABAS solus potest hereditatem vel legatum monacho delatum absque eius consensu repudiare, secundum Cyn. & Iacob. de Aret. in l. Deo nobis. C. de episcop. & cleric. Bart. in l. tutor. in fin. ff. de bonor. poss. Bald. in l. j. in x. quæst. C. qui admit. Paul. Castren. & Alexand. num. 2. in l. legatum seruo. ff. de legat. j. & Canozistas omnes in cap. in præsentia. de probation.

quia Monachus ipse per se non dicitur habere velle, neque nolle. cap. si religiosus. de elect. in vj. sed omne suum velle dependet à velle Abbatis cum monachus proficendo, sicut propriis renuntiauit, ita voluntati suæ renuntiasse censetur, vouendo illa tria substantia regula. cap. nullam x. viij. quæst. ij. Et opinionem istam asseuerat esse magis communem Alexand. in dicta l. legatum seruo, num. . & in l. j. num. 24. ff. de vulgar. & pupil. substit. numero 24. & veritatem dicit Pomates in additio. ad Bart. in d. l. tutor. & Augustinus Beroius in cap. Raynutius. numero 384. de testam. Contrariam vero partem, videlicet, quod monachus in acquirendo, magis seruo quam filio æquiparetur, cuius certè factum omnino requiritur, & domino præiudicare possit, tenuerunt omnes Legistæ & Innoc. in cap. cum olim. de priuil. Spec. in tit. de statu mona. §. i. versic. viij. queritur. Bartol. in l. cum heredes. in prin. ff. de acquir. posses. Bald. & Rom. in l. j. C. qui admitti. Angel. in l. Papinianus, in prin. ff. de acquir. hered. Bart. & Bald. & Fulgos. in l. fin. in princip. C. de bonis quæ liber. & Rom. in l. is qui heres. in fi. ff. de acquir. heredit. & ita tenent cæteri Legistæ magis communiter in locis præcitatis, & istam esse magis communem sententiam Legistarum facit mentionem Beroius in d. cap. Raynutius. num. 283. circa medium, & num. sequen. circa fin. Sed, ommissa omni disputatione, prima opinio videtur verior, communior, & tutior in actu practico, quam legendo, consulendoque sequutus est Beroius, vt ipse censuit in d. cap. in præsentia, num. 15. & in dicto ca. Raynutius. Et ista communis ita amplexa interpretatur vtiliter non habere locum in Prælato qui hereditatem, seu legatum ecclesiæ delatum repudiare nullo pacto potest absque capituli consensu, quia huiusmodi repudiatio dicitur esse alienatio, secundum Bald. in l. puillorum. C. de repub. hered. & in l. contra §. j. ff. de pact. Paul. de Cast. in d. l. legatum seruo. Anchar. & Imol. in c. j. de rebus eccles. non alien. & alios relatos per Alexand. in d. l. legatum seruo. vbi supponit istorum opinionem esse magis communem contra Federic. de Senis, consilio nono contrarium asseuerantem, F. Viuius.

ABSENS causa reipublicæ restituitur ad appellandum. Franc. de Aret. 40 cons. clx. num. 7. communem dicit. Io. Bapt. Villalobos.

ADDITIO. I. Fich. Ratio est, quia absens ex causa probabili, voluntariè non dicitur absens. Rebus. in trac. de priuileg. schol. Priuileg. lxxvij. numero secundo, & ob tale impedimentum non currit tempus, glof. in verb. post dationem. clem. sæpe §. & quia. de verborum signific. Vulcur. in l. si finita. §. Iulianus. numero 88. ff. de damn. infect. Si verò partim causa Reipublicæ, partimque ex sua causa propria fuerit absens. considerabitur quod principaliter obseruabat, per l. si quis nec causam. ff. si certum petatur, & in terminis Ias. in l. non solum. §. si cum iure, numero secundo. ff. de no. oper. nun. glof. in verb. negotij. in l. non verè. ff. ex quib. caus. maior. & Tiraq. de retract. munic. §. xxx. in glof. j. numero sexto Si autem dubium fuerit, præsumitur suum principale motiuum fuisse pro suo facto priuato, vt nota. Bald. in ca. dilecti. num. 4. de appell. Vnde voluntaria absentia dicitur, quæ restitutionem impedire videtur, Paris in consil. xcix. Adrian. num. 1. & sequen. vol. iij. & text. in l. & qui data. ff. ex quib. cau. maior. Sed an & quando & quomodo absentia excuset, & quæ sit causa ad restituend. & an absentia vel præsentia præsumatur, & quando incipiat currere tempus, per Bero. in cap. j. vbi per plures. num. 1. de in integr. restit. Tiraquel. in eod. trac. §. xxxv. in glof. iij. num. 1. & an semper restitutio executionem impediatis, aliqua per M. Ant. Bardum Senen. in Tract. de tempore vtili & continuo, in cap. v. num. 1. & 2.

Concordat cum hac l. communi, l. x. tit. xxij. parte iij. & cum hac l. & cum communi concordat l. fi. C. de restitut. milit. quæ videtur limitari per l. is qui reipublicæ causa. ff. ex quib. cau. maior. cum absens dimisit Commun. opin. tom. 1.

procuratorem, qui illum indefensum reliquit: quia tunc non restituitur, quod planè est contra tex. in l. sed et si per Prætozem. §. hæc clausula. ff. eo. quas leges cõcordat gl. dicens l. is, qui habere locum, quando procurator est soluendo, alteram autè cum non sit soluendo, quam solutione Ioan. Mau. in tract. de restit. in integ. c. cclij. repellit. Et concludit, quod si absens dimisit procuratorem idoneum, qui non appellauit, restituitur, si autem non erat idoneus non restituitur: quas solutiones nostra cõmunis opinio & Aret. non tenent. Alia dicunt indistinctè restitui, & ultra id videtur innuere, quod si dimisit procuratorem, non sit necessaria restitutio: sed oportet appellare intra decem dies post aduentum, vt aliquid ob rem publicam tribuatur, cum generaliter dominus qui propter negligentiã procuratoris fuit grauatus in non appellando, si procurator est non soluendo, restituitur, vt appeller secundum gl. Bar. in l. j. §. si. in verb. audia- tur. ff. quando appel. & Fulgos. in l. vnic. §. si procurator. ff. si quis ius dic. non obtempe. & Salic. in authen. hodie. C. de appellat. quos refert Ias. in dicto §. si procurator, numero 13. vbi ponit regul. & limit. Et nota omnes istas opiniones vsque ad nume. 8. pro intellectu dicta l. x. & l. xvij. titulo xxix. parte. iij. & vj. Ioan. Mau. à cap. cccxxij. vsque ad cap. cclij. pro intellectu dictarum legum.

Effectus istius restitutionis operatur, quod subducatur de medio tempus absentia, vel impedimenti, Franc. Balb. de præscript. par. vj. quæst. j. casu xxij. num. 26. communem dicit.

Restitutio autem ista debet peti intra quadriennium, & terminari. l. superuacua. C. de tempo. in integr. restit. & currit à tempore læsionis completa, completa maiori ætate, vel postquam cessauit impedimentum, & sic, finita præscriptione, ante tamen non currit quadriennium. Balbus ibi, num. 27. communem dicit.

Quadriennium autem licet sit assignatum ad petendam restitutionem post completam læsionem: tamen si læsio sit per minus tempus, restitutio est postulanda, post lapsum illius temporis: vt sunt x. dies ad appellandum, intra illud tempus debet peti: vel si per vnum diem fuerit impeditus causa reipublicæ, restitutio est petenda intra illum diem, Balbus in d. q. j. num. 28. communem dicit.

Tempus istud quadriennij licet sit in prosecutione continuum: tamen à principio est vile, & sic non currit nisi à tempore scientiæ, vel potentie petitionis, Balbus tract. de præscrip. in vj. par. q. j. casu. xxij. num. 28. in fine, communem dicit. I. B. Villalob.

ADDITIO. Quia ergo quadriennium non currit nisi à die scientiæ, vt dicit etiam Ang. in l. à sententia §. si quis. num. 1. ff. de appell. ideo dicitur vile à principio, & ex post facto continuum, quam opinionem secutus fuit M. Ant. Bardus. in tract. de temp. vti & contin. in capitulo iij. Sub. vij. licet aliqui etiam teneant quod probabiliter ignoras poterit petere restitutionem, etiam post centum annos, quod videtur mirabile, vt ibi per eum. I. Fich.

Fallit in ecclesia, quia semper tempus est vniforme: id est quadriennium, licet læsio sit minoris temporis. Idem ibi eodem numero 28. in fine, communem dicit.

Tempus intra quod causa restitutionis est terminanda, semper est vniforme: id est, quadriennium à die petita restitutionis, Idem numero 28. communem dicit.

Nota quod absentibus causa reipublicæ non ita fauetur, sicut minoribus: quia minores restituuntur ad integram causam, absentes autem solum ad appellandum: Tiraquel. de vtroque retract. lignagier. §. xxxv. glof. iij. num. 46. communem dicit. Io. Bapt. Villalo.

ADDITIO. Distinguas, Aut absens defensus fuit, & vera est dicta opinio communis, Ias. in l. cum quidam. numero 9. circa med. ff. de acquir. hered. aut non defensus, quo casu & ad appellandum, & ad totam causam restituitur, stante probabili impedimento, & acquitate. Ias. in l. non quocunque. §. si ex bonis. numero 8. 9. & 10. ff. de legatis j. Abb. in cap. ex ratione. num. 1. & 9. de Appel. Alber. in Dictio. in verb. Absens, ibi. Adde quod absens causa reipublicæ si non fuit defensus, restituitur ad totam causam, ac etiam in aliis, prout de anno in iure protomij. absenti concessio, cum tempus non currat, nisi à die scientiæ: Iac. Noucl. in Tract. iur. protomis. in §. vij. & numero tertio, & aliis casibus

saltem

saltem per clausulam generalent, si qua mihi iusta causa, &c. vt toto titulo. C. de tempor. in integr. restit. cum titulo sequenti, & ibi Scrib. & titu. ff. quibus ex causis maior.

Nota tamen quod licet in hoc magis fauetur minoribus absentibus, tamen milites absentes causa reipublice, restituuntur ipso iure: minores autem subueniuntur petitione restitutionis. Bartol. & alij in l. prima C. de iur. & fac. ignot. & Ias. consilio clxx. volumine secundo, quod etiam facit pro intellectu d. lxx. & xvij. de d. Ias. meminit Tiraq. in d. §. xxxv. glos. in numero 10. Io. B. Fich.

18) Amplia istam communem, quod in tantum est vera: quod est eorum longissima prescriptio: nihilominus competit restitutio infra quadriennium. Tiraq. ibi numero 47. communem dicit: de hoc vide in verbo restitutio, infra. Io. B. Villalob.

Absens quando potest condemnari secundum formam statuti in causa criminali, potest procurator interuenire. Angel. in l. penult. §. ad crimen, ff. de pub. iud. fallen; ix. communem dicit, quem refert Augustinus in additio. ad Angel. de malefic. in verbo, qui iudex videns quod inquisitus, in addit. incipienti, tamen in hac materia. Sed Alex. consilio cxvj. volum. iij. magis communem dicit contrariam, quod non potest admitti. Io. B. Villalob.

Vt autem possimus deuenire ad aliquem intellectum legis regni, nota quod absens de iure ciuili non potest condemnari. l. absentes, ff. de p. con. & l. absentes. C. de accusat. pena idque maiori relegatione: exceptis tribus casibus: primus, faciens aliquem spadonem l. Cornelia; §. lege constitutum. ff. ad leg. Corn. de sic. Secundus, repertus in venali perfidia apparitur, in l. ne diu. C. de p. con. Tertius, in crimine laesae maiestatis, per constitutionem Henrici, quos refert Hippolytus in l. Cornelia. §. constitutum. numero 7. & Capol. in consil. xl. numero 8. in crimine. Et in istis verificatur nostra communitas, vt per Hippolyt. in d. §. constitutum. & Capol. in consil. xlix. Ex quibus stante l. ix. titu. iij. l. iij. ordin. & l. iij. tit. xvij. lib. viii. & pragma. si. Complutensi de iure Regio, cum per praedictas leges absens de quocumque crimine potest condemnari, etiam si pena sit capitalis, videtur quod indistincte in omni causa criminali intentata contra absentem, potest interuenire procurator. Sed contrarium tene per l. vij. tit. ix. par. i. j. ibi, et misit per suam persona: relata in d. prag. ccj. cap. penult. Compluten. vbi innuitur in causa criminali non posse interuenire procuratorem pro absente: bene tamen interuenit excusator proponens causas absentiae: vt habetur in d. l. vij. ibi, no venire en su persona delante el Juzgado, a estar a derecho no em-

biare o mostrar eñusa derecha por que no pudo venir. de quo per Angel. de malefic. in verbo, iudex videns quod inquisiti. ver. quare an talis ban-nitus. & hic ad excusandam absentiam vel contumaciam. l. penult. in fi. ff. de publi. iudic. l. j. ff. an per all. cau. app. de quo per Bart. in consil. 100. & vi. Corn. consil. fin. l. iij. & consil. cxvij. l. iij. & Dec. consil. ccccxxix. & nota text. in l. seruum quoque. §. publicè de procur. ff. quod quilibet non tanquam procurator, sed tanquam quilibet potest interuenire ad defendendum absentem, vel eius innocentiam. & istum text. ad hoc not. & sic illum intelligit Caro. Molin. in addit. ad Alexand. consil. cxvj. volum. ij. in versic. procurator. Ex quibus dantur duae differentiae, interius commune, & regni, in d. l. l. prima, quod absens in causis criminalibus, etiam maioribus relegatione, condemnatur. Secunda, quod non admittitur procurator, licet in hoc sit conformis legi communi, vt per Alex. in d. consil. cxvj. Erit etiam tertia, quod contumax fictus aequè punitur sicut verus, ibi faciendum, pragonat en aquel lugar do solia morar el emplazado, y si morada no le allaren deue ser pragonado alli do el hienro. §. hix. Pro qua est notandum, quod lata sententia non valet contra absentem non verum contumacem, vt quia non fuit inuentus personaliter. Lea, quæ C. quomodo & quando iudex, quia vera contumacia non dicitur, etsi facta sit citatio ad domum, vel in valis ecclesie, nisi probetur notitia citationis, secundum Angel. in l. j. §. biduum. ff. quando appel. sit & per Ioan. de Ro. decisio. xlviij. in noyis, quia etiam si citatus ad domum, praesumatur sciuisse citationem, secundum glos. in l. si legibus. in verbo probatum. C. de epis. audi. non tamen dicitur verus contumax. Imo. in c. fi. de eo qui mittitur in possess. & Felin. in cap. cum sit Romana. de appell. quia fictiones non habent locum, quando agitur de incurtendi pena. Ioan. Andr. in cap. cognoscetes. de constitut. & Iafredus decis. iij. Quarta, quia cum secundum opinionem Doct. licet verus contumax non possit appellare: fictus tamen appellat, secundum glos. communiter approbatam in clement. vnic. de dol. & contum. per Imol. ibi, de quo per Bart. in l. fin. C. de in integr. restit. & Bald. in l. cum non eo die. C. quando prouoc. non est necel. & glos. in l. j. C. quorum appell. non reci. & Bart. in l. post. edictum. §. fin. ff. de iudic. & in l. properandum. §. & si quidem. C. od. tit. & Inuoc. in cap. j. vel ita non contesta. & glos. in cap. non soluim de appellat. in vj. & Ang. in §. iustit. de oblig. quæ ex delict. l. teun. & Ioan. de Imol. in consil. cxvj. De iure autem regio fictus contumax, de quibus in d. l. non appellat: quia in d. his legibus contumax habetur pro confesso: quæ verba secundum Petr. de Anebara, in repet. cap. de constit. & Bart. in l. omnes populi. ff. de iustit. & iure. & Imol. in l. insulam. ff. de verb. oblig. & Alexand. & Aretin. in cap. si clerici. de iudic. num. 19. post Bart. in l. obseruare. quo appellat. non recip. C. important.

60) Nota tamen quod licet in hoc magis fauetur minoribus absentibus, tamen milites absentes causa reipublice, restituuntur ipso iure: minores autem subueniuntur petitione restitutionis. Bartol. & alij in l. prima C. de iur. & fac. ignot. & Ias. consilio clxx. volumine secundo, quod etiam facit pro intellectu d. lxx. & xvij. de d. Ias. meminit Tiraq. in d. §. xxxv. glos. in numero 10. Io. B. Fich.

60) Nota tamen quod licet in hoc magis fauetur minoribus absentibus, tamen milites absentes causa reipublice, restituuntur ipso iure: minores autem subueniuntur petitione restitutionis. Bartol. & alij in l. prima C. de iur. & fac. ignot. & Ias. consilio clxx. volumine secundo, quod etiam facit pro intellectu d. lxx. & xvij. de d. Ias. meminit Tiraq. in d. §. xxxv. glos. in numero 10. Io. B. Fich.

60) Nota tamen quod licet in hoc magis fauetur minoribus absentibus, tamen milites absentes causa reipublice, restituuntur ipso iure: minores autem subueniuntur petitione restitutionis. Bartol. & alij in l. prima C. de iur. & fac. ignot. & Ias. consilio clxx. volumine secundo, quod etiam facit pro intellectu d. lxx. & xvij. de d. Ias. meminit Tiraq. in d. §. xxxv. glos. in numero 10. Io. B. Fich.

70) Nota tamen quod licet in hoc magis fauetur minoribus absentibus, tamen milites absentes causa reipublice, restituuntur ipso iure: minores autem subueniuntur petitione restitutionis. Bartol. & alij in l. prima C. de iur. & fac. ignot. & Ias. consilio clxx. volumine secundo, quod etiam facit pro intellectu d. lxx. & xvij. de d. Ias. meminit Tiraq. in d. §. xxxv. glos. in numero 10. Io. B. Fich.

quod contumax non appellet, licet Bald. in l. ita demum. in versic. restat nunc videre. num. 6. C. de procu. teneant contrarium. Et Nelles in trac. banni. in iij. par. j. temp. in j. quæst. & alij quos refert Lud. Carrer. in repet. d. l. obseruare. num. 37. Sed tamen primam opinionem tene, & ita obseruatur, tunc etiam quia in dicta l. Complutensi. datus est ordo, si compareat intra annum, quod audiat: & iudex de innocentia absentes debet inquirere. & teneat vt per Franc. de Aretin. consil. cxlvj. visa consultatione. etiam publicatis attestationibus, ad defensionem absentis potest testes recipere, vt per Bart. in l. iij. §. hoc autem. ff. de dam. lect. & in l. iij. in fi. ff. de quæst. & Bald. post Bart. in authent. at qui semel. C. de probatio. & Doct. in cap. fraternitatis. de testib. & Ias. in l. si quis. C. qui testam. fac. poss. num. 7. etsi inuenit cum sine culpa, est absoluenus, vt eleganter dicit Bart. in consil. 100. a domino Cino, volum. j. quem refert & sequitur Hyppol. in l. j. §. quia. num. 71. ff. de quæst. vbi congerit plures alios idem tenentes. Et idem disponit dicta pragma. a contrario sensu, ibi si per el dicho proceso pareciere que aya prononça bastante para le condemnar, Et ad intellectum de prag. nota dictum satis notabile, quod fugiens si sponte reuertitur, omnem suspicionem criminis putgat. l. j. C. de requir. re. non enim dicitur recessisse habens animam redeundi. l. quid si fugitiuus. §. j. ff. de edil. edil. sicut nec quis, quæ ex nido euolat, breui reuertura, recessisse dicitur. Bart. in l. j. C. de seruis fugi. Et habuisse animum reuertendi praesumitur, qui intra annum venit per d. l. j. & cap. cum contumacia. de here. in vj. & ob hanc causam licet inducat semiplenam probationem fuga contra fugientes: tamen si sponte reuertitur in totum diluit: vt tenet Coras. in l. admonendi. num. 75. ff. de iur. Et plus dicit Ias. in l. admonendi. num. 90. in lect. post Bar. in l. raptores. C. de epis. & cler. quod fugiens de carcere. si deinde esset in carceratus etiam inuitus quod propter illam fugam non est condemnandus quæ faciunt pro limita. l. xxxiiij. lib. viij. titu. xvij. in ordin. vbi disponitur quod carceratus fugiens de carcere habetur pro fractore. & circa d. l. v. juliã vij. limit. per Episcopum Calagur. in suis regulis, in verbo fuga. Item nota, quod ita sunt de substantia, in dicta pragma. banna ac tempora quod si non fuerint ad vnguem obseruata non potest absens condemnari & haberi pro confesso: & ita in individuo dicunt Bal. & Ias. in authent. quæ supplicatio. nu. 5. C. de precib. imper. offer. & Alex. in l. iij. nume. 9. ff. de iudic. per glos. in clem. j. de vita. & honest. clerici in verbo tertio. & in cap. j. in princ. de milit. val. qui contumax est, in verbo tertiam vocationem. Alber. Bannum in trac. de for. & solen. in artic. ex quibus consistat forma vers. xxxvij. & in articulo quando censetur aliqui traditi pro forma. conclu. xvj. Ex quibus si contra absentem de stylo alicuius curie obseruentur alij termini in procedendo (vt est in Compostella beati Iacobi) non vendicant sibi locum pena ista, ut legum.

Absens si post sententiam capitur, audiendus est super omnibus contentis in processu & sententia, tam in penis corporalibus, quam pecuniariis, & ita plurius practicaui, cum ibi essem iudex maior: praecipue cum forma tradita a statuto dicitur substantialis. Decius in consilio ccc. xxxix. num. 5, & de materia dictarum legum, vide Angelum & suam additio. Augusti. in trac. malefic. in verbo videns, quod inquisiti per totum. & Hippolyt. in pract. in §. postquam. a nume. 35. vsque ad num. 62. & in consilio lxxiij. numero 43. & in consilio cxvij. numero 36. & in consil. cxxxiiij. num. 11. & Castan. in consuet. Burgund. rub. j. §. vij. in princip. numero decimo vsque ad finem, & Ludo. Carrer. in prac. crim. in princip. numero 65. cum alitis, & Iern. & Marthæ. de Afflict. in consil. Neap. incip. Grandi. titulo primo. libro secundo de materia posteaquam hæc scripsi, reperi Petrum Nuncum de exequendis mandatis regum, consilio decimoquinto. vbi congerit quatuordecim correctiones iuris communis per dictas leges.

Nota circa lege prima titulo tertio. libro tertio ordin. quæ loquitur de non contestanti infra nouennium, & l. v. tit. xvj. lib. etiam iij. ord. de citato ad audiendum sententiam, quod contumacia in d. legib. debet esse vera, aded, vt non sufficiat ficta, vt per Bar. in l. si se non obtulit. §. condemnatum. ff. de re iud. & Ias. ibi nu. 3. item nota circa d. l. j. quod requiritur, quod dicta petitio sit proposita in iudicio, parte praesente, vel procuratore suo, vt per Ant. in cap. j. de dilat. & Panorm. in cap. fin. de iud. & in tantum operatur ficta confessio in d. l. j. quod pars non admittitur ad probandum contrarium, vt per Ias. in l. error. C. de iur. & fac. ignor. num. 6. & 7. reprehendentem Alexand. tenentem contrarium, de quo per Franc. de Aret. consil. cxlvj. visa consultatione.

Nota etiam, quod licet per dictam legem non requiritur sententia, sed hoc est intelligendum verum quod ad ipsum fictum consistentem, sed quod ad suum heredem, quia tunc requiritur sententia, secundum Bald. in l. j. C. de eden. quia confessio ficta heredi non prauidetur, vt tenet Bart. in l. j. ff. de priua. delict. versic. item quæro, dixi. nota etiam, quod dicta confessio dicitur iudicialis, & solennis, vt tenet Aretin. in cap. ar. si clerici. numero 21. de iud. ex Cino. & Bald. in l. quoniam. ff. de iis qui nor. in fam. & de materia istius legis vide Hyppol. ling. xvij. & Alex. in addit. ad Bart. in l. transfigeres. C. de transac. Circa tamen l. v. titulo xvj. vide l. j. titulo xxij. par. iij. & l. ix. titulo xxij. par. ead. & quod Doct. tractant, maxime Ioan. de Intol. in l. ex consensu. ff. de appel. & in l. ius. ff. de in integr. restit. & glos. in clem. vnic. de dolo & contumacia in glos.

Nota etiam, quod licet per dictam legem non requiritur sententia, sed hoc est intelligendum verum quod ad ipsum fictum consistentem, sed quod ad suum heredem, quia tunc requiritur sententia, secundum Bald. in l. j. C. de eden. quia confessio ficta heredi non prauidetur, vt tenet Bart. in l. j. ff. de priua. delict. versic. item quæro, dixi. nota etiam, quod dicta confessio dicitur iudicialis, & solennis, vt tenet Aretin. in cap. ar. si clerici. numero 21. de iud. ex Cino. & Bald. in l. quoniam. ff. de iis qui nor. in fam. & de materia istius legis vide Hyppol. ling. xvij. & Alex. in addit. ad Bart. in l. transfigeres. C. de transac. Circa tamen l. v. titulo xvj. vide l. j. titulo xxij. par. iij. & l. ix. titulo xxij. par. ead. & quod Doct. tractant, maxime Ioan. de Intol. in l. ex consensu. ff. de appel. & in l. ius. ff. de in integr. restit. & glos. in clem. vnic. de dolo & contumacia in glos.

Nota etiam, quod licet per dictam legem non requiritur sententia, sed hoc est intelligendum verum quod ad ipsum fictum consistentem, sed quod ad suum heredem, quia tunc requiritur sententia, secundum Bald. in l. j. C. de eden. quia confessio ficta heredi non prauidetur, vt tenet Bart. in l. j. ff. de priua. delict. versic. item quæro, dixi. nota etiam, quod dicta confessio dicitur iudicialis, & solennis, vt tenet Aretin. in cap. ar. si clerici. numero 21. de iud. ex Cino. & Bald. in l. quoniam. ff. de iis qui nor. in fam. & de materia istius legis vide Hyppol. ling. xvij. & Alex. in addit. ad Bart. in l. transfigeres. C. de transac. Circa tamen l. v. titulo xvj. vide l. j. titulo xxij. par. iij. & l. ix. titulo xxij. par. ead. & quod Doct. tractant, maxime Ioan. de Intol. in l. ex consensu. ff. de appel. & in l. ius. ff. de in integr. restit. & glos. in clem. vnic. de dolo & contumacia in glos.

Nota etiam, quod licet per dictam legem non requiritur sententia, sed hoc est intelligendum verum quod ad ipsum fictum consistentem, sed quod ad suum heredem, quia tunc requiritur sententia, secundum Bald. in l. j. C. de eden. quia confessio ficta heredi non prauidetur, vt tenet Bart. in l. j. ff. de priua. delict. versic. item quæro, dixi. nota etiam, quod dicta confessio dicitur iudicialis, & solennis, vt tenet Aretin. in cap. ar. si clerici. numero 21. de iud. ex Cino. & Bald. in l. quoniam. ff. de iis qui nor. in fam. & de materia istius legis vide Hyppol. ling. xvij. & Alex. in addit. ad Bart. in l. transfigeres. C. de transac. Circa tamen l. v. titulo xvj. vide l. j. titulo xxij. par. iij. & l. ix. titulo xxij. par. ead. & quod Doct. tractant, maxime Ioan. de Intol. in l. ex consensu. ff. de appel. & in l. ius. ff. de in integr. restit. & glos. in clem. vnic. de dolo & contumacia in glos.

Nota etiam, quod licet per dictam legem non requiritur sententia, sed hoc est intelligendum verum quod ad ipsum fictum consistentem, sed quod ad suum heredem, quia tunc requiritur sententia, secundum Bald. in l. j. C. de eden. quia confessio ficta heredi non prauidetur, vt tenet Bart. in l. j. ff. de priua. delict. versic. item quæro, dixi. nota etiam, quod dicta confessio dicitur iudicialis, & solennis, vt tenet Aretin. in cap. ar. si clerici. numero 21. de iud. ex Cino. & Bald. in l. quoniam. ff. de iis qui nor. in fam. & de materia istius legis vide Hyppol. ling. xvij. & Alex. in addit. ad Bart. in l. transfigeres. C. de transac. Circa tamen l. v. titulo xvj. vide l. j. titulo xxij. par. iij. & l. ix. titulo xxij. par. ead. & quod Doct. tractant, maxime Ioan. de Intol. in l. ex consensu. ff. de appel. & in l. ius. ff. de in integr. restit. & glos. in clem. vnic. de dolo & contumacia in glos.

in glof. fin. vbi dicitur, quod non dicitur contumax, nisi pars comparuerit ad accusandam contumaciam; & vide Bald. in l. falsus. C. de fur. & Alex. in l. contumacia. ff. de re iud. I. B. Vl.

Abfenti liberatio facta non per modum conf. fionis, sed per modum pacti, seu conuentionis, non prodest, nisi aliquis nomine abfentis receperit. Est magis communis opinio, secundum Alex. in consil. cxxxj. in causa & lire. vol. iij. M. Grib.

pro Absente nunquid procurator in causis malefactorum admittatur, ex forma tradita à statuto condemnari potest. Hoc autem latius declarat, & quomodo de iure ciuili procedat, ac quomodo secundum leges regni, pluresque casus enumerat nec distinctionem veri, ac ficti contumacis omittit, & quod de excusatore, addit deinde aliqua de eo, qui aufugit, & de eo quoque qui sponte post reuerfus fuit. I. Fich.

Absente parte, ratificatio actus fieri potest, & abfenti prodest, quia pender duntaxat à voluntate ratificantis, licet ex huiusmodi ratificatione ratificans obligetur, vbi certè præsentia partis non requiritur aliquo pacto, secundum Cyn. in l. si in fraudem, in fi. C. si in frau. patron. vbi refert hoc idem tenere Jac. de Aret. & Pet. eandemque opinionem tener, & sequitur Bart. in l. Pomponius. num. 1. ff. de negotiis gest. & in l. quo enim. §. rem habere. in fi. ff. rem ratam habe. Alex. consil. cxxvi. in fin. vol. v. Dec. consil. cclxxxj. & consil. cxcxvij. & in l. semper qui non prohibet. nume. 10. ff. de regul. iur. Ioan. de Ana. consil. lxxxv. & ista est communis opinio, prout scribit Crauer. in tract. de antiquitate temporum, in prima par. nume. 123. in ver. abfens, & circa hoc posset in medium proferri vnum exemplum dictæ communi consonum in approbatione testamenti facta per filium præteritum, quæ, absque dubio aliquo, prodest heredi instituto etiam abfenti, siquidem actus approbationis (vt supra docuimus) dependet à sola voluntate approbantis: exemplum hoc refert Angel. in §. si verò expressim. in authen. de hered. & falcid. duo alia exempla similia, ac prædictæ communi opinioni concernentia refert Bart. in dicta l. Pomponius num. 1. Franc. Viuius,

P R O. Absens in criminalibus nec accusare nec accusari, nec damari potest. in l. abfentem. C. de accusatio. & in l. abfentem. ff. de pœnis.

O B. Primo contrà, abfens accusare potest, per l. quemuis indubitati. C. ad legem Iul. de adult. vbi mulier in questionibus confessa de crimine petit accusatorem in officio publico constitutum præsentari, quo tamen abfente contra ream fertur sententia.

S O L. Specialis ibi est casus, ratio specialitatis est duplex, ibi. Prima, quia accusator abfens erat in seruitio reipublicæ. Altera, quia iam rea confessa erat de crimine.

O B I E C. Secundo contrà, quod abfens possit damari, est text. in l. feruum. §. publicè. ff. de proc. vbi vbiunque damnari potest abfens, ibi & defendi potest: ergo præsupponitur ibi abfentem condemnari.

S O L. Potest abfens condemnari in pecuniaria pœna, & etiam vti que ad relegationem, non pœna capitis: d. l. abfentem. in §. j. de pœn. ff.

O B. Tertio, ad idem obstat l. ne diu. C. de pœn. vbi de venali perfidia apparitores etiam abfentes damnantur. Speciale ibi in eo casu contra apparitorem.

P R O. Absens causa studiorum, abesse non videtur. l. quaesitum. vbi Bart. ff. de leg. iij.

Absens causa studiorum, integrè debet fructus sui beneficij percipere, cap. super specula. extrà de magistr. c. tua. de cleric. non resid. & ca. ij. de priuileg. in vj. exceptis tamen distributionibus quotidianis. in ca. licet. de præbend. in antiq.

P R O. Absentia causa studiorum est iustissima, in l. necnon. ff. ex quib. cau. maior.

P R O. Absentia ei, qui reipub. causa abest, non obest. l. j. ff. ex quib. cau. maio. nisi dolo malo & data opera abesset: vt l. item ij. & l. qui data opera. ff. eodem titulo. I. Bellon.

A D D I T I O. Ita etià dicit Ang. in l. libertus. §. litè in iudicio. ff. de neg. gest. vbi quilibet amicus sicut pœr in causa criminali allegare absentiam amici. l. feruum quoque. §. j. ff. de procur. ita & in ciuili causa, pœbari autem tunc etiam debet absentia per ipsum allegantem, vt ibi per Ang. in §. j. num. 3. nec talis allegans teneretur appellare, nisi procurator fuerit: Quid autem si fuerit inimicus ille allegans? Vide Ang. in d. §. litem. num. 2. I. Fichard.

Limita hanc communem si velit defendere tanquam procurator: quia tunc non admittitur sine mandato, l. as. in l. is qui. nu. 7. C. qui testa. fac. po. communem dicit. I. B. Villal.

A D D I T I O. Hæc limitatio sublimita in duobus casibus, primò quod hoc intelligat in causis ciuilibus cù in criminali procurator nõ audiat nisi in pecuniariis. Ang. in l. feruum quoque. §. publicè. nu. 1. & 6. ff. de procur. Secundo sublimita, nisi de potestate, & licentia Principis aboluta procurator compareret, sed de ordinaria non possit, Angel. ibidem num. 4. Inno. in c. veniens. de accus. Imo, in l. pen. §. ad crim. n. & ibi Alex. ff. de pub. iud. cum alijs, & hæc est communis. Contrariam tamen opi. tenuit Bart. in d. §. publicè. qui licet inspecto toto corpore iuris Ciuili vbi is ferè semper & vt plurimum, verè nec menses locutus fuit, Nichilominus aliquibus in locis (paucissimis tamen) errauit: cuius opi. non feruatur in practica, cum quandoque bonus dormitet Homerus, prout Com. opin. tom. 1.

in d. §. publicè, vbi dicitur procuratorem admittè. in causa criminali ad innocentiam excusandam, cuius opi. non feruatur, vt ibi dicit Angel. & alij sequuntur, ac alios errores, qui in sequentibus additionibus venient in proposito adnotabo. Quorum errorum aliquos etiam collegit Marr. Lauden. in quodam libel. Notularum Bart. & Ant. Nice, recollegit. Contrarietas eiusdem in suo lib. Contrariet. Bart.

De iure regio habes l. x. tit. v. pag. iij. & l. v. & xiiij. li. j. tit. x. For. ll. de quo per tex. in c. de proc. g. coniuncta persona, quæ non excedit quantum gradum: & Maritus pro vxore, & socius pro socio, & coheres pro coherede, & alij de quibus in d. ll. cum cautio admittuntur de rato, tam ad agendum quàm ad defendendum. Extraneus autem solum admittitur ad d. sentendum cum dicta cautione. Et citra d. l. x. nota vnun: quod si à principio egit sine mandato, & lis est contestata, non petita cautione, quod amplius per reum non potest peti cautio, quod videretur contra. licet. de proc. C. cum exceptio falsi procuratoris possit opponi etiam post litem contestatam: vt concludit Alex. ibi cum reddat iudicium retro nullum, sed tamen pro concordia, dic. quod dicta l. x. loquitur, cum coniunctus agit pro coniuncto, & concordat cum l. Pomponius. §. ff. de proc. ff. de gl. in c. j. de proc. de quo per Bologni. in addit. ad Ioan. de Ana. in consil. ciiij. post Cyn. in l. inuitus. C. de procu. Lex autem, licet, loquitur in extraneo agente sine mandato: De materia falsi procuratoris, vide Ioan. de Ana. consil. xcvi. & Bologni. in addition.

Nota etiam quod licet maritus possit agere pro vxore sine mandato, tamen si semel mandatum recepit, amplius non potest agere sine mandato. I. v. in l. maritus. C. de procur. nu. 8. communem dicit. I. Fich.

Absolutio ab excommunicatione valet, & tenet etiam nullo præstito iuramento ab absoluto secundum gl. in c. cum desideres. de sent. excõ. cù qua sententiæ Abb. ceterique cõteribi teste Decio in c. question. nu. 5. de appellatio. vbi ipse sequitur quoque istam cõmunem, & limitat. Sed hoc iudicio meo, absque dubio procederet in excommunicatione iniusta, & non aliter, quia absolendus ab excommunicatione iniusta, iuramentum ipsum præstare non tenetur, secundum gl. fi. in c. ab excommunicato, de rescript. quam sequuntur omnes Doctor. communiter, vt meminit ibi Barbat. num. 61. & seq. F. Viuius,

in Absolutione à iuramento, vel etiam in simplici habilitatione requiri partis citationem. Hoc magis communiter teneri à doctoribus attestatur Hippo. Marfil. in repet. l. de vnoquoque. nu. 163. ff. de re iudi. vbi allegat Maria. Sozi. in repet. Rubr. de dila. & Socin. in consil. lix. in causa. ver. si pœterea talis vol. iij. plenè in hac materia loquitè. F. Turza.

P R O. Absurdum est euitandum in iure: valet enim argumentum ab absurdo euitando, l. ratas. C. de rescind. vend. in l. nec audiendus. ff. de oper. lib. l. nam absurdum. de bon. lib. ff. in c. j. de cler. non residen. in vj. in c. de maioribus. extra de præbendis. I. Bello.

P R O. Absurdum est quem redire ad id cui renuntiandum putauit. l. si quis iururandum. C. de reb. creditor.

P R O. Absurdum videtur, licere eisdem partim iudicium defuncti comprobare, & partim euertere. l. nam absurdum. de bon. libert. I. Bell.

P R O. Abundans cautela non nocet: superflua enim non vitiant actum, in l. testamentum. in fine. C. de testam. in l. si seruo. in fi. ff. de adm. legat. in l. pediculis. in §. Labeo. ff. de aur. & arg. legat. vbi non mutat substantiam rerum non necessaria verborum multiplicatio. & in l. quæ extrinsecus. ff. de verb. oblig. in reg. non solent. ff. de regul. iur.

O B. Contrà inutilis adiectio vitiat actum, in l. actus legitimi. ff. de regul. iur. & in §. seruus alienus. Instit. qui testa. tur. dar. post.

S O L. Vbi superfluitas est contra formam, & naturam actus, est vitiosa, vt ibi alij alij minime, vt hic intelligitur. I. Bell.

A B V S I V A in iur. situra quando, scilicet, Dominus inuestit aliquem traditione ensis, vel anulij, non transferitur possessio feudi in vassallum, sed censetur illi data licentia, vt eam propria auctoritate apprehendat. Communem dicit Iulius Clarus lib. iij. Sent. §. feud. q. xxvj. R. P. Fich.

Accrescendi Ius in successione feudali locum non habet, communis est. I. Claro vbi supra. q. lxxvij.

Accrescendi Ius locum habere in feudis à Principe simul concessis, magis communem dicit Ioan. Clarus. §. feud. q. lxxvij. V. Sed certè contrariam tenent Cyn. in l. vnica. in fi. C. quando non peten. par. & Molin. in Apostil. ad Alexan. consil. xx. num. 8. lib. j.

Accrescendi Iuri in emphyteusi regulariter locus non est. Claro ibi d. quest. xxxix. P. Fichar.

P R O. Acceptilatio est imaginaria solutio, §. item per acceptilationem. Instit. quibus mod. tol. oblig. I. Bell.

P R O. Accessorium sequitur naturam sui principalis. l. cum principalis. ff. de reg. iur. c. accessorium. de reg. iur. in vj.

O B. Contrà del. j. C. de iudic. vbi sublato principali contractu non tollitur accessorium.

S O L. Hic loquimur de accessorio, quod non potest esse sine principali, quo sublato, tollitur & accessorium: ibi de accessorio quod potest esse sine suo principali, ideo sublato principali, non tollitur accessorium, vt ibi not. gl. quæ approbatur communiter.

P R O. Accessorium cedit principali. l. & si non sunt. in §. perueniamus. & l. si quando. ff. de aur. & argen. legato.

PRO Accidens non potest esse sine suo subiecto. l. ij. ff. de usufruct. Acculare licet penitentem de delicto. Hanc dicit communem Franc. Aretin. c. accusasti. numero 5. de accusa. in antiq. B. Villal.

Accusatio, sicut & inquisitio, debet continere locum, & tempus. Aret. in c. qualiter, & quando. el. secundo. §. debet. nume. 115. de accus. communem ait. Idem.

Accusatores plures quando non persequuntur suam, vel suorum iniuriam, si velint vnum accusare, parte opponente, Iudex debet eligere vnum, qui persequatur accusationem, si tamen pars non opponit, vel et iudicium, communem testatur idem Aret. in c. olim. nume. 10. de accus. in antiquis. Idem.

Fallit si plures constituunt procuratorem ad accusandum, tunc procurator nomine omnium persequitur causam, ut ipsemet Aret. ibidem communem dicit, & respondet ad dictum Bartol. in l. pen. §. ad crimen. ff. de public. iudic. dicens quod quando accusator non persequitur suam, vel suorum iniuriam, non potest instituire procuratorem. Quod intelligit, quando accusator non se deberet inscribi ad poenam talionis, secus tamen, cum per obligationem suorum causam iam persequitur, quod nota. Idem.

Acculare regulariter potest maior viginti annis, quamvis sit minor viginti quinque, ut notat, & firmat Bartol. post gloss. in l. ij. in verb. pupillus. ff. de accusat. quorum sententiam ait esse communem Abb. & Moder. in cap. j. de accusat. vbi eam comprobant hac ratione, quia qui potest in criminalibus testificari, multo facilius potest accusare, maior enim habilitas in teste, quam in accusatore, requiritur, quia crimina per testes, non autem per accusatores probantur, c. licet. Heli. de sumonia. cap. de cetero. & fin. de testib. sed maior xxv. annis potest in criminalibus testificari. l. in testimonium cum ibi notatis. ff. de testib. ergo & cetera. Imò valet argumentum de teste ad accusatorem, argumento notatorum per glossam, & Bartol. in l. qui iudicio. ff. de accusat. quod procedit affirmatiue hoc modo: qui admittitur ad testificandum in criminalibus, ergo & ad accusandum admittetur. c. testes. iij. q. iij. F. Viuius.

Accusare non potest infamis infamia iuris, & sic ab accusando omnino repellitur. l. qui accusare. ff. de accusat. vbi Bartol. & cap. infames. vj. quaest. j. & idem Bart. in l. infamem. ff. de public. iudic. Salic. & omnes Legistæ communiter in l. criminis. C. qui accus. non poss. Ange. in tract. maleficiorum. in vet. ad querelam Titij infra scripti super versic. accusare non potest ille, qui est infamis. num. 23. Abb. num. 7. & omnes Canonistæ communiter in cap. 1. de accusatio. & opinionem istam dicunt esse communem tam Legistarum, quam Canonistarum Modern. ibi, & Hieronym. Chucalon in addit. ad Ang. in tract. maleficior. in loco præcitato, & illa dicitur infamia iuris ne ignorentur termini præmissæ communis secundum Abb. in dicto capit. primo. quæ est secundum leges ciuiles, vel ipso iure, prout ipso iure quis infamis efficitur, vt in l. prima, & sequen. ff. de is, qui no. infam. vel mediante sententia, vt habetur in l. infamem. ff. de public. iudic. & in cap. prohibentur. ij. q. ij. & in dicta l. qui accusare. Et iste infamis, seu potius infamis ex damnatione publici iudicij minimè potest in exceptis criminibus accusare, vt per gloss. eleganter in l. qui iudicio. ff. de accusatio. quam sequitur Bart. ibi, & Beroius in dict. cap. j. num. 43. vbi recitat communiter approbati, quamvis regulariter inhabiles in criminibus exceptis admittantur ad accusandum. l. famosi. ff. ad leg. Iuliam maiest. l. mulierem. ff. de accusatio. & notat Specu. in titulo de accusatore in §. primo, circa finem. Idemque obseruari videmus in infami infamia facti, qui ab accusando repellitur, secundum gloss. Abb. nume. 7. & omnes Canonistas communiter in dicto cap. primo. Gofre. in cap. omnipotens Deus. de accusat. & Specu. in dict. §. primo. & opinio ista procedit de iure Canonico, & est communis, vt per Modern. in cap. j. Sed de iure ciuili iste infamis infamia facti accusare potest, & ab accusatione ipsa nullo pacto repellitur secundum Bart. in dicta l. qui accusare. nume. 7. Abb. Maria. Socin. & Ioan. de Imo. in dict. capitulo primo. & istam scribunt esse communem opinionem Beroius ibi numero 44. & Hieronym. Chucalon in add. ad Angel. in tracta. de malef. in loco supra citato, & ista infamia facti dicitur, quando est læsa fama, seu æstimatio alicuius propter factum ab eo commissum apud bonos, & graues viros, vt per Dyn. in cap. infamibus, de regul. iuris libro vj. & Bartol. in l. j. de is qui not. infra. & dicit Bald. in l. neminem. C. de incest. & inuul. nupt. quod habens vnam vxorem, & vnam concubinam est infamis ipso facto, & non admittitur ad accusandum de publico crimine, & similiter habens duas concubinas, quia infamis est, vt voluit glossa secundum eum, in §. finali in fine, in authenticis, quibus modis naturales efficiantur legitimi. in d. ille concubinariis accusare non potest eum, qui eius concubinam carnaliter cognouit, nisi esset eius patronus secundum B. rotum, in l. si vxor. in principio. ff. de adulteris. & ibi per Alexandrum. Item subditus non potest accusare super. super. or. m. & præserti in eo casu, quando superior in accusatione instituta, vel instituenda aduersus eum opponat, quod subditus iste est criminiosus, vilis opinionis, & male famæ, ita voluit Abb. in cap. nulli episcoporum, numero 7. de accusatione, vbi refert ita tenet Innocent. & communi-

ter omnes. Idemque videmus in suis, familiaribus & libertis, qui nullo modo accusare possunt eorum patronum, seu dominum. l. penult. & final. C. qui accusa. non poss. & ita firmat Angel. in dict. tract. malefic. in versic. ad querelam Titij. numero 27. & Gandi. in tract. de malefic. sub rubrica, qui accusare possunt. num. ro. 2. imò seruus, vel familiaris ipse non solum repellitur ab accusando dominum, sed etiam puniri debet. l. iniquum. C. qui accus. non poss. & capitul. final. §. si quis. iij. q. vltima, & hoc liminat, declaratque Fely. in quatuor casibus, in dicto capitul. nulli, qui text. intelligitur, ac interpretatur in familiari criminioso secundum communem intellectum, de quo per Decium in capitul. dilecti. de except. Sed si accusatio facta foret à personis istis prohibitis, parte non opponente, certe procederet, & valeret processus secundum Doctores omnes in dicto capitulo primo. Bartol. & ibi Alexand. in l. j. §. accusationem. ff. ad turpill. Folletius in practi. crimi. in versic. audiantur exceptiones proponendæ per eos, numero 41. Angel. in dicto versic. ad querelam Titij, numero 40. & ista est communis opinio teste Aret. in dicto capitulo primo, & Hieronymus Chucalon in additio. Angel. in dicto versic. ad querelam Titij, super numero 40. F. Viuius.

Accusari potest Iudæus absolutus per penitentiam de crimine ante baptismum commissum, & sic baptismus ipse non tollit accusationem & poenam delicti, vt voluit gloss. Hostien. Innoc. Ant. Abb. & Per. de Pectio in cap. gaudemus. de diuor. Cardin. Alexand. in ca. deinde. xxvj. distinct. Abb. Maria. & Aretin. in cap. de his. extra de accusa. vbi Ioannes de Ana. & Augustinus Beroius numero decimoquinto, asserunt istorum opinionem esse magis communem, & idem fatetur Dec. consilio cxxx. & Marquardus de Sufannis in tractatu de Iudæis. & infidelibus, in iij. par. cap. quinto numero primo & additionat ad Tho. Ferrat. in cautela xxiiij. super num. 4. in litera A. In contrariam vero partem, videlicet, quod Iudæus per baptismum euitet accusationem criminis per ipsum perpetrati, inclinauerunt gloss. in cap. quod autem. trigesimo secundo questione prima. Calderi. Ant. Ioannes de Imola, & Fely. in dicto cap. de his. & Ruinus in consilio decimotertio, volumine quinto, vbi scribit, quod in iudicij arbitrio refidet eligere hanc vltimam sententiam, hoc idem sequitur Marcus Anton. Blancus in practi. crimi. in cautelis pro reis defendendis, cautela j. numero tertio & sequen. & Thomas Ferrat. in d. cautela xxiiij. num. 4. post medium, vbi refert quod ita tenet communiter Theologi, & in facti contingentia mediante patrocinio præfrito per Ruinum cuidam Iudæo effecto Christiano post commissum magnum furtum fuit obrentum Paduæ, & demum istorum opinioniones non parum conatur reducere ad optimam consonantiam, & concordiam Beroius in dicto cap. de his. numero decimoquinto & decimonono, sed ego amplector istam vltimam opinionem tanquam magis piam, & canonicam ob rationes citatas, & assignatas per omnes Doct. relatos. F. Viuius.

Accusatio falsi, ac ceterorum criminum regulariter durat vsque ad viginti annorum spatium, & sic accusatio seu querela in istis criminibus potest tolli dicto tempore, quo elapso amplius de falso cognosci nequit. l. querelam. C. ad legem Corneliam de falsi. vbi gloss. & omnes Doctores hoc firmant. Angel. Aretin. in tract. maleficiorum. in vers. falsario, in quaest. incip. quæro vsque ad quantum tempus, Gandinus in dicto tractatu malefic. in titulo qui accusare possunt. numero 28. Paul. de Castr. consilio clxxxiiij. volumine antiquo, & istam ait esse magis communem opinionem Beroius decisione vigesima sexta, numero quinto, & sequen. Idem videmus in inquisitione ex officio iudicis, quæ tollitur similiter viginti annis secundum Bart. Sal. Raph. & omnes in dicta l. querelam, & Anchara. consilio nonagesimo, vbi tenet, quod sublato iure querelandi, est sublatum ius inquirendi. Istorum Doctorum opinionem asserit esse communem Iaffredus decisione cccclxxxvj. F. Viuius.

Accusator, vel fiscus in causis criminalibus non cogitur exprimere diem in accusatione, sed sufficit solummodo exprimere locum, annum & mensem delicti. l. libellorum. ff. de accusationibus, & l. in causis. C. eodem titulo, vbi textus & Doctores hoc idem habent etiam locum in causis ciuilibus. nã actor in ipsis causis ciuilibus, non tenetur exprimere diem contractus, nec diem confessionis, dicti, vel protestationis, nec diem rogatus notarij, sed sufficit exprimere solum annum, & mensem absq̃ue die. l. prima. §. aditiones ff. de eden. vbi textus glo. & Doctores tamen vbi cumque reus in criminalibus negotiis petit per accusatorem, vel Fiscum aut delatorem seu denuntiatorem, seu inquirentem exprimere diem delicti prætensi, pro quo molestatur dicendo velle diem in præmissis exprimi ad sui defensionem, & pro sui defensione, quia vult probare se illa die, quæ nominabitur a ibi fuisse, puta Aquilia vel vult probare testes contra eum deponentes illa die fuisse alibi, vel vult redarguere de falso iudicio, & probationes, quæ contra eum allegantur, tunc accusator, denuntians, delator, & inquirens, & testes tenentur exprimere diem præfictum, & locum loci, ad hoc vt possit probari contrarium. Nam vbi cumque, omissio loci, vel depositionis testium esset danoiosa reo, & ei auferret defensionem, tunc exprimi debet locus loci, & dies certus, alioquin non valent acta contra eum, nec probatio, text. est, & ibi notat Bar. in l. arbitraria

arbitraria. §. si quis Ephesi, ubi notat Bart. per illum text. & ibi Bald. & Ang. ff. de eo quod certo loco, & hoc idem tenet Bart. in l. is qui reus. nume. 10. ff. de public. iudic. & in dicta l. libellorum, nume. 12. & ista est magis communis opinio, de qua attestantur Doctores in præcitatis locis. F. Viuius.

Accusatus, vel inquisitus, pendente accusatione, promotus, & electus ad aliquam dignitatem, & postea absolutus, casu isto absolutus non est retinendus in dignitate, sed deponendus & puniendus. l. qui status, & lege fin. ff. de re milit. & ita concludunt Innoc. in cap. accusatum. de simon. & omnes Doctores in cap. omnipotens Deus, de accusacionibus, ut per Augustinum Beronum ibi, nume. 5. Contrarium verò tenet Ioannes Andreas cum aliquibus relatis per ipsum in dicto cap. omnipotens, per textum l. qui de libertate. ff. de libera. caus. quorum sanè opiniones conatur, more suo, concordare Beronius in dicto cap. omnipotens, nu. 5. post Abb. ibi. & similiter iste accusatus criminaliter, accusatione pendente; non potest esse testis, nec in testem admittitur contra alium in causa criminali. cap. fin. de testib. & ibi Doctores. Specul. in titul. de teste. §. i. versicitem pendente, & ibi Ioannes Andr. & Baldus in additio. quia ex pendentia huiusmodi accusationis aggravatur opinio accusati, ut non dicatur integri status secundum Doctores præcitatos. F. Riuius.

P. R. O. Accusatus accusatorem suum accusare, pendente accusatione, non potest, in l. neganda. C. de iis qui accusari non possunt. Bellon.

Acquisitorum nomine veniunt ea tantum, quæ laboribus & industria præstantur, non autem legata, donationes, vel alia gratuita obventionia, idque communiter receptum testatur Ioan. Pyr. Angelber. super confect. Aurel. Tit. de Societate inter vir. & vxor. c. xj. l. Fich.

Acquisitorum alia causa est, alia acquirendorum. l. qui autem. ff. quæ in fraud. cred. l. §. confertur. ff. de coll. bonorum. Bello.

Actio hypothecaria & actio personalis de dote simul in eodem libello intentari possunt. §. sed neque ad res. ibi, siue ambabus. & in auth. de fideiuss. nam hypothecaria ipsa est accessoria ad personalem actionem secundum Cyn. Bar. num. 18. Fulg. & Bolognium latissimè, nume. 117. cum aliis seq. in l. edita. C. de eden. Fabrum & Iacnum. 110. in §. item seruiana, institut. de actio. & hoc non habet contradictorem aliquem secundum Bald. in tract. de præscrip. in l. iij. par. num. 15. & Boët. decis. cccxxxiiij. num. 1. ergo accessorium hoc sapit naturam sui principalis, iuribus vulgaribus, & text. in d. l. sed neque debet intelligi, ut ibi ab initio simul, & semel fiat cumulatio actionis personalis, & hypothecariæ secundum Dyn. in regula, nullus pluribus. de reg. iur. lib. vj. Ceterum præcitata. l. edita. loquitur de vna actione posita post aliam; tunc enim cumulatio non admittitur, & opinionem istam Dyn. dicit communiter feruari Alberi. in d. l. edita. & secundum eam iudicavit Senatus Burdegalenensis in facti contingentia, ut refert Boër. in d. decis. cccxxxiiij. num. 3. Bald. verò in d. l. edita. voluit eleganter, quòd etiam ex post facto cumulatio ista personalis actionis, & hypothecariæ admittatur, & ita per hanc Bald. doctrinam fuit conclusum, ac decisum in sacro regio concil. Neapolitano, teste Caputio in decis. lxxx. Aliqui etiam ex allegatis Doctores voluerunt circa præmissa vnum valde curiosum, ac potius pomposum, videlicet, quòd actor proponens plures actiones ad idem competentes in casibus permixtis protestari debeat, quòd non intendit solutionem consequi, nisi ex vna, tamen (quicquid Doctores isti suadeant) ob hoc libellus non vitatur propter omissionem huiusmodi protestationis secundum omnes Canonistas communiter in cap. constitutus. de in integ. restit. quorum opinionem communem esse attestatur Ripa. in l. §. quia autem. num. 11. ff. quorum legato. contra gloss. in l. quod in herede. §. eligere. ff. de tribu. contrarium asseuerantem, & communiter damnatum ibi ab omnibus. F. R.

Actio oritur ex pacto nudo de iure Canonico. Bapti. de San. Blasio in rubr. de cre. q. xxv. dist. iij. Alci. in c. cum contingat. nume. 113. de iur. iurand. & Corn. consil. ij. vol. j. litera B. communem dicit. B. Villalob.

ADDITIONIO. Quinimò hodie attentata dispositione Canonica, & ei inherendo, dicitur nullum pactum esse nudum, cum vestiatu fomento dictæ legis, quæ pacta nuda confirmat, & talis confirmatio pacti nudi vestimentum dicitur, ut de communi dicit Bero. in cap. primo. num. 174. de iudic. Vbi etiam in numero sequenti accommodato argumento probare nititur idem posse dici de iure Civili, quòd (cum sit extra communem) omitto, & eo magis hoc, si de bono, & æquo agatur. Paris. in consil. xxxiiij. in ista consultatione. num. 110. primo.

Concordat cum hac communi l. iij. titul. viij. lib. iij. ordin. & libro primo. titulo secundo, libro primo. For. ll. vbi dicta lex disponit, quòd absenti acquiritur obligatio facta cuicumque persona quæ est contra l. vij. titulo ij. part. v. Sed tene dictam l. iij. & circa intellectum illius legis nota verbum notabile Bartol. in l. j. §. sublata. ff. ad Trebellian. quem refert Dida. Segu. in l. filius. ff. de verborum obligation. numero 75. quòd si ex forma statuti alteri per alterum acquiritur actio: intelligitur de directa, quæ limitat communem opinionem de notatio acquirenti alteri, quòd intelligitur de vtili, secundum Alcia. in dicto capitulo cum contingat, de iur. iurand. numero 133. & inserta in verbo notarius, quam intellige, quando statutum diceret, quòd transferretur de vno ad alium, ut per Bartol. in d. §. sublata. & lafon. ibidem in Comm. opin. tom. 1.

secunda lectura num. 24.

Limita istam communem in pollicitatione, Fort. Garcia. in capitulo primo, de pactis, numero duodecimo. libro sexto. & Alcia. in rubr. ff. de verb. oblig. numero 15. communem dicit.

Ut autem tyronibus satisfiat, pollicitatio in hac limitat, dicitur, cum stamus solum in promissione: ut si promitterem centum Petro absenti, nullo acceptante pro eo ante, quàm acceptetur promissio, si tunc: non inducitur obligatio, de quo per dominum Fort. in decision. capitulo primo. & Doctores in Rubric. ff. de verborum obligatio. vbi dicitur, quòd postquam pollicitatio est acceptata: iam tum transe in pactum, & hoc videtur innuere dicta l. iij. ibi, *En qualquier manera que uno se quis obligare aberte*. Cum ex pollicitatione nulla etiam naturalis obligatio inducatur, ut per Bartol. in l. si vnus. §. pactus. numero 16. ff. de pact. & Alcia. in dicta rubrica. numero 14. & naturalis obligatio inest ex simultaneo consensu, l. j. ff. de pactis.

Aduerte quòd in dicta lege iij. pactum nudum, & stipulatio æquiparantur: & (cum æquiparatorum idem sit iudicium, glossa in capitulo. si postquam, de election. in vi.) dicendum est, quòd sicut obligatus ex stipulatione penitens non tenetur ad factum, sed ad interesse, secundum communem opinionem: ita obligatus ex pacto, ut per Deci. in repet. cap. j. de iudi. num. 20.

Limita tamen istam communem, nisi aliàs obligatio esset facta cum iuramento: quia tunc præcisè tenetur ad factum. Fort. Garcia. in dicta lege prima. numero 16. communem dicit. & dictus Fort. per plura fundamenta stante dispositione. l. j. de pactis. & de l. iij. concludit non esse necessitatem iuramentum ad hoc quòd obligatus teneatur præcisè ad factum. Et intellige dictam legem iij. & istam communem quòd ad obligationem principalem: secus quòd ad accessoriam, ut in fideiussore, secundum Baldum. in l. j. in fin. de pactis. vbi dicit fideiussionem factam per nudum pactum absque stipulatione esse nullius momenti, & vide Deci. consil. xciiij. num. 3.

Actio quæ ex pacto nudo geminato oritur de iure civili, Alcia. in rubr. de verb. oblig. ff. num. 19. vers. hinc inferitur. communem dicit.

Nota etiam ad limitationem d. communis, quòd si pollicitatio fiat præcisi, & tacenti, valet: quia videtur consentire. Alcia. in d. rubr. nu. 2. communem dicit. B. Villalob.

Actio de dote competit filie, & non patri: licet dos sit profectitia, quando stipulatum sit dotem reddi filie, & pater habeat administrationem, & vsum fructum. Curt. Iuni. consil. cliij. numero 1. & 3. communem dicit. Bapt. Villalob.

ADDITIONIO. Amplia, ut dicta filia possit actionem habere, si voluerit etiam quòd stipulatum non fuerit sibi dotem reddi, proar si promissores, constante matrimonio, dotem, seu dotis partem non soluerint, neque stipulati fuerint sol. matrim. eis dotem restitui, cum statim mulier intelligitur tacite stipulari: & actio sibi quasi pro dote, & eius parte nondum soluta. Paris. in consilio cxv. Vidi processum, numero 2. & seq. vol. ij. Et in hac materia dixit Bart. in l. si cum dote. cir. princ. versic. vel dic tertio. ff. sol. mar. quòd licet pactum nudum de appropiando sibi actionem dotis factum à patre non valeat, tamen inducitur presumpsa donatio in casu omisso. Quæ opin. reprobat per Bald. Franc. de Aret. Sal. Angel. Imol. Rom. Paul. de Castro, Alexand. & moder. aliquos in d. l. si cum dote. cir. princ. licet maior pars nomenclatorum Doctorum forte ob reuerentiam, & auctoritatem Bartoli, ipsum non nominauerint. Altera verò pars, ut Imo. & Alexand. aperte dicant se tenere contra opin. Bartol. & dicunt actionem ipsam inter patrem & filiam communem esse reputandam, & an dicta actio competens patri & filie vnica sit, vel duæ, ponit Alberi. in l. qui hominem §. si gener. ff. de solut. vbi dicit vnica esse.

Nota istam communem ad declarationem l. xxx. titul. ij. part. iij. dicens, quòd soluto matrimonio vna filia, dos restituitur patri & filie, quam intellige si stipulatum sit reddi filie, competit ipsi filie actio: & pater habeat vsum fructum tantum, per l. xlvij. in ordin. tamen filia nupta, est liberata in perpetuum à potestate patris: & efficitur sui iuris, & sic soluto matrimonio, actio de dote competit filie, & habeat vsum fructum excluso patre: ut per Roderi. Suarez in l. ix. tit. ij. lib. j. For. ll. in fine: in quibus etiam repellitur communis opinio, posita in verbo Femma. & vide Anton. Gumer. in d. l. Taa. l. iij. l. Fichardus.

Actio dotis non nascitur, nisi soluto matrimonio. Ioan. Coraf. in l. qui liberos. num. 4. ff. de ritu nupt. communem dicit.

Fallit in viro vergente ad inopiam, quia tunc potest peti ante solutionem matrimonium, & sic in casu l. si constante. ff. sol. matrim. Gomez. in §. fuerat. Instit. de act. communem dicit, numero 41.

Amplia istam fallentiam, etiam si non ex sua culpa, sed casu acciderit paupertas. Ioan. Lupus in repet. cap. per tuas. de donatio. inter vir. & vxor. num. 24. in princ. communem dicit.

Contrarium istius ampliationis habetur per l. xix. tit. ij. part. iij. vbi disponitur totum contrarium, imò quòd si non ex culpa mariti mulier non potest repetere dotem, de qua meminit Ioannes Lupus numero 6. & 24. de quo etiam per Segu. de bonis lucra. constante matrimonio, numero 9. Et nota satis notabile verbum Episcopi Calagu. in repet.

ad Ioannem Lupum, in verbo, Maritus si male non administra, quod licet mulier non possit repetere à viro per d.l.ix.dotem, tamen ab aliis creditoribus (vt illa præferatur, & vt dos assignetur) sibi repetit: quod quotidie in practica venit: Et quando mulier potest repetere dotem, vide text.l.xxix.& l.vij.tit.xxix.part.ij.& Ioan. Lup. consil.xlvj.& 100.num.23. B.Villal.

Nota tamen quod hæc actio repetitionis dotis, durante matrimonio ob paupertatem mariti, non habet locum in extraneo: cui restituenda est dos post solutum matrimonium, idem Gome. in dicto. §. fuerat. num. 1. communem dicit. B.Villal.

Actio hypothecaria, quæ competit mulieri pro dote sortitur effectum à tempore dotis promissa. Boër. decis. cccxxj. num. 1. communem dicit.

Nota istam cõem ad intell. xvij. tit. ij. par. v. & l. xxij. tit. 3. part. v. Actio hypothecaria tacita quæ competit mulieri pro dote, non tollitur per expressam postea secuta. Boër. decis. cccxxij. nu. 1. cõem dicit.

Actio hypothecaria cedi potest debitori, Boër. decis. cccxxv. num. 3. communem dicit, vbi concluditur posse cedi extraneo, contra Bar. in l. fideiussor. obligari. ff. de fideiuss. B. Villal.

P. R. O. Actio & passio simul in eundem non concurrunt, secundum philosophos: bene facit textus in l. penult. ff. de arbit. vbi nemo se prohibere, nec sibi imperare potest: esset enim agens & patiens simul, quod esse non potest.

O B I E C. Cõtrà primò de l. j. C. de ser. fug. vbi seruus sui furti facit. SOL. ibi speciale in seruo fugituo ad impediendum vsucapionem. Ratio est, ne fuga seruorum dominis damnosa sit.

O B. Secundò cõtrà in heredes actiones transeunt actiue & passiuè. l. quoties. C. de hered. instit. l. vnic. vt actio ab hered. & contra hered. actio incip. & totò tit. C. de hered. act.

S O L. Hæc regula intelligitur, vbi ex eadem causa actio & passio concurrunt. In contrario autem, actio actiua ab herede exercetur, passiuua verò à creditoribus testatoris & sic ex diuersis causis, & diuersis respectibus actio cum passione concurrat.

O B I E C. Tertiò ob l. secundam naturam ff. de reg. iur. vbi onus & molumentum circa eandem personam concurrunt, & sic est agens & patiens simul.

Præterea quis est actor, & reus simul in eodem iudicio. l. in tribus. ff. famil. ercif. & Hermaphroditus agit, & patitur in coitu, de quo in l. quæritur. ff. de sta. homin.

Vltimò, omne animal facit & patitur. l. hæc verba ille aut ille. in fi. ff. de verb. signific.

S O L. Tu dic, quod non eodem tempore. Ioan. Bellon. Actio iniuriarum ciuiliis, est perpetua. Ioan. Balbus tract. de præscrip. par. iij. quaest. j. num. 3. communem dicit.

De iure regio durat per annum tantum. l. xxij. tit. ix. par. vij. & vide in verbo, Delicta, infra.

Nota autem, quod actio iniuriarum ciuiliis, quæ durat in perpetuum, solum est in tribus casibus, de quibus in l. lex Cornelia. §. lex itaque. ff. de iniur. prætoria tamen non durat nisi per annum. l. si non conuicij. de iniur. I. B. Vill.

ADDITIONO. In contrarium, quod talis actio, vt cunque ciuiliis sit annalis, tenet, atque communem esse dicit Ioan. Oldendor. in suis classibus Actio num. tit. de Actio. iniur. ex l. Corne. Et similiter communem dicit Francisc. Mar. Decis. Delph. 192. num. 6. par. j. Ego verò in meis observationum annotatis inuenio, iudicium tam ex Imperialis, sequi prorem opinionem communem. Et ita fuisse iudicatum in causa Hanaue contra Strasburg. Anno 1537. Et rursum eodem anno in causa Gobell. Contra Coln. & c. Io. Fich.

Actio confessoria, & negatoria non solum competunt pro seruitutibus, sed etiam pro aliis iuribus incorporalibus: vt pro iurisdictione, præsentatione, guidagio, passagio, vel pro aliis similibus. Ias. in l. si prius. ff. de noui. oper. nunt. nu. 4. in fin. communem dicit. B. Villal.

Actio confessoria, aut negatoria ad hoc, quod competat, requiritur contradictio. Et sufficit verbalis facta in iudicio, etiam si in libello de illa non fiat mentio. Ias. in l. si prius. num. 16. & 18. communem dicit. B. Villal.

Actio, seu accusatio criminalis cum tollatur per viginti annos, ita etiam & inquisitio tollitur. Bald. tract. de præscr. quarta parte quartæ par. q. ij. num. 2. communem dicit. Bap. Vill.

Actio in libello non est exprimenda de necessitate, si tamen exprimitur minùs apte, libellus tamen valet. Iaso. in l. edita actio. C. de eden. num. 3. communem dicit. B. Villal.

ADDITIONO. Sufficit enim quod ex narratis colligatur, & ita practica, quam practica tradunt gl. Bar. & cõter omnes in l. ij. princ. ff. de eden. & Can. in c. dilecti. de iud. in antiq. Paf. in consil. lxxvj. ad resolutionem. num. 6. vol. 1.

De iure regio idem disponitur in l. ij. tit. j. lib. ij. ord. Nota, quod per illam legem proceditur in causa sola veritate facti inspecta, & vide quindecim cõ. istius clausula ad practica necessarios per Ruber. Mart. de ordi. iud. ci. part. iij. dist. ix. nu. 32. cum sequ. & alios effectus dicte

clausula vide per Caro. de Gassario. in regu. Franciæ ius. xij. vers. iij. est notandum Et nota in ver. hinc est verbum factis notabile ex Bald. per illum text. in c. tua, vt lite non cont. & Ias. in l. à diuo Pio. §. in venditione. ff. de re ind. & glof. in l. §. si quis argentum. ff. de posi. & Roma. in l. non solum. §. sed vt probat. ff. de no. op. n. n. quod executio facta pro vero debito vigore illius clausula, non reuocatur propter ordinem non seruatum, quod summò notandum est contra iudices faciles ad reuocandum executionem propter mollicum quid ordinis non seruatum præcipue in præconiis. Et vide plura accumulata ad intel. d. l. ij. per Nuumium in respon. primo post trac. de exequen. lis mandatis regum per totum. Io. Fich.

Actio negatoria, vel confessoria competit contra impediens præsentare. Roch. in vers. ius. de iur. patro. num. 6. cõ. m. dicit. B. Villal.

Actio oritur ex sententia confirmante, & non ex confirmata: Communem dicit Ias. in l. j. num. 11. & post eum ibidem Ripa num. 15. ff. de re iudicaria. Bap. Villal.

Actio iudicari oritur ex sententia lata in actione reali, ita dicit communiter tenere Doc. Francisc. Rip. in l. miles qui. §. iudicari. num. 6. ff. eo. Bap. Villal.

Actio oritur ex sententia arbitri cum pœna, vel sine pœna post homologationem tacitam, vel expressam, de iure Canonico. Magis communem inquit Alex. in l. ait prætor. in princ. nu. 3. ff. eo. Bap. Villal.

Actio ex stipulatu competens extraneo ad dotem restituendam est stricti iuris. Communem testatur Rip. in l. ij. in princ. nu. 12. solut. matrimonio. & in l. j. nu. 23. cod. tit. B. Villal.

Actio ex stipulatu competens marito habet naturam bonæ fidei. Communem ait idem Rip. in d. l. nu. 23. ff. eo. m. r. B. Villal.

Actio publiciana est in rem origina prætoria, vt ilis, perpetua, competensque alicui ratione iuris, seu rei bonæ fidei quæ sita traditione, vel quasi à possidente, quem certè putabam esse dominum ex titulo habili ad translationem domini contra habentem facultatem restituendi ad declarationem iuris sui, secundum Pet. de B. j. peti. Ioan. Fabrum & omnes in §. sed ista. Institut. de actio. quorum opinionem, seu definitionem latè prosequitur Ias. ibi. num. 7. cum multis seq. & arius ibidem eam explicat, declarat, sequitur, & dicit esse communem Gome. sus. nu. 6. d. §. sed ista.

Actio publiciana competit emptori bonæ fidei causam habenti à mala fidei poss. flore, nec competit aliquo modo vero, & directo domino, secundum Specu. in tit. de actio. & peti. §. sequitur. Azo. in Summa. ff. tit. de publiciana. §. videndum. Iac. Ba. Fabrum, Nicol. de N. apol. & omnes in §. sed ista. Institut. de actio. Legitas omnes etiam in l. cum qui. §. Prætor ait. ff. de public. & Canonistas in c. Abbate de senten. & re iud. lib. vj. & istorum opinionem sequitur legendo Ias. in d. §. sed ista. nu. 59. cum seq. vbi recitat eam esse magis communem, Alexan. quoque, num. 9. & Rip. num. 31. in l. rem, quæ nobis. ff. de acqui. poss. quia acquiritur rem iusto titulo, & bona fide à non domino, qui mala fide possedit, certè ista mala fides auctoris sibi bona fidei acquirenti nocere non potest, nec debet, quo minùs sibi publiciana in rem actio competat, & agens actione ista publiciana, non tenetur necessario probare ipsum non dominum secundum Specu. in d. §. sequitur vers. si autem velis. Bald. in d. l. eum qui. §. in publiciana, Aret. & Ias. nu. 76. in d. §. sed ista.

Actio publiciana ad hoc vt competat necesse est, quod actor nò modo habuerit titulum à non domino, bonamque fidem, verum requiritur etiam quod habuerit possessionem vacuum, id est, quod absens ciuilem possessionem non habeat, & sic necessariò requiritur quod agent publiciana tractatur possessio vacua, secundum Cyn. & Bartol. in l. cum res. num. 2. & 7. C. de probat. & alios reletos per Alex. consil. xlv. vol. iij. & per Doc. in d. l. cum res. Ratio per præmissos scribens. & Ias. in §. sed ista. num. 16. & seq. Institut. de actio. assignatur est hæc, quia publiciana non competit ei, qui non potest vsu capere. l. eum qui. ff. de public. & sic procedit argumentum de vsucapione ad publicianam. Opinione istam scribit esse magis communem Alexand. in l. rem quæ nobis. num. 8. circa fin. ff. de acqui. poss. & Præp. in c. redintegranda. iij. q. j. Aduerte ad vnum valde vtile circa præmissa, quod bonæ fidei possessor post cursum xxx. vel xl. annorum habet, siue acquirit exceptionem, & publicianam actionem contra dominum, imò vtilem in rem, & per consequens acquirit vtile dominium, vel effectum dominij. l. si duo. §. j. ff. de iureiuran. se. us autem si foret mala fidei possessor: quia tunc non acquiritur nisi exceptionem. Distinctionem istam tradidit glo. & omnes in l. traditionibus. C. de pactis, quam scribit magis communiter approbati Alexan. ibi num. 3. à Doc. & Additionator ad eundem Alex. in loco præmissa fatetur istam esse magis communem opinionem tam scribentium ibi, quam & consulentium omnium in variis consiliis.

In ecclesiam transfertur dominium ex solo titulo donationis sine traditione. l. fin. C. de sacrosanctis eccles. tamen ipsi ecclesiæ publiciana non competit, nisi actualiter tradatur possessio. l. j. & l. traditionem. ff. de publiciana, & ita voluit Specul. in tit. de locato. §. nunc aliqua. vers. sic. l. vij. Bald. in l. quotiens. j. C. de rei vend. Ioan. Andr. Anto. Card. Floren. Imo. & Panormi. in c. ij. extra de consuet. & in terminis Cornac. cõ. cclxxxvi. j. nu. 7. & seq. vol. iij. & consil. cxvij. nu. 24. vol. 1. & istorum opini

opinionem declarat Ias. in §. sed ista. numero. 36. & 75. Institut. de actio. & Gomefius d. §. sed ista. nu. 26. ubi recitat esse communē. F. R. iuius.

In actione publiciana quadruplicem formam libellandi ponunt glo. Dyn. Faber. Arer. & alij in §. sed ista. Institut. de actio. Sed tertia forma libelli in publiciana tradita ibi per gloss. est ista quando actor alternatiue libellum ipsum conciperet, peteretque rem seu bona ad se spectantia, & pertinere iure dominij, vel quasi, & sic posset publiciana cum petitorio alternatiue cumulari. & libellus iste de sola consuetudine procedit secundum gloss. præmissam & idem tenet gl. in c. secundo extr. de lib. l. obla. & vide alios congestos per Fel. in ca. cum contingat. de offi. deleg. & in cap. ij. de appel. & ita consuluit Soci. iunior consi. cxxvij. numero. i. cum alijs seq. vol. ij. & opinionem istam vsque ad saturitatem explicat, & declarat quomodo, & quando procedat Ias. in d. §. sed ista. numer. 70. cum alijs sequenti. scribit eam esse communem, videlicet quod libellus prædictus alternatiue formatus de consuetudine procedat. F. R. iuius.

Actio in rem, siue vt Doctores loquuntur rei vëdicatio datur, concediturque contra possidentem cum tit. l. officium. in fin. ff. de rei vend. Sed publiciana nunquam conceditur contra eum, qui possidet cum titulo. siue autem §. si duobus. ubi Barr. & alij notant. ff. de publician. & ratione diuersitatis assignat Barr. & omnes in l. hereditatis. C. de petit. hered. quam sequitur Ias. in §. sed ista. num. 19. & seq. Institut. de actio. & communem dicit ibi Gomefius. num. 13. At hoc non procedit, quando titulus esset acquisitus ab extraneo, & non ab hærede post mortem defuncti, quia tunc publiciana conceditur contra titulo possidentem, secundum Salic. in l. ij. C. de petit. hered. & in l. fin. C. de edic. diui Hadrian. toll. & Alexand. consil. xc. volum. ij. Fallit etiam dicta communis opin. quando per rem exciperetur de titulo ante sententiam, quia eo casu publiciana datur contra titulo possidentem secundum Cyn. Bald. & Paul. Castren. in l. cogi. in fin. de petit. hered. C. F. R.

Actio quæ oritur ex l. si quis argentum. §. fin. C. de donat. appellatur conditio ex lege. dicit text. quod licet donatio non sit vallata stipulatione, vel traditione, sed nudo pacto, tamen agit ex ea, præcipueque ad pias causas. Vnde ampliat primo d. §. fina. d. l. si quis argentum, vt actio non oriatur hodie ex nudo pacto donationis, sed propter pactum lex introducta conditionem ex lege secundum Barr. in l. legitima. ff. de pact. quem sequuntur communiter scribentes, vt ibi refert Alex. & Ias. Lex enim in donatione non fouet pactum, imò illud nudum remanet, nec actionem parit, verum lex ipsa ob pactum producit actionē secundum Barr. & Imo. in l. fideius. §. j. ff. de fideius. obseruatque lex in casu isto, quod rex quandoque, qui licet valeat vnum paruorum comitem potentem facere sic, vt ipse per se bellū faciat, id certè non facit rex, ipse, sed illo paruo comite in sua paupertate dimisso propter ipsum facit bellum, vt tradit exemplum hoc Barr. in d. l. legitima, quem omnes cōmuniter sequuntur, vt supra deduximus, & de communi ista testatur etiam Ias. in §. in personam. num. 47. Institut. de action. & Portius in §. i. num. 3. Institut. de donatio. In contrariam verò partem inclinantur Glo. Fulg. & Cardin. in d. l. legitima, quorum fundamenta tolluntur per scriben. in d. §. j. Sed Ias. in d. §. in personam. num. 58. cognoscens quæstionē istorum fore de lana caprina, ac frustra laborare Doct. circa præmissam altercationem protulit magnū verbum, quod quatenus adinet ad quæstionem hanc nullius, aut pauca, admodum vtilitatis est, an hodie oriatur actio ex nudo pacto de donando, an verò ex lege propter pactum, Secundo loco ampliatur. d. §. fina. vt procedat, habeatque locum similiter in donatione causa mortis secundum glo. singularem, & ibi Barr. in l. cum pater. §. Meus. ff. de leg. ij. & hoc idem tenet Bald. post Cyn. in l. j. C. de donat. causa mor. & opinionem istorum dicit esse communem Ioan. de Imo. in l. cum ex causa. ff. de re iudic. quamuis ipse ibi præcipitanter asseueret per nonnulla fundamenta contrariam sententiam veriorē, quæ omnia tollit Angel. in d. §. in personam. num. 61. & ab hac opinione gl. & tantorum Patrum non fore recedendum in iudicando, & consulendo, suadet Rom. in d. l. j. C. de donat. causa mor. Tertio ampliatur d. §. fin. vt procedat etiam in donatione præsumpta, vt puta quando aliquis promitteret scienter absque causa, quo casu præsumitur donatio secundum glo. in l. hætenus. §. j. & ibi Barr. ff. de consti. pecun. & opinionem istam sequuntur complures Doct. quos cumulat Ias. in d. §. in personam. num. 65. & videtur, ac apparet magis communis. Quarto loco ampliatur d. l. si quis argentum. §. fin. vt procedat quoque in donatione facti. Sed hoc non transit ita absolute, & simpliciter, nam Arer. in §. j. Institut. de donat. relatis opinionib. hinc inde, tenet circa præmissa distinctionem Bald. in lex placido. quæst. ix. C. de rerum permut. & in tract. de pact. num. 33. & Imo. in l. in adibus. §. j. ff. de donatio. quam sequitur Cacialupus in tract. de pact. in v. j. q. num. 45. Alex. & Ias. in d. l. iuris gentium. §. sed cum nulla. ff. de pactis. Ergo duo casus considerandi sunt: Primus, quando donatio continet merum factum, vt ire Romam quando animo donandi tibi promitto, & circa istum primū casum post Guli. & Rayn. in d. §. sed cum nulla, inclinavit in partem negatiuam, & plures alij, quos refert ibi Ias. nu. 29. & istorum opinionem fatetur aucter esse communem Riuinus in l. ij. ff. de legat. j. Sed contrarium asseuerant Socii. Iunior ibi. Bald. Fulg. & alij plures, quos citat, & se

quitur Ias. in d. §. sed cum nulla, quorum fundamenta optimè & doctissime tollit Garr. in c. j. de pactis. in v. j. & communem istam in actu practico tanquam verissimam sequendam amplectendamque fore totis viribus suademus: Secundus casus est, quando factum mistum habet traditionem, puta quando factū animo donandi promitto tibi, puta quod cretam, vel lapidem possis eximere de fundo meo, videor enim tunc donare cretam illam, vel lapidem per te eximendum, & patientiam eximendi promittere, vt Imol. declarat in dicta l. in adibus. §. primo & istam partem affirmatiuam circa præmissum secundum casum post Baldum in locis citatis tenet Cacialupus. Imol. in dicta l. in adibus. §. primo. Arer. in dicta §. primo Institut. de donat. Alexand. in dicto §. sed cum nulla, & fuit de mente Barr. in l. qui saxum, ubi etiam sentit Imo. ff. de donat. Ampliatur autem d. l. si quis argentum in duobus alijs casibus per Ias. in d. §. in personam quos videre per te posses. F. R. iuius.

Actio personalis cum mala fide nullo tempore præscribitur. Balbus de præscrip. in iij. par. q. vij. nu. 2. communem dicit. B. Villal.

ADDITIONO. Barr. in l. sequitur. §. si viam. ff. de vsucap. dicit quod male fidei debitor præscribit in actionib. personalibus: cum fundamentum huius præscriptionis stet secundum eum in sola negligentia non perentis, & non in facto & animo præscribentis. Quod dictum reprobat Bald. in l. j. nume. 12. C. de seruit. & aqua, & in authent. ad hæc num. 8. C. de vsu. Angel. in d. §. fin. viam. num. 2. & ibi Imol. dicens se ita consuluisse: & alij Scrib. Alexand. in consil. clxxxv. Viso titulo quæstionis. num. 26. circa fin. Innoc. Ant. de Butr. Abb. Imol. & alij in cap. fide præscrip. cum alijs, ac ipsemet Barr. quasi tacite se retrahens contrarium tenuit in l. omnes populi. in ver. idem in legibus. Sed in d. §. si viam, iudicio ecclesie se remittit.

Notat & alium errorem Bar. in l. ab hostibus. §. sed quod simpliciter, ff. ex quib. cau. maior. iij. dictin. et. inrer actiones reales & personales in restitutione vsucapionis finitæ in præsentia, quia restitutio conceditur, quamuis vsucapio in præsentia sit finita secundum opinionem Bulg. quam communiter Doct. sequuntur contra Bartol. in l. quod tempore. C. de restit. mili. & ibi Baldus numero 3. ubi etiam Barr. circa med. videtur tenere opin. Bulg. I. Fich.

Actionis appellatione latè sumpto vocabulo verbi officium iudicis. l. actionis verbi. ff. de action. & obligat. in d. l. inquitilino, cum ibi notatis in glo. in verb. actio. ff. de dam. infect. & ita firmant & tenent gloss. in l. j. ff. de eden. Tiraque. in tract. de vtroque retractu in tit. de retractu consanguineorum. §. xxxv. glof. iij. num. 39. fol. cxxxvij. & Doct. omnes communiter in ca. fin. de offic. iudic. & in l. j. ff. de iurisdic. omnium iudic. prout de ista communi facit mentionem Alexand. numero 22. & Decius ibidem numero 23. & Ias. in princip. Institut. de action. num. 54. cum alijs seq. & in d. l. j. num. 8. & seq. ubi ponit octo differentias inter officium iudicis, & actionem. F. R.

Actionis natiuitatem licet dies tacita impediatur, tamen non impedit natiuitatem obligationis, quæ statim nascitur ante diem, quæ tacite in est, & subintelligitur ratione loci secundum Barr. & omnes in linterdum. ff. de verb. obliga. quorum doctrinam sequitur vltra alios ibi Alexan. & ponit esse communem nu. 3. Cagnolus quoque, & Deci. nu. 9. & seq. in l. in omnibus obligationibus. ff. de regul. iuris. ubi eam plurimū declarat, & ab omnibus ferè contrarijs tuetur. F. R. iuius.

Actionem Iniuriarum ad recantationem siue reuocationem (vt est apud nostros Germanos vstratissimum) institutam civilem esse, & non criminalem, crebriore calculo apud Dom. Assesores Iudicij Camere Imperialis, receptum esse, testatur Ioachi. Minling. obser. xcviij. Cent. j. ibidemque pluribus rationibus hanc receptam sententiam defendit. I. Fichard.

Actionem ex natura rei, in qua ipsa actio continetur, vel ad quam cō petit, iudicari mobilem, aut immobilem, notat Din. in l. potest. ff. de auro. tut. glo. in l. j. C. si aduer. transf. & in authent. de non alie. reb. §. j. & in l. si ad rem soluendam. C. de præd. mi. illud Docto. communiter, tenere, secundum Barr. in l. si sic legatum. §. si quis ita. ver. vlti. per legem istam nu. 5. ff. de leg. j. Hinc est dicit idem Barr. quod si minor actionem habeat ad fundum, vel ad centum alternatiue, & liberum sit debitori soluere quod maluerit: si fundum soluerit, vt actio sibi cedatur, cessio non valebit, si facta sit absque iudicis decreto, quemadmodum enim minor alienare non potest rem immobilem sine iudicis decreto. l. lex quæ. C. de administrat. tutor. & l. ob res. C. de præ. mi. sic & actionem ad illam competentem citra iudicis decretum cedere prohibetur, & cessio actionis ad centum tanquam ad rem mobilem facta tenebit. F. Turza.

Actione iniuriarum tenetur qui dicit alicui, tu mentiris, licet dicat prouocatus, & verum: Boërius in consuetudinibus Bitur. consilio primo. ex Barr. in §. ait prætor ex litem apud Labeonem. ff. de iniur. communem dicit. B. Villalob.

Actione iniuriarum non tenetur qui alicui obiicit crimen quod conuenit reipublicæ vt patet si probat. Boë. ibidem c. immunem dicit.

De iure regio siue conueniat reipublicæ, siue, non, si verum dicat: & probet non tenetur l. j. titu. ix. part. vij. vt aliqui intelligunt: Sed tamen intellige dictam legem secundum istam communem, & dicta l. hoc in-

linuat ibi, por que los factedores del mal se recelen de lo fazer.

Ampliā itam communem vt habeat locum etiam si obicitur alicui in iudicio, vel ad excludendum accusationem, vel ad excipiendum. Alexand. in l. ij. ff. de liber. & posthum. communem dicit secundum Boc. vbi supra.

Restringe istam ampliātionē, si probet, licet mitius puniatur. Boc. in consil. post eonfisi. Bitor. communē dicit ex Ancha. in cōsil. cxxxv. B. V. Añones viles habens præfertur habenti directas vbi concurrunt, & tendunt ad eundem effectum si viles causatæ sunt ex contractu eius, in cuius persona erant, vel repræsentabantur directæ. Alex. consil. xv. viso, & considerato. circa princip. vō. vj. magis communem esse scribit. M. Moph. Gribald.

Añones personales directæ semper ambulant cum persona, & aded in fixæ sunt offibus nostris, vt vix diuelli à nobis queant, sicut nec character baptisimi à baptizato, in l. actionum duo sunt genera. ff. de actio. & oblig. vbi not. in l. i. Stich. ff. de peculio. & l. ij. vbi glo. ff. pro soc. Vnde licet cedam tibi añonem, non tamen debetur tibi, sed mihi: & si rei vendicationem cedam tu non es dominus, sed ego, not. glo. in l. planē. ff. famil. erciscund.

P. R. O. Añones personales de eadem re concurrentes nunquam alia aliam consumit, in l. nunquam. ff. de acti. & oblig. in §. si. Infit. si quad. pau. fecif. dic.

P. R. O. Añones pratorias rei persecutorias, post annum durat, cætere intra annum, in honorariis. ff. de actio. & oblig. I. Bellon.

Añones plures personales etiam dissimiles possunt in eodem libello accumulari, Commesius in c. dispendia. de ref. nu. 33. lib. 6. communem dicit. B. Villalob.

ADDITIO. An in realibus, & personalibus, seu criminalibus plures añones intentari possunt, & quæ per Alber. in l. ad officium, numero. 1. C. com. diuid. & in l. conductores. numero. 4. C. locati. Et nota in hac materia añonum, quod Bartol. in l. ij. ff. de eo quod certo loco tenuit quod añtio arbitraria facit, vt quis in quolibet loco conueniatur, Quæ opi. communiter à glo. Jac. Butr. Gul. Ang. & aliis ibi reprobatu dicentibus, quod debet conueniri in loco idoneo, scilicet domicilij, siue ibi fuerit præfens, siue non. Sed cauti notarij hodie apponunt, vt quis conueniri possit in tali & tali loco & alibi vbiunque fuerit inuentus, vt dicit Bar. in d. l. j. numego 4. I. Fich.

Añtionum diuersarum cumlatio ex eodem fonte, causa, seu factu nascuntur, & ad diuersa tendentium non admittitur secundum Cyn. in l. interdum. ff. de public. iudic. & in l. j. C. quando ciuil. actio crimi. præu. Bart. in l. editz. num. 15. C. de eden. vbi ponit exemplum in eo, qui agit añtione vi bonorum raptorum, & furti. l. j. ff. vi bono. rapr. quia absolutoria lata in vna, possibile est, quod pariat exceptionem in alia. Opinione istam sequuntur omnes Doctō. communiter in d. l. edita, vt refert ibi Belogninus, num. 120, & cæteri Mod. & Iaffredus in decisio. cclxxxvij. F. Riuis.

Añtor non potest suspendere petitorium, & proponere possessorium retinendæ asserendo nolle procedere in petitorio, donec sit expeditum possessorium. Communem inquit Rip. in l. naturaliter. §. nihil communi. numero. 1. §. ff. de acquiren. possessio. B. Villalob.

Añtor si in libello expressit diem contractus, & testes deponentes de contractu, dicant se non recordari de die, tamen probant, Communem testatur subtilis Aret. in ca. qualiter, & quando. ij. §. debet. nu. 130. extra de accus. ex sententia Bar. in l. is, qui reus, ff. de publ. iudic. Quod tamen intelligit Aret. quando in libello est inserta clausula. Non astringens se ad probationem superfluam, & c. B. Villal.

Añtor intentans accusationem criminalem, & petens reum cõdemnari potest incidenter petere damnum restitui, & se indemnem conferuari. Idem Aret. in d. c. qualiter & quando. §. ad corrigendos. nu. 139. communem dicit, & Bart. in l. interdum. ff. de public. iudic. Idem.

Añtor suspendens petitorium, & interdicitam recuperandæ intentans, etiam si in possessorio obtinuerit, debet probare petitorium, aliàs succumbet. Ioan. Cora. in l. naturaliter. nihil §. commune. ver. & quanta. nu. 21. & 22. de acq. poss. ff. communem dicit. Idem.

Añtor instrumenta sua reo ad exceptionem & reus vicissim añtori ad replicam suam, non autem intentionem principalem fundandam edere tenentur. Communem dicit Iaf. in l. f. C. de eden. B. Vil.

Añtor an possit constitui ad causas futuras, habes in litem eorum, §. sed & si ita. ff. quod cuiusque vniuer. no. & ibi Bart. In quantum autē aliqui voluerunt hoc quod dictum est de persecutione appellationis non habere locum in appellacione ab interlocutoria per rationem. l. ad rem mobilem. & in l. ad legatum. ff. de procurat. sed quod illam omnino persequi teneatur. Sali. tamen dixit hoc verum nisi causa appella. ab interlocutoria esset tractanda in loco remoto: quia tunc cum ob hoc remoueat ab aliis procuracionibus, & negotiis suis non teneat persequi. l. sancimus. ad fin. C. de aduoca. diuerso. iudic. & l. sed & hæ. §. non solum. cum concor. de quibus in glo. ff. de procurat. pro quo facit quod no. Bald. in l. inuitus. C. de procurato. tenens quod generalis procurator non teneatur persequi causas appellacionis extra prouinciam per d. §. non solum. Rationē tamen Sali. reprobatur idem Alex. vbi supra,

motus, quia ratio per Doct. allegata, quæ sumitur ex d. l. ad legatum. & l. ad rem mobilem, procedit etiam isto casu, videlicet, quando causa appellacionis est tractanda in loco remoto à loco, in quo iudicatum fuit: & imputet sibi qui mandatum suscepit ad agendū causam, in qua sciebat appellandum esse ab interlocutoria ad Tribunal iudicis in alio loco remoto, arg. l. qui bona. §. de illo, cum simil. ff. de dam. inf. & quæ ratio secundum ipsam Alex. cessat in d. l. sancimus, Recurre ad ipsum Alex. vbi supra, & ibi diffusius hanc materiam declaratam, & explicatū habebis. Habes etiam, an vbi non cogitur, possit, si velit persequi. F. Turz.

P. R. O. Añtor debet sequi forum rei, & in ciuilibus, & in criminalibus causis. l. añtor. C. vbi in rem act. ex. debet. in l. iuris ordinem. & l. in criminali. C. de iuridict. omnium iudic. in cap. si quisquam. x. q. j. c. m. ibi semper causæ, & cap. pulsatus. & can. neminem. iij. q. vj. cap. i. clericus. & cap. cum sit generale. extra de foro comper.

O. B. I. E. C. Contrà de l. si in fi. C. vbi in rem act. ex. de. & c. san. l. extra. de foro, comper. vbi añtor debet conuenire reum sub illo iudice, in cuius prouincia res est litigiosa.

SOL. Dic q. ratione rei, de qua agitur, sortiri quis forū teneatur, vt ibi. O. B. I. E. C. Secundò. Contrà, de c. quod clericis. extra. de foro, comper. vbi añtor non conuenit reum coram suo iudice, in ciuitate Parisiensis in causis pecuniariis.

SOL. Ibi speciale Parisiensis quia Episcopus ibi habet temporalem iurisdictionem, vt ibi no. glo.

O. B. I. E. C. Tertio contrà, de aut. habita. C. ne filius pro patre, vbi scholares agunt apud tres iudices, quos sibi elegerint.

SOL. Ibi fauore & priuilegio scholarium. I. B.

Añtorem reali añtione agere volentem, licet glo. in cap. sanè. de foro, comper. admoneat, vt reum, de & super re, ad quam agere intendit coram iudice prouincie, vel diocesis, in qua res sita est, conueniat. Gof. tamen, quem Inno. in cap. dilectus filius. secundo. de rescrip. & Calder. in dicto cap. sanè sequuntur, voluit, quod sit in ipsius añtoris optioe, vel coram prædicto, vel & coram domicilij iudice agere, quibus assentit ibi Abb. in vers. glo. ij. qui hanc communem testatur, & comprobatur not. l. si. in fin. C. vbi in rem act. & in cap. fin. eodem titulo, de foro comperen. F. Turz.

Añtor non probante tam in ciuilibus, quam in criminalibus, reus debet absolui. Iaf. in l. non est nouum. num. 5. C. de eden. communem dicit. & quando reus est solus absoluenus ab instantia cause. vide Thomam Grammat. vol. xxxj. & Cor. in reso. lib. j. c. num. 8. B. Villal.

ADDITIO. Fallit, quando añtor est possessor, & reus non possessor, qui petunt sibi beneficij adiudicari, cum tunc quilibet sit añtor, & reus, & neutro probate, quilibet ab impetitione alterius absoluitur, & si reus tunc dedit obiectū, & non probauit, debet in expensis condemnari, & aliis simil. casib. vt per Nice. Milis in suo repert. in vers. Añtore. I. P.

P. R. O. Añtore non probante, reus absoluitur, l. qui accusat. C. de edendo. l. ij. C. de probat. l. fin. C. de rei vendica. cap. cum ecclesia Saturna, extra. de caus. prop. & possess. & cap. vnic. vt ecclesiast. benef. sine dimissa. confer. I. Bellon.

P. R. O. Añtore non probante reus nullam defensionem vel probationem præstare cogitur, in l. frustra. & l. añtor. C. de probatio. in cap. accusator. vj. qua. l. v.

O. B. I. E. C. Contrà de l. in exceptionibus. ff. de probat. vbi reus probare tenetur, sicut añtor.

SOL. Exceptionem suam probat reus, vt ibi. non autem intentionem añtoris.

O. B. I. E. C. Secundò contrà de l. circa. ff. eod. tit. vbi reus probat.

SOL. Ibi reus transiit in se onus probandi.

O. B. I. E. C. Tertio opponitur de l. §. edenda. ff. de eden. vbi reus exhibere tenetur instrumenta agentis.

SOL. Cum reus vsurus est instrumentis, edit illa, aliàs si noluit vti illis, non exhibet aliquo modo ad fundandam scilicet intentionem añtoris in l. qui accusare. C. eod. tit.

O. B. I. E. C. Quarto obstat l. ne quisquam. ff. eod. tit. vbi instrumenta exhibentur agenti pro fisco.

SOL. Speciale est ibi in causa fisci, quod fisco eduntur ad fundandam intentionem suam, Vel dic quod ibi fisco eduntur ad suam replicationem fundandam, vt ibi not. Bart.

O. B. I. E. C. Vltimò opponitur de l. argentarius, in prin. ff. de edendo vbi tenetur argentarius reus edere rationes aduersario añtori.

SOL. Ibi textus loquitur de rationibus communibus vtrique, & argentario, & agentis non mirū igitur si eas edere teneatur. l. prator. in prin. ff. eodem. I. Bellon.

Acta facta inter alios non probant, tamen qualem probationem Ioan. Franc. de Ripa in dicta l. is apud, numero trigessimosesto. communem dicit. B. Villal.

Acta facta in vna instantia inter easdem personas fidem faciunt in alia. Cur. Iun. in l. ij. num. 93. C. de eden. communem dicit.

Fallit, si non essent testes publicati: quia tunc non faciunt fidem. Cur. Iun. in d. l. ij. & Felin. in cap. cum causa. de testib. communem dicunt. Et confessio in alio iudicio probet. vide in verbo Confessio.

Et nota distinctionem Ant. in ca. Albericus. de testi. quem refert Marian. in Specu. aureo. in v. par. nu. 56. in quaestione, domine, quaritur, an possint dicta testium publicari in secunda instantia: quod aut testes sunt producendi: si viui & iterum tamen sunt mortui, possunt publicari: & validum est suum testimonium, quod nota. Idem.

Acta facta in civili iudicio non faciunt fidem in criminali. Fel. in c. at si clerici. nu. 12. de iudic. communem dicit. & Ioan. Fr. à Ripa in l. is apud. nu. 40. C. de eden. faciunt tamen fidem ad inquirendum per l. quod euitandi. C. de condi. ob causam.

Res inter alios gesta, num afferat saltem contra altum qualemcunque praesumptionem. I. Fich.

Actus per vniuersitatem gerendus grauis est ponderis, & ad deminutionem patrimonij ipsius vniuersitatis, veluti rerum, & bonorum, quae seruando seruari non possunt ad ipsam vniuersitatem obligandam aut alteri submittrandam tendit, tunc singulorum de vniuersitate specificanda sunt nomina in syndacatus instrumento. iuxta text. in l. fin. C. de vend. re. ciui. lib. xj. & no. Bald. in l. iij. in princ. ff. de re. eo. & in l. ciuitas. versic. alij dicunt. in fin. si cert. per. Idque à Doct. communiter teneri attestatur Alex. in consil. j. lib. iij. F. T. rz.

Actus sequens in spiritalibus aduersus iuramentum tenet, Alci. in c. cum contingat. de iureiur. nu. 180. communem dicit.

Nota quod licet pro actis praesumatur, tamen potest probari contrarium quam in eis sit contentum. Cou. in reso. c. j. lib. j. nu. 9. communem dicit ex gl. in l. j. C. de iur. haft. sic. lib. x. in ca. quoniam cōtra. de probar. B. Villal.

Actus legitimus non recipit conditionem, neque diem, intelligitur de actibus expressis, secus tamen in aliis Couu. in epist. iij. cap. iij. nu. 4. communem dicit. In autem sint casus expressi, vide glo. in l. actus de regul. iur. ff. & Dinum in c. actus. de reg. iur. in vj.

Actus praesumitur ex vi mandati etiam si post longum tempus adimpleatur. Alci. Tract. de praesum. in regu. ij. praesum. xxiiij. numero 4. communem dicit.

Nota istam communem ad intel. l. xvij. tit. x. par. vij. & l. x. & xj. titu. iij. For. l. committente vim de mandato alterius. B. Villal.

P. R. O. Actus legitimi non recipiunt diem neque conditionem. l. actus legitimi. ff. de regul. iur. cap. in electionib. de electio. in vj. I. Bell.

P. R. O. Actus contra legem pro infecto habetur. l. non dubium. C. de legibus. in can. imperiali. xxv. q. j. I. Bellon.

P. R. O. Actus regulatur secundum naturam sui subiecti. l. eius artificij. ff. de oper. lib.

O B I E C. Contra de l. j. in fi. ff. ad legem Aquiliam. Vbi elephantis & cameli licet feram habeat naturam, tamen quia & iumentorum operam praestant, primo capite legis Aquiliae continentur.

S O L. Dic quod ibi inspicitur consuetudo, scilicet quod soleant ferre onera: quae consuetudo est altera natura. gloss. in l. si quis posthumus, in verb. consuetudo. ff. de lib. & posth. I. Bello.

P. R. O. Actus agentium non operantur ultra eorum intentionem, in l. non omnis numeratio. ff. si certum pet. I. Bell.

Aditio haereditatis, cum animi sit, ex sola voluntate resultat, licet per alios actus exteriores declarata non fuerit. Ita communiter tenetur, vide apud Philipp. Cr. consil. cccxij. nu. 5. vol. iij. quem refert & sequitur Ioan. Dilect. in ar. test. ti. xj. cau. xj. dicens quod ea in re non respicitur veritatem sed animi opinionem sequimur. B. Villal.

Aditio haereditatis extinguit obligationem. l. Stichum. §. aditio. ff. de solutio. Bellonus.

P. R. O. Adiuuari nos, non decipi beneficio oportet. l. in commodato. §. sicur. ff. de commod. ca. vnic. extra de commod. I. Bellon.

P. R. O. Administratio libera specialiter est concedenda. l. quam Tiberonis. versic. alia est causa. vbi no. Bal. ff. de pecul. I. Bellon.

Administratores tenentur ad damnum contingens, si aggressi sunt negotia insolita, etiam si ex fortuito casu contingat. Cur. Iuni. consil. xix. num. communem dicit.

Concor. com. l. xxxiiij. tit. vij. par. v.

Amplia in tantum hanc communem esse veram, quod non recompensantur lucra cum damnis, quando aggressi sunt insolita. Idem Iuni. communem dicit.

Per istam & praecedentem communem ampliatur. l. xxvij. & xxix. titulo. xij. par. v. B. Villalob.

Administratores publici non possunt remittere debitum liquidum pacificendo, sed bene negligendo. Ias. in l. petens. num. 15. C. de transact. communem dicit.

Administratori reipublice conuenit, ne aedificia sua administrationis pereant ruina. Cur. Iun. consil. xix. nu. 8. communem dicit.

Concor. cum hac communi l. xxij. de correctoriis. Et nota quod in tantum est vera haec communis, quod si alij sint officiales subalterni ad illud opus peragendum, quod si principalis ex causa hac puniatur: non potest petere: ab aliis subalternis, idem Cur. Iun. d. consil. xix. num. 8. communem dicit. Et nota aliud, quod opus publicum firmatur per quindecim annos, & si post perierit, non dicitur perierisse ex defectu magistris operis. l. xxj. tit. xxij. par. iij. B. Villalob.

Adoptiuus non habet potestatem succedendi in feudo: nec distinguitur aut feudum sit nouum: aut antiquum. Curt. Iuni. consilio cxxviiij. num. 7. communem dicit. B. Villalob.

Aduena possunt prorogare iurisdictionem illius, qui illam exercet inter subditos. Ias. in l. testamta. numero primo. C. de testamen. communem dicit: licet illam non possint prorogare ultra suam iurisdictionem: vt in Consulibus mercatorum, qui cognoscunt de causis mercantia: Ultra illos casus etiam mercatores non prorogant, vt per Iaso. ibi, quam communem dicit. B. Villalob.

P. R. O. Aduentitia hodie non conferuntur, sicut nec castrensia, vel quasi castrensia. l. fin. de col. C. I. Bellon.

P. R. O. Aduersatiua dictio ponit diuersitatem casuum, & in iure, & in facto. no. gloss. & B. ut. in l. hoc amplius. §. de his autem. ff. de damno infecto. Ioan. Bellon.

Aduocatus qui propriam causam persequitur, non repetit salarium, si vincat causam. Boë. decis. ccc. num. 3. communem dicit. Fallit tamen si cessauerit aduocare in alia causa: quia potest petere interese. Hippol. in Rub. ff. de fideiuss. num. 313. B. Villalob.

P. R. O. Aduocati aequiparantur militib. l. aduocati. C. de aduoc. diuersi. iudi. Ioan. Bellon.

De Aduentitiis, sine consensu patris, etiam cum iuramento disponere non potest filiusfamil. nec eadem alienare, vel obligare. Est magis communis opinio secundum Curt. Iunior. in consilio clij, praesupponitur, volumine secundo. Moph. Gribald.

P. R. O. Aduocatus, seu procurator pacifici de quota litis non potest, l. sumptus. ff. de pact. litem. C. de procur. l. si contra licitum. C. mandat. Imo puniri debet. l. si quis C. de postul. I. Bellon.

Aduocati salarium non potest excedere centum aureos. l. j. §. si cui. in fi. de variis, & extraordi. cogit. tamen in criminibus capitalibus hoc non procedit, quia defendere delinquentem in causa capitali, in effectu ista postulatio est merces eximij laboris. l. si pater. §. si quis. in fin. & ita singulariter Ang. ff. de donat. & pariformiter vbi ageretur de infamia per ea, quae notat glo. in l. iusta causa. ff. de manum. vindicta & in cap. vn. de legatorum, extra de offi. dele. & ita Ray. de Forli. & Bal. mirabiliter in l. j. C. manda. dicentes quod sicut pro vita tuenda maximum salarium est debitum aduocato, ita pro statu dignitatis conseruando, quia à pati procedunt mors & infamia Sed aduerte ad vnum huius, quod si aduocatus propriam conduceret causam & obtineret in ea vtiq; non posset pro salario aliquid petere ratione aduocationis, & postulationis, sicut pro aliena causa petere posset, vt per totam Roman. decis. ccccxxxiiij. in antiquis, & Canonistas omnes communiter in cap. finem litibus, de dolo & contum. Lanfrancum in repet. c. quoniam contra falsam. nu. 15. de probar. & Legistas omnes pleno ore, in l. propterandum. §. fin. autem alterutra parte. C. de iudiciis, & l. re. de Atet. in tract. de expen. versic. sed quid ipsi met. & praefatam opinionem communem sequuntur & attestantur Mod. in d. c. quoniam contra, & in c. finem litibus, hoc verò non habet locum in aduocato, qui propriam causam conducerat petente suum salarium tanquam interesse, vt tenent Doct. praecitati. F. Rivius.

Aduocati salarium debet solui post litem solutam. Ias. in l. diem functo. nu. 11. ff. de of. asse. communem dicit.

De iure regio habes l. ij. in ord. aduo. disponentem, quod quarta pars debetur solum in principio litis, & alia quarta pars cum sit publicatio testium: & quarta lata sententia, & alia quarta in fine causa. B. Vil.

Aduocatus in vna causa pro vno etiam si mutetur instantia non aduocabit pro alio, Petrus Munius de exequen. mand. Regum capitul. cōmunem dicit ex glo. in l. fin. ff. de postulan. B. Villal.

Aduocatus, qui obligatus est ad defendendum aliquem in causa an teneatur illum defendere in causa appellationis à sententia definitiua, & quid in causa appellationis ab interlocutoria, quid item si esset interlocutoria cognoscenda in loco remoto. I. Fich.

Aduocatus, qui se obligauit defendere in causa non tenetur defendere in causa appellationis à definitiua, secus tamen ab interlocutoria. Ias. in lita de muni. numero. 8. C. de procur. communem dicit.

Contrarium disponitur per l. j. in ordi. aduocatorum cum causa appellationis est ventilanda in loco vbi est aduocatus.

Fallit si interlocutoria esset tractanda in loco remoto. Ias. in l. inuitus. num. 14. de procu. C. communem dicit.

Aduocatus non tenetur iurare causam bonam patrocinari: quia abo leuit ab vsu iuramentum. Ias. in l. rem non nouam. num. 2. C. de iudic. communem dicit.

De iure regio habes l. j. iuncta l. ij. quae videtur innuere contrarium, & vide l. xxij. in ordi. aduo. quae disponit aduocatum teneri ad recipiendam rationem causa in scriptis vt possit reddere rationem de iustitia partis. B. Villal.

Aduocatus salariatus de publico transmittit totum salarium hereditibus, etiam si ipse moriatur ante tempus. Cur. Iun. in l. diem functo. nu. 53. ff. de offic. asse. communem dicit.

Et de isto salario aduocatorum vide in verbo Salarium. B. Vill. A D D I T I O. Aduocatus & procur. an & quando possint esse testes

testes pro eo pro quo fuerunt aduocati & procur. an verò possint depone-
re contra ipsum & in fauorem partis aduersa: Alberi. in l. deferre. nu.
2. & seq. ff. de iur. fidei. Paris. in consil. lxx. pro resolutione dubij. nu. 1. vñ
quæ ad numerum 12. vol. 4. & Bero. in c. ex literis. nu. 59. de prob. Milis
in repert. in verb. Testis. Et an si fuit aduoc. & procur. in prima instan-
tia possit testificari in causa appellationis. idem Alb. in lita demum.
nu. 7. C. de proc. l. fi.

Aduocatus etiam in causa, propria licet salarium simpliciter petere nõ
possit, tamen per modum interesse, & damni potest. Bar. & communiter
Doctores hoc tenere asserit M. n. cent. j. obserua. ij. & vide plenius
infra in verbo Procurator circa numerum. 321. B. Villal.

Adulteri pœna in masculo est pœna mortis. Magis communem ait
Alex. consil. xiiij. attentis. num. 3. libro 7. B. Villalob.

Adultera perdit dotem ex sententia iudicis. C. o. u. in epi. iij. cap.
vij. §. j. num. 1. communem dicit ex Panor. in cap. plerumque. ij. notab.
de dona. inter virum & vxorem.

Nota istam communem ad intellectum. xv. xij. xvij. par. vij. concordat
cum hac communi l. lxxxij. in ordi. tau. iunctal. tit. vij. lib. iij. For. II. Et de
pœna adulterij. de iure regio videl. j. tit. vij. lib. iij. & l. ij. tit. xv. lib. vij.
ordi. & quæ habes in verbo Matrimonium Quam communem intelli-
ge tam in vxore vera, quam putatiua, secundum gl. communiter approbatã
in c. plerumque. de don. inter vir. & vxor. quæ communem dicit Ioan. Lu-
pus in repert. C. de donat. inter vir. & vxor. §. xxxvj. nu. 3. Et idẽ est in lu-
cris acquisitis, durate matrimonio, vt habetur in l. iij. tit. vj. lib. iij. For.
II. quæ faciunt ad declarationem & ampliationẽ l. j. tit. iij. lib. iij. For. II.

Nota quod exceptio adulterij contra mulierem repetentem dotem
durat in perpetuum. Balbus Tract. de præscri. in iij. part. quæst. ij. com-
munem dicit. nu. 9. B. Villalob.

P. R. O. Aegritudo corporis si sit sanitas mentis, non impedit ad tes-
tandum, nec ad contrahendum l. ij. ff. de testam. l. sanum. C. de tran-
fact. I. Bellonus.

P. R. O. Aequalitas delictorum æqualitatem pœnarum desiderat. in
l. si quinquam. in fi. C. de episc. & cleri. vbi quos par facinus comitatur,
& æquat, vtroque similis pœna comitari debet. ad idem text. in l. qui-
cunque. §. fin. C. de hered. & in §. fin. in auth. vt fratrum fil. succed. colla.
ix. in cap. fina. de pœn. libro sexto.

O. B. I. E. C. Contrã de l. quædam. ff. de pœn. & l. Pedius. ff. de incen. ruin.
& naufrag. vbi aliquando grauior, aliquando leuior pœna imponitur
personis idem delictum committentibus.

S. O. L. Illud est propter conditionem personarum, & rerum qualita-
tem. vt ibi not.

O. B. I. E. C. Præterea par est crimẽ rapere, vel raptum raptori seruare. l.
crimẽ. ad legem Iuliam, de vi publi. C. & tamen in æqualis pœna statuitur:
plus enim punitur raptor, quam raptam rem seruans. in l. vnica. in
§. pœnas. C. de rapto virginum seu viduarum.

S. O. L. Dic quod d. l. crimen. ita intelligitur, quod alterum crimen ex
his duobus non est alteri dissimile quo ad pœnam corporis afflictiuã,
sed non quoad pœnam pendendi. & est ratio quia minus delinquit qui
raptum seruat, quam qui rapit. I. Bel.

Ædificare potest dominus aream, in quam cadit stillicidium: dum-
modo seruitus stillicidij non impediatur: & ædificans stillicidium reci-
piat. Bello. consil. lxx. d. un. §. communem dicit, ex gl. & Bar. in l. serui-
tus. ff. de seruit. & Soci. consilio cxlj. B. Villalob.

Ædificare castrum ad æmulationem priuari, nulli est licitum, Boer.
decis. cccxx. nu. 9. communem dicit.

Item nec ædificare, vt videat hortos religiosorum, aut monialium
nemo potest. Boer. communem dicit. Idem.

Ædificium factum in re dotali non cedit solo: quamuis medietas
expensarum sit alterius coniugis. Boer. in consue. Bitu. in reg. des consu-
mes des mariages. §. ij. communem dicit ex Taf. in l. senatus. §. Marcellus.
ff. de leg. j. Idem.

Quando vna res, vel dispositio alteri Equiparatur, quidquid plus est
in re, ad quã fit æquiparatio, adicitur rei æquiparata: ipsi verò, ad quã
fit æquiparatio nihil accedit. Est communis opinio cum Bar. in l. j. ff. de
leg. j. secundum Dec. in consil. xlvj. viso puncto, in fi. vol. Moph. Grib.

P. R. O. Aequalitas in iudiciis est obseruanda: non enim debet clau-
dicare iudicium in l. fina. C. de fructibus & litium expensis. In non debet
adteri. ff. de reg. iur. in cap. nullus. iij. q. iij. & c. nouit. extra de iud. I. B.

P. R. O. Aequitas præfertur rigori. in l. placuit. C. de iud. in l. si seruum.
§. sequitur. ff. de verb. obl. & l. in summa. §. itẽ Varus. ff. de aqua plu. arcẽ.

O. B. I. E. C. Contrã inõ rigor est obseruandus. in l. prospexit. ff. qui &
à quib. vbi lex quantumlibet dura tenenda, quia scripta est.

S. O. L. Aut rigor est scriptus, & æquitas non scripta: & tunc rigor scri-
ptus præfertur æquitati non scripta. d. l. prospexit. aut æquitas est scri-
pta, & rigor iuris scriptus: & tunc æquitas scripta præfertur rigori iuris
scripto, vt in cap. fina. de transactionibus. extra, vt hic.

P. R. O. Aes alienum respicit vnuersum patrimonium, non certas
facultates. in l. si fideicom. in §. tracta. ff. de iud.

P. R. O. Estimatio reducenda est ad tempus mora. l. vñ. n. ff. si cer.
per. l. in hac. ff. de condi. tri. I. B. Illo.

P. R. O. Aetas legitima, vel perfecta, dicitur viginti quinque annorũ.
l. si. C. de his qui ven. ata. imper. I. Bellon.

Es alienum teneat solueret hæres, & non usufructuarius, Decis. consi-
lio nonagesimo, & Ioan. Durand. in arte testan. titulo sexto, Paul. com-
munem dicunt. B. Villalob.

Estimatio non facit emptionem, quando pretium non est condignũ
rei. Communem dicit Parisius in consil. lxxxj. nu. 1. l. iij. B. Villal.

Estimatio facit emptionem Rostri. decis. cccxxvij. numero 1. com-
munem dicit. B. Villalob.

P. R. O. Affectare quisquam non debet id in quo intelligit, vel intel-
ligere debet infirmitatem suam alij damnosam futuram. in l. idem iur-
is. in §. stellationem. ff. ad l. Aquil. I. Bellon.

Affectationis ratio non habetur in furto. Ant. Nice. in concor. glof.
lxxxv. communem dicit. B. Villalob.

P. R. O. Affectationis ratio in bonæ fidei iudicis habetur. l. cum seruus
extero ff. mandat. I. Bellon.

P. R. O. Affectus non punitur, nisi sequatur effectus. in l. cogitationis
ff. de pœn. in l. j. §. quod quisque iuris.

O. B. I. E. C. Contrã de l. prima. ff. de extraord. crimin. & l. vnica. in
princip. C. si quacunq. præ. potest. & l. si quis non dicam rapere. C. de
episc. & cleric. & l. si quis seruo. C. de furtis. & l. præsentis. C. de his, qui
ad eccl. confug. & l. §. bestias. vbi glof. not. ff. de postu. vbi punitur
affectus, sicut effectus.

S. O. L. Affectus non punitur vt hic, vbi statum est finibus cogitatio-
nis, nec vltra processum fuit: vbi verò ad aliquem conatum processit,
tunc affectus punitur in grauiorib. criminibus, vt in contrariis. I. Bell.
Affinitas contrahitur ex sola copula etiam illicita. Couaa. in epi. iij.
q. vij. §. vij. num. 3. communem dicit. B. Villalob.

P. R. O. Afflictio non debet dari afflictio, vt in illa l. diuus. ff. de offi.
præsid. & in l. pœna. in §. fin. ff. ad l. Pomp. de parti. & in l. tam demeritis.
C. de episc. aud. Vbi furioso pœna addi non debet, cum satis furore ipso
puniatur. ad idem text. in l. iure succursum est. ff. de iure dot. Vbi pater
propter luctum filie defuncte dotem non amittit, sed recipit, ne duplex
ei detur afflictio, adde l. ex facto. in §. Iulianus. ff. de vulg. & pup. subst. &
l. nauis. in §. fin. ff. ad l. Rhod. de iact. de iure canon. vide text. in can. cibus
percul. vij. quæst. j. & in cap. at si clerici. in fin. extra de iudic. & in cap. ex
parte. extra de cler. agrot. vel debil.

O. B. I. E. C. Opponitur de l. Romanus. ff. de tut. & cur. vbi in eadem
tutela duplex periculum quis sustinet, & si leuissimis, & tutela.

S. O. L. Ibi si leuissimè potest etiam esse conuitor ratione, & fauore
tutela, quæ publicum munus est: & ideo inuitis datur, vt in §. j. Instit. de
excussa. tut. vel curat. & l. necnon. ff. de tut. & curat. dat. ab iis. Ideo ibi
non excusatur, cum necessitas legem non habeat.

O. B. I. E. C. Præterea obstat, quod in delictis pœna duplex dari po-
test. in l. capitalium. in §. solent. de pœn. ff. & in l. j. ff. de iur. par. in cap. at-
tendendum. xvij. q. iij. & cap. si quis cuiuslibet. xxj. q. v. in cap. j. extra de
calum. & cap. in archiepiscopatu. extra de raptorib.

S. O. L. Duplex pœna potest infligi, cum vtraque per se non sufficit,
vt in contrariis. Cum autem vtraque per se sufficit, duplici pœna quis
affligi non debet, vt hic. I. Bellon.

Agens ex contractu conditionalis, debet probare conditionem puri-
ficatam ad intentionem suam fundandam, Bellonus consil. lix. num. 3.
communem dicit. B. Villalob.

Agens petitorio, & possessorio recuperandæ, si prius obtinet in pos-
sessorio, & non probet se dominum, non debet obtinere in petitorio
Communem inquit Alex. & post eum Rip. in l. naturaliter. §. nihil commu-
neme. num. 148. cum seq. ff. de acquir. possess. B. Villalob.

Agens contra aliquem ad decem, & si fuit condemnatus in quinque,
si de aliis quinque nihil dictum sit, non ei nocet, quin possit agere ad res-
siduum. Gozad. consil. num. 5. communem dicit, ex sententia glof. in l.
j. in verb. minus. C. si aduer. rem iudi. B. Villalob.

Agenti ante tempus duplicatur tẽpus in odium agentis, Ant. de Tre-
mo. in addi. ad Bona. in præ. ecce. num. 25. in verbo conditione. in rub-
quib. mod. suo nomi. communem dicit. B. Villalob.

Agenti possessorio recuperandæ obstat absolutoria lata contra eum
in petitorio. Ioan. Cor. in l. naturaliter. §. nihil commune. num. 3. ff. de
acquir. possessio. communem dicit. I. Bellon.

P. R. O. Agentes, & consentientes, pari pœna puniuntur: Ro. in l. iu-
bemus. §. æconomus. vbi glof. C. de sacr. eccl. in can. notum. ij. q. j. &
can. facientes. lxxxvj. dist. c. j. extra de offi. & po. iud. deleg.

O. B. I. E. C. Contrã qui consentit furto, qui recepat sciens furtum,
vel consilium & opem dat, tenetur furti: & tamen agens (sicut fur, nõ
tenetur, vt filius vel seruus. in l. eos qui. C. de fur. iuncta l. serui, & filij. ff.
de fur. in §. hi, qui. Institu. de oblig. ex delict.

S. O. L. Ideo ibi non puniuntur agentes, quia nulla actio competit
patribus vel dominis contra filios, vel seruos. in l. lis nulla. ff. de iud. ideo
fuit in actione non poterat conueniri. vt ibi. I. Bellonus.

Agit vbiunque quis ad solidum, & probat tantum se ius habere in
parte, debet super illa parte obtinere: licet ratione partis petitionis, sit
condemnandus in triplo expensarum. Est communis opinio secundum
Alex.

Alex. in consil. cvij. præst. intiff. domine. vol. vij. Moph. Grib.

P. R. O. Agnatione posthumi rumpitur testamentum. in §. j. Instit. de exhered. lib. serr. Ioan. Bellon.

OBIEC. Contra de lib. mater. C. de inof. testa.

SOL. Hic in masculis, ibi in fœminis testantibus. Ratio est differentia, quia præteritio matris pro exheredatione habetur. in §. mater. Instit. eod. titulo. I. Bellonus.

10 Agnatis defertur hæreditas per statutum excludens fœminam, statibus agnatis masculis: & actio competit eis masculis pro ea consequenda. In l. in l. seruo legato. §. si testator. ex eo statuto. num. 3. de leg. j. quem refer: Ioan. Nico. in l. generaliter. num. 46. C. de secund. nupt. B. Villal.

Agnati in feudis antiquis, tantum ad septimum usque gradum admittuntur. Communem dicit, Ias. in l. certum. C. unde legit. vt refert Min. obser. xcv. cen. ij. Ibi tam concludit, quod in Camera hæc opinio non feruetur, sed in id in infinitum admittantur. I. Fichard.

20 Agnatus si trãserat partem feudi antiqui in alium agnatum habentem partem eiusdem feudi, tunc acquirens partem consocij, tenetur intra annum & diem pro ea potere nouum inuestituram, secus, si per ius acquirendi alii cui pars illi contingeret. §. feudum. q. xlix. vers. Præterea quarto ex I. Claro. P. Fich.

Alere dominum egenum vasallum non tenetur. Hanc communem dicit Clarus, allegans Iacob. Ardizonem, Aluar. Episcop. Loazef. quam tamen duobus casibus limitat. Primum, si ex facto aut culpa vasalli ad inopiam peruenisset. Secundò si vasallus superabundaret diuitiis. §. feudum. q. xxij. ex I. Claro. P. Fich.

P. R. O. Aliena negotia diligentius debemus tractare, quam propria. In remanda. C. mand. Ioan. Bellon.

P. R. O. Alienam suscipere defensionem virile est officium, & ultra sexum muliebrem esse constat. l. alienam. C. de procur.

30 P. R. O. Alienam rem inuito domino possidere non possum. in l. cum precario. ff. de preca. reg. id quod nostrum. ff. de reg. iur. Bello.

P. R. O. Alienas successiones testator propriis præponere non præsumitur: magis enim suos testator diligit quam alios, & magis suam sanguinem quam alienum in l. generaliter. in §. cum autem. C. de instit. & substitut. in l. cum acutissimi. C. de fideicommiss. & in l. cum auus. ff. de condit. & demonst.

40 P. R. O. Alienum factum promittere non possum, nec promittendo obligari. l. stipulatio ista. in princ. & l. inter stipulantes. ff. de verb. oblig. in §. si quis alium. Instit. de iust. stipul. B. Bellon.

P. R. O. Alieno facto quis non debet operari, l. in causa. ff. de procur. l. j. ff. de alie. mur. iud. causa fact. I. Bellon.

P. R. O. Alieno scelere quis non debet ditari. in l. vnica. C. ex delicto defuncto. in quant. herede conuen. I. Bellon.

Alienare prohibitus potest nihilominus alienare bona mobilia quæ seruando feruari non possunt. Franc. Aret. in ca. prælatorum. de accusat. num. 10. communem dicit ex Inno. ibidem. B. Villalob.

50 Aliena re feudum sine domini consensu Vasallo non licet, etiam si sit in magna necessitate constitutus, imò etiam si fame opprimeretur. Communem dicit I. Cla. §. feudum. q. xxxj. ver. Pone. P. Fich.

Alienare feudum in præiudicium agnatorum etiam cum consensu Domini vasallo non licet. Communem dicit ex Cur. Iun. §. feudum. quæ. l. j. in princip. Intellige autem de feudo antiquo: Secus est de feudo nouo. secundum And. de Iter. in cap. vnica. numero 2. de alien. feud. patrem, Sigismund. consil. feudali. l. j. numero 1. Rursus etiam distinguunt Doctor. inter feudum hæreditarium, & non hæreditarium, & dicunt quòd in feudo non hæreditario vasallus non possit disponere, sed in feudo hæreditario, etiam si sit antiquum, tenent quòd possit vasallus præiudicare agnatis. P. Fich.

Alienare rem emphyteuticam non licet emphyteutæ, in requisito domino. Ita I. Clarus li. sent. §. feudum. q. xv. P. Fich.

Alienari non potest res subiecta restitutioni ob necessitatem prouenientem ex delicto prohibentis, Ias. in authent. res quæ. num. 20. C. communia de legatis communem dicit. I. Villalob.

Alienari prohibita possunt dari ex causa dotis. Petr. Raue. in Alpha. aure. in vers. Alienatio. communem dicit.

70 Restringe hanc communem quòd potest dari descendantibus tantum: idem ibi communem dicit, & Couua. in suis resolu. lib. ij. cap. vj. numero 10. vide alios idem dicentes, & Amplia d. communem etiam ad dotem restituendam, etiam post appositum grauamen, Auenia. consilio l. j. & Socin. consilio xxij. in proposita consultatione. volum. iij. & Rube. consilio lxxvij. numero 1. communem dicit, & Couua. in verbo quarto, magis communem dicit.

Concordat cum l. xliij. titu. vij. part. iij. Quam legem intellige cum restrictione prædicta: & limita communem legem si cum prohibitione hominis concurreret prohibitio legis, vt per Ant. Curf. in notabili. in verbo prohibitio, & vid. Boë. decif. cxix. part. j. num. 5. B. Villal.

Alienari bona subiecta fideicommissio non possunt per filium ex suo delicto condemnatum pro redemptione sui personæ. Est communis opinio secundum Iason. in Authen. res. quæ. versiculo sexto & ultimo. C. communia de legat. licet Fulg. teneat contrarium: vt ibi per

eundem Iasonem. M. Grib.

Alienari bona prohibita per testatorem non possunt confiscari. Et communis opinio secundum Dec. consil. ccccxlj. in causa. nume. 7. vol. iij. Moph. Grib.

Alienari non possunt res ecclesiæ nisi ex causa necessaria vel vtili ecclesiæ, vel ex causa pietatis, vel damni euitandi. Curt. Iuni. consil. cxxx. num. iij. communem dicit. I. Villal.

Alienans partem rei emphyteuticæ, non idè cadit tota emphyteusi, sed ab illa parte alienata tantum. Ioan. Clarus lib. senten. §. feudum. q. xc. vers. ultimo. P. Fich.

Alienantis vasalli filius, vel agnatus admittitur ad reuocationem alienationis si cum beneficio inuentarij adierit alienantis hæreditatem. Communem ait Clarus. §. feudum. q. xlij. vers. Successitè quero.

Alienatio feudi quamvis prohibita sit, tamen licet fieri potest, etiam in irrequisito domino, si in proximiores fiat: dummodò feudum tale antiquum sit, aut paternum. Communem esse opinionem apparet ex allegatis per Tiraq. in præf. lib. j. num. 72. in qua & ipse residet. I. Fich.

20 P. R. O. Alienatio licet prohibeatur, de consensu tamen omnium, in quorum fauorem prohibita est, potest fieri. l. nihil. §. ff. de leg. j. in l. cum mater. in §. libertis. ff. de leg. ij. in l. quoties. C. de fideicommiss. I. Bellon.

Alienationis prohibitio extra familiam non extenditur ad heredem legitimum, dato, quòd non sit de familia, quominus in eum potest fieri alienatio: veluti in matrem, vel nepotem ex forore. Est communem opinionem secundum Alexand. consil. l. vj. consideratis. & Dec. consilio cccclxxvij. visis. eundem consilio xxij. volum. j. & ibi limitat communem opinionem in final. consilij. Vide Corne. consil. cxxx. vol. iij. Alexand. consil. lv. ponderatis. circa medium. vol. iij. Ias. consil. cxlj. vol. ij.

30 Limitatur tamen ista communis opinio secundum Dec. in consilio cccclxxj. in casu, vel quando testator ultra prohibitionem adiecit etiam, & quia voluit bona remanere in familia, in eo casu propter eam voluntatem testatoris, mater excluditur. Et Dec. ibidem in final. consilij. in d. §. teneat contra communem, & dicit aliam omnino vevriorem & tenendam. Moph. Grib.

Alienationis prohibitio potest fieri per iudicem, Petrus Raue. in Alpha. aure. in verbo Alienatio communem dicit. B. Villal.

40 Alienationis prohibitio facta simpliciter, non inducit fideicommissum, nisi in causa conuentionis. Est communis secundum Dec. in consil. cxxvij. in casu. versicul. similiter idem dicendum. vol. ij. Vide Dec. in consil. xxxvij. circa primum. M. Gribal.

Alienationis prohibitio facta filiis non extenditur ad nepotes familiares, non egreditur quartum gradum, Ias. in l. filius familias. §. diui. num. 109. ff. de leg. j. & Dec. consil. cccclxxvij. Ioan. Durã. in arte testan. tit. viij. cau. ij. Cur. Iun. consil. ij. nu. 1. communem dicit. B. Villal.

Alienationis prohibitio extra familiam non est tantæ potentia quæ successor possit habere heredem ex testamento, vel ab intestato qui non sit de familia vt proximorem cognatum, Ias. in d. §. Diui. & Durand. cau. v. nu. 2. communem dicit.

50 Amplia istas communes, etiam si expresse per testatorem esset prohibita alienatio: potest enim alienari ex causa dotis, Ias. in authent. res quæ. C. commun. de leg. nume. 59. Deci. consil. ccccxcix. communem dicunt, & alij quos refert Couua. in dict. c. vj. in secundo casu vbi etiam limita, si alius per testatorem sit expressum: quòd non alienetur nisi ex causa dotis, quam opinionem dicit tenere Cur. Iuni. in d. authent. res quæ. & alios. reprobata opinione Castrensis consil. lxxx. libr. j. dicentis contrarium quòd non possit per testatorem prohiberi, & Couua. dicit pro opinione Cur. Iuni. & aliorum esse l. xxvj. tau. vbi pater potest meliorare filium in tertio bonorum, & imponere quodcunque grauamen, & quòd non alienet etiam ex causa dotis, sed in nostro casu distinguere, aut sumus in casu d. l. xxvij. cum iam alij fratres non priuantur legitima, quæ inter filios est tota substantia patris præter tertium, & quintum per l. ij. tau. quæ potest vni prælegare, & in hoc casu bene dicit Iunior: si tamen sumus in casu in quo pater de nouo constituit maioritarum: & filij priuantur sua legitima saltem naturali. Non ergo mirum, si dicamus posse alienari bona maioritatis pro dote: cum legitima naturalis non possit tolli filiis: vt habetur in verbo Legitima. Et in hoc casu esse standum opinioni Castrensis non dubito. Quam distinctionem ipse Couua. in fi. dict. c. vj. videtur sentire dū dicit quòd contingit in illis bonis, in quibus testator liberè disponere possit, quòd nota.

70 Amplia secundò non solum quòd ad dotem alteri præstandam, sed etiam ad restituendam dotem per grauatum etiam post fideicommissum receptum, Ioan. de Anna. consilio lxx. numero tertio. Bologni. ibidem commmun dicunt.

Limita primò, si alienationis prohibitio sit facta sub his verbis, vt semper in familia remaneant & proprietates, & possessio, ex nomine, & genere ipsius testatoris in alium nunquam transferantur, sed semper integra remaneant in familia sine aliqua detractone Trebellianicæ. Sunt hæc verba tantæ potentia, quòd nec momento possunt extra familiam esse in perpetuum. Durand. titu. viij. cau. ij. communem dicit.

Limita

Limita secundum, si alienatio sit prohibita extra certum genus personarum, censetur & prohibita heredis institutio; Cur. Iuni. consil. cxxij, num. 2. communem dicit, B. Villal.

Alienationis prohibitio simpliciter facta extra familiam absolute non inducit fideicommissum: sed facta alienatione in extraneos, Communem dicit Dec. consil. xxij, in princ. B. Villal.

Alienationis extra familiam prohibitio à testatore facta etsi secundum Iustiniani Imper. constat, in titu. de restit. fideicommissi, in §. Nos igitur tantum ad quatuor vsque generationes durare, & idcirco non esse perpetua censetur, tamen si indicta sit heredibus expressis verbis, quod testator velit bona hereditaria perpetuo manere apud eius descendentes & posteros de sua familia, tunc vigore, & vi illorum verborum prædicta prohibitio, quartam & quintam, & aliàs plures generationes egreditur, vt per plurima allegata concludit Didacus Couar. varia. resolut. lib. ij, cap. v, num. 4. Et ibidem dicit hanc opinionem sine dubio esse communem, licet subiungat, si si durum videri, hanc opinionem contra expressum Iustiniani responsum recipere, &c. I. Fich.

Alienationis prohibitio facta heredi extenditur ad nepotes & ad alios. Ias. in l. filiusfam, §. diui. ij, ff. de legi. communem dicit,

Limita istam communem, si heres est nominatus nomine proprio, Tiraquel, de terra, Conuenti, gloss. vj, numero 25, §. primo, communem dicit, quam restringit Ferdi. de Ioazes in d. §. diui, quem refert Tiraquel, de vtroque tract. in præfat. num. 49. si alia res prohibita alienari, sit maiorum: quia tunc etsi sub nomine proprio extenditur ad heredem heredis: quod nota, B. Villal.

Alienationis prohibitio si est facta contemplatione alicuius. vel aliquo modo alicui prodest valere, Cur. Iuni. consil. cxxj, num. 1. communem dicit: quia sine causa non valeret. Ias. in l. qui Romæ. nu. 26. ff. i. v. bo, oblig.

Ex hac communi recipitur magnum robur. l. lv, par. v, tit. v. prohibens alienationem rei communis postquam inter socios super illa re est susceptum iudicium: tamen si non est ceptum: potest extraneo vendi, & socius potest retrahere iuxta, l. lxx, in ordi. tau. qui venit ad intellectum l. xij, tit. de las vendidas, c. lib. ij, For. ll. & l. vj, tit. 5, ordi, quæ leges loquuntur de tractu. B. Villal.

Alienationis prohibitio cum hypotheca speciali illius rei, facit quod alienatio non valeat quod non faceret generalis. Ant. de Fan. in tract. de pign. in ij, par. nu. 5. communem dicit.

Fallit in contractu locationis, quod si res est locata cum prohibitione locationis, etiam si sit generalis, tamen non valet alienatio in præiudicium locationis. Idem Fanus num. 6, mem. j. communem dicit, quæ tamen valeret, si alienatio non esset prohibita, etiam si facta esset specialis hypotheca rei locatæ, si offeratur interesse, Fanus ibi, nu. 6. communem dicit. B. Villal.

Pupillaris substitutio non impedit alienationem bonorum. Est communis opinio secundum Ias. in l. seruum §. si. nu. 1, de vulg. Contrarium tenuit in l. in ratione §. quod vulgo. ad Falcid. ff. Moph. Griba.

P. R. O. Alienationem intelligimus dominij translationem. in l. j, Cod. de fund. dota. l. alienationis. & l. alienatum. ff. de verb. signific. l. ex hoc edito. in §. alienare. ff. de alien. mut. iudic. caus. fact.

O. B. Contra de l. fina. C. de rebus alienis non alien. & c. nulli, extra de rebus ecclæ. non alienandis vbi alienationis nomine continetur etiam actus per quem dominium non transfertur, vt pignoris obligatio, hypotheca. conditionalis traditio seruitutis constitutio & familia.

S. O. L. Propriè strictè alienatio est dominij translatio, vt hic, largissime verò & impropriè ex interpretatione legis, est cuiuslibet iuris acquisitio, vt in contrariis, I. Bellon.

P. R. O. Alienationem rerum dotialium esse prohibitam constat etiã accedente consensu mulieris. in l. lex Julia. ff. de fund. dot. in l. vnic. in §. & cum lex Julia. C. de rei vxor. actio. in authent. siue à me. C. ad Velleia. in §. j. Insti. quibus alien. licet vel non.

P. R. O. Contra de l. satis. C. in quibus causis pig. tacit. contrahat. vbi bona mulieris tacite obligata sunt pro primipilo, exhaustisque bonis primipili distrahantur.

S. O. L. Speciale ibi in causa primipili,

O. B. Olat etiam dispositio e. cum contingat extra de iureiur. & c. licet mulieres de iureiur. in vj, vbi valet alienatio rerum dotialium celebrata, cum consensu & iuramento mulieris.

S. O. Illud est de iure canonico, introductum, & hoc ratione iuramenti obseruandi, cum in alterius damnum eo casu non redundet; nec vegetat in æternæ salutis dispendium, vt ibi not. I. Bellon.

Alienatione prohibita extra familiam non prohibetur quis habere extraneum heredem ab intestato. Alex. consil. lix, col. vj, lib. vij. & Dec. consil. xxij, col. j, in prin. communem tenet, B. Villal.

Alienatione prohibita per statutum in forensem, si testator mandat, vt vendantur forensi, valet venditio. Alex. in l. si dignum. ff. ad leg. fal. communem dicit, quem refert Aci. in l. ij, nu. 12, ff. de verb. ob. B. Vil.

Nota, quod, prohibita alienatione, non intelligitur prohibita alienatio neci si vna, vt tradit Bal. in authent. res. quæ. C. c. de leg. Alber. in ij, par. stat. in q. j. prout in episcopo prohibito, & iurante non alienate

bona ecclesiæ, inconsulto Rom. Pontifice, quia non intelligitur, vbi imminet nec effitas, quo casu non solum ius non resistit, sed assistit, & ita fuit aliàs tantum in vrbe in sacro Rot. Auditorio, vt tradit M. Ant. Bardus in tract. de temp. vti. & Contin. in c. xij sub nu. 12. I. Fich.

in Alienatione feudi tacitus domini consensus sufficit. Aluato. in c. j. §. præterea quib. mod. feud. amit. in v. lib. feud. communem dicit. Quod intelligendum est, si præfens sit & contradicere possit, secundum præceptorem meum Z. sum in Epito. Feud. par. ix. nu. 31. B. Villal.

Alienatione rei alicuius prohibita, censetur etiam prohibita præscriptio eiusdem regulam esse communiter receptam & comprobata dicit Petrus Besutius Mediol. in consil. quod relatum est inter consil. Vtri. Zaf. in lib. ij, consil. lv, num. 25. I. Ich.

Alienatione feudi facta in agnatum remotiorem, tunc si proximior agnatus taceat per annum, penitus excluditur ab ipso feudo. Sed si alienatio facta sit in extraneum, tunc ad hoc, vt proximior agnatus excludatur, requiritur cursus saltem xxx, ann. Communem dicit I. Clarus §. feudum. q. xcij, ver. scias tamen. Allegans Alex. consil. xv, lib. v, item Decium, Iacobin. Balb. & Aluar. ita tenentes. P. Fich.

Alienatione feudi cum consensu agnati proximioris facta, non præiudicat filio consentientis, si modo non sit eius heres, neque aliquid ex eius hereditate habiturus, quo minus feudum alienatum recuperare possit. Sed si velit esse si heres patris consentientis, non poterit retractare factum defuncti neque feudum recuperare, ita Doct. communiter distinguere, ait, I. Clarus §. feudum, q. xlij, ver. Sed de quo pone, P. Fich.

Alienatione feudi facta in agnatum remotiorem, proximo agnato consentiente, non præiudicat agnatis mediis, non consentientibus, communem dicit Clarus, d. §. feudum, q. xlij, ver. sed mainr. P. Fich.

P. R. O. P. Alimenta debentur liberis ex æquitate naturali. j. §. ius naturale. ff. de iustitia & iure. l. si quis à liberis, ff. de liberis agnoscend. I. Bellon. Tolof.

Alimenta tenentur præstare pater filio iure naturali l. j, §. ius naturale, ff. de iustit. & iure. & cap. ius naturale j. distinet. Limitatur hoc non procedere quotiescunque filius possit viuere à seipso, tunc enim possunt denegari alimenta per patrem. l. si quis à liberis, §. sed si filius. ff. de liber. agnoscend. limitatur etiam in omnibus causis, per quas potest exheredari filius, quæ quidem causa habentur in §. causas in authent. vt cum de appellat. cognoscitur, & pariter ex illis causis alimenta ipsa denegari possunt vt notat Bartolus in d. l. si quis à liberis, §. si quis ex is, & in l. diuus. ff. de patri, & in l. si patrem, C. de alien. lib. amplia istam conclusionem ita explicitam in tantum procedere, quod etiam non valet statutum quod pater non teneat filium educare secundum Iacob. de Aren. in d. l. si quis à liberis. num. 1. Galeorum in tract. de alimentis. in verb. pone quaestione, Specu. in titu. qui filij sunt legitimi, verfic. sed pone, quidam, & Alberic. de Rosa. in prima parte statutorum. in quaest. xl. verfic. item quæro & ita transeunt omnes Canonistæ communiter, vt per Rochum Curt. iur. repetit. cap. quanto. de benefic. fund. Amplia secundum non valere etiam pactum, quod pater non teneat alere filium, cui dedit partem suam, si postmodum ad paupertatem, necessitatemque, pervenerit secundum Specul. in dicto verfic. sed pone quidam. in titu. qui filij sunt legitimi. Alberic. in dicto §. ius naturale. Idemque tenet Bal.

quod filius qui consumpsit partem suam, quam habuit à patre, possit petere alimenta in dicto §. ius naturale. & l. scimus. C. de inoffic. test. in princip. & in authent. si captiui in fine, C. de episcop. & cler. & tradit etiã Barba. in cap. quæ in ecclesiastiarum. de consil. Alexan. in l. si cum do tem. §. j. ff. sol. matrim. & dicit Bart. in l. j. §. parens, circa finem. ff. de lib. agnoscen. iure non valere pactum, quod filius alimentari non debeat. Nec videtur mirum, quia valet argumentum de pacto ad statutum, secundum Ludovic. Bolog. consil. xxj. Cum igitur regulamus, quod non valet statutum prohibens alimenta præstari filiis, ergo nec valebit pactum. Hoc dictum videtur limitare Bald. in Authen. quod si rogatus. C. ad Trebellia. nisi filius partem sibi datam perdidisset dolo vel eius lata culpa, & Bald. sequitur Alexand. in d. l. si cum do tem. §. j. vbi cumque verò filius etiam legitimam assignatam per patrem in vita consumeret leui culpa adhuc non potest pater ei alimenta denegare, secundum Bald. in l. ij, §. j. ff. solut. matrim. in authent. si captiui. C. de episcop. & cleric. & in d. l. scimus, in princ. & in d. authent. quod si rogatus. Specul. in tit. qui filij sunt legitimi. §. j. verfic. sed pone ij & Alexand. in d. l. si cum do tem. §. j. amplia tertio, quod pater non tantum filiis teneat præstare alimenta, sed etiam liberis, & vxoribus eorum, secundum gloss. in d. l. si quis à liberis §. non tantum in verb. cetera per l. si filia. §. j. famil. ercisc.

Imò plus pater cogitur pro filio quæsi dandi filias ipsius libere. l. do tem. qedi. de collario. honor. ibi quippe officium aui erga neptem ex officio patris erga filium pendet, & ita voluit Bart. & alij in l. j. ff. solut. matrim. Bald. in authent. res. quæ. C. communia de leg in l. pater. de eui ctio. Idem Bald. & Salyc. in l. fin. C. de dotis promissio. & idem Salyc. in l. si filius. ad Macedonia. & procedit hoc secundum præcitatos Doct. quando filius non habet vnde dotet filiam suam. Vnius.

Alimenta præstata, quando petuntur in iudicio per aqorè, libellâs ipse debet petere frumentum, & vinum, & similia, & sic ipsam speciem & non illius estimationem, vt magistratè docet Barto. quem ceteri omnes

omnes scriben. communiter sequuntur in libertis quos. §. manumissis. ff. de alimen. & ciba. lega. in iij. membro suæ dist. vbi ait, quod quædam sunt quæ hodie habere expedit, vt frumentum, vinum, & similia, & tunc ipsa species debet peti, non autem eius aestimatio, allegat. l. nulli. C. de erog. mili. ano. lib. xij. nisi propter moram deueniatur ad aestimationem. De præcitate a communi attestantur Moderni, in allegato. §. manumissis, & variis in locis iuris nostri. Viuius.

P R O. Alimentorum appellatione venit etiam victus & vestitus, & habitatio, sine quibus viuere non possumus. in l. legat. alim. ff. de alim. & cib. leg. l. victus. verb. ff. de verb. sig. I. Bellon.

pro Alimentis bona mariti non sunt vxori tacite hypothecata. Est communis opinio secun. Roman. consil. cccclij. in te præfenti, circa si. versic. quo ad vltimam. num. 28. & c. M. Grival.

Aliquis comprehendit etiam feminam: comunem dicit, Decl. consil. lvij. nu. 1. idque per l. j. ff. de verb. sign. B. Villalob.

Alius alia aliud est dicto: repetitiua similium. Cur. Juni. consil. cclxxxij. num. 2. comunem dicit. B. Villal.

P R O. Alteri per alterum iniqua conditio inferri non debet. in l. fin. C. de acquir. possess. vbi ex aliena malignitate præiudicium alicui generari non debet, & in l. si vnus in §. ante omnia. ff. de pac. vbi conuentio cum vno facta, alij nocere minime debet.

O B. Oppono de pupillo qui obligatur alij cum auctoritate tutoris. in §. j. Instit. de auc. tuto.

S O. Dic quod pupillus obligando se cum auctoritate tutoris, in nullo damnificatur: omne enim damnum de suo tenebitur refarcire: pupillo tutor in redditione rationum: vt in l. si tutor. ff. de auc. tuto. seu cur. I. Bellon.

P R. Alteri stipulari nemo potest, l. stipulatio ista. §. alteri. ff. de verb. obli. §. alteri. Instit. de iur. stipul. I. Bellon.

P R. Alterius odio nemo debet prægruari. in leg. si quis in suo. in §. legis. C. de inoffic. testamen. Vnde soler iactari vulgò proverbium: Filius non portabit iniquitatem patris. in l. crimen. & in l. si pœna. ff. de pœnis. & in l. sancimus. C. de pœnis, & in capite, si habes. xxij. j. quæst. iij. in cap. si compromissarius, de elec. in vj.

O B. Contra de l. quisquis. §. filij. C. ad leg. Iul. m. & de c. vergentis, extra de hæretic. vbi ob delictum patris filius punitur.

S O. Spectale est ibi in crimine læsæ maiestatis & hæresis. Regulariter contra.

O B. Opponitur etiam de l. satis. C. in quibus causis pigno. tacite, vel hypothec. contrahit. vbi mulieris dos tacite obligatur pro primipilo, ita quod si bona primipili exhausta sint, distrahitur.

S O. Dic quod ibi vxor tenetur pro marito in causa tantum primipilari: non aliis. l. lex Iulia. ff. de fundo dot. & §. j. Instit. quibus ex cau. alien. licet vel non.

O B. Præterea obstat l. cum heres. ff. de diuers. & temp. præscr. vbi vitia defuncti transeunt in heredem.

S O. Vitiosa defuncti vltimo continatur in heredem, vt ibi. Cum pro vna eademque persona testator, & hæres repurentur, in §. j. in authent. de iure iur. à mort. præst. I. Bellon.

P R. Alternatiua, Vel, ponitur pro, id est, quando ponitur inter duo idem importantiæ. gloss. in rub. ff. si ager. vect. vel emph.

P R. Alternatiua est incerta. l. vbi autem non apparet. in §. qui illud aut illud. ff. de verbo. obligacion. Bellon.

P R. Altius vsque ad cœlum tollere quis potest ædes suas, nisi seruitutem debeant. l. altius. C. de ser. & aqua. Bellon.

P R. Amantiam scripturarum, & carnis vitia non amabis, in can. nunquam. in prin. no. de consecr. dist. v. Bellon.

P R. Ambitiosa decurionum decreta rescindi debent. l. ambitiosa. ff. de decret. ab ord. faciend. Bellon.

P R. Ambulatoria est voluntas hominis, vsque ad vltimum vitæ spiritum. in l. iij. de adimen. leg. can. vltima voluntas. xij. q. ij. in cap. cum Marthæ. extra de celebr. missar. Bellon.

Amicus non potest agere pro amico sine mandato. l. tutori. ff. de neg. gest. Alex. in l. exigendi. C. de procurator. in l. j. §. lex Falcidia. ff. ad leg. falc. Iac. verò in d. l. exigendi. asserit, quod in puncto iuris posset sustineri cõtraria opinio, & intelligit quod amicus admittatur pro amico quotiescunque est coniunctus maxima amicitia, Felyn. tamen in c. cora, de offic. deleg. Alex. & Moder. in d. l. exigendi, Rip. in c. cum M. Ferrariensis, nu. 61. de constit. & Blancus in trac. de compromissis. in iij. quæst. nu. 48. in ver. amicus. attestantur cõem opin. esse, amicum non admitti pro amico ad agendum absque mandato. Hoc verò, si quod amicus non admittatur pro amico sine mandato, fallit, cum cauet de rato: sicut coniunctus pro coniuncto secundum Tiraque. post alios congestos per eum in trac. de pœnis temperandis, aut remittendis in causa. xxij. nu. 34. Guliel. de Cugn. in l. sed & hæ. ff. de procurat. licet ibi Fulg. intelligat hoc de amico coniuncto maxima amicitia, de quo per Rom. in singu. in versic. amicus & per Bart. in l. non solum. §. qui alieno. nu. 1. & ibi Alex. in addit. ad eum. ff. de procur. & ibi per Alex. vbi dicit quod amicus agit interdicto recuperandæ. l. j. C. si per vim, vel alio modo, & per eundem. in l. c. alienam. C. de leg. & in l. exigendi. de proc. & per Felyn. in d. coram. & Marcum

Commun. opin. tom. 1.

Mantua in suis apophtheg. apophtheg. lxxv. interpretatur etiã hoc non procedere de iure municipii, nam stante statuto exorbitare, disponenteque coniunctos, seu affines agere sine mandato pro cõsanguineis extenditur ad amicos, vt not. Guliel. de Cugn. in d. l. sed & hæ. in prin. Dyn. Saly. in d. l. exigendi. Bart. in d. §. qui alieno. Spec. in tit. de a. luoc. §. obicitur. versic. est quartus ordo, & Ioan. And. in c. si. de postulat. F. Viuius.

Amicitia simplex non inducit talem tantamque præsumptionem in testem, vt repellatur à testimonio, Marcus Ant. in tract. de iud. num. 170. comunem dicit. B. Villal.

P R. Amicorum omnia sunt cõia. capite dilectissimis. xij. q. j. Bellon. P R. O. Amor, & vinum æquiparantur. in §. si. Inst. de succel. quæ sic. per bon. & ibi gloss. Bellon.

P R. O. Amor pecuniæ est quasi materia omnium criminum. in cap. his igitur. xxij. dist. Bellonus Tolof.

P R. O. Ampliatio, vel deminutio membrorum non nocet. in l. non sunt liberi. ff. de statu hominum. Bellon.

P R. O. Amplius, aduerbium est repetitiuum superiorum. l. legata inutiliter. ff. de leg. j. l. si sic locutus. de leg. iij. Bellon.

P R. O. Anima est multò pretiosior corpore. c. cum infirmitas, extra de pœ. & remis. in antiq. Bellon.

P R. O. Anima est præferenda ceteris rebus corporalibus. l. sancimus. C. de sacrosan. eccl. c. præcipimus. xij. q. j. c. solita. de maior. & obed. Bellon.

P R. O. Animæ defunctorum quatuor modis soluuntur, oblationibus, precibus, ieiuniis & elemosynis. can. animæ defunctorum. xij. quæst. ij. Bellon.

P R. O. Animus est facti. l. bonæ fidei emptor. ff. de acquir. rerum dom. Bellon.

P R. O. Animal brutum caret sensu & ratione, ideoque iniuriam inferre non dicitur. l. j. ff. si quis pau. fecit. dicar. nec per cõsequens puniri.

O B. E. C. Contra de c. mulier. xv. q. j. vbi pecus morte mori debet, & Leuit. 30.

S O. L. Ideo puniri ibi, vt tali flagitio contaminata indignam refert facti memoriam, non propter culpam.

P R. Annua si debes tunc inspicias caput anni.

Anno si debes, in fi. teneberis anni. gl. in §. qui hoc anno. Instit. de iur. stip. in verb. præteritis. Bellon.

P R. O. Annuireditus inter immobilia computantur à iure clemenciæ de Paradiso. §. cumque de verb. sign. Bellon.

Annuus inceptus non habetur pro completo, quando ex dispositione iuris, vel statuti requiritur, quod contrahentes sint alicuius ætatis: secus, si dicit quod ab eo existentibus in tali ætate contrahitur secundum gloss. in clem. si de ætate & qualiter quam comunem dicit Franc. Cur. Jun. consil. cxij. vol. j. quam refert Couua. in epi. iij. c. ij. nu. 2. B. Villal.

No. istam comunem ad intel. l. vj. tit. j. par. iij.

Annuus qui datur, & ex causa benioium ad præsequendum appellationem, dicitur ad inchoandum processum, & appellationem exercendam. Gul. Papæ consil. lxxij. in prin. communi dicit. B. Villal.

Etiã idem Guid. in sing. ccxv. primum fatale, vbi etiam de tertio anno, & Franc. Marc. in decis. mil. clxxxij. nu. 26. & seq. Et an & quando concedatur secundus & tertius annus aliqua per M. Anto. Bard. in tract. de temp. vti, & contin. in c. b. per totum. I. Fich.

Concor. cum l. iij. tit. xv. lib. iij. ord. Et nota circa istam, l. quod si post terminum istius legis sententia proferatur pro appellante, est ipso iure nulla, secundum Bald. in l. superuacua. C. de tempo. in integ. restit. num. 3. quem refert gloss. in l. vij. tit. xix. par. vj. Et nota etiam circa d. l. in fine. versic. e. si per culpa del. & c. sine care de lo librar. pague las costas y danos a las partes, quod verbum est intelligendum, si cum instantia partis, & protestatione necessaria post conclusum in causa petatur à partibus: aliis sententia remanet deserta. de quo vide Philip. Franc. in cap. ex ratione. l. de appellat. & præpositio. numero 36. & vide quæ habes infra in verbo instantia & vide etiam in verbo Appellatio. nu. 23. vbi tractatur de impedimentis, quæ impediunt appellationem prosequi. Fich.

Annuireditus emptio. de iure licita est. Ioan. de Ripa. in lib. j. de legi. c. xix. num. 6. comunem dicit. & vide Ioan. de Ana. c. in ciuitate de vlturis. & de hac materia copiosius vide per Didadum Pic. carro. in tract. de censu. in consil. super statuto ville de gandapape.

Annuus reditus ex sua propria natura nec immobilis esse, nec mobiles (quantum ad ius commune attinet) sed etiam quædam speciem constituere tradit And. Tirac. lib. j. de retract. §. j. glo. vj. in ver. Rentes num. 3. secundum Panor. in cap. nulli. de reb. Eccl. non alienam. & quosdam alios quos ibi allegat. Si tamen ad alterutrum eorum trahedi sint, certè immobilium naturam eos secutores aut. Et inde si. ri. vt perique omnes dicant annuos reditus inter immobilia censeri per l. si quis inquilinos. ff. de leg. j. & expressum textum in Clement. ex l. iij. §. cunque annui reditus, de verb. signi. vbi dicitur Cùmque annui reditus inter immobilia censentur à iure & c. & l. iubemus. ij. C. de sac. sanc. eccl. I. F.

Item tamen postea. nu. 7. limitat hoc ita procedere, si reditus sint perpetui, aut certè ad longum tempus constituti, secus si ad modicum, per multa sibi allegata tales autem videntur census redimibiles, de quibus

b annotau

annotati infra, in verbo reditus.

B. Villal.

P. R. Antiquitatis notitiam esse necessaria. §. j. Instit. de testa. ord. in cap. fuerunt. vij. dist. B. l. on.

Antiquum dicitur, quod excedit metas centum annorum ad hoc, quod credatur de solemnitatibus extrinsecis, l. in l. cum aliquibus. nu. 7. C. de iur. delict. communem dicit. B. Villal. Hanc & Cagnolus in l. velle. ff. de regul. iur. communem esse ait.

Eandem communem dixit Alex. in l. cum aliquis. C. de iure delib. Et pluries in consil. & rursus l. in j. Lectu. admonendi. num. 246. ff. de iur. iur. Et post multas allegationes Aymon Crauetta in celebri suo tracta. de Antiqui. temp. par. j. nu. 5. I. Fichard.

Antiquum tunc dicitur ad hoc quod testes de auditu, aut de credulitate admittantur, vel ad hoc quod fama probet si decursi sunt centum anni. Aymon. in tract. de anti. temp. in 1. par. nume. 4. communem dicit approbata opinione Innoc. in c. veniens. de verb. sign. B. Villal.

in Antiquis licet probationes leuiores sufficiant tam in quando apparet iustitia rei, vel possidentis: plena probatio requiritur contra eum, Aymon in d. tract. in verbo viso de fama. num. 32. communem dicit ex Innoc. in c. cum causam. de prob. Villalob.

de Antiquo ut aliquid dicitur esse requiritur tempus 100. annorum. Est communis opin. secundum l. in consil. lxxxj. in hoc puncto. vol. j.

ex Anuli delatione (præsertim in locis, in quibus hoc signum à mulieribus soler passim circumferri) probetur in matrimonium præsumptum, & similiter ex sola fama, vel cum mutuis tractatibus pro viro, & uxore, aut ex sola dotis, & donationis propter nuptias, nec mentione in instrumento facta, seu ex sola cohabitatione in matrimonium probetur esse contractum: controuertunt Doctores in c. illud. de præsumpt. & cap. per tuas. de probat. receptior tamen Doct. est opin. matrimonium non probari, ut tradit Soc. in c. lxxxix. visis, & inspectis. in j. par. F. Turzã.

Appellans potest dicere, tempus finiendæ appellationis incipere currere à die appellationis, in scriptis interpositæ, & non ante, licet prius viua voce appellauerit. Est magis communis opinio secundum Alex. in consil. lxxxij. viso processu. circa fi. vol. vj. Moph. Gribal.

Appellans non potest deserere appellationem si appellato interest: ut appellationem persequatur, & sic, eo inuito, non potest renuntiare appellationi. Gomes. de triena. q. 54. vers. hinc voluit. cõem dicit. B. Vill.

Appellanti impedito persequi suam appellationem per principium, non currit tempus primj anni. Deci. in c. ex ratione. num. 6. de appella. communem dicit.

Impedito, facto inferioris iudicis, conceditur secundus annus. Deci. in d. c. ex ratione. num. 7. communem dicit.

Impeditus in secundo anno, restituitur solum ad tempus, in quo durauit impedimentum. idem ibi. nu. 12. communem dicit.

Nota quod impeditus etiam ex facto iudicis ad hoc, quod restituatur, vel concedatur secundus annus: non requiritur quod ipse protestetur, Hieron. Cagnol. in l. in omnibus. ff. de regulis iuris. nume. 15. communem dicit. Et ne putes contrariari huic communi quæ posita sunt in verbo Annus supra: illud est quando stat per partes quod non petit & protestetur cum instantia. hic autem non stat per partes sed solum per iudicem Et nota omnes istas opiniones communes ad intel. & ampliationem & limita. l. iij. tit. xvj. libro ij. ordin. de qua in d. numero 3. B. Villal.

De impedimento ad appelland. & persequend. tradit M. Anton. Bard. in Tracta. de Tempo. vti. & contin. in cap. quarto, per totum. Vbi de impedimento ex facto appellati, ex facto Principis seu Iudicis, ex facto appellati ex facto appellantis, & appellati simul, & ex facto tertij prouenientis, & an & quando tale tempus currat. I. Fich.

Appellare non licet à iudicibus, quos communi consensu partes sibi elegerint à iudicibus. ij. quæst. vj. I. Bellon. Tolos.

Appellare non licet à Iudice non impartiente officium suum non postulatam. Communem inquit Ripa. in l. iij. §. hoc iudicium. numero 87. ff. de dam. infect. B. Villal.

Appellati ab interlocutoria de non exequendo non potest. Felyn. in cap. quod ad consultationem. vers. sic. à pronuntiatione. de senten. & re iudic. Deci. in cap. nouit. iij. notab. de appell. Craue. consil. cclxxij. nobilis domine commissarie. hancque sequitur sententiam tamquam à Doct. communiter obseruatam Alexan. quem etiam ipse refert consil. xcv. visis processibus. lib. ij.

P. R. Ab executore sententiæ non appellatur. in lab. executore. ff. de appell. Bellon.

Appellatur de iure canonico à possessorio, non autem de iure civili. Cur. lun. consilio clxvij. numero 30. communem dicit, quam intellige quod non appellatur. id est, appellatio executionem non impedit: tamen bene procedit appellatio. Ioan. Cota. in naturaliter. §. nihil commune. numero 8. ff. de acqui. possel. in antelud. repet. Tolos. B. Vill.

Bart. in l. ij. ff. de appell. recip. dix. quod etiam de iure ciui. à possessorio appellatur quamuis executioni sententia mittatur. Quæ opin. communiter non tenetur, ut per Bald. in l. ij. C. de episc. audien. glof. & Bart. Cin. & Bald. in l. j. C. si de mom. possel. sue. appel.

De iure regio si sunt duæ conformes sententiæ in iudicio possesso-

rio. non appellatur. lib. xvij. in ord. de Ma. rid.

Idem dicit Maranta in suo Speculo par. vj. vers. secundus actus principalis. numero 294. vbi etiam dicit magis communem esse, ut limitetur illud, appellare non posse in possessorio, &c. quo ad effectum retardandæ executionis. Appellatio enim procedit quidem, & operatur, ut causa deuoluatur ad superiorem, sed interim executio lata sententia non impeditur. Et subiungit, ita seruari in practica. Nec enim verum est simpliciter, causam possessorii esse modici præiudicij, maximè quando agitur de perdenda possessione, ut pulchre declarat Io. Coraf. in l. naturaliter. §. nihil commune. numero 26. ff. de acqui. possel. Et plenius atque notabilius Maran. in d. vers. secundus actus. nu. 301. I. Fich.

P. R. O. Appellatio extinguit sententiam. in l. j. §. ff. ad Turp.

O. B. Contra de l. furri. §. j. vers. si autem. ff. de i. i. qui not. infra. & l. fin. §. illud. C. de temp. appell. vbi appellatio suspend. re videtur iudicatum.

S. O. Dic quod verum est, quod per appellatio: em extinguitur pronuntiatum. quod autem in contrariis dicitur, si appellatio non proficiat r. r. ro habere effectum sententiam, illud est fictione iuris, secundum gloss. ibi. I. Bellon.

Vide Præcium, Appellatio, inspecto præfenti statu, extinguit sententiam, sed futuro considerato, solum suspendit. Anton. de Trem. in addi. ad Bonas. in practi. exceptionem in rubric. de impe. execu. nume. 1. communem dicit.

Fallit in executione, vel mandato exequendo, quia non suspendit nec extinguit ad hoc quod executio impediatur. Ale. in l. j. §. si quis ita. ff. de verb. obligat. communem dicit, tamen valet appellatio, ut in simili de possessione Ioan. Cota. in l. naturaliter. §. nihil commune. nume. 8. ff. de acqui. possel. & sic debet intelligi Oria in cap. quoniam contr. falsam, de proba in verbo interlocutiones. & Soc. in tract. fallen. in verbo appellatio. re. ij. & Alex. consil. xcv. num. 5.

Nota istam communem ad intellectum. l. clxj. styli.

Fallit etiam prima in casibus expressis in l. x. tit. xvj. lib. i. j. ord. & in l. xvj. & xij. & xij. tit. xxij. part. iij. & in aliis casibus, quos enarrat Nice. in concor. glo. concor. vj. vbi ponit cxxj. casus in quibus non habet locum appellatio, quem vide. Et nota quod per d. l. xvj. evacuatur vnum quod quotidie torquet Doctores: an in criminalibus, in quibus conlemnatus non admittitur appellans: an sit necessarium quod sit confessus, & confessus vel si vnum sufficit, d. l. declarat vnum tamen sufficere ibi, *por que los testigos o por su conocimiento*, cum ad veritatem discernendi sufficiat quod vna pars sit vera, ut tradunt doct. in c. inter ceteras. de rescript. B. Villal.

Appellatio reducit causam ad illum pristinum statum in quo erat post lit. confest. Maran. in Spec. Aureo par. iij. dist. vj. nu. 16. communem dicit. B. Villal.

ADDITIONE. Ideo Capic. in deci. xxvij. in causa magnifici. numero 6. dixit, quod quæ opponi debent in causa principali ante litem contestatam, non possunt opponi in causa appellationis, & condemnatus in prima instantia, pendente secunda, non potest soluere ad effectum curand. quadruplum vel aliam penam, ut in ciuilibus interesset, nec potest moram purgare, nisi forte libellus alternatiuus esset ut tradit M. Ant. Bard. in tract. de temp. vti. & contin. in c. iij. nu. 3. I. Fich.

Appellatio non potest tolli per statutum. Anto. Nice. in concor. gloss. concor. vj. in fi. communem dicit.

Intellige in statuto inferiorum, Ioan. de Ripa. in ca. primo. nume. 45. de rescript. communem dicit. B. Villal.

Appellatio in causis feudal. debet fieri ab inferiore domino ad proximior. m. qui sit superior, & ab illo ad magis superiorem, communem dicit I. Clar. Sentent. §. feudum. quæst. xc. vers. vlti. I. Fich.

Appellatio sub his verbis, appello ad comperentem iudicem, valet: Robert. Maran. in ord. iud. par. vj. num. 120. communem dicit ex Bart. in l. j. §. j. si quis. vers. sic. quero, quid, si aliquis. ff. de appel.

Amplia ad appellationem alternatiuam. Felin. in c. ij. nume. 2. vbi late. sime. de appel. communem dicit.

Intellige istas communes, si certiorator, ad quem appeller intra decem dies: qui dantur ad appellandum. Alex. in consil. lxxxix. in causa. numero 5. vol. vij. communem dicit. Villal.

Appellatio prima est persequenda, Maranta par. vj. nu. 132. communem dicit ex Bart. in l. cum procurator. §. si dominus. ff. de no. ope. nun.

Amplia, si secunda sit in scriptis: & prima fuerit viua voce incõtenenti à sententia definitiua facta. Idem Maranta communem dicit ex Bart. in d. §. si dominus. & Pau. consil. vij. vol. j. & consil. cclxx. & Lud. Roman. consil. xlv. in præfenti. nume. 2. & Pan. in c. dilecto. de appell. licet Alexan. in d. §. si dominus. tenuerit contrarium. B. Villal.

Limita, nisi prima appellatio esset inualida, quia tunc secunda valide possit adherere appellans. ita Minf. obser. vij. cent. j. vbi dicit hoc communiter Doctores tenere, in d. l. cum procurator. §. si dominus, &c. Si enim quis pluries appellauit, tum in ipsius stat. arbitrio, quam velle persequi, vna tamen electa, ceteræ concidunt. Idem Minfing. obs. lxxj. cent. ij. I. Fich.

Appellatio ab interlocutoria non pot. fieri viua voce, sed in scriptis à diffinitiua tamen sic, dummodo fiat in contin. ni. Mar. nra ibi. nume. 124. commu

communem dicit ex Cornæo, confi. xcv. vol. iij. & Bald. in l. litigatoribus. C. de appel.

In continenti, in hoc dicitur, dum iudex fedit pro tribunali non se diuertens ad actus extraneos, etiam si per totum diem stet in foro sedens pro tribunali. Maran. in d. tract. de ord. par. vj. nume. 527. communem dicit quem videas. B. Villal.

Simile in teste, qui debet in continenti dictum si in corrigere, quia intelligitur ante, quam à presentia examinatus discedat, & quid, non diuertit Abb. Bal. Fel. in c. praterea. de test. cogen. Si vero testis nota fidei, & auctoritatis fuerit, poterit se corrigere vsque ad publicationem, per M. Ant. Bard. in Tract. de temp. Vti. & contin. in c. xj. nu. 2. cum tribus sequen. prout etiam in testamento, vt ibi per eum. I. Fich.

Nora istas communes ad intel. l. xxij. tit. xxij. par. iij. & l. v. tit. xvj. lib. iij. ord. & nota quod licet per d. l. v. contumax non appellet: potest tamen tertius pro suo interesse appellare. Bar. in l. j. inter. dum. vers. final. quarto. Imperator. ff. à qui. appel. non licet. Et not. l. i. tit. iij. lib. vj. et l. quod citatus non dicitur contumax etsi compareat coram iudice in secunda hora, licet sit citatus ad primam, si solitus est ius reddere etiam in secunda.

Appellatio non debet pronuntiarì deferta per iudicem à quo ex solo lapsu anni, sed requiritur quod labatur biennium. Maran. num. 220. magis communem dicit ex Bar. in auth. ei. qui appellat. C. de tempor. appell. B. Villal.

Appellatio, cum copia iudicis non potest haberi, necesse est quod fiat coram honestis viris saltem coram vno viro honesto, & tabellionis, & testibus. Præpo. in c. si iustus merus. nu. 8. de appell. cōm. dicit. B. Villal.

Et hoc cum protestatione de absentia aut alio impedimento iudicis, c. si. & ibi scrib. cōmuniter de appell. etiam si fiat coram simplici sacerdote, refert M. Anton. Bard. in Tract. de Temp. Vti. & contin. in cap. iij. num. 1. I. Ficher.

Nora istam communem ad intel. l. xxij. tit. xxij. part. iij.

Appellatio extrajudicialis facta iudici requirit expressiōnem causæ, vel probabilis coniecturæ: secus tamen, si fiat parti, Paner. in c. cum sit Rom. num. 10. de appell. communem dicit. B. Villal.

Appellatio tam iudicialis, quam extrajudicialis non suspendit factum de preterito. Deci. in c. bona. num. 17. de appell. communem dicit, & sic intelligitur. c. constitutus. de appel. B. Villal.

Appellationis tempora à iure communi statuta seruanda sunt, etiam in causis feud. com. Clarus. §. feudum. q. xvj. P. Fich.

Appellationis iudicem indistinctè non debere prout cognoscere appellationis articulum, quam principale negocium, Doct. communiter iradunt in c. vt debitus, de appel. Sed si appellans perierit, vt, omisso appellationis articulo, iudex ipse principale negocium cognoscat, id facere poterit, per tex. in c. ordi. eod. tit. de appell. in vj. & latius per Abb. in d. c. vt debitus. F. Turzan.

Appellationi nunquam esse per iudicem deferendum, nisi euidenter sibi constet illam esse admittendam, voluit Ioan. And. in c. ad Roma. §. quæst. vj. Innoc. autem in c. pastoralis. de offic. delegat. tenet appellationi semper esse deferendum, vbicunque iudex in iure, vel in facto merito potest dubitare, hancque opinionem communem esse testatur Colletta. in c. vt debitus. de appel. F. Turzan.

Appellationi, reclamatiōni, nullitatis dictiōni, & reductioni ad arbitrium boni viri compromittentes renuntiare posse, voluit Bar. Bald. & Salic. in l. societatem. §. arbitrorum. ff. pro socio. Castr. confi. celiij. allas cclxj. v. isis compromisso, laudo, puncto. & aliis per text. in l. non distinguemus. §. cum quidam. ff. de recep. arb. quibus tamen contradicit Alb. de Rosa. d. §. arbitrorum, vers. item quæro, an renuntiare possit, cōcludens siue re ipsa, siue arbitratoris dolo iniquum sit, laudo reclamari posse, iuramento & renuntiatione non obstantibus, vt plenè per ipsum, in l. si quis arbitratu Lucij, vers. item quæro nunquid renuntiare possit. ff. de verb. oblig. & in l. non videri fraudare. ff. de reg. iur. Idem concludit Dy. in c. scienti. de reg. iur. lib. vj. Castr. confi. cclxij. vers. iij. videndum est, in no. impr. ff. Spec. in tit. de arbit. §. sequitur, vers. quid si compromissum, & ibi Ioan. And. in verb. viri, latè Cap. Tolos. decif. cclxxvij. & Guid. pap. quæst. ccccxcix. & latissime Boer. decif. cclxxxij. nu. 18. vers. sed Paulus de Castr. & hoc communiter tenent affirmat ipse Alberi. d. §. arbitrorum, prout etiam refert idem Boer. vbi supra. F. Turzan.

etiam in Appellatione ab interlocutoria, si pars est presens, debet lis contestari, sicut diffinitiva. Est magis commun. opin. secund. Aretin. in cons. xx. in quæstione, circa si. nu. 5. Mop. Gribald.

Appellatus non potest præfigere terminum appellanti: sicut potest appellans sibi præfigere, Pano. in c. personas. nu. 6. de appellat. communem dicit. B. Villal.

P. R. O. Appellatione domini usufructuarius non continetur, in l. falsus. in §. fin. ff. de furt. vbi usufructuarius dominus non est. ad idem text. in l. recedè dicimus. ff. de verb. & rerum signif. vbi usufructu. pars dominij non est.

O. B. Contra dè l. in venditione. ff. de bo. auct. iud. possid. vbi appellatione domini usufructuarius quoque continetur. & l. iij. ff. de usufruct. vbi pars dominij est usufructus.

Comm. opin. tom. 1.

S. O. L. Usufructuarius est dominus improprie, scilicet in usufructu: unde dominus est vilis, non directus. gl. & ibi Baldus in lege pro-prieratis. C. de probatio. Bellon.

P. R. O. Appellatione clericorum veniunt presbyteri, diaconi, subdiaconi, lectores, & cantores, §. presbyteris. in authentic. de sanct. Episcopus collat. ix. Bellon.

P. R. O. Appellatione filiorum veniunt nepotes. l. liberorum. ff. de verborum significatiōe.

O. B. Contra dè l. quod si nepotes. ff. de testa. tut. & §. finali. Institut. qui test. tut. dare possunt. Vbi aliter filij, aliter nepotes appellantur.

S. O. L. Filij aut nominantur à lege, aut à testatore: si à lege continent nepotes: si vero à testatore in testamento minime. Bellon.

P. R. O. Appellatione liberorum non veniunt adoptati, l. fidei commissum. ff. de condi. & demonst. Bellon.

P. R. O. Appellatione preparati preparatorum continetur, l. in argento. ff. de aur. & argen. legat. I. Bellon.

P. R. O. Appellatione sententiæ simpliciter prolata intelligitur definitiua, ita not. glo. in l. j. §. bidum, ff. quædam appellan. fit. & in l. quod iustit. in verbo, sententiis, ff. de re iud. Bellon.

P. R. O. Appellatione partis simpliciter dimidia intelligitur, in l. de arate. §. si interrogatus. ff. de interrogato. actione. Hoc intellige in dubio. Nam quandoque pars de minima intelligitur in lege ipsula: ff. de iudic. vbi insula sunt pars prouinciae, & tamen pars minima sunt. & vide pro hoc gloss. in cap. auaritia. in verbo aut carum parte. de elect. in vj. Bellon.

P. R. O. Appellatione facti continetur non factum, l. secunda. §. item si in facto. ff. de verbor. oblig. Bellon.

P. R. O. Appellatione materiæ continetur materiæ quod ad sui naturam reuerti potest, lege, quæ situm. §. illud. ff. de legat. iij. Bellon.

P. R. O. Appellatione residui totum continetur, lege secundo. C. de hered. instit. Bellon.

A. R. B. I. T. E. R., vel arbitrator excedens fines mandati retractatur talis excessus: Cur. Iuni. consilio lxxix. num. 2. communem dicit.

Concor. cum lege, xxxij. tit. iij. par. iij. Villal.

Arbiter cū clausulis amplissimis solum potest lacerare, in 6. par. Cur. Iuni. consi. lxxix. nu. 4. & consi. cxxvj. nu. 13. communem dicit.

Amplia quod potestas etiam amplissima data arbitris nõ facit quin pro enormi læsione non possit peti reductio laudi. Decius consi. xxxix. num. communem dicit.

Per has cōmunes intellige l. xxvij. tit. xj. par. iij. & l. ix. & xvij. tit. viij. lib. v. tit. x. par. v. quæ in diuersis casibus loquuntur: cum à parte aliquid moderandum relinquatur ad arbitrium alterius partis. I. Villal.

A. D. D. I. O. In presenti materia Bar. in l. societate. §. arbitrorum. ff. pro socio, dixit quod enormis læsio vsque ad sextam partem totius quod petitur, di. iur. Quæ opin. cōmuniter non tenetur, quia iudicis arbitrio relinquatur, gl. in verb. de finit. in §. pretiū. In l. de empt. & ved. Cyn. in l. fin. C. de contr. emp. Raia. in rep. l. si libertus. ff. de ope. lib. & Bald. in l. j. in princip. C. si aduer. vendi. pig. cum aliis. Et simi iter circa reductionem Bar. in d. §. arbitrorum tenet quod causa reductio infra biennium petatur. Quæ opin. non seruatur, licet in totum non approbet quia durat xxx. annis. l. sicut. C. de præscr. xxx. ann. & Bald. in l. si. C. de contra empt. I. Fich.

Nora quod si in compromisso sit renunciatio appellationi, & reductioni ad arbitrium boni viri: talis renunciatio non valet. Cur. Iuni. consi. lxxix. nu. 4. communem dicit. B. Villal.

D. iur. regio est l. xxxv. tit. iij. par. iij. quæ prohibet appellationem nisi in casibus, l. xxxij. eo. tit. sed d. latellige, nisi aliis legatur vltra sextam partem vt in nu. 104. Nota tamen quod per l. xliij. in ord. de Madrid. sententia arbitrorum debet mandari executioni non obstante appellatione datis fidei iuribus, & cum aliis in ea contentis, & de materia d. l. xliij. vide in verbo Compromissum. B. Villal.

Arbiter non acquirit alteri sine cessione. Panorm. in procem. decret. nu. 23. communem dicit.

Arbitris electis, si vnus pramortuatur sententiæ aliorum est nulla: Cur. Iuni. con. si. lxxix. num. 1. communem dicit.

Concordat cum l. lxxvij. tit. iij. par. iij. vbi ponit limitationem ad istam communem quam vide. B. Villal.

Arbitrij sententiæ prolata, non citata parte, non tenet, nec valet etiã si in compromisso dictum fuerit, quod arbiter ferre sententiam ipsam possit, absentibus partibus, secundum Spec. in tit. de arbit. in §. excipitur, in fin. quæ sequitur Ioan. de Imo. in c. cum delictus ext. de arbit. & Alex. in l. si quis arbitratu. ff. de verb. oblig. & Felin. in c. oim. de re iudic. Istorum opinionem scribit Boer. de iur. cclxxxij. num. 3. non habere dubitationem aliquam Sed hoc limitatur, non procedere, si in compromisso essent adiecta illa verba quod arbitri possent laudare, ferreque sententiã, partibus absentibus & non citatis, tunc enim bene valebit sententia, non citatis partibus secundum Guil. de Cun. ia. l. episcopale. vlt. q. C. de epi. cop. audien. quem sequitur Bald. in l. si quis ex consensu. eod. tit. Pa. de Castr. Alex. Soci. & lat. in iij. q. in d. si quis arbitratu, & opinionem istorum Boer. fatetur esse communem in dic. de iur. cclxxxij.

b 2 num. 34.

nu. 34. cum quatuor seq. contra Bar. in d. l. si quis arbitratu, contrarium asserunt, nu. 7. & in practica ref. et obseruat. Marf. in sing. c. lxxij. sunt quotidie compromissa. Iam partem sequitur etiam consulendo Bald. consil. c. lxxij. in Christi nomine nunquid arbitratu. vol. j. Barbar. consil. xvij. nu. 17. vol. j. Ioan. de Imo. consil. vlt. & Ioan. de Ana. consil. lxxxij. visis his. Ancha r. consil. c. lxx & Roma. consil. lxx. vbi concludit, quod Pisis si ruatur d' eta opinio Gui. de Cun. & sequacium, & communem predictam intelligunt praecitari Docto. procedere, si partes audita fuerit ut plene super discussione contentorum in compromisso, tunc certe in prolatione sententiae non requiratur praesentia partis, nec alia citatio, secus si partes audita non fuerit, & hoc in alio proposito tactum abunde infra in verbo, sententia Princip. F. Viuius.

ab Arbitri persona non esse recedendum, l. in compromissis. ff. de arbit. & l. si quis arbitratu. ff. de verb. oblig. Bellon. Tolos.

Arbitri dati secundum formam statuti, magis accedunt ad naturam delegatorum quam ordinariorum, & sic si diuersas sententias protulerint, adendum est superior ut confirmet quam maluerit. Iaf. in l. duo iudices. nu. 9. ff. de re iud. communem dicit. B. Villal.

Arbitratem sententia non producit effectum, ac actionem, nisi post triginta annos, intra quos semper potest per reductio ad arbitrium boni viri Io. de Rip. in c. de re iud. num. 5. & Deci. consil. xxxix. num. 60. communem dicit, non intelligas istam communem in arbitris iuris: quia a sententia istorum appellatur intra decem dies per l. si. tit. iij. par. iij. B. Vil.

Arbitratores non coguntur eligere tertium in casu discordiae: Deci. in c. cum specialis de appel. nu. 7. communem dicit.

De iure regio arbitratores non possunt compelli: tamen partes & arbitratores per ordinarium, possunt compelli ad eligendum tertium. l. xxix. t. l. iij. part. iij. si non sit data potestas arbitratoribus ut eligant tertium, sed si data est sibi potestas ad petitionem cuiusque partis possunt compelli. l. xxvj. eod. t. B. Villalob.

P. R. O. Arbitria sunt hodie redacta ad formam iudiciorum. l. j. ff. de recept. arbit. Bellon.

P. R. O. Arbitrium, & aestimatio alicuius electi reducitur ad arbitrium boni viri in l. si. eicommis. in s. quanquam. ff. de leg. iij. l. fideicommissaria. ff. de s. lib. I. Bellon.

Arbores fructiferas in fundo feudali Vasallus incidere non potest. ex Io. Clar. Sent. s. feud. quaest. xlviij. P. Fich.

Archidiaconus, qui est Archidiaconus, & Canonicus in eadem ecclesia, duplicem vocem habet in electionibus, ut Archidiaconus (inquam) & ut Canonicus. c. cum olim, vbi Abbas, & Doct. post glo. quorum opinionem asserat esse communem ibi Feli. similiter qui est Archidiaconus, & Canonicus debet obtinere ob praesentiam personalem duplices distributiones, eas inquam, quae Archidiacono tantum, & Canonico tantum debentur secundum Ioan. And. & Abb. Feli. in d. ca. cum olim. Bald. & Card. ei subscriptentem in consil. l. iij. quamvis iudicio meo praecipitanter Ant. in dict. cap. cum olim, tenet contrarium, videlicet quod Archidiaconus, & Canonicus simul ob personalem praesentiam non possit habere, nisi simplices distributiones, & cum Anton. sententia Roth. Curt. in c. si. de consuet. & Gomez. in tract. de expectatiuis. num. 54. & licet praefata opinio Ioan. And. sit aliquantulum dubia, ut putat Aret. in c. iij. de probatio. tamen ea verior est, & magis communis ut referunt Doctores in dict. cap. cum olim, & tanto magis procederet de plano, & absque dubio secundum Bald. & Card. in d. consil. l. iij. Deci. in c. cum omnes. in prima lectura. & ex ea ibi. num. 52. de consil. quamvis Curtius in loco praecitato male, & absque aliqua ratione asserat ad esse veram Anton. opinionem quod nec contraria consuetudine possit admitti. F. Viuius.

Archidiaconus, aut alius praefatus inferior non potest imponere nec petere charitativum subsidium, & iij. part. j. nisi hoc habeat ex privilegio, vel consuetudine. Boer. deci. c. xxxij. nu. 2. communem dicit. & vide in verbo Charitativum.

Concor. cum l. viij. tit. xxij. part. j. quae loquitur de charitativo subsidio. B. Villal.

Archiepiscopus potest delegare consecrationem Episcopi. A'cia. in c. quod sedem. nu. 7. de offic. ord. commun. m dicit. B. Villal.

Archiepiscopus potest visitare Dioecesium suorum suffraganeorum, etiam non data negligentia suffraganei. Franc. de Aret. in c. sicut olim. de accus. nu. 13. communem dicit approbata gl. ibi ex text. de consil. lib. vi. Idem.

P. R. O. Arguere licet de milite ad clericum. glo. communiter approbata, in l. miles. ff. de re iud. & pro hoc vide Accur. in l. stipendia. C. de execut. rei iud. & in s. j. Inst. de milit. istam. clericus enim est miles caelestis. in c. episcopus. extra de praebendis. Bellon.

P. R. O. Argumentum ab auctoritate valet. l. septimo mens. ff. de stat. hom. l. j. ff. de legibus. l. si per. ff. de solut. l. Cicero. ff. de pen. in c. nunquam. de consec. l. i. v. in c. forus. de verborum significat.

O. B. Contra standum non est auctoritas. in l. sed diui. ff. de rerum diuis. in l. prima. ff. de contrah. empt.

SOL. Auctoritates Philosophorum, Poetarum, & Oratorum, bene possunt allegari in causis, sed opiniones eorum possunt reprobari, ut in contrariis gl. in s. item per. um. Inst. de empt. & vend. Bellon.

Argumentum de alimentis ad dotem valet, & tenet si cum sum Cyn. in l. in omni. C. de admitt. Cyn. & Bal. in l. si mater. C. de iure dot. Bar. in l. si. ff. de iis quibus ut inrig. Par. de Cast. & Imo. in l. j. ff. sol. matrim. & Ruinus consil. c. iij. vol. j. & consil. c. xix. nu. 9. vol. j. vbi ait, hanc esse communem opinionem. F. Viuius.

Argumentum a contrario sensu habet locum regulariter in legibus, seu verbis legis, & canonis, text. est notab. in l. j. s. huius rei. ff. de offic. eius, cui est manda. iurisd. in l. qui testamentum. s. mu. i. r. ff. de testam. & in cap. apostolica. in fine. de i. quae sunt a Prael. in cap. cum virum. de regularib. cum alijs similibus. Hoc verò procedit quoniam in legibus, vel canonibus conditiona iter loquentibus secundum Per. Cyn. & Bal. in l. conuenticula. C. de episc. & cle. Bald. & Paul. de Cast. in d. l. qui testamentum. s. mu. i. r. Alexan. in dict. s. huius rei. num. 38. vbi Riminal. Niger, & alij Moderni. asserunt istam esse communem opinionem: nec mirum, si dictum argumentum sit in iure fortissimum, qui dicitur mens legis, vel statuti, ut est glo. ordinaria in dict. s. mulier. quae dicit sensum contrarium pro lege accipi, ita quod istud, quod venit a contrario sensu habet perinde ac si esset in lege expressum, quam gloss. dicit singularem, & celebrem Bal. & Paul. de Cast. in dict. s. mulier, & Bald. in dict. l. conuenticula. & in cap. primo. de constitut. nec istud argumentum a contrario sensu venit ex interpretatione, & coniectura, sed ex sensu, & mente legis, secundum Bar. in l. omnes populi. ff. de iust. & iure, & in dicta l. prima. ff. de off. eius. post Dyn. & Deci. ibi nu. 59. & seq. vbi tenet quod argumentum a contrario sensu venit ex mente saltem, quae sumitur a causa finali. Idemque tenet ibidem Curt. Junior. nu. 42. multa adducens, & respondens ad contraria, & Nicolaus Euerardus in sua centuria. in iij. loco post princ. in loco a contra. sens. hanc opinionem sequitur etiam, & communem esse dicit Sapia, vbi supra. num. 99. cum seq. quaedam adducens pro vtraque parte, & num. 102. dicit argumentum a contrario sensu proprie dici ex lege quantum ad verbum, sed non quantum ad verba, & quod dicitur potius venire ex mente, & intellectu, quam ex verbis voluit Paul. Ori. in dicta l. prima. num. 99. in fine. post Imo. per eum allegatum, Jac. Niger. num. 42. cum sequent. late discutit articulum, & istam opinionem sequitur: & ibi num. 44. praesupponit contrariam opinionem esse communem, praesupponit etiam quod contrarium sententiam tenet Bar. in d. l. j. Sed non est verum. Item hoc argumentum non solum sumitur in legibus, ut supra docuimus, sed etiam habet locum in statutis quoque, & est validum in iure secundum Bar. in l. omnes. ff. de iust. & iure, & in l. non possibile. ff. de pactis. Alexan. consil. lxxij. circa praemissa pecuniam. Corset. in sing. suo primo in ordine argumentum, Bal. Imo. in l. Gallus. s. ille casus. ff. de liber. & posthu. & Doct. omnes in d. s. huius rei, Rom. in sing. cvj. Bal. in l. si cum. s. qui in iuriam. ff. si quis cautio. Feli. in ca. significasti. de foro competent. Laurent. de Rodul. in tract. de vltis. quaest. c. xl. & ista est communis opinio, de qua attestatur Rom. in d. sing. cvj. Feli. in c. ecclesia sanctae Mariae, de consil. Curt. Juni. in dicta l. j. num. 85. & Euerardus in loco praecitato versicul. & quia supra plene, & abunde, vbi istam ampliationem non nihil declarat. Aduerte tamen hic quia hoc argumentum a contrario sensu non colligitur in statutis correctoriis, ut per Doct. in dicta l. prima, quod interpretatur, quando statutum nihil operatur in sensu directo, secundum doctrinam Bald. in l. obseruare. s. proficisci circa finem. ff. de offi. Procon. quam sequitur Alexan. post Imo. in l. si cum dorem. ff. solut. matrim. & Feli. in d. cap. significasti. Et ex hoc verificatur illa decisio notabilis Dyn. & Cyn. quam sequitur Bal. Pau. de Cast. & omnes in dicta l. conuenticula, num. 4. de statuto Florentino disponente quod non stantibus masculis, filiae feminae patri succedant, ut scilicet sumatur argumentum a contrario sensu ad correctionem iuris communis, ita quod, si tantibus filiis, feminae non succedant, alijs nihil operatur in sensu directo, & ista est communis opinio, ut patet ex allegatis per Alexan. & Iason. in dicta l. prima. quam communem sequuntur Deci. ibi numero 59. Curti. Junior. numero 37. Feli. in dicto capitulo, significasti. l. multa adducens, & Euerardus in loco praecitato, versicul. primo, ut procedat quando lex. Et istam communem late tradit Albert. Brunus in suo tract. quod stantibus masculis, in septima articulo, in prima quaestione eam sequens, & de fin. d. Similiter hoc argumentum habet locum in vltimis voluntatibus, etiam si dispositio vltima voluntatis sit condicionalis. l. aliquando. ff. de conditio. & demon. & in l. si legatum puri, in princip. ff. de adimen. legat. tradit Corsetus in dict. singul. primo Iason. in d. l. prima. num. 50. Deci. numero 47. & istam ampliationem plurimum declarat Euerardus in loco, de quo supra versicul. item circa praemissa quae, Iaf. in dicta l. prima. vbi Moderni. praesertim Curti. Junior. dicunt communem, num. 59. F. Viuius.

Argumentum a contrario sensu non solum sumitur in legibus, sed etiam in contractibus bonae fidei, & stricti iuris, & in vltima voluntate, & in mandatis, & in respon. Curt. Jun. in l. j. numero 59. ff. de officio eius cui mandata est iurisdic. communem dicit.

Amplia

Amplia in statutis, Item numero 87. communem dicit.

Limita istam ampliationem nisi resuleret correctio iuris communis. Idem nu. 96. & in consil. xciiij. nu. 4. communem dicit.

Restringe istam limitationem si alius statutum de nihilo seruiret in sensu directo; si argumentum a contrario sensu non sumeretur. Idem Curt. l. uni. consil. xciiij. num. 6. communem dicit.

Fallit primò dicta regula generalis, nisi sequeretur aliqua turpitudine, si sumeretur argumentum a contrario sensu. Idem Curt. l. uni. in d. l. prima ibi, secunda datur generalis limitatio communem dicit.

Fallit secundò, si resuleret correctio legum. Idem ibi communem dicit. B. Villal.

PRO. A contratio sensu valet argum. in l. j. §. huius rei fortissimum est argumentum. ff. de offic. eius cui manda. est iurisd. in l. qui testamen. to. §. mulier. ff. de testam.

OBIEC. Contrà de l. conuenticula. C. de episc. & cleric. vbi conuenticula illicita exercere non licet extra ecclesiam. Ergo a contrario sensu in ecclesia licet: quod non est dicendum ad idem text. in l. nemo. C. de iuri. comm. ind. vbi post litem recusari non debet iudex. ergo a contrario ante litem debet recusari: quod est falsum.

SOL. Argumentum a contrario sensu non valet, vbi resulat absonus intellectus contra legem. in l. j. C. de cond. inferr. Bellon.

Argumentum de contrariis ad ultimas voluntates valet. Curt. l. uni. consil. clxxj. nu. 3. communem dicit. B. Villal.

PRO. Argumentum ducitur ab actu testamentario, ad actum iudicalem, & contrà: vnde patet videtur auctoritas testatoris, & iudicis l. non est mirum. de pign. est. ff. Bellon.

PRO. Argumentum a definitione valet. l. j. §. ff. de dolo malo. in l. prima vbi B. ff. de testam.

OB. Contrà de l. omnis definitio ff. de reg. iur.

SOL. Definitione dare in iure civili periculosum est: omnis enim bona definitio debet constare genere, & differentia, secundum Bart. in d. l. j. de testam. Sed magna est penuria differentiarum secundum Dialecticos: ideo parum est, vt definitio subverti non possit, sed licet arguere a definitione in eo, quòd conuerti debet definitio cum suo definito, & contrà, vt hic. Vel dic, quòd illa lex intelligitur de regula quæ patitur multas exceptiones. definitio enim regula est. in l. j. ff. de regul. Car. vbi gl. intelligit, non de hac definitio. Bellon. Tolof.

PRO. Argumentum a partium enumeratione valet. l. re coniuncti. vbi B. ff. de leg. iij. in §. j. vbi Ang. Inst. de oblig. ex quali. contract. in §. actionum. vbi gl. Inst. de actio. Bellon.

PRO. Argumentum ab etymologia vobuli valet. l. j. ff. de iustit. & iur. l. j. §. appellata. vbi latè Bar. & Doct. ff. si cert. pet. in l. j. ff. de acquir. poss. in l. senatus. in §. donatio. ff. de dona. caus. mor. l. ita vulneratus. ad l. Aquil. ff. in §. fideiuss. Inst. de pub. iud.

OB. Contrà non licet ita arguere, testamentum dicitur quòd testatio mentis sit. §. j. Inst. de test. ord. ergo testatio mentis est testamentum. nam legatum & codicilli sunt testatio mentis, & tamen non sunt testamentum.

SOL. Ab etymologia valet argumentum tantum negatiuè, vt exempli causa, Testatio mentis non est, ergo non est testamentum. valet argum. non affirmatiuè, vt in contrariis. Bellon.

PRO. Arma legibus indigent, & leges armis, in l. vnica. in princ. C. de Inst. cod. consil. & in proemio Inst. vbi gl. Bellon.

PRO. Arma magis quam iura scire milites sacratissimum legislator existimauit, in l. si. §. j. C. de iur. delib. l. j. C. de iur. & fact. igno. Bell.

PRO. Armorum appellatione non solum tela & gladij, sed & fustes & lapides significari intelligimus in l. armorum. ff. de verb. sig. in §. recuperanda. Inst. de interd. Bellon.

Arrha quæ datur in contractu sponsaliorum redditur danti soluto matrimonio, Præp. in c. Gemma, despon. communem dicit.

Differunt tamen istæ arrhæ ab arrhis de quibus loquitur l. j. & ij. tit. ij. lib. iij. For. ll. & lex 50. cum sequenti in dec. rau. quæ datur in præmium pudicitia, quæ etiam potest assignari mulieri corruptæ. l. j. tit. ij. lib. iij. For. ll. & l. vj. tit. j. lib. iij. For. ll. Iungo quæ mulieres sunt, neq. sunt donationes propter nuptias, de quibus loquitur l. j. tit. xj. part. iij. & l. vij. & xxij. tit. xj. ea. part. & Pa. Ruber. in repect. nuper. de dona. inter vi. & vxor. in prin. nume. 1. & 2. Nota quòd istæ arrhæ de quibus loquitur l. 50. rau. debent excedere decimam partem bonorum mariti per d. l. Nec obstat pragmat. c. j. in curiis de Madrid. de anno. 1534. quia illa pragmat. non loquitur nisi in localibus. Et in hoc deceptus est additio. nator ad do. de Segma. in l. j. §. si vir. nume. 134. ff. de acquir. poss. quia in iure regio maximum discrimen est inter arrhas, & ioculas, vt probatur in l. ij. in d. ord. rau. & soluto matrimonio. arrhæ de quibus loquitur d. l. 50. Arrhæ enim sunt mulieris & suorum heredum etiam ab intestato per l. j. rau. Iocalia autem sunt mariti cum distinctione de qua in d. l. ij. & per illam legem intelligitur l. ij. tit. xj. par. iij. de qua per Ioan. Lupum in d. repect. rubr. col. vj. §. iij. nu. 5. Nec obstat verbum appositum in d. pragmat. *ni en otra cosa*, quia dictio alia, est repetitio similium, vt dictum est & cum sit facta mentio in d. pragmat. de vestibus & incalibus, & de illis intelligenda vt cuitur legum correctio. Et nota quòd dictum

Commun. opin. tom. 1.

est arrham non posse excedere decimam partem bonorum quæ intelliguntur nisi.

Alia contractus arrharum sit ibi ratum secundum Alex. consil. xvij. vol. j. & Segno. in l. j. §. si vir. nu. 138. ff. de acq. pos. & Io. Lupus in d. rep. Rub. §. xxij. sed Rodericus Guarz. in l. j. de las Arras. q. iij. For. l. xxxij. tenet non firmari iuramento promissionem per l. vi. lib. iij. foro iud. incip. *muchas veces*. quæ opinio corroboratur per D. Alciat. in c. cum contingat. num. 134. de iur. iurand. vbi dicit, quòd quoties per statutum aduolatur contractus, adnullatur & iuramentum: quia tale iuramentum nullum robur contractui præstat quomòdus saltem compellatur recipiens relaxare iuramentum vt in expresso. net Fede. de Senis consil. cc. xxij. & d. l. j. fuit sancita per omnes prælatos Hispaniarum in concilio. Toletano Honorio papa primo & Situando rege Hispania & Gallia. & si non potest dici statutum laicale nec est facienda vis in potestate statutum quod dictum Io. Lupum torquet, & cogitandum reliquit, sed præsupposita l. j. rau. quæ præter paritas, ac ordina. menta, ac pragmaticas omnes alias, repellit, nec standum esse foris declarat nisi quatenus fuerit in obseruancia: nulli dubium est d. l. vj. nullum robur obtinere & dici esse in obseruancia, incumbit onus probandi, vt in simili determinat d. Roderic. in proo. folio 2. & 3. non tamen ita exactè sicut consuetudo vbi ponit duas limitationes: prima, si esset notoria obseruancia a licis fori. quia tunc sufficit proponere ac allegare notorietatem lice non probetur, vt per Bald. in l. generaliter. C. de episc. & cle. secunda, si teste non recordentur casum accidisse secundum Cyn. in l. ij. C. quæ sit longa consuet. sed contra Rode in quantum dicit quòd dicenti esse in obseruancia incumbit onus probandi, est l. iij. tit. j. lib. v. ordi. in fi. loquens de l. j. tit. i. lib. iij. For. ll. in qua cauetur quòd foror quæ est in potestate fratrum, si matrimonium contrahit, priuatur hereditate, & in d. l. iij. disponitur quòd d. l. j. obseruatur dicens, *no emargante que por longo tiempo no ay a sido usada pues por otras nuestras leyes no fueron reuocadas*. & sic dicens quòd non sit in visu debet probare cum ill. semper sint in viridi obseruancia. l. Arriani. C. de hæretic. Domini. in cap. primo. de consil. in vj. Panoim. in cap. Ioannes de cler. coniug. & Felyn. in cap. j. de treug. & pace & vide l. iij. tit. iij. libro j. ordi.

Nota quòd dictæ arrhæ, de quibus loquitur d. l. 50. non consistunt ex delicto mariti l. iij. tit. vij. lib. vij. ordi. & propterea illorum debet referuari filiis primi matrimonij, si maritus secundo nupserit. Franc. Cremon. in fin. clxxij. & l. xxij. tit. xj. par. iij. & l. xxvj. tit. lxxij. par. v. & de istis arrhis vide in verbo pœna. B. Villal.

Arrogato decedente qui institutus est a patre, & ab arrogante, substituitur diuersis, vel sine substitutione substituitur a patre naturali, vel heres patris ab intestato succedit in bonis patris naturalis; substituitur ab arrogante, vel eius heres ab intestato succedit in bonis arrogantis. l. j. in l. arrogator. nu. 39. ff. de adopt. communem dicit. B. Villal.

PRO. Ars naturam imitatur in §. minorum. Inst. de adoptio.

PRO. Ars artium est regimen animarum. c. cum sit ars artium. de election. extra.

PRO. Articulus, tunc, extremitatem temporis significat l. iij. §. j. ff. de condi. & demon. l. Bellon.

ASCENDENTES possunt per statutum priuari legitima in totum. Io. de Rip. de legi. respen. vij. nu. si. communem dicit de legitima descendentes, vide infra in verbo legitima. numero. 65. B. Villal.

Ascendentibus non minus quàm descendentibus relinquenda est legitima titulo institutionis. Com. dic. contra Bar. l. Clarus. §. testamentum. q. xxxvj. vers. sed quæro tu scis. Pius Fich.

Assasini omnes illi dicuntur, qui pecunia aliòve pretio conducti homines occidunt, seu percutiunt, nihil tale ab eis præueniens, secundum Dominic. Anchar. Imol. Vanchelium, & Probum in cap. j. de homici. in vj. eam constitutionem intelligentes in iis, qui aliquem Christianum mandant occidi per homicidas pecunia ad id conductos, etiã si homicidarij Christiani sint. Idemque tenent Bart. in l. non solum §. si mandato. nume. 14. ff. de iniuris, & in l. Cicero. ff. de pœnis. Pau. de Castr. in l. j. §. si ff. de eo per quem factum erit. Bal. & Sal. in l. non ideo minus. C. de accusatio. Ang. in l. qui sepulchra. C. de sepulch. viola. Alex. consil. clxvj. videretur. nu. 1. vbi dicit cur assassinus sic appelletur lib. vij. Mar. in practi. crimi. §. examinanda. nu. 21. & §. diligenter. nume. 156. & in l. vnica. numer. 105. C. de raptu virginum. C. riteri. in practi. crimi. tit. de homi. §. circa tertium. in princ. Grammati. v. to vij. & xj. & Capigius de iust. elv. quorum opinio communis est, & consuetudine recepta, teste Aretin. consil. clxij. sicut num. 17. & est adeo recepta, vt pauci scriben. admodum refragentur, vnde is, qui potum abortionis causa dederit, & sequutus fuerit abortus infantis iam animati, pœna mortis puniendus est, l. pen. C. de sicar. & l. diuus. ff. de variis & extraordi. crimi. Si verò abortus esset infantis nondum animati, pœna extraordinaria exilij puniendus veniret, l. si mulierem. ff. de sicar. & ibi Mar. fil. & Ioan. Igneus in l. j. §. occisorum. ff. ad sillania. & not. in c. aliquis per illum text. de homici. sed dato quòd non mors, nec abortus fuerit ex potione illa sequutus vilis damnandus est in metallam, & honestam in insulam relegandus amissa parte bonorum, text. est in l. si quis aliquis §. qui abortionis. ff. de pœnis: tamen nota, tœmina quæ ob pecuniam

b 3

niam

niam factum etiam nondum animatum portionibus sumptis abegit, vt locus fiat ventris substituto, mortis pena est puniendi, tex. est insignis in d.l. Cicero, quem ad hoc dixerunt celebrem, & singularem Feli. & Anania. in c. si aliquis de homicidio, Card. in c. sicut ij. eod. titu. Deci. consil. cxxxv. Anania, & ibi Bologni. consil. j. col. si. F. Riuius.

Afferentia licet statum cum aliquid perimititur cum causa, quod sit causa B. llo. consil. xlix. nu. 12. communem dicit. B. Villal.

Afferentia facta a persona prohibita, quae non potest liberè talem actum facere, nisi concurrente eo quod afferitur, suspecta redditur, & in fraude legis emanata dicitur, ita quod ei non creditur. Berlatè, qui communem dicit consil. cxxxv. & consil. ccvj. volu. j. Rimi. in l. si forte, post gl. Bar. Alex. & Iaf. ff. de cast. pec. Io. Fich.

Afferentem imperitum eligens, tenetur & obligatur ex sententia iniusta. Cur. Iun. in rubrica de offic. eius cui. nu. 27. ff. cõem dicit. B. Vill.

P. R. O. Afferentia seu confessio nuda non inducit ius, neque probationem, in l. non nudis. C. de probationib. in l. neque confessio. C. de testam. I. Bellon.

ATTENTATA post appellationem iudicalem sunt omnino reuocanda, post appellationem autem extraiudicalem, reuocantur solum ea, quae sunt contra appellationem. Deci. in c. bona. nu. 18. de appel. communem dicit. B. Villal.

Attentata contra appel. extraiudicalem non sunt nulla ipso iure, sed veniunt reuocanda, communem dicit Philip. Franc. in c. j. in prin. extra de appel. I. Fichard.

Attestationes non publicatae, etiam inter easdem personas coram a iudice non probant. Fel. in c. caus. m. qua. nu. 13. de testibus. communem dicit, etiam si iudex coram quo producuntur, sit secundae instantiae. Alex. consil. lxxxij. nu. 20. vol. ij. communem dicit, qui refert Fel. in d. c. causam qua. B. Villal.

P. R. O. AVARVS est infatibilis, cui totus mundus nec obolus est. vnde semper auarus eget. Eccl. v. in c. sicut hi. xlvij. dist.

P. R. O. Auarus est cæcus in caritatis cæcitas. vbi canonic. de elect. lib. vj. Bellon. Tolos.

P. R. O. Auarissimum genus est mulierum: facilius enim se obligat, quam alicui donet mulier. I. sed si ego. in fine. vbi gloss. ff. ad senatusconsult. Velleia. Bellon.

P. R. O. Auaritia est omnium malorum mater. §. cogitatio. circa medium. in auth. vt iud. sine quoq. suffr. coll. ij. Bellon.

P. R. O. Auaritia legitima iustis est ferienda. I. si quis in suo. C. de inoffi. testam. Idem Bell.

P. R. O. Audacia circa licita approbatur, & circa illicita reprobat. in l. Gallus. §. videndum. ff. de lib. & posth. iuncta l. si quis in tantam furoris audaciam. C. vnde vi. Bellon.

Aureus, & solidus in iure inter se æquipantur, & hæc solidorum nominatio pro aureis accipitur. l. quoriscunque. C. de susceptio. lib. x. Prapo. & c. vbi ait esse casum Rogerius. in l. si pater. §. fin. ff. de donatio. nam secundum eum dicitur ibi, quod solidus legalis valet aureum. Hoc quippe non exprimit ille text. sed tantum quod libra auri esse debet de septuaginta duobus solidis. Illi solidi an sint aurei text. ille non aperit aliter. vnde certius, & melius probatur in §. finali. Institur. de pena teme. litigan. iuncta l. penultima. in fine. ff. de in ius vocand. ibique gloss. & Iaf. notant, & ca iura ita vnita ad hoc præpendit Aldobran. in §. sed hoc iure. numero 3. Institur. de Attilia. tuto. & idem firmat, & tenet gloss. Bald. Salice. in l. qui cunque. C. de seruis iugiti. & in l. finali. & ibi Bald. & Paul. de Castr. C. communia de lega. Nicola. de Neapo. & Faber in §. primo. Institur. de donation. Solidi autem inde appellari reperiuntur (vt arbitratu Budaeus quem citat Aldobran. in loco præcitato) quasi iusti, & integri ponderis, seu (& forsitan melius secundum gloss. in l. j. C. de ver. num. pot. lib. x.) à soliditate qui de solo auro sunt, & isti dicuntur aurei legales, quorum septuaginta duo constituunt libram auri. d. l. quotiescunque secundum communem intellectum not. glo. in d. l. si pater. §. fin. & in l. fin. ff. de in ius vocando, & ibidem Iaf. gloss. in §. nos autem, institur. de Attilia. tuto. Canna, in tract. de insinuatione in ij. par. q. xxxj. merito ex hoc inferitur ad vnum valde vtile quod cum hodie aurei, quibus vtuntur, vt Veneri, Florentini, & id genus de minuti reperiuntur, & minoris ponderis circumferantur adeo quod nonaginta sex aurei requiruntur ad constituendam libram auri, colligitur seu sequitur ex prætatis vtiliter donationem vsque ad septingentos aureos, & vltra valere posse sine insinuationis interuentu, & sic in maiori summa aureorum nunc decurrentium, ita Paul. de Castr. in d. l. final. C. communia de lega. in princip. Iason. in dicta l. final. ff. de in ius vocand. Decius consilio cxxxix. nu. 2. & consil. ccccxxij. numero 19. Soci. consilio xlvij. volumine primo. Soci. Iuni. consilio cxvij. nu. 10. vol. ij. & Bell. consil. iij. col. pen. & seq. F. Viuius.

Auocatio e. usæ facta per Papam, operatur, quod facta per iudicem etiam igno. ante aduocationem, non valet. Ioan. de Ripa, in ca. cum M. de const. nu. 96. communem dicit.

Intellige si fiat motu proprio papæ, secus tamen si ad petitionem partis. Idem ibi communem dicit. B. Villalo.

Auocatio causa dicitur eo ipso quod Romanus pontifex incipit co-

gnoscere. Idem Ripa. ibi. num. 197. communem dicit. Villalo.

Auctoritas doctorum solum est probabilis & non necessaria, Cur. Iuni. consilio clx. nume. 4. & consilio cxxxvj. nu. 8. communem dicit. Villalobos.

Auth. quas actiones. C. de sacrosanct. eccles. habet locum in quolibet loco pio vel villa. Cur. Iun. consil. cxxxij. nume. 38. communem dicit. Villalobos.

Authen. sacramenta puberum. C. si aduers. vend. habet locum etiam in donationibus. Cur. Iun. consil. cxlj. nume. 2. communem dicit, & Antocum Dec. consil. clxxxij. in princip. Villalo.

Auus excludit in successione neptis fratres non vtrinque coniunctos. Bello. consil. xxij. in principi. communem dicit ex gloss. in l. j. ff. de iuris. & fact. ignor. in ver. potiore. Villalo.

De iure regio quicquæ ascendit excludit fratres defuncti per l. vij. tau.

Auus potest hodie pupillariter substituere nepoti præterito ex filio emancipato, communem asserit Franc. Ripa in l. ij. numero 31. de vulgari & pupil. B. Villalob.

COMMVNIVM OPINIONVM SIVE SENTENTiarum receptarum,

LIBER SECVNDVS.

B

ANNITVS cum bonorum confiscatione non inhabilitatur adeo, quin bonorum, quæ sibi ex testamento legitimo, & valido deferuntur, in alio loco existentium, & illorum successione capax sit: Bonorum verò in loco, à quo bannitus reperitur consistentium, vel etiam in alio loco sibi ex forma statutorum loci, à quo est bannitus delatorum successione indignus efficitur incapax & inhabilis. Consuluit Alex. banc tradens pro communi sententia consilio xxvj. circa primum. hanc j. F. Turz.

Bannitus, & condemnatus in centum cum adiectione, quod si non soluerit intra decem dies postquam venerit in patriam communis, amputetur ei lingua, si eo deducto in patriam predictam, & in carceribus existente non soluerit & interim fiat nouum statutum quod omnes banniti retro, siue in ere, siue in persona rebanniantur, soluta certa pecunie quantitate, quam iste existens in carceribus soluit, an dicatur rebannitus, & post plurimorum sententias quas Iafon refert denique in l. si is, qui pro emptore. in fin. ff. de vsucap. fuit opinionis, quod statutum sibi ad euadendam penam abscissionis lingue profuit, & eam dicit benigniorem interpretationem, teste quoque Bart. ergo amplectendam, l. interpretatione, & l. bodie. ff. de pæn. cum concor. de quibus in Gloss. in d. l. interpretatione. P. Turz.

Bannitus est capax successionum, quæ ipsi deferuntur ex dispositione iuris communis ex I. Claro Sentent. §. testam. num. q. xx. P. Fich.

Bannitus etiam si impune offendi possit, tamen retinet beneficia iuris communis, etiam quo ad bona posita intra territorium illius ciuitatis à qua bannitus est. Hanc magis communem esse contra Iasonem dicit I. Clarus. §. testamentum. q. xx. ver. Et hæc quidem. Pius Fich.

Bannitus testari potest secundum Ius cõmune, sed secundum statuta ciuitatis à qua exulat non potest testari, ita communem esse dicit idem ibidem. q. xv. Pius Fichard.

Bannitus non amittit beneficia iuris communis, sed eius tantum ciuitatis, cuius banno suppositus est. Est cõmunis opinio secundum Alexan. consil. xxvj. circa principi. verfic. & per hoc pater. vol. j. Moph. Grib.

Bannitus licet per sententiam possit occidi, non tamen intra tempus, cum agitur contra bannum vel sententiam per viam nullitatis, vel appellationis, Iaf. in l. possidete. §. si seruum quem. nu. 8. ff. de acquir. poss. communem dicit. B. Villalob.

Bannitus non amittit ea quæ sunt iuris ciuiliis, sed solum iura ciuitatis illius, ex qua est bannitus: Cur. Iuni. consilio clxxxij. numero. 4. communem dicit.

Amplia istam communem etiam quo ad bona existentia in illa ciuitate. Gozad. in consilio xcvi. nu. 7. communem dicit. B. Villalob.

De istis bannitis, & relegatis vide l. iij. cum sequentibus titu. xvij. par. iij. Idem.

Bannitus aliàs depporato, aliàs relegato æquiparatur gloss. in §. item is cui. Instit. quib. mod. ius par. pot. sol. Bellon. Tolos.

Banniti nostri temporis æquiparantur relegatis, Cur. Iuni. consilio clxxxij. numero 8. Alex. in l. ex facto. ff. ad Trebel. communem dicit. Villalob.

Banniti tantum ea perdunt, quæ sunt sive ciuitatis, ex qua banniantur, non autem quæ sunt iuris naturalis, & communis, vt sunt successiones testamentariae, vel ab intestato, & c. communem dicit. Nellus in dicta

prima

prima part. nu. 5. & quest. 5. Item Petrus Girar. in Singula. nu. 14. Franc. Cort. conf. ix. Lud. Bolog. conf. lxx. in princ. Con. conf. lv. vol. ij. Bald. in l. ex facto. ff. ad Trebel. qui omnes dicunt hanc esse communem. vt eos refert & sequitur Iac. Nou. in Tract. Protomi. §. 6. nu. 18. I. Fich.

Bannitorum bonis publicatis, intelliguntur solum presentia, non etiam futura. Communem dicit Nel. in Tract. de Bannitis in j. parte secundo temporis. nu. 18. siue in xvij. quest. B. Villal.

Baptismus tollit omnem penam spiritualem, non temporalem. Communem dicit Ioan. de Ana. in cap. de his. de accus. & Deci. conf. cxxx. num. ro. secundo. B. Villal.

Baptizatus baptismo Ioannis, iterum deberet baptizari baptismo Christi. Præposit. in cap. dedit baptismum. j. q. j. communem dicit. B. Vill.

Barbarius de quo in l. Barbarius. ff. de officio Prætor. nec liber, nec verus Prætor fuit. Iac. in dicta l. Barbarius numero 1. & 19. & 23. communem dicit. Bapt. Villal.

P. R. O. Betterius est dare quam accipere, secundum Apostolum actum xx. in fi. & in cap. cum Martha. §. san. extra de celebrat. missa. ratio est, quia dando homo placet, capi vero displicet. Bellon.

Temporibus nostris quicunque placere laborat, Det. capiat, quarat, plurima, pauca, nihil.

P. R. O. Bella sunt permessa de iure. l. ex hoc iure. ff. de iust. & iur. in §. ius autem gentium. Instit. de iure nat. gent. & ciuil. & l. qua actione. §. j. ff. ad legem aquiliam.

O. B. I. E. C. Contra imò sunt prohibita per l. vnica. C. de glad. lib. ij. & cano. monomachiam. ij. & quest. iij.

S. O. L. Ibi de singulari certamine, hic de bello pub. vel ciuili. Bell. Beneficiatus contrahens matrimonium, ipso iure perdit beneficium. Couuat. in epist. iij. cap. vj. §. iij. numero 4. & per Raue. in comp. t. iuris de cler. coniuga. communem dicit.

Intellige dictam communem in matrimonio de presenti, secus tamen in sponsalibus de futuro. Panorm. in cap. primo. de cler. coniug. communem dicit.

Beneficium si permutatur, intrusio patrono, tenet permutatio, licet veniat annullanda. Bertr. conf. cxij. vol. ij. nu. 2. communem dicit.

Beneficia in dubio censentur realia, Bello. conf. lxx. nu. 8. communem dicit ex Bart. in l. fin. ff. de serui. lega. & Dec. conf. cc. xij.

Beneficium ecclesiasticum si vni cõferatur, & iterum secundo, præfertur prioris, & si secundus adeptus sit possessione. Couu. in resolutio. c. xvj. lib. xij. communem ait ex Dyn. in reg. qui prior. de reg. iur. lib. vj. B. Vill.

Beneficium ecclesiasticum, ordinem præteritum annexum habens, homicidam retinere nõ posse, etiam post peractam penitentiam probatur ex text. in c. minor. 50. dist. 1. & in c. in quibusdã de pœnis, secundum Ioan. Andr. ibi, quod idem est, quia ille, qui non potest dicere officium non potest obtinere, & recipere beneficium. c. p. quod à te. & c. diuersis fallaciis. de cler. coniug. e. cum secundum. de præbend. quia beneficium datur propter officium, cap. fin. de rescript. in vj. & tradunt Legista in l. qui sub prætextu. C. de sacrosanct. ecclesiis. Homicidam ipso iure non esse priuatum beneficio, sed priuandum volunt communem ter Doctores in cap. inquisitionis. de accusa. & in cap. cum non ab homine. de iudic. & in cap. cum nostris. de concessio. præbend. vbi præsertim Innocen. ante siam. gl. prima: quam concluduntur tanquam communem. sequitur Felin. in d. cap. inquisitionis. vtriusq. in contrarium. tradens cautelam, vt ante priuationem homicida taliter renuntiet amico, qui post absolutionem, & dispensationem ei retro cedat. Fallit tamen, dicta conclusio in homicida committente homicidium qualificatum, puta cum affiliatione secundum ipsum Felin. in d. cap. inquisitionis. Quare talis homicida ipso iure est priuatus beneficio per text. in cap. j. de homicid. in fi. lib. vj. ibi ipso facto &c. & quantumcumque aliquis beneficiatus, vel prælatus sit notorie criminiosus, non propterea est priuatus beneficio, neque dignitate. n. c. depositus ipso iure, & si sit homicida, dummodo non qualificatus, vt dixi secundum Bald. in l. cum fratrem. versic. circa instrumentum. C. de his qui. vt indi. dicentem notorium nunquam habere vires ad aliquem deponendum, vel priuandum, nisi sequatur sententia priuationis, vel depositionis. & dixit Anch. in cap. peccati venia. de regul. iur. in prima opposit. lib. vj. illud certum esse, quod si homicida promouetur ad beneficium, recipit titulum. Allegat Innocen. in præallegat. cap. in literis. de concess. præben. voluit quod Abb. in cap. fin. not. v. de excess. prælat. quod homicida, vel irregularis non sit ipso facto beneficio suo priuatus, si homicidii, vel irregularitatis secuta est collationem beneficij, vt optime probari dicit in cap. ex literis. eodem tit. & in cap. clericis. ne cler. vel mo. & Fed. de Sen. consil. 50. quod incipit à collatione. & cap. voluit quod collatio facta petiuro, non sit nulla, sed annullanda: allegat Ioan. Andr. post Compost. in cap. capitulum. de rescript. in glo. versic. quid si, eligitur. Adde, & vide Rot. decisio. cclxij. incip. religioso in Nouis. F. Turzan.

P. R. O. Beneficium principis largissimè est interpretandum l. beneficium. ff. de constit. princip. cap. cum dilecti. extra. de donat. cap. cum olim extra. de verb. signific.

O. B. I. E. C. Contra de l. si quando. C. de inoffic. testam. n. vbi si concedatur rescripto principis libera testandi factio intelligitur communi

tanum iure non limitari.

S. O. L. Ibi ea ratione, ne videatur princeps, qui iura communia tuerit, totam obseruationem testamentorum, quæ tuit tot vigiliis excogitauit, vno verbo velle euertere, vt ibi dicitur.

O. B. I. E. C. Secundò contrà de l. ij. §. si quis à principe. ff. ne quid in loco publico. & l. nec auus. C. de emancip. lib. & l. quoties. C. de precib. imp. off. r.

S. O. L. Non plenissimè sunt interpretanda beneficia, vt lædãt alium.

O. B. I. E. C. Vltimò contrà de cap. quamuis. de præbend. in vj. vbi rescripta Principis strictè interpretanda sunt.

S. O. L. Ibi in literis beneficiis alibus, hic in beneficiis. Bellon.

P. R. O. Beneficium inuito non datur. l. hoc iure. in §. non potest. ff. de donat.

O. B. I. E. C. Contra, Liberatio debiti inuitis nobis per alium contingit. l. solutionem. ff. de solu. l. soluendo. ff. de neg. gest. ad idem text. in l. seruus vetante. ff. de verb. oblig. vbi inuito domino seruus acquirit.

S. O. L. M. Iior conditio nostra, etiam inuitis nobis, potest fieri per obliquum, scilicet per alium, sed directò nemini inuito liberalitas confertur, vt hic. Bellonus Tolos.

P. R. O. Beneficia principalia ipsi principes solent interpretari. in l. ex facto. ff. de vulg. & pupill. substitutione.

P. R. O. Beneficia non vacantia promitti vel concedi non debent. c. nulla. de concess. præb. Bellonus.

P. R. O. Beneficium nobis est beneficiandum. in l. sed & si. §. consu. luit. ff. de pet. hered.

P. R. O. Bis idem exigi natura non patitur. l. bona fide de reg. iur. l. qui bis. ff. de verb. oblig.

O. B. I. E. C. Contra de §. fin. Instit. si quad. paup. fecit. dica. vbi actiones pœnales de eadem re concurrunt, vna aliam non consumit.

S. O. L. Hoc intellige verum in peritione: secus est in actione: vt hic. ita glo. in l. r. unquam. ff. de actio. & oblig. Bellon.

Beneficiorum sola inæqualitate non rescinditur permutatio. Est communis opinio secundum Dec. in consil. ccc. vifo puncto. vol. ij. Moph. Gribaldus.

Bigamus non est, qui contraxit matrimonium cum corrupta ab eo. Panor. in c. cum te. de cler. coniug. communem dicit. B. Villalob.

Concordat cum lxxv. tit. v. part. j.

Binubis mulier secundò nubens licet teneat pœnas: non tamen introducas in fauorem filiorum. Dec. conf. lxxxij. & cxxx. & Ioan. Durand. in erro. restan. tit. vj. cau. xvij. Ioan. Nico. in consil. de secund. nupt. & Ioan. de Carro. in l. j. C. de secund. nupt. nu. 72. & Deci. in cap. ecclesia sancta Maria. nu. 35. de constit. communem dicit.

Ex quo priuatur successione filij impuberis si contraxit matrimonium, non petito tutore ante contractum matrimonium, Io. Nico. in dicto cap. consil. nu. 2. communem dicit.

Fallit primo si contrahat de licentia viri: quia euuat omnes pœnas binubentis. Ioan. Cora. in lib. iij. Miscel. cap. j. nume. 12. communem dicit: quem intellige, si non habeat filios: quia eorum requiritur etiam licentia. Io. Cor. in l. filium quem. nume. 30. cum seq. C. famil. ercisc. sed tamen Ioan. de Ripa in l. femina. de sc. cum nupt. C. nu. 19. & Dec. in d. ecclesia sancta Maria. nu. 35. de constit. indistinctè communem dicit.

Fallit secundò quia licet mulier teneatur referuare filiis primi matrimonij proprietatem bonorum luciatorum in primo matrimonio prouenerunt ex bonis mariti præmortui: non tamen bona illa quæ prouenerunt ex donationibus factis ab extraneo. Ioan. de Ripa d. l. femina. nu. 52. communem dicit: etiam si contemplatione viri facta sit. Deci. in d. ecclesia sancta Maria. nu. 35.

Fallit tertio, si mulier instituat heres à filio non facta differentia, si contraxit matrimonium secundum ante vel post mortem filij: nam tunc succedit cum alijs filiis. Ioan. Carro. n. authen. ex testamento. numero. 5. & 13. de secundis nupt. communem dicit.

Fallit quarto, in successione aui, quia licet mater priuatur successione filiorum: & teneat referuare proprietatem bonorum filijs quæ prouenerunt à patre, non tamen extenditur ad bona, quæ a' auo prouenerunt filiis, Ioan. de Carro. in dicta authen. ex testamento. num. 27. communem dicit.

Fallit quinto, si non superest aliquis filius ex illo matrimonio, quia tunc in omnibus succedit, etiam quo ad proprietatem. Idem numero 46. communem dicit.

Amplia illam communem, qua cauetur, quod mulier teneatur referuare filiis primi matrimonij omnia lucra, quæ ad mulierem peruenerunt ex primo matrimonio: quod in fatum est verum: quod licet abstinuerit se à tertijs nuptijs, lucra habitã ex secundo matrimonio licet ad filios primi matrimonij pertineant omnia lucra illius matrimonij, nihilon. inus filij primi matrimonij succedunt vna cum filiis secundi in lucris habitis ex dicto secundo matrimonio. Ioan. Nic. in l. general. ter. numer. 13. C. de sc. cum nupt. communem dicit.

Amplia secundò, istam communem conclusionem, quod non solum mulier secundo nubens incurrit in pœnas introductas in fauorem filiorum, sed & mulier luxuriosè viuens incidit in omnes pœnas binubentis.

beneficis, tam in illis quæ sunt sublata, quam in istis, si ad sunt filij primi matrimonij. Ioan. Nic. in d. l. generaliter. num. 15. communem dicit.

Plus dicit l. ix. tit. xij. libr. iij. For. II. q. si mulier luxuriosè viuit post mortem mariti: perdit donationem factam ei per maritum. & l. v. tit. iij. par. v. ord. n. dicit, quod perdit omnia acquisita durate matrimonio, etiam si non sit additum per maritum. q. caldè viuat. Ioan. Lupus in repe. sub. de don. inter virum & vxorem. §. 67. nu. 4. de quib. per D. I. an. Lupum in d. rubr. §. xj. nume. 5. & §. lxvij. per totum. Quid tamen de tutela, vel de dote, & quid de successione filiorum mariti decedentium ab intestato: de dote quidem tractat Paul. Castrensis in l. fororem. C. de iis. quib. ut indig. & l. in l. fideicommissum. C. de fideicom. & Feli. & Dec. in c. pastoralis. de iudi. Alciat. in tract. Præsum. regul. ij. præsum. ix. & Boë. q. cccxxxvij. nu. Panor. in c. vxoratus. de conuer. con. uig. Ioan. Lupus in repet. r. b. §. lxvij. num. 6. Ludo. Roma. singul. cccxj. ex quibus elicitur hæc conclusio. Mater vitam inhonestam agens post mortem viri perdit dotem de rigore iuris. secus tamen de acuitate, para. phernalia, & lucra quæcunque de bonis mariti prouenientia ex æquo, & iusto perdit. ut ad tutelam, vide Ioannem de Garro. in authent. eisdem pænis. C. de secundis nuptiis. num. 16. & 20. & Boë. in d. quæst. cccxxxvij. Ex quibus facit conclusio. Mater meretricando, vel fornicando post mortem viri perdit tutelam filiorum. De successione verò, vide Paul. de Cast. in l. omnem. C. ad Terçil. & Bald. in Marga. in verbo Mater. & Ioan. de Garro. in authent. ex testamento. C. de secund. nuptiis. nume. 30. & Cifonia. in l. vi. in decisio. tau. & Hypol. singul. cccclxxxvij. ex quibus resultant conclu. & correlaria sequentia.

Mater luxuriosè viuens post mortem mariti, intra vel post annum luctus priuatur successione bonorum; & nonnientium à patre suis decedentibus ante pubertatem, ex quo sequitur, quod filiis decedentibus post pubertatem non priuatur mater successione eorum. Sequitur secundum correlarium, q. mater non priuatur successione bonorum per filios acquisitorum aliunde quam ex bonis patris etiã si mater meretricetur.

Adde & tertium de marito, quia dicta pœne ita asfringunt maritum sicut mulierem Dec. consil. cccxxx. & lxxxvij. & Ioan. Duran. in arte testandi tit. vj. causa xvij. communem dicit.

Maritus secundò nubens, tantibus filiis primi matrimonij, priuatur proprietate omnium bonorum ad eum deuolutorum titulo lucratiuo ex bonis mulieris prædesunctæ. Ioan. Nico. in l. generaliter. num. 8. C. de secund. nupt. Ioan. de Rip. in l. cõminæ. §. illud, de secund. nupt. num. 1. communem dicit.

Concor. cum ista communi l. xv. Taur. & nota istam communem in quantum dicit lucratiuo titulo: secus enim est in bonis lucratiuis durate matrimonio, quia de his tam vir, quam vxor possunt disponere: cum habeant dominium & possessionem, soluto matr. illorum. l. xij. tau. de quo vide per Bald. in l. fi. C. de bonis lu. constante matrimonio. nu. 86.

Ex quibus maritus succedens vni ex filiis primi matrimonij tenetur referuare deuolutam successione aliiis filiis superstitibus, ex primo matrimonio. Ioan. Nico. in d. l. generaliter. num. 9. communem dicit.

Item si maritus lucratur certam partem dotis ex statuto, & transit ad secunda vota, tenetur referuare partem illam filiis primi matrimonij. Ioan. Nic. in d. l. generaliter. num. 38. & Ioan. de Ripa. in l. cõminæ. eod. tit. nu. 47. communem dicit.

Nota, quod si pater alienat bona, quæ tenetur referuare filiis primi matrimonij, & filius superstes instituitur heres vniuersalis per patrem, cum teneatur de euictione, non vendicat rem vniuersalis per patrem, in d. lege generaliter. num. 33. communem dicit, & vide in verbo Filius.

Amplia istam communem etiam quo ad legitimam: cum legitima non sit nisi deducto ære alieno. Ioan. Nico. ibi num. 32. in ij. par. communem dicit, ex gl. in l. cum à matre, in verb. non prohiberis, C. de rei vend. quam intellige, si pater tenetur de euictione: aliàs potest repetere filius contra factum patris, idem ibi num. 33. communem dicit ex Bar. Angel. Paul. & Corn. in l. fin. §. in computatione. de iure deli. C.

Nota istam communem & secundum eam intellect. l. vigesimatertia titulo xij. par. quinta.

Maritus binubus qui tenetur referuare bona filij primi matrimonij non tenetur satisficere de eis conseruandis. Ioan. Nic. in d. l. generaliter. num. 19. communem dicit, & intelligit communem, si est solvendo.

Nota istam communem ad intellect. l. xv. in decisio. tau. Maritus binubens, qui ex forma statuti lucratur certam partem dotis, non habebit, filiis primi matrimonij tantibus, nisi eam partem, quæ vni ex dictis comperit. Bertrand. in l. hac edictali, de secund. nupt. C. nu. 20. communem dicit.

Fallit, nisi aliud de mente statuti comprehendatur: idem, num. 21. communem dicit.

Nota quod illud aufertur marito ex dispositione d. l. hac edictali, non est merè legitima, sed est pœna, quam filij lucrantur ex illa. l. idem num. 10. verita tamen, communem dicit.

Item nota quod per statutum potest derogari legi hæc edictali, vbi maritus habebit plusquam vnus ex filiis superstitibus: idem Bertrand. d. l. hac edict. nu. 81. communem dicit. Villal.

Beneficij collati ad capitalium, siue canonicorum collegium vbi

conque pertinet, si fiat, absentibus canonicis, qui tamen sunt in ciuitate, non vocatis, est nulla, vel saltem nulla decernenda & declaranda. Felin. in cap. cum omnes. Dec. ver. iij. conclusio & ibi communiter alij scrib. de constit. in antiquo. Quinimo voluit Oldr. consil. clix. impugnatur, q. etiam absentes à ciuitate sunt vocandi, aliàs non subsistit ipsa collatio. Limi tatur tamen Oldr. sententia secundum Craue. consil. lxxxvij. queritur parte j. non procedere, quando talis vocatio periculum esset ipsi capitulo, & collegio allatura, vt dicitur: retur de præuentione Pape, vel Apostolica sedis legati: quia isto casu taliter absentibus etiam non vocatis ad ipsam collationem, ad euitandam præiudicium quod eis, & eorum iuribus inferretur, procedere possent, allegat gl. in pragmat. de collato. §. item vltim. ver. non valeant cart. lxxxvij. quod an verum sit affirmare tibi nequeo. quia dictam pragmat. eam nunc videre nequeo, cum pœnes me non extat, tu autem qui illa possides per te videas, ista tamen absentia à ciuitate non præsumitur, nisi probetur ex eo quod canonicus sua in ecclesia residere tenetur, ne præsumamus delictum contra iuris regulas. Oldr. consil. cxxvij. incip. circa primum punctum. Hinc est quod clericus à sua ecclesia absens, præsumitur ex proposito abesse. Imo in cap. fin. de eo, qui mit. in possess. sit in tract. suo de benefic. parte iij. q. v. col. ij. in lat. ori impræssione. F. Turza.

BONA alicuius non sufficere ad soluendū debita, probatur per modum traditum per gloss. in l. cum de lege. ff. de probetiam si agatur de magno præiudicio communem asserit Ioan. Fran. à Ripa. in l. fi. constate, numero 18. ff. soluto matrimonio. B. Villalo.

Bona damnatorum confiscata applicantur illi domino, in cuius sunt iurisdictione. Est communis opinio secundum Alber. Brun. consil. xxxj. verificad prædicta facit. M. Gribald.

Bona data in solutum creditoribus ex secundo decreto efficiuntur creditoris irreuocabiler, nec per debitorem possunt amplius recuperari. Est magis communis opinio secundum Deci. in consil. cccclxvij. in causa magnific. in princip. volum. iij. Moph. Gribald.

PR O. Bona ecclesie sunt pauperum. cano. fin. xv. q. j. Bello. Bona feudalia non veniunt in eiusmodi generali alienatione, si quis generaliter omnia bona quæ habet in tali loco alienauerit. ex Clar. sentent. §. feudum. q. xxxj. ver. in proposito. P. Fich.

PR O. Bona fides in contrahentibus est obseruanda. in l. bona fides. ff. de posit. in l. bonam fidem, C. de action. & oblig. Bellon.

O B I E C. Contra de l. in cause. ij. in §. idem Pomponius, ff. de minoribus. Vbi licet contrahentibus inuicem se se decipere.

S O L. Intelligere hoc verum, si absit dolus, vt ibi not. Bellon.

PR O. Bona exstimatio præfertur commodo pecuniatio. l. cum ex plurib. ff. de solutionibus. & l. in pecudum. §. vlt. ff. de vfuris. Bellon.

PR O. Bona intelliguntur deducto ære alieno. l. sub signatum. §. bono. ff. de verb. sig. Bellon.

PR O. Bona parentum debentur liberis de iure naturali. in l. cum ratio. ff. de bo. dam. in l. scripto. in fin. ff. vnde libe. in §. primū. in auth. de hered. & fal. in ca. sus naturale. j. dist. Bellon.

PR O. Bona liberorum debentur parentibus ratione tantum pietatis seu miseracionis ordine conuerso mortalitatis, hinc versus.

Ordine turbato succedit Bulgere nato. in l. nam & si parentibus. vbi glo. C. de inofficio testamento, in l. scripto. in fi. ff. vnde liberi.

O B I E C. Contra imo etiam de iure natu. debentur per §. j. in auth. de heredit. & fal. col. iij. vbi legitima portio bonorum de necessitate debetur & liberis & parentibus secundum naturam.

S O L. Ibi legitima pars debetur liberis iure nature propriè: parentibus verò improprie. verbum enim semel in oratione positum, potest stare propriè & improprie, sicut in §. j. in verbo, debetur. Institut. de action. vt ibi not. Bellon.

Bona mariti non sunt tacitè hypothecata pro alimentis vxoris. Roma. consil. cccclij. nume. 28. communem dicit. B. Villalob.

Bona paraphernalia si sunt in dominio mariti, soluto matrimonio condici possunt: si autem dominium non est translatum in maritum, cum sint in bonis vxoris, soluto matrimonio vendantur. Cur. lun. consil. xcij. numer. 12. communem dicit. B. Villalo.

Nota istam communem ad intellect. l. xvij. tit. xj. par. iij. Bona dotata si alienentur per mulierem constante matrimonio etiã de consensu viri, alienatio est nulla. Rodo. Suarez. in l. de las arias. communem dicit, qui intelligit nisi confirmetur morte quem vide.

Bona subiecta fideicommissis pro restitutione dotis alienari possunt. Deci consilio cxix. in prin. Et hoc etiam si obligatio restitutionis dotis facta sit post fideicommissum, ibi, verfic. hoc probatur. B. Villa.

AD D I T I O. Ratio est quia fideicommissa ampliantur & declarantur per rationem & causam quibus disponentes ad illa faciendam moti fuerunt, quod attendi debet Paris. consil. lxxi. ad ver. nu. 87. vol. iij. Quod dictum & communis opin. fallit, vt per Paris. in consil. l. j. nu. 33. vique ad 38. vol. ij. I. Fich.

Rona fides requiritur in præscriptione triginta annorum. Deci. consil. cclxvi. communem dicit.

Nota istam communem cum seq. ad intellect. l. lxij. tau. quæ loquitur in præscriptione trigeneria.

COMMVNIVM OPINIONVM SIVE SENTENTiarum receptarum,

LIBER TERTIVS.

Bona fides semper præsumitur in possessore, etiam absque titulo vbi ius non contradicit, Balb. in l. Celsus. de vsuc. par. iij. vers. ter. ia habet conc. u. n. 9. communem dicit, nisi contrarium probetur. Coua. in regul. possessor. de reg. iur. tit. vj. §. vj. nu. 2. par. ij. communem dicit ex glo. in c. si diligenti. de præbend.

Fallit nisi appareat aliàs antiquior possessor. Idem in iij. conclu. cōmunem dicit, & illam tertius non potest opponere.

Restringe istam imit. si possessio secunda durauit per triginta annos: quia præsumitur bona fides. Idem in dicta l. Celsus. communem dicit.

Ampliā istam restrictionem etiam si possessor triennalis ingressus sit poss. iustionem propria autoritate. Idem Coua. in r. g. possessor. parte secunda §. octauo. numero tertio. communem dicit ex Bart. in l. vltima. C. vnde vi. B. Villal.

super Bonis certis conuentione facta inuicem valet, licet facta super omnibus non valeat, ex quo nõ r. linquitur facultas testandi. Est communis opinio secundum Socyn. in consi. x. versic. confirmatur, quod consilium est insertum inter consilia Brun. Astr. n. Griaud.

Bona futurum non veniunt in alienatione bonorum. Cur. Iuni. consi. cxcix. nu. 1. §. communem dicit. B. Villal.

Bonorum possessio non est misti imperj. Cur. Iuni. in l. j. nu. 3. ff. de iur. on. iud. communem dicit. Idem.

Bonorum possessio potest delegari. Idem ibi communem dicit.

Bonorum possessio, vnde liberi, non transit ad descendentes. Alex. consi. xx. vol. j. & in l. emancipata. C. qui adri. communem dicit, quem referit Io. Durand. in arte testan. tit. xj. cau. xi. ij. Villal.

PR O. Bonarum mentium est ibi etiam culpas suas agnoscere, vbi culpa non est. ca. iul. final. v. dist. Bellon.

PR O. Bonæ fidei possessor facit fructus suos. l. bonæ fidei emptor. ff. de acquir. rerum domi. in l. fructus. ff. de vsur. in §. si quis a non domino. In l. it. de rerum diuis. Bellon. Tol.

PR O. Bonæ fidei contractus non patitur hanc conuentionem, vt emptor rem amittat, & venditor pr. cium retineat. in l. emptorem. in §. qui autem. ff. de actio. empr. Bellon.

PR O. Bonus præsumitur qui est bonæ nationis, malus verò qui est malæ nationis, & bonus præsumitur natus ex bonis parentibus, malus autem malis, vnde vers. i.

Sepe solet similis filius esse patri. Qualis erit mater filii talis erit. l. quod si nolit. in §. qui mæcipia vbi glo. & doct. ff. de ad. l. edict. Bellon.

PR O. Bonus vir lites execratur. ait enim lex, quod non est contemnenda eius cogitatio, qui lites execratur. l. item si res. §. final. ff. de alieno. iud. cau. fact.

PR O. Boni viri debent potius velle mori, quàm peccare. l. isti quidem. in fine. ff. de eo quod in ius causa.

OB I E C. Contra de l. j. ff. de bon. eorum qui ante senten. mort. sibi consciue. vbi reus criminis potest corrumper. accusatorem suum. vnicuique enim licet qualitercunque sanguinem suum redimere. nihil enim preciosius vita.

SOL. Quantum ad animum pertinet, maior metus peccandi quàm mortis debet esse bonis, quantum verò ad corpus humanum, vita nihil charius, vt ibi. Bellon.

PR O. Boni præmiis, mali verò pœnis affici debent. l. prima. ff. de iustitia & iure.

PR O. Boni mores prævalent diuitiis. l. scire oportet. §. cum reliquis. ff. de tut. & cur. Bellon.

PR O. Bono melius inueniri potest. l. vbi autem non apparet. ff. de verborum obligat. Bellon.

PR O. Bonum est habere bonum nomen, vt Accursij dictum ex eo quod solet contra tenebras iuris ciuilibus currere. l. facta. §. si danda. vbi Accur. ff. ad Trebell. Bellon.

PR O. Bonorum possessores loco hæredum sunt. l. secunda. ff. de bonorum possess.

PR O. Bonitas intrinseca rei considerari debet secundum tempus contractus. in l. cum quid. ff. si certum petatur.

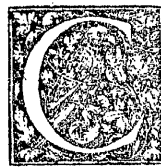
OB I E C. Contrà de l. vinum. ff. eod. titu. vbi æstimatio rei non fit secundum tempus contractus, sed petitionis.

SOL. Ibi de æstimatōne bonitatis extrinsecæ, scilicet quod tantum res valeat, vt ibi no. glo. Bellon.

PR O. Breuitas termini non vitiat contractum bonæ fidei. l. infulam. §. qui in operis. vbi no. Bart. ff. locati. Bellon.

Breuilloqua substitutio naturaliter non comprehendit fideicommissariam. Iason consilio centesimo trigesimo quarto, volumine primo dicit communem, sequitur Roland. à Valle. consilio vigesimo quinto, numero secundo.

Limita nisi similiter iuncta esset compendiosa, vt per eundem Roland. d. consil. num. 10. I. Fich.

ADV C I T A T I S pœna solùm habet locum, volente domino. Cur. Iuni. consil. cx. numero 2. j. communem dicit. B. Villal.

CÆCVS an donare possit causa mortis coram v. testibus, vel vtrum vj. testes (prout est necesse in testamento) sint adhibendi. magna est inter Doct. contentio. Hippolytus Rumi. autem in lect. Sup. r. Tit. de donat. Inst. in princ. num. 62 §. dicit communem esse, quod possit etiam coram v. testibus rectè donare, quam ibidem & i. se sequitur atque firmat. I. Fich.

Caculus si testari velit inter liberos, sufficiunt duo testes, nec requiritur, alia forma vel solennitas à iure ciuili introducta. com. dicit Clarus. §. testamentum. q. xvij. ver. sed quarto.

ADDITIO. An requiratur Sententia declaratoria voluntatis, vel simplex voluntas sufficit, per Ias. in l. in emphyteuticarius. numero 12. C. de iure emphyteuti. cum aliis per cum adductis, & per Fel. in aliis casib. in c. j. nu. 2. §. de constit. & Albe. in l. lex vestigial. num. 3. ff. de pig. Quo verò ad expulsionem idem dicendum. Alber. in d. num. 3. dicit communem esse opinionem, quod autoritate iudicis fieri debeat, & num. 6. vbi si per biennium pensio soluta non fuerit & postea sit recepta. Sed an in contractu emphyteuti. finita generatione dominus emphyteoram inferere pariat, intelligatur tacite renouasse, sicut in colono & inquilino dicitur. Ias. in l. j. nu. 6. §. & seq. eod. tit. communem esse opinionem, quod quando contractus requirit scripturam, prout emphyteoticas, nunquam ex parietia intelligitur renouatus, & nec. Bald. in l. vnic. num. 3. C. quando non petentium par. In reliquis autem de tacita renouatione & continuatione locationis & societatis ponit etiam Marc. Ant. Bald. in tract. de tempo. Vti & contin. in cap. iij. num. 10. Idem.

PR O. Calumnias matris filio nocere nõ debet, §. & econtrario. Inst. de ingenuis. Bellon.

PR O. Calumniantes ad vindictam possit similitudo supplicij in l. si. C. de accu. & in l. fin. C. de calumnia. Bellon.

Calumniari videtur qui non probat. Præposi. in cap. si quenquam. §. notandum. num. 72. q. communem dicit. B. Villal.

Cambium dummodo non excedat communem consuetudinem, sunt licita. I. in l. j. nu. 39. de summa trinit. communem dicit. B. Villal.

ADDITIO. Intelligas de cambiis veris, licitis & realibus, vt referit ita multos tenere Hic. de Luca. in Tract. de camb. in vltimo termino, seu §. num. 2. Bal. in rubr. C. de constit. pecu. & Pari. in consil. xcj. vj. num. 2. vol. j. cum aliis. Quo verò ad cambium sicca, & quæ sint cambium sicca per eundem in eodem loco num. 19. & 25.

Canon si personaliter concedit dispensationem, ex hoc videtur concessa dispensatio etiam in delictis grauioribus adulterio. Franc. Aret. in cas. si clerici. §. de adulteriis. num. 1. §. de iudi. communem ait ex Ioan. And. in c. dilectus, de temp. ordi. B. Villal.

Cap. non redintegrandum. iij. quæst. j. datur contra singularem successorem, possidentem cum titulo & bona fide. Ioan. Cora. l. naturaliter. in §. nihil commune. vers. expeditur. num. 66. ff. de acquirenda possess. communem dicit, & Rip. in litem quæ nobis. nu. 7. inquit ita communitate tenere tam Legistas, quàm Canonistas. ff. eod. Villal.

Item communem dicit Alex. in l. rem quæ nobis. ff. de acquir. possess. refer. Minling. obser. lxxxv. cent. iij. & dicit in camera seruari. I. Fich. Amplia dictum cap. nomen etiam, contra tit. possidentem. Ioan. de Ripa de leg. lib. j. respon. j. num. 83. communem dicit. Villal.

Amplia secundò, d. cap. non solum pro recuperanda possessione rerum immobilium, sed etiam mobilium. Ias. in l. rem quæ nobis. ff. de acq. poss. num. 19. communem dicit. Idem.

Amplia tertio d. cano. non solum pro rebus ecclesiæ, sed etiam laicorum competit remedium illius c. Ioan. Corasius d. §. nihil comune. vers. expeditis. num. 98. ff. de acquir. possessio. communem dicit, & Ripa in l. rem quæ nobis. num. 25. ff. eod. B. Villal.

Redintegrandæ conuentus reus tam in possessorio quàm petitorio iudicio, potest alterum in iudicio nominare, cuius nomine possidere se dicat: Veriorem & communio rem opinionem dicit Iacob. Menoch. in r. remedio recu. possess. num. 485. I. F. ch.

Limita dictum cap. redintegrandæ. sic concurrant titulus, possessio, & bona fides, quia tunc contra singularem possessorem non competit. Ioan. de Rip. in c. viij. de donat. in §. communem dicit, de quo per Panerm. in c. ad sedem. de rest. spo. & Alex. in consi. xcj. vol. v. B. Vill.

Redintegrandæ quod non solum ad xxx. ann. Verum etiam perpetuò duret communiorem videtur dicit Minling. Obser. lxxxvj. Cent. iij. I. F. Canonatus

Canonicatus esse non debet sine prabenda, cap. relatum, & cap. dilectus, extra, de praben. in antiq. I. Bellon.

Canonicus non potest agere pro canonico sine mandato. Ioan. de Ripa in cap. cum M. Ferrar. num. 6. communem dicit. B. Villal.

In Canonicum si vnus ex capitali prouisione receptus sit, alter vero post, si ique mandati apostolici vigore, quamuis receptus auctoritate capitali ad primò vacaturam prabendam, admittendus videatur, per text. in cap. cum cui, de praben. in vj. contractum tamen verius esse censetur secundum Abb. in cap. relatum, de prabend. dicentem text. illum procedere quando prior, & alter receptus, ius habent pariter affectum, sic autem in casu receptus auctoritate Capituli ius habere non dicitur ad prabendam primò vacaturam, sed ad petendum vt sibi de prabend. prouideatur. cap. hi qui. eod. tit. de prabend. in vj. Et licet Innoc. tenuerit, quòd receptus auctoritate apostolica mentionem suis in literis facere tenetur de recepto auctoritate Capituli, aliàs literarum huiusmodi subreptionis vitio subiiciantur, & ob id excipi possit, prouisum auctoritate apostolica admittendum non esse, communiter tamen Doctores voluerunt, vt refert Abb. in d. cap. relatum mentionem hanc necessarè non esse faciendam, aliàs sequeretur, quòd canonici, & capitulum facile possent pontificiam potestatem illudere, sicque communiter obseruari ait. F. Turzan.

Canonum computatio in gradibus consanguinitatis est aspicienda vtroque iure, Coua. in epist. iij. c. vj. §. v. nu. 8. comunem dicit. B. Villal. Capitulum potuit, de locato. in antiq. non debet extendi ad feudum: cum loquitur in emphiteosi. Dec. in consil. cxxxvij. numero 5. comunem dicit. Bapt. Villalob.

Capitu. pastoralis, de exceptionibus non solum habet locum in dilatoris exceptionibus, sed etiam in peremptoriis: quia iudex potest assignare tempus ad illas proponendas. Ias. in l. pro tribunali. num. 26. de re iudic. ff. comunem dicit.

De iure regio est taxatum tempus infra quod diste exceptiones tam peremptoriae, quam dilatorie sunt proponendae tam per l. secundam titulo vj. libro iij. ord. quam per l. viij. in ord. in de Madrid. in pragmat. Et nota circa d. l. dictum notabile. Ias. in l. ij. num. 23. de re iudic. ff. quod iudex non potest abbreviare dictum tempus, & de istis Exceptio, vide in verbo exceptio, Villalob.

Capitu. consilium, & consensus requiritur in postulando per Episcopum charitativum subsidium. q. xxxij. comunem dicit. B. Villal.

Captatoria testatoris dispositio, vt quae pendeat ex alieno arbitrio, vel in alienum arbitrium confertur, licet regulariter non valeat, tamen in relictis ad pias causas valet: comunem adfirmat I. Clarus. §. testamentum quast. lxxv. versic. iij. infertur. P. Fich.

Captatoria voluntas ad pias causas valet: magis comunem dicit Alex. consil. xiiij. num. 9. lib. j. B. Villal.

P. R. O. Captatoriae institutiones reprobantur à iure, quae conferuntur in secretum alienae voluntatis. l. captatorias. ff. de hered. instit. Bell.

P. R. Caput est pars hominis principalior, per quam cognoscitur. l. cum in diuersis. ff. de reli. & sumpt. funer. Bellon.

P. R. Capite egrotante, omnia membra egrotant. in Cano. sicut. vij. quast. j. Idem.

P. R. Carcer ad continendos homines, non ad puniendos dari debet. l. aut damnus. §. solent. ff. de poenis. l. si. C. de custodia reor.

OBIEC. Contra, imò carcer non solum datur ad custodiam, sed etiam ad poenam, vt e. quamuis de poenis. lib. vj. Bellon.

S. O. L. ibi de iure canonico, Carceratus, Processus contra carceratum agitur quod valeat, & non sit nullus, comunior opinio est, vt dicit Maria. Socin. in tract. de cita. in y. prin. ar. quast. xxvij. quia iniquissimum esset propter impedimentum vnus, perire ius alterius. Vide tamen cum ibidem pulchre distinguentem, Ioan. Fich.

Carceratum dominum propter debita vasallus non tenetur liberare, nisi factis, vel culpa vasalli dominus debita illa contraxisset. Comunem ait Clarus Sentent. §. feudum q. xxij. P. Fich.

Cardinalis potest à Papa impetrare licentiam testandi de bonis quastis ex fructibus suorum beneficiorum. idem §. testium. quastio. xxvij. versic. Sed ante poterit. Pius Fich.

P. R. Castitas sola est quae potest cum fiducia animas hominum Deo praeficare. in §. sancimus. in auth. de leno.

P. R. Castitatis atque pudicitiae observatio, praecipuum debitum est ingenuis atque illustrib. mulierib. l. si qua illustrib. Cad. Officia. Bellon.

Castro concessio, cui nulla adharet iurisdic. nec mixtum nec merum imperium à Principe transfatum, censetur, sed remanebit sub iurisdictione illius loci seu ciuitatis cui antea adhaerebat. Aliud erit, si Princeps expresse iurisdic. quoque contulisset. Cuius. Junior in l. j. ff. de iurisd. om. iud. comunem dicit, sequitur Didacus Pract. quast. cap. j. versic. io. num. 6. Adde j. in versic. iurisdic. l. j. P. Fich.

P. R. Casus omnis dispositioni iuris communis relinquatur. l. comunem. ff. de lib. & posthum.

P. R. Casus superueniens non tollit legitime factum. in l. j. ff. de itin. act. que priua. in l. i. ff. de testam. in l. j. §. si quis autem. ff. de bonor.

posse. contra tab. in l. qui furere. ff. de statu homin. l. patre furioso. ff. de iis. qui sunt sui vel alieni iur. in l. in ambiguis. §. non est nouum. ff. de reg. iur. factum legitime. de reg. iur. in vj.

OBIEC. Contra. de l. si quis filio exheredato. in §. irritum. ff. de in. iust. rupt. irrit. facto testam. & l. qui ex lib. in §. testamento. ff. de bonor. posses. secundum tab. vbi testamentum ritè factum à principio rumpitur per amissionem libertatis vel ciuitatis, vel propter condonationem ad bestias vel alios casus superuenientes.

S. O. L. Vbi aliquis incidit in crimen punibile, tunc ritè prius factum tollitur. vt ibi. Vbi autem incidit in crimen non punibile, secus est, vt in fur. reor. furorem enim nemo punitur. in l. diuus. ff. de offic. praesid.

Vel dic. quòd ibi loquitur in institutione heredis, quae non tenet irrevocabiliter ambulatoria est enim voluntas defuncti usque ad vltimam vitae spiritum, hic verò in actu irrevocabili. Bellon.

P. R. Casus dementis correctio fit sapientis, gl. in §. titulos. in auth. de manda. princip. Idem.

P. R. Casus fortuiti non praestantur in bonae fidei iudiciis, nec stricti iuris. l. quae fortuitis. C. de pign. act. l. j. §. si eo tempore. ff. de admini. strat. rerum ad ciuit. pertinet. in l. contra factus. de reg. iur. ff.

O. B. Contra. de l. sub iud. C. de fur. vbi casus fortuitus praestatur.

S. O. Ibi in odium furis vel raptoris, quos nullus casus fortuitus excusare debet. l. j. C. quod metus caus. in l. j. §. rediisse. ff. de vi & vi arma. cum semper sint in mora alienas res correctantes inuitis. dominis. l. in re. & l. fin. ff. de condic. fur.

O. B. Secundo, contra. de l. fin. C. de cond. infer. vbi seruus tenetur, de casu fortuito.

S. O. Ibi ratione libertatis, quae est inestimabilis, l. liberas. ff. de regulis iuris. Bellon.

Casus vnus fortuiti expressio vel specificatio, facit extendi verba generalia ad alios fortuitos, non specificatos. Est comunis opin. secundum Alex. consil. iij. viso instrumento, versic. fortificatur praedicta volum. j.

Suicipiens in se periculum, etiam omnium casuum fortuitorum, licet casus omnino extraneus, & insolitus occurrat, tamen obligatur. Est comunis opinio Doc. in l. sed & si quis. in §. quascumque. ff. si quis cautio contra Bart. ibi secundum Dec. in consil. vij. vol. j. M. Gribal.

Casus non expressus habendus est regulariter pro omisso. l. comunem. ff. de liber. & posthum. & ibi Doctores. & in l. Gallus. §. & quid si tantum. eod. tit. cum traditis per Dec. consil. cccxiiij. verba testamenti, & Socin. consil. v. in primo. num. 4. volum. iij. Hoc verò non procedit, vbi quae ex coniecturis apparet testatorè voluisse ad casum omissum extendi dispositionem suam. l. Lucius. ff. de liber. & posthum. adeoque substitutus post mortem vxoris cui praedium relictum erat, donec vidua permaneret, praedium habebit statim muliere ad secundas nuptias transiente, secundum Ioan. And. in addi. Specul. in rub. de secun. nupt. & Baldum in auth. nt. quod locum. C. de secundis nuptiis. Pau. de Cal. in l. si mater. C. de instit. & sustit. sub condic. fact. Alexand. in d. §. & quid si tantum. & in l. mulier. C. ad Trebel. & consilio 100. visa parte testamenti. volum. iij. Ex hoc etiam deducitur, quòd si testator filium auctorem instituerit, eique si in pupillari aetate, vel postea quando, cunctis deederit, aliquem substituit, substitutus, etiam non nato filio, admittitur. l. fin. C. de posth. hered. insti. secundum Gul. de Cyn. quem post Bart. refert & sequitur Socin. in l. j. ff. de vulga. & pupil. & faciunt nota per eundem consil. v. in princ. volum. iij. & per Dec. consil. cccxvij. in casu, est & comunis opinio, quòd substitutus extendatur de casu ad casum, vt per Doct. in d. §. & quid si tantum. cum iis, quae scribit Iason consilio cccij. Vannoctus volum. j. nisi ex verisimili testatoris mente a iudice non esset, vt per Ancharan. consil. cccxvij. ex serie testamenti & Fulg. consilio xix. ex facto proponitur, de quo late disputat Barba. in cap. Raynuius. de testam. Interpretatur quoque ista comunis opinio, si substitutio esset facta in poenam instituti, secundum Bartol. in l. pater Scuerinam. ff. de condic. & demonstratio. & Dec. consil. cclxxiij. in casu in consil. cccx. domina. & consil. cccxviij. vel tractaretur de extensione faciendi de persona ad personam, quae nunquam fit etiam de verisimili mente testatoris. l. Titius. in princ. ff. de liber. & posthum. cum aliis relatis per Dec. consil. cccxiiij. pro vera resolutione, & Iasonem consil. cccx. testator. volum. ij. F. Viuius.

P. R. Casum auctoremque fortunam expectare non debemus. in l. inter stipulantes. in §. sacram. ff. de verb. oblig.

O. B. Contra. de l. diuortio. versic. sed eius facere. ff. de negot. gest. vbi habetur ratio casus fortuiti, aduersarique fortunae.

S. O. Ibi spectatur, quod in futurum contingere potest, propter delictum gestoris, qui à se non exegit. vt ibi not.

P. R. Causa intelligitur de proxima & immediata, & etiam de remota & immediata. l. vxor. ff. de auro & argen. leg. vbi Bart.

P. R. Causa debet praecedere ipsum effectum. l. quod dictum. ff. de pactis. Bellonus Tolof.

P. R. Causa, vel iis semel finita, retractari non debet. l. causas vel lites. C. de transact. & l. postquam liti. C. de pactis.

Ob. Corra. de l. ad monedi. ff. de iur. iur. vbi causa de nouo retractatur. S. O. L. Illud fit propter instrumenta de nouo reperia, quibus quis vsurus

vfrus est, vt ibi. Bellonus.

Causa, vel credulitas iusta excusat à pœna. Cur. Iunior cõsilio cxxxij. nume. 1. c. communem dicit. Bapr. Villal.

Causa non præsumitur in dispensatione Principis contra ius gentium. Alcia. de præsump. regu. iii. præsump. viij. nu. 3. communem dicit.

Causa in qua agitur ad pœnam applicandam parti: tñ agitur pro de lictõ, dicitur ciuilib: secus, si pœna applicetur filio. Iaf. in rubr. de iudic. ff. num. 2. communem dicit. B. Villal.

Causa meri, & misti imperij non potest delegari propter infirmitatem. Ant. de Tremo. in additio. ad Bon. in pract. except. in rubric. de impe. & except. quæ contra resp. in verbo proficisci. nu. 7. communem dicit.

De iure regio ordinarius non potest delegare causam in quam venit imponenda pœna capitis vel mutilationis membri, vel in causa status, nisi sit abfens de mandato Regis, & tunc delegatus cognoscit in causa vsque ad sententiam: & super sedet vsque ad aduentum ordinarij qui causam decidat li. 1. r. titu. 4. parte. 3. & vide in verbo delegari. num. 37. B. Villalobos.

Causa minima quæ dicitur, relinquatur arbitrio iudicis Iaf. in l. imperium. nume. 32. ff. de iurisd. omnium iudic. communem dicit. B. Villal.

Causa dicitur magna, vel modica secundum qualitatem personarum inter quas versatur, vt per Bartolum & alios communiter in l. admonendi. ff. de iureiuran. & in l. in bonæ fidei. C. eod. titu. & Canonistas in c. si. ext. de iureiur. Ratio assignatur isthac, quia inter aliquos causa decem librarum erit magna, inter aliquos verò negocium centum florenorum esset parua, vt notat scribentes post glo. in l. sed & si susceperit, §. sed & si proponas. ff. de iudicis, vbi glo. in verb. modica ponit exemplum in regina Marhilda dicente: Aliquantulũ terræ dono illi ecclesie, quæ tamen in effectu donabat 30. milia iugera terræ in territorio Cremonensi, & licet contentio esset de re magna tamen sine de possessione, non autem de proprietate contenderetur, eo casu profectò non diceretur causa magna l. vnica. C. si de momenta. poss. & l. momentanea, C. qui legitime. perso. non habent stan. in iudi. secundum doctrinam. Ioan. And. in c. ex insinuacione extr. de procurato. communiter approbatam per Doct. Bar. & alios in præcitata l. admonendi, quamuis coneretur ibi Curti, per plures rationes suadere contrariũ, & malè. F. Vi.

P. R. Causarum merita partium assertione panduntur. in l. final. C. si per vim vel alio mod. cap. i. tum ex literis extrà de in integr. restitui. Bellonus.

Cautio Mutiana in contractibus locum non habet. Est communis Doct. opin. in l. siue apud acta. C. de transact. & in l. fina. de cond. ob. caus. per tex. sing. in §. si quis ita. Inst. de verb. obl. M. Giral.

Cautio, verbum quando est prolatum à lege ciuili intelligitur de nuda promissione: autem à lege prætoris, est cum pignore, aut fideiussore. Iaf. in l. fancimus. nume. 1. C. de verbo. signifi. communem dicit. B. Villalob.

Cautio, cum est præstanda de consilio sapientis: simpliciter non adiecto quod præstetur idonea, vel sufficiens, vel similis, non tenetur præstare fideiussorem, aut pignus, nec sapiens hoc potest declarare. Iaf. in d. l. fancimus. num. 4. communem dicit. Idem.

Cautio quæ est præstanda, per usufructuarium non potest remitti à testatore. Iaf. consil. 40. volu. 1. communem dicit.

Nota istam communem ad intellect. l. 1. & 22. ti. 3. 1. part. 3. Idem.

P. R. Cautiois verbo nudam promissionem significamus. l. fancimus. C. de verb. signifi. Bellon.

CAUTIONEM de præstandis legatis, vel fideicommissis testator potest remittere, l. 2. C. vt in possess. quo. lega. istam conclusionem sequuntur Doct. in l. nemo potest, ff. de lega. 1. quam amplia primò vt etiam procedat si heres esset dilapidator bonorum, adhuc testator potest ei remittere huiusmodi satisfationem, l. fin. in princ. ff. vt lega. nomine caue. Amplia, & secundo loco quòd similiter testator potest remittere cautionem Mutianam. l. fin. ff. de manu. testa. & ita notat Angelus in §. præfata autem, per illum text. in authen. de nuptiis. hæc conclusio ita declaratur vt non procedat in cautione de vtendo, ac fruendo arbitrio boni viri, quæ quidem à testatore remitti non potest l. scire debetis. C. vt in posse. lega. & l. 1. C. de usufructu, nam illa cautio cõcernit fauorem heredis, quam testator remittere non potest, secundum glo. in d. l. scire debetis, communiter approbatam à scribent. in dicta l. nemo potest, & vltra Doct. inibi attestantur de communi Guido Pape consil. 63. in secundo dubio, & Crauetta, consil. 174. numer. 3. cum alijs sequen. vbi ipse per complura conatur sustinere, fulcireque contrariam partem. Ista verò communis vera esset, quando usufructus reperiretur constitutus in vltima voluntate, secus si inter viuos: quia inter viuos potest constitui usufructus, §. constituitur. Institui. de usufruct. & tunc principalis constituens potest remittere talem cautionem, vt per Bart. in l. j. C. de usufruct. & ita debet intelligi d. l. scire debetis, & eodem modo debet intelligi argumentum à contrario sensu (ibi minimè in testamento remitti posse) ergo extra testamentum siue per heredem, siue per testatorem bene potest remitti, quia quilibet potest sibi præiudicare: hic non ab re inuestigandum esse arbitror, quæ sit ratio diuersitatis, cur testator possit remittere satisfationem heredi de præstandis legatis, vel

fideicommissis d. l. 2. & tamen non potest remittere satisfationem de vtendo fruendo que arbitrio boni viri l. 1. C. vult. & d. l. scire debetis, Glo. igitur ibi assignat duas rationes diuersitatis, quarum primà reprehendit Bar. in d. l. nemo potest, & sequitur secundam, quia testator inuitaretur ad delinquendum, hanc rationem tenet idè Bart. in l. pactum inter heredem. ff. de pact. & in d. l. j. C. de usufructu. quoniam huiusmodi remissio de vtendo, ac fruendo arbitrio boni viri sonat in turpitudinem, quod usufructuarius possit dilapidare, & abuti: deoque nihil valet huiusmodi cautionis remissio, & dato exploratum sit testatorem nõ posse remittere satisfationem de vtendo boni viri arbitrio, tamè eam potest remittere heres, vt probat text. in d. l. scire debetis, in verbo testamento, à contrario sensu gl. Bart. in præcitata l. j. C. de usufructu. quoniam opinioem auctacter scribit esse communem Alberic. in l. iij. C. de usufruct. & D. c. consil. cccxxvij. cui aduersatur Iaf. & Crotus in d. l. nemo potest. Iaf. inquam in secunda lectura, circa finem. F. Viuius.

P. R. Cautius est negotiandum, l. inciuilem. C. de furt. Bel. To. of. P. R. Cedens bonis cive cadens, neque agit, neque conuenitur. l. item si vnus. ff. de arbit.

Cedens bonis non liberatur obligatione naturali, nec ciuili, sed competit exceptio. Ant. de Tremo. in additio. ad bona. in practic. exceptio. rubr. de impe. except. quæ contra resp. nu. 10. in ver. fecerit. cõem dicit.

Nora istam communem ad intellectum l. j. titu. v. parte v. & vide in verbo Condemnatus. B. Villal.

Cedens nõ potest esse testis pro cessionario: cõmunem dicit Lanfranc. in reper. c. quoniam, in versic. testium depositiones, de proba. I. Fich.

Cedere volens bonis condemnatus ad pecuniam soluendam ex actione iniuriarũ contra ipsum intentatam, non debet admitti ipse reus ad dictum beneficium cessionis bonorum, sed isthac pœna debet conuerti in corporalem, vt per Doct. in l. j. qui bonis cedere possunt. & latissimè per Couarruias in tractatu variarum resolutionum iuris Pontificij & Casarei, in secundo libro, cap. primo. numero 8. Ista conclusio videtur probari per textum expressum in l. sed si vnus, §. si cum ante. ff. de iniuriis, vbi feruus fuerat condemnatus ad certam pœnam actione iniuriarum, dominus autem poterat soluendo noxam redimere feruum ab iniuria, & nihilominus tradidit illum feruum verbo: rursus, & fuit liberatus: & hoc similiter procedit de plano si dictus condemnatus non possit totam summam soluere, super qua exiterat condemnatus, excepto vno denario, secundum communem opinionem omnium Doctorum, quam sequitur, commentat, & citat Gomezus in §. pœnales, num. 38. Institur. de actionibus, & Boer. decisio. cccclix. num. 8. vbi latè disputat. F. Viuius.

Cessio alicuius debiti magni si facta sit, requiritur insinuatio, sicut in donatione simplici, communem dicit Clarus Sent. §. donet. quæst. xvj. versic. Idemque. P. Fich.

Cessio ex causa donationis non insinuata, est nulla. Cur. Jun. consil. cxxxij. num. 14. communem dicit. B. Villal.

Cessio quando non est facta ex causa onerosa, exceptio quæ obstat cedenti, indistinctè obstat cessionario. Est communis opinio secundum Alex. in l. si cum dotem, §. si patri. ff. soluto matr. & Dec. in consil. lix. licet in causa, circa finem, volum. j. Moph. Gribald.

Cessionis bonorum beneficium non est concedendum illi, qui antea habuit quinquennale, quod est fluxit, gloss. notab. in l. cum sol. in fine. C. qui bonis cedere possunt. Et illam in hoc communiter omnes Doct. sequi, dicit Matth. de Affli. decisio. cccclxxvij. num. 2. I. Fich.

Cessionarius agens suo nomine non tenetur à principio facere si dem de cessione. Communiter ita teneri dicit Alex. in l. Aristo. ff. de acquir. hered. refert Dec. consil. cccxj. num. j. B. Villal.

Cessionarius dicitur propriè esse creditor, secundum Iacob. Butr. in j. ff. si cert. pet. quem sequuntur communiter Doct. ibi: & ita consuluit Roman. consil. cxlij. quòd cessionarius, in princ. & consil. ccij. non est dubium, mouentur præfati Doct. ad sic concludendum per l. j. C. de donatio. vbi appellatur debitor cessionarij ille, cui nomen cessum fuit, similiter facit quia priuilegia concessa principali, conceduntur etiam cessionario. l. ij. in fine. C. de priuileg. fisci & cessionarius ipse dicitur dominus, vt per Bald. in l. eos. §. fin. C. de appellacionibus, & ad hoc etiã facit, quod scribit Bald. in l. si sic. ff. de leg. j. vt tradit ibi Alex. Ista communem sequitur, citatque Decius prima lectura, in fine, & Niger in d. l. j. ff. si cert. pet. circa finem, quam latè ventilat Veronen. in l. creditores quæst. iij. ff. de verb. signific. & latissimè disputabat ad vtranque partem Præceptor meus acutissimus Rainaldus Rodolphus Perusinus, dum interpretabatur. d. l. j. vbi asserbat istam communem non carere difficultate, propter quamplurima in contrarium allegata per Doct. passim, quæ omnia more suo subtiliter, & doctè scedere distinctionis concordare conabatur, prout etiam concordat Alciar. Bolognetus, & ceteri Moderni. ibi circa finem. Ista autem cõmunis interpretatur non procedere, quando principalis creditor esset excommunicatus, & alij cederet suam actionem, tunc enim exceptio excommunicationis cedenti obstat, sed non obstat cessionario, vt pulchre deducit, & concludit Ant. Galeusius in tract. de formulis obligationibus cameralis formu. de responsa petente executionum, num. 3. & seq. F. Viuius.

P R. Censura ecclesiastica ubi exprimitur, excommunicatio intelligitur, in cap. quarenti. extra. de verb. sign. sic. Bellon.
Censualista cautionem non soluens, non priuatur censu. Decius consil. cxxxvij. numero 5. communem dicit. B. Villalob.

Certioratio non requiritur aliqua cum contrahitur cum minore iuramento mediante, Ioan. Maur. in tracta. de restitut. in integ. cap. cxliij. & Ias. in authen. sacramento. num. 56. C. si aduer vendi. communem dicit.

Nota istam communem ad intellectum l. iij. titu. xij. par. v. ubi dicitur quod si mulier certioretur non inuatur Velleiano, B. Villal.

Certioratio nulla requiritur ad hoc ut minor excludatur à beneficio restitutionis in integrum, sed nec specialis renunciatio. Est magis communis opinio secundum Alexand. consil. xxvij. visio libello. vers. & quia ubi iuramentum volum. j. quoniam iuramentum habet vim certiorationis secundum eundem, Grib.

In muliere pro alio intercedente, cum iuramento non requiritur certioratio beneficij Velleiani. Est communis opinio secundum Alexand. in dicto consil. xx. versiculo. non obstat, Moph. Gribal.

P R. Certa est nummorum aestimatio, l. nummis. ff. de in litem iur.

P R. Certus & determinatus debet esse numerus clericorum in ecclesia. §. j. in auth. ut deter. min. fit. num. cler. colla. j.

Q B. Contra quia numerus canonicorum determinatus augetur, in cap. cum Mat. Ferrariensis, extra de constitur.

S O. Ibi ex iusta & rationabili causa augeri potest, super ex crescentibus scilicet ecclesie fructibus ad diuini cultus augmentum.

P R. Cessante causa cessat effectus, in l. adigere. in §. quamuis. ff. de iur. parro. & cap. si Christus. extra. de iure iur. & c. cum cessante, extra de appel.

O B I E C. Contra de l. i. §. fin. ff. de donatio. & l. j. in fine. ff. de minor. & l. j. §. sexum. ff. de postu. ubi causa prohibitiua, quod mulieres non possint postulare est propter impudicas feminas: ergo si sint aliquae bonae poterunt postulare cessante causa impedimenti: praeterea causa in legato adiecta cessante quia falsa, legatum non vitatur: toto titulo, C. de falsa causa adiecta.

Causa finali cessante cessat effectus: ut hic. Secus, si sit causa impulsiva: ut in contrariis, ut in d. §. sexum. Ratio alia finalis erat, ne virilib. officii mulieres se immiscerent. l. ij. ff. de reg. iur. Bellonus.

P R. Cessante vna causa finali & altera remanente, non cessat effectus, l. liberorum. §. j. ff. de his qui no. infam. & in §. affinitatis. Institutio, de nuptiis. Bellonus.

P R. Cessante causa priuilegij, cessare debet ipsum priuilegium. l. generaliter. ij. C. de episco. & cleric. l. Titia. §. vsuras. ff. de lega. ij. l. ne quidam. C. de testam. militar. vnde cessante clerico ab ecclesia debet careere praebenda gl. in verb. adiunantur. in §. illis autem, Institutio, de militari testam. Bellonus.

P R. Cessante ratione legis cessat & ipsa lex. in leg. quod dictum. ff. de pact. Bellonus.

P R. Cessante necessitate, cessare debet pariter quod vrgebat. can. quod pro necessitate. j. q. j. Bellonus.

Charitativum subsidium si petatur per Episcopum: & subditi dicunt non adesse causam rationabilem ad soluendum sunt eligendi arbitri, ut de causa cognoscant, si tamen subditi conuerantur de Episcopo quod ipsos grauat sine rationabili causa metropolitanus iudex crit. Remig. de charitate subditi. q. vij. in fi. communem dicit.

Nota quod cum agitur de charitativo subsidio: plenarie est cognoscendum. Remig. ibi in q. vij. communem dicit. B. Villalob.

Charitativum subsidium non potest remitti, idem q. lxiiij. communem dicit. B. Villalob.

Charitativum subsidium quod in totum non petatur: non praescribitur. Idem q. 50. communem dicit. B. Villalobos.

Charitativum subsidium debet solui per illum qui fructus percepit: non autem per nouum possessorem. Idem q. 59. communem dicit. Idem.

Charitativum subsidium non exigitur à monasteriis, idem q. 34. communem dicit. Idem.

Charitativum subsidij exactio est de iure diocefano: Idem q. 14. communem dicit. B. Villalob.

P R. Circuitus sunt euitandi l. singularia. ff. si cert. per. l. dominus testamento. ff. de conditio. indebit. l. ne in arbitris. §. fin. C. de arbit. in l. fin. C. de adop. in clem. auditur. de rescrip. in clem.

O B. Contra de l. ij. in princip. ff. ad l. Rhod. de iactu. ubi damnus passus agit cum magistro, & magister cum vectore, & sic fit circuitus.

S O. Dic quod etiam ibi circuitus euitari potest: quia si magister agere nolit, vel retinere merces, recta via aget damnus passus, ut ibi gloss. declarat.

O B. Praeterea contra de l. si vsusfructus, in princ. ff. quemadmodum vsusfruct. caueat. Vbi vsusfructuarius cauet domino, & fideicommissarius fructuario: & sic cum circuitu.

S O. Illud est ibi propter spem vsusfructus, ut ibi not. Bellon.

Citare ad domum sufficit. Hæc fuit opinio Din. in l. prima. ff. de lib. agnosce. text. in l. scire oportet. ff. de excus. tuto. qui alternariue loquitur ad faciem, vel ad domum, in quibus alternatiuis sufficit alteram partem esse veram. reg. in alternatiuis. de reg. iur. in vj. Sed hæc sua opinio dam-

natur à Doct. in cap. causam, quæ de dol. & contr. ratione illa quia iura communiter volunt, ut quis primò citetur personaliter, si reperiri potest, & ubi reperiri non potest, tunc demum admittunt citationem ad domum, d. cap. causam & in d. l. j. de lib. agno. & decidit Bart. in l. iij. §. quod ait prætor. ff. de dam. infect. Ad l. scire. respondet, quod illa est alternatiua ordinis, id est ut primò in faciem, si potest, aliàs ad domum citetur: simile est in c. mandato, de præben. in vj. Quando autem dicatur non reperiri, variæ fuere opiniones. Prima fuit Hostien. in d. cap. causam quod oportet, abesse citandum à provincia ad hoc ut sufficiat citatio ad domum, inuens, quod si sit in provincia, debet citari personaliter, Alia fuit Inno. opinio in cap. fin. de eo qui mit. in poss. quod sufficit quod abstr. à ciuitate, per id quod habetur in auth. de exhibend. re. §. fin. alia fuit Bart. in d. l. iij. §. prætor ait, distinguens: quod aut sumus in iis quæ celeritatem requirunt, & tunc sufficit quod non reperitur in iudicio, ut citari possit ad domum d. §. prætor ait. iuncta l. j. ff. eodem. si verò causa celeritatem non exigit, sufficit citandum abesse à ciuitate, si citandus nunquam fuit citatus, ut quia sit prima citatio. l. ut perfectus. C. de anna. except. & tenet Inn. in cap. fin. de eo qui mitti in possessionem. est enim sibi imputandum, si non dimisit procuratorem, durum quidem esset, quod per totam provinciam perquiret tenetur. Scias tamè quod vigore citationis ad domum, solum proceditur ad ea, quæ sunt leuis præiudicij, pura ad missionem in possessionem etiam contra absentem ex causa reipub. l. ignorare. C. de restitut. milit. Intellige quando prima citatio sit ad domum, secus, si aliàs fuisset personaliter citatus, quia tunc sufficit ad quoscunque actus, etiam ad sententiam, citatio, ad domum, ut concludit Rot. decis. 48. titulo de citatio in no. Et de citatione ad domum vide per Innoc. & latè per Abb. in d. cap. fin. de eo qui mitti in possess. causa rei seruau. F. Tuzan.

Citatio partis licet quando is qui propria auctoritate possessionem ingredi potest, petit simpliciter sibi dari familiam à iudice, ad scandali uitandam, non requiratur tamen quando petit ex vrbaneitate sibi dari licentiam ingrediendi, tunc requiritur citatio. Est magis communis opinio secundum Alex. in consil. 131. in causa & lite versic. secundo, præsuppono. volum. 4. Ratio est in promptu. Nam ex quo quis eligit viam iudicij, videtur meticulousus, & ad viam facti redire non potest. l. de pupillo. §. meminisse. de op. no. nunc. sec. Bald. in l. j. versic. decimo quarto. C. de seru. & aq. Sequitur Alexand. in consil. cxxx in casu, in princ. versic. & sic ex isto inferitur, volu. iij. Et inde colligi potest, deterioris aliquando fore conditionis, qui potius eligit viam iuris quam facti, quod nota perpetuo, Moph. Gribald.

Citatio partis requiritur in executione sententiæ faciendæ. l. j. C. de iure iur. & facti igno. Bart. not. in extravagan. ad reprimendum. in verb. executionem. quo mod. in l. maiest. quem sequuntur Alexand. in l. diuo Pio. §. in venditione. num. 35. ff. de re iudic. & ibidem Ias. num. 9. & Vincen. Hercul. num. 32. & Maranta in tract. iudiciorum, in vj. par. in 3. acta. num. 16. & seq. ubi dicit non fore necessariam citationem partis hoc casu, quando fieret executio in eadem re, super qua lata sententia ipsa extitit, sed vbiunque à sententia appellatum esset, ac appellatio deserta reperiretur, tunc quippe in executione faciendâ debet citatio tanquam necessaria præmitti à iudice, à quo, ad dicendum causam, quare sententia executioni mandari non debeat, alioquin executio nõ teneret secundum Bart. in l. j. ff. nil no. appel. pen. Bald. Saly. & omnes in l. si contra. C. de appel. Rotam decisio. 422. in nouis, & istam ait esse communem opinionem Maranta in loco præcitato, Præmissa conclusio ita declarata, putà quod partis citatio requiratur in executione sententiæ, ampliatur, siue executio fiat in actione personalis, siue in reali, cum militet eadem ratio secundum Cyn. in l. ab executione. C. quorum appel. non recipiam, cum quo transeunt Ioan. de Imol. & Alexand. in d. §. in venditione, & quamuis Bart. asseueret ibi contrarium, tamen ibi Ias. numero 9. refert opinionem Cyn. esse magis communem, & veriorum in iure dixit Alexand. in d. loco. F. Viuius.

Citatio est fundamentum ordinis iudicij tam in definitiua, quam in interlocutoria: quæ parit præiudicium parti. Anr. de Temo. in addit. ad Bona. cur. in prac. de except. in rub. de impe. excep. numero 17. in verb. alij casus. communem dicit.

Concor. cum hac communi præte. tit. 7. par. 8.

Amplia cum Papa committit cum clausula si constiterit, vel si ita compereris: aliàs est nullum, quicquid sit. Ias. in l. certum est. numero, 19. C. vnde legi. communem dicit.

Amplia secundò, in inhibitione faciendâ per iudicem appellationis: quia non potest fieri sine citatione partis. Ias. in l. nequicquam. num. 31. ff. de offic. præto. communem dicit.

Amplia tertio, in dispensatione faciendâ in præiudicium agnatorum ad aliquem actum. Coua. in epist. iij. cap. lxxxvij. §. vij. numero 5. communem dicit.

Restringe primò istam ampliationem in legitimatione faciendâ per patrem: quia tunc non requiritur citatio agnatorum; Cur. iuni. consilio lxxv. & Ias. consil. x. vol. iij. & idem Curt. iuni. consil. cly. num. 3. & Coua. in d. epist. quarti cap. vij. §. ix. num. 7. communem dicit.

Restringe dictam restrictionem quò ad excludendum substitutum, quia

quia requiritur citatio. Decif. confil. lxxxv. & Coua. in d. §. ix. nu. 8. communem dicit & vide in verb. legitimas.

Restringe fecundò, dictam tertiam ampliationem: si facta per mortem patris, appareat voluntas principis volentis legitimatum succedere in hereditate, cum præiudicium successorum, qui tunc valet etiam ipfis non citatis. Iaf. in l. Gallus. §. & quid si tantum. ff. de liberis & posthumis, communem dicit.

Restringe hanc restrictionem si iam sit adita hereditas per successorem: quia oportet tunc stare ad verum. Coua. in d. §. ix. nu. 9. communem dicit ex Ruin. in d. §. & quid si tantum.

Fallit primò, dicta communis, in absolutione iuramenti ad effectum agendi, quia non requiritur citatio. Alci. in c. cum contingat. de iur. iurand. communem dicit: sed si petatur absolutio ad effectum dissolventi contractum ex toto, citatio requiritur. idem Alci. ibi magis communem dicit.

Fallit secundò si præiudicium sit minimum. Iaf. in l. ne quocquam. ff. de offi. Proconsul. nu. 2. 3. communem dicit. vide triginta & vnam limitationem ad dictam regulam in Spec. aureo per Robert. Maran. in sexta parte in primo membro iud. à prin. vsque ad nu. 78. & vide quindecim supra centum per Nice. in concord. gl. confil. ij. B. Villal.

Citatio præsumitur intervenisse, etiam si in sententia non sit facta mencio de citatione. Iaf. in l. si se obtulit. §. condemnatum. nu. 8. ff. de re iud. communem dicit.

Amplia primò in antiquis quæ excedunt metam triginta annorum. Bello. confil. xlix. communem dicit.

Amplia secundò, in ingrossatione instrumenti, in antiquissima ingrossatione præsumitur citatio. Boë. de c. xxxvij. nu. 8. par. j. vers. & ista est communis communem dicit. B. Villal.

Citatio domini, qui dedit procuratorem ad causam, non facit eum contumacem, Veram, & communem restatur Rip. in l. Furioso nu. 10. ff. de re iud. B. Villal.

Citatio in casibus, in quibus non requiritur: si tamen fiat minus solennis, tenet actus. Ant. Nic. in cōcor. gl. conc. l. ij. in fi. cōm dicit. B. Vill.

Citatio ad omnes actus, etiam à diffinitiva, operatur quod non sit necessaria alia citatio: etiam si citatus non sit de longinquis partibus. Iaf. Balbus decif. xlij. communem dicit. Intellige istam communem, quando daretur contumacia partis, & fuerit comminata sententia ut per Nic. vbi supra limit. decima. B. Villal.

Citatio etiã sola perpetuat iurisdic. Iudicis delegati, nec requiritur litis contestatio. Quoddam autem hoc præstat etiam de iure Civili, communiter teneri, attestatur Iaf. in l. & quia ff. de Juris. omn. iud. ut eum allegat Alciat. in c. gratum ex de offi. deleg. Nec tamen per eam inducitur litis pendentia, nisi reus fuerit per eam instructus, de quibus rebus in iudicium trahatur. Sic decisum fuit in iudicio camere Imper. restatur Minsingerus obser. xxvj. Cent. iij. vbi vide etiam quinque alia requisita. I. Fichard.

Citatio prima potest incipere à procuratore. Iaf. in l. eum, ndm. i. c. de proc. communem dicit.

Fallit in vniuersitate: re quia citatio prima debet fieri in collegio, seu vniuersitate. Balbus de gislo. lxxx. communem dicit. B. Villal.

Citatio in criminalibus, debet fieri de commissione iudicis: aliàs est nulla. Mar. Ant. in traq. de ind. nu. 334. communem dicit.

Citatio inuálida, conuallidatur per cōparationem subsequutam: Balbus de præscrip. in secunda specie, secunda parte sextæ partis principalis. quæst. prima. communem dicit.

Amplia istam communem etiam si nulla citatio interueniat, si citandus comparet sponte valet actus. Sebastia. Vanti. de nullitate proces. §. quibus mod. fer. nu. repa. num. c. 116. communem dicit ex Bald. Alex. in l. j. ff. de feri.

Citatio non sufficit probare impedimentum: sed quod aggressus fuit adimplere, non potuit. Boë. de gislo. xl. nu. 4. & 5. cōm dicit.

De iure regio tenetur excusatorum mittere l. v. §. i. l. j. For. ll. & sic intel. l. xj. tit. vij. par. iij. quas intellige ut in communi sequenti.

Limita, si impedimentum est notorium. Boë. d. decif. xl. nu. 7. communem dicit. B. Villal.

P. R. Citò violatur ius iustitiæ, nullamque reus præsumit culpam, quam redimere nummis existimat, capitulo pauper. vnde decima questione tertia. I. Bellon.

P. R. Civibus relicto iurati videtur relicto. I. civibus ff. de rebus dubiis. Bellon.

P. R. Civitas illa apud Platonem rectissime ordinata traditur, in qua quisque proprios nescit affectus, can. j. viij. dist. Bellon.

P. R. Civitas iura tolli possunt. l. non est nouum. ff. de legib. in §. hinc fitur. de leg. agnat. tut. & §. pen. Inst. de iur. nat. gent. & civili. & §. at hi qui. Inst. de her. ab intest. Bellon.

Civis novus non tenetur ad collectas impositas pro debitis veteribus. Bronus de augmento, conclusione quinta, limitatione decima, communem dicit. B. Villal.

Civitas sine licentia superioris potest statuere. Gozadi. confil. xxxv. nu. 16. magis communem dicit. B. Villal.

Commun. opin. tom. 1.

Clausula rato manente pacto, ponitur in odium contrauenientium, Fel. in c. intelleximus. de iudiciis, communem dicit. B. Vill.

Clausula, saluo iure addedi vel minuendi non operatur quod post litem contestatam possit aliquid addi vel minui in libello. Iaf. in l. edita actio nu. 4. c. de edend. communem dicit. B. Vill.

Clausula si ex certa scientia Principis si expressè non ponatur, sufficit quod apprehendatur. Fel. in c. si quem de sent. excom. communem dicit. B. Villal.

Clausula qualibet quæ potest Principem retardare ad concedendum, requiritur quod exprimat in dispensatione. Curt. Iun. in confil. lxxxij. communem dicit. B. Villal.

Clausula non obstante, in rescripto Principis operatur quod tale rescriptum valeat, etiam contra ius, etiam si auferatur ius tertio. Curt. Iun. confil. elvij. nu. 2. 3. communem dicit. B. Villal.

Clausula, quod procedatur absque recusatione, etiam à Principe: intelligitur de frivola. Ant. de Trem. in additio. ad Bon. acur. in practica exceptionum. in rubrica de impe. & except. quæ contra res. nume. 8. in vers. libellum. communem dicit. B. Villal.

Clausula codicillaris vim habet magna adfectio, seu dilectio respectu erga personam cui relinquitur, eundemque effectum operatur gloss. singularis & communiter approbata in verbo, debuisse. l. in testamento. ff. de fideicommiss. lib. secundum Iaf. in l. j. in ij. repet. vers. v. ibi disponebatur. Math. Moph. Grib.

P. R. Clausula quantumlibet generalis non refertur ad ea, de quibus non tenetur esse actum, vel cogitatum inter partes. l. cum Aquiliana. & l. qui cum tutoribus. in §. si ff. de transactio. l. age. & l. si de certa. C. eod. tit.

O. B. Contra, de l. sub pretextu. ij. respon. C. eo. vbi generalis transactio in omnibus præiudicat, etiã de quibus non est cogitatum inter partes.

S. O. L. Ibi erat generalis petitio, & transactio, hic autem specialis petitio, & generalis transactio, quo ad verba, vel ecòtrà, vnde non refertur nisi ad speciè petitam. not. gl. in l. tres fratres. ff. de pactis. Bell.

P. R. Clausula generalis non refertur ad specificata. l. doli clausula de verborum obligat. ff. l. sanctio legum. ff. de pœn. & l. quæro. ff. de actionib. emptio.

O. B. Contra, quia clausula generalis refertur ad specificata, in l. si de certa. C. de transactio. & in l. age cum Geminiano. C. de transactio. Præterea clausula generalis plura continens, ad omnia expressa refertur. l. si seruum. in §. inquit lex. ff. ad leg. aquil. talis scriptura. ff. de leg. j. & l. j. C. de lib. præterit. vel exhered.

S. O. L. Ibi clausula generalis fiebat tantum pro iis, quæ expressa sunt, hic pro aliis: vnde non refertur ad nominata. Bellon. Tolos.

Clausula codicillaris habet vim fideicommissi: etiam testamentum nullo causa præteritionis, communem dicit Dec. confil. cccxx. nu. 10. vers. simile non obstat. B. Villal.

Clausula codicillaris per verba futuri temporis apposita, operatur, quod in fideicommissum institutio resolvatur: & succedentes ab intestato hereditatem scriptis heredibus restituere tenentur. Communem dixerunt Alex. cōf. cxlij. vol. ij. & Philip. Cot. cōf. cccxx. vol. iij. I. Fich.

Clausula codicillaris facit ut etiam testamentum, in quo filius est præteritus, sustineatur in vim codicilli: Communem dicit Ioan. Clar. Senten. §. testamentum. quæstio. xlvj. contrarium dicit Signorol. confil. clxxj. num. Pius Fich.

Clausula codicillaris nihil operatur, si in testamento posthumus à testatore ignoranter præteritus sit. Magis communem dicit idem dicto. §. testamentum, quæst. xlvj. vers. seu. contrarium. Vide ibidem, quos sint qui contrarium dicant, & velint quod operetur fidei cō. Pius Fich.

Clausula talis à notario in testamento apposita: quod testator vellet testamentum suum valere iure codicillorum vel donationis causa mortis & non aliter, facit ut testamentum valeat iure codicillorum tantum: Communem esse dicit idem Ioan. Clar. d. §. testamentum. quæst. iij. vers. seu. non omittam. Air tamen se aliquando contrarium confu. luisse, sed non obtinuisse. Pius Fich.

laicus post delictum factus Clericus, non debet per seculari iudicem coerceri. Old. confil. iij. quod laicus. Est communis opinio secundum Alb. in tract. statuto. in iij. par. quæst. cxlj. in c. subdicio. licet Hypol. teneat opposit. sing. §. 34. incip. attende. Moph. Grib.

Clericus pro crimine nec civiliter nec criminaliter, coram iudice seculari reconueniri potest. Secus si agatur civiliter tantum, in causa merè civili, & non pro crimine: quia tunc bene potest reconueniri. Est communis opinio secund. Dec. post alios, in cas. si clerici. vers. in eadem gl. ibi. clericum, & c. & vers. sed difficultas. & vers. sed ad hoc. & respondetur extra, de iudiciis. Moph. Grib.

Clericus si tempore commissi criminis reassumpserit habitum, & tonsuram, privilegium clericale non amittit. Est cōs. opin. cōf. Alex. cōf. vij. videtur vol. j.

Clericus non detinetur habitum, & tonsuram, & immiscet se enommatibus & sceleribus fori, tamen privilegium non amittit, nisi prius à suo prelato fuerit monitus, & interpellatus. Est magis communis & veteri opin. secund. Alex. cōf. vij. videtur vol. j. Moph. Grib.

Clericus est feudi capax, modo pro tali feudo præstet seruitium reale

reale tantum, nam si præstetur personale, & non possit per substitutum expediri, clericus etiam feudum ad eum deuolutum amittit, quod tamen fallit in Episcopis, & Cardinalibus, Hanc communem tractat Clarus d. §. feud. quæst. lxxvij. P. Fich.

Clericus potest à Papa impetrare licentiam testandi de bonis Ecclesie ex eod. §. testamentum, quæst. xxvij. vers. sed quæro. P. Fich.

Clericus potest testari de fructibus extantibus, collectis ex bonis Ecclesie, siue habeat administrationem, siue non habeat, modò sanus sit, nam si cæpserit infirmari, æquiparatur tantum usufruario, nec habet aliam facultatem de illis bonis, quàm dandi in elemosynam. Hanc magis communem dicit idem §. testamentum, quæst. xxvij. vers. c. iij. videndum. Contrarium tamen tenent Arch. Nic. de Vbald. & Laf. cons. lxxv. lib. iij. P. Fich.

Clericus potest testari de bonis, quæ constat ipsum acquisiuisse ex suis laboribus, idem d. §. testamentum. q. xxvij. vers. sed quid. P. Fich.

Clericus præsumitur in dubio quæsiuisse bona sua inuitu Ecclesie, communem dicit I. Clar. §. feud. quæst. xxvij. vers. sed quid si. P. Fich.

Clerici etiam de quotidianis distributionibus testari possunt, communem dicit id. §. testamentum, quæst. xxvij. vers. v. Contrarium tenent Nicol. de Vbald. de success. ab intest. par. vltima. nu. 9. P. Fich.

Clerici à potestate, & iurisdictione principis secularis, & omnium, & quoruncumque Laicorum ante omnem hunc nam legem iure diuino fuerunt, ac sunt exempti secundum gl. in c. si Imperator. in verb. diuinitas 96. dist. & in c. quamquam. de cens. in vj. quam sequuntur Doct. omnes in dictis locis, Car. 3. in rept. c. perpendimus. in vj. opposi. de sent. ex com. Abb. Fel. & Dec. in c. ecclesia sanctæ Mariæ de cons. Roma. sing. ccccxix. Rota Rom. in antiquis decisi. 840. in r. u. de consuet. Abb. in c. at si clerici, nu. 2. 3. de iud. Auferri. in clem. j. de offi. ord. & Fel. in c. ij. de maior. & obed. vbi scribit istam esse communem opinionem, & Curt. quoque in c. si. de consuet. & Rebuffus in concordantiis, in rub. de protectione. Hoc præcedit similiter in clericis primæ tonsuræ, seu non habentibus beneficia, & immiscensibus se in delictis enormibus, qui priuilegium fori non amittunt ex eo, quòd vestibus & tonsura non vtantur, donec ter moniti fuerint à suo Prælato, seu Episcopo, vt à prædictis desistant, & habitum reassumant, vt probatur in c. inaudientia. de sent. ex com. & tenet gl. communiter approbata in c. ex parij. de priu. Pan. in c. ruz. de apostat. Henr. Bohic. in c. cum non ab homine, de iud. Arc. cons. clxij. num. 16. Fulgosi. cons. clvij. Alex. cons. viij. vol. j. Dec. in d. c. ecclesia sanctæ Mariæ nu. 6. & consil. cclxj. scripsi. Soc. cons. xij. nu. 11. 12. & 30. vol. iij. Alcjar. in rub. extra. de iud. Grammat. in voto 33. & istam opinionem ponunt esse communem omnes Doct. præcitati, & ceteri in c. vnico. de cler. coniugat. quam declarant procedere de plano, & absque dubio aliquo in clericis primæ tonsuræ, qui non solum coniugati. Sed in clericis coniugatis monitio ista non est necessaria, prout omnes Doct. affirmant. in d. cap. vnico. Monitionem seu citationem aut ista, vt omnes clerici reassumant habitum, aliis priuenter priuilegio clericali non sufficit fieri per proclama generale, sed necessario trina monitione personali clericus debet citari, ac moneri, vt probat tex. & ibi Car. Inn. & omnes in clem. j. de vita, & honesta. Cler. Rubens. cons. lxxvj. nu. 2. & Marsil. sing. cclix. generalis, & quòd iste Clericus simplicis tonsuræ conueniri nequeat in ciuilibus causis, & criminalibus coram Imperatore, Rege, Senatu, vel quocumque alio iudice seculari etiam incedens absque habitu, & tonsura non est mirum, quia percussus Clericum huiusmodi primæ tonsuræ est excommunicatus, quemadmodum si percussisset Clericum in sacris ordinibus constitutum, vt in c. quisquis. xvij. q. iij. glo. in clem. ij. in ver. clericos. de vita, & honesta. cler. & ita tenet Ioan. Lupus in tract. de censura ecclesiast. q. xj. & y. & Grammatici dec. x. nu. 1. Afflicti. in consil. iij. Neapol. lib. 1. rub. xix. & Ioan. de Imo. in c. ex lit. ris nu. 6. de vita, & honesta. cler. & opinionem istam facit mentionem esse communem Albertus Trotius in tract. de vero, & pfecto clerico. in lib. i. dubio. xj. Sed hodie isti Clerici occasione, ansamque præbuerunt. Concilio Tridentino non leuem de reuocando, ac annullando omnes leges facientes in eorum fauorem, & sic Concilium ipsum Tridentinum sub Pio quarto Pontifice in xxij. sessione c. vj. incip. nullus prima tonsura initus. statuit, & ordinauit, quòd cler. cus primæ tonsuræ, aut in minoribus ordinibus constitutus non gaudeat fori priuilegio, nisi beneficium ecclesiasticum habeat, aut clericalem habitum, & tonsuram deserat. Idcirco, o clerici, caute, ne vobis nimis irati in antiquis ecclesie constitutionibus obliuiscamini dicti Concilij Tridentini, & accidat vobis, vt euenit cuidam clerico Aquilano in minoribus ordinibus constituto, qui incedendo absque habitu, & tonsura fuit captus à iudice seculari cum armis prohibitis, & vigore Concilij prædicti amittit forum iudicis ecclesiastici.

Ordo ecclesiasticus post delictum commissum à laico assumptus fraude, & dolo, vt forum iudicis sui declinet, non liberat eum à iudicis secularis iurisdictione, vt tenet & probat Oldr. cons. 4. R. r. in l. 1. ff. de pœnis, Ioan. Andr. & alij in c. 1. de oblig. ad r. t. iocinia, quorum sententia communis est, vt apparet ex c. tatis per Ausp. in clem. 1. de offi. ord. reg. 1. fallen. xj. Marsil. sing. d. xxxiij. & Læber. in c. j. de her. in vj. q. iij.

& Marquardum de Sufannis in tract. de Iudæis, & infidel. in iij. part. c. v. nu. iij. & sic per huiusmodi fori mutationem non impeditur secularis iudex eum punire. Sed Bellem. in c. propofuiti. q. ij. de foro com. pe. afferuit contrarium quòd absque vlla fraudis distinctione non possit crimen hoc à seculari puniri: tamen in practica nunquam ego discederem à communi prædicta tanquam in iure verissima, & fruis in casu isto prælumeretur si quis post delictum, & ante ordinem susceptum fuisset accusatus, seu denunciatus, vel infamatus, secundum Dyn. in l. Vlpianus. ff. excusa. tuto. & Doct. in locis præcatis. Hoc verò limitatur non procedere vbiunque quis fecisset votum clericatus, vel introeundi religionem ante patratum delictum: tunc enim nullo modo posset à iudice laico puniri, cum votum hoc delicti commissi tempus præcesserit, vt concludit Laf. in l. cum quædam puella, num. 11. ff. de iurisdic. om. Gerardus sing. 51. Marsil. sing. 5. 3. 4. qui referunt ita tenere Bal. in l. j. Can. feruus ex suo facto, asseruntque hoc esse valde notabile pro euadendo aliquem à mortis pœna, & præsertim quia staretur iuramento suo secundum allegatos Doct. Cassaneus tamen in consuetu. Burgund. rub. j. §. 5. scribit se non credere quòd opinio ista à practica admittenda sit, & eadem opinionem reprobatur quoque Claudius Seyfel. in d. l. j. C. in seruis ex facto suo. Verù opinio Bald. Laf. & sequacium est magis communis, ac eam sequuntur omnes Criminalistæ variis in locis, & Io. de Ana. in c. ad falsarios, ext. de cri. fal. & in practica feruari dicit Gerard. in d. sing. 5. & casus iste euenit in facto hodie hic in Ciuitate Aquilæ, discutiturque coram iudice seculari, & adhuc indecisus pender. F. Viuius.

Clerici non residentes in ecclesiis in quibus habent seu obtinent beneficia ecclesiastica tenentur omnino ad dicendas priuatiim preces horarias à Romano Pontifice & ecclesia priuatiuè institutas, alioquin ipsi clerici restituere tenentur fructus beneficij, quos perciperint ex eo ià tempore, quo à dicendis precibus canonicis cessauerunt secundum Calderi. in c. j. de celebra. missa. Domi. in c. fin. de præscrip. in vj. in j. not. quorum opinionem veriorē scribit Decj. in c. com. omnes in iij. lectu. f. de constit. & Andriam. in iij. sententia in tract. de resti. in q. in clericis teneatur restituere vltra victum de redditibus beneficij, & R. Ripam. in l. f. q. 65. C. de reuoc. donat. & eandem sententiam arbitratur tutiorem glo. in Pragm. sanctione, qualiter horæ canonicæ sint dicende. In contrariam verò partem in se inauerunt, videlicet, quòd dicti clerici non teneantur aliquo pacto ad restitutionem fructuum, Abb. & Cardina. in d. c. j. de celebra. missa. Præposi. in Summa. 44. distinct. Siue sit. in vers. clericus. iij. q. 2. & Fely. in c. postulat. num. 71. de rescrip. post alios, quorum opinionem communem esse scribit Moder. ibi: sed tamen priorem sententiam tanquam veriore comprobauit Sinodus Lateranen. sub Julio xj. sessione. ix. De hoc decreto faciunt mentionem Ioan. Bernard. præsul Callaguritanus in pract. crimi. c. 49. & Martinus Azpilcuera in c. quando autem de consuet. dist. j. nu. 3. 1. & istam opinionem contra comunem tanquã tutiorem, & veriorē, vt 3. docuimus, sequendam fore duximus omisso multiloquio, & alijs quamplurimis rationibus, quæ allegari possent pro eius corroboracione. F. Viuius.

Clericus in bonis patrimonialibus non gaudet priuilegio ecclesie, nisi in casibus à iure expressis, vt concludunt omnes Canonistæ communiter in c. fin. de foro com. Decj. in c. Episcopus. nu. 19. de preben. & dignita. & in c. cum. M. de constitu. illust. D. Restaurus Perusinus præceptor meus in tract. de Imperatore. q. 101. & Balb. in tract. de præscrip. par. v. q. v. numer. 2. vbi scribit istam esse communem. Glo. verò in d. c. Episcopus. in verb. subsidium, inclinauit in contrariam partem, & Ripa post alios citatos peruenit in responsis tit. de legibus, & longa consuetudine cap. ij. num. tamen quicquid Doct. præcitati suadeant contra comunem, ob hoc difficile, imò impossibile foret contrariam in actu practico obrinere. F. Viuius.

Clericus seu prælatus beneficiatus habens administrationem de beneficij fructibus, vel alijs rebus ex fructibus ecclesie, vel intuitu ipsius ecclesie acquisitis non potest testando disponere, quia in vita usufruario, & in morte usufruario comparatur secundum gl. in c. præfenti, in verb. reseruati de offi. ordina. lib. vj. Bal. consil. 80. ad euidenciam lib. v. Cardinalem consil. 110. tria sunt, & in c. fin. vbi etiam Barbat. de pecul. cleric. & alij plures citati per Bellonum consilio tertio, numero ferendo, vbi scribit istam esse communem opinionem: Contrariam verò sententiam videlicet, quòd clericus decedens possit transmittere sue præbendæ fructus ad heredes suos: & eam asseuerat esse communem etiam & nõ fideliter iudicio meo. Antonius Corsetus in singula. in ver. bo. clericus. Imò nota, secundum veriore Doctorum opinionem, quòd præcedit prædicta communis negatiua, etiam si clericus simpliciter beneficium sine administratione habeat vt concludit Abb. in repetitio. cap. cum esles. de testamentis. & Geminianus in dicto capitulo præfenti, & nonnulli alij relati per Barbat. in d. cap. fin. Rationabilis quippe est hæc sententia, quoniam clericus ex redditibus sui beneficij ecclesiastici, vltra honestum victum & vestitum, sibi quicquam attribuere non potest. c. Episcopus. duodecima quæst. prima, quicquid superest, erogandum est in alimoniam pauperum. c. quoniam quicquid. xlvj. q. j. & ca. aurum. xj. quæst. ij. & si ex ecclesie fructibus clericus ipse sibi, vel suis prædium emerit, hoc ad ecclesiam pertinet, & ab illa, vt domina, poterit vendicari

vindicari, secundum gl. in can. apostolicos in verbo construxisse. xij. quæst. ij. & Doct. in c. inquirendum. de pecc. cler. Sed contrariam partem quod clericus simpliciter beneficiatus, tam in vita quam et in morte æquiparetur usufructuario & utroque tempore faciat fructus suos, sentit gl. & omnes in dicto c. præfenti, & istam gl. ponit esse communem Imol. in c. peruenit. extra. de fideiuss. & Bellonus in præcatorum consil. iij. no. 6. cum aliis citatis per eum, & illam sequendam suademus totis viribus in decisivis, tanquam verissimam, & per consuetudinem generalem approbatam. Dicta autem prima communis negatiua ita enucleata interpretatur & limitatur non habere locum ubicunque clericus impetraret à summo Pontifice priuilegium testandi, ac de huiusmodi rebus disponendi, quod Papa ex causa concedere potest, cum ad ipsum vniuersarum ecclesiarum plena dispositio pertineat. c. licet. de præben. li. vj. clem. j. vt lite pendente. vt per Abb. in dicto ca. cum esses. Alex. Ias. in l. & militibus. C. de testam. milita. Alex. consil. xv. volu. ij. & Socin. consil. xij. præfens consultatio. & est communis opinio, vt dicit Dec. consil. cxlvij. queritur de expensis, idemque secundum Doct. congestos per Ias. in authen. ingressi. C. de sacrosanct. eccles. & hoc de plano procedit, quando Papa moueretur ex iusta causa ad concedendum clerico testandi facultatem, secundum Abb. in dicto cap. cum esses. quem sequitur Fel. in c. constitutus. de rescrip. & Barb. in c. cum in officijs. de testam. in antiq. cum aliis relatis per eum ibi. Iusta causa esset, si clericus suis pauperibus consanguineis subuenire vellet: nam ideo bona ecclesiarum comparata sunt, vt ex eorum fructibus pauperum inopia succurratur, c. videntes. xij. quæst. j. & faciunt notata per Abb. in c. j. de cohab. clericorum & mulierum. Interepretatur postremò dicta communis non procedere quando consuetudo reperitur in contrarium, quia clerici vigore huiusmodi consuetudinis disponere ac testari possunt de fructibus suorum beneficiorum, secundum omnes Doct. præcatorum indifferenter, Gemina. ac cæteros in dicto c. finali de offic. ori. ti. & istam opinionem asseuerat esse communem ultra allegatos scriben. Bellon. in dicto. consil. iij. num. 10. & 12. F. Viuius.

Clerici non possunt torqueri, si tantibus indicijs, nisi sint infames, & de crimine diffamati, secundum Anr. & alios in c. j. de deposi. Bart. in l. ex libero. ff. de quæst. Bart. Bald. & reliquos in l. presbyteri. C. de episc. & cler. Barr. & Alex. in l. qui sine. ff. de quæst. Ias. in l. magistratibus. ff. de iuridic. em. iudic. Marf. in sing. lv. aduertat ad vnum. vbi refert ita obtinuisse in practica in Ciuitate Cumarum, Curt. in tract. nobi. qui dicit etiam si contra clericum essent mille indicia, torqueri tamen non posset, nisi foret de crimine diffamatus, Felin. in c. de hoc. de simo. Moder. Hispan. latissimè in decis. criminali, in gl. tortura. & Dec. in c. at si de rici. nu. 9. de iud. vbi scribit ultra præcatorum scriben. istam esse communem opinionem. Ampliatur hoc etiam procedere, si ciuilitate contra ipsum clericum agatur, vt not. Pan. & Philip. Franc. in cap. dilectis. de appellationum modo non sit de crimine diffamatus, & infamis, vt per Corn. & Barb. in d. c. j. de deposi. vbi asserunt istam esse communem opinionem. & Io. B. riar. Diaz. in sua pract. crim. canonica, in ver. tortura. cap. cxvij. vbi materiam istam vsque ad futuritatem explicat, & dato quod clerici ipsi torqueri possint conuictis præmissis, ob hoc tamen tortura eorum non debet ita esse seua quemadmodum laicorum, secundum communem opinionem omnium Doct. quam citat Abb. in c. cum in contemplatione. de reg. iur. in antiq. & Ioan. Ber. in loco præcatorum. Franc. Viuius.

Clerici nunquam fuerunt de iurisdictione laicorum: & constitutiones de hoc loquentes potius sunt declaratorie, quam de nouo promulgatorie: gl. in c. Imperator. xcvj. dist. communem dicunt Card. in capit. perpendimus. de sent. excom. in repeti. & Alciat. in c. cum non ab homine. de iudicij.

Amplia etiam quod laicus non potest esse iudex clerici etiam in realibus, nec coram eo conueniri. Ant. de Tremo. in add. ad Bona. in rubr. quib. mod. suo. num. 39. in verbo, sub iudicibus secularibus. cõem dicit.

Concordat cum hac communi l. lvij. tit. vj. par. j. nisi realia processerunt à Rege vel alio potenti coram eo. vel si clericus est heres laici, & ratione eius conueniatur, debet coram iudice laico respondere, vel si vendidit coram iudice laico, tenetur de euictione, per d. l. lvij. quod plane est contra gl. in c. clericus nullus. in ver. seculari. xj. q. j. & gl. in c. is qui in ius. de reg. iur. lib. vj. & tenet Ant. in c. quia V. de iudi. Et Ias. adiiicit alios plures tenentes in authen. quas actiones. num. 39. de sacrosanct. eccles. C. vbi videtur dicere hanc esse communem opinionem, sed iudices seculares obseruant. d. l. lvij. & vide Ruber. in Spec. aure. in v. par. prin. nu. 13. vbi dicit, quod licet lis cõcepta, denuò est inchoanda coram iudice ecclesiastico, & dicit magis communem, Petrus autem Nunius in c. j. de exec. mandati Regij. num. 29. dicit illam l. lvij. intelligendam quando lis erat cõcepta cum defuncto, & non ita indistinctè: quæ interpretatio (salua eius pace) violat literam: Verba legis hæc sunt, *quando clericus hereda los bienes del home lego, y alguno denanda contra aquel clero por razón del auer que heredó, o de dano que vnieste hecho tenudo es el clero de fazer derecho ante aquel iuzgador seglar do le fuere aquel de quien heredó el auer si fuisse viuo.* Ecce enim legem non distinguentem si lis sit cõcepta necne: quia licet sit verum quod quando, lis est cõcepta cum

Commun. opin. tom. 1.

defuncto, heres tenetur coram illo iudice lite in fine vbi cõceptum est iudicium, per l. vbi cõceptum. ff. de iud. secundum communem opinionem, vt per Anto. de Trem. in add. ad Bona. in pract. excom. in rubr. quib. mod. ad fi. ver. ite non adiunetur in herede clerico. Magis communis est contraria: & sic non quadrat distinctio, cum vnum & reliquum sit prohibitum: sed est dicendum dict. l. lvij. respicere ius civile, & opinionem Doctorum antiquorum, qui tenuerunt per heres absentes, ff. de iudicij. vbi Alber. dicit Pergami fuisse conclusum clericos heredes laici posse conueniri coram iudice laico, licet contrarium sit de iure canonico, quod nota.

Fallit in clerico degradato actualiter: quia iudex laicus potest eum punire absque aliqua traditione. Alc. in d. capit. cum non ab homine. communem dicit.

Nota istam communem pro intellectu l. lx. tit. vj. part. j.

Fallit secundò, si reconueniatur per laicum, quia in illo casu iudex secularis erit suus iudex. Curt. Iun. in l. iij. nu. 48. ff. de iurif. omni. iudic. communem dicit. concord. cum dicta l. lvij. tit. vj. part. j. si non data opera laicus molester clericum vt reconueniatur per Maran. in Spec. aureo. part. iij. dist. vij. nu. 44. B. Villal.

De Clerico herede laici, vide plura apud Dida. Practic. quæst. c. viij. nu. 2. & 3. vbi refert communem esse, quod clericus litam cõceptam cum defuncto cui successit, coram illo iudice laico debeat persequi. I. Fich.

Fallit tertio, si clericus est vasallus: quia subest domino laico: & coram eo potest conueniri de feudo. Fel. in c. ceterum. nu. 3. de iud. communem dicit.

Amplia istam tertiam limitationem procedere non solum si vertitur quæstio super proprietate: sed etiam super possessione. Aret. in cap. ceterum. nu. 24. de iud. communem dicit ex Panor. ibi. Quam ibidem intelligit, quando agitur per interdita possessoria: secus tamen si intentatur emenda iniuriæ, vel damni passi, vel quando agitur criminaliter de possessione ad pœnam. Tunc enim iudex ordinarius, & non dominus cognoscit. Imol. & Moder. in d. c. ceterum.

Restringe istam tertiam limitationem, si clericus vasallus Regis vocetur à Rege & à Papa, eodem tempore, nam eo casu potius tenetur obedire Papæ, quam Regi: Præp. in c. cum parati, nu. 20. de appel. communem dicit.

Nota istam restrictionem ad intel. l. xxiiij. tit. iij. lib. iij. ord. imponens pœnam ecclesiasticis non venientibus ad mandatum Regis.

Fallit quartò, si clericus inueniatur in flagranti delicto, quia potest capi à familia Potestatis, vt tradatur iudici ecclesiastico, Fel. in c. verò. nu. 2. de sent. excom.

Amplia istam fallentiam ad priuatum, qui potest capere clericum in flagranti crimine fauore reipublicæ. Fel. in d. cap. si verò. cõem dicit. Amplia secundò, si clericus in delictis est suspectus de fuga, nam tunc à laicis potest capi, vt Episcopo suo tradatur sine metu excommunicationis, Episcopo ratum habente verè, vel sicut. Alciat. in c. cum non ab homine, de iud. nu. 94. communem dicit.

Amplia tertio, in creditore, quia potest capere clericum absque mandato. Alc. in d. cap. cur non ab homine. nu. 74. communem dicit.

Fallit quintò, de consuetudine regni, quia Princeps cognoscet de vi, & de iniuriis inter ecclesiasticos. l. v. tit. iij. lib. iij. ordin. quæ habuit ortum à c. principes. xxij. quæst. v. & c. Regi. ead. causa & quæst. & text. iuncta gl. in verb. Reges. in c. filiis. xxvj. quæst. vij. licet contra ista iura & consuetudinem, vide tex. in c. placuit. & in c. in solita. xj. quæst. j. cap. qualiter & quando. de iud. auth. statumur. C. de episc. & cler. & Reta decis. 840. in antiq. dicens, consuetudine non potest introduci, quod clericus subiaceat iudici seculari: quibus iuribus vnico verbo respondeatur, quod hæc iura generalia sunt: alia autem specialia, per reg. gener. de reg. iur. in vj. Spectale enim est in violentiis, & iniuriis præcipue cum superior non sit in Regno, qui de illis possit cognoscere: vt notat Naua. in præfat. c. cum contingat. in xvj. causa cum agitur de remedijs. in alleg. in litera Y. de rescrip. & de d. l. v. vide Nunius de obseq. mād. Regum, c. j. nu. 25. & vide Gul. Bene. in c. Rainutius, in verb. & vxorem nu. 47. & 347. & in verbi. absque liberis. verb. ij. nu. 45. B. Villal.

ADDITIONE. Limita etiam quia clerici us qui ante clericatum deliquit, potest de illo delicto à seculari iudice puniri, & hanc limitationem limita, nisi ante commissum delictum vorum clericatus fecisset, & sic retro trahitur, & hoc si fraudulenter fecisset. Oldr. in cõf. iij. Quod laicus, & refert hoc dictum M. Ant. Bard. in trac. de temp. vti. & cõtin. in c. xj. nu. 13.

P. R. Clerici iurare prohibentur. l. cum clericis. C. de episc. & cleric. c. j. de iure. casum. I. Bellon.

P. R. Clericis nec vxores nec concubinas licet habere. l. eum qui. & auth. multò magis. C. de episc. & cleric. can. interdixit. xxxij. dist. & can. cum omnibus. lxxj. dist. cap. j. & cap. à nobis. de cohab. cler. & mulier. Bellonus Tolosan.

Clericum excommunicatum percutiens, incidit in excommunicationem, Pan. in c. contigit. j. nu. 12. ad fi. de sent. excom. cõem dicit. B. V.

Clericus propter adulteriũ detur in monasteriũ, & deponitur

ab officio, & beneficio, Coua, in epist. 4. c. 7. §. 7. nume. 19. & Episcopus Calagu. Io. à loco in prac. crimina. c. 79. communem dicit. B. Villal.

Clericus si per insidias interfecerit aliquem, debet verbaliter degradari, non autem actualiter: & sic est intelligendus tex. in c. 1. de homicid. in anriq. Franq. de Arc. in c. cum non ab homine num. 80. de iud. communem dicit. B. Villal.

Clericus per simplicem fornicationem non deponitur. Fel. in ca. at si clericus, nu. 8. de iud. communem dicit. B. Villal.

Clericus concubinaris est priuandus beneficio: & tenetur ad restituendum fructus perceptos. Bell. consi. 56. communem dicit, ex Fel. in c. postulasti de rescrip. & vide tamen Concilium Basilaum de concubinaris, B. Villal.

Clericus non potest torqueri. Pan. in c. cum in contemplatione. nu. 6. de reg. iuris communem dicit.

Fallit, si non sit diffamatus: quia etiam praecedentibus iudiciis, vel confessione non potest torqueri: nisi sit diffamatus, Dec. in c. at si clericus de iud. nu. 9. & Hippol. in singul. §. 5. communem dicit. B. Villal.

Clericus paruae parochiae potest diffamari Pan. in c. inquisitionis. §. si de accus. communem dicit. B. Villal.

Clericus habet omnia privilegia concessa militibus armatae militiae. Ias. in l. miles, nu. 1. ff. de re iudic. & sic non potest conueniri ultra id quod facere potest. communem dicit. B. Villal.

Clericus in patrimonialibus non gaudet privilegii concessis ecclesiae, nisi in casibus à iure expressis. Balbus in tract. de praescrip. par. §. q. §. nu. 2. communem dicit. B. Villal.

Clericus testari potest etiam de bonis ab Ecclesia acquisitis imperato ad hoc privilegio à summo Pontifice. Communem dicit Decius, consi. 17. referet dilect. de arte test. tit. j. cau. 3. I. Fich.

Nota quod statutum in quo caueatur quod primogenitus succedat in hereditate paterna, etiam stantibus aliis liberis, sortitur effectum contra clericum, vel filios, qui effecti sunt clerici. Ioan. de Rip. in l. j. de legib. respon. ij. nu. 2. & in respon. vj. nu. 1. communem dicit. B. Villal.

Clericus est usufructuarius, & non usufructus de fructibus beneficii: Fr. ne. de Aret. in c. ex literis de probatio. Ioan. Lupus in repet. rubr. de donatio, inter vir. & vxor. communem dicit.

Intelligit istam communem in vita. nam in morte est usufructus tantum. Bell. consi. iij. nu. 1. communem dicit.

Limita hunc intellectum in beneficiario simplici: quare semper est usufructuarius. idem Bello. nu. 6. communem dicit.

Limita secundò, si est consuetudo in contrarium: quod semper sit usufructuarius: & quod possit testari; Bello. ibi. nu. 9. communem dicit ex Gem. in c. si de offic. ordin. & vide latè per Nupium in respon. xix. per totum: & praecipue num. 1. §. post tract. de exequendis mandatis regum. B. Villal.

Clericus habens patrimonium sufficiens, si seruit ecclesiae, potest viuere de bonis ecclesiae. Praep. in c. illi autem. xij. quæst. j. communem dicit. B. Villalob.

Clerici trahentes clericos coram iudice laico, perdunt causam per sententiam, non ipso iure. Pan. in c. si diligenti. de foro compet. nu. 18. communem dicit. Villal.

Clericorum appellatio, in fauorabilibus veniunt canonici, & dignitates, in odiosis non. Alc. in l. ij. ff. de verb. oblig. nu. 9. communem dicit. B. Villal.

P. R. Coacta voluntas, voluntas est, in l. si mulier. §. pen. ff. quod met. cau. in can. meritò. vbi gl. xv. q. j. Vnde versus:

Sicque volens factus, quod nollem velle coactus,

O. B. Contrà de l. velle. ff. de reg. iur. vbi velle non creditur, qui coactus ab alio vult.

S. O. Coacta voluntas non est voluntas simpliciter, vt in contrario, sed secundum quid, scilicet, coacta: & ita intellige. Vel dic, quod non est verè & propriè voluntas. Bellon.

in Codicillis habet locum regulariter, quod dicitur de testamento, & sicut in testamento requiritur, quod testes sint in conspectu testatoris, sic etiam in codicillis. Est communis opinio, secundum Dec. consi. c. c. iij. in casu proposito. circa medium: vbi reprobat opinionem Mathesilla, qui singulariter tenuit aliud seruari in codicillis & donationibus causa mortis, quam in testamento. Moph. Grijb.

Institutio facta in Codicillis, trahitur ad fideicommissum. Gloss. in verb. voluntas. m. est communiter approb. in l. verbis civilibus. nu. 3. ff. de vulg. & pupil. secundum Alex. in consi. c. c. iij. visis testamento & codicillis. circa med. vol. vij. & praedicta opinio procedit etiam, quando praecederet aliud testamentum: vt ibid. firmat Alex. Idem.

Rupto testamento ex causa praeteritionis filij iam nati, vel nasciturus, etiam ignorare praeteriti, clausula codicillaris operatur effectum suum. Est magis communis opinio secundum Alex. in consi. xxxvij. in causa. vol. j. & esse magis communem, similiter attestatur Corn. in c. si. c. c. xv. vbi latè disputat, volum. iij. & in consi. c. c. xl. licet. eod. volu. vel sic.

Codicillaris clausula operatur fideicommissum, etiam posthumo ignorante praeterito. Est magis communis opinio secundum Alexan.

consi. xxvj. circa primum. vers. vel potest. vol. j. M. Gribald.

P. R. Coequalitas honoris militiae, fortior est omni militum privilegio. l. sed & milites. ff. de excusatio. iur. Bellon.

P. R. Cepta vsucapio, vel praescriptio per defunctum, continuatur per heredem. l. ceptam. ff. de vsucap.

O. B. Contrà de l. cum heres. ff. de diuers. temp. praescrip. vbi heres vsucapere non potest rem à defuncto possessam.

S. O. Ibi erat vitiosa defuncti possessio, ideo nec heres vsucapere poterat, cum in omne ius defuncti heres succedat, vt ibi in principio dicitur. I. Bellon.

Cognatio spiritualis non contrahitur per nuntium, nec per procuratorem. Coua. in epist. iij. c. vj. §. iij. nu. 6. communem dicit ex decif. Capel. Tolos. cl. vj. B. Villal.

Cognati praefertuntur extraneo tantummodo offerenti in venditione bonorum debitoris: Communem dicit Tiraq. post plurima allegata, in praefar. lib. j. de Retract. nu. 42. Et quod multis ex praallegatis ab eo Doct. eam similiter affirmant esse communem. I. Fich.

Collaterales in feudo nouo non succedunt, nisi id expressè actum sit. Communem dicit Clarus Sent. §. feudum. quæst. lxxix. vers. sed quæro. P. Fich.

Collatio bonorum non fit cum ascendens succedit, descendenti: vt si pater succedat filio, vel nepoti, las. in l. si emancipata. nume. 28. C. de collat. communem dicit. B. Villal.

Collatio beneficii facta cum conditione, si vacat, valet, licet non electio. Cour. Refol. c. xvj. lib. iij. nu. 2. communem dicit ex Gomef. in reg. de vrosim. not. t. obitus. q. j. B. Villal.

AD DITIO. Ratio quare collatio teneat, videtur esse hæc, ne quando existentia conditionis iuris (quæ tempore collationis ignorabatur) apparet, vana reputetur. l. multum in interest. ff. de condit. & demonstrat. prout in simili si mulier contrahens secundas nuptias, non certificata ad plenum de morte primi viri, matrimonium tenet, si eo tempore mortuus fuerat, c. in praesentia. de spons. & ibi gl. & Scribent.

Collatio beneficii inter fructus annumeratur, glo. communiter approbata in c. cum olim extrà, de maior. & obed. Bellon.

Collegiari forenses non possunt de suis possessionibus, nisi in proprio territorio vbi collegantur de bonis etiam alibi sitis. Hoc omnes tenere dicit Bar. in l. libertus. §. sola. ff. ad municip. & similiter omnes ita tenere dicit Corp. consi. xxij. in cip. videtur. nu. 3. vol. j.

Hanc conclusionem de iure veram esse dicit etiam Rolan. à Valle consi. xxxij. nu. 8. & Marc. Ant. Natta consi. clx. nu. 7. & seq. vbi adducit ex Salic. in l. neminem. C. de sacrosanct. eccles. rationem naturalem (quam scribit semper sibi placuisse) nempe, quod propterea ratione rerum possessarum non teneantur forenses subire onera, quia nec honores, nec commoda loci percipiunt, ergo nec collectis grauari debent: & allegat hoc in terminis decident. m. Calder. consil. vj. quidam ciues Imol. sub rit. de censu. Istam opinionem idem Natta similiter in multis sequen. suis consiliis, quotiescunque hic punctus incidit, constanter tenet.

Nuper reperti, quod praedictam conclusionem Iaco. Philip. Portius quoque sequitur, Et magis communem dicit, lib. v. conclus. in iij. conclusionem, per complures ibid. in prin. allegatas auctoritates.

Collegias imponere subditis suis domini inferiores qui superiorem recognoscunt non possunt, nisi hoc habeant ex pacto vel consuetudine illius loci in specie, Magis communem dicit Clar. §. feudum. c. cxxj. P. Fich.

Collegij ius potest remanere penes vnum. Pan. in c. ij. de postul. communem dicit. B. Villal.

Collegij bona quando sunt alienanda, & in ceteris arduis & ponderosis actibus singulorum de collegio nomina exprimenda sunt in alienationis instrumento, aliàs alienatio non valet, vt not. Bar. in l. j. nu. 5. de alb. scrib. per text. in l. si. C. de vend. rer. Ciuil. lib. xj. & B. al. in l. Ciuitas. in fine. ff. si certum per. & in l. j. de mag. conue. But. in c. j. de synd. hancque opinionem communem esse attestatur Alex. in consil. j. volu. iij. & Ar. h. in c. sine exceptione. xij. q. ij. quam sequitur Bald. in c. iij. loco de probat. Exprimenda sunt etiam bona alienanda, vt scribit Dec. c. cum omnes. C. de contrah. mpt. de consi. allegat Bald. tacito loco, quem dicit voluisse, quod non sufficeret, si in instrumento syndicatus vniuersitatis simpliciter diceretur ad vendendum bona vniuersitatis, & c. qui tamen hoc non dicit, & locus omisus est in rubrica iij. q. C. de contrahen. emp. Sed hoc tantum inquit sufficere, mandatum de vendendo talia loca factum per eos, qui habent potestatem statuendi, si autem talem potestatem non haberent, non valerent nec sufficerent, q. generaliter syndicus constitutus esset ad vendendum loca communis, & ita se ex facto consilium respōdiffe per tex. in l. prohibere. §. planè. ff. qd vau. clam. Ex quibus inferri videtur actum alienationis esse valde prauidualè, & ob id dici posse, quod absentes, qui sunt de vniuersitate, collegio, vel capitulo, qui & in hmoi arduis negociis vocari debent, vt not. Imo. in c. ij. de ope. noui nūcia. & ibi Butr. & in c. si. de maior. & obed. In hmoi quoq; alienatiōe vocandi sint, idq; cōiter tenet doc. secūd. D. c. in c. cū oēs. de cōstitu. vbi alleg. Fed. in consi. celxxxvij. casus talis est in quodam

quodam publico instrumento, & in cons. cxlvij. casus talis est, aliqui sunt canonici, licet Bald. in auth. hoc ius porrectum. vers. subsequenter quaritur, teneat vocationem hanc absentium esse necessariam, quæ opinio non procedit, quando absunt à loco, ubi congregatur vniuersitas, collegium vel capitulum. Sunt tamen in ciuitate vel oppido vniuersitatis collegij, aut capituli huiusmodi, quia tunc habet locum communis, si cùs autem si essent extra ciuitatem, vel oppidum. & actus vniuersitatis collegij seu capitularis aliis quàm supra fuit dictum, actus non valet, vt tenet gl. in dicto c. cum omnes. de constit. Cald. cons. iij. eod. tit. in fi. & quamuis aliqui tenuerint, quod absentes tunc quoque sint vocandi, quando sunt extra ciuitatem, vel oppidum. communis tamen opinio est in contrarium, vt dictum fuit, & firmat Ionen. in dicto cap. cum omnes. & in c. si. de maio. & obediens. F. Turzan.

Collegio ecclesiastico destructo, vel quia decesserunt omnes, vel fuerunt privati propter delictum, remanet ius, & privilegium penes ipsam ecclesiam: secus in collegio seculari, quia non remanet aliquid ius. Pan. in dicto c. ij. de postula. præl. communem di. it. B. Villal.

Commisio iudicis in citatione non præsumitur. Arret. cons. xxxij. nu. 5. nec præsumuntur facta. Felin. in c. de iud. conclu. j. communem dicunt. B. Villal.

Concor. cum l. j. tit. ij. Forall. & pragma ccj. in prin. quia nuntio non creditur, nisi iuxta officium suum. Io. And. in addi ad Specu. de citatione. §. j. in prin. & Dida. de fecu. in l. si ex legari causa. nu. 7. ff. de verb. oblig. Idem.

Communitates feudi vasallus alienari potest, intelligit tamen, vt talis alienatio non valeat, nisi durante vita ipsius, non autem in præiudicium eius, qui est successus in feudo, com. dicit Clarus. §. feudum; q. xxxi. vers. si cessare. P. P. Chard.

In his, quæ Communia sunt pluribus, vt vniuersis, vt puta in rebus collegij, vel vniuersitatis, illud attenditur & præualeat, quod sit à maiori parte præsentium, vt communiter tradunt Doctores in c. cum omnes, de constit. & Alex. in l. i. i. i. genium. §. si. ff. de præd. Lap. allegat. xxxj. Quæ tamen opinio locum sibi vendicat in actibus necessariis vel saltem utilibus, secus in voluntariis, vt Inno. & alij voluerunt in d. c. cum omnes. & Lap. d. alleg. cxxxj. & glo. in d. c. cum omnes. verbo constitutum, quæ communiter approbatur, secundum Dec. d. ca. cum omnes. in fi. F. Turzan.

Communitas, seu vniuersitas non obligatur per priores, nisi eis specialiter sit commissum, Alex. cons. cxxxv. vol. vij. nu. 1. communem di. c. t. B. V.

Communitas, seu concilium non potest dare immunitatem ciui, secus tamen extraneo qui ciuis efficitur, Bello. cons. xxxvij. nu. 1. & 2. communem dicit. B. Villal.

Communis opinio est tenenda: nisi opinio particularis fulciatur meliori ratione. Cur. lun. cons. lxxij. nu. 3. & cons. clx. nu. 12. communem dicit: pro qua est text. in l. si quis. de cond. in deb. C. vbi Imperator motus est per rationem minoris partis contra maiorem, & etiam est text. in l. j. c. de ver. iur. enucl. vers. sed nec. Quare Doctores imitantur aues: quia quando vna volat, omnes alix sequuntur. D. c. cõsil. cccc. xxxj. nu. 12. & more sequuntur vnum sequuntur. Bell. cons. lix. nu. 12. licet verus sit, quod opinio communis habeat vim consuetudinis. B. Villal. c. in iur. de constit. Et nota quod in conflictu opinionum est illa tenenda quam sequitur consuetudo: Remigij de charitat. subd. in q. an ecclesia, & clerici sint immunes in regula cxi. communem dicit. & vide septem regulas per Steph. n. de Phedericis de interpretatione in parte vltima, quarum prima est quod in conflictu opinionum illa sequenda est, quæ consuetudine est approbata: vt in opi. gl. l. si. C. de don. inter virum & vxor. quæ vna consuetudo approbata est destruat rixum.

Secunda, quando non constat de consuetudine, illa est sequenda quæ altero iure comprobatur.

Tertia, cum nec altero iure, nec consuetudine approbatur, illa est sequenda quæ efficacioribus rationibus comprobatur, ex glo. in l. minimè. ff. de legi.

Quarta, si ratio euident non apparet: quæ tutior est, eligitur. arg. ca. iuuenis, de sponsa.

Quinta, illa opinio eligenda est, quæ est fauorabilis, & propter quam res valet, & non perdat. c. si vir. de cogn. spiritali.

Sexta, quod illa opinio est tenenda, quæ à prudentioribus est approbata. c. in canonicis. xix. dist. vt sunt gl. in iure Ciuili. Bald. in l. precipibus. C. de impub. & Inn. & Io. Ant. in iure canonico. Legistis in mercia legali, & canonibus in canonica, quia vnusquisque præsumitur peritus in arte sua. l. j. ff. de ventr. inspiciend. c. proposuisti. de probat.

Septima, illa opinio est tenenda: quæ à pleribus comprobatur. argu. l. quod maior. ff. ad municipa. B. Villal.

Hanc Regulam, Adhærendum esse communi opinioni, & c. diffusissimè tractat Ioan. Neuzanus in sua Sylua nuptia. lib. v. statim à principio. vbi refert l. in l. j. sublata. ff. ad Trebell. docentem, Quando Doctores dicunt hanc esse communem opinionem, quod hoc sit bonum verbum in practica. Item refert etià elegans dictu Bald. in cõs. xij. vol. j. Quod raro bene loquitur, qui contra omnes loquitur. Et Felin. in cap. Com. opin. com. 1.

ceterum, de resc. de Barbatia scribit, quod ille studio impugnandi communes opiniones, credens ea via se reddere immortalē, se pissime delirauit.

Eandem tamen regulam ipse Neuzanus postea eodem libro v. vers. Limita modis prædictam regulam & c. decem modis limitat. quarum Limitationum vltima hæc est, quod communis opinio ita præualeat, siquidem liquide de hoc constet. vt puta, si Doctor attestatur eam esse communem, secus si non sit liquidum, & sint Doctores, qui contrariam (quod non raro in hisce Collectaneis reperies,) dicat esse communem: quia tunc propter talem conflictum, res dubia rediretur, vt ibidem latius per ipsum, I. Fichard.

Communis opinio illa quoque dicitur, quæ etsi non omnium, tamen plurimum illustrium Doct. auctoritate inuatur, & suffragiis approbatur. Ita Iaso. in l. re conijuncti. nu. 14. de leg. ij. & in l. ij. C. de insti. & subst. & in cons. vt. vo. ij. Tho. Ferr. cau. xxxj. & alij passim. Quiniam & eam opinionem pro communi censendam esse ait r. Alexan. cons. ccij. viso Themat. circa fin. vol. vij. quæ à Doctore maioris auctoritatis, & ponderis tenetur. Quod tamen diligentiore excussione indiget, quam tu vide apud Mari. & Salomo. in §. Responsa. Insti. de iure natur. gent. & ciuili. vbi elegantissimè explicat, quid sit opinio, quomodo distinet à veritate, & quando, quomodoque communiter censenda sit. Breuiter, ab auctoritate, inquit, sic nascitur opinio, quemadmodum à veritate demonstratio. Circa eam igitur versatur opinio secundum Arist. v. Ethic. quæ aliter se possunt habere, & de quibus probabiliter dubitari contingit. Stulti etenim esset dubitare de his, quæ vel lege, vel aperta ratione demonstrantur. Opinio enim si lege vel vera ratione fundatur, tunc non est opinio, sed demonstratio. Illa ergo communis opinio definitur quæ non à lege neque vera ratione, sed sola vel omnium vel plurimum auctoritate subsistit: & c. Et tandem his verbis concludit Ex quibus omnibus constat, illam potiorē partem esse inter dissentientes Doctores, quæ numero & auctoritate præstat. Et que inter auctoritates equalis numero præstat: & que inter numero pares maior est: omnium nemque opinionum sic posse definiti: esse de iure non aperto: vel ab omnibus probatam sententiam: vel potioribus. Constatque communis opinionis effectus esse magnos: quia ius facit. Et ideo ab eo recedere iudici sine suo periculo non licet: & c. Que in hoc communium opinionum perigo pro maiore ipsorum terminorum declaratione operæ pretium esse duxi annotare. I. Fichard.

Communis opinio si habet intellectum certum legis, licet ille non sit verus in se, nihilominus sequens illam in iudicando, vel extrà iudicium non incurrit penam legis. Quia communis opinio Doctorum inducit probabilem errorem, Ita dicit Abb. Panor. in cap. j. nu. 24. Per iura ibi alleg. de postul. prælat. vbi vide etiam Apostil. I. Fich.

PRO. Communis opinio in dubio est sequenda. l. j. vers. sic. & cetera. ff. de officio quæst. in l. minimè. ff. de le. adde text. in l. cum quidam in §. quod dicitur. ij. ff. de acquirend. ha. red. vnde qui iudicat contra communem, reus est penæ. Panor. in cap. j. de constituto. & iudex iudicans contra communem, facit litem suam, sicut si iudicaret contra leges criptas. Bart. in l. fin. C. de pœna iudic. qui mal iudic.

OBIE C. Contra de leg. j. §. sed neque. C. de ver. iur. enucl. vbi vnius opinio quandoque præualeat.

SOL. Verum est, vbi est verior & melior. Bellon.

PRO. Communis opinio, vel error facit ius. in l. si. ff. de offi. prætor.

OBIE C. Contra de l. quod non ratione. ff. de leg. ij. vbi quod errore intus oduum est, per consuetudinem seruari non debet.

SOL. Dic, quod error vniuersitatis, vel principis facit ius, Ita intelligitur regula nostra: erronea autem consuetudo non facit ius. Ratio est, quia consuetudo consensu introducit. l. de quibus. in fin. ff. de leg. nihil autem tam contrarium consensui est, quam error qui impedit consensum, l. si per errorem. ff. de iurisdic. omnium iudic.

OBIE C. Secundò opponitur de l. ornamentorum. ff. de auro & argent. lega. vbi hæreditis error ius non mutat.

SOL. Dic, quod hæreditis error ius non facit: vt ibi, sicut nec testatoris, in l. labeo. ff. de supp. leg.

OBIE C. Vltimo oppono de l. fin. ff. de hered. institu. vbi communis fama seu rumor falsus obesse non solent.

SOL. Ibi fauore vltimæ voluntati. Bellon.

Communis vltus loquendi omnium regulæ, omnique constitutioni. in exactionibus sermonebus derogat solis: fatentur omnes vt ait Mar. Sano in repe. l. omnes populi. ff. de iustit. & iur. I. Fich.

Communitio summarum in odiosis non fit. secus in fauorabilibus. Ias. in l. idem. cum eodem. ff. de iurisdic. omn. iudic. num. ro. 3. communem dicit. B. Villal.

In qualibet materia etiam pœnali, & tam odiosa, vel stricti iuris, quàm fauorabili, Communis loquendi vltus est attendendus, vt doctor. communiter voluit, præsertim Bart. & Alex. in rub. de noui oper. nun. & aliis in locis ibi per ipsum Alexan. adductis, hancque sententiam communem esse, refert Zacha. in apost. ad Abb. in cap. nonnulli de resc. Que tamen non procederet, si statuo caueretur, quod verba statuti propriè sint intelligenda, tunc enim communis hic loquendi vltus non attendetur.

deretur, vt tenet Barr. in l. Labeo. ff. de suppell. legat. F. Turzan.

Comparatio litterarum vna cum litera, ad quam fit comparatio, facit semiplenam probationem secundum glo. in l. admonendi. ff. de iur. iurand. & in l. in bona fidei. C. eodem titulo, quam celebrant & sequuntur Moder. in d. l. admonendi, vbi aucter fatetur se vidisse praticari iudicem ex æquitate. l. vbi cuncte. ff. de interrog. actio. Compellere debitorem ad respondendum, num illa scriptura priuata, sit manu sua, ac etiam scripta propria manū, vt ex ea fiat comparatio, & hoc idem sentit Angel. in §. si quis igitur. authen. fide. de instrum. ceterum. glo. in l. iij. §. in ver. speciem. ff. de testi. inc. inauit in contrarium partem videlicet, dictam comparationem facere plenam probationem, & ita affirmat se vidisse communiter seruari Alber. in l. comparationes. C. de fide instrum. hocque de plano procederet, si talis esset comparatio, quæ ostenderet scripturam simul cum scriptura: ad quam fit comparatio per omnia similem, hec itaque casu plenam probationem faceret. d. §. si quis igitur, vbi probatur a contrario sensu; & in isto casu incorrecta remanebit, d. l. comparationes, vt per Bald. & Saly. in auth. sed nouo iure, & in d. l. in bona fidei, & hoc in casibus, in quibus sola litterarum comparatio sufficiat, & plenè probet, procederet quippe, quando ageretur ciuili ter, secus si criminaliter, puta in crimine falsi, quia ad probandum falsitatem sola litterarum comparatio non sufficeret, secundum Dec. consil. ccccxcv. & Ripa. in d. l. admonendi. Purpuratus verò ibi voluit fieri posse iudicium ad torturam secundum personarum qualitatem, & vt. um ista comparatio sit sufficientis iudicium ad torturam, vide B. rot. declarantem, in l. fin. de quer. sio. & glo. Barr. & Doct. in l. fin. C. famil. circise. interpretantur prædicta similiter, quod in omnibus scripturis priuatis excepta apocha sola, & simplex litterarum comparatio plenè probat, vt habetur, in d. l. comparationes. Bartol. in l. si contractus. C. de fide instrum. vbi ait, quod d. l. comparationes, volens ex comparatione induci plenam fidem solummodo est correcte in apocha, non autem in aliis priuatis scripturis, quem sequitur Alexand. consil. lvij. & cxliij. libr. vij. & Soci. consil. iij. lib. iij. vbi etiam voluit quod etiam in Epistola sufficiat sola litterarum comparatio, quoad plenam fidem, & ratio est quare d. l. fuit correcte in apocha, quia datur à debitore creditori, & ob id si sola comparatio sufficeret de facili reperiretur, qui literas alienas emularentur, aut contrafacerent, & quatenus diximus Soci. in dicto consil. iij. hanc d. l. comparationes, non esse correctam in epistola, aliquidque priuatis scripturis, dic istud etiam se qui in epistola Alexand. d. consil. lvij. in princip. & cxliij. Dec. in cap. ij. de fide instrum. & consil. cccxix. in fin. Parpu. in d. l. admonendi. & Curt. Iunior consil. cxvij. & cxij. & ita ista omnia pulchre, & doctè referebat illustri D. Marcus Antonius Oradinus præceptor meus, interpretans publicè Perusij. d. l. admonendi, à quo complura alia in iure Cæsareo, Canonicoque didicimus, que ponentur in ij. parte huius opusculi suo loco & tempore. F. Viuius.

Compendiosa substitutio verbis directis hunc in modum concepta, videlicet: andocunque filius meus decesserit sine liberis, Sempronius heres esto: intra pupillaris ætatis tempora valeret iure directo, post verò iure fideicommissi. Ita cõter tradiderunt Doct. in l. C. enu. ff. de vulg. & pupill. substit. contra gl. in l. præcibus. C. de impu. & aliis substit. & in c. Ray. de testa. qui voluerunt quod propter illa verba, si sine liberis decesserit, &c. valeat omni tempore iure fideicommissi, qua in revidendum est Papien. in sua praxi in forma libelli, quomodo ex substitutione agitur, verbo. compendiosa. F. Turz.

Compensatio licet fiat ipso iure. l. si cõntat. & l. si. C. de compen. est tamen necesse, quod ea opponatur ab homine, vt declarat Doct. in d. l. si cõntat. in verbo ipso iure. Interprætantur præfata similiter in debito iurato, quia de debito iurato, ad non iuratum compensatio non admittitur. se. un. l. cõm opin. de qua per Ias. in l. eum qui. §. si iurauero, num. 2. ff. de iureiur. & Affl. & decisi. clxij. die septimo Octobris, post alios à prædictis Doct. citatos. F. Viuius.

Cõpensatio tollit ipsi iure delictum, si opponatur, secus tñ. Ias. in §. in bona fidei. nu. 80. & Inst. de act. cõm dicit, vbi ponit aliquas limit.

Ex hoc potest opponi Compensatio contra instrumentum habens executionem paratam, se. ut. Segu. in l. si ex legati. ff. de verb. oblig. nu. 2. 12. quæ facit ad intel. l. iij. & v. tit. vij. l. iij. ord. B. Villal.

Compensatio admittitur in deposito de expensis factis in ipso deposito, glo. communiter approbata secundum Falg. in l. si plures. ff. de positi. communem dicit. B. Villal.

Cõtrarium est determinatum de iure regio, per l. x. tit. iij. part. v. Idè. Compensatio admittitur in alio contractu præter depositum: dum tamen de facili possit liquidari, quod relinquatur arbitrio iudicis. Ias. in d. §. in bona fidei. nu. 78. Inst. de actio. Idem.

De iure regio est sublatu arbitrii iudicis, quippe qui taxatus est terminus decè dierum ad ista liquidatione faciendū. p. l. xx. tit. xliij. par. v. Idè.

Compensatio admittitur de pecunia ad pecuniam: licet pecunia sit debita in specie. Alex. in l. si fundus. §. si seruus. & ibi Ias. ff. si certum petatur. communem dicit.

Nota istam communem ad ampliacione l. xxj. tit. xliij. par. v. B. Vill. Compensatio admittitur in commodato. Panor. in cap. ij. de de-

posit. communem dicit. Item.

Compensatio non fit de legato ad debitum, quando legatur res certa, etiam in debito necessario: nisi aliàs testator declarauerit. Duran. in arte test. tit. v. cau. v. num. 3. communem dicit. B. Villal.

ADDITIO. Et an & quando fiat compensatio de vna quantitate diuersi generis ad alteram, vel diuerso genere ad aliud diuersum genus. Tjnd. in tract. de compen. artic. iij. num. 7. vbi nonnulla de compensatione & eius effectu in artic. x.

Competit pro Emphiteusi conditio ex lege. comm. d. Car. §. emphyteus. q. xlvij. P. Fich.

Competit pro feudo conditio ex l. & consuetudine. comm. d. Car. §. emphyteus. q. lxxxix. P. Fich.

P. R. O. Compositum aliquando pro suo simplici sumitur. nor. glo. in rubr. ff. de dote prælegat. in l. verbum reddendi. ff. de verborum significacione. Bellon.

Compromissum facere de re feudali in arbitros Va'allus non potest. comm. dicit. in §. feud. Ioan. Clarus quæst. 39.

Per nullam cautelam verborum in compromisso appositorum, fieri potest, quo minus reductio ad arbitrium boni viri peti possit, data magna iniquitate, vel læsione. Est communis opinio secundum Decium in consilio xj. versic. iij. principaliter. vol. j. & in consil. xxxix. iuridicam. eo. vol. & in consil. lx. eodem vol. M. Grib.

Reductio seu reclamatio ab iniquitate laudi, peti potest vsque ad xxx. ann. Est communis opin. secundum Dec. in consil. xxxix. iuridicam. circa finem. volum. j.

Compromitti de omnibus rebus de quibus alienatio fieri non potest, non potest. Est com. regul. omnium Doct. secundum Dec. in consil. xxxix. iuridicam. vol. j. M. Grib.

Iniquitas autem seu enormis læsio laudi dicitur, quando reperitur facta læsio, saltem in sexta parte debitæ quantitatit. Vel est in arbitrio iudicis, cum non sit à lege determinatum. Itæ sunt due principales Doct. opiniones magis communes, secundum Decium in consil. xxix. iuridicam. in fin. volum. j.

Pœna. l. si quis maior, non habet locum in Compromisso etiã iurato facta à parte inuita ex necessitate statuti vel iudicis. Est communis opin. secundum Ias. in consil. xij. allegata. ver. nec huic fundamento. vol. j.

Compromissi prorogatio debet partibus intimari, aliàs non valet sententia arbitramentalis. Est communis opinio secundum Bald. & Dec. consil. xxxix. iuridicam. in princ. M. Gribald.

Compromissum in arbitrum, & arbitratorem in dubio præsumitur processisse vt arbitrator. Alcia in tract. de præsum. reg. iij. præsump. xxxv. in fin. communem dicit. B. Villal.

Compromitti in ordinarium tanquam in arbitratorem potest. Prepo. in cap. fames. ij. q. vij. communem dicit, & si compromittatur in ordinarium, tanquam in arbitrum sententia erit nulla, cum sit inhabilis. Segu. in l. j. §. si vir, num. 160. de acquir. poss. ff. quæ faciunt ad intel. l. si in ordi. de Madrid in pragma vbi mandatur executio fieri sententiæ arbitri quæ est intelligenda, si a ias. arbiter erat habilis, vt notat Barr. in l. ij. §. prætor. ff. qui sãtid. cogantur. Et idem est determinatum in sententia arbitratorum, per l. vij. in curijs de Madrid. anno 1542. Et nota, quod licet sit verum quod de iure cõmuni iudices possint esse arbitratore, vt hic pater, & in gloss. in l. sed & si seruum. §. si quis iudex. ff. de arbi. & comprobatur in xxxij. tit. iij. par. iij. sed per l. ix. tit. de correctoriis est prohibitum, vt in se non recipiant arbitramentum. Nota etiam quod licet per dictas ordinationes non possit opponi exceptio aliqua: tamen exceptio quod compromissum non valet, vel nouationis, vel cõtrarij laudi potest opponi. Bald. in l. si causam. nu. 4. C. de excep. rei iudic. Item nota, quod licet dispositum in d. l. solum habeat locum super iis, super quibus fuit compromissum: nam aliàs laudum post homologatum non valet; vt per Bald. n. §. sententia. de pace Constan. in v. lib. feud. allegans c. examinata de confirma. vtil. vel inut. tamen arbiter pro bono pacis, potest apponere manum etiam ad non deducta in compromisso, vt per plura deducit Corlet. singu. in verb. arbiter. Nota etiam aliud ad intel. illius legis, quod licet ad hoc quod habeat executionem paratam, requiritur quod deducatur cõpromissum, & sententia. ac alia contenta in illa l. quod limitatur si aliàs sententia fuit lata præsentibus partibus, & non contradicentibus, quia tunc sufficit solum sententiam producere, vt manderit executioni, vt per Alex. in consil. lxxxvij. num. 3. & 4. vol. 4. Nota aliud, quod licet data sit potestas arbitris ad prorogandū terminū compromissi, tamen prorogatio debet intimari partibus, vt notat Dec. consil. xxxvj. nu. 2. quam cõmunem dicit: Vbi etiam dicit, q. licet arbitri possint procedere, partibus absentibus, nihilominus partes sunt citandæ: aliàs sententia est nulla, vbi vide plura de nullitate compromissi. B. Vill.

ADDITIO. In materia Compromissi videt Bartol. in l. iij. §. tamen fin. ff. de arbit. quod si in compromisso arbitratoris appolita sint hæc verba eligend. eum vt bonum virum impeditur reductio ad arbitrium boni viri quæ opinio non est tuta, quia Ias. Bur. in l. cum autem. C. de arbi. & ibi Bald. bene. num. 3. dicit quod, communiter seruatur quod non obstat, quacunque cautela verborum potest propter enormem læsionem reductio peti ad arbitrium boni viri. per rationes ibi po-

fitas. Nota etiam alium errorem Bartol. in eadem materia, in authent. si breuiores, in fin. C. de sentent. ex peric. cit. ubi creditur dicto arbitratoris si in compromisso apposta est clausula, quod in scriptis & sine scriptis procedere possit. Quae opinio communiter non seruatur, ut notat Cin. & Bal. in l. ae in arbitris, ubi etiam Bart. C. de arbit. & cano. in cap. cum a nobis. de restit. & in c. p. statuen. ij. q. vj. nisi salu. n. Bartol. dicas, quod credatur arbitratoribus in his, quae sunt parui praedictij, aliis sequeretur absurdum, quod posset adire iudicem dicens, plene fuit coram me probatum, & nunquam eius opin. placuit Ang. quae semper sibi visa fuit periculosa, ut in dicta authent. nisi breuiores. numero. 3. Similiter alius error in dicta materia compromissi, ut in l. qui Romae. §. duo fratres. circa princip. ff. de verborum obligationibus. & ante Bartol. etiam dic, quod succumbens in causa reductoria indistincte tenetur ad poenam in compromisso appositam. Quae opinio communiter reprobat, ut per Bald. in l. si iudex. numero. 2. ff. de his qui sunt sui vel alie. & alij, maxime Ange. in d. §. duo fratres numero. 3. dicens quod idem. Bar. consuluit contrarium. I. Richard.

P. R. O. Concesso vno inconuenienti sequitur aliud. l. fin. C. de vsu rei iudic. & l. raras. C. de rescind. ven. Bellon.

P. R. O. Conciliorum statuta, suggerente spiritu sancto conscripta esse creduntur. capi. si quis diaconus. §. o. distinct. Idem.

P. R. O. Concubinitus est iure ciuili permissus. lege. in concubinitu in fine. ff. de concubin.

O. B. I. E. C. Contra de can. nemo. & can. dicat aliquis. xxxij. quaest. iij. ubi quicquid praeter uxorem legitimam committitur adulterij, crimine damnatur. ergo per consequens concubinitus prohibetur.

S. O. L. Hoc verum est de iure canonum, ut ibi. Bellon.

P. R. O. Condemnatio non tenet, ubi sententia condemnatoria non valet. l. iij. §. condemnatum. ff. de re iudica. Bellon.

Condemnatio in criminalibus, ex indicis etiam indubitatis, fieri non debet. Est communis opinio secundum Dec. consi. clxxv. in causa falsitatis, in fin. vers. praeterea etiam ex indicis. M. Grib.

Condemnatus ad mortem si praesens sit, ita ut post condemnationem statim faciendi sit executio, efficitur seruus poenae, & ideo testari non potest. Comm. Ioan. Clarus. §. testamentum. quaest. xxj. in princ. Idem dicendum est etiam si post condemnationem aufugerit ex manibus iudicum, adhuc enim remanet seruus poenae. Comm. dicit idem §. testam. q. xxj. vers. sed quid. Si autem iudex cum condemnasset poenam mortis, quae in iure esset prohibita, ut veneni, mallei, vel securis, vel praecipitij non redditor reus instabilis, etiam si delictum pro quo condemnatus est poenam mortis mereretur. Com. dicit idem §. testamentum. q. xxj. vers. sed pone. P. Fich.

Condemnatus ad mortem, si absens fuerit, & in fortiam communis non venerit, non fit seruus poenae, ideoque testari poterit, secus si veniat postea in fortiam, Communem dicit idem §. testamentum. q. xxj. vers. Aut verò. Pius Fich.

Condemnatus ad perpetuos carceres si laicus sit, perdit testamenti factionem. Hanc dicit esse communem opinionem, quae tamen ipsi non placeat, idem in §. testamentum, q. xxij. P. Fich.

Condemnatus ad mortem seu ad quantumque aliam poenam, tempore quo proficiscitur ad furcas, vel ad aliud supplicium destinatum, si arripere fugam, & acciperet sacerdotem portantem per ciuitatem corpus Christi absque aliquo dubio esset immunis, ac tutus ab illa poena, ut per gloss. in ca. quae situm. xij. q. ij. quam sequuntur Archidia. ibi. Host. in Summa de immunitate ecclesiarum. Cardin. in clem. j. §. in situ. in fin. de reliq. & vener. sanctorum. Corsetus in sing. in ver. Car. & communiter omnes Canonista in c. san. de elect. Roma. sing. cccxxxv. Cat. Contra in memo. in ver. rationis identitas. Alberi. in cap. j. de heret. in vj. nume. 18. & istam esse communem scribit Gome. in §. poenales. nu. §. o. insti. de actio. & Io. Lup. in rub. de dona. §. xxxvij. nu. §. quod verum est, dummodo ad ipsum corpus recurrisset, & suscepisset communionem, ut habetur per Fel. in c. quarenti. de offic. delega. Similiterque priuilegium Cardinalis liberat istum condemnatum a morte. Nam Cardinales habent priuilegium ut si condemnatus ad mortem duatur ad supplicium, & ei fiat obuiam Cardinalis ipse, & pileum apposuerit in caput eius, non potest exequi sententia ad mortem, sed liberatur ita per Bald. in l. addictos, ubi Paul. de Castr. C. de app. A. mede. Iustinum in tract. syndi. nu. 23. & Contra in suis memora. in ver. Cardinal. ideoque dat cautelam Cypri. in ij. caute. in princ. ut condemnatus procurerit per cardinales transeat per viam, per quam ducitur ipse condemnatus, & obuiam sibi fiat, & apponat in condemnati capite pileum, & erit liber, ut per Par. de putco in tract. de syndica. in ver. poena. vers. an si primo. Tertio etiam liberatur condemnatus ad mortem, si vellet meretricem existentem in lupanari ducere in uxorem, ut per Pari. de puteo in citato ver. an si primo, & in ver. & alia quae non omitto, ubi ait hoc iure non probari, sed tantum quod peccata omnia sibi dimituntur, & ita praestant Hispani, & obseruant, ut ibi per eum, meretricis enim notas trahere de lupanari, & accipere in uxorem proficit ad remissionem peccatorum. c. inter opera de sponsa. Na Oseas Propheta duxit meretricem in uxorem, & illam ex mala bona fecit, & qui hoc fecerit,

non est culpandus, sed laudandus etiam si esset homo optimae qualitatis, & absque culpa aliqua. c. non est culpandus Oseas Propheta xxxij. q. j. faciunt not. per Alberti. in dictio. in ver. Meretricis, facit tex. & gloss. in l. ea. C. de adulte. & solennitas iuris humani, & poena c. clat. pura quam lo aliquis ducit puellam meretricem in uxorem, ut bona redat, & amplius non precet, secundum Abb. consi. xj. in causa. nu. r. vol. j. c. relatum de testamen. in antiq. qui enim in Spiritu Dei aguntur non sunt sub lege humana. c. licet in prin. de regula. Abb. d. consi. xj. tunc enim videtur redemptum corpus, & anima puella a peccato, & a diaboli captiuitate: ergo cessat sollemnitas, & poena iuris. Quod condempnatus ad mortem liberatur propter miraculum, ut per Lucam de Pen. in l. j. C. de deser. & occul. lib. xij. & Dec. in l. fauorabiliores. ff. de reg. iuris. ubi ponunt exemplum de eo, qui suspenditur ad furcas, & laqueus confringitur, & cecidit suspensus in terram tunc proculdubio erit liberandus condemnatus ad mortem, ex quo videtur miraculosum factum, & est maximum innocentiae signum, hocque intelligit Deci. ubi supra si prius fecit protestatus de sua innocentia, ut per Pari. de puteo in dicto ver. poena. ver. an si il. Secundum per dictum Pal. Laqueus contritus est, & nos liberati sumus, & per Criminalistas omnes variis in locis iuris nostri. Quinto merus instantis periculi, & mortis excusatur delinquentem a capitali poena ideoque si quis tyrannus aut potens dicat alicui non potuit, Occidas talem, alias occidam te, & ille erat in huiusmodi constitutus calamitate, quod si eius iustum non adimpleret, mitteret minas ad effectum, tunc si aliter euadere non potest vitam suam occidendo excusatur si occidat, nec utique aliqua poena punitur propter mortis periculum, secundum Bal. & Alex. in l. liber homo. ff. ad l. Aquil. & Floria. ibi in princ. in l. quod dicitur. ff. ad leg. Aquil. & in l. j. ff. de sic. Per. & Cy in l. scientiam. §. qui cum aliter. ff. ad l. Aquil. Bald. in l. j. q. ij. C. vnde vi. in l. seruos. C. ad l. Iuli. de vi. & in c. j. iniuria de pace tenenda. in v. lib. feud. Gandi. in rub. de poen. gl. in l. familia communis in ver. & in l. vi. in verb. agi poterit. ff. si fami. fur. fe. Cap. caute. iij. & xl. Ioan. de sig. in tracta. de bello. Fely. in c. significasti. li. ij. circa fin. de homici. Curt. consi. xx. Ia. in §. si minus de actio. Dec. consi. cccxxxvj. & in regula, velle non creditur. ff. de reg. iur. & in l. quod iussa. cod. tit. & in l. vi. ff. de iustit. & iure. ubi scribit istam esse communem opinionem Marfy. consi. xxv. Corsetus in sing. in ver. metus, ubi etiam haec fatetur communem, & sequedam. & Grammati. voto. xxvij. F. Viuius.

Condemnatus in amputatione manus non praestatur & intelligitur de debilitate. Alci. tracta. de praesum. reg. ij. praesump. vlti. in fin. communem dicit. Villalob.

Condemnatus per iudicem ecclesiasticum de delicto misto potest iterum conueniri per iudicem secularem. Alci. in c. perniciosam. num. 128. de offi. ordi. in c. communem dicit. B. Villalob.

Nota istam communem ad intel. l. ij. tit. viij. lib. viij. ordi. & pragma. j. in pragma. & ad legem factam in curiis Toleranis anno 1525. loque tem de blasphemis, & ad intel. l. viij. tit. ij. lib. viij. ordi. contra vsurarios, & ad intel. l. ij. tit. xij. par. vij. & pragma. ij. de sortilegio, & ad intel. tit. l. ij. tit. xxj. par. vij. & pragma. lxxxv. de sodomitis, quae crimina sunt misti fori, & etiam sacrilegia sunt misti fori, ut per Maria. in cap. cum sit de foro comp. Vnum tamen nota, quod si aliquis committit delictum cum sacrilegio, prius ecclesia de sacrilegio est satisfacienda, quam sicut de calumnia, ut est l. c. ij. styl. Nota etiam quod licet iudex secularis possit cognoscere de vsurariis: est intelligendum quod ad poenam, non tamen ad declarandum an sit contractus vsurarius, cum ad eum non spectet, ut per Panor. & Docto. in cap. cum sit, de foro compet. & Alci. in c. perniciosam, de offi. ordi. nu. 77. sed solum punire, quando contractus est aperte vsurarius: quia licet laicus non potest se intromittere in lege canonica, tamen ad eius obseruantiam potest imponere poenam per gloss. singu. in clem. ne Romani. de electio. ex qua recipit maximum robur. l. vij. tit. ij. l. vij. & l. i. ord. l. tau. imponens poenam contrahenti matrimonium clandestinum. B. viuius.

Condemnatus propter delictum in poenam pecuniariam, si omnem soluerit minimo pretio debet poena corporali affligi. Boe. deci. cccclix. nu. 8. in fi. ver. quinimo si tales, communem dicit. Idem.

Condemnatus in poenam pecuniariam, si non habet unde soluat, petente illo, in cuius fauorem est condemnatus: debet luere poenam in corpore, idem communem dicit.

De iure regio debitor cedit bonis: & ponitur in manu creditoris, ut illi seruiat per tempus debiti, ut in l. ij. tit. viij. lib. iij. For. ll. & l. v. tit. viij. lib. v. ord. ubi reformantur ll. For. & l. iij. tit. v. par. et si sunt alij creditores, ille cui traditur tenetur ligare eum cum circulo ferreo grosso vt digiti, & debitor tenetur portare eum super loram vestimenti, ut habetur in pragma. lxxxij. Idem videtur faciendum in poena pecuniaria imponenda propter delictum, ut est l. cv. styl. quam lege intellige in pecunia applicanda parti ex furto, vt fuit determinatum in curiis Vallis Oletici anno domini 1538. non tamen in aliis delictis. Poterit tamen iudex moderate poenam, si est pauper, per l. ij. tit. xxij. par. v. qua intellige in multa, secus in poena vt per Ia. in l. si quis. nu. 28. ff. de iuri. dic. om. iudic. ubi de hac mater. vide Panor. in cap. nisi specialis. de offic. delega. quod intellige nisi poenalia statuta loco poenae vt in habente monetas falsas: quia si non habet

haber centum marabetinos, erit in vinculis per annum, l. i. lib. ij. tit. x, For. ll. Condemnatus in expensis liti, debet carcerari si non habet unde soluat. l. xcix. & cl. vij. sty. l. iij. alijs erit salarium aduocati quod remittitur amore Dei si non habet unde soluat. Nota quod licet creditor teneatur prestare alimenta carcerato: ita & cessionarius, Segu. in l. si ex legat. num. 94. ff. de verb. oblig. B. Villal.

PR O. Conditio, est actio in l. rerum amotarum actio, conditio est. si rerum amot. tex. est in §. appellamus. In liti. de actio. l. Bel. Tolof.

Conditio canonis redintegrandi. ij. q. j. nō solum in rebus ecclesiasticis & clericorum (prout aliqui voluere) verum etiam laicorum, & profanis locum sibi veniat, aiunt Anton. de Butr. in cap. cum ad sedem. de restit. spolia. Innoc. & Ioan. An. in cap. sap. eod. tit. Bart. in l. coloni. de agr. & cens. lib. x. Ang. consil. cl. iij. in q. j. & Sol. l. rem que nobis. ff. de acq. poss. qui hanc communem refert & sequitur. F. Turzan.

PR O. conditio fit per si. modus per vt. causa per quia. demonstratio falsa. in §. fin. ff. de cond. & demonstr. glo. in l. j. C. de his qui sub mod. vel cond. sicut & in rubric. C. de fals. caus. adtec. Bart. in l. j. ff. eod. tit. de cond. & demonstr. Bellon.

PR O. Conditio est triplex, & casualis, potestativa, & mixta in l. vnica. §. sin autem aliquid sub conditione. C. de cad. tollen. Bellon.

PR O. Conditio est de futuro, non de presenti, vel preterito, l. cum ad presens. cū duabus ll. sequen. ff. si cert. per. l. in liti. ff. de condi. instit.

OB IE C. Contra de lege quibus diebus. in §. quidam. ff. de condi. & demonstr. vbi valet conditio talis, si moritur, & sic de presenti.

SOL. Ibi presens pro futuro ponitur: & exponitur, si moritur pro si morietur vt ibi glo. dicit. Bellon.

PR O. Conditio nihil ponit in esse. l. & si quis sub conditione. ff. si quis omis. caus. testa. l. legata sub conditione. ff. de cond. & demonstr. l. cedere diem. ff. de verb. signifi. Bellon.

PR O. Conditio debet adimpleri in forma specificata. l. qui heredi. & l. Mavus. ff. de cond. & demonstr. ar. Bellon.

PR O. Conditio ex tunc non reddit conditionalem dispositionem sed puram. l. si pupillus. §. j. ff. de nou. & deleg.

OB IE C. Contra de l. quibus diebus. §. quidam Titio. ff. de condi. & demonstr. vbi legatum redditur, conditionale per conditionem. si morietur, que tamen est omni modo ex tunc. l. j. ff. eod. tit.

SOL. Dic. quod legatum sub hac conditione, si morietur, est quodlibet purum, quo ad transmissionem legati, vt in l. heres meus. ff. de cond. & dem. quo ad vtō locutionem, est conditionale: quia incertum est quando morietur. l. dies. ff. eod. tit. Idem.

PR O. Conditio purificata pro pura habetur. in l. si pupillus. ff. de cond. instit. l. si. §. Titius. ff. de cond. & demonstr. ar. Idem.

PR O. Conditio subintelligenda est etiam si non apponatur in lege cum quis. ff. de solut. vbi conditio subintelligitur in contracta, si in eodem statu maneat is, cui soluendum est. in l. cum seruus. ff. de cond. instit. ratio. & l. auita. ff. de cond. & demonstr. vbi conditio in institutione adiecta, in legato videtur respecta. & in l. si cui ff. de serui. ritu. gen. ibi, nam quedam in sermone tacite excipiuntur, & in l. deoris promissio. ff. de iur. dot. vbi omnis dotis promissio futuri maritimo: si tacitam conditionem habentem in iuram: nō intelligitur semper conditio, excepta legis, aut principis auctoritate. lege finali. ff. qui suus. cogant. & c. venientes. extra de iureiur. & in rescriptis, clausula, si preces veritate narrantur. in cap. j. extra de rescr.

OB. Contra de l. vniuersa. C. de diuer. rescr. & can. dicenti. §. vniuersa. xxv. q. ij. vbi non valet rescriptum, nisi sit expressa conditio in rescripto, si preces veritate narrantur.

SOL. Verum est secundum leges, secus secundum ius canonicum, vt ibi. Bellonus.

Conditio que tacite inest: ita impedit naturam obligationis, sicut expressa, Decius consil. q. secundo. numero 4. communem dicit, B. Villalobos.

Conditio si concipiatur in vltimis voluntatibus que potuit contingere, tamen modo non potest. vt si Titius viuet, qui iam tempore adiecte conditionis mortuus erat: ita vt impossibilis. Bar. in l. j. ff. de condi. & demon. Coua. in epi. iij. c. j. par. ij. §. ij. communem dicit.

Conditio institutionis, & legati cum vere non adimpleatur: tamen habetur pro completa ex legis dispositione, & competit actio ex testamento. l. in l. mater. nu. 7. C. de inst. & subit. com. numem dicit. Idem.

Conditionis euentus non constituit debitorem in mora. De ius consil. o. j. num. 4. communem dicit. Idem.

Conditionalia verba in fideicommissio non denotant quem à testatore vocatum ad commodum hereditatis. Alex. consil. cv. communem dicit.

Conditio mixta, si de fit per casum mortis, facit desistere legatum: communem videri ait Deci. in consil. cccclxxxv. nu. 4. Idem.

Conditionalis Donatio proprie quoque Donatio cici potest, communem dicit. P. Fich.

Conducens sciente rem propriam ab alio quasi non propriam, nō perdit dominium. Alexan. in l. si aliqua. nu. 10. ff. de acquir. posses. communem dicit, & in l. Rip. nu. 16. & nu. 18. secus tamen, si igno et etiam esse propriam, quia tūc nec dominium nec possessionem perdit. Hieron.

Cigno, in lege, nec pignus, nume. 8. ff. de re iudicata communem dicit, B. Villalobos.

Conducens rem propriam ab alio, tanquam rem illius perdit possessionem. Rip. tenet communem in l. si aliquam rem. nu. 19. ff. de acquir. poss. & acquiritur locatori: vt ibi dem ipse Rip. par. r. communem ait. numero. 22. Idem.

Conducens rem suam, vt suam, non perdit dominium. Rip. in d. l. si aliquam rem. nu. 26. & 29.

Conditio tamen si sine non valet, communem asserit idem Rip. ibidem, numero, 32. Idem.

Conductor modicum damnum pati debet æquo animo. l. si merces. §. vis maior. ff. loca. sed maximum damnum pati de iure non permittitur aliquo modo: Vnde remissio facienda non est conductori, nisi damnum sit ultra dimidium iusti pretij, vbi gratia, si ipse conductor solvendo affectus conuentus restat: l. t. l. sus, non solum in tertia parte (vt aliqui Doct. dixerunt), sed etiam ultra dimidium iusti pretij, id est, quod non recolegisset tot fructus deductis sumptibus, qui æquialerent dimidia pensionis pecuniam solvenda, quia id probando, tunc posset petere remissionem mercedis pro rata damni alia non secundum opinionem Bar. in lege. licet. C. locati. quam asserunt communem ibi Moderni. res. & Fran. Ar. in. consil. l. j. visa. numero primo. citantes sequentes. cam. F. Viuius.

vbi conuenit (secundum vulgi opinionem) damnum per Conductorem in re locata passum est enorme, & intollerabile, debet ipsi conductori fieri remissio. Glo. est magis communiter approbata, in l. licet. C. de locat. & in l. si vno, in princ. ff. eodem. quam vti magis communem sequitur Cardi. in cap. propter sterilitatem, extra eod. tit. vbi vide Imol. p. nē hunc art. cum discutionem & Socin. consil. 100. in causa Baptista. lib. j. F. Turzan.

Conferri communiter que debet, lucrum dotis vxoris premortua, quod defertur vigore statuti mariti, siquid obueniat filio, viuente patre, debet cum aliis fratribus: si vero post mortem patris, non debet conferri, sed apud maritum in solidum remanet. Est communis opinio secundum Dec. consil. lxxvj. de duobus, in princ. volum. j. idem laiff. in consil. seq. circa propositum. in princ. eod. vol. j. M. Gr. b.

Conferri nō debet simplex donatio facta filio emancipato, aliis emancipatis. Est verior, & magis communis opinio, secundum Dec. consil. lxx. in casu. volum. j. Idem.

Collatio locum habet etiam ex testamento licet portiones sint inæquales. Est comm. opin. secundum Dec. in d. consil. lxx. in fin. vol. j. Idem.

Confessio proprie non est probatio. Est communis opinio secundum Dec. in Rub. de probat. extra vers. expedita definitione: Hypp. in Rub. C. eodem titulo, vbi concludunt, quod statutum loquens de probatione, non habet locum in confessione partis, maxime in statuto angustante facultatem probandi ex causa. Quæ tamen opin. non videtur ratio-nabilis, attento quod nulla censetur melior probatio partis aduersæ, confessione ipsa per quam euacuatur etiam presumptio iuris, & de iure, que nulla alia probationis specie superatur, vt ponunt Doct. in locis supra allegatis, Gribal.

Confessio rei, facta per torturam indebitam, & nullis præcedentibus indicis, non valet, ne ex ea potest reus condemnari, dato etiam, quod miles fuerit ratificata. Est communis opinio, secundum Alexan. in l. qui in aliena. §. fin. in ff. de acquir. hered. & Hypp. in consil. viij. incip. in causa magistri Ioannis. vtriusque nam confessio, & c. Idem consil. xlv. licet alij legationes, in princ. Idem.

Confessio facta ad liberandum, parti absentem licet non profit in vim pacti, tamen valet vt probet aliquem debitorem non esse. Est communis opinio, secundum Aret. in consil. lxx. incip. Excellentiss. doct. nu. 1. & Alex. in consil. cccxl. ponderatis. circa fin. vol. vj. Idem.

Confessio ad hoc vt inducat plenam probationem, requiritur quod sit facta non solum parte presente, sed etiam ipsa parte eam acceptante, secundum Alex. consil. xx. in causa appellationis in princ. vol. 4. Sed Socin. consil. cccxxvij. in cau. Gabri. l. j. vers. non obstat vnum, volum. ij. dicit communem in opinionem esse in oppositum, quod imò præsentia sola sufficiat in favorabilibus ipsius presentibus. nam tunc, etiam parte non acceptante expressè, talis confessio plenè probat. Idem.

Est verum, quod Alex. in d. consil. xx. pro sua opin. adducit vnum bonum simile, videlicet quod testis deponens, quod talis protulit talia verba presente Titio, non dicitur probare quod Titius intellexit. Est communis opinio, secundum Iaf. in l. ij. §. voluntatem. ff. loc. mar. de qua vide infra in verb. Testis. nu. 4. Idem.

allegans solutionem, non censetur debitum Confiteri. Est communis opinio, secundum Alex. consil. clxxxij. incip. in causa. circa fin. vol. vj. contra Dyn. in reg. nullus. de reg. iur. in vj. Idem.

Confessio extrajudicialis, absente parte facta, probat semiplenè. Est communis opinio, secundum Iaf. l. admonendi, verè tenendo tamen, & c. ff. de iureiur. Intelligi dummodo per duos testes plenè probatur, secundum Alexan. in consil. clj. vol. v. & in consil. ij. vol. vij. Idem.

Confessio qualificata non potest per aduersarium diuidi, nec in partem sine quantitatibus acceptari. Est doctrina Bart. communiter approbata.

probata in l. Aurelius. §. idem quaesit. de lib. legat. secundum Socin. in consil. cccxliij. viso. in fi. vol. ij. Idem. Moph.

Confessio facta sponte in criminalibus absque tormentis, vel metu tormentorum, etiam nullis iudiciis praecedentibus, vel non data iudiciorum copia, & sic data nullitate processus, sufficit sine aliqua ratificatione ad condemnandum confitentem, ut est text. & ibi not. in cap. j. de accusa. lib. vj. ita tenet Bald. in addit. Specu. in tit. de confess. idem Bald. & Doct. in l. j. C. quod metus cau. Bal. & Ang. post gl. in l. vnic. C. de confess. Anchar. in clem. vnic. de homic. & idem Aug. in l. j. ff. de confess. cū aliis allegatis per Follerium in practi. crim. in j. par. iij. partis. in ver. si confitebuntur. nu. 65. & 68. & istam ait esse communem opinionem Gandi. in tract. maleficiorum sub rub. de quaest. & tormentis ver. quis sit effectus quaestionis, & Moder. in cap. at si clerici. in prin. de iud. & Follerius in loco praecitato. nu. 65. vbi late limitat istam communem in non in calibus. Contrarium verò Doct. affirmaverunt in confesso in tortura semel, quia semel confessus in tormentis, nisi perseverauerit, condemnari per iudicem nequit, ut habetur in l. si confessus. v. ff. de custo. reo. tamen potest iterum quaestionari, ut respondet omnes Doct. communiter teste Boëri. decis. clxiiij. num. 28. F. Viuius.

Confessio facta coram iudice incompetente, licet non valeat, ut iudicialis, ut per doct. indifferenter passim, valebit tamen ut extrajudicialis, & iudex ordinarius potest ipsum confitentem ponere ad torturam, quemadmodum si extrajudicialiter esset confessus, argu. notatorum in l. capite quinto. ff. de adulter. potest etiam eundem cogere ad perseverandum in huiusmodi confessione extrajudiciali, nisi doceat de errore, & de causa variandi, ut voluit Guli. de Cur. & communiter omnes doct. in l. magisteribus. ff. de iuridic. omn. iudic. quam quidem communem sequitur, celebrat, & citat Iaffredus decis. ciiij. Boëri. decis. x. & lxxxix. Idem.

Confessio facta absente parte in fauorem absentis, inducit semipleenam probationem, secundum gloss. ult. in l. capite quinto. ff. de adulter. & ita sentit Bart. consil. cxxiiij. factum sic se habet, & in l. admonendi. ff. de iureiur. qu. m. sequitur D. Ant. in cap. fin. Extra de confess. & in c. si de iure. Bal. in l. j. C. de fur. consil. cclxj. vol. iij. & alij quamplures rati in atri. & consil. cclxxiiij. in secundo dubio. Cor. Paul. de Cast. consil. lxxxij. & cclv. Ro. in l. j. ff. sol. mat. per Pet. Duenas in suis regulis, in reg. confessio extra iudicium, & istam a r. esse communem opin. Craueria in tract. de antiquitate temporum, in j. parte, argumento iij. num. 30. & Modern. in d. l. admonendi, vbi ponunt exemplum dictae communis, ac eam plenissime declarant. Idem.

Confessio, seu ea, quae fuerunt dicta sacerdoti in confessione per confitentem, per ipsum sacerdotem reuelari nequeunt & dato quòd reuelaret istam confessionem, sibi nulla fides adhibenda esset, hoc verò fallit quotiescunque sacerdos esset fide dignus, assereretque mortuum, seu morientem dedisse sibi licentiam de reuelanda confessione, tunc enim creditur dicto sacerdoti, secundum Lapum in allegatione sua, x. iij. mulier in confessione, cuius doctrinam r. fert sequiturque Fely. in cap. veniens. *el secundo*, de testib. pro quo ipse adducit ibi dicta per Ioan. Cald. consil. xxv. testator habens filios, & quòd clericus, seu sacerdos possit reuelare confessionem de consensu, & licentia expressa sibi data a confiteute, firmat omnes canonistae in cap. significasti, de adulter. & istam dicunt esse communem opin. Felyn. in c. testimonium, de testi. & Ripa in tract. de peste. in tit. de remediis ad curandam pestem. num. 108. sequitur Cottra in suis memorabilibus. in ver. iuramentum, probat difficultatem, & c. post medium. Idem Viuius.

Confessio coniugum probat inter eos matrimonium interuenisse. Curt. iun. consil. xxviiij. nu. 2. comm. dicit.

Concor. l. j. tit. iij. par. iij. contra matrimonium de quo tractatur, vel contra aliud non valet. l. vj. tit. xiiij. par. iij. B. Villal.

Confessio non est probatio. Hippo. in rub. de probat. nu. 74. & Feli. in rub. de probat. num. 2. communem dicit, De iure regio confessio dicitur probatio l. viij. tit. xiiij. par. iij. ex qua lege Perrus Nun. in respon. 18. num. 8. tenet contra Roder. Suarez in l. post rem. versiculo sed pulchram. ff. de re iudic. dicentem quòd etiam post decem dies datos ad probandas exceptiones in executione admittitur confessio partis, quòd Nunio non placet ante solutionem debiti, quòd nota. Idem.

Confessio extrajudicialis nihil operatur, Feli. in cap. at si clerici. de iudi. communem dicit.

Quo ad materiam huius communis cum sequent. de istis confessionibus extrajudicialibus nota. l. j. tit. vij. libro ij. For. ll. dicentes confessionem extrajudicalem non probare: nisi testes sint vocati specialiter ad hoc, idque tempore confessionis: vel si facta sit in scriptis, vel in hora mortis: quia tunc probat contra se non tamen contra alium: & vide l. vij. tit. xiiij. par. iij.

Fallit primò, de iure canonico: quia plenè probat etiam absente parte, Alci. in rub. de verborum obligat. ff. numero 8. & Feli. in cap. si cautio. de fid. instru. comm. dicit.

Ex quo inferitur, quòd in terris subiectis ecclesiae, absente parte plenè probat: Curt. iun. consil. clxviij. num. 12. communem dicit, licet Alex. consil. cccxxiiij. vol. ij. comunem dicat contrariam: quem Dec. consil. lxxij.

reprehendit & dicit communem priorem.

Fallit secundò, quòd licet non probet: fit tamen iudicium, Alci. in c. cum non ab homine. num. 98. de iudi. Marcus Anton. in tract. de iudic. & tortu. num. 294. communem dicit, quam int. Illi. tit. Calin. l. vnica. C. de confess. nisi reus reuocauerit antè, quàm ponatur ad torturam.

De iure verò regio licet reuocet: nihilominus facit magnam praesumptionem: ut in l. cxxxi. ij. styli.

Amplia dictum Bald. etiam si confessio sit geminata qui praetextu erroris potest reuocari. Iaf. in l. error. nu. 8. de error. ca. ca. C. de om. iud. dicit.

Fallit tertio, quia licet non probet confessio absente parte, facta tamen ex causa, quae si vera esset, obligaret confitentem, inducit legatum, Cur. iun. consil. xcviij. nu. 4. communem dicit. Idem.

Confessio extrajudicialis si pars, vel eius procurator esset praesens: probat, si esset causa, ut habetur in l. vij. tit. xiiij. parte iij. & pro int. l. istius legis vide infra.

Fallit quarto in confessione liberationis, quia etiam absente parte probat. Bald. consil. cccclxvj. vol. iij. communem dicit: Contrariam dicit communem I. de Ripa in l. conditionis. C. de pactis. nu. 2. r. ex mente Feli. in c. si cautio. de fide instru. nu. 32. & tenet secundam.

Fallit quinto, quo ad semipleenam probationem Aimon de antiq. temp. par. j. in versu. propositum nostrum. nu. 30. communem dicit ex B. r. in l. admonendi, de iur. iurand. ff. Idem.

Confessio facta parte praesente, si expressè pars non acceptet, non probat. Alci. in rub. ff. de verb. nu. 3. & Iaf. in l. errorum. iij. C. de iuris & fac. ignoran. communem dicit. Idem.

Tu vide de hoc prolixè Pet. à Duen. reg. cxix. vbi allegat Alcia. ibi cōtra iudicem, dicere, quòd imò altera opinio sit verior, & quòd plures ad hoc allegent auctoritates. L. Fich.

Confessio facta in vno iudicio, prauidicat in alio. Panor. in c. per inquisitionem. nu. 12. de elect. communem dicit. De actis vide in verbo acta & in verbo processus infra. B. Villal.

Confessio iudicialis ad hoc, ut probet: de iure regio, aut prauidicat, requiruntur sex: aetas maior in confiteute, spontanea voluntas, & non vi vel per metum contra confitentem, parte, vel procurator: praesente, & super re certa, & non cōtra naturam vel leges: ut habetur in l. iij. tit. xiiij. par. iij. & vide l. j. tit. vij. li. ij. For. ll. & l. j. tit. iij. par. iij. & vide plures casus quando confessio prauidicat per Hippol. singu. cccxxix. Idem.

Fallit primò in confessione clerici facta coram iudice seculari: quia non probat, nec facit iudicium. Marc. Ant. de indic. & tort. num. 114. communem dicit.

Fallit secundò, in confessione procuratoris facta in vno iudicio, quia non prauidicat domino in alio. Panor. in d. capit. per inquisitionem. communem dicit.

Fallit tertio, in his, quae non dependent à voluntate partis, quia eis non prauidicat confessio. Iaf. in l. error. num. 12. C. de iur. & fac. ignoran. communem dicit. Idem.

Confessio conditionalis vnus actus, qui simul & semel fuit adhibitus, non potest pro parte acceptari, ut si confiteatur recepit decem ex mutuo cum conditione de soluendo intra annum, vel sub aliqua alia conditione: secus tamen si ex conditione quae post actum interuenit: ut si confiteatur recepit, & soluisse bene acceptatur pro parte. Boë. decis. cccxxxix. num. 3. communem dicit.

Limita primam partem communis in confiteute homicidium commississe: sed ad suam defensionem, quia acceptatur pro parte: & tenetur probare ad suam defensionem homicidium factum, aliàs punitur. Iaf. in l. vt vim. num. 13. ff. de iustit. & iur. communem dicit, quam intelligit ad condemnandum, non autem ad poenam corporalem. & Panor. in cap. auditis. de praescript.

Amplia secundam partem communis, si per statutum tenetur praesens respondere positionibus. aliàs habetur pro confesso. ut dicat, si mutuum accepi, restitui, Boëtius in decisione cccxxxix. numero 4. communem dicit.

Nota ista communem ad intel. l. j. tit. iij. lib. iij. ord. & hodie sublata est omnis dubitatio per l. xj. in ordi. de Madrid. in pragma. vbi est dispositum positionibus esse respondendum per verbum confiteor, vel nego, aliàs habetur pro confesso.

Nota in l. j. ibi, *asi lo deue luego el iuez pronunciar por sententia*. Et sic ante pronuntiationem, non erit condemnatus: & si moriatur ante nuntiantem: heres non tenetur ex tali confessione per l. manifesta. in fi. ff. de iureiur. & vide Franc. Curt. iun. consilio lix. & quae habes in verbo abfens supra. Idem.

Confessio admittitur contra praesumptionem iuris, & de iure. Panor. in cap. is, qui fidem, de sponsal. Alciat. in tract. de praesumpt. par. ij. nu. 6. communem dicit.

Amplia ad probationem per indirectum, quia admittitur etiam contra praesumptionem iuris, & de iure. Aymon. de antiqui. temp. par. iij. vers. ista materia singularitatis. num. 14. communem dicit gloss. in clem. vnic. de probat.

Limita, quando praesumptio non est in fauorem partium, ut in matrimonio,

trimonio, in quo non admittitur confessio contra presumptionem iuris. & de iure. Coua, in epist. iij. in cap. iij. communem dicit. Idem.

Confessio facta in tormentis: etiam si sit perseuerata: non procedens: sed indicis, est nulla: Iul. consil. clxxxvij. volumine secundo numero 2. communem dicit.

Nota istam communem ad intel. legis iij. & vj. tit. xxx. par. vij. & l. v. tit. xij. par. ij. Idem.

Confessio socij in criminibus in casibus in quibus potest interrogari de confessoribus non est sufficiens indicium ad torturam nisi alia sint indicia. Boer, dec. cccxix. num. 1. & 2. Tho. Gramma, in voto vj. numero 2. communem dicit.

Confessio mariti in instrumento dotali se recipisse, & habuisse millem in dotem, praesumitur tempore dotis recipisse: & non ex interuallo, Alci. de praesumpt. regul. ij. num. 8. praesump. xxxv. communem dicit. Idem.

Confessio de dote recepta, non firmatur iuramento. Curt. Iun. consil. xcv. num. 4. communem dicit. Idem.

Confessio dotis cum constet animo donandi: licet non praedictet marito, tamen confirmatur morte. Curt. Iun. consil. xcv. num. 6. communem dicit, & vj. in fra. in verbo Dos. Idem.

Confessio recepti, ex quo non constat de actuali numeratione: praesumitur facta ex causa donationis. Curt. in dicto consilio numero 3. communem dicit. Idem.

Confessio filij praedictat patri: sicut vera probatio, Boer, decif. cccxj. num. 17. communem dicit. Idem.

Confessio de dote recepta facta constante matrimonio, censetur facta in fraudem legis, & sic non nocet nec marito, nec creditoribus: quando fuit renuntiatum exceptioni non numeratae dotis. Hanc magis communem inquit Alex. consil. cxlij. vol. v. & Ioan. Crot. in l. si constante, versic. secunda conclusio, ff. sol. mat. Idem.

Confessio facta in iudicio possessorio summario, facit fidem in petitorio plenario, communem ait Rip. in l. naturaliter, §. nihil comm. nu. 120. ff. de acquir. possess. Idem.

Confessio in vno iudicio facta in alio reuocari potest, siue ad eundem, seu ad alium emanauerit effectum, Gloss. in authent. it. m. possessor. in verbo, transferat. in fine. C. qui potior. in pigno, habeant, voluit, quod si possessor conuentus hypothecaria a creditore negauerit rem in bonis debitoris fuisse constituti pignoris & hypotheca tempore, si conuictus de mendacio, ut quia creditor agens suam probet intentionem, id est, rem ipsam in bonis ipsius debitoris fuisse, rem ipsam retinere velle contendat, & nitatur priorem allegando hypothecam, vel alia ex causa, puta quod illam de dicti creditoris consensu sibi retinere liceat, ante omnia eam, ut mendacii poenam luat, restituere cogitur, & exinde audiendus erit, suamque cum id sibi alio in iudicio iure non abnegetur, poterit reuocare abnegationem & contra propriam venire confessionem.

Tu vero conclusionem, quod confessio in vno iudicio facta in alio reuocari possit, veram & procedere intellige, quando contra dictam confessionem fuit in contradictorio iudicio iudicatum, ita declarat & intelligit Alexan. Imo. in l. magistratibus, ff. de iurisdic. omnium iudic. & docet Barto. in l. Papinianus, §. sed nec impuberis, ff. de inoff. testamen. per illum textum vbi Barto. variationem admittit, si varians in prima succubuit instantia, alia secus admitti inquit, vide ibidem data ibi facti, & rei contingentia. F. Turzan.

Confessio facta defuncti, quae ex contumacia oritur an transeat ad heredem & sibi noceat, text. in l. eius qui delatorem, ff. de iure fisci, & ibi Barto. in l. Manicheos, C. de haeretic. probant negatiuam, dixitque Barto. quod illum text. allegabar aliis pro casu ad quaest. quod si filius est contumax, & sic habitus pro confessio, talis confessio non nocet patri, ut ex illa puniatur, idque comprobatur idem Barto. in l. ij. §. si is. ff. de bon. eo. qui sibi mor. consci. limitatur tamen ista conclusio tribus in casibus secundum ipsum Barto. in dicta l. secunda. Primo in herede latronis. Secundo in herede eius qui in crimine laesa maiestatis incidit. Tertio in herede eius qui damnatam sectatus est heresim. Limitatur quarto secundum Baldum in lege vnic. versic. sed dubitatur. C. ex delict. def. procedere quando talis confessio fiat in puris terminis confessionis, dicta l. eius qui delatorem, ff. de iure fisci, secus vero, si transit in condemnationem iudicis, vel legis, puta si lex poenam ipso iure irrogat, quia tunc ad heredem transit, & sibi noceret, ista tamen facta confessio, quae ex sententia declaratur, puta aliquis per sententiam declaratur factus coheredem & tanquam talis condemnatur, non facit fidem in alia causa, sed in illa tantum, text. est in l. ij. §. Diuus. bi quin non in aliam rem, quam in causa & c. ff. eod. de iure fisci, quod vt in eunti commentum valde nos admonet ipse Barto. in l. alleg. l. eius qui delatorem, a. fin. in princip. ff. de iure fisci. F. Turzan.

Confessio crimen extra iudicium an possit reuocare confessionem, ita quod ex ipsa reuocatione euitetur tortura quae ex ipsa confessione est sibi interenda, ad quam facit indicium sufficiens, iuxta tradita per Gloss. in l. capite quinto, ff. ad legem Iul. de adulter. & not. per Doct. in cap. si clerici, de iudi. Barto. in l. qui sine, num. 3. ff. de quaestio. Mathi. in lege. repeti. ff. eod. de quaestione. vbi dicit quod cogi potest talis confitens perseuerare in dicta confessione. Bald. not. in l. vnica. C. de iure

confess. concludit quod reuocatio fiat re integra, scilicet ante torturam & ante vltiorem processum, prodest, vt ex tali confessione sic reuocata non possit vltius torqueri, nec procedi, si aliae non appareant, & superueniant probationes, & indicia, quod nota Idem quod possit reuocari confessio facta in tormentis ante sententiam, & condemnationem, voluit Paris de Put. in tractat. suo solenni Syndica. versic. testis totus. Innocent. in c. per inquisitionem, de election. vide ad materiam, an, & quando confessio criminis est vltionea, probabilis, verisimilis, & possibilis, quod plene probat ad condemnandum per ipsum Marfi. in l. de minore, in princip. ff. eod. tit. de quaestio. Ratio est, quia in confessionem nullae sunt partes iudicis, nisi in condemnando. l. proinde, ff. ad legem Aquilianam. l. si confessus, ff. de custo. & exhibitio. reo. l. qui sententiam. C. de poenis. cum similib.

P R O. Confessio facta extra iudicium, non praedictat contenti, glo. in l. j. in verbo, apud iudicem, ff. de interrog. actio. Bellon.

P R O. Confessio debiti recepti aperte denotat liberationem l. pecunia. & ibi glo. C. de solat. Bellon.

P R O. Confessio habetur pro iudicata. l. j. ff. de cofel. l. vnic. C. eo. post rem. ff. de re iudicata.

O B I E C. Contra quia etiam confessus condemnandus est: vt l. Iulianus, ff. eod. tit. & l. si domus, in §. qui confitetur, ff. de leg. j.

S O L. Simpliciter confessus condemnandus non est vt hic, sed vbi non est simpliciter confessus, sed cum aliqua adiectione qualitatis, vt si heres confiteatur se quidem debere rem legatam, sed non posse redimere, vel speciem interuisse, vel simile, ad estimationem est condemnandus, vt ibi. Bellon.

P R O. Confessi de se super conscientia aliorum interrogari non debent, in l. fin. C. de accus. & in cap. j. de confess. extra. Bell.

O B I E C. Contra de l. j. C. de fals. monet, & l. prouinciarum, C. de fertis.

S O L. Speciales sunt casus ibi propter immanitatem criminum, vt latronum insignium, vel fabricantium fallam monetae, vel committentium crimen laesa maiestatis. d. c. j. de confessis. Bellon.

Confitens confessori sua peccata teneat patefacere confessori etiam notoria, & nota ipsi facienda. Naua. in c. j. verus status cui officium, nu. 61. de poenit. dist. ij. communem dicit.

Nota istam communem ad intel. l. xxv. & xxvj. tit. iij. par. j. loquentium de sacramento poenitentiae. B. Villal.

Confirmatio Donat. in coniug. que fit per mortem donantis, retrotrahitur ad tempus donationis factae quo ad fructus perceptos, sed non respectu dominij, comm. dicit. Clarus, §. donatio. quaest. 9. versiculo sed quaro. Pius Fich.

Confirmatio et si facta ex certa scientia, non censetur confirmatum inualidum cum praedictio tertij, Ioan. de Ripa de legib. lib. j. respon. ij. num. 6. communem dicit. B. Villal.

Confiscatis bonis vasallij, non intelligitur confiscatum feudum. Est magis communis opin. secundum Curt. iunior. in consil. iij. super vol. j. post Alex. in l. si finita, §. si de vestigal. ff. de damn. infect.

Fallit vbi tale feudum esset etiam ad extraneos heredes transitorium, ex forma concessionis, vel aliter fecum. Curt. ibidem. M. Mop. Grib.

Congruui retractus ius odiosum, proindeque restringendum esse, multo & numero, & aetate, & auctoritate superioris asserere dicit Andr. Tiraq. in praef. lib. j. retract. nu. 78. I. Fich.

Coniecturae debent esse sufficientes, & quae ex ipso testamento colligi possint, si velimus dicere testatorem ita verisimiliter voluisse comm. dicit I. Clarus, §. testamentum. q. lxxvij. in princip. P. Fich.

Coniuges, Maritus & vxor, testari possunt in eadem scriptura: & membra. Communiter tenent omnes Doct. in l. licet. C. de pact. Et communem dicit etiam Nicola. Bello. consil. lxxxv. nu. 9. vltimo tamen superstes semper potest alterare suum testamentum, nihilominus enim duo esse testaments censentur. arg. l. eo quod, ff. si cert. peta. Et quilibet intelligitur loqui de suis bonis & iure suo discretiue, l. qui tabernas, ff. de contra. empt. l. serui electione. §. cum fundus, de leg. j. cum nemo possit alteri testari. l. captatorias, ff. de haer. inst. Et pro hac opinione consultuit in terminis Old. consil. clxxiij. I. Fich.

P R O. Coniuncti propter vnitatem sermonis, quasi in vno corpus repacti intelliguntur. l. vnic. §. his ita definitis, C. de caduc. toll. Bellon.

Coniunctorum appellatio veniunt transuersales ad quartum vsque gradum: idque ad agendum, vt tradunt Guid. de Suza. Cyn. Sali. & Bald. in Lexigendi. C. de procu. Bald. & Ang. in l. non solem. §. sed & ha. ff. de procura. Idque ab omnibus approbatur dicit Alexan. in consil. cxlvi. videretur, vol. ij. F. Turzan.

P R O. Connexorum idem est iudicium, ideo quod de vno dicitur, de altero intelligitur. l. cum actum, ff. de neg. gest. l. plerunque, ff. de edil. edict. & in c. transato. extra de constit. Bellon.

Coniuncti verbum legaliter debet intelligi & proprie, nisi confiter de communi vsu loquendi, qui tamen vsus qualis sit debet plene probari. Curt. Iun. consil. clxxvj. nu. 6. communem dicit. B. Villal.

Coniuncti, nulla habita distinctione de agnatis, vel consanguineis, succedunt consanguineo ab intestato vsque ad d. cum gradum, Coua. in epito. de successio. ab intestato. concl. xj. communem dicit.

De iure

De iure regio succedunt vsque ad duo decimum gradum. l. vj. tit. xii. par. v. Et nota illa non communem ad intel. illius l. in quantum assignat differentiam agnatorum, & solum quod ad fratres, vel eorum filios, in aliis autem non fit differentia per istam communem. Et in quantum d. l. extendit successorem vsque ad duo decimum gradum intellige secundum computationem legalem, & e uilem: ut per Prapo. in arbore consan. numero. 49.

Nota quod quando agitur de successione patruorum, vel auunculorum, si uis fratris succedit in locum patris sui in stirpes, & non capia, secus tamen in quolibet alia successione contanguineorum: quia succeditur in capita. Iason. consil. clxxij. nu. 2. vol. iij. communem dicit.

Concordat cum l. v. tit. xij. par. vj. de quo per l. vij. in deci. tau.

Amplia istas communes, non solum in bonis allodialibus, sed etiam in feudalibus non inuenitur aliquid dispositum, regulatur ista bona secundum ius commune. Ias. in d. consil. communem dicit. Idem Villa.

Consensus Episcopi qui debet interuenire in donatione iuris patronatus: potest interuenire post donationem factam. Lamber. in tract. de iur. pa. in ij. par. p. libri q. j. ar. x. nu. 5. communem dicit. B. Villal.

Consensus domini feudi in alienatione feudi per vasallum facienda, in quem transitum est feudum de uoluntate domini, est adhibendus, & non vasalli, qui transfuit, Hiero. Cagno. in l. socij mei. numero. 9 ff. de reg. iur. communem dicit. Idem.

Consensus patris expressus requiritur in donatione causa mortis quam filius facere uelit, communem dicit Ioan. Clarus. Sentent. §. donatio. q. vj. versic. successuē. P. Fich.

Vbicunque requiritur, quod consensus praestetur ad integrandam personam alicuius, sufficit quod in genere praestetur, absque eo quod deueniatur ad specificationem individuorum. Est communis opinio secundum Alexand. consilio clxxix. viso statu. versiculo quinto probatur. volumine septimo. M. Gribal.

Consensus patris in donatione causa mortis quam filius facere uelit, non solum requiritur propter patris praeiudicium, sed etiam ad integrandam personam filij, & sic ad solemnizandum actum com. Idem in §. D. quae st. vj. versic. Habes ergo. Contrar. dicit Alexand. in l. prima cap. de bon. quaer. lib. P. Fich.

Consilium doctissimi uiri excusat ab expensis partem. Curt. consil. xix. num. 4. communem dicit. B. Villal.

Consilium qui tenetur exigere, non tenetur sequi, Aymon consil. j. communem dicit. Idem.

Constitutionis tempus non obstat, non dicitur obseruare formam constitutionis. Curt. iun. consil. clxxv. nem. 4. communem dicit.

Extende de iure regio quo ad tempus vel pretium rei locatae, ut est in l. iij. titulo viij. par. v.

Constitutio corrigens, etiam poenalis, extenditur ex identitate rationis. Addj. Imol. in clem. j. de resc. communem dicit. B. Villal.

Constitutio, & natura feudi pender de tenore inuestiturae, secundum quam princeps feudum ipsum concedit, intelligendo de principe qui de feudo liberè & absolute disponere potest, communem dicit contra Oldr. consilio clxxvij. numero tertio. §. feudum, quaest. o. tau. versiculo sed hic. P. Fich.

PRO. Considerandum est in omni actu id, quod principaliter agit, non quod incidenter. l. si quis nec causam. & l. rogasti. ff. si certum petatur. Bellon.

Constitutum positum in contractu regulatur secundum naturam contractus. Curt. iun. consil. cxxxj. nu. 12. communem dicit. B. Villal. per Constitutum venditor ad traditionem iuris liberatur, sed non ad traditionem facti, quominus adhuc corporalem possessionem tradere teneatur. Crebrior est opi. teste Dec. consil. cclxxxj. viso puncto. vers. nec huic promissioni. vol. ij. Moph. Grib.

Constituti causa ratione incertitudinis, nihil operatur. Curt. iun. consil. cxxxix. nu. 5. communem dicit, vide in verbo Possessio. B. Villal.

Consuetudo quod Vasalli possint alienare feuda sine consensu Dominorum, ualet communem dicit Ioan. Clarus. §. feudum, quaest. iij. versic. quarto nunc. P. Fichard.

Consuetudo ciuitatis debet attendi quando uerba legis possunt esse dubia, in huiusmodi casibus obseruari solita: nec requiritur, quod ita fuerit iudicatum. Est communis opin. secundum Alexand. in consil. clxxxix. viso statuto. circa fi. vol. vij. M. Grib.

Ad probandum Consuetudinem tria necessarid requiruntur: quod testes deponant de visu actus, cuius consuetudo allegatur, item de frequentia talium actuum: tertid, de temporis diuturnitate: item quartid, quod deponant tales actus factos fuisse, ita & taliter, quod appareat interuenisse tacitum consensum populi, vel maioris partis. Est communis opin. secundum Dec. in consil. ccccclxxxij. pro resul.

Testes singulares non probant Consuetudinem. Est communis opin. secundum Dec. in consil. clxxxvij. viso. vol. iij. & in consil. ccccij. in causa illustriff. eodem volumine. Decius lat. in consilio ccxv. in causa. versic. quarto, volum. ij. Idem.

doctores excellenti, attestanti aliquid esse de Consuetudine, est credendum. Est commun. opin. contra Bart. secundum Dec. in consil. ccccclix.

in causa. versic. fi. vol. iij. Idem.

Ex consuetudine temporis non memorabilis, is colligendi uestigialis acquiritur, etiam incio principe vel magistrati. Est magis communis opin. secundum Alexand. in consil. vj. viso remate. vol. i. Idem.

Consuetudo vel praescriptio temporis non memorabilis, habet uim priuilegij, ex certa scientia concessi nec titulum, uel bonam fidem requirit: ex ea directum dominum acquiritur. Est magis communis opinio secundum Dec. consil. ccccxvj. io causa domini operari. nu. 6. vol. iij. Idem.

Ad iudicandam Consuetudine. n contra legem de iure ciuili sufficit tempus deceptuale. Est magis commun. opin. secundum Alexand. in consil. cxxxij. viso. v. lum. j. Idem.

Consuetudo, seu stylus respiciens decisoria causa non ligat forenses, secus si ordinaria iudicij secundum gl. Anton. de Butt. Abb. & communiter D. et. omnes in cap. quod clerici, extra de foro compet. & in cap. ecclesia sancta Mariae de constit. ubi Abb. in lectu, & repeti. circa fin. & lat. Felyn. ibi. lem. versic. septima declaratio. & versic. tertius casus. & ponunt. gl. & doct. in c. quaer. contra, vij. distinct. cap. certificare, de sepulch. consuetudo enim quotiescunque est localis non ligat forenses, nisi subditos, ut ait Oldr. consil. cclxvij. & Roma. consil. clxij. ubi dicitur quod consuetudo Parisiensis, quaer. habet quod marito praemortiente pars lucri per maritum acquisiti durante matrimonio applicatur uxori non liget forenses. Sed ad rem unde digressi sumus, reuertendo, declarandum esse duximus, quomodo stylus ipse respiciat decisoria causa: die quod tunc respicit decisoria causa, quum respicit modum probandi, potest assignari exemplum circa hoc in libro priuato mercator. nisi producto in iudicio, utrum ei detur plena fides in iudicio, quo casu proculdubio dicitur respicere decisoria, & non ordinaria, secundum Bart. in lictus fustium. ff. de iis, qui not. inf. & Ball. in l. j. C. quaer. sit longa consuetudo. in fin. & Aretin. in cap. dilecti. extra de iudic. & Felyn. in d. cap. quod clericus. in fin. de for. com. F. Viuius.

Consuetudo rationabilis, & aequa potest induci decem annorum spatio secundum glo. in l. de quibus ff. de legib. & in l. ij. C. quaer. sit longa consuetudo. & ista est communis opinio, ut asserit Ias. in d. l. de quibus. nu. 43. Doct. in cap. fin. de consuetud. in vj. & Grammat. decisio. lxxij. num. 34. & illa praesertim dicitur consuetudo rationabilis, de qua meminit text. in d. c. fin. ubi antiquiores canonici debent optare gradatum prebendas vacantes. Dicitur etiam consuetudo rationabilis, quando soluitur aliquid pro lampade ardente ante sacra eucharistiam. cad apostolicam, de simo. Sed ista consuetudo non dicitur inducta ex eo, quod aliqui particulares ex deuotione haec fecerit hos sumptus, quoniam oportet quod tales particulares impensas fecissent animo consuetudine ipsam inducendi, non autem ex particulari deuotione, ut per Panorm. in d. cap. fin. requiritur in effectu necessarid quod huiusmodi impensa fuerit facta, sciente, & consentiente uniuerso populo, uel maiori parte saltem secundum Can. omnes communiter in d. cap. fin. & Leg. in d. l. de quibus, quam communem sequitur. & citat Ripa in responsis tit. de legibus, & consuetudinibus. cap. xx. num. 7. Consuetudo autem rationabilis, quaer. dicitur relinquatur saepe sapienter arbitrio iudicis, secundum doctrinam Ioan. And. in c. j. de constit. in vj. communiter ibi, & alibi ab omnibus approbatam. F. Viuius.

Consuetudinem iniquam & irrationabilem lex decernens non solum praeteritam consuetudinem iniquam, sed etiam futuram damnat, & sic consuetudo futura isto casu minime admittenda est, quia legis dispositione apparet iniqua. cap. fin. de consuetud. sentit hoc Innocen. in cap. ex parte. versic. sed distingue. eod. tit. Domi. & alij omnes communiter in cap. j. circa fin. de constit. in vj. & Modern. in d. cap. fin. ubi faciunt mentionem de ista communi. Idem.

Consuetudo etiam futura procedere non potest a iuribus legem, que ipsam consuetudinem simpliciter reprobauit: nam eam sequi iudicat iniquam esse. ut per Bart. in l. fin. ff. de leg. ij. Bald. in l. fin. C. de pact. pignor. Domini. & Francum in cap. j. de constit. in vj. Abb. in cap. ij. nu. 7. de probatio. Aret. in l. ij. ff. de testa. Imo. in cap. cum ab omni. num. 3. de uita & honesta. cleri. & Ias. in l. cunctos populos. num. 74. C. de summa tr. ni. & fide. Tiraq. in tract. de retractu in praefatio. nu. 18. & sequen. hoc idem tenent, & sequuntur Felyn. & Dec. in d. cap. ij. de probation. num. 2. asserentes istam esse communem. Rocchus Curt. in cap. fi. de consuetud. Ias. in l. de quibus. num. 55. ff. de legib. & Alex. & Ias. in l. si mihi & tibi. §. in legatis. circa fin. ff. de leg. j. Idem.

Consuetudo ex noua causa potest induci contra legem derogantem, etiam expressim futuris consuetudinibus, ut per Anton. Abb. Rocchum Curt. cap. fin. de consuetud. Domini. in cap. j. de constit. in vj. Abb. num. 8. & Dec. num. 2. in cap. ij. de probatio. quorum opinionem asseuerant ibi omnes praesertim que Moder. esse communem, & uerissimam per nonnullas rationes allegatas per eos. Idem.

Consuetudo debet esse obtenta in contradictorio iudicio secundum gloss. in §. ex non scripto. Insti. de iure naturali, & in rub. C. quaer. sit longa consuetud. quam sequitur Alex. consil. cxxxij. in j. dubio. lib. j. consilio cxxxvj. vol. ij. & consil. clxxxij. lib. vj. ubi concludit Alex. quod requiritur, ut sit obtenta in contradictorio iudicio, uel saltem quod quis tali uisui, aut consuetudini aliquando contradixerit, & quod non obstante huiusmodi

huiusmodi contradictione sic fuerit obseruatum, & quod requiratur ad validitatem consuetudinis quod in contradictorio iudicio fuerit obtrata, quod est contra legem, tenet Franciscus de Ramponibus inter consilia Calderi, consil. vj. in tit. de censibus. Anchara. consil. clix. vij. visis, & diligenter inspectis, Ang. consil. cccxlvij. in questione vertete. & Curt. un. in tract. feudorum in iij. part. q. xxx. In contrariam vero sententiam videlicet, quod non requiratur aliquo pacto consuetudinem esse obtritam in contradictorio iudicio tenet Bar. in l. de quibus, & in repet. illius l. ff. de leg. Abb. con. lxxij. in iij. dubio, lib. ij. Veronensis consil. xxxj. circa finem Bald. con. ccc. lib. j. In fin. d. l. de quibus versis. in secunda parte, & consil. xxxv. vol. j. Crauet. consil. v. nu. 6. Soc. con. xcix. lib. j. vbi asseuerat istam esse communem opinionem, Cor. quoque consil. cccxiiij. vol. j. & consil. cccxix. vol. iij. & consil. clv. vol. iij. & Tyrac. in tract. primogeni. q. xcj. in fin. & contra istam communem difficile foret in iudiciis obtinere: quia quidem tenentur tanquam verissima interpretator eam vt duntaxat procedat in actibus extrajudicialibus, sicut in iudiciis, in quibus requiritur, quod sit obtrata consuetudo in contradictorio iudicio, secundum Bald. in precat. to. consil. ccc. lib. j. Aret. in d. §. ex non scripto, vbi non facit mentionem de Bal. sed solum modo citat Saly. in d. l. de quibus. Idem.

Consuetudo non probatur per testes singulares. Deci. consil. ccxv. communem dicit. B. Villalo.

Consuetudo, si est per legem sublata, non potest de nouo introduci, quia lex simpliciter reprobans consuetudinem, non solum intelligitur de preteritis sed etiam de futuris, Iason. in l. cunctos populos num. 74. C. de summa trinit. Imo. in cap. cum ab omni. de vit. & honest. cl. r. nu. 7. & Alex. in l. si mihi & tibi, §. in legatis. ff. de lega. j. communem dicit. De iure regio cum consuetudo non possit introduci sine scientia Regis. l. v. titulo ij. par. j. per consuetudinem tollitur talis lex iuxta d. Ant. quem refert Roc. in c. fin. de consuet. limita. t. tria. Idem.

Consuetudo de Alienando vtile dominium ecclesie certo modo non potest extendi ad alium modum etiam vtiliorem ecclesie, Curt. Iun. consil. clvij. num. 12. domum dicit. B. Villal.

Consuetudo que fit rationalis relinquatur arbitrio iudicis Io. Nic. in florib. iuris patronat. lib. j. num. 13. asserit communem, ex Ioan. And. in cap. j. de const. in vj. super verbo rationalia. Idem.

Consuetudo probatur per Doctores dicentes ita esse consuetudinem, Communem dicit Dec. consil. ccccxj. num. 10. & in l. xj. §. mutui dario. in vlt. lectura num. 13. cum sequent. ff. si cert. pet. & Alex. quamuis ipse dicit per. in lege. post dotem. num. 29. ff. sol. matr. Idem.

Adde pro hac communi opinione ex consilio lv. vol. iij. Et rursus, Decium plene consil. ccccccxiij. num. 3. cum aliis Docto ibi allega. item Curium Iunio. consil. lx. num. 5. Gratum consil. xj. num. 8. quem vtrumque allegat, sequitur ipsemet Mar. Mantua consil. xcix. num. 10. libr. ij. qui omnes potissimum nituntur auctoritate Bartoli in l. de quibus. I. Fich.

Contrariam vero opinionem, quod non credatur Doctores, quantumuis excellenti & celebri attestando consuetudinem, tenet indistincte, & asseueranter Alex. (sibi tam contrarius) in l. post dotem nu. 29. ff. sol. matr. Franci. Aret. consil. cccxxij. Rom. singu. cccxvij. Philip. Cor. consil. lxxxij. In plenè in d. l. de quibus (vbi strenuè hanc contrariam propugnat) & alij quos allegat Rochus in c. fin. glo. fi. in vers. Quinto quarto. de consus. Et ibi concludit his verbis. Ex præmissis auctoritatibus apparet, quod ista est communis opinio, & etiam bene fundata in ratione: quia consuetudo est facti, & ea que sunt facti, etià prudentissimos fallunt. l. ij. ff. de iur. & fact.igno. Et hoc maxime in consuetudine procedit, quæ plerumque variatur, & modo est alleganda nigra, vt inquit Hosti. n. in prin. suæ Summæ. quem etiam refert. Rom. in d. sing. Hæc Rochus. Quam opinionem non quissimè secutus est etiam Mantua (ipse quoque sibi contrarius) consil. cccxxj. numero. 1. & seq. lib. ij. vbi similiter hanc dicit communem. B. Villal.

Consuetudo ad hoc, vt probetur requiritur quod testes deponant de visu actus cuius consuetudo allegatur & quod deponant de frequentia & temporis diuturnitate, & actus tales factos fuisse vt appareat interuenisse tacitum consensum populi. communem asserit Deci. in consil. cccclxxxix. nu. 1. Idem.

Consuetudo præscripta tanto tempore, cuius initij non extat memoria, æquiparatur privilegio concessio à Principe ex certa scientia. Bal. in ca. vñ. in tit. Quæ sunt Rega. communem dicit Alex. consil. vj. coll. ij. vol. j. I. Fichard.

Consuetudo etiam iniusta, excusat à pœna: Gomez. in cap. j. de constit. nume. 13. libr. vj. communem dicit. B. Villalo.

Consuetudo introducit per decem annos Ias. in l. de quibus. ff. de leg. nu. 47. communem dicit. concor. cum hac communi l. v. tit. ij. par. j. ibi dicitur, o viante annos, intellige istam communem quando est præterius Io. mona. de iur. patro. libr. j. nu. 17. communem dicit ex gl. in c. fin. de consuet. lib. vj. Idem.

Adde quod omnino Petrum à Duen. in reg. iur. reg. cccxvij. cum limitationibus sibi. I. Fich.

Nota quod ad hoc quod consuetudo introducatur, non requiritur

quod in contradictorio iudicio introducatur. Panor. in cap. fin. nu. 16. de consue. communem dicit: quem refert Tiraquel. de primogeni. quæst. xcj. in fin. B. Villal.

Eandem pro communi tenet Roch. Curt. in c. fin. in v. requisito consuetudinis, qui alleg. Anto. de Burr. ibidem hanc pro communi (quod & verum est) asserentem, nu. 16. Et insuper Barba, ibidem asserentem, licet arguat in contrarium sed & dominus Tautenberg. in hac refidet, concl. lxxxvij. in fin. vbi & ipse Panor. allegat dicentem esse communem. Hanc sequitur (licet non dicat communem) Iason. consil. xlvj. vol. j. Hanc etiam pro communi ponit Turfanus in opin. ix. clij. I. Fich.

Consuetudo specialis non vincit legem Ias. in d. l. de quibus. nu. 50. communem dicit. B. Villal.

Consuetudo alicuius Ecclesie in alienationibus rerum Ecclesiasticum, non potest tollere infirmitates introductas, de iure Canonico, communis conclusio, & opinio omnium scribentium est, dicit Barbo. Caff. super consuet. Burg. in Rub. des mains mortes. §. ix. nu. 26. I. Fich.

Nota quod simile consuetudinis non vincit legem, Ias. in d. l. de quibus. nume. 14. communem dicit. B. Villalo.

Consuetudo, ad hoc quod obliget vniuersitatem ad aliquid faciendum, requiritur quod introducatur sciente, ac consentiente tota vniuersitate, vel saltem maiori parte Ioan. de Ripa, de legib. libr. j. respon. xx. Idem.

Consuetudo operatur circa decimarum quantitatem & si minus de cima soluatur Balbus tract. de præscript. par. v. q. v. v. v. communem dicit. Idem.

Consuetudo potest facere inhabilem qui alias erat habilis de iure communi, ad contrahendum matrimonium. Coua. in epist. iij. cap. vj. §. ix. numero decimonono communem dicit ex gloss. in cap. super his de constan. & a. fin. Idem.

Consuetudo obtrata facit, vt etiam forenses collectari possint de bonis sub ipsius collectantis Iurisdictione sitis, Vtram & communem esse conclusionem dicit Curt. Iunior. consil. vj. Et seq. num. 1. refert & sequitur Roland. à Val. consil. vj. num. 32. lib. j. licet aliud sit de iure communi, vt notauit supra, in vers. collectari. I. Fich.

ADDITIO. Consuetudo an verificetur in vna vice vel duabus vel pluribus vicibus & an in feudis vel aliis consuetudinibus. Præsupponitur, in tit. qui feud. da poss. num. 27. in vñ feud. & aliqua per M. Ant. Bard. in tract. de temp. vtj. & contrin. in cap. xiiij. num. 8. vbi videtur facere differentiam inter solitum & consuetum.

Consuetudo quamuis (vt quibusdam placet) non aliter dici possit esse introducta, quam si in contradictorio iudicio obtrata fuerit, vt putata altera parte contradicente, vel secundum illam esse consuetudinem, saltem semel iudicatum fuerit, vt voluit text. in l. cum de consuetudine iuncta gloss. de legi. & in cap. Abbate sanè verbo contradictorio, de verb. signific. Doctores tamen vtriusque censuræ communiter tenent necessitatem non requiri, quod semel fuerit iudicatum, consuetudo enim moribus, ac vtensium visibus inducitur, §. ex non scripto, Instit. de iure naturali. sicque iudicialis actus necessario non requiritur, aliis consuetudo nunquam posset introduci: oportet enim, quod initium habeat, & sic pro consuetudine iudicari non posset, ex quo nunquam obtrata fuisse in iudicio in hoc tamen Doctores communiter in viroque iure non dissentiant, videlicet ex actu iudiciali consuetudinem introduci, vt puta, quia iudex populo sciente, & non contradicente, aduersus legem iudicauit, sicque iudicalem actum ad probandum consuetudinem sufficere, non vt actum iudicialium, sed quia per huiusmodi actum populi consensus declaratur: hancque opinionem communem attestatur Abb. in cap. cum tanto, de consuetu. vbi sentit quod præmissa (& quæ ibi tradit Gloss. ita sunt intelligenda.) Illud tamen non est ignorandum, quod vbiunque consuetudo perfecta fuit introducta, tunc solo non interrumpitur actu, sed tollenda est eo temporis cursu, & modo quibus fuit introducta: cum enim consuetudo iam perfecte inducta pro lege habeatur, tolli non potest, nisi tanquam lex, & ad eam tollendam tempus annorum decem sufficit: sicque intelligenda est glossa in l. nemo alieno nomine, §. primo de regulis iuris. Sed si consuetudo nondum esset perfecta, tunc actu contrario interrumpitur: ex tali enim actu apparet de tacito populi consensu, nolentis consuetudinem inducere propter actum in contrarium gestum, argu. text. in l. vbi repugnancia, de reg. iur. & in c. sollicitudinem, in fin. de appellat. quod etiam tradit Abb. in d. cap. cum tanto, de consuetudine. F. Turzan.

Consuetudo super aliquo non inducatur, nisi in contradictorio iudicio id obtratum sit, Doct. in l. de quibus. ff. de legibus. capitulo finali de consuetud. Baldus tamen consilio cccx. casus talis est quidam. ff. libro primo. Socinus consilio nona. §. simonono. Incip. in causa. versiculo & licet illa consuetudo libro primo, Cor. consilio cccxij. versiculo non enim obstat, quod non fuit obtrata libro primo & consilio clj, incip. ex quo statutum libro quarto. ibi licet optulatur, sit obtrata in contradictorio, non tamen est necessarium Abb. consilio septuagesimo tertio, in iij. dubio libro secundo. Veron. consilio trigésimo primo. in fine. Iaso. consilio quadragesimo sexto libro secundo, contrarium securi sunt, & hanc pro communi allegat Socin. d. consilio xcix. hac ratione motus, quod consuetudo à lege non differt, nisi tanquam tacitum

tac tam ab expresso, & sicut lex inducit, ut absque actu iudicario expressio sit & consuetudo, ut concluduntur Bar. & in d. l. de quibus, & communiter eino. in d. c. si de consuet. F. Turza.

PR. Consuetudo est alternativa, si quis posthumus, ubi gloss. ff. de lib. & posthu. Bellon.

PR. O. Consuetudo est optima legum interpret. l. si de interpretat. ff. de legib. c. cum dilectus, extra de consuet. Idem.

PR. Consuetudo pro lege observatur, ubi deficit lex. l. de quibus, verific. in vetera, ff. de leg. l. diuerna, & l. sed ead. ff. eo. tit. in c. consuetudo, prima distinct. Idem.

PR. Consuetudo vincit legem, l. de quibus, in ff. de legi. in c. fin. extra de consuet. Idem.

O. B. Contra, de l. consuetudinis, C. que sit lon. consuetud. canonizata in can. consuetudinis, vnde dicitur distinct.

S. O. L. Dicitur, quod si consuetudo est generalis, legem generalem tollit. l. l. de quibus, in ff. si verò sit specialis, legem specialem tollit. in l. venditor, in §. si constat. ff. commun. prædictio, non autem legem generalem, ita intelliguntur Doct. in fine dicitur l. consuetudinis. Idem.

PR. Consuetudo legem non imitatur, in §. ex non scripto, Inst. de iur. nat. gent. & ciui. Idem.

PR. Consuetudo firmata est, ubi simili aliquando contradictorio iudicio quid est obtentum, seu iudicatum, l. cum de consuetudine, ff. de leg. Idem.

PR. Consuetudo vim rei iudicatæ habet, l. nam Imperator, ff. de legib. Idem.

PR. Consuetudo dat ordinariam iurisdictionem, in l. j. C. de emenc. lib. Idem.

PR. Consuetudo mala radicitus est evertenda, canon. ma. a. viij. distinct. Idem.

Consuetudo, vel statutum debet observari respectu solemnitate actus, Pan. consil. l. iij. vol. ij. communem dicit.

Amplia etiam ad testamentum, quia per consuetudinem potest tolli solemnitas testamenti, Boet. in consuetud. in Rub. des coutumes congermans les testaments. §. j. communem dicit, approbat opin. Bar. in l. j. C. de sacrosan. eccles.

Nota istam communem ad intel. l. iij. tit. ij. li. v. ordi. & l. iij. in ordi. tau. B. Villal.

Consuetudinis appellatione non venit statutum. Communem dicit Roch. Curt. in c. si gl. ff. in vers. l. iij. quæro de consuet. proinde si quis fundaret libellum suum super consuetudine, illa vero non extaret, sed bene statutum eius loco, tunc reus esset absolutus, secundum Bar. in l. de quibus, ff. de legib. quem ceteri communiter (salvo excepto) sequuntur. I. Fich.

Consuetudine semel sublata, & damnata, novam quoque censei damnatam maiori numero doctorum receptum est, quos ad longum (suo more) enumerat Tiraq. in præfat. lib. j. de retract. nu. 18. ubi tamen inter ceteros allegat Bal. in aliquot locis distinguentem, an consuetudo sublata contingit ius commune necne, I. Fich.

Consulens aliis facturo, non tenetur de delicto postea commisso, Imo, in c. j. de offi. deleg. Fel. in c. si cur dignum de homi. c. nu. 7. Pan. in c. puper de sent. ex com. communem dicunt, licet Pan. ibi teneat contrarium. Hiero. Cagno. in l. consilij non fraudulenti, nu. 9. ff. de reg. iur. dicit quod consulens non facturo, tenetur in totum; consulens autem facturo, minus punitur; & hanc distinctionem tenet etiam Dec. in d. c. j. nu. 9. & communem dicunt.

Nota istam communem ad intel. l. iij. tit. ij. part. vij. loquentis de consulente ad crimen læsæ maiestatis, & l. j. & ix. tit. vij. part. vij. de consilio falsi, vel falsæ monete & l. iij. & xvij. tit. xij. part. xvij. de consulente filium aut servum, circa furtum domesticum. Villal.

Contractus etiam in ultimis voluntatibus, possunt celebrari; & licet viget ultima voluntas, tamen remanet contractus, Gloss. est com. approb. in l. hered. palam in ff. de test. secundum Rom. in consil. lxxj. pro defensione. M. Grib.

Contractus inominati correlativei, non à conventionione, sed ab implemento denominantur & iudicantur. Est communis opin. contra Accur. secundum Alex. in l. cum mota in prin. C. de transac. M. Grib.

Contractus metu initus non est nullus ipso iure, sed causat rescissionem per actionem quod metus causa, secus est in contractu dotis, qui proculdubio si fieret per in: tum, esset nullus ipso iure, l. penult. ff. quod metus causa, quod est in dote, & procedit d. l. penult. etiam si per stipulationem expressam dos promitteretur, ut sentit gl. & communiter scriben. in c. ij. quod metus causa, licet Barto. & male sentierit contrarium, in d. l. penult. cuius opinionem ultra alios communiter impugnât Bald. Nouellus in tract. de dote, in vj. part. xxxix. privilegio; & de ista communi attestantur Doctores in variis locis iuris nostri, & Moder. in d. cap. ij. & in d. l. penultima. His accedit quod metus reverentialis non præsumitur, ut eo mediante, actus rescindere possit, præsertimque in marito respectu uxoris, in prelato respectu Episcopi, in patre respectu filie; & in ceteris his similibus, ut voluit Inn. in c. causam matrimo. n. j. de offi. deleg. quem sequitur ibi Bal. Card. Abb. & Archi. Bart. & alij Commun. opin. tom. i.

in linterpositas, C. de transactio. & ista est magis communis opinio, de qua attestantur Moder. in præcatis locis: accedit similiter prædictis, quod in ius reverentialis, occurrente maxima læsione, sufficeret quippe ad rescindendum contractum, quia aliàs sola presentia, & reverentia viri non sufficeret, ut per Barto. eleganter in d. linterpositas, & in l. ad invidiam, C. quod met. cau. & scriben. omnes post Inno. in d. c. causam matrimonij. Ista est communis opinio teste Cur. seniore in d. linterpositas. Probatio autem istius metus remittitur iudicis arbitrio, ut per Bartol. in l. de pupillo, §. si quis ipsi pratori, ff. de noui ope. nuntiar. Gloss. Inno. in c. cum dilectus, quod met. cau. & gloss. & communiter omnes Doct. in d. linterpositas. F. Viuis.

Contractus qui relinquuntur in arbitrium alicuius, si est formatus, valet, aliàs non, Cur. Juni. consil. cxxvj. nu. 13. communem dicit, B. Villal.

Contractus permutationis dicitur, in quo contraheutes intenderunt permutare etiam si interueniat pretium, Boet. de off. cxxliij. nu. 1. communem dicit. Idem.

ADDITIO. Quia si contraheutes animo vendendi contraxerint, venditio, si permutandi, permutatio, si donandi, donatio dicitur, maxime si verba etiam conueniant, Tiraq. de retract. municip. §. xxx. in gl. nu. 237. 9. 1. 1. & seq. ubi si dubium erit de quo contractu sentiant partes, inspicuntur verba: si autem ex verbis non dignoscitur, inspicitur quod plurius est, ut si pretium deponderat, venditio, si species superat, permutatio censeatur, & alia ad materiam retractus.

Contractus celebratus pro se, & filiis, & heredibus, non comprehendit extraneos heredes, Alex. consil. lxxj. nu. 2. vol. ij. magis communem dicit ex Butr. in c. dudum, de elec. & in c. examinata, de iud. B. Villal.

Contractus ut dicatur in scriptis fieri, requiritur ut expressè hoc à partibus actum sit, ut aliter contractus non valeat, Bar. in l. contractus, C. de fide instrum. Et communem dicit Dec. consil. cccxl. num. 3. facit l. contrahitur ff. de pignori.

Contrarium & quod talis expressio non requiratur, tenuit gl. Instir. de empt. & vend. in prin. dicens hanc opinionem magis probari, & alteram non esse in usu. Quam gl. sequitur Casti. in d. l. contractus, nu. 2. & 3. & Salicet. ibidem nu. 5. dicens hanc opinionem glo. & Azonis tenere etiam Cy. lac. Butr. & communiter Doct. & c. I. Fich.

Contractus est licitus, si dentur monasterio quinquaginta ducati, ut alatur per totam vitam, Iac. in l. cum sitos populos. nu. 63. in prin. lectura. C. de summa trin. communem dicit. B. Villal.

Contractus ex modicitate prætij, & pacto de retrovendendo, præsumitur pignoratitius, Alex. consil. xlvi. vol. iij. & Deci. consil. clxxvj. dixerunt esse magis communem, ut referunt Minf. obl. lxxj. cent. ij. & quod domini in Camera eam tanquam securiorem, & communiorem sint secuti, I. Fich.

Contractum nullum, defectu solemnitatum à statuto requisitarum, puta à minore, vel muliere sine consensu prepinguorum celebratum, iuramento non firmari, Doctorum quidam tenuerunt; aliqui contrarium sentientes, horum tamen communior, & receptor sententia est, ut videre licet in cap. cum contingat, de iureiuran. ubi Butrig. Abb. & Imol. Pau. de Castri. in repet. authent. sacramenta. puber. C. si aduersus vendit. Abb. in disputatione sua incipiente, stante statuto ciuitatis Senarum, Socin. consil. cxxvi. incip. vlt. facti lib. j. Turzanus.

PR. O. Contractus sepe omnes sunt iuris gentium. l. ex hoc iure. ff. de iust. & iur. Bellon.

PR. O. Contractus sunt facti, l. consilio. in §. ff. de cur. furios. Idem.

PR. Contractus in dubio intelligitur secundum consuetudinem. l. si prius, §. j. ff. de aqua plu. arcend. Idem.

PR. Contractus chud care non debent, l. Labeo. in §. contractum. ff. de verb. signif. in l. consensu. ff. de actio. & oblig.

O. B. Contra de §. j. in ff. de auct. tuto. ubi pupilli non obligantur, maiores autè obligantur ex ceteratibus sine tutoris auctoritate celebratis.

S. O. Verum est, quod multi contractus claudicant, & ex vna parte possunt tenere, & ex altera non, ut si pupillus contrahat cum maiore sine auctoritate tutoris, ut in l. non eo minus, C. de procurat. & in l. Iulianus, in §. si quis à pupillo, ff. de actio. empt. Idem in ecclesiasticis rebus sine consensu episcopi alienatis: quia reuocantur ad ius ecclesiasticum, si qua de rebus. xij. quæst. ij. Idem in sponsalibus cum impubere contractis, in c. de illis, ubi bona est gl. ext. de despon. impub. ubi maior minorem expectat ratione suæ promissionis, non matrimonij, ut ibi not. Idem.

PR. Contraheutes inuicem se possunt naturaliter decipere, in l. in causa. in §. ite Pöponius. ff. de minor. litem. §. quemadmodum, ff. loca.

O. B. Contra quia contractus dolo partium celebratus ipso iure non valet l. & eleganter. ff. de dolo.

S. O. Regula nostra vera est, dummodo absit dolo, ut ibi not.

O. B. Præterea contra de l. ij. C. de rescind. ven. ubi rescinditur contractus venditionis, si emptor deceptus est in iusto rei pretio.

S. O. L. Dic quod contraheutes possunt se decipere usque ad dimidium iusti pretij: ita intelligitur ista regula: ultra verò dimidium non possunt, ut in contrario. Bellon.

PR. O. Contractus qui consentiuntur, non tenentur, de negotio consensu. in d. l. de

su dissoluntur lab. et rptione. ff. de pact. §. final. Insti. quib. mod. toll. obli. nihil gam naturale. ff. de reg. iur. Idem.

Contractuum iurisdictionum Act. ones omnes inuentae sunt de iure ciuili. communem dicit Iason. numero 48. & Claud. Aquen. num. 56. in lex hoc. ff. de iust. & iur. I. Fich.

P. R. Contractus à principib. sunt voluntatis, & ex post facto necessitatis. in l. sicut. C. de acti. & obligat. in l. in commod. in §. sicut. ff. commod. Bellon.

P. R. Contractus non redduntur in inuitum, in l. nec emere. C. de iure delib. in l. in nui. C. de contrahen. empr.

O B I E C. Contrà, de §. final. Insti. de his, qui sunt sui vel alien. iur. & §. fin. insti. de dona. & §. non solum. Insti. de legi. vbi quis cogitur vendere vel emere.

S O L. Dic quod ibi sunt tres casus speciales.

Primus in odium dominorum.

Secundus fauore l. bertatis.

Tertius fauore vltimae voluntatis, vt in contrariis.

Prætere à contrà de l. si quis sepulchrum. ff. de relig. & fump. fune. vbi cogitur quis vendere vim ad sepulchrum.

S O L. Ibi speciale fauore religionis, Bellon.

P. R. O. Contraxisse vnusquisque intelligitur in eo loco, in quo vt solueret se obligauit, l. contraxisse, de actio. & obligat. l. iij. ff. de bon. auct. iud. p. p. s.

O B. Contrà de l. eum qui. §. j. ff. de const. pecu.

S O L. Licet de iuris fictione ibi contrahere videtur tamen ibi habet forum, vbi verba contractus fuerunt. Et ideo ibi conuenitur. Vel dic, q. ibi non potest conueniri propter legationem, vt ibi gl. Bellon.

P. R. O. Contraria in eodem subiecto consistere non possunt, vnde allegans contraria non est audiendus. in l. j. C. de furt. l. j. ff. man. l. Titia. ff. de condit. & demonst. l. contra maiores, C. de inoff. testam. in ca. solitudin. in fin. extr. de appel.

O B. In contrarium primò allegatur textus. in l. Papinianus. in §. sed neque impuberis. ff. de inoff. testam. vbi lex variationem heredis admittit, quia potest allegare nunc testamentum esse filij, nunc patris, & sic contraria allegat.

S O L. Contraria allegans non auditur, intellige hoc in eadem instantia, seu iudicio, secus in diuersis instantiis, seu iudiciis, quia tunc permittitur contraria allegare, vt in contrariis, & vide Bart.

O B. Prætere obstat l. nonnunquam. ff. de coll. bo. vbi varietas permittitur, & consilium mutandi prætor non aspernatur.

S O L. Ibi casus est specialis in hereditate paterna, quæ est quasi nobis debita, vt ibi n. r.

O B. Adhuc opponitur de l. natura. l. ter. in §. n. hil commune. ff. de acquir. pos. vbi petitorium quo quis dicit alium & non se possidere, & possessorium r. tinc. d. x. quo dicit se possidere, non alium, concurrunt, & sic concursus contrarietatis ibi admittitur.

S O L. Ibi diuersis respectibus possessorium retinenda, & petitorium simul in eodem iudicio intentur ab vno & eodem, quia petitorium propter naturalem possessionem aliter intentatur. Possessorium verò retinenda propter ciuilem meam possessionem vel naturalem, quam alius habet à me, ita intelligunt gloss. & Doctor. d. §. nihil commune.

O B. Quartò contrà de l. j. C. de ser. fugit, vbi seruus facit furtum sui, & sic est agens & patiens simul, quæ sunt contraria.

S O L. Ibi speciale in seruo fugituo, vt interrumptur vsucapio, ne fuga seruorum dominis damnosa sit, vt ibi dicitur.

O B I E C. Vltimò onus & emolumentum sunt contraria, & tamen in eadem personam concurrunt. l. secundum naturam. ff. de reg. iur.

S O L. Dic, quod non eodem tempore. Hæc autem regula intelligitur, quando simul & eodem tempore contraria concurrunt. Bellon.

P. R. Contrariorum eadem est disciplina in l. qui accusare. ff. de ac. cu. in §. j. Insti. de his, qui sunt sui, vel alie. iuris, & in §. furtorum, insti. de obli. ex delict.

O B. Contrà imò est diuersa doctrina. per l. j. ff. de offic. eius cui manda. est iurisdic. vbi metum & militum imperium delegari potest in casu absentia: contrario autem præsentie magistratu delegari non potest. Dissimilis quoque ratio est in linter stipulantem, in §. sacram. ff. de verb. oblig.

S O L. Est eadem doctrina quo ad cognitionem vt hic: quia cognitio vno de contrariis, facile cognoscitur & reliquum secus, quo ad effectus vel iuris dispositionem, vt in contrariis. Idem.

Contrarietas in iure non est admittenda, imò potius superfluum. Curt. Iuni. cons. lxxij. num. 13. communem dicit. Et si contrarietas sit inter ius canonicum & ciuile, in non concernentibus peccatum, ius canonicum obseruatur in terris ecclesie: ciuile autem in terris imperij. Curt. Iuni. cons. cxxxvij. nu. 4. communem dicit. Deficiente iure regni recurrendum est ad ius canonicum, & non ad leges. Ioan. Lupus in reg. iur. de donat. inter vir. & vxor. colum. vj. B. Villal.

Contumacem non nototium, vel manifestum iudex non potest mulctare sine citatione, Aret. in c. j. num. 81. de iudic. testatur communem ex Bar. in l. xj. ff. si quis in ius vocat. non ierit. B. Villal.

Conuentio inter duos de successione alicuius diuidenda, non valet: etiam cum iuramento: nisi de consensu illius de cuius successione agitur, & in voluntate vique ad mortem durante. Curt. Iun. contil. xcviij. num. 3. communem dicit.

Amplia istam communem ad pactum de hereditate viuientis etiam inter filios las. in l. de qua. stione. C. de pact. nu. 5. communem dicit.

Conc. h. a. e. ampliatio cum l. xij. tit. v. par. v. B. Villal.

Conventionalis pœna quæ in contractu adiciitur vt loco interesse prima succedat an possit duplum transcendere, fuerunt opinioniones variae vt habetur in glo. in verbi. proferuntur. in l. vnica. C. de sentent. quæ pro eo quod inter. Per de Ancha. consil. cxlvij. incipient. apud antiquos, & modernos, prout refert las. in l. si quis maior. ver. sic quinto & vltimò. C. de transac. de isto text. cuius dictum, vt etiam inquit Ludou. Romæ. in l. stipulatio ista §. alterius. ff. de verbor. obligat. sibi arrogat. & appropriat. decidit. quod vbi contractus in quo ipsa pœna in adiciitur iuramento comprobatur pœna sic appoita duplum excedere potest, alle: at ad hoc tex. in d. l. si quis maior quem tamen idem las. hoc non probare ait, cum non appareat quanta esset ista pœna, & de ipso text. Ancha. magnum festum facere. Sed contra las. & pro Ancha. satis videtur ibi tex. apertus, ponderando in verbis illis restituta pœna, quæ pactis probatur inserta, cum illa indefinita, videlicet pœna vniuersali aequi polleat, l. si pluribus, cum multis concordantis, de quibus ibi in glo. ff. de legatis secundo capit. solita. §. nobis, de maioriore & obedient. & clarum si quod in stipulatione pœna ad quancunque quantitatem dici potest. §. alteri. cum gloss. in ver. sic. Insti. de inuti. stipulat. l. stipulatio ista. §. alteri. simili: er cum gloss. in ver. sic. vbi idem text. ff. de verborum obligationib. §. omnes autem, & ibi gloss. in verbo, actio, circa fin. Insti. de actio. glo. in dicta lege vnica. §. facimus, in versiculo proferuntur. C. de sentent. quæ pro eo, quod inter. ad quam se remittit gloss. in dicta lege stipulatio. §. alteri. ff. de verborum obligationib. & ita ponderasse Anchar. arbitror: & in hac opinio. quod partes contrahente, pœnam ad quam malunt quantitatem, etiam duplum, triplum, quadruplum, & quintuplum ascendente in stipulationem deducere possunt, fuere Vltimont. vt Bart. refert in dicta lege stipulatio. §. alteri. glo. vero in prælegat. lege prima. C. de sentent. quæ pro eo quod inter. v. luit quod si pœna per verba multiplicatiua adiciitur, puta duplum, triplum, & centuplum, excedere non potest, Bartolus in dicta l. stipulatio. §. alteri, numero vigesimo aliter distinguit, videlicet aut pœna in instrumento adiciitur certa in eadem quantitate quoque expressa, puta vendis domi vel prædium pretio (specificato, veluti si dicas pro centum florenis, & in fine adiciis clausulam consuetam, quæ omnia, & singula, attendere, adimplere & obseruare partes promiserunt sub pœna, & ad pœnam dupli, tripli, quadrupli, quintupli, vt supra, & hoc possunt & valent vtque ad quancunque summam stipulata fuerint, & adiciere possunt prout volunt: exempli quoque gratia, vendo pro quinquaginta, & subiungo sub pœna mille. alleg. text. in l. si dictum. ff. de euictio. Aut apponitur pœna respectu incerti, puta sub pœna dupli, tripli, vel quadrupli, eius quod res vendita valebit: vel eius quod intererit par- tis, & tunc per hæc nomina duplum transcendere non potest, alleg. d. l. vnica. C. de sentent. quæ pro eo quod inter. & sic in effectu hæc sua distinctio concordare videtur cum gloss. ibi in d. versic. proferuntur, assignat diuersitatis rationem inter primum, & secundum casum, quia primo pœna quantitatem adiectam, & expressam excedere non potest: secundo quidem casu nimium, & salus ultra partium cogitationem, & intentionem ascendere possit: & à Bart. non videtur descendendum, cum sua distinctio optimè probetur ex traditis per gloss. in d. l. si dictum. ff. de euictio. & corroborari videtur per d. gloss. in dicto verbo, proferuntur, prælegat. Et licet aliqui huius fuerint sententia quod legalis pœna quadruplum excedere non possit, dicto §. omnes, Insti. de actio. gloss. tamen in canon. cum deuotissima. in verbo, componat, xxij. quæstion. ij. dicit sanctius esse vt dicatur, quod tam legalem quam conventionalem in infinitum extendi posse pro qualitate negotij vel delicti, habito verò respectu ad rem quadruplum excedere non debere, vide ibid. & nota quia omnes videntur tenere contrarium. F. Turzan.

P. R. O. Conuentio dat legem contractui. l. j. §. si conuenerit. ff. de pos. l. contractus. de reg. ur. ff.

O B. Contrà de l. pacta nouissima. C. de pact. vbi conuentio, quæ fuerat facta inter partes, non seruatur.

S O L. quia vltima conuentio priori derogauit. B. llon.

P. R. O. Conuentio facta contra substantiam contractus facit con- uentionem in alium contractum transire, vbi significatio verborum pa- titur, in l. vbi ita donatur. ff. de don. cau. mort.

P. R. Conuentio facta in vna re vel persona, non extēdit ad aliam in l. si vnus, in §. ante omnia. ff. de pact.

O B. Oppono primò de l. si de iussuris. ver. sic, cum alio. ff. eod. tit. vbi con- uentio cum alio facta alij prodest.

S O L. Ibi quia principaliter intererat paciscentis.

O B I E C.

OBIEC. Secun dō oppono de l. & faum. §. fin. cum l. seq. & l. rescriptum in pri. ff. eod. de pact. vbi maior pars creditorum remittens partem debiti præiudicat aliis creditoribus.

SOL. Ibi pro. ter eorum vti iurem fieri videtur, quia debitor non est solvendo, & quia non habent quem conuenirent, cum heredes non t adire sine remissione partis debiti, vt ibi nota.

OBTENTIO. obft. l. in caut. §. si ff. de procu. vbi stipulatio à procur. facta pro test domino.

SOL. Ibi quia a procurator, & dominus eadem persona reputantur.

OBTENTIO. obft. l. si pupillus, ff. de administr. tut. vbi conuentio liberatorum facta cum vno tutore, alij tutori prodest; idem in magistratibus collegis vt ibi dicitur.

SOL. Ibi plures tutores in eadem tutela, vel magistratus in eodem officio, pro vna eademque persona reputantur. Ideo pactum factum cum vno, t abitur ad alium.

OBTENTIO. obft. l. si pupillus, ff. de administr. tut. vbi conuentio liberatorum facta cum vno tutore, alij tutori prodest; idem in magistratibus collegis vt ibi dicitur.

SOL. Ibi conuentio fuerat facta de herede suo fratre, & sic testatur vt voluit consuleri suo heredi, & sic per consequens filio suo. Bell.

P.R. Conuictio mortuo, memoria quandoque eius datur, l. si ff. ad leg. l. mai. ff. in §. inter dum, in l. de hered. ab intest. Bellon.

P.R. Copula, & inter duo extrema posita, diuersitatem ponit inter copulata. not. in rubr. ff. de iur. & facti ignoran. & per can. in rubr. de caus. r. r. p. & posses. extra.

OBTENTIO. obft. l. si pupillus, ff. de administr. tut. vbi conuentio liberatorum facta cum vno tutore, alij tutori prodest; idem in magistratibus collegis vt ibi dicitur.

SOL. Ibi conuentio fuerat facta de herede suo fratre, & sic testatur vt voluit consuleri suo heredi, & sic per consequens filio suo. Bell.

P.R. Copula, & inter duo extrema posita, diuersitatem ponit inter copulata. not. in rubr. ff. de iur. & facti ignoran. & per can. in rubr. de caus. r. r. p. & posses. extra.

OBTENTIO. obft. l. si pupillus, ff. de administr. tut. vbi conuentio liberatorum facta cum vno tutore, alij tutori prodest; idem in magistratibus collegis vt ibi dicitur.

SOL. Ibi conuentio fuerat facta de herede suo fratre, & sic testatur vt voluit consuleri suo heredi, & sic per consequens filio suo. Bell.

P.R. Copula, & inter duo extrema posita, diuersitatem ponit inter copulata. not. in rubr. ff. de iur. & facti ignoran. & per can. in rubr. de caus. r. r. p. & posses. extra.

OBTENTIO. obft. l. si pupillus, ff. de administr. tut. vbi conuentio liberatorum facta cum vno tutore, alij tutori prodest; idem in magistratibus collegis vt ibi dicitur.

SOL. Ibi conuentio fuerat facta de herede suo fratre, & sic testatur vt voluit consuleri suo heredi, & sic per consequens filio suo. Bell.

P.R. Copula, & inter duo extrema posita, diuersitatem ponit inter copulata. not. in rubr. ff. de iur. & facti ignoran. & per can. in rubr. de caus. r. r. p. & posses. extra.

OBTENTIO. obft. l. si pupillus, ff. de administr. tut. vbi conuentio liberatorum facta cum vno tutore, alij tutori prodest; idem in magistratibus collegis vt ibi dicitur.

SOL. Ibi conuentio fuerat facta de herede suo fratre, & sic testatur vt voluit consuleri suo heredi, & sic per consequens filio suo. Bell.

P.R. Copula, & inter duo extrema posita, diuersitatem ponit inter copulata. not. in rubr. ff. de iur. & facti ignoran. & per can. in rubr. de caus. r. r. p. & posses. extra.

OBTENTIO. obft. l. si pupillus, ff. de administr. tut. vbi conuentio liberatorum facta cum vno tutore, alij tutori prodest; idem in magistratibus collegis vt ibi dicitur.

SOL. Ibi conuentio fuerat facta de herede suo fratre, & sic testatur vt voluit consuleri suo heredi, & sic per consequens filio suo. Bell.

P.R. Copula, & inter duo extrema posita, diuersitatem ponit inter copulata. not. in rubr. ff. de iur. & facti ignoran. & per can. in rubr. de caus. r. r. p. & posses. extra.

OBTENTIO. obft. l. si pupillus, ff. de administr. tut. vbi conuentio liberatorum facta cum vno tutore, alij tutori prodest; idem in magistratibus collegis vt ibi dicitur.

SOL. Ibi conuentio fuerat facta de herede suo fratre, & sic testatur vt voluit consuleri suo heredi, & sic per consequens filio suo. Bell.

P.R. Copula, & inter duo extrema posita, diuersitatem ponit inter copulata. not. in rubr. ff. de iur. & facti ignoran. & per can. in rubr. de caus. r. r. p. & posses. extra.

OBTENTIO. obft. l. si pupillus, ff. de administr. tut. vbi conuentio liberatorum facta cum vno tutore, alij tutori prodest; idem in magistratibus collegis vt ibi dicitur.

SOL. Ibi conuentio fuerat facta de herede suo fratre, & sic testatur vt voluit consuleri suo heredi, & sic per consequens filio suo. Bell.

P.R. Copula, & inter duo extrema posita, diuersitatem ponit inter copulata. not. in rubr. ff. de iur. & facti ignoran. & per can. in rubr. de caus. r. r. p. & posses. extra.

OBTENTIO. obft. l. si pupillus, ff. de administr. tut. vbi conuentio liberatorum facta cum vno tutore, alij tutori prodest; idem in magistratibus collegis vt ibi dicitur.

SOL. Ibi conuentio fuerat facta de herede suo fratre, & sic testatur vt voluit consuleri suo heredi, & sic per consequens filio suo. Bell.

P.R. Copula, & inter duo extrema posita, diuersitatem ponit inter copulata. not. in rubr. ff. de iur. & facti ignoran. & per can. in rubr. de caus. r. r. p. & posses. extra.

OBTENTIO. obft. l. si pupillus, ff. de administr. tut. vbi conuentio liberatorum facta cum vno tutore, alij tutori prodest; idem in magistratibus collegis vt ibi dicitur.

phyteus ad filium legitimam ratiōem, si naturalis, & legitimus extet, vt Alex. in consil. l. x. nu. 4. vol. ij. & Ioan. de Imol. consil. xxvij. iuxta, sed si alieui p. r. p. r. d. concessi fuerit pro se, & quibuslibet hereditibus, tunc eam ad heredes etiam extraneos transire censuit G. zad. in consil. xxxix. & Alexan. d. consil. ix. volum. ij. ex sui autem natura transire ad descendentes, vt gl. Bar. & alij voluerunt in d. l. etiam. solu. matrimon. Io. And. & alij, in c. in præsentia, de prob. Alex. in consil. xxxvij. vol. ij. F. Turzan.

Correctio fratrum cadit sub præcepto peccati mortalis. Præp. in c. si peccauerit, q. r. Arer. in c. iouit, de iud. communem dicit. B. Villal.

Correctio in casibus, in quibus non potest interrogari de aliis, facit vt index possit inquirere. Marc. Anton. in tract. de indic. & tortu. ccc. lxxxix. communem dicit. Idem.

Correlatiuorum idem est iudicium, etiam in pœnalibus, Io. Nico. in l. generaliter, nu. 26. C. de secun. nupt. communem dicit. Idem.

Corrumuens libros archiui publici, comprehenditur sub pœna legis si quis, ff. de iurisd. omni. iud. l. in d. l. nu. 40. cō nunē dicit. Ibidē.

Quando sunt duo à lege veteri æquiparata circa quædam, tunc si lex noua aliquid corrigat vel inducat de nouo in vno ex dictis duobus æquiparatis, circa ea in quibus erant à iure veteri æquiparata, talis lex noua, aliquid corrigens vel inducens in vno ex dictis æquiparatis, extenditur etiam ad aliud. Est communis opin. secund. Alexand. in consil. c. xxj. visis & consideratis, vers. in præmissis, vol. vij. M. Grib.

in Correctoriis ex maiortate rationis sic extenso, vel sic propter maiortatem rationis inducitur Correctio. Glo. est communiter approbata, in Authen. præterea. C. vnde vir & vxor secū d. Anch. in consil. ccl. in questione, & per eundem latissimē in l. ij. C. de noxal. M. Grib.

Creditor conditionalis non dicitur proprie creditor, sed improprie, quia mox ab initio non potest exigere, arg. l. debitor, ff. de verb. signi. & ita concludit Bart. in l. ij. ff. si cert. pet. quem sequuntur communiter Doctores. vt late sequitur Alexand. Deci. in p̄ma lectu. nu. 29. & in 2. lectu. in fin. aliisque Moderni. ibi. Pro ista itaque opinione communi allegantur varia iura, præsertimque l. videamus, ff. de liber. leg. vbi ad literam dicitur creditorem conditionalem esse improprie creditorem, faciunt etiam nonnulla alia, quæ curiosis videnda derelinquimus: contrarium verò tenuit Fulgo. & Alciat. in d. l. i. seu ipse Alciat. in l. conditionales, ff. de verb. signi. & Vaconius in sua declaratione. xccij. sed Deci. in d. l. ij. distinguendo resoluit istam materiam, & quæ distin. q̄o semper mihi placuit. F. Viuius.

Creditor non dicitur, cui ex dilecto, vel legato debetur. Ripa in rubr. ff. si cert. pet. nu. 9. 2. communem dicit, quæ facti in intel. l. ij. tit. viij. lib. iij. For. ll. & aliarum legum, de quibus in verbo condemnatus. B. Villal.

Creditor ad hoc quod possit habere regressum contra fideiussoras, vel contra tertios possessores, requiritur non solum denuntiatio nunciij posita in actis quod non inuenit bona debitoris: sed etiam pronuntiatio iudicis. l. in l. stipulatio. §. habet autem. num. 7. ff. de noui. oper. nunc. communem dicit. Idem.

Creditor, cui fuit promissum cetera die solgere, vel dare pignora: adueniente die, potest præcisè cogere debitorem ad solvendum, Communem esse ait Rip. in l. iij. §. fin. ex quæst. nu. 9. de re iud. Idem.

In mercibus venditis, si debitor a fugit, contra creditorem mercium an locum habeat regula: qui prior est tempore, potior est in iure, & addit extensionem cum exceptionibus, nu. 202. 210. 211.

Creditor, qui merces vendidit debitori, ex quo contractu ortum fuit creditum: si debitor fugit, non est potior in re vendita aliis creditoribus prioribus. Vt etque Imol. in l. si cum dotem, §. si ff. solu. matrimon. & Fanus de pigno. & Hippol. in v. par. mem. ij. num. 8. Communem dicit.

Amplia istam communem ad creditorem ex mutuo, qui non est potior in re emptæ ex pecunia mutuata. Ant. de Fan. in ij. par. mem. j. nu. 3. communem dicit.

Limita primò, si pecunia fuit mutuata ad illam rem emendam. Fanus in v. par. mem. ij. nu. 8. communem dicit.

Concor. cum l. xxx. titu. xij. part. v. & intel. prout in communi sequenti, & vide l. xxvij. & xxvij. & xxx. eiusdem tituli.

Restringe istam limitationem quantum ad actionem personalem: nam habens hypothecam etiam generalem, præfertur creditori ex mutuo ad rem emendam: cum actio mutuantis sit personalis: & non præiudicat actioni reali. Idem Fanus nu. 8. communem dicit.

Limita secundo, in re emptæ ex pecunia ecclesiæ. Io. de Rip. in l. iur. consu. to. nu. 6. ff. in qui. c. i. pig. vel hypot. contrah. communem dicit. & vide per eum regulas, & limitationes alias. B. Villal.

Creditor cui datus est fons pignori, cui annexum est ius patronatus beneficij: non potest præferre, Ioan. Igne. in l. j. §. seruus pignori, nu. 3. ff. ad Sillan. communem dicit.

De iure regio est l. ix. titu. xj. part. j. quæ videtur disponere contra iurum etiam in locatore. Sed dictam legem intellige in pignore, in quo non est spes lucionis: de quo per Io. Igneum in d. §. f. ruus. num. 8. & in locatore non ad modicum tempus, per glo. in c. ex literis de iur. patro. d. 2. & Pan.

Amplia istam communem ad creditorem ex mutuo, qui non est potior in re emptæ ex pecunia mutuata. Ant. de Fan. in ij. par. mem. j. nu. 3. communem dicit.

Limita primò, si pecunia fuit mutuata ad illam rem emendam. Fanus in v. par. mem. ij. nu. 8. communem dicit.

Concor. cum l. xxx. titu. xij. part. v. & intel. prout in communi sequenti, & vide l. xxvij. & xxvij. & xxx. eiusdem tituli.

Restringe istam limitationem quantum ad actionem personalem: nam habens hypothecam etiam generalem, præfertur creditori ex mutuo ad rem emendam: cum actio mutuantis sit personalis: & non præiudicat actioni reali. Idem Fanus nu. 8. communem dicit.

Limita secundo, in re emptæ ex pecunia ecclesiæ. Io. de Rip. in l. iur. consu. to. nu. 6. ff. in qui. c. i. pig. vel hypot. contrah. communem dicit. & vide per eum regulas, & limitationes alias. B. Villal.

Creditor cui datus est fons pignori, cui annexum est ius patronatus beneficij: non potest præferre, Ioan. Igne. in l. j. §. seruus pignori, nu. 3. ff. ad Sillan. communem dicit.

De iure regio est l. ix. titu. xj. part. j. quæ videtur disponere contra iurum etiam in locatore. Sed dictam legem intellige in pignore, in quo non est spes lucionis: de quo per Io. Igneum in d. §. f. ruus. num. 8. & in locatore non ad modicum tempus, per glo. in c. ex literis de iur. patro. d. 2. & Pan.

Amplia istam communem ad creditorem ex mutuo, qui non est potior in re emptæ ex pecunia mutuata. Ant. de Fan. in ij. par. mem. j. nu. 3. communem dicit.

Limita primò, si pecunia fuit mutuata ad illam rem emendam. Fanus in v. par. mem. ij. nu. 8. communem dicit.

Concor. cum l. xxx. titu. xij. part. v. & intel. prout in communi sequenti, & vide l. xxvij. & xxvij. & xxx. eiusdem tituli.

Restringe istam limitationem quantum ad actionem personalem: nam habens hypothecam etiam generalem, præfertur creditori ex mutuo ad rem emendam: cum actio mutuantis sit personalis: & non præiudicat actioni reali. Idem Fanus nu. 8. communem dicit.

Limita secundo, in re emptæ ex pecunia ecclesiæ. Io. de Rip. in l. iur. consu. to. nu. 6. ff. in qui. c. i. pig. vel hypot. contrah. communem dicit. & vide per eum regulas, & limitationes alias. B. Villal.

& Pau. de Castr. confil. cccxj. vol. j. & Casar. Lamb. de iu. patro. art. ij. quat. vij. par. ij. lib. j.

Creditor succedente debitori confunditur actio hypothecaria Io. Cora. in l. frater fratre. nu. 20. ff. de cod. indebi. communem dicit. Idem.

PR. Creditor soluto debito retinens & celans pignus, tenetur furti. l. si quis v. xori. §. cum creditorem. ff. de furt. Bellon.

PR O. Creditori licet vigilare ad suum consequendum. l. summa. ff. de p. cul. Bellon.

Credulitas etiam fatua excusat à pœna doli. Curt. Iun. con. xix. nu. 4. communem dicit. B. Villal.

PR O. Cr. crescente delicto, crescere debet & pœna. l. nemo. in fi. C. de episco. audi. l. relegati. ff. de pœnis. in l. quicquid. C. de ferui. fugij.

O B I E C. Contra nemo duplici pœna debet affligi. in l. licet in §. fin. ff. n. u. caup. stab. c. presbyter. lxxxj. dist. c. si clerici. extrà. de iudi.

S O L. Duobus pœna dari non debet, cum vtraque per se sufficit, alias bene potest inferri duplex pœna. & pro hac solutione bene facit textus in can. sunt plures. de pœn. dist. iij. Bellon.

PR. Crimen contrahitur, & si voluntas nocendi intercedat. l. j. C. ad leg. Cornel. de sicar. Idem.

PR. Crimina morte extinguuntur. l. si in fin. ff. ad leg. Iul. maiest. in l. j. C. si reus, vel accu. mor. fuer. Idem.

Criminosus contra criminosum non potest esse testis. hoc Barto. & communiter omnes Doct. tenere refert Lanfranc. in rep. cap. quoniam contra. in verbo testium nu. 1. extra de probat. I. Fich.

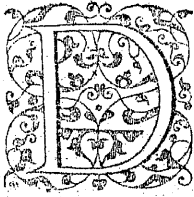
Cumulator admittitur quando agitur de re, & in materia fauorabilis, secus si de odiosa. Communis est conclusio vt dicit Decius, in l. si idem cum eodem, nu. 2. ff. de Iuris. omnium Iud. I. Fich.

PR O. Curare debet iudex vt sententiam ferat certam. in §. curare. inst. de actio. Bell. Tolos.

COMMVNIVM OPINIONVM SIVE SENTENTiarum receptarum,

LIBER QVARTVS.

D

AMNATVS ad mortem non potest testari etiam ad pias causas. com. dicit Clarus. §. testium. quat. vj.

Damnatus de crimine civiliter efficitur infamis. Io. de Imol. in l. infamem. ff. de publi. iudic. communem dicit. Concor. cum l. iij. titu. vj. par. vij. in fi. B. Villal.

Dammum emergens ex contractu matrimonij, non potest peti, nisi dolose facta se habeat. Pan. in c. Genima. de spons. communem dicit. Idem.

Dammum aliquod si contingat in re emphyteutica, vt cogrosione fluminis vel chalmate, &c. si damnum tale sit vt ex eo tota res pereat, excusatur emphyteuta à solutione pensionis: si vero pro parte tantum perierit, non excusatur neque in totum neque pro parte. com. ait Clarus. §. emphyteutis. quat. vij. vers. Quæro etiam. Pius. Fich.

Dammum est deminutio patrimonij. l. iij. ff. de damn. infect. Bellon.

PR O. Dammum fit ex culpa, iniuria ex affectu. l. qui seruum. ff. de actio. & oblig. Bellon.

PR. Damnum auctore, damnantur & eius libri. in c. fraternitati. extra de heret. Bell. Tolos.

Dans pecuniam, non presumitur animo donandi. Soci. in l. cum quid. ff. si cer. peta. communem dicit.

Fallit, si est in parua quantitate. Ioan. Lupus in repet. rub. de donat. inter vir. & vxor. §. xj. nu. 1. communem dicit. B. Villal.

PR. Data instantia corrumpit argumentum. in ca. sicut vrgeri. j. q. vij. & §. pauperum. inst. de re. diui. Bellon.

Data re in solutum creditori, debitor ulterius non admittitur ad reuelandum. Deel. consil. ccccclvij. vers. in contrarium tamen. Datio coheredis extranei licet non tollat suitatem (quantum ad impediendum transmissionem) tollit tamen suitatem quantum ad confirmationem pupillaris substitutionis. Communem ait Ripa. in l. j. nu. 166. ff. de vulg. & pup. Idem.

AD D I T I O. Datio nominis debitoris in solutum sufficit, licet cessus non soluerit. Paris. in consil. lxxix. Si iuris nume. 14. vol. iij. ac etiam quod sit facta per traditionem alicuius rei in solutum, nec locus est oblationis cautionis quia solutum fuit. Alex. in l. si finita. §. Iulianus. in fi. ff. de dam. infect. circa quod. nota ex ore Bar. in d. §. Iulianus. nu. 53. vbi quandoque datur creditori res in solutum qui tunc efficitur dominus, sed rediens & volens debitum soluere audietur inna biennium. Quæ opinio reprobat, vt per Spec. Imo. Salic. Paul. de Cast.

Ang. & alios, vt refert Alex. in d. §. Iulianus. nu. fi. & Dec. in consil. ccccclvij. in causa magnifici. nu. 2. qui dicit quod data re in solutum amplius dans non auditur, & hanc communem esse. Nota in hoc vnum singulare, quod data re in solutum non habet locum remedium. l. ij. C. de rescind. vend. cum pro dicta quantitate sic aestimata sibi est imputanda si minoris valeat. Ias. in l. à Diuo pio. §. si pignora. nu. 3. ff. de re iud. Paris. in consil. lxxxj. consilium nu. 38. vol. ij. nisi fortan fuerit enormissima l. §. ho.

PR. Datio tutelæ non recipit diem, neque conditionem. l. actus legitimi. ff. de reg. iur.

O B. Contra de §. ad certum. Inst. qui testa. tut. dar. poss. vbi dari potest tutor & ad diem, & sub conditione.

SO. Ibi à testatore in testamento dari potest ad tempus, & sub conditione, sed à iudice non potest. l. muto. §. si sub conditione. ff. de tutel. Bellon.

PR. Datio in solutum instar venditionis obtinet. l. si prædium C. de euiction.

PR. Datum meretrici non repetitur. leg. idem & si. §. sed & quod meretrici. ff. de cond. ob turp. caus.

PR. De apicibus iuris non est disputandum. in l. fideiuss. in §. quædam. ff. mand. Bellon.

Debitor debitoris si obligat se per constitutum, vel nudum pactum, non fit nouatio nec liberatur debitor principalis. Est communis opin. secundum Alex. in consil. cxxxij. vis de positionibus. vol. vij. M. Grib.

ad hoc, vt possit per iudicem concedi licentia, de capiendo Debitorem suspectum de fuga requiritur inter cetera, quod fiat plena fides iudici de debito, ita quod solum desit citatio partis. Est communis opin. secundum Corn. in consil. cxxxvj. vis. vers. ad hoc autem. volum. iij. Nota, quod multi iudices in hoc errant. Idem.

Debitor capi, ac carcerari potest vti suspectus de fuga, probata prius per solum iuramentum suspitione fugæ à creditore. & sic sufficit iuramentum creditoris, ad hoc vt capi possit debitor suspectus, secundum Benedictum de Plumbino, & Ang. el. in repet. i. nemo carcerem. C. de exacto. tr. buto. lib. x. Roma. in l. si fideiussor. §. fin. ff. qui satisfare cogant. Ioan. de Imola post prin. & Ias. num. 19. in l. ij. ff. solut. matr. Paris. consil. cvj. num. 54. & ita consuluit Alex. con. xix. num. 2. volum. iij. & Narra consil. xix. nume. 2. & 10. Hanc opinionem asseuerat Paulus de Castr. consil. ccccclxxxij. num. 1. volum. j. & totum mundum seruare, & eandem opinionem dicit communiter praticare Caccialupus in tract. de debitoribus suspecto, & fugiuiuo. in vj. quat. num. 18. & ita per prædictam communem praticam ego saepe saepius iudicavi, dum eram iudex criminalis in Ciuitate Terami anno domini. 1561. & 1562. In contrariam vero partem videlicet quod debitor vti suspectus de fuga non possit carcerari nisi fuerit prius legitima suspitionis causa allegata, & probata per duos testes, inclinavit Bald. consil. cccxxv. num. 3. & 4. volum. j. & in lapertissimi. num. 9. C. de iudi. Ang. Arctin. in princ. Insti. de action. nu. 8. Ang. titubanter in l. si arbitrio. §. qui ex causa. num. 8. ff. qui sarrida. cogant. Al. ex. in d. l. ij. num. 2. Ias. in princ. inst. de action. num. 9. 1. & in d. l. si arbitrio, & Paris. consil. c. num. 5. volum. iij. & istam opinionem ait esse communem Ripa in suis singula. responsis in titulo de le. i. bu. & longa consuetudine. cap. xxiij. num. 28. Thomas Pappalis in repetitio. d. l. j. Quicquid tamen suadeant præcitati Illustre Doctores, propterea non dilcedo à prima sententia, quæ quotidie obseruatur in omnibus Italia curiis, & probatur ista optima ratione, quia hoc casu periculum vertitur in mora: & res est talis, quæ celeritatem desiderat: & vbiunque periculum est in mora ad probationem suspitionis: iuramentum sufficit, vt est gloss. & ibi Innocen. in cap. quoniam frequenter, vt lite non contesta. & in l. j. vbi Doct. C. vbi in rem actio: & sic iudex ex prædictis secure, ostenso prius instrumento debiti per creditorem, ac præstito iuramento de suspitione: fugæ potest concedere, ac in partiri licentiam capiendi, & carcerandi dictum debitorem: quæ quidem licentia capiendi, etiam die feriata introducta in honorem Dei saltè ad hunc effectum, vt debitor præstet suo creditori cautionem de iudicio sisti: secundum gloss. singularem communiter ab omnibus scriben. approbatam in l. dies festos. C. de feriis in ver. fideiussionis, quam gloss. cum materia late explicant Doct. in l. ij. ff. de feriis. Ias. & Modern. in d. l. j. Doct. in §. j. Insti. de action. Sed nota congruenter hic, si debitor esset fugitivus: & arripere fugam, licitum esset suo creditori ipsum capere propria auctoritate, & ipsum captum ad iudicem ducere, secundum Specu. in titulo de accusar. vers. idem forte in debitor. argumento l. ait prætor. §. si debitorem, quæ in fraudem credi. idem etiam probatur ex not. per Bald. in cap. j. §. j. de pace iura. firm. an. Ias. in l. j. nu. 7. ff. de offic. eius. Marfil. in sing. xliij. & cclij. & Paris. consil. cvij. num. 52. & consil. xcix. num. 3. vol. ii. & Ruynum. consil. xvij. num. 4. volum. v. Creditor autem non solum possit capere suum debitorem propria auctoritate in actu fugæ, sed etiam illum qui esset in fuga mentali secundum Caccialupum in d. tract. de debitoribus fugitiuis in iij. quat. vbi hoc late probat ex mente Doct. & declarat. F. Viuius.

Debitor recipiens pecuniam nomine mutui, nec indigens ista pecunia sibi mutuata, potest eandem inuito creditore reddere, & sic creditori inuitus cogitur illud idem recipere secundum Cyn. & Doct. omnes communi

communiter in l. ij. ff. si cert. petat, quia sufficit, quod in eodem genere restitutio fiat & non potest esse magis in eodem genere, quam si idem sit aliis, & forasle vtgentiores rationes adducit Dec. in d. l. ij. in j. lect. nu. 8. corroborando, iuendo, & allegando istam communem licet Bolognet. ibi nu. 2. tenet ruderit contrarium: quam quidem communem opinionem declarat præcitat Doct. non procedere, quando res esset deteriorata, nam si esset deteriorata, non posset reddi, tunc enim non diceretur esse eadem res. l. ij. §. si reddita, ff. commoda. Viuius.

Debitorem quantitatis difficultas soluendi non excusat à mora secundum Bar. in l. continuus, §. illud, nu. 5, & seq. per illud text. ff. de verb. oblig. & in l. quod te, nu. 14. ff. si certum petat, quem ibidem sequitur Alex. nu. 9. Zalius, nu. 3. Curt. iuni. nu. 37. Jacob, num. 3. Ant. de Bur. & Abb. in c. h. re. u. 4. de iur. iur. quam quidem opinionem Bar. audacter attestat fuit esse communem Ruyn. consi. cl. nu. 3. vol. j. Deci. Iaf. nu. 32. Bart. Socin. nu. 32. Purpurat. nu. 63. & Rip. nu. 52. in præcitata, l. quod te. In contrarium verò sententiam ruderit iudicio meo inclinarent Saly. Cuma. Roma. & Deci. nu. 13. in d. l. quod te, & Hiero. Gygas in tract. de pensionibus, quæst. lxxv. nu. 3, quicquid tamè præcitat Doct. præcipitans se suadeant contra dictam communem ob hoc ab ea non recedo, quia non est tutum recedere: ab opinione Bar. secundum Paul. Cast. consi. ccc. iij. visis omnibus instrumentis, Innocen. in c. dilecta. de appell. dicit assessores nolle à sententia Bar. recedere, & eo magis non esset recedendum à prædicta opinione, quia constat esse magis communem, vt refert Ruyn. in d. consi. cl. & iudex, qui contra communem iudicat, censetur propter imperitiam iud. cass. vt dicit Alex. in l. cum prolatis, & ibi Ang. ff. de re iud. l. si in l. si ff. qui satisf. cog. & Curt. sen. consi. xlix. & cons. xlvj. nu. 1. Idè que dictam communem t in quã verissimam mihi sequendam fore constitui, quam communem ita retentam limitat, ac declarat Ruynus in memor. to consi. cl. nu. 9. in quatuordecim aliis casibus eam declarat Purpuratus, in d. l. quod te. numero 64.

Idem. Debitor non potest cedere bonis, quando creditor renuntiat iuri illum carcerari facienti secundum doctrinam Bal. in l. j. nu. 17. C. qui bonis cede. poss. communiter r. c. p. tam, ac approbatam à scrib. ibi, quom sequuntur etiam Io. Fab. & Iaf. in §. si, nu. 17. institut. de actio. & de ista communi opinione attestantur omnes Doctores, in præcatis locis, & ratio huiuscemodi communis sententiæ assignatur hæc per Bald. in d. l. j. quia ratio carceris cessat, quã cessante beneficium bonis cedendi cessare debet. Idem.

Debitor cessionis bonorum beneficio redditur indignus indicans partem bonorum, & partem occultans, secundum gl. & Bar. in l. pen. ff. de cessione bonor. Bal. & alios Doctores communiter in l. j. C. eo. tit. & Ang. & Iaf. in §. si. Instit. de actio. Vnde si iste debitor fuerit conuictus quod partem bonorum non indicasset ex malignitate, & dolo, tunc (vt superius deduximus) sunt repellendi omni modo ab huiusmodi beneficio cessionis bonorum, text. est in l. si, ff. quæ in frau. credi, secundum lecturam Bar. communiter approbatam ibi, & idem tenet Bar. & alij Doctores, in l. alia, §. eleganter, ff. de solut. matrim. & Bald. in l. j. C. qui bon. ced. poss. quos Doctores referunt, & sequuntur Alex. & Paul. de Cast. in d. §. eleganter: & hoc idem reperitur sancitum de iure regni in Pragmatica incip. Don. Petrus de Tolletto March. o Villæ franca, vbi habetur, quod volens cedere bonis, debet omnia bona sua, & iura indicare, & in actis insinuare creditoribus instatibus, & debitam quantitatem ipsorum iurium, & bonorum profiteri, vbi Io. Francisc. Scalonus apostillans dictam pragmaticam. nu. 2. & 4. declarat hanc materiam, sed vbiunque debitor errore, seu bona fide non indicasset bona omnia sua creditoribus, vel modica esset res, quæ non fuit demonstrata, non procedit propter beneficium ob hoc cessionis bonorum, secundum Bal. in l. si, cum igitur, C. de iure delib. Idem.

Debitor promittens, ac se obligans soluturum sup. creditori centum Aquilæ certo die, differensque tempore debito in dicto loco solutionem posset vtique conueniri non solum Aquilæ, verum etiam in quocunque loco, etiam si ibi forum non sortitur secundum Bal. Saly. & Paul. Cast. in l. j. ff. de eo quod cert. loco, post antiquos ibi, & alios complures congestos per Iaf. in §. plus autem, nu. 27. & sequen. Instit. de actio. vbi attestatur hanc esse communem opinionem. Sed nota vbiunque debitor obligasset se cum hoc pacto seu clausula, vt posset conueniri Aquilæ, & vbi que locorum, tunc hæc clausula nihil operatur, nam, prædicto pacto obstante, posset debitor conuentus declinare forum Aquilæ, nisi promississet, ac se obligasset iste debitor soluere, vbi que locorum vbi fuisset pactum, secus ium Doctores, in leg. iij. §. si quis ita in prim. ff. de eo quod certo loco, in dicta l. j. cod. tit. in c. j. extr. de iud. Bar. & alios in l. si quis, in conscribendo. C. de Episc. o. & cleric. vbi Alex. nu. 6, ait hanc esse communem opinionem, & Anto. Galleus in tract. cameralis obligationis. in ij. par. quæst. iij. nu. 1. Idem.

Debitor non potest per pactum se obligare ad carceres, si in termino non soluerit, & sic non potest consentire aliquo modo, vt possit compelli, capi, & carcerari propria creditoris auctoritate secundum Dyn. Bar. Imo. Ang. Rom. Alex. & omnes magis communiter. in l. alia. §. eleganter, ff. solut. matrim. & Angel. & Modern. ff. de legat. j. per il- Comm. opin. tom. 1.

lum text. & alios relatos per Antoni. Galleus in tracta. cameralis obligationis, in ij. parte quæstione iij. numero. Nec valet pactum quod debitor non cedat bonis secundum Iacob. Arena & Bald. in l. j. C. qui bonis cede. poss. & alios Doctores congestos per Cottam in suis memorialibus, in memo. in verb. (solui post medium, vbi refert, etiam Doctores contrarium asseuerantes: quæ quidem conclusio procedit ac ampliatur, vt procedat, etiam si huiusmodi pactum, seu obligatio ad carceres esset iuramento firmata, vel firmatum, vt per Bal. in auth. sacramenta puberum, C. si aduers. vendit. Alexand. in d. §. eleganter, & istam ait esse communem opinionem Alciat. in ca. cum contingat. nu. 69. de iur. iurand. Idem.

Debitor obligatus singulis annis soluere par caponum occasione alicuius rei, eo casu certum est posse conueniri officio iudicis vel interdito possessorio, & sic pro annua præstatione comperunt, seu conceduntur remedia possessoria secundum Canonistas communiter in c. querelam de electio. in vol. Greg. per illum text. & ita in contingentia facti iudicatum fuit in sacro Concilio Neapolitano: teste Afflicto decisio. ccc. xcv. nu. 3. 4. 6. cum duobus sequen. quamvis legistæ omnes asserunt contrarium in l. si certis annis, C. de pactis, Sed veritatem istius conclusionis planè abundè demonstrat Afflicto. in præcitata decisio. ccc. xcv. Rip. in l. si, num. 3. & sequen. ff. quorum bonorum, & Tyracuellus in tract. de vtroque retractu, in §. j. gl. vj. & §. vj. glo. j. nu. 10. & sequen. Hic notandum congruenter, vtum iste debitor, qui tenetur dare par caponum, liberetur soluendo, ac consignando eos mortuos, Bar. in l. quod te, ff. si cert. petat, in vltima quæst. tenet quod non liberetur aliquo modo, quem sequuntur doct. & eius opinionem late profertur ibi Bolog. nu. 83. Idem.

Debitor speciei per interitum rei ante moram liberatur actione præscriptis verbis, in de dolo, l. quod te, ff. si cert. petat. vbi Iaf. nu. 12. & Rip. num. 4. cum multis aliis sequentibus, quia casus fortuitus non est adscribendus culpæ debitoris, vt in l. cum duobus, §. damna, ff. pro socio, sed iste debitor non liberaretur ob hoc à conditione ob causam secundum communem opinionem omnium Doctorem in præcatis locis, quam sequitur Iaf. in l. si, nu. 12. C. de contrahen. empr. & Ferasdus in repetit. l. pacta conuenta, nu. 80. in iij. lect. ff. eo. tit. verum vt facilius intelligatur ista communis, præcitati Doct. tradunt hoc exemplum, videlicet do Sciphum, vt des Strichum, sed Strichus ante moram petiit, profecto non agam præscriptis verbis in te, vt des Strichum, quoniam cum non potes præstare, nec similiter agam ad id, quod intereret mea, nam cum non fueris morosus, non est subrogata obligatio ad interesse nihilominus agam ad repetendum Sciphum, siquidem datur, concediturque mihi ex capite penitentia cōdictio ob causam. Istam communem latius declarat Bolognetus, in d. l. quod te. nu. 55. & seq. Idem.

Debitor si impetrauit moratoriam exceptionem, debitores illius possunt vt eadem exceptione contra eum. Io. de Rip. in Rub. de rest. nu. 4. communem dicit.

Nota quod iste debitor qui impetrauit moratoriam exceptionem debet præstare cautionem creditori, Pyrrhus Angl. in Consuer. Aure. de executione ex locato. c. xvij. communem dicit ex l. vniuersa. C. de preci. impe. offeren. vbi etiam Iaf. dicit quod non præiudicat hæc exceptio credito iurato. B. Villal.

Debitor alternatiuè ex stipulatione, quando verba stipulationis ad ipsum referuntur, potest eligere quem maluerit. Io. de Rip. in ca. inter ceteras, nu. 70. de rescrip. communem dicit.

Debitor obligatus alternatiuè ad dandum animal, vel centum satisfaci, si tempore solutionis sit animal debilius quam tempore obligationis. Curt. Iuni. consi. xxiiij. communem dicit.

Nota istam communem ad corroboracionem l. ij. & ix. & xxxix. tit. xliij. & parte. v. vbi cauetur, quod obligatus ad dandum animal ad certum tempus, si interim moriatur animal sine fraude obligati liberatur. Plus dicit d. l. xxxix. quod promittens equum, aut mulum, quod vno mortuo extinguatur obligatio: & non tenetur ad dandum alterum. Et de istis debitis alternatiuis vide l. xxiiij. tit. vj. par. v. & l. xxij. tit. ix. par. vj. & l. xxij. tit. xv. par. vij. & Afflicto in decis. Neap. ccc. xvij. Idè.

Debitor alternatiuè ex stipulatione, quando verba stipulationis ad ipsum referuntur, potest eligere, quem maluerit, Io. de Rip. in c. inter ceteras, nu. 70. de rescrip. communem dicit.

Limita in obligato in Pascha ad dandum centum, aut pignus: quia non satisfaciendo pignus, sed compellitur præcisè ad centum. Iaf. in l. si se obtulit §. si ex convention. nu. 6. ff. de re iudic. Io. de Rip. in d. c. inter ceteras. communem dicunt. Idem.

Debitor coactus per superior. m. vt soluat iniuste ob iniuriam creditoris, periculum est creditoris. Iaf. in consi. xxvij. vol. iij. eodem dicit.

In simili dicit l. vij. tit. vij. part. v. quod si aliquis habet vineam, vel arbores alicuius, & ad iniuriam suam inimici eius fecerunt aliquod damnum, tenetur ad dandum domino.

Debitor obligatus ad dandum certam quantitatem soluendo partem, liberatur in parte, si creditor velit accipere: alios non Alciat. in l. ij. §. & harum. ff. de verb. oblig. communem dicit. Idem.

Debitor in quantitate non liquida potest offerre certam quantitatē, & dare fideiussorem de residuo si apparuerit plus debere. Cur. iuni. cōs. cxxij. nu. 69. communem dicit. Idem.

ADDITIONE. Debitor soluens rem alienam creditor in solutū recipiendū extinguit obligationem etiam fideiussoris. M. Ant. Bard. in tract. de tem. vii. & contin. in c. xvij. sub nu. 2. communē dicit. Quod specialiter limitari potest ex benignitate vt fraudibus obuietur: videlicet nisi debitor decoxerit, & hoc idem in vrbe tempore D. Thom. de Tanis Sacra Rot. Aud. Rota tanquam iudex æquitati: ne debitor & fideiussor colluderent, tenuit quod creditori detur regressus contra fideiussorem, vt per eundem Bardum in eo loco.

Debitor in diem si periculum incurrit, vel ex temporis lapsu, vel quia ex creditoris interpellatione constitutus sit in mora: Quidam in c. debitor, de iureiur. & ibi Butri. inter alios tenuere debitorem hunc ab solutionem a iuramento petere posse. mouentur sic: tali debitor ad duo censetur obligatus. videlicet ad soluendum in termino. & ad soluendum simpliciter. l. Celus. ff. de arbit. & c. cum dilectus, de dol. & contuma. & quatenus quidem in termino non soluit, periturus efficitur, & peccat, quatenus vero post terminum soluere tenetur peccare non dicitur, sicque absolutionem a iuramento petere prohibetur, vel saltem soluere poterit, elapso termino, nec peccabit, si postmodum solutum repetierit, d. c. debitor, de iureiur. A bba. tamen in c. j. de iureiur. dicit hanc rationem potius facere pro communi opinione, que habet, pro perituri incursum non dari nec peti posse absolutionem a iuramento, idemque tenuit Imol. in c. debitor, de iureiur. ratione, quod licet quis post diem sit obligatus non tamen ex hoc sequitur absolutionem ab eo peti posse. cum iam incidit in periculum pro tex. in c. quia frustra, de vsur. nec ob id debitor ipse (vt idem Imo. tradit) iuris remedio erit destitutus. Quia licet cogatur soluere, peteri tamen postea solutum repetere, Communem hanc sententiam approbat, & ab ea Fel. non recedit in d. c. ex administratione. c. t. de iureiur. vbi attestatur se vidisse ita lapsus iudicari. Quam tamen opinionem dicit tribu. in casibus non procedere. Primus est, quā do petens absolutionem in peccato non perseverat: licet enim semel contraueniendo in periculum incidit, absolutionem tamen petere poterit, vt voluit Abb. in d. cap. ex administratione. 1. & ibi Fel. Secundus est, quando iudex prohiberet iuramentum intra terminum soluere. Tertius quando quis citra dolum perituri incurret vt potest, si in termino non soluerit ex culpa, non autem ex dolo, vel si aliter excusatur a perituri ratione necessitatis, vel difficultatis, pona enim adiecta perituri locum non habet, cessante dolo vt eleganter tradit Bald. in d. lob. §. proficisci, de offic. Procon. & leg. & per gloss. j. in cap. breui. de iureiurando, cum aliis concordant, de quibus ibi & late scribit Fel. in d. ca. j. vbi concludit, ad hoc vt quis possit venire contra actum iuratum, non sufficere primam habilitationem a iuramento factam ad effectum agendi, sed requiri secundum. id est, relaxationem ipsius iuramenti, exempli gratia, si habilitatus a iuramento ad effectum agendi dicere velit contractum vsurarium, vel metu factum, probare tenetur vsuras, vel metum, non enim ad effectum recessionis, & contraueniendi contractui, prima illa sufficit absolutio, seu habilitatio, sed requiritur secunda, id est, relaxatio a iuramento, assignat rationem Felin. quia actus habilitationis limitatus est illam causam agendi duntaxat, idem limitatum producit effectum. in a. ri. ff. de acquirendo re. domi. licet ergo, habilitatio ad effectum agendi sit aperta via, vt sublato iuramento, quod sibi obstabat, agere possit: adhuc tamen iuramentum huiusmodi obstat respectu obseruationis contractus. Itaque actus absolutionis, siue habilitationis operari non debet ultra absoluentis intentionem l. non omnis ff. si cer. pet. & ita Fel. intelligere videtur tex. in l. hęc scriptura. ff. de condit. & demon. F. Turza.

P. R. O. Debitor si est a quo inuito exigi pecunia potest, l. debitor. ff. de verb. sig. Bellonus.

P. R. O. Debitorum pactionibus creditorum petitio nec tolli nec mutari potest, l. debitorum. C. de pact. Idem.

P. R. O. Debitoribus condemnatis ad soluendum, quadrimestre tempus a iure datur, l. j. C. de execut. rei iud. Idem.

P. R. O. Debitum in genere nunquam perit, in specie tamen perit, l. incendum C. si cert. petatur. & lege, si ex legati causa, ff. de verborum oblig. Idem.

Debitum civile tantum quocumque errore soluat, semper repetitur vt in obligatione literarum confessiones mutue sub spe future numerationis ex qua nascitur ante biennium sola civilis obligatio. lal. in l. cum quis nu. j. C. de iuris & facti ignorantia, communē dicit. B. Vil.

P. R. O. Decedere pro parte testatus, & pro parte intestatus, quis non potest, l. ius postum, ff. de reg. iur. in l. j. §. si ex fundo, ff. de here. inst. & §. de editas, inst. de here. inst.

O. B. Contra de l. circa & si parentibus, in §. si, ff. de inof. test. vbi testator decedit pro parte intestatus.

S. O. L. Hoc verum est ex postfacto, vt in contrario secus ab initio, vt hic. Bellonus.

P. R. O. Decem homines faciunt populum, & tu hab. in l. preter. in pri. ff. vi bono. rapt. & in can. vno. vbi gl. x. qua. ff. ij. Bellonus.

P. R. O. Decem oues faciunt gregem & quinque porci, l. oues, ff. de abig. Bellonus.

P. R. O. Decepti & non decipientibus iura subueniunt, in l. ij. in §. verba, ff. ad senat. Velleia. in c. cum vnuerforum, extra de rerum permut. & in cap. inter dilectos, extra de fide instr. Bellonus.

P. R. O. Decet concessum a principe beneficium esse māsurum, §. generaliter, in aurb. confi. qu. v. de dig. Bellonus.

Declaratio domini & petio requiritur, vt rei vel iuris alicuius priuatio incurrat, puta Emphyteusos, Feudi Donationis, & c. idque generaliter, vbiunque aliquid ipso iure ad dominum reuertitur dicitur, Bal. in c. j. De cap. Corra. in vrb. Feudo, & in l. fin. C. de reu. donat. Et probat late (vt inde communis merito colligi potest) Tiraq. in l. i. vniquam in ver. reuertatur. nu. 10. & 11. Et aliquot sequentibus, Idem tamen Tiraquellus in d. nu. 1. cit. ff. refert. in hoc sufficere etiam tacitam voluntatem domini, Allegat Panor. Ant. Alex. Decium (omnes in consiliis). Et lal. in l. posthumo, vers. pro ista opinione, C. de bono poss. cont. Tab. quæ loca videre poteris si casus contingat. I. Fich.

Decretum secundum etiam in iudiciis realibus interponitur. Est com. opi. secun. Alex. conf. ccvij. prestantiss. in prin. vol. vij. Moph.

Decretum ad hoc, vt ex falsa causa interpositum reddatur nullum, non requiritur quod falsa causa fuerit expressa in ipso decreto. Est communis opinio, secun. Alex. in confi. ccvij. domine, Alex. vers. circa predicta, volum. vij. Idem.

bona data in solutum creditori ex secundo Decreto efficiuntur ipsius creditoris irreuocabiliter, ita quod per debitorem non possunt amplius recuperari. Est magis com. opi. secun. Dec. in conf. ccclxviij. in causa significati in prin. vol. iij. Idem.

Etiam in realibus ex primo Decreto non transfertur dominium, nec viciuendi conditio. Est magis com. opi. secun. Alex. in l. iust. possidet, in prin. vers. vbi autem de acqui. poss. M. Moph. Gribald.

Decretum præsumitur factum solenniter & ex iusta causa, & vera. Alciat. in tractu de præsump. regul. præsump. x. communem dicit. B. Vi. nota. Decretum interpositum esse causa cognita statim assertioni iudicis asserentis, Aymon. de antiq. tempor. in ij. part. in verbo, sed ista limitatio, num. 1. §. communem dicit. Idem.

De datione facta de se, & bonis ecclesie seculari, intelligitur de boni præsentibus, non autem futuris, vt libera facultas testandi in futurum non impediatur, secundum Barr. in aurbent. ingressi. C. de sacrosanct. eccle. num. 14. & ista est communis opinio, vt refert. Socin. in tractu de obligationibus in vij. lib. F. Viuius.

P. R. O. Defectus in dispositione contra personam propter habilitatem superuenientem conualescere non potest, in §. præterea, inst. quib. non est permitt. fac. test. vbi testamentum impuberis vel furiosi non confirmatur, licet postea efficiatur pubes vel sanæ mentis, & in §. an seruo, Institur, de legat.

O. B. L. E. C. Contra de l. si cognatis, versic. ceterum, ff. de reb. dubiis.

S. O. L. Habilitas superueniens solo tractu temporis non conualidat dispositionem ab initio inuitem ratione personæ. l. quod ab initio, ff. de reg. iur. nisi ex voluntate expressa, vel tacita vt in l. j. C. de contract. iudic. vt ibi, testator qui legauit cognatis, videtur voluisse legare his qui cognati sunt & tempore testamenti & tempore mortis vt ibi not. Vel dicit, quod ibi dispositio ab initio non fuit inutilis, imo semper utilis: licet quædam persona ab initio non admittatur, quæ postea incipit admitti. Bellonus.

Defendere promittens, de iure, & facto non tenetur armis defendere. Hieronym. Cagno. in l. non videtur, nume. 5. ff. de regul. iur. communem dicit. B. Villalobos.

P. R. O. Defectu pastoris, gregem dominicum lupus rapax inuadit, c. ne pro defectu, de elect. Idem.

P. R. O. Defensor propterea salutis in nullo peccasse videtur, l. si quis percussorem, ff. ad l. Cornel. de sic. Idem.

P. R. O. Definitum non debet latius patere, quam ipsa definitio, & conuerso, l. j. §. dolum, ff. de dolo malo. Idem.

Delegatio potest fieri vt petat consilium alicuius tertij, etiam si sit delegatio, Felyn. in capit. si pro debilitate, de officio delegari, communem dicit. B. Villal.

Delegatio dicitur quādo aliquis dat debitorem suum, vel expromissorem, etiam non debitorem, per quem delegans liberatur, Aret. conf. v. nu. 1. & Afflic. decis. Neapol. ccclij. num. 4. communem dicit ex Barr. in l. delegari, ff. de nouatio. xij.

Delegatus post tempus datum ad cognoscendum potest proferre sententiam, si pona est appofra iudici non determinanti, Fel. in c. de causis, de officio delegat. communem dicit. B. Villal.

Delegatus post sententiam latam, non habet cognitionem, Felin. in c. ex literis, de officio deleg. communem dicit.

Fallit primò si non obseruauerit formam mandati: quia etiam post sententiam potest reuocare acta, & de nouo cognoscere, Fel. in c. qualiter, & quando, de accusat. communem dicit, & Ripa. in lege, quod iustit. numero, 66. ff. de re iudi.

Fallit secundo, quia potest mandare executioni suam sententiam, Pano.

Panor. in. 6. significasti. de offi. deleg. Ant. de Tremo. in addit. ad Bonac. in pract. exce. in rub. de rescrip. nu. 4. communem dicit.

Amplia dictam limitationem non solum in quo ad suam sententiam, sed etiam illius qui vice sua iudicauit. Ias. in l. cum specialis. num. 5. C. de iudi. comm. in. m. dicit.

Restringe istam limitationem, & ampliationem in delegato principis: nam delegatus inferioris non potest mandare executioni suam sententiam, amen admonere & excommunicare potest. Fel. in c. significasti de offi. deleg. comm. dicit. Idem.

Delegatus iurisdictionem non perpetuat: per actum citiorem citatione, ut est commissio de citando, &c. Ista est sententia communis contra Bartol. ut refert Ias. in l. more. nu. 58. circa med. ff. de iurisd. omnium iudi. Sed per citationem bene perpetuat, ut ibi, quae sententia similiter communis est ut ibidem num. praeced. 57. I. Fichard.

Delegatus Principis, siue ante, siue post litem contestatam, potest facere citationem realem, seu personalem. Curt. Iuni. in l. ij. num. 39. ff. de iurisdictione omnium iudic. & in l. cui iurisdictione. num. 2. 2. ff. cod. titu. communem dicit. B. Villal.

Delegatus inferioris non potest, siue ante, siue post litem contestatam facere citationem personalem. Curt. Iuni. in d. l. ij. num. 19. communem dicit.

Fallit si timetur de fuga. idem ibi num. 30. communem dicit. Idem.

Delegatus datus sub nomine dignitatis, non transit ad successorem, quando quis habet dignitatem non nomine proprio. I. in l. more. nu. 65. ff. de iurisd. omn. iud. communem dicit. Idem.

Delegatus non potest minuere, nec augere quadrimestre quod datur iudicatus ad soluendum. Ias. in l. qui tr. bunnali. numer. 5. ff. de re iudic. communem dicit. Idem.

Delegatus potest sibi eligere locum, ubi ius dicat, Curt. Iuni. in rub. ff. de offi. eius cui man. est iurisd. num. 22. communem dicit. Idem.

Delegatus iudex appellacionis si pronuntiat causam appellacionis legitimam, an possit de principali negotio cognoscere, & denique Abbas post antiquiores, in c. vt debitas, de appellatio. concludit quod sic: quia dictum negotium accessorie venit ad ipsam appellacionis causam, quae committitur. Et cum in ipsa causa principali etiam accessoria includantur prudentiam. in fi. de offi. deleg. Ratio tamen ista videtur dubitabilis, quia illa accessoria tantum censetur commissa, & veniunt, sine quibus causa expediri, & commissio adimpleri non potest. l. ij. ff. de iurisd. omn. iud. not. in c. praeterea. & in c. ex literis. eo. tit. de offi. delegat. sed causa principalis non est necessaria ad causam appellacionis, cum sine illa possit ipsa appellatio expediri. Inn. in d. c. vt debitas. alleg. gl. in c. solet. in versu per superiorem. de senten. ex com. in vj. que dicit, quod nec etiam veniunt ea, cum quibus causa facilius expeditur. Deci. tamen in d. cap. vt debitas. dicit primam opinionem magis communem.

Delegatus non tenetur citato mittere originale suae commissiois, sed satis est tenorem inferere citationi, secundum communem, per tex. in c. j. & ibi Doctor. de dilat. refert Minsing. obserua. 1. Cent. ij. I. Fich.

Delegatus quando est periculum in mora: vt in insigni latrone, potest imponere poenam mortis. Curt. Iuni. in l. prima. ff. de offi. eius cui. num. 67. communem dicit Alci. Et plus dicit in ca. quod sedem. num. 83. de offi. ordin. esse communem opinionem quod delegato mero imperio in casu in quo delegatio subsistit, delegatus potest procedere ad victimum supplicium. B. Villal.

Delegatus non potest mittere in possessionem ex primo decreto. Ias. in l. iudicere. num. 18. ff. de iurisd. omn. iud. communem dicit. Idem.

Delegatus inferioris à Principe post litem contestatam potest subdelegare tam in ciuilibus, quam in criminalibus. Petr. Nuni. de exeq. mand. Regum c. j. communem ait ex glo. in l. vnica. C. qui pro sua iuris.

Delegatus etiam à principe, non potest subdelegare cum potestate subdelegandi: quod tamen potest ordinarius. Maran. in tract. de ord. iud. parte quarta. nu. 58. communem asserit ex Ias. in l. j. de offi. eius. B. Vill.

Delegare potest Princeps causas meri, & misti imperij. Curt. Iuni. in d. l. j. num. 73. communem dicit. Idem.

Amplia ad delegatum Principis qui potest subdelegare causas meri, ac misti imperij. Curt. in d. l. j. nu. 74. & Alci. in d. c. quod sedem. nu. 81. communem dicunt.

Amplia secundum, in ordinarium propter infirmitatem. Curt. Iuni. in d. l. j. num. 81. communem dicit.

Nota istas communes cum sequentibus ad intellectum. l. xix. ti. iij. par. iij. dicentis delegatum à principe posse subdelegare.

Restringe istam ampliationem ad infirmitatem grauem, non tamen ad leuem, idem Curt. Iuni. num. 81. communem dicit.

Amplia tertiò, in ordinario propter absentiam necessariam, idem Curt. Iuni. num. 68. communem dicit.

Nota quod absentia necessaria praesumitur, idem num. 69. communem dicit.

Nota istas omnes cum aliis quatuor sequentibus ad intellectum. l. v. titu. xv. lib. j. ord. quae assumpta est à l. ij. tit. l. v. lib. j. For. ll. vbi disponitur, quod propter infirmitatem, vel etiam ex aliis causis praetores quos vulgo dicimus *aldens*, possunt committere alteri exercitium iurisdictionis:

dummodo locum tenens sit bonus vir: & iuret se administraturum ius & iustitiam. Et nota quod iste locum tenens potest omnem iurisdictionem exercere, non potest tamen ad mortem quenquam condemnare, licet possit absentes pronuntiare esse confessos, vt habetur in l. cxxix. styli. licet. xvij. tit. iij. par. ij. excipiat etiam mutilationem membri, & causa status. Tamen per styli solus mors excipitur. Aduerte, quod iudex ordinarius datus à Rege, ex istis causis potest alteri committere iurisdictionem lege hac permittente: aliis non de iure communi, cum isti iudices, ordinarij sunt solum administratores, vt per Bald. in c. cum vigesimum. num. 3. de offi. delega. & vsuarij non potest dare vsurarium alium vt in l. ij. de vsur. quae etiam per plura comprobatur Alciat. in paradoxo lib. ij. c. v. non possunt vicarios constituere in iurisdictione, vt per Caro. Molin. in consuet. Parisien. j. in mate. feuda. titu. j. §. j. gloss. v. ver. *le sief. nume. 57.* cum sequente. ex quibus possumus concludere iudices ordinarios creatos ab inferioribus recognoscere superiores, non posse constituere vicarios: nisi de mandato domini: quod cogita hodie, correctoribus ciuitatum per regem datur facultas ponendi vicem gerentem cum creatur corrector in casibus permixtis quem alius non poterant ponere per l. x. tit. xv. lib. j. ordi. sine expresso mandato. Et de istis vicem gerentibus vide Petr. Nun. in cap. iij. correctorum. de exequen. mand. regum.

Nota secundò, quod ordinarius non potest Delegare ea, quae sunt meri, & misti imperij, propter multitudinem causarum. idem Curt. Iuni. in d. l. j. num. 83. communem dicit, de offi. eius cui mand. est iurisdic.

Fallit prima ampliatio, si in commissione Principis est apposita verbum, praecipimus. Felin. in cap. eam te, de rescrip. & in c. pro debilitate. de offi. deleg. Curt. Iuni. in d. l. j. num. 80. communem dicit.

Fallit secundò, si est onerata conscientia delegati: quia non potest subdelegare. Soci. consi. xc. volum. j. communem dicit.

Fallit tertiò, si est electa industria personae delegati. idem Soci. communem dicit.

Fallit quartò, quando delegatur ea, quae sunt concessa in signum superbiae potestatis, Curt. Iuni. in l. j. de iurisd. omn. iud. ff. nu. 8. communem dicit.

Fallit quintò, in actuali missione in possessionem: quia licet possit subdelegari cognitio de mittendo in possessionem, non tamen ipsa missio. Curt. Iuni. in l. j. de iur. omn. iud. ff. num. 36. communem dicit.

Amplia istam quintam limitationem ad missionem in possessionem ex primo decreto. Ias. in l. iudicere. num. 70. ff. de iurisd. omn. iudic. communem dicit.

Fallit sextò, quando agitur de remotione actuali tutoris vt puniatur, quia solus praeses cognoscit: secus tamen ad remotionem ciuilem. Curt. Iuni. in l. cognitio. nu. 7. ff. de offi. eius cui mand. communem dicit.

Fallit septimò, in causa criminali, Alber. in l. j. ff. de offi. eius cui mand. communem dicit, sed Ias. ibi tenet contrarium esse communem. sed Boer. in decis. vj. num. 8. 9. & 10. concordat opinionem dicens quod tota causa non potest subdelegari: sed articulus causae tantum sic.

Fallit octauò, in subdelegato Principis, Curt. Iuni. in d. l. j. de off. eius. num. 80. communem dicit. Idem.

Delegatus ad vniuersitatem causarum potest subdelegare auctoritatem praestandam in manumissione. Curt. Iuni. in l. mandata. num. 7. ff. de offi. eius cui mand. communem dicit. Idem.

Episcopus potest Delegare causas clericis laico. Curt. Iuni. in rub. ff. de offi. eius cui. nume. 20. communem dicit. Idem.

Delegatus iudex fungitur vice delegantis tantum, non autem sua. l. j. §. fi. & l. si prator. ff. de offi. eius cui man. est iurisd. solet. ff. de iurisd. omn. iud. in c. sanè, de offi. & potest. iud. dele. Bellon.

P. R. O. Delegatus iudex delegare non potest. l. à iudice. C. de iud. & l. ff. ff. de offi. eius cui man. est iurisd. Ratio ponitur in l. j. §. ff. de offi. eius cui manda. est iurisd. iuncta l. more maiorum. ff. de iurisd. omn. iud. Idem.

P. R. O. Delegatus iudex sententiam suam exequi non potest. l. à diuo Pio. ff. de re iud.

O. B. Contrà de c. quazrenti. extra de offi. & potest. iud. dele.

S. O. Ibi per annum tantum exequi potest de iure canonico. Bellon.

Delegatus ab ordinario non potest subdelegare, nisi ei subdelegandi facultas expressè concessa fuerit. Est communis opin. secundum Ias. in l. à iudice. C. de iudi. Gribal.

P. R. O. Delictum personae in damnū ecclesiae redundare non debet. in c. venerabilis extra de except. Bellon.

P. R. O. Delicti venia poenitentibus datur. l. Manichaeos. C. de hereti. l. vltima. C. de sum. trini. & fide cathol. Idem.

Delictum obuiare nemo tenetur de iure ciuili secundum gloss. in l. culpa caret. ff. de reg. iur. quam sequitur Bart. in l. j. §. sed in eo. ff. ad Sillaniam. in l. netum. §. sed licet. ff. quod met. causa. in l. vt vim. ff. de iusti. & iure. S. alio. in l. quisquis. §. id quod de praedictis. C. ad l. Iuliam. in Rom. consi. ex vij. Felin. in c. qui alios, de hare. & in c. j. de offi. deleg. vbi etiam Deci. & B. Arb. Anchara. in c. dilecto de senten. ex commu. lib. vj. Arct. in §. iuris, in fine, instituta. de iusti. & iure, & Ias. in d. cl. vt vim. & ista scribit esse communem opinionem Deci. in d. l. culpa caret. nu. 4. & Hieronymus. Chucalon. ibi in addit. in principio, & Franciscus Conscius de-

zanus Senensis in c.j. nu. 78. de offi. deleg. de iure vero Canonico tenetur quis si potest obuiare delicto, tuerique offensum vt per glossam in dicta l. culpa caret, & ad hoc facit tex. in dicto cap. dilecto, Tamen Andreas Sycul. in d.c.j. affirmat opinionem dicti glo. non esse veram, quia etiam de iure canonico nemo tenetur alium iurare, & hoc in foro conscientie esse dicit, & ita iura citata secundum eam intelliguntur, & idem tenet Ant. de But. in d.c. quantz. Abb. in c.j. de restitu. spoliat. Bald. in l. j. C. de feruis fugiti. Io. de Anania in c. ij. de hæreti. Sali. in d. §. id quod. Legista omnes in d. l. vt vim, & Canonista, in d. c. quate, videlicet quod dicta glossa intelligatur in foro conscientie, & ista est communis opinio, vt constat per supra allegata, & attestatur Consciens in d. c. j. nu. 84. & seq. vbi etiam Deci. & Ias. in d. l. vt vim, licet in præcatis locis ipsi teneant contrarium, videlicet quod de iure canonico quis teneatur aliquem iurare. Ego vero semper hortarer omnes homines, vt obuiare deberent delictis propter periculum animæ, & conscientie, quæ cunctis rebus præferenda est, quado posset tutè & absq; aliquo vitæ discrimine, & haberent secus arma apta ad obuiandum delictis, & non aliter, Nam vbiunque quis defenderet extraneum, & eum tuendo alium occideret, non veniret puniendus, ita Ias. in dicta l. vt vim. vbi ait istam esse communem opinionem, & D. Phil. in d. c. j. Sed ista communis ita enucleata, & explicita interpretatur non habere locum in vasallo, qui profecto tenetur offensionem domini sui obuiare secundum Iaco. Leo. cõ silio cxyij. nu. 18. quod reperitur positum inter consi. feudalia Alberti Bruni, & ita tenent Doct. in d. l. vt vim. Limitatur quoque ista communis in nonnullis aliis casibus traditis per Barto. & alios in dicta lege vt vim, per Anchara. in dicto cap. j. & Deci. in d. l. culpa caret, numero 5, cum aliis seq. F. Viuius.

Delicta præscribuntur per viginti annos, Boet. decif. lxxvj. numero 6. communem dicit. Villal.

Concor. cum l. vt. tit. vij. par. v. quæ loquitur in falsarij; adulterij autem accusatur vsque in quinquennium, l. quinquennium. ff. de adulte. l. iij. tit. xij. par. vij. actio de dolo durat per biennium ad interesse, ex damno proueniens agit per triginta annos. l. vij. tit. xvij. parte vij. & hoc damnum non est illud de quo loquitur l. iij. titulo vij. l. v. ordi. Et circa istam legem vide Geral. in singulari lxxij. ponendam regulam, & limitationem, B. Villalobos.

Delicta quæ dicuntur graua, relinquuntur arbitrio iudicis, Alci. in c. cum non ab homine. num. 28. de iud. communem dicit.

Lxxxij. tit. v. part. j. tria delicta graua dicit: crimen hæresis, simonia, & homicidium voluntarium; sed nota istam communem ad ampliationem illius legis. Idem.

Delictis, & in atrocibus habentibus speciale nomen delicti, vt in furto, adulterio, homicidio & similibus, mandatum superioris non excusat. Est vera, & communis opin. secundum Ias. in consi. cxxxvj. dubitatur. circa medium, vol. j. M. Grib.

si in accusatione, vel inquisitione Delictum deductum fuerit, cum aliqua qualitate aggravante, & postea probatum fuerit tale delictum simpliciter, sine illa qualitate, reus in totum absolui debet. Est commun. opin. secundum Rom. in consi. clxvij. Anchar. circa fin. Vide infra in verb. qualitas, num. 1. Idem.

Delinquens potest puniri in loco delicti, & in loco originis secundum statuta loci delicti, Alci. in capitulo pernitiosam, nu. 67. de offi. ordi. communem dicit. B. Villal.

ADDITIO. Quando autem hoc procedat vt puniri possit in dictis locis, videat dicta per Anto. Rosel. in tracta. de indulgen. num. 248. cum tribus sequenti.

Nota istam communem ad declarationem lxxxij. tit. ij. par. ij. vbi ponitur locus vbi reus delinquens potest conueniri: & etiam ad intellectum l. j. & ij. tit. xvij. lib. vij. ord. loquentium de remissionibus faciendis per iudices ad requisitionem iudicis procedentis, Et circa dictas remissiones vide l. xvij. tit. j. part. vij. per quam approbatur opi. Bart. in l. si cui. §. cum sacrilegium. ff. de accusa. dicentis remissionem esse necessariam; & per d. l. j. reprobatu gl. in l. à diuo Pio. §. sententiam, in verbo in pronuntis, ff. de re iudi. dicens in ciuilibus non habere locum remissionem quæ communiter approbatur, & per d. l. disponitur contrarium; tamen dicta glossa potest adaptari ad intellectum l. v. tit. ij. lib. iij. ordi. vbi disponitur quod absens ex contumacia potest citari etiam in alieno territorio; quod planè intelligendum est in criminalibus, secus tamen in ciuilibus, ratione contractus iuxta tex. in c. Romana. §. contrahentes, de foro compe. lib. vij. & d. l. j. tit. vij. & l. v. est intelligenda in iudice delictum cognoscendo, & non in iudice domicilij, vt per Panor. in cap. fin. de foro compe. ex quibus limitatur nostra communis in hoc regno. Et vide dist. Panor. in d. cap. finali. distinguentem inter crimina graua, & leuia, & secundum eius distinctionem, intellige dictas leges.

P. R. Demonstratio plerumque vice nominis fungitur. l. nominatum. ff. de cond. & demost. l. certum. ff. si cert. petat. Bellon.

Denunciatio quæ fieri debet ab emptore venditori, qui de euictione tenetur, non intelligitur simpliciter fieri ad huc finem, vt venditor sciat, sed vt aliquid faciat, & incitetur, puta ad suscipiendam litem, et defensionem. Igitur non sufficit, quod venditor aliunde habeat notitiam

dictæ liris sed requiritur necessariò, quòd ei fiat denunciatio per emptorem alijs non tenetur, de euictione, nec ad expensas: quia non præsumitur emptorem fuisse condemnatum propter malum ius, sed propter ignorantiam iuris venditoris competentis. Est communis opinio secundum Dec. in consi. lxxij. volu. j. M. Gribal.

Denunciatio Euangelica in prælatis est de præcepto. Alcia. in c. nouit. numer. 20. de iudi. communem dicit. B. Villal.

Denunciatio Euangelica non requirit trinam probationem, vt dicebat Hostien. sed sufficiunt quæ Panor. in c. in omni negotio, num. 3. de testi. communem dicit. Idem.

Denunciationem Euangelicam potest facere criminofus, cum denuntiat pro proprio interesse, Alcia. in cap. nouit. numero. 14. de iudi. communem dicit.

Amplia ad accusationem pro propria iniuria, quam potest facere accusatus de aliquo crimine graui. lege. iij. tit. primo. parte. vij. Idem.

Deportatus non habet testamenti factionem, communem dicit. in §. T. q. xxij. in prin. P. Fich.

Deportatus ex testamento nihil capere potest, non tamen ideo succedit fiscus, sed alij instituti, vel ab intestato venientes succedunt ac si damnatus non fuisset institutus. Idem.

Deportatus, cui ex testamento, vel ab intestato delata est hereditas, est incapax, & succedunt alij instituti, vel venientes ab intestato ac si de portatus institutus non esset. Alex. cons. xxvj. in prin. libro. j. magis communem ait. Villal.

Depositarius de dolo duntaxat tenetur. l. si vt certo. §. nunc videndū, ff. com moda, & §. præterea. Institui, quibus modis re contra. oblig. Sed aduertè, quia non solum de dolo, verum de lata culpa etiam tenetur l. j. C. de positi. & per glo. in capitulo finali. in ver. culpa, extra deposi. & in d. §. præterea, in ver. dolo, & tradit Bal. cons. cccxvij. præmittendum est, libro quinto, quoniam dictio illa tantum, non excludit latam culpam l. j. §. j. ff. si mens. fal. modum dixit. Inferri etiam potest quòd depositarius de leui, & leuissima culpa nullo pacto teneatur, vt in principio posuimus, Conclusio hæc procedit quando depositum factum sit gratia deponentis, quia nulla utilitas eius versatur, apud quem deponitur, ideo solus dolus præstatu, vt dicit tex. in d. §. nunc videndum, secus ergo, si factum sit depositum contemplatione depositarij, tunc quippe de leuissima culpa tenetur l. si quis nec causam in prin. ff. si cert. petat. secundum communem intellectum, de quo latè scripsit Deci. ibi. Eodem modo si depositario obtulit se, de leuissima culpa obligatur secundum gl. in l. contractus, vbi Deci. ff. de reg. iuris, per l. j. §. sepe. ff. de positi. quia eius occasione, qui rogauit, contractus videtur celebrari. l. si gratuita. §. margaritas. ff. de præcri. verb. Istam scribit esse communem opinionem Barba. in c. bona fides, numero tertio. de deposito, licet ipse in contrarium pòderet tex. ibi in æquiparatione, quam facit de eo, qui se obtulit, & de eo, qui pecuniam pro custodia recipit; quem vide ibi, quia firmat quòd quado quis se obtulit, videatur contractus celebratus gratia recipientis tantum. Si verò depositum factum sit occasione vtriusque, depositarius de dolo, lata & leui culpa tenetur secundum distinctionem, quæ habetur in d. §. nunc videndum & latius hoc tradit Bar. in lege quod Nerua, & Abbas post alios in capitulo primo, de deposito. F. Viuius.

Depositarius, qui se obrulit deposito, tenetur etiam de leuissima culpa. Barba. in c. bona fides, de deposi. communem dicit. Villal.

Depositarius, qui recipit aliquid pro deposito, tenetur de leui culpa. Panor. in d. c. bona fides, nu. 3. de deposi. communem dicit. Idem.

Destructa ciuitas, Ecclesia, castrum &c. quando retineat, vel amittat iura sua, hæc distinctio ab omnibus approbata est. Quod aut destruitur factio superioris, sine spe reedificationis, & tunc in totum dissoluitur, & amittit iura sua: nec si reedificatur, recuperat. Aut destruitur à Tyranno, vel ab hostibus, & tunc non amittit iura sua, sed ea retinet, & eidem reedificatio competit, & c. Ita, scribit Nico. Bello, consi. j. nu. 8. per iura ibidem allegata. I. Fich.

Nota istas communes: vide l. iij. tit. ii. par. v. & l. j. tit. xv. lib. iij. For. II.

Deterioratio notabilis facit vt emphyteuta possit expelli, siue sit emphyteuta Ecclesie, siue priuati, com. dicit Cl. in §. E. q. lxxj. P. Fich.

Dictio taxatiua apposta in lege continente calum fauorabilem, vel piam expedit extensionem ad casus similes, secundum glo. Cyn. Bart. Bald. Saly. & omnes in l. illud. C. de sacrosan. eccle. vbi donatio vsque ad 500. aureos. quæ tunc fieri poterat ad certas pie causas duntaxat, ibi commemoratas nihilominus in aliam causam similem poterat fieri secundum glo. & omnes, sequitur Barto. in l. ferui. ff. de vsu cap. Roma. in l. non erit. §. dato. ff. de iure iur. Bart. & ceteri Doct. in l. si constante. in ix. q. ff. sol. mar. Crotus. nu. 69. & Ripa nu. 86. attestantur esse communem, & tradit Riminal. consi. cix. nu. 24. F. Viuius.

Dictio perinde cum apponitur cum dictione per omnia, importat omnimodam æqualitatem, Io. Igne. in l. j. §. feruus. nume. 14. ff. ad Silla. communem dicit. B. Villal.

P. R. O. Dictio, & cetera, inducit repetitionem omnium dictorum in præcedenti in lege Gallus. §. & quid si tantum. vbi Bar. de liber. & posthu. Bellonus.

PR O. Dictio, de, ruget. in l. j. ff. de pos. Idem.
PR O. Dictio magis, aliquando comparatiue, aliquando electiue
finitur gl. in l. i. de re cauere. ff. de iur. f. d. omni. iud.

PR O. Dictio propter, denotat causam remotam: dictio verò, Ex-
causam proximam. l. eo tempore. §. fin. ff. de pccul. l. prima §. fin. ff. de
incen. ruin. Idem.

PR O. Dictio exclusiua non excludit similes casus. in l. ob as alienū.
iuncta gloss. C. de trad. mino. Idem.

PR O. Dictu n generale generaliter est intelligendum. l. j. §. & gene-
raliter. ff. de leg. præst. l. iij. de in ius voc. ff. Idem.

PR O. Dictum generale restringitur per rationem. in l. cum pater. in
§. dulcissimi. vb. Bart. ff. de lega. ij. Idem.

PR O. Dictum determinatur secundum suam causam. lita autem.
ff. de admin. tut. Idem.

Dieta computantur à loco domicilij. Domin. de Rota in decisio.
de xliij. in antiquis. communem dicunt.

Pragma. xxv. computat istas dietas à fine diocesis illius, qui conue-
nitur, & qualibet dieta habet decem leucas in dicta pagina. & in l. viij.
ti. iij. lib. ij. For. ll. B. Villal.

Dies indultus à lege miserationis gratia, non impedit natiuitatem,
neque exercitium actionis. Ioan. Franc. à Ripa in l. intra dies. in princ.
ff. de re iudicat. dicit hanc opinionem communiter receptam. P. Vil.

ADDITIO. Diem termini aliqui in terminum computari te-
nerunt, aliqui verò contrarium. Attenta autem varia opi. Cef. Contar.
in l. diffamari. in q. xliij. nu. 92. magis communem dicit non computa-
ri: quod amplia, ac limitata, vt per Tiraquel. de retrac. muni. in §. j. gloss.
xj. nu. 20. v. quæ ad fi. & tetigit etiã Marc. Anto Bard. in tract. de temp.
Vti. & contin. in c. iij. sub nu. 1.

PR O. Dies cœpta pro impleta habetur. lege, qua ætate. ff. de testa-
men. Bellon.

PR O. Dies statuta pro homine interpellat. l. magnam. C. de contra-
hen. stipulat. l. si fundum. ff. de verb. oblig. l. traiecit. ff. de action. & o-
bligat. l. ij. C. de iur. emphyt. & c. potuit extra loc. idem.

PR. Dies incerta pro conditione habetur in l. dies incertus. ff. de cõd.
& demonst. Idem.

PR. Dies mortis est certus, hora vero eius est incerta. l. j. ff. de cond.
& demonst. Idem.

PR O. Differentia esse debet inter dantem, & accipientem. l. j. ff. de
auth. tut. in c. fi. de insti. extra. Idem.

PR. Difficile est vt bono peragantur exitu, quæ malo sunt inchoata
principio. cap. cum principatus. j. q. j. Idem.

PR O. Difficile est plures in vnum conuocare. l. iij. in §. deinde quia
difficile. ff. de orig. iur.

PR O. Diffidentia plerumque iuuenes auertit. §. his igitur. Instit. de
iust. & iur. Idem.

PR O. Difficilis probatio est interesse. l. si. ff. de præ. stipulatio. l. hē.
PR O. Difficilimū est iustum dolorem temperare. in l. si adulterium.
in §. imperatores. ff. ad leg. Jul. de adult. Idem.

Difficultas excusat a mora etiam in obligationibus dandi, hanc di-
cit communem antiquorum vsque ad Alex. sed quod; postea Recen.
contrariam communiter tenet. Purpur. in l. quodd re. nu. 63. ff. si certū
petat. B. Villal.

PR O. Diffugiendum est malum, eligendum verò bonum est. in §.
j. in authent. quib. mod. nat. eff. sui. Bellon.

PR O. Digniora sunt præponenda §. final. Institut. naturali.
O B. Contrã, difficiliora sunt digniora facillioribus, & nunc impe-
rator de facillioribus prius tractat. §. his igitur. Instit. de iust. & iur.

S O. In gratiam iuuenum voluit prius leuia, deinde difficilia tradere
Imperator in libro institutionum. Idem.

PR O. Dignitas filij gloria est & laus patris. in auth. constitutio, quæ
de digni §. generaliter. Bellon.

PR O. Dignus est mercenarius mercede sua. Luc. 10. cap. secundum
apostolum. extra de præben.

PR O. Dignum est vt qui similem cum alijs vitam suscipiunt, simile
cū alijs sentiant disciplinã, in c. recolentes. ext. de sta. mo. seu. reg. Idem.

Dilatio per iudicem data, potest ab eo commutari, reuocari, vel ab-
breuiari. Iafre. Balbus decisi. cccxxvij. communem dicit.

Intellige hanc communem, nisi cui facta fuit dilatio, incepisset vti
illa, vt per d. Balbum quam nota. pro intellectu. l. ij. tit. xv. par. iij. Villal.

Dilatio secunda non potest dari, nisi causa cognita etiam si iudex co-
ascetauerit primam: Communem testatur Ripa in legē. xj. numero 32.
de re iudic. Idem.

PR O. Dilatio concessa super principali, censetur concessa, super ac-
cessorio. l. cū soluendæ. vb. Bart. ff. de distra. & pigno. Bellon.

Dilationem assignata à lege, siue cū ministerio iudicis, siue sine eo, iu-
dex non potest abbreviare vel prorogare: nisi aliud inueniatur in lege
expressum, vel quando tempus datur à lege, supplendo defectum iudi-
cis. Iaf. in l. qui pro tribunali. nu. 2. de re iudi. communē dicit. B. Vi.

ADDITIO. Ista dilationes & alie, siue a lege, siue ab homine
data, an & quãdo prorogari & abbreviari possunt, & de tempore decē

dierum ad appellandum aliqua per Marc. Ant Bard. in tract. de tempo-
ribus Vti. & contin. in cap. iij. num. 4. & seq. Nota istam communem ad
intellect. l. j. tit. iij. lib. iij. ord. quæ loquitur in contestatione. & l. j. & iij.
de terminis iud. cij. & l. ij. tit. vj. de destinataria proponenda. & proban-
da. & de alii. terminis ad d. l. positi.

PR O. Diligenter fines mandati sunt custodiendi. l. diligenter. ff.
manda. cum dilecta. in fin. extra de rescri. Qui enim excedit manda-
tum. aliud quicquam facere videtur, ideo tenetur mandati vt ibi.

O B I E C. Argumentum contrã de l. si is. cui. ff. quemadmodum ser-
ui. amittit. vbi qui amplius facit quam fieri debet, non facit aliud, sed
plus quàm sit faciendum, ideo nec pr. iudicatur ei.

S O L. Strictius est obseruanda forma mandati, quàm seruitutis. Ra-
tio, quia in negotiis alienis diligentius versari debemus, quàm in nostris.
Lita re mandata. C. manda. in vsu verò seruitutis vti quodammodo iure
meo videtur. Non mirum ergo si excedens vsum seruitutis nō tam pu-
niatur, quàm excedens formam mandati. Bellon.

PR O. Dimidium facti qui bene cœpit habet. gloss. in l. prima. ff. de
orig. iur. Idem.

Diocesis appellatione venit etiam ciuitas in materia larga, secus in
stricta. Alciat. in cap. pernitiosam. numero secundo & tertio. de offic.
ordi. communem dicit. Villal.

PR O. Diferentio est omnium virtutum mater. in cap. præsentium. j.
quæst. v. in c. j. de offic. custod. extr. Bellon.

PR O. Disiunctiua posita inter personas inter quas cadit affectio or-
dinata. non soluitur in coniunctam. l. cum pater. §. pen. ff. de leg. i. Idē.

PR O. Dispensatio est iuris communis relaxatio. gl. in cap. requiritis.
j. q. vij. & in cap. vt constitueretur. §. o. dist. Idem.

PR O. Dispensatio sine causa. non est tuta quo ad Deum, gloss. sing.
in cap. non est vori. ext. de voto. & vot. redem. Idem.

PR O. Dispensationem exorbitantem à iure oportet velut odio-
sam restringi in cap. j. §. fin. de fil. presb. lib. vj. Idem.

Dispensatio Principis sine causa, valet: si tamen alteri committat fa-
ciendam non valet, nisi causa sit adhibita. Curt. iun. consilio lxxv. com-
munem dicit.

Nota istam communem ad intel. l. xx. tit. xxvj. par. v. vbi dicitur, quòd
Epicopus potest dispensare in omnib. casibus, in quibus non est pro-
hibitum, quam intellige in criminibus maioribus adulterio vt habetur
in verbo Episcopus.

Fallit in dispensatione facta per Papam contra ius diuinum, vel ca-
nonicum fundatum in ratione diuina, vel naturali: quia in hac dispen-
satione debet esse causa expressa, aliàs non valet. Ioan. de Ripa in cap. ij.
de rescri. spol. num. 19. communem dicit. B. Villal.

Dispensatio Romani pontificis in affinitate, proueniens ex coniu-
ctione carnali, & matrimonio oportet quòd vtrumque exprimat
videlicet affinitas, & publicã honestas. Coua. in epist. iij. ca. vj. §. v. ij. num.
4. communem dicit. Idem.

Dispensatio Romani pontificis de crimine non solum operatur in via
inquisitionis. sed etiam accusationis. Decius consilio cxxxvj. numero. 1.
communem dicit. Idem.

Dispensatio non extenditur ad casum maiorem, vel habentem ma-
iorem rationem, Cur. iun. nu. 95. nu. 7. comm. dicit. Idem.

PR O. Disponat testator, & erit lex. in §. disponat. in auth. de nupt.
Bellon.

PR O. Dispositio in filio extenditur ad nepotem. l. filium habeo. ff.
ad senat. Macedon. Appellatione enim filiorum veniunt etiam nepotes.
Liberorum. in fi. ff. de verb. signific. Bellon.

Dispositio hominis verificatur in primo actū. Curt. iun. cõs. clxxvij.
num. 27. communem dicit. de quo tamen plene omnino videndus est
Tiraq. in l. boues. §. hoc sermone. ff. de verb. sig. B. Villal.

Dispositio authen. ex causa. C. de lib. præteri. locum habet in præteri-
tione facta de filio per matrem aut alios ascendentes. Comm. ait Clar.
in §. Testamentum. quæst. l. j. versic. Et quia. Similiter etiam locum ha-
bet in filio à patre præterito. communem dicit. quæst. xxxv. versic. sed
quid. Idem locum habet tam in præteritione filij nati, quàm posthumi
à patre scienter facta. commun. in d. quæst. l. j. versic. Item quæro. Non au-
tem locum habet in posthumo à patre ignoranter præterito, comm. in
d. quæst. l. j. versic. sed quid si posthumus sit ignoranter. Contrar. dixit
Pais. in consil. lx. num. 13. Neque etiam locum habet quando frater à
fratre est præteritus & turpis persona instituta. communem dicit. d. §.
testamentum. quæst. l. ij. Hac tamen opinio ipsi Claro non placet. Tan-
dem locus est d. dispositioni siue exhereditatio facta sit non inserta cau-
sa legitima, siue causa sit inserta, sed per heredem non probata. comm.
dicit in d. quæst. l. j. versic. vlt. P. Fich.

Dispositio auth. ex causa. facit vt etiam legata & fideicommissa susti-
neantur. comm. in §. d. q. liij. versic. Item substitutiones. commun. idem
Clarus dicit. q. liij. Quæro etiam. Sed legata facta ipsi filio præterito, vel
exhereditato non sustinentur. comunem dicit. q. liij. versic. præterea. Si-
militer non sustinentur legata facta per testatorem turpibus personis.
communem dicit. q. liij. versic. Item. Idem.

Dispositio authen. quòd sine. C. de testam. habet locum etiam si filij
in schedula

in schedula non sint æqualiter instituti, comm. dicit in §. testamentum, q. xvij. vers. sed quæro nunquid. Idem.

Dispositio c. cum esset, extra de testamen. locum habet etiam in testamentis conditis ad causas profanas. Commun. dicit Io. Clarus dict. §. Testamentum, q. lvij. Extra tamen terras Ecclesiæ non habet locum ea dispositio, quod tamen intellige quo ad forum seculare. nã in foro ecclesiastico etiam in terris imperij seruatur ea dispositio, comm. dicit idem in d. q. lvij. vers. Extra. cum sequent. Idem.

Dispositio c. j. an agnat. vel fil. locum habet solummodo in feudo hereditario, vel simpliciter recepto, communem ait in §. feudum, q. lxxvj. Contrar. tenet Iter. in eo. cap. quem sequuntur Curt. Bru. & Didac. Idem.

Dispositio c. potuit, extra de locato, procedit tantum in emphyteosis ecclesiæ, non autem in emphyteosis laicorum communem dicit, §. feudum, q. viij. vers. vlt. Idem.

Dispositio l. j. C. de sacro, eccles. non sublatæ sunt omnes solennitates iuris civilis in testamentis ad piæ causas, comm. dicit in §. testamento, q. vj. vers. fuit. Idem.

Dispositio l. vnic. C. si liberal. imp. lib. x. habet locum etiam in feudis, quæ communiter aliquibus à principe concessa sunt, Magis. com. dicit in §. feudum, q. lxxvij. Contrar. Cyn. in d. l. vnic. Idem.

Dispositio l. si quis argentum, C. de donat. non habet locum in donatione remuneratoria, comm. dicit, §. donatio, q. xiiij. vers. quæro. Idem.

Dispositio d. l. si quis argentum non habet locum in donatione præsumpta, §. donatio, q. xiiij. vers. Item quæro. Idem.

Dispositio d. l. si quis argentum, locum habet etiam in promissione de donando, comm. dicit in §. donatio, q. xiiij. vers. dispositio, Contrarium, dicit Alci. in l. j. ff. de verbor. obligat. Idem.

Dispositio l. si vnquam, C. de reuocan. donat. locum habet tantum in Donat. omnium bonorum, sed in qualibet parte bonorum donata, non est locus illi dispositioni, comm. §. donatio, q. xxij. Idem.

Dispositio dicit. l. si vnquam non habet locum in donatione ob causam, comm. in §. donatio, q. xxij. vers. item quæro. Idem.

Dispositio dicit. l. si vnquam habet locum in Donatio. Ecclesiæ facta, non tamen reuocatur Donatio nisi ad legitimam filii postea natis competentem, commun. dicit in §. donatio, q. xxij. in princ. Idem.

Dispositio dicit. l. si vnquam, locum habet non solum quando legitimi & naturales liberi superueniant, sed etiam si naturales tantum postea nascantur, communem. in §. donatio, quæstione. vigesimaquarta, vers. sed quæro, Idem.

Dispositio d. l. si vnquam non habet locum si quis tempore donationis habet naturalem aliquem filium, & faciat eum post donationem legitimari, communem dicit in §. donatio, q. xxij. vers. Sed quid. Idem.

Dispositio §. ex imperfecto, l. hac consultißima, C. de testam. non habet locum in testamento inter liberos si vnus ex liberis sit præteritus, commun. dicit in §. testamentum, q. vij. vers. sed quæro, Idem.

Dispositio §. ex imperfecto, l. hac consultißima, C. de testam. non limitatur per auth. subsequenter quantum ad testamentum nuncupatiuum, sed solum quantum ad testamentum in scriptis, comm. dicit Io. Clarus, d. §. testamentum, q. xj. Idem.

Dispositio §. ex imperfecto, l. hac consultißima, C. de testamen. non habet locum inter liberos naturales tantum vel spurios, comm. dicit. Clarus in §. testamentum, q. xj.

Dispositio d. §. ex imperfecto locum habet etiam in legitimatis, comm. dicit Clar. in §. testamentum, q. xj. vers. sed quid.

Dispositio d. §. ex imperfecto locum habet etiam inter liberos, qui per statutum sunt exclusi à successione intestari, comm. in §. testamentum, q. xj. vers. fuit. Item quæro. Idem.

Dispositio d. §. ex imperfecto locum habet non solum inter filios primi gradus tantum, sed etiam vltioris, vt nepos &c., comm. dicit in §. testamentum, q. xj. vers. quæro etiam, Idem.

Dispositio d. §. ex imperfecto non habet locum si filius familias testetur inter parentes, comm. dicit in §. testamentum, q. xj. vers. vlti. Idem.

Dispositio §. si quis, auth. l. hac consultißima, C. de testamen. non habet locum quando in secundo testamento esset præteritus aliquis ex filiis testatoris, communem in §. testamentum, q. xcv. vers. Scias tamen.

Dispositio testatoris de personis quæ sibi ab intestato succedere possent, in dubio intelligitur eo modo & ordine, quo de iure communi vel municipali ad successionem ab intestato vocarentur, communem in §. testamentum, q. lxxvj. vers. secundo infertur. Idem. P. Fich.

PR O. Distingue tempora, & concordabis scripturas, l. apud antiquos, C. de furr. & can. si peccauerit, ij. q. j. Bellonus.

Distributiones quotidianæ, & ex consuetudine absentibus, & non ministrantibus, dari non debent, c. vnic. de cler. non residen. in vj. vbi Doct. imò nec canonicis secundum iuris dispositionem, existentibus autem in Episcopi seruitio, & ministerio debentur istæ distributiones, cap. de cetero, de cler. non resid. Similiter nec illi, qui literis in aliquo studio operam dant, distributiones quotidianas recipiunt, vt not. in c. licet, de præb. vbi gl. Abb. & Doct. communiter in cap. in presentia, de probat. vbi Modern. hoc latè explicant, quibus ad stipulatur istud nor. quòd habens à Papa priuileg. vt fructus beneficij etiam absens recipiat, non posset

quotidianas distributiones ex eo habere, text. est, & ibi gloss. communiter approbata in cap. fin. de rescript. libro sexto, gloss. & ibidem Doct. in cap. ij. de priuileg. lib. tradit. Ioan. Staphi. in tract. de literis gratiæ, & quamuis pontifex proprio rescripto iubeat absentem reddi fructus beneficij ac si clericus præsens esset, non ob hoc ei distributiones quotidianæ debentur secundum gloss. communiter receptam in d. cap. vnic. de cler. non residen. in vj. & ibi Probus. numero quinquagesimo. & hoc idem dicendum erit vbiunque Pontifex absentem permittet fructus percipere, & ei debere statueret, ac si resideret, Adhuc enim ex hac indulgentia fructus beneficij, distinctos, & separatos à distributionibus quotidianis percipiet, non autem ipsas distributiones quotidianas, quod annotauit Cassador, post alios in decisio. vnica. in titulo de clericis non residentibus, F. Viuius.

Distributum per verbum, quodlibet, tribuit actum cuiuslibet in solidum. Bello. consil. xx. nume. 2. communem dicit. ex Bart. in l. hoc articulo, ff. de here. instit. & Curt. l. uni. consil. xlix. quam intellige quando verba distributiva sunt appositæ inter distributiuos principales: secus tamen, si ad eorum, successores referatur, vt si institutus est Petrus & Sempronius: & quilibet eorum tunc vniciue in solidum actum tribuit, tamen si instituarur Titius, & Caius & filij cuiuslibet eorum, vel si cõcedatur pro Sempronio, & pro quolibet eius filio, vel eius descendenti, tunc vno ex filiis descendentiibus mortuo, non accrescit alteri, ita in terminis consuluit Petr. de Anchar. consil. cxxlv. & Cur. l. un. cõs. lv. B. V.

PR O. Diuersa ratio pactum reformat, in l. interpositas. C. de transact. Bellonus.

PR O. Diuersa proponens non auditur. l. professio, & defyderium tuum, C. de mu. patr. lib. x. Idem.

PR O. Diuersitas nominum diuersitatem constituit effectuum l. si idem, C. de codicillis.

OB IE C. Contrà de l. quicunque, §. idcirco, C. de heretic. vbi est diuersum nomen hereticorum, & tamen eadem heresis, & l. j. ff. de legat. j. & l. j. C. communia, de leg. vbi legata & fideicom. diuersa habent nomina, & tamen habent eundem effectum.

SOL. Diuersæ appellationes diuersos effectus constituunt, diuersos tractatus habent, alius minimè, vt in contrariis. Idem.

PR O. Diuersitas factorum exigit diuersitatem pænarum, l. si seruus, ff. de nox. Idem.

PR O. Diuersitas temporum diuersitatem donationum inducit l. si ancipitum, in §. si quis aurem, C. de donat. Idem.

PR O. Diuersitatem corporum diuersitas sæpe sequitur animorum, c. quia diuersitatem, extra de concess. præben. Idem.

PR O. Diuinus cultus est semper augendus, non deminendus, in can. vasa, de pœnitentia, dist. iij. c. ex parte, extra, de constit. Idem.

Diuidi possunt de iure feuda inferiora tantum, maiora enim (vt Ducatus, Marchiæ, vel Comitatus) non diuidi debent, communem dicit I. Clarus, §. feudum, q. xliij, sed consuetudine hodie vbiq; ferè diuiduntur, de qua consuet. Gratus in consil. iij. nu. 29. lib. j. P. Fich.

Diuisionem inter heredes testator prohibere non potest, communem dicit idem in §. testamentum, q. lvij. vers. quæro an. Idem.

Per simplicem diuisionem non censetur remitti fideicommissum, Est communis opinio secundum Decium consil. cclxvij. non excedit, in princ. & eundem in consilio lxxix. volum. j. Tamen Decius ibidem limitat communem opinionem procedere in fideicommissis de futuro, quòd nondum erat purificatum: secus tamen in fideicommissis iam purificato, quia in eo non procedit communis opinio, Adde Dec. consilio lxxix. vol. j. Corn. consil. c. j. licet in hoc, vol. iij. Dec. consil. cclxij. vt clarior, vers. venio ad secundum, vol. j. M. Grib.

volentibus fratribus venire ad Diuisionem, maior non tenetur facere partes, & dare electionem minori, vt vulgò circumfertur, sed electio debet fieri sorte, vel arbitrio iudicis. Est cõmunis opi. secund. las. in l. si duobus, in j. not. C. com. de leg. & in l. j. ff. si certum pct. Idem latissimè in §. quædam, Instit. de actio. Idem.

Illud quod dicitur in l. si creditores C. de pact. quod per receptionem partis inducitur tacita Diuisio, procedit, quando recipiens solutionem, recepit illam partem non simpliciter, sed tanquam partem spectantem ad soluentem, seu pro persona soluentis: secus tamen, si simpliciter dictam partem, & virilem recepit, quia non induceretur diuisio. Est communis opinio secundum Alex. and. in consilio cclxxvij. viso processu, volum. vij. Idem.

Fideicommissum iniunctum fratribus etiam reciprocum & coarctatum, per diuisionem etiam cum clausula qua promiserunt ad inuicem, se nihil contra talem diuisionem facturos, non censetur remissum. Est communis opinio contra Angelum secundum Alexan. consil. cclxvij. visis, vol. vij. Adde Dec. consil. lxxix. diligenter viso, vers. venio ad secundum, vol. j. vbi dicit magis communem. Idem.

Ex possessione pacifica decem annorum apud vnum solum existente, in re aliis communi, præsumitur facta Diuisio. Est communis opinio secundum Dec. consil. lxxix. in fin. vol. j. Vel sic.

Ex possessione diutina xx. annorum alicuius partis rei communis, & sustentatione onerum dictæ rei, in solidum præsumitur diuisio. gloss. communiter

communiter adprobata in l. penulti. C. commu. diuid. Est communis opinio secundum Alex. in consil. cxxxix. vno. in fin. vol. ij. M. Gribald. Diuisionem non potest prohibere testator. Cur. lun. consil. cxii. nu. 1. communem dicit. Villal.

Diuisio inter fratres, si sit facienda, non debet maior facere partes, & minor eligeri, sed fit diuisio sorte, vel officio iudicis. l. ason. in l. i. duobus, nume. 7. C. communis de legat. communem dicit. B. Villal.

Idem l. ason. in l. j. nu. 3. ff. si cert. petra. plenius tractat, & refert Legistas communiter hanc primam opinionem (quæ originaliter fuit Bartol. in l. xj. C. quand. & quib. pars. lib. x.) tenere. Canonistas autem communiter tenere contrariam: quod imo maior teneatur diuisionem facere, & junior habere electionem. In qua videtur etiã ipse l. ason. (licet dicat huc passum esse in magna dubitatione) residere. Hanc questionem tractat plenè idem l. ason. §. omnes autem. nu. 62. cum seq. In l. de Actio. vbi expressè dicit, tenendam esse opinionem Canonistarum, &c. Declarat tamen eam notabiliter ibidem, Nempe quod maior hinc non capiatur ratione temporis vel ætatis, sed administrationis, scilicet qui diuitius administravit, hoc dicit probare tex. in cap. j. de Paroch. & quod hoc ibidem expressè notant Hostien. Ioan. And. Anto. But. & Abb. pro hac cõsultuit Aemi. Ferre. consil. j. Et dicit Minsing. obser. xxxvij. Cen. iij. quod ista posterior opinio seruetur in Camera. I. Fich.

Diuisio inter fratres præsumitur, si diu fuerint separati, vnusquisque partem possidens. Boer. deci. lvij. l. ason. consil. cxxvij. vol. j. communem dicit. Et istud diu. intelligitur per decennium, vt post Alex. communem etiam dicit Stepha. B. rtr. consil. cccxliij. vol. j. per l. si cum. §. Aristot. ff. qui & à quib.

Limita si esset inæqualitas possessionis. Balbus de præcri. par. iij. q. x. nume. 45. communem dicit.

Nota istas communes ad intell. l. viij. titu. vj. lib. iij. For. ll. & l. v. tit. xij. lib. iij. ordi. quæ assumpta est à l. iij. tit. xj. lib. ij. For. ll. quæ leges dicit inter fratres habentes rem pro diuiso, possidens ex tempore non iuuatur, quæ leges concordat cum communi posita in versu. præscriptio. nu. 290. est intelligenda non quo ad præsumptionem vt hic de qua per Alexand. consil. xcvi. vol. ij. & Deci. consilio lxxix. nu. 3.

Nota tamen, & intellige dictas leges, nisi alias vnus fratrum per triginta annos possidisset, vt est glo. notabilis iuncto text. in §. j. de perper. & tempo. actio. In l. tit. quam glo. in d. l. viij. Suarez. à num. 38. vique in finem per plura comprobatur: dicens, quod verbum, perpetuò, positum in dispositione non transcendit triginta annos, vbi dicit quod licet filio non currat tempus ad se immiscendum in hereditate paterna per l. licet. C. de iure deliber. currit tamen tempus triginta annorum. Et hanc opin. dicit magis communem nume. 40. versu. intellige, ad quod accedit dictu Ange. & Barr. in l. si quis decurio. C. de decur. lib. xj. quod præscriptio quadragenaria non censetur exclusa per constitutionem omnem præscriptionem excludentem, quod etiam tenet Ang. in l. j. ff. de concu. quem refert Curt. l. un. consil. clviij. nume. 13. quod etiam ex mente d. l. v. ordi. & l. ij. feri. iuncta l. xxj. tit. xxix. part. iij. quia in d. l. v. sunt æquiparata res furtiua. & per l. xxj. res furtiua præscribitur per triginta annos, & sic res fratrum: cum de æquiparatis idem sit iudicium. glo. in cap. si postquam de elect. in vj. Ange. in §. j. in prin. In l. tit. de legi. parent. no. iij. per text. in l. si quis seruo. C. de furt. & ibi glo. Barto. & Docto. quod etiam corroboratur per glo. in cap. sollicita. de rehit. spol. Balbus in præcri. in iij. part. q. xxiiij. vbi dicitur, quod remedium canonis redintegrandi, competit perpetuò, per glo. dicitur non excedere triginta annos, & Balbus dicit communem opinionem. Villal.

Diuisio non inducitur ex petitione, & solutione partis debiti ab vno ex corra. de bendi recepta, non expresso quod petebatur, & soluebatur pro virili Balbus decisio. ccccclxxix. communem dicit. Idem.

Diuisio simplex cum clausula de non contrahendi, non videtur causare renunciationem si sic commissi, nisi aliter constet ex mente diuidentium. Curt. l. un. consilio xlix. numero. 12. & ante eum Deci. consil. cccliij. nume. 2. communem inquit. Idem.

Diuisio si peratur reformari non ex eo quod non potuit fieri, sed ex eo quod altera pars minùs recepit, diuisio in totum non dissoluitur, sed arbitrio iudicis tollitur læsio, vel in alia re ad arbitrium non læsi. Lud. Gozard. consil. xliij. numero. 15. communem ait, ex Bartol. Bal. Docto. in l. j. C. commu. diuid. Idem.

Diuisio aliàs inualida iuramento confirmatur. Communem dicit. Durand. in ar. testan. Tit. iij. numer. 2. I. Fichar.

P. R. O. Diuisio reddit rem clarior. m. in l. j. ff. de do. mal. exco. in §. sed non vsque. In l. tit. de leg. no. glo. in proce. In l. tit. in verbo, pertinet. Bel. P. R. O. Diuisio gratia vberioris culturae, diuersos fundos non facit. l. Caius. §. Titius. ff. de legatis secundo. Bellon.

Doctor, & Aduocatus potest esse decimo septimo anno. l. i. §. initium. ff. de postulan. vnde si ipse tanquam minor allegaret se deceptu, ac læsum in allegatione iuris, non esset restituendus omittens quadam allegare in causa sua, allegansque ex hoc se deceptum, & cetera. vt per scriben. omnes communiter in l. j. C. qui, & aduersus quos. & opinionem istam scribit esse communem Boëtii. decisio. ccc. num. 7. & Guilielmus Raynerius in l. nihil. §. non capitur. nu. 5. ff. de reg. iur. cū sit contra eum

præsumptio. arg. d. l. j. §. initium, quoniam in suo doctoratus fuit approbatus tanquam sapiens, ita quod in suo casu professio sua & iuramentum de iudicio repugnant, vt in simili dicitur in l. professio. cum ibi not. in glo. C. de muner. patri. lib. x. & tenet Cy. & Docto. in d. §. initium, & Angel. consil. lvij. & facit quia turpe est patricio viro ius, circa quod verba tur, ignorare, vt dicitur in l. i. §. Mutij. ff. de origine iur. & ita etiã tenet Marcus Mantua in suis apophtheg. apoph. xx. vbi ait hoc idem dicendū in mercatore, qui quippe si repræteretur descriptus in matricula mercatorum & assereret se in actibus mercantia deceptum non audiretur secundum Ang. in l. j. C. qui & aduersus quos, quia secundum Mantuam in loco citato, quodam modo mercator iste allegaret turpitudinem suã ab alio non detectam, contra tritam iuris regulam. F. Viuius.

Doctor, vel aduocatus, qui operas suas locauerunt casu quo moriantur, pendente anno locationis transmittunt salarium annuum ratione illius anni ad heredes, & per consequens eorum heredes possunt petere integrum salarium totius anni secundum l. ason. post alios in l. diem functo. ff. de offic. ass. sso. per tex. in l. post duos. C. de adu. diuer. iudi. Ratio dicti huius ista videtur, quia per eos nõ stetit l. j. §. Diuus. ff. de variis & extraordi. cogni. Istam scribunt esse communem opinionem Mod. in l. diem functo. præfertimque Curt. l. un. in l. i. nu. 53. Ampliatur hoc etiã habere locum in prætorie moriente intra tempus sui officij, qui etiam salarium totius anni transmittit ad suos heredes, vt tradunt Bar. Angel. Bald. ceterique communiter in d. l. diem functo. Istam communem sequuntur, attestanturque Deci. ibi. nu. 15. l. i. nu. 38. & Curt. l. un. nu. 29. & Ripa in tract. de peste. in ti. de prouilegiis contractuum causa pestis nu. 15. Ampliatur quoque in Doct. legente & moriente, qui proculdubio transmittit salarium ad suos, secundum glossam in d. §. Diuus. vbi hoc idem procedere dicit in doctore impedito infirmitate cui etiam debetur totum salarium per rationem illius tex. & per elegantem text. in l. cum heredes. §. Stichus. ff. de stat. liber. hoc idem voluit etiam Bal. vnic. quest. iij. C. de suffrag. l. ason. Deci. Iacob. Nigri, ceterique Moder. in d. l. diem functo. Alexan. & Dec. in d. l. j. ff. de offic. eius, & ibi excellentissimus & celeberrimus Do. Petrus Calestus de Plumbino præceptor & promotor meus, nu. 267. ait istam esse communem opinionem, & Curt. l. un. in d. l. diem functo, adducit verò istam communem adferentem nonnulla argumenta adducuntur per Fulg. & Rom. in d. l. j. quibus omnib. abundè respondet Deci. & post eum doct. ssmè more suo D. Petrus sequendo communem numero 266. & seq. F. Viuius.

Doctores famosi (quemadmodum est Alex.) attestanti de consuetudine, vel consuetudinem ita esse, vel in aliqua particulari Ciuitate ita, & taliter obseruari credendum est secundum Bart. in l. de quib. ff. de legi. à quo discordant omnes Moder. communiter, & complures alij. Doct. quos congerit Pari. consil. clviij. vo. iij. Rochus Curt. in cap. fin. sectio. vij. nume. 9. de consuet. Hoc Bart. dictum videtur nimis dubitabile, vt refertur Moder. ipsi in d. l. de quibus. & Pauli. consil. cv. nu. 4. Sed aduertens, quia Barto. opinio videtur magis communis vt scribit Ioan. Bapt. Ferrerius consil. cxi. nu. 6. Gratus consil. xij. nu. 8. & seq. Deci. in l. j. §. mutui datio, num. 8. ff. si cer. petra. vbi eam non nihil tueri conatur, & Mod. Senenses consil. lx. Assertio autem prædicta Doctoris de consuetudine ad tollendum omne dubium secundum veriorum, & communiorum opinionem saltem inducit præsumptionem, & transfert in partem aduersam probandi onus, & hoc vltra alios firmat Dec. consil. ccccclx. in adu. & consilio ccccclxxij. pro resolutione. Curt. l. un. consil. lx. nume. 5. cum aliis cumulatis per Moder. in d. l. de quibus. & Stracca. in tractat. de mercatura in v. par. de Doctorib. nume. 6. Procederet quoque præmissa absque dubio etiam in curia duntaxat in qua veritas est Doctor ille qui suis scriptis de re aliqua esse consuetudinem attestatur, vt per Par. de puteo in tracta. syndic. in ver. doctor seu aduocatus. Alex. consil. v. circa primum lib. iij. Deci. consil. ccccclxxij. testatur. Hoc modo potest procedere dictum Bart. in d. l. de quibus. Quatenus verò superius conclusum fuit, quod standum est dicto Doctoris attestantis de consuetudine, dicit plenè vt per l. ason. in d. l. de quibus. per Curt. in d. cap. fin. in sectio. vij. nu. 9. Marly. in pract. cri. in §. constante. & in rep. l. fin. ff. de quest. Capiciu decisio clxxvj. & Gram. vol. xij. & in hac questione variat Deci. in dicto consil. ccccclxxij. & ccccclxxj. ponit Marly. singul. ccccclxxvij. Probus in cap. j. de constit. & in rub. de consue. in vj. & adde Zafum dicentem in d. l. de quibus. ponderandum esse an Doct. specificeet locum consuetudinis vti credatur. F. Viuius.

Doctor qui per viginti annos publicè legit, efficitur illustris. l. ason. in l. quæcunque. nu. 12. ff. de officio eius, communia dicit. B. Villal. Doctor habet dignitatem communem, testatur Fel. post Io. de Anan. in cap. quanto. nu. 1. extra de magist. Idem.

Doctores attestanti aliquam opinionem esse communem, creditur. Doct. in l. de quibus. ff. de legib. Hieron. Alba. consil. v. nu. 46. licet enim Doctores de consuetudine attestanti non credatur, quoniam ea facti sit, in quo vel prudentissimi falli possunt, vt supra dictum est in ver. consuetudo, tamen assertu aliquam opinionem esse in iure fundatam, aut communem, ei creditur, secundum regulam, vnicuique in arte sua credendum esse, vt constitueretur. 50. dist. Et quæ ad hoc congerit Marth. de Afflic. decisio. cclij. num. 10. Et quia doctoribus concessa est potestas iura

iura interpretandi, licet eorum interpretatio probabilis tantum, non autem necessaria sit secundum glossam in l. j. C. de legibus, Et hoc concedunt etiam Alexand. in l. post dotem, num. 29. ff. solut. matr. atque alij quos supra in d. verb. consuetudo recensuit. Nec admodum controuertitur. Quod ego tamen intelligo, si talis Doctor sit non solum excellens, sed etiam integre, atque recepte fidei, non autem qualis Andreas Barbata cuius allegationibus non est confidendum, ut multi dicunt, quamuis enim fuerit celeberrimus, tamen Doctor cum veritatis obliuione, (quo nihil execrabilius est in iuriconsulto) à quibusdam appellatur, De quo multa Neuzanus in dicto libro quinto, Sylax nupr. Calca, consilio primo in prin. Et plura congescit Iacob. Menoch. in xiiij. Remedio, recuper. poss. num. 57. I. Fich.

PR O. Diuites & non pauperes ad officia ciuitatum eligantur, ne pauperes forte non possint adimplere officium, l. ad subeunda, C. de decur. libro x. Bellon.

PR O. Doctores excellere debent scientia, moribus & facundia, vnica. C. de profess. qui in vrbe Const. lib. xij. & l. magistras, C. de profess. & med. lib. x. Bellon.

PR O. Doctoratus est nomen dignitatis, in cap. quanto, vbi Pan. in primo nota. extra de magist. Bellon.

Dolus quando requiritur ad incurrendam poenam: non sufficit lata culpa. l. in l. in actionib. nu. 23. ff. de in litem iurand. comunem dicit, quam refert & sequitur Coua, in epist. iij. s. vj. §. viij. nu. 21. B. Vill.

Dolus praesumptus, quando interuenit enormissima laesio, Curt. iun. cons. cxij. nu. 6, comunem dicit. Idem.

Dolus praesumptus potest remitti, Hieron. Cagn. in l. contractus, nu. 101. ff. de reg. iur. comunem dicit.

Intellige istam comunem in dolo praeterito: non tamen in futuro Bart. in l. Aurelia, §. Gaius, ff. de libe. lega. Segu. in l. si ex legati causa, nu. 28. ff. de verb. oblig. pro quibus est l. xix. tit. xv. par. v. Idem.

Dolus si dedit causam contractui bonae fidei: reddidit contractum ipso iure nullum: si tamen erat stricti iuris, non annuladus. Coua, in regul. possessor. de reg. iur. in vj. parte secunda. §. vj. nu. 6. comunem dicit ex gl. in §. ad ionum. In str. de action. Idem.

PR O. Dolus dicitur delictum, in l. planè. ff. de tutel. & ra. distr. & in l. si ex causa. in §. nunc videndum. ff. de mino. Bellon. Tolos.

PR O. Dolus aut de fida alterius alteri nocere non debet, in l. electio. in §. si ff. de noxal. actio. & l. iij. ff. de transact. Idem.

PR O. Dolus praerponderat culpa, l. si mora, ff. solu. matr. & in l. item si obsterix. ff. ad l. Aquil. Idem.

PR O. Dolus ex iudiciis perspicuis probari debet, l. dolum, C. de dolo. Idem.

PR O. Dolus dans causam contractui bonae fidei, & contractum ipso iure annullat, & l. eleganter. ff. de dolo malo.

OBI EC. Contra de cap. penult. extra quod met. cau. vbi licet dolus det causam contractui, non tamen subuenitur dolum passo, nec rescinditur contractus.

SOL. Ibi in spiritualibus. Idem.
PR O. Doli exceptio est exceptionis pacti subsidiaria, l. rescriptum, §. plerunque. ff. de pact. Idem.

Dolo inest fraus. l. iur. gentium. §. sed si fraudandi. ff. de pact. Idem.
PR O. Dolo facit qui petit quod restitutus est. l. dolo. ff. de dol. mal. except.

OBI EC. Contra de leg. j. in §. rediguntur. ff. quorum legat. vbi legatarij ex illo edicto restituunt legata quae possident, ut his restitutis, haec redem conueniant.

SOL. Haec regula vera est, si quod debet ei à quo petitur reddi, clarum sit & liquidum: alius non, ut in contrario.

OBI EC. Praeterea oppono de l. si quis conductionis. C. locati, vbi ex illa lege restituitur possessio locatori, ut conductor postea vendicat dominium suum.

SOL. Haec regula non habet locum in possessionis recuperanda: quoniam in illi, possessor spoliatus ante omnia est restituendus, in l. si quis ad secundum. C. ad l. Iul. de vi. Idem.

PR O. Dolo facit qui contra transactionem expertus amplius petit, l. eleganter in §. fin. ff. de condi. indeb. Idem.

Domicilium solum retinetur vsque ad annum, & non vterius, Boë. dec. xij. nu. 8. comm. dicit. B. Villal.

Domicilij mariti statutum est attendendum, cum agitur de lucranda dote per maritum, & non ius commune: nec statutum domicilij vxoris. Curt. iun. cons. cxx. nu. 6. & l. in l. arrogator. num. 44. ff. de adopt. & in l. j. C. de summa Timit. in prima lectura num. 24. & in ij. num. 60. & Coua. epist. iij. cap. vij. nu. 6. comunem dicit.

Amplia istam comunem, non solum quando agitur de lucranda dote, sed etiam si agatur de restituenda, quae non potest conueniri in loco contractus, sed domicilij. Coua. ibi comunem dicit.

Limita nisi bona vtriusque vxoris & mariti sint in alio loco: non enim statutum illius loci est attendendum. Antonius Rube. consil. lxxj. comunem dicit.

Limita secundò, si matrimonium sit contractum eo animo, ut in loco

vxoris ambo vitam agant. Coua. in d. cap. vij. num. 7. comunem dicit ex Bald. in l. fin. C. si à non compet. iudic. alias limit. ut per Iaf. in d. l. arrogator. & in l. j.

Circa materiam istarum comunem vide l. xx. viij. tit. xj. par. iij. vbi dicit, quòd quo ad dotem, vel ad arrhas sponsalicias, vel lucra habita durante matrimonio est attendendum statutum, vel consuetudo loci, vbi contractum est matrimonium, quòd nota.

Nota etiam quòd si vir & vxor destinentur viuere in aliquo loco: & contingat quòd matrimonij dissoluatur in alio, considerabitur consuetudo, & statutum loci vbi matrimonium fuit perfectum vel fuit destinatum per eos, & non domicilium vbi matrimonium dissoluitur, Boë in consil. Bit. in rub. *Des coutumes conseruans les mariages & douaires*. §. iij. comunem dicit ex Fely. inc. j. de spotal. Idem.

PR O. Domestica testimonia de iure reprobandur. l. etiam, & l. parentes. C. de testib. Bellon.

PR O. Domini est terra & plenitudo eius. Psal. xxij. & c. tua, extra de decim. Bellon.

PR O. Domini appellatione, & dominum pro parte contineri potest certum est. l. j. §. domini. ff. de senat. S. lla. Idem.

PR O. Dominium à naturali possessione caput. ff. de acquir. possess. Idem.

PR O. Dominium & iurisdictione, dignitas quoque & status, aequiparantur. l. qui furere. & ibi Bald. ff. de sta. hom. Idem.

Dominium non transfertur ex simplici traditione sine titulo & causa, quando illa causa non subest. nec re, nec spe: secus tamen, si speratur quòd reuincat, Anton. Gomez. in l. xv. tau. num. 30. comunem dicit ex Bart. in l. sub conditione. in fin. ff. de solu. nu. 9. B. Villal.

Dominium per contractum habilem, sola traditione simplici transfertur. Idem Anton. Gomez. in d. l. num. 91. comunem dicit ex gloss. & Doct. in l. si fundum. ff. de fund. dota. Idem.

Nota quòd licet sola pollicitatione obligatur quis ecclesiae, & pio loco, ut in l. j. ff. de pollic. non tamen ex sola pollicitatione, sine traditione acquirat ecclesia, vel pius locus Dominium. Idem ibi nu. 91. comunem dicit ex gl. & Doct. in l. si quis rem. §. reuincat. ff. de polli. Idem.

Dominium ex pluribus causis proqueniens post acquisitum, non retinetur: secus si à principio concurrant plures tituli. Anton. Gomez. in l. xv. tau. num. 98. comunem dicit ex gloss. in l. numerationibus. §. ex pluribus, ff. de solu. Idem.

Dominium rei transactae non transfertur per transactionem, & sic renunciatus liti per transactionem non tenetur de euictione. Idem Gomez. num. 71. comunem dicit ex Doct. in l. pen. de vsu. pro empt. & Azo. in summa de vsucapio. pro empt. num. 29. Idem.

Restringit istam comunem ad rem deductam in iudicio, si tamen detur alia res diuersa, ut à lite discedatur, si res erat dantis, dominium transfertur, sin autem dat causam vsucapiendi. Idem in d. num. 71. comunem dicit ex Bart. & Paulo de Castr. in l. j. ff. pro empto. & sic dicit intelligendam l. pen. C. pro empto.

Nota quòd si ista res quae traditur, ut renunciatur, euincatur à tertio, tenetur de euictione tradens, Idem ibi nu. 73. comunem dicit ex Doct. in l. si pro fundo. C. de transactio. Idem.

Dominium probatur per comun. opin. vel famam. Cassa. in consuetud. Burg. rub. j. §. i. & gl. num. 15. comunem dicit. Idem.

ADDITIONE. Limita veram esse in antiquis, Gab. Sarap. in anota. ad Sing. Mathes. xij. nu. 23. Sed quia probatio dominij soler esse difficilis, an, quando, & quomodo probetur vel praesumatur, ut per instrumentum locationis pro Mar. Anton. Bard. in tract. de temp. vtil. & contin. in c. xvij. num. 2. vbi de aliis probationibus dominij.

Dominium transfertur per sententiam, l. in l. ex hoc iure. nu. 45. ff. de iust. & iure, comunem dicit. Idem.

Dominium rei legatae transit in legatarium à morte testatoris fiet: ab adita tamen hereditate verè. Ant. Nice. in confor. gloss. xcij. comunem dicit. Idem.

Dominium non amittit consistens habere in emphiteusim re suam. Ioan. de Ripa. in l. conditionis. num. 23. C. de pact. comunem dicit. & vide supra in verbo conducens. Idem.

Dominium non probatur per instrumentum locationis inter conductorem & locatorem, quando agitur actione reali contra conductorem, Alex. consil. xxj. vol. iij. comunem dicit. Idem.

Dominium rei non est necesse probari per actorem agentem cum vendente, vel herede eius, Mathe. Affli. in Neapo. decif. xl. comunem dicit. Idem.

Dominij tribus his concurrentibus, videlicet titulo vacuae possessionis, traditione & pretij numeratione probari voluit Placen. in l. cum res. C. de proba. Gloss. tamen ibi, in verb. vendit. contrarium concludit. Moverit quòd ex istis tribus necessariò non inferatur emptorem dominij fore, cum possibile sit venditorem dominum rei venditae non fuisse. l. traditio. ff. de acquir. rerum do. oportereque necessariò probare quòd venditor fuerit dominus, aliàs obstat regula, quae sumitur ex l. neque na. tales. C. de proba. & ideo Bart. in d. l. cum res. sequitur d. gloss. quum dicit comuniter teneri. F. Turzan.

ad probationem quasi Dominij, requiritur titulus, & r. a litio possessionis vacuz. Est communis opinio secundum Alex. in consil. clxxxij. viso processu, vers. nec etiam puto. vol. vij. M. Grib.

ad Dominium probandum non sufficit titulus venditionis & interuentus pretij, & possessio vacuz traditio: sed etiam requiritur, quod venditor tempore contractus fuerit dominus rei vendite. Est communis opinio secundum Alex. in consilio clxxxij. viso processu, circa princ. vol. vij. Idem.

Dominij translatio, quae fit ipso iure in pacto legis commissoriae, & in diem ad iudicium non habet locum in aliis pactis resolutiuis, etiam per verba directa conceptis. Est communis opinio secundum Alex. consil. x. videtur in prin. vol. j. Idem.

Primum l. commissoriae, vel equipollens, nunquam operatur translationem Dominij ipso iure in venditorem, nisi appositum fuerit in ipso contractu, ante ius ex contractu quaesitum. Est communis opinio secundum Alex. in dicto consil. x. in fi. vers. v. confirmatur. vol. j. Idem.

licet modus acquirendi Dominij sit civilis, tamen dominium iugis gentium est, secundum opin. ut per Crauet. consil. c. ij. visis. Idem.

Dominus alienans subditos suos contra iuris dispositionem debet priuari proprietate ipsius feudi, communem dicit Clarus, §. feudum. q. xxvij. vers. sed quare. Contr. Bald. in c. ij. quo temp. ml. P. Fich.

Dominus contra quem peccauit Vasallus, si in vita sua non querelauit, non transfert illud ius querelandi ad heredes suos, intellige si dominus sciuit culpam, communem dicit in §. feudum. q. xliij. Idem.

Dominus emphyteusos qui post incursum caducitatem recepit solutionem pensionis temporis praeteriti tantum, scilicet elapsi ante caducitatem, & protestatur super caducitate, non censetur remittere caducitatem emphyteute, secus, si recipiat pensionem etiam pro tempore futuro, id est, decurso post causam caducitatem, nam etiam si tunc protestetur, censetur protestatio contraria facta, & irrelevans. Si vero accipiat pensionem sine protestatione, tunc siue de praeterito siue futuro tempore receperit, censetur remisisse caducitatem. communem dicit in §. emphyteusis. q. x. Idem.

Dominus emphyteusis non tenetur recipere pensionem pro tribus, vel pluribus annis futuris simul, communem dicit in §. emphyteusis. q. xij. vers. sed pone. Idem.

Dominus feudum si decedat relictis pluribus heredibus, Vasallus non tenetur ab omnibus petere inuestituram, communem dicit contra Zaf. in §. feudum. q. xlix. ver. Quare nunc. Idem.

Dominus non habet cognoscere, quando conuentus negat se esse Vasallum, sed cognoscat ordinarius, qui causa cognita, remittit ad Dominum, si conuentus succubuerit, communem dicit in §. feudum. q. xc. ver. sed pone. Idem.

Dominus non potest cogere subditos ad molendum in suis molinis nisi id ius haberet ex consuetudine vel privilegio. communem dicit in §. feudum. q. xxx. Idem.

Dominus non tenetur Vasallo iurare fidelitatem, ut Vasallus Domino, communem dicit in §. feudum. q. lxx. Idem.

Dominus potest aliquem inuestire de feudo nondum aperto, communem dicit in §. feudum. q. xliij. Idem.

Dominus potest directum dominium etiam inuito Vasallo pignori obligare, communem dicit, §. feudum. q. xxvij. ver. item quare. Idem.

Dominus potest emphyteutam post caducitatem propria auctoritate expellere, communem dicit in §. emphyteusis. q. xj. in prin. Idem.

Dominus qui expulit emphyteutam post declaratam caducitatem, si protestatus sit super iure suo petendi pensiones pro annis cessatis, habet adhuc facultatem eas petendi, si vero non protestatus sit, vel sibi reseruauerit, tunc non potest petere pensiones temporis praeteriti, communem dicit l. Clarus contra Bar. in §. test. q. x. ver. quare nunc. Idem.

Dominus recipiens à Vasallo seruitutem post ingratitudinem commissam, censetur remittere ingratitudinem, nisi ignorasset Vasallum à feudo cecidisse, communem dicit in §. F. q. lxxij. Idem.

Dominus, si propter aliquam culpam priuetur proprietate feudi, tunc applicatur feudum Vasallo, communem dicit in §. F. q. lxxij. Claro tamen non placet. Idem.

Dominus si sit laicus, & Vasalli clerici, nihilominus remanet eorum iudex, communem dicit in §. F. q. xc. vers. Sed quid si Vasalli. Idem.

Dominus tenetur defendere Vasallum, ut Vasallus Dominum, communem dicit in §. F. q. xxvij. etiam contra patrem, filium vel fratrem, communem dicit in §. F. q. xxvij. vers. Sed nunquid. Idem.

Dominus recusante inuestituram, nihil praedictat Vasallo, imò ipse dominus debet in eo casu priuari proprietate feudi, communem dicit in §. F. q. xlix. vers. sed quid si Vasallus. Idem P. Fich.

Dominus praesumitur per vim extraxisse Vasallis seruitutem in quolibet anno praestandum, nisi dominus probauerit voluntariam praestationem, Coua. in c. possessor. de reg. iur. in vj. §. iij. par. xj. nu. 1. communem dicit ex Alex. consil. nu. xij. vol. iij. B. Villal.

Dominus non potest cogere suos subditos venire ad suum furnum, vel molendinum, nec possit hoc inducere statuto, nec valet. Coua. ibi. §. iij. num. 7. communem dicit ex S. c. consil. clxxxj. vol. j. & si valet, Communem dicit in §. Com. opin. tom. 1.

tamen non ligaret Clericos, vel Ecclesiam. Idem ibidem communem ait vers. hanc, et si promittatur ex laico in quo minus. q. xxv. nu. 156. ff. de flamin. Idem.

Dominus propria auctoritate potest intrare in re emphyteutica, si emphyteuta cessauit à solutione per biennium, Deci. consil. clxvj. nu. 7. communem dicit, & Corne. consil. clxxxj. volu. iij. in littera B. magis communem dicit. Idem.

Dominus potest ratificare sententiam latam in fauorem falsi procuratoris. la. in l. licet, de procur. nu. 10. communem dicit.

Amplia etiam ad sententiam latam in fauorem collegij, vel vniuersitatis agentis sine auctoritate superioris: quia superior potest ratificare. Franc. de Aret. in capitulo, causam quae, de iudi. numero. 34. communem dicit. Idem.

P. O. Dominus probatur ex eo quod percepit fructus, & distrahit bona. l. Titia. ff. de verborum obligatio. §. final. in fit. de hered. qualitate & diff. ren. Bellonus.

Dominus currente ad brauium, si cadit equus, & relicto sessore equus praeter alios currit ad brauium, dominus consequitur brauium. Ranz. in alpha. Aur. in verbo brauium, communem dicit ex Cyn. in l. gallus. §. si eius ff. de lib. & posth. B. Villal.

P. O. Domo tutissimum cuiusque refugium & receptaculum est. l. plerique. ff. de in ius voc. Bellonus.

P. O. Domo translati censetur venire quoque domui connexa. l. creditor. n. §. fin. ff. de actio. empt. l. praedictis. in §. qui domum. ff. de leg. iij. l. si quando. C. de bon. vac. lib. x. Bellonus.

Domo vendita, censetur venditus hortus si est additus per domum, aliis secus. l. si in le. beneficium. ff. de constit. princ. nu. 14. communem dicit. B. Villal.

ADDITIO. Et hoc ratione connexitatis, quia connexitas operatur, ut vnitas censetur, cum conexorum idem sit iudicium vulg. iuris prout in alio casu vendita domo intelliguntur venditae status si domus coherent, & sint affixae & connexae. l. nemini. C. de edif. priua. l. senatus ff. de contrah. emp. cum aliis, & ita fuit iudicatum in verbo in sacro Rotae auditorio, Cor. Jac. Cardin. de Puteo tunc Aud. vt referret. M. Ant. Bard. in Tract. de Temp. Vri. & contin. in cap. xvij. nu. 20.

P. O. Donare est perdere. l. si ius. de donat. cano. pastor. j. q. ij. Bel.

P. O. Donati videtur quod nullo iure cogente conceditur. lege. donari. ff. de donat. Idem.

P. O. Donatio omnium bonorum reuocatur superuenientibus liberis. l. si vnquam. C. de reuoca. dona. Idem.

Donatarius rei Emphyteuticae non debet apprehendere possessionem sine consensu Domini, communem dicit in §. emphyteusis. q. xv. vers. ius. Arbitror tamen. P. Fich.

Donatarius si donatori indigenti alimenta denegauerit, poterit reuocari Donatio. com. §. donatio. q. xxj. vers. quid ergo. P. Fich.

Donatio absentis facta ad eo nihil valet ut etiam si ecclesiae, vel pauperibus facta sit, & nemo pro ipsis acceperit, non valet, com. d. §. donatio. q. xij. ver. vlt. Idem.

Donatio à patre filio studij causa facta, siue vestes, siue libri, siue aliud quidpiam donatum sit, sustinetur, nec potest à patre reuocari. Ita tenet Clarus in §. donatio. q. vij. ver. ij. Sed magis communis videtur in contrarium, si tamen donatio à patre in filium facta iuramento firmata sit, sustinetur, & ita hodie communiter tenentur ait in dicta quaest. vij. vers. sed quare. Idem.

Donatio inter virum, & uxorem iuramento confirmatur, ut Bur. Cardin. & Imol. tradidere in ca. cum contingat. de iure iur. Fed. Senen. consil. clx. per id quod probatur in anth. sacramenta pyber. C. si aduer. vendit. & hanc opinionem attestatur esse communem Alex. in consilio. cl. visis. in vol. ij. F. Turz.

Donatio causa mortis quo ad modum, & ordinationem, scilicet de esse deducitur, equiparatur contractui, sed postquam est in esse deducta, quo ad effectum & efficaciam, censetur vltima voluntas. Hanc communem distinguit ponit Clarus in §. donatio. q. v. Contr. Boer. consil. xxxiii. numero. 12. & Marfi. singula. cxxxvj. Nota tamen, etiam si donatio causa mortis equiparatur vltimae voluntati, quo ad effectum, secus tamen est quo ad confirmationem, nam vltimae voluntates non confirmantur nisi adita hereditate. Donat. autem caus. mort. confirmatur sola morte donantis, communem dicit idem in dicta quaestione. ver. scias tamen. P. Fich.

Donatio debet fieri praesenti, aliis non valet, communem ait §. donatio. q. xij. Nisi interueniat nuntius vel epistola, qui tamen ad hoc specialiter sit à donante destinatus. communem dicit ead. q. in prin. Idem.

Donatio est contractus nominatus, communem dicit in §. donat. q. i. Idem. Donatio est de sui natura contractus irrevocabilis, communem dicit in §. donatio. q. j. ver. fin. Idem.

Donatio etiam si fiat ab aliquo in ipso articulo mortis constituto, quae verisimile sit de morte cogitasse, tamen si non expressa mentio mortis facta fuerit, censetur tantum inter viuos, communem dicit in §. donatio. q. iij. ver. Et hoc quidem. Contr. Anton. Bet. in c. ij. de consuet. Idem.

Donatio facta absentis verbis, si Donatarius postea adipsam possessionem

possessionem rei donatæ, non tamen ided dicitur contractus donationis perfectus, nisi etiam nuntius vel epistola interuenierit. communem dicit in d. q. xij. ver. sed pone. Idem.

Donatio facta absenti, interueniente tamen Notario, qui pro absente acceptauerit, valet: & licet Donator postea ante, quam Donatarius eam ratificauerit simpliciter reuocauerit, tamen simplex illa reuocatio non obstat quin Donatarius adhuc postea eam ratificare possit. Hanc magis communem dicit in §. donatio. xij. ver. ergo casu. Contra, tenet Cagnol. in l. quo tutela. §. nec pacificando. de reg. iur. imò etiam si Donator etiam rem donatam in alium transfuisset, nihilominus valebit prior donatio. Hanc magis communem contra Decium & Cagnolum dicit in d. q. xij. ver. Contrariam. Idem.

Donatio facta coniugi à marito ignobili, vel sene, propter ignobilitatem vel senium, valet. communem dicit in d. q. ix. ver. sed pone. Putat tamen Clarus procedere, si in ipso actu dotis constituta sit. res donatio, secus si post. Idem.

Donatio facta Ecclesie non potest propter ingratitudinem reuocari, quia censetur Deo facta, qui ingratus esse non potest. comm. dicit §. donatio. q. xxj. ver. Item quæro, cum s. q. Idem.

Donatione facta presenti hoc pacto, vt certo casu veniente, res donata perueniat ad tertium quandam absentem, non licet donatori tale pactum in præiudicium absentis remittere, etiam si nemo pro absente acceptauerit & ided nec reuocari potest. Magis communem dicit in §. donatio. q. xij. ver. Secundo, cum seq. Idem.

Donatio facta per patrem filio emancipato, valet. communem dicit in §. donatio. q. viij. ver. Secundo. Idem.

Donatio hereditatis alicuius, non valet, quia Hereditatis verbum nihil excludit. communem dicit in d. §. donatio. q. xix. ver. sed quæro. Contr. Purpura. in l. fin. C. de pact. Idem.

Donatio in dubio potius præsumitur esse inter viuos quam mortis causa facta, si in ipsa non sit facta mentio mortis, & ita non collata sit in tempus mortis, communem dicit in §. donatio. q. iij. ver. Sed quæro. Idem.

Donatio inter coniuges confirmatur morte donantis, intelligendum tamen si modò interuenierit traditio vera vel ficta, alias enim si sola promissio interuenit non confirmatur morte, communem dicit in d. q. ix. ver. sed hoc intellige. Idem.

Donatione immensa facta, si dicatur in instrumento, quòd Donator velit ceteri plures donationes non excedentes pro singula summam mille solidorum, nihilominus confertur vna tantum donatio, & nullius valoris, tanquam clausula illa in fraudem legis apposita. communem dicit in §. donatio. q. xvij. ver. Sed pone. Idem.

Donatio immensa iuramento firmata non eget insinuatione. Magis communem dicit in §. donatio. q. xvij. Intelligendum tamen hoc dicit, vt insinuationi renunciatum sit in specie, alias secus. Item intelligendum vt valeat, si insinuatio debet interuenire in ipso actu donationis. Si autem esset lex, vel statutum quòd insinuatio deberet fieri intra certum tempus, eo casu iuramentum non firmat donationem, si insinuatio non esset facta intra præscriptum tempus, communem dicit ead. q. ver. vlt. Idem.

Donatio inofficiosa si facta sit vni ex filiis, tunc siue sit inofficiosa re tantum, siue res, & consilio, nunquam reuocatur nisi vsque ad legitimam aliorum filiorum. Si verò facta est extraneo, tunc si est inofficiosa re tantum reuocatur solummodo vsque ad legitimam, si verò est inofficiosa re & consilio, reuocatur in totum. communem dicit in §. donatio. q. xxij. ver. Aut verò quis non agit. Et hæc qui. lem obtinent etiam in donatione iuramento confirmata. com. ead. q. ver. Hæc autem. Idem.

Donationem inofficiosam in extraneum factam pater in totum non potest reuocare, si filio aliquid reliquerit. com. dicit in §. donatio. q. xxij. ver. Sed quid si pater. Idem.

Donatio mortis causa inter coniuges facta non valet, §. donatio. q. ix. ver. & hæc quidem. Idem.

Donatio ob causam non potest reuocari propter ingratitudinem. com. dicit §. donatio. q. xxj. Sed quæro. Idem.

Donatio ob causam, causa non secuta ipso iure reuocatur, communem dicit in §. donatio. q. xxij. ver. Præter has. Idem.

Donatio omnium bonorum, præsentium, & futurorum non valet. com. dicit §. donatio. q. xix. Si quis verò donat presentia sua bona tantum valet donatio. com. ead. q. ver. ex hac. Item valet donatio, si quis simpliciter donat bona sua. Imò etiam si quis vniuersaliter omnia bona sua donasset, quia eo casu non subintelliguntur bona futura. Similiter si quis donat omnia sua bona mobilia & immobilia, quia in tali donatione non veniunt iura & actiones, com. dicit, d. q. xix. ver. ead. que, cum seq. Valet tamen donatio omnium bon. præf. & fut. si mortis causa facta sit, com. ead. q. ver. sed quid si quis. In tantum verò non valet don. omn. bon. præf. & fut. vt etiam iuramento firmari non possit. com. dicit in §. donatio. q. xx. Et nota quod talis donatio annullatur in totum, non pro parte tantum. com. ead. q. ver. Item quæro: Talis verò Donatio facta Ecclesie valet, & est speciale in Ecclesia: quia etiam post

nam suã quis Ecclesia donare potest. ea. q. ver. vlt. Idem. Valebit tamen eiusmodi donatio, si inter duos fratres reciproce facta sit. ea. q. ver. sed pone. & valet non solum inter fratres, sed inter quoscumque si post mortem collata sit. Idem.

Donatio propter merita facta valet, etiam si de ipsi meritis aliter, quã per assertionem donatis nõ cõstet. Intellige modò nõ fiat inter personas prohibitas, nõ eo casu nõ statuerit assertioni donatis, sed requiritur probatio meritorum. cõ. dicit in §. donatio. q. iij. ver. sed hic occurrit. Idem.

Donatio propter nuptias non constituitur ipso iure, & ided si non fuit petita constitui constante matrimonio, non potest postea soluto matrimonio peti. potest autem peti vt constituitur constante matrimonio, licet tempore dotis promissa vel data, non fuerit petita, neque constituta. com. dicit §. donatio. q. xj. ver. si. Idem.

Donatio propter superuenientiam filiorum reuocatur etiam si appositum sit iuramentum. com. dicit §. donatio. q. xxj. ver. stat ergo. Idem.

Donatio reuocatur si post factam donationem ipsi donatori superueniant liberi, per dispositionem l. si vnquam. C. de reuocatio. donatio. com. dicit §. donatio. q. xx. in prin. Hinc inferitur, quod si Donator tempore donationis de liberis cogitasset, dispositio d. l. si vnquam nõ locum habeat, nec donatio reuocari possit. com. dicit §. xxj. ver. Ex qua. Similiter nõ reuocatur, si donatio esset facta in contractu matrimonij, nam eo casu præsumitur donator de liberis cogitasse. com. dicit. eod. ver. Ex qua: tamen opinio ipsi Claro non placet. Idem.

Donatio omnium bonorum presentium, & futurorum aliàs prohibita tanquam liberã testadi facultatẽ tollẽs nõ valet, nec tenet secud. Bar. & alios Doct. cõter in l. stipulatio hoc modo cõcepta. ff. de verb. oblig. quã nimirum eõem sequitur, declarãt, & citãt Mod. ibi. & Cur. Iun. cõf. xxij. nu. 1. & infiniti cõsultentes variis in locis, sed fallit ista cõf. vbicumque donatio hæc esset facta ecclesie, tunc enim valet, & tenet, vt ponit Ias. in d. l. stipulatio hoc modo cõcepta. nu. 10. & latius in l. si. C. de pactis, ibique Dec. nu. 3. r. asseuerat istã esse cõm. opin. & in c. in presentia. nu. 8. & 27. de probatio. in antiq. & post eũ Aug. Bèrius. nu. 8 r. & idẽ Dec. testatur cõf. cccclxxxvij. nu. 5. & Ias. consil. clxix. vol. iij. tamen in hoc casu ecclesia ipsa teneretur donanti alimẽta subministrare. l. sunt qui. cum tribus sequen. ff. de re iud. & ita tenent omnes præcitati Doct. examinãtes materiã istã. Fallit secundo loco dicta cõf. si in ista donatione omn. bon. præf. & fut. fuerit appositum precarium, tunc quippe habetur loco traditionis, vt per Doct. in d. l. stipulatio hoc modo cõcepta. Alex. in l. iij. §. incertam, & ibi Ias. audacter asserit istam esse com. opin. ff. de acqui. possess. quam sequitur Afflic. decisio. xxx. & Tiraque. in tract. const. poss. in ij. par. xxx. ampliatio. Tertio limitatur cõf. ista, quando in donatione omn. bon. præf. & fut. fuerit facta retentio fructuum, ac alicuius rei certã de donante, de qua disponere possit, quo, inquam, casu valet donatio, secund. Doct. omnes in d. l. si. C. de pact. & in d. l. stipulatio hoc modo cõcepta, & alios cõm. plures congestos per Boer. decisio. ccij. nu. 25. vbi affirmat istam esse com. opin. licet Deci. præcipitanter consil. xxxij. & consil. cccij. & consil. ccij. tenuerit contrarium, in quibus locis voluit etiam ipse Deci. donationem omnium bon. præf. & fut. non valere, quando donas reseruasset de illis bonis in vita disponere, simul ac in morte. Sed in hoc casu sicut in alio superius relato commun. opin. videtur contra Decium, vt abundẽ deducit Boer. in dicta decisio. ccij. nu. 25. Quarto limitatur præcedẽs cõf. quãdo aliquis donaret omnia bona sua alteri per stipulationem, tunc enim donatio ista tranfit in contractum qui est irrevocabilis, vt sentit gl. in dicta l. si. C. de pact. in verb. accommodauerit, quãm communiter sequuntur scriben. ibi, & de ista communi vltra Moder. in d. l. stipulatio, & in d. l. si. testatur Boer. decisio. cccij. nu. 2. & 14. F. Viuius.

Donatio facta à patre filio in potestate non valet regulariter, secundum Doct. communiter in l. frater à fratre. ff. de cond. indub. quãm communem citat, & late limitat in decem casibus Crotus ibi, & inter alios casus limitatur per scribentes ista communis non procedere, vbi quicquid donatio esset iurata inter patrem & filium in potestate, quia tunc valerẽt, & sustineretur ratio iuramenti, vt tenet Bal. in l. si. C. de vlt. cap. pro do. in consil. cccxxx. præmittendum est, volu. j. aliàs cccclxij. vol. iij. Abb. ceterique Canonistæ in cap. cum contingat. de iure iur. & Legistæ in d. l. frater à fratre, & in l. pacta, quæ contra. C. de pactis. Aferri. consil. xxvij. & consil. lxxij. in fi. Alex. cõf. xx. vol. iij. & in l. si donatio. C. de collatio. vbi Ias. quoque, Dec. & Rimina, attestant istam esse com. opin. & idem Deci. consil. ccij. Parisi. cõf. lxxix. nu. 12 & vol. iij. Bertrã. cõf. xxxv. & consil. lxxij. nu. 4. & consil. cxxxv. nu. 1. vol. j. vbi dicit, quòd ista hodie videtur communis sententia tam scribentium in iure, quã consulentium, quã etiam late tenet Ias. consil. cxvij. volu. iij. Soc. Iun. consil. xij. vol. ij. Ruyn. consil. clxxxix. vol. j. & consil. xcvi. nu. 5. vol. v. Capici. decis. Neapol. lvj. eãque fateatur communem Alcia. in dicto c. cum contingat. nu. 207. Et donatio ista non est imputanda filio in legitimam, si quando §. generaliter. C. de inoffic. testa. & nota Græuer. consilio cxxxvj. numero secundo. Fallit similiter dicta communis, quotiescunque donatio facta esset propter benemerita præcedentia filio in potestate constituto, tunc vtrique ista donatio statim valerẽt, secundum gloss. in Authent. vnde si pater. C. de inoffic. testa.

men. Ratio est, quia presumitur sibi deberi ex operibus suis, & sic iudicatur aduentitium, & aduentitia in quartam non computantur. I. scimus §. replecionem. C. de inoffic. testamen. Ceterum Alexand. consilid octavo, volum. ij. allegando concordantiam, dicit communem opinionem esse, quod imputetur, nisi expressè dicatur. Ampliatur dicta limitatio eatenus procedere, quod si pater donaret filio, qui ipsi patri beneficia contulerat, nulla facta mentione, vel expressione meritum, tunc praeferretur istam donationem esse factam intuitu meritum precedentium: non autem intuitu filiationis, secundum gloss. cetero quoque Doctor. communiter in d. l. si donatione, & Crotum qui communem assuerat in dicta l. frater, à fratre, numero 79. Tamen si in instrumento diceretur, sanguinis affectione, tunc potius praeferretur dictam donationem celebratam fuisse naturali affectione, quam ob merita, vt per Doctor. præcitatos, & ita consuloit Paul. de Castren. consil. cv. sed quaestiones tollende gratia cautè pater possit specificare benemerita. Vbi quoniam enim in instrumento forent specificata beneficia, valeret donatio inter patrem & filium, vt concludunt Doctores communiter in locis citatis, & communis ista non habet contradicentem, vt per Moder. in d. l. frater à fratre, & intellige limitationem hanc procedere, quando videlicet benemerita rei donatæ responderent, vt est gloss. nor. communiter approbata in d. l. si donatione. in ver. postulas, & in capir. relatum, lib. ij. in ver. iuxta seruitij, de testam. Bart. in l. si forte. numero 5. ff. de Castren. pecu. & in hoc non standum esset confessioni patris, scilicet merita præcessisse, sed opus est quod seruitia ipsa probentur, vt tenent gloss. & Bart. in d. l. frater à fratre, numero 44. Cor. consilio cxliij. numero 10. volum. ij. Man. in d. l. si donatione. num. 46. vbi Rimi. numero 8. Cotta in memorialibus iuris in ver. donatio inter patrem & filium. Ruynus consilio. xcvj. num. 2. volum. v. & Affli. de offi. cccxl. numero 15. & ista est communis, vt in sequenti conclusione ponam post princ. Fallit quoque dicta communis, quando pater remitteret filio vsufructum in bonis aduentitiis filij, nam in casu hoc donatio statim valeret, non expectata morte patris, secundum Bart. in d. l. frater à fratre. nume. 57. & Bart. in l. ij. C. de inoffic. testamen. quum Doct. Bart. sequuntur Docto communiter, Iaf. in d. l. frater à fratre. nume. 44. & Crotus ibi. Fallit vterius dicta communis non procedere in donatione facta filio in potestate à patre causa studij, quam donationem valere dicunt, sicuti pro dote facta. Bald. Angel. Alexand. & Iaf. in l. ij. ff. solu. matri, quorum opinio certè videtur dubia & nimis periculosa: nam contrarium, quod non valeat huiusmodi donatio, tenet Bart. Bald. sibi contrarius, Imol. Alex. Iaf. & quæque similiter. Saly. Pontanus, & Ripa, qui prædictos citat in d. l. j. in fin. & recipit istam esse communem opinionem. Nec procedit hic æquiparatio dotis & studij, quoniam pater tenetur dotare filiam. l. si. C. de dotis promissio, sed non tenetur aliquid dare filio causa studij, præter grammaticam, qua filius cum honestate conditionis suæ carere non potest, vt per Alex. in d. l. j. in fine, meritò donatio facta filio causa dotis per patrem valet, sed non idem iuris censeri debet de donatione facta causa studij, cum in donatione studentis facta fraus subesse possit, & tanto magis, quia. Scholares sunt callidi, & aduersus eos presumitur, vt tradit Bald. in d. l. neque natales, C. de probatio, & Iaf. in l. non hoc. num. 17. C. vnde legitur. Viuius.

Donatio inter virum, & vxorem regulariter, constante matrimonio, est inualida, & prohibita, vt in toto titul. ff. C. de donatio, inter virum & vxorem. Sed hoc fallit vbi quæque donatio ista prohibita ratione personarum firmaretur iuramento, tunc quippe valet, prout tenet Bart. in l. Seius, & Augerius. ff. ad legem Falcid. & in l. si quis pro eo, ff. de fideiussor. Feder. de Senis consil. c. Guli. de Cug. & Alber. in l. sed & si possessori. §. item si iurauero, ff. de iureiur. Maranta in tract. iudiciorum. in vj. par. nu. 26. Abb. Imol. alijque Canonistæ in cap. cum contingat de iureiur. Paul. Castren. & Iaf. abundè plures cumulant, & dicunt istam esse magis communem opinionem, in l. pacta quæ. C. de pact. Mar. in tract. crim. §. secunda quaestio. numero 59. Boeci. de offi. xciij. numero 6. Deci. consil. cccxxij. Rube consilio xxv. numero 5. & consilio liiij. Ruynus consilio cxxxix. numero 111. volum. j. & consil. cxxxij. numero 2. volum. iij. Areti consilio lxxxiiij. in ij. dubio. Soci. Iunior consilio xliij. volum. ij. Bertrand. consilio ccxv. volum. iij. consilio cccj. num. 3. & consil. cccxxvij. nu. 4. vol. j. & Parisi, qui pari modo supponit esse magis com. opin. consil. lxxxvij. nu. 46. vol. ij. Cotta in lib. memorialium in vers. donationes inter virum, & vxorem, vbi dicit quod secundum communem sapientiam vidit iudicari, & Crotus in repetiti. l. frater à fratre nu. 72. & sequen. ff. de condic. indebiti, respondet omnibus Doct. contrarium asserentibus. Sed hoc certè non procedit in donatione simulata, quia hoc casu videtur esse facta in fraudem, non valet, nec firmatur iuramento, secundum Bart. in l. Codicillis. §. Titia in fine. ff. de legatis iij. & Ruynus consil. cccxx. nu. 4. vol. j. & iuramentum hoc dicitur assertorium, quod quidem non valet, sed si esset promissorium de futuro, scilicet, quando promitteret non contraherit nullo vnquam tempore, tunc vigore istius iuramenti promissori firmatur donatio ista, vt per Bald. Nouellu in trac. de dote. in x. par. & Rip. in iij. li. de donationibus. c. vj. Fallit ij. dicta conclusio, seu regula in donatione facta

Comm. opin. tom. i.

inter virum & vxorem ex causa benemeritorum, seu seruitorum, quæ donatio vtrique valet secund. præcitatos Doctor. tamè seruitia ista debet probari aliter quam per confessionem ipsorum coniugum, secund. doctrinam Bart. in l. si forte. ff. de Castren. pecu. communiter approbatam ab omnibus, in l. si donatione. C. de collatio. de qua communi vltra scriben. ibi facit mentionem Soci. consil. lxxv. & consilio lxxvj. volum. j. & Gra. consil. clxx. numero 2. Fallit tertio dicta regula in ratione reciproca, videlicet reciprocè inter coniuges hoc modo facta, quod si contingat alterum præmori, superstes habeat bona, valet, & tenet talis donatio, ita concludit Cyn. Bald. & Sali. quos refert, & sequitur Iaso, in l. si pater puellæ. C. de inoffic. testamen. & Soci. in tractatu fallentiarum, fallent. cccij. in princ. ver. Limitatur quarto loco non habere locum præcedens regula, quotiescunque vxor marito donaret ius patronatus tantum, quia tunc valeret donatio, ex quo maritus non efficitur locupletior. l. naturalis. ff. de præscript. ver. & l. planè. la. ij. in fine. ff. de legat. j. & ita tenet Alexand. in l. constante, §. siue autem, circa finem. ff. soluto matrimonio. & Domini. de Rota decisi. xj. in antiquis. sub rubr. de pactis incip. consuetudo, circa fin. Limitatur quinto vbi quæque plebeius acciperet mulierem nobilem in vxorem, & constante matrimonio, faceret instrumentum de receptione dotis, quam in effectu non receperat, & quamuis ista dicatur donatio inter virum & vxorem, nihilominus valet, quia sit in remunerationem, ac recompenstationem, propter inaequalitatem eorum, ita eleganter concludit Bart. post gl. ibi in l. si voluntate. numero 2. C. de dot. promiss. & in l. si diuicio. & ibi Iaf. numero 9. ff. de verborum obligat. idem tenet Bald. in l. ij. §. final. ff. si certum peta. Abb. in c. j. numero 8. de adulte. Iaf. in l. final. C. de verborum significat. & in lex hoc iure. numero 55. ff. de iustitia & iure. Tiraquel. in tract. de legib. conubia. in iij. l. numero 7. & in l. v. nume. 18. & istam recitat esse communem opinionem Curtius Iuni. consilio vj. numero 20. & Bald. Nouellus in dicto tract. de dote in x. par. nume. 7. Limitatur postremo hæc regula non procedere, quando vxor donaret pecuniam marito pro refectione ædium, quæ incendio consumptæ fuissent, vt in l. quod si vir vxoris. ff. de donat. inter virum & vxor. F. Viuius.

Donatio facta priuato propter superuentientiam liberorum penitus reuocari solet. l. si vnquam, & ibi notat omnes communiter. C. de reuocand. donatio. & in l. j. C. de inoffic. donatio, Amplia hoc intantum procedere, quod licet illius rei donatæ dominium fuisset translatum in donatarium per patrem ante natiuitatem filij, nihilominus post natiuitatem filij reuertitur in dominio donatoris dicta donatio ante petitionem ipsius ipso iure, vt per gl. & alios Doct. communiter in d. l. si vnquam, & Bar. in l. Titia. la. ij. §. Imperator. nu. 2. ff. de lega. quam communem declarat, & citat Ripa in d. l. si vnquam. nume. 103. simul cum alijs Mod. Sed fallit primò ista communis, vbi quæque donatio esset facta ecclesie, tunc duntaxat reuocatur vsque ad legitimam, vt voluit glo. & Archidia. in cap. final. xvij. q. ii. j. Bart. in d. §. Imperator. & post cum Cuna, Roma. in aychen. similiter. in vij. specia. C. ad legem falc. Bald. Ang. Saly. & Paul. de Cast. in d. l. j. Abb. & Imol. in c. final. de donatio. Barba. in repeti. l. cum acutissimi. C. de fidei commiss. Iaf. in auct. si qua mulier. C. de sacrosanctis eccl. & in l. generaliter, §. cum autem. C. de instit. & substit. Fely. in cap. in presentia de probatio. Cornel. consil. xj. volu. iij. & consil. xxx. vol. iij. Calca. consil. xij. Corlet. singul. in ver. donatione, incip. licet donatio. Paris. consil. lxxij. nume. 24. volu. j. vbi recitat istam esse communem opinionem, idemque testatur Ripa in d. l. si vnquam. num. 115. & Tiraque. ibi. nu. 66. Verum communis ista procedit in foro contentioso: in foro verò politico, ipsa Ecclesia tenetur propter superuentientiam filiorum donata restituere. text. est in d. ca. fin. xvij. q. iij. quem text. dicit ad hoc menti tenendum esse August. Beroius in cap. j. seu rub. nu. 217. de constitut. Limitatur secundò dicta communis, quando facta esset per patrem vni filio, quæ quippe donatio non possit reuocari post natiuitatem aliorum filiorum, vt sentit Bart. & omnes Legistæ communiter in d. §. Imperator. & Canonistæ in d. cap. final. de donatio. vt per Ripam in d. c. si vnquam. nu. 115. postremo quotiescunque donatio esset remuneratoria, tunc quantumuis sit facta priuato, non reuocatur, nec reuocari potest aliquo modo secundum scriben. omnes communiter in d. l. si vnquam, vbi Moder. & Rip. nu. 29. non nihil istam communem declarant. F. Viuius.

Donationem stipulans Notarius absenti, ignoranti adhuc ex parte absentis, & ignorantis, non est donatio, nec ei aliquid sua quaritur, nisi notificatione secuta, & consensu concurrente, vt tradit Bald. consilio cccx. lib. ij. Alber. in l. non enim. ff. de adop. Paul. Cast. consil. cccv. vol. j. Dec. leg. in l. certi conditio. §. si nummos. ff. si cerumpet. in l. j. nu. 22. C. de pact. in l. contractus. num. 16. ff. de regu. iur. & consulendo consil. cccxvj. consil. cccxlvij. consil. cccxxxij. circa fin. consil. cccclxxxvj. nu. 13. & consil. cccclxxj. Curt Iuni. consil. lxx. nu. 2. consil. lv. nume. 9. & consil. cxx. Bertran. consil. cxvj. lib. j. & consil. cccij. vol. iij. Soci. in l. j. §. si iustitiam. in fin. ff. de acqui. possess. Ruyn. consil. cxxj. lib. j. & consil. cxliij. cod. li. Castan. consil. vij. & consil. lix. Paris. consil. xij. nu. 100. lib. Rube. in repeti. l. non solum. §. morte. nu. 9. & §. 9. ff. de noui oper. nuncia. & consil. cxxxij. Gratus consil. xij. consil. xxv. nu. 37. consil. lxxvj. consilio xciiij. &

c 2

consil.

consil. cxvii. l. j. Galliau. in rub. num. § 4. ff. de verborum obligatio, vbi refert istam esse veriorum opinionem. Et Carolus Molineus in additio. Alex. consil. xxij. lib. vj. scribit esse magis communem opinionem. & ad hoc corroborandum omnes præcitos Doct. cumulat Tiraque. in tractat. de iure constit. possessio. in iij. par. limitatio. xxx. num. 10. & seq. concludens ibi non valere generaliter stipulationem notarij pro altero, nisi eo ratum habente, prout voluit Saly. in l. Gaius. ff. de vfu. Soci. Iuni. consil. cxvj. nu. 1. lib. & Alcia, in c. cum contingat. nu. 234. de iureiur. qui aucter recitat istam esse communem sententiam. Cagnolus etiam in l. final. nu. 273. C. de pactis. In contrariam verò partem inclinavit titubanter Deci. consil. cxcxij. Ruynus consil. cxix. consil. cxvj. nu. 10. vol. j. & in consil. xlvij. vol. v. Cor. consil. xxj. vol. iij. Bertr. consil. clvj. nume. 5. vol. j. Soci. in consil. cxvij. volum. ij. & nonnulli alij Doctores relati per Tiraque. in præcitate tract. constit. possessio. nu. 13. & seq. Sed quicquid isti Doct. suideant contra istam communem, ob hoc factum foret ab ea recedere. quam quidem ita receptam tanquam verissimam intellige, vt non requirat expressam ratificationem, sed sufficiat, vt absens tacite ratum habeat donationem istam, secundum Dec. in dicto consil. cccclxxvj. Goza. consil. xlij. & Gratum d. consil. ij. & quomodo, quibus modis, & signis videatur, seu colligatur tacite absens ratificare donationem, vide Tiraque. latè declarantem in d. tract. constit. possessio. in iij. par. xxx. limitatio. nu. 11. & sequen. His accedit similiter, quòd in dubio præsumitur præsentia donatarij, licet nihil fuerit dictum de præsentia ipsius, vt tenet glo. j. in l. j. in ver. inter præsentem, & ibi Bar. ff. de donatio. causa mort. & glo. in l. optimam. in verb. ipso die, & in ver. feruus, & ibi Jacob. Butri. C. de contrah. & committenda stipula. & tenet Ioan. de Imol. consil. vij. sed Bald. videtur tenere contrarium in l. si quando, per illum text. C. de statu. & imagi. vbi respondet ad d. j. & ad l. optimam. quòd ibi per scripturam apparebat partes fuisse præsentem, sed vbi non apparet, non præsumitur. F. Viuius.

Donatio inter viuos facta vsque ad quingentos aureos, valet, sine insinuatione, l. si quis pro redemptione. §. fi. C. de do. nam. & vltra non valet, quia donat. excedens quingentos aureos debet insinuari. d. §. fin. & l. sancimus. eo. tit. Sed hoc limitatur in donatione facta Ecclesiæ, vel alteri pio loco. Nam donatio ista vltra quingentos aureos non insinuat facta Ecclesiæ, valet & tenet, ita Spæ. & Ioan. And. post Pileum in ritu. de instrum. editio. in §. porro. in fi. Hofh. & Ioan. And. in c. fin. de fide instrum. Butrius, & Imol. in c. ad hæc. de testam. Bar. & Alber. in l. illud. C. de sacrosanctis Eccles. Abb. in c. relatum. el. j. num. 4. de testa. Paul. Castr. consil. cxcij. nu. 6. vol. ij. in nouissimis. Calder. consil. cxj. de don. C. nari in tract. de insinuatione. in iij. par. q. vij. & Paris. consil. lxx. nu. 2. j. vol. iij. & opinionem istam supponit esse communem. Fely. in c. Ecclesiæ sanctæ Mariæ. nu. 17. de constit. Ias. consil. clxix. vol. iij. & Ripa in iij. lib. responsorum. c. xj. In contrariam sententiam inclinavit glo. in §. finimus. in auth. de non alienan. vbi tenet, quòd donatio non valeat Ecclesiæ facta sine insinuatione vltra quingentos solidos, & eam glo. Bar. præter morem suum cōtrarius latè confirmat, sequitur etiam Cyn. Alber. Ang. & Salic. in d. l. sancimus. Ang. & Fulgo. in l. pen. C. de donatio. Cyn. Qdo. Bal. Sal. & Pau. Castr. in d. l. illud. Barba. in d. cap. ad hæc. Sed primam opinionem amplectendam esse suadeo, quæ videtur magis communis teste Ruyno consil. clxxxij. nu. 13. vol. j. Fallit secundo loco dicta conclusio in donatione reciproca, & vicissitudinaria, quæ non requirit, nec eget insinuatione, etiam quòd excedat quingentos aureos, secundum Ang. consil. clxix. visis prædictis instrumentis, & voluit, glo. in l. Aquilus Regulus. ff. de donat. & ibi Doctores glo. & communiter scribent. in l. licet. C. de pactis. Bal. post Guli. de. Cui. in l. illud. C. de sacrosanctis eccles. & in l. iij. C. qui bonis cede. poss. & in l. & si mortis. circa fi. C. ad l. Falc. & in l. ff. de exercito. Alex. consil. cclxiiij. ponderatis. Io. And. in addi. Spec. in ti. de instrum. editio. §. porro. circa fin. Ias. in l. si pater puella. C. de inoffi. testam. vbi plura congerit in materia vicissitudinaria, & idem Ias. consil. ix. nu. 13. posito inter consil. feudalia Alberti Bruni, & Curt. Iun. consil. lxxxij. nu. 5. vbi deducit istam esse communem. Fallit tertio regula prædicta, vbi quicquid donatio esset facta vltra quingentos aureos, tamen, soluta gabella non ascenderat in effectu vsque ad quingentos solidos, tunc profecto valet donatio vltra talem summam etiam nulla facta insinuatione secundum Bar. in l. quòd si. C. ad l. Falc. quem sequitur Bal. Imol. Pau. Castr. in lecto. Paduana. & ibi Alex. quoque, Rom. sing. cc. & Cremen. sing. pe. licet Ange. & præcipitanter in d. l. quotiens asserat contrarium, cuius fundamenta confunduntur per Alex. & alios communiter ibi, ista Bar. opinio communis etiã seruatur quoties in practica, secundum citatos Doct. Limitatur quarto quotiescunque donatio hæc esset iurata, quia donatio sine insinuatione isto casu firmaretur iuramento, & iuramentum tolleret solennitatem insinuationis, secundum Io. And. & Imol. in loco superius citato: & hoc idem firmat Alex. in l. nemo potest. ff. de leg. j. dicens quòd ita sæpe consiluit, prout reperitur consil. iij. vol. ij. & consil. cxxxij. num. 10. vol. iij. idemque latè Aret. consil. cclxvij. & lxxvij. & Deci. consil. cxxxix. nu. 2. vbi scribit istam esse magis cōm sententiam, & consil. cccclxxij. & consil. cccclxxvij. nu. 6. Rubens consil. lxx. nume. 5. Soc. Iun. consil. cxvij. nu. 1. vol. j. Paris. consil. xxxij. nu. 45. & consil. lxx. nu. 67. vol. ij. Ruynus

consil. clxxij. in fin. clxxx. nu. 14. vol. j. & clxx. nume. 15. vol. iij. Bellonus consil. lx. Gratus consil. lxx. nu. 28. vol. j. Bertr. latè consil. j. nu. 19. vol. ij. lxxvij. nouis. nu. 7. vol. ij. & Cor. Iun. consil. xlvj. Sed Cur. ipse consilio lxxvj. cum seq. Inclinauit in contrariam opinionem negotium Bal. & Saly. eamque communem asserit Bauerus in tractat. de virtute iuramentum, prima par. ver. xxij. nu. 35. Ferratius cau. xxxij. multos cumulas, Anto. de Cannaria in tracta. de insinua. in ij. par. q. pe. & Calca. consil. xxv. & Crotus in d. l. nemo potest. nu. 21. & Tiraq. in l. si vnquam. nu. 138. & 154. C. de reuoc. donat. vbi congerit nonnullos Doct. hinc inde pro vtraque parte. & opinionem istam negotium, cōtra communem supponit esse magis communem Barbat. & multi alij relati per Moder. Senen. consil. lxx. lib. j. vbi citat omnes Doct. pro ista parte. Tamen prima sententia affirmatiua videtur verior, & magis communis, vt ostendimus, & casu eueniente, semper secundum eam iudicatem & consulerem. Quæ opinio retenta tanquam verissima, & magis communis limitatur non procedere, quando iuramentum donationis, si confirmaret donationem, tenderet in præiudicium tertij: tunc enim donationem ipsam non confirmat tale iuramentum, prout in notabili casu t. adit Soc. Iun. in d. consil. lxx. nu. 40. vo. j. Prædictis acced. t. quòd in insinuanda donatione decretum iudicis non requiritur, secundum Bar. Rom. & alios in l. Modestinus. ff. de dona. & opinionem istam asserat esse communem Rogerius, ibi. nume. 16. Faber, & Aret. in §. j. Instr. de donat. idemque tenet Bal. in l. illud. C. de sacrosanctis eccles. Ang. Pau. de Cast. & Lis. in l. omnium. C. de testam. Bertr. consil. cclxvij. num. 14. lib. 1. Tiraq. in tracta. de legib. connubia. in glo. v. nume. 32. & Cannarius in dicto tract. de insinua. q. x. vbi abundè respondet fundamentis Doct. contrarium tenentium. Occurrit similiter præmissis vtiliter hic, quòd insinuatio fieri potest coram quocumque iudice, etiam cui non subdit donator, nec res donata secundum Bar. & Roma. in d. l. Modestinus. Saly. in l. data. Alex. consil. clvj. vol. ij. Guid. Papæ cōf. xxij. nume. 6. & Fabrum in d. §. j. Instr. de donatio. Sed contrarium tenuit Imol. in d. l. Modestinus. cui videtur inherere Capicius deci. Neapolit. cccij. idem tenet titubanter Guido Papæ. decif. cccxxv. Ceterum prima opinio Bar. est verior & magis communis, quam sequitur Anto. de Cannar. in dicto tract. de insinua. q. xij. & Rogerius in d. l. Modestinus. nu. 19. Occurrit vltimo loco quòd donationis insinuatio nihil aliud est, quàm eam facere redigi in scriptis coram iud. ce, ita tradit Bar. in d. l. Modestinus. nu. 2. quicquid Rom. Paul. Castr. & alij communiter ibi sequuntur: vbi Cuma. dicit, quòd magis proprie loquendo est reductio donationis ad acta iudicis, idem quoque tradit Bartol. in l. donationis. C. de dona. Bal. in d. l. illud & in authent. si orines. C. si min. ab her. Oldr. consil. cclij. in fi. Alex. consil. clvj. vol. ij. & Soc. Iun. consilio lxxij. nu. 19. vol. ij. F. Viuius.

Donatio ex quinque causis ingratitudinis reuocari potest, quas enumerat glo. in §. j. Instr. de donatio. & text. in l. fi. C. de reuocand. don. Sed ex hoc dubium resultat, nunquid ex alia causa simili, non expressa in dictis locis, liceat donationem reuocare, vt puta si donatarius donatorem non aluerit, Gofre. Alb. Ang. & Fulgo. & Faber in d. §. j. tenent quòd non, & opinio ista fuit de mente glo. in l. in condonatione. ff. de regu. iu. quatenus dixit cautum non reperiri, donatarium teneri ad alimenta donatori, ergo propter ea non præstita, priuari donatione non debet. Contrarium verò tenet glo. Cyn. Faber, & alij in dicta l. fin. & post eos Ripa in q. xij. & xlix. nu. 163. & seq. Abb. Ancha. Imol. & Barba. in c. fi. de donatio. Ias. in authent. non licet. C. de liber. prat. Lupus in rubr. de donatio. inter vtrum & vxorem. §. lxxix. num. 25. Gu. Benedic. in c. Rayn. nu. 19. de testa. verb. Gu. i. Mainier. & Cagnolus in dicta l. in condemnatione. Et id saltem procedit secundum pleròsque prædictorum, quando donatio esset facta omnium bonorum, vel magnæ quantitatis, aut propter dictam donationem, donator ad egestatem reductus esset. Distinctionem istam ponit Rogerius in l. qui ex donatione. ff. de donatio. & hæc est æqua, & commun. opin. Contra hanc autem superioris relata impia, & quæ gratos animos ad ingrati ueritatem propinat, prout Sal. Ripa. Guli. Ben. Meynarius, & præcitati Doctores testantur, & Moder. in dicto c. final. Aliud exemplum vltra allegatum dictæ commun. opin. ponit Ripa in d. l. fin. Declaratur primò regula ista vbi quicquid donator donationem reuocare non potuit, vel quia ingratitudo sibi nota non fuit, vel repentinè morte præuentus, impediens fuit eam reuocare. ita voluit Io. And. Anch. Imol. & ceteri. Cuius in d. c. fin. Rom. & Alex. in l. rei iudicæ. ff. soluto matrim. Faber in d. §. j. & Ripa in d. l. fin. q. lxxj. vbi scribit istam esse commun. opi. & Moder. in allegato c. fi. quæ communis probatur hac ratione, quia non potest videri remissa ingratitudo ex taciturnitate defuncti, qui agere propter ignorantiam, vel aliud impedimentum, non potuit. Argumento l. mater decedens. ff. de inoffi. testa. Ergo nò mirum si heres suus potest ad reuocationem agere. Declaratur secundo loco dicta conclusio, quando fit reuocatio donationis in vltimo casu posito in d. l. fin. videlicet ob pacta donotoni imposita, per donatarium non adimpleta, nam hoc ius ad heredem quoque donantis transmittitur, vt concluditur ibi Bal. Ang. Alb. Sal. & alij cōiter moti, quoniam nò fit eò casu reuocatio propter ingratitudinē, sed propter pacta nō seruata, prout etiam dicunt

dicunt **Abb. Syculus, & Barba**, in dicto capit final. Fulgosi. & Ripa verò q. lxxij. in dicta l. fina. tradunt in hoc quendam distinctionem, quæ crit satis utilis in practica. Amplius prædicta, quod donatarius in isto casu non possit purgare moram & præsertim, quando ipse donatarius iurasset concepta inter ipsum & donantem adimplere nempe iuramentum obstarer purgationi. l. si quis maior. vbi Bart. C. de transactio. & idem Bart. & alij communiter in l. si insulam. ff. verb. obligat. & ita in terminis consuluir Corn. consil. cx. vol. j. Sed nunquid purgatio ista moræ admittatur de æquitate Canonica, vide Morder. declarantes in dicta l. si insulam & Ripa in dicta l. fina. numero 110. cum sequent. Sed vbiq; unque (nota ad præmissorum interpretationem) donatio esset remuneratoria, propter ingratitudinem reuocari non possit, secundum Roma. consilio cxcv. in fin. circa præmissum, & voluit Alex. consil. cxcv. nec arguendi. vol. ij. vni subdit, quod licet aliis privilegium exemptionis possit reuocari propter ingratitudinem, vt notat Bal. in l. ij. C. de li. & eorum lib. tamen quando esset concessum in remunerationem, non possit reuocari propter ingratitudinem, ad quod allegat Bald. in l. si cum mihi. ff. de dolo, nec possit reuocari donatio facta Ecclesie, propter ingratitudinem Prælati, vt sentiunt omnes Can. in dicto cap. final. & ista est communis opinio teste Ripa in dicta l. fina. numero 173. & sequent vbi eam late probat & declarat. F. Viuias.

Donatio facta inter virum & uxorem, constante matrimonio firmatur iuramento, Est communis opinio secundum Iaf. in l. pacta que contra. C. de pact. Dec. consil. cxxxix. dura admodum. Idem consilio cxxl. & diligenter. Alexand. consil. viij. in ij. volumi. Dec. dicit magis esse communem, in consil. cccij. vt patris consil. vol. j. M. Gribard.

Donatio facta inter patrem, & filium confirmatur iuramento. Est communis opinio secundum Decium consil. cxxxix. Primò non videtur in princip. & consilio ccccxxij. cum sit quod Americus, Idem.

In Donatione facta à parte filio propter benemerita, non statuitur solè assertioni patris de benemeritis, nisi aliter probentur. Est communis opinio secundum Decium consil. cccxxvj. pro declaratione, Oldr. consil. v. Titius dedit. in fin. Idem.

Donatio causa mortis, facta per filium patri, ipso patre ad suam utilitatem consentiente non valet. Est communis opinio secundum Deci. consil. cccxxix. placet mihi, veyta in proposito, vol. ij. Idem.

Fallit quando pater generaliter consentisset filio donanti causa mortis, vt possit donare qui voluerit ita Deci. in dicto consilio, ver. & certe negari non potest.

In Donatione remuneratoria, non habet locum dispositio, l. si vnquam, C. de reuoca. donat. Est communis opinio secundum Decium consilio cccxxvj. pro declaratione, ver. venio ad tertium dubium. Tamen pars, quæ dicit donationem esse remuneratoriam, debet probare veritatem benemeritorum: nec sufficit assertio solius donantis, etiam in specie, secundum eundem.

Donatio omnium bonorum, præsentium & futurorum, facta Ecclesie valet favore ecclesie. Est communis opinio secundum Deci. in c. in præsentia, in principi. ver. opinio tamen, extra de probat. Alex. in l. stipulatio hoc modo concep. de verb. ob. Deci. in consil. ccccxxvij. in causa, ver. secundò respondetur, volumine. tertio, Idem.

Vestes prætoriar. gemma. catena. monilia, & alia ornamenta per maritum uxori vel sponse tradita, non censentur donata, sed vt ornatus incedat, ad vsum tantum accommodata, igitur veniunt ipsi marito, vel eius heredijs restituenta. Est communis opinio secundum Corn. filio lxxxj. primus consultationis, versiculo non obstantibus, vol. j. Idem.

Donatio omnium bonorum præsentium & futurorum, etiam cum iuramento non valet omnino, nec in parte. Est communis opinio secundum Corn. consilio cxxvj. in præsentia, ver. ex quib. vol. ij. Pulchr. Dec. consil. xxx. vol. j. Idem.

Donatio facta in aliquo testamento, in pœnam mutationis ipsius testamenti non valet. Est communis opinio secundum, Alex. in consil. clvj. vno testamento, volumine. vij. Idem.

Iocalia & alia ornamenta, missa vel tradita à sponso sponse, in dubio non censentur ei tradita animo donandi, sed ad vsum concedendi, vt sponsa venustior reddatur. Est communis opinio secundum, Alex. consil. clvj. vno tit. in fi. vol. vij. & vide supra, nu. 71. Idem.

Donatio facta filio emancipato, alijs filiis in potestate conferri debet, sed non alijs emancipatis. Est verior & magis communis opinio secundum, Deci. in consil. lix. licet in causa, circa. fi. versic. non obstant allegata, vol. j. & communis opinio maxime procedit, quando non conferendo fratres ad maiorem æqualitatem reducantur, vt ibidem tradit Deci. versic. sed tamen diligenter. Idem.

Donatio omnium bonorum præsentium valet, & tenet. Est communis opinio secundum, Corn. consil. cxxxvij. vno. versic. non obstant, & consil. cclij. primo versic. sed quod imò, vol. ij. Idem.

Promissio scienter facta, etiam sine aliqua causa discreta vel specificata, videtur facta animo donandi. Est communis opinio secundum, Alexand. consil. iij. circa primum, versic. sed his non obstant, volum. j. Idem.

Donatio iurata non infringitur ex defectu insinuationis. Est vera opinio secundum, Alex. in consilio iij. versic. quinimo. virtute, vol. j. Idem.

Comm. opin. rom. i.

Ad iudicandam quantitatem donationis inspicitur quantitas bonorum existentium tempore mortis donatoris. Est communis opinio secundum, Alexand. consil. v. iij. circa primum, in fi. versic. non obstant, vol. j. Idem.

Constitutum donantis, & possidentis, in fauorem primi donatarij, præfertur actuali donationi secundo donatario factæ. Est communis opinio secundum, Alexand. dict. consil. xiiij. in fine, volum. j. Idem.

Pactum quod donatio prætextu inæritudini reuocari non possit, non valet secundum Pau. & Iaf. in l. fin. C. de pact. Butri. & Imol. in c. fi. de donation. Et est communis opinio secundum, Alexand. in l. stipulatio hoc modo concepta, de verborum obligationibus, nisi interuenierit iuramentum, quia tunc tale pactum confirmatur secundum, Alexand. consil. xl. super primo, versic. frustra queritur, vol. iij. & Corn. consil. cij. volum. primo. Idem.

Donatio facta patri à filio, de consensu ipsius patris indistinctè, non valet. Est magis communis opinio secundum, Deci. consil. cxxlv. versic. non obstant, vol. ij. post Socin. l. j. s. fuit quæsitum, ad Trebell. vide supra, nu. 4. Idem.

Donatio omnium bonorum præsentium & futurorum, referatur tamen vstruendo, non valet. Est verior opinio secundum, Ripam, in libr. ij. Respons. cap. viij. versic. circa tertium, & ita tenuit Paul. de Cast. in consil. c. notandum est, in l. finali. C. de pactis. Cornel. in consilio cxxvj. in præsentia, volumine secundo, Deci in consilio xxx. & in consilio cclj. in causa magnificæ. Licet contrarium tenuerunt, Alexand. & Iaf. in l. stipulatio hoc modo concepta, de verborum obligationibus, tamen præcedes est verior, & communior, vt patet ex prædictis. Idem.

Donatio facta alicui, & eius libertis vel descendentijs, videtur facta ordine successuò vt primò pater, deinde post eius mortem filij admittantur. Ita est communis obseruantia, & Doct. opi. secundum, Deci. in consil. dcvi. vno puncto, in prin. vol. v. Idem.

Donatio facta sine solennitatibus, à iure vel statuto requisitis iuramento suppletur & conualidatur. Est vera & communis opinio secundum, Iaf. in c. si. l. si tota dubitatio, nu. 3, vol. j.

Donatio patris in filium, ab initio efficax & irrevocabilis, in eius legitimum non imputatur, nisi hoc in donatione expressum fuerit. Est communis opinio secundum, Alexand. in consilio viij. vno in princip. volumine, secundo. Idem.

Pater donans alicui, potest specialiter renunciare beneficio l. si vnquam, C. de reuoca. donat. quia merito fauore ipsius patris inductus est. Magis communis opinio secundum, Iaf. consil. cxxv. Bartolomeus, volum. j. Idem.

Donatio vbiq; unque incipit à promissione, donator tenetur de euictione, secundum gloss. Bart. ceterosque Doct. communiter, in l. Anist. §. fina. de donatio. ff. vbi Rogerius plures casus considerat. Sed contrarium expresse tenet, & firmat gloss. in l. Iulianus, §. qui fundum. ff. de verb. obligat. Iaco. de Arena. & Alberi, in l. j. C. de iure dot. Cum in d. l. Aristo, in fin. Fulgosi, in l. ad res donatas, ff. de arq. & in l. si tibi, §. pactum Bart. in l. si id quod aurum, nu. 7. ff. de verb. obligat. idem sentit Ripa l. ij. responsorum cap. viij. nu. 2. & Faber in §. In istu, de donatio, ceteri rationes istorum Doct. parum, aut nihil me mouent ad discedendum à præmissa communi opinione, quæ quippe ita amplexa abique alia rationum inculcatione limitatur non procedere in donatione facta per libertum in fraudem patroni, quam licet patronus reuocet, nihilominus donatarius non habet actionem de euictione contra libertum, postea quod donatio caperit à promissione, casus est singularis secundum vnium intellectum gloss. quem Bart. Angel. Pau. Castren. Imo. & alij communiter sequuntur ibi, & in l. qui res, §. ff. de solutio. & Rom. in d. l. Aristo, §. fin. inferens ibidem esse in patre reuocante alienata per filium in eius fraudem. Limitatur similiter dicta communis, quando euictio sequuta fuit virtute hypothecæ ignoratæ, vt quia res fuerat obligata per antecessores donantis, ita Paul. Castren. in l. si rem meam, in fine. ff. de solut. quem sequitur Assilius in cap. j. numero, 8, de lege Corrad. Limitatur tertio loco dicta communis non procedere, quando donatio ipsa non incipit à promissione, sed à traditione, tunc donator non teneretur aliquo modo de euictione, secundum gloss. in d. §. j. In istu, de donatio. vltra quam gloss. & alias, quæ citat Areti. ibi habet aliam in d. l. ad res donatas, quam sequitur Cepolla ibi in nu. 7. Doct. in l. Aristo, §. fin. Imo. in c. fin. de emptio, & vendi. Corne. consil. cxxl. vol. ij. Iaf. consil. xxxiiij. & consil. lxxij. vol. j. Rujus consil. cxxxiiij. lib. j. Boerius consil. lxxvij. in prin. & ista est communis opinio teste Areti. in d. §. j. In istu, de donatio, & Curti. uni. consilio cxxvij. numero. 27. quæ ampliat in tantum procedere, vt habeat locum non solum in donatione, quæ incipit à vera traditione, verum etiam à ficta, vt quia donator consentit se donatarij nomine possidere, id enim constitutum est actus fictus & ficta traditio, vt tenet gloss. & Doct. in l. ab emptione. ff. de pact. Bart. in l. si quis pro emprore. ff. de vfu. Bal. in l. pen. C. de vfu pro dona. Corn. consil. cccxliij. lib. j. & Cuma. consil. cxxxij. & ratio huius ampliationis ad præmissam tertiam limitationem per Doct. præ citatos allegatur ista, quoniam licet constitutum sit ficta traditio, tamen ex eo transfertur vera, & propria possessio, ac si vera traditio interuenisset, vt tradunt Bar. Any. Bal. Fulgosi, in d. l. ab emptione, in fin. Bart. Imol. & Iaf. in d. l. i. qui pro emprore. Roma in l. traditionibus, C. de pactis Arat. in §. per traditionem. In istu, de rerum diuisio. Alexand. consilio lxx. iij. volumine. secundo.

in finibus alijs quos cumulat Tiraquel in tracta, de constit. posses. in ij. parte. nume. 1. vbi tandem. nume. 6. concludit istam fore magis communem opinionem, propterea non est mirum, si donans de euictione non tenetur. Sublimitatur tamen (sui declaratur. dicta vltima limitatio ita ampliata in donatione remuneratoria, in qua donator tenetur de euictione, licet a tradit. one inceperit, ita Rayneri. Iaco. de Arena, Bart. Aretin. Alex. Iaf. & alij communiter in dict. l. Iulianus. §. qui fundum. Iaf. in l. ex hoc iure. nu. 63. ff. de iustit. & iure. & consi. xxxiij. supra citato, Alex. consil. xlvij. Cor. consi. cxciiij. vol. iij. Rubeus consil. xcv. in fine, Tiraquel in l. si vnquam. C. de reuoc. donatio. nu. 1. Grauet. consil. lxiiij. nu. 2. & Boëri. in d. l. Aristo. §. fin. Areti. & Iaf. in d. §. j. Infit. de donat. in addi. Christophori, & Boëri. in citata decisio. lxvij. in princ. de quo tamen secundo dubitat Imo in d. l. Aristo. §. fin. quia hoc secundum eum non reperitur iure cautum, neq. tale pactum videtur posse velti coherencia contractus, qui non producit actionem Sed (quicquid ipse suadeat) opinio Bart. & sequacium est communiori interpretum calculo approbata, vt attestantur Dōct. in pra. citatis locis: procederet etiā ista communis, si verbis generalibus promissa fuerit euictio, vt quia donator promiserit rem donatam bonam facere, ita tenet Corn. consi. cxlij. nu. 10. vol. ij. Procederet similiter quotiescunq. donator promisit pro suo dato, vel facto, dicitur enim de euictione promississe iuxta notata per glof. Bart. Bald. Saly, Pau, de Castr. in l. si seruus in prin. ff. de con. fur. & ita tenet Goza. consil. lx. nu. 16. F. Viuius.

Donatio sub conditione facta dicitur propria, & simplex donatio, vt concludit Bart. Pau. de Cast. Cu. ceterique communiter per illum text. in l. ij. §. si pecuniam. ff. de donatio. Deci. in j. lect. nu. 19. & Moder. omnes in l. j. ff. si cer. peta. Contrariam verò partem tenuit Areti. in §. j. Infit. de donat. vbi voluit, quòd donatio propria debeat fieri purè, & mera liberalitate, ita quòd donatarius non sit adstrictus ad aliquid dandū, vel faciendum Circa primum, quòd purè facienda sit donatio sentit Aret. quòd donatio propria sub conditione fieri non possit, merè dependens est facta donatarij, & commodum donantis respiciens, puta si donatarius quid donanti dederit, vel fecerit, & ista non est vera donatio, Censetur enim donans moueri non ex liberalitate, sed spe lucri futuri casus est in l. hoc iure. §. j. ff. de donatio. & ita procedit sententia Aret. in d. §. j. Altera verò est conditio non respiciens donantis commodum, sed futurum euentum, & ista non impedit quominus dicatur vera donatio, quia non censetur moueri ad donandum contemplatione illius casus, sed ex sua liberalitate: non tamen vult donare nisi casus eueniat, ita tradit Pau. de Cast. in d. l. j. ff. de donat. Bart. in d. §. si pecunia. Deci. in l. diuus. ff. de reg. iuris. & in dicta lege prima. in prima lectura. ff. si cer. peta. & Crauet. consil. lxxxv. Viuius.

Donatio iuris praesentandi facta laico non valet sine consensu Episcopi. Magis communem ait Phil. Dec. consi. eccclxj. B. Villal.

Donatio proprie non est contractus, Communis est, vt refert, probat & sequitur Rimi. super Rubr. de donat. nu. 61. Infit. I. Fich.

Donatio facta filio causa studij non valet, Magis communem dicit Franc. Rip. in l. j. nu. 140. solu. mar. B. Villal.

Donationem non solum ex quinque causis ingratitudinis in si. cap. de reuocan. donat. expressis, vtrum etiam alijs, consimilibus grauitatis, reuocari posse, communis, & aequa est opinio, contraria vero impia. Ita Hippol. in §. j. nu. 56. Infit. de do. I. Fich.

Donatio inter virum & vxorem, habet conditionem tacitam, si donans praedecesserit Alciat. in cap. cum contingat. num. 106. de iureiur. communem dicit. B. Villal.

Donatio alijs inualida propter omissionem iuramento firmari. Hæc magis communis est opinio secundum Rimi. in §. j. nu. 255. Infit. de dona. I. Fich.

Fallit in donatione iurata, quia statim sortitur suum effectum: Societas in suis fallent. reg. ciiij. in versiculo donatio, communem dicit. Sed circa istam fallentiam varie sunt doctorum opiniones, Curt. Seni. consilio lxxj. numero. 6. dicit donationem inter coniuges non firmari iuramento, vbi dicit communem, Alciat. tamen in dicto capitulo cum contingat numero 197. contrariam dicit magis communem, licet sibi non placeat: Ioan. Lupus in dicta Rubrica de donat. inter vir. & vxor. §. si in si. nu. 1. dicit communem nostram limitationem & obseruari in practica, & idem Ioan. de Ripa in suis Respon. libro tertio & cap. xvij. numero primo, & Copar. in rubr. de testam. parte ij. numero 22. communem dicit limitationem.

De iure regio donatio inter vir. & vxor. infra annum contractus matrimonij non valet: post annum, si filij superueniant, eundem non valet nisi in quinto bonorum l. vj. tit. j. lib. iij. si tamen filij non superueniant, valet. l. iij. tit. xij. lib. iij. For. ll. quam legem limita, vt in nostra communis, si donans praedecesserit: cum qua concord. l. iij. titulo xj. parte iij. sed limita dictam communem & quòd non sit necessarium, quòd praedecesserit donans, quando ipse donans non efficitur pauperior ex donatione etiam si donatarius efficiatur ditior per l. v. titulo. xj.

par. iij. vel si recipiens non efficitur ditior: etiam si denans efficitur pauperior. vt in l. vj. tit. xj. par. ea. Nota quòd hæc donatio inter coniuges ad hoc quòd morte confirmetur: requiritur traditio vt per Io. Lupum in reper. rub. de donat. §. xxxv. versic. aduerte nunc, per totum. vbi vide aliqua per quæ fit traditio.

Nota quòd ad confirmationem istius donationis sufficit traditio facta Ant. Gomez in l. xlv. tau. nu. 3. communem dicit ex glof. in l. ij. C. de dote cau. & non nume. Et nota quòd si donatio inter coniuges sic reciproca non requiritur traditio ad hoc quòd confirmetur morte: vt eleganter dicit Pau. Castren. in l. si pater. ff. de dona. inter vir. & vxor. de quo meminit Ioan. Lupus in reperit. dict. rubric. §. 50. numer. 17. de donationibus inter virum & vxorem. & vide eundem Io. Lupum §. lxxv. per totum.

Donatio, quæ morte confirmatur: non censetur inter fratres: quia habet vim legati, Io. de Ripa. in suis respon. lib. iij. de dona. c. ix. nu. 8. cōmunem dicit. B. Villal.

Donatio simplex facta per patrem, filio in potestate mortuo fratre, non confertur: ex quo facta non valet, sed per mortem confirmatur, Iaf. in l. ex testamento. numero 10. C. de collat. communem dicit.

Fallit primò si est donatio iurata, quia statim valet, Alciat. in c. cum contingat. nume. 207. de iureiuran. Ioan. de Ripa de don. in d. nu. 8. & Deci. consi. delxxxvij. & consi. cclxvj. & ccxxxix. & Io. Duran. in arte testam. titu. iij. cau. ij. communem dicit. B. Villal.

ADDITIONE De hac fallentia & quòd communis sit, vide plura apud Hippo. Riminal. in §. j. nu. 291. Infit. de dona. I. Fich.

Fallit secundò, in quantum dicit, quòd valet statim, quòd est conferenda in donatione facta filio existenti sub patria potestate ex causa studij quæ statim valet, & non confertur, Segu. in l. vnum ex familia. §. sed si fundum. nume. 131. ff. de leg. ij. & I. I. in l. j. nu. 52. ff. solut. mar. cōmunem dicunt: Contrariam, scilicet, quòd confertur, dicit magis cōmunem Ripa in l. j. ff. solut. mar. nu. 104. sed opin. Dida de Segu. & Iaf. approbatur per l. v. tit. xv. part. vj. vbi disponitur valere donationem, & non confertur, quam limita in peruerso scholari, vt per Stellam recitatur colla. in vers. quæ res sint quæ non cadunt in collationem, vt per Alex. in authen. quòd locum de colla. C. & ibi Iaso. & vide Cora. in l. frater à fratre, nu. 64. ff. de condi. indebit. & ad hoc pertinet quòd dicit Tiraquelus tractat. cessante causa. in versic. priuilegij causæ. nume. 207. vbi dicit esse communem opinionem, quòd priuilegium concessum scholasticis comprehendit parum studentes ex Domini. in præm. lib. vj. Decret. licet sibi non placeat. B. Villal.

Donatio simplex facta filio emancipato confertur, Iaf. in l. ex testamento. nu. 14. C. de colla. communem dicit.

Amplia istam communem, quia non solum est conferenda cum alio filio sub potestate, sed etiam cum emancipato. Iaf. in d. l. ex testamento. communem dicit. B. Villal.

Donatio facta filio per patrem, qui est sub eius potestate, inducit obligationem naturalem. Io. Cor. in l. frater à fratre §. quæ situm, nu. 46. ff. de condi. indebi. communem dicit. Villal.

Nota quòd ad hoc quòd donatio facta filio sub patria potestate confirmetur morte, requiritur traditio, glof. in l. Papinianus. ff. de dona. inter virum & vxorem communiter approbata. vt per Iaf. in dicta l. frater à fratre. numer. 46. Et nota quòd hæc traditio sufficit, si fiat per traditionem veram, vel fictam, vt per clausulam constituti, vt notat glof. in lege secunda. C. de inoffic. testamen. & Segu. in lege prima. numero. 1. §. sed si fundum. ff. de leg. ij.

In istis donationibus factis per patrem filiis de iure regio disponitur per l. xvij. in decis. tau. quòd pater siue filiis sub potestate, vel emancipatis potest donare tertium, & quintum bonorum: & pater est reuocari talis donatio vsque ad mortem donantis: nisi sit ex causa onerosa vel cū alio tertio facta donatio: & illud tertium, & quintum est, quòd pater potest in vita, vel in morte donare, vel legare siue vni, siue pluribus filiis per l. xxvj. tau. & non requiritur iuramentum ad validitatem donationis teneo etiam quòd de iure regio non habet locum dict. l. iij. titu. iij. part. v. nec l. v. titu. xv. part. vj. de quibus in nume. 97. nec communis opinio, dicti nu. stantibus alijs filiis priuarentur sua legitima: cum iuramentum non debet operari in præiudicium tertij per tex. in c. quamuis, de pactis in sexto. & in capitu. veniens, de iureiurando, ex quibus concludit Alci. in capitu. cum contingat, numero 30. de iureiurando. cum alijs sequentibus, quòd alienatio fundi dotalis cum iuramento, licet operetur contra mulierem, non tamen adtingit filias quin possint petere reuocationem iuramento non obstante, quem vide. Tamen iuramentum producit effectum in patre dotante: ita quòd pater non poterit reuocare dictas donationes: cum iam sortitæ sint effectum per dictam opinionem numero 96. & quòd ad istum effectum remanent dict. ll. par. incorrectæ. Et etiam ex iuramento productur alius effectus: quod ex dicta donatione non deducitur tertium & quintum: in quibus alius frater eius melioratur, sed dictæ donationes comprehenduntur sub tertio & quinto, per l. septuagesimam quintam in ordin. tau. Et nota, quòd stante dicta. l. xxvj. tau. non habet locum communis opinio: de qua per Iaso. in l. si quòd talis. §. generaliter. C. de inoffic. testamen. quòd donata filiis

filii inter viuos non conferuntur, nec computantur in legitima; cum per dictum l. non potest ligari, nec donari filiis ultra tertium, & quintum etiam plurimis, item nota stantel. 17. tau. disponente donatione, secura traditione, quod non potest reuocari: quod non solum habet locum in filio emancipato: sed etiam in eo qui est sub potestate patris, vt per Io. Lupum in d. l. nu. 1. Item nota quod per l. in curis Mad. iij. centesimaprima, Pater non potest meliorare filiam donatione inter viuos ultra legitimam quod per d. l. non repr. batur melioratio facienda in testamento secundum l. ix. tit. las mandas. lib. iij. For. II. & de istis donationibus vide Nuium in dictionario litera C. B. Villal.

Donatio inter patrem, & filium in potestate iuramento confirmatur, & sustinetur. Communem dicunt Ias. Dec. Riminal. Parisius, Bertrand. Ruynus & Alciatus, secundum Hippol. in §. j. nu. 273. Instit. de donat. I. Fich.

Nota quod donatio facta etiam ab infirmo, si mentio mortis non est facta in ea, censetur inter viuos, Ripa in libr. iij. respon. de dona. c. ix. nu. 7. commun. dicit. B. Villal.

Donatio facta inter prohibitos propter bene merita etiam si merita in specie exprimantur, probanda sunt merita, vt in donatione cubinæ facta per militem, vel clericum. Cora. in l. frater à fra re. §. quæsitum. nu. 55. ff. de condit. indeb. com. dicit & vide in verbo merita.

Nota istam communem ad intel. l. iij. tit. ix. lib. v. quæ loquuntur de dona. regalibus. B. Villal.

Donatio inter virum & uxorem iuramento confirmatur. Ias. magis commun. dicit in l. pacta quæ contra. C. de pact. refert Rimi. in §. j. nu. 272. Instit. de donat. I. Fich.

Donatio generalis non comprehendit rem debitam donatori ex fideicommissio. Boë. Deci. xxxij. comm. dicit. B. Villal.

Donatio ecclesiæ vel pio loco facta, excedens quingentos aureos, etiam si non insinuata sit, tamen valet. commun. dicunt Felin. Rip. Ias. & Ruinus, vt eos allegat & sequitur Rimi. in §. j. nu. 385. Instit. de actio. I. Fich.

Donatio omnium bonorum tam præsentium, quam futurorum non valet. Cur. Iuni. confil. xxv. nu. 1. Pan. confil. xlvij. vol. ij. Io. Duran. in arte testan. tit. x. cau. ij. communem dicit.

Amplia etiam si interueniat iuramentum. Cur. Iun. in d. confil. xxv. nu. 6. commu. dicit. B. Villal.

Contrariam tamen dicunt communem multi Docto. quos vide apud Petr. Duen. Regu. ccxix. ver. secus tamen esset, & c. eo scilicet casu quando libera esset testandi facultas. I. Fich.

Fallit primò, si sit donatio vniuersalis omnium bonorum, quia valet, & intelligitur solum de præsentibus, Ias. confil. v. vol. iij. communem dicit.

Fallit secundò, in donatione omnium bonorum post mortem: quia etiam præsumitur de præsentibus tantum, Ias. in d. confil. v. respon. ad tertium communem dicit.

De iure regio donatio omnium bonorum etiam præsentium, non valet l. vii. tit. xij. lib. iij. For. II. & l. lxx. tau. Et si quis habet filios, vel descendentes poterit donare extraneis solum quintam bonorum per d. l. vij. filii autem tertiam & quintam l. vj. & xxvij. tau. Habens autem descendentes, potest donare etiam extraneis tertiam bonorum l. xvij. tau. si non habet descendentes nec ascendentes potest donare tertiam partem bonorum non tamen omnia etiam præsentia per d. l. lxx. & vide plures limita. per Soc. in reg. cvij.

Fallit tertio, si fiat ecclesiæ. Anto. Gomez. in l. lxx. tau. nu. 7. comm. dicit ex Bart. in l. ff. de pactis. sed tamen ecclesiæ tenetur donatorem alimentare l. sunt qui cum tribus sequen. ff. de re iud. & pro hoc est l. j. tit. fi. par. v. quam etiam testatur commun. Deci. consilio cccclxxxvij. num. 5. B. Villal.

ADDITIO. De hac donatione omnium bonorum, & quod non valeat, etiam quò ad bona præsentia, secundum communem, vide diffusissimè Hippo. de Rimi. in principio Instit. de dona. nu. 364. cum seq. I. Fich.

Donatio omnium bonorum mobilium & immobilium non comprehendit iura & actiones: quia sunt species separata, Ias. confil. v. vol. iij. communem dicit. B. Villal.

Donatio de fundo trium iugerum, etiam si plura sint iugera: omnia comprehendit: secus tamen, si de iugeribus facta sit donatio. Alexand. confil. cvj. vol. vj. & Dec. confil. cccxlviij. communem dicunt: quam declarat Dec. quando est facta mentio de confinibus, & vide Cur. Iun. cõf. cxxxj. vbi cõcludit cum distinctione, quam dicit ibi communem: aut incepit contractus à iugeribus, & tunc non comprehenduntur plura quam nominata: si tamen incepit à fundo, etià si plura sint iugera comprehenduntur: & sic est intelligendus tex. in l. si fundum. ff. de euect. Idem.

Donatio cuiuslibet partis bonorum reuocatur per superuenientiam filiorum. Io. de Rip. in l. j. quæst. vij. nu. 15. C. de reuocand. donat. communem dicit.

Amplia etiam si sit iurata, idem Rip. q. iij. nu. 7. com. dicit.

Amplia secundò, in donatione cuiuscunque rei particularis Io. Nic.

in addi. ad Alex. in tract. de præsump. reg. j. præsump. xiiij. comm. dicit Fallit, si res donata sit minima. d. Ioan. Nicol. numero quarto, communem dicit. Idem.

Donatio cum clausula, si contigerit reuocare testamentum, est inutilis: & non firmatur iuramento, quia tollit factionem testamenti. Alex. confil. cvj. vol. vj. communem dicit, licet antiquitus communis opinio erat contra. per Ioan. Duran. in arte testan. tit. x. cau. ij. Idem.

Donatio facta ecclesiæ, valida fit. Angel. in pro. mi. Instit. communem dicit. Idem.

Donatio facta ambulatoribus, non præsumitur facta contemplatione principis: sed illorum. Alci. de præsump. reg. j. præsump. xvij. nu. 2. communem dicit. Idem.

Donatio facta per atum nepoti censetur aduentitia: & non acquiritur patri. Alci. ibidem. in fi. communem dicit. Idem.

Donatio propter solam consanguinitatem non præsumitur, nisi concurrant hæc duo, diuturnitas tēporis, & ratio sepius calculata vt nota. in l. Procula. ff. de proba. Et communem dicit Alcia. in tract. præsump. Reg. j. præsump. xxxij. num. 5. cum ibi allega. I. Fich.

Donatio si incipit à traditione, & non à promissione, donator non tenetur de euictione. Curtius iunior confil. clxxvij. numero 27. communem dicit. B. Villal.

ADDITIO. Et communem dicit Bart. Carpola in l. ad res donatas. nu. 7. ff. de edict. Et Aret. in §. j. instit. de donat. I. Fich.

Nisi malitiosè donauerit, quia tenetur dare donatario tertiam partem prætij, donatario tamen ignorante l. xii. tit. vij. par. iij. si tamen donatarius sciuerit rem esse alienam, & receperit in donationem, emptio nem, vel permutationem, reddidit eam domino cum duplo, l. vj. tit. x. For. II. lib. iij. & vide Ioan. Lupum in repe. rub. de donat. inter vir. & vxor. §. lxx. nu. 54. & vide l. vj. tit. xij. lib. iij. For. II. B. Villal.

Donatio non dicitur ex hoc simulata, quòd donans semper perseuerauerit in possessione. Curt. iun. confil. cvij. nu. 1. communem dicit. quam intellige quo ad ipsos contrahentes. secus tamen quo ad tertium creditorem. Imol. confil. lv. & Panor. in c. dilectus. el primo. de pra. ben. & Boër. in consuet. Bitur. in rubr. des donations. §. primo. & relinquitur arbitrio iudicis inspecta qualitate personarum, & rerum. vt per Bald. confil. lxx. numero 5. volum. j. & vide Tiraquel. de constit. part. iij. limi. ix. per totam. B. Villal.

Donatio, nec alius contractus in dispositionibus contra ius, non venit appellatione venditionis: secus tamen si sunt conformes iuri. Pet. Rauen. in alpha. aure. in verbo alienatio, communem dicit. Idem.

Donatio non præsumitur quando debitor aliquid simpliciter dedit creditori, sed compensatio. Ioan. Cora. in l. frater à fratre, num. 4. ff. de condit. indeb. communem dicit. Idem.

Donatio causa mortis quo ad sui confirmationem æquiparatur contractibus. Communem dicunt Ruin. Ripa. Socin. Iunior, Pontanus & Guliel. Bened. vt refert & sequitur Hippol. Rimi. in princip. de Donat. num. 63. i. instit. I. Fich.

Donatio tam olim, de iure Digestorum, quam hodie erat contractus nominatus, secundum Bart. Bald. Angel. Paul. Castren. Alexand. & alios per pulcherrimas rationes in leg. iuris gentium, ff. de pact. Cyn. Bart. & Bald. in l. j. C. de condi. ob caus. quorum opinionem ponit esse communem Ias. in d. l. iuris gentium, num. 8. & Ferandus in repetit. l. pacta conuenta, num. 5. 1. 2. & 5. in iij. lect. ff. de contra. emptio. In contrariam verò partem inclinauerunt præcipitanter Fulgo. Roma. & Ias. in d. l. iuris gentium, afferentes ibi donationem semper fuisse contractum in nomi. atum, sed glo. in l. ff. de conditione ob causam, & in l. redibus. §. j. in verb. ex rebus. ff. de donat. & in d. l. iuris gentium, fuit in alia opinio, afferens in dictis locis de iure Digestorum fuisse contractum in nomi. atum, ceterum hodie, quia sola conuentio: e perficitur, & solo consensu producit actionem, videtur ipsa donatio contractus nominatus, quam glo. sequitur Fortunius Garzias in d. l. iuris gentium, numero decimoquarto, tamen quicquid isti Docto. suadeant in tam variis sententiis, ob hoc opinio Bart. & sequacium communis sequenda est, quæ videtur in iure verissima, vt per Mo. in locis præcitatis abunde respondentes omnibus fundamentis contrariis. F. Viuius.

Donatio censetur facta causa mortis, quando de morte fit mentio, l. Seia. in fin. ff. de dona. cau. mor. & l. quæ v. doti. & ibi Bart. Bald. Dec. & omnes. ff. sol. matr. Ioan. Faber. Bar. Bald. & Sali. in l. j. C. de iu. doti. im. in l. in donationibus. C. ad l. filci. Roma. con. ccxxix. Alex. confil. xij. in princ. vol. j. & omne Doct. in l. non omnis. in princ. ff. si cert. pet. Hinc nota: perpetuò, quòd vbicumque donatio facta esset ab infirmo, nò præsumeretur donatio causa mortis, secundum Bar. & omnes scriben. com muniter in d. l. quæ v. doti. In tantum quòd donatio facta à c. situto in extremis vite sur reputatur, ac censetur donatio inter viuos, nisi fuisset facta mortis specialis mentio, secundum communem intellectum d. l. Seia. §. fin. traditum ibi per Doct. in locis præcitatis, quam communem sequitur, declarat & attestatur Ripa in tract. de peste, in tit. de priuilegiis contractuum causa pestis, & vltimarum voluntatum causa mortis, num. 175. accedit similiter præmissis quòd ista donatio causa mortis nò pacto perficitur secundum Bart. in l. cum pater. §. Meuius. ff. de legatis

de legatis secundo, & in l. ff. de donatio. causa mortis, & omnes Doct. communiter in l. sciendum, alias l. secunda, ff. de legat. primo. vbi Alex. numero 7. & ceteri Riben. communem istam citant, comprobant, & pluribus medijs tuerunt. F. Viuius.

P. R. O. Donatione causa mortis legatis comparantur. l. j. ff. si quid in frau. patro. Bellon.

P. R. O. Donationes inter virum & vxorem, sunt prohibita, ne mutuo amore se spolient. l. j. ff. de dona. inter virum & vxor. Idem.

Donatarij presentia cum taciturnitate, consensum inducit: & donationis validitatem, Hier. Cagno in l. semper qui non prohibet. num. 5. ff. de reg. iur. communem dicit. Idem.

Donata sponsa per consanguineos sponsi, sol. matrim. sunt heredis mariti & non sponsae. Cagno. in l. contractus. nu. 48. ff. de reg. iur. communem dicit, tamen per plura Alcia. de praesumpt. re. j. praesumpt. xvij. tenet contrariam. quem vide, & tene communem. Idem.

De iure regio intellige istam in pretiosis, non tamen in alij. Angell. l. xxxij. tit. xj. par. iij. de qua in verbo vestes nu. 3. & vide Ioan. Lu. um in repe. rub. de dona. inter vir. & vxor. s. xj. nu. 3. & c. fil. clxxv. s. xliij. nu. 1. & 2. qui contra communem inducebat l. ij. tit. iij. lib. iij. For. ll.

Donare causa mortis non potest mulier, stante statuto, quod non possit contrahere sine consensu agnati, las. in l. ij. de leg. j. ff. communem dicit: licet Alci. in l. ij. de verborum obligat. numero 10. veriorum dicat contrariam. B. Villal.

Donare qui nequit, nec grati remittere potest. communiter est receptum: vt apparet ex allegatis F. i. pp. de Rimi. in s. primo. num. 302. In l. de dona. Ioan. Fich.

Donare non potest filius familiaris causa mortis patri ipsi cuius consensus requiritur. communem dicit Corna. consil. cccxiiij. refert Durand. de Arte test. tit. j. consil. j. num. 4. I. Fich.

Donari ac concedi potest ius patrona. religiosi per Laicum patronum sine consensu Episc. cap. licet. vbi Abb. de iure patro. & in cap. illud. eod. tit. & est text. in cap. vnico de iure patronat. in vj. per quem text. hodie sublata est omnis dubitatio, quae de iure antiquo inter gl. & Doctor. an patronus possit donare loco religioso ius patrona. absque consensu Episcopi, quia aliqui volebant quod sic, aliqui vero quod non, vt habetur in d. cap. illud. hodie autem emanauit dispositio d. cap. vnici ad praecedendum dubium istud. sed vbiunque (nota) laicus donaret ecclesiae vel pio loco, ecclesiam de consensu Episcopi, eo casu ex huiusmodi donatione transferretur non solum ius patronatus, verum etiam dominiij proprietatis, & omnia iura temporalia, quae habebat Episcopus: in ecclesia transferretur secundum gl. in cap. de Monachis. in ver. de prouentibus. de praeb. quam sequuntur Car. But. & Abb. in c. illud. de iur. pat. gl. & Abb. in c. quod autem. eo. tit. Abb. in c. pastoralis. de donat. Host. in Summa de iure pat. s. quid competat patrono, & Domi. in c. vnic. de iure pat. in vj. & ista est communis opin. teste Deci in d. c. de Monachis. num. 24. cum alijs seq. & donatio haec eo magis valeret etiam quo ad proprietatem, & iurisdictionem temporalem, quoadcunque patronus laicus donaret ecclesiam cum consensu Episcopi loco religioso in casu, in quo patronus ipse occuparet de facto ecclesiam, & ab eius manibus ob suam potentiam aliter ecclesia eripi non posset, nisi mediante donatione praedicta, ita tenet Abb. & omnes communiter, & indifferenter in d. c. illud. & in c. cura. & in c. nullus. de iure patron. & ita intelligunt communiter Doct. in dictis locis, text. in d. ca. quod autem, vt ibi refert August. Berouus. num. 51. sed ista cessant, quando patronus Laicus donaret ecclesiae seu pio loco absque Episcopi consensu ecclesiam, tunc quippe ea donatio facta sine Episcopi consensu non valet etiam quo ad ius patronatus, & per consequens ex ea nihil transferretur, secundum gloss. Calderi. Abb. Dec. & omnes in d. cap. quod autem, & ista est magis communis opinio, secundum Dec. in d. cap. de Monachis. nu. 27. circa medium, contrarium vero tenuit gloss. in summa xvj. quaest. ij. qui sequitur Ancha. Butr. & Imo in d. cap. de Monachis, quorum fundamentis sequendo, & attestando dictam communem respondet Aug. Berouus in d. cap. quod autem. num. 40. cum x. alijs seq. & fatuum esset ab ea discedere in actu practico per optimas rationes citatas per relos scriben. In praesentiarum vero vtiliter limitatur regula ista ita declarata non habere locum in privata persona, & sic in laico, ad quem patronus absque consensu sui Episcopi ius patronatus transferre, legare, vel donare non potest. d. cap. nullus. & dicto cap. illud. vbi Abb. alique Doct. tenent & firmiter, & Abb. in sua disputatio. incip. Augerio, & ista scrib. esse communem opinionem Deci. consil. cccccxj. sed vt valeat hoc legatum, restator debet obtinere, ac impetrare consensum Episcopi prius quam legat: qui a iure valet legatum, vt constat ex relatis per Casa. Lambe. in tract. de iure patro. lib. vj. parte ij. q. vj. princ. & eandem q. artic. ij. vbi refert istam esse commun. opin. & Roma lingu. cccccxvij. accidit mihi Roma. F. Viuius.

Donator habet priuilegium, vt non exigatur nisi in quantum facere potest habita ratione ne egeat lege inter eos, & ne liberalitate, ff. de re iudic. vbi text. assignat rationem, videlicet ne liberalitate sua inops factus periclitetur, de clara hoc habere locum in donatione ex liberalitate donanti. emanata, secus vero in donatione facta ob causam, quippe

quia illa non est propria donatio, nec liberalitas. l. j. vbi gloss. Bart. in l. Aquilius Regulus, & ibi Rapha. Cum. ff. de donat. quem sequitur Angel. in l. sed hoc ita, in princ. ff. de re iudic. Roma. in d. l. inter eos. num. 3. vnde si donator, aduertit, diceret se non habere nisi praedictum, ex quo percipit alimenta, & non vltra, donatario asserenti contrarium hoc casu incumbit onus probandi. l. fin. s. licet. C. de iure delib. & tenet gloss. in l. cum de lege. ff. de iudi. quam sequitur Iaso, post alios relatos per cum. Bal. consil. lxx. vol. iij. Roma. consil. cccxij. in fi. Paul. Castron. consilio lxxij. & consilio cccxij. vol. j. Alex. consil. xj. in fin. lib. iij. consil. lxxi. lib. iij. & consil. xvj. lib. v. & Gozadi. consil. xciiij. & Curt. iun. consil. cl. qui asserit dictam gloss. in dicta l. cum de lege. communiter approbari, quae gloss. de plano procedit, quando praesumptio est pro negante aliquid de pluri esse secundum lacon. consil. xxxiiij. lib. j. & in l. si constanter. ff. sol. mar. F. Viuius.

Donator etiam si voluntate suam mutauerit, in donatione causa mortis, si tamen postea contingat illum decedere absque herede ex testamento, vel ab intestato, donatio non censetur reuocata. Hanc opinionem notat Clarus ex Didaco frequentius receptam. s. donatio. q. xliij. versic. in hoc tamen. P. Fich.

Donator potest etiam ob alias causas quam in l. fin. C. de reuocan. donat. expressas, reuocare donationem. communem dicit Clarus in s. donatio. q. xxj. versic. huius. Idem.

Dos profectitia, mortua vxore, non patri ipsius defuncti, sed eius liberis competit. Est verior de iure opin. & communior de consuetudine, secundum Soci. consil. ix. vol. j. M. Gribald.

Pater potest filiam in Dote tantum a se profecta, & iam data, instituire. Est magis communis opin. secundum Alex. consil. clxxvj. viso. vol. v. M. Gribald.

Dos per actionem ex stipulatu exigi potest licet nulla fuerit adhibita stipulatio, secundum nouam constitutionem, l. vnic. in princ. C. de rei vxor. actio, vbi Bart. & omnes communiter hoc firmiter & ob talem constitutionem recessum est ad exactiorem, C. de dotis promi. vbi dos nuda pactione constituebatur, pariebaturque actionem ea constitutio, qua dotem exigere maritus poterat, Paul. vero Castren. contra omnes conatur defendere posse per d. l. vnicam, non esse correctam, l. ad exactiorem, tamen ista Paul. opinio non videtur tuta, secundum praedictos Doct. ideo inhaerendum est dictae communi: Aduerte autem quod quemadmodum mulieri, solute matrimonio, datur actio ex stipulatu per d. l. vnicam, ita etiam in fauorem mariti conceditur ipsi eadem actio ad petitionem dotis promissae, secundum gloss. in l. si diuortio. ff. de verborum obligat. & in d. l. vnic. in s. fuerat. cum qua sentit Bart. alique omnes communiter in locis allegatis, & in l. qui liberos. ff. de rit. nupt. F. Viuius.

Dos dicitur esse ius vniuersale, & incorporale. Communem dicit Ripa. in Rub. ff. sol. matr. num. 43. B. Villal.

Dos competens non dicitur: si sit minus legitima. Decius consilio cccxxix. num. 4. & 181. nu. 5. communem dicit. Idem.

Dos est magis priuilegiata, quam fiscus. Alci. de praesumpt. re. iij. praesumpt. xxij. nu. 4. & Goza. consil. xcviij. num. 12. communem dicit. Idem.

Dotem permutare mulier potest cum marito: communem dicit Pet. And. Gamma. in repe. c. j. de perm. lib. vj. in princ. nu. 82. I. Fich.

Dos proprie dicitur ante copulam, & traductionem vxoris, adeoque vir habebit lucrum ex dispositione statuti, quod mortua vxore sine liberis, vir lucretur tertiam partem dotis. Communem dicit Corn. in l. non sine. post Bald. & Fulgo. C. de bon. libe. idem Corn. consil. lxxxiiij. licet eleganter, libro iij. & Bald. Nouel. communem quoque appellat in tract. de dote, in vj. parte priuileg. xxxvij. Sed contrariam opinionem communem dicit Socin. in l. cum fuerit ff. de condit. & demonst. Feli. in Rubr. de sponsalibus. Decius consilio lxxij. Corn. ubi contrarius consilio cccxlvij. in praesenti consultatione, libro ij. vt per Rip. in rub. ff. sol. matrim. num. 68. B. Villal.

Dos proprie dicitur, soluto matrimonio, communem inquit idem Ripa ibidem num. 71. & 72. quae intelligitur ante constitutionem, vt late prosequitur Socin. consilio cxxj. visa contingentia, libro primo, de quo per Ripam vbi supra.

Amplia etiam ad hypothecam tacitam: Fanus de pigno. & hipo. in ij. par. mem. iij. num. 109. communem dicit.

Nota quod priuilegium tacite hypothecae competens doti, non transit ad extraneum. Fanus ibi num. 97. communem dicit.

Bona mariti, etiam minoris sunt tacite hypothecata pro Dote, idem Fanus. num. 73. communem dicit. Idem.

Dos data ab quo matri computatur nepotibus in legitimam. Curt. iun. consil. clxxx. num. 2. & Ripa. lib. iij. de dona. cap. x. num. 3. & Alci. de praesumpt. re. j. praesumpt. xvj. nu. 4. in fi. comm. dicit. Idem.

Dos restituta, si alteri est restituenda dicitur dos, si tamen non est restituenda, dos non dicitur, las. in l. maritus. num. 9. C. vnde vir & vxor. communem dicit.

Dos non est restituenda mulieri: nec competit actio ei de dote durante matrimonio, nisi in casu inopiae viri, vel alterius obligati ad restituendam dotem. Fanus de pig. & hipo. par. viij. mem. j. nu. 1. comm. dicit.

Nota

Nota istam communem cum sequentibus ad int. l. xxix. tit. xj. part. ii. j. & vide que habes in verbo actio dotis, num. 18. cum sequentibus.

Amplia etiam, si maritus sit excommunicatus. Ioan. Cora. in l. qui liberos, num. 12. ff. de ritu. nupt. communem dicit.

Amplia secundò, etiam si dicatur dos in officio: quia non repetitur à viro durante matrimonio. Io. Lupus in repet. cap. per vestras. de don. inter vir. & vxor. §. xxiii. num. 3. communem dicit, de qua per Coua. in ep. iij. cap. viij. §. vj. num. 12.

Amplia tertio, quòd in tantum est vera: quòd si maritus restituit dotem sine causa mulieris: non liberatur maritus, quin teneatur restituere iterum dotem heredibus vxoris. Io. Cora. in d. l. qui liberos, num. 124. communem dicit. Idem.

Dos à patre profecta, soluto matrimonio, debet apud filios remanere. Cur. Iuni. consil. xliij. num. 9. communem dicit.

Amplia etiam, si per patrem stipulata sit sibi reuerti liberis stantibus, si liberi ad sunt tempore mortis filia, statim est dos ipsius matris: & filij ex successione matri veniunt, & non aui. Io. Nico. in l. generaliter, nu. 46. C. de secun. nup. communem dicit. Idem.

Dos confessita, durante matrimonio, non valet, nec confessio. Ias. consil. xxxij. vol. iij. communem dicit, de qua per Bello consil. xlvij. & B. de. deci. cccxxx. & Io. de Ripa in l. femina, num. 36. C. de secun. nupt. Et non astringit maritum. Lud. de Goza. consil. xxvij. num. 22. communem dicit.

Amplia, etiam si sit iurata talis confessio. Cur. Iuni. consil. xcv. num. 4. communem dicit, de qua plene per Coua. in suis reso. lib. j. cap. vij.

Limita primò, quòd ad effectum donationis: quia licet confessio non præiudicet viro: tamen habet vim donationis: & confirmatur morte donantis. Ioan. de Ripa in l. femina, de secun. nupt. na. 36. C. communem dicit, de quo in verbo, confessio.

Nota, & intellige istam communem, in confessione facta post annum contractus matrimonij de iure regio: argumento l. iij. tit. xij. lib. iij. For. ll. vbi validatur donatio coniugum inter se post annum contractus matrimonij, si non sint filij legitimi: & coniuges possunt post annum facere inter se societatem omnium bonorum: l. x. tit. vj. lib. i. j. For. ll. de quo per Ioan. Lupum in rep. rub. de donat. inter vir. & vxor. §. cum coniuges sint socij in damnis, & delictis. l. xiiij. tit. xx. lib. iij. For. ll. Fallit tamen d. l. xxiii. si ipsa mulier renuntiet commodum ac damnum l. c. xxvij. ff. cum qua concord. l. lx. in ordin. tau. Item si maritus, & vxor in solidum obligentur: mulier teneatur, si credit obligatio in fauorem illius, aliàs tamen non nisi obligatio sit pro debito fiscali: quia licet non sit verum in commodum mulieris, nihilominus teneatur l. xj. tau. Nec obstat l. xxv. tit. xij. part. v. quia illa lex loquitur, quando maritus solus obligatur, quia tunc bona mulieris non censentur obligata: secus tamen, quando ipsa obligatur. vt in d. l. lxj. Item nota dictum solemnè Petri de Anchara. consil. cccvij. quòd confessio dotis post decem annos habetur ac si fuisset ve è numerata.

Limita secundò, si præcessit, intè quàm matrimonium contrahatur, promissio dotis: & post contractum matrimonij sequatur confessio statim: valet confessio, & non potest opponi exceptio non numeratæ dotis: cum præsumatur donatio. Bello consilio iij. numero 7. communem dicit. ex B. C. Cyno, & Paulo in l. contractibus. C. de non numeratæ pecunia, & Marthæus de Afflictis decil. ccccij.

Item nota, quòd in tantum hoc est verum, quòd donatio hæc præsumitur ex confessione dotis: & quòd non sit sub spe numerationis, quòd etiam si non apponatur renuntiatio non numeratæ pecunie: non potest opponi. Soci. consil. lxxix. volum. iij. communem dicit, & Rub. consil. lxxvij. magis communem dicit.

Item nota, quòd confessio mariti de dote recepta habetur pro traditione. Bellonus consilio iij. num. 10. communem dicit. Idem.

Dos confessita à marito siue ante matrimonium, siue eo constante, siquidem præcessit instrumentum dotale, quò dos ipsi marito fuit promissa, verè numerata præsumitur. per text. in signem in l. ia contractibus. §. sed quoniam. C. de non numer. pecu. Hanc sententiam post multas allegationes communem dicit Couarr. libr. j. varia. refola. cap. vij. num. 6. I. Fich.

Quæritur, an pater qui pro filio suo & eius nomine dotem nurus suæ recepit, si postmodum illam de ipsius nurus iussu & consensu, ipsi filio ab ipso patre, seorsum habitanti restituit, liberetur ab actione de dote, ita quòd mortuo postmodum dicto filio, à nuru molestari nequeat. Bart. in l. sane. ff. de iur. dot. tenuit, quòd adeò liberatur, quòd amplius ab ipso focero nurus petere non poterit. allegat Richard. Malumb. Idem firmat Paul. de Cast. ibidem. Sed aduertendum est, quia & Barto. & Castren. loquuntur quando filius tempore restitutionis à patre emanatus erat, & sic reputabatur extraneus, l. vnica. §. extraneum. C. de rei vxor. actio Nec reputatur de familia, & agnatione, l. de tutela. ff. de ca. deminu. Bart. in l. j. §. domini. ff. ad Senatufconsult. Syl. & tunc non videtur procedere regula, l. de die, & l. Attilicinus. ff. de pact. dora. quæ habet, quòd mulier ex suo consensu conditionem suam, quoad dotem, deteriorem facere non potest, quia procedit quando conditio deterior fieret fauore viri, secus si extranei. Bald. Nouel. tract. suo de dote, pri-

uileg. xxxiiij. ver. Vnde potest dici. Alleg. quòd haberet in simili in l. j. prin. ff. solut. matrimo. vbi legitur quòd mulier à viro petere poterit, vt dotem suam alteri, per viam delegationis restituat in eventum soluti matrimonij, & licet non cogatur vir quando aliquod sibi ex ipsa promissione contingere possit suspicatur præiudicium, siue damnus, vbi tamen suspicio cessat, cogitur, vt probati dicit ibidè à contrario sensu, & nihilominus accedere possit quòd sic, restituendo soluto matrimonio, remaneret mulier ipsa indotata, nec consideratur, quòd ex isto suo consensu, & hic sua voluntate conditio sua possit effici deterior, contra text. in dict. l. de die, & in d. l. Attilicinus. Possit tamen iudicio meo responderi, quòd hoc idè sit, quia isto casu ab initio mulieris conditio non sit, nec est in spe quòd fiat deterior, quia aduersa fortuna non est in consideratione, inter stipulantem. §. sacram. ff. de verborum obligatio. & ibi no. in casu verò, l. de die. & l. Attilicinus. ff. de pact. dotal. statim ab initio conuentionis dotis, siue mulieris conditio deterior redditur, cum paciscitur quòd dos ipsa longiori die, est quòd à iure restitutionis statutum est, videlicet in immobilibus statim soluto matrimonio, in mobilibus verò infra annum à die solut. matrim. d. §. exactio, & c. reliqua apud F. Turzan. lib. opinionum.

Dos cauta tantum vel confessita, vbi non constat realiter esse numeratam, non habet privilegium prælationis contra alios creditores, communem dicit Minf. Obserua. lxx. cent. j. I. Fich.

Fallit, nisi alij creditores ipsi quoque nihil habeant præter literariam cautionem, super eorum creditis cõfessatis, quia tunc cum utrinque par sit conditio, mulier adhuc præfertur, etiam in confessita dote, tanquam fauorabilior ratione dotis, vt ibidem latius idem Minfingerus.

Item nota, quòd etiam si excedat hæc donatio quingentos aureos, & non sit insinuata, morte confirmatur. Secundum magis communem opinionem vt per Bellon. in dicto consilio iij. num. vndecimo. Contra Curt. Iuni. consilio xcv. in fin. & vide Bello. ibi de valore quingentorum aureorum, ad quorum numerationem esse attendendum dicit quòd lxxij. aurei in tempore l. sancimus. C. de donat. per gloss. in l. fin. ff. de in ius vocand. & Ias. in d. l. fin. & in l. j. §. ex his. ff. de verbor. obligat. faciebant libram auri, Et aurei moderni sunt minoris valoris, quia nonaginta sex aurei faciunt libram vnam. & sic libra variata est in quarta parte valoris: & sic valetbit donatio ultra septingentos aureos vt per Paul. in l. fin. C. communia de leg. & sequitur Felin. in cap. conuenerunt. de offic. ord.

De iure regio iuxta pragmat. cxx. cap. j. quingenti aurei de quibus in dicta l. sancimus. sunt mille aurei: de quibus nunc vtitur. Nam per dictam pragmat. taxatur Marca auri in lxxv. aureis: & marca est medietas libra. libra enim ex centum & quinquaginta aureis constat qui computati iuxta dicta l. sancimus. excedunt in millenarium. Sed nota verbum Alci. in l. hæc enuntiatio. ff. de verborum significationibus vbi dicit, nobis videtur aureum quo hodie vtitur ex generali omnium populorum consuetudine, subrogatum esse illi veteri, & idè, que de solidò, de iure ciuili statuta sunt: ad nostrum vsum licet leuioris referenda sunt.

Sublimita primam limitationem, ad præiudicium creditoris: quia licet præiudicet heredibus matris, non tamen creditoris. Bello, consil. xlvij. nu. 4. communem dicit, quem vide & nota.

Nota, quòd creditores, ad hoc quòd eis non præiudicet: debent opponere exceptionem non numeratæ dotis intra tempora iuris, aliàs præiudicet eis: & nocet confessio. Matthæ. de Afflict. decil. cccij. communem dicit. licet alij teneantur contrarium vt per Coua. in reso. libr. j. cap. viij. num. 6. vbi nititur concordare: dicens quòd hæc communis opinio procedat cum confessio præcesserit matrimonio: si tamen post matrimonium, confessio emanauit: non præiudicet creditoribus, quin possint etiam post tempus exceptionis non numeratæ dotis opponi. & dicit hoc esse ex mente Barto. & doctorum in l. si constante. ff. solut. mati. quòd not.

Dotem teneatur prestare pater filia: etiam nupta, & potest cogi officio iudicis. Paul. de Cast. in l. si focer. ff. solut. matrim. An. de Tremo. in addit. ad Bona. in pract. excep. in rubr. quib. mod. ciu. num. 12. in verbo quasi castren. communem dicit.

Amplia primò, etiam si contraxit matrimonium absque sua voluntate, etiam ante vigesimum quintum: si contrahat cum digno. Cur. Iuni. in authent. res qua. num. 15. C. communia de legat. communem dicit.

Amplia secundò, etiam si maritus sit diues, Fran. de Ripa in l. j. ff. solut. matrim. §. 4. communem dicit.

Amplia tertio, etiam si filia sit dotata, & perdidit dotem, non tamè sua culpa, tenetur pater iterum dotare, Ioan. Lupus in repet. cap. per vestras de donat. inter vir & vxor. §. xvij. nu. 6. communem dicit ex plo sa gloss. in l. j. verb. dos ff. solut. matrim. quæ dicebat in quocumque casu pater teneri. Et nota quòd si pater, pr. stitit dotem priori viro: & filia se cundo contrahat, & præstetur dos per patrem: censetur animo compendiandi, & non dicitur de nouo prestare. Boë. dec. cxxvij. communem dicit ex Bart. in quaest. an mulier habens amplam dotem.

Nota

Nota istas communes ad intel. l. iij. tit. i. par. iij. mater tamen filia dotare non compellitur l. fin. C. de iur. doti. quod fallit in matre heretica, vel Iudæa, filia autem catholica, l. x. tit. ij. par. iij. & l. o. Lupus in reg. iur. de donatio. inter vir. & vxor. §. xxj. num. 4. pro quo adducit l. ix. tit. secundum part. iij.

Amplia quat. ad aqum paternum: qui tenetur neptem dotare. d. l. o. Lupus in repet. cap. per vestras. §. xxvij. nume. i. communem dicit.

Concor. cum l. vij. titulo xj. parte iij. quando filia non habet vnde se dotare possit.

Amplia quinto, ad fratrem qui tenetur dotare sororem ex eodē patre natam, loan. Lupus in rep. d. cap. §. xxvij. num. i. communem dicit.

De iure regni videtur idem innuere l. xvij. tit. xvj. part. v. & pro ea est l. i. tit. l. lib. v. ordij. quæ loquitur de sorore contrahente matrimonium sine licentia fratris. B. Villal.

P. R. O. Dos non potest esse sine matrimonio, l. iij. ff. de iur. do. Bell.

P. R. O. Dos est proprium matrimonium filia. l. pater filiam. ff. ad legem falcid. Bellon.

P. R. O. Dos secundum facultates mulieris, & dignitatem mariti & vxoris est constituenda, lege quæro. & lege. inter focerum. §. gener. ff. de iur. dot. Idem.

P. R. O. Dos succedit in locum legitime, in l. quoniam nouella. C. de inoffic. test. m. Idem.

P. R. O. Dos à patre profecta ad patrem redire debet. l. dos à patre. C. solut. matrim. Hoc intellige, nisi superstitibus liberis filia. ita doct. communiter volunt. vt in l. inter focerum. §. cū inter. ff. de pact. dotal. Idem.

Dotata dicitur filia cui dos à patre in testamento relicta est, ita quod venit excludenda à successione vigore statuti, quod stantibus masculis, filia dotata non succedat, communem ait Ripa in rubr. ff. solut. matrim. numero 61. B. Villal.

Dotis fructus impuberi tradita, & si dos sit marito tradita ab impubere cedunt doti, cum impubes non possit donare. Gozad. consilia xxxij. numero. i. communem dicit, & sic est intelligenda gloss. in l. xj. C. de dot. promiss. Secus in maiore, quæ tradidit dotem sponso qui sustinuit onera matrimonij. quod nota. Idem Villal.

P. R. O. Dotis causa fauorabilior est. l. j. ff. solut. matrim. Bellonus.

P. R. O. Dotis conditio per pactum deterior fieri non potest. l. si vnus §. pactus. in fin. ff. de pact. l. de die & l. Atilicinus. ff. de pactis dotal. Bell.

P. R. O. Dubia iuris principis interpretatione dissoluntur. Deut. j. Exo. xvij. & xvij. l. fin. C. de leg. lib. l. ij. C. de vet. iur. enucl. l. j. C. de relat. in §. si. in aut. ent. de iud. Idem.

P. R. O. Dubius est litis euentus, l. quod debetur. ff. de pegul. Pel. Dubius præscribit. Felin. in cap. fin. num. 9. de præscr. communem, dicit. B. Villa.

Intellige istam communem, si post inchoatam præscriptionem, successit dubitatio, secus tamen, si à principio. Balbus tract. de præscr. in ij. part. tertja. part. questione. ij. communem dicit, & vide in verbo præscriptio. infra. Idem.

Duces, Marchiones, & Comites perpetuò inuestiti censentur. Principes in Ducatu, Marchionatu, ac Comitatu, in subsidiis suis quæ potest Imperator in orbe Curt. Iuni. consil. lxi. num. 9. & Bell. consil. xcv. num. 10. communem dicit ex Decio consil. cccciii.

Amplia ad alium principem, qui exercuit iura imperij per tempus: de cuius initio non est memoria hominum in contrarij. Bellon. consil. l. j. nume. 3. communem dicit. ex Marti. Lauden. de principe. qua. st. xj. Idem.

Dux persona possunt conjunctim in vna charta facere testamentum & se iuicem, insituere, & de bonis suis disponere, comm. dicit Clarus in §. T. que. st. ix. P. Fich.

Duo testes suppleant præsentiam parrochiani in casu cap. cum esses, ext. de testam. communem dicit I. Clarus. §. testamentum, qua. st. l. xj. verlicu. sed pope. P. Fich.

Ex duobus catibus æquiparatis in lege antiqua, dispositum in vno, censetur etiam in alio, etiã in materia odiosa. Bellon. consil. l. xix. nu. i. cōmunem dicit, ex glo. in l. si quis seruo. C. de fur. & gloss. in c. de multa de præbend. & ibi Panor. & Dec. in l. factum. §. in pœna. ff. de reg. iur. & Ripa. in l. si constante. nu. 69. ff. solut. matrimo. B. Villal.

Dup rei promittendi possunt interuenire pro dote restituenda. Com. dicitur recentis à Ripa in l. si constante. nu. 5. ff. solut. matrim. Idem.

Duellum est omni iure prohibitum, scilicet iure diuino, canonico, & humano propter peccatum mortale, tam respectu prouocati acceptatis, quam prouocantis, quibus omnibus proculdubio ecclesia sacramenta, præcipueque eucharistia denegantur, nisi eos potineat, c. monomachiam. ij. qua. st. iij. vbi gloss. & Archidia. & text. de torneamentis, & de cler. pugna. in duello, & de Purgat. vulgari. per totū, & l. o. de Platea per tex. ibi in l. j. C. de gladiat. l. xj. Laurét. Corrad. in trac. de duello in prin. num. 1. Abb. in c. ad audientiam. de homicid. Par. de Puteo in trac. de duello. §. an qui. lib. ix. Ias. in l. ex hoc iure. nu. 13. & seq. ff. de iust. & iure, & Felyn. in c. qualiter. ij. §. ad corrigendos. de accusat. cum aliis late congestis per Laurentium Syluanum consil. nu. 1. & sequen. vbi istam opinionem abunde probat, declarat, & dicit esse communē post prædictos Doct. propterea duellum etiã susceptum potest reculari secundum

Ias. consil. cxliij. facti, vol. j. Cottā in memoriali in versic. perduellionis, & Socyn. jun. consil. cxv. nu. 2. & seq. vol. ij. F. Viuius.

P. R. O. Dux propositiones vniuersales, contrarie non possunt esse simul veræ, sed bene falsa. l. si is, qui ducenta. §. vtrum. ff. de reb. dub.

O. B. I. E. C. Contra, quia lex dicit, quod si promisi plures stare in iudicio, & statim omnes, præter vnū: verum erit dicere, omnes statos non esse, ergo nulli steterunt: quia dux contrarie simul veræ sunt. l. si seruus. §. si plurium. ff. si quis cau.

S. O. L. Responde, quod ibi non sunt duæ orationes vniuersales: nam non erat oratio hæc vniuersalis, omnes statos esse, quia vnus non steterat, ideo quia in vno reperitur falsa, tota falsa efficitur. di. §. vtrum. Præterea ita interpretanda est lex, ex mente Accursi. verum est dicere omnes statos non esse, id est verum non est omnes statos esse, & ita non obstat. Bellon.

P. R. O. Dux negationes faciunt vnā affirmationem. in l. duabus negatiui. ff. de verb. signific.

O. B. I. E. C. Contra de l. fideicommissa. in §. sic fideicommissum. ff. de leg. iij. & l. j. C. de serui. fugit. in l. aluminum. in prin. ff. de dam. infec. in l. §. si quis ita. ff. de verb. oblig. & in §. sed seruus. in l. tit. de inu. stipul. & in §. inordinatum. in auth. de here. & falc. Vbi dux aut plures negationes negant, non affirmant.

S. O. L. Gloss. dicit, quod vna negatio abundat.

Tu dic, quod dux negationes, si ponantur circa idem, affirmant: quia tunc non sunt duæ, sed vna tantum. Si circa diuersa, negant. Item in numero verò impari negant: ita procedunt contraria. Bellon.

P. R. O. Dux vices faciunt consuetudinem. glo. in l. iij. C. de episcop. audient. Idem.

P. R. O. Dux causæ lucratiuæ in eundem circa eandem rem non possunt concurrere. in §. si res aliena. In l. tit. de lega. Idem.

P. R. O. Dux obligationes in eisdem persona de eadem re concurrere possunt. l. non est nouum. ff. de action. empt. Idem.

P. R. O. Duo simul agere non possunt. l. decreto. ff. de administratione tutorum. Idem.

P. R. O. Duo faciunt ritam & congregationem. in l. prætor. ff. vi bono. rapt. & in cap. j. extra de election. Idem.

P. R. O. Duo vincula sunt fortiora vno, l. re coniuncti. ff. de legat. iij. authen. cessante. C. de sui. & legi. here. authen. itaque. C. comm. de success. in §. sed hodie. in l. tit. de adopt.

O. B. I. E. C. Contra de l. nam & si parentibus. C. de inoffic. testa. & l. scripto. in fin. ff. vnde lib. vbi vna ratio vincit duas.

S. O. L. Verum est, vbi vna est prior seu melior duabus.

O. B. I. E. C. Præterea opponitur de l. patre furioso. in §. ff. de his qui sunt sui, vel alien. iur. vbi duo impedimenta non plus operantur quam vnū.

S. O. L. Dic quod ibi in rei veritate vnū tantum est impedimentum, scilicet furoris: nec refert quod ibi sit in duabus personis, scilicet in viro & vxore, cum marito. & vxor pro vna eademque persona reputentur. in l. j. ff. rerum amot. Vel dic quod ibi vnū impedimentum respectu vni: est a quale duobus, respectu duorum. Nam cum vir & vxor sint dux personæ connexæ & indiuiduæ. in §. i. in l. de poreta. Conexorum autem & indiuiduorum eadem est ratio, & quod de vno dicitur, de altero intelligitur. l. eum actum. ff. de neg. gest. cum similib. nec omittam textum in l. fin. C. de indic. vid. toll. vbi statutum in vxore tantum porreitur ad maritum: ergo non refert vtrum ex vtraque parte furor interpretatur, vtrum verò ex altera tantum quod ad impediendum matrimonium contrahendum vel retinendum iam contractum, vt ibi. Bell.

P. R. O. Specialia circa eandem personam non possunt concurrere. in l. j. C. de dot. promiss. Idem.

P. R. O. Duorum insolidum nec possessio, nec dominiū, nec hereditas esse potest, in l. si vt certò. in §. si duobus vehiculum. ff. commoda. & in l. iij. §. ex contrarij. de acquirenda possessione. ff. in l. hereditate. in §. vni. ff. de reg. iur. & in cap. licet. extra de probatio.

O. B. I. E. C. Contra de l. si duo. ff. vii possid. & l. clam possidere. in §. qui ad nundinas. ff. de acquir. poss. vbi duo eandem rem insolidum possidere possunt.

S. O. L. Ex diuersis causis possunt duo possidere insolidum, vt iuste vnus possideat, alter iniuste: vel vnus naturaliter, alter ciuilitate, vt in l. & habet. in §. placet. ff. de præcar. Secus esset vbi ex eadem causa possiderent, vt hic.

O. B. I. E. C. Præterea contra, duo domini esse possunt insolidum. maritus enim est dominus rerū dotalium. §. j. in l. i. quib. alie. licet, vel non. vxor etiam est domina. in l. in rebus. C. de iure dot. eodem modo pater & filius sunt domini in eodem patrimonio. l. suis. ff. de lib. & posthu. §. j.

S. O. L. Dic quod maritus verè & effectualiter est dominus rerum dotalium, mulier vero fidei & interpretatiuè est domina ex quo continèe vixit cum marito, & presumitur eadem persona. Idem in persona filij respectu patris, pater enim verè dominus est, filius verò improprie spe. d. l. in suis & ista est communis resolutio Doct.

O. B. I. E. C. Obstat etiam quod dicitur de domino & emphyteuta: quia cum habeat rei ventionem in l. j. ff. si ager vectig. vel emphyt. pe. per consequens rei dominium habet. l. in rem. ff. de rei vend.

SOL. Die quod emphyteuta dominus est utilis tantum non directus. ad l. p. in ager vecti. & ibi glof. & ideo vtil in hab t. in vindicatione in m. quia d. l. in rem non comprehendit vtil in rei vindicatione. vt ibi no. loll. & ita cod. in modo non sunt domini. Bellon.

Duplex causa, si sit in casu. & si vna cessat, non tamen cessat effectus. Bello. con. vij. nu. 5. comm. d. ex Dec. in c. cum essant. de app.

Intellige, quando causa cessans tendit ad vnam effectum, sicut, si ad contrarium. Id. in ibi communem dicit ex Bart. in l. sciendum. ff. qui faciunt. cogan. B. Villal.

PRO. Dura est res aratio liberorum, parentum, & fratrum. liij. C. commun. vtriusque iud. Bellon.

PRO. Durum est coram suspecto iudice litigare. cap. cum inter. extra. de exc. pto. Bellon.

PRO. Durus est de pecunia quam de persona seruire, l. ha. operæ. & ibi glof. ff. de op. r. lib. Bellon.

COMMUNIVM OPINIONVM SIVE SENTENTiarum receptarum,

LIBER QUINTVS.

E

BR I E T A S est malum omnium fomes, ac nutritrix. can. fin. 35. distinc. Bellon.

PR. Ecclesia Dei domus orationis esse debet, non spelunca latronum, aut sanguinis forum. Ioan. ij. cap. cum eccl. de immun. eccl. Idem.

PR. O. Ecclesia est sponsa vel vxor Sacerdotis. cap. sicut. xxj. quæst. ij. vnde ab vxore ad ecclesiam valent argumentum. cap. sicut. vij. quæst. j. Idem.

PR. O. Ecclesia vnus debet esse sacerdotis, sicut sponsa vnus viri. cap. cum non ignores. extra. de præben.

PR. O. Ecclesia nulli claudit premium. l. inter claras. C. de sum. trin. & fide catho. cap. super eo. de heretic. in v.

O B. Contra de l. iij. C. de apost. vbi etiam penitentibus non subuenitur.

S O. Ibi in perditis, hic in errantibus. Vel dic, quod ad forum fori illud verum esse, secus quod ad forum poli, vt hic.

PR. O. Ecclesia ad sui regimen viri literatis potmaximè noscitur indigere. cap. cum ex eo. de election. in vj. Idem.

Ecclesia non tenetur ad collectas pro rebus solitis collectari: cum imponantur personis. Bellon. cons. xl. num. 3. communem dicit.

Intellige istam communem secundum legem lv. par. v. tit. vj. in bonis datis ecclesie in dotem: cum de nouo edificatur ecclesia: vel datur pro sepultura: tamen de bonis postea quaesitis vel ex emptione, vel ex alio titulo tenetur ecclesia collectas soluere: vel ad dandum hominibus bonis nati collectas soluere: in l. iij. eo. tit. Et hanc distinctionem: quam leges istæ sentiunt, ponit Car. in clem. j. de immu. eccl. quæst. ij. quem refert Bertran. de Gabel. par. vj. num. 12. Et istam distinctionem intellige: cum onera sunt certa, & perpetua annexa ipsi rebus: secus tamen in aliis. vt per Panorm. cons. liij. vol. j. vbi communem dicit. de quo per Cal. in cons. ij. de sensu. & Gemini. cons. cccij. & Ang. cons. lxxix. & Per. de Anchar. consil. cccij. & Ang. consil. lxxij. & pro hac opinione communem, & intellectu Panorm. est l. j. tit. iij. lib. j. ordi.

Fallit primò, hæc communem: in quo tenetur quod ecclesia, nec persone ecclesiastica non tenentur ad collectas, que imponuntur personis: quia limitatur pro refectione pontium, murorum, & fossarum: quia in his casibus tenetur ad collectas, l. de Ripa de rescrip. lib. ij. cap. ij. num. 6. & in cap. xxvj. num. 25. communem dicit.

Concordat cum comuni l. iij. & liij. tit. vj. par. j. & cum l. xx. tit. xxxij. par. iij. & cum l. j. tit. iij. lib. j. ordi.

Fallit secundò: cum collecta imponitur pro redimenda vexatione imposita tam laicis, quam clericis. & sic pro bono communi totius reipublice. Ioan. de Ripa de rescrip. lib. ij. cap. xx. num. 70. comm. dicit.

Concord. cum l. j. tit. iij. lib. j. ordi. & cum d. l. iij.

Fallit tertio: in clerico coniugato qui tenetur ad collectas l. xij. tit. j. lib. j. ordi. & hoc est de iure communi: cum non gaudeant nisi priuilegio fori & canonis. c. j. de cler. coniug. lib. vj.

Fallit quarto, in gabellis: quæ apud nos dicitur Alcauala, quia Clerici vendentes, tenentur ad illas. d. l. xij. & l. iij. tit. iij. lib. vj. ordi. quæ leges sunt corrupte per l. iij. in quaternione de gabellis: vbi disponitur idem quod de iure communi est statutum in capit. fina. de vj. & honest. cleti, quod cleri, qui se abstinent à negotiis: gaudent priuilegio clericali: immiscuentes autem tenentur ad dictas gabellas soluendas. Et nota: quod in casu, in quo clericus tenetur ad dictas gabellas: laicus qui emit: tenetur ad illas soluendas: iuxta dictam legem quartam: & in hoc non est

reuocata ad instar illius qui emit ab extraneo qui tenetur retinere gabella: vt habe ur in l. 100. d. quartæ.

Nota quod si bona retenta ab ecclesia: vel à clerico transeant ad laicum: tenetur laicus ad omnia onera: quia mutata persona, mutatur qualitas rei. l. Pauli & l. licitatio. ff. de pub. & vecti. Deci. in l. omnibus, nu. 2. ff. de reg. iur. & Ripa in lib. ij. de reit. cap. lxxij. num. 17. communem dicit. Et sic arrendatores fructuum Ecclesiarum tenentur ad gabellas, ad quas clericus non tenetur vt in expresso tenet Archi. in ca. quamquam, de censu. in vj. & l. in authen. quas actiones. nume. 41. C. de sacrosan. eccl. quod intellige, quando res, quæ transit ad alium, non est exempta, si tamen sit immuni ad quemcunque transeat: non collectabitur vt dicimus de re empta per ignobilem a nobili: quod si res est exempta à collecta: ignobili non tenetur: vt per Ioan. And. in addit. ad Sepcu. de censu. per l. a tatem. §. rebus. ff. de censu. quam refert Tiraquel. de nobili. cap. xx. num. 165. & nota pro intel. d. l. lxxij. tit. j. lib. j. ordi. vbi dicit quod clericus emens tenetur ad gabellas. Ex qua lege colligitur, quod emptor tenetur ad gabellas: illud est conforme iuri communi: vt per decif. Capel. T. l. of. cccij. per l. debet. ff. de artili. edicto. quæ per plura comprobatur eius addit. Sed tamen contrarium est determinatum de iure regio per l. ij. d. quater. de gabel. vbi disponitur, quod venditor tenetur ad gabellas, & non emptor. Nota quod cum in d. quater. l. j. taxat gabellam in decima parte rei vendita: illa decima pars debet intelligi deducta, expensis proxenetæ, & aliorum, & sic si vendita est pro centum, & proxeneta habuit decem, nonaginta erit pretium vt ab illi. deducatur decima, vt per Bart. in l. sed si. §. cuidam. ff. de condi. & demonst. quem refert Gomez. in l. vij. num. 10. in decif. rau. & tenet l. in l. non amplius, ff. de leg. j. Item nota aliud notabile in hac materia: quod si partes dissentiant de venditione, nondum re tradita, non debetur gabella, quæ per plura comprobatur. Caro. Molin. in consuet. feuda. rubr. j. §. iij. glof. v. quæst. ij. per totum quod intelligendum est per traditionem veram, non tamen fictam, vt notant Albert. Fulgos. Pau. & l. in lab. emptione. ff. de pactis: Et hanc dicit veriorum D. Molin. d. num. 15. licet contrarium videatur tenere Bald. & Ang. in d. lab. emptione, & alij quos refert d. Caro. Molin. & Anton. Gomez. in l. xlv. rau. num. 95. Sed vide plura de hoc per Tiraquel. de const. l. muta. xxvj. part. iij. num. 6. & quæ habent in versic. emphyteuta. B. Villal.

Ecclesia non inferitur pœna exilij, propriè loquendo, Alci. in ca. cum non ab homine. num. 100. de iudic. communem dicit. Idem.

Ecclesia res in casu, in quo potest dari in emphyteusim, potest concedi in perpetuum filiis, & nepotibus, & successoribus, non tamen extraneis. Ludo. Gozad. cons. xxv. num. 20. ait communem ex Panorm. in c. in presentia. de probat. num. 29. Idem.

Ecclesia prohibet contra ecclesiam. l. l. in authen. quas actiones, num. 13. C. de sacrosanct. Eccles. communem dicit.

Nota quod hæc præscriptio, quæ vitur ecclesia contra aliam debet esse quadragenaria. Balb. de præscription. parte quinta. in princip. communem dicit. Idem.

Ecclesia intra quadriennium, restituitur aduersus præscriptionem à tempore lesionis. l. l. in d. authen. numero 33. Communem dicit, & præscriptionis completa. Balb. in dicto tract. in quinta parte, quæst. vij. communem dicit.

Nota quod quadriennium quod datur ad restituendum ecclesia, non currit in vita prelati alienantis. Balbus idem communem dicit, vide in verbo absens. num. 2. cum sequentibus. Idem.

Ecclesia succedens priuato, contra quem erat inchoata præscriptio decem vel viginti annorum, præscriptio perficitur, secundum priuilegium ecclesie, l. in d. authen. quas actiones. nu. 36. & Balbus in d. q. ij. communem dicit. Idem.

Ecclesia habebit bona præmorientis, etiam non expectata morte alterius: eui vir, & vxor ingressi sunt monasterium: statuens quod bona sua post mortem illorum venirent ad ecclesiam. l. in l. cum quidam. num. 7. C. de impub. & aliis subdit: communem dicit. Idem.

Ecclesia vacantis bona administrantur per Episcopum, vel instituerent valentem. Panorm. in cap. primo. numero duodecimo. de appel. communem dicit. Idem.

Ecclesia si succedit priuato, aduersus quem fuerat inchoata præscriptio, pro tempore præterito vitur iure priuati, in futurum vero iure suo. argum. text. in l. fisci. ff. de iure fisci. Sic communiter concludunt Doct. in authen. quas actiones. C. de sacrosanct. eccl. & Cano. post Ioan. Andr. in cap. vnico. de iurepat. in vj. Hinc dixit Bart. in d. authen. in fin. quod si contra priuatum esset iuratum erat tempus decem annorum (intellige in casu quo viginti ad præscribendum requiruntur) si postmodum succedat ecclesia, completa non erit medieta præscriptionis, nec sufficit contra ecclesiam complere reliquam medietaem, videlicet aliorum decem. sed triginta requiruntur. Cum contra ecclesiam regulariter non currat præscriptio nisi quadraginta annorum. c. de quarta. de præscriptio. F. Turzaus.

Ecclesia competit restitutio, etiam contra præscriptionem xl. annorum. Est communis opinio secundum Deci. consil. cclxx. l. j. viso puncto. & consil. xxix. in princ. & consil. xxxvj. volum. j. M. Gribal.

si testator

si testator relinquat 100. Ecclesie pro anima sua, nec exprimat cui Ecclesie, legatum debetur Ecclesie sua parochiali, in qua testator sacramenta percipiebat. Et si habebat duas Ecclesias parochiales, intelligitur relictum pauperiori. Est commun. opin. secundum Ias. in l. prima, C. de sacr. Eccles. Idem.

Ecclesia contra Ecclesiam præscribitur (spacio x. annorum. Est commun. opin. secundum Ias. in Auth. quas actiones, versum in secunda parte. C. de sacr. Eccl. per regul. Quia quandoque sunt duo privilegii, & vna tractat de damno, & alter de lucro, tractans de damno gaudet privilegio, alter vero non. l. rerum. §. fin. de minor. Igitur Ecclesia gaudet beneficio præscriptionis passivæ contra aliam Ecclesiam, non autem activæ. Ibi et Bart. fuerit in cont. opin. Idem.

Ecclesia restituitur in integrum aduersus præscriptionem, intra quadriennium à tempore læsionis, sed non ultra. Est commun. opin. secundum Ias. in Auth. quas actiones, versum in secundo est opin. C. de sacr. Eccles. & in consil. xvij. ad erudendum, volum. j. Idem.

Ad validitatem alienationis rei Ecclesiasticae non est necesse probari quod fuerit in casibus concessis f. cta, vel pecuniam fuisse versam in utilitatem ecclesie; sed sufficit probari solennitates debitas, & formales in ipso actu alienationis intervenisse. Est communis opin. secundum Socynum consilio xv. visis prædictis, versum tamen communis, volum. primo, & Dec. in consilio trigesimo sexto, versum in tertio principaliter non obstat, volum. j. Idem.

Tractatus, & alia solennitates quæ in rebus Ecclesiæ alienandis requiruntur, præsumuntur propter antiquitatem temporis intervenisse, Est commun. opin. secundum Dec. in consil. xxxvj. versum in ultimo non obstat, volum. j. M. Moph. Gribald.

Ecclesia res vel alterius venerabilis loci in perpetuum emphyteusim ita ut ad quoscunque etiam extraneos transeat heredes, concedi possit, & licet ipse emphyteusis à privato concessa hoc iure expeditum sit illam perpetuo concedi posse, & ad omnes extraneos transire heredes, §. adeo, in l. de loca. l. vlt. veritati. C. eod. l. j. C. de iure emphyt. Tamen ecclesiastici virique censuræ Doctores varij, & contrarij hac in re fuerunt. Aliqui enim in hac declinarunt sententiam quod ad extraneos minime, sed ad personas tantum, in §. emphyteusim, in auth. de non alien. aut permut. re. c. pressa, cum quibus specul. in titu. de loca. §. nunc aliqua, versum in c. xij. prope fin. Bald. in l. cum virum. C. de fideicom. Bart. in l. ex diverso, §. etiam in gloss. ibi, ea que ff. sol. matr. in l. quod dicitur, ff. de verb. obligat. in l. vt iuristurandi, §. si liberi, ff. de oper. liber. in l. si tibi decem, §. si pactus, ff. de pact. in l. Gallus, §. quidam recte, alijs §. etiam si a parente, ff. de liber. & posthu. Bald. in l. j. C. de suis & legit. Roma, in d. l. etiam, ff. sol. matr. Imol. in l. ex facto la grande, ff. ad Trebellia, inquiriens, hanc communem, & huic non obstat sententia text. in §. licentiam, in auth. de aliena, & emphyteut. quia corrigitur per textum in cap. nulli, de rebus ecclesiasticis non alien. canon. apostolicos, duodecima qua. st. ij. vbi perpetua locatio, seu emphyteusis concessio immobilis rei ecclesie, ex Concilio apud Sylanum habito, interdictur, & prohibetur, pro quo facit text. in cap. hoc consultiissimo, quod est secundum de rebus eccles. non alien. eodem titulo, in vj. & pro huius opinionis corroboracione idem Roma, loco præallegato adducit text. in §. illud, in auth. vt de cetero commura, non fin. arguendo à speciali, quod inductum ait in vna ecclesia, vt alij in perpetuum emphyteusim rem suam immobilem concedere valeant, ergo in contrarium est ius commune, l. quod verò, l. ius singulare, ff. de legi. Hanc eandem sententiam Roma, ibidem alijs comprobatur, quibus præcipue ex text. in cap. ad aures, cum gloss. eod. tit. de reb. eccl. non alien. & in auth. si quas ruinas, iuncta gloss. C. de sacrosanct. eccle. & alijs modis vt ibi videre licet, Alij quidam purè Iacob. de Belui, & Angel. sectati sunt gloss. in §. alienationis in auth. de non alien. aut permutan. rebus, quæ ex duabus sententijs ibidem relatis, primam sequitur, quæ fuit, quod in perpetuum, id est, donec reditus (vt verbo suo vtar) siue canon solvatur, & sic in perpetuum, & ad quoscunque transire, ad quam gloss. in dicto §. emphyteusim, a. pariter se remittit: Hancque tenet gloss. in §. illud, in auth. vt de cetero commura, ibi, sed hodie communiter fieri in perpetuum, allegat dictum §. licentiam, & in dicto §. adeo, in l. de loca, & auth. si quas ruinas, & ibi Per. Cy. & Bald. Bart. in authen. perpetua, C. de sacrosanct. eccle. Specul. (qui in hoc fuit sibi contrarius) in d. §. nunc aliqua, versum in l. de loca, & alijs complures quos referre non expedit, cum sufficere arbitretur magis communem, & receptiorem referre, istam tamen opinionem limita procedere, & veram esse, quando in concessione dicitur emphyteusis subest necessitatis vel utilitatis ecclesie causa, & adhibentur solennitates, quæ necessario adhibentur & requiruntur in alienatione rerum immobilium ecclesie, vt Alexander tradit in l. i. patroni, ff. ad Trebellianum, allegat Imol. in leg. ex facto la grande, ff. de hered. Inst. & in consilio clxxxij, viso & mature discussio, j. vol. optime subnixum, videlicet ratione sumendo argumentum à fortiori, & à maiori ad minus, nam si legitimis subsistentibus causis, & solennitatibus, de quibus in text. in cap. in summa, & in cap. sine exceptione, xij. qua. st. ij. & in authen. hoc ius porrectum, C. de sacrosanct. eccle. cum similib. Interdependentibus plena, & perpetua ipsarum ecclesie

stabilium rerum alienatio permittitur iuribus prædictis, & habetur in cap. j. de rebus eccles. non alien. & in clem. j. eod. tit. ergo & eo magis huiusmodi emphyteusica concessio, quæ non proprie, & strictè, sed largè dicitur alienatio: d. §. alienationis in authentica de non alienandis, seu permutandis rebus: & prædicto capitulo nulli: extra eodem titulo de rebus eccles. non alienandis: facit reg. cui libet de reg. iur. in vj. cum simili. Hanc quoque sententiam quod ad omnes transeat secutus est legendo Alexand. Imo. in d. l. ex diverso, alijs est Ieriam. ff. sol. matr. contrariis pro prima allegatis abunde respondendè: tribus duntaxat exceptis casibus: quorum primus est, ex doctrina Ang. in præallegato §. emphyteusis: vbi ecclesie cuius res conceditur, consuetudo iurabit, quod ad extraneos non transeat argum. text. in l. semper in stipulationibus, ff. de reg. iur. & per alia iura & autoritates per eundem adductas. Secundus est ex doctrina Imo. in d. l. quod dicitur, ff. de verb. oblig. & Abb. in cap. in præsentia: de probation. & casus iste tangit quod paulò antè dictum est de obseruatione solennitatis: videlicet quando res ipsa ecclesie alijs solennitatibus requisitis adhibitis, & seruatis concessa fuisset: quia etsi postmodum ad ecclesiam redeat, & deuoluatur eadem solennitate ommissa, & non adhibita: rursus sub eisdem qualitatibus, quibus primò facta fuit, concedi poterit: & ad extraneos transeat heredes fretu auctoritate gloss. in clem. vnic. §. quidam etiam in ver. ad mensam de excess. prælato, & per alia iura per eum ibi citata. Tertius, & vltimus est in concessione rei Constantinopolitanae Ecclesie sanctæ Sophiæ: & ceteris illi subiectis ecclesiæ: quia in illa, & in ipsis text. in d. §. emphyteusim: remanet correctus per text. in §. alienationis in d. authent. de non alien. Primam autem opinionem quod ad extraneos non transeat, firmat idem Alexand. in consilio xxij. oportune considerati, lib. j. per text. in d. §. emphyteusim & in §. alienationis: & in §. si verò etiam perpetuum in authent. de non alienand. aut permutand. rebus: & hanc magis communem attestatur adducens omnia superius pro ista opinione allegata: & iuxta istam pariter consultiuit consilio g. alijs in meo in quo ordo & numerus primi sol. contrariatur, est cl. visis themate vna cum instrumentis, versum in secundo ad idem adduco, libro secundo, hanc itidem communem, & communiter obseruari affirmat, subdens d. §. emphyteusim, in emphyteusis ecclesiastica in correctum persistere, alleg. Specul. in supra alleg. §. nunc aliqua, versum in septimo, & versum cl. v. Contrarium tamen tradit consil. cccxv. iij. viso, versum in secundo, respondetur, libro secundo, superius enim dixit ecclesie consuetudinem inspiciendam, vt si ita quod ad extraneos transeat concedere consueverit, transeat, etsi, vt non transeat, ad illam extranei non admittantur, & ab ipsa consuetudine recedendum non esse, per text. in cap. secundo de feris, ad fin. & trad. per Bart. in auth. qui rem. C. de sacrosanct. eccles. in fine, si verò de ipsa consuetudine non loquitur, inspiciendum, & attendendum esse, an ipsa concessione in recesserit aliqua ex causis de quibus in dicto cap. sine exceptione eadem causa, & questione, & si in recesserunt, tunc dubio procul, ad quoscunque transeat heredes. Si autem causa non adfuit, neque solennitates accesserunt, tunc si alijs (saltem semel illis adhibitis) & obseruatis concessa est, tunc illi isto casu aliter non adhibitis, & non subsistente causa concessa ad extraneos indubitanter transeat, sicque à Doctoribus communiter concludi, Sed si de tali concessione modo præmissa facta non apparet, tunc fatendum est, quod si fiat sine causis, & solennitatibus prædictis, ad extraneos non transeat, in d. l. postmodum, versum in secundo respondetur, præallegato, audacter, & indistinctè affirmatum verum non esse, quod ad extraneos transeat, & sic communiter teneri ait. Aliam quidem sententiam, quod non transeat ad extraneos, confirmat idem consil. clxxx. considerati, versum in alia ratione, lib. primo quo in loco attestatur hanc magis communem, concordat Paul. de Castr. consil. cxlvj. parte prima in impressione Papis. Anchara. in consil. 33. mortua dicta domina, & consil. xliij. primo de viribus & efficacia; & consil. cxv. plenè, & subter, qui ait ab ista opinione recedere tutum non fore in consulendo, & denique ista videtur magis communis, vt ex cumulatis per Dec. in præsentia, versum fit ergo conclusio, de proba. vbi etiam communem attestatur, & probare videtur, quam tamen limitat, & declarat procedere quando ecclesia concedit rem in emphyteusim, eo tantum respectu, quia sic concedi, & locati consueuerit, & sic ex consuetudine, & non ex eo, quod subsit aliqua ex causis, de quibus in præallegato, text. in cap. in summa duodecima qua. st. ij, & non adhibitis solennitatibus, de quibus in cap. sine exceptione, eadem cau. & qua. st. secus verò, vbi concessio ipsa fit alicui, & heredibus suis ex causis prædictis, & cum solennitatibus præmissis, quia tunc non valeat plenaria & omni respectu facta de rebus ecclesie alienatio in quocunque, vt iuribus prædictis, & alijs concordantibus probatur, ita & multò magis isto casu quo tantum vtile dominium transfertur & alienatur, transeat debeat ad extraneos, & hoc modo concordat ipse Dec. has opin. vbi videre poteris, & ibi habes responsiones ad contraria, indistinctè quoque concludit d. §. emphyteusim, per §. licentiam immutatum, & correctum solum quo ad numerum personarum, & heredum non autem quo ad qualitatem heredum, & sic quod concedi possit recipienti

recipiēti pro se, filiis, nepotibus, & descendētib; in infinitum, non autem quod extraneis heredibus deferatur & ad alios transeat, & in hoc similiter omnes conuenire Doct. testatur. Tamen gl. & Imol. in c. porut, vers. aduerte tamen, extrā de loca. inquit voluerit d. §. emphyteusim, per §. licentiam, indistincte corrigi. concurrens, & ipse in eandem distinctionem, an ex consuetudine ecclesie, vel ex causa, ut primo casu non secundo transeat ad heredes extraneos, & licet aliqui inter quos Bal. in l. j. quāst. xxxiiij. ff. de rerum diuisione, & in c. Imperialem, de prohib. feud. alienat. & aliis quos citat idem Dec. & Alex. d. l. etiam, vers. in eadem glo. ff. soluto matrimon. huius fuerint sensus, & opinionis, quod licet quae superius dicta sunt procedant, quando simpliciter dictum fuit pro se, filiis, & heredibus, secus tamen sit, ubi expressum fuit, pro se, filiis, & heredibus quibuscunque, quia isto casu extranei includuntur, etiam in materia sui natura ad extraneos non transitoria, vt Alexā. loco §. proxime allegato voluit, cum quo ceteri per eum ibidem, & Dec. dicto c. in praesentia, vers. & hoc procedit, relati transeunt. Hoc quoque verum sit, & procedat, si dicatur pro omnibus heredibus, propter vniuersalitatem huius dictionis, *omnibus*, quae neminem excludit, ca. in praesentia, de probatio. scribit. Contrarium tamen dixit in cap. vnic. §. don. re. vers. sed dubitari potest, in fine. qual. olim feud. alienat. po. quem ipse Deci. refert ibi quod illud verbum, *quibuscunque*, intelligitur de habilibus, & ad illos restringitur secundum subiectam materiam, quam Bald. sententiam Aretin. & Moder. in dicta l. Gallus, §. etiam si parente, ff. de liberis & posthumis, sequi attestatur Deci. qui hanc de iure veriorē sententiam affirmat, pro qua allegabat eundem Bald. in l. cum virum, circa fin. C. de fideicommiss. & alios, quos ibi per te vide, & hoc maxime verum esse, & procedere in contractibus, in quibus verba dubia contra illum qui se in & ex illis fundant interpretantur, l. veteribus, ff. de pact. cum fir. illi. Præterea Bar. in §. allegat. l. si patroni, ff. ad Trebel. in. in fideicommiss. fo non venire emphyteusim dixit, ea ratione, quod ad heredes, vt heredes non transeat, sed domini, siue ecclesie concedentis beneficio iuxta gl. & not. in d. l. etiam, ff. soluto matrimonio. Dyn. verò in l. heredes, C. de omni agro defer. lib. xj. contrarium determinat & sequitur iis perissimum rationibus, quod in hereditatis petitione non solum iura veniunt directā, verum etiam fideicommissaria, consequenter veniant in fideicommissio. Item videndum, in fin. ff. de peti. here. iuncta gloss. quae tamen in feudo locuta est, veniret quoque in familiae circumspectae iudicio veluti corpus hereditarium, ex text. in l. it. m. praedia, ff. famil. erciscun. quo tamen in loco sermo est de priuati & municipum non autem de ecclesie, siue ecclesiastica emphyteusi, inter quas illa cadit differentia, ex qua vna ab altera distinguitur, vt puta, quia prima ad extraneos transitoria, secunda nequaquam est, ibi, & quia specialiter ligari potest, ergo & fideicommissi, seu per fideicommissum relinquit, l. si domus, ad finem, ff. de leg. primo. Bald. verò consil. lxx. lib. ij. incip. concessio, horum opinio, declarat, & distinguit sic. quandoque aliquis recipit ab aliqua persona ecclesiastica emphyteusim pro se, & filiis simpliciter, non adiecto verbo heredibus, & tunc vera est, & procedit Bart. doctrina. Aliquando verò cum adiectione verbi huius heredibus, & isto casu procedit & locū sibi vdicat. Dyn. sent. restricta, & limitata secun. Io. And. opin. quā Dyni sent. loco praallegato Bar. in d. l. patroni, in emphyteuticariis bonis Reipublicae, vt tributariis, quae ad omnes transeunt heredes, & legari possunt, vt dictis legibus, per Dyn. allegatis procedere ait, secus in rebus ecclesie, vel etiam priuati, quae ad extraneos, non vt heredes, sed domini concedentis beneficio ad liberos transeunt, quia in fideicommissi restitutione non veniunt sicut & operae libertorum, dicta l. vt iur. iurandi, §. si liberi, ff. de oper. libertor. & dum Bar. in dicta l. vt iur. iurandi, §. si liberi, ff. de oper. libertatis non exigi voluit, videlicet quod sint filij, & heredes, Alexan. d. §. etiam si parente, ff. de liberis & posthumis, eandem sequutus sententiam hanc magis communem testatur, argu. ea tamen adiectione, ff. de legat. tertio, eundem sequutus quoque fuit Ang. ibidem, passum hunc profundum esse dicens, quum tamen conclusionem duobus non procedere casibus inquit, primò, quando resularet absurdum, de quo in l. Publius, ff. de conditio. & demonstr. puta quod testator extraneum filio praedilexerit, quoniam ad absurdum illud euitandum, vtriusque concursus exigitur, dicta l. Publius.

Secundo fallit in contractibus, in quibus semper, quando pater recipit, aut stipulatur pro se, filiis, & heredibus, requiritur vtriusque concursus quoad filios, cum in dubio pater filio tanquam heredi stipulati videatur. addit not. per gl. & Doct. in l. si tibi decem, §. si pactus, ff. de pact. quoad extraneos autem copula illa, & auget, & eos comprehendit, si sint heredes, intelligendum tamen ait prout Bart. declarat in d. §. si pactus, prout ipse quoque intelligit in d. §. si liber, hancque conclusionem notabiliter dicit quia passus est valde ambiguus, & male declaratus in dictis locis, & Doct. multum variasse, & eam veriorē affirmat Cast. in d. §. etiam si parente, vtriusque qualitatē concursus exigit, tamen, cum opin. reprobara. F. Turz. an.

Ecclesiasticus iudex potest compellere iudicem laicum, vt praestet sibi auxilium, per excommunicationem: laicus tamen non compellitur Comm. opin. tom. i.

clericum ad praestandum, Alciat. asserit communem in c. perniciosam num. 12, 3. de offi. ord. B. Villal.

Edere sententiam, vel acta, potest compelli pars appellata per iudicem appellationis sub poena priuationis. Ias. in l. is, apud quem. num. 12. C. de eden. communem dicit. Idem.

Edere tenetur reo actor, instrumenta, ac rationes ad fundandas suas exceptiones, Ias. in l. & quae à diuo. nu. 1. C. de eden. com. dicit. Idem.

Edenda non sunt instrumenta actori per eum ad intentionem suam fundandam, etiam si reus, sit fiscus, etiam si poena sit pecuniaria. Rip. in l. j. de eden. nu. 1. & in l. is apud quem. nu. 2. 2. eo. tit. com. dicit.

Fallit primò, in ecclesia. Rip. in d. l. j. nu. 13. commun. dicit.

Fallit secundò, in actore agenti pro matrimonio, pro dote, pro alimentis, pro libertate propria. Idem Rip. nu. 12. comm. dicit.

Fallit tertio, in mercatore, vel in eos, qui necessitate officij tenentur conficere librum. Ias. in l. j. C. de eden. nu. 5. com. dicit, & vide in verbo rationem, num. 4.

Concor. cum l. 17. tit. ij. par. iij. Idem.

P R O. Edita actio speciem futurae litis demonstrat. l. edita. C. de edend. Bellon.

Edere vt notarius cogatur, vel exhibere instrumentum parti, duo copulatiue requiruntur: primum quod interfit parentis: secundum, quod notarius fuerit ab eo rogatus. Elt. comm. opi. sec. Dec. in l. j. in gl. in verb. ex causa, C. de edend. Rom. in consil. lxxxij. incip. licet iure. Et praetensum interfit, probatur solo iuramento: vt ibid. dicitur. M. Grib.

Editio instrumentorum fit non iure actionis, sed officio iudicis, Rip. nu. 20. in d. l. j. & Dec. nu. 19. comm. dicunt. B. Villal.

Edendus est libellus reo suis expensis, & non actoris. Rip. in d. l. edita. nu. 12. C. de eden. commun. dicit. Idem.

Edictum, facta praesentatione beneficij, est ponendum, iuxta c. fi. de elect. in vj. Lamb. de iur. patro. par. ij. tit. ij. quast. vj. art. ij. nu. 4. communem dicit. Idem.

P R O. Effectus quandoque dignior est sua causa. in l. quod ex libera. C. de oper. liber. & instit. de inge. in princ.

O B I E C. Contra, de §. generaliter. in auth. constit. quae de dign. ubi causa causato dignior est, & leg. quisquis. cum gl. C. ad legem Iul. maiest. ubi similis est effectus causa.

S O L. Hoc brocardicum regulariter non habet locum, sed quandoque, puta fauore libertatis. Io. Bell. Tolof.

Electio datur vassallo, an velit personaliter cum domino ire ad expeditionem bellicam, vel ipsi domino subministrare dimidium redditus vnius anni, nec poterit dominus vassallum cogere vt alterutrum praestet fed. stat. in arbitrio vassalli. com. dicit I. Clar. §. feudum. quast. xxij. P. Fich.

Electio partium aliquot Curiae ad iudicandum inter Dominum & vassallum, ita fieri debet, vt primo dominus eligat quot voluerit, & postea vassallus eligat totidem, iuxta numerum à domino comprobatum. com. dicit Clar. §. feudum. quast. xxx. Idem.

Electus de consensu partium, vel de mandato iudicis, vt secundum petitionem artis deponat, debet iurare: aliàs non stabitur eius responsioni. Crotus in tract. de test. in vj. parte, comm. dicit.

Nota istam communem ad amplationem l. xxij. tit. vj. par. iij. de teste non iurato deponente, de quo in verbo testis, nu. 93.

Nota quod licet cum iuramento deponat: nihilominus probatio in contrarium admittitur. Alexan. in l. qui bona, §. qui damnus, ff. de damno infecto, commun. dicit. Et vide Coua. in reso. lib. ij. c. xij. nu. 4.

Item nota, quod partes non sunt citandae ad videndum iurare, vel ad depositionem illius qui de arte deponit, vel de consensu ambarum partium, Dec. in c. ij. de test. comm. dicit.

Limita istam communem: si persona est electa absente parte, quia licet possit eligi à iudice, vel à parte, absente alia parte, & valet electio, vt per Bar. communiter approbatum in l. Theopompus. de dote praelegata. ff. tamen si, absente parte, fuit electa persona, debet pars citari ad videndum iurare, Felin. in c. quia iudicante, de rescrip. communem dicit. B. Villal.

Electio praetati mortui potest fieri ante sepulturam: Guid. Papa. con. filio ccvj. num. 1. comm. dicit. Idem.

Item electio facta de nocte valet: licet sit inhonestum. Ioan. de Rip. resp. lib. ij. c. xij. nu. 5. comm. dicit. Idem.

Electio in vltimis voluntatibus est inuariabilis. Cur. Iun. consil. clxx. num. 1. commun. dicit.

Concor. cum l. xv. & xvj. tit. ix. par. vj. Idem.

P R O. Eligens vnum ex duobus contrariis, alteri renuntiare videtur. in l. j. C. de furt. ubi notat. in canon. cum renuntiat. xxxij. quaestione secunda.

P R O. Eligentes vnum remedium seu actionem, alteri renunciare videtur. in l. c. n. filius familias. §. variis, ff. de legatis secundo. l. quod in herede, §. eligere, ff. de trib. actio. l. commissoria. C. de pact. inter emp. & venditor. l. rescrip. §. si pact. ff. de pacti. in leg. fi. C. de codic. leg. nemo ex his. §. quoties, ff. de regulis iuris.

O B I E C. Contra de leg. naturaliter. §. nihil commune. ff. de acqui. rēda

ipſa poſſeſſione, & l. cum fundum, §. finali. ff. de vi & vi armata. & leg. & an pœdem. in §. finali. ff. de exceptio. rei iudicat. vbi duæ actiones cumulantur.

S O L. Actiones plures competentes, ad diuerſa poſſunt ſimul intentari, vt ibi. quia ex diuerſis cauſis, & diuerſis reſpectibus intentantur, ſecus ſi ad idem competant, vt hic, Bellon.

P R O. Electio tribus modis fieri poteſt, per viam ſpiritus ſancti, per viam ſcruiniij, & per viam compromiſſi. cap. quia propter. extr. de electio, Idem.

Emancipationis, ac patriæ poteſtatis differentia hodie penitus ſublata eſt, vt iure cautum reperitur, §. nullam, in authent. de heredib. ab interſtat. venien. tamen emancipatus ipſe non obſtante remotione dictæ differentiæ non tranſmittit patriſ hereditatem non aditam ſicut ſuus, & ratio videtur hæc ſecundum Alexand. in l. emancipati. C. de collatio. & in leg. cum quidam. §. ſuum heredem. ff. de acquirend. hered. quia ſuitas in patria poteſtate regulariter fundatur. §. ſui, inſtit. de hered. qualita. & differen. item propter ſuitatis exiſtentiam confirmantur tabulæ pupillares, tutelæ, ſimul ac libertates, dato quod filius ſe abſtinuerit hereditate, lege filius, qui ſe paterna, & l. quaſitum. ff. de acquirend. hered. ſecus in emancipato, & iſta eſt communis opinio Doctorem, in lege. Gallus. §. & quid ſi tantum, ff. de liberis & poſth. quam ſequuntur aſſertanturque communem Moder. ibidem, & quod filij in poteſtate conſtituti, vt ſuperius docuimus tranſmittant hereditatem patriſ non aditam, & ad quoscuſque heredes, probatur in l. apud hoſtes. C. de ſuis, & legit. & Doctor, tenent hoc communiter omnes in l. ſi inſanti. C. de iure deliberan. his accedit congruenter, quod quando emancipatus in ius vocauit patrem nulla prius venia petita ac impetrata obtentaque, tenetur ad pœnam in d. l. penult. ff. de ius vocand. ſtatutam ſoluere, tamen proceſſus fabricatus valeret, & teneret parte citata non opponente, ſecundum communem adſertionem ſcriben. de qua aſſertatur Alexand. in l. final. numero ſecundo. C. de in ius vocand. Contrariam verò ſententiam quod filius vocans in ius patrem abſque venia, volensque ſoluere pœnam, d. l. penult. non ob hoc poſſet proceſſum conualidare dixit meliorem Gram. poſt alios relatos per eum conſ. ciuilij xl. nu. 4. vbi ita conſuluit. F. Viuius.

Emancipatus pro parte non poteſt quis eſſe. Alcia. de præſump. reg. ij. præſ. ij. nu. 4. commun. dicit. B. Villal.

Emancipatum eſſe filium, in dubio non præſumitur: commun. eſſe dicit. poſt Curium, Fernan. Vaſquius illuſtriff. controuer. lib. ij. capit. lxxxv. num. 13. I. Fich.

Emens rem alienatam à fiſco, ſtatim eſt ſecurus, vt tertius prætenſus hereditatem ad eum pertinere, habeat reuſum contra fiſcum, & non contra ementem. Bellon. conſilio l. j. in fin. communem dicit, quam intelligit dictus Bellonius in caſu, in quo liquidatur dicta communis: ſecus tamen, ſi fiſcus vendidit tanquam vacantem, quæ non vacabat, & non habet locum l. bene à Zenone, C. de quadrienn. præſcript. B. Villal.

Emens certos redditus pro vita, valet emptio ratione incertitudinis vitæ. Iaſo. in l. prima de ſumma trinitat. C. numero 63. communem dicit.

Emptor ſecundus cui res tradita eſt: præfertur primo, etiam ſi vendens ſit perſona eccleſiaſtica, Iaſo. in l. quorties, de re. vend. C. nume. 19. communem dicit.

Nota iſtam communem ad ampliacionem, l. ſo. tit. v. part. v. quæ concordat cum d. l. quorties. Et vide aliam ampliacionem in ver. iuramentum, nu. 137. Idem.

Emptori non tenetur venditor de euicſione, quæ non fuit denunſiata, etiam ſi ſciat litem moueri. Alexand. in l. ij. §. voluntatem, numero duodecimo. ff. ſolutio matrimonio, & Ioan. de Ripa in capitul. cum M. Ferrar. de conſtit. numero 166. & Petr. Rauen. in alphab. aureo in ve. bo vendere: communem dicit, & Rauenna ponit duas limitationes.

Nota iſtam communem cum ſequentibus ampliacionibus ad intel. & ampliacionem l. xxxij. tit. v. part. v. & l. vij. tit. x. For. il. l. iij. Et vide l. xxx. vj. tit. v. part. v. vbi ponit caſus, in quibus venditor non tenetur de euicſione. Et vide l. xxj. tit. vij. part. v. de conductore impedito. vti, & ſui re locata.

Amplia primò, quod non ſolum requiritur, quod denuntiet litem eſſe moram emptor venditori: ſed etiam tenetur offerre libellum, & citationem in authentica forma. Io. de Ripa in d. c. cum M. de conſt. nu. 163. communem dicit.

De iure regio emptor tenetur ſaltem ante publicationem denuntiare venditori: aliàs non tenetur venditor, l. xxxij. tit. v. part. v.

Item non ſolum requiritur quod denuntiet litem eſſe moram: ſed requiritur etiam quod proteſtetur quod veniat ad litem recipiendam: Ripa ibi nu. 165. communem dicit.

Nota quod ſi abſente venditore, emptor proteſtetur, quod non poteſt venditorem inuenire ad faciendam denunciationem: hæc proteſtatio eum non adiuuat, ſi veniente venditore non denunciet: quia videtur à proteſtatione reſceſſiſſe. Iaſo. in l. de pup. l. b. §. ſi quis ipſi. numero

quarto. ff. de noui oper. nunc. communem dicit. B. Villalob.

Emptor qui non denuntiat litem moram venditori nullum ius defendendi habenti, non poteſt arguere contra ipſum de euicſione. Communem dicit. Dec. conſil. lxxij. Idem.

Emptor rei eccleſiæ: non gaudet immunitate gabellæ: licet eccleſia gauderet, communem teſtatur Andr. Tiraquel de Retract. tit. j. §. j. gloſ. xij. numero 12. Idem.

P R O. Emptio & venditio ſine re, & pretio non valet. l. ij. & l. nec emptio. ff. de contrahend. empt. in §. pretium. inſtitution. de emptione & vendit. Bellonus.

P R O. Emptionis verbo omnis alienatio continetur. l. ſtat. liberi. in fine. ff. de ſtat. libe. Idem.

Emphyteutica bona non poſſunt dici allodialia. communem dicit in §. Emp. q. xlix. P. Fic.

Emphyteuſis eſt contractus nominatus communem dicit in §. Emp. quaſt. ij. Idem.

Emphyteuſis eccleſiæ poteſt concedi ultra filios & nepotes. communem dicit in §. Emphyteuſis. q. vj. verſi. Quarto. Idem.

Emphyteuſis eccleſiæ poteſt etiam ita concedi vt tranſeat ad extraneos heredes. Magis communem dicit Claro in §. Emp. q. vj. ver. Sed nunquid. Contr. Imola. in l. ex factio. ff. de hered. inſt. Idem.

Emphyteuſis ſi à laico ſimpliciter conceſſa ſit, tranſit etiam ad extraneos, ſed ab eccleſia ſimpliciter conceſſa non tranſit ad extraneos. Magis communem dicit Cla. in §. E. Q. 38. Contrar. dicit Corne. conſil. cxxxj. & conſil. clxxxij. lib. ij. Si tam ab eccleſia conceſſa ſit pro ſe & heredib. quibuſcuſque & debita ſolenitates in conceſſione interueuerint, tranſibit etiam ad extraneos. communem in §. E. Q. xxvij. verſi. ſed quarto quid ſi idem dicendum erit ſi ab eccleſia alicui pro ſe, & heredibus & quibus dederit, conceſſa ſit. communis in dicta Quæſtione vigefima octaua verſi. Id. mque. Idem.

Emphyteuſis de ſui natura eſt tranſitoria etiam ad fœminas. communem dicit in §. E. quæſtione xxxij. etiam ſi eccleſiaſtica ſit. Ibidem. Si tamen Emphyteuſis conceſſa ſit pro ſe, & filiis, tunc non veniunt fœminæ. communem in dicta quæſtione, xxxij. verſiculo. Sed quid. Claro tamen non placet. Idem.

Emphyteuſis data alicui pro ſe, & filiis mâſculis, Vel pro ſe & deſcendentibus ſuis virilis ſexus, eo caſu nō compræhenditur filius mâſculus ex ſilia, communem dicit in §. E. quaſt. xxxvj. verſi. P. One. Idem.

Emphyteuſis accepta pro ſe, & filiis nulla facta heredum mentione, tranſit ad filios, etiam ſi non ſunt heredes patriſ, communem dicit in §. Emp. quaſt. xxxv. in princ.

Et hoc caſu, etiam ſi filij repudient hereditatem patriſ poſſunt nihilominus ſuccedere in feudo. Communem in d. quaſt. xxxvij. verſi. Et ex hac. Contra verò ſi emphyteuſis conceſſa eſſet pro ſe, filiis, & heredibus non tranſibit ad alios niſi etiam heredes ſint, neque poterunt hereditatem repudiare, & in emphyt. ſuccedere. Eadem quæſtione, xxxvij. verſiculo, in ſecundo. Idem.

Emphyteuſis ſi finiatur ſine culpa Emphyteutæ, puta curſu temporis, vel finita generatione, poteſt ipſe emphyteuta ſi viuat, vel ipſius filij vel etiam agnati petere à Domino vt Emphyteuſim in eorum perſona confirmet ſeu renouet, etiam ſi ab Eccleſia conceſſa ſit, Imò ſi Dominus reculat, poſſunt appellare ad ſuperiorem. communem dicit in §. Emp. quæſtione xliij. Idem.

Emphyteuſim quis accipiens pro ſe, & filiis deſcendentibus, ſi vnus ex filiis recipiens ceſſauit in ſolutione canonis pro triennio, ita quod res cecidit in commiſſum tali ceſſatio & caducitas obest etiam deſcendentibus, vel agnatis vocatis ex tenore primæ inueſtituræ. communem dicit in §. Emp. quæſtione, vij. verſi. ſed hic quarto. intellige, dummodo ca ceſſatio non ſit facta in fraudem deſcendentium vel agnatorum. Idem.

Emphyteuta in ſcio domino, ſi melioramenta ſua vendit, etſi celeteriter redimat, cadit iure ſuo. Iaſo. ibi num. 135. communem dicit. quæ communis procedit de rigore iuris: ſecus de æquitate, præcipue ſi domina eſt eccleſia, quia clerici non debent in pœnis eſſe tenaces: præcipue vbi eorum conditio non deterioratur, ca. fraternitatis in fine prin. xij. quaſt. ij. ſecundum Anto. de Butri. conſ. xxxij. in fin. quod nota.

Fallit tertio, quando fuit data poteſtas emphyteuta, vt poſſit alienare cui voluerit. quia tunc poteſt, irrequiſito domino alienare. Iaſo. in l. iij. de iur. emphy. C. nu. 7. communem dicit.

Fallit quarto, in donatione, vel legato, etſi ſit emphyteuta, ſiſci, vel priuati: poteſt legare, vel donare etiam ſi non denuntiet domino. Iaſo. in d. l. iij. & in l. ſi domus. §. ſi, num. 1. ff. de leg. j. & Cur. l. uni. conſ. cxxx. nu. 8. communem dicit. Et deceptus eſt Io. Duran. in arte teſtan. tit. vj. cau. xlvj. dicens Iaſonem tenuiſſe contrarium & ſecundum Iaſo. hæc denunciatio non eſt ad finem, vt expectetur dominus, ſi velit ſibi donari, ſed ad finem vt dominus recognoſcatur, & ſibi ſoluatur laudimium ex approbatione, quæ dominus facit, & cū hoc ſtat. comm. opi. & ſic emphyteuta, licet poſſit donare, non tamen tradere vt tenet Caro. Molin. in add. ad Alex. conſ. cxxxix. in verſi. donari. quod nota.

Nota hæc commun. uncs ad limitationem l. xix. tit. vij. part. v.

Amplia

Amplia istam limitationem ad emphyteutam ecclesiarum: quia potest donare saluo iure ecclesie, si in d. l. ij. nu. 72. communem dicit. I. possessionem tamen non potest eum inducere antea quam ecclesia sit certiorata. Cur. Iun. in d. consil. cxxx. in fin. quod nota.

Emphyteuta priuatur per non solutionem canonis: etsi sit vnus nummi. Ias. in l. qui rem alienam. C. de sacrosanct. eccl. nu. 16. com. dicit.

Amplia, & signorabat rem esse emphyteuticam, & non soluit canones per tempus statutum: cadit in commissum, sed tamen restituitur. Io. de Imol. in c. potuit, de locato, nume. 36. commu. dicit. Et vide in verb. Restitutio. num. 52.

Amplia, quod si plures sint emphyteutae: & vnus non soluit canonem, etsi omnes alij soluant: cadunt in commissum. Alciat. in l. ij. nu. 97. de verb. oblig. ff. communem dicit.

Nota istas communes ad intel. l. xxvij. tit. viij. part. v.

Fallit primò, si dominus noluerit: quia tunc non cadit in commissum: & tertius non potest opponere quod non soluit canonem. Ias. in l. in emphyteuticariis. nu. 1. de iur. emphy. commun. dicit.

Fallit secundò, si per impetum guerræ non potuit laborare agrum emphyteuticum: taliter quod nihil collegit, non tenetur ad pensionem; si tamen tantum collegit quod sufficiat pro pensione, ad totam tenetur. Imol. c. potuit, de locat. quem refert Ias. in l. j. de iure emphy. num. 92. C. & in l. possideri. §. in amittenda. ff. de acqui. posses. nu. 16. communem dicit.

De iure regio in locatione l. xxij. tit. viij. part. v. disponit quod si inquilinus, propter impetum guerræ, vel aliàs, vel per alium casum foruitum, non percipit fructus qui sufficiant ad soluendam pensionem, deductis expensis si velit, potest domino dare omnes fructus, & per l. xxij. sequentem si locatio est facta per duos, vel tres annos quod conferatur fructus duorum annorum, & facta locatio, deductis expensis, superest pro pensione soluenda; dominus recipit, aliàs recipit quod superest tantum.

Fallit tertio, si inueniatur quod non soluit, nisi vno anno, quia requiritur biennium continuum vnum post alium: sed tamen si interpellatur quia non cadit. Dec. consil. cxxxvij. nu. 7. com. dicit.

Fallit quarto, si soluit per tres annos proximiores, quia præsumitur soluisse per alios anteriores ab illis tribus. Cur. Iun. consil. xcvi. nume. 5. communem dicit.

Nota istam communem, etiam ad intellectum l. xxvij. tit. viij. part. v. & intellige istam communem, quando solutio trium annorum fuerit facta, quælibet de per se vnâqueque singulis annis, secus, si simul, & semel soluitur secundum Bald. in l. secunda, de dot. promiss. nu. 2. & alios quos congerit Ste. Austerius addi. quæst. ccxxxv. in c. Tolosa. decil.

B. Villal.

Emphyteuta propter non solutum triennio canonem non priuatur, aut cadit Emphyteuti ipso iure, nisi domino volente & hoc declarante. Communem dicit Ias. in l. In Emphyteuticariis, nume. 10. c. de iure Emphy. I. Fich.

Emphyteuta, & non dominus tenetur probare soluisse canonem: licet negatio domini sit fundamentum suæ intentionis. Ias. in l. in emphyteuticariis, nu. 132. de iure emphy. C. commu. dicit.

Nota quod solutio probatur per duos testes. Ias. in d. l. in emphyteuticariis. nu. 134. commun. dicit. B. Villal.

si Emphyteuta promisit soluere pensionem sub certa pœna: dominus non potest consequi si non soluit illa duo, videlicet, adiectionem, & pœnam, nisi ad omnia se obligauerit emphyteuta. Ias. ibi num. 144. communem dicit. Idem.

Emphyteuta non compellitur soluere in æstimatione pecuniæ alterate, sed in æstimatione pecuniæ tempore contractus. Addi. Appel. in l. cum quid ff. de reb. cred. comm. dicit. Idem.

Emphyteuta tenetur ad solutionem canonis, conditione ex lege Zenonia. Ias. consil. viij. nu. 1. & in l. j. nu. 68. de iure emphy. C. communem dicit. Idem.

Emphyteuta priuati si deteriora rem emphyteuticam, potest priuari. Ias. in l. qui rem aliquam. nu. 6. C. de sacrosanct. eccl. comm. dicit.

Amplia, ad cessionem arborum, quia v. nullus, vel emphyteuta non potest scindere arbores. Ias. in l. diuortio §. si fundum. ff. soluto matrimonio. nu. 4. com. dicit. vbi vide duas limit. Idem.

si Emphyteuta priuatur emphyteuti, propter culpam suam, priuatur etiam melioramento, tamen si priuatur propter generationem finitam, vel propter tempus, non perdit melioramenta. Deci. in l. qui rem. C. de sacrosanct. eccl. nu. 14. com. dicit. Et quæ dicantur melioramenta, vide per Pau. de Cast. consil. clxx. vol. ij. Idem.

Emphyteuta duo, si diuidant inter se: non debent soluere laudemium, vel quinquagesimam. Ias. in d. l. ij. C. de iure Emphyte. num. 47. communem dicit. Idem Villal.

Emphyteuta eo ipso quod probat se canonem, seu censum soluisse per tres continuos annos proximiores præteritos, præsumitur soluisse toto tempore retro, nisi contrarium probetur secundum glo. & communiter omnes Doctores. in l. ij. C. de iure emphyteu. & præsertim Ias. ibidem num. 168. & 170. per text. in l. quicumque. C. de apoch. pub. li. x. Comm. opin. tom. 1.

& Curt. Iuni, qui facit mentionem de communi opinio. consilio xcvi. numero quinto, qui quidem scriben. vbi suprâ. Subdunt d. l. quicumque habere locum etiam in simplici colonato, & in quolibet censuario, & in alio quolibet obligato ad annuas præstationes ex identitate rationis, vt ibi per eos.

Soluens alicui canonem, vt feudatarius, emphyteuta, vel colonus triginta annorum spacio hoc casu dicitur illi acquiri hoc ius personale pro se, heredibus, ac successoribus, vt per Bartol. Bald. S. Cyn. aliisque communiter in l. male agitur, & in l. omnes, & in l. cum notiff. ni. & in l. comperit. C. de præscript. xxx. anno, & in l. ij. C. de iure emphyte. & ibi nonnulli Doctores, aiunt istam esse commu. opi. & Aug. Berouius in c. dilecti filij, nu. 24. de arbit. F. Viuius.

Emphyteuta priuati cessans à solutione canonis per triennium, & ecclesie per biennium cadit iure emphyteutico, capit. text. capit. potuit, extrâ de locato, vbi Canonista, & l. ij. C. de iure emphyteut. vbi notat Ias. Ampliatur hoc in tantum procedere, quod emphyteuta, qui tenetur ad canonem soluit vnus nummi cadit emphyteuti si cessauerit per biennium à solutione, vt concludunt omnes Doctores communiter in authent. qui rem. C. de sacrosanct. eccl. & istam communem vltra Modern. in præcitata authent. sequitur, & citat Ripa in l. final. numero 126. & sequen. C. de reuocan. donatio. Ampliatur etiam secundo loco, si emphyteuta obligatus ad soluendum certum canonem soluerit excepto vno nummo, res incidit in commissum, vt not. Bal. in rubr. C. de contra. emptio. questio. x. Oldra. consilio xxvij. Alexand. lare in l. in executione. §. item sita. ff. de verb. oblig. Ias. lare, qui ait istam esse communem opinionem in l. ij. numero 54. C. de iure emphyteut. Goza. consilio lvij. numero 15. & consilio lxx. numero 9. & Riminal. consilio cccxxxj. numero 5. & est gloss. notab. in l. non bona fide. ff. de contra. emptio. volens, re vendita hoc pacto, quod nisi certa die totum pretium fuerit solutum, eam ineptam esse pretio soluto intrâ tempus, excepto vno nummo, ineptam reputari. Ista conclusio ita explicita & ampliata limitatur non procedere in iure francandi, quia emphyteuta cadens iure suo propter canonem non solutum, non ob hoc videtur cadere iure luendi, aut francandi secundum Veronensem relatum per Ias. in d. l. ij. in iij. notab. licet ipse Iaso arguat contra Veronensem, quod imò debet cadere etiam iure luendi, quia pactum de luendo videtur esse pars inuestituræ, & sic vult Iason quod etiam in illa materia pœnali fieri debet extensio, sed in hoc contrarium tenet Barba. consil. ij. volum. j. quem sequitur Dec. in l. in bonæ fidei. C. de pact. & in l. petens. in fi. eod. tit. & Ias. etiam sibi contrarius, qui certe reuocauit consilium in melius tenendo contrarium in l. cum quidam. in vij. not. ff. de liber. & posthum. quod imò in pœnalibus non sit licita extensio ex identitate rationis, vbi abundè hoc probat dicens, hanc esse communem opinionem: Modo pulchrum est scire, vtrum requiratur sententia declaratoria priuationis in conclusione ista in principio posita. in hoc verò articulo sunt opinionēs variæ Canonistarum, de quibus per gloss. & Doct. in d. ca. potuit. tandem non videtur necessaria secundum magis communem opinionem, quam sequitur, allegat Ias. in d. l. ij. Castadorus in ij. decisio. in titu. de locato & condu. & Aug. Bero. in c. j. nu. 43. de precariis. Idem.

Res solita in emphyteutin, vel feudum concessa casu quo reuertetur ad ecclesiam, ecclesia quippe potest illam concedere absque solemnitate, auctoritateque superioris, iuxta doctrinam Feder. de Senis consilio clxxxij. quem sequuntur scriben. in cap. vt super. de rebus ecclesie non alienan. Spec. in §. sequitur. verfic. & hoc, circa finem. in titu. de locato. vbi Io. And. audacter asseuerat ita in practica seruari. & Moder. in c. j. de precariis. Idem.

Emphyteuti finita propter generationem, & reuerfa ad dominum: descendentes, seu heredes istius emphyteutæ, seu generationis finitæ possunt petere confirmationem & si dominus denegauerit, possunt appellare ad superiorem, pariter, ac implorare officium iudicis pro reuocatione prædicta faciendâ secundum doctrinam Barto. in l. j. §. permittitur. ff. de aqua quotidiana, & æsti. communiter approbatam à Doct. vt refert Barba. in c. ex rescripto. de locat. & conducto, Martyl. in sing. cccxcix. Boëcius decisio. c. vij. circa fin. & Ripa in tract. de peste in titu. de remedijs præseruatijs contra pestem. num. 160. cum alijs sequen. Ista comunem sequitur etiam nouissimè post alios relatos per eum Parisi. consil. cxvij. nu. 5. libr. j. Limitatur primo præallegata communis opinio, quando essent extranei heredes instituti, vt per Martyl. in d. sing. cccxcix. circa fin. & infra quantum tempus debeat peti confirmatio ista, vide Alex. & Par. si declarantes in add. ad Bart. in d. §. permittitur. vbi etiam dicit in fine. add. ipse Parisi. quod à descendentes possunt petere reuocationem emphyteutis, etiam si ascendentes fuissent priuati, eò quia venissent contra conventiones. Limitatur præfata communis vterius per I. d. in l. ij. nu. 21. C. de iure emphyte. habere locum, quando emphyteuti expitall. tob generationem finitam, secus si ob canonem non solutum: Aliàs verò declarationes ad istam communem ponit Corsetus in add. Abb. in v. si reuocationem. in c. bona secundo, de postulatione. prælat. Idem.

Emphyteuta alienans rem emphyteuticam absque consensu domini

cadit à iure suo, etiam si post alienationem celestiter redimat rem illam: nam per hoc non reuelatur à caducitate iam incurfa, l. si. C. de iure emphyt. vbi Doct. & ita se habet communis opinio, teste Iaf. in l. cum dubiabat. num. 135. C. de iure emphyt. quæ procedit de rigore iuris, secus de æquitate secundum Ant. de Bur. consi. xxxiii. in fine. Amplius hoc etiam procedere in conductore ad longum tempus secundum Fulgo. consi. xxv. quod dictum pro singulari refert, sequiturque Iaf. in l. j. vers. circa differentias. C. de iure emphyt. dicens hoc esse valde notandum: cum sit materia pœnalis. Interpretatur, limitaturque primum ista conclusio ita ampliata non habere locum in alienatione emphyteus facta sine traditione, nam dicta alienatio absque traditione caducitatem non inducit, d. l. fin. & notat Spec. in titu. de locato §. nunc aliqua, vers. cxcv. & Canonista. in c. potuit, eod. tit. & istam scribit esse communem opin. Iaf. in l. cum dubiatur. nu. 132. C. de iure emphyt. Alex. verò consi. clxxij. vbi themate, & scriptis. vol. ij. ampliat hoc dictum procedere non solum in emphyteusi, verum etiam in fundo, sequitur Iaf. in d. l. fin. scribens istam esse communem opin. & Negulantius de Fan. in tract. de pignor. & hypothec. in ij. par. prin. iij. membri. num. 79. declaratur etiam præfata conclusio pluribus aliis modis per Afflic. decif. xciiij. & per Marsilium in sing. ccccij. plures. Idem.

Emphyteuta ius emphyteuticum donare potest etiam non requisito domino, secundum gl. in l. fin. in vers. aliis vender. C. de iure emphyt. quam communiter approbant Doct. vt scribit Alex. in l. si domus. §. ff. de legat. j. & consi. xc. super eo. in si. lib. iij. & consi. clxxxix. vol. ij. quoniam non est eadem ratio donandi, & vendendi, l. nec adiecit. ff. pro socio. Si verò testator simpliciter legat, vel donare prædium emphyteuticum, tunc coarctatur ista communis, & emphyteuta ipse priuatur suo iure secundum Bar. in d. l. si domus. §. final. cuius opinionem asserit esse communem Alex. ibi. Cornæ. consi. lxxxiiij. videtur. vol. ij. & Iaf. consi. cix. spectabilis. vol. ij. Ratio istius limitationis videtur hæc, nam testator videtur legando malè vt se sibi in emphyteusim data, cum ex eo pareret legatario causa contra dominum præscribendi, auct. qui rem. C. de sacrosanct. eccl. vt per B. l. in l. adem. C. de locat. & in l. v. futurum. ff. de iur. matrimonii. In contrariam verò sententiam videlicet quòd emphyteuta fisci, vel priuati donare, ac legare possit etiam non requisito domino, inclinavit Bal. consi. clx. quæritur. lib. j. cum aliis consi. per Alex. in d. l. si domus. §. fin. vbi Iaf. nu. 34. & seq. post Alex. consi. xvij. vol. v. auct. et sequitur, & attestatur istam esse communem opinionem contra Bart. Cardin. Florent. etiam in ca. pouit. de locato, & Moder. in c. cum M. Ferrariensis de consi. similit. tenet Bal. consi. cxxxix. diuisio. vol. iij. in casu simili, quòd emphyteusis diuidi possit irrequisito domino. In isto igitur cõsiliu opinionum, & ne res emphyteutica rediret ad dominum, d. §. fin. quam optime, ac tutissime ageret emphyteuta iudicio ioco, vt ante testamentum, & legatum obtineret, impetraret, & haberet consensum directi domini ac legando, vel donando emphyteuticum, secundum Alex. in d. §. fin. & hoc modo tolleretur penitus omnis dubitatio, & ita emphyteuta in omnem euentum donaret, vel legaret emphyteuticam rem ob hoc non posset eam tradere, vel aliquem in possessionem inducere, vt per Molinæum in add. ad Alex. consi. cxx. & Cur. lun. consi. cxxx. circa fin. F. Viuius.

In Emphyteusi concessa heredibus regula est quòd sub nomine hereditum etiam extranei includuntur, sciendum. l. heredis appellatio. ff. de verb. signi. & l. annalibus. C. de legat. ista verò iura, quæ ad hoc prædicto allegantur de numero hereditum videtur loqui, vt omnes veniant in infinitum, probatur etiam ista conclusio ex eo quòd nomen heredis generale est, & in plures species distinguitur, vt Inst. de hered. qualita. & differen. in prin. nam heres dicitur, id est, dominus. in litem Mel. §. legis. ff. ad l. Aquil. & secund. istam conclusionem arguit Ang. consi. ccl. charissime frater, & procedit hoc, etiam si dicatur pro heredibus suis, l. stipulatio ista. §. si quis ita. ff. de verb. oblig. not. Spec. in tit. de loca. §. nunc aliqua. vers. cxiiij. Bar. & Doct. in l. Gallus. §. etiam. ff. de liber. & posthu. & Alex. consi. ix. vol. ij. Ita verò regula fallit, quando dicitur de heredibus masculis, tunc enim non veniunt extranei, sed duntaxat descendentes secundum Rayn. de Forliuio in dispu. incipi. quidam habeat duos filios, quem sequitur B. l. in l. Gaius. ff. solut. matrim. & in d. l. Gallus. §. etiam. in si. distin. Bart. quem refert cum concordantibus traditis ibi per eum Alex. & in l. quod dicitur. ff. de verb. oblig. & consi. cv. per spectis. vol. j. Coarctatur secundo prædicta conclusio non procedere, quando aliqua coniectura esset in contrarium, vt verba de extraneis heredibus non intelligerentur, vt est text. in l. ex facto. §. si ff. ad Trebel. l. b. eniã conditio, sine herede decesserit, intelligitur ratio de liberis, quia illa conditio etiam si intelligeretur de extraneo herede quodammodo impossibilis redderetur, vt declarat Abb. in c. in præsentia. de probatio. in prin. gloss. Bartol. & Doct. in dict. §. fin. & Ang. consi. cccv. & consi. cclxv. Cumanus consi. cxxv. Alex. consi. cv. vol. j. & consi. cxvij. vol. ij. Interpretatur & limitatur postremo ista regula, quando emphyteusis fuisset concessa ab ecclesia alicui, & heredibus suis, tunc quippe ad extraneos heredes non porrigeretur §. emphyteusim. in authent. de non alienan. & not. Bartol. in l. etiam. & ibi Alexand. ff. so-

lut. matrimon. & idem Alexand. fatetur istam esse communem opinionem consilio vigesimo tertio. oportune consideratis. volum. j. Inol. in d. lex facto. §. final. Deci. in d. cap. in presentia. numero 153. & seq. & consilio cxvij. Afflic. decisio. 100. vel ex Goza. consilio trigesimo nono. Ruinus consilio clxx. vol. j. Parisi. consi. lxxxiiij. & lxxxv. vol. iij. & Boët. decif. cclxvii. nu. 7. Idem Viuius.

Emphyteusis si finiatur, quia finita sunt generationes, consanguineus emphyteuta potest petere à Prælato, vt renouet emphyteusim, & facit iniuriam non renouando, & potest adiri superior per viam appellationis, vel quærela, vt compellatur renouare, Barbat. in capitulo primo, numero decimo octauo, de locatio, dicit communem ex Bartol. in l. ait Prætor. §. permittitur. ff. de aqua quodid. & asti. Quam intelligit Panormi. in capitulo bonæ et ij. de postulation. prælatov. numero vigesimo octauo, quando prælati extraneo vult conferre, secus tamen si apud se vult habere. Ervide octo limitationes ad istam communem per Corfet. in addit. Abb. ibidem in verbo, renouationem. B. Villal.

Emphyteuta acquirens emphyteusim pro se, & filiis deinde decesserit, relictis duobus filiis quorum vnus sine liberis decedat, emphyteus non reuertetur ad concedentem, sed accrescet alteri fratri, communem dicit Clarus in §. emphyteut. quæstione trigesima nona, vers. Pone ergo. P. Fich.

Emphyteuta alienans partem rei emphyteuticæ, non tdeo cadit tota emphyteusis, sed cadit tantum parte alienata, com. in §. emphyteu. q. xij. vers. Non omitam. Idem.

Emphyteuta cessans tantum pro parte, nihilominus cadit toto, com. dicit in §. emphyt. q. vij. vers. Hoc autem. Idem.

Emphyteuta cessans, si rem emphyteuticam eo tempore quo cessauit, non possederit, non incurrit caducitatem, nisi forte dolo desisset possidere vel eius culpa factum esset quominus possideret com. dicit in §. E. q. vij. vers. sed quæro. Idem.

Emphyteuta cessans cadit iure suo etiam si ignorarit rem esse emphyteuticam, de rigore iuris, sed de æquitate datur huic heredi (etiam si sit maior. viginti quinque annis) ex capite probabilis ignorantia restitutio in integrum ex clausula generali si qua iusta causa, & communem dicit idem Clarus in §. E. quæstione octaua, vers. c. prosequendo. intellige, nisi dominus vel sit probate scientiam, in dubio tamen præsumptio est pro herede, quia scientia est facti, & factum non præsumitur nisi probetur eod. vers. Idem.

Emphyteuta habens in emphyteusim rem quæ valeat mille solidos pro qua tamen ipse annuatim non nisi vnum solidum solueret, æquè per cõsationem incurrit penam caducitatis, ac si multo plus solueret. com. dicit in §. E. q. vij. vers. si d. pone. Idem.

Emphyteuta in casibus, quibus potest res emphyteuticas alienare, non debet eas alienare in potentiorum, com. dicit in §. E. q. xxij. Potentiores autem personæ intelliguntur, Clerici, curiales, milites, vtpote magis privilegiata. ex eod. Idem.

Emphyteuta interueniens possessionem domini, cadit iure suo non tamen poterit hoc casu à domino propria auctoritate erici, quia tunc incipit emphyteuta in totum suo nomine possidere, & idèd via iuris, non facti contra eum agendum est. Idem.

Emphyteuta non cadit ipso iure ab emphyteusi, sed requiritur, vt dominus decl. rer. se. velle vt locus sit caducitati, com. dicit Clarus in §. E. quæst. ix. in prin. Postquam verò dominus voluntatem suam prædicto modo declarauerit, tunc cadit emphyteuta ipso iure ab emphyteusi, neque requiritur sententia iudicis, com. dicit Clar. in d. §. E. q. ix. in fin. Idem.

Emphyteuta non potest regulariter rem emphyteuticam, irrequisito domino alienare, com. d. Clar. §. E. q. xij. in princip. Imò si alienat contra formam, l. final. C. de iure emphyt. cadit ipso iure emphyteusim, neque requiritur sententia, d. q. v. ff. Adde. Et nota quòd ad perfectam alienationem non sufficit contractum esse celebratum, sed requiritur etiam quòd traditio facta sit. Sufficit autem etiam fictam tantum traditionem (vt quæ sit per constitutum, vel precarium) interuenisse, ad hoc vt dicatur alienasse, com. d. Clar. in d. q. xij. vers. si d. quid. Idem.

Emphyteuta non potest rem emphyteuticam alteri, irrequisito domino, in emphyteusim concedere, ita de consuetudine obseruari ait Clar. in §. E. quæst. xx. Idem.

Emphyteuta potest ius suum legare, vel donare alteri, etiam irrequisito domino. Communem dicit contra Bar. & Ang. Clar. in §. E. q. xv. dummodo fiat saluo iure domini & extra fr. eodem, neque opus est, vt domino denuntietur, an eodem pretio emere velit, ex quo nullum pretium interuenit, neque etiam reatur emphyteuta domino donare, vel legare, cum forte nulla beneficia in eum contulerit. Idem.

Emphyteuta potest de emphyteusi restari, in præiudiciu n filiorum suorum, si emphyteusis sit noua & hereditaria. Si verò non sit hereditaria, tunc diuersæ sunt inter Doct. opiniones & Claro magis placet, quòd etiam in eo casu emphyteuta possit, id quòd acquisiuit suo iure alienare. Contrariam verò magis communem dicit Alex. consi. cvj. nu. 8. & consi. cvij. in prin. lib. iij. Item tenent Gratus, Bertr. Didac. Chaff. & Rubens. Idem.

Emphiteuta potest, et si in requisito domino rem emphiteuticam vendere, si in concessione emphiteutis conuentum sit, quod liceat emphiteuta vendere. *comm. ait Clarus. §. E. q. viij. vers. sed pone. Idem.*

Emphiteuta potest expelli propter deteriorationem, si tamen sit notabilis deterioratio. *comm. d. Clarus. §. E. q. xxv. Idem.*

Emphiteuta potest rem emphiteuticam sine consensu domini permutare etiam cum extraneo. *comm. dicit Clarus in §. E. q. xvij. modò permutatio fiat bona fide. Idem.*

Emphiteuta potest rem emphiteuticam sine consensu domini hypothecare. *comm. di. Clarus in §. E. q. xvij. Idem.*

Emphiteuta potest rem emphiteuticam sine consensu domini locare. *comm. ait Clarus in §. E. q. xix. Idem.*

Emphiteuta potest sine consensu domini constituere seruitutem in fundo emphiteutico, quantum ad sui præiudicium, non autem quo ad præiudicium domini directi, ideo finita emphiteusi finitur etiam seruitus. *Comm. dicit Clarus in §. E. q. xxj. Idem.*

Emphiteuta propter sterilitatē fundi non excusatur à solutione pensionis. *comm. dicit in §. E. q. viij. vers. sed nunquid. Idem.*

Emphiteuta, qui propter calamitates bellicas nullos fructus percipere potest, non tenetur ad solutionem pensionis eo anno quo nihil percipit. *Comm. dicit Clarus in §. E. q. xxiij. vers. sed quid si emphit. Idem.*

Emphiteuta si in ipsa alienatione protestetur quod eam faciat saluo & reseruatō consensu domini, & eius iure directi domini, cum talis protestatio sit contraria factō, non excusat neque releuat emphiteutam. *comm. dicit Clarus in §. E. q. viij. vers. item quæro. Sed si protesta ut se alienare saluo & reseruatō consensu domini & non aliter, neque alio modo, talis protestatio verbis geminatis concepta operatur, quod emphiteuta propter alienationem non cadit emphiteusi. comm. dicit Clarus in d. q. xiiij. vers. Bene verum. Idem.*

Emphiteuta si post alienationem recuperet rem emphiteuticam, non propterea euitabit penam priuationis. *Comm. dicit in §. E. q. xiiij. vers. sed quid si. Idem.*

Emphiteuta si resistat verbis tantum domino, eum propter contumaciam expellere volenti, tunc dominus nihilominus potest eum expellere. *comm. dicit Clarus in §. E. q. xiiij. in fi. Secus esse dicit si factus resisteret. ibi. Idem.*

Emphiteuta tenetur ad collectas præstādas pro bonis emphiteuticis. *comm. dicit Clarus in §. E. q. xlvj. Idem.*

Emphiteuta bonis confiscatis, res quoque emphiteutica si à laico simpliciter concessa sit, transit ad fiscum. Si verò in concessione posita sint aliqua verba, ex quibus appareat contrahentes noluisse emphiteusim ad extraneos heredes transire, tunc non transit in fiscum. *Comm. dicit Clarus in §. E. q. xxix. At si res ab Ecclesia concessa sit, tunc nullo modo transit ad fiscum. ibi. Idem.*

Emphiteuta descendens, vel agnatus si intra annum à die, quo sciuit emphiteusim finitam non petierit reuocationem, & alius extraneus interim inuehitus fuerit, sibi præiudicat, nec ulterius auditur. *Comm. ait Clarus in §. E. q. xliij. vers. Sed pone, cum seq. Idem.*

Emphiteuta licet alienare rem emphiteuticam, si eam acceperit pro se, & quibus uiderit. *comm. ait Clarus in §. E. q. xliij. vers. ulterius quæro. contrar. Ruin. consil. cccxij. lib. j. Idem.*

Emphiteuta si plures sint, possunt rem emphiteuticam domino irrequisito inter se diuīdere. *comm. dicit in §. E. q. xliij. imò possunt etiam inter se alienare, alio quocunque titulo, domino ipso irrequisito. comm. dicit in d. q. xliij. sub. fi. Idem P. Fich.*

Emphiteuta non tenetur ad pensionem illius anni, quo propter bella nullos fructus percipere potuit. Est magis commun. secundum Ias. in consil. liij. in præsentī causa, volum. j. M. Gribal.

Emphiteuta circūctum dominium nunquam præscribere potest. Est *comm. opin. secundum Ias. in consil. xxxvij. facti contingentia. vol. j.*

Possidens fundum aliquem per annos xl. tanquam Ephiteuticum, soluendo pensiones, vile dominium seu ius emphiteuticarium præscribit. Est *commun. opin. secundum Iaso. in dicto consilio xxxvij. volum. j. Idem.*

Emphiteuta alienans, non salua voluntate domini, cadit iure suo. *Ripa in cap. cum M. de const. num. 8. comm. dicit.*

Amplia istam communem, etiā si non verè tradit, sed facta per clausulam constituit. *Tiraquel. de const. parte tertia, limit. xxvj. nume. 6. communem dicit.*

Fallit primò, si alienatio sit facta saluo consensu domini, non aliàs, nec alio modo. *Idem Ripa ibidem communem dicit.*

Fallit secundo, si non tradit, quia etsi alienet sine consensu domini, non tamen cadit iure suo. *Ias. in l. cum dubitabatur, num. 132. C. de iur. emphit. communem dicit. B. Villal.*

si Emphiteuta alienat, & tradit, etsi regulariter in concessione emphiteutis, non habet locum ius accrescendi, sed hereditas non decrescendi. Est *commun. opin. secundum Dec. consil. cccxvj. in casu proposito. circa princ. M. Gribal.*

si Ecclesia concessit in emphiteusim duobus fratribus, ita ut post *comm. opin. tom. 1.*

mortem eorum & si iurum ac nepotum suorum, talis res ad Ecclesiam reuertatur: si vnus illorum fratrum deceat sine liberis portio sua non accrescit fratri superstiti, sed deuoluitur ad ecclesiam, & consequenter illa dictio eorum, resoluatur in singularitates. Est *comm. opin. pro B. ut cont. Spec. secun. Alex. in consil. clxvij. visis. volum. vij. Idem.*

Emphiteusi finita per extinctum lineæ vel generationis, & sine culpa emphiteutæ, melioramenta remanent penes ipsum emphiteutam: si verò finita sit emphiteusi propter culpam ipsius emphiteutæ, melioramenta pertinent ad dominum. Est *comm. opin. secundum Dec. in consil. ccccxvij. circa med. volum. j. Idem.*

Emphiteusi priuatio propter canonem non solum, non committitur ipso iure, sed ita demum, si dominus voluerit, & voluntatem suam declarauerit. Est *commun. opin. secundum Dec. in consil. ccvj. quæritur an diuisio. volum. ij. Idem.*

Emphiteuta tenetur conditione ex l. Zenoniana. Est vera & *commun. opin. secundum Ias. in consil. vij. se. cum sic se habet. volum. j. Idem.*

confiscatis bonis emphiteutæ, ecclesiastica emphiteusis in fiscum efficaciter non transit: quia ad extraneos heredes transire non potest. Est *mag. comm. secundum Alex. consil. xxi. j. prima consideratione, vers. iij. pro hoc facit. vol. j.*

in Emphiteusi concessa à priuato, ea lege, quo ad extraneum heredem non transeat idem concluditur: quia tunc etiam non confiscatur. Est *comm. opin. secundum eun. ibid. Idem.*

Emphiteusis ecclesiastica, facta cum debitis solemnitatibus, etiam ad heredes extraneos transit. Est *commun. opin. licet dubia, secundum Curt. iuniorē in consil. liij. super controuersia. volum. j.*

Emphiteusis acquisita à patre pro se & filiis, potest in testamento vni ex filiis tantum assignari, ceteris exclusis. Est *mag. comm. opin. teste Alex. consilio cxxiiij. consideratis. volum. v. contra Bart. in l. ut iurisurandi. §. si liberi. de oper. libert. Contrariam opinionem dicit magis communem cum Bart. idem Alex. in consil. cvij. in causa Nicolai. in princ. vol. iij. vide latiss. per Ias. in l. ij. in vlt. quæst. C. de iure emphyt. vbi supra omnes Doct. articulum disputat ad partes. Idem.*

Emphiteusis concessa vsque ad tertiam generationem expletam comprehendit non solum nepotes, sed etiā pronepotes, si tamen concedat in tertiam generationem: non comprehendit nisi nepotes, Lud. Gozad. *consil. xxv. nu. 17. comm. dicit ex Alex. consil. cxxv. vol. v. B. Villal.*

in Emphiteusi recipiens ab ecclesia rem propriam, non ut propriam, sed ut rem ecclesiæ, contractus non valet, communem dicit *Franc. Ripa in l. si aliquam. num. 34. ff. de acquiren. possess. Idem.*

Emphiteusi finita per generationem, & non propter culpam, emphiteuta retinet melioramenta, communem ait *Dec. consil. ccccxvij. num. 2. & per totum. Idem.*

Emphiteusis ecclesiastica, que secundum consuetudinem solet dari vsque ad tertiam generationem masculinam, si datur vsque ad femininam, vel in perpetuum vitatur pro parte pro qua non erat consuetudo: valet tamen quo ad aliam partem. *Ias. in l. qui rem aliquam. C. de sacrosanct. eccles. num. 21. communem dicit. licet sibi non placeat. Decio tamen placet num. 21. & nota vnam conclusionem per eum traditam ibi num. 19. & 20. quod res ecclesiastica, que solita est dari in emphiteusim potest concedi absque solemnitate. per text. in cap. ij. de feu. & ibi Abbas, & solitum probatur per duas vices concessas intra xl. annos. per Bald. in l. de quibus. ff. de legi. Idem.*

Emphiteusis ecclesiastica pro filiis, & nepotibus transit ad eos: etsi sint heredes. *Curt. iun. consil. lxxvij. num. 4. communem dicit. Idem.*

ADDITIO. An autem per dicta verba transeat ad filias femininas, ad quas etiam emphiteusis ecclesiastica transit, ut habetur in §. emphiteusim. in auth. de non alien. & masculinum concipiat femininum, vulg. iurib. S. ali. videtur dicere q. sic in l. ij. C. de iur. emphit. in q. xvij. Contrariam tamen opin. comm. dicit Corset. in rept. ad Abb. in ver. emphiteusis facta pro se. Illud autem q. masculinum concipiat femininum distinguit Archid. in c. si quis sua dente. nu. 4. cum duob. seq. xvij. q. iij. cum addi. Super ad. Sed si diceret pro se & liberis ad differentiam pro se & filiis, tunc contineretur filia femina, ut in latiori vocabulo Petr. de Anch. in consil. cxxv. visis. nu. 2. Alex. consil. lxxj. Super eo, per totum vol. j.

Amplia, etsi filius repudiet hereditatem, Alci. de præsumption. reg. l. j. præ. xxxi. in princ. communem dicit.

Amplia secundo, etsi non sit facta de filiis mentio: quia in dubio præsumitur & pro filiis recepta, *Ias. in l. in emphiteuticariis, nu. 188. C. de iure emphiteut. communem dicit. Et ideo cum indistinctè conceditur, non transit ad heredes extraneos. Curt. iunior. consil. cxxx. nu. 5. Communem dicit, & Dec. in consil. cixj. & Segura. magis communem dicit, in leoheredi. s. cum filia. ff. de vulg. & pupil. num. 160. & Anton. Rube. de sepel. l. Gallus. §. quidam rect. de liber. & posthu. vbi sic penul. colligitur conclusio Dec. j. ex consil. cccxj.*

Amplia istam secundo parrem istius communis, quia sicut tacite non comprehenduntur heredes extranei in concessione emphiteutica de rebus ecclesiasticis: nec expressè potest concedi, ut ad extraneos transeat. *Anton. Rube. in d. §. qui iam rect. d. l. Gallus. ff. de liber. & posthu. communem dicit ex Decio consil. lxxj.*

Restringe tamen istam ampliationem, si concedatur in perpetuum & in solennitate, cap. sine exceptione, duodecima quaestione secunda, quia tunc potest concedi ut transeat ad heredes extraneos, idem Ant. Rub. ex Decio in d. consil. lxxj. commun. dicit.

Et ex hoc dicit dictus Segu. ibi, quod stante l. ix. For. l. tit. de las mandas, quod, stantibus liberis non potest testator tertiam bonorum legare extraneis; quod si filius succedit in bonis defuncti, non succedit in d. tertiam; & ad corroboracionem dicit l. ix. est l. xxv. tau. vide j. in verbo, fiscus, nu. 105. Et nota quod emphyteusis priuati si sit concessa tali lege, quod non transeat ad extraneum, si bona emphyteuta concessentur, non transeat ad fiscum, §. gu. in d. §. nu. 262. com. dicit, ex Bart. in l. si finita. §. si de vectigalibus. ff. de damno infecto.

Amplia istam restrictionem, si recipiatur emphyteusis pro se, & pro heredibus quibuscumque: quia tunc comprehenduntur heredes extranei. Ant. Rub. in d. §. quidam reced. vers. pro responsione. com. dicit.

Restringe istam ampliationem secundam: si alia sit apposita in emphyteusi clausula, & quibus dederit, quia tunc bene transeat ad extraneos heredes, Curt. Iuri, consil. cxxx. nu. 2. com. dicit.

Amplia tertio, quod pater recipiens emphyteusim ecclesiasticam pro se & filiis suis, non potest vni donare, nec signare, Stephan. Bertrand. consil. cxxxvij. vol. ij. quem refert, & sequitur Nicol. in addi. Alci. in tract. praef. reg. j. praesum. xxxj. commun. dicunt.

Amplia quarto, quod pater non potest vni ex filiis praegate emphyteusim. Alex. consil. xxiiij. vol. iij. magis commun. dicit. Ias. autem in l. in emphyteuticariis, de iure emphyt. C. nu. 211. distinguit, quem vide.

Amplia quinto, etiam si pater recipit emphyteusim mediante pecunia. Ant. Rub. in repetitio. §. quidam reced. d. l. Gallus de liber. & posth. ff. vers. quartus casus, com. dicit, licet dicat in puncto iuris veriorum esse contrarium per l. si, ff. de assigna. liber. Idem, Villal.

Nota quod Emphyteusis concessa pro se, & filiis, non facta mentione de heredibus, non comprehendit feminas, Dec. in l. femina. de reg. iur. com. dicit, & in consil. cccxxxvij. nu. 3. quia in contractibus, appellatione filiorum non veniunt feminas. Barto. in l. j. ff. de verborum obligation.

Nota secundo, quod cum emphyteusis sit accepta per patrem pro se, & filiis, & heredibus: non potest succedere filius, nisi sit heres. Alex. in consil. cxxix. vol. v. & Io. Durand. in arte testan. tit. xj. cau. x. communem dicit.

Nota tertio, quod si pater acquisiuit emphyteusim a priuato pro se, & filiis: tunc acquiritur filiis ut heredibus. Anto. Rub. vers. quintus & vltimus casus, commun. dicit. Idem.

In Emphyteusis concessa priuato comprehenduntur naturales, nisi conditio concedentis aliud suaderet, secund. commun. adfectionem Doctor, quam sequitur, & citat Alex. in l. ex facto. §. si quis rogatus. ff. ad Trebel. Abb. Deci. nu. 136. & Moder. in c. in praesentia. de probatio. Contrarium vero tenuit Ang. in l. generaliter. §. cum autem. C. de instit. & substit. quoniam verba dubia in contractibus interpretanda sunt contra illum, qui stipulatur, vereturibus. ff. de pact. & verba in dubio proprie accipiuntur, l. j. §. is, qui, ff. de act. & obliga: filius vero naturalis non dicitur proprie filius, ff. de his, qui sunt sui. & istam partem scribit esse veriorum Deci. in loco praecitato. Tandem ipse conatur praefatas opiniones ad bonam consonantiam, & concordiam reducere, quam videndam suademus, quia est verissima.

Etas debet probari per fundantem se in ea, siue ea maior sit, siue minor, secundum gl. in c. p. byter. in verb. ante xxx. lxxvij. dist. & Abb. in c. in praesentia. de probation. post alios relatos ibi per eum, & in c. j. de regula. Bald. per illum text. in l. si minorem, vbi latius insulit Sily. C. de in integ. restit. Bar. in l. j. circa fin. ff. de except. Corn. consil. xxvij. vol. j. Alex. consil. cxlvj. nu. 9. vol. vij. & istam scribunt esse communem Fel. Deci. nu. 166. & Moder. in d. c. in praesentia, quia quilibet tenetur probare id, quod est fundamentum suae intentionis, ut per Parpali. in l. si quis maior, in j. nota. C. de transact. Corsetum in sing. in vers. qualitas, Fel. in c. examinata. de iudi. Ias. & Deci. in l. qui se patris. C. de liberi. & clarius in l. si emancipati. C. de collatio. & Fel. in d. c. in praesentia. in gl. in vers. secunda. Ista communis ita probata interpretatur primum non procedere, quando in instrumento iurans, vel fundans se in maiori aetate etiam dixisset, & iurasset se maiorem, quia tunc ex instrumento satis probatur eum fuisse maiorem, & creditur ita esse, nec ipse contrarium dicens audiretur, ut est tex. in l. penult. C. si minor se maiorem dixerit, circa fin. & Roma. consil. cxij. & Anch. consil. cxxvj. Soc. consil. lxxvj. vol. j. & Cagnolus in d. l. si quis maior. nu. 42. Limitatur secundo ista communis in substituto pupillariter, nam qui allegat pupillum decessisse in pupillari aetate, ipse non tenetur hoc probare, sed eius intentio videtur fundata, & admitti debet, nisi per aduersarium demotori aetate probetur, secundum Bald. consil. per text. in l. ex facto, ff. ad Trebel. vbi substitutus Titio decedente sine liberis, mortuo Titio fundata est intentio substituti, nisi probetur, quod Titius ipse haberet liberos, & hoc in suorem substituti introductum, de quo per Butt. & Ang. ibi, & tradit Alex. consil. xxx. viso themate vlt. i. Iam limitationem sequitur etiam Dec. in d. ca. in praesentia.

num. 170. & Maranta in repet. l. is potest, nume. 199. ff. de acquir. hered. In contrarium vero partem inclinavit Bald. consil. xix. volum. v. Bart. consil. incip. B. fecit testamentum. in fi. Socin. in l. qui duos. §. cum in bello. & in d. l. ex facto. §. penult. vbi etiam Ripa hoc idem tenet. Limitatur postremo ista communis, quando quis fundatur in aetate, ita quod aetas principaliter allegatur, secus autem quando aetas allegatur, qui ad sui validitatem accessorie aetatem includit, quoniam aetas idonea praesumitur, ut concludit Abb. in d. cap. in praesentia. per text. ibi, & Abb. in cap. virum de reg. Bald. consil. cclxxij. factum tale est, volu. j. & adeo ista praesumptio procedit quod non tollitur, nisi per aduersarium contrarium concludenter probetur, d. c. in praesentia vbi Abb. & Dec. num. 167. hoc plenissime declarant. Idem.

Emphyteusis contractus praesumitur, atque etiam praescribitur (spatio xxx. vel quadraginta annorum. Magis commun. dicit Ias. in l. j. nu. 155. C. de iure emph. & sequitur Car. Mol. in j. par. C6. lue. Paris. nu. 34. I. F.

Emphyteusis contractus de necessitate requirit scripturam. Ias. in l. j. nu. 61. C. de iure emph. communem dicit. B. Villal.

ADDITIO. Communem etiam testatur imo. in cap. potuit, de loca. Sed hanc communem non feruat consuetudo, ut dicit Ant. de Butt. in d. cap. potuit. num. 13.

Et contrarium tenet Carol. Mol. in secunda parte commenta. Super consuet. Parisenses, quem omnino vide. I. Fich.

Emphyteusis contractus de sui substantia non requirit, quod certa quantitas praesetur. Ias. ibi. nu. j. commun. dicit. B. Villal.

Emphyteutica bona veniunt in generali obligatione bonorum, Communem dicit Marth. de Afflic. decil. cxxj. I. Fich.

Emphyteutica res praesumitur, si possidens tanquam emphyteuticam diu soluerit canonem. Ias. in d. l. j. nu. 55. commun. dicit. B. Villal.

Diu, in hac materia dicitur ad causandam hanc praesumptionem quando lapsi sunt triginta anni. Ias. ibi eod. num. 155. communem dicit, & idem dicit Balbus de praef. in iij. par. q. x. nu. 36. B. Villal.

ADDITIO. Limitatur illud dictum, quod contractus emphyteusis scripturam requirit, prout addidi supra in versic. caducitatis, quia in hoc casu praesumitur scripturam, & contractum praescriptum si dicto tempore quis fundum possedit, ac pro eo canonem soluit. Alber. autem in l. emphyteuticariis. nu. 10. C. de iure emph. dicit talem contractam emphyt. praesum. si per xl. annos pensionem soluerit, vnde dici potest quod dixerit xl. ex abundantia, licet ad causandam dictam praescriptionem sufficiant xxx.

Emphyteusis perpetua praesumitur praescriptum solenniter: si diu fuit possessa res, tanquam emphyteutica, si res erat ecclesiae: quia non praesumitur perpetua, sed vsque ad tertiam generationem. Balbus de praef. par. iij. q. x. nu. 35. B. Villal.

ex dicto Emphyteuta rei ecclesiae, quae ad extraneos non transeat heredes, vel etiam rei priuatae, quae ea lege conceditur, ut ad ipsos extraneos non transeat, bonis dicti emphyteute delinquentis confiscatis, res ipsa emphyteutica non transeat in fiscum, nec in ipsorum bonorum confiscatione venit, ex sententia Bart. & aliorum in l. si finita. §. si de vectigalibus. ff. de damno infecto, cum quibus conuenit Alexan. consil. xxij. prima consideratione. vol. j. asserens hanc communiter Doctor. sequi. opina. concludens insuper, bona restitutioni fideicommissi subiecta, sequata bonorum grauati confiscatione, in fiscum cum tertij praedictio non transeat, in praedictum autem ipsius grauati delinquentis, & illius vira duratur, vel quoad usque restitutionem principalem mouerit obtinere, transire, per textum, in l. Status. §. Cornelio. Felu. ff. de iure fisci. & alia per eum ibi cumulata. F. Turzan.

Enormissima laesio, est iusta causa perendae relaxationis iuramenti, communem dicit Ias. post copiosiss. allegationes in consil. cxxxij. vol. iij. & sequitur. Prob. in add. ad Ioan. Monach. in cap. quamuis. de pact. lib. vj. in fi. I. Fich.

Episcopus non est dandus, nisi in magnis ciuitatibus. Alciat. in cap. perniciosam. de offic. ordi. nu. 2. communem dicit. B. Villal.

Episcopus in aliena Diocesi, absque licentia Diocesani potest portare anulos, & celebrare in pontificalibus, Panorm. in cap. j. num. 7. ut lite pen. ten. communem inquit ex gloss. in Clemen. Archiepiscopo iij. de priuileg. Idem.

Episcopus non dispensat in delictis maioribus adulterio, nisi inaequari concessum, Felin. in ca. si clerici. §. de adulteriis. nu. 1. de iud. communem dicit. Idem.

Episcopus cum adultero, & incestuoso dispensat, ibi Felin. communem dicit. Idem.

Episcopus moniales exemptas propter iniectionem manuum in clericum excommunicatas abluuit. Panorm. in cap. de monialibus, de senten. excomm. communem dicit. Idem.

Episcopus non potest excommunicare laicum Iudicem secularem exemptum: cum petitur brachij auxilium, si non praestat, Alciat. in cap. perniciosam. de offic. ordi. nume. 127. communem dicit. Idem.

Episcopus tenetur adimplere mandatum Romani Pontificis, directum capitulo sede vacante, si implet non adimpletum. Panorm. in c. ea te de rescrip. nu. 4. communem dicit. Idem.

Episcopus

Episcopus audiens missam sine solemnitate priuata etc. sit excommunicatus, non efficitur irregularis. Prepo. in cap. si quis episcopus. xj. q. iij. communem dicit. Idem.

Episcopus committens crimen læsæ maiestatis contra Principem, non debet degradari actualiter, sed solum verbaliter. Curt. l. uni cōs. clix numero. i. communem dicit.

Episcopus delicti, priuationis beneficii digni, potest ferre sententiam super beneficium, existens extra suam diocēsim. Panor. in ca. postulasti, de foro compe. communem dicit. Idem.

Episcopus vt supradictus recusatus, vel causam minori remittere, vel de legare de consensu partium debet, non tamen eligere delegatum. Panormit. in cap. si quis contra de for. compe. communem dicit. Idem.

Episcopus etiam capitulo non consentiente, licet videatur posse facere statutum, seu constitutionem de percipiendis vel non percipiendis fructibus in absentia, vt per textum, in capitulo, cum dilectus, de cleri. non recid. Doctor. tamen in capitulo, cum omnes, de constitu. contrarium communiter concludunt. Ad text. autem in dicto capitulo, cum dilectus, respondetur quod ibi intelligi possit, statutum huiusmodi conditum fuisse, accedente capitulo consensu, licet hoc expresse nō dicatur, vel forte ibi hac de re non erat quæstio, aut nemo fuit qui talem constitutionem oppugnaret: ad quod facere videntur not. in capitulo, cum consuetudinis de consuetu. Illud tamen non est ignorandum, Pontificis familiaris fructus suarum præbendarum posse in absentia percipere, Constitutione contraria qualibet non obstante, vt probatur in dicto capitulo, eum dilectus. & ibi Imol. not. in fi. quod licet religiosus ordinis mendicantium efficiatur capillanus Pontificis, non tamen ob id habitatis censetur aduersus Clement. prima. de regula. cuius dispositione mendicantes huiusmodi beneficia ecclesiastica obtinere prohibentur, nisi cum ipsis aliter dispensatum fuerit. F. Turza.

Episcopus cum sui capituli consensu potest condere statuta præiudicium aliorum prælatorum inferiorum, aliarumque ecclesiarum concernentia, dum tamen prælati inferiores, & agentes pro ecclesiis subiectis præsentem consensum præstiterunt. alia statuta huiusmodi statuentur in præiudicium aliarum ecclesiarum subiectarum vel inferiorum subditorum non consentientium, vt Ioan. Andra. & alij communiter tradiderunt in cap. vestra, de loc. per ea, quæ not. in cap. pen. & c. fina. de iis quæ fiunt à prælatis. con. cap. Valent tamen huiusmodi statuta licita cum solo consensu, quando super iis duntaxat fiunt, quæ ad episcopi iurisdictionem spectant, non autem in præiudicium inferiorum ecclesiarum. cap. vt animarum, de constitu. in vj. & cap. ij. de maio. & obed. & no. in cap. constitutionem, de verb. signi. quod & Alexan. tradit in consil. cclxviii. per spectis. lib. iij. F. Turza.

Episcopus si excommunicat aliquem sub conditione, & ea pendente de ipsius episcopi iurisdictione & foro esse desierit, sic excommunicatus an censetur conditione postmodum existente, Ioannes An. in Mer. cu. reg. cum sunt patrium iura de regulis iuris in vj. post aliquorum opinioniones, quas refert, denique concludit, quod si conditio, sub qua excommunicatus non fuit potestatiua, sed casualis censetur, & sit excommunicatus, qua huiusmodi conditio casualis in sententia retrahitur ad diem condemnationis, sequitur la. in l. si is, qui pro emptore. ff. de vscapio. quod bene notandum ait, Ratio est, quam etiam assignat Barto. in d. l. si is, qui, vers. prædicta, quia in casuali conditione non est in potestate (in terminis nostris) eius, quem sic episcopus excommunicauit, conditioni parere, secus est in potestatiua, ideo tunc aequitas suggerit, quod retrahatur conditio, & fingatur ab initio extitisse: est enim ipsa solum aequitas causa fictionis, Bartolus. vbi supra. versiculo. vbi aequitas, nam aequitas fingit iam natum, qui non est, lege qui in vtero ff. de sta. hominum. lege finali. eodem titulo. & fingit eum viuere, qui mortuus est. §. de d. si in bello. Instituta de excusat. tuto. & lege. finali. ff. de vaca. mune. F. Turza.

PR O. Episcopus, & quilibet prælatus non est dominus, sed procurator rerum ecclesiasticarum, & ideo conditionem ecclesie meliorem, non dererit reddere potest, capitulo, fraternitatem. extra de donatio. Bellonus.

PR O. Episcopus est vicarius Christi in terris, in can. mulier. xxxij. questione quinta. Idem.

PR O. Episcopi sunt successores Apostolorum. can. quorum vices. lxxvij. distincti. Idem.

PR O. Errantibus, & non fallentibus subuenitur, l. si is qui. C. si minor se ma. dixer. Idem.

PR O. Error in nomine nō vitiat, si de corpore constat. l. si in nomine. C. de testam. §. si quis in nomine, in situ. de legat. l. si in nomine. ff. de verborum obli. in venditionibus. ff. de contrah. emptio.

OBIE C. Contra de l. si quis in fundi. ff. de leg. j. & l. quoties. ff. de heredi. instituen. vbi error citra rerum vocabula vitiat.

SOL. Hic in errore nominis pprii. ibi in errore nominis appellatiui.

OBIE C. Contra istud oppono, de l. final. C. de heredi. institui. vbi error in proprio nomine vitiat institutionem.

SOL. Hic in errore nominis alieni, ibi in errore proprio testatoris sui nominis. Idem.

PR O. Error in corpore vitiat actum, in l. iij. ff. de leg. j. & l. quoties de heredi. institui. ff. & l. in venditionibus, de contrah. emptio. ff.

PR O. Error impedit consensum, l. si per errorem. ff. de iurisdic. om. iud. l. ij. ff. de iudiciis. Idem.

PR O. Error contrahentium vitiat actum, qui geritur, l. in omnibus ff. de actio. & oblig. Idem.

PR O. Error in syllaba non nocet, l. qui habebat. ff. de man. test.

PR O. Error regionis non nocet, si de corpore constat, l. partonius. §. liberis. ff. de leg. iij. Idem.

PR O. Error in proprio facto non toleratur, in leg. quanquam. ff. ad Velleian. cum similibus.

OBIE C. Contra de l. sed etsi me putem. ff. de condic. indebi. & linter forerum. §. j. de pact. dotalibus.

SOL. Error in facto proprio, tolerabilis est in damno euitando, vt in contrariis: secus in lucro captando, vt hic. Idem.

PR O. Errorona subscriptio non nocet, l. Titius. ff. de rescind. vendi. l. Caius. ff. de pig. actio. Idem.

Error in sententia, siue expressus sit, siue deprehendatur ex actis, vt troque casu sententia iudicis sit nulla: esse voluit Iacob. de Raue. Perr. Cyn. in lex diuerso. §. final. ff. solu. matr. mouentur hac ratione, quod sententia semper ad acta referatur, & sic, si error sit in actis, pariter & in sententia expressus censetur: allegant text. in cap. cum ad sedem, de restitui. spolia. & in l. ij. C. de sentent. quæ sine certa quantitate prof. glo. & Docto. in l. si quis, ibi per eos exhibendum. ff. de exceptio. re. iudi. & alia de quibus ibi per eos, & inter cetera referunt Rotam hanc opi. sequi decil. cc. xv. & dicunt incipere, dubitatur utrum auditor, quam tamen in libro meo etiam diligenter singulis sic (vt aiunt) incipientibus visis non inueni, reperio tamen glo. in l. vnica C. de error. calcu. quæ se cundum vnum intellectum firmat contrarium, scilicet quod nisi error sit in sententia expressus, valeat, quam sequuntur Angel. & Sali. Alex. verò ad Imol. sequitur distinctionem Bartol. ibi dicentis, aut in sententia est expressus error, & tunc sententia est ipso iure nulla. l. ij. C. quando prouo. non est necesse. l. j. ff. quæ sentent. sine appellatione rescind. Aut non est expressus error in sententia, sed apparet ex actis, & tunc subdistinguit: aut sententia est lata per relationem ad illa acta, in quibus est error, & videtur expressus in sententia, dicta l. ij. C. de sentent. quæ sine certa quantitate prof. & la. prætor. §. j. ff. de re iudica. aut est lata simpliciter & eo casu dicit aduertendum, quia quædam sunt acta, ad quæ sententia necessario refertur vt libellus. vt fundus. ff. communi diui. similiter sententia lata in causa appellationis, quæ de necessitate ad primam sententiam refertur, quam iudex approbat, vel improbat. l. eos qui, de appellationib. & tali casu si in libello, vel in prima sententia est expressus error, sententia secunda simpliciter lata videretur erronea, & errorem contineret, & merito esset nulla dicta lege prima. ff. quæ sententia sine appellatione rescind. & isto casu posset esse vera opinio Iacobi de Raue. Si verò error appareret in aliis actis, tunc non redditur sententia nulla, & sic intelligitur opinio Gl. in dicta lege vnica. C. de error. cal. & dicta lege prima. C. quæ sententia sine appellatione rescind. l. pr. les. ff. de re iudic. Opinione tamen illam, quod nisi sit expressus error in sententia non est nulla, approbat idem Alexan. in d. l. j. C. de erro. cal. pro qua allegat text. in d. lex diuerso. §. final. ff. solu. matr. & l. posthuma. §. si quis ex iis. ff. de inof. testa. & l. si expressim. à contrario. ff. de appella. Bart. & Ang. in d. l. j. in princ. ff. quæ sentent. si appell. rescind. Bar. & Imol. in d. l. ex diuerso. But. in ca. ab excommunicato. de sententia excommunicatio. in vj. & quæ ipse Alex. late dixit in lege, cū prolatis. ff. de re iud. ex quibus omnibus videtur communior. F. Turza.

Error iuris excusat à fructibus, Est communis opinio secundum Cur. Iun. in consil. xxvij. in causa verrente inter nobiles de Rodolphis. volu. primo. Mo. Gribald.

PR O. Erubescimus sine lege loqui, in lillam. C. de colla. & in §. cōsideremus. in authent. de trien. & semil. coll. iij.

OBIE C. Contra, in legibus arguitur à contrario sensu, in l. eum qui. ff. de don. cum similibus. argumentum autem à contrario sensu tacite, & per quandam coniecturam ex lege sumitur, apud antiquos. C. de furt. & sic non ex lege expressa.

SOL. Dic quod contrarius legis sensus est, pro lege, in l. qui testamēto. in §. mulier. ff. de testam. vbi glo. & apertissime sensus legis à contrario colligitur, in l. si quis locuples. ff. de manu. testamēto. Belon. Tol.

PR O. Etsi nihil facile mutandum est ex solennibus, tamen vbi aequitas expostit, subueniendum est. l. diuis. ff. de restitui. in integra. Idem.

PR O. Etiam, dictio est implicata, tot. ri. C. etiam per procur. in integ. restituiend. Idem.

PR O. Etiam si pedem in fossa haberem, adhuc discedere vellem. l. apud Iuli. ff. de fid. liber. Idem.

PR O. Euagationis & dissolutionis occasio euitanda est, c. quia in rā tum. extra de præbend. ca. cum singula. de præbend. in vj. Idem.

PR O. Euangelicū instrumentum, si exinanitur debitum, lege si condictionis. C. locat. Idem.

PR O. Euentus considerandus est, in l. aut facta. ff. de pœnis. §. quia verò hætenus. in authent. de nupt. coll. iij. Idem.

PR O. Euentus non spectatur, cuius effectus nullus sequitur, l. fina. C. qui admitti. l. 2. ad probationem. C. de prob. capitulo. cum cōtingat. extra de offic. deleg.

OB I E C. Contra de l. quibus diebus. §. ij. ff. de cond. & demonstrat. S O L. Ibi propter conditionem, quæ in forma specificata est, admittenda. l. Meuius. ff. eodem titulo.

PR O. Euentus fortunæ contrarios sa pius euentus operantur, in §. quia verò hæc tenus. in authen. de nupt. coll. iij. Bellonus.

R O. Euidencia parati sceleris non indiget clamore accusatoris. in capitulo. euidentia. extra de accus. Idem.

Exceptio opposita per heredem conuentum inuentarij non confecti impedit litem contestari. l. fina. C. de iure delibe. & ibi Bar. o. qui ait exceptionem hanc, quam heres habet intra tempus conficiendi inuentarij impedire litem ingressum. cum etiam hæc exceptio impedit sententiam executionem, & quotidie practicitur, quod instrumenta non exequuntur contra heredes exiitentes intra tempus conficiendi inuentarij. Et huiusmodi opinionem sequuntur Paul. de Cast. Alexand. Ia. Corn. ceterique communiter in dicto §. donec. per illum text. Alexand. in l. vir bonus in addi. ad Bar. ff. iud. sol. Ang. in §. a que. in sit. de actio. versu. xj. & Philip. Francus in cap. j. fallen. xix. de lite contesta: Interpretatur primò, & restringitur istam communem nõ procedere in herede conuento, vt restituat usuras si quando defunctus iussit eas restitui, vel cauit secundum formam cap. quatuor. de usuris. libro. 6. tunc enim propter animæ periculum (quæ cunctis rebus est præferenda) non debet differri. l. sancimus. C. de sacrosanctis eccle. cap. cum infirmis. de pen. & remissio. Hoc etiam quia animæ detrimentum inferretur illo medio tempore, quod postea non tolleretur. l. ij. ff. de appel. recip. cum sit damnum irreparabile, merito diuicimus, à regulis iuris communis d. l. iij. tutor qui repertrorij. ff. de administrat. tutorum. Dispositio verò procedens procedit, quando omnia salua remanent, ita tenet Richar. Alebric. Cyn. Rayne. Bald. Angel. Fulgo. Paulus de Cast. Alexand. Cor. Jacob. de sancto Georgio. Iaso. ceterique communiter in allegato §. donec. Limitatur secundo procedens communis non habere locum, quando conuenitur heres pro legatis piis non requirentibus dilationem; puta alimentorum pauperum, qui interim necantur fame, ita limitatur Angel. in l. j. §. hæc sit. ulatio. ff. si cui plus per l. Falcid. quem sequitur Inol. ibi & Alexand. Corne. & Jacob. in pra citato §. donec. iij. coarctatur dicta communis non procedere vbi cunq; conuenitur heres rei vdiacatione. tunc enim conuenitur, vt quilibet possessor, non vt heres. l. de ep. §. penult. in fin. ff. ad exhiben. quod voluit Odrose. Guli. de Cu. Nicolaus de Matate. Bal. Saly. Paul. de Cast. Ange. Alexan. Corne. Jacob. de sancto Georgio in d. §. donec. quauis ibi Cyn. senserit contrarium ob id, quod dispositio illius tex. generaliter debet procedere, cum generaliter loquatur, dum etiam in eo loquitur de hypothecaria, quæ est actio in rem datæque cõtra quemlibet possessorem. l. eos. C. qui portio. in pignore habeantur. & istam opinionem Cyn. simpliciter refert Alberic. in d. §. donec. tamen Alexand. Corne. & Iaco ibi præcedentem limitationem aiunt esse veriozem, & communiozem, cum in text. dicatur creditoribus hereditariis, ex quo qui non sunt creditores hereditarij non comprehenduntur, idem etiam voluit Angel. Imo in dicto §. hæc stipulatio. Vnde heres rei vendicatione conuentus non possit obicere pendentiam inuentarij. Limitatur præ dicta communis vltierus nõ procedere, quotiescunq; petitur aliquid ab herede pro impensa funeris, tunc proculdubio non possit opponere de inuentario: ita tenent & cõcludunt Angel. Alexand. Corn. Jacob. de sancto Georgio in dicto §. hæc stipulatio. Adde præmissis, quod ex huiusmodi exceptionibus expeditentibus litem ingressum cumulauit triginta Martinus de Fano in tractat. de exceptio. Alexand. in l. vir bonus, in addi. ad Bar. ff. iud. sol. Angel. verò Aret. in §. a que. Instit. de exceptio. retulit xl. Maria. Soci. posuit. xxij. in capitulo primo de litem contesta. in vj. Philipp. Francus in dicto capitulo. j. & leg. posuit per viam fallentiarum xliij. F. Viuius.

Exceptio spoliationis impedit litem ingressum, cum spoliatus debeat ante omnia restitui. l. si quis a se fundum. C. ad leg. Iuliam de vi publica. & ibi glo. & in c. j. de resti. spolia. & dicit Ang. in l. si maritus. ff. de do. natio. inter v. rum & vxorem quod spoliatio fauetur, si spoliatus esset omnibus bonis suis, vel maiori parte à tertio, tunc etenim à nemine inquietari potest, neque ciuilitèr neque criminaliter, nisi prius & ante omnia restitutus, vt supra deduximus, & Bart. in l. naturaliter. §. nihil commune. ff. de acquir. post. aut. præfaram exceptionem esse dilatoriam, idem impedire debet litem contestari, quem sequuntur omnes Doct. ibi, & Ang. in §. a que. Instit. de exceptio. in xxxix. excep. & Francus in cap. j. de lite contesta. lib. vj. in fallen. xxi. vnde allegans dictam exceptionem est j. o. secto audiendus, vt per Specu. in §. j. in titu. de cita. Ira. nocen. & Abb. in cap. nouit. de appell. & Ioan. Andr. in capitulo. cum olim. circa fin. extra de restitutio. q. o. quorum opinionem scribit esse communem Grammat. decisio. lxxxv. nume. i. & j. Sed huiusmodi exceptio spoliationis non potest opponi post litem contestatam, secundum Bar. in d. §. nihil commune, quem ibi communiter sequuntur omnes, vt asserunt Fulg. & Moder. ibi, quauis nonnulli tenentur contrarium, quoque fundamentis abund. respondent præcitati Moder. in hæc dõ comuni opinioni, &

aduersus istam exceptionem a uerte quæ d non obstat iuramentum præstitum per debitorem ante spoliatum, vt per Ioan. Andr. in cap. ij. de ordi. cogni. & alios citatos de Grammat. in dicta. decisio. lxxxv. Item exceptio præscriptionis opposita, & in iudicio allegata, impedit litem contestationem secundum Hostien. & Canonistas omnes in cap. j. de præscri. quorum opinionem comprobatur Boer. decisio. cccxlviij. nu. i. cum aliis seq. vbi denique fatetur esse communem, & secundum eandem decidisse concilium Burdegalense, & hoc idem consuluit Senatus Gratiano. politanus teste Guido. Pape in decisione cccxj. F. Viuius.

in quacunque generali exclusione exceptionum, facta per statutum, nunquam excluditur officium iudicis, nisi excluderetur omnis exceptio & def. nio Est vera, & communis opinio secundum Iaso. in consil. vij. ad compo. num. 5. vol. j. versu. & per istud. Mop. Gribard

Præclusa omnino via opponendi contra sententiam nunquam censetur exclusæ exceptio nullitatis ex capite incompetentiæ procedentis. glo. est communis approb. in clem. j. de sequest. post. & fruct. in fin. secundum Corn. in consil. ij. v. i. versu. tertio non videtur. vol. ij. Idem.

Exceptio dilatoria non opposita ante litem contestatam, in prima instantia, non potest opponi, nec in secunda, Ias. in l. ita demum. numer. 7. de procu. communem dicit.

Nota istam communem cum sequenti ad intel. l. ij. titu. vj. lib. iij. ordi. & ad ca. vij. l. xliij. in prag. & l. ij. tit. viij. lib. ordi. & l. j. tit. iij. lib. iij. ord.

Fallit primò, nisi opponatur exceptio contra procuratorem: vt puta quod sit monachus: quia potest opponi, etiam post litem contestatam. Anto. de Tremo. in addi. ad Bona. in pract. exceptio. in rubr. de impe. & except. quæ contra res. numero. 9. v. er. vj. fallit communem dicit.

Fallit secundò, si exceptio dilatoria non erat orta reo ignorante, vel ex errore nõ proposuit quia non potest opponere postea. Ias. in l. error. nu. 19. de iuris & facti ignoran. communem dicit. B. Villalob.

Exceptio dilatoria solutionis debet opponi ante litem contestationem. Pra. po. in capi. j. si quis. ij. q. vj. communem dicit.

Exceptio est actionis exclusio. Defensio autem repulsio intentionis. Coua in reg. possessor. de regu. iur. in vj. numero 4. communem dicit ex gloss. in capi. j. de lit. contesta. in vj. ex. Soci. in rubric. de except.

Hinc est, quod exceptio non excludit intentionem eius, qui sine actio ne expiruit. Idem ibidem ex Deci. in rub. de except. extra. communem asserit, ex quo infertur negationem non esse exceptionem: cum non excludat actionem, idem ibi. numero. 4. in versiculo. quartò plani. commu nem dicit. Idem.

Exceptio dominij, etiam quæ in promptu offertur probanda, aliter quàm per sententiam latam in petitorio, non obstat agenti possessorio retinendo. Dicit communem Aret. in l. i. eo. §. final. ff. de acquirenda possessio, quod dicit notand. Ripa in l. naturaliter, §. nihil commune nu. 98. eodem titulo. Idem.

Exceptio, Tu es consanguineus. ideo nõ potes esse Iudex si non opponatur, valet iudicium. Iaso. in l. qui iurisdictioni. numer. 6. ff. de iurisdic. omniū iudic. communem dicit. Idem.

Exceptio solutionis licet non sit opposita: si constat ex actis esse nam tam cum obligatione ante litem contestatam, absoluitur reus, aliàs autem, si postea nata fuit, condemnabitur ex prima obligatione. Anto. de Tremo. in addi. ad Bona. in pract. exceptio. in rubr. de impe. excep. quæ contra res. numero 9. in verbo. ante litem contestatam, communem dicit. Idem Villal.

Exceptio peremptoria potest opponi etiam post sententiam, si agatur prima actione, & non actione in factum ex prima sententia, Balb. decisio. x. communem dicit. Idem.

Exceptionibus omnino contrariis, reus potest vti, & se defendere. Hiero. Cagno. in regu. nemo. numero. 3. ff. de re iudic. communem dicit. Id.

Exceptio que secundum statutum, non potest opponi tamen res poterit detineri loco pignoris. Boer. decisio. xliij. nu. 15. commu. dicit. Idem.

Exceptio nullitatis licet per statutum tollantur omnes exceptiones, nõ censetur su. lata. Curt. Iuni. consilio cxix. numero. 3. communem dicit.

Nota istam communem ad intellect. l. primæ. & iij. titu. viij. libræ. iij. ordi. & hoc quod hæc communis videtur innuere. lex. vij. titu. x. libro ij. For. ll. Idem.

Exceptio nullitatis non requirens altiozem indaginem, sed quæ potest incontinenti probari: impedit executionem. Ias. in l. qui se non obtulit. §. condemnatum. numero. 5. ff. de re iudicata. communem dicit.

Concor. cum l. xxvij. titulo secundo, par. e. tercia. dicens, quod excipiens de dominio, si statim proba. admittitur, aliis non.

Amplia istam communem ad iudicium possessorij, vbi non admittuntur exceptiones requirentes altiozem indaginem. Curt. Iun. consil. cyij. nu. 14. communem dicit. Idem.

ADDITIONE Exceptio restitutionis in integrum similiter impedit executionem. Alber. & alij in c. suscitata, de in integr. restituit. quod limita nisi sit obteta post tres cõformes sententias iuxta terminos Cle. primæ. de re iudic. Limita secundò nisi calumnia osè petatur. Lap. alleg. lib. an oporteat, numero 8. vt de his M. Antonius Bardus. in tracta. de temp. vti. & contin. n. cap. v. nu. 2.

Exceptio indignitatis non inuauat possidentem hereditatem, quin tenentur

neatur restituere: Corn. consil. cl. volum. ij. Ioan. Duran. in arte testand. tit. xj. cau. xj. communem dicit. Villalob.

Exceptio adulterij contra mulierem repetentem dotem, durat in perpetuum. Balbus de prescript. iij. parte secunda. partis. qu. est. ij. communem dicit. Idem.

PRO. Exceptio est actionis exclusio. lege prima. ff. de exception. Bellonus.

PRO. Exceptio nititur aequitate. l. qui aequitate. ff. de doli mali except. Idem.

PRO. Exceptio debet esse de regula. in l. nam quod liquidè. in §. fin. ff. de pen. leg. Idem.

PRO. Exceptio peremptoria vsque ad sententiam opponi potest. in l. peremptorias. C. sentent. rescin. non poss.

O B I E C. Contra de l. tamen. ff. ad Maced. & l. j. C. de iuris & facti ignoran. & l. minor xxv. annis omni. ff. de minor.

S O L. Speciales ibi casus sunt in exceptione minoris militis, & exceptione Macedoniani, in ocium creditorum fœnerantium, & Velleiani in fauorem mulierum. Bellon.

Exceptionem peremptoriam, aut dilatoriam, coram iudice si quis opposuerit, & illam per iudicem reiectam se coram eodem probaturum obtulerit, licet per oblationem huiusmodi iustificetur appellatio quo ad deuolutionem, vt tradunt Doctores in capitulo interposita de appellatione, non tamen ob id probata dicitur exceptio, sed probanda erit coram iudice appellationis, quoniam parti obesse non debet iudicis iniquitas, vt communiter voluerunt Doct. in dicto cap. interposita. F. Turzan.

PRO. Exceptionem obiciens nunquam videtur de intestione partis aduersa confessus. l. non videtur. ff. de excep. cap. cum venerabilis. extra eodem titulo. Bellon.

PRO. Exceptiones dilatoriae sunt in limine iudicij opponendae. l. exceptionem. C. de proba. Bellon.

PRO. Exceptiones quae requirunt altiore indaginem, in causis sumptuariis non admittantur, sed in causis principalibus referuntur. in l. tertia. §. ibidem. ff. ad exhibend. l. si a quo. ff. vt leg. nom. caueat. Bellonus.

PRO. Exceptiones personales non transeunt ad alios, sed reales etiã aliis competunt. Exceptiones. ff. de excep. Bellonus.

Exceptiones omnes, quae opponuntur ad impediendum executionem sententiae in rem iudicatam transactae, si respiciunt actionem primam, & huiusmodi exceptiones, nate essent ante sententiam nunquam opponi possunt, & oppositae non impediunt executionem, vt habetur per Bartolum quem Doct. omnes communes sequuntur in l. prima. C. de iuris & facti ignor. & in aliis locis citatis per Ias. in dicta l. prima. Viuius.

possessiones hereditatis, si contra agentem petitione hereditatis, vel familiaris hereditatis iudicio exciperent quod est indignus hereditate, vt puta si defuncti si testari prohibuerit. l. j. C. si quis al. test. prohib. cum nota. per Bart. in l. fin. ff. eodem tit. & per Socinum consil. centesimoquinto. viso processu. volumine tertio. vel quod defuncti uxorem, seu liberos occiderit, vel tacitam fidem de restituenda hereditate incapaci accommodauerit, vt se accidit in his qui instituuntur heredes ab habentibus filios spurios, vt per Baldum in l. si quis presbyter. C. de episcopis & clericis. & per Barbatium in capitulo cum in officij. ff. de testam. exceptio ista non inuabitur secundum glossam in l. his consequenter. §. primo. ff. familiae excusanda. l. loci. §. compet. ff. si ser. vend. & opinio haec communiter approbatur vt per Corn. consilio centesimo quinquagesimo, circa presentem libro secundo, & Doctores variis in locis iuris nostri. F. Viuius.

Excipiens contra rescriptum quod non fecit mentionem de primo, non solum exceptionem proponere, sed debet appellare à tacita vel expressa refectione, ad hoc quod processus sit nullus. Felynus in capitulo sub ortu. numero quarto. de sentent. & re iudic. magis communem dicit. B. Villalobos.

PRO. Exceptionibus vti pluribus quis potest. in l. nemo. ff. de exception. Bello.

PRO. Excessus in tanto, vitiat in toto. l. certa. C. de quando prou. non est necesse. Idem.

Exclusus à successione ab intestato, est etiã exclusus à successione contra testamentum. Communem dicit Ioannes Clirius. §. testamentum. q. xliij. versic. Quae quidem. prope finem. P. Fich.

Excommunicatus potest testari. communem dicit Clarus in §. testamentum. quaestione vigesima quarta, maxime verò si occultè excommunicatus sit. P. Fich.

Excommunicatus testari potest. Felynus in capitulo cum voluntate. de sententia excommunicata. communem dicit, & videt Cœua. in rubrica de testam. parte ij. num. 8. B. Villalob.

Excommunicatus non potest esse testis. Est conclusio indubitata secundum omnes in cap. testium. de testib. vt refert Lanfan. in repetitio. cap. quoniam contra. in ver. Testium depositiones. numero octauo de probat. J. Fich.

Tamen si est absolutus verior & communior est (vt ibidem) quod possit esse testis. Idem Villalob.

Limita, nisi fuisse excommunicatus propter delictum, quia tunc non potest esse testis, vt ibidem. Idem.

Amplia, quia tam actiue quàm passiuè habet factionem testamenti. Ioan. Durand. in arte testand. tit. j. cau. x. Barb. in cap. quia ingrediens. de testa. communem dicit.

Amplia secundò, quod excommunicatus potest contrahere: & valet contractus celebratus per eum. Panormit. in capitulo si verò. de sententia excommu. communem dicit. & Herculanus in l. ex factis. §. si quis rogatus. et secundo. ff. ad Trebellian. vbi dicit magis communem. Idem.

Excommunicatus, si est in loco insigni, etiam ad defendendum, non potest esse in iudicio per se, sed per procuratorem, Felin. in cap. intellectimus. de iudi. communem dicit. Nota.

Nota istam communem ad intel. l. iij. titu. x. libro ij. For. l. in fin. & l. stili. clxxvj.

Amplia, quod non potest agere contra actorem, vt persequatur iudicium. Felin. ibi. num. 7.

Amplia secundò, quod nec potest opponere de nullitate sententię. Felin. ibi. communem dicit. Idem.

Excommunicatus est sponfus de futuro, percussus clericum inuentum cura sua sponsa, gloss. communiter approbata in cap. ij. de sententia excommunicationis. Couu. in epi. st. quarta. cap. j. numero. 12. communem dicit. Idem.

Excommunicari potest notorius contemtax sine monitione. Deci. in cap. j. de iudi. nu. 7. §. communem dicit. Idem.

Excommunicationem non euertat qualibet causa, nisi sit iusta, imponentis manus vellentis in clericum. Alciat. in cap. cum non ab homine de iudic. num. 6. communem dicit. Idem.

PRO. Excommunicatus est seruus Diaboli. gloss. in l. Pedius. ff. de arbit. Bellon.

PRO. Excommunicato actus iudicarij prohibentur. cap. decernirans. de sent. excomm. Idem.

PRO. Excommunicatio fieri non debet sine iusta & rationabili causa. ca. sacro. extra de sententia excommunic. Idem.

Excussio non facta, exceptio debet opponi ante litem contestatam, quoniam est dilatoria. Est vera omnium concl. secundum Alexan. consil. lxxvij. in causa & lite. circa fin. volum. j. & in consil. xxxij. consil. volum. iij. Moph. Gribal.

Excussio non est necessaria, vbicunq; quis creditor vult ius suum exercere contra nomen debitoris, ei obligatum. Est communis opinio secundum Alex. consilio decimo septimo, requisitus. versicu. denique. Idem.

Executio rei iudicate, nec pignori fieri potest super bobus, aratibus, ceterisque instrumentis rusticorum. l. excoutores. C. quae res pigno. da. poss. & no. Andr. de Yer. & Alij Doct. in cap. j. §. agricultores. de consuetu. quae contra liberta. eccles. tamen in rei veritate, & secundum corticem verborum. d. l. excoutores. ille rex. loquitur duntaxat de bobus, & instrumentis agrorum tributariorum, resolutione tributi retardatur, nihilominus secundum Bart. communiterque omnes Doct. vbi supra. Idem esset dicendum, si dicta praedia non essent tributaria, quia si cessaret ratio solutionis tributorum militaret quippe alia ratio scilicet ne sterilitas fructuum damno esset reipublice, & argumento. l. prime. §. de opere. ff. de aqua plu. arca. & ne fegetes coelesti prouisione concesserent. l. j. C. de fruct. & lit. expen. Hoc idem videtur hodie statutum in Regno Neapo. vt habetur in cap. incip. constitutioni boues, & cetera, excipit duobus casibus relatis ibi per text. Porro talia prohibita capi, si capiuntur possunt impunè propria auctoritate recuperari per partem à manu excoutores, secundum Ias. consil. xx. pro liberatione. volum. iij. text. in l. defensionis, & l. prohibita, & ibi gloss. C. de iure fisci. libro x. Interpretantur ista omnia non habere locum pro debito Fiscalij, tunc enim si debitor non esset solvendus vel non repetirentur alia bona pro executione faciendae, possent isto casu capi boues, & alia instrumenta aratoria, & hoc videtur expressè sancitum in cap. Regni Neap. incip. pridem insolentiam. in princ. dictorum capitulorum. Limitantur etiã praedicta, quando praemissa bestiae aratoria, & alia prohibita capi pro executione ex forma iuris communis, & regni ceptantur non loco pignoris, nec simplicis executionis, sed vt vendantur maxime ad hastam, vel dentur in solutum, & pro executione sententiarum, vel crediti, vt alia bona colantur. tunc enim haec impunè fieri poterunt, secundum Ruynum consil. cxxx. ad dubiam. num. 9. volum. j. Coarctantur etiam postremò iam posita in subsidium, vbi non sunt alia bona, id est, quando excoutores non inueniunt alia bona sufficientia pro faciendae integra executione crediti, nisi facillè executionem in bestiis aratorijs, & alijs prohibitis, tunc enim praemissa prohibita pignori possunt capi pro executione crediti non obstante lege comuni, & statuto quolibet contrario, secundum glo. in d. l. excoutores, & ibi Doct. per Gerard. in sing. xxxv. dictum est, & Ripa in tract. de pecc. rubr. de pra. serua. reme. d. num. 221. F. Viuius.

Executio simplex, si maderet fieri, non requiritur citatio: si est facienda in eadem re quae ad iudicia est: fecus tamen in alia. Deci. in cap. executione. nu. 17. communem dicit, de appellat. vbi ponit duas limitationes. B. Villalo.

Executor missus, si est maior iudice priori: potest recipere omnes exceptiones in frangentes sententiam. I. l. conf. ix. volum. ij. communem dicit. Idem.

Executio facta, non seruato ordine, vt prius mobilia, & postea immobilia ac deinceps persona capiatur: valet. Ias. in l. a diuo Pio. §. in venditione. de re. iud. nume. 18. ff. communem dicit, licet sibi non placeat.

Nota istam communem ad intel. l. iij. tit. viij. l. iij. in ordi. Et nota dictum solemnem Ang. in l. fin. C. de testam. di. Ad. l. super glo. in verbo. diffinitionibus. & Curt. in l. iij. num. 65. dicentem contractum per testes probatum habere executionem paratam: licet Bar. & Alex. in l. iij. in fin. ff. de his, quae in testam. del. n. & P. ul. de Cast. in l. nostram. C. de testam. teneat contrarium: quas opiniones concordat Bellonus in consil. xxij. nu. 9. dicens opinionem Ang. procedere, quando contractus est cancellatus, vel deperditus: & testes deponunt de renore instrumenti, & dictam testam redigunt in scriptis: alias autem cum in scriptis dicta testam non rediguntur. Ratio est: quia dicta testam faciunt notorium, sicut instrumentum: iuxta text. in c. significanti, de testib. & hoc videtur de mente Petri & Baldi in dictis locis. Idem.

Executioni, si per statum mandetur scriptura priuata alicuius, intelligitur, etiam si per alium scribatur, Pyrrhus in consuet. Aurel. de executione. instru. cap. xxj. communem dicit ex Ang. l. cum antiquus. C. de testam.

Nota ad intellect. l. vltim. in curijs de Madrid. de 1534. anno, quae loquuntur de apocha recognita.

Executionem impedit restitutio in integrum testis requirit altiore indignem. Iaso. in l. qui se obrulit. §. condemnatum. nume. 27. ff. de re iudic. communem dicit. Idem.

AD DITIO. Limita nisi restitutio peratur post tres conformes, seu post duas sententias, si per statum sufficiat duae. Limita secundum nisi calumniae peratur vt addi di supra in ver. Exceptio.

Executio praecipuum iudicis sine causa cognitione, & clausula iustificantis, est ipso iure nullum. Est magis communis opinio secundum Iaso. in l. nec quicquam. §. vbi decretum. de offic. proconsul. M. Gribal.

Iudex a praecipuo executio etiam citra illam cognitionem incipere potest: cum clausula tamen iustificantis, per quam tale praecipuum in vim citationis resoluitur. Est magis communis opinio secundum Ias. ibid. Idem.

Executor testamenti non potest vendere, nisi pecunia praesente: ad hoc quod transferat dominium rei venditae. Ias. in l. a diuo Pio. de re iudic. ff. §. sed si emptor. num. 8. communem dicit. B. Villalo.

Executor testamenti potest agere contra heredem, vt fiat executio, & habeat bona. Pyrrhus Angleber. de executione. instru. cap. xvij. in consuet. Aurel. communem dicit, ex Salic. in l. nulli. C. de episcopis, & clericis. Idem.

Executor testamenti non tenetur cauere de exequendo. Pyrrhus ibi communem dicit ex Barto. in l. diuus. ff. si cui plusquam. Idem.

Executor testamenti non potest alienare, aut distrahere bona defuncti pro executione. Pyrrhus ibi communem dicit ex Barto. in l. alio. ff. de legatis. Idem.

Executor testamenti officium, post eius mortem transit ad Episcopum. Curt. Iant. consil. lxxvj. nume. 2. communem dicit.

Fallit nisi sit dictum a testatore vt transeat ad heredes executoris, idem Curt. ibi communem dicit. Idem.

P. O. Executor de causa cognoscere non potest. in l. i. Prator. ff. de iudi. in capitulo, pastoralis. §. quia vero, de officio & potest. iud. delegat. extra. Bellon.

Exemplum inuentum in archiuo publico, sicut si sem. Bello. consil. lviij. communem dicit. ex Angelo, & Ias. in authent. si quis in aliquo documento. C. de edendo. B. Villalo.

Exemplum non probat, nisi originale habeatur, haec regula sumitur ex text. in l. procurator. in fin. C. de eden. procedit, & habet locum non solum si vnus, verum etiam si centum potarij exemplarent, quinimo & si originale vidisse sine macula, & non vitiatum, & illud exemplum auferat, & cum originali concordasse attestantur, tradunt Ias. & communiter Doct. in authent. si quis in aliquo. C. de eden. & ipsum consuevit ibidem Cast. reprobandum dictum Spec. qui in tit. de instr. editio. §. restat. vers. pr. tenent quod illa verba per nos, sive a me viso, & lecto operentur (vt probat ipse Cast.) quod semper iuratus fuit de hoc dicto Specu. quia est contra dictam authent. si quis in aliquo generaliter loquentem & rationem allegatam in gloss. ibi, & potest esse & c. tunc credit dictum Specu. non esse verum, subdens quod licet communis practica notario rum seruet dictum Specu. tamen illa procedere potest, si pars non opponeret: sed parte opponente, minime. Alex. tamen in dicta authent. si quis. in fin. non recedendo ad opin. Cast. Ang. & comm. in d. authent. si quis in aliquo. C. de eden. vbi supra, dicit illud verum in terminis suis, quia loquitur inter partes contrahentes, & tunc vera est conclusio sua, vt quod ad illas dictum exemplum probet. F. Tu. z. n.

Exemplo creditur, quando est confectum ab eodem notario qui originale confecit. Ias. in authent. si quis in aliquo. num. 3. C. de eden. communem dicit, vide alia in verbo procurator. Idem.

P. O. Exemplo non creditur. in authent. si quis in aliquo documento. C. de eden. Bellon.

O. B. E. C. Contr. de l. publicati. C. de testam. & §. illud. in authent. vt frat. fil. succe.

S. O. L. Vbi originale exemplar est officio iudicis publicatum, vocata parte, cuius interest, creditur instrumento exemplato, vt ibi. Idem.

P. R. O. Exemplo turpissimum est frumino quoque vocabulo etiam masculos contineri. in l. si ita scriptum. ff. de leg. ij.

O. B. E. C. Contr. de l. adigere. ff. de iure patron.

S. O. L. Ibi fauore matrimonij. Idem.

P. R. O. Exempla reddunt rem clariorem. l. prator. §. quoties. ff. de coll. bon. Idem.

P. R. O. Exempla non restringunt regulam. l. stipulatio dani infecti pertinet. ff. de dam. infer. adde text. in l. j. §. quod vulgo. ff. de vi & vi arm. Idem.

P. R. O. Exemplis non est iudicandum. l. nemo. C. de senten. & inter. omnium iudicum.

O. B. E. C. Argu. contra. de leg. j. §. quibus. ff. quod cuiusque vnus. ibi. ad exemplum, & c. §. fin. ibi. permittit proconsul, sicut in priuato- rum quoque, & c.

S. O. L. Secundum exempla aliorum male iudicantium, iudex non debet iudicare, sed ad exemplum & similitudinem aliarum rerum vel personarum ius dici potest, vt in contrariis.

P. R. O. Exhereditatio valet ad commodum filij facta. l. multi non potest. ff. de lib. & posth. Idem.

Exhereditatio vt valet, duo requiruntur. primum, vt causa legitima nominatim inferatur in testamento. Secundo, vt ipsa causa ab herede probetur. Communem dicit Clarus. §. testamentum. qua. st. xl. vers. An talis causa. P. Fich.

Exheredatus filius non succedit in feudo, si iust. exheredatus est, commun. dicit in §. feudum. q. l. xiiij. Vide tamen distinctionem sublequentem ipsius Clari. Idem.

Exhereditatio facta ex vna causa, quae non sit de illis 14. enumeratis, sed sit grauior vel aequi pollens, valet & tenet: puta, quia filius fuit rebellis, vel proditor patri. Est communis opinio secundum Ias. in authent. non licet, ver. iuxta praedicta. C. de lib. p. ter. M. Gribal.

Exhereditatio apposita post omnes gradus refertur ad omnes gradus superiores ex praesumpta voluntate testatoris, quae praesumptio est iuris, non tamen de iure, quin admittatur probatio in contrarium. Secu. in repet. l. iij. §. fin. de liber. & posth. num. 82. comm. dicit. B. Villal.

Exhereditatio facta in principio testamenti, ante gradus, sicut trahitur ad omnes gradus sequentes, & ita facta in fine trahitur ad omnes praecedentes, ita communiter teneri dicit Ias. in l. j. in princ. numero. 3. C. de lib. p. ter.

Exheredare potest pater filium ex iniuria verbalis sibi illata per eum. Curt. iunior consil. cxlvij. num. 1. communem dicit, & concordat cum l. iij. tit. vij. parte vj.

Nota quod si filius postquam commisit ingratitude, poeniteat viuo patre, non poterit exheredari, Pyrrhus in consuet. Aurel. de successio. capi. xxv. communem dicit. Idem.

Exhereditatio liberorum non solum ex xiiij. causis in §. his aliud, in authent. vt cum de appella cognos enumeratis verum etiam aliis consimilibus grauitatis, & ingratitude, aut maioris fieri potest. Communem dicit Iason in authent. non licet. C. de liber. p. ter. per multas auctoritates, & plures insuper accumulatur Rimi. in §. j. numero. 538. Institut. de donatio. J. P. chard.

P. R. O. Exigere pudicitiam vir non debet a muliere, quam ipse maritus non exhibet. in l. si vxor. §. si iudex. ff. ad legem Iul. de adul. Bellon.

P. R. O. Exhereditatio reipublicae, ne sua re quis mal. vtatur. in §. fin. In l. iij. de his qui sunt sui vel alie. iuris. Idem.

P. R. O. Exhereditatio potius pignori incumbere quam in personam agere. §. furt. Institut. de oblig. ex delict. Idem.

Expense rei qui absolutus est ab instantia propter absentiam actoris, sunt deducenda de expensis actoris sententiae definitiuae. Iaso. in l. propterandum. §. et si quidem. nu. 2. de iudi. C. comm. dicit. B. Villal. Expenarum condemnatio in definitiua non potest per Iudicem referri, sed bene taxatio eandem Ita communiter post Cv. tenent Doct. in l. terminato. C. de fructibus & lit. ex pen. refert. Minus. obser. xv. Cent. j. I. Feh.

Expertis in iure credendum. Vnde illud. Expertus crede Roberto. l. j. ff. de vent. inspicie. Bellonus.

Experiendo ius non fit deterius. l. aliam. ff. de nouat. & lege prima, ff. si ex noxa. cul. agat. Idem.

Expressum facit cessare tacitum iura sunt vulga. Idem.

Specificatio vnus casus fortuiti, facit extendi verba generalia ad alios casus non specificatos. Est magis communis opinio secundum Alex. and. consil. iij. viso. vol. j. M. Gribal.

Expressum non solum dicitur illud quod verbis insinuat, sed & illud quod

quod evidentibus signis colligitur. Ias. in l. Prætor ait. numero 5. ff. de noui oper. nunt. communem dicit. B. Villal.

Extensio de casu ad casum, alterum non procedit in consuetudine, Hanc communem dixit Alex. in l. quod dicitur. ff. de verbo. obl. vt refert post Ruinon Tirac. in tract. de iure primog. q. xvij. nu. 10. I. F.

Extensio de vno casu ad alium, non prohibetur: etsi in casu extenso sit maior ratio. Gomez. in cap. statutum. num. 39. de rescript. in vj. communem dicit.

Amplia in facultate dispensandi: quia ex identitate rationis extenditur de vno casu ad alium. Ripa in respons. nume. 4. communem dicit.

Amplia secundò, in correlatiuis: quia lex pœnalis extenditur de vno correlatiuo ad aliud. Ioan. Nico. in l. generaliter. num. 26. C. de secund. nupt. communem dicit.

Limita in correctoriis, quia etiam ex maiori parte rationis non extenduntur. Iaso. in l. de quibus. num. 14. de legibus. ff. & in auth. quas actiones. num. 21. C. de sacro. eccl. communem dicit.

Restringe istam limitationem, nisi alias fiat extensio de stricta significatione vocabuli ad latam: quia etiam in correctoriis fit extensio. Ias. in rubr. de re iudic. num. 13. ff. communem dicit.

Restringe secundò, quando agitur fauore animæ, & pro ea saluanda: quia tunc fit extensio sine aliqua distinctione. Curti. Iuni. in l. j. num. 80. ff. de offic. eius cui man. est iurisdic. communem dicit.

Restringe tertio, quando lex noua correctoria reducit nos ad legem antiquam: quia tunc tanquã fauorabilis est extendenda. Cur. Iun. conf. xcix. numero 3. communem dicit.

Restringe quartò, in lege noua æquiparante duos casus, quia disponens super vnum censetur disponere super alios. Cur. Iuni. conf. cl. nu. 6. communem dicit. B. Villal.

Extensio in correctoriis non solum à simili, sed à maiori parte rationis non est licita, secundum gloss. & Doct. in auth. quas actiones. C. de sacrosanctis eccles. & in l. si constante. ff. soluto matrimo. Ias. in l. fratres. C. de inofficio. testamen. & in auth. non licet. C. de liberis præteritis. Imol. consilio lxxij. Areti. conf. xxvij. Corneus consilio cclxxj. volu. iij. Curt. Iuni. consilio vj. istam opinionem assueuerat esse communem. Ias. in l. de quibus. numero 14. ff. de legibus. & in dicta auth. quas actiones. num. 21. Deci. in l. non debet cui quod plus. numero 4. ff. de regulis iur. quicquid aliter voluerit idem Deci. præcipitanter, & sibi contrarius consilio cccxxij. F. Viuius.

Extensio fieri non debet in odiosis, & in pœnalibus, & vbi lex figit pedem, non debemus vltra procedere: quia odiosa restringi debent, vt in regul. dia. de regul. iur. in vj. & est optimus text. ad hoc in lat. si quisq. Diuus autem Marcus. ff. de religiosis, vbi licet heres delinquat prohibendo testatorem funerari ab eo, quem testator elegerat, seu per quem funerari volebat, tamen non puniatur: ratio, dicitur. quia pœna in heredem statuta non est, & gloss. ibi ait, nota quod illicitum non punitur, & illum text. dicit notabilem Bald. in l. iij. in princip. C. de Episcop. & cleri. Vnde in pœnalibus, quia odiosa sunt non est licita extensio, vt in regul. in pœnis. de regul. iur. libro vj. & hoc notat Dec. & Cagnolus in l. factum suum. §. in pœnalibus. ff. de regul. iuris. Istam etiam opinionem ait esse communem Ias. in l. cum quidam. numero. 10. & 24. ff. de liber. & posthum. & in l. final. ff. de in ius vocand. & latè prosequitur Crauet. in tracta. de antiquitate temporum. in iij. parte. numero 87. Quæ quidem communis regula limitatur non procedere, quando ratio est expressa in l. pœnali, quia tunc fit extensio ad alios casus, in quibus viget eadem ratio, ita tradit Domi. & Gerni. in cap. si ciuitas. §. j. de sentent. excommunicatio. in vj. Alexand. in l. cum mulier. in ij. notab. per illum text. ff. soluto matrimo. Deci. in d. §. in pœnalibus. limitat. vij. Iaso. in dicta l. cum quidam. limita. v. & in l. j. ff. de in ius voc. & Crauet. latius in dicto tractat. de antiquitate temporum. parte v. numero 107. cum sequent. Interpretatur & limitatur quoque ista communis non procedere in pœnalibus, in quibus fit extensio de casu ad casum. capitu. j. §. porro, quæ fuer. prima causa bene. amirten. vbi in materia priuationis feudi proceditur de similibus ad similia. & ibi Bald. dicit illum text. meliorem de iure quòd in pœnalibus proceditur de similibus ad similia, quem sequitur Saly. in l. j. C. de noxali. Alexand. in auth. non licet. C. de liber. præter. Cyn. & Saly. in l. final. per gloss. ibi in verb. voluerit. C. de reuocan. donation. & istam opinionem quòd fiat extensio de vno casu ad alium latè probat Crauet. in loco præcitato, & dicit communem Gomez. in cap. statutum. num. 39. de rescript. in vj. & ista communis probatur viua ratione, nam vbiunque aliàs lex fieret elusoria, tunc fit extensio de casu ad casum. ita voluit Ias. in dicta l. cum quidam. in fi. Deci. in d. §. in pœnalibus. in iij. limitat. per gloss. in capit. quamquam. de vsur. in vj. vbi dum dicit aliàs facile esset hanc constitutionem eludere, & ibi not. Domini. Idem in effectu tradit Burri. in disputa. sua inci. Bononiensis, in fin. tertio dubio: vbi dicit, quod fit extensio in materia pœnali, quando aliàs magna plaga legis inferretur, & sic quando fieret elusoria, sequitur Soci. consil. ccl. volu. ij. & Crauet. in d. l. transe. in iij. parte. num. 110. Limitatur etiam præfata communis in quatuordecim alijs casibus, quos ponit Gem. in c. j. de temp. ord. in vj. Sed vltra istos vi de lex alios, quos refert Ias. in d. l. cum quidam. nu. 24. cum alijs seq. Idem. V.

PR O. Extinctæ res vendicari non possunt. in §. si tana. Instit. de de rerum diuif. Bellonus.

PR O. Extra territorium ius dicenti impudè non pateretur in l. fin. ff. de iurisdic. omnium iudi. in c. fin. de constitu. in vj.

OBIE C. Contra de l. mancipati. §. apud proconsulem. ff. de adopt. & l. ij. ff. de offic. proconf. & leg. vbi magistratus habet iurisdictionem extra prouinciam suam.

S O L. Haber voluntariam, non contentiosam, v tibi.

OBIE C. Præterea, contra de l. si quis ex aliena. ff. de iudic. vbi vocatus à præatore ex aliena iurisdictione debet venire.

S O L. Verum est, cum dubium est inter partes de iurisdictione, aliàs fecus, vt hic.

OBIE C. Tertio contra de l. j. ff. de iudic.

S O L. Ibi cum partes prorogant iurisdictionem, Idem.

COMMVNIVM OPINIONVM SIVE SENTENTiarum receptarum,

LIBER SEXTVS.

FACILIVS quid acquisitum retinemus, quam de nouo acquiramus licet. C. de acquirenda possessione. in l. patre furioso. ff. de his qui sunt sui vel alieni iuris. in cap. consultum. & cap. rursus extra qui cleric. vel vouent.

OBIE C. Contra de l. non distinguemus. in §. sacerdotio. ff. de arbitr. vbi vitatur iam factum, quod tamen non impedit faciendum, & sic facilius de nouo acquiritur, quam retineatur acquisitum.

S O L. Pro sol. huius cōtrarij dic. quod in dicto §. sacerdotio. causa impediens, respicit causam finalem & tunc sicut impedit à principio faciendum, ita tollit iam factum, secus quando causa impediens respicit causam efficientem, vt consensum, qui est causa efficiens matrimonij, l. nuptias, de reg. iur. ff. & licet ab initio aliquid impediatur faciendum, non tamen tollit iam factum per regulam, factum legitime. vbi vide Dyn. de regul. iur. libro vj.

OBIE C. Præterea opponitur de l. sunt personæ. ff. de religio. & sumpt. fune.

S O L. Imò illa lex potius concordat secundum Iac. Butrig. in d. l. patre. Bellon. Tolof.

PR O. Facilius tollitur ius speciale, quam ius commune. Leius militis. §. militia missus. ff. de militar. testam. Idem.

PR O. Facilius compensamus quam soluimus. not. gl. in l. fideicommissa. §. item si certam. ff. de leg. iij.

PR O. Facilius remittimus, quam speramus, quam demus quæ possidemus. not. gloss. in l. fideicommissa. §. item si certam. per illum text. ff. de leg. iij. Idem.

PR O. Faciliores non sunt testatorum voluntates in onerandis heredibus. l. vnum ex familia. §. si rem. ff. de leg. iij. Idem.

PR O. Factum contra naturam seu substantiam actus non valet l. cum precatio. ff. de præca. Idem.

PR O. Factum legis excusat negligentiam hominis. l. fin. C. si manc. fuer. alien. & ibi not. Idem.

PR O. Factum iudicis reputatur factum partis in l. si ob causam. C. de euict. Idem.

PR O. Factum, seu ministerium iudicis necessarium non est, vbi lex certa est, & operatur suum effectum. l. adolescentiæ tempus, vbi Bald. not. C. in quib. caus. integ. restit. non est necessa. Idem.

PR O. Facta pro infectis haberi non possunt. l. in bello. §. facta. ff. de capt. & postl. reuerf.

OBIE C. Contra de l. non dubium. C. de legi. vbi factum contra legem, habetur pro infecto.

S O L. Illud est de fictione iuris. Idem.

PR O. Facta non præsumuntur, nisi probentur, in l. in bello. §. facta. ff. de capt. & postl. reuerf. Idem.

PR O. Facta sunt incerta. l. vbi autem non apparet. §. qui id quod. ff. de verb. oblig. Idem.

PR O. Facta aliena prudentissimos etiam homines fallunt, imò quædoque ipsum legislatorum. in l. ij. ff. de iur. & fact. igno. Bellon.

Factum alienum si quis promittat, non valet promissio: si tamen adiciatur pœna: valet quo ad pœnam. Curt. Iuni. consil. cxxlij. numero 19. communem dicit. B. Villal.

Falcidiam quæ debetur heredi ex legatis, si testator dicit, quòd integrè legatum soluatur, tenetur heres dimittere. Iaso. in l. cum quis. nu. 5. C. de iur. & fact. igno. magis communem dicit. Idem.

Facultas insinuandi donationem, durat tantum xxx. annos & postea præscribitur.

præscribitur, communem dicit Iaf. post Bald. in l. licet. C. de iur. delib. vt refert Hyppo. Rimi. in §. j. num. 210. Licet ipse ibidem post Ang. Canarium sequatur & firmet contrariam opinionem, vbi tamen dupliciter limitat, vide. I. Fich.

P R O. Facultas adimplendæ conditionis non transit ad heredem, petens autem transit, in l. si decem cum petiero. vbi Bart. ff. de verborum obligation. Bellon.

P R O. Falcidia ipso iure refecat legata l. Plautius, in l. lineam margaritarum. in l. in quantitate, §. magna, ff. ad leg. Falcid. Idem.

Falcidiam ne heres detrahar, testator prohibere potest, Communem dicit I. Clarius §. testamentum. q. lxxij, ver. sed quarto, P. Fich
ADDITIO.

Ista communis opinio probatur in §. si verò expressim, in authent. de hered. & falcid. Restrigitur tamen hæc communis opinio vt non procedat in filiis primi gradus. Ita Iason, in l. Marcellus, nu. 3 & §. 5 ff. ad Senatuscon. Trebel. post Bald. in l. iubemus, versic. nota, quod testator, & versic. & ego dico. C. ad Trebell. atque ita respondit P. Decius consil. lxxxj. Mouetur Iason per glo. in d. §. si verò expressim. quæ hoc apertissime probat ex §. aliud quoque capitulum. in authent. vt cum de appellat. P. Prateius.

Etiã de institutionib. factis in re certa detrahitur Falcid. Est communis opinio secundum Cor. in consil. cxxxvj. constat, versic. tamen his minime, volumi. iij. M. Gribaldus.

Falcificans instrumenta, vel testes, causam licet non perdat, vt tenuit Bartol. in l. in fraudem, §. quoties, & ibi gl. verbo cadat, ff. de iure fisci: si tamen acta causæ falcificauerit, vel corruerit, causam ipsam amittere qualiscunque causa vel persona fuerit, vt idem Bart. dicit in d. l. in fraudem, quod & Anch. placuit in consil. cclxxxvij. in casu præmissis, versic. Item non obstat prædictis, & Boër. in q. ccxcj. parte ij. vbi attestatur hanc opinionem esse communem, quamuis Card. contrarium tenuerit, quo ad instrumenta. in c. olim. de rescri. F. T.

Falsi suspicio habetur pro falsitate in ciuilibus. Cur. Iuni. consil. clxvj. & consil. cxxxij. num. 10. communem dicit. B. Villal.

Falsum committens in causa, perdit causam, quæcunque causa, vel persona sit, Boër. de consil. ccxcj. uume. 2. communem dicit. Idem.

Sed debet puniri pœna falsi. l. iij. tit. xij. lib. iij. For. II. quæ habetur in l. xij. tit. viij. lib. ij. For. II. & Iudex potest punire ex officio producentes. l. xxvij. tit. l. j. part. vij. ac testes punire, etsi non peratur, l. xlij. tit. l. xvj. parte. ij.

Intellige, si corrumpit, vel falcificat acta: secus tamen, si falcificat instrumenta, vel corrumpit testes, idem Boër. decisio. ccxcj. numero 3, communem dicit. Idem.

Falsum si quis commiserit in aliqua scriptura, vel testium depositionibus aut alio actu, qui de ficiat in forma, vel in substantialibus ex falsitate huiusmodi tanquam non præiudiciali, neque nociua, puniri non poterit: vt sentit Bart. in l. si quis legatum, ff. ad l. Cor. de fal. cuius opinionem ceteri communiter approbarunt, & ab ea non dissentit Soci. in consil. ciij. post reditum, in prima parte, licet contrarium tenuerit Salic. in l. j. C. de sepul. viola. vbi not. quod si quis in libro suo falsè scripserit aliquem suum esse debitorem, vel si notarius in sui fauorem falsum instrumentum confecerit, quod non valet: vt probatur in l. filij, §. j. de falsis: tales puniuntur pœna falsi: quantum enim in eis fuit, validius falsum committere non potuerunt. F. T.

Falsitas, quæ nemini est nocibilis, non potest de iure communi puniri pœna falsi ordinaria, siue per testem, siue per Notarium, vel alium sit commissæ secundum Bar. in l. si quis legatum, ff. ad l. Cor. de fal. Ista est communis opinio omnium Doctor. vt attestatur Alex. consil. clxv. visis. vol. vj. & Soc. consil. ciij. in facto, & ciij. post reditum. vol. j. quamuis Saly. in l. j. C. de sepul. viola. & malè, imò absque vlla concludenti ratione videatur asserere contrarium, vbi tenet, quod si quis in libro suo falsè scripserit Titium esse suum debitorem, siue tabellio in sui fauorem falsum instrumentum confecerit, puniri debent pœna falsi. F. Viuius.

P R O. Falsus denarius non est denarius, not. glof. in l. iij. C. de heret. & manich. Bellon.

P R O. Falsus rumor nocere non debet. in l. fin. ff. de hered. instit.

P R O. Falsa credulitas non confirmat quod agitur, l. si cum te, §. fin. ff. de pact. Idem.

P R O. Falsa demonstratio non vitiat actum, l. demonstratio, & l. falsa, ff. de condi. & demonstrat. & §. huic proxima, instit. de lega.

O B I E C. Contrà de l. si sic, §. j. ff. de legat. j. vbi demonstratio falsa vitiat actum, qui geritur.

S O L. Demonstratio falsa adiecta speciei, si de ea constat, vel quantitate certa expressa, non vitiat actum. Vbi autem quantitas certa non est expressa, vitiat actus indistinctè. d. l. si sic.

O B I E C. Præterea contrà de l. si pater. C. de heredib. instit. tenet.

S O L. Vbi demonstratio falsa est ex errore testatoris, vitiat actus, vt in contrario: secus si ex certa scientia, vt hic. Idem.

P R O. Falsa causa non vitiat actum, cum tale §. falsam. j. ff. de condi. & demon. §. longè. instit. de leg. Idem.

P R O. Fama communis probationem adiuvat. l. iij. §. eiusdem quoque. in versic. aliàs veluti, de testibus. Idem.

Fama publica regulariter semiplenam facit probationem, non autem plenam, l. iij. §. eiusdem. iuncta glo. ff. de testib. cap. j. vbi glo. de appellat. capit. illud, de præsump. & cap. ex literis, de iureiur. quæ quidem conclusio in istis iuribus expressè probatur, eamque sequuntur communiter Doctores omnes in d. §. eiusdem. & in cap. veniens. el. j. extrà de testib. Bart. in l. de minore. §. tormenta de quaest. Deci. consil. cxlvj. Soci. consil. xxij. nume. 7. vol. j. Fely. in cap. ex tenore. num. 6. extrà de rescrip. & Cassadorus decisio. ij. nu. 1. in titu. de probatio. De ista communi attestantur Deci. in c. dilecti. nu. 36. cum aliis seq. de appell. Fulgosi. consil. clxv. quoniam plurima. & Alexand. consil. xvij. viso processu. volum. j. Interpretatur & limitatur ista communis non procedere in factis antiquis, quorum non extat principij memoria, tunc publica fama ipsa habetur pro plena scientia, & veritate, Vnde testis potest deponere, scio Christum crucifixum, & Constantinum Imperatorem, quia nouit indubitanter, quamnis non viderit, ita Innocen. in cap. fina. extrà de iuramen. calum. & quod ista fama in antiquis plenè probet, est communis opinio teste Crauet. in tract. de antiquitate temporum, in prima parte, numer. 302. Iaf. in l. Prator. num. 2. ff. de eden. Deci. in l. ex his. C. de testamento milit. Curti. Iun. consilio. xvij. Marfyl. in l. de minore. §. plurimum, numero 60. & sequen. ff. de quaestio. & in l. de probatio. numero 194. & sing. cccc. declaratur etiam præcedens communis opinio quod sola fama publica in antiquis, quorum initij memoria non extat, non probet dominium antiquissimum, videlicet quod ista domus fuerit Dantis Poëtae Florentia, & Virgilij in Mantua, secundum gloss. & Angel. in l. ar qui natura, §. cum me absente, ff. de negot. gestis. Bald. Ange. & Paul. de Castro in l. proprietatis. C. de probatio. Bald. in capitul. §. Vafallus. si de feudo controuer. & in l. conuenticula. C. de Episcop. & cleri. Alexand. consilio. iij. volumi. ij. & in l. rem quæ nobis, ff. de acquirenda possessio, vbi ait istam esse communem opinionem, Socin. quoque, & Deci. in capitul. cum causam, de probatio. in secundo nota. idem Deci. consilio. xlij. & in capit. j. de appellatio. sequitur etiam communem Areti. consilio. xv. Calca. consil. iaf. in l. cum aliquis. C. de iure deliberan. & Cassadorus decisio. ij. in titu. de probati. contrariam verò sententiam tenuit Cornæ, consilio cccij. lib. iij. quod sola fama in antiquis non plenè probet, nisi alia adminicula concurrant, istas tamen opiniones conatur ad optimam consonantiam reducere distinguendo Ripa in d. l. rem quæ nobis. quæ videtur verissima, & semper mihi placuit. F. Viu.

Fama duobus testibus sufficienter probatur. Est communis opinio secundum Salic. in l. ea quidem, versic. ad septimam. C. de accus. Sequitur Deci. consilio cclxxij. viso processu. volum. ij. M. Gribal.

Licet sit inter Doctor. controuersia, an testis deponens super Fama, debeat reddere causam sui dicti, etiam non interrogatus; tamen certissima, & communis est opinio, quod interrogatus super publica voce & fama tenetur reddere causam sufficientem, aliàs non probat. Est autem causa sufficiens, si respondeat se audiuisset a maiore parte populi, vel viciniæ. Ita notat, dixit Areti. in consilio cxxij. in presenti consultatione. circa princ. versic. est tamen altercatio. Et latè Hyppol. consilio. viij. in causa matris. Io. versic. concurrit & alia ratio, vbi post omnes gloss. & Doctor. concludit, quod nisi testes deponant, se à maiore parte populi audiuisset illud dici, non probant famam, & esse communem, etiam attestatur Alexan. in consilio clxxxij. viso processu. volumi. vij. & Deci. in consilio xxxvij. in causa rigorosa. circa med. versic. tertius testis, volumi. j. Idem Deci. in consil. cex. viso puncto. in fine. vol. ij. Idem.

Fama cum vno teste de veritate in criminalibus non sufficit. Est communis opinio secundum Decium in consil. cex. viso puncto. in fin. volumi. ij. Idem.

Licet in probanda morte alicuius sufficiat probatio per Famam illius loci, in quo dicitur mortuus, quando talis mors ita esset de longinquo, vt facile memoria haberi non posset, tamen si locus sit de propinquo, & mors non multum de longinquo, requiritur probatio per testes, nec fama sufficit. Est magis communis opinio secundum Alexandrum in consilio. xxv. in causa vertente volum. iij. Idem.

Fama facit semiplenam probationem. Ioan. Cora, in l. admonendi, numero 8. ff. de iur. iura. communem dicit, vide Marc. Anto. de indiciis, numero 313. & octo casus per Deci. in cap. j. versic. in gloss. in verbo famam, de appella. in quibus facit semiplenam probationem. B. Villa.

Fama sola non est sufficiens indicium ad torturam. Hyppol. singul. xcviij. communem dicit, & Marcus Anto. in l. final. de quaestio ex indiciis ex processu. nume. 313.

Concordat cum l. iij. tit. l. xxx. parte vij. quæ lex requirit cum fama, personam esse vilem: Nota tamen quo ad probandam famam, tria præcipue requiruntur: Primum, quod testis dicat à pluribus audiuisset, & nominet particulariter aliquas personas: etsi non fuerit interrogatus. Innocen. in capit. qualiter & quando. el. ij. Bartol. in l. de minore. §. plurimum. ff. de quaestio. Secundò requiritur, quod testis dicat se audiuisset à maiore parte populi (vt in casu sequenti) & requiritur tertio quod testis exprimat causam propter quam fama sit orta: vt puta, ex inimicitia, ex

tia, ex iniuria, ex iniuria, vel ex alia consimili causa. Sal. in l. 1. a quidem. C. de accus. Item, & requiritur quartum; quod si ma præcesserit accusa- tionem, Anchaz. cons. cclij. & de hoc vide plenè per Hyppo. in sing. xvij. & in præd. §. Diligenter. nu. 8. & in consil. xx. & Tho. Gramma. in voto xxxij. & Marcus Ant. in l. 1. h. a. de quæst. ff. in verbo fama. nu. 3. cum sequen. & plures alios quos potestis videre per citatos, ne frustra membranas occupem. Idem.

Fama sola, si agatur de probando dominio annorum quadraginta non sufficit: ita communiter teneri dicit Ripa in l. rem quæ nobis nu. 7. ff. de acquirenda possel. Nec probatur etiam dominium de præ- senti. Communem ait Dec. consilio cccxxvij. & Ripa in d. l. rem quæ nobis. nu. 8. Idem.

ADDITIO. Quo ad probationem dominij de præsentis, distin- gue, vt per Rip. in allegat. l. in num. 9. videlicet aut status rei repugnat famæ aut non, & in reliquis dicit vt addidit 3. in litera D. sub nu. 107.

Fama in antiquis plenè probat. Communis est, vt per Aymon, in tracta. de antiquis. tempor. in j. par. nu. 302. Idem.

Fama probatur duobus testibus, Communem dicit Sal. in l. ea qui- dem, vers. venio ad septimam quæstio. C. de accusatio. & Dec. consilio lxxij. nu. 4. Idem.

Fama, ad hoc quod dicatur esse probata requiritur, quod testes di- cant se audiuisse à maiori parte populi, Cur. in. consil. cclxxij. num. 9. communem dicit, Idem.

Fama in antiquis plenè probat dominium, Aymon. de ant. temp. in prima parte. ver. visio, in hac parte prima. nu. 3. com. dicit ex Decio, in cap. j. de appell. per quem vide odo casus, in quibus fama plenè pro- bat, quem refert Coua. in l. admonendi in fine ff. de iur. iuran.

Amplia, quod non solum probat dominium in antiquis, sed suf- ficit ad probandum dominium de præsentis, vt si volo probare meum dominium; sufficit quod probem de dominio antiquorum per sa- mam, idem ibi nu. 4. com. dicit ex Dec. consil. cccxxvij. reiecta conie- ctura, de qua per Ripam in l. rem quæ nobis. ff. de acquirend. possel. Idem.

Familia ecclesiæ non gaudet privilegio fori: sed tamen, in familia Episcopi. Panor. in cap. j. de foro competen. nu. 6. com. dicit, Nota, & vide l. ij. tit. vj. par. j. Idem.

Familia aliqua puta Nobilitas, potest condere pro sui status & di- gnitatis conseruatione statuta, & ordinationes, etiam feminas exclu- dentes. Communem dicit Io. Bologninus in l. omnes populi. nu. 7. & 8. ff. de iustitia & iure. Est enim familia tanquam ciuitas quæpiam, vt auctoritate Aristotelis dicit Bal. consil. 50. In primis videndum. volum. iij. & commendat Tiraq. in præfat. lib. j. de retract. nu. 27. Et talia. pa- cta, etsi non essent iure communi approbata (prout sunt, quia non sunt contra bonos mores) tamen consuetudine essent confirmata, eorum, dicit Alciat. in l. pactum. C. de collatio. Vide de prædicta communi la- te Tiraq. in tracta. de iure primoge. quæstio. xvij. Adde Iaf. in l. si quis à patre. §. j. & ibidem Zaf. dicentem hanc opinionem esse verissimam. ff. de leg. j. I. Fich.

Familias durante infirmitate, non habet salarium, Pan. in c. j. de cler. ægro. nu. 6. commu. dicit, B. Villal.

Fatale tertium est de iure nulli competat, tamen pauperi impedi- to appellationis causam in primo & secundo Fatali sequi, & termi- nare paupertatis inuitu, indulgetur implorata restitutione in integ- rum, ex generali clausula prætoris, si qua mihi iusta causa, &c. Com- munem esse testatur Decius consilio cccxxxvj. & refert & sequitur Corne. Benincas. in tracta. de pauper. ix. vj. Speciali. l. ij. nu. 18. I. Fich.

P. R. O. Fauendum est magis religioni, bona enim est ratio quæ pro religione facit, l. sunt personæ. ff. de religiosis & sumptibus. funerum, Bellon.

P. R. O. Fauendum est in necessitate positus, in l. si fideiussor. §. si ne- cessaria. ff. qui satisdare cogant. & l. nec enim, ff. ex quibus causis ma- ior, Idem.

O B I E C. Contrà de l. ij. & l. mater. C. de oper. libert. vbi non fa- uetur ei, qui de necessitate coactus aliquid facit, ad idem textus in l. nam quod, §. qui compulsus, ff. ad Trebel.

S O L. Ibi quia bonum voluntarium est magis præmiandum, quam necessarium, vt ibi, Idem.

P. R. O. Fautore alicuius introductum in eius odium retorqueri non debet, l. quod favore, C. de legib. capitulo, quod ob gratiam, de regulis iuris in vj, Idem.

P. R. O. Favorabilia sunt amplianda, & odiosiora sunt restringenda: odia enim restringi & fauores conuenit ampliari in l. cum quidam. ff. de liberis & posthumis. in c. odia. de regu. iur. lib. vj.

O B I E C. Contrà de l. ij. exercitum, ff. de his, qui notan. infam. vbi odium ampliat, Idem.

S O L. Hæc regula vera est, nisi odiosum respiciat utilitatem pu- blicam, vt ibi, Idem.

P. R. O. Favorabiliores sunt rei quam auctores, regul. fauorabiliores. de reg. iur. ff. Idem.

P. R. O. Favorabiliores esse debemus ad soluendum, quam ad obli- Comm. opin. tom. 1.

gandum, l. Arrianus. ff. de actionibus & obligationibus, in cap. ex literis, extra. de probationibus. Idem.

P. R. O. Favorabilis est directum, quam obliquum, l. final. & ibi gl. C. qui. ma. non poss. Idem.

P. R. O. Ferè philosophicum est temperamentum, l. obligationum fer. ff. de actionibus & obligationibus. Idem.

P. R. O. Ferendus est pudorem suum purgans, in l. quæ omnia, ff. de procur. Idem.

P. R. O. Ferro abscindenda sunt vulnera, quæ fomenta non sen- tiunt, in c. in canonibus. xvj. q. j. Idem.

Feudum absolute hereditarium (vt si datur sit pro se, & heredibus, quibuscumque) transiit ad quoscunque heredes extraneos, & ad hoc, vt quis in tali feudo succedat, sufficit quod sit heres. Commun. dicit Clar. in §. feudum, q. ix. vers. hoc præmissis. P. Fich.

Feudum acquisitum posse, mediante pecunia, contra gl. in c. j. de benefi. frat. Hodie consuevit sine receptum esse dicit Clar. in §. feudum, q. xvj. Et tale feudum est verum feudum, & regulatur secundum l. ges, & consuet. feudi, ita omnes feudistas velle ait in §. feudum, q. xvj. in fine, Idem P. Fichard.

Feudum à patre acquisitum, siue pro se, & heredibus, siue pro se & liberis, potest filio imputari in legitimam. At si prouenit ab auctore, tunc ex quo censetur aduentitium, non potest imputari. Communem dicit I. Clarus in §. feudum, q. xlvj. Idem.

Feudum datum pro se, & heredibus, est quidem hereditarium, sed non ita, vt etiam ad extraneos heredes transeat. Communem dicit in §. feudum, q. ix. vers. Nunc prosequendo. Idem.

Feudum datum pro se, & filiis, & heredibus, ab eis legitime descen- dentibus, censetur hereditarium, & in tali feudo descendentes non succedunt, nisi etiam sint heredes. Commun. dicit Clar. in §. feudum, q. ix. vers. S. d. quid si feudum. Idem.

Feudum datum pro se, & heredibus masculis, non dicitur heredi- tarium, Commun. dicit in §. feudum, q. ix. vers. Item quæro quid si idem Clarus tamen distinguit in vers. seq. Idem.

Feudum datum Titio vsque in quartam generationem, finita quartæ generatione, filij vel agnati Vasalli ultimo defuncti possunt petere sibi confirmari feudum, & si non fiat, poterunt appellare ad superio- rem. Commun. dicit in §. feudum, q. lxxxvij. Idem.

Feudum decimarum, quod solum sit laicis in feudari, potest præ- latus alteri laico in feudum concedere. Commun. dicit I. Clar. in §. feu- dum, q. xij. ver. Sed quæro. Idem.

Feudum est contractus nominatus, Com. dicit Clar. in §. feudum, q. vj. Non tamen est contractus bonæ fidei, com. dicit eadem q. in fi. Idem.

Feudum Francum est, quando in investitura expressè dicitur quod sit Francum, & quando Vasallus non tenetur nisi ad seruitia in investi- tura expressè. Com. dicit in §. feudum, q. xij. Idem.

Feudum ita concessum, Concedo tibi tale castrum in feudum, tran- sit ad heredes eos tantum, qui alijs ex natura feudi succedunt. Com. dicit in §. feudum, q. ix. ver. Sed quid dicendum. Idem.

Feudum nouum si detur à Principe expressè iure feudi antiqui & paterni, debet tanquam feudum antiquum regulari. Magis com. dicit contra Oldr. consil. cclxxvij. in §. feudum, q. vij. ver. Sed hic. Idem.

Feudum si datum sit pro se, & filiis, & heredibus, tunc requiritur vt succedere volens, filius sit, & etiam heres. Com. dicit contra Bald. in §. feudum, q. ix. vers. quandoque & tertio. Idem.

Feudum, si datum sit pro se, & filiis, vel pro se & liberis, nulla facta mentione heredum, tunc sufficit, quod succedere volens sit filius vel descendens ab illo primo acquirente, & non requiritur quod sit he- res. Com. dicit in §. feudum, q. ix. vers. quandoque verò. Idem.

Feudum si datum sit pro masculis cum feminis, tunc feminæ ve- niunt simul cum masculis, sed si datum sit masculis & feminis, tunc veniunt feminæ ordine successiuo, scilicet prius masculi & his defi- cientibus, feminæ. Com. dicit in §. feudum, q. lxxxij. vers. Et in hoc pro- posito. Idem.

Feudum, si sit maternum vel foemineum, scilicet ab initio concessum vni foeminae, tunc foeminae quoque admittuntur ad successionem sed tunc demum, quando non extarent masculi. Com. dicit in §. feudum, q. lxxxij. vers. Præterea quæro. Idem.

Dispositio cap. potuit, de loca, prius ipso iure emphyteutam non soluente canonem, non procedit in feudo; pro quo annua pensio debetur. Est magis com. opin. secund. A. lexan. in consil. ix. visò themate. vol. iij. & Dec. in consil. cxxxvij. diligenter, vol. j. M. Grib.

in Feudo empto & acquisito, pretio mediante, quæ succedunt fo- mina: vt masculi. Est com. opin. secund. Dec. in consil. cccxc. quoniam ex facto, ver. capio secundam. Idem.

in alienatione Feudi subinfeudati, requiritur consensu prioris & di- recti domini: nec sufficit consensus domini posterioris, qui subinfeudat. Est magis com. opin. secund. D. Jacob. de S. Georgio, in tractatu de feudis, in §. & cum pacto de nō alienado, vers. quarto de questione quotidiana, vbi limitat duobus modis: scilicet si prior dominus sit ab- sens, vel alterauit naturam feudi, dando licentiam vasallo alienandi

qui veller quoniam tunc sufficit consensus domini posterioris & im-

medjari. Nota, quia quotidiana sunt. Idem. Consuetudines feudales, etiam Ecclesiasticas ligant. Est magis communis opinio secundum Cur. Iun. in consilio clxxvij. habita diligenti, num. 20. vol. ij. Idem.

Feudum hereditarium, id est, receptum pro se & heredibus, nunquam transit ad agnatos, nisi sint heredes recipientis, vel illius predecessantis, de cuius portione tractatur. Est vera & communis conclusio secundum Cur. Iun. in consil. j. nu. 11. vol. ij. Idem Gribal.

Feudum liber. fuit compilatus a quodam Oberto de Orto Ciue Mediolanense, vt notat text. in cap. primo. quae sit causa beneficii. amittend. in vrbis feudorum. & Alua, in cap. j. in princip. de feudi cognitio. Postea vero iste liber fuit lectus in publicis scholis, & communiter approbatus, ab hoc igitur exploratum est. habere plenam fidem sicut aliae leges secundum Andre. de Ysernia in praedidio feudorum, in prima quaest. & alios ibi communiter. & istam esse communem ponunt Ripa in l. fin. num. 96. & sequen. C. de reuocand. donatio. Miranta in tractat. iudiciorum. in ij. par. princ. num. 63. & Zaf. in vrb. feudorum, nu. 3. Idem videmus in aliis scripturis, seu libris in studiis approbatis, vt sunt dicta Aristotelis, seu Hippocratis, quibus standum est, secundum Barr. ceterosque post eum in l. j. ff. si certum petatur. per l. septimo mē. ff. de statu homin. & l. si pater. ff. de solutio. quae iura aliqui Doctores dixerunt non probare, cum id sit de auctoritate, & approbatione legis facta prout Butr. Paul. Cast. Dec. in j. lectur. in d. l. j. nu. 16. & idem Dec. in cap. ne in nitaris, in j. lectur. de constit. & in cap. j. vij. notab. de officio delegat. Retenta igitur prima opinio affirmatiua Bart. quae est communis, prout testatur Niger in d. l. j. quod auctores passim citari possunt. Quae communis sanè venit declaranda, vt procedat in arte sua, vt si Poetae sunt, illis credendum sit in arte poetica, & literis humanioribus, secus si de Medicina, vel Philosophia loquerentur, in his enim Hippocrati, Galenoque medicis, Platoni, Aristoteli Philosophis potius credendum esset, ita tradit Niger in dicta l. j. quae quidem communis ea iuris regula confirmatur, quia cautum est vnicuique in arte sua credendum esse capitul. vt constitueretur, 50. distict. l. j. in fine, vbi Barto. ff. de ventre inspicien. Lucas de penna in Leuitoli. C. de decurio. l. xij. & Alexand. consilio. xv. volumine primo. cum similibus, quae congerit Afflict. decisio. cclij. numero decimo. Hoc autem declaratur non procedere, quando lex reperitur in contractu, secundum Paulum de Cast. & Decium. in dicta l. j. ponitur exemplum in auctoritate Pauli ad Gala. iij. cap. si filius, ergo heres, quam consequentiam lex non admittit. j. C. si minor, se ab hered. & in §. sed sui. institut. de hered. quali. probatur quod ex auctoritate Aristotelis in topicis dicitur, quod mulier nubens marito videtur dare omnia bona sua in dotem, quam auctoritatem lex non recipit aliquo modo, vt inquit gloss. in l. mulier bona. ff. de iure dotium, eamque sequitur Deci. consilio ccccxxj. numero 11. & in authen. praefata, in ij. notabi. C. vnde vir, & vxor. per illum text. & Gozadi. consilio xxxij. numero 20. & ista opinio contra Aristotelem refert esse communem Deci. in dicta authen. praefata. nu. 6. F. Viuius.

Feudum hereditarium non transit, nisi ad illos, ad quos transit hereditas, & feudum ipsum hereditarium, secundum Barto. in l. vj. iustitandi. §. si liberi, ff. de oper. liberto. Bald. in cap. j. §. de decedenti. qui feuda dare possunt. Modern. in l. j. quae quid adstringenda. & in lita stipulatus, §. Chrylogonus. ff. de verborum obligatio. & per Alexand. consilio decimo ponderatis. volum. ij. vbi asserit istam esse communem opinionem, & consil. xix. super eo, & consilio xxvij. in causa & lite. volum. v. cum aliis congeritis per Afflict. decisio. cxl. xix. & cxi. & per Deci. consilio cxcv. in causa Magnifici, & per Craue. consilio cxxvij. nume. 5. & Parisi. consilio iij. numero 28. volum. j. vbi etiam ait istam esse communem, & consilio primo, numero sexto, eod. volum. Vnde sciendum est hie ad praemissorum intelligentiam, nec ab re putamus quale dicitur feudum illud hereditarium. Feuda igitur hereditaria constat illa esse, quam ex tenore inuestiturae aut fuerint concessa, & acquisita pro se heredibus & successoribus, & caetera, secundum Andrezam de Ifern. in cap. j. in prin. & §. hoc quoque, de successio. feudo, & in cap. j. de eo qui heres suus, & per Alex. consilio decimo, ponderatis, vol. ij. & consilio lv. perspectis, eod. volum. & nonnullos alios, quos congerit Parisi. consil. iij. nu. 27. vol. j. vbi scribit istam esse communem opinionem, & consil. j. nu. 17. eod. lib. F. Viuius.

Feudum in dubio praesumitur antiquum, non autem nouum. c. j. §. de successio. fratrum, seu grad. success. vbi Bald. hoc firmat & est text. in ca. j. vbi Aluaro post alios si de feudo fuerit controuer. inter domi. & agna, & aliter ibi laco. de Belui. & Nicol. de Neapo. quod benignior est praesumptio, quod ex quo apparet fuisse feudum censetur potius quod antiquum iniquam nouum, vt agnati succederent, qui alios excluderentur, vt ibi per eos. Ex quo igitur inferitur quod si praesertim aliquem in feudo inuestitur, & antiquum esse asserat eo casu quippe stabat huiusmodi confessioni, & inuestitura ipsa valebit, licet si nouum esset non valeret aliquo pacto. Ratio est, quoniam statum confessioni praesertim in ecclesia praesudicium, praesertimque quando cum illa

confessione praesumptio iuris concurreret. cap. si diligenti. vbi Abb. in iij. nota. j. de praescripto. & c. j. §. de capellis Monachorum, & ita resistent ibi Moder. communiter omnes. In contrarium vero sententiam inclinavit B. in proemio feudorum in ij. diuisio. quia non statum simpliciter contrahentium adferenti, vt actus per talem confessionem licitus fieret qui alius esset illicitus. l. si forte. vbi Barr. ff. de Cast. pecu. & l. si donatione. C. de collatio. & hoc Bald. dictum sequitur Mart. Laud. in cap. primo. qui feud. dare possunt. Imo in cap. ij. de feudi. in antiq. Alex. consil. x. vol. iij. & Afflict. in commentariis constitutionum Neapo. in titu. de success. nobilium, num. 60. Rubr. xxvj. dicens ibi, quod in dubio feudum praesumitur nouum, nisi sint indicia quod materiam sit, & quod indicium bonum erit si probaretur antiquitas temporis, item si probaretur quod feudi pars est antiqua, tunc enim ratione partis praesumitur idem de toto, & mouetur dicta Bald. auctoritate, & ista opinio verior apparet, vt per Docto. praecitato, quae procederet iam si praesertim cum capitulo iurasset, secundum Ias. post alios in proemio feudorum, in vij. car. & istam opinionem vltimam Bald. sequitur, & tueretur Alciat. in tractat. de praesumpt. in ij. regul. praesumpt. xxvij. Idem Viuius.

Feudum nouum, quando conceditur iure antiqui feudi, non adsumit naturam, & qualitatem feudi antiqui, secundum Old. consil. clxxvij. quidam nobilis. circa finem, vbi supplet quod ista verba iure antiqui feudi facti veritatem non immutant, per l. si forte. ff. de Cast. pecu. & l. si donatione. C. de collatio. & istam opinionem Oldra. sequitur Ias. consil. lvj. lib. j. & consil. clj. lib. ij. Contrarium vero quod imo per talia verba feudum nouum adsumat naturam antiqui feudi, tenet Bald. in c. j. in prin. de aliena feudi pater in cap. j. an agna. vel filius in vrbis feudorum, quem sequitur Alexand. consil. xxx. vol. j. quod est repetitum consil. ij. vol. v. tradit idem Alexand. consil. lv. vol. iij. & istam sententiam asserit esse communem Deci. consil. cxxij. sequitur idem Deci. consil. clxxxv. Ias. etiam sibi contrariis reuocando sententiam in melius consil. j. lib. iij. & consil. cxxxvj. lib. iij. Curti. Iunior. in tracta. feudorum in j. parte q. viij. prima part. num. 8. eandem opinionem attestatur esse communem, & sequitur Ceorus in l. si is qui pro emptore. ff. de vlcucapio. & in l. re conuincti. ff. de legat. iij. Ripa in l. ff. de lega. j. Aret. consil. penulti. & Alciat. in tracta. de praesumpt. in ij. regul. praesumpt. xxvij. nume. 4. & istam communem late limitant, & declinant Moder. in dicta l. re conuincti. & praecitati Docto. in multis casibus. Viuius.

Feudo priuare non potest vasallum princeps sine causa, & absque eius culpa. cap. primo de feudo sine culpa non amittent. cap. primo de natu. feudo & notat, & tenet Bald. consil. cxxvj. Rex Romanorum. & consil. cccxlv. ad euentiam. volum. j. & consilio clxxxij. lib. ij. Paul. Castren. consil. cccxix. lib. primo & consil. xlvi. lib. ij. Abb. consil. iij. lib. ij. Socii. consil. xxxvi. volum. iij. Deci. consil. cccc. & consil. ccccxl. & consilio ccccxl. Alexand. consilio cclij. lib. vj. Ias. consil. clxxvij. & consilio cccxxvij. & consil. cccxxij. lib. ij. & consilio lxxxvj. libro tertio, & in l. pecuniam, ff. de conditio. ob causam dat. Curti. Iun. in tracta. feudorum in ij. parte questio. xij. & consil. j. Gozadi. consilio nono, & consilio vigesimo septimo. Ita conclusio videtur communis, quod Vasallus non possit priuari feo absque causa etiam de plenitudine possessionis. Ratio est, quia feudum dicitur contractus in nominatus, cap. primo. vigesimo secunda questio. quinta. Abb. & Docto. in cap. in ecclesiarum, de constituto. & sic princeps, subiicitur contractibus. cap. primo. vbi late Modern. de probatio. sed tamen contrarium asseruit praecipitanter Socini. sibi contrarius consilio lxxxvij. libro i. Deci. consil. cccc. Ias. consil. cccxxvj. lib. ij. & consil. cvij. lib. iij. similit. Gozadi. consilio octaues. in fine, & consilio. xcij. tamen difficile esset in actu pratico obtinere contra istam communem, quae videtur verissima, & posset infinitis rationibus, & auctoritatibus fulciri, quae omittuntur breuitati studento, & ita subdistinguit se Rebarat dom. Raynaldus Ro. Iohannes Perusinus, & eum interpres Perusij & Parisi. doct. na. & integritate singularissimum dum cum publice audiebam. F. Viuius.

de Feudo vasallus regulariter non potest testari, vt in c. j. in success. feudo. & in ca. j. §. donare qualiter olim feud. pore. alie. & per Soc. consil. xix. ad sic lib. j. tamen haec interpretatur non procedere in feudo hereditario, nam vbi quae feudum esset hereditarium pater absque dubio in testamento posset praesertim vni filiorum: cum in tali feudo, quis succedere non possit, nisi sit heres, secundum Bart. in l. iustitandi. §. si liberi ff. de oper. liberto. Bald. in c. j. §. de decedenti qui feuda possit. Modern. in l. quae quid adstringenda. & in lita stipulatus §. Grifogonus. ff. de verb. obli. & per Alex. consil. x. ponderatis. vol. iij. vbi scribit istam esse communem opinionem, & consil. xix. super eo, & consil. xxvij. lib. v. & hoc factum testatoris impugnari non potest, nec debet, l. cum à matre. C. de rei vendi. & per Alex. consil. cxxij. quod citant Modern. in tracta. de feudis. & ponit Praepositor in c. in ppetuam, in prin. de prohib. sep. aliena. per Federic. Viuius.

Feudum si processit à femina, feminum est iudicandum. Ripa in lib. pri. de leg. c. j. nu. 64. communem dicit. B. Villal

Feudum in dubio praesumitur hereditarium, communiterque id obtinere dicit Mynling. obser. ij. cent. iij. subiungit tamen quod Camera sequitur

sequitur contrariam opinionem. I.Fich.

Feudum, etsi sit antiquum; agnati et transfusales non succedunt, nisi usque ad septimum gradum, nisi in incertum est, nume. 3. C. unde legi. communem dicit.

Fallit, si sit concessum pro se, & pro descendenti: quia tunc excidit etiam decimum gradum, Coua. in resolu. lib. ij. c. v. nu. 4. com. dicit, B. Villal.

In Feudo nouo transfusales (nisi expressè id dicatur in Inuestitura) non succedunt. Com. dicit Curr. Seni. consil. ij. in fin. Et Roland. à Valle consil. lx. nu. 1. lib. j. I.Fich.

Feudum concessum à Principe cum clausula, quod tale feudum habeat naturam paterni, & anti: iudicatur, ut antiquum, & anti: ut in illis succedant qui possunt succedere in auto, & antiquo. Iaso. consil. j. vol. iij. com. dicit. B. Villal.

Hanc communem refert & sequitur etiam D. Minsingerus in obserua. lxxxiij. ego. iij. I.Fich.

Feudum hereditarium venit in restitutione fideicommissaria, Cur. Iun. consil. j. nu. 1. o. c. m. dicit. B. Villal.

Feudum hereditarium non transit etiam ad descendentes, vel agnatos, nisi sint heredes defuncti Vasalli, Com. dicit Alex. consil. x. vol. iij. refert & sequitur Rolan. à Valle, consil. ij. nu. 39. I.Fich.

Feuda singularia, quæ sunt pura in regno Apulie: sunt in directo dominio Regis, quamuis regnum sit feudum, ita communiter teneri dicit Deci, consil. cxvij. in fi. B. Villal.

Feuda acquisita pro se, heredibus, & successoribus, non transeunt nisi ad illos, ad quos transeunt feuda hereditaria. Part. consil. j. num. 6. lib. j. Idem.

Feudum concessum pro se, & heredibus quibuscumque, tunc cum verbis geminatis potest transire ad feminas, & non est restringendum; sed ampliandum Carol. Molin. in addit. ad Alexan. consil. xxx. in verb. quibuscumque, vol. j. communem asserit. Idem.

ex quo feudum receptum pro se, & suis heredibus venit in restitutione fideicommissi, Cur. Iun. consil. cxxxij. nu. 6. com. dicit. Idem.

In Feudis nomine filiorum veniunt etiam nepotes, ita ut si quis accipiat feudum pro se, & filius intelligitur etiam nepotes inclusi. Hanc communem esse testatur Franc. C. Cur. in suo tract. feud. in j. part. j. part. prim. in q. xxvij. nu. 1. i. c. r. ipse putet diuersam opinionem iuri magis esse consonam. I.Fich.

Feudum non amittitur, etsi seruitia debita pro feudo, per bñemiam, & priuilegium non soluantur. Zaf. in vlib. feudo. nu. 62. dicit magis communem, licet ipse distinguat inter seruitia personalia, & realia: quia personalia non perduntur in realibus distinguit, aut sunt parui pretij, & non perditur, si tamen est maximi perditur, quod nota, Villal.

Feudum nunquam amittitur ipso iure (excepto solo casu alienationis irrequisito domino) sed solummodo per sententiam. Carol. Moly. communem, & veram dicit in consuet. Paris. §. xxx. nu. 2. par. j. I.Fich.

Feudalia bona non possunt obligari, nec generaliter, nec specialiter. Art. de Fan. de pign. in ij. parte, mem. j. nu. 43. com. dicit. B. Vill.

Feudum nec in dorem pro filia dari posse, communem esse dicit Zaf. in Epit. feud. tit. de alie. feud. post princip. in iij. ampl. Et domi. Minsinger. obser. lxxvj. vbi scribit eam seruari in Camera Cent. quarta. I.Fich.

Feudum non confiscatur cæteris bonis Vasalli confiscatis, magis communem dicit Iac. de S. Georg. in trac. feud. in verb. dictique Vasal. promiserunt. nu. 63. I.Fich.

In Feudo clericico succedere posse, etsi quaestio sit maxime controuersa, ita ut Laurent. Sylua. consil. iij. num. 51. lib. j. scribat, de ea dici posse, quod dicit Poëta, tot sunt sententiae quod capita, communem dicit Saliger. in authent. ingressi, C. de sacrosanct. eccles. ut eum refert Iacobin. de S. Georg. in tracta. feudo. in ver. Et quibuscumque heredibus, & ibi aliquot plures Doctores, maxime tamen Canonistas in ca. in praesentia, de probat. eam tenentes. Item quod ipse, cum contigisset casus in Priore S. Andrae. pro ea consuluerit, quodque proinde Prior ille in parte quadam Comitatus à Duce Sabaudia fuerit inuestitus. Itaque ipse Iacobinus ibidem hanc opinionem tanquam communiorē retinet. Et communiorē esse fatetur videtur etiam Zaf. in Epit. feud. tit. qui feud. dare possunt. circa fin. I.Fich.

Contrariam vero opinionem, quod imò non succedat Clericus in feudo, sed eius planè incapax sit, vetiore, & magis communem dicit Carolus Ruijus consilio quadragesimo secundo, numero nono, volum. j. quem late defendit Curti. in tracta. feudo. in iij. parte princip. in decima quaestione, & Bartol. Chaff. super Consuet. Burg. in Rubri. Das sieff. §. quinto, in ver. *Excepti les Religieux*. per totum usque §. vj. Et tenuerunt eandem ultra allegatos per Iacobinum pro parte negativa, Felin. in dict. capit. in praesentia, numero 44. vbi in fine refert plures canonistas hanc tenentes, in super Matth. de Afflic. capit. j. De milite vasal. quia arma depos. & in capitul. qui Clericus. si de feud. fugit controuers. Andr. Alciat. consilio cxxij. in principio. Ferr. in Collecta. feuda. libro secundo, capitulo secundo. Et prolixè Sousbecius in Commen. feud. parte duodecima numero 137. cum sequent. pro qua etiam consuluit expressè Rolan. à Valle, consilio vigesimo tertio, Comm. opin. tom. r.

numero 19. 20 & seq. libr. j. In eandem inclinare etiam Zafum, in supra allegato loco satis apparet, & allegatis ab eo tam iuribus quam rationibus, etsi iudici in suum suspendat. Ego vero hanc posteriorē opinionem, tanquam vetiore pariter communiorē, que semper secutus sum ipdēque alios, in primis autem praestantiss. & celeberrimura in Germania nostra Iuriconsultum Ludouicum Gremplum, Reip. Argentoragensis Aduocatū, amicū nostrū incomparabilem, & fecisse memini. Et procedunt hæc adeo, ut ne per substitutum quidem clericico feudum deferuire concedatur, secundum Doct. supra pro Negatiua allegatos. I.Fich.

Feudalem rem esse aliquam non praesumimus, quia feudum est species seruitutis, quæ non praesumitur. Ita omnes scribentes tenere in §. E. q. xvij. P. Fich.

Feudalis res, vel emphyteutica in dubio non praesumitur modo aliquo, sed allodialis & libera, quia omnē praedium à qualibet seruitute liberum conferat. Latius. C. de serui, & aqua. & ita tenet Alex. consil. cxxix. ponderatis his, volum. j. & consil. lv. perspectis his, vol. iij. vbi patet ex congestis per eum istam esse communem opinionem, & ita asserat Curt. iun. consil. cxxxij. num. 1. Idēque firmat Bellonus consil. x. num. 9. vbi subdit, quod omnes Doct. legendi, & consulendi communiter sequuntur istam opinionem, Idem quoque firmat Dec. consil. cccxviiij. superiori anno, & consil. cccxcviiij. vilo casu. vbi ait feudum non praesumi, nisi probetur & allegant cō. ordan. & consil. cccclxxij. vilo puncto, & consilio ccccxliij. proponitur, & Paul. Castren. consil. clxxix. in causa volum. j. nouissimorum; & sic ex istis concludendum est quod huiusmodi praesumptio transit in aduersariam partem probandi onus, ut bona feudalia, & non allodialia sint, ut tradit in terminis Curt. Senior eleganter consil. lxxv. & ita consuluit Bellonus in praecitato consil. x. per totum. F. Viuius.

Feudalis res in dubio, non creditur, sed allodialis. Curt. iun. in consil. clxxij. num. 1. communem dicit.

Amplia etiam, si feudum sit factum de castro cum omnibus pertinentiis, quæ sunt in territorio, non praesumuntur bona in d. territorio feudalia, sed allodialia, nisi contrarium probetur. Bello. consil. x. num. 1. communem dicit ex Curt. iun. consil. cvij. & clvij. & clxxxij. & Matth. de Afflic. de iur. clvij. Villal.

Feudales consuetudines ligant ecclesiam, & personas ecclesiasticas. Curt. iun. consil. clxxvij. nu. 10. communem dicit, & vide supra in verbo Clericus, num. 3. Idem.

à Feudali sententia partium appellari posse perinde atque à cæteris sententiis, & quod in tali appellatione tempora de iure communi statuta obseruantur, communem esse Doct. in c. fin. quo tempo. num. conclusionem esse dicit Francisc. Cur. in tract. feud. in vlt. parte in xj. xij. & xliij. q. At ita ego in iudicio Camerae Imperialis iam olim obtinui. In cau. Nobilitium à Schualbach contra Nobiles à Lindenfels Hartlein & consortes, I.Fich.

Feudalia bona si reuertantur ad Ecclesiam possunt in feudali non solum extraneis, sed & consanguineis praetatorum, dummodo sint honestae personae, & non ecclesiis onerosae, Z. ff. de feud. parte v. num. 1. communem dicit ex l. in cap. de ceteris, lxxxix. dist. 8. & Panorm. in cap. vt super. de reb. eccles. non alienan. Villal.

Contrariam opinionem post multas allegationes communes esse asserit Dec. consil. cxxxj. num. 2. (etsi mihi statim in principio scribat, in hac quaestione Doct. tam varè loqui, ut quæ verior sit opinio, & quæ communior esse videatur, non facile perferuari possit) & ibidem refert Roma, quoque in consil. xxj. proposita mihi consultationis & c. concludere hanc esse communem, Et similiter Alexan. in consil. lxxx. volum. j. in eadem residere dicentem hanc esse communem, & quod ab ea quouis modo non sit recedendum. Item allegat Andr. Sicul. in cap. j. de loca, qui & ipse attestatur, hanc esse communem Doct. opinionem. Quam retinuit idem Dec. consil. cccxxvii. Et auctor hoc loco. Et hæc maxime in Ecclesia procedere debent, cum sit in ipsa æquitate fundata, cuius Ecclesia magis studiofa debet esse, quam Laici, secundum tex. in cap. j. de alie. feud. I.Fich.

Certum est tamen, si ecclesia vellet retinere feudum pro se, nec cuiquam de nouo concedere quod hoc posset, per text. in cap. ij. de feud. Hæc quoque communis opinio est secundum præceptorem Zafum in consil. viij. numero 44. libro ij. Et Carol. R. in consil. clj. volum. j. plura, & quæ ad obtinendam reuocationem requirantur, vide infra in ver. Vasallus. vbi notati. Villal.

Fictio ad hoc quod habeat locum requiruntur duo extrema habilia. Iaf. in l. j. num. 12. §. ff. de v. l. ca. communem dicit. Villal.

Fictio duplex circa eandem rem non debet concurrere. Ant. Gomez. in l. xlv. tau. num. 91. communem dicit ex gl. in l. cum post. §. gener. ff. de iure dotium. Idem.

P. R. O. Fictio est super certo praesumptio, super incerto, doctrina gl. in l. vnica. §. 1. accedit in verbo, praesumat. C. de rei vxo. actio. Bellon.

P. R. O. Fictio operatur tantum, vbi veritas locum habet in l. qui ad certum ff. locat. Idem.

P. R. O. Fictio non operatur contra ius. gloss. no. in l. tali. scriptura. §. fin. ff.

§. fi. de leg. j. Idem.

P. R. O. Fides est credere, quod non vides canone, domo. de penit. dist. 1. c. iij. Idem.

P. R. O. Fides veritatis verborum adminicula non desiderat. l. j. C. si min. se ab hered. abst. Idem.

P. R. O. Fides etiam hosti seruanda est. ca. noli. xxxij. quaest. j. Idem.

P. R. O. Fide fallere grauissimum est. l. j. ff. de constitut. pecu. Idem. Fideicommissarius in feudo non succedit regulariter. Com. Claro in §. F. q. lxxv. Secus tamen est in feudo simpliciter & ablo. ut hereditario. ea. q. P. Fich.

Fideicommissaria substitutio non est proprie substitutio. Est communis opin. secund. Alex. in repet. l. Gallus. §. quidam recte. ff. de liber. & posthumis. vers. iij. pro hac sententia. & Doct. in Rub. C. de impub. & Corne. consil. cccxx. vol. iij. Moph. Grib.

Heredis appellatio proprie non venit Fideicommissarius. Est com. opin. secund. Alex. in repet. d. §. quidam recte. vers. iij. pro hac sententia. de lib. & post Soci. consil. cx. in causa filiorum. vol. iij. Idem.

Prælegata quæ præcedunt Fideicommissum, veniunt in restitutionem fideicommissi, licet tale fideicommissum non fuerit iniunctum per verba omnino vniuersalia. Est com. opin. secund. Dec. consil. cclij. viso puncto. vers. sed tamen prædictis. Idem.

quando honor præcedit grauatum, prælegata & Fideicommissa veniunt in restitutionem fideicommissi, & per verba indefinite. & non vniuersalia relictæ. Est com. opin. secund. Alex. consil. xxv. circa princip. vers. quantum ad secund. vol. j. Idem.

acquisitum ex substitutione compendiosa, quæ valet iure Fideicommissi post aditam hereditatem, quando talis substitutio compendiosa præcessit fideicommissum, venit in restitutionem talis fideicommissi. Est communis opin. secund. Dec. in consil. lxxxj. in casu proposito. cxxx. vol. j. Idem. tenet Decius, in consil. lxxx. circa medium vol. j. Idem. acquisitum ex pupillari substitutione, venit in restitutionem Fideicommissi, quando tale fideicommissum fuit per verba vniuersalia iniunctum. Est com. opin. secund. Alex. in l. ita tamen. §. qui suspectam. ff. ad S. C. Trebell. vide j. in verb. Substit. pupillar. nu. 2.

Fideicommissarij intentio, dicentis grauatum sine liberis decessisse, fundata est ipso iure: quia ei qui dicit grauatum filios reliquisse, & sic fideicommissi conditionem defecisse. Incumbit onus probandi. Est com. opin. secund. Dec. in consil. cccclij. viso consil. circa med. vol. iij. vide j. in verb. liberi. Idem.

Fideicommissi ius vniuersalis, etiam ante agnitionem vel restitutionem, transmittitur ad heredem substituti. Est com. opin. secund. Dec. in consil. cccclxxvij. in causa domini Aurelij. vers. & cum dicta. vol. iij. Idem.

Ampliatur, vt procedat etiam in fideicommisso. in codicillis relicto, vel virtute clausulæ Codicillaris inducto. Est com. opin. secund. Dec. ibid. & idem Dec. in consil. cccxc. visis. vol. iij. Vide j. in verbo Transmissio. Idem.

In Fideicommissis filius non subintrat locum patris vel matris. Est mag. com. opin. secund. Dec. in consil. cccvii. in causa. volum. iij. & in consil. j. memini. vol. j. & in consil. lxxxix. in princ. eod. vol. & in consilio cxxvij. & cccxij. & in consil. cccclxxvij. in causa domini. in fin. Vide Parisum in consil. ix. nu. 2. o. vol. ij. Contrarium tenet Alex. & dicit esse commun. in consil. cxxxvij. præclare. vol. j. com. Alex. tenet latè Crauetta, in consil. lxxij. Idem.

vbi quæque grauamen præcedit, relictum acquisitum ex substitutione non venit in restitutionem Fideicommissi. Est com. opi. secund. Dec. consil. lxxx. visis. in prin. vol. j. Hoc verum, nisi grauamen fuerit iniunctum per verba vniuersalia. quia tunc non veniret. vt patet supra Acquisitum. Idem.

vbi honor sequitur grauamen, taliter relictæ non veniunt in Fideicommissum. Vel relictæ post onus iniunctum, non veniunt in restitutionem. Est mag. com. opi. secund. Com. consil. cccxxvij. quod dominus Serantonius. vol. iij. Idem.

Fideicommissario primo ante heredem defuncto, fideicommissum apud heredem remanet, cum onere restituendi. secundo substituto. l. vnic. §. pro ij. C. de cad. toll. Barr. in l. quamdiu vltima. per illum text. de acquit. her. Et est com. opi. secund. Dec. consil. cccxxvij. licet in casu. vol. iij. Idem.

in Fideicommissis filius in locum patris non succedit, sed proximior in gradu præfertur. Est mag. com. opi. cum Bald. in l. cum ita. §. in fideicommisso. reprobata ibi gl. de leg. ij. secund. Dec. in consil. cccvii. in casu. vol. iij. & in consil. j. memini. Sed opin. gl. contra Bar. dicit mag. com. Socy. Iun. in consil. cxvj. viso puncto. nu. 9. vbi reprobatur Dec. vol. j. Rayn. consil. clxxj. casus. nu. 10. vol. ij. Idem.

Fideicommissum conditionale non transmittitur ad heredes. Curt. Jun. consil. lxxix. nb. 1. communem dicit.

Amplia et si fideicommissum sit ascendens, quia non transmittitur ad ascendentes. Curt. Jun. consilio cxxxv. numero 5. & Seni. consilio lxxv. numero 4. & Dec. in consil. cxv. in prin. & consil. cccclxxij. communem dicit. Villal.

Fideicommissum relictum eis, qui sunt de familia, intelligitur relictum ei, qui in agnatione, vel familia tenet primum gradum & proximorem Alexand. consilio lxxxvij. numero 12. volumine primo communem dicit. Idem.

Fideicommissum conditionale transit ad heredem decedente fideicommissario ante factam sibi restitutionem. Communem ait Alex. in l. cum filio. de leg. j. Dec. consil. cccxc. nu. 10. vers. postremo. Idem.

Fideicommissum remitti non videtur per diuisionem factam inter grauatos onere futuri fideicommissi, dato quod partes promittant non contrauenire diuisioni. Communem testatur Dec. consil. cccxcv. vers. sed tamen his non obst. Idem.

Fideicommissaria substitutio non dicitur proprie substitutio. Communem dicit Ripa in Rub. de vulg. & pupil. nu. 10. Idem.

Si fideicommissum relictum sit vltimo morienti videtur facta substitutio reciproca inter institutos. Curt. Jun. consilio tertio. numero 4. communem dicit. Idem.

Fideicommissum resultat ex sola coniecturata mente testatoris, etsi ex verbis non constet. Curt. Jun. consil. cxxj. nu. 10. communem dicit. Ex quibus quando testator ordinat, quod sua bona vltique in perpetuum remaneant infra scriptis filiis & heredibus suis, & eorum descendentibus, resultat substitutio fideicommissaria. Curtius consil. tertio. num. 20. communem dicit. Idem.

Fideicommissum relictum alicui, si sine filiis decesserit, expirat relictis filiabus. Curt. Jun. consil. cxxxix. nu. 14. communem dicit. Idem.

in Fideicommissaria substitutione attendi magis testatoris, quam heredis proximiores, veriores & communiores dicit Durand. in ar. test. tit. v. cau. xxj. vbi vide. I. Fich.

in Fideicommissaria substitutione, filium succedere in locum patris esse magis communem opinionem dicit Alexan. consilio xxxvj. vol. iij. & Iaf. consilio clvij. vol. ij. Decius autè consilio ij. & consilio cxxvij. & consilio cxxix. contrariam opinionem magis esse communem dicit. Io. Fich.

Fideicommissum vniuersale transit in ecclesiam, vel ciuitatem absolute restitutione. Iaf. in l. v. inter diuinum. numero 11. C. de sacrosan. eccles. communem dicit. B. Villal.

Fideicommissum non dicitur resolutum, vel renunciatum per diuisionem factam inter fratres: etsi promissum sit non contraueniri diuisionem Bello. consilio xix. numero octauo. communem dicit. ex Barto. in l. qui Rome. §. duo fratres. quaest. j. de verborum obligat. ff. & Dec. consil. lxxxvj. numero 4.

Fallit, si fideicommissarius sciebat, ad se pertinere fideicommissum: & diuisit: nam videtur resolutum. Idem ibi num. 10. communem dicit ex Bart. in d. §. duo fratres. Idem.

Fideicommissarius non detrahit Trebellianicam fideicommissario secundo: nisi quando heres primò Trebellianicam non detraxit. Ioan. Durand. in arte testan. tit. v. cau. xxvij. communem dicit.

Nota istam commu. ad intel. l. vlti. tit. v. parte vj. & l. vij. tit. vj. par. ea. Item non detrahit quando testator prohibuit detractionem trebellianicam. Iaf. consil. lxxxij. vol. primo. nu. 9. communem dicit.

Item & non detrahit, quando testator mandauit restituere plenam hereditatem, vel quicquid ad eum pertenerit. Gozardi. consil. cxvij. nu. 6. communem dicit. Idem.

Fideicommissarius donans in vita fideicommissum dicitur donare, & non restituere. Suarez in l. quoniam in prioribus. C. de inoff. testam. communem dicit. Idem.

Fideicommissarius qui rogatus est restituere hereditatem post mortem suam pauperibus: quod si in vita restituat, non adimplet voluntatem testatoris. Decius in l. cum tempus de reg. iur. ff. communem dicit. sed Hieron. Cagno. ibi numero. 6. dicit magis communem contrariam imò quod adimplet; sed pro communi, Decius est communis. supra proxima cogita. Idem.

Fideicommissarius, cum conditione, si filij testatoris non superuixerint, non rehetur probare non superuixisse: quia lex præsumit non superuixisse. Alei. de præsump. re. j. præsumptio xlix. numero. sexto. in fin. communem dicit. Idem.

Fideicommissarius non conficiens inuentarium perdit detractionem trebellianicam. Magis communem dicit Corne. consil. clxxij. vol. iij. Et Dec. consil. cccxxvj. vt refert Io. Durand. in ar. test. tit. v. cau. xxvij. Subiungit tamen, licet hæc opin. dicatur communis per Doct. supra relatos valde tamen dubia est (inquit) & de ea sunt diuersæ iuris interpretum sententiæ, vt patet ex his quæ congerunt Doct. in l. Marcellus. ff. ad Treb. Et Alex. consil. lxxvj. vol. iij. dicit communem esse opinionem, quod heres non amittat Trebellianicam si inuentarium non fecerit. Et quæst. adeo ambigua est, vt decisionem principis desideret vt dicit Rora. in tit. de testa. Dec. iij. in collectis per Callado. H. a. ille. Io. Fich.

ad Fideiussorem non culpabilem periculum casus fortuiti non spectat Est vera; & magis communis opinio secundum Alexand. in consil. lvij. quoniam in quaestione. vers. confirmo. volum. j. Moph. Gri.

Fideiussor potest agere contra suum principalem, vbi quæque creditur constiteret sibi satisfactam esse ab isto fideiussore, & sic confessio ipsius

ipſius creditoris afferentis ſibi ſatisfactum fuiſſe à fideiſſore, ſufficit ad agendum contra principalem, ita expreſſe tenet Bartol. conſil. clx. Titius promiſit ſempronio eundem indemnem reſeruare, & ibi Apoſtillantes ad eum, & eandem opinionem ſequitur Saiy. & ibi Paul. de Caſtr. Roman. numero primo, Alexand. & Iaſ. numero nono, in l. duobus reis, ff. de duobus reis, Felj. in capitul. ſi cautio, numero 89, de fide inſtrument. Cepola conſilio ciuili xij. Decius in lege ſecunda. §. ſin. ff. ſi cert. peta. & conſilio ccccxcij. numero ſexto. Tiraquel. in tractat. de vtroque retract. in titul. de retractu lignager gloſſ. xvj. numero 84. & in titul. de retractu conuentionali. gloſſ. vj. numero decimo ſeptimo, & Aciatus in lege ſolutionis verbo ff. de verb. ſig. & in lege prima, in ſin. C. de tranſaction. & Aſſlic. in decifio nonageſima prima, numero tertio, & in decif. xciiij. numero tertio, vbi dicit magnum verbu, quod ita communiter tenetur per Doſtor. & iſtam opinionem veriorẽ & magis communem aucter attreſtatur Marſy. in repeti. Rubric. numero 265. C. de fideiſſor. In contrariam verò partem inclinauit Gloſſ. in dict. l. duobus reis. §. in fideiſſore, in verſicul. ſolutionis, quam ſequitur Bartol. præcipitantes, & ſibi contrarius ibi, & in lege. & per iuſurandum, §. antepenulti. ff. de acceptilatio. & in lege cum filius. in ſin. princ. ff. de verb. obligation. & in lege reos, in v. quaſtione. ff. de duobus reis, Romanus in lege prædia, ff. de acquirend. poſſ. ſio. Fulgoſi. in dicta lege, duobus reis, & Molineus in addi. ad Alexand. conſil. xc. in addi. ad numero tertio, vbi refert Alexand. in multis conſilio tenere iſtam ſecundam opinionem; tamen quicquid dicat Bartol. cum aliis ſequacibus in præcatis leſturis ob hoc non diſcedendum ſtuademus à dicta communi, quæ videtur verior de iure, & ſequenda eſt in conſulendo, & iudicando tanquam communis, & ita per iſtam communem conſuluit in Ciuitate Florentia. Paul. de Caſtr. vt ipſe refert in d. l. duobus reis, & pro hac parte conſuluit Franc. Tigrinus, vt refertur Alexand. & Iaſo. in d. l. duobus, vbi ſe pro hac opinione communi bi conſuluiſſe, & ita in effectu conſuluit conſil. xc. nu. 3, vol. iij. & conſilio cxiiij. vol. vj. F. Viuius.

Ille cui debetur ex fideiſſione, dicitur proprie creditor, & fideiſſor dicitur proprie, & indiſtinctè debitor ſecundum Bartol. in l. j. numero 34. ff. ſi cert. peta. per l. ſi fideiſſor. in princip. ff. de legat. j. & iſta Bartol. opinio corroboratur pluribus rationibus, primò quia ſicut tollitur obligatio principalis, ita tollitur obligatio fideiſſoris, l. cum quis. ff. de ſolu. Secundò facit quia lex prohibens minoris debitorum eſſe tutorem, comprehendit etiam fideiſſorem, vt per Angelum in authentic. vt hi, qui oblig. peti. res minores. §. primo, Tertio confirmatur ſecundum Decium, in dicta lege prima, quia ab eo initio creditor exigere poteſt, toto titul. ff. de C. de fideiſſo, & iſta Bartol. ſententia ſic corroborata eſt communis teſte Aret. in §. j. numero octauo. Inſtitut. de obligation. Alexan. in dicta lege prima, numero 48. Nigro, Bolognetto, & aliis Modernis, qui quidem Moder. reſpondent omnibus in contrariam partem allegatis, & Decius, in prima lectu. numero 30. F. Viuius.

Fideiſſor ſi eſt citatur non ſoluendo, non poteſt creditor petere, vt alius præteritur, ſi ſumus a fideiſſore conuentionali. Communem dicit Alexand. conſil. lx. lib. v. B. V. lla.

Fideiſſor non dicitur idoneus, qui non habet immobilia: niſi ſi deiubeatur pro diuite, Hippo in Rub. de fideiſſ. ff. nu. 228. com. dicit.

Nota iſtam communem ad intel. l. j. tit. xvij. l. iij. For. ll. qua loquitur de identitate fideiſſoris. Idem.

ADDITIO. Nota quod ſi pauper fideiſſit pro diuite, omnia bona inter eos aggregantur ac pro vnicò patrimonio reputantur ſaltem quo ad reddend. creditorem cautum, vt per eundem Marſy. in d. Rub. nu. 179. In qua materia, nota quod licet communis opin. ſit quod per ſolutionem factam à principali de re aliena ſuo creditori in ſolutum recipienti liberetur, & principalis debitor ac fideiſſor, Inſtitut. quib. mod. toll. ob. in prin. Bart. in l. ſi quis. ff. de ſolu. contrarium tamen ex æquitate tenuerunt Domini de Rota in vrbe, rationibus, de quibus per M. Ant. Bar. in tract. de temp. vti. & contin. in ca. xvij. ſub nu. 23. vt dixi 3. in litera D. ſub nu. 14.

Fideiſſor in duriorẽ cauſam iurans obligatur tanquam principalis. Alci. in c. cum contingat. nu. 174. de iure iur. com. dicit. Idem.

Nota iſtam communem ad intel. l. vij. tj. xij. par. v. & pro eius limitatione, & limita etiã d. l. vt per Segu. in l. ſi ex legat. cauſa. ff. de verb. oblig. vbi dicit, quod fideiſſor poteſt ſe obligare ſub guarantee: licet principalis non ſit ita obligatus, quia illud non dicitur plus, ſed eſt ficacius, vt in l. Marcellus. ff. de fideiſſ. Idem.

Fideiſſor, iniquo creditore mutari non poteſt. Hiero. Cagno. in l. plus cautionis. nu. 7. ff. de reg. iur. com. dicit. Idem.

Fideiſſor poteſt petere vt liberetur à fideiſſione: ſi diu ſtetit in obligatione: quod relinquatur arbitrio iudicis. Anto. de Tremo. in addi. ad Bonac. in prac. excep. in Rub. quib. mod. ſuo nomi. nu. 3. in verbo diu ſtetit communem dicit.

De iure regio dicitur ſtereſſe diu per annum, l. vij. tit. xvij. lib. iij. For. ll. & cum hac communi conſol. l. xiiij. tit. xvj. par. v. vbi ponit alios caſus in quibus poteſt fideiſſor petere vt liberetur à fideiſſione. Sed Commun. opin. tom. 1.

has leges & communem intellige, niſi aliàs obligatio ſit guarantee: quia poteſt petere; vt ſtatim liberetur. Dida. de Segu. in l. ſi ex legat. nu. 74. ff. de verb. oblig. & Suarez in l. poſt rem iudicatam. num. 14. ff. de re iud. quem intellige poſtquam creditor habet ficularem agendi, ſecun. B. l. in l. cum notiffimi. §. illud. C. de præſ. xxx. anno, quod dicitur nota pro intel. l. tit. xij. lib. iij. ord. de præſcriptione delicti per decem annos, & l. xiiij. tau. de executione non facienda poſt decem annos. & l. de madrid. anno 1534. de apocha recognita, & de confeſſione facta in iudicio, quæ in compilatione noua habetur ſub titu. ix. l. v. l. iij. & iij.

Idem. Fideiſſor poteſt agere contra debitorem ex ſola confeſſione creditoris dicentis recepiſſe debitum à fideiſſore. Hippo. in Rub. de fideiſſ. nu. 265. & Anto. de Tremo. in addi. ad Bona. in practi. excep. in Rub. quib. mod. ſuo no. nu. 39. verſi. ſub iudicibus, ſecularibus, verſi. fallit. xx. communem dicit. Idem.

Hanc ſimiliter communem dicit Iaſ. in l. ſciendum. num. 30. qui ſat. ſid. cogan. Quam ampliã vno modo, & limitat quatuor modis Hippo. in Rub. de fideiſſ. ſup. alleg. nu. 27. cum ſeq. I. Fich.

Fideiſſor eſt idoneus teſtis pro fideiſſore, ad probandum quod non fideiſſerint principaliter, Iaſ. in l. dictantibus, num. 8. C. de teſta. communem dicit. B. Villal.

Fideiſſori non citato non nocent facta contra principalem, Rip. in l. his, apud nu. 34. C. de eden. com. dicit. Idem.

Fideiſſor licet in cauſis criminalibus vbi pœna capitalis imponenda eſt, vel etiam corporalis, interuenire non poſſit (quæ & ipſa communis eſt opinio) tamen poteſt, quando conſuetudine loci ita receptum eſt. Communem dicit Per. à Duen. libr. j. Regu. Iuris. Regu. xxxij. in ſi. I. Fich.

P. O. Fideiſſor pro fideiſſore accipi poteſt. l. Græcè. §. ſi. ff. de fide. Bellon.

P. O. Fideiſſor non poteſt obligari in grauiorẽ cauſam, quam principalis. l. Græcè. §. illud. ff. de fideiſſ. Idem.

P. O. Fidelitas & diligentia præualeat diuitiis. in §. ſi. Inſtit. de ſu. ſp. c. t. ut. Idem.

Filius emancipatus à filiofamilias hodie non diſſert quo ad exheredationem, com. dicit Clarus in §. teſtamentum. q. xl. verſi. item quæro. P. Fich.

Filius emancipatus ſi præteritus ſit ſine inſerſione cauſæ, teſtamentum eſt ipſo iure nullum. Si verò cauſa inſerſa ſit, valet teſtamentum, ſed poteſt, per bonorum poſſiſſionem cõra tabulas impugnari. com. in §. T. q. xlij. verſi. Et hæc quidem. Idem.

Filiusfamilias Aduocatus poteſt teſtari de ſalario, quod à clientulis ſuis percepit, com. dicit Idem Clarus in §. T. q. xiiij. verſi. Sed quod de ſalario. Idem.

Filiafamilias non poteſt teſtari de dote ſua aduentitia. Comm. in §. T. q. xvij. verſi. ij. Idem.

Filiafamilias donare non poteſt inter viuos, ſi tamen habeat aliqua bona, quibus patri non quæreretur vſuſfructus, poſſet illa donare etiam ſine conſenſu patris. Com. Clar. in §. donatio. q. vj. Idem.

Filiusfamilias non poteſt donare cauſa mortis ſine conſenſu patris. Com. in §. D. q. vj. At cum conſenſu patris poteſt. com. ead. q. verſi. Si autem. Idem.

Filiusfamilias non poteſt donare patri cauſa mortis, magis comm. dicit in §. D. q. vj. verſi. quæro etiam. Contrar. dixit Alexan. in l. j. §. ſuit quæſtum. ff. ad Treb. cum quo concor. Bertr. & Iaſ. Idem.

Filiusfamilias non poteſt teſtari, at ſi in teſtamento appoſita ſit clauſula codicillaris, vel vt valeat tanquam donatio mortis cauſa, vel cuiuſcunque vltimæ voluntatis, tunc ſuſtinebitur in vim donationis cauſa mortis. Com. in §. D. q. vj. verſi. Sed quæro. cum ſeq. Idem.

Filius grauatus fideicommiſſo ſemper poteſt detrãhere legitimam, ſiue teſtator prohibeat, ſiue non prohibeat, imò ſi ipſe non detrãheret, poterit ipſius heres, vel ſubſtitutus eam detrãhere. com. in §. T. q. lxxij. verſi. circa primum. Si verò non ipſe filius, ſed eius heres vel ſubſtitutus pupillaris grauatus ſit fideicommiſſo, tunc heres ille vel ſubſtitutus totam hereditatem reſtituere tenetur. com. dicit q. lxxij. verſi. in ſecundo cauſa. Idem.

Filius ingratitude aduerſus partem committens ſi poſteã fiat furioſus, nihilominus poterit exheredari, non obſtante furore ſuperueniente. com. dicit in §. T. q. iij. verſi. Sed pone. Idem.

Filius in poteſtate conſtitutus poteſt quidem inſtitui etiam ſub conditione, ſed poteſtatiua tantum, non etiam in cauſali vel mixta. com. in §. T. q. xxxix. in prin. Idem.

Filius in poteſtate patris ſi ſit præteritus, ſiue cum cauſa, ſiue ſine cauſa, ſemper teſtamentum eſt ipſo iure nullum. com. in §. T. q. xlij. verſi. Et hæc quidem in fine.

Filiusfamilias non poteſt facere teſtamentum, etiam ſi cum cõſenſu patris faceret, quia teſtamentum non poteſt ex alieno arbitrio pendere. Com. dicit in §. T. q. xvij. in prin. Imò nec de peculio aduentitio teſtari poteſt, etiam ſi ſpectaret ad ipſum filium. ſ. in pleno iure, neque pater haberet vſuſfructum in eo. ead. quaſt. verſi. v. a. Idem.

Filius non potest pro patre testimonium ferre in testamentis, siue sit in potestate, siue emancipatus com. dicit. in §. test. q. lv. versicul. Sed nunquid filius, Idem.

Filius præteritus si in ipso actu testamenti consentiat præteritioni, tunc valebit testamentum quod ad æquiritatem prætoriam, non autem de iure ciuili. Com. dicit. Io. Clar. §. testamentum. q. xliij. vers. sed quid si filius. At si post conditum testamentum consentiat, tunc quidem testamentum de iure ciuili nullum remanet, quia ab initio nullum fuit, sed de iure prætorio reconstituitur. com. in d. quæst. xliij. versicul. secundus, & in tali casu de iure ciuili non potest adiri hereditas, sed requiritur, vt petatur bonorum possessio. com. d. quæst. xliij. vers. Obserua tamen, quod talis approbatio præteriti filij non præiudicat cæteris filiis inæqualiter institutis, quo minus ipsi possint intentare bonorum possessionem contra tabul. ex persona ipsius præteriti, quia tale ius per præteritum ipsi semel quæsitum non potest illis rursus auferri. Com. dicit. in d. q. xliij. vol. vlt. Idem.

Filius qui ingratitudinem commisit, & postea penitentiam egit ante, quam pater eius condidisset testamentum, non potest postea ex eadem illa causa exheredari, com. dicit. in §. testa. q. xliij. vers. præterea, Idem.

Filius tenetur probare merita, propter quæ ipsi pater aliquid donauit, nec statuitur in eo assertioni patris. Com. in §. D. q. viij. vers. Hinc infertur. Idem.

Filius vasalli si offendat dominum, pater vasallus non potest idcirco exheredare filium suum, Com. in §. test. q. xliij. vers. Item quæro. Idem.

Filius pater etiam propter aliàs causas quam illas xliij. in aurbent. vt cum de appell. cogn. expressas, exheredare potest, quæ tamen sint illis similes vel maiores, vt quod fuit proditor patriæ, & c. com. in §. test. q. xliij. vers. Sed quæro. Idem.

Filius pater exheredare potest, etiam propter verbalem iniuriam tantum, si tamen grauis sit, vt si illum appellauerit proditorem, & c. com. in §. test. q. xliij. vers. Sed an. Idem.

Filius si mater, vel auus maternus in testamento præterit, nulla inserta causa, testamentum nullum est, com. dicit. in §. test. q. xliij. vol. vlt. Sed causa legitima inserta, tunc præteritio habetur pro exheredatione. Com. dicit. ibidem. Idem.

Filius exheredato, causa testamento non inserta, testamentum ipso iure nullum est, & non opus est quarela inofficiosi testamenti ad rescindendum illud. com. in §. testa. q. xl. vers. aliquando enim idem est, etiam si causa aliqua inserta sit, sed non legitima. Eadem q. xl. versicul. Aliquando vero. Idem.

Filius vno ex pluribus à patre præterito, & reliquis institutis inæqualiter, poterit ille cui minus relictum est quam aliis, etiam tacente filio præterito, testamentum dicere. com. in §. test. q. xliij. ver. successiue. Idem.

Filij heredis instituti si in conditione positi sint, non censentur vocati à test. tor. sed solummodo est illis reservatum ius legitimæ successiois ab intestato. com. in §. test. q. lxxvij. v. r. Pone ergo. Idem.

Filij in conditione positi à testatore grauari, non propter à censentur vocati. Magis com. dicit contra Bart. in l. Lucius. ff. de hered. instit. in §. test. q. lxxvij. vers. Sed quicquid. Idem.

Filius grauatæ de restituendo pure, non detrahit nisi legitimam sub conditione vero grauatæ, detrahit legitimam, & Trebellanicam, Est com. opi. secundum Alexand. consil. quæ ad primum, vol. vj. & Dec. consil. cccxx. dum legerem Padur. de qua Canon. in cap. Raynoldus. c. Raynaldus. extra de testa. Legitima in l. filium quem habentem. maxime Iason. C. fam. ercif. Ratio assignatur, quia quicquid habet filius ex bonis paternis, statim debet in legitimam imputari, l. quoniam in nouella. C. de inoffic. testa. Bart. in l. quanquam. C. ad l. Falc. & vno eodemque tempore legitimæ, & Trebellanicæ simul detrahi non possunt. Considera tamen, quod oppositum æquius videtur, quia magis grauatæ filius per purum fideicommissum, quam per conditionale, ideo magis eo casu forer releuandus. arg. l. eum qui de iure iur. & contra com. opin. vide etiam text. subtiliter ponderando in dicta lege filium. & ibi aperit Iaf. C. fam. ercif. Et hanc opinionem contra communem, per multa fundamenta tenet Oldr. in consilio cccv. incip. j. & c. M. Grubald.

Ex sola delatione hereditatis paternæ, non est fundata intentio creditotum contra filium, nisi probent illum se immississe. Est communis opinio secundum Alexand. in lege si cum dotem. §. transgre. etiam in gloss. in verb. extiterit. ff. sol. matrim. Et hoc propter ban. fideium abtensionis, quod necessitatis vires suspendit. l. si filius qui pat. ff. de vulg. & ibi vltra omnes lat. dixi. Idem.

Statutum excludens filios, statibus masculis, licet tantum loquatur de filiis, simpliciter tamen extenditur etiam ad nepotes. Est decisio Bald. communiter approbata in lege secunda. C. de in ius voc. & cise. communem, attestatur Dec. consilio cccxxij. visis & diligenter. vt in cal. postremum in terminis sequitur. Iaso. in l. de quibus. ff. de legi. & esse communem non dicit Alexand. in consilio cccij. viso themate. vo-

lumine septimo. Idem.

Filij filiorum positi tantum in conditione, non censentur à testatore grauari. Est vera & communis opinio secundum Alexand. in consil. cccij. viso themate, circa prin. vol. vj. Idem.

Filius etiam post immisionem vel additionem hereditatis paternæ, præsumitur adhuc testamentum patris, & in eo contenta ignorare. Est communis opinio pro Bart. cont. Bald. secundum Iaf. in l. eius qui in provincia. in §. fin. vers. tenendo tamen. ff. si certum petatur. Io. Crotus. in l. qui Roma. §. duo fratres. numero. 47. vers. obstat. ff. de verb. obligat. Idem.

Conditio filiorum in futurum euentum collata, comprehendit etiam nepotes. Est comm. opin. secundum Alexand. consil. ix. visis verbis. vers. vtiorem. vol. j. Idem.

Filius non conficiens inuentarium, amittit Trebellian. Est magis communis opin. secundum Dec. in consil. cccclxxx. in casu. vol. liij.

In materia onerosa seu præiudiciali, veluti fideicommissaria, appellatione filiorum non veniunt nepotes. Est verior, & communior opin. secundum Dec. in consil. xcv. vers. venio ad secundam. vol. j. Idem.

Filius familias regulariter non potest testari, etiam patre volente, ac permitte, l. qui in potestate. ff. de testa. imò patris consensus non operatur vt testamentum valeat l. testamenti. cod. tit. & cap. licet. de sepul. lib. vj. vbi late per Alex. & alios in l. senium. C. qui test. face. post. An plia hoc quod non solum filius familias non potest testari de aduentitiis, quorum vsufructus patri quæritur, sed etiam de aduentitiis ad ipsum pleno iure spectantibus, vt habetur in l. ina. & in l. iij. vbi omnes Doc. communiter ponunt. C. qui test. facie post. Calde. consil. x. in tit. de testam. Ioan. Monteferratus in repet. l. frater à fratre. in fin. & Crotus ibidem numero 121. ff. de conditio. indebi. Ita est magis communis opinio, prout scribunt Alex. Corn. Iaf. & Riminald. in d. l. pen. in fin. C. qui test. face. post. & vltra præcator Doct. idem tenet Roma. c. si. cccccxxij. num. 3. Rubens consil. xcij. num. 1. Ruynus consil. xxxij. num. 2. vol. v. & Soci. l. uni consil. lxxvij. num. 10. vol. ij. Fallit primo ista conclusio, quando pater ingrederetur monasterium, tunc enim eius filij propter talem ingressum efficiuntur suis iuris, possuntque testamentum condere, secundum Bart. in l. patre furioso. ff. de is qui sunt sui, vel alie. in vbi hanc limitationem probat tribus rationibus, & in l. patri, per illum text. ff. de adulter. circa fin. Iacobus vero Butri. & Bald. post gloss. ibi in Auth. excipitur. C. de bonis. qua liber. inclinauerunt in contraria sententiam, sed primam Bart. & sequacium asserit esse communem. Ia. in d. l. patre furioso. num. 45. Moder. in cap. in presentia de probatio. Al. bexi. in Auth. ingressi. num. 13. C. de sacrosanct. eccle. & Boeri. in decisio. cxxj. num. 2. & seq. Limitatur secundo loco quando filius familias, patre consentiente conderet testamentum de peculio aduentitio ad piam causam, eo casu proculdubio valet testamentum. d. l. licet. in fin. & tenet Ang. Bald. & Saly. in d. l. senium. Roma. in Auth. similiter. in xij. priuilegio. C. ad l. Falci. Federic. de Senis. consil. cccxvij. & istam opinionem scribit esse communem Crotus in d. l. frater à fratre vbi respondet omnibus fer. fundamentis Fulgosi. ceterorumque Moder. contrarium asserentium in d. l. senium. Hoc etiam procedit in filia familias, qua quidem licet nupta sit, & conducta ad viri domum propterea potestas non finitur, sed remanet in potestate patris. l. si vxorem. C. de congio. inser. & non potest de bonis maternis seu super dote facere testamentum, vt per gloss. in l. filia. ff. solut. matr. & Alex. consilio. xvj. visis vol. ij. nisi ad pias causas, & cum patris consensu. d. cap. licet §. fin. ista est communis opinio, vt patet ex allegatis per Alexand. & alios in d. l. senium, & per Barbain rub. de testament. Sed vti que potest testari ipsa filia, vbiunque esset emancipata secundum gloss. & Docto. communiter in d. l. si vxorem, & Fely in cap. super eodem. ij. ext. de test. sumiturque filia ipsa maritata sit sui iuris de consuetudine Neapolitana, vt refert. Gram. consil. cii. l. lxxij. num. 15. vbi hoc intelligit procedere, quo ad debitum carnis, operasque obsequiales in ceteris vero dicit, quod remanet sub patria potestate, & latius hoc explicat consil. cii. l. lxxvij. num. 4. cum aliis sequens. & dato propter huiusmodi consuetudinem filia fami. nupta, & conducta ad domum viri non remaneat in patris potestate nisi inominus ipsa filia fami. mortuo marito, iterum reuertitur in potestatem patris, vt tenet Spe. in tit. de tuto. §. quid si mulier, & Af. fici. in consil. Syllix exordiente prosequentes, & ita seruat vbi que, prout refert Boeri. in decis. cxcvij. num. 4. Gram. decis. liij. num. 9. Limitatur ac declaratur tertio loco, quando filius fami. testaretur de bonis sibi donatis per principem de quibus quidem testari potest, vt sentiunt omnes Doct. communiter in l. cum multa. C. de bonis qua liber. per illum text. & Alex. in l. j. §. hoc autem. ff. ad Treb. istam esse communem ponit Crotus in repet. d. l. frater à fratre. nu. 112. vbi ait, quod contractus est verus. Interpretatur quarto, restringiturque quando filius fami. testaretur de peculio castrensi, vel quasi castrensi, tunc enim valebit testamentum. l. fin. C. de in offi. testa. vt per Corn. consil. lxxvij. iura dubia. volum. iij. & Alex. consil. ij. in consultatione. vol. vj. Quinto limitatur quod licet filius fami. non possit testari etiam patre consentiente, potest tamen donare causa mortis patre permitte. l. tam in §. si. ff. de donatio. causa. mor. Sed hic pulchrum est disquirere de ratione, quare filius fami

filii fam. de patris voluntate testamentum facere non possit. & nihilo minus causa mortis donat, patre quidem permittente: respondeas breuiter quod commu. ratio est, quae originaliter fuit Accur. in §. j. in lit. qu. . con. est petri: sicut facit. & d. l. tam is. §. si quia donatio causa mortis & si victimae voluntatis naturam redoleat, magis tamen accedit contractui, & de huiusmodi communi ratione testatur Corasius in reper. l. qui liberos. num. 29 cum aliis seq. in ij. lecta. ff. de ritu nup. vbi contra rationem communem praecitata assignat aliam meliorem, Quatenus autem diximus, quod si filius de patris consensu potest donare, tamen non potest legare ut probatur in l. ij. ff. de leg. j. a contrario sensu in d. l. qui in potestate. ff. de testa. & Insti. qui est permiss. face. testa. in princ. Istam differentiam pariter firmavit gloss. in d. l. ij. ff. de legat. j. cum quo communiter alij Doct. transeunt, ut refert Ruynus in princ. ibi, & glo. in d. l. senium. vbi la. nu. 8. Similiter testatur istam esse communem opinionem, idemque tenet Alexan. consil. l. ij. nu. 8. volum. vij. Domini. Perusi. & alij in ca. si pater. de rest. in vj. vbi Gomefius dicit circa hoc non esse dubium, sicque omnes concludere, aliosque refert eiusdem sententiae Dilectus in tract. de arte testandi cautela. i. tit. l. j. & ponit Gulie. Boned. in reper. ca. Raynurius de test. num. 43. Solut. Cumanus in dicta l. tam is. §. primo. & in d. l. qui in potestate. tenet contrarium, videlicet quod nec etiam donare causa mortis Possit filius patre quantumvis consentiente per multas rationes, tamen concludit ipse Cumanus non esse contra stimulum calcitrandum, & sic in communem sententiam declinat, quam sequuntur respondendo omnibus fundamentis Cuman. Soc. l. un. in l. ij. nom. i. §. ff. de legat. j. & C. Acerrimus Iurisconsultus Gulielmus Pontanus Praeceptor meus. nu. i. §. Sexto loco limitatur communis, quod si quis filiusfam. testari nequeat etiam patre consentiente, potest tamen disponere inter viuos de bonis in quibus patri vsufructus non quaeritur secundum communem opinionem omnium Docto. quam citat, & late declarat Crauet. consilio. lxxxiij. numero 9.

F. Viuius.

Filiusfamilias non potest stare in iudicio circa consensum patris. l. fin. §. ne cessitate. C. de bonis. quae liber. & l. j. §. si. C. de anna. excep. vbi Bald. imò consensus requiritur expressus, & specialis, idem non sufficit generalis in quibuscunque causis. l. si qui mihi bona. §. iussum. ff. de acqui. heredi. Sed vbiunque consensus patris est praestitus, in causa principalis durat etiam in causa executionis, nec requiritur nouus consensus, ut per gloss. in l. ij. §. sed vtrum. ff. de minor. Hic autem aduertendum est consensum patris minime esse necessarium in causis summariis, ut per Bald. in praecitato. §. sed vtrum motum auctoritate gloss. in l. j. C. qui admittit. Tamen communis sententia omnium Docto. videtur in contrarium illic, & alibi, ut attestantur Moder. in l. qui liberos. ff. de ritu nup. & Bald. parum sibi constans reuocauit iudicium in melius in l. nec quicquam. §. de plano. ff. de offic. i. Procon. videlicet quod consensus patris semper, non tamen in causis plenariis, sed etiam in summariis, & executionis interuenire debet. Haec omnia habent locum non solum in suo, sed etiam in emancipato, vel late deduximus supra in ver. emancipationis. in fin. & quomuis ipse filiusfamil. nec agere, nec conueniri possit in iudicio, absque patris consensu, secundum Bald. in d. §. fin. fallit tamen hoc quando interuenit, ut procurator, ca. qui generaliter. §. j. de procurat. in vj. & circa istam materiam aliquid tetigimus in d. ver. emancipationis.

Viuius.

Filij nati ex legitimo matrimonio, succedunt de iure in feudis. c. j. §. naturales si de feo. fuerit controuersia inter domi. & agna in vrb. feud. Ampliatur hoc procedere etiam in legitimatis per subsequens matrimonium, qui quidem legitimati admittuntur ad feudi successionem, ut notant omnes Canonici communitate in e. lator, qui Filij sunt legitimi, quam communem sequuntur, & citant Anto. de Butr. Cardina. & moder. ibi, Alex. in l. ex facto. §. si quis rogatus, num. 18. ff. ad Treb. Ripa in reper. l. si inquam, num. 89. cum aliis seq. C. de reuo. donatio. Ioan. de Ime. in l. quod dicitur. ff. de verb. oblig. post Hostien. & Ioan. And. in d. ca. lator. Hoc idem tenet Boeri. in decisio. cexl. num. 16. cum duobus aliis seq. post alios congestos per Petrum à Duenas in suis regulis in reg. in ver. filius naturalis legitimitur per subsequens matrimonium in vj. ampliatio, & Laur. Sylu. rub. xxxij. vbi istam communem late suscipit, sequitur & tuerit. Ratio huiusmodi communis videtur ista, quoniam legitimati per subsequens matrimonium, (quantum ad effectum iuris) dicuntur verè, & proprie nati. Imò isti legitimati proprie agnati dicuntur legitimi, & naturales, c. tara, qui filij sunt legitimi, & notat Pau. de Cas. in l. fin. C. de iis, qui ven. ata. & Abb. in d. cap. rana, vbi ait, quod statum loquens de legitimis, comprehendit legitimatum per consequens matrimonium, quia perinde censetur, ac si matrimonium à principio contractum fuisset ante ortum filiorum, ut in dicto capitulo rana, & in §. dubitatum, itaque in Authent. de incestis nuptiis, & ibi Iacobus de Bello visu. Sed nota quod Veneti non admittunt istos legitimatos per subsequens matrimonium ad eorum nobilitatem licet illos admittant vti legitimos, ad bonorum successiones, fideicommissa, & feuda, iuxta terminos d. cap. rana. Imò tales legitimati non admittuntur ad nobilitatem, nec ad eorum consilia, ut dixit Fulg. consil. lxxj. stante sta-

tuto. Vnde dic ex praedictis, quod si status excludens foeminas propter masculos, excludit etiam per legitimatum per consequens matrimonium, secundum Anch. consil. cexl. j. ex tenore, & Deci. consil. clv. diligenter, & pro tenui, similiterque isti filij per subsequens matrimonium legitimati succedunt etiam in emphyteusi ecclesiastica, secundum Alex. & Mod. in d. l. ex facto. §. si quis rogatus, Anch. consil. cexl. j. nu. 5. seu in d. consil. cexl. j. Imò in d. l. quod dicitur. num. 10. ff. de verb. oblig. & alios quamplures relatos per Petrum à Duenas in praecitata regula. filius naturalis legitimitur, nu. 7. Ampliatur secundo loco dicta conclusio habere etiam locum in filiis emancipatis, qui quidem in feudis admittuntur, secundum Bal. in c. j. de succ. feud. in vrb. feudorum, cuius sententiam supponit esse communem Marcus Mantua, in Apophtheg. apophtheg. lxxij. quia secundum scriben. inclinantes in istam communem hodie in successione ab intestato videtur sublata differentia emancipationis, & patris potestatis §. si verò in Authen. de heredi. ab intesta. veni.

Pater tenetur dare dotem filiae iam nuptae, de eius consensu, secundum gl. communiter approbatam, in l. obligamur. §. lege. ff. de actio. & oblig. quam sequitur, allegat, non nihilque declarat Ripa in l. j. ff. sol. matr. & in l. j. nu. 1. §. §. & se. eo. ti. Bal. consil. cexl. j. nu. 5. & Brun. in tract. de succ. ab intest. in j. par. in ix. arr. ij. q. nu. 50. Nec ista communis videtur habere dubitationem, cum ita pater adstringere ratione videatur, l. ij. in prin. ff. ad municip. Sed dubium insurgit, quando filia contracterit matrimonium absque patris consensu, tunc huiusmodi communis redditur anceps, & dubia, & ab omnibus Doct. in vtraque partem agitata. Ceterum (ut veritas elucescat) filia licet, spreto patris consensu, secundum communem sententiam Doct. nubere, teste Corasio in rep. l. qui liberos. nu. 99. ff. de ritu nupt. in ij. lect. & hoc probatur in cap. sufficit. xxvij. q. ij. & in gl. in c. si xxxij. q. ij. Ita verò communis procedit de iure Canonico, videlicet ut filij possint matrimonium contrahere sine consensu patris, ut dicit gl. in l. Paulus ff. de statu hom. & in §. j. in st. de nup. in ver. secundum datum, & ibi An. Io. de platea, & Io. Fabri, & Ia. in add. j. ad Portium. per rex. in c. videtur qui matri. a. cc. nò poss. tantò magis habet locum ista conclusio, quando filia nupsit post xxv. annum, cum eo casu nihil sit quod ei imputari possit, sed potius patri, qui tantum distulit filiam in matrimo. colloca. §. si verò vlt. que, Auth. ut cum de appellat. cognoscitur: & istud (ut pateat rectè intuenti) procedit etiam de iure Civili, videlicet, ut filia non possit contrahere matr. absque patris consensu, nisi ad xxv. annum vsque peruenerit, Auth. sed si post. C. de inof. test. Et quomuis iste tex. loquatur in filia, idem tamen dicendum est in filio, cui magis, atque etià magis sanguis, quam filiae seque, & bulli, ut in d. §. j. in st. de nup. & tenet Io. Fabri ibi per istam rationem, quia frigidior homo de mundo, calidior est calidissima muliere, secundum Naturales: & ita dicit Aucena prima primi c. de aratibus, ut refert Gabriel de Taragnà in tex. Haec conclusio declaratur, ac limitatur in v. casibus per Corasium in d. l. qui liberos, nu. 99. cum aliis seq. in ij. lecta. quos omitto breuitati studendo. Amplia etiam dictam conclusionem quòd in tantum procedat, quòd si sit statutum imponens poenam contrahenti matr. absque patris consensu non valere, nec tenere, quia metu poenae matr. liberata impidiretur, ut voluit Io. And. in c. statuti, primo de heredi. lib. vj. cum aliis late congestis per Ruyn. consil. cexl. ij. nu. 20. li. v. vbi asseuerat istam esse com. opin. & Curt. seniq. consil. xxvij. nu. 3. & Deci. in cap. Ecclesiae sanctae Mariae, de const. nu. 128. & seq. Et ita eleganter, ac doctè declarabat istam materiam D. Rayn. Rodol. Peru. dum eum publice audiebam Perusij, à quo omnia ista simul ae alia, quae posuimus, & scripsimus in praesenti tractatu didicimus. Interpratatur ac limitamus insuper praedicta non habere locum, vbiunque filius, facto suo proprio liberatus à patris potestate, reperitur, hoc casu pater nò perdit vsum, quem habere debet iure patris potestatis. l. fin. C. de vrb. fr. & l. ij. C. de bonis mar. Sin autem pater consentiret matr. filij, & sic ex patris facto esset patris potestatis nexu liberatus, tunc perderet totum vsum, sine reservatione patris dimidia vsusfru. prout referuat per l. cum oportet. §. cum autem, & §. hoc quoque. C. de bon. quae libe. ut per Bar. in Auth. idem est. C. eod. titu à cuius sententia nemo ex Doct. discedit, & sic ista opinio est communis, ut constat ex allegatis per scriben. in ibi. & in multis consilio.

F. Viuius.

Filia relinquens in testamento pater mille, si nupsit, & centum si ingrediat in monasterium, quo casu (inquam) si ingredereur religionem, possit petere mille, ac si nupsisset, ut per Bar. in l. ij. num. 1. ff. de is. quae poena nomine. Mathesi in singu. l. ij. exordiente, nota quod si testator, & Mar. Syl. in rub. ff. de fideiuss. num. 127. & Augustinus Beronius in ca. in praesentia, vnic. & seq. de probatio. C. lita est communis opinio teste Ripa in lege prima num. 62. ff. solut. matrimonio Mar. Syl. in leg. nu. 45. de rapt. virg. & Deci. in d. ca. in praesentia, nu. 59. & consil. cexl. xxxij. In testamento Bernardini, interpretatur ista communis non procedere, quando testator expressè declarat filiam non posse esse qui dicta mille, nisi matrimonium contraxerit, & si monasterium ingressa fuerit, non possit petere, nisi centum, nam seruanda est voluntas testatoris, quòd de illa aperte constat, §. dispo. in Auth. de nup. & l. in conditionibus. ff. de cen. d. c. & demonstratione & quilibet rei suae potest. quam velic legem imponere. l. quoties. C. de donatio, quae sub modo, & quilibet est rei

est rei suae moderator & arbiter. l. sed et si lege. §. consuluit. ff. de petito. hered. nec a quom est, quod monasterium habeat bona testatoris, inuiri. id est, illa mille, quae relicta sunt, si vii go nuberet, inuitus enim nemo cogitur benefacere, cap. de Iudaeis xlv. distinct. & ista est verior, & magis communis opinio, vt scribit Deci. conf. ccccix. v. fo elegantia consi. post relatos per eum, & nouissimè Beroius in dict. capitulo in praesenti, num. 494. & seq. Et in hac opinione sunt etiam quampurissimi Doctores, quos refert Iaf. consi. xliij. Ioan. lib. iij. vbi audacter fatetur, quod totus mundus sequitur istam opinionem.

Priuilgium concessum alicui, simul ac omnibus suis descendenti- bus, tam masculis, quam feminis, quo casu filiae possunt gaudere huiusmodi priuiligio si sunt virgines, aut viduae, secus si essent maritatae, quoniam mutant statum, & sequuntur forum viri, vt tradit Barto. in l. quoties. C. de priuilig. scholasti. libro xij. & late Iaf. in l. j. num. 18. §. de consi. princ. Marfil. in rub. de fideiuss. num. 113. & in l. vnic. nu. 200. C. de rapt. virgi. & Ripa in l. ij. responsorum, cap. iij. num. 2. & ista est communis opinio, test. Hieronymo Chucalon in addi. ad Deci. in l. foemi- nae, num. 95. in litera L. ff. de reg. iu. quamuis Dec. & male in cap. nouit, num. 4. ext. de iudicijs, asseruerit contrarium, quod mulier nupta retinet omnia priuiligia, ac omnes prerogatiuas, ex quibus non distrahitur à seruitio mariti, & hoc idem tenet Alexand. in l. cum quaedam, num. 14. ff. de iurisd. dictio. omnium iudicam. Viuius.

Filij sunt necessarij à parentibus instituendi, vel exheredandi, vt va- leat testamentum, l. inter cetera. ff. de liberis & posthum. & de iure nouissimo Authenticorum isti parentes tenentur, ac debent honorabili titulo institutionis filijs legitimam relinquere, §. aliud quoque capitu- lum. in Authent. vt cum de appellat. cognosc. & hoc tenent gl. & Areti. in §. tam autem, & in §. igitur, Institur. de inoffic. testa. vbi late Moder. gloss. & Docto. omnes communiter in Authent. nouissima, prout ibi refert Iaf. num. 13. C. de inofficio, testam. dicta lege inter cetera. & in l. omnimodo, post Paul. Castren. C. de inoffic. testa. Ratio est ista, quan- do visum est iuris prudentibus institutionis titulus honorabilior, secun- dum gloss. in l. filium, §. sed et si portio. ff. de legat. praestan. & quamuis titulus quoque legati honorabilis sit, l. amicissimos. ff. de excus. tut. & ibi Nic. de Neap. Nihilominus institutio est etiam vtilior. Nam filius institutus in certa totam hereditatem habebit, herede vniuersali non adeptur, vt norant Doctores in leg. quoties. C. de heredi. insti. & latius dicitur infra. Et saepe euenit, quod testator sobolem masculinam non habens, agnatos heredes instituat, & certam summam filibus relin- quat, ipsas non instituendo in dicta quantitate, quam relinquit, & ita testamentum tam iure Ciuili, quam Canonico subuertatur, secundum opinionem magis communem, quam sequitur, declarat. & citat Iaf. in dict. Authent. nouissima, Ancha. Ant. & Mod. in cap. Raynucius, de tes- ta. vbi Barba. de hoc latissime disputat. Limitantur praedicta non pro- cedere, vbi cumque filius de consensu ipsius preteritur in testamento patris, vel matris, tunc enim possunt praeteriri secundum Docto. com- muniter in l. posthumo. C. de bona. possess. contra tab. de qua commu- ni attestantur B. eri. in decis. ccij. nu. 40. & Iaf. in dicta lege posthum. numero 26. cum alijs sequent. Viuius.

Filius vltra quatuordecim causas expressas in §. illud. in Authent. vt cum de appellat. cognosc. (ex quibus velut ingratus exheredari potest) si consimilem grauitatem, vel grauiorem committat, licet ibidem non expressim potest exheredari, voluit haec Gulielm. de Cug. & quam plu- rimi, quos refert, & communem opinionem dicit Iaf. in Auth. non licet. C. de liber. praeterit. & Ripa in repetit. l. fin. num. 137. C. de reuocand. donatio, sequitur Alex. in l. si id, quod. ff. de iurisd. dictio. omnium iudic. Gerard. in sing. j. in princip. Marfil. sing. lxxvij. Felyn. in cap. pas- toralis, de rescrip. Alexan. consi. ccij. super Themate, vol. ij. Cassan. in consuetu. Burgun. in rub. vij. §. ij. versic. sed quarto pone, Gulielm. Benedi. in lex donacione, ff. de donatio. Afflic. in cap. j. §. sed quia, quae fuerit prima causa beneficii amittitur. in vrb. f. u. & Ripa in, d. l. fin. in quest. xj. Ratio istius communis videtur haec vltra assignatas per Docto. allega- tos. Quia vbi est eadem ratio, vel maior, non dicitur lex extendi, sed enucleari, secundum Oldra. consi. clxxxv. thema tale est, in fin. & Cal- deri. consi. j. in titu. vt lite pendente, vbi ait. Quod vbi est eadem ratio, non dicitur quis extendendo nouum casum addere, sed quod in primo casu in ratione concludatur secundum aequitatem deiegere, seu de- clarare: lex enim dicitur esse, quod in ratione constituitur. cap. consuetudo. prima, distinctio. Ergo vbi habet locum legis ratio, circa id praedicta dici debet lex: alibi scribit Calderi. consi. primo, in titu. de regulari. Quod ratio dicitur lex communis ad omnes casus, ob id non in pici- tur dispositio, an in ea sit idem casus, vel non, sed ratio duntaxat con- sideratur, alibi scribit Ioannes de Anan. inter. consi. o. Paulus de Ca- stren. consi. cclxj. lib. secundo quod vbi est eadem ratio, & omnimo- do similitudo, non dicitur lex extendi, sed casus ille sub eiusdem legis dispositione includi, per gloss. in capitu. primo de tempo. ordi. lib. vj. Vnde si quis sub iure in iurgetur contra istam rationem dicendi, quod hic non sit enucleatio, sed extensio proprie: Ergo ista ratio non conclu- dit, quia aliud est extensio aliud enucleatio: responde fundando pra- allegatam communem sententiam meliori ratione, quod in casu

communis opinionis, & in alijs similibus, quamuis sunt poenales, sit ex tenio de similibus ad similia ex identitate rationis, vt notat Alex. in l. si quis id quod. num. 17. & sequen. ff. de iurisd. om. iud. Iaf. in §. sequens & in §. tripli. Inst. de actio. & in l. prima. C. d. transactio. in l. 2. Titio in iij. nota. ff. de verbo. oblig. Deci. in cap. translatio. in princ. de constit. post Abb. ibi, vbi Deci. allegat Roma. consi. ccc. cxvij. in i. dubio, vbi Roma. multa ex eum. la adducit idem tenet Dec. in cap. secundo requirit, de ap- pellant. in ca. j. de probation. Et patet quod in casu dictae communis non solum militat eadem ratio, sed & maior, ergo à fortiori potest fieri ex- tensio, idem videmus in feudo, videlicet, quod vaillus priuatur feudo, ex omnia alia causa non expressa, quae possit dici similis, vel maior ex- pressis, secundum Iacobum, de Leo consilio. cxvij. numero 34. quod quidem consilio, reperitur inter consil. a feudalia Alberti Bruin. Viuius.

Filius exheredatus excluditur à successione in feudis hereditarijs, quando mala mente fuit facta exheredatio, & causa exheredationis fue- rit iusta & expressa, secundum Iacobum Ardizo. in summa de successio. feud. sub rub. an filij succe. in feud. & per Andre. de Ille. in cap. j. in prin. de successio. feud. Parisium consilio primo, numero 7. volumine. pri- mo & per Angel. in auth. de nupt. §. soluto, dicentem filium iustè exhe- redatum non succedere in feudo, & optime facit quod vult, Bartolus. in l. vt iuristurandi. §. si liberi. ff. de operis libertorum, cum alijs conge- stis per Modern. in tracta. feudorum, vbi asseruerant istam esse commu- nem opinionem, quae quippe probatur hac ratione: nam licet vasallus non possit de feudo testari, vt in capitulo primo de successio. feud. & in c. primo. §. donare, qualiter olim feud poterant alien. & per Socin. consi. xix. a. tit. libro j. Tamen quando feudum est hereditarium, pater sine dubio in testamento potest pra legare vni filiorum, cum in tali feudo quis non possit succedere, nisi sit heres, secundum Bart. in dicto §. si li- beri. Bal. in capitulo primo. §. decedenti. qui feud. da. poss. Modern. in l. quicquid adstringend. & in lita stipulatus. §. Grifogonus. ff. de verb. oblig. & per Alex. consi. x. ponderatis, vol. iij. vbi scribit istam esse com- munem sententiam, & in consi. ix. super eodem & consi. xxvij. lib. 5. ideoque factum testatoris impugnare non debet. Licet à matre, C. de re vendi. & per Alex. consi. cxvij. quod quidem citant Moder. in dict. tract. de feudis, & ponit Praxpos. in c. imperialem in prin. de prohibi. feud. aliena. per Feder. & his occurrit quod non sufficit exprimere cau- sas in testamento per patrem, sed necesse est eas probare, vt est tex. iun- cta gloss. in vers. dicitur in leg. j. in princ. ff. si quadru. pauper. fecisse di- catur, & in c. dilecti, ibi opposita, & probata de excep. & est text. vbi A- lex. & alij, in l. si prius. ff. de oper. noui nunciatio. & Parisium consi. j. vol. j. numero 136. onus enim probandi causas ex heredationis incumbit he- redi. §. si verò igitur in vers. demonstrauerit, in auth. vt cum de appella. cognosci. & ibi Bart. & Ang. & plenius per Bart. & Ang. & plenius, per Bart. Are. & alios in l. j. ff. de testib. fallitque quotiescunque testator, co- viuente, fecisset examinare testes super illis causis ad futuram rei me- moriam, quod potest fieri, & sic causa ingratitudinis possunt probari viuente patre, secundum Alexand. consilio ciiij. in per Themate volum. ij. ceterum dicta examinatio debet fieri iure, & rectè exheredato formi- ter citato, vt dicit Alexand. consilio ciiij. in fine, & Parisium in d. consilio j. numero, 137. & habetur per Canonist. in c. Albericus, & in c. signifi- cavit. de testib. F. Viuius.

Filius furiosus potest exheredari ex causa ingratitudinis commissae contra partem ante furorem, vnde propter furorē super venientem non purgatur vitium ingratitudinis praecedens, secundum Bart. & com- muniter omnes in leg. ex facto in princ. ff. de vulg. & pupil. substi. quam quidem communem sequitur, & citat Iaf. in lege. parte furioso nune. 42. ff. de his, qui sunt sui, vel alie. iu. & Ripa. in fine. C. de reuocand. do- nat. num. 227. Sed propter reconciliationem dictae causae ingratitudi- nis possunt reuocari, atque remitti, & huiusmodi remissio, ac reconcili- liatio aufert omnem ingratitudinem, & causas exheredationis, vt dicit Bartolus. in lege. tertia in fin. ff. de adim. lege. & late Modernos. Pap. in lege de quaestione. C. de pactis, & in lege in arenam, C. de inoffic. test. & in lege filio, quem pater. ff. de liber. & posthu. cessat etiam pra. fata exheredatio quando non apparet ex testamento patris esse aditam he- reditatem, vt est text. in lege filium quem pater. §. sed cum exheredatio ff. de bonorum poss. contra tabu. & in lege si quis Sempronium, cum concordantibus, ff. de heredi. instituen. F. Viuius.

Filij possunt repudiare patris hereditatem retentis emphiteuticis bonis pro eis, praesertimque quando pater sibi, & filijs emphiteuticis stipulatus esset secundum Din. quem refert, & sequitur Bartolus. in le- ge, item videndum. §. finali. ff. de petitio. heredi. idem videmus vbi cum- que frater renunciat fratri hereditatem paternam, aut faceret qui- rantiam de omni eo, quod possit petere, vel consequi ex hereditate paternae, ob hoc non impediretur petere partem feudi, aut partem possessionum emphiteuticarum, quia censetur hereditaria: nec pro- fectò debentur iure hereditario, nec tanquam ex hereditate paternae, sed vigore contractus, vt per Bartolus. in dicta lege. item videndum. §. finali. quod etiam procedit si in huiusmodi renuntiatione hereditatis paternae interuenit iuramentum, vt per Baldum in cap. j. in. it. an Agna. vel filij, in visb. feud. ampha hoc etiam procedere quod o
emphiteuticis

emphyteusiam pater accepisset pro se, filiis, & heredibus masculis, tunc non si non sint heredes admittuntur ad emphyteusiam eius liberi, vt per Deci. consi. cccxxix primo. Limitatur præallegata conclusio primo loco, quando pater stipulatus est emphyteusiam sibi filiis, & heredibus, eo casu filius possidendo emphyteutica bona videtur hereditati se iunxississe, & ad omnes hereditarium soluendum obligatur, siquidem stipulatione sic concepta, emphyteusiam habere non potest, quia non sit heres, vt per Bart. in l. vi. iuris iurandi. §. si liberi. ff. de oper. liber. Alex. in l. Gallus. §. etiam si parente. ff. de liber. & posthu. cum aliis per eundem allegatis consi. xix. super eo. & consi. cccxxix. per spectus li. v. vbi asseruerat istum esse communem opinionem, & sequitur Ias. in leg. si post mortem. ff. de leg. j. & consi. lvij. in causa. lib. j. interpretatur secundo, quando filius renuntiat hereditati, & bonis paternis. Renuntians enim bonis paternis intelligitur renuntiare etiam emphyteusi secundum Specum. in tit. de loca. §. nunc aliquid & Ias. in auth. vnde si parens. C. de inoffic. testa. & in leg. si non forte. §. libertus num. 34. & leg. ff. de condic. in debi. vbi attestatur istam esse comm. opin. Et ratio istius limitationis videtur isthæc, quonia appellatio bonorum continetur emphyteusis, textus est in l. bonorum appellatione. *la prima.* ff. de verb. sign. F. Viuius.

Filii debent habere, seu recipere legitimam ex bonis, & substantia patris defuncti non autem in pecunia numerata, l. cum senus. §. repletionem. C. de inoffic. testa. etiam si pater legasset eis in testamento certam pecuniam pro eorum legitima, vt per Doct. communiter in d. §. repletionem, quam quidem communem inibi sequuntur, & attestatur Moder. & consulentes variis in locis: Et dato quod pater, seu mater simpliciter reliquissent iure institutionis filijs, vel filijs minus quam legitimam, possunt tunc recurrere pro supplemento legitimæ non solum contra heredem vniuersalem, sed etiam contra legatarios pro rata pro supplemento legitimæ, secundum Bart. in l. in buartan. q. ff. ad legem Falci. cum quo sentiunt omnes scriben. communiter ibi, teste Corino. consilio cxxlvij. volu. iij. imò dictus fructus perceptos per filios non computari in legitimam, ac Trebellianicam libemus. C. ad Trebell. & dict. §. repletionem: tamen computantur in dorem iuxta communem opinionem omnium in locis superius citatis, quam citat, & non nihil declarat Bructus in decisio. xliij. num. 16. & quod filij grauati de restituendo post tempus non teneantur fructus perceptos computare in quartam Trebellianicam, tenent Doct. præcitati, Ias. in l. Marcellus. nu. 53. ff. ad Trebell. Deci. consi. cccclxxx. num. 15. Picus in d. in quartam, num. 10. Parisius consilio cxxvj. num. 35. vol. j. & consilio xvj. num. 65. consilio cccclxvij. & cclxix. & cclv. & leg. volu. iij. & in multis alijs consilijs suis, & Ripa in l. nemo potest. num. 73. ff. de leg. j. sciendum est etiam ad præmissorum intelligerem, quod filius non potest patris, seu matris testamentum approbare, in præiudicium aliorum fratrum suorum in minori parte institutorum, vt concludunt omnes Doct. communiter per optimas rationes in l. filio præterito, ff. de iniusto rup. test. contra Bartol. & Saly. ibi, & istam communem citat, sequitur, & declarat Boeri. in decisio. xcvj. num. 8. & sequen. Insuper filius alienans rem alienari prohibitam censetur in dubio ipsam elegisse pro sua legitima, l. Marcellus. §. res, quæ vbi Bart. ff. ad Trebell. qui quidem Bart. licet loquatur ibi in trebellianica, idem tamen est, & multò fortius in legitima, in qua præfato filio competit electio, quasi creditori, secundum Bal. in leg. si quis filium, in princ. ff. de inoffic. testa. & in l. filium quem habentem. C. fami. excusum. & ista est communis opinio, vt per Doct. in locis citatis, & vbiq. F. Viuius.

Filius institutus in re certa habebit totam hereditatem herede vniuersali non adente, vt notant Doct. in l. quotiens. C. de heredi. institu. hinc sciendum est, quod si quis instituat heres particularis in re certa tantum, ita quod nihil aliud petere possit, tunc si nullus alius sit heres vniuersalis, aut sit quippe, sed repudiet, huic heredi particulari accrescet tota hereditas non obstante taxatiua, & ratio videtur ista, quoniam testator non potuisset prohibere ius accrescendi in isto casu, per quam prohibitionem decederet pro parte testatis, & pro parte intestatis, secundum Bald. post Cyn. in l. si quis ita heres instituat. ff. de heredi. institu. in l. dominus, §. ff. de usufruct. in consilio cccclxxx. testator. volu. primo consilio cccclxvij. quidam Tertius. eod. volum. & latius consilio cccclxxx. volu. iij. Alexan. in d. l. quotiens. & in l. si quis in priore, ff. ad Trebell. vbi asseruerat istam esse communem opinionem, & Augustinus Beronius in cap. Raynntius. ext. de testa. nume. 247. & alios Doct. hanc sententiam tenentes late cumulat Ias. consilio viij. volu. iij. Calca. consilio. xxxij. & sequen. Curtius senior consilio lxxv. Ias. consilio lxxij. circa finem. l. b. iij. & Capra. consilio ix. & hæc communis opinio contra Bart. procedit etiam in foro poli. vt per Federi. de Senis consilio cxxx. casus talis est. Contrariam verò partem, quod imò ius accrescendi possit expressè prohiberi, & quod ex dictione taxatiua censetur prohibitum, & quod eo casu testamentum sit nullum, nullo existente herede vniuersali per huiusmodi prohibitionem expressam, vel tacitam tenet Bartol. in d. l. si quis in priore. circa finem, per illum text. & in l. pater filium. ff. de inoffic. testam. & in pluribus consilijs suis, & complures alij Doct. quos refert, & sequitur Iaso. in præcitato consilio viij. Curt. Iun. consilio xij. Gozadi. consilio xxj. eandemque sententiam

sequitur Ripa in l. re c. iunundi. ff. de legat. iij. licet dicat communem opinionem esse contra Bartol. ext. num. l. i. in d. d. consilio viij. fateatur contrarium quod imò opinio Bartol. est magis communis, idem etiam Ias. in l. si mora in iij. nota. ff. sol. matr. dicit quod ius accrescendi prohiberi potest in institutione, sed requireretur prohib. exp. cessa, nec sufficit tacita, quæ inducitur ex dictione taxatiua, aut prohib. tione plus non petendo: retenta tamen prima opinione contra Bartol. quæ videtur verior, & communior, vt efficacissimis rationibus eam tuendo, ac sequendo demonstrat Beronius in dicto capitulo. Raynntius, num. 247. cum alijs sequen. dic. procedere inter heredes, secus in legatis, nam testator inter legatarios potest expressè prohibere ius accrescendi lege Lucius. §. quæ habeat. ff. ad Trebell. Bartol. in leg. pater filium. in ij. lecty. ff. de inoffic. testa. Ange. Areci. in tract. de testam. enris. vers. culicem inter dicos B. & D. prohibuit ius accrescendi, cum alijs cumularis per Barbatiam consilio lxxj. illud in medio. volun. Ampliat secundo loco istam esse communem Beronius in dicto capitulo. Raynntius numero 251. non solum in institutione facta de re certa, sed etiam in substitutione pupillari, verbi gratia, si quis solum substitutus esset pupillatiter in re certa, tunc iste substitutus simpliciter ad totam hereditatem, & ad omnia pupilli bona admittitur loco heredis, §. cum filij. ff. de vulg. & pup. substit. secundum communem intellectum, quem ipse Beronius sequitur vbi supra.

Filius debet instituire patrem, & sic institutio parentum est necessaria in testamento filiorum, vnde filius faciens testamentum in calibus à iure permixtis, teneatur parentes in aliquo instituire heredes, si quidem, illis præteritis, testamentum vitibus careret, §. huc igitur, & §. hæc autem disposuimus. in Authen. vt cum de appellat. cognosci. notat Calderi. consilio v. an si testator. in tit. de testam. Bald. consilio lxxxiij. veritas. lib. iij. & ista est communis opinio, vt constat ex allegatis per Doct. in Authen. nouissima. C. de inoffic. testa. & per Barba. & Moder. in capitulo Raynntius de testam. contra Bartol. in d. Authen. nouissima, quia parentibus debetur legitima propter honorem, & reuerentiam, quam filij erga illos prestare teneantur. dict. §. hæc autem. Secundo, quia debetur miserationis, & pietatis causa, l. nam, & si parentibus. ff. de inoffic. testa. & l. scripto. ff. vnde liber. debetur tertio præcipueque matri, ne à luctuosa filij hereditate dicatur excludi. l. final. C. de institut. & substit. sub cond. factis, & l. liberi, §. primo. C. de inoffic. test. Quarto debetur propter p. ricala, & sepe propter mortem, quibus matres in partu subiciuntur, §. sed nos instituit. de Senat. consul. Testull. Postremo, quia legitima, vel successio parentibus debetur nõ iure agnationis, & sic vinculo civili, sed cognationis, quæ est de iure naturali, §. sciendum. Instituit. ad Senat. consul. O. sitia. Limitatur præfata communis conclusio vbiunque extarent descendentes, qui obtinentiam successione primum locum. Authen. in successione primum locum, Authen. in successione. C. de suis, & legit. heredi. tunc enim non est necessesse in aliquo instituire ascendentes, vt per Bartol. consilio xvij. ylo testamento, cum prima causa successione sit filiorum, l. filius. ff. de suis, & legi. & in Authen. de heredi. ab intesta. in princ. Alexand. consilio xc. in causa. volu. ij. Fallit si cundò ista communis, quotiescunque in testamento filij non continente parentum institutionem fuerit apposita clausula codicillaris, quæ quidem facit videri eos, qui ab intestato succedunt rogatos esse hereditatem restituere, qui in testamento hereditas scriptus est, vt not. in l. in testamento. C. de fide commiss. & licet Bartol. in lege prima ff. de iure codic. questione prima & consilio xij. teneat clausulam codicillarem non operari transiensionem hereditatis conuersa in fide commissum, tamen opinio hæc, vt dicit Alexand. in dicta lege cum filio, iure non probatur: & sic constat communem esse contra Bartol. ex relatis per Alexand. ibi, & istam communem allegat, sequitur, & declarat Socin. in dict. lege cum filio non procedere, cum clausula codicillaris concepta esset verbo, quod futurum tempus significaret, secundum Bartol. in lege prima. questio. xij. ff. de iure codic. & Corne. consilio lxxij. alias consului, volum. ij. & declaramus infra latius in vers. statutum, in conclusione incip. institutio patris, & matris, & cetera. F. Viuius.

Filius familias ea, quæ lucratur ex pecunia patris sibi data, ac concessa ad negotiandum, aut occasione negotiandi, dicitur peculium profectitium: id quod est fratribus communicanda post patris mortem, secundum Spec. in tit. de iudic. in §. sequitur. vers. quod si aliter asserentis, post gl. in leg. cum oportet. C. de bonis quæ liber. sequitur Fulg. ibi, vbi fatetur hoc idem sentire Bal. neminemque contradicere, & denique asseruerat istam opinionem esse in practica sequen. In contrariam vero partem inclinavit Bart. in l. j. nec Castren. ff. de coll. bono. in l. i. ubi. §. si pactus ff. de pact. in d. l. §. cum oportet in princ. illud. C. de coll. & in tract. de duob. fratrib. simul habitantibus, in ij. quest. in princ. videlicet quod dimidia pars lucri attribui debet operari, ac industria filij negotiantis, id est illud tanquam aduentum cum fratribus non erit aliquo pacto conferendum, l. si. C. de colla. altera autem pars dimidia attribui debet paternæ pecuniæ, proinde illi tanquam profectitia communicebitur alijs fratribus mortuo patre, l. certum ff. fam. erc. & c. ubi Bar. sentit Bal. & Paul. Castren. in d. l. cum oportet, vbi Moder. Perusini attestantur istam esse.

istam esse magis communem opinionem quam sequitur Ange, etiam consilio lxxxj. parer habet plures filios, ex eo quod dicitur magna equitate, Socii. cons. xxiij. vol. j. Fulgosi. Paul. Castri. Ias. & Dec. in d. l. illud, Abb. cons. xxxvj. in princ. Roma. consil. cccclxxx. vbi dicit non esse recedendum ab opinione Bar. Sed Bal. in d. l. cum oportet, & in Auth. ex testamento, C. de collatio in l. omnimodo. §. imputari. C. de inoffic. testament. & in c. de beneficio fratris, videtur contradicere Bar. in locis superius citatis tenendo quod hoc totum remittendum sit arbitrio iudicis, qui plus aut minus poterit assignare personam ipsius filij, propterea non parum laborantur Docti. in concordando opiniones istorum in d. l. illud, praecipueque Deci. & Ias. vbi scilicet distinctiones reduxerunt hoc ad veram, & legitimam consonantiam, Tamen retenta communi opinione Bar. quae est verissima, & observatur in iudiciis, & actu practico interpretatur, non procedere vbiunque filius ex pecunia habita a patre negociando vitas exerceat, tunc procedit ad illud, quod ex ea superlucratum non acquireret patri, nec post eius mortem reverteretur fratribus communicare, l. quod seruus. ff. de acquir. poss. vbi Docto. omnes hoc tenent, & stimant, & Bart. Saly Bald. Paul. de Castri. & alij in d. l. cum oportet Bal. in d. Auth. ex testamento, & Ias. in add. ad Portium in §. j. nu. 29. Infit. de his, qui sunt sui vel alie. in reprob. gl. in l. um oportet, & in d. l. quod seruus, vbi Claudius Aqueus asserit istam esse communem opinionem, & ratio communis practicatorum Doct. videtur ista, quia filius ex delicto non quaerit patri, sicut nec seruus domino, vt est casus in d. l. qui seruus, sed vitas sonant in quoddam furto, seu rapinam, & de iure Diuino sunt prohibita, ergo ex tali illicita causa filius patri non quaerit, idcircoque, mortuo patre, filius huiusmodi lucrum non tenebitur fratribus conferre, cum aduentitia non conferantur, l. si. C. de collatio. & istam communem per plures, & vgentiores rationes corroborant Docto. practici, idcircoque videmus in quaestis per filium in ludo: nam ea, quae acquirunt in ludo filius, non acquirunt patri tanquam acquisita ex turpi quaestu, & ex illicita causa, vt per Bal. & Rom. in d. Auth. ex testamento. Alex. consil. lxxvij. in fi. vol. v. Dec. in d. l. illud, & omnes communiter in d. l. frater a fratre, ff. de condi. indebiti, & in locis praecitatis. F. Viuius.

Filij naturales proprie dicuntur illi, qui nati sunt in domo ex concubina in ea retenta, & ex legitimo concubitu, & concubina dicitur illa, quae indubitato affectu in domo est retenta ab vxore parum distans, l. in concubinato, ff. de concubi. ita dicit Bal. consil. cxxix. factum proponitur lib. ij. Abb. in cap. tanta. qui filij sunt legitimi. Cacciolapuz in l. si qua illustis, C. ad officia. & Alex. consil. lv. vol. ij. isti itaque naturales, qui considerantur a lege veniunt appellatione coniuictorum, & proprie appellantur coniuicti secundum Inno. Host. Io. Andr. & alios in cap. nonnulli de rescrip. vbi Fely. circa finem scribit istam esse communem opinionem, hinc praecitati Docto. concludunt, quod determinatio illa, quae se habet quod coniuictus admittatur pro coniuicto ad agendum, vend. cat. sibi locum in filio naturali etiam. Resultat alius effectus similiter ex praedictis in fauorem naturalium liberorum, videlicet quod substitutus absolute excluditur a naturalibus liberis, sicut redi in l. i. ut sentit gl. in cap. Raynulfus de testamento, & in cap. in presentia de probato. quam sequitur Io. Andr. in addi. Spec. in tit. de successio. ab intest. §. j. verfic. quid si duobus, Barto. & alij communiter in l. ex facto, §. si quis rogatus. ff. ad Trebel. & Deci. in d. cap. in presentia, nu. 101. & 107. vbi istam communem sinitat non procedere in sex casibus, nu. 108. cum aliis sequen. & Moder. similiter plurimum istam communem declarant, & expressè citant. Resultat postremo ex praemissis alius vtilissimus effectus, scilicet, quod filia naturalis dumtaxat dummodo ex damnato coitu procreata non sit, succedat matrè excluda a via, etiam quoad legitimam, §. non simi. in l. i. de sena. Orphi. & d. l. si qua illustis, vbi Bar. Saly. & alij omnes transeunt intrepidè cum ista sententia, quam dicit communem Cassadorus in decisio vnica, in tit. de successio. ab intestato, vbi refert in contingencia facti ita iustissime decessum, & confirmatum. F. Viuius.

Filio quae ratur dominium in aduentitius, vt in §. j. in l. per quas pef. fo. nobis acquir. Hoc vt id fallit, nisi quaeratur ex stipulatione paterna, secundum Arer. in d. §. j. Sed contrarium tenet Bart. in l. dominus, ff. de ver. obli. gl. & Doct. omnes ibi secundum Saly. in l. j. C. de contrah. & commi. stipu. Istam opinionem communem esse scribit Alex. & Ias. in l. quod dicitur, ff. de verb. oblig. & rationem assignant Docto. nam si cut pater stipulando filio ex causa Castrensi, vel quasi totum quaeritur, ita stipulando ei ex causa aduentitia debet acquirere proprietatem, arguendo de toto ad partem, l. quae de tota. ff. de rei vendi. Fallit secundò, nisi fuerit stipulatus patri, & non sibi, quia tunc acquirunt etiam proprietatem secundum Dynum, & Barto. in l. quodcumque in princio. ff. de verb. oblig. vbi Alexan. ponit istam esse magis communem opinionem pro qua facit regula, l. penult. C. de pactis, vbi licet suo fauori renunciare, ergo si filius patri stipulatur sibi imputatur, & contra priuati debet, cum possit stipulando sibi illud quaerere, quia etiam abique si stipulacione proprietatem erat filij, dicit §. j. vt aliquid ergo operetur stipulatio, iuxta l. si quando, C. de inoffic. testamen. debet etiam acquiri proprietatem patri, ex qua ratione tollitur vnum fundamentum

Ias. in d. l. quodcumque contra communem, qui post Alexan. & Cuma, dissentiunt à dicta communi, à quo non est recedendum in iudicando & consulendo quicquid dixerit Ias. & alij ante eum. F. Viuius.

Filij fam. e. jam senes comprehenduntur sub dispositione l. fin. §. filius autem, C. de bon. quae l. ber. vt non possint alienare directum dominium bonorum, in quibus pater habet vltimum ius, viuente patre, Com. ibi communem dicit. B. Villal.

Filio instituto repudiante, pater praefertur substituto communem dicit Ripa in l. j. num. 142. de vulg. & pupil. Idem.

Filio ius quaesitum ex contractu patris, potest pater reuocare. Alex. in l. adoptiuum, §. patronum, ff. de ius vocand. Ias. in l. j. qui r. xxiij. C. de iure Emphyt. & in l. qui Rom. v. §. Flaujus de verborum obligat. & ibi Socin. concl. v. Ripa in l. fin. qui r. l. xv. C. de reuoc. donat. dicunt communem. Contrariam tamen esse communem dicit Bened. in cap. Raynulfus, de testam. Illam autem Cagnol. in l. id quod nostrum, de reg. iur. probat.

Filius non conscient inuentarium perdit Trebellianicam quod ista sit magis communis dicit Phil. Deci. consil. cccclxxxj. num. 16. cum sequen. Cornel. consil. cxxvij. inter dubio, vol. ij.

Filius non allumit locum patris in fideicommissio. Deci. consil. j. & consil. cxxvij. & consil. cccclxxx. nu. 10. & Alex. consil. xxvj. vol. ij. Ioan. Duran. in arte testam. tit. v. Cau. xxvj. communem dicit, sed Ias. consilio. clvij. vol. ij. & Bello. consil. 50. tenent quod contraria est magis communis. Idem.

Filius vel filia non tenetur dotare matrem. Ripa in l. j. nu. 3. sol. ma. tri. communem inquit. Idem.

Filius legitimatur per subsequens matrimonium quando parentes poterant copulari vel tempore conceptionis vel tempore natiuitatis. Coua. in epi. iij. c. viij. §. ij. num. 2. communem dicit. Idem.

Nota quod idem est ad hoc quod filij dicantur naturales, l. xj. tau. dummodo pater recognoscat eum in filium. Idem.

ADDITIO. Et sic actus retro trahitur si à principio potuerit intercedere, alias non adeo quod duo extrema sint habilia, extremum à quo, & extremum ad quod, & ad dictum tempus fauore filiorum & legitimationis tale matrimonium retrahitur, vt per M. Ant. Bard. in tract. de tem. vti. & contin. in cap. nono numero decimo & de tali legitimatione pro Anto. Rosel. & Marti. Landen. in tracta. de legitimatione per totum.

Filius natus ante consecutionem factam à patre, vel de regno, vel dignitate non succedit in dignitate, vel regno, Ioan. de Ripa in cap. inter ceteras num. 14. de rescript. communem dicit. Idem.

Filij nati ante delictum à patre commissum, in l. qui quis, §. filij vero. C. ad l. Iulia, maiest. non comprehenduntur, Sed tantum postea nati, communem dicit Gigas in tracta. de Crimi. l. a. se. Maiest. libro. tertio, quae. v. in fin. I. Fich.

Filius in dispositione hominis non subintrat locum patris, magis communem dicit Deci. consil. j. & Bello. consil. x. nu. 2. licet ad quaestio. nem in l. Gallus, §. quidam recte. ff. de libe. & posthu. teneri contrariam esse communem. B. Villal.

ADDITIO. An & quando filius representat personam patris defuncti in successione, Paris. in consil. xx. pro vera resolutione, nu. 23. & 25. cum duobus seq. vol. ij. & consil. xxx. dubitatur, num. 23. & 29. cum duobus seq. eod. vol. quia filius dicitur quodammodo caro patris, augmentata, ac eadem caro ex artificio iuris Ciuilis & dominium contiuatur de patre in filium, vt dixit M. Anton. Bard. in tract. de Temp. vti. & contin. in cap. xij. num. 2. cum aliis sequen. vbi etiam dicit de contiuatione possessionis inter eos in cap. xij.

Amplia istam communem, etiam inter medium fuerat aliud matrimonium, Ferdinand. de loazes, in tract. de matrimonio, dubio xij. num. 18. & Coua in epi. iij. cap. viij. §. ij. num. 15. comm. dicit Ias. in l. Pomponius §. qui situm. ff. de acquir. possessio. num. 5. cap. viij.

Intellige istam ampliationem sine prauidicio alterius filij legitimi nati inter medium: idem Coua c. viij. §. ij. nu. 18. comm. dicit.

Amplia ista communem, & si vnus ex ipsis sit conjugatus altero autè ignorante secuto posteriori matrimonio, filij efficiuntur legitimi, idem Coua, num. 17. communem dicit ex Cassado. deci. vnica de sponsa.

Amplia tertio, non solum quoad alia: sed etiam quoad ordines, episcopales absque dispensatione legitimi efficiuntur, idem ibi, num. 24. & Boer. deci. clxx. communem dicit.

Amplia quarto, etiam ad reuocandam donationem factam post natiuitatem, matrimonio secuto post donationem, idem ibi num. 29. & ex Ripa in l. si vnquam de reuocan. dona. C. communem dicit.

Amplia etiam ad successionem feudi, Curt. iun. consil. cxxxvj. num. 2. communem dicit.

Fallit primo, nisi conscientur instrumenta dotalia, Curt. iun. ibi nu. 2. comm. dicit. & Ias. in l. um autem, de iusti. C. nu. 10. comm. dicit.

Fallit secundo, si mulier sit talis, cum qua non possit esse matrimonium, secundum bonos mores ciuitatis. Curt. iun. consil. cxxxix. nu. 14. communem dicit. de istis duab. limitationibus, vide quae habes in verbo legitimatus, infra.

Fallit tertio, in filio filij mortui ante contractum matrimonij. Ioan. Nic. in addi. Al. de pr. sumpt. par. xxj. in fine, commun. dicit. B. Villal.

Filius ad hoc, quod dicatur legitimus: requiruntur duo: primum quoddam matrimonium sit contractum in facie ecclesie: & secundum quod bona fide contrahatur: et si inter partes non possit esse matrimonium. Coua. in epist. iij. cap. viij. §. j. numero 2. ex Iaso. in consil. clvj. volu. iij. communem dicit.

Concor. cum l. ij. tit. xv. par. iij. & cum l. iij. tit. iij. par. iij. & vide in verbo legitimatus. Idem.

Filius legitimatus ingratus patri, perdit legitimam. Coua. in epist. iij. cap. viij. §. ij. num. 2. communem dicit.

Filius, stantibus aliis liberis legitimis, habebit de hereditate arrogantis quartam quartæ partis: quam habiturus erat ab intestato, non stantibus liberis Segui. in l. j. §. si vir. numero 69. de acquir. possess. communem dicit.

De iure regio adoptatus nullam partem habebit cum arrogatio reddatur nulla, nisi pater velit ei aliud legare de quinta parte bonorum l. j. tit. xxij. lib. iij. For. ll. & vide Segui. in d. §. si vir. de aliis legibus collectantibus cum ista: & ex illa, renouat. l. ix. tit. xvj. par. iij. de hac communem vide l. viij. eod. tit.

Filius familias non potest donare patri cuius auctoritas requiritur. Corn. conf. cccij. vol. j. Ioan. Duran. in arte testam. cau. j. numer. 4. communem dicit.

Amplia, & in filia nupta: quia non potest testari de bonis maternis nec de dote. Ioan. Duran. in arte testam. cau. j. cau. j. communem dicit. Idem.

Filius familias de bonis auentitius, de quibus pater non habet vsum fructum: non potest testari, Iaso. in l. nemo ex lege. num. 1. C. qui test. facere possunt, communem dicit.

Fallit, quia de consensu patris, potest testari ad pias causas. Iaso. in l. seruum atatis. num. 1. C. qui test. facere possunt, & in l. perfecto. num. 10. C. de testam. communem dicit. Idem.

Nota, quod testando filius ad pias causas, si aliud legat, non valet legatum: & est venientis ab intestato, Iaso. in d. l. perfecto, num. 10. communem dicit. Idem.

Filius familias solus patre ignorante potest a iure hereditatem. Iaso. in l. bonorum. C. qui admitt. nu. 17. communem dicit. Idem.

Filius in fideicommissariis substitutionibus non assumit locum patris. Deci. consil. j. num. 1. communem dicit. Idem.

Fallit, in substitutione ascendentium quia tunc bene filius assumit locum patris. Bello. consil. 30. communem dicit. Et sic sunt concordande ista dicitur communes opinio, de quibus per Io. Duran. in arte testam. ti. v. cau. xxvij. quæ concordia & est ex mense. Decij. consil. cccxvj. numero secundo. Idem.

Filius naturalis excludit substitutionem, eum substitutus est Titius si Gaius decesserit sine filiis. Deci. in ca. in præsentia. de prob. Io. Duran. in arte testam. tit. v. cau. xv. communem dicit.

Fallit in filia instituta, quia testator non debuit intelligere de filio naturali filia. Decius in dicto capitulo in præsentia. numero. 41. communem dicit.

Fallit secundò, in filii spurii. Deci. ibi nu. 39. communem dicit.

Fallit tertio, quando naturalis non excluderet substitutionem ab intestato. Cornar. consil. cxxxvj. vol. iij. lit. b. communem dicit persona enim que non excludit substitutum ab intestato: si non adesset substitutio nec illa existit. Idem. Cor. conf. cxxxvij. vol. ij. lit. a. eam dicit. Idem.

Filij naturales, & spurij comprehenduntur in præmis inpositis filiis propter delictum patris, vt est in filiis hæreticorum. Io. Cora. de sena. ff. in liberos. num. 1. communem dicit. Idem.

Filius familias, si cum pecunia patris acquisiuit, absque aliqua sua opera, nec industria, lucrum est profecturum, & conferendum aut ex sua opera, & industria, & est aduentitium, & non conferendum: aut dubitabitur, & medietas est aduentitia. Segui. in l. j. §. si vir. numero. 69. ff. de acquir. possess. communem dicit.

Nota istam communem ad in l. l. ij. tit. xv. par. vj. & l. vj. tit. iij. lib. iij. For. ll. & vide l. xxxvj. cum sequenti, tit. xij. par. v. vbi disponitur an mater, vel auia, vel vitricus, habentes in domo filiam, vel priuignam, si teneatur ad soluendum obsequium. Et nota quod seruicium est soluendum post decem annos lege secunda, tit. xxij. lib. 4. For. ll. & l. fin. tit. si. vidi ad a. bi. iudi. Idem.

Filius familias non potest petere, vt pater remoueatur ab adu. in ista ratione per solam alienationem per eum factam de bonis primi matrimonij. Cum ipse filius possit renouare alienata à possessoribus. Ioan. à Ripa in l. generaliter, de secund. nu. C. nume. 54. communem dicit.

Fallit si pater dissipet quoddam filius nullus regressus possit dari. Idem ibi num. 55. communem dicit. Et vide alias l. mit. per eum ibi, & vide supra in verbo binubis, num. 19. & l. xxij. tit. iij. par. v.

Nota quod pater cum peruenit ad administrationem, non satisfacit dando cautionem, sed interdicitur administratio. Ripa in d. l. generaliter. nu. 68. communem dicit. & vide in verbo binubis, nu. 19. Idem.

Filio nulla reuocatoria, nulla querela competit contra alienationem

onerosam paternam, et si probauerit fraudem Carolus Molineus in cõ. suct. Par. tit. j. §. vij. nu. 13. gl. iij. commun. dicit licet in contractu simulato ipse teneat contrarium, quem vide. Idem.

Filius patre monacho, habebit legitimam: & patre viuente, secundum ius canonicum: secus tamen de iure ciuili, quia expectabit mortem patris, Ias. in auth. si qua mulier. nu. 1. de fac. sanc. eccl. C. com. di. Et si bi plus placet communis legistarum. num. 11. & 57.

De iure regio, pater, vel mater si ingrediatur monasterium intra annum & diem, potest condere testamentum tempore hoc elapso, si testamentum non sit factum filij habebunt hereditatem paternam: & si filij non sint, alij consanguinei propinqui. l. x. tit. vj. lib. iij. For. ll. Idem.

Filius ad supplementum legitimæ, agit conditione ex lege. Anto. Ruber. consil. cxv. communem dicit.

Nota quod si considerabitur quantum plus, vel minus valuit substantia patris, tempore mortis ipsius patris, Ias. in l. cum queritur. C. de inoff. testa. & Io. Bernardum episcopi Calaguritanum in reg. cclxij. sed nota l. xxix. in dicit. au. quod si dos dicitur inoff. c. c. considerabitur tempus mortis constituitur, vel mortis patris quod filius voluerit.

Nota quod supplementum legitimæ potest perire in perpetuum, sicut legitima, & non ardetur ad quinquagesimum sicut legitima, intra quod agitur querela in off. testamenti, Iaso. in l. si quis filium. numero. 6. C. de inoff. testa. communem dicit.

Nota quod isti perpetuitas, de qua in communi præcedenti non transcendit fringit annos. Balbus in tract. præfati. qu. est. xxij. par. iij. vbi dicit Paul. Alex. ac Agerium dixisse esse communem.

Fallit, si viuente patre, acceptauit aliud loco legitimæ: non potest plus petere: et si facultas patris augeretur. Ripa de legi. lib. j. cap. vj. num. 4. Curt. Seni. consil. vlt. nume. 3. communem dicit, reiecta opi. Bal. in ca. cum in de consil. Idem.

Filius non perdit legitimam, et si non conficiat inuentarium, Calca. conf. xxxvj. & Guido, deci. l. ij. & Segui. in l. ij. §. si nu. 1. c. ff. de liber. & posthu. Ioan. Duran. in arte testam. tit. xj. communem dicit licet Ias. in l. iur. C. qui admj. teneat contrarium. Idem.

Filius grauatus restituere, potest detrahere duas quartas, vnam legitimam, & alteram trebellianicam. Cur. l. uni. consil. cix. num. 1. & Deci. col. ccij. nume. 1. communem dicit, & consil. cccxxvj. Idem.

Et ante illos Angelus in l. coheredi. §. cum filia. ff. de vulg. dixit. hæc esse communem tam in iudiciis, quam in Scholis. I. Fichard.

Concor. cum l. j. tit. xj. par. vj. Et de iure regio pater in extraneos non potest disponere nisi de quinta parte bonorum per lege. ix. titulo. xv. For. ll. B. Villal.

Similiter communem & quod consuetudine dicta opinio approbetur, dicit Ias. qui plura pro ea allegat, in l. filium quem habentem C. famil. erc. sc. que approbatur etiam iure canonico, cap. Rainutus & cap. Rainaldus, vbi glossa & Doct. Limitatur tamen tribus modis vt per Ias. in d. l. filium quem. I. Fich.

Fallit quando testator mandauit totam hereditatem restituere: quia nõ detrahit nisi legitimam. Steph. Bertr. in l. hac. edictali. §. si tamen. C. de secun. nup. nu. 10. communem dicit. Et in hoc casu est intelligenda communis opinio relata per Bertra. in l. hac edictali de secun. nup. C. ver. sic, tamen nu. 10. vbi dicit quod filius grauatus de restituendo, debet computare trebellianicam in legitimam. B. Villal.

Filius non computat in legitimam que detrahit a nouerca ex dispositione legis sed habebit illud, & legitimam. Steph. Bertra. in auth. hac edictali. §. ita tamen num. 10. C. de secun. nup. communem dicit. Idem.

Nota quod stante statuto, vel pacto de lucrando dote per nouercam, vel vitricum, stantibus liberis primi matrimonij hi primitus legitimam consequuntur reliqua vero bona fratres inter se diuidunt. Idem Bertr. nu. 11. communem dicit.

Filius sub potestate patris de iure canonica potest contrahere matrimonium: secus de iure ciuili. Cur. l. uni. consilio. cxxxvj. numero. 3. communem dicit.

Amplia, & ad filiam, que potest contrahere matrimonium sine licentia patris: & nullam pœnam incurrit. Abbas in c. j. de spon. communem dicit.

Amplia secundò, ad filiam emancipatam ante xxv. annum. Coua. in epist. iij. vj. par. ca. iij. §. viij. communem dicit. per hanc communem. lege secundo titulo. de los matrimonios. For. ll. & lege 4. titu. primo lib. v. ordi. & For. ll. xix. titu. j. par. iij.

Fallit, nisi elegerit turpem vitam. Petr. Raen. in compo. iuris canonici de spon. ij. communem dicit. Idem.

Filius per substitutionem factam, si sine filiis decesserit institutus nõ censetur vocatus. Cur. l. uni. consil. xcvj. numero 1. Ioan. Cora. in Mis. cl. capit. xix. l. ij. communem dicit. B. Villal.

Filius consequitur dotem matris, tanquam heres & non ex dispositione aui, si stipuletur dotem tradi a uo, non extantibus liberis, Ioan. Nicol. in l. generaliter. nu. 46. de secun. nup. C. communem dicit.

Et sic filij heredis veniunt ab intestato, & non ex testamento, cum testator instituit filios, & substituit Sempronium si filius sine filiis decesserit. Gui.

Guj deci, xxxix. & Segui. in liij. §. h. ff. de liber. & posthu. numero. 178. communem dicunt.

Et filius filij, licet sit positum in conditione, non dicuntur positi in dispositione, & sic non dicuntur vocati ad fideicommissum. Gozad. in gonfil. liij. nume. 7. communem dicit. Idem.

Filio instituto cum grauamine, si habet coheredem, competit que, rela in officio testamenti, si tamen est solus: non competit querela, sed bonorum possessio secundum tabulas. Ias. in l. filijs matrem. nu. 4. de inof. test. C. communem dicit. Idem.

Filio instituto sub conditione casuali, & in eius defectu exheredato reijcitur conditio, vt testamentum valeat. Cyr. Juni. cxlvij. nu. 9. communem dicit. Idem.

Filio familias instituto, repudiante hereditatem, potest pater eam acceptare, etiam si tali filio esset datus substitutus. Communis est Doct. opinio secundum Ias. iuxta gloss. in l. fin. §. j. in ver. recusare. C. de bon. que libe. Et Diaz. Reg. cccxij. licet aliqui teneant contrarium.

Limitatur tamen, nisi substitutus esset Testatoris coniunctus. Idque communiter tenent dicit Ias. in l. iij. C. de hered. instit. licet dicat in puncto iuris hoc sibi non placere. I. Fich.

Filius spurius, sicut non potest habere aliud ex bonis patris stante legitima prole, ita nec nepos, etsi sit legitimus, & naturalis ex tali filio. Ias. in l. hereditas, nu. 3. C. de iis qui. vt ind. com. dicit. B. Villalob.

Filius spurius, quod possit institui heres ex testamento, nec statuto, nec lege municipalis statuitur. Coua. in epi. iij. c. viij. §. v. num. 6. com. dicit. ex Baptista de Sancto Blasio in l. omnes populi. ff. de iusti. & iure.

De iure regio per l. x. in decisionib. tau. pater potest legare filio etiam ex danaro coitu procreato: etsi sint legitimi quintam partem bonorum. Fallit quoad alimenta, quia filij ex quocunque coitu procreati, sunt alimentandi. Coua. in epi. iij. cap. viij. §. vj. num. 6. communem dicit, ex Arct. in princ. Insti. de iure nat. gen. & ciuil.

Amplia ad dotem filie, quia sicut tenetur ad alimenta: ita ad dotem, idem Couar. ibi numero 11, ex Ioan. Baptista de S. Squer. in l. si qua illustis. C. ad Orfiri.

Fallit secundum, in successione fratrum si sunt veterini ex quocunque coitu succedunt agnatis vel fratribus ab intestato, idem ibi, num. 19. ex Corneo, consil. lxx. volum. j. communem dicit.

De iure regio habes l. xij. cit. xij. par. vj. vbi disponitur, quod frater veterinus succedit fratri ex parte solum, & si adest frater legitimus, & naturalis patri, repellit alios fratres naturales ex parte. Idem.

Filius non dicitur ex damnato coitu natus, si sit susceptus ex coniugato, & soluta, Coua. ibi numero 16. communem dicit, ex Decio consil. cccxj. hanc opinionem videtur sentire l. ix. tau. Cum filij dicantur solum nati esse ex damnato coitu, cum mater incurrat poenam mortis, vel si sit susceptus a religioso, vel moniali, licet lex x. iij. titulo tertio, libro primo ord. videatur innuere contrarium nostrae communi, sed cum l. ix. sit posterior illi standum est.

Filius spurius, & naturalis comprehenditur in penis impositis filiis propter delictum patris, vt hereticorum filij. Ioan. Cora. de Senato, ff. liberos. num. 11. communem dicit.

Nota istam communem ad ampliationem l. secunda. titu. secundo parte septima, & nota quod licet filij hereticorum sine priuati a successione paterna, non tamen a successione aui catholici secundum Iac. Butrij. in l. prima. C. de hereditibus instit. quem refert Segui. ij. in l. coheredi, §. cum filia. de vulgari & pupil. ff. numero 73. vide doctor. de pala. rubr. de obtenti. re. Nauarriz. parte quinta, §. sexto & septimo, in res. ad obiecta. Idem.

Filio legitimo potest conferri beneficium per patrem vicarium. Decius consil. cxxix. Idem.

Filius natus ex damnato coitu non potest agere pro patre sine mandato. Ias. in l. exigendi. num. 9. C. de procu. communem dicit. Idem.

Filius familias potest agere sine consensu patris in peculio castrensium, in aduentitio tamen, si pater est praesens in iudicio, compellitur praestare consensum: si tamen est in territorio, expectabitur consensus qui praestandus est ante litem contestatam. Ant. de Tremo, in add. ad Bona. in pract. excep. in rubr. quib. mod. suo. no. aui. num. 13. in versis. generaliter. communem dicit.

Et ideo clericus pro fructibus beneficij, potest esse in iudicio sine licentia praetorum, vt longè traditur a Pala. rubric. in repeti. rub. & vt habetur in l. iij. lib. v. part. iij. vbi tractat de parte percipiente fructus beneficiorum filij quod tenetur ad rationem reddendam.

Fallit in filia quia potest esse in iudicio sine consensu patris, cum agit pro dote aduentitia, quae processit ab auro, vel a matre. Ias. in l. quod locum. nu. 11. C. de collatio. communem dicit.

Fallit secundum, quod filius familias potest agere nomine alieno sine consensu patris. Anto. num. 14. in verbo sine consensu patris, communem dicit.

Dum tamen sit maior xxv. annorum, per cap. qui generaliter, §. licet. de procur. in vj. & est l. v. & titu. v. part. ij. & sic communis intellecta facit pro intellectu. l. vij. titu. ij. part. ij.

Fallit tertio quia filius familias potest accusare consensu patris. Ant.

de Tremo sibi communem dicit. Idem.

Filius familias ad hoc quod possit donare causa mortis: requiritur consensus patris. Anto. Rubi. consil. xly. num. 4. communem dicit.

Nota quod iste consensus praestandus per patrem, potest praestari, per epistolam. Anto. de Tremo. vbi supra. num. 15. in verb. recurum, non putò, communem dicit. Idem.

Decidit Bart. in l. j. §. si verò, versis. ij. quare quid in dubio, ff. de donatio. quod si Filius viuente patre soluat debitum ipsius patris, nec appareat an animo donandi, vel ex proposito repetendi, & sic in dubio soluit se praesumatur animo donandi, allega. & text. in l. si filius. ff. de neg. gest. Hanc tamen suam opinionem Imo. & Doct. communiter in d. l. si filius & Rom. in l. quae dotis. ff. solu. mati. damnant, concludentes, quod siue appareat quod animo repetendi soluerit, siue non appareat, & sic in dubio, competit filio soluti repetitio, per text. illum in dicta. l. si filius, ibi, animo donandi, argu. a contrario sensu & per textum in l. heredes. §. si filius. ff. de iust. & iur. Doct. tamen antiqui. fac. Per. Cyn. But. Rayne. Bald. limitant hanc communem non procedere, vbi debitum solutum vel impensa pro patre facta esset exigua, per text. in l. vtrum. ff. de dona. int. vir. & vx. gloss. l. sed & si de sua. C. eo & cum d. communi concord. Alex. in d. l. si filius, dicens Bartol. in hoc sibi contrarium fuisse. F. Turzan.

PR O. Filius est qui ex viro & vxore legitimo matrimonio iunctis nascitur. l. filium. ff. de his qui sunt sui vel alieni. iur.

O B I E C. Contra appellat. one filij etiam naturalis continetur. l. ex facto. §. si quis rogatus. ff. de Trebel. l. Lucius. §. si & l. cum pater. §. volo, ff. de leg. ij. l. fin. ff. de iure delibe.

Praeterea legitimi quoque tantum, scilicet adoptiui continentur. l. j. ff. de adopt. De hac filiorum diuisione, vide gloss. in auct. ex complexu. C. de incestis nup. & in §. j. in i. de adopt.

S O L. Filius proprius est qui & naturalis simul, & legitimus est, vt hic accipitur. Improprie verò & largè ex interpretatione legis naturalis tantum, vel legitimus tantum, Bellonus.

PR O. Filius est, ergo est heres, ad Gal. iij. & l. cum ratio. ff. de bon. dam. vbi hereditas debetur filiis, & lex facta. §. fin. ff. ad Trebel. vbi conditio, si sine herede, id est, si sine liberis decesserit, intelligitur. Idem.

PR O. Filius non portabit iniquitatem patris. iij. Reg. xij. Deuter. ro. xxiij. Ezech. xvij. & l. crimen. ff. de poenis.

O B I E C. Contra de Lquisquis. C. ad leg. Iuliam maiesta. S O L. Ibi speciale in crimine lesa. maiestatis, O B I E C. C. Praeterea pater & filius vna & eadem persona reputantur. l. fin. C. de impuber. ergo filius debet puniri ex delicto patris, cum poena in suum auctorem retorqueri debeat. l. sancimus. C. de poenis.

S O L. Filius non habetur pro eadem persona cum patre in odiosis, vt in poenis, quia odiosa sunt restringenda, l. interpretatione. ff. de poenis, Idem.

PR O. Filium temporalem nostris temporibus habere non consequitur. l. si tibi filius. ff. de adoptio. Idem.

PR O. Filius familias non potest agere in iudicio sine licentia patris, in l. cum non solum. §. necessitate. C. de bonis quae liberis. De iure verò canonico patris consensus non requiritur. in cap. fina. de iud. in vj. Idem.

PR O. Filius familias suo nomine nullam habet actionem. l. filius familias. ff. de action. & obligat.

O B I E C. Contra de l. si longius. §. si filius familias, ff. de iud. & l. cum filius familias. vbi gloss. ff. si cert. per. vbi filius familias agit.

S O L. Ibi propter istam causam absentis, vt studiorum, vt ibi. Vel dicit, quod non habet directam actionem: vt hic: sed exercitium tantum actionis, vt ibi.

O B I E C. Item contra de l. miles. §. j. ff. de castr. pecul. vbi in castrensibus actio filiofamilias datur.

S O L. In his, quae acquirunt patri filius familias non competit illi actio. In his verò, quae sibi soli tantum acquirunt, habet actionem, vt in contrario. Idem.

PR O. Filij sequuntur familiam patris, non matris. l. cum legitime. ff. de stat. homi. l. familia. ff. de verborum signific. & §. j. in l. i. de legitimi. agnat. vel. Idem.

PR O. Filij, viuo patre, quodammodo domini existimantur, in l. si. ff. de libe. & posthu. Idem.

PR O. Filij familias testari non possunt. l. qui in potestate. ff. de testament. l. tam is. §. primo ff. de donat. causa mortis, l. senium. C. qui testament. fac. post.

O B I E C. Contra testamentum est publici iuris. l. iij. ff. de testam. In his autem, quae sunt publici iuris, filius familias habetur pro patrefamilias, l. filius familias. ff. de his qui sunt sui vel alieni. iur.

S O L. Dic quod patris potestas non curatur quantum ad ius publicum. Verum quantum ad magistratus obtinendos, vel tutelae: vt ibi. Secus quo ad testamenta, vt hic, Idem.

PR O. Filios castigatores esse parentum moribus nostris non conuenit. in §. sed quod sancimus. auctent. de nupr.

O B I E C. Contra de l. iij. §. si quis. ff. de cond. cau. dat. cau. non secu. S O L. In re corrigere potest pater filium, vbi meliori nititur ratione.

tionem, vt ibi.

Item.

Filij naturales prateriti, vel iniussu exheredati, non possunt in hereditate deinceps, vel contra rationem, eorum dicitur in §. L. Quilibet. V. S. d. quod in filiis, P. F. ch. ex Clar.

Filia quae per statutum propter exheredationem masculinam, vel agnatos excluditur, si a patre in testamento praterita sit, & illi masculi vel ignati, propter quos ipsa excluditur, in testamento non potest testamentum dicere nullum nisi quae contraxit ab alio, com. l. Clarus, §. test. mentum. q. xlii. vers. quae quidem. Idem.

Filia quae sine patris consensu alicui nupsit, non potest ob hanc causam exheredari nisi etiam turpiter & obscenè viuat, commu. dicitur idem Clarus in §. T. q. xlii. vers. se. l. quid si. Idem.

Filia quae vigore statuti ab intestato excluditur, legitimam petere non potest, & si prateratur in testamento, testamentum non annullatur. Est com. opin. secundum Decium, consilium cclxlii. reuocatur in dubium, circa prin. vide latiss. per Socy. consilium cl. per totum vol. j. vbi dicit magis communem, vers. prateretè ille, Et esse magis com. dicitur Alex. consilium xlvij. abundè. nu. i. vol. ij. Mop. Grib.

Statutum disponens quod filia dotata non succedat, cum sit odiosum, contra l. maximum. C. de lib. prater. non porrigitur ad bona, si extra territorium statuentium. Est com. opin. secundum Alex. consilium xvj. v. fo. tit. l. questio. in prin. & fin. vol. j. Dec. consilium cclxxvj. proponitur quod dominus, & consilium cccxlii. p. resolutione in fin. Idem.

Filia exclusa ab hereditate paterna per statutum, vel renuntiationem, non prohibetur succedere fratri qui paternam hereditatem adiuit. Est com. opin. secundum Decium, consilium cccix. v. fo. puncto in prin. Idem.

Filia enormiter laesa veluti cum pro vna dote pluribus hereditariis renuntiat, potest tali renuntiatione contravenire etiam non obstante iuramento. Est com. opin. secundum Decium, consilium cclxxix. requisitus circa fin. Idem.

Statutum simpliciter disponens, quod filia dotata non succedat, intelligitur de hereditate dotantis, non alterius, nisi ultra procedat, exprimitendo illas personas, à quarum hereditate velit ipsam excludi. Est com. opin. secundum Decium, consilium cclxxvj. omnis his, vers. est ergo intendendum, Idem.

Filiorum appellatione in contractibus filiae non veniunt. Est com. opin. secundum Decium, consilium ccccxxii. v. fo. copia. Idem.

In substitutionibus filiorum appellatione nepotes non comprahenduntur, Est magis com. opin. teste Socino in consilium ciiij. quoniam praterens in princip. vol. ij. Contrarium tenet Decius, & dicit esse communem Bartol. praterim quoniam appellatione filiorum confertur in futurum, in consilium cccxj. in casu proposito post Alex. consilium ix. v. fo. vol. j. Idem Decius latè in consilium xcv. vers. venio ad secundum, Doct. communiter in l. Gallus §. quidam. & §. instituens de liber. & posth. & quod filiorum appellatione in dispositione hominis, non continentur nepotes, dicit veriorum Decius in consilium ccccxliv. v. fo. testamento. vide §. nup. §. Idem.

Vbiunque in dispositione testatoris sit mentio de filiis, in eorum fauorem eis relinquendo, semper filiorum appellatione nepotes continentur. Est com. opin. omnium cum Bar. secundum Socin. Jun. in consilium cxvj. v. fo. puncto. nu. 2. vol. j. Idem Gribal.

Filia quae peccauit in corpore suum potest exheredari per patrem, vt est text. in l. i. filiam. C. de inoff. testa. imò pater eidem potest denegare dotem, & alimenta, & sic à patre non est alimentanda, nec dotanda aliquo modo, vt voluit Specus in tit. qui filij sunt legit. vers. quid si filia, tamen hoc fallit, si viuente patre respiciatur, vel ad bonos mores, honestamque vitam conuersa penitentiam egerit, non potest per patrem exheredari secundum Specum, communiter ibi Bald. l. si filiam superius citaram, Alexand. in l. j. ff. solum matri, & ibi Ripa, vers. fallit in filia, & Carpegius in tractat. de dote, quæst. xv. in fine, idè quod dixit Bald. in d. l. filiam, quod si mulier turpiter vixit, & deinde se correxit, & ad honestam vitam reuersa sit, non debet reputari turpis persona, quia vltima consuetudo inspicienda est, argu. l. Mela. ff. de aliment. & ciba. lega. & Bald. sequitur Alexand. in locis citatis, & l. 160. qui dicit esse mirabile in auri. non licet. C. de liber. prater. & Ripa in repet. l. si. nu. 2. §. seq. C. de reuoc. donatio. qui asserit istam esse communem opinionem. Viuius.

Filia semel exclusa, perpetuo manet exclusa. Hæc non tam communis, quàm communissima opinio est, vt testatur Franciscus Cuyt. in tract. feudo. in iij. part. princip. vers. vigesimo septimo quarto, nume. 32. Petr. Pau. Paris. consilium xvj. nu. 5. (qui tamen ibi nu. 13. suam sententiam declarat) vol. iij. Andr. Alciat. consilium clxx. per totum, vbi inter alia expressè scribit, hanc opinionem sententiam esse approbatam & canonicatam per Doct. vt de ea non sit dubitandum maxime in iudicio, &c. Quem sequitur in eadem facti specie Mar. Mantua, consilium cccxxiij. lib. j. & nouissime Jacob. Henrichmannus, consilium j. nu. 477. Tomo j. qui omnes potissimum inniuntur vnicò textui, in cap. §. Quinetiam (qui tamen hoc non dicit) in tit. Episc. vel Abba. in vrb. feudo. Io. Fich.

Contrariam tamen sententiam tenuerunt multi clariss. Iuriconsultorum. Comm. opin. tom. 1.

sultri, tam veteres, quàm recentiores, Nempè vero Iacobus de Boliuis, cuius excellens est inter feudistas auctoritas, sed non vt vult dicitur, cum omnium omnimò textus feudales (vt quos species publicè prætergerit) intel. exisse, Item Iacobus de Artizone (cuius similiter auctoritas in materia feudorum maxima est, vt de eo scribit Tiraque. in l. si vnquam in ver. donatione largitus, numero decimo quinto, C. de reu. dona. in sua summa feudo. in iij. par. sub tit. de feud. successio. vers. sic. vnde videtur, &c.

Mart. Lauden. in d. §. Quinetiam. Petr. de Monteforti. quem refert Matth. de Afflic. in d. §. quinetiam; qui tenuit omnimò sororem succedere fratri in d. casu. Quia licet (inquit) Soror non sit de descendentijs fratri, de cuius successione agitur, tamen est de descendentijs eius cui concessio facta est, modo prædicto, videlicet, vt eius descendentes masculi & feminae feudum habere possint, item, quia non est exclusa ex forma concessionis feudi, sed admissa potius, conditionaliter tamen. Et sic interim stat in suspensio, &c. Et ista eius sententiam non videro ibidem à Matth. reprehendi, sed eundem potius sequitur (in casu scilicet expressi pacti) maxime num. 10. & seq. Ex recentioribus autem contra prædictam communem in fauorem filiarum consulerunt Carol. Ruin. consilium ix. vol. j. P. Pau. Paris. consilium xxij. & cõs. xxi. vol. j. Hero. Grat. consilium ix. vol. j. Maria. Soci. nepos siue Junior, consilium lxxvj. nu. 112. vol. j. Io. Baptista Ferre. Vincentinus, consilium cvj. in prin. Et I. C. ph. Ferrar. consilium xxx. nu. 34. cum seq. & plenius nu. 46. & 47. lib. j. Denique omnium diligentissime & elegantissime, hanc posteriorem sententiam contra prædictam communem opinionem, propagat Franciscus Sosteccius. in Nona parte Commentariorum feudaliu. nu. 13. quem puto cuius veritatis amatori satis factum. Quam opinionem & ego, tanquam veriorum & æquiorum, aliquoties consulendo sum secutus, non attenta communi opinione, quæ vixitque magna sit estimationis, tamen & falli potest, & falsissima sepe numero (quod demonstratione non indiget, cum sit manifestissima) inuerta est.

Nuperrimè cum editi essent in lucem doctiss. & diligentiss. I. C. Iulij Cæri Alexandrini aliquot in Iure Ciuili Tractatus, reperi illuò quoque lib. iij. in §. feudum, quæstio. lxxx. vers. sed quid eorum, &c. hanc nostram contrariam opinionem asserere, Et si enim ibidem ipse quoque fateatur superiorum esse communem tamen mox subiungit hæc verba. Quæ tamen mihi semper visa fuit dura. Sætem quando agitur inter feminam ipsam (quæ sola superest ex progenie primi inuestiti) & dominum. Bene possit procedere text. in d. §. quinetiam. & communis opinio, quando agitur inter feminam & alium agnatum, in casu in quo masculi & feminae essent vocati in inuestitura, secundum gradus proximitatem, vt proximis annis contigit disputari in quodam feudo in partibus Pedemontium: Sed quod ad ipsum dominum, credendum absolute, quod existente femina, licet per masculum semel exclusa, quæ esset ex vocatis in inuestitura, feudum non aperiretur domino, &c. Et hæc ego quoque credo ipsissimam esse veritatem. B. Villal.

Filia exclusa per statutum donec supersit masculi, &c. etiam si post xl. annos illi deficiant, tamen ad successionem admittuntur. secundum Bart. in l. si. ff. ad Tertul. & com. dicit Socy. consilium lxxij. vol. j. I. Fich.

Filia excludit substitutum cum conditione si sine filiis, ita communiter con. dicit inquit idem Decius, consilium ccccxxx. nu. 3. &c.

Filia familias licet nupta & traducta domum, cum nihilominus remaneat in potestate patris, non potest super bonis maternis, vel dote restari, sine consensu patris, nisi ad alias causas, Com. dicit Io. Durand. de arte testand. tit. j. ca. j. Io. Fich.

Filia potest contrahere matrimonium absque licentia patris, & nullam penam incurrit, Abbas in c. j. de sponsa com. dicit. Et illud quod dicitur quod filia emancipata ante vigesimum quintum annum, non potest contrahere matrimonium sine licentia patris, procedit de honestate: non tamen de necessitate gl'of. approbata in l. vidua. C. de nup. quam com. dicit Coua, in episc. iij. par. j. c. iij. §. viij. & vide quod habes in num.

Nota quod hæc communis destruit l. ij. tit. de los matrimonios. For. ll. & l. iij. tit. j. lib. v. ord. de qua vide plura in dicto c. per vestras. de dona. inter virum & uxorem, & Alex. consilium j. vol. iij. quæ leges habent locum in matrimonio per l. xlix. tau. quia tunc non militat ratio, ex qua dicitur leges illas sublatas esse, cum licet sit verum quod Reges & Principes seculares non possunt disponere in concernentibus spiritualia, qualia sunt matrimonia: vt per Io. Andr. communiter receptum in c. statutum. de hæret. in vj. & Pan. & Fely. in c. ecclesia. de constituto tamen bene potest imponere penas ad obseruationem legis canonice: per gl. singularem in cle. ne Romani. de elect. B. Villal.

Filia testamentum rumpit, si prateratur, etiam si tunc status quoddam, filij masculis stantibus, filia dotata tenetur exclusa: Alex. & Iac. in l. si quis posthumus. ff. de lib. & posthumis. Io. Durand. in arte testa. tit. iij. ca. v. com. dicit. Idem.

AD DITIO. Quo ad prateritionem noto, quod Bart. in l. h. sito

filio praterito ff. de iust. testa. & in l. posthumo. circa med. C. de bon. poss. l. contra tabul. dicit, quod filius prateritus tacens per animum excluditur à iure dicendi nullum, & approbat testamentum. Quæ opinio reprobat ut per Bald. in d. l. filio. nume. 3. Ang. nume. 6. Imol. & alios, & Bald. in eadem l. posthumo. nu. 3. Ang. nu. 5. Francisc. de Arret. nu. 4. Alex. num. ibid. & alios dicentes filiam non esse exclusam à iure post annum.

F. lit. si instituat. v. tra. dotem in quinque solidos. Io. de Imol. in c. Raynurius. de testamen. communem dicit. B. Villal.

Filia quæ ex lege municipalì à successione parentum excluditur, de qua supersunt masculi etiam post quadraginta annos admittitur. Socin. consil. lxxij. vol. j. communem dicit. Idem.

Filia cui mille pater in testamento reliquit: & postea data sit nupti, & dos sit ei soluta, habet tantum supplementum legitimæ. Alex. & Ias. in l. huiusmodi. §. si pater. ff. de legat. j. & Ioan. D. arand. in arte testand. titu. caute. xxxvj. communem dicit. Idem.

ADDITIONE. Circa filiam noto, quod Bart. in l. obligamur. ver. seu. §. ege. super glossis. ff. de actio. & obligatio. & in l. nupta. ff. solut. matrim. tenet quod filia nupta sine consensu patris, vel aui, non potest petere dotem à patre, vel auo. Quæ opinio reprobat, ut per Ange. in d. l. sol. ligamur. no. 1. Imol. in l. j. nu. 3. ff. soluto matrimo. & ibi Alex. nu. 3. B. l. & Ias. in auth. res. que. C. com. de lega. Nico. de Neapo. in Rub. solut. matrim. gl. in d. §. lege. cum gl. in c. f. xxxij. q. ij. & gl. in c. de raptu. ribus & ibi Archid. xxxvj. q. j. Nisi saluando Bart. dicas, & distinguas, quando filia maritum indignum elegit, ut per Moder. in Rub. & l. j. solut. matrim. Et limita etiam aliis modis, ut per Io. Campeg. in tractat. de dote, in qua ff. xij. num. 1.

Filiorum appellatione vbi expressè sunt filij nominati, non veniunt nepotes. Cur. Iun. consil. cxliij. nu. 5. communem dicit. Idem Villal.

Amplia primò, in statuto excludente filiam propter filium masculinum: quia si est nepos, excluditur & filia: Ias. in l. de quibus. ff. de legib. num. 16. communem dicit.

Amplia secundò, in fideicommissio, et si non sint nominati propriis nominibus: quia non comprehenduntur nepotes. Bello. in consilio 50. num. 5. communem dicit.

Fallit primò, si testator nominet filios honorando illos in institutione, vel substitutione. Cur. Iun. consil. cxviii. num. 12. com. dicit.

Fallit secundò, quando sequeretur aliquid duxim. Cur. Iun. consil. liij. num. 8. communem dicit.

Fallit tertio, in casibus, in quibus masculinū concipit femininum. Idem Cur. Iun. num. 12. communem dicit.

Fallit quarto, quando dicit velle conservari in agnatione bona sua, idem ibi num. 11. communem dicit.

Fallit quinto, quando testator fecit mentionem de filiis nascituris. Idem Cur. Iun. ibi num. 9. communem dicit.

Fallit sexto, quando dispositio testatoris fuit collata in futurum eventum incertum: tamen si decesserit sine filiis. Goza. consil. liij. nu. 13. & 31. communem dicit ex Decio consil. cccxcj. Idem.

Filia dotata si superiit patri: et si renuntiavit legitimæ obest nepotibus eiusmodi renuntiatario. Bello. consil. xv. nu. 14. communem dicit ex Bald. in l. patrum. gl. ij. C. de colla. Idem.

Filia renuntians legitimæ, si moriatur, viuo patre, non nocet nepotibus quin possint petere, si velint succedere non ex capite matris, sed suo. Idem Bello. nu. 5. ex Bald. in l. f. C. de pactis. Quia renuntiatio videtur facta, si hereditas ad eam peruenerit, ut per Bertrand. consilio cxviiij. vol. j. & Goza. consilio lxxv. Idem.

Filiatio ex parte matris ita probatur per præsumptiones, sicut probatur ex parte patris, Aug. Bero. in q. xc. nu. 1. communem dicit ex tex. in c. afferte. de præsump. & Bar. in l. non nudis. C. de probat. B. Villal.

Filiatio per contractum non probatur. Coua. in epist. liij. c. viij. §. liij. num. 6. communem dicit. Sed Dec. in consil. liij. dicit contrariam comm. Tamen pro concordia, dicit quod in petitorio solus contractus non sufficit, in possessorio autem, cum agitur ad alimenta sufficit. Doct. in c. ij. qui filij sunt leg. Vel dicit, quod solus contractus sine adminiculis non probatur, cum aliis adminiculis sic, ut in simili dicimus de nominatione: nisi sit actus, in quo filius nominatur qui soli filio competit ut est in emancipatione, ac mellioratione, vel similiter Coua. ibi nu. 7. com. dicit ex Ias. consil. c. ij. vol. iij. vide Lud. de Goza. consil. xliij. per totum.

Nota istam communem ad intellectum l. final. ritual. xix. par. iij. loquentem de patre negante filium: & ad intellectum xxliij. tit. v. par. j.

Filiatio probatur, si nascatur in domo, & de concubina retenta in domo. Coua. ibi nu. 8. com. muncem dicit ex gloss. in cap. Michael. de fidei. præ. byz. Idem Villal.

Filiatio & quasi possessio eiusdem probatur, quod quis tractabatur & aliebat. ut filius. Fer. Vasquius lib. ij. Illustr. contro. c. lxxxv. nu. 19. communem dicit. I. Fichar.

Concor. cum l. x. tit. xliij. par. ij. Villal.

Etiam in decisiis, vbi principaliter agitur ad hereditatem obtinendam, sufficit agentij probare quasi possessionem si iationis, per tractatum reputationem. Est com. opin. secundum Dec. consilio liij. in causa

D Antonij. volumin. j.

M. Gribal.

PRO Finis est spectandus: unde Exitus acta probat, secundum Quid. l. si quis ff. de rit. nupr. l. non intelligitur. §. si quis palam. ff. de iur. filie. l. Mela. ff. de alim. & cib. leg. in §. quia vero hæc tenentur in authent. de nupr. in c. literas. de despon. impub. extra. & c. præterea. de test. cog. vel non.

O B. Contrà imò principium est spectandum. in l. j. ff. de orig. iur. in l. creditor. ij. C. de pigno. actio. cum similibus.

S O L. Principium spectandum est in omni negotio, ex quo actio ori potest, ut in contractibus, vel quasi delictis, vel quasi, & in decretis, & constitutionibus, nisi propter suorem aliud inducatur, sicut in matrimonio. c. literas. & ca. accessit. de despon. imp. & in libertate. l. homo liber. ff. de st. tu. homi. §. j. In st. de ingen. in versic. sufficit. Finis autem attendendus est, cum queritur an id dedit, vel non dedit, seu quando dedisse videtur, vel quando possidet, vel quæsitur, siue cum capere potuit, ut hic ita declarat glo. in c. dudum, in verbo, electionis tempore, de electio. Bellon.

P R O. Ficus præfertur priuato, l. si is, qui. ff. de iur. fil. tot. titu. C. de priuileg. fil. Quandoque tamen iura quæ obtinent in fisco, obtinent & in priuato, ut in hitem veniunt. §. ait senatus. ff. de petit. hered. & e contrario in l. exemplo. C. de probat.

P R O. Ficus est semper diues, & ideo non satifd. l. j. §. si ad fiscum, ff. vt lega. nom. c. quear. Bellon.

Fiscus in feudo non succedit. com. in §. F. q. lxxxiiij. P. F. ex Clar.

Fiscus præfertur substituto, si institutus indignus fuerit: Communem testatur Ripa in l. j. num. 155. de vulga, & pupil. Quæ opinio indubitanter procedit, adita hereditate per indignum, ut ibi per cū. B. Vill.

Fiscus, & priuatus quando concurrunt, & non apparet de potiori iure alterutrius, si sumus in causa onerosa, præfertur fisco priuato: si autem causa est lucratiua, præfertur priuatus fisco, Anto. de Fano, in tract. de pigno. in ij. par. num. 4. & 118. communem dicit. Idem.

Fiscus qui habetur loco heredis in bonis condemnati non potest facere. Curt. Iun. consil. cxx. communem dicit. Idem.

Nota istam communem ad intellectum l. vij. tit. vij. par. vij. & l. xvj. tit. vij. part. vj. & leg. ij. tit. ij. par. xvij. & l. ij. tit. xx. par. vij. loquentem de bonis quæ ex delicto fisco applicantur: & vide quæ habes supra in verbo emphyteusis. Idem.

Flumina navigabilia, etiam si inter regalia, soli Imperatori reserua, numerentur, quo ad vniuersale, tamen in particulari sunt earum ciuitatum, per quarum territorium transeunt. Ita dicit Bald. in l. si plures. C. de condit. infer. Ange. & Ioan. de Imo. in l. fluminum. nu. 3. ff. de dam. infect. Signorolus consil. lxx. Alex. consil. cxliij. visis verbis instrumenti, nu. 6. vol. ij. Ias. in l. quo minus. num. 39. ff. de flumi. Iacob. de S. Georg. in vers. fluminibus. In tractat. feud. Et est communior. I. Fich.

Fœmina est capax feudi, si pro eo nullum præstet seruitium. Com. d. in §. F. q. lxxij. vers. ytherius. Imò etiam si præstet seruitium, quod tamen æquè per fœminam ut per masculum præstari possit, fœminæ admittuntur. communem dicit Ioan. Clar. §. Feudum. q. lxxij. versic. l. item quid si. P. Fich.

Fœmina potest esse testis in testamento inter liberos, commu. dicit in §. T. q. viij. vers. §. Secundò infertur. Idem, ex cod.

Fœmina semel admissa non excluditur postea per superuenientem masculinum, commu. dicit in §. F. q. lxxx. Idem, ex cod.

Fœmina semel exclusa semper remanet exclusæ, commun. in §. F. q. lxxx. vers. sed quæro. Claro tamen non placet, sed dicit si ageretur inter fœminam, & dominum feudi, tunc dicit, se credere absolute, quod fœmina non maneat exclusæ, neque feudum aperiat dominus. Idem.

Fœmina admittuntur ad successione feudi, si ita sit consuetudo vel statutum in provincia. communem dicit in §. F. lxxij. versic. l. sed quid si adit. Idem.

Fœminæ etiam si bona non sint feudalja, habeant autem annexam dignitatem & administrationem cum mero, & misto imperio, tamen non sunt eorum capaces, Ita communem esse dicit Clarus in §. F. q. lxxij. versic. Sed quæro, Addit tamen contrarium hodie seruari contrarium hodie seruari consuetudine. Idem.

Fœminæ regulariter in feudo non succedunt. Commu. in §. feudum, questione lxxij. Idem.

Fœminæ si in inuestitura expressè sint vocatæ, tunc deficientibus masculis fœminæ admittuntur. Communem dicit in §. F. q. lxxij. versic. item quæro, Idem.

Fœminæ succedunt in feudo empto. Magis commu. dicit Clarus in §. F. q. lxxij. vers. sed quid in feudo empto. Idem.

Fœmina semel exclusæ semper manet exclusæ, & c. vide quæ notauimus supra in vers. filia semel exclusæ, & c. num. 60. I. Fichar.

P R O. Fœminæ vno partu septem filios edere possunt, eum septem habeant receptacula, secundum Medicos, in antiqui. ff. si pars hered. petat. Bellon.

P R O. Fœminæ non habent filios in sua potestate. l. illud. §. ad testamenta. ff. de bon. poss. contra tab. §. fœminæ, instit. de adopt. §. ceteris, Instit. de hered. qual. & disse. Idem.

P R O. Fœminæ tutores dari non possunt. l. fœminæ. ff. de tute. nisi

matr

mater & auia, authent. matris, & auia. C. quand. mulier, tutel. offic. fung. poss. Idem.

Generatitius ad hoc, vt contractus præsumatur, vel simulatus tria copulatiue requiruntur: pactum de retrouendendo, modicitas pretij, & quod persona sit aliis solita tenerari. Est magis commun. opinio. secundum Deci. in consilio eccvij. in casu ad nos transmissio, versiculo secundo datio, & secundum Iason. in consilio cl. & sequent. in iij. vol. Tamen aliam opinionem, quod duo prima sufficiant, tenent plurimi excellentes Doctores, quos idem Iason ibidem enumerat: & ego puto veriorē & in conscientia tutiorē: quia magis communiter illa duo prima arguuntur, non habere animum emendi seu vendendi, sed mutuo dandi vel accipiendi. Et hanc partem dicit magis communem Alexand. in consilio quadragesimo sexto circa præsentis, volumine iij. M. Grib.

Forensis non potest denuntiare nouum opus, quando ædificatur in publico, nisi ædificetur in via Iason. in lege in provinciali. §. si in publico. numero primo. ff. de noui oper. nuntia. communem dicit, Villalob.

Forensis habebit possessionem, data ordinatione, vt danti ciuitati aliquid detur possessio aliqui: vt sit prohibita forensi acquirere in territorio. Hiero. Cagno. in l. si. ff. de regu. iu. num. 8. communem dicit, Idem Villal.

Forenses comprehenduntur statuto in iis, quæ sunt voluntarie iurisdictionis, vt Testamentum, adoptio, emancipatio, &c. communem conclusionem dicit Iaso. in l. cunctos populos. numero 86. C. de sum. Trin. Quam tamen mox limitat ex Bartolo procedere tantum quo ad ipsum actum testandi, non autem quo ad personas testantium, eas habilitando, vel inhabilitando. Et sic si statutum minuetur numerum restium quo ad testamentum tunc illo statuto etiam forensis gaudebit. Ceterum si sit tueret, quod maritus non possit vxori legare, tunc forenses non comprehendet, possit enim ille, condito testamento, in loco statuti, nihilominus vxori suæ legare, &c. I. Fich.

Forum sortitur ratione delicti, & licet Docto. velint, quod delinquens possit etiam puniri de delicto alibi commisso, in loco vbi plurimum conuersatur, & ratione assidue conuersationis videatur sortiri forum: tamen illud procedit, quando talis conuersatio saltem fuit per annos decem. Est verior opinio secundum Alexand. in consilio clxvj. videretur fortasse circa med. volu. 7. Et ibi ponit Alexand. quor modis quis dicatur sortiri forum, adhuc vt possit de delicto puniri: videlicet ratione originis, ratione domicilij, ratione diutina conuersationis, ratione delicti perpetrati & ratione vagationis, quia delinquens sit vagabundus per mundum: quia talis potest vbiq; conueniri. M. Gribal.

P. R. O. Forma dat esse rei, & eam conseruat in esse. l. Iulianus. §. si quis rem. ff. ad exhib. Ballon.

P. R. O. Fortior præsumptio tollit minorem. l. diuus. ff. de restitu. in integ. in calma mater. extra de sentent. excommun. & c. literas. de præsumpt. Idem.

Formarius obligatus ad coquendum panem pro familia, si augeatur cum excessu, non tenetur nisi vique ad numerum familiae existentis in tempore promissionis. Albert. Bruni. in tractat. de augmento. conclu. x. principalis. magis communem dicit. B. Villal.

Francigenæ non poterunt pupillariter substituere liberos suos, quia eos non habent in potestate, Communem ait Ripa in l. ij. numero 2. i. ff. de vulga. & pupil. Idem.

Frater si fratri in testamento legati nomine aliquid reliquerit, & turpem personam instituerit, tunc nihilominus poterit superflue frater querelari ad rescindendum totum testamentum, nec tenetur saltem agere ad supplementum legitimæ, quæ est quarta pars totius hereditatis. Hæc opinio Iasonis, Decij & Guli. de Cun. placet Claro sed contrariam dicit esse magis communem. Paris. consilio lxxij. libro iij. P. Fichard.

Frater duo si fuerint inuestiti pro se, & filiis, & vnus eorum decedat sine liberis, superflue filio alterius fratris prædefuncti, tunc portio fratris defuncti non pertinet ad nepotem ex prædefuncto, sed ad superfluum fratrem: videntur enim illi duo fratres sibi & suis tantum prospexisse. Commun. dicit Clarus in §. feudum, q. lxxix. ver. Et idem. P. Fich.

Frater consanguinei in bonis paternis præferuntur vterinis: in maternis verò, vterini præferuntur consanguineis. Est commun. opin. secund. Corn. consi. xlvij. videretur prima facie. vers. quia secundum communem, volum. j. M. Grib.

Statutum disponens, quod per existentiam fratris soror excludatur, intelligitur etiam de fratre patruale, licet non dicatur proprie frater. Est tutior, & æquior opin. secund. Alex. in consilio ccij. vers. Et si apparet. vol. vij. incip. vilo themate. Idem.

Quando plures fratres volunt venire ad diuisionem, frater maior non tenetur facere partes, & minor eligere, prout vulgariter creditur: sed electio debet fieri sorte, vel officio iudicis. Est mag. com. opi. secund. Ias. in l. duobus. circa med. C. com. de leg. Latè discutit idem Ias. Instit. de act. §. quædam. vbi concludit contrariam opinionem, scilicet quod d. Commun. opin. tom. 1.

frater minor eligat, esse com. de iure canonico, & claram per tex. in c. j. de parochi. & ideo amplectendam per illam regulam, quod quando aliquid est dubium de iure civili, & clarè determinatum à iure Canon. tunc seruandum est indistinctè ius Canon. in vtroque foro, secund. gl. in c. licet. in versu, vacante. extr. de for. comp. Item, quia dictum vnus s. n. et, munitum auctoritate noui, vel veteris Testamenti, præfertur cuiusque constitutioni, etiam Papali. c. de libellis. xx. dist. Sed pro opin. iuris Canonici, extrat dictum S. Aug. in lib. xvj. de ciuitate D. i. ca. 20. in fine allegando exemplum Abrahami & Lothi. Sed pro opinione iuris Ciui. Vide omnino Gomef. Hispan. in d. §. quædam. Instit. de actio. qui respondet ad omnia prædicta fundamenta, & defendit opinionem ciuilem, quam & ego etiam consulendo sequutus sum. Idem.

non censetur inter Fratres contracta societas, eo ipso quod hereditatem paternam retinent indiuisam. Est magis com. opin. secund. Ias. in consi. v. factum sic se habet. in prin. vol. j. Idem Grib.

Frater non excluditur à successione legitimæ fratris propter ingratitudinem, Io. de Garro in auth. ex testa. C. de coll. nu. 40. cō. dic. B. Vill.

Frater, & fratris filij, simul instituti, ad hereditatem simul vocantur, non ordine successiuo, propter effectum orationis coniunctiue. Com. dicunt (contra Bar.) Alex. consi. xxij. vol. iij. & cons. xli j. vol. v. Et Corn. consi. xlvij. vol. ij. Et Dec. consi. cclij. & consi. cclxvij. I. Fich.

Frater tenetur dotare sororem pauperem, commu. ait Fulgos. consi. cccxiiij. Anto. de Mora. & Ripa in l. j. nu. 3. solum matri. B. Vill.

Frater prædicatores possunt capere vt vendant, & pretium in eorum vsum conuertant, com. dicit Deci. consi. ccccclx. nu. 3. Idem.

Frater minor non possunt esse executores testamentorum. Communem inquit Deci. consi. ccccxcix. num. 34.

Frater filia non censetur dotata de bonis fratrum existentium in comuni. Ias. in l. quod locum nu. 6. C. de colla. com. dicit. Idem.

Frater, vel socius, qui habet domum communem, potest compelli per fratrem, vt recipiat conductorem idoneum in sua parte. Ias. in l. quantum. no. 24. C. qui testa. face. possunt. commun. dicit.

Frater filij succedunt patruo defuncto in stirpes, & non in c. Zafi. de feud. par. vij. nu. 19. com. dicit ex gl. in c. satis bene. de probi. feud. alie. per Loth. licet ipse teneat contra, cum Azone in Summa, & Accur. in §. hoc, & in fin. Instit. de legi. agna. successi. per tex. in auth. de here. ab intest. §. si autē cū fratribus, cui opinioni ego assipulor cū vera sit. Idē.

Et quod maior atque etiam potior pars Doct. tenuerit priorē opin. latissime probat Nico. Boër. consi. ij. per totum, & adhuc copiosius ibidem in Additio. Et nouissime vir doctiss. D. Valerinus Forestus, li. iij. conclus. iij. de successio. ab intesta. vbi omnes, qui vel Azonis vel contrariam Accur. opinionem in hac omnium maximè controuersa questione, secuti sunt ordine recenser.

Hanc tamen litem & contentionem perpetuam, tandem Diui Caroli V. Imperatoris laudatissimi, constitutio Anno M. D. XXIX. ex Comitibus Imperialibus Spiritum habitis, in imperio promulgata, dirimit, atque sopiuit, qua Sancitum est, nepotes ex pluribus vel fratribus vel Sotoribus vtrinque coniunctis, patruo suo dispari numero hereditibus existentibus, omnes in capita ex æquo, secund. Azonis sententiā, non autem in stirpes, succedere debere. Sed & idem supremo Parisiorum Senatui iam antea placuit, nempe Anno M. D. XXII. & rursum Anno M. D. XXVI. quo etiam constitutum est, id fore perpetuum, nisi aliud moribus, aut aliter caueretur, vt refert Io. Lucius lib. viij. Placitorū summæ apud Gallos curiæ. tit. x. Decij. vj. vbi meminit etiā §. dictæ subsecuta quæ constitutionis Caroli V. Nihilominus tamē postea ingeniosi aliquot doctissimi que Iureconsulti hæc statuta, de cretata que argutis rationibus non tam obuellerent, quam euertere conati sunt, nepe Antonius Contius, in tract. de here. ab intest. in ij. ordine Succedendi, vers. questio hæc exitit difficillima. Et Franci. Sonebectius, in cōmæ. Feudalibus in ix. par. nu. 104. cum seq. verum eiusmodi otiosas disceptationes Scholis relinquemus, & in prædicta Caroli Imper. constitutione, iam receptissima, conquiescemus. I. Fich.

Frater consanguinei succedunt fratri in bonis paternis, & vterini in bonis maternis. Communis hæc est opinio, vt demonstrat Tiraq. lib. j. De retract. in si. gl. ij. nu. 4. Et in fine scribit, se nullum reperisse qui in hoc contrarium teneat, præter Fulg. in Auth. itaque. C. com. de success. & Soci. consi. lxxix. circa præmissum. lib. iij. licet tandem dicat, non esse tutum recedere à priorē sententiā, vt quæ sit cōmu. &c. I. Fich.

si Fratres diu bona eorum pro diuiso possederunt an præsumatur diuisio. Gloss. in l. penult. versic. sed quid C. com. diuidi. dunt. tenuit, quod vbi vnus probat rem aliquam vti propriam per decem annos inter præsentis, & viginti inter absentes possedisse, & munera, atque onera solus subiit, & comoda sensit, præsumitur diuisionem præcessisse, arg. text. in l. cum de in rem verso, ff. de vsu. cum aliis per eam allegat. Et sic cit text. quem dicta gl. non allegat in l. si certis annis. C. de pactis. Sed Petr. & Cyn. in di. l. penult. reprehendunt opinionem dictæ Gloss. in quiunt enim ipsi, quod licet ex vi temporis vbi præstatio intercessit, præsumatur titulus, si allegetur d. l. cum de in rem verso. & l. si certis annis, quod ideo contingit, quia soluet, & præstare durum est, cum nempe facilis in donando sit, argumen. l. cum de indebito. §. si. ff. de proba.

proba. cum similib. ideoque ex prambulo titulo & causa praesumatur, quae causa probatur probata dicta annua diutina praestatione, quod sic non accidit in sola patientia, cum patrigraue, & damnosum non sit. Alexand. tamen de Inol. consil. c. xxiij. v. fo. & discusso, verfic. nec obstat. lib. ij. sequendo ordinem primae respondendo rationi Petri & Cyn. faictur quod si quis pua Titius, passus est Sempronium longo tempore rem suam possidere, ex illa sola patientia donasse, neque alio titulo in Seium transfuisse non praesumitur, nisi verè titulus probetur, in nullo. C. de rei vendi. Sed ubi ego potior te, longo tempore rem a iquam pro tua possidere, & tu frater meus, aliam rem, vel quoram sic possides, quod non praesumatur titulus negat, concludens quod praesumatur ex causa diuisionis possedisse, & sic ex ipso prambulo titulo, si allegetur propter illos possidendi actus reciprocos sic forsum factos. l. itaque, ff. pro socio. Et denique hac conclusione, quod si duo fratres diu bona eorum pro diuiso & separatim tenuerunt & possederunt, praesumatur diuisio. Magis commu. attestatur dict. consil. c. xxiij. nu. 14. subdens, quod ubi Glossa firmat pedes, ab ea non est in iudicando, & consulendo recedendum, ex doctrina Iacob. Butt. in l. vnica. C. qui pro sua iurisdictione & aliorum, quos sibi refert. quos per te vide. Hanc eandem conclusionem sequutus est Bald. in suo compendioso consilio c. lxxij. proponitur. lib. ij. opinio dict. Gloss. in praesalla. l. pen. C. commu. diu. d. sequutus. F. Turzanus.

PR O. Frater fratrem inopem tenetur alere, in l. qui filium. ff. vbi pup. edu. deb. l. j. §. sed non nullus. ff. de tut. & r. t. dist. Bellon.

PR O. Fratris appellacione foror quoque continetur. l. Lucius. §. quaesitum. ff. de leg. iij. l. tres fratres. ff. de pactis. Bellon.

Fratricida, & eius heres est incapax fratris mortui successione, Boer. decis. xxv. nu. 8. communem dicit. B. Villal.

PR O. Fraus, & dolus alicui pati occinari non debent. l. j. & l. ne ex dolo. ff. de dol. ca. sedes. c. ex tenore. ca. super literis. extr. de rescript. c. tua. de cler. non resid. c. cum olim. de offi. & potesta. ind. deleg.

O B. Contrà, quia contrahentibus licet inuicem sese decipere. l. in causa. §. pen. ff. de mino. l. item si pretio. §. si. ff. locat.

S O L. Hec verum: dummodo absit dolus. Bellon.

Fructus ante, vel post aditam hereditatem percipios bona fide, heres legatario restituere non tenetur, Alexan. in l. si tibi. §. cum seruus. ff. de legat. j. Io. Duran. in arte testan. tit. vj. c. xj. com. dicitur. B. Villal.

Fructus etiam, extantes praescribuntur spatio trium annorum. Baldus in tract. de praescrip. in iij. par. q. xxxv. commun. dicit. Idem.

Fructus bonorum paraphernalium (si extant) restituantur vxori vel eius heredibus, si sunt consumpti, restituantur si fuerunt percepti contra voluntatem vxoris, si cum eius voluntate, lucratur maritus industriales, se. us naturales. communem inquit Deci. consil. ccccxxj. vers. sed dubium est. Idem.

Fructus rei feudalis non possunt locari. Zas. in epist. feud. par. ix. nu. 12. commun. dicit, si verò inter partes est conuentum, quod non transferatur dominium, vel si sit vsque ad nouennium locatio, bene valet, & sic est intelligenda gloss. in l. codicillis. §. in futuro. ff. de leg. iij. quae dicebat locationem non esse alienationem. Idem.

Fructus rei petita post litem contestatam restituantur per victum. Coua. in epist. iij. ca. vi. j. nu. 8. §. j. communem dicit ex gloss. in l. ex diuerso. ff. de re vend. Idem Villal.

Fructus beneficiorum vacantium applicari possunt ad tempus per Episcopum mensa Episcopali ex aliqua rationabili causa, vtruta, si debitis sit onerata ecclesia, & accedente Capituli consensu. Ita voluit gloss. in cap. vnico. vt. eccles. benef. sine diu. conf. l. in verbo, constituat. vbi Doct. communiter ita tenent. & praesertim Imol. & glo. in ca. si propter tua debita, in verbo concedimus, de rescript. in vj. vbi etiam Doui. & Butt. in ca. j. de eccles. edific. Quod tamen non procederet, si fructus huiusmodi singulari iure alteri deberentur, vt tradit Feli. in ca. cum accessissent. nu. 23. de constituti. Vel si illorum applicatio in perpetuum fieret, vt idem Feli. late scribit in d. c. cum accessissent. vbi etiam dicit omnimodam suppressionem beneficij fieri non posse, nisi eo vacante, fructuum verò deminutionem ex iusta causa (vt s. dictum fuit) & beneficio non vacante, idque probari in ca. j. de reb. eccles. non alle. in vj. & ex traditis per Abb. in c. ad hanc de excels. pralat. F. Turzan.

PR O. Fructus & vfus inest, & vsus fructus dicitur; & fructus sine vsu esse non potest, vsus sine fructu. l. per seruum. §. j. ff. de vsu, & habita. Bellon.

PR O. Fructus omnes gratia hominum comparati sunt, l. in pecudum. §. vltim. ff. de vsu. §. in pecudum. Instit. de rer. diuisi. Idem.

PR O. Fructus intelliguntur, deductis expensis. l. fructus. ff. solut. matrim. l. si à domino. §. si. ff. de pet. hered. Idem.

PR O. Fructus pendentes, pars rei esse videntur. l. fructus. ff. de rei vendi. Idem.

PR O. Fructus reddunt fundum pretiosorem. l. in lege Falcidia placuit. ff. ad leg. Falc. Idem.

PR O. Fructus dotis ad maritum pertinent, ad supportanda onera matrimonij. l. dotis fructus. ff. de iur. dot. l. pro oneribus. C. eodem titulo. Idem.

PR O. Fructuarius causam proprietatis meliorem potest facere, non deteriorem. in laquissimum. §. fructuarius. ff. de usufruct. l. vxor patri. C. de legat. l. es quarum. alias res quas. C. de iure dot. Idem.

PR O. Frustra legis auxilium imploratur, qui in legem committit. l. auxilium. in fin. ff. de minor. c. bonae memoriae. & cap. dudum. de elect. extr. Idem.

PR O. Frustra precibus impetratur, quod de iure communi conceditur. l. j. ff. ad muni. & ibi not. in l. vnica. C. de thes. lib. x. Idem.

PR O. Frustra velociter currit, qui prius, quam ad metas peruenerit, definit. c. in cassum. de regul. iur. in vj.

PR O. Frustratoria esse non debent priuilegia. capit. in iis. extr. de priuileg. Idem.

Fuga est sufficiens indicium ad torturam, si concurrat cum fama. Marc. Anto. in tract. de iud. nu. 278. & 277. com. dicit. B. Villal.

Nota istam communem ad intellectum. l. iij. tit. xvij. lib. iij. For. ll. & l. iij. tit. vij. lib. ij. eiusdem fori.

Fallit, quando post accusationem institutam, & post inquisitionem ipse inculpatus fugam abripuit. Idem Marc. Anto. num. 179. versic. haec conclusio restringitur, communem dicit ex Bartol. in l. j. C. de bon. eorum: vbi etiam dicit alias limitationes, si iudex est terribilis, vel habet inimicos, ex Bald. in l. bonae fidei. C. de iureiurand. Et nota verbum factis solenne dicti Anto. in num. 193. quod si teus, qui aufugerit, fuerit citatus, & bannitus propter illud delictum, quod sine alio indicio ex fuga, & contumacia potest quaestioni: & sic debet intelligi domi. Iacobus de Belu. quem refert Bald. in l. j. C. de requir. reis, quod ex tali absentia & fuga potest quaestioni: & habet onus probandi innocentiam, quando fuit remissus, siue spote venit, siue captus. Et notat etiam illud verbum Ias. in l. admonendi in repetitio. num. 169. ff. de iureiurand. quod si sponte reuersus est in breui, omnem suspicionem purgat, quod tendit ad intellectum pragma. de contumace contra quem proceditur, de qua in verbo absens, vbi vide dictum solenne Coua. quando dicatur tempus breue ad hoc quod purgetur omnis suspitio. Idem.

Fuga suspicio facit vt iudex incompetens possit capere debitorem. Curt. Iuni. in l. j. ff. de iurisd. omnium iud. nu. 31. communem dicit, vbi ponit ea quae requiruntur ad hoc, quod fugitiuum possit capi: suspitio, testes, cum iuramento, quod debitum sit liquidum, aliis pro damnis & interese non potest cap. ibi nu. 38.

Nota istam communem ad intel. l. xiiij. tit. xiiij. part. v. & l. ij. tit. xij. lib. iij. For. ll. & l. xij. tit. vltim. lib. iij. eiusdem fori. & l. j. tit. xj. lib. v. ordi. & l. iij. styli. quae omnes loquuntur de debitore fugitiuo; & de eius bonis. Item nota quod sicut potest capi ad petitionem creditoris, ita & cessionarij. Segu. in l. si ex legati. ff. de verb. obli. nu. 94.

Nota quod suspicio non probatur iuramento partis, sed requiritur cognitio sumaria cum iuramento. Anto. de Tremo in additio. ad Bonac. in practico. excep. in Rub. de recusa. nu. 3. & Ioan. à Ripa. de legi. ca. xij. nu. 27. commun. dicunt: & vide s. in litera. cap. de clerico fugitiuo. Idem.

Fugere non tenetur insultatus: nec tenetur de occiso. Ias. in l. vt vim. nu. 38. ff. de iustitia & iure. communem dicit. Idem.

Fugere non tenetur is, qui est insultatus ab aliquo, sed aggressorem impune occidere potest, dato, quod possit: quia dedecus & iniuria est, insultatum ab aduersario terreti vel fugari. l. clam. §. final. cum l. sequi. de acq. poss. Et est magis com. opin. secund. Alex. in consilio cix. visis. versicul. quinimo secundum magis communem volumine primo, Mit. Mop. Grib.

Fugiens ad sacrosanctum sacramentum eucharistiae gaudet immunitate ecclesiastica, prout si ad ecclesiam confugeret reus, vt inde diuelli non possit. Coua. in resolu. lib. ij. cap. lxx. nu. 6. com. dicit: lex Gomezio in §. penales. nu. 50. Instit. de actio. B. Villal.

Fugiens à carcere publico habetur pro confessio, & conuicto, text. est ad litem in l. eos. ff. de custod. reorum, secundam Docto. magis communiter ibi, & istam communem sequuntur, & allegant Moder. in l. admonendi. ff. de iureiurand. & Boer. decisio. cxxv. num. 9. Vnde iudex isto casu possit ferre sententiam contra fugientem, ac si fuisset verè confessus in iudicio, etiam quod sit absens, secundum gloss. & Bartol. in d. l. eos, vt sequatur confessionis effectus, & est text. in l. si apparitor. C. de cohorta. lib. xij. Iste casus est exceptus contra iuris communis regulam, vt absens pro crimine damnari possit. l. absentem. ff. de poenit. Interpretatur & limitatur primò ista comunis non procedere, quando quis aufugit de custodis licentia, quia isto casu tenebitur custos, & non ipse fugiens, secund. Guli. de Cu. in l. quoties. C. de exact. trib. lib. x. Bal. in l. ad commentariensem. C. de cust. reo. & facit text. in l. consiliarios. C. de assesso. Coarctatur secundò praecedens comunis, vt locum habeat duntaxat in eo, qui aufugit ex publicis carceribus: non autem in eo, qui ex priuatis carceribus aufugerit secund. Guli. de Cu. Bald. & oes in l. succurritur. ff. ex qui. caus. ma. Ias. & Mod. in l. admonedi. super gl. in verb. fuga. & ista est co. opi. teste Boer. in practica deci. cxxv. nu. 13. Scias autè, qd publici carceres non solam dicitur illi, qui forribus clauibus aperiuntur, & habet ppetuos custodes, verù etià dici possunt carceres publici aliqua alia Camera in palatio Potestatis, imò totum palatium, quando

quando Prætor vel iudex statueret alicui locum pro carcere, quia carcer publicus dicitur locus detentionis, & decreto iudicis deputatus, in quo custodiatur persona, sicut esset palatium potestatis, vel alia domus, ut not. Doct. in d. l. j. ff. de cust. reorum. Idem si tyrannus, vel aliqua priuata persona caperet aliquem & violenter detineret in aliqua arce, hoc casu dicuntur carceres priuati qui destinati sunt per hominem nullam habentem iurisdictionem super homine capto, secundum Bald. in d. l. succurritur, Bar. & Doct. in l. j. C. de priu. car. Interpretatur tertiò, & limitatur non procedere in muliere aufugiente de carceribus causa euitandæ libidinis, tunc per huiusmodi fugam non habetur pro confessâ, secundum Bald. in l. j. C. de ædil. edic. Aliæ verò interpretationes in seq. conclusione ad istam cõlatiùs ponentur. F. Viu.

Querit Bar. in l. admonendi. ff. de iureiur. de fuga, vtrum per illam fiat plena probatio. Tandem ponit tres conclusiones. Prima est conclusio, quòd si fuga opponitur alicui, vt delictum, tunc probat delictum, & facit plenam probationem. l. quis sit fugitiuus. ff. de ædil. edic. l. defertorem, & l. qui cum vno. §. qui post desertionem. ff. de re militari, & l. j. & ij. C. de deserto. & ita notat & concludit in dicta l. admonendi, & in l. bonæ fidei. C. de iur. iurando. glo. in cap. final. de successio. ab intestat. & in cap. final. de iur. iurand. & ibi Doctores & Oldra. quem sequitur Ioan. Andr. in addit. Specula. in tit. de præsump. §. præsumpta. vers. violenta. Istam opinionem sequitur etiam Ripa in d. l. admonendi. nu. 165. & Iaf. in repetitio. nu. 166. & Bart. in l. j. ff. de bonis eorum. Secunda conclusio Bart. clara est, & communiter approbat. Tertia est conclusio Bart. quòd quando sumus in delictis, in quibus requiruntur plenæ, & ordinariæ probationes, vt l. sciant cuncti. C. de probatio. cap. in literis de testib. & cap. licet clamor. eod. tit. tunc per fugam non fit plena probatio, sed nec semiplena quidem, sed qualis præsumptio, siue suspicio. l. Cornelia. ff. ad Sylla. & l. vnic. C. de rapt. virg. & ibi Cyn. B. il. & Saly. hoc idem tenent, & Bar. in l. final. ff. de questio. Istam opinionem ait esse communem. Curt. Seni. in d. l. admonendi, nu. 155. & Moder. ibi, & hæc fuga de consuetudine indicium ad torturam facit, vt dicit Iaf. in repetitio. d. l. admonendi, nu. 188. Curtius & Ripa, numero 168. Grammat. consilio crimina. xxxij. nu. 7. & consilio xlij. numero 8. & sequen. Ampliatur ista communis, vt vera sit, etiam si quis moueat vnum pedem ad fugiendum, & sic fit in princi. fugæ. d. l. quis sit fugitiuus. §. j. vbi glo. Bald. consilio cxxx. libr. iij. & secundum aliam impressionem consil. xxxvij. libr. iij. Soc. Seni. consilio xcix. libr. iij. & Boët. decisio. ccxv. num. 2. & r2. Ampliatur secundo loco quoque, vt faciant indicium ad torturam fuga socij in delicto illius, qui in carceribus retinetur, secundum Alex. consil. lxxv. in fin. lib. j. Grammat. consilio xliij. crimi. nu. 4. & r2. sequen. Boëtius tamen in dicta decisio. ccxv. numero 15. tenuit contrarium, idem dicit Alex. vult sentire, extantibus multis alijs iudicijs, & ita loquitur Grammat. & sic concordantur opiniones istæ, quia & quæ non profunt singula, multa iuuant, teste Ouidio, licet alia indicia non sint ad torturam sufficiens. Præmissa omnia ita declarata limitantur primo, vbi quis aufugeret ante inquisitionem, & accusationem factam de delicto, ex quo poena sanguinis veniret imponenda, quia tunc fuga nullam induceret præsumptionem, cum liceat vnicuique per fas, & nefas redimere sanguinem suum, ita singulariter Bar. per text. ibi in l. j. C. de ijs qui mor. sibi confecti, cuius dictum exclamat pro singulari, & sequuntur Rom. & Iaf. in d. l. admonendi, nu. 69. Mathesij, notab. cxlvj. idem Rom. in l. lege Cornelia supra citata, Ang. in l. fina. C. de questio. & in d. l. admonendi. Aretin. in tractat. de malefic. in ver. fama publica. versic. an fama sit sufficiens indicium, & Fely. in cap. nullus, extrâ de præsump. Istam scribit communem opinionem Boëtii, Decisio. ccxv. num. 10. Marfyl. singul. cxv. Socip. in regul. clxij. & sequen. & hoc est firmiter memoriæ commendandum ad amicorum defensionem, secundum Curt. in d. l. admonendi, numero 51. Hoc autem intelligas generaliter, quæ vides ad istam aliquam præsumptionem propter timorem carcerum, non delicti, secundum Cogn. consil. lvij. vol. ij. Boët. in dicta decisio. ccxv. & quoties ad istam aliquis iustus timor. Ripa, & Iaf. in dicta l. admonendi. His accedit congruenter quòd idem videtur obseruandum, si ante libellum & accusationem, seu inquisitionem comminatam, licet nõdum factam, aufugisset, quia iustus fuisset timor fugiendi, & iuste debuit timerè comminationem, per text. in l. miles. §. focer. ff. de adulter. nisi alia indicia, seu suspiciones laborarent contra fugientem argumento l. final. C. qui num. tut. se excusant, ita expressè Rom. in dicta l. lege Cornelia, & sequitur Aretin. in dicto versic. an fama sit sufficiens indicium. Limitatur secundò prædicta, vt fuga ipsa faciat indicium, sed purgari possit per reuersionem, secundum Bal. in l. j. C. de seruis fugit. Fely. in cap. ij. nu. 7. de si. de instrumentorum. & ita se habet communis opinio, de qua testatur Ripa in dicta lege admonendi, nu. 65. Grammat. consilio crimi. supra citato. & Boëtii, decisio. ccxv. numero 17. Indicium hoc purgatur, si sufficiens intra annum redeat secundum Ripam in dicta l. admonendi, numero 65. Sed hoc videtur falsum, vt constabit ex infra dicendis, & qualiter hic probetur, quòd fugiens habeat animum reuertendi, dicitur quòd per testes, quia forsitan ante, quam fugerit, declarauit animum suum coram testibus, quòd discedere animo reuertendi, iuxta notata

Comm. opin. tom. i.

per Bartolum in l. j. §. si quis ipsi prætori. ff. de oper. noui nuntiat. Si vero id per testes probari non potest consideratur condicio personæ an sit nobilis, honesta, & legalis, vel potius vilis, & suspecta, & securum illius conditionem iudicatur fuga, non omnes. §. à barbaris. ff. de re milita. Item attenditur, an sit diurna, vel breuis absentia, quia si citò reuersus fuerit sponte sua, præsumitur quòd aufugerit animo reuertendi, prout reuersus fuit, & quia etiam non intendit fugere, qui aliquo momento vult facere se absentem. l. si quis ita legauerit dum vxor mea. ff. de conditio. & demonstrat. & optimè declarat Bartolus in l. aut facta. §. tempus. ff. de pænjs. Baldus in lege prima. C. de ædil. actio, & in lege prima, C. de seruis fugit. & de feruis fugi. quòd si statutum punit fugientes à carceribus, non includit eos, qui exiuerunt animo redeundi. Idem etiam tenet Ioannes de Anani. consilio primo. numero sexto, Marfyl. consilio cxxij. in princip. Bartol. in l. eos. ff. de custodia reorum. Fely. in cap. nullus, de præsumpt. Grammat. consilio crim. lvij. vbi hoc limitat multis modis. Marfyl. in sua pract. crim. in §. diligenter. numero 46. in Rubric. C. de probationib. numero 161. & in l. j. in principio. ff. de ficiarijs. Secus autem, si diutius steterit absens, quia tunc præsumitur quòd animo fugiendi, & non reuertendi recesserit. dicta l. defertorem. §. emanfor, & ibi gloss. & Bartol. qui hoc optimè notant, & in dicta l. quis sit fugitiuus, in princip. & tenet Bal. in l. j. C. de seru. fugiti, & Curt. Sen. in dicta lege admonendi dicit hoc nunquam esse obliuioni tradendum, quia sibi in practica, & consulendo sepe maximum honorem fecit. Limitatur tertio, vbi quis aufugeret ex aliqua causa probabili, siue rationali siue suaudente, puta. ratione partialitatis, seu factionis existentis in ciuitate, vel quia locus non erat sibi securus, vel quia officialis erat valde crudelis, vel similibus ex causis, tunc fuga nullam causat suspensionem, quia ex quo inculpatus de homicidio, seu delicto ibi securus, & tutè stare non possit, neque potest fuga sibi imputari, capitul. accedens, el primo, extrâ vt lite non contestata. ita in terminis decidit Baldus in l. in bonæ fidei. C. de iur. iurand. allegans in Clem. pastoralis. de sententia & re iudica. gloss. & Ioan. Andr. in cap. statum. §. j. de rescript. libro sexto. De fuga iusta cum causa facta statum dicto fugientis cum iuramento, secundum aliquos Doctores in dicta l. admonendi, & secundum alios sine iuramento, vt per Marfyl. singul. cxv. & quòd statum simplici dicto absque iuramento, Testatur Boëtii. decisio. ccxv. numero nono, & sequen. & Grammat. consilio crimi. xliij. numero 18. Parisi. consilio clxij. numero decimo. volum. xx. lib. iij. Quarto loco limitatur, quoties esset quis illegitimè accusatus, carceratus, vel iniuste retentus. l. non omnes. §. à barbaris ibi captos euasisse. ff. de re milita. Aulus Gell. lib. ij. capit. xvij. Paris de puteo in tractat. Syndic. in vers. carcerem, & Ripa in dicta l. admonendi. vbi numero clxxij. ampliatur per l. nihil. ff. de capt. & possim. vt si iniuste retinetur, nec possit aliter aufugere, possit occidere custodes. Sed hoc interpretatur Boët. in dicta decisio. ccxv. num. 32. habere locum, quando esset moriturus, nec aliter posset euitare mortem. Quintò limitatur, vt non habeat locum in præiudiciũ tertij, vt per Curti. Seni. & Ripam in dicta l. admonendi, nu. 164. & 174. & Io. Andr. in cap. ad audientiam. extrâ de si. de instrumentorum. Sextò fallit, vt non procedat, quando quis aufugit præsentiam scientis iudicis, qui confuevit esse multum crudelis cum subditis, in quo plus scuitur, quam iustitie reperitur in esse, nam casu isto fuga non nocet, secundum Paridem de Puteo in dicto tractat. Syndic. in ver. an iudex, Paulum Girlandum in tractat. de relaxatio. carcerat. in tit. de fuga carcerat. nume. 13. Boët. latè in dicta decisio. ccxv. num. 9. & sequen. & Fely. in cap. nullus, extrâ, de præsumptio. Iste quippe dicitur iustus timor, & fuga isto casu dicitur esse facta ex iusta causa, secundum And. de Iler. in constitutio. regni, in cap. grandis. & in cap. pænâ eorum, & Lucas de penna in l. si coloni. C. de agric. & censu. libro xj. vbi ait, quòd si quis timet scuitiam impij iudicis, in quo nulla est iustitia, sed mera crudelitas, aufugeret ex curia, in qua tenebatur, aut custodiebatur, detentus non debet haberi pro confesso, quia de malo iudice, malum præsumendum est. l. si quis per impressionem. C. quòd metus causi. non omnes. §. à barbaris. ff. de re milita. pro quo facit etiam quòd notat Bart. in l. j. §. si quis ipsi prætori. ff. de oper. noui nuntiat. vbi dicit, quòd ille omnino, aut probabiliter timet præsentiam iudicis, dubicans, ne contra ipsum iniuriam faciat, aclus ille, qui fiendus erat coram iudice, sufficit, si fiat coram vicinis, & amicis. Idem tenet Paris de Puteo in dicto cap. an si iudex, qui demum ostendit optimam cautelam officiali, cuius fugam faceret præsumptionem contra ipsum, vt vbiq. que videtur officiales syndicatores sibi inimicos, & sibi suspectos iter abripiat ad superiorem, cum protestatione, quòd non intendit per illum recessum abripiere fugam, vt fugiat iustitiam, sed accedere ad superiorem, vt audiat in causa sua pro iustitia sine suspitione, siquidem qui abripiat iter ad superiorem, videtur appellare, & accessus ille loco appellationis habetur secundum Host. in cap. vt dilectus. de appellationib. de quo Baldus dixit esse text. in l. sed & si per prætorum. §. si ff. ex quibus causis malis. Sextò limitatur, si constat de fuga legitime factam per duos testes, vel legitimam probationem aliter non posset facere indicium ad torturam, secundum Brun. in tractat. de iudicijs. q. iij. num. 12. Septimò fallit in famulo

h 3 fugien

fugiente, in quo fuga facit plenam probationem, secundum glossam in §. si verò etiam, in authent. de exhibendis rebus, ubi Angelus hoc firmat, & Paulus Girlandus in dicto tractatu de relaxatio. carcerat. in tit. de pœna carcerato, & Boëri, in dicta decisio. ccxv. numero 29. ubi multos addit: Grammatici. conf. xxxij. num. 6. Bruno. in l. cum probatio. ff. de proba. Marfil. singul. cccxcvij. sup. sim. Bland. in l. fin. numero 423. ff. de questio. Marfil. in sua pract. crimi. §. diligenter. numero 47. & 91. & Grammatici, in consilio crimin. xxij. numero 6. Opinione istam intellige, quando maxime concurret verisimilitudo ex parte domini condolentis, & famuli fugientis, præsertimque ante inquisitionem, & post accusationem, quia tunc facit indicium ad torturam, vt concludunt Doctores superius citati, & ista est communis opinio, secundum Curti-Geniosem in dicta l. admonendi. numero 171. quamuis ipse sibi teneat contrarium, imò plus dicit, retenta communi opinione, quod præsumitur famulus subtraxisse bona quæ reperiuntur extra in domo, quæ ante fugam aderant, glossa est notab. ad hoc, secundum Angelum ibi in §. si verò etiam quidam iurent. in authent. de exhibendis rebus, & Brunus in tractatu de iudiciis, quaestione tertia, in prin. Octauo limitatur, quando fugiens esset bonæ fidei, & conditionis, vt per Brunum in dicto tractatu de iudiciis questio. iij. num. 22. Parisi. consil. clxxij. numero 19. & Cataldum in tractatu de iudiciis, numero 73. volumi. lxxvj. Tom. xvij. vel xiiij. Non dicitur fallit, quod licet fuga faciat indicium, non tamen habet locum in carcerato a fugiente, secundum Iac. in repert. dicta l. admonendi, numero 172. & Ripam numero 170. Paul. Girlandum in dicto tractatu de relaxatio. carcerat. in tit. de fuga carcerat. numero 13. & latè Boëri. in allegata decisio. ccxv. numero 9. & sic carceratus habetur pro confesso, si aufugit per text. in l. in eos. de custodia & exhib. reorum, ff. nam ista fuga probat plenè, contra fugientem istum, ubi etiam ille textus querit, an ille fugiens puniatur pœna, qua pro illo crimine accusatus veniret puniendus, & videtur quod sic & per hunc text. Doct. dicunt communiter quod fugientes ibi habentur pro confessis, tamen re vera nihil probat ille textus, nam loquitur de fugientibus, sed de confispirantibus, & tractantibus fugam, patet ibi in litera, dum dicit quod habentur pro confessis, & puniendi sunt, non tamen aperit qua pœna. Nam illa lex esset nimis rigorosa, vt punirentur fugientes illa pœna delicti, quia non sequutus fuit effectus, idè dicas, quod puniuntur extraordinariè iudicis arbitrio, & sic intelligas illum text. vt iudex mittat illos in carceres securiores, cum ausi fuerint frangere carceres, secundum Alberic. ibi, & Rayneri. de Forli. & Boëri. in dicta decisio. ccxv. Miratur de Iaso. in dicta l. admonendi, quod non posuerit istum intellectum, probatur tamen conclusio hæc per text. in l. ff. de effict. & expilat. ubi factores carcerum habentur pro confessis, & puniuntur ultimo supplicio. Sed hoc limitatur, vt ibi per illum text. & istam aie esse veram, & communem opinionem, Boëri. in præcitata decisio. ccxv. numero 9. & posuimus latè supra in præcedenti conclusione. Ampliatur ista noua limitatio communis, etiam si quis nò detineatur in arcto carcere, sed in camera, vel palatio, seu in aliquo thalamo, nam tunc fuga facit plenam probationem, & hæc ampliatio pro veriori firmatur à Boëri. in allegata decisio. ccxv. & Paul. Girland. in tractatu de relaxatio. carcerato. in titulo de fuga carcerat. numero 12. & 16. Sublimitatur prædicta noua limitatio, quando aufugeret causa adimplendi votum, argum. l. illud. ff. de officio præsid. dum tamen redeat intra diem, vel intra modicum tempus, & hoc pro singulari tenet Marfil. singul. cxlix. Sublimitatur secundò, vt non habeat locum, quoties generaliter recedit à carcere causa religionis seruandæ, dummodo redeat, secundum Bal. in l. j. C. de ser. fugi. & Boëri. in dicta decisio. ccxv. numero 17. Sublimitatur tertio, quando quis aufugeret de carcere propter necessitatem, puta, quia necesse eòburebatur, vel propter suspicionem istius timoris, argumento l. habitatores. §. final. ff. locat. item si propter aquam domus, vel carcer esset frangenda, qui profectò text. notandus est pro scholaribus conducentibus domos, nam propter pestem potest relinqui, dum tamen tu reddas claves, vel denuncies domino, vt per Rip. in tract. de peste, tit. de priui. contra causam pestis, nu. 2. & Boëri. in dicta decisio. ccxv. nu. 22. Quarto sublimitatur hoc non procedere, quando retentus in palatio aufugeret per portam. l. nemo carcerem. in versu. aperta, & libera. C. de exactio. tribut. lib. x. per quem text. ita concludit Bald. in lectura antiqua, Roma. Iaso. & Ripa. in d. l. admonendi. Brunus in tractatu de iudiciis, q. iij. numero 12. Paul. Girlandus in dicto tractatu de relaxatio. carcerato. in tit. de fuga carcerat. & Felinus in dicto capitul. nullus. Secus autem si muros palatii transcereret. l. final. ff. de rerum diuisio. Nam fugientes, fractis ostiis, vel muris carcerum, habentur, ac si confessi fuissent crimen, pro quo fuissent carcerati, dicta l. in eos, ubi Barro, & alij notant, & sic hoc casu fuga facit plenam probationem, adeò quod punitur fugiens ac si commisisset delictum. l. ad commentariensem. C. de custo. reorum, & ita notat Io. And. in addi. Specu. in tit. de præsumpt. §. præsumpta. ver. violenta. Arer. in tract. maleficiorum, in versu. fama publica. versu. sed quis fuerit positus in carcere. Sed tali sublimitationi obstat ista ratio, scilicet quod aliquos Doctores in l. admonendi, quia palatium, seu camera largo modo carcer potest appellari nec dicitur in carcere clausus, qui retinetur in palatio. Hoc tamen in contrarium non

obstante teneo, ac sequor istam sublimitationem tanquam verissimam, quam co. improbo hoc medio, quia constat quod carceratus dicitur omnino, qui non potest de loco tunc liberè que recedere ad suilibitum, secundum Angelum in lege prima. C. de priua. carceribus. Baldus in lege vnica. C. de conf. fss. & notat idem Angelus in l. qui in carcerem. ff. quod metus causa. Innocen. & Doctores in capitul. nuper. ext. à. de sententia excommuni. ex quo fugiens de palatio fugit contra præceptum iudicis, ergo habetur pro conuicto, & conf. fss. sed Doctores in dicta l. admonendi, conantur opiniones istas ad huiusmodi consonantiam, & concordiam reducere, quod detentus in palatio, vel loco aliqua fide custodia, propriè non dicitur carceratus, adeò quod si iudici prohibita esset carceratio sub pœna non teneretur ad pœnam in syndicato, licet aliquem sic custodiendum attestasset, quam propriè carcerasse non diceretur, ita Bartol. per illum textum, ubi glossa in l. final. C. de decurio. & statio. libro xij. quem sequitur Aretinus in tractatu malefic. in dicto versu. fama publica. versu. quod duplex sit carceratio, impropriè verò, & largè carceratus est, sed non puniendus est, veluti confessus tanquam probatum sit delictum ex tali fuga, & ita procedit prima opinio, secunda autem habebit locum, quando retentus in palatio aufugeret fractis ostiis, & muris, secundum Roman. in dicta l. admonendi, & Doctores in dicta Leos, imò Roma. ibi hoc ampliat etiam procedere, si retentus fugam abriperet post accusationem, & inquisitionem, & hoc casu habetur, ac si confessus fuisset crimen, pro quo fuisset carceratus, dicta l. in eos. Decimò posset limitari, quando esset factum bannimentum, vel decretum quod quis non posset deferre talem rem per talem locum: nam si inueniatur aliquis ab officialibus, & iste renuat perquiri, & aufugiat, erit puniendus illa pœna banni, secundum Bartolum in lege iij. C. de curat. public. & Angar. libro x. quia habetur pro confesso ille fugiens, & de hac materia vide latè per Boëri. in dicta decisio. ccxv. ubi ad futuritatem vide, videlicet quod frangens carceres possit condemnari absque citatione. Vndecimò limitatur in officiali seu iudice fugiente ab officio suo, quia tenetur crimine læsa maiestatis. §. j. in authent. de administrationib. & notat Ripa in dicta l. admonendi, ne propter discessum scelera committantur à subditis, quia tunc pœna est delictum, & sic plenè probat, vt per Bartolum & Iason. in dicta l. admonendi, & Marfil. sing. cxv. & ista limitatio videtur communis, vt per Doct. præcitatos. quod ampliatur etiam finito officio, dum tamen stet in syndicato, secundum l. j. C. vt omnes iudices tam ciuiles quam grimi. Alberi. vltra omnes in rubri. numero 2. ff. ad legem Iuli. maiestatis. allegans l. ij. eodem titu. Sed text. ille non probat, melius probat text. in d. §. j. in authent. de administr. tenet Gig. in tract. de crimi. læsa maiestatis. lib. j. c. xij. Vbi allegat Alber. in d. rub. tamen errauit non recordatus de doctri. in d. l. admonendi, quia isti iudices non tenentur crimine læsa maiestatis. vt per Rip. in d. l. admonendi, & per text. in d. §. benè tamen verum est, quod ista fuga facit præsumptionem contra de obiectis in syndicato, & sic pondera. d. §. sed hoc in authent. de col. & in l. j. C. vt omnes iudices tam ciui. quam crimi. ubi in his duobus allegatis habetur pœna statuta istius fugæ, nec obstat l. ij. ff. ad leg. Iul. maiestatis. nam non loquitur in his terminis. Concludo ergo non esse veram opinionem Albe. & Gig. cæterum defendi posset vno modo istorum sententia, videlicet, quando essemus in criminalibus, vt videtur sentire Ripa in d. l. admonendi, Salyc. & Rom. dum allegant text. in l. Confiliarios. C. de assess. Sed text. ille non habet locum in hoc, cum loquatur in fugiente officialem, Merito teneo contrariam partem quod ista fuga officialis faciat semiplenam probationem. d. §. sed hoc, & dicitur iuramentum in defectum semiplenæ probationis, quod quidem limitatur in officiali reducto ad carceres, secundum Rom. & Iaso. in d. l. admonendi, Fely. in c. nullus. de præsumpt. & Brunum in tracta. de iudiciis. q. iij. mouentur per §. necessitatem per eos citatum, id tamen Ripa in d. l. admonendi non admittit, & respondet ad dictu §. necessitatem, nisi probatum fuerit per iuramentum partis, & ille text. hoc modo intelligitur, secundum §. sed hoc citato, quamuis fiat illi text. aliqua violentia. Vinius.

PR O. Funiculus triplex, difficulter soluitur. Eccl. iij. in c. j. de treuga & pace. extra. Bellon.

PR O. Funus filij æs alieni patris est. leg. filius. ff. de in re. vers. Idè. PR O. Funestam vocem potius interdici, quam audiri oportet. l. si. C. qui accus. non poss. placuit. ij. q. vij. Idem.

Furiosus ingrediendo religionem testari, vel aliàs de bonis suis disponere potest, sine auctoritate Curatoris, dummodo appareat quòd tempore dispositionis, & ingressus non fuerit furiosus. Commun. dicit Clarus in §. testamentum. q. xvij. ver. Sed nunquid. P. Fich.

Furiosus non potest testari ad causas pias. Communem dicit Clarus in §. testamentum. q. v. versu. vlti. P. Fich.

Furiosus occidens aliquem nò punitur, nec tenetur de homicidio, cum eū fati infelicitas excuset. l. diuus. ff. de offi. præsi. & tradit oēs Doct. in lex factio. ff. de vulg. & pupil. sub. tit. & in l. furiosum. C. qui testa. facere poss. Ampliatur hoc in tantum procedere, vt furor superueniens excuset furiosum ipsum, à pœna corporali delicti antea commissi, prius, quàm efficeretur furiosus, non autem à pœna confiscationis bonorum

uorum, secundum Bald. in l. humanitatis. C. de impub. & aliis sublit. & in c. j. de eo qui fra rem suam occidit, vbi Alua, & Imola in cap. Raynucius de testam. & no. idem Bald. & Doct. in d. l. furiosum. in fin. & i. l. est communis opinio, vt per Ial. post Alexand. in dicta l. ex facto. Bald. in cap. ex literis de re script. Ripam in repeti. l. i. nu. 229. C. de inoff. testa. & in dicta l. ex facto. nu. 30. Carerium in pract. crim. in tract. de homicidio. in §. vj. numero 14. & Marcum Antonium Blancum in pract. crim. in cap. incip. imbecillitate. num. 1. Ratio i. ius communis videtur ista, secundum Doct. præallegatos, quia non potest formari procelus contra furiosum. In contrariam verò sententiam inclinavit Petrus Duennas in tract. suarum regu. in regu. ætas. seu fragilitas. in iij. amplia. per pulcherrima fundamenta, licet ibidem suadeat non esse recedendum in consulendo, & in actu practico à prædicta opinione Bald. cum sit communis. Amplia hoc etiam procedere. si ante furorē fuerit condemnatus secundum Doct. citatos, & alios complures congestos per Carerium in dicto §. vj. numero. 1. Sed si constaret de simulatione bene poterit condemnari & puniri, vt per Bald. in d. l. furiosum. vnde cauti peritque iudices mirabili quodam artificio detegunt malitiam malefactorum fingentium ante condemnationem, & post, se esse furiosos, qualiter autem probetur ipse furor; vide Barba. in cap. cum dilectus, de success. ab intesta. Ial. in dicta l. furiosum. Carerium late in loco supra citato. num. 16. & Marcum Anton. Blanc. in d. c. imbecillitate. numer. 12. & seq. quia quis non præsumitur furiosus, secundum Bald. per illum text. in fin. C. de heredib. instituen. ideo alleganti incumbit onus probandi, vt per Bald. in l. nec si codicillos. C. de codici. & Card. in clem. j. de homici. in vj. q. ij. & an probetur ipse furor per testem non reddentem rationem dicti iur. Vide Bald. declarantem in l. solam. C. de testib. Paul. de Castr. in d. l. furiosum. Carerium in dicto loco numero 16. & Marcum Anton. Blanc. in præallegata practica crimin. numero 13. & istam conclusionem ita ampliatam limitat in quinque casibus Carerius in dicto §. vj. numero 13. cum ij. & aliis seq. hisque accedit vnum notatu dignu, quod si quis dum esset sanæ mentis commisit peccatum mortale, & postea efficitur furiosus, & moreretur in furore, videtur mori in peccato mortali, secundum Bart. in l. nunquam. §. si vi. ff. de vscapio. per illum text. quod dictum Bartol. refert pro singulari. Iaso. in l. patre furioso. num. 41. ff. de his, qui sunt sui, vel alic iuris. F. Viuius.

Furiosus qui habet dilucida interualla, si contrahit, præsumitur contraxisse tempore furoris. Curtius Iunior in consilio. clj. numero 7. Preposit. in capit. dilectus. el. ij. de sponsal. Ial. in l. patre furioso. ff. de is qui sunt sui vel alieni iuris. num. 1. communem dicit. B. Villal.

Intellige istam communem, quo ad actus, qui paulo post furorē fiunt, Arcem. & Imp. in l. j. ff. de verborum obligat. §. fin. vel si laborat furore continuo, vt per vnum mensē, vel vnum annum: secus tamen, si per aliquos actus, quia non præsumitur durare. Alcia. in tractat. præsumptio. regu. ij. præsumpt. xvij. ex quibus declaratur l. vj. titul. ij. part. iij. B. Villalobos.

Furiosus licet tempore sanæ mentis occidat aliquem non potest pœna corporali affligi. Iaso. in l. furiosum. C. qui testa. facere poss. vbi originaliter Bald. communem dicit.

Amplia, etiam si post delictum efficiatur furiosus non debet pœna corporali affligi, in bonis autem condemnabitur. Iaso. ibi numero 7. & 11. communem dicit. Idem.

Furiosus non citatur cum de curatore prouidendum sit illi. Hiero. Cagno. in l. furiosus. ff. de re iudicat. in fin. communem dicit. Idem.

P. O. Furem nocturnum impunè licet occidere. l. furem. ff. ad legē Corneliam. de sicar. in cap. si perfoliens. extra de homicid. Bellon.

P. O. Fures hodie castigari debent, in authent. sed nouo iure. C. de ser. fugit. in cano. faternitas. xj. quæst. ij. Idem.

P. O. Furtum sine affectu furandi non committitur. l. furtum. ff. vsc. OBIEC. Opponitur de l. qui saccum. ff. de furt. vbi, qui saccum cum pecunia subtraxit, non animo furandi saccum, tenetur.

S. O. Ibi animus ei fuit secundario, licet nō principaliter, vel directè. O. BIEC. Secundò opponitur de l. fullo. §. qui ancillam. ff. god. titul. vbi furti tenetur, qui ancillam, non meretricem, non furandi, sed libidinis tantum causa surripuit.

S. O. Illud ideo, quia domini interest, cum minus modò valeat, secundum gloss. in l. verum. ff. eodem.

O. BIEC. Tertio, & vltimò obstat. l. cam serpus. ff. de eod. caus. dat. cau. non sec. vbi furti quis tenetur, licet lucrandi non fecerit.

S. O. Ibi etiam erat lucrum, quia voluntatem suam expleuit dolose agendo, vt ibi gloss. dicit. Vel dic, quod illi tres casus sunt speciales, & à regula nostra excipiuntur.

P. O. Furtum sine contræctione rei non fit. l. si quis vxori. §. Iulianus. ff. de furt. Bellon.

Furtum dicitur casus fortuitus tunc solum quando a persona domestica fit. Est communis opinio secundum Ial. in consil. xlij. factum quæstionis. vol. j. M. Gribald.

P. O. Furtium castigatio, non infamat, lege, istus furtium. ff. de iis qui not. in fam. Bellon.

P. O. Furtu ius remitti potest. l. j. D. de pact. l. & here. §. filia. ff. eodē

OBIEC. Contra de l. si ita scriptum. §. si sub conditione. ff. de leg. ij. §. de curialis. ff. de succell. edict. vbi quod nondum acquisitum est repudiari non potest.

S. O. Remitti potest, scilicet per pactum, vt hic: secus per repudiationem, vt in contrariis. Ratio diuersitatis est, quia hxc vnus consensus, illud duorum vallatur. vnde duo vincula sunt fortiora vno.

O. BIEC. Præterea, contra de l. pactum. C. de collat. vbi non valet pactum futura successionis,

S. O. Ibi quando agitur de succedendo, hic verò, de non petendo ius futurum, vt fideicommissum, per quod in aliis rebus heres esse non prohibetur, in contrario autem agebatur, vt non esset heres. ita not. gl. in d. l. j. de pact. Bellon.

COMMVNIVM OPI- NIONVM SIVE SENTEN- tiarum receptarum,

LIBER SEPTIMVS.

G

ABELLAM contractuum non tenentur soluere ecclesia, vel clericus. Communem ait Decius consilio cccvj. num. 3. B. Villal.

ADDITIO. Aduertas tamen quod si ecclesia releuatur ab onere gabella, in altero postea potest dici grauata, quia tunc vendit forte rem minore pretio sub ea ratione & colore quod emptor tenetur ad gabellas, quod in vnum recedit ac resoluit: quia communis opinio est, vt dicit Tiraquel, in retracta. municip. §. j. in gloss. xij. num. 12. quod emptores rerum Ecclesiasticarum non gaudent immunitate gabellarum, siue veltigalium ordinariorum, licet ecclesia sit exempta, vt per iura & auctoritates comprobatur.

Gabella est soluenda etiam in foro conscientie quando est imposita ab habente potestatem imponendi. Bértach. in tractat. de Gabellis part. ix. q. j. communem dicit.

Gabella si debetur de re distrahenda à loco: & res publicetur propter non solutionem: si contingat plures res distrahi, si de vna, soluatut gabella: reliquæ publicantur non tamen res de qua soluta est, si licitè poterat extrahi: alias omnes publicantur, et si sit soluta gabella de omnibus. Firma. de gabel. in ix. part. in fin. communem dicit. Idem.

Gabella si debet solui secundum statutum per extrahentem aliquam rem à territorio non extenditur ad res, quæ ad proprium vsum extrahuntur. Iaso. in l. cetera. §. sed si quis ad opus. ff. de legat. j. num. 7. communem dicit. Idem.

Gabella, si secundum statutum debeat solui de aliquibus bonis extractis de aliquo territorio, non comprehendit res, quæ originaliter nō sunt de dicto territorio, sed per transitum aliunde deportantur. Iaso. ibidem numer. 71. communem dicit. Idem.

P. O. Genus à digniore parte sui denominationem sumit, nota. gl. in l. j. de verborum obligationib. Bellon.

P. O. Genus in medio positum, restringitur ex præcedentibus, & sequentibus leg. quastrum. §. Maui. & ibi nota. ff. de leg. iij. Bello.

P. O. Generalis ratio præualet speciali in §. furti. In l. it. de vsc. & in §. affinitatis, in l. it. de nupt. vbi nota.

O. BIEC. Contra, specialis præualet, vt in leg. quastrum. ff. de eod. S. O. Actio propria specialis alicui competens præferitur generali. vbi enim actio ordinata locum habet, recurrendum non est ad extraordinariam, seu subsidiariam. in l. in cause. ff. de minor. maxime cum clausula generalis non referatur ad specificata. in l. doli clausula. de verbor. obliga. ff. Bellonus.

P. O. Generale dictum restringitur ad habilia in l. j. vbi glo. C. de sacrosanct. ecclesi. in l. vt gradatim. §. j. ff. de mun. & honor.

P. O. Generalia verba trahuntur, & ad præsentia, & ad futura, in l. final. C. quæ res pignori, obliga. poss. vel non.

O. BIEC. Contra, quia generalitas non trahitur ad futurum, nisi expressimatur. in l. si à colono. ff. de verbor. oblig.

S. O. Ibi loquitur in stipulante per verba de præsentia, quæ de futuris non intelliguntur: & est ratio, quia magnum damnum esset promittenti, quod non est obliganti, cum per hoc nō plus debeat, vt hic. Bel.

P. O. Generalitas parit confusionem, & obscuritatem. l. Titia textores. ff. de legat. j. ita fidei. ff. de iur. fisci. l. cum Sticus. ff. de solut. Bel.

P. O. Generalitati specialitas derogat. leg. vxorem. §. felicissimo. & lege seruis vrbans. §. verna. ff. de lega. tertio. l. in quo legum. ff. de pœn. in capitulo primo. de re script. & cap. studiuisti. de offic. lega. extra. in ca. dudum. & cap. quamuis de præben. in vj.

O. BIEC. Contra quia imo enumeratio specierum generalitati non derogat, in l. quastrum. §. finali. ff. de fide instrumentorum, & l. legata. ff. de suppel. lega. & leg. verba. ff. de alim. & cib. leg.

S. O.

SOL. Vbi remouenda dubitationis causa ad maiorem euidentiam species enumerantur a sciente, genus non inquitur per speciem, d. l. & verba. Si verò ab errante fiat species enumeratio, eo casu ex abundante fit, id est quod per eam nihil generi derogatur, d. l. legata, in princ. Vel dic breuius, quod nostra regula non habet locum in specie subiectiua, quia exempli causa ponitur, secundum Doctores, vt in contrariis.

OBIEC. Præterea obstat, quia generalibus specialia insunt, l. hoc legatum, ff. de legat. iij. vbi generale verbum, quæ vxoris causa parata sunt, continet singulas species, Ad idem text. in l. fin. C. quæ res pig. oblig. poss. & l. fin. C. de hered. vel actio. vend. & l. si seruitus, de seruitu. vrb. præd. ff. reg. in generalib. de reg. iur. in vj.

SOL. Tu dic, quod licet per speciem generi derogetur, vt hic, tamen species sub genere bene continetur, vt in contrariis. Bellon.

Generalis dispositio non comprehendit causam dotis. communem di. in Negusan, in tracta. de pign. in j. part. viij. partis principalis. num. 3, ad fin. Vill.

Generare non volens, non potest contrahere matrimonium. Ioan. de Noui. in sylvia nupti. par. j. communem dicit. Villalo.

P. R. O. Genitius importat dominium, in lege secunda §. in locum. ff. de relig. & sumpt. fun. lare tractant docto. in rubric. de nouis operis nuntiatione. Bellon.

P. R. O. Gerundium importat necessitatem. l. inter cetera ff. de libe. & posthumis in §. adoptiu. institut. de exheredat. lib. no. doct. in rubr. C. de eden. Bellon.

Glossæ distinctio in l. Lucius. ff. de his qui not. infam. de perijuro, quando censetur & sit infamis, est communis, & recepta, vt dicit Lausfranc. in reper. cap. quoniam contra, in verb. testium depositiones, num. 8, extra de probat. I. Fichard.

Glossæ in ca. j. in verb. postposuerit, de feudo vel benef. scemi, vbi dicit, quod si vassallus fiat monachus, feudum reuertitur ad dominum. Intelligi debet. Vbi agnati non superessent, vel vbi feudum esset nomen, communem dicit Ioan. Clarus in §. feudum. quæst. lxxvij. ver. Sed hæc, P. Fich.

P. R. O. Gratia si non gratis datur, vel accipitur, gratia non est. cap. gratia. j. quæst. j. Bellon.

P. R. O. Gratificationi locus est, in l. fin. ff. de relig. & sumpt. funer.

OBIEC. Contra de l. si duobus. C. commin. de leg. & l. quoties. ff. de vlt. test.

SOL. Vbi actus vitatur propter incertitudinem, gratificationi locus non est. l. duo sunt Titij. de testamen. tut. ff. Nec obstat l. si quis seruum. §. si inter duos. ff. de legat. ij. quia ibi necessitas non imponitur, vt ibi not.

P. R. O. Grauius est diuinam, quam temporalem offendere maiestatem. Authen. gazaros. C. de hære. ca. v. gentis. de hære. extra Bellon.

COMMVNIVM OPINIONVM SIVE SENTENTiarum receptarum, LIBER OCTAVVS.

HABENTI tutorem alius tutor dari non potest, l. si fororis. C. qui petan. tut. Bellon.

P. R. O. Heres idem est quod dominus in §. final. instit. de hered. qual. & disse. Idem.

P. R. O. Heres eadem est persona cum defuncto, in l. heres. ff. de vlt. cap. in §. j. in authen. de iureiur. ad mor. præstant. collat. iij.

OBIEC. Contra de l. qui futurum. §. j. de pact. ff. vbi pactum in persona testatoris non porrigitur ad heredem.

SOL. Ibi, quia erat personale pactum, quod cum persona extinguitur. l. idem §. personale. ff. eod. tit. l. quia tale. ff. sol. matrimo.

OBIEC. Præterea opponitur, quia heres heredis, est heres testatoris in l. fin. C. de heredib. instit. & tamen in substitutione facta per hæc verba, quisquis mihi heres erit, non venit heres heredis, l. qui liberis. §. hæc verba. de vulg. substit.

SOL. Ibi, quia non veniebat ex voluntate defuncti, nec tenebat locum primi quoad effectum testantis, vt ibi notat Bart. Idem.

P. R. O. Heres adeundo hereditatem quasi contrahit cum creditoribus & legatis, l. ex maleficiis. §. heres. ff. de actio. & obli. l. apud Iulianum. §. si. ff. in quibus causis in posse. erat. §. heres. institut. de oblig. ex quæ. cont. Idem.

P. R. O. Heredis institutio est caput & fundamentum testamenti. §. ante heredis. instit. de leg. Idem.

P. R. O. Heredi à semetipso legatum dari non potest. l. legatum. §. heredi. ff. de leg. ij. Idem.

P. R. O. Heredes iuris successores sunt, l. quoties §. heredes. ff. de heredi. instit. l. cum heres, de di. ref. in l. heres de acquir. hered. Idem.

P. R. O. Heredes pro hereditaria parte tenentur ad onera hereditaria. l. pro hereditariis. C. de hered. actio. l. j. C. si certum petatur. Idem.

Heredem si testator in testamento suo nominatim non expresserit, illum tamen designauerit per relationem ad aliam (schedulam, vel scripturam, in qua sit ipse heredis nomen expressum, ita tamen vt veniat demum post testatoris mortem certificanda, talis institutio sustinebitur. com. d. Clarus in §. testamentum, q. xxxvj. verfi. Sed quid, P. Fich.

Hæres Donatoris non possunt donationem reuocare, si donator passus sit Donarium res donatas possidere. Communem dicit Clarus in §. Donatio, q. xij. ver. final. Idem.

Heredis institutio, ad interrogationem notarij facta à testatore sanæ mentis, mortis proximitate non oppresso, valet. Et communis opinio, secundum Alexand. consil. xij. vifo instrumento, verfi. & quod dictum testamentum, vol. j. M. Gribald.

Heredi vniuersali mala fides defuncti nocet. Est magis vera conclusio, secundum Alexand. consil. xj. ex his quæ in themate. vol. vj. Idem.

Heres extraneus grauius restituit hereditatem, solam Trebellianicam detrahit, & hoc ex Senatusconsulto inductum fuit, vt inuenerit heredes ad adeundam hereditatem, §. sed & quia. Institut. de fideicommi. hered. l. filium. C. famil. circiscun. quod intelligendū est, si sponte adiuuit, secus si coactē. l. quia poterat. ff. ad Trebell. hinc est, quod heres rogatus alteri restituere hereditatem, inuentarium facere cogitur, vt Trebellianicam non amittat. §. si verò non fecerit. in auth. de hered. & falcid. qui text. generatiter de fideicommissariis loquens vniuersalem quoque fideicommissarium comprehendit. l. j. generaliter. ff. de legat. præstan. canon. si Romanorum, de gimanona dist. & not. Doct. in l. Marcellus. ff. ad Trebellia. Quod autem heres qui non fecit inuentarium Trebellianicam perdat sicut Falcidiam, tenent Oldr. per pulcherrimas rationes, consil. ccxxxiii. Hælena Martarelli, Paulus de Cast. consil. ccvij. super primo, & in l. cum tale. §. j. ff. de conditio. & demonstrat. Imola etiam ibi, & in authen. similiter. C. ad legem Falc. Fulgus consil. xxij. humanissime, & consil. xcvi. pro decisione. post principi. Cornæ. consil. ccclij. volumi. j. consil. xxij. vol. ij. & consil. clxviij. vol. iij. Marthesi in singul. clvij. Deci. consil. ccxxxvj. in v. q. ccclxxx. & cccxcv. in quibus consiliis istam esse magis communem opinionem, idem attestatur Cassadorus decif. iij. num. 1. 4. & 6. in titu. de testamen. & Crauet. consil. xvij. num. 1. Capra. consil. vij. in fin. Socin. in rubr. in si. ff. ad Trebell. & in l. Marcellus. §. quod autem, eodem titu. & Curt. Iunior consil. liij. in contrariam vero sententiam inclinatur Iaco de Aretio. Ioan. Andr. in addi. ad Specul. in titu. de instru. editio. §. final. verfi. nunc videmus. Bart. sibi contrarius consil. ij. & in authen. sed cum testator. C. ad l. Falcid. & ibi etiam Bald. & Sal. & idem Bald. affirmat istam opinionem esse veram consil. xcix. super primo quæstro. vol. iij. licet ibi, & in l. cum tale. §. j. ff. de condi. & demonstra. subiiciat de consuetudine inducta per errorem opinionem seruari contrariam, & istam partem auctoriter asserit esse communem Alexand. consil. lxxvij. visis. lib. iij. & in dicta authent. sed cum testator. Ias. etiam in rubr. ff. ad Trebell. nume. 7. & in reper. rubr. numer. 17, & in dicta l. Marcellus. eodem titu. nume. 57. & refert Crauet in præcitato consil. xvij. & pro ista parte reperio consil. Iulij. de Cast. consil. ccij. volumi. ij. in nouis incip. in Christi nomine, & consil. ccix. & ista quæstio adeo ambigua est propter conflictum opinionum, & diuersas iuris interpretum sententias vt constat ex iis quæ congerunt Doct. in dicta l. Marcellus. adeo, vt decisionem principis desideret vt refert Cassadorus in præallegata decisio. iij. in titu. de testa circa fin. retenta itaque prima parte tanquam magis vera, & communis, amplius, vt procedat etiam si heres sit filius testatoris, vt per Baldum consil. cccclij. in substitutione libr. ij. & Cornæ. consil. clxviij. in hac consultatione, vbi ponit istam esse magis communem opinionem, idem dicit Dec. consil. cxxxvj. non parua difficultas, & Cornæ. consilio xxij. in hac consultatione, libro secundo. eandem opinionem sequitur Barba. consilio. xlvj. difficile. lib. iij. & Augustinus Berouius in capitulo. in presentia. numero 448. in si. de probatio. & licet filius ob omissionem inuentarij perdat Trebellianicam, tamen non perdit legitimam, & in hoc Doct. conueniunt communiter, vt refert, & attestatur Corsetus in tractat. de potestate regia in materia Trebellianica. quæstio. lxxij. & Laurentius Calc. consilio lxxvj. tota ista quæstio, & istam opinionem originaliter tenuit gloss. in authen. hoc amplius, C. de fideicommiss. Oldra in dicto consil. cxxxiii. Bartol. in dicta authent. sed cum testator, & alij complures congesti per Corn. in loco supra citato. Interpretatur & limitatur præfata conclusio, quando testator heredi remitteret necessitatem inuentarium faciendi, quia tunc omisso inuentarij heredi non noceret, l. final. de arbit. tut. l. cum tale. §. j. vbi Bald. & Imol. ff. de conditio. & demonstra. Curti. consilio xxix. in regno Hispania. in fin. cum allegatis per Dec. consil. cccvij. vifa iterum lecta. & Socin. consil. l. vifo testamento. lib. iij. F. Vij.

Heres rogatus hereditatem restituere ex Senatusconsulto Trebelliano, quarta retinere potest. §. sed quia stipulationes. Institut. de fideicommi. hered. & si filius esset, seu de liberis, quibus legitima debetur iure

iure nature quartam facile v'it legitimum possit detrare. ca. Rynal. de test. in quò l'quidem procedit, quando vno, eodémque tempore vtriusque quartam detraxerit, non concurrat, vtriusque quartam filius esset in diem, vel sub eandem ratione rogatus restitueret: tunc enim potest duas quartas detrare, sed si autem, quando pater esset rogatus, quia tunc non potest de iure Canonico, nec de eius equitate detrare, nisi vnam quartam s. cum d'um gloss. & communiter Canonist. in dicto c. Rynutus. Leg. ita in l. quamquam. C. ad l. Falcid. & l. Papinianus. s. meminisse. ff. de inoff. testamen. & istam communem sequitur Bartol. in l. s. inter d'um. ff. si cui pluraquam per leg. Falcid. in d. l. quamquam, & in d. s. meminisse. F. leg. consil. xxvij. stat. re statuto, & Alexand. in l. in ratione. §. quod vulgò. ff. ad leg. Falcid. consil. xliij. attenda. in fin. vol. iij. & consil. cxliij. circa primam dubitationem. volum. ij. & istam sententiam approbavit vsus totius mundi valentis in hoc sacro Canonibus. vt legitur inter consilia B. Id. consilio cclxxij. & consilio cclxxxvij. quidam. Alexand. libro. iij. & istam communem attestatur Assl. de. decisio. cccxlvij. num. 4. & ad vtranque partem disputat, sequitur, allegat, plurimum que declarat Augustinus Berouus ca. in presentia. numero 437. cum abis sequent. de probatio. & Ripa in l. iubeamus. C. ad Trebellia. Limitatur hoc vbi quomodo pater expressè filio primi gradus grauato Trebellianicam prohibuisset, quia quamuis pater ipse filio primi gradus Trebellianicam prohibere nequeat, vt l. iubeamus ad Trebell. nihilominus hoc verum est, quando vna tantum detrahi posset, vt quia pater fuisse grauatus per fideicommissum. Sed quando duas regulariter posset detrare, vt in casu, quo grauatus esset sub conditione, vel in diem, isto casu pater prohibere Trebellianicam posset, vt filius haberet duntaxat legitimum, vt voluit Paulus de Castr. Alexander in l. mulier. §. cum proponeretur. ff. ad Trebellia. & idem Alex. consil. xxvij. & clix. volum. v. & Cornæ. consil. xxij. volum. ij. vbi scribunt istam esse communem. Contrariam verò partem, quod inefficax sit ista prohibitio, tenuit Paul. de Castr. reuocando sententiam in melius. in d. l. iubeamus, & fuit de mente Bartol. & Alexand. in l. quod de bonis. §. quod auus. ff. ad leg. Falcid. & idem Alexand. consilio ccl. volum. vj. non fuit ausus consulere pro prima opinione. Istam secundam partem tenuit etiam Angel. consil. cxxj. & Alexand. in d. §. quod auus. vbi respondet ad d. l. iubeamus. Bald. & Saly. in d. l. iubeamus. Roma. consil. cxxvj. Barba. in dicto cap. Rynutus. circa fin. Alexand. consilio v. volum. iij. & consilio ccj. & lxxij. vol. vj. Dec. consil. lxxxj. & clix. & consil. cxxvij. & ista est communis opinio. vt ponunt præcitati Doct. Alexand. & Soc. in l. Marcellus. ff. ad Trebell. seu in dicta l. iubeamus. vbi etiam Moder. Curti. Iuni. consilio clix. numero 3. & Gozadi consilio xlv. & xcviij. numero 4. vbi refert quod testator indistinctè non potest aliquo modo prohibere Trebellianicam filio, etiam si deducenda forent duæ quartæ, & fatetur tandem istam esse communem opinionem, & ista in effectu videtur communior, secus autem, quando testator prohiberet extraneo heredi instituto, & grauato detractionem Trebellianicæ, quia isto casu valeret prohibitio, & hereditas deuenire potest ad heredem absque Trebellianicæ detractione. §. si verò expressim in auth. de heredi. & Falcid. gloss. in §. sed quia stipulationes. Institut. de fideicommiss. heredi. in verbo, liceat. Bartol. in authent. sed cum testator. C. ad leg. Falcid. & ista opinio ratione non caret, quia text. in dicto §. si verò expressim loquens de Falcidia, & de Trebellianicæ extendendus: nam per hoc ad ius commune reuertimur. l. verbis. ff. de verborum signific. & vbi dicitur ad ius commune, Lex etiam correctoria recipit extensionem secundum gloss. in cap. statutum. de præbendi. libro. vj. præsertimque vbi sublata significatione vocabuli casus, de quo sit extensio comprehenditur. glo. in Clement. prima. de electio. & appellationem Falcidia ad Trebellianicam porrigi certum est per nota. in authent. vnde si parens. C. de inofficio. testamen. & sententiam istam communiter approbati scribit Alexand. in dicta l. Marcellus. post Ioan. de Imo. ibi, & quod ista communis sit fatetur etiam Barba. consilio x. illud. lib. iij. Iason consilio lxxxiiij. omiffa. libro j. & consil. cxlvj. præsupposito. volum. ij. Alexand. in l. si filius à patre. nume. 3. ff. de liberis & posthumis & in l. extraneum. C. de heredi. in instituen. numero 8. Iaso. in l. si fundum. §. si libertus. numero 10. ff. de lega. j. in dicta l. Marcellus. numero 40. & Bald. Nouellus in tract. de dote. in sexta parte. in xij. privilegio. numero 2. Interpretantur prædicta etiam procedere, si testator hereditatem restitui mandauerit totam, vel integram, vel pleno iure, vel vsus fuerit his verbis, heres restituit omnia bona, vel residuum bonorum, aut quicquid ex bonis peruenerit, videtur tunc Trebellianicam prohibuisse per ea, quæ notat gloss. in l. decem. C. de fideicommiss. liberatib. quam singularem esse dicit Ang. ibi, & Bald. in authent. sed cum testator. C. ad leg. Falcid. facit l. fin. eo. d. titu. & hoc approbat Alexand. in l. Centurio. ff. de vulg. & pupil. & consil. ccj. per spectis verbis. l. bro. vj. & istam opinionem communem esse supponit, idem Alexand. consilio v. circa primum. libro. iij. Gozadi. consilio xcviij. numero 6. & magis commu. licet Alex. consil. lxxvij. num. 1. vol. j. & com. etiam dicit Bellonus consil. lxxij. nu. 2. & hæc opinio comprobatur. ex multis rationibus relatis per Corserum in tractatu de potestate regia. in quest. lxxij. §. ij. contrariam verò sententiam quod retrahatur, tenuit Roma. consil.

lxxv. nescio, & consil. lxxv. totam fundamentam, & consil. lxxxix. in hac. & F. l. y. in car. l. i. d. præscrip. & l. i. consil. lxxxiiij. auto vol. j. Dec. consil. cccxcv. & Pau. de Cust. in auth. sed cum restitutor. C. ad legem Falcid. & istam opinio esse communem. Roma. in d. consil. cccxxxix. & magis communem dicit Bellonus consil. lxxv. num. 1. & consil. lxxv. num. 1. & seq. & consilio lxxx.

F. Viuius.

Heredes non aduente hereditatem, omnia iura testamenti percunt, & sic, si nemo hereditate n. ipsam adierit, nihil valet ex iis, quæ in testamento scripta sunt l. si nemo, la prima. ff. de restam. tut. l. eam quam. C. de si leicom. & l. si nemo subit. ff. de re. v. u. & not. Roma. consil. cccxxvij. D. c. in viso processu. vol. vij. Fallit hoc quippe principiter in filiofam. etiam in faute. qui absque aliquo dubio transmittit hereditatem patris non agnitam ad quoscunque heredes iure suatis. l. apud hostes. C. de suis. & legitis. & ista est communis opinio, vt apparet ex relatis per Decium consil. cccxxxj. pro resolutione consilio cclxv. & consil. ccl. in antiq. & l. i. consilio cxxx. magnificus. volum. j. sed imò pupillus, seu infans moriens hereditate non adita transmittit ad heredem suum beneficium restitutionis in integrum aduersus omnes heredes reditatem, & per consequens heredes eius possunt petere restitutionem in integrum, ex clausula generali, si qua iusta causa & cetera, aduersus hereditatem non aditam à timore, vt tenet Bartol. l. i. infanti. C. de iure deliberand. & alij multi, quos referunt Paul. de Castr. Alexand. & Iaso. ibi dicentes istam esse communem opinionem, prout etiam attestatur Soci. consil. ix. volum. j. & latè plures citans Guliel. Be. uedi. in ca. Rynutus. numero 179. de testa. Cornæ. consilio cccxij. in fine. Rom. consilio lvij. visis narratis. & Rimin. ald. consil. xx. numero 15. & consil. cxx. numero. 3. Bald. verò consilio cccxxvj. questio. volum. ij. arbitratur questionem istam esse difficilem, & consilio cccxij. casus talis, lib. iij. habet pro absurdo ratione minoris ætatis dari restitutionem in integrum, & Soc. consilio cccxvj. non potest negari. assertit in ista questione esse locum gratificationi, & propter auctoritatem eorum, qui sunt in contraria sententia. & ob validissimas rationes, quibus responderi nequit indigere decisione Casare, nihilominus Doctores commuiter tenent, quod competat restitutio in integrum etiam heredibus infans, vt per Cor. consilio lxxxvij. circa primum, & latè supra deduximus, & ab ista communi fatum esset recedere in actu practico. His accedit congruenter, quod infans non potest adire hereditatem ex semetipso, sed pater pro eo, aut tutor, secundum Bart. in dicta l. si infanti, & omnes doctores commuiter in l. bonorum. C. qui admitt. & istam scribit esse communem Bellonus consilio xxiiij. num. 16. Interpretatur quoque prædicta regula non procedere in legatis ad pias causas, vt no. Bartol. in l. j. C. de sacrosanct. eccle. Sed contra Bartolum ipsum aucter asseuerat esse communem opinionem Canonistarum, & Legistarum. Alexand. consilio cccliij. statutis. numero 17. vol. ij. l. i. in d. l. eam quam. & in d. l. j. in j. lectu. & in ij. lectu. quod imò relicta ad pias causas non debeantur hereditate non adita, opinionem verò Bartol. sequitur Deci. in dicta l. si nemo. & Lupus in allegatione xix. vbi expresse fatetur sententiam Bartol. seruari in practica, & esse magis æquam. His accedit similiter, quod hereditas postquam est adita per heredem non dicitur amplius non hereditas secundum communem opinionem Doct. quam citat, & sequitur Iason l. possessio appellata. §. veteres. numero 18. ff. de acqui. possessio. Fallit etiam præfata conclusio in viginti alijs casibus, quos ponit Barba. in rubri. extra de testam. ver. nunc ad vltimam questionem.

F. Viuius.

Heres mariti defuncti lucratur, vxore superstiti, fractu dotis rerum mobilium tempore anniculae dilationis secundum communem opinionem omnium Doct. in l. diuorcio. ff. soluto matrimonio, quam impugnare pluribus rationibus conatus fuit Iaso. ibi, tamen (quicquid ipse suadet coloratis fundamentis) ob hoc discederem à dicta communem, cum qua sentiunt Doctores & Moderni. in dicta l. diuorcio respondendo omnibus contrariis. Ceterum, transacto anno, vxor ipsa absque aliquo dubio posset ab herede mariti petere prædicta bona mobilia, & si heres mariti exciperet, seu opponeret aduersus vxorem dotem petentem, quod ipsa perdidit dotem propter adulterium, de quo maritus eo viuente, querelam non potest, nihil prodesset ista exceptio heredi, sed teneat vxori reddere dotem suam non obstante ista frivola exceptione, vt per Canonistas commuiter in cap. pleunque. de diuor. quam communem sequuntur Moderni. ibi, & Ripa attestatur in l. fin. numero 201. & sequen. C. de reuocan. donatio. Prædictis etiam accedit quod heres teneat vxorem vxorem dum in viduitate maneret, si quidem, durante tempore viduitatis, durat proculdubio onus alimentandi, dicitur durare vidua in matrimonio, dum vitum vidualem obseruat, vt per Iaso. in §. fuerat. numero 1. & sequenti, & xxv. Institut. de actio. vbi ponit yltra annum vxorem alendam fore ab herediibus mariti defuncti, quod procedit, durante viduitate, aliis non, & ista communis opinio omnium Doct. vt per scrib. n. passim, accidit similiter præfatis aliud not. satis vtile, quod mulier non potest alimenta, seu vxoras dotis post annum petere, cum habuerit in potestate suam dotem petere, & non curauit lege prima, cum ibi notat, per glossam & Doct. C. de sententiis quæ sine certa quantitate, & ita tenet Bartolus in lege ac

qui n.

qui natura, §. non tantum, ff. de negotiis gestis, gloss. & communiter omnes legist. in lege insulam, §. vltus, ff. solu. matri. & communiter omnes Canonist. in capitul. salubriter, de vltus, de qua communi faciunt mentionem Moder. in dicto. vltus, & cōsentes vbiq. F. Viuius.

Heres quilibet potest per se vel notarium, vel aliū interrogare testatorem ad instituentū se heredem, & si in casu dictæ interrogationis testator faciat interrogantem heredem valet, & tenet ista institutio secundum Doct. in l. i. i. libemus. C. de testamētis. Hæc verò opinio communis & verissima procedit, si testator articulatè loqui poterat, & constabat de intentione ipsius quod volebat ita facere secundum gloss. in dicta lege iubemus, cum qua sentiunt omnes scribentes ibi Bald. consil. cxv. super primo, volumine quarto, Paul. de Castro consil. cccxiiij. vlt. puncto, per legem Pamphilo. §. propositum, ff. de legatis tertio, & ista est communis opinio teste Cornyō consilio cclxj. numero 18. libro quarto, post alios ibi relatos per eum & Boerius in decisio. xxxv. numero v. & iam constat esse communem sententiam etiam ex congestis per Alexandrum consilio xij. vlt. in instrumento, libro primo per laionem consilio cxliij. factum sic se habet in fine, libro primo, & per Cornyō in prædicato consilio, l. i. in dicta lege iubemus, numero 20. & Bellonum consilio xxvj. procedit secundò prælata conclusio, quando notarius non scortum, sed in conspectu testatoris scribat testamentū, & quando appareat testatorem esse sanæ mentis, aliter enim non valet testamentū, si testator tunc fuisset infirmitate valde grauatus, vt per Ioannē Andr. eam in addit. o. Speculatoris, in §. primo, de testamen. Mar. y. in sing. ccccix. Afflict. decisioe cxliij. l. i. in dicta lege iubemus, & per Socin. consilio xx. in facto, & consil. xxvij. vlt. lib. iij. de quo etiam per Calca. consilio xcij. vlt. puncto. Procedit similiter præallegata conclusio, quando notarius non scribit testamentum illius, qui balbutiendū loquitur, secus autem quando scriberet testamentum istius balbutientis, nam si hoc probaretur, rueret testamentum, vt per Baldum in lege quidam, ff. de condit. institut. & l. i. in lege quoniam, C. de testam. Procedit quoque ista conclusio, quando notarius non scribit heredem ad nutum capitis testatoris, sed facit testatorem, ita clarè responderè quod exaudiatur à testibus, quia testamentum non fit nuda voluntate, sed verbis, vt per glossam in l. in fraudem, §. j. ff. de militari testam. fallit hoc in fideicommissio, nam fideicommissa nutu relinqui possunt, lege nuru, & ibi Bartolus, ff. de legatis tertio, cum citatis per Alexandrum in dicta lege iubemus. F. Viuius.

Heres cogi non potest ad soluendum relicta ex testamento non solenni, l. si veritas, C. de fideicommi. & ibi omnes Doctores notant, & Baldus consilio cclxxxiiij. & sequent. & consilio cccviiij. ista scriptura libro iij. Interpretatur vtiliter hoc, quando testator in testamento non solenni legatarius, & fideicommissarius expressè permittat, vt possint propria auctoritate accipere possessionem rerum relictarum, lege tertia, §. Lucius, ff. de legatis secundo, & ex possessione legatarios fideicommissariosque retentionis commodum consequi, nemini dubium est, l. in lictis codicillis, §. veterans, ff. de militari testamen. & per Doctores in l. post diuisionem, & in l. cum quis, C. de iuris & facti ignorantia: & per Canonistas in capit. final. de solut. & ab opinione hac non est recedendum, teste Alexand. in l. nemo, ff. de legat. j. & quamuis Barba. in dicto, cap. final. dicat nonnulla contra istam sententiam, tamen secundum eam iudicandum est, quia opinio prædicta communiter approbatū, & magis communiter approbatam esse asserit Iaso. in dicta l. cum quis, & in allegata l. nemo his accedit vnum valde vile, quod ad probandum licentiam per testato. em traditam apprehendi possessionem rerum relictarum propria auctoritate sufficit etiam actus inualidus, qui à patre, vbi Baldus ff. de confirmat. tutorum, l. final. & ibi Bartol. ff. de rebus eorum, Deci. consilio clxxj. in causa venerabilis, & l. i. consiluit consil. cxxvij. dubitatur. volumine iij. F. Viuius.

Heres non compellitur satisfacere pro mortuo in quo non apparuerunt signa contritionis, Panor. in cap. a nobis, de sententia excommunicationis, communem dicit, licet ipse teneat contrarium.

Nota istam communem ad restrictionem l. xiiij. tit. li. parte vj. dicentis heredem teneri pro testatore. B. Villal.

Heres tenetur de damno dato à defuncto: etsi nec ad ipsum, nec ad mortuum, aliquid peruenit, secundum ius canonicum, Panor. in cap. parochiano, de sepult. communem dicit.

Nota quod aliud disponitur per l. iij. tit. xv. parte vij. cum intel. l. styli, l. xvij. & del. vj. tit. xx. lib. iij. For. ll. vbi disponitur, quod si lis non fuit contestata cum defuncto, vel ipsi heredes, nullum commodum receperunt, quod non tenetur dicto damno illato defuncto, quod procedit de rigore iuris civilis, secus de a quietate canonica, cum apparuerint in defuncto signa contritionis, quia tunc tenetur heres exonerare conscientiam defuncti secus si non apparuerint. Idem est de iure canonico, vt de civili, per tradita per Gulielmum Mainerium in locuti, num. 2. ff. de regulis iuris, vsque ad numerum 9. vbi dicit nostram conclusionem communem. Item nota, quod in delictis in quibus memoria post mortem potest damnari de quibus est glossa, in summa, xxiiij. q. j. & in §. interdum. Institut. de heredit. q. 7. ab intestato deferunt, & glossa, in c. a nobis el. ij. de sententia excommu. & Fely. in capit. cum a nobis, num.

12. de præscript. & si lis non sit contestata & procedatur contra absentem, & moriatur heres tenetur, vt manifestè dicit l. vltima. in pragma. conclu. de codi. iudi.

Restringe vsque ad vires hereditarias, & non confecto inuentario. Añto. de fano de pignor. mem. quarta parte ij. num. 124. in fine. communem dicit.

Amplia non solum quoad delictum, sed etiam quoad alia de iure canonico. Prapo. in cano. Episcopos xij. quæst. ij. communem dicit: & competit contra creditore totum petentem remedium euangelica de nuntiationis. Alcia. in capit. nouit. de iur. e. numero 34. commu. dicit.

Nota quod si vnus ex heredibus non sit soluendū: alius tenetur exonerare conscientiam defuncti. Alcia. in l. ij. §. j. numero 31. ff. de verborū oblig. communem dicit. B. Villal.

Heres, etsi sit filius, tenetur obseruare contractum factum per patrem, etiam si tangat suam legitimam Suarez. in l. quoniam in prioribus, num. 7. in vij. ampliatione, C. de inofficioso testamento, communem dicit.

Nota istam communem ad intellect. l. xxiiij. tit. xij. parte v. & vide rationem supra in verbo, bñubis. de quo videt per Ioan. Na. in l. generaliter. de secun. nupt. nu. 17. C. Idem.

Heres vnusquisque in solidum tenetur adimplere factum indiuiduū ad quod tenebatur testator, & vno adimplente est satisfactum, & alij non incidunt in pœnam. Alcia. in l. iij. §. Caro numero 41. ff. de verb. oblig. communem dicit.

Heres, qui confecit inuentarium, etsi dolosè omittat ponere vnam vel duas res in illo, non tenetur in solidum, vt alius tenetur, si nullum inuentarium confecisset, l. i. in computatione, §. licentia num. 4. C. de iure deliberan. communem dicit. Idem Villal.

Heres heredis, ob transmissionem iuris deliberandi excludit substitutum, & eidem præfertur, communem dicit Guli. Bene. in cap. Rainutius. in vet. & c. Si absque liberis moreretur, nume. 69. de testā. I. Fich.

Heres condemnatus per sententiam, beneficio inuentarij inuatur, Alexand. in lex diueto, §. final. ff. sol. matrimo. communem dicit. Iaso. in l. j. ff. de iuris & facti igno. nume. 17. B. Villal.

Heres suus, etsi repudiaret hereditatem, potest, re integra, reuocare repudiationem, etsi habeat coheredem extraneum, l. i. in l. pupillorum de repit. & abstin. hereditat. numero 2. communem dicit. Idem.

Heres successurus intra tempus primi heredis, interrogatus si velit succedere, & ipse dicat quod non sibi præiudicat, l. i. in rubr. de success. ed. in princi. communem dicit. Idem.

Heres non conficiens inuentariū, non perdit Trebellianicam, cōm. ait Alexand. consilio ij. libro v. & consilio lxij. libro iij. Contrariā verò inquit magis communem Fulg. in authen. sed cum testator, C. ad leg. Falcid. & Dec. consil. cccxxxvj. in princi. Idem.

Heres scriptus in testamento valido de iure civili, si agnoscat bonorum possessionem, de iure pratorio non est proprie heres, communem testatur Ripa in l. j. nume. 12. ff. de vulga. & pupil. Idem.

Heredis appellatione in materia feudali, soli filij veniunt, ita communiter teneri dicit Deci. consilio cccxxxvj. nume. 10. Idem.

Herede non 12 r. adeunte hereditatem institutus in re certa est vniuersalis heres. Alex. in l. quoniam, C. de here. instit. Ioan. Durand. in arte testand. tit. vj. caut. ij. Mainerius in l. ius nostrum, numer. 6. de regul. iur. ff. communem dicit.

Cū hac concor. iij. tit. v. parte vj. & plus dicit l. xiiij. tit. par. eo quod institutus in re certa, si alius heres non inueniatur: nec in illo, nec in alio testamento, ille erit heres, & vide l. xvij. eiusdem tituli. infra litera. l. numero. 39. Idem.

Heres si cedit actionem solens contra statutum, si hoc faciat ex mandato testatoris non incidit in pœnam statuti, l. i. in l. iuste possidet nu. 29. de acquit. poss. ff. communem dicit. Idem.

Heres institutus tanquam filius reputatus à patre non succedit sed venientes ab intestato, ac ipsis deficientibus, sicut succedit, l. i. in l. si pater tuus numer. 10. C. de heredibus instituen. comm. dicit. Idem.

Heres defuncti prædis habet integrum salarium totius temporis officij, si tempus non sit finitum, Curti. Juni. in l. diem functo, numero. 30. de officio assess. ff. comm. dicit. vide in verbo salariū. nume. 1. Idem.

Heres tenetur ad alendum vxorem defuncti intra annum luctus, l. i. in §. fuerat, Institut. de actio. numero 18. communem dicit. Idem.

ADDITIONE. Limita nisi heredes vellent in continenti solut. matrimo. dotē restituere non expectato lapsu anni quod facere possunt nec tenentur hinc ad alimenta ex quo dilatio illa anni in eorum fauorem sit introducta per Bald. in authent. & qui iurat. nume. 61. in fin. C. de bon. aucto. iudic. possid. Limita secundò, nisi intra annum nuberet Cin. in legē. fin. C. de bon. mater. Imol. in l. diuortio, numero. 4. ff. solat. mari. cum aliis. Idem.

Heres tenetur ad soluendum æs alienum, & non usufructuarius Deci. consilio ccccccxx. Ioan. Durand. in arte testand. tit. vj. cau. xlij. cōmunem dicit. Idem Villalob.

Heres mariti potest accusare adulterium vxoris commissum in vita mariti etsi ignorauerit adulterium, Boer. decisio. cccxxxvij. numero. 7. communem dicit.

De iure regio, post mortem mariti mulier adultera potest accusari de adulterio commisso in vita mariti per sex menses viles à tempore adulterij commisso, non tamen post l. iij. tit. xvij. parte vij. & nota quod licet de adulterio non possit mulier accusari absque voluntate viri, vt in l. iij. tit. vij. lib. iij. For. il. correcto. l. ij. xvij. parte vij. maritus tamen venit puniendus, si fuit adulterij, causa, l. vij. tit. xvij. parte vij. de quibus ll. vide Ioan. Lupum in repet. cap. §. xxj. nume. 1. 3. Villal.

Heres institutus, etiam dato substituto vulgariter, non deliberandi transmittit ad heredes si decesserit hereditate non adita. Sciens ad se hereditatem delatam Ioannes Durandus, in arte testan. titulo quinto, caut. j. communem dicit.

Heredi, ad hereditatem vendicandam, dantur, plura remedia: & respectu possessionis adipsendam, datur primo remedium l. fin. C. de edi. diui Adria, col. vt ostenso testamento non cancellato, nec abolito, nec in aliqua parte sui vitio: o heres mittatur in possessionem rerum hereditariorum, quod remedium competit ex testamento, nō tamen ab intestato. Dec. in d. l. fin. & Bello consil. xxxv. communem dicunt. Item datur remedium quorum bonorum, vile l. j. & Doct. ibi. C. quorum bonorum quod interdictum datur contra illum, qui possidet pro herede, quia putat se heredem, vel pro possessore, quia incumbit possessioni solū. §. adipsendam. Instit. de interdictis. Si verò habet titulum verum, vt si possidet pro emptore, pro donato, pro dote, sicut petitio hereditatis non datur contra eum, vt per Ia. in §. actionum. numero 1. 8. vbi dicit communem, nec interdictum quorum bonorum, sed tamen dicta regul. patitur plures. exceptiones, de quibus Ialo, ibi & Traquel. in tract. *le mort usir le vis* par. ij. numero decimo tertio, & Aymon, de Grauetta consil. lxxij.

Heredis appellatione non venit fideicommissarius, Bello consil. lxxij. num. 1. 3. communem dicit.

Limia in statutis, quæ sunt conformia iuri communi vel præter ius commune idem. Bello. num. 1. 5. communem dicit. & Alexand. in consil. lxxij. volumine secundo.

Idem.

Heres etiam de iure veteri ob omissionem inuentarij confectionem in nihilo plus creditoribus, neque legatariis teneretur vt probatur ex tex. in l. j. §. qui. ff. ad Treb. iure tamen nouissimo Authenticorum secus & aliter introducitur & dispositum fuisse legimus. §. hinc autem nobis, in auth. de hered. & Falc. vbi habetur quod heres non conficiens inuentarium tenetur creditoribus, legatariis & in solidum ultra vires hereditarias, probatur etiam ex text. in l. final. §. si quis autem temerario. C. de fure delibe. non tamen intelligas, quod adeo illis obligetur, vt etiam debitum iure natura perdat quia illud non amittit. sed de legatis detrahitur, & illa diminuet, & sic diminuta legata in solidum heres prestabit, & ita hac declaratione generali, quam ibi tradit Bart. in auth. sed cum testator. C. ad leg. Falc. que fuit prout refert Rich. Mal. & Cin. intelligis illud quod dicitur heredem inuentarium conficientem in solidum oneribus hereditariis teneri quia non procedit, quo ad legata vt ibi concluditur, & tradit gloss. in l. fin. §. si quis autem temerario, in verb. sacramentum. C. de iur. delib. in fin. in quam opinio omnes conueniri dicit Alex. F. Turzan.

Hereditas patris ex potentia suitatis etiam non addita, ad quoscunque heredes transmittitur. Est magis communis opi. teste Ia. in consil. cxxx. factum sic se habet. vol. j. M. Gribald.

quoscunque aliquis Hereditatem adiuit in solidum vel pro parte, & eius intentio erat, hereditatem ex quacunque parte sibi delatam acquirere, semper valet aditio pro ea parte, quæ in veritate aduenti delata erat, & error nihil nocet, sed valet aditio, inspecta veritate. Est communis opinio secundum Decium in consil. xliij. circa finem. princ. volumine primo.

Conditio adiecta à testatore per hæc verba, Si sine herede vel heredibus decesserit, intelligitur de filiis, non extraneis: & requiritur etiam quod dicti filij sint effectualiter heredes, alijs non verificatur. Et communis opinio secundum Decium in consil. xxxvij. circa primum. volumine primo licet postea teneat opinionem contrariam pro veriori, versic. & ista opinio verior. M. Grib.

Hereditatem aduendi ius, seu potestas, quæ competit extraneis, ac se immiscendi quæ suis competit triginta annorum spatio durat. fina. C. de edic. diui Adria. rollend. gloss. notab. in l. iij. ff. de acquirenda hereditate. Bartol. Angel. Paulus Castr. in l. filio præterito. ff. de iusto testamento, gloss. Alexander & Iason. numero. 1. & 5. in l. licet. C. de iure delib. et in l. prima. C. quando non peten. partes, & opinio ista communiter approbatur, vt per Alexandrum in dicta lege licet. Bolognenum in dicta l. j. numero 30. vbi omnes Moder. hoc idem attestantur Hyppol. Riminal. in §. j. numero 210. Instit. de donationib. Grammat. decision. cij. numero 46. Alexand. consil. clxij. viso processu. volum. ij. Iaso. consil. xix. præsentis. velu. primo. Ruinius consil. lxxij. num. 8. & 19. lib. iij. & Gozadi. consil. lxxij. numero. 5. & 13. & consil. lxxx. numero 6 vbi istam communem latissime declarat hoc ampliatu nō solum pro ecedere ja heredibus scientibus ipsi delatam esse hereditatem, verum etiam in ignorantibus, qui casu, quo ab obitu defuncti triginta anni fluxerint profecto hereditaria petitione cadent, text. est in l. hereditas.

C. de petition. heredit. & ita hoc notant & firmant Docto. in dicta leg. licet & in dicta l. filio præterito. Interpretatur & limitatur verò istud non procedere quando isti ignorantis per huiusmodi ignorantiam ex clausula, si qua mihi iusta causa, & cetera aduersus præscriptionem in integrum restitutionem peterent, quæ absque dubio aliquo concedenda foret, vt per Fulgos. consilio lxxij. in fine per doctrinam Bartol. in l. prima §. si quis propter. ff. de itinere. actūque priua. & comprobatur melius hoc, ex his, quæ tradit Specul. in titu. de præscript. §. primo. versicu. pone, colonus, Fulgos. consilio lxxij. Francus circa finem. & Alexand. consilio lxxxix. volumine secundo & ita se habet communis opinio, vt asserit Socin. in l. cum filius, §. primo, ff. de verb. obliga. & Deci. consilio cxiij. in casu. Sed aduertendum est hic, quod istud remedium non prederet contra præscriptionem xl. annorum, quoniam illa plenissimam securitatem parit. Lomnes. C. de præscript. triginta vel quadraginta anno. & hoc tenet Alexand. consilio clxxij. volum. ij. & Socin. in l. cum filius, §. in hac ff. de verb. obliga. in fi. Deci. consilio. xxix. & pro tenui, & cō si. cccclxxv. visa bulla. ante fin. & consil. xxxvj. diligenter consideratis. in fin. faciunt scripta per Socin. consil. cccxcix. circa finem Sciendum autē est ad præmissorum vtilem intelligentiā, quod beneficiū hoc restitutionis in integrum est vile à principio nec currit, nisi à die scientiæ, quia tempus quadriennij, datum concessumque ad petendam restitutionem in integrum est vile à principio l. finali. C. de tempo. integrum restit. vt per Bald. consilio cccxvj. quæstio. volum. ij. quod putat esse memorie commendandum, Alexand. consil. cx. perspectis. lib. v. & tempus vile nō currit ignorantij. vile. ff. quis ordo in poss. serue. & ita remedium hoc secundum Doctor. allegatos dicitur etiam contra præscriptionem xl. annorum, si is qui petit restitutionem iuste ignorauerit hereditatem si bi delatam esse, & sic habes, quod quadriennium non currit, nisi à die scientiæ secundum Deci. consil. cccij. Tholomeus consil. lxxvj. Ia. in §. rursus instit. de actio. in quibus locis attestantur istam esse communem opinionem, & Illustris. Restaurus Perusinus Præceptor meus dum eū publice audiebam Perusij, qui plenissime more suo, declarabat omnia prædicta, Interpretatur etiam prædicta conclusio, quod sui, vel extranei heredes excluduntur à successione lapsu xxx. annorum quando filij, agnoscunt hereditatem ex capite vnde legitimi. Nam filij possunt succedere ex capite vnde liberi, à quo xxx. annorum præscriptione excludi, admitti possunt intra alios xxx. annos ex capite legitimorum, arguimento l. j. sed videndum. ff. de suc. edicto, vt per Alexand. alioque Doct. in d. l. licet. Bar. consil. cxxvij. quidam habuit, Cornę consil. lxx. veniunt libro quarto. cum relatis per Ias. consil. xxxij. volum. ij. & istam scribit esse communem opinionem Alex. consil. lxxxix. viso puncto, & volumine secundo. F. Viuius.

Hereditate aut priuatur nepos patricidio commisso à parte, Boeri. decis. xxj. numero 8. communem dicit. B. Villalo.

Hereditas defuncti occisi per familiam non debet adiri priuquam familia ac serui fuerint torti, siue palam, siue clam fuerit facta occisio, si tamen ab extraneis fiat, si palam, non est aduenda ante, quam accusatio fiat, si tamen fuerit facta clam potest adiri & postea fit accusatio Iason, in l. cum frater. numer. 4. C. de iis, quib. vt in dig. commu. dicit. B. Vill.

Hereditate adita, non dicitur amplius hereditas. Ia. in l. possessio appellata. §. veteres. nu. 1. 8. ff. de acquir. poss. communem dicit. Idem.

Hereditatis aditio est animi. Ioann. Durand. in arte testandi. tit. l. xj. cau. j. communem dicit sed non probatur, nisi per actum, Anton. Nice. in concordan. gloss. concord. xix. volumine primo. commun. dicit. Idem.

Hereditatis aditio etsi animo fiat, tamen illius animi declaratio per actus externos requiritur communiter teneri dicit Alex. in l. pro herede. ff. de acquir. hered. Et Bald. in l. si certis annis. C. de pactis Voluntatis. enim in corde retenta non inducit aditionem hereditatis vt ibi dicit. Et idem Bald. in l. cum antiquioribus. C. de fure delib. etiam nihil. gerendo, inquit, non potest induci hereditatis aditio, quod clare colligitur ex dicta l. cum antiquioribus ibi, Sed nec aliquid gesserit quod aditionem &c. Et ex text. l. si auia. C. eodem tit. & §. fina. vbi gloss. Instit. de here. qual. & disse. Qui autem sint actus talem aditionem non declarantes, vide apud Bald. in consilio. cccxliij. super eo quod queritur, & cetera volumine secundo. I. Eich.

Hereditas potest adiri vsque ad triginta annos, Alexand. in lege licet. de iur. delib. C. elapsis, tamen possunt filij ex capite, vnde legitimi intra alios xxx. adire. Alex. consil. lxxxix. volumine secundo. Extraneis autem ex capite ignorantia, restitutio conceditur. Ioannes Durandus. de art. testan. tit. xj. causa. vj. communem dicit. Balbus. autem in tract. de præscript. in quarta parte. iij. par. quæstione. xix. dicit cum filius possit adire hereditatem ex capite, vnde liberi, vnde legitimi, & vnde cognati, quod ex quolibet c. habet xxx. annos ad aduendam hereditatem paternam, & dicit hanc esse communem Ia. in l. licet. nu. 1. & 5. de iur. deli. C. dicit quod extraneis ius aduendi durat per triginta annos, ius autem immiscendi quod competit suis, durat etiam per triginta annos solam, & hanc dicit esse communem. Sed Suarez. in lege. viij. tit. de las herencias. li. 3. For. ll. n. 4. r. c. sequen. concludit eom. opi. esse quod filij habeant ex testamento xxx. annos ad aduendam hereditatem: at illis completis habeant alios triginta annos ab intesta, & sic filij habent sexaginta

sexaginta annos ad adeundam & petendam hereditatem paternam. Plus dicit, quod solum ab intestato habet sexaginta annos: et si non sit testamentum, & dicitur communem in nu. 14. Et nota quod in quantum dictum est per Suarez, quod ex testamento habet triginta annos filius: & istis completis habet alios cum solus in testamento fuit institutus heres secus tamen quando habuit alios heredes: Quia non habebit nisi illos priores triginta annos ut per Bald. in l. licet. C. de iur. delib. & Ludo. de Gozza, in consil. lxxx. nu. 6. quod nota quod per istud notabile concordant omnes opiniones supradictae, & concluditur, quod ius aduendi, & immiscendi praescribitur contra filios per triginta annos, quando fuit alij heredes: secus tamen, si non sunt alij heredes nec descendentes, ut legaliter notat dicitur Ludo. de Gozadimis in consil. lvi. nu. 1. & 13.

De iure regni habes lvi. titu. xiiij. part. vi. distinguentem, vel detinens possidet cum bona fide, & titulo: & praescribit per decem annos inter praesentes, & viginti inter absentes, aut possidet cum titulo, & mala fide aut sine titulo, & cum mala fide: & praescribit per triginta annos Quibus elapsis, non datur regressus ad hereditatem adeundam: & ex hac lege videtur approbata communis opinio relata a Iafone: quod solum sint dati triginta anni ad aduendam hereditatem ex quocumque titulo. Villal.

Hereditas paterna non adita, filio mortuo, transmittitur ad heredes extraneos Iaso. in l. cum antiquioribus, C. de iur. delib. nu. 1. communem dicit, & Tiraquel in tract. *Je mari saif le vis* par. ij. decla. v. numero 21.

Amplia etiam si non sit agnata iure iuratis, Deci. consil. cccxxij. & consil. cccxl. & Ias. consil. xxx. vel. j. communem dicit.

Amplia secundo in herede minoris: qui mortuus est ante aditam hereditatem. Quia succurritur restitutione. Ioan. Duran. in arte testan. tit. xj. cau. j. communem dicit Ias. in l. si infanti, numero. 17. C. de iure deli. communem dicit.

Restringe istam ampliationem: si est apposta in testamento clausula codicillaris: Quia heredes in hoc casu petunt hereditatem ex fideicommissis, & non est necessaria restitutio. Alex. in l. cum filio. ff. de leg. j. Ioan. Durand. ubi supra communem dicit.

Limita primam conclusionem in filio emancipato: qui hodie non transmittit hereditatem non aditam ex potentia iuratis: quia licet sit sublati differentia iuratis, ac patris potestatis & emancipationis: quoad successionem ab intestato non tamen in alijs ut in transmissionibus: Ias. in l. emancipata. nu. 6. C. qui admitt. comm. dicit. B. Villal.

Hereditate paterna repudiata ceteris filiis debetur hereditas & qualiter. Coua. in epi. de successio ab intestato, consil. vj. comm. dicit. Idem.

Hereditatem adire potest praecipue seruus usufructuarius cuius contemplatione relicta est seruus usufructuarius & non requirit voluntas proprietarii, Ias. in l. possessio appellata. §. veteres, numero 37. de acquirend. possession. ff. communem dicit. Idem.

Hereditatem adire infans non potest sed solum pater, aut tutor, aut est maior infante & minor sine tutore, nec tutor, sine minore adire potest. Bello, consil. xxiij. nu. 16. communem dicit ex soci. consil. lxxxix. & Bart. in l. si infanti, C. de iur. delib. & Do. in l. bonorum. C. qui admitt.

Nota quod per quemcumque actum per quem potest quis adire hereditatem nomine proprio, censetur adire pro alio. Bello, consil. xxiij. nu. 15. communem dicit ex Bart. in l. gerit. in si. ff. de acquire. hered. Idem.

P. R. O. Hereditas est successio in vniuersum ius, quod defunctus habuit tempore mortis. l. hereditas, ff. de verb. sign. l. nihil aliud. ff. de regulis iuris.

P. R. O. Hereditas nulla est viuentis. l. j. C. de hered. vel. ad. vend. l. opinione, C. pro hered. l. neminem. ff. de acquirend. hereditat. improbus enim est qui sollicitus est de vini hereditate in l. secunda, §. Iulianus, ff. de vulga. subit. l. ita tamen, §. a patre, ff. ad Treb. Idem.

P. R. O. Hereditas representat personam defuncti, & est pro domina, in l. non minus, §. finali, ff. de hered. instituen. l. hereditas, j. & ij. ff. de acquirend. rerum domi. l. cum hereditas, C. de pos. l. mortuo, ff. de fideiussor. in §. seruus alienus, instituit. de hered. instit. Idem.

P. R. O. Hereditas plerumque est onerosa. l. si hereditas, ff. mand. §. j. Instit. de auct. tut. Idem.

P. R. O. Hereditas, legatum, & donatio causa mortis, non sine causa obueniunt, sed ob merita accedunt. in l. nec adicit, ff. pro soc.

O. B. I. E. C. Contra valet illa institutio, filius impiissimus, & de male merito heres esto, l. his verbis, §. illa institutio, ff. de hered. instit.

S. O. L. d. l. nec adicit intelligitur in hereditate extraneorum, non autem suorum heredum. Ratio diuersitatis, quia hereditas debetur filiis a natura, l. cum ratio, de bon. dam. ff. ergo necessario debetur, cum naturalia sunt immutabilia, §. penult. Inst. de iur. nat. Nec obstat, quod si male meritis, exprimens enim & probanda est causa ingratiudinis auct. licet, C. de lib. prae. vel. ex her. Idem.

P. R. O. Hereditas solo animo adiri potest. in l. auct. C. de iur. delib. in l. gerit. ff. de acqui. hered. in §. vic. Instit. de her. quali, & diff. Idem.

P. R. O. Hereditas non adita, regulariter non transmittitur ad heredes. l. vnica, §. in nouissimo, C. de caduc. toll. Fallit in tribus casibus primo in transmissione iure iuratis. in l. vnica, C. de is qui ante apert. tabul. l. ventre, ff. de acqui. hered. Secundo fallit in transmissione iure sanguinis.

in l. apud hostes, C. de suis legit. here. Tertio & ultimo in transmissione iuris delib. in l. cum antiquioribus, C. de iure delib. Alios casus fallentiales, vide per gl. in l. sed et. ff. de bon. poss. contra tab. Idem.

P. R. O. Hereditas neque dari, neque adimi codicilli potest lege hereditatem, C. de condicil. S. O. L. Contra de l. Scruola, ff. ad Trebell.

S. O. L. Directo quidem dari non potest, ut hic: per obligum verum potest, ut hic per fideicommissum. Idem.

P. R. O. Hereditatis appellatione honorum quoque possessio continetur. l. hereditatis appellatione, ff. de verb. signific. Idem.

P. R. O. Hereditatis appellatione legata & fideicommissa non continentur. l. si Titius, ff. de leg. iij. Idem.

P. R. O. Hereditatis aditio retro trahitur ad tempus mortis. l. heres, ff. de acq. hered. Idem.

P. R. O. Hereditarium proprium est quod ante aditam hereditatem acquisitum est. adita enim hereditate desinit esse hereditarium, & proprium sit heredis, Not. glo. in l. j. §. veteres, ff. de acqui. possess. & in l. heres per seruum, ff. de acqui. hered. Idem.

P. R. O. Hereditaria rei furtum fieri non potest. l. hereditaria, ff. de fur. l. j. §. Scruola, ff. si quis testa. lib. esse ius, fuer. Idem.

an si aliquis tanquam in heresim relapsus per haereticam prauitatis inquisitorem damnatus sit, & ob iurisdictionis, & potestatis ipsius inquisitoris ad poenam sanguinis defectum, ad laicum iudicem remissus sit, idem laicus de crimine haereticis, & illius veritate rursus ex integro cognoscere, & condemnare, an verum solum exequi debeat. Barto. in l. Diuus, & in l. non dabium, de custo. & exhibi. reo. dixit iudici laico inquisitoris remittentis exequi sententiam absque nouo processu, necessitatem non imponi verum, si vult, de nouo inquirere, & procedere prout quoque sibi videbitur condemnare posse cuiusque hac in re sententia fuit Guliel. de Cuneo in l. magistratibus, ff. de iurisd. om. iudic. quem ibi secuti sunt Bald. Pau. de Custr. & Angel. Subdit tamen Ange. quod inquisitores quandam habent extrajudicem Federici contrarium disponit Idem tamen Aagell. in l. j. C. de exhib. & introdu. rejs contrarium voluit per tex. in c. praesidentes, & in cap. vt inquisitionis, de haereti, in 6. Pro opinione tamen Barto. & Gloss. in authen. clericus, in versu, per episcopum, C. de episc. & cler. ibi conspiciente acta coram praeside, & an recte processerint, & an probetur reus: Hancque sententiam legitas communiter sequi testatur Inol. in cap. j. de offic. ordi. quamuis Canonista contrarium sequi sint per tex. in d. c. vt inquisitionis, in §. prohibemus, de haereti, in vj. & in §. si autem ecclesiastica cum gloss. in authen. de sanctis, episc. quibus in locis iudici seculari de haereti cognoscere inhiherit, respondentes ad tex. in §. si verum crimen in authen. de sanct. episc. quod in alio procedit crimine, de quo tam secularis quam ecclesiasticus iudex cognoscere potest, vt in crimine sacrilegij, ff. ad leg. Iuliam pecu. cum alijs concordan. De quibus autem criminibus utrumque cognoscere possit habes ex traditis per Doct. in cap. cum sit generale, de foro competen. F. Turzan.

Haereticus ad hoc quod quis dicitur requiruntur saltem duo testes de haereti deponentes, Boer. deci. cccxlij. nu. 1. communem dicit. Vill.

Haereticus condemnatus per Iudicem Ecclesiasticum, non debet de illo cognoscere Iudex laicus, Ias. in l. magistratibus, nu. 10. de iur. eiu. communem dicit. Idem Villal.

Haereticus crimen est mere ecclesiasticum: ita quod iudex laicus non potest se intromittere ad cognoscendum de illo. Alcia. in l. pernitiosam, de offic. ordi. nu. 37. communem dicit. Idem Villal.

ADDITIONE. Haereticus quadruplici poena puniuntur, scilicet excommunicatione, depositione, rerum ablatione, & militari persecutione. Alber. in dictionar. verbo, Haereticus puniuntur prout his temporibus illam quartam poenam, ac iustam persecutionem a catholicis cum Ecclesiae auxilio, vt dicitur contra schismaticos in Gallia indictam, & iam executam videmus, Quo vero ad sententiam inquisitionis contra ipsos dicit Bar. in l. magistratibus, circa fin. ff. de iurisd. omn. iudi. quod executioni dicta sententia non mittitur a iudice laico, sine nouo processu. Quae opin. non videtur vera, quia contra eum est casus in c. vt inquisitionis, de here. in vj. & arg. in d. l. magistratibus, nu. 6. Nisi saluando, Bartol. dicas, quod verum sit de iure antiquo, quod hodie correctum est per constitutionem Feder. de qua Bartolus notitiam non habuit, vt dicit ibi Angel.

Homicidium, si per statutum mandetur corporaliter puniri: debet intelligi si per dolum fuit commissum. Ias. in l. prima, nu. 70. ff. de leg. communem dicit. B. Villal.

Homicida verus si nesciatur putat, quando mortuus tantum vnicum vulnus habuit, & rixatores fuerint plures, vel etiam sint vulnera, tunc propter incertitudinem omnes liberantur communem dicit. Eg. dicit. Boss. in tracta. malefic. tit. de Homicidio, nu. 26. Item gloss. in l. item Mela, §. Sed et si seruum plures, ff. ad leg. Aquil. communiter recepta, vt dicit Hippo. de Mar. in Rubr. C. de proba. nu. 148. per plurima ibi allegata. Et dicit se ter consuluisse pro hac opinione, & aliquoties allegasse viua voce, & semper obtinuisse. I. Fich.

Homicida non est priuatus beneficio, sed requiritur sententia Alcia. in c.

in cūm non ab homine, n. 1 §. de iudi. communem dicit. B. Villal.
Homicidii nomine statutum imponens pœnam pecuniariam, non
valere, quia præstaret occasionem de inveniendi. Est com. m. opi. secun.
Deci. in c. cognoscetes. circa prin. extr. de constit. Fel. in Rubr. extr.
de homic. vol. vel cas. M. Gribal.

Homicidii accusatus potest opponere simpliciter negando, & qua-
tenus probetur, se ad defensionem fecisse: quoniam licitum est reo,
intentionem actoris simpliciter negare, & deinde conditor aliter ex-
cipere. Est com. opin. secun. Socin. in l. nemo prohibetur. in fi. de excep.
Bal. Ang. & Sab. in l. siquidem. C. de furt. Deci. in l. nemo ex his, in prin.
de regul. iur.

Insultatus ab aliquo, etiam si possit fugere non tenetur: quinimò si
se defendendo, aggressorem occidat, de homicidio non punitur. Est
magis comm. opin. secun. Alex. in cons. cix. vlt. vol. 1. Idem.

PR O. Homo homini debet obsequium, l. si seruus. ff. de ser. expor-
B. llon.

PR O. Homo non est dominus membrorum suorum. l. liber ho-
mo. ff. ad leg. Aquil. Idem.

PR O. Homo liber æstimacionem non recipit, l. liber homo. ff. de
verb. oblig. Idem.

SOL. Hominum gratia ius omne constitutum est. l. ij. ff. de stat.
homin. Idem.

PR O. Honestus cuiusque modus seruandus, non immoderata cu-
iuseque luxuria sequenda. l. ex damni infecti stipulatione. ff. de dam. in-
fecti. Idem.

PR O. Honor lucro pecuniario præferendus est. l. Iulianus. ff. si
quis omnia caus. test. Idem.

PR O. Honor debitus iudicibus seruandus est. l. fin. C. quando.
pro. non est necess. vt debitus honor. extr. de appel. Idem.

Hospitale priuatum non est impetrabile à Papa nec de illo se po-
test intromittere: licet possit dici pius locus. Curt. Jun. cons. xx. num. 1.
communem dicit. B. Villal.

PR O. Hosti fides seruanda est, in l. conuentionum, de pact. ff. vbi
nor. Doct. Bellon.

S O. Humana forma ad similitudinem pulchritudinis cœlestis est
figurata Gen. viij. l. si quis in metallum. C. de pœn. Idem.

PR O. Humana natura: quodammodo labimur ad delicta. in §. si
verò is quidem. in authen. de monach. coll. iij.

PR O. Humana fragilitas mortis perturbatione terretur, & plu-
res minus cogitatione potest consequi. l. hac consultiissima. §. at
cum humana fragilitas. C. qui testam. face. poss. vel non. Idem.

PR O. Humanum est foruitis casibus mulieris maritum, vel vxor-
em viri partem esse. l. si cum dote. §. si maritus. solut. matrimo.
Idem.

Hypothecare potest emphyteuta rem emphyteuticam etiam sine
consensu demini. Com. in §. donatio. q. xvij. P. Fich. ex Claro.

Hypotheca expressa, si non est in potestate debitoris recipere pecu-
niam: incipit à tempore promissionis: si tamen erat in sua potestate, à
tempore solutionis per l. §. qui po. in pign. habeantur. quam legem
intelligi generaliter in omni credito, & non in sola dote. Anto. de Fa-
no. de pigno. in ij. par. mem. iij. n. 78. communem dicit. B. Villal.

Hypotheca tacita in dote incipit à die promissionis: si postea sequa-
tur traditio. Idem ibi nu. 80. communem dicit. Idem.

Hypotheca tacita generalis, quam mulier habeat pro dote, non
præiudicatur, si mulier habeat pro dote speciale pignus: sed concu-
runt ambe, cum mulier non possit facere ius dotis doterius. Ant. de Fa-
no. in iij. mem. vij. par. nu. 83. communem dicit. Idem.

Amplia, in inquilino, qui prouisus est de speciali hypotheca alicui-
us rei conductoris: nam per hanc non tollitur hypotheca generalis
de rebus inuectis in domo conducta. Idem ibi no. 89. com. dicit. Idem.

Hypotheca generalis, quam habet mulier pro dote, est ita efficax,
quod præfertur aliis creditoribus habentibus etiam tacitam hypotheca-
tam. Idem nu. 93. communem dicit.

Amplia istam communem ad matrimonium putatum cum bo-
na fide contractum, idem ibi nu. 103. communem dicit. Idem.

Nota quod licet ista hypotheca transeat ad filios, eiusdem matrimo-
nij, non tamen ad filios alterius matrimonij. Idem ibi nu. 97. com. dicit.

Hypotheca generali subiiciuntur merces vanales. Cro. in l. si con-
stante, soluto matrimonio. dicit communem, & l. in l. qui Romæ. §. Calli-
machus. de verb. oblig. Idem.

Hypotheca tacita in bonis tutoris, vel curatoris, & eorum fideiussor-
is incipit tempore, quo incipit esse tutor non tempore, quo incipit ma-
le administrare. Negusan. in tract. de pign. in iij. membro secunda
partis principalis, nu. 1. vbi dicit communem, & tenendam.

Hypotheca, siue tacita, siue expressa in contractibus conditionalibus
retrotrahitur ad diē contractus. Hanc cō. & magis verā inquit Neguside
Fano. in tract. de pigno. in j. membro v. partis principalis, nu. 14. Idem.

Hypotheca expressa anterior præualeat hypothecæ tacitæ pro dote
cum sit posterior: idem ibi nu. 98. communem dicit. Idem.

Hypotheca tacita pro dote competens non præfertur priori ex-
Comm. opin. tom. 1.

pressæ. Communem dicit ex l. Gumeffio, Zasio & aliis Didac. lib. 1. va-
ria. resolut. c. vij. in iij. conclus. Sed bene præfertur expressæ posteriori
vt ibidem in iij. conclus. Expressa quoque hypotheca pro dote n-
quam præfertur expressæ priori: communem dicit Soci. Ripa, Fauen-
tis, l. a. & Coraf. secundum Didac. in d. c. vij. in v. consil. I. Fich.

Amplia quod hypotheca expressa anterior præfertur hypothecæ etiā
expressæ pro dote. Idem ibi num. 109. & 102. communem dicit. B. Villal.

Hypotheca, quam habet locans in rebus illatis, & inuectis in domo
conducta, non solum habet locum quando pro mercede in genere facta
fuit locatio, sed etiam facta fuerit pro certa mercede in genere facta
fuit locatio, sed etiam facta fuerit pro certa mercede. Anto. de pigno. in
iij. mem. iij. par. nu. 137. communem dicit. Idem.

Fallit in bonis alienis inuectis, ac allatis, quia non inducitur tacita
hypotheca, nisi dominus sciat, & taceat: quia tunc bene inducitur. Idem
ibi num. 152. communem dicit. Idem.

Hypotheca pro legatis licet constitutur in bonis testatoris, non ta-
men in legatis. Idem ibi num. 158. communem dicit. Idem.

Fallit, nisi à testatore remittatur, quia tunc non inducitur, idem ibi
num. 162. communem dicit.

Hypotheca generalis omnium bonorum comprehendit tam præ-
sentia, quam futura, & nomina debitorum. Idem ibi numero 165. com-
munem dicit. Idem.

Hypotheca ad hoc quod possit intentari contra tertios possessores
requiritur quod fiat excussio in bonis principalis, & quod sit pronun-
tatum per Iudicem legitime excussum. Idem in viij. parte mem. j. num.
12. communem dicit.

Idem requiritur citatio possessorum, & fideiussorum, idem ibi nu.
12. communem dicit.

Amplia etiam hypotheca sit expressa. Anton. de Fa. de pigno. in viij.
par. mem. j. nu. 37. communem dicit.

Amplia secundò, etiam pro dote. Idem ibi nu. 13. communem dicit.

Amplia, etiam bona essent confiscata: quia prius fideiussor debet excuti.
Idem ibi nu. 15.

Fallit quando actualiter fuit pignus traditum creditori, nã si postea
cadat à possessione, vel detentatione potest vendicari à possessore sine
excussione. Idem ibi nu. 8. communem dicit. Idem Villal.

si in generali bonorum Hypotheca apponatur constitutum ope-
ratur, vt hypotheca extendatur etiam quo ad bona futura, sic inquit
Sali. & But. in l. si. C. quæ res pig. oblig. poss. & consulti Bar. cons. lxxvj.
punctus talis est, pater filio suo emancipato. eamque Fanen. in suo trac.
de pigno. & hypot. ij. membro post principium tanquam communem se-
quutus est sententiam. F. Turzan.

res speciali, vel generali Hypothe. supposita, si in contractu cui ad-
ficatur, non sit pacto expresso dictæ rei alienatio prohibita, si alienetur,
valet alienatio, habebit tamen ille cui res hypothecata fuit retentione,
& ea vt poterit pro pœna, & interese, seu ipsam pœnam loco dicti in-
terese, quousque de illo sibi satis fiat, consequetur: tradunt Barro. & alij
in l. si non. sorte. §. si centum. ff. de condict. indeb. & Negul. qui sic
communiter à Doct. concludi afferit in tract. suo de pigno. & hypothec.
parte secunda. F. Turzan.

COMMUNIUM OPI- NIONVM SIVE SENTEN- tiarum receptarum,

LIBER NONVS.

I

ACTARE suum nemo præsumitur. l. cum de in
debito. ff. de probat.

OB. Contrà de l. si verò non remunerandi. §. idē
Papinianus. ff. mand. vbi præsumitur quem dona-
re voluisse.

SOL. Ibi præsumitur donatio ratione primæ li-
beralitatis: vna enim donatio facit aliam presumi,
vt vbi nota.

OBIE C. Item, contrà de l. si quis vxori. de aur. & arg. leg. vbi quis
legando quæ sunt propria vxoris, videtur legare etiam sua, ergo quis
suum donare præsumitur.

SOL. Ibi ratione coniugalis affectionis, & vide glo. in l. sed. §. ego:
ff. ad Velleia.

PR O. Ictus fastium non famat, lictus fastiij. ff. de his qui not. infam.

OBIE C. Contrà de l. fastibus. C. quib. ex cau. infam. irrog. vbi fasti-
bus casus infamis sit.

SOL. Ibi quia erat ictus fastium causa cognita ex qua quis sit infam-
is sententia prolata. Bellon.

Idoneitas quæ in rescripto apponitur, non requiritur quod probe-
tur: quamuis posita sit sub conditione. Alciat. in tract. de præsumpt. 7.
præsumpt

presumpt. iij. communem dicit.

B. Villal.

Ignorantia, ad hoc quod excuset quando de lucro captando agitur: requiritur quod consulerit volens se iurare ex ignorantia plures peritiores: & non sufficit vnus. Io. Nico. consil. j. num. 7. de secund. nupt. communem dicit.

Amplia ad restitutionem concedendam rusticis in contractu contrarius intro: quia debebat consulete duos petitos: & non sufficit vnum consulete Io. Mauri. de restit. in integr. c. lxxxvij. com. dicit. Idem.

Ignorantiam contentorum in testamento patris, presumitur filius habere. Curt. iuni. consil. viij. heres autem extraneus non, postquam se immiscuit. Hiero. Cagno. in l. qui in alterius. nu. 12. ff. de re. iu. communem dicit. Idem.

Ignorari non debent leges sacratissimæ sed ab omnibus sciri debent. text. est in l. leges. C. de legi. quod intelligendum esse arbitratur Areti. in §. suspectus. In tit. de suspect. tut. de iuribus vulgaribus, in casibus, qui frequenter sunt in facto, & Alexand. in l. si quis ita. nu. 4. ff. de ver. oblig. & Ias. in l. quod te. nu. 3. ff. si cer. per. tenent quod circa hoc quis debet se a petitis informari. Sed ista conclusio habet locum in iure scripto, secus in iure non scripto, vt per Bar. in l. de quibus. ff. de legi. refert Ias. in addi. ad Portium. in §. sed & quod principi. nu. 14. In tit. de iure nato. genit. & eius. & Ripa in c. sape. num. 9. 2. de restit. spol. & hinc est, quod errans in iure vel ignorans leges, statuta, & proclamationes non dicitur in dolo, sed in lata culpa secundum Iaco. Bar. Bart. Bald. & alios omnes in d. l. iij. & in l. lata. ff. de ver. sig. & ista est communis opin. vt scribit Alci. in tracta. de presump. in iij. reg. presump. xxxj. nu. 6. isto itaque casu errans in iure, videtur carere dolo, & ignorantia ipsa iuris excusat ignorantem, prout excusat etiam, & in altero casu, id est, in acquisitione fructuum secus in prescriptione secundum Bart. Imol. & Paul. de Casfr. in l. si fur. §. j. ff. de vlt. cap. Panor. alique Canoniste in casu diligenti. de prescript. & Felix. c. de quarta. de prescript. Itam ponit esse communem opinionem. Curt. iuni. consilio vj. & Moder. in d. c. si diligenti, & similiter ista iuris ignorantia minime excusat mulierem, nisi in casibus, in quibus reperitur in iure cautum. l. si. C. de iur. & fact. igno. quod verificatur etiam in l. si quis in tantam. C. vnde vi. vbi glo. & Doct. communiter concludunt poenam illius legis procedere contra mulierem, & istam communem sequitur, citat, & declarat Alex. in l. iuste possidet. nu. 34. ff. de acqui. poss. & Moder. in d. l. si quis in tantam. F. Viuius.

Ignorantia proptio iuramento prebati potest. Communior est Didalib. ij. varia. resolut. c. x. veru. Tertio admittenda est. I. Fich.

PR O. Ignorans vel inuitus nemo obligatur, l. nec ignorans. C. de donatio. Bellon.

PR O. Ignorantibus etiam & absentibus acquiri potest l. cum pater. §. iurdo. ff. de leg. ij. Idem.

PR O. Ignorantia est optium errorum mater. casu. ignorantia. xxvij. distinct. Idem.

PR O. Ignorantia facti excusat, non iuris. in l. regula. ff. de iur. & fact. ign. l. in bonorum. ff. de bo. pos. can. turbatur. §. notandum. j. q. iij. vbi v. de pul. hram dist. nctionem. Idem.

PR O. Ignorantia peccatum excusat. l. quicumque. C. de ser. fugi.

OB I E C. Contra imo ignorantem peccatum non excusat per l. in. C. vnde vi. vbi si quis per ignorantiam alienam rem tanquam propriam occupauerit, non auditur, sed punitur vt praedo. Similiter non excusatur qui propriam rem sapere licere sibi putauerit, incidit enim in poenam. l. si quis in tantam. C. vnde vi.

S O L. Ibi erat ignorantia iuris seu constitutionis, qua in delictis reminem excusat. ca. turbatur. & c. si. j. q. iij. hic vero facti. Idem.

PR O. Illicita rei iusurandum seruari non oportet, authent. quod eis. C. de nupt. Idem.

Immissionis petitio ex l. fin. C. de edicto diui Adri. tollen. habet locum in hereditibus vel successoribus ex testamento secus in venientibus ab intestato. Communem dicit Ias. in dicta lege. fin. num. 13. I. Fich.

Immunitate ecclesiastica non gaudet, qui per insidias interficit, vel percutit alium: & iste est communis sensus. c. j. de homic. teste Coua. in reso. cap. lxx. lib. j. nu. 7. ex Anani. & Fe. in d. c. j.

Amplia istam communem, ad clericum homicidam per insidias, quia debet actualiter deponi, & tradi curiae seculari, non expectata incorrigibilitate propter atro. iratem criminis. Idem Coua. in d. nu. 7. communem dicit ex Panor. in c. cum non ab homine, extra de iud. licet si non placeat & communem dicit contrariam ex Aret. in d. ca. cum no ab homine. & Dec. in c. aspi. clerici. de iud. cui ego ad stipulor. B. Vill.

Immunitas a collectis non habet locum in collectis, quae ob publicam utilitatem imponuntur. Hanc acquirit consonam, & vt magis communem firmat Ias. in l. si ex toto. num. 12. de lega. j. vt refert Min. sing. Obser. lxx. cent. iij. I. Fich.

Immunitas concessa alicui ab oneribus, & collectis ordinariis, & extraordinariis, solius, & insolitis, non extenditur ad onera, quae imponuntur ratione belli diuini, puta pestis, vel belli humani, secundum Cyn. Dyn. Alber. Soci. Alex. Iaco. & Ripa. in l. si ex toto. ff. de lega. ij. vbi

Ripa. nu. 17. scribit istam esse com. opi. quam sequitur Tho. Parpalia in l. placet. C. de sacrosan. eccl. Capola in caute. lxxx. incip. quia priuileg. Felix in c. causam, quae. nu. 17. de rescip. Roma. consil. cccxxxvj. quod indultum per tex. in l. iubemus nullam, vbi Bald. & alij not. C. de sacrosan. eccl. Alex. consil. cxxv. nec argumenti. nu. 2. 1. & de hoc est text. cum gl. & ibi not. Doctor. praesertim que Lucas de Penna. in l. j. C. vt nemini liceat in emp. Spec. de excus. lib. x. & Parisius consil. lxxvij. nu. 14. volu. j. & ista est magis comm. opi. teste Ripa in tract. de peste, in tit. de remediis ad conseruandam vbertatem. nu. 23. 1. Curt. iuni. consil. lxxj. hab. r. 1. Leonardus consil. cxvij. nu. 2. §. & seq. quod quidem consilium reperitur inter consilia feudalia Alber. Brun. & Ias. in d. l. si sex toto. vbi dicit immunitatem concessam etiam verbis generalibus, & amplius non extendi ad onera, quae imponuntur ratione belli, vel alterius publicae necessitatis incogitate, & quod est magis comunis opinio, vt per eum ibi nu. 8. & 12. Io. Andr. in add. Specu. in titu. de censibus. §. ij. ver. sciendum est, per Ant. de But. in c. peruenit. per illum tex. vbi alij Doct. de immunitate eccl. Alber. de Rosa. in ij. part. Statutorum, q. cxxxvij. Statutum est in Ciuitate Bal. consil. cvj. late fuit. vol. v. & Alexan. in d. consil. ccvj. vel ccxv. Interpretatur & limitatur ista commun. non procedere, quando immunitas ipsa esset concessa alicui ab omnibus, & quibuscunque oneribus, tunc immunitas ista extenditur etiam ad onera ratione pestis, belli, & alterius magnae necessitatis reipublicae propter ipsa verba geminata ab omnibus, & quibuscunque oneribus, secundum Alex. consil. xxv. primo aspectu. nu. 113. & consil. lxxvij. quaritur primo. nu. 17. & 29. vol. j. F. Viuius.

Immunitas concessa propter pauperitatem, cessat superuenientibus diuitiis, & sic, casante causa paupertatis secundum complures Doctos, relatus per Ias. in l. sciendum §. si fundum. nu. 6. ff. qui facienda. cog. n. qui quidem scriben. inuentur ad ita de gendum per tex. in l. cura. §. deficientium. ff. de mane, & honoribus, vbi deficientium facultatibus, ad munera, quae inducuntur excusatio non perpetua est, sed temporalis, nam si ex voto patrimonium auctum fuerit cessabit excusatio, per tex. in l. his oneribus. §. auctis. ff. de vacatio. & ex. numero. cuius hae verba sunt, auctis post appellationem medio tempore facultatibus paupertatis obtentu non excusantur. vt per text. exprellum in l. non tantum. §. eos qui vbi immunitas concessa ob paupertatem cessat auctis facultatibus, & hoc idem notant, & firman. per illum text. ibi Jacob. Are. Nicol. de Mattha. in Lectu. Bart. B. l. & Alber. & Alex. in l. si cum dorem. §. si maritus. nu. 6. ff. soluto matrim. Tiraquel. in tracta. de causa cessante in prima part. prin. nu. 193. & istam scribit esse com. opin. Ias. in d. §. si fundum. nu. 6. & seq. vbi eam ab omnibus ferè contrariis efficacissimis responsionibus, & rationibus tuctur. Idem.

Immunitas, & exemptio potest praescribi concurrente titulo, & bona fide xl. annorum spacio, vnde eius omnes si soluant gabellam, seu vectigal impositum, excepto vno, qui non soluit per xl. annos, erit in huiusmodi casu praescripta immunitas non solvendi secundum Bart. Angel. P. ul. de Cast. & alios in l. licitatio. §. eorum. ff. de publica. Bald. consil. xxv. quaestio vertens. vol. j. Alex. consil. xxx. ponderatis. volu. v. & consil. cxxvj. in causa. volu. ij. Corna. consil. xliij. in hac consultatione, vol. ij. & consil. xij. in praesenti. volum. ij. & consil. cxxix. vol. j. & ista est communis opinio, vt per Balbum in tracta. de praescriptionibus. num. 29. & seq. & Grammati. in decis. 100. nume. 2. §. & talis immunitas, & exemptio praescripta tolli non potest, secundum Bal. in l. quod semel, ff. de deere. ab ordin. fac. & in l. si qui. in fine. ff. de iure immuni. & per Bertacchi. in tracta. de Gabellis. in ix. q. j. par. Idem.

PR O. Imo aduerbium correctiue ponitur. l. si ita scriptum. ff. de heredit. in l. l. Stichus. ff. de manu. testa. Bellon.

PR O. Imperator est dominus totius mundi. l. de preceptio. ff. ad leg. Rhod. de iact. l. bene à Zenone. C. de quad. praescript.

OB I E C. Contra apud duos in solidum non potest esse dominium. l. si vt certo. §. fin. ff. commo. quod hic est, quia ego sum dominus rei meae, & imperator quoque.

S O L. Imperator est Dominus totius vniuersitatis, non rerum singularum.

PR O. Imperator subiectorum commoda procurat, l. Imperialis. C. de nupt. Idem.

Imperatores Deus de Caelo constituit ad hoc, vt per ora eorum diuinitus leges conderentur. §. quia igitur, in authent. de inst. cau. & fid. & ideo ab Imperatore dicuntur leges emanare diuino quodam motu. l. fin. C. de praescript. longi. temp. Imperator ipse est lex aenusta in certis, vt in authent. de consuli. in princ. Imperator est pater legis, vt in authent. de incest. nuptiis. §. dubitatum. & Imperator dicitur proprie post triplicem coronam susceptam. scilicet ferream in Alemani. argenteam in Mediolano, & auream Romae, de quibus per gloss. in Clement. j. §. nos eodem mandato, in ver. facturus. de iure iurand. & per Aluato. in capitul. j. in titu. quis dicatur Dux, vel Mar. vbi post Signo. de Homode. concludit, quod in Alemani. coronatur corona argentea ab Archiepisc. Coloniensi Aquigrani, Mediolani coronatur ferrea in sede Diui Ambr. ab Archiepisc. Mediolani. Romae à Summo pontifice ad Altare S. Mauritij, vt late deducit etiam Illuistriss. Restau-

ru. Perusinus Præceptor meus in tract. de Imperatore in quæst. xxiiij. nu. 1. & seq. Ante vero coronationem vocatur Rex, vt est text. in cap. v. nerab. l. in ext. de electio. notat glo. in d. Clemen. j. §. nos eodē mandato. Bertachius in tract. de Episcopo. in iij. par. ij. part. princ. lib. iij. Ruyous consil. clxij. nu. 17. vol. ij. & latē Cora. consil. clxxvij. egregie discussa per totum. libro j. vbi disputat an Imperator ante coronationem possit legitimare, vel alteri concedere auctoritatem legitimandi, & laicus consil. j. in præfenti lib. iij. & Felin. in c. eam te. de rescript. & quamuis variæ reperiantur opinioniones Doctor. vtrum Imperator ante coronationem possit exercere iura Imperij, & omnia, quæ potest ipse Imperator post coronationem, quas abundè refert Præpositus in d. ca. per venerabilem, tamen vera, & communis sententia est quod electus in Regem Romanicū ante coronationem potest omnia, quæ potest Imperator post coronationem, vt asserit gloss. communiter approbata in c. legitimus. xxij. dist. Hostien. in capit. super quibusdam de verb. signi. dicens ita seruari, & ita fuisse iudicatum. per Principes Alemannie, & istam opinionem sequuntur omnes Canonistæ post Ant. in d. cap. per venerabilem, Corne. in d. consil. clxxvij. & consil. j. per totum, vol. ij. Deci. consil. cx. iij. vlt. nu. 2. Soci. consil. lxxij. nu. 4. vol. ij. & Parisius consil. nu. 4. vol. ij. vbi scribit istam esse communem opinionem, Christoph. Por. in Rubr. instit. de iust. & iure, num. 5. & clarissimus D. Restaurus in d. tract. de Imperatore in quæst. xlvj. nu. 1. & seq. & licet olim super hac questione variæ essent opinioniones, hodie receptum est consuetudine, vt statim administrat secund. Deci. post alios relatos per eum in d. capit. eam te, & D. Restaurum in d. quæst. xlvj. ampliatur ista communis, vt procedat non solum ante coronationem, sed etiam ante approbationem aliquam de eo factam, vt tenet Abb. in d. cap. per venerabilem, ante fin. & Bar. in extrauag. ad reprimē. in ver. reges, ante fin. & Imperator ipse debet ire Romam ad suscipiendum coronam, neque possit ei mitti alibi, ita singulariter per illum text. not. B. l. in §. ad hoc. de pace iuram. firma. pro cuius dicto bene facit tex. in clem. j. §. nos itaque circa fin. de iureiuran. quem text. not. ad hoc Alua. in c. j. in prin. in tit. quis dicatur Dux, vel Marchio, & in cap. j. §. fin. in ij. nota. de pace iura. firma. vbi sequitur Bald. in hoc, & Restaurus in d. tract. de Imperatore, in quæst. xxxv. & xlvij. nume. 1. & hoc dictum pro singulari citat Ias. repetit. l. si is, qui pro emptore. ff. de vfucap. vbi refert Cardin. & G. mi. in hoc Baldo contrariari, quia secundum eos potest expediri per manus leg. torum, & Imperator denique est Dominus totius mundi. l. deprecatio. ff. ad l. Rodium de iactu. & l. bene à Z. none. C. de quadrien. præscrip. can. quoniam. x. distin. can. ad verum. can. duo sunt, & can. Imperator. xxvj. d. fin. & cano. fun. crum. xij. quæst. j. quoniam ei subdunt Reges, Principes, & omnes nationes, vt concludunt omnes Doctores communiter in capitul. per venerabilem, qui filij sint legitimi. in cap. nouit. de iud. & in dict. c. per venerabilem, & in l. j. C. de sum. trinit. & fide. quam communem celebrat, & citat I. d. ibi nu. 6. & 8. Huic vero opinioni obstat ista obiectio, quia eodem tempore essent duo Domini eiusdem rei, puta rei mæ, scilicet Imperator, & ego, quod est contra l. si vt certo. §. si duobus. v. ff. commo. solue istam difficultatem, vt per Paul. de Cast. consil. lxx. videtur dicendum, num. 2. volum. ij. vbi dicit Imperatorem esse dominum mundi quoad iurisdictionem, non quoad proprietatem singularium rerum, imò illa pertinent ad singulares personas, & secund. F. b. de Monte in tractat. de emptio. & venditio. in iij. prin. quæst. num. 7. vbi ait quod Rex, vel Imperator non potest vendere rem sui subditi, nisi ob publicam utilitatem. Plura alia & forsitan maioris momenti possem opponere contra istam communem, quæ omnia prætermitto, quia contrahitur hæresis si dicamus Imperatorem non esse Dominum, & Monarcham totius orbis, cum dicatur in Euangelio Lucæ iij. capi. exiit editum à Cæsare Augusto, vt describeretur vnusquisq. orbis, & Christus recognouit Cæsarem Imperatorem, vt dicitur in Euangelio, reddite quæ sunt Cæsaris, Cæsari, & quæ Dei Deo, Paulus ad Roma. xij. c. in extrauag. ad recommendum. in prin. & ibi gl. & de translat. Epi. capi. Apostolica. §. nos, de re iudic. clem. j. de magistris, & clem. j. de sent. excom. in prin. & ibi per Card. & per Bar. in l. hostes. ff. de capti. & postlimi. reuer. & vide plenè per Ias. in l. cunctos populos C. de summa trinit. & fide, vbi dicit quod Bald. in c. solita. de maior. & obed. tenet contra Bar. & Pan. in cap. nouit. ante fin. de iud. & Imperator ipse est talis, tantæque præeminentiæ, vt s. docuimus, quod minime de Imperatore ad Papam potest appellari. can. cuncta. ix. quæst. iij. & hoc idem voluit gl. in ca. quoniam. xj. distin. imò fortius dicit, quod de inferiori ordinario in temporalibus in terris Imperij ad Papam non appellatur. c. si duobus. in ff. J. de appel. minus ergo ab Imperatore ad Papam argu. l. j. ff. à quo appellare non licet, & conclusiua procedendo intellige istam vltimam communem vniuersaliter procedere, non autem particulariter secundum Bar. in tract. ad reprimē. in ver. totius orbis, vbi subdit ex hoc, quod Imperator potest mundum ab alio occupatum vendicare, & ista ratione, quod Imperator est dominus totius mundi, dixit Bald. in l. fin. in prin. C. de eunuch. quod Imperator potest punire subditum de delicto vbiq. commisso. Item intellige dictam communem, quod Imperator in temporalibus præest omnibus clericis, & laicis in terris

Comm. opin. tom. 1.

imperij, non autem in spiritualibus secundum Innocen. in cap. 1. ouerit. de sentent. excommunicatio. quem refert, & sequitur Bald. in sua Margia. in ver. Imperator. Imperator enim dicitur Vicarius Dei in temporalibus secundum Bald. in l. de iure auctorum annorum, & in auct. habita. C. ne filius pro patr. Sed aduertendum est quod in spiritualibus, & concernentibus peccatum principaliter Imperator Papæ, & Canonibus subest. cap. nouit. de iud. cap. omnes de maiori. & obedi. can. quoniam. x. distin. quo sit, vt quod ad ista Imperator forum Ecclesiæ forciatur, vt in iuramento, in voto, in pacis, & contractus obseruatione, quæ ad forum Ecclesiæ pertinere dicuntur, vt in cap. final. de iureiuran. in sexto. & in cap. quod clericis, vbi gloss. & Doctor. de foro compet. cum similibus.

F. Viuius.

Imperator est dominus mundi. Ias. in l. cunctos populos. num. 6. C. de summa. Trinita. Communem dicit B. Villal.

Imperium merum est potestas gladij aduincuerendi in facinorosos homines. Alci. in c. quod sedem nu. 1. §. 8. de off. ordi. comm. dicit Idem.

Lex iij. tit. 3. par. 4. dicit merum imperium est potestas iudicandi qui sunt ex sua iurisdictione. Idem.

Imperium mixtum est iurisdictione, quæ impartitur officio iudicis nobili ad suam utilitatem. Alcia. in cap. quod sedem de offic. ordin. nu. 61. communem dicit. Idem Villal.

P. R. O. Imperium & fiscus abundabit si subiectos habeat locupletes in cogitatio. in authent. vt iud. sine quo. Iust. Belon.

P. R. O. Imperialis fortuna, seu liberalitas, culmen habet præcipuum & omnes supereminet alias, in l. cum multa. C. de bonis liber. Idem.

P. R. O. Imperiales contractus legis vicem obtinent, neque opitulatione quadam extrinsecus egent, l. penult. C. de donat. inter virum & vxor. Idem.

P. R. O. Imperitia culpa annumeratur. l. si quis fundum. §. Celsus. ff. locat. Idem.

P. R. O. Impersonalitas vitiat contractum in authent. si quando. C. de constit. pecu. Idem.

Impersonalitas in verbo executio non vitiat obligationem, dum præcesserit personalitas in verbo dispositio vel obligationis inductio, eo munem dicit Ias. in lege si. num. 1. ff. si cer. peta. & ibidem. Zas. numero 3. licet ipse ab eadem recedat, I. Fich.

Imperatio maioris, vel minoris beneficij non facta mentione de beneficijs quæ habet impetrans: non valet. Pan. in cap. ad aures, num. 2. de rescriptis communem dicit. B. Villal.

Amplia, quia est facienda mentio de beneficio in specie. Ioan. de Ripa in cap. ad aures, num. 67. communem dicit. Idem.

Impetrans beneficium expresso valore, non tenetur probare valore est dicat verum valorem expressisse. Curt. Seni. consil. cxxyj. quem refert Ripa in d. c. ad aures, num. 7. communem dicit. Idem.

Impetrans non debet facere mentionem de nobilitate, idem ibi nu. 68. communem dicit. Idem.

Impetrare potest quis beneficium pro alio sine mandato. Idem ibi, num. 94. communem dicit. Idem.

P. R. O. Impium est, vt qui res suas ecclesiæ non attulerit, damnum inferat. cap. episcopus. de reb. ecclæ. ali. vel non. Bellon.

P. R. O. Impossibilis conditio vitatur, & non vitatur, §. impossibilis, de hered. insti.

O B I E C T. Contra, imò vitatur actum, vt l. impossibilis. ff. de verb. oblig. & §. impossibilis insti. de inu. stipu.

S O L. Ibi in contractibus, hic in vltimis voluntatibus, in quibus facienda est plenior interpretatio. l. in testamentis. ff. de regulis iuris.

P. R. O. Impossibilitatem nulla est obligatio, in l. impossibilitatem. ff. de regu. iur.

O B I E C T. Contra, de l. Manius. ff. de condi. & demonst. vbi si legatum sit sub conditione de dando. ei qui de iure capere non potest, conditio est adimplenda in forma specificata.

S O L. Ibi non est impossibile quod ad dantem seu facientem, sed quod ad accipientem. Idem.

P. R. O. Impubes iudicio caret. l. cum prætor. ff. de iud. §. item impubes. institut. quib. non est permi. fac. testa.

Impuberi licet sit sublata potestas testandi, potest tamen cum iuramento, & clausula si in pupillari ætate decesserit testari. Dec. in l. pupill. ff. de reg. iur. Duran. in arte testand. tit. & cau. v. comm. dicit. B. Vill.

Impubes, si nixus est ad copulam, si prope pæfcedam ætatem consentit in matrimonium, contrahit illud. Coua. in epist. iij. cap. iij. §. primo, num. 20. communem dicit. Idem.

Impuberem quoque iuramento astringi, communem dicit Decius in l. pupillum. ff. de reg. iur. refert. Duran. in arte test. titulo primo. cau. y. vbi tamen dicit quod de stricto iure contraria opinio facile pollet

Illineri, I. Fich.

P. R. O. Impudicus oculus impudici cordis est nuntius, cano. nec solo affectu. xxxij. qu. 1. v. Bello.

Impunitatem res criminis qui ad ecclesiam confugerat per Magistratum, aut Iudicem promissam, hocque medio reo extra Ecclesiam de ducto, eidem obseruare & præstare Magistratus non tenetur, si saltem eiusmodi

ejusmodi crimen erat, ob quod delinquens iure poterat ab Ecclesia extrahi, communiter receptum dicit Dida. Coartur. l. bt. j. variatum resolut. cap. ij. in fin. I. Fichard.

P R O. In, pro valde sumitur. l. Gallus. §. ille casus indifficilis. de libe. & posthu. Bellon.

bona vacantia propter incapacitatem illius cui acquiri debebant, referuntur proximioribus ab intestato exclusis, filio & aliis. Est communis opinio, secundum Romam, consilio cccxvi. circa declarationem. M. Gribald.

bona relicta Incapaci, odio ipsius relinquente, non autem ex delicto ipsius cui relinquuntur, regulariter non transeunt ad fiscum, nisi in casu speciali, posito in l. j. C. de natur. lib. & in l. si quis in celi. C. de in celi. & in uti. nupt. & in l. j. C. de secun. nupt. Est magis communis conclusio, §. Alex. in cons. c. ij. p. i. p. c. v. l. v. j.

fratres religiosi, licet ex regula vel constitutionibus sint Incapaces bonorum immobilium, tamen possunt capere bona immobilia, ut vendant ea, & pteripim in eorum necessitatibus. Est communis opinio, secundum Dec. in cons. cccclix. in causa. circa med. vol. ij. Idem.

hereditas de portario relicta, ratione sue Incapacitatis deuoluitur ad alios testamentarios, vel legitimos successores, perinde ac si ipse institutus non fuisset. Est magis communis opinio, secundum Alex. cons. xxvj. circa primatum. in princ. volum. j. Idem Gribald.

P R O. Inanis est actio, quam inopia debitoris excludit. leg. nam §. ff. de doll. itaque fullo. ff. de furt. Bellon.

P R. Inaudita causa, quemquam, condemnari aequitatis ratio non patitur. in l. j. ff. de requir. reis. Bellon.

Incendium presumitur ex culpa leuissima. Iac. in l. hereditatis dominos. ff. de legat. j. communem dicit.

Intellige istam communem in culpa leuissima in omittendo, sedus tamen in committendo. Coartur. in epist. l. iij. cap. vj. §. vij. numero 13. communem dicit.

Nota istas communiões, quae faciunt ad intel. l. x. tit. v. parte vij. & l. vndeque, titulo quinto, libro quarto. For. ll. vbi imponitur poena incendiariis: Et nota quod crimen incendiarij est crimen publicum: & potest incendiarij a quocunque cap. l. secunda. titulo vigesimo nono, parte septima. vbi ponit casus in quibus quilibet de populo potest apprehendere malefactorem & vide l. septima. titulo xij. libro ij. ordi. quae ampliat dictam l. ij. Ad omnia delicta in quibus quis inuentus fuerit in flagranti delicto in Algazelo tamen. B. Villal.

Incendium in dubio presumitur culpa inhabitantium exortum, communiter tenetur vt dicit Jacob Nouel. re. xvij. vide tu late hanc materiam examinatam Marth. de Afflict. dec. l. vij. I. Fich.

si contingat incendium fieri in domo, vel hospicio conductis, vel aliter retentis alienis tamen, conductor vel alio modo domum sine hospitium tenens ad emendam damni ex tali incendio domino domus sine hospitio, vel vicinis sine aliis habentibus res in dicta domo combustas illati, & de qua culpa teneatur. In hoc ultimo casu distinguendum est, quod aut quis domum, vel hospicium conduxit, & de refectione damni dicta domus, vel etiam vicini eodem incendio combustis queritur & tunc de leui tantum culpa tenetur, per text. in l. si vt certo, §. nunc videndum primo, ff. de commodat. iuncta gloss. & text. in l. dominus horreorum, cum gloss. in verb. receperit, & in l. qui mercedem. & ibi etiam gloss. in ver. pro custodia, ff. loca. §. praterea, & ibi Aretin. Infitur, quibus modis contrahi. obligat. licet aliquando conductor etiam de leuissima teneatur, veluti cum mercedem pro custodia accepit. d. l. qui mercedem, ff. loca. Imo, in l. domus, ff. de leg. j. & ibi Alexan. qui, in quam, Imo, voluit, quod culpa inhabitantium incendium in domo conducta factum presumatur, nisi aliter ipse conductor probet, quod absque culpa sua ortum & factum fuit impugnat, & ei contradicit ex gl. in d. §. praterea, videtur male locutus, quia dictam glo. quatenus voluit incendium non fieri sine culpa leuissima, reprobat Bald. in le. cum duobus, §. damna, ff. pro socio. sequitur gloss. ibi. quem passim refert, & sequitur Aretinus in dicto §. praterea. At loquitur de rebus, quas quis commodato habuerat eodem incendio arctis, vel eo casu quo conductor de leuissima culpa tenetur, de quo paulo ante dixit, & tunc subdistingendum est, Aut sumus in proprio commodato veluti cum sit recipientis gratia tantum, & tunc tenetur de leuissima, d. §. nunc videndum, & ibi Castr. & quando de dolo tantum, & quando de leui tantum, & quando de casu fortuito teneatur commodatarius docet gloss. in §. item is qui, verificat is qui vtendum, in verb. exactam. Infitur, quibus modis re contr. oblig. & Castr. in d. §. nunc videndum, sed pro maiori declaratione, & dictae questionis intelligentia, rursus aliter distinguere: aut constat quod pater familias vel dominus sine conductor domus in qua incendium ortum habuit, causam incendij dedit, aut dicitur sine ignoator, quis causam illi praebuerit, & primo quod casu clarum est illum qui causam dedit, siue in cuius domo incendium ortum habuit ad damnum alteri ex incendio illati refectionem teneri, per text. in l. seruus. §. fornicarius & §. si furtum, ff. ad l. Aquil. Sed huic subinferi potest alia incidens questio.

Aut is, qui tertio situ, & loco immediat. habet domum suam timens

ne valetur ignis iam in priori domo exortus, & inualefcens domum suam inuadat, & comburat, intermedia vicini domus patietur, de facto destrueret, & prosterneret impune pro sui domus tuitione possit, & dic quod, si domus ipsius tertij erat omnino ex ipso combusta, licet id facere potest per text. in l. si alius, §. est & alia, ff. quod vj. aut clam, ibi. a que perituris adibus, &c. & sic debet intelligi textus in l. si quis furio. §. j. & quod ibi not. per Flor. de sancto Petro, ff. eod. ad legem Aquil. & in l. ij. §. ait prator. ff. de incend. ruin. naufrag. Sed redeundum ad secundum casum, videlicet, vbi non dominus vel conductor, sed alius extraneus incendium causauit, isto casu, aut est de ipsius domini, vel conductoris familia, aut penitus extraneus, & si de familia. glo. in leg. nequid, in princ. in verb. a possessoribus, ff. eod. de incend. ruin. naufrag. videtur voluisse quod sic, allegat text. in §. fin. inst. de oblig. quae ex qua. deli. nascunt. Sed illam damnat & reprobat Barr. ibi inquam ratione, quod tunc demum dominus de admisso, & facto familiae suae teneatur cum in officio siue ministerio, cui illam praefecit, in quo illius opera vitur delinquit, est text. in l. j. §. familiae nomen, ff. de publica. iuncto princ. illius text. quo in loco habetur, quod actio ex illo edicto contra publicanos, etiam ex facto eorum familiae pro illicito extortis, iis a quibus extorta sunt, competit ad duplum, cuius familiae nomen, vt ibi text. & Bartolus inquit ad seruos, & liberos qui in eodem ministerio adhibentur referunt, & sic videtur ibi probati, quod nisi familia delinquat in eodem officio ad cuius exercitium est addita per dominum, & patrem familias, non teneatur pater familias, hoc quoque probari videtur in l. si vendita, de peric. & commo. rei vendit. dum text. ait, quod si seruorum negligentia in sola vendita, combusta fuit, si dominus diligentia, quam homines frugi, & diligentes adhibere consueverunt adhibuit, quod quidem verbum ostendit leuem culpam tantum abesse debere, vt venditor de incendio non teneatur, cum id ipsam culpam tantum sic adaptetur, adde text. in l. si cum venderet, cum sequen. ff. de pignor. action. not. in l. in rebus, ff. de commod. Barr. in l. quod Nerna. ff. de depositi. Alexand. per per hanc iura, cons. cclxxij. visis. libro secundo, & consequenter conductor, de quo hoc in loco quaerimus, qui de leui tantum culpa tenetur congruit, meritoque conductor ipse de incendio non tenetur, nec factum familiae facit transire periculum casus in dominum, cum de illius facto dominus non teneatur vt ibi Baldus dixit, sed ipsi familiares teneantur, & dominus tradendo noxam a noxa liberetur, vt tradit Barr. in l. cum si exhibuissent, ff. de publican. si vero penitus extraneus est is, a quo ignis causatus est, vt quia nec de familia neque de habitantibus in dicta domo est, & tunc quia culpa domini siue conductori casus impuatur, & adscribi non potest, ad emendam damni non tenetur, qui insulam, §. j. ff. de loca. Tertio autem principali casu quando dubitatur, aut ignoratur, a quo ignis originem traxerit, iuris praesumptioe ab habitantibus in domo ignis incitatus siue incendium exortum fuisse dicimus, & eorum culpa incendium factum presumitur, quorquos siue vnum siue plures sint, probatur ex text. in l. quam salutem, §. & quia, ff. de offic. praefect. vigil. ibi plerumque incendia culpa inhabitantium fiunt, dictio enim plerumque, facit regulam esse in contrarium, adde glo. in leg. non dubitamus, & ibi ad hoc not. illam Imol. ff. de cond. & demon. strar. sequitur Alexand. in consil. cclxxij. visis, & oportune libro ij. & tradunt Doctores in leg. si quis ex argentariis, §. prator. ff. de edend. & ibi Iason. num. 30. verificat aduertendum aut ex hac Doctorem conclusionem succedere in practica, quod incendio probato, fundata est contra inhabitantes intentio, nisi ipsi quod absque ipsorum, vel suorum culpa incendium secutum fuit probent, allega. Salyc. in d. l. si vendita. Imol. in l. domus, de leg. j. & Canonist. in cap. i. de deposito. Angelus in consilio cxxvij. incip. incendium est ortum, qui hanc eandem sectam sententiam, Idque in quocunque qui de custodia tenebatur, locum sibi vendicat, vt inquit gloss. in c. quamuis, quod est penult. in verb. pastor, de regulis iuris. In antiquis. & sic si domus combusta inhabitata erat, praesumptio erit quod aliquis de inhabitantibus incendij author fuerit, de certa autem persona ex eis lex non praesumit, sed incerta, & indeterminata ex illis, vt probare videtur textus in dicta l. si vendita, ibi neque si seruorum negligentia factum est, continuu dominus in culpa erit, quamobrem si diligentiam, &c. ff. de peric. & commo. rei vendit. verumtamen nisi de certa, & praecisa persona doceatur patrisfamilias inhabitantis culpa ascribitur eius imperio & mandatis ceteri de familia sub sunt quasi minus diligens fuerit quam debuisset, in igne custodiendo, quae negligentia eo ipso ostenditur, quod incendium in dicta domo ortum fuit, dicta l. tertia. §. & quia plerumque. ff. de offic. praefect. vigil. cum (vt supra dixi) dictio plerumque in praesumptionibus, praesertim regulam faciat, adde textus in l. plerumque. ff. de iure dot. & sic pater ipse familias vicinis ad damni refectionem teneri dicendus est, dicta l. si seruus seruum. §. si quis insulam, & §. si forcarius, & in l. qui occidit. §. in hac l. ff. ad legem Aquilianam, l. capitalium, §. quod ob iniurias, ff. de poen. Fluius quoque fuit sententia Angel. Aretin. in tractatu suo malef. in ver. incendiario, ex trad. pex Salyc. in allegato per eum consilio. Idem tenuit in pra. allegat. §. praterea. Infitur, quibus modis re contrahi. obligat. reprobat gloss. ibi in verb. debet quae acquirando incendium furto dicitur neutrum extra leuissimam culpam

fi.ri, sequutus gloss. in l. cum duobus. §. damna. ff. pro sociis que ait quod si fur. m. & incendium non sit in culpa, sicut in leuissima, & sic inquit quod potest etiam cum culpa leui fieri, & fieri presumitur, & gloss. sup. in app. art. ibi a B. ldo praedictam gloss. in verb. debet reprobare, si que summè nor. & hoc de facto sibi intelligit in causa cuiusdam Appolonie viduae inquit, & quod in actionem locati non veniat isto casu culpa leuissima, sed leuis & nimis, sicut Alexander praedictus consilio cclxxij. visus, & opportunè, libro secundo. qui consuluit in materia, de qua loquuntur, quod culpa huiusmodi presumatur, nisi de alio incendio auctore doceatur: voluit Bald. in lege. si creditor, de pignoratitia actione, vbi quod tunc probatur culpa abesse, probando vnde incendium ortum haberit, puta ab hostium incurfu, id quoque ait in lege que fortuitis, vers.ulo item quarto de iur. & ibi S. l. y. C. eadem de pignoratitia actione, vbi quod ignis immixtus ab habitantibus, vel in domo conuersantibus presumitur, per text. in lege. si vero, vers.ulo quod si ex mediano, vbi text. sic ad literam, quod si ex mediano conaculo quid defectum sit, verius est omnes tenent, de iis, qui deie. vel effude. nisi immixtentem ignem ostendat, per text. in capitul. supra alleg. domini horreorum, ff. locat. & in l. sita. §. final. ff. de fund. instruct. & in lege ne quid, ff. de incendio ruina & naufragio. Sic quoque tradit idem Bald. consilio cclxxij. casus est talis, quoddam senile, parte secunda. & consilio centesimo trigesimo octauo factum quaestioni, & sequent. eadem parte. sequitur idem Alexander consilio cclxxij. columna tertia. vers. scilicet secundus casus est, vbi etiam voluit quod in materia, de qua loquimur, eadem sit & praesumptio contra conuersantes, & contra habitantes in domo combusta, propter aptitudinem & potentiam, & sic eadem ratione, & in eisdem terminis quoque consuluit Bartol. in l. si quis ex argentariis. §. praeter ait. §. an vero, nec heredi, ff. de edend. dum inquit quod aliqui sunt casus, qui faciliter euenire non consueverunt, nisi culpa praecedente, vt futurum, l. cum duobus, §. damna, ff. pro socio, & incendium d. l. si vendita, ff. de peri. & commo. rei vendi. & seruorum fuga, & aliorum, qui debuerunt custodiri, puta, carceratorum, & in istis culpa praesumitur, nisi casus probetur, Aliqui vero sunt casus, qui absque culpa contingere consueverunt, puta vis hostium, impetus aquarum, & in istis probata rei amissione praesumitur casus, nisi culpa probetur, l. contraclus, ff. de regulis iuris, si merces, §. culpa, ff. locat. Ex iis igitur habes, quod vbi casus qualitas talis est, quae culpam non includat, veluti incurfus hostium, vis fulguris, loquendo in terminis nostrae quaestioni, & sic factio naturae, & per vim quandam diuinam, qua aliquando incendium contingit, vt Bald. consilio centesimo septuagesimo quarto. casus talis est, libro secundo. dixit non est necessario articulandum, nec probandum culpam abesse siue abfuisse in euenta & contraria casus, qui tunc satis probatur ipsa, ex ipso casu sic qualitate incensus vero vbi casus includit culpam, vt furtum, & incendium, quia tunc vtrumque & casus, & culpam abfuisse probari debet, & ita intelligenda est gloss. in l. si fundum, §. Imperator, ff. locat. secundum ipsum Baldum. in dict. l. creditor. C. de pignoratitia actio. Verum quia superius diximus, quod ortu, & sequito incendio nisi de certa, & specifica persona doceatur, patrifamilias ad culpam imputatur. Ioannes tamen de Ana. consilio quinquagesimo primo. visus, & diligenter ponderatis, quem passim refert Jason. in dicta lege si quis ex argentariis, praedicta §. praetor, numero trigesimo primo, ff. de edend. dixit quod ad hoc vt de incendio quis teneatur, oportet quod probetur culpa certa, & determinati hominis, quia cum incendium inhabitantium culpa factum praesumatur, id tamen absque certa & determinata persona culpa fieri non potest, quae culpa expressa, & determinata personae non praesumitur, prout dicit ipse probari in text. in dicta lege si vendita, & ita tenere ait Saly. ibi, quem omnino videri, quia multa bona haec in materia tradit, & ex iis quorup. x. & quando inhabitator in culpa esse dicatur, quem etiam vide in dicta lege que fortuitis, assignat rationem, quia quado de certa & determinata personae culpa non probatur, remanet incertitudo, & sic condemnatio sequi non potest, lege licet, §. final. ff. nau. caupo. stabu. allegat Bald. in dicta lege creditor, & in lege pignus, sed non, ibi, verum in praedicta leg. que fortuitis, de pigno. actio, quod Iaso no. dicit pro defendendo amico.

Addit in super. consil. Anch. ccc. lxx. est tamen ccc. lxxij. incip. pro decisione, consilientis quod si conductor domus noctis tempore in domo conducta duas tantum puellas xij. annorum, & puerum x. annorum reliquit, non dicitur esse in aliqua culpa lata saltem vel leui ita quod de incendio teneatur, quamuis dicti pueri ignem minus diligenter custodierint, quia consueverunt patres familias diligentes in eorum domo, tanquam tuto refugio, vt inquit textus. in l. plerique. iuncta lege neque impubes, ff. de in ius vocand. familiam tam maiorum quam minorum habere, & merito communi consuetudo culpam excludit, l. pignus, C. de pigno. actio. inquirens tal. vbi §. sic in facti conuentia in ciuitate Cremona obtinuisse, vbi tamen probaretur, quod habitatores circa alia incendia, negligentes esse consueverunt de incendio alio etiam non apparente, teneantur, secun. Alex. consil. cclxxij. ad fin. alleg. Bald. consilio quoddam suo, quod (vt dicit) incipit quidam

Comm. opin. tom. I.

Ritorius, argum. text. in l. non omnes, §. a Barbaris, ff. de re milita. l. argentum, ff. commo. quod consilium non inueni. Illud idem consilium Baldi allegat ipse Alex. in l. si quis ex argentariis, §. praetor vers. an. non omitto, de edend. casum conuertendo, videlicet quod si in domo habitantes, in domo vigiles esse consueverunt, si alia indicia contra eos non appareant de incendio non teneantur indistinctè. Hinc dicit Angel. dicto tracta. eod. vers. incendiario, vers. aduertendum est, quod per illud verbum plerumque, in dicta l. iij. §. & quia, ff. offic. praefect. vigil. datur intelligi, quod regula est in contrarium, videlicet quod regulae ter non praesumitur incendium inhabitantium culpa causatum, nisi probetur quod circa ignem habitans ex ut solitus negligenter versari, & versatus fuit, ita dicit ipse loquitur textus in dicta l. si vendita, aliàs nisi agens contra habitantem, deducit, & probet negligentiam solitam, & etiam tempore incendij adhibitam, habitator de igne condemnari non potest, quod dicit singl. not. hoc tamen mihi non placet, quia cum vix vel raro talis negligentia sic praecisa probari posset, nunquam vel raro, damnum ex incendio aliena culpa causatum, quae culpa (vt dictum fuit) in casibus, illam annexam habentibus superius redactis, & similibus, ipso facto probatur, quod contrarium non ostenditur ad glo. in dicta lege, si quis fundum, §. Imperator, ff. locat. mandaretur quod non est dicendum, Pro eo autem quod dictum fuit supra quod vbi non ostenditur certus homo ignis auctor, incertitudinis ratione, condemnatio contra patrem familias domum habitantem fieri non potest, facit quod voluit Bald. in consilio ccccxlj. quidam magister Grammaticae, vers. cul. j. §. item dictus ignis ab incerto auctore, part. j. vbi consiluit, quod ignis qui ab incerto auctore causam habuit, illi magistro non est imputandus, etiam si vnus ex scholaribus ignem immisisset, allegat textum in dicta lege si vendita, vbi dicit casum esse quaestioni suae, & quod quando duo erant in domo incensa, nec constat a quo ignis immisissus fuerit, quod neuter sit condemnandus, verum vterque absolvendus in concussè tenuit Roman. consilio ccccj. eo praesupposito, Et pro complemento huius materiae, vide quae immisissè copiose adducit Veronen. in titu. de igne, in tract. suo de seruit. ad fin. qui dicit hanc amplam, & profundam esse materiam. F. Turzan.

PR. O. Incendium, aere alieno non liberat debitorem, vnde dicitur, quod debitor generis, re petempta non liberatur, l. incendium, C. si certum petat. Bellon.

PR. O. Incertitudo viri actum, l. duo sunt Titij, ff. de testam. tur. l. riticam, & l. ita stipulatus, ff. de verborum oblig. §. incertis, instit. de legat. Item.

O. B. Contra de le. id quod pauperibus, C. de epis. & cler. vbi relictum pauperibus in genere valet.

S. O. Ibi fauore praecausae obstat etiam l. quidam relegatus, ff. de rebus dub. Sed ibi in incertis de certis personis, vt ibi not. Idem.

P. R. Inciuitale est, parte vna perspecta, tota re non cognita, de ea iudicare, in l. inciuitale, ff. de legib. l. non est ferendus, ff. de transactio. Idem.

PR. O. Inclusive vnus est exclusio alterius, l. cum ita, ff. de condit. & demonstra. l. Pomponius, §. sed & si, ff. de proc. Idem.

PR. O. Inconstancia reprobatur in l. in causa, ff. de procur.

O. B. Contra, imò permittitur inconstancia, in l. si sterilis, §. fin. ff. de actio. empt.

S. O. Ibi erant duae obligationes, hic vna administratio: ideo non poterat variari, vt ibi notat Bartol. Vel dic, quod ratione connexitatis prohibetur, vt hic, illic autem permittitur propter alternae naturam, quae varietatem in debente admittit, leg. cum qui certarum, in fin. de verb. oblig. Bellon.

PR. Incorporalia proprie non possidentur, l. seruus, §. in corporales, ff. de acquir. rer. domini, l. sequitur, §. si viam, ff. de vscap. §. j. institut. de reb. corp. & incorpo.

PR. Indebitum sciens solueus non repetit, l. indebitum, C. de condit. indeb. Idem.

PR. Indecorum est, vt is qui se nescit regere, alios regat, capit. indecorum, extra de state, & qual. Idem.

PR. O. Indecorum est partem a filio regi, leg. hi qui, ff. de tuto. & curator.

PR. O. Indefinita aequipollent vnuerfali, l. si ita relictum, & l. si pluribus, ff. de leg. iij. l. si necessarias, §. si annua, ff. de pignora. actio. Idem.

O. B. Contra de l. nominatum, ff. de liber. & posthum. vbi indefinita singulari aequipollent.

S. O. Dic, quod indefinita prolata ad personas in odiosis non aequipollent vnuerfali, vt in contrario, secus in fauorabilibus, l. si quis ita, §. si quis, ff. de testam. tute.

O. B. Praeterea obstat, quia omne marmor comprehendit non solum eadem materiam marmoris, sed etiam statuas marmoreas, l. j. de auro & argent. lega. ff. & tamen marmor indefinitè prolaturum non continet statuas marmoreas, in l. quae situm, §. illud, ff. de lega. tertio. Item omnis lana tintam comprehendit, leg. pediculis, §. l. a heo, ff. de auro & argent. lega. l. ana vero indefinitè non continet tintam, l. si cui, de leg. iij.

SOL. Vbi non est eadem ratio, & conditio particularium in vniuerso comparationum, propter aliquod accidens non equipollet vniuersali indefinita: vt in cetera lan. v. & species statua marmorea, non procedunt ex illa origine, vel substantia, sed ex accidenti hominis operatione, vt in contrariis. scilicet vbi est eadem ratio, que non mutatur per aliquod accidens. & vide gloss. in cap. vt circa. in verbo vniuersorum. de elect. extri. Bellonus.

P R O. Industria pœnas desiderare ferre non debet, lege finali, C. de pos. Idem.

Indicium remorum à maleficio non est sufficiens ad torturam. Mar. Anto. de iudi. num. 150. communem dicit in repe. l. fin. ff. d. quæst.

Fallit in indicio, qd sit solitus delinquere. Idem ibi nu. 148. comm. d. Fallit secundo, in graui inimicitia licet non in idem ibi nu. 175. Communem dicit. B. Villal.

Indiciorum copia danda est reis. Ioan. de Ripa. C. de edend. lege. ij. num. 8. communem dicit. Idem.

Indefinita in materia probationis, non equipollet vniuersali, Curt. Junior consilio 17. num. 13. communem dicit. Idem.

Indignitas heredis si prouenit ex sua culpa, succedit fiscus: si tamen venit errore testatoris succedunt venientes ab intestato. Iaf. in l. si pater tuus. C. de heredi. bus instituendis. num. 10. communem dicit.

Fallit, si illa culpa respicit offensam certæ personæ: quia illa succedit, si tamen heres est omnino indignus, succedunt venientes ab intestato. Iaf. in l. hereditas. num. 10. C. de his, quibus vt indig. communem dicit.

Nota, quod sicut succedens tenetur ad legata ad quæ ipse indignus tenebatur, si tamen succedit fiscus, quia non inuenit qui velit acceptare hereditatem: non teneatur fiscus ad ea. Iaf. in l. eam. quam. C. de fidei commissis. num. 13. communem dicit. Idem.

P R O. Ineptæ voluntates defunctorum non sunt seruandæ. l. seruo alieno. §. fin. ff. de legat. j. Bellonus.

P R O. Infamis potest esse procurator, qui habet tantum onus. §. fin. Institutio de exception. non aduocatus, qui emolumentum tantum habet l. j. §. secundo loco, & §. hoc edicto. ff. de postulando. Idem.

P R O. Infamibus portæ dignitatum non pateant. l. ij. C. de dig. lib. xij. c. inter dilectos. extra de excessi. prælati. c. infamis. de regul. iur. in sexto. Idem.

Infamis regulariter testari potest, fallit, nisi expresse à lege prohibitus esset. vt est infamis condemnatus ob libellum famosum. communem dicit Clarus in §. test. quæst. xxv. P. Fich.

Infamis si adhibetur in testem testamenti, si modo tunc non reputabatur communij opinionione pro infame, testamentum valebit. communem dicit in §. testam. quæst. lv. in fin. Idem.

Infamia iuris dicitur illa secundum Abb. in cap. j. de accusat. quæ irrogatur delinquenti secundum leges civiles, vel ipso iure prout ipso iure quis infamis efficitur, l. j. & leg. ff. de his qui not. infamia. vel mediæ sententia, vt habetur in lege infamem. ff. de publi. iudi. & in can. prohibetur. ij. quæst. j. & in lege qui accusare. ff. de accusat. & quamuis probetur delictum infamans per testes, non tamen ob hoc dicitur infamis infamia iuris ille aduersus quem probatum fuit, nisi sententia (vt supra docuimus) accedat, vel confessio delinquentis, vt per glo. communi calculo à Doct. approbatam in lege sed & si possessori, §. si cum de hereditate. ff. de iureiu. quam quidem communem sequitur, & citat vltra scriben. in d. §. si cum de hereditate, Iaffredus in decisio. cccij. Hoc verò interpretatur cum grano Salis non procedere contra absentem, & contumacem condemnatum præcedente inquisitione, quo casu non efficeretur quis infamis secundum gl. in l. ij. §. præterea de susp. pecc. tuto. quæ vult quod damnatus per inquisitionem non fit infamis idem tenet ibi Dyn. glo. & Cyn. in l. h. C. de susp. & tuto. l. h. in lege ius furtiuum, de iis, qui notant. infam. & in lege, non solum. §. fin. de procu. & in consil. incip. quæ ratur, & in dubium reuocatur. Ant. Franchinus, gl. in l. j. C. de modo multa. Bar. autem & quidam alij in dicta lege infamem. videtur aliter sentire, tamen aduerte, quia loquuntur, quando inquitus comparuit, & defensionem suscepit sed quando absens, & in contumaciam fuit condemnatus, eo casu non infamatur. vt superius ostendimus, & in effectum reperio Iaco. Butri. in quadam disputa. tenere contra istam communem sententiam glossarum, quod d. condempnatus in contumaciam efficiatur infamis, cui quo videtur sentire Bald. in lege cum mulier. solut. matr. nihilominus ipsemet Bal. reuocando opinionem in melius tenuit dictam communem in lege prima. C. de heredi. instit. in lege etiam. C. de furt. & in lege prima. C. de calumpnia. qui asserit istam esse communem opinionem, in tantum quod ista communis habet vnicum contradicentem, ideo fatuum esset ab ea discedere in actu pratico. F. Viuius.

Infamis infamia iuris non potest esse testis. Iaf. in lege. prima num. 43. C. de summa trinit. communem dicit.

Amplia istam communem ad executionem ordinis, Fran. Aret. in ca. cum non ab homine. numero 92. de iudic. communem dicit.

Limita modo in infamia occulta, quia non repellitur à testimonio, nec ad alios actus extraiudiciales, Aret. ibidem communem asserit ex gloss. in l. contra. ff. de testam. & intelligit ampliationem etiam in deli-

ctis occultis irrogantibus infamiam, in quibus de iure inducta est suspensio, quod nota. B. Villal.

Infamis nec quidem contra infamem testis esse potest, secundum Bart. & communiter Doct. in l. cum mulier filio. matr. refert Lanfran. in cap. quoniam. in ver. testium. num. 77. Et quod hæc intelligenda sunt sunt de infami infamia iuris.

Limita vt ibidem, nisi veritas rei aliter habere non possit, quia tunc admittitur. I. Fich.

Infamis infamia facti, potest esse testis secundum communem opinionem: vt refert idem, quod intelligendum est, in causa civili, multum tamen diminuitur, de eius fide. In criminali autem causa, non potest esse testis vt ibi per eundem Lanfran. Idem.

Infans transmittit hereditatem patris non agnitam, iure iuratis, communem dicit Ioan. Durand. in arte test. tit. xj. caut. j. I. Fich.

P R O. Infinitas in iure reprobatur. l. fin. C. de sacrosan. eccl. l. vnica. C. de sent. quæ pro eo quod int. prof. cum in multis de rescript. in vj.

O B. Contrà de l. videamus. §. iurare. ff. de in litem iur. vbi iurare in infinitum licet.

S O. Dic. quod imò ibi euitatur infinitas, quia taxatur per iudicem, vt ibi subiicitur. & l. in actionibus. illo eodem tit. Bellon.

P R O. Infirmari non caliditati, ius succurrit. l. ij. ff. ad senat. Vel. leia. l. si sine. C. eod. tit. Idem.

Infirmus morbo caduco, præsumitur durare in infirmitate: secus tamen in alia infirmitate. Alciat. in tract. de præsumpt. reg. ij. præsumpt. x. in fin. communem dicit. B. Villal.

Ingrossatio instrumenti non valet sine auctoritate Iudicis etiam per heredem notarij, qui confecit. Boëri, dec. xlvi. num. 6. communem dicit. & in decil. xxxvj. num. 9. & vide alia octo requirita ad hoc quod ingrossatio per alium facta valeat vt adhibeatur fides ingrossationi, per Mattha. de Afflict. in decil. Neap. vl. & in hac materia vide dictum Iung. Paul. de Castr. consil. cxcv. volum. ij. dicentis citationem partis ex toto non esse necessariam ad ingrossationem instrumenti, licet cum primò producitur in iudicio, possit pars opponere suas exceptiones contra instrumentum.

De iure regio adest l. v. tit. xvij. parte tertia, de qua meminit prag. xxxvj. disponens quod mortuo Notario in dex debet sequestrare omnia instrumenta, quæ reperiantur inter notas Notarij mortui: & illa postea sunt tradenda successori, qui præ sito iuramento, potest redigere in publicam formam & dare partibus, quibus competunt sub distinctione tamen, l. xj. & xij. tit. xix. per ea, quæ reassumpta sunt per l. v. & vij. & ix. in prag. cccij. & ex istis legibus patet manifeste non esse necessariam citationem partis ad instrumentum publicandum: nisi in casibus, in quibus præ iudicium possit generari parti si instrumentum duplicetur, quod enumerat. l. x. tit. xix. part. ea. & reassumit d. prag. cccij. lib. viij. & in istis non procedit dictum Pan. in d. consil. cxcvij. Sed in alijs contractibus non inferentibus præiudicium partibus, nisi semel citatio non est necessaria, tam in grossatione instrumenti Notarij præmortui quam Notarij recipientis per d. leges. & in his est singulare dictum Paul. in dicto consilio. Quod sanè est intelligendum cum ingrossatur instrumentum per successorem Notarij in officio cui tradita fuerunt instrumenta cum solennitatibus: de quibus in dicta l. quinquagesima quinta, & prag. xxxvj. secus tamen in alijs Notarijs, Quia tunc requiritur citatio, & quod procedant illa octo, de quibus per d. Mattha. quod nota. B. Villal.

Ingratitudo præterita potest remitti: futura autem non. Hiero. Cagno. in lege. contractus ff. de regulis. iuris. numero. 104. communem dicit. Viuius.

Inhabilis ad testandum, non habilitatur per l. primam. C. de sacrosanct. eccl. numero decimo, Iaf. non communem dicit, vide in verbo. lex. B. Villal.

Amplia, etsi velit testari ad pias causas idem, in lege secunda, lectu. numero decimo quinto. communem dicit. Idem.

Inhabilis ad testandum, nihilominus potest capere ex testamento, si inhabilitas sit propter defectum aliquem, qui non cadit in crimen, vt est pupillus, & mutus, & similes, Communem dicit Clarus in §. test. quæst. xxxij. versic. Item quæro. P. Fich.

P R O P O S. Inhabilitas ad generandum non inhabilitat ad testandum. l. eunuchis. C. qui test. facer. poss. vel non. Bellonus.

P R O P. Inhumanum est valde à nemine accipere, sed passim vilissimum omnia quantissimum, in lege solent. ff. de offic. Proconf. & legat. Idem Bellonus.

Inhibitio Iudicis ecclesiastici non valet nisi citata parte. Iaf. in l. si opus numero sexto. ff. de noui oper. nunc. communem dicit.

Amplia, etiam quando inhibitio est facienda per iudicem ecclesiasticum Iudici seculari, vt supercedat in negotio quando coram eo dictum, vt est contractus vltimarius Iaf. in l. ne quicquam. numero trigesimo. ff. de offic. Proconf. communem dicit. B. Villal.

P R O. Iniquum est periri pacto, de quo cogitatum non docetur. l. qui cum tutoribus, §. fin. ff. de transact. Bellon.

P R O. Iniquum est de alieno facto alium iurare. l. Marcellus. §. iurare ff. rerum

ff. reram amo.

Item,

P. P. O. Iniquissimum est patrem agere, cum filius est in facultatibus. si quis a liberis. §. si impubes. ff. de lib. agnos. Item.

P. R. O. P. O. S. Inuita defunctus afficitur, cum heredem non habet, in §. primo. iustit. quib. ex caus. manumir. non licet. Item.

P. R. O. P. In iuriarum actio magis videtur, quam iniuria habet persecutorem. cum emancipati. §. emancipatus. ff. de coll. bono. Idem.

Iniuria estimatio siue agatur a iudice Prætorio, siue ciuili, fit per iuramentum a iudice taxandum & moderandum postea arbitrio iudicis, prout ei visum fuerit. Est communis opinio. secundum Roman. consil. x. vij. incip. visio circa med. M. Gribald.

Iniuriam remittens non videtur simul a iudice inde sibi competentes putari ad damna & interesse, si iudicis, communis dicitur Min. obser. x. c. n. iij. Ioan. Fich.

Iniuriosa aliquid verba exprobrans etiam vera, tamen animo iniuriandi, dum per hæc recipit, nihil commodetur, nihilominus iniuriarum tenetur. Communem dicitur Bort. à Plaza, in Epit. D. lictio. causarum que criminosa. c. j. nu. 7. adde Couarr. ca. xj. nu. 6. varia resolar. lib. j. l. f.

Inimicitia est iusta causa recusandi iudices, & testes si recusans expresserit causas inimicitia: nisi hoc fecerit data opera; vt recuset. Ripa in c. j. de iud. nu. 14. communem dicit. B. Villal.

Inimicitia capitales dicuntur cum cõtenditur de statu, vel de omnibus bonis, vel maiori parte eorum, vt per B. l. in lathlet. §. dar remissionem. ff. de excusat. tuto. pro quo est. l. vij. in fin. par. vij. t. fin. de qua meminit Io. Lupus in repe. cap. per vestr. num. 455. Idem.

P. R. O. Innocentia reus purgatur, non reatioue criminum.

Inqui ino, & colono impedito vt frui propter pestem: remittitur pensio pro rata. Ioan. Fran. in tractat. de peste, par. j. num. 15. communem dicit. B. Villal.

Inquinio propter sterilitatem, est faciendâ remissio: quando si penfionem soluerit, deciperetur ultra dimidium iusti pretij. Ludo. de Gozad. in consil. lxxvij. nu. 2. communem dicit, & concord. cum. l. xx. titu. vij. part. v.

Nota quod si standum est vulgi opinioni quando queritur an crescere vel minui debeat pensio propter sterilitatem aut augmentum in re locata. Breuius de augmento. xij. conclusio. principa. communem d.

Nota quod si fructus rei locatæ ex vi militum perdantur: si fructus sunt sublati: si fructus periculis conductoris, & inquilini & non locatoris. Curt. Iuni. consil. lxxv. num. 1. communem dicit. Et videtur in verbo debitor, nu. 7. ex quo potest de re limitationem ad istam communem. Limitatio in notabile, quando ex inimicitia domini fructus sunt destructi: quia siue ante, siue post collectionem perdantur, sunt periculo domini rei & non conductoris. Ludo. Goza. consil. lxxvij. num. 28. in respon. id. v. communem dicit.

Nota quod emphyteuta non fit remissio pro sterilitate, si aliquid percipit etiam minimum. Bello. consil. xxj. nu. 3. com. d. ex Bar. in l. j. c. de iure emphy. quia id quod dat emphyteuta domino non dat respectu rei, sed in recognitionem domini. But. ibi & Panor. in c. propter sterilitatem de locat. Sed inter iusti istam communem quando emphy. non soluit, nisi quid minimum in recognitionem: secus tamen, si soluit magnum canonem: quia tunc parificatur locationi in omnibus: & sic melioramenta, nisi esset soluere, non perdit. Anto. Rub. in repet. l. Gallus. §. quidam recti: ff. de lib. & posthum. vers. ni inferitur.

Amplia etiam, si locatio esset in longum tempus facta. Bello. consil. xxj. num. 5. communem dicit. ex Panor. in cap. potuit de loca. Villal.

Inquilinus, vel conductor potest expelli propter pensionem non solutam. Deci. in l. qui r. m. nu. 17. com. d. de sacrosanct. eccl. C. B. Vill.

Nota quod si inquilinus est obligatus ad soluendam pensionem cum instrumento guarantee, et tacitam reconductionem non mandabitur executio. Deci. l. j. ff. si cert. petatur. nu. 1. r. communem dicit. Item.

Inquilinus, vel conductor rei Urbanae, si finita locazione, stetit in re locata per aliquod tempus: pro illo tempore videtur reconduxisse, & teneretur a iudice ex locato pro illo tempore. Et iste est communis intellectus. Pau. in litem queritur. §. qui impleto. ff. locati. nu. 8. Idem.

Inquilinus, aut colonus non potest denuntiare nouum opus, etiam procuratorio nomine. Iaso. in l. hoc edito. §. si ego. ff. de no. oper. num. 5. communem dicit: quam intellige, quando dominus est presens, secus si sit absens. Idem.

Inquisitio est iudicium extraordinarium. Panor. & Deci. in rubr. de iudi. nu. 7. Alciat. in cap. perniciosam num. 14. de offi. ordi. communem dicit. B. Villal.

Inquisitio remedium est extraordinarium, etiam si loquamur de iure communi. Communem dicit Aegid. Boff. in tracta. malef. in titulo de inquisitio. num. 16. I. Fichar.

Inquisitio non potest formari per iudicem ordinarium: nisi fama præcedente. Alciat. ibi. num. 43. communem dicit.

Fallit, nisi aliàs iuxta statutum possit procedere, non seruato ordine: quia tunc non requiritur fama. Alciat. ibi. nu. 47. com. d.

Hanc communem, cum precedenti, nota ad intel. l. j. titu. j. libr. vij. c. di. & l. xj. titu. ij. libr. iij. For. ll. B. Villal.

Inquisitio potest formari contra delinquentem per iudicem territorij, vel domicilij. Sed tamen debet condemnari secundum statutum loci: vbi delictum est commissum. Augusti. in addi. ad Ange. de malef. in ver. hæc est quadam inquisitio, communem dicit.

ADDITIO. B. r. iol. in l. j. §. publico. ff. de adult. tenet quod per inquisitionem generalem & eius probationem (prout contra officiales in iudicatu) non potest sequi condemnatio, sed ex ea capitur informatio, deinde sequi debet inquisitio particularis, ex qua fiet condemnatio secundum eum. Quæ opin. non seruatur. Bal. in l. edita. num. 30. C. de ed. & in l. iubemus, nu. 3. C. de prob. & dicit Innoc. in ca. bona, de electio. quod totus mundus practicat contrarium, cum de iure Ciuili tales inquisitiones ad punitionem fiant, de iure autem Canonico non, nisi ad reformationem, & vt ad meliorem vitam Ecclesia seu persona reducantur, per Bald. in eodem loco, nu. 3. 2. nisi in condemnato per inquisitionem de calumnia, cum sit infamis, ex quo tenetur similitudine pœnae, vt ibi per eum.

Institutio requiritur in donatione tacita, vel expressa. Curtius Iuni. consil. cxxvj. num. 74. communem dicit. B. Villal.

Instituatio donationis potest etiam postea quocunque tempore fieri. Hanc firmat multis, allegat, & sequitur Hippo. in §. j. num. 202. cum sequen. vt que ad num. 309. Instit. de Dona. I. Fich.

Amplia, in remissione debiti: quia licet vera donatio non fit, tamen requiritur instituatio. Deci. in l. creditor. C. de pactis. & Coua. Resol. lib. ij. cap. iij. communem dicit. Villal.

Fallit primò, si sit iurata, quia iuramentum tollit solemnitatem instituatiõis. Deci. consil. cxxix. & Io. Duran. in arte test. tit. j. cau. x. nu. 3. Curt. sen. consil. lxx. nu. 2. Corn. consil. cxxvj. vol. ij. Curt. Iun. consil. lxxxj. nu. 6. Alciat. in c. cum contingat. de iureiur. nu. 170. com. d.

Fallit secundò, in donatione reciproca. Curtius Iunior. consil. lxxxj. numero 5. communem dicit.

Fallit tertio, in donatione remuneratoria: quæ non requirit instituatiõem. Bart. in l. si pater. §. j. ff. de dona. quia potius dicitur debitum quam donatio. Aquilius regulus. ff. de donat. Tiraquel. de vtroque retractu. nu. 3. vbi dicit, quod etiam in donatione remuneratoria non habet locum retractus: quod est multum notandum, pro intel. l. vj. titu. vij. lib. v. ordi. & vide Segu. in l. ab herede. num. 90. ff. de leg. j.

Fallit quarto, si donatio fiat coram notario ac tabellione publico. l. i. tit. xij. part. v. quia tabellio est iudex chartularius: vt dixit gloss. in l. j. ff. de iudi. & ex hac causa in instrumento guarantee non requiritur causa: quia adest mandatum notarij: vt notat Segu. in l. si filius dum in ciuitate. est. ff. de verbo. oblig. nu. 3. quæ doctrina, multum ampliat l. iij. & v. titu. vij. lib. ij. ordi. in quoad obligationem guarantee sine causa. B. Villal.

Fallit quinto, in donatione ad pias causas. Ripa l. tertia. de legi. c. ij. xj. num. 5. communem dicit. Idem.

Fallit sexto, in donatione facta filio: vt renuntiet legitimæ cum sit ob causam, requiritur instituatio. Ripa in dicta l. ij. ca. v. num. 3. de dona. communem dicit. Idem.

Instituatio donationis fieri potest coram quocunque iudice, etiam cui non subsistit donator, nec res donata. Hæc receptior esse videtur, secundum allegata Hippo. in §. j. nu. 159. Instit. de Donat. in qua etiam ipse conquiescit infra. numero 165. tandemque latè profequendo de fendit. I. Fichar.

Instituatio ita fieri debet in practica, vt Donatio redigatur ad scripturam & postea coram iudice publicetur, & registratur apud acta, vel etiam sufficit quod donatio ipsa scribatur, & publicetur coram iudice abque alia scriptura vel instituatiõne. communem dicit. in §. Donatio. quest. xv. vers. Quæro etiam. P. Fich. ex Clar.

Instituatio non necessario fit in loco iudicij, sed sufficit vt fiat coram iudice etiam alibi quàm in loco iudicij. communem dicit. in §. Donatio. quest. xv. vers. Vtèrius. Idem.

Instituatio requiritur etiam in pactis liberatoriis, vt in pacto de non petendo communem dicit in §. Donatio. q. xvj. vers. Item quæro cum sequen. Idem.

Instituatio non requiritur in donatione ob causam. Communem. in §. Donatio. quest. xvj. vers. Sed quid. Idem.

Instituatiõne non opus est si quid immensum donetur Ecclesiæ, vel pia causa. Communem dicit. in §. Donatio. questione decima septima. Idem. ex eodem.

Instituatiõis defectus iuramenti appositione purgatur. Est communis opinio secundum Dec. consil. cxxxix. primò non videtur, & consil. cccclxxvij. in causa. circa med. versiculo. postremò donationi. volumine iij. M. Gribald.

P. R. O. Inspici debet vbi res esse solent, non vbi casu defunt, & abfunt. l. si ita legatum. ff. de lega. tertio. Bellon.

P. R. O. Inspicitur id quod euenire potest. l. si quis domum. §. idem querit. loc. ff. vbi quis prospicere debuit, quod euenire potuit. & in l. j. idem in §. ff. de iust. dist. omnium iud.

OBIE C. Contra imò non curatur quod euenire potest. in l. sciendum. §. pen. ff. qui fatidat. cog. & in l. j. de in lit. iur. ff.

SOL. in d. §. penult. erat dispositio de presenti. Cuius effectus non suspenditur in futuro: idem non consideratur, quod euenire potest & in l. i. præsens status rei non indicabat exigentiam de futuro. hic sic.

OBIEC. Præterea opponitur de linter stipulantem. §. sacram. de ver. b. ob. ff. & in principio. Inst. de iur. stip. ubi in obligationibus non consideratur, quod res in alium statum mutari possit, vt quod de libero seruis, de sacro profanum, de publico priuatum fieri possit.

SOL. Ibi quia hoc expectare esset iniuile & irrationabile, vt ibi. Idem. Bellon.

Instantia de iure canonico durat in perpetuum, glo. in c. venerabilis, de dolo, & contumacia. quam communem dicit Panor. in c. venerabilis, de iudi. Buba. in cap. de causis, de offic. dele. rationem assignat Phil. Fran. in cap. super eo, de appella.

De iure regio causa super confectioe inuentarij durat per annum, & in causa ciuili durat per tres annos instantia. l. ix. tit. vj. par. vj. in criminali per biennium. l. vij. tit. lxxix. par. vij. causa appellacionis durat per annum à die appellacionis. l. iij. tit. xvj. lib. iij. ordi. etiam si ex causa iudicis dilaretur, vt in nu. 7. Et iudex condemnatus in damnum, & expensas per d. l. iij. & si causa nõ excedit sex millia maraquetinorum cum appellatio debeat ventilari coram decurionibus ciuitatis: & debet terminari infra quadragesima dies vt in l. vj. tit. xvj. lib. iij. ord. Et in curiis Vanisoleri. anno 1533. p. 95. & nota quod in d. l. vj. dicitur quod decuriones habent eligere duos vt de causa, vna cum iudice qui profulit sententiam cognoscant, coram quibus infra xv. dies per d. l. vj. & infra xxx. per d. ordi. xcv. debet pars appellans concludere: quod intelligit, si ipsi decuriones elegerunt: alias tamen parte ipsa instante, vt eligant: non curit dictum tempus etiam per triginta annos, vt per Hippo. in fin. l. j. si pars non insistit vt eligant, sibi præiudicat: & currit tempus instantie: vt Hippo. in rub. de fide instrum. num. 147. & de cursu instantie vide Thomam Gramma. in yoto xxxj. per totum. B. Villalo.

Instantia perimitur etiam ex negligetia iudicis, Thoma. Gramma: volum. xxxj. communem dicit: sed pars restituitur. Idem ibi numero duodecimo. communem dicit. Idem.

Instantia non perit in mortuo litigatore, nisi triennio, sed contrahatur in heredem. Nisi ille heres sit clericus, quia tunc perit, & debet de nouo inchoari coram Iudice Ecclesiastico. Hanc magis communem dicit Minsing. obf. xly. cen. iij. I. Fich.

Instantia heredis facta implicitè per relationem ad aliam s. chedulam, valet. commu. d. in §. iij. q. xxvj. vers. Sed quid si testator. P. Fich.

Instantia heredis valet, etiam si testator heredem non ipsemet, sed Notarius, aut aliquis alius ex aspectibus tempore testamenti confecti, nominet, sufficit enim si testator talem nominatum agnoscat. Commu. dicit in §. Test. quæst. xxxvj. vers. sed quid si. Idem.

Per institutionem vel substitutionem, factam de fratre, & eius filiis. licet ab intestato admittantur ordine successiuo, tamen ex tali dispositione testatoris, simul & æqualiter admittuntur. Est com. op. secund. Corn. cons. ccij. pluries & aliis. vers. sed & aliis. vol. iij.

Limitatur hæc comm. opin. vt non procedat, quando tempore testamenti nulli erant filij fratris nati, vel concepti: quia tunc, quo ad filios institutio non valet. Ita not. limitat. Dec. in consilio cclij. proponitur Euenundus. circa fin. sequitur Alexan. in rep. l. Gallus §. quidam recte. ver. pro resolutione. ff. de lib. & posthum. M. Grib.

Si quis instituat fratrem & eius filios, censetur eos simul vocasse. Et magis com. opin. sec. Corn. in cons. cccxix. in hac consultatione, vers. & licet Imola. vol. iij. Idem.

Institutus in re certa habet ius accrescendi, & potest rem capere propria auctoritate Bar. in l. ex facto. de here. inst. Et est commun. opin. secund. Alexand. in cons. l. cccxxvij. opportune. vers. cum ad aliud. volum. primo. Idem.

Institutus in bonis mobilibus & immobilibus, dicitur institutus in re certa, non in parte hereditatis. & ideo habetur loco legatarij, non heredis: quoniam hereditas continet iura actiua & passiua, quæ tamen non comprehenduntur appellacione bonorum mobilium & immobilium: sed bonorum simpliciter. Est com. cum Bartol. secund. Alex. in cons. l. xlv. habita. vers. Idem sub appellacione vol. j. Idem.

Institutio heredis quia dicitur de forma, non potest fieri per relationem ad aliud. Est communis opinio. secund. Brun. in tract. de forma ad hæc faciunt. Idem.

Institutio de filio & nepote per copulatiuam, intelligitur ordine successiuo. est magis comm. opi. secund. Alex. Iaf. & Alciat. in l. Gallus. §. quidam recte. de lib. & posthu. & Dec. cons. cccxxvj. non parua.

Fallit secundum Iaf. in d. §. quidam recte. quando institueretur nepos ex altero filio, cum ipso patruo: quia tunc simul vocati intelliguntur, secundum ordinem legitimæ successiois. §. cum filius. Inst. de her. quæ ab intest. Idem.

Institutio beneficij de iure patronatus laicorum, spreto patrono, est ipso iure nulla. Bertran. cons. l. xxxij. vol. iij. commu. dicit. B. Villal.

Institutio in re certa, licet quoad quædam, habeat vim legati: non potest dici legatum: nec institutio absoluta, sed quædam tertia species vt participium. Cur. Iuni. cons. l. cxc. num. 3. communem dicit. Idem.

Institutio clerici de beneficio, confert ius plenum instituto sine apprehensione possessionis quando nullus est in possessione beneficij, Roghus in ver. ius. q. v. num. 9. communem dicit. Idem.

Institutionem factam in dote de iure sustineri communiter voluere Doct. post. gl. in l. iij. sed vtrum ff. de mino. Spec. in titu. de instrum. edit. vt autem, vers. sed supra. Ang. in l. iij. §. j. col. mar. But. & Imo. in cap. Rayn. de testa. in l. ius quoque in princ. de hered. institu. Alexand. in d. cons. l. cccxx. lib. iij. F. Turzan.

Institutus in re certa, quoad adspiciendam ipsam rem, habetur loco legatarij: sed quoad alia est in loco heredis. Iaf. in l. quoties nume. 3. C. de heredib. institu. communem dicit.

Fallit in vniuersali herede repudiante: tamen quando vniuersalis heres non adit hereditatem: non habet executionem paratam. vide l. edito. C. de edit. diui. Adr. follen. quam habet ipso herede repudiante. Iaf. in di. l. edito. num. 6. communem dicit. Idem.

Institutus in re certa, herede vniuersali repudiante habetur loco heredis: & sibi accrescit totum: ac si a principio nullus sit datus coheres. Per. Rauc. in Alpha. aure. in verbo heres, communem dicit. Idem.

ADDITIO. Et similiter Alexand. consilio lxxij. volum. iij. quæ vide. I. Fich.

Institutio facta de filio sub potestate, sub conditione mixta non valet, etsi stet per eum quo minus conditio adimpleatur. Iaf. in l. si pater. C. de inst. & substit. num. 77. communem dicit. Restringe quod ad legitimam: etiam in institutione sub conditione casuali, Iaf. sibi numero vigesimo. communem dicit. B. Villalol.

Institutio descendens sub conditione si suus nascatur sicut valet, ita valet de spurio si legitime, Curtius lun. cons. l. xxxiiij. numero. 3. communem dicit. Idem.

Nota quod si verbum, relinquo, adijciatur vniuersitati bonorum, importat institutionem. Iaf. in authent. nouissima. de inoff. testam. C. numero. 3. communem dicit ex gloss. in lege his verbis in princ. ff. de here. insti. Idem.

Institutus fratri, & filiis eiusdem fratris, pater & filij ad successionem hereditariam censentur instituti simul & non successione. Ioan. Duran. in arte testand. tit. l. quarto. cau. vj. numero primo. communem dicit, & in hac communi sic hæc conclusiones vt omnis hereditas tollatur, Filius & nepos censetur vocatus, & institutus ordine successiuo propter ordinis necessitatem, Socinus in l. Gallus. §. quidam recte. de libe. & posthum. communem dicit ex gloss. sibi, & secundum eum tunc dicitur ordo necessarius, quando aliis rumpetur testamentum, & dispositio irritaretur, cum viuente filio, nepos non possit institui. Idem.

Instituto patre, & filio, ab eo inter quos non cadit affectio charitatis ratione sanguinis, vel successiois ab intestato censentur simul vocati, non tamen successiue. Socinus ibi numero quinto. communem dicit, vt cum pater, & filius ab extraneo copulatiue instituti. Idem.

Institutus pluribus sub nomine collectiuo, inter quos cadit affectio sanguinis censentur vocati nomine successiuo, non tamen in simul. Socinus ibidem communem dicit numero sexto. Et nota quod ordo successiuus in hoc casu dicitur quod excluso primo, sequens admittitur: & admisso primo, alij excluduntur, secundum Paulum, quem Socinus sic intelligit & approbat, ibi numero octauo. Idem.

Instituto monasterio si filiam receperint in monialem reicitur talis conditio, tanquam turpis: & remanet institutio vera. Iaf. in lege conditioni. numero. tertio de insti. & substit. dicit magis communem: licet Alexand. dicit communem contrariam in l. conditionis. Idem.

P. O. Institutio heredis caput est, & fundamentum restituenti. §. ante heredis. institutio de legat. sine enim heredis institutio nullum est testamentum lege prima §. primo. ff. de vili. subst. lege proxime. ff. de his quæ in test. delentur §. primo insti. quibus mod. test. instrum. §. j. Inst. de fid. hered. Bellonus.

Instrumenti exemplo auctoritate iudicis sumpto, plena fides adhibetur. Est communis opinio secundum Decium in consilio. xxxj. volumine primo. M. Gribald.

Instrumento quando vnus ex duobus testibus necessariis contradicit, vel dicit se non interfuisse, non statim amplius instrumento. Est magis communis opinio secundum Socynum. in consilio. xlvj. cum in præsent. in fin. vol. j. Idem.

Instrumentum, testamentum, vel quilibet alius publicus contractus requirit necessario pro eius solennitate, vt in eo inferatur inscriptio Ciuitatis, plateæ vel domus, ubi actus celebratur, adeo quod locus loci in feri, ac poni debet in ipso instrumento, alias fide non facit, secund. Ioan. Andre. in addi. Specul. in tit. de instrum. edit. §. instrumentum, ver. quid si locus, Bar. l. si quis ex argentiis. §. in titu tabularum, ff. de eden. & in l. de pupillo. §. qui nunciat. ff. de noui oper. nunciat. Roma. & omnes. in l. lecta. ff. cert. pet. Bal. in l. contractus. C. de fide. instr. & in l. optima C. de contrahen. & commi. stipu. & istam scribunt esse communem opinionem Moder. in d. lecta. Ruynus consilio. clij. numero. 4. & 10. volumine tertio & Boet. decisio. xxxj. numero. 27. sed non est necessarium, vt locus loci particularis, ac specialis is in instrumento inferi debeat. Verbi gratia, si dicatur actum in aliquo designato palatio, vel domo non

non oportet addere in tali samera dicta domus vt tenet Bart. & alij communiter in d.l. de pup. llo. §. qui nunciat, & ita consuluit Raynus in dicto consil. c. iij. num. 10. F. Viuius.

Instrumentum publicum confectum per tabellionem necessario requirit eius signū aliā non probat, nec facit fidem secundum magis communem sententiam Doct. in l. contractus. C. de fide instrum. & in l. j. qui admi. ad honorum poss. quam citat Boer. in decisio. xxxvj. num. 8. & ferē omnes Moder. in d.l. contractus. Nonnulli verō scriben. inclinauerunt in partem contrariam, videlicet quod ommissio signi notarij non viciet instrumentum, & quod illius appositio de iure necessario minime requiratur, quā quidem opinionem negatiuam sequitur etiam Alex. & scribit esse communem in rub. num. 14. de noui oper. nūciat. Sed priuam partē in facti contingentia semper amplecterentur tanquam frequentiore & communiore, quā quippe vti verissima ampliatur ne dum habere locum in originali instrumentum, verum etiam, in copia collationā per tabellionem, vt patet Sempronius produxit instrumentum ipsum, fecitque illud collationari per actuarium cum suo signo solito, & fide in calciphus, quod instrumentum collationauit de verbo ad verbum, & penes se retinuit instrumentum ipsum originale sine perderetur, isto certē casu illa copia registrata praesumitur de actis, & habet publicam fidem absque eo quod producat per ipsum Sempronium originale, secundum omnes Doctores communiter in auth. si quis in aliquo. C. de edend. quam sequuntur Moder. ibi, & attestatur, & Maranta in tracta. iudiciorum, in vj. parte ij. part. princ. super x. actu. nu. 3. & licet in isto instrumento requireretur signum tabellionis secundum magis communem sententiam, non propterea requiritur in eo inuocatio Domini nostri Iesu Christi, imō huiusmodi leuis solennitas omīsa in isto instrumento illud non infirmit, nec viciat instrumentum ipsum, vt per Bartol. eleganter, & omnes scriben. in lege si. C. de iure deliberand. quam opinionem sequitur, & scribit esse communem Decius in c. si scripturam de fide instrum. & Couarruias in practi. capi. vigesimo. 1. Secūs autem dicendum arbitror in instrumentis publicis, in quibus reperiuntur defectus in nomine Pontificis, vel Imperatoris: hoc enim casu non plene probarent, vt visum fuit Bar. in l. admonendi. ff. de iure iurand. vbi distinguit quod si tabellio viuat, tūc instrumentum propter istum defectum nullam fidem faceret, si quidē imputandum foret parti, cur non ageret contra tabellionem, vt instrumentum sibi realiter, cum minus perfecte restituerit. l. veluti. in prin. ff. de eden. si verō tabellio ipse foret mortuus, arbitrat Bart. facere semiplenam probationem, l. j. §. si linum, & §. si rosa. ff. de bonor. poss. l. secundum tabu. & cum ista Bart. distinctione transeunt omnes Doctores. communiter in d.l. admonendi, vbi refert Curtius inibi nu. 148. licet ipse ab ea discrepet, & male multa in contrarium adducendo, & hoc quod nomen Imperatoris praeposendum sit in instrumento publico probat textus in authent. vt praeposatur nomen Imperator, & praesertim in locis, quae Imperio subsunt, & similiter in locis quae Papae subiiciuntur nomen ipsius est apponendum, secundum Abb. in proemio Gregoriano. & in cap. j. de fide instrum. vbi omnes Doctores, communiter hoc firmanunt, & aliqua instrumentis posuimus infra in veris. Itarum disponens quod instrumenta. F. Viuius.

Instrumenta per notarium putatiua inter ignorantes confecta vtrum faciant fidem. Doctores in l. testes. C. de testamen. & l. Barbarius ff. de offic. Praetor. capitulo primo. de fid. instr. & l. He. ennius. per illum text. de Decurio. qui textus, videtur probare negatiuam. dum ibi decidit decurionem non argui, nec factum censerit ex longa & prescripta salarij solutione, neque ex eo quod dñi descriptus stetit in albo nisi secundum legem creatus sit. Ex quo dicto agitur gloss. contra eos, qui in ecclesijs canonicē non sint instituti, quod ex longo tempore, longa que fructuum, & emolumentorum perceptione non inducatur etiam praesumpta canonica instructio: Licet autem de questione praedicta in tabellione putatiuo sit inter doctores magna certamen atamen Specul. & Io. And. in titulo de instr. editi. §. restat veris. quid si is. concludunt quod si talis tabellio fuit creatus ab habente potestate creati & deputandi notarios, seu tabelliones, licet postmodum appareat illum non potuisse tabellionem creati: vt puta si seruus, nihilominus valebunt eius instrumenta, exemplo Barbarij, qui fuit electus praetor a populo iurisdictionem habente, cuius decreta seruiliis conditio. non viciant gesta, & sententias per ipsum in officio praetorio latis. Si verō non fuit a superiore, & habente potestatem creatus, nec habuit priuilegium, quamuis communi opinione fuerit reputatus notarius, non propterea communis error potuit ipsum constituere & facere notariū & hanc distinctionem consouet text. in d.l. Herennius. ff. de decurio. eamque tanquam magis communem obseruat Alexand. in dicta lege testes. C. de testi. F. Turzanus.

Instrumentum vacillat per vnum ex tribus testibus instrumentariis Franc. j. Curt. i. consilio lv. numero primo communem dicit, tamen fidem facit Boerius. decisio xij. communem dicit. B. Villalo. Nota istam communem cum sequenti: de iure regio est lex. cxvj. & cxvij. tit. viij. par. iij. vbi cauetur, quod quando testes dicunt non recordari de confectis in instrumento, cum essent praesentes, quod si no-

tarius est bonae famae, et est standum, aliā si non sit bonae famae, vt tenet non sit de longia quo: omnibus testibus contradicentibus, creditur testibus, & non notario, vel si alius probaret negatiuam coartam loco vel per instrumentum, vel per quatuor testes. non creditur instrumentum per dict. l. cxvij. Idem.

Instrumenti tenor probari potest per testes, quando instrumentum fuit admissum, & testes ita sint periti, vt cognoscant defectum instrumenti, puta advocati, vel notarij, & recognoscant literas illius notarij, quod voluit Bartol. in authent. si quis in aliquo. C. de eden. per tex. in ca. cum olim. primo. de priuilegiis. cuius opinio etiam attestatur esse communem Deci. in d. authent. si quis in aliquo, num. 19. Sed si notarij deponerent se vidisse & legisse aliquid in instrumentum, quamuis sint periti, eius tamen non crederetur, vt notat Bart. in d. authent. si quis in aliquo, cuius rei illa est ratio quia non sunt examinati tanquam testes, nec rogati vt notarij. nec tali casu rogari potuerunt vt notarij cum notarius rogari non possit nisi de his quae sunt inter partes. Vnde si quis notario dixerit vt rogetur qualiter Titius hominem percussit; vel occidit, & is instrumentum hac de re confecerit, instrumentum huiusmodi nullam faciet probationem, vt voluit Bart. in Licem. senatus. in fin. prin. ff. ad Turp. Bald. in lege. finali. veris. restat. quare. C. de prob. & Alex. in lege. praetor. in prin. ff. de eden. vbi Pau. Castr. circa finem versiculo. pone exemplum, refert dum ipse fuisset ex facto consultus Florentiae ab vno qui notarium rogauerat, vel de filij sui iniquitate instrumentum conficeret respondit, per tale instrumentum filij iniquitatem non probari, nisi Iudicis autoritas accesserit. Quod dictum procedere potest, quod plenam probationem indicium verō & praesumptio ex tali instrumento aded induceretur, quod in probationis supplementum deferri posset iuramentum; secundum Baldum in rubrica C. de fide instrum. versiculo sed dubitatur vbi ex hoc infert. ad milites stipendarios, habentes instrumenta de morte equi in bello, videlicet licet apud ipsum. F. Tur.

Instrumentum redditur falsum per duos testes instrumentarios. Curt. iunior in dicto consilio lv. communem dicit. B. Villal.

Amplia, & per alios duos testes non instrumentarios. Decius in capitulo tertio loco de proba. communem dicit.

Fallit, nisi sint alij duo testes coadiuantes instrumentum. Boer. Dec. cxvij. nu. 29. & Iaso. consil. cxxij. communem dicit.

Instrumentum dotis probat quando maritus praesertit alimentum uxori etsi sit confessionatum. Gozza. consilio xlij. numero. trigesimo. communem dicit. Idem.

Instrumentum habens plures articulos, vno approbato, non censetur in omnibus approbatum, Curt. iunior. consilio. clxvj. nu. 11. communem dicit, & Bello. consil. lvj. num. 12.

Amplia quod si producat instrumentum, vel scriptura, potest acceptari pro parte approbati, & pro parte non; Aymon. Grauetta. de antiqu. tempore. parte. j. in argu. de scriptura priuata, numero. 68. communem dicit, quam limita dupliciter. Idem.

Instrumentum factum secundum solennitates vnius loci, vbi que probat in tracta. de antiqua. tempo. part. prima, in verbo quarto limitatur, numero nono, communem dicit ex Barol. in lege prima. C. de summa trinit. Idem.

Nota istam communem, iuncta decisione doc. de Palat. Rub. in re. peritio. rubric. de donatio. inter virum & uxorem, ad ampliationem, l. quinta titulo octauo. libro tertio. ordi. vbi dicit quod instrumentum a filij confectum extra regnum, habebit executionem paratam in hoc regno quem vide. Idem.

Instrumentum, si inueniatur penes aliquem, cum cautione admittitur sine mandato. Felin. in capitulo coram. de off. deleg. quem refert. Alci. in tract. praesumptus. regu. primo praesumpt. xxxij. communem dicit, & Ias. in l. cautio de procura. C. num. 12. Idem.

Nota istam communem ad ampl. l. x. situ. quinto parte. tertia & l. secunda titulo. x. lib. tertio. For. ll.

Instrumenta quibus in iudicio quis vsurus non est, edere non tenentur, secundum Azonem. cuius opinionem communiter esse approbatam scribit Albertus. in lege. prima. §. edenda, per illum textum. ff. de eden. I. Fich.

Instrumentum investiturarum feudaliū non probat dominium contra tertium possessorem, Curt. iunior. consilio. decimo octauo, numero. quinto. communem dicit. B. Villalo.

Instrumentum locationis non probat dominium si conueniatur possessori actione reali ex dominio agentis, secūs tamen si conueniatur ex personali actione ex contractu locationis intentata contra inquilinū Curt. iunior. consil. cly. nu. 6. communem dicit. Idem.

Instrumenta ad probationem produci possunt vsque ad conclusionem causae, etiam si ad producendum esset constitutus certus terminus a Iudice, dummodo res sit integra. Communem dicit Laur. in ca. quoniam contra falsam. in verb. instru. producciones. numero 25. de probat. in antiq. I. Fich.

ADDITIO. De ista probatione dominij per instrumentum ac alia probatione seu praesumptione, addidi supra in litera D.

PRO. Instrumenta regulariter executionem paratam non habent. l. minor annis xxv. cui fideicommissum. ff. de mino. fallit in instrumento depositi. l. penult. vbi Bald. C. de pos. & in testamento in l. fin. C. de edic. diui. Adri. tollen. & in causa iudicati. l. j. C. de execut. rei iud. cum aliis similibus. Bellon.

PRO. Instrumenta priuata non probant lege instrumenta. C. de probat. Idem.

Interdictum vnde vi, vel conditio, & redintegranda, competit & contra titulo possidentem. Ioan. à Ripa de legi. c. j. lib. j. num. 83. communem dicit. B. Villal.

Intellige, quando principalis non est solvendo, quia tunc singularis possessor conuenitur. Io. Cora. l. naturaliter. §. nihil commune. num. 45. ff. de acquirend. posses. communem dicit.

Fallit, quando singularis possedit cum titulo, & bona fide. Ioan. de Ripa in ca. 8. de dona. in fine. communem dicit: quam intellige, quando possessor bonæ fidei, successit bonæ fidei possessori; aliàs non, ita Ripa ibi.

Interdictum adipiscendæ quorum honorum agitur ad consequendam possessionem, cum per consuetudinem, aut per statutum est acquisita possessio iuris. Ioan. à Ripa in l. j. de legi. c. j. nu. 80. comm. d. Idem.

Interesse non debetur quando res non est in commercio acquirentis. Io. à Ripa de legi. l. j. c. j. nu. 26. comm. dicit. Idem Villal.

Interesse potest committi arbitrio creditoris, l. in i. iurandum. ff. de iur. iur. l. Duran. in arte testan. tit. vj. nu. 48. comm. d. Idem.

Interesse in solito considerari consideratur, nõ solùm damni emergentis, sed etiam lucri cessantis. Est comm. opinio. secun. Dec. in c. cum venerabilis, extra de except. & in consil. ccccxlj. prefens consultatio. circa fin. Soci. in consil. clvj. pro fundamento. vol. ij. M. Gribal.

Vbi pœna adicitur facta potest peti quantum est, pro eo quod interest ipsius petentis: sed quando adicitur quantitati, nullo modo peti potest: quia semper & indistincte præsumitur adiecta in fraudem usurarum, quæ omnino prohibentur. Est communis opinio secun. Alex. consil. l. j. cum dicitur. volum. iij.

Agens ad interesse, non tenetur in libello exprimere quantitatem. Est communis opinio, secun. l. in l. certi condit. vers. circa vicinum. ff. si certum petatur. Idem.

PRO. Inter actionem directam, & vtilem non est differentia quoad effectum. l. actio. ff. de neg. gest. Bellon.

PRO. Inter artifices longa est differentia, & ingenij, & natura, & institutionis, & doctrinæ, l. inter artifices. ff. de solut. Idem.

PRO. Inter fratres maximè altercatio circa materiam successio- nis oritur. l. cum oportet. §. cum autem. in fi. C. de bon. qua. lib. Idem.

PRO. Inter habentes ordinariam iurisdictionem locus est præ- uentioni. l. si quis posteaquam. ff. de iudic. c. proposuisti. de foro com- peten. Vbi enim cœptum & c. vi. l. vbi cœptum. ff. de iud. Idem.

PRO. Inter iuramentum & simplicem loquelam non facit Deus diff. reuocari. in can. iuramenti. xxij. q. v. Idem.

PRO. Inter opes a. ch. ritatis non minimum est errantem ab erro- ris sollemnitate reuocare, c. inter opera. de spons. extra.

PRO. Inter parces sæpe solet esse inuidia. gloss. in l. si cum exceptio- ne. §. cum qui. ff. quod metus causa. Idem.

PRO. Inter priuationem & habitum, non est dare medium. in l. hæc verba. iij. ff. de verb. signifi.

O. B. Contra de l. j. §. scientiam. vbi gloss. ff. de trib. vbi inter velle & nolle datur medium, scilicet non nolle.

SOL. Aliqua sunt opposita, vt contraria, & in illis est dare medium, vt inter calidum & frigidum, tepidum inter auaritiam, & prodigalita- tem, liberalitas, Aliqua verò sunt opposita, vt priuatiui: & in illis non est dare medium, vt nox aut dies est, secundum dialecticos.

PRO. Inter si, & cum, non est differentia. in l. quodcunque. §. si. ff. de verbo. oblig. & l. qui promisit. ff. de condit. in deb.

O. B. E. C. Contra de l. ceteris. §. si. ff. de ver. ob. vbi est differentia.

SOL. Non est differentia, cum apponuntur adui extrinseci: sed si intrinseci, vt voluntati: vt ibi not. Barr.

O. B. Præterea contra. de l. ex his. C. quando dies lega. ced. juncta l. quibus diebus. §. j. ff. de conditio. & demonstr. vbi si, facit conditionem: cum, verò dilacionem tantum temporis denotat.

SOL. Pro sol. huius contrarij dicas, quòd quando post legatum purè relictum adicitur per dictionem, cum, tempus aetatis, vel alterius cœuentus in tempus certum, facit diem. d. l. ex his. si verò, adicitur tempus incertum, facit conditionem, vt d. §. ij. Idem.

PRO. Interdum, aduerbium, denotat specialitatem casus & regu- lam communem in contrarium esse. in l. si in certo. §. interdum. ff. com. mo. in l. hereditate. §. si. l. l. cidum. ff. de serui. vrb. præ. l. Idem.

PRO. Interdum plus valet scriptura, quam quod actum est. l. si alij. ff. de usufr. leg. Idem.

PRO. Interdum facultatibus suis amplius sperant homines, quam in his est, in fraudem. In sit, quibus ex cau. ma. non licet. Idem.

PRO. Interest creditoris, duos reos habere lege iij. §. fina. ff. de lib. leg. Idem.

PRO. Interest nostra, bonum habere vicinum. l. quod sæpe. §. si. ff. de contrahen. empt. Idem.

PRO. Interest nostra, litibus & sumptibus non vexari. l. minoribus. ff. de minor. Idem.

PRO. Interest nostra potius non soluere, quam solutum repetere. l. iij. ff. de compens.

PRO. Interest nostra animum liberorum nostrorum non corrumpi. l. vt tantum. ff. de ser. corrup. Idem.

PRO. Interest prohibiti à nemine prohiberi. l. idem iuris. de ver- borum oblig. ff. Idem.

PRO. Interest reipublicæ, ne cuiquam hominum ius suum detra- hatur. l. ij. ff. de his qui sunt sui vel alieni. iur. Idem.

PRO. Interest reipublicæ dotatas esse feminas ad prole suscipien- dam, replendamque liberis ciuitatem. l. j. ff. sol. matr.

PRO. Interest reipublicæ, vt superna hominum iudicia fortiantur effectum, in illa l. vel negare. ff. quemad. test. aper. Idem.

Interpellatio extrajudicialis, etiam per verba enuntiatiua, vel discre- tionis facta, constituit debitorem in mora. Est magis communis opinio, secun. l. in l. vinum. vers. ista regulam. amplia. si cert. pet. M. Grib.

Interpellatio non requiritur quando obligatio est facta cum iura- mento. Dec. in l. quod te. ff. si cert. pet. comm. dicit, aliàs semper requiritur interpellatio ad inducendam moram, vt per Hippol. sing. cxvij. & cccxlj. quòd clarè insinuat in l. vj. tit. xvj. lib. iij. For. l. libi y luego que por del ante fuere requirido. Vnum tamen nota: quòd si promissio est facta ad diem certum: dies interpellat. l. xv. tit. x. par. v. tamen si dies non est appositus: requiritur interpellatio iudicialis. l. ax. titu. xiiij. parte v. vbi, si el plazo no fuere puesto ante que se lo demandasse por iuryzio. Quod est contra communem sequentem comprobata per Segu. in l. si ex legati causa. num. 164. ff. de verb. oblig. & Ioan. Lup. Episcopum Calaguritanum in suis fallen. reg. cccxvj. versic. amplia etiam. B. Villal.

Interpellatio extrajudicialis sufficit, si fiat per verba enuntiatiua ad inducendam moram. l. in l. si ex legato. ff. de verb. oblig. comm. di. tit.

Interrogare potest iudex post conclusum in causa ad fundandum ius partis de nouo. Alex. in l. j. hoc iudicium. ff. de damn. infec. & Deci. in cap. j. de iudi. communem dicunt. Sed Decium reprehendit Bellon. consil. 70. vbi plura vide.

Nota istam communem ad ampliationem l. xxxiiij. tit. xvj. par. iij. in fin. & nota quòd licet post duos annos non admittitur exceptio non numeratæ dotis, l. in contractibus. C. de non num. pecun. tamen iudex ex suo officio potest deferre iuramentum parti super hac exceptione. l. clxxxiiij. Styli. Idem.

Licet compromissum per arbitros absentibus partibus prorogari possit, tamen talis prorogatio debet postea partibus intimari: alias laudum non subsistit. Est dictum Bal. in l. qui reos, §. apotolos. C. de appel. comuniter approbatum secundum Decium. consilio xxxix. iuridi- cam. in princ. vol. j. M. Gribald.

Inuentarij confectionem Testator non potest heredi suo remittere in præiudicium suorum creditorum. Communem dicit Clarus. §. testa- mentum. quæst. lxxvj. versic. Quo ad primum. Sed in præiudicium lega- tiorum, fideicommissariorum & coheredum, potest remittere. com- munem dicit. eod. versic.

Inuentarij confectionem testator non potest remittere usufructua- rio. Comm. in §. T. q. lxxvj. versic. quo ad secundum. P. Fich.

Inuentarij confectionem potest testator tutori remittere. coramun. dicit. in §. T. q. lxxvj. versic. quoad tertium. Idem.

heres nisi sit de liberis primi gradus, per non confectionem Inuen- tarij priuatur Trebellianica. Est magis communis opinio secundum Dec. consil. cccxxvj. non parua difficultas. versic. alia est opinio. volum. ij.

Alexan. pulchre in consil. lxxvj. visis, & ponderatis, circa princ. volu. iij. vbi concludit, filium non priuari legitima, nec Trebellianica, per non confectionem inuentarij, & attestat esse comm. opin. & ab ea non esse recedendum. Sed quòd heres etiam extraneus non priuatur Trebel- lianica, tenet Iason, & dicit esse comunem. in Rub. ff. ad Trebell. versu. breuiter. Et quòd per non confectionem inuentarij, etiam filius amit- tit Trebellianicam, dicit esse magis communem Dec. in consil. ccccclxxx. in casu. versu. sed tamen prædictis. §. volum. iij. Vide infra Trebellianica.

Imò quòd prohiberi non possit, dicit magis communem idem Dec. si- bi contrarius in consilio lxxxj. in casu proposito. in fin. vers. ex quibus omnibus. volum. j. M. Gribald.

Filius grauatus non conficiens Inuentarium, Trebellianicam per- dit. Est magis communis opinio secundum Dec. consil. cccxxvj. non parua, & consil. ccccclxxx. in casu. Socin. iun. in consil. cxxxij. ad corroboratio- nem. volum. j. Idem.

Inuentarium intra xxx. dies, computandos à die aditæ hereditatis, confici debet. Est magis communis opinio secundum Decium consil. ccccclxxxiiij. consilui. num. 2. Idem.

Quantiis heres per non confectionem Inuentarij perdat Falcidiam, tamen Trebellianicam non amittit. Est vera & magis comun. opin. secundum lal in consil. lxxxiiij. omisa longa. num. 4. volum. j. Idem.

Receptor est doctorum sententia quòd heres Inuentarij non confi-

ciens teneatur non solum ad integra legata etiam ultra vires hereditarias, authent. sed cum testator. C. de leg. fal. sed etiam Trebellianica priuatur: vt tenuit Paulus. Castr. n. in consil. ccccxl. circa primum, libro ij. vbi refert se ita sapius consuluisse. Item attestatur Rosellus, qui sui ipsius subscriptione dictum consilium approbavit. Hanc etiam magis communem esse voluit Cor. in consil. ccxij. in v. dubio libro. j. consil. xx. j. libro ij. & consil. clxvij. in ij. dubio, libro ij. Deci. consil. ccccxxx. versu Postremo in casu isto & ccccxcv. Cur. Jun. in consil. liij. Soci. in rub. ff. ad Trebel. in fi. & in l. Marcellus. §. quod autem. eod. titu. Capra. consil. vij. in fi. idem voluit Guid. Papa in extraneo, secus in filiis vt in quaestione liij. Iaso. verò contrarium tenuit, in consil. cxliij. & Aymo. Graeua, qui postquam retulit plures doctores hoc in articulo sibi ipsis contrarios, tandem concludit, quod ob non inuentarij confessionem Trebellianica non amittatur: vt videre licet apud eum in consil. xvij. in prima parte, F. Turzau.

Inuentarium tenetur facere heres rogatus de restituendo, aliàs perdit trebellianicam, Cornæ. consil. clxvij. volum. ij. Ioann. Durand. in arte testan. titu. v. cau. xxxvj. communem dicunt: sed Alexand. consilio lxvij. volum. iij. dicit communem contrariam. Sed Decius consilio ccccxxx. dicit magis comm. primam: etiam in filiis heredibus, nu. 16. Concor. cum prima l. x. tit. vj. par. vj.

fallit in legitima, quia etsi non conficiatur inuentarium, nihilominus potest detrahere legitimam. Calca. consil. xxxvj. Ioan. Durand. in arte testan. tit. xj. cau. vij. & Guido. deci. liij. communem dicunt. B. Villal.

Nota quod tempus conficiendi inuentarium currit à tempore aditæ hereditatis. Dec. consilio ccccxxxij. Roma consil. lxxxij. Ioan. Durand. in arte testan. titu. xj. cau. vij. & Bello. consil. lxvij. communem dicunt. Et post aditam hereditatem debet incipere, & finire intra sexaginta dies.

Nota secundò, quod testator non potest remittere vsufructuario inuentarium, nec cautiones præstandas in vsufructu. Bello. consil. liij. nu. 2. communem dicit. ex Soc. consil. cxxxj. & Bartol. in l. nemo potest, de legatis primo. Idem.

ADDITIO. Inuentarium heres de iure antiquo non conficiebat & ultra vires hereditarias ad legata non tenebatur nisi quatenus ei visum esset, hodiè per ius authent. indistinctum est, quod si integra legata euadere voluerit, si hereditas sufficitura non esset quod debeat conficere inuentarium, aliàs tenetur ad omnia legata, & hanc communem dicit Angelus in tracta. de inuentario. nu. 2. Sed an sit verum indistinctè & aliis quest. in materia inuentarij per eundem in d. tract. & Fran. Petocel. similiter in co. tracta. per totum, & Guid. Pap. in tract. de forma inuentarij per totum.

Inuentarij confessionem & cautione Testator remittere non potest, per text. vbi notat communiter Doct. in l. j. C. de vsuf. Et est com. opin. Doct. secundum Socio. consil. cxxxj. refert Bell. consil. liij. nu. 3. I. Fich.

& si de iure veteri heres ob omissionem inuentarij confessionem in nihilo plus creditoribus, neque legatariis teneretur, vt probaretur ex text. in l. j. §. qui ff. ad Trebel. iure tamen nouissimo authenticorum secus & aliter introductum, & dispositum fuisse legimus, §. hinc autem nobis, in auth. de hered. & fal. vbi habetur quod heres non conficiens inuentarium tenetur creditoribus, & legatariis insolidum ultra vires hereditarias. probatur etiam ex text. in l. fin. §. si quis autem tenerario. C. de iure deliber. non tamen intelligas, quod aded illis obligetur, vt etiam debitum iure naturæ perdat: quia illud non amittit, sed de legatis de trahitur, & illa deminuet, & sic deminuta legata insolidum heres præstabit, & ita ex hac declaratione generali, quam ibi tradit Bartol. in authent. sed cum testator. C. ad leg. Falc. quæ fuit prout refert Ric. Mal. & Cin. intelligis illud quod dicitur heredem inuentarium conficientem insolidum oneribus hereditariis teneri: quia non procedit quoad legata, vt ibi concludit & tradit gloss. dicta l. si quis autem in verbo, sacramentum. & Alex. qui ait communem. F. Turzau.

Inuestitura verbalis tantæ virtutis est, vt per eam dicatur concessa & data licentia apprehendendi possessionem propria auctoritate. Communis est secundum P. Paul. Paris. consil. xxij. nu. 59. vol. j. I. Fich.

Inuestiturarum literarum non probant dominium, contra tertium, nisi prius probetur inuestientem fuisse dominum. Communem dicit Fran. Curt. Junior. consilio clvij. numero 5. sequitur Caro. Rui. consil. l. num. 3. cum seq. & consil. xxv. nume. 15. vol. j. Adde Pau. Castr. consil. cxxxij. iste Martinus. in prin. lib. ij. Idem.

PRO. Inuentæ sunt ideo obligationes, vt vnusquisque acquirat, quod sua interest. l. stipulatio ista. §. alteri. ff. de verbor. obligat. §. alteri. Institur. de inut. stipu. Bellon.

PRO. Inuidiam placare paras virtute relicta. not. glo. in l. ne quicquam §. sine. ff. de offi. proconsul. & leg. Idem.

PRO. Inuitus nemo agit vel defendit. l. vni. C. vt nem. inui. ager. vel accul. cog. Idem.

PRO. Inuitus nemo cogitur ad communionem, si non forem. §. si centum. ff. de cond. in deb. in l. qui admittitur. ff. pro soc. Bellon.

PRO. Inuiti & ignorantes per alium liberari possumus. l. solutio. c. c. ff. de solut. l. solucendo. ff. de nego. gest. Idem.

PRO. Ipso iure, significat sine ope exceptionis. glo. in cap. j. de rescrip. in vj. Idem.

Ipso iure, etsi lex dicat aliquam rem ad dominum reuerti ipso iure propter aliquod delictum, tamen semper hoc ita demum procedere intelligitur, si dominus voluntate sua rem incidisse in commissum, prius declarat. Item quod hoc apud Iudicem perat: denique quod super hoc feratur sententia declaratoria. Eaque communis est Doct. conclusio, vt probat latè Tiraquell. in l. si vnquam. in verb. Reuertatur. nu. 10. 11. cum sequen. C. de reuoc. dona. Et Hippo. de Rimi. §. j. numer. 30. & seq. Instit. de donat. I. Fich.

Hæc præcedunt etiam in crimine læsæ Maiestatis (cuius pœna, vel omnium maximè ipso iure incurritur) ita vt in eo quoque requiratur sententia declaratoria, secundum Bartol. in l. Imperator. ff. de iure fisci. Card. Zabarell. consil. cxv. num. 2. Thomas Grammat. decif. cv. nu. 5. Et idem decif. xv. numero 8. vbi disertè dicit. Attamen ego dico. eundè omnia iura mundi disponentia pro aliquo crimine pœnam ipsi iure imponi, intelligenda esse, dummodo secuta fuerit sententia declaratoria, per quam declaratur ipsum eumdem fuisse commissum. aliàs pœna non poterit habere executionem &c. Idem dicit in eodem ferè verbis Ias. in l. si quis maior annis. C. de trans. vbi insuper declarat, quod illi Doctores, qui dicunt in pœnis ipso iure incursis non opus esse sententia, sanè intelligendos esse, nempe. de sententia dispositiua, non autem de Declaratoria, quæ semper requiritur, &c. Et multa de hac clausula, ipso iure vide apud Tiraquell. in l. si vnquam. in verb. euertatur. num. 144. C. de reuocan. donatio. Idem.

Iudex cognoscens Christianam absque matrimonio, non vi, nec stupro, nec adulterio, non punitur pœna mortis. Boët. decif. cccvj. nu. 5. communem dicit. B. Villal.

Iudex existens in loco vbi ius civile seruatur, dicuntur de populo Romano. quo ad hoc, vt legibus, illis viuant & habeant finis in potestate. Est mag. communis opinio secundum Alexand. consilio xij. articulis versu. & comprobatur. volum. vj. M. Gribal.

Iudex non tenetur exprimere causam in sententia, sicut de re iud. & l. in summa. ff. eod. titu. & ita tenet gloss. in l. si me, & Titium. ff. de excep. rei iud. imò eam exprimendo fatuus censetur. l. secunda. §. ignominia. ff. de his qui notan. infam. not. glo. in l. propterandum. §. illo. C. de iud. & habetur per Ioan. And. & alios in dicto cap. sicut. & per Bartol. in l. qui Romæ. §. duo fratres. ff. de verborum obligat. & Papien. in sua practi. in forma sententiæ de finitiua in gloss. relaxandum. numero 4. & Cornæ. consil. ccccxl. numero 3. vol. j. & consil. lxxxix. numero 1. vbi. ijtamen si ipse iudex causam inceptam exprimeret, dicta sententia penitus vitaretur, secundum Felio. in cap. cum ordine, extra de rescrip. Innocen. & alios Doct. communiter in e. in presentia, de renuntiat. & in l. si is, ad quem. ff. de acquirend. heredit. & istam opinionem communem sequitur, & citat Curt. Iuni. in l. prima. numero 33. ff. de iur. petat. Ratio istius communis videtur hæc, quia Iudex releuatur à iure ab expressione causæ in sententia, illud est propter præsumptionem iuris, quæ est pro ipso Iudice, dicto cap. in presentia & l. secunda. C. de offic. iudic. quem quidem text. ad hoc singularem & meliorem de iure dicit Barba. in tracta. de præstan. Cardina. in j. quaestione j. partis. Sed quando exprimit causam in sententia, quæ sit incepta, aut minus legitima, tunc sumus in casu claro, quod iudex male iudicauit, & sic cesset præsumptio in re clara, quæ est pro iudice. l. continuous. §. cum ita. ff. de verbor. obliga. Aduerte etiam hic quod quando Iudex asserit in sententia probatum fuisse aliquid per duos testes se referendo expressè ad acta, tunc si constaret de errore ipsius Iudicis esset nulla, secundum communem opinionem omnium Doct. quam citat, & sequitur Deci. in c. quoniam contra. num. 158. de probation. & Moder. ibi. Limitatur primum ista communis ex not. per Antonium. de Butr. in cap. per tuas. extra qui filij sint legitimij vbi per illum text. concludit quod si ad ferendam sententiam Iudex ex duabus causis moueatur, quarum vna ad causam faciat, altera minimè, sustinebitur sententia ex ea faciente ad causam, vbi aliàs redderetur nulla, si vna tantum ratio fuisset expressa. capitulo ex parte. & capitulo dilectus. de concessio. præbend. & hoc idem sequitur Innocen. in dicto cap. in presentia. lmo. in l. si plagij. & in l. quod dicitur. ff. de verbo. obliga. Anton. & Abb. in cap. j. & in cap. cum inter. de re iud. Alexan. in l. qui Romæ. §. duo fratres. ff. de verbor. obligat. & in l. si is ad quem. post Roma. ff. de acqui. hered. cum aliis concordan. de quibus per eum, & Moder. in dictis locis. Limitatur secundo loco prægitata communis per doctrinam Jacob. Butrig. l. ij. §. ignominia. ff. de his qui notan. infam. vbi voluit quod si iudex expressit falsam causam in sententia, per quam sententia reddebatur nulla cum adiectione dictionis maximè, sustinebatur sententia, quoniam ad illam causam duxerat non censetur. Iudex se adstrinxisse, & istam doctrinam sequitur Abb. in cap. sicut. de re iud. & in c. ex parte. H. stenit. circ. de concessio. præbend. & capitulo. tum ex literis. de restitut. spolia. & Alexand. in d. §. duo fratres. & hoc dictum Iaobus Butrio, procedit, quando ex actis apparet de alia legitima causa: tunc enim Iudex exprimendo causam falsam apposta dictione maximè verisimiliter ad illam causam legitimam, quam non

expressit respexisse videtur, & ita declarat Dominicus in c. venerabilem, §. ha. de sentent. excommuni. in vj. & in c. in tantum circa finem. xxj. distin. Imo. & D. An. in c. ex parte de renunt. & in cap. ab excommunicato. de rescript. & Roma. in l. si. ad quem. ff. de acquir. heredi. & istam scribit esse communem opinionem Ruy nus consil. lxxij. numer. 1. §. volu. j. F. Vi.

Iudex succedens in officio potest interpretari sententiam sui predecessoris ex coniecturis, & aliis quae percipere potest ex agitis coram predecessore secundum Bart. Ang. Imo. & alios Doct. communiter in l. ab executore. ff. de appellat. secus vero si ipse successor vellet interpretari dictam sententiam suo sensu mero, secundum Imo. ibi saluantem contrariam opinionem Bald. in l. ij. C. de sentent. ex breui. recitat. & istam communem celebrat, sequuntur. & citant Doc. in d. l. ab executore & similiter Iudex succedens in officio potest exequi sententiam absque mandato sui predecessoris, qui videtur idem Iudex, vt per Barto. in l. a Diuo Pio. §. sententiam Romae. ff. de re iudi. cuius opinionem communiter sequuntur Doct. vt per Socin. ibi numer. 16. Amplia hoc in tantum procedere, quod iudex etiam alterius tribunalis habet facultatem sententiam alterius Iudicis exequendi, vbi cunctaque ad ipsam pertineret executio ista de iure communi, seu statutoria, secus vero, nisi haberet iusmodi executionem de iure communi, vel municipalis, quoniam tunc non possit sine literis iudicantis, vt per Bart. & omnes in d. §. sententiam Romae, vbi Soci. alios referens scribit numer. 17. & seq. istam esse communem opinionem, & his, occurrunt congruenter hic, quod sententia lata super executione sententiae est in terlocutoria secundum Doct. communiter in l. ab executione, C. quorum appella. vt per Ripam. in l. quod iud. nu. 4. §. de re iudi. licet Iaco. Bart. in d. l. ab executione. & male tenent dictam sententiam esse diffinitiuam. F. Viuius.

Iudex si aditus fuerit super absolutione à iuramento in contractu usurario seu simulato ad effectum, postea agendi super simulatione contractus absolutione obtehta non potest coram alio Iudice de simulatione agi, sed coram eodem iudice id petere necesse est: secundum Bald. singulariter in l. ordinarij. C. de rei v. d. cuius doctrina, communiter est recepta per omnes Doct. in l. quorities. C. de iudi. & praesertim per Alex. ibidem numer. 4. & ponunt Morder. in rubr. extra de iud. & in rub. C. de eden. vbi omnes vno ore fatentur opinionem Bald. communiter approbatam esse, non obstantibus traditis per Pau. de Cast. in d. l. ordinarij. & opinionem ipsam Bald. tanquam communem defendit & tuerit à moribus Deci. in d. rubr. de iudi. Curt. Iuni. in praecitata rubr. C. de eden. nu. 14. vsque ad numer. 22. Hinc Alex. consil. lxxij. nu. 7. §. & 9. volu. j. dixit quod si coram aliquo Iudice sit petita exhibitio alicuius scripturae vel instrumenti, quod Iudex qui fuit aditus in isto preparatorio exhibitionis scripturae, respiciet Iudex in causa principali, & sic in iudicio praeparato. Idem.

Iudex laicus de causa usuraria non potest cognoscere secundum Bart. in l. quorities. C. de iudi. quem sequitur ultra alios ibi Alexand. & Ias. asserentes istam esse communem opinionem, & omnes Doctores in l. Titius. ff. solut. matrimo. In Regno vero Neapolitano seruatur contrarium per litteram Regis Ludouici, & Reginae Ioannae contra usurarios, imò de iure communi iudex Ecclesiasticus cognouit de omnibus causis spiritualibus, & Ecclesiasticis ad Ecclesiasticum spectantibus, etiam si inter laicos agerent, prout est in causa usuraria, causa matrimonij, causa iuramenti, & legitimationis filiorum, & de alijs similibus, siue causa sit principalis, siue emergens, vt est text. in cap. quam. de ordi. cogni. & ibi per Abb. & in clarior. qui filij sint legitij. & Doct. in l. p. n. nouatione. C. de sacrosan. Eccle. & not. etiam Bart. in d. l. quorities. & in l. ij. ff. de iudi. dicitur, compium iudi. idem tenet Ange. in §. si quis autem per pecunia. in a. h. de sanctis. Episc. reprobara ibi communiter glo. per ipsum, & per allegatos Doct. qui aliter sentiebant. Hinc est, quod iurans falsum coram Iudice seculari non potest ab eo puniri, sed ab Ecclesiastico secundum Bald. in l. si. C. de iur. iur. & in l. si cum parjo. in quest. fina. eod. titu. & ista est communis opinio teste Boerio in decisio. cccv. numer. 2. 4. & 5. vbi refert nonnullos Doct. contrariam asseuerantes, nec non Iudex Ecclesiasticus cognoscit in causis spiritualibus annexis, vt habetur in cap. quanto. de iud. prout est ius patronatus, vt diximus supra late. Idem.

Iudici vbi cunctaque est sublata facultas condemnandi à nouo iure corrigente antiquum, ob hoc non intelligitur eidem prohibita auctoritas absoluenti, secundum gloss. in clem. in versic. contra eos, de haereticis, cum qua sententur omnes Canonistae communiter ibi, & Legistae in l. ij. ff. de re iudi. vt refert Claud. de Sey. in rubr. ff. de acquir. poss. ff. l. in d. l. ij. numer. 1. & Modern. representes in l. nemo qui condemnare. ff. de reg. iur. vbi Dec. post Bald. assignat rationem istius communis, in contrariam sententiam, quod in materia correctoria prohibita condemnatione, censetur; prohibita absolutio, inclinatuerunt Steph. Vercell. & Ancha. in d. clem. & sequitur Aretin. in d. rubr. ff. de acquir. poss. Bart. Socin. ibi motus tribus fundamentis, vt per eum, & Felyn. in d. c. ij. de re iudi. vbi ponit istam opinionem. Socin. & sequentium esse communem, & cum ea videretur etiam concurrere Ripam in d. l. ij. vbi eam, numer. 8. interpretatur & limitatur non procedere quando prohibetur condemnatio fauore, & priuilegio personae condemn-

mandata tunc non censetur prohibita absolutio, nec in odium retorquetur, quod fuit inductum in fauorem, l. quod fauore. C. de legi. & ita procedit text. in l. quorities. C. vbi secutores, & ibi Baldus. Idem.

Iudex tenetur condemnare victum victori in expensis: nam text. in l. preperandum. §. in autem alterutra. C. de iudi. & ita iudicem ad condemnandum victum victori in expensis, c. j. ibi sciunt iudices victum victori in expensis esse condemnandum, & ibi in summano text. id omnes. Doct. communiter admittunt dum dicunt quod victus victori debet condemnari in expensis, vt per Bart. Ang. Salj. Pau. de Cast. & Ias. hocque intelligitur, & declaratur, si petantur dictae expensae per partem, si vero non petantur ad hoc non tenetur Iudex vt per allegatos Doct. per l. dies §. hoc autem Iudicium. ff. de dam. infel. licet hoc possit facere Iudex si vellet, id est, condemnare victum in expensis non petitis per l. adiles. §. sciendum ff. de adilit. edic. ita tenent Dyn. & Bart. in d. §. hoc autem iudicium. in v. quest. Bal. in l. non quicquid. ff. de iudi. Ange. & Ray. in d. §. in autem alterutra. & ibi late Alex. numer. 3. 1. & post eum Ias. numer. 3. 1. Ponunt istam esse communem opinionem, Ripa in d. d. §. hoc autem iudicium numer. 8. 1. & seq. & ita seruatur in practica, vt tradit Imo. in l. Paulus. ff. de re iudi. & ea similiter sequitur Ias. multos Doct. citans in l. vniuersa numer. 4. C. de preci. impe. offeren. & iudex non solus potest condemnare victum victori in expensis non petitis si vult, factique ante litem contestatam, sed etiam in expensis factis post litem contestatam secundum Ripam in d. §. hoc autem iudicium numer. 8. 1. verum si iudex non condemnat victum victori in expensis petitis, censetur facere litem suam, & tenetur refarcire de suo, secundum Barto. in d. §. fin. autem alterutra, & alios Doct. in d. §. hoc autem iudicium, & istam sententiam sequuntur, & aiunt esse communem Modern. ibi Maranta in tract. iudiciorum, in vi. parte. l. ij. membri. numer. 1. 2. & Corsetus in singul. in versic. iudex. Ampliantur praedicta quod victus victori in expensis petitis per Iudicem debeat condemnari non solus procedere in causis civilibus verum etiam in criminalibus secundum communem adfectionem omnium Doct. quam citat, & declarat Marfyl. in sua pract. crimi. in §. superest numero 1. Limitatur quoque praedicta nisi litigator, habere iustam causam litigandi, tunc enim Iudex, non potest ipsum condemnare in expensis petitis secundum communem opinionem, de qua attestatur Cagnolus in l. qui in alterius. ff. de regu. iuris, nu. 2. 5. Idem.

Iudex Laicus seu eius familia potest capere clericum deprehensum in crimine, vel rixa, sed non potest illum detinere, imò statim tenetur Iudici competenti Ecclesiastico praesentare, vt sentiunt omnes Canonistae & communiter in c. cum ab homine, de iudi. vt referunt Moder. ibi, & dato quod Iudex Laicus, caperet informationem contra clericum de delicto ab eo commisso, tunc Iudex Ecclesiasticus non teneret stare processui Iudicis secularis, dum sibi remittitur clericus cum dicto processu. Ista est communis opinio Doct. in c. arti. clerici de iudi. teste Feli. & Moder. ibi & Grammatico in consil. Crimi. xlij. & Ruino consil. vij. volu. v. Interpretatur hoc non procedere in clerico capto, repressoque absque habitu clericali ad committendum homicidium, & clericus captus sine habitu tempore homicidij perpetrati dolo, & ex proposito non debet fore priuilegio gaudere, ideo non potest aliquo pacto petere remissionem ad Iudicem Ecclesiasticum secundum Hostien. Ioann. Andr. & Anton. de Butr. in ca. perpendimus, de sentent. exco. munitica. Istam scribit esse communem opinionem Boer. decil. lxxij. nu. 16. Idem.

Iudex Laicus potest punire Sacerdotem, Clericumve crimen affassini committentem eo ipso absque actuali, & solenni depositione, & degradatione, & hoc ob criminis immanitatem est proculdubio specialia obseruandum, secundum Lamum, & alios Canonistas in cap. j. de homicid. in vj. Hyppol. de Marfyl. in l. vnica. numer. 107. C. de raptu virgi. & in sua pract. in §. diligenter. numer. 160. & in §. examinanda. numer. 2. 5. quorum opinionem sequuntur, & communem esse asseuerant Lambert. in cap. j. de haeret. in sexto. numer. 88. Ioan. Bernar. in pract. crimi. in c. xj. idem notat Stepha. Aufer. in Clem. j. de offic. ordi. regula. j. fallentia. xvij. & Grammatico in voto. vij. numer. 4. & seq. & hoc videtur iure cautum ob criminis immanitatem sed in alijs casibus iudex laicus debet esse certus, & de sua iurisdictione non dubitare, quia qualitas, quae fundat, aut priuat iurisdictionem debet de ea ante omnia constare. l. ij. §. si dubitaret. ff. de iudi. vbi Doct. per illum text. ita communiter tenent, & in l. si quis ex aliena. eod. tit. & in c. super literis. de rescript. vt per Grammatico in consil. crimi. j. nu. 5. & seq. quod reperitur positum in fine suorum decisionum. Idem.

Iudex in sententia diffinitiuam non potest aliquo pacto sibi reseruare in futurum condemnationem, vel absolutionem expensarum, sed taxationem sic secundum Cyn. & omnes communiter in l. terminato. C. de succ. & lit. expen. & Bald. in authent. generaliter. C. de Episc. & Cleri. licet Bart. (& male) post gloss. in d. l. terminato, sententiam contrariam, & de ista communis attestantur Modern. ibi, secus vero videtur in interlocutoria nam per eum non definit esse iudex, ita tentat Felyn. in cap. significauerunt, extra de excep. hoc idem dicendum est in delegato, qui quidem non potest sibi reseruare taxationem expensarum, nec suam sententiam interpretari, secundum Bart. & communiter scribens. in l. ab executore. ff. de appel. per text. ibi, & gloss. in versic. preces, nisi secundum praecitatos

precitatos Doct. et alii delegatus est. qui vique possit exequi sententiam, iuxta nota. p. x. gloss. in l. a. diuo Pio in prin. & §. j. & ibi Barto. ff. de re iud. quia delegatus a principe non solum de iure Canonico potest suam sententiam exequi. c. p. sign. f. r. l. i. & cap. quarente de offic. deleg. sed etiam de iure ciuili. l. f. u. C. de iudi. & ita tenent Doct. in d. l. a. diuo Pio. & Socin. alios referens ibi, vbi asseuerat istam esse communem opinionem.

Item,

Iudex vbi cum lex imponit poenam, ab illa recedere non potest, nec debet, text. est cum glo. in c. licet, extra de pœnis. probatur etiam in l. j. calumniatoribus. ff. de priua. delict. & hoc firmat quoque Jacob. Nouellus in tract. ad defensionem in Rubric. incip. his haecenus. num. 44. post alios per eum relatos ibi: facti enim quæstio in arbitrio Iudicis est, poenam verò persequi non eius voluntati, sed legis auctoritati seruatur: tamen Iudex ex causa iusta, seu rationabili potest poenas à lege statutas augere, vel minuire, text. est iuncta glo. in l. hodie. ff. de pœnis. per quem text. ita tenet Innoc. in c. ext. de consil. Bart. in l. quid ergo. §. pœna grauior. ff. de his, qui notan. infra. Bald. & Salic. in l. & si feuerior. C. ex quib. causis infra. interrogatur. Paul. de Cast. consil. cccxxvii. vol. ij. Doct. omnes communiter in dicto c. j. extra de constit. in d. l. hodie. & in d. §. pœna grauior. & istam communem sequitur etiam, & citat Deci. in c. de causis. nu. 94. & seq. de offic. deleg. Paulus Girlandus in tract. de relaxa. carcera. in j. Rubr. q. vj. incip. sexto non omitam, nu. 1. Maranta in tra. iudiciorum in iij. part. princ. nu. 65. Marstyl. in l. pœna legis Cornelie. §. sed & si quis, nu. 6. ff. ad legem Cornel. de falsis, & in sp. cccxliij. Marcus Ant. Blancus in pract. crimini. in Rubr. exordien. te, postquam videtur, nu. 81. cum aliis sequen. Moder. Ferrarientes in d. c. j. de constitut. & l. co. noue. in dict. tract. ad defensionem, & huiusmodi arbitrium, seu auctoritatem Iudex habet à lege, probatur in l. aut facta. §. fin. ff. de pœnis, & in dicta l. hodie, & in præcitato §. pœna grauior. Ratio dicti arbitrii videtur ista, quia delicta cum diuersis circumstantiis, & qualitatibus perpetrantur, & quibus crimen ipsum quandoque sit excusabile, quandoque magis atrox, & odiosum, quas circumstantias, & qualitates omnes, lex ipsa exprimere non potuit, sed quosdam expressit, vt dicta l. aut facta. §. primo. cum ij. sequen. idè dicit Iudici istam facultatem, & arbitrium, vt secundum facti contenti henciam poenas ipsas arbitrio suo ex causa auget, vel minuet, vel mutari ad §. pœna grauior. & d. l. aut facta. §. j. & super hoc possent exemplificari plures causas, quæ congerit Bart. in d. §. pœna grauior. & Felix. in d. c. j. de constitut. & in cap. accedens, vt lite non contestat. primo propter sententiam, vel inuenturam, propter furorem, vel ebrietatē, propter calorem iustum, propter nimiam excellentiam hominis in aliqua arte, vel ingenio, vt dicit Aretin. in allegato §. pœna grauior, in addit. ad Bart. quæ incipit, adde hic quod Iudex, l. in l. j. ff. de legib. Marcus Ant. Blan. in præcitata pract. num. 81. vbi istas causas ponit, & alias quæ implures hic non expressas latius ponit, & comprobat: quotiescunque verò Iudex recederet à pœnis in iure statutis, debet exprimere causam, & an, & quando recedere possit à pœnis statutis à lege, & quando debeat alias redire, & ad quos Iudices Ecclesiasticos vide Mod. Hispanos in decisio. criminali, in gloss. Canonici, vel sinodalibus. Ampliatur ista communis, & in tantum extendit vires suas, vt procedat non tantum de iure communi, sed de iure municipali, vel statutario etiam, ita quod si statutum imponit certam poenam pro aliquo crimine, Iudex potest illam ex causa permutare, secundum Bar. in d. §. pœna grauior. & in l. si, de reprobatoribus. Bald. in d. l. & si feuerior. Abb. in c. j. de delict. puerorum Fulgo. consilio cxxiiij. præsuppositis. Aret. consil. cxxxj. Spiritus sancti gratia. in fin. & in c. at si Clerici. §. de adulteriis. de iudic. cum aliis cumulatis per Marstyl. in singula, cccxliij. tu scis illud quod, & ista est magis communis opinio, vt per Decium in cap. de causis. num. 97. de offic. delegat. quam sequitur omnibus ferè contrariis respondendo Fulgo. in dicta l. & si feuerior. Paulus Girlandus in allegato tract. de relaxatio. carceratorum, in Rub. j. quæst. vj. num. 8. & sequen. & Deci. in dicto cap. de causis. nu. 97. Ampliatur postremò dicta communis, vt non solum habeat locum in causis, & pœnis minoribus, & extraordinariis, sed etiam generaliter in omnibus ordinariis, secundum gl. in dicta l. hodie, quam sequitur ibi Bartol. & in dicta l. quid ergo. §. pœna. Bald. & Salic. in dicta l. & si feuerior. Et istam partem scribit esse communem Girlandus in allegato tract. de relaxa. carce. in Rubr. j. quæst. vj. num. 5. & istam communem limitat in quinque casibus. Felix. in cap. ij. §. ad corrigendos. de accusatio. Carterius verò eam limitat in octo casibus in sua pract. a criminali. in tract. de homicidio. num. 7. nu. 12. cum aliis sequen. & in tribus aliis limitat Marc. Ant. Blan. in dicta pract. crimini. num. 81. cum aliis sequen. sed istam materiam vsque ad nonam, & ad saturitatem melius, quam alius declarat, & explicat Tyraquel. in tracta. de pœnis temperandis, aut remittendis per totum illum tract.

Idem,

Iudex negligente, seu recusante deferri iuramentum in supplementum sempiternæ probationis, ab eo potest appellari stante ista negligentia secundum Bartol. in lege admonendi. ff. de iuramentis, cum quo sententiunt Bald. ceterique Doctores ibi, & Salyc. & omnes communiter, & vno ore in l. in bona fide. C. de iuramentis, & Panor. in capital. Comm. opin. tom. i.

finali, extra de iuramentis. vbi assignat rationem istam pro corroboranda dicta communi, quod sicut potest appellari, quando deferretur iuramentum non habenti iustam iurandi causam. l. generaliter. C. de iuramentis, ita quando Iudex nollet deferre præcedente legitima & rationabili causa, & istam communem sequuntur, & citant Moderna. in locis præcitatis.

Idem,

Iudex à quo fuit appellatum reiciens appellationem quæ interponitur non ab executione, seu re iudicata, sed à sententia debet puniri triginta auri pondo. text. est in l. quoniam Iudices. C. de appellatio. vbi Salyc. & Docto. not. vnde debet esse cautus appellans etiã si Iudex de facto reiciat appellationem, vt appeller ab huiusmodi reiectione, alioquin reiectione transfertur in rem iudicatam, secundum Cardina. Zabare. in clem. j. de dol. & contuma. Hinc inoleuit practica quod cauti Iudices, à quibus appellatur, non reiciant simpliciter appellationem ne incidant in poenam. d. l. quoniam. Sed quod dicant se admittere appellationem si, & in quantum teneatur, & debent de iure, & non aliter, nec alio modo, quo casu talis appellatio admittitur, & in quantum non videtur simpliciter admittitur, sed solummodò in casu, quo de iure admitti debuit secundum Bal. in l. edita. & ibi not. alij Docto. de æden. Rome. consil. ccccj. declarationem Ange. consilio cccxvij. in causa accusacionis, §. oct. Jun. consilio xvij. vti. num. 14. & seq. volu. j. His accedit vtiliter, quod Iudex à quo propter admissionem appellationis, si & in quantum censetur à se iurisdictionem abdicare, aded quod processus aliquis coram eo amplius fieri non potest, & factus non valet, & statim scribit esse communem opinionem Roman. in d. consil. ccccj. vel ccccj.

Idem,

Iudex deferendo appellationi etiam si re integra reuocet grauamen, non propterea recuperat, neque reassumit iurisdictionem in ea causa abdicatam, secundum Gemini. & Ioan. Andr. in capital. cum appellationibus. de appel. in vj. & alios communiter ibi, Bal. in l. eos. §. Apostolos. C. de appellatio. & istam opinionem audacter asseuerant esse communem. Iafredus in decisio. ccccxxx. & Parisi. consil. cvj. numero 15. volu. iij. & Iudex ex quibus rationibus nota possit deferre appellationem, vide Papien. latè declarantem in sua pract. in forma Apostolorum. §. derli. nu. 2. Declarantur prædicta per scriben. quod Iudex inferior non habet auctoritatem tollendi appellationem à definitiua, secus ab interlocutoria, vt tenet gloss. Bart. & Ang. in l. fin. per illum text. C. de sentent. & in terloc. omnium iud. tamen contrarium tenuerunt omnes Canoniste communiter in cap. sicut Romanæ de rescript. & Bar. reuocando sententiam in melius in l. j. §. final. ff. à quib. appel. non licet. numero 2. Istam communem opinionem sequitur, & citat Ripa in d. c. sicut Romanæ. num. 20. cum aliis sequ. Limitatur prædicta communis ita declarata non habere locum, quando vnus Iudex ex tribus delegatis deculerit appellationi, tunc enim causa per huiusmodi delationem vnus Iudicis non denoluitur ad superiorem secundum Bal. in authent. hodie. C. de appel. quem sequitur Cardina. in Clement. j. q. xxvj. de appellat. & Imol. ibi. Domi. in c. cum appellationibus. §. j. de appell. in vj. Angel. in l. si cum etiam. §. eo autem tempore. ff. solut. matrim. & Peru. in c. fin. q. vij. de constitut. & istam sententiam asserit esse communem Decin. c. cum omnes. nu. 35. de constit.

Idem,

Iudex debet deputare exploratores, siue æstimatores duos ad probandum valorem rerum in omni casu, etiam in casu. l. ij. C. de rescin. vend. & ad probandum damni quantitatem, & æstimationem, qui quidem æstimatores ipsa omnia æstimare debent, & referre Iudici secundum Bartol. num. 20. Bald. Paul. de Cast. Salyc. & omnes in d. l. ij. vbi Cagnolus. nu. 2. §. scribit istam esse communem opinionem, & seruari in practica quotidiè, & isti æstimatores prius iurare debent, de æstimando bona fide, sine fraude. text. est, & gloss. Bar. Bald. & scriben. omnes communiter in hac edictali. §. his illud. C. de secund. nupt. & hoc idem firmat idem Bartol. in l. Theopompus. num. 7. de dote prælegat. in proœmio Digestorum. vnde periti, qui quotidiè adsumuntur in causarum definitionibus, vt secundum artis proprium iudicium declarent, iurati respondere tenentur. text. & ibi Doct. in c. fraternitatis. de frigidis, & malef. Abb. & elij. in c. proposuisti. de proba. Deci. Iaf. in repetit. admonendi. num. 237. ff. de iuramentis. Crotus in tracta. de testibus. in septima parte. vbi asseuerant audacter istam esse communem opinionem, & hoc iuramentum quandoque ad æstimationem peritorum, quandoque ad veritatem pertinet, præsertimque quando rei veritas percipi potest ex pericia artis, vt ex agrimenforibus, sicut opinatur Bald. in dicto proœmio Digestorum, & in dicto §. his illud. & Deci. alios referens in dicto capitul. proposuisti, & ita istam materiam pulchrè declarabat Raynaldus, Rodolphus Perusinus præceptor meus in acutissimis interpretationibus suis, dū interpretabatur Perusij maxima cum laude dictam admonendi. His accedit congruentior, quod citari debent partes, quando Iudex vel æstimatores proficiuntur ad videndum locum, vel rem pro æstimatione faciendam secundum Bar. in d. l. Theopompus, & Cagnolus in d. l. ij. nu. 21. & nota vterius quod etiam post didicta restituta mitti possunt ipsi æstimatores, & exploratores ad æstimandum secundum Bald. eleganter in dicta lege ij. vbi Cagnolus. nu. 205.

Idem,

k

Index

Iudex necessarii citandus est vbiq̄ue in causa appellationis, quæ agebatur coram superioribus ex officio processit, secundum glo. in ca. cum speciali. §. post, de appellatio, communiter ab omnibus Doctoribus approbata in ibi, quam communem sequitur, citat, & non nisi declarat Deci, in d. c. cum speciali. nu. 27. cum aliis seq. vbi similiter declarat ipse Dec. an omnia dicta citatione processus sit nullus. Idem.

Iudex citari debet per superiores ad tuendum honorem suum, vbi cumque ageretur de reuocatione sententiæ ad penam imponendam ipsi iudici qui malè iudicauerit, vt per glo. in cap. sacro. de sentent. ex. com. communiter approbata ab omnibus Canonist. ibi, quam quidem communem ibi sequitur & commendat Fely. & Boër. in decisio, c. ij. num. 2. & sequen. Idem.

Iudex promittens liberationem, impunitatemque delinquenti, si delictum confiteatur, non tenetur huiusmodi promissionem obseruare, imò ex tali confessione non obstante promissione impunitatis eidem facta potest postea illum condemnare, & excusatur, secundum Præpositi. Alex. & Domi. de S. Gemi. in c. si quilibet. & in c. vtilem. xxij. q. ij. Fely. in c. accedens. el. ij. vt lite non contesta. & in cap. afferte mihi gladium. de præsump. Domi. post Vguti. & Archi. in c. nos in quenquã, in fin. ij. q. ij. per text. in c. vtilem. xxij. q. ij. & istam ait esse com. opinio, Hiero. Chuchalon in addit. ad Deci. in l. ea est natura. ff. de regul. iuris. & Moder. in d. c. afferte mihi gladium, quæ communis ratione non caret: nam Iudex ad inuestigandam veritatem potest vti caulationibus, ac etiam simulare, vt probatur in d. c. afferte mihi. & in c. non enim volebat Deus. xxij. q. ij. & propter vtilitatem publicam ad bonum finem permissa est simulatio d. c. vtilem, comprobatur quoque secundo loco, & fortius videlicet quod in malis promissis non expedit fidem obseruari. c. in malis promissis. de regul. iur. lib. vj. Hinc est, quod pacta contra publicam vtilitatem etiam si iuramento vallata sint promissa, minime seruari debent, vt dicit Bar. in l. si quis pro eo. ff. de fideiussorib. & in l. j. de dolo. Ferris loco comprobatur dicta communis quod non refert quomodo veritas habeatur, dummodo habeatur, l. cum seruus. ff. de verb. oblig. Postremò fulcitur ista communis: nam si licet excoriare, torquere, & alia nonnulla in corpore hominis fieri pro veritate habenda, tanto magis blanditiis, & bonis verbis secundum Archid. in d. c. vtilem, & alios in locis præcatis, imò Iudex potest delatum de crimine ad penam damnare ex sola confessione, quam ab eo, præmissa criminis impunitate, extorsit, & de iure id permissum Iudici esse absque vilo peccato adferunt Archid. in d. c. nos in quenquam. Fely. in præcatis legis in c. afferte, & in c. accedens. Paris de puteo in tractatu Syndica. c. salus conductus. & c. de tortura. ver. & aduertendum est, & Carelli. Cotta in Memorabilibus, in ver. dolum bonum. In contrariam verò partem inclinauerunt complures Doctores, videlicet quod Iudex teneatur dictam promissionem, & fidem seruare, lac. de Belui. in præctica crimin. in Rubr. de quæst. vbi admonet Iudices abstinere à prædictis persuasione in specie, sed generaliter interrogent quod crimen commiserit, & istam sententiam sequuntur etiam, & audacter fatentur esse veriores Decius & Cagnolus. nu. 20. cum aliis sequen. in dicta l. ea est natura, vbi Hiero. Chuchalon in addit. ad Decium Grammati. post alios relatatos per eum in quæst. ij. per totam, quæ reperitur in fine suarum decisionum. & ita Ioan. de Imol. consil. cix. vbi inquisitione, & istam vltimam sententiam videtur secutus Fortunius in l. conuentionum. ff. de pact. in questione illa an Iudex, qui promissa impunitate criminis cogit à loco sacro discedere, & secum ire delinquentem, teneatur ei fidem seruare, &c. Sed in ista ambiguitate, & in tot variis interpretum sententiis pro materia resoluenda vni explicitè præmittendum est, quod ex dicta confessione reus minimè puniendus est, nisi spe promissionis frustratus in ea perseveret, tenent elegantior Io. de Imola. in dicto consil. cix. Deci. in d. l. ea est natura, circa fin. & in l. vnica. C. de senten. quæ pro eo quod interest. nu. 25. Marfyl. in l. j. num. 15. ff. de quæst. & in sing. c. j. & c. lxxvij. A. ciar. in l. verborum. ff. de pro. cur. & Grammati. in dicta quæst. ij. Fortunius in d. l. conuentionum. & ibi expr. suis Duarenus. Iacobus de Belui. in allegata. præctica crimin. in tit. de quæst. num. 140. Vbi cumque tamen criminis reus confessionem ita extortâ reuocauerit absque aliquo dubio opinor non posse nec debere ex ea damnari, & ita hanc vltimam opinionem veriores esse arbitror, quæ placet Pari. de puteo in tractatu Synd. in c. de tortura. in verfic. sequitur quæstio quotidiana. Sed si in confessione frustratus spe promissionis reus perseverauerit, danari poterit ex mente omnium Doctor. communiter, qui quæstionem hanc tractauerunt, & ita opinionem suprâ relatæ ad concordiam reduci possunt. Idem.

Iudex interponens decretum super alienatione rerum minoris, vel Ecclesiæ, afferensque se ea in re adhibuisse plenâ causæ cognitionem, proculdubio non adhibetur fides tali adfessionem secundum Paul. de Cast. consil. xxxvij. v. l. ij. per l. si forte. ff. de Cast. pecul. & in l. si donatione. C. de collatio, vbi late Moder. & Pau. Cast. sequitur Dec. consil. cc. cclvj. Marfyl. in sing. ccc. cix. Rebus super concor. lan. in tit. de conclusione Lateranen. Concil. & Ias. in l. nec quicquam. §. vbi decretum. ff. de officio proc. sol. & comprobatur hoc ex eo, quod scribit Ias. in repe. l. admonendi. ff. de iur. iur. vbi dicit, quod non creditur Iudici afferenti se

dehulisse iuramentum suppletium causa cognita, cum absque causæ cognitione deferre non possit. Corroboratur similiter ista doctrina Pauli de Cast. per ea quæ not. Ang. consil. cvij. in fi. vbi dicit quod non creditur Iudici dicenti se sequestrare possessionem timore annorum, & ratione scādali euitadi, sine quo scādalo talis sequestratio fieri non potest, & Ang. sequitur Dec. consil. ccc. lxxvj. præter præcatis d. cum Paul. de Cast. in dicto consil. xxxvij. sequitur etiam Fely. in ca. Ecclesiæ S. Mariæ. de constit. Sed contra Pau. de Cast. in dicto consil. xxxvij. asserit audacter esse com. opi. Soc. consil. cxv. circa primam quæst. volu. j. & contra Pau. de Cast. tenent etiam Moder. omnes in c. quoniam, contra. de probatio. & Alex. in l. sciendum. ff. de verb. oblig. à qua quidem communi contra Paul. temerarium foret discedere in actu pratico, Retenta igitur ista comuni, ac pariformiter reprobata opin. Pau. prout de iure reprobari potest dic vtiliter, quod in alienatione rei minoris, vel Ecclesiæ requiritur causæ cognitio, propterea Iudex, antè quàm interponat decretum super dicta alienatione debet adhibere causæ cognitionem, vt voluit Angel. & Iaffedum in decisio. ccc. lxxij. Idem.

Iudicis arbitrio debet pena imponi quotiescunque de iure comuni non reperitur pena à lege limitata. l. j. §. effraçtores. ff. de effraçto. l. sanctio legum. ff. de pœnis. not. per gl. & Doct. in l. nemo Martyris. C. de sacro lan. Eccle. & per gl. in c. super his in ver. arbitrium, extrâ de accusatione. & not. per Albericum & alios in l. quid ergo. §. pœna grauior. ff. de his. qui notantur infam. & isto casu quando pœna est arbitraria potest extendi arbitrium ad mortem, & per consequens Iudex potest arbitrari pœnam mortis, vt per gl. in §. in summa. Insti. de iniuriis, quam sequitur Bar. & Ang. in l. c. scilicet capite. ff. ad legem Iuliam pecula. Alex. consil. v. & consil. lxxij. Signo illud de Homodes consil. c. lxx. Marfyl. in l. de minore. in prin. ff. de quæst. & Saly. in Rub. C. eod. tit. vbi supponit dictam gl. communiter approbari, & istam com. citat etiam Maranta in tract. iudiciorum. in iij. par. princ. nu. 43. cum aliis sequen. ista verò omnia intellige cum Grano Salis, videlicet quod non liceat Iudici arbitrari de pœna mortis, aut alia pœna singularis, nisi quando concurrerent qualitates & circumstantiæ quæ suaderet talem pœnam imponi, vt per Io. de Imol. in c. vt inquisitionis. de hæret. in vj. & in l. ij. ff. de publ. iud. distinguendo, vt ibi per eum, & in quantum hoc desiderat criminis magnitudo secundum Bal. in l. j. in fi. C. de his qui latro. vel in alien. crim. reos occul. nam Iudex tenetur attendere facti, & personarum qualitates, & si Iudex non suadentibus præmissis arbitrium extendere imponendo pœnam sanguinis, potest ab eius arbitrio appellari, vt per Doc. in d. c. super his. A. et in d. §. in summa. & Marfyl. in l. quæst. mod. ff. de q. & in pract. crim. in §. cōstare. nu. 8. & seq. Idem.

Iudex non potest mori proprio officium suum ad priuatum vtilitatem impartiri, nisi imploranti, sec. Ian. in cad nostram. el. ij. de iure iuran. & in c. in literis. de restit. spoliat. Ant. in c. j. in j. oppositione. de libelli oblatio. & in c. sollicitè, de restit. spoliat. Bart. & alios in l. dies. §. hoc autem iudicium. ff. de dano in fact. vbi nu. 37. & seq. scribit istam esse com. opi. quæ iam sequitur Io. Bapt. Ferrētus consil. xlij. num. 5. Iac. Nouellus in sua pract. crim. in Rubr. incipien. datis defensionibus. nu. 84. & seq. & in tract. ad defensionem. super Rub. exordiente solet com. muni sentent. nu. 7. & Aug. Beroius in c. j. nu. 40. de iud. Fundatur dicta communis super illo dicto, quod Iudex non supplet de facto, sed de iure tantum, vt habetur in toto tit. C. quæ defun. aduoc. & no. per gl. in ca. bona. de postula. præ l. & ita voluit Bar. in d. §. hoc autem iudicium. per l. illicitas. §. veritas. ff. de offi. præsid. & ita declarat Ant. in d. c. sollicitè. & in c. j. de libel. oblat. Cōprobatur secundo loco dicta communis hac rationem: nam pari modo videmus quod stâte statuto, quod Iudex teneatur causas terminare j. tempus sub pœna, hoc sanè intelligitur, si pars petierit sec. But. & Abb. in c. pen. de iud. Cald. consil. ij. de pœn. Paul. de Cast. Alex. & Ias. in l. propterandum. in prin. C. de iur. li. & in l. vniuersa. C. de precib. Imp. offe. & Rimi. consil. cccc. xxxv. nu. 9. comprobatur vltimè si ex statuto Iudex ferre sententiam, tenetur secundum consiliū sapiētis, & aliter lata non valeat. Intelligitur, si pars consiliū petierit secundum But. in d. c. j. de iud. sequitur Alex. consil. cxx. vol. ij. & Ias. in d. l. vniuersa. Corroboratur postremò ista com. in iudice, qui tenetur intra certum tempus causam committere, intelligitur si petitur fuerit secundum Ang. consil. c. l. quæ omnia fundantur in regula. d. §. hoc autem iudicium. Ista com. ita corroborata fallit primum in causis piis, in quibus Iudex tenetur supplere, & officium suū non petitur impartiri, facit l. qui erat heres, circa prin. ff. fam. erciscundæ. & §. si heres. in auth. de ecclesiasticis tit. vbi heres ex proiustione, & officio Episcopi cogitur solvere legatapia omni Falcidia vacante, & limitationem istam sequuntur, & tenent Bar. & com. Legistæ in d. §. hoc autem iudicium. Ant. de Butr. in c. bona. el. ij. de postulatione præ l. & Beroius, in c. sollicitè. num. 10. de restit. spol. Fallit secundo loco in absentibus, pro quibus Iudex ex officio potest officium non imploratum impartiri, & nouas probationes inducere, vt l. ampliore. §. j. C. de appel. & auth. qui semel. C. quomodo, & quando Iudex, & ita cōcludunt omnes Canonistæ communiter in d. c. bona. & in c. iudicantem. xxx. q. vltima. & Legistæ in d. §. hoc autem iudicium. ista com. sequitur celebrat, & citat Rip. ibi nu. 74. & seq.

que quidem communis procedit secundum Bart. in d. §. hoc autem iudicium, in casibus, in quibus iudex possit peruenire ad sententiam definitivam, alias secus, ideoque lite nondum contestata, iudex non possit supplere pro absentibus, procedit quoque d. comm. in absentia legitima, unde si absentia litigantis non esset legitima, utique iudex non possit officium suum implere, ut imparti, ut per Bald. in d. l. ampliore. §. j. Tertiò coarctatur d. comm. non procedere quado iudex opponeret contra inhabilitatem personæ comparantis in iudicio, tunc enim iudex ex suo officio, ne frustra laboret, & faciat iudicium frustratorium, & ferat sententiam nullam tanquam latam cum falso procuratore, potest compellere procuratorem ad exhibendum mandatum, vel ad cavendum de rato, si dubitatur de mandato secundum gloss. in c. j. in versic. absentia, de electio. lib. vj. aliter autem poterit eum repellere à limine iudicij, & si non opponatur, quam gloss. sequitur Bald. in l. licet. C. de procurato. in l. exceptionem. C. de probatio. & in authen. offeratur. C. de litis contest. & in l. vnic. C. que delinunt aduoca. Angel. in l. Pomponius. §. rati habitio ff. de procurat. Panorm. in cap. causam que el primo. num. 3. de iudi. & in c. Ecclesia. el primo, ut lite penden. in c. j. & in c. nulli. de appellat. Ant. de p. ut. & ibi Barba. in c. cum M. de constitut. Paul. de Car. & Roma. in l. inter quos. §. fin. ff. de damno infecto, Salyc. & Alex. in d. l. licet, & Dominici de sancto Gemina. in d. c. causam, que. Contra verò glo. prædicta est text. expressus secundum Bart. lecturam, ibi in d. l. inter quos. fin. vbi tenet quod iudex ex officio non potest opponere cetera inhabilitatem personæ comparantis in iudicio, & ideo Ioan. de Imo. in d. §. fin. nu. 9. reprobat illam gloss. in ca. cum in iure peritus. de officio delegati. quia iudex secundum eum non debet impartiri officium suum non postulatam d. §. hoc autem iudicium, & quia in casu præcitate gloss. iudicij non erit frustratorium, cum exequutio fieri possit contra falsum procuratorem, ut in l. Plautius. ff. de procurato. & in l. si se non obtulit. ff. de re iudic. gloss. in d. l. licet. in glo. fin. & in d. glo. in allegato. ca. j. de electio. asserit audacter Felyn. in d. ca. causam que. r. num. 1. communiter reprobari per Doct. ceterum his parum obstantibus, & aliis que contra glo. illam allegantur sequor omnino multiloquio, & omni disputatione opinionem dictæ glo. in d. c. j. de electio. tanquam magis comunem, quam expressè sequitur Dec. in d. c. causam, que. nu. 2. & r. 3. & vbi dicit d. glo. magis communiter approbari, sequitur etiam Roma. consil. lxxvij. nu. 5. Ripa in d. §. hoc autem iudicium. nu. 49. vbi refert in iudicando, & consilendo non esse ab opinione glo. prædictæ recedendum, cum sit magis communiter approbata, & Iacobinus de sancto Georgio in d. ca. licet. num. 9. & dato, quod sententia in casu præmissio esset lata cum falso procuratore per partem, exceptio falsi procuratoris posset opponi quandoque etiam post litem contestatam, & lata sententiam, ut per glo. in l. licet. C. de procurat. communiter approbatam ibi ab omnibus, & passim ab aliis Doct. iuris nostri, quia non solum isthac exceptio, sed etiam omnis alia exceptio, que redderet iudicium retro nullum posset opponi quandoque etiam post sententiam, secundum Doct. communiter in c. in nostra, extra de procur. & istam sequuntur Moderni, & attestantur inibi, & Gramma. in voto xvij. quod nu. 5. interpretatur vltimus dicta communis. Iudex in mero officio partib. potest dare, concedere, ac prout rigere terminum ad producendos, & examinandos testes, licet causam de probatio. vbi Abb. hoc expressè firmavit, & in cap. finem litibus. in j. notab. de dilatio. & Alex. in d. §. hoc autem iudicium, vbi refert istam sententiam esse communem, dummodo iudex istud ex iusta causa faciat, verbi gratia ex negligentia litigantium, præcipueque actotis, cui in primis onus probatæ incumbit. lei. qui ff. de probatio. Similiter iudex ex ista causa potest omnem iuris terminum abbreviare secundum Bart. in l. j. ff. de re iud. Limitatur & ampliatur prædicta communis regula in multis aliis casibus, per Soc. in tractatu fallentiarum, in reg. c. xlvij. per Ripam in d. §. hoc autem iudicium, & August. Beroium in d. c. sollicitè. num. 7. cum sex aliis seq. quos omitto breuitati stitendo. Idem.

Iudex condemnans victum victori in aliqua parte, non videtur contrario sensu in alia parte absolueret, secundum Abb. eleganter in c. cum inter. de re iudica. Corna. consil. xlix. videtur in hoc volum. ij. vbi concludit non valere consequentiam, iudex condemnat aliquem in vna parte, ergo in alia absoluit, quia datur medium, ut per Decium in cisi duobus de appellationib. Gozadi. consil. j. primò discutiam. & ideo sententia erit nulla, quia non lata super toto. In hoc iudicio, ff. famil. erciscun. l. dicere. ff. de arbit. gloss. in l. j. C. si aduer. vendit. & late explicat Corna. in d. consil. xlix. & ista est communis opinio, ut per Mod. in l. j. ff. de offi. eius, & ita cum ista opinione residebat D. Raynaldus Rodolphus Perusinus præceptor meus, sed per nonnullas alias rationes hic non explicatas, dum publicè interpretabatur Perusij, dictam l. j. Pono & alium casum, videlicet si iudex in sententia dicat victum victori in expensis, nec adiciat condonantes, tunc non valet ista sententia respectu expensarum, quasi non continens condemnationem aut absolutionem, seu æquipollens, secundum Bart. in l. præses. C. de sentent. quem sequitur Bald. in l. errore. C. de testam. Roma. & Nicellus in l. j. ff. de re iud. & Inf. in §. curare. num. 5. in l. de action. vbi multa refert pro vtriusque parte. In contrariam verò sententiam titubanter inclinavit, idem Bart. in l. j. §. aut. ff. de hered. instituen. Fel. multos Doct. citans in cap. ex parte. de Comm. opin. tom. 1.

fide instrumenti. & Ripa in l. j. nu. 22. in fin. ff. de re iud. & istam opinionem conabatur post Roma. in dicta l. j. ff. de re iud. concordare, ac saluare præcitate. Raynaldus in dicta l. j. videlicet si forent in sententiam adiecta illa verba & cetera, que inducunt omne quod venit de natura actus, iuxta tradita per Bartol. & alios in l. Gallus. §. idem credendum, ff. de liber. & posthu. Idem.

Iudex domicilij seu originis non potest cognoscere, nec inquirere de delicto commissio per subditum suum extra territorium, secundum Doctores antiquos præcipueque Oldra. l. cunctos populos. C. de summa Trinit. & fide catho. Jacob. de Belu. in l. fin. ff. de iurisdictione, omnium iudic. & ibi Gul. de Cu. Ioan. Audr. in addi. Spec. in titide compe. iudi. addi. §. j. in addi. ante, quoniam extraneus, Bald. in l. j. C. de ædil. actio. Saly. in l. seruos. C. ad legem Iul. de vi. Alberi. in tracta. de statutis, in ij. par. q. xix. & hoc plene traditur per Legistas in dicta l. si. & per Canonist. omnes præsertim per Maria. Soci. in cap. final. de foro compe. an. & ista est magis communis opinio secundum Soc. in l. a diuo. Pio. §. sententiam Romæ. numero, 16. ff. de re iudic. Marfil. in præti. crim. in §. constante numero. 90. & Grammat. in decisio. xxvj. numero 9. & r. 1. & aliis in contingentia facti ita fuit decisum in Sacro Regio Consilio Neapolitano, ut refert Grammat. in allegata decisio. xxj. vbi concludit quod per magnam Curiam vicarie fuit remissus Reus ad locum delicti, & pronunciatum iudicem domicilij non posse inquirere de delicto alibi commissio, & ista communis non modo procedit de iure Ciuili, verum etiam Canonico, secundum Bald. in l. j. §. j. ff. de offic. præfect. Verbi quæ sequitur Aug. de Arimi. in addi. ad Angel. de malef. in versic. hæc est quedam inquisitio. & Marfil. in dicta l. fina. num. 140. & ita interpretatur dum erit statutum disponens iudicem posse de delictis procedere per inquisitionem, nam intelligitur de illis commissis in territorio non extra secundum Bald. in dicta l. cunctos populos. Alexan. consilio cxj. ponderatis, volumi. j. Iaffredum in decis. 100. & Ruynum consil. lxxxiii. nume. 9. volum. iij. & quamplurima ad id, adducit Marfil. in d. l. final. nume. 13. cum aliis seq. in præti. crim. in ver. constante num. 90. & seq. & consil. xliij. in causa nrm. 1. Ista ratio corroboratur ratione hac, quia dicitur Iudex incompetentis ratione delicti extra territorium suum commissi, imò hoc casu si iudex ille habet Reum in carceribus suis, teneretur, eundem remittere ad iudicem loci delicti commissi, ut sentit glo. in clemen. pastoralis. de re iudica. & r. omnes scriben. in authen. qua in prouincia. C. vbi de crimin. agi oport. quia secundum Bald. in l. exequutorem. C. de execu. rei iudic. con demnatus, vel absolutus in loco domicilij non prohibetur accusari in loco delicti, ut pote quia de iure locus delicti est principalis locus, in quo punitio fieri debet, nam ad eum iudex domicilij remissionem facere tenetur, dato quod ipse in cognitione præuenisset. authen. si verò criminis, & in corpore vnde sumitur. C. de adulter. l. si. §. final. ff. de p. titul. & habetur in d. clemen. pastoralis. secus quando esset lata sententia absolutoria pro accusato, vel inquisito per iudicem delicti, tunc exploratum est de eodem delicto non posse amplius queri coram iudice originis. l. hoc accusare. §. in idem de accusa. & c. de his eodem titu. & ista potissimum ratio, si quidem quando quis est condemnatus in vno loco, & facta est executio, ut quia pena sit soluta, non potest amplius contra eum de eodem delicto per alium iudicem procedi. Nam de delicto eiusdem hominis non debet plures queri. licet. §. postumus. ff. nau. caupo. stabula. & ita sentit Bartol. in l. sepulch. ff. de sepul. viol. sicut ergo accusatus qui soluit, non potest in alio foro accusari, ita etiam si sit absolutus in vno tribunali, quando sententia condemnatoria postquam est soluta habet vim sententia absolutoria. l. si qui curtorum. §. plane. de exceptio. rei iudic. Ista non tantum procedunt, quando quis principaliter fuit accusatus, sed contra illum etiam fuit processum per viam inquisitionis secundum Antonium de But. Abb. & alios communiter in cap. de his de accusat. Innocen. in ca. cum dilectus. de elect. Bart. in d. §. in idem, quia secundum eum, inquisitio succedit loco accusationis per ea, que habentur in l. ij. §. si pub. de adulter. & de ista communi attestatur Ruynus in dicto consil. lxxxiiij. numero 5. volum. iij. Sustinetur quoque dicta communis alia viua ratione per doct. relatores, quia res publica sua non videtur offensa ob delictum alibi commissum, nam etiam iudex extra territorium suum iurisdictionis nullum habet imperium, ut habetur in d. l. fina. ff. de iurisdictione, omnium iudi. & in c. fina. de foro compe. ten. & in dicta clemen. pastoralis, & habetur in l. fina. ff. de offi. præfect. vrbis, & quamuis dicta communis de iure Ciuili pariter, & Canonico sit verissima, tamen ex generali consuetudine totius Italie hodie approbata non est facienda remissio rei ad locum delicti secundum Barro. in dicta l. sepulch. i de sepul. violat. & Alexander ibi in apposti. & in l. si cui circa si. ff. de accusat. & lat. August. Beroius in cap. de his. num. 2. r. de accus. Sed aduerte ne exres, quia Doct. omnes dixerunt contra in communiter, videlicet delinquentem debere ad iudicem loci delicti remitti non obstante contra consuetudinem, per text. in l. prima. vbi Bart. & Doct. C. vbi de crimin. agi oport. & tenet hoc etiam Iacob. de Belu. & Aug. in §. si verò quis com. præhenforum, in authen. ut nulli iudi. Ioanes de Anania, in capitulo primo, de raptis. Gloss. in dicta clemen.

glemen. pastoralis, in vers. more, & ibi Io. de Im. l. Fabr. in auth. qua in provincia. C. vbi de crim. agi oportet. & Cyn. Bar. Bal. Salyc. & Isf. in l. j. C. de summa Trinit. & B. l. consil. ccv. vol. iij. Capos. consil. i. x. Paul. de Cast. consil. cccv. j. de iure communi, in nouis. Fely. in g. licet ratione delicti. de foro comp. & abunde Boer. in decis. xxix. Sed reuera communi opinione superius relata, eam interpretator non procedere in fure, qui quidem si commisit furtum Romae, deinde cum, se furtiua inuentus est in Ciuitate Aquila, ibi sine dubio potest capi, & condemnari, etiam si ibi nihil possideat, secundum Azo. in Summa. C. vbi in rem actio. Bar. Fulg. & Ang. in l. si abducta. C. de furtis. & Bart. in l. si dominum. Bal. in l. v. i. a. C. de confes. & in c. j. §. si furtum. de pace iuramen. firma. in vlt. feud. & Ang. Aret. in tract. malefactorum. in vers. & coelestem vestem. vers. quid si fur, cum aliis congestis per Marfili. d. l. si. nu. 2. de iuridict. omnium iud. & Boer. decis. ccxvii. nu. 2. & ista est communis opi. & sequatur in practica, vt attestatur expressè Albe. de Rosa. in l. sed si suscepit. §. si. ff. de iud. & in l. i. C. vbi in rem actio. & Boer. decis. xlii. nu. 47. & in d. decis. ccxvii. nume. 2. & seq. & ita in contingencia facti fuit vocatum, & decum in sacro Regio Concilio Neapolit. vt refert Capicius decis. c. iij. & fuit etiam seg. d. commu. in sacro Burdegalensium Senatu, vt refert Boer. in d. decis. ccxvii. nu. 5. Duas alias verò opiniones huius communi contrarias recensuit Boer. ibi, quas tanquam inutiles breuitati studendo omitto, Idem.

Iudex ordinarius propter simplicem commissionem praesumitur delegatus sec. omnes Doct. communiter in l. ius Ciuile. ff. de iust. & iur. quamuis communem declarat Fely. in c. licet. de probat. & in c. eam te. de rescrip. in d. hoc casu ordinarius verè est delegatus, quando eius iurisdictione est alterata, vt not. per Angel. in l. j. §. si quis simpliciter. ff. de verb. oblig. & per eundem Iason. & alios in l. ius ciuile, & Boer. decis. c. l. ynde scias, quòd vbiunque aliquid additur, vel detrahitur primæ dispositioni iudicis ordinarij, creatur noua dispositio, d. l. j. §. si quis simpliciter. & d. l. ius ciuile. Hinc dicebat Ang. & Doct. per illum text. in d. §. si quis, quòd si Pontifex, vel Princeps in commissione, quam facit ordinario iudicij, addit, vel minuit iurisdictionem, facit eum delegat. Veritas (tene menti perpetuo & tenaciter) ex his redundat ista, quia ordinarij non possunt capere salarium, c. statutum. §. penulti. de rescript. libr. vj. Sed Iudex delegatus potest vtrique capere species pro visitatione, seu visita processu. d. c. statutum, hoc tenent, & not. omnes Canonistae communiter in c. cum ab omni specie. de vta & honestate clericorum. & Legista in l. solent ff. de offic. praesid. & istam comm. sequuntur Mod. ibi, & citant. & Boer. decis. xv. nu. 1. Similiter redundat ista alia veritas ex praesertim, quòd quando iudicauit tanquam delegatus, appellatur ad superiorem, c. licet in corrigendis. de offici. d. i. & est text. magistralis in c. cum aliquibus, de rescript. in vj. & sic nulli dubium est ordinarium eiusdem causae, vt supra docuimus posse constitui delegatum, vt est text. vltra relata in l. & si praetor. ff. de offici. qui est mandata, iurisdictione, Idem.

Iudex tenetur mittere in possessionem heredem simpliciter ostendentem et testamentum, faciens mentionem expresse de eius institutione, & sic sufficit heredi ostendere testamentum, & eo ostenso, Iudex debet eum mittere in possessionem hereditatis, ita colligitur ex l. si. C. de edic. diui. Adria. rollend. & hoc non habet difficultatem aliquam, vt dicunt Doct. ibi, & Alex. consil. c. j. nu. 9. lib. j. Dec. consil. lxxxi. ij. Cozzali. consil. xxj. & vj. imò omnes scrib. concludunt quòd sufficit ostendere simpliciter testamentum, & dicere se esse illum nominatum in testamento, haec aliae probationes requiruntur, vt per Doct. communiter in practicitatis locis, Idem.

Iudices rescriptis dati, ordinem in rescriptis traditum sequi tenentur, etiam si iniqui agueretur, cum dicta de rescript. c. de causis. de offic. deleg. in c. l. nemo. C. de sentent. & cap. quoniam contra, de probatio. & not. Doct. in Rubr. de rescript. sed Iudex ipse non habet iurisdictionem aliquam ante praesentationem rescripti. sec. comm. opin. omnium Doct. quam citat, & declarat Dec. in c. super. co. nu. 24. cum aliis seq. de appell. Idem.

Iudex vel iunior officialis condemnatus in Syndicatu ob delictum commissum iurij officij, non potest appellare, vt per lac. B. tri. Cyn. & Bart. & alios communiter in l. nulli. C. quorum appell. & Specul. in §. in quibus. in titu. de appell. Sed vbiunque officialis iste est in iustis condemnatus in Syndicatu de commissis, vel omissis in administratione officij, potest supplicare ad superiores, & supplicatio non erit sibi prohibita, sicut appellatio, auth. qua supplicatio. C. de precib. imp. offeren. cum ibi not. per Doct. & ita seruatur in practi in tertis Ecclesie, vt refert Grammat. alios citans in decis. xxxv. nu. 4. Idem.

Iudex in iudicando non potest recedere a communi opinione, §. j. in tit. de hered. insti. & l. iij. §. si. ff. de foppel. log. & l. Bar. barius. ff. de offic. praesid. Dpctor. not. in c. nouimus, de verb. sign. fi. Bal. in l. j. C. de pen. iud. qui male iud. Barb. late in c. ne Roman. de electio. & l. so. in auth. neu. istina. C. de inoff. testam. Alex. consil. xxv. nu. 2. volu. vj. Soci. nepos cor. si. lxxix. nu. 74. vol. ij. Cotta in suis memorabilibus in memoria, in v. opinio, el primo. Laurentius Syluanus consilia tertio nu

mero 52. & Hieronymus Brixianus in tractat. def. consil. ius. cap. i. l. vij. numero decimoquarto, nam Iudex qui contra communem indicat, censetur propter imperitiam iudicasse, vt dixit Alexand. in l. cura prolatis, & ibi Angel. ff. de re iudic. Iason. in l. si. ff. qui falsis. cog. & Curt. consil. xlix. & consilio xlvi. numero decimotercio. & dixit Bartol. in dicta lege ij. C. de pena iudic. qui male iudic. quòd iudicans contra communem opinionem dicitur facere litem suam, & tenetur in Syndicatu, quem sequuntur omnes Doct. ibi, Alexand. in dicta leg. cura prolatis. numero 121. & sequen. & Iason. ibi in fin. Infredus in decisio. xxv. Fely. in c. j. de constitut. Paris de Puteo in trj. car. de Syndica. in vers. iudicare. & Galdinus in tract. de Syndica. in quaest. xxix. Nec est curandum aliquo modo de opinione singulari, vel peregrina alicuius Doctoris, sed sequi debemus communem, secundum B. d. in l. j. circa finem. per illum text. ff. de Senato. Ioan. Mod. in cap. cupientes. de electio. libro sexto, & Bartol. & Doct. not. in l. final. C. de pen. iudic. qui male iudic. Ioannes Andr. & Canonist. in cap. j. & in cap. ne inuitatis. de constitutio. Curt. in repetitio. ad monendi. num. 75. & Cotta in suis memorabilibus, in verbo, opinio communis, post princip. Nec est curandum, si contraria opinio esset verior, quia tunc Iudex debet iudicare secundum communem, non obstante sententia vetiori contraria secundum Fulg. consilio xxx. Ioan. de Neutzanis in Sylua nuptialis lib. v. numero 61. 62. 63. & 65. & Alciat. & alios Moder. in l. j. ff. certum petatur. Nec est curandum, si Pontifex teneret contra ipsam communem, quia hoc casu Iudex communem sequi debet, vt per Fely. & alios communiter in dicto cap. j. de constit. Hinc est, quòd Iudex non cogitur iudicare secundum decisiones Rotae Romanae, imò licet Iudici contra eas sententiam proferte, quia decisiones istae non sunt per Pontificem approbatae, sed eis tanquam magistratibus decisionibus fieri debet secundum Card. nam capi. pastoralis. de si le instrumentis. & ita in facti contingencia fuit decum in Rota Romana, vt refert Cofe. fadorus in decisio. vij. in titu. de praebendis, & ita etiam tenet Fely. in dicto cap. pastoralis. Gemina. in cap. duobus de rescrip. libro vj. in cap. neque ix. distinet. & in consilio xciiij. & Ripa in l. j. ff. certum pet. Sed circa hoc non parum hndandum est, quia decisiones Rotae atq. ipse tenent communi opinioni, & per consil. quens decisio Rotae est maioris auctoritatis, quàm sit communis opinio, vt dic. g. j. de constit. Inol. & Barba. in cap. olim, de lit. contest. & Gomaf. de regulis Cancell. r. a. q. ij. in proemio, & Hieronymus Chuchalon in add. ad Dec. alios referens in lura sanguinis. ff. de regu. iur. Tamen rationes istorum parum, aut nihil me mouent ad discedendum à prima opinione Capl. & sequacium tanquam magis communi, quam dicebat in iure verissimam, & in practica obseruari. Raynaldus Rodolphus interpretando publice Perusij. d. l. j. ff. certum pet. & de hoc non est valde mirandum, quia minime auctoritas Bartol. est postponenda auctoritati Dominorum de Rota, saltem in tertis Impetij, vt refert Corna. consil. c. xxxij. vol. ij. Ex quo auctoritas Bartol. est maxima in practica secundum Alexan. in l. ius. §. final. ff. de leg. j. Bartig. in l. j. ff. de verborum obligat. & l. in l. quominus. nume. 32. ff. de sum. & quanta autem sit auctoritas ipsius Bartol. nemo est, qui nesciat, inquit Fulgo. consil. c. xxx. & c. xxvj. nec est tutum recedere ab opinione Bartol. vt dixit Paul. de Cast. consil. c. lxxij. visis omnibus instrumentis, & accessores nolunt recedere aliquo pacto ab opinione Bartol. in iudicando secundum Innoc. in ca. dilectae de appellat. & auctoritas Bartol. in legis defectum ad vnguem obseruat secundum Ferd. in repetitio. l. si filius familias. §. diu. numero 93. ff. de legat. j. & Caccialopus in tract. de modo studendi. in d. Hypo. opinio Bartol. praefertur ceterorum sententis, quid ergo, nos faciemus Itale Curemus eius dicta colere, adorare, & imitari, vt suadet, & refert Isf. in l. ad monendi. ff. de iure iudic. quia semper habu. veritate in aere oculos, vt dixit idem Isf. in l. certi condicito. ff. certum petatur. & quia bonus Bartolista optimus Iurista tendendus est, prout publ. ed. commemorat Caccialopus in dicto tracta. de modo studendi. & Ripa in libro tertio responsorum. cap. ij. num. 72. & ipse Bar. pro certo fuit Dux, & illuminator Iuris, vt refert Isf. in l. frater à fratre. ff. de condicito indebiti. Quauis autem Bartol. vbi que sit magna auctoritatis, tamen plus in extraneanti ad repimendum, ibi enim procedit per modum glossae, secundum Caccialopum in memorato tracta. de modo studendi. & in cas. valde mature loquitur secundum Soci. cor. fil. cclxxv. in causa fratris. vol. ij. & illa glossae Bar. sunt meliores quam text. vt refert Igneus in d. sput. an Rex F. a. ix. recognoscat Imperator, sed reuertedo ad institut. vnde digressi sumus bene veru est, quòd decisiones Sacri Concil. Neapol. quae praefertur sub nomine regis in casibus dubijs succedat loco interpretationis Imperialis, de qua in l. si. C. de legib. vt per Afflic. in decisio. c. lxxix. dicta causa. Nec est curandum si ex variis opinionibus ipsius dubium resultraret. ca. ij. de statu Monachoru. c. nouimus. & ibi Ant. de verb. signifi. c. ff. de ius, quae sunt à iusto. part. i. iudicis. ij. q. ij. Balduin. c. j. §. iudices. de pace iur. si. m. & l. in fin. de Senar. Alex. consil. c. xcv. visis processibus. vo. ij. & consil. j. vo. v. Sed hoc non est simpliciter veru, quia vbi que daretur cõsilius opi. nò solù ius. g. laris opi. expr. ssa conuinceretur, sed etiã per rationes & argumenta

necessaria, & concludentia, vt est tex. not. iuncta gloss. in capit. j. de his, quæ sunt à maiori parte, & vbiunque non apparet de communi opinione, vel aliqui Doctores attestantur vnam esse communem, alij contrariam, tunc res dicitur dubia præter consuetudinem opinionum, secundum Soci. in Rub. & in l. si fuerit ff. de rebus dubiis. & Ang. consi. 100. sanctissimi. I sed Iudex si tulerit hoc casu sententiã contra communem iure propter conflictum opinionum, valet & tenet secundum opinionem communem omnium Docto. in locis supra citatis, quam citat Ripa in l. qui Romæ. § duo fratres. num. 33. ff. de verbo. oblig. Igitur tales casus dubios solebat appellare. Iason esse casus pro amico, vt per eum in l. dotis caus. nu. 35. in l. post dotem. nume. 105. ff. solut. matri. & in l. in suis. ff. de libe. & postea, tunc enim optimum est habere iudicem propitium amicum, & fauorabilem, vt concludunt omnes scribentes communiter examinantes hanc materiam: nam potest secundum eos eligere cuius ius dicat, hæreticque opinioni, quæ sibi magis placuerit, & sic fauere amico, vt ait etiam glo. in capi. venerabilem. de electio. & Iason. in d. l. cum prolatis. circa finem. & in l. item fundato. ff. de offic. assessor. tamen hoc intelligitur cum grano salis, videlicet de Iudice non claudicante, secundum Soci. in ca. j. de libel. oblatio. & Bald. in ca. ne innitatis. de constitut. Hinc est, quod si aliquis ex pluribus alicuius legis intellectus magis communis, reputaretur, sententia tamen aduersus huiusmodi magis communem intellectum lata non diceretur nulla, vt per Alexan. in d. §. duo fratres. & Iason. in d. l. cum prolatis. Ratio videtur ista, nam lex obscura, & variis intellectus habens ad decidendum allegari non potest, vt voluit Bald. in l. in ambiguo. ff. de rebus dubiis, & sentit gl. in ca. j. de constitut. in vj. idem Bald. in c. h. extr. de constitut. per illum tex. imò hoc casu si Iudex pronuntiaret contra dictam legem variis habentem intellectus, quasi putans ob causam hoc facere sustinebitur sententia, vt inquit text. in dicta l. cum prolatis. quem text. ad hoc singularem secundum intellectum Iac. de Aret. faciunt ibi Imol. Alex. in prin. Ias. post Bartol. & tenet hoc idem Bar. & Bal. post Cy. in l. ij. C. quando prouo. Alex. l. ff. & alij in d. §. duo fratres. Breuiter concludendo dicas, quod quando magis, & excellentes Doctores sunt in diuersis opinionibus, hæretic vni non est peccatum, nec reputatur, vt dicit Inno. in d. ne innitatis. & in c. uas. de simon. Bal. in l. ab eo. C. quomodo, & quando Iudex. Bart. in l. ij. ff. de verb. oblig. Caccialupus in tractat. de transact. q. xij. & de celsi. Neapolitana in quaest. ccc. lxxij. circa fi. quia duobus amicis in duabus opinionibus contrariis existentibus sanctum est pro veritate pugnare, in qua bonus vitæ habet habenas, vt ait Bal. consi. ccc. l. volu. iij. & Marius Salomonius in §. responsa prædientum. institot. de i. re natu. genti. & ciui. Nec recedendum est per Iudicem ab opinione communi propter sententiam gloss. contrariam, quia licet opinio glo. videatur communis, & ab ea in iudicando, & consulendo non possit recedi, vt voluit Iac. Butriga. in l. vnica. C. qui pro sua iurisdictione. Bald. in l. cum hereditas. C. de depos. & in l. penultima. C. de pœna iudic. qui male iudic. & in l. quanquam. C. de senten. quæ sine cer. quanti. & licet similitur gloss. soleat esse talis, & tanta auctoritatis, vt omnes alias antecellat auctoritates secundum Bart. in l. vt vim. nu. 8. ff. de iustitia & iure. Abb. in d. c. j. de const. Zifum consil. cxj. nu. 18. Troy. Malu. in tractat. obla. in iij. dubio. Bertran. consi. cxv. nu. 2. vol. ij. & Stepha. de Federi. in tractat. de interpretatione iuris. in fin. Dec. in c. ad hæc. nu. 41. de postul. prelat. consi. cxlvj. nu. 7. consi. ccc. xxij. nu. 13. & in d. l. vt vim. nu. mero 34. vbi similitur Ias. eo. nu. & Claudi. Aquen. ibi in lectu. j. num. 334. imò opinio gloss. præfertur com. opin. secundum Fely. & Deci. in d. c. j. de const. nu. 43. tamen hoc non est verum simpliciter, vt voluit Bolog. in authent. habita. C. ne filius pro patre, nam effectualiter loquendo non præsumi potest. Doctores communiter tenere contra gloss. auctoritatem cuius nouerant quanta, & qualis sit, nisi haberent legem, vel rationem per quam conuinceretur, ergo possumus effectualiter concludere quod opinio communis præferenda est opinionij gloss. ita notab. Io. de Lesnaudiere in tractat. de Docto. in iij. par. quaest. xlviij. videmus enim Iudices & recte contra opinionem gloss. iudicare quotidie, vt dicit Abb. in c. capellanus. de fer. & refert Cassadorus in decisio. nu. 3. in tit. de vsur. & ista omnia moraliter, & pulchre referebat Raynaldus Rodolphus præceptor meus legendo publice. Perulij d. l. j. ff. si cert. petat. idem non est simpliciter credendum opinionem gloss. esse communem, sed vbiunque opinioni glossæ accedunt tres Doct. tunc dicitur com. & est communis realiter, & cum effectu, vt dicit Garus. consi. lxxv. vol. ij. & refert Franciscus Cossius in d. c. j. de const. nu. 16. Quæ propter sit tibi cordi semper tenere in iudicando, & consulendo communem opinionem, quia iudicare contra communem esse contra stimulum calcitrare, vt per Crauet. consi. xix. nu. 1. nec te decipiat. Zasius in ij. libro responso. ca. j. vbi temere dedit, & probare conatur, quod opinioniones communes plerumque falsæ reperuntur, quia Iudices, (vt supra docuimus) vt primum vident comm. opin. non ab ea sanctum potest discedere, ex quo paria sunt contra legem, vel communem opinionem Docto. iudicare, & vtroque casu censetur sententia ipso iure nulla, vt notat Bartol. in dicta l. cum prolatis. & ibi Modern. & Ripa in l. dies. §. hoc autem iudicium. ff. de damno infect. & Franciscus Cossius

Comm. opin. tom. 1.

in dicto capitul. j. de constitutio. num. 17. quamuis ibi Fely. videatur tenere contrarium, dum voluit quod sententia contra communem opinionem Docto. lata quasi ob expressum iuris errorem non sit nulla, & allegat hoc tenuisse Ang. post Imol. & Docto. in l. qui Romæ. §. duo fratres. ff. de verb. oblig. Idem.

Iudex ordinarius regulariter de iure Ciuili non potest esse arbiter, text. est in l. Prætor. ff. de tutor. & curato. datis ab is. & in l. sed & si r. uum. §. si quis Iudex. ff. de arbitr. vbi hoc tenuerunt constanter Bartol. Bild. Alberic. & alij communiter, gloss. & Alex. in d. n. l. j. §. & post operis. in j. not. ff. de noui oper. nuntia. Hostien. in Samena de arbitr. in §. secundum vel. sed nunquid Azo. in summa. eod. tit. L. infran. in tra. & de arbitris. in §. hæcenus. vers. iij. Bapti. de S. Blasio in tractat. de arbitris. q. xxv. & Iason. in authent. si verò. C. de iudi. & istam esse scribunt communem opinionem L. infran. in loco præcitato. & D. c. & in l. & si prætor. iij. norab. ff. de officio eius. Ista verò communis (aduerte) procedit de iure Ciuili, sed de iure Pontificio reperitur sancitum, & dispositum contrarium, quo quidem Canonico Iudex ordinarius potest esse arbiter. cap. cum tempore. de arbitr. & melior text. in cap. ex parte. eodem titul. & hoc firmat Innoc. in cap. innotuit. & in ca. exposita. de arbit. glo. in ca. à Iudicibus. ij. q. vj. gloss. Gemisia. & Præpositi. in §. sed si quis Iudex. iij. q. vij. Alex. in d. §. & post operis. in j. not. Imol. Butriga. Cardinal. Hæricus Boic. in d. c. cum tempore, vbi Abb. Imol. simul cum Cardin. dicunt istam esse communem opinionem, & hoc idem tenet Bart. & alij in d. §. si quis Iudex, & omnes Canonistæ in d. ca. exposita. Itas verò opiniones ferè omnes Docto. præallegati dicunt seruandas esse quamlibet in foro suo, cum in iis non veretur peccati causa, & vtrique seruari potest secundum adsertionem omnium scriban. vtriusque Censuræ, & per notata in capit. j. de noui oper. nuntia. Sed prima opinio Cæsarea interpretatur primùm, quod licet non possit fieri eompromissum in iudicem ordinarium, tamen potest committi causa tanquam in arbitratorem, & amicabilem compositorem, vt dicit Sily. in l. si quis ex consensu. C. de Episc. audien. & ibi Odro. Cyn. & Bart. & Bald. c. omnes communiter post glo. in d. §. si quis Iudex. licet contra rium sentiant & male Jacob. de Raua. Petr. & Præpositi. in §. vbi s. Secundo etiam claudicat dicta communis de iure Ciuili in Principe, in quem potest compromitti similiter, vt in arbitrum, & quod plus est, partes compellere, vt in eum compromittant etiam tanquam in arbitratorem, vt in capit. cum inter. de electio. notat Cato in Rubr. ff. de arbitr. l. 6. And. in cap. venerabilem. de electioni. Alex. in d. §. & post operis. nu. 7. Imò Iudex quoque potest compellere partes litigantes ad compromittendum, stante diuturna, & intricata lite, & ambiguis probationibus, vt in terminis tenet Paul. de Cast. in l. quidam existimauerunt. ff. si certum petat. Abb. in c. h. extr. de maiori. & obediens. in iij. not. in cap. cum pridem. de pact. & Dec. consi. cxxv. cum aliis, quæ late congerit Fely. in Rubr. de treug. & pace. & Dec. consi. ccc. xlv. Idem.

Iudex interponens decretum super alienatione rerum minoris, vel ecclesie, at asserens se adhibuisse plenam causæ cognitionem, non videtur credendum tali adsertioni, secundum Paul. de Cast. consilio xxxvij. vol. ij. vbi hoc probat per l. si forte. ff. de Castren. pœcu. & l. si donatione. C. de collat. vbi late Modern. & hoc dictum Paul. Castren. sequitur Deci. consi. ccc. lxxvj. Marfil. in singula. ccc. lxx. Rebut. super concor. in tit. de conclusionibus Lateranen. concilij. & sequi videtur etiam Iaso. in l. nec quicquam. §. vbi decretum. ff. de offic. Proconsul. ad idem facit quod scribit Ias. in l. ad monendi. ff. de iure iurand. vbi dicit, quod non creditur Iudici asserenti se detulisse iuramentum supplicium, causa cognita, cum sine causæ cognitione deferre non possit, ad idem facit dictum Bart. in l. omnem. C. ad Tertul. vbi ait, quod non statuit soli adsertioni Iudicis dicentis se dedisse tutorem cum causæ cognitione, quod dictum prænotabiliter refert, & sequitur Ias. consil. cxxix. vol. ij. ad idem facit etiam, quod notat Deci. in c. quæ ecclesiarum. de const. vbi expresse fatetur, quod non creditur Iudici super causis, sine qua actum facere non potest, in qua fundamentum suæ potestatis consistit, alibi scribit Ang. consi. cvj. in si. quod non creditur Iudici dicenti se sequestrare possessionem timore armorum, & ratione scandali euitandi, sine quo scandalo sequestratio fieri non potest, quem sequitur Deci. consil. ccc. lxxvj. & præallegatum dictum Paul. Castren. sequitur etiam Fely. in c. ecclesia S. Marie. de const. Sed contra Paul. de Castren. in d. consi. xxxvij. asserit esse com. opi. Soci. consil. cxv. circa primam quaest. in j. dubio. lib. j. & contra Paul. de Castren. tenet etiam Alex. in l. sciendum. ff. de verb. oblig. & Modern. in c. quoniam contra de probatio. vbi similitur mentionem faciunt de dicta communi. Idem Viuios.

Iudex tenetur secundum ea, quæ ex actis percipit, sententiam proferre non tamen ex eis, quæ particulari scientia percipit. Coua. resolu. c. j. lib. j. nu. 6. magis comm. dicit. ex gl. in l. j. de offi. ordin. B. Vill. Iudex non debet impartiri officium suum nisi rogatus. Com. dicit Apostilla ad Fely. in c. ex tenore. in fin. in ver. ad commodum partis. de rescrip. P. Richard.

Iudex, si incipit à præcepto executiuo, nisi sit clausula iustificatoria, actus est ipso iure nullus. Iason. in l. nec quicquam. ff. de offic. Proconsul. nu. 6. magis communem dicit. Villal.

k : Iudic

Judicis preceptum in confellum vt foluar, interlocutoriam esse vo- lunt communi. r Doctore; vt dicit M. ran. in specu. part. vj. tit. de sen- tentia. nu. 38. ipse tamen ibi distinguit in hunc modum, Quod iudex aut processit in forma iudicij. & tunc censetur definitiuus, aut non processum est iudicialiter, & tunc non fit definitiuus. I. Fichar.

Iudex ponens aliquem ad torturam iniuste, punitur pena capitis. Hippo. in pract. §. xpe dita. nu. 37. magis comm. dicit. Villal.

Iudex si dedit licentiam intrandi in possessionem propria auctori- tate, intelligitur, nisi habeat reuertentiam. la. in l. i. §. de possid. nu. 13. de acquir. possel. communem dicit. Idem.

Iudicis sententia inualida non excusat a pena statuti simpliciter loquentis de intrange in rem alienam. la. ibi nu. 24. com. dicit. Idem.

Iudicis decretum interpositum ex falsa causa, est nullum, Curtius l. uni, cons. clxx. nu. 2. communem dicit. Idem.

Iudex ex mero officio excludit actorem actione carentem, & non impeditur: scilicet tamen si habeat actionem elidibilem, aut ope ex- ceptionis. Balbus de prescrip. par. j. q. viij. nu. 2. com. dicit. Idem.

Iudex preparantis, est iudex iud. ij. preparati. Cur. l. uni, consil. clj. nu. 9. communem dicit. Idem.

Iudex prorogatus ex promissione partium de conueniendo coram eo, cum possit pars penitere: remanet tamen obligata ad interesse, & iudex potest de illo cognoscere. Pan. in ca. j. de iud. num. 2. com- munem dicit. Idem.

Iudex, si non vult, non tenetur condemnare reum in expensis factis ante litem contestatam, nisi petantur, factis tamen post litem con- testatam, et si non petantur, tenetur condemnare. Anto. de Tremp. in ad- ducio. ad Bonacur. in pract. §. excep. de reus. nu. 4. in verbo ratificare, communem dicit. Idem.

Nota istam communem ad intel. l. vj. tit. l. xij. lib. ij. For. ll. & l. cclj. filii. & vide que habes infra, in verbo reus. Idem.

Iudex secularis, si in causa incidat causa matrimonij: in materi a, potest cognoscere de illa. Coua. in epist. iij. c. viij. §. xij. nu. 3. ex la. in l. quoties. de iud. com. dicit: quam intellige nisi fuerit facta inhibi- tio per iudicem eccl. Ambr. de Vignis. in c. salubriter de vltis. nu. 12. §.

Amplia istam communem ad quameunque causam spirituales, dummodo ligere possit summari, & de plano, sine discussione. Na- ua. in c. cum contingat, de rescrip. in j. r. medio literaliter. com. dicit ex Decio. in c. j. de iud. Idem.

ADDITIO. Ratio quare iudex laicus cognoscit de causa ma- trimonij esse potest, quia tunc sortitur privilegium causa principalis intratata coram eo, quo ad forum, vt in simili de dot. que si pñcipaliter & de per se petatur, peti debet coram iud. ce seculari, si autem accessorius ad matrimonium, peti debet coram ecclesia vt communiter Moder. ex c. pto. Dec. & seq. tenent in auth. quod locum. C. de colla. & M. Ant. Bara. in tract. de tempor. vi. & contin. in c. xy. nu. fin.

Iudex secularis non potest assignare tempus ad persequendum cau- sam exceptionis proposita coram eo, de qua per iudicem ecclesiasti- cum debet cognosci. Ne c. valet statutum super hoc, la. in l. pro tribu- nali. nu. 17. ff. de re iud. communem dicit. Villal.

Iudex secularis in criminis merè ecclesiastico, dum iudex ecclesia- sticus petit impartiri suum auxilium: non potest se intrromittere in processu, sed solum exequi mandatum, secundum Canonistas, secus tamen secundum legistas, Alcia. in c. perniciosam, de offic. ord. na. nu. 100. la. in l. magistratibus. nu. 19. ff. de iurisdic. omni. iud. cō. dicit. Idem.

Nota quod l. ij. tit. xvj. par. vij. pragma. vij. videtur approbare opin. Canonistarum absque limitatione, dum præcipit quod cōdemnati per inquisitores hæreticæ prauitatis, vel per Episcopum de hæresi punian- tur penis in d. l. contentis. Et nota istam communem ad intel. l. vj. tit. iij. lib. j. ord. & l. xvj. tit. j. lib. ij. vbi disponitur quod iudex eccle- siasticus pro captura laici, vel bonorum secularium inuocet auxilium iudicis secularis, de quo auxilio præstando cu castam l. vid. Ion. Lu- pum in Rubr. C. de dona. §. xlviij. nu. 17. & Poter. Bellugam in specu- lo principum Rubr. xj. §. tractandum, & Petr. de Anca. in ca. qua. de re- gulis iur. lib. vj. in xj. q. princip. Et si laicus in præstando auxilium ex- ce dit, appellabitur ad iudicem superiorem in laici si præstat auxilium iu- ris, si verò solum præstat auxilium facti: appellabitur ad superiorem iudicis inuocantis auxilium, vt per Bar. in la. duo Pro. §. sententiam. ff. de re iud. de quo meminit Ausferius in Decis. Thol. q. cccxj. que v. c.

Fallit, nisi pro condemnato esset aliqua præsumptio: vt appellatio, vel similia: quia tunc non debet exequi mandatum ecclesiasticum. Al- cia. ibi nu. 112. communem dicit. Idem.

Iudex ordinarius de iure civili recusari non potest. Communem & veram sententiam dicit la. in lege apertissimi. nu. 4. C. de iud. §. c. §. est de iure Canonico, vt ibidem latius nu. 5. I. Fich.

Iudex secularis non præstat auxilium iurisdictionem ob id, quod iudex ecclesiasticus petit sibi impartiri auxilium brachij secularis, Alcia. in c. perniciosam, de offic. ord. nu. 17. com. dicit. B. Villal.

Nota istam communem ad intel. l. vltim. in curijs toletanis de an- no 1525. & l. vj. tit. xij. lib. j. ord. & l. iij. tit. j. lib. ij. ordi. in quibus dis- ponitur, quod iudex ecclesiasticus licet cognoscit de aliquibus casibus

inter laicos: tamen facit executionem tam in bonis, quam in perso- nis laicorum: sed per inuocationem auxilij iudex secularis mandabit executioni, de qua l. vide Doct. de Pala. Ruba. in repet. c. per vestras. de dona. inter virum & vxorem. a. c. ex. ij. vique ad c. xiiij. Vnum tamen nota, iuxta illa l. quod si iudex laicus in istis casibus excedit in execu- tione: appellabitur ad iudicem superiorem ipsius iudicis laici, non ad ecclesiasticum, vt eleganter dicit Ausferius in additio. ad deci. Cap. To- los. quest. cccxj. Idem.

Iudex ecclesiasticus non tenetur stare processui facto per iudicem secularem. Fel. in c. si clericus, de iud. com. dicit. Idem.

Iudex ecclesiasticus potest compellere iudicem secularem, vt præ- stet sibi auxilium per excommunicationem: laicus tamen clericum non compellit ad præstandum. Alc. in c. perniciosam, de offic. ord. nu. 7. & 8. com. dicit. Et de inuocatione istius brachij, in hoc regno vide Io- Lupum in repetitio. tit. C. de donatio. inter virum & vxorem. Idem.

Iudici vel testi dicenti in articulo mortis protulisse iniquam sen- tentiam, vel falsum testimonium, non cogitur, Alc. in præsum. re. iij. præsum. iij. nu. 7. communem dicit. Idem.

Fallit primò, in suum præiudicium, & Marcus Ant. in ita. c. de iud. nu. 393. communem dicit.

Fallit secundò, nisi aliàs per idoneos testes, vel instrumentum pro- haretur ex falsis testibus sententiam prolataam: per l. xij. tit. viij. & l. ij. For. ll. & vsque ad quod tempus potest peti: vt sententia reformetur prætextu falsorum testium: vide Henr. in c. liget, dist. in. nu. 3. de proba- bar. vbi distinguit, & facit plura membra. Idem.

Iudex ecclesiasticus non potest exequi in bonis laicorum senten- tiam suam, sed debet inuocare brachium iudicis secularis. Fel. in cap. significasti. de offic. deleg. nu. 4. com. dicit. Idem.

Nota istam communem ad corroboracionem l. vj. tit. iij. lib. j. or. & ratio vera istius communis, & legis, est quia Episcopus non habet te- ritorium, vt tenet Oldra. cons. xvij. & vide que habes infra in versio, prescriptio. nu. 244. & per hanc rationem iustificatur opinio Pan. in d. c. significasti: vbi concludit quod Episcopus non habens iurisdic- tionem temporalem, non potest habere officiales armatos, licet Deci, ibi re- ueat contrarium: & Barb. de præstan. card. in v. par. ij. pat. nu. 18. vbi vide quibus licitus est vsus annorum. Idem.

Iudex si non viderit probationes rei, hoc sufficit ad cassari faciendum sententiam pro actore latam. l. ho: autem. post principium, ibi liques- réque prætopi. ff. quib. ex caus. in poss. seatur. l. propterandum. §. Et si quidem ibi negotij acta, & c. C. de iud. firmat Alex. arte status commu- nem habet sententiam, consil. ij. que dicitur, in fil. lib. j. F. Turzan.

si vnus ex tribus ludicibus delegatis appellacioni deulerit, licet al- lij non deulerint, cauta tamè ad sedem apostolicam deuoluitur, idque fieri dicitur ob sedis ipsius reuerentiam, & hoc ex dominorum sæxi apostolici causarum palatij sententia, de qua Rota decisio. cccxij. Incipit, nota quod si vnus de appell. in antiq. arg. c. si duobus, de appel. & c. si a sede. de præbend. in vj. Communis tamen Docto. sententia est in con- trarium vt tenent Bar. in authen. hodie. ver. sed, quid si appellauit. C. de appellatio. Perus. in .i. §. q. vij. de const. Aug. in l. si cum dotem. §. eo autem tempore. ff. de iur. iur. mat. Card. in cl. j. q. xxvj. & ibi Imol. de appell. & facit tex. in d. l. j. lib. coram ipsis, vel maiori parte ipsorum, & late Doc. in c. appellacionibus. §. j. ver. sed quid si erant. de app. in vj. F. T.

Iudex postquam in causa pronuntiauit, & sententiam pro perfecta habuit, vt potè, quia per verbum condemnatio, vel absoluo, aut exequi pol- lens pronuntiauit: quo casu dicitur habuisse senten. pro perfecta, vt no, gl. & ibi Bar. in l. actorum. & in l. postquam. Iudex de re iud. in l. mor- tis. §. i. §. de pæ. & in l. j. in prin. ad Turpi. illam amplius corri- gere, neque emendare potest, quia, statim senten. recitata, definit esse Iudex, præterquam in accessoris, ex doct. Gul. de Cu. in l. qua arb. ff. de arbitr. Secus si pro perfecta eam nondum habuit arg. text. in l. con- tractus. C. de fide iust. & no. per gl. in d. l. actorum: vbi Paul. Cast. & in d. l. Iudex postquam, vbi etiam Bar. de re iud. Nec ad solam sententia perfectionem solum illa verba, videlicet, lata, data, & c. sufficiunt, sed dicta verba condemnatio, vel absoluo requiruntur, sec. gl. quam Alex. in consil. c. xvij. omnis, nu. 12. lib. ij. allegat & dicit esse com. approbatam in c. si in versu. illuserunt. de re iud. in vj. que tamè est in versu. sen. F. Tur.

si Iudex in sententia refert se expressè ad acta, & ex illis apparet de errore ipsius Iudicis, vitiatur senten. & est nulla. Quia quemadmodum error expressus in sententia vitiat, & nullam ipso iure reddit. l. si ex- pressum. ff. de appell. l. ij. C. quado prouocare non est necesse. c. j. de re iud. ita quando error deprehenditur ex actis, ad que sit relatio cum hæc parificetur. arg. text. in l. ait prætor. §. j. ff. de re iud. & l. pæ. C. de sent. que sine cer. quât. & l. institutio talis. ff. de cond. inst. firmat Barr. in l. vaic. C. de error. calc. Abb. in c. quonia contra. de proba. hancque veram & magis com. concla. testatur Alex. consil. c. xij. dist. c. iij. nu. 4. lib. j. Inno. tamen in c. in presantia de reu. distinguit, quod aut Iudex expressè se re- fert ad acta, in quibus error deprehenditur, & tunc vera est cō. aut nō ex- pressè se refert ad illa, & tunc secus, quia fortassis Iudex ex alio fuit mo- tus, quod non apparet ex actis, hancque distinctionem sequitur Abb. in c. inter cætera. de re iud. F. Turzan.

Indicium firmari, & iurisdictione perpetuari per primam etiam vnicam citationem firmat gloss. in verb. citationes. in Clem. j. de re iudi. & in Clem. ij. in ver. citatio. vt lite pendens. s. ibi quod sufficit quo ad perpetuandam iurisdictionem emanasse, licet non fuerit exequuta, secus tamen quo ad iudicandam litem pendendam, quia quo ad hoc requiritur quod sit exequuta. d. Clem. ij. adde quod solum sufficit decretum, & emanatio citationis respectu actoris, quo ad inducendum litem pendendam, vt si aliquid attentet ipse actor post decretum citationis, ante illius executionem veniat per viam attentatorum reuocari. Rota. in antiqui. decision. cccxvij. & in nouel. decil. lxxv. & vltra glo. predicti in Clem. pr. allegatis habes aliam glo. in cap. proposuisti. de foro compet. & ibi licet Petr. contrarium teneat Abb. tamen gloss. sequitur dicens modernos istam communiter tenere. F. Turz.

In ordinariis iudicijs attenditur locus iudicij. in decisorijs vero attenditur consuetudo loci litigantium. Est communis opinio secundum Alex. consil. cccxvij. vers. sed si queratur. volum. vij. M. Gribal.

Causa dote vel matrimonij ad separationem thoris, spectat ad Iudicem Ecclesiasticum, & non ad secularem. vt ubi si agatur de lucrada vel auiranda dote, propter matrimonij violatum, siue adulterium. Est communis opinio. Dec. in consil. cccxij. in causa. in princ. vol. ij. Idem Grib.

PR O. Iudex viri boni officio fungitur. l. continuus. §. j. ff. de verb. oblig. l. cetera. §. j. ff. fam. c. c. c. Bell.

PR O. Iudex debet iudicare secundum leges & consuetudines, non secundum exempla. in l. nemo. C. de sentent. & interlo. omnium iud. l. rem non nouam. C. de iudi. in §. omnis autem iudex. in auth. de iud. §. j. in lit. de offic. iudi. Bellon.

PR O. Iudex debet iudicare secundum allegata & probata. l. lillitas. §. veritas. ff. de offic. praefi.

OB I E C. Contra. imò secundum conscientiam suam, & aequitatem. l. quod si ephefi in fin. ff. de eo quod certo loco. l. placuit. C. de iud. l. si irruptione. in fin. ff. si ini. regun.

S O L. Contraria procedunt, quando aliquis, vt iudex habet conscientiam & aequitatem. quo casu de facto sibi cognito per probationes factas iudicare debet, non autem habet conscientiam, & aequitatem, vt priuatus, & quando habet vt priuatus. ius non debet dicere, quia de facto sibi cognito tanquam priuato iudicare non debet. ita gloss. in l. iij. in fin. de fer. & in §. sit tibi in auth. de mand. princ. Bellon.

PR O. Iudex non debet declinare, neque ad dextram, neque ad sinistram. gloss. in l. vbi. C. ad leg. Corn. de fal. Idem.

PR O. Iudex ad non petita officium suum impertire non debet. in l. iij. hoc autem iudicium. ff. de damn. infecto.

PR O. Iudex malefactorum non potest cognoscere de causa ciuili. l. solemus. s. larrumculator ff. de iud. Idem.

PR O. Iudex plena prius discussione cause adhibita, causam determinare debet. l. iudices. C. de iudican. ca. iudicantem. xxx. q. v. Idem.

PR O. Iudex postquam iudicauit, sanctus est officio suo. ideo sententiam suam, siue iustam, siue iniustam corrigere non potest, nec amplius de causa cognoscere. l. iudex. & l. Paulus. ff. de re iud. l. diui. ff. de pœn. cap. in literis. & cap. venerabilis. extra de offic. delegat. si compromissarius. de elect. in vj.

OB I E C. Contra. de l. quod iussit. ff. de re iud. vbi quod prator iussit vtutue contrario imperio tollere potest.

S O L. Ibi in sententia interlocutoria, secus in definitiua, vt ibi dicitur.

OB I E C. Item contra de l. si praes. C. quomo. & quand. iud. vbi idem iudex de causa iterum cognoscit.

S O L. Ibi in sententia nulla ipso iure, & ita ille idem cognoscit, si est ordinarius, secus, si delegatus. hic in sententia lata contra ius litigatoris, non constitutionis.

OB I E C. Sed contra de l. si vt proponis. C. eod. tit.

S O L. Ibi in delegato ordinario, sec. Bar. ibi. Bellon.

PR O. Iudex appellationis potest pro parte sententiam infirmare, & pro parte confirmare. casus est multum singu. in l. Carmelia pia. ff. de iure patr. in cap. Ravnutius. vbi not. extra de test.

PR O. Iudicis officium est latissimum. l. j. ff. de iurisdic. omn. iudic. Latissimum autem est, quod omnia continet, quia vltra illud nihil reperitur. l. vbi autem non apparet. ibi. at cum optimum. ff. de verb. oblig. ergo quilibet iudex poterit omnia.

S O L. Contra de l. ea que. ff. ad municip. vbi ea que sunt mixti imperij ad magistratum municipalem non pertinent. & l. magistratibus. ff. de iurisdic. omnium iudicium. vbi ad eundem magistratum non pertinet condemnare homines ad mortem.

S O L. Hic loquimur de officio iudicis in genere, non istius, vel illius: & hoc modo sumendo non continet omnia que possunt expediri, per quemcunque iudicem, de munda, non quod possit vnus quisque omnia: sed hec appellatio officij iudicis continet omnia que possunt pertinere ad vnumquemque iudicem, cum sit genus generalissimum. Idem.

PR O. Iudici fit iniuria, cum ad alterum irur. lege litigatores. ff. de arbit. Idem.

PR O. Iudicandi munus est publicum, & necessarium. l. quippe. ff. de iudic. l. munerum. §. iudicandi. ff. de mu. & hon. l. qua re. de iud. ff. Idem.

PR O. Iudicium plurimorum firmitus est. caput. prudentiam. extra de offic. deleg. Idem.

PR O. Iudicium redditur in inuitum. l. inter stipulantem. §. j. ff. de verb. oblig. Bellonus.

PR O. Iudicium inter patrem & filium non consistit. l. lis nulla. ff. de iud. hoc intellige verum de iure ciuili, secus de iure canonico. vt in can. quartus. q. vij. Bellonus.

Iuramentum appositum donationi factæ filio à patre, facit vt donatio confirmetur. Communem dicit J. Clarus. Sent. §. donatio. q. vij. ver sic. Sed quare tu scis. P. Fichard.

Licet statuto caueatur, quòd in aliquo casu steretur Iuramento damni passi, vel iuramento alicuius tamen poterit contrarium probari. Est communis opinio secundum Iaso. in l. si quando. C. vnde vi. M. Grib.

Iuramentum suppletiuum post conuictum in causa peti non potest. Est communis opinio secundum Hypo. in l. maritus. vers. teneas primam opinio. ff. de quaest. Ratio quia iuramentum suppletiuum obtinet vim probationis. ergo post conclusionem cause regulariter non admittitur probatio. Idem.

Iuramentum appositum super contractu de iure inualido, illum validat, si potest sine dispendio salutis æternæ seruari. Et licet iuramentum non transeat ad heredes iurantis, tamen quando contractum validat, operatur quòd virtus ipsius contractus per iuramentum validat, trahat ad heredem. Similiter quando iuramentum non apponitur super actu inualido, sed tendit ad obseruantiam actus de se validi, qui tamè poterat aliquo remedio oppugnari, Nam tunc licet iuramentum sit à iurante obseruandum, tamen non firmat contractum neque nocet heredi. Est communis opinio secundum Cor. consil. ij. circa primum ver. & in super licet in dicto §. volu. iij. Idem.

Iuramentum in litem non habet locum in actionibus contrariis. Est communis opinio secundum Alexandr. in consilio cccxiiij. quando dolus. volumine vij. Idem.

Absolutio à Iuramento concedi non potest illi qui contrauenit iuramento, prius, quam petierit absolutionem. Est communis opinio. secundum Alex. consil. xvij. vol. iij. Alb. Brun. consil. xlvj. ver. secundo non potest. Idem.

PR O. Iuramentum minor excluditur à beneficio restitutionis in integrum. Est communis opinio. secundum Dec. in consil. xxxj. vol. j. Idem.

In criminalibus non deferuntur iuramentum suppletiuum. Est communis opinio secundum Decium in consilio xxxvij. in causa rigorosa. in fin. consil. volum. j.

Fallit, nisi esset plus quam semiplene probatum: quia tunc etiam in arduis & criminalibus deferri potest iuramentum, secundum Dec. in ca. j. vers. secunda conclusio glo. extra de appel. Sed quod in criminalibus indistinctè tale iuramentum non deferatur, concludit Socyn. & dicit esse communis opinio. in consil. cxxxvj. vol. j. & in consil. clv. praestantijs. vol. iij. Idem.

Iuramentum addit forum foro, & facit vt laicus virtute iuramenti possit conueniri, etiam coram iudice Ecclesiastico. Est communis opinio Legist. & Canon. secundum Iason. in consil. ix. circa primum. ver. si. circa secundum. vol. iij.

Iuramentum de iure communi habet executionem paratam. Est magis communis opinio. secundum Iason. in consilio ix. circa primum. in princip. volumine primo & latius in consilio eo. vers. non obstat vltimum mortuum. Idem.

Iuramentum & sententia obligant quem præcisse ad factum, vt non liberetur præstando interesse. Est communis opinio secundum Iaso. in consil. ix. ver. istud idem deduco. vol. j. Idem.

Iuramentum de iure ciuili impedit moræ purgationem. Est communis opinio secundum Ias. in consil. ix. circa primum. vol. j. & secundum Alexandr. in consil. cxxxj. in causa. in princ. vol. iij. Idem.

Iuramentum habet vim specialis certiorationis, idè excludit beneficium Velleiani in integrum restitutionis. Est magis communis opinio. secundum Alexandram in consilio xxvij. viso libello. vers. quia iuramentum. volum. j. & in consil. xlvj. super. eod. volum. Idem.

Statutum prohibens aliquem actum, siue in rem, siue in personam loquatur, non habet locum in actu iurato. Est magis communis opinio. secundum Alexandr. in consil. xxvij. viso libello. vers. non obstat id quod vltimo. volum. j. & in consil. lix. viso instrumento. vol. j. Idem.

maior Iurans non contrauenire, non potest allegare se deceptum vltra dimidiam iusti pretij. Est communis opinio secundum Imo. in consil. xiiij. in casu præmisso. Idem.

Statutum non potest infringere vires Iuramenti, quoniam de re ipsi rituali laicorum dispositio non valet. Est communis opinio secundum Cornæum in consil. quæstio est. vol. ij. Idem.

Etiam in criminalibus vbi agitur de pœna pecuniaria. Iuramentum suppletiuum accusatori deferunt. Est magis communis opinio. secundum Alex. in consil. lxxvj. viso processu. volum. j. Idem.

A iuramento sponte præstito, & in fraude recipientis, absolutio peti non potest. Crebrior opinio teste Alexan. in consil. lix. viso. vol. j. Idem.

Iuramentum de iure communi habet executionem paratam, & præcisa inducit obligationem. Est vna & communis opinio. secundum Iasonem in consil. ix. venerabilis. & consil. lxxxv. p. etus presentis. vol. j. Idem.

Iuramentum

Iuramentum conualidar donationē factam sine solemnitatibus, à iure vel statuto requisitis. Est vera & communis opinio secundum Iaso. in consil. ij. tota dubitatio, volum. j. Idem Gribald.

Iuramentum super contractu simulato interpositum est nullum, vt voluit gloss. not. in l. emptor. C. plus vale. quod agitur. Et hoc procedit, quando contractus dicitur simul. rus de seipso ad seipsum, veluti quando re vera nullus contractus celebratur, sed contrahi fingitur, & ista propriis, & ver. dicitur simulatio quæ facit contractum nullo modo valere, de qua loquitur Lau. da. ff. de contrahen. empt. l. imaginaria. ff. de reg. iur. & d. l. emptor, & tunc iuramentum appositum super tali contractu, ac simulatione non facit contractum valere, neque iuramentum obligat ad obseruationem eius, quod agitur, nec in huiusmodi casu est petenda absolutio ab isto iuramento secundum Ias. in §. fuerat, numero 86. Instit. de ad o. Mar. y. l. singu. cccxxvij. & Soci. consil. lxxvij. frustra, vers. principaliter, quia consensus deficit, ex cuius defectu non valet. l. fin. C. de non nume. pecu. Et per istam rationem ita tenet Ruynus consil. cxxvj. nume. 6. vol. j. & ita potest intelligi gl. in d. l. emptor, quam Legistæ communiter ita declarant, vt ibi per Bal. Saly. Odo. fre. & Ange. & idem Ange. in l. j. C. de dote, ca. non nume. Alexan. in l. nemo potest. ff. de leg. j. & Grammati. decisio. lxxvj. num. 21. Et istam communem sequitur citat, vt beatusque declarat Auguf. Berouius in cap. ad nostram, nume. 12. & sequen. de emption. & vendi. Ex quibus autem cognoscatur contractum esse simulatum vltra allegata declarat Bart. in l. licet. §. superuacuum. ff. ex quibus causis pignus vel Hypo. solui. & de contractu simulatio cum iuramento Ias. in l. ij. ff. de iureiuran. in fin. Sed vbi- cunque nota esset facta renunciatio exceptionis, fictionis, & simulationis in contractu vtrum valeat, responde breuiter quod non valet aliquo pacto, ita determinat Bar. in d. l. nemo potest, num. 2. quem sequuntur omnes Doctores communiter, vt referunt Alexan. Ias. & Ripa. ibi, cum qua communi sentit etiam Anto. de But. in c. cum contingat, ext. de iureiuran. & Ioan. de Imo. ibi in vij. membro, Anchar. Domi. Cardina. & Ioan. de Imo. in d. c. ad nostram, & Roma. in l. si quis cum aliter, ff. de verb. oblig. & hoc tanto magis procederet, quando quis renunciando simulationi, & fictioni iuraret, tunc enim ista renunciatio, vt supra docuimus non nocet, nec valet secundum communem opinionem omnium Doct. in d. l. nemo potest, quam citat inibi Ripa. & alij. Moderni. quando verò iuramentum ipsum non esset in contractu appositum simpliciter, sed iurarent partes omnia, & singula prædicta esse vera, & in nullo contrafacere, vel contrauenire in hoc casu renunciatio valeret per dictam clausulam prægnantē, & ista est communis opinio teste Alexan. & Ias. in l. lectu. in d. l. nemo potest, Mar. y. l. sing. cccx. vij. Ias. in d. §. fuerat, nu. 82. & seq. Cremen. nota. cli. j. & Curti. l. uni. consil. 100. nu. 7. & prædictis occurrunt quod dicta simulatio contractus potest per literas probari secundum communem opinionem omnium scriben. cui inhæret Boerius eam aucter attestando consil. xij. nu. 9. licet Cyn. & male in l. j. C. plus valere quod agitur, & in l. optimam. in iij. oppo. C. de contrahen. & committ. stipul. & Anchara. consilio cxvij. alleuerent contrarium, vt ipse Boer. refert. F. Viuius.

Iuramentum non dicitur propriè probatio, & per iuramentum quis non dicitur probare, sed ab onere probandi releuati, secundum Ioan. Andr. Abb. & alios relatos per Deci. in rub. nu. 2. ext. de probatio, & istorum opinionem ponunt esse communem Gomesius in §. item si quis postulant, nu. 4. Instit. de actio. Mar. y. l. in repet. rubr. C. de probatio. Auguf. Berouius in rubr. de probatio. nume. 76. cum aliis seq. ex. Alexan. in l. Imperator. ff. de lega. j. & Capicius in decisio. xcj. in contrarium verò partem inclinavit glo. in c. Statum. §. cum verò. in vers. proprio de scriptis, libro sexto. quem sequitur ibi Dominicus, idemque tenet gloss. in l. in contractibus, §. illo, in verbo, offerri, C. de non numerata pecu. Bald. in authen. non licet nono, C. si certum peta. Ang. in l. nõ erit §. dato. ff. de iureiuran. & Deci. in d. rubr. de probatio. & istam sententiam præcitati Doct. videntur probare per multa iura, rationes & argumenta, quibus omnibus quæ optim. respondet Berouius in d. rub. de probatio. numer. 76. & sequen. Tenendo igitur primam partem tñquam tñtorem dic eam esse magis communem, & in iudicando, & cõsulendo sequendam fore, vt attestatur Franciscus de Accoltis Areti. in cap. ij. in xij. nota. de proba. quæ quidem communis limitatur non procedere in casibus, quibus de iure communi, vel ex forma Statutorum iuramentum habetur pro plena probatione, tunc enim in illis casibus appellatione probationis venit iuramentum, vnde si Statutum velit credi iuramento damnum passu, profectò statutum hoc loquens de probatione damni dati, vel de damno probato habet et locum, & procederet contra damnum dantem in probatione damni, quæ fieret per iuramentum, secundum Deci. in d. rub. de probatio. extr. & Areti. in d. ca. ij. & dato, quod Statutum ipsum faceret plenissimam probationem, nihilominus admitteret probationem in contrarium, secundum Rom. in l. qui bona. §. quidam. ff. de damno infecto, & dictum hoc Roma. Sequitur, & refert Ruynus consil. lxxvij. nu. 12. vol. iij. & alia ad materiam istam concernentia late scripsimus infra in vers. Statutum disponens quod de damno dato stet iuramento damnum passu, &c. Idem.

Iuramento necessario non statuitur, nec iuramentum hoc in supple-

mentum probationis potest deferri vbi cunque Statutum, seu Lex, requirit manifestissimas probationes, qua probatio tunc facienda est per plures testes idoneos, vel per confessionem aduersarij, vel per instrumēta, vt est per gloss. not. in l. final. in princip. ff. quod met. cauē, quam sequuntur communiter Doct. in capit. pia. de except. libr. vj. Auguf. Berouius in capitul. cum sit Rom. num. 10. de appellat. Soci. consil. cxxxvj. volum. j. Ripa. in l. final. numero 189. vbi aucter asseuerat istam esse communem opinionem. nec sufficerent in casu isto præsumptiones à iure approbatæ, quæ alias habentur pro idoneis, & legitimis probationibus, quia vbi per modum conditionis probatio nominatur vera, & concludens probatio requiritur, & iuramentum, & probatio præsumpta nullo modo admittuntur. l. Lucius, vbi Dyn. & Bartol. per illū. text. ff. de cond. & demonstrat. & Bar. in l. ait prætor. §. si Iudex, in fin. ff. de re iudi. Bal. in l. ex sententia, circa fin. C. de senten. quæ sine cer. quanti. & in c. quo ad consultationem, de re iudi. Roma. in rub. de arbi. Bal. & Saly. l. pen. C. de rebus credi. Ias. in l. admonendi, numero. 122. vbi Moder. ff. de iureiur. & ista est communis opinio, vt supra deduximus, & attestatur expressè Deci. in d. rub. ext. de probatio. vers. iij. si fiat mentio, & ver. retenta præd. et. Sed communis ista coarctatur non procedere in casibus, in quibus veræ, & concludentes probationes haberi non possunt, vt puta si tibi constiterit, vel si probauerit Titium fuisse filium Sempronij, vel si probetur Bertham adulterium commisisse, tunc sufficiunt quippe præsumptiuæ probationes, & non procederet communis ista opinio, ita inquit Deci. in d. rub. ext. de probatio. vers. si tamen per text. in cap. Michael. & in cap. ex tua. de filiis presbyt. vbi gloss. & Doct. & ita istam communem limitat, & declarat Felin. in d. rubr. de probat. numero tertio. & sequitur Cotta in libro memorialium, in verb. lex. quæ loquitur conditionaliter. Viuius.

Iuramentum iudiciale est illud, quod in iudicio à parte defertur parti iudice approbante, vt dicit glo. in l. prima. ff. de iureiur. & in c. fin. eod. titu. & hoc non dicitur propriè probatio, seu probationem propriè facere, sed habere vim rei iudicatæ, tranfactionis, ac litis finitæ, vt in l. ij. ff. de iur. imò in aliquibus casibus maiorem vim habere dicitur quia hic adest religio iuramenti, & affirmatio iurantis, quæ aliqualem præsumptionem, & fidem facit. l. non omnes. §. à barbaris. ff. de re milita. item calor iudicij, consensus aduersarij, tacita confessio deferentis, qui censetur confiteri omnia, quæ iurans iuraret secundum not. per Barr. in l. ait prætor. in principi. & in l. nam postea. ff. de iure. & hæc omnia simul iuncta dicuntur facere iuramentum iudiciale habere magnā vim, & ferè maiorem, quàm res iudicata, quod est notandum pro his, quæ habentur per glo. Bart. & alios in l. secunda. ff. de iureiur. & quamuis iuramentum in aliquibus vim rei iudicatæ excedat, tamen in multis è cõtra sententia virtutem iuramenti, excedit, vt habetur plenè per gloss. & Bart. in d. l. ij. qui etiam dicit iuramentum habere executionem paratam sicut res iudicata, per l. post rem iudicatam. ff. de re iudi. & idè iuramentum appositum in aliquo contractu habebit (vt ipse arbitratur) executionem paratam, licet de iure communi instrumentum publicum nõ habeat executionem paratam. l. minor vigintiquinque annis, cui fideicommissum. ff. de minoribus. & ibi ait fe mixari quòd cautelam istā consuetudo non adiuuenerit, hoc idem tenet, & sequitur, Ias. in d. l. ij. nu. 9. & l. nulli nu. 8. C. de iudi. vbi aucter asserit istam esse communē opinionem, & Alex. in d. l. ij. Bart. in rub. ext. de iureiur. Pau. de Cast. in l. nam & postea. §. si petiero. ff. de iureiur. & in l. post rē. ff. de re iudi. Mar. thesi. in not. xx. Mar. y. l. singu. cccclvj. iuramentum, Ias. in §. item si quis nu. 87. Inst. de actio. & Cur. in repe. legis admonendi. nu. 47. ff. de iur. V.

Promittens soluere certam quantitatem cum iuramento, compensando postea cum suo creditore non videtur liberatus à perituri, text. est apertus & clarus in c. ad nostram. ext. de iureiur. in prin. & ibi omnes Canõ. tenent Abb. etiam in c. dilectus. de ordi. cogni. & Benedi. de Plu. in l. si peculium. §. quod si hæredi. ff. de statu liber. quia in iuramento ipso debet seruari in forma specificæ, & sic compellit præcisè ad factum ita quod non euaditur perituri soluendo interesse gloss. est in l. si pecuniam. in verbo. necesse habeas. ff. de condi. ob cauam & ita tenet, Ias. in §. in bonæ fidei institui. de actio. Alex. in addi. ad Barto. in l. amplius non peti. ff. rem ratam haberi, & consil. x. j. vol. ij. Alber. Brunus, consil. xvij. nu. 28. vol. & consil. xx. nume. 13. eod. vol. Doct. in d. l. si pecuniam, quinquagesimo trigesimo nono numero quarto Marcus Mautua consil. in princ. cum concordantibus ibi late adductis, & per Panor. post Inno Ant. de But. & alios in c. veniens. de iureiur. In contrarium verò sententiam inclinauerunt Bar. Fulgo. & Angel. in d. l. amplius non peti. Abb. sibi contrarius in d. c. ad nostram. Faber in d. §. in bonæ fidei. & Alex. sibi ipsi parum constans consil. xij. lib. ij. & nouissimè Auguf. Berouius per pulcherrima fundamenta, & optimas rationes in c. j. nu. 68. & seq. & nu. 78. de vsuris. & ita in facti contingentia per doctrinam Bartolus. & sequacium fuit determinatum superioribus annis in sacro Regio Concilio Neapolitano, vt constat in decisio. Capicij cxlvij. & licet opinio hæc possit subst. neri per tam illustrium Doct. auctoritatem, nihilominus prima opinio contra Bartolum, & sequaces videtur magis communis, vt attestantur, Felinus. in dicto capitulo ad nostram num. 8. Iason in l. eum qui. §. si iurauero nu. 7. ff. de iur. & in d. §. in bonæ fidei

Goz. li. consil. xxxij. nu. 15. & seq. & Afflict. in decisio. cccxxxj. u. 1. & se. 3. & ita consilium Boeri. consil. xliij. Retenta itaque communi opinione pro verisima, & canonicè, dic limitataque eam procedere, quòd nus compenendi peruenisset postquam promissum foret per iuramentum, & si ex post facto secundum Abba. & alios citatos per Tindarum tract. de compenendi veritate attende. Soci. in l. Iulianus in fin. ff. de condit. & demonstr. & Parisi. consilio cxxj. nu. 4. vol. j. & istam distinctionem, seu limitationem sequi videtur Capicius etià in d. decisio. clxvij. Afflict. in d. deci. c. clxxxj. & Anton. Galle in trac. de formulis cameralis obligationis, super for. came. oblig. q. ij. nu. 6. cum aliis seq.

Iuramentum potest prestari per procuratorem habentem speciale mandatum c. fin. de iuramen. calum. lib. vj. vbi Doct. & tunc iurare non tenetur nomine proprio, sed pro domino, & per consequens in animà constitutis, secundum Bart. & Alexand. in l. qui bona, si alieno. ff. de dam. inf. cto. in l. ad egregias, in prin. ff. de iurei. & in l. vulgo. ff. de in litem iuran. & hoc non ab re determinatum fuisse arbitror, quia secundum Ioan. And. in d. cap. final. quando procurator habet speciale mandatum in effectu ipse dominus dicitur iurare. & his sic breuiter premissis, collige vnum, quòd etiam iuramentum fidelitatis potest prestari pro absente per procuratorem habentem speciale mandatum ad se presentandum coram domino, & ab eo obtinendum inuestituram, seu renouationem, & hoc præcipue procedit, quando ille cui debet prestari consentit, vel quando debens prestare impeditur aliqua causa secundum Roma. in repet. l. admonendi. ff. de iurei. & in d. l. si alieno. in addi. nouissi. qui allegat tex. in c. vnicò. §. verum etiam de ista reg. lib. vj. & c. si tibi domino, xliij. distin. & ibi tenet Archidia. & idem voluit Bald. in c. j. in titu. quo tempo. miles, & in c. j. §. nulla per quos fiat inuesti. in vrb. feud. l. acò. de S. Geor. in sua inuesti. ver. qui quidem inuesti. p. r. f. & Maranta in tract. iudiciorum in vj. par. nu. 30. & opinionem istam ait esse magis communem, Curt. in repet. d. l. admonendi. nu. 35. & hoc idem videtur sentire Bur. in l. qui absentis. ff. de donatione. vbi dicit quod quando conceditur absenti inuestitura, nuncius debet esse specialiter destinatus. sequitur. Afflict. in titu. quid sit inuesti. in vrb. feu. & Fran. in c. si tibi absenti de præben. lib. vj. & nota quod iuramentum hoc dicitur extrajudiciale, quòd quippe tenetur vasallus, seu procurator ipsius prestare domino, seu sit vasallus feudarius seu burgensis secundum Andre. de Iser. in c. j. qualis, vasa iura. debe. fide. in quo iuramentum sex necessarii debent concurrere, primum scilicet, quòd iurare seruare dominum, in eolumen, tutum, vtilem, honestum, facilem, & denique prestare auxilium, quæ sex requisita numerantur in cap. primo de forma fidei & ibi per Andre. de Iser. & habetur abunde in deci. Rotæ Neapolitanæ. cclxv. & huiusmodi iuramentum non non solit tenetur prestare vasallus, verum etiam ipsius heredes post mortem suam. Vnde aduerte quòd, mortuo vasallo, heredes eius tenentur iurare fidelitatem domino in solidum, licet possideant feudum pro parte, secundum Angelum in l. secundum. §. ex his. ff. de verborum obligat. on. argumen. illud §. & ibi etiam Areti. vbi quaerit quid contra an vnus vasallus tenetur iurare fidelitatem omnibus heredibus patroni, & concludit secundum communem opinionem quòd non tenetur nisi vni, & quòd erit in eius electione, cui iurabit per gloss. in cap. primo. §. omnes filij, si de feudo fuerit controversia inter dominum & agna. & de dicta compenendi attestatur etiam Petrus Cor. in addi. ad Deci. in l. ea quæ in partem. ff. de reg. iuris. Sed aduertendum est, quòd quando tale iuramentum præstatur, tenetur iurans, excipere personam Imperatoris, seu Regis, quæ semper præsumitur excepta, videlicet, vt promittat dominum tuum & defendere aduersus quasunque personas, præterquam contra Regem cap. imperialem. §. fina. & ibi Andre. de Iser. de prohibi. feud. aliena. per Federic. in dicta c. primo. de noua forma fidei & tradit hoc post Spec. Bald. late in vrbibus feudorum, numero 107. Barto. in l. cum acutissimi. C. de fidei commis. & in tract. de præstan. Cardina. prima quæst. primæ partis. & Cotta. in lib. memor. alium, in verbo, Imperator orbis iam ad institutum reuertendo limbo præallegatam communem in teste, qui quidem per procuratorem iurare non potest etiam habentem speciale mandatum, secundum communem doctrinam Doct. quam sequitur, & citat Panor. in cap. licet ex quadam. de testi. In contrariam verò partem inclinavit Rota Rom. quam sequitur Romanus in sing. viij. quòd iuramentum testis possit prestari per procuratorem sed non potest testis deponere dictum suum per procuratorem. Mouetur Rota ibi per nonnulla vgentia fundamenta & rationes, quas reassumpit. Curti. in dicta l. admonendi, numero 359. quasi inhærendo denique vltimæ opinioni Rotæ Romæ, interpretatur & limitatur similiter dicta communis ex not. per Panor. in c. licet ex quadam, supra citato, vbi infert generalem doctrinam per illum text. quòd quando à iure, seu speciali statuto requiritur pro forma proprium iuramentum tunc non sufficit iurari per procuratorem habentem speciale mandatum, allegat nota. per gloss. in capitulo vt circa. de electio. lib. vj. idem tenuit Gemina. post Archidia. in capitulo statutum. §. cum verò de rescriptis lib. sexto. Bal. in rub. ff. de iureiur. & Archidia. in capitulo nulli in ver. proprio iuramento. lib. vj. Idem.

Iurare in licet nemo cogendus est per iudicem quando vellet probare

per testes. l. semper. §. in hoc interdico, iuncta glossa ibi in ver. iudici. ff. quod vj. aut clam. verumtamen gloss. in l. fin. ff. de in litem iuran. inclinavit in contrariam sententiam, quæ communiter reprobat ab omnibus Doct. teste Alex. ibi in princ. & dato. quòd quis vellet potius iuramentum deferre, quàm aliter probare, etiam si probationem certum, vel instrumentum propriam haberet, tunc securè iurare posset secundum Doct. communiter in c. sicut de probatio. quam sequuntur Dec. & omnes Moderni. ibi, sed vbiurque aliquis nec iuramentum deferens, sed potius onus probandi assumere, nec probet eo casu Reus absenti debet, nec cogitur iurare ex quo actor probare non potuit, nec ad iuramentum aliquo pacto redeundi habet facultatem. l. si quis iurandum. in princ. C. de rebus credi. & deci. oni hinc omnes scriben. communiter inhaerent variis in locis, præsertimque hoc. consil. xxxij. vol. iij.

Vassilla, fardellum, seu capsula posita apud hospitem, vel alium quicumque custodem sigillata, & clausa, si forte redderetur dissigillata eo casu standum esset contra ipsum hospitem iuramentum in litem ipsius deponentis super quantitate, qualitate pretio, valore, & extimatione rerum, quæ in dicta vassilla dicerentur per deponentem ex iure, etiam si ipse deponens res ipsas particulares non consignauerit hospiti, nec aliquid dicerit quod in ea capsula essent aliqua res, & quæ, & etiam quod res ipsæ per aliquem visæ non fuerint, & similiter si hospes ipse bonæ conditionis, & famæ, quia debet nihilominus condemnari ad soluat deni res ipsas, ac rerum quantitates, & extimationem, de quib. in ipso iuramento deponentis sit mentio, ex quo hospes dicitur in dolo eo ipso quòd apparet dictam vassillam fuisse apertam etiam si non reperiatur, nec probetur hospitem vassillam aperuisse & ignoretur quis aperuerit, seu sit dubium, & dicitur hospes ipse conueniri ex proprio eius dolo, qui quidem probatur eo ipso, quòd appareat vassilla fuisse aperta, etiam quòd ignoretur quis fuerit ille, qui illam aperuit an hospes, vel quilibet alius, & ita tenent, & concludunt Innocent. Ant. de But. Anch. Abb. Imo. Henri. Boic. & alij. in c. fin. ext. de his quæ vj. mercede causa sunt. Bart. Bal. Ang. & Rom. in l. in actionibus. ff. de in litem iuran. vbi Iaso. nu. 39. & 41. & Franciscus Duarenus, Curt. Bolognetus, nu. 86. & Francisc. de Accolis, Aret. asseuerant istam esse communem opinionem, Cor. etiam consil. cccxvij. prouecturari. vol. iij. Parisi. consil. xlvij. in officarij, per totum, volum. j. & nouissimè Ioan. Baptist. Plot. in repet. l. si quando. nu. 391. C. vnde vi. post alios quamplures ibi relatos, congetitque per eum, ibi etiam istam communem limitat in vdecim casibus, quos ibi à nu. 400. vique ad nu. 416. abundè poteris videre. Idem.

Iuramentum sufficit prestare super quacunque scriptura, licet non sacra de consuetudine, quoniam iam diu communis inualuit stylus, & consuetudo quòd iurare sufficit super quacunque scriptura habito respectu ad sacra Dei Euangelia, solet quippe dici per notarium. Titius iuravit ad sancta Dei Euangelia manu tactis scripturis, opinio iurantis, & relatio ista quam habet ad scripturam faciunt, quòd illa scriptura habeatur loco Euangeliorum, quantum ad firmandum iuramentum, nec iurans dicit iuro super hæc Euangelia, sed in genere dicit iuro ad sancta Dei Euangelia, & huiusmodi consuetudo seruanda est, ita voluerit eleganter Bald. Sali. Cor. & Curt. in auth. sacramenta puberum. C. si aduersus venditio. Imo. in c. cum contingat. de iureiur. Bald. & Afflict. in c. j. §. item sacramenta. nu. 20. de pæc. iuramen. firma. Glof. nota. in clem. j. §. porro. in ver. tacta. ad fi. de hæret. & post eam Imo. Cardi. Bonifa. de Vitali. & ceteri communiter, Corsetus late in addi. ad Abb. in rubr. de iureiur. in j. par. quæst. iij. circa fin. Ruinus, consil. ciiij. num. 1. vol. iij. Paul. Castr. & Alex. in iurari. ff. de iureiur. cum aliis concordantibus, de quibus ibi per eum. Sed ista communis, & indubitata conclusio interpretatur non habere locum in casibus in iure expressis, qui tactum sacrorum Euangeliorum requirunt, vt late declarat Ruynus in d. consil. ciiij. num. 12. & Marquardus de Salsanis in tract. de Iudæis, & in fidelibus, in ij. par. c. viij. num. 1. & Marsyl. sing. cccxv. iuramentum est magis importanter sufficit alias loco Euangeliorum scripturas tangere secundum præcitatos Doctores, licet cautela sit, & rationabilis (vt inquit Bald. & Saly. in d. authen. sacramenta puberum) in loco contractus adesse librum Euangeliorum, vel aliquam scripturam de verbo Euangelij tractantem super quo, vel qua iuretur, merito standum est inueterata consuetudini, de qua dicit Doctores passim attestantur, quòd quamlibet scripturam tangere sufficit. Idem.

Iuramentum debet habere tres comites, veritatem, iustitiam, & iudicium. Curt. iun. consil. cxlj. num. 9. communem dicit. B. Villal.

Iuramenta omnia quæ sunt à iure introducta possunt per procuratorem specialiter constitutum prestari. Communem dicit Francisc. Curt. in l. admonendi. num. 363. ff. de iureiur. refert Phanu. in tracta. de iuram. in litem, num. 20. in ij. par. I. Fich.

Iuramentum inducit obligationem. Io. de Selua. de iureiur. par. iij. consil. ij. communem dicit.

Fallit, si sit sine causa. adde Felin. in cap. j. de pactis, communem dicit sed hanc intellige de iure civili: quia iuramentum non uestit pactum nudum. Ias. in l. si quis maior, C. de transact. nu. 23. communem dicit, & vide quæ habes in verbo, actio. B. Villal.

Iuramentum debet obseruari in specifica forma, & non sufficit per æquipollen,

zquipollens, Iaf. confil. iij. vol. iij. communem dicit. Idem.

Iuramenti absolutio aliter concedi non debet nisi parte prius citata & audita. Communem dicit, & sequitur. Couar. lib. j. var. resolut. c. iij. nu. 5. vbi refert Curt. Deci. & Seluam, hanc dicere communem. Præterea Firmianus quoque in verb. Absolutio à iuramento, &c. hanc similiter dicit communem.

Contrariam verò opinionem magis esse communem testatur Mat. de affli. decif. c. cxx. nu. 17. & 11. vbi pro illa allegat Io. And. in add. ad Specu. Oldrad. Calder. Ant. de But. Io. de Imo, Pau. de Cast. in consilis, Ant. de Pra. veteri inter. consilia Alex Eripium quoque Alexand. confil. c. cxx. j. volum. ij. & consil. iij. vol. iij. Petr. Anchar. Lapum, Laurentium de Rodo. ph. Iaf. Anto. de Alex. de Neap. Marianum. Soci. Florianum de S. Petro, Ludo. Romanum. Bartholo. Capolam. Anto. Corset. in suo Repert. ad Abb. in ver. Absolutio, Ioannem Milis, in suo reperto. in ver. Iuramentum. Et denique Felin. in c. j. de iureiu. Qui tamen ibidem num. 23. tenet potius priorem opinionem, quatuor tamen limitationibus adiectis.

Limitat autem idem Matth. in d. num. 11, nisi fuisset Pontificus in tali impetratione absolutiois subreptum, quia tunc absolutio non valeret, &c. Ioan. F. chard.

Iuramentum firmat contractum: si per statutum prohibeatur, contrahere Iaf. in authen. sacramenta. nu. 53. C. si aduer. ven. comm. dicit. Per istam communem videtur euacuari l. vj. tit. j. lib. iij. ordi. de qua vide per Docto. de Pala. rub. in repet. c. per vestras. de dona. inter vir. & vxor. §. fina. num. 30. propè finem repet. Sed dicta lex limitatur in contractu minoris, vt in l. lix. tit. xvij. par. iij. & in omnibus contractibus in quibus requiritur iuramentum ad eius validationem, vt in pragm.

Amplia, etsi in teruenerit iuramentum ante, vel post contractum, Alc. cap. cum contingat. de iureiu. nu. 133. communem dicit.

Amplia secundo, quòd in tantum hæc communis, & præcedens est vera: quòd iuramentum tollit purgationem moræ. Anto. Rub. consilio cxij. communem dicit. Et non requiritur aliqua interpellatio ad hoc quòd incurrat in moram si contractus. vel promissio fiat cum iuramento, Gozza. confil. xxv. num. 10. communem dicit, vbi tamen distinguit: aut queritur ad hoc, quòd pœna contractus debeatur, requiritur interpellatio, secus tamen ad hoc quòd promittens teneatur ad interesse, & sic intelligitur dictum Bald. in capit. primo §. ad hoc. in fine. & Alexand. in l. quòd re. ff. si certum per. quæ distinctio est ex mente Boer. de mora. vers. x. principa.

Amplia tertio quòd iuramentum supplet omnes defectus, ac solennitates, quæ possunt opponi contra instrumentum, in quo interuenit iuramentum: etsi aliunde perueniat quam ex defectu ætatis, Cur. Iuni. confil. xlvij. nu. 2. communem dicit contrariam. Imò quòd omisso solennitatis probatorie de iure ciuili licet iuramento sit actus decoratus virtutis actum, Alciat. in c. cum contingat. de iureiu. nu. 151. communem dicit. Sed pro concordia est præsupponendum vnum: per quòd diluitur omnis hæsitatio: quòd iuramentum nusquam tendit ad supplendum probationis defectum, sed ad ipsius actus confirmationem, vt plenius asserit noster Coua. in repet. ca. quamuis. de pactis. par. ij. §. vj. Et idè non est mirum, si dicamus quòd omisso solennitatis probatorie non validatur iuramento, in aliis autem solennitatibus sic, vt prima communis tenet.

Amplia quarto, quòd promittens soluere cum iuramento non re- compensat. Gozza. confil. xxxij. nu. 15. & 16. communem dicit repro- bato Bar. in l. amplius non peti. ff. rem rat. habe.

Fallit primo, quando prohibetur ex ratione, vel natura rei: vt quia ea non fit in commercio, Alci. in ca. cum contingat. nu. 179. de iureiu. communem dicit.

Amplia quinto, ad contractum vel alienationem rei dotalis median- te iuramento, quia per iuramentum firmatur, Io. Igne. in l. §. si vir. & vxor. num. 145. ff. ad Sylla. communem dicit, licet eam per plura repro- bet, quem sequitur Caro. Molin. in add. ad Alex. in consil. xxvij. vol. j. in vers. salutaris. tandem concludit quòd licet ipsa mulier teneatur sta- re contractui iurato: si ex iusta causa restitutionem non impetret, ta- men eius heredes non tenentur nec adstringuntur iuramento.

Fallit secundo, si prohibeatur ex fauore publico, Alci. ibi num. 83. communem dicit.

Restringit istam fallentiam: quando fit prohibitio ex fauore priuato: licet in consequentiam resultet fauor publicus, idem ibidem. num. 92. communem dicit. Ex hac communi diluitur hæsitatio de qua qua- ritur iuxta legem lix. cau. reprobantem. donationem. omnium bono- rum, etiam presentium quòd illa lex non habet locum si fiat cum iuramento: àm lex in fauorem subditorum fit introducta, vt dicitur in simili de donatione excedente quingentos aureos non insinuata: quòd si interueniat iuramentum, valet. An. Gomez. in d. l. lix. communem dicit. ex Panor. & Imol. in ca. cum contingat. de iureiu.

Fallit tertio, in contractu simulato: quia non firmatur iuramento, Bullo. confil. xlvij. nu. 4. communem dicit. vt est confessio dotis in frau- dem creditorum, Rub. de confil. c. x. communem dicit.

Restringit istam limitationem: si contrahens iurat omnia, & singu-

la contractus esse vera: nam hæc verba operantur, vt non possit dici contractus simulatus. Cur. Iuni. confil. c. x. nu. 5. communem dicit.

Fallit quarto, ex defectu consensu. Cur. Iuni. confil. lxxij. nu. 3. com. d.

Iste consensus non cadit in minori xiiij. annorum, & idè etiã cum iuramento, nihil valet quòd agit l. lvy. tit. v. licet Doct. variè loquantur. in authen. sacramenta puberum. C. si aduersus vendit. de quo per Iaso: ibid. nu. 7. & Pan. confil. cvij. vol. ij. & gl. in c. ex his. de spons. & Matth. de Affli. in deci. Neapo. nu. 32. per totum, & vide quæ habes. num. 86. in versicu. minor.

Fallit quinto, in alienatione facta per filium de bonis in quibus pa- ter habet vsumfructum. Curt. Iuni. confil. clij. nu. 7. communem dicit.

Nota istam communem ad intel. l. v. tau. vbi dicitur quòd mulier non potest facere contractum, nec distractum sine consensu viri duran- te matrimonio, quòd etiã mediante iuramento, non valet talis con- tractus: quòd etiã est ex mente Coua. in epist. iij. cap. vij. §. j. numer. 3. quòd mihi placet. pro quo etiã est communis opinio, de qua in verbo maritus, vbi dicitur quòd maritus habet vsumfructum bonorum vxor- is, durante matrimonio.

Fallit sexto, si ex iuramento inducatur peccatum: non est contractus obseruandus, Alci. in ca. cum contingat. de iureiu. nu. 101. com- munem dicit.

Per hanc declaratur l. xvj. tit. xj. par. iij.

Fallit septimo, si iurans enormissimè lædatur quia per iuramentum non tollitur enormissima læsio: Cur. Iuni. confil. cxj. nu. 6. communem dicit. & Io. à Ripa in l. ij. de donatio. C. num. 10. refutans Alex. in consil. xlij. & consil. cxxv. vol. j. dicentem communem contrariam. B. Vill.

AD DITIO. Quòd prior opinio cum vnus sit, testatur etiã Iaso confil. cxxij. nu. 8. & 9. vol. iij. I. Fich.

Amplia istam septimam fallentiam etiã si mulier cum iuramen- to renunciet enormissimam læsionem, nisi appareat velle donare, Deci. confil. ccclxxix. comm. dicit, contra Alex. postremo pro resolutio- ne istius dubij, vbi doctores variè loquantur, vide nostrum Coua. in repet. c. quamuis pactum. de pactis, lib. vj. in l. ij. par. §. iij. a nu. 3. vsque ad nu. 9. vbi ponit duodecim conclus. & ex secunda, & tertia resultat solutio ad nostram communem vbi concludit, quòd quando læsio fuit enormissima multo maior quam ultra dimidiã, quòd procedat nos- tra communis de æquitate, si tamen non multum excessit ultra dimi- diam procedat communis, Alex. vide per eum B. Villal.

Fallit octauo, in iuramento secundo præstito contra primam, quia non est obseruandum, Fran. de Are. in l. qui iurasse. nume. 28. ff. de iureiu. communem dicit.

Fallit nono, si per metum extorqueatur, Ioan. de Imol. in c. verum. de iureiu. nu. 10. communem dicit: licet requirat absolutioem, vt per eum ibi.

Nota in hac fallentia quòd iuramentum præstitum in prima vendi- tione, non operatur quin secunda venditio valeat, licet ipse iurans te- neatur ad factum præcise Iaso. in lege quoties. numero trigesimo sex- to. C. de rei vendi. communem dicit.

Nota istam communem ad ampliationem l. 50. titu. v. part. v. cu- n- qua concordat l. quoties. C. de rei vendi.

Fallit decimo in casu fortuito, de quo non præsumitur contrahens cogitasse. Ioan. de Ripa in l. xj. numero 10. quæst. iij. C. de reuo. dona. communem dicit.

Fallit vndecimo, in promissione de non reuocando testamentum, quia tale iuramentum est contra bonos mores, & licet contraueniens sit peiurus: actus tamen tenet, Alci. in d. c. cum contingat. nume. 77. & Anto. de Trem. in add. ad Bona eutsum, in prac. exceptio. in §. rubri. qui mo. numero vigesimo secundo. & Coua. in rubr. de testa. part. j. nu. 15. communem dicit.

Nota istam communem ex qua confunditur opinio Did. le Seg. in l. filius dum in ciuitate est ff. de verb. obliga. nume. 23. dicentis quòd iuramentum appositum in primo testamento operatur vt secundum non valeat, quia iuramentum habet vim clausulæ derogatorie: per ver- bum Bar. in l. si quis, in princ. de leg. iij. & Iaf. in l. si mihi. §. in legatis. ff. de leg. j. Et clausula derogatoria habet vim, vt secundum testamentum non valeat. lxxij. tit. j. par. vj. possit enim dari certam concordiam, quæ est ex mente, Alcia. in quantum reprobat opinio. Bart. in d. l. si quis, quòd opinio comunis procedat, quo ad effectum iuramenti: & sic quòd non impediatur secundum testamentum. Alia autem opinio conuenit vim iuramenti & quòd testamentum valeat eo modo quò de iure val. reipo- test cum secundum communem opinionem relatum, nume. 158. infra & vis iuramenti sit, quòd importet idem quòd clausula derogatoria: quòd secundum testamentum non valeat nisi de eo fiat mentio, & cū hoc recipit maximam extensionem d. l. xxij. cogita. Et nota aliud satis notabile, quòd iuramentum operatur, & habet vim clausulæ derogato- rie circa primum testamentum habens clausulam derogatoriam, quòd secundum, in quo est iuramentum, deroget primo: ac si de eo ple- na mentio facta esset. vt per Ioannem Lupum in re. §. vlti. nu. 23. quæ multum concludit ad ampliationem d. l. xxij.

Fallit duodecimo, in iuramento assertorio coniugum, quia inter eos

non validat donationes, Curt. Iuni. consi. xcv. nu. 5. communem dicit.

Fallit tridecimo, in pacto de futura successione, quia non firmatur iuramento, Curt. Iuni. consi. xxv. nu. 7. communem dicit. & vide in verbo pactum. nu. 1. cum seq.

Fallit quatuordecimo, in obligatione ad carceres, & renunciatione cessionis bonorum: quia non firmatur iuramento, Alci. in c. cum contingat. de iur. iuran. nu. 6. commu. dicit. Et vide in verb. obligatio. nu. 7.

Fallit quindodecimo, in iuramento apposito in donatione: quae reuocatur per superuenientiam filiorum, per l. ij. C. de reuo. dona. Ioan. Arri. de dona. lib. ij. C. nu. 17. communem dicit.

Fallit sexto decimo, in contractu facto per prodigum, quia non firmatur iuramento, Alc. in c. cum contingat. de iur. iuran. nu. 138. & Boë. in consue. Bitu. §. vij. communem dicunt.

Amplia istam fallentiam ad alienationem prodigi, Alci. in d. ca. cum contingat. nu. 146. communem dicit.

Fallit decimo septimo, in donatione omnium bonorum, tam presentium, quam futurorum, quae non firmatur iuramento, Cur. Iuni. consi. xxv. nume. 6. communem dicit.

Nota istam communem: & secundum eam intellige l. x. tit. xj. par. v.

Fallit decimo octavo, in confessione mariti de dote recepta, vide supra confessio, contra Deci. consil. ccij. quam refert Bello. consilio tertio numero. 2. B. Villal.

Iuramenti effectus licet non possit tolli per statutum: tamen potest statui quod in contractu minoris in quo interuenit iuramentum, praesumatur minor dolo inductus: & valet tale statutum, Curt. Iuni. consi. cxvij. numero 6. In authent. sacramenta puberum. C. si aduer. ven. nu. 85. communem dicit. Idem.

Iuramentum, si ex dispositione legis vel statuti defertur potest tamen aduersarius probare contrarium: Tiraquel. de vtroque retract. §. iij. gl. j. de retract. lignagier. nu. 2. communem dicit, hac communem in iuramento statuti, vel legis, secus tamen deferatur, a parte quia postea non reuocatur per probationes de nouo repertas l. xxv. tit. xj. par. ij. quod generaliter dicit Bald. in l. i. in bonae fidei. C. de rebus creditis, partem non esse admittendam ad probandum contra iuramenti delatum: sed Coua. in R. reso. c. xij. lib. ij. num. 1. dicit relinquendum arbitrio iudicis.

Nota istam communem ad intel. l. x. titu. 7. par. ij. B. Villal.

Iuramentum in litem non defertur nisi contra verè dolosum vel delinquentem: etiamsi ille haberetur pro doloso vel delincente, secundum formam iuris communis vel statutorum communem dicit. Iac. l. si quando. num. 37. & ibidem Ioannes, Bapr. a Plotis, in repet. sua. num. 168. cum sequen. Io. Fich.

Iuramentum non defertur in causa famæ. Marc. Anton. in tract. de iudice. nu. 175. communem dicit. B. Villal.

Nota ad limit. l. ij. titu. xj. part. ij. vbi dicitur quod iuramentum defertur parti. Idem.

Iuramentum in supplementum probationis, licet in criminalibus non deferatur, intelligendum est de accusatore, nam reo, vbi de pecuniaria agitur, deferri potest communem dicit Alexand. consil. lxxvj. vol. j. vt refert Minling. obs. lxxxvij. cent. ij. I. Fich.

Iuramentum defertur in causa matrimonij habenti semiplenam probationem, quando aliquibus coniecturis coadiuuatur. Cur. iun. in l. admonendi. num. 67. ff. de iureiuran. communem dicit. B. Villal.

Nota ad ampli. d. l. ij.

ADDITIO. Adde Zas. consi. ix. circa fin. lib. j. & Roma in l. admo nendi. numero 85. ff. de iureiur. Sequitur Didacus in Epito. iij. lib. De cre. j. c. iij. num. 5. circa finem. Io. Fich.

Videtur in contrarium de hoc iuramento, consilium Doct. Germaniae, quod est inter consilia Zasij lib. ij. consi. iij. in prin. Et quod communis sit in contrarium, simpliciter tenet, & firmat Ioan. Baptist. Ferrer. tus consil. cxcvij. numero. 7. parte. Adde Ioan. de Selua. in tracta. de iura. in ij. parte, in iij. quæst. B. Villal.

Quod iuramentum purgatorium in causis matrimonialibus semper debeat exigi a Reo, licet actor nihil probauerit, Host. & Doct. cõmuniter dicere asserit Panor. in c. Attestationib. in fi. de despon. impub. & c. Tamen id videtur esse contra tex. in c. fi. extra de iureiur. Et Doct. in consiliis passim contrarium tenent. I. Fich.

Nota quod licet pars damna, & interesse dimittat declaranda per aliam partem, & quod in eis stetur suo iuramento, nihilominus potest peti reductio ad arbitrium boni viri. Coua. in suis reso. ca. xij. lib. ij. nu. 1. communem dicit ex Panor. in c. Quinta vallis de iureiur. B. Villal.

Iuramento accusatoris in Furti materia non creditur: videlicet quo ad ipsum furtum probandum, secus quod ad illius qualitatem, communem dicit Franc. Dyare. in l. in actionibus ff. de in litem iuran. num. 50. refert Phanu. in tract. de iureiur. in litem. in ij. par. num. 63. P. Fich.

Iuramentum habet vim clausule, vt actus valeat quemadmodum valere potest, Alc. in c. cum contingat. de iureiur. nu. 184. & 170. communem dicit. & Coua. in §. relictu. d. c. quæuis, par. ij. §. vj. consil. cxvj. B. V.

Iuramento denunciationis euangelicæ creditur, Alc. de praesump. regu. ij. præsum. xvj. num. 7. communem dicit. Idem.

A iuramenti necessarii declaratione, qua non continetur simul vel ab-

solutio, vel condemnatio, appellare non licet, cum talis sententia, sit, solummodo interlocutoria, ex qua nec actio, nec exceptio possit oriri sed adhuc definitiua expectetur. Ita post Bart. Antesignanum tenent Alexand. Salicet. R. aph. Fulgos. Iaf. (multos ibi alios allegans.) Et communiter Doct. in l. in Actionibus. ff. de in lit. iur. Et Inno. cap. fin. in fi. & cod. tit. cum quo ibidem ceteri canonista, Ioan. And. Anto. Butr. Host. Card. Alex. Ioan. de Ana. & Ioan. de Imola transeunt. I. Fich.

Iuramento se astringens coram non suo iudice litigare, non potest peritire, Felin. in cap. j. de iudi. communem dicit teste Couar. in rub. de testa. B. Villalob.

Iuramentum calumniæ, etiam sine speciali mandato, præstare possunt, tutor, curator, Oeconomus, Prælatus & ceteri habentes administrationem alieni patrimonij, per text. & ibi Bart. communiter receptum. in l. ij. §. obseruari. C. de iureiur. propt. cal. Abb. & omnes. in c. In peratorum, de iura. calum. & glab. omnib. recepta in c. in pertractandis cod. tit. Hæc dida. Coua. in lib. j. varia. Resolu. c. vj. in fine. I. Fich.

Probatio per iuramentum ex l. si quando. C. vnde vi. locum habet contra heredem. comm. dicit Minling. obser. xj. cent. iij. Idem.

P. R. O. Iuridictio sine modica coeitione nulla est. l. j. §. fin. ff. de offic. eius cui mand. est iurisd.

P. R. O. Iuris peritus potest mutare consilium, si videatur sibi hoc expedire. l. diui. ff. de iure patron. can. certè. xj. quæst. j.

P. R. O. Iustus dolor aliquem excusat. l. Gracchus. C. ad legem Iul. de adult.

P. R. O. Iusta causa in parte, non tollit moram in alia parte. l. qui solidum. ff. de leg. ij.

P. R. O. Iustus possidet qui autoritate prætoris possidet. l. iustè. ff. de acquit. possell.

P. R. O. Iurans per principem, fustibus castigatur. l. si dicit. §. fin. ff. de iureiurando. Bellon.

P. R. O. Iuramentum tria debet continere, veritatem, iustitiam, & iudicium. can. animaduertendum. xxij. q. j. & cap. est. Christus. de iureiuran. gloss. in authent. quod eis. C. de nupt. Idem.

P. R. O. Iuramentum validat & confirmat actum alias inutilem. l. j. & authent. sacramenta. C. si adu. vend. cap. pactum. de pact. in vj. & cap. licet. de iureiuran. in vj. Idem.

P. R. O. Iuramentum contra leges & bonos mores præstitum, non valet. l. iurisdictionum. §. & generaliter. & §. ait prætor. ff. de pact. l. non dubium. C. de leg. l. si quis inquilinos. §. fi. de leg. j. ff. casu diligenti. de for. compet. cap. non est obligatorium. de reg. iur. in vj. Idem.

P. R. O. Ius iurandum loco solutionis cedit. l. ius iurandum. ff. de iureiurando. Idem.

P. R. O. Ius iurandum habet vim rei iudicatæ. l. ij. ff. de iureiurando.

P. R. O. Ius iurandum alterius, alteri neque nocet, neque prodest. l. ait prætor. §. j. ff. de iureiur. Idem.

P. R. O. Ius iurandi religio satis Deum vltorem habet. l. ij. C. de reb. cred. & iureiur. Idem.

Iuridictio domini inter Vasallos quatenus est eorum iudex, dicitur ordinaria & non delegata. comm. in §. feudum. quæst. xc. vers. Sed nunquid. P. Fich. ex Claro.

Iurisdictionem a feudo separatam si Vasallus ab alio acquirat, non ob id accrebit feudo, sed remanet separata vt prius, & cessante feudo nihilominus remanebit iuridictio acquirenti. comm. in §. feudum. q. lxxxvij. vers. sed pone. P. Fich.

Iurisdictionis prohibitio quod ius non reddatur, & quod quis non audiatur, intellige ipso iure: & non valet si contra fiat, etiã quod in processu non opponatur. Est comm. opin. contra Card. secund. Dec. consil. cclxxv. in causa quæ luce. in prin. vers. sed prædictis.

Iuridictio iudicis delegati perpetuatur per vnicam citationem etiã non peremptoriam. Præpo. in c. non ita. ij. q. vj. comm. dicit. B. Villal.

Iuridictio præuenit per citationem, Roma. consilio cxij. nu. 4. communem dicit. Idem.

Nota istas duas communes opiniones ad intellectum l. duodecime, titulo septimo. parte tertia & est aduertendum quo ad hoc quod iudicium dicitur ceptum: vt ibi causa firmatur, vt in l. vbi ceptum. ff. de iud. requiritur quod citatio sit executata. Ad perpetuandam tamen iurisdictionem iudicis delegati, tunc sufficit mandatum de citando, & non executum, secundum Hosti. Ioan. Panorm. Petrum de Anca. in ca. fin. de offic. delega. & Bal. & Anto. Gaufrè. & Henri. in cap. licet. de offic. delega. Felin. & Deci. in ca. gratum, eo. titu. Bart. & Fran. Curt. Iuni. in l. & quia de iurisd. omni. iudi. Dec. Cap. Tolo. q. cccxl. Do. de Rota in antiquissimis de offic. dele. decil. j. Et hæc est magis communis opinio vt per Petr. Raue. in compe. iur. de offic. leg. in fin. licet aliud dicat Imol. in d. cap. fin. & Alexan. & Iaf. in l. more de iu. omni. iudi. ff. qui dicunt cõmunem sententiam esse quod non perpetuetur: præcipue, l. a. nume. 58 De iure autem regio per litem contestationem perpetuatur iuridictio. l. xj. tit. l. iij. par. iij. Et nota quod secundum ius Civile, perpetuatur per solam citationem executam, & hæc est communis opinio de qua per Iaf. n. d. l. more. De iure regio requiritur litem contestatio l. xj. iur. cano nico. sufficit mandatum de citando, et si non sit executum, quam dicit magis

magis communem dicitur Rauen, sed ad hoc quod iurisdictione p...

Iurisdictione est potestas de publico instructa cum necessitate iuris di...

Iurisdictione concessa in genere per aliquam dispositionem cense...

Fallit, si demandetur iurisdictione iudici simpliciter, quia tunc non co...

Restringit istam limitationem, nisi aliis substituatur loco alterius,...

Iurisdictione, & officium iudicis sunt diuersa. Curt. iunior in rub. de iu...

Iurisdictione potestatem personarum & habetur in territorio ad instar domi...

De iure regio, si constet ex verbis, principem velle transferre iurisdic...

Iurisdictione non videtur tradita per apprehensionem possessionis...

Iurisdictione vel ius exigendi pedagium, vel veltigal dicitur habere...

Iurisdictione vel ius exigendi pedagium, vel veltigal dicitur habere...

Iurisdictione vel ius exigendi pedagium, vel veltigal dicitur habere...

Iurisdictione vel ius exigendi pedagium, vel veltigal dicitur habere...

Iurisdictione vel ius exigendi pedagium, vel veltigal dicitur habere...

Iurisdictione vel ius exigendi pedagium, vel veltigal dicitur habere...

Iurisdictione vel ius exigendi pedagium, vel veltigal dicitur habere...

Iurisdictione vel ius exigendi pedagium, vel veltigal dicitur habere...

Iurisdictione vel ius exigendi pedagium, vel veltigal dicitur habere...

Iurisdictione vel ius exigendi pedagium, vel veltigal dicitur habere...

Iurisdictione vel ius exigendi pedagium, vel veltigal dicitur habere...

Iurisdictione vel ius exigendi pedagium, vel veltigal dicitur habere...

Iurisdictione vel ius exigendi pedagium, vel veltigal dicitur habere...

Iurisdictione vel ius exigendi pedagium, vel veltigal dicitur habere...

Iurisdictione vel ius exigendi pedagium, vel veltigal dicitur habere...

Iurisdictione vel ius exigendi pedagium, vel veltigal dicitur habere...

Iurisdictione vel ius exigendi pedagium, vel veltigal dicitur habere...

Iurisdictione vel ius exigendi pedagium, vel veltigal dicitur habere...

Iurisdictione vel ius exigendi pedagium, vel veltigal dicitur habere...

Iurisdictione vel ius exigendi pedagium, vel veltigal dicitur habere...

Iurisdictione vel ius exigendi pedagium, vel veltigal dicitur habere...

ratio ad iurisdictionem perpetuandam, remanet (vt Host. in d.l. & quia...

ratio ad iurisdictionem perpetuandam, remanet (vt Host. in d.l. & quia...

ratio ad iurisdictionem perpetuandam, remanet (vt Host. in d.l. & quia...

ratio ad iurisdictionem perpetuandam, remanet (vt Host. in d.l. & quia...

ratio ad iurisdictionem perpetuandam, remanet (vt Host. in d.l. & quia...

ratio ad iurisdictionem perpetuandam, remanet (vt Host. in d.l. & quia...

ratio ad iurisdictionem perpetuandam, remanet (vt Host. in d.l. & quia...

ratio ad iurisdictionem perpetuandam, remanet (vt Host. in d.l. & quia...

ratio ad iurisdictionem perpetuandam, remanet (vt Host. in d.l. & quia...

ratio ad iurisdictionem perpetuandam, remanet (vt Host. in d.l. & quia...

ratio ad iurisdictionem perpetuandam, remanet (vt Host. in d.l. & quia...

ratio ad iurisdictionem perpetuandam, remanet (vt Host. in d.l. & quia...

ratio ad iurisdictionem perpetuandam, remanet (vt Host. in d.l. & quia...

ratio ad iurisdictionem perpetuandam, remanet (vt Host. in d.l. & quia...

ratio ad iurisdictionem perpetuandam, remanet (vt Host. in d.l. & quia...

ratio ad iurisdictionem perpetuandam, remanet (vt Host. in d.l. & quia...

ratio ad iurisdictionem perpetuandam, remanet (vt Host. in d.l. & quia...

ratio ad iurisdictionem perpetuandam, remanet (vt Host. in d.l. & quia...

ratio ad iurisdictionem perpetuandam, remanet (vt Host. in d.l. & quia...

ratio ad iurisdictionem perpetuandam, remanet (vt Host. in d.l. & quia...

ratio ad iurisdictionem perpetuandam, remanet (vt Host. in d.l. & quia...

ratio ad iurisdictionem perpetuandam, remanet (vt Host. in d.l. & quia...

ratio ad iurisdictionem perpetuandam, remanet (vt Host. in d.l. & quia...

ratio ad iurisdictionem perpetuandam, remanet (vt Host. in d.l. & quia...

ratio ad iurisdictionem perpetuandam, remanet (vt Host. in d.l. & quia...

ratio ad iurisdictionem perpetuandam, remanet (vt Host. in d.l. & quia...

ratio ad iurisdictionem perpetuandam, remanet (vt Host. in d.l. & quia...

ratio ad iurisdictionem perpetuandam, remanet (vt Host. in d.l. & quia...

ratio ad iurisdictionem perpetuandam, remanet (vt Host. in d.l. & quia...

ratio ad iurisdictionem perpetuandam, remanet (vt Host. in d.l. & quia...

ing. cxxvij. incip. Antiqua quæstio est inter Barto. & Bald. cum eius apostill. B. Villal.

Ius feudorum dicitur cōsuetudo. non ius scriptum Communem dicit l. Clarus Sent. §. feudum. quæst. octaua. P. Fich.

Ius off. rendi præscribitur. Qui papa singu. de cecvj. cō. dicit B. Vill. Hanc opinionem magis esse communem testatur etiā Alex. in l. si finita. §. Iulianus ff. de dam. in fct. Et communem dicit etiā Ang. in §. Actionū coll. xxxj. Instit. de actio. Et purpuratus in l. potes. C. de parō. & alij quos vide apud Dida. Couarr. lib. j. variarum Resolutionum c. lx. Vide infra plene in verbo Pactum de retrouendendo. I. Fich.

Fallit. quoad proponendū ex vi exceptionis: quia non præscribitur. sed solummodo iure actionis: Balbus de præscrip. in iij. par. v. par. quæst. ij. communem dicit. B. Villal.

Ius patronatus Patrochiani & populus ex antiqua consuetudine præsentandi. acquirunt. Est communis opinio. secundum Dec. in cōl. cxvij. & pro tenui. vers. ij. non obstat. vol. j. M. Grib.

Etiā pro iure patronatu. & generaliter pro omni iure incorporali nedum pro seruitutibus. cōpetit actio confessoria vel negatoria Est communis sententia contra Bald. secundum Iaso. in l. si prius. nu. 5. de oper. noui nunciat. Idem.

Ius patronatus de gratia patronis competere dicitur. vt per Doctō. omnes communiter in cap. j. de præb. & in c. quanto. de iud. & in c. quoniam. de iure patro. in quibus locis Scriben. assignant rationē quare gratia hæc fuerit concessa. introducāque contra iuris regulas & concludunt hoc fuisse introductum fauore Ecclesiæ. vt cultus diuinitatis augetur. & per cōsequens. vt inuitarentur Laici. aliēque per fozæ ad constructiones. fundationes & denique ad donationes Ecclesiasticas. & communem istam sequuntur. & attestantur per dictam rationem omnes Moderni. in dicto cap. quoniam. & huiusmodi sententiam communem ampliant Moderni. in cap. non sine multa. de arbitris. post Doctō. communiter omnes in cap. ad hæc de offic. ordina. seu vicarij. F. Viuius.

Iuri patronatus Laicorum non censetur. ac præsumitur Pontifex in dubio præiudicare. nisi illi expressè derogauerit. vt not. glo. in clem. ij. de præb. quam sequitur Abb. in ca. dilectus. de offi. deleg. vbi assererat cum dicta gloss. omnes Doctō. communiter sentire in c. dilectus. de iure patro. & cap. quoniam. eod. tit. & communis ista probatur ex eo. quod voluit Inno. in cap. innotuit. de electio. quod in dubio Papa nō præsumitur velle vt plenitudine potestatis. nisi hoc expresse cōter. siquidem ipse magis se cauere debet ab iniustitia. quam alius argumento cap. ex ore. de priuileg. & hoc idem notat Alexand. consil. lxxxvij. volum. j. & sic explorati iuris est constare debere de voluntate Papæ. quod vti velit plenitudine potestatis. nam in dubio nō præsumitur. sed potius censetur circumuentus. vt per Soc. consil. cccxl. vol. ij. & in dubio quoque neque præsumitur Papæ vti voluisse clausula de plenitudine potestatis secundum Paulum Castren. & Moder. in l. in testamento. C. de testamento. milit. & consil. cccxvij. li. j. & Ias. consil. j. volum. j. Idem.

Ius patronatus competens pluribus Laicis. vel clericis. vt singulis ex constructione. ac fundatione sui patrimonij hoc casu præsentatio facta à maiori parte comparatione minorum. dicitur esse legitima. vt per Ioan. And. in cap. j. de iure patro. cuius sententiā scribit esse communem Abb. in cap. cum omnes de constitu. & in cap. quoniam. de iure patro. vbi Moder. assignat exemplum istius communis opinionis. videlicet quādo omnes patroni diuiserunt se in tres. vel plures partes tunc electus consensu plurimorum præferendus est. Idem. Viuius.

Ius patronatus acquiritur præscriptione Dec. consil. cxxxij. nune. 4. lo. à Ripa in lib. ij. de legi. cap. ij. nu. 13. communem dicit. B. Villal.

Ius patronatus annexū villæ transit. cū villa est in feudum cōcessa. Lambert. in tract. de iur. patr. li. j. par. ij. q. vij. arti. j. comm. dicit. Idem.

Ius patronatus legatum transfertur in legatariū. si testator habet potestatem transferendi concessam ab Episcopo Idem Lambert. in par. ij. q. vj. quem refert Ioan. Duran. in arte testan. tit. vj. caut. lxxvj. comm. dicit. Curr. iun. in consil. lxxxvij. nu. 6. quod ius patronatus sine difficultate. transit in heredem vniuersalem. in legatarium tamen effectualiter non transit. nisi accedente consensu Episcopi. comm. dicit. Idem.

Ius patronatus habens in aliqua ecclesia collegiata nō potest præsentare principales dignitates illius ecclesiæ. Boer. dec. xxx. nu. 5. communem dicit. Idem.

Intellige istam communē in electione. quia laicus. etiam Princeps non potest præterelectionem prælati ecclesiæ collegiatae vel cathedralis sedus tamen in præsentatione. quas potest sibi referuare in principio constructionis. vel post acquirere præscriptione: nisi construxit. vel dotauit vel fundauit. Coua. in reg. possess. de reg. iur. in vj. §. x. nu. 50. magis cōmunē dicit ex Ioan. And. in reg. cui alicui. de reg. iur. in vj. Et ex hac causa Hispaniæ reges nō solū ex priuilegio qui ab ore inimicorū fidei proprio sanguine totā Hispaniā redemerunt. vt dicit gloss. in c. Adrianus. lxxij. distin. sed etiā ex eo quod fundarunt. construxerunt. & dotarunt. ecclesias cathedrales: ex præscriptione præsentant prælatos ecclesiasticas. quod nota. Idem.

Comm. opin. to. m. i.

Ius patronatus præscribitur tempore cuius memoria non extat in contrarium. communem dicit. & quod etiam communis consuetudo eam sequitur & c. Paul. Cirad. in tract. de iure patro. in iij. parte in v. cau. in fin. I. Fich.

Quamuis aliqui tenuerint Ius patronatus ad hæredes extraneos nō transire: Innoc. tamē in rub. de iure patro. in fin. & Ioan. And. in c. cum seculum eod. tit. contrarium voluerit. quorum sententiam vtiorem. & communem esse dixit Abb. in consil. lxxij. videtur lib. j. F. Turzan.

Ius patronatus ecclesiæ. vel capellæ aut alterius. loci pij canonicè constructi & erecti. vbiunque ad plures. nō tanquā vniuersos. id est. non tanquam collegium aut vniuersitate. sed tanquam singulos petri net. tunc de necessitate in præsentatione rectoris. vel Capellani ad ecclesiam. vel capellaniam vacantem. omnium patronorum vocatio nō exigitur neque quod in simul & in vnum ad effectum dicit: præsentationis conueniant. sed sufficit. quod singuli. & separatim præsentent etiā si agatur de præiudicando minori parti patronorum ex præsentatione maioris partis. quia satis est habere consensum maioris partis seorsum & separatim. Ita tradidit Abb. consil. lxxxvj. incip. plura sunt ij. dubio lib. ij. affirmans hanc communem opin. & licet Roch. Currius in tractatu suo de iure patro. in ver. honorificum contrariū voluerit atamen fundamento Roch. licet de eo non faciat verbum. respondet Dec. in capitu. cum omnes. vers. retenta tamen. de constit. qui pariter hanc communem attestatur non tamen arbitraris idem esse in institutione. quæ præsentationis vigore fit. quia in ipsa. antequā is ad quem inlittere spectat. ad illā procedat in genere. saltem omnes. quos id tangere potest negotium. & sua quomodolibet interesse putantes. ad contradicendum. ne sic præsentatus instituat. & institutio confirmetur. suo debet edicto in ecclesia. ad quam sic præsentatus existit legēdo. vel illius valuis assignando. vbi certi non sunt qui se præsentationi & institutioni opponere velint. vt infra certum peremptorium terminum illis eodem præfigendum edicto compareant coram ipso ad quem pro institutione recurritur. admonere. iuxta text. in cap. fin. de elect. in vj. qui text. procedit etiam in institutione secundum glo. ibi in verb. elect. communiter approbatam vt inquit Craue. qui etiam attestatur & sequitur dictum commun. consil. lxxij. primum dubium. par. prima. quomodo autem vbi vniuersitas ius patronatus habet. præsentatio fieri debeat scribit Fede. de se. consil. lxx. infra scriptæ questionis iij. & v. dubio. Calder. consilio. ix. de iur. patron. & quid. ac quomodo quando per Abbatem tradit Rot. decif. v. in Anton. vbi etiam quando ad capitulum pertinet. formam. habes. F. Turzan.

Ius iniquum impetrans etiam contra vnum tantū. ipse vicissim ab omnibus debitoribus suis retentionem patitur. Communiorem opinionem esse testatur Zasius in l. si quis iniquum. §. hæc pœna. ff. quod quisque iuris. I. Fich.

Ius priuandi vasallum feudo nō transit ad hæredes quando dominus tacuit. & in vita sua nihil conuictus est. communē dicit Franc. Curt. in tract. feud. in iij. part. principa. in ij. quæst. princ. nu. 55. Et Idē plenius ibidem in seq. q. I. Fich.

P R O. Iustus præcedit. auctoritas sequitur. l. si quis mihi bona §. iustum. ff. de acquir. hæred. Bellon.

P R O. Iustus iudicis aliquem excusat. l. quāquam. ff. de aqua plu. arcend. si stipulatus. §. si lancem. ff. de solut.

O B I E C. Contra de l. quoniam. C. de appell. vbi officialis faciens præceptum iudicis ordinarij. punitur.

S O L. Cū iudex aliquid mandat. officium suum exercendo. excusatur parens propter iudicalem auctoritatem. Si verò non exercet officium suum non est parendum. Nam interdū resistere debent officialibus. vt in contrario: quia illic iudex censetur facere vt priuatus cū ab eo appellatum esset. ab eaque appellatione subtracta causa fuerat. vnde licebat reluctari: & vide glo. in c. quod quis mandato. de reg. iur. in vj. Bellon.

P R O. Iubere cauere. & in possessionem mittere est magis imperij quā iurisdictionis. Iubere cauere. ff. de iurisdic. omn. iud. Bell.

COMMVNIVM OPINIONVM SIVE SENTENTiarum receptarum.

LIBER DECIMVS.

L

LABORATORES conducti ad laborandū agrum litigiosum si fieret eis protectio ne agrum colerent. tenentur ad damnum. & ad penam. Deci in l. velle. nu. 9. communem dicit. ff. de reg. iur. B. Villal.

Lætio enormissima. est iusta causa petēdi relaxationis

nis

nis iuramenti communem dicit. Iac. post copiosiss. allegaciones in cōf. cxxxiij. vol. iij. & seq. Prob. in Addit ad Ioan. Monach. in cap. quamuis. de pact. lib. vi. in fin. I. Fich.

Vbi cumque te ipsa apparet Lēgio & iniquitas licet per cōtrahētes iuratum sit non contravenire tamen tale iuramentum debet relaxari & contractus potest rescindi. Est communis opinio secundum Dec. cōf. cccxlix. consuluit. vers. ij. principaliter. M. Gribald.

Auth. Sacramenta puberum. C. si aduers. vend. non habet locum data enormi lēsiōe. Est com. opin. secund. Dec. cōf. xlv. quod supra naturā. in princ. Idem.

Filia enormiter lēsa, veluti cum pro vna dote pluribus hereditatibus renunciat potest tali renuntiationi contravenire, etiam non obstat iuramento. Est communis opin. sec. Dec. cōf. cccclxxix. requisitus, circa fin. Idem.

A lēsiōe & graamine laudi, potest peti redūctio ad arbitrium boni viri, etiam vsque ad xxx. annos. Est communis opin. cont. Spac. sec. Alexand. cōf. clxxij. in causa & lite. vol. vj. Idem.

Enormis lēsiō non tollitur iuramento. Est magis communis & verior opinio secundum Curtium Iuni. in cōf. liij. habita diligenti verfu. non obstat si quisquam licet contrariam opinionē dicat magis cōmunem. Idem Curt. in cōf. cxlj. habita per tex. in c. quamuis. de pact. in vj. Alex. in cōf. cxlij. super p̄missis. volum. j. & contra Alex. tenet. Dec. dicens magis communem in cōf. ccij. vt vera. vers. sed venio. vol. j. & in cōf. cccxvj. vifa. vers. negari tamen non potest. vol. ij. allegat Cor. cōf. cxvj. vol. j. vbi distinguunt ante. lēsiō excedit dimidiam iustā estimationis, modico processu, & procedit opin. Alex. aut magno excessu: & tunc (cum sit enormissima) nunquam censetur exclusā. & hęc distinctio omnino notāda, & tenēda est, cum sapiat æquitatem. Idem.

Enormis lēsiō in cōpromissis dicitur in sexta parte debitorū quantitas. vel residet in arbitrio iudicis, cum non sit à iure determinatum. Et istę sunt duę principales, & mag. com. Docto. op. sec. Dec. in cōf. xxxix. veridicam. in fin. vol. j. Idem.

Dolus ex proposito, & dolus re ipsa, data enormi lēsiōe æquiparantur. Est com. opi. sec. Dec. in cōf. clxxx. vifa renuntiatione. vers. nō obstat quod contra pet. volumine primo. Curt. Iuni. cōf. cxlj. habita. vol. ij. Idem.

Laicus qui ante Concilium Lateranense habebat decimas ecclesię non potest alteri laico concedere, etiā cum auctoritate Episcopi. Boerius in consuetudine Bitu. des costumes pradiates. §. vndecimo communem dicit. B. Villal.

Laicus potest esse arbitrator in re spiritali. Dec. in cap. ij. de iudi. num. 2. communem dicit. Idem.

Laicus potest esse assessor Episcopi in causa spiritali. Dec. ibi, quā intellige, nisi ipse iudex alias esset secutus suum consilium, Panor. ibidē. Ex quo inferitur, quod si iudex est ita ignarus quod nescit discernere an consilium sit iustum, nec ne, cum teneatur sequi, per Anto. in ca. cum olim de arbi. quem refert, & sequitur Alex. in l. si conuenerit nu. 1. ff. de re iud. tunc laicus non potest esse assessor. Decius ibi, quē communem dicit. Idem. Villal.

Laici super iure diuino statuta condere nō possunt vt probatur in lege non dubium. C. de legib. & in ca. quamuis de pactis in vj. Vnde sequitur quod nec super iuramento, cum sit de iure diuino. capi. & si Christus. ibi redditē iuramenta vestra Deo de iure iurād. & tradit Bar. in lege omnes populi. iij. quęstione princip. ff. de iust. & iur. Hinc dixit Imo. in capitulo cum contingat. eod. tit. de iure iuran. quod si statutum redderet contractum, ac iuramentum inualidum, tunc recurrendum esset ad forum ecclesiasticū pro iuramenti obseruatione, & vt iurans illud obseruare cogreretur. Dixit etiam Abb. in dicto cap. cum contingat, quod licet statutum infringat contractum, ac iuramentum fauore iurantis, tenetur tamen iurans obseruare iuramentū. Bar. opinionem sequuntur Ioan. ab Imo. & Anch. in dicto cap. quamuis de pact. in vj. Hanc magis communem esse dixit Alexand. in cōf. xxxviiij. vifo. lib. iij. F. Turzan.

Laici possunt puniri per Episcopum de adulterio. Alciat. in ca. pernitio. numero 18. de offi. ord. communem dicit, & per intrusio. nem in monasterium. Cōua. in epist. iij. capitul. viij. §. vij. nu. 20. communem dicit. B. Villal.

Laici ecclesiastica negotia tractare non debent. capitu. ij. extra de iudiciis. Bellon.

P. R. O. Laici spiritalia possidere non possunt. ergo nec p̄scribere re cap. causam que de p̄scriptio. Bellon.

P. R. O. Laicis nulla est attrib. ita facultas in rebus ecclesiasticis, in capitulo cum laicis, extra de rebus ecclesi. non alienand. cap. ecclesia. de cōf. Idem.

P. R. O. Lachrymę & orationes, sunt arma clericorum cano. re p̄re hensible. & ca. conuenior. xxij. quęst. viij. Idem.

P. R. O. Lata culpa dolo æquiparatur. in l. quod Nerua. ff. deposit. in l. ff. si mens. ff. mod. dix. Idem.

Lata culpa non æquiparatur dolo: cum agitur de imponenda p̄na mortis, vel mutilationis mēbri. Hier. Cagn. in l. contractus. nu. 10,

de re iur. ff. communem dicit. B. Villal.

P. R. O. Lata culpa puniri quē posse corporaliter non tamen eadem p̄na corporali, qua puniretur pro dolo. sed mitiore, & leuore, ponit pro vera & communi conclusione Rober. Maran. in iij. part. spe. cu. titu. j. num. 59. I. Fich.

P. R. O. Latrones furca sunt suspendendi. lege capitalium. §. vlt. ff. de p̄nis. Bellonus.

Laudemium debetur usufructuario, & non domino, in casu quod dominus directus decesserit, relicta h̄redi proprietate, alteri vero usufructu ipsius proprietatis & durante usufructu contingat rē Emphyteutę alienari, Communem dicit Clarus. §. emphyteutis. quęst. i. vige simarertia. vers. c. fin. I. Fich.

Laudemium soluendum est domino etiam si cōcessio Emphyteutica ita facta sit vt possit Emphyteuta vendere cui velit Communem §. E. quęst. xxij. §. sed quid. Idem ex eodem.

Laudemium non solum est soluendum domino de rebus venditis vel permutatis sed etiam de donatis, quia Laudemium soluitur propter nouā inuestiturā, quę ratio militat t̄ in emptore quā quouis alio cui opus sit noua inuestiturā. Communem dicit in §. E. quęstio. xxij. Idem ex eodem.

Etiā si per annum steteris, quod à Laudo non reclames, non propterea transit in rem iudicatam ex sententiā Bart. & aliorum in l. si societatis. §. arbitrorū. ff. pro soci. o. Bal. in l. fin. vers. c. quęro vsque ad quantum tempus, C. de contrahen. emp. Bal. & Ang. in l. sicut. C. de p̄script. xxx. vel lx. anno. But. in c. Quintanalis de iure iuran. & hęc tanquam communem sequitur Alexand. cōf. cccxxxvij. vifis processibus. lib. ij. sequendo ordinem primi. F. Turza.

Legatario potest testator dare licentiā in testamento, vt propria auctoritate capiat possessionē rei legatę. Com. dicit Clarus in §. Test. quęstione lxxvij. in prin. Intellige tamen si h̄eres illam possideret, nō licet legatario eam per vim occupare, vt in ead. quęst. vers. Sed quid I. Ficgardus.

Legato feudo, etiam ne æstimatio quidem feudi debetur. com. dicit idem Clarus in §. E. quęst. xl. vers. Ex hac cōclusionē. I. Fich.

Verbum lego, etiam vniuersitati bonorum adiectum, non importat heredis institutionem, nec directā substitutionē. Est magis cōmunem opin. sec. Alex. cōf. ix. vifis verbis. vol. j. M. Grib.

In legatis etiam tacitis ius, & dominiū recta via in legatarium transit. Est magis com. opi. cont. Alex. secund. Ia. in l. seruum. §. si de le. j. Ripa. in l. j. eo. tit. Idem.

Legatum annuum ciuitati vel Ecclesię perpetuū relictum, 100. annorum spacio determinatur, crebrior est opin. teste Alexand. cōf. lx. omisso. vol. j. Idem.

Legatum annuum factum Ecclesię per verbum semper, & in perpetuum finitur curriculo, seu spacio centum annorum à die relicti, secundum glo. not. post Bart. in l. an usufruct. ff. de usufruct. & in l. si usufruct. ff. de usufruct. leg. lac. de Rauo. And. de Pis. & Nicol. de Neap. in l. annua. ff. de annuis legat. Cardina. cōf. lxxvj. Federi. de Senis cōf. xvj. Anchara. in cap. si. de testam. Alex. cōf. lx. in prin. vol. j. vbi scribit, itā esse magis communem opinionem, & ab ea in iudicando, & cōsulēdo non est recedendum, Couarruias in tract. Resolutionū iuris Ciuilibis & Pontificij in cap. ix. nu. 10. lib. iij. idem tenet, & concludit ipsemet Alex. in l. ij. in prin. ff. solu. matr. & ibi Decius & Claud. Aque. nu. 15. Ruyus cōf. cxliij. num. 1. vol. iij. & ita in facti contingentia consuluit Alex. in d. cōf. lx. & hoc firmant Doct. ratione infinitatis euitandę, vt laiffimē, per Alex. ibi post prin. & Sententiam itā t̄quam veriorē sequutus est Marcus Mantua. in apotheg. apotheg. l. ij. Contrariam verō partem, videlicet quod Legatum istud duret vltra centum annos in infinitum, vt dicitur per secula seculorum, expressē tenuit Rogerius relatus ab Accurs. in d. l. an usufructus, Abb. post alios ibi congestos per eū in d. ca. fin. de testa. Barba. cōf. xx. vol. iij. Ang. Cuma. Soci. in l. ij. §. si. ff. ad legem Falci. Corn. cōf. xxij. nu. 19. vol. iij. Ia. in l. videamus, §. de ferre. ff. de in litem iuran. & in l. ij. ff. solu. matr. vbi pariter Crotus. Pōtanns Perosinus, Parpal. Ripa, & Albericus in d. l. an usufructus, vbi audacter asseuerat opinionē hęc se vidisse communiter seruati in practica, & pro ista opinione videtur casus legis expressus, qui nō potest, nisi cū magna cauillatione & falsa interpretatione euitari in l. annua, & in l. annua. §. Titia, ff. de annuis le. prout egregiē perpendit Ripa, circa prin. & Pontanus, in l. ij. solu. matr. & Soci. in l. ij. §. si. ff. ad legē Falci. & ita per istas leges, & alias quāplures rationes, & auctoritates consuluit Frater Ioā. Maria. Veratus Ferrariensis in libello Disputationū aduersus Lutheranos, in tit. de annuis legatis, & ipa cōsuluit etiā efficacioribus fundamētis & rationibus Riminaldus, cōf. incerto, & posito in d. libello Disputationū contra Lutheranos, vbi quā optimē firmat opinionē istam & responderet omnibus ferē contrariis, & huic consilio. Riminal. se subscripsit Bernardinus Burguntius Doctor eximius Parmensis, plurimā & optimis rationibus, & subscriptio hęc reperitur post consil. Riminaldus in loco supra citato. His. accedit quod quando est factum legatum alimentorū alicui Ecclesię p̄stantorum omnibus fratribus

fratribus dicta Ecclesie in die sancti Ambrosij, & nihil aliud sit dictum tunc alimentis ista non forent prestanda quolibet anno in illa die sancti Ambrosij, sed heres liberator prestat. lo. & soluendo alimenta pro primo anno in die sancti Ambrosij, vt per plura concludit Marcus Mentea in suis apophtheg. apophtheg. j. F. Vnius.

Dominium rei Legate tacite non transfertur ipso iure in legatariū sine traditione, sicut transfertur dominium rei expressē legatæ secundum Bart. in l. ff. de leg. j. & in l. emptor. §. ancilla. ff. de rei vendi. quem sequuntur Bald. Angel. Floria. Paul. de Cast. Alex. & Ias. in l. seruum filij. §. si. ff. de legat. primo. Dec. in l. traditionibus. C. de pactis, Bertachinus in suo repetitorio, in verb. dominium transfertur, vers. ix. & istorum opinionem, asseruerant esse communē Soc. & Ias. in d. l. j. Sed contrariam partem quod iudicium rei tacite legatæ transeat ipso iure in legatarium absque traditione, tenent Imo. Alexand. & Aretin. in dict. l. prima, ad quorum fundamenta respondent Socin. & Ias. sibi, possit tamen interpretari, ac limitari nisi fallor, quando res tacite legatæ esset apud legatarium, tunc quippe transfertur dominium in eum per text. in §. interdum. Institut. de rerum diuisio. & per id., quod scribit Baldus lege prima. C. communia de lega. vbi dicit, quod quando testator legat rem hereditis, transit dominium recta via in legatarium, quando res erit apud eum. Idem.

Lego, (verbum) etiam vniuersitati rerum adiectum non habet vim institutionis. Sed erit tunc legatum, vel totius hereditatis, vel partis eius, secundum quod dictum fuerit, Et censetur heres institutus iure legati grauatius hereditatem totam, vel eius partem restituere, iuxta l. mulier. §. in. ff. ad Trebell. Hanc communem esse conclusionem scribit Maria. Socin. Nepos, olim præceptor meus, in rub. de leg. j. nu. 73, quam limitat ibidem nu. 77. vbi vide. I. Fich.

Legatum factum Sempronio, si duxerit uxorem in mille, & si ordinem ecclesiasticum receperit in 100. si efficitur clericus gaudet in mille. Hippo. in reb. de fide instr. num. 127. ff. comm. dicit. B. Villal.

Legatum factum mulieri, vel alicui vt cōtrahat matrimonium cum A si ipsa velit: requisita recusauit, & si postea A. velit: nihilominus debetur, etsi non contrahat. I. l. in l. cum aum. C. de instir. & subfir. num. 8. communem dicit. Idem.

Legatum relictum vxori, si honestè vixerit, & durauerit in viduitate post eius mortem quod Titius habeat legitimum, si ipsa contrahat matrimonium, non expectata morte, Titius habebit legatum. Ias. in l. si mater. nu. 2. de instir. & subfir. comm. dicit. Idem.

Legatum si sit relictum si uxore pro maritanda cum A. si filia maritetur cum B. filia nihilominus habebit residuum, Ias. in l. filia legatorum, de legat. C. num. 3. communem dicit. Idem.

Legatum factū vxori, per hæc verba, relinquo vxori meæ quicquid ad me peruenit nomine doris: non sunt deducendæ expensæ factæ, Ias. in post. dotem. nu. 36. ff. sol. matr. comm. dicit. Idem.

Legatum factum vxori, in quo relinquitur usufructuaria omnium bonorum, instituitur filiis, intelligitur solum legata esse alimēta. Gozad. consilio xcix. num. 8. comm. dicit. Idem.

Legatum factum ecclesie intelligitur de parochiali, Ias. in l. j. C. de sacrosanct. eccl. nu. 4. comm. dicit. Idem.

Legatum annuum relictum ecclesie, vel ciuitati non durat, nisi per centum annos, Alexand. consil. lx. vol. j. communem dicit, quàm intellige in usufructu, relicto ecclesie: locus tamen in annuo legato: Ias. in l. solu. matr. num. 1. ff. soluto matr. Idem.

Legatum pium non debetur nisi adita hereditate, Ias. in l. prima. C. de sacrosanct. eccl. num. 31. & Couar. in repet. cap. Rainutius. de test. §. iij. communem dicunt. Idem.

Legatum, si factum est in testamento, minus solenni: heredes non tenentur ad soluendum nisi testator legatariis concedat quod propria auctoritate possint apprehendere possessionem rei legatæ. Io. Durand. in arte testan. tit. ij. cau. iij. comm. dicit.

Nota istam communem cum sequentibus ad intel. l. xxxj. titulo decimoquarto parte sexta.

Fallit secundum, in obligatione naturali: per quam heres tenetur ad prestandum, secundum magis communem opinionem, vt per Ias. in l. cum quis. C. de iur. & fac. ignor. num. 2.

Fallit tertio, quando testamentum est nullum, ex eo quod testator errauit instituens quem credebatur coniunctum, cum aliis non esset. Ias. in l. eam, quam, de fideicom. C. num. 5. communem dicit.

Fallit quarto, quando testamentum est nullum ex præteritione: quia non sunt instituti heredes, qui instituendi essent, Bellon. consilio liij. in princip. communem dicit. Idem.

Nota quod si legatarius possidet, etiam si testamentum sit nullum: legitime retinet etiam in foro conscientiarum, Ias. in d. l. cum quis. C. de iur. & fac. ignor. communem dicit.

Concor. cum l. xxxj. titu. xliij. par. v. Idem.

Legatum relictum (puris à patre, cognatis proximioribus defertur, Couar. in epist. iij. cap. viij. §. v. nu. 5. communem dicit ex Iaso. in l. ij. C. de here. instir. & Alex. in l. hereditas. C. de his quibus vt indignis.

Et cognatis proximioribus negligētibz per duos menses, defertur. Comm. opin. tom. 1.

tur fisco. l. x. tit. xij. par. vj. Idem.

Legatum magnum tollitur rupto testamento per nauitatem posthumi. Alex. de præsumpt. reg. j. præsump. xij. comm. dicit. Idem.

Legatum dicitur inutile quod in voluntate alterius relinquitur: nisi sit in piam causam, Ioan. Durand. in arte testan. titulo vj. cau. viij. communem dicit.

De materia istius communis habes l. vj. tit. iij. par. vj. & l. vj. tit. v. lib. iij. For. legum. & l. xxxj. cum nouem sequentibus, in decis. Taur. & l. quæ cum communi concordat in l. vigesima nona titulo nono parte sexta quam rogo videas.

Legatum factum cū clausula quod testator promittit non reuocare, & quod si reuocauerit quod donat, non potest mutari, & Io. Durand. in arte testan. cau. iij. tit. vj. comm. dicit. Idem.

Legatum alternarium si relinquatur, est electio legatarij & non hereditas, Salice. in l. plerumque. §. si. ff. de iur. dot. comm. dicit. Idem.

Legatum relictum certis personis certi loci, videtur relictum contemplatione loci. Ioan. Durand. in arte testan. tit. vj. cau. vij. Balbus in consil. j. volum. iij. comm. dicit. Idem.

Legatum de re aliena, ex certa scientia testatoris efficax est: & heres tenetur emere & dare legatario, Alex. in l. aliena. C. de leg. Durand. in arte testan. tit. vj. cau. xxxij. comm. dicit.

Concor. cum hac communē l. x. & xxxvj. tit. ix. par. vj. & si res legata venit ad legatarium alio titulo quàm legatū: heres tenetur conferre ei pretium. l. xliij. tit. ix. par. vj. quia licet causa fuit adimpleta: non tamen cessauit effectus. l. si iam facta & l. conditio. ff. de conditio. & demonstr. Bald. in l. filia legatorum. quest. ij. C. de lega. de quo per Tiraq. tra. et. de cessante causa, in xvij. limit. vbi dicit communem opin. Allegat. Paul. de Castro. consil. cxlvij. volum. j. ibi Pau. concludit quod si ea, cui quis testamentum dotem reliquit: nubat interim antè, quàm testator moriatur, sitque ab alio dotata, & tamen debetur legatum ad quod etiam accedit, quod si testator reliquit decem Berta, quæ eo tempore testamenti erat iam nupta, debetur illi legatum ex Bald. in l. vlti. vers. pænæ testator. C. de senten.

Amplia, etsi si factum de re ecclesie: saltem vt detur æstimatio, Curt. iun. consil. xxx. communem dicit.

Contrarium disponitur per l. xliij. tit. ix. par. vj. vbi dicitur quod res ecclesie non potest legari, nec heres tenetur ad æstimationem: quæ concordat cum cap. filius de testa. de quo vide l. filius. de testam.

Amplia, etsi sit res. fisco. idem ibi. num. 5.

Amplia, etiam ad rem dotalem. ibi. num. 6.

Amplia, etiam etsi sit res minoris, idem ibi. eo. nu.

Amplia dictam conclusionem, etiam si legatum sit factum fratribus minoribus, qui non possunt habere proprium: valet tamen vt reddatur æstimatio, Curt. iun. consil. xxx. numero 7. communem dicit, & sic est intelligendus Signor. de homod. consil. xl. in fine, dicens communem opinionem esse quod fratribus mendicantibus non possunt legari annui redditus pro alimentis.

Fallit, si rem habet testator: etsi sit fideicommissum, finiturum tantè morte testatoris, quia heres non tenetur eicere, nec dare æstimationem, Ias. in consil. cix. vol. iij. & idem in emphyteusum, legatumque finitur morte testatoris, Ias. in l. vxor. C. de legat. comm. dicit. Idem.

Legatum factum, lego priori Bibliam, & fratribus pro emenda capta decem, si prior præcessisset, habebit prior Bibliam tantum, si tamen sequatur, habebit vtrumque, Imol. in l. coheredi. §. partem. ff. de vulg. & pupil. & Iaso. in l. doli. de verb. oblig. ff. num. 4. communem dicunt, vbi vide Aretin. pulchre loquentem. Idem.

Legata data ab instituto, censentur repetita à substituto, nisi aliud appareat de mente testantis. Bellon. consil. lxiiij. num. 5. communem dicit. ex l. non iustum. C. ad Trebell. & l. licet. de leg. j. & l. vnica. §. pro secundo. & §. non autem. C. de cadu. tollen. & Ias. in d. l. licet. Idem.

Legatum factum nomine expresso hereditis non censetur repetitum in substitutione, Aleiar. de præsumpt. reg. ij. præsum. xxxv. num. 3. communem dicit. Idem.

Legatum sub conditione in primo testamento, si in secundo simpliciter legetur, reiecta censetur conditio, Curt. iun. consil. cxxxvj. num. 14. communem dicit. Idem.

Legatum factum creditori voluntario, debetur & creditum, secus tamen & in creditore iuris, vel consuetudinis, quia præsumitur factum animo compensandi. Ioan. Cora. in lib. iij. Miscella. cap. j. num. 9. communem dicit.

Nota istam communem ad intel. l. xv. tit. vi. For. ll. & l. iij. & vide quæ habes in ver. vxor. infra. quæ loquitur de bonis duran. matrimonio. numero fin. Idem.

Legato alicui facta actio, & vel obligatio quæ affixa est offibus legatarij: non finitur: etsi finiat tempus appositum ipsi legato, sed exceptio captum, dominium autem rei legatæ finito tempore, transit in heredem: sicut translatam erat in legatarium, Ias. in l. lullud. C. de leg. nu. 7. communem dicit. Idem.

ADDITIO. Ratio prædictorum est quæ cum aliis in hac materia ponit M. Ant. Bard. in tra. de temp. vt. & contin. in capit. xij. sub num.

sub num. 12.

Legatis mobilibus, non veniunt nomina debitorum, l. conf. v. vol. ij. Io. Durand. in arte testan. tit. vj. cau. ix. communem dicit, Idem.

Legata domo, si testator habet plures domos, erit in arbitrium heredis dare minimam, & si nullam habeat, legatum est clusorium, Maine. in l. demper in obsecris, nu. 9. ff. de re iur. communem dicit, Idem.

Legatario licet tres actiones competant pro legatis, videlicet personalis ex testamento, rei vendicatio, & hypothecaria per l. j. C. communia de le. limitatur tamen d. l. quod actio ex testamento non competit pro legatis factis duntaxat ad honorem, & utilitatem testatoris, vt construat capella: quia tunc competit officium iudicis, Ripa in l. per omnia, num. 42. ff. de leg. communem dicit ex Par. ibi licet sibi non placeat. Imò quod non solum competant in isto legato actio ex testamento, sed etiam officium iudicis.

Fallit secundò, in legatis quae sustentur de iure specialiter: vt in legatis conditionibus, pro quibus competit Actio in factum, vel officium iudicis, idem ibi, nu. 43. comm. dicit, vbi vide alias limitationes.

Nota quod l. j. in quantum dicit quod pro legatis competit rei vendicatio, limitatur in vniuersalibus fideicommissis, vel legatis, quia non competit nisi facta restitutione per heredem. Sublimitatur in legato vniuersali, relicto ecclesiae, secuta actione per heredem, Idem Ripa ibi num. 51. communem dicit.

Limita d. l. quod ad rei vendicationem in legato partis bonorum: quia non competit rei vendicatio, idem ibi, num. 53. comm. dicit.

Limita etiam legato vnus rei facto duobus in solidum quia non competit rei vendicatio, idem ibi, num. 56. comm. dicit.

Fallit d. l. j. quia hypothecaria non competit in re legata, idem ibi, num. 65. communem dicit.

Amplia primò, in legatis pro quibus competit officium, idem ibi, num. 66. communem dicit.

Nota quod actio hypothecaria quae competit pro legatis non fuit cognita de iure digestorum, idem Ioan. de Ripa ibi, numero 64. communem dicit.

Legatario non accrescunt quae acquiruntur ex re legata ante aditam hereditatem, Pess. Rauç. in alpha. aut. in verb. legatum, communem dicit.

Concor. cum hac communi à contrario sensu l. xxxvij. tit. ix. part. vj. Et quando res relata pluribus, accrescit alijs, vide l. xxxv. eod. tit.

Amplia, etiam ad legitimam, quia postquam alicui est assignata: non accrescit illi sed patri, vel heredi, Curtius Senior consilio lxxxij. numero tertio. contra Bald. in cap. cum M. Ferrariensis, de const. communem dicit, Idem Villal.

Legatarius in testamento testis esse potest, l. dictantibus. C. de Test; Quod fallit quo ad legatum sibi factum, communem dicit Durand. in art. test. tit. ij. cau. ix.

P R O. Lectio repetita placebit, vnde secundum Horatium, Decies repetita placebunt, in §. j. de emen. l. i. Cod.

P R O. Legatum (sub modo peti non potest sine satisfactione l. quibus diebus, in §. Terminus, ff. de cond. & demonst. Bellon.

P R O. Legati appellatione continetur & fideicommissum l. & fideicommissum, ff. de leg. iij. l. ij. commun. deleg. Idem.

P R O. Legati appellatione etiam heredis institutio continetur in l. verbis, ff. de verb. sig.

Q B I E C. Contra de l. mulier. §. fin. ff. ad Treb. vbi legata portio hereditatis non censetur facta heredis institutio, & per consequens restituitur ex Trebelliano, nec quarta retentio dabitur.

S O L. Dig quod ex largissima significatione, verbum lego, trahitur ad institutionem heredis, d. l. verbis, secus secundum communem vsum loquendi: cui stare debemus, quia non trahitur ad a. um heredis, ita Bartolus, in l. centurio, ff. de vulgari substitutione, Idem.

P R O. Legata vniuersalia fideicommissis vniuersalibus, & legata particularia particularibus fideicommissis exequata sunt, l. j. secundum communem intellectum, ff. de leg. j. Idem.

P R O. Legatarius potest esse testis in causa testamenti, l. qui testamento, ff. de test. in §. legatarius, instit. de testam. Idem.

O B I E C. Opponitur, quia nemo in sua causa testis esse potest, in l. nullus, ff. de testibus.

S O L. Legatarius in causa testamenti non sua fert testimonium, nec propter hoc quod valeat testamentum, sequitur quod valeat legatum, cum sine testamento legata possunt consistere in authent. ex causa. C. de libe. prae. vel ex here. ita Accur. in l. omnib. C. eodem, Idem.

P R O. Legatarius quodammodo quasi heres est, id tempus, §. ff. de v. cap. Idem.

P R O. Legatarius non habet necesse in omnibus rebus portionem vendicare, l. potest, ff. de leg. j. Idem.

P R O. Legati, verbum, non tantum ad praesentia, sed etiam ad praesentia legata trahitur, in l. talis scriptura, §. fin. ff. de leg. j. Idem.

Legatus de latere in prouincia sibi commissa, & extra potest subditos absolueri propter inactionem manuum violentam in clericum, ex commun. iuris, et si sit enormis laesio, Panor. in cap. pentult. de offic.

de leg. communem dicit, B. Villal.

Concor. cum l. xxij. tit. ix. part. j.

Legatus in prouincia sibi delegata potest adiri per vii simplicis quae relata, gloss. communiter approbata, secundum Panorm. in cap. j. de off. deleg. numero, 2.

Legatus nuntius extra prouinciam non potest absolueri quemquã Panor. ibi communem dicit, Idem.

Legitima debet filio relinquì titulo institutionis, alijs testamentum est nullum, Communem dicit Clarus in §. testamentum, questione trigesima octaua, P. Fich.

Legitima in vna re, filius non potest propria auctoritate eligere sibi, sed auctoritate iudicis hoc fieri debet, Est comm. opin. secundum Dec. consil. cxxxvj. non parua difficultas, M. Grib.

Dos competens intelligitur inclusiue, vsque ad Legitimam, Est comm. opin. secundum Dec. consil. cclxxvj. proponitur quod dominus, Idem consil. lxxxix. v. i. fo. puncto, & consil. cclxxix. requisitus, circa med.

Fallit primò, quando filia dotatur à parte: quia dos praesumitur competens ex prouisione paterna, Dec. consil. xxvj. & diligenter, circa princ. vers. sed tamen his non obstantibus, & consil. ccij. vt vera resolutione, Paul. de Castr. consil. cvij. super j. in vj. dubio, nisi pater esset in dolo.

Fallit secundò, quando mulier cum minori dote quam sit legitima, possit habere maritum secundum qualitatem ipsius, Dec. ibi, vers. si verò mulier.

Fallit tertio, quando mulier specialiter renuntiauerit supplemento dotis, vel legitima cum iuramento, Dec. ibidem, vers. praeterea & secundò, & consil. lxxxix.

Fallit quartò, quando filia excluderetur ab intestato, per statutum: quia tunc censetur etiam exclusa à legitima, & consequenter à supplemento, vt supra in verb. Filia.

Filius, repudians hereditatem paternam, priuatur etiam Legitima, Est comm. opin. in l. quia poterat, ff. ad Treb. contra Roma. secundum Alex. consil. lxxv. vers. nec isto casu, volum. j. Idem Grib.

in Legitima filiorum habet locum ius accrescendi, Est comm. opin. secundum, l. ac in l. re conuicti, ver. tamen aliam partem ff. de leg. iij. Est magis comm. dicit Alex. in l. planè §. si duob. num. 5. in fi. de leg. j. Soc. iun. consil. xxv. casus iste, num. 13, volum. j.

per statutum Legitima in totum auferri non potest, Est communior & sequior opin. secundum Alexand. in consil. ccxj. v. i. fo. themate, vers. secundo respondeo, volum. vij. Contrariam opinio, quod imò in totum tolli possit, dicit esse communem & ab ea in iudicando minime recedendum, idem Alexand. in consilio clxvij. v. i. fo. ac ponderatis, circa princip. volum. vij.

si autem aucta est Legitima descendendum vsque ad tertiam, ita etiam legitima ascendendum, Est magis comm. opin. secundum Alexand. in consilio clxvij. v. i. fo. ac ponderatis volum. vij. & in consil. cxl. super testamento, in fin. vol. j. Idem.

ius petendi supplementum Legitimae, non finitur quinquennio vt voluit Bart. sed durat perpetuo, id est, xxx. annis, Est comm. opin. secundum, l. ac in l. certi conditio, ver. Angelus hic, ff. si cert. per, Idem.

Statutum propter existentiam agnatorum, vel aliam similem causam, potest matrem in totum priuare legitima in bonis liberorum, Est comm. opin. secundum Alexand. in consil. lxxvij. circa praemissam, vers. & constat, volum. iij.

Statutum non solum matrem, sed & filias propter existentiam agnatorum à legitima in totum excludere potest, Est magis comm. opin. secundum Alexand. in consilio lxxvij. circa praemissam, vers. quia imò secundum volum. iij.

In foro conscientiae, etiam per expressam pupillarem, mater non excluditur à Legitima, Est dictum Archid. communiter approbatum, secundum Dec. in consil. ccxj. subtilis est casus in fi. vol. ij. Idem.

Pater non tenetur soluere legitima pro filio condemnato, Est comm. opin. secundum Capol. in consil. lxxvij. casus, vers. item hoc etiam determinauit, Idem.

Legitima in bonis filij debetur matri de iure positio, id est, per statutum auferri potest, & per substitutionem pupillarem mater omnino ab ea excluditur, etiam in foro conscientiae, Est magis vera & communior opin. contra Archid. secundum Ruben. Alex. consil. lxxix. casus talis, circa fin. volum. j. Idem.

Qui non succedit, non facit partem in legitima, Est comm. opin. secundum, Corn. in consil. cxcix. in hac, vers. tamen his minimè, vol. iij. Idem.

Legitima etiam iure naturae debita, per statutum omnino tolli potest, Est magis communis opinio, secundum Alexand. in consil. iij. circa praemissam, vers. quia imò, vol. vij. Idem.

per omissionem inuentarij, filius Legitimam non amittit, Est magis communior opin. secundum Alex. in consil. cxxxix. eleganter circa princ. vol. j.

Legitimae supplementum non debet propria auctoritate capi, sed petendum est ab herede vel legatario, pro rata bonorum, Est magis comm. opin. secundum Alex. in consil. cxxxij. attentis, circa med. vol. 4.

Frater exclusus à fratre instituto extraneo, non facit partem matri in Legitimam, Est magis comm. opin. secundum Dec. in consil. cxxxvj. in casu, post Alex. in

Alex. in l. plenè, §. si duobus in f. de leg. j. Idem.

Dos data filio, & eidem pleno iure quaesita transmittitur ad eius liberos, velut heredes, nec eis in legitimam ab auctore debitam imputatur. Est magis communis opinio. Alex. in consil. xxiij. visis dubiis. vol. j.

Fallit, nisi dicti nepotes succederent auctori materno, cum eorum auctoris ex persona matris. quoniam eo casu tenerentur sibi imputare, quemadmodum eorum mater imputasset secun. Alex. ibid. post Bal. in l. illam. C. de collat. Sal. in l. scimus. §. repletionem. C. de inoffi. testa. Imo. in l. in quartam. ff. ad leg. Falcid. Idem.

Neptris agens ad supplementum Legitimæ, ex testamento auctoris, dotrem maternam in legitimam imputare tenetur. Est communis opinio, secun. Dec. in consil. clxxxj. satis nota ver. tertio potest. Idem.

Filia simpliciter exclusa à statuto, statibus masculis non connumeratur inter filios, nec facit partem in Legitima. Est magis communis opinio, secun. Paris. in consil. lv. quoniam Iacobus nu. 16. volum. iij. Contraria opinio nempe dicitur magis communem Guid. Pap. decisio. ccxv. an filiusfama. Idem.

Legitima non debetur filio vidente patre, sed videtur quasi debita, l. j. §. si impuberi. ff. de collatio. bono. l. fina. & yrobique Bart. ff. de liber. agnoscent. & Bald. in l. lex Cornelia. ff. de vulga. & pupi. sub. ritu. & in l. quoniam. C. ad legem Falcid. & consil. cclvij. nume. primo, & sequen. volum. iij. Bar. in athen. si qua mulier prope fin. C. de sacrosanct. Eccle. gl. & Doct. in leg. cum à matre. C. de rei vendi. & ista est communis opinio, vt per Moder. in cap. Raynutius, de testam. & Marquardus in tracta. de Iudæis, & infidelibus, in iij. part. cap. vj. num. 3. quod quidem legitima debetur ipsi filio liberò, & abique aliquo grauamine. l. quoniam in prioribus. C. de inoff. test. legitima ista filij certe est quota bonorum, non autem hereditatis. l. quoties, & ibi Bal. C. de hered. instituta. & ista est communis opinio teste Boerio decisio. xxiiij. num. 12. & similiter, de bita de substantia, non autem de fructibus. l. scimus. §. repletionem. C. de inoff. testa. vbi Doct. omnes communiter concludunt in electione filij esse secus in Falcidia, & Trebellianica vt per Bar. in l. in quartam, ff. ad legem Falcid. Sed an velit bona, vel estimationem vide Bar. declarantem in l. Marcellus. §. res que ff. ad Trebel. in l. suis quoque. ff. de hered. institut. in princ. & Legitima ista detrahitur de singulis corporibus rerum hereditariarum saltem arbitrio boni viri, sec. Gul. de Gug. p. al. & Paul. Cast. in d. j. repletionem, Bar. in d. suis quoque, in si. prin. cipij, Bal. in l. iudemus. C. ad Treb. similiter nec possit filius super legitima hac pacisci, sicut nec super hereditate patris, vt not. in l. si. C. de pact. ad quod facit etiam, quia legitima est quota bonorum, nec dicuntur bona, nisi que alieno de iure, l. sub signatum. §. bona. ff. de ver. si. Verum si condemnatus esset ex delicto filius, pater de iure communis ad partem ratione legitime non tenetur, auct. si qua mulier, & ibi Bar. in l. C. de sacrosanct. Eccle. tradit. Abb. quoque in c. ij. de delict. puerorum. l. hocque tenet etiam Spec. in tit. de executione sententiarum, num. 2. Bal. cō si. cclvij. per totum, vol. iij. Doct. omnes in l. in suis. ff. de libe. & posth. C. uli, de Cuz. Bar. Alberi. & Bald. in l. si qua pater na. ff. de his, qui sunt sui vel alieni. i. u. & opinio istorum supponit esse communem Soc. iun. consil. nu. 5. lib. j. Petrus à Duenas in tract. de regulis vtriusque iuris, reg. cclvj. nu. 2. Ampliat post alios ibi relatos per eum, & Raynus. cō si. cclix. vol. ij. Limitatur, ac interpretatur præmissa conclusio in filiis, & filiabus Iudæorum, qui, vel que quidem filia alimenta legitimam, doctes, & donationes propter nuptias petere possunt, & ad eas dandas parentes Iudæi, vel infideles in eorum vita astringi debent. §. generalem autem providentiam in auct. vt cum de appellatio. cognos. & cap. In d. vi. vbi loa. de Ana. & alij de Iudæis. & hæc omnia latius refert, & comprobatur Marquardus de Susannis in tract. de Iudæis supra citato in iij. part. ca. iij. num. 1. & seq. in d. omnia bona parentum Iudæorum, vel hæreticorum infidelium tam ex testamento, quam ab intestato, debet peruenire ad solos filios, & filias effectos Christianos, aded quod patres ipsi contrarium disponere non possunt. l. cognouimus, & auct. idē C. de hæreticis. & d. §. generalem. Limitatur secundo loco, quando pater ingrederetur monasterium, quia tunc haberetur pro mortuo & eius filij petere possunt legitimam, quæ aliis ipsius non debebatur in vita patris, secundum communem opinionem omnium Canonistarum in c. in præsentia, de probatio. quam allegant Moder. ibi, Francus Perusinus in rub. de test. & Corsetus sing. in ver. legitima licet. Deci. in d. cap. in præsentia, numer. 162. attestatur de alia communi opinione contraria Legistarum. Legitima sufficiens vbiunque inter viuos relicta, seu assignata repetitur hoc casu filij, vel filia inspectis patris facultatibus, non possunt agere ad supplementum propter lucrum, seu facultates postea auctas, quia tempus legitime solute, non autem mortis inspicendum est, & sic exploratum habes, quod postquam filius à patre legitimam in vita ipsius accepit, si pater demum effectus fuerit locupletior, vel pauperior, hoc non consideratur, secundum Iacob. But. in l. pactum dotali. C. de collatio. in vlti. quaest. quem sequitur ibi Bald. in vj. oppositio, & in l. in successione. C. de reuocand. iis, que in frau. credi. in l. in. C. de vltis rei iudi. in l. quamuis. circa fin. C. de fideicom. in l. cum oportet §. prim. C. de bonis, que liber. & in auct. res que. C. communis de lega. Ang. Imo. & Roma. in l. stipulatio hoc modo concepta. ff. de verbo. o-

Comm. opin. tom. 1.

blig. Ang. in l. si proponas, Paul. Castren. in d. auct. res que. Moder. in cap. quamuis de pact. Alex. consil. clxxx. lib. v. Iaf. in l. si quando. §. j. C. de inoffi. testa. In hac opinione tanquam æquior videtur residere Grimaldi. decisio lvij. nume. 34. & sequen. Boeri. decisio. lxij. num. 14. & Raynus. consil. lvj. numero 7. volumine iij. quam quidem opinionem auctacter asseruit esse communem Geor. Narra in d. cap. quamuis, & Boeri. in d. de ciso. lxij. post alios ibi per eum. relatos. In contrarium verò sententiam inclinavit Bald. sibi ipsi contrarius in cap. cum M. Ferrariensis. de constitut. Lucas de penna. in l. ij. circa fin. C. de pr. d. & omnibus rebus nauical. lib. x. Iaf. etiam sibi parum, aut nihil constans in d. auct. nouissima, & in l. quod Seruius, nume. 12. ff. de condicito. cau. da. cau. non secu. in quibus locis ait primam opinionem negatiuam communiter reprobari per text. in d. l. si quando. §. j. nisi quando internerit iuramentum: tunc enim nihil petere possit ratione iuramenti, secundum communem sententiam per d. cap. quamuis, quam communem ultra Iaf. in d. l. quod Seruius, nume. 12. Barba. in allegato. cap. cum M. num. 160. & Ripa. in ibi, numero 38. expresse allegant, citant, & attestantur, & opinionem istorum affirmatiuam sequitur etiam Raynus in l. Gallus. §. & quid si tantum. ff. de lib. & posthum. Soc. consil. 100 vbi refert ita in Ciuitate Florentiæ fuisse iudicatum, & pronunciatum reuera tamen ista secunda opinio, que videtur magis communis, vt supra docuimus. eam licita in duobus, casibus nõ procedere, quos ponit Ripa in d. cap. cum M. num. 38.

Pater prius condito testamento filio impuberi, non potest in codicillis directam pupillarem substitutionem facere, sed per fideicommissum substituitur potest. l. hereditatem. C. de codicil. & isto casu poterunt heredes eius legitimam deducere, l. ex tribus. C. de inoffi. testa. limitatur ac interpretatur hoc eleganter non habere locum, quando per testatorem non filius, sed eius successores rogentur hereditatem restituere, tunc quippe fideicommissarius ab heredibus pupilli, legitimam deducere nequit, text. est in l. si fundum. §. fin. ff. de lega. j. & ibi late Iaf. post. Bart. & per Bald. consil. xxxix. testator relinquat. libro primo. Paul. Cast. consil. clxxxvij. in casu præsentis, & per Cor. consil. clxxxvij. nulli dubium, lib. iij. & consil. clvij. viso supra scripto, vol. ij. & August. Berouius in cap. Raynutius, num. 244. de testam. & ista est communis opinio per Iaf. in d. lex tribus Ratio huiusmodi communis videtur isthæc, quia legitima non debetur eis, qui ab intestato succedere non possunt, secundum Bald. consil. cccix. circa primum dubium, lib. iij. & consil. xlix. Statuto cauetur quod mater, vol. v. cuius opinionem auctacter assererat esse communem Crauet. consil. ij. numero 13. Ampliatur præmissa communis ita firmata non solum procedere in casu claro, verum in casu dubio etiam, vnde auctatet: & explicite dicit, quod in re dubia intelligitur fideicommissum iniunctum non filio, sed eius heredi argumento l. quoties. ff. de rebus dub. & per Paul. Cast. & Iaf. in d. lex tribus, & Alexan. consil. lxvij. consideratis. lib. iij. & Iaf. in l. coheredum filia. ff. de vulga. & pupil. sub. si. & consil. xcix. dominus, vol. ij. scribit, affirmatque istam esse communem opinionem contra Bart. contrarium concludentem in dicto §. cum filij, & de communi prædicta facit mentionem etiam Augusti. Berouius in dicto capitulo Raynutius, num. 244. circa medium, vbi ait istam esse vtiorem, & magis communem sententiam, F. Viuius.

Legitimæ renuntians mater non propterea ius petendi cæ nepotibus aufertur & per consequens non obstante matris renuntiatione, nepos filia præmorta dotata ex propria persona sua in bonis sui aut materni legitimam petere potest, secundum Bald. in l. pactum dotali. C. de collatio. & in l. fin. C. de pact. & idem voluit Imo. in l. qui superstitis. ff. de acquir. heredi qui hoc pacto limitat, & restringit dictum Bart. ibi, quando in vita patris filia moreretur sequitur etiam Aret. & Pau. Cast. ibidem, & istorum sententiam refert esse communem. Ripa. in singularibus responsis in tit. de legibus, & longa consuetudine, cap. vj. nu. 3. & Grammat. decisio. 90. num. 30. Idem.

Ius petendi vel agendi ad supplementum legitimæ non præscribitur minoribus triginta annorum curriculo secundum Doct. omnes communiter in l. si quis filium. C. de inoffi. testa. licet Bart. consil. xiiij. tenuerit contrariam opinionem, quam omnes Doct. variis in locis magis communiter damnarunt vt refert, attestaturque post alios ibi relatos per eum Boer. decisio ccl. nu. 9. & seq. lo. Bapt. Castello. in add. ad Franc. Cremen. in sing. clxxxvij. antiqua est quaestio, Ripa. in l. si. nume. 235. C. de reuocand. donatio. & Grammat. decisio. ciiij. num. 46. Idem.

Legitimas duas, seu duas quartas potest detrahete filius grauatior de restituendo id est, vltra Trebellianicam potest detrahete Legitimam, secundum communem opinionem Doct. in cap. Raynutius de testam. in l. in quartam. ff. ad legem Falcid. & in l. filium quem habentem. C. fa. mil. hercise. quam declarant, & citant Cro. in repet. l. qui Romæ §. duo fratres. ff. de ver. oblig. Deci. consil. cclij. nu. 3. Crauet. consil. cx. nu. 1. & Cur. iuni. consil. cvj. nu. 1. Hoc procedit quando vtriusque quartæ detrahitio eodē tempore non concurreret, d. cap. Raynutius, & c. Raynaldus de test. in antiq. Doct. omnes communiter in l. quamquam. C. ad l. Falcid. Bal. consil. cccclxxxvij. factum super quo lib. j. Bar. in l. Papinianus §. meminisse. ff. de inoffi. test. Fulg. con. xxy. stante statuto, cū allegatis

& cogestis per Alex. conf. xliij. acta in fi. lib. ij. & in l. in ratione §. quod vulgo. ff. ad legem Falc. & Afflic. decif. cccxvij. nu. 4. Interpretatur etiā ista conclusio non habere locum, quando testator mandaret seu iuberet totam hereditatem restituere, quia hoc casu filius grauatus detrahit solummodo legitimam, secundum allegatos doct. & istam scribit esse communem opinionem Bertran. in l. hac edictali §. si tamen nu. 10. C. de secund. nup. Sed ipse Bertran. loco de quo supra dicit, quod filius priuatus hoc casu debet computare Trebellianicam in legitimam, & ita declarat dictam limitationem communem. Idem.

PR O. Legitima filiorum quasi debitum appellatur in §. j. in authen. de trien. & l. emi. colla. iij. leg. Papinianus, §. si quis impubes. ff. de inoffi. testa. Bellonus.

PR O. Legitima pars liberorum titulo institutionis est relinquenda linter cetera. ff. de lib. & posth. & aliud quoque capitulum. & §. hęc autem dispositio in auri. vt cum de appel. cog. Bellon.

PR O. Legitima etiam in quinque solidis iure institutionis potest relinqui gl. communiter recepta in l. iij. §. sed vtrum ff. de ni.

PR O. Legitima debetur tantum tempore mortis in l. cum quari fur. M. de inoffi. testa. in l. j. §. si impuberi. ff. de col. bono. Idem.

Legitima nullum grauamen, aut onus, vel conditio perpetua potest imponi. l. quoniam nouella, & l. quoniam in prioribus. C. de inoffi. testa. hinc est, quod testator non potest disponere in testamento suos filios stare seu viuere in communione perpetua, vt sentiunt Pau. Cast. & Iaf. in l. si non fortem §. si centum. ff. de condi. indebi. & ita consuluit Alex. conf. cccclxxv. vol. iij. consil. xix. vol. v. & consil. xlvij. vol. vj. & ita etiam consuluit Boeri. consil. xij. hoc idem tenet sequitur Ant. Rubens conf. xxvij. num. 3. & Ripa. in l. nemo potest. nu. 20. de leg. j. & ad hoc corroborandum Doct. allegant text. celebrem in l. in hoc iudicio §. si conueniat ff. communi diui. vbi dicitur expresse testatorum posse prohibere diuisionem ad empus, sed in perpetuum, quamuis Alex. sibi contrarius, & male in d. §. si centum, velit contrarium: & hoc quod testator possit prohibere inter filios infra determinatum, & certum tempus diuisionem fieri secundum Paul. de Castr. in d. §. si centum, post Bart. in l. Quintus. ff. de annu. leg. & Bal. in l. si quis ita ff. de cond. instit. debet intelligi cum grano Salis, vt late declarat Grammati. decifio. vij. Ampliatur autem, premissa in tantum procedere, quod nec quis cogitur stare in communione perpetua, etiam si iurasset stare in dicta communione, vt late per Doct. in d. §. si certum, Ripa in d. l. nemo potest, nu. 20. & Marfil. lingul. xx. Limitatur ac declaratur conclusio ista non procedere, quando pater prohiberet alienationem dicta legitimam vsque ad certum tempus, veluti xxx annorum, cum talis prohibitio contineat fauorem liberorum, ideo valet, & tenet secundum Bar. & Doct. in l. cum ex filio. ff. de vulga. & pupi. substitu. Iaf. in l. filius matrem. per illum text. C. de inoffi. testa. Alex. in l. multi no nota. ff. de libe. & posthu. Thoma. Ferr. caute. xxxv. Crotum in l. filius §. diui. ff. de legat. j. & Iaf. ibi circa fin. asserit ab hac opinione neminem discipulare, licet Bald. in l. pater in iij. notat. C. de institutio. & substitu. tepeat contrarij & Francis. de Aret. consil. xix. Sed tamen pro prima opinione consuluit Pau. de Cast. consil. lxxvij. vol. antiquo, & in d. §. si centum, quem sequitur inibi Alex. & idem tenet Paul. Cast. in d. §. diui. & istam Pau. & aliorum sententiam fateatur esse communem Boeri. decifio. lxxvij. nu. 1. nec enim iudicatur onerosa prohibitio alienationis legitimam ad tempus facta, ideoque non reuocatur. l. filius mater. C. de inoffi. testa. & consil. ista, seu limitatio videtur communis, teste Boeri. in d. decifio. lxxvij. & constat quoque hanc esse communem sententiam ex cogestis per Deci. consil. cccclxij. & Bellameram. consil. xxvij. Sed vbi quæque simpliciter testator prohiberet alienationem, tunc statim bona possent alienari vsque ad integram legitimam, & per consequens nihil operatur, quantum ad legitimam simplex prohibitio alienationis, vt per Iaf. eleganter, consil. clix. reuocatur. l. ij. Idem.

Legitima matri per substitutionem pupillarem exclusa non debetur, nec ei aliquo modo assignanda est in hoc casu. C. si pater, de testa. lib. vj. & ista videtur verior, & magis communis opinio secundum Alex. consil. xij. attestatis verbis, consil. iij. consil. xvi. ponderatis his, eodem vol. consil. j. in casu presentis, vol. vij. in leg. Centurio, vbi omnes Doctores, ff. de vulga. & pupi. substitit. & Corn. consil. xcij. licet posset lib. iij. Deci. vero consil. cccclxxj. in causa circa si. asseuerat communem opinionem omnium Doct. esse quod omni tempore dicta substitutio sit fidei commissaria, & casu quo (aduerse) hęc substitutio reperiretur facta simpliciter absque temporis distinctione semper fidei commissariam arbitratu Bald. consil. cccclv. dicta substitutio, vol. iij. & consil. cclxxv. premissis lib. v. & Alex. late consil. xxvij. vilo themate, lib. j. & consil. lxxj. vilo testamento, lib. ij. in ipse Dec. veritatis auctor consilio cxvij. in casu proposito, dicit non posse dici, quæ sit communis opinio, l. deo ipse suadet ibi quod æquitate propter consilium istum opinionem possit, & deberet matri dicta legitima assignari & in hac opinio ne renidet etiam ipsemet Deci. consil. cccclxxij. vilo eleganti, & in effe ad dicta substitutio facta per verba communia omni tempore matre existente in medio erit fidei commissaria, vt late per Dec. in dicto consilio. cccclxxj. & omnes Legitima communiter in d. al. Centurio. & in

l. precibus. C. de impub. & aliis substi. & Canonist. in c. Raynutius de testa. & opinionem istam vltra predictos scriben. ait esse magis communem afflic. de cilio. cccclxxij. vbi refert & dicit magnum verbum quod ita in facti contingentia fuit in sacro Concilio iudicatum, ideo opinionem istam tanquam veriore magis equam magisque communem mihi sequendam fore constitui, & non ab re, quia decisiones sacri Consilij Neapolitani, quæ proferuntur sub nomine Regis succedunt in casibus dabiis loco Imperialis interpretationis, de qua in l. h. C. de legi. vt per afflic. decif. clix. Idem Viuius.

Legitima filij est quota honorum: non autem hereditatis, Dida. de seg. in l. cum Patronus d. l. ij. num. 49. & Boer. decif. xxxij. numero 12. communem dicit. B. Villal.

Legitima per omissionem inuentarij amittitur, vt conuenit inter omnes Doctores, secundum eundem Dida. in tracta. titu. v. caul. xxxvj. I. Fich.

Legitima necessario est relinquenda iure institutionis filio, Alexand. consil. lxx. volum. ij. Iaf. in authen. nouissima C. de inoffi. testa. nume. 16. Ripa. in rubr. ff. solu. matrim. num. 44. communem dicit, licet Alexand. in l. inter cetera. de liber. & posthum. ff. dicat communem contrariam de iure canonico, num. 31. quem Iaf. refert & dicit communem contrariam.

Amplia ad legitimam patris, quia debet relinqui iure institutionis Iaf. in d. Auth. nouissima, nu. 38. post Alex. Communem dicit.

De iure regni cum legitima sit aucta per l. ix. & xij. tit. dela mandas For. l. & l. ti. dela here. legitima potest relinqui quocunque titulo, per Bald. in l. maximum vitium. C. de libe. prate. quem refert Segu. in l. cum patronus numero 42. ff. de leg. ij. licet ipsa dicat, quod turpius est quod fiat iure institutionis per gloss. in c. Raynutius de testam. opinio nem Bal. Iaf. in d. Auth. nouissima, nu. 24. reprehendit per dictum Imo in l. si verò §. de viro. ff. soly. mati. & Ludo. Roma. in l. si quis prior. ff. ad Trebell. sed opinionem Bald. approbat l. i. ij. l. v. ordi. in testamen to nuncupat. uo. de qua vide Suarez. in l. quoniam in prioribus, in decima quinta limita. Cod. de inoffi. testam.

Fallit, nisi aliis priuatur ex causis in glo. in cap. Quintauallis, de iur. iuran. & in auth. cum de appel. cogno. ij. §. causas autem iustas, & ex maiori causa etiam expre. s. Curt. luni. consil. cxxxij. nu. 10. & Iaf. in l. non licet. C. de libe. pr. et. Communem dicit. B. Villal.

Nota quod licet requiratur quod iure institutionis Legitima relinquatur, non requiritur quod tota, sed sufficit quod aliqui relinquantur, nec filius habet querelam inofficiosis: si tota non sit relicta, sed potest petere ad supplementum, Corn. consil. lxxv. vol. ij. Communem dicit. Legitima patris est triens: Iaf. in auth. nouissima. C. de inoffi. testi. quam refert. Segu. in l. cum patronus, nu. 14. de leg. ij. Communem dicit. lex. vj. tau. Legitima ascendendum est tota hereditas, dempta tertia parte honorum, de qua filius potest disponere ad libitum, in qua quarta rebeatur, vtrum aucta legitima filij, videatur, etiam aucta patris: de qua per Segu. in l. cum patronus nu. 14. ff. de leg. ij.

Nota, quod pater potest exheredare filium ex iniuria verbali sibi illata, Curt. luni. consil. cxlvij. nu. j. Communem dicit.

Congor. cum hac communi. l. iij. titu. vij. par. vj. B. Villal.

Legitima ex causa minori potest per statutum, tolli, autem non potest, Hiero. Cagno. in l. iura sanguinis, ff. de re iur. Communem dicit: Petrus Raue. in alpha. aureo in verbo Legitima. & Deci. consil. xix. & Boe. decif. cxxxvij. nu. 6. magis communem dicunt, Contrariam quæd imò potest tolli, & Idem dicit Iaf. in authen. nouissima. C. de inoffi. testa. Sed di. us Hiero. ibi dicit: quod Legitima quæ debetur de iure ciuili in totum potest tolli, quæ autem debetur de iure nature non potest, Ioan. autem Nicola. in addi. Aleiar. in tractatu presump. regul. j. pr. sumpt. vij. dicit aut stat rationabilis causa statuendi: & ex toto potest tolli aut non est & non potest. & hanc opinionem dicit magis communem, dummodo ex toto alimenta non tollantur. Et sic coincidit cū Cagno. & dicit communem ex mente Curt. luni. consil. x. Et de hac communi vide Soci. consil. cl. vol. j. nu. 2. & sic est intelligendus Alexand. consilio iij. vgl. vij. vbi dicit magis communem opinionem esse quod ex toto possit tolli: quem refert. Goza. consil. xliij. num. 24. ex quo sequitur quod licet princeps concedat facultatem instituendi maioritatum de omnibus bonis, pater non potest tollere legitimam naturalem aliis filiis quæ succedit loco alimentorum nec princeps nec pater est tutus si aliis præstet talem facultatem, vt per plura deducit Suarez in l. quoniam in prioribus, C. de inoffi. testam. super l. v. §. ij. limitatis per totum nu. 14. & talis facultas est odiosa, vt per Palat. Ru. rep. de don. inter vir. & vxor. in c. per vestras. §. xxij. numero 20. ex quibus etiam resultat quod cum legitima ascendendum debeat. iure ciuili quod per statutum potest tolli, secundum communem opinionem, de qua in ver. Ascendentes. Idem.

Hanc posteriorem opinionem, ex causa hic in fine. posita, sequitur tanquam communem, etiam Nicola. Bello. consil. xliij. nu. 21. Et ibidem pro hac refert Decium, & per eum accumulata in l. iura sanguinis. ff. de regul. iur. Et adde j. in verbo Statutum. I. Fich.

AD DITIO. Circa legitimam et eius emolumentum ac hereditatem, Art. de Pur. in c. licet. num. 16. de vot. et vot. redem. et in c. l. herede

heredes, nu. 6. de testam. de mente gl. in d. c. licet distinguit, aut hereditas est diuidua, aut indiuidua, primo casu conseruatur legitima, secundum verum non, prout in successione Regni, quia si Regnum diuideretur, facile d. stueretur. Circa quam legitimationem, dicit Bartol. in l. siue. s. excluditur. circa fin. de iur. patro. & in authent. nouissima C. de inoffic. testam. quod ascendentes titulo institutionis non sit necesse habere legitimam, sicut in successione Regni, quae opin. practicat contra Bar. ut dicit Ang. in l. si ad milite. s. si. nu. 3. ff. de mili. testam. Bald. in authent. ex causa, nu. 17. C. de lib. prater. & in l. omnimodo. nu. 1. C. de inoffic. testam. Imol. in l. j. ex fundo. nu. 3. vers. iuxta praedicta restat, de her. instit. cum aliis de quibus in apostill. in dictis locis, & communem dicit hanc l. in d. authent. nouissima, nu. 37. admirat utique quod Bartol. apud eum non inuenit in sua opin. tamen aliquando Bald. variat qui cum Bar. aliquando tenit, ut per Imo. in d. s. si ex fundo.

Legitimus à Principe ad successionem feudorum, succedit in feudo, & excludit caeteros agnatos remotiores, comm. d. I. Clarus. in §. F. Q. lxxxij. vers. Sed quero. P. Fich.

Legitimus à Comite Palatino habente privilegium speciale legitimum ad feuda, succedit in feudo, com. d. in §. F. Q. lxxxij. vers. Et haec quidem. Idem ex eodem.

Legitimus suscepit in Emphyteusi à priuato concessa: sed si ab Ecclesia concessa sit, non succedit, com. d. in §. E. Q. xxxj. Et hic habes casum quod Legitimi de iure canonico non aequiparantur per totum legitimis.

Legitimus per subsequens matrimonium succedit in feudo ut legitimus, com. dicit Clarus. in §. F. Q. lxxxij. vers. Item quero. Quod in tantum procedit, ut etiam succedant in feudo quod receptum sit per se, & filius legitimus natus, com. dicit ead. q. vers. Sed quid si feudum, & subiungit Clarus: quia aequiparantur legitime natis in omnibus & per omnia. Quod ego credo de iure civili tantum. Idem.

Legitimus post eonditum testamentum rumpit illud, & si legitimus ante testamentum prateritus sit in testamento, vel sine causa exheredatus, similiter rumpit testamentum, & potest talis legitimus testamentum dicere nullum, vel contra tabulare, vel quarulari. Communem dicit I. Clarus. §. feudum. q. vij. P. Fich.

Legitimus regulariter aequiparatur legitimis, & omnia iura loquentia de legitimis intelliguntur etiam de legitimis, comm. dicit idem ex Socin. in §. T. q. lxxxij. Idem.

Legitimus filius excludit substitutum. Est communis opinio secundum Alex. consil. ij. incip. visis codicillis. vol. j. Grib.

Fallit dupliciter, quando testator fecisset mentionem de legitimo matrimonio procreatis, qui tunc legitimus non excluderet substitutum. Est com. opi. secundum Alex. in consil. clxxxij. visis duobus. nec circa secundum. vol. vj.

Secundo fallit, quando testator esset nobilis generis, quia loquendo de filiis legitimis, non censetur intelligere de legitimis: quia tales potius sunt de decori nobili prosapia, quam ignobili. Alex. in d. consil. clxxxij. visis. circa. si. vol. vij. Idem. Grib.

Legitimandi facultas dicitur fauorabilis, & non odiosa. Est communis opin. secundum Deci. in consil. lxxvj. licet in casu in fi. consil. j. vol. j. Idem.

Imperator in terris Ecclesiarum legitimum non potest, saltem in praedictum iuris alieni, etiam sola spe competentis, veluti fideicommissi conditionalis. Est mag. com. opin. teste Alex. consil. lxxvij. consideratis. vol. j. Idem.

Legitimus detrahit legitimam, & Trebellianicam de fideicommissis, perinde ac si esset verè legitimus. Est com. opi. secundum Deci. consil. cclvij. quatuor an legitimus. Idem.

Legitimus excludit substitutum. Est com. opi. secundum Deci. consil. cclvij. in casu D. Francisci. & consil. cclxvj. viso consilio vers. l. j. hoc comprobatur, & consil. cclxvj. pro declaratione. vers. sic. iij. idem comprobatur. vol. iij. late Alex. consil. ij. visis. vol. j. Contrariam opinionem, quod non excludit, dicit magis communem Iason. in l. iij. nu. 204. C. de iur. emphyt. post Imol. in lex facta. §. fin. ad Trebellian. & c. in grandi. de suppl. neg. praelat. lib. vj. & ita tenet Ruin. consil. xcix. nu. 106. & pulchre consil. lxxvj. vol. iij. vbi vult citationem ipsius substituti registrari. Et Paris. consil. ix. olim. nu. 18. vol. i. Deci. consil. cclxxxij. viso puncto. Idem.

In Legitimatione facta ad requisitionem parentum aliorum citatio non requiritur. Est communis opinio secundum Deci. consil. cclxvij. incip. viso puncto. circa fin. & in consil. cccvij. viso puncto. circa princ. & consil. ccccxcv. in causa, Soci. lxx. consil. clxij. vol. j.

Fallit, vbi legitimitas fieret stantibus filiis legitimis, & naturalibus, quia de ipsis debet fieri mentio: quinimò, eis inuitis, legitimitas fieri non potest cum soleat fieri tantum in defectum legitimorum. De-ibidem. Idem.

Legitimitas semel facta, ex superuenientia filij legitimi non retractatur: & sic in legitimatione non habet locum dispositio l. si vnam. C. de reuo. donat. Est com. opin. secundum Deci. in d. consil. cccvij. vers. quarto non obstat. Idem Deci. in consil. ccccclxxvj. pro resolutione vol. iij. Socin. Iuni. consil. clxij. vol. j. Idem.

Legitimus per rescriptum non solum agnoscitur patri, sed & omnibus aliis datis, quod illorum consensus non interuenierit: & illis patitur succedit, perinde ac si foret verè legitimus. Est com. opi. secundum Deci. consil. cccvij. viso puncto. Est magis com. secundum Alex. consil. cxxxix. eleganter. vol. iij. Idem.

Statutum, quod extantibus masculis filij non succedant, non habet locum in filio legitimo. Est magis com. opin. secundum Deci. consil. l. j. viso eleganter. vers. sed tamen his non obstantibus. & consil. cccvij. in casu proposito. vers. venio ad secundum, Iason. in l. si is qui pro emptore. vers. ex praedictis apparet. de vfu. ff. de vfu. Curt. sen. consil. xvj. & xxxv. Bologn. in add. Io. de Anan. consil. xxvj. Contrarium, quod in d. statutum etiam legitimum comprehendat, dicit magis communem & veterem, Curt. Iun. consil. clxij. vers. l. j. principaliter. vol. iij. post Ias. in l. cum acutiss. C. de fideicom. Rein. consil. xcij. numero 13. vol. iij.

Fallit tamen praedicta opinio in legitimo per subsequens matrimonium, quoniam talis nihil differt à verè legitimo. Est com. opinio, secundum Alexand. in Rub. ff. de lib. & posth. & Deci. in d. consil. l. j. in principio qua opinio est text. in l. nuper. in prin. cum l. seq. C. de nat. lib. vbi naturales per subsequens matrimonium efficiuntur verè legitimi, & in potestate. Idem.

Legitimus cum clausula limitatiua, videlicet absque praedictio, & c. venientium ab intestato, non succedit ab intestato, nec praedictio legitimis heredibus, sed tantum admittitur ex testamento, & in praedictio legitimorum heredum. Est communis opinio secundum Deci. in consil. ccccxxvij. in casu proposito, vers. his praemissis. Idem Grib.

Legitimus excludit substitutum, Curt. Iuni. consil. lxxxij. nu. 8. Ias. in l. cum autem. d. instit. & substit. nu. 7. C. com. dicit. B. Vill.

Limita, si non sit citatus substitutus: quia tunc non excluditur, idem ibi, nu. 10. communem dicit.

Ampla istam limitationem: et si sit legitimus viuentis patre, Deci. consil. lxxxv. Coua. in epist. l. j. c. vij. §. ix. nu. 8. com. dicit. de quo vide supra in ver. citatio. nu. 31. Idem.

Legitimus ante quam dies fideicommissi cesserit, excludit substitutum communis est, per ea quae allegat Duran. in art. testam. titu. v. caut. xv. I. Fich.

Legitimus, verbum, idem importat quod legitimus. Curt. Iuni. consil. cxlv. num. 10. communem dicit, & sic filius legitimus dicitur verus legitimus, consil. cclvij. communem dicit. B. Villal.

Ampla etiam ad excludendum substitutum. Deci. consil. cclxv. numero 6. communem dicit ex Alex. consil. j. vol. j.

Limita istam communionem, quo ad suauitatem per l. xij. tau. vbi requiritur quod in dispensatione exprimatut auus, ac alij ascendentes, aliis ad illam non extenditur, ut per Cassa. in consuet. Burgun. Ra. vij. §. iij. gloss. ab intestato, nu. 4. tenet etiam Angel. in aurb. qui mo. natu. eff. leg. & §. fil. um. & Bar. in l. omnium. C. de natu. libe. quia quod ad ascendentes dicitur extraneus: & tenent Doct. Cast. & Pala. Rub. in d. l. xij.

Fallit, quo ad successionem in feudo: quia non succedit legitimus, nisi sit dictum quod succedat in feudo, Curt. Iuni. consil. cxxxvj. numero primo. communem dicit.

Restringe istam limit. in legitimo per subsequens matrimonium Ias. in l. cum autem. d. instit. & substit. C. nu. 10. com. dicit.

Restringe istam restrictionem, si in contractu matrimonij sint instrumenta dotalia: Aliis non, Curt. Iuni. consil. cxxxvj. nu. 2. com. dicit: quam intellige de iure civili, non tamen canonico, quam per plura deducit Deci. consil. clv. & dicit com. opin. nu. 1. in fi. de quo vide congesta per Coua. in epist. l. j. c. vij. nu. 8.

De iure autem regis est l. j. tit. xij. par. iij. & l. xij. tit. vj. par. j. & l. iij. tit. vj. l. iij. For. ll. quae leges indistincte dicunt filios legitimos per subsequens matrimonium, & quo ad successionem praecipue d. l. j. & cum indistincte loquatur: est intelligenda. c. si Romanorum, xix. dist. maxime cum in defectum iuris regni, recurrendum sit ad ius canonicum, & non ad civile, per longè, tradita per Io. Rub. in re. Ru. de dona. inter vi. & vxor. in introductione, & secundum hoc debet intelligi communis posita in verbo filius.

Fallit tertio, quando legitimatur quod ad quendam, Curt. Iuni. consil. lxxv. nu. 4. com. dicit: quia tunc non dicitur proprie legitimus.

Fallit quarto, in legitimitate per Papam, quia non succedit in bonis existentibus in imperio. Curt. Iuni. consil. cxxxvj. nu. 7. com. dicit.

Concor. cum l. iij. tit. xv. par. iij.

Ampla etiam, si legitimus sit clericus, cum quo dispensatum est per Roma. pontificem: quia quo ad bona ecclesiastica requiritur dispensatio principis secularis. Coua. in epist. l. j. c. vij. §. vij. nu. 19. com. dicit ex Socin. consil. clxvij. vol. iij. j.

Ampla etiam è conuerso, quod legitimus per principem seculari non censetur legitimus quo ad munera ecclesiastica: gloss. com. approbata in c. lege. x. dist. & Coua. ibi. nu. 8.

Fallit quinto, in statutis, Ludo. de Goza. in consil. vj. nu. 9. com. dicit. Coua. in d. c. vij. §. vij. nu. 3. magis communem dicit. Idem.

Nota, quod princeps non potest legitimare non subditum etiam de consensu

consensu eorum quibus praeiudicat legitimatio quo ad bona sua extra
sua iurisdictionem. Alex. consil. lxxvij. vol. ij. communem dicit I. Gallus,
licet C. reus in §. & quid si in tantum. ff. de lib. & posth. teneat contra-
rium dicens communem esse contrariam: quem refert, & non sequitur
Cova. in epi. c. viij. §. viij. au. 15.

Legitimare non potest Papa in terris imperii, nec Imperator in terris
Ecclesiarum. Communem dicit Tho. Ferra. cautel. j. in prin. I. Fich.

Legitimatus à principe sine praeiudicio venientium ab intestato, po-
test institui heres, legitimis non extantibus. Io. Duran. in art. testa. tit. iij.
cau. viij. communem dicit. B. Villal.

Nota, quod clausula sine praeiudicio venientium ab intestato habet
locum in casu intestati. Goza. consil. vj. nu. 3. communem dicit, & so-
lum excludit filicum, & uxorem. Dec. consilio. cccxxvij. communem
dicit. Idem.

Legitimatio filio naturali vel spurio post patris obitum, legitimatio
ipsa ad bona alius medio tempore ex successione ab intestato qua sita
retrotrahatur, quod illa ipsis ab intestato succedentibus, legitimatus
aufertur, valeat Aliqui in I. Gallus. §. & quid si tantum. ff. de lib. & po-
sthu. hujus fuere sententia, quod si prout dicitur in posthumo post pa-
tris mortem nato, qui si heres à patre non instituitur, prius testamentum
paternum rumpit, & hereditatem ab heredibus in priori institutis tes-
tamento vindicat, si quis posthumos. ff. de libe. & posthu. cum qui-
dam. §. quod dicitur. ff. de acqui. hered. Item & exemplo captivi filij ex
hereditate, qui ab hostibus reuersus rumpit testamentum paternum, &
bona apud hostes existere, per alios occupata, recuperat, si quis exhe-
redato. §. sed si pater. ff. de iust. r. p. irritoque test. Glo. tamen in d. §.
& quid si tantum. in ver. emancipatus, contrarium secuta fuit, illam-
que Bar. isto saltem casu quando bona non sunt vacantia, legitimatio-
nis tempore, secutus est ibi, & ibi Ias. Castren. & alij, & idem Ias. in l.
si is qui pro emptore. ff. de vsuca. Ratio est secundum ipsum, quia im-
pedimentum medio tempore contingens, & superveniens facit ne re-
trotrahatur, cum actus medius, extremorum conjunctione impediatur.
quamvis de secutus in vj. l. si indebitum, vbi glo. & Bar. ff. rem ratam ha-
beri. Bald. in l. si. C. ad S. C. Maced. Hinc dicimus, quod si alicuius Apосто-
lica auctoritate, de aliquo ecclesiastico beneficio, puta canonicatu, &
prebenda, sue tertij, puta episcopi & canonici, suae etiam canonico-
rum consensus accesserit, prouideatur siue prouideri mandetur, & nequam
consensus accedat, & sic conditio adimpleatur eadem auctoritate, alij
pure prouideatur etiam per executores ad id deputatos, hic illo, li-
cet in gratia prioris, potior erit ad tex. in c. si pro re. de rescript. in vj. ad
materiam tamen praemissa dubitationis vide Canonistas in c. per vene-
rabilem, extra qui filij sint legit. & in Apostil. ad Bar. in d. §. & quid si
tantum, in ver. retrotrahatur. vbi diffusus conclusio pertractatur. P. Tur.

Legitimatio potest fieri per procuratorem. Petrus Raue. in alpha. aur.
in ver. legitimatio, communem dicit. Idem.

Legitimatio per subsequens matrimonium, etiam si valeat ipsum
matrimonium de iure canonico, tamen in terris Imperij non extendit-
ur ad successiones communem dicit, & quod ab ea in iudicando, &
consulendo non sit recedendum. Francisc. Cur. Iuni. consil. cxxvj. nu-
mero 7. Et eam tenent multi alij. alleg. per Pet. Duem. Regu. ccl. in x.
limi. verbi. quae opinio. I. Fich.

Contrariam. Et quod taliter Legitimatus etiam in terris Imperij,
succesibilis sit, communem & ab ea in iudicando & consulendo non
esse recedendum dicunt philip. Dec. consil. cly. numero secundo P. Pau.
Paris. consilio decimo tertio, numero. 46. vol. ij. Lauren. Sylua. consil. iij.
cum seq. Gulij. Mayner. lege. quoties idem. numero. 17. vsque ad 22. ff.
de regu. iur. Bart. P. in sua summa Armilla. in ver. fi. §. xj. qui omnes
dicunt hanc esse communem, & quod ita communiter practiceretur. vt
refert. Duen. in d. x. limi.

Legitimatus est de reseratis principum in signum supremae potesta-
tis. Alciat. in l. j. ff. de verb. obliga. nu. 48. communem dicit. B. Villa.

Legitimatio semel facta non reuocatur, si superventum liberorum le-
gitimorum, communem dicit dilecti in art. testa. tit. iij. cau. xij. per alle-
gata Alex. & Iaso. in l. ex facto. ff. de vulga. & pup. I. Fich.

Legitimandi facultas respectu potestatis, est fauorabilis. respectus
legitimari est odiosa, idem ibi nume. 47. communem dicit, & ideo non
extenditur. Cur. Iuni. consilio. lxxij. numero. communem dicit. Alci. in
parado. capitulo xvj. concludit quod respectu patris, est odiosa: & res-
pectu filij, est fauorabilis. B. Villal.

Legitimandi potestas data post mortem patris, non intelligitur con-
cessa in praesentium fideicommissi. Curt. Iuni. consil. lxxxij. numer. 10.
communem dicit. Idem.

Legitimandi habens potestatem, non potest proprios filios legiti-
mare. Cova. in epist. quarta c. viij. §. viij. numero 2. communem, dicit.
ex Deci. in c. iij. de proba. Idem.

Legitimandi habens potestatem natus ex adulterio, item & ex ince-
stu potest legitimare, si ambo concurrant in vno. Alciat. de verb. obli.
finum. 46. l. ij. communem dicit. Idem.

Nota, quod si concedatur facultas legitimandi alicui pro se & filijs,
filij in vita patris possunt legitimare. Anto. Ru. in l. Gallus. §. quidam

recte. ff. de libe. & posthu. communem dicit ex Ias. in d. §. quidam recte,
quam intelligit, nisi alius acquiescit pro se, filijs, & heredibus: quia
tunc filij admittuntur ordine successivo ex Franc. Curt. Iuni. consilio
lxxij. Idem.

Nota, quod habens facultatem legitimandi, non potest legitimare
sine causa: etiam si habeat amplissimam potestatem: quae in summo
pontifice non requiritur. Cur. Iuni. consil. lxxv. nu. 4. communem dicit. Et vi-
de in ver. dispensatio, nu. 67. cum sequenti. Idem.

Legitimatio si impetratur pro filio adulterino, ex utroque parente
debet fieri expressio utriusque adulteri. Cova. in epi. iij. c. viij. §. ix.
nu. 3. com. dicit, ex Ferdinando de Loazes de matrimonio. dubio. x.

Fallit si exprimat filium esse spurium: et si sit bastardus, ex quacun-
que specie ex illegitimitate. Ias. consil. xj. vol. iij. communem dicit.

Nota, quod legum expressio in dispensatione, ac legitimatioe cõ-
tra quas sit dispensatio non est necessaria, nisi aliis quod graue praei-
udicium inferatur. Some. in c. j. num. 6. de consti. com. dicit. Idem.

Nota etiam quod derogatio generalis sufficit in legitimatioe ad
solendum. c. vnic. §. naturales, si de feu. sue. contro. in vj. feu. vbi dispo-
nitur quod naturales etiam si fiat postea legitimi non admittantur ad
feudum. Curt. Iuni. consil. clvij. communem dicit. Idem.

ADDITIONO. An autem in legitimatioe, possit fieri pactum inter
patrem, & filium de non succedendo nisi in tanta parte, per Geor. nat.
in c. quamuis. de pac. in vj. in j. not. in fallen. xx. nu. 3. & seq. & alios quos
refert. M. aut. Bard. in tract. de temp. vi. & contin. in c. xj. num. 10.

Legitimatio per subsequens matrimonium, non procedit, neque sub-
sistit quando mater erat vilis, & talis persona, quam pater sine suo de-
decore in uxorem ducere non poterat, puta, Nobilis ducit iusticiam,
famulam, aut concubinam (suam, aut meretricem), & c. communem di-
cunt & quod ab eo in iudicando & consulendo non sit recedendum,
cum non habeat contradictorem, Maria. Soc. Iunior. consil. lxxij. nu. 2. vo.
j. Syluest. Aldobrandinus in §. aliquando nu. 1. & 12. Instit. de nupt. vt
refert Pet. à Duem. regu. cccxviii. in ij. limit. & rurs. reg. ccl. vers. octa-
uo fallit, quando cunque nobilis & c.

Contrariam opinionem tenet Ias. consil. cccxxij. vol. ij. in quo tertio
opin. hanc proculdubio esse veram & tenendam. Et ante illum hanc
reperunt permulti, quos recenset idem Duen. in d. verbi. octavo fallit
Et ultra ibi allegatos, tenet etiam Hiero. Scriph. consil. centu. j. in ma-
teria enim matrimoniali standum est Iuri Canonico. c. pen. & c. fina.
extra de fecun. nupt. I. F. ch.

Legitimatus per subsequens matrimonium, qualiscunque etiam ma-
ter legitimati fuerit, digna vel indigna, legitima tamen vxor, succe-
dit etiam in feudis patris. Licet alij filij naturales legitimati non admittantur
ad successorem feudi. Per text. in c. vnic. §. naturales, si de feud.
com. pen. sit int. domi. & agna. In vbius feudorum, hanc opinionem pre-
ter ceteros per Pet. v. Duen. accumulatos in reg. ccl. in vj. ampliatione
communem dicunt Francisc. Ripa. in l. ex facto. §. si quis arrogatus. nu.
48. ff. ad Tribel. Bar. Soci. consil. iij. nu. 1. vol. iij. Math. de Affli. in d. §.
naturales, Ias. in l. generaliter. §. cum autem nu. 10. C. de insti. & substi.
Franc. Cur. Iuni. in Tract. feud. in iij. par. xvij. q. nu. 4. Et nouissime Ti-
paqu. in Tract. de primogen. q. xxxij. numer. 5. vt refert Duen. in dicta
Amplia. I. Fich.

Testamentum prius factum, rumpitur per postea legitimatum in eo
praeteritum. Est communis opinio secun. Dec. consil. cccxlx. vbi consi-
lio, verbi. quae to concludunt. & consil. cccxlxj. pro declaratione, verbi.
quae to concludunt, & esse magis communem dicunt Alex. & Ias. in Rub.
ff. de lib. posthu. Intellige quando legitimatio fit, viuentis ipso patre, se-
cus, si post mortem: quia non succedit, nisi in eo in quo reperitur honora-
tus. vt est text. express. in Auct. quibus modis nat. fili. leg. in §. si verò lo-
lummodo ibi, in quantum eos pater scripserit. M. Grub.

Dispositio l. si vnquam C. de reuoc. donat. habet locum etiam in fi-
liis legitimatis, suscepijs tamen post donationem. Est vera, & firma con-
clusio, cont. a Bal. & Sal. secun. Dec. in consil. cccxlxj. pro declaratione,
verbi. vltimò non obstat.

Fallit primò, nisi legitimatus fuisset iam natus tempore donationis,
ita vt donator de eo verisimiliter cogitare potuerit. Dec. ibidem. verbi.
secundò responderi potest.

Fallit secundò, in legitimo post mortem patris donantis: quia tunc
cognatio illorum, quibus praesentium inferri poterat, erat necessaria: vn-
de per talem legitimatum non reuocatur donatio. Dec. ibidem in d.
consil. antep. verbi. vlt. mò non obstat. Idem. Grlbal.

Omnis spurius ex soluto & soluta, per subsequens matrimonium le-
gitimatur. Est commun. opin. Canon. in iudicando tenenda. secundum
Dec. consil. cly. & diligenter licet Canon. repugnent magis commu-
niter Legist. quod soli naturales ex Concubina legitimentur. Sed opi-
Cano. est amplectenda, secun. eund. ibidem. Idem.

Quando legitimatio fit ad postulationem patris viuentis, tunc
necagnatorum, nec aliorum filiorum facienda est ratio. Est com-
mun. opin. secun. Socin. in consil. xlij. in praesenti consulatione verbi. ad
secun. vol. iij. Idem.

Legitimatus per rescriptum succedit etiam contra testamentum vt verè
legitimatus

legitimus. Est mag. com. opin. secun. Alexan. & Iac. in Rub. ff. de lib. & posth. Idem.

Imperator, vel eius comes P. alatinus, vel alius quicumque princeps, extra suam iurisdictionem legitime non potest. Est magis comm. & verior opinio secun. Soci. Iuni. in consl. 100. pro habenda. vol. ij. Doct. in l. si. de iur. omni. iud. Paris. consl. j. nu. 103. vol. j. Idem.

Legitimatio per rescriptum retrotrahitur in praeiudicium iuris alteri delati, vel sola spe competentis. Est com. opi. in l. Gallus. §. & quid sit ratio de libe. & posth. secundum Paris. consl. j. nu. 53. vol. ij. Idem.

Imperator potest legitimare, nemine citato. Est com. opi. sec. Rip. in Rub. extr. de iud. nu. 84. Idem.

Legitimus excludit substitutum sub conditione, si institutus decesserit, sine filiis legitimis, & naturalibus. Est com. opin. secun. Rui. consl. lxxxvij. quia Mathaeus, nu. 13. vol. iij. Idem.

Legitimatio per rescriptum plus relinquit potest quam legitimo. Rui. in d. consl. lxxxvij. nu. 23. vol. ij. Et in consl. lxxvij. viso themate. eo. vol. iij. & in consl. lxxvij. visa legitimatio. eo. vol. Idem.

Legitimus ille dicens, qui ex matrimonio contracto in facie ecclesiae nascitur: oportet enim dicenti contractum, non solum inter parentes matrimonium non posse subsistere: sed etiam malam fidem amborum probare, Coua. in epi. iij. c. viij. §. iij. nu. 2. com. dicit ex Pan. & Praposi. in c. peruenit, qui filij sint legitimi. B. Villal.

Concor. cum l. j. tit. xij. par. iij.

Nota, quod si pater nominat filium suum legitimum in testamento, non stantibus filiis legitimis, efficitur legitimus, viva matre habili ad contrahendum matrimonium, Boë. deci. ccx. nu. 16. yfque ad num. 19. communem dicit. B. Villal.

Legitimus non est temere pronuntiandus nisi cum legitimo contradicere, idem ibi communem dicit ex Ancha. & Abb. in c. causa qua. qui fil. sint legit. tamen sententia lata pro vno fratre, omnes alios fratres comprehendit, l. x. tit. xxij. par. iij. Idem.

Legitimus ex matrimonio praefertur legitimo per principem post natiuitatem legitimi in l. m. Coua. in d. c. viij. §. ij. nu. 28. com. dicit. Idem. Concor. cum l. xij. Tit. i.

Nota, quod ius legitimatis non praescribitur per quinquennium à morte patris Idem in l. §. iij. nu. 1. communem dicit. nec obstat l. xxv. tit. xxix. par. ij. quae loquitur in libertate. Idem.

Lex vel statutum semper est in viridi obseruantia etiam post multum tempus casus legis non veniat, sed tamen si casus euenit, & contra legem, vel sit. tuum fieret, etus, Cur. Iuni. consl. cxxix. nu. 12. communem dicit. B. Villal.

Lex civilis obligat in foro conscientiae, & contra faciens legi peccat mort. liter, Alci. in l. cum contingat. de iur. iuran. nu. 99. com. dicit, ut plures lmi. per Fel. in c. j. de consue. Idem.

Lex exprimens aliquos casus ratione frequentioris vsus non intelligitur exclusus alijs minus frequens. Curt. Iuni. consl. cvij. numero 8. communem dicit.

Limita in pena statuti concurrente cum pena legis communis, Hippo. in §. quatuor. numero sexto, in practica. magis communem dicit. Idem.

Lex noua imponens penam concurrentem cum lege veteri etiam penali, qualibet pena potest imponi quam prosecutus est accusator, Panor. in c. de causis. de off. deleg. commun. dicit. nu. 14. Idem.

Lex reprobanda consuetudinem non solum intelligitur de praeteritis, sed etiam de futura, Iason. in l. de quibus, numero 55. ff. de legib. & in l. cunctos populos, numero 74. C. de summa Trinitate, communem dicit. Idem.

Lex vel statutum conceptum verbis vniuersalibus de futuro continens actum & non concessionem quae restringitur ad habiles, non habet locum ratione publicae utilitatis, Iaso. in l. hoc edicto. §. renuntatio. nu. 5. ff. de nobi. ope. nunc. communem dicit. Idem.

Lex statuens super matrimonium, ac super alia spiritualia per quae impediantur matrimonium non habent vim legis Dec. in capitulo. Ecclesia sanctae Mariae, numero 36. de consue. Coua. in epi. ij. c. iij. par. iij. §. viij. nu. 6. communem dicit.

Amplia quod etiam dicta lex non habet locum circa accidentia matrimonij, Prapo. in c. j. de spons. commun. dicit. Idem.

Lex i. C. de rescind. vend. non habet locum in transactione. Magis communem dicit Alexand. consilio xlij. volumi. ij. Contrariam, imò, quod habeat, dicit communem Fabianus in tractat. de emptio. & ven. q. xlviij. princ. & hanc dicit magis communem Deci. consilio ciiij. numero quarto. vbi dat concordiam assignatam à Cotino, consl. xxvij. lib. iij. dicens vel excessus ultra dimidiam est modicus, & procedit prima, vel excessus est maximus & procedit secunda opinio, quam ne & vide eundem Deci. consilio ccxvj. per totum, vbi allegat Corn. consilio clxvj. vol. j. & cum hac distinctione transiit Molin. in add. ad Alex. in d. consl. in verbo communem, num. 11. Idem.

Nota, quod ad hoc quod remedium d. l. ij. competat emptori, sufficit quod laesio excedat dimidium pretium rei emptae, quod si pretium rei emptae non excedat centum & ipse dedit quinquaginta vnum su-

pra centum habet locum remedium d. l. Coua. in lib. ij. resol. c. iij. nu. 8. communem dicit.

Concor. l. iij. tit. vij. lib. ij. ordi. repro. l. xvj. tit. xj. parte iij. quae videbatur innuere, quod pretium rei emptae debet excedere in duplum, ut si valebat centum quod pretium esset ducenta & plus, & iuxta d. l. iij. nota quod restituens non tenetur ad fructus, & hoc pories ex consuetudine quam ex iure, ut per Rosfr. iij. par. deli. rub. de actione civili quanto minoris, de qua per d. Coua. nu. 9. & intelligit d. communem lxxxj. & sequentem in media lesione, secus in enormissimis, quae etiam iuramentum facit cessare. 7. nume. & vide Calca. consilio xxv. nu. 17. & ex gl. in c. si. de restit. in integ. lib. vj. Idem.

Nota, quod renuntians specialiter remedio d. l. ij. non potest iterare remedium d. l. Coua. in c. iij. nu. 1. com. dicit ex Bar. & Iaso. in l. si quis cum alter. ad si. ff. de verb. oblig. & Ias. nu. 22. Idem.

Amplia in sciente verum valorem rei, & pretium: etiam si non renuntiet, non competit ei dictum remedium, Coua. in d. c. iij. nume. 2. communem dicit ex Deci. consl. cccclxxxij.

Nota circa d. l. ij. quod res est in obligatione: & pretium in solutione, secundum gloss. communiter approbatam in d. l. ij. quam communem dicit d. Coua. in d. c. iij. nu. 4. ex Caro. Molin. in consue. Paris. tit. j. §. xxij. numero 42.

Concor. l. vj. tit. v. par. v. quam nota & vide ver. debitor. Idem.

Lex j. de sacrosanctis ecclesiis, habet locum in quocunque testamento facta: & ab illo, qui non est in articulo mortis, Iaso. in d. l. j. num. 3. r. communem dicit.

Item d. l. j. habet locum in habilibus Boër. in consue. Bitu. in Rubri. des coutumes concernans les testaments. §. j. in princ. communem dicit contra Bartol. Idem.

Nota, quod leges loquentes de clericis in his, quae non contradicunt canonibus, sunt obseruandae, Alci. in c. cum non ab homine. de iud. nu. 1. communem dicit. Idem.

Lex si Coloni. C. de agri. & cens. lib. xj. locum habet non solum in rebus animatis, verum etiam in rebus inanimatis. Magis communem dicit Maranta in iij. par. Spec. nu. 38. l. Fich.

L. si quis in tantam. C. vnde vi. habet locum etiam in hereditatibus praediorum, communiter teneri dicit Sali. in d. l. si quis, nu. 7. Idem.

In l. diffamari. C. de inge. manu. competens Iudex diffamati est ad eundem, non diffamantis communem dicit Bart. Blaterus in repet. d. l. diffamari. c. iij. nu. 24. Idem Fich.

PR O. Lex est inuentio, & donum Dei, l. ij. ff. de leg. Bellon.

PR O. Lex secundum titulum, cui subiecta est, intelligi debet, l. Imperator. in si. ff. de in diem addi. Idem Bellon.

PR O. Lex debet esse de casu dubitabili, in l. quod Labeo. ff. de Cartho. edict. in l. Domitius Labeo. ff. de testamen. l. ancilla. C. de furt. Quandoque tamen ratione clarioris sensus super non dubio respondere solet iurisc. in l. si. l. iud. nullam habet dubitationem, ff. de minor. l. si conuenerit, ibi proculdubio. ff. de iurisd. omni. iudic. in l. non dubium. ff. de leg. iij. & l. non dubium. C. de lega. Idem.

PR O. Lex est perpetua nec vnquam moritur. 4. Ed. l. Arriani. C. de haeret. Idem.

Legem non ignorant iuris periti praefertim in rebus & negotijs forensibus versati, aut iudicandi munere, aut consulendi iubendi ve, & agendi officio fungentes, quod vbi Lex scripta deficit, seu (vt magis proprie dicam) non reperitur semper in decretis, consuetudo, si existit, est attendenda, & seruanda, cum iurisc. in l. de quibus. ff. de legib. velur in casibus, in quibus scriptis legibus non vimus, id custodiri, quod moribus, & consuetudine inductum est. Hinc est, quod iudex contra consuetudinem iudicans, cum sit altera lex l. diuturno. ff. de iud. ita facit litem suam, quemadmodum si contra legem scriptam iudicat, vel decernit. Bald. in authen. iubemus. C. de iudic. per illum text. & pariter punitur consuetudinis, veluti legis scriptae, transgressus, in iis. xj. distinct. gloss. in capit. generali. de electio. in vj. & in ca. ex literis. de consuetud. consuetudo etiam iniqua excusat à pena, gl. est in cap. cum venerabilis, quam multam extollit ibi Abb. de consuetudine, & gloss. in cap. sanè. in ver. antiqua. de temp. ord. & in can. flagitia. in ver. omnes xxxij. q. vj. Intellige tamen de pena temporalis, non autem de spiritali, & aeterna secundum gloss. in can. denique iij. distinct. pro qua vide Roman. consilio clxvj. videtur prima fronte, per quam gloss. Ancha. in d. cum venerabilis, dicit consuluisset in q. facti contingente tali videlicet, quidam rector villa fecerat complures in carcerem detudi, quam obrem fuerat accusatus, quod carceres priuatis teneret, & quia probauit antecessores suos sic facere consueuisse, non poterat puniri pena priuati carceris, & fuit talis accusatus absolutus, est igitur videndum quanto tempore inducatur talis consuetudo ad praemissos, & alios effectus per Bald. enumeratos in repetitione d. l. de quibus. vers. viso. de causis. & dic quod licet gloss. in ver. inueterata. in d. l. de quibus, ponat duas opiniones, quarum vna est, quod requiratur tempus, cuius initij memoria in contractum non existat: altera quae sufficiat tempus, annorum decursum, à die & tempore primi actus de cetero su populi, siue ipso scietis, & tolerate, gesti & facti. Haec tamen vltima opi.

opin. ab omnibus, seu magis communiter celebratur, & custoditur, vt p. r. Iaf. in d. l. de quibus, vt videat licet. F. Turzan.

Cum superius dictum sit, quod deficiente lege scripta succedit consuetudo loci, si extat, scire velis, quod ubi vtraque & lex & consuetudo deficit, attenditur in casu occurrenti simile consuetudinis, not. Iaf. in d. l. de quibus, ff. de legib. sed simile consuetudinis nunquam vincit, nec superat legem scriptam, cum non sit conueniens, quod lex scripta corrigatur per similitudines. Et ob id, si esset consuetudo in loco loquens in vno casu, ad alios ad correctionem iuris communis trahi, & extendi non deberet, quia per subauditos intellectus non debet correctio legum induci, gloss. in capitul. cupientes. §. quod si per viginti, de electio. in vj. imò nedum à simili, sed nec à maioriore rationis debet fieri extensio de vno casu ad alium in correctoriis, adde gloss. communiter approbatam & ibi Iafon. in authent. quas actiones. C. de sac. sanct. ecclesi. Bartol. in l. si. constante. in ix. quæst. primæ partis. ibi alius. ff. sol. mat. solus Fulg. prout refert Iafon. in d. l. de quibus. fuit in contraria opinio, videlicet, quod simile consuetudinis vincat legem scriptam. Communis tamen secundum ipsum Iafon. ibi est in contrarium, & præualeat, & ad Fulg. multasatiam responderet, in quantum tamen Fulg. dicit, quod si consuetudo extat in loco, vel ciuitate, quod filius masculus excludat fœminam: licet de iure communi non excludat, cum par omnium sit conditio. l. maximum vitium. C. de libe. præter. tamen simile consuetudinis vincat legem, & sic excludit nepotem, licet secundum communem opinionem, de qua supra, secus sit, cum etiam ex maioriore rationis simile consuetudinis non vincat legem, concludit tamen Iafon. alia ratione quam Fulgo. quam per te vide in d. l. si quis. quod non excludit nepotem, sed è contra, secundum communem opinionem, de qua per Bald. Salic. & omnes in l. venia. C. de in ius voc. per gloss. ibi & concord. per ipsum Iafon. traditas. F. Turzan.

si in Legē, vel statuto derogetur cuicumque consuetudini contrariet, derogatio huiusmodi ad præsentēs, seu de præfenti vigentes consuetudines refertur, & circa illas tantum, & non ad futuras operatur secundum gloss. in clement. statutum. in verbo consuetudinem, de electio. sed contra dictam gloss. communiter concludunt Bartol. Bald. Angel. & alij post eos in l. si mihi, & tibi. §. in legatis. ff. de leg. j. & ibi Alexand. cum dicta communi transit, quando derogatio est facta per verba generalia, seu indefinita, quia trahitur ad omnia, per text. in ca. solita. de maioritate & obedient. & probatur secundum ipsum Alex. in l. in fraudem. §. fin. ff. de testamen. mili. & in l. i. §. diuus. ff. de sepul. viola. Iafon. verò in d. l. de quibus. ff. de legibus. passim cum dicta communi transit. Idem Turzan.

P R O. Legis virtus est imperare, vetare, permittere, & punire. l. legis virtus. ff. de leg. Bellon.

P R O. Legis beneficio minime fruuntur ij, qui contemnendam eam esse censuerunt. l. fin. §. fin. verò. C. de iure delibe.

P R O. Lege imperatorum non in omnibus ecclesiasticis controuersis est vtendum. c. lege. dist. Idem.

P R O. Leges sunt sacratissimæ. l. leges. C. de legi. l. j. ff. de var. & extraord. cogn. Idem.

P R O. Leges ab omnibus sciri & obseruari debent. in l. leges. j. & ij. C. de leg.

P R O. Leges non sunt impostæ verbis, sed rebus. l. ij. C. communia de leg. Idem.

P R O. Leges se accommodant ad ea, quæ frequentius, non raro accidunt. in l. nam ad ea. ff. de leg. in §. j. in authent. vt sine prohib. mar. colla. v.

OBIE C. Contra de §. insula. instir. de rer. diu.

S O L. Super his quæ raro eueniunt lex disponit, vt materia ad plenum declaretur, & vt dubietas tollatur, vt ibi.

OBIE C. Secundo oppono de l. si maior quinquagenaria. C. de leg. hered. vbi lex de mirabili casu de raro contingenti disponit.

S O L. Vbi euenit naturaliter, lex super eo disponere debet, vt ibi.

P R O. Leges neque in paupertate viuere, neque in anxietate mori permittunt. §. si. in auth. de her. & fil. colla. j. Idem.

P R O. Leges non debent esse ludibrio. l. si. §. vbi autem. C. de bon. qua. libera. Idem.

P R O. Leges seculares non dedignantur sacros canones imitari. in c. si de secun. nupt. extra. Idem.

P R O. Legitimum, id est, quod ex mente legis est. l. nominis & rei. §. verbum ex legibus. ff. de verb. significat.

P R O. Legitimum est etiam quod à lege confirmatur. in l. legitimum. ff. de pactis. in l. lege obuenire. ff. de verb. significat. in regu. actus legitimum. vbi Dyn. ff. de regu. iur. Bellon.

P R O. Legitimè factum pœnam nullam meretur. in l. Gracchus. C. ad leg. Iul. de adult.

OBIE C. Contra de l. j. C. de secun. nupt. & §. fin. in authent. de restitut. vbi legitima dicuntur nuptiæ ante annum, & tamen puniuntur, & sic aliquid est legitimum quod pœnam meretur.

S O L. Ibi matrimonium non punitur, sed nimia festinantia.

OBIE C. Secundo contra de l. quoties. C. de rei vend. iuncta l. cum qui duobus. ff. ad leg. Cornel. de fal. vbi qui eandem rem in solidum duobus vendit, pœna falsi punitur: & tamen iure & legitimè dicitur distracta.

S O L. Aut loquimur de iure, respectu contractus venditionis, & traditionis, & tunc procedit d. l. quoties, ut verò respectu delicti, & tunc non iure fit, imò faciens punitur. d. l. eum qui & ita Bald. in dicta l. quoties.

OBIE C. Tertio & vltimò opponitur de l. vnica. C. ne tut. vel curat. ve. et. cond. iuncta l. vnica. rem alic. ger. vbi tutores, vel curatores liberè possunt res suas, licet obligatas, pupillis, alienare, vel obligare, & tamen si tutores ve. digala publica conduxerint, pœna falsi puniuntur, ne pluribus in solidum res suas videantur obligare, & sic legitimè factum punitur.

S O L. Dic. quod in d. l. vnica. ne tut. ve. et. condi. speciale est in contractu ve. digalis. val. dic. quod tex. in d. l. vnica. rem alien. ger. non dicit, quod non teneatur hæc pœna. Bellon.

Libellus nõ est necessarius, sed sufficit quod redigatur in actis qualis qualis petitio: nisi à reo petatur vt offeratur libellus in scriptis. Anton. de Tremo. in additio. ad Bona. in pract. exceptionum de impe. executionem. nu. 17. verbi. sunt & alij, magis communem dicit.

L. xij. tit. ij. part. iij. dicit in causis minoribus, quæ non accedunt ad decem marauetinos: quod non est necessarius libellus: secus in alijs hodie habes pragmaticam factam in curiis de Madrid. anno 1534. vbi dicitur, quod in causis minoribus quæ non excedunt quatuorcenta dispendia non admittitur libellus in scriptis, nec fulminatur processus, sed simpliciter procedatur, vt denuò partibus satisfiat.

Amplia, cum petitur executio officio iudicis: Secus tamen, si agatur actione iudicati: vel in factam. Imol. & Raph. quos refert Iafon. in l. intra diem. ff. de re iudic. numero secundo communem dicit: licet contrarium teneat ipse Iafon. in secundo inembro, sed quod sufficit qualis qualis petitio. in nu. 6. quod mihi plus placet.

Amplia secundo, in causa criminali in qua etiam non requiritur conclusio. Zafius in §. j. Institut. de actio. nu. 26. communem dicit.

Libellus non viciat ordinis percursum. F. ly. in c. qualiter & quando. de accusa. nu. 3. communem dicit. B. V. illa. ob.

In Libello non est necessaria expressio nominis intentate actionis. Iafon. in l. edita. numero primo. C. de eden. l. commune. n. dicit, quam ampla quando procedit ex clausula, sola veritate inspecta, quia tunc non requiritur, quod tempus, nec locus declaretur, vt notant Deci in capitul. dilecti. de iud. & Iafon. in l. viuum. ff. si certum per. & in terminis consulit Alexand. consilio sexto. volumine tertio. & Soc. consilio cix. volum. ij. & Soc. Innocen. consilio lxx. Item post conclusum in causa stante. clausula. recipiuntur testes: quia solemnitates de iure ciuili requisitæ, non attenduntur, clem. sep. de verb. significat. & ibi not. Imol. & Alexand. consilio lxxxiij. volum. iij. nec conclusio libelli. Not. Angel. Arret. Iafon. & Alexand. in l. omnium. C. de test. sed requiritur, quod clarè intentio actoris manifestetur. Curt. juni. exlix. numero sexto. communem dicit.

Ceter. cum l. xxvj. tit. ij. part. iij. & cum l. ccj. §. iij. & iij. in pragma. Item in criminalibus requiritur expressio temporis, & loci delicti: alias non valet, etiam parte opponente. Bello. consi. lxxij. nu. 2. ex Bart. in l. edita. C. de eden. B. Villal.

Libellus non potest emendari post litem contestatam. l. q. à Ripa in dicta l. edita. num. 44. communem dicit.

Hoc videtur etiam notari per l. xij. tit. ij. part. iij. & nota istam. com. cum sequenti ad eius intellectum.

Amplia etiam si sit in eo clausula, saluo iure addendi, vel minuendi, potest mutari, in nui. vel addi. Iafon. in d. l. edita. nu. 44. com. dicit.

Limta l. j. tit. iij. lib. iij. ord. per istam communem. Idem.

Libellus in quo continentur duæ actiones: quæ ita se habeant, quod sententia lata in vna, obstat exceptio rei iudicate in alia, non procedit. Bello. consi. xxij. nu. 16. com. dicit ex Bart. in l. edita actio. in iij. gen. r. C. de edendo. Idem.

Libelli oblationem die feriata fieri non posse. Magis communem esse opinionem dicit Miran. in vj. part. Specular. tit. de libel. oblat. numero duodecimo. quam limitat, nisi periculum esset in mora, vel res tempore peritura. Item limitat in libello Appellatorio, qui etiam die feriata in honorem Dei, offerri potest. L. Fich.

Libel feudorum est authenticas, & potest allegari ad decisionem causarum. Communem dicit Clarus in §. feudum. q. iij. Extra tamen materiam feudalem non potest allegari ad decisionem causarum. commun. in ead. q. ver. Et hæc quidem. P. Fich.

Libel feudorum ligat etiam Ecclesias & Ecclesiasticas personas. commun. dicit Clarus in §. feudum. q. iij. ver. Sed nunquij. Idem ex eo.

Libel feudorum est approbatus. B. de S. B. alio in Rub. de cre. q. v. & Zafin vsib. feudorum. nu. 3. communem dicit. Villal.

Libel mercatorum non facit fidem in magnis summis pro se. Aymon. de antiquit. temp. in ver. vidimus, & abundè in j. part. nu. 1. com. dicit ex Bart. in l. admonendi. ff. de iureiuran. Idem.

Nota, quod si de cōsensu partis mercator in suo libro scripsit contractum, facit pro tertio: contra tertium semiplenam probationem. Idem ibi nu. 29. communem dicit. Idem.

Liber censualis alicuius Monasterij, vel ecclesie non probat, nec possessionem nec dominium eius rei, quæ in tali libro dicitur redituaria, nec potest fieri condemnatio virtuti dicti libri, ad reditum in eo memoratum communior est secundum allegata Matth. de Afflic. Decif. cccxliij. vbi in fine refert omnes Doct. in consil. Neapolita. ita cōclufisse. Præterea scribit Bar. Chassan. z. consil. xvij. nu. 13. Omnes Doct. qui loquuntur in hac materia, libros censuales fidem facere, & c. intelligendos esse, quatenus illi ibi non reperiuntur penes producentem, sed in archiuo publico, item quod non fidem faciunt contra tertium, nec etiam contra non subditum, & c. vide ibidem. I. Fich.

P. R. O. Liberalitatem hominum captiosam interpretationem prudentium fregit. in l. cum aquiliana. ff. de transactio. Bellon.

P. R. O. Liberalitate sua quis inops fieri non debet. l. ne liberalitate. ff. de re iudica. Idem.

P. R. O. Libertas inestimabilis res est. §. fin. in l. i. quib. ex caus. ma. non licet. Idem.

P. R. O. Libera debent esse matrimonia. l. libera. C. de inut. stipul. l. Titia. ff. de verb. oblig. l. neque ab initio. C. de nupt. in c. requisiuit. & c. gemma. extr. de spon. matrim. Idem.

P. R. O. Liberum corpus æstimationem non recipit. in l. iij. ff. si quadr. pau. feciff. dica. Idem.

P. R. O. Liberi corporis æstimatio nulla est. l. j. §. j. ff. de iis qui deie. vel effud. Idem.

P. R. O. Liberi nati ex illegitimo matrimonio, vel coitu, alendi sunt à parentibus de æquitate canonica. cum haberet. extr. de eo qui dux. in matr. quam poll. per adult. Idem.

Liberi positi in conditione, & etiam onere fideicom. grauari, non tenentur in testamento vocati. Est magis cōmun. opin. sec. Dec. consil. cccxxij. & pro tenui. Idem consil. cccxj. visis diligenter. in fi. l. af. in l. j. in princ. C. de pact. Curt. consil. xl. sæpè reuoluta, & consil. lxij.

Limitatur tamen præcedens opin. secund. eundem Dec. in consil. cclxx. D. R. ayn. vers. iij. conclusio. vers. iij. non obstat, vt non procedat, quando in conditione fuisset etiam expressa qualitas masculis: quia tunc his tribus concurrentibus, quod sint etiam grauari, & per verbum masculos, indubitanter censentur à testatore vocati. vt ibi per eundem. Licet Alex. in consil. lxiiij. versu, tamen posito, vol. j. dicat duo præcedentia sufficere, scilicet quod sint positi in conditione, & grauari: & attestatur esse communem. tamen præcedens est magis com. & verior. M. Gribald.

Faure fideicom. præsumitur grauatus decessisse sine liber. & ei qui dicit filius superuixisse, incumbit onus probandi. Est comm. opin. secund. Dec. in consil. ccccclij. circa med. ver. ij. conclusio. vol. iij. vide supra in ver. fideicom. M. Grib.

Libera administratio concessa videtur, quando dicitur, quod Procurator possit facere quicquid possit ipse Dominus cōmune dicit Hipp. in §. j. nu. 132. In l. i. quib. alie. licet vel non. B. Villal.

P. R. O. Limitata causa, limitatū parit effectum. in agris. ff. de acq. rerum domi. l. ij. ff. de ser. expor. l. cum seruo. ff. de contrah. empt. Bell.

P. R. O. Liquidi ad liquidum fit compensatio. l. fin. C. de compens. §. in bonæ fidei. in l. i. de actio. Bellon.

P. R. O. Lis dicitur mota, cum fuerit lis contestata. c. ex part. iij. de verb. signific. extr. Bellon.

P. R. O. Litis æstimatio similis est emprioni. l. l. i. ff. pro emptor. Bell.

P. R. O. Lite contestata perpetuatur actio, in l. fi. C. de præscrip. xxx. vel xl. anno. Bellon.

P. R. O. Litis celeritas est imponenda. l. i. litibus. C. de agric. & censur. lib. xij. Bellon.

P. R. O. Litis finis est imponendus, ne immortales sint. l. properandū. C. de iud. l. quidā. si cer. per. ff. c. sine litibus. ext. de dolo & cōtu. Bell.

Litis contestatio requiritur in omnibus iudiciis possessoriis. l. af. in l. naturaliter. §. nihil commune. ff. de acq. possess. nu. 165. commun. dicit. B. Villalob.

Fallit primò, in possessorio edicti carboniani. Ioan. Cora. in §. nihil commune. vers. expeditis. nu. 37. commun. dicit, licet sibi non placeat.

Limita l. j. tit. iij. lib. j. ordin. per istam communem.

Fallit secundo, cum est periculum in mora. l. af. in d. §. nihil cōmune. nu. 172. com. dicit. vbi ponit alias duas limitationes. Idem Villal.

In possessoriis iudiciis, etiam in remedio. c. redintegranda, requiritur litis contestatio. Est com. opin. secund. Alex. in consil. ij. consideratis. vers. dato quod in d. vol. iij. vide infra Possessorium. nu. 7. M. Grib.

Litis contestatio in quib. causis, & casib. non requiritur, vide ad longū tractantē per quatuor regulas, in c. fi. ext. vt lite non cōte. I. F.

Litis contestatio fit per confessionem partis. Felin. in c. olim. de l. i. i. contesta. nu. 5. communem dicit. B. Villal.

Litis contestatio est necessaria in processu: raliiter quod non potest deueniri ad sententiam definitiuam lite non contestata Maria. in cap. viij. vt lite non contestata. nu. 7. communem dicit. Idem.

Litis contestatio omiſſa reddit iudicium nullum nec possunt partes illam vel tacite vel expresse præmittere. commu. dicit. Minſing. obser. lxxij. cent. iij. I. Fich.

Litis contestatio requiritur, cum agitur de scdere matrimonio: nec testes recipi, nec sententia proferri potest sine contestatione, cum ambo sunt præſentes. Coua. in epist. iij. cap. viij. §. xij. num. 6. contrauenit dicit ex Decio in cap. per tuas. de appellat. licet ipse dicat, quod communis sententia est contra Decium, imò quod sententia poterit proferri, & testes recipi sine contestatione, iuxta clem. dispendioſa, de iudic. & cle. sæpè. de verb. sig. Villal.

Litis contestatio non est necessaria, quando agitur de restitutione in integr. Io. Mau. de restit. in integ. c. lxxxix. comm. dicit. Idē.

Litis pendentia super possessione, non facit beneficium litigioſum. Caſtoto. vt lit. pend. decisio. iij. nu. 1. comm. dicit. B. Villal.

Litis pendentia inducitur etiam per solam citationem, facta eiusdem executione. communem dicit Dec. in l. more. nu. 46. ff. de iurid. omni. iudic. & Alciat. in c. gratum. extr. de officio delegati. Licet Zaſius consulendo teneat, quod per litis contestationem, non autem citationem litis pendentia inducatur, exordium litis ex litis contestatione exiſtere, tamen ea regula fallit quò ad inducendum virium litigioſi. Item quo ad indicendam litis pendentiam. Item quo ad perpetuandam iurisdictionem: quia in illis casibus sola citatio executæ sufficit. secundum Bened. Vadum, in suis Notatis ad Felin. in vers. i. Litis exordium. I. Fich.

Limitatur prædicta communis nisi reus per citationem non fuisset sufficienter instructus de iis rebus super quibus in iudicium esset vocatus, vt per Minſing. obserua. xxvj. cent. iij. vbi vide etiam quinque alia requisita. Idem.

Idem limitatur nisi citatio esset circumducta. secundum bald. in l. fi. post princ. ff. de eo per quem fact. fuer. Et vide Matthæ de Afflic. de ci. cccxvj. Idem.

Litigioſam re non effici, sed ipsam actionem quando actione personali agitur lite contestata in iudiciis particularibus, probat text. in l. j. ff. de litigio. in l. j. C. eod. in l. j. vbi Bald. C. de præſcriptio. long. temp. Innoc. cum M. de constit. & in cap. dilecti, de except. Bald. consil. xl. maritus lib. j. & consil. cccxxij. statuto ciuitatis Vincentie. in fi. lib. ij. Roma. consil. cclxx. pro decisione. secundo dubio: dicens, quod est communis Doct. conclusio in d. l. j. C. de litigio. actionem effici per litis contestationem litigioſam, non autem rem quam tamen conclu. intelligit Guid. Pap. conclusio. cccclxxix. procedere in actione directæ tantum, nõ autē in vili. Et licet Felin. in d. c. dilecti, de except. in fi. contrarium teneri videatur, tamen à cōmuni non est recedendum. Et vbi quis veller contra communem instare, & tenere, illud concedi posset quo ad alios effectus resulentes ex vicio litigioſi, non autem respectu pœnæ, secund. Crauet. consil. cclxxix. scripsi alias pro Nicolao. F. Tur.

Litis testimonialibus etiam Episcopi aliquid attestantis de iure nõ est adhibenda fides, nisi in iis que sunt leuissimi, aut leuis præiudicij. Ita communiter voluerunt Doctores in c. post cessionem, de proba. refert & sequitur Abb. in consil. liij. attingo dicta dubia, in fin. lib. ij. F. Tur.

Literæ subreptiæ sunt ipso iure nullæ Felin. in cap. audientiam. el. ij. de rescript. num. 22. B. Villal.

P. R. O. Literæ solæ ius non dant, neque probant. l. Epist. ff. de pact. l. non epistolis. C. de probat. Bellon.

Locare feudum alteri Vasallus quidē potest sine cōsensu domini ad modicum tempus, sed ad longum tēpus requiritur cōsensu Domini. communem dicit I. Clarus. §. feudum. q. lv. P. Fich.

Conducens rem propriam etiam scienter ab alio non tamē propterea videtur ius suum transferre in locatorem. Est communis opin. contra glof. in l. rem aliquam. secundum Alexan. in consil. cxxxvj. viso & examinato. in .vol. j. Grib.

Conductor ad modicum tempus cessans in solutione pēſionis, potest per locatorem propria auctoritate expelli, & res locata apprehendi. Est verior & magis communis opin. secundum Alexan. in consilio cxxxj. in causa. in princ. volum. Idem.

Licet conductor, vel emphyteuta promiserit soluere canonem, sub pœna si cessauerit, potest nihilominus per locatorem expelli quoniam pœna in fauorem ipsius locatoris ceteretur opposita. Est glof. commun. approbata in l. j. C. de iure amphyt. secundum Alexan. in consil. cxxxij. in causa & lite. in princ. volum. iij. Idem.

Locatio facta ad decennium, dicitur facta ad longum tempus: & de tali locatione idem iudicatur, quod de venditione & alienatione. Est communis opinio secundum Decium in consil. cccij. in causa. volum. j. contra glof. in l. co dicillis. §. inſtituto. de leg. t. ij. quæ tenet prohibitionem alienationis, etiam mille annorum locationem non impedire. Idem Gribal.

Locatio potius dicitur quæ venditio: si fit cōstitutio annuæ pēſionis per cōtractū. Io. Fran. Ripa in tract. de peste. ij. par. prim. nu. 39. com. d. Idē.

Locatio ab emphyteusi discernitur ex quantitate pēſionis, quia in emphyteusi datur modica pēſio, solū iure cognitionis domini in locatione autem magna. Bellon. consil. xxj. num. 8. comm. dicit ex Bart. in l. j. de

l.ij. de iure emphyteutic. C. & Iason. numero 35. Idem.

Nota, quod ex effectu contractus penditur qualis est contractus sub quacunque verborum forma concipiatur Bello. consilio xij. numero sexto communem dicit ex Panorm. in c. constitutus. de relig. domib. & Alex. cons. xix. vol. iij. Idem.

Locatio facta per maritum de bonis dotalib. non preiudicat mulieri soluto matrimonio. Coua. in suis resc. c. xv. lib. ij. nu. 5. communem dicit ex Alberi. in l. diuortio. numero vndecimo. ff. solut. matrimonio. licet sibi placet opinio Alexand. in l. si filiofamilias. §. si vir. ff. soluto. matrimonio. quod locatio per modicum tempus facta à marito valet. Idem.

Amplia ad locationem factam per prælatus: quia non transit ad successorem. Idem Coua. communem dicit. Idem.

Intellige istam communem cum locatio est facta de bonis. de quibus ipse prælatus percipit fructus, §. secus tamen de bonis aliis ecclesie, quia preiudicat successoribus. Idem ibi communem dicit.

P R O. Locatio non transfert dominium, l. non solet. ff. locat. l. ad probationem. C. eod. tit. Bellon.

P R O. Longissimum vitæ hominum tempus est centum annorum. Ecclesi. xvij. in l. si. C. de sacrosanct. ecclesi. l. si vsus fructus. ff. de vsu fruct. leg. Bellon.

In qualibet materia etiam poenali, & tam odiosa, vel stricti iuris, quam fauorabili, communis loquendi vsus est attendendus, vt Doctor. communiter voluerit, presertim Bartol. & Alexand. in Rubr. de ho. oper. nun. & aliis in locis ibi per ipsum Alexandrum adductis, hancque sententiam communem esse testatur Zacha. in apost. ad Abb. in capit. nonnulli. de rescript. Quæ tamen non procederet, si statuto cauere, quod verba statuti proprie sint intelligenda, vt enim communis hic loquendi vsus non attenderet, vt tenet Bar. in l. Labeo. ff. de supell. leg. F. Turzan.

Lucrum delatum filio propter transtium patris vel matris ad secunda vota, non imputatur ei in legitimam, sed vtunque diuerso iure consequitur. Est vera, & in iudicando amplectenda opinio. secundum Deci. cons. cccxlvj. vers. vterius tamen. vol. ij. M. Gribal.

Lucrum quod maritus acquirit per statutum post mortem mulieris, dicitur aduentitium ex causa lucratiua. Hiero. Cagno. in l. in eo. ff. de reg. iur. communem dicit. B. Villal.

Lucrum, quod alicui infertur contemplatione alicuius, debet ei applicari, cuius contemplatione aufertur. Curt. Iun. consilio xcij. numero sexto communem dicit.

Fallit vbi poena apposta esset ex dispositione hominis: quia non acquiritur illi cuius, contemplatione acquisita est, sed venientibus ab intestato. Io. Nicol. in l. generaliter. num. 48. de secund. nupt. C. communem dicit. Idem.

P R O. Lucrum intelligitur deducto damno, & damnâ lucro, deducto. l. Mutius. ff. pro soc. Bellon.

P R O. Ludus noxius in culpa est. l. nam ludus. ff. ad l. Aquilia Idem.

P R O. Ludus perniciosus, impunitus esse non debet. l. inter omnes. §. si. ff. de furtis. Idem.

P R O. Ludus scæcorum est permissus, cum in ingenio potius naturalis, quam sorte consistat. not. gl. in authen. interdicimus. C. de episc. & clericis. Idem.

P R O. Ludos eos appellare non debemus, ex quibus crimina oriuntur, in procemio fororum. §. si. Idem.

P R O. Lupanaria in multis honestorum virorum prædiis exercentur. hanc illarum. §. si. ff. de petition. hæreditatis. Idem.

COMMVNIVM OPINIONVM SIVE SENTENTiarum receptarum.

LIBER VNDECIMVS.

M

Magistratus in iis, quæ sunt voluntariæ iurisdictionis, non potest alteri se submittere. Io. Imol. in l. receptum. nu. 8. ff. de iurisd. glo. omni. iud. magis communem dicit. Villal.

Maior pars decurionum dicitur esse, quando sunt congregatæ duæ partes ex tribus. Bellon. cõsilio xxxix. nu. 1. communem dicit. Idem.

P R O. Maior questio trahit ad se minorem, l. per minorem. ff. de iud. Bellon.

P R O. Maior castitas in feminis, quam in masculis exigitur. glo. in l. palam. §. quæ in adulterio. ff. de ritu nupt. Idem.

P R O. Maiori parti standum est, l. duo ex tribus. ff. de re iudic. l. si in tres. ff. de arbi. c. j. de arbi. extr. & c. j. de his quæ sũt à ma. par. c. Idem.

P R O. Maius impedimentum est tam naturale, quam occidens. l. si seruus. §. fin. ff. de iur. dot. Idem.

P R O. Maius est delictum in committendo, quam in omittendo. gl. communiter. recepta in l. si mox. ff. solut. mati. Idem.

P R O. Maius est ius in re quam ad rem: & minus est ius ad rem quam in re. c. fin. & ibi not. extr. de concess. præben. Idem.

P R O. Maximum remedium ad lites finiendas, est transactio. & ius iurandum, l. ff. de iureiur. Idem.

P R O. Miximum, ac præcipuum munus est forminatum concipere, ac conceptum tueri, l. queritur. ff. de ædil. edict. Idem.

P R O. Mala electio est in culpa. gl. in l. ij. ff. si mens. fal. mod. dixit. Idem.

P R O. Mala fides auctoris, nocet hodie singulari successoribus, auth. mala fidei. C. de præscr. x. vel. xx. annorum. Idem.

P R O. Mala fidei possessor nullo tempore præscribit. c. ij. extr. de regu. iur. nu. 6. Idem.

P R O. Mala fidei possessor tenetur de re, & fructibus perceptis & percipiendis l. domum. C. de rei ven. l. si nauis. §. ff. de rei ven. Idem.

P R O. Mala fidei possessores eius quod in rem alienam impendunt, nullam habent repetitionem. l. domum. C. de rei vendic. Idem.

Mala fides defuncti impedit præscriptionem vniuersalis hæredis, vel successoris. Iaf. in l. cum quis. nu. 2. ff. de acqui. possess. magis communem dicit. Er vide quæ habes in verbo Præscriptio. infra B. Vill.

Mala fides in dubio non præsumitur, sed potius bona fides. Communem post multas allegationes dicit Ferdinan. Vaq. Illustrium con trouer. lib. ij. c. lxxxix. nu. 15. I. Pich.

Amplia procedere, etiam si possessor non ostendit vllum titulum, quæ ampliatio similiter communis est, secundum Alcia. & Tiraq. vt refertur d. num. 15. Idem.

In mala fide constituitur emptor per denuntiationem ipsi ante emptionem factam, ne rem emeret. Communem dicit per multa allegata. Idem Vaq. dicto lib. ij. c. lxxx. in prin. vbi tamen. num. 5. & seq. lim. itat. Idem.

P R O. Malum est peccare, sed diabolicum perseverare. nota. in l. contentaneum. C. quomod. & quand. iudex. Bellon.

P R O. Malum est cadere proposito, sed peius est simulare propositum. can. certè. xij. q. j. Idem.

P R O. Malorum mores infirmitas animi non excusat. ca. qui resistit. xj. q. iij. Idem.

P R O. Male meritis publicè, vt aliis exemplo ad deterrenda maleficia sit, egestate laborare debet. l. bona fides. ff. de posit. Idem.

P R O. Maleficiorum nulla societas est. l. j. §. nunc tractemus. ff. de tut. & rat. distr. Idem.

P R O. Malitia supplet ætatem. l. iij. C. si mino. se ma. dix. c. de illis. ij. extr. de sp. impub. Idem.

Malitia supplet ætatem, quoad sponsalia, & Coua. in epist. iij. cap. ij. communem dicunt. B. Villal.

P R O. Malitiis hominum est obuiandum. l. in fundo. ff. de rei ven. c. avaritia. de elect. in vj. Bellon.

P R O. Mandatum gratuitum esse debet. l. ff. manda. Idem.

P R O. Mandatum morte mandatoris finitur. l. si precedent. ff. mand. l. mandatum. C. eod. tit. Idem.

Quis dicitur habere Mandatū speciale, quando est constitutus procurator ad alienandū, licet non dicatur in mandato specialiter. Consi tuo te procuratorem ad alienandum istam re, vel illa. Est com. opin. sec. Alex. in cõsi. clxxxix. viso statuto. ver. iij. probatur. vol. vij. M. Grib.

Mandans aliquid fieri non dicitur vere facere, sed interpretatiuè: & idè statutum loquens de faciente, non habet locum in mandante. Est com. opin. sec. Alex. in consil. lxxv. visa. in fi. vol. iij. Idem.

Mandatum ad compromittendum, emendum, vendendum, & similia præsumitur etiam post spacium decursum mille annorum: vnde ex defectu huiusmodi mandati vsque ad mille annos nõ potest dici sententia nulla, si de mandato non cõstet, quia præsumitur ex maxima diurnitate temporis interuenisse, vt voluit Bal. cons. cccxxvij. vol. j. quam sequitur Paul. Castr. consil. lxxxiiij. visa facti narratione. cir. ca. fi. vol. j. Deci. consil. cclxxxj. numero decimo septimo. consil. cccccc. & consilio iij. Iaf. in l. sciendum. ff. de verb. oblig. & in l. j. C. qui admitti. Curt. sens. consil. lxxvij. Boer. decisio. cclxxxj. nu. 17. Rimini. in dicta l. j. nu. 28. Zuccardus, & Bolognetus ibi. nome. §. 8. vbi scribit istam esse com. opin. & Soci. Iun. consil. cxxxix. num. 10. vol. iij. vbi ait hodie fortasse hanc sententiam esse communem, & ita in facti contingencia cõsultuit, seu determinauit Rota Romana teste Calladoro decisio. aertia. per totam. in tit. de procuratori. In contrariam verò partem, videlicet quòd mandatum de quo non constat, non præsumatur, nisi per partem aduersam probetur, inclinauit idem Bald. titubanter, & sibi contrarius in l. j. C. de rebus alienis nõ alienam. & in l. ij. post prin. C. si ex falsis instr. & in lege qui fundum. ff. de vsucapion. que sequitur Salv. in d. l. j. C. de re alie. non alie. Alex. in d. l. sciendum. in l. qui in aliena. ff. de acquir. hæred. in consilio primo, volumine quarto, & consil. excj. volum. vj. Veronen. consilio vigesimo sexto, decisione Neapolitana & in

in decisio. cccxlvij. Felyn. in capitu. sicut de re iudica. Ias. sibi contrarius consilio csl. volumi. i. ij. Deci. consilio cccv. Bartach. in prima parte sui reperi. in ver. diu. versic. antepenult. Curt. Seni. consilio. xlix. & xvij. Curti. iunior. in tra. rat. feudorum. questio. j. Mar. y. singular. c. xv. Albertas. Bru. consilio. xcv. num. 1. Iacob. Leonardus consi. xcvj. num. 1. & sequent. posito inter consil. feudalia Alberti Bruni. Laurentius Siluanus consilio. xxxv. num. 5. r. Grammati. decisio. cccij. num. 8. 3. vbi attestatur iustum esse communem opinionem. & Soci. nepos. consilio. lvj. num. 1. volum. j. sed in isto opinionum conflictu. & tam ambiguis iuris nostri interpretum sententis mihi profecto sequendam fore conditui primam partem affirmatiuam. tanquam magis a quam & communem. ex quo ei inhaeret Rota Romana. quae videtur inrefragabilis auctoritatis. & opinio h. cita retenta ampliatu primo loco habere locum in mandato etiam de custodiendo. quod ex antiquitate temporis pr. iunior. seu ex diuturnitate custodiam precedentem. secundum Bartol. & Alexan. in l. si vxor. §. si quis vxorem. ff. de adulter. Aff. in praecitata decisio. cccv. Bartach. in ij. parte sui reperi. in ver. mandatum qualiter. versic. vij. Ampliatu secund. quod non solum pr. iunior. mandatum ex antiquitate temporis. verum etiam ratificatio ipsius mandati. vt per Bartach. in dicto reperi. in ij. part. in ver. diu. versic. ij. Soci. consi. xlvj. vol. iij. Deci. conti. cccxv. Gozadi. d. consi. xj. post alios ibi per eum congestos. & Soci. nepos. consil. supra citato. cxxxix. nume. 1. 4. vol. iij. quod intelligit & moderatur Ias. consi. c. l. volumi. iij. procedere quando ageretur de modico prauidicio. secus si de magno. tunc enim pr. iunior. ratificatio ex antiquitate temporis. nisi concurrat alia pr. iunior. Tertio. ampliatu etiam. vt procedat quando apparetur productionem mandati esse factam. vel cessante productione. licet cum aliquo. tanquam procurare fuisse contestatam. hoc enim casu pro mandato pr. iunior. secundum Imolin. di. a. iudicandum. quem refert. sequiturque Gozadi. consi. xcv. Quarto. ampliatu etiam habere locum in sententia pensionem nomine alieno. ad quam verisimiliter quis non accederet sine mandato. cum veniunt haud quaquam sit. quod procurator velit iactare suum secundum Rotam Rom. decisio. xxij. in antiquis. quam sequitur Soc. sen. consi. xlvj. lib. iij. Deci. consi. xxxvj. & consi. xlix. & in l. j. C. qui admittit. Gozadi. consi. xj. Cur. sen. d. consi. lxxvij. & Soc. iunior. consi. cxxxix. v. o. ij. nu. 10. & seq. Quinto. & vlti. ampliatu. quando in sententia. aut alio instrumento antiquo fieret mentio de ipso mandato. quia tunc videtur probari propter antiquitatem temporis. & per consequens eo casu antiquitas fides. & auctoritatem dat instrumento enuncianti mandatum. aliis secus secundum Deci. consi. xxxvj. quem sequitur Goza. dicto consi. xj. & Purpuratus in auth. si quis in aliquo documento. in fin. C. de eden. & Cagnolo in l. velle non creditur nume. 10. ff. de regu. iur. F. Viuius.

Exceptio quotiescunque esset superflua. & inutilis de eo. quod in regula non contineretur tunc & eo casu ne reddatur inutilis & superflua. censetur regulam istam ampliare secundum exceptionis qualitate secundum Deci. in l. j. numero 3. ff. de regul. iuris. & ista est communis opinio teste Cagnolo ibi. nume. 10. & 33. & exemplum pro intelligenda ista communi posset allegari hoc. verbi gratia. si constituto procuratore generaliter ad omnia non veniunt quae in mandato speciale requirunt. cap. qui ad agendum. cum ibi no. per glo. & Doct. de procur. in vj. si vero facerem procuratorem generaliter ad omnia. nisi quod iuramentum non possit praestari. & sic excipio vnum casum. in quo speciale mandatum requiritur illa exceptio. ne sit. superflua. declarat. ampliatque mandatum. & regulam. vt omnia alia. includantur in mandato. in quibus etiam mandatum speciale requiritur secundum Domi. Gemi. post Lapum in dicto capi. qui ad agen. §. j. Alexan. Claud. Aquen. & Ias. in l. fina. ff. quod in. adem Ias. in l. num. ff. de iur. litem iuran. Cassane. consi. iij. stat. Statutum. nume. 7. Deci. in ca. consil. tationibus. circa. fin. de officio deleg. Istam scribit esse communem opinionem Cagnolo in dicta l. j. numer. 30. & 33. & Euerardus in sua centuria in argumento iij. vbi locus ab exceptio. Idem Viuius.

Mandans non comprehenditur sub statuto puniente facientem maleficium tunc si dicat. pro homicidio. vel pro vulnere imponatur talis secus poena. Iaso. in l. si quis id. quod. nu. 36. ff. de iurisdic. om. iudic. communem dicit. B. Villal.

Mandatum generale comprehendit speciale sine quo mandatum generale redderetur frustratorium Cur. Iuni. in l. ij. de iurisdic. omnium iud. nu. 43. ff. communem dicit. Idem.

Mandatum non praesumitur interuenisse etiam post mille annos. Hieron. Cagno. in l. velle. nu. 16. ff. de reg. iur. communem dicit.

Fallit in his. quae sunt parui prauidicij. quia praesumitur lapsis decem annis. Ludo. de Goza. consi. xcvj. nu. 1. r. communem dicit. Idem.

Mandatum procuratoris potest probari per testes sicut per instrumentum. Ias. in l. cautio. nume. 7. de procurat. communem dicit. Idem.

Mandatum speciale requiritur ad acceptandum beneficium nomine alicuius. & non sufficit generale. licet non requiratur specialis beneficii expressio. sed sufficit generalis. Coua. Resolutio. lib. iij. cap. xvj. Communem dicit ex Panormi. in capitulo accedens. el. ij. de praebend. & Doct. in cap. si tibi. de praebend. & nota vnum singulare quod est con. Comm. opin. tom. 1.

tra Panormitanum in dicto cap. accedens. quod si aliquis acceptat beneficium nomine absentis sine mandato. & postea principalis acceptet. valet acceptatio a die acceptationis primae suo nomine factae. Idem. Con. sibi communem dicit ex Decio in l. qui non prohibet. numero. 7. ff. de reg. iur. Idem.

Mandatum ex sola temporis diuturnitate & patientia non praesumitur. permulti tenent. & communem dicit Balbus in tracta. praescrip. j. part. ij. par. prin. in x. quest. I. Fichard.

Contrariam vero opinionem receptiorem scribit Ferd. Vatq. lib. illust. contr. ij. c. lxxij. nu. 1. Idem.

Mandatum executi uim. nulla precedente sententia condemnatoria vel parte non citata. decretum nullum esse dicitur. l. j. vbi not. C. de executione iud. & l. cum nulla. ff. eo. ritu. Nec verba Iudicis dicentis in sententia. visa citatione. &c. probant citationem praecessisse. praesertim si lata fuit parte absente. vt Bart. & alij voluerunt in athen. si quis in aliquo. C. de eden. Inno. in capi. quoniam contra de probat. Bart. & alij in l. j. ff. quod appell. fit. & in l. j. C. de rel. pleniusque hac in se scribit Alex. in consi. xlv. viso processu. in principio. volumi. iij. vbi dicit hanc opinionem esse magis communem. F. Turzani.

PR O. Manifesta turpitudinis est. nolle nec iurare. nec iusurandum referre. l. manifesta. ff. de iureiur. Bellonus.

PR O. Manifesta probationibus non indigent. l. j. §. fin. vbi glo. de dote praet. ff. can. de manifesta. ij. quest. j. Idem.

PR O. Manifesta crimina non indigent accusatione. cap. ad nostram. extra de iureiur. Idem.

PR O. Maritus duas uxores habere non potest. aliis infamis efficitur. l. ij. C. de incest. nupt. l. eum qui duas. C. de adul. §. affinitatis. in l. j. de nupt. Idem.

PR O. Maritus exhibenda est ab vxoribus reuerentia. l. alia. §. eleganter. ff. solut. matr. Idem.

Maritus vxori faciens vel fieri curans vestes pretiosas. iocalia. & clemodia. non censetur donare voluisse. sed potius ad vsum & ornamenta concessisse. Sed si sint vilia. & ad quotidianum vsum tantum. tunc censentur donata. & ita sunt proprie vxoris. Communem dicit Clarus in §. donatio. q. x. versu. Succelluè quæro. B. Villal.

Maritus minor viginti quinque annis si recipit vxoris suae dotem. eius bona tacite censentur obligata ipsi vxori secundum Bald. Ange. Roma. Alexan. & alios communiter in l. si constanter. in princip. ff. soluto matri. Paul. Cast. & Alexan. in l. item quia. ff. de pact. Bal. in l. final. C. de legit. ratio. & istam affirmat. fatetur expresse esse communem opinionem contra Bart. oppositum adueuantem in dicta l. si constanter. Negusantius de Fano in tract. de pignori. & hypotecis in ij. part. iij. membri. nu. 73. & Grammati. decisio. c. iij. nume. 17. & opinionem istam esse communem ampliatu in tantum procedere. quod bona mariti non solum praesumuntur tacite hypot. pro dote. verum etiam pro alimentis vxori suae praestandis. quae quidem petuntur officio Iudicis mercenario. vt per Bar. in l. si cum dotem. §. si autem. ff. solut. matri. cum quo sentiunt omnes Doct. magis communiter teste Negusantio in memorato tract. de pignori. & hypotecis in ij. par. prin. iij. membri. num. 75. Viuius.

Maritus cui fuit dos promissa. & postea data. & soluta praesumitur obligatus ad dotis restitutionem a die promissionis. & ab illo die constituta censetur tacite hypoteca secundum Doct. omnes. magis communiter in l. assiduis. C. qui potio. in pigno. habe. Soc. Seni. consi. c. lxxij. pro inuestigatione. in xxxij. q. volu. j. & Negusantius in tract. de pign. & hypot. in ij. par. ij. prin. i. membri. num. 14. in quibus locis sequuntur & faciunt mentionem Doct. de ista communi. Sed contrarium & malè tenuit in d. l. assiduis quam sequitur ibi Bald. & Spec. tit. de solut. §. ante omnia. circa fin. versic. sed pone contractum. tamen quicquid iudicant isti illustres Doct. ob hoc fatum puto a dicta communi discedere in iudicando & consulendo. quam ab omnibus moribus. & contrariis tunc tam seq. Moder. in d. l. assiduis. & Doct. variis in locis in. nostri. Idem.

Maritus nubentis secundum intra annum luctus. si heres instituat in solidum testamentum valet in tertia parte in qua poterat institui. & in aliis bonis succedunt venientes ab intestato. Ioan. a Garo. in l. hec edit. C. de secundis nuptiis. num. 7. communem dicit. Et de materia tam mulieris. quam mariti secundum nubentis. vide supra in verbo Binubis per totum. F. Villalob.

Maritus nomine vxoris. potest agere ad reuocationem venditionis a se factae. Antonius Nicol. in concordan. gloss. ex. §. duodecimo adducitur. communem dicit. & vide quae habes in verbo absentis.

Amplia ad bona data per maritum vxori in donatione propter nuptias. ibi non sufficit consensus vxoris in alienatione illarum rerum. l. vij. tit. x. par. iij. & l. iij. tit. ij. lib. iij. For. ll. Limita tamen nisi alias res illa data. estimata prout decima de rebus dotalibus per septimam. tit. xj. parte iij. de qua per Doct. de Pala. Rube. in repetitione eadem. lxxij. de quibus donationibus mulier mortuo viro. non potest alienare extantibus liberis mariti. nisi in quarta parte. vt habetur in quarta parte. de las. quas. libro ij. For. ll. Et quod dictu est quod non possunt alie nari etia si accedat consensus vxoris. est intelligendum. nisi aliis accedat binubis consensus. vel iuramentum de quo per dictum Ruben. Idem.

Maritus potest vendicare vxorem etiam à patre: licet lis inter patrem & filium prohibeatur per statutum Præpos. in capitulo, non est, de sponsalib. & Coua. in epistola quarta, capitulo septimo, numero 4. communem dicunt. Idem.

Maritus potest expellere vxorem propter dotem non solutam. Coua. ibi numero 2. licet sibi non placeat communem dicit: quam intellige si culpa vxoris non soluitur. Guid. Papæ consilio cxxvij, vbi etiam loquitur de alimentis per standis per maritum, de quo etiam per Angelum & Iasonem in lege si cum dotem, §. sin autē. ff. solu. matrimo. Idē.

ADDITIO. Circa alimenta dicit Socin. in tractatu in Fallen, cxxv. Maritus, quod maritus non tenetur alere vxorem, si dotem sibi promissam non dedit, quo casu eam expellere potest. Quod fallit tribus casibus: vbi ibi per eum.

Nota quod si maritus expellit vxorem, & assumit concubinam, vel aliam vxorem, dicitur alienofus, & perdit medietatem bonorum. l. vij. tit. xix. lib. vij. vltra p. nam binubentis, de qua in l. vj. tit. xv. & l. vj. in ordin. ead. non expellit mulierē à domo sed habet concubinam, perdit quintam partem bonorum si non excedit decē milia marobretiorum. l. iij. cod. titu. de quibus legibus vide per Doctor. de pala. rub. in dicta repetitione §. Et nota quod si secundum istam communem, maritus expulit vxorem à domo propter dotem non solutam, quod si interin maritus lucratur bono multa: quod mulier non habebit medietatem bonorum acquiritorum iuxta legem ij. tit. iij. lib. v. ord. de quo per d. Joan. Lupum. Idem.

Maritus ex matrimonio momentaneo, non lucratur partem dotis stante statuto quod maritus eam lucreretur. Tiraquellus in l. si vnumquam de reuocan. donation. C. in verbo donatione largitus, numer. 185, communem dicit. Villalob.

Mariti domicilium est attendendum cum agitur de lucranda dote per statutum, in l. in cunctos populos, numer. 24. in prima l. & in secunda apud me. 60. de summa Trinitate, communem dicit. Idem.

Amplia primo, ad decisionem litis super dotem est attendenda consuetudo, vel lex domicilij, viri. Coua. in epistola iij., cap. vij, numero 6. communem dicit.

Amplia secundo, quia non potest maritus conueniri de dote recepta restituenda in loco contractus, sed domicilij. idem Coua. ibi communem dicit.

Limita nisi aliā eo animo contractum sit matrimonium, vt in loco contractus viuatur, idem ibi numero 7. ex dicto Bald. in l. fina, C. si à nō competentij. iudice communem dicit. Idem.

Nota quod si bona tam mariti, quam vxoris sint alio loco à loco contractus: consuetudines, ac leges illius loci vbi bona sunt, debent attendi. Ant. Rube. consil. lxxj, communem dicit. Idem.

De iure regio fructus tam dotis, quam bonorum paraphernalium sunt ad sustentanda onera matrimonij, & qui super sunt, sunt communes inter coniuges. l. iij. tit. iij. lib. iij. For. ll. & l. in, tit. iij, eod. titu. & sic est intelligenda l. xvij, tit. x. part. iij, conseruata dote, vt in l. xxj, eius titu. & part. quod intellige de fructibus, durante matrimonio, perceptis, de alijs autem habes l. iij, & x. titu. iij, lib. iij, For. ll. que disponit, quod si non sunt à solo separati, sed fructus apparent diuidentur inter virum & heredes mortui si autem fructus non apparent, erunt heredis cuius erat proprietas soluta in medietate expensarum, si fructus sunt vineæ, vel arborum, si autem feminis, erunt communes pro medietate. vt dicitur si tamen terra erat bene culta, & non seminata: fructus erunt cuius erat prædijm soluta in medietate expensarum, de quibus per Io. Lupum in repeti. subr. Idem.

Maritus non tenetur restituere fructus naturales, vel industriales bonorum vxoris, si sunt modice estimationis. Coua. ibi, cap. vij, §. j. numer. 1. communem dicit.

Maritus si deprehendatur in adultério post sententiam in qua fuit separatum matrimonium propter adulterium redintegratur matrimonio. Coua. in epistola iij, ca. vij, §. vj, numer. 5. communem dicit ex Fel. in ca. lator, de re iudic. nu. 9. Idem.

Maritus si occidat vxorem deprehensam in adultério peccat mortaliter. Coua. in epistola iij, ca. vij, §. vij, numer. 9. communem dicit ex Tiraque. in legib. connubiali. in lib. vij.

Maritus heres tenetur alimenta præstare vxori viduæ infra tempus infra quod non sibi restituntur mobilia. Alexan. in l. diuortio. ff. soluto matrimonio. Coua. in epistola iij, capit. iij, §. ix, numero 9. communem dicit. Idem.

Marito ad inopiam vergente vxor agere potest ad dotis restitutionem non quidem vt virum, dote commoda priuet, sed vt dote ipsa in tuto collocata, ex ipsius fructibus possit alere se ipsum maritum, & sololem, ita scribit Bart. & plerique alij, in l. si constante, solu. matrim. & in l. vbi, adhuc. C. de iure dot. vbi not. huiusmodi dotis restitutionem locum non habere quando extraneus mulierem dotaliter & dotem sibi restitui fuisset stipularis: tunc enim stipulatio dotaliter cessaret non in tempus quo maritus ipse ad inopiam vergit, sed quo matrimonium dissoluitur. Poterit igitur extraneus sibi consulere captiouis remedio, de quo in l. in omnibus. ff. de iudic. videlicet dotem sibi restitui ex iusta

causa sic communiter tenuerit ut De. & teste Bart. in d. l. si constante. q. vj. solu. matrim. F. Turzan.

Masculinum licet quoadque concipiat femininum. l. j. de verbor. signifi. l. j. §. si quis ita dederit, de testa. tamen in contractibus non concipit. Est de celi. Archid. in cap. si quis suadente. xvij. q. iij. & com. approbatur sec. und. Alex. consil. cxxv. attentis, in prin. volum. v. M. Gib.

Masculinum quidem concipit femininum non ex propria significatione vocabuli, sed legis interpretatione. Curt. Luni. consil. clxij. nu. 13. communem dicit.

Quando de iure regio masculinum concipit femininum, vide l. vj. titu. xxxij, par. vij. B. Villal.

Masculinum in materia fauorabili comprehendit femininum. Curt. Iun. consil. clxij, communem dicit. Idem.

Masculinum non concipit femininum in contractibus. Iason. in l. si quis id, quod, ff. de iurisdictione omnium iudic. num. 23. communem dicit. vbi ponit quatuor limitationes. Idem.

ADDITIO. Fallit etiam vt per Socin. regul. in tracta. Fallen. cccxij, Masculinum.

P. R. O. Masculinum concipit femininum. l. qui duos multos, ff. de leg. iij. l. feruis legatis, de leg. iij. l. ff. de verb. signifi. Bellon.

P. R. O. Mater in testamento tutorem filius dare non potest, datus tamen confirmatur. ff. de testam. tut. Idem Bellon.

Mater potest filium exheredare ex causa in casu, quod pater esset dilapidator, ne, scilicet, hereditas queratur patri, saltem quo ad vsum fructum, & ab eo dilapidetur, dummodò tamen instituat alium, qui postquam filius sit effectus sui iuris, ei hereditatem suam cum fructibus restituat, commu. dicit Clarus. §. testamentum. q. xlj. ver. quæro etiā. P. Fich.

Mater tenetur filium instituere, vel exheredare, nam si eum prætereat, testamentum nullum est, communem dicit in §. testamentum. q. xlvij. Intellige si causam nullam inserat, nam causa inserta, talis, practico habetur pro exheredatione, ibid. Idem.

Mater filius non potest sine causa in testamento præterire, com. dicit in §. ibidem. q. xlix. Idem.

Mater diues propter inopiam patris tenetur dotare filiam pauperem secundum Barol. quem omnes communiter sequuntur in l. neque mater. C. de iure dotium. & in auth. res qua. C. communia de lega. & opinionem istam sequitur & tenet communem fatetur Corasius in repet. l. qui liberos. in ij. lectu. nume. 112. ff. de iur. dot. imò mater hoc casu potest in dote dare filie pauperi bona à lege prohibita alienari in vltima voluntate, secundum omnium Doct. communem sententiam, quā commendat, celebrat, & citat Soc. consil. lxxv. vol. j. & Boer. decisio. cxxix. nume. 4. & seq. & opinio ista interpretatur per Alexand. consil. lvj. vol. j. non procedere quando testator expressè prohibuisset alienari in causa dotis dicta bona. F. Viuius.

Mater in dubio non debet excludi à luctuosa hereditate filij. Curt. Iun. consil. cxxxij, nume. 6. communem dicit. B. Villal.

Mater acceptans tutelam filiorum, si postea accedat ad iudicem dicens velle contrahere matrimonium, quod filijs prouideatur de tutore, locus est tutori datus, non autem legitimo. Curtius Iun. consilio xciiij. nu. 5. communem dicit. Idem.

ADDITIO. Ad quam donationem dicit Barto. in l. ij. §. confestim. ff. ad Tertulianum, quod mater tenetur confestim petere tutorem filiorum post mortem sui viri. & intellectus illius dictionis confestim, non seruatur in practica, vt testatur Ang. in l. sciant. cuncti. C. de legitimis. heredibus. nume. 2. Bal. in l. precipibus. nume. 22. C. de impub. & alijs substitutioni. dicentes quod habet annu ad petendum dicti tutoris.

Mater si per statutum priuetur successione filiorum stantibus agnatis priuetur etiam auis maternis, Ioan. Nigo. in l. generaliter. num. 45. de se cun. nup. communem dicit.

Matri non creditur, dicentes ab alio quam à marito filium recepisset nisi multo vagauerit. Boer. decisio. xxix. nume. 6. communem dicit. Idē.

Mater alienauit fundum filij, postmodum illum heredem instituit, adita hereditate, filius vendicare volebat fundum. Quererebatur, an possit distinguuntur: aut filius pro debito bonorum subsidio fuit institutus in re particulari altero herede vniuersali instituto, quo casu habetur loco legatarij. l. j. §. si fundo. ff. de hered. instit. & tunc poterit fundum vendicare, si vero institutus sit in quora hereditatis, tunc pro parte ipsam tangente sibi vendicanti obstat exceptio, poterit tamen ab altero herede illud petere, tanquam sibi fuerit euictus: debet enim habere huiusmodi bonorum subsidium absque grauamine, videlicet legatorum, & fidei commissorum, non tamen æris alieni, vt not. Gl. in l. cū à matre. versu. Item quid in debito C. de rei vend. cuius opi. com. teneri Bart. attestatur. in l. fin. §. in computatione. versu. contra istam gl. C. de iure deliberand. vbi gloss. contrarium sentit. F. Turzan.

Matrimonium contrahentes scienter in gradu prohibito, bona ipsorum ipso iure debet publicari. tex. est in aut. incestas. C. de incestis nuptiis & §. j. in aut. de incestis nup. & in c. cū secundum de hare. lib. vj. & ita not. Boer. deci. cclxij. nu. 13. & Coua. in iij. lib. decre. in ij. par. c. vj. §. vij. nu. 5. Confiscatio autē ipsa fit ipso iure, etiā in ccl. casib. quos nouissime posuit, & recessit Ludou. Grefoles in tract. in quib. casib. iure Ciui. omnia bonorum.

bonorū, vel partis publicatio sit iudicāta, vbi ponit supracitatos casus. Præmissa vero ampliantur, vt matrimonium hoc non possit contrahi cum consanguinea, vel prohibita etiam sub ista conditione, videlicet si pontifex dispensauerit, secundum Innocent. Cardina. & Abb. in cap. super eo, de condit. appo. Cilderi. consilij. in titul. de sponsal. & istorum sententiam sequitur etiam Areti. consilij. & in lapud Julianum. §. confat. ff. de leg. 1. quam ait ibi esse communem in contrariam verò partem inclinavit Ant. de But. in dicto cap. super eo, cuius opinio de consuetudine seruatur, vt refert, attestaturque Boeri. in dicta decisio. cclxiii. num. 27. & de ista vltima opinione vide Anchara. in ca. ex publico de cōu. coniu. Ampliat secundò regula præmissa, vt habeat locum non solum in nuptias contrahant, sed etiam si accessum habuerint ad consanguineas, vel moniales, vel alias prohibitas personas, vt in clem. j. de consang. & affini. & vltra missionem honorum sunt ipsò iure excommunicati, vt tenet Iacobus de Simancas in lib. Institutionum catholicarum cap. xl. nume. 5. Regula ista ita explicita interpretatur primum non habere locum in sponsalibus, quia requiritur necessarid, quòd matrimonium sit carnali copula consummatum, vt in cap. & si necesse, de donatio. inter virum & vxorem, quem text. ita intelligunt ibi Anto. Abb. Præposi. & omnes communiter. Bald. Nouellus in tract. de dote in xj. part. numero. 3. & 7. & Coparruias memorato §. vij. numer. 20. Limitatur secundò, quando maritus, siue mulier ignoranter commiserunt in cœstum, vel contraxerunt matrimonium illicitum secundum glo. in clem. j. de consang. & affini. vbi expressè tenet, & probat, quòd ille, qui in casu prohibito matrimonium ignoranter contraxerit, non incidit in pœnam illius clem. videlicet in pœnam in cœstus, adulterij illiciti coitus, & denique matrimonium hoc excusat etiam à processu criminali, quam gloss. sequitur Felin. in cap. examinata. num. 7. de iudi. & Coparruias in d. §. vij. num. 19. & hoc procedit, & videtur verum, dummodo statim quòd scierunt matrimonium non subsineri & valere, abstineant a coitu. text. & in l. si adulterium cum in cœstu. §. i. idem Imperatores. & ibi Bartol. & Ange. ff. de adulter. & Ioan. Baptista Plotius in repet. l. si quando. nume. 289. C. vnde vi. & Paulus Girlandus in tract. de pœnis omnifariam coitus illiciti. q. v. nu. 3. Hic disquirendum est congruenter, vtrum matrimonium hoc putatiuum, data ignorantia in altero ex cōtrahentibus ita prolem legitimet, sicut verum, & per consequens filij nati ex huiusmodi matrimonio sint legitimi. gloss. in l. qui contra. C. de in cœstis nupt. determinauit quòd non, quam sequitur Bald. nu. 2. in ij. lectu. Cyn. nume. 3. Salyc. numer. 5. Bartol. in l. fina. nu. 4. ff. de condit. sine causa, & ibi Iaso. Alex. in addit. ad Bart. in l. si adulterium, in additi. super numer. 2. ff. de adulter. Marfil. in l. penult. num. 36. ff. de quæstio. & hoc per rationem relatam per Cassadorum in decisione vnica. numero 1. in titulo de sponsalibus, & matrimonij Contrariam verò sententiam, quòd in d. si vnus eorum duntaxat impedimentum ignorauit, filij isti sint legitimi, quoad vtrumque parentem, tenet gloss. in capitulo. referenti. in ver. ignorantiam, qui filij sint legitimi. in capitulo. cum inhibito. §. j. in ver. si ambo. de clandest. sponsal. & in ca. in Ciuitate. xxxiiij. qu. est. l. j. & hoc dictum sequitur Iacob. de Arenis in dicta l. qui contra. numero. 3. & Bald. ibi numero 4. in ij. lectu. sibi imer partum confat. Hoc etiam tenet ibi Alberti. nume. 2. Bart. etiam sibi ipsi contrarius in authent. de in cœstis nuptiis. in princip. Abb. in cap. ij. qui filij sint legitimi. Ancha. in cap. j. de constitut. & consilio clxxx. Præposi. in d. cap. cum inhibito. nu. 7. Plotius in dicta l. si quando. num. 289. & Cassadorus in dicta decisio. vnica. numer. 1. & seq. vbi ait istam esse communem opinionem, & ita pro hac parte affirmatiua maiorem partem Dominorum Auditorum Rotæ determinasse. Sed in ista ambiguitate, & tam dubia materia distinctionem traditam nouissimè per Petr. à Due. in suis regulis in reg. contrahentes matrimonium. num. 2. circa fin. sequendam mihi fore decreui, quæ quippe semper mihi placuit, & videtur veritati, & æquitati consona, eamque breuitati studendo aliter non recenseo, sed videndam totis viribus suadeo. Accedit etiam præmissis, quòd mulier ista ignoranter contrahendo matrimonium, id est, ignorando in casu isto ius, vel factum absque dubio, potest repetere dorem, vt in l. si cum dorem. §. final. ff. soluto matrimonio, & hoc tenet, & sequitur Bartolus in l. si adulterium cum in cœstu. numero vndecimo. ff. de adulter. & in l. fin. numero quarto. ff. de cond. sine causa, & Ias. in addit. ad Portium, in §. fin. nume. decimo sexto, in situ. de nuptiis, & matrimonium hoc putatiuum bona fide contractum, habet omnia priuilegia veri matrimonij, dicta l. si cum dorem. §. final. & ibi not. Doct. Bartol. in l. si concubinam. ff. rerum amo. & in l. de iure. §. final. ff. ad municip. Hoc autem intelligitur procedere ex parte vxoris: nam ex parte mariti dos putatiua non habet priuilegium tacite hypothece, vt habetur per Alexan. in dicta l. si cum dorem. §. si post alios per eum relator. Ratio est, quia non est idem fauor in marito putatiuo, qui est in vxore, quia ratio quare fauetur vxori putatiuæ in dote est, vt Princeps possit facilius nubere. l. ij. §. fin. ff. de priuileg. credit. & ita tenet Alex. in d. l. si cum dorem. §. fin. quæ ratio cessat in marito. F. Viuius.

Matrimonium solo consensu contrahitur, & non sunt necessaria verba. Hieronym. Cagno. in l. nuptias. ff. de regul. iur. numero quinto communem dicit. B. Villalob.

Comm. opin. tom. 1.

Consensus licet quoad Deum in matrimonio per voluntatem cognoscatur: tamen quoad ecclesiam, per verba vel alia signa consensus demonstrantia, dignoscitur. Et hic est verus sensus, & communis cap. tua nos. de sponsal. Coua. in episto. iij. cap. ij. part. ij. nu. 1. Idem.

Matrimonium contrahitur per hæc verba non, nisi te. habeo in vxorem. Præpositus in cap. ex parte. nu. 7. de sponsal. communem dicit. Idem. Concor. cum hac communi. l. xv. titulo quinto parte quarta.

Nota quòd metus non probatur per vnum testem. Alcia. de præsum. reg. iij. præsum. vij. nume. 6. communem dicit.

Metus excludit præsentia patris, vel propinquorum. Hieronymus Cagno. in regula in omnibus. ff. de regul. iur. nume. 3. communem dicit.

Limita quartò, communem principalem cum sequentibus, si sit cōtractum ante pubertatem: quia matrimonium non contrahitur, et si sint verba. Præposi. in capitulo secundo. de sponsal. communem dicit.

Restringe, nisi aliis cum alia, copulam carnalem consummauerit, idem ibi communem dicit.

Restringe secundò, si sit proximus pubertati, & malitia supplet ætatem. cap. de illis, el. ij. de sponsal. impub. & proximus pubertati viri dicitur cum accedit ad decimum & dimidium suæ ætatis annum in femina ad nouennium cum dimidio. Coua. in epistola. iij. numero 5. communem dicit ex gloss. in §. pupillus. de inuili stipulatione. & in l. pupillu. ff. de regul. iur. ipse concludit arbitrio iudicis relinquendum consideratis circumstantiis.

Cum hac communi concor. l. vij. titu. xxxj. parte septima.

Limita quintò, inter adoptantem & arrogantem, & filiam adoptatam ac arrogatam, & inter eius filios, & vxorem propter impedimentum legalis cognationis. Coua. in epistola. iij. cap. vj. §. v. nu. 2. part. ij. communem dicit.

Amplia in tantum esse veram communem, quòd si contrahatur matrimonio soluta cognatione legali, requiritur; nouus consensus. idem Coua. ibi. nume. 3. communem dicit.

Fallit in filiis emancipatis, qui non sunt sub potestate patris: quia inter eos matrimonium non impeditur. Idem ibi in fine commu. dicit.

Limita sextò, si contrahatur sub conditione contra substantiam matrimonij, de qua per text. in ca. fin. de condit. appo. quam intellige, quòd si vnus apponat conditionem, & alius non consentiat, resultat ex cōtractu sponsalia de futuro: quæ per carnis copulam transeunt in matrimonium. Ias. in authent. ingressi. numer. 34. C. de sacrosanct. eccles. communem dicit.

Restringe hanc limitationem, si alius tacite, vel expressè consentiat: quia ex hoc sponsalia quidem resultant. Coua. in epistol. iij. cap. ij. part. ij. nu. 16. commu. dicit ex Geral. singu. xxj. & Hippol. singu. cclxxxvj.

Limita septimò, si contrahatur matrimonium lite pendente super primo matrimonio: aliis nullo, quod contrahentes credebant esse verum nam tale matrimonium non valet. Præposi. in ca. cum in apostolica. de sponsal. communem dicit quem intelligit Coua. in epistol. iij. part. ij. c. iij. §. vij. in foro conscientie, non tamen in foro fori.

Limita octauò, si cōtrahens non potest generare: nam tunc non potest contrahere. Ioan. de Neuiza. in sylua nupt. part. j. commune m dicit.

Restringe ad eos, qui non possunt generare, natura impeditur: quia sunt frigidi à natura, sed tamen in aliis qui sunt ætate & natura habiles, licet impotentes. Panor. in cap. impubes. de despon. impube. commune m dicit.

Restringe secundò, in non volente cognoscere vxorem propriam, sed cognoscit extraneam. Coua. in episto. iij. capitulo. iij. §. j. numero 3. commune m dicit.

Limita nonò, in occidore presbyteri, quia licet non dirimatur matrimonium contractum, impedit tamen contrahendum. Coua. ibi ca. vj. part. ij. nu. 5. commune m dicit.

Limita decimo, quia impeditur cōtrahendum: licet non dirimat cōtractum fama publica etiam præcedentibus sponsalibus iuratis. Præposi. in ca. præterea. ij. de sponsal. commune m dicit.

Et idem est in vno teste. Præposi. ibi in fin. commu. dicit. B. Villal.

Nota quòd matrimonium quo ad torum, dissoluitur peccatum Sodomie. Coua. in episto. iij. c. vij. §. v. num. 6. commune m dicit ex Panor. in c. maritis. de adult. Idem.

Matrimonium secundum contractum in facie ecclesie, præualeat, primo clandestino probato per vnum testem, & famam. Socin. consilij. xix. vol. iij. commune m dicit. Idem.

Matrimonium contrahi potest etiam à laborante in extremis, & prope instante mortis articulo, adeo vt per illud legitimentur etiam liberi antea suscepti. Veram, & commune m. Et Alex. in l. si quis posthumos ff. de liber. & posthum. multisque aliis dicit. Per. Du. Reg. eccl. in prima limi. Quam ibidem limitat, nisi talis legitimatio in fraudem legatariorum & fideicommissariorum fieret, &c. I. Fich.

Matrimonium iuramento necessario coniugum non probatur. Io. Cora. cap. iij. in Miscella. libr. iij. commune m dicit: quam intellige vt in ver. iuramentum. nume. 107. & in verb. confessio. quæ ibi habes leges regni. B. Villalob.

Matrimonium non probatur per nominationem licet faciat aliquam

m 2 præsump

presumptionem. Ioan. Cora. ibi nume. 7. communem dicit. Idem.

Matrimonium non probatur ex verbis narratiuis, vel enuntiatiuis instrumenti. Curt. Iuni. consil. xcv. nu. 5. Fely. in cap. illud. de presumptione. nu. 2. communem dicit. Idem.

Matrimonium nondum consummatum, vna parte iniusta, dispensatione potest dissolui. Curt. Iuni. consil. clxx. nu. 1. communem dicit. Idem.

Intellige si est causa dispensandi. quia alias dispensatus non est tutus in foro. Deci. ibi communem dicit. nu. 7. Idem.

Matrimonium contrahitur, si dico non mutabo te pro meliori uxore. Idem. Praposi. nu. 8. ibi communem dicit. Idem Villal.

Matrimonium dicitur contractum per haec verba, iuro vel promitto, quod habeo te in uxorem. Coua. in epist. iij. parte ij. cap. iij. §. j. nu. 5. communem dicit. Idem.

Matrimonium contrahitur precedente expresso consensu mulieris ex traditione anuli. Idem c. iij. nu. 3. communem dicit. Idem.

Matrimonium contrahitur, si parentes presentibus filiis, ac tacentibus, contrahant nomine filiorum. Praposi. in capitulo tuæ. de sponsali. communem dicit.

De iure regio dicit l. x. tit. j. part. iij. quod si pater vult, ut filia contrahat matrimonium cum aliquo, & ipsa recuset, si cum alio contraxit sine voluntate patris, quod potest illam exheredare. Et de hoc vide Ioan. Lupum in repetitio. capitulo. per vestras. de donationibus inter virum & uxorem. Idem.

Matrimonium presumitur per cohabitationem quadragenariam. Praposi. in capitulo. consultationi. de sponsali. communem dicit. Idem.

Matrimonium sub conditione contractum, iudicante conditione, non est necessarius alius novus consensus, aut contractus. Coua. in epist. iij. capitulo. iij. nu. 5. communem dicit, ex Abbat. in cap. de illis. de consensu. apposi. Idem.

Limita istam communem, si à principio illicitus sit contractus, quia contrahentes erant impediti, & contrahunt si cum eis fuerit dispensatum. quia adueniente dispensatione, novus requiritur consensus. Fran. de Aret. in l. apud Iulianum. ff. de leg. j. communem dicit.

Restringe istam limitationem ad consentum presumpsum, & sic si post dispensationem scilicet cohabitauerint, vel se commiserint per carnis copulam, sufficit ad hoc quod dicatur matrimonium contractum. Ferdin. de Loazes de matrimonio. dubio xij. nu. 2. communem dicit. quem refert Coua. in epist. iij. capitulo. iij. numer. 5. & dicit etiam communem.

Limita istam communem, & sequentes, nisi aliis fuerit contractum per metum quia est ipso iure nullum. Panor. in cap. cum locum. de sponsa. numero sexto communem dicit. & Barbat. consil. iij. vol. j. nu. 10. communem dicit.

Nota istam communem cum sequentibus ad intellectum l. xv. tit. ij. part. iij. ubi inuenies concordantias ad ea quæ sunt per metum.

Amplia limitationem, non solum si fiat ex metu, sed etiam ex presumptione metus. Ioan. à Ripa in capitulo cum de constit. nu. 180. communem dicit. Idem.

Amplia secundo, etiam si metum passus dederit causam metui, vel coercitioni. gloss. in capitulo. veniens. de sponsalibus. Coua. in epist. quarta. parte secunda. capitulo. iij. nu. 7. §. iij. communem dicit. Idem.

Nota, quod hic metus debet esse qui possit cadere in conscientiam virum, quod arbitrio iudicis relinquatur. gloss. in l. interpositas. C. de transactionibus. Coua. in epist. iij. capitulo. iij. §. ij. nu. 8. communem dicit.

Amplia istud notabile ad rescindendum quemcumque contractum: etiam alium à matrimonio. Hieronymus Cagno. in regula omnibus. de regul. iur. ff. in principio. communem dicit.

De iure regio, metus qui potest cadere in constantem virum, est metus mortis, mutilationis membri, vel tormenti corporalis, vel perditionis libertatis, vel famis vel similibus. l. vij. tit. xxij. par. vij. Idem Villal.

Matrimonium carnali copula consummatum, non potest diuidi per dispensationem. Hieron. Cagno. in l. nuptias. numero 5. de reg. iur. ff. communem dicit. B. Villal.

Matrimonium statutum puniunt, intelligitur de consummato. Hippol. singular. cxvj. communem dicit. Idem.

Ista communis videtur limitare. l. xix. taur. loquentem de contrahente matrimonium clandestine: sed illa lex hanc restrictionem non recipit, secundum mentem, quæ semper est attendenda per longè tradita per Deci. consil. cclxj. præcipue cum verba legis sint intelligenda iuxta materiam, & actum de quo agitur. l. si vno. in principio. ff. loca. l. dampni infecti. ff. de dampno infecto. l. si stipulatus. de vi. & Barto. in l. j. per illas l. C. de negotiis gestis. Er. in l. iij. eius tit. & Ias. in l. explicito. §. hoc autem. ad Trebell. ff. de iur. et cum in matrimonio clandestino ecclesia non curat de copula, ad hoc quod dicatur clandestinum. capi. diuortio. & ibi Docto. de clandest. de sponsa. nimirum quod d. l. tau. copulam non defideret. Et hanc opinionem, per plura tenet doct. Del. casti. in d. l. Item etiam in adulterio non curatur de copula, vt in l. j. tit. xv. lib. viij. in ordin. ubi disponitur sponsam de presenti potest occidi per sponsum, apprehensam in adulterio reprob. ij. libro tertio titu. de i. malis. For. l. ff. de hinc. l. intellige, quando sponsalia de presenti sunt

contracta in facie ecclesie: vt disponitur in l. lxxx. tau. tamen fiat clandestine: puto procedere d. l. for. Et nota quod ratione minoris ætatis non subuenitur si sit maior quatuordecim annorum. l. iij. tit. xvij. par. vj. quam vide ad materiam, an minor in delictis excusetur. B. Villal.

Matrimonij appellatione in odiosis non veniunt sponsalia. Fely. in rubri. de sponsa. nume. 2. communem dicit. Idem.

in matrimonio admittitur dandi conditio præter causam dotis, quando datur vxori iuueni, vel generosæ, etiam si sit vilis in præmium iuuentutis. Curt. Iuni. consil. lx. num. 20. communem dicit. Nota quod hæc conditio non tenetur à muliere referuare filiis primi matrimonij, secundò nubens. Ioan. à Ripa in l. fœmina. C. de secund. nupt. nu. 35. & Ioan. Lupus in repetitio. rubri. §. 50. nu. 35. quæ faciunt ad intellectum. l. xv. tau. & ea quæ habentur supra in versu. binubis. Idem.

Conditio appositæ, si inuenta virgo, reicitur & valet matrimonium, etiam si inueniatur corrupta. Praposi. in cap. per tuas. de condit. appo. communem dicit.

Vide tu de tali casu in terminis eleganter consulentem Ang. consil. lxxxij. inci. factum super quo petitur consiliu, & c. in ij. dubio. I. Fich.

Matrimonium ex sola anuli delatione non probatur, maxime in locis, in quibus hoc signum est æquiuocum, testatur Oldra. consil. clvij. nec ex sola fama, secundum Doct. in ca. illud. de presumptione, quæ Decretalis est clausis in materia ista. consuluit Bart. consilio cxliij. processum est. facit text. in cap. veniens primò de testib. & licet Imol. in dicto cap. illud. videatur voluisse famam cum cohabitatione probare matrimonium, tamen postea contrarium concludit, & sic communiter tenent Doctores in dicto cap. illud. Quibus addit Socin. consilio xxxix. vitis. vbi late h. j. F. Turzan.

Matrimonium contrahi non potest cum tali persona quæ honestè & absque dedecore nostro, nobis vxor legitima esse non potest, puto si nobilis ducat conjuginam. scortum, aut aliis vilis conditionis, & c. ita permulti tenent, aded vt Maria. Soc. Iun. consil. liij. num. 12. volu. j. hanc communem, & ab ea non esse in consulendo vel iudicando recedendum asserat, vt refert ad longum Petr. Duem. Regul. cccxvij. in ij. limis. Et idem potest regul. ccl. Fallen. vij.

Contrariam verò multo communem & receptiorem esse demonstrat idem Duem. in d. Regul. ccl. in vj. Amplia Et hanc postero. matrem, communem esse testatur Francisc. à Ripa Bitho. Socinus. Marth. de assis. Francisc. Curtius Iunio, & nouissime Tiraq. vt in d. Amp. vj. refert idem Duennas. I. Fichard.

Pænæ impostæ de iure Ciuili mulieribus intra annu luctus nubere festinantibus, & sic in odium festinantia ad secundum matrimonium, de quibus in l. j. & ij. C. de secund. nupt. & in athen. de nupt. §. prima. De iure Canonum sunt omnes sublata. ita quòd nunc etiam intra annum liberè & impunè nubere possunt. Pænæ verò impostæ de iure ciuili mulieribus transumptibus ad secunda vota, relictis liberis ex prioris matrimonij, & sic pænæ impostæ in fauorem filiorum primi matrimonij, de iure Canon. non censentur sublata. Est commun. opin. secundum Abb. in cap. fin. extra de secund. nupt. M. Grib.

libertas Matrimonij nec per pactu, nec per statutum pœnale impediri potest: & talia pacta vel statuta dicuntur contra bonos mores, & non valent. Est magis commun. opin. secundum Alex. in consil. j. viso. pro. cessu. ver. & illud quod. vol. iij. Idem.

PR O. Media via est eligenda, medium enim tenuere beati, maior enim mediis gratia rebus inest, medio tutissimus ibis. in §. j. in aut. de cons. Coll. iij. l. solent. de offic. procons. & leg. l. nec lupina. ff. de iur. & facti igno. l. legato generaliter. ff. de leg. j. §. cum ex aliena materia. iustit. de termin. diuis. cap. j. extra de offic. cultu.

O B I E C. Contra de l. Nefennius in fine. ff. de nego. gest. vbi alimèta præstita ab auia filio, de vtroque patrimonio, non dicuntur erogata, & sic diuisio per medium non fiet.

S O L. Dic, quòd ibi maior erat presumpcio pro vna parte, quæ pro alia, tunc non eligitur media via, secus quando non esset maior presumpcio pro vna parte, quam pro alia, vt hic: & vide Angel. & Ioan. Fab. in §. fin. institui. quibus ex causis ma. non lic. Bellon. Tolos.

PR O. Medium trahit ad se præcedens & sequens, & sic duo extremas. l. qui sella. ff. de serui. rust. præ. ca. secundò requirit. §. tertio postulas. de appellatio. extra. Idem.

PR O. Media tempora non nocent. in l. sed & si conditioni. §. solemus. & l. si alienum. §. in extraneis. ff. de hered. instit. l. j. §. exigit. ff. de bon. poss. contra tabul. Idem.

PR O. Medioeris scientia sufficit. l. si quid venditor. §. venditor. & l. sciendum. §. illud. ff. de ædil. edic. & c. nisi cum pridem. extra de renun. cum olim. de elect. Idem.

PR O. Medici æquiparantur obstetricibus, & æstimantur. sexaginta solidis. in l. si ex pluribus. C. commun. de leg. Idem.

PR O. Melior est in malis factis humilis confessio, quam in bonis superbia gloriatio. cap. in iustum. vj. quæ. l. iij. Idem.

Melioramenta facta super re feudali, si finita sit inuestitura absque culpa Vasalli, debent ipsi Vasallo remanere. Erit tamen in electione omini soluere æstimationem, vt pati vt melioramenta tollantur. Et si sit ædificatio

fit adificium non debent estimari rudera & materies, quæ ex ipso diruto adifici vendi possent, sed debet estimari valor totius adificij. *Comm. ex Claro in §. feudum. q. lxxxviiij. in princ. P.F. ch.*

Melioramenta in re Emphyteutica applicantur domino, si Emphyteuta propter culpam sua in ea si Emphyteuti: vt, quia non soluit canonem, vel pensionem, vel malè versatus est in re Emphyteutica, vel ipsam irrequisito domino alienauit. Si vero sine culpa Emphyteuta finitur emphyteutis: vt propter cursum temporis, vel generationem finitam, tunc Emphyteuta non perdit melioramenta communem dicit in §. Emphyteutis. quæst. xlv. Et ita quoque seruari in emphyteuti Ecclesiasticis attestatur Bald. in l. Senatus. §. Marcellus, ff. de leg. j. quem sequitur ibidem Aret. Item.

PR O. Melioribus contemptis, improba aduocatio surrogari non debet. l. rem non nouam. §. patroni. C. de iud. Bellon.

PR O. Melius est præuenire, quam præueniri. in l. h. C. in quib. caus. in integr. rest. non est necesse. l. j. C. vt vnicuique sic. sine iud. se vind. Vnde versu.

Principis obsta, sero medicina paratur.

Cum mala per longas conualuere moras.

Et, sero sapiunt Phryges. Idem.

PR O. Melius est pauca idonea effundere, quam multis inutilibus homines pragruari. l. ij. §. contrarium. C. de vete. iur. enu.

PR O. Melius est pauca agere cautè, quam multis interesse periculis. in §. si verò. in authen. de tabell. col. iij. Idem.

PR O. Melius est ordinem esse plenum. leg. generaliter. §. spurios. de decur. Idem.

PR O. Melius est habere paucos bonos ministros, quam multos malos. in cap. vñ sic arrium. de arat. & qual. Idem.

PR O. Melius est corrigere iuueniles calores, ne cupidini dediti tristem exitum sentiant. l. fin. C. de bon. quæ lib.

PR O. Melius est possidere, quam alio possidente petere. l. is qui de stinavit. ff. de rei vend. Idem.

PR O. Melius est pro veritate pati supplicium, quam pro adulatione beneficium. in can. nemo petitorum. xj. q. iij. Idem.

PR O. Memoria humana est labilis. in l. peregrè. ff. de acquir. poss. f.

PR O. Memoria pristina dignitatis prodest. l. fin. C. de quaest. l. fin. ff. de decur. Bellon.

PR O. Mendacium est falsa significatio vocis, cum intentione fallendi. glo. in l. de arate. §. si cum offet. ff. de interrog. actio.

PR O. Mendacium in iure puniatur mendax enim omni commodo priuatur. in l. fin. ff. de rei vend. l. & si legib. C. si contra ius, vel i. vtil. pub. l. si dubiter. §. ita tamen. ff. de fideiuss. l. sed hæc ira. §. j. ff. de re iud. l. si filius. ff. de inter. act. l. in Neratius. §. fin. ff. ad leg. Aquil. l. contra negantem. C. de l. Aquil. §. hoc studium. & §. illud. in authen. de trien. & semis. ca. super literis. extra de rescript.

PR O. Mendax preceptor caecere debet impetratis. l. & si leg. b. C. si contra ius. vel i. vtil. pub. ca. sedes. & ca. super literis. extra de rescript. Idem.

PR O. Mentiri Deo potes, ipsum fallere non potes. ca. panem. de consecrat. dist. in ij. Idem.

Mendicantes fratres non solum illi vocantur qui ex regula mendicantes sunt, sed etiam illi, qui ex suis constitutionibus mendicantes sunt. *comm. dicit ex Claro in §. testamentum. q. xxix. ver. Debes. P. Fich.*

Mens testatoris præsumitur in dubio conformis dispositioni statutorum potius quam iuris communis. *comm. dicit ex eodem Cla. in §. testamentum. q. lxxvj. scias tamen. Idem P. Fichard.*

PR O. Merces laboris eximij, appellanda est, quæ contemplatione salutis, certo modo estimanda non est. l. si pater. §. si. ff. de don. caul. mort. Bellon.

PR O. Merces loco sunt fructuum. l. merces. ff. de pet. hered.

PR O. Mercenarius dignus est mercede sua. *Matth. 11. Cor. 3. cap. cum secundum apostolum, extra de præben. c. super specula. ext. de ma.*

PR O. Meretrices vitæ vilitas dignas legum obseruatione non credidi t. l. quæ adulterium. C. de adul. Bellon.

PR O. Meretrices fuge. in can. meretrices. xxxij. q. iij.

PR O. Meritis magis sunt filij ad paterna obsequia prouocandi, quam actionibus adstringendi. l. si quando. §. illud. C. de inoffic. testam. Idem.

PR O. Merum & mistum imperium, de iure ciuili est indelegabile. l. j. ff. de offic. eius cui mandat. est iurisdic. secus de iure canonico: quia potest delegari. glo. communitè approbata, in ca. quod sedem. extra de offic. iud. ord. Idem.

Mercatores ad edendum rationes suas compelli, frequentissimè traditum est. *Bald. autem subgofias. Paulus Castrensis. Esfon & omnes ferre recentiores contra sentiunt. Ita scribit Alciat. in l. j. nu. 14. (vbi & ipse hanc posteriorem opinionem sequitur) C. de eden. B. Villal.*

Mediocris mali sunt qui decesserunt cum multis peccatis venialibus. *Panor. in c. Martheus. nu. 9. de cele. missæ. communem dicit.*

Mediam esse inter bonam & malam fidem, ita vt aliud sit bona fides, aliud mala fides, & aliud dubitas, media nimirum inter bonam & malam fidem, communiorum esse magisque obtinisse scribit *Fer. val. Quist. controuer. lib. ij. c. lxxvij. in princ. vbi illum vide latius hæc pro-*

Comm. opin. tom. 1.

sequentem & declarantem. *L. Fich.*

Merita probantur per assertionem electorum assertantium interuenisse in donatione facta inter personas inter quas non est prohibita donatio. *Curt. lun. consil. xcvij. num. 1. communem dicit. & de istis meritis vide supra in verbo donatio. num. 97. B. Villal.*

Merum, ac mistum imperium & iurisdicção non præscribitur nisi per tantum tempus de cuius initio non est memoria hominum in contrarium. *urt. lun. consil. clxxiii. num. 1 & 2. communem dicit. licet præscribi possit. Bello consil. xlvj. num. 1. communem dicit. Idem.*

Merum Imperium præscriptione vel consuetudine potest acquiri. *commun. dicit Ioan. Imo. in c. cum contingat, in fi. extra de foro cõpet. vt alleg. Iacobi. de S. Georg. in suo tract. feudo. in verb. cum mero imperio. nu. 13. & sequitur Zaf. in l. imperium. nu. 26. ff. de iurisd. omni. iudi. licet olim controuersissimè (vt ibi dicit) dubitationis fuerit. P. Fich.*

Nulli etiam Mercatori ante, quam debitor suus sit morosus in solutione, vel restitutione pecunie, sibi debite, puta si dilacionem ad soluendum, vel restituendum debitori concesserit, ad aliquod interesse pacifici licet, etiam quod mercator, in loco mutui facti tantum, fuisset verisimiliter lucraturus, quia etiam solito negotiari non congruit ante moram de aliquo interesse pacifici, neque illud sibi debeatur. *ex Doctor. Aretin. consil. ix. dub. iij. Dec. in cap. cum venerabilis. de except. in cõsilio cxvj. in fi. consil. cccxlj. ad fi. hæc fietus ratione, quia si sibi nõ deberetur ante moram, nec in pactum deduci potest, sic quoque arguit ipse Dec. consil. cxix. versic. in oppositum ibi quia demum rem & hæc facta tus opin. communem affirmat idem Aretin. consil. clj. viso Themate, dubio ij. & consil. clvj. visis diligenter ad fin. licet enim Dec. contrarium (foris in de dicto Aret. non recordatus) sequitur fuerit consil. cxj. versic. non obstant quædam responsiones, ab auctoritate tamen Aret. non videtur recedendum, quem etiam sequitur Crauct. consil. lxxxvij. incip. Sempronius parte j. subdit tamen ipse Dec. loco præallegato se putare,*

qui habito respectu ad interesse verisimile, puta in casu l. curabit. C. de actio. empt. certa quantitas promitti & de ea conueniri licite potest, cum tunc de verò interesse appareat, & si communi contingentia inspecta & fundo vendito tot fructus percipiuntur, qui valent decem plus tamen & minus, secundum varietatem temporis, illa promissa à principio facta iuxta illa decem, parum plus vel minus non videtur illicita, quia ad fructus & interesse cõmenturatur & videtur facta quadam transactio, futuro euentu inspecto, ad submouendum probationis difficultatem, pro quo allegat text. quem dicit bonum in l. fin. ff. de præto. stipul. fatetur quoque, numero decimoquarto, sententiam illam Doct. qui tenuerunt interesse tueri, & peti posse, communem,

quam tamen iure non bene probari, inquit, eo quod tale inter esse, dicitur, extra rem, de qua nulla ratio habetur etiam si consistat in damno allegat text. in l. si sterilis. §. cum per venditorem, de actio. empt. F. Turanus.

Metum iustum præsentia superioris cui reuerentia debetur, non causat, ita quod consensus præstitus ab eo qui reuerentiam debet rescindi possit. *Est com. opi. secundum Decium in ca. causam matrimonij. extra de officio delegat. M. Gr b.*

Metus, & dolus nullo pacto præsumuntur, nisi probentur, text. est in l. interpositas. C. de transactio. vbi Bald. Aret. & alij. Doct. Hinc est quod metus reuerentialis non est sufficiens ad rescindendum contractum ex eo, quia dicitur in ius inter virum & uxorem patrem & filium prælatum & clericum, vel dominum & seruum, seu alios quibus debetur reuerentia nisi præcedant verbera, vel minæ: & ita probentur secundum Bart. in l. j. quæ onerandæ, vbi etiam Bologni. Alex. & alij in apoftri. ad Bart. ff. quar. rer. actio. Ripa. in iij. lib. respõl. sub rubr. de dona. & gra. per fin. reuocan. in respon. xv. nu. 8. luno. Bal. Card. Zab. Abb. Sicu. Ancha. Feli. & alij omnes scriben. in ca. cau. am matrimonij. de offic. deleg. & ista est communis opinio teste Francisco de Accolis Aret. in d. l. interpositas. Boeri. decisio. 100. nu. 11. & sequen. & Doct. præcitati: & similiter sola præsentia patris non causat iustum metum ad rescindendum contractum vel matrimonium carnale, vel spirituale filij secundum cõmunem opinionem omnium Doct. in locis allegatis, quam sequitur & refert Cagnolus in l. in omnibus causis pro facto. nu. 8. ff. de reg. iuris sed vbiunque esset probatus metus iste ex quo Titius amittit bona sua stat debet inramento Titij de quantitate, & estimatione bonorum contra illum qui intulit metum secundum Abb. Panor. & alios scriben. in c. h. ext. quod metus causa, & Boeri. deci. lv. F. Vinius.

Metus qui potest cadere in constantem virum, est ex communicatio. *Roma. consil. cccxlx. communem dicit. B. Villal.*

Metus reuerentialis præcedentibus minis est sufficiens ad annullandum contractum matrimonij. *Soci. consil. clxj. vol. ij. Coua. in epil. iij. cap. ij. §. vj. pat. ij. num. 4. communem dicit. Idem.*

Limita, nisi cum timore reuerentiali enormis metus accedat: quia non requiruntur minæ. *Coua. ibi & Aret. in consil. xxiii. comm. dic. Idem.*

Limita secundò, in professione, quia metus reuerentialis sufficit. *Inf. consil. vol. j. & Coua. vbi supra. comm. dicit. licet sibi non placeat, cõ tanta libertas requiratur in matrimonio carnali, quam in spirituali.*

Limita tertio, in precibus importunis sine minis, *Mathe. ad Affli. in decis.*

decif. lxxix. communem dicit.

Nota, quod metus reuerentialis est sufficiens ad non causandam præsumptionem iuris, & de iure ex copula superuenienti. Præpo. in c. is, qui fidem. de spon. comm. dicit. Idem.

Metus illarum fuisse, potius creditur duobus testib. affirmantibus, quam centum absque metu esse contractum. Dec. in cap. fin. de appell. commun. dicit. Idem.

Metus reuerentialis mariti, non est potens ad faciendum quod contractus rescindatur. Alciat. in cap. cum contingat. de iur. iuran. num. 7. communem dicit, & vide supra in verba matrimonium, numero 40. cum sequen. B. Villal.

Nota, quod si per metum fiat aliquis actus tenet actus licet rescindatur. Martinus Naua. in re. cap. accepta. de resti. spoli. oppo. v. nu. 8. communem dicit.

Amplia istam communem ad renuntiationem beneficij factam per metum. Idem nou. ubi communem dicit. Id. in Villal.

PR O. Meum est, quod ex se mea est. l. solum. §. meum. ff. de rei ven. Bellon. Tolof.

PR O. Milites ab omni bellorum tumultu rempublicam, à qua auferuntur, defendere debent. in l. milites. C. loc. Idem.

PR O. Milites plebeiorum pœnis, nec tormentis subijci debent. l. milites. C. de quaest. quod nota quia idem in clerico & doctore. Idem.

Miles institutus in castrensibus alteram in paganis, & vnus eorum repudiet, tunc alter non admittitur ad partem repudiatam per lus accrescendi, sed venient heredes ab intestato: commun. in §. T. q. xvj. vers. Aliquando & tertio. Vide etiam versic. seq. P. Fich. ex Claro.

Miles si non prohibuit lus accrescendi, tunc institutus in certa per lus accrescendi, succedit in tota hereditate: commun. dicit Clarus, in §. T. q. xvj. vers. Aut verò. Intellige tamen, si miles habeat bona castrensia & bona paganica, tunc institutus in bonis castrensibus non habet per lus accrescendi reliqua bona paganica in quibus nullus reperitur institutus vel contra, sed illa de testuntur heredibus ipsius militis ab intestato venientibus communem dicit, dicta quaest. xvj. vers. Aliquando autem. P. Fich.

Milites auctoritate militiae, vt sunt milites nostri temporis, non gaudet privilegio l. ff. de iur. & facti igno. Ias. in authen. si qua mulier. C. de sacrosanct. eccl. nu. 7. communem dicit. B. Villal.

Amplia, ad milites coelestes, Ias. ubi comm. dicit. Idem.

Milite breuiusque substituitur personis impatibus, probata eius voluntate, quod etiam post aditam hereditatem haberet locum substitui in personam pupilli habebit locum pupillaris directæ, per quam pupilli succederent, si in personam fratris maioris haberet locum militaris directæ. Ias. in lex testamento, nu. 1. C. de testa. milit. communem dicit. Idem.

Militum privilegia dupliciter consideranda sunt, Aliqua enim concernunt personam ipsius constantis, & ista privilegia milites non amittunt, etiam si extra castra sint, Alia verò concernunt modum testandi, & illa privilegia eis non competunt, nisi donec sunt in expeditione belli. commun. dicit in §. T. q. xv. vers. Sed quæ. o. Idem ex eodem.

Minae factæ à potente, vel à solito potere minas in executione, est sufficiens indicium ad torturam, Marc. Anton. in tract. de indic. nu. 175. commun. dicit. Idem cum communi dicit, l. x. ff. de iur. B. Vill.

Minor ante vigesimum annum non potest accusare nisi suam, vel ipsorum iniuriam persequatur, Ant. de Tre. in addit. ad bona. in pract. excepti. in rub. quib. mod. suo. ay. nu. 6. vers. ad istos casus comm. dicit.

Concor. cum l. ij. tit. j. par. vj. sed discordat quod sufficit per dictam l. quod sit maior quatuordecim annis. Et in d. l. habes qui dicantur sui ad hoc quod minor possit accusari. Idem.

Minor ante xxx. annum, non potest constitui procurator in iudicialibus: in extrajudicialibus ante decimum septimum, sic Ias. in l. xi. §. ad i. C. de procu. nu. 19. commun. dicit. Idem.

Minor rem suam repetens, potest accumulare in eodem libello, officium iudicis rescindens, & actionem rescissoria m. dicendæ hoc modo. Peto me restitui per officium iudicis, & postmodum restitutorie mihi concessa, talem condempnari, ad reddendam vel restituendam talem rem &c. Hanc magis comm. dicit Ias. in §. rursus. Insti. de act. reser. & pluribus allegationibus firmat. Hippol. Riml. in §. fin. num. 83. Insti. quib. alienari licet. I. Fich.

Minor viginti quinque annorum de omnibus gestis per eum, dum est maior habet restitutionem, Ias. in l. si quis iuas. C. de rep. & abst. here. nu. 8. comm. dicit. B. Villal.

Amplia, etiam si per legem, aut statutum reputetur maior: nihilominus restituitur, Ludo. Rom. consil. xc. nu. 1. comm. dicit.

Nota ista commun. ad intel. l. xv. ff. iur. qua. disponit, quod filius matrimonium contraheudo sit emancipatus, & libere a patria potestate.

Fallit primo: si sciens se laicum, utat non potest contrauenire etiam prætextu enormissimæ læsionis. Curtius Iunio, consilij xliij. communem dicit.

Nota istam communem ad ampliationem l. xv. tit. xj. par. ij. Fallit in doctore minore, si dicit esse laicum, Boët. decr. ccll. nu. 6.

comm. dicit quia intelligit si dicit se laicum in allegatione iuris: secus remen, si in aliis, dicitur circa bona quæ tanquam verè philosophantes contemnunt lege in honorib. §. philosophis. ff. de vaca. ab execu. nume. Idem.

Nota quod minor ac mulier debet certiorari de suo iure expressè: aliàs non valet renuntiatio, Io. Nico. in addi. Alci. de præsumptio. reg. j. præsumpt. xlij. nu. 1. communem dicit.

Restringe istud notabile, & est secunda silentia ad regulam si minor obligatur iuramento mediante quia tunc non requiritur certioratio, Iaso. in authen. sacramenta. C. si aduersus vend. nu. 16. communem dicit. Idem.

Nota, quod minor quatuordecim annorum, maior autem capacitate: si iurat obligatur iuramento secundum canonistas. Panor. in consil. cvij. vol. ij. secus tamen, de iure civili, Ias. in authen. sacramenta. C. si aduersus vend. num. 10. communem dicit. Deci. tamen in l. pupillum. ff. de re iudica. & Io. Mau. in tract. de resti. in integ. c. cxij. dicit simpliciter obligari iuramento, licet Alciat. in cap. cum contingat. de iureiur. num. 141. dicat magis communem simpliciter non obligari iuramento: quem vide.

Cum Alciat. concor. l. vj. tit. v. par. v. quam intellige, & limita si minor cum iuramento promittat non contrauenire prætextu minoris ætatis, l. xv. tit. xj. par. ij. & l. vj. tit. ix. par. vj. & vide quæ habes supra in vers. iuramentum. nu. 95.

Fallit tertio si pecunia minoris perdatu casu fortuito, non restituitur, Io. Mau. de resti. in integ. c. clxxv. comm. dicit. Idem.

Maior non tenetur probare esse infra tempus petendi restitutionem, Ioan. Nico. in add. ad Alc. rub. j. præf. xlij. num. 8. comm. dicit. Idem.

Minor non habet vocem in Concilio, nec in electione, nec in constitutione syndici, Iaso. in l. de pupillo. num. 4. ff. de no. oper. nun. communem dicit. Idem.

Minor potest ingrediendi religionem restari vel aliàs disponere de bonis suis, etiam sine auctoritate tutoris, si quem habeat, com. dicit. Clar. in §. T. q. xxvij. vers. Sed nunquid. P. Fich.

Minor non potest pro debito carcerari secundum B. Id. in l. j. num. 24. C. qui bonis gede. post quem sequitur Iacob. de S. Georg. in l. n. q. impubes. numero tertio. ff. de ius vocand. Chassane. in consuetu. Bur. in tit. des venes. Rub. v. §. ij. numero decimo quarto, pro qua est gloss. in l. ij. §. sed vtrum. ff. de minor. & ita tenet Angel. in repeti. l. nemo carcerem. C. de extra. tribu. lib. x. & Roman. consil. cxx. nu. 4.

Contra verò gloss. prædictam expressè tenet Barr. in tractat. de carceribus. nu. 6. vbi dicit quod ista gloss. communiter reprobat, idem B. fr. in l. si filio. ff. sol. matri. Docto. in l. si ius. ff. de procurat. Bald. post Cyn. in l. alio. C. quod cum eo. Marfyl. in sua pract. cri. in §. attingant, nu. 69. & ita communiter tenent firmat Caccialupus in tractat. de debito suspecto, & fugituo. quaestio. v. nu. 8. vbi dicit memoratam gloss. habere locum, & posse saluari quodcumque minor esset filius familias: nam tunc non potest pro debito carcerari, quem sequitur Parisius super hac dist. consil. xciij. nu. 41. vel. j. F. Viuius.

Minor petens se restitui contra, & aduersus aliquem actum iudiciale, vel extrajudiciale, tenetur necessario probare se minorem, læsumque ad causam, quam quippe si defendisset, foueret bonam causam, secundum Bar. in l. nam. & postea. §. si minor. ff. de iureiur. quem sequitur Paul. Cast. consil. clxxij. vol. ij. Capel. Tolosa. in l. iij. §. cxiij. Cor. consil. clxxxj. vol. ij. & omnes scriben. communiter in d. §. si minor. de qua communi faciunt mentionem omnes ferè Doctores. ibi, & Boët. dec. lxxix. nu. 6. Ratio huiusmodi communis videtur ista, quia quilibet tenetur probare, id quod est fundamentum sue intentionis, vt per Parpali. in l. si quis maior. in j. nota. C. de transact. & Corsetum in singula ver. qualitas. & Feli. in c. examinata. de iud. Ias. & Deci. in l. qui se patris. C. vnde liberi. & clarius in l. si emancipati. C. de collat. & Feli. in ca. in præsentia. de probat. in gl. in ver. ij. Idem.

PR O. Minus malum existit, viam domini non agnoscere, quam post agnitam retroire. in c. quidem, extra de apostat. Bellon.

PR O. Minus tribuit, qui nihil tribuit, minus. ff. de verb. signifi.

PR O. Miracula diuina sunt admiranda, non in exemplum humanæ actionis trahenda. ca. si. iij. q. iij. Idem.

PR O. Misericordia indigni non sunt, qui alieno laborant vitio. l. legem. C. de nap. lib. Idem.

Misio in possessionem propter contumaciam non solum non habet locum in beneficio obtinendo, sed nec etiam in obtento, Ioan. de Sclua. in tract. beneficij. par. j. q. v. nu. 1. commun. dicit. B. Villal.

Misio in possessionem ex primo decreto est misio Imperij, Ias. in l. possideri. §. genera. nu. 14. ff. de acquir. possel. com. dicit. Idem.

Misio in possessionem ex primo decreto facta vni ex creditoribus ex causa onerosa, prodest omnibus alijs creditoribus ex causa similiter onerosa: si tamen causa est lucratua, vno immisso, non dicitur alij immisisti, Ant. de fan. de pign. & hyp. in ij. part. mem. ij. nu. 10. restrictione sexta, communem dicit. Idem.

Nota, quod missus in possessionem ex primo decreto, non dicitur possessor, sed detentor, idem Fa. in d. mem. ij. nu. 6. com. dicit. Idem.

Fallit in reali quia missus in possessionem ex primo decreto possidet ante annum reuocabilitate tantum: post annum autem irrevocabilitate. *Ias. in d. l. possid. l. i. §. genera. nu. 20. com. dicit, sed dicitur Fan. ibi dicit, quod secundum communem opinionem canonistarum ante annum est detentor: & post annum, verus possessor, legitime tamen tenent prout *Ias. dicit com. & Fan. c. includit tenendum cum legis ibi in versu, quod immisso.**

Fallit secundum in missio in possessionem ex primo decreto, quando creditor est praesens per actionem hypothecariam: cum dicatur actio realis quia possidet, *Ias. in d. §. genera. nu. 24. & Fanus nu. 8. communem dicunt.*

Nota, quod iusto de mittendo in possessionem ex primo decreto, quando creditor est praesens per biennium: si tamen est absens, durat per quadriennium, *Ant. de Fano. ibi in ij. par. mem. ij. nu. 3. communem dicit.*

ADDITIONE. In materia missionis in possessionem dicit Bar. in l. d. uo Pio, §. si super rebus. nu. 1. ff. de re iud. quod missus in possessionem ex re iudicata, statim efficitur merus possessor, & sic quod ex primo decreto possidet. *Quae opi. non servatur, ut dicit Bald. in l. ord. nu. 16. C. de exec. rei iud. per l. ij. §. genera. ff. de acqui. posses. cum aliis per eum alleg. unde talis missus non dicitur possessor, sed detentor, ut testatur de communi opi. *Negulan. in tracta. de pigno. par. ij. memb. ij. nu. 6. intelligas tamen ut ibi per eum in nu. sequentibus.**

Monachus si testetur ante religionis ingressum contemplatione tamen ipsius ingressus poterit testari etiam sine solennitate iuris communis. *Commun. in §. testamentum. questio. xxvij. versu. in primo. P. F. h. ex l. Claro.*

Monachi & fratres mendicantes possunt in testamentis testes adhiberi. *Com. in §. T. q. v. versu. vltimus. Idem.*

Monachus retinet iura suorum. *Iason. in l. patre fur. ofo. nu. 47. ff. de his, qui sunt sui, vel alie. iuris, communem dicit. B. Villal.*

Monachus solutus est a patria potestate, idem *Iaso. ibi communem dicit.*

Monachus factus statim sit intestabilis, & sic testamentum eius per ingressum in monasterium, sit irritum, autem, ingressi. *C. de sacro san. & eccles. Et hanc opinionem communiter sequi. Docto. attestatur *Imolin. c. j. versu. qui autem, si aliquis, de testa. de qua vide plura apud Duran. in ar. test. rit. ii. cau. ix. l. Fich.**

Monachus si superueniens rumpit testamentum, ante consecutum, adeo ut nec legitima debeatur Monasterio, communem dicit *Deci, cons. xxvj. & alij plures passim.*

Contrarium vero communem esse dicit *Iaso. in authent. si qua mulier. C. de sacrosan. eccles. Et sequuntur alij, sub distinctione tamen, utrum testator ille tempore testamenti conditi cogitauerit de ingrediendo monasterium, vel non cogitauerit, &c. prout utramque opinionem refert *Fernan. Vasq. lib. ij. illustr. contr. c. cij. nu. 2. Et postea ibidem subiungit. Itaque omnes fere conveniunt, ut si tempore testamenti, testator cogitavit de monachismo futuro, tunc per monachationem subsequentem non rumpitur testamentum: quod si tempore testamenti non cogitavit de monachismo futuro, tunc per ingressum religionis rumpitur testamentum: non si tunc ac posthumi a cognitione, secundum unam communem sententiam: licet secundum alteram communem sententiam, etiam hoc casus non rumpatur, quod etiam tenuit *Viglius in princip. Institut. quibus modis testam. infirm. Et hae opinio magis placet, &c. postea lectorem remittit ad *D. Ja. Couar. in capit. ij. de testamen. numero quarto, ubi plene tractat. Idem l. Fich.****

Monachus potest praesens in beneficium curatum sine dispensatione. *Pa. in c. quoddam Dei timorem. num. 7. de statu monach. communem dicit. B. Villal.*

Amplius etiam ad praesentationem, idem ibi. communem dicit. *Idem.*

Monachus effectus canonicus non potest esse iudex delegatus. *Gome. in c. statutum. num. 32. de re iud. in vj. communem dicit si tamen esset constitutus in dignitate iudex delegatus potest esse, *Aretin. in c. causam. de iud. num. 17. communem dicit ex glo. in clem. & si principalis. de re iud. Idem.**

Monachus fugitivus magis equiparatur filio, quam seruo. *Iaso. in l. possessio §. seruum. num. 14. ff. de acquirend. posses. communem dicit, sed *Aretin. ibi communem contrariam, sed pro concordia dicit quod equiparatur seruo quo ad effectum acquisitionis, sed in acquisitione equiparatur filio. Iaso. ibi. Idem.**

Monacho instituto herede, & repudiante, potest monasterium acceptare, & adire hereditatem, *Ias. in l. cum proponas. de hered. insti. C. communem dicit. Idem.*

Quaeritur, & magnus fuit Doctorum consensus haec que in re varij fuerit cui magis, & prius, Episcopo, an vero Abbati, Monachus parere teneatur, & quia longum nimis legentibus molestum non parum esset singulas singulorum referre sententias, quoniam tamen materia vijis, & quotidiana est, teste *Panorm. in capitulo cum contingat nu.*

mero 21. de foro compet. Idem aliquorum opiniones referre non pretermittam, demumque quid respondendum sit, subiungam. Et quia cum primo *Matthae. quem Zabare. clem. ne in agro §. quia vero, q. vij. de statu monachorum refert, & passim sequitur, huius fuit sententia, quod ubi monachus ab Episcopo animarum curae praeficitur, quo ad ipsam curam concernentia, in reddenda quoque primitiarum, & decimarum ratione, ac in causis iuris ordine pertractandis, ipsi Episcopo potius, quam Abba. in fractione vero voti abstinence, & silentij observatione ac ceteris, ad regulam & ordinis monachalis observantiam artinentibus, Abba. obedire debet, & tenetur. Sed quod in omnibus Episcopo parendum sit testari nobis videtur quod *Angu. libr. confessio. um secundo ait, maiorem, inquam, potestatem minori ad obediendum praefert, canon. quae contra mores, octava distinet. ubi propositio melior probatur, prout quod Episcopo monachus subiectus, & illi merito obsequendum sit, probat text. in can. monasteria, el. xvij. q. ij. ubi quod monasteria, & monachorum disciplina ad eum pertinent Episcopi, in cuius territorio sunt instituta, & text. in cano. cognovimus. eadem causa & quaestio quo in loco *Greg. Vitali Sardiniae defensori, cum ad ipsius Greg. pervenisset auditum, quod pro suo quisque libito voluntatis diversisque de causis tam feminatum quam Dei servorum viro- rum monasteria perturbabat rescribens illi, ut in posterum illa sic perturbare, & vsurpare sua auctoritate nequaquam permitteret, admonet, & ut Episcopus sub cuius moderamine sunt desuper intercedat, & ipsius sollicitudo sit causas quoque & utilitates inter monachos disponere iubet, & monachos itaque Episcopi subditos fore ubi legitur. Ad idem facit text. in can. non semel, eadem causa & quaestio. ubi *Aurelianus Concil. Constitutio, Episcopis ut non semel, sed saepius monachorum monasteria visitent, & si quid corrigendum putaverint, & fuerit corrigant iniungit. huiusque glossa in can. hoc tantum. xvij. q. ij. dicit correctionem ad Episc. pertinere ex textu illo arguit. Addere non erit absonum id ipsum comprobari dicere fas est, ex text. in can. qui vere. xvj. quaestione prima. ubi *Calcedoniensis Concilio, monachos solitariam in eremo vitam ducentes, ut honore quo propterea meriti diudicantur venerunt, ab Episcopi subiectione exemptos, eos vero qui in monasteriis per singulas civitates, & possessiones existentibus degunt illis subiectos existere sanctum legimus, Episcopum quoque monachis praecipere, & legationis munus iniungere posse eiusdem Concilij auctoritate in capit. quidam monachi, eadem causa & quaestio. iuncta glossa comprobatur habemus ex textu in cap. relatum. ne cler. vel monac. seculari. nego. se immis. ubi Episcopus monachos religionem neglecta, seculari more viventes, ad regularem observantiam impellit, & cogit. Ipsum quoque Episcopum in monachos potestatem habere firmat *glo. in can. nulla. xvij. q. ij. Verum alij hic in materia si distinguendum putarunt, quod aut pro minimis excessibus contra monachos agendum est, & isto casu Abbati, vel priori subsunt, ab illorum quoque placendi sunt. Aut de gravibus queritur, & agitur excessibus, & ab ipso Episcopo puniendi, refert *glo. in d. can. hoc tantum. xvij. quaest. ij. allegat textus in c. p. monachi. de sententia excom. & in can. si quis monachos. xc. dist. & in can. non dicatis. xj. q. j. quae tamen glo. aliter distinguit, hanc leniorem inquirens sententiam, quod aut contra monachum iuris ordine proceditur, & agitur, & tunc coram Episcopo agendum est, ad *gloss. in can. persona. xj. q. j. Aut non in forma iuris, & tunc locus, allegat textum in cap. reprehensibilis, de appellat. qui textus loquitur indistincte de excessu, & monachum ac religiosum cum pro aliquo excessu fuerit corrigendus contra regularem praetati sui, & capituli disciplinam appellare, prohibet sicque *Matthae. & Zabare. opinionem supra citatam corroborat, eamque textus in cap. ad nostram. et primo, eo. titol. comprobatur: ab ipsa tamen non prohibetur Episcopus correctione, ubi in ea Abbas negligens, & remissus fuerit, ut probat textus in d. cap. relatum. ne cler. vel monac. seculari. nego. se immis. & gloss. in d. can. de persona. xj. q. j. ac text. in cano. corripitur. xxij. q. ij. & in cap. quanto, de offi. ordin. ad Abbatem quidem in monachos, tam quo ad regularem disciplinam, & correctionem, iuxta text. in cap. ea, quae de sta. mona. quam etiam quo ad reliqua extra illa plenariam pertinere iurisdictionem nonnullorum sententia testatur, ut *gloss. d. capit. de persona. ait ipsosque suos monachos excom. sent. aculeo feriri posse, ex text. in cap. cum in ecclesiis, de maiori. & obediens. quod probari pariter videtur ex gloss. in allegat. can. quae contra mortem. vij. dist. ubi ergo magis obedit monachus Episcopo quam Abba. quod fallum est, & in can. j. & ij. dist. Inno. vero, in d. capi. quanto, de offi. ordin. illam sectatus est sententiam, quod si agatur contra monachum ad correctionem secundum regulam, primo loco correctio spectat ad Abbatem, sed si accusatur criminaliter, debet coram Episcopo accusari. Si vero agatur contra eum de pecuniaria, vel civili causa, & principaliter ad monasterium in quo dicitur monachus residet spectat, non ipsius monasterij Abbas, sed Episcopus, quidem ad aliud dicto Abbati subiectum monasterium pertinet, tunc uterque cognoscit & est iudex, scilicet Abbas, & Episcopus, & in actoris optione est, coram quo ipsorum convenire velit. Quid denique in tanto opinionum conflictu approbandum sequendumque sit perspicuum est, id non recedendum**********

recedendum esse ab ea, qua primo fuit Ioan. de Ligna. sententia in di. clem. ne in agro, de ster. monach. quam Abbas, & ceteri Scriben. in d. cap. cum contringat. versio. & in illis. de foro com. eten. sequuntur, videlicet Abbatem in monachos suos ubicunque delinquant, & contra-hant vel testentur, tam in civilibus, quam in criminalibus, & ta cor-rectionaliter quam iurisdictionaliter & priuata ad Episcopu non au-tem accuntur ad iurisdictionem habere, Felin. quoque idem in capit. pastoralis. versio. septimo limita, de offic. ordina. dum modò de crimine quod depositione, & degradatione dignum sit puta hæresis, capitul. ad abolendam, de heretic. in sexto. de literaturum apostolicatum falsitate capitul. ad falsiorum. de crimin. fal. non agatur, iurisdictionem ha-bere, & coram ipso Abbate: rimo conueniendus fore, si tamen com-mode adiri possit, & loci distantia non repugnet, sed aptum, & com-mo-dum præbeat aditum: aliàs & data Abbatis negligentia, coram ip-so conueniretur Episcopo dicto capitul. quanto, canon. Abbates. xvij. quæstione sc. uada. ca. religiosus, de testamen. in vj. c. religiosus, de elec-tion. eodem lib. ca. sic. de sumo. & præallegat. in cc. lesis, de maior. & obedien. & si ordo ille peruertatur, fori declinatoria & exceptio ob-stabit. Hanc eandem opinionem securus est idem Abbas in ca. um ab eccl. si. rom. numero de crimo. versio. in monachis tamen. & in cap-itul. pastoralis, numero sexto. de offic. ordina. & in dict. ca. quanto in quantum se ad ea que in prædicto capitul. cum ab ecclesiis, dixit, ad quæ pariter in capitul. si quis contra clericum. ij. not. eodem titol. de foro com. pten. se remittit. eamque passim Roman. consilio ecc-lxxv. in proposita quæstione, & Cal. consilio xx. an Abbas, de regula. & ita monacho. scuti sunt utrobique & attestati, sic in dict. capitul. quanto, de offic. ordina. ac Doctores communiter concludi, ab ea igitur ut iam dixi in iudicando præcipue & consulendo non est rece-dendum. lege prima. ff. de offic. quæstio. cum aliis allega. supra q. viij. ad finem. F. Turza.

P. R. O. Monachus habetur pro mortuo quo ad actus ciuiles. l. Deo nobis. C. de episc. & cle. cano. placuit. xv. q. j. secus tamen quoad actus naturales. not. Accur. in auth. idem. C. de bo. quæ lib. Bellon.

P. R. O. Monachus quicquid acquirit, acquirit monasterio. auth. in-gressi. C. de sacros. eccl. Idem.

P. R. O. Monachus non facit habitus, sed professio regularis. c. por-rectum extra de reg. & trans. ad religio. Idem.

P. R. O. Monachi iurare solent per crede mihi. not. gloss. in l. quæ sub conditione. §. j. ff. de condit. instit. Idem.

P. R. O. Monasterium habetur loco filij. in authen. si qua mulier. v. bi gloss. C. de sacros. eccl. c. in præsentia. extra de probat. Bellon.

Pactum factum ab ingrediente Monasterium, de retinendo bona propria, non valet. Ingressus vero remanet validus, & purus. Est com-munis opinio secundum Iason. in authent. ingressi. C. de sacrosanct. Eccl. M. Gribald.

Filia cui relicta sunt mille, si nupserit: & quingenta, si ingressa fuerit monasterium: si ingreditur monasterium, nihilominus consequetur mille. Est commun. opin. secund. Ias. in auth. si qua mulier. C. de sacros. Eccl. Dec. in cap. in præsentia. extra de probat. Idem.

Monasterium habetur loco filij. Ias. in auth. si qua mulier, num. 18. C. de sacrosanct. eccl. comm. dicit B. Villal.

Amplia istam communem, etiam ut excludat substitutum filio in-stitutum sub conditione, si decesserit sine filiis, Alexan. consil. cxxj. volum. ij. num. 1. Et plures alij, quos congerit Co. Resolu. lib. j. cap. xix. nu. 21. communem dicant, etiam si sit additum, si decesserit sine filiis legiti-mis, & naturalibus de matrimonio habitis. Carolus Molinæus in ad-ditio. ad Alexan. consil. cxxj. in versio. contrariam communem dicit. ex Dec. consil. cccvj.

Restringe hanc ampliationem, si pater, vel testator excludit mona-sterium quia valet exclusio. Carol. Molin. ibidem comm. dicit ex Paul. & Balin. l. Deo nobis. C. de episc. & cler. Idem.

Monasterium non inducit præcisam coërcitationem, Felin. in cap. tua. de simoni. communem dicit. Idem.

Monetam falsam Imperatoris efficiens, aut cudens igni comburendus est. l. ij. C. de falsa moneta. secundum istius text. communem inter-pretationem quam ibi tradiderunt glo. Cyn. & omnes, & omnia eius bona publicantur. Sed si quis crimen hoc commiserit circa monetam Principis inferioris, qui non est Imperator, puniendus erit pæna capi-talis. l. j. C. de falsa moneta, & not. omnes Doct. communiter in d. l. ij. & gl. scilicet libertate que in e. quanto. de iureiuran. Nec quicquam refert in puni-tione istius criminis quod sit moneta aurea, area, vel argentea, secun-dum Sali. in memorata. l. ij. & Afflic. in constit. Neapolita. libr. iij. titu. xl. hæc tamen pæna capitalis, de qua in d. l. ij. nota. seu digna deporta-tionis est gloss. in l. fm. C. de veter. numisma. potesta. lib. x. notat Sali. in d. l. ij. Alexan. consilio. ciii. lib. j. post Bald. in d. l. ij. & ista videtur verior communiorque opinio Doct. Constitutione vero Neapolitana incip. adulterinam monetam, adulterans monetam Principis punitur pæna capitul. & publicatione bonorum. F. Viuius.

Monetam radens, vel minuens, si liber est, bestias subicitur, si seruus ultimo supplicio punitur. l. quicunque. ff. de falsis. vbi omnes Doct. hoc

pro constanti tenent, & firman. & in l. ij. C. de falsa moneta. & in cap. Quintanallis. de iureiur. quod procedit in tudente, radentëve moneta-m auream, aut auro tingente nummos alterius metalli non in alio se-cundum Marly. consil. lxxj. Sed constitutione Regni Neapolitani exor-diente, qui nummos aureos, condemnatur quicunque aserit, vel mi-nuerit pecuniam auream, vel argenteam ad mortem cum publicatio-ne bonorum omnium & tendens ille per priuatos homines capi po-est impun. abique superiori licentia, & ad eum duci, vt probat Marly. in l. qui falsam monetam. num. 99. & seq. ff. de falsis. Idem.

Monetam falsam scienter expendens si nummi plimbei, vel stannei sint, pæna ordinaria falsi punitur, quæ traditur in l. j. §. fin. ff. de falsis. si vero nummi sint alterius materie, pæna erit extraordinaria, ita tradi-dit Bart. eleganter per text. ibi in l. lege Corne. ff. de falsis. & Abb. in ca. quanto. de iureiur. ceterum Sali. in l. ij. C. de falsa moneta, tenet indi-finitè ordinariam pænam falsi esse in casu isto infligendam, quæ se-quitur Marly. in l. qui falsam. nu. 64. ff. de falsis dicens opinionem istam seruari in practica, & eandem sententiam sequi videtur consilio xlvij. num. 2. Constitutione autem Regni Neapolita. inchoante adulterinam monetam, & cetera, monetam adulterinam cudentes, accipientes, & vtentes scienter puniuntur capitul. pæna & bonorum publicatione: & his occurrit congruenter hic, quod is præsumitur Reus falsæ monetæ si non indicauerit illum à quo eam monetam adulterinam habuerit, sicuti voluerunt Pet. & Cyn. in l. maiorem. C. de falsis not. Aret. in l. ele-ganter. §. qui reprobos. ff. de pignor. actio. vnde constat etiam ignoran-tiam falsi eius præsumi, qui expendit adulterinos nummos si cum non indicauerit, à quo eos habuerit. Idem.

Monitio requiritur ad incurrendam pænam, quando aliquid præ-cipitur fieri sine tempore. Et propter non factum pænam imponet, Pet. p. in can. quidam. v. q. j. communem dicit. B. Villal.

Concor. l. xij. titu. ix. parj. Mora purgatio intra quantum tempus fieri possit, iudicis arbitrio committitur. Est communis opinio secundum Dec. consilio cxxvij. & diligenter. vol. j. M. Gribal.

In dispositione legis vel vltimæ voluntatis, ad hoc vt propter moram pæna committatur, requiritur ut monitio, vel inte. pellatio. Est magis co-mu. opi. secundum Soc. in consil. cxxij. perfecto. vol. j. Idem.

Ad actionem quærendam, non est licitum actori moram purgare: se-cus, ad quæ sitam conseruandam. Est commu. opi. secundum Alex. in cõ. si. ix. attentis verbis, circa si. ver. secundò respondeo. volum. vij. Idem.

In contractibus dies & pæna conventionalis moræ purgationem excludit. Est commun. opin. secundum Alexand. & Modern. in l. si insula. de verb. obligat. etiam in contractibus bonæ fidei, propter bonam fidem: quæ magis exuberare debet, & moram grauiorem facit. Est commu. secundum Rip. in dicta l. si insulam. num. 4. j. licet in contrariu adducatur tex. in l. Lucius. de action. empt. Idem Gribal.

Mora purgatio debet esse celer ad arbitrium Iudicis, vt per Deci. cõ. si. cccclij. num. 2. §. Afflic. decisio. lxxij. Hinc est, quod fideiussores, qui sub pæna promittit aliquem in iudicio representare die, si post moram repræsentauerit, non tenentur ad pænam, quia potuit moram purgare, & hoc etiam iuramento interueniente, vt per Ias. in l. si ex legati cau-sa, num. decimo quarto ff. de verb. obligat. & ita iudicari in facti cor-tingentia dum etiam iudex criminalis in Ciuitate Pergami anno Do-mini 1561. Sed hoc limitatur non procedere in fideiussores de repræ-sentando aliquem sub pæna certa, & cum iuramento, secundum Afflic. decis. clxxij. & Crauet. in d. consil. xcv. De hoc non est nimis mirandū, quia iuramentum excludit facultatem purgandi moram: & si iuramen-tum obstat prædicta purgationi, iuxta communem opinionem Bart. & omnium Doct. in l. si quis maior. C. de transact. & in l. si insulam. ff. de verborum oblig. quam sequuntur, & attestantur inibi Moder. Rom. singul. cccclij. & Ripa in repet. l. fin. num. 110. C. de reuocand. dona-tio. Sed vt in ista moræ purgatio admittatur de æquitate Canonica, vide Ripam late declarantem in d. l. fin. num. 100. cum sequen. His oc-currit similiter, quod si quis ageret contra fideiussores de iudicio sisti ex eo capite, quod mora fuerat commissi in silendo dato, casu hoc pe-teretur interesset, debet constare de quantitate ipsius, & debet probari verum debitum principalis, in quo ille tenebatur secundum commu-nem sententiam Doct. quam sequitur citatque Alex. in l. ij. §. si. num. 6. ff. qui satisd. cogan. F. Viuius.

Mora purgatur in transactione, Iaso. in l. si quis maior annis. num. 3. C. de transact. comm. dicit. B. Villal.

Intellige istam communem quando purgatur per transactionem factam siue ante, siue post litem contestatam ante sententiam, Iaso. ibi communem dicit. B. Villal.

Mora purgatur in omnibus casibus ante sententiam, Iaso. in l. pacto num. 8. C. de pactis, comm. dicit. Idem.

Idem dicit Angel. in l. cum proponas. ij. C. de pact. I. Fich.

Nota quod ad inducendam moram in legatis ad pias causas, in qui-bus dies certus est non requiritur interpellatio, tamen ad incurrendam pænam requiritur monitio, Goza. consilio trigesimo quarto numero sexto communem dicit.

Fallit si per constitutionem generalem episcopi fiat præceptum quod legata pia adimpleantur quod tunc dies interpellat ad incurrendam pœnam. Idem Goza, nu. 8. ibi communem dicit ex Aret. consi. lxvij. & Abbate. consi. lix. B. Villal.

Nota, quod tempus per quod purgatur mora: relinquatur arbitrio iudicis. Deci. consi. cxxvij. nu. 7. communem dicit.

Concor. cum lxij. tit. xj. par. iij. Idem.

P R O. Mora est debitoris vitium. glo. in l. fin. C. in quib. caus. in integ. rest. non est neceff. Bellon.

P R O. Mora rei fideiusori quoque nocet. l. mora. ff. de verbo obligat.

P R O. Mora purgari potest. l. interdum. §. Stich. ff. de verb. oblig.

O B. Contrâ de l. magnam. C. de cont. & commi. stipul.

S O L. Ibi erat dies, & pœna apposita, quo casu non purgatur. Idem.

P R O. Moram videtur facere, qui maluit litigare, quam restituere. l. nemo. §. j. ff. de verb. obl. Idem.

P R O. Mora litis non instruunt causam possessoris, ad inducendam longi temporis præscriptionem. l. moræ litis. C. de rei ven. Idem.

P R O. Morbus impedit iudicium. l. quæsitum. ff. de re iudic. l. ij. §. si quis in iudicio. ff. si quis caut. Idem.

P R O. Mores quos quis in se approbat, non potest in alio reprehendere. in arenam. C. de inof. test. Idem.

P R O. Mors omnia soluit. in §. deinceps. in auth. de nupt. coll. iij. Idem.

P R O. Mors civilis & naturalis æquiparantur. l. si decesserit. ff. qui faul. cog. l. j. §. penult. ff. de bon. poss. contra tab. Idem.

P R O. Morte protestantis extinguitur protestatio. non solum. §. morte. ff. de no. ope. nunt. Idem.

P R O. Mortuo boue neque caro, neque corium debetur. l. mortuo boue. ff. de leg. ij. Idem.

Mortis causa se donare dicens, & tamen etiam promittens illam non reuocare, censetur potius esse donatio inter viuos. com. in §. D. quæst. ij. vers. Sed pone. P. Fich. ex Claro.

Mortis mentio si fiat in donatione, tenendum est quod sit donatio causa mortis. Intellige tamen non si simpliciter mentio fiat mortis, sed si etiam collata sit donatio in tempus mortis. com. in §. D. quæ. iij. vers. Ceterum. Idem ex eod.

Mors civilis, & naturalis solum æquiparatur, in casu, in quo ex civili eff. qualiter causaretur idem quod & per naturalem. Aret. in l. eam partem. §. insulam. ff. de verb. oblig. com. dicit. B. Villal.

Nota ex hoc com. nuni iuncta l. xxvij. tit. l. iij. part. iij. quod monachus, seruus, & in perpetuum exulatus, effectualiter dicitur mortuus: quod nota. Et vide Gul. Bened. in rep. cap. Rayn. de testa. in verb. mortuo. de hac materia. Idem.

Mortenti creditur ad suum præiudicium, non autem ad alterius. Marc. Ant. de iudicij. nu. 393. communem dicit. Idem.

Per mortem alicuius voluntas cessare dicitur, sed non reuocari. Est com. opi. sec. Dec. in con. ccvij. ista videtur. in prin. vol. iij. Grib.

Mor defuncti in longinquis partibus, per solam famam plenè probatur. Est com. opi. sec. Dec. in consi. dclij. viro consi. in prin. volum. iij. Idem Gribald.

Si plures aliquem percusserint, & constare non potest, ex cuius vulnere decesserit, nullus ad mortem condemnabitur. Est com. opi. secun. A. ex. in consi. xv. viro processu. vol. j. Idem.

P R O. Mos maiorum seruandus est. l. more maiorum. ff. de iurif. om. iud. l. hac consil. iij. C. qui test. fac. poss. vel non. Bellon.

P R O. Mulier familiae suæ caput & finis est. l. familiae. ff. de verb. sign. fi. Bellon.

P R O. Mulier præfertur omnibus creditoribus tacitam hypothecam, non autem expressam habentibus. l. assiduis. & ibi communiter omnes sentiunt. C. qui pot. in pign. hab. Idem.

P R O. Mulier, & fiscus in privilegiis pari passu ambulant. l. ij. C. de priuileg. fsc. Idem.

P R O. Mulier regulariter testis esse potest. in l. qui testamento. §. mulier. ff. de testa. l. ex eo. ff. de testib. in can. ex eo. xj. q. iij. Idem.

O B. Contrâ de can. mulierem. xxxij. q. v. & c. forus. in fi. extra de verb. sig. & §. testes. in tit. de test. ordin. vbi mulier testificari non potest, quia fragilis & mutabilis.

S O L. In criminalibus iudiciis mulier esse non potest de iure canonico, vt in contrariis. In civilibus verò testis esse non potest in testamento. d. §. testes.

P R O. Mulier quamuis docta, & sancta, in conuentu viros docere non præsumat. can. mulier. xxij. dist. Idem.

P R O. Mulier duobus viris nupta esse non potest. §. affinitatis. & §. socrum. in tit. de nupt. Idem.

Mulier non potest esse testis in testamento, attamen in testamento ad prias causas, mulier potest adhiberi in testem. Com. in §. testa. q. vj. vers. Tertio inferitur. Item potest esse testis in testamento inter liberos com. in §. T. q. vj. vers. Secundo inferitur. P. Fich. ex Cla.

Mulier testis esse in testamento ad causas prophanas non potest.

tam de iure Canonico, quam Ciuili. Communem dicit in §. Test. q. v. vers. sed quid si. Idem ex eod.

Mulier testis esse potest in testamento militis. com. in §. T. quæst. lv. vers. sed hic. Idem P. Fich.

Mulier iuuuat in Velleiano, ipsi autem renunciare potest. l. penult. C. de pact. Sed aduerte, quod antè, quàm ipsa renunciet, debet certiorari de beneficio Senatusconsulti Velleiani per Notarium. & eo casu habitur tali instrumento, sec. gl. in l. si. C. quando mulier offic. auct. iungi pot. quam gl. sequitur Host. in summa, §. & quis ver. idem est. Archi. & Domic. in c. placuit. de foro compe. xxvij. dist. Fely. in c. si diligenti. Doct. omnes in l. sciendum. de verb. oblig. & ista est com. opi. de qua fecit mentionem Alcia. in tract. de præsump. in regu. iij. præsump. xij. nu. 4. & latè Tiraq. in repetitio. l. si vnquam nu. 98. C. de reuocan. don. Hec tamen non procedit, si Notarius nesciret, quid esset Velleianum, nam si ut testibus interrogatoria fieri possunt, vt per Bar. in l. j. ff. si cer. peta. quem ibi omnes sequuntur, ita Notario certi iuris est, fieri posse huiusmodi interrogatorium, quid sit Velleianum; & si fortè dixerit nescire, talis renunciatio nihil operabitur, secund. Alb. in l. si mulier. §. si mulier. ff. ad Velleia. & in l. ij. C. de hære. in prin. Dec. in iij. lectu. nu. 53. & Nigrum. nu. 37. in d. l. j. ff. si cer. peta. Marii. singu. dclxj. & in tub. de fideiuss. nu. 39. Capol. licet hoc non firmet in caute. cxcvj. Fulgosi. & Alex. in d. §. si mulier, & quamuis hoc pluribus rationibus aliqui Doct. impugnent, tamen hodie in Regno Neapol. est sublata hæc ambiguitas per pragmaticam exordientem, Don. Petr. de Tolledo, in qua expressè disponitur, mulieres non posse renunciare Velleia. etiam certiorata per Notarium de dicto Velleiano. Imò fortius disponitur ibi mulieres ipsas non posse renunciare, etiam cum interuentu iuramenti, & renunciando, renunciatio facta dicitur ipso iure nulla. F. Vinius.

Mulier si de facto ordinetur, non recipit characterem, Mainier. in l. feminae. de re iur. ff. nu. 8. communem dicit. B. Villal.

Mulier simpliciter nubendo, non videtur dare omnia bona sua in dotem. Cur. Ion. consi. clxvij. nu. 4. communem dicit. Idem.

Mulier pro dote non præfertur anterioribus creditoribus habentibus hypothecam expressam. Rip. in l. quæsitum. nu. 7. de pri. cred. nu. 3. ff. Ioan. Cora. in l. qui liberos. nu. 17. ff. de rit. nup. communem dicit. Idem.

Mulier non potest relinquere bona suis propinquis. quorum consensus requiritur in testamento. Ian. Dur. in ar. test. tit. xj. caut. ij. nu. 2. communem dicit. Idem.

Mulier dotem non habens, vel paruam: habebit ex bonis viris mariti quartam partem: si non sunt ultra tres filios, si tamen sunt plures habebit virilem portionem. Ioan. Duran. in arte test. tit. vj. cxx. communem dicit. Idem.

Mulier non iuuatur Velleiano, si intercessit pro dote. Io. Cota. in l. qui liberos. nu. 12. ff. de ritu nupt. communem dicit. Idem.

Mulier si per statutum debet lucrari certam partem bonorum mariti, intelligitur de consummato. Hippol. sing. cvj. com. dicit. Idem.

Mulier maritata non dicitur in odiosis, quæ est sponsata, Bened. in c. Rayn. in verbo, duas habens si. ias. nu. 151. Idem, com. dicit.

Mulier quod sine consensu patris non possit contrahere: non potest induci statuto, Ias. in l. j. §. huius studij. nume. 12. ff. de iust. & iur. communem dicit. Idem.

Mulier, si secundum formam statuti non potest contrahere: bene potest tamen quasi contrahere, Ias. in l. Barbarius. nu. 4. ff. de offic. præfid. communem dicit: licet ipse teneat contrarium. Idem.

Mulier de iure ciuili indistinctè admittitur in testem de iure tamen canonico, in criminalibus non admittitur: nisi in casibus a iure expressis; in civilibus tamen etiam criminaliter intentatis admittitur indistinctè, Panor. in cap. quoniam. de testi. num. 12. communem dicit.

De iure autem Regio, mulier non potest testificare, nisi in rebus quæ pertinent ad mulieres, vel in defectum probationis. l. vij. tit. viij. l. iij. For. ll. & l. styli. xcvj. Et nota verbum satis notabile in d. l. styli. *Mas en aquellos lugares do bes cierto quel becho suo fecho ante bombres, no son creidas: si los bombres que se acertaron alguno dellos no testimonian esso mismo quellas dix en su testimonio.* Ex quibus notatur, quod habitas vnius testis habilitat omnes alios etiam inhabiles: quod etiam est ex mente B. l. in l. Gallus. §. ille casus. ff. de liber. & posthu. quod intellige quando testes inhabiles non sunt ex toto inhabiles, sed solum habentur diminutam fidem: quia si ex toto essent inhabiles non habilitantur: vt per eum Bald. & Francis. Cur. in tract. de testib. conclu. j. per totum. Et sic procedit d. l. styli. Et nota, quod ad hoc, quod testes inhabiles possint recipi ex defectu probationis: requiritur quod actu & habitu sit defectus probationis: attento communi casu: per gloss. in c. licet. de probatio. Et producenti incumbit onus probandi, secundum Anto. & Imol. in capitul. dilectis. de testib. cogen. & nisi probentur hæc duo, non admittuntur. Alex. consi. lxxij. vol. j. & de testimonio mulieris, vide Io. Lupum in alle. here. priui.

Concor. cum l. iij. tit. xj. par. v. de qua per Io. Lupum in repet. tit. & de qualitate testium in causa criminali. De iure Regio vide l. xj. tit. l. iij. par. iij. & l. xxvj. tit. j. par. vij. Idem.

In testamento tam de iure civili, quam de iure canonico mulier non potest esse testis, licet de iure canonico ad pias causas possit. Bellon. consil. xliij. num. 8. communem dicit. Idem.

Mulier non tenetur stare colono, vel locationi per maritum factæ, soluto matrimonio. Couar. in resol. libr. ij. cap. xv. communem dicit ex Carolo Molin. in consuet. parisi. §. xxx. q. xxij. vide in verbo locat. Idem. Mulieri dicenti se imprægnatam, non creditur, secundum Angel. Perusin. l. illud ff. si pars heredi. pera. & Doctor. communiter in c. per tras, & c. Michael. de filiis presbyt. & c. transmissæ, qui filij sunt legi. & Io. de Ana. in cap. scilicet. ij. de homic. Amplia etiam si dicat ex quo sit prægnans. Bart. in l. j. in ff. de libe. agnos. I. Fich.

Mulier constante matrimonio, conditionalis est creditrix mariti, ratione dotis, matrimonio enim durante, actio de dote nata non dicitur. l. j. C. de repul. cum notiffimi. §. illud. C. de præscripti. xxx. an. & l. in rebus. §. omnes. C. de iur. dor. & tenent Doctor. in l. si constante. §. j. solu. matrim. hancque opinionem communem esse tradit Alexand. in consil. evj. visis. lib. v. F. Turz.

Mulier nubens, viro dote non constituta in dubio, omnia bona sua in dotem ipsi viro dedisse censetur, quando viro congruit matrimonium. sic voluit gloss. in l. mulier bona. ff. de iure dot. quæ tamen (vt Deci. refert in authent. vnde vir, numero sexto. C. vnde vir & vxor.) communiter reprobarur, illamque & Aristotelis allegatam auctoritatem, & sententiam improbat Bartol. in disput. sua incipien. mulier habens amplum matrimonium, tanquam contra legem concludens, quod vno casu tantum omnia bona sua in dotem viro dedisse censetur, scilicet, quando priori viro in dotem dederat, & simpliciter secundo viro tradidit, quia tunc dōs ipsa repetita videtur, si ex priore matrimonio non extant liberi, aliās secūs, vide per eum ibidem. F. Turzan.

PRO. Mulieres sunt subditæ viris, ad Ephes. v. j. Petr. iij. ad Col. i. j. in can. satis. & can. mulierem. xxxij. q. v. Bellon.

PRO. Mulieres virilibus officiis fungi non possunt. l. j. §. sexum. ff. de postul. l. cum prætor. ff. de iud. l. ij. de regu. iur. in canon. mulierem. xxxij. quæst. v.

OB. Contrā de c. dilecti. extrā de arbit. vbi mulier arbiter esse potest ex compromisso. contra l. penul. C. de arbit.

SOL. Illud verum est de consuetudine præscripta, vt in regina Francorum, vt ibi.

OBIEC. Præterea contrā de can. Mouiam. l. j. q. iij. vbi delegatur mulieri ius spirituale.

SOL. Ibi quia princeps scienter commisit causam.

PRO. Mulieres vgarri non debent, nec virorum coetibus immiseri. c. mulieres. de iud. in vj. Idem.

Mulier omni iuri, quod habet in bonis paternis renuntians cum iuramento, poterit, prius absoluta à dicto iuramento, contrauenire ex capite enormissimæ læsionis, vt voluit Corne. ita consulendo consilio cxlvj. volumi. j. consilio cxxxix. & cxliij. volumi. iij. & Deci. consilio clxx. Absolutio autem ista debet de iure, & aequitate concedi, quæ quippe indulgenda est, ne iuramentum sit iniquitatis vinculum, capitul. & si Christus, & c. quanto. de iure iurand. gloss. in authent. quod eis. C. de nu. Doctor. in c. cum contingat de iure iurand. Paul. Castr. consilio clxxv. contra superius. libr. j. cum aliis citatis per Alexand. consilio cxliij. visis. volum. vij. & per Curtium consilio xliij. super contingentiæ circa fin. nam evidenti, & enormi læsione præsumitur dolus, etiam si cessio facta patri, l. si superflite. C. de dol. cum relatis per Soci. consilio cclxij. & sequen. capio primum, & istorum opinionem dicit communem Deci. consilio ccij. numero quinto, & conclusio hæc ampliat etiam habere locum in transactione iurata, quæ eorū rescinditur ratione enormissimæ læsionis, secundum Deci. consilio clxx. Vnde mulieribus enormiter læsis necesse est succurri, non obstante iuramento, quia iuramentum non tollit remedium. l. ij. C. de rescind. vend. & notant omnes Doctores. b. Ripa in iij. lib. responsorum, titulo de donatio. reu. capi. xv. vbi recitat istam esse communem opinionem, & Crauer. consilio cxc. numero secundo, & Gram. decisio. c. j. numero 34. 103. & 104. Sed vtrunque (aduerte) in transacione ista non interuenisset iuramentum, tunc non potest rescindi præterea læsionis ultra dimidiam iusti precij, vt voluit Cyn. B. dd. §. ij. & alij Doctores in d. l. j. C. de rescind. vend. in l. si quis cum aliter ff. de verbo. oblig. in capitulo cum causam, de emptio. & vendit. & Afflic. decisio. cxx. numero secundo. vbi refert cum ista opinione feret omnes Doctores, communiter transire, & Gram. decisio. lxxvj. numero 63. Ampliatur etiam præmissa conclusio in minore enormiter læso, cui profectō succurrendum est per relaxationem iuramenti, & hoc non habet dubitationem aliquam. Sed quando minor ipse sciens evidentem læsionem sponte, & ex certa scientia, & bene consultus cessit, & cetera, tunc per relaxationem iuramenti minori succurri non est permissum, prout communiter tenent per omnes Doctores, dicit Curt. consilio xliij. Hoc autem, & hoc quod docuitus de minore enormiter læso, cui prius petita absolutio à iuramento succurrendum est, declarant vtiliter non procedere in maiore renunciantem cum dicto iu-

mento e. quamuis, & Auth. sacramenta puberum, C. si aduer. vendit, vbi omnes scriben. not. & in d. l. j. & ita se habet; communis opinio. vt refert Gram. decisio. c. j. Ampliatur, quoque dicta conclusio habere locum similiter in iusticiis enormiter læsis, quibus necesse est succurri non obstante iuramento, vt per Crauer. consil. cxcij. num. 2. & per Doctor. supracitatos. Ista regula, seu conclusio ita ampliata limitatur quotiescunque in instrumento reperiretur scriptum, mulier sciens hereditatis estimationem sponte, & ex certa scientia cessit, & cetera, tunc mulier contra pacta quasi decepta venire non poterit: nam scienti, & consentienti non fit iniuria, neque dolus, l. cum donationis, C. de transact. ita tenet Alexand. in l. stipulatio hoc modo concepta, ff. de verbo. obligati. per not. per Bartol. in d. l. j. præcipueque si iurasset non contrauenire ratione enormissimæ læsionis, secundum Dom. Ant. in d. cap. cum contingat, & Alexand. in d. l. stipulatio hoc modo concepta, quæ quidem limitatio, seu sententia se quando non foret, quando subsisterent verisimiles coniecturæ, quod mulier sponte donare voluerit, secundum communem adfectionem omnium Doctor. vt patet ex dictis, relatisque per Deci. consil. cclxxxix. requisitis. in ff. F. Viuius.

Mulier non potest agere ad dotis repetitionem, constante matrimonio. l. si in principio, ff. de doli excep. l. ij. ff. solu. matrimo. & regula ista interpretatur primò non procedere, si maritus sciens in vxorem eam absque causa à se expellat, tunc enim certè tenetur vxori suæ vir, constante matrimonio, reddere dotem, secundum Bald. in l. si. C. de senten. quæ sine cer. quanti. Sed contrarium tenent Alexand. ceterique omnes communiter in d. l. j. & Alexand. consil. lxxvij. volum. ij. Declaratur secundo loco non habere locum in casu emergentis inopiam mariti, vel alterius obligati ad dotis restitutionem, quia tunc actio dotis oriretur, constante etiam matrimonio, secundum communem opinionem, quàm latè disputando sequitur, attestaturque Alexand. in l. si constante. §. j. ff. solu. matrimo. & Negusantius de Fano, in tractat. de pigiori, & hypoth. in iij. membro. vij. part. i. nume. 1. & ista communis probatur in dicta l. j. & ita concludit gloss. communiter approbata in l. sed si alia, ff. de bonis damna, & in l. si rem, §. omnis, ff. de pigno. actio. & in l. si cum dote, §. mulier. ff. solu. matrimo. Limitationem istam quod mulier potest constante matrimonio dotem à marito repetere, quando maritus vergeret ad huiusmodi inopiam, & evidenter apparet eius facultates deducto are alieno ad dotis executionem non sufficere. dicta l. si constante. dic. procedere de iure Digestorum, Sed de iure. C. satis habuit, si constaret maritum ad inopiam peruenisse, & facultates non essent idoneæ ad satisfaciendum vxori, & creditoribus suis, vbi adhuc, C. de iure doti. Amplius lege nouissima Iustinianus constituit, vt statim cum maritus cepit vti male substantia sua ad dotem mulier liberè agere potest, §. illud. Auth. de equalit. doti. & ita firmat Bartol. in d. l. si constante, in princ. & Panor. in ca. per vestras, de donatio. inter vir. & vxor. Vterius sciendum est qualiter alia, cautela, seu remedio consultum, prouisumque fuit mulieri contra maritum bona dissipantem, videlicet, vt postulet dotem sequentia, l. si cum dote, §. si verò dote, ff. solu. matrimo. Quocirca Doctor. in d. l. si constante. communiter interpretantur d. §. si verò loqui in marito consumente dotem, & l. si constante, loqui in viro consumente bona sua. Declaratur vterius regula præmissa vbi separatur thorus matrimonij culpa viri accusati, & de adulterio conuicti ab vxore, capi. v. l. non contesta. exploratum est itaque propter adulterium matrimonij consumati vinculum non dissoluitur, sed thorus duntaxat separari, c. tux. de procura. & c. ex literis, de don. t. o. & hoc verificatur iuxta illud. Quos Deus coniunxit homo non separet, canon. quos Deus, xxij. quæstio. ij. Vnde non licet viro adultera vxore repudiata aliam ducere, vt omnes Canonistæ & Theologi sentiunt variis in locis, ergo quantum ad facultatem criminaliter accusandi dispar est causa mariti, & vxoris, siquidem maritus accusat vxorem, sed non contra vxor virum, l. j. C. ad legem Iuliam de adulter. capud misericordie. §. si q. xxxij. q. j. quantum verò ad accusationem ciuileret eorum causa par videtur & æqualis. Vnde sicut maritus accusat ciuileret vxorem suam de adulterio, aut thoro separato dotem lucretur, §. plerumque de donatione inter virum & vxorem, & §. de adulterio. Aut. vt lic. matri & auia, ita mulier accusat virum suum, vt separato thoro dotem recipiat, & donationem propter nuptias, quam fecit maritus, ipsa lucretur secundum Roma. consil. clxvj. F. Viuius.

Mulier recipiens centum in dotem in primo matrimonio, & transiens postmodum ad secunda vota simpliciter, & promittens dotem, quam non expressit præcisè, quemadmodum expresserat in primo matrimonio, intelligitur tunc dare tantam dotem, secundo marito, quantum dedit primo viro suo, & sic dos data primo viro censetur data secundo viro voluit Bartol. in l. penulti. §. si vxor, ff. soluto matrimonio, in l. cum de in rem verso, ff. de in rem ver. & in disputa. sua mulier. gloss. in ver. sortita, in l. si mulier diuertit, ff. solu. matr. Cyn. & Saly. in Aur. sed quamuis, C. de rei vxor. act. o. Paul. Castr. consil. cclxxxij. secundum antiquam impressionem, & in d. l. si mulier, C. una. consil. cix. Abb. cō. xlvj. vol. j. Alex. cō. cclxliij. vo. v. & cō. cxxij. vo. vij. Ber. cō. clx. vo. ij. Rut. cō. liij. volumine tertio consil. lxxj. in princ. vol. ij. & consil. cxxxvj.

volum. iij. Socin. Jun. consilio xxix. volum. j. & Paris. consilio xxxiiij. volum. iij. vbi recitat istam esse communem opinionem, & Saly. in d. Auth. sed quamuis. & Dominus meus Raynaldus Rodolphus primarius lector in Civitate Perusij, dum cum audiebam superioribus annis publice in Gymnasio Perusino legentem, à quo ista, & omnia alia, que scripsimus, & scribenda sunt in hoc opusculo, veritatem confitendo, didicimus. F. Viuius.

MVLIER ad secundas nuptias trāsens, perdit dominium rerum, quas ex liberalitate primi viri consequuta est, & solam potestatem fruendi retinebit, illasque filius ex primo matrimonio genitus restituere cogitur. l. fœminæ, C. de secundis nuptiis, vbi Doctores, & in Auth. ex testamento, C. eodem tit. & Soci. Seni. consil. l. vj. viso testamento. l. b. iij. Ratio est quoniam pœna secundo nubentium inducitur fauore liberorum, sublata non sunt per dictum illud Apostoli, mortuo marito mulier nubat in Domino. cap. penult. & fin. de secundis nuptiis, vbi hoc tenet Abb. & Corn. consil. xxi. videtur, volum. j. Bartol. & Dec. in l. j. C. de secundis nuptiis. Istorum autem opinio est communis, secundum Dec. consil. lxxxvij. pro resolutione, & consil. cccxx. proponitur. & in d. l. j. confirmantur quoque præmissa alia ratione, nam mulier ad secunda vota trāsens tria negligere videtur, Deum, defuncti memoriam, & filiorum charitatem, vt dicit text. in §. fin. autem tutelam. in Authen. de nupt. & in §. quæ verò nunc sequitur, eod. tit. vbi dicitur, quod per secundas nuptias contristatur anima mariti defuncti, & propter huiusmodi iniuriam, mortuo marito, filiis relictis, tam multa leges statuerunt contra viduas ad secundas nuptias transeuntes, de quibus abunde habetur per Doct. in d. Authen. ex testamento. Pœna ista imposita viduæ secundo nubenti, militat etiam in viro ex identitate rationis, secundum glos. in l. fœminæ, §. illud, C. de secun. nup. quam approbat ibi Bart. & nonnulli alij relati per Boer. decif. clxxxvij. num. 1. quorum sententiam dicit esse communem Dec. in præcitat. consil. & Boer. in l. c. de quo supra. Præmissa ampliatur primò non solum procedere in matre, & patre, sed etiam in aliis ascendentibus tam matribus, quam fœminis, vt puta, auis, & auis proavis & proauis, & cæteri deinceps ascendentes, secundum Doct. in l. generaliter per illum text. C. de secun. nupr. Bald. in l. humanitatis. C. de impub. & aliis substituit. Aretin. in §. preferuntur. Instit. ad Tertylia. Alexand. in d. Auth. ex testamento. in addit. ad Bald. in versic. consuetudo. Ampliatur etiam secundo loco prædicta, vt mulier non modo perdat dominium rerum sibi per maritum relictarum ob transitum ad secunda vota, sed etiam tutelam, vnde mulier relicta à marito defuncto in testamento tutrix filiorum pertransitum ad secundas nuptias perdit tutelam, & gesta ab ea tanquam tutrice videtur ipso iure nulla, secundum Saly. & alios in Authen. matri, & auia, C. quando mulier offic. tute. fungi possit. Cyn. Fab. in l. omnem, per illum text. C. ad Tertilia. & Alberi. ibi, vbi refert istam esse communem opinionem, Boer. decif. cxxij. nu. 1. & August. Beroius in cap. dilecti filij, num. 37. de arbitris, ratio videtur ista, quare mater tutrix transeundo ad secunda vota priuatur tutela, quia mater & auia possunt esse tutrices si velint, quamuis non cogantur d. Auth. matri & auia, imò ante alios filiorum tutelam possunt suscipere, & ad eam admitti, si secundis nuptiis, Velleiano, & omni legum auxilio in fauorem mulierum introducto renuntiauerint, alioquin istis non contrahebatur tutela suscipere esset ipso iure nulla, vt probatur in d. Auth. matri & auia, vbi Bart. Ang. & Saly. notant, & alij. quam plures congesti per Boer. in d. decif. cxxiiij. num. 9. vbi scribit istam esse veriorum opinionem, tamen Petrus de Bellaperti. Cyn. & Alberi. in d. Authen. matri, & auia, tenuerunt expresse contrarium, & eorum opinio seruatur de consuetudine, videlicet quod mater tutrix, vel auia testamentaria non tenetur renuntiare secundis nuptiis, & omni iuri in fauorem mulierum introducto: & de ista consuetudine mentionem fecit Guido Papæ decif. cccxxxix. Faber in d. Auth. matri, & auia, & Boer. in d. decif. cxxiiij. num. 13. hisque occurrit congruenter hoc in loco, quod mater habet annum ad petendum tutorem dari filiis, nisi velit ipsa tutelam suscipere, secundum Bald. in l. precibus, C. de impub. & aliis substit. Abb. in cap. ex parte, de appellat. Aret. in §. fin. in princ. Instit. ad Tertylia. vbi ponit istam esse communem opinionem, & Dec. in cap. ex parte, num. 33. superius citato, quod habet locum in muliere maiore xxv. annis, secus in minore, quæ non potest de iure esse tutrix, l. fin. C. de legit. tute. & tenet Bald. in d. l. omnem. & in Auth. iisdem pœnis quem sequitur ibi Iacob. de sancto Georg. & Moder. C. de secun. nupr. & Deci. in d. cap. ex parte, num. 34. nisi extaret consuetudo in contrarium, quod mater minor possit habere tutelam, secundum Bald. consil. c. j. volum. ij. Præmissa ita ampliata, & declarata interpretantur non procedere, quando vir licentiam daret vxori ad secundas nuptias conuolandi, tunc quippe non perdit per istum transitum dominium rei sibi legatæ: ac à marito relicte. Ratio est, quia pœna secundo nubentibus est imposita ex eo, quia videtur inferri iniuria primo viro per secundas nuptias, §. quæ verò, in Authen. de nupt. & nulla iniuria fit volenti, l. j. §. vique adeo. ff. de iniur. secundum Bald. in l. j. C. de secundis nup. & per Roma. consil. cccix. ex Themathe consultationis, & Decius consilio ccccxxx. casus de quo queritur. Limitatur etiam secundo, quado filij

secundis nuptiis consensum accommodauerint, tunc enim mulier non perdit ea, quæ habuit ex liberalitate primi viri, secundum glo. in Auth. de non eligen. secun. nupt. in ver. copulatur, quoniam iniuria, quæ fit filio primi viri, si mater conuolat, & ad secundas nuptias tollitur eorum consensu §. soluto. in Auth. de secun. nup. l. c. de nationis, C. de tranfac. & hoc cõ. probatur ex latius dictis per Iaf. in lambigitates, C. de iudi. vidui. tollen. & in l. filium quem habentem. C. famil. erisc. & consil. liij. in quest. vol. j. & per Dec. consil. ccvj. queritur. Limitatur tertio, vt mater trāsens ad secunda vota debeat dumtaxat proprietate substantiæ paternæ, quæ peruenerat ad filium, non autem substantiæ autæ priuari, secundum Bart. & alios cõmuniter in d. Auth. ex testamento, istam cõmunem sequitur, & citat Beroius decif. cxcij. nu. 1. licet Bald. & Ang. & malè in d. Auth. ex testamento, asseruerint contrarium. Interpretatur postremò præmissa cõmunis in matre, quæ transit ad secunda vota superstiti, filio, vel filiis de hoc non conuenerint, his igitur stantibus, si filius decedat, non priuatur mater eius hereditate, quia filius non conuenerendo de matre videtur remisisse sibi iniuriã factam per eam, per dictum transitum, argumento l. si. C. de reuoc. donat. & ita per illum text. tradit & firmat Bald. in Aut. ex testamen. citata. Dec. consil. ccvj. & in rub. C. de secun. nup. Ripa in l. si. C. de reuoc. donat. in quest. lxxj. & Socin. Jun. consil. lxxj. num. 2. & 11. volum. ij. F. Viuius.

PRO Multa fiunt incidenter per directum, quæ principaliter directe fieri non possent. l. quorties. C. de iud. l. cum ciuili. C. de ord. cog. Bell.

PRO Multa sunt propter scandalum euitanda, quæ aliàs non fierent. l. qui cedem. ff. ad l. Corn. de sicca. c. cum teneamur. extra de præb.

OBIEC. Contra de c. qui scandalizauerit. extra de regul. iur. vbi vtilius nasci permittitur scandalum, quam veritas relinquatur.

SOL. Ibi de veritate bonæ vitæ, quæ propter scandalum relinquenda non est: secus in veritate disciplinæ, vel iustitiæ, vt hic, & ibi vide gl. Idem.

PRO Multa fieri prohibentur, quæ si facta fuerint, tenent. l. patre furioso. ff. de his qui sunt sui, vel alieni iur. ca. ad apostolicam. de reg. ext. in can. neque furiosus. xxxij. q. ij. Idem.

PRO Multæ hominum species, & rerum discolor vsus, Velle suum cuique est, nec voto viuunt vno. gl. in fin. ff. de offic. prætor.

PRO Multa tolerantur per patientiã, quæ si deducta fuerint in iudiciũ exigente iustitia, nõ debeat tolerari. c. cum iam dudũ. extra de præb. Idem.

PRO Multa transeunt cũ vniuersitate, quæ aliàs non transiret. in modicis. ff. de contr. empt. l. quædam. ff. de acq. reiũ dom. l. j. ff. de funt. dot.

O B. Contra del. perinde. & l. si patroni filius, ff. ad Treb. vbi operarum pactio & iura sepulcrorum non transeunt cum vniuersitate ad fideicommissarium, sicut nec specialiter transire possent.

Hæc regula fallit in iuribus sepulcrorum, & obligationibus operarum, secundum glos. in d. quædam.

PRO Multæ hominibus viæ ad malum sunt. in §. mitiores. in auth. de nupt. coll. iij. Bellon.

PRO Multo tempore discere, quæ postmodum doceas, & inter bonos semper sectare meliores. cap. sic viuere. xvj. q. j. Idem.

PRO Multiplex innoxie paupertati in cõmodum infligi non debet. l. omnes. §. præterea. C. de sacrosan. & eccl. ff. Idem.

PRO Multitudo numerosa nihil habet honestum. §. j. in auth. de referendar. coll. iij. Idem.

PRO Mutare formam nocet. l. prolata. C. de sent. & interlo. om. iud. l. non sunt liberi. ff. de statu hom. Idem.

PRO Mutuum quasi de meo tuum fiat, dictum est. l. ij. §. appellata est autem in iuri datio. ff. si cert. petat. Idem.

MVTVS. præstare testimonium potest glos. tertia, questione ix. cap. restes, & est cõmunis conclusio, secundum Antonium & Propos. in cap. cum apud. de sponsal. vt refert, & sequitur Alciat. in Rubr. extra de iureiur. num. 13. Et dicit eam opinionem sibi placere, & esse approbatam in practica. B. Villal.

COMMVNIVM OPINIONVM SIVE SENTENTiarum receptarum,

LIBER DVODECIMVS.

N

NATVRALES filij succedunt in emphyteusi, si Emphyteusis sit data à priuato; sed si sit Ecclesiastica, tunc naturales non succedunt, cõmun. in §. feudum. q. xxx. P. Fich. ex Claro.

Dispositio §. ex imperfecto, locum non habet in filio naturali. Est cõmunis opin. secund. Dec. in consil. cccccc. viso themate. nec etiam in legitimo, secundum eius opinionem ibidem; sed coramunis est in contrarium.

trarium, in §. & quid si tamen vbi l. l. Crott, & mod. Huijan. de lib. & posthum. Mo. h. Gubai.

PRO. Naturalis ratio auctoritate iuris mutari non potest, l. i. §. j. ff. de usu. ear. rerum quae usu con. Bellon.

PRO. Naturalis hominum est ad dissentendum facilitas, si vnus. §. principaliter ff. de arbit. Idem.

PRO. Naturalis vis, veluti terrae motus non praestatur, l. Martius ff. locar. Idem.

PRO. Naturalis obligatio tollitur ipso iure per pactum, l. Stichum, §. naturalis, ff. de solut.

OBIEC. Contra de l. si vnus. §. pactus ne peteret, ff. de pactis, & §. praeterea, instit. de except. vbi pactu ipso iure non tollit obligatione.

SOL. Dic quod pactum ipso iure tollit naturalem eundem autem elidit tantum, vt in contr. iis. Bellon.

PRO. Naturale vitium est negligi, quod communiter possidetur, l. ij. C. quand. & quib. quar. par. de b. lib. x. Idem.

PRO. Naturalia non possunt tolli, l. eas obligationes, ff. de capit. dimiunt. l. ius agnationis, ff. de pact. liura sanguinis, ff. de regul. iur. & §. penult. instit. de iure natur. gent. & civil. & §. ar. hi qui instit. de heredi. ab intesta.

OBIEC. Contra, quia ius cognationis est naturale, & tamen tollitur per capitis diminutionem maiorem, aut minorem. in §. si in iustit. de leg. agn. tut. iuncto §. cum autem, instit. de cap. dimi.

SOL. Tollitur ibi quantum ad ius succedendi seu tutelae, secus quoad consanguinitatem naturalem.

OBIEC. Item ius libertatis, quod est naturale, tollitur iure gentium, §. ius autem gentium, instit. de iur. nat. gent. & civil. l. manumissiones, ff. de instit. & iur.

SOL. Dic quod nihil tam naturale est, quam vnumquodque eodem genere dissolui, quo colligatum est, omnis enim res per quascunque causas nascitur, per easdem dissoluitur. l. nihil tam naturale, ff. de reg. iur. cap. j. de reg. iur. extra, sed libertas a iure naturali descendit, non mirum igitur, si & tollatur per ius gentium, quod est naturale, §. singulorum, instit. de rer. diuisio.

OBIEC. T. Praeterea obstat, quia ius naturale vult neminem fieri debere cum alterius damno locupletioem. l. nam hoc natura, ff. de condi. indebit. & tamen per vsucapionem quis rem alienam acquirit cum alterius damno.

SOL. Dic quod aequitas scripta in specie praefertur aequitati scriptae in genere, & vide Dyn. in reg. locupletari. de reg. iur. in vj. Vel sol. generaliter dicendo, quod ius naturale in suo genere tolli non potest, tamen in specie potest, vel dic quod mutari potest, quantum ad obseruantiam ipsius, secus quoad essentiam sui, quia in se semper bonum, & aequum est. Ira glo. in l. ius civile, ff. de iustitia & iur.

PRO. Naturaliter debitoribus abusiue debitoribus intelliguntur & qui ab his pecuniam recipiunt, debitum sibi recepisse intelliguntur, l. fideiussor obligari, §. fideiussor, ff. de fide.

PRO. Naturaliter videtur possidere, qui vsum fructum habet, l. naturaliter, ff. de acquir. poss. Bellon.

PRO. Nescare videtur, qui alimenta denegat, l. nescare, ff. de libe. agnoscen. Bellon.

PRO. Necessaria alienatio non venit in prohibitione alienationis, sed voluntaria, l. peto, §. praedium, ff. de leg. ij. Idem.

PRO. Necessaria electionis facultas, proprie liberalitatis beneficium non est, l. vnum ex familia, §. si de falcidia, ff. de leg. ij. Idem.

PRO. Necessitas non habet legem, in l. j. vbi not. ff. de offic. conf. in cap. quanto extra, de consue. in cap. ij. extra, de obser. iei. in ca. quod non est licitum extra, de reg. iur. Idem.

PRO. Negans se dominum dominio vti non potest, l. non alienum, ff. de inter. act. Idem.

PRO. Negantis nulla probatio, l. actor, C. de probat. cano. accu. fator. vj. quest. v. Idem.

Negativa cum est fundamentum intentionis dicenti incumbit onus probandi, l. si in l. qui se obtulit, §. condemnandum, ff. de re iud. num. 7. communem dicit, Villal.

Negativa probatur sic, in bonis Petri non sunt alia bona, qui vult dicere aliud, probet, Curt. iun. cons. cl. nu. 20. communem dicit, quam intellige, quando pro herede, vel dicenti est alia praesumptio, vt quod confecerit inuentarium, Coua. in reso. cap. vj. nu. 4. lib. 2. communem dicit, ex Alciat. de praesumpt. in praelum. xx. Idem.

Nota istam communem ad intellect. l. xvij. & xliij. tau. Idem.

PRO. Negligentia alterius, alteri nocere non debet, lege tertia, ff. de transactio. Bellon.

Negotiorum gestor potest facere protestationem incitatoriam debitori, vt soluat dominum, & constituit cum in mora, non tamen si incitatur vt sibi soluat, Ioan. a Ripa in cap. cum M. Ferra. de constit. num. 49. communem dicit.

Nota istam communem ad intellect. l. v. par. vj. & l. vij. tit. vj. lib. iij. For. l. g. B. Villal.

PRO. Nemo alicuius iuris idoneus d. se. actor sine satisfactione intel-

ligitur, l. qui proprio, §. qui alium, ff. de procu. Idem.

PRO. Nemo cogitur de suo facere beneficium, cano. precariae. x. questio. ij. Bellon.

PRO. Nemo dat quod non habet, in l. traditio, ff. de acquir. rer. domini, l. si filius familias, C. de don. l. si vniuersa, C. de legat. vbi Bart. not. Italicum proverbium, *Mal da qui non la da la campana de sancto Petro*, Vide text. in cano. ventum est, j. q. j. Idem.

OBIEC. Contra, de l. non est nouum, ff. de acquir. rer. domini, vbi dominium quod non habeo, in alium transfero, & l. interdum, ff. de acquir. pos. vbi possessionem, quam non habemus, in alium transferimus, & l. quod nostrum, ff. de acquir. rer. domini, vbi quod nostrum non est, transferimus in alium.

SOL. Ibi tres casus sunt speciales, regulariter contra, vt hic.

PRO. Nemo debet commodum consequi ex suo delicto, l. ex dolo, ff. de dol. l. itaque fullo, ff. de fur. l. non fraudantur, §. nemo, ff. de reg. iur. Idem.

PRO. Nemo debet commodum consequi ex eo quod inuitus facit, l. nam quod, §. qui compulsus, & l. si patroni, §. qui fideicommissarium, ff. ad Trebel. Idem.

PRO. Nemo diuinare cogitur, l. si fideiussor, §. si cum debitor, ff. manda. l. si putator, ff. ad legem Aquil. in cap. vnic. extra, vt eccl. benef. sine dimi. conf. Idem.

OBIEC. Opponitur de l. antiqui, ff. pars hered. per. & l. qui vxori, ff. de auro & arg. leg. & instit. de leg. par. tut. in principio, vbi diuinatur in dubio etiam in futuro incerto euentu.

SOL. Dic quod per legem dubia facta deciduntur ex mente legis veteris, vel restatoris, licet ex verbis expresse non appareat, & ex his quae sapius eueniunt, de futuris prouidetur, vt patet per totum tit. ff. de reb. dub. vt in contrariis.

PRO. Nemo eam sibi legem imponere potest, vt a priori voluntate recedere non liceat, l. si quis, in principio testamenti, ff. de legatis tertio. Idem.

PRO. Nemo errans rem suam amittit, l. si procurator, ff. de acquir. poss. Idem.

PRO. Nemo experiri potest sine actione, l. si pupilli, §. videamus, ff. de negot. gest.

PRO. Nemo furto commissio ea intentione vt lucrificeret, poenitentia sua nocens esse desit, l. qui ea mente, ff. de furt.

PRO. Nemo gladij potestatem, vel cuiuslibet alterius coactionis sibi demandatam iurisdictionem in alium transferre potest, l. si solent, ff. de offic. proc. & leg. Idem.

SOL. Nemo in re sua debet esse iudex, vel arbiter, l. vnica, C. de iis qui in sua cau. iud. vel ius sibi, dicit, penult. ff. de arbit. l. Iulianus, ff. iud. l. qui iurisdictioni praest. ff. de iur. omni. iud. Ratio est, quia nemo se prohibe, & vel sibi imperare potest.

OBIEC. Contra de l. in re manda, vbi quis in re sua moderator & arbiter est.

SOL. Ibi arbiter primus dispositor intelligitur, vt ibi glo.

OBIEC. Praeterea, contra de l. & hoc Tyberius, ff. de her. instit. vbi imperator in propria causa serui sui iudicat.

SOL. Haec regula non habet locum in principe, vt ibi.

OBIEC. Item obstat, haec venditio ff. de contrah. empt. & l. si liberrus ita iurauerit, ff. de oper. lib. vbi in re sua quis arbitratur.

SOL. Ibi non est arbiter, sed arbitrator in re sua: vnde si aequo arbitretur, stabitur, alia, reducit ad arbitrium boni viri, vt ibi. Idem.

PRO. Nemo potest duobus dominis seruire Marth. vj. can. clericus. xxj. q. i. cano. acutus, xxvj. dist. Idem.

OBIEC. Contra, de l. duorum, ff. de oper. liber. vbi libertus duorum operas diuersas potest facere in solidum, & eodem tempore.

SOL. Dic quod nemo potest duobus dominis seruire, intellige contrariis, alias secus, vt ibi. Idem.

PRO. Nemo potest duo officia simul, & eodem tempore obtinere, l. si, C. de assel. vbi not. glo. hor. versus.

Qui binos lepores, vna sectabitur hora; Vno quandoque, quandoque carebit vitroque.

Nec duas dignitates, l. liberrus, §. praescriptio, ff. ad municip. nec duas militias, l. his quidem, §. in posterum, C. qui milit. non poss. lib. xij. nec duo loca collegij, l. j. §. ff. de col. illi. nec duas ecclesias, ca. referente. ca. praeterea. ca. cum secundum apostolum, extra, de preben. cano. sanctorum, lxx. distin. can. sicut vir. q. j. cano. clericus, & cano. clericum, xx. q. j. & in extrauagan. exetabilis. Ioan. vices. secund. nec duas vxores, §. affinitatis, instit. de nuptiis. Bellon.

PRO. Nemo potest venire contra factum suum, l. post mortem ff. de adopt. l. si quis maior, C. de transac.

OBIEC. Contra de l. j. C. de lib. cau. vbi potest pater venire contra factum proprium.

SOL. Verum est nomine filij, cui praediacare non potuit, non autem suo, vel dic, quod quis potest contrauenire proprio facto, quod est ipso iure nullum, vt ibi.

OBIEC. Secundum, opono de l. quemadmodum, C. de agrico. & cens. lib.

consil. xij. & i. iubeamus. & authen. cassi. C. de sacrosanct. eccle. & ca. nota. de elec. extra. vbi quis venit contra factum proprium.

S O L. Ibi, quia erat factum contra legem. Bellon.

P R O. Nemo potest facere, quin leges habeant locum in suo testamento. l. nemo potest. ff. de leg. j. Idem.

P R O. Nemo potest vnus rei partem acceptare, & partem repudiare. l. vnica. §. his ita definitis. C. de cad. col. l. neminem. ff. de leg. j. Idem.

P R O. Nemo potest sibi mutare causam possessionis. l. cum nemo. C. de acquir. possel. Idem.

P R O. Nemo presumitur inimicus suæ salutis. in l. fin. C. ab leg. Iul. repetun. Idem.

P R O. Nemo presumitur velle impugnare iudicia sua. l. si miles. ff. de milita. testa. l. omnium. C. de test. Idem.

P R O. Nemo rem suam vtiliter stipulatur. l. nemo rem suam. ff. de verb. oblig. Idem.

P R O. Nemo tenetur parare arma contra se. l. j. C. de eden. l. nimis graue. C. de test. Idem.

P R O. Nemini inferenda est iniuria. l. iustitia. ff. de iust. & iur. §. iuris. instit. eodem. Idem.

Nepos qui suus est, & quem nemo in gradu præcedat, non potest ab auctore sub conditione casuali vel mixta institui. commun. in §. T. quæst. xxxix. vers. Et hæc conclusio. P. Fich. ex Clar.

Nepotem legitimum ex filio spurio, Aulus instituire potest sibi heredem. commun. in §. T. quæst. xxxij. Intellige quando avus legitimam sobolem non haberet, vt in dicta quæstio. xxxij. versiculo Item scias, cum sequen. Idem ex Claro.

Nepos obtinens primum gradum, non potest institui ab auctore sub conditione casuali, vel mixta, nisi ad instar filij in defectum exheredetur. Et licet quæstio sit multum dubia, & vtraque pars facile sustentabilis: tamen negatiua hic relata, est magis æqua, & commun. secund. Ias. in l. si pater. versic. in quarta parte. gl. & versic. ex prædictis omnibus. C. de instit. & sub. M. Gribald.

Staturum excludens filias, statim filijs masculis, extenditur etiam ad nepotem: Est commun. opin. secundum Alexand. consil. cclij. visio thémate. versic. sed ita est. volum. vij. Idem.

In vltimis voluntatibus appellatio filiorum veniunt nepotes, est commun. opin. secund. Alex. in consil. ix. visis. versic. veriore. volum. j. & Ias. in l. Gallus. §. instituens. versiculo & per illum text. ff. de libe. & posthu. Contrarium firmat Dec. in consilio xcv. & protenui. versiculo venio ad secundum, vbi dicit, hæc opinionem in puncto iuris verior. volum. j. Idem.

Nepos legitimus & naturalis ex filio spurio ab auctore institui, vel substitui potest: & non obstante vitio paterno, capax est eorum, quæ sibi relinquuntur, dummodo non constet, quod contemplatione patris ei relicti fuerit. Est commun. opin. secundum Corne. in consil. j. volum. ij. Et esse communem etiam testatur Alexand. in consilio lxxij. circa primum. vers. & dicit Paul. volum. ij. Intellige, non existentibus legitimis. Vide Dec. in consil. lxxxv. versic. vlti. in quarto dubio, vbi videtur contrarium tenere: sed loquitur ab intestato. Vide Barr. & Doc. præsert. Ias. in l. Gallus. §. quid si is, colum. penult. & fin. de libe. & posthu. Vide infra in verb. Spurius, num. 2. Idem.

Prohibitio de non alienando, tanquam odiosa facta filiis, non extenditur ad nepotes. Est commun. opin. cum Barr. in l. filiusfam. §. diu. de legat. j. Idem.

In substitutionibus appellatione filiorum non veniunt nepotes. Est magis commun. opin. secund. Socyn. consil. c. iij. quoniam patris, in prin. vol. iij. refert Dec. in consil. cccxj. in casu, in prin. Tamen contrarium tenet ibi Dec. & dicit commun. esse contra Socyn. versic. superest. Sed quod nepos non veniat, etiam quando verba testatoris sunt collata in futurum, voluit idem Dec. sibi contrarius in consil. xcvi. vol. j. Idem.

NEPOS natus ex primogenito patre prædefuncto excludit filium secundogenitum patrum suum à successione Regni, & primogenitura secundum Bald. in authent. cessante. C. de legitim. heredit. & consilio cccclxxx. consuetudo. volum. ij. & hoc idem firmant nonnulli Doc. quos refert & sequitur Socyn. rationibus per eum relatis consilio cclij. visis instrumentis, & opinionem istam scribit expresse esse communem Barba. consilio decimo, libro primo. Couarruias in tract. de variis resolutionibus iuris civilis, capitulo quinto, libro tertio, numero 8. & Grammati. decisio. prima, vbi refert in facti contingentia ita in sacro Consilio Neapolitano fuisse decisum. In contrariam vero sententiam, videlicet quod nepos ex primogenito non præferatur filio secundogenito in successione Regni, inclinauit Ioan. Andr. in addi. Specul. in titu. de feudis, Bartol. in Authen. post fratres. C. de legat. heredit. & opinio istorum videtur æquior, si primogenitus mortuus sit, vno patre, & sic nondum ei iure quæsitio secundum veriores, & magis communem opinionem, quam sequitur, & audacter attestatur Alexand. consilio iij. ponderatis, volum. ij. & Dec. consilio cccclxij. in casu ad me transmissio. in fine. & sententiam hæc approbat in d. Authen. post fratres, & confirmat Anton. de Ros. in tractatu de successio, ab intestato, in versic. de legitimis, & Couarruias in loco superius citato. Sed Comm. opin. tom. 1.

quid concludendum in hoc opinionum conflictu, & in tanta Doctorum ambiguitate: dicit quod Bald. in l. cum antiquioribus. C. de iure de liberand. & in l. fin. C. de suis, & legi. arguit ad vtranque partem, & tandem dicit, soluat Apollo, & Ioan. de Sylua in tracta. de primogenitura, quæstio. xxxv. libro primo, locupletissimè scribit omnia, quæ in vtraque partem possunt allegari, & demùm recitat sententiam Othonis Imperatoris qui aiebat quæstionem istam esse gladiatorio iudicio arimendam, & ipse Ioan. in hoc opinionum conflictu diffinire non ausus fuit, remanet ergo res dubia, & ob hoc mihi sequendam fore decreui optimam, & tutissimam distinctionem super hoc articulo tractatam nouissimè per August. Berojum in cap. electi filij, num. 52. cum sequi de arbitris, vbi affabre & docte istam arduam, & confusam quæstionem distinguendo resoluit. F. Viuius.

NEPOS ex primogenito præferatur secundogenito in successione regni. Barba. consil. iij. vol. ij. Io. Duran. in arte testan. titu. iij. cau. viij. communem dicit. Sed Alex. consil. iij. vol. iij. & in consil. liij. vol. iij. quæ refert Iaso. in l. maximum vitium. C. de liber. præte. nume. 4. communem dicit contrariam, quam intelligesi primogenitus mortuatur vitio patre, Deci. consil. xliij. maxime si filius possidet. numero 38.

Opinio Barba. & Duran. est approbata indistinctè per l. l. in ordi. tau. B. Villalobos.

Nepos qui est suus, quæsi nullus præcedit in gradu, non potest institui sub conditione casuali, vel mixta. Iaso. in l. si pater. nume. 19. C. de instit. & substit. communem dicit. Idem.

Nepos legitimus ex filio spurio ab intestato auctore non potest succedere. Cur. Iun. consil. clvij. nu. r. communem dicit & Pyrrhus, Angleber. in consue. Aure. de successoribus. c. vj. Idem.

Nepos legitimus, vel naturalis ex filio spurio, deficiente prole legitima potest ab auctore institui heres. Coua. in epi. iij. cap. viij. §. v. num. 13. communem dicit ex Decio, consil. cccclxij. Idem.

Amplia etiam si proles sit legitima ex rescripto principis, Idem ibi ex Decio, consilio clxxv. communem dicit.

Fallit in nepote ex filio incesto: Idem ibi ex Sali. in l. si quis incesti. C. de incestis nupti. communem dicit.

Fallit secundum in nepote legitimo ex filio clerici insigniti ex ordine sacro, Idem ibi ex Corsetto in sing. in versicu. fornicatio, communem dicit. B. Villal.

Nepos succedit cum patre in successione legati patris: sed in fideicommissio, Deci. consil. j. nu. 5. communem dicit. Idem.

Nepos ex filia mortua, & viuente auctore, habet ius petendi legitimam ex persona propria: etiam si mater renuntiauerit legitima, Ioan. à Ripa de legi. lib. j. c. vj. numero 3. communem dicit. Limita tamen si interius sit iuramentum per Decium consilio clxxxj. Idem.

Nepoti patre repudiante hereditatem auctoris vel lapsa tempore quæsitio de infestio testamento, competit quærela de successore edito, Iaso. in rub. de successo. edito. C. nu. 5. in fin. communem dicit. Idem.

Nepotes non obstante renuntiatione matris, etiam mediante Iuramento facta, si vitio patre degeat illa, succedere nihilominus possunt, ex persona nimirum propria communem dicit Alexand. in l. pactum dotali C. de collat. Et Gozadi, consilio lxxv. I. Fich.

NOBILES non gaudent priuilegio, quod non conueniatur ultra id quod facere possint, Coua. in resolu. lib. ij. c. j. nu. 4. communem dicit. B. Villal.

De iure regio nobiles qui vulgo dicuntur, *besas dalgo*, non possunt pro debito incarcerari. l. iij. tit. ij. lib. iij. in ordi. quam intellige nisi aliis debitum descendat de delicto, per l. lxxix. tau. vel si aliis est locator bonorum fiscalium, vel pro debito regio per d. l. iij. Item nec executio in domibus sue habitacionis, nec in arboribus, vel equo, vel mula l. iij. eiusdem tituli nec potest torqueri per d. l. iij. & per l. regni. nobiles in multis distinguntur ab aliis, vt apparet in prag. de blasphemis. & in l. v. tit. xxij. lib. viij. ordi. & in l. Tolle. lxxv. de 1525. compila. noua. titu. vij. lib. viij. l. j. Et de consuetudine nobilis decapitatur, plebeus traditur furcæ, vt per Bal. in consil. cccxxvj. vol. j. vbi vide quæ sit maior pena decapitationis, aut furcarij. Et nota, quod ex æquali facto, magis punitur plebeus quam nobilis, gl. in l. seruo. C. ad l. luli. de vi publi. & Sali. in l. j. C. vt ne priua. Et nobilis quis dicatur, vide l. iij. titu. xj. par. ij. & Docto. de pala. rub. in repe. R. ybr. & qualiter nobilis sit carcerandus, & l. iij. tit. xxvj. part. vij. Idem.

Nobilitas non perditur per ingressum religionis, Boerius in consuetudine Bitur. rubr. *des consuetudines concernantes les mariages*. §. v. communem dicit. Idem.

NOMINA CREDITORVM, nec mobilia, nec immobilia sunt, sed tertæ species, secundum Bar. & Doct. in l. potest. ff. de aucto. Titu. Er l. mouentium. ff. de verb. signi. & communem dicit Ias. in consil. v. vol. ij. Quare in donatione omnium bonorum, non comprehenduntur nomina debitorum, vt firmat ibidem Iaso. I. Fich.

NOMINATIO domini in iudicio, tunc demum locum habet, & procedit, quando conuentus, vel nominans, non suo, sed aliquo nomine possidet, & ipse nullum ius habet in re, vt sunt, depositarius, commodatarius, colonus, inquilinus, &c. §. in autè non tamen alieno quàm

etiam suo nomine, si tunc iure possideat, quales sunt Vassallus, Emphyteuta, seu varius, & similes qui ius habent, et super illo iure suo possident. conueniatur, & non super iure domini, tunc non habet locum nominatio. Ita communiter concluditur post gl. in l. locum §. j. ff. de tab. ex. b. & Bart. in l. j. C. vbi in rem actio. Et Canonista, maxime Panor. & Marianus Socin. eius discipulus, in l. quoniam §. in aliis, & §. Quod si super, vt lite contest. vbi dicit, quod d. Gloss. in l. locum. ab omnibus approbatur. Idem.

Nominatio in iudicio, si persona sit privilegiata (puta clericus) non potest declinare forum, & causam auocare ad suum forum, sed tenetur defendere conuentum, in foro illius, per text. claros in l. venditor. ff. de iudic. & l. j. C. vbi in rem actio. & tenent communiter Doct. in d. §. In aliis, quae tamem intelligenda sunt, vt declarat Panor. vbi supra) si clericus ad causam veniat defensor voluntarius, & non necessarius, puta, quia non principaliter contra ipsum, sed contra possidentem agitur, &c. Alioquin enim obinet quod scribit Cor. consil. lxxix. in fi. vol. iij. Generaliter, inquit, dicendum est quod in omni casu, Tertius, veniens ad causam principaliter pro defendendo suo iure, non autem assilendo alteri debet rem trahere ad suum iudicem, &c. Idem.

Notarius ipse qui instrumentum rogatus recepit, potest etiam sine auctoritate iudicis extendere imbreuiaturas a se factas, secundum stylium, & consuetudinem suam. Secus est in alio notario subrogato, qui instrumentum non recepit, quia sine iudicis auctoritate imbreuiaturas alterius notarij extendere non potest. Est communis opinio secundum Alex. in consil. clxij. visis narratis. volum. vij. M. Guibald.

Si vnus ex pluribus testibus, a notario receptis accusatur de falso, & ipse testis dicat, notarium aliter scripsisse, quam ipse deposuerit: quo ad crimen falsi, non magis creditur scriptura notarij contra testem, quam testi contra notarium. Est comm. opin. secundum Alex. in consil. lxxij. viso testamento. vol. j. Idem.

Ex stipulatione notarij, si tanquam publice personae nomine absentis facta, acquiritur absentis utilis actio sine cessione. Est verior, & magis communis. secundum Alex. in consil. xxxj. viso themate. vers. fuit etiam, vol. vij. Idem.

Notarius probato errore suo, potest illum propria auctoritate corrigere. Est indubitata & communis opinio. secundum Alex. in consil. xxvij. reuerende domine. vol. j. Idem.

Notarius passim pro alio stipulatur, si quis alij, Institutio, de inutil. stipula. & ibi Doct. Bart. Alex. & Iaf. nu. 14. in l. stipulatio ista §. si stipuler, ff. de verb. oblig. Bald. in l. certi conditio §. quoniam, si cert. peta. Bart. Bald. Paul. de Cast. & alios in l. j. §. huius studij, ff. de iustitia & iure, & de hoc late disputat Tyracquel. in tractatu de constitutione possessio. tertia part. limitatio. xxx. nu. 16. cum multis sequentibus, hoc autem non solum habet locum in praesente acceptante, & recipiente, sed etiam in absente, secundum gloss. in l. ij. ff. de pup. saluam fore, quam sequitur ibi Bart. Alex. in add. ad. i. cum in finitibus aliis conestis. per Tyracquel. in d. tract. in ij. par. xxx. limita. nu. 3. vbi scribit istam esse communem opinionem, & hinc notat Bart. & Doct. in d. §. si stipuler, qui d. propter stipulationem Notarij qua ritur utilis actio absentis sine cessione, ne, sed tamen secuta prius ratificatione absentis, & opinionem istam fatentur esse communem Alex. in d. §. si stipuler, num. 2. & Iaf. nu. 15, quod etiam signat Socin. consil. lxxv. in fin. vol. j. Parisi. consil. lxxvij. nu. 90. lib. iij. & consil. lxxix. nu. 13. eod. lib. & Cauar. in suo libro varietatum resolutionum ex iure Pontificio, Regio, & Cesareo, in primo lib. cap. xliij. num. 11. & sequenti post alios ibi relatos, per eum, vbi pulchre declarat istam conclusionem, sequitur, & ponit esse communem, & aduertit quod quando competum est ius questum esse parti ex factis Notarij, vel Iudicis, vel testis, tunc non est in facultate eorum dicendi aliquid, propter quod ius questum tolli, vbi, secundum doctrinam Bart. communiter approbatam in l. si quis in grau. §. si quis moriens, ff. ad Silla. & de Notario ipso aliquid posuimus infra in versic. testis in conclusione incip. Notarius cui est facta commissio examinationis testium. Et in conclusione exordiente Notarius faciendo mentionem in testamento testatorem fuisse sanae mentis, P. Vinius.

si Notarius prius decesserit, quam de instrumento per ipsum recepto se rogatum fuisse attestatur, vel alias de illius rogatu constare possit, communis est Doct. sententia, eum non praesumi de instrumento huiusmodi fuisse rogatum, ideoque instrumentum hoc nullius esse momenti, vt Inno. & plerique alij voluerunt in c. j. de fid. instru. vbi Inno. admonet vtile futurum, si notarius id in instrumento dixerit, idemque tradidit Ioan. And. in add. ad Spec. titu. de instrumen. edit. §. breuiter, versic. & not. & in tit. de testib. §. j. versic. quid ergo si dicatur. in fin. refert & sequitur Alexand. in consil. cxc. videtur in prima consideratione in fine volum. j. F. Turzan.

si Notarius aliquid in sua scriptura attestatur, quod eius rogatu, vel aliquem iudicis adum non concernat, talis attestatio non probat, nec illi prodest, qui huiusmodi attestatiioni innititur. Verba enim Notarij id tantum probant, de quo ipse a partibus fuit rogatus, vel quod factu sit a iudice, si de tali facto, vel actu attestatur. Idque Innocent. & alij communiter tradiderunt in cap. quoniam contra. de proba. & sentit Ioan. And. in add. ad Spec. in titu. de testib. §. sequitur, & Butr.

in cap. fraternitatis. de testib. vbi dicit, quod licet notarius dicat sic, videlicet, talis testis iuratus &c. ex hoc tamen non probatur iuramenti praestatio. F. Turzan.

NOTARIUS quis non praesumitur, nisi probetur titulus: etiam si conficit instrumentum vt notarius, Alcia. de praesump. reg. iij. praesump. xij. communem dicit. B. Villalo.

Nota quod si negetur instrumentum esse confectum a notario: non sufficit, quod probetur, haberi pro tali: sed est probandum eum esse talem: alia instrumentum non valet. Iaf. in l. barbarius. numic. 45. de off. fi. praetor. ff. communem dicit. Idem.

Fallit in antiquissimis in quibus praesumitur titulus notarij, Aymon. de antiq. tempo. in ij. par. versic. & vidimus in genere. num. 8. communem dicit, ex Bal. in authent. quas actiones in fi. C. de sac. sanc. eccl. & vide Boe. deci. xxxvj. num. 11. vbi concludit hoc esse verum quando constat alia instrumenta recepisse ante vel post illam, de qua quaeritur, quia hoc sufficeret vt transierat vnus probandi in negantem esse notarium, vt tenet Bal. Alex. & Iaf. & Deci. & Iaco. de Sancto Georgio in l. j. C. qui admitti. ad bono. posse. Idem.

Notarius non conficit instrumentum, nisi rogetur a partibus. nec ei creditur nec potest rogari nisi de his, quae tunc hunt a partibus, Cur. Iuni. consil. clxvj. nu. 2. communem dicit. Idem.

Notarius non praesumitur esse rogatus nisi ipse in instrumento dicat esse rogatum, Boer. deci. lxxv. numero 7. et si dicat ego scripsi, communem dicit. Idem.

Notarius si non dicat in testamento testes esse rogatos, & ad hoc specialiter vocatos: non valet quod agitur, Boe. deci. xxxij. numero 3. communem dicit.

Fallit si sit ad pias causas, Idem ibi nu. 5. communem dicit. Fallit secundum, si testes subscriperunt, Idem i. communem dicit, numero 8. Idem.

Notarius acquiritur alteri. Panor. in proem. Decret. communem dicit nu. 22. quam intellige in actionibus utilibus, non tamen in directis, Alci. in c. cum contingat, de iur. iuran. 13. communem dicit.

Fallit, si stipuletur pacem pro absente non enim acquirit ius absentis, Alcia. in c. cum contingat, de iur. iuran. nu. 237. Idem.

Notarius non computatur inter testes: nisi a iudice sit examinatus Matth. & Affli. Deci. neapo. xv. communem dicit. Idem.

Notarius non potest sine auctoritate iudicis committere alteri rogationem instrumenti, Boe. Deci. xxxvj. nu. 8. communem dicit.

Haec opinio communis concordat cum l. viij. titu. viij. part. j. loquente de notario principis cui commissa sunt aliqua secreta alicuius secretarij alij notarij ex infirmitate, vel ex alio casu possunt committere in rogationem instrumenti: dummodo seruetur traditum per l. v. titu. xvij. part. iij. & l. v. titu. xix. part. ead. & l. vij. titu. viij. lib. primo. For. l. & vide legem styli. cclxxxix. Idem.

Nota quod in rogatione instrumenti requiritur signum notarij defuncti Boe. ibi communem dicit. Idem.

Notarius publicus excommunicatus si conficit instrumentum, non valet quod agitur, Ioan. a Ripa in capitulo. ij. lib. iij. de dona. communem dicit. Idem.

Notario dicenti certiorasse mulierem de velleyno creditur, & firmat instrumentum, Alci. de praesump. re. iij. praesump. xij. communem dicit, & vide in verb. iuramentum. Idem.

Notario afferenti sibi commissum non creditur, nisi cum fide alterius notarij, Cur. Iuni. consil. clxvj. nu. iij. communem dicit. Idem.

Item non creditur notario dicenti in testamento agrum esse sanae mentis tempore conditi testamenti, Iaf. in l. senium, num. 3. C. qui testam. facere possunt, communem dicit. Idem Villalo.

Notarij instrumentum confectum in loco subiecto illi quicumque creati, vbi que valet, & probat confectum vero extra territorium illius, qui eum creauit, non vbi que fidem facit communem dicit Bened. v. d. in Notar. ad Felium in ver. Notarius, versic. Notarius qui fecit instrumentum &c. I. Fich.

Notarium quantum releuet quem ab onere probandi, & indicat plenam probationem secundum Hostien. in summa de probatio §. fin. & est tex. in l. emptorem in prin. ff. de actio. empt. vbi dicitur, quod notarium equiparatur sententia, de quo vide Bal. in l. j. C. de curat. furio, & dixit idem Bal. in l. j. C. de reuocan. his, quae in frau. cred. aliena. sunt, quod notarium est probatio probata, vel saltem de facili probabili, tamen istud notarium debet allegari, & proponi, secundum gl. in clem. appellanti de appellatio in verbo iudicis, notat Cato Saccus in l. si vero §. qui pro rei qualitate, ff. qui satisda. cogan. idem tenet Bar. in l. eum qui ita §. quinta, ff. de verb. oblig. & in l. cum quid, ff. si cer. peta. Ant. in cap. peruenit de censu. & Fely. istos referens in c. cum ordinem, de receptis, & Barba. consil. vij. visis, & accurate, & idem Bar. in d. l. ff. de exceptis, & hoc quod notarium debeat allegari intelligitur quando debent allegari esse praesens in iudicio, secus, si absens licet citatus citatione habente vitium notorium, secundum Panor. & Praposi. in capitulo ex parte tua. ext. de appella. quia citatio notarii nulla non adstringit citatum ad comparandum secundum gloss. in canone placita xv. q. iij. Idem.

idem dicit gl.in cap.veniens.ext.de accusat.in glos.fin. & Innocen. in cap. ex parte. il. primo. de verborum significatio. quod citatus ad Synodum. si est notorie exemptus non tenetur comparere. Item secus. quando de eo constat ex actis. tunc enim Iudex potest. pro parte allegare. secundum Inno. & Canonistas omnes communiter in c. ex insinuatione. ext. de appellat. Specul. in ritu. de offi. Iud. §. impedit. circa princ. quia communem sequuntur. & citant Docto. in locis præcitatis. & ind. cap. ex insinuatione. imò Iudex potest sumere informationem etiam parte non citata an aliquid sit notorium. secundum Bald. ex mente Archid. in c. cum inter vos. ext. de consuetu. & tenet. Cato in d. §. qui pro rei qualitate. sed Bald. ibi dicit. quod ubi aliquid est notorium. non iuratur de calumnia. per lat. qui natura. §. cum me absente. iuncta glos. in verb. committit. circa fin. de nego. gestis. Aduerte quod notorium probatur per duos testes. secundum gl. in §. si ij. q. j. & gl. & Archid. in §. ite. l. pe. iij. q. 2. et. iij. Bartol. in l. heredes. palam ff. de testa. Spec. in tit. de noto. cri. in §. qualiter. Bald. in l. data opera. C. qui accusa. non possunt. & Fely. in cap. tertio loco de præsum. & Follerius in pract. crimin. in versic. item quod est notorium delinquens. nume. 16. 17. & 18. vbi hoc optimè declarat quomodo. & qualiter procedat. F. Viuius.

Novari non dicitur obligatio per actum sequentem alterius præcedentis obligationis etiam si nova persona intercedat. nisi expresse agatur. Alexan. consilio lxxij. volum. ij. numero 1. magis communem dicit contra Bartol. in l. penult. ff. de prætor. stipulat. BVillalob.

si Obligatio principalis est bonæ fidei. nunquam per stipulationem pænalem videtur facta Novario. Est communis opin. secundum Deci. in consil. xij. volum. j. M. Gribald.

Novum opus potest denunciari in opere. etiam nemine præsentem sed tamen non præiudicat domino. nisi de ea erit ad eius notitiam. la. in lege de pupillo §. nuntiationem. ff. de noui oper. nuntiatio. numero 3. communem dicit. B. Villal.

Amplia ad denunciationem factam domino extra opus. quia ei præiudicat. Iaso. in dicta l. de pupillo. §. si quis forte. numero 3. communem dicit. Idem.

Nuntiatio facta fabris. etiam absente domino & ignorante. in opere præiudicat. Idem Iaso. in dict. l. de pupillo numero 6. & in §. si quis magis communem dicit. Idem.

Novum opus non denunciatur. nisi ab habente potestatem. Iaso. in l. hoc edicto. numero 2. ff. eodem. communem dicit.

Item nec inquilinus. aut colonus etiam procurator nomine non denunciatur. Ias. in l. in provinciali. §. si ego nu. 1. ff. eod. commu. dicit.

Item nec minor. etiam maior octodecim annorum. etiam ex causa reipublicæ. & cum auctoritate curatoris non nuntiat. Ias. in l. de pupillo num. 3. ff. eod. communem dicit.

Item nec forensis. quando edificatur in publico. nisi edificaretur in via. Iaso. in l. in provinciali. §. si in publico. nu. 1. ff. eod. commu. dicit.

Item non denunciatur prætori. sed protestatur contra eum. cum lis non possit ei moueri. Ias. in d. l. de pupillo. §. si quis ipsi prætori. num. 1. ff. eodem. communem dicit.

Nota. quod nouum opus potest denunciari contra vicinum edificantem in suo solo. si sibi non prodest. & alteri nocet. Ias. in dicta l. de pupillo. §. meminisse nu. 9. ff. co. communem dicit. Idem.

Novum opus si denunciatur. super sedetur per tres menses. etiam si offeratur satisfactio. cum denunciatus dicit. hodie constat. hodie agatur. Ias. in l. hoc edicto. numero 19. ff. de noui oper. nunt. communem dicit. licet ipse teneat. quod indistinctè. siue dicat. siue non debet per tres menses super sedere. Idem.

Nullitas sententiæ quæ præterditur reformari ex eisdem actis. est petenda coram iudice ipsius actus glos. in l. iij. C. de accusa. aut principaliter præterditur pronuntiat nulla. & tunc datur optio granato: nisi allegentur sorde ipsius iudicis. Felin. in ca. per tuas. de sent. ex com. eodem. dicit. B. Villal.

Nota istam communem ad intel. l. ij. titu. xxvij. par. iij. & l. ij. titu. xv. lib. iij. ordi. in qua assignatur tempus sexaginta dierum ad dicendum de nullitate. de iure tamen communi. in actore durat vsque ad tempus actionis. & in reo in perpetuum. Ias. in l. data opera. ff. de fidei. quæ refert Ang. de Trem. in addit. ad Bonac. in practi. excepti. de imper. executi. nu. 18. in verbo perpetuum. Vnum tamen nota. quod si appellatio est interposita ex causa probabili quod nullitas potest opponi: etiam finito processu appellationis. si tamen causa erat probabilis. non potest opponi secundum Bald. in l. contra maiores. C. de inoffi. testa. & sic est intelligendum dictum Paul. Cast. in consil. cclxxvij. vol. j. numer. 3. Item nota quod licet nullitas sit euidentis. quæ de iure cuiuslibet potest in perpetuum proponi. vt per Balb. tracta. de præf. in iij. par. iij. par. q. xxxij. tamen cum in d. l. sit taxatum tempus ad dicendum de nullitate. etiam si sit euidentis. non potest dici de nullitate post illud tempus: vt eleganter traditur per Alex. in consil. cv. vol. v. num. 4. & quæ per plura confirmat. Item nota & tene menti: quod si Iudex admisit nullitatem post illud tempus. cum aliis non debeat admitti. debet pronuntiare super nullitate. vt per gl. & ibi Panormita. & Felin. in cap. cum contingat de offic. delegat. Idem Villal.

Comm. opin. tom. 1.

ADDITIO. Nullitatem ipso iure patit inhabilitas iudicis vel partium à iure natura causata prout furor. surditas. infantia & similia. licet per aliquem non sit opposita. D. Seb. Vant. in tract. de nullit. sent. in c. ex defectu iurisdictionis ordi. nu. 36. comm. dicit.

Licit per verba quantumcumque præcia & prægnantia. prohibiti sit opponi de nullitate sententiæ: tamen nunquam excluditur excep. nullitatis. quæ ex defectu potestatis & iurisdictionis causatur. Gloss. est com. approbat. elem. j. in gl. fi. de seq. post. & fruct. secun. Dec. in consil. viij. viso puncto. in prin. vol. j. M. Gribald.

Si appellatum sit per hęc verba. prout magis communiter fieri solet: videlicet. Dico sententiā nullam. & si qua est appellatio. intelligitur deducta nullitas æquè principaliter. non autem incidenter. Est superior & com. op. contra gl. & Saly. sec. Ale. in consil. ij. consideratis ver. & certè. vo. iij. M. Grib.

Nullus si tractus eo modo. quo agitur summe. valet prout valere potest quando agitur de obligatione contrahenda. que à duobus in voluntate pendet. Coua. in epist. iij. cap. ij. communem dicit ex Bart. in lege prima §. si quis ita. ff. de verb. obli. contra quā Panor. in cap. quod super. de offi. deleg. dicit esse text. in capitulo j. de spon. impu. deo cogitata de communi.

Fallit. nisi aliis illud quod fieri poterat. sub eo quod fit includatur. Coua. ibi ex Flori. in dict. l. j. communem dicit. B. Villal.

Numerus restium in testamento est de forma substantiali ipsius testamenti. Com. in §. Test. quæstio. lvi. vers. Et scias. P. Fich. ex Claro.

Nuntiatio noui operis facta auctore prætoris. vt nā edificet Titius. etiam si esset iniuste facta nocet. & ligat edificantes. vt teneantur desistere ab opere iuste cepto etiam in suo. & si non obtinuerat nuntiationis debet postea edificatum demoliri. & destrui sumptibus edificantis secundum Ias. in l. j. num. 1. vbi etiam Bart. Pau. de Cast. & alij. Doct. communiter. ff. de noui oper. nuntiat. & est text. in l. prætor ait in prin. eod. ritu. & in cap. j. ext. de noui oper. nuntiat. vbi text. glos. Abb. Syn. Hermandus in d. l. j. num. 24. Quæ quidem communis ampliatur etiam procedere. si nuntiatio. ac prohibitio prætoris esset alternatiue facta. vt non edificet. vel venias responsurus. secundum Bart. in l. de pupillo. §. meminisse. ff. de noui oper. nuntiatio. cum quo sentiunt omnes ibi communiter. vt attestatur expresse Ripa ibidem nume. 19. Sed communis præmissa ita ampliata fallit. quotiescunque esset nuntiatum nouum opus simplici verbo. quia tunc nuntians nouum opus amittit facultatem demolendi opus propria auctoritate sibi à iure concessa vt concludit Bartol. & alij in l. prima. §. nuntiatio. ff. de noui oper. nuntiatione. Quod quippe ibidem Bartol. intelligit cum grano Salis non habere locum quando incontinenti nuntians recuperavit possessionem propria auctoritate. quam amiserat per nuntiationem verbalem. secus foret. si diuerteret ad extraneos actus. & cum limitatione hac transeunt omnes Doctores communiter ibi. teste Ripa in memorato §. meminisse. nume. 36. & seq. Fallit etiam. in secundo quando ille cui fuit nuntiatum nouum opus. ne faciat etiam in suo. seu solo à se possessio. offerat separatim satisfactio de opere demoliendo in casu succumbentis. tunc certè per ipsam satisfactionem præstitam tollitur nuntiatio. & ille cui est nuntiatum poterit perseverare in opere. text. est in l. prætor. §. deinde. & §. sequen. & in l. de pupillo. §. si cui. vt text. & Bartol. & Docto. ff. de noui oper. nuntiat. tamen ille. qui nuntiauit poterit replicare sed hodie inoleuit practica. quod super sedetur per tres menses. & tunc volens edificare tenetur ab opere cepto super sedere per tres menses non obstante ipsa fideiussione. oblata. vel data. sed non acceptata per nuntiantem etiam. quod nuntians interim nullum ius sic prohibendi doceat se habere donec de iuribus partium cognoscatur. seu intra quos nuntians possit iura sua probare. quibus. elapsis data ipsa fideiussione. potest in opere perseverare. vbi nuntians nihil probauerit. vt per Bartol. & Docto. in d. l. prætor. §. si quis paratus. glos. Saly. & scriben. communiter in l. j. C. de noui oper. nuntiat. per illum text. & in capitu. penulti. & fina. de noui oper. nuntiatio. vbi text. Abb. & omnes. istam facit mentionem esse communem opinionem Ias. in d. l. j. nu. 19. ff. de noui oper. nuntiat. Ferrarini. in sua pract. Papien. in for. lib. in actio. noui oper. §. ante aliquam remissionem numero 3. Ruynus in repetitio. d. l. nu. 124. & Hermandus Florentin. ibidem num. 23. & seq. contrarium. verò per præmissas auctoritates. & alia vrgentiissima fundamenta consuluit doctissime Grammat. consil. ciuili. lxxij. super dubio prædictæ transmissio per totum. quod mandatum super nuntiatione noui operis. eo comparente resoluitur. & resolui debeat in vim simplicis citationis. & ita ego iudicavi sæpissime dum eram Iudex criminalis in ciuitate. The rami Aprutini per iam dicta. & alia complura. quæ breuitati studere quod omitto. F. Viuius.

Nuntio pulico sibi duntaxat creditur in spectantibus ad suum officium. puta si referat se personaliter citasse Titium. tamen quando deponit in his. quæ sunt extra officium suum non probat secundum Io. Andr. in tit. de citat. §. j. in prin. quem sequitur Abb. in c. cum par. a. de appellat. Deci. in capitulo post cessionem. de probat. Docto. omnes in §. quadrupli. Instit. de actio. & in lege. j. cura carnis. ff. de offi. præf. vrb. Ruynus consil. lxxvj. vol. v. Tyraq. qui latissime complura cõgetit in tract.

de retract. in tit. de retract. lignagier §. vij. gl. xj. & ista recitat esse communem opinionem Alciat. in tract. de praesump. in ij. regula praesumpt. xiiij. nu. 10. & Maranta in tract. de iudiciis. in vij. par. prin. nu. 134. & Iaf. in l. propterandum. §. & siquidem. nu. 8. C. de iudici. quae quippe pro cedis ex quadam consuetudine secundu Guid. Papae de il. ccccxxvij. nu. 1. hocque ampliatur in tantum procedere, vt nuntio ipsi credatur etiam, & fides adhibeatur referenti, se non inuenisse bona mobilia de bitoris in executione iudicati secundum Bart. & doct. in l. a Diuo Pio. §. in venditione. ff. de re iudi. Guid. Papae in d. decil. ccccxxvij. Alci. in memorata praesump. xiiij. nu. 4. cum aliis quamplurimis concordantibus traditis per Iaf. in l. in illa. §. penult. & n. ff. de verb. oblig. Sed ista communis ita declarata limitatur per im vbiunque citatus per nuntium esset persona circumspccta, & fide digna, & iuraret se nunquam citatum fuisse a nuntio, tunc enim ex ista coniectura sibi potius, quam nuntio crederetur secundum Abb. & Moder. in d. cum parati. Iaf. in d. §. & si quidem in vj. nota. Gui. Papae in d. deci. ccccxxvij. nu. 1. post medium, & Maranta in loco supra citato. & per Affict. in constitutione edictorum. in fi. Limitatur secundum praemissa communis non esse vera in denuntiando crimina, quia tunc non creditur nuntio, & iurato, vt voluit Specu. in tit. de citat. §. si quis videre, & hoc procedi intelligitur verum esse quo ad condemnandum, non autem quoad inquirendum, quia quoad relationem nuntij potest inquisitio formari secundum Bartol. in dicta l. j. cura carnis. F. Viuius.

Nuntio dicenti cit. te creditur magis quam parti neganti, Alci. de praesump. re. ij. par. sum. xiiij. num. 9. communem dicit.

Concor. cum l. styli. xxi. & ob hanc non sumitur argumentum a contratio ex l. vij. tit. vij. part. ij. quae videtur innuere contrarium. B. Villal.

Nuntio dicenti esse de commissione iudicis non creditur, Alci. ibi communem dicit. Quia commissio iudicis non potest sumitur nisi preberetur secundum Felin. de quo in versiculo commissio. & confor. cum l. j. tit. ij. l. ij. §. or. ll. & cum pragmat. ccj. §. primum. in pragmat. Quia nuntio non creditur iuxta officium suum, secundum Io. And. in addit. ad Specu. de cita. §. j. in princ. & Dida. de Segui. in l. fina. ex legati causa. ff. de verb. oblig. nu. 8. B. Villal.

Nuptiae incestae illae dicuntur ad hoc quod contrahentes incurrant in penas civiles contra eos promulgatas, quae contrahuntur contra dispositionem canonis, non legis, Coua. in epist. ij. ca. vj. §. vij. au. 18. ex Dec. consil. clvij. communem dicit. Idem.

Nota, quod maritus quia aliam habet annuam dilationem, de re standam dorem iuxta l. vni. §. ex. etio. C. de re. xo. actio. si tamen nuptiae sunt in cestuo, & perdit privilegium istud, Coua. ibi numero 24. communem dicit. Idem.

Item nota quod licet regulariter maritus non possit conueniri ultra quam facere potest, tamen in nuptiis incestuosis hoc privilegium nec alimentorum, quidem habet, Bal. nouel. de dote. par. xj. nu. 8. communem dicit. Idem Villal.

Dispositio l. sc. mina. C. de sec. nup. quatenus concernit fauorem liberorum primi matrimonij, adhuc hodie procedit & seruetur. Et communis opinio apud omnes, secundum Dec. consil. cxxx. proponitur. in prin. vol. ij. M. Gribald.

Dispositio l. sc. mina. C. de sec. nup. ita locum habet in patre secundum nubente, vt in matre. Est communis opinio, secundum Decium, in d. consil. cxxx. proponitur. in prin. vol. ij. Idem.

Nutu conditum testamentum regulariter non valet, ad pias tamen causas valet, communis d. Clarus, in §. testament. q. vj. vers. Quinto. P. Fich.

COMMVNIVM OPINIONVM SIVE SENTENTIARVM RECEPTARVM.

LIBER DECIMVSTERTIVS.

OBLIGATIONEM & repententia debetur parentibus. parentibus. C. de in ius voc. l. veluti. ff. de iustit. & iur. Bellon. Tolos.

PROPOS. Oblatio debiti, nisi in totum fieri non debet. tutor. §. Lucius. & ibi not. ff. de vlt. l. Iulianus. §. offerri. ff. de act. empt. nisi volente creditore. §. j. in iustit. quib. mod. tol. oblig.

OBLIGATIO. Contra de liquidam. ff. si cert. pet.

SOL. Debitor qui totum constituit debitum, non potest particulatim solvere, vt hic si verum non constituitur de toto, partem debiti cofellatam tantum recipere tenetur creditor, vt in contrario. Idem.

PROPOS. Oblatio debiti congruo loco, & tempore fieri debet. l. si solutus. ff. de solu. l. ob signatione. C. cod. Idem.

Oblatio pecuniae debita domino ab Emphyteuta, sufficit ad euitandum penam caducitatis, dum modo fiat loco, & tempore congruo. Com. in §. Emphyteuta. q. vij. vers. pone quod Emphyteuta. In tollige tamen quod ad hoc vt Emphyteuta consequatur plenariam libertatem, requiritur obligatio, & depositio, & ita se habet communis opinio. d. vt Iaso. in l. j. C. de iur. emphy. P. Fich.

Si die dominico Oblatio debetur vni Ecclesiae, & in festo vnius Sancti alteri Ecclesiae concurrentibus die Dominico, & die festo, dies Dominicus velut magis ordinarius & naturalis praefertur. Est magis communis opinio secundum Socin. consil. cxvj. volumi. quarto. Aliqui dicunt, duplicem deberi obligationem. Alij, quod festum Sancti, velut magis speciale praefertur, & dominico dei derogat, quod tunc in anno intercurrit. Alij, quod diuidi debeat propter concursum, l. coniunctim. de leg. ij. Alij, quod neutri debeatur. M. Gribal.

Oblatio verbalis non releuat offerentem, idem ista obligatio debet esse realis. l. decem. ff. de solu. not. Bar. in l. acceptam. C. de vlt. & Alex. consil. cxxx. nota quod vbi res debet offerri vol. iij. Sed hoc non habet locum, quando creditor, cui solo verbo offertur se nolle recipere solutionem recuset tunc enim non requiritur realis obligatio secundum Alexan. in l. si mora. in v. Fallen. ff. solut. matrimo. & omnibus communiter in l. qui Romae. ff. de verb. oblig. quam communem sequuntur, ac citant Moder. ibi limitatur quoque non procedere conclusio praemissa, quoad effectum retardandi venditionem pignoris per creditorem factam, quoniam quoad hoc explorati iuris est sufficere verbalem obligationem. l. penult. ff. de rescin. vendi. secundum communem intellectum gloss. Bart. & aliorum in l. penult. ff. de distract. pignori. & in l. si res adu. C. eodem tit. quem sequitur vltra allegatos Doctor. Alexand. in d. l. si mora. in j. fallen. F. Viuius.

Oblatio debiti etiam sine signatione, ac depositione facta liberat debitorem offerentem a pena caducitatis, sicut regulariter obseruatur in alia poena, de qua in textu in l. acceptam. C. de vlt. Sed ad consequendam plenam liberationem a Canone emphyteutico secus est si quidem ad huiusmodi effectum requiritur quod emphyteuta illum offerat, consignet, atque deponat secundum communem intellectum l. j. C. de iure emphy. circa finem. traditum ibi per Doct. praefertimque per Iaf. num. 106. F. Viuius.

Oblationes debite vni, si in aliquo festo offerantur, etsi in die dominico ad alium pertinentes, si dies dominicus ac festum contigerit venire in vno die, diuidenda sunt inter eos, Iaf. in l. si arrogatore. num. 50. ff. de adopti. communem dicit. B. Villal.

Obligatio naturalis non dicitur existipulatione Io. Ripa in rub. de pactis. C. nu. 7. communem dicit. B. Villal.

Obligatio naturalis potest cedi. Iaf. in hoc edito. §. v. usufructuarius, nu. 6. ff. de no. oper. nunt. communem dicit. Idem.

ex testamento minus solenni oritur naturalis Obligatio, potens ad retinendum, & excipiendum. Est communis opinio secundum Iaf. in l. si creditoris circa fin. C. de fideicom. Vide infra Testamentum. numero quinto. M. Gribal.

Obligatio sub conditione potestatiua transit ad heredes, Boe. deci. cccj. num. 2. communem dicit. B. Villal.

Obligatio si foverit contractum innominatum potest valere. nec tamen valebit vt contractus nominatus, Iaf. in l. si quis ante. nu. 18. ff. de acquir. possess. communem dicit. Idem.

si in Obligatione exprimat vnus casus fortuitus, & demum generalia verba subiiciantur, expressio illius operatur taliter, quod in eadem etiam habetur per gloss. & Doct. in l. si quis in l. si quis §. quastum. ff. si quis cautio. & in l. j. ff. commoda. & in c. j. eo. tit. de commo. hancque pro magis communi adducit, & sequitur Alexan. consil. ij. incipi. vilo instrumento concessionis. in fi. lib. j. argu. tex. in cap. qui ad agendum, de procurato in sexto. Aduertendum tamen est quod l. & si quis in se omnem fortuitum casum suscipiat, omnemque periculum, nunquam tamen venit sub tali obligatione casus insolentis secundu Barto. & alios in d. §. quastum. ff. si quis caut. per text. in l. fistulas. frumenta. ff. de contrah. empt. Bald. in l. fallus. C. de fur. & latet idem Alex. consil. xxvij. vilo lib. j. & ibi plura hanc conclusionem corroborantia cumulat, & in consilio ij. vilo instrumento. eod. libr. F. Turzan.

Obligatio generalis comprehendit mercem venales, Ant. de Fano. de pign. par. ij. mem. ij. nu. 17. communem dicit. Idem.

Intellige istam communem, si sunt penes debitorem. Io. Grotus. in l. si constante in secunda lect. nu. 20. ff. solut. matrimo. communem sic intellectam dicit, magis communem Iaf. in §. item Seruiana. nu. 51. Intra, de act. de qua Coua. in reso. lib. j. c. v. dicit, si obligatio referatur ad certum locum, quia tunc res venales non comprehenduntur vt in mercibus allatis in domu conuictam, vt in l. debitor. ff. de pigno. vel possibus dicere vt alia dixit Gome. in d. §. item Seruiana. nu. 20. quod etiam in casu d. l. debitor, de mercibus allatis quod veniunt in obligationem mercis venales quando non sunt alia bona in quibus dicta obligatio verificetur per l. pediculis. §. item eam quaritur. ff. de auro & argento lege. vel dic secundum Zasium in §. item Seruiana. nu. 20. quod etiam inuenta & allata mercis comprehenduntur in obligatione generali

racit, vel expresse taliter quod ipse vel loco illarum posita, si inueniantur in domo conducta tempore solutionis, sint obligate per l. cum tabernam. ff. de pignor. & sic generaliter nostra communis sit intelligenda quod in obligatione generali veniant merces vanales quod aliis ita tenuit ipse Iul. sibi contrarius in l. qui Romae. §. Callimachus: ff. de verborum oblig. magis communem dicit, & ita est tenendum. Nota omnia supradicta pro intel. l. v. tit. viij. par. v. & l. vti. lib. xvij. For. ll. dicentium omnia bona inuenta in re locata esse obligata pro solutione mercedis. Idem.

Obligatio ad carceres, & renuntiatio cessionis bonorum non firmatur iuramento, Alciat. in cap. cum contingat. de iureiurand. num. 69. communem dicit. Idem.

ADDITIO. Hoc quod debitor per obligationis renuntiationem, & pactum non possit cedere bonis cum sit contra bonos mores, limita in pluribus casibus, vt per Socinum in tractat. fallen. in Fallen. cccxlij. pactum.

Obligatio nascitur ante diem, que tacite inest ratione loci, actio tamen non, Hieron. Cagno. in l. in omnibus. ff. de reg. iur. communem dicit. B. Villal.

Obligatio dandi est indiuidua, Cur. Iun. consilio lxxiiij. communem dicit. Idem.

P. R. O. Obligatio est mater actionis. l. licet. §. ea obligatio. ff. de procura. Bellon.

O. B. I. E. C. Contra de §. omnium, instit. de action. vbi realis actio nulla precedente obligatione nascitur.

S. O. L. Hæc regula locum habet tantum in personali actione, non in reali que ex ea causa differt à personali. actio enim in dubio intelligitur personalis. l. actio. ff. de act. & oblig. Idem.

P. R. O. Obligatio personalis non sequitur singularem successorem, sed vniuersalem. l. fin. §. ff. de contrah. empt. l. j. §. j. si heres, ff. ad Treb. l. xis alieni. C. de donat. Idem.

P. R. O. Obligatio generalis, & alternatiua æquiparantur. l. cum is. §. fin. ff. de cond. in deb. Idem.

P. R. O. Obligatio generalis & alternatiua est diuidua quoad solutionem. l. in executione. §. pro parte. ff. de verb. oblig. Idem.

P. R. O. Obligatio semel sublata, amplius reuulscere non potest. l. qui res. §. aream. ff. de solut. Idem.

O. B. I. E. C. Contra de l. sed si aliq. §. si. ff. si ex noxa. cau. agat. vbi etiam perempta obligatio restituitur.

S. O. L. Sicut illa, que restituitur absenti, dicitur utilis, ita illa que præfertur contra quam petitur restitutio, & sic non est eadem que restituitur vt C. si aduer. transf. l. ij. Idem.

P. R. O. Obligaciones fiunt ex consensu. l. consensu. & l. in omnibus. ff. de action. & oblig. Bellon.

P. R. O. Obligaciones reorum & fideiussorum æquiparantur. in l. ij. §. si. ff. de duobus reis. Idem.

Obligatus ad dandum ex stipulatione viam, tenetur stipulari dationem, & factum, Alciat. in l. ij. §. nu. 3. ff. de verb. oblig. communem dicit. B. Villal.

Obligatus ad dandum aliquid in genere, præstando partem, non liberatur in totum, nec in illa parte obligatus tamen alternatiue, dando partem licet in illa parte non liberetur, tamen cessat exercitium actionis in illa parte, Alciat. ibi num. 5. §. communem dicit. Idem.

Amplia quod in tantum est vera quod creditor non compellitur recipere, idem ibi nu. 10. in vers. vij. limita. communem dicit, licet sibi non placeat in puncto intris.

Fallit in pœna apposita in obligatione dandi, vel faciendi cum factum est indiuiduum, quia non debetur nisi pro parte pro qua non fuit completa vel fuit contrauentum, Boer. dec. cccclix. numero 8. communem dicit. Idem.

Obligatus ad factum, in iuramento, astringitur, vt promittens teneatur ad factum præcisè & non satisficiat soluendo interesse. Fortu. Garcia. in c. j. de pactis. nu. 1. in fin. communem dicit. Idem.

Amplia in obligato ad scribendum libros, quia non satisficit cum interesse, sed præcisè tenetur ad factum, Iul. in l. stipulatio. §. habet autem. nu. 11. ff. de nou. oper. nuntia. communem dicit, & reprehendit Alexand. dicentem communem contrariam. Idem.

Nota, quod obligatus ad factum ex eadem obligatione tenetur ad interesse, & ex eadem potest conueniri, Iul. in l. si quis. §. si quis promiserit. num. 3. ff. de re iudic. communem dicit. Idem.

Obligatus ad dandum rem, vel quantitatem respectu rei, perempta re perimitur obligatio, Deci. in l. quod te. ff. si cert. petat. num. 6. communem dicit, vbi vide limita, & nota istam communem ad obligatum alternatiue, de quo in ver. debitor supra totum. Idem Villal.

In obligatione rem tradi, non iuratur in litem. Communem dicit. Albe. in l. in actionibus. nu. 3. ff. de in litem iur. L. Fich.

Obligatus satisficere, satisficit, dando fideiussorem, aut pignora. Hier. Cagno. in l. plus cautionis. de reg. iur. ff. communem dicit. Villal.

Obligatus tamen ad dandum fideiussorem, non liberatur dando pignus. Idem ibi nu. 4. communem dicit. Idem Villal.

Comm. opin. tom. 1.

Nota istam communem ad intel. l. ij. tit. ij. lib. ij. For. ll. vbi dispositum quod si debitor in iudicio vocatus, non sit idoneus in facultatibus: quod debet præstare fideiussor, alius iudex debet ponere illum in carcere: & sic ex ista communi & l. colligitur quod non satisficit dando pignora, quod etiam facit ad intel. l. ij. tit. v. lib. ij. For. ll. que loquitur de petenti ferias, & ad intel. l. xvij. tit. xij. par. v. & l. xxxij. tit. xvij. par. ij. & l. vij. tit. xvij. lib. ij. For. ll. sed tamen de iure regio satisficit, dando pignora, si non habet fideiussorem per l. vij. tit. vij. lib. ij. For. ll. approbata opinio. Bart. in l. pr. tori. r. de præ. stipul. ff. de qua per Suarez: in d. l. ij. tit. ij. lib. ij. For. ll. num. 10. Er nota quod iste fideiussor, qui præstandus est ad hoc quod reus liberetur à carceribus sufficit quod sit satisficere, & sic has ll. intelligit dictus Suarez. num. 4. in fin. & dicit non obstat d. l. & si obseruatur. Idem.

quod Obligatus ad nudam cautionem, teneatur promittere sub pœna voluit glo. licet sub verbo forte, in l. j. §. sed & si dubitetur. ff. de iud. & in l. ij. §. quamuis. el. ij. sub eodem verbo forte, in vers. quibus, in si. ff. si cui pluraquam per l. fal. & in l. ij. §. ff. de aliena iud. mutat. ca. fac. sequitur Ino. in l. si prius. ff. de oper. no. nunt. idem Imol. & Castr. in l. diuortio. & interdum. ff. solut. matr. Bart. tamen quem alij in l. si per not. per gloss. ibi, ff. de præto. stip. sequuntur, & in l. ij. §. fin. ff. qui fac. cog. fuit contraria sententia, concludens, id in iudicis arbitrio residere, an cum pœna, vel sine pœna, debeat cauere, que quatuor in casibus, quod pœna inferatur, arbitrari debere ait, quorum primus est, si interponitur super te inestimabili per text. in l. procurator ad exhibendum. ff. rem rat. habet. in §. si. Secundus est, quando sufficit nuda cautio sine fideiussore, per dictam glo. in præ. alleg. l. ij. §. quamuis. el. ij. ff. si cui pluraquam per l. fal. Tertius, quando hæc stipulatio interponitur ad purgandum, vel ad euadendum, aliquam pœnam, vel obligationem, in quam ceciderat, tunc enim æquum est, quod certa pœna promittatur & magna, ita ex gloss. in d. l. ij. ad fin. de alie. iud. mut. cau. fac. Quartus, & vltimus casus est, quando consuetudine hoc inductum esset, quod cautio cum pœna interponeretur, per tex. in l. quod si nolit. §. qui assidua ff. de edil. edict. l. si pignore. ff. de pigno. actio. in si. & l. si prius. §. j. ff. de aqu. plu. arcen. quos casus, Bald. quoque excipit & enumerat in l. ij. in princ. ff. de cond. cau. dat. in l. sancimus. C. de verb. sig. in l. vniuersa. C. de preci. imper. offer. & in l. executorum. C. de execu. rei iudi. vbi quod non debet cum pœna cauere, nisi consuetudo eo in loco vigeat de ipsa pœna addicenda. Hanc eandem conclusionem tenet Alex. tanquam communem in d. l. diuortio. §. interdum. solut. matr. & ibi per eum post Imol. & Paul. de Castr. habet quod qui ad nudam cautionem tenetur, sub hypotheca promittere debet cum hoc sibi facile sit, l. si filio. in si. ff. vt leg. no. caue. Idem concludit ipse Bart. in d. l. si prius. ff. de ope. no. nun. & in locis alijs per ipsum Alexand. in d. §. interdum relatis, vbi etiam hæc habet, quod vbi quis idoneus cauere tenetur, non sufficit cauere sub hypotheca, sed cum fideiussore, vel pignore cautio est præstanda, quia dicta cautio cum hypotheca dicitur mediocrius, non autem idonea, & licet glo. in l. si mandatio Titii. in glo. parua, in §. fin. ff. mand. contrarium voluit, illam tamen Alex. d. §. interdum. tanquam male locutam reprobat. Limitatur autem, quod dictum est de fideiussore, non procedere, neque locum habere, quando talis à quo dicta cautio exigitur esset multum diues & idoneus, quia tunc sufficit nuda cautio cum hypotheca, per text. in l. si stipulatus sum Stichum. ff. de verb. oblig. ita inquit Ang. & Imol. in l. prætorie. la. ij. ff. de præto. stipu. refer. & sequitur idem Alex. præ. §. interdum. & quod, quando lex disponit quod quis plene, & quando, quod competenter, vel recte caueat, siue etiam dicat caueat, vel satisficere, ibidem per ipsum Alexand. post præscriptos ante eum scribit, explicatum, & declaratum habebis. F. Turzan.

P. R. O. Obscure respondere, & nihil respondere, paria sunt. l. de zarte. §. nihil. ff. de interrog. actio. Bellon. Tolof.

Obreptio, & taciturnitas vitiat legitimationem Cur. Iun. consilio lxxiiij. nu. 8. communem dicit. B. Villal.

Obrepticum iudicio standum est in eo an partus viuere possit naturaliter, vel non. Communem dicit Clarus. Senten. §. testamentum. q. xlv. vers. fin. P. Fichard.

P. R. O. Obuiandum est malitijs hominum. in cap. auaritia. de electio. extra. Bellon.

P. R. O. Occasio delinquendi dari non debet. in l. conuenire. ff. de pact. dot. l. meminerint. C. vnde vi. cap. qualiter & quando. de accusat. extra. Idem.

Occidi potest fur, pro defensione rerum, que alijs non possunt recipi petari, Iul. in l. vt vim. nu. 2. §. ff. de iust. & iur. communem dicit: limita de iure poli. & in clerico, & in re parua quem vide. B. Villal.

Occidere licet offendentem patrem, filium, uxorem aut sanguineum, aut cognatum, Iul. ibi nu. 27. communem dicit.

Amplia ad extraneum, si alijs vita eius non potest saluari ibi num. 29. communem dicit. limita tamen quoad incurrendum irregularitatem, gloss. fin. in cle. j. de homicid. Idem.

P. R. O. Occupantis melior est conditio. l. si quis à multis. ff. de noxa. actio. Bellon.

P. R. O. Occupati circa rem rusticam in forum venire compellendi

non sunt l. ff. de ser. & dil. Idem.

Officialis si durante tempore sui officij, fuit priuatus officio, & postea reassumptus, cum eidem pactis reassumptus intelligit ut, secundum Bal. in l. si constanter. C. de don. an. nupt. & in l. etiam. C. de iure do. que sequuntur. Item, omnes communiter in l. diem. f. d. officij. ff. de offic. iudic. vbi Moder. audacter mentionem facit de ista communi. Concludunt etiam quod si ciuitas conduxit doctorem cum certo salario pro vno anno, quo finito, rediit domum suam, & demum interpositis pluribus annis reconducatur sine repetitione salarij, intelligitur reconduci sub illo salario, quod prius perceperat, vbi subdunt etiam idem esse in famulo, & similibus. F. Viuius.

Officialis absque peccato, potest exequi sententiam principis, qui absque processu mandati ut aliquis furca suspendatur, Fiero, Cagno, in l. uelle. nu. 1. ff. de re. iur. communem dicit. B. Villal.

Amplia etiam contra tertium succedentem scienter in rem violenta affectam, Io. Cora. in l. naturaliter. §. nihil com. vne. vers. explicitis, nu. 10. ff. de acqui. poss. communem dicit.

Officium iudicis non datur contra tertium bonae fidei possessorem ignoranter succedentem in rem affectam ex violentia, Cora. in §. nihil commune. ver. explicitis. numero 3. de acqui. possel. ff. communem dicit. Idem.

P. R. O. Officium per artificium mutatur, nam artificium extinguitur nomen officij, non est conuerio, l. legatis seruis. §. si ex officio. ff. de leg. tertio. Bellon.

P. R. O. Officium suum nemini damnosum esse debet, sed si quis ex signatoribus, ff. quomodo. testa. aper. l. si seruis communis. §. quod verò, ff. de fur. c. cum non doceat. de elect. in vi. Idem.

P. R. O. Officium iudicis nullam praesupponit obligationem, l. qui per collusionem. §. j. ff. de actio. emp. l. quod si minor. §. ff. de minor. Idem.

P. R. O. Officium magistri mercede & premio est remunerandum, l. cum plures. §. tutor. ff. de admin. tut. l. qui filium. vbi pupil. edac. deb. l. Aquilius Regulus. ff. de dona. cau. mor. Idem.

P. R. O. Officium morte finitur, l. j. C. si quis. ign. rem. mino. l. cuius. de cur. fur. Idem.

P. R. O. Officij necessitas excusare debet, l. tutorem. ff. de his quibus ut indig. Idem.

P. R. O. Omnis anima sublimibus potestatibus subdita sit ad Rom. 13. Deut. 17. Qui enim principi non obedierit, morte morietur, in can. magnum. xj. q. j. c. ij. extra de maio. & obed.

P. R. O. Omnis Christi actio, nostra est instructio, in c. Deus omni. potens. ij. q. j. Idem.

P. R. O. Omnis aetas ab adolescentia pronior est ad malum quam ad bonum, Genes. 8. cap. omnis aetas. xj. q. j.

P. R. O. Omnis qui defenditur boni viri arbitrio defendendus est l. penult. ff. de proc. Idem.

P. R. O. Omne artificium per exercitium recipit incrementum, l. legatis seruis. §. ornaticibus. de leg. tertio. ff. Idem.

P. R. O. Omne datum optimum, & omne donum perfectum de sursum est, descendens a patre luminu. lac. i. in cano. quam pio. prima. q. j. Bellon.

P. R. O. Omne quod iugatur, solubile est, §. nuptias, in authen. de nup. Bellon.

P. R. O. Omne quod solo iudicatur, solo cedit, §. cum in suo solo. Instit. de rer. diuis. Idem.

P. R. O. Omnimodum aduerbium importat praesentiam, necessitat in. in l. si cum exceptione. §. quatenus. ff. de eo quod met. cau. in §. fin. inst. qui test. tut. dar. poss. Idem.

P. R. O. Omnes intelligere debent, hoc quod suum, non est ad alios pertinere, l. si quis in tantam. C. vnde vi. Idem.

P. R. O. Omnes omnino ad collationem publicarum functionum, & tributorum vgeri oportet, l. omnes. C. de anno. & trib. lib. x.

P. R. O. Omnia bona in dotem dari nulla lege prohibitorum est, l. nul. in. C. de iure. dor. Idem.

P. R. O. Omnia iudicia hodie sunt extraordinaria, in §. si. Instit. de inter. Idem.

P. R. O. Omnia iudicia sunt absolutoria, in §. si. Instit. de perpet. & temp. actio. Idem.

P. R. O. Omnia licent, nisi contra actum sit, l. solemnus. ff. de iud. l. si he. redi. de pig. actio. Idem.

P. R. O. Omnia nostra facimus, quibus auctoritatem impartimur, l. se. cunda. vers. omnia. C. de vete. iure. enucle. ca. si ad apostolica. de praeb. in sexto. Idem.

P. R. O. Omnia omnino quae consilio recte geruntur, iure meritoque effectu & firmitate nituntur luminu. lac. i. in can. quam pio. q. j. Idem.

P. R. O. Omnia quaecunque causa cognitionem desiderant, per libellum expediri non possunt, nec quicquam, §. vbi decretum. ff. de offic. procur. & lega. Idem.

P. R. O. Omnia sunt communicanda tempore necessitatis, l. ij. §. cum in eadem naue. in §. ff. ad legem Rhod. de iact. Idem.

P. R. O. Omnium habere memoriam, & in nullo penitus peccare, diuinitatis potius est, quam humanitatis, l. ij. §. si quod. vers. omnium.

C. de vete. iur. enucle. Bellon.

P. R. O. Omnia vincula die pasche dissoluitur, l. iij. C. de epis. audien. OBIEC. Contra de l. propinciarum. C. de feris.

SOL. Speciale sibi in latronibus insignibus, vt de Hysauria, vt ibi. Bellonus.

P. R. O. Omnium bonorum vsum fructum dari posse certum est, l. omnium bonorum. ff. de vsum fruct. Idem.

P. R. O. Onerandus non est heres in infinitum, l. fideicommissa. §. si quis decem. ff. de leg. iij. Idem.

P. R. O. Operis effectus in partes diuidi non potest, l. in executione. ff. de verb. oblig. Idem.

P. R. O. Opera quae faciunt testimonium perhibent veritati, capit. quod Dei timorem. extra. de statu monach. Idem.

P. R. O. Opinio praefertur veritati; plus enim valet opinio quam veritas, l. Barbarius Philippus. ff. de offic. prae. l. is qui putat. ff. de acquir. hered. l. j. C. de testa. in c. nuper. extra. de bigam.

OBIEC. Contra de l. ij. §. si sub conditione. ff. pro emp. & §. si rem alienam. Instit. de leg. vbi veritas praefertur opinioni huc accedit text. in l. licititas. §. veritas. ff. de offic. praefid. vbi veritas erroribus non mutatur.

SOL. In his, quae in solo animo consistunt, vt est aditio hereditatis; opinio praevalet; in his autem, quae in facto veritas praefertur; hinc distinctionem ponit Barr. in l. gerit. ff. de acquir. hered. Idem.

P. R. O. Opinio doctorum est probabilis tantum, non necessaria, not. Accur. in l. prima. C. de leg. doct. in §. responsa. Instit. de iur. natur. gent. & ciuil. Idem.

Opiniones Doctorum, quas illi, vel in Lecturis, vel in Tractatibus, vel denique in Consiliis afferunt, quae sint potiores habendae, aut praefereandae maxime quando Doct. vel etiam a seipso discrepant, non otiosa quaestio est. Eam mouet Neuzanus in sua sytua nuptiali. lib. v. vers. sed quaero, stante varietate & c. solum non solum tamen loquitur, de vno eodemque Doctore, a seipso in Lecturis & consiliis discrepante, Et respondet, eam potius opinionem sequendam esse, quam vel in Tractatibus, vel in consiliis Doct. aliquis asseruit. De prima haec us respon-

si parte, nihil video controueri. Quis enim ambigat Doctorem, qui ex professo materiam aliquam tractandam, examinandam, & illustrandam, sibi eligit, atque sumit vltro, non omnes ingenij neruos (summo modo sani sit iudicij) intenturum, vt illam quantum omnino potest elaborare ac perfecte abtoluat; nec eum quicquam perperam, vnde pro laude vituperium sciat, tradere velle? De posteriore vero nihil responsi

patre, si non mediocriter nec immerito, dubitatur, verum, videlicet consilia sicut lecturis anteferenda, ma. o. que fides illis adhibenda, Neuzanus scribit, negari non posse, quin ea, quae consulendo dicuntur, sint magis appenata, & digesta & c. Et video eandem sententiam & Alex. consil. lxxxv. vifo titulo quaestiois, vol. ij. Curtio Seniore, consil. lxxv. in fin. Ioan. Fran. Purpurato in Ledita. nu. 14. C. de eden. quibusdamque aliis, quos idem Neuzan. all. gat. placuisse. Quam nouissimè, no-

stra aetate secutus est etiam Henningus Goderus consil. vlt. nume. 207. quod consilium tamen ei falsum adscribitur, & non est illud, sed D. Florenci, a Venningen, olim in Palatinatu Cancellarij clarissimi, quod vtrunque multis argumentis euinci potest. Sed vt lecturarum dignitate & fidem tueamur, quid prohibet quae (arrogantem tamen ingenij o-

stantationem, & vanam ambitionem, tum in veteribus, tum in bene habentibus, conuellendis, tum aliis commentatoribus reprehendendis insectandis (que excipio) quo minus, etià legendo, Doctor omnia diligenter perpendere, digerere, atque secundum veritatem tradere suis auditoribus possit; adeoque velit etiam? Quis enim professor tam sit impius, vt non pari (si non maiore) cura, fideque auditorum suorum certum intrari ac considerare velit, atque Consulens quaestionem, sibi ad consulendum propositam maxime cum hic consultorem tantum & iudicem, quem solum persuasum capit, studetque, ille vero totum Auditorium, quod falsis doctrinis imbueret, adeoque inficere, certe inexpiabile scelus est, sibi propositum videat? Quasi vero non manifestissimum si Doct. consulentes, non solum inter sese crederent dissentire, verum etiam saepenumero sibi ipsi contradiceret? Nec etiam obscurum est, multum in consulendo affectioni, amicitiae, gratiae, ne dicam (quod est quidem sordidissimum, & iurisconsulto, iuris nimirum & iustitiae Sacerdote, indignissimum) etiam pecuniae dari; vt nam vero consulentibus omnibus perpetuo versetur ob oculos graecus ille versiculus, *ιστο*

δυσπιστορις & ουσβουλις, id est, Sacram esse rem consilium, tunc enim (proculdubio) maiore, quam vulgo sit, religione consulere, deque iure responderent. Itaque rectiore iudicio, ex veltioribus And. Siculus, siue Barbatia, & ex recentioribus nostrique seculi iureconsultis, doctissimi quique diuersum senserunt, & Lecturas fide digniores Consiliis (vtpote suspectis) censuerunt. Zalus praceptor, cap. vij. num. 1. singular. intellig. lib. j. Hier. Schurpff. consil. ij. num. 18. cen. ij. Quale vero de consiliis Doctorum, Do. Alciati fuerit iudicium, ex cap. fin. lib. xj. Paereg. satis apparet, quo in dubium vocatur, an publica utilitati conducant Iuris consultorum Responso. Et ipse post relatum longam Pauli Pici praceptoris sui hac de re dissertationem, tandem ita concludit. Quae me

hic obiter dicta, maioris quidem sunt ponderis, quam vt tã succindẽ & leui manu, tractarentur, sed satis sit duntaxat attingisse, vt non temerẽ locutum esse Picum ostenderem, studio solique admonerẽ, vt vllis consiliis certam omnino fidem adhiberent &c. Et (vt finiam adiciam grauisima verba laudatissimi Iurecõsulti Aymonis Grauertã ex ipsius celebri tractã de antiquis tempo. in j. parte §. Propositum nostrũ principale &c. num. 48. Reperio, inquit, quod Doctor, legendo magis nituntur veritati, quam consulendo, quia in lectura cessat affectio, & cupiditas xris, cuius libido (heu) quot mortalium animas ad inferos probrahit: in qua ipsa re, minus excusationis habeat viri doctores, qui seculi huius bona cadauca esse, non ignorant, & quod alius nobis thesaurus apud superos querendus sit. I. Fich.

Opiniones per distinctiones ad concordiam sunt redigenda, c. super literis, & ibi, Imol. de rescript. & eorum opinio qui bene distinguunt præ ceteris tenenda est. Secundum Doct. alleg. per Rium. in tit. dona. in princ. nu. 3. Insti. Idem.

PR O. Oratio distributiua verificatur in quolibet particulari distributiuiorum l. si necessarias. §. si annua. ff. de pign. actio. Bellon.

PR O. Oratio imperfecta, perficitur ex præcedenti & sequenti, si congruẽ fieri potest. l. cum pater. §. cum imperfecta. ff. de leg. ij. Bell.

PR O. Oratio indefinitiuã ad præsens tempus restringitur. l. fin. ff. de aur. & arg. leg. Bellon.

PR O. Oratio negatiua postposita signo vniuersali facit æquipollere tuo contrario. l. legitimos. §. in legitimis. ff. de leg. tuto. nisi quando prius intellectus resularet, tunc enim æquipolleret suo contrario. l. de pupillo. §. si plures. ff. de nou. oper. nunt. Bellon.

PR O. Oratio respectiua deficit, deficienti persona, vel qualitate eius respectu cuius profertur. l. ij. de aur. & arg. leg. Idem.

PR O. Oratio vniuersalis si in vno reperitur falsa efficitur, in l. si is, qui ducenta. §. vtrum. ff. de reb. dub. Idem.

OB I E C. Contrã de l. Græc. §. illud. ff. de fideiussor. vbi nullo modo fideiussor obligatur in grauiorem causam, quam principalis reus receptus est, & tamen in tantum tenetur, in quantum reus, ne vitetur vile per inuile. l. j. §. penult. de verb. oblig.

S O L. Dic, quod in nihilum tenetur fideiussor, ita glo. & ibi Doct. in §. fideiussores. Insti. de fideiussor. nec obstat contrarium, quia vile per inutile vitatur, vbi ex dispositione contrahentium vile ab inutili separari non potest. l. Pedius. §. primo. ff. de arbit. vel ex forma fideiussor. quæ est indiuidua. l. quinta. §. satis acceptio. ff. de verb. oblig. vt hic. Idem.

Oratio particularis plus prodest, quam generalis in remissionem peccatorum. Prap. in c. sacrosancam. xxij. dist. post princ. in c. fraternitatis. de sepult. communem dicit. B. Villal.

Ordinarius non potest deponere promotum à Papa, Felin. in ca. per tups de maior. & obed. communem dicit. Idem.

Ordinarius delegat ea, quæ specialiter competunt: si absentat, vel si est infirmus, Iaf. in l. quæcunque. num. 77. ff. de offic. eius cui mand. est iur. & Alciat. in cap. quod sedem. num. 47. de offic. ordi. communem dicit, vide supra in versic. delegatus. Idem.

Nota, quod dicto ordinarij statur, dicentis delegare ex iusta causa. Alciat. in l. not. ij. communem dicit. Idem.

Ordinarius potest dare suo delegato potestatem subdelegandi. Iaf. in l. quæcunque. num. 16. ff. de offic. eius. & in l. iudice. C. de iud. nu. 8. Anton. de Trem. in add. ad Bonacur. in pract. except. in rubi. de impe. exequ. nu. 7. ver. merum imperium. communem dicitur.

Amplia istam communem ad ordinarij minimum, Maran. in specu. aure. parte quarta numero § 8. communem dicit. ex gloss. in l. i. cui. de offic. deleg. Idem.

Ordinarius cui commissã est causa, vt procedat summarĩ & de plano, censetur delegatus. Iaf. in l. hoc edicto. §. & post operis num. 4. ff. de no. oper. nunt. communem dicit. Idem.

Amplia, si in commissione est verbum, delego, etiam si non alteret suam iurisdictionem, Curt. Iun. in l. mandata. ff. de offic. eius. num. 5. communem dicit. Idem.

PR O. Ordo scripturæ est seruandus in l. quoties ff. de usufruct. in l. qui soluendo. ff. de hered. insti. l. j. C. de edict. diti Adria. rol. l. generaliter. §. si quis ergo. ff. de fid. lib. l. heredes mei. §. fin. ff. ad Trebell.

O B. Contrã, imò non est obseruandus, in l. nec enim ordo. ff. de solution. in l. ij. §. sed & si ita. ff. de vulg. substitution. l. cum pater. §. fidei tu. ff. de leg. ij. §. ante heredis. Insti. de leg.

S O L. Quando constar de ordine, & mente intellectus, ordo litteræ non curatur, vt in contrariis. In dubio autem regula datur ex ordine verborum, vt hic. Nam in voluntate dubia ordo inspicitur, in certa verò minimè, vt hic. Bellon.

PR O. Ordine turbato succedit Bulgare nato. glo. in l. nam & si parentibus. ff. de inoffic. test.

PR O. Ordinãta charitas incipit à seipso. Vnde ait Accurs.

Alibi illa peris qui se plus diligit vltim.

in l. preses. C. de seru. & aqua.

Q B. Contrã de Listi, quidem in si. ff. quod met. caus. & §. si. Insti. de

noxa. act. vbi pater magis diligit filium quam seipsum.

S O L. Hæc regula locum non habet in amore parentum erga filios, ratione sanguinis. Et est ratio, quia quilibet res conseruationem sui desiderat & videtur pater naturam suam in filio conseruare, sed nõ econtr. glo. fin. in l. liberorum. de verb. sig. Bellon.

PR O. Ordinationis testamenti cogitatio, mortis præcedens tempus significat. l. si mulier. C. de iure dot. Bellon.

PR O. Origo potius obligationis, quam titulus actionis considerandus est. l. si filius familias. C. ad Macedonianum. Idem.

Originem non denotat, si aliquis vocetur Hispanus vel Lombardus, Boer. decisio. xij. numero 14. communem dicit. B. Villal.

COMMVNIVM OPL NIONVM SIVE SENTEN tiarum receptarum,

LIBER DECIMVSQVARTVS.

P

ACTVM per aliquos conditum de futura successione quarrenda non valet sine consensu eius, de cuius hereditate agitur. l. pactum dotali. C. de collatio. & l. ex eo. C. de inutili stipulatione. & l. stipulatio hoc modo concepta. ff. de verb. obligat. Titul tenent ibi Bart. Bald. Salyc. ceterisque communiter: & in l. inter priuatos. C. de pactis. Canonice omnes in cap. cum contingat, extra de iureiur. & in cap. quamuis, de pact. in vj. Cynus & al. j. in l. fin. & in dicta l. pactum dotali. Alexan. consilio xxvij. volum. iij. vbi deducit istam esse communem opinionem Iaso. consilio viij. numero 34. posteo inter consilia feudalia Alber. tii Brun. & in consilio ix. numero 10. Curtius Iunior consilio xv. num. 2. & Ruyus consilio xvj. numero 16. volum. ij. Ratio dictæ communis approbatã ab omnibus Doctor. vtriusque censuræ videtur ista, quin turpe est ac bonis moribus contrarium pactum fieri super viuens hereditate, absque eius consensu nam hæc pactio turpis censetur. d. l. fin. & dicta l. pactum dotali, nec tamen ea sola ratio turpem efficit hæc conuentionem, quod detur votum captandæ mortis, quamuis hæc in d. dicta l. si. expressa sit, siquidem ob hanc solam rationem non efficitur pactum turpe, quod pater, quia ex consensu eius, de cuius hereditate agitur hæc pactio licita est, & tamen occasio captandæ mortis non tollitur per consensum istum, atque ita intelligendum est text. in d. l. si. Alia ratio ad hoc corroborandum allegari potest, quia hereditas solo testamento per hominem datur. l. hereditas C. de pact. conuen. l. pactum vbi Doct. C. de pact. vbi inter cetera dicunt decipi eos, qui filias diuitum uxores accipiunt cum pacto, quod vltra dotem possit mortem parentũ ipse mulieres habeant etiam hereditatem, nec enim valet hoc pactum nec firmatur iuramentum, & si fieret pactum de quota hereditatis secundum gloss. in l. si quando. §. illud. in ver. grauari. C. de inoffic. testamento. cum allegatis per Iaf. in d. l. pactum, & per Doct. in d. l. fin. & in præallegata l. pactum quod dotali. Amplia istam communem procedere, etiam si appareat dictum pactum fuisse iuramento firmatum, secundum gloss. in l. quando. C. de inoffic. testa. Legittas omnes indifferenter in locis præallegatis, & Canon. in d. ca. cum contingat. & in d. ca. quamuis Bart. consil. clvj. quidã nomine Theobaldus. C. ornæ. consil. lx. num. 1. lib. j. Alexand. in d. consil. xxvij. & in d. l. pactum. num. 2. in quibus locis asserit hanc esse communem opinionem, & Curt. Iunior consil. xv. num. 3. consil. xxv. num. 7. & consil. xcviij. nu. 3. Ratio est quare dictum iuramentum non debet isto casu ligare, quia cõsetur contra bonos mores, & in cap. non est obligatorum de reg. iur. lib. vj. & ita in terminis tenet Bart. & alij in d. l. pactum dotali. Limitatur primo dicta communis, quod dictum pactum de futura successione quarrenda valeat, & teneat, quando ille, de cuius successione agitur, consentiat, & in huiusmodi consensu perseueret vsque ad mortem. d. l. fin. vbi Doct. hoc tenent, & Iaf. ibi num. 7. in vij. limitatione. Soc. Iun. consil. 50. num. 4. lib. ij. & Curt. Iun. consil. xcviij. num. 3. & seq. Qui quidem cõsensu etiam ex post superueniens videtur sufficere secundum Bald. in d. l. fin. circa fin. quem sequitur Dec. consil. xxxj. & Crauet. consil. xix. num. 3. Limitatur secundò, vt dictum pactum, & conuentionio de succedendo valeat, & sit efficax, quando fieret ista pactio de succedendo in certis bonis singulariter expressis, vel sub nomine quotæ bonorum, non autem sub nomine quotæ hereditatis. l. si quis argentũ. §. sed, & si quis. C. de dona. glo. in l. fin. in ver. accommodauerit, quam ibi communiter sequuntur Bart. & Doct. C. de pactis. & idem Bart. consil. lxxij. ex facto proponitur. Old. consil. cxxxix. cum aliis allegatis per Dec. consil. cccxxv. & in d. l. pactum. C. de pact. Crauet. consil. xix. nu. 7. & Curt. Iun. consil. iij. nu. 4. & 16. & consil. lxxj. nu. 2. vbi supponit istam esse communem opinionem & consil.

& consi. xv. nu. 1. vbi etiam nu. 4. latissimè declarat, qualiter differant pactum de futura successione, & promissio bonorum post mortem, & limitatio hæc procedit, & habet locum, dummodo non fiat pactum de omnibus bonis presentibus & futuris, quia tunc ista verba vniuersalia tanquam Scylla sunt fugienda, vt per Soci. consi. cxxxvj. visum fuit lib. iij. & per Dec. in d. l. si. Curt. l. i. in dicto consil. xv. nume. 1. & Crauet. consi. xix. nu. 7. Limitatur tertio, quando alij paciscuntur de hereditate certi hominis in specie, locus incerti in genere. l. ij. §. de illo, ff. pro socio, & tenet gloss. Bart. & Ias. nu. 7. in v. l. i. ca. in d. l. si. & Capic. ius decisio. Neapolitana clix. nu. 10. Limitatur quarto, quando talis pactio, siue conuentio veniret ex necessitate contractus præambuli, & tunc ratione istius contractus præambuli valet, & tenet. vt in l. si. in dotem. §. si. vir. qui legitur cum §. siue autem. ff. de i. u. m. i. & ibi ita tenet Alex. gl. & Ias. nu. 7. in v. l. i. m. i. in d. l. si. & Boer. consilia 50. nu. 8. Limitatur quinto, quando pactum de futura successione esset reciprocum, seu vicissitudinarium, vt si aliqui paciscuntur non de hereditate tertij quaerendæ, sed inter se hoc modo, quod altero eorum premoriente sine liberis, bona eorum ad superstitem, vel eius liberos deferantur, tunc valet talis pactio, seu conuentio, & non censetur improbatæ, secundum Ioan. Andr. in add. ad Specul. in tit. de institut. zdi. in §. porro. Ang. in l. hereditarium. ff. de bonis aucto. in. possi. in l. sancimus. C. de dona. & consi. cxxxix. Oldrad. consil. cxxxix. ad habendum aliquam noticiam. Ias. in d. l. si. nu. 7. in iij. limita. & consilio ix. posito inter consilia feuda. ia Bru. Aftenis. num. 10. circa medium, & Marfil in singula. cccxxj. post alios quamplures ibi per eum relatos, & per istas allegationes, & auctoritates constat istam esse com. opin. licet aliqui quos refert Marfil. ibi, & malè teneant contrarium, & dicta regula communis quod pactio de futura successione viuens querenda non valeat, quia est plena tristissimi euentus. Ampliatur in septem casibus, & in septem aliis limitatur per Iason. in l. si. C. de pact. numero 5. & 7. F. Viuius.

Pactorum genera tria reperiuntur, secundum gloss. in l. pacte conuenta. C. de pactis, inter quæ connumeratur pactum nudum, & istud pactum dicitur nudum à causa, & quando secum non habet dationem, factum, vel stipulationem, & per hæc tria cognoscitur pactum nudum, hanc expositionem sentit gloss. in l. iurifigentium. §. sed cum nulla. ff. de pact. in l. diuisionis. eod. tit. in l. solent. & in l. si dominus. ff. de præscrip. verbis. Nota, quod pactum in dubio intelligitur de nudo. l. legem. vbi notat S. Jy. Riminal. & Deci. C. de pact. & in Rubr. eod. tit. Inunc ex prædictis pono regulam fundatam in iure Canonico, quod ex isto pacto nudo oritur actio. Poteram proponere aliam regulam negatiuam de iure Casareo, & forsan magis generalem. Sed vbi est concurrentia Canonum, & Legum à Canonibus inchoandum est, quia Canonistarum subiectum dignius est, ita dicit Abb. in ca. inter alia. de immuni. Ecclesia. imò ius Canonicum dicitur Diuinum. c. nims. de iureiurand. & capitu. qualiter. el. ij. de accusatio. Fely. hoc late notat in pro-mio Decreta. in princip. Reuertor igitur ad regulam propositam quod pactum nudum producit actionem de iure Canonico. c. ij. & ij. extr. de pact. gloss. & Archid. in can. quocunque suffragie. xij. q. ij. & ita communiter tenent Canonistæ in d. cap. j. vt per Ias. in l. iurifigentium. §. sed cum nulla. ff. de pact. nu. 4. & in l. si quis maior. C. de transactio. & in Rub. ff. de pact. vbi etiam Moder. Ratio dictæ conclusionis videtur hæc, quia in foro Canonico proceditur de equitate. cap. ad lecti. de iud. facit alia ratio, quia inter simplicem loquelam, & aliam ius Canonicum non constituit differentiam, ca. iuramenti. xxi. q. v. Ampliatur primo locum istam communis ita probata, quod pactum nudum producat actionem non solum in foro Canonico, sed etiam in foro Seculari in omnibus Terris subiectis Ecclesiæ, secundum Imol. in cap. que in ecclesiis. de consuet. & Bald. in auth. ad hæc. C. de vfur. vbi a t. quod istud procedit non solum in Clericis, verum etiam in laicis subiectis Ecclesiæ quoad temporalem iurisdictionem. Secundo extendit istam conclusionem, quod pactum nudum producat actionem non solum in omnibus Terris Ecclesiæ, sed in Terris etiam Imperij, secundum communem opinionem omnium. Doct. quam allegat Fortunius Garia. in c. j. de pactis. nu. 10. Tertio loco amplia vt procedat non modo in pacto nudo, sed etiam quod est fortius in simplici pollicitatione, ita tenet Ant. de Buttio in cap. ex parte. & Abb. in cap. iij. extr. de pact. mouentur præfati Doct. ad hoc dicendum, quia sicut ex voto quis obligatur, & compellitur per Ecclesiam, ita per simplicem pollicitationem ad similitudinem voti, Sed contrariam partem tenuit expressè Ias. in d. §. sed cum nulla. nu. 5. Quarto, amplia istam conclusionem iuris Canonici in curia mercatorum, & vbi proceditur ex bono, & æquo, vt per Bar. notabiliter in l. qui notus. per illum text. & in l. fidei iussor. §. quædam. ff. mand. Bal. & Saly. in l. si pro ea. C. mand. & l. ij. de consil. & in c. j. extr. de pact. vbi ait, quod ex pacto nudo agunt mercatores, & numularij inter se, & dicit notari in §. pen. in auth. de fidei iuss. & hæc amplia non possit extendi ad omnes casus, vbi proceditur secundo aquiratem, vt per Alex. cons. xli. vel xli. viso puncto. lib. iij. & sic habes, quod vbiunque proceditur ex bono, & æquo pactum nudum parit actionem. Limita istam conclusionem iuris Canonici, nisi pa-

ctum nudum fuisset inuitum dolo, vel metu, quoniam tunc non produceret actionem, etiam de iure Canonico, nec eo casu haberet locum dictum. c. j. extr. de pact. & hoc late probat Iason. in d. §. sed cum nulla. nu. 10. Tradit & aliam limitationem dictæ com. opi. & d. cap. j. de pact. Præpositus Senensis in suis disputationibus inser. iij. casu. iij. quaestio. F. Viuius.

Pactum nudum de iure Civili non producit obligationem efficacem, & sic non parit actionem. Sed exceptionem. l. iurifigentium. §. sed cum nulla. ff. de pactis. & ista est com. opi. vt per Iaso. & Moder. in d. §. sed cum nulla. idem Iason. in lege si quis maior. C. de transactio. Moder. in rubr. ff. de verb. oblig. Maranta. in tract. de iudicij. in vj. part. ij. partis super nono actu. num. 24. & Berengarius Ferandus in repetit. l. pacta conuenta. ff. de contrahenda empti. nu. 30. cum aliis sequent. in prima lectura. Ratio dictæ communis colligitur ex dicto §. sed cum nulla, nam vbi non est causa, ibi non est actio. l. j. in anuisionis. ff. de iustit. & iure, sed actio est quoddam casusatum licet. §. ea oblig. ff. de procurat. ergo non potest sine causa oriri, sed pactum nudum dicitur, cui non subest causa, vt habetur in dicto §. sed cum nulla. Hanc rationem tradit Baldus in rubric. extr. de pactis in fine. Amplia istam communem procedere etiam, si debitor suo iuramento confiteretur, & affirmaret nudum pactum: nam per hoc non tenetur soluere, ita dicit Baldus in l. final. C. de fidei commissis. referens ita tenere Innocentium in capitulo primo, quod metus causa. Limitatur ista communis ita ampliatæ non habere locum in promissione geminata: nam promissio geminata quamuis reperitur facta, celebrata, pactoque nudo nihilominus producit actionem. l. j. §. debitorum. ff. de consil. pecu. & §. de constituta. Insti. de actio. & per nonnullas optimas rationes comprobatur dictam limitationem Iason. in l. j. nu. 11. ff. de verb. oblig. & communiter omnes Canonistæ in c. per tu. de arbit. & in cap. cum contragat. de iureiuran. & dictam communem limitat etiam Iason. in xv. aliis casibus. in d. §. sed cum nulla. F. Viuius.

Pactum de futura successione non valet, nec firmatur iuramento. Guli. Bene. in cap. Raynuntius. de testa. in ver. duas habens filias. num. 194. Curt. l. i. consi. xv. nu. 7. communem dicit. B. Villal.

Et infinitos pro hac opinione accumulatur more suo And. Tiraq. in tract. Primog. quaest. vj. num. 18. Aliud autem est in pactis successione referenda. Zafin. l. stipulat. hoc modo. nu. 18. ff. de verb. oblig. P. Fich.

De iure regio habet l. xij. it. v. par. v. disponentem quod pactum de futura successione generaliter non valet: secus tamen de particulari, nisi de voluntate illius de cuius hereditate paciscitur, vbi vide de materia. & in l. si. C. de pactis.

Amplia, quia nec statuto, seu consuetudine potest introduci. Idem Guli. ibidem. nu. 197. communem dicit.

Fallit in pacto de successione in te certa quia valet. Bello. consi. lx. nu. 2. Curt. l. i. consi. lxxxj. nu. 4. communem dicit.

Fallit secundò, in pacto de certa quota bonorum. Io. Duran. in arte testam. tit. ij. cau. x. communem dicit.

Fallit tertio, in pacto de non succedendo: quia bene firmatur iuramento. Iason. in l. pactum dotale. C. de colla. cum. 3. com. dic. t. B. Vill.

ADDITIONE. Ad quod faciunt etiam rationes, iura, & auctoritates adductæ per Paris. in consi. lxxx. dominus Ambrosius. num. 22. cum aliis seq. Limita nisi esset iuramentum Iudæi, quia tunc non valeret, vt refert M. Ant. Bar. in tract. de temp. vi. & contin. in c. j. nu. 10.

Fallit quarto, in pacto facto inter coniuges de successione ad inuicem, post annum contractus matrimonij lxx. tit. vj. lib. ij. For. l. i. Idem.

Pactum appositum in matrimonio quod mulier ad alium locum non ducatur valet. Pan. in c. j. q. iij. ma. accu. possunt. com. dicit. B. Vill. Pactum in venditione appositum, vt non liceat intra decem annos, aut aliud certum tempus redimere, est in speciem appareat vsurarum, tamen perse solum non constituit contractum vsurarium. Communem esse insinuat And. Tiraq. lib. ij. de retract. §. j. glo. ij. nume. 66. vt eum refert Didac. Couar. lib. iij. variat. resol. c. vi. j. nu. 8. I. Fich.

Pactum de non alienando, seu prohibito non tollit alienationem: si non interueniat specialis hypotheca. Ant. de Fano de pigno. parte ij. mem. j. nu. 4. communem dicit. B. Villal.

Pactum non impedit translationem domini. Curt. l. i. consi. cxxlvj. nu. 19. communem dicit. Idem.

Pactum appositum in emptione quod quandocunque pretium redatur teneatur emens reuendere, præscribitur per triginta annos. Alcia. in rub. de præscrip. nu. 6. & Baldus de præscrip. in iij. part. v. parte q. iij. communem dicit. Idem.

Pactum quod debitor prius mittatur in carcerem, quam in bonis executio fiat, non valet. Ripa. in l. obligatione. nume. 24. ff. de pignori. communem dicit. Idem.

Amplia ad pactum quod creditor possit detinere debitorem propria auctoritate, non valet. Idem Ripa. ibi nu. 21. com. dicit. Idem.

Pactum quod donatio non reuocetur prætextu ingratitude non valet. Ant. rube. consi. cxxij. communem dicit.

Fallit, si firmetur iuramento. Idem ibi nu. 31. com. dicit. Idem. Pacto partium potest introduci, quod actus non possit probari nisi per

per testes: Hippo. in rubr. de procu. nume. 33. communem dicit. Idem.

Pactum appositum per monachum contra substantiam ordinis, valet professio: & pactum rescititur. In l. in authent. ingressu. 37. C. de factolan. eccl. communem dicit. Idem.

Pactum de non expellendo colonum ecclesie, operatur quod non possit statim expelli intra biennium. In l. qui rem. num. 13. C. de sacrosan. eccl. communem dicit. Idem.

Pactum de retrovendendo longissimo temporis spacio prescribi, plane communis est, vt expresse testantur Alex. Angelus, Felinus, Balbus, Purpuratus, Hieronymus Cagnolus, Ludo. Gozadinus, in locis, quos refert Dida. Coua. lib. 1. varia. resolut. c. ix. in prin. vbi latissime tractat. Præterea Nico. Boer. decis. clxxxij. nu. 4. & seq. Cay. Ver. ellen. in repl. l. ij. nu. 13. Et ibidem Lud. Gozadi. nu. 84. C. de pact. inter. empri. & vend. C. de cons. xij. nu. 7. lib. j. Et eandem constanter in multis consiliis pro communi sequitur Hieronym. Schurph. & nouissime Do. Mar. Manua, amicus noster obli. ruandisimus in d. l. ij. nu. 2.

Contractum verò opinionem antiqui Doctor. ferè omnes tenent, nempe Rogerius (in Dialogo de prescriptio.) Martinus, Vincentius, Iacobus de Rauenna, Petrus, Cynus, & plerique Moderni suo tempore, vt ipse Cynus commemorat in l. cum notissimi. §. sed cum illud, alias, eodem iure (de prescrip. xxx. vel xl. anno.) Et Bald. consil. cccxi. super. eo, quod queritur. vol. j. Hanc partem tenere allegantur Guido de Suzar. is, Guliel. de Cug. in l. si rem. §. omnis. ff. de pign. Io. Andr. & Ant. Butr. in c. quoniam frequenter. vt lit. non contest. vbi eosdem sequitur Abbas Panor. Eandem tenet Aluarot. in tit. De sen. dar. in vi. leg. commit. in vlt. seu. Bar. Salic. in d. §. eodem iure. Pau. Castren. in l. pignori & huic creditoribus ff. de pign. actio Practicus Papiensis in Form. R. sp. rei conuenti. in vlt. pref. l. ptio. Ex recentioribus autem Ludo. Gomell. in §. Item Scruiana. nu. 38. Instit. de Actio. Vdal. Zal. (sibi contrarius) In §. Actionum. vers. & quæ dicitur debitorum, & c. eo. tit. (propter eos refert Didacus in d. c. ix.) Fabian. S. Sabin. in tracta. de empr. cxj. q. viij. q. prin. Bar. consil. l. j. nu. 9. vol. j. Parisius consil. xc. j. nu. 28. vol. iij. Et rursus consil. xxij. in vlt. dubio. vol. iij. Io. Croir. in l. nemo potest. vers. vlt. not. de leg. j. Paul. Parisius consil. xcij. nu. 28. vol. iij. vbi in fine concludendo dicit, quod hæc opinio sit in iure verissima & optima, & concludentibus rationibus fundata: idè que sequenda in consulendo, & iudicando: cum eam suadent etiam fauor animæ, que cum ceteris rebus sit præferenda, & c. Pet. Gerard. Sing. xvij. Ignæus in l. in cognitione. nu. 76. ff. ad Sillan. Alc. in rub. de prescrip. nu. 64. Bart. Chast. fa. super. confuer. Burg. rub. v. §. j. & plenissime consil. xj. per totum. Et ipsemet Didacus in d. c. ix. hanc posteriorem retinet, fortè etque defendit. Quæ nouissime secutus est etiam Ioan. Franc. Zoanettus in d. l. ij. nu. 35. Denique eandem, vt pote iuri, rationi, & æquitati magis consonam, non atenta com. opin. in iudicando sequi. solet amplissimè. Senatus Iudicij Camera Imperialis, vt testatur Da. M. ningerus obseru. xvj. cent. j. Et obserua. iij. cent. iij. secundum primam editionem. Itaque totam hanc controuersiam apud nos Germanos in Imperio deinceps Sopitam fore spero. consistentur portò super illa qui volent. I. Fich.

Pactum, & prescriptio à pari procedunt. Balbus de prescriptio. in v. par. q. vj. commun. dicit. Et vide in ver. prescriptio. B. Villal. etiam in debito ex causa dotis, reprobatum est Pactum l. cominmissoria. Est com. opi. contra Fulg. secund. Alex. la. consil. clxxxvij. viso processu. vol. vij. M. Gribal.

Pactum de ingrediendo & occupando rem hypothecatam propria auctoritate, & sic ad executionem iuris realis, id est ipsius pignoris & hypothecæ, adiectum contra tertium singularem successorem habentem causam à debitore, si tamen debitum erat liquidum, in ipso instrumeto extenditur. l. iij. & ibi Petr. Cyn. R. y. & Bal. Spec. quoque in tit. de pign. §. j. vers. Item qui si debitor. idem voluit per text. in l. si Titius. ff. de ser. export. Et pactum huiusmodi est dicti iuris realis executium, & consequitium, prout tradunt Bar. Bil. & magis comin. Doct. in d. l. ij. quamuis (vt idem Bartolus ibi inquit) antiquiores ea fuerint in opinione, quod pactum prædictum ius tantum personale causet, & consequenter quod ad singularem non transeat successorem. Corn. verò consil. cccxvij. videtur in hac consultatione. volam. iij. late hanc discutit, & examinat quæ sit, recurre ad eam. F. Turzan.

Pactum, de & super hereditate viuentis inter aliquos iniura, iure improbat, tanquam contra bonos mores, & votum captanda mortis inducens. l. si. C. de pact. c. ij. extr. de concess. præbend. cum similib. & ibi Doct. in l. pactum quod dotali. C. de pact. & in l. pactum. C. de colla. habent. quod nemo ex pacto vel ex stipulatione hereditatem suam in alium transferre potest. l. cum donationis. C. de transact. ibi nec ad implendum promissum hereditas propria sollicitatione quisquam adstringitur. & d. l. pactum quod dotali. si tamen aliquis bona sua alteri post mortem suam promittat, hoc est in tempus mortis ipsius promittentis, conferat promissum iure non prohibetur, cum eo casu, promissio ad vniuersam hereditatem non trahatur, sed ad bona tantum qua possidebat, & habebat promissionis tempore. l. si ita legatum

est. ff. de auro & argento legat. lege final. §. qui in diuisam. ff. de leg. ij. Hinc conclusionem tanquam mag. comun. sequitur Alex. in d. l. in fin. C. de pact. Cuius rei diuersitatis ratio est, licet Alex. non assignat, quia primo casu promissio & pactum liberam testandi facultatem auferit, contra text. in l. stipulatio hoc modo concepta. ff. eod. de verb. oblig. & in præal. l. pactum. C. de collat. cum hereditas, ius totum, & vniuersum patriscentis complectatur. l. hereditatis appellatione. & l. pecunia. §. hereditas. ff. de verb. signific. quod secus est secundo casu cum appellatione honorum siue in dispositione generali, & simpliciter facta, siue etiã particulari, non relata ad futura in huiusmodi liberali promissione, donatione, nec non venditione, & legato, non veniat futura, sed presentia tantum. d. l. si legatum. ff. de auro & argen. legal. Plautius est titu. quod non contingit in generali expressa, siue etiã tacita bonorum hypotheca, in qua veniunt futura illis etiã non expressis. l. societatem vniuersam fortunarum. ff. pro Socio. l. si. C. quæ res pignori. oblig. possunt. Ratio differentia est, quia primis casibus si veniret etiam futura, vendens, donans, vel legans nimirum damnatum sustineret, præter eius consensum, alio quidè casu minimè, quia propter quod in simplici & indeterminata bonorum hypotheca, veniant etiã futura non magis obligatur, nec ad plus debitor constituitur, licet plenius creditoribus consulatur & caueatur, ad glo. in d. l. j. C. quæ res pignori. oblig. poss. & sic istis casibus superest de quo productus & donans in terminis de quibus loquimur potest testari. d. l. stipulatio, hoc modo concepta. ff. de verb. oblig. cum similib. F. Turzan.

Pactum ipsum, est contractus. glo. in verbo, figuris. in l. j. ff. de act. & oblig. Bellon.

PRO. Pactum sine scriptura seruandum est. l. pactum quod bona fide. C. de pact.

OBIEC. Contra pactum fieri debet cum scriptura ad hoc, vt valeat. c. pactum. extr. de verbo. signific.

SOL. Ibi dicitur pactum esse scripturam, ex pace inter partes conuenientem: quia sepe interuenit scriptura, & ad probationem pacti interponitur; vt ibi glo. explicat non autem quod ad substantiam pacti scriptura requiratur. Bellon.

PRO. Pactum est loco pretij. l. fundi partem. ff. de contrah. empt.

PRO. Pactum de retrovendendo valet, & ex mora, veniunt fructus. l. ij. C. de pact. inter. empri. & vend. Idem.

PRO. Pactum contra naturam seu substantiam contractus non valet. l. cam precario. ff. de prec. Idem.

PRO. Pactum per quod auferret libera testandi facultas non valet. l. re pactum. j. C. de pact. l. stipulatio hoc modo concepta. ff. de verbo. obligat. Idem.

PRO. Pacta sunt ac omnibus obseruanda. l. iuris gentium. §. Prætor ait. ff. de pact. l. j. ff. de constit. pec. can. puella. xv. q. j. c. j. & ca. qualiter. extr. de pactis. Idem.

PRO. Pacta contra leges non valent. l. iuris gentium. §. & generaliter. & §. prætor ait. ff. de pactis. l. contra iuris. ff. eod. l. pacta quæ contra. C. eod.

OBIEC. Contra de. l. pacifici. ff. de pact. vbi pacifici contra edicta ædilium curulium licet.

SOL. Ibi est pactum præter edictum seu legem: non contra. Vel dic proprie contra edictum, id est, edicti beneficium. Idem.

PRO. Pacta de succedendo, seu de futura successione improbantur. l. fin. C. de pact. Idem.

PRO. Pacta de non succedendo approbata sunt. l. pactum. C. de col. l. si quando. §. j. C. de inof. testa.

OBIEC. Contra de. c. pactum de pact. in vj.

SOL. Ibi de iure canonico valet pactum de non succedendo, quia iuramento firmatum est. Idem.

Pacta in solita esse in renouatione fundi apposta alleganti incumbit probare, Communem dicit; Clarus. §. feudum. q. xx. in princip. P. Fichard.

Paganus si sit in castris & loco hostili, potest eodem modo & forma quo milites, condere testamentum, si tamen non sit in loco hostili, non gaudebit priuilegiis militum. Com. dicit Clarus, §. testamentum q. xv. vers. vltim. P. Fichard.

PRO. Pactiones in rebus spiritualibus fieri non debent. cap. fin. extr. de pact. Bellon.

PRO. Papa est successor Petri, & vicarius Christi in terris, in ca. inter corporalia. & c. quanto. ext. de transf. episc. Idem.

PRO. Papa est ordinarius ordinariorum in ca. licet. de præbend. in vj. vt eodem. in lit. pend. nihil inno. Idem.

SOL. Papa etiã nemine iudicandus, cū n. alios omnes iudicet. ca. si ipa. xl. dist. Idem.

PRO. Papa omnia soluit, & ligat in cunctis per mundi. ix. q. iij.

PRO. Papa est supra quodcumque ius, in c. proposuit. extr. de concess. præb. Idem.

PRO. Papa tanta est auctoritas, vt possit alicui etiã auferre beneficium, vel episc. gl. in c. per princip. de ix. q. iij. & possit creare, hoc est, de nihilo aliquid facere. gl. in c. proposuit. extr. de concess. præb. nec et qui

audeat dicere, cur ita faci? ita not. gloss. in c. quanto. de. transf. episc. Idem.

Papa etiam ardua, sine consilio Cardinalium, explicare potest. Est communis opinio secundum Dec. in Rub. de constitut. versu. secunda concl. M. Grib.

Papa, vel Imperator si aliquid concedant semper intelligitur sine prauidicio alterius, per Decium in c. dudum. nu. 10. de decim. comm. dicit. B. Villal.

Papa potest expedire ardua sine consensu Cardinalium. Barba. consi. vol. j. commune. n. dicit. Idem.

Papa non inuoluitur in simonia. Feli. in cap. ex parte. de off. sic. dele. nu. 2. commune. n. dicit. Idem.

Papa de plenitudine potestatis potest committere suspecto sine facultate recusandi. Panor. in cap. ad hoc. de restit. in fin. commune. n. dicit. Idem.

Amplis, quia potest committere causam appellationis iudici, a quo est appellatum. Ant. de Trem. in addit. ad Bonac. in practi. except. in rubr. quae contra rescriptum, nu. 8. in verb. libellum. com. dicit. Idem.

Papa potest dare facultatem testandi de bonis intuitu eccl. acquisitis. Oesi. consi. clvij. lo. Duran. in arte testan. cap. ij. tit. ij. nu. 1. commune. n. dicit. Idem.

Papa potest dispensare contra ius humanum etiam ab Apostolis traditum, vt per Concilium generale promulgatum, Coisa. in epistola iij. ca. vj. §. ix. nu. 6. commune. n. dicit. ex gloss. in cap. proposuit. de concess. preben. Idem.

Papa potest dispensare in matrimonio nondum carnali copula consummato. Coisa. in epistol. iij. ca. vij. §. iij. nu. 13. commune. n. dicit. secundum Canonistas, Theologi autem tenent contrarium. Imò quòd non potest dispensare, & dicit commune. theologorum. Coisa. ibi numero 14. & ipse residet cum ista vltima communi: quippe quae fuit opinio Panor. in cap. ex publico. de conuer. conugal. Curtius Iunior in consi. clxx. numero 1. dicit, quòd ex causa potest dispensare sine causa autem non, & dicit commune. & cum hac potest concordare opiniones contrarias. Idem.

Papa non potest dispensare cum existenti in ordine sacro ex maxima causa. Hieronymus Cagno. in l. actus legitimi. nu. 8. ff. de regul. iur. commune. n. dicit. Idem.

Papa non censetur dispensare, nisi dissimulet, nisi ipse scribat quòd dissimulet. Coisa. in epistol. iij. ca. vj. §. ix. nu. 15. commune. n. dicit. ex Feli. in cap. de treuga & pace. Idem.

P. R. O. Par in parem non habet imperium, sicut nec minor in maiorem. Lille a quo. §. fin. ff. ad Trebell. l. nam magistratus. ff. de arbit. ca. cum inferior. ex de maio. & obed. Bellon.

P. R. O. Parem vim obtinent instrumenta, & testes in litibus exercendi. l. in exercendis. C. de sig. instr.

O B I E C. Contra imò videntur instrumenta publica praeferi testibus. vt in l. genus. ff. de testib. vbi monumenta publica sunt potiora testibus. Secundò, & contra videtur, quòd testes praueleant instrumentis. vt in l. eum precipi. C. de proba. & in §. si verò tale. in anten. de fid. instrum. in c. iij. loco, extra de prob. & capi. cum Ioannes heremita. extra de fide instrum.

S Q L. Vbi opponitur defectus, vel falsitas, vel aliqua suspicio, vel aliud vitium in instrumento in modum exceptionis, bene potest hoc probari per testes: & testes prauelebunt si sine plures, & boni, & idonei, & sine suspicionibus: debent enim esse testes honestiores ad minus quatuor aut quinque, vbi obliuuntur testes contra instrumenta, & hoc secundum Doctor. Si verò res acta probeatur magis per instrumenta, quam per testes, quia est factum antiquissimum, & tunc scriptura vincit testem, & ita procedunt duo superiora contraria. Quod autem dicitur in regula nostra, parem vim obtinere instrumenta & testes: intellige verum, quando ab vna parte producantur testes & instrumenta: quia tam per testes, quam per instrumenta, quis probat intentionem suam, si ex vna parte producantur testes, & ex alia instrumenta: quaedam sunt quae melius probantur per testes, quam per instrumenta: quaedam e contra melius per instrumenta, quam per testes, vt nunc supra diximus.

P. R. O. Pares in tempore pares sunt in iure. l. aliena. §. si pluribus. ff. de pigno. actio.

P. R. O. Pares in gradu, pares sunt in concursu, in l. si reliquero. ff. de leg. tur. Bellon.

Pares curiae possunt cogi ad iudicandum, vt in §. feudum. q. lxxxix. ver. Sed an isti. P. Figh. ex Claro.

P. R. O. Paria delicta mutua compensatione tolluntur: dolus enim cum dolo, delictum cum delicto compensatur, si duo. ff. de dol. l. viro atque vxore. ff. sol. mar. l. si ambo. ff. de comp. Bellon.

P. R. O. Paria sunt aliquid ab initio esse tale, vel deuenire ad tale, per ff. de cond. sine caus. Bellon.

P. R. O. Paria sunt aliquid in esse consistere, vel in eo statu qui de proximo tempore producit in esse. l. L. cinius. vbi Bart. ff. quib. ad lib. pro. non licet. Idem.

P. R. O. Paria sunt aliquid certum esse per se, vel per relationem ad aliud. l. certum. ff. de rei ven. l. affe. §. pro. ff. de her. insti. l. ait praetor. §. j. ff. de re iudic. l. vbi item non apparet. §. qui illud. ff. de verb. obligat. Idem.

P. R. O. Paria sunt aliquid certum esse a principio, vel certificari ex post facto. l. quidam relegatus. ff. de reb. dub. Idem.

P. R. O. Paria sunt aliquid scire, vel scire debere, l. quod re. ff. si certum pet. l. qui cum alio. ff. de regul. iur. l. idem iuris. §. mulionem. ff. ad leg. Aquilian. Idem.

P. R. O. Paria sunt aliquid fieri tempore inhabili, vel conferri in tempore inhabile. l. quod sponsa. C. de donat. ante nupt. & contra paria sunt aliquid fieri tempore habili, vel conferre in tempore habile. l. in tempus. ff. de hered. insti.

P. R. O. Paria sunt aliquem esse praesentem, vel absentem per contumaciam. l. in causa. §. causa. vbi Bart. ff. de minor. Idem.

P. R. O. Paria sunt aliquid non esse, vel inutiliter esse. l. quoties. ff. qui satisd. cog. l. iij. §. condemnatum. ff. de re iud. l. vnica. in princ. C. de rei vx. actio. l. de aetate. §. nihil. ff. de interrog. actio. Idem.

P. R. O. Paratus solucere non cogitur iudicium suscipere, si reus paratus. ff. de procur. Idem.

P. R. O. Partur sponte consenti. l. edicto. ff. de iure fisci. Idem.

P. R. O. Parentis appellatione continetur auus. l. parentis. ff. de verb. signific. Bellon.

P. R. O. Parentes tenentur alere filios. l. si quis a liberis. ff. de lib. agnos. top. tit. C. de alien. lib. Idem.

P. R. O. Parentibus liberum arbitrium est diuidenda hereditas inter liberos. l. parentibus. C. de inoff. testam. Bellon.

Parochiani alicuius ecclesiae, vel quis alius laicus in eius patronatus licet regulariter praescribere non possint, vt Collectarius & alij tradidit in capitu. cura. de iure patronat. quoniam omnis ecclesiae dispositio ad Episcopum pertinet, & quicquid iuris ecclesiarum fundatores in illis habent, id totum ex superioris gratia proficiscitur, meritoque ab aliis trahi non debet in exemplum, capitul. quod alicui ob gratiam, de regul. iur. in vj. de priuile. capitul. sanè, illud tantum verum esse & locum habere intelligitur, in ecclesia libera. sed si constaret ecclesiam esse iure patronatus laicorum affectam, tunc si laicus per se, vel etiam parochiani cum ipso, ad ecclesiam huiusmodi Rectorum pro tempore praesentarent, sanè ius patronatus praescriberent capit. ij. de capel. monac. & cap. ad audientiam. & ibi Doctor. de praescript. cuius rei illa est ratio: quia huiusmodi ius competens laico, ex sui natura per alium laicum praescribi potest, vt post longam disputationem concludit Ioan. Andr. in dicto capit. quòd alicui ob gratiam, de regul. iur. in merc. Idem. & Doctoribus communiter tenetur, vt notatur in apostol. ad ipsum Collecta. in dicto ca. cura. & in ca. quærelam, vbi etiam Ioan. Andr. de elect. & Feli. in ca. quanto. de iudic. vbi videre poteris ad saturitatem, cum res ipsa postulabit. F. Turzan.

P. R. O. Pars in dubio de diuina intelligitur in l. nomen filiarum. §. portionis nomen. ff. de verb. signi. Bellon.

P. R. O. Pars hereditatis intelligitur cum honoribus & oneribus, pars bonorum deductis oneribus. l. si seruum l. seq. ff. de leg. j. Idem.

P. R. O. Partibus commutatis eadem res esse iudicatur: hinc commutatis iudicibus idem est iudicium, & commutatis militibus eadem legio, & commutatis tabulis eadem nauis, & commutatis hominibus idem populus. l. proponebatur. ff. de iud. Bellon.

Participans in crimine criminoso cum excommunicato, excommunicatus est sententia canonis. Car. in cap. nuper. de sentent. excom. commune. n. dicit. B. Villalob.

Partus immaturus, & qui secundum iudicium obstetricum viuere non potest, habetur pro non nato, & ei succedi non potest. commu. de Claro. in §. testamentum. q. xlv. versu. Sic etiam. Talis etiam partus non excludit substitutum: neque facit deficere conditionem fideicommissi. com. in d. q. xlv. versu. Eademque. Idem.

P. R. O. Partus antequam edatur, mulieris portio est, vel viscerum. l. j. §. ex hoc rescripto. ff. de vent. in sp. Bellon.

P. R. O. Partus ventrem sequitur. l. partum. C. de rei ven. Idem.

P. R. O. Partus nondum editus, non recte homo fuisse dicitur. l. in lege Falcidia placuit. ad leg. Falcidia. ff. Idem.

P. R. O. Pater & filius consentit vna & eadem persona. l. fin. C. de impub. & aliis subst. §. ei verò qui. Insti. de inu. stipul. in cap. contradicimus. xxxv. q. iij. vbi vna caro est pater & filius.

P. R. O. Pater non videtur filium ad supplicium obtulisse. l. milites. §. de feriores. ff. de re milit. Idem.

Pater non potest in totum reuocare donationem filio factam, in casu superuenientium filiorum, sed solummodo reuocatur tanquam in officiosa, vsque ad legitimam partem filijs postea natis competentem. Com. Claro. §. testamentum. q. xxij. versu. sed quid si pater. P. Fich.

Pater plures habens filios, non potest vni plus assignare in feudo quam alteri, multò verò minus poterit vni totum feudum praelegare. commu. in §. feudum. quæst. xl. versu. secundo. Intellige de feudo antiquo: nam feudum nouum potest pater praelegare vni ex filiis. com. in §. feudum.

feudum. q. xl. ver. Sed quid in feudo nouo. Idem ex eod.

Pater potest filiam in sola dote sua instituire & valer institutio. com. in §. testamentum. q. xliij. Idem.

Pater potest in donatione filio facta renuntiare beneficio. l. si vnquam. C. de renoc. don. com. in §. donatio. q. xxij. ver. si. ij. Quæ tamen Claro non placet. Idem ex eod.

Pater regulariter filio in potestate existenti nihil donare potest simpliciter donatione. com. in §. donatio. q. viij. Limita. vt ibid. Idem.

Pater si a filio exheredetur sine causa testamentum est ipso iure nullum, si verò est adiecta exheredationis causa, valet testamentum iure iure, sed si illa causa non probetur, potest a patre impugnari per querelam inofficiosi. Si autem pater sit prateritus a filio in potestate, tunc sine adiecta sit causa siue non, semper testamentum est ipso iure nullum, si verò sit prateritus ab Emancipato, tunc si non est adiecta causa prateritionis valet testamentum, sed pater potest illud rumpere per contratabulas. communem dicit in §. testamentum. quæstion. xliij. Et hoc non solum procedit in testamento de quasi castrensi peculio, sed etiam si testetur de castrensi pecul. ead. quæst. Idem.

Pater habens duodecim filios excusatur tam à muneribus personaribus, seu à collectis quibuscunque, quam à patrimonialibus, l. si quis decurio. C. de decurionibus. lib. x. vbi hoc tenet gloss. Bartol. Andr. de Baro. & Ioan. de Plate. & Bartol. in l. semper. §. demonstratur. de iure in iuri. Ista est magis communis opinio omnium Docto. in prædictis locis, & hoc admittunt omnes Docto. communiter in decurionibus, vt scilicet dictus numerus duodecim filiorum illum excuset à quibuscunque muneribus, d. l. si quis decurio. & ibi per Bald. & gloss. in l. j. c. qui nulli. lib. x. & gloss. & Bartol. in rubr. C. de decurio. eod. libro. Ampliatur hoc in tantum procedere, quòd pater qui habuit decem duodecim filios, & consequutus fuit immunitatem, si postmodum moriatur aliquis ex istis filiis durat privilegium, secundum Io. Andr. in ca. decet indulgentiam. in Mercu. de regu. iur. in vj. quem sequitur Alber. in l. j. §. ff. de excusa. tuto. dicens ibi ita de facto obtinuisse. & in capitulo. decet. de regu. iur. in vj. Fu. go. consilio l. j. Paul. de Cast. in l. si cum dorem. §. si maritus. ff. solu. matrim. Deci. consilio xxxij. in l. in omnibus causis. ff. de regu. iur. in authent. præterea. in fin. C. vnde vir. & vxor. & in ca. cum cessante. de appellat. & ita consuluit Imol. consilio lxxvij. in l. iij. dubio, & ita tenet Iason. in l. sciendum. §. fina. ff. qui satisda. cogit. & licet contrarium sentiat Alexand. in d. §. si maritus, tamen istam præcedentem opinionem dicit esse communem. Alcia. in tract. de præsumpt. in j. regul. præsumpt. xxxvj. num. ero 2. à qua dicit non esse recedendum propter fantasiam Alex. in iudicando & consulendo Bar. Soci. in d. l. si eadem. §. fin. F. Viuidis.

Pater habet vsumfructum in omnibus bonis aduentis filij, eo viuentis, cum oportet. C. de bo. quæ liber. & §. hoc quoque. Instituit per quas perso. nob. ius acqui. quod quippe venit intelligendum cum grano Salis, videlicet in quæstis per filium tempore emancipationis, secus verò in postea quærendis, in quibus nullum vsumfructum habet. l. j. & ibi Paul. de Castr. C. de bonis quæ liber. & idem Paul. de Castro in d. l. cum oportet, & istam opinionem scribit esse communem Aldobr. in præcitate. §. hoc quoque. Imò plus dicit, quòd nec expressè pater potest sibi referuare vsumfructum in bonis postea quærendis per emancipatum, secundum Ioan. Andr. in addit. Spec. in tit. de nat. ex lib. ven. in fin. motus ea potissimum ratione, quia in acquisitis post emancipationem per filium pater nullum ius habet l. si filius. ff. de verb. oblig. l. j. in l. fin. ff. de stipu. seruo. merito huiusmodi retentio nil operatur, & hoc idem ante Ioan. Andr. in loco superius citato posuit Old. consilio xxxij. vt not. Iason. idem tenens. & in l. fin. numero 28. C. de pact. & Ger. in singul. lxxvj. cit. fin. Idem.

Pater naturalis tenetur duxat alere filiam, non autem dotare, secundum magis communem opinionem Docto. quam sequitur & citat Alexand. in l. j. ff. soluto matrim. Alcia. in rubric. ff. de verb. obligat. Ripa in rubr. ff. solut. matrim. Paleotus in tractat. de nothis, & spuris. quæstio. l. iij. & Boer. decisi. cxxvi. numero 13. cum multis sequent. & communis ista procedit de iure Canonico, & non de iure Ciuili: & istud ius seruatur hoc casu vbique secundum Deci. in ca. sancta Maria. de constitut. & hoc quòd pater de iure Canonico tenetur præstare alimenta spuris, ponit pro regula cum nonnullis limitationibus, & ampliationibus Pet. Duennas in tracta. suarum. reg. in regula, in vers. filius spuris. Idem.

Pater interueniens, seu promittens quouis modo pro filio, non potest petere prius executi filij principalem, sed ipse pater tenetur soluere vt principalis, & per cõsequens nõ potest gaudere beneficio, & fauore & auth. præsent. C. de fideiuss. & §. non solum. & §. si quis igitur. in authent. de fideiuss. quòd pater ante principalem conueniri non possit, vt est text. singularis in l. iij. §. sed vtrum, & ibi Bal. ff. de minoribus. & ita per illum text. tenet Barba. in ca. peruenit de fideiuss. numero 7. & in l. stipulationum. l. j. §. satis acceptio. ff. de verb. obligat. Steph. Aufric. in addit. ad decisiones capelle Tolosana in decisi. cxcvj. Boer. decisi. cccxxj. numero 6. & 14. & opinionem istam firmat etiam, & asseruerat esse communem post alios iam relatos Doct. Pirrus Engleber-

meus in l. ij. de decurionibus. lib. x. Idem.

Pater etiam per iudicem si cularem potest compelli præstare alimenta filio spurio. Alcia. in rubric. de verb. obligat. ff. nume. 2. communem dicit ex Soci. consilio c. xj. volum. j. & Arer. in consilio xlvij. dicens gloss. in ca. cum haberet de eo qui duxit in matrim. solum excitate iudicem ecclesiasticum. B. Villal.

Et nota dictum satis notabile Bal. in authent. nisi rogati. Cad Trebell. quòd filius spiritualis ex baptismo potest compellere in substitutum patrem spirituum ad præstandum ei alimenta.

De iure regio potest relinquere ei quintam partem bonorum etiam stantibus legitimis. l. ix. in ordin. tau. Idem.

Fallit, si filius potest astunde alimenta comparare sibi. Curt. Iuni. c. lxxvij. nu. 1. communem dicit.

Concor. cum l. vj. t. xix. par. i. ij. Idem.

Pater potest prohibere filium alienare legitimam vsque ad certam ætatem. Boer. decisi. lxxvij. nu. 6. communem dicit. Idem.

Nota istam communem ad notata per Docto. in lxxvij. tau. vbi omnes concludunt per patrem non posse poni grauaamen aliquod legitimæ. Et vide Boer. in decisi. lxxvij. Idem.

Pater habens iurisdictionem mistam cum aliis rebus diuidendis inter filios, potest eligere vnum ad iurisdictionem exercendam. Ioan. Duran. in arte testat. tit. j. cau. viij. nu. 5. communem dicit. Idem.

Pater non potest tollere etiam ex sua stipulatione ius quæsitum filio, nec minuere. Iaf. consi. cxij. vol. j. Io. Duran. ibi tit. j. cau. viij. nu. 1. communem dicit.

Amplius, quia pater non potest repudiare bonorum possessionem delatam filio non solum in aduenticiis, sed etiam in profecticiis. Iaf. in l. emancipatus. nu. 1. C. de repud. bono. posse. com. dicit. Idem.

Pater potest relinquere filie pro dote, vel sua legitima certam rem: & valer testamentum. Alex. & Deci. in l. humanitatis. C. de inst. & aliis substit. Io. Duran. in arte testat. tit. v. cau. xx. com. dicit. Idem.

Nota quòd sufficit patri instituire filiam in sola dote, Gul. Bene. in repet. c. Raynuncius. in ver. Alterochar filia. nu. 11. de testa. communem dicit. Idem.

Pater non potest in bonis feudaliibus per testamentum vni filiorum, plus quam alteri assignare nec valet talis dispositio. communem dicit Zaf. in Epito. feud. in tit. de Success. feudi. in iij. part. princ. de Success. ex testamento. l. Fichar.

Pater potest adire hereditatem filio familiæ instituto repudiante. Anto. de Trimo. in addit. ad Bonac. in rubr. quib. mo. ci. nu. 18. ver. pro mortuis reputantur. communem dicit. B. Villal.

Pater censetur stipulari filiis, vel heredibus in dubio. Alcia. de præsumpt. regu. iij. præleg. xxxij. nu. 7. com. dicit. Idem.

Pater, & filius eadem persona censentur, vna identitas, vnum domicilium, &c. omnes vbique tenent præter vnum Romanum in l. sciendum. ff. qui satisda. cogit. Ita scribit Tiraq. in Præfatio. commentationum in l. si vnquam. C. de reuoca. dona. nu. 23. circa fin. quod axioma ad decisionem multarum quæstionum confert. vt ibidem videre licet. l. Fichar.

Pater in codicillis non potest directam pupillarem facere, sed per fideicommissum sustinere potest, & sui heredes possunt deducere legitimam nisi eis rogetur vt restituant. Iaf. in l. lex tribus. C. de inoffic. testam. Ioan. Duran. in arte testat. tit. v. cau. xxxij. Et in dubio videtur iniunctum fideicommissum non filiis, sed heredibus. Iaf. consilio lxx. vol. ij. communem dicit. B. Villal.

Pater non potest granare impuberem per fideicommissum: quod potest facere in personam substituti pupillaris. Iaf. in l. arrogator. nu. 28. ff. de adopri. communem dicit. B. Villal.

Pater obligatur naturaliter in donatione facta per eum filio. Io. Cora. in l. frater à fratre §. quæsitum. nu. 46. ff. de condit. in debit. communem dicit. Idem.

Pater ex mutuo filij acquirit obligationem naturalem. Ioan. Cora. ibi nu. 8. & non acquiritur filio. nu. 37. com. dicit. Idem.

Pater si ingrediatur monasterium: filij efficiuntur sui iuris. Iaf. in l. patre furioso. nu. 45. ff. de his, qui sunt sui vel alien. iuris. com. di. Idem.

Pater qui adulterum cum vxore deprehensum potest occidere, potest committere filio. Coua. in epistol. iij. ca. vj. §. vj. nu. 5. communem dicit ex Tiraquel. de reso. dona. C. in l. si vnquam. in prin. nu. 16. Idem.

Pater dissipans bona antè, quam interdicitur administratio: potest pupillariter substituere filium. Iaf. in l. his qui bonis. ff. de verb. oblig. magis commu. dicit. & Segu. in l. Imperator. nu. 110. ff. ad Treb. Idem.

Cum etiam potest facere testamentum. l. xij. tit. j. par. vj. Idem.

Pater filio non acceptante hereditatem, excludit substitutum vulgarem. Iaf. in l. cum proponas. nu. 11. C. de her. instit. com. dicit ex Rip. in l. heredes. nu. 142. ff. de lib. & posthu. Idem.

Limita in filio instituto non contemplatione patris, vt in institutione matris, & substitutis aliis coniunctis. Iaf. ibi. nu. 11. com. dicit.

Pater non potest eligere sepulturam filio impuberi. Guliel. Bene. in repet. c. Raynuncius. de testa. versio. si ab que liberis moreretur. cl. ij. §. secunda substitutio. nu. 3. communem dicit. Idem.

Pater administrator bonorum filij potest alienare mobilia sine decreto iudicis. In sin. l. p. r. e. s. de transactio. C. numero 5. com. dicit. & est sententia Azonis in Summa. C. de bon. libe. verfi. nec puro quod in alienatione mobiliu. Idem.

Pater legitimus administrator filii familiaris minoris, potest etiam res immobiles alienare, sine decreto iudicis, quod tamen alias requiritur, communis est opinio, per ea que concessit Tiraq. in praesat. com. super l. si vnquam. nu. 28. C. de reuo. dona. I. Fich.

Pater habens administrationem bonorum filij tanquam tutor, non potest constituere procuratorem in iudicio post licentiam concessitam per filium. In sin. l. p. r. e. s. de transactio. nu. 3. com. dicit. ex Bald. in l. j. C. de bon. mater. B. Villal.

Pater privilegium habentis duodecim filios, durat, etiam si filij moriantur. Alcia. in tracta. praesum. re. j. praesum. xxj. com. d. Idem.

Patria potestas non dissoluitur per ordinem sacrum, nisi sit ordo episcopalis. In sin. l. p. r. e. s. de his, qui sunt vel alien. iuris. communem dicit. Idem.

Concord. cam. l. xiiij. tit. xix. part. iij. vbi dicit quod per solam electionem liberatur a patria potestate. Idem.

Ita nec per Matrimonium tollitur, secundum Ioan. Lup. de Pallat. sub. super Rubr. de dona. inter virum & uxorem. §. xliij. Anto. de Prato in ver. in consilio, quod est insertum consilii Alexand. numero 133, volum. iij. Et Andr. Tiraquel. in commenta. Legum connubialium. in prin. per l. inter. §. filii familiaris. l. maritum. §. certam. & l. filium familiaris. ff. de adult. I. Fich.

Limitatur autem hoc In sin. in l. si emancipati. numero secundo. C. de collat. ex Baldo. nisi filius per decennium seorsum habitauerit a patre. & in super alleg. l. j. in verb. diu. passus. C. de pat. orest. Quos sequitur etiam Bart. Chassa. Burg. com. Rubr. vj. Des enfans. & c. §. iij. in ver. q. repute emancipat. B. Villal.

Nec etiam tollitur per Militiam, vel Doctoratum. l. si maritus. vbi Bald. C. de patr. potest. Apostil. ad Bar. in l. item in potestate. ff. de is qui sunt iuris sunt. In sin. l. p. r. e. s. de his, qui sunt vel alien. iuris. Idem.

Patria potestas non perditur per expositionem filiam de filio. Anron. de Trem. in add. ad Bonac. in pract. except. in rubr. quib. mo. ciui. nu. 13. in ver. lex secunda licet ita. communem dicit. Idem.

P. R. O. Paterno deberent perire supplicio. in quibus paterni, hoc est hereditarij criminis exempla merentur. l. qui quis. §. filij. C. ad leg. Jul. ma. Bellon.

P. R. O. Patria potestas in pietate debet, non in atrocitate consistere. l. diuus. ff. ad l. Pomp. de parricid. Idem.

P. R. O. Patris suffragium prodest filio. Et e contrario filij suffragium prodest patri. in l. illud notandum. ff. quod cuiusque vniuers.

P. R. O. Patris officium est dotare filias. l. si. C. de dot. promiss. l. qui liberat. ff. de ritu nup. Non autem matris. in l. neque mater. C. de iure dot. Idem.

P. R. O. Patris & filij testamentum pro vno habetur. l. patris & filij. ff. de vulg. subtit. Idem.

P. R. O. Patres thesaurizare debent filiis, non filij patribus. in e. cum Apostolus. §. prohibemus. de censibus. extra. Idem.

P. R. O. Patria cuique dulcissima. qui habebat. ff. de leg. iij. vnde Ouidius,

Nescio qua natale solum dulcedine cunctos
Ducit, & immemores non sinit esse sui.

P. R. O. Patris appellatione etiam suburbia continentur. l. vxor. §. legauit. ff. de leg. iij. Idem.

P. R. O. Patria parendum est. l. veluti. ff. de iusti. & iur. Idem.

P. R. O. Patere legem quam tuleris. l. j. ff. quod quisque iur. c. cum omne. extra de consti. Idem.

P. R. O. Patiens & agens eodem tempore quis esse non potest. l. vranus. ff. de fide. l. ille a quo. §. tempestiuum. ff. ad Trebell.

P. R. O. Patientia habetur pro consensu. l. qui patitur. ff. mand.

P. R. O. Paupertas cogit ad turpia. l. palam. ff. de ritu nup. l. spado. nem. §. fin. ff. de excus. tuto. Idem.

P. R. O. Paupertas excusat. l. paupertas. ff. de excus. tutorum. l. illicitas. §. si ff. de offic. praes. Idem.

P. R. O. Parum est iura in ciuitate esse, nisi sint qui eadem reddere possint. in l. j. §. post originem. ff. de orig. iur. c. vbi periculum. §. praeserea. & c. commissa. de elect. in vj. Bellon.

P. R. O. Parum est latam esse sententiam, nisi & mandetur executioni. glo. not. in rub. C. de executi. rei iudic. Idem.

Patronus vendens ius patronatus, & emens perdit illud. Praepo. in cau. qui studet. j. q. communem dicit. Villal.

Pauper quis sit relinquitur arbitrio iudicis considerata qualitate personarum. Bellon. cons. xvj. com. d. ex D. cio. cons. cxx. B. Villal.

De iure regio quod ad hoc quod non appellans intra tempus restituitur propter paupertatem dicit quod tunc dicitur pauper, quando non habet in bonis nisi viginti marabetinos. l. vigesima. tit. l. xij. Et nota istam communem ad intel. l. iij. tit. l. j. lib. i. j. ord. Et de valore marabetinorum, vide Coua. in suis resol. capitul. xj. lib. j. numero quarto

& Otal. de nobilitate Hispan. par. ij. c. iij. nu. 1. cum sequen. Idem.

Si testator disponat, quod post mortem heredis distribuatur bona inter pauperes eligendos per executores ipsius testamenti, non poterunt dicti executores aliquos pauperes eligere ante mortem ipsius heredis. Est magis communis opinio secundum Alexand. in consil. lxxxj. vifa consulatione. circa med. vo. vj. M. Grib.

Pax prodest absenti etiam in foro iudiciali. Francisc. de Aret. in l. stipulationum. §. caro. in ff. de verb. oblig. com. dicit. B. Villa.

Offensus eum a quo prius fuit offensus & prouocatus, per eum rumperere non intelligitur: quia non ex antiqua causa, sed ex noua motus censetur. Est magis communis, & vera opinio secundum Alexandrum in consilio cexv. vifo themate, volum. iij. Vide Paul. C. de. in consilio cexcv. vifo subscripto. volum. j. Gozadi. consil. xxxj. in hac causa. Hypopol. in consil. lxxxvj. lxxxij. c. xix. cxxij. & in singu. ccccij. ex parte. Romana. consil. clxxxij. in casu. Bal. in consil. cxcv. laudare. vo. j. Grib.

Peccatum detectum in confessione de licentia penitentis potest publicari etiam si postea non sit ratificatum. Felinus in cap. Mattheus. de Simo. communem dicit. B. V. lla.

P. R. O. Peccata nocentium non esse & oportet, & expedit. l. cum, qui nocentem. ff. de iniur. Bellon.

P. R. O. Peccata suos teneant auctores. l. saneimus. C. de poen. l. re scriptum. ff. de his quib. vt indig. ca. requiritur. extra de his que sunt a maiori parte capituli. Bellon.

Peculium quasi castrense dicitur proprie illud, quod Aduocati Clerici & Magistri liberalium artium de publico acquirunt. l. fin. C. de inoff. testa. Vnde si aduocati predicti non ex publico, sed a priuatis personis veluti clientulis aliquid recipiant pro eorum laboribus, & stipendio, adhuc dicitur esse quasi Castrense peculium, secundum glo. in §. j. Instituit. per quas perso. nob. acqui. quibus sequuntur Faber Aret. Christopho. & alij communiter inibi, Cyn. Bartol. Bald. Angel. Saly. & omnes in l. fori. C. de aduocatis diuersorum iudiciorum. Hoc idem tenet Bald. & Inso. in d. l. final. & Bartolus in l. final. per illum text. C. de silent. libro duodecimo, licet Speculator, & male sua iere conetur contrarium in §. primo. in tit. de aduoc. tamen (quicquid ipse dicat) noli recedere a communi opinione in iudicando, & consulendo, & probatur hac communis ex decisione text. in l. fori. vbi text. appellat quasi Castrense nedum quod ex professione seu salariis acquiritur, imò etiam quicquid eius occasione queritur, & sic priuatim, corroboratur secundo loco per mentionatos Doctores. quia assessores non recipiunt salarium de publico. ca. statutum. §. pen. de re script. libr. vj. & nihilominus habent quasi Castrense peculium. l. velur. C. de assesso. & quatenus superius docuimus, quod perceptum est fructibus beneficiorum per Clericos dicitur quasi Castrense peculium, dic quod Clerici beneficia, & eorum fructus ex publico non recipiunt, sed proculdubio in eis dicuntur habere quasi castrense peculium. l. sacrosancta. C. de Episcopis & Cleri. vnde patet percipiendo fructus dictorum beneficiorum, tenetur ad restitutionem eorum, si extant, si vero non extant cogitur ad precium eorum fructuum, vt per Abb. & Cardin. Zabare. in cap. quia nos. de testam. cum aliis plenijs deductis per Afflict. de gho. cxxj. F. Viuius,

Pecunia simpliciter tradita, praesumitur mutata. Alexan. in l. cum quid. ff. si certum peta. communem dicit. B. Villal.

Pecunia destinata ad emendam aliquam rem immobilem, computatur inter mobilia. Boer. decisio. cxi. nu. 1. com. dicit. Idem.

Tu de hac materia vide plene tractat. Andr. Tiraq. lib. j. retract. §. j. gl. vij. nu. 103. cum sequen. I. Fich.

Pecuniam solus princeps mutat sine consensu populi. Boer. decisio. cxxvij. nu. 7. communem dicit. B. Villal.

Pecunia in eorum est numero, que seruando seruari non possunt, post longam enumerationem comunem. esse dicit Andr. Tiraq. paulo supra allegata gl. vij. nu. 104. & 105. I. Fich.

A D D I T O. Circa pecuniam, dicit Bartol. in l. Paulus. ff. de solu. esse differentiam inter pecuniam grossam & minutam, postquam debitor fuit in mora soluendi, quia Ant. de Burr. in cap. quanto. nu. 12. circa med. de iurciurand. & ibi Imol. Ioan. And. & ceteri dicunt opin. Barc. non seruari, & indistinctè in pecunia grossa & minuta periculum maioris estimationis pertinet ad debitorem morosum. & doct. in l. iij. minorem. C. in quib. caus. in integ. rest. non est necess. Martini. Lauden. in tract. de mon. nu. 20. & sequen. cum allegatis per ipsum. Francisc. Cur. in eo. tract. nu. 6. & fo. regna. etiam in eo. tract. nu. fin.

P. R. O. Pecunia a pecudibus dicta est. in e. torum. j. q. iij.

P. R. O. Pecunia appellacione omnes res continentur. l. j. C. de consil. pecun. l. pecuniar. ff. de verb. signific. Bellon.

Ex consuetudine temporis non memorabilis, etiam in scio principe vel superiore, ius colligendi Pedagium acquiritur. Est magis communi. secundum Alex. consil. vi. vol. j. M. Gribal.

Pensionis si in vnoquoque anno propria est praescriptio, quo ad futuros annos seu pensiones se non extendit. com. dicit Guido Pap. decisio. ccccvi. ccccviij. & ccccviij. vt refert Minsing. obser. xij. cent. iij. l. Fich.

Penſionis remiſſio regulariter ob leſionem vel ſterilitatem: niſi in certis caſibus fieri non debet, eſt magis communis. ſecund. Alexand. conſil. l. ij. volum. j. M. Gribald.

Penſio magna ſi preſtertur, quæ fructibus correfpondeat vel quaſi. vel ſi præſtatur aliquis pars fructuum, tunc debet potius iudicari locatio quàm Emphyteuſis, quia in contractu emphyteutico ſoluitur quid minimum pro recognitione. Communem dicit in §. emphyteuſis. queſt. j. ver. ſed pone.

P R O. Per. denotat perfectionem. lege vrbana familia. §. pernoctare. ff. de verb. ſignifi. Bellon.

P R O. Per. ampliores homines perfectiſſima veritas reuelatur. leg. ſen. C. de ſid. Bellonus.

P R O. Per. exteriora cognoscuntur interiora, vnde verſus. Intima per mores cognoscimus exteriora. in §. pauonum. in ſtit. de rerum diuiſio. nec aliqua. xxvij. quaſt. j.

O B I E C. Opponitur de lege obſeruantia. ff. de offi. præſid. vbi lex docet quod aliud gerant in corde magiſtratus. & aliud ſimulent.

S O L. ſibi ratione dignitatis ſimulatio admittitur. Idem.

P R O. Per. filij corpus, pater magis quàm filius periclitatur. §. finali. in ſt. de nox. attica. Idem.

P R O. Per. liberã perſonam obligatio nulla nobis acquiritur. leg. ſi ita ſtipulatus. §. Chryſogonus. ff. de verb. oblig. §. ſpe. in ſt. per. quaſi perſo. nob. ac. Idem.

P R O. Per. negotiationem res efficitur dubia. l. ſina. C. quib. ad liber. pro. non lic. Idem.

P R O. Per. reſum naturã negans factum nulla probatio eſt in l. actor. C. de probat. c. quoniam contra factum. extra eodem. Idem.

O B I E C. Obſtat l. ab ea. part. ff. de proba.

S O L. Hic in negatiua facti loquimur, quæ probatio potest ibi verò in negatiua iuris, quæ probari debet ab eo qui negat. Item opono de cap. dudum. de præſumptio. extra. Sed ibi in. negatiua qualitatis hic autem facti. Bellon.

P R O. Per. ſecundũ actum primo renuntiatum eſſe cenſetur. l. filiũ emancipatum. l. illud ius. ff. de acquir. hered. Amplia hoc procedere certum ſi ſecundus actus eſſet inutilis. l. planẽ. ff. de leg. j. & ſi transferam ff. de adim. leg.

O B I E C. Contrã de l. ſi miles. qui deſtinauerat. ff. de mil. teſta. vbi miles teſtando iure comm. non videtur renuntiare beneficio militari.

S O L. Regulam noſtrã intelligere debet in actu conſumato. vbi enim actus eſt conſumatus. renuntiatum primo. ſecus vbi non eſt conſumatus, vt in contrario. quia deſtinauerat tantum. & volebat in re communi teſtari miles, & ante deceſſerat, quam teſtaretur, vbi ibi Idẽ

P R O. Per. verbum poteſt libera datur facultas. per verbum debet, neceſſitas imponitur. gloſ. in lege. ſapẽ audiui Cæſarem. ff. de offi. præſid. Idem.

P R O. Perfecta donatio conditiones poſtea non capit. l. perfecta donatio. C. de donati. quaſi ſub mod. Idem.

P R O. Perfecta donatio temere reuocari nõ debet. in §. alia. in ſtit. de dona. Idem.

P R O. Perfectũ eſt, quod ex omnibus ſuis partibus conſtat. lege j. ff. de orig. iur. Idem.

Periculum à fortuito caſu proueniens, ad fideiuſſorem non pertinet, vt not. Docto. in l. exceptione. §. ſi culpa tua. de fideiuſſ. vbi dicunt preferim l. ac. ab Arena, hanc eſſe receptorem ſententiam idẽ. que tenuit Bal. in l. ſi propterea. queſt. penul. C. mand. per gloſ. in l. ſi quis prohibuit. ff. de publi. Ioannes Andreas in reg. damnus in mercu. de regu. iur. in vj. probatur. & in l. procurator. m. §. in ignorant. ff. man. reſert. & ſequitur Alexander in conſ. cclxv. quoniam. in quaſtione circa med. vol. j. F. Turzan.

Periculum procedens à caſu fortuito, non ſpectat ad fideiuſſorem non culpabilem. Eſt magis communis opinio ſecund. Alexand. vbi cõſil. l. vij. quoniam in quaſtione. ver. non ſermo. vol. j. M. Gribal.

Periculum rei venditæ quæ conſiſtit in uenſura ſub conditione, quod meſuretur ſpectat ad vendentem ante meſurã. Cur. Junior conſil. lxxiiij. nu. 7. communem dicit.

Concor. cum lxxiiij. tit. v. part. v. Et vide Matth. de aſſict. in decifio. cccxcix. per totum. B. Villal.

Permutatio, vel venditio perpenditur. ex maioriſſe precij, vel rei, nam ſi rei, plus æſtimationis eſt. erit venditio, ſin autem. permutatio Coua. in ſuis reſo. lib. ij. cap. iij. nu. 9. communem dicit. Villal.

Concor. cum l. ij. tit. xvj. part. v.

Permutatio beneficij quod eſt de iure patronatus: ſi fiat irrequiſitis patronis non eſt ipſo iure nulla. R. o. in ver. honorificum. nu. 8. q. ij. communem dicit. ſed intellige prout eſt conſuſum in theſo compendio iaris patronatus. §. xiiij. num. 14. cum ſeq. B. Villal.

Periurus non eſt priuatus beneficio. ſed venit priuandus. Ripa in cap. ij. de reſcript. nu. 13. communẽ dicit, ſi tamen inſtituatur non valet inſtitutio ipſo iure. Lam. de iure par. j. lib. ij. quaſt. ix. art. xv. communẽ dicit cum eſt periurus. quia contrauenit contractui iurato per illum factum, vt per dictum. Lamber. vbi etiam communem dicit. Idem.

Comm. opin. tom. 1.

Periurus non poteſt petere abſolutionem à iuramento. Communem dicit Felinus in cap. j. numer. 28. Limitat tamen tribus modis vt ibidem. I. Fich.

P R O. Perinde, aduerbium denotat ſimilitudinem inter caſus, vt in l. ſed ſciendum. ff. ſi cui plus quam per l. Falc. ſacrilegij. §. ſin. ff. ad leg. ſubi. pec. §. ſed quia heredes in ſtit. de ſid. here. vide Bart. in extr. ad reprimendum. in verbo perinde. Bellon.

P R O. Perire volens non eſt audiendus. lege. non tantum. ff. de appellatio. Idem.

P R O. Periurus eſt infamis. lege ſi quis maior. C. de trãſactio. can. ſi quis conuictus. ij. q. vj.

P R O. Periurus omni commodo & beneficio venit priuandus. l. ſi quis. C. de tranſact. c. querelam extrã de iureiu. Idem.

P R O. Periurium & homicidium æquiparantur. in c. cum non ab homine. extra de iud. Idem.

Periti vnus dicto ſtatut. quando plures in eadem ciuitate nõ reperiuntur, nec opus eſt mittere ad vicinas ciuitates pro habẽdis plaribus, etiam in caufa quamcumque ardua, & graui. Eſt communis opinio ſecundũ Alexandrum, & Iaſo. in l. j. ſin. ff. de verb. oblig. Sed Panor. in cap. propoſiti de probat. renuit oppoſitum, quod imò in caufa ardua, & graui præiudicij, debeat mitti ad loca vicina. pro habẽdis ſitem duobus. & pro cuius opinione faciunt eleganter dicta per Aretin. in conſ. cclxij. extra de probat. vbi concludit, quod iudex debet laborare in probando. quæ ſit per peritiã artis, haberi maiorẽ certitudinem quæ eſt peritiã, & iſtud maxime attendi debet in caufa ardua, & graui præiudicij, in quibus maior cautela & diligentia requiritur. arg. tex. in l. j. §. ſed ſi quis. ff. de Carbon. edict. & quod ardua caufa notantur per Docto. in l. admonendi de iureiurand. per Feli. & Barbat. in cap. reſtitutionum. in v. notabil. de teſtib. & Petr. Anchar. in conſ. xxvij. rationes inducte. circa ſin. & Bal. in l. parentes C. de teſtib. in cap. ad noſtram. de proba. Modern. Canonist. in calicet cauſam. de probat. Soci. conſil. xvij. ſupra dictã cauſã. in ſin. vol. j. Hypollatẽ in conſilio lxxiiij. in caufa Hierony. volumine j. & in l. j. ſeruum municipum. ff. de quaſt. & fac. tex. in l. propter literã. §. j. de excuſa. toto. & c. j. & ibi Docto. de reſtit. ſpolia. M. Gribal.

Quando tractatur de iudicando aliquid, ſpectã ad aliquam artẽ, vel officium. ſaltem duo in illa arte periti adhibẽdi ſunt, ſi in loco illo reperiuntur. Eſt communis opinio ſecundum Iaſonem in l. j. ſin. ff. de verb. obligatio. Tamen idem Iaſon ibidem tenet oppoſitum, concludens, quod imò vnus ſufficiat nec plures ſunt requirendi. licet plures in loco poſſent inueniri: & dicit hanc contrariam opinionem cõmunem eſſe melius fundatã. & de iure vtiore. Idem Grib.

P R O. Permiſſum ad tempus poſt tempus videtur prohibitũ. l. ſta tuliberum. §. Strichum. ff. de leg. ij. & contra prohibitũ ad tẽpus poſt tempus videtur permiſſum. l. pater filium. §. fundũ. de leg. iij. Bello.

P R O. Permittitur alicui errorem ſuum corrigere. ſi quis aliud. in ſtit. de actio. Bellon.

Permutare licet Emphyteutã rem Emphyteuticã, etiam cũ extraneo communem dicit in §. Emphyteuſis. q. xvij. dũmodo fiat bona fide. P. Fich. ex Clari. ſententis.

Perpetuum cenſetur. cuius tempus eſt indeterminatum, vel indefinitum, adeo que incertum etiam quando contingere poſſit. Iaſon. & omnes in l. ſufficit. ff. de cõdit. in debita ſumere tradit Tiraq. lib. j. re tractã. §. i. gloſ. xiiij. nu. 120. cum multis ibi allegatis concor. I. Fich.

Perſonæ digniores quæ dicantur, relinquuntur arbitrio iudicis. Dec. in c. ſedes nu. 7. de reſcrip. communem dicit. B. Villal.

P R O. Pernicioſum eſt contra ſuum iuramentum venire. cap. ſuper literis. ij. extra de reſcrip. Bellon.

P R O. Perſonale priuilegium cum perſona extinguitur, nec ad alium tranſit, realẽ verò tranſmittitur ad alium in l. j. §. permittitur. ff. acq. quot. & cõſtit. l. etatem. §. rebus. & l. forma. §. nec magis. ff. de cenſ. ſib. l. j. ff. de iur. immunit. l. priuilegia de reg. iur. ca. priuilegiorum de reg. iur. in vj. Idem.

P R O. Perſonale pactum ad alium non tranſit. l. idem in duobus. §. perſonale. ff. de pact. Idem.

P R O. Perſonales actiones durãt xxx. annis. l. ſenti. C. de præſcrip. xxx. ann. l. j. C. de cauſitu. pec. Idem.

P R O. Perſuaderẽ eſt plus quàm ſacer. l. j. §. perſuadere. ff. de ſeruo corru. edem.

Pertinentias alicuius feudi probare domino incumbit, vt potẽ dicenti, nõ autem vaſallo. Communem dicit in l. feudum. quaſt. xvij. ver. Sed quid. P. Fich. ex Clari. ſentent.

Pestis tempore conſectum teſtamentum, deſerere habere numerum ſeptem teſtium & non ſufficiunt quinque teſtes, vt Bald. voluit. Hanc opinionem dicit Clarus, ſi cõputentur auctoritates Docto. eſt magis communem ſibi tamen opinionem Bald. magis placere. in §. teſtamentum. q. l. v. verſi. Et hæc quidẽm. Idem.

petitorium, & poſſeſſorium ad poſſidẽdã poſſunt cumulari. Ioann. Corã. in l. naturaliter. §. nihil commune. verſi. explicitis. num. 19. regula xj. ff. de acquir. poſſeſſ. communem dicit.

o

Nota

Nota quod possessoria omnia concurrunt cū petitorio, excepto potestorio retinenda ratione contrarietatis. In d. §. nihil commune. au. 97. communem dicit. Ioan. à Ripa in lib. de rescri. cap. vij. nu. 2.

Fallit nisi intentetur possessorium retinenda: respectu diuersa possessionis. In lib. numero 98. communem dicit, vbi vide distinctionē & intellectum. Idem.

P R O. Petere non debeo quod habens alij petenti dare debeo. l. si quis ex argentariis. §. fin. ff. de edendo. Bellon.

P R O. Petendi causa semper est exprimenda. l. huiusmodi. ff. quāto dies leg. ced. cap. fin. de libel. obla. Idem.

In fideicommissarium substitutum ad pias causas, vel executorē piaz cause, transeant omnia iura hereditaria ipso iure, absque aliqua fideicommissi restitutione, fauore piaz cause. Est cōm. opin. secundum Alex. consil. iij. videtur inspectis. ver. vnde in talem. vol. ij. M. Gribald.

In testamento ad pias causas, in nihilo derogatū est solennitatibus iuris civilis, per dispositionem l. j. C. de sacrosanc. Eccl. Est cōm. opi. contra Bart. secundum Iaso. in d. l. j. vers. quid tenendum, C. de sacrosanc. Eccl. & Alex. consil. clxxxij. super eo. in fin. vol. Idem.

In dispositione ad pias causas nō attenditur prohibitio iuris civilis, sed iuris diuini vel Canonici, etiam in tertis Imperij. Igitur etiā relictis ad pias causas voluntas captatoria toleratur. Est magis communis opinio secundum Alex. consil. xiiij. circa primū. vol. & Socin. consil. xlix. viso. vol. iij. & Ias. consil. cx. magnificus. volum. j. Idem.

In testamento ad pias causas non seruatur ius civile vel positiuū, sed Canonicum vel Diuinum. Est magis communis opinio, secundum Alex. in consil. iij. attentis narratis. volum. vij. Idem Gribald.

Pignore, vel hypothecare rem feudalem sine consensu Domini Vallas non potest. Communem dicit in §. feudum questione trigelima quinta. P. Fich. ex Claro.

Pignus datum in solutum à Iudice creditori, censetur datum pro toto credito, etsi quid minus valeat datō tamen simpliciter creditore non contradicente. Anton. de Fano. de pigno. in ij. par. ij. nu. 36. mem. ij. communem dicit. B. Villal.

Pignus si datur pro tanto pretio quod non sit spes luitionis: potius dicitur alienatio quam pignoratō. Socin. in l. j. §. per seruū. ff. de acq. possessio. communem dicit, quē refert Negul. Fanus in iij. par. mem. iij. num. i. o. communem dicit. Idem.

Pignus conuentionale non potest vendi nisi post bienntium, à tempore mortis. In l. i. debitoribus numero 4. ff. de re iudica. communem dicit. Idem.

Pignus licet solo consensu videatur remissum, quando nō est secuta traditio: tamen si est secuta, solo consensu absque traditione non remittitur. Idem Fanus in vj. parte. mem. ij. nu. 75. communem dicit. Idem.

Pignus etiam pro executione debet vendi post duos menses computatiuos post quatuor menses qui dantur iudicatis, ad soluendum. Iason in l. diuo. §. in venditione, numero decimoquinto, de re iudica. communem dicit. Idem.

Pignoratus equus præsuntur sumptibus creditoris alimentatus. Alciat. de præsumpt. regul. j. præsunt. y. o. in fin. communem dicit. Idem.

P R O. Pignore vtens furtum committit. l. si pignore. ff. de furt. P R O. Plerunque accidit, vt extra id quod agitur, tacita obligatio nascatur. l. si quis. §. fin. ff. de commod. Bellon.

P R O. Plerunque euenit, vt quod alteri superest, alteri desit in l. j. ff. de contrahen. empr. & vend. Idem.

P R O. Plerunque dum proprietates verborum attenditur sensus veritatis amittitur. in cap. propterea. de verb. sign. extra. Idem.

P R O. Plerunque idonei, non tam patrimonio, quā fide estimatur. l. si quis stipulatus. §. fin. ff. de solut. Idem.

P R O. Plerunque ipsius feminæ aduersus cōmoda propria digne scitur laborare consilium. l. si pater pactam. C. de sponsal. Idem.

P R O. Plerunque robur hominis, ætas, temporisque oportunitas naturalem causam operarum mutat. l. si non sortem. §. si libertus. ff. de cond. ind. Idem.

P R O. Plerunque sub auctoritate iuris civilis stricti perniciosissimè erratur. l. si femur. §. sequitur. ff. de verb. oblig. Idem.

P R O. Plerunque tam heredibus nostris, quā nobis ipsis cauemus. l. pactum. ff. de probat. Idem.

P R O. Plerunque ibi successione est emolumentum, ibi & tutela quous esse debet. §. fin. insti. de leg. par. tutel. Idem.

P R O. Plus est statim aliquid dare, minus verò post tempus solvere. in §. si de iustores. insti. de fideiussor. Idem.

P R O. Plus est extinguere veneno, quā occidere gladio. l. j. C. de male. & mathe. Idem.

P R O. Plus punitur clam delinquens, quā palam. in l. fin. ff. de ritu nupt. l. pupillus. §. lanē. ff. de auct. tutel.

O B I E C. Contrā de §. pœna. insti. de obl. ex delict. vbi plus punitur furtum manifestum, quā clandestinum.

S O L. Vbi id quod sit est omnino prohibitum per legem, vt furtum, & similia. tūc minus punitur clam faciens, quā palam, vt in cōtractio. Vbi verò non est omnino prohibitum, vt matrimonium & v-

ditio tunc magis punitur clam faciens, vt hic. Idem.

P R O. Plus valet vnus testis oculus quam decem aurici. in §. si, insti. de grad. cogn. Idem.

P R O. Plus valet quod specialiter promittitur, quā quod generali cautione pollicetur. can. quamquam xxij. distinct. Idem.

P R O. Plures in vno fundo dominij iuris intellectu, non diuisione corporum obtinent. l. Mæuius. §. duobus. ff. de leg. ij. Idem.

P R O. Plura exiguntur ab eis, quibus plura committuntur. l. prebiteri. C. de episc. & cler.

O B I E C. Contrā de l. in seruorum. ff. de pœnis. & in l. si. C. vt nemo priuat. & l. nemo. C. de sum. tri. & ff. cath. vbi plus humiliores & plebeij puniuntur, quā nobiles.

S O L. In pœna pecuniaria plus puniuntur nobiles quā ignobiles & maiores quā minores. In corporali verò plus punitur ignobiles & minores. doctrina gl. in cap. non cogantur. xlij. distinct. & in c. cum quidam. extra de iureiur. Idem.

P R O. Plura sunt negotia, quā vocabula. l. nam natura. ff. de præscript. verb. Idem.

P R O. Plura delicta in vna re plures admittunt actiones, sed omnibus vt prohibitum est. l. plura. ff. de actio. & oblig. Idem.

P R O. Pluralis locutio duorum numero contenta est. l. libertas. §. post annos. ff. de mau. test. lege vbi numerus. de test. c. pluralis. de reg. iur. in vj. Idem.

Plures emphyteutę possunt rem emphyteuticam inter se dividere, irrequisito Domino. Imò etiam quocunque titulo inter se alienare. communem dicit in §. emphyteutis. questio. xiiij. versiculo quarto nunquid. P. Fich. ex Claro.

Pluribus simul vocatis ad successione per copulā, inter quos solū cadit ordo charitatis & affectionis, absque vlla necessitate institutiendi vel substituendi (vt si instituam Titium fratrem meū & eius filios) tunc tales personę censentur vocatę simul, non autē ordine successiuo. Communem dicit Clar. Sent. §. testamentum. quæst. lxxx. versicu. Hoc præmissis. Sed si cadit inter eos non solū ordo charitatis, sed concurrit necessitas institutiendi, saltem causatiuē, vt quando instituntur filius & nepos ipsius testatoris, eo casu censentur vocatę ordine successiuo. communem dicit idem quæst. viii. versiculo quando inter. Si verò vocentur per alternatiuam, puta, instituo Titium vel eius filios, tūc censentur vocati ordine successiuo. Et idē si quis substituatur filius vel nepotes Titij, tunc nullus ex nepotibus admittitur donec vnus ex filiis superest communem dicit. quæst. lxxx. vers. iij. Si verò vocentur per dictionem C V M, puta, instituo Titium cum Mæuius eius filio, hoc casu Titius & Mæuius admittuntur simul & semel eadem. q. vers. iij. Sed si vocentur plures personę sub nomine collectiuo cum alijs sub duplici denominatione, vt instituo Titium & nepotes Mæuij. Isti plures dicuntur quo ad Titium haberi pro vna persona tantum. comm. eadem. q. vers. vlti. P. Fich. ex Claro.

Pluralitas resoluitur in suas singulares in materia substitutionum, Curt. Iuni. consil. cxxvij. num. 6. communem dicit. B. Villal.

Pœna si apposta sit contractui Emphyteutico, propter cessationē solutionis, tunc in casu cessationis liberum est domino, vel pœnam petere, vel Emphyteutam expellere. non autem potest vtrumque facere. comm. in §. E. q. vij. vers. vlt. terius quæro. Idem ex eodem.

Pœna, quæ debetur ratione delicti commissi: pertinet ad primum iudicem seu primarium non ad secundum. Boerius decis. v. nu. 2. communem dicit. B. Villal.

Pœna apposta ex dispositione hominis non acquiritur illi cuius cōtemplatione est apposta, sed venientibus ab intestato. Io. Nic. in l. generaliter. nu. 48. de secun. nup. C. communem dicit. Idem.

quociescunque ob cessationem vel non factum debet quis incidere in pœnam, nunquam pœna committitur, nisi monitione, vel interpellatione præmissa. Est dictum Innoc. in c. extirpanda. §. quia verò de conce. præb. communiter approb. secundum Dec. in consil. xxxvij. in causa rigorose. vers. secunda ratio, quia statutum. vol. j. Gribald.

Pœnæ impositę mulieribus nubentibus intra annum luctus, in merum odium ipsarum per dictum Apostoli, remittuntur sed iniunctę in merum fauorem & provisionem liberorum prioris matrimonij, non intelliguntur sublata. Est communis opinio secundum Socin. in consil. xxxiiij. prosequendo ordinem. vers. nec obstant allegata. volumine. j. Idem.

Protestatio de reuocando factum illicitum, nō releuat facientem; quoniam statim actu consumato quæsitum est ius parti. Est communis opinio secundum Dec. in consil. clx. in causa, in fi. vol. j. Idem.

Pœna imposita iure civili contrahentibus incestas nuptias, locum habet etiam in contrahentibus nuptias incestas de iure Canon. Est communis opinio cont. Anch. secundum Dec. in consil. clvij. vers. his tamen non obstantibus. Idem Gribald.

Pœna à lege vel canone itrogata ipso iure efficit quod post mortem heredes tenentur ad illam soluendam, & conuenti possunt. Co. uad. in epi. iij. c. vj. §. vij. communem dicit. B. Villal.

Amplia ad fructus rei qui ipso iure perduntur à die commissi delicti, Idem

Idem ibi nu. 7. commu. dicit.

Limita quo ad forum conscientie, in quo de his penis non curatur nisi petantur. Idem ibi nu. 10. communem dicit.

Amplia istam limitationem ad damnata, ad quod quis tenetur ex culpa leui, vel leuissima: quia in foro conscientie non tenentur. Idem ibi nu. 12. communem dicit.

Restringe istam limit. quando culpa est in faciendo. Idem ibi nu. 13. per glo. in lege Cornelia. ff. ad Sil. & in lege si mora. ff. sol. matr. communem dicit. Idem.

Penam à lege præscriptam, iudex potest alterare in aliam penam, puta pecuniariam. Id. communiter Doct. concludunt in l. quid ergo. 9. pena grauior. ff. de iis qui no. in fa. & lege. et si feuerior. C. eo tit. alierit Mini. obf. xxx. cent. ij. Et ibidem quod potest etiam augere vel minuere. I. Fichardus.

Pena incestuarum nuptiarum non incurritur à contrahentibus ignorancia facti inductis. Bal. no. in l. tract. de dote. par. 3j. comm. dicit quem refert. Coua. in epi. iij. c. vj. §. viij. nu. 22. B. Villal.

Pene secundò nubentium an hodie sint sublata per Ius Canonicum: Tractant Doct. in c. fin. extra de secund. nup. Et communiter concludunt secundum Mat. de Afflic. decif. lxxv. quod illa pena quæ concernunt fauorem filiorum primi matrimonij non sint sublata, secus de aliis fauorem filiorum non concernentibus. In qua opinio ne residet etiam Alex. consil. lxxvij. & consil. cxxxiij. vol. iij. I. Fich.

Penam primi furti, etiam magni, puta M. Florenorum vel circiter, non esse capitalem, nec furem posse pro prima vice pena mortis puniri communem dicit. Alex. de Imo. in quodam consil. incip. obicitur carcerato & c. nu. 21. quod habetur in ij. lib. consil. Crimina. Venetis anno 1560. per clariss. & c. & amicum nostrum obseruandissimum, D. Io. Baptist. Zileti editorem, sub nu. 71. Idem.

Pena, si apponatur in actu, qui est contra legem non tenet, secus tamen si præter legem. In l. non dubium, C. de legib. numero 59. communem dicit. B. Villal.

Pena, si apponatur in matrimonio à consanguineis, vel amicis, non valet: secus tamen si ab extraneis, Panor. in capi. Gemma. de spon. communem dicit. Idem.

Arrha tamen potest præstari l. j. tit. xj. par. iij. quam intellige quando arrha ab altero tantum promittitur, lafo. in l. Titia. ff. de ver. oblig. communem dicit, licet non placeat Coua. in epi. iij. c. iij. §. vij. nu. 7. & vide in verbo arrha. Idem.

Nota, quòd pena que imponitur per statutum filiis contrahentibus matrimonium sine licentia parentum rescitur: & valet matrimonium & non statutum. Decius in l. nuptias. ff. de re iur. numero 8. communem dicit. Idem.

Pena secundò nubentium in fauorem filiorum introducta, sublata non sunt per illud Apostoll. Mortuo viro mulier nubat in Domino & c. c. pen. & c. fina. vbi Abb. extra de secund. nuptiis. Et est communis opinio, vt dicit Matth. de Afflic. decif. lxxv. Et philip. Dec. in l. j. C. de secund. nup. & in consil. lxxxvij. I. Fich.

Pena mortis quando potest infligi, & tamen ex causa ab eadem recipitur, tunc non potest alia pena corporalis imponi, sed debet commutari in pecuniariam penam, secundum Hipp. de Mar. in sua pract. Crimi. §. quoniam. nu. 9. Et eandem opin. consil. xxxiiij. xvj. xxx. xxxij. multique aliter constanter tenuit. Idem.

P. O. Pena sine fraude esse non potest. l. aliud est fraus. ff. de verb. signific. Bellon.

P. O. Pena corporis est grauior qualibet pena pecuniaria. l. in seruatorum. in fi. ff. de pen. Bellon.

P. O. Pena vnus metus est multorum. l. j. C. ad leg. Tul. repet. l. capitalium. §. famulos. & laut facta. §. vlt. ff. de pen. can. quapropter. ij. quæst. vij. cap. scienter. extra de iureiur. clem. j. de iud. & clem. j. de oih. ordi. in clem. Idem.

P. O. Pena vnus, alterius præmium esse non debet. l. si sequens. ff. ad sena. Sylla. Idem.

P. O. Pene sunt molliende non exacerbande: Ideo in his stricta est interpretatio faciendâ, l. interpretatio. ff. de penis. l. factum. §. in pœnalibus. ff. de reg. iur. reg. in penis. extra eod. tit. Idem.

P. O. Ponderet vnusquisque sermones suos, & alteri non loquatur quod sibi loqui non vult. can. ponderet. §. o. distin. Idem.

Pena vbiunque alicui facta adicitur quæ in aliquem euentum vni ex partibus veniat applicanda, si adiecta fuerit ab eo, qui fœnerari non sit solutus, vel ex alia quàm mutui causa, tunc debetur, nec in fraterdem vsuram adiecta præsumitur, vt tenet glo. in l. sed & si quis. §. si. & ibi Bur. & Ang. ff. si quis cau. & in l. verum. §. fin. de peti. her. in l. poenam. ff. de vsu. glo. in c. illo vos de pigno. Bald. post Pet. & Cyn. in l. cum allegas. C. eo. tit. de vsu. Inn. in cap. tiam. de pen. Archi. in c. cum de vniformi. xij. q. ij. & probatur in pluribus aliis locis. ex quibus constare potest hanc opinionem esse magis communem, à qua in consil. lendo, & iudicando nunquam est recedendum, vt rectè monuit Bart. & alij in l. fin. C. de pen. iud. qui mal. iud. & Canonistæ in c. j. & in c. innitatis. de consil. Bald. in cap. i. §. Iudices. de pac. iur. fir. in vlt. feud. & in Comm. opin. tom. 1.

l. j. ver. & sanè creditores, de offic. F. Turz.

Pontifex in beneficialibus obtinet, plenissimam potestatem, clem. prima. vt lite pendens. c. ij. de præben. lib. vj. & istud non solum procedit in conferendo, sed in aufereudo etiam, postquam consiluit, vnde ipse Pontifex ad libitum potest priuare clericum beneficio, etiam sine causa, secundum Gemini in c. si gratosè, post gl. ibi de rescrip. lib. vj. idem voluit Gemini. consil. viij. in consil. lxxxvij. consil. cxix & consil. cxlj. Federi. de Senis consil. cc. Paul. de Cast. consil. cclij. & consil. cclxxxvij. & consil. ccccxiij. lib. j. per text. in can. per principalem. ix. q. fin. Roma. c. sil. cclxix. in v. dubio, vbi dicit quod Papa potest in totum tollere ius quæsitum vni Ecclesiæ, etiam ex contractu aduersus aliam Ecclesiam. Soc. consil. xij. lib. j. Alexan. consil. ij. vol. j. Corne. consil. xc. vol. iij. Calca. consil. vij. Deci. in c. quæ in Ecclesiis. de consil. in c. fin. de confirm. vi. vel inuti. consil. cxl. circa fin. consil. clvij. In l. in l. Barbarius. ff. de officio prætor. in l. quoties. iij. C. de rei vendi. & consil. xix. vol. iij. qui etiam in d. l. quoties. dicat se non ponere pro constanti, & in l. fin. ff. de pactis vbi exagitat questionem istam ab vtraque parte, nec aliter determinat. Ceterum Ripa in lib. responso. de rescriptis, in capitulo nouo. affirmat Papam posse absoluta potestate priuare quem beneficio absque causa, & Ioannes de Sylua in tract. de beneficiis in vlt. parte. q. viij. In contrariam vero sententiam inclinavit Roma. sibi contrarius, videlicet Pontificem non posse clericum, seu prælatum priuare beneficio absque causa, consil. cccxl. & consil. ccccxlvi. per text. in c. conueniente. de restitu. spoliat. & in c. quamuis. vij. q. j. Barb. in c. quod translationem. nu. 12. de officio delega. & consil. xij. vol. iij. In titu. banter, & sibi parum constans in d. l. fin. ff. de pactis. consil. cxlv. consil. cxxij. lib. ij. & consil. xlvj. d. c. iij. lib. ij. Fely. in d. c. in Ecclesiis Ripa in j. lib. responso. de legibus cap. xiiij. Ioan. de Sylua in memorato. tract. de beneficiis, in xxj. q. prin. num. 55. & Abb. in c. quæsitum. de reum permutatione, vbi & expressè voluit Clericum posse priuari beneficio à Pontifice ratione imminenti scandali, & ista est communis opinio vt alierit Deci. in c. cum teneamur. num. 13. de præben. & dignit. Sed in hac ambiguitate quid dicendum? Ego casu eueniente tractarem cum iudicio meo, distinctione tradita nouissime per Augustinum Beroium in d. c. quæ in Ecclesiis. de consil. nu. 167. cū aliis seq. quam breuitati studendo aliter non recenseo. Sed videndum esse omnibus consilio, ac suadeo: & circa hoc vide aliam conclusionem similem positam supra in vers. Princips. F. Viuius.

Pontificis auctoritas in quolibet iuramento semper excepta intelligitur, vt not. gl. in c. significasti. in verbo auctoritate, de elect. & ibi in gl. precedenti. in verbo pro vnitare. habentur casus quibus iuramentum licet requiritur, his duobus versibus explicati, videlicet Pax, & fama, fides, reuerentia cautio damni. Defectus veri, sibi possunt magna cauere, quod tamen procedit in iis, que dependent à libera, & plena Pontificis dispositione, in ceteris vero non vt tenet Abba. in c. videntes. de iure iurand. Quinimò pontifex neminem sine causa absolute potest à iuramento, vt tenet glo. in ca. quando. de consuetudine, & Innocen. in capitulo primo, in fi. de renuntia. quam quidem opinionem communem esse dicit Abb. in d. cap. significasti. num. 8. vbi tenet idem esse dicendum in ceteris omnibus que sunt de iure diuino, videlicet, vt causa non subsistente, Papa non possit absolueri nec dispensare, & quo ad Deum, illum nequaquam esse tutum, qui sine causa dispensationem Apostolicam obtinuit, vt audacter tenuit glo. in cap. non est in verbo adimplere. de voto. & voti redemptione. Ego tamen in his & ceteris spiritualibus vel quasi. excipio ipsius Pontificis & potestatis plenitudinem secundum quam omnia posse arbitror, ex his, que voluit glo. in canon. principalem. ix. q. iij. & clem. dudum. §. verum. de sepult. F. Turzan.

Populi, etiam subditi alterius imperio possunt facere statuta. Actuar. in capitulo. quòd sedem. numero 59. extra. de officio ordin. communem dicit. B. Villal.

Doct. communiter tenent, quòd si populus superiorem saltem, de facto non recognoscat, potest ad famam restituere eorum ratione, que suo in territorio aguntur: vt Bart. & Angel. voluerunt in l. j. §. de qua autem. de postul. idem Bartol. in l. ipsamem. ff. de public. iudi. Butr. & Abbas in cap. cum te. de re iudica. si verò superiorem recognosceret, tunc restituere non posset, vt not. in d. §. de qua autem. nisi infamia esset irrogata ex forma statutorum eiusdè populi, & non de iure communi, vt tradit Bart. in dicto §. de qua autem & in l. iij. ff. de testamen. Bald. in l. cum mulier. soluto matrimonio, & Canonistæ in dicto cap. cum te. quorum opinionem sequutus est Alexand. in consil. cclvj. repetitus. vol. iij. F. Turz.

Possessio est duplex, civilis & naturalis. Anton. Nice. in concor. glo. concor. l. ix. & Cora. in l. naturaliter. §. nihil commune. nu. 6. ff. de acq. poss. comm. dicunt, & Ripa in l. j. ff. de acq. poss. nu. 23. B. Villal.

Possessio civilis est ius in fructu rei non prohibita possideri aptum producere civiles effectus. Curt. Jun. consil. cxxvij. num. 1. communem dicit, & Coua. in re. reg. possessor. de reg. iur. lib. vj. par. ij. num. 3. ex Bart. in d. l. j. de acq. poss. Idem.

Possessio civilis potest acquiri à principio sine naturali. In l. in l. c. i. a. m. possidere.

possidere, §. qui ad nundinas, ff. de acqui. poss. nu. 37. magis communé dicit. Idem.

Nota, quod possidens ciuiler de voluntate possidentis à quo cau- sam habet propria auctoritate potest naturalem accipere. Curt. Iuni. consil. cxvii. nu. 3. communem dicit.

Amplia istam communem etiam ad naturalem & intellige ambas quando illa, quæ interdicitur acquiri est vacua. Anto. Gome. in l. xlv. Tau. nu. 43. communem dicit. Et glo. in d. l. clam possidere.

Amplia, quia etiam potest propria auctoritate expellere occupato- rem resistentem. Ias. in d. §. qui nundinas. nu. 24. ff. de acqui. poss. com- munem dicit. Idem.

Possessio tam ciuilis, quam naturalis si sit occupata de voluntate possidentis transfertur. Idem Ant. in d. nu. 34. communem dicit ex gl. in l. & habet. §. si vol. ij. & placet. ff. de preca. xlvj. Idem.

Item iudex potest mittere in possessionem vnus speciei. Idem Gomez. in d. l. xlv. nu. 44. communem dicit ex glo. in lege j. C. vbi in rem actio. Idem.

Possessio ciuilis retinetur per possidentem ciuiler ac naturaliter, etiam relinquente rem solam si aliquis ingrediatur clandestine. Ias. ibi nu. 36. communem dicit. Idem.

Nota quod possessor clandestinus vi possidet, siue expellit possidē- tem, siue possidens non sit ausus ingredi possessionem, vel suspicans, vi posse expelli. Idem ibi nu. 34. communem dicit.

Refringe istud notabile quod ad timorem possessionis, non tamen quod ad timorem capturæ: quia per istum timorem non perditur Ias. in lege possideri. §. in amittenda. num. 5. ff. de acqui. posses. commu- nem dicit. Idem.

Possessor clandestinus habet naturalem possessionem clandestinæ, & ciuilem violenter. Ias. ibi nu. 47. communem dicit. Idem.

Possessio est iuris non facti. lo. Cora. in §. nihil commune. nu. 3. ff. de acqui. posses. & Petr. Raue. in alpha. aure. in verbo possessio. com- munem dicunt. sed intellige, vt per Ias. in l. j. ff. de acquiren. poss. & in l. j. ff. de usufructu. nu. 7. quod in apprehensione est facti, & postea est iuris & dicitur commune. Ex qua communi inferitur, quod si Roma- nus pontifex dat delegatum, vt cognoscat de iure alicuius, delegatus potest cognoscere de possessione. Coua. in c. possessor. nu. 3. par. ij. vers. ab hac definitione, de reg. iur. lib. vj. communem dicit ex Innoc. in c. episcopi. de reb. ecclie. pro qua est tex. in l. peregræ. ff. de acqui. poss. & dilecto. de verbo. signifi. Idem.

Possessio acquiritur animo & corpore: & amittitur solo animo. Mai- ner. in l. ferè. nu. 5. de re iur. ff. communem dicit. Idem.

AD DITIO. Et quomodo animus in materia accipiatur ponit Barr. Romul. in l. j. nu. 2. & seq. ff. de acqui. poss. An autem possessio continetur de patre in filium & alium heredem per M. Anto. Bard. in tractatu de tempore vili & continuo, in c. xij. numero 1. cum duobus sequentibus.

Intellige istam communem apprehensionem manuum in rebus mobilibus, & immobilibus per pedum positionem. Anto. Gome. in l. xlv. Tau. nu. 34. in fi. communem dicit ex Paulo de Castro. in l. j. de acqui. posses. ff. & l. iij. eod. tit.

Intellige secundò, istam communem non solum per actum verum, sed etiam per actum fictum vt per visum etiam si res distet per decem miliaria. Anto. Gomez. in d. l. xlv. nu. 45. ex gloss. in l. j. ff. de acquiren. posses. communem dicit.

Refringe istam intelligentiam duobus concurrentibus, voluntate possidentis cum actu, visu in conspectu rei. Idem Anto. Gomez. ibidè commu. dicit ex Bar. in d. l. §. si iusserint. ff. de acqui. posses.

Nota in ista materia, quod sicut dominium transfertur solo animo tradentis sic etiam possessio transfertur solo animo possidentis. Iaso. in lege possessio appellata. §. per procuratorem. nu. 9. ff. de acqui. pos. communem dicit.

Refringe istam communem secundo, ad possessionem de nouo ac- quirendam, nam si acquisita fuit & perita quam primò venit in aspe- ctu illius acquiritur. Idem Anto. ibi communem dicit glo. in d. l. j.

Nota, quod possessio rei, quæ in nullius bonis est: non acquiritur per visum sine apprehensione. Idem Anto. nu. 47. communem dicit ex l. iij. & docto. de acqui. poss. ff. §. Neratius.

Concordat cum illa communi lege xx. tit. xxvij. par. iij. reproba. l. xvj. tit. xij. lib. iij. For. ll.

Amplia istam communem, etiam si dicatur per statutum, quod si in- uentori. Idem. ibi communem dicit ex Bar. d. l. j. Idem.

Nota, quod si iudex, vel executor etiam si non possideant, si per impe- tum latronum, vel potentia aduersarij non potest tradere veram posses- sionem: potest illam tradere per aspectum, & possessio acquiritur. Idè Anto. in nume. 54. & Tiraquel. de constitu. in tertia part. lib. xvij. nu- mero octauo communem dicunt ex Ancha. in capitulo contingit. de dolo & contu.

Nota etiam generaliter, quod si dolo, vi aduersarij non potest deue- niri ad conspectum rei potest tradi possessio etiam absente re. Tiraq. ibi nu. 9. communem dicit. Idem.

Nota, quod possessio etiam acquiritur per traditionem scripturæ dominij antiqui rei venditæ, non tamen per contractum venditionis, vel translationis, quæ de nouo conficitur. Anto. in d. l. xlv. Tau. nume. 57. communem dicit ex petro. Cano. & Bal. in l. j. C. de dona. quod etiã ex Bar. in l. licet. & Alex. in l. possideri. de acqui. poss.

Amplia istam communem primò, siue res sit presens, siue absens. Idè Anto. nu. 58. communem dicit ex Io. de Imo. in c. j. de consue.

Amplia secundò, ad venditionem vel donationem instrumenti rei. Idem ibi nu. 59. communem dicit. ex docto. in cap. penult. vt lite pen- den. & l. j. C. de donatio.

De iure Regio per traditionem instrumenti de nouo confecti pos- sessio transfertur. l. vij. tit. xxx. par. iij. & l. ij. tit. xij. lib. iij. For. ll. & l. xvij. Tau. & xl. iij. Idem.

Nota, quod etiam possessio transfertur per traditionem clauium. l. clauibus. ff. de contrah. emp. quod intellige si traditio clauium fiat in conspectu rei. Ant. Gome. in d. lib. xlv. nu. 50. communem dicit. ex Bar. in l. j. q. iij. de acqui. pos. contrarium affirmat Tiraq. de iure consti. par. ij. amplia tertio imò quod non sit necessaria presentia rei. Idem.

Item acquiritur per reservationem, usufructus factam per venden- tem, vel donantem. Idem Ant. Gome. in d. l. xlv. nu. 63. communem di- cit ex l. quisquis. C. de donat. & Bal. in rub. de procurat. quando refer- uans habeat plenum ius ex gl. in l. quamuis. ff. de acqui. poss. non ta- men referuat proprietatem quia requiritur traditio. ex Roma. Arcti. & Alex. in l. iij. ff. de acqui. poss. Idem.

Item acquiritur per reconductionem factam per heredem inquil- no sine apprehensione. Idem ibi nu. 67. communem dicit ex glo. in l. qui vniuersas. §. per colonum. ff. de acqui. poss. Idem.

Item acquiritur possessio sine traditione si res quam ego detine- bam: fuit mihi vendita, vel donata. Idem Anto. nu. 69. communem di- cit ex glo. in c. interdum. in fi. n. de re diuif.

Concor. cum ista communi l. xlvj. tit. xxvij. parte iij. Et nota com- munes sequentes ad illius ampliationem, & limitationem.

Amplia primò, istam communem etiam si res sit in absentia acqui- rentis. Idem Ant. nu. 70. communem dicit ex Albe. Angel. & Pau. in l. certi conditio §. in fi. si cert. petat. Idem.

Amplia secundò, si res illa non sit decenta de voluntate domini. Idè Anto. nu. 71. communem dicit ex Barto. & Pau. & Cuma. in l. non so- lum. §. quod vulgo. ff. de vsucap.

Refringe dictam communem & ampliationes d. l. regni, si domi- nus sciret per emptorem, vel donatarium rem detineri, alius secus. Idè Anto. in nu. 71. communem dicit ex glo. in l. quædam mulier. ff. de rei vendi. Possessio etiam acquiritur sine apprehensione: si custos ponatur rei. Anto. in nu. 74. communem dicit ex Albe. & Pau. in l. quarundã rerum. ff. de acqui. poss. Idem.

Item acquiritur possessio ex signatione rei. Idem Anto. nu. 76. com- munem dicit ex glo. in lege quod si nequam. in fin. ff. de peri. com- mo. rei. ven. Idem.

Item possessio ciuilis, & naturalis transfertur ex clausula constituti si constituens possideat vtramque. Anto. ibi nu. 78. communem dicit ex Bar. in l. quod meo. ff. de acquiren. pos. Idem.

Intellige istam communem quando possessionem acquirit, vel po- stea ratum habet. Idem Anto. nu. 82. ex Panor. in c. cum venissent. de re- stituito. spoliato. & Tiraquellus de iure constitu. posses. part. tertia limit. j. nu. 2. in fine.

Amplia primò, dictam communem etiam quod ad veram possessio- nem, & non fictam Tiraq. de iure constit. parte secunda amplia. j. in fi. communem dicit.

Amplia primo, istam ampliationem ad omnes modos acquirendi possessionem per actum fictum. Ant. in d. l. xlv. Tau. nu. 91. communè dicit ex Bart. & Angel. in l. certè. §. j. de preca. ff.

Nota istam communem ad ampliationem d. l. xlv. Tau. & l. xvij. in dicta. ordi. de donatione, & melioratione facta per patrem filio quod si est tradita possessio non potest reuocari.

Amplia secundo, dictam ampliationem ad introducendam præ- scriptionem: quia præscriptio etiam procedit ex possessione translata ministerio iur. Coua. in rep. c. possef. de re iur. li. vj. §. j. nu. 5. comm. dicit ex glo. & doct. in c. contingit de do. & concor. Roma. sing. cccc.

Amplia secundo, communem ad procuratorem. quia per eum ac- quiritur per dictam clausulam constituti possessio. Idem Anto. nu. 91. communem dicit. & Tiraq. de iure constit. par. ij. ampli. xxv. nume. 15. communiore dicit ex Ias. in l. si is qui pro emptore. nu. 38. ff. de vsucap.

Amplia tertio, etiam si res non sit presens, Tiraquel. ibidem par. iij. lib. ij. nu. 7. communem dicit.

Refringe istam amplia. in possessione, quæ habet plurimum iuris, minimum facti: vt in possessione est: quæ nobis ignorantibus acquiritur, non ex causa peculiari per filium, vel per seruum, quæ non dat cau- sam vsucapionibus. Coua. ibi nu. 6. communem dicit. ex glo. in l. j. §. item acquirimus. ff. de acqui. posses. & Iason. nu. 39.

Refringe dictas communes quo ad principales: secus tamen in a- liis: & sic tutor vendens rem minoris, non potest tamen se constituere possidere

possidere nomine alterius, nec transfert possessionem. Idem Anto. nu. 88. communem dicit, ex Bart. in l. j. ff. de acquir. poss.

Amplia istam restrictionem ad possessionem: quæ acquiritur in captis per filium, aut seruum: quia per postliminium ea, quæ sunt iuris non tamen facti redeunt. Idem ibi vers. hinc planè communem dicit ex Ias. nu. 36. post Bart. in l. si is, qui pro emptore. ff. de vsucap.

Amplia istam restrictionem ad procuratorem quoniam, licet habeat mandatum ad vendendum non tamen se potest constituere possidere nomine emptoris. Tiraquel. de iure consti. parte tertia lib. xij. nume. 6. communem dicit.

Nota, quòd si duob. res vendatur: & primò transferatur possessio per constitutum, & secundò, verè tradatur, substatinetur prior, Tiraquel. de iure consti. par. j. nu. 23. communem dicit.

Intellige istam communem, si constituitur possidere per simplicem constitutum: sed tamen si per præcarij: quia alteri tradendo verè præualeat verè traditio secunda, Tiraq. ibi par. j. nu. 14. communem dicit, ex glo. in l. interdum. ff. de acquir. posses.

Limita secundò, communem in constituto apposito in minus valido, vel inutili contractu. Tiraquellus de iure consti. numero quarto communem dicit.

Restringe istam limitationem, quando contractus licet à principio sit inualidus, tamen habet actum successiuum in quo possit validari, vt donatione inter virum, & uxorem, quæ confirmatur morte. Anto. Gome. in d. l. xlv. Tau.

Obligatio si fiat generalis omnium bonorum cum clausula constituti, si res quæpiam per constituentem alienetur: potest agi per constitutum contra tertium non excusò principali, Tiraquel. ibi nu. 57. & 64. communem dicit ex Cuma. in legib. ff. de acq. poss. Idem.

Nota, quòd licet constitutus simpliciter non possit subuertere possessionem constitutarij de omnibus suis bonis: si re vera tradat alteri rem quampiam ex illis bonis transfert vsucapiendis conditionem, & dominium in illum tertium: quale erat apud debitorem, Tiraq. ibi parte tertia, libro. xij. numero 10. communem dicit, ex Bar. in l. Celsus. ff. de vsucap.

Item nota quòd constitutum non solum operatur in obligatione generali omnium bonorum circa presentia: sed etiam quòd ad futura bona, Tiraq. ibi par. iij. limi. xxx. nu. 12. communem dicit ex Bar. in l. vlti. C. quæ res pigno. obli. possint.

Nota, quòd si vendens se constituit possidere nomine emptoris: si distrahatur venditio: opus est vt interueniat etiam constitutum. Ant. Gome. in d. l. xlv. num. 8. communem dicit ex Bald. in l. j. C. quando liceat ab empt. discedere. Idem.

Item acquiritur possessio per denuntiationem noui operis: si denuntiator possideat & fiat denuntiatio in presentia rei, & statim transferatur in alium contra quem fit denuntiatio. Anto. Gome. in d. l. nu. 3. communem dicit ex docto. in l. j. in operis. de no. ope. nunt. ff. Idem.

Item per statum acquiritur possessio sine apprehensione per heredem. Tiraq. in tract. *le mort saisi le vi.* de cl. v. nu. 6. in præfat. communem dicit, ex Ias. C. qui generaliter. in l. j. communia de lega. nu. 7. dicit, quòd per statum potest introduci quòd possessio transferatur sine apprehensione, communem dicit.

Nota, quòd interdictum recuperandæ non datur fidei possidenti, videlicet, per statum disponens quòd possessio transferatur in heredem. Alex. in l. in suis. nu. 9. ff. de libe. & posthu. & Alci. in tract. de præsum. v. par. iij. nu. 6. in fi. quos refert cum alijs Tiraq. in tract. *le mort saisi le vi.* in y. parte, declara & neme. ij. in fi. & noster Coua. in reso. lib. iij. c. v. nu. 6. in vers. sic & interdicto recuperandæ, communem dicunt, ipsi tamen Tiraq. & Coua. tenent contrarium, & dicunt veriorum contrariam, cum veram possessionem habent de quo per ipsummet Tiraq. de iure constituti. par. j. nu. 68. & in ij. par. ampl. xj. quam opinionem in casu heredis approbat l. xlv. Tau. Idem.

Item nota, quòd si bona sint possessa, ab alio de voluntate domini tradentis transferatur per istos actus fictos sine apprehensione: si tamè possessio sit vacua: requiritur apprehensio vera. Ias. in l. possessio appellata. nu. 86. de acquir. posses. communem dicit.

Nota, quòd per apprehensionem vnus fundi, vel partis fundi inteligitur apprehensa possessio aliorum fundorum eiusdem qualitatis, & naturæ. Ant. Gome. in d. l. xlv. Tau. nu. 39. communem dicit, ex glo. in l. iij. ff. de acquir. poss. Idem.

Possessio acquiritur ex sola ratione tradentis si acquirens sit incertus ratione loci, & quot. Idem Ias. ibi, nu. 96. conclud. iij. communem dicit, ex Pau. & Imo. in d. l. iij. §. incertam. Idem.

Possessio acquiritur per infantem quinquennalem cum auctoritate tutoris si tamen sit trium vel duorum annorum qui fieri non potest, nõ acquiritur etiam cum auctoritate tutoris sed tutor solus sic acquirit, Ias. in l. possessio appellata. §. ad ipse. num. 17. ff. de acquir. posses. communem dicit, Idem.

Fallit in possessione violenta ex iussu tutoris: quia non acquiritur etiam per seruum pupilli, Ias. ibi, §. item acquirimus, nu. 44. communem dicit.

Comm. opin. tom. 1.

Possessio acquiritur tertio, per seruum meum volente seruo, & tertio ratum habente. Ias. in d. lege possessio. §. hæc de seruis num. 6. communem dicit. Idem.

Possessio non acquiritur per seruum emptum quousque possessio serui apprehendatur. Ias. in d. l. possessio. §. veteres. nu. 11. communem dicit. Idem.

Possessio naturalis serui licet seruetur per fugam serui non tamen ciuilis, Ias. in d. l. possessio. §. per seruum nu. 3. communem dicit.

Et in hoc casu loquitur l. penult. in fi. titu. parte tertia.

Limita istam communem, si seruus diu se gessit pro libero: quia tunc tam ciuilis, quam naturalis perditur, Idem ibi nu. 108. in fi. comm. dicit ex docto. in d. l. iij. §. si seruus. Idem.

Possessio probatur per receptionem mercedis etiam in priuilegium tertij tunc temporis non possidentis. Boeri. deci. cccxxxix. numero 5. communem dicit, & sic est intelligenda opinio Barto. & docto. in leg. quamuis. ff. de acquir. posses. communem dicit. Idem.

Item per dictum rusticorum dicentium aliquem tenere, & possidere, Dec. cccv. communem dicit. Idem.

ADDITIO. Et circa probationem possessionis & quomodo probetur continuata possessio per M. Anton. Bard. in tract. de temp. v. ti. & contin. in c. xij. nume. 2. cum duobus sequent.

Possessio probatur probatis extremis quia media præsumitur probatis extremis, glo. in can. volumus, decima sexta, questione quarta. Segu. in §. finali lege tertia. num. 10. ff. de libetis & posthu. communem dicit. Villal.

Possessio intermedia probatur probatis extremis, Pan. in c. accedentibus. de priuile. etiam ad causandam prescriptionem, Corfe. in singu. in verbo possessio. el. ij. communem dicit.

Concor. cum l. x. tit. xij. par. iij. Villal.

ADDITIO. Intelligas intermedia per extrema probari, scilicet, in possessione seu prescriptione decennali, quia in alia xx. xxx. an. non sufficit probare extrema nisi & medium tempus probetur. Coua. in c. possessor. in ij. par. prelectio. §. j. nu. 1. & 3. de re. iur. lib. vj. & M. Anto. Bard. in tract. de temp. vi. & contin. in c. xij. sub. nu. 4.

Possessionem antiquorum probans nouus possessor præsumitur clandestinus, & inualor. Curt. Junior. consilio clxv. nu. 5. communem dicit. B. Villal.

Possessio transfertur in voluntarium sequestre: sed tamen in necessarium. Io. Cora. in Miscel. lib. ij. c. ij. nu. 3. communem dicit. Idem.

De sequestre necessario quod non possidet est l. xj. titu. x. part. vij.

Possessio retinetur in immobilibus quando dominus est in ipsa re, vel habere eam in conspectu, vel si de facili potest eam intrare. Anto. Gome. in d. l. lxx. nu. 101. communem dicit, ex glo. l. j. ff. de acquir. posses. Idem.

Possessio naturalis amittitur si possidens se absentat longè ab ipsa re ex causa iusta, siue iniusta. Idem ibi numero 102. communem dicit ex Bartol. in dicta. l. iij. §. in amittenda. ff. de acquir. posses. Idem.

Possessio ciuilis non amittitur per absentiam quando veniens non resistit, vel si ipse animo desit possidere: vel suspicatur se posse repelli vel deuenit ad statum res que possideri non potest, vt per inundationem, vel alluionem, vel per imperum latronum, vel potentiam occupantis. Idem ibi num. 102. communem dicit ex Pau. & Imo. & Cuma, & Alexand. in d. l. quod meo. §. si. de acquir. possession.

Concor. cum l. pen. tit. xxx. par. iij. Idem.

Possessionem naturalem per decennium negligens ciuilem quoque amittit communem dicit, Alex. cons. cxxlij. vol. ij. refert & sequitur Bal. in repet. l. Celsus in ij. par. prin. nu. 12. de vsucap. Adde Fer. Vasque lib. ij. Illust. Contro. ca. l. iij. nu. 4. vbi dicit Ius possessionis negligi, abici, & pro derelicto censeri per negligentiam decennij, legem interpretari. Et hanc esse communem. I. Fich.

Possessio etiam ciuilis per longam absentiam possessoris amittitur, siue ab alio res possideatur, siue Idem ibi in vers. quarto modo, communem dicit ex glo. & Bar. in l. si id quod ff. de acquir. posses. Villal.

De iure regio tam possessio ciuilis, quam naturalis perditur per annum & diem alio possidente, sciencie possessore per l. j. titu. xj. lib. ij. For. l. & l. j. tit. xij. ordin. & l. cxxlij. & cxcij. styli cum bona fide & titulo tamen. Idem.

ADDITIO. Distingue circa amissionem possessionis vt per M. Anto. Bard. in tract. de vi. & contin. in c. xvij. sub nu. 7.

Possessio ciuilis est quæ causat prescriptionem, Idem ibi nu. 105. communem dicit ex Pan. in c. vigilanti de prescrip. B. Villal.

Possessio ciuilis cum bona fide etiam sine titulo acquirit fructus. Idem ibi nu. 106. communem dicit ex glo. in l. si quis à non domino Institut. de re diuif. Idem.

Possessionem solam naturalem retinens vt in vsufructuario, vel colono ad longum tempus retinetur animo: si sit absens & non perditur nisi in casibus in quibus ciuilis possessio perditur, Idem ibi nu. 107. communem dicit, ex glo. & docto. in l. iij. §. vii. ff. de acquir. poss. Idem.

Possessio tam ciuilis, quam naturalis conferatur per colonum, tutorem, filium, seruum, vel procuratorem etiam si detentor absens sit.

Atque idem ibi num. 109. communem dicit, ex gloss. in l. si colonus. ff. de acquir. poss.

Amplia primo, etiam si detentator alteri conducatur. Idem ibi communem dicit, ex Paul. in l. qui vniuersitas. §. ff. de acquir. poss.

Amplia secundo, etiam si detentator efficiatur usufructus non tamen si moriatur. Idem ibi communem dicit, ex glo. in l. si id quod. §. j. ff. de acquir. possessione.

Possessio tam naturalis quam civilis per se solo animo etiam si insit in tali re idem, ibi concludit vj. communem dicit, ex glo. in d. l. ij. §. & in admittenda. Idem.

M. ff. in possessionem ex primo decreto non dicitur possessor, sed detentor, Anto. de Fano. de pign. parte tertia. mem. ij. numero 6. communem dicit.

Fallit in actione reali quia ante annum dicitur detentor, post annum autem possessor, secundum Canonistas; Legiste autem dicunt, quod ante annum est possessor reuocabiliter: post annum autem irrevocabiliter, Idem Fano. versic. sexto, communem dicit, & concludit tenendum cum legitis.

Amplia istam limitat, ad hypothecam, cum dicatur actio realis ibi, num. 8. communem dicit, Idem.

Nota, quod missio in possessionem ex primo decreto facta vni ex creditoribus ex causa onerosa, prodest omnibus aliis creditoribus ex eadem causa, si tamen causa est lucrativa, missio vno, alij non dicitur missio, Idem. Anus. nu. 10. restrictione vj. communem dicit. Idem.

Possessio data vigore secundi decreti, reuocatur data satisfactione, Idem. In l. propeandum. §. si autem reus. C. de iudi. nu. 8. communem dicit. Idem.

Decretum de admittendo in possessionem ex primo decreto durat quando creditor est presens per biennium: et si absens per quadriennium, Anton. de Fano. de pign. parte tertia. mem. ij. numero 3. communem dicit, Idem.

Nota, quod Iudex potest facere quod pars intret in possessionem propria auctoritate, Tiraq. de conti. poss. par. ij. lib. xiiij. nu. 13. communem dicit, ex Bart. in l. iuste possidet. ff. de acquir. possel. Idem.

Possessionis questio possessionem strigiosam reddit, Curt. Jun. conf. clxv. num. 6. communem dicit. Idem.

Possessio transfert onus probandi in aduersarium, nisi aliqua presumptio sit contra possidentem: vt quando ius resistit possessioni, Curt. Junior. conf. lxx. num. 1. communem dicit.

Hoc idem videtur innuere l. x. tit. xiiij. par. iij. Idem.

Possessionis initium, & finem probans, presumitur etiam medio tempore possidisse communem dicit Lanfran. in reper. c. quoniam contra in ver. Testium depos. nu. 98. circa fide proba. Adde supra eod. in ver. possel. num. 153. I. Fich.

Possessio transferitur ex contractu simulato, quando agitur vt transfatur, Curt. Jun. conf. lxxv. num. 12. communem dicit. B. Villal.

Possessio iuris, & quasi iuris potest esse penes plures. Idem. In l. possideri. §. ex contrario. nu. 82. ff. de acquir. possel. communem dicit. Idem.

Possessio in mobiliis patris, non prodest filio. in casu l. sciendum, ff. qui litig. cog. secundum Guliel. de Cun. Bar. Albert. Roma. & omnes in d. sciendum. Ita Tiraquell. in prefat. commenta. in l. si vnam. C. de reuo. dona. Io. Fich.

Possessio si vasallum ex intervallo cadere contingat, & illa possessio reuertatur ad dominum, dominus tenetur illam iterum tradere ipsi inuestito. Communem in §. Testamentum. quest. xxvij. versic. vltim. P. Fich. ex C. pro.

Possessio apprehensa per aliquem, in absentia alterius civiliter possidentis, dicitur naturalis. Est communis opinio, secundum Alexand. in consilio cxi. vlt. themate. volumine vij. & in consilio xxxv. vlt. themate. volum. vj. M. Gribald.

Habens civilem possessionem, potest naturalem per vim & propria auctoritate, quandoque licuerit occupare. Est communis opinio. in l. clam possidere. §. qui ad nundinas de acquir. possel. secundum Socyn. in consilio cxxij. in causa Domini Jacobae. versic. respondeo dupliciter. volum. iij. M. Gribald.

Civilis possessio, qua solius legis ministerio, citra hominis factum acquirit, non patitur interdictum recuperande: secundum Bald. in Auc. de functo. q. iij. C. ad Trebel. Est communis opinio. secundum l. si forori. C. de iur. delib. & Rip. in Rubr. de cau. possel. & prop. Idem.

P. R. O. Possessio est facti non iuris. l. §. ad p. scimur. ff. de acq. possel. O. B. I. E. C. Contra imo est iuris l. peregre. ff. eod.

S. O. L. Acquisitio possessionis est facti, sed possessio quaerita, & effectus possessionis, est iuris vt ibi. Bellon.

P. R. O. Possessio in rem actionem patitur, l. C. de alien. mut. iud. cau. fact. Idem.

P. R. O. Possessor rerum immobilium satisfacere non compellitur, l. sciendum. ff. qui litig. cogant. Idem.

P. R. O. Possidens alij, non prescribit sibi, l. mala fidei. C. de prescript. xxx. ann. Idem.

Possidere potest quis vnam rem duobus modis, vno generali pro suo & alio speciali, vt puta pro emptore, l. ibi. §. ex pluribus. nu. 34. & 36.

ff. eod. tit. communem dicit, B. Villal.

Amplia, siue concurrat eodem tempore, siue in diuersis temporibus dominium autem potest detineri ex diuersis causis in idem tempus concurrentibus, l. in dicta l. possideri. §. ex pluribus numero 38. communem dicit.

Possideri dicuntur mobilia, l. in l. possessio. num. 39. ff. eod. tit. communem dicit. Idem.

Possidere presumitur tempore mortis qui semel possedit, Alciat. de presump. re. ij. presump. xxj. num. 5. communem dicit. Idem.

Possidere presumitur tempore expulsionis agentis interdictio recuperande, probando quod aliquando possederit, Alciat. de presump. re. ij. presump. xxj. num. 14. communem dicit.

Nota quod non presumitur possidere nisi alleget possessionem, Alciat. ibi in princ. communem dicit.

Possessor male fidei postquam soluit de suo ante litem contestationem, acquirit vtilem actionem negotiorum gestorum contra dominum, Boer. dec. lxxiij. num. 4. communem dicit. Idem.

Possessor bone fidei habens titulum facit naturales fructus suos, l. in bone fidei. ff. de acquir. rer. do. & est communis secundum Didac. lib. j. Varia. resolut. cap. iij. nu. 2. Possent tamen tales fructus etiam non rei vendicatione, tamen vel officio Iudicis, vel conditione sine causa peti, sicutque sententiam receptorem testatur paulo post idem Didacus, Quid de industrialibus: vide ibidem secundum conclusionem. I. Fich.

Possessor contra quem agitur hypothecaria, potest negare illum a quo habuit: habere titulum, esse dominum illius rei: & creditor tenetur probare esse dominum: alius succumbet: licet ipse debitor, siue agat, siue conueniatur, non potest negare dominum: vel cum creditore, vel cum alio tercio, quia allegaret turpitudinem suam, Anton. Negul. Fano. de pigno. par. vj. mem. ij. num. 35. communem dicit. Villal.

Possidens sine titulo, non est legitimus contradictor, Lud. de Goz. in consil. xcij. num. 5. communem dicit. Idem.

Possessoria remedia non dantur pro iuribus merè personalibus, Oroz. de nobilitate hispanica, cap. j. part. ij. ter. parte numero 3. magis communem dicit ex docto. in l. certis annis. C. de pactis, & in cap. que-relam. de electi. Idem.

Illud tu, qui cuncta soles rimari, non debes ignorare, videlicet contra tertium possessorem agi non posse, nisi prius discussio principali debitor, & illius fideiussore, vt communiter traditur Doctor. in l. persequutione. C. de pigno. & in authent. pr. sente. C. de fideiuss. & licet contrarium disponi videatur, in authent. de litig. vlt. hęc, & in authent. hoc ita. C. de pigno. illa tamen iura procedere volunt Doctor. in casu speciali, scilicet, quando lite iam incepta contra debitorem, de qua agebatur, debitor alienauit, quo casu, quamuis litigiosi virtum non contrahitur, quoad omnia, in hoc tamen contrahitur, vt possessor ipse causam habens a debitore possit conueniri ante, quam debitor conueniatur, hancque solutionem veram esse dicit Bartolus in dicta l. persequutione, vbi annotauit modos, quibus ipsa fieri debeat discussio & ex Butrig. sententia concludit, in hoc iudicio interloquutionem non requirit. F. Turzan.

Possessoria iudicia non dantur illi qui sua culpa excidit possessione, Veram opinionem eamque communiter Doct. sequi, in l. ij. §. genera. ff. de acquir. possel. dicit ibidem Alex. num. 28. I. Fich.

Possessorij causam perinde atque petitorij in feudalibus causis coram domino feudi determinandam esse, communem dicit Franc. Curt. in Tract. feu. part. vlt. nu. 23. Idem.

A sententia in possessorio lata, non appellatur, communem dicit, Alciat. conf. lxxlxxvj. in princ. Et idem esse dicendum de quolibet articulo in causa possessorij occurrenti. In fine tamen eisdem consilij dicit, quod possit hoc casu dici de nullitate. Et quod ita concludant omnes in l. prima. C. si de momen. possel. Adde & vide supra in ver. Appellatio. Idem.

A sententia lata super mero possessorio, de iure civili indistinctè non appellatur. Est communis opinio contra Bart. & Ang. secundum Dec. in consil. xxvij. vol. j. & secundum Alex. consil. ij. in fin. vol. iij.

Fallit, si iudex appellationem admitterit, quia poterit reus obtinere, secundum Alex. ibidem. M. Gribald.

Agenti possessorio recuperande, non potest opponi exceptio dominij. Est vera & magis communis opinio, secundum Dec. in consil. lviij. circa med. volum. j. Idem.

Remedium possessi. canon. redintegrande. ij. quest. j. competit etiam contra bona fide & titulo possidentem, Est magis communis opinio, secundum Dec. in d. consil. lviij. vol. j. Contrariam tamen opinionem dicit commun. Lanfran. de Brix. in Rubr. extra de cau. possel. & prop. versic. quarta conclusio, &c. Idem.

Etiam in possessorio, & remedio cap. redintegrandi, requiritur litis contestatio. Est communis opinio, secundum Alex. in consil. ij. confideraris. versic. & dato, volum. ij. vide supra Litis contestatio. nu. r. Idem. etiam in iudicio Possessorio non sufficit semiplena probatio. Est magis communis opinio, secundum Alex. consil. clxxvij. vlt. copia. circa fin. vol. vij. & in consil. cxxxix. circa primum. in fin. vol. vj. M. Gribald.

Missus in tenutam bonorum vigore sententia arbitralis non dicitur possessor. Est comm. opin. cont. Bart. secundum Alex. in consil. c. j. viso themarie. in fin. volum. vij. & consil. xxv. in fin. vol. vij. Idem.

Remedium can. redi. te granda. iij. quest. j. competit cuilibet, qui sine iusta causa de possessione cecidit, tam pro rebus Ecclesiasticis quam prophanis. Est magis communis opin. secundum Alexand. consil. l. j. viso. in princ. volum. j. M. Gubald.

PR O. Post contractum capitale crimina donationes facte valent. l. post contractum. ff. de don. Bellon.

PR O. Post definitiuam sententiam, non est de expensis tractandum, nisi iudex hoc in sententia reseruat. l. terminato. C. de fruct. & lit. expen. Idem.

PR O. Posterior opinio in dubio est sequenda. glof. not. in l. qui filium. §. fin. ff. ad Trebel. Idem.

PR O. Posteriora derogant prioribus. l. non est nouum. ff. de leg. l. clar. C. de fid. in l. pacta nouissima. C. de pact. l. sancimus. C. de testa. l. ij. ff. de in iust. rupt. irrit. & fac. testa. in §. posteriore quoque instit. quibus mod. test. in fir. l. si mihi & tibi. §. fin. ff. de leg. j. & cap. j. de cog. spir. extra. & cap. j. de constitu. in vj.

OBIE C. Contra de l. sed & posteriores. ff. de leg. vbi posterior constitutio trahitur ad priorem.

SOL. Illud verum est, nisi posterior sit contraria priori, quia statuit posteriori. Idem.

OBIE C. Præterea oppono de l. nihil prohibet. ff. de adim. leg. vbi prior scriptura corrigi vltimam.

SOL. Illud verum est, vbi præcedens scriptura est derogatoria posterioris, quia statuit primæ: tamen si specialiter reuocetur prima per posteriorem, stabimus semper vltimæ. l. si quis in principio testamenti. ff. de leg. iij.

OB. Tertio contra de cano. hoc ipsum, xxxij. q. ij. & cano. domino. verfic. in fin. xxx. distinc. vbi antiquiori constitutioni standum est.

SOL. Cum ambæ constitutiones sunt particulares & locales, tunc obtinet contrarium. Vbi verò constitutio est generalis, semper posterior præiudicat priori, vt ibi glof. Bellon.

Posthumus qui nascitur in sexto, vel octauo mense, non rumpit testamentum. Commun. in §. testam. q. xlv. verfic. sed quid si iste. P. Fich.

Posthumi præteritione testamentum fit nullum, & si ille posthumus, vivo testatore, moriatur, adhuc quidem illud testamentum remanet nullum de rigore iuris, sed de æquitate prætoria reualescit, per text. in l. posthumus. ff. de in iust. rupt. vel irr. fa. test. comm. dicit in §. test. q. xlv. ver. sed pone. Idem ex Clar.

Posthumus non rumpit testamentum, si apponatur clausula codicillaris per verba futuri temporis. Corne. consil. cxxv. volum. iij. communem dicit. Sed Barb. j. consil. vj. volum. ij. dicit communiter esse quod operetur clausula codicillaris, per quæcunq; verba concepta, & cum sequitur Io. Duran. in art. testam. tit. iij. cau. x. num. 3. bonis rationibus, quem vide. B. Villal.

Posthumus is proprie dicitur, qui post patris humum, & mortem nascitur. l. iij. §. j. & ibi glo. & Barr. ff. de in iust. rupt. & irrit. test. Alexan. in rub. C. de posthu. hered. instit. & in consil. clxxxij. incip. circa primam dubitationem. lib. iij. & Ia. in l. Gallus. in principio de lib. & posthu. vbi attestatur hanc esse communem opinionem, quod etiam affirmat Dec. in l. posthumo in principio. C. de bon. poss. contra tabu. & ex Bar. euentu. Ia. in l. Gallus. in principio. ff. de lib. & posthu. tenet quod appellatione posthumi instituti ille proprie veniat, qui post mortem patris in lucem prædit, per text. in d. l. nomen filiarum. de verb. sign. quæ iura id expresse probare videtur, quamuis Dec. in dicta l. posthumo, in principio. C. de bonorum poss. si. contra tab. dicat text. in d. l. nomen filiarum nihil facere. F. Turzan.

PR O. Potentior & fortior est dispositio legis quam hominis. l. iij. de test. l. testandi. C. eod. l. nemo potest. ff. de leg. j. l. quod de bonis. §. j. ff. ad leg. Fal. l. si libertus in noxam. ff. de iure patron. Bellon.

PR O. Potentiores non debent opprimere inferiores. l. illicitas. §. ne potentiores. ff. de offic. præsid. l. nec quicquam. §. sed & si quis. ff. de offic. procon. & lega. Idem.

PR O. Potentioribus pares esse non possumus. l. quia. ff. de alie. mut. iud. cau. fact. Idem.

Potestas absoluendi remanet ei: cui est potestas condonandi sublata: nisi cum certa solemnitate in materia hæreseos Hiero. Cagn. in l. nemo. nu. 4. ff. de reg. iur. communem dicit. B. Villal.

PR O. Potior est qui tenet quam qui persequitur. l. si seruum. §. sequitur. ff. de verb. oblig. Bellon.

Papa alicui clerico ad canonicatum habili præbendam vni canonico assignari consuetam & vacantem confert, siue conferri mandat, canonicatus quoque collatus confertur, quod idem, inquam est quia præbenda magna cum canonica habet connexionem, qua ratione hoc inductum est, quod & pari ratione id conuerti dicendum sit arg. text. in capit. translat. de constitu. aliæque hac ratione comprobandum, quia præbenda ad canonicatum accessoria est, quo fit vt si collata præbenda, canonicatus collatio sequitur, & sic p.unc. pali. quato

magis conuertit, cum non accessorium à principali, sed hoc ab illa regulatur. l. ex pupillari. & ibi not. ff. de v. i. g. & pup. reg. accessorium. de regulis iuris in vj. conclusio probatur ex trad. per glo. in capitulo propo. in vers. in uestitus, de concef. præb. quam Doct. communiter sequuntur, quibus & si Pet. in capitulo clericus. de præben. contradixerit, & ea fretus consideratione, quod aliud sit canonica, aliud præbenda ex merito ad vnius collationem alterum, non sequi dixerit, prima tamen communis est teste ipso Imo. in dicto capitulo proposuit de concef. præb. F. Turza.

Præbenda est que provenit ex institutione, & officio: Canonica est ius proueniens ex electione, & receptione in fratrem Ioan. Attri. in ca. cum in de consil. na. 170. communem dicit. B. Villal.

Præbendarum numerus non augetur ex receptione alicuius in canonicum, idem ibi nu. 16. communem dicit. Idem.

Præbenda vacatura si promittatur cum recipitur aliquis in canonicum valet receptio: & vitatur promissio idem ibi nume. 183. communem dicit. Idem.

PR O. Præcedentia restringunt sequentia. l. si. §. h. ff. de trit. vin. ole. que lega. l. si quis in prin. ff. de leg. iij. & è contrario sequentia restringunt præcedentia. l. nam quod liquide. §. fin. ff. de pen. leg. l. ij. §. fina. cum l. sequenti. ff. de adi. leg. Bellon.

PR O. Præceptoris nimia seuitia culpa assignatur, l. præceptoris. ff. ad leg. Aquil. Idem.

PR O. Præceptum est necessitatis, consilium, est liberæ voluntatis. can. fin. xiiij. quest. j. Idem.

PR O. Prædicia vsibus celestium secretorum dedicata, sordidorum munerum fece vexari non debent. in l. placuit. C. de sacrosanct. eccl. Idem.

Prædicatores, & alij mendicantes, exceptis minoribus possunt capere ex testamento etiam bona immobilia, non tamen vt retineant, neque in proprio neque in communi, sed vt vendant, & eorum precium in suas necessitates conuertant. Comm. d. in §. test. quest. xxix. verfic. hoc præmissio. P. Fich.

Prædicatores Monachi non dicuntur incapaces bonorum immobilium ex eorum regula, sed ex suis constitutionibus. Com. in §. test. quest. xxix. verfic. Debes. Idem ex eodem.

Prælati non solum tenentur ad præstandam patientiam demolitionis ædificij à prædecessore facti, sed etiam tenentur præstare expensas, Ia. in l. qui opus. ff. de no. ope. nunciat. num. 3. in fi. B. Villal.

Prælati ecclesie licet non possint hypothecare, vel obligare rem ecclesie specialiter, generaliter tamen potest. Anto. de Fano, de pigno. in ij. part. mem. j. communem dicit. Idem.

Prælati conferens alicui beneficium Ecclesiasticum, non poterit ex causa aliqua ingratitudinis collationem reuocare. Comm. in §. l. d. quest. xxj. verfic. Sed hic quæro. P. Fich. ex Claro.

Prælati in reuocatione infæudationis non potest alterare, aut mutare consuetudinem secundum quam res erant solite infæudari. Com. in §. F. quest. xiiij. verfic. scias tamen. cum verfic. seq. Idem.

Prælati non habens filios, vel propinquos poterit in bonis suis patrimonialibus testando extraneum instituere, & cum ferre Ecclesie, Commun. in §. test. quest. xxvij. verfic. Circa. Idem.

Prælati potest non solum infæudare feuda, que tempore sue prælaturæ aperuntur, sed etiam que tempore prædecessoris sui aperta sunt si tamen prædecessor ille tale feudum receperit inter bona mens. sue, & ita decesserit, non poterit successor, in consilio Ro. Pontifice, illud infæudare, si tenuerit per annum inter bona mens. sue. Comm. in §. F. quest. xiiij. verfic. sed nunquid. Idem.

Prælati potest res Ecclesie solitas in Emphyteusim concedere, absque solemnitatibus in rei ecclesiasticæ alienatione requisitis. comm. in §. E. quest. vj. in princ. Idem.

Prælati potest res solitas infæudari aliis infæudare, sine consensu capituli. comm. in §. E. quest. xiiij. verfic. Item quæro. Idem.

Prælati recipiens pensionem ab Emphyteuta qui per biennium cessauit, præiudicat ecclesie, si non sit collegiata, tunc non potest ecclesie sine consensu capituli per tale suum factum præiudicare. comm. in §. E. quest. x. verfic. Aut verò. Idem.

Prælati res feudales ad Ecclesiam reuerfas non solum extraneis, sed etiam consanguineis & affinis suis infæudare potest. comm. in §. F. questio. xiiij. verfic. alterius. Idem.

Prælegata non veniunt in vniuersali fideicommissio postea subsecuto, Ia. in consil. clxxv. vol. iij. communem dicit. B. Villal.

PR O. Præmissis seu præstationibus ad faciliorem rei intelligentiã est vtendum l. j. ff. de orig. iur. l. j. ff. si cert. pet. l. proponebatur. §. quibus ita præmissis. ff. de cast. pecu. Bellon.

PR O. Præposterum est ante nos dici locupletes, quam acquisiti. mus. l. pretia rerum. ff. ad Falc. Bellon.

PR O. Præscriptio est exceptio litis finis, in l. vlt. C. de edic. diui. A. dria, tollen. Bellon.

Præscriptio xl. annorum currit etiam aduersus ignorantes: sed aduersus illam conceditur restitutio. Est commun. opin. secundum Corne. in consil. cxxv. volum. tertio. M. Gubald.

Iuri ad eundem vel immiscendi præscribitur spacio xxx. vel xl. annorum. Est com. opin. sec. Ias. in cons. xix. pro excutienda per tot. vol. j.

Præscriptio temporis memorati habet vim privilegij, etiam contra superiorem ignorantem. Est magis com. opin. teste Dec. in cons. lxxxv. post Alex. cons. vj. viso themate. vol. j. Idem.

Præscriptio longiss. temporis etiam contra ignorantem decurrit: sed conceditur in integrum restitutio. Est com. opin. sec. Alex. consilio cxvj. perspectis, vol. v. Socyauum, in consilio cxvij. præsentis. nu. 1. o. volum. j. Idem.

in Præscriptione xxx. annorum, bona fides etiam necessaria est. Est mag. com. opi. cont. Bart. sec. Dec. cons. cclxvj. ad exclusionem. & cons. cclxxij. viso processu. vers. non obstat. & consilio cclxxij. non excedit. vers. nam de tit. M. Grib.

Successor vniuersalis propter malam fidem sui prædecessoris, licet ipse sit in bona fide, tamen præscribere non potest: quia mala fides auctoris nocet heredi; etiam in bona fide existentis: & heres tenetur ipsius defuncti exonerare conscientiam. Est mag. com. opin. sec. Alex. cons. l. iij. videtur in spectis. vol. i. j. sequitur Dec. cons. cclxxij. viso processu. Idem.

Commodum longioris vitæ in obligationibus, respectu præscriptionis non est considerabile. Est com. opin. sec. Ias. in l. qui bis idem vers. in sexta fallenti. de verb. oblig. Tamen idem Ias. ibidem tenet cum Aret. quam tener in puncto iuris esse verissimam. Idem.

L. fin. C. de sac. Eccl. correctæ per subst. auth. in Ecclesia, quo ad præscriptionem passiuam, non censetur correctæ in ciuitate. Est com. opin. sec. Ias. in Auth. quas actiones. vers. contrariam opinionem. C. de sacro. Eccl. per regulam, quod in correctoriis non est licita extensio, etiam ex maiestate rationis. Idem.

Licet aduersus præscriptionem xxx. annorum, ex causâ concedatur restitutio: tamen aduersus xl. annorum præscriptionem nunquam conceditur in d. in d. Est com. opi. sec. Dec. in cons. xxix. vol. j. Idem.

Fallit in Ecclesia, cui etiam contra præscriptionem xl. annorum conceditur restitutio in integrum. Est com. opin. sec. Alex. in consilio clxxvij. viso themate. vol. i. j. & Dec. in d. cons. xxix. in prin. & in cons. xxvj. versu tertio & vltimo, vbi dicit magis commun. Idem.

Præscriptionem triginta, vel quadraginta annorum error iuris impedit, secund. gloss. iuncto text. in c. Apostolica; de donatio, quam sequitur Abb. cons. xxxiiij. vol. j. & cons. l. xix. vol. ij. Paul. de Cast. lxx. & consilio ccccix. vol. j. Anchara consilio vltimo, cui consilio subscripsit se Cardina. vt ibi clarè constat, & huiusmodi opinionem fatetur esse communem Fely. in c. de quarta, de præscr. t. quem sequitur, refertque Curtius iunior consilio vltimo. Eandem sententiam tenet Alexand. consilio lxxij. volum. ij. & consilio xlvi. in ij. dubio l. iij. Soci. consilio xxix. lib. j. & Bellamera, consilio vij. & consilio x. In contrariam verò partem scilicet quod error iuris non impediat præscriptionem longissimi temporis inclinavit, titubanter tamen, Paul. de Cast. consilio cccvj. volum. j. consilio iij. circa finem. consilio xliij. & consilio lxxxj. volum. ij. idem tenet Bald. consilio cccxi. circa fin. libro j. & consilio l. iij. in fin. libro v. Roman. consilio cxxij. Idem videtur velle Abba. consilio xxxvij. in iij. dubio, libro j. idem sentit Calcag. consilio lxxvij. Rota Romana in decisio. cccx. nota quod ex minus in antiquis. Calderi, consilio ij. volum. ij. in tit. de constit. Federi. de Senis consilio cclxvij. Guido Papæ. in quæst. clx. vbi ait, quod Prælati alienatio absque capituli consensu præbet iustam præscribendi ansam. Idem concludit, & sequitur Ripa in l. j. ff. quorum bonorum, & Crauer. consilio clxvj. numero 13. in quibus locis ambo asserunt, quod si ius hereditatem paternam præscribit triginta annorum curricula, licet in iure errat, credens se capacem esse, cum non sit, post Bald. in l. nullo. C. de rei vendica. Quod autem iuris error non impediat longissimi temporis præscriptionem, tenet Imol. in l. nunquam. ff. de vsu cap. Soci. consilio xxxij. volum. iij. nonnullique alij elati per Fely. in præcitate capitul. de quarta, & hanc opinionem fatetur audacter esse communem Alexandrinus consilio lxxv. & consilio clxij. quamuis dictos Doctores omnes non referat. Resertitur itaque ista vltima opinio ne negatiua tanquam frequentiori calculo approbata, magis iuri & æquitati consona, sic procedere in multis casibus, præsertim quando præscribens tractaret de damno vitando, & Ecclesiæ, vel minor de lucro capiendo, tunc enim error iuris nullo pacto videretur obesse præscribenti. l. iuris. l. ij. in fin. & l. error. C. de iuris, & facti igno. facit text. in l. qui testamento in fin. ff. de excusat. turo. vbi sententiæ inualidæ error, quæ putabatur valere, excusat à damno, & absque dubio iste casus procedere videtur in minore, muliere, milite, & rustico, in quibus magis tolleratur error iuris quando agitur de damno vitando per ea quæ habentur per Modern. in l. si quis id quod. ff. de iur. iudic. omnium iud. & in l. iuris ignorantia. C. qui admitti, procedit si iustiter dicta communis, quando præscriptio habet in naturalem æquitatem, hoc casu iuris error non noceret, putà si quis præscriberet se icta sibi, in testamento minus solennis & ita in hoc casu tener Bald. consil. clxix. ca. fin. vol. iij. F. Viuis.

In præscriptione tanti temporis cuius initij memoria non extat

in contrarium allegatio tituli non foret necessaria, sec. gl. in cap. super quibusdam, §. præterea in verb. non extat, de verb. signif. quam sequitur Abb. cons. vij. libr. ij. Federi. de Senis consilio cccxxij. Ioan. Fab. in §. quæ. Instit. de actio. Calderi. consilio primo, in tit. de libelli oblatione, Gozadi. consilio vij. Soci. consilio cxxvij. volum. j. quod est repetitum in consilio cclxxj. volum. ij. Iason. in l. si certis annis. C. de pact. s. & Canonistæ omnes communiter in capitul. j. de præscript. lib. de qua quidem communi attestantur Modern. ibidem. Sed tamen contrarium videtur tenere, ac concludere expressè Alexand. cons. lxxij. volum. iij. Fely. in cap. accedentes, de præscrip. & Curtius iunior consilio clvij. videlicet quod tituli allegatio in huiusmodi præscriptione sit necessaria, siquidem secundum eos non videtur prodesse præsumptio tituli nisi allegetur. l. cum quid. ff. si cert. pæta. Ceterum parum obstat auctoritas Alexand. Fely. alioquinque superius relata, vt potè quia præfati Doctores loquuntur in iis, quæ non sunt præscriptibilia etiam per tempus, cuius initij memoria in contrarium non extat, verbi gratia, data præscribentis incapacitate circa beneficiorum collationem, vel circa decimas iuxta text. in capit. quanto de consuetu. seu quando lex præscriptioni expressè resistit, vt in casu capit. accedentes de præscript. vel in materia procurationis, quibus casibus temporis cursus nil operari potest, vt capacem reddat eum, qui sit incapax. Quapropter necesse est, vt titulus exemptionis, seu privilegij allegetur, & ad probationem huiusmodi tituli probare opus foret temporis cursus, cuius initij memoria in contrarium non extaret, secus verò, si esset in materia præscriptibili, & absque titulo, tunc profectò non esset necessaria allegatio tituli, & multò minus huiusmodi casu necesse esset probare quid factum esset, tanquam ex causa alicuius tituli non necessarij, vt not. Fely. in c. causam quæ. de præscript. Idem.

Præscriptio est ius quoddam ex tempore congruentis, legum auctoritate vim capiens, negligentibus pœnam inferens, & finem litibus imponens, Balbus tract. de præsump. in prima part. com. dicit. Villal.

Præscriptio causatur ex ciuili, vel naturali possessione, vel saltem ciuili, Balbus de præscr. in iij. part. consilio lvij. quaestione tertia. communem dicit tam in acquisitione domini, quam alterius iuris inferioris, vt vsus fructus contra Bartol. in l. iij. §. ex contrario, ff. de acquirenda possessio. vbi dicit, quod in acquisitione vsufructus sufficit naturalis possessio, qui communiter reprehenditur. Idem.

Præscriptio tollit obligationem naturalem. Balbus de præscr. part. ij. par. q. x. conc. xxxvij. commun. dicit. Idem.

Præscriptio non tollit actionem ipso iure, sed opè Exceptionis. & sic opus est allegatione partis, communem dicit, Boë Decisi. cccxliij. nu. 8. vt refert Minsing. obserua. xxvij. Cent. iij. subiungit tamen in Camera decum, præscriptionem etiam non opponente parte in ferenda sententia esse attendendam si manifeste appareat probata. I. Fic.

Præscriptio cum bona fide perimit obligationem ciuilem, & naturalem reddere inefficacem. Ale. in rubr. de præscr. nu. 44. c. d. d. B. Vill.

Præscriptio actionum an vtrunque obligationem tollat, vide late examinantem Fern. Vas. Illust. contro. lib. ij. c. liij. per totum. vbi nu. 9. asserit vtramque obligationem longissimi temporis spatio pariter tolli, &c. I. Fich.

Nota, quod ex præscriptione triginta annorum cum bona fide acquiritur vtilè dominium, Balbus ibi in ij. part. quaestio. ij. conclu. iij. communem dicit: & in tantum hoc est verum, quod completa præscriptio, non potest adiri ecclesia per denuntiationem euangelicam, vt restituit rem præscriptam, cum sit tutus in conscientia. Balbus in ij. part. ij. part. quaestio. x. communem dicit. Tamen si res præscripta post triginta annos veniret ad dominum, licet aduersum quemlibet præscribens haberet actionem ad vendicandam: non tamen contra dominum verum, Balbus in ij. part. ij. part. quaestio. vj. communem dicit. Et nota quod antiquus dominus potest auocare rem præscriptam à quocunque tertio: si ipse tertius non præscripsit, & non potest inuati tertius à possessione primi possessoris. Balbus ibi communem dicit, quam tamen conclusionem communem cum præcedenti: limita, nisi alius præscribens possideret cum titulo, & bona fide, quia & per præscriptionem longi temporis (vt est viginti annorum,) nec dominus auocat à tertio, nec inuatur contra eum rei vendicandam quod non prodesset trigenario possessori, & cum bona fide sine titulo, Balbus ibi. communem dicit. [B. Villa,

Amplia dictam communem opinionem quod si duo diuersis temporibus præscriperint rem aliquam, & alius tertius possideat rem præscriptam cum titulo & bona fide, præfertur in re vendicanda secundus præscribens cum extinctum sit ius alterius, Balbus ibi numero 9. communem dicit. Idem.

Præscriptio non introducitur nisi cum bona fide in principio, in medio, & in fine, Balbus in ij. par. iij. par. q. vij. commun. dicit.

Intellige quod requiritur bona fides in principio: in medio autem cum non habeat malam fidem, et si dubitet dubitatione speculatiua, vt si dubitet an sit sua res, vel si iuste possideat cum non habeat conscientiam in lacam, credens posse possidere cum illa dubitatione: currit præscriptio, si tamen dubitet, non solum de iure sed dubitet an teneat

tur restituere, non præscribit cum agat contra conscientiam, vt tenet Coua. in d. re. possessor. par. ij. nu. 4. ex Adriano. Idem.

Præscriptio tria requirit, titulum, bonam fidem, possessionem. Omnes veluti notissimum iuris elementum tradere solent, vt scribit Vasq. Illust. contro. lib. ij. c. lxxvij. nu. 10. Ipse vero ibi tenet, solum diuinam possessionem continuatam, & iustam sufficere ad præscriptionem erendam, perficiendam & consummandam. I. Fich.

Præscriptio cum mala fide non procedit: & in hoc est ius civile correctum per ius canonicum, tam in rebus corporalibus, quam in actionibus realibus, & personalibus. Balbus ibi quæst. xvij. communem dicit. licet Soc. consi. ccij. dicat communem contrariam, sed tamen communior est prima: & vide Ales. in rub. de præscripti. nu. 48. Villal.

Adde hanc communem affirmare Minusq. obser. vj. cent. iij. I. Fich. Amplia istam communem etiam per tempus immemorabile: si constat de mala fide præscribitis: temporis cursus non suffragatur. Alex. in l. cum aliquis. C. de iur. deli. communem dicit. quam refert Coua. in d. §. vij. nu. 4. B. Villal.

Limita in actionibus, quæ sunt de sui natura temporales, nec continent penam: sed potius dantur ad interesse, idè Balbus ibi, c. d. Idem.

Limita secundò, in iure adeundi per triginta annos, cum ius sit querendum, & non quæsitum, Balbus ibi communem dicit.

Limita tertio, in mala fide prædecessoris, quæ nõ impedit inchoare præscriptionem, Matthæ. de Afflict. in Neapolit. deci. xl. numero 7. communem dicit, Hieronym. Cagno. in l. qui in alterius, numero 16. ff. de iur. communem dicit contrariam, Sed pro concordia distinguat, vt per Panor. in ca. ij. de præscriptio, numero 7. & 8. quæst. prima, opinio prima procedit in singulari successore: & secunda in vniuersali qui tenetur exonerare conscientiam defuncti, vt per Curr. iun. consilio clxx. numero 14. vbi dicit magis communem, secundum quam intelligit vt hic vt per Pyrrhū Angl. in consue. Aure. de executionibus, c. xiiij.

Restringe hanc tertiam limitationem ad successorem repræsentantem prædecessorem, secus in successore dignitatis, vel officij si non vult vt possessione prædecessoris. Coua. in regu. possessor. part. ij. §. ix. nu. 6. vers. vij. apparet. commu. dicit ex gl. in c. cura, de iure patr. Idem.

Nota quòd successor singularis præscribit spatio decem, vel viginti annorum solutionem minore cum sibi non sit nuntiatum de maiori summa si possidet cum titulo, si tamen non habet titulum: præscribit cum bona fide per triginta annos. Balbus in iij. part. iij. par. quæst. vij. communem dicit. Idem.

Mala fides superueniens circa vnum, interruptit præscriptionem aliis, Balbus in ij. part. vj. q. ij. communem dicit. Idem.

Limita si postea bene informatus deposuerit malam fidem, Balbus ibi xliij. communem dicit. Idem.

Præscriptionem dubitatio non impedit, si post inchoatam præscriptionem interuenit: secus si à principio, Balbus in ij. part. ij. part. q. ij. & in ij. part. vj. part. q. ij. communem dicit. Et sic intellige, Iaf. in l. possidere. genera. de acqui. pos. nu. 19. ff. Idem.

In præscriptionibus quæ titulum non desiderant, bona fides orta, etiam ex iniusta causa, & fatua, puta Iuris errore, sufficit ad præscribendum, vera & communis opinio est vt scribit Vasq. Illust. contro. uer. lib. ij. cap. lxxvij. nu. 9. I. Fich.

Præscriptionem error iusti tituli causat, quantum ad vfucapitulum & præscribendum, non tamen ad repellendum eum, qui agit petitione hereditatis, vel interdicto quorum honorum, quæ iudicia regulariter non dantur contra titulos possidentem, Balbus in l. Celsus. ff. de vfucap. no. ij. communem dicit.

Amplia, vt procedat etiam si non subeffer iusta causa credendi titulum esse verum: si tamen quis ita credat ibi d. no. iij. com. d. Villal.

Præscribi potest omnino obedientia Imperatori debita per Reges, ac alias Ciuitates, Balbus de præf. ij. par. v. prin. q. ij. communem dicit. Idem.

Præscribi etiam potest merum, ac mistum imperium. Idem ibi q. iij. communem dicit, ex Feli. in c. cum sit de foro compet. pro qua. est tex. in l. viros. C. de diuersi. offi. lib. xj. Idem.

Nota quòd merum, ac mistum Imperium præscribitur contra Imperatorem, ac Regem presentem per spatium decem annorum ipso autem absente, requiritur tantum tempus de cuius initio non est memoria in contrarium Idem Balbus q. iij. in prima quæstio. secunda part. v. part. communem dicit: ista autem iurisdictio est penes inferiorem à principe: præscribitur contra eum per decem annos. Petrus Nuntius in capitu. primo, de exequendis mandatis Regum xv. communem dicit, ex Balbo de præf. in ij. part. v. part. versicu. circa primam. Et de materia præscriptionum iurisdictionis vidè plenè per eum. Et in quantum Balbus affirmat sufficere tempus decem annorum data scientia principis, idem sentit Iaso. in l. Imperium, numero 2. ff. de iurisdict. omni. iud. vbi dicit magis communem, Iasonem repræhendit Curr. iun. consilio clxxiiij. numero 16. magis communem dicens contrariam, quòd non præscribatur nisi per tempus immemorabile, cui opinio stipulatur noster Coua. in reg. possessor. par. ij. §. iij. Idem.

Item nota quòd in præscriptione iurisdictionis cum sint tres spe-

cies, videlicet merum, mistum, ac iurisdictio simplex: si vnus actus præscribatur, non censentur omnes tres species præscriptæ, sed sufficit præscripsisse vnum actum solum ad hoc quòd dicatur præscripta tota vna species illius actus, Balbus in ij. par. quæst. ij. versicu. ij. principaliter, communem dicit. Idem.

Præscribi possunt ea, quæ competunt principi in signum supremæ potestatis: hæc autem præscriptio fortitur effectum per tempus, de cuius principio non est memoria hominis in contrarium. Idem Balbus in ij. par. v. prin. quæst. ij. communem dicit.

Amplia istam communem ad inferiorem à principe: quia quoniam potest præscribere ius collectandi, & exigendi pedagia per tantum tempus, de cuius initio memoria non sit in contrarium. Otolara. in cap. iij. primæ par. de nobilitate Hispanica, communem dicit. Idem.

De iure regio præscribitur iurisdictio in ciuilibus per quadraginta annos: & in criminalibus per centum annos. l. vij. titu. xiiij. lib. iij. ordi. per quam porrigitur l. xvij. tit. iij. par. iij. & l. vj. titu. xxix. par. iij. & l. v. tit. x. l. ij. For. ll. Regalia autem, Vt sunt collecta, ac tributa, non præscribuntur: vt apparet in d. l. vj. quæ con. or. cum hac communi, & declarat eam, Et vide Paul. Rubeum in repe. cap. per vestras de dona. inter vir. & vxo. Idem.

Nota quòd præscribens regalia, iurisdictiones, pedagia, & similia, per tempus de cuius initio nõ est memoria hominum in contrarium, non tenetur probare scientiam, ac patientiam principis: quia illa præsumitur per dictum tempus, Balbus in ij. part. tertia prin. quæst. vj. communem dicit. In præscriptione vero minoris contra Regem semper requiritur scientia, & patientia. Alexand. consi. xvj. vol. v. communem dicit, quem refert petrus Nuntius de exequendis mandatis regum, c. j. nu. 15. vers. viij. deducitur, vbi videtur, innuere, hodie per legem sextam d. ti. xiiij. lib. iij. ordi. non esse necessariam scientiam, & patientiam Regis ad præscribendum merum imperium, cum ex illa lege appareat de voluntate principis, cum sit modici præiudicij præscriptio, cum aliàs remaneat communicatiua iurisdictio penes Regem, & hoc modo possit Imperator res imperij alienare: vt per Angel. in l. ij. §. hoc interdicitur. ff. de offi. eius cui mandat. est iurisdictio, quam superioritate & appellationem Rex (vt dictum est) nõ potest à se abdicare, vt per plura deducit Thomas Gramma. in consi. xxvij. per cap. dudum. de præscriptio. in vj. quod videtur innuere l. titu. j. lib. ij. ord. item pro hac sua opinione in hoc regno adducit l. v. titu. ij. part. j. iuncta l. xj. titu. j. libro vij. ordi. dicit enim quod in d. l. prohibetur introducta consuetudo sine scientia Regis, & in d. l. xj. mandatur quod consuetudines populorum obseruentur: ex quibus dicit sublatam d. l. iij. & non requiri voluntatem principis, vel scientiam, & sic in d. l. vj. non esse necessariam scientiam regis, cum iam ibi explicuit suam voluntatem, quod valeret præscriptio: & adducit ad hoc Bald. de pace. constan. in vsu. seu. capitu. j. §. j. & est in nu. 3. & dicit non ob stare d. l. vij. titu. j. in j. ord. vbi disponitur, quòd iudex ecclesiasticus non incarceret laicos, nec executionem faciat in suis bonis, iuncta l. vlt. lata apud Tolerum anno 1525. vbi reuocatur consuetudinem circa dictam executionem: dicens, *por que aqueullo ha sido sin nuestra ciencia, &c.* quia dicta prohibitionis causa est, quòd agitur de maximo præiudicio regis, quia quando per Prælatos præscribitur contra Regem non præscribitur cumulatim, & transiit iurisdictio in personas alterius fori: & non potest à principe reuocari, iuxta notata per Doct. in capitu. nouit. de iudic. Sed, his non obstantibus, adherendum est comuni opinioni, tum enim quia hæc opinionem tenet Innocent. in capitu. bonæ de postul. prælat. & Barto. in l. j. ff. de aqua plu. arden. & in l. si publicanus. de publica. & Ioan. Lupus in Rubrica de donation. inter virum, & vxorem. in rept. capitu. in præludis, versicu. sed est pulchra dubitatio, numero 33, cum aliis sequenti. & Petr. Bellug. in Specula. princ. in rubri. xxij. numero 67. & est communis opinio, teste ipso Nunjo tunc etiam, quia est maximum crimen vsurpare regis iurisdictionem: & capite est puniendum. I. facti affatus, & ibi Bal. C. de diuer. ref. & incidit in crimen læsæ maiestatis, l. qui se. ff. ad leg. Julia. maiesta. quod non inferretur tum etiam, quia sequeretur dux specialitates in d. l. vj. quod non est dicendum, vt per Bald. in rubri. de caus. posse. & proptie. numero 13. l. penulti. C. de dotis promiss. & l. si mihi & Titio. ff. de condit. & demonst. & Iaco. de sancto Georg. defen. in §. dictique vassalli, numero 22. vna reuocatio d. l. titu. iij. par. ij. & l. vj. titu. xxix. part. iij. in qua prohibita erat præscriptio iurisdictionis. De iure regni, per quæ reuocatur ius commune, quod concedit præscriptionem per tempus de cuius initio non est memoria in contrarium per omnes supradictas communes opiniones.

opiniones. Altera quoddam præscriptio quadragenaria sufficit. Et iam tertia quia non requiritur certioratio regis in præscriptione quadragenaria. Quod aliquo modo non est dicendum: nec Bald. in d. c. nu. 3. de pace constantia, hoc dicit: imò totum contrarium in tangentibus ipsi regi, ubi ipsemet Balbus distinguit: aut præscribitur contra transeuntes ut soluant passagium, & non requiritur scientia principis, si tamen præscribitur contra Cæsarem, requiritur scientia, & patientia ipsius: ut in l. comperit. C. de præscrip. triginta ann. Item nec lex. xi. tit. j. lib. vij. ord. tollit dictam l. v. imò confirmat ibi *Segu. que les fueron corrigadas por los reyes nuestros progenitores y por nos confirmadas, &c.* Et sic præsumitur notitia & certioratio: ut aliàs dicitur de minore, qui iurat quod non est necessaria probatio certiorationis, præsumitur certioratus ex iuramento. Inson. in auth. n. sacramenta, nu. 65. C. si aduersus vendit. & Ioan. Mauri. de Restitut. in integ. c. cxliij. de qua supra in verb. certioratio, vel est intelligenda illa lex iuxta distinctionem Bal. in dicto capitul. j. cum non præscribuntur contra regem nec est facienda vis in intellectu dicitur l. vij. tit. j. lib. j. ord. quia vera ratio illius est, quia prelati sunt incapaces, illius executionis: data autem incapacitate, nec præscriptio etiam immemorialis procedit per capitul. j. de præscrip. in vj. Prelati enim non habent territorium, & nec eorum iurisdicção adhæret territorio: ut per plura deducit, & probat Oldra. consil. xvij. Belluga. in Specula. princ. in d. rubri. xx. j. nu. 48. Nec obstat capitul. vt animarum, de constitut. in vj. quia ubi territorium est exponendum, id est, dicitur, vel certos terminos, intra quos potest exerceri iurisdicção: quod requiritur scientia, & patientia Regis ad eam consequendam. Et nota. verbum Aymon. de antiq. temp. part. in vers. absolutis differentiis, num. 23. quod in casibus, in quibus requiritur ad introducendum consuetudinem, vel prescriptionem scientia principis: quod sufficit quoddam officiales, ac procuratores regis, vel principis sciant, vt ei præiudicetur ex Bald. consilio cccxl. volum. v. & Castren. consilio cccv. incipienti: viso quodam saluo conducto, pro quo adducit l. cum mancipium, versio. circa procuratoris. ff. de edilit. edicto. Nota quod de iure regio ad præscribendum pedagium *que porax por dicanur*, requiritur tempus quinquaginta annorum. l. j. t. p. x. lib. ord.

Limita omnes istas communes opiniones in eis, quæ sunt referuata principi in signum vniuersalis recognitionis, quod non præscribuntur. Pyrrhus Angleb. in consue. Aure. de præsc. c. iij. communem dicit, vt sunt census, vel tributæ de quinq. Couz. in reg. possessor. par. ij. s. ij. vers. ij. rerum species. Item Villal.

Præscribitur contra fiscum in bonis nondum incorporatis, sed tantum delatis tanquam vicantibus propter vestigal non solum per lapsum quinquennij: in aliis autem bonis si denuntiatio præcesserit per quadragenarium: si tamen non fuit denuntiatio sine titulo, & bona fide per triginta annos: cum titulo autem & bona fide per viginti annos. Balbus in ij. par. v. par. in prin. communem dicit. Idem.

Fiscus præscribit, quando vendit rem alienam per quadriennium, iuxta l. bene à Zenone. C. de quadrienn. præscrip. quam intelligit si vendit bona fide. Balbus de præscrip. ibi q. viij. communem dicit.

Limita tertio, nisi ex privilegio concederetur ecclesiæ, vt contra eum non possit præscribi nisi per centum annos, ad instar ecclesiæ Romanæ. Idem Balbus ibi q. j. in prin. communem dicit. Idem.

Nota, quod si res priuati peruenit ad ecclesiã tempore præterito, vt iur. præscriptione priuati: pro futuro autem præscriptione ecclesiæ. Balbus ibi q. iij. communem dicit. Idem.

Præscribitur ius eligendi per quadraginta annos. Balbus in v. part. q. viij. communem dicit.

Ampla, etiam si vnicus actus interuenit in hoc tempore, idem ibi communem dicit. Idem.

Raichiani præscribunt ius præsentandi, quando non constat ab aliis constructam, fundatam vel dotatam esse ecclesiã. Coua. in re. possessor. par. ij. s. x. nu. 3. com. dicit. ex Deci. consil. cxv. j. Idem.

Nota, quod si constat à principio liberam esse ecclesiã, non præscribitur contra eam per quodcumque tempus ius præsentandi. Coua. & ibi nu. 2. com. dicit. ex Raich. in c. querelam. nu. 9. de electi. Idem.

Præscribitur ius patronatus, cum constat ecclesiã esse patronam, idem Balbus ibi questio. ix. com. dicit. Si curat tempus quadraginta annorum cum titulo, vel immemorabile sine titulo, quod nota. Idem.

Ampla etiam si dubitetur per tempus de cuius initio memoria non sit in contrarium. Balbus ibi nu. 100. communem dicit. Idem.

Præscribitur etiam ius patronatus præscripta villa, vel castro, cui annexum est ius patronatus, idem ibi com. dicit. Idem.

Præscribitur per episcopum: vt possit alienare res ecclesiæ in consuetudo capitulo per tempus tamen, de cuius memoria non sit in contrarium, idem ibi q. xvij. communem dicit.

Præscribitur contra ciuitatem etiam particularem per certum annos in quatuor casibus enarratis in l. fin. C. de sac. sanc. eccle. In aliis

autem præscribitur contra eam iure priuatorum. Balbus in ij. par. v. part. quaest. j. communem dicit. Nec dicitur d. l. fin. correctæ per d. aurb. quas actiones. C. de sac. sanc. eccle. quò ad ciuitatem, sed solum quò ad ecclesiã, monasteria, ver pia loca, Coua. in re. possessor. par. v. numero 9. de reg. iur. in vj. com. dicit. reprobata opinione Boetij deci. cclxiiij. nu. 25. qui dicebat l. in fine esse in totum sublata.

Ampla istam communem ad castra, ad paruum villam: dummodò habeant multitudinem. Idem ibi q. ij. communem dicit. Idem.

Præscribitur contra conditionem ex canone redintegrandam. la. ij. q. j. per triginta annos, sicut & ipsa condicção durat Balbus in iij. part. iij. par. q. xxiiij. communem dicit. Idem.

Contrariam opinionem, quòd non solum xxx. annis, sed etiam perpetuo duret remedium d. canonis redintegrandam, communem videri scribit Minsing. obserua. lxxxvij. cent. iij. vt & supra notauit. I. Fic.

Præscribitur contra remedium l. j. C. de rescind. vend. per triginta annos. Idem ibi q. xxvj. communem dicit. B. Villal.

De iure regio non durat hæc actio nisi per quadriennium l. iij. tit. vij. lib. v. ord. j.

Præscribitur seruitus personalis per triginta annos. Idem ibi quest. xvj. nu. 1. communem dicit. Villal.

Nota, quòd seruitutes habentes causam continuam, quæ ad eius verum non requiritur continuum factum hominis, licet à principio requiratur, præscribuntur inter presentes per decem annos, & inter absentes per viginti annos. Idem ibi par. i. part. iij. q. j. communem dicit. Seruitutes autem habentes causam continuam, licet naturaliter sint discontinuæ, quibus potest quis vii quando voluerit: vt est iuricris, vel via, perduntur per decem annos inter presentes, & per viginti inter absentes, si tamen habent causam discontinuam: videlicet hebdomadarum, vel dierum. ex forma constitutionis perduntur per viginti annos: tam inter presentes, quàm absentes. Balbus in ij. part. iij. part. q. j. num. 1. communem dicit.

Limita istam vltimam communem opinionem in seruitutibus personalibus, in quibus non considerantur interualla temporis: nec distinctio prædicta, Balbus ibi q. vj. communem dicit. Idem.

Seruitus discontinua requirens factum hominis constituitur, præscribitur, & probatur allegato titulo seruitutis, ac probata possessione decennali inter presentes, & vicennali inter absentes, & præsumitur titulus allegatus licet aliter non probetur, cum scientia & patientia aduersarij. Balbus tracta. de præscrip. in ij. part. iij. part. q. j. communem dicit, nume. 3. & in nume. 1. dicit, quòd requiritur etiam fides, & dicit etiam communem contrariam. Imò quòd in istis seruitutibus habentibus causam discontinuam, requiratur tantum tempus de cuius initio non sit memoria in contrarium. Curt. Iuni. in consil. cclxxiiij. nume. 28. & 38. dicit communem, approbat glo. *la grande* in l. fin. de serui. ff. Sed tamen dictam communem opinionem gloss. intelligit, vt in hac communi, quando ad sit titulus ad præscribendum de quo per d. Balb. ibi, ubi vide alias limitationes ad regulã dictã glo. l. 16.

Nota, quòd scientia, & patientia domini requiritur in præscriptione iurium incorporalium. Coua. in re. possessor. par. ij. numero 8. com. dicit. ex Inno. in cap. j. de in integ. resti. & l. j. C. de ser. & aqu. Idem.

Fallit primò, in præscriptione immemoriali iurium incorporalium. Balb. de præscrip. in ij. part. iij. part. q. j. nu. 14. com. dicit. Idem.

Fallit secundò, in præscribente cum titulo, & bona fide habente titulum à tertio qui reputabatur dominus, quia non requiritur scientia, & patientia veri domini, & sufficit tempus ad instar rerum corporalium. Balbus ibi nu. 15. communem dicit.

Fallit tertio, in præscriptione libertatis cum res de facili reuertatur ad suam naturam. Coua. in d. nu. 8. vers. j. sententiam com. dicit. ex l. si partem. §. si per fundum. ff. quemadmodum. serui. amitt. c. si de terra. de priuileg. Idem.

Præscribuntur ea, quæ competunt de iure gentium per spacium tanti temporis de quo memoria hominum non est in contrarium, Balbus de præscrip. in ij. par. iij. par. q. vj. com. dicit. Idem.

Præscribuntur decimæ prædiales in partem, licet non in totum, Balbus ibi in v. part. q. vij. communem dicit. Contrariam, quòd imò nulla consuetudine possit introduci per laicos, quòd non soluant integram decimam, dicit communem Curt. in cap. si. de consue. Sed pro concordia dicit, vt per Bello. consilio lv. per totum ubi videtur innuere, quòd opinio Balbi habeat locum in præscriptione de cuius initio non est memoria, Curt. autem de alia minori quam sic probat: nulli dubium est quin per Romanorum pontificem possit concedi: vel dandò priuilegium: vel approbando consuetudinem, vt minus decima solvatur: per gloss. in capitul. à nobis. j. de deci. & ibi doct. & Abbas dicit hoc indubitatum in capitul. in aliquibus & Deci. consilio cclxvij. & consilio cxliij. & Bello. dicit de hoc esse communem opinionem. Et consuetudo, de qua non extat memoria in contrarium: habet vim priuilegij. l. hoc iure. §. ductus aquæ. ff. de aqua. quom. & est. & capitul. super quibusdam, de verbo. signi. & ibi P. mor. & Feli. in capitul. accedentes. de præscrip. & Barbat. consilio xlj. volum. j. & in consilio xlv. vol. ij. in fortiori casu, licet in laicis acquirentibus decimas, ergo consue-

ndine potest introduci: vt minus decima solvatur. Et hoc etiā tenet Alexan. conf. vj. vol. j. vbi dicit hanc esse mag. opin. Idem.

Amplia istam communem ad laicum qui potest prescribere per tantum tempus, quod non sit memoria hominum in contrarium ius percipiendi decimas: & obtinebit. allegato titulo, cum possessione diēti temporis, Pyrrhus in consue. aure. de posses. iudicis capitul. iij. in fin. magis communem dicit sine titulo, cum sint incapaces: non prescribunt, vt per plura probat noster Coua. in reso. capitul. xvij libro j. numero 6. ex Ioan. Mona. in capitul. ij. de p̄ben. in vj. Et nota in hac materia, cum per Concilium Lateranense sit tolleratum laicis vt percipiant decimas, quæ ante illud concilium solitæ erant per eos percipi: quod probata possessione immemoriali dicitur probatū sufficienter ante concilium Lateranense percipisse Coua. in capitul. possessor. in ij. §. iij. nu. 9. versu iij. fortius, com. dicit ex Doct. in c. cum apostolica, de his quæ sunt à Prælat. Idem

Nota istam communem cum præcedenti ad intell. l. j. titu. vij. lib. j. qrdi. ibi vj. *en los ayos lagara que antiqumante suelen tener los legos.*

Prescribitur consuetudo quæ est contra ius, vel præter ius de iure civili per decem annos, de iure autem canonico, si est: contra ius, requiruntur quadraginta anni: propter ius, decem anni Balbus vbi par. v. q. xij. communem dicit. Idem.

Prescriptionem, quam primū incipit cessatio solutionis, cum de præsentī agi possit, incipere currere in pensionibus, etiam quod ad futuros annos, veram, & communem esse Doct. opin. affirmat Schurph. consi. x. nu. xij. cent.

Contrarium tamen in Iudicio Camere Imper. seruatur, teste Min. fango. obseru. xij. cent. iij. I. Fich.

Prescribi non potest cum titulo, nullo, Cur. Iani. consilio clxxxv. num. 3. communem dicit. B. Villal.

Item nota prescribitur contra hereditatem iacentem etiam si sit vsuca. Balbus in vj. par. in princ. in casu. lxxv. comm. dicit. Idem

Item non prescribuntur ea quæ sunt meræ voluntaris, vt ire ad molendinum, vel similia. Balbus in iij. par. v. partis. commu. dicit. pro qua est tex. in l. qui iure familiaritatis. ff. de acqui. posses.

Limita, si interuenit prohibitio: quia tunc bene prescribuntur per tempus longissimum, idem ibi q. vi. com. dicit. ex glo. in l. qui luminibus. ff. de seruitu. vrb. prædio. Coua. in regu. posses. §. iij. par. ij. nu. 6.

Amplia istam limitationem ad actus negativos qui non prescribuntur, nisi à tempore prohibitionis. Bel. in consil. j. nu. 15. com. dicit, de qua per Alex. conf. cxxxvj. vol. ij. & Guld. decil. penul. Idem.

Item non prescribuntur ea, quæ sunt reserua Principi in signum vniuersalis recognitionis: vt in communi supra eos. Idem

Prescribi non possunt alienari prohibita. Ripa in §. diu. l. filiusfamil. ff. de lega. ij. communem dicit.

Limita, & intellige istam communem, vt non procedat in prescriptione longi temporis viginti annorum cum bona fide: Balbus trac. de presump. in v. par. v. par. q. iij. communem dicit.

Limita secundo, in prescriptione immemoriali, vel quadraginta annorum, si ius non resistit in prohibitione alienationis in certas personas. Bello. consi. xlvj. nu. 7. com. dicit ex Bar. in l. fin. C. in quibus casibus non est necessaria in integrum restitut. Idem.

Item non prescribuntur legata per heredem cum testator sustulit prescriptionem Barba. consi. xxij. vol. iij. & consil. vol. j. Io. Duran. in arte testan. tit. vj. cau. xxxj. communem dicit. Idem.

Item prescriptio non cadit inter locios etiam per longissimū tempus quin teneantur diuidere. Balbus in iij. par. iij. partis. q. xij. communem dicit. Idem.

Prescriptio etiam interrumpitur, si pauci supersint dies ad illam complendam: licet concedatur restitutio Balbus in iij. par. vj. partis. q. j. nu. 8. communem dicit. Idem.

Prescriptio etiam interrumpitur si superueniat inhabilitas in personam prescribentem, non tamen, si superueniat in persona contra quam prescribitur. Balbus ibid. q. iij. nu. 1. communem dicit.

Fallit secundo membrum dictæ cōmunis opinionis in prescriptione trigenaria, quæ dormit contra pupillum. idem Balbus ibi num. eodem, communem dicit. Idem.

Prescriptio mixta, hoc est, decem vel viginti annorum interrumpitur per litem contestationem factam coram iudice cōpetenti. Balbus in iij. specie ij. par. vj. par. q. j. nu. 3. com. dicit. Idem.

Amplia ad actiones perpetuas seu temporales. in actionibus autem annalibus, & prætoriiis, quæ regulariter durant per annum: interrumpitur prescriptio per litem contestationem, seu quasi: hoc est, per libelli oblationem Principi factam. Balbus ibi, nu. 6. communem dicit.

Amplia etiam ad actiones criminales. Balbus ibi nu. 4. com. dicit.

Limita in prescriptione decennali inducta per statutum cum sit loco prescriptionis triginta annorum, quæ per solam citationem interrumpitur, & non est necessaria litem contestatio. Idem ibidem. num. 10. communem dicit. Et Pyrrhus Angleb. in consue. aure. de posses. foris iudicij. c. iij. communem dicit.

Nota istam communem ad intellectum l. iij. tit. xij. ord. lib. iij. Idem.

Prescriptionem licet interrumpit defectus possessionis, non tamen defectus tituli, quin possit de nouo inchoari prescriptio. Balbus in ij. par. vj. par. q. j. ver. iij. communem dicit. Idem.

Nota quod interruptio prescriptionis naturalis prodest omnibus. Civilis autem interrumpenti solum. Balbus in iij. par. iij. par. principalis. q. iij. communem dicit. Idem.

Prescriptio non tollitur per pactum. Balbus de prescrip. in v. par. v. par. q. vj. communem dicit.

Amplia, etiam si sit dictum in obligatione, quod toties incipiat deberi, quoties fuerit prescriptum, etiam si sit apposta dictio, vt quancumque possit petere. Balbus ibi communem dicit.

Intellige, & amplia istam conclusionem & ad prescriptionem triginta annorum, quæ datur in odium negligentium. Alc. in rubri. de prescrip. nu. 60. cō. dicit, vide de hac materia. nu. 5. & vj. quæ ad si. rub.

Fallit hæc communis in prescriptione Præterita quæ potest renūciari Balbus trac. de prescrip. in d. q. vj. communem dicit. Idem.

Contrariam opinionem, scilicet, quod imo prescriptio pacto tolli possit, commu. dicit Barb. conf. xxij. vol. iij. & consil. iij. vol. iij. I. Fich.

Prescriptio, si est sublata per statutum, simpliciter vel per priuilegium intelligitur in rebus actionibus de prescriptione, decem, vel viginti Annorum, in personalibus tamen triginta annorum: tū statum potest operari in longa: non extenditur ad alia. Idem Balbus ibi. q. ix. communem dicit. B. Villal.

Nota quod prescriptione sublata per statutum non intelligitur de prescriptione de cuius initio non est memoria in contrarium. Bello. consi. vij. num. 8. communem dicit. Idem.

Nota quod statutum non potest tollere obligationem naturalem vel civilem per quodcumque tempus, & tale statutum non valet. Balbus in v. par. v. q. vj. & in ij. par. iij. par. q. x. nu. 14. com. dicit. Idem.

Prescriptio legalis inchoata cum defuncto, currit contra minorem. Sed datur restitutio excepta trigenaria: quia cum sit odiosa, dormit in pupillo. Balbus in vj. par. in princ. in xxij. casu. com. dicit.

Amplia etiam si currit ad corroborationem contractus celebrati cum defuncto. Balbus ibi. communem dicit.

Amplia secundo, ad prescriptionem statutariam, quia currit contra minorem aduultum: licet dormiat contra pupillum. Balbus ibi cōmunem dicit. Idem.

Prescriptio immemorialis habet locum in priuilegio concesso à Principe ex certa sententia. Bello. consil. lxxv. nu. 5. communem dicit. Intellige data capacitate in prescribente. Coua. in reso. lib. j. c. x. num. 14. communem dicit ex Hypo. sing. lxxx. Et nota aliud verbum Aymou. de Antiquit. tem. par. iij. nu. 10. quod in casibus in quibus casus verus æquiparatur ficto in illis appellatione priuilegij, & venit priuilegium fictum. Idem.

Prescriptio est loco solēnitatis in alienando rem, quando lex nõ resistit, sed solummodo ponit formam alienationis. Bello. consil. xlvj. nu. 7. communem dicit. Idem.

Prescriptio annua præstationis in legatis incipit quolibet anno, in contractibus tamen sufficit vnica prescriptio Boer. decisio. cccxxxv. communem dicit. Idem.

Prescriptionis exceptio per arbitrium admittitur si prescriptio sit cum bona fide. Balbus in j. par. q. v. communem dicit. Idem.

Prescriptionis exceptio impedit litem contestationem, si opponatur. Boer. deci. cccxliij. nu. 2. & 8. comm. dicit. Idem.

AD I T T I O. Prescriptio an probetur & sufficiat per possessionem inceptam ab vno, & finita à successore Bar. in l. Pomponius. §. præterea, in fin. ff. de acqui. poss. dicit quod sic, & ita Paris. consilio cvj. laboriosa, num. 1. volum. Marc. Anton Nat. in consil. lxx. vide numero 4. volum. Soc. lun. consil. xlvij. viso prædicto. num. primo. cū duobus sequen. volum. ij. Limita, nisi in beneficiis, in quibus tempus prædecessoris cum tempore successoris ad finiendum triennium cōlorati tituli non coniungitur continuatur, & ratio vt per M. Anton. Bard. in tract. de temp. vtili. & contin. in c. xiiij. nu. 6.

Prescriptio in actionibus redhibitoria, & quanto minoris, aliquid rei non persecutoris, quæ anno olim, & hodie expirant. §. eas. Instit. de pepe. & tempo. actio. contra minorem absque spe restitutionis currit ex sententia Castren. quem Doct. communiter in l. final. C. in quib. cau. in integr. restit. non est necess. sequuntur, currit quoque contra ipsum minorem instantia triennalis, de qua in l. propter adum §. fi. C. de iud. & ibi Doct. & idem Castren. d. l. ij. & ibi Barto. xvj. oppo. vbi etiam in tempore dato ad conficiendum inuentarium idem concludit per text. in l. final. C. de iure delib. fallit tamen, quod dicitur de triennali instantia quando tutor vel curator sine etiam procurator cuius dolo, vel culpa instantia ipsa perit, non est soluen. quia tunc datur in subsidium in integr. restit. si laus persistat d. §. fi. & ibi idē Cast. post Bar. Concludit idem in tempore dato ad appellandū: quod est decem dierum auth. C. de appel. & tempore ad appellationem prosequendū: quod est annus, & ex causa biennium, & longius, c. ex ratione eod. tit. de appel. authen. ei cui C. de temp. & repa. appel. quod ideo inductum est, vt turis rigor. conferuetur. auth. de appel. & int. quæ

que tempore pna. & voluit gl.in l. auxilium. In vers. cessant. ff. de minor. idem concluditur in tempore dato ad excipiendum de dote non numerata pecunie. quam habuisse confessus fuit non fuisse sibi numeratam. In contractu. In princip. cum gloss. in verb. periturus. C. de non nu. pecu. & habetur per Cast. vbi supr. F. Turzan.

Prescriptio non habet locum in feudalibus contra dominum in casu, quo vassallus feudum, inscio domino, alienasset, & ille, in quem alienatam est postea vellet allegare possessionem, & prescriptionem contra verum dominum: tunc enim tale feudum ne longissimo quidem tempore prescribi potest. Communem dicit in §. Feudū. q. xlv. vers. Si autem. P. Fich. ex Claro.

PR. O. Præfens habetur pro consentiente vulg. l. quidam ex parte fidei cuius. vbi latè. not.

O B I E C. Contra de l. Caius. ff. de pign. actio. vbi præsentia non habetur pro consensu.

S O L V T. In iis, quæ nobis inuitis fieri non possent, vt in pignore, præsentia habetur pro consensu, vt in nostra regula, secus in iis, quæ fieri possent nobis præsentibus etiã inuitis, vt venditio l. r. e alienam. ff. de contrahen. empt. & legatum. §. non solum. In sti. de leg. vt in contrario allegatur textus pro hac solut. in l. sepè. §. si. ff. de rei iud. Et è contrario absens pro dissentiente habetur. allegatur text. in l. qui potest. ff. de reg. iur. & in l. in eo iure. §. deinde. ff. de ritu. nu.

O B I E C. Opponitur de l. duo ex tribus. ff. de rei iud. & l. si in tres, cum l. se. quæ. ff. de arbit. vbi dicitur, quod duo inuito tertio possunt iudicare, sed non eo ignorante seu absente.

S O L V T. Hac regula ibi fallit, ratio specialitatis ibi assignatur, quia tertius traxisset eos fortè in suam sententiam. Vel dic, quod possum facere altero inuito, possum facere eo absente quando negotium ad eum non pertinet, quãdo verò negotium aliquo modo pertinet, tunc factum eo absente non valet, sed factum eo presente & contradicente valet, vt ibi. Bellon.

PR. O. Præfens trahitur ad præteritum, vt Troia capta est. l. suit. l. verbum erit. ff. de verbo. signat. Bellon.

PR. O. P. O. Præfens verbum non trahitur ad futurum. l. si stipulatus. §. j. & l. cum stipulamur. ff. de verb. oblig. Idem.

Præsentia donatarij cum taciturnitate inducit consensum. Communem dicit in §. Donatio. q. xiiij. ver. Sed ponit. P. Fich. ex Claro.

Præfentes in materia prescriptionis dicuntur si sunt laici quando sunt sub communi præfide: si autem sunt clerici, si sunt sub eodè Archiepiscopo, præfentes dicuntur. Balbus in l. par. iij. par. q. iij. in fin. communem dicit. B. Villal.

Præfens in iudicio compellitur recipere libellum, etiam si ad hoc non fuerit citatus, tamen non compellitur respondere nisi plene instructus. Fel. in c. j. de iud. nu. 19. communem dicit. Idem.

Præfidentes civitatis non habent merum imperium, sed tantum minimam iurisdictionem. Alci. in c. quod sedem. nu. 8. de offic. ord. communem dicit. Idem.

Præfentati duo ad beneficium, & colligantes si vnus moriatur, patroni non possunt præfentare alium. Gome. in regu. cancel. de subrogan. q. xij. communem dicit. Idem.

PR. O. Præsumimus plus audire masculos, quam feminas l. quisquis. §. ad filias. C. ad leg. Jul. maiesta. Bellon.

PR. O. Præsumitur quis sanæ mentis, donec contrarium probetur. l. ij. C. qui testat. ff. de test. vel non. Idem.

PR. O. præsumitur quis ignorare, nisi probetur scire. l. verius. ff. de probat.

O B I E C. Cõtra, imò præsumitur sciẽtia. l. eũ de indebito. §. ff. eo. ti. S O L. Ibi etiam probatur ignorantia præsumptiue eo ipso quod probatur indebitam, vt ibi not. Idem.

PR. O. Præsumptio de præfenti ad præteritum fit. l. si qui adulterij. vbi gl. C. ad legem Jul. de adul. l. non est verissimile. ff. de probat. Idem.

PR. O. Præsumptio transfert onus probandi in aduersarium. l. generaliter. §. si peticum vers. sed eum ex præsumptione. ff. de fid. libert. Bellon. Tolosa.

Præsumptio iuris quando est pro aliquo nõ releuat, nisi allegetur Alci. in tractatu præsump. xxj. nume. 2. communem dicit. De iure regio exceptio. si fiat notoria: sufficit quod allegetur, & peratur. l. xlij. in pragma cap. viij. & per dictam l. declaratur. ij. titu. vj. lib. iij. ordin. ex quibus resultat, quod si declinatoria iudicij sit notoria, quod non requiritur probatio, & approbatur per dictas leges gl. in clementina appellanti de appellat. & dictum loã. Andr. in capitul. sepè. de appellatio. quod fallit pro intellectu. l. xiiij. tit. ij. lib. iij. ordi. & l. xcj. styli. vbi ponuntur casus de quibus potest quis conueniri in domo regia, ex quib. si vidua est notoria: non indiget probatione, vt tenet Cynus in l. ij. ff. si quis in ius vocat. non gerit Et nota vnum satis notabile pro amptatione d. l. xiiij. & xcij. quod si quis commisit plura delicta, & inter ea sit vnum ex istis comprehensa in dicta l. quod curia potest de omnibus cognoscere. Cassane. in consuet. Burgund. rub. ij. §. j. glof. fin. nu. 16. fin. quæ etiam faciunt ad intellect. opinionis positæ in ver. iurisdictione. nu. 15. vide quæ ibi habes. B. Villal.

Præsumptio etiam si sit à lege, debet allegari, aliàs non suffragatur. l. si adulterium cum incestu. §. ij. Idem Pollioni, cum not. ff. ad l. Iuliam de adul. etiam si id quod sic lex ipsa præsumit, notorium sit. Fel. in cap. cum ordinem, & ibi Decl. de rescriptis idem Decl. in ca. ex insinuatione circa fin. & in ca. vt debitus. in ij. not. de appella. sequitur Iaf. in l. ex quacunque. ff. si quis in ius vocat. nõ ier. & in l. si verò, §. si pro rei. ff. qui satisf. cogant. hinc est, quod licet bona fides præsumatur, nisi allegetur, non prodest, tradit Alexand. consilio xlix. & consilio. cxxxvj. lib. ij. & consilio. lxxix. lib. ij. & quod necessariò illud à lege præsumptum etiam vbi notorium existit, vt profer ei, qui ex tali præsumptione se iuuare, & illam pro se inducere vult, allegari debeat communiter à Doctor, nemine discrepante teneri ait Crauet. consil. cclvij. efficaciora. F. Turz.

Præsumptio est minus semiplea probatione. Est communis opinio secundum Iasonem in consilio cxxix. in casu, versus, secundo monetur, volumine primo. Hinc est, quod testis nõ iuratus facit præsumptionem, licet non semiplenè probet, ca. nuper, & ibi glo. extra de testibus. Dec. in cons. ccccxl. queritur in fi. vol. iij. M. Grib.

Præterito filij reddit testamentum ipso iure nullum, etiam si præteritus nullum non diceret. Est magis communis opinio secundum Iaf. in cons. cxxij. nos Iafon. vol. j. M. Grib.

Præteritione filia testamentum annullatur. com. in §. testam. q. xlij. vers. sic. Item quarto. P. Fich. ex Claro

Auth. ex causa. C. de lib. præter. dicens ex præteritione solam institutionem vitari, cetera verò firma manere, nõ habet locum in relictis ipse præterito testamentum impugnanti. Est cõmunis opinio secundum Romam. cons. ccccxxvj. in casu proposito. M. Grib.

Testamentum nullum præteritione filij, propter clausulam codicillarem sustinetur in vim fideicommissi. Est magis communis opinio secundum Dec. in consilio cxxvij. in casu proposito. circa princ. vol. ij. præteritione filij vel nepotis, facta sine causa per matrem vel autiam, testamentum est adhuc hodie ipso iure nullum, nec conseruatur, per Auth. ex causa. C. de lib. præter. Est com. opin. secundum Alex. cons. lxxvj. circa primura. vers. circa tertium. vol. j. Idem.

Dispositio Authen. ex causa procedit etiam in præteritione vel exheredatione, facta sine causa. Est com. opin. contra Dyn. secundum Alex. dicto cons. xxvj. vers. nec obstat dicta lex. Idem.

Præteritus is intelligitur qui in testamento non est institutus, neque nominatim exheredatus, etiam quod de eo in testamento esset aliquid factum. com. communem dicit in §. testam. q. xlij. in princ. P. Fich. ex Claro.

PR. O. Prætor de patria, non de extraneis prouinciis eligendus est lures. C. de offic. Prætor.

O B I E C. Cõtra de l. Barbarius. ff. eod. tit.

S O L. Ibi propter communem errorem, qui facit ius. l. iij. in fin. ff. de sup. leg. Bellon.

PR. O. Prætor quandoque mentiri permittit, §. namque institut. de action. Idem.

PR. O. Prætoris est æstimare, an sua sit iurisdictione, vocari autem non contemnere prætoris auctoritatem. l. si quis ex aliena. ff. de iud. cum personæ. de priuil. in vj. Idem.

PR. O. Prætoris factum iuri derogare non oportet. l. j. ff. de ferr. & dil. Idem.

PR. O. Precium loco rei succedit. l. quia qui precio. ff. de vsufr.

PR. O. Precia rerum constituntur, secundum communem æstimationem, non secundum singularem cuiusque affectionem. l. precia rerum. ff. ad leg. Falc. l. si seruum meum. ff. ad leg. Aquil. Idem.

Princeps si alicui feudum concedat, & in concessione vtatur verbo donamus, vel alio simili importante donationem, censetur libera Donatio. com. in §. T. q. xvij. P. Fich. ex Claro.

Si Imperator vel alius Princeps, fecit pactum aliquod cum ciuitate, vel alio loco, illud obseruare tenetur, & ex tali pacto obligatur. Est com. opi. sec. Iaf. in cons. j. præsupponitur in facto. vol. j. M. Gribal.

Princeps de plenitudine potestatis nõ potest auferre ius perfectè acquisitum alij ministerio iuris Ciuilib sine causa veluti per sententiam prescriptionis, aut additionis hereditatis, quoniã licet modus acquirendi sit de iure Ciuili inductus nihilominus ipsum dominium est de iure gentium, secundum Doctores, cõmuniter in l. Gallus. §. & quid si tantum. ff. de liber. & posthu. in l. fin. C. si cõtra ius vel vti. publi. & in c. quæ in Ecclesiariis. de constit. quam communem sequitur Iaf. in l. si is qui pro emptore. ff. de vsucapio. in d. §. & quid si tantum. nu. 115. & in d. l. si cõtra ius vel vti. publi. in vij. limit. Fel. in d. c. quæ in Ecclesiariis. nu. 33. Alexan. Soci. Gallia. & Moder. Hispani. in §. & quid si tantum, Iac. Nigri. in rub. ff. si cert. pet. nu. 15. & Ruyus cons. lxxv. nu. 1. & 9. vol. j. & Bellonus cons. ij. num. 2. & seq. & ista est mag. com. opi. quam sequitur, & citat Parisi. cons. c. j. nu. 70. vol. j. Soc. iun. cons. cxx. nu. 32. vol. ij. Crauet. cons. cxxij. nu. 3. cons. c. iij. cons. cxxv. num. 20. & seq. cons. cxxij. & cons. vij. nu. 10. Contrariã verò partem quod Princeps possit auferre ius perfectè alteri acquisitum sine causa. tenuit Angelus in lege Lucius ff. De Enic. Abbas in c. ex parte secunda de officio

officio delega. Steph. Bertran, consilio cccj. numero 3. volumi. iij. & Iac. sibi contrarius in confutando tenet hoc idem in consilio j. lib. j. vbi sequitur Bald. in l. fina. C. sentent. res. in. non poss. vbi ait, quod Princeps potest esse contra sententiam, quae transiit in rem iudicatum, dicens illud di. in m. Bald. esse singulare, & posse auferre dominium ac quistum, mediante tali sententia. Similiter idem Iac. consilio cxcvij. lib. iij. arguit pro opinione Pauli de Castro. in l. eum heredes in prin. ff. de acquirenda possessio. & in l. iij. ff. de testamen. quod princeps possit legitimare spurium, etiam post aditam hereditatem per agnatos d. modo possessio bonorum nondum apprehensa sit. Eandem opinionem sentit idem Iac. consilio xcij. libro j. vbi voluit quod Pontifex exiitendo monasterium a decimis in consequentiam praedictat Laicis, qui. l. us decim. r. debentur, quia non attenditur praedictum, quod venit in consequentiam. His igitur non obstantibus, prima opinio quod princeps non potest auferre ius quae situm per aditionem hereditatis, ut per sententiam videtur magis communis, & sequenda ut audacter asserunt Moder. in dicta l. fin. C. si contra ius vel vti publicam. Capacius decimo. clxv. nu. 4. & 16. Crauetz. in d. consilio clxxj. numero 3. & alij quamplurimi supra relati. Haec communis interpretatur & limitatur non procedere, quotiescunque Princeps tolleret ius quistum de iure gentium ex causa, ut illud ex causa auferri possit requiritur quod sit huiusmodi causa, quae principi aliter vtilitatem publicam, secundum Barto. in l. quaeunque. in fin. C. de fide instrum. & iure haste. f. l. ca. lib. x. Oleta consil. cccxij. lib. i. f. ut allegaciones Paul. Castren. consil. clxxvij. consil. cccxix. consil. cclxxvi. lib. j. Deci. consil. cclxxj. & consilio ccccclxxvij. post Fel. in d. no. cap. quae in Ecclesiarum. Iac. in l. Barbarius. ff. de officio preto. & consil. cccxxij. libro secundo. Iam scribit esse magis communem opinionem Alexan. consil. cclxxj. numero 10. volumi. ij. Limita secundo loco dista. n. communem opinionem non procedere, quando Princeps ex causa remunerationis tenuitque auferret dominium alterius de iure gentium quae situm tunc enim certum est principem posse id auferre. Item si verbera um, vbi Bart. & Ange. ff. de rei vendi & alij scriben. in l. Antiochenisum. ff. de priuile. credito. & quod remuneratio sit sufficiens causa Principi ad tollendum dominium alienum, consiliat Deci. consil. ccccclxxvij. viso casu proposito & consil. ccccclxxvij. viso puncto. post alios relatos per Grammaticum decisio. lxxv. nu. 2. et seq. F. Viuius.

Annuitus, seu deponatus restitutus recuperat bona confiscata. l. j. ij. et iij. C. de sentent. passis, sed bona alienata, et in tertium interim translata aliquo modo per restitutionem sibi factam a Principe recuperat: unde restituito banno, eius restituito non trahitur ad bona in tertium alienata, secundum Bart. & Bald. in l. fina. eod. titu. Barto. & alios Doct. in l. Gallus. §. & quid si tantum ff. de libe & posthu. Cardij. in cap. quia diligentia de elect. Abb. in cap. de parochi. & in cap. e. tua in fin. de cleri non residen. lmo. in c. nostra de iniur. hoc id. m. tenet idem Abb. in cap. inter quatuor de maior. & obedi. vbi Fel. attestatur hanc esse communem opinionem, & constat ex allegatis per Alex. & Moder. in d. §. & quid si tantum. Ampliatum praedicta non solum procedere in dubio sed etiam quando Princeps, vel superior, vellet expresse sub restitutione comprehendi bona interim alienata, secundum Bal. Cyn. & Alexan. in d. §. & quid si tantum, sed Cardina. in dicto cap. quia diligentia videtur expresse tenere contrarium, videlicet quod restituito facta per principem, vel superiorem cum clausula pregnantia, quod bannitus plenissima restituitur, ita nihil de banno opponi possit, trahatur & extendatur ad bona in tertium alienata, cum quo quidem Cardij. sentiat omnes Doct. magis communiter, ut scribunt Moder. in d. §. & quid si tantum, & Iac. sibi num. 77. & Fel. in d. c. inter quatuor, & licet i. te restitutus recuperet bona non alienata, ob hoc non recuperat in isto casu, nec in aliquo alio casu fructus, qui donec extiterat bannitus, a fisco, seu ab alio priuato, fuissent percepti, ext. est singularis in auth. idem Nestorianus. C. de haere. secundum omnes Doct. communiter qui ita tenent ut refert Iac. in d. §. & quid si tantum nume. 64. vbi etiam Moder. omnes.

Princeps obligatur per suum contractum, & astringit successorem in dignitate. Iac. in consil. x. volu. iij. communem dicit.

Nota istam communem quae facit ad corroboracionem l. iij. tit. ix. lib. v. ordi. vbi Rex & Regina iniuerunt contra ius cum ciuitatibus regni sui, quod non possit alienare villas, aut ciuitates, vel alia loca, vel bona regni, nisi ex iustissima causa, & cum consilio senatorum magni consilij, & contra factum est nullum, & Rex potest propria auctoritate reassumere, de quo per Fel. & Deci. in j. lectu. nu. 6. in c. ecclesia sancta Maria. de consilij. In tantum autem est vera nostra comunis, quod nec de plenitudine potestatis, quid potest contrahere. Pau. de Cass. in l. digna vox. de legib. C. Et quod Rex non possit alienare bona regni. l. iij. titu. xv. par. v. et si alienat perdit nome regis. l. vj. titu. j. par. j. de qua per Io. Lupum. in rep. ca. & vide supra in verb. praerib. B. Villal.

Princeps an ex suis contractibus obligetur, & obligare possit suos successores Item an possit alienare vnam ex ciuitatibus in praedictum successorum, vide cum plura allegacionum apud Tiraque in tract. de Primogen. xv. q. nu. 3. & 24. I. Fich.

Comm. opin. tom. 1.

Princeps si restituit rebellem, talis restitutio non extenditur ad bonam alienata, communiter tenent Doct. in l. Gallus. §. & quid si tantum ff. de libe. & post. ut refert Matth. de Afflic. decil. cccxj. num. 7. fallit nisi publica pax hoc exigeret, ut dicit ibidem March. Idem.

Princeps statuens aliquod contra ius naturale vel gentium, non praesumitur habere iustam causam, Magis recepti scribit Minsing. oblierna vij. cent. iij. Secus, si contra ius politum aliquid statuat, vel scribat, quia tunc semper iusta causa praesumitur moueri. Sed ita si motu proprio non ad instantiam partis id fiat, ut ibidem tractatur. Idem.

Princeps sine causa non potest tollere alicui ea, quae sunt iuris naturalis. Curt. Iuni. consil. cxxxvij. nu. 5. communem dicit. B. Villal.

Amplia, quod Princeps non potest tollere alicui ius suum sine causa. Felin. in cap. quae in ecclesiarum. nume. 33. de consilij. communem dicit. & Bello. consil. ij. nu. 2. & 3. Idem.

Contrarius opinionem, quod imo princeps, etiam sine causa, possit rem subditi propriam de plenitudine potestatis auferre, & alteri dare, adeoque in totum cum legibus dispensare communem esse sententiam scribit Vasque. Illustr. contro. lib. j. cap. xv. in prin. ipse tamen eam postea improbat. I. Fich.

Amplia ad feudum, quia de illo non potest priuare vasallum sine causa. Aymon. de antiqui. temp. part. j. versu. nu. 17. communem dicit ex Bald. in consil. cccxxvj. lib. j. Idem.

Nota, quod inius, quae non dependet a libera voluntate Principis, prout sunt contractus, & vbi agitur de priuando aliquem iure quistito non potest princeps procedere, parte non citata. Idem. Aymon. part. j. versu. nu. 30. communem dicit ex Soci. consil. xvj. Villal.

Amplia etiam de iis, de quibus princeps ad libitum disponere non potest, parte non citata. Idem. Aymon. nu. 32. communem dicit ex Bal. consil. cccxxvj. vol. j. Idem.

Amplia ad alienacionem faciendam per Principem hominibus villae, vel castri inuitis quod non potest facere: quia ipsis conuenit non mutare dominum. Curt. Iuni. consil. cxxij. num. 17. communem dicit: quod tamen fallit nisi pro bono pacis, ut per Gome. in §. item Seruana. Instit. de actio. nu. 43. vbi vide alias limitationes, & vide Felin. in cap. dilecti. de maiortate, & obedientia. in ver. inuictissimi. Idem.

Concor. cum l. iij. tit. xv. par. ii. nec donare potest. l. iij. tit. xxvij. par. ij. & quoad redditus regales vide l. vj. tit. xxvij. par. iij. & vide Io. de Pala. rub. in capitulo per v. stras. de dona. inter virum & vxorem. §. xlvij. numero 41.

Fallit, quia licet Princeps non possit auferre alicui ius suum: potest tamen tollere obstaculum de medio, faciendo de incapace capacitati sine causa legitimando spurium, ut sic succedat in hereditate. Curt. Iuni. consil. clvj. nu. 19. & consil. cxxxvij. nu. 10. communem dicit. non tamen potest legitimare ad hoc quod succedat in bonis iam acquisitis per heredem, non solum per aditionem civilem: sed etiam acquisitio nem iuris gentium. Bello. consil. j. nu. 3. communem dicit ex Jalo. in l. Gallus. §. & quid si tantum. ff. de libe. & post. Idem.

Princeps, siue imperator Romanus Dominus est totius orbis. Communem dicit Vasque lib. j. Illustr. contro. ca. xx. nu. 1. multa pro hoc allegans. tamen ultimo sic concludit. Ad hanc tamen tot sunt qui tenent contrarium, ut referunt praedicti, quod mihi non satis certum est, vtra pars receptior sit. I. Fich.

Principij, & de his, quae ex principio sequuntur idem iudicium est. Curt. Iuni. consil. clxij. nu. 13. communem dicit. B. Villal.

Princeps licet non possit auferre dominium quereitur ex contractu iuris gentium ex causa tamen id facere poterit, si causa respiciat publicam vtilitatem. l. locus. C. de euctio. l. venditor. §. si constat. ff. de p. d. probatur etiam secundum Ang. in l. ij. & in l. bene. & Zenona. C. de quadri. praerit. hincque opin. magis esse communem dicit Alex. in c. cccclvj. Argumen. verfic. pro hoc. nume. 10. vol. ij. F. Turz.

PR O. Princeps est lex animata in terris, in §. finali auth. de consil. colla. iij. Bellon.

PR O. Princeps omnia iura communia in serinio sui pectoris dicitur habere. in l. omniu. C. de testamen. in c. j. de constituto. in vj.

OB. Contra, quia Roma pontificem aliquando obliuio fallit. in cap. praerera. xij. dista. 2. ergo non habet omnia iura in pectore suo.

S O L. Ibi non erat obliuio iuris, sed exemplorum.

PR O. Princeps iura suorum. l. si quando. C. de inoffi. testamen. Idem.

PR O. Princeps est philosophia plenus. locum Sillanianum. C. de is quib. ut indig. Idem.

PR O. Princeps legibus est solutus. l. princeps. ff. de legibus.

OB. Contra de l. digna vox. C. de legib. & c. iustum. x. dist. & hex inperfecto. de leg. iij. ff. & l. inperfecto. C. de testa. & si in f. quib. mod. testamen. infir. vbi licet princeps legibus solutus sit, tamen facit se legibus alligatum, & secundum leges velle viuere.

S O L. Contrarium procedit de honestate, quia de necessitate secus, ut hic. Idem.

PR O. Princeps facta seruare tenetur. ca. j. vbi not. extra. de probationibus. Idem.

PR O. Princeps debet esse humanus, non superbus. l. si. C. de dona. p. inter

inter vir. & vxor. Idem.

P R O. Præcepta alia incapacem seu inhabilem habitare potest. l. quidam consulebant. ff. de re iudicata. Idem.

P R O. Principalis obligatio extinguit accessoriam, si in eadem causa concurrat, sed in duabus obligationibus pariter potest. l. generaliter. ff. de fidei. Idem.

P R O. Principale inspicimus, licet accessorium sit maioris valoris, si in emptione. ff. de contrahen. emptio. Idem.

P R O. Principale non confirmatur per accessorium, l. quod permanens. ff. de iure god. Idem.

P R O. Principium est spectandum potissima enim pars cuiusque rei principium est, in l. ff. de orig. iur. & difficile est, ut bono peragatur exitu, quia malo sunt inchoata principio. c. cum principatus. j. q. j. reg. quod ab initio. de reg. iuris. ff. Hæc regula probatur ex l. j. idem Pomponius. ff. de posu. & l. si procuratorem. j. responso ff. mand. & l. vbi cæp. ff. de iud. & in c. proposui. l. j. extra de foro compet. c. post cessio n. de probat. c. ea re. de rescrip. & c. dudum. vbi bon. gl. de elect. Bellon.

P R O. Prior tempore, potior est iure, l. potior. ff. qui pot. in pig. hab. l. si fundum. C. qui pot. in pign. habean. l. quoties. C. de rei ven. c. episcopo. l. xxiii. dist. c. si. xvij. dist. c. vlt. lxxv. dist. c. j. de maio. & obed. c. eum cui canonicatus. de præben. in vj.

O B. Opponitur de constitutionibus, de pactis, de rescriptis, de testamentis, vbi posteriora prævalent prioribus.

S O L. Hæc regula non habet locum in his, quæ ex vnus tantum voluntate dependent, vt in legibus, rescriptis, & testamentis, sed in his, quæ ex vtriusque voluntate dependent, vt in contractibus nisi omnes consentiant, tunc enim vltimum derogat primo, l. pacta nouissima. C. de pactis. ita gloss. in l. quoties. ff. de regu. iur. & c. qui prior. de regul. iur. in sexto.

O B. Secundò oppono de §. ordinatione. in authen. de mon. colla. iij. vbi non est eligendus quis ex prioritate temporis, qui enim prior est tempore, non præferatur in electione, sed qui optimus est, ad idem textus in cano. sicut. xxiii. q. iij. & ca. non loca xl. dist. in.

O B. Præterea prior constitutio postponitur in cano. prima annotatio. xvj. dist. in.

S O L. Vbi melius est posterius, præferatur priori, vt ibi.

P R O. Prior est via testati, quam intestati, & instituti, quam substituti, l. quandiu. j. & ij. ff. acqui. hære.

Primogenita sunt licita. Coua. in resol. in lib. j. c. v. nu. 5. communè dicit ex Tiraquel. & de primogenitu. q. iij. nu. 1. B. Villal.

Priuariatio iuris vel rei alicuius, vt incurratur, etiam si lex dicat, ipsi iure, tamen requiritur quod dominus declaret, vel rem incidit in committit, vt que hoc etiam perat. Et tempore subsequatur sententia declaratoria, vt late probat Tiraquel. in l. si vnquam. in verb. reuertatur. nu. 10. 11. & sequen. C. de reuo. don. Et similiter episcopi Rimi. in §. j. num. 1. & multis seq. inst. de don. vbi nu. 1. 2. & 3. declarat, quod talis sententia non priuatio, vel etiam pena decernitur, sed tantummodo declaratur, quod tale delictum fuerit commissum, tunc enim pena sequitur à iure secundum Barto. in l. apud delatorem. ff. de iure fisci. Itaque iudex declarat donatarium (Exempli gratia, vitium in gratitudinis incidisse, proindeque donationem esse reuocatum, & quatenus opus sit eam reuocare, condemnando donatarium ad relaxandam libertatem sibi donatam, ipsi donatori &c. I. Fich.

P R O. Priuariatio præsupponit habitum, l. decem. ff. de ver. obl. l. manumissionis. ff. de iust. & iu. Bellon.

P R O. Priuatorum consensus non tribuit iurisdictionem l. priuatorum. C. de iurisd. om. iudic. Idem.

Priuegium concessum à Principe habet effectum à tempore scientiæ. l. in l. beneficium. nu. 46. de consue. Princip. ff. comm. dicit. B. Vill.

Priuegium concessum de descendibus masculis, & feminis non comprehendit nuptas. Io. à Ripa in respon. ij. lib. ij. de res. numero 11. communem dicit. Idem.

Priuegium gratiæ concessum à Principe, per successorem, indistinctè reuocari potest, communem esse quæ Guiliel. dicit Alb. Ros. in l. digna vox. C. de legit. & Mar. Laudensis in tracta. de priueleg. in xxxiii. quaest. I. Fich.

Priuegiu concessum alicui, non debet operari reuocationem alterius priuegij, l. in lege si rusticus. num. 5. de testa. mili. communem dicit. B. Villal.

Priuegia concessa ecclesijs, quoad earum bona, non extenduntur ad Clericos, quoad eorum patrimonia, nisi in casibus iure expressis. De quibus Abb. & Fel. in c. ecclesia. S. Mariæ. de consue. Hanc communem dicit Dec. in d. cap. ecclesia. numero 18 refert Didac. Couarr. lib. j. varia. resol. c. iij. num. I. Fich.

Priuegium continens idem quod ius commune per secundum de rogatur etiam de illo non facta mentione. Ripa in c. j. de rescri. num. 78. communem dicit.

Amplia ad priuegium insertum in corpore iuris: quia tollitur per aliquid non insertum, & de eo mentionem non faciens Idem ibidem communem dicit.

Amplia secundò, si in secundo priuegio sit inserta clausula derogatoria, non obstantibus priuegijs in contrarium scientibus, etiam si de illis oporteret facere mentionem, quorum tenores de verbo ad verbum volumus pro insertis haberi quia per tale priuegium tollitur omnia priuegia contraria, Anani. in consi. lvj. communem dicit, quum intellige vt per Ripam in dicto capitulo primo de rescrip. numero 80. Idem.

Priuegium concessum in iis, quæ reiterationem recipiunt ad illud tollendum, requiruntur triginta anni. L. id. Goza. in consi. xxij. num. 9. dicit magis communem ex quo priuegiati vt non teneantur ad collectas, perdunt priuegium, si per xxx. annos pacificè collectas soluerant. Ripa in l. j. de leg. c. xj. nu. 11. communem dicit. B. Villal.

Priuegium concessum habenti duodecim filios, durat etiam mortuis filiis. Alcia. de præsump. reg. j. præsum. xxxvj. comm. dicit. Idem.

Priuegijs concessis militibus armata militia, gaudent milites legalis militia, l. in l. miles. num. 9. ff. de re iudicata, communem dicit. Clausula generalis derogatoria, in qua de priuegio & loco priuegiato, secundum formam ipsius Priuegij specialis mentio facta non reperitur, non est sufficiens ad derogandum priuegio alteri concesso, de quo specialis mentio fieri debuisset. Est communis opinio secundum Dec. in consi. clxv. visio tenore, sed supradictis non obstantibus, & vers. ex quibus omnibus, & in consi. cccxxxij. visio consilio. in fine. M. Gribal.

Priuegiata probatio, veluti per iuramentum, nunquã locum habet contra eum qui ex delicto alterius conuenitur. Est communis opinio secundum Dec. in consi. cccxx. in causa mota. vers. quartò princip. aliter. M. Grib.

Priuegium concessum subdito, potest per ipsum concedentem ad libitum reuocari. Est com. opin. secundum Cur. Iun. consi. j. nu. 34. vol. j. Idem.

P R O. Priuegium à principis intelligitur semper concedi sine præiudicio alterius, lege ij. §. si quis à principe. ff. ne quid in loco publico, lege. cum filiusfamil. ff. de militari testam. lege. impuberi. ff. de admintur. lege nec auus. C. de emanci. liberi, capitulo cum olim. extra de consuetud.

O B. Contrà de l. sciendum. ff. quib. causis, & l. si quis sepulchrum, in princip. ff. de relig. & sumpt. fruner. vbi beneficium princeps concedit cum damno alieno.

S O L. Dic, quod princeps priuegium non potest concedere cum præiudicio alterius graui, sed cum damno modico potest. l. quoties, C. de preci. imperat. offer. Bellon.

P R O. Priuegium testantis non tollit delictum scribentis. l. in fraudem. §. si quis. ff. de milit. test. Idem.

P R O. Priuegium successoris, non rescindit legitimum factum prædecessoris. l. ea, quæ. C. de rescri. militar. Idem.

P R O. Priuegium meretur amittere, qui concessa sibi abutitur potestate. in l. iudæos. & ibi glo. nor. C. de Iudeis. in lege qui sine ff. de neg. gest. tex. expressus in cano. priuegium. ij. q. iij. & c. uarum. & c. vt priuegia. de priueleg. extra. Idem.

P R O. Priuegia sunt priuatorum leges, quasi priuata: leges, quasi in priuatis ferantur. ca. priuegia. iij. dist. in. Idem.

P R O. Priuegia dantur ob merita. l. honores. ff. de decur. l. fin. C. de stat. & imag. Bellon.

P R O. Priuegia non sunt multiplicanda. in l. ius singulare. ff. de leg. gl. no. in l. à diuo Pio. ff. de re iud. Bellon.

P R O. Priuegiatus contra priuegiatum non vtitur priuegio suo. l. verum. §. ff. cum l. sequen. ff. de min. in l. ij. C. de priueleg. fsc. Idem.

P R O. Priuegiati sunt nobiles & literati, c. de multa. extra de præben. Idem.

P R O. Prius conuenitur hodie principalis, si est præsens, demum eo discusso sibi successor. authen. præfente. C. de fid. Idem.

P R O. Prius est cognoscendum de possessione, quam de proprietate. l. ordinarij. C. de rei vend. l. si de vi. ff. de iud. l. certi iuris. C. de interd. §. retinenda. inst. de interd. Bellon.

P R O. Prius querendum est de habilitate personæ quam de sollemnitate rei. l. si quæ ramus. ff. de testamen. Idem.

P R O. Pro mortuo habetur, in cuius locum fiscus succedit, vnde qui bona amittit, personam amittit, lege, actione. §. publicatione. ff. pro socio. Idem.

P R O. Pro parte dominij seruitus acquiri non potest. in l. pro parte. ff. de seruit. Idem.

Probatio incumbit dicenti pauperem aut diuitem, Alcia. de præsum. reg. ij. præsum. xxvj. nu. 4. comm. dicit, de qua vide Coua. in resol. lib. ij. c. xij. B. Villal.

Ad hoc vt propter antiquitatem Probatio imperfecta sufficiat, & plena reddatur, requiritur tempus centum annorum, Est communis opinio secundum Dec. consi. xij. vol. j. M. Gribal.

Valet consuetudo, vel statutum, quod probatio imperfecta pro plena legitima habeatur. Est communis opinio secundum Dec. in consi. xxxvj. in causa relig. of. circa prin. vol. j. Gribal.

Probatio vitatur, si variatio circa consilia generet incertitudinem

Curt. Iuni. consil. xciiij. nu. 1. communem dicit. B. Villal.
 Probatis extrinsecis principio scilicet, & sine praesumitur probatu
 etiam medium. Communem dicit Lanfran. in reper. c. quoniam, in ver
 si testium depositiones. nu. 96. circa fi. I. Fich.

Adde supra eod. in ver. possessio. nu. 153.
 Probatio negatiua non solutiopis potest fieri per explorationem
 librorum omnium. Cur. Iuni. consil. cvj. nu. 10. comm. dicit. Villal.

Probatio quae dicitur in continentia relinquatur arbitrio iudicis. Prae
 posit. in c. quod restituitur. xxxij. q. prima. communem dicit. Idem.

Probationum materia relinquatur arbitrio iudicis. Cur. Iuni. consil.
 clxvj. nu. 1. & in consil. cvj. & in consil. clxxvij. nu. 1. communem dicit,
 vbi etiam dicit, quod cum sit arbitraria, potest etiam testi plene depo
 nenti non adhibere fidem, & Deci. in c. iij. de probatio. & est l. xxvij.
 tit. xv. par. iij. Idem.

Probare tenetur qui habet praesumptionem iuris contra se. Gigas
 de pensio. q. ix. in fi. communem dicit Idem.

Probare tenetur allegans factum meliori modo quo potest, ad ali
 quid obtinendum, vel ad fundandam propriam intentionem, Coua,
 in resolu. lib. ij. c. vj. nu. 5. communem dicit ex Bar. in l. ij. illa. ff. de verb.
 oblig. & vide in verbo vitam, & in verbo negatiua. Idem.

Probatio potest aritari per statutum, vt vel per testes tantum vel in
 strumenta fiat, Communem dicit Minsing. obserua. v. cent. j. vbi ponit
 limitationem. I. Fich.

Probatio ex partis confessione procedens admittitur contra praesum
 ptionem iuris & de iure vt glo. & communiter Doct. voluere, in
 auth. sed iam n. c. de don. ante nup. & in corpore, vnde sumitur,
 quod etiam sentit Inn. in c. quia plerique, de immu. eccles. vbi nor. sen
 tentiam, quae in rem transiit iudicatum retractari posse, si pars in cuius
 ius fauorem fuit promulgata, illam esse iniquam fateatur. Quae tamen
 communis conclusio tunc procedere limitatur, cum talis praesumptio
 est in ipsius confitentis fauorem, secus autem si in fauorem rei, vel con
 tractus, exempli causa aliquis contraxit sponsalia cum muliere, post
 modum illam carnaliter cognouit, & sic matrimonium contraxisse pre
 sumitur, si deinde cum alia contrahat, hoc secundum matrimonium
 contractum contra primum, pro quo est praesumptio iuris, & de iure,
 redditur nullum, c. is, qui, & ibi no. de spon. licet enim vir opponens
 confiteatur, quod mulierem carnaliter cognoscendo animum non ha
 buit illam maritali affectione cognoscere: talis tamen confessio huius
 modi praesumptioni iuris & de iure non obest, quoniam hic, non de
 ipsarum partium, sed matrimonij fauore agitur, ita voluit Abb. in d.
 c. is, qui, nu. 5. de spon. Turzan.

Probationes de iudicij substantia existere. Vltra glo. fi. in c. Ecclesie
 sanctae Mariae, de consti. plurimi tenuere Doct. quos refert Cra. consil.
 cclxv. Illustrat. Marchio circa fi. Versi. non obstat, pa. te ij. ipse tamen ibi
 magis communem contrariam ait esse sententiam ad, quem li prima
 uerit volueris, disputatiue loquendo recurrere poteris, & magne au
 thoritatis viros illam sectantes comperies, a communi tamen vel magis
 communi in consulendo & iudicando oculos conscientiae non auer
 tas alias illam laedes cum ipsam communem, vel magis commu. tunc
 sequi tenearis, ex omni post Bar. scriben. doctrina in l. fi. C. de pe. iud.
 qui ma. iudi. & in l. cum prolatis ff. de re iud. & in quaestione per ipsum
 Bart. disputat. Incip. Iudex per in praecedentiam, & Cano. in c. ne iniu
 raris de consti. quae autem dicitur magis communis tradit Ias. in l. fi
 is, qui pro emprose. ff. de v. iud. veruntamen Doctorem qui grauior
 res sunt, est obseruanda sententia, inquit Ange. in l. fi. idem cum eod. ff.
 de iur. om. iud. per illum tex. in fi. & facit tex. in l. ob carmen in fi. ff.
 de testa. id quoque scribit Alexan. consil. x. ij. ex his. vol. j. F. Turzan.

P. R. O. Probationes in criminalibus debent esse luce meridiana cla
 riores. Sciatis cuncti. C. de proba. canonizata. in c. sciatis, ij. quaestio;
 fin. Bellon.

P. R. O. Probatur ignorantia, eo ipso quod contra non probatur. l.
 super feruis. C. qui milit. non possunt. lib. xij. Bellon.

Processus factus coram duobus iudicibus de vna re, valet Io. a Ripa
 in c. cum M. de consti. nu. 99. communem dicit.

Fallit in sententia, quae si data sit contra aliam non valet secunda,
 nisi secunda data sit, pendente appellacione super prima: quia valet se
 cunda, & poterit excipi coram iudice appellacionis de secunda, & in
 de ventilabitur quae illarum iustior sit, idem ibi nu. 200. communem
 dicit. B. Villal.

Nota, quod licet reus poterit comparere coram iudice quem mal
 uerit, si in vno tempore citatur coram diuersis, & ille erit iudex com
 petens, sed tamen si procurat citationem, nihil ei prodest. Io. a Ripa
 ibi communem dicit.

Processus factus coram persona inhabili per l. vel statutum, est ipso iure
 nullus. Per. Rauem. in alpha. Aure. in vers. lex, communem dicit, & sic
 processus factus coram minore procuratore alterius, est ipso iure nul
 lus, et si a parte non opponatur. Fran. Curt. in c. qui generaliter. §. licet,
 de procu. in vj. communem dicit.

Nota istam communem ad iudicem, l. v. titu. v. part. iij. Idem.

P. R. O. Procliuus est curius ad voluptatem, & natura imitatrix est vi
 Com. opin. tom. 1.

torum, can. procliuus, xx. q. iij. Bellon.

P. R. O. Procurator per lites contestationem efficitur dominus litis
 l. procuratorib. C. de procu. Bell.

Per traditionem actorum vel iurium quis censetur constitutus pro
 curator, & tanquam procurator admittitur, saltem cum cautione de ra
 to. Est communis opinio secundum Hyppol. in l. si quis ne quaestio, vers.
 & dixit, Bald. ff. de quaest. M. Grib.

Vbiunque a iure vel statuto requiritur pro forma proprium iura
 mentum, non sufficit iurare per procuratorem, etiam cum mandato
 speciali. Est communis opinio secundum Abb. in c. licet ex quadam. vers. item
 quatero. extra de test. Idem.

Procurator fisci quando venditur res fiscales, non potest habere fidem de
 dem de pretio, vt dominium transferatur. Est com. opi. secundum Ias. in l.
 que acta. de offic. procur. C. de off. procur. C. de off. procur. C. de off. procur. C. de off. procur.

Procurator fisci, si aliquid vendat, non potest habere fidem de pre
 tio. Ias. in l. que acta. ff. de off. pro. cu. ca. f. nu. 18. Villal.

Procurator generalis non potest facere actum, per quem dominus
 cadat in penam, Curt. Iuni. consil. cxlix. nu. 9. communem dicit. Idem.

Procurator ad resignandum ex causa permutationis etiam cum iurame
 to, potest reuocari. Boer. decisio. ccvij. nu. 2. communem dicit. Idem.

Procurator non tenetur appellacionem persequi a sententia defini
 tiua, secus ab interlocutoria, nisi alias interlocutoria esset tractanda
 in loco remoto. Ias. in l. inuisus. nu. 4. D. de procur. communem dicit,
 vide in verb. aduocatus. Idem.

Et tenet Bar. Bal. Sal. Ias. & communiter Doct. in l. inuisus. C. de Pro
 cura. quam tamen ibidem limitat quatuor modis Ias. nu. 4. I. Fich.

Procurator actoris cum reus non potest statim actorem reconueni
 re, tenetur satisficere de defendendo dominum in futurum, Ias. in l. a
 ctionem. nu. 7. C. de procu. communem dicit. Villal.

Procurator datus ad exigendum, potest recipere solutionem a spon
 te soluente, Rauem. in alpha. Aure. in vers. procurator, in fine. magis
 communem dicit. Idem.

Procurator verè contumax licet non admittatur ad appellandum,
 non preiudicat domino, quin possit appellare. Curt. Iuni. in l. vnica. §. si
 procurator. ff. si quis ius dicens. non obtemp. nu. 12. communem di
 cit ex Bar. ibi.

Nota istam communem ad limitationem l. Idem.

Procurator intra decem dies si non appellat domino praedicitur,
 Communem dicit Ias. in l. vnica. §. si procurator. ff. si quis ius dicens. ad
 dit. tamen. Sed habet suam moderationem & c. I. Fich.

Procurator si mittatur, vt compareat, & non comparet, dominus di
 citur Contumax, Curt. Iuni. in d. §. si procurator. nu. 2. communem
 dicit ex Bar. ibi. Villal.

Procurator specialis requiritur ad petendum restitutionem in inte
 grum, postquam sententia transiit in rem iudicatam. Panor. in c. fisci
 rata. de restitu. in integr. nu. 5. communem dicit. Idem.

Procurator constitutus a domino, & sibi non confit. to de manda
 to, gesta per eum tanquam per falsum procuratorem, non valent. Alex.
 in l. licet de procuratoribus. C. nu. 1. & Balbus de c. cxliiij. nu. 7. co
 munem dicit, vbi d. Balbus limitat in beneficialibus. Idem.

Procurator si sit constitutus ad talem, vel talem actum, & postea se
 quatur clausula, quod promittit habere rata omnia gesta per procu
 ratorem illa verba generalia ponuntur ex superabundantia. Ias. in l. que
 acta. nu. 21. de officio proconsul. ff. communem dicit. Idem.

Procurator non potest petere salarium in causa propria, potest ta
 men per modum interesse & dampni, secundum Bart. & communiter
 Doct. in l. fi. C. de fructu. & lit. expens. & in l. properandum. §.
 sin autem alteruter. C. de iudic. & vide supra. Aduocatus. num. 60.
 P. Fich.

Procurator ad lites, & causas constitutus, ante lites contestationem
 substituere non potest. l. quod quis. C. de procur. c. j. §. i. eod. tit. in vj. li
 mitatur tamen ista conclusio per Alex. in d. l. quod quis quadruplici
 ter, primo quando & queritur de persona ipsius constituti, videlicet
 an sit procurator, necne. Quia in istius disceptationis articulo poterit
 alium substituere, quia tunc censetur illa causa esse propria ipsius con
 stituti ad glo. ff. in l. licet. C. de ritu. de procur. Secundo in procurato
 re rei, qui satisdedit iudi. sol. qui immediate post satisfactionem est esse
 eius litis. l. Titius. ff. eodem, quod in legitur secundum Bal. Sal. & Pau.
 quo ad praedictum sup. non autem domini, & subdit, quod aut lo
 quimur de procuratore, qui cum mandato comparuit tanquam pro
 curator rei, & tunc ante lites contest. non potest substituere. l. neque.
 C. de ritu. de procurato. aut loquimur de eo, qui sine mandato com
 paruit, quo casu contra eum debet fieri executio. l. Plaucius. ff. eo. &
 tunc potest substituere, d. l. Titius, & ibi Barto. & Io. And. in c. j. extra
 eod. tertio casu fallit, vbi est constitutus ad excipiendum tantum,
 quia tunc poterit in continentia substituere, ex quo super exceptioe lis no
 cõtestatur, vt per Bal. in l. si procuratorem. §. j. ff. ma. quaer. in causis,
 in quibus lis non contestatur, ad Bar. in l. ab executione. §. ff. de ap
 pel. & in l. nulla. C. eod. titu. de procu. F. Turz.

Procurator verò ad negotia, generaliter ad omnia constitutus, quã
 p. 2. documque

documque etiam in praedictum dominum substituere potest, per d. l. si procuratorem, & l. cuiusque, in si. cum seq. ff. de instito, & l. j. §. magistro, ff. de exercit. Specialiter autem constitutus regulariter substituere non potest, vbi dicitur q. e. certa, & limitata forma in mandato non existit, puta, si constituitur ad vendendam fundum non designato, nec limitato pretio quo casu videtur electa industria persona, l. in vltima, §. j. vers. Item adiciendum, & ibi Bart. de diuer. & temp. praescript. & in l. j. in si. ff. de procura. c. l. si verò constitutus est cum certa & limitata forma, iuxta tex. in c. si cui, de offi. del. ga. in vj. primo resp. so. substituere potest, secundum ipsum Alex. in d. l. quod quis, C. de procur. vbi latius videre poteris. F. Turza.

Procuratorem ad causas infamem constitui posse ciuilius iuris censura non prohibet, not. Doct. in l. j. C. de digni. lib. xij. & est tex. in §. vlt. Insti. de except. Limitatur tamen hac conclusio; vt per Bal. in l. Celsus, ff. de senato, & in l. milites, §. sed & ignominia, nu. i. ff. de excusatio, tuto. iure autem pontificio hoc prohiberi probat gl. in c. cum de parati. extra de iud. & in c. Imperatorum, de iuramen. calum. & simat Spe. tit. de procu. §. j. ver. item quod est infamis. Sequitur tanquam cõruine dictum Alex. Imo, in l. reum criminis, C. de procu. F. Turza.

Procuratorem non constituere nemo cogitur, & querelam, de procur. glo. in c. intelleximus, de iudi. ver. conueniri, vbi quod excommunicatus procurator constituere non cogitur, & licet Cald. ibi cõtrariū voluerit cum gl. tamen omnes conueniunt & illam sequuntur. Turza.

Procurator citandus est, & non dominus principalis, quando ipse procurator, & non dominus litem fuit constitutus, sed si procura. non fuit litem constitutus, tunc vterque ipsorum citari potest, ex sententia Maria, Soc. in tract. suo de citatio, quinto principalij arti, q. iij. cuius opin. approbat tanquam communem, & a nomine in probatam Boë, q. cclxxv, qui illam limitat ex mente Bal. in c. in nomine domini, ver. qui non quid extra de testib. non proce. de re quod procurator, esset absens, vel aliter impeditus, siue etiam iam se nolle comparere declarasset, quia casibus istis dominus, etiam quod non ipse, sed procurator, litem constitutus fuerit, & procuratorem constituendo se a comparandi onere ex legis consilio exonerat l. j. §. vlt. ff. de procur. cum in iuris comparere non teneatur, l. j. C. de procu. c. j. extra de iudi. citari poterit, & iudicium val. bit. Concordat Felin. cum Bald. in d. c. in nomine domini, nu. 1, 3, de testi. & ibi Petrus, & in c. si quem, de procurat. in vj. vbi etiam habes de tacita, & expressa reuocatione, & an & quando procurator iniurus r. uocari, vel non reuocari possit. F. Turza.

Procurator simplex victus an appellare tenetur, & posse colligitur ex gloss. l. in si. an per alium caus. Sed an persequi teneatur, dicit glo. quod licet sub iudice Alex. in Linuitus, C. de procurat. cum glo. ibi in verb. extendere allegat l. si actor, C. de appell. dicit illum esse bonum tex. pro opinione, qui habet, quod actor, & pari ratione procurator constitutus ad vnam causam, non tenetur causam appellationis profectui, & hanc magis communem fatetur, & sequitur idem Alex. in d. Linuitus, C. de procur. per. text. in d. l. actor, & in d. l. iniurus, in v. r. nec eandem. & est tex. apertus, in ca. non iniuste, in si. eo. tit. extra de procurator. nisi esset constitutus generaliter ad omnes causas presentes, & futuras, & sic sequitur Bart. qui ibi hoc decidit dicens ita intelligi debere tex. in d. l. in si. An per alium cau. appel. subdicens, quod in dubio non intelligitur constitutus ad futuras, sed ad praesentes tantum & in hoc etiam magis communiter conuenire Doct. cum quibus est glo. in l. omnium ff. eo. de procura. & in l. domus, §. si quis vicinas ades, vers. augere, ff. de dam. infe. F. Turza.

Si quis Procuratori, tutori, curatori, vel id genus personis solutione recipiendae a debitore facultate dederit cum clausula, quod in praedictis & circa ea liberam habeat administrationem, & iis quoque vt terminum seu dilationem debitori concessam prorogare possint concessisse censetur, vt voluit Bart. in l. qui Romae, §. Calimachus, de verb. oblig. cuius opinionem a ceteris doctoribus communiter approbati attestatur Alex. in l. pactum curatoris, C. de pacis. F. Turza.

Procuratorem, curatorem & huiusmodi personas, si eis concessa & data sit potestas solutiones a debitore recipiendae cum clausula, quod in praedictis & circa ea liberam habeat administrationem, terminum & dilationem ipsi debitori prorogare posse, voluit Bart. in l. qui Romae, §. Calimachus, ff. de verb. oblig. & eum communiter in hoc doct. sequi scribit Alex. in l. pactum curatoris, C. de pac. tamen aduerte quia Bart. ibi tres casus ponit. Primus est, cum quis constituit procuratorem in aliqua causa illi specificata & expressa, videlicet constituo N. Procuratorem meum in tali causa, quam habeo, vel habere intendo, cum sine contra N. concedens illi liberam & generalem in praedictis administrationem, & tunc illud, quod importat liberam & generalem administrationem concessio, quo ad omnia iuxta l. procuratorem cui libera, ff. de procu. illud idem importat a dicta ad certam speciem vel causam l. si duo, ff. de administra. tuto. c. qui ad agendum, eo. tit. in vj. Secundus quando constituitur procurator ad agendum & defendendum, libellum dandum, litem contestandam & cum clausula dans in praedictis liberam administrationem, tunc talij procuratori non est con-

cessa libera administratio causa, sed solum instantia, vt ipsa verba sonant, & tunc non potest transigere, & consequenter dilationem ad solvendum prorogare, sed solum super instantia conuenire, & pacisci poterit. Tertius casus est, quando constituitur in causa, quam constitutus habet, seu habiturus est cum N. causa aliter non expressa, & isto casu verbum causa impropriatur, & de necessitate refertur ad instantiam, quae est de futuro, & non ad ius, quod est de praesenti, & merito super causa pacisci, nec aliter conuenire, nec dilationem prorogare poterit, ex qua casuum positio constat Alex. in d. l. pactum, C. de pact. minus indistincte loquutum fuisse, & de dist. Bart. non eo tunc meminisse. F. Turza.

Gloss. in l. licet, C. de procur. in verb. inuenitur ibi probare & c. voluit quod si exceptio falsi procuratoris, veluti Tu non es procurator, post litem contestatio, differatur, ex tali mora transferatur onus probandi in negantem, & opponentem, illam tamen reprobant Guid. de Sura, Cy, Franc, Tig. & Bar. tenentes contrariū, videlicet ipsum procuratorem allegantem se habere mandatū teneri illud probare per tex. in lactor, C. de probatio. & l. alferuatio, C. de no. nu. pec. cum quibus conuenire videtur Imo, in cap. quoniam contra, de probatio. & ibi Abb. Alex. tamen dicit glo. ver. iorem, & cum ea transit, cum qua concordare dicit aliam gloss. in l. Pomponius, §. rari. ff. eo. & ibi Ange. Bal. quoque Sali. Fulgo. & Castren. in d. l. licet, transeunt cum glo. Limitat tamen hanc opinionem Castren. non habere locum, vbi reus condemnatus ad impediendum executionem sententiae contra eum latae opponeret, quod hactenus procurator non habebat mandatū, quia tunc, cum non dicitur opponi ad impediendum processum causae, cum iam sit finitus, sibi non incumbit onus probandi quod esset falsus procurator, sed ipsi actori quod mandatū haberet, secus tamen quando opponitur ad impediendum processum, & nihil allegat, ac propterea Ale. ibi hoc dictum parauit dicens, quod leges supra allegatae videntur, si diligenter considerentur, etiam procedere in casu isto hac ratione quia dominus petendo executionem sententiae latae ad eius fauorem cum falso procuratore, videtur habere ratū quod idem assertus procurator gessit, & hoc facere posse, & isto modo sententiam alias nullam conuallidare, per glo. quam dicit magis communiter approbatam in l. si mater, §. iure, ff. de exceptio. re. iud. & applaudat Bar. dicens in d. l. licet, q. quando declaratum esset procuratorem esse legitimum vel approbatum fuisset instrumentum mandari, si postmodum in perfectione litem opponatur exceptio falsi procuratoris, incumbat onus probandi opponenti, vide latius ad praedicta omnia per Alex. in d. l. licet. F. Turza.

Procuratoris mandatū potest probari per testes, Balbus de c. xc. Boë, deci. cxxxij, nu. 1. Iaf. de pro. C. in l. cautio, nu. 7. communē dicit Villalo. Procuratorum si dicat, quod constitutus promissum ratum, quicquid legitime factum sit, est nullum, Iaf. in dicta l. quae acta, nu. 23. communem dicit. Idem.

Procuratorium si habet clausulam, quod procurator possit facere omnia ea, quae possit dominus, si fuisset praesens, censetur habere mandatū in libera, Iaf. in l. quae acta, num. 2. de offic. pro consul. ff. communem dicit. Idem.

Procuratorium debet probari plene, Iaf. in l. cautio, de procurato. C. communem dicit. Idem.

Procuratorium exemplatum manu ipsius notarij, qui ipsum confecit, facit fidem, non tamen alterius; etiam si notarius dicat instrumentum donationis, vel alterius contractus, quod Petrus nomine petri, & de eius mandato, quod ipse vidit, non creditur, nisi totus tenor sit insertus de verbo ad verbum autoritate iudicis, Boë, deci. cclxxxj, num. 3. communem dicit. Idem.

Nota quod si totus tenor instrumenti in actis iudicialibus inseratur, creditur & facit fidem, can. ij. deci. cclxxxj, nu. 9. communem dicit.

Amplia, si de mandato iudicis in extrajudicialibus inseratur, si totus tenor inseratur in alio instrumento publico, Boë, ibi nu. 23. communem dicit.

Amplia secundò, si per notarium sit insertus totus tenor in alio instrumento de consensu partium, facit fidem, Boë, ibi nu. 23. communem dicit. Idem.

Procuratoris officium vilissimum est, & similiter non publicum, sed priuatum est, §. fin. & ibi lat. Aret. Insti. de except. & probatur ex praes. in l. si quis procuratorem, & ibi Bart. C. de decur. lib. x. merito procurator ipse illud quod acquirit mediante officio suo procuratoris non dicitur, nec dici potest peculium quasi Castrense, sed aduentitium, ita voluit Baldus & Aret. in l. fori, C. de aduocatis diuersorum iudiciorum, Bald. in l. cum oportet, C. de bonis que liber. quorum opinio non habet contradicentem & communem adferunt esse Doct. passim praesertimque Riminaldus in §. Institut. per quas person. ius nobis acquirit, nu. 61, & sequenti, licet ipse ibi, & male per pulcherrima fundamenta conetur suadere contrarium. F. Viuius.

Procurator diligenter fines mandati custodire tenetur, l. diligenter, ff. mand. Quod lat. declarat, Iaf. in l. j. nu. 17. ff. de offi. eius, in l. si mora, nu. 25. ff. sol. matrimonio, in l. j. §. si procurator, num. 3. ff. si quis ius dicen-

non obtemp. & si quis mihi bonas. sed quid ff. de acquir. heredi. sed quotiescunque procurator, tutor, vel curator promittit nomine proprio tantum, & ultra nomen officij indubitanter obligantur, quoniam presumuntur egressi officij naturam, proinde ex huiusmodi obligatione perpetuo tenentur. l. procurator qui de evictione. ff. de procuratoribus. vbi Bart. fatetur esse vnum ex casibus, in quibus status certus, & cum eo sentiant ceteri communiter ibi, vt omnes Doct. restantur in dicto loco. Soc. consilij. vol. ij. F. Viuius.

Procurator in capitalibus causis non auditur, nec admittitur. l. p. s. ult. §. ad crimen. de public. iudi. & l. seruū quoque. §. public. ff. de procurator. & dato quod non compareat per se delinques, sed per procuratorem in causis prædictis specialiter constitutum, & planarie instrutum reputatur esse contumax secundum Ioan. And. in capit. finalit. de iur. catum. Angel. in l. si actor. ff. de procurat. & in l. sin. eodem titu. vbi ait, quod in palatiis ita seruatur, & hoc idem restatur Augusti in addit. ad Aretin. tract. de maleficiis in ver. qui iudex videns quod inquisitū, & ita iudicauit reputando infinitos delinquentes contumaces casibus euementibus dū erā iudex criminalis in Ciuitate Terami, anno Domini 1560. tamen limita prædicta quod amittendus est procurator ad allegandum iniustitiam, seu nullitatem banni, quæ veniatur seorsum à negotio seu delicto principali, ita not. Angel. ibi, & idē videtur concludere Ioan. de Imol. in cap. veniens, extra de accusatio. & Ioan. de Anania ibi, vbi aiunt omnes Doct. communiter hoc tenere ibidem quod procurator, seu informator de defensionibus absentis, potest in causa criminali audiri, & ad hoc subdit Imol. loco de quo supra se alias fecisse porrigi capitula iudicij per procuratorem, ac nominari testes, qui super eis possunt iudicem informare cum potestate, quod vellet super eis veritatem inuestigare, cum ad id nemine petente, & ex seipso teneatur, aliter imputandus foret in syndicatu, propter hoc afferit idem Imol. magnum verbum, videlicet se euasisse vnum delinquentem à sententia banni, & refert Anania in dicto cap. veniens, & sequitur consulendo Marfil. consilij. nu. 24. & istorū opinionem sequitur quoque approbat, & inquit communem Gramma. consilij. ciuili. xxxvij. nu. 10. cum aliis seq. & quamuis vt superius docuimus procurator in capitalibus interuenire nequeat, tamen potest interuenire in causa criminali, in qua venit imponenda pena relegationis, vel minor, vt sentit gloss. in dicto §. public. & in dicto §. ad crimen, & in ca. veniens, & istam opinionem recitant esse communē & obseruari in practica Moder. in §. ad crimē. & Augustinus Berouius in dicto cap. veniens. num. 35. & 39. In contrariam verò sententiam præcipitanter inclinavit gloss. in auth. quod ius. C. de procur. Bart. in dist. ad crimen. & Sak. in l. reos. C. de public. iud. Quicquid ob hoc isticele bres Doct. suadeant non discedo à prædicta communi, quam sequitur, & tueri ab omnibus contrariis Berouius in dicto cap. veniens, & his vultur accedere ad præmissorum declarationem, vbi cūque in causa criminali admittitur procurator, si dubitatur, de mandato debet caueri de rato per procuratorem rei, secundum Baldum in l. nō solum. §. sine. ff. de procura. & hoc idem dicendum est in procuratore accusatoris per eandem, & fortiore rationem per nos per Barto. in dicto §. ad crimen. F. Viuius.

Prodigus antequam ipse interdicta sit bonorum suorum administratio per iudicem, potest testari. Communem dicit in §. testamentū quæstione xxxij. F. Richard. ex Claro.

Prodigus est inhabilis ad testandum, ad eum vt etiam ad pias causas non possit testari. Communem dicit in §. testamentum. quæstione v. verficij. in fertur. Idem.

Prodigus citandus est in datione curatoris, secundum Angelum, Paulum de Castro, Alexandrum, Imolam, & Modern. in his, cui bonis. ff. de verb. obligatio. & ista opinio est communis, vt auctor affert Claus. Aque. ibidem, & Cagnolus in l. furiosus. circa finē. ff. de regul. iuris, & in practi. afferat ibi in additio. ad Decium, Carolus Mo. linus. In contrariam verò sententiam inclinavit Dec. consilij. cxxxij. & in dicta lege furiosus. & Hierony. Churalon. ibi in additio. & Ruy. mus consilij. lxxxix. numero 17. & sequi volumine quinto. Quicquid ista tamen dicant, suadeatque non ob hoc discendum arbitror ab opinione affirmatiua, quæ videtur communis, obseruataque in practica (vt §. docuimus) & omnib. ferē fundamentis Dec. & aliorū q̄ optimē respondet Aque. in d. l. his cui bonis, & Cagn. vbi supra. F. Viuius.

Prodigus notus prodigus rediens ad sanos mores, ipso iure de iure esse sub cura absque iudicis facte, alias opus est sententia secundū Iacob. de Aretio, & Bartolū in l. his cui bonis. ff. de verb. obligatio. quorū opin. sequuntur asseuerantes esse magis comm. l. ibidem. & Hierony. Butigella. num. 33. & laffe. decil. lxxij. & Doct. post Baldū in lege prima. C. de curatore furioso, per tex. ibi, & hoc idem dicendum est in furioso, qui ipso iure desinit esse furiosus postquam ad sanos peruenit mores. d. l. j. C. de curatore furioso. & ibi Baldus post Petrus de bella per. & in l. humanitas. & ibi Doct. C. de impub. & Guido Papæ decisio. cxxl. hoc intelligens procedere, quādo biennio, aut triennio post stetit prudēs, et dicitur, quicquid voluit Bartolū in d. l. his, cui bonis, quem plures Doct. ibidem sequuntur, & Deci. consilij. cxxx.

Comm. opin. tom. 2.

nihilominus dicta Bar. opinio vterius videatur per d. l. j. C. de causa furio, vt refertur scriben. in dicta l. his, cui bonis. F. Viuius.

Prodigo etiam notorio non est ipso iure per legem bonis interdictum, sed requiritur sententia iudicis declaratoria secundum Bart. Bal. & Paul. de Cast. in l. his, cui bonis. ff. de verb. oblig. Imol. in l. his, cui de testamen. & Bartolū in l. iudices per illum tex. in fine administrator. & istam opinionem scribit esse communem Boet. decisio. xxxij. nu. 3. Alex. Paul. de Cast. Aretin. d. l. his, cui bonis, quos refert, l. l. ibi, & de d. & communia d. & cetera mentionem fecit etiam F. Hierony. Butigella. ibidem. num. 2. & is, vbi latē eam declarat. F. Viuius.

Prodigus, & furiosus in omnibus & per omnia non conueniunt, quia furioso statim per legē est interdicta administratio, sed prodigo etiam notorio, & manifeste non interdicatur administratio per legem, sed per iudicē secundū gloss. in l. j. de curato. furio. & glo. Bar. Ang. & Paul. de Cast. in l. his, cui bonis. ff. de verb. oblig. Eyn. Bar. Bal. Ang. & Imol. in l. his, qui de testa. & ista est cōmunis opinio, vt per Mod. in dictis locis, & Boer. decisio. xxxij. nu. 35. & seq. & diximus supra. Idem.

Prodigo filio an pater cui legitimam, vel aliquid in peculium assignauit, si illam ludendo dissipauit rursus alii assignare teneatur. Bar. & Bal. cum quibus videtur transire Ioan. de Imol. in licum dotem. §. si post solutum. ff. sol. matr. & ceteri quos idem Alex. refert partem sententiarum negatiuam. Sed an pater ipse alimenta dicto casu illi subministrare teneatur, Bal. in l. iij. §. j. ff. de sol. matr. & in l. sancimus. in principio. vj. C. de inoffic. testamen. concludit partem alimentum denegare non posse per rex. in l. libertus, qui operatur, & ibi trad. per lac. de Arena. ff. de oper. liberti. Idem tamen Bal. in authen. contra rogatus. verus & facit ad duas quæstiones. Cad. Trebellian. Limitat hoc quod dicitur de alimentis non procedere, vbi filius dolo, vel lata culpa dissipasset, quoniam tūc alimentis etiam indignus efficitur nec illa sibi debentur, sunt tamen alimenta quæ iure nature debentur, cuius naturale j. distinct. l. j. §. penult. ff. de iustitia & iur. Institu. de iure naturali genit. & ciui. in princ. & c. si quis reliquerit. xxx. distinct. l. cum nō solum. §. hoc proculdubio. verus ipsum autem filium. C. de bo. quæ liber. eum similis & ad eum ac in vltim. eo iure debentur, quod etiam in filius iurauerit nō petere alimenta, si tamē egere & petere etiam in opium inciderit, iuramento non obstante illa sibi per patrem, & econuerso, subministrari petere poterit, et ministranda erunt, rex. est clarus, et aperius in canone inter cetera. xxxij. quæst. iij. Quæstionem quoque ponit Specu. in vlt. qui fil. sint legitim. §. j. verus sed pone talem videlicet quidam emancipauit filium, & dedit ei partem, filius iurauit nō petere de cetero alimenta à patre tūc laborat inopia, quæritur an hoc non obstante filius alimenta petere possit, & soluit quæstionē affirmatiuē, mouetur quia pactum huiusmodi est contra ius naturale, quo iure alimenta debentur dicto cano. ius naturale. j. distinct. & c. si quis reliquerit. xxx. distinct. idē improbatum, nec valet. ius autē agnitionis. ff. de pact. & consequenter, nec iuramentū tanquam accessorium. reg. accessorium. de de reg. iur. in vj. & veluti contra bonos præstitum mores non obligat, cap. non est obligatorij. eo. tit. & libr. cum similib. & iis contentus est. quoad propositam hoc in loco quæstionem. F. Turz.

Prodigus licet æquiparetur furioso in omnibus, nō tamen in delictis. Hiero. Cagno. in l. furiosus. nu. 13. ff. de reg. iur. comm. dicit. B. Will.

Prodigus quantumcunque notorius, potest contrahere & alienare antequam bonis interdicatur. Anto. de Tremo. in addit. Bonac. in practi. ex cap. pro. in nub. quib. mod. suo. no. nu. 7. communem dicit contrariam imò quod non possit contrahere, nec administrare, dicit communem Anto. Nic. in conq. gl. conco. lxx. sed tamen primariū affirmat communem Alexandr. in his cui bonis. ff. de verb. obligatio. & Auz. in additio. ad quæstionem. cap. Tolos. c. cclxij. & ista est magis communis, vt per Boetium in consuetu. Bitur. §. vj. in fine. & cū hac concord. l. vltim. vnde cimo. parte quinta, & secundum hanc communem intellige, quam habes in verbo iuramentum, & cessante prodigalitate, cessat prohibitio, & absque sententia, Ioannes de Ripa in l. his, cui bonis. ff. de verb. obligatio. quæ intellige, quando est notorium prodigalitate cessare. Triaque tract. cessante causa in verb. interdictionis causa. num. 120. communem dicit ex Bart. Paul. Alexandr. Aretin. in d. l. his cui bonis. Idem.

P. O. Prodigus est, qui neque modum, neque finem habet in rebus expendendis. l. j. ff. de curato. furio. Bellon.

Professio minoris, ante legitimam ætatem facta iuxta capitulū primū de regulis iuris, in lxxo, est ipso iure nulla, etiam si ipse minor sit discretus, gloss. in dicto capitulo primo, quam Coua. in epistola quarta. capitul. j. num. 1. communem dicit. B. Villalob.

Proficiscens sub conditione, vt possit bona retinere, visitans professio. Barto. consilij. vol. j. communem dicit, vt refert Coua. in epist. ol. iij. capitulo. iij. numero 18. contrariam dicit communem, lason in l. mores. de noui operis nuntia. ff. imò quod visitatur professio siue conditio. Et idem lason auth. ingressus. de factu. s. d. i. eccl. numero 10. & 37. vbi vide regulam & tres limitationes, cuiuslibet possunt opinionem concordari. Idem.

Ex proemio sumitur causa finalis statuti, quia causa proemialis, dicitur causa finalis, Communis est, ut apparet ex accumulatis per Bened. Vadum in Apostill. ad Lanfr. de Ori. in c. quoniam, contra. in prin. extra de proba. I. Fichard.

Prohibitio facta filio non censetur facta nepoti, communem dicit Didac. Covarr. varia. resola. libr. ij. cap. v. num. 4. Idem.

Prohibito vno, censetur prohibitum omne illud, quod sequitur ex eo, siue sit consequens siue sit antecedens. Cur. Iun. in l. ij. nume 56. ff. de iurisd. omo iudic. communem dicit. B. Villal.

P. R. O. Prohibitus vendere, non videtur prohibitus locare. l. codicillis. §. instituto. ff. de lega. secundo. Bellon.

P. R. O. Prohibito vno prohibentur & omnia, per quae peruenitur ad illud, l. oratio. ff. de sponsal. scire. §. si mater. ff. de tuto. & curat. l. fin. C. si mancip. ita vend. Idem.

P. R. O. Prohibito vno, prohibentur & omnia quae sequuntur ex illo, l. final. C. de reb. alie. non alien. l. non dubium. C. de legib. capi. nā concupiscentiam. extra de constit. Idem.

P. R. O. Prohibito alienationis sine causa nisi fiat in fauorem certae personae, non valet, in l. filiusfamil. §. diu. ff. de leg. j. Idem.

Promissio facta sine causa, etiam per stipulationem in dubio non valet, nisi appareat quod fuit facta animo donandi. Est magis communis. cund. Alex. consil. xij. ex hi s quae in themate. ver. ex quibus. volum. j. quoniam potius per errorem facta praesumitur. Vide supra, Do nat. num. 13. Moph. Grib.

Promissio omnium bonorum post mortem, non facta mentione de praesentibus, nec de futuris, valet. Curtius Iunior. consilio xv. communem dicit. B. Villal.

Promissio ex causa donationis facta post mortem, est valida. Idem consil. lxxj. numero 3. communem dicit. Idem.

P. R. O. Promissio facta sine causa, non statuit nisi debitum probetur. l. cum & in debito in fin. ff. de probat. Bellon.

Si promissor solidae seruitutis decessit relicta pluribus heredibus non potest vnus constitutare seruitutem in fundo communi, nisi aliis consentientibus. Est communis opinio secundum Iaso. in l. j. §. ex his uerbis. v. de verborum obligationib. Gribald.

Promittens se facturum, & curaturum, & c. factum alienum si fecerit, quicquid potuit non tenetur ad principale factum, nec ad interesse secundum glossam in cap. ex rescripto. de iure in. Ant. de Bur. & Abb. in cap. Gemma. de sponsa. Areti. in l. si ita stipulatus. §. postum. ff. de verb. oblig. & consil. j. Abb. consil. xc. volum. j. Afflict. decisio. cxcv. Dec. consilio cccxij. vbi meminit istam esse communem opinionem, ac ita in practica obseruari, ut responderet Soci. contrarium consilientem. Idem tradit Dec. consil. cccxxij. & concludit disputando per pulcherrima, fundamenta Maranta in quaestionibus quae repetuntur in h. tractat. de iudicis. in q. vij. per totam. & Ruynus consil. lxxvij. vol. iij. vbi consuluit in fortioribus terminis, quod promittens se facturum, & curaturum cum effectu similiter excusari debet, si adhibuit omnem conatum, quāuis nullus sequatur effectus, huiusque opinioni inhæret quoque consulendo Ioan. Baptist. Petretus consil. cxxvij. & hoc sequitur etiam Maranta in dicta q. vij. num. 20. verum promittens se facturum & curaturum, & c. si hoc non fecit quā primū potuit, in mora constituitur absque vlla interpellatione secundum Bal. in c. j. §. ad huc in tit. hic statuit lex Corrad. in vrb. feud. Areti. in l. si ita stipulatus. §. postum. ff. de verb. oblig. & Alex. in l. quod te si certum petas. & Ruynus consil. xij. num. 26. vol. j. & ista est communis opinio teste Curt. Iun. consil. lxxij. nume. 6. Ad tollendum itaque omne dubium circa praemissa traditur illud optimū remediū per Doct. quod quis promittat in instrumento factum, & interesse, & quod non vult posse excusari si fecerit omnem suum conatum, quod principalis obseruabit, sed vult teneri de suo proprio soluere, & obseruare cōtra in ipso instrumento, tūc quippe promissor ipse tenetur ad interesse dato quod fecerit posse suum secundum Dec. in dicto consilio. cccxxij. & consil. cccxxx. & consil. cccxliv. vbi post Abb. Areti. Socin. & Cuma. in aliquibus consil. vbi per eum hoc expresse firmat, & Maranta etiā eleganter in d. q. vij. nu. 25. & seq. vbi respondet Afflictio contrarium inuerti, seu assueranti in dicta decision. cccxcv. & opinio ista Dec. & se quacūmque videtur communis, & secundum eam consilium, & obtinui in actu practico in causa magni momenti, non obstante decision. Afflict. cccxcv. praecitata, quae intelligi debet secundū doctrinas, & leges quas allegat, & in effectu mouetur per consil. Areti. cxlij. & nonnullas alias doctrinas, quae duntaxat loquuntur quando quis promittit se facturum & iuratum absque adiectione illorum verborum, ut non excusetur promissor fecisse omnem suum conatum, id est ostēsis his, & aliis quāplurimis, quae omisit, & c. Iudici causae praedictae, non dubitavit Spre. in opinione Afflict. secun. Dec. sententiam iudicare. F. Viuius.

Promittens stare definitioni offēsi circa estimationem iniurię eidem illata, tunc erit locus arbitrio boni viri, nec praecisa iudicabit executioni quod offēso vltim fuerit, secundum Alexan. post Accur num. in l. j. ff. sol. matrim. Gerar. in singu. vj. Abb. & Fely. in capit. conuiguit. de senten. excom. idem Abb. in ca. Quintauallis. de iure iuran.

Ista est communis opinio quam sequuntur Lanfran. in tract. de arbit. Baptista de S. Blasio q. xxij. de arbitris. & in specie quod ad estimationem damnorum. expensarum, & interesse, hoc idem tenet Afflictus decisio. xcj. num. 10. F. Viuius.

Promittens donare potest conueniri, ut donet Ioan. à Ripa de donal. lib. ij. cap. xj. communem dicit. Idem. Villal.

Promittens se curaturum, & acturum factum alterius, non est necessaria interpellatio. Curti. Iunior. consil. lxxij. num. 6. communem dicit. Idem.

Promittens de contrahendo matrimonium cum vna ex filiabus Titij, si postea cognoscat vnā ex illis transire in matrimonium promissio. cum illa Praep. in cap. ex literis. el. ij. de sponsal. num. 6. & Coua. in epist. iij. cap. iij. §. j. num. 17. & Petrus in Summa, in verbo in matrimonium, el. ij. quaest. xj. communem dicunt. Villalob.

Promittens non mouere quaestionem, non adimplet promissum si mouet, etiam ante litem contestatam. Gome. in cap. dispendia. de resti. lib. vj. num. 4. communem dicit. Idem.

Promittens quod cum duobus equis accommodatis faciat, quod habeat tres non exprimitur nisi vnā summā, tunc non fit conseruatio, l. asin. l. manumissiones. numer. 1. §. ff. pe iulit. & iure. communem dicit. Idem.

Promittens de soluendo in quocunque loco non potest praenitere, secus si promissit se conueniri, quia potest praenitere, iuxta l. si conueniri. l. aso. si quis in conscribendo. nu. 12. C. de pact. comm. dicit. Idem.

Promittens in instrumento se statutum circa expensas, dicto creditore (ut sapē sit) obligatur soluere facta declaratione per creditore. Magis est communis opinio, ut dicit Benè. Va. in Apost. ad Fel. in c. si diligenti num. 13. in verb. vtrum extra de foro comper. I. Fichard.

P. R. O. Propiores sunt & faciliores homines ad peccandum, calama mater. de senten. excomm. Bellon.

Proximum generale, etiam si postea sequitur verba specialia, facit, ut dispositio conferat generalis Curt. Iun. consil. cxxvij. num. 1. & 2. communem dicit. B. Villal.

Propositio inepta si non sit necessaria, non vitiat actum aut libellū Albricus Brun. in tract. tit. effectu. amplia. xvij. com. dicit B. Villal.

P. R. O. Propositum in mente retentū nihil operatur. in leg. si repetendi. C. de cond. cau. dar. causa non secutur in lege quicquid adstringendae. ff. de verb. oblig. & l. stipulatio ista. §. alteri. ff. eod. tit. l. veterib. ff. de pact. l. eum in plures. Bellon.

Propria auctoritate dominus vasallum feudo priuare non potest, sed debet praecedere sententia declaratoria, feloniam vel culpam prauiatione dignam, esse committam. Veram & omnibus Doct. communē esse dicit Caro. Mol. consil. ij. num. 5. & 6. Et idem plenus in consuet. Paris. §. xxx. nu. 23. vbi idem affirmat, & vnicum tantū casum excipit, videlicet, si vasallus feudum irrequisito domino alienasset. & c. l. Fichard.

Amplia dictam communem procedere etiam in crimine lese Maiestatis, secundum Thomam Gramma decisio. cv. nu. 57. & sequi, quia etiam in illo requiritur sententia declaratoria quā conclusionem ante ipsum tenuit etiam Bar. in l. Imperator. ff. de iure fisci, & multi alij, quos refert, Giga. in tract. de cri. lese maiesta. lib. ij. cap. xxv. vbi concludit hanc esse veriorē, & omnino tenendam, per text. cui dicit responderi non posse in l. quaestrum. ff. qui & a quibus. Et hanc tenuit etiam Gard. Zabarel. consil. cxxv. num. 2. Idem.

P. R. O. Propria res est in qua quis commodum & damnum capit l. j. §. in propria ff. quādam. appe. sit. Bellon.

P. R. O. Proprium nemo dicat quod commune est. cau. sicut. hi. xvij. distinct. Idem.

P. R. O. Propter discordiam peruenitur ad sequestrum. l. si qua. ff. famil. ercisc. Idem.

P. R. O. Propter importunitatem petentium, Princeps aliquando non concedenda concedit l. j. C. de pet. bon. sub. lib. x. Idem.

P. R. O. Propter ingratitudinem donatarij, donatio reuocari potest in l. fin. C. de reuo. do. in c. final. extra de do. Idem.

P. R. O. Propter instrumenta de nouo reperta lis potest retractari. in l. admōnendi. ff. de iure iurando. Idem.

P. R. O. Propter malos boni non sunt deserendi, sed propter bonos mali sunt tolerandi. can. nimum. xx. q. iij. Idem.

P. R. O. Propter officium datur beneficiū ca. fin. de rescrip. lib. vj. Idē.

P. R. O. Propter vnum quodque tale, & illud magis secundum Aristotelem anthen. multo magis C. de sacrosanct. eccl. Idem.

Prorogare iurisdictionē nō sui iudicis, potest laicus in habentem consimilem iurisdictionem, ut in habeat metum mistumque imperium. Panot. in cap. cum. sit. De foro competenti. nu. 12. communem dicit. B. Villal.

Prorogare iurisdictionē nō sui iudicis, potest laicus in habentem consimilem iurisdictionem, ut in habeat metum mistumque imperium. Panot. in cap. cum. sit. De foro competenti. nu. 12. communem dicit. B. Villal.

Tempus instantiae praefixum à statuto, partiū consensu prorogari non

non potest nec etiam tempus presequenda appellacionis. (vel sic: Tempus instantia, praesumitur a statuto, etiam in causa appellacionis, partium consensu prorogari non potest.) Est magis communis opinio secundum Alexandrum in consilio vigesimo quarto. In scripto processu volumine iiii. M. Gribald.

Licet prorogatio iudicio commissi per arbitratore fieri possit, tamen non valet, nisi partibus fuerit intimata. Est communis opinio secundum Dec. in cons. xxxix. iuridicam. in prin. vol. j. B. Villal.

Protestatio est denuntiatio cum reservatione facta. Io. à Ripa in cap. cum. M. de const. nu. 68. de consil. communem dicit. Villal.

Protestatio post actum perfectum super dependentibus à sola voluntate protestantis vitatur, & valet actus, idem ibi nu. 13. c. m. dicit. Et sic dicit intelligendum esse in l. per seruum. §. j. ff. de vlt. per. l. sed si de fun. ff. de vlt. & habitu. Idem.

Protestatio facta per emphyteutam in alienatione rei emphyteuticae, videlicet sine praesudicio domini, non reuelat protestantem, Io. à Ripa, ibi nu. 80. communem dicit Iaso. in §. morte. ff. de noui operis nuntia. num. 77. Idem.

Fallit, si in alienatione dicatur, Domini accedente consensu, alias quod alienatio non valet. Idem ibi. tu non recedas. com. dicit. Idem.

Protestatio si procedat ad a, qui dependet de sola voluntate protestantis, non videtur deserta. Secus tamen, si dependeat cum voluntate tertij. Ant. Gomez. in l. xlv. tan. nu. 44. communem dicit ex Barto. in l. non solum. §. morte. ff. de noui ope. nun. Idem.

Protestatio quae fit quotidie in productione instrumenti, scilicet quantum pro se facit, & non in aliis operatur, quod in aliis iudex non possit se fundare. Fel. in cap. imputari, de fide instrum. communem dicit. Io. à Ripa in d. c. cum M. nu. 39. Idem.

Protestatio facta per mulierem cum iuramento de non alienando re dotalem, si postea fiat alienatio, etiam cum iuramento, & ignorante recipiente alienationem, valet protestatio. Io. à Ripa ibi nu. 81. versic. secundo limitatur. communem dicit. Idem.

Protestatio non est necessaria, sed vilis metum passo. Hyer. Cagn. in l. in omnibus. ff. de regul. iur. nu. 13. communem dicit. Idem.

Amplia ad impeditum etiam ex facto iudicis, quia non est necessaria. Idem ibi nu. 15. communem dicit. Idem.

ADDITIO. Et hanc opinionem tanquam humaniorem tenent Rota in verbo tempore. Card. Crensi. dum erat Aud. vt refert Marc. Anto. Bard. in tracta. de tempo. vi. & contin. c. iij. sub nu. 3. & eam esse vtilem, & de consilio, & non necessariam.

Protestatio sola non probat metum: sed requiritur probatio metus. Io. à Ripa nu. 92. communem dicit Contrariam imo quod protestatio sola praecedens, probet metum, tenet glo. in cano. clarius. xxxij. q. ij. & Doct. communiter in c. quod metus causa. Sed pro concordia dicit: Aut actus pendet à voluntate solius protestantis & tunc protestatio praecedens probat metum, vt tenet Bart. & Doct. communiter in l. qui in aliena. §. fin. ff. de acquir. hered. aut actus pendet à voluntate duorum, & tunc si protestatio fiat ipso actu, parte praesente, probat metum: ut ante actum, & non probat, hanc Ioan à Ripa in d. nu. 92. B. Villal.

Protestatio ob metum potentioris fieri potest etiam clandestina & nihilominus valet talis clandestina protestatio. Philip. Dec. in l. in omnibus causis. ff. de j. regula. Juris. Et idem cons. cxxix. nu. 1. Bart. Soc. c. o. fil. c. xij. nu. 5. & 9. vol. ij. Holl. & Abb. in c. pastoralis. §. j. de offic. delega. Et idem Abb. in c. cum M. nu. 19. & ibi plura allegata per Sebastiana Sapian in verb. Metus, & c. de constitu. Quod si nec clandestine protestati commode possent, propter eundem metum (forte alicuius potentis Principis) tunc potest postea probare talem metum, & actui contravenire, secundum Iaso. in l. qui in aliena. §. Celsus. nu. 46. ff. de acq. hered. I. Fich.

Protestatio contraria praesumptioni iuris, & de iure tollit ipsam praesumptionem sicut confessio. Idem ibi. nu. 94. com. dicit. B. Villal.

Fallit in protestatione continetur in se turpitudine, quia tollitur per contrarium actum sequi. Io. de Ripa, nu. 91. com. dicit. Idem.

Protestatio vnus ex contrahentibus matrimonium, quod non intendit consentire, etiam si verba proferat altero nesciente, non valet matrimonium, gl. in c. tua nos. de sponsal. quam comunem dicit Coua. in epito. iij. par. ij. q. ij. nu. 3. communem dicit. Idem.

Protestatio facta per profitentem, vt possit bona retinere, vitatur. Fel. in c. cum M. de consil. & Ias. in authen. ingressi. C. de sacrosanct. ecclesi. vbi est gl. Barba. autem in j. vol. consil. communem dicit contrarium quem refert Coua. in epito. iij. c. iij. nu. 18. communem dicit, & nullam elegit. Mihi autem videtur primam esse magis communem vt euidenter patet per Doct. in auth. ingressi. in d. c. cum M. & Doct. in l. non solum. §. morte. de noui oper. nuntia. ff. praecipue per Ias. in nu. 20. Idem.

Protestatio respondentis libello, et dicentis, quod non facit animo litem contestandi, operatur quod secundum alium intellectum interpretatur, vt puta animo informandi Iudicem, & non contestandi. Ripa in d. c. cum M. nu. 91. communem dicit.

Amplia in protestatione rei oppositoris in iudicio cum protestatione, quod non intendit Iudicem consentire, quod operatur etiam si deducat alias exceptiones, quod non videtur prorogare iurisdictionem. Idem ibi. nu. 99. communem dicit. Idem.

Nota quod protestans (vt in communi praecedenti est dictum) poterit per Iudicem tanquam contumax puniri, Io. à Ripa in d. c. cum M. nu. 99. com. dicit. quam intelligit, si solus stetit. In iuribus protestationis, secus tamen si salua protestatione respondet petitioni. Idem.

Protestatio facta in contractu dicens quod non vult consentire, vitatur contractus. Dec. in d. ca. cum M. de const. nu. 23. com. dicit. vel etiam si in protestatione addat, nisi & quatenus de in re citatur, quia tunc ex toto extinguit iurisdictionem Iudicis. Iaso. in d. l. non solum. §. morte. ff. de noui oper. nun. nu. 46. communem dicit. Idem.

Protestatio interueniens non extenditur ad actum factum ex intervallo Ripa in d. c. cum M. nu. 101. com. dicit. Ias. in d. §. morte. nu. 13.

Intellige in actibus pendentes ex voluntate a iouum, si protestatio non recipit suum factum, alias secus Iaso. in l. pacta nouissima. nu. 14. C. de pactis, communem dicit. Idem.

Protestatio declaratoria animi, per quam nemo grauatur, non requirit praesentiam alicuius dummodo fiat taliter, quod possit de protestatione apparere. Io. de Ripa, in c. cum M. nu. 106. per Iudicem. C. de codic. communem dicit. Idem.

Protestantis expressus consensus requiritur ad hoc quod ei praesentia dicit regulariter, sed in casu. l. fin. §. non si praedixerit. ff. de nat. cau. stab. iur. ff. cit. tacitus. Ripa ibi nu. 123. communem dicit. Idem.

Amplia primam conclusionem istius communis ad matrimonium in quo protestatio quae fit contra substantiam matrimonij, tacenti non praedicitur, nec videtur consentire. Ripa nu. 127. c. d. q. vide Ias.

Protestatio domini recipientis pensionem temporis futuri, saluo iure expulsionis, si emphyteuta tacet, nihil valet, cum protestatio sit contraria facta. Io. à Ripa in d. c. cum M. nu. 139. versic. totius casus est, com. dicit, quam intelligit, quod durante tempore solutionis recepta non potest emphyteuta expellere, secus tamen postea. Idem.

Protestationi inhibitoria ne fiat illud, ad quod tenetur, non est parandum, nisi veritas causa ostendatur per instrumentum, quod non requiritur, si protestatio fit auctoritate Iudicis, quia ei est parandum. Ripa ibi nu. 153. communem dicit. Idem.

Protestatio potest fieri vbicunque, etiam in ecclesia. Ripa. nu. 144. communem dicit. Idem.

Protestatio simpliciter facta in tantum in actu operatur, quo tunc vel statim explicatur: vt tradit Bartol. in l. non solum. §. morte. in principio. ff. de noui oper. nuntia. & in litem quia. §. sine de pact. in l. qui in aliena. §. sine de acquir. hered. & in l. Titia. §. penultim. de verb. obligat. & in i. pacta nouissima, vbi etiam Salic. C. de pact. per textum in l. cum in plures. §. locator horreii. ff. locat. se cunquam vnum intellectum gloss. tamen ibi summat sic. propositum in mente retentum nihil operatur, & patientia pro consensu habetur, per text. in l. per retentionem. cum gloss. verbo rati. C. de vlt. idem tenet. Ant. & Imol. in c. cum M. de consil. Et licet conclusio haec multipliciter limitetur ac in certis casibus locum non habeat, inter quos est, vbicunque protestatio fit in actu qui à solius protestantis pendet voluntate quousque tunc trahitur ad actum etiam postea & ex intervallo sequentem, vt Bart. & Ang. volere in dicta lege pacta nouissima. de pactis Communis Doctorum est opinio, vt protestatio simpliciter facta in actu, siue ab vnus siue plurium voluntate, dependeat, nihil operetur nisi in actu, qui tunc, vel incontinenti, explicatur: vt recte scribit Fel. in dicto capitul. cum M. de constitu. quoniam, inquit ipse, nulla saltem bona inter istos casus reddi potest diuersis ratio, nisi dicere velimus, quod quando sumus in actu à plurium voluntate dependente, ad hoc vt operetur, protestatio fieri debet coram altero, vel vno ex illis à quorum voluntate actus ille dependet, vt ibi per Fel. quia haec in materia protestationis tunc quando protestatio fit, vel fieri dubitatur propter metum illius cum quo quis nollit contrahere, vel inuitus contrahit, puta cum Tiranno, multa quidem & valde accurate scripsit vt ibi licet videre. F. Turzan.

PRO. Protestatio declarat voluntatem & sententiam nostram lat si quis, §. sed interdum. ff. de relig. & sumptibus funer. l. pro hered. ff. de acquirenda hered. Bellon.

PRO. Protestatio contraria actui non releuat protestantem. l. qui in aliena. §. Celsus. ff. de acquirend. hered. cap. cum Mar. Ferratis sis. extra de consil. Bellon.

PRO. Prouisio hominis facit cessare prouisionem legis. l. fin. C. de pactis conuen. Bellon.

PRO. Prouisio facta in casum mortis naturalis, extenditur ad casum mortis ciuilibus. Gallus, §. & quid si tatum. ff. de liber. & posthu. Bellon.

PRO. Prouisio facta in casibus separatis, non porrigitur ad eodem casus simul coniectos. l. si ita scriptum. ff. de liber. et posthu. Bell.

Prouisio ordinaria genera is legis non tollitur per prouisionem specialem hominis Bellon. consil. xxij. nu. 3. communem dicit. ex glo. in l. j. C. de

C. de iure emphy. & l. a. ibidem. nu. 176. & Dec. in l. creditor. ff. si cert. pet. secus tamen sit extraordinaria, quia tunc cessatur per prouisionem hominis. Bellon. ibi. num. 5. communem dicit, exemplum in primo casu, quia si in locatione, per hominem sit prouisum circa non faciendam diminutionem pensionis propter casum fortuitum, non tamen cessat generalis dispositio circa interesse locationis. B. V.

Prouisio sine causa inefficax est l. ij. §. circa. ff. de dol. exceptio & error non autem animo liberali, & ex certa scientia facta presumitur, & dicitur quod ex certa scientia promiserit, probandi, onus incutit Bald. in l. generaliter. iij. §. & vj. oppos. C. de non nu. pec. & ibi Salic. & Ang. qui sic consuluisset asserit, concordat Alex. qui affirmat hanc com. consi. xij. ex his. vol. j. F. Turzan.

Proxena non est testis integer, nisi utraque parte consentiente, Curt. iun. cons. lxxij. nu. 8. communem dicit. B. Villal.

Concor. cum l. xxxvj. tit. xvj. par. iij.

Proximitas solum attenditur in fideicommissaria substitutione. Alexander cons. cccv. vol. vj. Io. Duran. in arte testan. tit. v. cau. xxj. communem dicit. B. Villal.

Pubes maior factus potest testificari de his que vidit ante pubertatem. Hierony. Cagnol. in l. femina. §. si. nu. 23. ff. de reg. iur. communem dicit. & Coua. in reg. possessor. §. iij. par. ij. nu. 8. ex Fel. in ca. vlti. de sentent. excom. concor. cum l. ix. tit. xvj. par. iij. Adde gl. in verbo in pubes. §. testes autem. In fit. de testa. ordi. B. Vallal.

Pubertati proximus dicitur vir, qui est decem annorum cum dimidio, femina autem nouennis cum dimidio. In l. in l. properandum. C. de iud. §. et si quidem. nu. 1. communem dicit.

Et hanc etatem. l. viij. tit. viij. j. par. vij. exprimit ad hoc quod si committens delictum sit minor istius etatis, non debet puniri Idem.

Pubertati proximus dicitur, ille, qui annu decimu & dimidiu pegerit, si sit masculus, femina vero proxima est pubertati si nonnum annu cu dimidio copulerit, secundu gl. no. & singularem in §. pupillus in ver. infantiz. In fit. de iuri. stipul. & in l. pupillu. ff. de regul. iur. quas asseuerat esse comuniter approbas In l. in l. properandum. §. & si quidem. num. 1. C. de iud. Soc. in l. j. §. adipiscimur. ff. de acquir. poss. Aret. in memorato. §. pupillus. Dec. & Cagn. nu. 2. in d. l. pupillum. In contrariam vero sententia inclinariunt complures Doctor. qui quoad delicta illum esse proximum pubertati opinantur, cui ad etatem perfectam sex tantum menses deficiunt, ita not. Bald. per illum text. in l. excipiuntur. ff. ad Syllani. quem sequitur ibi Ioan. Igneus. Corn. cons. cxlvij. num. 25. vol. j. & In l. in auth. sacramenta puberum. num. 15. C. si aduer. vendi. nonnulli vero scriben. opinionem istam sequuntur non solum in delictis, sed aliis quibuscunque actibus, pro quibus est glo. in l. non tantum. ff. de excusa. tuto. in cap. continebatur, & in c. attestations. de sponsa. impube. & abunde not. Io. Igneus in l. j. §. impubes, & in l. excipiuntur. ff. ad Syllani. Sed his ommissis puto hoc relinquendu esse iudicis arbitrio, quis dicatur proximus pubertati, si quidem hoc iudex debet arbitrari ex pueri discretionem, & ex aliis circumstantiis contingetibus, ita tenet Io. Faber in d. §. pupillus. Salic. in l. impium. C. de penis. Io. de Ana. in c. j. num. 4. de delict. puerorum. Ant. de But. in memorato. c. attestations. in fi. Abb. & preposit. in d. c. continebatur. Dec. & Cagn. nu. 3. in d. l. pupillum, quod intellige procedere, vt declarat Couarruias in sua epito. de sponsa. in ij. par. cv. nu. 5. Viuius.

PR O. Publica vtilitas est preponenda priuata. l. vnica. §. fin. C. de caduc. tol. auth. res que. C. com. de leg. l. actione. §. Labeo. ff. pro soc. l. vtilitas. C. de primip. lib. xij. can. (cias. vij. q. j.) Bellon.

PR O. Publice salutis & securitatis interest, riuos & cloacas purgari. l. de pupillo. §. si quis riuos. ff. de no. oper. nunt. Bellon.

Publico in causa potest fieri ab alio iudice succedente in officium primi iudicis, & non ab alio. Ripa in l. is apud. nu. 3. C. de eden. communem dicit. B. Villal.

Publiciana requirit possessionem vacua sicut & vlucapio. Preposit. in c. reintegranda. iij. q. j. communem dicit. Idem.

PR O. Pudor est feminis nuptiarum premia non habere. capit. pudor. xxxij. q. ij. Bellon.

Puella cui pater assignauit certum quid, & precepit vt cum illo esset contenta, potest petere supplementum legitime. Boer. decif. iij. num. 10. communem dicit. B. Villal.

PR O. Punctus punitur loco copula. l. ij. §. dua. autem caus. in glo. in verb. moliri. ff. de Carb. edict. & l. duobus. §. si in coeunda. in gl. in verb. precium. ff. pro socio. Bellon.

PR O. Punitur affectus, licet non sequatur effectus: voluntas enim reputatur pro facto. in l. diuis. ff. ad leg. Cornel. de sica. in l. is qui cum telo. C. eod. tit. l. qui quis. C. ad l. l. ul. maieft. & l. present. C. de his qui ad ecclesi. confug. in l. si quis non dicam rapere. C. de epis. & clerici, ni c. nuper. extra de biga.

O B I E C. Contra. quia cogitationis poenam nemo patitur. l. cogitationis. ff. de penis. l. j. §. j. quod quisque iur. ff. c. si. extra de sponsal.

S O L. Dic. quod cogitatio sola non punitur, vbi scilicet non processit ad aliquem actum, secus si ad aliquem actum seu conatum veniat vt hic intelligitur, Bellon.

PR O. Pupillus quicquid videt, ignorat. l. j. C. de sal. mone. l. pupillus. ff. de acquir. hered. Idem.

PR O. Pupillus sine tutoris auctoritate potest facere conditionem suam meliorem, non deteriore. in §. j. in fit. de auct. tut.

PR O. Pupillus naturaliter obligatur, in l. j. ff. de nou. Idem.

O B I E C. Contra de l. pupillus. ff. de action. & obliga. vbi pupillus nec mutuum quidem pecuniam accipiendo cum auctoritate tutoris naturaliter obligatur.

S O L. Distingue, quando pupillus est infans, tunc nec quidem naturaliter obligatur, d. l. pupillus. ratio est, quia non habet consensum: quando vero est proximus pubertati, tunc quia doli capax est, sine tutoris auctoritate naturaliter obligatur, vt hic. ita sentit glo. & Doctor. communiter, in l. pupillus. ff. de reg. iur. Vel aliter solue, quando pupillus est, nec naturaliter obligatur: factus vero pubes & locupletior, naturaliter tenetur, quia si soluat, non repetit. l. naturaliter. in fine, de conditione indebiti. Idem.

Pupillus testari non potest de iure communi, etiam ne ad pias causas quidem, licet sit proximus pubertati. communem dicit in §. testamentum. q. v. ver. Hinc refertur. P. Fichar.

Pupillus sine tutoris auctoritate intra xiiij. annu non potest contrahere societatem, vt habetur in l. j. C. pro soc. & no. Capr. cons. xvij. nu. 3. quia quicquid videt, & quicquid audit ignorat. l. si. circa. fi. ff. re pupilli fal. fort. l. si. ff. de iuris & fact. ignorat. & l. ad fin. C. de sal. monet. & hoc habet locu no solum in societate expressa, veru & tacita, vt deducit Craue. cons. cclxxxvj. nu. 1. idque interpretatur & limitat, no procedere vbiunque pupillus post finitatem pupillare ratificaret tale societate, tunc enim validatur societas ista interueniente ratificatione secundum Bal. in addid. Barto. in tract. de duobus fratribus simul habitis, que sequitur Alex. in cons. xlix. vol. j. & Crauet. in d. cons. cclxxxvj. nu. 2. Amplia primum istam conclusionem ita declarata, quod pupillus ipse minime potest facere testamentu. l. qua etate. ff. de testa. imo. nec pupillus miles potest testari, vt est text. mirabilis, & formalis in l. final. C. de test. mili. per quem text. determinauit eleganter & docte Ang. in l. si quaramus. ff. de testa. quod si statutum disponat, quod pupillus possit facere testamentum, huiusmodi statutum non valeat per d. l. fin. & eum sequitur ibi Ioan. de Imol. licet aliter dixerit Bar. ibi, & male & malitia, quod ad hoc non supplet etatem, aded quod pupillus etiam doli capax, non potest condere testamentum. l. fin. C. de restitu. mino. & ibi per Doct. & per Barb. in c. Raynurius. de testamen. Istud procedit, etiam si pupillus velit ad pias causas testari, vt per Bart. in l. j. q. ij. C. de sacrosanct. Eccles. In l. rescripta. C. de p. rici. imper. offerre. & Dec. post alios ibi cogestos per eu in l. pupillu. nu. 5. ff. de reg. iur. & ista ait esse comunem opin. Abb. in rubri. nu. 9. de testa. Sed hoc fallit, quando pupillus doli capax ex Principis, licentia, seu indulgentia faceret, testametu, quippe quod Princeps pupillo doli capaci potest dare, pariter ac concedere testameti factio. ne, vt per Bar. in l. si quaramus. ff. de testib. Aet. in memorata. l. si. cum allegatis per In l. in d. l. rescripta. in fi. & Dec. in d. l. pupillu. circa. fi. ff. de reg. iur. Fallit etiam quotiescunque pupillus doli capax, in eventum mortis, donando disponeret de bonis suis sub conditione, si ipse decefferit in pupillari etate, & similiter confirmaret talem dispositionem iuramento, tunc quidem exploratum est talem dispositionem valere vt per Bart. Alex. ceterosque Doct. in l. qui iurasse. ff. de iureiur. & In l. post Bartol. in auth. sacramenta puberum. C. si aduer. vend. Ista est communis opinio, vt scribit Deci. in d. l. pupillum, que profecto communis comprobatur ista ratione, quoniam astringitur etiam talis impubes religione iuramenti. l. si. ff. de lib. caus. par. vlti. xij. q. v. Abb. consilio cvij. lib. ij. Barbat. in cap. quia ingredientibus. de testam. & Paul. Cast. consi. ccxij. lib. j. Ampliatur secudo loco, quod pupillus neque potest esse Notarius, secundum Bald. in d. l. impuberem. ff. de fall. in principi. & Dec. in l. j. §. item impubes. nu. 9. ff. de reg. iur. Ampliatur tertio quod impubes, neque iudex esse potest lcu praetor, non autem. ff. de iudi. & no. Maranta in tract. iudicio. in vj. par. num. 93. & Deci. in l. femina. §. item impubes. num. 2. ff. de reg. iur. Ampliatur quarto, quod pupillus ipse regulariter accusare non potest propter carentiam rationis, & intellectus, vt l. j. & ij. ff. de accusat. no. Bart. in l. j. §. pupillus. in principi. et in l. qui accusare. num. 4. ff. de accusat. ideo accusatio facta ab isto pupillo, & ab aliis personis inhabilibus, est nulla si excipiatur, vt per Barto. in l. j. §. accusationem. ff. ad Turpil. Alexand. in l. in provinciali §. fin. ff. de noui oper. nunt. Aretis. in ca. primo de iudic. vbi Abba. & Imol. & Saly. in l. claru. C. de auct. praestanda. Sed hoc fallit non habere locum in adulto & minore xx. annis, tunc licet sit minor xxv. potest accusare, vt voluit Bar. in l. j. ff. de accusat. cuius opinionem asserit esse communem Abb. & Augu. Berolus in c. j. de accus. nu. 50. et seq. vbi eam coprobatur optimis rationibus. Fallit etiam quod pupilli accusatio non est prohibita in crimine lese maiestatis adulterij, et defraudate annonae. Angel. in tract. de malefic. in versic. et ad querelam Titij numero 19. Ampliatur quinto quod pupillus minime habet legitimam personam standi in iudicio, vt late per Abbarem in capitulo finali de confessis

sexto, & ultimo loco, quod pupillus & infans, qui caret omni intellectu, ut quia sit duorum vel trium annorum, non potest cum auctoritate tutoris acquirere possessionem, nam furioso acquiritur. l. j. ff. de bono. posse. in an. fur. mur. Ratio est quia cum omnino careat intellectu, non potest per tutorem suppleri. l. sed & si manente. ff. de preca. idemque videtur concludendum in furioso, qui non potest cum auctoritate tutoris. Sed debet ipse solus tutor, siue solus curator gerere, & acquirere possessionem. Si autem sit pupillus, qui non careat omnino intellectu, vel infans, ut quia sit quinque vel sex annorum, & per consequens dari & loqui possit, tunc iste bene potest acquirere possessionem cum tutoris auctoritate, quia habet aliqualem intellectum, qui potest per tutorem suppleri, ita loquimur. l. quamuis. §. infans. ff. de acquir. possess. & ad hoc bene facit text. in §. pupillus. Instit. de inutili stipula. & ista opinio communiter tenetur per Bartol. Ang. Imol. Rom. Pau. de Castr. & Moder. in l. j. ff. de acquir. poss. & ita etiam tenet Paul. de Castr. in l. pupillus, per gl. ibi. ff. de acquir. hered. & la. attestatur de communi. in l. j. §. j. nu. 17. ff. de acquir. possess. F. Viuius.

Quamuis Pupillo, vel minori tutoris, aut curatoris culpa curat tempus instantiae, aduersus tamen ipsos tutorem & curatorem, ad id quod ipsius pupilli, vel minoris interest, competit actio. Quod si tutor & curator, soluendo non fuerint, tunc pupillo, & minori, contra lapsum instantiae, datur in integrum restitutio, ut tenuit Cassad. de cis. v. de appell. & clarè probat text. in l. properandum. §. illo. ver. hæc autem omnino. C. de iud. vbi Paul. Castr. & alij communiter hoc tradiderunt. Hincque annotandum esse voluerunt, quod tempus iudiciale, ut puta, instantiae, causæ principalis, & appellationis, ac tempus ad appelland. iure concessum curat ipso iure, contra text. in l. fin. C. de temp. in integrum restit. qui locum habet in alijs temporibus. Turz.

Pupillus ex propria significatione vocabuli, non dicitur decedere intestatus, secus tamen, ex communi vsu loquendi. Boër. in conf. e. Bitu. in rubr. des coutumes concernant les testaments. §. iij. communem dicit ex Bart. conf. cxxxvij. B. Villal.

Purgatio moræ non admittitur in casu legis si quis maior. C. de transact. Dec. conf. cccclij. nu. 12. communem dicit. B. Villal.

COMMVNIVM OPINIONVM SIVE SENTENTiarum receptarum.

LIBER DECIMVS QVINTVS.

Vadragenalis præscriptio omnem actionem excludit. c. ad aures. extra de præscrip. Bellon.

PRO. Quadrimestre tempus datur laico ad præsentandum, ecclesiasticæ autem personæ semestris. c. j. §. si de iur. patr. lib. vj. Bellon.

PRO. Qualitas iuncta verbo, intelligitur secundum tempus verbi. l. in delictis. §. si extraneus. ff. de noxalibus. Idem.

Qualitas posita in accusatione, vel inquisitione, debet necessario probari aliàs etiam si probetur delictum sine illa qualitate, nihilominus inquisitus est absolvendus. Verbi gratia. Si fuerit deductum quod Titius fecit occidi hominem Christianum per assassinos, licet probatum fuerit homicidium, tamen si illa qualitas Christiana non fuerit probata, debet sequi absolutio fuit notab. deci. io. And. in c. j. de hom. in vj. quod est com. approb. sec. A. ex. in conf. clxvj. videtur fortasse. in fine. vol. vij. & faciunt multa ad hoc, cum lata per Hyppol. in l. si quis ne quaestio. ff. de quaestio. Vide in verb. Delinquens. M. Grib.

Qualitas quando est fundamentum intentionis, non solum sufficit probare intentionem, sed etiam qualitas est probanda. Curt. in conf. xxiiij. nu. 1. communem dicit. B. Villal.

PRO. Quando quis vivit, acquirere, potest. l. si creditores. ff. que in fraudem credit. Bellon.

PRO. Qualitates intrinsecæ præsumuntur: non autem extrinsecæ, nisi probentur gloss. in cap. si forte. de elect. in vj. Bellon.

PRO. Quando à lege certa & expressa est ratio, illa sola est inductiva & finalis, non alia quælibet: istam regulam ponit Bar. in l. non solum. §. morte. collat. vj. ff. de nou. oper. nunt.

PRO. Quando agitur de peccato seu periculo animæ, ius canonicum seruatur in vtroque foro civili & canonico. in cap. nouit. extra de iud. gl. in reg. malefidei possessor. de reg. iur. in vj.

PRO. Quando aliqua qualitas vel circumstantia in aliquo actu desideratur, arbitrio iudicis est relinquenda. l. j. ff. de iure delib. l. Quia. ff. de annuis legatis. Idem.

PRO. Quando aliquid lege canonica est clarè decisum: de iure autem civili dubium est relictum, lex canonica seruatur in vtroque foro, civili & canonico, hanc regulam tradit Pan. in e. j. ext. de nou. oper. nuor.

PRO. Quando aliquid prohibetur fieri directo, prohibetur & per obliquum. in l. si sponus. ff. de don. inter vir. & vxor. §. ij. in fin. de her. instir. Idem.

PRO. Quando alicuius decisionis certa redditur ratio, pro specialiter expressa habetur. gl. & ibi Doct. in l. quamuis. C. de fide.

PRO. Quando allegatur impedimentum, si quis in causa sit impedimentum, non venit audiendus. l. ij. §. si quis tamen. ff. si quis caut.

PRO. Quando concurrunt, habens directum, & vile: præfertur qui habet vile in causa. §. si. & l. pro. ur. ff. de procur. Idem.

PRO. Quando concurrunt due cause, vna naturalis, alia accidentalis, præualeat naturalis. ff. de tut. in l. qui habent. Idem.

PRO. Quando diriguntur verba ad iudicem, expediri nobili iudicis officio res debet. ista est doctrina gl. in l. si foror. C. de colla. que communiter approbatur. Idem.

PRO. Quando dubium est cui aliquid sit attribuendum, vetustiora attribuitur. l. in finalibus. ff. si. regun. §. singulorum instir. de rerum diuisi. Idem.

PRO. Quando duo sunt, quorum vnum sine alio esse non potest, sed sublato virtute remanentis perdurat. in leg. si ita scriptum. §. regula. ff. de in iur. rupto testam. Idem.

PRO. Quando duo iudicia ita se habent, quod absolutoria lata in vno pariat exceptionem rei iudicatæ, in alio, concursus non admittitur. in l. fundum Titianum. & l. fundi. ff. de except. Idem.

PRO. Quando lex est specialis, ratio autem generalis, generaliter lex est intelligenda. l. regula. §. si quis ius. vbi Bar. ff. de iur. & facti igno. in glo. in elem. j. de elect. in elem. vide textum in ca. portrecta. de consit. vit. vel inut. Idem.

PRO. Quando non exprimitur in obligatione noua, quo genere actionis vtamur, conditione ex lege agendum est. l. vnica. ff. de condit. ex lege. Idem.

PRO. Quando plures vocantur ad eandem rem simpliciter, in dubio intelliguntur vocati viriliter. l. reos. §. cum in tabulis. de duob. reb. l. j. C. si plures vna sententia. con. fu. Idem.

PRO. Quando quis alium facientem prohibere ex officio necesse habuit, id ipse committere non debuit. l. altius. ff. si ser. vend.

PRO. Quando superuenit causa tendens ad eundem effectum, licet ea existente ab initio non valisset dispositio non vitatur. l. debitor. de leg. ij.

PRO. Quando vni competunt plura iura, vno sublato alterum remanet: nisi enim vnum remittit, alterum remittere non dicitur. l. si domus. ff. de seruit. vrb. prædi. Bellon.

Quandoque hoc verbum licet generale sit, tamen intellectu iuris solummodo de tempore legitimo, videlicet xxx. vel xl. annorum, intelligitur. Hieron. Cagno. in l. j. de rescind. vend. communem dicit. Sequitur Dominus à Tauten. conclus. lx. B. Vil.

Quantitas certa vt præfertur à principio domino Emphyteuseos, pro primo ingressu, non est de substantia & forma contractus Emphyteutici. Commun. dicit. in §. emphyteusis. q. iij. P. Fich. ex Clar.

Creditor confessus in diuersis scripturis, se decem recepisse, talis confessio de diuersis Quantitatibus intelligitur. Est com. opi. secund. Alex. conf. iij. circa primum. ver. quini modo plus. vol. j. M. Grib.

Quarta quæ debetur arrogatis, non est aucta vsque ad trientem, quæ debetur legitimis & naturalibus. Ias. in l. si arrogator. nume. §. 2. ff. de adopti. communem dicit. B. Villal.

Quarta Trebellianicæ deductionis prohibitio inefficax est in liberis primi gradus, communis est sec. Ias. in l. Marcellus. ff. ad Trebell. §. c. Io. Duran. in tit. v. caut. xxxj. nu. 4. refert tamen ibidem, quod Corsetus, Alex. & Cornæus dicant contrariam opi. esse com. vide apud illum. I. Fich.

Quarta detractio transit ad hæc des. Bal. cōf. cclxxxij. & cclxxvij. vol. iij. & Io. Duran. in arte testam. tit. v. cau. xxxj. com. dicit. B. Villal.

PRO. Quasi & quodammodo, sunt notæ improprietas. l. patris & filij. ff. de vulga. & pupil. substit. §. igitur. Instir. de pupil. substit. l. in suis. ff. de libe. & posth. Quandoque tamen dictio quasi, est expressiua veritatis. in l. mulier. §. fin. ff. ad Trebell. l. j. ff. ad legem Jul. de vi priu. vbi Accur. Bellon.

PRO. Quanto quis præst. melioribus & honestioribus, tantò ipse melior & honestior est. §. j. in auth. de defen. ciu. coll. iij. Idem.

PRO. Quanto iuniores, tanto perspicaciores. in l. præcipiant. ff. de æd. ed. §. gl. in l. Callus. in prin. ff. de lib. & posth.

OBIEC. Contrà de l. prouidendum. C. de postuland. quia senes sunt magis exercitati & doctiores, quàm iuuenes adhuc rudes & tyrones.

SOL. Licet vetustiores plus sciant in arte qui studuerunt, quàm iuuenes, tamen iuniores sunt semper habiliores ad omne opus, studium, seu ministerium, quàm senes.

PRO.

PRO. Quassato principali, quassatur & accessorium. in l. non dubium. C. de legib. in l. cum lex. ff. de fideiuss. l. j. & ij. ff. de pecu. leg. in §. liberis. instit. de pup. substit. & §. ij. instit. de hered. instit. l. cum principali. ff. de reg. iur. c. inter dilectos. extra de fid. instrum. cap. cum quid. & cap. accessorium. de regu. iur. in vj.

OBIEC. Contra de authent. ex causa. C. de lib. præter. vel exheredatis. vbi quassata institutione quæ est caput & fundamentum testamenti. s. ante heredis. instit. de leg. attis. remanent salua legata & fidei commissa.

SOL. Illud in odium parentum qui præterierunt vel exheredant sine iusta causa filios.

OBIEC. Secundò contra de authent. furiosi. C. de episc. aul. vbi tenet legatum in testamento, non heredis institutio seu testamentum.

SOL. Illud ibi in odium filiorum qui patrem contempserunt: quòd non militat in accessorio legato, sicut in institutione principali: ergo non sequimur principale.

OBIEC. Tertio contra de ca. cum contingat. extra de iureiuran. & cap. pactum. de pact. in vj. vbi non tenet principalis contractus de iure, & tamen valet accessorium.

SOL. Ibi ratiòne iuramenti propter animæ periculum, quòd eueniret, si non seruaretur, vt ibi.

OBIEC. Quarto contra de l. j. & authent. sacramenta puberum. C. si aduer. vendi. vbi principalis contractus minoris non valet, quia restitutio cõpõsit minori, & tamen accessorij iuramentum validum est.

SOL. Illud est propter periculi periculum, quo l. non versatur eodem modo in principali contractu, sicut in accessorio.

OBIEC. Quintò & vltimò oppõsio de l. stipulatio ista. in §. alteri. ff. de verborum oblig. vbi stipulatio principalis alteri facta non valet, & tamen stipulatio pœnæ accessoria valida est.

SOL. Ibi accessorium est præter legem & non contra legem, & ideo tenet, secund. gloss. in d. l. cum principalis. Bellon.

PRO. Quæ de nouo emergunt, nouo indigeat consilio. in l. de arate. §. ex causa. ff. de inter. actio. l. j. ff. de vent. in sp. ca. nulli. de elect. in vj. Bellon.

PRO. Quæ depositis rebus accedunt, deposita non sunt. l. j. §. quæ depositis. ff. de pos.

PRO. Quæ differunt se cundum plus & minus, non differunt genere, sed specie. l. ff. de fund. instru. leg. l. scapham. ff. de eucti.

PRO. Quæ dubitationis tollendæ causa contractibus infertur, ius commune non lædunt. in l. qui murum. ff. manda.

PRO. Quæ eodem tempore confirmantur, simul fieri videntur. l. ij. C. de test. tutel. Idem.

PRO. Quæ in præfationibus dicuntur, in sequentibus repetita intelliguntur. in l. Titia. §. idem respondit. ff. de verb. oblig. litem quia. §. si. ff. de pact. l. quoties. C. fami. hereditum §. præterea. instit. de inur. stipu. cap. apostolus. xxxij. q. vij. idem e contrario dicendum, vt in cap. egressus. xxvij. q. ij. Idem.

PRO. Quæ incontinenti fiunt, ineffe videntur. in l. iuris gentium. §. quiniò. ff. de pact. l. lecta. ff. si certum petatur. Bellon.

PRO. Quæ inducuntur ad augmentum, non debent operari diminutionem l. legata inutiliter. ff. de legatis primo. l. legata inutiliter. ff. de adimen. lega. Bellon.

PRO. Quæ natura sui dominio nostro exempta sunt, in obligationem deducto nullo modo possunt. §. instit. de inur. stipu. Bellon.

PRO. Quæ non profunt singula multa iuuant. in l. instrumenta. C. de probat. in l. si plures. in si. ff. de pactis. Idem.

OBIEC. Contra de l. vnica. C. qui num. tut. se excu. vbi e contrario, quæ non profunt singula, nec multa iuuant.

SOL. Dic quòd quando plura tendunt ad fundandum diuersa; tunc contrarium procedit, quando autem tendunt ad perficiendum vnum totum, tunc procedunt ista iura hic.

OBIEC. Item contra d. l. sancimus. §. si quis aut. C. de dona. & l. si id. ff. de iuris. omni. iud. vbi non admittitur coaceruatio singulorum.

SOL. Hæc regula procedit in fauorabilibus, ibi in odiosis.

PRO. Quæ pater studiorum causa filio subministravit, in legitimam non imputantur. l. quæ pater. ff. fam. ercisc. Idem.

PRO. Quæ religiofis adherent, religiofa sunt. l. quæ religiofis. ff. de rei vend. Idem.

PRO. Quæ speciali nota egent, nisi specialiter exprimentur, pro neglectis habentur. in litem apud Labconem §. hoc edictum. ff. de in iu. ca. quamuis. de præb. lib. vj. Idem.

PRO. Quæ sunt contra bonos mores, sunt impossibilia de iure. l. si filius. ff. de condi. instr. Idem.

PRO. Quæ sunt temporalia ad agendum, sunt perpetua ad excipiendum. in l. iure. §. si. ff. de dol. mal. excep. Idem.

PRO. Quæcunque post litem contestatam contingunt, arbitrium iudicis desiderant, quòd si nolit, §. si incipium. ff. de ad. l. edict. Idem.

PRO. Quædam per m. trantur extra iudicia, quæ in iudiciis non permitterentur. l. seruus & l. mutus. ff. de procur. Idem.

PRO. Quædam possunt per me, quæ per alium non possunt. l. po-

mortem. §. j. ff. de ad op. l. ij. C. de his qui ven. ata. impet. auth. ad hæc. C. de iud. l. pen. cum auth. seq. C. de procur. l. ar qui natura. §. cum me. ff. de neg. gest. in §. sed neque. in auth. de sanct. episc. Idem.

PRO. Quem de euctiõne tenet actio, eundem agentem repellit exceptio. l. vendicantem. ff. de eucti. Idem.

PRO. Quem non honoro, non grauo, in l. ab eo. C. de fideic. l. sed & si fid. §. j. ff. de leg. ij. Bellon.

Querela inofficiosi testamenti, quando exhereditatio est cum causa, est necessaria, licet secus, quando exhereditatio est facta sine causa. l. iso. in auth. ex causa. C. de liber. præter. nu. 18. com. dicit. B. Villal.

PRO. Qui accusat criminaliter, non potest conueniri ciuilitet. in l. j. §. si. ff. de iudic. Bellon.

PRO. Qui alij nocere existimauit, ipse suam sentiat iacturam. vnde Ouidius, Discat in authorem pœna redire suã, l. pen. in si. C. de leg. Bell.

PRO. Qui alios cum potest ab errore non reuocat, seipsum errare ostendit. c. ij. extra de heret. Idem.

PRO. Qui aliud dicit quàm vult, neque id dicit, quòd vox significat, quia non vult; neque id quòd vult, quia id non loquitur. l. in ambiguo. ff. de reb. dub. Idem.

PRO. Qui cõpõsit actiõnem proponere, eandem teneretur persequi, & finire. auth. qui semel. C. quomodo & quando. iud. Idem.

PRO. Qui declarat, nihil de nouo dat, l. heredes palam. §. sed si quid post. ff. de testa. Idem.

PRO. Qui dicit se heredem, in dubio intelligitur in solidum. l. si defensor. §. qui interro. de interro. actio. Idem.

PRO. Qui dissimulat iniuriam, callidissimus est. Prou. xij. glo. in l. j. ff. de dol. Idem.

PRO. Qui dolo dicit factum, probare debet. l. quoties. §. qui dolo; ff. de prob. Idem.

PRO. Qui dolo desit possidere, vt possessor conuenitur. l. sin autem. §. sed & his qui. ff. de rei vend. Idem.

PRO. Qui donat, videtur perdere. l. filius fami. ff. de donat. Idem.

PRO. Qui ea docet, quæ ab auditoribus non valent intelligi, non ad eorum vtilitatem, sed ad sui ostensionem facit. c. h. xliij. dist. l. Idem.

PRO. Qui elegit viam contractus, non potest reassumere viam distractus & penitentia. l. cõmissoria. C. de pact. inter empt. & vend. Idem.

PRO. Qui est adhibitus actui, vt testis, non præiudicat iuri suo. l. Titia. §. lucia titia. ff. de leg. ij. Idem.

PRO. Qui est causa cause est causa causati. l. & si amicis, vbi Bart. ff. ad leg. Iul. de adult. Idem.

PRO. Qui ex vico natus est, patriam intelligitur habere, cui reipublicus ille subest. l. qui ex vico. ff. ad municip. Idem.

PRO. Qui facit artes mechanicas, non potest esse nobiliss. l. nobiliores. C. de comm. & merc. Idem.

PRO. Qui facit contra legem, non habet beneficium legis. in l. si hio. §. j. ff. de rit. nupt. Idem Bellon.

PRO. Qui facit peccatum, seruus est peccati. Io. viij. gl. in l. si. §. pen. C. de sent. pall. in c. securi. ij. q. vij. Bellon.

PRO. Qui grauat in vno, in alio debet releuari. Nam qui sentit onus, debet sentire commodum. & e. contra in l. cum qui. vbi glo. ff. de re iuran. l. id quòd. ff. de peric. & commo. rei vend. in §. cum eundem. instit. de empt. & vend. in l. vnica. §. pro secundo. C. de ca. tollen. l. si non fuerint §. si. ff. pro socio. l. manifestissimi. §. j. C. de furtis.

OBIEC. Contra de §. si. instit. de leg. par. tut.

SOL. Ibi speciale propter sexum.

OBIEC. Præterea contra de l. qui proprio. §. procurator, vt in ceteris. ff. de procur. & l. qui negotia. ff. de negot. gest. vbi quis sentit damnum, & non e contra commodum.

SOL. Illud contingit ibi propter culpam, vel delictum procuratoris, quòd scilicet teneatur, & non agat, secund. Paul. de Cast. ibi.

PRO. Qui iam certus est, amplius certificari non debet. l. j. §. si. ff. de act. emp. Idem.

PRO. Qui in vnum casum pepigit, etiam in aliis sibi providere non videtur. id. l. si cum dorem. ff. solut. matrim.

OBIEC. Sed contra de l. si extraneus. ff. de condi. ca. data & causa non secut.

SOL. Ibi non agit ex stipulatione, sed agit conditione ob causam, ac si nulla stipulatio esset facta. Idem.

PRO. Qui in vno peccauit, factus est omnium reus. laco. ij. c. de flect. extra de regu. iur. Idem.

PRO. Qui in vtero est, habetur pro nato. l. qui in vtero. ff. de stat. hom. §. si. instit. qui testa. tuto. dar. possunt. Idem.

PRO. Qui male agit, odit lucem. Io. iij. l. j. §. tria lumina. ff. de ventre in sp. in c. consulti. de offi. delog. extra. Idem.

PRO. Qui mandat solui, ipse soluere videtur. l. qui madat. ff. de solui.

PRO. Qui manifesto fac. nòri desinit obuiare cum potest, consentit. c. j. xvij. q. iij. Idem.

PRO. Qui motu corporali laborant, à muneribus personalibus se excusant. l. j. & ij. C. qui morbo. se excu. lib. x. Idem.

PRO. Qui negligenti amico rem custodiendam tradidit, non sibi, sed

si re faciliat id imputare debet. §. praterca instit. quib. mo. re contra. obligat. Idem.

PRO. Qui nimium emungit, eligit sanguinem. Prouerb. iij. capi. denique. iij. dist. Idem.

PRO. Qui non in eximatur, etiam si uero carebunt. l. à nullo. C. de ferriis. Idem.

PRO. Qui non consentit, videtur contradicere. l. inuitum. ff. de fer. v. b. pra. l. filiusfami. §. inuitus. ff. de procur. Idem.

PRO. Qui non est, sed esse speratur, facit partem. l. si tuobus. ff. de leg. j. Idem.

PRO. Qui non est idoneus ad officia seu beneficia, admitti non debet: quia debentur tantum idoneis. in l. cum prator. ff. de iudic. l. ad rem publicam. ff. de muner. & honor. l. sputij. §. minores. ff. de deci. ca. graue. & cap. referent. extra de prabend. unde clausula semper subintelligitur in illis conferendis, si dignus vel idoneus sit, in l. vt gradatim. §. ff. de mune. & hono. in c. cum a deo. extra de rescrip. Idem.

PRO. Qui non est in culpa, non debet esse in pœna. l. si ided. de his quib. vt indi. ca. cognoscetes. extra de consuet. ca. sine culpa. de regu. iur. in vj. Idem.

PRO. Qui non facit quod etiam uellet facere, non possit, de iure culpam non debet. in l. j. §. ff. de anna. excep. Idem.

PRO. Qui non habet in arte, luat in corpore. l. j. §. ff. de pœn. l. quicunque. C. de ser. fugi. l. ff. de in ius voc. Idem.

OBIEC. Contrà de l. interpretatione. ff. de pœn. vbi pœnæ molliendæ sunt, non exasperandæ. Hic autem grauior pœna imponitur, quia de pecuniaria transit in corporalem, quæ maior est pecuniaria, in l. in seruorum. ff. de pœn.

SOL. Hoc in uilibus personis non habet locum, vt l. hæc operæ. in fin. ff. de oper. lib. Idem.

PRO. Qui non impedit maleficium, quando ad eum spectat prohibere, ipsum perpetrare videtur. l. j. ff. de iur. act. Idem.

PRO. Qui non laborat, non manducet. ij. Thes. l. iij. gloss. in l. quamois. ff. de damno infecto. Idem.

PRO. Qui occasione damni dat, damnum dedisse videtur. l. qui occidit. §. penul. ff. ad legem Aquil. Idem.

PRO. Qui omne dicit, nihil excludit. l. Iulianus. ff. de leg. iij. l. à pro. uratore. vbi not. C. mand. in can. si Romanorum. xix. dist.

OBIEC. Contrà de l. qui habebat. ff. de leg. iij. vbi legatis omnibus prædiis non ueniunt pignori obligata, contra d. l. Iulianus. vbi legato omni prædio non tantum pars quæ est dominiij nostri, sed etiam pars hypothecata legata censetur.

PRO. Pro solutio contrarij, dic quod in d. l. qui habebat, cum testator dixit, Prædia omnia quæcunque in Syria, habeo, do, lego, videtur legasse tantum prædia iure dominiij, non autem quæ possidebat iure pignoris, quia licet uerbum habeo, in legato positum possit comprehendere causam poss. sionis & proprietatis, vt l. stipulatio ista. §. habere. ff. de verb. oblig. tamen in dubio à digniori denominari debet. l. j. ff. si ager, vel emphy. pet. & sic à dominio non à possessione pignoris. Vel dic, quod dictio omnia, facit vt comprehendantur omnia, quæ possunt comprehendendi de natura sermonis: sed prædia obligata non possunt comprehendendi ex natura sermonis. l. seruus. de leg. iij. Idem.

PRO. Qui peccat, contra legis auctoritatem peccat, can. qui peccat. xxij. q. iij. Idem.

PRO. Qui per alium facit, per seipsum facere videtur, Et potest quis per alium, quod possit facere per seipsum, l. ita autem. in §. gestisse. ff. de adm. tuto. in d. §. de i. cisse. ff. de vi & uirama. in ca. mulieres. §. j. de sent. excom. in vj. Idem.

OBIEC. Contrà de l. j. §. in alienis. C. de thes. lib. x. vbi non potest quis facere per alium, quod possit facere per seipsum.

SOL. Ibi fallit ratio personæ, cui hoc non cõuenit suo nomine.

OBIEC. Item contrà de l. cum fundum. §. quaesitum. ff. de vi & vi arma. vbi possum expellere uolentem possessorem per me, & non per procuratorem.

SOL. Ibi pater, quia erat illicitum mandatum, Idem.

PRO. Qui per ignorantiam iuris patitur alium uti re sibi debita, non cadit à credito, l. quæ fideicommissum. ff. de leg. iij.

PRO. Qui per se capere non potest, etiam per alium capere non poterit. l. neque per se. C. de her. instit. Idem.

PRO. Qui percussit clericum, excommunicationi subiaceat, c. si quis suadente Diabolo. xvij. q. iij. Idem.

PRO. Qui perdit principale, perdit & accessorium. l. Labeo. ff. quemad. fer. amit. Idem.

PRO. Qui prior appellat, prior agat. l. qui prior. ff. de iud. Idem.

PRO. Qui prohibetur à iudice emere, prohibetur & in pignus accipere. in l. in quorum finibus. ff. de pignor. Idem.

OBIEC. Contrà de l. j. §. eam rem. ff. quæ res pigno. obliga. poss. vel non. Idem.

SOL. Ibi prohibetur à lege, hic à iudice.

PRO. Qui prohibetur alienare, non prohibetur donare, si totori

donatio fiat, quod nota, quia quotidianum. in l. uoluntas. C. de fideicommiss. Idem Bellon.

PRO. Qui resistit potestati, ordinationi Dei resistit. Rom. xij. c. qui resistit. xj. q. iij.

PRO. Qui se ingerit, suspectus est. l. quæ omnia. ff. de proc. l. dem.

PRO. Qui semel calumniatus est, præsumitur adhuc uelle calumniari, l. si qui. §. in idem. ff. de accus. quia qui semel malus, &c. reg. qui semel malus. de regu. iur. in vj. Idem.

PRO. Qui semel est heres, non potest de singre esse heres: in lege, & si sine. §. sed quod Papinianus. ff. de min. l. c. qui soluendo. ff. de here. instit. Idem.

PRO. Qui seruit altari, de altari vivere debet. j. Corint. ix. ca. cum secundum apost. extr. de præben. in antiq. Idem.

PRO. Qui sibi non parcat, multo minus alij parcat. in l. ff. de bon. eorum qui ante senen. mort. sibi consc. Idem.

PRO. Qui subtiliter factum emendat, laudabilior est eo qui primus adinuenit. l. j. §. sed neque. C. de ueteri iure enucle. Idem.

PRO. Qui tacet, consentire videtur. l. item quæritur. §. qui impleto. ff. loca. l. ij. §. uoluntatem. ff. sol. mar.

OBIEC. Contrà de l. filiusfami. §. inuitus. ff. de procurat. & l. nam ita. ff. de adopti. & l. qui uas. §. uetate. ff. de furt. vbi qui non consentit & sic tacet, dissentire videtur.

SOL. Tacens habetur pro consentiente in his quæ pertinent ad utilitatem suam & commodum: in his autem quæ pertinent ad præiudicium suum, tacens non habetur pro consentiente, sed dissentiente, vt in contrariis.

PRO. Qui tacet quod ad suum incommodum, negare videtur. in l. de ætate. §. qui tacuit. ff. de interro. actio. Idem.

PRO. Qui tacet uerum, committere videtur falsum. l. paulus. & l. qui testamentum. ff. ad leg. Cor. de falsi. archen. presbyteri. de episc. & cler. in canos. quisquis. xj. q. iij. ca. j. ext. de cri. fal. Idem.

PRO. Qui tenetur ad dandum, dare præcisè compellitur. l. vbi autem non apparet. §. si ff. de verb. oblig. Idem.

PRO. Qui tenetur ad pretium rei, re præcepta liberatur. l. qui dam. §. si tibi. de leg. j. Idem.

PRO. Qui terigit auriculam, totum corpus videtur terigisse. l. uulgaris quæstio. ff. de furt. Idem.

PRO. Qui uidet uilius, & legit deteriora, abste ei radius luminis absque mora. not. in §. ceterum. instit. quod cum eo qui in alien. potest est neg. gest. esse dica. Idem.

PRO. Qui unum excludit, aliud includere videtur. l. qui accusare. ff. de accus. l. cum prator. ff. de iudic. ca. nonne benediximus, extra de præsump. & e contra, qui de vno dicit, de alio negare videtur. in l. maritus. C. de pro. & l. j. C. ad leg. Iul. de adult. Idem.

PRO. Qui vno testiculo natus est, iure militabit. l. qui vno testiculo. ff. de re milit. Idem.

PRO. Qui uoluntatem mutatam dicit, probare debet, eum qui ff. de proba. Idem.

PRO. Quicunque primatum desiderat in terra, inueniet confusionem in celo. in ca. multi. xl. dist. Idem.

PRO. Quicunque uult Deum instituire, & non filium, quarat alium pro consilio, non Augustinum. in can. si. xvij. q. iij. Idem.

PRO. Quilibet doli capax, tenetur saltem semel in anno, confiteri proprio sacerdoti, vel alteri de eius licentia, & Eucharistia facerementum ad minus in Pascha recipere. ca. omnis uerisque sexus, de pœni. & remissio. extra. Idem.

PRO. Quilibet potest renuntiare iuri pro se introducto. l. si quis in conscribendo. C. de pact. & l. si index ff. de mino. Idem.

PRO. Quilibet prima facie præsumitur idoneus, nisi probetur contrarium. ca. dudum, de præsump. extra. Idem.

PRO. Quis non debet admitti vt talis, nisi probet se esse talem. l. non ignorat. C. qui accus. non poss. Idem.

PRO. Quis que præsumitur scire facultates sui patrimonij, l. quisquis. C. de resc. ven. auth. sed cum testator. C. ad leg. Falc.

OBIEC. Contrà de §. in fraudem. instit. quib. ex caus. man. non licet. vbi sapè ampl. us de facultatibus nostris speramus, quæ in his est, §. OL. Contrarium procedit in yltimis uoluntatibus. Ratio est in l. hac consultiissima. §. at cum humana fragilitas, C. qui testa. face. poss. vel non. nisi contrarium aliqua suadeat qualitas, vt quia testator prohibuit detrahi Falcidiam, dicta archen. sed cum testator. cum glo. Nota autem regula procedit in contractibus inter uiuos in rebus immobilibus seu mobilibus, & presentibus, quæ peruenerunt ab antiquo. aliis secus. Idem.

PRO. Quid permittitur publicè, quod priuatim non permittetur. l. j. ff. de polli. l. in tantum. §. yniuersitatis. & instit. de reum diui. & l. non existimo. ff. de adm. tut. Idem.

PRO. Quicquid acquirit filius, acquirit patri, & seruis domino. l. placet. ff. de acquir. hered. Idem.

PRO. Quicquid acquirit monachus, acquirit monasterio. in authent. ingressi. C. de sacrosan. ecclesijs. Idem.

COMMVN. OPIN.

PRO. Quicquid sortis accedit, usura est. c. plerique. xliij. q. liij.
 PRO. Quaeque sunt sensus corporis, & vnusquisque habet per-
 fectam cognitionem secundum subiectum materiam, gloss. in l. quod
 meo. §. si ven. litore. ff. de acquir. possess. Idem.
 Quingenti solidi quorum mentio fit in l. penult. §. fin. C. de donat.
 fac. ut hodie summam septingentorum scutorum. Hac communem
 dicit in §. donatio. q. xv. Addit etiam Duenam in reg. cxxiiij. limi. xix.
 in fin. dicere, quod hodie valeant ultra mille aureos. I. Fich, ex Cla.
 Quinquennalis dilatio debitori concessa, siquidem ab eo praestetur
 fideiussio, valet effectualiter, & confirmatur per satisfactionem subse-
 quentem, communem dicit Bald. in l. vniuersa. C. de precib. Imp. offer.
 refert & sequitur M. rch. de Afflic. deci. ccc. lxxviij. in prin. I. Fich.
 PRO. Quod ab initio nullum est, tractu temporis conualefcere
 non potest. l. inter stipulantem. §. sacram. ff. de verb. oblig. reg. quod ab
 initio. de reg. iur. & ibi vide. Bellon.
 PRO. Quod accedit fundo, venit in obligationem, l. si fundus. ff.
 de pignor. Idem.
 PRO. Quod approbo, non reprobo. in l. Pomponius. ff. de nego.
 gest. in l. generaliter. C. de non numer. pecu. §. semel autem. Instit. quib.
 ex caus. man. non liget. in can. hoc reprob. xxxij. q. v. & can. dilectissimi.
 vi. j. q. j. cap. per tuas. extra. de probat. ca. de illis. extra. de desponsa. im-
 puber. cap. nulli. de electio. in vj.
 OBIEC. Oppono primo de medico, qui semel probatur repro-
 bari potest. l. sed & reprobati. ff. de excusa. tuto. l. vt gradatim. §. repro-
 bari. ff. de munerib. & honorib. Secundo de grammatico & pratore, vt
 in l. grammaticos. C. de prof. ff. & med. lib. x.
 SOL. In medico est speciale propter publicam hominum sani-
 tatem; grammatici autem & oratores reprobari possunt, quamuis se-
 mel probati, vbi subest causa, vt propter insufficientiam: ex causis e-
 nim postea emergentibus probatus reprobari potest. d. ca. nulli. de
 elect. Bellon.
 PRO. Quod belli calamitas introduxit, hoc pacis lenitas sopire
 debet. l. vnic. in prin. C. de cadu. toll. Bellon.
 PRO. Quod commune est, meum est. l. serui electione. §. fin. ff.
 de lega. l. illud. ff. de ritu nupt. l. j. ff. de consil. instit. l. si pupilli. §. si quis
 ita. ff. de neg. gest. l. j. §. domini. ff. ad sena. Syl.
 OBIEC. Contra de l. sed si hac lege, §. qui manumittitur. ff. de in
 ius vocan. & can. Apollolus. §. qui manumittitur. x. j. q. ij. vbi res quae
 est pluribus communis, non est propria singulorum.
 SOL. Ibi de re vniuersitatis, quae non est propria singulorum, §.
 vniuersitatis. Instit. de rer. diui. Hic in re communi.
 OBIEC. Contra de communi nullus potest dicere, hoc meum est.
 r. x. in can. nulli. xij. q. j.
 SOL. Dicendum, quod ibi falsum dicit, vt ibi glo. Vel sol. quod
 commune est, meum non est in totum, sed pro parte, vt hic. Bellon.
 PRO. Quod contra rationem iuris introductum est, non est tra-
 hendum ad consequentiam. l. quod contra. ff. de leg. Bellon.
 PRO. Quod differtur, non aufertur. l. quoties. C. de precibus Im-
 per. offer. can. an. l. lam. xxxij. q. ij. can. nemo. de pen. dist. iij. Bellon.
 PRO. Quod ex re obligata superest, obligatum est. l. domo. ff. de
 pign. act. Idem.
 PRO. Quod favore aliquorum introductum est, in eorum lesio-
 nem retorqueri non debet. l. quod favore. C. de le. c. quod ob gratiam.
 de reg. iur. in vj.
 OB. Contra de l. j. ff. quod quisque iur. vbi qui iniquum aduersus
 aliquem ius obtinuit, eodem iure vti cogitur, & sic in eius fauorem in-
 troductum, in eius incommo- dam retorquetur.
 SOL. Vbi illud procedit, quando ad possessionem fuit conces-
 sum. l. iij. ff. eod. titu. hic non.
 OB. Ite contra de §. neque. Instit. de aucto. tutor. vbi fectur l. lucto-
 sa hereditas: tam pupillus ea adire non potest sine tutoris aucto. r. itaq.
 SOL. Ibi ideo illud statuitur: quia etiam damnus poterat ibi esse
 in vexando, ne scilicet litibus & sumptibus vexaretur. l. in iudicibus. ff.
 de pignoribus, quam rationem sequitur Bartol. in l. potuit. C. de iur.
 delib. item obligaretur creditis hereditariis. Vel dic. quod licet
 appareat luctosa, tamen frequenter est onerosa, l. si hereditatem. ff.
 pign. Idem.
 PRO. Quod si contemplatione al' cuius, ab eo factum videtur, l.
 sed & si plures. §. in arrogato. ff. de vulg. & pup. substitut. l. cum aliquis.
 C. de iur. delib. l. profectitia. ff. de iur. dot.
 PRO. Quod si per legem, potest fieri per pactum, l. non impos-
 sibile. & ibi B. r. nor. ff. de pact. Idem.
 PRO. Quod gratis accepit, gratis dat. Matt. ro. c. quicquid. j.
 quaest. j. Idem.
 PRO. Quod huiusmodi iuris esse desit, seruitutem non recipit. l.
 caueni. ff. communia praedio. Idem.
 PRO. Quod in diem promissum est, vel statim dari potest. l. quod
 in diem. ff. de solut. Idem.
 PRO. Quod in genere debetur, incertum est. l. cum incertus. ff. de
 leg. j. Idem.

PRO. Quod in penam alienius introductum est, in eius com-
 modum conuerti non debet. c. & si necess. extra de don. inter vir. &
 uxorem. Idem.
 PRO. Quod in religionem diuinam committitur, in omnium
 fertur iniuriam. l. Manichaeos. C. de haeret. Idem.
 PRO. Quod in ior pars fiet, omnes facere videtur. in l. quod
 maior. ff. ad mun. l. & sui iur. §. si cum l. maiorem. ff. de pact. l. si. C. qui
 bon. ced. pos. vbi maiori parti standum est. & c. j. extra. de his, quae fiunt
 a maiori part. cap. Idem.
 PRO. Quod meum est vsu capere non possum. l. sequitur. §. lana.
 ff. de vsu capio. Idem.
 PRO. Quod meo nomine possideo, possum & alieno nomine
 possidere. l. quod meo. ff. de acquir. poss. ff. Idem.
 PRO. Quod naturalis ratio inter omnes homines constituit, id
 apud omnes peraeque gentes obseruatur. l. omnes populi. ff. de iustit.
 & iur. Idem.
 PRO. Quod negat natura, lex non audeat. l. ij. §. j. ff. de vsu. earum
 rerum quae vsu consum. Idem.
 PRO. Quod non capit Christus, capit fiscus. c. maiores. xv. q. vij. Idem.
 PRO. Quod non est concessum, intelligitur prohibitum. l. iij. ff. de
 coll. illi. l. filius tam. l. ff. de dona. l. nulli. ff. quod cuiusque vniuers. l. j. ait
 prator. ff. de postu. l. j. de trans. ep. Idem.
 PRO. Quod non fit per hominem, reputatur a lege. l. si ea lege. C.
 si man. ita fuer. aliena. Idem.
 PRO. Quod non inuenio prohibitum, videtur permissum. l. nec-
 non. ff. ex quib. caus. mar. l. muni. ff. de proc. c. j. de procur. in vj.
 OB. Contra de l. iij. §. j. ff. de colle. illi. vbi collegia contra leges di-
 cantur coir., nisi ex auctoritate principis vel iuris celebrentur.
 SOL. Ibi id est, quia illi ita sunt, l. j. ff. de tit. h. c. verò quia licita,
 ideo haec conceduntur, illa prohibentur. Idem.
 PRO. Quod non licet maioribus, licet minoribus, non e contra.
 l. obseruandum. ff. de ritu nuptiar. Idem.
 PRO. Quod non possum per me, possum per alium. l. si commu-
 nem. ff. quemadmodum. r. amir. l. Imperator. ij. ff. de sit. u. homin. l.
 Aristo. ff. quae res pigno. oblig. poss. & vide pulchram gloss. fin. in c. j. de
 iur. patr. in vj. vide rextum in ca. si a ne cler. vel mona. secul. neg. se im-
 mis. & e contra, quod possum per me, possum per alium. l. qui aliena. §.
 quanquam. ff. de neg. gest. vbi gloss. & l. ij. ff. de ad. rerum ad ciuit. perti-
 c. potest quis. de reg. iur. in vj. Idem.
 PRO. Quod nullus est, primo occupanti conceditur. l. quod enim
 nullus. ff. de acquir. rerum domi. Idem.
 PRO. Quod nullum est rumpi non potest. l. si quis sub conditio-
 ne. §. rumpendo. ff. de iust. rup. irritoe focto testam. Idem.
 PRO. Quod ommissum est legibus, religione iudicantium suppleri
 debet in l. qui vsu. ff. de testib. Idem.
 PRO. Quod omnes tangit, ab omnibus approbetur, in l. fin. C. de
 auct. praes. in. Idem.
 PRO. Quod operatur diminutio, quantum ad augmentum: ope-
 ratur diminutio, quantum ad diminutionem. l. si ex toto. ff. de leg. j. Idem.
 PRO. Quod operatur propositum in proposito, operatur oppo-
 situm in opposito. §. si. ff. de le. ij. Idem.
 PRO. Quod possum per me, possum per alium, l. si mihi. §. regula.
 ff. de leg. j. Idem.
 PRO. Quod primum est, aliud ante se habere non potest, in
 proc. ff. de iur. §. in reliqua. Idem.
 PRO. Quod principi placuit, legis habet vigorem. l. j. ff. de constit.
 p. in §. sed & quod principi. Instit. de iur. n. tu. gent. & ciuil.
 PRO. Quod prohibetur initiari, potest postea impedimento ces-
 sante confirmari, accedente consensu nouo. l. & si contra. C. de nupt. Idem.
 PRO. Quod remittitur a iure non est necesse remitti a iudice. l.
 que sub condicione. in ff. de cond. instit. Idem.
 PRO. Quod semel consecratum est, ad humanos vsus transferre
 non decet. c. mancip. extra. de rerum permur. Idem.
 PRO. Quod semel emissum est, manet irrevocabile verbum, ca.
 fin. xliij. dist. iij. Idem.
 PRO. Quod semel ordo decreuit, id rescindi non debet. l. quod
 semel. ff. de decret. ab ordine facien. Idem.
 PRO. Quod semel meum est, amplius meum fieri non potest. l.
 cum res. & l. si in arer. C. de contrahent. empt. l. & an eadem. §. actio-
 nes. ff. de except. rei iudic. in §. sed & si rem. Instit. de leg. & §. sic itaque
 discretis. Instit. de actio. Idem.
 PRO. Quod si testamenti facti tempore decessisset testator inu-
 rtile foret, id legatum, quando cunctum decesserit, non valebit. l. j. ff. de
 reg. Caro. Idem.
 PRO. Quod vna via prohibetur, alia permitti non debet. l. si e-
 oportet §. si mater. ff. de tut. & cura. l. quae sub condicione. §. si quis. ff.
 sed cond. instit. Idem.
 PRO. Quodlibet praedium praesumitur liberum, nisi contrarium
 probetur. l. altius. vbi scrib. C. de t. rait. & aqu. Idem.
 PRO. Quo semel est imbuta recens, seruabit odorem. Testa. l. iij.
 & Quod

& Quod noua testa capit, in ueterata sapit, not. glo. in cap. quibusdam prima quæstione prima, & cap. cum in iuuentute, extra de præsump.

PR O. Quæ res plurius est, utique tanti est. l. cum furij. ff. de in li. iurand. Bellon.

Quorum bonorum interdicitum uulter etiam ad successores iuris ciuilibus pertinet, communiter ab omnibus teneri dicit Salicet. in rub. cap. eo. titu. L. Fichard.

PR O. Quos Deus coniunxit, homo non separet. Matthe. 19. in in can. an quod in subditos, xxxij. q. ij. Bellon.

PR O. Quot capita, tot sensus uarij, quot, in orbe colores, beluul multorum es capitum l. quia poterat. ff. ad Treb. sen.

PR O. Quotidiana sunt plenius pertractanda. l. lega. ff. de lib. leg.

PR O. Quoties aliquid pro forma requiritur, non sufficit illud per xquipollens adimpleri. in l. qui per salutem, de iureiur. ff.

PR O. Quoties deficit actio, uel exceptio, uel actio uel exceptio danda est. l. quoties. ff. de præscri. verb.

PR O. Quoties l. x nouam obligationem introducit, nisi expressè caueatur, quod ea sola actione utamur, etiam ueteres eo nomine actiones competere certum est. l. quoties. ff. de actio. & obli.

PR O. Quoties plures leges concurrunt ad unum effectum, si cessat una remanet uirtus alterius, in l. si non lex Elia Sentia. ff. de hered. instit. Bellon.

PR O. Quoties plures qualitates, aut plura iura in eandem personam concurrunt, perinde est, ac si in diuersorum personis essent, & loco plurium personarum habentur. in l. tutorem, ff. de his, quib. ut in dig. l. si consul. ff. de adop. l. ij. ff. de offi. prætor.

O B. Contrà de l. si plures, ff. de pact. ubi duorum vicem sustinere quis non pot. ff.

S O. Ibi habetur respectus ad personam, & tunc est impossibile quæ sustinere vicem plurium, secus si habetur respectus ad personam ratione officij ut hic. Bell.

COMMUNIVM OPINIONVM SIVE SENTENTiarum receptarum.

LIBER DECIMVSSEXTVS.

R

Aptor honesta mulieris punitur, pœna capitali, & in flagranti crimine deprehensus potest à coniunctis personis impune occidi. l. vnic. C. de raptu uirgi. & hoc procedit, quando raptor carnaliter cognouisset mulierem raptam, uel rapuisset libidinis causa, secundum Deci. consil. cxxxiii. numer. 8. Martij. in d. l. j. nu. 245, & ista est magis communis opinio teste hocrio decisio, cccvj. nume. 4. & Moder. in allegata. l. j. Sed prædicta non habent locum in Meretricis rapta, tunc qui pœna non sortitur effectum dicta pœna capitis secundum Doct. in l. raptores. C. de episcop. & cleri. & in d. l. j. quia leges abhorrent uitam in honestam mulierum, & quæ sint Meretricis uide Alex. late declarantem consil. xcix. uisa inquisitione contra Atram lib. vj. ubi ait eam esse Meretricem, quæ licet non prostituat se publice in lupanari, tamen alibi & in quacunque domo pudori suo non parcat, & quemcunque causa quæstus admittit. F. Viuius.

Rari sunt qui philosophantur. in l. sed & reprobari. ff. de excusat. Bellon.

Ratificatio non potest fieri in præiudicium tertij. Cur. Iuni. consil. lxxvj. nu. 6. & Deci. consil. cccxlvij. nu. 5. commu. dicunt.

Fallit in emptione rei alienæ facta cum bona fide, si res pereat, potest dominus rei ratificare, cum damno emptoris. l. j. titu. v. par. vj. B. Villal.

Ratificatio debet fieri illo tempore, quo actus principalis debet fieri, & sic tempore habili ad hoc quod ualeat, Anto. Gome. in l. xlv. Tau. nu. 3. communem dicit. Idem.

PR O. Rati habitio retrotrahitur. l. licet. ff. de iud. l. fina. C. ad Mæced. Bellon.

PR O. Ratio est anima legis. l. cum pater. §. dulcissimis. ff. de leg. ij. l. j. C. quæ sit long. conf. ubi gl. in cap. exit autem lex. iij. distinct. c. consuetudo. j. distjn. Idem.

PR O. Ratio legis dura, licet ius ciuile destruat, glo. in c. nouit, extra de iudi. Idem.

PR O. Ratio uel responsio quæ est eadem cum dicto, non ualeat. l. qui ininterrogatus. ff. de pct. here. gloss. in l. si. ff. de offi. procon. C. xl. Idem.

PR O. Ratione dubitationis fit quod alijs non fieret. l. j. §. Sed si dubi

Communi opin. com. 1.

retur. & l. si quis ex aliena. ff. de iud. l. hereditarij. ff. de quæst. l. de iure. ff. ad mun. lit. Mela. §. j. ff. ad l. Aquil. l. ordinata. §. fin. ff. de lib. caul. & l. lite. C. eod. tit. Idem.

Quando in statuto non potest nisi vnica Ratio assignari, illa habetur pro expressa, & ab ea argue re licet. Est com. opi. secun. Dec. consil. cccxxxij. licet propositi mei. uers. iij. & vlt. & uersic. præterea. sed cum. commu. M. Gribal.

Ratio finalis statuti, excludentis feminas, & descendentes ab eis, uideatur esse propter fauorem agnationis, ut bona censerentur in familia & familia dignitas conseruetur. Est commu. opin. secun. Deci. consil. cccclxxij. uisj & diligenter. circa si. uers. tamen secun. commu. Idem.

Ratio vnica statuti habetur pro expressa. Curt. Iuni. consil. clxx. nu. 6. communem dicit. Villal.

Rationum librum mercator teneret de ere ad fundandam intentionem aitoris. Ioan. à Ripa in l. j. C. de edendo. nume. 8. communem dicit. Et intelligit in mercatoribus matriculatis & iuratis qui dicuntur succedere in locum argentariorum. B. Villal.

Rafura, uel vitium scripturæ circa substantialia instrumenti, uitiat instrumentum, in alijs autem uitiat solum casum, in quo est rafura. Anto. Gome. in l. xlv. tau. nu. 145. communem dicit, ex gl. in l. fin. C. de ed. diui Adri. & Doct. in c. fraternitatis de heretici. Idem.

Nota, quod si rafura, uel cancellatio est correctæ per notarium constructuram scripturam, non uitiat instrumentum rafura: ut tenet Bar. in d. l. fina, tamen ista correctio debet esse in dicta scriptura, & sub eius signo, & non sufficit, quod fiat in margine. Idem Gome. ibi. numer. 146. magis communem dicit, ex Bal. in l. si vnus. C. de testament. B. Villal.

PR O. Ream linguam, non facit nisi rea mēs. can. homines. xxij. q. ij.

PR O. Reatus omnem honorem excludit. l. j. C. ubi senat. uel clariss. Idem.

PR O. Recipiendo sortem tacite uideatur remitti pœna. in l. si post moram. ff. de eo quod cer. loco. Idem.

O B I E C. Contrà de l. cum stipulari sumus. ff. de verb. obli. & l. j. C. de iud.

S O L. Dic quod creditor petendo in iudicio sortem principalem, non præiudicat sibi in iuris interesti, damnis, nec alijs accessorijs, ut ibi. secus uideatur in receptione solutionis: quia recipiēdo sortem simpliciter, sibi præiudicat in istis accessorijs, ut hic & l. ij. ff. si quis caur.

O B I E C. Ad idem contrà de l. & elegāter. §. non solum. & ibi not. ff. de dol. ubi recipiēdo rem non uideatur remittere interelle.

S O L. Ibi, quia erat ex diuersis causis debitor, ut ibi gl. Bellon.

Reciproca donatio non dicitur propria donatio. Com. in §. D. q. ij. uer. item quarto. P. Fich. ex. Clu.

Reciproca donatio non eget in sinuatione, com. in §. D. q. xvj. uers. Sed nunquid. Idem.

Recognitio feudi per errorem facta non nocet posteris, Com. Clar. in §. F. q. xx. uer. S. d. pone. Idem est, si recognitio aliter fiat quam mor. solito uel debito, ut ibi. quod intellige de feudo antiquo, ubi uallus defunctus nō potest præiudicare uocatis ex tenore inuestituræ, P. Fi. h.

Quando reus uult reconuenire actorem, non incontinenti, sed in futurum, procurator actoris tenetur satisfacere quod in causa futura defendet dominum in causa reconuentionis, & hoc procedit, quando reus non habet iura sua in promptu, quibus possit de præsentia reconuenire procuratorem, tunc debet ei satisfacere, si posset reconuenire de præsentia, & nō tenet. Est ep. opi. sec. in l. actione. C. de procur. M. Gribal.

Reconuentionio post litem contestatam fieri non potest. Est cō. opin. secun. Fel. in c. j. in princip. de mut. petit. Idem Gribal.

Reconuentionij non est locus, quo ad effectum simultaneij processus aliquo pacto, quando vna causa reperitur summaria, altera uero plenaria, ut per Inno. & communiter Canonistas omnes in c. j. de mut. petit. & Leguās in auct. & consequenter. C. de senten. & Angel. in l. sed & h. s. non solum. ff. de procura. in quibus locis plerique scribent, aliter autem istam esse communem opin. Doct. utriusque censuræ. Aduerte autem, quod quoad effectus simultaneij processus reconuentionio ipsa fieri debet ante litem contestatam, secundum præfatos Doct. secus autem quo ad effectum prorogationis Iudicis, quia usque ad sententiam fieri potest reconuentionio coram eo, c. dispendio. s. c. reus quo que, & ibi, lo. And. de r. script. l. vj. & in d. e. j. F. Viuius.

Reconuentionio non fit coram Iudice delegato electo de consensu partium, Gome. in c. dispendia. de rescrip. nu. 33. lib. vj. communem dicit, B. Villal.

Contrarium deciditur per l. xx. tit. iij. parte iij.

Rector vniuersitatis non potest eligi nisi sit clericus, Sogin. in c. j. de foro compe. de cla. xij. nu. 17. communem dicit. Idem.

Dubia etiam quæstio sit, An elector, uel prelatu de rebus Ecclesiæ signanter, quæ abque capituli consensu, & tractatu, ac superioris auctoritate alienari non possunt, compromissum de iure, & in arbitrium, sine

q

contentu

consensu capituli & superioris auctoritate, facere possit, vt vide licet in c. cum tempore de arb. vbi videtur negatiua, quia nonnulli secuti sunt, pro quibus facit quod voluit glo. in & ibi Hosti, in summa in tit. de arb. §. de qua re, quid de clerico. vbi indistincte concludit, clericum super rebus Ecclesie sue, quas per se liberè assignare non valet, compromissum facere non posse, licet secus sit de propriis rebus, eas vt inquit, ratione, quia in re propria quilibet est moderator & arbiter, in re mandata, C. mand. Alij verò, quos Inno. in d. c. cum tempore comminiscitur, contrariū voluerunt, Magis tamen communis & receptor illorum est sententia qui negatiua a sumptere, illamque tuentur, cum quibus fuit Anto. de But. & Imo. in d. c. cum tempore quo in loco idem Imo. scribit, quod licet super propriis rebus, & fructibus prateritis huiusmodi perione compromittere abique capituli consensu, loquendo de pralato, & sine superioris auctoritate possint, super fructibus tamen futuris, & iuribus Ecclesie, secus est: & alij qui plurimi, quos Socin, qui hanc magis committat, refert consilio xvij. prosequendo, lib. j. sequuntur, cum quibus fuit Ab. in d. cum tempore, vt ibi videri licet. F. Turz.

P. R. O. Recurrendum est ad vulgarem interpretationem, in Lannicu lus. ff. de verb. sig. in c. ex literis, extra de spons. & matr. Bellon.

Recusatio ita suspendit iurisdictionem Iudicis, sicut appellatio, Ant. de Trem. in addi. ad Bonaj. in rub. de recusa. in fin. magis communem dicit. Villal.

Recusatione proposita, si Iudex actis ante recusationem proposita procedit ad sententiam definitiuam, licet dicatur nulla Iudex recusationis, vel appellacionis potest dictam sententiam confirmare Philip. Franc. in addi. ad Joan. Monachum, in c. Iudex, de off. e. deleg. li. vj. nu. me. 3. communem dicit ex Imol. & Joan. And. in c. j. de cons. vi. vel iurati. & Alex. in consil. lxvij. vol. vj. Idem.

Reditus annui, (non perpetui), inter mobilia censetur, communior est, vt apparet ex allegatis per Nicol. Boët. consil. iij. nu. 7. Quæ tamen sanè intelligendæ sunt, nempe de reditibus ad modicum tempus, vt potest ad quatuor, aut quinque annos (ita loquitur Boëtius) dura rursus, non ergo ex hac communi sequitur, Censui Redemibiles, ob id quod quouis anno redimi possint, ipsos quoque inter mobilia computandos esse. Et si enim possibile sit, vt vel altero vel secundo anno redimantur, tamen perinde possibile est, vt etiam centum annis non redimantur (cuius multa extant exempla,) cum tamen redimendi facultas quandoque competat, si instrumento venditionis (procur in talibus redemibilibus Censibus vel pensionibus est moris) appositæ fuerit. Cum ergo tempus redemptioni non certum, sed planè incertum adeoque indefinitum fuerit appositum, talis Censui perpetuus, licet peritos, vbi notat ff. de excul. tuto. Sufficit igitur incertum esse, sit ne futurum aliquid, an non, vt perpetuum in dubio censetur, ita scribit Tiraq. lib. ij. De Retract. §. ij. glo. i. nu. 39. per l. sufficit, & ibi fac. in ij. not. ff. de condi. & indeb. Et subiungit: Ex qua omnes illa vbiq; assumunt, dubia & incerta interpretari presuntque perpetua, & c. cum multis ibi allega. Et firmat idem Tiraq. in eo. Tracta. lib. j. glo. xliij. nu. 120. I. Fich.

Reductio ad arbitrium boni viri in lau'o potest peti vsque ad triginta annos. Præpo. in cap. ad Iudicibus, ij. q. ix. & Balbus Trata. de præscript. in iij. par. iij. princ. q. xxxij. communem dicunt, Nota tamè verbum Nunij in alpha. hispano. de leg. re. in litera in verbo *abreduando*, quod in h. titulo. parte. iij. quæ disponit quod à sententia arbitri est appellandum in x. dies habet locum in arbitris, & not. Salic. in arbitratoribus, quod nota, & vide illum. B. Villal.

Reductio ad arbitrium boni viri, est petenda, vel appellatio est proponenda eorum Iudice illius, contra quem sententia arbitri vel vel arbitratoris est prolata, Alex. consil. cxxxj. vol. ij. quem refert Coua. in resolu. lib. ij. cap. xij. in princ. communem dicit, & hanc communem limitat Panor. in c. Quinta uallis, de iur. iurand. quando ex forma statuti, sententia arbitri, vel arbitratoris potest mandari executioni, quæ opinio facit multum ad intelli. l. vt. ordin. de madrid. & l. viij. de anno. 1339. & in compilatione noua tit. iij. lib. iij. l. i. ordin. sed tamè contra opinio Panor. tenet Pau. in l. ij. C. vbi & apud quem, & alij quos refert, d. Coua. in d. cap. xij. in verbo, primo, etenim, quem vide quia ipse contra opinio Panor. se resoluit de iure regio per. l. xxij. tit. iij. est sublata hæc controuersia, quia disponitur, quod per Iudicem ordinarij vbi sententia est prolata, tractetur de reductione, ibi de los *hueses del tal lugar do acocere*. Et ad hoc notat illam l. Nunius de executione n. mand. regul. c. j. nu. 19. Idem.

Nota, quod à sententia Iudicis reductionis, vel appellacionis non est appellandum, secundum Barto. in l. secunda. C. vbi, & apud quos, quam magis commu. dicit Carol. Mol. in addi. ad Alex. and. consil. cvi. vol. iij. contrariam, imò quod possit appellari, comm. dicit Dec. in l. ff. de regul. iuris, & Philip. Franc. in rubr. de regul. iur. lib. vj. numer. 17. Et hanc magis commu. dicit Alex. in d. consil. cxxj. & hanc ultimam dicit veniorem de iure. Coua. in resolu. lib. c. xij. nu. 1. vers. ff. auctores.

De iure, regio est reprohata hæc vltima, vt possit appellari per l. vj.

in ordi. de madrid. de qua vide per Coua. in d. c. xij. lib. ij. in resolu. B. Villal.

Regalia prescribi posse tempore cuius non extat memoria, communior est, vt videre licet apud Aymo. Crauet. in Tracta. de Antiquit. p. in iij. par. §. absolutis differentis, versic. quarto quoq; numero 13, I. Fich.

P. R. O. Regina non habet eandem prerogatiua, quam Rex. l. quod princi. cum l. eq. ff. de leg. ij. Bellon.

P. R. O. Regina est & domina in vltimis voluntatibus voluntas testatoris. l. cum quæstio. in fin. C. de leg. lin. conditionibus. ff. de cond. & demon. Bellon.

P. R. O. Relatiuum quis vel qui, in dubio non facit veram relationem, sed simplicem. l. Iulianus hered. in fin.

P. R. O. Relatiuum quis vel qui restrictiuum est. l. ea tamè adiectio, ff. de leg. iij. Alias declaratiuum, vt l. omnes populi. ff. de iust. & iur. & l. cunctos populos. C. de summa trinit. & fide catho. vbi Barto. Bellon.

P. R. O. Relictum pro anima, censetur esse ad pias causas, glo. in l. si quis Titio. ff. de leg. iij. Bellon.

P. R. O. Relicta ab instituto censetur repetita à substituto. l. licet imperator. ff. de leg. j. Bellon.

Relictum institutionis titulo non censetur, si testator ita dicat: Filio meo centum relinquo, nec volo quod vltierius petere possit. com. in §. T. q. xxxvij. vers. præterea. F. Fi. h. ex Clar.

Relictum spurio nihil valet, & pro non scripto habetur, nec tamen fisco applicatur, sed desertur heredi. institutus. c. in §. T. q. xxxj. vers. Sed quid si pater. Idem ex eod.

Relictum per uxorem filio mar. ti, non habita mentione patris, nec patrie potestatis, intelligitur factum intuitu filij, & non patris, Stephanus Bertran. in hac edicta. C. de secund. nup. nu. 13, communem dicit B. Villal.

Relictum filij, si nupserit centum, & si non quinquaginta, si ingrediat in monasterium habebit centum. Deci. consil. lxxij. l. 6. Duran. in ar. te test. tit. vj. cau. vj. Deci. consil. cccxxix. communem dicit. Idem.

Relictum ad meram alterius voluntatem inutile est, l. senatus. §. legatum, vbi glo. & ff. de lega. j. nisi factum esset relictum ad causam piam, tunc valeret de iure Canonico. c. cum tibi. de testa. Et hanc communem dicit Iaf. consil. cx. vol. j. I. Fich.

Religionem ingredi volentis testamentum non subiacet dispositio ni iuris communis, ideoque non vitabitur etiam si id quod fili s suis relinquat non institutionis titulo re inquit, sufficit enim quocunque titulo relinquitur, filij tamen nihilominus habebunt legitimam suam, Comm. §. T. q. xxxvij. vers. Item quoq; P. Fich. ex Clari sententis.

Religiosis potest in dicit durior vita secundum regulam, & ordinem, Panor. in cap. ad nostram. nu. 4. de app. communem dicit, & Dec. numero 6. B. Villal.

Relinquo verbum ad rem, seu quantitate certam relatum trahi non posse ad filij heredis institutionem. Doctor. committer in §. aliud quoque capitulum. iuncto §. Ceterum. in auctent. vt cum de appella. cogn. Imol. in cap. Raynuius de testam. not. etiam in l. §. quoties, & in l. his verbis, in princip. vbi Bar. Bald. & Ange. ff. de hered. instit. Bar. & alij in l. cogi. in princ. ad Trebel. Alex. in consil. cccxxij. nu. 20. lib. ij. F. Turzan.

Relegato debet restitatio concedi Curt. l. uni. consil. cxxxij. nu. 13, communem dicit. Aillal.

Remedium cap. redintegranda. iij. quart. §. l. si coloni. C. de agri. & cens. lib. xj. competit cuiuslibet, qui possessione suarum reum ecclesiasticarum, aut aliarum quancunque sine iusta causa ceciderit, vt communis est Doct. sententia secundum Bart. in d. l. si coloni, & Alexan. in consil. l. vj. vol. j. & in consil. xcj. in causa. vol. v. & Doct. in c. scpe de restit. po. Quod presertim locum habet, quando agitur contra possidentem sine titulo, quoniam illius possessio præsumentur clandestina, vt not. Alex. in consiliis superius adductis. F. Turza.

Remedium, ca. redintegranda iij. quart. j. datur contra quemlibet possessorem, communem dicit Panor. in c. cum sedem, nume. 26. de restit. spolia. I. Fich.

Remedio ca. redintegranda agens non tenetur probare quod tempore spoliacionis possederit, quod aliis interdicit requiritur. Corn. communem dicit consil. xvij. nu. 1. vol. j. I. Fich.

Remedium l. ij. C. de resc. vend. non habet locum in contractibus stricti iuris, sed tantum bonæ fidei, vel habentibus naturam bonæ fidei, Est commu. opin. sec. Imol. & Iaf. in l. si quis cum aliter. de verb. oblig. M. Gribal.

Remedium l. ij. C. de resc. vend. non habet locum in contractu transactionis. Est vera, & mag. comm. leg. Dec. consil. cccvj. vj. vj. transactione, & consil. cccij. vt vera resolutio, sed ibi Dec. dicit contra, opinio magis esse communem. Adde Curt. l. un. in consil. l. iij. habita. vers. non obstat. Alexan. consil. xlij. vol. j. & consil. cxvij. vol. iij. Idem.

Fallit, vbi quis esset deceptus ultra dimidia m iustæ estimationis futuræ litis, longo & magno excessu. Dec. in d. consil. cccvj. Corn. in consil.

confi. cxvj. vol. j. Idem Dec. in confi. lx. vifo themate. volu. ij. verfi. cx
quo infero. vol. j. Idem.

Remedium l. ij. C. de refc. vend. non habet locum, quando interuenit
in actum decreti, vel autoritas superioris. Est commu. opin. fec. Dec.
in confi. cx. vifo puncto. verfi. ij. etiam. vol. ij. Idem.

In remedio. l. ij. C. de refc. vendi. supplementum pretij non est in ob
ligatione, sed in facultate rei, ex illo remedio conueni. Est com. opin.
cum glo. fec. Saly. in d. l. ij. in xiiij. quaest. C. de refc. vend. & factis pro
batur in text. M. Gribald.

Remissio etiam in ciuilibus non habet locum. communem dicit
Bern. à Diale. in traça. Regul. Iuris. Regula dcxlij. vbi. l. i. xv. modis.
I. Fich.

Remissiones in criminalibus hodie de consuetudine non sunt. Isti
communem esse opinionem Doct. vtriusque Iuris, & ita etiam serua
ri omni die communiter dicit Jacob. de Belui. in repet. cap. Romana
in §. contrahentes in vj. prin. opposito cir. fin. de foro comper. lib. vj.
Idem.

PR O. Remittere est dare. l. si mulier. ff. de condit. caus. dat. & caus.
non secuta. Bellon.

PR O. Remittentibus actiones suas non est dandus regressus ad
cas in l. quæritur. §. si venditor. ff. de adilit. edict. l. postquam liti. C.
de pact. Idem.

Remuneratoria donatio, non potest dici proprie mera donatio, cõ.
in §. D. q. iij. P. Fich. ex Clar.

Remuneratoria donatio ad hoc vt valeat, requiritur vt ipsa merita
& quæ valeant donatiõ. comm. in §. D. q. iij. verfi. Sed nunquid. In res
duo enim erit donatio simplex. Idem.

Remuneratoria donatio, vt valeat, quando sumus inter personas
donare prohibitas, vt inter patrem & filium in potestate, requiritur vt
de meritis omnino constet: illa vero si appareant, in causa sunt, vt do
natio facta remuneratori, præsumatur, quantumcunque simpliciter
facta fuerit, absque vlla meritorum expressione, secundum Docto. al
lega. ab Hippo. in tit. de dona. Insit. in prin. nu. 84. Et communem di
cit Dec. in l. si donacione. C. de collat. I. Fich.

PR O. Renuntians priuilegio non videtur renuntiare iuri commu
ni. l. miles. §. sexaginta. ff. ad l. l. de adulter. Bellon.

Renuntians appellationi non videtur nullitati renuntiasse. est com
munis opinio secundum Dec. cccxxiii. vt refert Sebast. Van. in tra
ça. nullita. In minorj editione. I. Fich.

Renuntians filia partem facit, licet ipsa non admitatur ad partem,
& idcirco eius portio remanet & accrescit heredi, cui pater prouidit,
se videtur, comuniorem dicit Guido Papa decis. cccv. vt refert Minf.
obf. xxij. cent. iij. I. Fich.

Renuntiare non posse fideiussores beneficio Excussionis, commu
nem dicit Vasq. l. b. j. illust. Contro. xxxiiij. nu. 25. Postea verò. allegat
per multos. Contrariam opinionem tenentes. I. Fich.

Renuntiatio facta in iudicio tollit ius conditionale. Ioan. à Ripa in
l. conditionis. nu. 16. C. de pactis. communem dicit.

Amplia ad renuntiationem iuratum, idem ibi. nume. 17. commu
nem dicit. B. Villal.

Renuntiatio omnium casuum, per quos reuocatur donatio, non va
let. Rube. consil. xciiij. communem dicit. B. Villal.

Renuntiatio reductionis ad arbitrium boni viri, vel appellationis
in compromisso non operatur contra enormissimam lesionem, Cur
tius Iunior consilio lxxix. nu. 4. communem dicit. B. Villal.

Renuntiatio exceptionis non numerata pecunia tempore cautio
nis emissa, est nulla. Alexand. in consilio xxxv. vol. j. comm. dicit, quem
refert & idem sentit Coua, in suis resolu. cap. iij. nu. 1. lib. j.

De iure regio, contrarium est determinatum per l. ix. titu. j. pat. v.
B. Villal.

Renuntiatio generalis cum iuramento operatur circa legitimam.
Io. de Ripa. de le. lib. j. c. vj. nu. 8. communem dicit. B. Villal.

Amplia ad renuntiationem bonorum paternorum cum iuramen
to. Idem ibi. nu. 13. communem dicit contrariam Boeri. decis. iij. nu.
7. sed tene primam quia plures sunt qui tenent eam, vt per Coua. in
relec. d. c. quamuis. de pact. par. iij. §. ij. nu. 2. Idem.

Renuntians beneficium in manibus prælati, potest penitere ante
quam alteri facta sit collatio. Boeri. dec. ccccl. numero. 3. comm. dicit,
Idem.

Renuntiare feudum, inuito domino, vasallus non potest, quia feud
um est contractus nominatus vltro citroque obligatorius, neque de
pendet ex vnus voluntate. Hæc opinio Clarõ magis placet quam q
possit renuntiare. Dicit tamen Doct. communiter ita distinguere: Si
Vasallus non tenetur ad certa seruitia eo casu non potest renun
tiare inuito domino, sed si feudum simpliciter ad incerta seruitia con
cessum sit, potest renuntiare. Hæc dicit Cl. in §. feud. quaest. xxxij. verfi.
contrariam. P. Fich.

Renuntiatio Vasalli non præiudicat agnatis eius, communem dicit
in §. feud. quaest. xxxiiij. in fin. Idem.

Pater potest specialiter renuntiare beneficio l. si vnquam. C. de reuoc.
Comm. opin. tom. 1.

dona. etiam in præiudicium filiorum, Est magis com. opinio secund.
Iaf. in confi. cxv. circa primum. verfi. ex prædictis. volumi. primo. Cõ
trarium tenet Iaf. Curr. in confi. primo. per tot. & ibi dicit esse ve
tiorum, & auiorem, & amplectendam. Egeret decisioe Casarea.
M. Gribald.

De consensu vtriusque partis potest soli instanti re renuntiare. Est cõ
tra commu. opin. Bar. sec. Alex. in confi. xxij. vifo instrumento. verfi. &
licet Bart. vol. j. Idem.

Renuntiatio etiam iurata nõ trahitur ad casum valde insolitum, & inco
gitatum. Est commu. opin. secund. Alexand. confi. xxvij. vifo volumi. j.
Idem.

Renuntians specialiter conditioni indebiti, sine causa & omni le
gum auxilio, non tamen propterea impeditur solutum per errorem
repetere: quia promissio, vel renuntiatio erronea non præiudicat. Et
magis opin. cum Bart. secund. Iaf. in l. fin. §. item quaesitum. per illum
textum. ff. de condi. indebi. Idem.

Legi prohibitiua renuntiare potest cum iuramento. Est commun.
opin. contra Bart. secund. Alexand. in l. si constante. §. quoties. solut. ma
trim. Ripa in l. qui Rom. §. duo fratres. nu. 7. de verb. oblig. Idem.

Renuntiatio generalis & indefinita non comprehendit ius fideico
missi futuri. Est commun. opin. secund. Socyn. in consil. xxv. quoniam
in præcedenti. vol. ij. & Ripa in §. duo fratres. in v. quaest. Bart. in fi. de
verb. oblig. per rex. in l. & vno. §. j. de accep. & l. si ita scriptum sit. de leg. ij.
Idem.

Renuntiatio filii, viuo patre defunctæ, nepotibus indistincte non
præiudicat. Est commu. opi. teste Dec. in confi. clxxxj. satis nota.
Idem.

Renuntiatio non numerata pecunie facta tempore confessionis
non valet, quemadmodum enim quis pecuniam inueniendi causa fa
cilis esse in confitendo, sic facilis esse censetur in renunciando, vt Iaco
ab Arena. Cyn. Bart. Bald. Angel. & Sali. tradiderunt in l. si ex cautio
ne. C. de non numer. pecunia, vbi attestantur hanc opinionem esse
communem. F. Turzan.

Repressaliæ concessæ contra alios ciues, puta Genuenfes vel Flo
rentinos. propter denegatam iusticiam, non habent locum contra Ge
nuenfes & Florentinos alibi habitantes, quando fuit denegata iusti
cia: quia illis culpa imputari non potest. Est commu. opin. secund. Dec.
in confi. cccli. vifo puncto. circa med. M. Gribald.

Captus & exactus pro repressaliis, concessis ex facto vel delicto al
terius, potest repetere illud quod soluit, & damna & interesse, super
tata ab eo, cuius occasione repressaliæ emanarunt. Est commu. opin.
secund. Iaf. in l. ij. §. fina. verfi. extra glo. de verb. oblig. per reg. text. d. §.
fin. quod quando quis condemnatur ex delicto alterius, & cogitur sol
uere, potest repetere ab eo cuius factum condemnatus est. Idem.

Fallit, nisi tales repressaliæ fuissent iniuste & indebitè concessæ, ref
pectu alicuius, sine tamen culpa ipsius: quia talis nihil tenetur refarci
re. Iaf. & alij Docto. ibi. per rex. in l. si per imprudentiam. ff. de cuiet.
Idem.

Repressaliæ possunt concedi contra Clericum debitorem, Guido
Papa decis. xxxiiij. communem dicit. B. Villal.

PR O. Reprõba pecunia non liberat soluentem. Eleganter. §. qui
reprobos. de pign. actio. Bellon.

PR O. Res communis mea est. l. serui electione. c. si. ff. leg. j.

OBI E C. Contra de l. Quintus. ff. de aur. & argent. leg. vbi si legetur
id quod vxoris causa emprum est, quod ad proprium eius usum est em
ptum, non autem commune, cedit legato.

S O L. Quod commune est, meum est, scilicet improprie, non au
tem proprie. Idem.

PR O. Res de facili reuertitur ad suam naturam. in l. si vnus. §. pa
ctus. cum l. seq. ff. de pact. Idem.

PR O. Res donominatur à suo auctore. in §. nanque insit. de act.
& capite. insit. de leg. aqu. in can. quædam. ij. distinct. Idem.

PR O. Res est diuisibilis in infinitas partes. l. interdum. §. j. ff. de he
red. instit. Idem.

PR O. Res emprã ex pecunia mea, non est mea. l. si ex mea. C. de
rei vendi. Idem.

PR O. Res extinguitur, vbi peruenit ad eum casum, à quo incipere
non potest. l. pluribus. §. & si placeat. ff. de verb. oblig. Idem.

PR O. Res facti in firmari iure nulli non potest. l. j. §. si vir vxori. ff.
de acquir. poss. Idem.

PR O. Res intelligi debet vt duret. l. si pro parte. §. versum. ff. de in
rem versõ. Idem.

PR O. Res inter alios facta aliis non præiudicat tot. tit. C. res inter
alios act. l. sepe constitutum est. ff. de re iud. l. quia. ff. de his qui no t. in
fam. l. Modestinus. ff. de excep. cap. cum super controuersia. & cap. pe.
ext. de re iud. Idem.

PR O. Res iudicata pro veritate accipitur. l. ingenuus. ff. de stat. hom.
Idem.

PR O. Res non intelligitur reddita, quæ deterior reddita est. l. ij. §. si
reddita. ff. de commod. Idem.

PR O. Respub. & ecclesie æquiparantur, vt inter diuinum, C. de sacrosanct. eccles. Idem.

PR O. Respublica pupillo æquiparatur, l. rem publicam, C. de iur. reip. lib. x. Idem.

PR O. Reipublicæ interest, quam plurimos ad defendendam suam causam admittere, l. nam reipublica, ff. de nou. oper. nuntiat.

PR O. Reipublicæ interest ne crimina remaneant impunita, l. si ita vulneraus, ff. ad leg. Aquil. l. si operis, C. de pen. l. si longius, §. j. ff. de iur. locatio, §. quod illicitè, vbi not. ff. de publ. cap. vt fame. ext. de sent. excom. Idem.

PR O. Rem publicam hominum adiectione potius quam pecuniarum copia augeri conuenit, l. j. ff. de bo. dam.

PR O. Res sacra nõ recipit æstimationem, l. sacra, ff. de rer. diuis. Idem.

PR O. Res semel data amplius dari nõ potest, l. oratio, ff. de feri. Idem.

PR O. Res sua nemini seruit, l. vt frui, ff. si vñs ut. petat. l. in re communi, ff. de seruit. vxo. pr. d. Idem.

PR O. Res tantum valet quantum vendi potest, l. j. §. si heres, ff. ad Treb. l. si seruus, ff. de cond. furt. l. si quis uxori, §. si ff. de furt. Idem.

PR O. Res transit cum suo onere, l. alienatio, ff. de contrah. empr. l. tutor, §. si fundus, ff. de pig. act. l. j. C. rem alie. ger. l. j. §. si heres, ff. ad Treb. Idem.

PR O. Rei appellatio est generalis, l. j. ff. si cert. petatur, l. rei appellatio, ff. de verb. signifi. Idem.

O B. Contra de l. si in rem, ff. de rei vend. vbi appellatio rei non genus, sed speciem significat.

S O. Ibi quo ad libellum actionis realis, in quo res certa designari debet, vt ibi.

PR O. Rei appellatiõne pars continetur, l. rei appellatiõne, ff. de verb. sig. Idem.

PR O. Rei appellatiõne veniunt personæ, l. omnia, §. fin. ff. de leg. j. §. j. instit. de reb. incor. Idem.

PR O. Rei alienæ valet emptio, & legatum, l. rem alienam, ff. de conra. empr. in §. non solum, instit. de leg. l. cum alienam, C. de l. g. Idem.

PR O. Rei commodata & proprietatem & possessionem retinemus, l. rei commodata, ff. commod. Idem.

PR O. Rei legatæ vel per fid. i. comm. sum relicte dominium transfertur à morte testatoris, in l. à Titio, ff. de furt. in l. vnic. §. cum igitur, C. de cad. toll. Idem.

O B. Contra de l. si tibi homo, §. cum seruus, ff. de leg. ij. vbi ab adit. hereditate.

S O. Verè ab adita hereditate, si tunc autem ex legis int. r. ratiõne, à morte defuncti dominium transfertur.

PR O. Rei satis demonstratæ quicquid adicitur, frustra est, l. j. §. si, ff. de dot. præleg. Idem.

PR O. Rei turpis nullum mandatum est, l. si verò non remunerandi, §. rei turpis, ff. manda. Idem.

Rei vindicatio competit contra ciuiler possidentem, l. o. Cora. in §. nihil commune, nu. 27. ff. de acquiren. poss. communem dicit.

Amplia etiam contra simplicem detentatorem, Idem ibi num. c. 30. communem dicit.

Nota quòd si rei vindicatio intentatur contra aliquem, qui tempore ferend. sententiæ non possidet, actor pronuntiabitur dominus, & absolutus, r. us, & virtute istius declarationis, aufertur à reo si inueniatur possidere, l. al. in d. §. nihil commune, nume. 139. & 140. communem dicit. B. Villalo.

PR O. Rem quæ culpa caret, in damnum vocari non conuenit, c. cognoscent, s. extra de const. Bellon.

PR O. Res sunt immutabiles, nõmina vero mutabilia in l. si quis in fundi vocabulo, ff. de leg. j. Bello.

PR O. Rerum ordo confanditur, si vniciuque iurisdicctio sua non seruetur, in l. hac consultiissima, C. qui test. fac. po. vel non. can. peruenit, xj. quaestio. iij. Idem.

PR O. Rebus iudicatis standum est, l. si patronus, §. si quis, ff. de bon. lib. Idem.

Res legata non censetur hypothecata legatario, sed solum alie res testatoris Roge, l. in §. j. Instit. de lega. nume. 35. communem dicit. B. Villalo.

Rescindens, ac rescissoriũ iudiciũ simul in eodẽ libello cumulari possunt, l. o. Mau. in præ. de resti. in int. c. ix. communem dicit. B. Villalob.

Rescissoria actio non potest deduci in iudicium nisi prius per officium iudicis habita restitutiõne, communem dicunt. Fab. r. & l. in §. rursus, nu. 82. Instit. de actio. refert & sequitur Couarr. lib. j. var. resolut. c. iij. nu. 5. I. Fich.

PR O. Rescripta sunt strictè interpretanda, cap. j. de rescip.

O B. I. C. Contra de l. pen. de const. princ.

S O. Ibi in beneficiis, hic in literis beneficialibus. Bellon.

PR O. Rescripta ad ius pèrpetua sunt, l. falso, C. de diuer. rescip.

PR O. Rescripta contra ius impetrata nõ valent, l. rescripta, C. de preci-

bus imp. offer. Bellon.

Aliquis postquã rescriptũ impetrauit, illi inuito eo aduersus quẽ impetrauerat exrenuntiare volebat. Quarebatur an posset, & dd. in C. de conuentione. de restit. spol. bal. in l. petende, C. de tẽp. in integ. restit. communiter concludunt eum renuntiare posse exceptio. tamen quibusdam casibus, quos enumerat Fely, in rub. de resc. videre poteris. F. Turza.

Rescriptum ad beneficium potest quis impetrare pro alio absque mandato, Ripa in cap. ad aures de rescip. nume. 5. communem dicit. B. Villa.

Rescriptum, secundum non faciens mentionem de primo, non est ipso iure nullum, sed venit annullandum ope exceptionis Panor. in c. ceterum, nu. 5. de rescip. communem dicit. Idem.

Rescriptum impetratum ad obseruantiam iuris communis contra habentem priuilegium concernens merita cause, non tenetur facere mentionem de priuilegio. Panor. in c. cõordinẽ de rescip. com. d. Idem.

Rescriptum si dicitur subreptitum, non sufficit solum de subreptio, ne excipere, sed requiritur quòd excipiens appelleret, Panor. in d. ca. ceterum, nu. 9. communem dicit. Idem.

Rescriptum Principis nouas ac infortas clausulas continens, presamitur falsum, & non venit exequendum, Ioan. Nico. in addi. ad Alcia. in tractatu presumpt. re. ij. presumpt. iij. in fin. communem dicit. Idem.

Rescripti sola impetratio ad diuersos iudices sine vsu non ponitur. Gomezi. c. dispensia, nu. 28. de ref. in vj. communem dicit. Idem.

Reseruatõ iuris colonici in contractu facta, nihil operatur: nec prodest reseruatõ, nisi impatore sciente nullum iubeat colonum. Est cõ. opin. secund. Alexand. cons. xxvij. vis. vers. & ideo. vol. j. M. Gribal.

PR O. Responso debet esse conformis interrogatiõni ad hoc vt valeat, l. j. §. si quis simpliciter, ff. de verbo. obli. in §. preterea, inst. de iur. stip. vt responsum congruum, C. de transf. Bellon.

PR O. Responso sine interrogatiõne valet, l. si sine, ff. de inter. Bellon.

PR O. Respondere de iure licitum est, etiam in xvij. anno. l. j. §. j. ff. de postu. an. Idem.

PR O. Resoluto iure datoris, resoluitur ius acceptoris, l. lex vechigali fundo, ff. de pign. Idem.

Restitutio ex capite ignorantie post quadraginta annos intra quadriennium competit ecclesie & pauperibus, r. icetã opinione Alexan. dicens quòd post centum annos Boeri. deci. xxxix. nu. 7. & Bello. consi. xlj. nu. 15. communem dicit. B. Vil. alo.

Restitutio ex capite ignorantie, datur contra prescriptionem triginta annorum, Bertran. consi. xv. vol. j. nu. 42. & Curt. Iunior consi. lvij. nu. me. 3. & Balbus tracta. de pres. in iij. part. iij. prin. q. xxix. communem dicunt.

Limita, tam in prescriptione quadragenaria, quàm in alia, si restitutio in integrum petatur pro consequendo lucro, l. afo. in l. possideri, §. Labeo, nu. 14. de acquiren. poss. ff. communem dicit. Idem.

Nota primò, quòd hoc quadriennium intra quod restitutio est postulanda, incipit currere à tempore litiõnis, & impletæ prescriptionis, Balbus de prescri. in v. part. q. ij. communem dicit.

Nota secundò, quòd hoc quadriennium non currit per vitam Prelati alienantis. Id. m. Balbus ibi communem dicit. Et de hoc quadriennio vide supra in verbo absens, nu. 2. cum sequentibus. Idem.

Restitutio in integrum transmittitur ad heredem heredis impeditum ex aliqua causa non adire hereditatem sibi delatam, Rub. lvij. nu. 2. communem dicit. Idem.

Ampia, ad heredem ab int. stato. Ioan. Mau. de resti. in int. c. cclxxxvij. communem dicit. Idem.

Restitutio in integrum per clausulam generalem datur heredi non soluenti canonem, etiam aduersus prescriptionem quadragenariam, Hiero. Cagno. n. r. g. qui in alterius, ff. de regn. iur. nu. 6. communem dicit, vbi vide bonam distinctionem, vide in litera C. nu. 70. Idem.

Restitutio in integrum ex clausula generali datur contra sententiã ex scriptura de nouo reperta, Curtius Iunior consi. xvij. nu. 1. communem dicit, quam intellige in reo, non autem actore, & vide Boer. deci. cccvij. & lalon. in l. Imperatores, nu. 6. ff. de re iudi. Idem.

Nota istam communem ad ampliationem, l. j. titu. xxvj. parte. v. Idem.

Restitutio in integrum ex capite iust. ignorantie datur contra prescriptionem xxx. annorum. Hanc communem esse testantur multi, Socinus, Matth. us Afflicus, Decius, Balbus, Boerius, Alex. Hiero. Gratus Tiraquellus, Couarruias, Aymon Crauetta, Arius Pinellus, Io. Dilectus, qui omnes hanc esse communem dicunt, vt eos refert. Ferd. Val. Illus. contro. li. ij. c. xxv. statim post prin. I. Fic.

Vtrum verò talis restitutio, ex eodem capite datur etiam contra prescriptionem Quadragenariam, non mediocriter cõtrouertitur. Quòd concedenda sit, communem esse opinionem dicit Alexandrinus Felinus, Balbus, Boerius, Alexandrinus, Aymon Crauetta.

Contrariũ autem opinionem tenuerunt ferè omnes prædicti Doct. (sibi ipsi contrarij.) Ex quibus Socinus Patruus & Alexandrinus hæc dicunt esse communem, Idem dicunt Carol. Moli. Socinus Nepos, Gomelius,

Gomefius, Galiaula, & Ioan. Dilectus. Pro vt eos refert Valquius in d. ca. lxxv. Imò x illis Alexandrinus & Crauetta, post alios, voluerunt etiam contra centenariam prescriptionem, talem restitutionem esse concedendam in illis casibus, in quibus currit centum annorum prescriptio contra Ecclesiam vel fiscum, vel ciuitatem &c.

Idem autem Valquius ibidem ita concludit.

Quis dicendum? Et sane longe verior est in puncto iuris opinio, partis ne gatiue, in omnibus quatuor casibus premisis, vt in prescrip-
tione longi temporis, decem, vel viginti annorum, & in prescrip-
tione centum annorum, cesset restitutio, postquam ex prescrip-
tione expletæ fuerunt, ne prescriptio iam perfecta, infecta reddatur, &c. Et ibidem multas pro hac conclusione rationes affert. B. Villalo.

Amplia ad testes de nouo repertos, Iaso, in d. Imperatores. nu. 1.
communem dicit, quam communem intellige in vniuersitate, eccle-
sia ac minore: nam in alijs stat regula in contrarium, de qua per Iaso,
in d. Imperatores, vbi ponit regulam & limitationes.

Restitutio est necessaria, quando petitur sententiam retractari ex eo,
quod fuit lata ex falsis probationibus, licet sit tutus ex probatione fal-
sitate, Ias in l. diuus Adrianus. nume. 8. ff. de re iud. communem dicit.

Nota primò quod hac exceptio, vel actio falsitatis, est proponenda
intra quadriennium, quod datur ad restitutionem in integrum peten-
dam, Ias. ibi nu. 3. o. magis communem dicit. Idem.

Nota secundò, quòd ad hoc quòd competat restitutio, sufficit pro-
bare falsitatem testium sine eo quòd probet corruptelam, nisi petens
ad vtrunque adstringatur probandum, Iaso. ibi nume. 18. commu-
nem dicit.

Amplia, si vtrunque imponatur diuersa oratione, vel quando vnum
non qualificat alterum, vt si dicatur, actor produxit testes falsos, & cor-
ruptos, non tenetur ad vtrunque probandum, Iaso. ibi. nu. 2. commu-
nem dicit. Idem.

Restitutio concessa minori in iis, quæ sunt indiuidua & conuexa, ad
confortes extenditur, Ioan. Mau. de restit. in integ. c. cxxxv. commu-
nem dicit. Idem.

Restitutio concessa Bannito, vel rebeli per principem, non trahitur
ad bona ipsius restituti iam antea amissa, vel per principem in alium
alienata. Communiter asserunt omnes Doct. in l. Gallus. §. & quid si
tantum. ff. de libe. & posth. Et Aggid. Bellame. decil. d. c. lxxiii. ex-
ceptis tamen bonis ad Fiscum delatis, & alteri nondum concessis, prout
limitat Petr. Pau. Parif. consil. lxxix. nu. 199. I. Fich.

ADDITIO,

Hoc idem sequitur Cassan. in consil. lxxv. Aliqua. nu. 65. & idem in
alijs causis, in quibus confors priuilegiatus fuit, cum vnitorum ad in-
uicem eadem sit natura, Ioan. de Amic. in consil. in causa & lite. nume.
15. & refert M. Anto. Bard. in tract. de tempo. vii. & contin. in c. xviii.
sub. nu. 24.

De iure regio, licet appellatio vnus ex socijs prosit omnibus a-
lijs, tamen si sententia retractatur, ex restitutione minoris, ha-
bens rem communem, non prodest alijs. l. v. ij. xxiii. par. ij. quæ vi-
detur esse contra nostram communem. B. Villa.

Restitutio in integrum cessat in executionibus pœnarum, Mau. c.
clij. communem dicit.

Restitutio in integrum potest delegari indistincte, Iaso. in l. nequic-
quam. nume. 82. ff. de offi. Procons. communem dicit. Idem.

Restitutio, si alicui est facienda de aliqua re, sufficit quòd in boni-
tate intrinseca substantia non mutata restituatur, Boeri. deci. 327.
nu. 11. comm. dicit. Idem.

Restitutio in vna causa concessa circa eandem rem non potest resi-
tutio iterum postulari, nec est concedenda, Io. Mau. de restit. in integ.
c. 178. comm. dicit.

Nota istam communem ad intel. l. xviii. in ordine de madrid. vbi
prohibentur minores restitui, secundò, ad opponendum, & excipien-
dum in causa, quòd illa prohibitio extenditur ad totam causam, etiam
causæ appellationis. Idem.

Restitutionem in integrum post quadriennium non competere, re-
gulare est c. j. & c. iij. de integ. restitutio. lib. vj. fallit tamen vbi adest
enormissima læsio, quia tunc siue ecclesia, siue minor sit, qui taliter læ-
sus sit, restituitur lapsu quadriennij non obstante, Glo. est in d. c. j. de in-
tegr. restit. quam Socin. dicit communiter approbaram in consil. 226.
in causa. lib. ij. vbi videas quando dicatur enormissima læsio. quòd con-
siliu prout affirmavit mihi dominus meus reuerendus, & excellen-
tissimus Ant. Augustinus, apostolici causarum palatii ex primatibus
Auditor meritisissimus temporis, in Rota sequuta fuit, & obseruat, Ad
di potest Roman. consil. 123. circa prinum. & Alex. verò consil. 30. ponde-
ratis. lib. v. inquit, quòd post quadriennium non datur restitutio aduer-
sus rem iudicatam etiam si de læsione constet. potes tu intelligere pro
concordia, nisi læsio sit enormissima, quia tunc secus, vt per Soci. &
Ro. allegatis consilijis. F. Turza.

Beneficium restitutionis in integrum etiam ciuitati, & castro, & vni-
uersitati hominum, quæ per suos ad ministratores regis oblet, concedi-
tur. Est com. opi. sec. Rom. in consil. cccxxij. pro plenior. vers. secundo
Comm. opin. tom. i.

videndum; M. Gribald.

Restitutio in integrum non conceditur priuata aduersus prescrip-
tionem 40. annorum Est com. opi. secund. Dec. consil. 175. iuridicam
esse. circa fi. & lat. consil. 29. & pro tenui. Secus tamen est in Ecclesia,
quoniam illa restituitur, vt supra in verbo. Ecclesia. nu. 1. & 4. vide in-
frà nu. 5. Idem.

Remedium restitutionis in integrum cum sit extraordinarium, non
habet locum vbi competit ordinarium, nisi per ipsum remedium ex-
traordinarium, pinguis & vtilius ipsi agenti succurreretur. Glo. est
com. approb. in l. fi. C. si. adp. rem iud. sec. Alexan. in consil. 207. domine
Alexander. in fi. vol. 7. Idem.

Non soluenti Canonem, propter probabilem ignorantiam, median-
te restitutionis beneficio succurritur, Glo. est commu. approb. in l. ij. C.
de iur. emph. secun. Dec. in consil. 58. in fi. vol. ij. Idem.

Aduersus prescriptionem cautam ex capite ignorantia, concedi-
tur in integrum restitutio. Est com. opi. secund. Alexan. in consil. 77. vno
processu. vol. vj. etiam si sit prescriptio 40. annorum. Est commu. se-
cun. eund. in consil. 159. vno. vol. ij. Contrar. tenet Socy. & dicit nem-
nem discredant in consil. ij. præterea. vol. iij. Idem.

Restitutio papæ vel principis nunquam retrahitur, quo ad bo-
na & iura, in alium medio tempore solemniter & iuridice transiit. Est
com. opi. sec. Ias. in consil. 139. in causa. vol. j. Idem.

Restitutio in integrum ex capite ignorantia, datur etiam contra
prescriptionem 20. annorum. Est vera & com. opi. sec. Gozad. in consil.
171. circa primum. nu. 11. post Alex. in consil. 171. & consil. 84. vol. j. & cō-
si. 116. vol. v. Idem.

Retractatio actus est pœna, Boe. deci. j. coram. dicit. B. Villalo.

Retractus rei venditæ qui datur consanguineo, vel socio per statu-
tum vel consuetudinem, est contra ius commune, Tiraq. de vtroque
retract. de retract. lignagier. §. xxxv. nu. 8. communem dicit. Idem.

Reuocatoria non potest agi contra tertium possessorem habentem
rem alienatam in fraudem, nisi principalis antea excutatur, Ias. in §.
item si quis de acti. nu. 67. omnem dicit. Idem.

Limita, si notorie constar nulla bona habere alienantem. Idem ibi
nu. 68. communem dicit, & ponit alias septem limitationes. Idem.

Reuocare princeps in distincte potest priuilegia gratiarum, ab anteces-
sore suo concessa, Alber. Rufates in Tir. De iustitia Cod. confirmam.
nu. 17. communiter Doct. tenere testantur, similiter communem di-
cit Mar. Lauden. in tract. de priui. in 34. q. I. Fich.

Fallit primò si essent concessa ob beneficentia, Math. de Afflict.
dec. cccxviii. nu. 10. Idem.

Fallit secundò, si fieret sine iusta & legitima causa, Doct. in l. digna
vox. C. de LL. Ceterum de iure Canonico planum est, quòd successor
quandocunque sui antecessoris priuilegia & gratias reuocare possit,
c. si cui. De præben. & dignit. lib. 6. Idem.

Reuocati non oportet, neque debet quòd nulliter factum gestum
ue sit, vbi omnino si id factum non esset, fieri deberet, ratio est, quia ex
quo de nouo sic faciendum esset, patris non interest quòd reuocetur,
& voces quorum non interest, recipiendæ, & audiendæ non sunt, in-
quit Iure consul. in l. j. ff. de appel. recip. probatur conclusio ex text. in
l. fina. ff. de eo quod met. cau. & ex his, quæ scribitur Ang. & Alex. in l.
si finita. in prin. ff. de dam. infect. Aret. in §. quadrupl. Insti. de actio. qui
loquuntur in remota nulliter data Pau. de Ca. consil. 472. in causa capti-
re. Iacobi. in fi. li. j. Soci. consil. 133. ad fin. li. iij. Deci. in c. cum cessante, in
fin. de appel. & in consil. 449. Ias. in l. a diuo pio. §. in venditione, de re
iud. & in l. si pacto quo pœnam. in v. not. C. de pact. Cur. Iun. in consil.
127. vers. accedunt ad confirmationem, Gozadi. consil. 211. Abb. consil.
29. in fi. par. 2. Imo. in consil. 105. ver. nec obstat quòd legitur & nota-
tur, quos omnes pro comprobatione communis sententie, quam at-
testatur, refert Craue. consil. 189. in causa appellationis nu. 6. ad quem
data facti contingentia recurrere poteris & ad eundem consil. 65. foro-
res. & consil. 140. in causa spolij in fine, quam conclusionem veram se-
credere ait d. consil. 65. quando ex cistæ actis constet quòd illud. quod
nullum est de nouo fieri deberet, alijs secus. F. Turza.

In actione personali reus vsque ad xxx. annos potest petere reuoca-
tionem tenentis ex primo decreto. quando vult rescire actori expensas,
& satisfacta de iudicio fisti, sec. formam Auct. & qui iurat. C. de ho.
auct. iud. polij. Est com. opi. secun. Alex. in cōf. cccv. vifa dicta. circa med.
vol. vij. M. Grib.

Reuocatio donationis, quæ sit ex dispositione liti vnquam. C. de re
pocan. donat. sit ipso iure immediatè, cum nascuntur liberi. commu.
§. D. q. 23. vers. Præterea. I. Fich. ex Claro.

Reuocatio testamenti generalis non iustificat, si vnum vel plura testa-
menta præcesserint, quorum vnum vel plura habuerint clausulam de
rogatariam, sed requiritur vt in reuocatione fiat expressa & specialis
mentio clausule derogatorie. com. d. in §. T. q. 99. vers. Et h. c. quidem.
Idem.

Reuocatione testamenti facta coram tribus testibus, si concurrat per-
seuerantia longi temporis nō pōt decennij, scilicet reuocatum testam-
tum, etiam si postea non fiat vel subsequatur aliud Testamentum. com. in

com in §. T. q. 91. verſ. dicitur. Si autem reuocatio fiat coram ſeptem re-
ſibus, & teſtator expreſſe dicat ſe velle inreſtatum decedere, tunc non
requiritur curſus decennij, com. in d. §. T. q. 12. Idem.

Reus ſi actor eſt contumax, & nihil probat, abſoluitur diffinitiuè,
quando tempus eſt aſſignatum ad probandum, ſi autem nullum tem-
pus eſt aſſignatum, abſoluitur ab inſtancia, laſo. in l. propterandum,
§. c. ſi quidem nu. 15. C. de iudic. communem dicit. B. Villalo.

Amplia iſtam communem in tantum eſſe veram, quòd abſolutus
reus, quia actor non probauit, amplius de delicto illo non poteſt accu-
ſari, nec per actorem, nec per alium, C. de in reſo. c. j. l. j. nu. 8. commu.
dicit. ex Doſto. in l. qui de crimine, C. de accuſa.

Reus exceptionem ſuam probans dubie etiam ſi actor probauerit
plenè eſt abſolendus, quando dubia probatio eſt talis, quæ poteſt fa-
cere actum licitum, laſo. in l. non ſolum §. ſciendum, nu. 6. de no. ope.
nunc. ſi communem dicit. Idem.

Reus debet in expenſis condemnari, ſi succumbat, etiam ſi ſenten-
tia ſit in reſo. c. ſi in reſo. laſo. in propterandum. §. ſiue autem, nu. 19. com-
munem dicit.

Fallit, niſi inſtam habuit litigandi, Hiero. Cagno. in l. qui in alterius,
ff. de re iur. nu. 25. commu. dicit.

Concor. cum l. vii. tit. xxij. par. iij. per quam declaratur l. xxxix. tit. ij.
& l. viij. tit. iij. par. ca. & l. vi. tit. xij. l. i. j. For. lll. & vide quæ habes in verſ.
ſudex. Idem.

Reus conuictus de homicidio, poteſt ſe iurare, quòd ad ſuam de-
fenſionem illud fecit, Hiero. Cagno. in l. nemo, nu. 4. ff. de re. iur. com-
munem dicit. Idem.

Reus inuentus cum aliqua re ſubtracta, ſi res eſſet manſura in loco
vbi inuenitur, poteſt ibi conueniri, aliàs ad ſuum iudicem data ſatisfac-
tione, remittitur, Boe. deci. 218. nu. 3. & 4. communem dicit.

Aliter diſponitur in l. xxij. tit. i. par. iij. in cap. xij. vbi diſponitur,
quòd ſi res mobilis, vel ſe mouens ſi alicui peratur, quòd ibi reſponde-
re debet vbi inuenitur etſi ſit bonæ famæ, ſub fideiſſuris de iudicio
ſiſt. & iudicatum ſolui res ſibi tradatur, aliàs ſi ſit malæ famæ, detin-
etur cum re, & de re ſe mouenti, eſt l. v. ſtili. Et nota dictum a ureum An-
ge. in l. ij. ff. vi. bono. rap. vbi dicit quòd poſſum & propria auctoritate
iudicium meum qui ſubtractus eſt furtiuè accipere, de quo per laſo.
in confi. xx. vol. iij. in primo, quam communem habui de facto, & pro
iſta opinione fuit liberatus Ares Comes de Pinnero, & vide Petr. Ra-
uen. in alpha. aure. in verſ. ſur.

Reus opponens ſe in iudicio, cum clauſula, quòd per actus, quos fa-
cit, non videatur prorogare iurisdictionem, non intelligitur proroga-
re iurisdictionem, lo. de R. i. in c. c. in M. nu. 99. de confi. communè
dicit. Er vide in verbo proſtat, nu. 277. Idem.

P. R. O. Reus in exceptione eſt actor, quòd intellige, quantũ ad opus
probandi: ſicut enim actor probat intentione in iura reus ſuam excep-
tionem, l. j. ff. de exceptio. & in l. in exceptionib. ff. de proba. Bello.

P. R. O. Rex duo debendi hodie inſolidum non obligantur, ſed pro
parte conueniuntur, niſi renuntiauerint beneficio diuſidatũ actio
in m. authen. hoc ita. & ibi gl. de duobus reis.

P. R. O. Rex Francie nullum recognolcit ſuperiorem, de iure, nec de
facto, in c. per venerabilem. §. in ſuper. extra, qui ſi ſunt legit. facit quod
no. gl. in §. i. inſit. de pat. pot. Idem.

Rex poteſt in ſuo teſtamento ordinare vnum ex filiis, qui poſt ſe re-
gnet, & ſic vnũ alius preferre, etiam ſi iurisdictione ipſi reſtatori ſit in feud-
um data, & ipſe fuerit ſtipulatus pro ſe & filiis, c. m. m. dixit Barba,
confi. l. inter confi. Alex. vol. ij. cum loquuntur ſiſi ibi all. gatis Cau-
rius tam. eſt t. l. cumq. laſo. in l. ij. q. vlti. C. de iure emphy. l. tunc a-
liis filiis condignam r. comp. nſation. in l. in quæ r. D. quo vide Dil.
in Art. ſta. iij. eau. 8. I. Fich.

P. R. O. Ridiculum eſt tunicæ fundum accedere. Iuſtiſſime. ff. de e-
lid. edict. B. Bellon.

P. R. O. Ritè d. potat ſo. ennitatem, Ritè iuſtitiã, gl. in l. non putat
uit §. non queis. ff. de bon. poſſ. contra rab. Bellon.

Rogatus h. r. d. ratem, x. p. d. ere poſt morte in virginis maritandas,
vel in pauperes, non poteſt illam erogare in vita, D. c. ius in l. cum tem-
pus, d. r. iur. ff. communem dicit. Contrariam verior. m. & commu-
nior. m. dixit Hiero. Cagno. in d. l. cum r. imp. per totam optimis fun-
damentis. B. Villalo.

P. R. O. Roma communis omnium patria & caput mundi. l. Roma.
ff. ad municip. l. j. §. ſed neque l. g. s. C. de vete. iur. enuc. in c. uncta per
mundum. q. iij. in ca. ſi de pœn. in vj. Bellon.

Rubrica generalior nigro non ſtringitur per nigrum ſpecialiter
loquens. Imo ex ipſa rubrica generalior poteſt extendi nigrum, Cur.
Iuni. confi. vj. nu. 7. communem dicit. B. Villalo.

Rubrica generalior nigro, poteſt allegari in ſua generalitate, Cur.
Iuni. confi. lxx. nu. 3. comm. dicit. Idem.

P. R. O. Ruſtica familia non videtur ſibiſi delicatis, vtj pullis: ſed ca-
ſeo, ſab s, & ouis, gl. in l. ſeruis vrbans. ff. de lega. iij. Bellon.

P. R. O. Ruſtici nec requirunt, nec pe. vnias portare audent. l. domi-
ni. C. de agri. & cen. lib. xj. in l. idemque. §. idem Labeo. vbi Accur.

ff. mand. Idem.

Ruſtici ſi teſtetur in ciuitate, vel ciuis in comitatu, non gaudebunt
priuilegio. l. ſi. C. de teſtam. in qua conceditur ruſticis: quod ſaltem co-
ram, quinque teſtibus tellari poſſint, communem dicit Clarus in §. te-
ſtamentum. q. lvi. verſ. ſed quid. P. Fich.

Ruſtici ad hoc quòd poſſit petere reſtitutione contra contractũ
initũ contra ius, deberet talit. conſulere quos iuris peritos, & nõ ſuffici-
vnum, Ipan. Mau. in tract. de reſti. in integrum, ca. lxxvij. communem
dicit. B. Villalo.

P. R. O. Ruſticorum auctoritati credendum eſt in l. ſi chorus. §. j. ff.
de leg. iij. Bellon. Tol.

P. R. O. Ruſticorum vulgare dictum eſt, vt diuidant rem per mediũ,
gl. in l. Neſennius. in ſ. ff. de neg. geſt. bene facit l. j. §. ſina. ff. de ſtip. ſer.
& l. ſi paterna. de hered. in ſtitu. cap. aſſerte. de preſumpt. Reg. iij. Bellon.

P. R. O. Ruſtus, aduerbium verficatur in duabus vicibus tantum. l.
fideicommiſſa. §. ii. quis decem. ff. de lega. iij. Idem.

COMMVNIVM OPI- NIONVM SIVE SENTEN- TIARVM RECEPTARVM.

LIBER DECIMVS SEPTIMVS.

5

ACRA alienari nõ poſſunt. l. iubemus. C. de ſacro
ſan. eccle. §. ſacre. inſtit. de reſum diui. tot. tit. in au-
then. de reb. eccle. non a ſen. & extra. eod. titu. cap.
nulli. Bellon. Tolof.

P. R. O. Sacramentũ coniugij apud fideles & inſi-
deles exiſtit, e. gaudeamus. de diuor. Idem.

P. R. O. Sacramentũ timore contentioſa litigan-
tium inſtancia compellitur. l. j. C. de iura. calum. Idem.

P. R. O. Sacri canones non dedignantur imitari leges, nec contra ſa-
cre leges, ſacros canones. in ca. j. extra. de nou. ope. nunt. in authen. de
eccle. tit. in prin. cola. ix. Idem.

P. R. O. Sacri canones arctari non debent grammaticis regulis. Indi-
gnum eſt ſacros canones adſtringi regulis Donati, inquit text. in can.
indignum. xliij. diſtin. Idem.

P. R. O. Sacri legij inſtar eſt dubitare de principis poteſtate, an is quẽ
elegit, dignus ſit. l. j. C. de crimi. ſacri. Idem.

P. R. O. Sacerdotis officium eſt nulli nocere, omnibus autem velle
prodeſſe, ca. denique. xliij. q. v. c. cum ſacerdotis. de poſtu. extra. Sacer-
dotium enim datur, non tantum vt preſit, ſed etiam proſit. ca. ſi qui. j.
quẽſt. j. Idem.

P. R. O. Sa. pe ad hoc commo. dantur pecunje, vt dicit gratia, nume-
rationis loco intercedant. l. ſepe. ff. comm. mod. Bellon.

P. R. O. Sa. pe confines fundos, etiam ſupra iuſtam aſſimationem,
inter eſt noſtra acquirere. l. ſi cui fundus. ff. de leg. ij.

P. R. O. Sa. pe & ſolutio, & exactio partium non minima incommo-
da habet. l. planè. ff. fam. erciſ.

P. R. O. Sa. pe ſit, vt proprietari originis, obſiſtat longinquitas tem-
poris. c. ſepe. xij. q. ij. Bellon.

P. R. O. Sa. pe plus in nigro, quam in rubro continetur, vt in titu. ff. de
iuſt. & iur. iuncta l. iuſtitia. in §. iurispru. idem in rubri. de vſuc. iun-
cta l. preſcriptio. vide gl. in rub. C. de relig. & in rub. C. de reb. cred.

P. R. O. Sa. pe pro meritis ſubdito rum, deprauatur vita rectorum. c. ſi
hereticus. l. j. quẽſt. vij.

P. R. O. Sola reſtatio, ſine redditione cauſe, non valet. l. ſolam. C. de
teſtibus. Bellon.

Salarium integrum debetur poteſtati mortuæ ante finitum officiu.
laſo. in l. diem functo. nu. 38. ff. de offi. aſſeſo. & Iuni. nu. 19. commu. di-
cit. B. Villalo.

Amplia, in ſalario aſſeſſoris, Cur. Iuni. ibi. nu. 37. communem dicit.
Amplia ſecundo, in ſalario doctõris legentis, Idem ibi comm. dicit.

Amplia tertio, in aduocato, Idem ibidem nu. 3. comm. dicit.

Nota quòd ſi præſidens remouatur per culpam ſuam, non perdit
ſalarium præteritum, ſed futurum, Idem ibi. nu. 3. comm. dicit. Idem.

Salarium aduocati, vel procuratoris pars non petit, ſi gratis officiu
exercuerunt, Boe. deci. cxx. nu. 5. communem dicit.

Amplia in aduocato, qui propriam cauſam proſecutus fuit, quia nõ
reperit ſalarium, ſi vincat, Boe. deci. cxx. nu. 3. communem dicit. Et vi-
de ſuprà aduocatus, nu. 44. Idem.

P. R. O. Sa. ncta ruſticitas omnia palam habet. Accur. in §. item Ser-
uiana. inſtit. de actio. Bellon.

P. R. O. Sa. nctiſſima res eſt ciuiliſ ſapientia, quæ pretio nummarjo
non eſt aſtimanda. l. j. §. j. ff. de var. & extra. cog. Idem.

P. R. O.

PR O. Sapiens fallere non vult, falli autem non potest. gl.in l. i. iustitia. ff. de iustit. & iur. Idem.

PR O. Sapiens pauca, & multa intelligit. §. j. vbi glo. in authen. de consang. & vtrin. fratr. colla. vj. Idem.

Sapientis dicitur: mine iuramentum suum extendi velle si testator dixerit: tunc poterit ille sapiens relicto filio vel filiis factis, apponere illa verba Iure institutionis, vel Titulo institutionis. c. 6. §. T. q. xxxvij. vers. vltimus. P. Fich. ex Claro.

PR O. Satis iniquum esse videtur, per leges quæ peritria puniunt, viam peritrii aperiri: auget enim magis tempus publicam hominibus legitime natis quam inopiis peritrii afflicti conuenit. l. j. C. de indic. vid toll. Bellon.

PR O. Satis est impunitum relinqui facinus nocentis, quam innocentem condemnari. in l. absentem. ff. de pen. Bellon.

PR O. Satisfactio pro solutione est. l. satisfactio. ff. de solut. Bellon.

Schedula scripta manu propria ipsius testatoris, continens eius voluntatem vltimam, disponendo de bonis suis in fauorem pæ causæ, in tali casu (scilicet pæ causæ) illa non sustinetur in vim testamenti, neque alterius vltimæ voluntatis. Sed si inter liberos reperitur talis schedula à testatore confecta, seruanda est tanquam testamentum. comm.

Clarus in §. testamentum, q. vij. in princip. Idque præcedit siue testes adhibiti sint necne, cum in §. T. q. xliij. in princip. cum vers. sequent. Requiritur tamen quod dies sit apposita, quæ confecta est, commun. in d. q. xliij. vers. sed nunquid. Item requiritur quod scripta sit absque vllis abbreviaturis, vel notis, etiam vltimæ voluntatis. comm. in d. q. xliij. V. Sed quia. Hoc tamen Clarus intelligit de numero pæciarum, vel summa aliqua pecunie, ne notis arithmeticiis exprimantur, Valer autem huiusmodi schedula etiam si non fuerit manu testatoris scripta, sed saltem subscripta. com. in d. q. xliij. vers. scilicet, quæ quid si nam si neque scripta, neque subscripta esset manu testatoris, sed saltem in eius arca reperiretur, nihil valebit. d. q. xliij. vers. item quæro. si tamen à filio subscripta esset. (licet à patre neque scripta neque subscripta) valeret. commun. in d. q. xliij. V. sed pone. Intellige tamen non vt testamentum valere, sed vt contractum ex conuentione ipsorum fitorum. Ibid. Si verò talis schedula reperitur in libro Notarij, non tamen manu testatoris scripta vel subscripta nihil valebit, etiam si ibidem reperitur nomina testium adhibitorum. d. q. xliij. V. præterea quæro. P. Fich.

PR O. Scientia potest donari non vendi. in l. j. §. proinde. vbi gl. ff. de var. & extra cogni. Bellon.

OBIE C. Contra, cui ius est vendendi, & donandi ius est, l. cui ius. ff. de reg. iu.

SOL. Dic quod illa regula quandoque locum non habet, quia quandoque permittitur donatio, non venditio: vt l. fin. C. de præd. de cur. lib. r. Idem.

PR O. Scientia nobilitat hominem in l. si vbi glo. C. de post. in c. penul. extra. de præben. Idem.

PR O. Scienti & conscientienti non fit iniuria, l. qui autem. §. j. ff. quæ in fraud. cred. Idem.

PR O. Scire leges non est verba earum, sed vim ac potestatem tenere, l. scire leges. ff. de legib. Idem.

PR O. Scinditur in ætrem studia in contraria vulgus. in can. si quæ in sacramentis. §. item si posset. de consec. dist. iij. c. super literis extra. de resc. Idem.

PR O. Scriptura cedit chartæ. §. literæ. insti. de re. di.

PR O. Scriptura fit ad faciliorem probationem, & perpetuam rei memoriam. l. cum res. C. de proba. l. contrahitur. ff. de pig. l. iij. de fid. instr. l. i. vbi glo. ver. sed ne aliqua. C. de testam. Idem.

PR O. Scripturæ meritæ per ipsum debet probari authorem. l. si quis decur. C. ad leg. Cor. de fal. Idem.

PR O. Scripturæ diuersæ nihil probant. l. scripturæ. C. de fide instrumetorum. Idem.

Scripturam minus solemnem contra Titium productam per Sempronium non potest ipse Titius acceptare in parte, & in parte non, etiam quando Capitula essent separata secundum Corne. consilio lxxxj. volum. iij. sed debet fieri acceptatio in totum, aut in totum repudiari. Contrarium verò sentit Bart. in l. quædam. §. nummularios. ff. de ædendo. in l. Aurelius. §. item quæ sit. in fin. ff. de liber. legat. & in l. Publica. §. fin. ff. de deposi. vbi ipse docet modum, quando fit vnum capitulum, & quando diuersa, & illam opinionem Bart. sequitur Abb. in c. ij. de fide instr. & consi. xxxvj. vol. ij. Ant. de But. & Imol. in ca. bonæ. ij. ext. de postul. prælat. & in c. ex parte decani. extra de rescript. Roman. consil. cccxlvj. l. as. in repeti. l. admonendi. ff. de iurjurand. & ibidem Ripa. nu. 12. Idem l. as. in l. non solum. §. morte. ff. de ope. no. nūcia vbi rationem adducit, quia approbatio scripturæ dependet à potestate approbantis, seu acceptantis, & huiusmodi sententiam sequitur etiam Guido Papæ q. ccccij. & plerique ex præcitat. Doctor. asserunt eam esse communem, & Bellonus consi. xlvj. nu. 11. & seq. Quæ communis ita retenta tanquam verissima limitatur non habere locum in scripturæ alicuius administratoris, vt puta in libro rationum tutoris, nam si aduersarius veller acceptare in parte, tenebitur stare in toto propter

ynitatem officij sui. l. cum queritur. ff. de adm. tut. & in istis terminis loquuntur Corne. in d. consi. lxxxj. & Ang. in l. sumptus. C. de adm. tut. vbi ait, quod excepto libro rationum administratoris in alijs scripturis potest fieri acceptatio in partem tantum, quando capitula reperuntur separata: Coarctatur similiter hæc communis non procedere in priuata scriptura facta manu alicuius tertij: illa quippe non potest in parte acceptari, etiam in capitulis separatis. Sec. In fin. d. l. admonendi.

Limitatur postremo ista communis non procedere quado Iudici aliud causa cognita videretur, & ex verisimilitudine, ac qualitate persone scribentis, quod etiam cōtineat in alijs partibus liber veritatem, verbi gratia: si ageretur de modica summa, & scribens ipse sit bonæ famæ, ita Bald. consi. clvj. vol. iij. & sic secundum Bal. hoc videtur residere in iudicis arbitrio, & sequitur Deci. in ca. ij. de fide instrum. & in l. j. C. de æden. & circa materiam scripturæ aliqua scripturam infra, in vers. testes in scriptura priuata, &c. B. Villal.

Scripturam esse de substantia contractus Emphyteotici. Magis commun. dicit Clarus. §. Emphyteu. q. iij. P. Fich.

PR O. Secundum qualitatem & conditionem personarum verba intelligi debent. l. plenum. §. equit. ff. de vsu & habi. Bellon.

PR O. Secundum qualitatem & conditionem personarum pœnae sunt intelligendæ. in l. Pedius. ff. de ince. rui. & nauis maior enim pœna infertur seruo, & minor libero. in l. capitalium. §. fin. ff. de pœn. l. si forum. ff. ex nox. cau. aga. & minor pœna sublimioribus, quam humilioribus imponitur. l. iij. §. si. ff. de adulteriis. Idem.

PR O. Secundum diuersas qualitates diuersæ species fiunt. l. & habet. §. placet. ff. de precatio. Idem.

PR O. Sed, subsequente copulatiua &, denotat diuersitatem facti, & identitatem iuris. l. j. vbi gl. ff. ne quis eum qui. l. sed & si lege. ff. de pe. here. Bellon.

PR O. Sedes apostolica omnibus petentibus se liberalem exhibet. c. sedes apostolica, extra. de resc. Bellon.

PR O. Sedes apostolica nunquam moritur. c. si gratiosa, de rescript. in exto. Idem.

PR O. Segnius expediunt commissa negotia plures. glo. in l. si plures. §. ff. de tut. & cura. Idem.

PR O. Senectus venerabilis est. Sapiens. iij. idemque honor senibus qui & in magistratibus olim tribuebatur, in l. semper. ff. de iure. immu.

Senex ætatis decrepita torqueri non potest. l. iij. §. ignoscitur. ff. ad sylle. vbi Bar. hoc expresse firmat, & in l. de minore. ff. de quest. in prin. Brunus in tract. de indi. & tortu. in iij. q. nu. 18. post Odofr. & Gadi ibi relos per eum. & Grammat. deci. xxxij. nu. 5. vbi tenet, quod Senex non excusatur à tortura, sed decrepitis tantum, qui est post annos senectutis, & ista est com. opi. vt asserit Paul. Gratian. in tract. de q. & tort. in q. incip. vj. quæro, an omnes persone indistincte, num. 2. licet ibi teneat expresse contrarium, quicquid ipse dicat, ac suadeat ob hoc à præfata communi non esse recedendum duxi, quam approbat per plures rationes Tiraq. in tract. de pœnis remittendis, aut temperandis, causa viij. nu. 1. cum seq. imò, retenta com. opi. dic fortius, quod confessio emanata à prædicto Senex, ac etiam ratificata nulla videtur, nec eadem in aliquo præiudicat, vt voluit gl. Bar. & alij in l. pen. ff. de quæstio. Gandi. in tract. maleficiorum, in rub. de quæst. Mar. in l. j. ff. de quæstio. nu. 24. & consi. xliij. Alex. consi. v. vol. j. Grammat. consi. crim. xxvij. v. to. vj. & Capicij deci. cxlv. & istam Bar. opin. in d. l. pen. communiter intelligunt. Doct. passim in confessione expresse ratificata etiam ad bancum iuris, & in expressa pæseueratione dictæ confessionis, ita tenet Alex. consi. l. ij. vol. ij. Mar. in d. l. j. Ang. Arctin. & ibi latius Aug. de Arim. in tract. de maleficiis in ver. fama publicæ. nu. 36. & Mar. in d. l. pen. quia quousque personaliter detinetur item metus durare præsumitur, vt ibi latius per eum, qui dicit plures liberasse à pœna mortis, & plures alios citat Grammat. consi. cxi. xxxvij. nu. 8. l. as. consi. lxxxvij. vers. pari ratione lib. nec confessio, idem tenet Alc. in c. j. num. 5. 2. de offi. ordi. & Parisi. consi. lxxij. in fi. vol. iij. ex quibus apparet istam esse com. opi. vt Doc. supra relati audeat attestatur, & alij passim, & his accedit, quod Senex dicitur ab ætate quinquaginta ann. vsque ad septuaginta, vt per gl. magistrum in proce. vj. Decret. & ibi plene Io. And. & Gram. in allegat. deci. xxxij. B. Villal.

PR O. Senior præfertur iuniori. in l. ff. de fide instrumetorum. Bell.

PR O. Seniorum conuersatio, iuuentutis educatio perfecta fit. §. cogitandum. in auth. de monach. Idem.

PR O. Senatus ius facere potest. l. non ambigitur. ff. de legib. Idem.

PR O. Senatores pars corporis Imperatoris sunt. l. quisquis. C. ad leg. lu. maiesta. Idem.

PR O. Semper in coniunctionibus, non tantum quid liceat, sed & quod honestum est, considerandum est. l. semper in coniunctionibus. ff. de rit. nuptiarum. Idem.

PR O. Sententia à non suo iudice lata, est nullius momenti. in l. si C. si à non comp. iud. c. in clericorum. xj. q. c. in primis. in fi. q. c. at si clerici. ext. de iud. c. ad audientiam de cognosc. ext. Bellon.

PR O. Sententia debet esse conformis libello, l. vt fundus. ff. com. diui. l. si de fide. lib. C. cap. licet Heli. de simo. Bellon.

PRO. Sententia debet fieri in scriptis, & sedendo, in l. iij. C. de sen. ex breuic. recit. & §. sedendo, in authen. de iudic.

PRO. Sententia est quid individuum, non enim potest pro parte valere, & pro parte non valere. l. in hoc iudicio, ff. familiae erciscunde. Bellon.

PRO. Sententia habet relationem ad acta, gl. in l. iij. C. de sententia, sine certa quantitate, profer. Bellon.

PRO. Sententia habet paratam executionem, l. iij. C. de execut. rei iudic. Bellon.

PRO. Sententia facit ius, & reddit de albo nigrum, & de nigro album, l. ingen. ff. de statu hominum, l. siue, ff. de libe. agnoscen. Bell.

PRO. Sententia lata contra ius, ipso iure est nulla, l. iij. C. quando promou. non est necesse, l. §. item cum contra, ff. quae senten. sine appel. rescin. Bellon.

PRO. Sententia lata contra formam & solemnitate iuris non valet, l. i. prolatam, C. de senten. & interlocut. om. iudic. l. cum hi. §. si pretor, ff. de transacionibus. Bellon.

PRO. Sententia contra pupillum in defensum non valet, l. acta §. si, ff. de re iudica. Bellon.

PRO. Sententia lata contra unum ex sociis, non prauidicatur caren. si eius culpa acciderit, secus si dolo, l. si de com. ff. si ser. v. §. i. Bellon.

PRO. Sententia in mortuum dicta non valet, in l. Paulus, ff. quae senten. sine appellatio, rescinda. l. in sum. na. §. si de re iudicata. Bellon.

PRO. Sententia non constituit ius, sed quod est declaratio, l. si cui, §. §. si quer. tur. ff. si ser. ven. l. & ex diuerso, §. §. ff. de rei vendi. Bellon.

PRO. Sententia omisso procuratore lata contra dominum, quia in iudicio non fuit, est ipso iure nulla, l. iij. C. de senten. & interlocut. omnium iudic. Bellon.

PRO. Sententia pastoris siue iusta siue iniusta sit, finenda est, ca. senten. ij. q. ij. Bellon.

PRO. Sententia praesumitur iniuste lata, l. Herennius, §. Caia, & ibi not. ff. de euictio. Bellon.

PRO. Sententia transfert dominium, in §. si in. ff. de offi. iud. Bell.

OBIECT. Contra de §. item si in iudicio, insit. de excep. vbi sententia lata in actione personali res absoluto remanet debitor.

SOL. Illud habet locum in obligatione quae est res incorporalis, §. i. insit. de reb. corpo. & in corpo. Hic de dominio rei corporalis: si citius autem perditur dominium rei corporalis quam incorporalis, in l. ij. vbi not. ff. pro soc. Bellon.

Sententia requiritur in casibus, quibus Vasallus incipit poenam privationis, Vasallus enim nunquam amittit feudum ipso iure, nisi in casu alienationis, & traditionis factae sine consensu domini, in reliquo s. omnibus Vasallus debet prius de culpa conuinci, & sententia subferri, quae antequam Vasallus priuaretur feudo, communitur, in §. si q. l. xij. P. F. ch. ex Claro.

Licet sententia in finitima lata ex veris probationibus, puta ex testibus, de veritate, vel partis confessione, vel publicis instrumentis, transeat in rem iudicatum, & nunquam possit reuocari: tamen lata vigore aliarum probationum, quas Doctor appellat non integras, vel praesumptiuas, puta vigore probationis, factae per duellum, vel per testes de credulitate, vel iuramenti suppletui, & similibus: talis sententia potest quocumque comperta veritate reuocari, & nunquam transit in rem iudicatum (Vel breuius: Sententia lata ex probationibus praesumptiuis, vel privilegiatis, nunquam transit in rem iudicatum, sed potest quocumque comperta veritate reuocari.) Est communis opinio secundum Cor. in consil. lv. visis. circa fin. vers. & primo allegatur, volu. iij. M. Gribald.

Sententia lata contra infirmitate detentum, siquidem à iudice ignorante, merito iure tenet, & valet, sed datur condemnatio in integrum restitutio: si vero à iudice sciente, est ipso iure nulla. (Vel generalius: Sententia lata contra contumacem, necessario impedimento detentum: merito iure valet, si ab ignorante, sed restitutione rescinditur: si à sciente, est ipso iure nulla.) Est com. opi. sec. l. ason, in l. iij. §. si quis in iudicio, in v. not. ff. si quis caur. Idem.

Sententia à qua non est appellatum, & quae transit in rem iudicatum, siue contra praesentem, siue contra contumacem lata fuerit, praesumitur iusta & solennis, & quod ad rectitudinem, & quod ad ritum iudicium, nec amplius potest reuocari vel infirmari, maxime si à tempore iudicari lapsus fuerit biennium, Est magis com. opin. sec. Alexand. in consil. xxv. viso processu, circa mcd. vol. vj. Idem.

Sententia lata contra communem opinionem, merito iure valet, propter conflictum opinionum. Est com. un. opin. secund. l. ason, in l. cum prolati. de re iudic. sequitur Rip. in l. qui Roma. §. duo fratres. in vj. oppos. Bar. de verb. oblig. Idem.

Sententia lata ad consilium sapientis, nunquam transit in rem iudicatum. Est com. opin. sec. Dec. in consil. cclxxvij. non leuis, in §. Idem. In iudicis vniuersalibus incerta sententia respectu rei non admittitur, sed in executione postea liquidatur. Est com. un. opi. sec. Arer. in consilio. ex. clarissime. in §. Idem.

Sententia lata per errorem expr. ssoni, habita relatione ad acta, est

ipso iure nulla. Est mag. com. opi. sec. Alexand. in consil. cxxij. discussis, veritatem quod ad propositum, vol. j. Idem.

Peruersio ordinis causae ad causam, non vitiat ipso iure sententiam gl. in l. iij. C. de appel. Est com. opi. sec. Socyn. consil. xcvij. iustit. iudex. vol. iij. Idem.

Sententia Iudicis, quae transit in rem iudicatum habet praesumptionem profecti, siue lata fuerit in praesentem, siue in absentem, & contumacem verum vel fictum, secundum Specu. Ioan. And. in §. vt auth. de sententia prola. Ioan. Calderi. & Abb. in ca. quoniam contra. de probatio. & alios communiter ibi, Imo. & Anto. de But. in ca. in praesentia, de renunt. vbi subdit ipse Imo. hanc esse communem opinionem, & in ca. in iure de offic. deleg. & in ca. in praesentia, de renunt. & latissime Roman. in l. sciendum. ff. de verbo. obligat. Gramma. decisio. xxij. numero 5. & 13. & Modern. in d. capit. quoniam contra. Ratio est quia sententia postquam transit in rem iudicatum cuiuscunque iudicis fuerit, habetur pro veritate, res iudicata ff. de regul. e. cum inter, de re iud. c. & ex ea resultat praesumptio iuris, & de iure, contra quam non admittitur probatio in contrarium, nisi propter confessionem partis, vt not. Barro. in l. Iulianus verum debitorem. ff. de condi. & in deb. & Bal. in l. filium quem habentem, C. famil. ercisc. & in l. cum quis. C. de iuris, & facti. igno. & C. po. in ca. uel, xxij. hoc procedit praesentem vbiunque sententia, quae transit in rem iudicatum lata esset non de recenti, sed de antiquo, vel longinquo, & tunc praesumitur pro sententia, etiam si in ea non esset facta mentio solemnium, aut actorum, secundum Hostien. in ca. quoniam inter, de re iudic. l. non. in ca. cum de iure, de offic. deleg. Bartol. & Curtian. in l. ad m. n. d. nu. 250. ff. de iure iurand. & Arer. consil. xxxvj. Paul. vero de Cast. sibi parum constans consil. lxxvj. lib. ij. tenuit contrarium, vbi ait, quod non praesumitur pro sententia in antiquis etiam quod ad acta, nisi de eis sit mentio in sententia, idem volu. Bald. consil. c. iij. vol. iij. idem videtur tenere Alexand. consil. cxxij. vol. iij. Sed prima opinio Inn. videtur magis communis, vt scribit Curt. in d. l. imonendi, num. 250. & praed. C. is accedit v. inter quod antiquum tempus, quod ad h. v. dicitur xx. annorum argumento ca. cu. n. venerabilis. de exce. pr. & facti. ut. C. de praescript. longi temp. decem, vel viginti annorum, & ita tenet Calder. in d. ca. quoniam contra, quem sequitur Abb. consil. lxxij. lib. j. & Calca. consil. vij. Sed opinio istorum mihi parum satis facit, ex quo alteram sententiam huic de directo contrarij in reperio, & forsitan v. prorem, quod in praemissis temporibus dicitur antiquum, quando post latam sententiam esset lapsus biennium, tradit Bald. in l. vnica. C. ne hie. in vna. ca. de iure causa per. prou. post Ostien. in d. ca. in praesentia, idemque voluit Ioan. Andr. in nouella, Ang. in l. quae. quae. §. si. ff. de publica. Bald. in ca. j. de milite vasa, qui contumax est, Bartol. in l. iij. par. sui reperio. in vers. sententia praesumitur. ante fin. Alexand. in l. si. §. illud, ff. quando appellan. sit. in addit. ad Bartol. ante fin. & Gramma. post alios relatos ibi per eum in decisio. xxij. nu. 7. & sequent. subdicens ibi istam esse verissimam opinionem. In contrarium vero partem videtur inclinare Bald. in d. cap. j. citans Imo. in ca. Albericus, ext. d. testib. & idem Bald. in cap. j. quo tempo. quod imo. requiratur, vt sit lata sententia ipsa multum de antiquo, caretum neutram ex istis duabus opinionibus sequatur. cum ambae erroneae appareant, vt infra aperitissime ostendetur. Tertiam opinionem circa praemissam reperio quod ad hoc, vt dicatur sententia antiqua sufficit tempus decem annorum, secundum Hostien. in d. ca. Albericus, quem sequitur Ang. in d. ca. quoniam contra. Alexand. consil. 123. lib. ij. Gozardi, consil. cxxx. vel cxxxvj. & Veronen. consil. xxvj. quartam vltimo loco reperio opinionem iudicio magis tutam, & equam, & sequendam fore suadeo, quae quidem est ita, quod totum hoc committit, & relinquit debeat Iudicis arbitrio, quando sententia ipsa dicatur lata de antiquo, vt pro ea praesumatur, etiam in ea non facta mentione solemnium, & actorum, & istam opinionem sequitur, & tenet Io. Calderi. in d. ca. in praesentia, Alexand. consil. cxxix. lib. vj. & consil. xvij. lib. iij. Arer. consil. xxxvj. & istam ponit esse communem opinionem Augustinus Beroius in d. ca. quoniam contra. num. 252. & alij Moderni ibi qui quidem Iudex varie arbitrari posset, secundum qualitates iudicium, qui pronuntiarunt, quia magis absque dubio praesumeretur pro sententia vnus Iudicis maioris, quam inferioris in dubio. l. j. ff. de offic. praef. et. praepo. not. Bald. in l. tutores. ff. de confirmat. tuto. lal. in l. pacta nouissima, in l. iij. nota. C. de pactis, & in rubr. C. qui admittit. hoc procedit quando Iudicis maioris qualitas non esset nota Iudici Arbitranti, si enim manifesta esset, & Iudicem sciret imperitum, praecipitem, aut minus integrè arbitrium eius, considerabit tempus longius, quam in Iudice recto, integro, perito & inculpato, vbi vero tempus exactum esset annorum xxx. illud sine dubio videtur sufficere secundum Veronen. consil. lxxij. Ampliatur praedicta communis, quod si dicitur pro sententia praesumitur, ita pro laudo praesumendum est, secundum Alexand. in l. sciendum. ff. de verbo. obligat. Bald. in l. si de meis. §. recepisset. ff. de arbitr. & Doctor. in capitulo. quoniam contra factum, de probatio. quod procedit de plano in iudicio arbitratoris, vt habeat praesumptionem pro se, secundum communem opinionem omnium scriben.

scriben. quam celebrat, & citat Dec. in d. ca. quoniam contra, nu. 184. Lanfran. de Oriano, Parisi. & Augustin. Beronius ibidem. Similiter hoc procedit in laudo quod in dubio pro eo presumitur etiam pendente reductione ad arbitrium boni viri, vt concludunt omnes indifferentes, in dict. ca. quoniam contra, præsertimque Deci. ibi, numero 186. Ampliatur quoque ista communis, quæ habet quod presumatur pro sententia quæ transiit in rem iudicatam non solum procedere in sententia, verum etiam in quolibet decreti iudicij, imò Doct. in d. ca. quoniam contra, communiter conueniunt, quod i. presumatur adhibendum causa cognita etiam quod in specie non exprimitur solemnitas requisita ad ipsum actum, super quo decretum interponitur, & loquuntur Doct. etiam in actu, in quo tales solemnitates remitti non poterant, vt in alienatione honorum Ecclesie, vel minoris, & ista exempla, & alia similia ponunt Doct. in l. cum hi. §. si prator. ff. de transact. vbi Bal. & Pau. de Cast. F. Viuius.

Sententia lata per Iudicem finita instantia, est nulla, secundum Bald. in l. obseruare. §. proficisci. in ii. quæstio. ff. de offic. Procon. & in cap. si de inuesti. inter Domi. & vasi. lis ori. in vsi. feudorum, & in l. propterandum. C. de iudi. Abb. in cap. venerabilis, de iudic. Fely. post eundem Abb. in ca. de causis. de offic. delega. Roman. consilio cccxxv. & cccxxvij. Paul. de Cast. consilio cccxxij. videtur dicendum, facit text. in auth. & qui. C. de tempo. appe. & firm. ut Paris de Puteo in trac. syndi. in ver. sententia. in princip. vbi dicitur in iusticia lapsum non suppleri per. c. detestantes. in Regno. & ista est communis opinio, vt per Modern. in d. ca. de causis. F. Viuius.

Sententia non potest ferri, parte non citata, per consequens lata non potest citari, secundum Doct. in l. de vnoquoque. ff. de re iudic. vbi Marf. & Doct. in l. nec quicquam, vbi I. son. numero 20. de offic. Procon. & legati, & Bernard. de Luco in reg. 673. per text. in ca. Deus omnipotens. ij. q. j. & in capitul. j. de caus. pos. & propriet. quia citatio est fundamentum iudicij, vt inquit Specul. in titul. de Citatio. in princip. Abb. & alij in ca. quoniam contra falsam. in verb. citationes de proba. & ibi tradit Deci. & dicit Bartol. in l. prolatam. C. de sententiis & interloc. omnium iudic. post Antiquos per eum relatos, quod citatio dicitur de substantia iudicij saltem eo respectu, quia ea omissa sententia contra absentem non citatum erit nullius momenti, & cum Bartol. ratiunt omnes communiter ibi. Ampliatur primò ista conclusio, vt in tantum procedat, quod si sententia fuerit lata contra absentem non citatum, non valeat c. teneat, etiam quando esset lata in fauorem absentis non citati, vt voluit Sily. gloss. & Bart. in leos qui. C. quomodo, & quando iudex, & in l. furioso. ff. de re iudi. vbi Alexand. numero 3. scribit istam esse communem opinionem, & I. son. in d. nec quicquam. numero 48. quam ipse limitat non procedere in sententia definitiua, secus in interlocutoria lata in fauorem absentis non citati. Ampliatur secundo loco quod si sententia, omissa citatione, etiam à Principe, lata, dicitur nulla, vt in l. sn. in princip. cum gloss. ij. C. de legib. tenet Bald. ibi, Alexand. consilio xj. alijs consulti, lib. vij. Socin. in tractat. de citatio. in vij. articul. princip. Marf. yli. in d. l. de vnoquoque, vbi hoc plurimum declarat, numero 13. cum alijs multis sequuntur, & I. son. in d. l. nec quicquam, numero 29. vbi refert Doct. contrarium afferentes: Ratio istius ampliationis videtur ista, quippe negans citationem videtur negare defensionem, quæ cum naturalis sit, & iure naturali concedatur, l. vt vim. ff. de iusti. & iure, aufertur nemini debet, vt est text. in clement. pastoralis. §. ceterum de re iudica. & ita tenet Bald. in l. cum fratrem. in fin. C. de is quibus, vt indignis Alexand. consilio v. volumine ij. numero 2. I. son. in l. ij. quam legit cum l. j. C. quando libellus Principi datus, & in l. referiptum. in secundo nota ff. de pact. imò citatio ipsi dicitur adinuenta de iure Diuino. Nam etiam Deus omnipotens, cui omnia secreta sunt clara, non prius Adam damnauit, quam citasset, quando dixit: Adam, vbi es, vt legitur, Genes. capitul. ij. & ita dixit Bartol. in extrauag. ad repri. in verbo. & figura, Socin. in præallegato tractat. de citatio. in secundo articul. Abb. in ca. cum olim. de re iudic. & Curtius Senior consilio 49. numero 92. vbi alios allegat. Ampliatur tertio hoc habere locum non solum in sententia definitiua, verum etiam in interlocutoria requirente causæ cognitionem & afferente parti non modicum præiudicium, in qua quidem sententia requiritur, vt feratur partibus presentibus, & legitime citatis, secus autem si sit parui præiudicij. l. à procedente. C. de dilat. tenet, & declarat Bartol. in d. l. nec quicquam. §. vbi decretum, Angelus Imol. Paul. de Cast. & Marf. numero 4. & sequuntur in d. l. de vnoquoque, Bartol. Imol. & Alexand. in d. l. si opus. ff. de noui oper. nuntiatio. & I. son. in d. l. nec quicquam, vbi numero 23. ait istam esse communem opinionem, & Ruynus consilio 69. num. 6. quia causæ cognitio est de iure Diuino, secundum Abb. in ca. Ecclesia sanctæ Mariæ de constitutio. & Deci. consilio 264. reuocat. Aduerte tamen quod in interlocutoria sententia non solum requiritur citatio, verum etiam peremptorium, secundum Hierony. Tertium in quodam suo consilio quod refert, & citat Marf. in d. l. de vnoquoque numero 6. Ampliatur quarto, quod etiam sententia definitiua videtur nulla si pars citetur, ad audiendam iudicis voluntatem, quia re-

quiritur citatio ad audiendam sententiam, secundum Rotam Romanam in decisione. 342. in nouis. Istud autem procedit etiam in causis summaris, vt per gloss. & Doctores in clementina sepe, de verbor. signifi. & Ioan. Ferrerum consilio nonagesimo quinto, numero tertio. Ampliatur quinto loco, quod quando domino facta citatio ad audiendam sententiam in casu, quo iudicium fuerit agitatum, cum eius procuratore, tunc sententia ipsa domino non comparente non valet, vt per Bartol. in l. mutari, circa fin. ff. de procurator. & in l. procur. C. eodem titul. Canonistæ omnes in capitul. in nominae domini, de testibus, & Alexander. in l. furioso. numero 7. ff. de re iudicata. Ampliatur sexto quod si reo fuerit citatio facta septima die mensis Aprilis, & lata fuerit per iudicem sententia die xij. eiusdem mensis in fauorem actoris sine alij citatione rei condemnati, tunc ex defectu istius citationis omissa sententia redditur nulli, non obstante præcedenti citatione facta pro alia die. l. si. §. cum bino. notat. ff. quod vi. ut clam. & not. & declarat Ruynus consilio cxxvj. numero 1. volumine v. Ampliatur prædicta ultimo loco, quod non valet Statutum quod sententia possit ferri parte non citata, secundum Bald. in l. j. C. quomodo, & quando Iudex. per dictam clement. pastoralis, & idem tenet Soci. consilio clxij. vbi bulla Bonifacij, volumine ij. Anton. & Ioan. de Imol. in d. clement. pastoralis, & Bartholo. Socin. consilio vij. numero 14. postea, ac infero inter consilia feudalia Albert. Bruni, & Curtius iuni. consilio lxx. numero 21. & istam conclusionem ita & aliter ampliat limitat in xix. casibus I. son. in d. l. nec quicquam, numero 23. eandem regulam limitat in alijs. xix. modis Francisc. Nibonicus in ca. quonia in contra falsam de probatio. in vet. citationes, numero 54. vbi quæ ad numer. 97. eandemmet regulam limitat Anton. Nicol. cxv. modis in concordantijs gloss. concordant. l. ij. nu. cccxxij. vbi quæ ad numer. 371. & in repetitio. c. testium. & in c. ij. de testib. F. Viuius.

Sententia Principis absque citatione non valet de iure Canonico text. est in clement. pastoralis, in ver. ceterum de re iudicata, quia citatio ipsa à iure naturali prouenit, & est vera species defensionis, itaque nullo pacto per Principem etiam omitti potest, vt per Abb. in ca. j. de causa possess. & propriet. Corne. in ca. cum olim. de re iudic. Areti. consilio clxv. sicut Ioan. Socin. consilio suo incipien. sepe numero, quod est positum inter consilia Francisc. de Curt. & est xx. in ordine, vbi vult post alios relatos per eum sententiam declaratoriam non adhibita citatione esse nullam, & huiusmodi opinionem sequitur etiam tanquam communem Maranta in tractat. de iudic. in vij. parte princip. numero 3. & Socin. consilio xij. volumine j. & Sebastian Vantius in tractatu de nullitate. in tit. quis possit dicere, & c. & Fortunius in l. Gallus. §. & quid. ff. de liber. & posthum. Ita verò communia limitatur non procedere de iure Ciuitatis final. C. de legibus, vbi apparet sententiam Principis absque citatione valere, & notat Roma. consilio cccxlix. in secundo dubio: circa fin. allegans l. Lucius, ff. de iudi. & c. litem si verberatum, ff. de rei vendi. & idem Alexand. consilio lxxvij. visis codicillis. lib. ij. dicit quod, quando apparet Principem omnino voluisse alicui præiudicare non oportet citare illum, ex quo actus eo inuito poterat expediri, quod etiam tenet Roman. consilio cccij. quod ad primum, & Modern. Canonistæ. in d. ca. cum olim, sequitur etiam Deci. consilio excj. in causa, numero 6. & 8. & consil. cclxix. consultus ab illustri, & Socin. consilio iij. lib. iij. numero 14. confirmatur prædicta conclusio: nam Princeps de absoluta potestate potest procedere etiam parte non citata secundum Ioan. And. in additio. Specu. in titul. de sentent. §. iusta, ver. est etiam nulla, & in capitul. j. de causa possessio. & propriet. & in ca. inter quatuor, vbi Innoc. Imo. & Abb. de maiori. & obediens. cum alijs cumulatim per Alexand. in l. de vnoquoque. ff. de re iudic. & per Socin. in d. consilio xx. & consilio xxj. & per Fely. in d. ca. cum olim, & licet ibi videatur concludere, quod processus factus etiam de plenitudine potestatis contra non citatum non valeat, tamen in versic. recipiunt ista, concludit, & tenet valere in casibus, in quibus potest omitti citatio, qui ponuntur per Alexand. in d. l. de vnoquoque, & per Mar. a. Socin. in tractat. de citatio. & opinionem istam quod Princeps de plenitudine potestatis possit procedere, & facere actum validum absque partis citatione, firmavit quoque per plura argumenta, & rationes disputando Marf. in repetitio. l. de vnoquoque. ff. de re iudic. numero 12. vsque ad numer. 23. ego verò concludo posse à Principe citationem tolli, quæ iure humano post conclusionem causæ necessaria est ad sententiam pronuntiandam, in isto quippe primo casu nulla est alleganda defensio, & idem potius citatio est iuris positiuæ, & humanæ, quam naturalis, quemadmodum in specie tradit elegantissimè Afflict. in decisio. cclxxxij. & Maranta in tractat. iudiciorum in vij. parte, numero 10. vbi explicat quod omnes sententiæ facti consilij Neapolitani proferuntur post conclusionem ipsam in causa absque citatione, & tenent tanquam late sub nomine Regis, & Principis. Secundo casu similiter constat Principem posse tollere citationem in his actibus, quos ipse agere potest libere absque iniuria etiam sine causa, & in alicuius præiudicium. Nec enim citatio tunc impedire potest liberam voluntatem Principis, quod expressè tenentur Socin. consilio clxij. volumine ij. & alij, quos refert, sequiturque

quiturque Crauet. consi. v.

F. Viuius.

Sententia interlocutoria non est necesse in scriptis proferri. Iaso. in l. nequicquam. nu. 59. de offi. Proconsul. com. dicit. Villal.

Sententia absolutoria ab obseruatione iudicij licet sit interlocutoria, habet tamen vim diffinitiuę Coua. in reso. lib. j. nu. 8. communem dicit. ex Rebuffo. l. quod iussit. nu. 48. ff. de re iudi. Idem.

Idem ante illos dixit Feli. in c. Examinata. in fi. de Iudi. l. Fich. quod a d. iudicem tamen non Præp. in c. xij. q. j. & Ias. in l. quid iussit. nu. 46. de re iudi. ff. communem dicit. B. Villal.

De iure regio iudex habet terminum trium dierum ad illam reuo cadam, & si ab eo fuerit appellatum. v. que quo deueniat ad iudicem, ad quem. l. iij. tit. iij. lib. ij. For. ll. & de hoc loquitur l. iij. & v. tit. xij. & l. j. tit. xv. lib. ij. For. ll. Idem.

Amplia etiam si contingat aliquod factum, potest reuocari. Iaso. ibi nu. 23. communem dicit.

Amplia secundo, quod in tantum est vera, quod si pars in prosecutione appellationis fecerat expensas, non sunt rescindende Iaso. ibi nu. 9. communem dicit.

Fallit in interlocutoria, in qua iudex pronuntiat esse iudicem, quia per eum non potest reuocari. Iaso. ibi, nu. 9. communem dicit.

Fallit secundo, in interlocutoria bis confirmata, gl. in cle. si. in ver. super ca. de appell. secundum Specu. & Car. ibi, & Auser. in addi. ad Deci. Capel. Tolo. 18. quia tunc per iudicem, nec per partes potest reuocari. Et vide Alex. c. cons. 99. vol. v. Idem.

Sententia lata contra Vassallos, sciente domino præ iudicem domino quantum ad possessionem non quod ad proprietatem, Feli. in cap. cum super. nu. 12. de re iudi. communem dicit. Idem.

Sententia ex testimonio periti in arte, nunquam transit in rem iudicatam, Hieronymus Cagno in consil. dere. iuris ff. nu. 32. communem dicit. Idem.

Sententia que transit in rem iudicatam non potest impugnari ex eisdem actis, Curt. Juni. consi. ix. nu. 6. communem dicit. Idem.

Fallit si appareat euidenter iniqua ex eisdem actis, quia nunquam transit in rem iudicatam Curt. Juni. 124. nu. 14. communem dicit & est ipso iure nulla. Iaso. in lege errore. numero. 11. C. de testam. communem dicit. Idem.

Sententia prolata non viso processu, est ipso iure nulla, si constat, Anto. de Tremo. in addi. ad Bona. in pract. excepti. in rub. de impe. executi. nume. 17. in verbo, alij casus, verfi. quid autem, de publicatione testium communem dicit. Idem.

Sententia lata pro absente non contumace, non valet, Iaso. in l. nequicquam, ff. de offi. Proconsul. & in l. furio. nu. 3. de re iudi. ff. com. d.

Amplia istam communem etiam si sit lata in fauorem furiosi, vel absentis qui non potuit citari, Fran. de Aret. in c. qualem que, de iudi. nu. 23. ex Anto. ibi & ex gl. in l. furioso, & in l. que situm. ff. de re iudi. Idem.

Sententia dilatoria, vel interlocutoria parte cuius interest, non citata, non valet, Anto. de Tremo in addi. ad Bonac. in pract. excepti. nu. 17. in fi. communem dicit. Idem.

Sententia referens se ad aliquod instrumentum quod non est in processu, non valet secus tamen si est in processu Ias. in l. ait prætor. §. si in dex. nu. 19. ff. de re iudi. communem dicit, quia ad alia acta iure potest se referre Sebast. Vantius de defectu processu, & solenni. num. 105. communem dicit. Idem.

Amplia etiam si iudex sit informatus de dicto instrumento, non tamen producto in iudicio. Coua. Reso. lib. j. c. j. nu. 9. communem dicit ex Areti. in c. iij. de accusa nu. 14.

Sententia prolata de nocte non valet, Iaso. in l. non minorem, num. 3. C. de transactio. communem dicit. B. Villal.

Sententia lata pro maiori contra minorem ex falsis testibus, aut probationibus, est ipso iure nulla, & non est necessaria restitutio, Iaso. in l. si quis ad quem. ff. de acquir. here. communem dicit. Si tamen proferatur contra maiorem, non est ipso iure nulla, sed cum beneficio restitutionis in integrum petito intra quadriennium, secundum magis communem opinionem, vt attestatur Anto. de Tremo, in addi. Bonac. in rub. de excepti. & Be. nu. 3. in ver. vel instrumenta. Idem.

Nota istam communem ad intel. l. j. tit. xxvj. part. iij. & est maximi effectus, quia si esset ipso iure nulla, deberet nullitas proponi intra sexaginta dies a tempore late sententie, per. l. j. tit. xv. lib. iij. ordi. Sed cum requiratur restitutio, sufficit quod proponatur intra quadriennium, quod nota. Et circa istam l. nota dictum notabile, Balbi in tract. de prescrip. in iij. par. iij. q. l. ij. nu. 4. cum sequen. vbi dicit, quod si apparet de nullitate, manifeste in perpetuum potest dici de nullitate, secus tamen, quia non durat nisi per triginta annos. Idem.

Sententia, in qua non est appositum verbum, absolutio, vel condēno, non valet, Iaso. in l. errore. C. de testa. nu. 2. communem dicit. Idem.

Sententia in vna parte inualida quando sunt plura capitula, non est in totum inualida, Anto. Nice. in concordia. gl. concordia lv. communem dicit. Idem.

Sententiam nullam ex turpitudine iudicis non potest index, qui

protulit corrigere, nec aliter pronuntiare, Panor in cap. oportet. nu. 6. de accus. communem dicit. Idem.

Sententia iniusta, que transit in rem iudicatam, si hoc constat per confessionem partis, vel si id sit notorium, condemnatus restituitur, non obstante re iudicata, Alci. in cap. nouit. de iudi. nu. 40. communem dicit. Et potest etiam retractari per Evangelicam denuntiationem, Curt. iun. in consi. c. iij. nu. 4. com. dicit. Et vide Boe. decif. cccvj. Idem.

Sententia arbitralis, que transit in rem iudicatam a partibus homologata, debet obseruari, Curt. Juni. consilio clxxvij. numero 13. communem dicit. Idem.

Sententia lata per arbitros cum clausula arbitratorum, & arbitrorum si pronunciant tanquam arbitri, & arbitratores, censetur prolata tanquam ab arbitratoribus, Ioan. de Ripa in lib. ij. respon. ca. ij. num. 5. communem dicit. Idem.

Sententia potest proferri de consensu partium per iudicem ordinari, arbitri autem non potest Ias. in l. si conuenerit. de re iudi. nu. 7. ff. communem dicit, quā intellige, si a partibus non sit homologata, secus tamen, cū pariat actionem in factum, Bar. in d. l. si conuenerit.

Nota quod sententia arbitri homologata ex compromisso, rato manente pacto, producit actionem in factum, Ias. in l. ait prætor, nu. 12. ff. de re iudica, communem dicit. Idem.

Sententia si per iudicem appellat ionis sit confirmata, producit actionem, & ex ea agitur & non ex prima, Iaso. in l. res iudicata, nu. 11. ff. de re iudicata, communem dicit. Idem.

Fallit, si sententia appellationis, sit confirmata ex desertione prime per lapsum fatalium, cum sit interlocutoria, agitur ex prima, Iaso. ibi nume. 4. communem dicit. Idem.

Sententia lata contra heredem, per quam est pronuntiatum testamentum nullum, præiudicat legatariis, Alexand. in l. sepe. ff. de re iudic. magis communem dicit, vt refert Ant. de Tremo in addi. ad Bonac. in pract. excepti. in rub. de except. & Bene. num. 5. in verbo, nota autem nono. Idem.

Sententia licet sit pronuntianda in loco maiorum, tamen propter necessitatem eminentem, potest proferri super tutrum, Ias. in l. ab antiquis. C. de testam. communem dicit. Idem.

Sententia continens certam dispositionem, licet addiatur (pro ut hæc tenus solitum est) illa verba non faciunt conditionem, nec oportet aliquid probare, quando petitur executio, Curtius Iunior consil. lxxix. num. 3. communem dicit. Idem.

Sententia verba strictè sunt intelligenda. Curtius Iunior consil. lxxiij. communem dicit. Idem.

Sententiam, vel processum in fauorem falsi procuratoris, dominus potest ratificare, siue maior, aut minor, Iaso. in l. licet. de procura. C. num. 10. communem dicit. Idem.

Sententia contra principalem lata non habet executionem paratam contra fideiussores contra actus, in fideiussore vero iudicij secus, secundum glo. in ca. j. de iur. & dam. dat. in vi. in ver. prægratur, & Bart. in l. j. ff. iud. sol. sed agi debet ordine iudiciario seruatō actione ex stipulatu, & quomodo agendum sit docet Imo. in c. peruenit. de fideiussu. qui opinionem gl. & Bart. vbi supra com. dicit. Turzan.

Sententia, que in rem transit iudicatam standum est, & pro dicto eius processu præsumitur siue de præfenti siue de antiquis & sius in præfentem, siue in absentem lata sit. Inn. & Imo. qui asserunt hanc communem in cap. cum in iure peritus, de offic. deleg. Felyn. in cap. quoniam contra. versiculo quarto conclusio, & versiculo tertio, conclusio. de probationibus. F. Turzan.

Sententia post peremptam instantiam lata, dicitur esse nulla, vt Doctor communiter tradiderunt in l. propterandum. C. de iud. & in c. de causis. de offic. deleg. Ioan. And. in additione ad Spec. in tit. de iud. deleg. §. testi. verfi. quid si statuto. & Bald. in l. obseruare. §. proficisci. ff. de offic. procon. & leg. & in c. ex ratione, de appell. cuius rei illa est ratio, quia lapsa instantia perinde firma remanet prima sententia, ac si nunquam appellatum fuisset. l. ij. in fin. §. illud. C. de temp. appella. l. si contra. C. de appella. & d. cle. pe. sicque huiusmodi sententia lata censetur a non suo Iudice. cap. at si clerici, de iudi. & toto titulo C. si a non compe. iud. iudi. fu. F. Turz.

Sententia contra maiorem absentem, contumacem, per dolum, & falsas probationes producentem lata, est nulla præfentem si Iudex secutus fuerit probationes huiusmodi vt probatur in l. si Prætor. §. Marcellus & ibi glof. Bar. & alij de iudic. Abb. in cap. cum venerabilis, de except. & plenius in c. licet causam. de proba. probatur etiam in l. qui agnitis eo. rit. de except. faciunt l. ij. & iij. C. si ex fals. instru. & quod notatur in l. querela. C. de fal. Ioan. Andr. in d. c. licet causam, hancque opinionem secutus est Soci. in consil. xvij. in j. parte. F. Turzan.

Scribit Iason, in §. bonæ fidei, col. mihi. iij. num. 6. quod si sententia Iudicis, siue iudicium delegatorum sit iniqua, erit quoque nulla, nec potest esse iniqua, quin sit etiā nulla, ca. inquit, ratione, quia illis mandatur, vt iustitiam faciant. Si igitur iniquam ferant sententiam mandatum non adimplent, vetum contra illius formam pronuntiant, consequenter nulliter, ca. com dilecta, de rescrip. cum aliis vulga. que Ias. sententia

sententia alio sic corroborari potest meo: si compromissam fiat in aliquo, seu aliquos ea lege, quod de iure tantum decident, & deficiant, si quidem arbitri contra ius pronuntient, laudum erit nullum. In non distinguemus, §. ff. de recep. arb. B. in l. diem proferre. §. 2. r. ff. eo. Aret. consil. lxvii. vers. ij. ostenditur. Cor. consil. clxxvij. lib. ij. ergo idem dicendum in iudice delegato, cui mandatur, ut pronuntiet, secundum ius. Sed contra Ias. dictam inuehitur, & tenet Fely. in cap. causam, quæ, de re iudic. sequitur Ripa in l. qui Roma. §. duo fratres. ff. de verb. oblig. & breuitatis sectator & amator, verusque leg. interpres. Bar. Asten. consil. lxxix. vers. vij. ipse delegatus. Pro opinione vero Ias. tenet Cor. consil. clxxvij. nu. 27. lib. ij. Ita demum si expressè mandatum sit iudici delegato, quod prout de iure pronuntiet, sequitur Oltrad. consil. xcij. magister ordinis. vers. ff. & sic cum iustas causas, consil. cccxv. orta materia, Barba. in c. prudentiam. & ca. in literis. de offic. deleg. Fel. tamen ubi supra dicit illam opin. comm. Sed dici potest Ias. & sequa. opin. procedere possit, quando dispositiue demandaretur, quod de iure pronuntiarer, & non sub verbis illis generalibus iustitiam faciat, quia tunc, licet demandatum sit quod tacitè inest, illa tamen dispositiua expressio aliquid operari debet, iuxta text. in l. si quando. ff. de leg. j. & in c. si papa de priuil. in vj. cum similibus, & pro hac declaratione seruit dictum Bar. in d. l. diem proferre. §. stat. ff. de arbit. Abb. d. ca. cum dilecta. de rescript. Fulg. consil. xj. F. Turz.

PR O. Separatum separata debet esse ratio, naturaliter. §. nihil commune. ff. de acquir. possess. l. Papinianus exuli. ff. de mino. l. si ff. de calum. Bellon. Tolos.

Sepultura prelati, licet sit honesta, quod sepelietur ante electione: non tamen est necessaria. Guil. consil. ccvj. nu. 1. comm. d. B. Villal.

Sequestrum non tollit possessionem, si est necessarium, sed si est voluntarium, Curt. iun. de sequestris q. ij. num. 71. communem dicit, vide in verbo possessio. B. Villal.

Sequestrum regulariter tollitur satisfactione, Balbus dicit. ccxl. Curt. iun. de sequestris q. xiiij. comm. dicunt. Idem.

Sequestrer potest presentare beneficium ecclesiasticum, Io. Cora, in Miscel. hb. ij. c. ij. nu. 16. communem dicit, licet contrariam dicat comunè Borstetus. in c. examinata de iudi. sed hanc dicit magis communem Lambertinus de iure patr. q. ix. ar. ij. lib. j. part. ij. Idem.

Sequestrum absque consensu vtriusque partis positum penes aliquem mercatorem non privat possessorem possessione, præcipueque si per iudicem incompetentem appositum fuit, tunc iuxta communem scribentium, quam sequitur & declarat Fely. & alij ibi in ca. illud de prescrip. Cassanus consil. xlvij. per totum, & nouissime Gomez. in regula cancell. in reg. de annali possessore. q. vj. ante fin. F. Viuius.

Sequestrum regulariter tollitur per satisfactionem. l. si. C. de ordi. cogi. & secundum Cynum & communiter Doct. in l. vnic. C. de prohi. sequest. pecu. dummodo in satisfactione promittatur de restituendo sine procrastinatione, secundum Bart. in l. litibus C. de agri. & censu nisi in casu clemen. j. de sequestra. possessio. in quibusdam alijs casibus, de quibus per Pan. in c. ij. ext. eo. item contumacia, vel absentia impetrantis sequestrum non curantis litem prosequi. l. si oleum. ff. de dolo. Similiter nota, quod multi sunt casus in quibus sequestratio fieri permittitur, de quibus per glo. in cap. dilectus. extra de seque. posse. & fruct. & per Bal. in l. fideius. §. ff. qui satisda. cogan. & in l. vnic. C. de prohi. seque. pec. & per Abb. in d. c. dilectus, & licet ad concessionem sequestris exigatur summaria cognitio, non tantum citatio partis, vel alius ordo iudicarius propter suspicionem fugæ, & exportationis rei, ut per Bald. in practicato §. fin. & Panor. in d. c. ij. circa fin. Idem.

PR O. Seuo accipias mores quos vxorem ducendo probaueris. l. hæc verba. §. ff. ad leg. Jul. de adul. Bellon.

PR O. Seruitus seruitutis esse non potest. l. j. ff. de usufru. leg. vnde prædium ipsum sibi seruire non potest. l. cum esset. §. ff. de ser. rust. præd. Bellon.

PR O. Seruitutes sunt indiuiduæ. lege, via atque itineris. ff. de serui. Bellon.

PR O. Seruitutes sunt perpetuæ, non temporales. l. iij. ff. de seruit. Bellonius.

Seruitus nõ dicitur proprie quæ à persona personæ debetur. Cora, in rub. de serui. nu. 13. communem dicit. B. Villal.

Seruitus, vel ius piscandi, vel secandi ligna ex nemore, vel pascendi pecora in pratis alienis, est personale. Idem Cora. ibi, numero 208. communem dicit. Idem.

Seruitus de non ædificando molendinum, præscribitur à tempore præscriptionis aliorum habentium molendina, Jacob. de S. Georg. in tract. de feudis in verbo. molendino. nu. 1. comm. dicit. Idem.

Seruitus, vel ea, quæ habent causam discontinuam, non præscribitur, nisi per tantum tempus, de cuius initio non est memoria in contrarium, etiam contra scientem. Curt. iun. consil. clxxvij. nu. 28. & 38. communem dicit & in verbo præscripto. Idem.

Seruitutis probatio inducitur ex causa habili allegata, & probato tempore Præpo. in cap. quia cognouimus. x. quæst. ij. communem

dicit. Idem.

Seruitutem vel onus aliquod imponere potest vasallus rei feudalis sine consensu domini in sui præiudicium tantum, Sed in præiudicium domini, vel agnatorum non potest, ideo ipso mortuo extinguitur etiam seruitus illa communi. d. in §. F. quæst. xxxvij. P. Fich. ex Cla.

Seruitutes quas vasallus pretio acquisiuit in beneficium rei feudalis, vel alia quæcunque iura inseparabilia, accedunt feudo, & ad dominum directum pertinent non ad heredes vasalli ad quos feudum non transit. com. in §. F. q. lxxxvij. ver. sed quid de. Idem ex cod.

Seruus testamento in testem adhibitus, qui tamen communi opinione non habebatur pro seruo, non ideo facit testamentum irritum sed valebit. commu. in §. T. q. lv. ver. vlt. Idem, ex cod.

Seruus acquiri domino ignoranti ex causa pecuniariæ possessionem & usufructu conditionem. Sed ex causa pecuniariæ licet acquirat possessionem, non tamen conditionem usufructu, Ias. in l. possessione appellata, §. item acquirimus, nu. 1. ff. de acquirenda possessio. & in §. per seruum nune. §. communem dicit. B. Villal.

PR O. Seruus nescit quid faciat dominus suus, Ioan. xv. not. gloss. in Leius qui in prouincia. ff. si cert. pet. Bellon.

PR O. Serui communiter sunt fures, gloss. in l. Iulianus, ff. de actio. empt. Idem.

PR O. Seruus dicitur est ampliatua. l. si ita. ff. de aur. & arg. leg. Idem.

PR O. Si pro qua sumitur. l. videamus, ubi gl. ff. de in l. i. iur. Idem.

PR O. Si cecum ducatur, ambo in foueam cadunt, Matth. xv. Luc. vi. in ca. si de æta. & qual. extra. Idem.

PR O. Si ex vna obligatione plures nascantur actiones, vna tantummodo, non omnibus est vtendum. l. plura. ff. de ac. & oblig.

PR O. Si fueris Romæ Romano viuio mortuus, Si fueris alibi, viuioque sicut ibi. not. in cano. illa. xij. distin. Idem.

PR O. Si idem essent codicilli, & testamenta, cur diuersis nominibus nuncuparentur. l. si idem. C. de codi. Idem.

O B I E C. Contra quia imo idem sunt. §. l. si. C. de testam. & l. hac consil. istima. §. j. C. qui testa. fac. poss. vel non.

SOL. Ibi sunt duo casus speciales, in quibus aquirantur testamenta, & codicilli, quo ad testium numerum tantum, in testamento scilicet iustici & cæci, Idem.

PR O. Si in vno casu decedat pater & filius, pater prius decessisse præsumitur. l. qui duos. §. cum in bello. ff. de reb. dub.

PR O. Si nemo adeat hereditatem relicta in testamento non valet. l. si nemo. ff. de tut. l. si nemo. ff. de reg. iur.

PR O. Si non valet quod ago vt ago, valet vt valere potest. l. j. vbi la. not. ff. de iur. cod. l. si C. de Cod. l. ex a scriptura, §. j. ff. de testa. l. si vnus. §. vltim. ff. de pactis. Idem.

PR O. Si non valet quod in veritate agitur, tamen valet quod simul late concipitur. l. Lucius. vbi Bartol. ff. de pos. Idem.

PR O. Si omnia in hoc seculo vindicata essent locum diuina iudicia non haberent. c. ij. xv. q. vj. Idem.

PR O. Si quis contra domini voluntatem rem attigerit, furti actio ne teneatur. l. si quis in tantam. C. vnde vi. Idem.

PR O. Si vinco vincentem te, multo fortius te. l. de accessionibus. ff. de diuer. & temp. præf. Idem.

PR O. Sic facianda est interpretatio in ambiguis, vt magis actus valeat, quæ pereat, in l. quoties. ff. de reb. dub. l. quoties. ff. de verb. obligat.

O B. Contra de l. si ita fuerit. ff. de reb. dub. & l. duo sunt Titij. ff. de testa. ubi in dubiis potius actus vitatur, quam valet.

S. O. Aut sit interpretatio circa eos, quibus relinquuntur, & tunc ubi sunt incerti relictum impeditur, quia deficit probatio non ius. l. quoties. ff. de usufr. & l. si quis de pluribus. de reb. dub. & ita procedant contraria, aut verò sit interpretatio circa eum, à quo relinquuntur, & tunc humanior sententia est sequenda ne pereat relictum in dubio. l. si ita fuerit. §. planè. de reb. dub. & ita hic intelligitur.

PR O. Sicut actiones sunt arma actorum, ita exceptiones sunt arma reorum. gl. in verb. persequendi in §. j. Instit. de actio. Bellon.

Signum notarij non est necessarium quod apponatur, licet sit vtile propter comparationem. Alex. in rub. de noui oper. nunciat. ff. xiiij. communem dicit. B. Villal.

Vulgaris fuit Doctor, qui estio, videlicet Rom. & Imol. in rub. de no. oper. nunciat. Barr. in Lad testamentum. §. si quis. ff. de testamen. Guv. in l. comparationes. C. de fide instrum. Cyn. & Bald. in l. contractus. eod. tit. eisdem Bald. in l. scripturas. C. qui potio. in pignor. & aliis in logis, An omisso Signi Tabellionatus notarij vitiet instrumentum, & communiter concludunt omnes non vitare, quia illius oppositio de iure necessario non requiritur, vt refert & sequitur Alex. in d. rub. nu. 14. vbi videre poteris. F. Turz.

PR O. Simplicitas legibus est amica §. sed quia stipulationes. Instit. de fid. hered. & veritas in c. veritatis extra de iur. Bellon.

PR O. Simplicitas, seu rusticitas, & ignorantia parcendum est. in l. ij. ff. si quis in ius voc. non ier. l. j. §. ff. de ede. l. si quis ver. dol. ff. de iur. com. iud. l. si quis in graui. §. si quis ignorans. ff. ad Syllal. de die. §. si feruus. ff. qui satisfat. cogan. l. quicunque. C. qui admi. ad de tex. in l. final.

fin. C. de fide. in l. fin. ad Tarp. in l. fi. C. de testamen. in l. ff. de dol. in l. generaliter. C. de tab. lib. x. & in cap. cum vnuerforum. extra de rerum permut.

O B. Contra de l. ij. C. de in ius voc. & l. j. C. de inter. ma. & l. j. C. de fin. Imò vbi rusticitas seu ignorantia non excusat.

S O L. Dic quòd contraria casualia sunt in iure naturali, & interdito matrimonio, & falsa moneta.

P R. Simulans dentiam tenetur, congruit. §. ff. de offi. praef.

P R. O. Sine accusatore nemo condemnari debet. Ioann. 8. l. rescripto. §. si quis accusatorem. ff. de mun. & ho. cano. de manifesta. ij. q. vj. cap. j. de accusa. extra. Bellon.

P R. O. Sine colloquio adulterium non committetur. & si amicus. ff. ad l. iul. de adul. Bellon.

P R. Sine possessione non procedit vfucapio, nec praescriptio. l. sine possessione. ff. de vfuc. sine possessione de reg. i. r. in vj. Bollon.

P R. sine possessione rei, dominium, in ecclesiam transfertur in l. fi. vbi not. C. de fact. eccl. c. ij. extra de cons.

P R. O. Sine suspitione omnes lit. §. procedere nobis cordi est la. p. r. i. s. i. m. C. de iud. Bellon.

P R. Singulare, vbi iuriale positum potest referri ad omnia praecedentia, cuiuscunque generis vel numeri existant. heres meus §. vxori. ff. de leg. ij. Bellonus.

P R. O. Singula corpora, quae cuiusque propria fuerunt ex cuiusque consensu mixta communicata esse intelliguntur. §. quòd si frument. i. Instit. de rerum diuisi.

O B. Contra de l. si alieni. ff. de solut. vbi si alieni nummi mixti fuerint, non sunt communes, sed sunt accipientis.

S O L. Speciale ibi in pecunia numerata, quae multa habet singula, l. singularia. ff. si certum petatur. Bellon.

P R. O. Singula officia singulis sunt personis committenda. in c. c. ij. singularia de praep. in vj. Bellon.

P R. Singula cauae, singulis, appellationibus commodius distinguuntur. §. alio quoque modo. Instit. quib. mod. testamen. in firm.

P R. O. Singula cauae singulas obligationes sequuntur. l. & an eadem. §. actiones. ff. de exceptione rei iudic.

P R. O. Societatis ius, quòdammodo fraternitatis in se continet. l. verum ff. pro socio.

Societas vnuerfalis omnium honorum non solum specialiter & expresse, sed etiam tacite contrahi potest. Est comm. opin. cont. glo. secundum Soci. in consi. c. x. v. i. s. i. s. in prin. vol. ij. Grijbal.

Societas omnium bonorum tacite, potest contrahi. l. so. consi. x. j. vol. ij. & consi. ij. communem dicit. B. Villal.

Societas praesumitur inter fratres, si simul post mortem patris vixerunt hereditate indiuisa, & lucra communicata non data portion. Alci. in tract. praesump. regula. j. praesump. x. v. in principio. communem dicit. B. Villal.

Socius vnus Fundus, ex pluribus, quòd non possit agere contra debitorem. Fundici in solidum, sine mandato, est opinio Bar. in leandem. in princ. in vj. q. ff. de duo reis. Et eam communiter per omnes ibidem tenet, testatur Alex. in l. si vnus. in prin. nu. 1. & 4. ff. de pact. Et ibidem etiam. l. si vnus. in fineam dicit communem. B. Villal.

Sodomae delictum videtur contra ipsam naturam naturantem quae est Deus, & contra naturam naturantem naturatam, quae est coelum & contra naturam naturatam, & eius generationem, quae est homo, & propter huiusmodi delictum ac peccatum & fames, pestilentia, & terremotus sunt & Sodomitae generantur poena vltimi supplicii, id est, mortis, vt habetur in auth. vt non luxurientur contra nat. & in l. cum vir nubit in foeminam. C. de adult. & §. item Lex Iulia. Instit. de adul. & Deus optimus maximus licet sit misericors, & ipsa pietas ac misericordia, pro tali tamē delicto atrocissimo fecerit funditus subuertere Sodomam, & Gomorram, & alias ciuitates de quibus in testamento veteri facta scriptura, ex quo proprie loquendo, tam Sodomia quam peccatum contra naturam dicitur siue fiat cum masculo, siue cum foemina, vt inquit Deci. in l. si qua mulier num. 9. C. de secun. nup. & idem Deci. ibidem, in fin. vbi reprobat Soc. qui voluit solum proprie dici Sodomiam, quando fit cum masculo, & si fiat cum foemina dicitur pollutionem extrajudicariam, quae quid opinio Deci. (quicquid dicit Soci.) videtur verior, & communior quòd proprie loquendo Sodomia dicitur, eam lat. probat Hieron. Pau. in praef. Cancellaria, & pari modo punitur siue cum masculo, siue cum foemina fiat, vt voluit Card. in clem. j. q. xij. de consang. & affini. Cotta lib. memoria. hium. in ver. pedicones, & ff. in consi. Regni lib. ij. rub. x. j. & probatur in c. v. s. xxxij. q. vj. vbi masculis, & in foeminis, & in adulterij, mali ead. causa & q. licet & male Alciat. lib. x. Parerg. c. x. i. asseruerit contrariū & his accedit vtiliter, quòd Sodomitarum bona confiscantur & ipsi sunt infames, & testari non possunt, vt late consuluit Anastasius Plarus consi. si volum. j. inter consi. Barba. i. & nouissimè Nicolaus Bello. consi. xix. circa testamen. Dec. in d. l. si mulier num. 7. Pal. in Auth. incestus C. de incestis nup. & Cotta in lib. memorialium. in ver. pedicones. F. Villal.

Solemnitas requisita per cano. sine exceptione xii. quae est. ij. in alienatione rerum ecclesiasticarum, non potest tolli consuetudine. Solemnitas autem introducta per auct. hoc ius porrectum. C. de sacrosanct. eccl. tollitur consuetudine. l. in l. de quibus. ff. de legib. nu. 62, communem dicit. B. Villal.

Solemnitas extrinseca praesumitur ex tempore longissimo xxx. annorum, Aymon. de antiquit. temp. par. ij. in verbo primo, num. 2. §. communem dicit. Idem.

Amplia istam communem ad mandatum procuratoris incertum in alio instrumento antiquo, Boer. decif. cclxxxj. nu. 1. §. communem dicit ex Alex. consi. c. j. vol. vj.

Limita primò, quando ex eius aspectu apparet defectus, Curt. iun. consi. xxx. nu. 4. communem dicit.

Amplia etiam in alienatione rerum ecclesiasticarum, lo. à Ripa in l. xij. de resc. c. xxij. communem dicit. Idem.

Solemnitas intrinseca materialis non praesumitur, vt pretium in venditione, Alber. Brun. de forma & solenni. in parte de proba, & praesumpt. formae. consi. v. communem dicit. Idem.

Solemnitas sententiae praesumitur, quando partes fuerunt praesentes, Aymon. in ij. par. in verbo, sed ista limitatio. nu. 1. §. com. d. Idem.

Solemnitas excussionis cessat, vbi notorium est, debitorem principalem non esse soluendo, communem dicit Iason. in l. decem. num. 27. ff. de verb. obligat.

Contrariam opinionem quòd imò requiratur praesumptio excussio principalis debitoris, vt fideiusor conueniri possit, veram & communem dicit idem Ias. (sibi ipsi contrarius) in l. stipulatio. §. habet autem. nu. 6. ff. de oper. nou. nuntia. Vide vtrouque allegatos Doct. I. Fich.

Solemnitas certa à iure requisita non praesumitur, si per statutum remissa sit, propterea non censetur proportione eadem remissa solennitas in cod. illis, & causa mortis requisita, vt si noua lege quinque tantum testes in testamento sufficere sancitur, non ex hoc in codicillis, vel donatione causa mortis, sufficient tres test. secundum Bart. in l. j. ff. de leg. j. quae communis est, vt dicit Couarr. in rub. de testam. ij. numero 21. I. Fich.

P R. O. Solemnitas omiffa vitiat actum, leg. si vnus. C. de test. Bell.

P R. O. Solemnitas intrinseca praesumitur. l. sciendum. ff. de verb. oblig. l. iuris gentium. §. quòd feret. ff. de pact. l. j. in prin. C. de rei vxor. actio. §. scriptum. Instit. de iur. lib. B. llon.

P R. O. Solemnitas intrinseca non praesumitur, nisi probetur. l. quaeunque. §. si. ff. de pub. in rem action. Bellon.

P R. O. Solet verbum denotare perpetuitatem. l. qui factum. ff. de leg. iij.

P R. O. Solet saepe iudex, exacto iureiurando secundum eum, qui iurauit, iudicare, l. admonendi. ff. de iureiurand. Bellon.

P R. O. Solidum non soluitur, non minus quantitate quam die. l. solidum. ff. de solut. Idem.

P R. O. Solo consensu matrimonium contrahitur, l. in copulandis. C. de nup. l. consensu. C. de repud. §. nuptias. in authen. de nupt. col. iij. l. nuptias. de reg. iur. Bellon.

P R. O. Soluta resoluitur in coniunctam. l. triplici modo. ff. de verb. sign. l. cum in testamento. §. j. ff. de hered. instit. Idem.

P R. O. Solutio magis praesumitur esse facta pro eo quod meo nomine, quam quòd alieno debetur. l. & magis. ff. de solut.

P R. O. Solutio facta pro parte tantum, adhuc integra remanet obligatio. l. si quis. ff. de solut. Idem.

Solutio facta per heredem putatiuum censetur in dubio nomine veri heredis: & hoc si talis solutio fuerit facta post mortem controuersam, secus, si facta fuerit ante: quia tunc censetur facta nomine proprio ipsius soluentis. Est comm. opin. secundum Dec. consi. cclxlvj. de duobus. verfic. & id eod. illa, & c. M. Grijbal.

Vnicuique soluendum est aliquid pro aliqua re, si creditor est illius fori, in quo res situata est tenetur debitor, licet alterius fori, accedere ad domum creditoris, & ei soluere. Est comm. opin. secundum Ias. in consi. viij. reiectis. verfic. & quamuis Bal. volum. j. Idem.

Solutio debet fieri de moneta antiqua, quae currabat tempore contractus, Curt. iun. consi. xxiiij. nu. 4. comm. dicit. B. Villal.

Fallit, quando valor monetae extrinsecus est mutatus, quia tunc incipitur tempus solutionis, & non contractus, maxime quando debitor est in mora, Boer. decif. cccxv. num. 4. communem dicit.

Amplia, & in restitutione doris. Franc. de Ater. consi. ij. comm. dicit.

Nota quatuor conclusiones communes in hoc quando pecunia mutatur, Prima si tempore solutionis ex toto sit mutata pecunia, & reprobata, soluitur aestimatio eius in pecunia, Boer. in d. decif. num. 23. communem dicit.

Secunda, si pecunia non est mutata ex toto, sed diminuitur propter deminutionem ligae, vel ponderis, periculum est debitoris, Boer. ibi. nu. 1. §. communem dicit.

Tertis, si pecunia non deminuitur ex liga, vel pondere, vel augeatur, sed quia Principi placuit augmentum, aut deminutio, periculum est creditoris. Idem ibi communem dicit.

Quarta, si variatio est facta post mortem debitoris, soluere tenetur quatuor

quanti plurimi fuit post moram. Idem ibi communem dicit B. Villa.

Solutio de consuetudine potest fieri in moneta grossiori, licet moneta sit in obligatione. Cur. in cons. xxiii. nu. 1. comm. dicit. Idem.

Solutio est probanda per decem soluisse, quando agitur cum illis, cui solutio erat facienda, secus tamen, si cum alio tertio opponente de non solutione, quia negatia non solutionis est probanda per oppositum, sal. in l. in emph. reuicarij. nu. 1. 3. C. de iur. emph. communem dicit. Idem.

Solutionis exceptio semper potest opponi in executione sententia, vel contractus habentis executionem paratam. Hieron. Cagno. in l. bona fides. nu. 1. ff. de reg. iur. communem dicit. Idem.

Solutio partis stipulationis in taxa l. ij. §. & harum. ff. de verb. obligat. repetitur condictione indebiti. Alci. in d. l. nu. 1. 2. comm. dicit.

Soluere promittens in certo loco cum renuntiatione fori, potest ibi conueniri, etiam si ibi non inueniatur. Alci. de praesump. xxxvj. comm. dicit. Idem.

Soluens timore statuti, dicitur habere iustum metum. Cur. Iuni. cons. cxxvj. nu. 4. comm. dicit. Idem.

Spoliatus a iudice non potest petere, vt ante omnia restituatur, cum praesumatur pro iudice. Curt. Iuni. cons. clxxv. nu. 1. comm. dicit.

Sorte, & fortuna dubia dirimuntur, de legat. & notatur satis superque in §. optionis. In situ, de leg. l. cum ambo. ff. de iud. vnde in Euan-gelio. Partiri sunt vestimenta mea ad inuicem, & miserunt ea in sorte. Ioan. 9. Plal. 10. gl. in l. i. que. ff. famil. erciscun. Idem.

P. R. O. Sortitur quis forum ratione domicilij. l. si fideicommissum. §. penult. ff. de iud. & ratione contractus, vel quasi. l. heres absens. ff. de iud. & ratione delicti. leg. capitulum. §. si de pen. auth. qua in provin-cia. C. vbi crimini agi oportet. can. ibi causa. iij. q. & ratione res. l. si. C. vbi in rem act. & vide de hoc in c. si extra de foro compet. & gl. in d. l. heres. in §. apud Labeonem. Idem.

P. R. O. Species furti est, de alieno largiri. l. si pignore. ff. de furt. Idem.

P. R. O. Spes venit in considerationem. nec emptio. & l. si iactu re-tis. ff. de contrahen. empti. l. spem. C. de dona. Idem.

P. R. O. Spirituality esse non possunt, sine temporalibus; nec anima sine corpore, in can. si quis obiecerit. xij. que. l. iij. Idem.

P. R. O. Spirituality sunt digniora temporalibus, c. illud. & c. solita. extr. de maior. & obed. c. novit. extr. de iud. vnde anima praefertur cor-pori. l. sanimus. C. de facian. eccl. c. precipimus. xij. q. ij.

P. R. O. Spoliatus ante omnia venit restituendus, l. si quis ad se fun-dum. C. ad leg. Jul. de vi. l. momentanea. C. vnde vi. l. i. C. si per vim, vel alio mo. can. redinte-granda. q. iij. c. in literis. & c. ex conuentione, extra de rest. spol. Idem.

Spoliatus sua possessione, vel in ea turbatus ante omnia est resti-tuendus, & manu tenendus, l. si quis ad se fundum. C. ad l. Iuliam de vi publ. & c. redinte-granda. iij. q. j. Alex. & Doct. not. in l. naturaliter. §. ni-hil commune. ff. de acqui. posses. l. si est vulgaris, & communis regu-la, quam quidem regulam amplia in tantum procedere, vt spoliatus debeat restitui vsque ad minimum quadrantem etiam si iniustissime possideret, c. solite. de restit. spolia, & ita tenet Bal. cons. cxxxv. volu. ij. & cons. cxxxix. nu. 1. vol. iij. & Capol. cons. xix. nu. 4. Ampliatur se-cundo ista regula quod spoliatus intentans remedium d. c. redinte-gra-da, esset restituendus, dato quod non probet vim, ac violentiam sibi fuisse illatam, & sic sufficit, quod sola clandestinitas interuenit in spolio facto: nam contra clandestinum possessorem potest agi reme-dio recuperanda, nec potest proponere clandestinus possessor excep-tionem sui dominij, & per Imo. & Alex. in d. §. nihil commune, vbi res-titunt idem sentire Inno. Io. And. & Ant. de But. quod quomodocun-que suis fuerit spoliatus potest agere non obstante sibi exceptio-ne dominij. Hanc opinionem laq. disputat Soci. in d. §. nihil com-mune, vbi eam numero 32. dicit verissimam Fabius Corombonus, communem etiam asserit Ripa nume. 73. & in c. saepe, de restit. spoliat.

Contrarium vero, & male tenuerunt Dynus in regula qui ad agen-dum, de reg. iur. in vj. Bal. in l. si quis emptionis. §. sed hoc super illis. C. de praescri. xxx. anno. Ang. in l. vitia. C. de acqui. possessio. & Roma. in d. §. nihil commune. Qui quid tamen isti Doct. suadeant ob hoc non est dicendum a praedicta communi, quam approbant, tenentur, pa-riter ac attestantur fere omnes Mod. in d. c. saepe, et in d. §. nihil com-mune. Ampliatur tertio dicta regula, quod non solum spoliatus ante omnia est restituendus ad rem, seu possessionem spoliatam, verum etiam ad fructus, quos spoliator perceperit, seu percipere potuit ex re ipsa vel possessio, tex. est in c. grauis, et ibi Doct. no. de restit. spoliat. Rota dec. xxv. in rub. de restit. spoliat. in nouis, et Ripa in d. §. nihil com-mune, nu. 48. et non solum ad possessionem, et fructus ipsos, sed etiam ad expensas, dana, et interesse passa per spoliatum, debet spoliatus in primis et ante omnia restituatur, c. accedens. ij. et ibi Ab. Panor. in pan. not. et in d. c. grauis, vbi Doct. et Ripa in d. §. nihil commune, nu. 10. Ita regula ita decla-rata fallit in exceptione reformationis Papalis specialis, vel generalis: nam agenti spolio, seu remedio d. c. redinte-granda, obstat dicta excep-tio reformationis Papalis in beneficialibus, et opposita concernit de-ctam pro pietatis, et possessionis, vt firmat Rota dec. lvj. et cclxxj. Comm. opin. tom. 1.

in antiquis, Bessignetus deci. iij. de restit. spol. Doct. in d. §. nihil com-mune, et Bald. Nouellus in sua practica. crim. in rub. vu. l. gariis est regu-la. etc. nu. 41. et ita se habet communis opinio, et practica obseruata, vt meminit, et testatur Gomez in reg. Can. in leg. de trienniali posses. q. xxvj. Aeneas. de Falconib. in tract. de reserua. in iij. q. prin. 1. effectus, et xlj. Aug. Beronius q. lxxx. Ripa. in d. §. nihil commune. Calladorus de cisi. in tit. de rest. spoliat. et Soci. in l. rem qua nobis. ff. de acqui. posses. numero 19. Quam communem sententiam intelligit v. ram esse, et procedere, si spoliatio esse facta ante litem motam, vt constat in praecitata dec. lvj. similiterque eam intelligit procedere, quando re-seruatio esset facta ad beneficium vacaturum; sed si ad vacans, vt per Cassad. dec. iij. de restit. spolia, alias vero declarationes, et limi-tationes ad dictam reg. c. redinte-granda, circiter 50. ponit Iacob. No-uellus Venerus in praecitata pract. cri. viij. v. ro limitationes refert Fa-bius Corombo. in dicto. §. nihil commune. numero. 3. cum aliis se-quent. et xxxij. limitationes ponit Baldus Nouellus Perusinus ibi nu-me. 46. vsque ad finem. F. Viuius.

Remedium c. redinte-granda. iij. q. j. disponens quod Spoliato, seu de-jecto a sua possessione fiat redintegratio ipsius possessionis, ante om-niam competit necdum possessori, sed etiam condictioni, et mandatio, secundum Specu. in titu. de possess. et peti. §. j. verbi. sed nunquid de-positarius, vbi etiam Io. An. et Soci. cons. xvij. nu. 1. §. volu. iij. Simili-ter competit commodatario, depositario, et similibus, secundum om-nes Doct. in l. naturaliter. §. nihil commune. ff. de acqui. poss. et Socin. in l. rem qua nobis. nu. 6. eod. tit. et ibi Ripa. nu. 2. ait hanc com-munem opinionem.

Remedium c. redinte-granda. iij. q. j. exploratum est esse plenissimū remedium, et magis generale, ac vtile, inter alia remedia possessoria concurratque cum omnibus alijs remedijs secundum Doct. in l. na-turaliter. §. nihil commune. ff. de acqui. poss. et Lanfran. de Oriano in re-petit. rub. in tertia conclusione de causa possessio, et proprie. Datur autem istud remedium non solum clericis pro rebus Ecclesie, seu pro prijs, verum etiam conceditur pro rebus Laicorum generaliter, siue mobilibus, siue immobilibus, secundum doctrinam Ant. in c. cum ad sedem. extra de restit. spoliato. communiter approbatam, vt attesta-tur eam sequendo Io. de Imo. Alex. et Soci. nu. 4. in l. rem qua nobis. ff. de acqui. poss. et idem Alex. cons. xcij. volu. v. et Maranta in tra-cta. iudicio. in iij. parte. prin. in vij. distinct. nu. 50. vbi dicit quod ista est communis opinio, et obseruatur in practica. Ampliatur hoc scilicet quod d. c. redinte-granda remedium datur, ac conceditur etiam pro feudis et iuribus incorporalibus, & bonis etiam stabilibus se-cundum Barro. in l. iij. §. vnde vi. ff. de vi. et vi. arma. Anto. de Bur. in c. cum Ecclesia Sutrina. numero 38. vbi etiam Ab. de causa possessio, et pro-prieta. Inf. consilio. clxxij. vol. iij. Soci. in d. l. rem qua nobis. in v. q. et Ripa in d. c. cum Ecclesia. nu. 1. et ista est communis opinio teste ex-dem Ripa in c. saepe. nu. 22. de causa possessio, et proprie. Soci. et Iaso. nu. 19. in d. l. rem qua nobis. F. Viuius.

Spoliatus quandoque potest petere, seu agere ad restitutionem sibi faciendam, etiam remedium, c. redinte-granda. iij. q. j. quoniam, sit per-petuum, vt suadent omnes Canonista communiter in c. solite. de re-stitutio. spoliat. Soci. in l. rem, qua nobis. vij. q. ff. de acqui. posses. et Calladorus dec. iij. in titu. de restit. spoliat. in prin. vbi asseruit hac esse communem opinionem, sed Claudius de Seyse. in d. l. rem qua nobis. Maranta in tracta. de iudicijs in iij. parte. vij. distinctio. numero 40. Bertrandus consilio cclxxij. Gratius consilio. lxx. volum. ij. numero 18. De ius consilio cccij. numero 24. et Ant. Gallus in tract. de excep-tione iuris peritorum lib. ij. nume. 56. audacter affirmant contra-riam opinionem, videlicet quod remedium, d. c. redinte-granda, praescribitur xxx. annorum curriculo, esse magis commune, in isto vero conflictu opinionum sequor primam partem, omisso omni multilo-quio, quam quidem tanquam veritatem tenuit maior pars Dominorū de Rota vt recensuit Calladorus in praecitata dec. iij. nu. 1. eamque sequebatur Raynaldus Rodolphus Perusinus Praeceptor meus in Gymnasio Perusino, vniuersis et verissimis rationibus interpretans natu-raliter. §. nihil commune. ff. de acqui. possessio.

Remedium c. redinte-granda. iij. q. j. non conceditur, nec datur contra bonae fidei possessorem cum titulo, verbi gratia, quando possessio nullo modo est vitiosa, nec possessor habet causam ab auctore vitioso, vt voluit Bar. in l. rem qua nobis. ff. de acqui. posses. et Socin. post alios, plures ibi per eum congestos, numero 12. et istam opinionem communem esse asserit Gozadi. cons. xvij. Parisi. cons. ij. vol. j. et con-sil. xxvij. vol. ij. et Socin. Iuni. cons. xvij. et seq. vol. ij. contraria vero sen-tentia videtur magis communis, et practica, vt per Alex. Inf. et Ri-pam in d. l. rem, qua nobis. Decisio. consilio. lvj. et consilio. cclij. Io-an. de Amicis cons. xcviij. Boer. dec. cexxxx. Maranta in tract. de iudicijs in iij. part. vij. distin. nu. 50. Afflic. deci. cclxxj. et Calladorus, in de-ci. vij. de restit. spoliato. et ita consuluit Kaynus cons. xvj. nu. 6. volu. j. videlicet quod spoliatus debeat restitui, etiam contra titulum, et bona fide possidentem, quam opinionem sequitur quoque Ioan. Ba-puista Plotius post alios complures relatos per eum in repet. l. si quan-

quando. C. vnde vi. nu. 6. post medium, & ita iudicavit sacrum Concilium Neapolitanum, vt refert Afflicti. in allegata decisio. ccclxij. num. 33. & istam partem tanquam vcrissimam amplector, ex quo decisiones sacri Concilij Neapolitani, quæ sub nomine Regis proferuntur hodie in Regno succedunt in talibus dubijs loco Imperialis interpretationis, de qua in l. f. C. de legibus, vt per Afflicti. deci. clxxxix. in fin. & istam vltimam opinionem sequitur quoque Maranta in tract. de iudi. in iij. parte prius, in vij. distia. nu. 40. post medium, vbi refert quod ista est veritas, & magis communis opinio, & Ruynus consi. xliij. nu. 7. volum. iij. Idem.

Canon redintegranda. iij. q. j. inducit nouum remedium possessio- rium, & sic prouidet de nouo remedio competente, etiam vbi alia remedia de hoc habent, in tantum quod pinguis prouider, ac subuenit quam l. f. coloni. C. de agrico. & consi. libro xi. quæ prouidet, quando res fuit vicio affecta, & d. c. redintegranda, loquitur generaliter etiam vbi res non fuit vicio affecta, nec possessio fuit aliquo tempore vicio se qua sita, & per consuevens ille Canon prouidet spoliatis, & eiectionis de possessione iniuste: quomodo cumque & qualitercumque, idem non abie concludunt Docto, quod ille Canon inducat nouum, alijs non competens, & præcipue Ar. hidia. in d. c. redintegranda. glo. Hostien. Ioan. And. Calderi. Ioan. de Ligna. & omnes in cap. cum ad sedem, extra de resti. spoliato. vbi Panormi. dicit hoc in practica obseruari quo ridi, & ita se consuluit, & ista est communis opinio teste Socin. in d. l. rem. quæ nobis. nu. 3. & Modern. in c. sepe de resti. spol. & hoc idem voluit Lapus in allegat. l. f. vbi ait ita semper se obseruasse, & practica se, & Cornæus Perulinus consi. cccxxix. num. 29. vol. j. vbi asseruerat, hanc esse communem opinionem, vt & deduximus latè supra, & idem Cornæus consi. l. v. nu. 28. vol. ij. F. Viuius.

Possessorio recuperanda agens debet narrare, & producere in libello se possedisse, ac propter iniustas causas cecidisse à possessione, & per illum contra quem agitur, res possideri, & denique concludere, se de bere redintegrari ad suam possessionem, seu aduersarium suum condemnari ad restitutionem possessionis, vt per Innocent. in cap. querelam. de electio. in c. ad sedem & in c. sepe de restituito. spolia. cum quo ibi omnes communiter sentiunt, & non immerito Doct. hoc tenuerunt nam intencans remedium, c. redintegranda. iij. q. j. sufficit proba re antiquiore possessionem quæ postea ad suum aduersarium reum conuentum sine eius facto peruenit, & tunc probata antiquiori possessione dicitur spoliatio re ipsa probata, & præsumitur nouus possessor clande. iustus, & inuafor, adeo quod potest condemnari ad relaxandum dictam possessionem, secundum Bal. in l. penul. C. si à non cõ peten. Iudice. Inno. & Doct. in d. c. sepe, Lapus in allegat. l. f. incip. l. z. rarus suam, Ab. in d. c. ad sedem, & in c. si diligenti. de præscript. Afflicti. deci. cccxxvii. & cclxij. nu. 3. & Alciat. in tract. de præsumpt. reg. ij. præsumpt. xxj. & ista est commu. opin. teste Cur. Iuni. consi. clv. num. 5. & Alciat. in d. præsumpt. xj. nec ab re, vt superius deduximus, libellans su per possessorio in libello debet ponere se cecidisse à sua possessione ob iniustam causam, quoniam remedium d. c. redintegranda, non conceditur amittentibus possessionem culpa, negligentia, vel iusta causa, vt tenent Doct. communiter in d. c. ad sedem, & alij relati per Socin. in l. rem. quæ nobis. num. 8. ff. de acquiren. possessio. vbi assignant tria exempla in quibus ista communis verificari possit, & dictam communem attestantur Ripa in d. c. sepe. nu. 27. Alex. consi. vj. vol. ij. Abb. & alij in c. accedens. vt lite non contest. Sed Ecclesijs, minoribus, & ab sentibus, qui eorum negligentia ceciderunt à possessione, cõpeditur recuperanda possessio, amissa eorum negligentia officium Iudicis secundum Hosti. & alios communiter in d. c. accedens. Soci. in d. c. rem. quæ nobis. nu. 9. & Alex. consi. xcij. vol. j. F. Viuius.

Spoliatus non tenetur respondere in causis criminalibus cõtra ipsum motis ante restitutionem sibi factam, c. j. q. j. quoniam exceptio spoliationis impedit litis ingressum, cum debeat spoliatus ante omnia restituui. l. si quis à se fundum. C. ad l. Iuliam. de vi pub. & ibi glo. & in c. j. de resti. spolia. & dicit Ange. in l. si maritus. ff. de donatio. inter vir. & vxor. quod spoliatus omnibus bonis suis, vel maiori parte à tertio, tunc à nemine inquietari potest neque ciuilitate, neque criminaliter, nisi prius, & ante omnia restituatur, vt supra docuimus & Bar. to. in d. l. naturaliter. §. nihil commune ait dictam exceptionem esse declarationem, ideoque impedire debet litem contestari, quem sequuntur omnes Doctores ibi, ff. de acquiren. possessio. Ange. in §. æquè. in xxx. ix. exceptio. Infit. de actio. & Francus in capit. j. in Fallen. xxij. de liti. contesta. libr. vj. Sed huiusmodi exceptio spoliationis non potest opponi post litem contestatam secundum Bar. in d. §. nihil commune, quem omnes ibi communiter sequuntur, vt referunt Modern. ibi, licet nonnulli senserint contrariam relati per præcitos Modern. & per Fulgosii. in d. §. nihil commune. Amplia præ fatam conclusionem ita declarata, vt habeat locum non solum si spoliatus trahatur in causam criminali per vii accusationis, sed etiam per vii inquisitionis secundum Gemi. in c. frequens. de resti. spol. lib. vj. cuius opinionem attestatur esse cõm. ac post alios per cõm. relatos, Ripa in d. §. nihil cõmu. nu. 55. F. Viuius.

Spoliatus non restituitur quando per sententiam constat de dominio spoliatoris. Communem dicunt Alex. l. f. Ripa & Fabius, vt refert Iac. Menec. in Comm. de Rem. recupe. R. eme. j. q. xx. nu. 204. I. Fich.

Sponsa nondum tradita domum, vel carnaliter cognita, de sponsa, facta tamen per verba de presenti, an censenda sit loco vxoris, ita vt perinde atque legitima vxor, potiarur omnibus lucris matrimonialibus, vigore statutorum, & consuetudinum Prouincialium. Quæstio nis est intricatissima, & maxime controuersa.

Affirmatiuam enim partem, & opinionem plures tenent, quorū catalogum vt omitamus, eam communem dicunt Bal. Nouellus, Cur tius Iunior, Stephanus Bertrandus, Paulus Castrensis Chassana us, Angel. Arerinus. (dicens hanc seruari in practica) Carolus Ruinus, & Bar. Socinus, prout eos refert Phanut. de Phanut. in tracta. de lucro dotis, in gli. super verb. Nupt. 2. nu. 56. & sequent. vbi cõcludit hanc cõclusionem tamen in consulendo, quæ in iudicando omnino sequenda esse. Nam (quidquid dixerit Parisius consilio lxxij. volum. iij.) longè plures Doct. stare pro ea, & eam esse in iure probabiliorē, & c.

Negatiuam autem partem & opinionem (vt auctorū eam afferentium catalogum similiter omittamus) communem esse dicunt Ioan. Brunellus, Sebast. Sapia, Socinus, Decius, Hippol. de Marsil. Parisius, & Andr. Tiraquellus, prout eos, in locis propriis, recenset idem Phanutius, in dicto loco. nu. 29. & 30. Et latè refert vtriusque sententiæ auctores, fundamenta, rationes & argumenta. Idem facit Bruuellus (vbi supra) & Rolandus à Valle, in tracta. de lucro dotis, quaest. cvj. numero 36. distinctione vtriusque opinionem concilians, Et latissime d. Tiraquel. in commen. LL. Conubialium, in gloss. ij. mox à princip. vsque ad num. 22. vbi concludit hanc negatiuam sententiæ sibi videri probabiliorē. Adhuc igitur iam dictos recurres, sicubi tibi casus eiusmodi decidendus, obueniat, & reperies materiam congestam. I. Fich.

Sponsa donatum à consanguineis, vel affinis sponsi, censetur donatum contemplatione ipsius sponsi, at quæ à consanguineis sponsæ, censetur sponsæ contemplatione donata. Com. in §. donatio. q. x. ver. si. Sed nunquid. P. Fich. ex Clar.

Sponsa quod mittitur à sponso, vel eius parte, si expressè dicatur quod donetur, habebitur pro donatione, sed si simpliciter missum & nihil dictum sit, censebitur traditum causa ornamenti tantum. Com. in §. D. q. x. in prin. Idem ex eod.

Sponsalia transeunt in matrimonium per copulam, etiam si sit protestatus quod non intendit per copulam contrahere matrimonium, Ripa in c. cum M. de consi. nu. 95. & Coua. in epi. iij. c. v. numeto. 18. communem dicit. B. Villal.

Sponsalia ex sola traductione ad domum, non transeunt in matrimonium, Præposit. in cap. final. de spon. Coua. in epi. iij. cap. iij. §. ij. communem dicit. B. Villal.

Communem similiter dicit Phan. de Phan. in tract. de lucro dotis, in ij. gli. statuti. verb. nupt. nu. 7. vbi vide. I. Fich.

Amplia ad sponsalia de verbis, quæ non transeunt in matrimonium per amplexus, oscula, & munera, Coua. in epi. iij. communem dicit, B. Villal.

Fallit in sponsalibus de futuro ex iuris interpretatione, quæ contra facta fuerunt per verba de presenti, quia per amplexus ac signa, ætate superueniente, transeunt in matrimonium, Coua. in epistola iij. §. ij. nu. 3. & Deci. consi. cccclxvij. communem dicunt.

Concor. cum l. iij. tit. j. par. iij.

Amplia ad matrimonium contractum ante septennium, quod ante pubertatem durauit, Coua. ibi nu. fi. ex Dec. Rotæ. cccclxij. in nouis, communem dicit. Idem.

Sponsalia si contrahantur medio iuramento, compellitur iuratis contrahere, et si sponsa post sponsalia efficitur pauperior, cum nihil promissit, secus tamen, si promissit, Coua. in epi. iij. cap. v. nu. 3. ex mente Docto. in c. quemadmodum. de iureiurand. communem dicit. Idem.

Sponsalia etiam iurata soluuntur per matrimonium de presenti, etiam nondum carnali copula subsecuta, Coua. ibi nu. 9. cõmunè dicit.

Concor. cum l. x. tit. j. lib. iij. For. ll. quæ faciunt ad intel. l. viij. tit. j. par. iij. Idem.

Sponsalia de futuro non comprehenduntur per dispositionem pu nictem matrimonium clandestinum, Coua. in epi. iij. par. xlij. c. vj. nu. 22. communem dicit. Idem.

Sponsalia facta de presenti secundum verba scilicet in interpretatione de futuro, superueniente ætate legitima per amplexus, oscula & munera, transeunt in matrimonium, sed in sponsalibus de futuro, quo ad verba & mentem. Et cõm. opin. secun. Dec. consi. cccclxvij. in causa matrimoniali, vers. secundo modo. M. Gribal.

Proximi septennio, dummodo non sint minores quadragennio, possunt valide contrahere sponsalia, Est cõm. opi. sec. Socin. consi. iij. circa presentem. in prin. vol. j. Imò Soci. ibi vult oppositū quod non solum maior quadragennio, sed nec proximus septennio possit valide contra here sponsalia: & dicit ita communiter teneri. Idem Gribal.

Spurius

Spurius ita demum non succedit matri, si est natus ex coitu damna-
bili, puta ex adulterio, stupro, vel incestu, vel alio simili accusabili se-
cundum leges natus alius, ex coitu non accusabili, secundum leges suc-
cedit matri ab intestato, & contra testamentum. Est communis opinio,
omn. gl. & Doct. in l. si qua illuftris. C. ad op. hit. secundum Soci. consi.
cxlvij. versic. quibus fundatis. quod in cap. nemini iam sunt. volum. j.
M. Gribal.

Dato etiam quod filius spurius esset in capax, tamen liberi, seu de-
scendentes ipsius spurij legitimi, & naturales possunt legata, vel reli-
cta sibi ab auctore post mortem eorum, patris spurij. Est
communis opinio secundum Alex. in consi. clviij. viso testamento. in
princip. vol. vij. Vide supra in verb. Nepos. Idem.

Auus non potest relinquere nepoti, etiam legitimo ex filio spurio, si
re legitima sobole. Est vera & communis opinio secundum Ias. in l. he
reditas. C. de his quibus vt indig. Idem.

Nepos legitimus ex filio spurio, cessante legitima sobole, validè ab
auctore institui & substitui potest. Est magis communis opinio secundum
Deci. consi. cccclxij. visa legitimatione. vol. iij. Idem.

Statutum quod spurij succedant, non valet. Est communis opinio
secundum Deci. consi. cclxxij. in casu transmissio de Hispania, vbi refert
Federic. consi. cclxxv. inc. casus talis est statutum. Tamen contra com-
mune tenet Dec. ibidem, vbi refert Calde. tenere contra communem
opin. bonis rationibus: cum Calde. tranfit, eius opinionem confirmat
do & respondendo contra. Tamen pro communi opinione in o-
dium spurij faciunt multa accumulata per Hypp. de Marly. in suis sin-
gul. cclxxij. notissimum, & in singul. cccij. filiorum, & sing. cccclxxx-
vij. Spurius. Idem.

Spurium habens, si instituat extraneum aliquem heredem, & ille he-
res postea moriens instituat spurium illum heredem in omnibus bo-
nis, quæ à patre spurij habuerit, non presumitur talis institutio facta
in fraudem, nisi alia coniectura fraudis concurrerent. Communis dicit,
§. testamentum. q. xxxj. ver. sed pone quod pater. P. Fich. ex Claro.
Spurium pater instituit potest heredem sub conditione si legitime-
tur. Communis dicit in §. testamentum, xxxj. ver. Sed quæro nūquid. Idem.
Spurium suum si pater instituat heredem, vel ei aliquid relinquat in
testamento, talis institutio vel relictum nihil valet, & habetur pro nō
scripto. Communis dicit in §. testamentum, q. xxxj. versic. Sed quid si pater.
Ab extraneo tamen si quid relinquatur spurio, poterit illud capere. ea-
dem qua. st. xxxj. versic. Regulariter. Idem.

Spurij testamento patri non succedunt, & statutum contrarium nō
valet, quia datur materia fornicandi. Deci. in cap. in presentia. de pre-
batio. Ioan. Duran. in arte testam. tit. j. cau. xliij. communem dicit, nisi
causa alimentorum. Ias. consi. xxvj. vol. j. nu. i. 3. vel si conferatur in te-
pus cum institui possint, data potestate legitimandi in testamento, Ias.
consi. cxvij. vol. ij. nu. 15. com. dicit. B. Villal.

De iure regio per l. taur. ix. & xi. & filij naturales matri succedunt,
non stantibus filiis legitimis, etiam si tempore mortis sint ascenden-
tes legitimi, tam ex testamento, quam ab intestato, patri autem solum
ex testamento, et si sint ascendentes, dummodò non sint descendentes,
& in hoc corrigitur l. vij. tit. xij. parte vj. & vide l. j. tit. vj. lib. iij. For. ll.
aliis autem filiis adulterinis, vel spuris, procedit nostra communis
opinio, & concor. cum l. xxij. tit. iij. lib. j. ord. & l. taur. ix. sed quantum
hæc nostra communis limitatur nisi causa alimentorum. d. l. xxij. & l.
ij. tit. iij. lib. v. in dicto ordi. que de nouo approbatur per d. l. i. taur.
non concordat eum communem. Imò ex toto tollit omnem donationem,
& legatum factum per Clericum suis filiis ibi, *ordenamos y mandamos*
que los tales hijos de clerigos no ayen ni heredem ni puedan auer ni
heredar los bienes de sus padres clerigos ni de otros parientes ni ayen ni pue-
dan gozar de qualquier manda o donacion o vendida que les sea o cosa. Hoc
ideo, quia leges vitium patrum tantum restringendum esse existima-
runt, vt in l. in. C. de natur. libe. & l. iij. in fin. tit. xj. par. iij. & ibi glo.
& sic non potest eis legari expressè, nec sic, vt traditur per Dida. de
Segu. in l. iij. §. fin. de li. e. & posthu. ff. nu. 145. Et de materia istius l. &
communis, vide per Boer. in consue. Bitu. rubr. *des coutumes concernans*
les testamens, & Fortu. Garcia. de vlt. si. iuris cohe. xxvij. cum seq. vbi co-
cludit tam spurij filijs, quam procreatis ex damnato coitu alimenta
non sunt deneganda, quem vide. Idem.

Spurij filius institui potest à testatore in tempus, quo capere pos-
sit. Et dare illi licentiam, vt mortuo se quandoque faciat legitima-
ri, & c. Hanc cautelam communiter esse receptam, dicit Ias. conu. cxij.
par. ij. Et dilect. in art. testa. ti. j. cau. xliij. nu. 15. I. Fichard.

Spurij filius legitimus non succedit auctori, etiam legitimis non stanti-
bus, nisi auctori prohibeat vsum relictorum filio, Ias. in l. heredibus. ff. de
uis. quib. vt indi. Io. Duran. in arte testam. tit. j. cau. iij. nu. 12. com. d. Idem.

PR O. Standum non est arbitrio, si sit iniquum, in l. si liberus ita
iurauerit. ff. de oper. liber. in c. j. extra de arbit.

OBIE C. Contra de l. diem proferre. §. stari. ff. de arbi. vbi standum
est sententiæ arbit. siue æqua, siue iniqua sit.

SO L. Dic, quod si iniqua sit, reducitur ad arbitrium boni viri, nisi
sit sententiæ arbitri ex compromisso. l. si societatem. §. arbitror una.
Comm. opin. tom. i.

ff. proc. soc. Bel.

PR O. Statutum est lex. l. omnes populi. ff. de iusti. & iure. Idem.
PR O. Statuto etiam contravenitur, per vnum actum contrarium,
in cap. cum accessissent. extra de constit. in cap. pro illorum. extra de
præben. c. fuggeum. de decim. Idem.

PR O. Statuta proprie, & strictè sunt interpretanda. l. iij. §. ait prætor.
ff. de neg. gest. l. iij. C. de noxact. not. in l. quicquid adstringenda. ff.
de verb. obl. Idem.

PR O. Statuta disponentia aliquid præter ius commune, in dubio
interpretari debent: vt quantum fieri possit, non lædant ius commu-
ne. l. si feni vestri. C. de noxal. Idem.

PR O. Statuta & consuetudines contra ecclesiasticam libertatem ir-
ritantur. in auth. calfa. C. de sacrosan. eccles. Idem.

Statuto ita stante, quod extantibus masculis filijs non succedant:
si aliquis accepit emphiteusim pro se & filiis masculis & feminis,
tunc feminae non admittuntur cum masculis, sed in defectum masculo-
rum tandem admittuntur. Communis dicit in §. emphiteusis. q. xxxij. ver
sic. vltim. P. Fich. ex Claro.

Statutum puniens delinquentem pro aliquo crimine, non compre-
hendit subditum delinquentem extra territorium: & fiscalis delin-
quens non potest in loco statuti puniri, vigore ipsius statuti, pro crimi-
ne alibi commissio. Est communis opin. sec. Hypp. in l. ff. de iurisd. om. iud.
M. Gribal.

Statutum, quod vnus pro alio teneatur & puniatur, est validum Est
communis opinio secundum Deci. in cap. cognoscetes. versic. & ex
his. de constituti. Sed intelligitur, quo ad poenam pecuniariam: secus
quo ad corporalem, vt ibidem per eum. Idem.

Statutum loquens de intestato, non comprehendit intestabilem,
Est communis opinio secundum Alex. consi. cccx. viso themare. versic.
secundò respondeo. vol. vij. Et sic nota, quod statutum loquens de nō
faciente actum, non comprehendit eum qui faciendi potentiam non
habet. licet contrarium teneat Polyt. in suo tract. subit. Idem.

Statutum quod est contra ius commune, loquens in casu vero, nō
habet locum in casu ficto. Est communis opinio secundum Alex. in
consi. clxxxix. viso statuto. vol. vij.

Statutum debet potius censerī superfluum, quàm quod quis inde
bitè damnum patiat, G. est commun. approb. in l. in. C. de iure deli-
be. secundum Deci. in consi. xxxvj. in causa rigorosa. vol. j. Idem.

Statutum excludens matrem ab hereditate filij ab intestato dece-
dentis, habet etiam locum in pupillo decedente intestabili. Est magis
communis opin. cum Bar. secundum Barbar. in consi. lxvij. libro iij. re-
fert Dec. in consi. cccclxij. duo dubia, circa princip. vol. iij. Sed quia
articulus est dubitatus propter auctoritates Docto. tenentium
oppositū, distinguit. Aut pupillus est sine patre, ita quod nullo mo-
do potest decedere testatus: & tunc procedat opinio contraria, quod mater non
excludatur: aut pupillus habet patrem, qui potest ei facere testamen-
tum, vt Instit. de pupill. in principi. & tunc procedat opinio commu-
ni, supra relata. Et ibid. subiungit Dec. quod in casu dicti statuti mater nō
solum per agnatos masculos, sed etiam per agnatas feminas exclu-
ditur, veluti per amitam, & ita concludit in fin. d. consi. licet videat
rigor osum. Idem.

Statutum in obseruantiam non receptum, nec ventium moribus
approbatum, nullus est vigoris. Est communis opinio secundum Alex.
consi. v. viso themate. vol. j. Idem.

Statutum siue in rem, siue in personam loquatur, non extenditur
ad bona sita extra territorium statutum. Est magis communis opi-
nio secundum Alex. consi. xvj. viso titulo. vol. j.

Statutum disponens de effectu probationum, etiam, circa decisoria,
non ligat nisi subditos, ratione contractus, vel alia ratione. Est commu-
nis opinio secundum Alex. in consi. cxxxvij. opportune. ver. præterea.
Est communis, vol. j. Idem.

Statutum quod quis audiri non debeat, ipso iure repellit agentem
& processum prorsus annullat, dato quod à parte nō opponatur. Cre-
brior est opinio, esse Deci. consi. cclxxv. in causa qua. Luca. ver. sed
per dictis. vol. ij. Idem.

Statutum, quod filia dotata non succedat, velut odiosum ad bona
sita extra territorium statutum non porrigitur. Crebrior est opi-
nio teste Dec. consi. ccl. xvj. proponitur. vol. ij. Idem.

Statutum excludens feminas & cognatos, propter agnatos, dicitur
odiosum, & ideo strictè interpretandum. Est communis opinio teste
Deci. in consi. xij. versic. & quod statutum. vol. j. Idem.

In respicientibus formam, & solemnitatem actus qui geritur, in-
spicienda sunt & seruanda statuta illius loci, in quo talis actus ce-
lebratur. Est indubitata & communis opinio secundum Ias. in
consiliorum xlviij. in casu consultationis. volu primo Idem Gribal.

Statutum disponens, quod qui non petierit creditum suum à debi-
tore intra tale tempus, vt puta intra decennium, amplius non possit,
valet & tenet secundum Bar. in l. sequitur. §. si viam. nu. 4. ff. de vluca-
pio. & in l. cum notissimi. in princ. C. de præscript. xxx. vel lx. anno-
rum. in l. ambiciosa. numc. 14. ff. de decretis ab ordi. facien. in l. legauit.

ff. de liberatio. lega. in l. cum mulier. ff. solut. matri. & in l. nemo potest. nume. 2. de lega. vbi concludit in fortioribus terminis, quod in tutum verum de est validitate praefati statute, quod non potest pacto renuntiar, vt potest, quia est introductum in fauorem publicum, & in odium negligentis, & istam Bar. sententiam sequitur Iason, in princ. In situ. de act. o. nu. 100. In contrariam vero partem inclinat ipsemet Bar. reuocando sententiam, iudiciumque in repetit. l. omnes populi. nu. 24. ff. de iustit. & iure, quod dictum statutum non valeat tanquam nutritum peccati, cui opinioni inhæret. Imo in d. §. si viam. vbi concludit veriorē esse opinionem Bar. in dicta l. omnes populi, & idem Imo. aliter eam esse communem, consil. xvj. nu. 1. & in consil. xlv. nu. 2. A fili. in constituti. Neapolitanis lib. iij. rub. xxxj. nume. 4. Bert. consil. lxxiij. num. 5. vol. ij. Crotus in dicta l. nemo potest, & ibi Ripa nu. 116. Alciat. in l. quinq. ue pedum. C. finium reg. Thom. Ferr. post alios quam plures congestos ibi per eum in causa xxxviij. nu. 2. Franciscus Balbus in tracta. de praescrip. in ij. parte princip. qu. 1. xij. & sequent. Gomez. in principio. In situ. de actio. nu. 67. Gozadi. consil. lvi. numero 13. & nouissim. Ant. Galleus in tract. de formulis Cameralis obligat. super formu. Cam. obligat. iij. quaestio. nu. 11. licet dicat ibi praedictum statutum non feruari in vrbe Roma, & sic ex allegatis mji sequendam fore consilij opinionem communem, pro qua sententia est textus in capitu. si virgo, versic. si autem sciuerit. xxx. iij. qu. 1. ij. & in cap. fina. cum similibus de praescrip. & dato quod praecitatum statutum valeret, nihilominus deberet interpretari, quando adesset bona fides in praescribente, quia existens in mala fide non praescribit, & sic dictum statutum permitteret expressē praescriptionē cuius mala fide, vtique non valeret secundum Ioannem Andr. Barto. Bald. Ancha. Imol. & Anto. de But. in locis citatis a Fran. in cap. r. ostensor. de regu. iur. in vj. nu. 9. vbi refert Imo. dicentem hanc opinionem esse communem, licet Barto. in dicto §. si viam, aliud voluerit, & mal. secundum Imo. ibi relatum a Franco, & Alex. consil. xcix. nu. 9. & lat. supra deduximus.

F. Viuius.
Statutaria praescriptioni, & sic inducta a statuto debitor renuntiare non potest in merum odium creditoris negligentis petere debitum per ea, quae ponunt Bar. & alij Doct. maximeque Ias. & Crotus in l. nemo potest, ff. de leg. 3. & alij, quos citat Parisius consil. xij. nu. 6. vol. iij. & istam opinionem Bar. attestatur esse communem Bald. in tracta. de praescrip. in vj. parte princip. q. vj. Paul. de Cast. in l. sequitur. §. si viam. ff. de viucapio. & Paris. in rubr. de praescripti. nume. 3. post alios in dictis locis congestos per eos. In contrariam vero opinionem inclinavit Dyn. Bald. Florjan. Imo. Io. And. Anto. de But. & alij Doct. citati a Ias. in dicta l. nemo potest, nume. 8. 3. & a Fely. in rub. de praescriptio. & a Paris. in praecitato consil. xij. nu. 4. 3. vol. iij. vbi citat Fabia. & Modet. attestantes hanc sententiam communem. Sed tamen in tam diuersis iuris nostri interpretum sententiis quid concludendum Ego. casu eueniente, indubitanter tam in consulendo, quam in iudicando semper amplecter primam opinionem Barto. tanquam veriorē, communiorē & frequentiorē. Hæc tamen opinio Bart. ita retenta procederet, quando quis renuntiatet praescriptio. statutari. decurrere. Praescriptioni vero iam decursæ vtique renuntiare quilibet potest, vt per Bartolum & alios in dicta l. nemo potest, & maxime per Crotum, nume. 1. 3. in vj. Fallentia, & ponit Roma. consilio ccj. numer. 5. quia ad ius semel renuntiatum iura redire non patiuntur. l. quæritur. ff. de iur. iudic. ad i. edict. ponit Paris. consil. lxxix. nu. xx. vol. iij.

F. Viuius.
Statutum imponens nouam poenam in dubio propter impositionē huiusmodi poenæ videtur proculdubio recessum, praecipueque in dubio a poena iuris communis, statutiue tantum poena attenditur, vt per Bald. in l. data opera. C. qui accua. & in l. ij. circa finem. C. de rebus creditis. & in l. qui se pulchra. prope fin. de sepul. violat. vbi Saly. cū alijs late congestis per Marfyl. in pract. crimi. in §. quaeritur, numero 5. & sequen. Hoc idem tenet, & firmat, & ita totus mundus, & practica obseruat, vt asseuerant omnes Doctores passim. & in cap. de causis. de officio delegat. praesertim Deci. ibi. nume. 86. & Alberi. in tracta. statu. in viij. quaestio. primæ partis, licet Ab. in dicto cap. de causis asseueret contrarium, quem non nihil taxant Moder. in ibi, & ista opinio videtur magis communis teste Marfyl. in pract. crimi. in §. quaeritur nu. 5. & 6. Idem.

Statutum vnum si pro maleficio imponeret poenam mille librarū, aliud vero statutum pro eodem maleficio imponeret poenam quingentarum librarum tantum, per hoc non censetur correctum aliud statutum imponens mille librarum poenam secundum Bart. eleganter in l. iij. §. cum Titio. ff. de adimen. lega. quem sequitur Alex. in l. j. C. de bono. possess. contra tabu. A rer. consil. xxvj. Cotta. consil. clxxij. lib. iij. Dec. in l. j. versic. vltimo non obstat. ff. de officio eius. & in l. j. C. de bonorum possess. contra tab. vbi ait quod hoc procedit, licet verba sint geminata, quia adhuc per ea non inducitur correctio, quod etiam voluit idem Deci. consil. clxxxj. in fin. allegans Alex. consilio cxxx. lib. iij. Sed contrarium, & mal. videtur velle idem Dec. consil. i. & q. per dictionem taxatam non inducatur correctio iuris voluit Roma. cō. si. lxxvj. Ias. in d. l. j. C. de bono possess. contra tabu. Veruntamen con-

tra istam partem arguit idem Ias. in d. l. j. ff. de offic. eius. cui. & in l. vni. ff. si quis ius dicit. non obtempe. & in l. si constante. ff. solut. matri. ver si iij. addit, vbi ait, quod imò induci debet correctio iuris, ex quo alijs dispositio taxatiua nihil operaretur, quia sumitur argumentum a contrario sensu, etiam ad correctionem iuris communis, quando alijs in sensu directo nihil operaretur, tandem audeat fatetur ipse Ias. quod in practi. difficile esset obtinere contra Barto. ex quo non habemus contradicentem, & sic ista Bar. opinio est communis, vt per Doctores supra citatos. Idem.

Statutum vltimum debet distingui, & interpretari ij. statutum antecedens, quum vnum statutum declaretur per aliud. l. non est nouum. ff. de legib. l. si seruus plurium. §. fin. ff. de legat. Bart. in l. j. §. paruis. ff. quod vi. aut clam. Paris. consil. liij. nu. 1. 2. vol. ij. nec praesumitur correctio antecedentis statuti, quando non constat de mente statuentium voluisse corrigere antecedens statutum, secundum Ioan. de Imo. in l. si verò. §. de vi. o. ff. solut. matri. quem sequitur Alex. consil. cvij. num. 6. vol. v. & Ias. post gl. communiter approbatam, & alios Doct. in l. sciendum. ff. qui facienda. cogan. vbi Ias. nu. 4. qui dicunt, quod quando non constat de mente condentis legem nouam, quod voluerit corrigere legem antiquam, quod lex noua tunc etiam generaliter loquens distingui, & intelligi debet per iura antiqua, allagant iura, de quibus ibi per eos. Hinc Paris. consil. xliij. nu. 9. cum tribus sequen. in terminis statuti Bononiensis sub rubr. de praecip. facien. & c. ne illud contrarietur statuto, sub rubri. de causa reductio. laudi ad arbitrium, & c. Dixit al. reuocatum, vel in statutis reuolui in copula iuam, ne vnum statutum contrarietur alteri, praedictis accedunt aucta dicta per Bar. in exta. ad reprimen. in veru. non obstantibus. vbi dicit, quod si statutum praecedens, & subsequens essent omnino contraria, per secundum tollitur primū, si verò alia limitatione, vel distinctione adiuuari, & concordari possunt, nunquam primū statutum tollitur per secundū. Idem.

Statutum alicuius Ciuitatis disponens, quod nemo debeat ad collegium ipsius admitti nisi sit natus ibi, vel nisi sit Ciuis originarius, non habet locum quotiescunque quis natus esset alibi, & sic extra dicta Ciuitatem transeundo, vel casu, potest enim tunc ille esse de collegio etiam quod sit natus in alio loco, & Ciuitate per transitum, vt per Ioan. de plate. in lege filios. C. ad municipa. tamen huiusmodi opinio non ausus est firmare Bar. ibi. Sed casu eueniente semper consulerem, & iudicarem pro opinione Ioan. de Plate. tanquam in iure verissima, quia originarius non dicitur quis loci, in quo natus est casu, & transeundo, vt per Canonistas omnes in c. Rodolphus, de rescrip. & ita se habet communis opinio, de qua testatur Moder. ibi, & Boer. de ci. xij. nu. 5. 2. comprobatur alia ratione ista sententia Ioan. de Plate. Nā per hanc natiuitatem filius in Ciuitate vbi verè natus fuit oneribus non obligatur, cum ibi parens fuerit ad tempus, lege prima, vbi Bart. ff. de capu. & postliminio reuert. quem sequitur Ab. & Felv. in d. c. Rodolphus. & istam opinionem ait esse communem August. de Crimi. in l. huiusmodi. §. legatum. ff. de leg. j. Ripa in tract. de peste. in ij. parte, vers. xvij. F. Viuius.

Quando duo per modum regulæ equiparata sunt a iure statutum loquens in vno ex equiparatis habet locum, & in alio secundum gl. communiter approbatam in l. si quis seruo. in princ. C. de furt. & tradit Soci in l. j. ff. de leg. j. & Aug. Berol. in quaestione sua cv. nu. 5. vbi arguit de literis Cambij ad scriptu. priuatum, dicens statutum fori mercatorum Ciuitatis Bononiæ loquens de literis Cambij habet locum in scriptis priuatis vti per regulam equiparatis.

Idem.
Statutum iubens iuris camporum, seu mercatorum adhiberi plenam fidem valet, & tenet, quasi tunc publica auctoritate nitatur, secundum Ioan. An. in addi. Spec. in titu. de instru. editio. §. nunc dicendum. Bal. & Ang. in l. quædam. §. nummulatos. ff. de c. cum. P. tabellio. de fide instrum. eundē Bal. in leuictos populos. C. de summa Trinit. Anch. in c. Canonum. extra de constit. Benuc. Stracca in tract. de mercatore. in tit. quomodo in causa mercatoris procedendum sit. nu. 31. cum alijs abund. congestis per Crauetam in tract. de antiq. temporum, in j. parte. nu. 27. vbi ait huic conclusioni neminem ex scribentibus aduersari, & ista communis sententia probatur in c. cum dilectus, de fide instrum. vt lat. Moder. in Ladmonendi. ff. de iureiur. et in c. ij. de fide instrum. Ampliatur hoc statutum extendere vires suas extra territorium statuentium, et liber. seu scriptura mercatoris sic roborata a statuto vbi que probat, licet in iudicio, in quo producit non addit huiusmodi statutum, secundum Ioannem Andr. in dicto §. nunc dicendum Bartol. et Doct. in l. j. in viij. quaestio. princip. C. de summa Trinit. et fide Carho. Bald. in l. exemplo. C. de probatio. et in l. si non spe ciali. nume. 4. per illum tex. C. de testam. Anto. de But. ceteroque Canonist. in dicto ca. i. de fide instrum. Rochum Curtium in repetitio. ap. fina. nume. 46. de consuetu. Deci. in ca. primo. de probatio. Benuc. Stracca in dicto tract. de mercatore. in titulo quomodo in causa mercatoris procedendum sit. nume. 31. & Ias. in l. si arrogator. ff. de adoptio. vbi asseuerat, huic ampliationi nunquam inuenisse contradicentē, & Crauet. in tract. de antiquit. temporum, in j. parte. nu. 9. attestatur istam esse communē opinionem, et ratio istius opinionis videtur ista, quoniam

quoniam circa scripturam fidem inspicitur locus, ubi celebrata est ubi-
cunque postmodum producat, ut voluit Bald. cōs. lxxix. lib. ij. per
textum in l. si fundus. ff. de eucti. Guido Papæ in quaestio. c. lxxij. & Ias.
in ius autem Civile. ff. de iustit. & iur. Limitatur primum præmissum
statutum non procedere si esset indiscretum vide licet quod omni scri-
pturæ mercatoris pro se crederetur, quia tunc careret ratione, imò ef-
set pronum ad fallum committendum, ut per Baldum in l. vnic. nume-
ro 1. C. de confess. cuius dictum reputat singulare, & sequitur Panor.
in cap. bonæ. el. ij. circa finem. extra de postula. prælatorum. Ias. in re-
peticio. d. l. admonendi. nume. 102. ubi omnes Moder. hoc idem tenent
Marstyl. in singul. cccclvij. circa medium. liber mercatoris. & Benne-
nu. Stracca in præ citato tracta. de mercatore. in titulo quomodo in
causa mercatoris procedendum sit. numer. 37. & l. quod dictum que sta-
tutum quod libris mercatorum detur plena fides. interpretatur secun-
do loco in pertinentibus ad mercationem, & eorum officium, non au-
tem in aliis, prout tradit Rom. cōs. l. cc. iij. post Ioannem Andream in
dicto §. nunc dicendum. in addit. magis. Aret. cōs. l. xxij. & cōs. l.
x. iij. Alexander Ias. in dicta l. admonendi. idem Ias. in l. age. nume. 4.
C. de transact. Deci in cap. postcessionem. numer. 13. de probatio. &
cōsilio xxx. Crauet. cōsilio tertio. numero 1. Riminal. cōs. l. xxxv.
numero 12. & cōsilio cclxxix. numero 1. cōsilio cccxvij. & cccj. nume-
ro 3. Marstyl. in repetitio. rubr. ff. de fideiuss. nume. 109. & in repe-
titio. l. fin. nume. 168. ff. de iurisdic. omnium iudi. & Benue. Stracca in
allegato tracta. de mercatore in titulo quomodo procedendum sit in
causa mercatorum. numero 40. licet idem Deci. turbantur. & parum
sibi constans contrarium teneat in dicta lege. numero 5. quem taxat
Alciatus ibi. & primam opinionem dicit esse communiem. puta si sit
mercator pannorum. & in libro sit scriptum. aliquid de mercatura pã-
norum. secus si scriberet de aliquo deposito. et in mutuo quod non ef-
set de arte sua. argu. l. tertie. §. eod. in modo. ff. nau. caupo. stabul. Idem
videmus in alio simili statuto disponente. quod potestas teneatur
pro sua familia. quod quidem statutum restringitur ad ea. quæ perti-
nent ad officium. puta si familia delinqueret in officio. nõ si extra cau-
sam officij secundum Roman. cōsilio xj. & cōsilio xxv. Crauet. in
dicto cōsilio. & Alci. in dicta lege post Angel. in l. j. C. in r. d. tot. pro-
uio. Tertio limitatur præstatum statutum quod credatur libris merca-
torum. ut intelligatur procedere. nisi talis mercator sit infamis. Ita-
lias incurrit infamiam. ita voluit Bald. in dicta l. cunctos populos.
quem refert & sequitur Ias. in §. de i. Instit. de actio. & in repet. d. l.
admonendi. numero 192. & Stracca in dicto tracta. de mercatore in
tit. quomodo in causa mercatorum procedendum sit. numero 39. Li-
mitatur quartum mentionatum statutum intelligendum. ac inter. retã-
dum esse quatenus liber mercatoris conscriptus sit in territorio sta-
tutum. & non alibi. unde si Aquilanus Romæ commorans. & ibi
in libro suo annotaret se soluisse. centum quæ Martino Aquilano. de-
bebat. si solvere tenebatur. tunc virtute prædicti statuti non proba-
retur solutio. ut voluit S. ue. in dicta lege omnes populi. numero 164.
post Baldum in capitulo cum dil. cōs. extra de fide instrumentorum.
& Iason. in dicta l. cunctos populos. Sed contra istam limitationem
complur. scribit. & refert. præ tero illaque auctoritate Bald. Cornarus
cōsilio cccxix. circa primum. in vltima dubitatione. volumine tertio.
ubi dictam questionem insolutam reliquit. Idem.

Statutum disponente. quod causæ vertentes inter affines debeant cõ-
promitti non habet locum. nec procedit si causa vertatur inter quon-
dam socerum. & generum. quoniam est dissoluta affinitas propter mor-
tem alterius coniugum. secundum Barro. Bald. Ange. in lege cui coru.
§. affinitatis. fide postulat. hoc idem firmat. ac tenet idem Bald. in l. fin.
C. de verb. signifi. & in l. rei iudicatæ. ff. solu. matrimo. & Saly. Paul. Ca-
fren. & Alex. ibi. & Ias. in l. tantum. ff. de r. iudic. ubi Alexan. audacter
asseruerat hanc esse communem opinionem. numero 27. & Ctortus
in tracta. de testibus. in ij. quæst. vj. questionis princip. Saly. verò præci-
pitanter videtur tenere contrariam in dicta l. fin. cuius fundamentis
optime responderet Alexander in præ citata l. non tantum. & cōs. cccvij.
vo. vij. ubi consuluit pro dicta communi. Idem.

Sub Statuto disponente coniunctos. & affines teneri ad compromittendum non comprehendit. & nouerca & privignus. nec in aliquo
pacto habent beneficium istius statuti. ut alter alterum possit ad compromittendum compelli. res. secundum Fal. in l. affinitas. C. de communiã
de success. & Alexan. cōs. l. cccvij. circa finem. volum. vij. ubi asseruerat hanc
esse communem opinionem omnium Doctorum & Moder. appostil-
lantes Alexand. in ibi. & in tracta. de compromissis. Idem.

Statutum disponente quod Monasterium. vel Religionem ingre-
dientes patri vel matri succedere non possint val. tenet secundum
Barro. in l. fin. C. de pactis. secus autem esset si dictum statutum vete-
tur verbo futuri temporis. veluti si iugressa fuerit. & c. Tunc enim l.
cundum eundem Barro. valeret statutum. sed Doct. omnes vnanim-
ter tenent hoc statutum indifferens non valere. præcipueque Angel.
Imo. Roma. Alexan. & Ias. in l. stipulatio hoc modo concepta. ff. de
verb. obli. & idem Ias. cõs. aliis late ibi congestis per eum in d. l. fin. ubi hoc
idem tenet Deci. Claud. Aquæ. Riminal. aliique Moder. Soci. in l. fin. ff. de
Commun. opiu. tom. 1.

his. que per ne nomine. & ista est vera. indubitata. & cõmunis opinio
cõtra Barro. ut asserit Alex. cõs. l. cxxxix. vilo. rhemate. uolui. ij. Dec. in cap.
in præsentia. extra de probat. nu. 197. Ioan. Bapt. Caste. in addit. ad Mar-
hef. in sing. c. l. nota dicti. & c. Ruynus cõs. l. cccv. nu. 2. vol. j. Pologne-
tus in dicta l. fin. nu. 105. & Mantua. ibi. nu. 78. cõs. seq. & idem Deci. in
c. Ecclesia sancte Mariæ. nu. 188 de constituto. in nec. valet statuta
præcipiens quod qui non petierit creditum suum intra tale tempus.
puta intra decennium. amplius petere non possit secundum Barro. in l. om-
nes populi. in ij. q. princip. ff. de iustitia & iure. & alios quam plures
congestos per Thom. Ferrat. in caute. xxxvij. nu. 1. ubi asseruerat. hanc
esse communem opinionem. & nouissimè Ant. Galleus in tracta. de
formulis Cameralis obligationis super formu. Camera. oblig. ij. que
sionis. numero 11. quamuis ibi dicta istud statutum non. seruati in vr-
be Roma. & de hac communi diximus supra in vers. statutum dispo-
nens quod qui non petierit creditum suum a debitoribus. & c. Idem.
Statutum excludens filias a successione patris. præcipiensque eas do-
tari arbitrio propinquo. tunc non possent propinqui minus legi-
tima arbitrarie secundum communem opinionem omnium Doct. quæ
allegat Grammat. in decisio. 101. nume. 10. & quamuis propinqui in
casu præ allegato minus legitima arbitrarie queant. nihilominus po-
terunt arbitrarie in plus. quando legitima non sufficeret secundum Sa-
ly. & Fulgo. in autken. res. quæ in ij. not. C. communiã de lega. Alex. cõ-
silio lxxix. volum. j. dicentem. quod ita consuluit Ange. cõs. l. incip. Do-
minus Gregorius Pagoni. & c. quia secundum eum legitima est pars
minuscule. l. si quis plures filios. C. de in officio testam. & Bald. cõsilio
exordiente. Antonius plures filios. ut potest quia bonus vir nõ de-
beat arbitrarie. quod legitima filie sit auferenda. que quoque censetur es-
aliena. & debita iure naturali. Papinianus. §. si quis impubes. de in
offic. testa. & succedit in locum alimentorum & legitime. per not. per
Cyn. in l. sancimus. C. de secun. nupt. & idem per eandem rationem tenet
Alex. cõsilio. vij. volum. ij. cõsilio lxxij. volum. iij. istam opinio-
nem approbare videtur Soci. in heredes mei. §. cum ita. ad Treb.
dicens. quod istam sententiam tenet. & firmat Saly. in disputatione in
choante. statuto cauetur. & c. & Bal. cõsilio incipiente. Materia diui-
ditur. & cõsilio. exordiente statutum tria capita. subdensque ibi. q.
secundum hanc opinionem sepit Moder. Perusini consuluerunt ha-
bentes istam opinionem pro canonizata. & quod aliis fuit iudicatum
in ardua causa. in Civitate Florentie. in qua vtrinque erant consilia
Doctorum totius Italie. & dictam sententiam tenet etiam. sequiturque
Corn. cõsilio cccxvij. volum. j. cõs. l. xvj. c. vij. clxxij. vol. ij. & cõs. l. xj. cõs.
c. xv. volum. ij. & cõs. l. j. cõs. l. cclvij. volum. iij. Curt. cõsilio xxvij. xxx
vij. & sequent. & lxxvij. & si quis opponeret præfatæ communi con-
clusioni hoc fundamentum. videlicet quod regulariter substantia con-
tractus in alterius ex contrahentibus. voluntatem gõsseri non potest.
l. quod sape. §. j. ff. de contrahen. empr. responde breuiter quod dotis
substantia potest. l. cum post. §. gener. ff. de iure dot. & non solum per
verba resonantia arbitrium boni viri. ut promitto dotem arbitrio meo.
& quam a stimulo. se u arbitratu fuero. l. sic. ff. de leg. j. sed etiam per
verba liberam voluntatem importantia. ut promitto dotem. quam yo-
luero. l. fideicommissa. §. quanquam. ff. de lega. iij. Idcirco semper vide-
tur boni viri arbitrium. stipulationi in insertum esse. l. iij. C. de dot. pro-
mis. vbi omnes not. & in l. j. solu. matr. Idem.

Statuti rubrica disponente. vel prohibens. quod filia dotata non suc-
cedat in bonis ascendenti. nigrum verò prædicte rubricæ. seu sta-
tuti non disponente. nisi de bonis matris. vel aux. nullum verbum ad-
dendo. ac faciundo de bonis paternis. hoc casu filia non potest succe-
dere in bonis paternis secundum Paul. de Castro cõs. l. lxxij. volumi-
ne secundo. præsens casus modicam. Ratio allegata doctrine videtur
ista. quia rubrica generalis habens rubricam perfectam non restringi-
tur per nigrum. ut omnes Moderni pleno ore fatentur in dicta lege
prima. ff. si certum petatur. Imò dic fortius. quod prædicte rubrica ge-
neralior nigro potest allegari ad decisioem causarum. & pro textu. &
l. secundum Barro. in dicta lege j. quod intelligunt omnes scribẽ.
ibi communiter. quando rubrica habet orationem perfectam. ut su-
pra docuimus. & tenet etiam Alexand. cõsilio. xij. in princip. volum.
ij. cõs. l. cxxx. mature digestis. volum. ij. Corn. cõs. l. lxxij. plane qui-
dem. libro j. & cõs. l. iij. eod. volu. & cõsilio clxxij. in hac consulta-
tione. volum. ij. quam quidem communem vltra alios iam congestos
sequitur. & attestantur Alex. & De. l. in ij. lectu. in dicta l. j. & omnes
Moder. corroborat similiter dictam doctrinam Pul. de Cast. per decisio-
nem Petri Gerar. in singul. septimo. quod si statutum disponat. ut filia su-
mina nõ succedat. debet intelligi in bonis dotatis. & per Ias. in l. quo-
niam nouella. C. de inoffici. testam. licet de vob. ad que ius dotadi spe-
ctat nigrum nihil dicat. in cõtrariã verò parte inclinatur per septem funda-
menta Ias. in dicta l. j. quibus omnibus respondet. Deo. Niger. & Ma-
tua. ibi. & quæ optime respondebat residendo cõ doctrina Paul. Castre. foris-
simis. & nouis fundamentis. que omisso breuitati studido. Raynaldus
Rodolphus Perusinus singularis præceptor meus Iuriscõsultorũ ele-
gantisissimus. & acutissimus hac respectate dicit cõ Perusij superius
annis publicè audiebã. & cum dicta doctrina Paul. de Cast. tran-
sunt.

omnes Doctores communiter in locis mentionatis. Corroboratur ulterius præfata opinio Paul. de Cast. quod per extensionem ex mente statuentium collectam comprehenditur successio patris, quoniam inficiari nequit aliquo modo, quod si statuentes fuissent interrogati de successione patris quod idem qui disposuissent, sed omiserunt tã quam dicitur, ut pot. quia maior erat dubitatio de successione matris, quam bona non discedant à familia agnatorum, & ista est communis opinio, ut per Soci. consilio cxxvij. Alex. consi. 13. & cxxij. volu. iij. & Alcia in l. i. l. i. & mihi videtur esse probabilem, iuri consonam, & æquam sententiam, quia hoc statutum est favorabile secundum Bald. in l. maximum vitium, C. de liberis præteritis. Idem.

Statutum excludens feminas propter masculos est principaliter favorabile, ut per Bald. in l. maximum vitium, C. de liber. præter. & per Alex. consi. lxxxij. & consi. cxxij. volu. vj. & consi. cxli. vol. vij. quia pro conservacione agnationis, & familiarum, est introductum, ut voluit Bald. & ceteri in d. l. maximum vitium, & alios quamplur. s. eiusdem sententia relatos per Curtium Luni. consi. lxxxvij. nu. 1. & ybj. all. rit hanc esse communem opinionem, Soci. Junior. verò consi. j. nu. 46. & 108. h. 1. circa istam materiam refert quatuor opiniones, & denique secundam opinionem, videlicet quod dictum statutum sit odiosum asseuerat esse magis communem, sed quid concludendum in tã variis iuris notis intertexum sententiis? Ego pro nunc in hæc primam opinionem hac positum ratione, omnis alij, quia huiusmodi statutum in totum legitimam tollere non potest, sed deminuere, ex quo legitimam reduxit ad dotem datam, v. l. promissam, quæ dicitur esse loco legitimæ, ut tenent Bald. & Saly. in ij. not. per illum text. in l. quoniam nouella. C. de inoffic. testam. Ampliatur primum hoc statutum disponens, quod filius masculus excludere possit feminam, ut procedat etiam in nepote ex filio, qui quidem potest dictam feminam excludere, s. cundum Bal. Alex. & alios Doct. in l. venia. C. de in ius voc. Angh. in Canone. statuta, de constitut. Ruyn. consi. cxlj. nu. 3. & ybj. & consi. lvij. nu. 1. post alios ibi per eum congestos. volu. v. quoniam appellatione filij nepos comprehenditur, liberorum, vbi Bar. ff. de verb. signifi. & Moder. in d. l. venia. Roma. consi. cxxix. Roghas de Curte in repetit. cap. final. de consuetu. Goza. consi. xc. Marf. consi. lxxxv. nu. 1. & latius in sing. cccij. filiorum appellatione, & Iaf. in l. d. ff. de legib. vbi attestatur hanc esse communem opinionem, & Soci. nepos consi. cxliij. nu. 3. lib. iij. post Deci. in l. ij. C. de in ius vocan. Comprobatur etiam ista communis, quia consuetudo extenditur, quando casus, ad quem fit extensio comprehenditur sub casu expresso saltem ex lata vocabuli significatione: nam ad talem casum extenditur consuetudo etiam contra ius, aut à iure exorbitans. l. filium habeo ff. ad Maced. Comprobatur postremò ista conclusio, quoniam nepos in casu nostro locum patris tenet: secundum Paul. Cast. consi. cliv. præfens casus. & Franci. de Arrio consi. l. iij. iij. brogarum etenim sapit naturam eius, in cuius locum subrogatur. l. si eum, §. qui iniuriatum. ff. si quis cautio. l. §. h. c. actio. vbi Bar. ff. si quis test. liber. esse iustus fuerit, & persona subrogata vitur eisdem privilegiis, quibus ille, cuius loco subrogatur. l. decernimus, & ibi per Bart. C. de aquæ ductibus. lib. xj. & l. comperimus, vbi etiam Bart. C. de proximis sacrorum seniorum, lib. xij. Ampliatur cundò præfatum statutum, ut non solum habeat locum in laicis, verum etiam in clericis, qui absque debito possunt gaudere beneficio dicti statuti contra feminas, secundum Saad. in c. Ecclesiæ sanctæ Mariæ. versic. septimo quarto, & c. de consuet. Bald. in l. quoniam populos, in ij. lectu. versic. sed his ulterius queritur. & consi. xxx. volu. j. Abb. in capi. constitutus. de in integr. restit. in v. not. L. apus in alleg. 100. & seq. Barbat. consi. liij. in fin. Soci. Jun. consi. x. nu. 2. 3. volu. j. & alios quamplures relatos per Iean. Bapt. Castellionem in addi. ad Roma. in sing. ccccxlj. habeo casum in facto, vbi attestatur hæc esse communem opinionem, quoniam statutum inter Laicos, est observandum etiam inter Clericos, quando statutum iniecit vinculum ante clericarum cap. restitutus. de in integrum restit. & no. Canonice in dicto cap. Ecclesiæ sanctæ Mariæ; contrariam sequutus est Soci. Junior in dicto consi. j. nume. 63. volum. vbi dixit hanc opinionem esse veriore, tamen quicquid ipse Soc. suadeat ob hoc in iudicando, & consulendo, semper sequeretur communem, quia in iudicare contra comunem esse contra stimulum calcitrare, vbi per Crauer. consi. xcj. nu. 1. Ampliatur tertio istud statutum excludens feminas propter masculos, quod excludat etiam legitimatos per consequens matrimonium, secundum Ancha. consi. cxxij. & t. no. & Deci. consi. clv. & diligenter pro tenui. Amplia quarto dictum statutum excludens feminas extantibus masculis ligare etiam feminas ingredientibus religionem, & sic operatur contra feminas professas religionem, seu moniales, ut per Ioann. And. in regul. sine culpa. de regul. iur. in vj. mercatorialibus. Paul. Cast. con. cccx. xxix. primum dubium de quo queritur. & Roma. in l. stipulatio hoc modo concepta. ff. de verb. obl. Ab. & alios in c. quod Clericus de fo. comp. Ab. & Fely. in d. c. Ecclesiæ sanctæ Mariæ & Ripa in suis respon. in iur. de longa consuetudine c. j. nu. 11. vbi audacter attestatur hanc esse comun. opin. & Soci. nepos consi. xxv. nu. 11. vol. iij. nonnulli verò Doct. & male fuerunt in contraria sententia,

quos refert Ruynus consi. cc. nu. lxxij. & Laurentius Sylvanus consi. xlix. nu. 4. Amplia quinto hoc statutum, quod feminæ excludantur propter masculos extantibus, etiam ad Iudæos, ut voluit Ana. in cap. Iu. xij. el secundo, de Iudæis. & Felyus ibi. & nouissimè Marquardus de Sufannis, in tract. de Iudæis, & infidelibus in 2. part. c. ij. nu. 4. & sequè. post alios ibi relatos per eum, vbi audacter asseuerat hanc comun. opin. Amplia sexto loco dictum statutum, quod stantibus filiis masculis feminæ excludantur, habet locum & procedit etiam stante vno, secundum Bald. in l. j. C. de condit. inser. per illum text. quem ref. vt, & sequitur Dec. in cap. prudentiã §. ad iudicium. nu. 8. de offi. dele. l. reallegatque statutum quod femina excludatur superstitibus masculis. Amplia septimo, ut procedat, ut tam filia, quam venientes ex persona eius à successione repellantur, ut per Bar. in l. ij. §. videndum. in fin. ff. ad Tertyl. & in d. l. liberorum per l. ill. C. de collatio. Ruynus e. si. 120. nu. 2. vol. j. & consi. clj. nu. 6. vol. ij. cum aliis congestis per Decium consi. cccclvj. iuridicam, Laurentium Sylvanum consi. j. nu. 6. & Ruynum consi. vij. nu. 9. vo. iij. & ista est vera & indubitata conclusio. Amplia vltimis, quod sub huiusmodi statuto exclusio feminarum comprehenditur non solum filius legitimus & naturalis, sed etiam arrogatus in filium ab avo meterno, quia per omnia similes est filio vero, legitimo, & naturali tam ratione patris potestatis, quam quo ad effectum iurata, ac etiam respectu successione ab intestato, ut §. sed hodie ex nostra Instit. de adop. §. pe. Instit. de her. que ab intestato l. cum in adoptione. circa si. C. de adop. & l. si te parens, & ibi Bar. C. de suis & legit. in d. d. quod arrogatus filij appellatione continetur, l. filij appellatione. l. iusta, & dicta l. liberorum ff. de verb. signifi. ergo secuta ar. rogatione cum in eo concurrant vinculum civile & naturale. d. §. l. hodie. filius legitimus & naturalis dicitur, & eadem ratione, quia filius legitimus & naturalis feminam excludit, eadem & ipse arrogatus excludere videtur. Ampliatur, seu interpretatur non dictum statutum excludens feminas propter masculos, quod est de iure licitè secundum communem opinionem Doctorum, & relatum per Alber. Brun. in tractatu de statuti excludens feminas, Fallit primo loco istud statutum excludens feminas propter masculos non habere locum extra territorium statuentium, & sic non propagetur, nec extendit radi. ces, & vires suas, quo ad bona existentia extra territorium statuentium, secundum Bar. in l. cunctos populos. q. vj. C. de summa Trini. Alex. con. cxxvij. consi. deratis verbis instrument. vol. j. vbi latissime respondet omnibus ser. rationibus Salv. contrarium asseuerantis in l. cunctos populos. C. de summa Trini. & hie Catholi. & ista videtur comunis opinio, ut testatur Allegato consilio. et Ruynus consi. xlv. ij. nu. 1. circa medium, volu. iij. vbi ait ad ista sententia communi non esse recedendum, et Rolandus à Valle post alios relatos per eum in tract. de lucro dotis, in quest. xx. nu. 14. Interpretatur, & limitatur secundò dictum statutum excludens filiam à successione patris, quod ipso mediante non excluditur ad invalidandum testamentum inter liberos conditum, et sic filia simpliciter à statuto exclusi, si in testamento patris fuerit præterita, potest illud rumpere, si pater extraneos vel filios instituerit, quia in hoc filia extranea persona non reputatur, secundum Cornè. in l. hac cõsultissima. §. ex imperfecto. versic. prædicta faciunt. Cuma. consi. cxix. circa fin. cum aliis relatis per Boët. deci. cccxlj. nu. 9. vbi ait, hanc esse comun. opi. et Berouus post alios relatos per eum in repetitio. c. Raynutus. nu. 2. 4. cum aliis sequent. de tristemen. vbi ad vtranque partem doct. subtiliter, ac late hanc questionem disputat. Ratio dicte communis opinionis videtur ista, quia pater tenetur necessariò vocare filiam in suo testamento, vel eius filios, vt dicitur Bar. Iaf. ceterique Doct. communiter in l. stipulatio modo concepta. ff. de verb. oblig. et de dicta communi attestantur Moder. in ibi. et Gui Benedic. in repetitio. d. c. Raynutus, de testamen. nu. 8. Fallit tertio præfatum statutum disponens, quod stantibus masculis filia femina non sit. cedat, non habeat locum in legitimatis per rescriptum Comitis Palatini, vel alterius habentis potestatem legitimi mandati, cum non excludant feminam secundum Deci. in l. liberos. circa fin. C. de collatio. in cap. in presentia. nu. 40. extra de probatio. et late consuluit consi. liij. et Curtius Senior consi. xvj. nu. 5. et seq. et consi. xxxv. num. 16. cuius consilio complures excellentes, et illustres Doct. subscripserunt, & ita in opulenta hereditate fuit Mediolani iudicatum, et ista est communis opinio secundum eundem Deci. in l. liberos. Et de dicta communi attestatur etiam Franciscus Curtius in prælegatis consiliis, et de veritate istius conclusio nis communis plura scribit Iaf. in l. si is qui pro emptore. ff. de vfucapi. Crotus in l. Gallus, §. et quid si tantum. ff. de libe. et posth. Brunus in tract. quod stantibus filiis masculis filie femina non succedant. q. xij. articulo. iij. declarat hoc non procedere in filio spurio legitimo nato per Pfin cipè, qui quidè sub statuto prædicto ad exclusionem feminarum comprehenditur, ut pot. quia ipse ver. ac proprie legitimus, et naturalis cõtetur, vt cõcludit. Bar. et alij omnes communiter in dicta l. si is, qui pro emptore, et late per Alex. consi. ij. vol. j. ergo filius iste dicitur excludere feminas, sicut legitimus et naturalis. et hoc voluit idè Alex. in l. sed si hac. §. patronum. ff. de in ius vocan. qui attestatur istam Doct. communiter tenere, et in dicto consi. xj. et consi. lxxxvij. vol. ij. Limitatur quarto quod

quod dicitur statutum exclusiuum feminarum, cessat si masculi
 sunt in capaces, puta si sint de portati, quia tunc habentur pro mortuis
 & pro non stantibus, vt per Bartol. in l. j. §. pen. ff. de bon. posses. secundum
 Tabul. quem sequitur Bal. in authent. ingressi circa finem. C. de sa-
 croiact. eccle. & Ruynus consilio liij. nu. 5. volum. ij. Interpretatur si
 militet & restringitur hoc statutum etiam habere locum si masculus
 extaret & succedere nollit. l. ij. §. sed si sint sui, ff. ad Tertyl. & ibi not.
 Barto. quia huic statuto potest masculus renunciare, vt per Bald. in l.
 maximum vitium, vers. sed pone frater. C. de i. be. pr. rge. Fallit sexto
 hoc statutum quod stantibus filiis masculis feminæ non succedant,
 quod si masculi non supersint, sed solum femine, ipsæ admittuntur, vt
 per Bartol. in l. hinc in q. ff. ad Tertyl. Bald. in l. hi quibus. C. de secun.
 nupt. & ista est communis sententia omnium scribentium, & longo
 ac diutino tempore obseruata, vt refert, & attestat Soci. consil. lxxx.
 nu. 6. volum. ij. Limitatur septimo hoc statutum excludens feminam
 dotatam à successione dotantis non excludere eam à bonis emphyteu-
 ticis, cum de ipsis non fiat mentio prout voluit Bald. in d. d. liberi, libe-
 ræque. C. de oper. liber. Barto. & alij. Docto communiter in iustitiam
 §. si liberi ff. de oper. liber. Imol. & alij omnes in ea, prout de loca &
 conducto, & Ruynus consil. liij. num. 6. volum. j. vbi hoc declarat, & li-
 mitat. Interpretatur octauo loco dicitur statutum preferens masculo-
 sis feminis non habere locum in adoptionis vt voluit eleganter Ioan.
 de Ana. consil. io xxxvij. viso casu, cuius dictum refert, ac comprobatur, &
 sequitur Digi. in dicto cap. in p. r. f. n. a. num. 117. & seq. & Tyraque,
 cum aliis in hinc ibi relatis per eum in repetitio. l. si nuquam. C. de re
 uocan. dona. in vers. supersint liberis. num. 11. Int. preteritur nono præ-
 allegatum statutum quod licet excludat feminas à successione, non
 propter hoc excludit à supplemento legitima, vt per multa concludit
 Bal. in authent. nouissima. C. de inoff. testamento in l. serui nos, pro-
 p. ff. de noxal. in l. f. ancimus. C. de inoff. nupt. & in authent. res. qu. C.
 communia de leg. vbi etiam Raph. Cuna. hoc idem tenet Alex. consil.
 vij. libro. ij. consil. lxxx. volum. j. & consilio lxxvij. volum. liij. & hoc idem te-
 net Socin. Junior in dicta. Gallus. §. & quid si tantum, & ita consu-
 lit consilio xxx. & cl. volum. j. ista scribit esse comm. opin. Socin. in l. he-
 redes mei. §. cum ita. ff. ad Trebel. & Grammaticus ultra alios per eum
 congestos decisio. ej. nu. 46. & istam questionem late disputat ad vtrā-
 que partem Augustinus Berouius in repetitio. d. cap. Raynuitus, nu. 23.
 Moderatur, & coarctatur nono hoc statutum non procedere quando
 ex dispositione statuti femina non potest succedere, & deberet stare
 ad contenta, tunc filia non potest petere supplementum legitima
 secundum Barto. & alios in dicto. §. & quid si tantum, & ista est com-
 munis opinio, vt patet ex allegatis per Alexan. in dicto §. & quid tan-
 tum. & Ias. in dicto authent. nouissima. Soci. consil. cl. prima igitur ra-
 dix. Ias. consilio lxxij. statuto Cuiuslibet. libro. ij. Deci. consil. xxvj. dilige-
 ter in consilio lxxxix. viso puncto. in fin. & consilio ecij. in casu. & C.
 Curr. consil. xxxvij. considerato Themate. Calca. consilio xj. & quamuis
 istud statutum prohibeat supplementum dotis, vel legitima, nihilomi-
 nus non habet locum in magno excessu, ex quo detegitur patris do-
 lus. l. vnde si Nerna. ff. pro socio, & ten. tae declarat Pau. Caltren. con-
 sil. io ex. quod refert Ruynus consilio xxvij. numero 4. post princip.
 volum. ij. Fallit decimo quod filia exclusa à statuto donec supersint
 masculi possit aliquando succedere. Vnde scias, quod d. filia, quam statu-
 tum à successione, donec supersint masculi, excludit, etiam si post qua-
 draginta annos defecerint masculi ad successionem admittitur vt per
 Bartolum in l. final. ff. ad Tertyl. cuius opinionem fatetur esse commu-
 nem Soci. consilio liij. in causa verte nte. libr. j. Ioan. Dilectus in tract.
 de arte testandi, in caute a. vj. nu. c. tit. xj. & Soci. nepos consilio ex. nu.
 4. & 16. volum. ij. & consilio j. nu. 1. libr. j. & consilio xxx. numero, 1. & 9.
 dem volum. quam quidem Bartol. Paul. & Caltren. Saly. Corne cete-
 rique omnes in l. j. C. de libe. pr. ter. post alios quamplures relatos
 per Soci. Juniores consilio j. nu. 1. libro j. & intelligit procedere ultra
 præallegatos Doctores, ipsemet Socin. Junior in dicta consilio ex. nu. 16
 & consil. cxliij. nu. 12. & 13. eodem volum. qua nro femina non simpliciter
 excluditur, sed temporaliter, veluti donec, & quando masculi super-
 sint, secus autem esset, si feminæ excluderentur simpliciter per statu-
 tum, extantibus masculis quia hoc casu exclusio earum esset perpetua.
 Interpretatur xi loco dictum statutum, quod filius masculus exclu-
 dat feminam simpliciter locum habere etiam in ea, que momento fuit
 exclusa, vt in perpetuum excludatur & sic sufficit tum quod momento
 masculus feminam excluderit, vt sit exclusa in perpetuum; secun. Bald.
 in l. si quis posthumus. §. j. ff. de i. be. & posthu. que sequitur Dec. consil.
 ccccxxxij. Interpretatur duodecimo prædictum statutum excludens
 feminas dotatas à successione verificari etiam in ea femina, qui dos
 promissa fuit vt per Ba. d. in l. non sine. C. de bonis que liber. Afflict.
 decij. lib. j. & Ias. consil. xj. libr. j. In contrariam uero sententiam videntur
 inclinare Iacob de Arena Petrus Cyn. & Fulgo in d. l. non sine. Cuna
 & Imo. in l. Titio centum §. Titio genero. ff. de conditio. & demonstra.
 Alex. consilio xij. volum. liij. & Soci. consilio cxvij. volum. j. sed in ista
 conflictu opinionum casu eueniente semper confulerem pro prima
 opin. qua videtur vtrior. vbi statutum simpliciter excluderet feminam

dotatā secus, vbiunque exigeret dotem esse datā, vt per Socin. consil.
 xij. volum. j. quem sequitur Brun. in tract. exclud. feminarum. in vij. j.
 Limitatur xij, hoc statutum vbiunque filius masculus moretetur
 ante quā portionem sibi debitam ex forma dicti statuti adiret, &
 agnosceret, quia tunc portio ad quam ipse filius admittitur ex dispo-
 sitione statuti, excludendo feminam, non transmittitur ad quoscon-
 que heredes, vt voluit Salic. in l. j. C. de adu. Sed Salicet. noli adhi-
 bere fidem ne te decipiat, quia contra eum est communis opinio, vt
 per Alexandrum consilio xx. volum. j. Socin. consilio cxliij. volum. j.
 & consilio cxcxvj. volum. ij. & per Brun. in suo tract. exclud. femin. in xij.
 artic. prin. quæst. vj. Idem Viuius.

Institutio patris & matris est necessaria de iure communi in testa-
 mento filiorum, vnde filius faciens testamentum in casibus à iure per-
 missis, tenetur parentes in aliquo instituere heredes, quia illis præteri-
 tis testamentum vixibus caret, §. siue igitur, & §. hæc autem dispositio-
 nis in authent. cum de appell. cognosci. noeat. Calderi. consil. v. an si testa-
 tor. in tit. de test. Bal. consil. xxxiiij. veritas lib. liij. & hæc est communis
 opinio, vt constat ex congestis per scriben. in authent. nouissima. C. de
 inoff. testa. & per Br. in c. Raynuitus, de testa. contra Bart. in d. autem,
 & hoc late docuimus §. in ver. filius, in conclusione incip. Institutio
 parentum, & C. Limitatur hæc comm. opin. scilicet limitari potest per Sta-
 tutum contrarium disponens, vnde legitima matri debita cum sit de
 iure postposita, potest per Statutum tolli, secun. Bald. in l. j. §. sius natura-
 le, ff. de iust. & iure, & hæc esse comm. opin. asseuerant auctores Ioan.
 de Imo. in l. quod de bonis. §. in. ff. ad legem fal. Alex. consil. cxlvij.
 vol. vij. Dec. consil. cccclxxij. & Paris. contul. xxij. vol. ij. Idem.

Proincia aucta, & augmentata accessorie comitatu vel regno, ita
 quod sit vnum Regnum cum primo, vel vnus comitatus; regulatur
 secundum Statuta, & regulas ipsius Regni, vel comitatus, & eisdem
 Statutis, Legibus, & privilegiis est gubernanda, quibus gubernatur
 Regnum ipsum, & comitatus, secundum Bart. in l. si conuenerit. §. si
 nuda. ff. de pig. a. quem sequuntur omnes Doct. ibi, & Rom. consil.
 cccxvij. Alex. consil. cxliij. vol. liij. & consil. xlviij. vol. vj. Afflict. in c. j.
 & si Clericus, de capitul. Corra. in vj. b. feud. Calcan. consil. j. Barbat.
 in c. transato, de constituto. l. si in §. in personam Instit. de action. Ripa
 in prima parte responsorum. xxij. & Curtius Senior consilio lvj. vbi
 ait hæc esse commun. opin. & Moder. in d. §. si nuda. Viuius.

Statutum habilitans, vel inhabilitans personam alicuius aliam inha-
 bilem, seu habilem de iure communi, non extenditur aliquo modo ad
 forenses, secundum Bart. in l. j. ff. de tuto. vel. curat. datis ad iis, vbi af-
 fert eleganter quod statutum ciuitatis, quod disponit circa personam
 legitimandam ad aliquem actum, non extenditur, nec porrigitur ad
 omnes, qui non sunt sub iurisdictione, hoc idem videtur intrepide
 tenere ipsemet Bart. in l. cunctos populos, in ij. q. C. de Summa Trin.
 & sic cath. vbi concludit quod si statutum disponeret filium familias
 posse condere testamentum, tunc filius familias Forensis in ciuitate,
 in qua reperitur huiusmodi Statutum non poterit testari nam Statu-
 tum legitimare nequit personam sibi non subditam, nec circa ipsam
 disponere aliquid, & cum Bart. transeunt omnes Doct. in prædictis
 locis, & præsertim Ias. ibi in j. le. & in ij. Marfil. in l. fin. vers. hanc
 tamen conclusionem, ff. de iurisdic. om. iud. Alex. consil. xlv. volum. v.
 Corra. consil. xlv. vol. j. & consil. cxliij. vol. ij. & Ruynus consil. cxx. vol. j.
 & consil. ccj. eod. vol. vbi ait hæc esse commun. opin. Viuius.

Statutum simpliciter disponens, seu loquens de marito lucrante
 dotem, aut bona mobilia mortua vxore in matrimonio recipit inter-
 pretationem per legem hæc edictali. C. de secundis nupt. id est, nisi su-
 persint filij prioris matrimonij, vt per Bart. Bal. Gal. & ceteros com-
 muniter in d. l. hæc edictali, in vj. q. & sic filij primi matrimonij, non
 obtinente dicto Statuto, possunt totā dotem, & bona mobilia petere,
 iuxta dispositionem text. in d. l. hæc edictali, & istam opin. sequuntur
 omnes Doct. in l. vnica, C. de inoff. dot. & dicunt esse magis comm.
 Ias. & Curr. in authent. præterea. num. 74. C. vnde vir. & vxor. & Aug.
 Berouius in suis quæst. familiaribus. q. cxix. nu. 2. Istam etiam sententiam
 communem sequetur similiter publice legendo Perusij Raynaldus
 Rodolphus Præceptor meus, interpretans annis præteritis, qui quidem
 optimis fundamentis respondebat Bart. & sequacibus in l. ead. lege in
 iij. quæst. C. de condi. ob. causam, contrarium asseuerantibus, vbi-
 cunque tamen (nota) statutum non faceret mentionem expressæ, &
 specificæ quod maritus, etiam existentibus filiis primi matrimonij, lu-
 cretur dotem, sed ex coniecturis, ac verbis ipsius Statuti, & mentis
 Statuentium colligi possit facillime, quod vellent derogare dictæ l. hæc
 edictali, & sic præiudicare filiis prioris matrimonij videatur derogatum
 dictæ l. hæc edictali, absque aliquo dubio, licet expresse Statuen-
 tes non fecerint mentionem de ipsa derogatione, & maritus, tunc
 lucrabitur dotem, etiam existentibus filiis primi matrimonij, secundum
 Bald.

Bal. cōsi. cccc. lxxxv. vol. vj. Saly. in d. l. hac adictali in vj. q. Paul. de Cast. consi. cxij. vol. iij. vel i. Roma. consi. xliij. & istam asseuerat esse com- nem opinionem omnium Doct. Parisi. consi. xcj. lib. iij. In contrariam verò partem p̄cipitanter inclinavit Soci. consilio xxxv. vol. iij. & Curtius Senior consi. lxxvij. videlicet quòd si Statutum specificè di- & l. hac adictali non deroget non censetur aliquò modo derogarum; tamen quicquid isti Docto. suadeant remerarij, & fatuum esse in iudicando, & consulendo recedere à præallegata communi opi- nione, quam declarat, sequitur, & rueretur Rolandus à Valle. post alios ibi per eum relos in tract. de Statuto de lucro dotis in questio. xxv. nume. 1. & 3. Sed hoc dubium cessat quotiescunque statutum dispo- neret, quòd vxore præmorigente sine liberis, maritus lucretur totam dotem, aut partem dotis, vel bona mobilia in præiudicijs filiorum primi matrimonij, tunc valet dictum statutum, & præiudicat filiis pri- mi matrimonij, secundum Bald. in l. vnic. C. de inofficio. donibus, & Pau. Castren. ibidem tenet Baldus in dicto consilio cccc. lxxxv. & in di- cta l. hac adictali, & ibi Saly. in l. extra. quæstione. Paul. de Cast. in dicto consilio cxij. & consilio cccc. lxxvij. volum. iij. & ita se habet communis opinio omnium Doctorum de qua testatur Boer. us decisio. cxij. nu. 4. Boerius in dicta questione cxix. nu. i. Ruynus consi. lviij. & consil. lix. volumine tertio. Parisi. consilio xcj. volumine tertio. & istud statu- tum fuit inductum rationabili, & iusta causa, & dicitur favorabile, ac inductum fauore matrimonij, & publicæ utilitatis, vt videtur citius, & facilis virum reperire possint, vt per Baldum in dicto consilio cccc. lxxxv. & Decium consilio. xix. Alcia. in tract. de præsumpt. in prima re- gula præsumpt. viij. nume. 6. Parisi. dicto consilio. xcj. & ita per istam ra- tionem, & alias quam plures excludebat acutissimus Præceptor meus Raynaldus Rodolphus Perusinus, dum erant sub eius disciplina Petu- sijn, interpretans d. authent. præterea. Interpretatur secundo loco præ- dictum statutum procedere in matrimonio vero, secus in matrimonio putatio, idè statutum de lucrando dotem per matrimonium non habet locum in marito putatio, secundum Bald. Saly. in lege prima. C. de condi. ob causam. Alexan. in l. si cum dotem. §. fin. ff. solu. mari- mo, & Ripam in rubric. eodem titulo. & istam aut esse communem opi- nionem Rolandus in tracta. de statuto de lucro dotis in quest. xcviij. nume. 167. & 17. Interpretatur tertio dictum statutum disponens maritum lucrari debere dimidiam partem dotis, & aliam partem re- stituat, quòd tunc maritus non extrahitur dotem promissam, sed tan- tum solutam, secundum Bartolum consilio cxxxij. statuto civitatis Angulinx eauter, & ista est magis communis opinio Doct. de qua meminit Boerius decisio. xxij. nu. 7. 9. & 13. In contrariam verò senten- tiam inclinavit idem Barto. in l. iij. de iur. s. lan. C. de sacrosanct. eccle- siæ. Ang. sibi contrarius consilio elvij. Ias. sibi contrarius in l. i. dona- turus. §. final. ff. de condi. caus. dat. Alexan. in l. non tantum ff. de re iudi- ca. Soci. in l. de diuisione. ff. solu. matrimo. Crocius in rubr. eodem titulo. & ibi Parpal. Ruynus sibi contrarius consilio cxxvij. volumine primo. Tyracquel. in tracta. de retractu. nume. 19. videlicet quòd maritus ex forma huiusmodi statuti lucretur dotem non solum solutam, sed etiam promissam, tamen quicquid isti Doctores dicat prima pars, videtur ruitor, & magis communis secundum Saly. in l. i. constan- te. C. de donatio. ante nupt. & Iason in rubric. ff. solu. mari. Ratio est, quia dare, & promittere paria sunt. l. ff. C. ad legem Falcid. & quia mu- lier ex sola promissione dicitur habere dotem, vt notatur in l. cum post. §. j. ff. de adm. lra. tute. & in l. vnic. §. cecedit. C. de rei vx. actio. & ita respondebat cum prædicta communij prædictus D. meus Raynaldus Ro- dolphus, què imitantem vestigia Bart. & omnium illustrium Docto- rum, ac habendo vèritatem ante oculos per septem annos audiui, de fen- orem communij opinionum, idè qd est mirum, si Petusjn hac te- pestate in eum virtum euasit, quem totus orbis prædicat. Interpretatur quarto loco dictum statutum deferens lucrum dotis marito mortua vxore, vt habeat locum etiam si in vno momento matrimonium carnali copula consumm- tum durasset, ac vna nocte concubisset vxor cum marito, secundum Baldum in l. non tantum. C. delegat. & cum Bal. fen- tiunt Angel. Cornæ, & alij Doctores communiter ibi licet ibi Ias. con- tradicat opinioni Bald. & male, vt per Modern. in dicta authent. præte- rea. in d. in fortioribus terminis quòd si statutum in Civitate viri disponeret impliciter, quòd vxore præmorigente maritus lucretur do- tem, habet locum etiam si mulier præmorigat ante, quam ad domum sui mariti ducta fuerit, & tunc maritus lucrum dotis potest consequi, vt per Bar. eleganter in l. iij. ff. de iur. s. frerum antora. & istam aut esse com- munem opinionem Rolandus à Valle in tracta. de statuto de lucro do- tis in questione xxvij. nu. 9. Interpretatur vltimis hoc statutum de lu- cro dotis locum etiam habere, si vxor post matrimonium per verba de presentia, ante tamen copulam contentam ingressa fuerit, mon- asterium mendicantium & in eo professæ fuerit, quia tunc maritus potest consequi, & lucrari dotem secundu. Bar. & Paul. de Cast. in l. Deo no- bis in principio. C. de sacrosanctis eccles. Felynus in rubric. de sponsa. Ias. in auctor. si qua mulier. C. de sacrosanctis eccles. & in l. si decesserit. ff. qui latitudatè cogant. & in Lex. ea. s. Insula. ff. de verb. oblig. & ita consulant ipsemet Ias. consil. cxxxv. vol. iij. in quibus locis air hanc esse veram, &

communem Doct. quam sequitur etiam Alcia. in secundo libro de verborum signific. Et animaduerte circa præmissa vtiliter, quòd dictu lucrum dotis non venit communicandum per maritum cum fratri- bus, quia tanquam aduentitium præcipuum est mariti, secundum Bartolum in l. si cum dotem. transgrediamur. ff. soluto matrimo. in l. j. C. de bonis, quæ libere, cum quo transeunt Bald. in l. si donaturus. §. fin. ff. de condi. caus. data. & in l. in actione. §. final. ff. pro socio. Floria. Saly. Angel. Cornæ, & Fulgo. ibi, & Alex. in addit. ad Bar. ibi, Cornæ. consil. cxlix. volumine primo. Arret. in §. fuerat. In lra. de actio. Ista opinio. co- muni calculo ab omnibus scriben. est approbata secundum Floia. in l. si filia. §. si filius. ff. famil. ceteris. Crocius in l. frater à fratre. ff. de cõ- ditione indebi. & omnes Modern. Baldus Nouellus in tract. de dot. in sexta parte speciali. xxxvij. Campe. in eodem tractat. de dote. in quin- ta parte. quæst. vij. & Moder. in cap. in præsentia de probatio. Sed in ista questione reperuntur tres alie opinionēs contrariæ, quæ comu- niter reprobanur per Moder. in dicta lege frater à fratre, & per Docto- res supra citatos. Interpretatur & limitatur vltimis præmissum statu- tum disponens quòd maritus per mortem vxoris, cum liberis lucre- tur dotem, non habere locum vbi cunq; maritus transeat ad secun- da vota, & sic propter transitum ad secundas nuptias maritus perdit huiusmodi lucrum quo ad proprietatem, secundum Bald. in perdit. vxore. C. de secund. nupt. in authent. ex testamento. C. de secund. nupt. in authent. ex testamento. C. eodem tit. & in l. pro hereditariis. C. de heredi. actio. idem voluit. Saly. in l. si min. s. illud. C. de secund. nu- pt. Roman. in l. si cum dotem. ff. soluto matrimo. & consilio cxc. Alex. in l. j. hoc autem. ff. ad Trebellij. consil. cclxix. vol. iij. & in dicta aut- hent. ex testamento. Paul. de Cast. in l. fina. C. de bonis mater. & in l. ij. ff. soluto matrimo. & istam fatetur esse magis communem opinio- nem Boerius decisio. cxxxv. nu. 7. cum alijs sequen. Ruynus consi. cj. volum. iij. & Ripa in dicta lege frater à fratre. nu. 47. In contrariam verò partem turbantur inclinaverunt Bal. & Cornæ. in l. final. C. de bonis mater. per illum tex. tamen reperio Cremon. in sing. vltimo asseueran- tem se consuluisse contra Bal. in d. l. vna. vbi dicit, quòd Anto. de Sutr. idem consuluit in consilio exordiente. Circa examinationem re- perio similiter fuisse iudicatum in curia Burgalens. contra dictum Bald. in dicta l. fin. vt attestatum apparet per Boer. in decisio. cxxxv. nu. 78. & 9. vnde reprobatam communiter per scriben. ista secunda opi- nio Bal. quæ de iure optinis fundamentis, & rationibus reprobari posset. in hæc opinio. primo opinioni communij secundum meum solutum, & constitutum, stylium, & morem. Interpretatur prædicta septimo lo- co, similiter quòd si statutum loci vxoris, ea præmorta abique libe- ris disponeret, deferendum esse lucrum totius dotis, tunc attenden- dum esset statutum loci mariti, non autem vxoris secundum Archidia- in cap. illud. xij. distinct. Barto. & omnes communiter in cunctos po- pulos. C. de Summa Trinit. & fide Catho. ica. & in Lexigere dotem. ff. de iudic. Bald. consil. xxxij. & consil. cccvij. vol. iij. & consilio liij. vol. v. Alex. consilio ipo. volum. j. & consilio cxxix. volum. vij. Cuma. con- silio xxvj. & consil. o. cix. vbi asserit. hanc esse communem opinionem. Curtius Iunior consil. cxxix. & quamuis nonnulli Doctores & præter- tim Angel. in dicta lege exigere dotem. aduerferunt ac contradicant dictæ communi sententiæ, tenendo quòd statutum loci vxoris inspi- ciendum sit, vbi celebratus fuit contractus dotis, tamen propter hoc non discedo à dicta communi, à qua discedere hæreticum esset in iudicando, & consulendo, vt asseuerat Soci. Iunior consilio xliij. volu. j. Sequendo dictam communem, & Ias. in l. j. nume. 24. cum alijs se- quent. C. de Summa Trinit. & fide Catho. vbi istam communem opi- nionem limitat in septem casibus. In tantum autem hoc procedit, qd si vxor duxerit maritum ad eius domum, attendatur statutum domi- cilij ipsius mariti in lucro dotis, & non statutum loci vxoris, vt per Baldum in l. cum quædam puella. ff. de iurisdictione. omnium iudi. quæ sequitur Ioan. Bapt. de sancto Seueri. alias Caccialypus in repeti. licet suos populos. C. de Summa Trinita. & fide Catho. Sed contrarium te- nuit idem Baldus reuocando sententiam in melius. in l. si C. si à non competet. iudi. iudica. fuer. videlicet quòd in isto casu attendatur do- micilium vxoris, & non viri, hoc idem voluit sequendo Bal. in dicta lege fina. Alexand. in addit. ad Barro. in dicta Lexigere dotem. in prin. & Curtius Iunior ibi, & Cagnolus decisio. consilio cclxxxij. Fely. in cap. de sponsal. & Ias. in dicta l. cum quædam puella, & ista est co- muni opinio, secundum Purpuratum in d. l. cum cunctos populos. num. 110. quam quidem communem declarat & intellige procedere, vt per Fely. in d. ca. j. in iij. limit. F. Viuius.

Statutum disponens, qd de contractibus, vel de qualibet negotiatione sol- uatur gabella, non habet locu in contractibus nullis, ideoque de cõ tractu nullo non erit solueda gabella aliquo modo. vigore dicti sta- tuti secundu. Alvaro. in cap. secundo, quo tempore. miles. in vibus feudorū. Bal. in l. no dubiu. C. de legib. & ita consulit. Rom. consil. lxx- vij. Christi. & c. Interpretatur similiter dictu statutum, quod in illo non comprehendatur legatum, ex quo non est proprie negotiatum, secun- dum Bartolum. in l. cetera. §. sed & si quis. ad opus. ff. de legat. j. quæ sequuntur omnes Docto. communiter ibi & paisim in iure nostro te

Per

Per Statutum, vel legem nouam iura limitatoria, seu specialia non videntur sublata, etiam si in ea vel in eo reperiretur clausula non obstantibus statutis & legibus authent. de heredit. ab intest. ubi glo. in verb. vacantibus, & ibi scribens. Sciendum. ff. qui fatidare cog. ubi glo. in verb. non compelli, & omnes Doctores communiter, Roma, consilio xl. visis. consilio ecc. xxij. in casu & consilio cccxcix. vt patet. quia ius specialiter competens nunquam videtur sublatum, & ista est communis opinio. l. decurionibus, ubi textus. glo. & Docto. C. de silentiis, lib. xij. & gl. communiter approbata in §. praterca si quis infedatus, ubi Bald. ller. Aluaro, Præposi. & alij Doctores de prohib. feud. a. ic. per Federi. in vsib. feud. Fely. in cap. primo. versic. declara. de rescrip. lal. in l. seut certi. C. de testam. milit. Iason. in l. quod dicitur. in secundo notab. ff. de verborum obligat. & in l. j. rertio nota. ff. solu. matr. & Corta in memorialis. in ver. dos habet, & c. Idem.

Statutum imponens penam corporalem pro homicidio, vel pro alio delicto interpretatur, & intelligitur, si dolus adfit, nec lata culpa sufficit, vt per Bartolum in l. j. §. non autem. ff. si quis test. l. b. esse. Bald. in l. data opera. C. qui accusa. post. Cyn. Bal. Angel. & Paul. Castren. in l. j. ff. de legib. & per huiusmodi doctrinam idem Paul. de Cast. in l. & si feucior. C. de his, qui no. infam. refert se eximisse quandam a morte, ubi etiam Alex. sequitur etiam Ricci. alios citans legendo in c. j. de cōstit. & consulendo in consilio xv. Mart. in l. lege Corn. lra. nu. 3. ff. ad legem Cornel. de sicar. & hanc opinionem asseuerat esse communem Claudi. Aques. in dicta l. j. ff. de legib. nu. 3. & Iason. in l. in actionibus nu. 26. ff. de in lit. iurand. ubi Deci. & alij respondent omnibus fundamentis pro cōtraria parte allegatis, & circa hoc scriptissimus supra latè in verb. statutum disponens, quod Bannitus non possit reuerti ad Ciuitatem circa finem cōstratur dictum statutum non procedere, quando disponit, quem corporaliter puniri pro homicidio, qualitercunque commissio: tunc enim quamuis culpa homicidium committere debet capiri secundum Saly. in l. j. C. de noxa. & huiusmodi casu s. cundum Saly. forte non distingueretur, vtum homicidium factum sit ad defensionem, & hoc dictum Sal. sequitur Alex. in l. & si feucior. C. ex quib. causis. infra. irroga.

Idem.

Statutum pactum, vel consuetudo disponens ad dandum, & tradendum aliquid publice vtilitatis causa, veluti pro fabrica ecclesiarum, seu pro paramentis faciendis, pro consequendo spiritualia non valet, nec tenet secundum Doctores omnes in capi. veniens. extra. de testib. Panor. & alij communiter in cap. cum M. Ferrarient. de constitu. ubi Ripa nu. 174. Sed hoc non procedit in pacto facto post traditionem rerum spiritualium, tunc profectò obliuandum esset huiusmodi pactum, vel statutum secundum Ioannem Andr. & Panor. in d. c. veniens. Ista est communis opinio teste Ripa, & alijs Mod. in d. c. cum M. Ferrarient. nu. 176. nec habet locum dicta conclusio, vbiunque consuetudo ipsa disponeret aliquid soluendum esse simpliciter, pro lampade ardente ante sacram Eucharistiam: tunc enim dicta consuetudo dicitur rationabilis, & ad Apostolicam. de simo. Animaduerte autem quod hæc consuetudo non dicitur inducta ex hoc duntaxat, quod aliqui homines vniuersitatis particulariter ex deuotione fecerit sumptus pro dicta lampade, quia opus est, quod prædicti homines particulares fecissent impensas intentione inducendi consuetudinem, non autem ex particulari deuotione, vt per Abb. in c. si de consuetudin. in anteq. Imò requiritur necessario quod huiusmodi impensa sciente, consentiente, & vniuerso populo, vel saltem maiori parte eiusdem fuerint facta, & hoc casu dicta consuetudo obligat vniuersitatem, & totum populum ad soluendum pro dicta lampade, secundum Canonistas communiter in d. c. fin. & Legistas in l. de quibus. ff. de legibus, quam quidem communem sequitur & attestatur Rochus Curt. in d. c. fina. & Ripa in suis singularibus responsis in titul. de legib. & consuetudinibus. cap. xx. nu. 7.

Idem.

Statuta condere, & consuetudinem inducere potest quilibet populus iurisdictione carens, & omnes alie ciuitates principum dominio suppositæ legis condenda habent facultatem ex potestate ipsi a lege concessa, secundum Albe. Bald. & omnes Legistas, tam antiquos, quam etiam Moder. in l. omnes populi. ff. de iustitia & iure, quorum opinionem dicit esse communem, ibi Ias. in secunda lectu. nu. 2. & 26. contra Barto. contrarium ibi asseuerantem, sequitur Angel. consilio cccxxxix. visis omnibus statutis. Aret. consilio vij. abund. iuris, & sufficienter in fine. Canonista omnes in cap. quod Clericis. de foro competen. Alex. consilio cxxxv. visio themate. vol. ij. & Matta. qui ait hæc esse communem sententiam consilio xij. contra ea quæ alias allegauit, nu. 1. Moder. in c. si de consue. Idem.

Statutum proclama vel disponens, quod qui capere Bannitum, seu aliquem malefactorem, habeat tale castrum in feudum, tunc mutus, circus femina, & alie similes persone de iure inhabiles, vt in c. j. an mutus vel aliter impotens in vsibus feudorum, ad feudum admittuntur ij. Guliel. de Cu. Bal. Saly. Roma. & Alex. in l. si filius familiaris. ff. si certu. peta. & Ias. ibi nu. 3. cum alijs legu. dicit istam doctrinam Guliel. ab omnibus communiter approbati, hoc idem tenet ipsèmet Ias. in l. j. nu. 14. in ij. lectu. C. de sacroian. eccles. in l. j. §. nūtiatio. de oper. no

ni. nūtiat. Alex. consilio xxxv. nu. 6. lib. vj. Alber. in tractat. de statut. in r. par. g. clxxxj. Bal. in tra. stat. ver. capere ver. Castrum, & Alciar. de ver. signifi. lib. j.

Idem.

Statutum puniens de icta intelligitur de consuetudinis, & non ar tentatis, vnde si statutum disponderet, quod si quis dolas: o. cederit hominem pena mortis puniatur, int. lligitur secuta morte effectualiter tantum, & non aliter secundum Barto. & omnes communiter in l. is qui cum celo. C. ad legem Cor. de sicar. Bar. in l. j. §. Dignus. ff. eod. titu. Bald. & omnes in l. si quis seruo. de fur. & in augh. sed nouo iure. eo. tit. Ioan. de Imo. in c. j. de præsump. & hoc latè probat & confirmat per nonnulla a ia similia exçpla Mar. y. in l. qui fallam monetam. nu. 23. cū multis sequen. ff. de falsis. & Grammaticus deci. ij. p. rotam, ubi refert ita in contingencia facti fuisse iudicatu in sacro Regio Consilio Neapolitano. Nam statutorum verba necessariò debent proprie intelligi, nò autè improprie, & si q. ubi absens intellectus nò sequitur, & sic statuta ipsa requirunt calum verum, & nò fictum. l. iij. §. hæc verba. ubi Bar. not. ff. de negotiis gestis. & alij Doct. in l. j. ad legem. Corn. de sicar. Istam autem esse communem opinionem Deci. in l. non vult heres. nu. 4. cum alijs sequen. ff. de regul. iur. & August. Berouis in c. si quis F. pi copus. nu. 6. de accusari. & circa hoc latè scripsi in ver. statutu. disponens quod mulier, & minor non possint contrahere in decima limitatione. Prædicta autem vera sunt maxime, quia hodie per consuetudinem generalem totius mundi est derogatum omnibus legibus dispo. nentibus conatu puniri, & sic per talem consuetudinem conatus non punitur, nisi sequutus sit effectus, secundum Spec. in tit. de accusario. §. j. cum quo sentiunt Ang. Paul. de Cast. Alex. Ias. & ceteri in l. j. hæc autem verba. ff. quod quisque iur. Fely. in tracta. quando conatus puniatur. cum alijs abundè congeitis per Mar. y. in d. l. qui fallam monetam. ad leg. Corn. de fals. nu. 24. & hoc idem tenet Boet. dec. cccv. nu. 3. & Hieronymus Chucalon in additio ad Deci. in d. l. non vult heres, ubi asseuerat hanc esse communem opinionem, & Grammaticus quo. que in d. deci. ij. nu. 19. Hoc autem declarat non procedere Ang. Paul. de Cast. Alex. & Ias. in d. §. hæc autem verba in crimine læsæ maiestatis, & in crimine proditiæ, ac expugnatæ patriæ, quorum quidem opinionem in istis duobus casibus dicit communem Boer. in tract. de seditionis. circa fin. nu. 41. & seq. Iste vltimus casus comprobatur ex eo, quod scripsit Soci. consilio cxxxj. præmittenda est disputatio. volu. iij. ubi dixit quod ille, qui venit ad expugnandam patriam committit crimen læsæ maiestatis, vt habetur per Bar. in extraua. qui sint rebelles. in ver. tenores, & in ver. rebellando, & per Doct. in l. quisquis. C. ad legem Iuliam maiesta. Idem.

Statutum disponens quod ad onera taxarum, equorum, & hospitalitatis militum etiam exempti teneantur, exceptis iis, qui à principe literas speciales cum speciali derogatione illius sanctionis habuerint, quo casu non sufficit clausula immunitatis omnibus, & quibuscunque oneribus, cum clausula non obstantibus quibuscunque, etiam si de verbo ad verbum debet fieri mentio in specie, & quibus omnibus derogetur, nisi in specie fiat mentio de immunitate, etiam respectu taxarum, equorum, & onerum belli cum derogatione istius statuti, secundum communem opinionem omnium Doct. quam citat, & sequitur Dec. consilio clxv. visio, & consilio clxvij. veregunde. Ias. consilio cxxj. vol. iij. Fel. in c. accedentes. de rescri. & Gome. in proom. reg. Cancel. q. v. com. probatur ista communis opinio: nam statutum ipsum clausula dicitur transire in contractum, adeo quod non possit reuocari saltem ab eo eius specialissima derogatione, secundum Lud. Bolog. consilio iij. visio, & Rube. Alex. consilio nono. in causa: onera enim taxarum, equorum & hospitalitatis militum sunt onera Realia, à quibus nemo potest se exculare, etiam si esset aliis priuilegiatus, & exemptus, vt per Paris. consilio l. j. tenetur vol. j. Rube. Alex. in præcizato consilio. 9. nu. 6. per tex. in l. tertia. C. de munus. & in l. rescripto. §. sciendum, ubi Bar. nu. 3. ff. de iunc. & hono. & quia etiam status pacificus, & publica quies conseruatur armorum iniuru secundum. Signo. de homodeis. consilio lxxij. nu. 6. in questionibus. Idem.

Arbitri, seu Iudicis morte expirat compromissum. l. diem proferre. §. j. iuncta gl. ibi, & l. si interpellatur. ubi gl. ff. de arbitris. & hoc procedit in vno l. arbitro electo, Amplia dictam conclusionem, quod si ex tribus arbitris qui necessario eliguntur ex forma statuti vnus decedat, finitur compromissum, nec duo superstites poterunt sententiam ferre. c. vno delegatorum, ubi Hostien. Ioan. Andr. & ceteri Canonistæ communiter notant, & Bar. Pau. de Cast. Alex. Ias. aliique omnes in l. duo ex tribus. ff. de re iudi. hoc verò de plano procedit in arbitris statutariis qui sunt arbitri iuris, & sunt ordinarij Iudices, de quibus facit mentione text. in c. presentata. de rescri. & Barbar. in d. c. vno delegat. Idem.

Statutum disponens super gradibus, vel de gradibus loquens debet interpretari, & intelligi de gradibus iuris Ciuilibus, & fieri computatio graduum, secundum ius Ciuile, ita tenent, & concludunt per quamplures rationes Iaco. Butrig. & Pal. in l. si. C. de succed. edict. & in ter alias rationes assignant istam, quia computatio graduum secundum ius Canonicu est impropria, sequitur ibi Alex. nu. 6. Bar. in l. iuriscōsilius §. j. ff. de grad. affi. & in d. l. si. & idem ibi Saly. & Ias. in d. l. nu. 12. & Deci.

Dei. nu. 14. & Alber. Brun. in tract. quod statibus mascul. artic. v. nu. 20. sub q. ij. ubi etiam late distinguit ante num. 20. & idem consuluit Bar. consi. exordiente quatitur vtum gradus; & ista est communis opinio, vt per Moder. in dicta l. fin. vbi Ias. Deci. & alij scribunt ampliat. limitant, ac late declarant in pluribus casibus dictam communem. Idem.

Statutum disponens, quod de damno dato stetur iuramento d. mnu passu, illo casu si alicui sit commissum furtum, non stabitur eius iuramento, cum furtum sit mer. criminale, licet in furto insit damnum, ita voluit eleganter Bald. in l. nauta. §. quacunque. ff. nauit. cap. po. statul. in lat. p. rator. in principio. ff. de iurjurando. & in l. si feruus seruum. §. oliuam. ff. ad legem Aquilianam. Hostiensis in Summa in ritu. de damno dato. §. locum habet in princip. Alber. in l. j. §. oc. §. forum. ff. ad §. llan. & in ij. parte statutorum quast. xij. item qu. ro. aliam & c. Alex. & Roma. in l. ij. ff. de damn. ini. §. et. & idem Alex. consi. clxvij. requisitus, vol. ij. & Marti. l. post alios ibi relatos per eum in l. de minore. §. tormenta. nu. 3. ff. de quaestio. & in sua practica. crim. in §. ex. edita. nu. me. 75 & Ioan. Baptista Plotius in repetitio. l. si quando. C. vnde vi. nu. me. 82. circa fin. vbi asserit hanc esse communem opinionem, & Ripa. in d. l. ij. ff. de damp. infec. nu. 2. licet ibi de ea non nihil dubiet. C. plura satis vrg. nta in contrarium adducendo. Interpretatur secundum praesum statutum, ac limitatur quod accusatoris iuramento, de damno illato fides adhibeatur non proceder. quati scunque accusatoris iuramento, de damno illato fides adhibeatur non procedere quo tie scunque accusatus contra quem iuratum fuit, instantiam faceret iudici, vt ad inspiciendum locum accederet quia ex euidencia, & inspectione oculorum nullum d. annum illatum apparebit, eo casu index requisitus a parte non obstante dicto statuto proficisci. poterit ad locum dainij, & pronunciare illud quod ex aspectu constabit, Bald. & Salic. l. contra negantem. C. ad legem Aquilianam & in l. prima. C. si aduer. lib. Barbar. cap. perniciosam. de offic. ordin. Cur. us ita practi. cari scribit. l. admonendi. ff. de iurjur. Ratio huius conclusionis est, quia nulla lex prohibet ac exco.udit probationem per rei euidencia, vt voluit Azo in Summa. C. ad legem Aquilianam. Baldus l. Do. nobis. C. de episcopis & clericis. & rub. C. de probat. licet Bald. titubanter l. ij. de iurjur. teneat expresse contrariam in nube fundata, amplector primam opinionem, qua videtur communis recte Curto dicta l. ad. monendi. nu. 352. Limitatur tertio dictum statutum, vt non credatur iuramento damnum passi si accusatus petat exprimi diem per damnum passum: quia incedit illi redarguere de falso, & probare ipsum damnum passum: vel accusatorem fuisse alicui: tunc enim necessario debet exprimi dies per damnum passum alioqui iuramento no. reditur. Bald. l. j. in fin. C. de iudic. ista est communis de qua per Doct. in l. arbitrat. §. si quis Ephefi. ff. de eo quod certo loco. & l. libellorum. ff. de accu. B. Plotius in dicta l. si quando. limitat hoc statutum in casibus & alijs, li. F. Viuius.

Statutum, Lex, vel Princeps potest prohibere, quod non iuretur. super contractibus secundum Bald. in l. non dubium. circa finem. C. de legib. per rex. in l. si. ff. qui latid. cog. & Doct. omnes communiter in c. Laicus. de foro competen. in vj. quam communem praecipit Doct. ibidem sequuntur, & pleno ore attestantur, & alij passim in iure nostro, vide aliam conclusionem consumulem supra in ver. Statutum mu. licet, vel minoretem prohibens. & caetera. F. Viuius.

Reus pro crimine, ac delicto capitali condemnatus ad mortem, me. iante sententia desinijua, secundum formam iuris communis efficitur seruus po. n. l. qui vltimo. ff. de po. nis, sed condemnatus ad po. nam mortis per sententiam vigore contumaciae, ac sine confessione ex forma statuti non efficitur seruus po. n. donec venerit in iudicis potestatem, secundum Bald. in l. data opera. C. qui accusa. no. poss. & in l. j. C. de hered. institu. vbi omnes hoc sequuntur, & in l. eius. §. si cui. ff. de testa. & si ista sententia non operatur effectum suum, donec praefatus reus condemnatus ad mortem repertus fuerit, tunc enim ipsi po. na vltimi supplicij erit imponenda, & ita se habet communis opinio, vt patet ex allegatis per Botri. decisiq. clxvij. nu. 8. cum alijs seq. vbi refert nonnullos Doct. in contrariam sententiam inclinantes. Ratio huiusmodi communis opinionis videtur ista, quia sententia lata contra aliquem contumacem potius praesumitur propter vitium contumaciae lata, quam propter ius partis. text. est in l. praesens. ff. de pignor. & in l. si ideo. ff. de euictio. & in l. fina. de emptio. & vndi. que iura ad hoc allegat Roma. consi. cccxx. x. praes. ns consultiq. vbi etiam allegat Bar. in l. ape. ff. de iudi. & in l. res inter alios. ff. res inter alios non nocet. & Anton. in cap. quamuis. de re iudi. imo vltimus dicas, quod si ista sententia lata ex forma statuti contra contumacem, nunquam transit in rem iudicatam, vt voluit Ioan. de Anabia in c. de his. extra de accusat. cuius dictum pro valde singulari, & notabili refert, & sequitur Lud. Bolog. consi. 13. circa finem, Marly. in sua practica. crim. in §. ex ordine successiuo, nu. 2. Idem.

Statutum puniens in aliqua ciuitate arma ferentē po. na centri: aliud statutum puniens insulcitantem aliquē eadē po. na centum, & aliud statutum in eademmet Ciuitate puniens vulnerantem aliquē po. na cē

tum, quomodo intelligentur in la tria statuta, & interpretentur, dic q. statibus diuisi sicutis, si eueniret casus, quod Titius vulnerauerit Martium cum armis, non punitur po. na ccc. videlicet po. na centum pro armis po. na centum pro insulto, & po. na centum pro vulnere. Sed punitur duntaxat po. na centū, & sic vna sola po. na pro vulnere, quia portatio armorum, & insultus confunditur, vt per gl. notabilē, & singularem in l. qui de crimine. C. de accusatio. quam sequuntur omnes scriben. commun ter ibi, vt de ista communi arte statur Iustredus in dec. 95. idem tenet Bar. in l. quemadmodum. §. illud. ff. ad leg. Aquilia. & inficiando. §. illud. ff. de fruct. circa finem. Ioan. Andr. in addit. Spec. in titu. de homicid. super rub. vbi vulgata est quaestio Bal. in l. quicumque. C. de serujs fugitiuis. in lege, diuortio. ff. soluto matrimonio. & in l. aduersus. in fine. C. de furtis. Anch. consil. clxxij. de titulis & c. per Gandi. in tract. maleficio. sub rub. de po. nis reorum. vbi pone in super, & c. Abb. & alij in c. j. de po. nis, & Alber. ricus de Rosa. in tractatu. statutorum. in i. part. quaest. 89. Idem.

Statutum imponens po. nam vendentibus rem immobilem forensibus, non excusatur aliquo pacto heredem damnatum a testatore in testamento vendere, quia ob praecipuum testatoris de vendendo forensibus, non excusandus est ipse heres a po. na praefati statuti. l. Senatus. ff. de legatis primo, & tenent omnes scriben. communiter. in l. caetera. §. fin. c. o. tit. vbi Doct. de ita communi quadaer t. statur, & Ias. in l. iust. possidet. nu. 18. & seq. ff. de acqui. poss. Idem.

Statutum disponens quod inuentus de nocte cum armis punitur tanta po. na, tale Statutum intelligitur duntaxat punire apprehensos, non autem testib. conuictos, vt per Bar. Angel. Imo. Rom. & alios Doct. magis communiter in l. j. ff. de acqui. poss. Marly. in l. qui saliam moneta. nu. 33. ff. ad legem Corne. de falsis. in l. is, qui cum telo. nu. 45. C. ad l. Corne. de sicarijs. in sua practi. crim. in §. pro complemento, nu. 24. & in sing. cccxv. dubitarunt Doct. & in quibus quidem locis ipse refert omnes Doct. in contrariam sententiam inclinantes, tamē opinio Bar. & l. quacumque videtur communis, vt attestantur Ias. & Ripa. num. 53. & seq. in d. l. j. & Soci. & Moder. in l. iij. §. Neratius. ff. de acqui. poss. & Ang. de Aret. in tract. malef. in verbi dictus Andreas armat. §. nu. 7. Ampliat. istud statutum praecipiens, quod nullus profi. if. catur de nocte sine lumine, vel cum armis, sub tali po. na comprehenderi etiam fr. minam secundum Cyn. & Bal. in l. quicumque. C. de seruis fugiti. Marly. in repetitio. l. vnicuique. nu. 266. C. de raptu virgi. & Soci. nepos. consi. j. nu. 91. lib. j. & consi. iij. nu. 19. eod. lib. idem videmus in Statuto disponente, quod nullus audiatur volens exceptionem opponere, quod pactum sit nullum: itud Statutum comprehendit etiam faminam, vt voluit Bal. in l. in multis. ff. de sta. hominum, quia Statutum loquitur in materia, qua est par maribus & feminis, in qua viget eadem ratio. l. si. C. de indic. vidui. tollē, idem videmus in Statuto prohibente vestes, vel aliq. portare sub aliqua po. na, tunc portans vestes prohibitas vigore praedicti statuti, non incidit in po. nam, nisi ap. prehēdatur cū reb. ve. ius secundū Ang. in auth. de sanct. Episc. §. reuerē. dissimis, & ista est comu. opin. teste Ant. Gomez. in l. xlv. nu. 5. o. ran. Idē.

Statuta contra venditorem etiam in po. na libus cententur facta, ac condita contra emptorem ratione correlationis, vbi est eadē ratio, secundum Bar. & Doct. in l. xij. C. de cupressis lib. xj. text. est in l. si. vbi Ias. & scribunt omnes. C. de ind. vidui. tollē. Euerardus in sua centuria, nu. 76. in loco a correlatiuis. Ratio praefati Statuti videtur ista, quia statuto de emptore nullum verbum factum fuisset: Euenit Statutum puniens emptorem bladorum, videtur punire etiam venditorem, esto quod de venditore nulla mentio fuisset facta, quando est eadem ratio secundum Euerardum in praallegato tract. de centum mod. arg. vbi asserit hanc esse communem opinionem, & Fabius de monte sancti Saui in tract. contractuum in l. j. q. prin. circa si. & istam communem sequitur, & tenet Abb. & omnes Canonistae in proemio in Decret. Bar. Ioan. de Platca, caeterique Legistae in d. l. j. C. de Cupressis, Bar. Ang. Ias. & Doct. in d. l. si. C. de indi. vidui. tollē. Curri. seni. consi. xj. Statuto, & c. nu. 7. Deci. in l. licet bonis, nu. 7. D. de in ius. vocan. Do. mi. de sancto Gemina, in c. eos. §. clerici, de tempo. ordi. Limitatur haec opinio communis, quod ex dicto Statuto de venditione, bladorū non ligantur clerici pro fructibus bonorum ecclesiasticorum, secundum Ripam in tract. de peste in ritu. de praes. reme. ontra pestem, in parte incip. Deuenio nunc ad modum, & normam vbertatis conferenda, numero 22. & in c. Ecclesia sanctae Mariae de consi. q. xl. Limitatur secundo loco, quod nec ligatur emptor, vel venditor, aut conductor forensis ex dispositione praefati statuti vbi probabiliter igno. rabant dispositionem istius sta. uti, puta: quia non diu commorati fuissent in loco statuti, quo casu forensis praesumitur ignorare statuta loci secundum Ripam in d. part. deuenio, numero 120. & seq. & Gandinum in ritu. de rebus non portandis contra deuentum, verfici. sed statutum est. l. si. ff. de decre. ab ordi. faciē. & c. Idem.

Statutum imponens po. nam centum ducatorum, vel aliam po. nam minorem, seu maiorem pecuniariam, seu corporalem percutienti aliquem, quomodo est intelligendum vbiunque Ti. rius

minorem, seu maiorem pecuniam, seu corporalem percutient alique, quomodo est intelligendum vbiq; Titius vulneraret, aut percuteret. Si primum vno ictu cum bidente, vel tridente, dic quod hoc casu vigore predicti Statuti non debet puniri nisi de vno vulnere secundum communem opinionem, quae seruatur in practica quotidie, vt meminit Angel. Aret. in tract. maleficiorum. in ver. & ipsum Titium. nu. 11. & ibi August. in add. & Marfy. in l. si in rixa, nu. 15. ff. de sicariis, & in pract. crimi. in §. pro complemento, nume. 19. in quibus Jo. is non nihil aperit mentem dicti Statuti. Idem.

Statutum prohibens, quod non possit extrahi frumentum extra ciuitatem, ampliatur habere locum etiam in extrahentibus farinam secundum Bartolum in l. quaestio, §. illud, ff. de leg. iij. & l. Caesar. ij. nu. 16. ff. de publica, & vltig. l. in non dubium. 40. & 35. C. de legib. Bonifac. in tract. maleficio, in rub. quid sit accusatio, vbi qui iam Marant. in tract. de iudic. in princ. nu. 20. Ripa in tract. de peste rub. de remed. ad conseruandam vberitatem, nume. 77. vbi attestatur hanc esse communem opinionem. & Gand. in tract. maleficio, in rub. de reb. non port. contr. decret. num. 40. Amplia secundum, vt habeat locum in Statuto disponente, quod non possit exportari vinum extra territorium, l. sub poena, quod in iure possit vigore istius statuti extrahi vinum vbiq; hunc, vt voluit eleganter Bal. in l. ad Barbaricum. C. que res expor. non pos. Amplia tertio, statutum puniens inuentum exportare frumentum extra territorium, vel ciuitatem interpretari, ac extendi, vt puniat non solum personaliter adprehensum, sed etiam testibus conuictum secundum omnes Legistas, in l. j. ff. de acquir. possess. & ista sit esse communem opinionem Ripa in tract. de peste in titu. de remed. ad conseruand. vberitatem, numer. 104. vbi istam communem sequitur, commendat, celebrat, ac ab omnibus fere contrariis, fuerit, vbi similiter idem Rip. ampliat hoc dictum etiam procedere, si statutum puniat adprehensum frumentum exportare, quia eo casu comprehendit etiam testibus conuictum, vt per gl. in l. j. C. vbi Senato, vel clarissimi, & ista gl. communiter approbatur, vt refert Ripa vbi supra nu. 105. Amplia quarto, quod statutum prohibens sub poena extrahi frumentum super equo, asino, vel curru, extra territorium habere locum etiam secundum Salicet. in l. si ferat, nu. 24. & sequen. C. de noxal. si portet dictum frumentum super humeris propriis, vel collo boum, Rationem ibi assignat. Statuentes considerauerunt factum exportationis, non autem modum exportandi facta de equo, vel asino, & curru, fuit facta causa exempli. Limita primo, dictum statutum frumentum extrahentem frumentum extra territorium, vt non comprehendat illi qui ante conditum statutum incepit exportare, sed ante, quam exiret, firmavit se & tunc, & tunc statutum factum, seu publicatum fuit, & illud sciuit, & prout incepit, frumentum extraxit. Ratio est quare extrahens hoc casu non puniatur al qua poena: quia initium spectatur in isto casu, non autem illud quod superuenit postea, vt voluit Ioan. And. Anchi. Ant. Bal. & ceteri omnes in c. cognoscentes, de constituti. Istorum doctrinam dixit esse communem Beronius ibid. nu. 2. & sequen. licet de ea non nihil dubitet nonnulla in contrarium adducendo. Limita secundum, dictum statutum prohibens, & puniens extrahi frumentum extra territorium, non habere locum in extrahente sui vltis causa secundum Bald. in l. cum proponas, C. de nau. foh. lmo. in l. cetera, §. ff. de leg. j. Marfy. in l. xxxv. Statutum fit a principe, & lacin d. l. cetera, §. sed & si quis ad opus, nu. 7. vbi ait hanc esse communem opin. Limita tertio, dictum statutum prohibens extrahere annonam extra territorium non obligare, nec ligare ecclesias, quin possint annonam extrahere, quia colligunt ex praedictis, secundum Rip. tract. de peste tit. superius citato, nu. 122. per ecclesia sancta Mariae, de constituti. Hoc autem ampliatur procedere non solum in ecclesia, verum etiam in clericis. Ripa tract. de peste, post Bal. titu. c. xvij. vol. iij. & ista omnia sequitur, & refert Grammatic. decisi. 100. nu. 15. Limitatur istud statutum, vt non procedat in distrahente originaliter de sup. territorio: scilicet si ex alieno pararetur per transitum illius territorij vt voluit gl. in l. posthac, de edif. priuat. cum qua sentiunt communiter Doct. & in d. l. cetera, §. sed & si praesertim, l. ibi nu. 2. & assignat rationem huius conclusionis, & testatur esse communem. Limita quinto, quod statutum prohibens portari, seu adduci vinum in ciuitatem collectu extra illius finem, & territorij non comprehendere clericos, & ecclesias, vt per Felinum Dec. & alios in cap. ecclesia S. Mariae, de constituti. Ita fuit decisum iudicatum & definitum in sacro regio concilio Neapolitana causa, & lite quae interuenit inter ciuitatem Saerni, & Abbatem sancti Benedicti, vt refert Grammaticus decisi. centesima, nu. 17. cum aliis sequentibus, & hoc idem refert & sequitur. Couarruias in repetition. c. quamuis pactum, de pactis, in vij. §. iij. nu. 8. Limitatur vj. statutum puniens emtores, vel extractores bladorum extra territorium non ligare forenses ignorantes puta, quia non diu morati sunt in dominio statuentium quo casu forensis praesumitur ignorare statuta illius loci, vt per Ripam in tract. de peste, in titu. de praeter. remed. con. peste, in parte quae incipit. Deuenio nunc ad modum, & normam vbertatis conseruandae, nu. centesimovigesimo, & sequentibus.

& Gandinus in tra. Sa. maleficiorum, in titu. de rebus non portandis contra deuetum, verum sed statutum, &c. quia statutum dictos forenses ligare non potest l. fin. ff. de iurid. dno. omnium iudicum. l. neque, C. qui dare tuto, poss. & c. vt animarum. §. Statutum, de con. iur. in vj. Animaduerte autem quod Statutum in dubio est ita interpretandum, vt non comprehendat forenses secundum Cynum in l. prima, quaestio vltima, C. que sit longa consuetud. & Guido, de Sura. in quadam disputatione incip. sed pone Statutum, & in alia quaestio, incip. quaestio talis est Bononiensis & c. dicentem quod Statutum semper ita debet aritari, vt in eo extraneus non contineatur, allegat. l. prima, §. fin. ff. quod quisque iuris, & dicit Bald. in repet. de quibus ff. de leg. vlt. quartum quaeritur, an consuetudo &c. quod consuetudo immediate compulsiua, & prohibitiua, aut poenalis non extenditur ad forenses, sed mediat: aliquo facto, vel delicto intra territorium commisso ligat: quia consentire tunc videtur, qui delinquit, & idem refert Specu. in titu. de constituti. §. primo. Ioan. And. in rub. de consuetud. & Alex. lat. consil. xliij. vol. iij. quinto. Septimo interpretatur & limitatur dictum statutum poenale prohibens extrahere frumentum de comitatu, vt non liget minorem secun. Roma. in sing. vlt. viuius.

Statutum disponens, seu puniens ingredientem, vel turbatores alienas possessiones, non excusat Meuium introentem possessionem alienam ex decreto Iudicis inualido, huiusmodi enim decretum ceteri iuris est, non excusare Meuium a poena predicti Statuti simpliciter loquens, vt per Bar. in l. iuste possidet, ff. de acquir. possess. cu quo sentiunt omnes communiter ibi, vt assenserunt Moder. ibi audacter, praesertim l. as. nu. 304. & sequen. & Doct. appollillantes Barro. Idem.

Statuta potius intelliguntur superflua, & nihil operari, quam quod quis indebitum damnum patiarur, secundum gl. communiter ab omnibus scriben. approbatam in l. fin. quam ibi Bar. summe extollit, C. de iure deliberan. vbi Bar. post gl. ibi vult quod si stat. Statutum quod ex cutio instrumenti fiat contra heredem, sicut fieri pot. rat. contra defectum huiusmodi Statutum profecto non habebit locum in herede cum beneficio legis, & inuentarij, ne ille indebitum damnum patiarur, licet & ipse proprius sit heres, & consequenter verba Statuti illum comprehendant, & de praedicta communi attestatur Moder. in d. l. fina. & Doct. in tract. de Statutis. Idem.

Statutum disponens quod bannitus non possit reuerti ad ciuitatem, vel qui occidit occidatur, nisi habuerit pacem ab heredibus defuncti, tunc in isto Statuto non comprehenduntur mulieres heredes occisid, sed secundum Doct. sufficeret in omnem euentum bannito habere pacem a maiori parte heredum, ita voluit Bart. & alij. Doct. in l. quarta, §. Cato. ff. de verborum obligationibus. quorum quidem opinio communiter approbatur ab omnibus, vt per Paul. de Cast. in d. l. secunda, §. ex his, ff. de verborum obligationibus. Boetius in decisio. cxxi. nu. 2. Moder. in d. §. Cato. vbi reprobat ceteras quinque opinio. nes quae in hoc articulo reperuntur, & nota, quod praesertim Statuti, quo cauetur licitum esse alicui vindictam sumere secundum Iacob. Butrig. & Pau. Cast. in l. refectionis, per illum text. ff. de iur. iudic. quia p. ndit ad refranandum maleicia, & quia priuatum facit ministrum Reipublicae, l. j. C. quomodo licet sine iudice vindicari, imo Doct. in d. l. refectionis, extendunt hoc dictum, quod in isto casu licitum sit congregare amicos etiam extraneos, qui illum adiuent, & isti conuocari, non puniuntur sicut nec principalis, & allegant gl. in l. cum fundus, ff. de vi, & vi arma, & idem tenuit Bal. in cap. fin. de iurament. calum. qui secundum eum, quod quod conceditur quod, aliquid impune fiat videtur semper concessum, vt illud fieri possit, conuocatis amicis, & familiaribus, l. si stipulatus fuero per te non fieri, ff. de ver. bo. obligat. & idem tenet Cato. in tract. de seru. vrb. praedio, vbi asserit quod ita obtinuit in ciuitate Veronae, & sequitur l. in l. j. §. fin. ff. de noui. op. nuntiatio. Fallit, ac claudicat dictum Statutum, quando loqueretur in numero plurali, vt puta dicit Statutum bannitum non posse reuerti ad ciuitatem, nisi pacem habuerit cum heredibus occisid, tunc enim comprehendit tam masculos heredes, quam feminas, secundum Barro. in l. si filius qui patri, in vltimo, quaestio, ff. de vulgari. & pupill. subit, & hoc non solum, procedit de iure statuario, & municipali, sed etiam de iure communi omnibus heredibus, etiam feminis competit ius vindicandi defuncti necem, l. forem, C. de his quibus vt iudic. & l. femina, C. ad pupillia, & not. omnes Doct. in d. §. Cato. praesertim l. as. nu. 39. vbi ait hanc esse communem opinionem, & Raynus ibidem nume. 20. in i. lectu. & Pontanus Perullianus numero 70. & sequen. praesertim Statutum simpliciter disponens, quod occidens occidatur. Interpretatur, & limitatur secundo in curia poenam Statuti, nisi qui ex animo, & dolose occiderit, & sic Statutum (licet simpliciter loquatur) debet declarari secundum ius commune, vt in capitulo cum dilectus, de consuetud. vbi per Doct. tradit Calderi. consilio in l. in titu. de constituti. qui quid dicitur Cotruis consilio primo. Decius, in consilio decimo, consideratis, volumine tertio; & Baldus, hoc late declarat in l. data opera, versiculo item si Statutum. C. qui accusare non possunt,

posunt, & dicit magnum verbum Paul. de Cast. in l. & si feuerior. C. ex qui. causis infatiroga. quod per hoc liberauit quendam, qui proiicendo saxum hominem interfecerat casu, & prater propositum suum, licet in loco extaret Statutum de quo supra. & determinat idem Paul. de Cast. consilio cclxxvii. in causa incarcerationum, in princ. volu. iij. secundum nouam impressionem, & Deci. consil. ix. per totum vbi plurima ad propositum reperies idem voluit Cardin. in cap. lator. vbi idem dicit Fely. ext. de homici. Barba. consil. xl. illud adduco, vol. iij. Alex. consil. cxi. vbi dicitur in casu proposito, lib. i. & Ias. in l. j. ff. de legi.

Statutum disponens, quod bannitus, posset impunè occidi valet, & tenet de iure, vt per Ioan. And. in addit. ad Spec. in tit. de consil. §. j. Hostij. in l. cap. j. eod. tit. Barto. l. omnes populi. ff. de iustit. & iu. & in l. vt vim. eod. tit. & cano. omnes in cap. quæ in ecclesiarij. de consil. Marfil. in l. j. vers. & tale statutum. ff. de fidei. consil. lxxij. nu. 7. & consil. xxx. j. nu. 2. In sua practica. crimin. §. aggredior. nu. 1. Ratio istius statuti videtur ista, quia dicitur fauorabilis ex eo, quod ob bonum publicum videtur in iudicium. l. j. vbi Barto. & alij C. quando lic. sine iudic. & in l. omnes populi. iij. quæstio iij. quæst. princ. Ias. consil. cxxij. lib. j. & l. vbi pactum. C. de transact. Bajd. consil. cccxcj. post med. lib. iij. & Moder. in ca. quæ in ecclesiarij. de consil. Decius consilio cccxxvij. nu. 3. in fin. In tantum autem hoc statutum valet, vt etiam in foro animæ & apud Deum valet, vt dicit Alexan. in l. si plagij. in princip. de verbo. obliq. & P. Duenas in tracta. regul. reg. lxxvij. Limit. iij. cum alijs per eum ibi congestis, latè per ea, quæ voluit Alberic. in tract. Statut. iij. part. q. xix. Imò huiusmodi statutum potest premiare occidentem bannitum, quamvis homicidium de se malum sit, vt not. Hostien. & Doct. in ca. fin. extra de consuetu. Soci. consil. clvij. Præsens consuetudo in princ. volu. iij. cum alijs congestis per Decium in d. cap. quæ in ecclesiarij. nu. 54. & sequent. vbi attestatur hanc esse communem opinionem. Ratio istius conclusionis videtur ista quia estimari non potest quantum inter sit prouinciam liberam esse à malis hominibus. Congruit. ff. de offic. præsid. His addenda est sing. doctri. a Bal. in l. ita scriptum. §. fin. ff. de leg. iij. vbi dicitur statutum disponit, quod capiens bannitum, & presentans illum in carceribus communis, possit habere præmium à communitate si quis ceperit bannitum, & post conditum statutum illi presentauerit communi, videtur posse habere & consequi præmium. Et licet occidens bannitum (ad institutum redeundo) statuto permittente non puniatur aliqua pœna corporali vel pecuniaria, nihilominus est infamis, vt per Bal. in l. de curijs. C. ex quibus causis infamia irrogat, quæ sequitur & refert Marfil. consil. 9. n. 19. & in l. lege. Cornelia. ff. de fidei. iudic. ad q. in facto graui. non potest esse testis absque rogata secundum Bal. in authent. si vero testis productus dicatur. C. de testibus. Et casu, quo dictum statutum loqueretur, quod bannitus possit impunè occidi. Hanc questionem latè disputat Nellus in tracta. Bannito. parte secundâ, numero primo & octauo, & resolut prædictum statutum esse declaratum. Ampliatur primo etiam habere locum, si occidens sub pœna iuramento vallata ante bannum non offendere, vt puta Titius etat Maruio inimicus, fecit pacem cum eo cum promissione iurata de non offendendo, nihilominus vigore istius statuti de occidendo, non obstant se promissione, Titius poterit Marium occidere, nec tenetur pœna contenta, vt per Bart. C. quando lic. se sine iud. vbi Alex. in apoll. & in l. qui seruum. ff. de verbor. obligat. Anch. & Barb. numero centesimo sexagesimo secundo. cap. cum M. de constitut. Ripa in repetitio. l. fin. C. de reuocand. donatio. numero octuagesimo sexto, vbi ait hanc esse communem. Berouus vero in dicto cap. quæ in ecclesiarij. cxxij. & sequent. per pulcherrimas, & subtilissimas rationes conatur suadere contra istum, tamen (quicquid ipse dicat) ob hoc non discedo à communem. Ampliatur secundo dictum statutum, quod occidens patrem, filium fratrem, vel dominum bannitum non debet puniri vel aliqua pœna affici, vt voluerunt Barto. & Alex. ibi in addit. in l. si adulterium cum incestu. §. liber. ff. de adulter. Salicet. in l. vnica. C. de iis, qui parent. vel lib. Abbas consilio centesimo quarto, libro primo, Imol. in l. triticum, prope fin. ff. de verbor. obligat. Felin. in dicto cap. quæ in ecclesiarij. numero quinto. P. Duenas Regu. lxxvij. numero octuagesimo octauo. & nouissime Augustinus Berouus in memorato cap. quæ in ecclesiarij. numero 14. de constitut. in antiquis, vbi responderet contrariis, & auctor assenerat hanc esse magis communem opinionem. Ratio dictæ communis opinionis videtur ista, quia bannitus transfuga, & hostis ciuitatis. l. amissione. §. primo. ff. de capi. deminu. & in l. prima. ff. ad legem Iul. de sicar. & notat Barto. in lege vt vim, & in l. omnes populi. ff. de iustitia & iure. Floria. in l. binas ades. ff. de serui. verba prædico. & Moder. in d. c. quæ in ecclesiarij. quamuis contrarium teneat Ruynus post alios ibi relatos per eum consil. iij. numero septimo, volu. v. videlicet quod filius patris bannitum propter reuerentiam occidere non possit, vigore dicti statuti, & Follerius in commentarijs ad Pragmaticam eorum per Reuerendum Cardinalem Pacecum de contumacijs non comparantibus infra decem dies & c. numero 13. Ampliatur tertio prædictarum Statutum in tantum procedere, quod si quis veller interficere bannitum vigore statuti, & bannitus protestetur insultranti, vel se offendere volenti, vt nulla sibi inferatur contumacia, vel ini-

iuria fuit enim absolutus, tunc protestans nisi statim faceret fidem de restitutione, in integ. vel absolute sibi facta a suo Iudice posset impunè offendi, secundum theoricam Barto. in l. non solum. §. morte. ff. de de noui oper. nuntiar. communiter approbatam ibi à scriben. & in cap. cum M. Ferr. de constitut. vt attestatur Ripa ibi, numero 176. Ampliatur quarto Statutum permittens aliquem impunè occidi, vt in teligatur permittere illum verberari, ac iniuria affici secundum Bart. in l. nec in ca. ff. de adult. Bal. in l. j. C. de exhiben. re. in l. si quis non dicam rapere, in princip. C. de Episco. & Cleri. in l. pen. C. de priua. carce. in l. iij. ff. de adimen. lega. & in l. in suis, & ibi Ange. & Imol. ff. de liber. & posthu. Ioan. And. in addi. Specu. in titu. de consuetud. §. j. in fin. Ant. in capitu. fin. de consuetud. in prima falen. & Imo. in l. si verò. §. de viro. ff. solu. mat. quos sequitur, et refert Alex. in dicta l. nec in ea. Ampliatur quinto, Statutum permittens generaliter bannitum occidi, quod generaliter debet intelligi siue quis occidat per se, siue per alium, etiam data pecunia, vt voluit Bal. consil. ccccj. ad euentiam dicendorum, volu. j. Limitatur primo istud Statutum vt intelligatur solummodo de bannitis ex veris probationibus delicti: non autem de bannitis per contumaciam, secundum Bald. Ioan. de Imo. in l. si mora. ff. solu. mat. Alberi. in tract. statu in prima parte. quæst. l. j. sed hic quærit, quod dictum sequitur etiam Alex. in l. omne delictum, circa princip. ff. de re milit. Marfil. consil. lxxij. nu. 11. consil. x. nu. 8. et 12. et in l. infans. nu. 24. ff. ad legem Corne. de fidei. iudic. post nonnullos alios Doct. ibi per eum relatos, et Berouus in d. c. quæ in ecclesiarij. nu. 17. et Alex. per pulcherrimas rationes. in d. l. si mora. nu. 13. vbi asserit hanc esse communem opinionem, quod bannitus propter contumaciam non intelligatur ex maleficio bannitus. His accedit pro maiori declaratione prædicti, quod vnusquisque de populo in iudicio posset comparere, et dictum bannitum etiam defendere, ac tueri per remedium nullitatis, huiusque taliter comparenti obijci non posset, quod sua non interefferet per doctrinam singularem Barto. quam ibi sequitur Angel. Saly. Fulgo. et Paul. de Cast. in l. vbi pactum. vers. statuto cauetur, etc. Bald. in l. de curijs. C. ex quibus causis irrogat. Abb. in c. illa. de accusat. cum alijs, de quibus per Fely. in c. illa. de accusat. cum alijs, de quibus per Fely. in c. cum super. vers. non solum pro interesse & c. & Marfil. in l. si quis quinto reperio etiam, nu. 147. ff. de quæstio. Limitatur secundo, quod si statuto cauetur bannitum in centum, possit impunè occidi, tunc si quis reperiat bannitus in vna causa in quinquaginta, & in alia causa in alijs quinquaginta, non debet fieri hoc casu cumulatio, vt dicitur bannitus in centum, quoniam ista est materia odiosa, l. vbi fideiussor. vbi omnes Doct. hoc tenent, & firmiter ff. de solutio. Barbat. in cap. licet. nu. 45. & sequent. de foro compe. & Ias. in l. si idem cum eodem. ff. de iurisdiction. omnium iudicium. vbi attestatur hanc esse communem opinionem. Limitatur tertio prædictum statutum, quod carcerati occidi non possunt, stant istud statutum, quod banniti possunt occidi, secundum Bar. in l. in laqueum. ff. de acquir. rerum domi. & probatur in l. fin. C. de custo. reorum, & firmat Marfil. sing. cl. accessus ad meretrices. & in l. j. nu. 3. circa si de fidei. Limitatur quarto præmissum statutum permittens bannitum posse impunè occidi, habere locum in rite bannito. l. non putauit. §. non quæuis. & ibi Bar. ff. de bon. poss. contra tabu. & l. iij. §. condemnatum. ff. de re iudi. & iste occidens non ritè bannitum, non iquaretur dicto statuto secundum Canonistas in d. c. quæ in ecclesiarij. & Legistas omnes post Bart. in l. si seruus. ff. de acquirend. possess. & in d. §. non quæuis cum alijs abundè congestis per Marfil. consil. x. nu. 10. & 16. vbi ait hanc esse communem opinionem, imò occidens bannitum, qui fuerat nulliter bannitus non excusabitur, quominus puniatur ordinariè, videlicet si taliter occidens haberet notitiam huiusmodi nullitatis, alias cum diligentia perquirere, & se informare debuisset antè, quàm ad actum, cui naturaliter in est dolus deueniret, tanquam culpabilis iudicantis arbitrio plebèdus erit iuxta communem theoricam scriben. de qua per Alex. consil. lxxvij. visis, lib. iij. post Barto. Bald. & alios in l. non putauit. §. non quæuis. ff. de bo. poss. contra tabu. & in l. si ff. de adulter. & Bal. in l. ex morte. ad legem Aquil. Doct. maxime Ias. in l. iij. §. condemnatum. ff. de re iudi. cum alijs, de quibus per Dec. consil. ccccxxxij. nu. 1. & per Bal. in l. j. C. de pe. & in addi. Spe. in tit. de cita. ver. non valet. Ale. consil. xij. nu. 4. lib. j. c. cclx. lib. vij. & Fely. in d. c. quæ in ecclesiarij. Limitatur v. dictum statutum quans præmium occidendi bannitum, non comprehendere occidete eum se defendendo, ac tuendo, quoniam hoc non facit principaliter, vt occidetur bannitum, verum vt se defenderet, vt voluit Bar. per illud tex. in argument. in l. si quis in graui. §. vtrū. ff. ad Sylla. & in l. nulla macula similiter per illud tex. C. de delato. lib. x. vbi hoc idè tenet Ale. sequendo Bar. et Romā. in d. §. vtrum. Coarctatur istud statutum quinto loco loquens de bannito occidendo non procedere in bannita, et sic in muliere secundum Ioan. de Ana. in c. intelleximus. de his, qui si. occi. Bal. in l. Imperator. ff. de statu homi. Aug. consil. lxxvij. Alex. consil. xxvij. præclar. vol. iij. et Deci. in l. si min. nu. 3. de reg. iu. quod procedit in femina dū est prægnans, secundum Marfil. in pract. crimin. in §. nunc videndum. numero 90. et Duen. reg. lxxvij. numero 187. Animaduerte, quod si quis interficiat multatam bannitam, quæ ex d. statuti dispositione interfici

actus spiritualis super quo laicus statuere non potest. l. privilegia. C. de sacrosanct. Eccle. Limitatur ij. ac interpretatur istud. Statutum, quādo mulier disponeret donando causa mortis, potest mulier ita donare non obstante hoc Statuto secundum magis communem opinionem Doct. quam attestatur Soci. in l. ij. ff. de lega. j. & sequitur ibi Ias. nam prohibitus facere testamentum, non intelligitur prohibitus donare causa mortis. l. tam is. §. fin. ff. de donatio causa mor. vt per Deci. consi. cxcvj. in casu proposito, & per Bald. consi. ccccvij. volu. ij. contraria vērō opinio videtur communis quam declarat, & citat Ias. in d. l. ij. ff. de leg. j. & Ripa ibi, nu. 10. & Tyraque. in tract. de legibus connubialibus in ij. glo. iij. quæstio. Sed primam opinionem sequendam fore mihi constitui, quia videtur magis communis, & æqua, vt patet ex cong. sibi per Alex. Soci. & Moder. in d. l. ij. Fallit tertio huiusmodi Statutum, quando propinqui, seu consanguinei mulieri consensum præstarent ad vtilitatem propriam, vt puta si mulier veller propinquis quorum consensus desideratur ex forma Statuti in testamento sua bona relinquere, tunc propinqui ad proprium commodum consensum accommodare nō possent per not. per gl. & Bar. in l. ij. ff. de auctori tuto & Bar. in l. frater a fratre. ff. de condi. in debi. cum allegatis per Soci. consi. clxxij. & per Corne. consi. cxcij. eleganter. lib. j. & ita se habet communis opinio, vt asserit Deci. consi. cccccxij. conclusionem, circa fin. contra Baldus qui in oppositam opinionem inclinavit in consi. vj. hæc est copia. lib. ij. & in l. j. C. vnde vir, & vxor Limitatur hoc quotiescunque per propinquos ante testamentum mulieri accomodetur consensus in genere ad faciendum testamentum arbitrio suo: non autem in ipso testamento, vt probatur per Alexan. in l. j. §. fuit qua situm. ff. ad Trebellia. & per Corne. consi. cxcij. v. d. u. ij. est tamen necesse post huiusmodi consensum præstitum, testamentum fieri ex interuallo, vt per Deci. consi. cxcv. in causa interpretatur quartum dictum Statutum disponens, quod mulier non obligatur sine consensu propinquorum, quod si ipse propinqui sine causa recuset: coguntur à superiore consentire, secundum dictam Ant. de Bur. in c. cum consuetudinis. de consuetu. quam sequitur Abb. per illum text. in cap. nullus. de iure patro. in c. quod Dei timorem. circa fi. infra de statu monachi. de quo Bart. & latè Alexand. in l. si cum dotem. §. eo tempore. ff. solu. matrimo. & ista est communis opinio vt inquit Ioan. Bapt. Plotius post alios ibi per eum. congest. in repetiti. l. i. quando. nu. 3. C. vnde vi. Interpretatur quinto dictum Statutum expositulans in contractibus minorum & mulierum, propinquorum consensum non habere locum in donatione viri & vxoris vt consiluit Pau. de Cal. consi. lxxij. in ista donatione in ij. dubio. li. ij. quem refert, & sequitur Tyraque. in repeti. l. si vnaquam. C. de reuo. can. donatio. in vers. libertis. numer. 13. Limitatur sexto huiusmodi Statutum exigens, ac requirens consensum propinquorum, non verificari in vno, quia plures pro firmiori iudicio requiruntur, secundum An. hara consi. xxxv. v. i. a quadam petitione, quem refert, & sequitur Deci. in c. prudentiam. nu. 17. extra de offic. de lega. Sed hoc non habet locum vbi cunctis Statutum prohiberet quod contractus, vel actus non possit fieri absque patris & matris, vel duorum agnatorum licentia: tunc enim sola patris licentia sufficeret, dum vivit, sed eo defuncto sola licentia matris sufficit absque licentia patris prædefuncti, & sine etiam licentia agnatorum, secundum glo. in l. Gallus. §. quidam recte verbo. non exprimat, quam sequitur ibi Barto. nu. 4. Ra. n. Bal. Alberi. Nicol. de Neap. Ang. Cuma. Paul. Castren. & Alexan. & ista est communis opinio, teste Iaso. ibi, nu. 12. & 10. Ripa. in c. ex parte primo. nu. 4. de rescript. & Ioan. Bapt. Plotio in d. repeti. l. si quando. nu. 842. & sequentibus cum aliis ibi per eum relatis. Fallit vtrius præcitatum Statutum, quod mulier contrahere non possit absque consanguineorum consensu, non comprehendere hermaphroditum, secundum Bald. in l. omnes populi verus quid si Statutum dicat. ff. de iur. & iure, quia hermaphroditus est homo mixtus, non autem proprie mulier, idem tenuit Anchara, in repeti. c. Canonum Statuta, in vers. venio ad quartum membrum de consitu. in vj. de quo vide solemne. Doctorem præceptorem meum Pontanum Perusinum in l. stipulatio nū. vers. quid, firmat Bald. & c. ff. de verbo. obligatio. Interpretatur octauo hoc Statutum, vel huic simile, videlicet, quod eo mediante consensu viri in contractibus vxoris requiratur, non habere locum in viro furioso, ideo contractus valet sine consensu mariti, cum heres. ff. de acqui. heredi. & ita per illum text. teneri ibi Imo. & Areti. vt refert Ruynus, consi. cxlv. nu. 4. Fallit nono, quando Iudex suppleret defectum consensu propinquorum sua præsentia, & auctoritate, quod potest facere Iudex vbi cunctis aliquorum consensus ad actus requiritur, si illi sint inhabiles ad consentiendum, vt per Bald. in l. si furiosus, per illum text. C. de nupt. & in l. bonorum, vbi alij Doct. communiter. C. qui adm. & per Alexand. in l. j. §. fuit qua situm. ff. ad Trebellia. & sequitur Socin. consi. lxxvij. in præsentia. volu. j. Fallit, d. Statutum requirens propinquorum consensum non verificari in tacito, vel ficto, qui ex sola præsentia, & taciturnitate inducitur: quoniam debet intelligi in casu vero. & non ficto. l. ij. §. hæc verba. ff. de neg. gest. & ibi Barr. & in hoc casu concludit Bald. l. ij. §. voluntate. ff. solu. matrimo. cum quo sentiunt communiter omnes, vt per Dec. in c. at si cleri de iudic. nu. 77. Rui. consi.

lxij. nu. 1. volu. iij. vbi dicit hoc procedere præsertim, quando statutum copolatiue vult adesse præsentiam consentientium in alio actu declarando per mulierem. Fallit xj. d. Statutum non habere locum in contractibus damnosis, secus in vtilibus Bal. l. neque. C. de contrah. & consi. sibi. Fallit xij. quando consanguinei, quorum consensus haberi possit, præsentem: secus, si abessent à longinquo, nec eius consensus haberi possit, valebit contractus sine consanguineorum consensu Bald. consi. ccccxxxvij. sequens quæstio. vol. j. Crauet. consi. xlij. nu. 4. His addendum, quod si Statuto cauetur, quod mulier nō possit contrahere sine præsentia consanguineorum fiat absque consensu consanguineorum, tunc non potest ratificare postea per consanguineos: quia licet ratificatio repræsentet consensum, non tamen repræsentat præsentiam corporalem. Bald. l. j. vers. extr. quæstio. C. qui adm. Fallit xij. quando mulier faceret testamentum extrà territorium, vbi non extet huiusmodi Statutum arg. l. j. quem adm. test. aper. Bart. l. j. C. de summ. Trin. & trahitur testamentum ad bona vbi que sita. Limitatur etiā dictum statutum vt nō possit mulier cōpromissum facere absque solennitate Ang. l. si, §. necessitate. C. de bon. quæ lib. Fallit xv. d. Statutum vt videatur prohibere mulierem acceptare tutelam. Bar. l. ij. ff. de leg. & vide Alc. tract. pr. sum. reg. j. præsump. l. ij. num. 7. Interpretatur xvj. quotiescunque cauetur, quod si mulier contraxerit sine propinquorum consensu, contractus sit nullus, tunc enim secundum l. j. C. qui admitti. partes non possunt huic constitutioni prohibitorie renuntiare, & facit text. capi. denique. 4. diuinitio. in finalibus verbis. Fallit xvij. istud statutum non habere locum quando mulier contraheret cum patre, & omnia solennitate statuti, id est propinquorum consensu. in manibus patris renuntiat, vt voluit. l. pactum doct. C. de collat. quem sequitur Alexan. cvj. quoad præsens. volu. j. Tira. l. si vnaquam. C. de reuo. donat. in verbo præfatio. Limitatur xvij. d. Statutum, vt recipi at interpretationem à iure communi, vt habet locum in obligatione necessaria. Roma. consi. cccciii. per l. j. C. quando decret. pus non est, quem sequitur Alexan. consi. ccxv. vol. vj.

Statutum disponens quod naturales, & spurij possint succedere patri quemadmodum & legitimi, nō valet Bald. in l. j. ff. de testamen. Bal. l. j. C. de iure aut. anulo. quia tale statutum præbet fornicandi occasio. nō in contra. conueni. ff. de pad. dotal. & ita per illam rationem tenet Federicus Senes. consi. cxcij. & cxcvi. Bald. in l. cum quam C. de fidei. commif. Imo. l. ij. ff. de testamen. & ista opinio est communis quam citat, & sequitur Ioan. Bapt. de S. Seuerin in repeti. l. omnes populi ff. de iustit. & iur. Angel. Areti. in tract. de testamen. Dec. c. j. de consitu. & in cap. in præsentia. de probat. licet ipsemet Decius. parum sibi constans contra communem efficacissimis fundamentis sequitur & sustinet Paleotus in tractatu de nothis & spuris. q. liiij. tamē quicquid isti suadeant ob hoc non discedo à sententia communis tanquam magis æqua, & melioribus rationibus, vallata. Limita prædicta, quod quamuis filius illegitimus vigore statuti præfati patri succedere non possit, tamen de iure communi omnis filius illegitimus ex coitu non accubabili natus, ad successionem matris admittitur, nisi mater sit illi. l. si qua illustris. ff. ad Officia. & voluit Corne. consilio xxv. in præsentia in fin. l. ij. & per consequens ante obitum matris filij habent alimenta, quia mater locuples tenetur alere filium spurij, vt not. Barto. in authen. ex complexu. C. de in cas. nupt. ideoque pater sciens filium naturalem ei succedere nō posse ex dispositione huius Statuti, potest facere heredem matrem spurij ad hoc, vt post matris mortem spurius possit consi. qui omnia, & scias quod etiam concubina donare, ac in testamento relinquere possunt. l. donatio. ff. de donatio. & l. qui concubinam, & l. vxore. §. concubina. ff. de lega. iij.

Statutum Florentinum disponens patrem habentem domicilium Florentiæ, scientemque ipsius filium negotiari, exercereque mercantiam in ipsa Ciuitate teneri, ac obligari, nisi à dicta negotiatione filij expresse prohiberet secundum gl. in rub. C. de d. cre. decuri. li. x. quæ sequuntur omnes scriben. communiter in l. filius familias. ff. de verb. obliga. & in d. rub. & Boerius decisio. c. xxj. nu. 15. vbi expresse attestatur de dicta communi opinione gl. Interpretatur & limitatur primo huiusmodi Statutum, quod pater teneatur pro contractibus filij mercatoris restringi ad contractus filij, qui fierent, & celebrarentur ob causam mercaturæ, non autem ex alia causa, vt tradit Alexan. consi. cxij. vol. iij. Crauet. consi. iij. nu. 25. & cōsi. lxxj. Idē videmus in alio simili Statuto disponente, quod filius non possit se obligare, vel contrahere, nisi sit artifex, vel mercator, nā valet contractus, vel obligatio, si fiat tunc occasione artis, vel mercat. alias secū. Bald. Saly in l. si. C. ad Macedo. B. in l. ij. §. ex hoc edicto. ff. nauar. caup. & stab. Ias. in l. age. C. de transact. Dec. in c. post cessionem, de probat. & Marly. in rub. ff. de fideiussori. nu. 210. Interpretatur secundo loco dicta com. opin. quod pater vigore prælegati Statuti ex contractibus filij, celebratis extr. territorium nō teneatur, nec obligetur, secū. Dec. cōsi. cccclix. in cau. Domini. Marci, & ita consiluitur refert Soci. in l. modestinus. ff. de except. genitor. lusus, Areti. quod Statutum Florentinum quoad patrem, qui permisit filium negotiari, & non contraxerit pro filio obligatum iuber, non contrahi ad negotia, quæ extrà territorium filius gesserit.

Vnius.
Statutum, seu Lex faciens mentionē de fructibus, intelligitur deducere impensis,

impensis secundum Bart. in l. fructus, per illum text. ff. solu. matri. Bal. Ange. & omnes Moder. in l. non amplius. in prin. ff. de lega. j. & idem tenet Bal. in l. j. per illum text. C. de fructibus, & lit. expen. cum aliis late congehis per Alexan. in d. l. fructus, in iij. no. & per Fely. in c. ad no. stram, in ext. de iur. iur. & in c. ad aures. de rescript. & Deci. consi. clvj. Statutum, vbi idem consuluit de pensione, quæ ex fructibus detrahi debet, in æstimando valorem bene scij, & opinio præcatorum Do. videtur communi omnium calculo approbata vt allerunt Moder. in d. l. non amplius. & alij scriben. passim, & ad hoc facit text. in l. si à non domino §. ff. de petito. heredi. vbi ad literam dicit Iuriscōsultus, quod fructus intelliguntur, deductis impensis, quæ quarrendorum colligendorumque grana fructuum sunt quem quidem text. dicit vnicum ad hoc & singularem Roma. in sing. cccxxxij. mal. f. fidei possess. for. il. primo. & ob hoc tenent Bald. & Ang. in l. j. C. de fruct. & lit. expen. quod poterunt deduci expensæ factæ propter custodiendos fructus, & operas factas. F. Viuius.

Statutum prohibitio, vel ordinatio in præiudicium Ecclesiæ, aut Paucorum etiam subditorum molendina habentium, seu de nouo constituentium facta vel facta, etiam per indirectum non valet. nec tenet aliquo modo, vt consuluit Collegium Bononiense, vt constat in consi. xij. inter consi. Anchara. in eodem casu consuluit Calderinus, vt et alij videre inter consi. Anchara. consi. clv. quæ v. consi. refert, & sequitur Alex. consi. cxxj. vol. ij. Soci. consi. cclxxij. lib. ij. In l. i. Ciuitas. ff. si cer. petat. in lege quominus, quæstio. xxv. ff. de flumini. in l. j. ff. de legi. & Boeri. decisio. cxxv. Sed tamen contrariam partem, quod in d. tale Statutum valet etiam in præiudicium Ecclesiæ, tenet Bal. inter consi. Anchara. n. consi. xj. Calderi. tubantes, & sibi contrarius consi. xj. titu. de consitu. cui consilio se subscripsit Anchara. sibi parum constans, & præcatorum consilium Bal. xj. sequitur Iaso. sibi contrarius consi. cccxxvj. vol. ij. & consi. xxxix. in fin. lib. iij. Curtius iunior consi. cxlvj. circa fi. l. peci. in c. Ecclesia sanctæ Mariæ, de constit. in anti. versic. tertio conclusio supra facta. in consi. cclxxix. & consi. cclxxj. & consi. cccxij. & Ias. in l. filius familias. §. d. n. versic. tu ultra alios. ff. de leg. j. in istis tam ambiguis iuris nostri interpretum sententiis qui dicendum præfecto calu eueniente intrepidè semper consulerem pro prima opinione tanquam magis communi, & in iure verissima, & quod sit magis communis attestatur Ias. in d. l. quominus in quæstio. xxv. & Boerius decisio. cxxv. F. Viuius.

Statutum disponens, quod positionibus simpliciter, & præcisè responderi debeat, aliàs habeatur pro confesso, si contingeret in casu prædicti Statuti, quod titius negaret se recepisse centum à Maujo quæ ab eo in iudicio petebatur hoc etiam suppleudo, & addendo, quod quatenus appareret in aliquem euentum, ipsum Titium ista centum habuisse, æstimat & fatetur in negotiis dicti Mauji petentis, seu agentis expendisse, vel ei restituisse, hoc casu animaduertente, quod non videtur esse dicto Statuto simpliciter responsum, & respondens ipse habetur pro confesso, secundum Barro. Roma. Alex. Fran. de Areti. & Ias. in l. j. §. si quis simpliciter. vbi ait istam esse comm. opinio. ff. de verb. obli. & Boeri. post alios complures congehos per eum de consi. cccxxxix. ou. 4.

Statutum, vel consuetudo disponens quod testamentum possit fieri coram quinque testibus, aut paucioribus tam circa leuia, quam circa grana valet, & intergerim: seruatur secundum Cin. Bal. & omnes fer. docto in l. j. C. de summa. Trini. & fid. Cathol. & l. ij. ff. de testam. & ista est communis opinio teste Iaso. in d. l. j. & Deci. in c. sicut, de probat. qui retulit omnes fer. dictam contrariam partem tenentes, licet ipse d. mun. teneat communem, & Boer. deci. cccxxvij. nu. 6. & seq. & sic manifestè apparet legem municipale, vel consuetudinem posse addere formam testamenti ultra solennitatem traditam. de iure Ciuili. l. si non speciali. C. de testam. vbi per illum text. communiter not. docto. vt ex congehis per Alexan. constat ibi Amplià primo d. Statutum vt comprehendat non solum ciues, sed & forenses, secundum Barro. in d. l. j. cum quo sentiunt omnes doctores. communiter vt meminit Iaso. in d. l. j. nu. 40. Ampliatur secundo d. conclusio quod testamentum, secundum formam d. Statuti conditum potest vbi que effectum sortiri etiam quoad bona alibi existentia, vt volunt omnes scribentes in d. l. præferrim Ias. ibidem, nu. 44. vbi ait hanc esse communem Interpretatur tertio dictum Statutum, quod licet quinque sufficiant in confectione testamenti, sufficiunt etiam in ipsius reuocatione, secundum Deci. & alios in c. cognoscentes in ij. Lectu. nu. 6. de constitu. Fallit d. conclusio in codicillis, quia Statutum disponens in testamentum sufficere quinque testes non tamen ob hoc præsumitur quod in codicillis, sufficiunt tres testes, secundum not. doctrinam Bar. in l. j. circa fin. ff. de lega. j. communiter ibi ab omnibus scribent. approbat, vt referunt Moder. inibi, & Ripa in tract. de peste in tit. de priuileg. vlt. maru. voluntariu causa pestis, nu. 47. Limitatur secundo dicta communis conclusio quando aliquis subditus, vel vassalus conderet testamentum extra territoriu statuentium, & in loco, vbi referuatur ius commune, tunc enim valet testamentum factum secundum formam iuris communis, argu. l. si fundus ff. de euisio. cū aliis relatis per Corne. consi. cccxxij. circa primū, libro quarto, vt pote quia seruanda est forma, que

seruari consuevit in loco, vbi fit testamentum, adeo quod testator Christianus existens in territorio Saracenorum potest condere testamentum seruata solennitate iurisdictionis, quam seruient hostes Christiane fidei in suis testamentis, secundum Paulum de Castro eleganter & Ange. in l. secunda. C. quemadmodum. testa. aperian. quos refert, & sequitur Ias. in d. l. cunctos populos, licet Barro. contrarium, alleuerit in l. quia latronibus. ff. de testam. & Barba. in rub. de testam. vbi poteris, vide re multa congeha per eum, & vide Ange. in authen. omnes peregrini. C. communia de successio vbi per illum text. tenet peregrinos posse facere testamentum non seruata solennitate iuris Ciuiliis cuiuspiam opin. impugnare nititur Barbat. in d. rubri. de testam. ego verò in hereo dictæ Ange. sententiæ ne verba d. Aurhenti. omnes peregrini. nō aliquid operentur argu. l. si quando. ff. de lega. primo & cap. si Papa de priuilegiis. lib. vj. & l. j. ff. de milita. testam. F. Viuius.

Statutum nias personæ defunctæ ab intestato excludens stante patre, & fratribus defunctæ personæ, non extenditur ad bona extra territorium territorium existentia, vt Iacobus Rayen. Guil. de Cu. & Rapha. tennuerunt in l. cunctos populos. C. de summa Trini. & si cath. & ibi Bal. in repet. vbi concludunt hanc opinionem esse magis communem. arg. l. pupillo. ff. de tut. & curat. datis ab hys. & l. Titius. §. tutoris. ff. de ad. min. tut. & ab eis non dissentit. Alexan. eam pariter magis comm. in quibus in consilio xvj. viso. titulo volumi. primo. quem vide. est quidē statutum huiusmodi iuri contrarium, ideo debet restringi. vt docto. superius allegati voluerunt in dicta l. cunctos populos, & Alex. vbi supra. argu. l. certa forma. C. de iure fisci. libro x. & l. constitutionibus. ff. ad munici. Quatenus autem dicitur loci statutum esse attendendum ad procedit siue in re, siue in personā loquatur, vt tenuit Ancha. in re. c. canonum statuta. de constitu. F. Turzan.

Statutum loquens in faciente, habet locum in mandante. Bart. in l. sed si vnus. §. seruus meus. ff. de iur. iur. versic. stante statuto. & Iaso. in l. si quis id quod. ff. de iur. iur. omni iudi. qui in hanc sententiam communiter Docto concurrere inquit, & hanc tenuit Rota, anno. 1551. 16. Martij in vna bononien. caducitatis bonorum de Buchis, in qua ego etiam pro ista parte, videlicet pro dominis Gaspare & fratribus de Buchis contra do. Ioannem Baptistam & Ludouicum etiam de Buc. coram R. P. D. meo. D. Fabio Rotæ Decano meritisimo doctrina, & in reprobate singularissimo. F. Turzan.

Statutum si excludit filiam dotatam non simpliciter masculis existentibus, sed donec supersint masculi, illis deficientibus & mortuis recuperat locum suum redintegratur ad patris successionem, perinde ac si nunquam exclusā fuisset, demonstratur, quia si pater, ipsa filia præterita in suo testamento filiam, vel filios masculos instituat heredes testamentum corrumpit, & ex die mortis ipsius nullum est, vt tradunt Bald. & Salice in l. Auis, de pact. Angel. & Imo. in l. qui soluent. ff. de heredi. insti. vbi idem Ang. collegium Bononiense ita consuluit. se inquit, ergo succedit tanquam sua. Dixit quoque Barro. qui quæst. nostram etiam in terminis ponit in l. fin. ff. ad sena. consul. Tertull. quo ex quo pendet dubium, an testamentum ipsum rumpatur, arg. text. in l. ius quoque. §. siue, versic. & idod de heredi. non iudicabitur, nec censetur interim validum, ita quod filius sic institutus hereditatem adire valeat & ad solutionem alterius questionis an talis filia præterita testamentum rumpat. arguit sic ille filius, qui non succedat & ab intestato præteritus, rumpit testamentum. l. prima. §. pe. ff. de bono. possess. contra tabu. ergo filia, quæ ex forma statuti quousque superiunt masculi excluditur à successione partis si in eius fuerit, testamento præterita, rumpit testamentum, F. Turzan.

Statutum disponens idem quod ius commune addens, vel minus ponam, non tollit ius commune, Panor in capi. de causis. de offic. dele. Henri. Bothic. de fin. iij. par. arg. j. numero 360. communem dicunt licet. Henri. tendat in oppositum, & distinguit. B. Villal.

Statutum sic est interpretandum, vt si fieri potest, quā minimū lædat ius commune, Barro. & alij in l. omnes populi. ff. de iustit. & Iure Et ibi comm. dicit Ioan. Crot. in repet. num. 194. I. Fichar.

Statutum simpliciter loquens, non trahitur ad contractus iuratos, Cur. Iun. consi. lxxij. nu. 1. com. d. ex qua iustificatur alia com. opin. quod statutum prohibens donationes sine decreto iudicis, non habet locum in iuratis, vt per Io. de Ripa. in lib. iij. de doua. capi. x. nu. 3. com. d. Et sic si Statutum prohibeat minori contrahere, si contrahat, et iurat valet, et tenetur ad obseruantia iuramenti, Ias. in auth. sacramenta pubertu. nu. 51. C. si aduer. vendit. communem dicit. B. Villal.

Statuta non possunt annullare vires curamentorum communem dicit Cur. in Authen. Sacramenta pubertum. C. si aduer. vendi vt refer. Riminal. super titulo quibus alie. non licet, numero 297. vbi limitat duobus modis. I. Fich.

Statutum loquens in vno excorrelatiuis, etiam si sit correctorium iuris communis habet locum in alio, Cur. Iun. consi. vj. nu. 1. com. dicit, de quauide Iaso in auth. quas actiones. C. de sacrosanct. nu. 3. et in l. Iulian. nu. 17. C. de indicta vidu. tollen. et in l. qui condemnare ff. de re iur. num. 9. communem dicit. B. Villal.

Amplia etiam si sit pœnale Ias. in l. si prius. ff. de noui ope. nuntiat. numer. 4

nu. 54. communem dicit.

Idem.

Statutum potest tollere Legitimam communis est, secundum Cor. conf. cl. In ep. hanc quaestione j. vol. Alb. Bru. in Tra. sta. de stat. Excl. fce. nu. 8. Dec. in l. iura sanguinis. Et Bello. conf. xij. nu. 21. I. Fich.

Statutum disponens circa scribentem manu habebit etiam locum in subscribente, De ci. in authen. si quis in aliquo documento. C. de eden. nu. 17. communem dicit, ex Angelo in l. si ita stipulatus §. Chrylogonus. de verbo. oblig. B. Villal.

Nota istam communem ad intel. Pragm. de anno 124. nu. vlti. in conuentu inadricio de apocha recognita, quod habeat executionem paratam. Idem.

Statutum disponens, quod sententia lata contra unum, possit exequi contra alium, valet, & tenet, Anto. de Tremo. in addit ad Bonac. in practi. excepti in rub. de excepti. & b. ne. quae post. nume. 5. in verbo, & interdum, communem dicit. Idem.

Statutum concedens mercatoribus foruū, vt coram suo iudice conueniantur, intelligitur si agitur super re mercantili, Ioan. de Ripa de leg. c. ij. nu. 2. communem dicit. Idem.

Statutum disponens circa testamenta, comprehendit forensem ibi testamentum, & trahitur testamentum ad bona ubicunque existentia, & heres ubicunque succedit, Iaso. in l. cunctos populos, nu. 91. de summa trinit. communem dicit. Idem.

Contrarium, imo quod vel statutum loquatur cum rebus vel personis testamentum non habet locum, nisi in bonis sitis in loco statuti, tenet Soci. conf. 192. vo. iij. & conf. 188. eo. vbi dicit com. Et magis communem dicit Alex. conf. 19. vol. 6. & conf. 11. lib. j. na. 1. cui applaudit comm. opi. de qua per Corne. conf. 162. vol. 3. & in conf. 15. vol. 2. dicentem quod statutum excludens feminas propter masculos, non extenditur ad bona existentia in alieno territorio. Et cum Soci. refert omnes has communes opiniones, transit Gozza. consilio xlix. nu. 8. & 9. & 11. non referens Iaso. reprobata opin. Bar. in d. l. cunctos populos. Sed opinio, quam com. di. 15. Iaso. ego teneo. Scimus enim quod testamentum per forensem factum secundum solennitate loci, vbi testamentum conficitur, vbi que valet, etiam in locis, vbi alia vel diuersa solennitates & forma requiruntur, l. j. C. de eman. lib. cum concor. & Bart. in d. repe. l. cunctos populos, in iij. q. vbi tenet Cy. Sal. & Fulgo. & alij, quos refert Albert. Bru. in tract. de feu & solem. ver. sic. quas r. s. vel quos casus. sed si vbi que valet, quod ad effectum bonorum, ideo cogita. B. Villal.

Statutum ne bona extraneo vendantur validum, & licitum est, Idem. que communiter tenetur a D. vt apparet ex alleg. per Tiraq. lib. 1. Re. tract. in praefat. nu. 14. ibi citatur etiam Alber. in ij. par. stat. q. ij. ex praedictis, vbi dicit hoc communiter teneri. I. Fich.

Fallit in Ecclesia, et Clericis, quia illi sub tali statuto non comprehenduntur, secundum magis communem, vt prolixè recenset d. Tira. in c. 6. muheri. De legib. conu. Glof. vij. nu. 172. Villal.

Statutum disponens circa ea, quae sunt voluntarie iurisdictionis, comprehendit forenses, Ias. lib. 1. nu. 86. communem dicit.

Statutum introducens praescriptionem, non valet, et tanquam iniuriam non est seruandum. Crot. in l. omnes pop. numero 71. ff. de iust. et iure. l. nemo potest de leg. dicit com. Et Alciat. in rub. de pres. nu. 5. I. Fich.

Contrariam opinionem, di. it communem Ripa in l. nemo. et Gui. Papa. Dec. j. xxix. et ccc. xix. et ccc. x. d. l. prout refert cum multis pro vtraque opi. alla. Ion. Bapt. Bonius in tract. de statu. vr. praescrip. nu. 11. et 12. quam et postea sub nu. 17. tanquam veriolem sequitur. Idem.

Statutum non potest facere, quod lapsò aliquo tempore statim creator cadit a iure suo, Soc. conf. c. iij. communem dicit sed verior et communior est contraria, quod possit facere, Ferd. de Soazes in trac. de ma. tri. numero 23. B. Villal.

Statutum respiciens factum in delictis, secundum delictum grauat optimè, vt si dixerit, qui fecerit tria furta, moriatur. Sed si respiciat poenam, non grauat, vt si dicat, pro duobus furis fur decapitetur, Alciat. in c. cum non ab ho. de iud. nu. 15. com. dicit.

Statutum requirens in contractu solennitate probatoriam tale contra quod non firmat iuramentum si illa solennitas non adhibeatur Sic testamentum in quo requiruntur septem testes iuramento non, validatur Alciat. in c. cum contingat, de iurciurand. nu. 15. §. comm. dicit. Idem.

Statutum non potest disponere, quod ingrediens in monasterium, non succedat, Iaso. in lege de quaestio. C. de pacti. numero 15. communem dicit. Idem.

Statutum quod inuentus portans arma, quod puniatur intelligitur si fuerit inuentus et deprehensus, Bello. conf. xlix. nu. 4. communem dicit, ex Bar. in l. si Bar. forem. C. de fideiuss. et Doctor. praecipue. Iaso. in l. j. ff. de acquir. possessio.

Statuto prohibente vestes vel alia sub poena non incidit quis in poenam, nisi apprehendatur cum rebus vetitis, Anr. Gomez. in l. xlv. nu. 7. tau. communem dicit ex Ange. in aut hent. de lap. episc. §. reuerendissimis. colla ix. Villal.

Nota istam communem ad intel. Prag. cccv. et clxvij. et aliarum ll. loquentium de prohibitione armorum ac vestium, et aliarum rerum.

Statutum prohibens vxorem testari sine licentia mariti, non habet locum in testamento ad pias causas Bello. conf. xix. communem dicit ex Iaso. in l. j. C. de sacrosanct. eccle. Idem.

Statutum vel consuetudo potest addere formam testandi, vltra solennitatem traditam a iure ciuili communem dicit Alax. in l. si non speciali. C. de testa. F. Fich.

Statutum excludens feminam a dotata, solum excluditur ab hereditate dotantis, Curtius Iunior. conf. lxxv. nu. 1. nisi statutum procedat exprimendo personas, ex quo colligitur ad omnes extendi, idem ibi numero 1. communem dicit. B. Villal.

Statutum excludens filiam dotatam a successione patris non excluditur filia a successione fratris habentis bona patris. Iaso. in lege possessio appellata de acquir. poss. ff. nu. 2. communem dicit Quia hereditas non dicitur amplius hereditas, vt per eundem ibi. numero 18. Idem.

Item statutum excludens matrem per patrem non extenditur ad patrum magnum, Iaso. in l. si mater. nu. 2. C. de succed. ed. comm. di.

Item statutum excludit fororem a successione fratris. non excludit fratrem a successione sororis, Hiero. Cagno. in l. secundum naturam num. 20. ff. de re iur. communem dicit. Idem.

Statutum excludens cognatos per agnatos, dicitur in fauorem conseruandae agnationis, Curtius Iunior. consilio cl. iij. numero 1. communem dicit, & in cons. cl. nume. 1.

Item statutum excludens feminas dotatas propter masculos, est constitutum fauore agnationis Curtius Iunior. consilio. cvij. numero 7. communem dicit. Villal.

Statutum excludens filias fauore agnatorum, dicitur fauorabile, communem dicit. Geor. Nartan. in trac. de stat. exclud. fce. nu. 15. Et Brunus in simili suo trac. in iij. argumen. nume. Et Alciat. in l. ij. C. de in ius vocand. I. Fich.

Amplia etiam ad feminam ingressam monasterium, quod statutum excludens feminas ab hereditate tantibus masculis, excludit eam. Ioannes de Ripa lib. j. cap. ij. nu. 2. communem dicit. B. Villal.

Nota quod statutum de agnatis loquens, comprehendit legitimatos Curt. Iunior. consilio. cl. iij. communem dicit. Idem.

Amplia ad statutum disponens, quod tantibus filiis filiae non succedant, quod habet locum nisi sint filij legitimati, Curt. Iunior. ibi magis communem dicit Licet Curt. Sen. in consilio. xxxvj. communem dicit contrariam, sed primam dicit communem Iason. in l. cum acquir. simili. C. de fideicommiss. sed pro concordia dicit, vt dicit Decius in consilio. cccvj. & Paul. de Castro quos refert Goz. consilio. vj. nume. 73. quod prima opinio habet locum cum quis est simpliciter legitimatus, secus tamen, si sit legitimatus, vt possit succedere in bonis parentum cognatorum in omnibus, & per omnia pertineat ac si de legitimo matrimonio esset natus, & sic procedit communis sententia tamen ab hac distinctione dist. edit. Car. Molin. in consue. pari. rub. j. §. viij. gl. j. nume. 50. vbi sentit legitimum non excludere filiam, etiam si legitimatio sit plena vbi dicit communem, & affirmat communem etiam in addit. ad Alex. consilio. ij. in ver. legitimo volul. sed quod factum sit legitimo gaudere dispositione, & fauore com. vt succedat cum filia legitima, & haec est magis communis opinio. Idem.

Nota quod statutum excludens feminas propter masculos est licitum, Alberic. Bru. in tracta. de statu. excludente feminas, communem dicit. Idem.

Statuto state quod decedente vxore in matrimonio, maritus lucretur dotem non potest maritus plus habere quam vnus ex filiis Curtius Iunior. consilio. cxxij. numero 10. communem dicit quam intellige, quod statutum disponit simpliciter, secus tamen si adiungat etiam tantibus filiis secundum Iason. in l. praeterita, numero 15. C. vnde vir & vxor, quod nota. Idem.

ADDITIO. Circa statuta dotium, dicit Bar. in l. i. libemus. §. sape. C. de sacro. sanc. eccle. quod statutum loquens de dote data non habet locum in dote promissa. Quae opinio communiter reprobatur vt Nico. de Neap. rubr. nisi soluto matrimonio Bald. in l. Deo nobis. C. de episcop. & cleric. & in l. si pater. C. de iure dotium & alij. Statutum de lucrando dote, intelligitur secundum terminos, l. hac edictali. C. de secun. nup. cum Bar. est communis opinio Doct. in d. l. hac edictali & commu. testatur Curt. Iunior. post alios doct. in Auth. praeterea. C. vnde vir et vxor. Et similiter Soci. consilio. l. ij. super hac volum. iij. plura consilia deducens, refert et sequitur Belui. consilio. xlij. numero 2. I. Fich.

Statutum vel pactum deferens lucrum dotis mariti o. locum etiam habet in dote promissa tantum, com. dicitur Alex. in l. si donatur. §. si quis, num. 7. Et Ias. ff. de condi. ob. cau. Et Fran. Are. in l. ij. nu. 2. ff. solut. matri. So. consilio. xxxij. in praesent. consultatione num. 7. et lib. iij. Fran. Curt. Iunior. consilio. cxxix. nume. 9. I. Fich.

Statuentes non possunt arctare modum probationis respectu clerici agentis, Alciat. in ca. cum contingat de iureiurando nume. 155. communem dicit. B. Villal.

Nunquid stante statuto vel consuetudine in loco peccati nutritur suo

siue nutritiua, secularis iudex adiri possit, vt desuper decernat, & illud vel illam non tenere delectet, videtur dicendum quod non, quia decernere ratione peccati & super concernentibus peccatum, ad ecclesiam facti cum iudicem non autem ad laicum pertinet, nouit s. siue. ver. non enim intendimus, de iudici. vbi Papade quolibet mortali peccato decernere & quemlibet corrigere, ad ipsum & eius spectare officium. Idem est text. in s. si verò ecclesiasticum, in authent. vt cleri apud prop. episc. colla. 7. Abbas tamen in capitu. ex parte, versicu. ego pu. ro, de consuetudin. voluit quod ad laicum etiam hoc spectet, & ipsum adiri posse, ea inquam ratione, quod ad ipsum quoque peccato occurrere pertinet, alleg. text. in l. lenatus. ff. de officio presid. qui tamen mihi hoc non probat. Text. verò in capitu. Rex debet, xxij. quæstio quinta, hoc satis probare videtur. ibi periueros non sinere viuere, cum tamen alibi dicatur de iuramento & periurio cognoscere ad l. apam, & ecclesiasticum iudicem pertinere, d. capit. nouit versicu. licet autem, de iudi. habes igitur ex illo text. quod periurus ad mortem per laicum damnandus est, glo. tamen declarat hoc intelligi de teste, qui salum in criminali causa dixit testimonium, l. j. ff. ad leg. Corn. de ficar. secus vero si aliter, puta ex inobseruantia contra. tus quis periurium. incurrat, quia tunc tantum infamatur. l. si quis maior, C. de transac. vel alius solum Deum habet vtore, l. 2. C. de reb. credit. vel per Principem subditibus castigatur, l. si duo, s. si. ff. de iureiurando aliis quoque pœnas sustinet de quibus in c. quicumque vj. quæstio. j. vbi videas, & ad propositum conclusionis nostre facit quod colligitur ex text. & ibi per Barro. in l. sub pre. textu. ff. de extraord. crim. in quibus quod Capiteanos & potestates terrarum videre possunt statuta & ordinaamenta istorum disciplinatorum, & si in illis quod ad religionem nō spectant vel quod illi aduersetur statuta adinueniant, non solum statuta & ordinaamenta ipsa, cassare & irritare, verum etiam collegium dissoluere, sequitur Bal. in c. j. conuenticula. de pa. iura. firmam. vbi subdit quod episcopus coget ipsos disciplinatos ad edendum & presentandam dicta statuta & ordinaamenta et quod contra malas conuentiones habet episcopus iurisdictionē à iure, d. s. conuenticulam, et cum Bartol. transit idem Bald. in l. vnica, C. de monopo. et in l. collegium, C. de heredit. j. situ.

F. Turzan.
Stipulatio patris emphiteusim pro se et filii recipientis simultaneè et illico, postquam adiecta est, vel ex post facto, & ordine successiuo committitur et effectum an producat qu. ritur, in qua quæstione Bal. in l. quod dicitur, ff. de verb. obliga. non statim, sed ordine successiuo committi et effectum sortiri, ita vt inquam pater ipse primo et deinde filij ad ipsam admittantur emphiteusim, voluit, circa quæstionē, quia non multum expedit aliter non insistam, sed aliam satis vtilem, et à Doctoribus magno tractatam conflictu et opinionum varietate subnectam, videlicet.

F. Turzan.
Stipulatio interposita in quacunque materia, semper intelligitur, secundum materiam illius actus, l. in l. cum nota, nu. 20. C. de transac. communem dicit.

Villal.
Stipulatio alteri facta firmatur iuramento, Alcia in d. cap. cum contingat, numero 22. communem dicit.

Idem.
Stipulans sine causa, si sciat se non debere donare videtur, si tamē dubitetur, si seuerit, vel ne non valet stipulatio, Curr. Iuni. consil. cxxxj. num. 4. communem dicit.

Idem.
P. R. O. Stultis non solet succuri, sed e rantibus. l. regula. §. si quis ius. de iur. et fact. ignor.

Bellon.
Stuprum Vasallus committens cum vxore Domini post eius mortem, feudo priuandus est, secus si ad secunda vota transiisset. Comm. in §. feudum q. xl. P. Fich. ex Claro.

Idem.
P. R. O. Sub dubio forte respondent sepe periti gl. in l. si duo ff. de recept arbit.

Idem.
P. R. O. Sub simplicibus mistum continetur l. ij. vbi glo. ff. de verbo obligat.

Idem.
Subinfeudare alium de feudo potest vasallus, etiam sine consensu Domini, com. in §. F. q. xxxij. in prin. etiam si sit feudum Ecclesiasticum, com. in d. q. xxxij. ver. Et hæc Non tamen feudum Decimarum com. q. ead. versu. Sed quid si sit, Vt autem, eiusmodi infeudatio subsistat, tria requiruntur, Primum vt Vasallus hoc agat bona fide, Secundò vt subinfeudatus sit eiusdem conditionis & qualitaris cuius est ipse Vasallus, Tertiò vt subinfeudatio fiat eisdem pactis & conuentionibus quibus Vasallus prior feudum tenebat, com. d. q. xxxij. versu. Scias tamen. Nota tamen si talis infeudatio esset facta in preiudicium Domini tantum, tunc feudum debet remanere penes istum secundum Vasallum etiam post finitam lineam primi. At si esset facta in preiudicium agnatorum qui succedere debebant vigore primæ inuestituræ, tunc subinfeudatio illa resoluitur statim post mortem subinfeudantis venitque proximior agnatus ad feudum commu. in d. q. xxxij. versu. Sed circa.

P. Fich.
Subinfeudatus si alienare velit feudum debet id facere cum consensu supremi domini, non eius qui eum subinfeudauit: nam is non habet nisi reliquias quasdam vtilis dominij, com. §. F. q. xxxij. versu. vltim.

P. Fichard.

Comm. opin. rom. 1.

PR. Subrogatum debet sapere naturam eius, in cuius locum est subrogatum, l. si cum, §. qui iuriam, ff. si quis caut. in l. parab. olani. C. de episcop. & clericis, in §. iterat. in l. de a. tio. vnde male faciunt, qui legunt per alium non eiusdem qualitaris gl. in l. j. C. de man. & col. lib. xi.

Bellon.
P. R. O. Subscribens se vt testis, non obligatur. l. mutua. C. si cert. petat.

Idem.
P. R. Sublato principali, tollitur & accessorium. l. eos. C. de vsur. O. B. Contri de l. intelligere. C. de iur. pign.

Idem.
S. O. Hic de accessorio, quod non potest esse sine suo principali, vt in vsuris bonifidei, vbi de accessorio, quod esse potest sine suo principali, vt ibi hypothecaria per se stat, sine personali vel sublata persona li a. tione, vt ibi Bal.

Idem.
P. R. O. Substitutio, que nondum competit, extra bona nostra est, l. substitutio. ff. de acquir. rerum domini.

Idem.
Substitutio pupillaris facta vni ex filiis in testamento inter liberos sustinetur si substituatur vnus ex filiis, sed si extraneus substituatur non sustinetur, com. in §. T. q. x. versu. hinc inferuit. P. Fich. ex Cla.

Idem.
Testamentum ita potest incipere & sumere vires à vulgari substitutione, sicut ab expressa. Est, com. opin. secund. Alex. in consil. j. incip. per spectis. volu. j.

M. Gribal.
Conditio adiecta substitutioni per verba naturalitatem importan. tia, non potest ciuilitate adimpleri, sed naturaliter Fallit fauore religionis, nam si institutus habeat substitutum sub conditione, si sine filiis, vel liberis legitimis & naturalibus decedat, si ingrediatur monasterium excluditur substitutus, quia monasterium, habetur loco filij, licet sit: & ciuilitate. Est commu. opin. secund. Alex. in consilio cxxi. viso the. mare. versu. in hanc partem. volu. i. j.

Idem.
Tunc dicitur superesse persona, que ex presumptra mente defuncti excludit substitutum, quando superest aliquis, qui sit prior in gradu quam substitutus, & de descendentes testatoris, aliis si sit in pari gradu cum substituto, vel de transuersalibus, non excludit. Est com. opinio Bart. & Doct. in l. heredes. §. cum ita. ff. ad Trebel. secundum Alex. ibidem, & Socyn. in consil. ciiij. pro clariori. versu. sed ad hanc rationem vique in §. columna; volu. i. iij. licet Imo tenuerit, quod etiam transuersalis dicatur esse de personis excludentibus substitutum, in d. §. cum ita.

Idem.
Institutio vel substitutio facta ab extraneo de aliquo, & eius filiis ac nepotibus qui non erant de necessitate instituendi, intelligitur facta de omnibus simul & semel, non autem ordine successiuo. Est com. & verior opin. secund. Alex. in consil. ij. vili in fin. vol. i. iij.

Idem.
Fallit prædicta conclusio si institutio, vel substitutio esset facta per nomen collectivum, velut liberos, quia tunc intelligitur ordine successiuo, secund. Dec. in consil. j. j. vol. quod est consil. cccv. incip. in causa istorum, versu. secund. ratione. & c.

Idem.
Substit. breuitate simpliciter facta, absque compendiosa, non continet fideicommissariam, sed directam tantum, veluti si testator solum dicat, Vos inuicem substituto Est com. opin. secund. Alex. in consil. cxxxij. in præsent. versu. ta ergo. volu. j.

Idem.
Substit. vel instit. facta per verbum Lego, ad directam trahi non potest. Est mag. commu. opin. secund. Alex. consil. ix. vili, volu. j.

Idem.
Ius transmissionis substitutionem excludit. Est com. opin. secund. Socyn. in consilio cxcv. in præsent. volu. j.

Idem.
Per dationem vulgaris substituti tollitur existentia iustitias, Est, ma. com. opin. secund. Alex. in l. si filius heres. versu. in practi. de lib. & post. Idem.

Idem.
Substitutio vulgaris tollit existentiam iustitias, Est, com. opin. in l. si filius heres. de lib. & post. secund. Alex. consilio iij. videtur inspectis, versu. & licet dicta. volu. j.

Idem.
Fallit hæc communis opin. tribus modis, Primò, quando vulgaris est iuncta cum fideicommissaria, secund. Bald. in l. non iustam, C. ad Trebel. & Alex. in d. consilio iij. vbi supra.

Idem.
Fallit secundò, quando substitutio vulgaris fuit expresse relata ad casum, impotentie du taxat, & non ad casum voluntatis, de proprio significato verborum, quia tunc non tollit iustitiam, Alex. ibid. versu. & quod non fuerit.

Idem.
Fallit tertio, in tacita vulgari, contenta in expressa pupillari, quia per talem omnino tacitam non tollitur iustitias. Ita concludunt Doct. com. in d. l. si filius heres.

Idem.
Substitutio facta filio, hoc modo: Filio meo talem substituo, continet vulgarem tantum, & non fideicommissariam. Est, com. opin. cum Bar. secundum Doct. in consil. circa si, volu. j.

Idem.
Testamentum à tacita vulgari incipere potest, quemadmodum ab expressa. Est mag. sec. Alex. consil. j.

Idem.
Rupto testamento per præteritionem, conseruatur pupillaris substitutio, per authent. ex causa, C. de lib. præter. Est com. opin. secund. Roman. consilio cc. cxxvj. in casu proposita, in fin. consilij.

Idem.
Acquiruntur ex pupillari substitutione, venit in restitutionem fideicommissi, etiam conditionalis, pupillari substituto cōiuncti per verba vniversalia. Est com. opin. secund. Alex. in lita tamen. §. qui suspectam. versu. in hoc dubio articulo, ad Trebellia.

Tacita pupillaris non excludit matrem, imo expressa saltem verbis generalibus. Est commu. op. secu. Dec. in consilio ccxj. subtilis est casus. in prin. vol. ij. Idem.

Breviloqua substituit. per se facta sine compendiofa, siue fiat verbis directis siue communibus personis, paribus vel imparibus, valet tatum iure directo, & ad fideicommissariam non porrigitur. Est vera & commu. op. sec. l. af. cxxxij. in causa que vertitur. vol. i. Idem.

Substitui. compend. facta à pagano per verba comunia filio impuberi, intra tempora pubertatis, valet iure directo indistincte, & mater per eam excluditur. Est commu. op. secun. l. af. in l. precibus. & l. a. fran. in l. centurio. versu. substitutio compendiofa. ff. de vulga. pulchre. Corne. in consil. clxxxvij. tria & vulgata vol. j. per c. si pater de testamento in vj. Tamen Dec. in d. l. precibus. versu. moderni, hic tenet oppositum, dicens quod non facile colligi potest, vtra op. sit mag. communis. Sed eius iudicio distinguendum est, ne mater omnino excludatur, sed salte habeat suam legitimam in bonis filij, quia iniquum foret illam priuari. Cui distinctioni pro dubio cum sapiat equitatem, in h. rendum videtur tam in consulendo, quam iudicando. licet L. Ga. liaul in dicta l. centurio videatur amplecti & approbare opini. Barto, quod mater non excludatur, respondendo ad d. c. si pater. in versu. quanta est conclusio.

Substitui. compend. continet in se vulgarem, vel sic, Compendiofa substitui vulgarem expressam continet. Est communis secun. Alex. in consil. j. per pectus. in prin. vol. j. Idem Gribald.

Substitui. compendiofa impuberi filio facta verbo communi veluti si testator dicat, Lucium filium meum heredem instituo, & ei quandoque sine filijs decesserit, Sempronium substituo intra te pora pupillaris etatis directa est, post autem pubertatem decedente filio conuertitur in obliquam, secundum glo. in §. qua ratione. Institui. de pupil. substitutio. & opinio hac communiter approbatur, vt asserit Iaso. consil. cxxx. factum sic se habet. lib. j. contra gloss. in l. precibus. C. de impube. & aliis substitui. & Oldra consilio xcix. factum tale, & Bald. consil. cccxcij. super primo, & consil. cccxcix. pramittendum li. iij. Amplia istam communem procedere etiam si mater esset in medio, quia substitutio compendiofa facta per verba comunia omni tempore, pupillarem quoque continet non tacitam, sed expressam verbis generalibus, dicta l. precibus, & potior est fauor pupilli, ne absque testamento decedat, quam matris, vt filio ab intestato succedat. l. Papiianus. §. sed nec impuberis. ff. de insti. testa. & in cap. si pater, de testa. lib. vj. & hoc tenet, & firmat post alios per eum ibi conge. los Tiraque in tract. de legib. connubialibus, in glo. v. numero 60. Arnol. Ferronus in glo. ad consuetudines Burdigalenses in ij. parte. in §. xj. Iacobinus de S. Geor. in l. fina. numero. 17. C. de edict. diui. Adria. tol licet contrarium, & male teneat Corasius in d. l. precibus, numer. 19. & de ea dubitat etiam Deci. consilio cxxvij. Sed prima opinio videtur verissima, & comm. vt per Alexan. in l. centurio. ff. de vulga. & pupil. & consilio xij. vol. iij. ideo ne te decipiat Deci. suis suasionibus, no si discedere in actu pratico à dicta communi. F. Viuius.

Substitui. pupillaris facta de duobus filijs, si decesserint in pupil laru etate, vno premortuente impubere, non habet locum nisi ambo decesserint, etiam si non sit posita dictio, vterque, Iaso. in l. cum quidam, nu. 6. de impu. & aliis substitui. C. communem dicit. Villa.

Substitui. pupillaris reciproca facta inter duos filios per patrem emancipato vno & substitutione sublata, tollitur & reliqua, Iaso. in l. testamenta. C. de testamen. numero. 2. communem dicit licet ipse veriorum contrariam affirmet, & teneat. Idem.

Substitui. pupillaris non conualecit, impubere arrogato decedente ante arrogatorem, Iaso. in l. arrogator, numero. 1. & 38. ff. de adopti. comunem dicit. Idem.

Substitui. pupillaris potest per patrem fieri vsque ad pubertatem, filio instituto herede etiam in legitima. substitui. vniuersaliter per fideicommissum non potest licet possit in substitutione pupillari iniungere vniuersaliter fideicommissum non solum in legitima, sed etiam in alijs bonis ipsius filij, Iaso. in l. lex tribus. C. de in om. testa. nu. 2. comunem dicit. Idem.

Substitui. impuberi facta per verbum commune, vt si dicat, Lucium filium meum instituo, & ei, quandoque sine filijs decesserit Sempronium substituo, intra tempora pubertatis moriente filio directa est, & post pubertatem reuertitur in obliquam, Iaso. in consil. cxxx. vol. j. & matrem excludit à legitima, Alexan. in l. centurio. ff. de vulga. & in consilio xj. vol. iij. comunem dicit. Deci. tamen. consil. cxxvij. dubitat de hac communi, & ideo putat deberi dare legitimam matri, & vide eundem consil. cccclxxj. Idem.

Substitui. tacita pupillaris resultat expressa vulgari, & dicta vulgari expressa continet sub se substitutionem tacitam pupillarem, Iaso. in l. precibus. C. de impub. & aliis substitui. numero. 6. comunem dicit.

Fallit quo ad matrem qui a non admittitur, Iaso. ibi. numero. 7. comunem dicit. Idem.

Substitui. si fiat per paganum filio compendiose, per verbum comune substitui. si conu. gat filium mori in pupillari etate admitti-

tur substitutus ex directa pupillari, post pubertatem si moriatur solum habet locum fideicommissaria substitutio, Iaso. in d. l. precibus, numero 25. comunem dicit.

Limita, quia si mater est in medio, censetur eius fauore talis substitutio omni tempore compendiofa, etiam pupillo decedente in pupillari, Ioan. de Ana. consil. lxxxix. & Fran. de Arc. consil. clv. comunem dicit, licet Iaso. in d. l. precibus. nu. 15. teneat contrariam. Imo quod cum tractemus de compendiofa substitutione, sub qua pupillaris continetur, excludit matrem, sed prius videtur magis comm.

Amplia istam limitationem ad patrem, quia substitutio vulgaris expressa aut que continet tacitam pupillarem non excludit patrem. Bened. in ca. Rainutus in verb. si absque literis, nu. 88. de testa. comunem dicit. Idem.

Substitui. exemplaris que parentibus conceditur, cum filius est mente captus, si habet filios, sufficit quod fiat in vno, Iaso. in l. humani tatis, nu. 5. C. de insti. & substitui. comunem dicit. B. Villal.

Substitui. vulgaris tollit suatum, Segus. in l. iij. §. fina. numero. 158. de liber. & posthu. comunem dicit. Idem.

Substitui. vulgaris tollitur, si substitutus non sit heres, vel si moriatur intra annum, intra quem tenetur adire si transmittat hereditatem Iaso. in l. cu proponas, nu. 18. C. de hered. insti. comunem dicit. B. Villal.

Substitui. fideicommissaria facta duobus simpliciter int quocumque eorum de per se purificatur conditio & substitutus admittitur, etiam si non sit omnium bonorum, Iaso. in l. cum quidam, numero 7. C. de insti. & substitui. comunem dicit. B. Villal.

Substitui. facta sub his verbis, instituit & substituit, ex verbo institui resultat directa, ex verbo substitui. fideicommissaria. Curt. lu. in consil. lxxxij. nu. 2. comunem dicit. Idem.

Substitui. in forma simplici compendiofa per verba comunia continet vulgarem. Caro. Molin. in add. ad Alexand. consilio j. in verbo respondeo, comunem dicit. Idem.

Substitui. tacita vulgaris ita confert vires testamento, sicut expressa vulgaris, Alex. in dicto consil. j. nu. 1. magis comm. dicit. Idem.

Substitui. condicionalis euacuatur, si substitutus moriatur ante euentum conditionis. Et si substitutus sit de descendentibus testatoris, Io. Duran. in arte testan. titu. v. cau. xxvij. & Alexan. in l. cum ex filio. ff. de vulga. & pupilla, comunem dicit. Idem.

Substitui. condicionalis non transmittitur etiam ad filios, nisi aliud appareat ex coniectura mente testatoris, Curt. luni. consil. iij. numero. 25. comunem dicit. Idem.

Substitui. fideicommissaria habens plures gradus, si primus de ficit admittitur secundus loco illius, Curt. luni. consil. lxxxij. nu. 1. comunem dicit. & consil. cxxv. nu. 2. comunem dicit. Idem.

Nota quod substitui. facta per verba habetia tractu temporis, & plura tempora respicienda, dicitur compendiofa, puta quado fit sub conditione mortis, cum quis possit diuersis temporibus mori, Bello. consil. xxx. nu. 3. comunem dicit, ex Bar. in l. c. t. r. i. o. versu. expediti. ff. de vulga. & pupi. & Docto in l. precibus. de impub. & aliis substitui. Idem.

Substitui. compendiofa de re certa facta per ciuilia verba, vt he res esto, vel institui, trahitur ad vniuersa bona filij in pupillari etate decedentis, Boer. deci. xxxij. nu. 7. comunem dicit. Idem.

Substitui. cum sit post mortem alterius, dicitur compendiofa, Curt. luni. consil. clxxj. nu. 2. comunem dicit. Idem.

Substitui. reciproca resultat cum substituitur substitui. ab ultimo moriente in tota hereditate, Curt. luni. consil. clv. nu. 1. & consil. cx. nu. 5. comunem dicit. Idem.

Item, si post mortem omnium, idem ibi nu. 2. comunem dicit.

Substitui. de filijs, & de illorum filijs, filijs autem pramortuentibus absque liberis, dicuntur vocati ordine successiuo, Curt. luni. consil. clxx. nu. 5. comunem dicit. Idem.

Suspicionis causa de iure ciuili non est alleganda, secus tamen de iure Canonico, Anto. de Trema. in add. ad Bonac. in pra. excep. in re de recusa. nu. 2. litera b. comunem dicit. B. Villal.

De iure regio sufficit iurare iudicem habere suspectum l. j. titu. v. libro tertio ordina. per quam corrigitur. l. xvij. titu. quarto par. iij. & l. ix. & x. titu. vij. libro. primo for. ll. Et circa istam legem nota iuncta differentia quam communis nostra ponit inter ius Canonicum. & Ciuile, quod processus habitus per iudicem recusatum de iure Canonico, & cum hac distinctione tollitur communis disceptatio doctorum quam opinio. tenet Bald. in cap. cum speciali de appella. & sequitur Imol. ibi. & Decius in numero 9. quem vide. Et cum differentia nostrae communis opinionis euacuatur aliud dubium, quod Doctores torquet in capitulo iudex. de offic. delega. in vj. Et Peli. in capitulo. in finem te. numero. 15. de offic. deleg. an recusatio, vel suspicio possit proponi post litem contestatam, vel conclusum in causa, ad cuius decisionem Barba. in in tracta. de presb. card. in q. v. par. ij. nu. 6. quod de iur. ciuili cum non requiratur cog. cause, in quacunque parte litis proponit, secus tamen de iur. Cano. quod nota pro ista l. ita nota quod sicut iudex potest recusari, ita & notari caus. & sufficit iuramentum ad hoc quod teneatur recipere focum, secundum Bald. in cap. super questionem a. r. i. c. u. l. i. s. verum

§. verum de offic. deleg. & in l. j. C. de rela. & glof. in Auth. de trien. & lemi. §. & quod sepe, & secundum Bald. in d. locis. Fac. regula. quod omnis persona que potest interuenire in iudicio, potest recusari secundum Ang. in l. obseruare. ff. de iudi. & Præpo. in c. cum speciali de appell. que faciunt ad ampliacionem l. xxij. in curiis Vallisoleti. de r. 37. & 70. de Madrid. de anno. 1534. Et nota quod sufficit, quod vnus ex sociis scribat, & alter subscribat, secundum Inno. in c. quoniam. contra. de proba. quem sic refert, & sequitur Pan. Item nota quod assoc. atiam iudicis, quam notarij debent esse sine suspicione, vt apparet per d. l. j. tit. v. lib. xij. ordi. libi. *entre si dos sin suspresdas*, alias possunt recusari, de quo Perigen. in c. statutum. §. assessorum. de rescrip. in vj. Item, in quantum per d. l. disponit quod si non sit aliter iudex, vel decuriones quod iuxta statutum tenetur sibi associare alios homines integre opinionis, approbata opinione Abb. in d. c. quoniam contra falsam, vbi dicit, quod officium istorum est quasi testium arg. l. Domitius Labeo ff. de testam. & ibi B. l. in j. apertissimi. C. de iudic. vbi est materia, & forte de iuramento, quis debet esse cum iudice; Multi enim casus de iure ciuili derimuntur forte, vt in l. fin. C. communia de legi. gl. in §. pe. Inlti. de satisf. turo. nec est in his casibus fors prohibita, quando enim fortes sunt hec, vt vide Fel. in c. capitulum sancte Crucis. de ref. num. 2. r. & Iaf. in l. huiusmodi. §. fin. in fin. ff. de leg. j. & sanct. Thom. secundum de secunde q. lxxv. arg. viij. & Turris Crema. in c. cxxv. q. ij.

Substitutus sub conditione ista si heres institutus decesserit absque liberis legitimis, & naturalibus ab eo procreatis, excluditur per monasterium, casu quo institutus ingrediatur religionem, & per consequens monasterium obtinet hereditatem excludendo substitutum, vt probatur in authen. nisi rogati. C. ad Trebel. vbi D. et. & per Bartol. consil. Calderi. consil. xlij. an Statutu in ritu. de testa. B. l. consil. cclxxxvij. pater tres & cetera. lib. iij. cum aliis late congestis per Laur. Cal. consilio lxxvij. Magister, & istam asserit esse magis communem opinionem Barba. consil. xx. stat. difficultas. lib. j. D. et. in cap. in presentia, ext. de probat. num. 271. & leg. & Moder. ibi, Ratio videtur ista, quare de iure monasterium excludat substitutum, quia subintelligitur, nisi heres monasterium ingrediatur. §. sed, & hac presentia in authen. de sanct. Episcop. & tenet Dyn. & Bart. in l. i. q. i. ff. de legat. ij. Paulde Castro. in d. authen. nisi rogati: & hoc abunde comprobatur ex dictis per Alex. consil. cxxix. viso themate. lib. ij. & consil. xv. super contentis in dicto themate, volum. iij. Comprobatur secundo loco per allegata communis conclusio, & fortasse efficaciori ratione, quia monasterium loco filiorum habetur, quantum ad exclusionem substituti, patet in dicto cap. in presentia; vbi pariter deficit fideicommissum, si grauarus ingrediatur monasterium, sicut si filius suscipit, & hoc respectu glof. & Docto. concludunt in memorato c. in presentia, monasterium esse loco filij, vt per glo. in authen. si qua mulier. in verb. liberos, vbi Bald. C. de sacrosanct. Eccles. & in authen. nisi rogati. vbi Bald. C. ad Trebel. & in dicto §. sed, & hac presentia, Specu. in ritu. de locato. §. nunc aliqua. versic. cl. iij. Bart. in l. hereditibus. §. ff. de Trebel. Bald. in cap. j. de mibi Val. qui ar. bel. depo. in princ. Angelus consil. lxxx. questio subtilis est, vbi inquit, quod communiter omnes dicunt, quod monasterium loco filij habetur, & idem Fulgo. consilio hij. quod procedit quod ad effectum, vt excludatur substitutus, ita concludit Bald. in l. filium. ff. de his qui sunt sui, vel alieni. in. Ampliatur dicta communis conclusio. etiam procedere quando institutus esset Clericus, seu Presbyter, & suscipere Ecclesiasticum ordinem, tunc enim expirat onus fideicommissi sibi iniunctum, & habet liberam dispositionem bonorum, que substitutioni subiecta sunt, siquidem dicto §. sed, & hoc presentia alternativè loquitur, si monasterium ingrediatur, aut Clericus fiat, & licet aliqui Docto. contrarium teneant, nihilominus hac opinio videtur verior, vt asserit Dec. in dicto cap. in presentia, vbi in ea glo. ibi & cetera, & conclusione hac legari debent nonnisi Clerici, quoniam per eam habent liberam bonorum suorum dispositionem, que per substitutionem erat eis subiecta, si in seculari vita permansissent, l. fin. §. fin. C. communia de lega. in contrariam verò partem inclinaverunt omnes Doct. magis communiter in dicta authen. nisi rogati, quod substitutio non euascat in herede simplici facto Clerico, & de ista communij attestatur Boetius decisio. cclij. num. 1. 36. & 12. & Modern. in memorato capitu. in presentia, & quamuis contraria, & sic prima opinio sit verior non ob hoc est discedendum à dicta communij, secundum Fulgo. consil. xxx. vi de Nouiza. in Sylua nuptiali lib. v. nu. 61. cum duobus seq. & Alciat. in l. j. ff. si cert. petat. Interpretatur primo loco dicta communis conclusio non habere locum, quando aliquis esset substitutus pro redemptione captiuorum: tunc enim non excluditur substitutus per Ecclesiam, vt volunt omnes Doct. communiter in d. c. in presentia, & in allegata auth. nisi rogati, & Corn. consil. xvij. lib. iij. vbi scribit ista esse communem opinionem, & Moder. in locis præcatis. Limitatur secundo non procedere d. communis, quando testator in testamento suo expresse disponat substitutum debere admitti, si scriptus heres decesserit sine liberis legitimis, & naturalibus ex suo corpore procreatis, & vxo matrimonio natis, hoc etiam addit, si ingressus fuerit mona-

sterium, quod non mirum videtur, quia est in potestate testatoris substitueri quem velit heredi etiam monasterium ingressuro, l. Deo nobis. C. de episc. & Cler. & tacitam legis provisionem tollit expressa testatoris provisione. l. cum filio. §. j. ff. de vulg. & pupil. substit. & hoc tenent omnes Doct. communiter, vt ait expresse Lauren. Calca. consil. vij. quia à me. namque iustum, ac equum est, quod testator possit quam legem velit, imponere rebus suis. cap. verum, de condit. apposi. & C. de dona. que sub modo, & valde iniustum esset monasterium habere bona testatoris iniqui, cum nemo benefacere compellatur. cap. ad finem, xxij. q. v. vt per Dec. consil. ccccxix. eleganti consilio, & confirmatur, ac comprobatur dicta communis limitatio ex dictis per Corne. in d. consil. xvij. & per Fulgo. consil. l. ij. quando superius, & per Alexand. in allegatis consil. xxxv. & cxxix. quia est in hoc seruanda testatoris voluntas, vt constat ex congestis per Dec. in d. c. in presentia, & consil. cclix. visis his, vbi tenet quod ad excludendum monasterium sufficiat etiam coniectura voluntatis, vt si testator substituat adiecta causa, quia velit bona sua in familia remanere, F. Viuius.

Substitutus pupillaris potest grauari per fideicommissum, sicut possunt venientes ab intestato. Rode. Suarez. in l. quoniam in prioribus. C. de inst. est. fallen. prim. nu. 14. communem dicit, ex Inno. in c. Rati-puitus, de testa. in fi. Villalob.

Substitutus vulgaris excludit patrem, communiter teneri dicit Zaf. in Trebel. substit. post prin. vers. in secundo casu. L. Fich.

Substitutus moriens antequam substitutionis casus eueniat, spes tunc substitutionis expirat, nec ad heredes transmittitur. l. si ex pluribus. ff. de suis, & legit. & not. Bal. consil. xcij. punctus questionis, lib. ij. consil. cccxl. dicta domina; & consil. cccxxxiij. punctus circa si. vol. iij. & Ratio istius dicti videtur hec, quia qualibet substitutio dicitur conditionalis. l. coheredi. §. coheres. ff. de vulg. & pupil. substit. & ius conditionale ad heredes non transmittitur. l. si ita legatum. §. illi si voler. ff. de leg. j. not. Fulgo. consil. xij. in questione, & consil. lxx. propositum. Alex. consil. xlix. viso themate, volum. vj. consilio vigesimo quinto & consilio cclij. volumine sexto. & Dec. consil. cccxxv. in causa mibi, Amplia istam conclusionem ita declaratam primo loco etiam procedere, si testator substituerit filios, & heredes, vel eorum præmortuorum liberos, quia nec admittentur filij heredis præmortui, donec superstit aliquis ex filiis substitutis per notata in l. heredes mei. §. fin. ff. ad Trebel. & per Alex. consil. xvij. viso testamento, vol. vj. nisi iure accrescendi hereditatem habere possit filius substituti. l. qui patri. ff. de acquir. hered. quod mirabile dicit Baldus consil. ix. factum tale est. lib. ij. Amplia secundo loco dictam conclusionem etiam procedere si heredes ex descendentes testatoris substituti essent l. heredes mei. §. vomita. ff. ad Trebel. glof. valde nota. in l. vnic. C. de his, qui ante aper. tabu. & ibi Bart. & idem Bart. in l. j. ff. de legat. j. sequens Cyn. l. j. C. communia de leg. Bald. in l. cum ex filio. ff. de vulg. & pup. Corn. consil. cclxvij. circa hanc. vol. j. & Soc. consil. cxcvj. circa præmissa, & glo. in d. l. j. communiter approbatur, vt per Alex. in d. d. cum ex filio, & istam esse comunem constat ex congestis per Dec. consil. cccxcij. pro vera, & consil. lv. pro tenui, & Curt. consil. lxxij. antiquissima, & consil. lxxv. Dominus Ludovicus, Soci. in l. j. ff. de vulg. & pupil. substit. & Iaf. in l. si cui legetur. §. hoc autem, ff. de leg. j. & consilio lxxx. iste casus, libro primo & quamuis glo. contrarium tenit in l. is, cui. ff. de actio. & obligat. tamen aduerte, quia communiter improbatur per Doct. præcitos, F. Viuius.

Nota quod substituto vulgari competit beneficium. l. si. C. de edic. diui. Adri. & potest petere semitri in possessionem, Bellon. consil. xix. num. 15. comunem dicit, ex Bart. & alijs in d. l. fin. q. iij. B. Vill.

Substitutio extenditur de casu ad casum, Iaso. consil. cccij. vol. j. & Ioan. Duran. in arte test. tit. v. cau. v. comunem dicit, B. Villal.

Substituto vniuersali herede, si filius sine filiis decedat, non est substitutus heres heredis, Iaf. in l. centurio, ff. de vulg. & pupil. Duran. tit. v. cau. xxij. comunem dicit.

Substitutum excludit qui ab intestato substitutus excluderet, Corn. cclxxvj. litera §. vel 3. comunem dicit, & in consil. cxxxvij. vol. ij. litera a, dicit, quod si ab intestato non excluderet, non excludit, & comunem dicit, Item.

P. R. O. Substitutes à iudicibus admitti non debent. l. sicut. §. pen. ff. quibus modis pign. vel hypoth. sol. Bellon.

Succedere volenti in feudo dato pro se & filiis, & hereditibus, sufficit quod sit heres primi iustitij, nec requiritur quod sit heres vasalli vltimo defuncti. com. in §. Feudum, q. ix. versic. quarto an oporteat, P. Fich. ex Clarj sentent.

P. R. O. Successio in beneficiis non est admitenda. c. j. & ij. extra de test. c. j. extra de præb. sanctuarium enim iure hereditario possideri non debet, in c. ad decorem, de instur. extra. Bellon.

P. R. O. Succedat in onere, qui substituitur in honore, ca. aduersus de immunit. eccles. Bellon.

Licet per transitum ad secunda vota, successione bonorum, prouentorum filio ex hereditate paterna, & illorum proprietate post mortem filij iam ad præcitam illud procedit, quando tempore talis transitus ad secunda

ad secunda vota, superessent fratres vel sorores filij defuncti; quia talis proprietatis accresceret dictis fratribus. Secus vero ubi nulli superessent fratres vel sorores ipsi filio defuncto; quia tunc mater per transfusum ad secunda vota, non priuaretur dicta proprietate. Est communis opinio secundum Alexand. in consil. cccj. viso themate, in princip. volum. vij. M. Gribald.

Mortuo nepote, relicto post se auo paterno & materno, in bonis prouentis ex linea paterna, succedit auius paternus; in prouentis ex linea materna, succedit auius maternus; in ceteris vero bonis, succedunt æqualiter. Est verior & mag. commun. opin. cum Bartol. secund. Alex. in consil. clxvij. volum. vij. Idem.

In substitutione fideicommissaria regulariter filius non succedit in locum patris, sed proximior in gradu admittitur. Est comm. opin. secundum Dec. in consil. ccccxxx. in casu, qui vol. ij. Idem in consil. cccclxxvij. in causa domini. in fin. eod. vol. Idem.

Filij fratris siue succedant patruo cum alio patruo, siue cum patruelibus, semper succedunt in locum parentum; & attenditur pluralitas vinculorum Est magis comm. opin. secund. Alex. in consil. clxvij. supra per. circa fin. volum. v. Idem.

Conianguinei pares in gradu æqualiter succedunt defuncto non facta distinctione bonorum, ex linea paterna vel materna obuentionum. Est verior opinio antiq. & Moder. secundum Corn. in consil. vij. etii videatur, volum. iij.

In materia successions, etiã in foro Ecclesiastico, debet fieri computatio graduum, secundum ius ciuile. Est comm. opinio secundum Corn. in consil. ccxlvij. videtur in princ. vol. ij. Idem.

Contententibus patruo & nepote ex filio progenito, de successione regni vel feudi, nepos præfertur, secundum comm. opin. Sed pro patruo est verior & magis communis opinio secundum Dec. in consil. cccclxij. in casu ad me transmissio, post Alex. in consil. iij. versic. pro ista secunda parte, volum. iij. & prædicta opinio maxime redditur indubitata, duobus concurrentibus, quod patruus sit maior natu quam nepos, & in possessione, secundum Dec. ibid. Nam ex pluribus concurrentibus agitur effectus. l. j. vbi Bald. C. de fideicom. & in dubio fauendum est possidenti. §. commodum. In sit. de interd. Et quando casus est dubius de iure ciuili, & clarus de iure Canon. standum est iur. canonico, etiam in foro ciuili. Nam pro hac opin. videtur clara decisio in clem. pastoralis. de re iudicata. Idem.

Licet pactum seu conuentio de vniuersali successione non valeat, tamen super certis bonis non improbat; quia nec liberam testandi facultatem tollit, nec de vniuersali successione tractatur. Est vera & communis opinio secundum Cur. iun. in consil. j. nu. 16. vol. j. Idem.

PR. O. Suez rei emptio non valet. l. suæ rei. ff. de contr. hen. empr. PR. O. Sufficit libellam concludere præsumptio, in homines §. Lucius. vbi Bart. ff. quæ in frau. ced. Bellon.

PR. O. Sufficit, si cui vel in paucis, amici labore consulatur, l. tutori. C. de neg. gest. Bellon.

PR. O. Sufficit utiliter esse contractum, etiam si effectus non habet negotium. l. sed an vltro. ff. de neg. gest. Bellon.

PR. O. Super ecclesiastico beneficio, non potest transigi, sed amigabiter componi. §. super eo. de transact. Bellon.

Superioritatis ius præscribi potest, communem dicit, Socin. consil. cclxxv. vol. ij. & Purpura. in l. j. nu. 14. ff. de offic. eius. I. Fich.

Contrariam opinionem communem dicit Craueria in tract. de Antiquo, tempo. par. iij. num. 72. vt refer. Vasq. lib. j. Illust. contro. c. ij. num. 14. vbi vide. B. Villa.

Suorum, ac emancipatorum nulla est differentia, Alc. in parado. lib. iij. c. x. communem dicit. Idem.

Suitas tollitur per dationem vulgaris substitutioni. l. in l. si in frau. dera. num. 3. C. si omnia caus. testa. communem dicit. Idem.

Suspectus allegari potest prælatus, & de iure recipitur, ac admittitur hæc suspicio quotiescunque iudicaret, & Iudex esset in causa suæ ecclesiæ secundum Siculum in c. in sinuatione, de offic. deleg. & cap. postremo de appellatio. & alios Canonistas ibi & ista est communis opinio teste Stephano Aufre. in tract. de testibus, in ver. prælatus tamen nisi allegaretur vel suspectus iste prælatus non repelleretur à iudicando in causa suæ Ecclesiæ, cap. si quis ergo. j. q. vij. & cum persona de priuileg. lib. vj. & notant De et. in ca. cum venissent, de iudiciis, Imo, in c. ex parte, in antiq. de verb. sig. & Anton. in ca. j. de maledi. & cum ista opinione transierunt omnes Canonistæ communiter in d. ca. cum venissent. Item potest repelli vel suspectus etiam Iudex à iudicando, ratione iurisdictionis aduersarij inter verbi gratia, si esset Vassallus, & suffraganeus, cap. accedens primo. extra vt lite non contestat, vbi omnes Docto. hoc communiter firmant, & istam communem esse scribunt Moder. i. ibi, & maranta in tracta. de iudiciis, in vj. parte tertiæ partis super ij. acta. F. Viuius.

Suspecti de iure non possunt allegari omnes Doct. vnius Ciuitatis, secund. Bal. & alio magis communiter in l. hoc modo. ff. de condi. & demonstrat. & notat eleganter August. Beronius in cap. j. de iudiciis nu. 12. l. & ita consilij, dum etiam Iudex criminalis in ciuitate Teram

anno Domini 1560. in quadam causa vertente inter quosdam de Terra Ciuitellæ Aprunij, & hoc idem videtur dispositum in consilio, vel Senatu, qui tanquam suspectus, vel suspectum recusari non potest, vt per Doct. communiter, & Dec. in d. e. j. de iudiciis. & de ista communitate attestantur omnes Moder. ibidem, & Boerius, decisio cclxxix. sed si caput consilij esset suspectum, tunc totum consilium erit suspectum, siue allegari posset suspectum secundum Bald. in l. j. C. si rector prouinciæ. Limitantur prædicta omnia non habere locum in collegio, quod quidem potest allegari suspectum, vnde si causa committatur alicui collegio, potest totum Collegium allegari suspectum sicut singulari persona, vt dixit Bald. in d. c. j. de iudic. hoc idem tenet Felin. in cap. causamque, de offic. deleg. & in præallegato c. j. F. Viuius.

Ad hoc vt debitor tanquam suspectus & fugitiuus capi possit, debet talis suspicio ex coniecturis saltem & præsumptionibus probari nec sufficit iuramentum creditoris. Est communis opinio secundum Dec. in consil. lxxvij. circa med. volum. j. M. Gribald.

Suspectus non peritur à testificando. Franc. de Atet. in c. olim. de accus. num. 2. communem dicit, licet ipsi arguat in contrarium, & videatur distinguere inter temporalem suspensionem, & perpetuam per text. in c. testimonium. de testi. & d. c. olim. cui dicit non posse responderi, & concludit istam esse veriozem opinionem. B. Villal

COMMVNIVM OPINIONVM SIVE SENTENTiarum receptarum.

LIBER DECIMVSOCTAVVS.

T

ABELLIO. non præsumitur nisi probetur titulus, Boer. decis. xxvj. nu. 8. communem dicit. Et vide in verbo notarius. B. Villal.

Tabellio est seruus publicus. l. j. ff. in pup. fil. so. & item si impubes. In sit. de adop. B. I.

PRO. Tabula cedit pictura. §. litera. In sit. de rerum diuision.

OBIEC. Contra de l. in rem. §. sed & id quod. ff. de rei vend. SOL. Distingue aut tabula est pretiosior, & tunc ei cedit pictura, vt ibi dicitur pictura est pretiosior tabula, & pretiosiori ceditur fiet. Bel.

PR. O. Tacita pupillaris substitutio non excludit patrem. l. præcibus. C. de impub. l. fin. C. de institut. & substit. Idem.

Tacita institutio, quo ad filium vel alium qui de necessitate instigui debeat, non valet, neque sufficit ad validitatem testamenti. Com. in §. testamentum. q. xxxv. ver. In primis. P. Fich. ex Claro.

Tacita ius in dispensatione habitatis primæ, reddit secundam subreptiam, Cur. iun. consil. xxx. nu. 9. communem dicit. B. Villal.

PR. O. Talis quis præsumitur, in quali habitu reperitur. l. item apud Labeonem, in §. si quis virgines. ff. de in iur. l. si ignorans. & ibi glo. ff. loc. Bellon.

PR. O. Talia sunt subiecta, qualia prædicata demonstrant, & contra. l. fundum. ff. de fund. iust. Idem.

PR. O. Tam ex contractibus, quam ex delictis filij familias obligantur. l. tam ex contractibus. ff. de iudiciis.

PR. O. Tanta est vis matrimonij, vt qui ante sunt geniti, post contractum matrimonium legitimi habeantur. c. tanta, extra qui fil. sint leg. Idem.

PR. O. Tantum operatur genus in suo genere, quantum particulare in suo particulari. l. si chorus. ff. de leg. iij. l. si duo. ff. de admin. tut.

OBIEC. Contra de l. si quis mihi bona. §. sed vt rum. ff. de acquit. hered. & l. sed & si rei. §. quantum. ff. si quis caut.

SOL. Dic quod ibi requiritur speciale mandatum, quod sub generali verisimiliter non comprehenditur. Bellon.

PR. O. Tantum operatur fictio in casu ficto, quantum veritas in casu vero §. minorem. In sit. de adop. Idem.

PR. O. Tantum valet vnum verbum effectuum, quantum mille. l. si aliquid. vbi Bald. no. C. de don. Idem.

PR. O. Tanto grauiora sunt peccata, quanto diuturniora. in c. non satis. & cap. cum in ecclesiæ. extra de simo. Idem.

Tempus petendæ inuestituræ non incipit currere, nisi à die probabilis scientiæ, & sic ille annus à principio est utilis & post scientiam continuus, Commun. in §. feudum. quæst. xlix. versiculo Scias tamen P. Fich. ex Claro.

Tempus petendæ inuestituræ non currit impuberi. Commun. in §. feudum. q. xlix. versic. Item scias. Idem ex eodem.

Tempus datum ad cognoscendum, incipit currere à tempore presentationis commissionis, si detur sub certo numero dierum, secus, si vsque ad certum diem, Franc. in c. super eo. j. de appel. com. d. B. Villal

Tempus

Tempus decem annorum dicitur longum, Naua. in c. j. §. ij. de præscript. dist. j. nu. 5. communem dicit. Idem.

Tempus xxx. dierum petendorum Apostolorum, currit scientiam sententiam, statim à tempore scientiæ, Magis cõmunis, & æqua est opin. secundum Maran. in Spec. in vj. par. Iud. nu. 290. I. Fich.

Tempus faciendi inuentarium currit à tempore aditæ hereditatis, Dec. consil. ccccxxxiiij. Roma. consil. xxx. iij. Durand. in arte testan. tit. xj. cau. viij. Iaf. in l. scimus. C. de iure delib. nu. 7. Bellon. consil. lxxvij. communem dicit, & post aditam hereditatem debet incipere intra triginta dies, & finire intra sexaginta. B. Villal.

ADDITIO. Dictique xxx. dies continui sunt, ac à die scientiæ delationis hereditatis incipiunt, & simpliciter alij lx. continui, à die hereditatis aditæ incipiunt, & ita de communi testatur B. ro. in q. lxxij. an tempus, & q. seq. & refert M. Ant. Bard. in tra. de temp. vii. & contin. in c. iij. sub num. 7.

N. ita quod tempus datum à Prætoro, non potest abbreviari ad finem exclusionis, ita nec tempus datum ad adendum, de iure ciuili, Curt. Jun. consil. cyiij. nu. 37. communem dicit. B. Villal.

Iudex tamen potest abbreviare tempus ad adendam hereditatem, ne legatarij diu expectent, Alex. consil. iij. vol. ij. & idem Alex. & Iaf. in rub. de successio. edicto. C. communem dicit. Idem.

Nota quod intentio creditoris non est fundata contra heredem filium, ex eo quod probatur, quod non abstinuit, quia interim dum se non immiserit, potuerit abstinere, Pyrrhus Angleb. in consue. Aure. de successio. lib. c. xxx. communem dicit. Idem.

Tempus statutum ad aliquid faciendum non currit ignorantibus, Curt. Jun. consil. viij. num. 1. communem dicit. Idem.

Fallit in tempore dato patronis ad presentandum, quia currit à tempore vacationis beneficij, Lambert. de iure patron. lib. ij. par. ij. q. j. art. viij. num. 1. communem dicit.

Fallit secundo, in petitione restitutionis ex capite ignorantie quia non potest peti post quadraginta annos, Boer. deci. xxxix. nu. 7. comm. dicit, de qua in verbo restitutio. nu. 32. Idem.

Tempus longissimum facit præsumi solennitates extrinsecas, Boer. deci. j. nu. 15. communem dicit.

Fallit si ex eius aspectu appareat defectus, Curt. Jun. consil. cxxx. nu. 7. communem dicit, de qua in verbo Solennitas.

Tempus centum annorum requiritur ad hoc quod dicatur concurrisse tempus de cuius initio memoria non sit in contrarium, Curt. Jun. consil. xc. nu. 2. communem dicit, Aymon. Crauet. de antiquitate temporum, par. iij. in vers. absolutis differentiis, in princ. vsque ad nu. 9. disputando hanc materiam concludit, quod quando requiritur tempus, de cuius initio non sit memoria, non est necessarius cursus centum annorum, sed quod probetur, quod non sit memoria hominũ in contrarium, per notata, per Doct. in c. j. de præscript. in vj. De iure regio ad probandum immemorabile tempus, sufficit quod testes deponant de quadraginta annis de visu, & de auditu, auditorum antiquorum, cum publica fama, & voce, (vt habetur in l. xj. Tau.) in contrarium probato tempore immemorabili, non dicitur probatum tempus centum annorum, cum requiritur lapsus temporis centum annorum, Couar. in cap. possessor. de reg. iur. lib. vi. nu. 9. communem dicit, ex gloss. in c. cum uobis. de testib. Idem.

Tempus de cuius initio memoria non sit in contrarium, debet probare ille, qui fundat intentionem suam in dicto tempore, Curt. Jun. consil. xc. in fine. communem dicit. Idem.

Tempus in quo grauamen incipit effectum non consideratur sed tempus, in quo grauamen profertur à iudice, Præpo. in c. biduum. ij. q. vj. Fallit autem in excommunicatione, comm. dicit. B. Villal.

Tempus quod datur condemnatis, vt soluant, est in iudicis arbitrio. Boc. deci. xlv. an. 2. communem dicit. B. Villal.

Tempus executionis causarum criminalium est in iudicis arbitrio, Idem ibi nu. 7. communem dicit. Idem.

Tempus quadriennij ad petendam restitutionem currit à tempore finitæ præscriptionis, cum præscribitur contra nunc maiorem, qui tempore inchoatæ præscriptionis minor erat, Ioan. Maur. de testi. in integrum. c. xliij. communem dicit. Idem Villal.

P. R. O. Tempus contractus est inspiciendum in contractibus, I si filiusfam. ff. de verb. oblig. l. j. §. non solum. ff. de pos. l. si tamen. ad senat. Maced. Bellon.

P. R. O. Tempus non est modus tollendæ, vel inducendæ obligationis. obligationum fere, §. placet. ff. de actio. & oblig. Idem.

O. B. I. E. C. Contra de l. cum de in rem verso. ff. de vsur. vbi solutio vsurarum pluribus annis facta obligat in futurum.

S. O. L. Ibi propter lapsum decenniij, qui est loco iusti tituli, & id eo ibi allegatio iusti tituli obligat in futurum.

O. B. Secundo opponitur de l. j. C. de fidei comm. vbi ex præstatione alimentorum triennali prædicatur in futurum soluenti.

S. O. L. Ibi fauore alimentorum, & vltimæ voluntatis.

P. R. O. Tempus, persona, locique aggrauant delictum. l. aut facta. ff. de pœn. Idem.

P. R. O. Tempore indigemus vt aliquid maturius agamus. e. ponederet. §. distinct. Idem.

P. R. O. Tenebræ aptiores sunt ad fabricandum falsum. in l. j. §. tria lumina. ff. de vent. in sp. Idem.

Terminus, siem, termini non computari in hoc ipso termino, permulti Doct. ass. ront, & hanc opinionem communior consuetudine obseruari dicit Bal. in l. eos. §. si autem. nu. 6. ff. de appellat. Et communem esse dicit Iaf. in l. j. nu. 20. ff. si quis cautio. vt refert Petr. Duen. Reg. cxcvj. per totum.

Contrariam opinionem, quod imò dies Termini computetur in terminum, tenent similiter plurimi Doct. (multi sibi ipsis contrarij.) Et communem esse dicit Philip. Cor. consil. cclxxx. nu. 4. volum. iij. vt refert Duennas in subsequente Reg. cxcvj. per totum, quæ omnino vide, necnon Tiraquellum ibidem allegatum. I. Fich.

Terminos prædiorum, vel domuũ amouens scienter, ac dolo malo finium occupandorum gratia, si est persona nobilis relegatur ad rē pus, si vilis suffigatur, & ad biennium relegatur. l. ij. ff. de ter. mo. Cyn. Bal. Saly. & Alber. in l. j. C. de acc. Abb. & Barba. in c. ex literis. de probatio. Iodocus Damhouderus in Enchiridio sub rubric. de translatio. ne Limitum, vbi autem illos terminos amoueret quis causa offuscandi eos, punitur pœna arbitraria. l. h. circa fin. ff. de ter. mo. Abb. in d. c. ex literis. Saly. in l. j. de accu. Vbi verò quis amouit terminos dolo malo, puta vt lapides confinales furetur, vel vt vicinis negotiorum facessat non tamen mouit eos occupandi confinia nec animo litis confinium suscitandi in suum commodum, nec ea offuscandi, punitur pœna 50. aureorum. l. fin. in prin. ff. de ter. mo. Saly. in d. l. j. Abb. in d. ca. ex lite. reris Iodocus in dicta rub. de translatio. & ita restringitur ipsa l. fin. & ista est communis opinio, secundum Dec. in d. c. ex literis in. fin. v. bi tamen qui amouit terminos nesciens illos esse terminos, dolo tamen id egit, puta vt lapides confinales furetur, si est vilis persona ceditur verberibus. l. ij. ff. de ter. mo. si est nobilis punitur pœna arbitraria secundum Abb. in d. c. ex literis vel saltem renetur furti, vt per Saly. in d. l. j. & terminos, seu limites intellige quæ vni signa, siue sub signa cula, quæ agros ad inuicem separant, siue lapides, siue pali, siue arbores, siue fossata essent. vt per Iodocum in præcitata rub. de translatio. limitum, in fin. glo. & Doct. in d. l. fin. F. Viuius.

Testari non possunt (indistincte) damnati in metallum, vel ad bestias, vel opus publicum, vel ad mortem, vel quib. aqua & igni interdictionem est. Hanc receptionem esse sententiam concludit Valq. contro. Illust. lib. iij. c. xcvi. nu. 2. Villal.

Testamentum ad pias causas non requirit de necessitate solennitates iuris gentium. Com. in §. T. q. vj. vers. Fuit. P. Fich. ex Claro.

Testamentum ad pias causas sustinetur etiam quod ad legata ad non pias causas laicis relicta. Com. in §. T. q. vj. vers. Sed quæro. Idem.

Testamentum conditum secundum consilium Galli Aquilij valet. Com. in §. Testamentum. q. lxxv. vers. fin. Idem ex eod.

Testamentum est inuentione de iure gentium, sed solennitates in eo requiritur sunt inuentione iure Ciuili & pretorio. Magis communem esse dicit in §. testamentum. q. ij. Idem.

Testamentum fratris rumpitur per quærelam fratris superstitis in totum & non ad legitimam tantum ipsius fratris, quæ est quarta pars totius hereditatis. Com. in §. T. q. 50. vers. sed quæro. Idem.

Testamentum in quo filius reperitur præteritus, tam de iure prætorio quam Ciuili, nullum est. Com. in §. testamentum quæst. xliij. in prin. ci. Et tale testamentum est ipso iure nullum etiam antequam impugnetur ab ipso filio. Com. ead. q. xliij. vers. Successiue. Idem.

Testamentum inter liberos valet etiam si in eo non interueniant solennitates iuris ciuilis, attenditur enim in eo sola dispositio iuris gentium. Com. in §. testamentum. q. viij. in prin. Sufficiunt autem in eo duo tantum testes. ead. q. vers. Hinc. Et potest etiam femina in tali testamento esse testis. ead. q. vers. Secundo. Nec requiritur vt testes sunt rogati. Com. in ead. q. vers. Tertio. Tenetur tamen testator omnino omnibus filiis suis aliquid relinquere titulo institutionis. Com. in d. q. vers. Sed pone. Et in tali testamento semper subintelligitur clausula codicillaris. Com. in d. q. vers. Vltimus. Item non valet quædam aliquid in eo deest quod testator adhuc addere volebat, licet enim subsistat, etiam si imperfectum sit ratione solennitatis, tamen quatenus imperfectum est ratione voluntatis, non sustinetur. Commun. in dict. q. vers. Habes cum seq. Et nota quod licet in tali testamento dari possit vnus ex filiis alteri filio in tutorem, tamen pater non poterit etiam extraneum dare tutorem commu. in dicto §. T. q. x. vers. Secundo. Talis tamen tutor extraneus datus à patre, potest postea à iudice confirmari. Ibidem. Idem ex Claro.

Testamentum minus solemnne, facit aliquem naturaliter obligari. Commun. in §. testamentum. q. xc. vers. Præterea. Intellige de legatis, ibid. q. vers. Sed hæc. Ideo si legatarius possideat rem sibi legatam, poterit retinere ope exceptionis. Commun. in d. q. xc. vers. Hinc inferitur. cum seq. Secus autem est in hereditate, illa enim ne naturaliter quædam debetur heredi scripto. Commun. in dicta quæst. xc. vers. Secundo. Ceterum.

Ceterum. Si tamen heres scriptus eam possideat & aliter heres ab intestato cum non molester, tutus erit in foro conscientia, commun. dicit in eadem quaest. versic. Sed quid iste hæres, quod tamen Claro non placet. Idem.

Testamentum parans notarius vel alius, in iussu testatoris, etiam si postea coram ipso legatur, vel etiam coram testibus, & testator interrogatus, an ita velit, respondeat, quod sic, tamen testamentum nihil penitus valebit. Commun. in §. testamentum. quaest. xxxvij. versic. Tertio. Idem.

Testamentum prius per posterius rumpitur, etiam si prius sit per Imperatorem confirmatum. Commun. in §. T. q. xciiij. versic. Et hæc. Imò etiam si in priore testamento iuramentum appositum esset tamen rumpitur per posterius, quia nemo sibi legem dicere potest &c. Com. in d. quaest. xciiij. versic. Sed quid, si testator. Interim verò testator per iuramentum cessabit, & ideo debet petere absolutionem à iuramento. ead. q. versic. Sed nunquid. Tale tamen iuramentum habet vim clausulæ derogatoriæ, idè debet in secundo testamento expresse poni reuocatio iuramenti. ead. q. versic. vlt. Quod autem testamentum prius per posterius rumpatur, procedit etiam si hereditas ex secundo non fuerit adita, satis enim est eam adiri potuisse. Commun. in d. §. testamentum. q. xcv. versic. Dixit. Et quod prius per posterius rumpatur procedit etiam in testamento inter liberos, si in secundo nullus sit institutus extraneus, alias secus in d. §. D. q. xvij. per totum. Idem.

Testamentum prius rumpitur per posterius etiam si prius habeat clausulam derogatoriæ, quæ in secundo non sit expresse reuocata, si modo decennium effluxerit inter primum & secundum testamentum. Commun. in §. T. q. xcix. versic. Scias etiam. Item si in secundo iurata testator se velle id esse vltimum testamentum, non attenditur clausula derogatoriæ in primo testamento, sed valebit secundum. in ead. q. xcix. versic. Item scias. Idem censendum si secundum fuerit apud auctorem conditum. ead. q. versic. ulterius. Idem.

Testamentum quòd ex causa præteritionis nullum est, annullatur hodie quòd ad institutionem tantum sed legata, & cetera in testamento contenta firma manent. Commun. in §. q. l. j. ver. Præcedentibus. Idem.

Testamentum testator requirit saltem quinque testes siue in scriptis, siue sine scriptis restitur. Commun. in §. T. quaest. lvj. ver. Sed quid in testamentis. Idem.

Testamenta duo si producantur, valebit illud quod apparet posterius factam, si verò illud non apparet, neutrum valebit. Commun. in §. T. q. vlt. in fi. Idem.

Testari de feudo regulariter Vasallo non licet nisi feudum sit absolute hereditarium. in §. feudum. q. xl. Idem ex Claro.

Testamentum origine, & inuentione de iure civili existere voluit, Bartol. in progressa commentum sui in lex hoc iure. in principio. ff. de iust. & iur. & sentit gloss. in l. j. in verb. Ciuitatis nostræ. ff. de acquir. rer. dom. sed idem Bart. in l. interdum. circa principium, eod. tit. tenet contrarium, videlicet, quòd inuentione sit de iure gentium, quia eo ipso tempore, quo primum gentes fuerunt, cœperunt testari de bonis suis post mortem, respectu verò solennitatum sit de iure civili, quòd hæc cum eo iure introductæ sint dico partim, & partim de iure prætorio. Iosrit. de testa. in princ. & quod inuentione sit de iure gentium, tenent communiter Doct. in rub. extra eo. de testa. & probatur ex text. in l. si testamentum. F. Turzan.

Testamentum præteritione filij in potestate existentis & nati, vel nascituri de iure civili à principio est nullum, absque eo, quòd filius dicat nullum, probatur Instit. de exheredatio. lib. in princ. ibi iniurio non constitit testamentum, ad idem text. in l. j. ff. de iniust. rupt. irritò que test. ibi nullius momenti. Lij. §. ex his ibi illi semper & in l. qui vxorè ibi continòd cuius testamentum, qui in hostiù potestate fuit rumpitur eod. tit. l. inter cetera. in fin. ibi inutile est testamentum ff. de liber. & posthum. in l. j. hoc interdum. ff. de tabu. exhib. l. generaliter. §. ex testamento. ff. de fideicom. libertat. & plurib. aliis locis probatur ista conclusio, quam verà fatentur Doct. in l. j. C. de bon. posses. contra tab. in princ. & communem, vt per eos in auth. ex causa. C. de lib. præter.

Limitatur autem ista conclusio secundum Alexand. in d. auth. ex causa. quando filius est exheredatus, & consensit se exheredari. licet Ias. etiam ibi plurimum, & pluribus mediis impugnet.

Limitatur secundò, secundum ipsum Alexand. quando testamentum habet solitam clausulam codicillarem, si non valet iure testamenti, valeat iure codicillorum, quia tunc sustinetur, & valet iure fidei. omnium. & filius censetur grauatus restituere hereditatem scriptis heredibus, tradit Bart. in l. prima. quaest. v. ff. de iure codicil. in l. si iure in fin. ff. de leg. i. j. Alexand. consilio xxxvij. in cauta libro j. & in dicta authen. ex causa. C. de libe. præter. vbi hanc communem opinionem esse attestatur, & sequitur, & idem tenet consilio xij. viso the nate. eodem libro j. & in consilio cxlj. circa primam dubitationem, alàs secundum librum meum cclxxxv. circa finem libro ij. & consilio xxxj. ponderatis libro ij. Angel. consilio cxix. viso themate. Bald. consilio cccxxvj. incipien. gloss. in authent. ex causa. libro tertio, & consilio ciiij. casus talis est. libro quinto, & denique Roma.

consilio cxxij. id quod, quæ omnia sufficiant tibi ad probationem dictæ communis. F. Turza.

In Testamento inter liberos necesse est relinquere titulo institutionis. Est communis opinio secundum Iasonem. in auth. nouissima. C. de inoffic. test. Licet idem Iason. teneat contrarium bonis fundarientis, & in iudicando dicat contrariam opinionem communi esse amplectendam, tanquam de iure veriore. Latè Pet. de Vbal in repetitione c. R. ynuius. de testa. in antiq. M. Grib.

In testamento ad pias causas, in nihilo derogatum est solennitatibus iur. civil. per dispositionem l. prima. C. de sacrosan. Eccl. Est communis opinio secundum Ias. in l. j. versic. quid tenendum. C. de sacrosan. Eccl.

In testamento tempore pestis non valet dispositio minori numero septem testium. Est magis communis opinio secundum Alex. et Ias. in l. fin. C. de testam. Hoc autem indubitanter procedit, vbi pestis esset lenis: si autem esset contagio notabilis, et multum saua, tunc in terris Ecclesiæ cotam duobus cum parochiano, in terris imperij coram quinque fieri deberet. Est æquior et verior opinio secundum Rip. in suo tra. de pesta. vbi latè hunc articulum examinat, in secunda parti. secundæ particulæ princip. in princ. vbi tractat de vlt. volunt. Contrar. tenet Dec. consil. cclxxxiiij. viso puncto. vbi contra communem concludit, quòd valeat minori numero. Idem Grib.

Testamentum sicut incipere potest ab expressa vulgari, sic etiam à tacita conrenta in expressa pupil. Est communis opinio secundum Alex. consil. l. j. per spectis. circa med. vol. j. et est magis communis secundum eundem consil. cclxxxvij. viso versic. et hoc secundum eos. vol. ij. Idem.

Licet testamentum vel alia vltima voluntas ob defectum solennitatis testium non valeat, ad hoc vt oriatur actio, et agi possit iudicio ordinario: tamen oritur obligatio naturalis, potens ad retinendum, compensandum, vel excipiendum. Est communis opinio secundum Corn. consil. cclxj. in hac consultatione. versic. nec refragatur. vol. j. Vide supra in verb. Obligatur. Et esse magis communem dicit Ias. in l. si creditoris. in fin. C. de fideicom. Idem.

Testamentum quod sit per monachum post ingressum monasterij, et sic post promissionem, ex permissione auth. si qua mulier, est propriè testamentum, et omnia iura locuentia de testamento, habent locum in eo. Est communis opinio contra Az. secundum Soci. consil. xij. præsens consultatio. versic. item non requireretur. volum. j. Idem.

Per secundum testamentum non censetur primum sublatum, nisi fuerit in secundo facta specialis mentio de clausulis derogatoriis appositis in primo, nec sufficit generalis reuocatio seu cassatio prioris testamenti: et hoc indistinctè, siue vnicum tantum, siue plura præcesserint testamenta. Est communis opinio contra Bar. secundum Alex. in consil. cclxxij. visis. ver. secundò respondeo. eod. vol.

Ad hoc vt præcedens testamentum per sequens annullatum censetur, requiritur quòd in sequenti testamento fiat specialis mentio derogatoria prioris testamenti, et non sufficeret generalis. Est communis opinio secundum Alex. in consil. cclxxij. visis narratis. vol. vij. et in consil. cclvj. visu testamento. in princ. eod. vol. Idem.

Valet testamentum, in quo ad interrogationem notarij testator respondit, quòd sic in omnibus dispositis in ipso testamento. Est communis opinio secundum Dec. in consil. cccclxxxix. in casu. versic. et in casu isto, volum. ij. Idem.

Statutum vel consuetudo alicuius loci, quòd quis testari possit coram duobus testibus, porrigitur etiam ad forenses ibi testantes, etiam quo ad bona alibi sita. Est magis communis opinio secundum Ias. in l. j. versic. secundum dubium. C. de sacrosan. Eccl. Idem.

Testamentum cum clausula derogatoria non tollitur per secundum, habens etiam clausulam derogatoriæ generalem, nisi prioris clausulæ specialis fuerit facta mentio. Est magis communis opinio secundum Soc. in consil. ij. in causa. ver. sed ex superabundanti. vol. iij. Idem.

In Testamentis de iure Canonico, duo tantum idonei testes requiruntur cum parochio. Est magis communis opinio secundum Alex. consil. cclxxvij. viso. versic. nec obstat. vol. ij. Idem.

Condemnatus ad mortem, etiam ad pias causas testari non potest, quoniam seruus poena factus censetur. Est magis communis opinio secundum Alex. consil. cclxxxij. super eo. vol. v. Idem.

Tenor deperditi testamenti probari potest per duos testes notarios, qui deponant, se tenorem dicti testamenti legisse, et intellexisse. Est communis opinio secundum Ias. in consil. xij. factum quaestio nis. volum. j. Idem.

Testamentum imperfectum ratione voluntatis, vt putà si testator incipit condere, ac conficere testamentum ipsum, et postmodum non habuisset illud pro absoluto superueniente aliquo impedimento, tunc testamentum hoc etiam quòd ad pias causas non valeret, secundum gl. Bart. et omnes in l. si is, qui. ff. de testamen. Guliel. de Cun. et alios in l. fin. sam. er. c. et omnes communiter in ill. hac consultiissima. §. ex imperfecto. C. de testa. vbi Curt. iun. latissimi. nu. 4. et itorum opinio apparet esse communem ex relatis per Boer. decif. hciij. nu. 10. et decif. cclxn. 4. et seq. et ita expressè istam communem asseuerat quoque Franc.

Franc. de Aret. in d. l. si is, qui. & Modern. omnes in allegato §. ex imperfecto. & quamvis precipitanter Abb. in rub. de success. ab intestato. senserit contrarium cum aliquibus aliis relatis per Modern. citatos, tamen quicquid isti Doct. absque aliqua cōcludenti ratione suadeant, ob hoc factum esset recedere ab ista communi Canonica, & verissima, imò testamentum hoc ratione voluntatis imperfectum similiter non valet, etiam inter liberos conditum, d. l. si is qui. & ibi Barr. & per Doct. in d. §. ex imperfecto, cum congestis per Ias. consil. clv. causa & lite. lib. ij. vbi scribit istam esse commun. opin. & consil. lxx. consultius lib. j. Barbat. consil. ix. illud. vol. iij. & Deci. consil. cxxvj. ad dubium in fin. Sed hoc non procederet in alio casu, scilicet, vbi cunque testamentum ipsum esset scriptum per testatorem, vt per alij in scedula testamentaria, nec esset lecta, publicataque coram ipso testatore, testibus, & Notario, tunc quippe testamētum hoc valet inter liberos & ad pias causas conditum: secundum Bart. in l. fideicommissa. §. quoties. ff. de legat. iij. cuius opinionem sequuntur omnes Doct. ibi, & commun. dicit Franc. de Aret. & Boer. in præcitaris decisio. & ita hæc omnia, & alia quam plura, ad materiam præmissam concordantia referrebar clarissimus, & cōsummatissimus Iureconsultus D. Raynaldus Rodolphus interpretando publicè perusij d. §. ex imperfecto, Vir omni scientiarum genere refertissimus. F. Viuius.

Testamentum, licet quò ad solennitates sit de iure ciuili, tamen inuentum est de iure gentium, & ideo rescripto non potest tolli. Bello. in consil. ij. num. 4. B. Villal.

Nota, quòd si testator condidit testamentum in scriptis, in quo deficit aliqua solennitas, valet nihilominus, vt testamentum nuncupatum. Gomef. consil. iij. nu. 10. communem dicit, ex Bart. in l. fin. ff. de iure codici. Idem.

Testamentum, licet ad hoc quòd valeat requirantur septem testes, per l. hac consultius. C. de testam. in prin. tamen fallit, Primò tempore pestis, quia sufficit quòd fiat coram quinque testibus, & valet. Mattha. de afflic. cap. j. decis. xxv. num. 2. Barbat. consil. lxxxij. nu. 4. Deci. consil. cclxxxij. communem dicit: licet Alexan. consil. lx. vol. ij. dicat communem contrariam, quam refert Ias. in l. & ab antiquis, num. 4. C. de testam. sed tamen eum non sequitur. Idem.

Quod Horatius in Arte Poëtica scribit

Bonus interdum dormitat Homerus.

Verum opere in longo fas est obrepere somnum.

Id auctori videtur hoc loco accidisse. Nullus enim horum Doct. hanc opinionem dixit communem. Quinimò Mattha. de Afflicis, & Barbatia (qui in allegato hic consil. lxxxij. nihil dicit) in consil. lvij. versic. circa secundam dubitationem dico. vol. j. expressè tenent contrariam, quemadmodum etiam Alex. in d. consil. lx. vol. ij. & insuper, in consil. cclxxxij. Verum quidem est, quòd Decius in d. consil. cclxxxij. (quo in terminis hanc quæstionem plene tractat) concludit pro prædicta opinione, quòd tempore pestis quinque testes sufficiant, propter magnam eius æquitate, vt dicit, & quia alij plures Doct. eam tenuerunt, quos recitat, nempè Baldum. Florian. Ang. Aret. Andr. Sicul. Iasonem. Sed interim non audeat communem dicere. Et si hoc dicat, non videri verum esse, quòd Alexan. tradit contrariam esse communem. Imò scribit ibidem num. 5. Alex. variasse, & in l. scribarios. C. de testam. mili. tradidisse, testamentum coram duobus etiam testibus tempore pestis cōstitutum, valere. Postremò, inquit, dato quòd res esset quibz, tamen in dubio in fauorem testamenti esse iudicandum, secundum receptam theoreticam, quo argumento etiam Ias. in l. fin. vbi late hinc quæst. examinat. C. de testa. vltus est. Et hæc Decij sententiam in d. consil. cclxxxij. (quam etiã retinuit in consil. ccccij. nu. 7.) approbat in Addit. ibidem Carol. molinæus, & insuper pro hac allegat Cor. consil. liij. lib. iij. Franc. Ripam. in tract. De peste. Hippo. de Mar. in l. §. præterea num. 125. de quæst. Et Steph. Bertr. consil. cxxij. viso casu de quo supra lib. & c. Hanc sequitur etiam Rubens Alex. consil. lxxi. & plenius consil. clxv. cum distinctione tamen, scilicet, an pestis sit notabilis, vt tunc demum procedat, & c. Denique hæc opinionem Cameram quoque imperialis Iudicij hoc casu, etiam in minore, quàm quinque testium numero, Iudicando securã esse, in causa Ioachini Gulichs, contra Philippum Erlenbacher j. Julij. Anno 1540. Et antea quoque anno 1535. in simili causa, in obseruationibus meis reperio. Solum enim illa veritatem potius & æquitate, quàm stricti iuris solennitates in cognoscendo perpendere, & obseruare, secundum c. dilecti ext. de iud. Postea reperi Jaco. Philip. Portium, Conclusionum lib. iij. cap. ix. quo hanc quæstionem tractat, & Doct. pro & contra allegat, (quem vide omnino) hanc posteriorem opinionem similiter tenere.

Circa istam communem, & sequentes vide l. j. tit. j. lib. v. ord. & l. ii. tau. quæ disponunt, quòd in testamento nuncupatio, & si sit inter liberos, debet adhiberi tres testes & si notarius defecerit, quinque testes & si quinque non, ad minus sint tres, & in testamento in scriptis, requiruntur septem testes & notarius, qui omnes vna cū testatore, subscribant testamentum, vt per dictas l. apparer. B. Villal.

Fallit secundo, si fiat coram presbytero parochiali, & duob. testibus,

Ioan. Durand. in arte testam. tit. ij. cau. ij. Corn. excj. cōmunem dicunt & Dida. consil. cclxxxij. & si non sit parochus, requiruntur quatuor testes, B. llou. consil. xij. num. 2. communem dicit.

Fallit tertio, si sit in præsentia Principis, quia non requiruntur testes ad eius validationem, Coua. in rub. de testib. par. ij. num. 2. communem dicit.

Concordat l. v. tit. j. par. vj.

Amplia non solum, si fiat coram eo, sed etiam si confirmet. Idem ibi communem dicit, ex Bart. in l. omnium. C. de testamen.

Fallit quarto, si quis institutus sit intuitu pretatis, si heres verè pauper est, valet testamentum, etiam si non sint additi nisi duo testes, Io. Durand. in arte testam. tit. ij. cau. ij. Barbat. in cap. de testam. communem dicunt.

Fallit quinto, in testamento patris inter liberos, quia valet etiam per schedulam vbi de voluntate, & institutione constat, etiam sine testibus, Alexan. consil. cv. vol. iij. & Ias. consil. lvij. vol. ij. & Io. Durand. tit. ij. cau. ij. infra, communem dicit.

Concor. cum l. vij. tit. j. par. vj.

Fallit sexto, si per statutum constituatur, vt valeat testamētum cum duobus testibus, Ias. in l. j. de summa trin. C. nu. 37. comm. dicit.

Nota quòd tale statutum non ligat forenses, secundum magis cōmunem opinionem, vt per Iaso. ibi num. 40.

Fallit septimo, si à testatore est electa fides heredis, quia non requiritur alia solennitas, nec alij testes, Iaso. in l. quæstionum, num. 14. C. de fideicom. communem dicit. Idem Villa.

Testamentum non infirmatur ex eo, quòd testes sint legatarij, si solenniter sit cōfectum: secus si in testibus consistit, Curt. Iuni. consil. xvij. numero 18. communem dicit.

Concor. cum l. xj. tit. j. par. vj. & cum l. vij. tit. v. For. ll.

Item, nec probatur legatū sibi ademptū, Iaso. in l. dictatibus, C. de test. nu. 6. & Io. Durand. in arte testam. tit. ij. cōmunem dicit, & Bello. in consil. xvj. Idem concludendo, num. 7. & dicunt commun. tam istam quàm præcedentem. Idem Vill.

Testamentum comprobatur legitime esse factū, per duos testes testamentarios, Alexan. consil. lxxxij. volum. ij. & Durand. cau. ij. numero 6. communem dicit. Idem.

Testamentum non reuocatur ex eo, quòd testator coram septem testibus dicat nolle valere testamentum nisi dicat se velle mori ab intestato. Ioan. Durand. tit. ij. cau. ij. communem dicit.

Testamentum subicitur filiis non institutis, etiam si eis legata sit res certa. Ioan. Durand. in arte testam. tit. ij. cau. j. communem dicit.

Etiã si legetur ei legitima, si non instituat. l. v. tit. viij. par. vj. sed tamen de hoc vide quæ habes in verbo, Legitima.

Amplia, si instituantur filij sub conditione nō potestatiua. Durand. in dicta cau. j. nu. 3. & Soci. consil. xcviij. vol. iij. communem dicit.

Amplia in testamento filij parte non instituto, quia non valet. Ioan. Durand. ibi numer. 6. communem dicit. Idem.

Testamentum, in quo pater instituit filios simpliciter, non comprehendit filium, quem ignorabat habere, & est nullum. Iason in l. sicuti. numer. 2. C. de testa. milit. communem dicit. Idem.

Testamentum inter liberos nō sustinetur ea via, quæ melior de iure valere potest. Ioan. Durand. dicta cau. j. nu. 7. communem dicit. Idem.

Testamentum matris, vel aui materis, sustinetur per clausulam codicillarem etiam si filius sit præteritus, quia grauati censentur venientes ab intestato constitutuere. Ioan. Durand. in arte testam. tit. ij. cau. xv. communem dicit.

Amplia ad testamentum nullum ex quacunque causa, si in eo sit apposita clausula codicillaris venientes ab intestato, tenentur restituere hereditibus scriptis obtenta quarta Trebellianica. Iason in authen. ex causa. num. 2. C. de liber. præte. & Durand. in arte testam. tit. viij. cau. j. nu. 4. tit. xi. cau. j. & Io. Nico. in consil. ij. num. 6. de secund. nuptijs communem dicit, quam intelligit, Rub. consil. cxxv. numero septimo, quādo venientes ab intestato tempore testamenti tenebant primum gradum quòd nota. Idem.

Testamentū patris cum clausula codicillari per verbum, de præfenti valet, non comprehendit posthumum, secus tamen per verbum, valet & valebit de futuro, & de præfenti. Alex. consil. cxxij. vol. j. commun. dicit, reprobata opinione Bart. dicentis clausulam codicillarem, per quocunque verbum, non comprehendere posthumum. Et hæc Bart. opinionem Franc. de Aret. consil. vlt. num. 7. communem dicit, quos refert Ias. in auth. ex causa. num. 2. 4. de liber. præte. Et hæc vltima dicit magis communem. Anton. Rub. consil. xxij. fin. vbi dicit Barbat. & Socinum hanc dixisse communem. Idem.

Testamentum est ipso iure nullum, quando erratur in persona heredis, quam credebat testator esse conjunctam. Ias. in l. eam. quam; num. 16. C. de fideicommissis communem dicit. Idem.

Testamentum, in quo filius sub potestate est præteritus, si filius dicat nullum, rumpitur, aliàs non. Iason in l. posthumo. nu. 23. C. de bon. possid. communem dicit, licet ipse faciat conclusionem contrariam, dicens quòd est ipso iure nullum, & in auth. ex causa. de liber. præte. nu. 8. dicit

nu. 8. dicit hanc suam conclusionem communē, quod sit ipso iure nullum in filio sub potestate, & in emancipato, non sit ipso iure nullum. Idem.

Testamentum, in quo à patre filius familias præteritus existit, an sit ipso iure simpliciter & omnino nullum, vel ita demū, si filius velit dicere nullum. Hanc quæstionem ad eodē controuersam esse scribit Per. Vafq. Illust. contro. lib. iij. cap. xcix. num. 1. (Idque ex Ias. in l. fin. numero, cum sequent. de bonorum possessione, contra Tabul.) vt sit de summis iuris apicibus.

Quod enim tum demum sit nullum, si id velit, tenent per multas glossas, ad eodē vt in dicta lege fin. num. 2. 3. eam dicit glossa esse communem, quam sequitur & firmat Angelus in l. ita tamen. §. quoties. ff. ad Trebell. vbi dicit veram esse non aliter atque Euangelium. Eam similiter sequitur propter multos quos allegat Tiraq. in l. si nuquam. in ver. reuertatur. num. 1. 3. C. de renoc. dona.

Contrariam opinionem, quod vt testamentum sit prorsus ipso iure nullum, non attenda filij declaratione, multo plures glossas tenent, quas sequitur & firmat Iason in l. filio præterito. num. 23. & 29. C. de contra Tab. dicens communem esse tam vltimontanorum quam citramontanorum. Et similiter communem dixerunt Emanuel à Costa, Guliel. Benedi. Alexand. in consil. Decius (dicens in hac re tanquam clara, non esse laborandum.) Et denique Curtius Iunior prout illos, cum assignatione locorum, recenset idem Vafq. in d. cap. xcix. nu. 1. fin. Et ibidem concordiam quandam harum pugnantium opinionum, ex d. Curt. subiungit, quam ibi vide. I. Fich.

Nota quod licet testamentum sit nullum ex præteritione filij in potestate, tamen debentur legata. Iason in authentica ex causa. nu. j. de libe. præte. comm. dicit, & Alex. consil. xxxvj. nu. 8. lib. j.

Fallit si in testamento sit clausula codicillaris, quia valebit in vim codicillorum. Alciar. in l. j. §. si quis ita. num. 17. de verb. oblig. communem dicit, quia rupto testamento ex præteritione, clausula codicillaris foritur suum effectum integrum, magis communem dicit Alex. consil. xxxvj. vol. j. num. 3.

Amplia istam communem, & si testator ignoraret natos sibi esse nepotes. Alex. in consil. xxvj. numero 9. magis communem dicit, sed Carol. Molin. in additio. ad ipsum Alex. in d. consil. xxvj. dicit quod hodie communis opinio est in contrarium reprobata, gloss. in authent. ex causa. C. de libe. præte. vt per Bart. Paul. & Ias. ibi, nec etiam recipit limitationem Bartol. in quantum intendebat dicere, quod hæc noua communis opinio non habet locum, quando testator diu vixerit. Et nota quod hæc noua communis opinio dicitur magis communis ab Alexan. consil. xlviij. num. 1. r. lib. ij.

Restringe istam ampliationem in legato paruo, secus tamen in magno, quia rupto testamento per natiuitatem posthumi, rumpitur legatum magnum. Alciar. de præsumpt. re. j. præsumpt. xij. in princip. communem dicit.

Amplia etiam, si præteratur posthumus, Iason ibi num. 2. communem dicit.

Amplia secundò, etiam quo ad substitutiones exemplares & pupilares. Ias. ibi num. 1. 0. communem dicit.

Amplia tertio, quod ad fideicommissa. nume. 1. r. communem dicit idem Iason.

Amplia quarto, etiam in exheredatione sine causa, vel cum causa non probata, ibidem num. 8. communem dicit Ias.

Limita in legatis relictis ipsi filio rüpentis testamentum. Idem Ias. num. 5. communem dicit. B. Villal.

Testamentum rumpitur per ingressum religionis. Io. Durand. in arte testam. tit. iij. cau. ix. communem dicit. Idem.

Testamentum si inueniatur cancellatum penes testatorem præsumitur de eius voluntate. Iason in l. si vnus. num. 9. C. de testa. communem dicit. Idem.

Testamentum non vitiat solennitas leuis omiffa. Ias. in d. l. si vnus num. 4. communem dicit. Idem.

Nota quod per statutum potest dari testandi forma, vltra formam traditam per ius Ciuile. Ioan. Durand. in arte testam. titulo ij. cau. vj. communem dicit. Idem.

Testamentum factum secundum formam loci, in quo testamentum conficitur, attenditur, & non loci rei sitæ, & ad illa bona extenditur. Iason in l. j. num. 44. C. de sacrosanct. eccles. communem dicit, licet ipse in l. si arrogator. num. ero 40. ff. de adoptio. dicat opinionem Petri, quæ huic contrariatur, communiter teneri, sed teneri primam. Idem.

Testamentum in certo loco conditum, an extendat se, valeatque quod ad bona vbiunque existentia, vel sita: Item cuius loci statuta vel consuetudines sint circa hoc attendenda? Quæstio est ex earum numero, quæ intrè Iuriconsultos maxime controuertuntur, & disceptantur.

Affirmatiuam huius, subsequentes Doctores tenent, Specul. in Tit. de Instru. edit. §. compendiosè. ver. quid si consuetudine. Ioan. And. ibidem in addit. in verb. Cynus. Cynus ipse in l. cunctos populos. C. de summa Trinit. & fide Cath. ver. quidam Moderniores. Gul. de Cun.

in d. l. cunctos. ver. ex prædictis resultat. & ver. si est dubium, &c. Guido Sufa. in l. omnes populi. ff. de Iustit. & Iur. vt eum allegat Gozad. consil. xlix. in princ. Ioan. Calderi. consil. xxxiiij. Sub Rubr. de testam. quibus annumerari possent Bart. ob distinctionem, quam facit in d. l. j. videlicet an verba statuti respiciunt bona, vel personas, &c. Alberi. de Rosa. in d. l. j. Bald. in repetitio. l. j. in xxx. q. ver. quinto queritur. Sallac. in eadem l. j. ver. Si autem bona sunt immobilia, & ibidem commemorat, quod ita obtinuerit de facto concurrentibus doctis. Iurif. consultis tam Bononiensibus, quam Florentinis. Petr. Anchar. consil. xxxvij. ver. venio ad secundam rationem. num. 7. Rapha. Fulg. in d. l. j. num. 24. in fin. Ludg. Roma. consil. xxxix. Franc. Aret. in d. l. j. sequens supradictam distinct. Barr. Ang. Aret. in tract. de testam. in verb. secundum morem & statuta nostræ ciuitatis Regij, &c. in q. v.

Ioan. Campegius in tract. de dote. in vlt. par. quæst. lxix. incipien. An talis exclusio statuti, &c. Ias. post longâ disputationem in vltimaque partem, tandem concludit, Communem esse opinionem, quod testamentum se extendat ad bona vbiunque sita, in d. l. j. Et ita etiam prolixè consuluit idem, in cõsfil. lxxxvj. ver. sic. sed præmissis non obstantibus vij. lib. iij. Alciatus in d. l. j. numero 14. & seq. maxime verò. num. 16. 19. & 20. & Ioan. de Ami. consil. lxxv. nu. 3. Paul. Paris. consil. xij. num. 45. dicens communiter teneri. vol. iij.

Negatiuam autem & contrariam opinionem tenent subsequentes. Doctores. Petr. de Bella. per. in d. l. j. post dominum suum Cyn. in ead. l. j. circ. fin. ver. tu verò teneas. Iaco. de Rau. vt refert. Cyn. ibidem, ver. sic. subsequenter quæro, & l. si arrogator. ff. de adoptio. vt eum refert Alexand. consil. xvj. volum. j. Petrus de Anchar. in repetit. cap. j. de constitu. dicens esse hanc opinionem Communem Alexand. in d. consilio decimo sexto & consilio cxxvij. volumine primo. & consil. o. decimono volumine sexto, etiam ipse dicens hanc Communem. Sallacetus (vt à quibusdam intelligitur) in dicta l. j. ver. sic. ex prædictis infero ad decisionem, & ver. sic. præcedenti. Franciscus Aretin. perplexior quidem est, ob multifarias distinctiones, nec admodum alienus hæc contraria opinio. licet à diuersa quoque non abhorere videatur, in d. l. j. Socinus porro, consil. cclxxxvij. vol. j. & consil. cxcxij. volum. ii. vbi dicit esse Communem. Albertus Brunus in tract. de Stat. fœm. excluden. artic. viij. princ. quæst. xxv. Lupus allegat. x. incip. In primis videndum est de consuetudine, & c. Card. Floren. consil. ij. Et denique plenè Ludovic. Gozadinus Bononiensis, in consilio vlix.

Hanc quæstionem postea etiam à Iacob. Philip. Portio (cuius præclarum opus conclusionum, regularum, & communium opinionum hoc anno 1567. Venetiis publicatum est) tractatum inueni in lib. v. c. xxix. per totum, vbi ipse priorem opinionem tanquam magis communem tenet, & pro ea vltra prædictos Doct. allegat insuper Anchar. consil. clx. Chassian. consil. xix. cap. xix. Signo. de Homo. consil. clxix. Alex. (qui dicit communem) consil. xliij. vol. v. Imo in cap. cognoscetes. de consil. Barbat. super rubr. de consuet. num. 64. Roch. Curt. in cap. fin. eo. tit. & Bald. in l. ij. in j. nota. C. quemad. testa. aperi. & ita clarior Paulus de Castro, &c. I. Fich.

Testamentum secundum, in quo est clausula, non obstante quocunque alio testamento, sub quacunque forma verborum concepta, irrita primum, & si in eo clausula sit derogatoria. Aret. in c. j. de refer. communem dicit.

Amplia, si constat quomodocunque quod testator voluit mutare voluntatem. Ioan. Durand. in arte test. tit. x. cau. j. communem dicit.

Concor. cum lxxij. tit. j. par. ix. & vide l. xliij. in ordi. cau. loquente de eo, qui fecit maioricatum. B. Villal.

Testamenta duo si inueniantur facta in vno die, neutrum valet propter incertitudinem. Boer. decil. cclxxj. nu. 3. communem dicit, vide limit. per Dec. & Ias. in l. fin. C. de edi. diu. Adri. rollen. Idem.

Didacus Perem. in addit. ad securam. in l. quoniam. ff. de acquiren. possessio. num. 92. vult dicere, quod ambo heredes succedant per l. iij. tit. xliij. parte vj. quæ lex mihi non probatur. Verba enim legis sunt, *Et si ambo monstraren que han yqual derecho en los bienes del finado ambos deuen ser meritos en possession dellos yualmente*: non quod lex requirat, quod ambo demonstrent de suo iure, & sic acquiratur quod ambo habeant ius, sed nullum habent propter incertitudinem. argum. l. duo sunt. ff. de testam. tuto. & lex debet intelligi, quando vel sunt consanguinei in equali gradu, vel æqualiter probatur per testes de iure proprio, sed cogita.

Intellige autem istam communem, quando hæc incertitudo non potest vitari, vel per horam, vel per momentum, si tamen de tempore anteriori potest constare qualitercunque, testamentum prius valet. Anton. Gomez. in l. xlv. cau. nume. 148. magis communem dicit ex Bart. Paul. & doct. in l. lex pluribus. ff. de solut.

Vni primo, nisi vnus ex illis iam possideret, Idem ibi num. 149. ex gloss. in l. si cum actum. ff. de neg. gest. & Bald. in l. j. C. quando pro-uocandum non est.

Vni secundo, si vnus ex institutis esset de venientibus ab intestato, idem ibi communem dicit ex gloss. in l. si prius. ff. de contra. Villal.

Testator dicens, filio meo centum relinquo, non censetur reliquisse iure

iure institutionis. Com. dicit in §. testamentum. quæstio. xxxviiij. ver. si. Quid vero. P. Fi. ex Cla.

Testator dicens. Filio meo relinquo centum pro legitima, vel pro falcidia. tale relicum sufficit pro titulo institutionis. Com. dicit in §. testamentum. q. xxxviiij. ver. si. sed quid si dicat. Idem.

Testator habens plures agnatos vel cognatos, si vnum instituat, & per fideicommissum substituat alios agnatos, vel cognatos proximiores, intelligitur sensisse de cognatis, grauati, non autem de suis. Magis communem dicit in §. testamentum. q. lxxvj. ver. si. Sed hic occurrit. Idem.

Testator instituens filium in legitima censetur ipsum pure instituisse, idem tale testamentum sustinebitur. Magis com. dicit in §. testamentum. q. xxxix. ver. sed quæro nunquid. Idem.

Testator miles si in bonis castrensis testetur & filium in potestate sine causa exheredet, vel praterat tale testamentum hodie subiacet. querelæ. com. d. in §. testamentum. q. v. sed quæro in si. Idem.

Testator non potest facere quominus leg. §. in suo testamento locum habeant. com. in §. testamentum. q. v. quam tamen. Idem.

Testator non potest prohibere insinuationem à iure requisitam. Com. in §. testamentum. q. lxxv. Idem.

Testator potest de bonis heredis sicut de propriis testari. comm. in §. testamentum. q. lxxij. in fine, & idem etiam illius fauori, sicut proprio renuntiare. Ibidem. Idem.

Testator potest heredem priuare hereditate, si fecerit aliquid vel non fecerit, contra eius voluntatem, vt si nupsit sine alicuius consilio. com. d. in §. testamentum. q. lxxix. Talis tamè priuatio non operatur, vt ipso iure desinat esse heres, sed valet in vim fideicommissi. d. q. lxxix. ver. si. Intellige, & si testator non dixerit cui in tali casu hereditas restitui debeat, tunc si adsint cohæredes vel substituti, illis debet restitui, sed si tales non adsint, restitui debet venientibus ab intestato. com. in d. q. lxxix. Sed pone. Idem.

Testator potest grauare heredem, vt alicui restituat rem ipsi prius interuiuos à testatore donatam. com. in §. testamentum. q. lxxj. ver. vltim. Idem.

Testator scriptis vel scribere curauit, vltimam suam voluntatem, deinde coram septem testibus dixit illud esse suum testamentum, & quod ita disponeret de bonis suis, vt legebatur in scriptura, quæ tamen non legebatur, tale testamentum valet in vim nuncupatiui, satis enim videtur testator mentem suam manifestasse testibus, saltem implicite, per relationem ad illam schedulam, siue scripturam. Magis communem esse dic. in §. testamentum. q. iij. ver. Sed pone.

Testator si dicat: Filia mea relinquo centum pro dote, tale relicum sufficit & sustinebitur in vim institutionis. com. in §. testamentum. q. xxxviiij. ver. Quid autem. Idem.

Testator si dicat se non velle reuocare testamentum & si reuocet se omnia sua bona pro pœna donare heredi scripto. talis donatio non valet. com. in §. testamentum. q. xcvi. Idem.

Testator si in institutione excludit foeminas propter masculos, censetur eas pariter voluisse excludere in substitutione. com. in §. testamentum. q. lxxvj. ver. Hinc inferitur. Idem.

Testator si inceptit facere testamentum & instituit piam causam hæc red. vel aliquid ad pias causas, & postea transit ad alia legata, & prius, quam posset ipsum testamentum complere, decessit, tale testamentum non valet, neque ad pias neque vt inter liberos, quia quandoquæ testator decessit priusquam integrè voluntatem suam explicauerit, tale testamentum non dicitur deficere ratione solennitatis, sed ratione voluntatis, quia videmus testatores in ipso actu consiendi testamenti mutare, addere, & reuocare, multa per eos iam disposita. com. in §. testamentum. q. vij. ver. vlt. Idem.

Testator si in schedula integrè scripsit voluntatem suam, vel scribi fecit per notarium vel aliam personam sed non fuit coram testibus lecta, nec ab aliquo notario publicata, tale testamentum valet ad pias causas, & inter liberos, idem debet in illis casibus sustineri. com. in §. testamentum. q. vj. ver. aliquando. Clarus tamen addit, dummodo duo concurrant, Primum quod testator hanc suam voluntatem saltem duobus testibus explicauerit, per relationem ad ipsam schedulam. Secundo quod testator non dixerit se velle de contentis in schedula cõfici testamentum per notarium, tunc enim esset potius præparatio quam dispositio. Ibidem. Idem.

Testator si testamentum à se prius conditum incidat vel cancellet, tale testamentum habetur pro annullato. com. in §. testamentum. quæstio. xciiij. Et eo casu hereditas transit ad hæredes ab intestato venientes. Magis communem dic. eadem quæst. ver. si. Sed quæro. Idem.

Testator vocauit duos testes, & coram illis fecit scribi quod instituebat piam causam in hæredem, & postea dixit testibus, quod volebat de illa ordinationem scribi per notarium, & iussit etiam notarium vocari, sed prius, quam illam faceret scribi notario, ipse testator decessit, talis schedula cum depositione illorum duorum testium, non valet fauore piae causæ. com. in §. testamentum. quæst. vij. ver. Comm. opin. tom. 1.

Aliquando & iij. Idem. P. Fich.

Testator in suo testamento non potest usufructuatio remittere satisfactionem, quæ præstari debet defuncto, arbitrio boni viri, circa rerum & substantiæ corruptionem. Est com. opinio secundum Iasonem in cons. xl. tria et go. vol. j. M. Gribald.

Quando in testamento adest numerus testium requisitus, licet aliqui supernumerarij contradicant, tamen testamentum non vitatur, nec suspectum redditur. Est vera & communis opinio, secundum Iasonem in cons. cxxiiij. factum sic se habet. vol. j. Idem.

Testator disponens in suo testamento hæredi, vt distribuatur aliqua quantitas inter pauperes, potest tunc distribuere in vno paupere istam quantitatem secundum Barto. in l. vnum ex familia, §. si fundus ff. de leg. ij. Alex. in l. qui quartam §. j. & ibi Claudius Aqueo. Scribit istam esse communem opinionem. ff. de leg. j. In cõtrariam verò partem reuocando sententiam in melius inclinavit idem Barto. in l. j. ff. de opri. leg. quia illa locutio pluralis numeri in pluribus vera esse debet. l. vbi numerus. ff. de testib. & cap. pluralis. de reg. iur. lib. vj. not. Paul. de C. ast. cons. cclvj. in testamento Michaelis, & hæc opinio videtur verior in puncto iuris, vt probatur argumento d. l. vbi numerus. & d. cap. plural. sitè probatur per verba testatoris, qui loquutus est per verba denotantia plures pauperes. Præterea videtur, videtur prædicta opinio, quonia diuersa est ratio in pluribus, quam in vno. & hoc verum sit ostendo, vt potè quia videtur magis prius pluribus succurrere, quàm vni. item videtur nescio quo pacto pluribus pauperibus quæritum: ergo non potest in præiudicium ipsorum vni pauperi distribuui, nam priuaret aliquos pauperes iure suo. Postremo facit ad hoc, nam Episcopus in dubio, vbi non est datus, exequutor, ipse est vltimæ voluntatis exequutor. cap. fina. xvj. quæst. j. & tamen Episcopus in isto casu non potest eligere vnum pauperem. capit. cum omnes, extra de testamen. & hoc videtur esse magis ex mète testatoris, quæ quidem mens semper attendi debet imò hic deberet cessare omnis quæritio voluntatis, cum in verbis testatoris nulla reperitur ambiguitas. l. ille. §. si. ff. de leg. ij. & hic accedit vtiliter vnum notatum dignum, quod heres grauatus post mortem suam distribuere bona inter pauperes, profecto hoc facere non posset in vita sua præiudicium pauperum, post eius mortem Docerit, vt no. omnes com. in l. post mortem. C. de fideicõ. & Alex. in l. stipulatio ista. §. si quis dolus. ff. de verb. obl. & de ista opinione com. attestatur Deci. in l. cum tæpus. ff. de reg. iur. F. Vinius.

Testator licet de iure possit remittere heredi cõfessionem, seu necessitatè cõficiendi inuentarij l. si. C. de arbit. tut. & l. cum tale lega. §. j. vbi Bal. & Imo. ff. de cõditio. & demõstra. Curt. cons. xxix. in Regno Hispaniæ, circa fin. cum allegatis per Decium cons. cccviiij. vltimam l. etiam l. etiam Soci. cons. l. j. vltimo testamento. vol. iij. nihilominus Iudex (si ei visum fuerit, id expedire rerum administrationi) potest tutorem cogere ad confessionem dicti inuentarij ex l. vtilitatem, vbi Barto. ff. de confirmat. tut. Angel. cons. cxxiiij. circa finem. Iason. in l. cum necessitate. C. de fideicomm. Gui. Papæ decisiõ. cclxij. in fin. Barto. cõmuniter approbatus. & receptus in l. nemo potest, num. 1. 2. ff. de legatis primo, vbi post alios Crotus, idè Barto. in l. tutor qui reperitorium. num. 18. ff. de administra. tutorum. Crauet. cons. cxxij. num. 18. ff. de administra. tutorum. Crauet. cons. cxxij. num. 10. in l. si ex legari causa. nu. 2. ff. de verborum obligat. Arcer. cons. xxij. & Deci. cons. cccxlix. num. 5. Ioan. Dilectus in tract. de arte. testan. in rub. de tutore. cap. cxj. Idem Vinius.

Testator sub conditione potestatiua potest heredem instituere, & valet instit. loz. Durã. in arte testan. tit. iij. cau. iij. com. dicit. B. Villa.

Testator si exprimat nomen in institutione, & omittit, hæres esto, vitatur testamentum, secus tamen si sint omissa hæc duo per erroris notarij, & exemplificat Iason. in testatore, qui facit testamentum in scriptis manu propria, & in notario in nuncupatio, in l. errore. C. de testam. num. 2. communem dicit. Idem.

Nota quod error notarij non potest probari, nisi per septem testes in testamento, & in codicillis per quinque, cum sint de substantia testamenti. Iason. in d. l. errore. nu. 7. communem dicit. Idem.

Testator potens loqui & intelligere, si per notarium interrogetur an velit Lucium suum heredem instituere, & ipse respondet, quod sic, & notarius dicit quod suum heredem instituit, valet testamentum, Ioannes Durã. in arte testan. tit. iij. numero 2. Boeri. decisiõ. xxxvj. numero 6. Bellon. consilio lxxj. & Iason. in liubemus. C. de testamen. numero 20. communem dicit. Et de intellectu illius communis vide Soarez in alleg. j. distinguentem, an notarius sit rogatus à testatore, vel non? Caro. Moli. in additio. ad Alexan. cons. xij. in verbo quod si hanc communem dupliciter, intelligit quando testator cõstat esse sane mentis, & articulata loquens secundo, quando apparet testamentum ab initio scriptum de voluntate testatoris, scilicet eo incerto sit scriptum ex Ioan. And. in addit. ad Specula. de testa. §. j. & Ial. in liubemus. in fin. & cons. cxcvj. & Hippo. singul. cccclxix. & Afflic. decisiõ. cxxij. quod nota. Idem.

Testator si ad interrogationem alterius aliquem heredem instituat, talis institutio valet, dummodo non sit ille mortui proximus, sed meritis adhuc

adhuc bene compos. communem esse multi testantur Docto. quos recenſet Vaſq. Illuſt. contro. lib. iij. cap. cij. num. 4. I. Fichar.

Testator filios impuberes inſtituens, & eos inuicem ſubſtituens, ex his verbis inter impuberes, vulgaris & pupillaris eſt ſubſtitutio: inter puberes autem ſolum vulgaris cenſetur facta. Iaſ. in l. Lucius. ff. de vulgar. & pupillar. in conſil. cxxxiiij. vol. j. & l. Duran. in arte teſtan. tit. v. cau. xxix. commun. dicit. Villal.

Testator ſubſtituens Petrum, & eius filios, & hæredes intelligitur ordine ſucceſſiuo. Curt. iun. conſil. cxj. num. 5. communem dicit.

Quando de teſtatoris mente non conſtat, in hæredū eſt verbis, & eius virtuti. Curt. iun. conſil. clxix. nu. 1. commun. dicit. Idem.

Testator ſi quingentos relinquit aureos amico, aut quadraginta ducatos quolibet anno, donec hæredes ſoluerint talē ſummam, tunc nequeunt prædicta quadraginta peti, quia ſapit uſuram omni iure prohibitam. Ita conſuluit Aret. conſil. cliij. viſo themate. Et hanc communiter approbati aſcribentibus teſtatur Hiero. Cagn. in l. curabit nu. 9. & 10. C. de actio. empr. poſt Bart. conſil. lxxvj. lib. ij. & c. Refert tamen ibidem ſequentibus nu. Quod oppoſitum conſuluerit Socin. quem ſequitur Alciat. lib. v. par. cxxij. & Rip. & c. Et ibi latè hoc ipſe Cagnolus diſtinguendo proſequitur, quem vide. I. Fich.

Amplia, quia in fideicommiſſis, teſtatoris conſeſcurata mens non operatur, quando ratio ſermonis non patitur. Curt. iun. conſil. lxx. num. 2. communem dicit. B. Villal.

Testator, & contrahentes in dubio, videtur ſe conformare cum diſpoſitione ſtatutaria, vel conſuetudinaria. Curt. iun. conſil. lxxvj. nu. 6. & conſil. clxxj. num. 1. communem dicit.

Item, & cum diſpoſitione iuris communis, & in fideicommiſſis vi ſi. cxxv. nu. 2. & conſil. cxxvij. num. 8. communem dicit. Idem.

Testator excludens fœminas, propter filios, & propter nepotes videtur excluſiſſe. Curt. iun. conſil. cxvj. nu. 1. commun. dicit. Idem.

Testator videtur vocare nepotem cū patruo, cum diſponit inter perſonas inter quas cadit ordo neceſſitatis ſecūſ tamen, quando ſolum cadit ordo effectiōis & charitas, quia tunc admittuntur ſimul, & ſemel. Curt. iun. conſil. cxxvij. nu. 1. communem dicit. Idem.

Testator non poteſt prohibere ius accreſcendi, communem dicit Alex. in l. ſi quis priore, ff. ad Treb. & in l. hæres C. de hered. inſtituen. Io. Duran. in arte teſtan. tit. vj. cau. xv. contrariam, imò quòd poteſt teneret Iaſ. conſil. viij. vol. iij. vbi dicit magis communem, pro cõcordia, vide Ant. Nice. in contrar. Bar. contrar. cxciiij. ſed melius vide per Frãci. Curt. iun. conſil. xij. nu. 5. vſque in fin. vbi concludit, quòd quando teſtator fecit duo teſtamenta, vnū ſolemne, & aliud minus ſolemne, tūc bene poteſt prohibere ius accreſcendi & ſic procedit doct. Bar. in d. l. ſi quis priore. Et quòd hæc eſt communis opinio, & nulli dubia ſed quando eſt vnicum teſtamentum procedit contraria eiufdẽ Bart. in l. quoties. §. ſin. de hære. inſtituen. quem vide. Idem Villa.

Testator, ſi dicat fideicommiſſatis & legatariis, quòd poſſint propria auctoritate accipere poſſeſſionem rerum relictarum, tunc eas conſequi poterunt etiam ſi teſtamentum minus ſolemne eſſet, communem dicit dilect. in art. teſtan. Tit. ij. cau. iij. ex Iaſ. in l. cum quis. C. de iur. & facti igno. & l. nemo, de lega. j. I. Fich.

Testator poteſt prohibere detractionem quartæ Trebellianicæ in fideicommiſſo. Barba. conſil. x. vol. iij. Iaſ. conſil. lxxxiiij. vol. j. & conſil. cxlvi. vol. ij. vel ſi teſtator vitur verbis ampliffimis: vt plenam hæreditatē, vel quicquid ad eum peruenerit, vel omnia bona reſtituere mandauerit. Alex. conſil. v. vol. iij. Io. Durand. in arte teſtan. cau. et Ludo. Gozad. conſil. xcviij. nu. 6. communem dicunt: et magis cõmunem dicit Alex. conſil. lxxvj. vol. j. nu. 1. in quantum hæc communis dicit, quòd quando teſtator mandat reſtituere totam hæreditatē, quòd Trebellianica non detrahatur. Bellon. in conſil. lxxiiij. nu. 1. communem dicit, ex Alex. conſil. v. nu. 3. vol. et conſil. cxlvi. vol. ij. et conſil. cxxxiiij. vol. v. et Ang. conſilio cxxxv. incipient. hoc eſt teſt. ſed dictus Bello. in conſil. lv. num. 1. dicit magis cõmunem contrariam. Imò quòd detrahatur ex mente Decij, conſil. cccxcv. & vide eundem Bell. conſil. lxxvj. nu. 1. et 2. ex Roma. conſil. cccxxix. qui dicit communem, et Paul. in auth. cum teſtator. C. ad leg. falcid. et Capra conſil. lxxxiiij. B. Villal.

Nota iſta cõmunem ad intell. l. vlt. tit. v. par. vj. et l. vij. tit. xj. par. ea.

Fallit quando filius primi gradus inſtituitur, et grauatur de reſtituendo, quia inefficax eſt prohibitio Dec. conſil. lxxxj. et ccxcix. et Curt. iun. conſil. lxx. nu. 16. et Lud. de Goza. conſil. xlv. nu. 1. communem dicunt ſed Alexan. conſil. lxxxix. nume. 5. et Cornæ. conſilio 22. volum. 2. dicunt communem contrariam, ſed pro concordia vide Decium conſil. cccclxxx. dicentem: Aut ſunt detrahendæ duæ quartæ et poteſt prohibere, ſi tamen vna, non ſed tamen Curt. iun. conſil. clx. num. 3. et Couar. in cap. Raynutius, de teſta. §. numero 7. indiſtinctè dicunt, patrem non poſſe prohibere deductionem Trebellianicam. et Ludo. de Zozad. xcviij. numero 4. dicit communem primam, etiam ſi deducendæ eſſent duæ quartæ, quòd non poteſt prohibere. Et hæc videtur communior. Idem.

Et ſi filius reſtituit abſque detractione Trebellianicæ, poteſt repe-

tere gloſſ. in capitulo finali, de donat. inter vir. et vxorem. et l. v. titu. ſecundo par. iij.

Nota quòd ſi inſtitutus non confeſcit inuentarium, non detrahit Trebellianicam, & perdit eam, Bello. conſilio xix. numero 12. communem dicit, ex Deci. conſil. cccxcv. et Bello. conſil. liij. num. 4. magis communem dicit. B. Villal.

Amplia et in filio primi gradus. Idem ibi communem dicit, ex Curt. iun. conſil. liij.

Amplia ad occultantem bona hæreditaria, quia non detrahit Trebellianicam, et punitur, quia duplicatur res omiſſa Bello. conſil. xxx. nu. 5. communem, ex Alex. et Iaſ. in l. ſi. §. licentia. C. de iure deliberan.

Nota quòd in omnib. caſibus, in quib. Trebellianica eſt detrahenda computandi ſunt omnes fructus, quos percepit reſtituens bona ſide fideicommiſſario. Bello. conſil. lxxiiij. num. 8. communem dicit ex Barr. et Paul. in liubemus. §. ſi. C. ad Trebell. Idem.

Quamuis Doctorem ſit controuerſia, an cõtra teſtatoris prohibitionem detrahi poſſit Trebellianicæ receptor tamen eorum eſt ſententia eam detrahi poſſe, vt tenuit Alex. in conſil. lxxvj. conſideratis. vol. j. et conſil. v. in fine, vol. iij. Quòd Bald. procedere voluit in liberis primi gradus duntaxat in aliis vero non in liubemus. C. ad Trebell. per authent. ſed cum teſtator. C. ad leg. falc. iuncta l. Marcellus. verſic. quòd autem. ff. eodem. tit. cuius opinionem Alex. in d. conſil. lxxvj. non approbat, nec improbat, ſed allegat Cynum in dicta liubemus. et in l. cohæredi. §. cum filia. et ibi Raph. Cuma. ff. de vulg. et pupilla. tenentes contra Bald. quòd autem Trebellianica indiſtinctè prohiberi poſſit tam in liberis primi gradus, quàm in aliis communem eſſe opinionem atteſtatur Alexandrinus conſil. ij. num. 26. vbi allegat Ang. in conſil. cxxv. Signorol. in conſil. cccxxv. in fin. Alex. in l. ſi debitor. ad l. falc. Iaſ. in d. l. Marcellus. ad Trebell. Corn. conſilio xxij. vol. ij. Alex. conſil. xxix. vol. v. Aret. conſil. lxxvj. in fin. Curt. conſil. j. Idem Alexandrinus conſilio xiiij. numero 12. vbi ultra alios ſuperius allegatos adducit Cynum in d. liubemus. et Cuma. conſil. xxv. Picum et Dec. in conſil. lxxxj. et ccxvij. F. Turzan.

Teſtis ſi dixerit audiuiſſe aliquid publicè dici, non ob id probat de hoc eſſe publicam famam ſi quidem eſſe poteſt quòd ab vno tantum id dicit audiuerit. ad hoc igitur, vt probetur fama, deponere debet ſe audiuiſſe dici à maiori parte populi, vt rectè tradit Bar. in l. de minore. §. plurimum. ver. ſed quid ſi teſtis dicit nume. 2. l. de quæſtio. & in liij. §. eiufdem. de teſtibus Alex. conſil. cccclvi. viſis. in princip. num. 5. vol. ſecundo. idque à Docto. communiter teneri atteſtatur. Imò in l. hæredes palam. in prin. ff. de teſt. Ror. tamen tenet cum Bald. in cap. præterea de teſtib. & ſequac. videlicet quòd ſufficiat ſi teſtes deponerent publicè dici audiuiſſe, vt famam probent teſtes. Cal ſad. tit. de probat. decif. iij. F. Turzan.

Teſtes ſingulares de diuerſis actibus, nunquam ſimul iunguntur ad aliquod probandum. Eſt communis opinio ſecundum Alexan. in conſil. lxxiiij. repetitus. verſic. & licet alibi. vol. 7. Idem.

Teſtes inhabiles ſi producantur, iudex ex officio de conditione ipſorum teſtium diligenter inquirere debet, & eos repellere etiam parte non petente, ſecundum Inno. in cap. intimaui. de teſtib. & eſt communis opinio ſecundum Corſet. in l. ſin. in c. ſi teſtes inhabiles, in verbo, Teſtis. Idem.

Executor alicuius negotij non poteſt eſſe teſtis niſi de conſenſu vtriuſque partis. Eſt magis communis opinio ſecundum Alex. conſil. clxvij. quoniam rei. in princip. vol. vj. Idem.

Vbi agitur aliquid de probando in genere teſtes ſingulares plene probant. Eſt communis opinio ſecundum Corn. in conſil. cxxxv. licet in hac verſic. his tamen. vol. ij. Ratio ultra omnes: quia quilibet teſtis facit ſemiplenam probationem illius generis, & tendunt omnes ad eundem finem mediatum, per media perfectæ & propinqua. Vide ſuprà. num. 2. Idem.

Licet teſtis non deponat de tempore, vel dicat ſe non recordari: tamen probat, quando ſumus in caſu, in quo tempus nõ eſt de ſubſtantia. Eſt communis opinio ſecundum Alex. in conſil. clxxxv. viſo proceſſu. verſic. nec obſtat. volum. vj.

Fallit communis opinio vbi teſtis eſſet alias ſuſpectus, quia niſi interrogatus de tempore reſpõdeat, non creditur ei, ſecundum Salic. in l. teſtium. q. vij. de teſti. Idem.

Mulier etiam leuis conditionis & famæ, in cauſis capitalibus poteſt teſtificari. Eſt magis communis opinio ſecundum Alex. conſil. xj. circa primum. verſic. circa quartum. vol. j. Idem.

Quando teſtis vario modo loquitur, vltimum eius dictum attenditur. Eſt communis opinio ſecundum Decium, in capitulo per tuas. de probatio. & in conſilio cclxx. licet in caſu verticlo. & quoniam teſtis. Idem.

Vbiunque teſtes debent eſſe rogati, ſufficiat eos à parte vel notario rogari. Eſt magis communis opinio ſecundum Ia. o. in l. hac conſultiſſima. verſiculo, & debent teſtes C. de teſtamen. quando dictum teſtis reprobat in vno, ceteri partibus ei non creditur eſt

Est magis commu. opinio secundum Iaso. in hac consultiſſima. ver-
ſ. & debent teſtes. C. de teſtam.

Qua ndo dictum teſtis reprobatu r in vno, in ceteris partib. ei non
creditur Est communis opinio ſecundum Alex. in conſ. xvij. in cau-
ſa. volumine ſecundo.

Primum dictum teſtis iuratum attenditur, & per ſecundum con-
trarium non viſatur. Est com. opi. ſecundum Dec. in conſ. cxxxix. la-
tarus. verſ. ſecundo principaliter. Idem.

Aſſertio notarij dicta Teſtium recipientis, quod ſecundus idem di-
xit quod primus ſufficit ad probandum, licet diſta ſingulorum expli-
cite non extendat. Est communis opinio cum Alb. ſecundum Iasonē
in l. ſi plene. §. ſi præſente. de condic. indeb. Idem.

Teſtes inſtrumentis, ſeu contraſtibus publicis neceſſario de iure co-
muni non tenentur ſe ſubſcribere ſubſcriptione propriæ manus, ſed
ſufficit, vt Notarius ſcribat nomina teſtium in ipſo inſtrumento, ſecu-
dum glo. in §. ſi verò abſint. in arthen. de hered. & Falc. in §. ſed & ſi
inſtrumenta, in arthen. de inſtru. cautel. & fide Papor. Fely. nume. 14.
Dec. nume. 12. & omnes in cap. primo. de fide inſtrumen. Paul. de Ca.
conſ. cccxxv. libro primo. in principio. & in l. contractus. C. de fide in-
ſtrum. gloſſ. & Doctores omnes in l. donationem. C. de donatio. & in l.
ſinal. C. de teſtib. Aſſict. Neapolit. lxxix. & Capicium deciſio xxix. & i-
ſtorum opinionem ait eſſe communem Barba. in rubri. de fide inſtru.
nu. 93. & Deci. in cap. quoniam contra. num. 18. de probatio. & contra
Accurſum in l. generali. C. de Tabular. libro x. contrarium aſſeueran-
tem & male. Inſtrumentum autem ipſum non probat niſi habeat teſ-
tes in eo deſcriptos d. §. ſed & ſi inſtrumenta. glo. in l. donationibus.
C. de donat. Bald. conſ. lv. libr. ij. Alex. conſ. cxxvj. volum. vj. & Corn. cō
ſ. cccxliij. vol. j. & conſ. cccxx. vol. ij. in regno verò Neapol. hodie eſt ne-
ceſſaria in inſtru. publicis propriæ manus teſtium ſubſcriptio, vt repe-
tur ſancitū in conſtitu. incipiente. Inſtrumen. robur. in titul. de fide. &
auctoritate inſtrum. & ſic per ſtatutum, vel conſuetudinem poteſt
rogari dicta com. opin. vt tradit Speci. in tract. fallent. in reg. cccxvij.
teſtes in ſcriptura publica. vbi communem præmiſſam limitat in tri-
bus caſibus. F. Viuius.

Teſtes duo omni exceptione maiores inſtrumentarij reprobandi, ac
ſubvertunt inſtrumentum, ſi inſtrumentum ipſum aliter non coad-
juuaretur per teſtes in eo deſcriptos, vel per alios non inſtrumentarios
ſecundum Doctores omnes in cap. accedens. de fide inſtrumento. in
lij. §. ſi quis neget. ſſ. quem admodum teſta. aperian. & in lin exercen-
dis. C. de fide inſtrumen. & iſta eſt communis opinio teſte Ruyno cō-
ſilio xxxvij. in princip. volum. iij. Lanſian. in repetitio. cap. quoniam
contra. in verſ. inſtrumentorum productiones. num. 37. de probat.
Decius in c. tercio loco. num. 55. eod. titu. & Boerius deciſi. cxvij. vbi
refert iſta fuiſſe in ſacro Burdegalenſium Senatu. pluries iudicatum,
ſed vbiſcunq; teſtes adiurarent inſtrumentum, tot alij teſtes repro-
batorij ſunt neceſſarij, quot ſunt reprobandi inſtrumentum ipſum
ſecundum Barto. in l. heredes ſalm in princip. ff. de teſtam Innocen.
Joan. Andr. Cardina. Anto. Abb. & Imol. in cap. cum Ioan. de fide in-
ſtrum. Anchar. conſilio lxxvj. Cyn. Sal. & omnes communiter in lin
exercendis. C. de fide inſtrumen. & procedit non ſolū ſi dicerent te-
ſtes inſtrumentarij aliter fuiſſe dictum, quam ſcriptum per Notarium
verum etiam ſi deponerent ipſi teſtes ſe non interfuſſe inſtrumento,
qui quidem teſtes licet ſingulares videantur, tamen reprobandi &
ſubvertunt inſtrumentum ſecund. Fely. in dicto cap. cū Ioannes nu.
35. & ita conſuluit Grauet. conſ. lvj. nu. 17. dicens dictos teſtes ita, &
ſaliter deponere non eſſe ſingulares in aliquo pacto, & iſta ait ibi. eſſe
com. opi. & Follerius in ſua praſt. criminali in verſ. ite quod comiſiſ-
ſiſſitate nu. 64. cū multis ſeq. vbi explicat abunde iſta materia. F. Viuius.

Teſtes in ſcriptura priuata res neceſſario requiruntur. & ſic teſti-
monio trium teſtium dicta ſcriptura debet eſſe ſubſcripta, qui quide-
m teſtes debent eſſe maſculi, & non ſemina ſecundum Bald. per illum
text. in l. ſcripturas. C. qui portio n pigno habeantur, cum quo ſentiūt
omnes ſcriben. ibi. Crēmen. in ſingul. cxlv. Marſyl. in ſingul. ccccxxj.
poſt princip. Coſta in memoria. in verſ. mulier regulariter & cetera,
quam opinionem tanquam verſiſſimam ſequitur etiam & aſſertit eſſe
communem Dec. in cap. ij. alias ſcripta. nume. 1. de fide inſtrumen. in
cap. ij. de teſtib. & in l. ſemina. nume. 3. 2. & ſeq. & ibi Molin. in addi-
tio. ff. de regu. iur. & Tyraquel. in tract. de legib. conuubia. l. ix. nu. 4.
licet ſal. in l. ij. ff. de legib. abſque aliqua vrgenti ratione, & nonnulli
alij. Doctores ſolent per Fely. in d. c. ij. & in cap. ij. de teſtib. conentur, &
male diſcedere a præſata communi, quorum argumenta non iudicet
reſponſione, quia præſatum, aut nihil obſtant, & nota hie, vtiliter, quod
in dicta ſcriptura priuata non requiritur, neque dies, neque conſul. l.
cum taberna. ſitem quæritur. ff. de pignor. & not. ſal. in arthen. quod
ſine. C. de teſtamen. ad hoc, vt probet, vel faciat fidem contra ſcriben-
tē, iuxta comm. ſententiam omnijū Doct. quam ſequitur Paul. Caſt. in
l. ij. nu. 16. C. de nouo codice facien. Alex. in conſ. lxx. verſ. cetero ergo
vol. j. & conſ. vj. verſ. reſpondeo, & conſ. lxxvj. vol. ij. & conſ. cccxij
verſ. que ad teſtam. vol. iij. & Moder. omnes in l. admonendi. ff. de
interiuran. vbi attenduntur de præſata communi opinione. Viuius.

Comm. opin. tom. 1.

Teſtes ſeptem puberes in teſtamenti regulariter requiruntur. l. hac
conſultiſſima. & l. in teſtamenti. C. de teſtam. & §. ſina. inſtit. eodem
titul. nec valet teſtamentum ſi minor numerus teſtium adhibetur, e-
tiam quando ſufficiens numerus teſtium haberi non poſſet. l. conſi-
ſcuntur. §. primo ff. de iure codic. hoc autem procedit de iure Ciuili,
ſed de iure Canonico videtur ſancitum contraſtium: namq; teſtator po-
teſt diſponere de rebus ſuis coram preſbytero parochiali, & duobus
teſtib. & valet ſuum teſtamentum, etiam ad non pias cauſas confe-
ctum maxime in terris Eccleſia. ea. cum eſſes, de teſtamen. Spec. not
in tit. de inſtrumen. aditio. §. compendioſe. ver. item per ius Canonici
Ioan. de Imo. & Abb. in dicto cap. cum eſſes. Zabar. conſ. lxxij. pu-
ro de iure Bald. conſ. ecclij. quoniam ex ſ. q. 3. & conſ. ſeq. lib. iij. & Alex
conſ. cccxxvj. viſo proceſſu. l. v. & iſta eſt communis opinio teſte Cor-
ne. conſ. ecclij. nume. 1. & 30. vol. iij. & Moder. in d. ca. cū eſſes, & Boe-
rio in deciſio. xcij. num. 2. & iſtud teſtamentum coram preſbytero pa-
rochiali, & duobus teſtib. conditum, habet vires etiam in terris Prin-
cipi ſeculari, quo ad temporalem iurisdictionem, ab Eccleſia conceſ-
ſis, quales ſunt Ciuitates Regni Neapolitani, Ferraria, & Vrbinum, vt
declarat, & ponit Cornæus in præſcitato conſilio. Sed in alijs non pro-
cedit, vt per Bald. conſ. cccxxxij. dominus. lib. ij. vbiſcunq; verò preſ-
byter parochialis nō reperiretur in partibus & terris Eccleſia. in quj
hys condendum eſt teſtamentum, nec haberi poſſet aliquo modo, tūc
nota quod ſoſo parochialis alij duo teſtes adhiberi poſſunt per teſta-
torem, & ſic requiruntur quatuor teſtes ſine parochiano, & valebit te-
ſtamentum: nam duorum vox eſt potentior, quam vnius quicunq;
que ſit auctoritatis. cap. licet, & cap. cum a nobis. de teſtib. & l. inſur-
di. C. eod. titu. & ita voluit Spec. in dicto ver. ite per ius Canonici,
quem ſequitur Calderi. conſ. viij. teſtator in titu. de teſtam. Gemijn.
conſ. xliij. ſuper iſto puncto. Alex. conſ. xvij. vol. j. conſ. ecclij. lib. iij.
& conſ. cv. viſo, & diligenter conſiderato. libr. iij. & iſtam opinionem
Spec. dicit & aſſeuerat obſeruari in præſtica. Anton. de Butr. et Panor.
in dicto cap. cum eſſes. in fine. et communem dicunt inibi Moder. et
Bellonus conſilio xliij. numer. 3.

Teſtes ad probandam ingratitudinem ſeu feloniam contra vaſallū,
requiruntur quinque, qui ſint omni exceptione maiores. per text. in c.
j. quot teſt. ſint neceſſarij ad prob. et cetera. Et licet Molinæus dicat il-
lum textum non eſſe authenticum, tamen communiter tenetur pro
authenticō. Ita dicit Clarus. in §. ſequum quæſt. lx. P. Fiſch. ex Claro.

Teſtes debent videre & audire teſtatore in com. in §. teſtamentum q.
lix. in prin. Idem.

Teſtes in militari teſtamento debent eſſe rogati vt in ſolennj. com.
in §. teſtamentum. q. lvij. verſ. Item quæro quid. Idem.

Teſtes in teſtamento adhibiti debent eſſe rogati. com. in §. teſta-
mentum. q. vj. ver. ſecundo.

Teſtes in teſtamento nuncupatio æque debent eſſe rogati vt in
ſolennj. com. in §. teſtamentum. lvij. ver. Et hæc quidem. Idem.

Teſtes rogari per ipſum teſtatore nō eſt de neceſſitate, ſed ſuffi-
cit ſi ſint rogati ab alio, præſente tamen & patiente teſtatore. com. in
§. teſtamentum. q. lvij. ver. Scias. Idem.

Teſtis ſi qui extra iudicium dicit, & depoſuit vnum conſciendo de
ſuo dicto ſcripturam manu propria annotatam, poſtea in iudicio di-
xerit contraſtium, dicitur vacillare adeo quod ex tali vacillatione po-
teſt torqueri, probatur ex text. in l. eos. ij. reſponſo. ibi, qui contra ſignū
ſuum, & c. & ibi Bart. not. ff. ad leg. Corn. de ſale. Petr. et Anchar. in cap.
de teſtib. extra de teſtib. Butr. in c. cū in tua. eod. titu. vbi quod quan-
do variatio eſt circa ea, quæ teſtis dixerit extra iudicium et in iudicio,
redditur ſuſpectus de falſo. in tantum, quod poteſt torqueri. allegat
not. in l. c. quinto. ff. ad l. Juliam de adult. et in c. per inquisitionem. de
electio. et in hanc omnes concurrere ſententiam inquit Alex. in conſ.
lxij. dieo. lib. j. vbi diſſiſus videri poteſt. F. Turzan.

Dicto vnici Teſtis proprie aſſumpti de voluntate, et conſenſu par-
tium, plane creditur. Est communis opinio contra Bartolum ſecundū
Iasonem in lege prima. §. ſinal. verſu. terra ergo conſuſio. ff. de verbo
nō obligat. Vnde nota, quod regula ſi ſin. C. de pact. quod ſuor. et ſo-
lenijtas iuris. poteſt de conſenſu partium remitti. procedit etiam in
fauore et ſolennitate inducis de iure diuino, quod diſponit in ore
duorum, aut trium, et c. in omnibus. extra de teſtib. M. Gribl.

Teſtes ſingulares etiam deponentes de aliquo in genere, nihil pro-
bant. Est verior et magis communis opinio ſecundum Alexandrum
conſ. lxxij. in ſpe. to diligenter. verſ. fortius. volum. j. et in conſilio 109
ſuper primo. eod. vol. Dec. in c. licet cauſam.

Contraſtium tamen tenet idem Alexan. conſilio lxxvj. viſo thēma-
te in ſin. volum. ſecundo.

Teſtis ſi vnum extra iudicium, et poſtea aliud in iudicio, ſtatut ſecun-
do dicto. Est communis opinio contra Bart. ſecundum Decim. in ea.
per tuas. verſu. poſtremo extra de proba. Idem.

Fallit ſecundum eundem ibidem quatuor modis. Primo, quando pri-
mum dictum extraiudiciale fuiſſet iuratum. Secundo, quando teſtis illud
aſſeruifſet in ſcriptura. Tertio, quando fuiſſet dictū præſente parte Quar-
to, quando pro primo dicto eſſet præſumptio vel verſiſſimilitudo magis
quam

quam pro secundo.

M. Gribal.

Testis deponens de sua propria presentia, censetur etiam includere intelligentiam, secus si deponit de aliena, quia de nuda tantum, & non intelligente solum deponere censetur. Est communis opinio secundum lal. in l. ij. voluntatem, ver. tene in contrarium, ff. solut. matr. Adde Alexan. in consilio cxx. j. ponderatis, ver. vnde dicit. volu. vj. Tu tamen considera, quod ex duobus videtur illa communis opinio in secunda parte reddi dubitabilis. Primum, quia quatenus attinet ad materiam probationis, testes & notarius aequiparantur, vulga. in exercenais, C. de fide instrum. & tamen notarius ponens de presentia aliena, puta contrahentium vel testium, censetur etiam includere intelligentiam, Barto. in l. item, §. coram. ff. de arbit. Ergo idem in teste dicendum est. Secundum, quia dictum testis concludens a communiter accidentibus, non dicitur ambiguum, sed concludens, ita declarat Docto. in cap. in presentia, extra de proba. Sed secundum magis communem accidentiam, ille qui est presentis, percipit & intelligit ea, quae sunt in sui presentia, ut patet per experientiam, igitur, & c. sufficit quod dictum testis concludat praesumptive: sed ex presentia de iure praesumuntur etiam intelligentia, & aliquando consensus, ut in dicto §. voluntatem. Tamen a communi non videtur recedendum: ad illud de notario potest responderi, quod licet non sit differentia inter testes, & notarium, seu instrumentum, in materia probationis illud est verum, quod ad effectum, non quo ad modum, ideo notarius inter contrahentes est quasi iudex, igitur potest deponere de eo, quod solo intellectu percipit & ex natura actus illud praesumitur, secus in teste, Cogira. Grib.

Quando vnus testis est in suo dicto varius vel contrarius aut sibi manifeste contradicit, ita quod non potest vnus dictum cum alio concordari & tunc nullo modo fit reductio ad concordiam, nec ut probet, nec ut euitet falsum, aut non contradicit sibi ad eum manifeste, quin possit aliquo modo reduci ad concordiam: & tunc quantum ad euitandum peritium & falsum, reducitur ad concordiam non autem ut probet. Est communis opinio secundum Alexandrum consil. xx. in causa appellationis, ver. nec illis obstat, volu. iijj. Idem.

Testis infamis infamia facti non repellitur omnino a testimonio in causa civili, Est communis opinio secundum Corneum consilio quinquagesimo quinto, in cap. videtur, ver. sic & licet infamis, volumi. iij. licet Florian. c. testimonium, de testib. tenuerit oppositum, quod omnino repellatur.

Tamen communis opinio fallit, & habet locum opin. Florian. in causa civili ardua & magni praedicti, quia infamis de facto in totum repellitur, Bald. in l. optinam, C. de contrah. & committend. stipul. & in cap. ad nostram, extra de proba. Felyn. in dicto cap. testimonium, extra de testib. Alexan. consilio clj. viso processu, ver. sed testis, volu. v. Marly. in singul. cix. incip. infamis, Deci. in cap. licet causam veruiter, pro fidei, extra de test. Ratio potest esse, quoniam in materia probationum causa civilis ardua & qui para tur erit, inali, Bart. & alij in l. admodum nendi, de iureiur. Ideo testes omni exceptione maiores requiruntur, l. fin. & ibi Docto, C. de probat. Idem.

Testis domesticus ratione cohabitationis repellitur indistincte, siue sit talis cui imperari possit, siue non. Est communis opinio secundum Soci. consil. xvij. in praedicta causa, ver. verum praedictis, volu. j. Idem.

Frater in causa civili iudicij praedicti admittitur in testimonio pro fratre, nisi adhuc sit in communione. In causa vero ardua & magni ponderis, omnino & indistincte repellitur. Est communis opinio secundum Socin. consil. xvij. incip. supra dicta, ver. sequuntur ista est communis, volumine primo. Idem.

Vxor pro viro, nec vir pro vxore admittuntur ad testificandum. Est communis opinio secundum Socyn. consil. xvij. supra dicta, ver. quantum vero attinet. Idem.

Proxena seu mediator inuita altera partium, etiam sponte & volens testificari non potest, Est magis communis opinio secundum Alex. in consil. xij. ver. hoc etiam tenet glo. vol. j. Idem.

Producens aliquos testes, si postea dicti testes contra eundem per aduersarium producantur, non poterit amplius ille contra eorum personas excipere, Et istud procedit non solum si ille qui produxit prius testes, ipsi testibus iam receptis & productis vnus est, sed etiam si post productionem eis non vtatur, quia satis est, quod vti potuerit, Est communis opinio Docto. in cap. presentium, de testib. secundum Alexan. in consilio cxcj. visis nouis, volumine septimo.

Etiā in vno & eodem teste, quando non apparet euidenter de contrarietate, reducenda sunt eius dicta ad concordiam, saltem in hunc effectum, ut euitet peritium, & falsum. Est communis opinio secundum Alex. in consilio. cxc. visis attestacionibus, circa princ. vol. vij. Idem.

Dato etiam, quod inter contrahentes fuerit paries, vel cortina in medio, dummodo tamen notarius, & testes qui fuerint adhibiti ad instrumentum, habuerint notas voces ipsorum contrahentium, talis contra grus valet & sustinetur. Est glo. singulari, & commun. approb. in l. j. §. item Labeo, ff. de aqua pluuiarum arcenda, secundum Alexandrum in consilio cxc. visis attestacionibus, circa finem, volum. vij. Idem.

Plures testes, etiam duo qui videntur varij vel discrepantes, possunt

ad concordiam reduci etiam ut probent. Est communis opinio secundum Alex. in consil. clxxvij. visis & lectis, volu. septimo. Idem.

Testis in vno reprobat, in aliis etiam nihil probat, sed in totum repellitur. Est communis opinio secundum Dec. in consil. cv. in causa quae nouarit vol. j. & Alex. consil. clj. vol. vij.

Fallit quatuor modis, ut per Felyn. in ca. fraternitatis in fin. extra, de haeret. Idem.

Testis in iax in vno, etiam de interrogatorijs generalibus, potest negando se affinem pauperem, vel agnatum, in totum reprobat. Est communis opinio secundum Alexandrum in consilio clj. in causa & lire, volumine septimo Alex. pulchre in consil. xliij. & consilio xlv. vol. ij. & consil. xxvij. vol. vj.

Fratres praedicatoris possunt esse Testes in testamento, in quo ipsorum Ecclesiae relinquuntur. Est communis opinio secundum Dec. in consil. lxxij. in causa quae agit, in prin. vol. j. Idem.

Testes septem puberes in testamento regulariter requiruntur. Hac consultiissima, & l. in testamentis, C. de testa. & §. fin. insti. eo tit. nec valet testamentum si minor numerus testium adhiberetur, etiam quantum sufficiens numerus testium haberi non possit, l. conficiuntur, §. j. ff. de iure codicil. hoc itaque procedit de iure Ciuili, sed de iure Canonico videtur sancitum contrarium nam testator potest disponere de rebus suis coram presbytero parochiali, & duobus testibus, & valet suum testamentum etiam ad non pias causas confectum maxime in terris ecclesie, c. cum esset, de testa, Spec. not. in ti. de instru. editio, §. compendiose ver. item per ius Canonicum. Io. de Imo. & Abb. in d. c. cum esset, Zaba. consil. lxxij. puo de iure Bal. consil. seq. lib. iij. & Ale. consil. clxxvj. viso processu, lib. v. & ista est communis opinio teste Corn. consil. cclxj. nume. 9. & 30. vol. iij. & Moder. in d. c. cum esset & Boer. in decisio. xcij. nu. 2. in d. testamentum coram presbytero parochiali, & duobus testibus conditum habet vires etiam in terris Principij seculari quo ad temporalem iurisdictionem ab ecclesia concessis, quales sunt Ciuitates Regni Neapolitani, Ferraria, & Vrbinum ut declarat, & ponit Corn. in praedicta consil. sed in aliis non procedit, ut per Bald. consil. cclxxxiii. dominus, lib. iij. vbicunq; vero presbyter parochialis non reperiretur in partibus, & terris ecclesie, in quibus condendum est testamentum, nec haberi possit aliquo modo, tunc nota quod loco parochialis alij duo testes adhiberi possunt per testatorem, & sic requiruntur quatuor testes siue parochiano, & valebit testamentum nam duorum vox est potentior, quam vnus quantumcumque sit auctoritatis, c. licet, & c. cum a nobis, de test. liusurandi, C. eo, §. r. & ita voluit specu. in d. ver. item per ius Canonicum, quem sequitur Cald. consil. viij. testator in ti. de testa. Gemin. consil. xlix. super i. fo puncto. Alex. consil. xvij. vol. j. consilio cclxxij. lib. iij. & consil. cv. viso, & diligenter considerato, lib. iij. & istam opinionem Spec. dicit & asseuerat obseruari in practica. Ant. de Butr. & Pan. in d. c. cum esset in si. & communem dicunt inibi Moder. & Bello. consil. xliij. nu. 3. declarat similiter dicta regula in testamento condito tempore pestis, cum eo tempore non ita copia testium haberi possit sicut alio tempore, & eoque numerus septem testium regularis in testamento restitutus est ad quinque: sic adhibitis quinque testibus in testamento condito tempore pestis valet & tenet ut tradit Nico. de Metra. Bald. Sal. & Ial. in l. fin. C. de testa. Aret. in §. si, Insti. de dona. & in suo tract. testamentorum in ver. suum testamentum in fin. Cuma. in l. conficiuntur §. codicilli de iure codi. Flor. in l. milites, C. de testa. milit. Barba. in d. c. cum esset, & in consil. lxxvij. vol. iij. Marfil. in l. j. §. praeterea num. 1. & 2. ff. de qua sit. Decius in l. testinarios, in fin. C. de testa. mi. & in consil. cclxxxij. viso puncto. Brun. in tract. de forma, dicens ibi se pro hac parte consuluisse, & quod in facti contingentia obrinuit, quem refert Paris. consil. xxxij. nu. 26. vol. ij. vbi subdit, quod ista est magis communis opinio, magis aequa & humana. Rubens consil. clxv. Bert. consil. clxxx. vol. j. Ripa. in l. centurio, nume. 8. ff. de vulg. & pupil. Boeri. in decisio. ccxxvij. num. 9. & seq. Bal. Nouel. in l. j. ff. de lega. j. vbi concludit post Pontanum num. 4. istam esse magis equam, & Societiam qui ea magis vera esse dicit in consil. cxxix. nu. 1. & 4. vol. j. Alex. vero in consil. lxx. vol. j. & Ial. in lab. antiquis, nu. 4. C. de testa, dicit eodem contrarij, & magis quamuis eam non sequatur & communem & veriore de iure asseuerat Boer. in praedicta decisio. ccxxvij. nu. 10. & Afflic. in decisio. xxv. inci. in causa petitionis hereditatis, Declaratur quoque praefata regula non procedere in testamento facta ad quasunque pias causas: nam testamentum conditum ad pias causas, coram duobus testibus abique presbyteri parochialis presentia valet tam in foro Canonico, quam Ciuili, et in terris Ecclesiae non subiectis secundum tertiam opinionem gloss. in d. c. cum esset quam sequuntur ibi Ancha. Card. Imo. Barba. et omnes, vbi adiunt hanc sententiam esse communem, et verissimam simul cum Mod. Ial. quoque in l. nu. 1. post mediu. in l. et. C. de sacrosan. eccl. Alex. in l. i. certis, nu. 5. C. de pact. et Bae. deci. xcij. supra alleg. et hoc videtur contra sententiam. Spec. com. in principio huius regulae, relata tamen istas duas opiniones ponatur Alex. consil. xvij. ponderatis iis, vol. iij. ad consonantiam et concordiam reducere. Doct. in d. si esset, et Boeri. in d. c. cclxij. nu. 3. et seq. Interpretatur et limitatur quoque praefata regula non procedere

procedere in testamento patris imperfecto inter liberos condito, in quo non requiruntur septem testes, nisi ubique pater faceret testamentum, adhibitis duobus testibus, inter liberos illud valeret, & teneret. hanc consultiissima, §. ex imperfecto. C. de testa. cum materia, qui quidem text. ampliat, vt habeat locum etiam in testamento patris exi imperfecto inter filios condito, non seruata forma, seu solennitate. l. hac consultiissima. C. qui testa. face. post. secundum Bal. Ang. Pau. Castr. Saly. Corn. Ias. & omnes ibi asserunt hanc esse communem opinionem, quam sequitur etiam vltra alios relatos per eundem Boë decisio. cxxl. nu. 20. vbi attestatur de dicta communi referendo alios contrarium asserentes. Istud testamentum inter liberos factum valet etiam cum duobus testibus puberibus maribus, aut feminis secundum gloss. in a. r. h. quod sine. C. de testa. quam sequuntur omnes ibi, Cyn. Bart. Pau. Castr. Corn. & alij in d. §. ex imperfecto, vbi asserunt hanc esse communem opinionem, & eam sequitur vltra præcitat, Doct. & alios congestos per Mod. in præmissis locis Boë. in d. decisio cxxl. nu. 1. vbi dicit ita vidisse iudicari in sacro Consilio Burdegalen, & vbi que.

F. vii. ius.

Testes tam in testamento in scriptis, quam in nuncupatio sine scriptis rogari debent. l. heredes palam. §. in testamento. ff. de testam. & l. hac consultiissima. C. eodem tit. vnde si Notarius in testamento diceret testes presentes non adijciendo expresse vocatos ad hoc, & rogatos, testamentum esset nullum. In dubio enim non præsumuntur rogati cum solennitas sit extrinseca probatoria secundum D. num. & Barto. in d. §. testamenti. Cyn. Franc. de Aret. & Ias. in d. hac consultiissima. Bart. Alex. Ias. & alios in l. sciendum. ff. de verb. oblig. & Spec. in titulo de testam. §. veri. sed quid. & Raynum consil. j. nu. 4. vol. ij. & consil. xij. num. 5. eodem vol. Itam autem esse communem opinionem Moderni in d. sciendum. Corne. consil. cxxv. vol. ij. Socii in tra. reg. in reg. cccxx. & Raynum consil. clix. num. 2. volum. ij. licet aliqui Doct. aut sint restantem contrarium, relati per Moder. in dicta l. sciendum, sequendo tamen dictam communem tanquam verissimam amplia procedere similiter in testamento condito ad pias causas: eo enim casu testes debent esse rogati, vt per Barb. in c. relatum de testa. Zabare. consil. lxxij. & Alex. consil. lxx. vol. ij. Soc. vero in præcitata reg. cccxx. dicit aucter communi esse in contrarium. Limitatur tamen dicta conclusio communis ita declarata non procedere, quando testes se subscripserunt in testamento, tunc ex huiusmodi sola subscriptione rogati in dubio præsumuntur, secundum Bart. & Socii in l. Domitius. ff. de testa. & Barto. & omnes communiter in d. sciendum, licet Ias. ibi præcipitæ contrariam partem teneat, Idem.

Testes non requiruntur aliquo pacto acta curia, si quidem absque testibus habent publicam fidem, ex quo acta ipsa sunt ipeius auctoritatem ex præsentia iudicis, non autem ex persona tabellionis, & auctuarij curia, vt per Barto. in l. comparationes. C. de fide instrum. cum quo sentiunt Doctores apostillantes ibi. & Bald. in l. gesta. C. de re iudicata. & ista est communis opinio, de qua testatur Lanfran. de Oria. in repet. c. quoniam contra. numero 24. in rubr. de prob. & Mod. ini. bi. & Maranta in tra. de indi. in vj. par. ij. patris prin. super x. actum nu. 5. & quauis testes in actis curiarum non requirantur, vt superius ostendimus, tam in actis judicialibus testes omnino, & de necessitate debent adhiberi, secundum glo. in l. fi. C. de re iud. & in l. donationibus. C. de dona. vbi Sali. d. magni v. rbi ira comuniter seruati, & refer. Dec. in d. ca. quoniam c. tra. nu. 76. & seq. vbi abude declarat hanc materiam. Idem.

per Testes duos quis potest probare solennitatem aut præsumptionem instrumenti secundum gloss. in l. iuris gentium. §. quod f. re. in vj. contrarium, circa fin. ff. de pactis, quam sequuntur omnes Doct. communiter inibi, & in l. sciendum. ff. de verb. oblig. vbi Ias. nu. 10. attestatur de dicta communi. Ray. consil. j. nu. 8. & seq. vol. ij. sed tamen si veller quis probare contra instrumentum tenentem vtique non admittitur alia probatio, nisi per aliam scripturam, l. generaliter. C. de non nu. pecu. declaratur hoc non procedere vbiunque quis veller probare simulationem, ac fraudem aduersus instrumentum, tunc enim possit per testes probare talem simulationem, secundum glo. in §. si vero tale. in auth. de instru. cau. & fid. quam sequuntur omnes Doct. communiter in l. j. C. vtroque retract. §. j. glo. xij. nume. 57. declaratur etiam vt procedere possit in probando tempore instrumenti, quia tenor ipsius instrumenti per testes probari potest, quando instrumentum fuit annullatum & testes ita periti sunt, vt instrumentum defectum cognoscant, vt puta Aduocati, vel Notarij, & cognoscant literas illius Notarij, ita concludi Bart. in auth. si quis in aliquo. C. de æden. cuius opinio scribit esse communem. Dec. ibi. num. 29.

Validior ac dignior est probatio que fit per Testes alios, que sunt per instrumentum, secundum magis communem opinionem Doct. in c. cum P. Tabellio ex. de fide iurum. quam approbat. & citat Dec. in ru. de testi. & Moder. in repe. admonendi. ff. de iureiur. nec mirum, si quidem probatio per testes est naturalis, congruitque iuri diuino, ita Inno. in præcitato. c. cu. P. Tabellio quo ceteri comuniter transeunt vt per Mod. ibi. & in d. admonendi: comprobatur similiter dicta con-

Comm. opin. tom. i.

clusio per Doct. in d. admonendi, quia videtur quodammodo miraculosa probatio, quod pelli vnus animalis iam mortui credatur, vbi gratia in instrumento publico. Idem.

Testis non potest eradere in scriptis dictum suum Iudici, e. testes. ij. q. xj. & ibi Jo. And. Abb. Syculus, ceterique Canonistæ omnes in c. testibus. de testibus. Bar. vero in l. Theopompus. ff. de dote præleg. nu. 12. inclinavit in contrariam opinionem, sed tamen prima pars verior videtur, ista potissimum ratione, quia testis non potest deponere per scripturam, nisi sit mutus, c. testes. vbi glo. ij. x. & Spec. in titu. de teste. in §. nunc tractandum, ver. quid. de mut. Secundo comprobatur, quoniam per Tabellionem debent scribi verba attestatorum, vt ibi probat text. & hanc partem tenet etiam Salv. d. infurandi. C. de testi. Panor. in d. c. testibus, & optime facit text. in c. licet ex quad. extra de testib. vbi proprio iuramento & c. quem rex. ad hoc ponderant Abb. antiq. Ant. de Bur. Panor. & alij communiter post Inno. & Gem. in c. relatu. x. q. ij. Postremo assignatur ad sciendum præfatam opinionem ista optima ratio, quia Iudex ex trepidatione, & titubatione, facilius veritatem potest comprehendere, d. c. testes. d. c. a nobis. & d. l. Theopompus, & nos Syculus in d. c. a nobis, & sic constat abunde contra Bart. esse com. sententiam omnium Doct. de qua testatur Couarruias in tra. resolutio. iuris Ciuilis. & Canonici. c. xij. nu. 6. lib. ij. & præfatam opin. tanquam verior sequitur est Lanfran. in c. quoniam contra de proba. in ver. testes. nu. 7. post medium, & Celsus in addi. Boë. decisio. j. nu. 3. & Marsyl. cum alijs congestis per ipsum in l. de minore. §. plurimum quoque nu. 2. ff. de quæst. & Bald. in d. l. infurandi, vbi dixit quod non potest dicere testis, testificatio prout in hac scriptura sigillata sigillo meo, si non legat illam Iudici, sed si legat scripturam Iudici, et ipse velit eum videre, et audire loqui, et hoc modo potest saluari dictum Bart. in d. l. Theopompus. ff. de dote præleg. secundum Jo. And. aliosque communiter in præcitato. c. testibus, et in c. licet ex quad. supra citato. Bald. et Sali. in d. l. infurandi. Limitatur prædicta, quod licet de positiones factæ per scripturam non probent, nihilominus faciunt præsumptionem, secundum dominum Ant. in c. in Ecclesiis. de maio. et obedi. quod dictum referunt, et sequuntur omnes Mod. communiter in d. c. a nobis fallit secundum loco dicta communis conclusio in alio casu, in quo magis probat testimonium factum per scripturam, quam testimonium viuæ vocis, qui casus est in patre quo ad filium super arate ipsius filij, si de ga. disputetur, nisi in tali casu magis creditur scripturæ patris, vel matris, quam eorum viuæ voci, ita dixit d. Anto. in cap. ex literis. de transact. quod dictum sequitur Barba. ibi. licet I. mol. reprobet d. Anto. et male. Idem.

Testis deponens se noctu vidisse, et cognouisse Titium committentem maleficium, vel dolose contrahentem, vel aliquid dicentem, Luna non lucere, et absque lumine accenso indubitanter, nec in Ciuilibus, nec in Criminalibus negotiis probat, secundum com. opin. om. Doct. in l. si cū exceptione. §. in hac. ff. quod mat. causet in l. non minorem. C. de transact. et in l. si non speciali. C. de testibus, quia de nocte quis non potest videre, nec cognoscere, imò talis testis esset de falso suspectus naturam ratione, secundum præcitos Doct. idemque dicendum est, si testis diceret se cognouisse Titium delinquentem, et nihil deponeret, quod Luna lucebat vel non lucebat, et peribetur postmodum per dictum Titium per computum dierum, quod Luna non lucebat, tunc talis testis nihil probaret, consiluit Oldr. de ponte. Laudensis vt refer. Ias. in d. l. non minor. m. Bald. Ang. in d. §. in hac. Fel. in c. sicut, de re iudic. fallit hoc, quando testis diceret se cognouisse, seu vidisse Titium patris maleficium de nocte ad vocem, quia habebat notas voces ipsius, tunc ista depositio faceret indicium ad torturam, secundum Ias. in d. l. non minor. nu. 5. Interpretatur secundo prædicta conclusio quando testis diceret cū iuramento se vidisse Titium delinquentem seu committentem aliquod maleficium de nocte, quia Luna lucebat, vel aderat Lumen lucerne, vel ignis, tunc enim fides adhibetur, nisi probetur contrarium, quod Luna non lucebat, nec aderat lumine ignis aut lucerna, secundum Ias. & Doct. omnes vnanimiter in d. l. si non speciali. & in d. l. non minor. Dec. consil. cxxij. in causa matrimoniali, & ita consulendo tenuit Grammaticus post alios congestos ibi per eum cō. criminali lviij. nu. 1. Fallit ulterius præ allegata conclusio quando testis diceret se vidisse Titium maleficium committentem de nocte, quia erat ipse valde vicinus, & propinquus, vel commorabatur simul cum ipso, tunc licet Luna non lucebat, nec alij lumina accensa adessent, non quod id falsus censendus est ipse testis, imò probat, quia sepe contingit, præsertim tempore autumnus noctes esse clariore secundum Philosophos & Physicos communiter nisi probaretur contrarium nocte illam fuisse obscuram, & teste prædictum distasse à dicto Titio per vnâ balestratam, vel per aliam loci distantiam, vt late probauit, & tenuit Oldr. Benue. de vas. qui in apostillis ad Franc. Aret. in d. l. non minorem. per Bald. & Ang. in d. §. in hac. & Bald. in l. Agethusa, in i. lectu. ff. de statu. homi. Idem.

Testis non potest iurare per procuratorem etiam habentem speciale mandatum, & sic iuramentum testis per ipsum procuratorem præstari nequit secundum Bart. in l. qui bona. §. qui alieno. ff. de dno. in f. cto. Bal. in rub. de iureiur. & sequitur Abb. D. Ant. & alij relati per Fel. in c. licet ex quad.

ext.

extr. de testi. Roma. in d. §. qui alieno. & Pan. in d. c. licet. vbi ait hanc esse com. opin. In contraria vero sententia quod iuramentum testis prestari possit per procuratorem, sed ipse testis non valeat dictum suum deponere per procuratorem, inclinavit Io. And. in c. circa. de elect. lib. vi. in no. uel. & Rota Roma. qua sequitur idem Rom. titubanter in ling. viij. & mouetur Rota ibi per nonnulla fundamenta, & optimas rationes quas reassumpsit Curt. in repe. admonendi. nu. 3. §. 1. ff. de iureiuran. quasi in habendo illi ultima opinioni Rota Romana, tamen omisso multo quio quicquid praefati Do. & suaserint contra com. ab ea in iudicando & consulo de fatu esse discedere, vt late scripsimus supra in ver. iuramentum potest prestari per procuratorem, circa fin.

Testes deponentes extra articulos, non valer eorum depositio, quia testis non debet examinari extra articulos, & si deponit, non probat siquid deponit non iuratus, c. de testib. extra de testib. & l. si quis liberat. c. gl. ff. de per. hered. & Bar. & alij notant in l. si duo patroni. §. Iulianus. ff. de iureiur. cu. similib. Alex. in l. §. si cert. per. Ceterum si deponat testis quomodo intelligat verba articulo, non dicitur extra articulos deponere, cu. istud non sit extra propositum, secundum Bart. in l. j. nu. 8. ver. ex hoc facit ad questionem, per illu. text. ff. si cert. per. na. pertinens depositio dicitur, quae aliquo modo facit ad causam, etiam in modicum secundum Bal. in c. quonia, de testib. & in l. probatione in iij. no. C. de proba. & illud quod adiuuat causam, non dicitur esse ex leui praesumptione impertinens, vt per Bal. in c. licet causam, ver. ex praedictis apparet de proba & sic concludit praescripti Docto. quod testis non dicitur deponere extra articulos, quando deponit de aliquo certo modo pertinenti ad causam, & hoc intelligunt Bart. Deci. ceterique communiter in d. j. quando testis iurauit super articulis: na. si iurauit deponere super tota causa, facit fide sine dubio de eis quae deponit extra articulos dummodo eius dicta pertineant ad causam, vt per Bar. in l. si patroni. §. idem Iulianus. ff. de iureiur. & alios complures Doct. congestos per Mar. y. in l. j. §. Diuus Adria. nu. 2. vbi sequitur praefata com. opin. & hinc est, quod praedicti Notarij faciunt testes iurare super tota causa, & ita seruat consuetudo, vt tradunt Mod. in d. l. ex his vni, & tene menti perpetuo, quod testis deponens falsum extra capitula, & extra causam in causa Ciuili, non tenetur ad poenam falsi ordinaria iuris communis suae interposita a statuto, sed alia mitiori poena arbitraria debet puniri, secundum Bald. consilio cvj. volum. j. & ista est communis opinio teste Lud. Bol. consil. xxx. ser. sanjus. F. Viuius.

Testes de collegio, vel vniuersitate seculari non probant pro ea, & ista est com. opin. vt asserit Dec. in c. super no. 6. extra de testi. & Lanf. in c. quonia contra. de proba. in ver. testes, nu. 7. vbi eam plenissime declarat, quae com. ampliatur procedere etiam in causis onerum secundum Abb. consil. xvj. primo an dictus in prima part. Fel. in d. c. in super. Ias. in l. sed si hac lege. §. paronum. ff. de in ius vocan. & Afflic. de consilio. ecce inchoante, nobilis. vers. his praemissis. Hoc potissimum procedit, quando omnes de vniuersitate agerent, vel syndici constituerent vel deponerent, quo casu indistincte etiam in casibus quibus alij admittuntur, pura quando non tractatur de eorum interesse, non essent aliquo pacto testes idonei, ex quo essent testes in facto proprio, secundum Bald. in c. iij. lo. co. de proba. & Afflic. in dicta decisione cccc. ver. Fallit nisi, &c. Interpretatur ista com. non habere locum, quando tractaretur de probando actu factu in concilio vel congregatione, in qua communiter non admittuntur, nisi illi de vniuersitate tunc pro illa vniuersitate admittuntur testes vniuersitatis in Ciuilibus, & Criminalibus, vt per Mar. sing. xxiij. inci. plures Gramma. consil. Crimi. xxvj. nu. 37. in causa matrimonij, & probatur in c. venies. el. ij. de testib. vbi tex. in fin. & gloss. Abb. Butri Fel. y. & alij, Doctores communiter, & in d. c. iij. loco, interpretatur quoque vltimus non procedere in collegio, seu vniuersitate clericorum, & religiosorum, quia absolute testimonia eorum de collegio recipiuntur pro vilitate ecclesiae: non autem in subsidium, c. nuntius, vbi omnes scribent. not. de testib. & in c. & si Christus, de iureiuran. Ista est com. opinio, de qua testatur Dec. in d. c. iij. loco, num. 4. §. & sequet. & Socin. in trac. Fallent. in reg. cccc. vij. testis praetatus, quod sanc. & cum grano salis intelligendum esse, asserunt Doctores relati per Dec. in loco, de quo supra, quando testes hoc casu essent omni exceptione maiores. Sublimitatur autem ista limitatio com. quod Praetatus non potest testificari in causa sua Ecclesiae, quando esset questio de bonis mensae ipsius Praetati, de quibus per gloss. in clementina prima, vers. ad mensam, infra de excessu. praetato. Hoc tenet Ioan. Andr. Anto. Domi. & Sicul. in d. c. in super. Idem Ioan. Andr. & Docto. in c. praesentium eodem titulo, de testib. libro vj. licet Anto. in c. cum venisset, de iudiciis, videatur tenere contrarium nihilominus praecedens opinio communiter approbatur ex qua Siculus infert in dicto capitulo in super. Canonicum non potest admitti in testem in causa sua praebenda, cum illa sit deputata pro mensa sua, sequitur ibi dicens, pro hoc optime facere, quod licet praetatus possit iudex in causa sua Ecclesiae, sicut Laicus, non tamen si fuerit questio de bonis mensae suae, secundum Hostien. in capitulo procuraciones de censibus. Cald. consilio sexto titulo de iudici. Doctores post collecta in dicto capitulo cum venissent, & praetatum communem sequuntur omnes Doctores in dicto capitulo

in super, & audacter eam attestantur ibi, & communem praedictam princip. positam interpretatur, & limitat in septem casibus non procedere. Soci. in dicta regul. cccc. vij. F. Viuius.

Testificari, vel testis esse non potest pater pro filio, nec filius pro patre, capitu. si testis. iij. questio. iij. notat Ioan. Mona. in suo defensorio iuris. in rubri. contra testes. & Spec. in titulo, de teste. §. j. & ita se habet communis opinio omnium scriben. variis in locis iuris nostri, vt plan. & abunde deducit Albericus in tractatu de testibus & Grammat. decisio xlv. & xlviij. & ista communis conclusio, quod pater regul. non potest testificari pro filio, probatur in l. parentes. vbi gloss. not. Cyn. & Butri. C. de testibus Ampliatur ista conclusio, vt procedat in causa filij, etiam emancipati, in qua regulariter pater non potest testificari, dicta l. parentes. vbi Doctores communiter omnes, tenet etiam Bartol. in l. qui testamento, §. per contrarium. ff. de testibus. & late Spec. cul. & ibi Ioannes Andreas in titulo, de testib. §. j. & sequen. versicu. ite quod est parens Limitaturque in causa religionis, in qua pater pro filio testificari potest, capitu. praes. xx. q. iij. & mater testificatur etiam cum qua ritur de atate vel genere, aut cognatione filij, l. etiam in mar. tris. ff. de probatio & quamuis gloss. ibi dicat, quod non recipitur vt testis, sed vt ex ipsius resposito Iudex melius inueniat veritatem, nihilominus indubitanter mater potest testificari in causa aetatis filij comprobanda, secundum gloss. in §. item in Criminali, in versicu. testis idoneus. iij. questio. iij. Bart. in l. j. §. atas. ff. de excu. tut. & Aret. in §. pater. Insti. de testa. Limitatur in causis matrimonialibus, in quibus pater vel mater potest esse testis, cu. quaeritur vtrum matrimonium posset esse cum eis, vel non propter consanguinitatem, vel affirmat. c. j. xxx. q. vj. c. transmissa, qui fil. sint legi. & c. super eo, de spons. & idem tenet Io. de Ana. & ibi Bolog. in add. in consil. l. ij. & Cald. consil. xj. in ti. de testi. Ceterum vbi agitur an matrimonium fuerit contractum, vel non sponsa asserente fore contractum, spso hoc negante, si eo casu ipse sponsus ditior, vel nobilior, vel potentior vel honorabilior esset, pater & mater sponsae profecto non admittentur in fauore matrimonij, d. c. super eo, & c. ex literis. eo. tit. & ita dicit Spec. in tit. de testa. §. j. ver. si item quod est parens, adiciens ibi dominum suum dicere, quod etiam si sint pares pater & mater, videntur suscipi, vnde bonus Iudex hoc arbitratur, l. cotinuis actus. ff. de verb. oblig. in prin. addit idem Spec. in d. §. j. quod sufficit alterum iustorum, videlicet quod ditior, vel etiam nobilior licet in alijs sint pares ad hoc, vt pater & mater intelligantur suspecti, d. c. super. eod. & hoc optime declarat Io. And. in add. ad Spec. in d. §. j. sed opin. Spec. reprobat Soci. in tract. Fallen. in r. g. cccc. xvij. testes parentes pro liberis nu. 6. vbi ait com. opin. esse Ioan. Ad. Holt. & aliorum contrariam in locis praecitatis, quod in casu isto relinquantur iudicis arbitrio, vtrum in d. causa matrimoniali parentes admittantur, qui quidem bonus Iudex diligenter inspicere debet an adhibenda foret fides patri vel matri, circa praedicta item parens potest testificari in causa status secundum Bart. in l. iij. §. duae cause. ff. de Carb. ed. & Io. Fab. in d. §. pater. ite potest testificari in testamento militis sic. Ang. post glo. vbi supra sed non potest testificari in causa legitimationis filiorum, vt per Bartol. in l. Gallus, in fin. princ. ff. de libe. & posthum. Limitatur vltimo loco in testamento filij de Castrensi, vel quasi Castrensi, vel alijs contract. in praecitato §. per contrarium depositis, aliasque limitationes qua plures recensuit, & posuit. Soc. in dicta reg. 427. F. Viuius.

Testis non potest esse vxor pro viro, nec contra secundum gl. & omnes in l. etiam C. de testi. & Albe. in tract. de testi. in rub. quando testes repellantur ratione domesticitatis, Bal. & Sali. in l. j. C. de test. Gramm. deci. xlv. & lxxij. nu. 19. Ampliatur praedicta non modo procedere in commodo pecuniario viri, sed etiam famae et honoris, vt not. Bar. in l. lex Cornelia. ff. de iniur. et Deci. consilio cxxxij. Ampliatur secundum ista omnia, quod testificans super eo, cui inest suum commodum, vel incommodum, non probat etiam si deponens ipse esset Episcopus vt per Decium consilio xci. sed contrarium tenet Crauet. consilio lxxij. numero trigesimo primo, et ista conclusio quod testes non probant in illo quod est sibi commodum, Declara, nisi illud commodum veniret in consequentiam, vt per Dec. consil. 100. Fallit similiter ista communis, quod non est idoneus testis quis, quando tractatur de eius commodo in teste qui probaret, et produceretur contra tutorem, qui non confecit inuentarium, vel librum vt per Bart. in l. ser. de iure fisci quem sequitur Deci. consil. cclvj. Limitatur praedicta, ac declaratur duobus alijs modis per Dec. consil. cccxlj.

Testis esse non potest periuus vel infamis nec admittitur aliquo pacto adiurandum in litem, nec in supplementum probationis contra alium periuurum, vel infamen, seu dolosum, vt per Bar. in l. cum mulier. ff. sol. mat. quem sequuntur inibi Alex. c. eterique Doct. omnes communiter, Fel. in c. testimonium, de testi. & Ias. in l. athenam. C. de inoffi. testa. & Moder. in praecitata l. cum mulier, vbi attestantur de dicta com. uni. & Lanfan. in c. quoniam contra, de probat. in ver. testes. nu. 7. post medium. & Soci. ponit hoc pro regula, cum iij. limitationibus in tract. Fallen. in reg. cccc. xv. infames infamia facti imo dic in fortioribus terminis quod periuus quantuncque emendatus non admittitur in testem

in testem in causa Ciuili, nec in criminali, vt in dicto c. testimonium, et in cap. quicunque. vj. quæst. j. glo. in l. qui cum vno. §. ignominia. ff. de re milita. quam glo. Bald. allegat pro singulari in l. Lucius. in fi. de his. qui nor. infam. hoc idem voluit Ioan. Andr. in add. Spec. in tit. de teste. §. j. num. 4. Bald. in authent. ei qui iurat in princip. C. de auctori. iud. poss. per illum text. Rom. in l. ij. ff. solu. matr. Iaf. in l. ad monendi. num. 117. Ripa num. 56. Cur. et alij inibi. ff. de iureiur. idem Ripa. in l. damnum. num. 6. ff. de dam. inf. et. et. Marf. in sing. c. lxxij. quoniam talis testis caret eo. quod est potissimum in teste, scilicet veritate. quæ in teste, debet esse pura, et simplex. in cap. pura. iij. quæst. ix. ideò que violato semel iuramento, quod est confirmatorium veritatis, cap. et si Christus. de iureiur. remanet semper suspicio perituri. d. can. quicunque, et cano. paruyli. xxij. quæst. j. et violato in vno officio, semper præsumitur defectus in eodem, l. si aliquid. C. de suscep. et Arcaius lib. x. secundum Doct. in d. c. testimonium, vbi omnes communiter excepto Zabare. hoc firman. et expresse tenent. F. Viuius.

Testis esse non potest aduocatus in possessorio, in quo fuerat aduocatus. Potest tamen esse idoneus testis in peritorio, vt per Ripam in l. naturaliter. §. nihil commune. notabili. xvij. ff. de acquir. possess. Est etiam idoneus testis aduocatus pro clientulo si adhuc patrocinij non præstitisset. secundum gloss. et Lanfran. in cap. quoniam contra, de probat. in verb. testes, num. 67. vbi sequitur opinionem istorum, et ait, esse communem. possit quoque esse testis aduocatus in alia causa, in qua eius testimonium absque dubio aliquo reciperetur secundum præcitas Doct. ista est communis opinio teste Lanfran. in loco præmissio. Similiter sollicitator causæ, non est idoneus testis secundum Grammat. dec. lxxij. numero 9. Sed dato quod contra tales testes pars non opponat, vtrum possit iudex eos reuocare, vide Alex. declarantem in l. iij. §. hoc autem indicium. num. 20. ff. de damno infect. item mediator non potest dicere testimonium, vt per Deci. consilio cxxxiij. et cccclxxij. et Crauer. consilio lxxij. item nec proxeneta est idoneus testis et integer, vt tenet gloss. in §. quoniam verò legem. in authent. de testi. in versic. prohibitione. Cyn. l. omnibus. C. de testib. Alber. in l. si tibi decem. §. pactum. ff. de pactis. Ang. in l. debet. ff. de ædil. edict. Anton. consil. xxiiij. Anchara. consil. cccxxij. Fulgos. consilio xj. Panorm. in cap. in super. extra de testib. & in cap. licet Hely. extra de simo. Alexand. & nonnullos alios Doct. cum ulans consil. xij. lib. j. consil. cxxij. volum. ij. consil. cl. lib. v. consil. cxxij. lib. vj. et consilio cxxvj. circa finem. lib. vj. Barb. consil. lxxvij. volum. ij. Guido Papæ consilio lxxiiij. et Bertran. consilio clxxvij. libro ij. et consilio cxxv. lib. ij. et quamuis determinati iuris sit quod proxeneta testis esse non possit: tamen erit ipse proxeneta testis integer, et idoneus vtraque parte consentiente, et ita se habet communis opinio omnium Doct. de qua testatur Curtius Iunior consil. cxij. num. 8. quia testes inhabiles possunt consensu partium validari secundum Ioan. Andr. in addit. Spec. in ritu. de teste. §. sepe in addit. j. et in §. versic. quid si vidit. in titulo de probat. Anton. et Imola in cap. cum dilectus. de consuet. Alexand. consilio cxxij. viso processu, volum. ij. pro quo facit etiam text. et ibi Bald. in l. fin. C. de fideicom. vbi habetur, quod consentiente aduersario quis potest esse testis in causa propria, et facit quod tenet inno. in cap. cum causam. extra de testib. quem sequitur Saly. in l. si quis testi. C. de testibus vbi dixit quod attestaciones inualide. possunt ratificari consensu partium, quod dictum Innocentij sequitur etiam Romanus consilio cxiij. pater reuocende. circa fin. et Alexand. in l. Titia. ff. solu. matr. quam quidem communem sequitur etiam, et declarat Ruyus consilio xxxiiij. numero 14. et 7. volum. iij. Quamuis autem vt in princ. ostendimus aduocatus testis esse nequeat pro clientulo suo, tamen contra ipsum bene possit testimonium ferre, vt voluit gloss. in l. fin. ff. de testi. quam dicit communiter approbari Lanfran. in d. c. quoniam contra. in ver. testes. num. 67. Viuius.

Testes affines, socij, amici, & domestici non sunt idonei testes, et in criminalibus repelluntur a testimonio l. ij. et l. parentes. C. de testib. In tantum hoc procedit, et ampliat quod si dicti testes sunt admissi, minimè probant secundum scribent. omnes communiter in locis iam citatis, et de ista communi testatur Grammat. consil. xlv. no. 1. §. et consil. lvij. num. 6. et sequen. tamen nota quod ad probandum factum, vel dolum factum in domo auctoris de die, vel nocte per sempronium, et ad probandum quantitatem rerum erunt testes idonei, ex eo quia alij testes in ipsa domo actu et habitu verisimiliter haberi non possunt, text. est in l. consensu. §. super plagis, vbi Doct. not. C. repud. Abb. in cap. fin. nu. 9. de præscript. Bart. Cyn. & Iaf. in l. si quare do. C. vnde vi. nume. 43. Marf. in sua præct. Crimini. in §. diligenter, num. 81. Anton. de Butr. & Doct. in cap. iij. loco, de probat. Abb. & scriben. omnes in c. cum in tua. de sponsa. & ad probandum gesta, vel acta in domo, testes domestici admittuntur, et preferuntur alijs, vt per Franc. de Aret. in consil. xij. num. 17. Simile videmus ad probandum gesta in nauis, vel in domo admittuntur testes nauis, vel domus. l. quoties. et l. de submersis, vbi Bart. et Doct. C. de naufrag. libro xj. et l. in cap. veniens. ij. in fi. de testib. Ioan. Andr. in addit. Spec. in ritu. de teste. §. j. versic. item quod est domesticus, Similiter innocentia rei accusati,

potest probari per eius parentes, fratres, et alios domesticos, et alios testes alijs non idoneos, vt per Marf. sing. lxx. innocentes, Alexan. consil. xxxiiij. num. 45. volum. ij. et consil. v. num. 5. volum. j. Grammat. consil. xij. ver. v. quoad. num. 19. cap. manifeste et c. seq. vbi Archid. xij. quæst. j. Spec. in titulo de inquisitione. §. j. versic. sed nunquid eas. Iaf. et Dec. in l. vt vim. ff. de iust. et iur. quòdque procedit, ac verum esse intel. ligo, nisi contra dictos domesticos essent alij testes secundum Bald. et Saly. in d. l. parentes. Grammat. in d. consil. xij. num. 19. Carcerius in sua præct. Crimi. num. 165. in fine. et Grammat. post alios relatos ibi per eum in decisio. xxxiiij. nu. 14. Item limitatur prædicta communis non procedere in patruo, qui potest esse testis pro nepote suo, et similiter confobrinus pro confobriano, sic de singulis, secundum Bart. in l. qui testamento. §. per contrarium. ff. de testam. & Doct. omnes in l. parentes. C. de testib. gloss. & omnes in cap. accedens. & Lanfran. in c. quoniam contra. de probat. in versic. testes, num. 88. vbi ponit istam esse communem opinionem in Doct. vtriusque aulæ, & eam vtiliter declarat. F. Viuius.

Testes singulares non faciunt fidem, nec eis aliqua fides adhibetur, ca. cum literis, de testib. & l. iustitiam di. C. eodem tit. & c. licet causam, vbi omnes Doct. communiter hoc not. de probatio. & Spec. in tit. de teste. §. j. versic. Item quod testes sunt varij, quia vbi est singularitas, ibi non est numerus, vnde tantum probant mille testes singulares, quam unus ita dicit Bald. in d. iurifurandi. imò testes singulares nedum non faciunt fidem, sed etiam qui possunt esse singulares non probant, secundum Bald. in l. fin. C. de edicto. Diui Adriani tollen. & in cap. bona j. de electio. & refert Corne. consil. xxxix. volum. j. circa fin. sed testes ipsi singulares aliquando faciunt fidem, maxime que quando tenent ad eundem finem per diuersa media sibi ad inuicem patrocinantia, puta quia vnus deponit de veritate, & alius de confessione, secundum Bald. in rub. de controuer. inuesti. per text. in cap. fin. De successio. ab intesta. idè nque voluit Fely. in calicet ex quadam, de testibus & Caccialupus in repet. l. ad monendi. ff. de iur. et. & posuimus nonnullos casus infra in ver. testes singulares sufficiunt, in quibus testes singulares probent, nec per testes singulares probatur aliquo modo consue. secundum Per. de Bellapertica, & Cyn. in repet. l. j. C. que sit longa consuetudo, Ioan. Andr. D. Ant. Flor. in iij. quæst. Anchar. & communiter Doct. in ca. fin. de consuetudine, quam opinionem declarat ibi Rochus Curt. in iij. Sectio. num. 69. & sic in fin. sua repetit. & communem dicit Deci. consil. ccy. & nota quod tunc dicuntur testes singulares, quando eorum dicta recipiunt separationem ex diuersitate factorum secundum Bartolum in l. ij. §. dubitetur. quemadmodum testis aperia. & Bald. in l. j. C. de bono. poss. secundum Tab. in l. j. C. si vnus ex plura aperia, circa finem, & in l. apud antiquos. C. de furt. quomodo autem cognoscantur testes esse singulares Specul. in titulo de teste. §. iam de interrogatorijs, versiculo quid, si vnus, & in §. sepe testes, cum §. nunc transeamus, & ibi Bald. in additionibus dicunt hoc ex sex vel quinque cognoscit, de quibus in ca. cum causam, de testib. vt quando primò variant in personis, secundò in re, tertio in tempore, quarto in loco, quinto in causa, seu ratione, sexto in circumstantiis. F. Viuius.

In testem non admittitur socius criminis contra socium. l. fin. C. de accusat. sed quod non est testis idoneus ipse socius criminis, etiam ad formandum inquisitionem secundum communem opinionem omnium Doct. quam citat & sequitur Decius consil. clxxxix. latus sum, num. 9. Grammat. consil. crimi. xxxvij. num. 14. post alios quamplures ibi congestos per eum, & consil. xxxvij. num. 20. Sed hoc non procedit, vbi cumque veritas ex natura negotij aliter haberi, ac sciti nequeat vtputa in coniuratione, vel tractatu, ad quem probandum recipiuntur testes alij inhabiles, cum secreto fiant, secundum Iaf. in l. j. C. de summa Trinit. & si cath. & in l. fin. C. de his qui, vt indig. minime que hoc habet locum in crimine læsæ Maiestatis, quia tunc admittitur socius criminis contra socium, vt per Per. Bollerium in sua practica crimina. in ver. Item qui commisit crimen læsæ Maiestatis. num. 2. propterea nec testimonium tantum socij criminis in casibus, in quibus potest ipse de complicitibus interrogari, esset sufficiens indicij ad torpturam absque alijs indicijs, quia isto casu talis confessio facit aliqualem præsumptionem, ac indicium, secundum glo. in d. l. fin. C. de accusat. cum qua sentiunt omnes Doct. indubitanter ibi, & hanc dicit communem esse opinionem Boerius in decisio cccxix. num. 3. & seq. & Grammat. in voto vj. num. 2. Crauer. consil. ix. num. 6. vbi hoc clarus declarat, & Socin. plenissime in tract. Fallent. in reg. cccxxvij. testis socius criminis, & quemadmodum nota socius criminis non recipitur in testem contra socium, ita nec admittitur socius eiusdem criminis ad accusandum socium, & sic ab accusando repellitur, vt per Bart. in l. qui accusare. num. 8. ff. de accus. & alios læsæ congestos per Iaco. Nouel. in tract. ad defensam, in rubr. que personæ accusare non possunt, incip. quoniam satis vtiliter hætenus vidimus, nu. 33. & seq. vbi hoc limitat, & declarat in tribus casibus, vt ibi per eum, & similiter carceratus, seu positus in carceribus publicis testis esse nõ potest, secundum Doct. omnes in l. ij. §. lex Julia. ff. de testibus. per text. ibi, & Lanfran. in cap. quoniam contra de prob. in verb. testes. nume. 83.

vbi supponit istam esse communem opinionem. F. Viuius.

Testium examinatio in causa civili per Iudicem recipi debet, non autem per Notarium: quia Notarius de iure absque Iudicis commissione non potest testes examinare, cum ad iudicem examinatio pertineat, secundum gloss. vbi Doct. not. in hac consultiissima. §. fin. in verb. de positiones. C. qui testis. fac. poss. in l. i. iudicemus. prima. C. de libera causa. & est text. secundum vnam expositionem glo. in l. solam. C. de testib. & gloss. in l. eurent. ff. eod. tit. & ita hoc pro regula tradit Bald. in cap. si qui testium. de testi. & Fely. in cap. cum causam. num. 26. de testib. pro qua quidem regula facit quod dicitur quod probationes sunt fienda Iudici. l. quinquaginta. ff. de probat. & habetur in l. eos. & in l. si quando. C. de testib. not. Marfyl. in repetit. l. fin. C. de probat. & in l. j. ff. de testib. & facit glo. not. in d. i. iudicemus, que dicit quod confessio facta coram Tabellione absque presentia Iudicis non praedicitur, & dicit etiam ibi Saly. quod si talis confessio fieret coram Iudice ad hoc vt praediceret consentiri, debet fieri Iudice sedente pro tribunali, vt dixit fortius Bald. in pt. de pace Constant. in ver. secundum mores, & leges illius Civitatis, quem sequitur Taf. in l. j. ff. de fer. & in repetitione l. admonendi. ff. de iur. iuran. versic. nunquid autem Iudex quod etiam Tabellio non potest de consensu partium sine presentia Iudicis recipere dicta testium, nec iuramenta, nulla facta prius sibi commissione per Iudicem, & dixit idem Bald. in addi. Specu. in tit. de teste, versic. nunquid repetitur, quod nunquam reperitur, Notarium posse recipere iuramenta testium absque commissione Iudicis, allegat gloss. in d. hac consultiissima. §. fin. & subdit idem esse in instrumentis, vel confessione, quia nec etiam Notarius potest illam recipere sine Iudicis commissione, allegat glo. in d. i. iudicemus, quam dicit esse ordinariam, & subdit ibi Bald. quod recipere pertinet ad Iudicem, scribere vero ad Tabellionem faciunt etiam dicta per Barto. in l. is apud quem, in prin. C. de eden. vbi dixit, quod Notarius non potest dare acta parti illa petenti sine Iudicis commissione, quod etiam voluit Pau. de Cast. ibi optime etiam faciunt dicta per eundem Bald. in d. hac consultiissima, vbi per illam gloss. ibi dicit quod probationes non possunt fieri Notario sine mandato Iudicis, & ista regula ita corroborata. Fal. lit. primo loco, nisi talem testium examinationem Iudex committeret ipsi Notario, quia hoc fieri potest secundum Bal. Angel. & Pau. Castren. in d. hac consultiissima. §. fin. Salic. in authent. apud eloquentissimum. C. de fide instrument. vbi ait, quod quicquid sit de iure hodie hoc est deductum in consuetudinem regularem propter magnitudinem agendorum, & idem dicit, & tenet Ivo. in l. sed & si quis ex signatoribus, ff. quomodo testis. apertian. intellige verum esse, si huiusmodi commissio testium sit facta ex causa, & ista est communis opinio, quam allegat & sequitur Marfyl. in l. de minore, §. plurium quoque. nu. 16. ff. de quaestio. Contrarium vero tenuerunt nonnulli Doct. etiam per F. ly. in d. cum causam num. 29. & sequen. sed tamē ipse ibi sequitur praedictam limitationem communem & Abb. in capitul. quoniam contra de probationib. Fallit secundum dicta regula communis quando examinatq. testium per Iudicem fieri non possit, vt puta si testis erat in articulo mortis, vel commoratur in partibus valde longinquis, adeo quod si pars quae volebat testem examinari. cere iussit ad iudicem, testis statim periret eius testimonio non habito, nam si tunc examinatur per Notarium sine Iudicis presentia valebit eius dictam ad praesumptionem aliquam inducendam secundum Bart. in d. admonendi versic. quid si dictum testis quem sequitur F. lyn. alios citans in d. cap. eum causam. num. 22. & Marfyl. in l. de minore. §. plurium quoque. si de quaestio tertiam vero limitationem tradit Feli. in d. cum causam. nu. 37.

Testium examinationem in causa criminali Iudex alicui Notario committere non potest, imo nec alteri Iudici seu eiusdem, seu alterius territorij, secundum Bald. Cyn. Saly. al. d. que communiter in authent. apud eloquentissimum. C. de fide instrum. per illum text. glo. in clem. j. in versic. Civili, vbi bonus text. de offic. deleg. & est optimus text. etiam ad hoc in l. iij. §. diuus. ibi nam ipsos interrogare soleo, & cetera. ff. de testib. quem ad hoc not. Bald. in c. si qui testium de testi. in antiq. & idem disponitur de iure regni. Neapolit. vt reperitur sancitum in constitutione incip. In pecuniariis libris, idem tenet Bal. in rubr. de controuer. inuesti. in vrb. feud. Fel. in c. cum causam num. 21. de testi. & Curtius in repetit. l. admonendi. num. 260. ff. de iur. iuran. vbi audacter dicit istam esse communem opinionem Ratio dictae communis videtur ista secundum text. in c. quoniam contra de probat. quia Iudex debet videte qua voce, qua trepidatione, & cetera. ra. deponant testis, & hoc idem probatur in d. clem. j. & facit quod dixit Specu. in tit. de teste. §. pri. no versic. item quod est Criminalis, & optime faciunt omnes illi casus, quos recensimus post prioci. praecedentes conclusionis, qui quidem procedunt, & habent locum non solum in Criminalibus, verum etiam in civilibus causis, quia etiam in illis probationes debent fieri Iudici, nec possunt recipi a Notario sine presentia vel commissione Iudicis, secundum gl. in hac consultiissima. §. fin. C. qui testis. fac. poss. & hoc sibi volunt Doctores, quando illa glo. ad quod etiam facit gl. in l. eurent. ff. de testi. etiam est bonus text. secundum v-

nam lectu. gloss. in l. solam. C. eod. tit. de testib. de quo per Bart. in dicta. admonendi. versic. quid sit dictum testis, & per Baldum in l. praecipimus. C. de appellat. & in l. iudicemus. prima. C. de libera causa. in authent. quae supplicatio. C. de precibus Impera. offeren. in c. primo. §. item sacramenta, de pace iurament. firmat. & in d. ca. quoniam contra. & ibi per alios, & per Ancharan. in c. presentium §. testes. de testi. in vj. vbi refert. Io. And. reprehendere Iudices committentes Notarios examinationem testium, quia ipsi debent eos examinare in propria persona, & ista communis ita comprobata ampliatur, vt procedat etiam in causa Civilis ardua, super qua Iudex non debet committere audientiam testium alteri, sed iubere ad se vocare secundum Pau. de Cast. in l. Iudices. C. de fide instrum. Imo. in l. si quis signatoribus, ff. quemad. testa. apertian. And. de Iser. & Afflic. super dicta constitutione incipien. In pecuniariis libris, per text. ibi, & Capicium late decisio ix. num. 5. Limita primò dictam communem non habere locum, vbi testes absentes non possunt cogi ad veniendum coram Iudice, vt puta quando testes essent ex. nrouinciam, tunc enim potest eorum examinatio, etiam in causa Criminali, alteri committi, vt voluit Iacob. de Arec. Nicola. de Matarelli. Bald. & Imo. in authent. apud eloquentissimum. C. de fide instrum. & Fely. nonnullos alios citans in c. cum causam. num. 24. & sequen. de testi. Limita secundò, quando Iudex non possit interesse examinationi propter multitudinem occupationum poterit tunc etiam in criminalibus committere audientiam testium secundum Bald. & alios supra relatos in d. authent. apud eloquentissimum, quia necessitas facit probabile, quod alias esset improbabile, & subicit Bald. ibi de consuetudine ita seruati, & Panor. in d. cum causam. Limita tertio et dic quod dicit super probatione principalis delicti non possit committi alteri testium examinatio, nihilominus super remota à principali delicto ac etiam super administrantibus poterit fieri commissio, ita Saly. in d. authent. apud eloquentissimum, et hoc comprobatur ex eo, quod voluit in simili Ange. in l. sicut. §. si procurator. ff. quib. mod. pign. vel hypo. soluitur, vbi not. quod licet in capitalibus non admittatur procurator. l. penult. §. ad crimen. de pub. iudic. et in l. seruum quoque. §. publici. ff. de procurat. tamen admittitur ad allegandum iniustitiam, seu nullitatem banni, que ventilat seorsum à delicto principalis, comprobatur hoc etiam ex eo quod not. Bart. in l. j. in princip. ff. ad Turpil. vel in l. inter. §. qui forem. ff. de furtis, vbi dicit, nota quod licet Iudex maleficiorum non possit cognoscere de causis Civilibus, est verum principaliter, incidenter tamen bene poterit cognoscere causas, quae descendunt ex crimine, si quod est restitutio rei furto subtractae, item de expensis factis in causa poterit cognoscere, & rem in eis condemnare, et illas taxare, et hoc idem not. Bartholo. Socin. in l. prima numero 3. ff. soluto matrimon. Quarto limita quando testes essent adeo senes, et valetudinarij, vt sine periculo coram Curia, vel Iudice se presentare queant, quo casu etiam in causis criminalibus examinatio committitur secundum formam titus magnae Curiae Vicariae, vt habetur in titu. incip. Item seruat ipsa Curia alicui, et cetera. et not. Folli. ruius in pract. crimi. in rubr. detur copia capitulorum inquisitis, numero 7. et ita in contingetia facti fuit decisum in sacro Concilio Neapolitano, vt refert Capicium in decis. xc. num. 8.

Testes in causa principali publicati non possunt amplius produci in causa appellationis urgente pari timore subornationis in causa appellationis, sicut & in principali, quamuis diuersa sit instantia, & timorem praefate subornationis exploratum esse mouit. Pontificem ad ita dicendum in clem. testibus extra de testib. & in c. fraternitatis eodem titulo, in antiq. & ita per illum text. tenet Bart. in l. per hanc. C. de tempo. appellation. Lanfran. in c. quoniam contra de probat. in versic. testes. nu. 38. & seq. & Canonista omnes communiter in c. per rias de testib. vbi Fely. magistraliter ponit multas limitationes, & Soci. in tract. Fallent in regu. cccxlvi. verum enim verò Cyn. Bal. Ang. ceterique omnes communiter in d. l. per hanc. affirmant de iure Civilis contrarium, videlicet quod in causa appellationis possint recipi testes, publicatis etiam attestacionibus in causa principali super eisdem articulis seu directo contrariis, & hoc probatur in l. fin. C. de testib. & ita seruat consuetudo, & practica. teste Martin. Granato in tract. de opinionibus Bart. reprobat, & sic iudicauit in facti contingetia, dum essem Iudex criminalis. in Civitate Terami, anno Domini 1562. videlicet obseruandum fore praefatam communem sententiam in terris Imperij, vnde scias tradendam esse tenaciter memoriam dictam communem, in practica, ex eo quia vidi nonnullos aduocatos errare, & ne in aliquem errorem incidas vide obsecro pulchram distinctionem traditam per Martinum Granatum in praefato tracta. vbi saluati opinio item Bart. procedere in Terris Sedis Apostolicae, seu in foro Canonico. c. fraternitatis de testib. & opinionem communem habere locum in foro seculari d. l. fin. C. de testib. et ita residet Lanfran. in d. c. quoniam contra, in ver. testes. nu. 39. in fin.

Testis deponens, respondensque contra in processu, seu inquisitione esse vera, vel quod alter testis deposuit esse verum, huiusmodi depositio non probat aliquo pacto, vt per Bart. eleganter in l. libeo. nu. 8. ff. de fin.

ff. de sup. leg. et Bald. in l. fi. C. de testi. et hoc verum est ac procedit inhabitanter in causis Criminalibus secund. comm. opin. omnium scriben. quam sequuntur Doct. passim in iure nostro, præsertim Moder. apostillantes Bart. in d. l. Labeo. et Felyn. in e. cum in causa, extra de testi. secus vero si testis diceret contra in e. seu articulo esse vera, tunc proculdubio valeret, et probaret dicta depositio, vt consuluat Bald. cō silio x. in quæstion. quæ vertitur, volum. v. tamen hoc non procedit, quando extat contraria consuetudo in loco, vt per Bald. in l. fin. §. in retutatoris. C. de appellatio, et ponit Bart. in l. j. §. fin. circa fin. ff. de testi. Abb. et omnes Canonistæ communiter in e. nihil obstat. de verb. sign. de qua communi faciunt mentionem Modern. apostillantes ibi, F. Viuius.

Testium criminoforum repulsa, seu exceptio non in genere proponenda, alleganda, et articulanda est, videlicet quod testes ipsi sunt infames, excommunicati, periuri, homicidæ, adulteri, sed specificæ, et sigillatim proponi debet locus et tempus dictorum commissorum per testes criminofos, causæ omnes infamiae et alia circumstantiæ dictorum criminoforum secundum Bartolum, Baldum, Alexand. Franc. de Aretin. et Iaso. in l. prima. C. de testamen. Innocent. ante omnes in cap. presentium. §. testes. de testib. libro sexto, quem sequitur ibi Archidia. et Francus, Bart. Angel. et Alberi. in l. Prætor edixit. ff. de iur. et lycet. in authent. si dicatur. C. de testibus, et Roma. consilio cxx. in in princ. et istam opinionem ait esse communem Follerius in præf. criminal. in versic. si constabuntur, num. 60. et seq. et magis communem asseruat Boer. decisio. cccxxi. vbi refert ita fuisse iudicatum in Senatu Burd. egalensium, contrarium vero partem tenuerunt aliqui Doct. con gressi per pomaten. in addit. ad Bar. in d. l. j. & Boer. in præallegata decisio. num. 1. tamen quicquid isti Doct. suadeant contra communem, ob hoc in practica ab ea non esset tutum recedere, quam sequuntur opti mo iure infanti Doct. in variis locis iuris nostri, Rota Roma. decisio. cclij. cum tribus seq. in nouis & Grammaticis decisio. xi. num. 12. & decisio. xxxiiij. num. 49. & dato nota hic perpetuo, quod quis opponeret defectus testium contra te examinatorum, vt puta quod sint excommunicati, infames, homicidæ, & similes: a tione iniuriarum con ueniri nequit aliquo pacto dummodò huiusmodi testium defectus pro bentur, & veri appareant, secundum Bald. Alex. & omnes in l. fin. ff. quod quis vbi aiunt, istam esse communem opinionem, & Iafredus Lanfrancus in decisio. cccxcv. F. Viuius.

contra Testes exceptio ante aperturam testium opponi debet nõ autem post & specialiter, vt eleganter per Bart. in l. j. C. de testib. & inibi Bald. & alij communiter, & ita tenet arguendo Ruynus consil. xxxij. volum. iij. & omnes Canonistæ hoc idem firmat, & tenent au dacter in cap. denique. de excep. quorum opinionem sequuntur, de clarant, & attestantur Modern. in d. cap. denique, & Dec. ibi. num. 12. hinc inoleuit practica, qua quotidiè videntur purgatores, vt tempore quo comparent visuri iuramenta testium, protestantur contra perso nas testium, & dicenda per eos, sed quandoquocumque in alio actu ante y obligationem potest fieri dicta protestatio vt cap. presentium, de testi. & ibi Francus. de Aret. in d. plus dicit, quod exceptio contra tes tes inimicos potest opponi, & allegari coram Iudice, antè, quàm eò rum dicta recipiantur. verbi gratia, Titius opponit examinatori tes tem examinandum contra ipsum, esse suum capitalem, & capitalis ssum inimicum, in huiusmodi casu debet receptio illius testis de ferri, & inrerim capi per Iudicem illius causæ informatio, super præ dicta inimicitia, vt per Bart. in Authen. si vero testis productus dica tur. C. de testi. cuius opinionem vltra Saly. sequuntur omnes alij Doct. ibi communiter, & de ista communi attestantur apostillantes Bart. ibi, & hoc idem obseruari communiter videtur in delinquente tor quendo, siquidem si tunc opponerentur ratione inimicitiae aduersus testes producendos contra dictum delinquentem, eo casu proculdu bio debet referri & supersederi hæc testium receptio, vt recipiantur prius testes ad probationem inimicitiae præfate, dummodò ipse ex ciens in continenti se probaturum offerat, §. si vero quis dicat, in Auth. de testi. vt tenet Felin. in cap. ex parte, ext. de testi. & alij Doct. passim in iure nostro, item videtur dicendum in teste infami, vel ex communicato: nam licet inquisitus dicat testes examinandos contra ipsum esse infames, & excommunicatos, non ob hoc retardatur exa minatio illorum testium, sed illa exceptio reseruat in fine iudicij secundum Doct. in cap. interposita. de appellatio. in princ. & in l. si is à quo. ff. in poss. lega. & Specu. in tit. de teste §. j. ver. quid ergo si præmissa deficient, &c. tamen hoc fallit secundum eum, nisi pars ob liciens prædictam exceptionem contra testes veller incontinenti il las probare, quia est audienda si habet probationes in promptu, vt per Speculato. in loco de quo supra. F. Viuius.

Testis deponens per dictionem, vel circa, seu & plus, vel vltra, ni hil probat, nec sibi aliqua fides adhibetur tanquam de incerto depo nens, secundum communem adsertionem omnium Doct. quam se quitur Panorm. in capitul. extra de sponsa. impube. scriben. in cap. li cer causam, extra de probatio. & Ias. in l. tui post tres, num. 7. & 10. ff. si quis cautio. vbi attestatur de dicta communi opinione, & eam la

tè declarat, & Ruynus consil. xxxvj. num. 6. volum. iij. quod non pro cedit indistinctè: nam licet testes deponant alternatiuè, & sic incertè & ambigüè, tamen probant si eorum verba ad vnum eff. cum ten derent, & idèd si accuso sempronium quod interfecit Titium & tes tes deponant alternatiuè, videlicet quod eum occidit. cum gladio vel clauo, tunc quia vterque intellectus concludit malitiam, habet tur tale eorum dictum pro certa probatione, secundum Alex. in l. in ter stipulantem. §. j. ff. de verb. oblig. quem sequitur I. in l. dedi. ff. le cond. causa det. causa non sec. Felin. in cap. ex parte, el primo, de re scriptis. & Marfil. sing. c. vj. incertitudo. F. Viuius.

Testis esse non potest pupillus, seu impubes, nec ad testimonium ali quo pacto admittitur, cap. testes. iij. quæst. iij. l. ij. §. lex Julia. & l. in uiti. ff. de testib. & §. testes autem, Instit. de testam. vbi Doct. not. Spec. in tit. de teste. §. j. ver. item excipitur, & Nelsus in tract. de testi. in ver. impubes, num. 21. quia quicquid vident, quicquid audiunt ignorant, l. fin. circa fin. ff. rem pupi. fal. fore. l. fin. ff. de iuris. & facti ignorant & l. j. ad fin. C. de fal. moner. & quia similiter eius testimonium est in ef fectu, sicut si cæcus testificaretur de coloribus, vt dicit Bald. in l. restit. versic. reedo ad primum. C. de testi. & hoc procedit in causa Ciuilij nam in criminali etiam pubes ante xx. annos completos non admit titur, nisi quantum ad præsumptionem faciendam, pupillus tamen quandoque facit iudicium ad probandum dominum occisum à fami lia. l. ij. §. impuberes, ff. ad Syllaniam. & not. Specu. in d. §. j. Fallit hoc non procedere quotiescunque pupillus esset factus maior, nam tunc absque dubio potest testificari de his quæ vidit in pupillari etate, vt per gloss. in l. notionem, §. instrumentorum. ff. de verb. signifi. & in l. ad testium, ff. de testam. Specu. Ioan. And. & Bald. ibi in additio. in d. §. j. versic. sed nunquid factus impubes, & istud procedit in his, quæ vidit dum esset proximus pubertati secundum Bart. in d. l. ad testium, & in memorato §. instrumentorum, & hæc firmant esse communem opi nionem omnium Doct. Aretin. in d. l. testium. & Decius & Hieronym. Cucalon ibi in addition. in l. femina. §. item impuberes, circa fin. de reg. iur. vide latè per Felin. post alios in c. cum nobis de rescrip. & in cap. fin. de sentent. ex communi. & quis dicatur proximus pubertati, diximus latè supra in ver. pupillus il secundo. F. Viuius.

In testium depositionibus in maiori summa minor non inest, se cundum Archidia. eleganter in cap. nihilominus. l. ij. quæst. ix. quem sequitur Bald. in l. j. de testamen. & Doct. omnes communiter in l. j. §. si stipulanti. ff. de verb. oblig. & cum dicta communi transeunt Mo dern. ibi eam pleno ore attestando: ista vero communis interpretat ur, nisi summa temporis secundum Imo. in l. inter pares. ff. de te iudic. Gemini in cap. primo de arbitris in vj. & Alexand. in dicto §. si stipulanti, interpretatur quoque vtiliter, nisi constaret testes depo nere de eadem numeratione, secundum Alexandr. in dicto §. si sti pulanti. F. Viuius.

Testes in causis, ac negotiis criminalibus vltro debent reddere cau sam, & rationem scientiæ, etiam non interrogati, aliàs non probant, nec faciunt iudicium secundum Bald. consil. clxxxij. num. 2. volum. iij. Salye. in l. fin. C. de probat. Alexand. consil. lxx. volum. j. Decius consilio xxvij. Socin. in tractat. regul. in regula cccij. v. Fal. Ias. in l. admonendi, ff. de iur. iur. Marfy. in præf. crimin. in §. diligenter. & Grammat. consil. crimi. xij. num. 1. & istam ait esse communem opinionem Bald. in d. consil. clxxxij. sed hoc procedit quando testis ad offensam depo neret, secus vero ad defensionem, nam eo casu probant, etiam si non red derent scientiæ causam, testis enim deponens quod Titius vulnera uit vel interfecit Manium ad sui necessitatem defensionem, & in ra tione scientiæ dicens, quia vidit sufficit ad probandum talem neces sariam defensionem, licet de aliis circumstantiis nihil dicat, secundum Bart. consil. clxxxij. Bald. & Salye. in l. solam. C. de testib. Alexand. consil. lxxvj. volum. j. & consil. cix. eodem volum. & voluit Cornæus consil. cccij. num. 2. & hoc firmant communiter omnes Criminalistæ variis in locis iuris nostri. F. Viuius.

Testis deponens de credulitate nullam fidem facit, nec probat ali quo modo, secundum gloss. Cyn. & omnes Legistas in l. testimonium. ff. de testi. Canonistas in cap. quoties, ext. de testi. Specu. in tit. de teste. §. j. versic. item quod deposuit de credulitate, & Alexan. consil. lxx. volum. ij. & ista est communis opinio teste Panorm. in dicto cap. quoties, & Modern. ibi: Idem videmus in teste deponente per verbum, iudicio suo: quia non valet eius testimonium secundum Bart. & alios in l. quod tamen §. si arbitri. ff. de arbit. Bald. in l. de quibus, ff. de legibus, Angel. & omnes in l. sciendum, de verb. oblig. & Alexand. consil. clxxxvij. in causa, & lites, vol. ij. & consil. cxix. vltio processu, volum. vij. et Gram mat. consil. crimi. xij. num. 13. et istam dixit communem opinionem Curtius Iunior consil. clxv. præsupponitur in factis, num. 17. et simi liter testis deponens per verbum se certo credere, non probat etiam præsumptiuè, secundum Bar. in l. siue possideris. C. de probat. quem sequitur Alexan. consil. lxxv. volum. j. consil. clxxxij. et in dicto consil. cxix. Idem dicendum est in teste deponente per verbum, nisi fallor, quia probat si redderet claram, et bonam causam scientiæ sui dicti, aliàs secus, secundum Bald. Catho. et alios in l. j. ff. de iuris. et iure. In terpretatur

interpretatur ista communis conclusio ita explicita non habere locum, quoniam unque huiusmodi depositio de credulitate esset iuncta ratione, vel aliqua praesumptione inferente, ita credi debere, ut quia testis redderet causam scientiam, quia vidit, tunc dictum testis probat ratio equum dicti testis reddentis bonam causam, et rationem scientiam regulari ipsam dictam, ita non tenuit Iacob. de Aretin. et Cyn. in dicta l. testum. Bart. in d. §. si arbitet. Ioan. And. in addit. Specu. in tit. de teste. §. super. in ver. item quod deponit de credulitate, Bald. in l. solam. C. de testi. et Cornaz. consil. clxij. num. 8. volum. et alij relati per Iafredum Lantian. in decis. vij. et Alexand. in praecitata consil. et ista est verissima, et communis limitatio ut per praedictas allegaciones aperitifime constat. Interpretatur similiter dicta communis in factis antiquis, in quibus testis de credulitate probat, et antiquum tunc dicitur in materia probationis, ad hoc ut admittatur testis de auditu, au credulitate, aut verba enuntiativa, aut fama publica, et cetera huius generi similia requiruntur tempus excedens metam centum annorum, secundum Innoc. in cap. veniens, de verb. signific. et hanc opinionem asseruerat esse communem Alexand. et Moder. in l. cum aliquis. C. de iure delib. et ibi Iaf. etiam, et in repet. l. admonendi, nu. 209. ff. de iureiur. et consil. lxxxij. lib. j. consil. xliij. lib. ij. et consil. cxlvij. volum. iij. C. in consil. xxxv. in fin. et consil. cccxxix. volum. j. Alex. consil. vj. in fin. lib. j. et consil. ccvii. Curtius senior consil. penult. Dec. in cap. j. de appellat. in consil. xij. Curtius Junior consil. xvij. et consil. xc. et licet sit hoc, vel circa hoc reperiantur duae aliae opiniones contrariae Doct., quas omitto tanquam frustratarias et inuiles, tamen in iudicando, et consulendo difficile, ac impossibile foret obtinere contra dictam communem. Limitatur quoque communis praedicta in duobus aliis casibus per Marfy. in repet. rub. C. de probat. num. 13. et sequen. tanquam viles, veros et necessarios omnino videbis, et in multis alijs casibus limitatur per Socin. in tracta. Fallent. in regu. cccvii. testes de credulitate. Viuius.

Notarius faciendo mentionem in testamento testatorem fuisse sanae mentis, et cetera propter huiusmodi testimonium non probare, tur mentis sanitas, secundum Bald. in l. j. C. de testament. quia Notario non adhibetur fides in iis circa quae versatur eius laus, vel opprobrium, ut de proxeneta dicitur in §. penult. in Authen. de testib. et per Alexand. consil. xiiij. vbi asseruerat hanc esse communem opinionem, et consil. cxlj. prodenariis, vol. j. et Iaf. in l. senium aetatis, num. 3. C. qui testam. face. poss. nisi qualitas, et conditio personae aliud suaderet, ut per Abb. in ca. dilectorum, de testib. cogen. et quia etiam hoc sola legis praesumptione: non autem per testimonium Notarii probatur, quoniam secundum scribentes in l. sanum mente. C. de tranfact. Mentis sanitas est quid inuisibile, et propriè non percipitur visu, vel auditu, sed potius rationis iudicio: Ampliatur haec conclusio, ut mentis sanitas, vel aliquem fuisse sanae mentis, nec à teste probari posse, ut per Bald. in d. l. ij. nam non cadit directe hoc in senium testis secundum Doct. communiter in d. l. sanum mente, quam quidem communem sequitur, et citat Boerius decisione xxxij. num. 73. et sequen. Fallit dicta conclusio ita declarata, quando Notarius in testamento nullum verbum faceret de homine sanae mentis: si testator enim relicta omnia rectè disposuerit valebit testamentum, et conditum ab homine sanae mentis, nam qualia quisque facit, operatur, gerit, et loquitur, talis esse praesumitur, argumen. l. penult. ff. de condi. instur. et l. Titia. ff. de inoff. testa. idè quod si testamentum fuerit rectè, rationabiliter, prudenterque factum, ipse testator prudens fecisse creditur, Valerio Maximo teste. Testamentum cuiusdam furiosi fuit olim à Senatoribus approbatum, quia in eo rectè disposita legebantur, quod refert etiam Bald. in ca. j. super quos fiat inuesti. in vñ. feud. et Alexand. in l. furiosum. C. qui testa. face. poss. et hodie praesectò iudicarentur validum tale testamentum, ut per Ioan. An. et Abb. in c. cum dilectus, de succ. ab intesta. cum alijs relatis per Corsetum in sing. in versic. testamentum, Marfyl. sing. cccxxx. furiosi post princ. vbi expressè ait hanc esse magis communem opinionem, et rationabilem, et denique sibi plurimum placere, et istam sententiam sequitur etiam Barbar. in ca. qui ingredien. tibus, de testa. vbi tenet testamentum furiosi valere factum ad pias causas, dummodò non probetur quòd tempore testamenti fureret, quòd procedit in furioso, qui habet dilucida interualla, aliàs testamentum furiosi, ut ab homine non sanae mentis, non valet etiam ad pias causas, argumen. c. sicut tenor, vbi Abb. ext. de testibus, cum alijs allegatis per Iaf. consil. cxlj. vñ. longa. volum. ij. et Praemissis accedit vtiliter quòd testibus de sana testatoris mente deponentibus maior fides adhibetur, quam ceteris testibus contrariam asseruerantibus, quia respondent, ac deponunt, secundum iuris dispositionem, ut eleganter per Innoc. in c. auditus de praesumpt. cum quo sentiunt omnes communiter ibi, et in cap. cum Ecclesia vultetana de electio. attestando audacter de ista communis, et Iaf. consil. ij. num. 8. et consil. clxxvij. num. i. volum. ij. Viuius.

Notarius, cui est facta commissio examinationis testium, vel receptionis iurium, non potest ipsemet esse rogatus de tali commissione sibi facta per iudicem, nec ei creditur super hoc deponenti, et sic illa

commissio debet per alium Notarium scribi, et non per seipsum, secundum Hostien. in c. quoniam contra de probatio. et alios communiter omnes ibi, Ioan. And. in reg. cum quid vna via de reg. iuris lib. vj. in mercu. in princ. Bal. in l. iurifurandi. C. de testib. in l. iudices. C. de fide instrum. et in l. fin. §. de iure delib. Abb. in c. fraternitatis, in fin. de electi. non residen. et in d. c. quoniam, contra. Ang. et Modern. in l. sciendum, in princ. ff. de verb. oblig. Deci. consil. xlij. num. 4. et Ruy. num. consil. cy. num. i. volum. iij. et ista est magis communis opinio contra Bart. contrarium asserentem in l. ex sententia. ff. de testam. tute, ut patet ex congestis per Boerium decisio. cclvij. nu. 4. quam quidem communem ipse ibi num. 5. limitat, et declarat. Saly. verò in d. Auth. apud eloquentissimum. C. de fide instrum. conatur opinionem Bartol. et communem ad optimam consonantiam, et concordiam reducere, quem omnino videbis. Comptobatur vltra allegata per praecitato Doct. praedicta communis isto medio, nam testis deponens de mandato sibi facto, nihil probat, ut videtur esse text. in l. vnic. C. de manda. princ. qui vult, quòd non statat assertioni simplici alicuius in quacunque dignitate constituti de mandato sibi facto à Principe: et istam communem videlicet, quòd credatur Notario, vel examinatori asserenti sibi fuisse commissam receptionem testium, sequitur etiam Guid. Papae decisio. cxxvj. Dec. in d. cap. quoniam contra, num. 198. et Curtius Junior consil. clxvj. num. num. 3. in quibus locis attestatur. de dicta communi, et ita fuit decisum, et concludum in sacro Regio Concilio Neap. teste Afflicto in decisio. cccxvij. F. Viuius.

Testes possunt regulariter produci vsque ad publicationem in causa, et non vterius, unde post didicta testificata non possunt vterius produci testes super eisdem capitulis, ut habetur in cap. fraternitatis, et in cap. intumuit, de testibus cum similibus, et istam regulam ponit Marfyl. in l. j. §. fin. in princ. num. 17. ff. de quaest. et Doct. in d. clem. ij. de testib. quam quidem regulam amplia non tantum procedere in causa principali, sed etiam in causa appellationis propter timorem subornationis, ut habetur per Bart. in l. post hanc, C. de tempo. appe. et per scriben. in d. clem. ij. Limitatur primo loco haec conclusio non habere locum, quando publicatio non esset ritè, et rectè facta, quoniam si esset inualida, post testium publicationem inualidam, possent produci testes, ut not. glos. in l. ij. in verb. ritè de testib. et in d. clem. ij. in verb. publicatis. Bart. in authen. atqui semel, de probatio. Afflicto in constitutione Neapolit. inchoante, ritus peritorum, et cetera, Marfyl. in d. §. fin. num. 10. Hinc est, quòd testes nulliter examinati ex facto iudicis possunt iterum examinari non obstante publicatione eorum, secundum Bald. in l. qui per salutem. ff. de iureiur. et ista est communis opinio, vbi asserit Alex. ibi num. 2. et quando testes non dicuntur ritè recepti, vel examinati vide Marfy. late declarantem in l. j. §. si quis vltro. num. 36. ff. de quaestio, secundò ista regula, quòd post testium publicationem testes non debent examinari, nec admitti limitatur, nisi super articulis nouis dependentibus à veteribus, ut not. omnes Canonistae in d. cap. fraternitatis, in ca. clamor. et in ca. vltra tertiam. de testi. et Legistae in d. authen. atqui semel, vbi Moder. aiunt hanc esse communem opinionem, et Maranta in tract. de iudi. in vj. parte ij. partis prin. super vj. actus. num. 22. Tertio limitatur praedicta regula quòd licet post attestaciones publicatas non possint vterius produci testes super eisdem capitulis, tamen poterit pars volens vterius producere testes nomina ipsorum testium dare iudici, et se absente, et Iudex poterit tunc illos examinare pro veritate habenda, secundum doctrinam singularem Bald. in l. ampliore. C. de appellat. quam approbat, et sequitur Cepolla cautel. clxvj. incip. regulariter, sequitur etiam Paul. de Cast. consil. cccix. in casu de quo queritur, Roma. consil. cccxxxix. in casu de quo queritur, circa fin. et in repetitio. rub. ff. de arbi. Barb. in cap. ad petitionem, ext. de accusat. et Alexan. in l. iij. §. hoc autem iudicium. ff. de damno infec. Quarto dicta regula quòd publicatis attestacionibus non sunt alij testes recipiendi super eisdem articulis, debet intelligi, et limitari, nisi interueniat consensu partium, ita tenet Abb. in d. c. fraternitatis, et Bart. in d. Auth. atqui semel, quòd dicit auctor teneri communiter Parisius in d. c. fraternitatis. nu. 52. Quinto coarctantur praedicta, videlicet quòd post testium publicationem, testes debent admitti, quando testes de nouo reperi sciunt rei veritatem, qui forte tempore publicationis reperiebantur in partibus valde longinquis, et remotis à loco iudicij, secundum glos. et doct. in l. admonendi, ff. de iureiur. sed hoc non procedit, quando per partes petitur testes de nouo examinari super eisdem articulis propositis ante publicationem, quia isti testes facta publicatione recipi non possunt cum immincat falsitatis timor, et subornationis. d. clem. ij. et glos. Andr. et afflicto in praecitata constitutione iuris peritorum, et c. et nouissime per regiam pragmaticam incip. quandoque solent, et c. reperitur sanctum, quòd testes nouiter reperi post publicationem super articulis in causa productis recipi nequeant, quam quidem pragmaticam late ibi declarat Cauensis, et Scaglioneus. Ampliaque istam regulam ita declarat in tantum procedere, quòd testes recepti post publicationem processum nullam fidem faciant, secundum Bart. in d. auth. atqui semel, Abb. Imo. et omnes in d. c. fraternitatis. Ioan. Andr. et Butr. in cap. constitutus, de testib.

testi. & istam opinionem dicit esse magis communem Ruynus consil. c. lxxij. nu. 4. vol. iij. Viuius.

Testes post omnes terminos, seu dilaciones partibus præfixas, vel præfixos reiciendi sunt à processu. & cum expensis, nisi iurando pars affirmaret ad se de nouo peruenisse di. nos testes, vt per Bart. in l. emancipiorum, vel vltimo hæc. ff. de opt. lega. per tex. in ca. pastoralis de exceptio. & in c. cum dilectus, de fide instr. Ab. Feli. & alios in d. pastoralis, & idem Feli. in c. licet, de probati. quorum opinionem tamen communem sequuntur Doct. in d. pastoralis, & Roma. consil. c. xxv. & communem scribit Conradus in tracta. v. de decurio. lib. j. c. ix. nu. 47. fallit ista sententia non habere locum, quando testes intra terminum datum iurant, & post decursum terminum deponunt se fuisse iusta causa impeditos ad deponendum: tunc enim deponendo isti testes post terminum transactum eorum depositio valeret, & teneret, secundum Bal. in l. si quando. C. de test. & in tub. C. si ex falsis instrument. & ista est communis opinio, teste Boerio dec. c. cxxij. num. 19. & Curto in tract. de testi. in xxxij. conclusione, vbi subdit ita prædicari in Curia Romana, & vniuersum mundum hoc sequi, & hanc communem opinionem consulendo sequitur, attestatur similiter & limitat in quinque casibus Iaco. Mancelli in patrocinio, seu consilij. per totum, & vide per Bar. & Alex. in l. damni, §. Sabini. ff. de dam. in factis, & Lanfran. de Oria. in repeti. c. quoniam contra, de probatio. in c. viij. nu. 14. Ratio dictæ communis opinionis videtur hæc. quia depositio prædictorum testium refertur ad tempus iuramenti, vt tenet Bar. in repeti. l. ij. Roma. consil. c. cxxij. & Abb. in c. licet causam, de probatio. Sed in regno habemus ritum magnæ Curie Vicariæ in cap. item quod in quibusdæque, quo cauetur quod per tres dies post terminum testes possunt iurare, & deponere. quomodo fuerint citati in termino, & habemus similiter pulchra doctrinam Bal. in l. si. C. de fideicommi. quod post terminum præfixum, ac concessum partibus ad probandum admittitur, qui vult incontinenti probare, non solum per instrumenta, verum etiam per testes, tamquam scilicet id videatur probatum intra terminum, quod post incontinenti probatum est, idem vult ipse Bal. qui tamen limitat in l. diffamari. C. de ing. ma. nu. quod sequitur & commédât Ias. in l. ædita. C. de æden. vers. quinto, facit quod signanter, & in l. non solum. §. m. ort. ff. de noui oper. nuntiatio. F. Viuius.

Testes in is, que percipiuntur sensu corporeo, non autem iudicio intellectus, non debent suapte natura scientiæ causas dicere, nisi super eis fuissent interrogati, quia verbo si esse non debent, secundum Doctrinam Ioan. Andre. & Docto. in cap. cum causam extræ de testi. Spec. in titu. de teste. §. j. vers. item quod non prohibet testimonium, Bald. & Docto. in l. solam. circa fin. C. de testi. Ang. in l. qui testam. c. §. f. ff. de testa. & in l. cum ij. §. vult. igitur ff. de transact. & ista est communis opinio, testa. Zafio. in ij. libro. Responso. cap. vj. Moder. in d. cum causam. Vnde si testis deponeret super his, que non sunt iuris, sed que sunt facti directo perceptibilia per sensum corporis, tunc indubitanter, secundum præallegatam communem valeret dictum testis absque rationis assignatione, nisi fuisset aliquo modo per Notarium interrogatus secus verò si testis deponeret super his, que sunt iuris, quia tunc vltro etiam non interrogatus debet assignare rationem, causamque scientiæ sui dicti. aliàs non probaret. verbi gratia, si deponeret super maturo dictum simpliciter considerandum non caperetur sensu corporis, sed potius iudicio intellectus, quare tenetur assignare rationem, que concluderet, secundum Bart. in l. j. C. de vltimis, & in l. nec. codicillos. C. de Codicillis, in & ind. l. solam, & comuni ter omnes scribent. in l. ff. si certum petatur, vbi Curtius attestatur de dicta communi, numero 19. & Zaxius in præallegato lib. ij. responso. rum, c. vij. licet eam præcipitæter, more suo, impugnet pluribus medijs, que non indigent responsione aliqua his accedit quod examinator, seu Notarius, qui non interrogauit testem de causa scientiæ, prout tenetur iuxta tex. & que ibi habentur in d. cum causam an teneatur ad interesse parti, vide Ab. latè declarantem in d. ca. cum causam, vers. circa quod & c. & vide similiter in constitutione Regni incip. in pecunia, vbi habetur quod si tabellio dolose non interrogauit testem de causa scientiæ, tenetur parti ad interesse, & curiæ ad penam. Idem videmus in teste deponente super fama publica, quia ad probationem fame requiritur quod testis etiam non interrogatus vltro assignare debeat rationem dicti sui, vt per Inno. Ioan. And. & alios communiter in c. cum oporteat, & in c. qualiter, & quado, ext. de accusa. Ant. de But. in c. licet, cod. tit. & in c. super hoc, ex de renun. Bar. in l. de minore, §. tormenta. ff. de questio. Ang. in Lea quidem. C. de accusato. Bal. in l. solam. C. de testi. & in suo peculiari Inno. in vers. testi. non credimus, vbi huius dicti assignat rationem quia fama debet habere ortum & honestis, & fide dignis, d. c. qualiter, & quando, ideo sciri non potest, nisi testis deponens de infamia, seu bona fama adiciat plenam, iustamque causam scientiæ, & sic oportet quod testis assignet causas probabiles, ex quibus populus fuerit inductus ad sic credendum, aliter diceretur vana vox populi non exaudienda. l. decuriorum. C. de penis, & de clarat. Bar. in d. §. tormenta, Bal. in l. proprietatis. C. de probatio. & in-

diffamari. C. de ingenu. manu. Ant. de But. in c. venies, j. ext. de testi. & Saly. in Lea quidem. C. de accusato. & ista fama (nota) debet probari apud maiorem partem populi, secundum Bar. Saly. et Ant. de But. in locis præcitatis, et sic ad hoc, vt dicatur fama probata, requiritur, quod testes deponant se audiuisset à maiori parte populi, et ista est communis opinio teste Curri, l. uni. consil. c. lxxij. nu. 9. et Imo. in l. heredes pal. in prin. ff. de testa. Rota vero Romana sequuta est Bal. in c. præterea de testibus, videlicet si testes ipsi deponerent publicè dici audiuisset, famam probent testes refert. Cassado, decisio. iij. tit. de probatio. Vnde si testes dicerent, ac deponerent se audiuisset à multis, non probaret ob hoc publicam famam, quia multi dicuntur duo. l. j. §. hoc rescriptum, vbi gl. ff. ad l. Sillan. Bar. in d. §. tormenta, et Saly. et Ange. in d. Lea quidem. et idem si diceretur inter homines audiuisset, dictio enim, inter, verificatur in duobus. l. inter illa. ff. de verb. sign. et idem si testes ipsi dicerent à pluribus argumento c. pluralis. de reg. iur. in vj. Idem concludendum est quando nescit à quibus dicere audiuit, secundum Bart. in d. §. tormenta, Inno. in d. c. qualiter, et quando, Spec. in tit. de inquisitio. §. nunc tractemus: Casu autem quo interrogatur testis, quid est fama, et respondeat quod est audire ea, que audiuntur per istum, per illum, quia appareat eum non intelligere, quid sit fama publica, non probabit illam, ita Bar. in d. l. ff. si cert. peta. Bal. in l. j. ff. de iis, qui sunt sui, vel alie. iur. et in repeti. l. data opera. C. qui accusa. non poss. Imo. in l. stipulatio ista. §. hoc quoque. ff. de verborum oblig. et ista fama (aduerse) probatur per duos testes, secundum Doct. præcitatos, et est communis opinio, vt per Saly. in d. Lea quidem, et Dec. consil. c. cxxij. num. 4. F. Viuius.

Testes non possunt examinari parte non citata ad videndum eos iurare, rex. est expressus in c. in nomine Domini, de testi. c. in primis. xj. q. ij. in l. iudices. C. de fide instr. et ibi Bal. Ang. Saly. et Paul. Cast. et in l. si quando. C. de testa. vbi omnes Doct. not. idemque videmus in causis Criminalibus, nam testes Ipsi recepti ad inquisitionem alicuius delinquentis repetendi, ac examinandi sunt necessatio contestatione litis facta, ac termino dato ad probandum, et parte citata ad videndum iuramenta ipsorum testium, aliàs non probant, secundum Bar. in l. si in fin. ff. de questio. Bal. in l. iubemus, C. de probat. Ang. in repeti. l. si vacantia. C. de bonis vacan. lib. x. Ange. Aret. partem practica in tract. maleficiorum, in vers. fama publica. Saly. in l. si. C. de questio. Afflict. in constitutione humanitate. in v. not. et latè Marfi. in d. l. ff. de questio. nu. 7. et Folleri. in sua practi. Crim. in ij. par. ij. par. iij. in vers. si cõfitebuntur, nu. 40. cum sequentibus, vbi hoc limitaret interpretatur vt non solum pars ipsa est citanda ad videndum testes produci, & in rare. c. ij. de probat. in antiq. sed etiam ad illorum examinationem, cū examinatio & de positorio magis possit præiudicare quam iuramentum, arg. l. de vnoquoque. ff. de re iudi. & ita obseruat communis practica, sed huiusmodi citatio non debet esse prætorica, vt per Bar. in l. si finita. Iulianus. ff. de damno infecto. Ioan. And. in c. consiluit, de offic. deleg. & in c. pastoralis de excep. quorum opinionem auctoriter affirmat esse comanè post alios Deci. in d. c. in nomine Domini, nu. 28. & sequam communem ibi Deci. ampliat in v. casibus. et in vij. alijs limitaret quamvis pars sit citanda ad videndum iurare testes: vt supra docuimus: hoc tamen fallit: nisi essent examinandi testes omni exceptione maiores: et fide digni, quibus aliquid opponi non posset: et quorum dicto esset standum de necessitate: nam tali casu vultur eorum dictum iuramentum absque citatione partis ita singulari: et dixit Alex. consil. c. xxx. difficultas huius: circa medijs, vol. j. post alios relatos ibi per eum, et idem videtur tenere Gemi. in c. j. §. sacri. de homici. in vj. vbi dicit quod vbi Statutum vel lex non exigit plenam probationem sed contentatur solis argumentis: quod tunc non possunt recipi testes sine partis citatione. Fallit quoque in decem alijs casibus: quos ponit Soci. in tracta. fal. in reg. cccvj. testium depositiones. F. Viuius.

Testi deponenti pro sui exoneratione non creditur, secundum doctrinam Bar. in l. deferre. ff. de iure fisci. communiter recepta ab omnibus scriben. ibi: & varijs in locis iuris nostri, vt attestatur apud illas res Bar. in d. l. deferre: & casus istius communis doctrinæ exemplificatur per eundem Bar. in eo qui recipit pecuniam: vt illam Mauio portaret: quia si talis recipiens testificaretur contra Mauium pro dante pecuniam: dicit Bar. quod talis non est testis idoneus: ea potestatem rationem: nam si ipse testis non tradidisset pecuniam Mauio: prædicto: ipse non esse liberatus, sed remaneret obligatus, quam communem sequuntur etiam Ruynus consil. c. v. nu. 2. vol. iij. F. Viuius.

Acta facta in iudicio summario, siue iuramentum ibidem præstitum: siue sententia lata: seu vbi summarè articulus incidens: verbi gratia domini vel possessionis ventilatur non obstat in iudicio ordinario: secundum Bar. in l. iudex in fin. ff. de iis, qui sunt sui vel alie. iur. et in l. qui Romæ, §. duo fratres. ff. de verb. obliga. vbi hoc idem firmiter la. Ripa et omnes scriben. Corn. quoque consilio c. xxvj. numero 2. vol. iij. per tex. in l. à diuo Pio. §. si super rebus. ff. de re iudi. et in l. sed si ante. ff. de exceptio. et ista est communis opinio, vt per Modern. in dicto §. duo fratres: Ratio videtur ista quia testes examinati in iudicio summario non probant in iudicio ordinario, text. et Docto. in c. veniens de testibus

testib. Bar. in l. sepe. in ff. de re iudi. Bal. & Doct. in l. j. C. de ed. ta-
men (nota) acta in vno iudicio summano, probarent inter eadem
personas in alio iudicio summano secundum Corne. in præcitato
cōf. cxxvj. nu. 3. & Moder. in d. c. veniēs, & in d. §. duo fratres. F. Viuius.

Testis illud quod deposuit in iudicio, nō potest in alterius præiu-
diciū, ac dampnum retractare, & infringere, etiā si mortis tempore
assererit se falsum testimonium dixisse, secundum Bal. in l. generali-
ter. C. de non nu. pecu. Saly. vbi Bar. in l. si quis in graui. §. j. per illum
sex. ff. ad Syllān. Iaso. in l. j. ff. de eo per quem factū erit. Arc. & Fely.
c. sicut nobis. de testi. & in c. exhibita. de homici. & licet de hoc dubi-
rent Roma. & Ignz. in d. l. si quis in graui. §. j. & Marf. in rubr. ff.
de fideiuss. nu. 41. tametsi opinio Bar. & aliorum communis sit. secū-
du Alex. in l. sciendum. præsump. ff. de verb. obli. Dec. cōf. cxxxv. nu.
7. & Alcia. in tracta. de præsump. reg. 8. & Ioan. Plotiū in rep. l. si quā-
do. nu. 6. r. C. vnde vi. a qua quidem communi in iudicando, & con-
sulēdo fatuum esset discedere, quam sequitur etiam Ang. in l. mater.
C. de calū. mat. Alex. conf. xliij. vol. ij. nu. 5. & Bertādus conf. cxxxvij.
lib. ij. & hoc probatur ex eo, quia ius quæsitum ex facto testis pati
non est, nec esse potest in facultate ipsius dicendi aliquid, propter
quod ius quæsitum tollatur, secundum Doct. in d. l. si quis in graui. §.
j. vbi responsum est ad assertionem vulnerati dicentis etiam in mor-
tis articulo à Sempronio se percussum fuisse, non probare aduersus
Sempronium quamuis cōtrariū opinetur Iaco. de beluif. in pract.
Crim. in tit. de iudiciis. xij. iudicio, Marfil. sing. cccccc. in sua pract.
Crimi. §. diligenter. nu. cxix. ea potissimum ratione, quia nemo in mor-
tis periculo præsumitur propria salutis immemor. l. fin. C. ad le-
g. Iul. repetit. sed Marfil. in locis supra citatis Moder. Marcus Anto.
Biacus in tract. de quæst. nu. 390. cui suffragatur gl. in d. l. mater, quæ
gl. assertionē defuncti appellat vilem præsumptionem. Maior tamē
præsumptio oriretur ex his, quæ quis respondisset, ac deposuisset tē-
pore mortis, si ea depositio fieret publica iudicis auctoritate, & iura-
mēto præstito, vt sentiūt Rom. Angel. & Ignz. in d. l. si quis in gra-
ui. §. j. licet adhuc ad quæstionē nō sufficiat, si verò vulneratus in ex-
tremis humanæ vitæ constitutus, fateatur se non extitisse à Sempro-
nio vulneratū, proderit certē hoc testimonium plurimū ipsi Sempro-
nio, secundo gl. in d. l. si quis in graui. §. j. adē vt torqueri non pos-
set ipse Sempronius, etiam ex legitimis iudiciis, secundum Bal. in l. i.
vbi Iaso. C. cōmnia de leg. Alex. conf. xliij. vol. ij. nu. 2. & conf. j. nu.
16. vol. ij. Marfil. sing. xj. & xxj. Gerar. sing. lv. & Alci. in tract. de præ-
sump. reg. ij. præsump. 4. circa fin. qui admonet non esse in pract. c.
seruanda hanc Bal. opinionē, vbi indicia vigentia forēt. Sed ego pro-
punc amplector, se quorūque opinionem Bal. tanquā in iure nouissi-
mā, si nō dām erā Index in ciuitate Terami Aprutini anno, §. 61. bis
occurrit, & euenit mihi in facto iste casus. & semper iudicauī, secun-
dum dictam opinionem Bald. quia totum & irrepārahibile est
Iudiciū, secundum opinionem Bal. iudicare, maximē si contradicen-
tem non habet, secundum Deci. conf. cclxxxij. & Index in iudican-
do non debet recedere ab opinione Bal. secundum Alex. post Ful-
go. quem refert Bolon. conf. j. & in causis decidendis non est parua
auctoritas Bal. vt refert Pau. de Cast. conf. clij. vno puncto lib. ij.

Testis esse non potest mulier in testamēto, tex. est in l. qui testa-
mēto. §. mulier. vbi Doct. ff. de testamē. & in §. testes Institut. eodē ti-
tu. & per Bal. singulariter in l. nec scripturas. C. qui potio. in pign. ha-
beant. lo. de Ana. in c. ranta habes. ext. de simo. & conf. xvij. nu. 16. &
Gand. in tracta. maleficiorum in tit. de furtis, & latē per Ruynum
conf. cxcij. nu. 3. vol. ij. Ampliat hoc non solum procedere de iure
civili verum etiam de iure Canonico, secundum gl. in c. forus. cir-
cā si. de verb. sig. in ver. testimoniu. Federi. de Senis conf. ccvij. factū
tale est. Rom. in authen. similiter. C. ad legem Falci. Imo. in c. cum es-
ses de testa. & pater ex aliis allegatis, & congestis per Alex. conf. lxx.
vel cxxvij. vno themate, vol. ij. & ista est cōmunis opi. vt asserit. idē
Alex. cōf. cclxxxij. vno themate circa fi. eodē lib. licet Soc. in tract. fal-
lent. in reg. cccxcix. testis mulier in testamento post Imol. in dicto
§. mulier assereret alteram opinionem esse communem. Limitatur
præfata conclusio non habere locum in codicillis, in quib. femina
potest esse testis, secundum gl. in l. si. quam ibi sequuntur Bar. Bal.
Alberti. Corne. Saly. Iaso. A lex. & alij. C. de codicill. Bal. conf. viij. licet
li. v. & Alex. conf. cxxvij. ante omnia, vol. j. conf. cv. vno. & diligēter
vol. ij. Sed tamen animaduertendum est hic periculosum esse septē
feminas interuenire in codicillis, quia sola femina sine vno ma-
sculo, etiam in codicillis testes esse nō possunt, vt potē quia gl. in d. l.
si. de femina, loquitur in num. singulari, & ita sentit Barba. in rela-
tum de testamen. dicens, hoc non esse vulgare, nec plebi tradendum
Sed hoc argumētum videtur leue iudicio meo, tolliturque ex dictis
eiusdem Barba. in d. c. relatum, vbi dicit dispositionem conceptam
num. singulari, etiam locū habere in pluribus, proinde fat est mu-
lieres non repetiri prohibitas adhiberi testes, nec in codicillis eadē
quæ in testamento, solennitas requiritur. Deci. in l. femina.
ff. de regu. iur. Secundo limitatur non procedere præallegata. com-
munis opin. in testamento ad pias cautias condito, vt voluit Pau-

lus de Cast. conf. clix. Abb. & Doctores omnes in capit. cum esses, de
testa. per illum textum, & latē Ruynus conf. nono. num. 7. & 15. vol.
ij. & conf. cxcij. nu. 7. vol. ij. & ista est communis opinio, teste Bel-
lono in consil. xliij. num. 8. Moder. in dicto capitulo cum esses. Ter-
tium limitatur, vt mulier dicatur idonea testis, ad probandū. testamē-
tum, vt latē per Albericum. in d. l. qui testamento. §. mulier vbi dis-
putat hanc quæstionem, eam ad partes examinando, Quartū limita-
tur, vt mulier possit esse testis in testamento inter liberos condito,
& per consequens potest probare testamentum inter liberos, etiā
non rogata, vt habetur per Doct. in l. fina. C. de codicill. & in l. hac
consulitima. §. ex imperfecto. C. de testa. & declarat Bald. Ange. I-
mo. in l. quones. §. j. de hæredi. institut. & Ruynus conf. lxxij. nume. 6.
vol. ij. & sequitur quoque opinionem istorum Lanfran. in capitu.
quoniam contra, de probatio. in ver. testes. numer. 80. & Socinus
in dicta regu. cccxcix. in j. fallent. Sublimitatur hæc limitatio in testa-
mento patris bastardum institutis, quia tunc mulier in testem ad-
hiberi non potest, secundum Bald. in authen. quod sine. C. de testa.
& in l. qui testamento. §. mulier. ff. de testa. circa fi. cuius opinionem
sequitur, & latē declarat Mantua. in suis apophth. F. Viuius.

Testis idonea potest esse mulier de iure civili in causis Crimina-
libus, secundū Spec. in tit. de teste, ver. quid si mulier. §. j. Alex. conf.
cxcix. lib. j. conf. xxxij. nu. 2. vol. ij. & conf. xj. nu. 5. vol. j. & Caro. Moli-
ngus in add. ibi & istam asseratur esse communem opin. Grammat.
conf. crim. xij. nu. 16. & seq. & Iacobus Nouellus in pract. crim. in
rub. incip. crimina obiecta, nu. 4. 6. & seq. Cōtrarium verò reperitur
cautū de iure Canonico, videlicet quod mulier in causa Criminali
propter eius grauitatem testificari non potest. tex. est in c. forus. §. te-
stes ext. de ver. sig. vbi gl. in ver. feminas, & in c. mulierem. xliij. q. v.
vbi etiam glo. & idē tenet glo. in cano. ex co. xxv. q. ij. Floria. in l. ex
eo. ff. de testi. lo. de Platea, & Aret. in §. testes autē. Institut. de testam.
ord. Maranta in tract. iudiciorū, in ij. parte prin. nu. 29. cū aliis abun-
dantis per Marfil. in conf. xxij. conf. xvij. nu. 3. 4. conf. lxx. conf. c.
& conf. cxxx. nu. 3. 4. Abb. & alij. in c. quoniam de testi. vbi autē isti
esse communem opin. & Dec. in l. femina, nu. 33. ff. de reg. iur. & ita
consuluit Alex. conf. xj. circa primum lib. j. & Oldra. conf. cxlv. Inter-
pretatur & limitatur hæc conclusio cōmunis de iure canon. o. n. o. r.
habere locum quādo in delicto cōmissio non adfuerunt, nisi mulie-
res, vtputa Titius fuit interfecus in præsentia duarum mulierū, nec
interfuerunt alij testes, tunc exploratū est, ex quo aliter veritas habe-
ri non potest præfatum homicidiū posse probari per mulieres, quia
in subsidiū, & in causa Criminali mulieres in testes recipiuntur, secū-
dum Ioan. And. post Guido. de Zoza. in add. Specu. in tit. de teste. §. j.
veritem quod mulier. Abb. in c. si. per illum tex. ext. de testi. cog. & in
c. quoniam vbi, & alij Doct. de testi. & Alberi. in l. in testimoniu. ff.
de testi. Alex. conf. lxxij. vno themate, in princ. lib. j. conf. c. j. circa fi.
vol. vj. Dec. conf. lxxij. Marfil. conf. c. j. & conf. cxxvj. & in l. Di-
uus. nu. 9. ff. de quæstio. in l. infans. num. xliij. ff. ad l. Cornel. de scar.
& in l. de minore. num. xxv. ff. de quæstio. Dec. in d. l. femina, nu. 34.
circa media. Alcia. in tract. de præsump. reg. j. præsump. xvi. & Ioan.
Nicolai in add. ibi. Grammat. conf. crim. xlv. nu. 20. & Curt. in l.
admonendi. nu. 104. ff. de iurciur. vbi hanc limitationem latē declar-
at & Deci. in loco superius citato. F. Viuius.

Testis idoneus est frater in causa fratris, secundum Bar. in l. qui testa-
mento. §. quæcunque, nu. 6. ff. de testa. gl. Bal. & Saly. in l. parentes
C. de testi. ij. Inn. gl. & Imo. in c. in finitū. de offi. del. Ber. cōf. cxcij.
vol. j. de incip. supposita. Fel. & omnes Doct. magis communiter in
capitu. cum oporteat, de accusation. & in capitu. in literis. ext. de tes-
ti. & Bal. conf. l. cclxxxv. vol. ij. vbi citat, & sequitur Bar. in d. §. que-
cunque, & licet ipsemet Bal. teneat contrariū in l. nulli. C. de Episc.
& Cleri. Ob hoc fatuum esset recedere à dicta communi in iudicā-
do, & cōsulendo, quam communem sequuntur quoque infiniti Do-
cto. variis. in locis iuris nostri, & Alciatus in tract. de præsump. in
prima reg. præsump. xxij. nu. 2. & 6. qui quidem Doct. vno ore om-
nes declarant, ac explicant prædictam communem non procedere,
quādo fratres sunt, vel reuerentur in potestate eiusdem patris, vel
quādo simul habitant & Lanfran. in c. quoniam cōtra, de probatio. in
ver. testes num. 62. & Calfus ibi in add. declaratūque similiter hoc
nō habere locum in causa Criminali, in qua (nota) frater pro fra-
tre non est idoneus testis, vt consuluit Alexan. conf. lxx. vno proct-
su. vol. j. sed animaduerte, quia ad probandum Innocentium fratris
inquisiti criminaliter pro delicto frater esset idoneus testis pro fra-
tre, & per consequens frater inquisitus de homicidio potest probare
per fratrem se commississe homicidiū ipsum ad sui defensionem,
secundum Bald. & Saly. in d. l. patres, Aret. in tract. maleficio. in ver.
& dictus Titius se defendendo. Alexan. conf. cxcij. lib. ij. & consilio
iij. in fin. volum. vj. Marfil. sing. cccccc. vj. §. l. in dicto capitu. cum oport-
eat in v. not. & alios quamplures relatos supra in ver. testes athen-
socioj amici, & domesticij, vbi latius explicauimus istam materiā &
quāuis frater pro fratre testificari possit, nihilominus ipse frater cō-
tra fratrem testificari nō cogitur. l. lege. l. l. ff. de testibus & notat Ab-

omnibus. vol. j. & Guid. Pa. in q. si secundum stylum. & dicit quod ser-
uatur in iudicando. Idem.

Per non confessionem inuentarij. amittitur Trebellianica indistin-
ctè. tam in liberis. quam in extraneis. Est mag. com. opin. scun. eund.
Corfin d. quæst. de Trebellian. in fin. & maximè quando heres esset
alijs suspectus. Et esse magis commun. etiam attestatur Corn. in con-
si. cixvij. vers. de ueniend. vol. iij. & Decian. consil. cxxxvj. non par-
ua. vers. sed certè. vol. ij. Contrar. opi dicit magis esse commun. Idem
Corne. in consil. cxxx. multitudo. vers. de ueniend. vol. iij. & Ias. la-
tè in consil. lxxxij. puto. volum. primo. Et quod non perdat. tenet la-
tè Crauet. & in puncto iuris. tuetur in consil. xvij. queritur an nobilis.
per totum. Egeret decisione Casarea. Idem Gribald.

Trebellianica non censetur prohibita uerbis generalibus. vel ex cõ
iecturis. nisi expressè. & specialiter prohibeatur. Est vera opi. secund.
Ias. in consil. lxxxij. puto. vol. j. Idem.

Trebellianica in liberis. primi gradus prohiberi non potest. Est ve-
rior & magis commun. opin. secundum. Bar. Socy. cxxxvij. viso. volum.
j. ubi allegat pro hac parte Bal. Saly. Fulg. Corn. Paul. Roma. Alex. Bar-
ba. Soc. Ioan. de Ananid. Ioan. de Prat. veteri. Crott. Ias. Claud. Aquens.
Catho. Sacconi. Dec. Galiau. Guid. Pap. Paul. Pic. Carol. Ruin. Curt. Iun.
dicit egere dec. Casarea in consil. cclij. nu. 2. Idem.

Quando duæ quartæ detrahuntur. fructus in Trebellianicam com-
putantur. Est vera & commun. opin. teste Gozad. consil. lxxxj. Latè Crauet
ta. consil. xvj. post reditum. in fin. Idem.

Trebellianicæ beneficium non perdit heres non conficiens inuen-
tarij. hanc opinionem ueriores & comuniores dicit Alex. cõsi.
xxix. respectis. vol. v. ut refert Minfin. Obs. lx. cent. ij. Et quod Camera
etiam eam sequitur. I. Fichar.

P R O. Tres sunt exceptiones quæ impediunt liti contestatione.
transactionis. rei iudicatæ. & liti finitæ. c. j. de liti cõtest. lib. vj. Bellon.

P R O. Turpe tua res agitur. partes cum proximus ardet. glo. in l. si
quis fumo. ff. ad l. Aquil. Bello.

P R O. Turpis est pars. quæ nõ congruit suo uicincto. canonè quæ
contra. vij. distinet. Bello.

P R O. Turpe est doctõri. cum culpa redarguit ipsum. l. j. ff.
quod quisque iur. l. si vxor. §. si iudex. vbi no. ff. ad leg. Iuliam de adult.
Bellon.

P R O. Turpe est Doctõ. vel Aduocato. ius in qua uersatur ignorare.
l. j. §. Seruus autem Sulpitius. ff. de orig. iur. Bellon.

P R O. Turpe est si professio hominis. & desiderium inter se dis-
crepent. l. professio. C. de mun. patr. lib. x. ad eod quod doctõr non possit
petere restitutionem in integrum. secundum gl. ibi. Bello.

P R O. Turpia iure nostro reprobantur. l. Turpia. ff. de leg. j. l. gene-
raliter. cum l. seq. ff. de verb. oblig. l. si vnus. §. pacta. ff. de pact. c. fin. de
cond. appo. Bellon.

P R O. Turpia lucra ab heredibus. sunt extorquenda. l. in heredem.
ff. de calum. l. j. C. ex del. def. in quan. her. conu. Bellon.

Tutor. curator. prælat. ac procurator. vel similes possunt in contra-
ctu præiudicare dominis ponendo pæna. vel resolutiua. Cur-
ti. Iuni. consil. cxlvij. nu. 5. communem dicit. Villalo.

Tutoris datio non competit iure magistratus. neq. potest delega-
ri. Curt. Iun. in l. j. nu. 5. ff. de offi. eius cui demand. est iuris d. commu-
nem dicit. Idem.

Tutori non prodest testatoris prohibitio de non reddenda ratione. si
quid ex dolo fecit. Barba. consil. lxxvij. vol. ij. Deci. consil. clixvij. commu-
nem dicit etiam si dictum sit per testatorem. quod non teneatur red-
dere rationem. Et quod omne in quo fuerit condemnatus. uult si-
bi restitui per heredem. Alci. in tract. de præsumpt. re. j. Præsum. vj. nu. 2.
communem dicit. Idem.

Tutor in dubio. possit proprium commodum pupilli commo-
do præ. rre. dum utriusque commodare nequit. receptior est Barto. di-
stin. in l. Tutor secundum dignitatem. §. non est audiendus. ff. de ad-
ministrat. tutor. secundum Damhou. in patro. pupillo. in l. it. j. volum.
vij. nume. 16. I. Fich.

Tutela redditur nulla. si tutor non se obligat de recipienda. defen-
sione pupilli. Ias. consil. iij. vol. ij. nu. 4. communem dicit. etiam si di-
cat. & promittat utilia procurare & incommoda reicere. Alb. Bru. de
forma & solenni. verb. ex quibus forma orti solet. Illa.

Tutorem. & curatorem super iniuria patri ipsius pupilli. vel adul-
ter. illata. pacem posse componere cum inferente. nonnulli uoluerunt.
si iniuria patens. & notoria non fuerit. alijs secus. Quidam uero in-
distingunt pacem fieri posse. teneant. si tamen id pupillo aut a dulto
utili fuerit. quam uindicta prosequi. hosque melius sensisse uoluit
Castren. in l. pactum curatoris. C. de pact. vbi Butrig. Bal. Sali. Alex. &
plerique alij. d. communiter tradidere. idemque uoluit Bald. in l. j. C.
de integ. restit. F. Turzan.

P R O. Tutor est quasi dominus. in rebus pupilli administrandis. l.
qui fundum. §. si tutor. ff. pro empt. idem in prælato. procuratore. & si
milibus. qui loco domini sunt not. Accur. in §. j. in uerbo debetur. In-
stit. de act. Bellon.

P R O. Tutor principaliter personæ. secundariè rebus datur. l. cum
in plures. §. cum tutor. ff. de admi. tut. §. certæ autem res. Instit. quæ a-
sta. tut. dat. poss. & §. datus. Instit. de excuf. tut. curator uero principaliter
bonis datur. l. in copulandis. C. de nuptiis. Bellon.

P R O. Tutor non cauet re ratam pupillum habentium. cū rem in iu-
diciū deducit. l. vulgo. ff. de admini. tut. Bellon.

Tutor testamentarius iure hodierno non assumens tutelam. quæcū
que sibi in eo testamento relicta amittit indistinctè. siue illud fuerit
relictum contemplatione tutelæ. siue non. Est commun. opin. n. secundum. Ro-
ma. consil. cxxxv. quò ad primum. circa princ. ver. est igitur uidentium
Ratio ultra omnes esse potest. quia talis tutor respectiue dicitur im-
pugnare testamentum. ex quo respectu tutelæ patitur testatorem de-
cedere intestatum. arg. in §. quod autem. l. de legit. ag. tut.
Nam sicut heres institutus repudiatus hereditatem. dicitur impugna-
re testamentum. & testatorem omnino reddidit intestatum. l. filio pater.
ff. de legatis primo. l. nemo. ff. de testa. tutel. sic tutor datus in testamen-
to. repudiatus tutelæ. dicitur quoad eam partem impugnare testamentum. & red-
dere testatorem intestatum. d. §. quod autem. ut idè iuris sit de parte ad par-
tem. quod de toto ad totum. igitur honore sibi in tali testamento re-
licto. priuari merito debet. argument. tex. in l. quæ situm. de acquiren-
heredit. M. Gribald.

Pæna. l. sciant. cuncti. C. de legit. tutor. per quam mater ob suam ne-
gligentiam in non petendo filio tutorem dari. eius successione priua-
tur. non egreditur personam matris. neq. extenditur ad alios agnatos.
Est commun. opin. pro gl. contra Bar. secundum. Socin. in consil. clix. pul-
chra & subtilis. in fin. vol. ij. M. Gribald.

Tutor datus in testamento minus solenni. & à iudice cõfirmatus.
præfertur datiuo uel testamentario. Est commun. opin. secundum. Alex.
consilio cxi. super testamento. circa prin. vers. secundum præsuppono
vol. iij. Idem.

Tutoribus etiam dolosis competit beneficium diuisionis. sed non
cessiois. Est magis communis opinio secundum. Alex. in l. j. versu. in ea
ubi & uerius. D. de transact. M. Gribald.

COMMVNIVM OPI- NIONVM SIVE SENTEN- TIARUM RECEPTARUM.

LIBER DECIMVS NONVS

V

Alorem fructuum beneficij impetrans. non teno-
tur probare quod satis est si dicat uerum ualorem
expressisse. Ioan. de Ripa. in c. ad aures. de rescrip-
tu. 77. communem dicit. Villalo.

Vani timorij. nulla est estimatio. l. si quis ab alio.
ff. de re iud. Bellon.

P R O. Vanz voces populi non sunt audiendæ. l.
decurionum. C. de pæn. unde malè fecit Pilatus. qui ad populi clamo-
rem Christum condemnauit. ibi no. Accur. Bellon.

P R O. Variæ sunt hominum voluntates. l. quia potest. ff. ad Treb. vt
in casu. l. non nudis. vbi gl. C. de emanc. lib. Bellon.

O B I E C. Arg. contra de l. cum eum. C. de ado. & l. j. C. de reb. alien.
non aliena.

S O L. Sed ibi in actibus. præiudicialibus. in quibus exprimentia est
certa causa voluntatis. vt in l. cum hi. §. igitur oratio. ff. de transact.
Variare possunt ascendentes petendo hereditatem ex testamento. vel
ab intestato. Boer. dec. xxxij. nu. 19. communem dicit. Villa.

P R O. Variatio seu mutatio fieri non debet. l. serui electione. ff. de le-
gal. j. huiusmodi. §. Stichus. ff. de co. tit. lapud Aufidij. ff. de opt. leg. c. quod
semel. de reg. iur. in vj. Bellon.

O B I E C. Contra de l. nonnunquam. ff. de coll. bon. vbi mutans coa-
siliū approbatur.

S O L. Ibi speciale in hereditate paterna. quæ est quasi nobis debi-
ta. in §. j. authen. de trient. & semil. Bello.

O B I E C. Præ. rea cõnta. de l. j. §. si sic deposuero. ff. de pos. vbi in-
quit. tex. quem posse mutare voluntatem. & leum qui certatum. §. j. ff.
de verb. oblig. vbi mutatio voluntatis admittitur.

S O L. In ultimis voluntatibus regulariter mutare non licet. quia e-
lectio trahit secum executionem. vt hic. sed in cõtra. tribus. nisi post
obligationem contractus. l. in commodato. §. sicut. ff. commo. & ita pro-
cedunt contraria. Idem.

P R O. Varietas temporum. & locorum. varietatem pretiorum indu-
cit. l. pretia rerum. §. non nullam. ff. ad leg. Falc. Idem.

P R O. Varietas temporum varietatem constitutionum inducit. in
c. non

c. non debet. de consang. & affinit. extra. Idem.
 Vasallus abutens re feudali, notabiliter eam deteriorando, potest feudo priuari. Com. in §. feudum, q. lvi. P. F.
 Vasallus alienans feudum domino sciente & tacente, videtur habere consensum domini, idem pœn. nō in currit, Comm. in §. feudum, q. xxxj. ver. lvi. Idem ex eodem.
 Vasallus alienans feudum, si habeat filios & agnatos, tunc si alienatio sit iure facta, filius praeferitur agnato quod ad reuocationem feudi, si autem sit facta iure refragante, tunc agnatus praeferitur filio, com. d. in §. feudum, q. xliij. ver. Sed pone. Idem ex eod.
 Vasallus committit Feloniam, sed mortuus est prius, quam dominus querelam contra eum institueret, eo casu dominus non potest querelam intentare contra heredes vasalli nisi esset in casu quo vasallus ipso iure priuatur feudo, Com. in §. feudum, q. lvi. Idem.
 Vasallus derelinquens rem feudalem, non propterea liberatur à prestatione seruitij, Com. in §. feudum, q. xxxij. ver. lvi. Contra riam, in fin. Idem.
 Vasallus etiam si renuntiarit feudo, atque etiam renuntiare potuisset, tamen propterea non poterit postea offendere dominum, & si faciat, debet puniri, Com. in §. feudum, q. xxxij. ver. lvi. Sed posito. Idem.
 Vasallus ex causa non petiit inuestituram, non cadit ipso iure feudo, sed requiritur sententia declaratoria, com. in §. feudum, q. xlix. ver. lvi. Idem ex eod.
 Vasallus faciens contra contenta in iuramento fidelitatis, potest priuari feudo, Com. in §. feudum, q. lviij. Idem.
 Vasallus habens castrum cum pertinentiis, si inter ipsum, & dominum oritur contentio de pertinentiis, nempe, si dominus diceret omnia bona, quae vasallus haberet in territorio illius castri, pertinere ad se ratione castri, eo casu incumbit onus probandi ipsi domino, Cō. in §. feudum, q. xvij. in fi. Idem.
 Vasallus habens feudum antiquum, si illud recipiat à domino tanquam nouum, sibi quidem praedudicat sed quantum ad filios & agnatos eius, non potest illis per hoc solum factum praedudicare, nisi ipsi forte in tale factum consensissent, Com. dicit Clar. in §. feudum, q. vii. ver. quæro nunc. Idem.
 Vasallus habens feudum pro quo tenetur prestare certam pensio nem, non propterea cadit feudo, si per biennium, vel triennium cessauerit à prestatione, vt sit in emphyteusi, Com. in §. feudum, q. l. Idem.
 Vasallus inhabilis ad pugnandum (vt qui habeat abscissa brachia) non tenetur dominum adiuuare, & si auferat in proprio non priuatur feudo, nemini enim imputandum quod non faciat id quod facere non potest, Com. in §. feudum, q. xx. ver. lvi. Idem quæro.
 Vasallus instituens vnum ex filiis in re certa, nihilominus filius ille succederet aequaliter cum alijs heredibus vniuersaliter institutis, Com. in §. feudum, q. 86.
 Vasallus licet in alienatione protestetur, se alienare, saluo, & reseruato domini consensu, vel saluo iure directi domini, non releuatur, si sequuta sit traditio, Com. in §. feudum, q. xxxj. ver. lvi. Idem. Sed si diceret se alienare saluo consensu domini, & non aliter, nec alio modo, talis protestatio verbis gemi, concepta faceret releuari Vasallum, etiam si sequuta esset traditio, Eadem quaest. ver. lvi. Bene verum est, Idem.
 Vasallus miles habet annum & mensem ad petendam inuestituram, Com. in §. feudum, q. xlix. ver. lvi. Idem.
 Vasallus minor si non petierit inuestituram intra debitum tempus poterit petere restitutionem in integrum, Com. in §. feudum, q. xlix. ver. lvi. Sed quid si, Idem.
 Vasallus non potest incidere arbores fructiferas in fundo feudali, Com. in §. feudum, q. xlviij. Idem.
 Vasallus non potest pro dote filij suae, quam nuprum dare vult, grauare subditos, nisi appareret de speciali contraria consuetudine.
 Vasallus non potest rem feudalem sine consensu domini alteri dare in emphyteusim, com. in §. feudum, q. xxxij. ver. lvi. Idem etiam.
 Vasallus non potest sine consensu domini alteri constituere vsum fructum in re feuda, com. in §. feudum, xxxij. ver. lvi. Sed nunquid.
 Vasallus non priuatur feudo propter alienationem qua ex aliquo capite nulla & inualida erat, com. in §. feudum, q. xxxj. ver. lvi. Sed quæro, Idem.
 Vasallus non tenetur in adiuuando domino praepone re salutem domini salut. proprii, com. d. in §. feudum, q. Sed quæro. Idem.
 Vasallus occidens scriptum, non priuatur feudo, Com. in §. feudum, q. lviij. Idem.
 Vasallus per metum delinquens, non excusatur, Com. in §. feudum, q. lvi. Nisi iustus metus esset. Idem.
 Vasallus per subinfeudationem à se factam alteri, non potest praedudicare agnatis suis, Com. in §. feudum, q. xxxj. ver. lvi. sed circa. in fin. Idem.

Vasallus plures habens dominos, si contra vnum tantum delinquat, non cadit toto feudo, sed tantum parte, com. d. in §. feudum, q. lviij. ver. lvi. Idem.

Vasallus post alienationem factam, si feudum recuperet, non inde euitabit pœnam, Com. in §. feudum, q. xxxj. ver. lvi. Sed quid, Idem.

Vasallus potest alienare commoditates feudi, sed non valebit illa alienatio, nisi durante vita eius, com. in §. feudum, q. xxxj. ver. lvi. Successiue, Idem.

Vasallus potest dominum sine venia in ius vocare, Com. in §. feudum, q. xxv. Idem.

Vasallus potest priuari feudo propter amicitiam contractam cum inimicis domini, si fuit contracta in perniciem domini, Com. in §. feudum, q. lviij. Idem.

Vasallus qui intra annum, & diem non petierit inuestituram, non cadit feudo, si id tempus feudum non possederit, com. in §. feudum, q. xlix. ver. lvi. Idem.

Vasallus regulariter non potest disponere de feudo in suo testamento, Com. in §. feudum, q. xl. Fallit in feudo absolute hereditario, & in feudo nouo, vt in d. q. ver. lvi. sed quia, cum seq. Idem.

Vasallus requisitus, vt comiter Imperatorem proficiscerentem Romam pro coronatione, si fuerit inobediens, priuatur feudo, Com. in §. feudum, q. lvi. Idem.

Vasallus sciens imminere periculum domino, si ipsum non certiorauerit, potest priuari feudo, com. in §. feudum, q. lviij. Intellige quando potuit ipsum certiorare, & non fecit, com. in d. ver. lvi. Hæc tamen, Et licet non statim potuit dominum certiorare eum rescituit, tamen tenetur facere, cum primum occasionem seu potestatem habuerit, com. in d. q. lvi. ver. lvi. sed quid.

Vasallus si cadit feudo, quia illud irrequisito domino alienauerit, tunc si sit feudum nouum, reuertitur ad dominum, si verò sit antiquum aperitur filiis agnatis, Magis com. d. in §. feudum, q. lvi. ver. lvi. Hanc etiã cum præcedit. Idem.

Vasallus si coactus deliquit, non imputatur ipsi pro culpa, com. in §. feudum, q. lvi. in principi. Idem.

Vasallus si deliquerit directè in personam domini, tunc feudum aperitur domino, exclusis & filiis, & agnatis Vasalli delinquentis, com. in §. feudum, q. lvi. in principi. Sed si feudum, cum seq. Si tamen feudum datum esset Titio & eius heredibus de vno ad alterum reuertendo, vel Gaio, Titio, & Seio, omnibus principaliter vel in solidum, vel attentis meritis singulorum, tunc vnus culpa non noceret alijs, d. q. ver. lvi. Sed in omnem. Idem.

Vasallus si non directè deliquit in personam domini, tunc si sit feudum nouum, applicatur domino, exclusis & filiis & agnatis, si autem sit antiquum, tunc reuertitur ad agnatos, ad q. ver. lvi. aut verò, cum seq. Nota tamen, si feudum esset receptum à patre, vel quo ipsius delinquentis, expressis: pro se & liberis, vel pro se & filiis, vel huiusmodi tunc in distincte omnes agnati & filij ipsius delinquentis admittuntur, sed si feudum esset simpliciter receptum (quod feudum aliqui in forme vocant) puta, Concedo tibi castrum hæc in feudo, in eo casu excluduntur filij, & omnes descendentes delinquentis, itemque eius agnati omnes intra quartum gradum, Ita com. distingui ait in d. q. lvi. ver. lvi. Se i quæro. Idem.

Vasallus si dicat dominum apposuisse in reuocatione feudi pacta insolita non ipsi statim creditur, sed tenetur probare esse pacta insolita, com. in §. feudum, q. xx. Idem.

Vasallus si efficitur monachus, feudum finitur, nisi praestaretur tale seruitium, quod honestè à clerico praestari possit, vel per substitutum idoneum, vel etiam, si praestaretur res aliqua vel pecunia, tunc enim feudum transfertur ad monasterium, & ibidem remanet durante vita vasalli, com. d. in §. feudum, q. lxxvij. Idem.

Vasallus si fuit inductus in actuale possessionem feudi, competit ei pro feudo utilis rei vendicatio, tam contra dominum, quam extraneum, com. d. in §. feudum, q. lxxxix. ver. lvi. Tu dic, Idem.

Vasallus si incurrit pœnam priuationis feudi: non priuatur ipso iure, sed requiritur sententia, com. in §. feudum, q. lvi. Idem.

Vasallus tenetur adiuuare dominum: etiam contra propriam partem: si iurium vel fratrem suum, com. §. feudum, q. xij. Sed non contra seipsum, Ead. q. in fine. Idem.

Vasallus tenetur dominum defendere, & iuuare contra omnes: idque propriis suis sumptibus, com. in §. feudum, q. xxj. nisi de proprio esset impoens, Ibid. Idem.

Vasalli de feudo litigantes non possunt prorogare iurisdictionem alterius iudicis, sine licentia domini, cō. in §. feudum, q. xc. ver. lvi. Sed quæro. Idem.

Vasallus non tenetur iuramentum fidelitatis prestare omnibus filiis qui successerunt domino feudi: sed vni tantum, Francisc. de Arg. in l. ij. §. in his, ff. de verb. oblig. com. d. quem refert Ia. in l. de pupillo, §. si plurimum, nu. 6. ff. de no. oper. nunt. Villa.

Vasallus tenetur de iure ostendere domino (si exigat) specificare: & demonstrare bona quae ab ipso in feudo obtinet, Gloss. in constitu. Imperia-

Imperialem. Illud quoque in ver. nisi requisitus, quam ibidem sequuntur & expresse tenent Iac. de Bel. Bal. Ileria, Aluarotus, M. Landensis, Præpositus, Matth. de Afflic. Et idem serè omnes rursus in c. j. §. Vasallus, si feudum. & §. Vasallus seu. si de feu. def. conten. sit. Et est communis. Quod si noller bona specificare, tunc pro toto patrimonio vasallus esse præsumetur. secundum memoratos Doct. in dictis locis. Contrà. Vasallus si probabiliter dubitet, quæ bona maiores sui & ipse à Domino in feudum acceperint, petere potest à domino, ut sibi bona pro quibus seruite debet, vel eorundem fines, terminos & pertinentia, specificet & demonstrat, non minus iure feudali, & apud eius Interpretes receptum est. Id eam gloss. in d. ver. nisi requisitus. Et ibidem præallegati Doct. tenent. Dominus si quidem & vasallus, exceptis certis casibus / quorum xv. numerat Matth. de Afflic. Decif. c. lxxv. num. 2. Ad paria censentur. Text. est in cap. j. de for. fidelit. que Bal. ibi dicit esse terribile dominis. Et est Canonicatus in decr. c. xxxix. q. v. c. de forma. Admouent tamen Iser. Aluar. & Præpos. pro cautela, Vasallum hanc requisitionem, eo tempore, quo de feudo inuestitur facere, petere debere, ut bona feudalia expresse in inuestitura cum suis pertinentiis & finibus, &c. declarantur, Si enim post inuestituram petere vellet talem declarationem, tunc dominus fortè exiguum aliquod fundum, illi demonstraret & diceret, Ecce hoc est feudum tuum, &c. Ceterum nihil fraudis inter Dominum & Vasallum esse debet text. in c. Imperialem. §. præterea j. De prohibi. feud. alien. per Frede. I. Fich. Vasallus per non petitam inuestituram, non est priuatus feudum, sed venit priuandus, domino volente. Curt. Iun. consil. c. lxxij. num. 2. communem dicit. Villal.

ADDITIO. Vnde si intra annum & diem, vel mensem à lego traditum, in quo post mortem domini petere debet inuestituram à domino herede, ut per Bald. in cap. j. quo temp. inuest. per. debeat, in princ. in vrb. feud. & ibi Præpos. Aluar. & alij, & fuerit impeditus, currit sibi tempus, nec protestari tenetur dum tempus est vile, & de facto feudum non auferitur, sed causa cognita. Ioan. de Ana. in consil. xxxij. vltra alia. num. 2. gum addit. Lud. Bolog. num. 12. ut refert. Mar. Anton. Bard. in tract. de temp. vii. & contin. in cap. ix. num. 2.

Vasallus si committit feloniam, & dominus remittit delictum, hoc feudum non dicitur nouum sed antiquum. Ioan. de Imol. in cap. il. num. 16. de feudis. communem dicit. B. Villal.

Vasallus non potest constituere vsum fructuum in re feudali in scio domino. Ias. in l. possideri, §. ex contrario. num. 66. ff. de acquir. possess. communem dicit. Idem.

Vasallus licet possit infeudare quem idoneum ad seruendum pro feudo, illa tamen infeudatio durat per vitâ primi vasalli, statim transit ad dominum, Ias. in dicto §. ex contrario. num. 72. communem dicit. Idem.

Vasallus non præsumitur ex præstatione decenniali seruitorum personalium, sed requiruntur triginta anni, facta tamen contemplatione rei vel cause, Balbus de præf. par. ij. quæst. ver. de primo. communem dicit. Idem.

Vasallus sine venia dominum in ius vocare potest. Communem dicit Ias. in l. si non sortem. §. libertus, de condic. in deb. & Nico. Euerard. in Top. legal. loco. lix. ut refert. Mansob. xij. cent. ij. Et sic obseruatur in Camera. I. Richard.

Vasallus non æquiparatur per omnia usufructuario, sed pinguius ius obtinet, quia habet vtile dominium. Et habet vtilem rei veniacionem, quæ non competit usufructuario, communem dicit Z. l. consil. xij. num. 2. §. lib. j. Idem.

Vasallo mortuo, in quo generatio suæ familiæ finitur, tunc possunt eius consanguinei officio iudicis petere, ut ipsi præ alius cum feudo inuestiantur à domino, qui tenetur etiam illos potius quam alios extraneos, inuestire, aliàs enim ipsi sunt iniuria. Hæc opinio communem dicunt Francif. Curt. in tract. feud. in ij. par. q. xv. Dec. consil. c. xxxj. num. 2. vbi scribit non videri dubitandum esse, quod ita sit communis sententia, Et in super allegat Ludo. Roma. consil. xxij. & Alex. consil. lxxx. lib. j. Et And. Siculic. cap. j. extra de loca. dicentes hanc communem esse. Item communem dicunt Carolus Molin. in addit. in suis addit. ad Alex. d. consil. lxxx. num. 1. Parisius consil. xxvij. in prin. vol. j. Et And. Tiraquellus (in finitio præterea accumulans) in lib. ij. de re. tra. in præf. num. 4. r. cum seq. Vt autem procedat hæc conclusio, requiritur primò, quod consanguinei petant talem renouationem intra annum, aliàs enim, eo elapso, præscriptum esset huic iudicis officio. Bart. in l. j. §. permittitur. Et ibi Apostil. cum concord. ff. de aqua. quotid. & æsti. Et idem Apostillator rursus ad Bart. in l. si. ut. C. de præscript. xxx. vel. xl. anno. Secundò, quod petant re integra, & ante, quam dominus de his feudis alios inuestiuerit. Alex. consil. x. in fin. vol. ij. post Ludo. Rom. consil. lxxvij. vifo thematice & questionibus supra positis in ij. dub. Tertio, quod tales consanguinei, vel cognati sint heredes defuncti vasalli, secundum Dec. in d. consil. c. xxxj. post Alex. d. consil. x. circa fin. Sed contrarium huius, quod in hoc non requiratur, tenet idè Decius. (sibi contrarius) in consil. lxxvij. nu. 3. quam opinionem ibid. approbat Car. Mol. in add. in re videlicet non hereditaria. I. Fich.

Fallit tamen prædicta communis conclusio, si dominus feudum sibi apertum non infeudare ulterius, sed sibi, suisque posteris seruare velit. Hoc enim posset. Caro. Rui. consil. clij. vol. j. quem sequitur Moli. in addit. ad Decium in d. consil. c. xxxj. in prin. quia, inquit, est tantum æquitas quædam, ut extraneis, tantumdem offerendo præferantur, ut per Bart. in l. j. in fin. de priuileg. credi. I. Fich.

Si per mortem Vasalli feudum aperiatur, & ad dominum reuertitur, dominus feudi, siue prælatus, etiam si iureiurando fidem suam adstrinxerit, quod Romano Pontifice inconsulto nequaquam de nouo alienaret, si tamè ecclesie suæ, quò alienatio si uiderit expedire, illud iureiurando non obstante, liberè poterit alienare, ad consultationem Mediolanensis Archiepiscopi. Inno. iij. respondisse habes ex decreta. c. ex parte de feud. ibi, liberè si uideris expedire, q. verbum, liberè idem, sine alicuius impedimento, & contradictione importat. c. licet in fin. de sepul. in vj. libertas in prin. ff. de stat. homi. cum similit. facit etiam pro conclusione text. in c. j. §. vassalli, seu. pri. vbi si vasallus propter delictum in dominum commissum seu. priueter, non transit feudum ad filium, nisi ex gratia dominus illi concedat, quod verbum ex gratia, liberam facultatem deponat nullo iuris aut obligationis vinculo adstricta. c. gratiosè. & c. gratia, de rescript. in vj. ex qua conclusio ad emphyteusim inferri posse videbatur, cū de vno ad alterum procedat argum. cōm. Doct. sententia, ut Soci. scribit, consil. c. lxxvij. non utilis. lib. ij. nisi iure communi contrarium statutum & prouisum reperitur, maxime quando disposita, & dicta in feudis non exorbitant à iure communi, nec illi aduersantur secus si sunt contra ius commune, quia eo casu non habent locum in emphyteusi, tradunt Doct. in cap. j. de feud. & hanc æquiparationem. facit gloss. in cap. j. in versic. aut utrunque in tit. an agnatus. versic. hinc quoque dixit Hostien. in sum. de feud. in princ. & Iser. in primo feud. in ij. car. ver. item queritur in feudatario quod contractus feudalis & emphyteuticus sunt similes, & licet Doct. quandoque differentiam constituent inter vnum & alterum, ut patet ex not. per Bart. in l. vt iurandi. §. si liberi. ff. de oper. libe. & per Bal. in auth. si quis ruinas. C. de sacrosan. eccle. declarant tamen illud verum esse & procedere in casibus, in quibus iura in feudo loquuntur contra regulas iuris communis, aliàs secus. Nam eo casu iura loquentia in feudis adducuntur, & deseruiunt ad decisionem earundem dubitationum in contractu emphyteutico emergentium, ut omnes post Bart. inquit in l. si mihi & Titio. ff. de verb. oblig. contrarium tamen esse tenendum, probatur ex traditis per Bart. in l. j. §. permittitur. ff. de aqua. quot. & æstia. l. prima. in fin. per illum text. ff. de priuileg. credi. quibus in locis concludit, quod finita emphyteusi, ut quia concessa fuerit vsque in tertiam generationem, & que finita sit, si concurrat agnati eorum, quorum linea est extincta, & extranei requirentes dominum emphyteusis, vel prælatum ecclesie, ut de ipsa emphyteusi inuestiat, & rem emphyteuticam eis concedat, præferre debet agnatos aliàs illis iniuriam infert, dixit etiam Bald. in addit. ad Specul. titu. de loca. quò d. dominus emphyteusis debet potius renouare eam posteris eius qui olim fuit emphyteuta, quam aliis extraneis, & si aliis cōcedit, infertur agnatis iniuria allegat d. l. j. §. permittitur. ff. de aqua. quotid. & æstia. hancque commun. ait, & tenet Alexan. consilio lxxx. vifo & animaduerso. nu. 7. lib. j. vbi latius videre poteris. Turzan.

Vasallus possit esse testis in causa domini sui, & si deposuerit in fauorem domini, an illorum dictis fides habenda sit? Variè sunt inter Doct. opiniones, quarum xv. refert Matth. de afflic. decif. c. cccij. Et in fine sic scribit: Fuit conclusum per totum consilium, nemine discrepante, quod vasallus pro domino suo potest esse testis. Et quod dominus in eum habeat merum, & mistum imperium, & ei iurauerit fidelitatem, dummodò nõ probetur, quod sit grandi amicitia coniunctus domino, vel sit vilis persona, ut angarius vel parangarius, qui propter eorum vilitatem repelluntur à testimonio, &c. Idem.

P. R. O. Vbi à lege vel ab homine aliquid non est determinatum, iudicis arbitrio relinquitur, l. j. §. si. ff. de iure deliberand. l. mancipiorum. ff. de optio. legat. Idem.

P. R. O. Vbi adest remedium ordinarium, cessat extraordinarium. In caus. xij. ff. de minorib. in l. inprovinciali. vbi Bartol. ff. de noui oper. nuntiatio. Bellon.

P. R. O. Vbi alia quam donationis causa subest, non præsumitur donatio. l. si eum aureum. & sibi nota. ff. de solutio. Bellon.

P. R. O. Vbi aliquid pendet ex conscientia alicuius litatur iuramento ipsius gloss. in l. j. Cad leg. Corn. de Sica. in c. significasti. j. de hom. not. in §. namque instit. de actio. Bellon.

P. R. O. Vbi caput est sepulchrum, ibi & sepultura hominis intelligitur licum in diuersis. ff. de reli. & sum. prius bus fun. Bellon.

P. R. O. Vbi concurrunt duo, quorum vnus magis diligit testatorem, vel est magis dilectus à testatore, præferendus est alteri minus diligenti, vel dilecto. l. vnus. in §. sed & qui dominus. C. de Lu. lib. tol. & l. Pupillus. §. fin. de conditio. & demonstratōib. Bellon.

P. R. O. Vbi cum familia sua quis morari consuevit, ibi morari dicitur. l. vxorem. ff. de leg. iij. Bellon.

P. R. O. Vbi deficit exemplar, deficit & exemplandum; in l. testamento. ff. de testam. Bellon.

mento. ff. de cond. & demonst. Bellon. P. R. O. Vbi deficit fundamentum, superedificari non potest. l. legi. ff. de except. rei iud. ca. cum Paulus. j. quæst. j. cap. ij. de presbyt. non baptiza. Bellon.

P. R. O. Vbi deficit verba legis, deficit & legis dispositio. l. iij. §. toties. ff. de dam. infect. Bellon.

P. R. O. Vbi dolus aut calliditas versatur, ex alieno consilio quis obligatur. l. consilij non fraudulentis. ff. de reg. iur. Bellon.

P. R. O. Vbi est eadem ratio & æquitas, ibi idem ius esse debet. ibi. illud. ff. ad leg. Aquil. l. à Tirio. ff. de verb. oblig. in l. fin. C. ad leg. Falcid. ca. cum dilecti. extra. de confir. vtil. vel inutil. Bellon.

P. R. O. Vbi est verborum ambiguitas, non valet quod actum est. l. vbi. ff. de reb. dub. Bellon.

P. R. O. Vbi est vnus quasi contractus, inspicimus initium: vbi vero sunt plures, cuiusque per se initium consideramus. l. Pomponius. ij. ff. de neg. gest. Bellon.

P. R. O. Vbi lex considerat quod potest euenire, non debemus requirere quod actualiter euenierit. l. si vero. §. prætor. ff. de his qui deiecer. vel effud. Bellon.

P. R. O. Vbi maius est periculum, ibi cautius est agendum. l. j. §. sed si quis. ff. de Carb. edict. in ca. vbi periculum. ff. de elect. in vj.

P. R. O. Vbi non est ordo, ibi est confusio: in §. est inordinatum, in auth. de hered. & falg. coll. j. Bellon.

P. R. O. Vbi nulla petitio, ibi nulla intelligitur esse mora. l. si pupillus. ff. de verb. oblig. Bellon.

P. R. O. Vbi paterfamilias largus est, dispensator non debet esse tenax. ca. alligant. xxvj. q. ij. Bellon.

P. R. O. Vbi sunt duæ causæ finales, vna sub iata, & altera remanens, non cessat effectus, in §. affinitatis. insti. de nupt. Bellon.

P. R. O. Vbi veritas locum non habet, nec iuramentum locum habet. in l. fin. de non numer. pecu. Bellon.

P. R. O. Vbi cumque quis non tenetur de casu, ibidem si culpa præcedat casum, de casu tenetur, l. si vt certo. §. nunc videndum. ff. de condi. mod. Bellon.

Verbigalia licet princeps possit imponere, non tamen inferior, qui superiorem recognoscit. Curtius Iunior consilio lxxiij. num. 7. communem dicit. B. Villal.

P. R. O. Venalis non est gratia spiritus sancti, cap. si qua fratres. j. quæst. vij. Bellon.

quando in Venditione, vel locatione prius bona eorum confirmibus exprimuntur, adiecta deinde certa mensura, venditio non restringitur ad illam mensuram. Secus vbi contrahentes incipiunt à nominibus designantibus numerum vel mensuram: quia tunc contractus restringitur ad illam numerum, vel illam mensuram. Est communis opinio secundum Decium consil. cccxlvij. prima facie. Nam expressio confirmibus facit vt videatur totum illud in contractu deductum, quod tamen ipsis confirmibus reperitur inclusum. Dec. ibid. ver. si, tertio responderi potest. M. Gib.

Vendens fundum iure coloni, qui moderatam fructuum percipere debet, si nullas reperitur colonus, sed ipse venditor fundum excoluerit, talis operatio nihil operatur, sed omnes fructus transeunt in emptorem. Est communis opinio secundum Hippol. in l. qui ignorans circa princ. ff. ad leg. Corn. de fals. versic. & ideo dixit Jacob. Sed tu consideras, quod ista communis opinio videtur dura, & iniqua, cum propter talem reservationem, que solet imponere dimidium fructuum, ipse venditor verisimiliter prædium minori pretio vendidit, & emptor tali reservationi consensit, vnde deberet talis reservatio operari in fauorem venditoris, ne ipsam duplici onere prægruari contingeret, & emptorem cum alterius iactura etiam contra propositum locupletari. Cogita, quia contra communem videtur textus in l. fundus qui lo. capus. ff. de fundo insti. Idem.

Venditor sciens litem motam emptori, non tenetur de quidione, nisi sibi per emptorem fuerit facta denuntiatio. Est communis opinio secundum Ias. in l. j. §. voluntatem. ver. tenendo tamen conclusio. ff. de solu. matrim.

Limitatur, vt ibi per eum, nisi in instrumento ipsasset venditor, defendere emptorem: quia tunc venditor sciens litem motam tenetur etiam non facta denuntiatione, propter stimulum iuramenti: quia iuramentum constituit iuramentum in mora, ipso iure, sine alia denuntiatione, secundum eundem Iasonem latissimè, in l. quod te. ff. si certum petat. Idem.

quando Venditor reperitur post factam venditionem adhuc rem venditam possidere, præsumitur venditio simulata, & fraudulenta. Est communis opinio secundum Corn. in consil. cccv. in præsent. versic. nec videtur, volum. iij. Idem.

Venditor qui accepit arrhas, non liberatur persolueda arrhas duplicatas, sed ad totum emptoris interesse tenetur, Barro. in l. j. vnde quaritur in fine. de public. & vetigal. Et est communis opinio secundum Alexand. in l. si cum dorem, ver. & ista faciunt ad quæst. solu. matrim. Idem.

Venditor de iure Ciuili, Canonico, & in conscientia agere potest ad interesse contra emptorem, qui percepit fructus rei empta, & fuit in mora soluendi pretium, l. curabit. vbi text. gloss. Bart. Bald. & Doctores. C. de act. empr. cum hoc tamen, quod huiusmodi interesse peritum non excedat considerabili quantitate perceptionem fructuum perceptorum cum pro perceptis & non perceptis, non teneatur venditor ad interesse erga emptorem ob pretium non solutum, & ista est magis communis opinio, vt refert Socin. in l. de diuisione, nume. 13. cum sequen. ff. soluto matrim. vbi Bart. & alij Doct. Paul. de Cast. in l. Iulianus. §. ex vendito. ff. de actio. empr. Lauren. de Rodulphis in tract. de vsur. in ij. par. iij. opposito. Ioan. de Ana. in cap. in Ciuitate. circa princ. de vsuris. F. Viuius.

Vendens rem cum pacto francandi, non potest agere aliqua reali actione contra illum, in quem ista res per emptorem alienata fuit, sed tamen contra primum emptorem actione personali, vt per Alexandrum consil. x. volum. j. fere per totam, & Gozadi. in repet. l. ij. C. de pact. inter empr. & vend. num. 44. cum aliis sequen. quam Alexand. opinionem licet Soci. impugnaverit, consil. lxxx. volum. iij. in princ. sequendo Paul. de Cast. & Cuma. tenentes contra Alexand. in locis ibi à Soci. citatis, & quorum opinionibus dixit Soci. non minus esse deferendum, quam auctoritati Alexand. & quamuis contra Alexand. sententiam rennir Cuma. Ioan. de Ana. & Anton. Burgos in locis citatis à Cagno. in repe. d. l. ij. num. 133, tamen Alexan. opinio magis communiter recepta est à Doct. eam enim sequitur Fulg. in l. si cum venderet. ff. de pign. actio. Ias. in lab. emprionis. ff. de pactis. Ruynus consil. xxxij. vol. j. Ripa, Ferdin. Dec. Curt. Senior, & Cassanus in l. de Curis, & consil. si citatis à Cagno. in d. l. ij. num. 134. à qua quidem communi nullatenus est recedendum in consulendo, & iudicando iuris, & rationibus vulgaribus, F. Viuius.

Venditio iurata cum clausula prægnanti ex certa scientia, & alijs apponi solitis in contractu venditionis: casu quo in ea, venditor esset læsus ultra dimidium iusti pretij vtique non posset læsus rescindi, secundum gloss. Bart. Bald. quæst. iij. Salyc. quæst. vij. Paul. de Cast. & omnes in l. ij. C. de rescin. vendi. vbi Moder. attestantur hanc esse communem opinionem, & Cassadus decisionem vnica, in tit. de emption. & vendit. vbi ponit istam esse communem sententiam omnium Doctorum, vtriusque censuræ, & constat etiam hanc esse communem ex congestis per Barb. consil. lxxv. num. 20. volum. j. & consil. xlj. num. 31. volum. & Boer. decisio. cxlij. nihilominus Rota Roma. in contingentiæ facti consuluit contrarium, & dictam communem reprobaui, vt refert Cassadus in dicta decis. vnica, quæ quidem auctoritas Rotæ videtur verior & æquior, eamque casu eueniente in iudicando, & consulendo constanter amplecterer per argumenta, & rationes relatas per Abb. in cap. Quintauallis. de iure iuran. & Cassad. in d. decisionem vnica, per totam. Idem.

Venditor dans, tradens, dõnans, & donare intendens emptori illud, quod plus valebat res alienata ac vendita, potest optimo iure venditionem sub prætextu deceptionis ultra dimidium iusti pretij rescindi, si constat ignorauisse valorem illius rei alienate, secundum Gualiel. de Cug. in l. si tibi decem in princ. ff. de pact. Azo. in Summa. de rescin. venditio. Bart. in l. ij. C. de rescin. vendit. & in l. si quis. ùm aliter. ff. de verb. oblig. Bald. Alexand. Iaco. de sancto Georg. & Iaso. in l. & si post tres. ff. si quis cautio. secus vero si sebat valorem rei vendite ipse venditor, tunc enim perdit omnino remedium d. l. j. nec venditio per læsum ultra dimidium iusti pretij rescindi potest, & ista fuit distinctio Bart. in dict. l. si quis cum aliter, in xj. quæst. cum quo sentiunt omnes Doct. communiter ibidem, & in præcitata l. ij. vbi Mod. sequuntur & attestantur dictam communem, & Boer. decis. cxlij. sed nonnulli Doctores tenuerunt contrarium, quorum rationes late persequitur Abb. & in cap. cum contingat, de inre iuran. & in cap. Quinquauallis. eo. tit. vbi refert Bald. dicere communiter in practica obseruari quod non obstante quacunque verborum cautela ob enormem læsionem peti posset reductio ad arbitrium boni viri, tamen non esset tutum à prædicta communi discedere aliquo pacto, quia difficile foret contra eam obtinere in practica. Idem.

Venditor non tenetur præcisè rem tradere, sed præstando interesse liberatur per text. in l. j. ff. de actio. empr. cum concordat lex cit. pro. §. etiam, eod. tit. & not. Aretin. in §. Institutio. de donat. Gloss. distinguit in §. pretium. Institutio. de emptio. & venditio, quod venditor habes facultatem tradendi rem venditam, potest cogi præcisè, manij militarij, & etiam per pœnas, & multas ad tradendum possessionem rem rem venditæ emptori, nec liberatur præstando interesse, quam gl. meliorem de corpore iuris appellat. Aret. ibi, & eius opinionem dicit æquior gloss. in d. l. j. eamque sequuntur ibi. Bart. Bald. Paul. de Cast. & Fulg. Bart. num. 6. Paul. de Cast. Alexand. Ias. num. 21. & Dec. in l. in actio. inibus. ff. de in lit. iuran. Bart. n. l. stipulationes non diuiduntur, in viij. quæst. de verb. oblig. & post eum in l. Roma. num. 8. Alexand. num. 30. Ias. num. 39. Claud. Aque. num. 40. & Ruyn. num. 30. dicunt ac audacter fatentur hanc esse communem opinionem, idem dicit Alexand. in l. certi conditio. num. 12. ff. si certum petat. Dec. num. 2.

Paul. de Cast. in l. si traditio. C. de actio. emp. Ias. in l. quoties. numero 34. C. de rei vendi. Fely. post Imol. in ca. cum Ioannes. num. 35. de fide instr. Boer. decisio. xvij. Petr. Andr. Gramma. in tractat. permutatio. nu. 29. Fabia. de Monte in tractat. de emptio. & venditio. in vj. q. princ. num. 38. vbi citat infinitos Doctos. & denique ibi fatetur hanc esse veram. & communem opinionem. & Couarruias in tract. resolutio. num. iuris Ciuilis. c. xix. nu. 1. lib. ij. & Tiraquelin tract. constitut. possessio. in prima parte. num. 35. declaraturque ista communis vtiliter. quod nec liberatur venditor ab actione personali ex empto per constitutum de possidendo nomine emptoris vel precario. quin teneatur tradere possessionem. prout est facti & non iuris. & sic possessionem realem. manulem. effectuale. & corporalem. secundum gloss. in l. Iulianus. §. ex empto. de actio. emp. Ald. Ang. Paul. Castri in lab. emptio. ff. de pact. & Cyn. in l. i. in fin. C. quando liceat ab empt. discedere. & ista est communis opinio. teste Ruyno consilio xciiij. numer. 1. volum. j. nec ab re hoc firmant praecitati Doctores. quod praecise teneatur ad tradendum rem venditam constitutus se precario possidere emptoris nomine. quia res est effecta empt. vt per Bald. in repeti. l. Aemilius. vers. ego cogitabam defendere. ff. de minor. declaratur quoque dicta communis in tantum procedere. quod promittens vendere alicui. teneatur ad rem tradendam praecise. quia promissio de vendendo dicitur in diuina. l. stipulationes non diuiduntur. ff. de verbo. obligat. vbi Bart. & omnes hoc tenent. & idem Bart. in l. qui vni fruct. ff. de usufruct. leg. & istam ponunt esse communem opinionem. Ruynus cons. xxvij. nu. 1. & 6. vol. iij. & Curt. Iun. consil. lxxij. in princip. Procedunt autem de plano omnia praedicta si pretium rei empt. fuerit solutum. vel aliter eo nomine. satisfactum. tunc enim bene tenetur venditor praecise rem ipsam tradere. aliis secus: imo rem praedictam potest retinere loco pignoris. l. Iulianus. §. offerri. ff. de act. emp. & d. l. ex empto. in princ. & hoc videtur sentire expressis Bald. in l. f. C. commo. vbi dicit quod venditor potest retinere rem venditam pro pretio non soluto. imo etiam pro vno numo non soluto. potest optimo iure totam rem retinere. vt latius declarat Fabianus de Monte in loco praallegato. F. Viuius.

Vendere rem propriam nemo inuitus cogendus est. l. inuitum. C. de contrah. empt. l. nec emere. C. de iure delib. l. inuitos. C. loca. Fallit ista regula. seu declaratur non procedere in casu. in quem res publica grauaretur annonae inopia. tunc enim & si quis merces venales non exposuisset. nec eas publice venditioni obtulisset. nihilominus ad eorum venditionem cogendus est. & quidem iusto pretio a principe. vel Magistratibus definitio. ne quis liberè res necessarias hominum alimentis quocunque pretio grauisimo quidem ob rei penuriam vendat. & hoc colligitur ex l. C. de Episcop. audien. vbi Bart. & scriben. omnes communiter. Panor. & alij Canonist. vno omnium ore in c. j. de empti. & venditio. Barto. in l.annonam. ff. de extraord. crim. Lucas de Penna eleganter in l. j. C. de quibus munc. liceat se exca. verb. t. p. Ias. in l. j. ff. de legib. Afflicto. in iij. q. in proemio constitut. Neapolitan. Bald. & Angel. in l. si pendentes. §. si quid cloacarij. ff. de usufruct. per tex. ibi. & Fely. in dicto c. j. de emptio. & venditio. vbi Moder. & in locis praecitatis attestantur hanc esse communem opinionem. Fallit praedicta regula secundo loco. vbiunque quis exponeret publice res proprias venditioni. & illae res pertineant ad victum. & vestitum hominum. etenim aequum est tunc ac Reipublicae conueniens. etiam cessante inopia rei. quod publicus venditor cogatur iusta pretio vendere res. quas venditioni exposuit. text. est secundum Abba. & Burg. in d. c. j. C. de episc. audien. gl. in l. non enim. ff. de re. amota. Marfil. in l. j. §. cum quidam deponere. nu. 6. ff. de questio. Dyn. & Barto. in d. l. non enim. & quamuis Ias. in dicta l. nec emere. contrarium tenuerit. tamen in his. quae pertinent ad victum procedit de plano prior sententia. secundum Alberic. in dicta l. non enim. post alios huius opinio nis auctores. quorum opinio communis est. vt audacter asserunt Moder. in d. cap. j. & nonnulli Doct. iam relati. Fallit similiter praefata regula in multis aliis casibus. quibus cogitur quis vendere iusto pretio res proprias. quos tradiderunt gloss. & Doct. in d. l. in victum. gloss. & ibi Alber. & Ias. in d. l. nec emere. Roma. in l. j. num. 7. ff. solut. matr. Afflicto. in d. proem. Constitut. Neapo. q. iij. Bald. & Ang. in d. §. si quid cloacarij Rube. consil. xcij. Marfil. in d. §. cum quidam disponere. & Tiraquelin in tract. de retract. lib. j. in praefatio. nu. 5. & in §. iij. gloss. iij. nu. 1. & Socinus in tractatu fallen. in regula cccccxxv. vendite rem suam nemo compellitur. Idem Viuius.

Venditor licet certo sciat litem motam fuisse contra emptorem rei a se venditae. nihilominus non tenetur de euictione ob huiusmodi scientiam. nisi emptor nuntiauerit sibi litem motam secundum Bar. in l. non solum. §. morte. ff. de oper. noui num. Spec. Io. And. & Anchar. in c. h. de empt. & vend. in fi. Bart. Bald. & Ange. per illum text. in l. qui absentem. ff. de procura. Alex. nu. 12. & Ias. nu. 26. & seq. in l. j. §. volum tatem. ff. solu. matr. qui dicunt hanc esse communem opinionem. Idem.

Vendens. seu donans eandem rem duobus. ille praefertur in dominio detinendo. qui prius res ipsa tradita fuit. non attento cui prius fuit vendita. vel donata. l. quoties. C. de rei vendi. vbi Doct. dicunt hanc

esse firmissimam iuris regulam. & Ruyn. consil. clvj. nu. 6. vol. iij. & Marfil. sing. lxxxij. incip. volo tibi dare aliquas notabiles. & sic emptor secundus. cui res tradita fuerit. praefertur priori emptori. & ratio dictae regulae videtur ista. quia dominium regulariter non potest in alium transferri aliter. quam per traditionem. l. traditionibus. C. de pactis. igitur ex duobus emptoribus is potior censetur quod ad dominij acquisitionem. & retentionem. cui res prius tradita fuerit. licet in contrahendo post rior fuerit. siue autem §. si duobus. ff. de publicia. in rem actio. & l. si ea res. §. fina. ff. de actio. empt. huiusmodique rationem tradidit gloss. & omnes scriben. communiter. vt refert ibi la son in dicta l. quoties. numer. 3. in fi. Sed declaratur ista primum non procedere. vbiunque res ipsa esset vendita duobus. quorum prior Ecclesia. vel Ciuitas est. in qua nota ex privilegio dominij abique traditione transferretur iuxta l. fin. C. de sacrosanct. Eccles. hoc enim casu prior iste emptor Ecclesia. vel Ciuitas praefertur est. etiam si alteri postmodum res vendita. vel tradita fuerit. secundum Io. Andr. Abb. & omnes in cap. cum continebatur de his. quae sunt a praela. gloss. Bart. & alios in d. §. si duobus. & omnes in d. l. quoties. vbi Ias. num. 4. supponit istam esse communem opinionem. & Moder. in l. qui duobus. ff. de falsis. quam quidem communem sequitur Roma. consil. cxcviiij. circa praemissam dubij consultationem. Panor. consilio xcj. nu. 7. lib. & Goza. consil. xij. num. 1. & Marfil. sing. lxxxij. incip. volo tibi dare aliquas notabiles & viles limitationes. Interpretatur & limitatur secundo loco praefata regula non procedere. quando Princeps vendens. vel donaret eandem rem duobus. hoc casu praefertur primus emptor. quia ex solo contractu. l. in donatione Principis transferuntur dominij. ff. de acquir. possess. Ang. in l. officium. ff. de rei vendi. Bald. & Ifern. in cap. §. inuestitura. num. 2. de noua forma fidei. Doct. omnes in d. l. traditionibus. Roma. in dicto consilio cxcviiij. Abb. consil. xciiij. lib. ij. consil. j. num. 7. vol. v. & Ias. in d. l. quoties. num. 10. qui dicit dictam opinionem non habere contradicentem. & Pari. consil. ij. nu. 8. vol. j. dicit communem. & Doct. in d. l. traditionibus. Limitatur praedicta regula tertio non habere locum. seu claudicare in Ecclesia. & Ecclesiasticis personis vendentibus eandem rem duobus. quia tunc primus emptor secundo praefertur. etiam si traditio realis facta fuerit. prius. quam primo emptori. secundum Hostien. C. Ioan. And. in dicta cap. cum continebatur. Rom. in d. consilio cxcviij. in athen. similiter. C. ad l. Falci. & Marfil. in d. sing. lxxxij. & in d. l. qui duobus. numero 3. in contrariam vero opinionem inclinatur quod praefertur in isto casu primus emptor. Ant. de Buttr. Card. Flor. Ancha. & Abb. in d. c. cum continebatur. Bar. Soc. consil. xxix. lib. iij. Ias. in l. fin. nu. 29. C. de sacrosanct. Ecclesia. & in d. l. quoties. nu. 20. vbi asserit hanc communem opinionem. & Al. x. quoque consil. cxxij. lib. v. Paris. in d. consil. xij. nu. 22. Fallit similiter. vt non procedat. quando secundus emptor mala fide habere. nam si sciens emptor sciens fuerit venditionis primo. loco alteri factae eiusdem rei. licet eidem tradita sit cum fraude. tamè per primum emptorem res ipsa ab eo reuocabatur. & euincetur per actionem in factum praetoriam competentem ad reuocandum alienatam in fraudem secundum gloss. communiter approbatam in c. si tibi absenti de praeben. libro vj. Bal. in rub. C. de reuoc. his qui in fraud. credito. gl. Alceri. Saly. & Ias. nu. 26. in d. l. quoties. Marfil. in d. l. qui duobus. nu. 10. F. Viuius.

Contractus emptionis & venditionis. vel alius similis contractus. vt dicit possit pignoratitius. usurarius. & simulatus requiritur necessario probari tria modicis. seu tenuitas pretij. pacto de retentione dedito. & consuetudo foenerandi. vel quod emptor sit solutus foenerari. & concurrentibus istis tribus. contractus ipse iudicandus foret simulatus. nec duo ex iam dictis sufficerent aliquo pacto ad probandum simulationem. vt voluit Bal. in c. j. de feud. dato inuicè legis commissio. Arch. in c. quia plerique. xiiij. q. iij. Io. And. in c. illo vos. de pig. Iac. de Aren. Cyn. Sal. & alij in l. emptio. C. plus valere quod agitur. Card. & Anchar. in c. ad nostram. de empt. & ven. Gozadi. in repet. l. j. C. de pact. inter emp. & ven. alios referens. & Cagnolus in repet. l. j. C. de reclin. ved. & istam opinionem ait esse communem Alex. consil. cix. vol. iij. Dec. consil. clxvij. Gramma. decisio. lxxvj. nu. 26. & seq. & Castadorus dec. j. nu. 1. in tit. de usuris. & ita consiluit Boerius consil. xij. In contrariam vero sententiam. videlicet quod contractus est iudicandus foeneratitius solummodo ex duobus. scilicet ex pretij modicitate. & pacto de retrovendendo absque eo. quod emens sit solutus foenerari. inclinatur gl. in c. conquestus. de v. iuris. & in d. c. ad nostram. qua sequitur ibi Inno. Host. Io. And. Imol. But. Abb. Bal. Alb. Pau. de Cast. & Ful. in d. emptio. ne. vbi asserat praedictorum opinionem esse communem. & Alex. reuocatio iudicij in melius. consil. cxx. vol. iij. & con. xlvj. in prin. vol. iij. vbi dicit aperto ore hac partem esse magis communem. & Boer. deci. clxxxij. nu. 16. & ita vigore dictae secundae. & vltimae opinionis magis communis consiluit sacrum consilium Neapolitanum. teste Afflicto. deci. lxx. & Grammatico in praecitata deci. lxxv. nu. 30. cum aliis seq. & Rota Rom. vt refert Castadorus in d. deci. j. & ita consiluit quoque Crauet. con. clvj. n. 8. & ista est verissima. Canonica. & magis commu

his opinio, & obseruanda in practica, vt attestatur Iac. in l. rogasti §. si tibi dedero. ff. si certum. peta. pro qua semper intrepidè iudicarem: & consulerem casu eueniente, vt secundum eam consuluit etiam e- leganter, & dōdēt Marcus Ant. Narrat. consi. cxviiij. vilo, & bene con- siderato themate, &c. Idem.

Venditor tenetur rem præcis. tradere si est in sua facultate, aliàs se- cūs, quia tunc non tenetur nisi ad interesse. Anto. Nice. in concor. gl. concor. liij. communem dicit Tiraquel. tract. de iure constit. parte pri- mæ. num. 35. B. Villal.

Hanc similiter communem esse, veramque testantur insuper Alex. Iaf. Claud. Aque. R. um. Fabi. de monte, & multi alij, quos enumerat Hipp. in §. j. num. 43, & 38. In l. tit. de donat. Et phan. in tract. de in lit. sur. num. 35. post medium. I. Fich.

Nota istam communem ad intell. l. j. tit. v. pat. v. Nota quod promittens vendere, tenetur ad rem tradendam, quia hæc obligatio est indiuidua. Carius Iun. consilio lxxiiij. num. 1. com- munem dicit. B. Villal.

Amplia istam communem quod licet venditor se constituat nomi- ne emptoris possidere, vel precario, & ex hoc videatur translata posses- sio in emptorem, tamen tenetur etiam ad traditionem facti, & ad nudam detentionem. Tiraquel. tract. de iure constit. pat. j. nu. 1. commu- nem dixit ex Alexan. consi. xxvij. vol. ij. & concor. consi. xliij. vol. j. Idē. Venditor non habet prælationem. Ripa in l. si negotiorum, §. in bonis & de priuil. credit. communem dicit. Idem.

Venditor non tenetur de euictione, nec de pretio, quando emptor sciebat rem alteri esse obligatam. Ludo. de Goza. in consilio xxiiij. nu- mero 7. communem dicit; vide quia habes supra in verbo, donatio numero 113. Idem.

Venditio præsumitur facta ante litem contestationē, & non post Alci, in tract. de præsum. reg. iij. pr. sum. xlij. num. 6. mm. dicit. B. Vill.

Venditio facta a duobus, si secundo tradita erit res, etiam si venditio facta sit per virum ecclesiasticum, est potior. Iaf. in l. quorties num. 19. C. de rei vendi. communem dicit. Idem.

Vendita re ad pondus in re mobili, vel mensura in immobili, atten- dens est mensura, vel pondus loci contractus. Hier. Cagnin. l. semper in stipulationibus num. 7. ff. de reg. iur. & Cuit. Iuul. consi. ccccclxxvj. nu. 7. c. omnium dicit. Villalob.

P R O. Venter pinguis crassum sensum generat. c. fin. xlv. distin. Bel. P R O. Venter plenus facile de ieiunijs disputat. ca. gloria. xij. q. ij. & ca. crates. xij. q. ij. Bellon.

P R O. Verbum ad tempus potest stare propriè, & post tempus im- propriè lege patet Seuerinam §. conditionum. ff. de eondit. & de- mon. Bellon.

P R O. Verbum futuri temporis non importat executionem ipsò iure, sed per sententiam glo. in l. iuberius. §. & economus. C. de sacrosan. ecclesi. & in l. in criminali. C. de iurisd. omni. iud.

P R O. Verbum oportet. importat necessitatem. l. cum oportet. C. de bon. quæ lib. in l. verbum oportere. de verb. signifi. Bellon.

P R O. Verbum potest. negatiuè prolatum necessitatem importat; nam dictio negatiua anteposita verbo potest. excludit omnem poten- tiam, tam iuris quam facti, per glo. in c. l. de reg. iur. in vj.

P R O. Verbum potest. accipi generaliter & specialiter in lege ij. ff. ff. de adopt. lege inter agnatos. ff. vnde lege lege imperium. vbi not. ff. de iurisd. omni. iud. Bellon.

P R O. Verbum quantitas, & verbum summa, referuntur etiam ad cor- pora. l. qui quis. ff. de leg. iij. Bellon.

P R O. Verbum quod est post duo verba positum, refertur ad vtrum- que. l. do. si verbum. ff. de ser. cotru. Bellon.

P R O. Verba ad declarationem appposita nõ debent diminutionem inducere. l. nomen. §. fin. ff. de legat. ij. Bellon.

P R O. Verba enuntiativa futuri euentus dispositionem non indu- cunt. l. Iulianus. §. ex his verbis. ff. de leg. iij. Bellon.

P R O. Verba contractus referuntur ad tempus contractus. l. Rutilia Polla. ff. de contrah. empti. Bellon.

P R O. Verba debent accipi in perfectò sensu. l. rei appellatio. §. ope- re legato. ff. de verb. signifi. Bellon.

P R O. Verba futuri temporis restringuntur ad tempus mortis, vt vna non extendant nisi l. qui si bide auro. & argen. leg.

P R O. Verba geminata plus operantur, quam simplicia. l. Balista. & ibi no. ff. ad Treb. Bellon.

P R O. Verba generalia referuntur ad omnes, & ad omne tempus l. sita fuerit. ff. de leg. iij. Bellon.

P R O. Verba generalia accessorie appposita ad suum principale re- stringuntur. l. præditi. ff. de legat. iij. Bellon.

P R O. Verba generalia in beneficijs restringuntur, vt odiosa non comprehendantur. l. Lucius. §. Lucius Titus. de leg. iij. Bellon.

P R O. Verba in finitum modi important factum. §. ed. cum factum in l. inde inutil. stipu.

P R O. Verba intelligenda sunt secundum communem vsum loquē- tis. l. Labeo. ff. de suppel. lega. in lege librorum in §. quid tamen Cassius

de leg. secun. in lege cum de Ianionis. §. asiram. ff. de fund. inst. ca. quã- tis. extrã. de verb. signifi. Bellon.

P R O. Verba intelligi debent cum effectu. l. penult. §. docera. ff. no- quis cum qui in ius voc. est vi extim. lege prima §. hæc autem verba. ff. quod quisque fur. lege si quando. itã. legat. primo exp. relatum ex- tra. de clerici. non ref. Bellon.

P R O. Verba intelliguntur in primo actu, non secundo, lege boues §. hoc semone. ff. de verb. si. ni. in lege & licet, & lege dotis promissio ff. de iurè dõrium. Bellon.

P R O. Verba ligant homines taurorũ eõfua ferres: eõfua bos capi- tur, voce ligatur homo. Accur. in §. j. de oblig. in insti.

P R O. Verba per iocum dicta non obligant. l. obligationum substa- tia in fin. ff. de actio, & obligat. Bellon.

P R O. Verba proprie intelligenda sunt. l. non a liter. ff. de leg. iij. l. fin. C. de his qui veniãta. Bellon.

P R O. Verba quandoque impropriantur secundum subiectam materiam. in l. si vno anno. ff. loc. Bellon.

P R O. Verba quæ proferuntur modo co. siliij, non important ne- cessitatem. l. cum pater. §. mando. de legat. ij. Bellon.

P R O. Verba recommendatoria non obligant. l. si vero non remu- nerandi. §. cum quidam. ff. manda. Bellon.

P R O. Verba si non possunt stare secundum propriam significa- tionem, intelliguntur secundum impropriam. l. sed & si possessori. §. sed & si iurauero. ff. de iur. iur. Bellon.

P R O. Verba sæpe intelliguntur secundum potentiam non secun- dum actum. in capl. maiores. verbi. ceterum. extrã. de bapt.

P R O. Verba superflua penitus sunt reicienda, quid enim verbis opus est, quæ tetum effectus nullus sequitur. l. fin. C. de donat.

P R O. Verba transposita non mutant sensum, tam in contractibus quam in vltimis voluntatibus in l. præpositi. C. de testam. l. quidam testamento. ff. de pec. leg. Bellon.

P R O. Verba testatoris enuntiativa nihil disponunt. lege scriptura C. communia vtriusque iudi. nisi iurauerit. §. primo. in auct. de iure- iurandã mor. præst. Bellon.

O B I E C. Contra de l. j. C. de falc. caus. ad testã. vbi verba enuptia tua dispositionem inducunt.

S O L. Dic. quod verba enuntiativa testatoris, emissã in præiudiciũ eorũ quos gratiare nõ poterat, non inducunt dispositionē. l. verba. C. de rei. sed in alterius fauorem, & comodum prolata, vt ad inducendũ liberationē, si sunt principaliter ppter se emissã, dispositionē. inducunt, non autē si principaliter ppter aliud, & non propter se emissã sunt, quia nihil eo casu disponerent; vt lex his. C. de testa. militi. Bellon.

P R O. Verborum obligatio inter absentes contracti non potest. l. vt inter absentes. C. de inutil. stipula. Bellon.

P R O. Verbis & factis voluntas declaratur. l. de quibus. ff. de legi- lege. reprehendenda. C. de insti. & substitit lege Labeo. ff. de suppel. legat. Bellon.

Verbum æquiuocum vel commune in vna parte testamenti repet- tum, debet interpretari prout reperitur clarè positum in alia parte. Communem dicit in §. testamentum. quæstione lxxvj. versic. Hinc infer- tur. P. Fich. ex Clarõ.

Verbis testatoris est inhærendum, vbi clare non apparet de mē- te testatoris, Communem dicit in §. testamentum quæstione lxxv. ver- vbi clarè. Idem.

Verbum conuenit appositum, vel prolatum in instrumento nõ im- pedit stipulationem, secundum Bartin. l. lecta. ff. si certum peta. cuius opinionem fatetur esse communem. Ripa ibidem nume. 16. & D. Pã- tanus Perusinus. i. i. & Marcellus Bering. in rub. ff. de verb. obliga. & Cremonensis sing. cxxix. licet Iafon in l. lecta si cert. pet. & Fortunius Garfi. in l. j. ff. de pactis, auctacter asseuerent aliam sententiam contra Bar. esse communem, ceterum prima opinio videtur magis commu- nis, vt per Ripam in dictã rub. ff. e verb. oblig. nu. 26. quæ quidem rã quam verissima limitatũ primum non procedere quando dictũ ver- bum conuenit reperiretur apud acta, tunc profecto calore iudicij in- portaret stipulationem non autem pactum nudum secundum Bald. in l. sciendum, in secunda lecta. ff. de verb. obliga. cuius dictum pro sin- gulari, & peregrino recessit Cremon. singu. cxxxix. Secundo, con- stat quod est verum quod verbum conuenit in dubio non impor- tat stipulationem, nisi proferatur interrogatine, vt per Zastum in dict. rubr. ff. de verb. oblig. puta habeo hoc a te: & Soci. loco de quo supra. nu. 16. & Alciatus in l. j. §. si quis ita. ff. de verb. oblig. Sed tamen con- tra hoc tenet Azo. in summa, vel in rub. C. de inutili. stipula. ar magi- ster meus Restaurus perusinus dũ publice interpretabatur dictã rubr. ff. de verb. obli. assererat veritatem esse contra Azonem & eius lectu- ram ibi esse corruptam. F. Viuius.

Verbum promisso, redatum in instrumento, seu scriptura impo- tar stipulationem. §. si ita scriptum Insti. de inutili. stipul. & hæc est cõ- munis opinio, vt fer. omnes attestantur in rubr. ff. de verb. oblig. & Moder. Hispani. in l. iurigenium. ff. de pacti in princip. Ampliatur dicta communis non solum procedere in scriptura publica, verum etiam

enata priuata, vt in apodissa, & super hoc est aliqualis controuersia in ter Doctores, sed comunis cōclusio Docto. est secundum Marcellū Berincutium in rub. ff. si cert. peta. quod idem sit, ac in scriptura publica, & de ista comunis opinione attestatur etiam Io. Baptist. Caccia-lup. in tract. de pact. in iij. q. & Moder. Mediolanenses in l. j. nume. 3. r. ff. de verb. obli. g. Contrarium tamen tenuit Soci. Antiqu. consil. cclxvij lib. ij. p̄sents, & Iaco. Bauet. in l. j. C. de committ. stipu. vbi ait quod scriptura priuata facit fidem, si fiat à persona non indocta, sed si fieret à mercatore. Soci. Iunior cōsil. cxxxj. lib. iij. iam diu, vbi dicit, quod si ita scriptum, non habet locum in priuata scriptura facta à mercatore: & nota cum erit Iudex, an instrumenti appellatione veniat scriptura priuata, & an veniant testes est facienda distinctio, an simus in odio sis, vel in fauorabilibus, & de hoc vide Dec. in cap. j. de fide instrum. & cle. j. de procura in terminis, & lege. prima. C. de iura. calum. videlicet quod in fauorabilibus, appellatione instrumenti veniunt testes, & priuata scriptura: aliis secus in odiosis. Limitatur primò dicta comunis conclusio non procedere in testibus deponentibus aliquem promississe, tunc explorati iuris est verbum prolatum à testibus non importare stipulationem, secundum comunem opinionem omnium Doct. in l. sciendum. ff. de ver. obli. quam allegant nouissime vltra salios Marcellus Berincutius in rub. ff. de verb. obli. Limitatur secundò quod verbum promitto, positum in instrumento importat stipulationem, quòdo sunt verba de p̄senti, secus de p̄terito, secundum Saly. in l. j. C. de comm. stipu. Tertiam limitationem tradunt Moderni in d. l. sciendum, quando testes dicunt talis promissit Titio p̄senti, nam tunc importat stipulationem, secus si non apponerent illud verbum p̄senti, vt per Mattheum de Affectis decisio. cxx. sed contra hoc facit gl. comuniter approbata in l. si vnus. §. pactus ne peteret, ff. de pactis. F. Viuius.

Verbum, Rei capitur generaliter, & comprehendit bona, iura, species, & seruos & alias qualcumque res secundum Deci. late in l. j. ff. si cert. peta. nu. 7. & seq. in l. i. l. etu. & vltra eum probatur hoc Institut. de rerum diuisione, in prin. & Institut. de rebus corpora, & incorp. vbi hereditas, vsusfructus obligationes, & actiones veniunt appellatione rerum. Sed aduertendum est, quod non comprehenduntur liberi homines appellatione rerum, l. j. ff. de statu hominum, cum aliis concordantibus relatis per Deci. in l. j. inde Niger sumpta occasione ibi inserta ad questionem de Statuto disponente de qualibet re solui gabellam, quod non habebit locum in libero homine, & non soluetur gabella, quem sequuntur comuniter Moderni in d. l. j. vt ponit expresse Bolognetus ibi. num. 2. licet ipse contra huiusmodi dictum nonnulla factis virgentia opponat. F. Viuius.

Verba enunciativa principaliter propter aliud prolata regulariter non disponunt, & nihil operantur. lex his verbis. C. de testa. mili. gl. & Doct. in l. j. gl. magna. C. de falsis cau. adiect. & in c. fin. de successio. ab intesta. Limitaturque primò ista regula, seu conclusio, quod verba enunciativa incidenter propter aliud à pagano prolata non disponunt, tamen saltem faciunt semiplenam probationem in fauorem tertij, ita singulariter tenet Bart. in l. admonendi, ver. item quæro, si instrumentum publicum, ff. de iureiuran. quem sequuntur comuniter Canonista in c. fin. de iureiuran. vt asserit expresse Iaf. in d. l. tmonendi, & in d. l. ex his verbis num. 2. Claudicat secundò p̄sata regula fauore piæ cause secundum Bar. in repetitio. l. j. C. de sacrosanct. Eccle. & probat. rex. in d. c. fin. vbi Hostien. Ioan. And. & alij ad hoc notant, idem affirmat Panor. conf. xj. in causa que vertitur inter Hospitalem, vol. j. & Cardina. Florentin. in c. iudicante, & seq. de testi. sed tamen contra Bar. p̄satis que Doct. auctacter fatetur esse magis comunem opin. Soci. Iuni. consil. cix. vol. ij. & Crauet. in tract. de antiqui. temporum in iij. parte, nume. 60. & pro dicta questione, vide Parisium, consil. lxxij. lib. j. Coartatur tertio dicta regula, quando verba enunciativa essent iurata, tunc quippe disponunt siue testator enuntians iuret, seu asserat se iurasse omnia & singula contenta in instrumento esse vera secundum Ang. in d. l. ex his verbis in lectu. Perusina per auct. quod obtinet. C. de probatio. si quidem iuramentū habet vim clausula, vt actus valeat omnimodo. l. cum pater. §. filius matrem, ff. de leg. ij. & hoc ante tenuerunt Bar. in lex hac scriptura, ff. de dona. Anchara, in clem. j. de probatio. Bal. in d. l. ex his verbis, facit l. eum quis decedens, §. codicillis, ff. de leg. iij. vbi Barr. & opinionem Bar. ibi dicit esse comunem Alex. consil. cxxvij. lib. iij. vbi refert Grammat. in voto. xvj. num. 5. in octo. aliis casibus limitat dictam regulam Iaf. in d. l. ex his verbis, quos vide nume. 2. & seq. & His vtiliter accedit quod dicta verba enunciativa inter partes plene probant, etiam quòdo principaliter disputaretur de enuntiatione secundum Bar. in l. sciendum. in auth. si quis in aliquo documento. C. de ad. & in l. gerit, ff. de acqui. hered. que sequitur Dec. consilio ccccxxxix. numer. 7. & late ponit Soci. consil. lxxij. nu. 7. vol. iij. & Bal. in d. l. j. C. de nup. & in c. transmissa, ext. de restit. spoliat. & in c. series ext. de testi. & alij congesti per Soci. in d. consil. lxxij. vbi scribit istam esse comun. opinionem, & mentem Legistarum, quem refert & sequitur Decius in p̄satis consilio ccccxxxix. numero sexto F. Viuius.

* Commopin. tom. i.

Verbum relinquo, adiectum vnuerſitati bonorum, vt quando refertur ad legitimam hoc casu, certum est quod importat institutionē l. his verbis, in prin. ff. de heredi. institu. & l. diuus Hadrianus verſic. ceterum si, & ibi Barr. num. 3. ff. de milit. testamen. & ita comunis profectò non procedit, quando dictum verbum relinquo, adiectum certæ rei, vel quantitati, siquidem tunc non importat institutionem, sed legatum, vt per Bar. & Bal. & Angel. in d. l. his verbis, & Iaf. in auth. nouissima. nu. 3. C. de inoffi. testa. Dec. consil. cccxcvj. & Ripam in l. in quartam. nu. cxlij. ff. ad leg. Falc. Bar. & alios in l. cog. in prin. ff. ad Tre. Imo. in c. Rayn. de testa. & Alex. consil. cccxxj. nu. 20. vol. ij. & ista est comunis opinio, vt per p̄satis Doct. & Soci. tertium post Alex. Iaf. in rub. ff. de leg. j. F. Viuius.

Verbum disponere ex propria significatione importat vltimam voluntatem, non autem importat dispositionem inter viuos, & sic verba hoc trahunt ad vltimas voluntates, & non dispositionem inter viuos, vt est textus in §. disponat, auth. de nuptiis & tradit Alex. in rub. ff. soluto matrimonio numero 16. & ibi Ripa. numero 16. & late Parisius consil. xxxij. volumine tertio vbi attestatur. de comunis opinione, & vide Affectum in decisio. cclxx. num. 12. F. Viuius.

Verum in statutis debet intelligi secundum vsum loquētis, & p̄satur cuiusque propriæ significationi, Iaf. in rub. ff. de no. ope. nu. 7. comunem dicit. B. Villal.

Post Bar. & Alexan. ibidem, quos sequitur Didacus Couar ruias, l. Fichardus.

Verbum libere, positum in dispositione ad quam alias de iure erat habilis, operatur relaxationem iuris, Ripa in cap. j. de re script. nu. 56. comunem dicit. Villal.

Item verbum careat, est canon late sententia, Gome. in cap. dispensa de re script. nu. 23. comunem dicit. Idem.

Verbum in contractibus, & vltimis voluntatibus non disponit, Iaf. in l. cunctos populos, numero 23. C. de summa trini. in secunda lectura, & Guilliel. Bened. in cap. Rainurius de testa. in verbo testamentum, et. iij. num. 53. comunem dicit. Idem.

Verbum, relinquo, adiectum vnuerſitati bonorum importat institutionem, si tamen adiectum certæ rei, vel quantitati, importat legatum Iaf. in Authen. nouissima, numero 33. C. de inoffi. testa. comunem dicit. Idem.

Verbum, lego, est obliquum, licet in lege duodecim tabularum sit commune, Soc. Tertius in rub. de leg. j. ff. lo. Duran. in arte testan. ti. vj. cau. xliij. comunem dicit. Idem. Vill.

Verbum, sit tibi tanquam ethnicus & publicanus, refertur ad excommunicationem, Alc. in capitulo nouit, numero 20. de iudi. comunem dicit. Idem. Villal.

Verba in matrimonio non sunt necessaria, sed sufficit quod per signum consensus exprimat, Boer. deci. j. num. 18. Aret. consil. xij. comunem dicunt. Idem.

Verba enunciativa inter contractantes non probant quando agitur de enunciatò, Curtius Iunior consilio xxiiij. num. 3. & consil. xcv. num. 1. comunem dicit. Idem.

Verba enunciativa prolata in instrumentis antiquis publicis, puta quòdo enunciatum aliquem locum esse de Iurisdictione, vel districtu cuius loci, plene probant, non solum confinia, sed etiam dominium & possessionem rerum particularium, secundum Abba. in c. cum olim in ver. instrumenta, De censib. Hanc comunem esse D. opinionem scribit Iacobus Nouellus, in Tracta. Protomis. §. Quinto, num. 77. quo tamen in quibusdam casibus fallit, vt ibidem per illum remissum. Et procedit hæc conclusio tantum in Antiquis. Ceterum si essent in nō antiquis, tunc non creditur verbis enuntiativis, ne. Pape quidem, vel Principis etiam si super tali facto alieno fundaretur intentio rescribens secundum Aym. Crauet. in celebri suo tracta. De Antiqui. tempo. in par. j. numero 9. vbi plene tractat quando verba enunciativa probent l. Fichardus.

Verba enunciativa geminata emissa propter aliud, plene probant, Aymon. de antiquitate temporum in j. parte, in verbo. propositum nostrum, nu. 31. comunem dicit ex Bar. in l. cum scimus de agri. & cens. li. xj. Communem dicit. B. Villal.

Verba enunciativa, etiam in antiquis non probant, in p̄iudicium tertij, siue principaliter sunt prolata propter se, siue propter aliud, Aymon. in dicto tract. in verbo, viso de fama, numero 21. comunem dicit. Idem.

Verba, si dirigantur ad iudicem in legibus competit officium iudicis, & nō actio, Ripa in l. j. nu. 20. C. de eden. comunem dicit. Idem.

Verbum, sit inducit canonem late sententia, & ipso facto, Panor. in c. nullus, numero. 13. de foro compet. B. Villal.

PR O. Verus contumax non appellat. lege & post edictum §. primo, ff. de iudi. Bel'onus.

PR O. Vero procuratori recte soluitur. lege verò. ff. de solutio. Bellonus.

PR O. Verè philosophantes pecuniam contemnunt, cuius retinenda cupidine, fictam asserationem detegunt, lege in honorib. ff. de

Et licet opinio contraria sit æquior Deci. in c. pastoralis. de iudi. & secundum istam æquitatem fuit iudicatum, vt per Boetii, ibidem. B. Villal.

De iure regio mulier luxoriosè viuens, post mortem viri Perdicit omnia iura acquisita, durante matrimonio. l. iij. titu. iij. l. v. ordina. Idem.

PRO. Vigilantibus & non dormientibus iura subueniunt. l. pupillus. ff. quæ in fraudè crediti. l. nec enim. ff. ex quibus causis maior. Bello.

Villa, aut castrum si tenetur de delicto commissio in suo territorio, non statur dicto damnnum passu, nisi probetur. l. acin. l. si quado. nu. 37. C. vnde vi. communem dicit. B. Villa.

Vinum vetus obligatus ad reddendum, satisfacit si dat nouum: Et creditor compellitur recipere, quod & bonus iudex arbitrabitur. l. o. Cora. in Miscell. li. iij. c. xij. num. ro. 6. communem dicit. B. Villa.

PRO. Vim vi repellere licet. l. j. §. vim vi. ff. de vi & vi arma. vt vim, ff. de iust. & iur. l. scientiam. §. qui cum aliter. ff. ad leg. Aquil. cap. ius naturale. j. dist. cap. si verò. j. extra. de sent. excom.

PRO. Vinum la tificat cor hominis. Iudic. ix. Eccl. xl. gl. in l. j. ff. de per. & commo. rei vend. Bello.

PRO. Vinum inducit mentis exilium, & libidinis prouocat incantium. c. à crapula. extra. de vit. & hon. cleri. Bello.

PRO. Vinum inducit obliuionem, vnde Iustinianus quondam non meminerat de quibusdam legibus quia nimium biberat. ita refert Accursus. in l. fin. C. in quibus casu, in integrum restitui. non est danda. Bello.

PRO. Vires pactorum sunt quatuor, pariunt, perimunt, informant, & elidunt. gl. in l. pacta. C. de pact. Bello.

PRO. Vir & vxor vna, et eadem persona reputantur. l. si stipulatus fuero. ff. de verb. obliga. §. j. in st. de vsu. & habit. l. j. ff. rerum amot. l. aduersus. C. de crim. exp. here. Bello.

PRO. Viri docti fulgent in orbe velut stellæ, seu splendor firmamenti. Dan. xij. in authen. habita. C. ne fil. pro pat. in c. super specula. extra. de mag. Bello.

PRO. Virginitas, femel corrupta restitui non potest. l. vnic. C. de rap. virg. Bello.

PRO. Virtutum præmia tribui merentibus conuenit. l. fina. C. de stat. & ima. Bello.

Virtualiter, & comprehensa non dicuntur comprehendi sub litera, sed solum quod de necessitate infertur. Curt. l. unj. consi. vj. nume. 7. communem dicit. Et sic declaratur dictum Decij in c. translatio de cõ. si. in antiq. nu. 3. de quo per Alex. in consi. cxxvj. vol. vj. per totum, vbi dicunt, quod statutum dicens instrumentum habere executionem paratam, extenditur ad comprehensa in instrumento ex dispositione iuris communis. per d. Angel. in l. j. ff. de his, quæ in testamento delent. quæ faciunt ad declar. l. iij. titu. viij. lib. iij. ordi. pro quibus est illud Anto. de Fano de pigno. nu. 187. vbi dicit quod statutum disponens quod instrumenta confessionaria, acguarentigiata habeant executionem paratam, habet etiam locum si petatur exequi tacita hypotheca, quæ cõprehenditur in dicto instrumento, & dicit hanc esse communem opinionem. Nota tamen quod hæc habeant locum contra principaliter obligatum, sed tamen quoad alium tertium. vt ibi per eum per plura, quæ non transcribo.

Amplia ad dotem, quæ non fuit stipulata tradi per maritum, nihilominus mandabitur executioni ex instrumento dotis habente executionem paratam. l. fin. l. certi conditio. numero 21. ff. si cert. petat. communem dicit.

Limista communem in clausula ex certa scientia principis, si expressè non apponatur, sufficit quod cõprehendatur. Fel. in c. si quando de sent. excom. communem dicit. B. Villa.

Vis compulsiua, vel expulsiua requiritur ad hoc, quod quis cadat iure suo, & sic communiter intelligitur l. extra. ff. quod met. cau. secundum Alex. in l. non dubium. C. de leg. j. l. o. Duran. in arte testan. titu. vj. cau. xij. communem dicit. B. Villa.

Vim vi repellere licet cum moderamine inculpate tutele, non solum iure foris, sed etiam poli. Ant. Nice. in concor. gl. consi. l. vj. communem dicit. Villa.

Vitam allegans pro fundamento, debet illam probare. Bello. consi. l. vj. nu. 1. communem dicit. ex Bar. in l. si quidam. C. soluto matrimonio. & Modern. in l. si emancipati. C. de colla. & in l. sed & si sua. ff. de acquir. posse. quam intelligit nisi alias al egas possideat, quia possessio releuat ab onere probandi. vt per Bar. in l. i. inter. ff. de rebus dubi. & ibi Soci. Villa.

PRO. Vitium auctoris, nocet singulari successori. l. vitia. C. de acquir. poss. Bello.

PRO. Vitio naturali facile parcendum est in l. fluminum. §. vitium. ff. de dam. infectio. l. prima §. si non propter vbi not. si. si quis gaut. Idem.

PRO. Vitia testatorum transeunt in heredes. l. cum heres. ff. de iur. & temp. præs. Idem.

Comm. opin. tom. 1.

PRO. Vitio expresso, non vitatur tacitum æquè principale. l. si falsus. ff. de leg. j. Idem.

PRO. Vitiosus tacitus intellectus non subauditur. l. de cond. infert. Idem.

PRO. Vitiosa possessio non iuuat possidentem. l. improba. ff. de acq. sio. C. de acq. poss. §. furtina. in st. de vsu. nec eius heredes. l. vitiosa. C. de acq. poss. nisi contra extraneos. l. fin. ff. de acq. iud. poss. Idem.

PRO. Vitæ voci plus credendum, quàm mortuæ in §. si verò moriantur. in auth. de fid. instr. Idem.

PRO. Viuere in perpetuum, per gloriam intelliguntur qui in acie præ repub. occiduntur. §. j. in st. d. excu. tut. Idem.

PRO. Vltima mora nocet. l. illud. ff. de peric. et cõmo. rei vend. Idem.

Vltima illa voluntas testatoris quæ validatur ex dispositione §. si quis autem l. hac consultißima. C. de testa. non est testamentum, sed defertur ex illa successio ab intestato. com. in §. test. q. xcvij. vers. Item scias. P. Fich. ex Claro.

PRO. Vltimum supplicium mortem interpretantur. l. vltimum supplicium. ff. de pñis. Bello.

PRO. Vltra hoc quod accepit, se obligari neminem constat. l. cum vltra. C. de non num. pec. Idem.

PRO. Vnus homo, duorum vicem sustinere non potest. in l. si plures. ff. de pact. Idem.

PRO. Vnusquisque in re sua liberam habet administrationem. l. in re mandata. C. mand. l. Polla. C. de his quib. vt indi. l. non vt que adeo. ff. si quis à pat. man. fuc. l. nemo extrus. C. de Iuda. Idem.

O B. Contra maritus habet dominium rerum dotalium, & tamen non potest alienare. §. j. in st. quib. ex caus. alien. licet vel non. Item mulier est domina dotalium. l. in rebus. C. de iur. dot. & tamen ei alienatio prohibetur. in l. vni. §. & cum lex Julia. C. de rei vxor. act. Item pupillus est dominus rerum suarum, & tamen deteriore conditione sua facere non potest. §. j. in st. de aut. ru. idem in prodigo cui interdicitur bonis. l. j. ff. de cur. fur. & pro. dand.

S O L. Hæc regula vera est, nisi lege prohibeatur, vt in contrariis, O B. Item contra de §. fin. in st. de his, qui sunt sui vel alien. iur.

S O L. Ibi in odium dominorum, & ob fauorem publicum est casus specialis. Idem.

PRO. Vnusquisque liberam habet testandi facultatem. l. j. C. de sacrosanct. ecclesi. Idem.

PRO. Vnusquisque suæ vltionis habet arbitrium. l. deuorum. C. de merat. lib. xij. Idem.

PRO. Vnicuique licet sanguinem suum redimere. vita enim nihil pretiosius. l. j. ff. de his, qui ante sentent. mor. sibi consci.

PRO. Vna & eadem res, non debet diuerso iure censeri. l. eum cui ædes. ff. de vsu. in can. cognouimus. xij. q. ij. c. rna. in fin. ext. de decim. quandoque tamen vna res duplici iure censetur. in l. hinc quæritur. §. j. ff. de pecul. & l. si domus. ff. de scrui. vrb. prædio. vbi peculium duplici iure censetur, & vna domus duas hereditates habet. & l. in quar. tam. ff. ad leg. Falc. vbi Trebelliana detrahit, & de his quæ ex hereditario iure obtinentur, & legari vel fideicommissi, & donationis causa mortis, sed casus sunt speciales secundum Doct. Bello.

PRO. Vna determinatio, respiciens plura determinabilia, æqualiter ea determinare debet. l. eam hoc iure ff. de vulg. subtit. l. si legatarius. §. si. ff. de leg. iij. Bello.

PRO. Vna pluralitas resoluitur in plures singularitates. l. ij. §. fin. ff. de cond. ind. in d. l. demonstratio falsa. §. si. ff. de cond. & demon. c. omnes l. j. dist. c. cum iam dudum. de pr. ob. extr. c. significasti, de appellat. c. vt privilegia. de priuileg.

PRO. Vna species loco alterius succedit ex voluntate domini dantis. l. filia. §. j. ff. de cond. & demonst. Bello.

PRO. Vnum testamentum in diuersis instrumentis, fieri potest. l. vnum. ff. de testam. Bello.

PRO. Vno contextu fit, cum nullus actus extraneus interponitur. l. heredes palam. §. fin. ff. de testam.

PRO. Vnica interpellatio constituit in mora. in l. Titia. §. vsuras. ff. de leg. ij.

O B. Contra de l. mora. ff. de vsur. vbi debiti repetendi instantia fieri debet, vt debitor in mora constituatur.

S O L. Ibi intelligit instantiam in dando dilationem: nec enim exigitur, vt semper instet & non desinat petere, secundum gloss. ibi, quam sequitur Bartol.

O B. Secundò oppono, de l. si conuenit, ff. de pi. act. vbi trina denuntiatio requiritur, & in auth. statuumus. C. de episcop. & Cler. & capit. j. de supp. neg. præl. extr. vbi trina requisitio necessaria est, vt quis constitutur in mora.

S O L. Sed ibi illi duo, aut tres casus sunt speciales: vbi agitur de iure alterius dominij perdendo, vel iurisdictione amittenda, vel negligètia supplicanda, secundum Doct. Bello.

PR O. Vniuersalis debet esse in iura intellectus, nec est admittere ille intellectus, qui diuersificat legem, separando caudam à capite, gl. in c. consuetudinis. xj. distinet, & in c. maiores, in verbo tota. extra de baptis. Bellon.

PR O. In iudiciis vniuersalibus valet sententia iudicis, respectu rerum, sed si fiat postea liquidatio in executione. Est commu. opin. secundum Aret. cons. cx. clarissime, M. Grijbal.

PR O. Vniuersitati legata, accedunt postea nata. l. grege legato. ff. de leg. j. Bello.

PR O. Vniuersalis oratio negatiua, non potest dici falsa antequam in quolibet particulari sit possibile. l. si necessarias. §. si annua. ff. de pignorat. actio. Bellon.

PR O. Vniuersale nomen, recipit augmentum & diminutionem. l. peculium. ff. de pecul. l. pecuniaz. §. hereditas. de verb. sig.

PR O. Vniuersi consentire non possunt. l. j. §. ff. de acq. poss. l. venditio. ff. de rei vend. Bello.

Vniuersitas, vel corpus fictum representans vnum, acquirit possessionem, Ias in l. possessio appellata. §. municipes. nu. 9. ff. de acq. poss. communem dicit. Villa.

Vniuersitas non constituitur contumax, vel in dolo ex contumacia syndici, sed debet fieri in collegio vel in vniuersitate citatio, Balbus Deci. lx. communem dicit. Idem.

Intelligitur itam communem in prima citatione, quae debet fieri à gubernatoribus ciuitatis, secus tamen in aliis, vt habetur in l. iij. tit. iij. part. iij. & glo. ibi. Idem.

Vniuersitas per Syndicum criminaliter accusare potest, communem dicit D. Minigeras obler. lxxv. cent. iij. tit. etiam defendere se per Syndicum potest, vt ibidem. I. Fich.

Vniuersitas, vel collegium ad hoc quod obligetur ex contractu, vel delicto, requiritur quod fuerit solenniter renocata, & congregata, & quod praecesserit propositio, & consilio dato sequatur deliberatio, alias non dicitur fieri per vniuersitatem sed per singulos, Curr. Junior clxxv. nu. 9. in §. communem dicit. B. Villa.

Nota ad intellect. l. xvij. tit. x. par. vij. & si non teneatur, tamen in quantum ad ipsam vniuersitatem peruenit, tenetur. l. v. tit. xv. parte vij. Idem.

Vniuersitas tunc demum delinquendo, vel ex delicto obligatur, quando vel omnes vel maior pars, communicato consilio, & praecedente deliberatione progressi sunt ad delinquendum, communem dicit Minsing. ob. lxxix. Ergo si etiam omnes, tamen vt singuli fecissent, nullo scilicet praehabito consilio, tunc non videtur communitas deliquisse, secundum Io. Lig. vt ibidem. I. Fich.

Fallit nisi vniuersitas vel expresse vel tacite ratificaret, non puniendos, scilicet delinquentes. Et hanc limitationem similiter communem dicit Lud. Carreus, vt ibidem refertur. Idem.

Vniuersitas, ecek sia, castrum, aut ciuitas si destruat factio superioris sine spe reaedificationis, amittit omnia iura sua, nec si reaedificetur, illa recuperat, vt si destruitur à Tyranno, canon amittit, Bellon. cons. j. nu. 8. communem dicit. Et nota ad communem in verbo, collegij iura. Villal.

In actibus vniuersitatis duae partes adesse debent, & tunc sufficit quod maior pars praesentium fecit Doct. l. quod maior. ff. ad munic. in l. nulli quod cuiusq. vniuers. & l. nominatio. C. de Decurio. l. x. F. Turza.

PR O. Volenti dolus non inferitur. l. cum donat. C. de transf. **PR O.** Voluntas contrahentium vel testatoris, ex alieno non debet pendere arbitrio, in euentis, C. de contrahen. empr. l. illa institutio. ff. de her. inst. Bello.

PR O. Voluntas, & propositum distinguit maleficia. l. qui iniuria. & l. verum. ff. de furt. in cap. cum voluntate. de sententia excommunicatio. extr.

Q B I E C. Contra de l. quoniam cum multa. C. ad legem Juliam de vi publica. & l. prima. §. diuus. ff. ad legem Cornel. de sicar. vbi puniuntur affectus vltra quam sese extendat.

S O L. Quando delictum, quod principaliter intenditur, tendit ad illum finem, qui secutus est, non inspicitur animus, sed delictum, v. l. euentus, ita procedit d. l. quoniam, quia vbi violentia tendit verisimiliter ad verbera, vel homicidia. v. b. verò delictum principale non tendit ad hoc quod secutum est, inspicimus animum, non euentum, ita procedit hac regula, & vide Bart. in l. diuus. ff. ad l. Cor. de sicar.

PR O. Voluntas morte finitur. l. iij. ff. loc. Bellon.

PR O. Voluntas testatoris, & contrahentium, alieno non debet pendere arbitrio. l. illa institutio. ff. de here. inst. l. quod saepe. §. ff. de contrahen. empr. Bell.

PR O. Voluntas testatoris in dubio videtur se velle conformare cum dispositione iuris communis, in l. nemo potest. ff. de leg. late not. in l. heredes mei. §. cum ita. ff. ad Trebel. Bellon.

O B. Contra Falcid. a iure introducitur, & tamen contra voluntatem testantis trahitur in l. Titia. ff. ad l. Falcid. in capitulo Raynaldus, extra de de test.

S O. Hac regula vera, nisi aliter expresse appareat, vt in auth. sed cum testator. ad l. Falc. vel tacite, vt ibi. Bellon.

PR O. Voluntas testatoris, vt lex est obseruanda, §. disponat. in auth. de nupt. Bellon.

PR O. Voluntas defuncti quaestio, in estimatione iudicis est. l. voluntatis. de fideic. Bellon.

PR O. Voluntas est suscipere mandatum, necessitatis est consummare. in commutato. §. si cui. ff. commoda. Bellon.

PR O. Voluntas enuntiativae dispositionem non inducunt. l. verba testamenti. C. de test. Bellon.

PR O. Voluntas dispositivae sunt obseruandae, §. disponat. in auth. de nupt. Bellon.

Voluntas testatoris, in qua legauit ad pium vsum, si illud potest exequi semper est adimplenda, & non potest mutari, nisi per Papam. Bar. a. in c. nos quidem. nu. 1. r. de test. commu. dicit. Villal.

Voluntas testatoris in testamento nuncupatio licet debeat exaudiri a partibus, tamen sufficit quod audiant testes explicitè, vel implicitè. Ias in l. iij. prator. §. si iudex. de re iudic. nu. 3. ff. communem dicit, nisi alijs alia solennitas requiratur, vt per Ias. ibi. Ibidem.

PR O. Votum parentum est semper acquirere filiis. in l. nihil inter est. ff. de bon. liber. Bellon.

PR O. Votum captandae mortis alterius de iure est reprobatum. l. si C. de pact. l. de fideicommissio. C. de transf. c. nulla. extra de conce. praeb. c. de testanda, & c. ne captandae. eod. tit. in vj. Bellon.

PR O. Vota conditionalia in electionibus reprobantur. c. in electionibus. de electione. lib. vj. Bellon.

PR O. Vouere est voluntarium, sed adimplere est necessarium. c. licet extra de voto. Bellon.

PR O. Vox praecoxia paucis innotescit. in auth. qui semel. C. quomodo & quando iud. Bellon.

PR O. Vox serui est vox domini regulariter, in l. si seruus. ff. de dam. infect. & §. e. verò. Inst. de inut. stip. Sed hoc fallit in duobus casibus. in l. secunda. & in l. antepe. ff. de stip. ser. ita Accur. in l. j. ff. de stipul. ser. Bellon.

PR O. Vox vnus. vox nullius est. l. iuris iurandi. C. de testib. **O B.** Contra de l. Theopompus. ff. de dot. praeg. & l. si quis decurio. C. ad l. Cor. de fal. vbi voci & assertioni vnus creditur.

S O L. In d. l. Theopompus. creditur vni propter voluntatem & dispositionem testantis. in d. verò l. si quis decurio: est speciale in tabellione.

O B. Obstat etiam l. j. §. si siquem adm. testa. ape. vbi vnus testis auidetur.

S O L. Ibi speciale est in testamento, ratio specialitatis est: quia in testamento maior solennitas exigitur quam alibi. Vt dicit, si praeter vnum testem remanent tot testes quot sufficiunt, vox vnus inducit praesumptionem, alias secus.

O B. Tertio oppono de canobilissimus. xvij. dist. vbi soli d. Cardinalium & legatorum ereditur.

S O. Speciale ibi in illis personis propter eorum auctoritatem, Bellon.

Vfucapione perfecta, ex vna causa cessat vfucapio, ex altera licet non possessio, Ias in l. lex pluribus. nu. 2. r. ff. de acquirenda pos. com. dicit. B. Vill.

PR O. Vfucapione acquiritur directum dominium, praescriptione vero vtile secundum communem sententiam. in l. traditionibus. C. de pact. & authent. nisi tricennale. C. de bon. mar. & §. j. Inst. de vfucap. & l. si quis emptoris. C. de praescript. xxx. vel quadraginta. anno. Bell.

PR O. Vfus hodie prohibentur. c. j. de vfur. n. antiq. & in vj. **O B.** Contra de tot. t. ff. & C. de vfur.

S O L. De iure ciuili erant permittae, de iure vero canonico reprobatae.

O B. Contra, istud replicatur, quia vult Imperator subditos sequi fidem & religionem quam Petrus Apostolus tradidit Romanis. l. j. C. de summa trinit. & fide. cath. de iure autem diuino prohibuit et vfas accipere. Luc. 6.

O B. Item iura ciuilia non dedignantur imitari sacros canones. in auth. de eccles. tit. in prin. De iure autem canonum prohibentur vfas in can. quoniam multi. xlvij. dist. inct.

S O L. Dicit quod vbi versatur lucrum, non possunt peti hodie, sed vbi damnus periturus, vt interesse, non vt vfas, & ita obseruat curia Romana. Bellon.

PR O. Vt hereditibus substitui potest, ita & legatariis l. vt hereditibus. ff. de leg. ij. Bellon.

Vbiunque poena adicitur dationi quantitatis, censetur ad eam in fraudem vfarum igitur nullo modo peti potest. Est com. opin. seenn. Alex. in cons. j. cum dicatur. vol. iij. M. Grij.

Vfus non est permittus de iure Ciuili. Ias in l. j. C. de sum. trinit. nu. 47. communem dicit. B. Villal.

Vfus constituitur ex modicitate pretij cum pacto de retro reddendo. Corna. cons. l. iij. vol. j. Thom. Ferr. in cautel. xvij. Communem dicit. & si

Et si non fit ita modicitas pretij, hæc duo non sufficiunt, nisi sit solitus fenerator. Alex. consi. cvij. vol. iij. quem refert, & sequitur. Iaso. consil. el. vol. iij.

Nota ad intellectum l. j. tit. ij. lib. vij. ordi. Idem.

Vfurarium bona sunt tacite hypothecata pro restitutione vsurarium. Anto. de Fano in tract. de pign. in ij. par. memb. iij. nu. 5. communem dicit. Villal.

Vfurarij manifesti donatio de omnibus bonis, vel maiori parte non valet, nisi caverit de restituendo vsuras. Alex. in l. discretis. C. qui testa. facere possunt. Io. Duran. in arte testam. tit. j. cau. vij. communem dicit. Idem.

Vfurarij etiã si per iudicẽ ecclesiasticũ puniãtur possunt puniri per iudicẽ secularẽ. Alcia. in c. perniciosi. nu. 8. de offi. ordi. com. dicit. Idẽ.

Vfurarium iudicium si disputatur de iure, est ecclesiasticum: si autem de facto, potest iudex secularis se intrinõm. Alcia. in d. c. perniciosam. nu. 7. communem dicit. Idem.

Pena si adiciãtur in compromisso, solutioni aliquid quantitatis, non debet presumi esse apposita in fraudem vsurarium. Caro. Molin. in addi. ad Alex. consi. cxix. lib. ij. verbo fraudem, communem dicit cõtra Alex. qui ibi attestatur magis communem conclusionem esse contrariam. Idem.

Vfurarium esse contractum in dubio non presumitur. Receptor est opinio, per ea quæ accumulavit And. Tiraq. in lib. ij. d. retract. ad fin. tit. nu. 125. I. Fich.

Vfurarius manifestus nulla cautione præstita de restituendis vsuris non potest facere testamentum, capi, quoniam de vsuris lib. vj. Zabare. consi. xcj. Necesse autem est, quod ad testam. nã validitatem, quod ipsi vsurarij caveant in vita, aliter testamentum est ipso iure nullum, secundum gl. in clem. eos. de vsuris, & in c. quanquam. in ver. si mandauerint, quam sequuntur communiter omnes Doct. ibi, & in c. quia in omnibus, de vsuris, præsertim ibi Augustinus Peronis. nu. 5. 2. & sequen. quamvis quoad penam sepulture contrarium velit gl. in clem. j. de vsur. in ver. manifestos, Limitaturque ista conclusio nõ procedere, quando vsurarius decessit nulla præstita cautione, dimisso tamen procuratore ad præstandum eam post mortem, qua præstita iustificatur testamentum, vt late disputant Canonistæ & multi hoc tenent in d. c. quanquam. Confirmat hoc idem Cardinalis in c. significaverunt de testi. & in clem. j. q. xxij. de sepult. vbi dicit fuisse decisum publicè Ferraria, quod valeat dictum testamentum, eumque sequitur Ioan. Dilectus in tract. de arte testam. tit. j. cautela. vij. Felv. inc. ad hoc, de rescript. & in c. quoniam frequenter, vt lite non contest. istamque dicunt communem opinionem, Gaspar. de Cald. & Ancha. inter consilia Cardinalis consi. xl. in facto aliã prædictæ constitutionis. Fallit ista conclusio secundo loco, quod licet vsurarius manifestus non possit testari, nisi prius cautione præstita, nihilominus potest donare causa mortis absque dicta cautione, vt voluit Bal. in l. executor. C. de executor. rei iudica. & consi. ccxxvij. vol. ij. vbi refert Collegium Mediolanense sic consiluisse. Idem tenet Ang. in disputatione incipiente. Astensis Milea, Roma, & Im. in l. tam is. in princip. ff. de donatio. causa mortis, Pau. de Castro. consi. dclxxxij. in antiquissimis, Capra. consil. xcij. circa finem. Probis in d. c. quanquam. in addi. Ioan. Mona. Guili. Benedi. in c. Raynurius. de testa. in ver. testamentum, Ripa in l. ij. nu. 7. ff. de leg. j. vbi audacter asserit hanc esse communem opinionem, & post eum Soci. Iuni. nu. 22. Fudatur talis conclusio ista optima ratione, quia tex. in d. c. quanquam corrigi ius antiquum, quo vsurarij testari poterat l. eius, qui in provincia. in prin. ff. si cert. peta. & tradit Bapt. de sancto Blasio in tract. de traditione iuris, Civilis, & Canonici contradictione xvij. statuitque specialiter, vt omnia cautione sint nulla nec de contradictionibus quicquam dixit, ergo in eis locum non habet. l. verba gesserunt. ff. de verb. signi. Secundo comprobatur ea ratione quod dicta cautio de vsuris restituendis respicit ordinationem, & solennitatem testamenti, quo respectu donatio causa mortis æquiparatur contractui secundum communem opinionem, de qua testatur Ripa in l. ij. ff. de leg. j. nu. 10. & D. Potanus Perusinus, nu. 3. in contrariam verò partem tirubanter, & sibi parum constans inclinavit Bal. consi. ccxcij. vol. ij. Lopus in allegatio. cxxv. post Ioan. Calderinum in disputatione exordiente. Canonica institutione, Steph. de Feder. in tract. de interpretat. iur. in l. par. nu. 4. Lauren. de Rodul. in tracta. de vsur. q. 100. Ioan. de Anna in c. quia in omnibus nu. 14. de vsuris. Benedi. Perusinus. in rub. de testam. in vj. Dec. sibi contrarius. in l. discretis. C. qui testa. fac. pos. & ante ipsum Alex. in prin. qui fatetur expressè istam esse commun. opin. Ioan. Dilectus in tract. de arte testam. tit. j. cautela. vij. Soc. in d. l. ij. & post eum Ruyus late vbi abundè responder omnibus ferè fundamentis pro contraria parte citatis. Sed in ista ambiguitate. & in tam varijs iuris nostri interpretum sententijs quid concludendum? dico quod casu eueniente ego semper consulerem, ac iudicarem pro ista vltima sententia negatiua, isto argumento potissimum inter alia, nam qui non habet factionem testamenti passivam, non potest etiã ex donatione causa mortis capere. l. Senatus. in prin. ff. de donatio. cau. mor. ergo pari modo, qui non habet liberam factionem testamenti aãtiuam, sicut vsu-

rarius non debet posse donare causa mortis. Limitatur tertiõ ista conclusio. seu dispositio dicti cap. quanquam, non habere locum in testamento Iudæi secundum Ioan. Dilectum in loco supra citato, qui quidem Iudæi licet sint publici feneratores, nihilominus possunt testari nulla prius cautione præstita, vt per Arret. consi. clvij. copiose in l. dubio, & in hoc sunt melioris conditionis quam Christiani vsurarij, d. c. quanquam, & not. Alex. consi. iij. in causa, & lite. vol. ij. Soci. consi. l. xij. in præfenti consultatione. & consi. lxx in præfenti vol. Imo. consi. j. circa finem. cum ij. seq. vbi dicit quod Iudæi possunt, vt Christiani testamenta condere, & Cora. cõsi. cxliij. cet primo. vol. j. Limitatur quoque loco non procedere præallegata conclusio in donatione inter vivos, vt per Bal. consi. ccxvij. quaritur lib. ij. & Io. Dilectum in allegata cautela. vij. & his accedit vltiter, quod vsurarius manifestus dicitur probatio legitima concurrente, & fama, vt per Abb. consi. xxxij. at tingam. lib. j. & consi. ij. lib. ij. & probatur etiam vsurarius ex fama, & quibusdam indicijs, vt post glo. tradunt Inno. & alij in c. cum dioecesi. de vsuris, cum concordantibus, vt per Fulg. cõnsi. ccxxvij. vltis præcepto, & tradit Gemini. in c. j. s. & quia. de vsu. lib. vj. & vsura, seu consuetudo feneratori potest per testes singulares etiam probari secundum magis communem opinionem, quancitat. sequitur. Crauet. post alios ibi. per eum relatos, consi. lxxij. nu. xxxj. & accedit quoque prædictis quod vsurarius non dicitur ille, qui tenet pecunias in monte, quonia non potest petere quando vult capitale secundum communem opinionem omnium scriben. quam allegat, ac sequi videtur Alex. in l. l. tem quia. s. j. nu. 2. ff. de pactis. Item occurrit quod vendens rem plusquam valet, censetur vsurarius, c. in Ciuitate, & c. nauiganti. ext. de vsuris, & ista est com. opin. vt late consuluit Abb. consi. v. in fin. nu. 3. vol. j. Similiterque occurrit præmissis quod bona vsurarium nõ presumuntur pro vsurarium restitutione tacite hypothecata, secundum Io. And. & alios canonistas communiter in d. c. quanquam. quã quidem communem sequuntur, simul ac citant Moder. ibi, & Ant. Negusantij de Fano. in tract. de pignoribus, & hypothecis in ij. parte. iij. membri. nu. 5. 5. & vltius nota ad præmissorum intelligentiam, quod vsura dicitur in mercatore de interesse ante mortem restituenda pecunie pacifcente, esto quod ipse mercator tantum lucrum in loco muçi ve rissimiliter facturus esset, secundum communem opinionem omnium scriben. quam expressè citat, & amplectitur Crauet. consi. lxxxvij. nu. 5. item accedit hoc etiam quod vsurarius aliquis dicitur, quamvis defierit fenerator, secundum doctrinam Bar. in l. prætor ait 5. ij. etiam, ff. de edendo, & in l. quis sit fugitiuus, in prin. ff. de ædili. edict. communi ter approbatam ab omnibus Doct. vt refert Deci. in d. cap. ex epistola. nu. 99. vbi eam declarando non nihil conatur sustinere, & à plurimis contrarijs amovere, ac diuellere, item nota vltius congruenter hic, quod vsurarius tenetur actori adere rationes suas pro intentione eius fundanda, quando agitur de vsuris, vel ex causa respiciente vsuras, secus autem, si contra vsurarium agatur ex contractu venditionis, vel ex alia simili causa, quæ vsuras non respiciat, vt not. & tenet Anchara. & Cardina. in clem. j. s. ceterum de vsuris, & Bal. in c. Clerici, de vita, & honesta, Cleric. quorum opinionem affirmat esse communem Deci. in ca. ex epistola. nu. 101. cum seq. de probatio. Item accedit postremò quod vsurarius est infamis. l. improbum, vbi Bar. Pau. de Castro, & alij communiter per illum tex. C. de infam. & Matheslin. in notab. xlix. incip. nota. F. Viuius.

Vfurarius manifestus non potest testari, nisi præster cautionem de restituendis vsuris, nec quidem sufficit nuda cautio, sed requiruntur pignora vel fideiussores. Commun. in §. Testamentum dicit Clarus. quaest. xxvj. vers. Sed quæro. Et casu, quo testatus esset, nõ præstita cautione, tamen si postea adhuc præster, reuocales et testamentum. Communem dicit idem ca. quaest. ver. sed pone. Nota autem quod etiam si defuisset exercere vsuras, tamen non poterit testari sine cautione præstanda, nisi restituisset vsuras. commun. in d. quaest. xxvj. vers. Item quæro. Et nota quod vsurarius manifestus etiam non donare potest causa mortis. Magis communem dicit in §. d. q. vij. P. Fich.

Vsus loquendi præferretur in legibus, & statutis quicunque propria significatione. l. in rubric. de dampn. infecto. ff. numero 7. communem dicit. Villal.

Vsum habens sylua æquiparatur vsufructuario, & ideo potest ligna vendere. l. diuus. ff. de vsu & habitatione quam intellige, quando sylua est procul à domo, quãdõ nõ potest vti ea ad vsu domus. Bell. consi. xlix. nu. 21. communem dicit. Idem.

Nota ad materiam l. vj. & totius tit. xxxj. par. iij. vsufructus duplex est, formalis, qui à proprietate separatus est, & casualis, qui cum sua causa, hoc est, dominio iungitur. Cora. in l. j. nu. 3. ff. de serui. communem dicit. B. Villa.

Vsufuctu vni legato, & alteri fundo, ambo concurrent in vsufructu, nisi aliud appareat de mente testatoris. Ioan. Durand. in arte testam. tit. vj. cautela. xxij. communem dicit. Idem.

Amplia, quod vsufructu omnium bonorum vni legato, & alteri fundo certo, vsufructus competit tam vsufructuario, quam legatario. Idem.

ibi communem dicit.

Amplia ad usufructuarium vnius rei, si alteri legatur res, usufructus erit amborum, idem ibi communem dicit. Idem.

Usufructu fundi relicto vxori, donec castè & vidualiter vixerit, & post eius mortem alteri relicto: muliere transeunte ad secundas nuptias, statim admittitur substitutus, non expectata morte mulieris. Est communis opinio secund. Iaso. in l. si mater. vers. sic. facit ista l. C. de inst. & sub. licet. Dec. cum Rom. ibid. oppositum teneant. M. Srib.

Usufructuario testator non potest remittere cautionem, quam tenetur heredi prestare, com. in §. T. quæst. lxxij. Etiam ne in mobilibus quidem Magis commu. dicit. Clarus in d. quæst. lxxij. vers. Et hæc quidem. P. Fich.

Usufructuarius etiam omnium bonorum non tenetur creditoribus hereditariis de usufructu respondere, sed debent distrahi tot proprietates usque ad quantitatem debitam, & de residuo percipi usufructus. Est commu. opin. cont. Bart. secund. Ias. in l. j. ver. ij. mouetur. ff. ad Senatusconsult. Trebell.

Vxor relicta usufructuaria donec vixerit, licet respectu filiorum testatoris tale legatum restringatur ad alimenta, tamen ipsis filiis defunctis recuperat usufructum, etiam in præ iudicium substitutorum ipsius filijs. Est communis opinio secundum Decium in consi. quading. testimo. septuagesimo sexto, conclusionem. vers. secundò respondetur. vol. iij. Præmissa autem opinio procedit etiam si pius locus forget substitutus, secundum eundem Decium ibidem. Tamen ista ampliatio videtur dubia, quia fauor piæ causæ æquiparatur fauori filiorum: vt no. Doc. in hac consultißima. §. ex imperfecto. C. qui test. fac. poss. fac. tex. in l. sunt personæ. ff. de religio. Cogita. Idem.

Vxor relicta domina & usufructuaria, si filij existant, intelligitur alimentaria tantum: si verò extranei sint instituti, intelligitur usufructuaria dumtaxat, non etiam proprietaria. Est com. opi. secund. Corn. in consi. clxxij. circa primum. vol. iij. Idem.

Vxor relicta usufructuaria, statim liberis eiusdem matrimonij, solè alimenta consequi debet. Est mag. commu. opin. secund. Alex. in consi. lvi. perlectis. vol. iij. M. Grib.

Quamuis Bar. in l. si. ff. de usufr. leg. voluerit. Usufructuarius omnium bonorum ad res alienam tenetur, etiam contrarium communi tenetur, & ad heredem pertinere, ipsique heredi permitti ad bonorum hereditariorum pro solutione dicti æris a defuncto debiti distractionem & venditionem deuenerit, voluerit Doct. vt plenè Paul. de Cast. in consi. cccxcij. alijs cccclxxvij. in causa quæ vertitur Bononia. Et in consi. cccclx. dubium de quo quaritur lib. ij. Alex. in l. usufructus. ff. ad l. fal. Soci. in consi. cxxxj. vers. demum dubitatur lib. j. & in l. j. in principio. vers. iij. colligo. ff. ad Trebellia. Dec. in consi. cccclxxxv. ad fin. vbi quod communis opinio est contra Bart. in d. l. si. imò plus voluit Bal. in ennsi. cccxxvij. Titius testamento in iij. dubio libro j. & in consi. cccxxvij. Passus lib. v. quod dicti æris alieni solutio, & onus totaliter, ad solum heredem pertinet, ita vt usufructus ob ipsum æs alienum, non minuat, contrarium concludens in usufructuario hereditatis & tunc nõ solus hæres, sed ipse quoque usufructuarius cum hærede tenetur, quia onus est totius patrimonij, & non fructuum. l. si. ff. de usufruct. lega. vide ipsum Bal. dict. consi. cccxxvij. F. Turzan.

Usufructuarius cui usufructus omnium bonorum fuit relictus, seu legatus, tenetur ad onera aliena simul, atque onus æris alieni ad ipsum spectabit, secundum Bar. in l. si. ff. de usufruct. lega. sed in contrarium facit de directo. l. j. C. si cer. peta. & l. ij. C. de her. actio. videlicet quod usufructuarius omnium bonorum non tenetur ad solvendum æs alienum, & ista hæc opinio contra Bal. videtur communis, vt pater ex congestis per Ias. in l. j. & seq. ff. ad Trebell. per Dec. consi. cccclxxxv. circa fin. & per Soc. consi. cxxxj. in presenti, & Bello. consi. vij. nu. j. idem que comprobatur ex his, quæ scribit Barba. consi. lxxij. illud nam creditoribus tenetur satisfacere heredes de bonis hereditariis, vt per Pau. de Cast. in l. fin. §. si autem æs alienum. C. de bonis quæ libe. Ideoque hæres propter æs alienum solvendum, & pro satisfactione potest vendere bona mobilia, & immobilia, ante quam illa usufructuario tradat & tanto minorem usufructum habebit usufructuarius. l. usufructu bonorum. ff. ad l. falci. & ibi Alex. & Bal. consi. 87. super primo. lib. v. & Paul. de Cast. consi. cccxxxv. in causa quæ vertitur, & Deci. consi. dccc. vbi scribit istam esse communem opinio. licet, & male Goza. consi. xc. iij. asseueret contrarium. Vinius.

Usufructuarius cogitur cautionem prestare de vterido, & fruendo arbitrio boni viri & restituendis rebus finito usufructu, quales erant, si tibi. ff. de usufruct. earum rer. quæ vsu consumuntur. & toto tit. ff. de usufruct. quem caut. & de solvendo earum rerum extinctionem, vt per Federi. de Senis consi. xlvj. iure cautum est, nec potest testator usufructuario satisfactionem necessitatem remittere, l. scire debetis, C. vt in poss. legato, & l. j. C. de vsu fru. Soci. consi. ccx. satis anceps. prope final. Iaso. consilio xl. tria libro primo nam illa cautio concernit fauorem heredis, quem testator remittere non potest, secundum gloss. in d. l. scire debetis communiter approbatam ibi à Doct. & in l. nemo potest. ff. de leg. j. & vltra Doctio. in locis precitatis attestantur de dicta

communi Guido Papæ consi. lxxij. in ij. dub. & C. Craue. consi. clxxij. nu. j. cum alijs seq. & quamuis Bal. in auth. cui relicta. C. de indic. vi dui. tol. per illum rex. sentiat hodie correctam esse l. j. & idè parat Barb. consi. lxxij. clementissimi. lib. ij. tamen communis opinio est in contrarium, vt per relatos Doct. & per Soc. consi. cxxxj. in presenti consulatione. lib. j. cum allegatis per Dec. consi. dcviij. vlt. puncto. proinde scias, quod non faceret fructus suos usufructuarius, quos perciperet ante cautionem præstitam, vt per Bal. consi. xxj. super primo. lib. ij. late que per Dec. in d. consi. dcviij. & quatenus superius diximus testatorem nõ posse remittere cautionem de vterido, fruendoque arbitrio boni viri, dic quod hoc verum est, quando usufructus est constitutus in vtri. voluntate: scilicet si inter viuos, quia inter viuos potest constitui usufructus. §. constituitur. Inst. de vsu. & principalis constituens potest remittere huiusmodi cautionem, vt per Bar. in l. j. C. de usufruct. & ita debet intelligi. d. l. scire debetis, & eodem modo intelligi debet argumentum à contrario sensu ibi (minimè in testamento remitti posse) ergo ex tractatamenculo, siue per heredem, siue per testatorem bene posse remitti, quia quilibet sibi præiudicare potest. Limita etiam dictam conclusionem, quod licet testator nequeat remittere cautionem de vterido, fruendo arbitrio boni viri, potest nihilominus remittere cautionem de præstandis legatis, & fideicommissis heredi. l. ij. C. vt in posse. quorum lega. & late scripsi supra in ver. cautionem de præstandis. F. Vinius.

Usufructuarius possidet naturaliter. Ias. in l. naturaliter. nu. j. ff. de acquir. possessio. communem dicit. Vinius.

Amplia ad quasi ciuilem possessionem. Fran. de Aret. in d. naturaliter. nu. 2. communem dicit.

Intellige sibi, & non proprietario. Tiraq. in tract. *le mort saisi le vif*. par. iij. declara. j. nu. 4. communem dicit. Vinius.

Usufructuarius vt frui non potest, nisi præstet cautionem, communis est, vt dicit Bar. Soc. consi. cxxxj. nu. 16. vol. j. Ex qua inferat, quod heredes possent interim bona retinere, donec caueatur. Talem enim cautionem dupliciter peti posse. Et officio iudicis, & iure repulsionis, &c. I. Fich.

Usufructuarius tenetur prestare cautionem. Socin. in consi. cxxxj. vol. j. communem dicit, & non potest remitti a testatore.

Concor. cum l. ij. tit. xxxj. par. iij. Bello.

Quid autem si pauperior sit usufructuarius, quam vt hanc cautionem prestare possit an iudicio usufructu priuandus sit, Hoc casu quatuor diuersas opiniones apud Diuino, quæ recitantur, primum à Glo. ordinaria in l. usufructu. j. in ver. boni viri. C. de usufruct. Et ibidem etiam à Bar. plenius autem à Baldo & Saliceto.

Prima est, usufructuarius hoc casu ad cautionem iuratoriam esse admittendum, quando scilicet est fide dignus, & non suspectus, Hæc opinio placuit Petro, & Tho. de Foroli. teste Bald. vbi supra, Bartolo quoque in ea, l. usufructu. Angelo præterea, & Ioan. Imol. in leum non facile. ff. si cui pluiquam per l. Falc. & c. Barbat. consi. xj. vol. iij. prout refert Hyppoly. de Mar. in sua practi. Crimi. §. diligenter nu. 104. vbi & ipse hanc opinionem sequitur. Nec alienus ab illa videtur Alberti. Rosates in d. l. usufructu.

Secunda est, vt lequestrer. bona penes aliquem virum honestum & fide dignum, qui respondeat usufructuario de fructibus. Et hæc fuit G. de Cug. quam Bart. in d. l. usufructu. admittit eo casu, quando usufructuarius est pauper & suspecta persona. Et inuenio apud Guido. Papæ deci. ccl. quod secundum hanc opinionem fuerit iudicatum in Parlamento Gratiano politano. Sed & Chass. in commen. super consi. Burgun. tit. iij. §. vj. in ver. *Et sra tenue*. nu. 5. eam sequitur. Ioan. Fabri quoque, (tamen per verbu Fortè) Insti. de usufructu in prin. cit. Et hanc com muniter tenere D. dicit Angel. Perus. in hac edictali. §. his illud. nu. 6. C. de secundis nupt. Tertia est, quod proprietarius fundi aut rem ad se recipiat, vel pro se retineat, & vice usufructus, annuatim certam summam, seu fructuum, seu pecuniæ (vsque ad tertiam centesimam vt dicit d. gl. per d. §. his illud, vel vt alij. arbitrio iudicis) repedit & soluat usufructuario, eique de illa caueat, quæ sequitur Ang. d. nu. 6. Et Sali. in d. l. usufructu. quæ æquiorè, Et si fateatur quartà de rigore Iuris esse veniorè. Quarta opinio est, quod usufructuarius in predicto casu, omnino sit usufructu priuatus, qui retinuit præ dicta Glo. Sequitur Bal. ibidè per bona argu. & Salicetus, qui dicit eam per multos & maxime auctoritate tenent, adeo vt durè sit ab illa recedere. Tenentur autè Bolofre. & Iac. Butr. teste Bal. vbi supra. Roma quoque in l. ij. ff. solu. matr. & rursus consi. cccxxxix. circa primam consulationis articulo. ff. Ias. in l. nu. 2. in x. Limi. cir. ff. qui satis. cogit. Et pro eadè consuluit Nicola. Gello. col. liij. allegas præter cætera duos bonos rex. l. si usufructus nomine l. ve usufruct. que madmo. caue. Et d. l. hac edictali. §. his illud, & c. lã vtrumque quoque iudici interpona. et nõ distreat, hæc postremã opinionem de rigore iuris esse veniorè, (versissima d. Io. Sich. in d. l. usufructu. nu. 5. tra me præcedens Tertia opinio omnia mihi videtur æquissima, comodißima, & utilissima. si rectè rem perpendamus. Per illam enim & proprietario & usufructuario pariter prospicitur, nec cuiquam de iure aut com moditate sua quidquam detrahitur. I. Fichard.

Usufru-

Vsfructuarius percipit fructus à solo sublatos à se, vel de eius mādato, etiam si in horreo non sint reconditi. Gemina. in c. si propter. de rescript. in vj. communem dicit. B. Villalo.

Nota quod fructus bonorum mariti & vxoris, soluto matrimonio cum inter virum & heredes mortui diuidentur. iuxta l. iij. tit. iij. lib. iij. For. ll. & si maior pars alterius sit, tamen hec communis opinio non obseruatur. sed debent diuidi, etsi non essent à solo separati, vt per docto. de Pala. Rube. in repeti. Rubri. de donat. inter virū & vxor. §. l. xij. nu. 10.

Idem. Vsfructuarius certæ rei non tenetur ad soluendum æs alienum. Couarru. Resolut. lib. ij. c. ij. communem dicit. Idem.

Amplia ad vsfructuarium omnium bonorum, quia non tenetur soluere æs alienum, sed hæres. Alex. in l. si filio. §. vir ff. solu. matrimo. communem dicit, & Bellon. consi. vj. nu. 1. ex Barba. consi. l. xij. & Dec. consi. ccccxxx. iij. Idem.

Intellige istam communem, quia potest hæres antequam tradat legatario, incipiendo à mobilibus soluere æs alienum, & residuum legatario dare, præstita cautione de soluendis aliis debitis. Deci. consi. d. cxx. communem dicit, licet Gozza. in consilio xciiij. teneat contrarium. Idem.

Amplia secundò, communem ad legata gratuita testatoris. Couarru. in d. c. ij. nu. 7. communem dicit. Idem.

Vsfructuaria si mulier relicta sit, stantibus liberis, alimenta tantum debentur. Cora. in l. j. nn. 3. de seruitu. ff. communem dicit. Deci. consi. l. iij. nu. 1. communem dicit, vnum tamen habebit, quòd alimenta suo iure ac sua manu percipiet. Angel. in leg. j. ff. rerum amotarū, ac mortuis filiis pleno vsfructu gaudebit, Bar. in leg. sicut in annos. ff. quibus modis vsfruct. amit.

Alimenta autem præstabuntur secundum æstimationem iudicis, habito respectu ad vitam vsfructuarij, præstabunt data satisfactione de longiori, vel breuiori vita, vt per Pala. Rube. in repetitio. rubric. de donation. quæ facit ad intellectum leg. ix. ti. v. volumi. iij. For. ll. & l. vij. tit. xij. l. iij. eius fori ad taxationem alimentorum si excedat quintā. Idem Villalo.

PR. O. Vsfructus morte finitur. leg. corruptionem. C. de vsufr. in §. finitur. Inst. cod. Bellon.

PR. O. Vtilitas cuiusquam propriis applicari non debet, quod pro communi vtilitate datum esse cognoscitur. cap. ratio. extra de præb.

PR. O. Vitale per inutile non vitiatur. leg. sancimus. C. de don. leg. j. §. pen. ff. de verb. obligat. leg. qui test. ff. de legat. secundo. leg. pecunię. vbi gl. ff. de vsur. Bellon.

OB. Contrā de l. j. §. item quæritur. ff. de aqu. quot. & æsti. & leg. Pedius. §. j. ff. de arbit. vbi vitatur propter inutile.

SO. Hæc regula non habet locum in indiuiduis, & inseparabilibus aut in contrariis. gl. in c. vitale. de reg. iur. in vj.

OB. Item obest. l. actus legitimi. ff. de reg. iur. vbi superfluitas appositā vitiat actum legitimum.

SO. L. Vbi inutile & superfluum est contra formam & naturā actus, est vitiosum, vt in contrario. Bello.

PR. O. Vulgò quæsitus sequitur matris conditionem. l. cum legitima. ff. de stat. homi. Bellon.

PR. O. Vultus motum iudicis detegit. leg. obseruandum. de officio præf. Bellon.

Si plures aliquem percusserint, & ignoratur ex cuius vulnere decesserit, nullus ad mortem debet condemnari. Est communis opinio, secundum Alex. in consi. t. vj. viso processu. M. Gribal.

VXOR per maritum relicta in testamento suo domina massaria, & vsfructuaria omnium bonorum filijs heredibus institutis, potest habere alimenta sibi condecencia solummodò cum quadam præemiuentia, & honore, vt habet viuente marito secundum Barto. Paul. de Cast. Imo. & Cuma. in l. Titia. §. fin. ff. de leg. ij. gl. Bar. Cyn. Alber. Bald. & Saly. in auth. hoc locum. C. si secundo nup. mul. Corne. consi. cclvj. nu. 6. & 12. vol. j. & consi. cccvij. nu. 3. vol. iij. Capram consi. lxxij. nu. 17. Soc. Iun. consi. xciiij. nume. 2. vol. j. vbi dicit hanc esse communē opinionem, & consi. xcvi. eod. vol. Corne. in præcitato consi. cclvj. & Deci. consi. l. iij. nume. 1. & idem consuluit idem Soc. consi. xcix. vol. j. & ista alimenta potest accipere, ac sumere vxor propter huiusmodi præeminentiam propria autoritate, nec expectare debet, vt sibi ab hærede præstentur, vt voluit Ioann. And. in addi. Specu. in titu. qui si sint legit. §. j. Ang. in l. j. ff. rerum amota. Alexan. in l. nemo potest, ff. de leg. j. & fuit de intentione Bar. & aliorum in d. auth. hoc locum, sed si filij morerentur etiam quòd habeant substitutū, maximè que extraneum, vxor prædicta debet habere integrū vsfructum, vt per Bar. & alios in d. l. Titia. §. fin. & istam scribit esse magis communem opinionem Soci. Iunior in d. consi. xciiij. nu. 2. post medium. Ampliat ac declaratur hoc etiam procedere vbiunque filius eiusdem matrimonij moreretur, ac decederet, stantibus filiis alterius matrimonij, tunc similiter matri debetur integer vsfructus, quia dicta consuetudo vulgaris habet locum duntaxat substitutibus filiis primi matrimonij, ita eleganter tenuit Bal. in d. auth. hoc locum, & Ang. Aret. in tract. de

testam. tamen Bal. reuocando sententiam in melius tenuit contrariū in d. l. Titia. §. fin. videlicet quòd hoc casu vxori prædictæ debeantur solummodò alimenta, secundum consuetudinem vulgarem, quem in mero 4. & 9. volumine iij. vbi dicit hanc opinionem esse veriore, & aquirem. Viuus.

Vxor perdit dotem propter adulterium commissum, & violatam pudicitiam. cap. plerunque, de dona. inter Vi. & Vxo. tenet gl. in auth. sed hodie. C. de adulte. & Salv. communiterque Doct. ibi lem, & de dicta attestatur Bolognetus in rub. C. de æden. nume. 29. Amplia etiam hoc quòd mulier perdat donatiō in propter nuptias, si maritus eam acculauerit adulterij ab ea commissi & sententiam reportauerit quòd ad separationem tori. l. consensu. C. de repudiis, licet glo. in d. c. plerunque. expresse velit quòd amittat duntaxat paraphernalia, quam quidem glo. dicit communiter approbari ab omnibus scriben. variis in locis, Boer. deci. cccxxvij. nu. 2. An autem mulier amittat dotem propter osculum luxuriosum, hoc latè abundeque discutitur nouissimè per Bolognetum. in d. rub. de æden. nu. 11. cum seq. Fallit dicta conclusio in vxore putatiua, seu de facto, quæ proculdubio non perdit dotem propter adulterium, sicut vera, secundum gl. in dicta l. consensu in ver. sibi. quam simpliciter sequitur Alexand. in leg. ij. alias cum dotem. §. fin. ff. solu. matrimo. Bertachi. in suo repertorio in ver. adulter. v. ver. l. xlij. in ver. maritus adulter. ver. l. iij. & in ver. Vxor adultera, ver. vij. & ista glo. comprobatur per dictum Calderi. post Lapum in clem. . . quij. de priuileg. vbi aiunt quòd illa clem. puniens religiofos non habet locum in religiosis de facto, quorum religio est reprobata, quia eis non conuenit qualitas religionis, quòd dictum sequitur Felv. in capi. accedentes, de prescrip. pro dicta gloss. quòque videtur facere dictum Calderi. consilio primo. in titulo de hæret. vbi ait, qd excommunicans inquisitorem confiscantem bona Ecclesie non habet locum in inquisitore, qui de facto distribuit certos libros Fratrum minorum damnatorum de hæresis, sed tamen in contra riam partem inclinavit gl. in d. c. plerunque. vbi affirmat quòd Vxor putatiua, ita perdit dotem propter adulterium, sicut vera Vxor, ne plus tributur Vxori putatiuæ de facto, quam veræ Vxori, quam sequitur Paul. de Cast. consilio cxlviij. & consi. cl. iij. volu. secundo. vbi dicit idem esse in tutore putatiuo, & minus legitimum, quòd ita puniatur non reddendo rationem administrationis, sicut verus tutor, tandem fatetur ipse Pau. Cast. quòd Doct. in d. c. plerunque hanc opinio nem communiter tenent: nam Doct. ibi considerant intentionem mulieris, quæ secundum eius intentionem adulterium commisit, vt ibi per Inno. in fin. & per Abb. dicentem sententiam gl. ibi esse communem. Vnde non mirum si fieret extensio de vxore vera, ad eam quæ verè Vxor non est, sed de facto, quia nisi fieret præfata extensio sequeretur hoc absurdum, & inconueniens, quòd Vxor putatiua, & de facto esset melioris conditionis, quam vera Vxor, quòd esse non debet, l. iij. §. j. ff. de donat. inter Vir. & Vxor. vbi ait etiam textus quòd etiam Vxori putatiuæ donari non potest, & ista communis comprobatur etiam per dictum Ioan. Andr. Abb. & aliorum in cap. primum, de Cleri. coniug. vbi aiunt, quòd Clericus de facto contrahens matrimoniu, ita priuatur beneficiis, sicut legitime contrahens, nec aliàs sit melioris conditionis de facto agens, quam legitime: tamen qualitas matrimonij non conuenit, sed satis est cum matrimonium contraxisset quoad eius intentionem, & quantum in eo fuit, sequitur Ancharanus consilio tertio & quarto. Roma. consilio cccxl. iij. columna secunda. quoties enim actus de sui natura est illicitus ex actu nullo pœna imponitur, l. nemo martyres, C. de sacrosanctis eccles. iuncta glossa in l. eum qui duas. C. de adulter. Decius in capitu. ex tenore, columna tertia de rescript. Similiter curator putatiuus non debet esse melioris conditionis, quam verus, ob id sicut verus curator non potest donationem accipere ab adulto. ita nec putatiuus, secundum Paulum de Castro consilio cclij. curator libro primo. Secundò limitatur præallegata conclusio, quòd non priuatur dote vxor propter adulterium, si Maritus tacuisset, secundum Baldum & Doctores in l. fina. C. de adul. Bartol. Bald. Angelum & alios in l. rei iudicata, & hæredi. ff. soluto matrimonio. Alexander consilio centesimo octuagesimo nono, val. vij. latè Bermondus de publicis concubinariis, in rubrica de adulteriis, nu. 7. & ante idem videmus quoque in matre, quæ transiit ad secunda vora, superstiti filio de hoc non conueniente, his stantibus, si filius decedat non priuatur eius hereditate, quia filius non conueniendo de matre videtur iniuriam sibi factam per eam remisisse per dictum transiitum vt tradit Baldus in authentica ex testamento, C. de secundo nup. Deci. consilio cclx. Ripa. in leg. fin. C. de reuocand. donatio. in qn. gl. l. vj. Tertio coarctatur d. conclusio non procedere in vidua, quæ non priuatur dote propter stuprū in viduitate commissum, secundum Alex. in leg. fideicommissi. C. de fideicommissi. licet Paul. de Cast. in leg. fororē. C. de his, qui vt indigni in d. l. fideicommissum, & consi. cxxj. & quamuis hoc nõ auctus firmare Ruynus consi. clv. nu. 2. vol. iij. propter discrepantiam tantorum patrum; tamen mihi magis placet opi. Pau. de Cast. omittis disputationibus, ceterisque rationibus, quæ ad confirmationem prædictæ sententiæ Pau. Cal. adduci possent, quia per se patet & emicat. Quarto claudica

claudicat dicta conclusio in muliere existente in patria potestate tempore perpetrati delicti, quae sic adulterando non potest in dote patri nocere secundum Spec. in tit. de dote post diuor. resti. §. formati ver. quid si filia. Dyn. Bal. & alios in l. ij. §. quod si in partibus per illum text. ff. sol. matr. & Bart. in §. voluntatem. eadem l. & Doct. omnes communiter in cap. ex literis de pigno. Si vero mulier sit sui iuris effecta, & sic actio de dote sit in eam consolidata, iuxta l. vnicam. §. videmus. C. de re. vxo. actio amittit dotem ex adulterio prius commisso, vt eleganter per Bart. in præallegato §. quod si in partibus. circa fin. & Paul. de Cast. ibidem in vers. item si voluntate. F. Vinius.

Vxor ad dotis restitutionem agente, quia maritus ad inopiam vergat, vel sua abutatur substantia, poterit maritus omnes exceptiones iudicatas opponere tam contra libellum, quam personam, vtputa, quod libellus, sit ineptus, generalis, obscurus, & huiusmodi, & quod ipsa mulier sit minor, & sine patris consensu agere non possit, quod iurè ad negotium princip. videlicet repetitionem ipsius dotis, duas sunt regulæ affirmatiuæ, & vna negatiua. Prima est, quod omnis exceptio quæ constante matrimonio, obstatet vxori quod ad dotis diminutionem, eadem obstatere potest quod ad restitutionem. I. quamuis & seq. sol. matr. & l. quod dicitur de impen. in rebus dot. fact. Altera est, quod omnis exceptio, quæ omittitur, consultum non esset marito solum matrimonio, qualis est exceptio, quod maritus non conueniatur, nisi quatenus facere potest, si agatur ad dotis restitutionem constante matrimonio poterit opponi. Regula verò negatiua est, quod nulla exceptio procedens ex causa, quæ constante matrimonio dotem non minuit, vel quæ omittitur consultum esse potest marito solum, matr. poterit opponi aduersus agentem ad dotis restitutionem, quæ maritus vergit ad inopiam. vbi ad huc, in fin. C. de iur. dot. quas quidem regulas tradit Bart. in d. l. si constante. num. 2. sol. matr. F. Turzan.

Vxor seu mulier succedit in quarta parte bonorum viri, & sic mariti (si si liberi non sint ultra tres, alias succedit virili portione secundum indubitatum, & communem opinionem omnium scriben. & legatum factum coniugi non tollit dictam successionem, sed computatur in partem, text. cit. in authen. præterea, C. vnde vir, & vxor: ista verò successio, nota, habet locum, quando matrimonium est absque dote, vel cum parua dote, vt declarat Alex. & Iaf. post alios. Doct. communiter in d. authen. præterea, & dos ista intelligitur parua, quando non sufficeret ad alimoniam Vxor, & ista est communis opinio, vt constat ex congestis, relatisque per Barba. consil. lxxiii. scriptis lib. iij. quod quidam procedit etiam si coniugi post acquisitionem huiusmodi quarta superueniret diuitia: nam post effectum consummatum cessante causa non cessat effectus, in fin. C. vnde libe. & late per Deci. cō. si. xliij. pro virili; Ampliatur prædicta ultimo loco similiter procedere, si testator expresse prohiberet Vxori suæ in testamento detractionem istius quartæ nam testator per legatum vxori factum non potest prohibere dictam detractionem, secundum gl. in §. si verò expressim, in ver. heredem, in authen. de hered. & Falc. cum qua sentiunt omnes Doct. communiter, vt patet ex congestis per Alexan. in d. authen. præterea, & per scriben. in l. si cum dote. §. si pater, ff. sol. matr. & confirmatur hoc ex dictis per Bald. in l. filium quem habentem, ver. deinde quæritur. C. famil. excus. licet Sal. & male in d. authen. præterea tenet contrarium; Interpretantur prædicta vltimis, quod illa quarta, quæ debetur ex dispositione d. authen. præterea, marito inopi, præmoriante vxore locuplete, locum habet, rã condito testamento, quam ab intestato, & sic contra voluntatem Vxor, secundum omnes Doct. in d. authen. præterea, & istam ait esse communem opinionem Corn. consil. iij. vol. iij. & Soc. consil. cxxj. vol. iij. Vinius.

PR O. Vxor debet præstare operas marito. lege, sicut. ff. de oper. libe. Bellon.

PR O. Vxor habens maritum inutilem, dicitur vidua. l. fina. vbi Accut. C. de plag. Bellon.

PR O. Vxor est sociæ diuitiarum & humanæ domus. l. aduersus C. de crim. expil. hered. Idem.

PR O. Vxorem habens non regitur proprio motu, sed vxoris, sicut nauigans ventis regitur non proprio motu. cap. nos nouimus. & ibi gl. xvij. quæst. iij. Bellon.

PR O. Vxor vitæ societas quodammodo dominâ facit. l. j. re. rum amotar. Bellon.

PR O. Vxores à viris defendi debent, non e contra viri ab vxoribus. l. quod si viro. ff. de iniur. Bellon.

PR O. Vxores conuiscant radiis maritorum. l. femina. ff. de senat. l. mulieres. C. de dignit. libro xij. in §. sin autem. in authen. de consul. colla. iij. Bellon.

PR O. Vxores multæ gaudent de morte maritorum. gl. in l. pater. §. locrus. ff. de cond. & demon. Bellon.

Vxor tenetur sequi virum, si velit mutare domicilium, nisi pacto in contractu matrimonij aliud sit dispositum Panorm. in in cap. j. qui matrimonium accusa. possunt, communem dicit. B. Villal.

Vxor, viuente patre in illius non autem mariti (nisi quod ad concubitum, & operas domesticas) potestate est. Communis est vt videre licet ad nauicam apud Andr. Tiraqu. in princ. commenta. in consue. Picto, siue de leg. connub. l. Fich.

Vxor transiens ad secunda vota, perdit legata sub conditione relicta, si castè vixerit, in fin. C. de indi. vidui tollen. Ioan. Dtran. in arte testan. tit. vj. cau. xxxix. communem dicit. Villal.

Vxor quæ ex forma statuti debet lucrari aliquid de bonis mariti, in fin. in l. præterea. C. vnde vir & vxor. num. 20. & Suarez in l. j. tit. de les. aras communem dicit, sed tamen Ioan. Cora. in ca. j. Miscell. lib. ij. dicit sibi non placere, Nec obstat huic communi lxxvj. tau. huius regni, quia ibi maritus nondum debitor, nec in illo obligatus mulieri, & non est mirum, si non fiat compensatio cum legato, quia lucra veniunt ex dispositione legis, & per Segu. in l. iij. §. fin. num. 126. ff. de liber. & posthu. & transmittitur ad heredes, etiam si non sint agnati, vt per cū ibidem, ex dicto Bald. in l. fin. C. de bon. mater. Et maritus potest, durante matrimonio, alienare etiam inuita vxore. l. ccc. styli. & lord. lib. v. tit. iij. l. iij. de qua per d. Suarez. in tit. de de las gana & Gome. Aref. in l. ij. tau. ca. Segu. in tract. de bonis duca. durante matrimonio. nu. 1. & Ioan. Lupum in repet. rubr. potest etiam alienare, dummodo hoc non faciat in fraudem, vt d. l. ccc. per d. Lupum in col. ccc. lxxij. Sed nota, quod licet hæc bona sint mariti, durante matrimonio, & possit alienare, si tamen sit condemnatus, vel maritus perdit omnia bona ex delicto, medietas hæc non dicitur confiscata. l. lxxvij. tau. quam opinionem antea tenuit Segura. in dicto tract. num. 1. §. & Doct. Ioan. Lupum in repet. rub. Idem Villal.

Vxor non habet priuilegium prælationis ratione dotis confessaræ tantum, nisi probet realem solutionem ipsius dotis, secundum gloss. in l. ad idus post med. in ver. Dote. C. qui potest, in pigno. habe. quam communiter à Doct. recepta scribit Minning. obs. lxx. cent. j. Io. Fich.

Vxor pro marito in testem nominari, productique non possit, inter omnes conuenit. Sunt enim coniuges vna caro, sociique tam diuina quam humanæ domus, l. jff. de rit. nup. l. aduersus, C. de cri. expila. hered. Sed quid, si ab ipso aduersario contra maritum nominetur vxor? Dubium sane redditur, quia tunc suspitio remissa videtur, nec etiam id vlla lege prohibetur. Itaque & Hostiensis in Summa iudicium suum suspendit. Speculator admittendam esse censuit Sed æquius & reuerentius est talē nominationem non esse admittendam. Præterquam enim quod testimonium claudicare non debet, vt eleganter dixit Bald. in l. iij. C. de testi. consideranda sunt & summa charitas & reuerentia, quam mutuo coniuges sibi debent, propterea que modis omnibus cauendum, ne concedatur occasio, pro qua vtraque illa vincula, quibus illi coniugantur (quo verbo etiam Cicero vitur) laxentur offendantur, & ledantur. Hanc igitur posteriorem opinionem retinent Alberi. de Rosa in tractat. de testibus in ij. part. post princip. Bald. & Salic. in dicta lege secunda Abbas in ca. in literis. cir. finem cum Apostil. ibi & Feli. ibidem num. iij. Lucas de pen. in l. quicunque C. de re milit. lib. xij. Lanfran. de Oria. in c. quoniam contra, in ver. Testium depositiones, nu. 60. extra de proba. Et Hippol. Marfil. in Pract. Crimi. §. diligenter, num. 2. cum pluribus ibi allegatis. Limitat tamen ibidem, nisi necessitas hoc exigeret, videlicet inopia probationum, ita quod veritas aliter haberi non posset, quod ante ipsum & etiam Abbas in d. c. in literis. nu. 7. in fin. Et Alexan. in consil. cij. nu. 3. tradiderunt. Io. Fichard.

Quæ autem de vxore dicta sunt, eadem etiam ad maritum porriguntur, vt monet Feli. d. nu. 7. in fi. Idem Fichard.

Antonius de But. in c. ex parte. circa fi. in vers. sed est dubium. de sponsa. voluit, quod si dico: promitto non accipere aliquam in vxorem, nisi te, ex istis verbis non censetur, nec sit contra dictum matrimonium, quia resoluitur in potentia. sed Abb. ibi post Cardina. contrarium tenuit, & hanc dicit communem opinionem Dec. in l. trans. actione. in princ. C. de trans. quam dicit procedere, & locum habere inter eos, qui tractabant de matrimonio secundum ipsum Abb. in cap. præterea. l. j. eo. tit. de sponsalib. ru dic secus, si aliter, & alio effu so sermone talis promissio emittitur, quare tunc non animo se obligandi, & contrahendi emittitur videtur, sed potius applaudendi. F. Turza.

Communium opinionum siue ree-
ptarum sententiarum

F I N I S.

THESAVRVS RECEPTA- RVM SENTENTIARVM

Quas vulgus Interpretum Communes Opiniones vocat.

AUTHORE EMANVEL SOAREZ

à Ribeira præclarissimo U. I. Doct.

ABORTVI qui causam præstitit, prænantem percussens, capite plectitur, si fœtus animatus iam erat, aliàs supplicium extra ordinem luet. commune interpretum placitum attestantur Blanc. & qui eum laudat Iul. Clar. in præct. §. vlt. quæst. lxxviii. ver. abortum procurans in fin. Et si longè verius, æquusque sit, nunquam huic capitis pœnas infligendas esse, seu animatus, seu inanimis fœtus abortu perierit, si modò prægnans vnà mortem non oberit, vt laculenter probat fons iuris, iustitiæque omnis sacrosancta diuini Moſis lex, Exod. xxj. cuius sententia (ab Accurf. in l. Diuus. ff. de extr. crimi. in aliud omino contrarium eius, quod præcipit, perperam accepta) nihil aliud verè sancit, quàm vt qui grauida muliere percussa abortum intulerint, multa arbitraria puniantur, ni pernicies ipsius mulieris insequuta sit. alioquin si non solum spes hominis, sed mater vera homo è medio auferatur, vitam, pro vita, oculum pro oculo, dentem pro dente, &c. pendi iubet: & hoc etiam, si diligentius inspiciatur, iisdem fermè verbis, quo ad mortis pœnam, constituit. l. si quis aliquid. §. qui abortionis. ff. de pœn. l. si mulierem. ff. de sicar. & probant d. l. Diuus. tradit eleganter, ac verè Alex. post Bald. in l. quod dicitur. num. 4. ff. de liber. & posthum. & qui sese hac in quæstione variis modis induit. Egidius Bofsius in præct. tit. de homic. num. 6. qua etiam de re nos alibi latius, & commodius siquidem in præsentia titulum operis præ oculis semper habebimus, ac re ipsa Plin. Iunioris consilium sequemur lib. v. epist. vj. iniquitatis: Primum ego officium scriptoris existimo, vt titulum suum legat, atque identidem interroget se, quid cœperit scribere: sciâtque si materiæ immoratur, non esse longum: longissimum si aliquid accerit, atque attrahit.

Absens, lite non contestata, iis de criminibus nequit iure ciuili condemnari, quibus corporis pœnæ indicuntur: vt frequenter Doctoribus probatum inquit Anton. Gomez. meus olim iuris Doctor. in l. xxvij. Tauri num. 1. Boff. in tit. de requiren. reis num. 1. in si. idemque Pontificum iure receptam affirmat Abb. in cap. veritatis. num. 20. & 27. de dolo, & contumac. at in iis, quibus pœnæ nomine, vel relegatio, vel quid etiam relegatione minus infligitur, ritè condemnabitur. cõmune interpretum dogma aiunt Bald. in fin. Salyc. num. 14. in l. absentem. C. de accusat. & ij. quos laudat Clarus optime de vtriusque iuris studiosis meritis in præct. & vlt. quæst. xliiij.

Absens quibus in criminum causis iuxta statuti formam de marnari potest, & procurator eius nomine interuenire poterit. commune axioma recenset Angel. in l. penult. §. ad crimen. fallent. ix. ff. de public. iudic. & qui cum retulit August. ad Angel. de malefic. ver. qui iudex videns. & vberissime hanc rem agens Iul. Clar. in præct. §. vlt. quæst. xxxij. quin & iisdem in causis pro absente iudex suamet spõte probationes inducet vt frequenter iuris auctoribus placitum aiunt Alex. num. 29. Rip. num. 74. & sequen. in l. iij. §. hoc autem iudicium. ff. de damno in fec. et qui id diligenter explicat Iul. Clar. in præct. §. vlt. quæst. lxi. versiculo sed hæc quidem.

Absens, atque ignorans effecta, et acquisitiones, quæ legi alicui accepto ferri debent, consequitur, vt commune aio ex Angel. et Anchar. quos laudat et sequitur Aymon. in rub. num. 77. ff. de leg. lib. j. et iis, quos allegat eruditus, et iuris apprime catus Alciar. in cap. cum contingat num. 131. versiculo secundo quia, de iurciur. et vide infra ver. legis luca, et effecta.

Absenti reip. causa restitutio ad appellandum conceditur: vt communem esse opinionem ait Aret. consil. clx. nu. 6. late Tiraq. de retract. lign. §. xxxv. gl. iij. nu. 46. amicus noster Nic. Ant. Grau. ad Vestrium l.

vij. cap. iij. nu. 20. efficietque huiusmodi restitutio vt absentia, impedimenti vè tempus de medio submoueat, vt receptum asserit Balb. de præscrip. par. vj. quæst. j. casu xxij. nu. 26. peti. tamen ea debet infra quatuor annorum spacium ab eotempore aufpicaturum, quo vel læsio maiori in ætate complebitur: vel impedimentum euauerit: vt frequens doctorum enunciatum fatum idem Balb. eod. in loco, nu. 27. nec oberit si longissima antea cucurrerit præscriptio vt communem sententiam enuntiat Tiraquel. d. §. xxxv. gloss. iij. num. 40.

Absentia causas propositurus non eget mandato, vt commune placitum in fit Præpos. in ca. si quando, ij. q. vj. num. 21. & qui ea de re accurate differit Iul. Clar. in præct. §. vlt. q. xxxij. ver. sed nunquid. egebit tamen si tanquam procurator velit defendere, vt receptum asserat Ias. in lis. qui nu. 6. C. qui test. fac. pos.

Acceptilatio vni ex pluribus correis expressim singulariter indulta aliis correis nec oberit, nec proderit vt magis frequenter placitum asserit elegatis doctrine, atque eruditionis vir egregius, & mihi multis nominibus obseruatus Ioannes Rõnchégallus Guoldus in l. ij. nu. 11. ff. de duob. reis.

Accrescendi ius in hæreditatis emptorem, aut alium non generatim succedentem non tranſit, tamen si in legatis honestatos tranſeat commune ponunt Ias. nu. 106. Rip. nu. 90. Poli. nu. 44. Crot. nu. 44. in l. re coniuñcti. ff. de leg. lib. ij.

Accrescendi iuri tum locus nullus est, cum portio nis defectus hære dis culpe, delictive adſcribitur. vt communem opinionem, esse reuñciat Anto. Gomez. de testam. cap. x. nu. 30.

Accrescendi ius, & in emphyteusi, & in feudo silet. commauia refert infra ver. emphyteusi. & ver. feudum.

Accusare nemo eum cogitur à quo offensus est vt commune inquit Didac. à Couarru. lib. j. resolut. cap. ij. ad finem.

Accusare plures tunc simul possunt cum illorum vel officij vel alterius utilitatis nomine interest commune aiunt Aret. in c. olim. nu. 10. de accusat. hieronym. ad Ang. de malefic. ver. & ad quærelam. nu. 65. & qui hac de re accurate differit Iul. Clar. in præct. §. vlt. q. viij. vbi etiam quando plures simul accusari possunt, vel vnus pluribus delictis vnũ in libellum congestis, infestari queat, cum receptis sententiis memorata prodit.

Accusatio, iudicis officium, non actio censetur vt commune inquit Berouis in rub. nu. 6. in fin. de accus.

Accusatio nec iam hodie in scriptis fieri necesse habet, vt attestatur Iul. Clar. in præct. §. vlt. quæst. xij. ver. quæro nec honestissimæ & iustissimæ subscriptionis metu retardatur: vt receptum ponunt Egid. de crimin. l. l. maiest. q. j. nu. 6. Did. à Couarru. lib. ij. resolut. cap. ix. nu. 3. Iul. Clar. d. q. ver. ceterum hodie, & si absque ea, accusatorem talis nis pœnis obnoxium hodiè quefore affirmant Aret. & alij, quos refert idem Clarus eodem loci ver. de iuro autem: quod tamen intellige de iure, nam & vsu id etiam improbatum est, vt attestatur late idem Clarus in eod. §. vlt. quæst. lxxxj. ver. sed quæro,

Accusationis libellus diem, mensem, ac locum contineat, necesse est. vt commune ponit late Viuius. lib. j. opin. xix. latius, & accuratius Iul. Clar. in præct. §. vltim. quæstio. xij. ver. dixi exprimeandum, cum sequentibus. & Ant. Gomez. de delict. cap. ij. num. 15.

Accusatio non impeditur, quòd reum criminis pœnituerit: vt commune asserat Aret. in capitulo accusati. numero 50. de accusat. Iul. Clar. in præct. §. iniuria. ver. vlt. & in §. vlt. quæst. xij. ver. item quæro. & quæst. lx. ver. sui quandoque,

Accusatio priuati criminis cuilibet populari competit, si et duntaxat

zat nummularia multa, & duntaxat ad fiscum peruentura infligatur cōmune affirmare autem ex lmo. in l. j. nume. 10. ff. de publi. d. Hippol. in l. si quis ne quærit. nu. 125. ff. de quaest. August. ad Ang. de malef. ver. si. nec non ad querelam. nu. 9. accuratè Iul. Clar. in pract. §. vlt. q. xvij. ver. pen. excipe cum crimen præcipuè aliquem tetigit: nam tunc ei lohi danda est actio. commune inquit Bal. in rub. nu. 9. C. qui accus. nō poss. Roman. confi. cl. iij.

Accusatio in eum eius criminis intentari nequit, qui illius nomine, vel semel damnatus, vel semel absolutus est. commune aiunt Man. tua confi. cl. j. lib. j. Ioan. de Amicis confi. xxvij. & qui late istam regulam tractat Iul. Clar. in pract. §. vlt. q. lvij. per totam.

Accusationis ius non ideo euantille censetur, quod iniuria, vel offensionis remissio in conscientia foro indulta proponitur. commune effantur Igneus in l. Diuus nu. 25. & sequen. ff. ad Senatufcon. Syll. Did. à Couarru. lib. ij. retol. c. x. nu. 6. Iul. Clar. in pract. §. vlt. q. lvij. ver. sed in proposito.

Accusatio criminis quin fieri possit, atque uenà rei ablata restituito aut damni illati satisfactio petiqueat, nihil verat. commune enunciant Aretin. in c. qualiter, & quando in ij. §. ad corrigendos nu. 139. de accusatio. Cur. Iu. in l. edita nu. 198. C. de eden. Iul. Clar. in pract. §. vlt. q. ij. vers. & hæc quidem.

Accusatio ni probetur, accusatorem calumniæ arguit. cōmune interperum effatum renunciant Abb. in c. calumniam. nu. 1. de poen. idem Abb. nu. 5. Marian. nu. 7. Felin. nu. 6. in c. ij. de calum. Iul. Clar. in pract. §. vlt. q. lxij. ver. dixi supra. amplia vt hoc idem procedat, & si de calumnia iulurandum sit nuncupatum, vt commune inquit Alex. in l. pro perandum. §. in autem nu. 21. C. de iudic. & alij, quos refert Clar. in d. q. ver. sed quid. non tamen id sufficit, vt accusator expensarum dampnari possit: vt verè resoluit idem Clar. eodem in loco, versicu. sed nunquid.

Accusatio omnium criminum generaliter & indistinctè viginti annorum spacio terminatur, vt frequenter placitum aiunt Ab. in c. cum haberet. nu. 4. de eo, qui dux. in matrimon. Anton. Gomez in l. xvj. Tauri. numero 5. & qui rem hanc accuratè agit Iul. Clar. in pract. §. vlt. q. lj.

Accusatus à quo bona petuntur, illorum inuentarium facere cogetur. commune pronuncio ex Barto. in l. mandantis. ff. de requir. reis. Plat. in l. defensionis. C. de iur. fisci. lib. x. Boer. atque iis. quos refert Afflic. de c. l. xj. numero 21. in fin. Guido Papæ de c. l. j. Pico, qui licet dubitet, praxi receptum profiteretur, in l. post contractum. nu. 56. ff. de donat.

Acta omnia generaliter opem testium exigunt. commune ait cum Saly. Dec. in c. quoniam contra. nu. 29. & seq. de probat. nullos tamen testes curiarum acta requirunt. commune effantur Lanfran. in illud idem c. nu. 24. Marant. de iudic. vj. par. j. par. princ. nu. 5. i. quin & regu lariter id genus actarem euidentem, seu vt doctores fantur notoriam reddunt commune renuncio ex Socin. Sen. confi. xxxvij. lib. j. Soci. Iun. confi. xv. nu. 18. lib. j. Paris. confi. cxj. nu. 6. lib. iij. Neuz. confi. lxx. nu. 3. atque ex Jacob. Menoch. viro. multæ doctrinæ, & eruditionis, de recup. possel. remed. j. nu. 232.

Acta inter alios exarata non probationi, sed alieni argumento erūt vt frequenter interpretibus probatum ait Ripa. in l. is apud. numero 36. C. de eden.

Acta vnius instantiæ, sic enim cum doctoribus loquar, inter easdē personas in alia fidem facient. commune fatut Curt. Iun. in l. ij. numero 93. C. de edend. nisi si testes non essent publicati, vt fandimos est. commune inquit idem Cur. eod. in loco, & Felin. in c. cum causa. de testib.

Acta ciuilibus iudicij fidem in criminali non faciunt, vt commune esse doctorum axioma literis prodiderunt Felin. in c. at si clerici. nu. 12. de iud. Ripa in l. in apud. numero 40. C. de eden. Iul. Clar. in pract. §. vlt. quæst. liij. vers. item si. vbi id etiam in vers. seq. diligenter explicat.

Acta ecclesiastici iudicij non tenetur iudex popularis (cui damnatus plectendus remittitur) approbare, ac veritate rei aliter non comperta exequi, vt commune affirmant Matth. de Affl. in j. par. constitutio. Reg. rub. xxvij. nu. xxxij. Curt. Iun. in l. magistratibus. nu. 4. ff. de iurisdic. omnium iudic. Menchiaca in j. part. de testamen. §. vj. nu. 16. & qui accuratè distiuguit Iul. Clar. in pract. §. q. xcvj. ver. quarto etiam vt nec popularis iudicis à iis. ecclesiasticis iudex necessariò fidem adiungat. quemadmodum frequentibus doctorum calculis approbatū aiunt Grammat. confi. crimin. xlij. nu. j. Viuius lib. j. opin. clxij. & Iul. Clar. in pract. §. vlt. q. xxxvj. ver. vlt.

Acta causæ corrupens, atque in illis peruertendis falsi crimine sese obstringens, causam totam amit tit. vt commune enunciatum effertur Dec. in c. cū venerabilis. n. 21. de except. cum Alex. Did. à Couarr. in rep. c. quamuis pactum. nu. 6. de pact. Iul. Clar. in pract. §. falsum, ver. item propter.

Acta tamen præsumptione muniantur, contrariis nihilominus probationibus rectè ac ritè impugnata euertentur. commune afferit Did.

à Couarru. lib. j. resolut. c. j. nu. 9.

Actio ad vindictam dicitur, quoties contra eum pœnalis datur actio, cuius delictum patrimonio ageris damnum nullum attulit: aliàs si quid ex illius re familiari ob delinquentis factum abfuerit, ad re familiarem persequendam data, & dicitur, & censetur, vt est notabi. Accurrij sententia in l. cum emancipati. §. emancipatus filius ver. magis. ff. de collat. bon. quam illic omnes probarunt, & ipse receptam assero ex Bar. in l. prator edixit. §. j. ff. de iniur. Bal. in l. rei iudicata. §. j. ff. de lut. matrimo. Salyc. in l. si quis se pulchro. C. de sepul. viol. Ang. in §. nō autem. nu. vij. in fit. de perp. & temp. act. Alex. in l. pœnales. nu. 4. ff. ad leg. Falcid. Imol. Aret. & Iaso. numero 3. in l. pro hærede. §. vlti. ff. de acquir. hæred. Ias. in §. pœnales. nu. 95. in fit. de action.

Actio vbi statuto alicui negatur, nec accusationi, nec querelæ, nec iudicis officio locus est. commune aiunt Claud. in repet. l. vt vim. nu. 23. in si. ff. de iust. & iure. Iul. Clar. in pract. §. vlt. q. 50. ver. post et etiam, & si Alex. quem idem Clar. refert, atque improbat, nō improbabiler contrarium receptum censet.

Actionis appellatione officium iudicis late comprehensum censetur commune interpretum dogma affatur Alex. & Dec. vter que numero 23. in l. j. ff. de iurisdic. omnium iudicium, Iaso. in principi. p. numero 54. cum sequen. in fit. de action. Viuius lib. j. opin. xij. & qui supra proximo ver.

Actionis expressio in libello non exigitur, nec ineptè facta libellum euertit. commune placitum effert Iaso in l. edita actio. numero 3. C. de eden.

Actio ciuilibus & criminalis simul intentari poterunt si hæc principia liter. illa minus principaliter proponantur, vt receptum ait stantur Cur. Iun. in l. edita. numero 198. C. de edend. Roland. confilio xxx. numero 2. libro ij. & qui accuratè id exponit Iul. Clar. in pract. §. vlt. quæstio. ij.

Actio tum confessoria, tum negatoria non aliter competet, quam si contradictio interuenierit: ad quæ verbis deuentum in iudicio sufficit, & si nulla illius mentio libello inseratur commune pronunciat Iaso. in l. si prius. numero 16. & 18. ff. de nou. operis nunciat.

Actio confessoria ac negatoria non modo seruiturum nomine, sed & ob quæcunque alia iura incorporea competit, vt cōmune in fit Ias. in l. si prius. nu. 4. in fin. ff. de nou. oper. nunciat. quin & aduerfum eos, qui præsentationibus (vt doctores fantur) impedimento, obstaculo ve sunt, rectè intentabitur. commune profertur Roc. in ver. ius. de iur. patro. nu. 6.

Actio publiciana vero, ac directo domino competere nunquam potest, sed iis duntaxat opem fert, qui causam bona fide etiam à male fidei possessoribus adipiscuntur, vt commune ponunt Alex. nu. 9. Rip. nu. 3. in l. rem. quæ nobis. ff. de acq. possel. Ias. in §. sed ista quidem. nu. 59. cum sequenti. in fit. de action. non tamen cuiquam illorum p. totus competet aliter, quam si vacuum prius rei possessionem sit conuestutus, vt commune asseuerant Alex. vbi supra nu. 8. circa fin. Viuius li. j. opin. vij. qui opin. vj. ex recepta interpretum sententia huius publicianæ actionis finitionem ponit, & opin. xj. modū libelli scribendi, & complu. cula alia ad illam attinentia memorat.

Actio ciuilibus & si ex crimine originem trahat, non minoris temporis intercapedine quam triginta annorum præscribitur, cōmune ait Igneus in l. in cognitione. nu. 186. ff. ad S. C. Syllan.

Actio personalis nullo præscribitur tempore, si mala fides intercedat, commune inquit Balb. de præscrip. iij. p. q. vij. nu. 2.

Actionem ad soli res extero cedens nō in eam pœnam incidit, quæ illas illi alienanti indicuntur. commune ait Claud. in l. Gallus. §. videndū. nu. 10. ff. de liber. & posthum.

Actionum plurium, & dissimilium exaggeratio in eodem libello licita est, vt cōmune dicit Gomez. in c. dispendia. nu. 33. de rescrip. libr. vj. intellige nisi si ex eodem nascantur fonte, & causa. tunc enim nec si actiones nō eodē, sed ad diueria spectent, illarum cumulatio admittetur, vt cōmune asseuerant Ias. ff. de dec. cclxxxvij. Viuius. li. j. opin. iij.

Actiones, & iura, tertiam bonorum speciem à bonis mobilibus, & immobilibus diuersam constituunt, vt commune pronunciant Alex. in l. j. nu. 9. ff. de vulg. & pup. & idem aliis in locis, atque alij appellati ab Aym. confi. cccij. ad fin. Guid. Pap. q. cccxj. Tiraq. de retract. lign. §. j. gl. vij. nu. 9. Berouius cum multis, in c. nulli. nu. 73. de reb. eccle. & insignis iuris antecessor, ac magnum atatis nostræ ornamentum Arius Pinel. in prim. part. rub. nu. 24. C. de bon. mat.

Actiones, & iura, nec rerum, nec bonorum appellatione ad certum aliquem locum relata, comprehenduntur, vt nec generaliter certo loco circumscribi censentur, vt frequenter interpretibus placitum attestantur Iaso. confilio v. libro trj. Socin. confilio c. j. lib. j. Corn. confilio. xlix. numero decimo. libro tertio Alclat. in lege vltima. numero. 80. C. de pact. Tiraquel. in l. si vnquam, ver. bona, nume. nono C. de reuocan. donat.

Actiones, & iura non solum sub expressa, sed & sub tacita bonorum hypotheca intelliguntur obligata, vt frequentibus doctorū suffragiis exceptum

exceptum inquit Dec. cons. ccc. lxx. nu. 10. Neguzant. de pigno. iij. nu. 165.

Actioes ex contractu seu iurisdictionum, seu iuris civilis enascentes, tolli à principe nequeunt: vt propitiis doctorum calculis generaliter inueniuntur. Paris. consil. c. i. nume. 70. libr. primo. meus & doctor. & alter patens Arius Pinel. in rubr. prim. par. cap. iij. numero 9. C. de rescind. venditio.

Actor niliquidò tam in civilibus, quam in criminalibus causis, pro hauerit absolueudus reus erit commune effarum. pronunciat Ias. in l. non est nouum nume. 5. C. de eden. & alijs passim.

Actus quo fit modo inualidus, non ualeat vt potest, si obligationem à duorum voluntate pendente. ra. continet commune assentit Did. à Couarr. de sponsal. j. par. cap. iij. nu. 2. ad fin. & seq.

Actus inualidus vt fit, non obstat, quo minus id ualeat quòd & sub eò comprehenditur, & illo modo geri poterat. vt commune ait idem. Di. à Couarr. in laudato superius cap. iij. nu. 5. prope fin.

Ad eundem hereditatis facultas ius censetur, commune ait Aret. in l. ff. de acq. hare. affirmant ibidem. Ias. nu. 10. & idem in l. cum filiofam. nu. 110. ff. de leg. lib. j. & in l. licet C. de iur. delib. De enu. 1. post alios in l. iij. C. de instit. & substitut. & si Coman. Riminal. & alij ad l. precia rerum ff. ad leg. Falcid. non leuiter ea in se hallucinantur.

Adeunda hereditatis iuri præscribitur triginta annorum spacio. vt commune testatur Ba. b. de præscr. iij. par. quartæ part. principal. xxix. q. iij. s. amem ex capite tantum vnà de liberis, ea triginta annorum exceptione excludentur, non uerbò vnà de legitimis, nisi inter alios triginta annos, vt commune dicit Alex. cons. lxxx. lib. ij. & l. Anton. Gomez de testam. c. ix. nu. 19. quin nec extraneis ex ign. tantia restitutio negabitur. vt commune aiunt Soc. in. in lege cum filius §. in hac. ff. de verb. oblig. Dec. cons. cc. iij.

Adeunda hereditatis ius tunc ad filium cum cæteris proscripti bonis deferatur, cum ad heredes extraneos transmitteretur, commune inquit Ias. in l. si quis in l. bona, & seruus municipum ad ff. de acq. heredi. l. i. Clar. in præc. §. vlt. q. lxxv. vers. si se contingit.

Ad iudicatio pignoris, vel cuiuslibet alterius rei debitoris fortunis, facta iudicialiter (vt doctorum ore loquar) non periclitatur constitutione. l. ij. C. de rescind. vendit. vt commune affirmat Rebus in l. ehoim ad leges Gallic. tract. de rescind. contract. nume. 41. Arius Pinel. in eand. l. prim. par. cap. iij. num. 10.

Administratores negocia insueta aggressi damnum omne etiam à fortuito casu ortum præstant. vt frequenter interpretibus probaturum enuntiat Curt. Iun. cons. lxx. nu. 2. nec lucrum ea in specie cum damno compensant. commune dicit & idem Curt. & eodem loco.

Administratores omnes possunt transigere rem seruantes & aliquid exigentes, commune inquit Arius Pinel. pr. clarus iuris & interpretes & responsores in l. iij. par. nu. 16. C. de bon. mater.

Administratores publici liqui dant debitum nequeunt pacto remittere, & si non curantia & negligend. possunt. vt commune proficitur Ias. in l. præles, nu. 15. C. de tranact.

Aduena iurisdictionem inter subditos exercentis iure prorogata commune ait Iaso. in l. testamenta. nu. 1. C. de testa.

Adulter quando à quibus, & quomodo impune occidi possit, cum multis receptis sententiis tradit copiose Iul. Clar. in præc. §. homicidium. ver. dixi etiam, cum sequentibus, cuius industria hac in re confulant studiosi.

Adultera vxor ob susceptam crimem, & dotem, & arrhas, & parapherna adiudicanda, amittit commune dicunt Felin. in ca. pastoralis de iud. Thomas in l. ij. nu. 23. ff. solut. matr. Rip. in rub. ad fin. extra de iud. Iul. Clar. in præc. §. adulterium. ver. & scias, & ver. adde. Viuius lib. j. opi. ccc. lxx. quod aquè in ea vxore qua nomine, atque opinione tenus vxor est, atque in vera & iusta coniuge procedet. commune ait numerosa interpretum phalanx, recensita à Did. de Couarr. de sponsal. j. par. vij. §. vj. numero 1.

Adulterium mulieri dorem reperenti non possunt mariti heredes obicere, vt commune dicunt Rip. in l. ij. nu. 10. ff. solu. marit. Anton. Gomez in l. Tauri. lxxx. nu. 68. at in contrarium doctores crebrius iust se aiunt Aret. & Alex. in l. rei iudicata, §. heredi, solu. marit. Boer. de c. ccc. lxx. numero 7. & congesti à Did. à Couarr. de sponsal. j. par. c. vij. §. vj. numero 9. quibus non iniuria accessit Costanus de dotibus. c. 6. nu. 27. cum sequentibus.

Adulterium non inde iuris pœnis minus plechitur, quòd mulier, quacum susceptum est, proscripta fuerit, ac necari impune potuerit, vt commune doctorum placitum asseuerant Deci. in c. que in ecclesiis, nu. 16. de constitutio. Gig. de pensio. q. xvij. nu. 2. Iul. Clar. in præc. §. homicidium. vers. sed an stante.

Adulterium sæpe sæpius cum eadem muliere suscipiens pœnas illustrato indistinctas semel tantum luit. vt commune affirmat Dida. à Couarr. libro secundo resolut. c. x. nu. 8. ad fin. Iul. Clar. in præc. §. adulterium. ver. sed pone.

Adulterium patratum si indulsisse maritus videtur, qui illius gnatus, rem postea cum vxore habueit, vt commune latè ait Did. à Co-

uaru. de sponsal. j. par. c. vij. nu. 7.

Adulterium non is committere intelligitur, qui alterius maritus & alia co. libe. femina rem habet, vt ex uultus commune ponit Iul. Clar. in præc. §. adulterium. ver. tibus. autem. modis.

Adulterij causa ad vtriusque fori iudices acque spectat, vt frequenter placitum testatur Alc. in ca. j. nu. 18. le offic. ordinar. Iul. Clar. in præc. §. vlt. que ff. xxxvij. ver. quarto.

Adulterij damnatio masculis mortem infert. commune aiunt Alex. c. l. xij. nu. 3. lib. vj. Marquard. de iud. j. par. c. iij. nu. 1. sed quæ olim fuerint, que esse debeant, & qui hodie adulterij poena ualere sint, explicitè diligenter ex receptis interpretum sententijs Ias. Clar. in d. §. adulterium. ver. sed quarto, que fit poena.

Adulterij exceptio, aduersus mulierem repetentem. dorem, nulla temporis cursu tollitur. vt commune inquit Balb. de præscr. iij. par. qu. v. iij. nu. 9.

Adulterij transactio & si improbetur, tamè & post impositionem poenam admittitur, vt receptum ait Purpur. in l. transigere. nu. 7. C. de trans. & hodie semper rata, ap. firma erit vt attestatur. Iul. Clar. in præc. §. vlt. q. lxxv. ver. excipitur. eo iustissime iuris sanctiones moribus, ac doctorum auge de uenerunt.

Adulterij commissus eius cum vxore patrat, quem non. offendere sub poena promiserat, & si alias iure pœnas lucrè debeat pactam poenam haud pendet. vt commune inquit Carus inter cons. criminal. consilio xcix. numero i 3. lib. j. August. ad Ang. de malef. ver. chai. adulterato. num. 60.

Aduocatus litigantibus consilium cogi potest si postuletur, commune aiunt Felin. in c. si pro. debilitate. c. o. vlt. de offic. delegat. Rip. de peste. in titulo de reme. ad curandam pestem nume. 89. Viuius lib. secundo. opin. vij.

Aduocatus proscripto opem ferens non in eam statuti poenam in cide, quæ fauorem, seu auxilium illi præstantibus infligitur. commune aiunt Tar. in præc. crimin. c. xij. Iul. Clar. in præc. §. vlt. q. lxx. iij. nu. 10. non tamen impune hæreticos crimine obstrictis suspettias feret. vt commune inquit Afflic. in j. part. cons. tit. regni. rub. j. nu. 43. & qui id rectè explicat Iul. Clar. in d. præc. §. lxx. iij. ver. vltimus.

Aduocatus & in eadem causa ante prælitum patrocinium, & in alijs omnibus generaliter post latas in aliqua alia causa suspettias testis pro cliente esse potest communia aiunt Lignanc. in c. quoniam. contra ver. testes num. 67. de probatio. Viuius lib. j. opin. ccc. lxx. iij. at contra ipsam clientem semper, & vbique testis esse poterit vt receptum asserunt iidem in locis.

Aduocatus aut ciuillanem etiam aduersarium. decipiens, aut iudicem quacunque reclusa, fallacia vè inducens peccat in Deum. commune loquitur Did. Couarr. lib. j. resolut. cap. ij. nu. 1.

Aduocatus causa defensionem. promittens, non illam tutari post finitiam sententiam in appellatione cogetur, vt commune testatur Ias. in lita demum. nu. 8. C. de procur. quin nec interlocutionis prouocatione, cum quod appellatur tribunal, longè est remotum. vt commune profert idem Ias. in l. iniquus, nu. 14. C. illo eodem tit.

Aduocatus licet in civilibus causis nunquam. maius salarium obtinere debeat, quàm centum aureos, tamen in causis criminalibus longè luculentius adipiscetur, vt censet Bar. in l. si pater §. vlt. ff. de dona. quem illic sequuntur Ang. Cuman. & Imok. Ioan. de amicis. cons. c. lxx. nu. 8. & qui vt receptum ponit Viuius lib. j. opi. xx. Sed contra rium uerius est, vt asserit elegenter minimè auarus Ari. Pinel. à quo sto in lib. j. iij. par. nu. 6. 2. ver. inferitur xxvij. C. de bon. mater.

Aduocatus lite nondum expedita è vit a abiens, ad heredes salarii totius causæ transmittit, seu publicum seu priuatum stipendium habeat, vt commune estatum pronunciat Ias. & Cur. in l. diem functo. nu. 5. ff. de offi. assel. & vide infra ver. mortuorum.

Aduocatus in suamet causa victor salarium à victo, nullum extorquebit, commune dicit Boer. de c. c. nu. 3. nisi præsto esse alteri cau sa, atque illi opem aduocationis ferre prohibeatur, vt rectè attestatur Hippo. in rubr. nu. cxxij. ff. de fideiuss.

Aduocatus non ideo minus integrum salarium adipiscetur, quòd liti finis, non iudicis officio, sed amica compositione, sit impositus, vt commune asserunt Guido Papæ quæst. c. ij. nu. 2. Cagno. in l. diem functo. num. 15. 6. ff. de offi. assel.

Aduocatus non antea rectè salarium exiget, quàm ad finem peruenit. commune renuntiat Ias. in l. diem functo nu. 1. ff. de offi. assel.

Aduocatus postquam alterutrius partis rationibus instructus est, si se ad alterum transferat, non solum prauaricationis, sed & falli reus aggetur. commune ait Bossius in præc. crim. tit. de prauar. numero 2. & 5. quod procedet, & si mutetur instantia. commune inquit Pet. Nun. de exce. mand. reg. cap. ij.

Aduocati gratis patrocinati, honorarium à victo victor non exprimet. vt commune ait Boer. de c. c. nu. 5.

Aduocati ne iusturandum dent se bonam causam defendendam suscepisse, liberantur distinetudine. vt receptum attestatur Ias. in l. rem non nouam. nu. 2. C. de iudic.

Aduocatorum honoraria à clientulis sensim qua sita habentur qua si carentis peculij numero vt commune ait Ial. in l. vlt. de iure. et. C. de i. off. testam. & in rub. nu. vlt. C. de procurat. Viuius. lib. j. opin. eccl. ad de Porc. in princ. num. 4. In sit. per quas pers. nob. acquir.

Edificia publica ne labaleant, operam debet nauare Reipublice ad ministrator commune ait Curt. lun. conf. xix. num. 13.

Edificatio area, in quam stillicidium cadat, iure permittitur, si vel casu a stillicite feruitus non impediatur, vel eius casus ab edificante ex sp. iatur, commune doct. placitum scribit Beli. conf. l. j. n. 5.

Edificatio, qua prospectum in religiosorum, vel veitium virginitatis praebebat, non est licita vt commune prodit Boer. decisio. 6. ex. numero 9.

Egrotus seie in extimium casus sustinere non cogitur, sed suam innocentiam potest defendere per procuratorem, vt commune aiunt Grat. consil. xvij. numero 2. lib. j. & qui cum laudat Iul. Clar. in pract. §. vlt. q. xxxiii. ver. admi. etiam.

Equiparatorum antiqua lege, etiam odiosis alterutris dispositio tribus, alterum regitur vt commune dicit Bellon. conf. lxxix.

Estimatio emptionem praesertit vt frequentibus doctorum calculis probatur ait Boer. decisio. cccxxvij. num. 1. vnde & rerus dotalium estimatio in dubio emptionem gignere censetur, vt commune ponit Aug. Aret. in princ. in sit. quib. alien. Alex. consil. lxxix. lib. v. Socin. conf. vj. & sequens lib. j. Neuzian. in Syl. numero 2. intellige tamen semper nisi si precium rei sit indignum, vt asserit receptum Paris. conf. lxx. xi. numero 1. libro iij.

Estimatio rei contractu stricti iuris debita à petitione etiam extra iudicium facta, crescere incipit, vt est gl. sententia in l. vinum. ver. petitum. ff. de act. communis iuxta Ial. in princ. & Gomez. in §. actionum. nu. 20. In sit. de action. Boer. decisio. lxxvij. defendit Bellon. lib. j. supputa. c. xvij. & si nagis placere debeat antiquorum doctrina per se in ipso iudicio exigentium de qua attestatur Alb. in d. l. vinum sequatur merito in eodem loco Aret. nu. 2. Soc. nu. 8. Dec. nu. 3. & nu. 14. Purpur. nu. 40. Alc. in l. vna. cap. vij. nu. 9. C. de sentent. qua pro eo quod inter. Gomez. in d. §. actionum. nu. 20. & seq. vbi autem dies est adiectus, post eius lapsum crescet statim rei estimatio. l. quoties in die ff. de ver. oblig. cuius rei ratio elucescet ex l. j. §. editiones. ibi. pars est stipulationis. ff. de edend. de qua etiam studiosi consulant in d. l. vinum. §. cccij. numero 8. Dec. in me. 3. Alc. nu. 8.

Estimatio per iusurandum in litem probata, à sententia die metienda est, vt ea. Bar. opinio in l. iij. §. in hac à num. 4. ff. de mod. quam testatur communiem Alex. in l. vinum. nu. 15. ff. si cert. peti. & in l. vbi nu. vlt. ff. de eden. Ang. Aret. in §. praeterca. nu. 36. In sit. de action. placet tamen longe magis acutissimi Fulg. distinctio ad illi §. in hac, qua tandem amplectitur eruditus Alc. in d. l. vinum. nu. 39.

Estimatio, vbi alicuius rei iuritur, & commune pretium non ex affectione vel priuata alicuius vtilitate spectatur, & quod ij libenter dabunt qui rei qualitates & conditiones noscunt, non quod alius qui libet emptor praestabit consideratur, vt communiem effert Arius Pinel. in l. iij. cap. vlt. nu. 17. & 19. & 20. C. de re. vendit.

Estimatio rerum soli ex eandem fructibus, non ex ipsarum magnitudine vel fabricata constructione metitur, vt commune quis affirmate poterit ex Plat. in l. iij. C. de praed. & omn. reb. haucit. Sal. in l. j. numero 4. de fidei com. Aret. in l. aliment. numero 31. Cide neg. gest. Alex. in l. si maritus. ff. solut. matrimo. in §. de & si quis num. 1. In sit. de act. & in l. si constantem. nu. 50. ff. solmatr. Afflic. decisio. lxxij. nu. 6. Boer. decisio. xix. num. 6.

Estimatio integri precij rerum immobilium efficaciter iuritur ex subducta ratione quantitatis reddituum, quos ipse deductis expensis viginti annorum ipacio praestabunt, vt commune aiunt Tiraq. de retract. ling. §. j. glo. l. vj. num. 19. Did. a Couarr. lib. iij. resolutio. cap. ix. nu. 5. Arius in l. iij. cap. vlt. nu. 29. & 32. C. de rescind. vend. qui etiam tradit nu. 30. quo pacto fructuum estimatio fieri debeat.

Estimationis rei detrimentum non praestat venditor, qui precio accepto eam tradere moratus est, vt receptum interpretum dogma affirmant Alex. num. 13. Curt. lun. nu. 23. in l. vinum. ff. si cert. peti. Ial. in l. quoties in diem. in prin. ff. de verb. oblig. Gomez. in §. actionum. nu. 19. In sit. de act. & in l. si constantem. nu. 50. ff. solmatr. Afflic. decisio. lxxij. nu. 6. Boer. decisio. xix. num. 6.

Estimatores à iudice legi debent, qui iuraturando stricti referant de damni quantitate, de rei precio, & ceteris ad estimationem attinentibus commune aiunt Cagnol. in l. iij. numero 258. C. de rescind. vendit. & ad eandem legent Ari. Pinel. cap. vlt. num. 4. Viuius lib. j. opinion. clix. intellige si ij quorum lis est, dissenferint, alioquin ad eos in primis spectabit optio, vt commune a usim affirmare ex Bart. in l. si quis arbitratur. nu. 17. ff. de verb. oblig. Ial. in §. quedam. numero 78. de actio. Felin. in capit. quia iudicante. numero primo, de praescrip. Dec. & aliis, quos refert Arius Pinel. dicto capitulo vltimo, numeri tertio vbi & in sequentibus multa de hac re eleganter, atque accurate memorat.

Etas ad intelligentiam, & discernendum rerum prudentiam à iure requisita, non suppletur aetate, aut praecoci iudicio, vt commune inquit Did. a Couarr. de ipomialib. j. part. cap. ij. numero 1.

Etas ex iuris vel stat. ti dispositione in contractibus desiderata, per verba, quod si contrahens talis aetatis, non imputat pro expleto in contractu annu. secus si statui verba habeant quod sit ge. iuni ab existentibus in eiu aetate vt commune fatit Curtius Iunior, consilio 62. festimo trigesimo primo, Didacus à Couarruias dicto ea. italo securit do. numero secundo.

Affectio, conatus, & attentatio delicti, nullas pœnas, ob generalem consuetudinem, luit, vide infra in ver. voluntatem.

Affectio, ratio etiam ex benemeritis, vel coniunctione sanguinis protecta non inducit interesse (vt doctores fatit) considerabile, vt quis alteri stipulari possit quod e. namodum censuit gloss. in l. fidei iuris. xxiii. ver. neque. ff. de pact. quam asserunt receptam Ial. in l. huiusmodi. numero vicesimo secundo. ff. de legatis primo, Decius in capitulo ad nostram, numer. tertio. de probat. in lib. Arius Pinel. in l. j. par. iij. nu. 62. ver. si inferitur xxv. C. de bon. matern.

Affectio, ratio non habetur in fuito commune dicit Ant. Nicel. in concord. gloss. lxxxv.

Affinitas, & ex illicito, iniustoque coitu oritur, vt commune tradit lat. Did. a Couarr. de spons. j. par. cap. vj. §. vj. num. 3. & ante eum non relatus ab eo Porc. nu. 1. in titulum de gradib.

Affines vbi statuto ad compromissa adiguntur, focer ac gener, quorum affinitas iam vxoris morte diripita est, cogendi ad id non consentunt, vt commune aiunt Alex. in l. non tantum. num. 27. ff. de re iudic. Crot. in tracta de testib. in ij. q. vj. princ. Blancus de compromiss. q. iij. nu. 23. & seq. quem admodum nec nouerca, & prinigus ad id constringuntur, vt frequenter placitum attestantur Alex. ad. consil. cccvij. ad l. lib. vj. Blanc. vbi supra nu. 18.

Affines in causis criminalibus pro affinitibus testimonium haud dicent committunt inquit Corn. consil. cccxxij. litem. T. lib. ij. Vilap. quæ cum aliis refert Iul. Clar. in pract. §. vlt. q. xxxij. ver. quæro modo.

Alienatio proprietatis, & strictim tantum ea dicitur, qua dominium transferitur, improprie vero, & latius etiam scripturam, & hypothecam comprehendit, vt commune dicunt Salic. in l. vlt. nu. 1. C. de reb. alien. Co. c. consil. lxxv. num. 2. lib. j. Afflic. in cas. §. aut si libellario nu. 30. quibus mod. feu. amit. Rip. in l. vlt. q. xj. ad fi. C. de re. do. donat. Berouis in cap. hulli. nu. 2. de reb. eccles. non alien.

Alienatio contractu prohibita non aliter dominij translationem impedit, quam si specialis hypotheca interponatur, vt commune a usim pronuntiate ex lal. post alios in l. si ita quis. §. ea legem. §. 21. ff. de verb. obligat. Gozad. consil. 100. nu. 24. Negul. de pignor. j. par. j. num. hu. §. Loazes in l. huiusmodi §. diu. nu. 84. ff. de leg. lib. j. Alc. in l. traditio. hibus. nu. 8. C. de pact. commune ait Anto. de Fan. de pigno. ij. par. nu. 5. magis commune asserunt Anto. Gomez. in l. l. Taur. num. 19. Did. a Couarr. lib. ij. resolut. ca. xv. num. 3. Sed contrarium, quod nempè generalis obligatio eiusdem sit momenti, & veritas nihil videtur, & non minus receptum quis possit enunciare ex Alex. in l. qui absentis. §. j. ff. de acquir. poss. & consil. x. nu. 7. lib. vj. Socin. consil. cvij. lib. ij. Gra. consil. xcvi. nu. 1. lib. j. Soares. in l. post rem iudicatum. n. de re iudic. Cagnol. in l. j. numero 175. C. de pact. Crot. in dict. §. diu. nu. 10. & Cassan. de Burg. rub. xj. §. ij. num. 31.

Alienatio cum in exteris statuto prohibetur, non ea prohibita censetur, quæ à testatore fieri iubetur, vt commune prodit Alex. in l. si dignum. ff. ad leg. Falcid. relatus ab Alc. in l. iij. num. 10. ff. de ver. oblig. & si contrarium verius sit, cum res soli, quas in exteris seu forenses alienari statutum interdicat, ipsi nec institutione relinquit posses asseruerat commune Fabian. de emp. & vendit. in vlt. quest. num. 27. hec etiam praescriptione quæri possunt, vt receptum ait Alex. consil. nu. 23. lib. iij. quinimo nec si alienentur, dominium transferatur, vt frequenter doctoribus probatum, effatur Claud. in l. si ita quis §. ea. l. nu. 17. ff. de verb. oblig. si tamen res hæ legentur, illarum estimationem, quibus legantur, praestabit haeres, vt commune aiunt Alexand. in l. apud Iulianum §. constat. numero 1. 4. ff. de leg. lib. j. Curt. Sen. consil. xxvij. num. 6.

Alienationis prohibitio, compromissum impedit, commune dicit Dec. consil. xxxix. nu. 4. & consil. xliij. & cccclxxv. Afflic. lib. iij. constit. Neapol. rub. v. num. 5. 2. late Tiraq. de iure marit. glo. l. v. nu. 202. Blacus de compromiss. iij. par. nu. 28. Paris. consil. lxxxv. nu. 15. lib. iij. Quæ & transactionem vetat, vt commune referre haud vefebor ex Ial. in l. vlt. nu. 1. 2. quest. x. C. de iure emphyteutic. copiose Tiraquel. vbi supra gl. v. nu. 205. quest. cc. & copiosius de retract. ligno. l. xij. à nu. 6.

Alienationis prohibitio per iudicem recte fiet, vt commune dicit Rauen. in Alphet. versiculos. alienationis.

Alienationis prohibitio, quæ vel alicuius contemplatione fit, vel quocumque modo alicui vtilis est, valet ac firma est, vt commune ait Cur. lun. conf. cxxj. nu. 2. aliis autem nullius est momenti, vt commune inquit Ial. in l. qui Rom. num. 36. ff. de verb. oblig.

Alienationis prohibitio nihil vetat, quin valeant bona mobilia, quæ

que afferuati nequeunt. vt commune doctorum placitum enunciat. Aret. in cap. prælatorum. nu. 10. de accusat.

Alienationis prohibitio nõ cohibet instituti haredis liberos, cum heres expressim in illa nominatur, vt commune inquit Tiraq. de re. tra. conuen. gloss. vj. §. j. nu. 24. Nec tanta est moment, vt bona alienari prohibita in descendentiũ matrimoniis doti dici nequeant. vt commune laudant Rauen. in Alphet. ver. alienatio. Did. à Couarru. lib. iij. resolut. cap. vj. num. 10.

Alienationis prohibitio facta filiis nõ profertur ad nepotes: vt facta familie non egreditur quartum gradũ vt frequentibus doctorum sus fragiis sustulturn inquit Iaf. & alij l. filiusfam. §. diui. ff. de leg. lib. j. Dec. consil. cccxxvij.

Alienationis prohibitio in bonis perpetuo familie relictis, non est impedimẽto, quoniam orum bonorum causam immediatẽ, vt sic loquat ab haredẽ nactus, illa longissimo tempore vsucapiat, vt commune dicunt Alex. consilio xxxvij. nu. 10. & cons. cxvij. lib. j. & cons. cccxiiij. ad fin. lib. iij. Grat. cons. xxj. num. 16. lib. ij. Rip. num. 111. Crot. nu. 140. Loazes nu. 191. Alc. num. 47. in l. filiusfam. §. diui. ff. de leg. lib. j. nec obstabit quin. ordinaria præscriptio vtatur, qui ab alio causam adeptus sit vt commune affirmat aulim ex Balb. de præscr. v. par. princip. quæst. v. Paris. consil. lxxj. num. 44. lib. ij. in d. lyto Pinel. in aut. nisi triec male. num. 35. C. de bon. mater.

Alienationis, extra familiam simplex prohibitio, non inducit absolute fideicommissum sed facta demum in extraneos alienatione, illud efflorescet. commune scribit Dec. consil. xxij. in princ.

Alienationis extra familiam prohibitio non impedit, quo minus qui proximiorẽ, seu quencunq; sibi legitimum haredem, & non de eius familia, qui illa bona reliquit, vel ab intestato vel testato in illis bonis possit haredem habere, vt comm. dicunt Iaf. in l. si ita quis §. ea. leg. num. 9. & nu. 44. ff. de verb. obligat. & in l. voluntas. nu. 9. C. de fideicommiss. & in l. filiusfam. §. diui. lect. j. numero 102. lect. iij. num. 135. Rip. nu. nonagesimo sexto Loazes num. 155. ff. de leg. lib. j. late Tiraquel. de retrac. §. xxvj. nu. 4. Bernar. Diaz. reg. xxvij. Ioan. Cur. caut. vj. nu. 2. Paris. consil. xxj. nu. 25. lib. iij. & consil. lvij. nu. 9. lib. ij. Did. à Couarr. in cap. Rainaldus in princ. num. 12. de testa. insignis iuris an recessor Arius Pinel. in l. ij. nu. 8. C. de bon. mater. Quæ tamen sententia aperte falsa est, vt alibi probamus, & aperte aliis receptis sententiis, & verioribus repugnat. nam alienationis prohibitionem extra familiam esse parem alienationis extra certum personarum genus prohibitioni, & alienationis prohibitionem extra certum personarum genus omnem haredis institutionẽ excludere, multis testatur receptũ Curt. Iun. consil. cxxj. nu. 2. nec ea in re refragat eminentissimi iuris interpretis Arii Pinel. auctoritas, quæ nec Pauli, nec Papin. auctoritate apud me præponderatur: nam doctorum modò opinionem refert.

Alienari res restitutioni subiectæ ob possidentis delictũ nequeunt vt commune inquit Iaf. in auth. res. quæ nu. 10. C. de iur. de leg.

Alienari prohib. non proscribuntur, proscripi, bonis omnibus: vt receptum inquit Gram. dec. cv. nu. 3. Iul. Clar. in præct. §. vlt. quæst. lxxvij. v. r. item quæro.

Alienata in fraudẽ, & ante delictum admissum postea proscribitur: secus si & post susceptum crimen absque fraude alienentur, vt communia attestatur Iul. Clar. in dicta questione lxxvij. ver. solet. etiam cum sequentib.

Alimenta, qui ex necessitate præstat, & medicinas affecto corpori necessarias necessario præstabit. commune ait Dec. in l. de alimentis. C. de transact.

Alimenta, eisdem ex causis pater filiis negare potest, quibus ill' orũ exheredandorum ius habet. commune dicunt Palar. Rub. in c. per vestras de donato. inter virum & vxorem susẽ Did. à Couarru. de spons. ij. par. c. vlt. §. vj. nu. 17. Ant. Gomez. de testa. cap. xxj. num. 13.

Alimenta monachis, nihil proprium, peculiarẽve habentibus, legata, iudicis officio debebuntur. commune dicit Anto. Gomez. de testamen. capi. vltim. num. 46. quamuis ea de re dubitare non de nihilo quis possit.

Alimenta liberis ex incestu, & damnato coitu decernens Pontificis constituto, vbique seruari debet, silente ea in re iure Casareo, vt commune aiunt Aret. in prin. Instit. de iure nat. gen. & ciuili Sylu. Nupt libro tertio numero 25. Did. à Couarru. de spons. secunda parte capitulo vj. num. 6. ver. cæterum.

Alimentorum causa tunc demum pia dicitur, cum pauperi legantur commune aio ex Barr. in l. alio. nu. 4. ff. de aliment. & cibari legat. Aret. consil. cxvij. Imol. in l. cum pater. §. j. ad fi. ff. de leg. lib. ij. Alex. consil. lxxv. lib. iij. Iaf. in l. cum is. §. si mulier. ff. condi. indebi. Dec. consil. lxxij. in prin. & consil. cccxxvij. & consil. ccccccj. & d. ccccccj. j. Soarez in l. quoniam in prioribus. C. de inoff. testam. Gomez. in §. præiudiciales. nu. 5. Instit. de actio. Grat. consil. cxl. nu. 7. lib. ij. Ol. dendorp. de iure sing. nu. 43. lib. j. cum autem ditionibus relinquuntur, inter gratiosas, ac favorabiles causas ponuntur, vt commune pronuncio ex Alex. & Dec. nu. 9. Alc. nu. 19. in l. si certis annis. C. de part. Iaf. in l. j. limit. iij. C. de fideicommiss. Bal. Nouel. in repetit. l. j. nu. 33. resolut. matri. Gu Comm. opin. tom. 1.

licet in repet. c. Rayn. ver. si absq; liberis in ij. in tract. de leg. nu. 279.

Alimenta nec municipali lege, nec consuetudine, nec pacto tolli queunt. vt commune ait Did. à Coua. de spons. ij. par. c. vj. nu. 2. & 4.

Aliquis dictio, & serminalia complectitur, vt receptum enunciat Dec. consilio lvij. nu. j.

Alius, alia, aliud repetit similia. com. ait Cur. Iun. cõf. clxxxij. nu. 67.

Allauio iurisdictionis, vel territorij, vt doctores fantur, fines nec minuit commune aiunt Soc. consil. cxxvij. nu. 5. lib. j. Bossius in præct. crim. tit. de prin. & prin. nu. 280. & qui dissentit Curt. Iun. consil. lvj. Brisianus de consil. c. xxij. nu. 6.

Alteri stipulari nemo potest, tamen si in eum, cui stipulatur, propens, atque a deo meritis obligatus sit, vt commune aiunt Iaf. in l. huiusmodi nu. 2. l. ff. de leg. lib. j. & consil. xij. lib. iij. Dec. in c. ad nos ram. nu. iij. de probat. Excipe nisi sit interuallando vallata stipulatio, vt commune dicit large Alc. in ca. cum contingat. nu. 221. de iur. iurand. Quæ in tellige iure Casareo processura, nam regulariter iure canonico alteri alter vtiliter stipulatur, vt frequenter placitum effertur Roman. in stipulatio ista. §. alteri. nu. 6. ff. de verb. oblig. Ang. Aret. in §. alteri. nu. 2. Instit. de inutil. stip. quamuis verius in contrariam partem ierit Imol. R. om. & Iaf. nu. 5. Za. nu. 22. in d. §. alteri. Fab. in §. si quis alij nu. 8. Instit. de inutil. stipul. Alc. in c. cum contingat. nu. 226. de iur. iur.

Alternis debitor ex stipulatione ad ipsum relata eligendi ius habet commune ait Rip. in c. inter cætera. nu. 70. de resitut.

Amicitia nihil de fide testium detrahit, commune autumat Marc. Anto. in tractat. de iudiciis numero. 170.

Anatomia exercendæ cadauera damnatorum concedi debere generali vsu admissum est, vt attestantur Ant. Gomez. de delic. c. xiiij. in fin. Iul. Clar. in præct. §. vlt. q. vlt. verbi. quæro nunquid.

Animal rationis expert ob maleficia non punitur. commune ait Sapia in l. imperium nu. 6. ff. de iur. omni. iud. & qui limitat. cum vna qui cum illo coierit, plectendus erit, Iul. Clar. in præct. §. fornicatio. ver. cum animal, & §. vlt. q. xcvj. verbi. quæro etiam.

Annui redditus emptio nullo iure interdicitur, commune inquit Rip. lib. j. de lega. c. xix. nu. 9. Did. à Couarru. lib. iij. resolut. c. ix. & c. x.

Annum legatum vel reipublicæ, vel ecclesiæ factum per verbum semper, & in perpetuum, non amplius, quam centum annos durat. commune aiunt Alex. consil. lx. lib. j. Couar. lib. iij. resolut. c. ix. nu. 10. Sed certè contraria sententia, & verior est, & iam hodie magis communis, vt semper duret: nam illam asserunt Rogerius, Alber. alios antiquos referens, Cũ Ang. Corn. Soc. Iaf. R. ip. Crot. Pontan. Parpal. Verat Riminal. quos cũ aliis laudant Couar. vbi supra. Vitius lib. j. opin. cxvij. & Anto. Gomez. meus iuris præceptor, de cõtract. c. xv. nu. 18.

Annua obligationes, & si xxx. annis semel atque omnino præscribantur, annua tamen relicta non semel, sed illorum vniuscuiusque anni obligatio eo tempore præscribetur, commune inquit ex Cum. in l. de pup. 10. §. si in pluribus. ff. de non. opẽ. nun. Fulg. in l. cum notiffimi. §. in his. C. de præscript. xxx. Consil. xxij. num. 25. lib. iij. Alex. nu. 3. Iaf. in l. si Stichus. §. stipulatio. ff. de verb. oblig. Fel. in c. auditis de præscrip. Balb. de præscrip. iij. par. iij. art. quæst. iij.

Antidotalis, vt doctores fantur, obligatio non impedit repetitionem soluti per errorem, vide infra verbi. errore soluti.

Antiquitas delictorum penas illis infligendas imminuit, vt commune profertur Did. à Couar. lib. secundo resolut. c. ix. nu. 2. Ant Gomez. in l. lxxvj. Tauri. nume. 6. & de delict. c. j. nu. 8. Iul. Clar. in præct. §. vlt. q. ix. verbi. præterea.

Antiquum est quod centum annos supergreditur, vt commune inquit Cagn. in l. velle. in fi. ff. de reg. iur. Vnde tanto tempore meretur antiquitas, vt de solemnitatibus extrinsecis nascatur preiudicium, vt ait receptum Iaf. in l. cum aliquibus. nu. 7. C. de iure delibe. Vt etiam tñ testes de auditu, vel credulitate admittantur, vel fama probet, vt commune effatum testatur Aymon in tract. de antiq. temp. j. part. nu. 4.

Antiqua licet leuibus probationibus regulariter egeant, tamen iustitia cum reo, aut possessore faciente plenius opus habent. commune inquit Aym. de antiquit. ver. viso de fama. nu. 32.

Apostata non minus ad penitentiam admitteretur, quam hæreticos crimine obstrictus. commune aiunt Simanc. d. hæret. c. vij. num. 2. Iul. Clar. in præct. §. vlt. q. lxxvij. ver. apostata.

Appellatio nemini cuiuscunque criminis etiam maiestatis læsa accusato, & damnato negari debet, cum aliter expressim cautum non est, vt commune inquit Anto. Gomez. de delict. xij. nu. 12. Vitius. lib. 11. opin. xx. Excipe nisi vel conuictus, & confessus sit: vel confessus, & confessionem nunquam retractauerit, vt commune inquit late Did. à Couarru. in præct. quæstio. capitulo xxij. Duennas reg. clvj. ad fin. Iul. Clar. in præct. §. vlti. quæstio. xcij. Vitius lib. j. opin. xvj. Excipe ij. nisi si crimen euidenter innotescat, vt commune inquit Anun. in c. quã perniciosum. nu. 1. de vltur.

Appellatio extra iudicium facta iudici vel causæ expressionem vel probabilẽ coniecturam exigit: secus facta parti commune inquit Panor. in capitulo cum sit Romana. numero 10. de appell. & vir magne doctrix Nicol. Ant. Grauat. ad Vestrum lib. tertio c. vij. num. 3.

Appellatio ratione præsentis temporis habita sententiam extinguit, & futurum temporis inspectione eam modo suspendit, vt frequenter doctorum calculo receptum ait Ant. de Trem. ad Bonacur. in pract. except. in rub. de imped. execut. nu. 1.

Appellatio statuto tolli nequit, vt commune effatur Ant. Nicol. in concord. gl. vj. in h. quod & de inferiorum statutis exaudiendum, asserit commune Ripan. c. j. nu. 4. de restit. & denique consuetudine acque vsu generalis antiquitatem attestatur Iul. Clar. in pract. §. vlt. q. xciij. ver. carcerum.

Appellatio executionem, vel exequendi mandatum non remoratur. commune ait Ale. in l. j. §. si quis, ita ff. de verb. obligat.

Appellatio fieri simpliciter potest ad competentem iudicem, vt commune inquit Marant. de ordin. iudic. par. vj. nu. 120. quin, & facta alteri nati valebit, vt receptum ait Feli. in c. l. j. nu. 2. de appellatio. intellige tamen, si intra x. dies appellationibus præstitutos palam fiat, qui iudex pronocerit, vt commune asserit Alex. consil. lxxix. nu. 5. lib. vj.

Appellatio à sententia litem finienti, & absque scripto rectè fit, dum modo incontinenti fiat, ab interlocutione, scripta sit oportet, vt commune scribit Marant. de ord. iud. par. vj. nu. 25. dicitur autem incontinenti facta si iudex pro tribunali sedens nondum se ad adu. ex. r. nos diuertit, & si totum diem in foro pro tribunali sederit, vt commune teli. scatur. idem Marant. eodem in loco.

Appellatio, quæ viua voce ita fit, vt appellans referret appellatorem in scriptis interponendam, tunc demum secunda: postea scriptis exarata præferetur, cum valuit, secus si nullius ponderis extiterit commune aiunt rectè explicantes Marant. in praxi. vj. par. vlt. appellatio. nu. 25. Amicus noster Grauat. ad Vestrum lib. vj. c. iij. nu. 62.

Appellatio à sententiis de possessione latæ iure civili non conceditur, & si Pontificio concedatur, commune effatur Rip. in c. j. nu. 3. de restit. poliar. C. r. l. uni. consil. clxvij. nu. 39. Io. C. oral. in lege naturæ liter. §. nihil commune nu. 8. ff. de ac. p. o. l. viuis libro secundo opi. xxij. quamuis alibi nos contrarium moliantur, quam etiam in rem videto quæ infra scrib. ver. possessio.

Appellatio tum iudicialis, tum extraiudicialis, non suspendit quæ facta sunt, vt commune inquit Dec. in c. bonæ. nu. 17. de appella. & si quæ post appellacionem iudicalem innodata sunt, omnia reuocentur, quæ post extraiudicalem ea solum retractentur, quæ contra ipsam appellacionem sunt, commune ait idem Dec. vbi supra, numero 18. & mihi amicissimus Nico. Anto. Grauat. ad Vestrum libro tertio capitulo vj. num. 5.

Appellatio cum iudicis copia non sit, coram viro saltem viro spectata hdei, & notario, opponi debet, vt commune interpretum axiomâ enuntiat præp. in c. si iustus, num. 8. de appel. & amicis noster. Grauat. ad Vestrum lib. vj. cap. iij. nu. 72.

Appellatio nec iudici, nec cuiquam alij magistratui multato in syn dicatu conceditur & si supplicatio ad superiores non interdicatur commune asserit Viuis lib. j. opin. clxxxj.

Appellatio à b. inter locutione de non exequendis non debet admitti, vt frequens interpretum placitum enunciant Alex. consil. xcvi. lib. i. Feli. in c. quod ad consultationem. de senten. & re iudi. Dec. in c. nouit notab. iij. de appel. Crauet. consil. clxxxij. vt nec. ab aliâ interlocutione, cuius damnum irreparabile non sit, commune ait latè Viuis lib. j. xvij. si autem erit irreparabile atque etiam successuum, & post præstitutum appellacionibus tempus ab interlocutione iure appellabitur, commune ponit meus iuris doctor Arius Plinel. in l. j. par. i. c. j. nu. 27. in fr. C. de refe. vendit. quin. & cum quis se iudicem competens, vel non competentem pronunciat, ab interlocutione fit, ac rectè appellabitur, commune aiunt Iul. in lege. quod iussit. numero 25. & seq. ff. de re iud. Nic. Ant. Grauat. qui plures species diligenter congerit ad Vestrum lib. iij. c. x. num. 6. quod tamen intelliges in iudice delatato, secus in ordinario iuxta eosdem.

Appellatio deferri non potest, cum alterius partis interest illius persequendo, vt commune inquit Gomez de trien. q. liij. ver. hinc voluit. & tunc prima persequenda appellatio vt commune effatur Marant. de ordin. iud. par. vj. nu. 132.

Appellacionis renuntiatio in compromisso posita, non habet locum in insigni læsione, vt commune dicit Curt. Iun. consil. lxxix. nu. 4.

Appellacionis iudex seu infirmus, seu confirmet nulla in specie opus habet verbo absoluedi, aut condemnandi, vt aiunt commune Turzan. opin. xxiiij. Viuis lib. j. opin. xxx.

Appellacionis interpositæ apostolos, seu dimissorios libellos intra triginta dies à scientia sententiæ latæ numerandos, peti oportet commune aiunt Marant. in praxi vj. par. ver. appellatio. nume. 209. Nicolaus Anto. Grauat. ad Vestrum lib. vj. cap. iij. nume. 65.

Appellacionis iudex delegatus tamen legitimum appellacionis causam pronunciet, de principali adhuc negotio cognoscere, ac decernere potest vt crebro docto, placitum affirmat Dec. in cap. vt debitus, de appellat. Appellacioni semper erit deferendum, cum iudex vel in factis, vel in iure dubitare merito poterit, vt commune docto, enuntiatum asserit Collect. in capit. vt de. itus in fin. de appell.

Appellacioni persequenda præscriptum biennij à iure tempus, nec expressus partium consensus ampliat, ac profertur, vt commune ait Dec. in auth. si tamen nu. 3. & seq. C. de temp. appell. Marant. de ludi. 6. par. iij. partis in actu j. a nume. 25. Nic. Ant. Grauat. ad Vestrum lib. vj. c. vlt. nu. 2. nec aliter biennium ad appellacionem persequenda conceditur, quam si in primo anno diligentiam & se adhibitam fuisse appellans probauerit: commune ponit idem vir elegantioris doctrina Nicol. Ant. Grauat. vbi supra ad Vestrum lib. iij. c. v. nu. 7.

Appellacionis aduersarij aduersarius adhaerere poterit dummodo intra x. dies id agat, quod scilicet commune vti utque parti hæ beat; commune ponit amicus noster Nicolaus Antonius Grauat. ad Vestrum lib. vj. c. iij. nu. 49.

Appellacionem pro aliis & clericis in etiam in causis rectè interponat, vt commune ponunt Aug. ad Angeide malef. ver. præsentem dicto Calo. nu. 5. Iul. Clar. in pract. §. vltim. quæst. clxij. ver. sed an etiam clericis.

Appellacionem iudicalem, qui subsequuntur conatus, & (vt docto. fatitur) attentata reuocari omnino debent, ac quæ appellacioni extra iudicium interpositæ accesserunt, tantum retractantur quatenus appellacionem: ipsam infestant, vt commune asserit Dec. in capitulo bonæ. nu. 18. de appellat.

Appellacione pendente bannitus, seu proscriptus, & necesse nequit & testari potest, vt communia refero infra ver. bannitus.

Appellacione interposita si is è vita abeat qui mortis supplicio damnatus est, cum confiscatione bonorum, & pecuniam confiscationis euadit: at qui damnatus est, vt mortis poena preteretur & eius bona sic eto addita essent, non illam confiscationis luem effugiet, vt commune pronunciant Augustinus ad Angeide malef. ver. qui dicitur iudex; numero. 49. & ver. & eius bona, nu. 3. ac Iul. Clar. in pract. §. vlti. quæst. xciiij. ver. sed pone.

Appellacione vsq; & illam prosequi principis causa impedito, non currit primi anni tempus, vt commune ait Dec. in c. ex ratione. nu. 6. de appellat. at si iudicis inferioris ratione fuerit impeditus, concedatur illi alter annus, vt commune asserit & idem Decius & eodem in loco numero 7. nec ea in specie impedimentum, aut impediendum at testari opus erit vt commune fatitur Cagnol. in l. in omnibus, numero 15. ff. de reg. iur.

Appellari ab arbitris & si iure civili nequeat, tamen & eodem iure ab arbitris ex necessitate lectis, & ab omnibus generaliter arbitris iure canonum appellari licebit, illud commune ait Iaffred. decisio. cccc. lxxij. hoc attestatur receptum Alex. in lege. nemo potest. numero 21. ff. de leg. lib. j.

Appellans iudex potest cogere vt sententia, vel facta edantur sub priuationis poena commune effatur Iul. in l. is apud que nu. 12. C. de ed. d. arbitrium, cum vel ab homine vel lege seligitur, atque in illud causa conferitur, non idcirco remora cognitio, sed remissa subtilitas censetur, vt commune aiunt Carald. de syndic. q. cix. & Amad. de syndic. etiam numero 145. quin iudices vbi aliquid pro arbitrio statuere possunt à iuris communis finitionibus non iuste recedunt, nisi quo ad procedendi modum: vt commune effatur Alb. in iij. par. statut. quæstione xxxij. numero 1. Iul. Clar. in pract. §. vlt. q. xxxj. ver. arbitrio atque ballia. & q. lxxxij. ver. etiam etiam.

Arbitrio iudicis terminabitur, & qui sint digniores, & quæ lenis causa, vel ardua censeri debeat & quis pauper, vel diues sit existimandus: & quæ moræ explatio admittatur: & quod denique inditium tormentis iusticiat, vt communia ponit latè Viuis lib. j. opin. xxvj. de la diuis. latius Iul. Clar. in pract. §. vlti. q. lxxij. ver. dixi quoque, qui etiam in eodem §. q. lxxxij. multorum poenas iudicis arbitrio infligendas, cum receptis sententiis recenset.

Arbitrio iudicis statuenda poena nequit esse capitalis, vide infra in ver. po. nau.

Arbitri vni è tribus electis si mortem obeat, euanescet compromissum, vt ponit receptum Curt. Iun. consil. lxxix. nu. 1. Viuis lib. j. opin. cccxxvij.

Arbitri ex statuti forma aditi magis delegatorum iudicium normis censentur, quam ordinariorum, ac proinde si diuersas tulerint sententias, aditus superior vramlibet earum confirmabit, vt commune aiunt Iul. in l. duo iudices. nu. 4. ff. de re iudic. Blanc. de compromiss. q. v. nu. 4. Marquard de iud. eis ij. par. c. vj. nu. 25.

Arbitri & arbitratores, vel testamento, vel conuentione lecti arbitrat non coguntur, nisi officium agnouerint, commune autumat Alexan. in l. j. num. 4. ff. de leg. lib. j.

Arbitri & arbitratores clausulis amplissimis electi solum impune in vj. parte ludent commune dicit Curtius Iunior consilio lxxix. nu. 1. & consil. cxxvj. nu. 14.

Arbitri esse possunt iure civili maiores. xvij. annis: & pontificum definitionibus nequeant communia ponit latè Viuis libro secundo opin. clxxx.

Arbitri civili iure nequeunt esse ordinarij iudices vt commune ait Dec. in lege etli prator. notab. iij. ff. de offic. eius Lanfranc. de arbit. §. hactenus

hactenus. verfic. iij. poterunt tamē esse arbitratore, atque amici compositores, vt ponit commune Viuius vtrunq; e iure pōtifficū ex recepta doctorum opinione licere afferens, lib. j. opin. clxxxij.

Arbitri absque cessione non querunt alteri, vt commune ait Panof. in proem. decretal. num. 2. 3.

Arbitrorum sententia appellationi erit obnoxia, si partes id paciscantur, vt commune aiunt Alex. nu. 20. Rip. nu. 86. in l. nemo potest. ff. de leg. lib. j.

Arbitrorum sententia, seu vt doctorum vulgus fatetur laudum, non transit in rem iudicatam decurso anni spacio, vt commune inquirunt Alex. consil. cccxxvij. lib. j. Turzan. opin. cxxxvij.

Arbitrorum cum pœna, vel sine pœna audjendorū sententia post homologationem, vt doctorum sermo est, tacita vel expressam producit actionem: vt frequenter placitum iuris canonici consultis arte statur Alexand. in l. iij. prætor. in prin. nu. 3. ff. de re iudic. ac mihi vir amicillimus & doctissimus Nicolaus Antonius Grauius ad Vestriū c. ii. lib. iij. nu. 6.

Arbitris amplissima indulta potestas non est impedimento, quin enormiter læsus reductionem ad boni viri arbitrium iure poscat. commune insit Dec. consil. xxxix. nu. 6. vt nec etiam impedit eiusdem reductionis renunciatio compromisso inserta, vt commune referret Curt. lun. consil. lxxxix. nu. 4.

Arbitratores si plures optentur, atque vnus naturæ debitum persoluat & vita abiens, frustra alij postea non valituram sententiam ferent. commune effatur Curt. lun. consil. lxxxix. nu. 1.

Arbitratores inter se discordantes non coguntur tertium eligere, vt commune profert Dec. in c. cum speciali, num. 7. de appellat.

Arbitratorum eorum solum spiritualium causarum rite optantur, de quibus fieri transactio potest. commune ponit Did. à Couarru. de spons. l. j. par. c. iij. §. vlt. num. 2.

Arbitratorum sententia ante annos xxx. nec parti actionē, nec finem adipsit, quin & intra illos semper boni viri arbitrium iure defiderabitur. commune aiunt Doct. consil. xxxix. nu. 6. Rip. in cap. iij. nu. 5. de restitu. habet tamen magnam præsumptionem, vt commune aiunt Decius in cap. quoniam contra. nume. 184. de probat. Viuius lib. j. opin. cclxj.

Archidiaconus, vel alij inferior prælati, nec imponere, nec petere charitatis subsidia potest, si nec privilegio, nec consuetudine fulciatur. commune dicit Boer. decil. cxxxij. nu. 2.

Argumentum à ciuilibus ad criminalia regulariter promptum, valet, commune aio ex Bartolo. in l. Papinianus. §. secundo. ff. de inoff. testamen. Paulo in l. consentanum. ad finem. C. quomodo, & quando. index. Alexandro in l. d. mortio, num. 1. 1. ff. soluto. matrimonio. Ario. Pinelo in rubric. parte c. ij. numer. 2. 1. C. de rescin. vendit. & in l. j. iij. part. pag. cxxij. C. de bon. mat. & Hippol. qui aliquot differentias, agnorat, in pract. crimin. §. expedita. num. 62.

Argumentum à sensu contrario & in legibus, & in testamentis, & in contractibus cum bonis fidei, tam stricti iuris valde procedet. commune testatur Curt. lun. in l. j. numer. 59. ff. de offic. eius, cui mandata est iurisdic. diciturque procedere ex mente, non ex interpretatione, seu coniectura vt commune afferunt Sapia, & qui eum adducit latē de materia agens Viuius lib. j. opin. xxvij. Amplia idem fore in statutis, vt commune effatur Fel. in ca. ecclesie, de consil. Curt. lun. d. loco num. 89. Euerar. in 4. loco, ver. & quia supra plenē, Viuius vbi supra. Excipie cum iuris communis correctio inde profectura esset, vt receptum scribit Curt. lun. laudato loco, numero 86. & consilio xcij. numero 4. nisi tamen statuta in sensu directo aliā nihil operentur, vt commune aiunt Viuius, & ab eo relaxi vbi supra. exci. c. ij. quando turpis illatio inde oritur. vt commune enuntiat laudatus Curt. in d. l. j. num. 76.

Argumentum à contrariis ad vltimas voluntates iure promittit, vt commune pronuntiat Curt. lun. consil. cclxxj. nu. 3.

Argumentum de alimentis ac dorem recte colligitur, vt commune affirmat Ruin. consil. cccxij. & consil. cxcix. nu. 9. lib. j.

Arma noua sico applicari defuerunt est, vt attestantur Alc. in Lar. morum. ff. de verb. sig. l. i. Clar. in præc. §. vlt. q. lxxxix. ver. noua.

Arma prohibita ad itineris vium impune feruntur, vt vlt receptum attestantur Ang. in l. j. nu. 3. ff. ad leg. l. de vi publi. & qui eum refert Iul. Clar. in pract. §. vlt. q. lxxxij. statut. vj. ver. item, quero.

Arma qui prohibita gessisse conuincitur, nec illa amittit, nec pœnas in inuentos, vel deprehensos cum illis armis constitutas pendit commune aiunt Ant. Gomez. in l. xv. Tauri. nu. 48. Did. à Couarru. in pract. q. xxxij. Viuius lib. j. opinione cclxxxij. Iul. Clar. in pract. §. vlt. quæst. lxxxij. statut. vj. & vide infra in ver. Inuentus.

Arma defensionis appofita qui tulerit, non plectetur, vbi in arma gerentes pœna sancuntur. commune asseuerant Placa libro j. delict. cap. viij. num. 9. & qui cum nonnullis, contrarium vlt ferunt ait Iul. Clar. in pract. §. vlt. q. lxxxij. stat. vj. ver. quero.

Artha de matrimonio contrahendo in quacunque & quantitate, & specie tradi possunt, vt commune effert Didac. à Couar. de sponsal.

Comm. opin. tom. 1.

ij. par. cap. iij. §. vij. num. 7.

Non tamen vtrunq; tradi poterunt, vt commune refert Ias. quem laudat idem Didac. eodem in loco. licet vterque recte in contrariam sententiam discedant.

Artha ad eum qui dedit, matrimonio contracto, redeunt, vt in eius malum, qui matrimonio mora est, mittuntur, commune licetis prodiderunt Præpos. in ca. gemma. de sponsalib. Didac. à Couar. de spons. ij. par. c. iij. §. vij. num. 1. 1.

Artharum promissiones de matrimonio contrahendo, nulla accedente traditione: suiles atque inanes sunt, vt frequenter iuris interpretibus placitum memorant Præpos. in ca. gemma. quæst. ij. de sponsa Did. à Couarru. d. §. vij. num. 5.

Arthas acceptas tantum amittunt, qui à contractu recedunt: non & ad id, quod alterius interest, tenentur, vt commune testificatur Porc. in princ. nu. 6. 1. Instit. de empr. & vend. & Ant. Gomez. de contract. cap. ij. num. 18.

Arrogatio filij emancipati, alioquin & antea ingratū, in dultā à parente culpā satis efficaciter probat, vt commune asserit vir magni ingenij prædictus, & mihi non penitendus iuris doctor Emanucl. Costa. in l. Gallus §. & quid si tantum. iij. part. numero centesimooctuageſi. mo. stauo. ff. de liber. & posthum.

Arrogatum à naturali patre, tum ab arrogante instituti, ac facti fundi hereditas ita seceretur, vt bona à naturali patre profecta ad substitutum ab eodem naturali patre, vel ad legitimū eiusdem heredem pertineant quæ autem ab arrogante emanarunt ad substitutum ab eodem, vel iustum ipsius heredem spectent, vt commune pronuntiat Ias. in arrogator. num. 39. ff. de adopt. & nos alibi distinctius, ac latius expogimus.

Assallinus (vt vulgò sandi mos est) qui dicatur, & quas luat pœnas, latē in receptis sententiæ tradit Iul. Clar. in pract. §. assallinus.

Assertio mortis contra delinquentem, & si nec inquisitioni idoneum iudicium suggerat iure communi: tamen hodie contra, consuetudine generali suggerere, vt ait receptum Iul. Clar. §. vlt. quæst. xxj. verfic. assertio.

Assertio de causæ interuentu sine qua actus alioquin inutilis, seu fiat in testamento, seu in contractu, nulla fides habetur, vt commune esse doctorum placitum sunt auctores Alex. & Dec. in l. si donatione, C. de colla. Dec. consil. xx. & consil. dcij. Ias. consil. cluij. libro ij. & in l. i. is, qui ex bonis, ff. de vulg. Ioan. Coraf. in l. frater à fratre. §. quæstium, num. 5. ff. de consil. inde, latē acutus iuris enuclearor Arius Pinel. in l. j. par. iij. num. 2. 3. C. de bon. mater. Amplia vt hæc generalis definitio etiam in principis assertione procedat, vt receptum pono ex Ias. in l. vlt. num. 3. C. si contra ius. Dec. consil. ccccclvij. & consil. ccccclxxv. & dcij. Gram. decil. c. iij. num. 2. 29. Alc. reg. iij. præsump. vij. nu. 5. quauis inepre profecto, & absurde Bellon. consil. xlix. num. 1. 2. commune esse effertur, vt vnicuique causam absque qua procedere res nequit, intertute afferenti credatur excipies tamen in iudice causam delegationis enuntians, qui fides non denegabitur, vt commune aio ex Alex. num. 5. Ias. num. 59. in l. j. ff. de offic. eius, cui mand. est iurisd. Decius in ca. i. pro debilitate, nu. 6. ff. de offic. delegat.

Assessoris imperiti elector ex iniusta sententia obligabitur, vt commune esse sententiam ait Curt. lun. in rubr. nu. 26. ff. de offic. eius qui mandata est iurisdic. tio.

Assistens propius delinquenti, auxilium prestare dicitur, at secus qui procul assistit. commune inquit Alexan. consil. cccxxvij. nu. 4. lib. v. inspicendumque semper erit, num ex industria assistit, necne, vt hu maniter consuluerunt Ioannes de Amicis consil. iij. Riminala. consil. xij. quos refert, & prudenter constringit Iul. Clar. in pract. §. vlti. q. xc. verfic. quero.

Attestationes non editæ, seu vt doctorum sermo est) publicatæ, nõ probant coram alio iudice etiam inter easdem personas, vt commune prodit Fel. in c. causam quæ. nume. 1. 3. de testi. quin nec fidem facient si idem sit iudex illius instanti e qui fuerit alterius, vt commune ait Alex. consil. lxxxij. nu. 2. n. l. iij. laudatus ab addit. ad Felin. vbi supra.

Auocatio causæ à Pontifice intercedens eius est vis, ac momenti, vt acta postea per iudicem etiam aduocationis ignarum irrita, inualidæ que ducantur, vt commune testificatur Rip. recte explicans in cap. c. i. M. nu. 96. de consil. quæ eo ipso facta censetur, quod pontifex de causa cognoscere auspicatur, vt commune fatetur idem Rip. eodem in loco nu. 97. & vide infra ver. præcept.

Aurh, quas actiones. C. de sacros. eccle. locum habet in qualibet pio oco vel etiam pago, vt commune profert Curtius. Iunior. consilio lxxxij. numero 38.

Auclien. sacramenta puberum C. si aduers. vendit. & in donationibus seruati debent, vt commune enarrant Dec. consil. cclxxxj. in princip. Curt. lun. consil. cxlj. nu. 2.

Auctoritas propinquorum exacta in mulieris, seu gestis, seu contractibus, seu vltimis voluntatibus à propinquis in suam ipsorummet vtilitatem non potest interponi commune ait Ioan. Didac. de art. et. stan. caut. ij. nu. 4.

Auctoritatis propinquorum in faminarum contractibus exacte defectus, si contractus ipsi sint utiles, contractibus non obicit, vide infra ver. mulieribus.

Auctoritas doctorum probabilis duntaxat est, non de necessitate, ut commune estatur Curt. consil. cl. num. 4. & consil. cxxxij. num. 8.

Auctores vulgo recepti fidei in causis faciunt, ac praesertim si de eorum professione tractetur. Commune insunt Niger in l. j. de her. pet. & qui eum laudat Vvilius lib. j. opin. cxxj.

Auus in successione nepotis prior erit fratribus non utriusque coniunctis, commune sicut Bellon. consil. lxxxij. in princ.

Auus nepoti praesertim ex emancipato filio pupillariter hodie rite, recteque substituitur, commune enunciat Rip. in l. j. num. 1. ff. de vulg. & pupil.

Auxilium delinquenti ita praestans, ut delicti causa extitisse videatur, peccata delinquenti ipsi poenas litalias, extra ordinem plectitur, commune inquit Soc. consil. clxxxvij. lib. ij. Did. a Couarr. in clemen. si furiosus pag. cxcj. num. 2. de homicid. Placa lib. j. delict. cap. xvij. num. 1. in fi. praet. Carrer. num. 69. & si Crauet. consil. cxxx. num. 1. semper & indistincte aequè hunc, atque illum puniendum esse frequenter placere asseruerit, quod & alij attestantur, quos refert Iul. Clar. accurate hac de materia agens in praet. §. ult. q. ix.

Auxilium qui post admissum delictum patratori fert nec proprie auxiliator censetur, ut receptum ait Aug. ad Ang. de malef. ver. & Andream. num. 7. nec eas pendit poenas regulariter, quas delicti supplicator. ut commune anxiosam inhi Placa lib. j. de delict. cxxv. nu. 15.

B

BANNITI, ut fandi doctoribus mos est, proscripti vè, ut antiqui moneta latinae cusoris locuti sunt: banniti, inquam, nostrae aetatis equiparantur relegatis atque ea tantum amittunt, quae sunt eius civitatis, à qua sunt banniti, non verò & alia etiam iuri civili accepta referenda. Commune utrunque ait Curt. Inn. consil. clxxxij. num. 4. & num. 8. vnde nec patriam praesertim amittunt, ut etiam in locis à quibus sunt relegati, ut Boffius in praet. titu. de bonorum publicat. num. 69. Iul. Clar. in praet. §. ult. quæst. lxxj. ver. successione, idemque generaliter profcedet, & in illis bonis, quae in proscriptiois loco sita sunt, ut frequenter doctorum sententia probatum testatur Gozad. consil. xcvi. nu. 7. perpetuo tamen banniti de pototatum numero habentur, ut cum Crauet. post alios consil. cxxx. num. 13. & consil. cxxxij. num. 1. attestatur diligenter Iul. Clar. in praet. §. ult. q. lxxvij. ver. de portatio, & de opiofus, atque accusatus q. lxxj. ver. dixi autem, cui adde Ioan. Cepi. egregie doctissime virum consil. lxxxij. num. 18. & consil. lxxxix. num. 13.

Banniti nec dicuntur, nec idcirco censentur vagabundi, ut doctores sicutur: commune inquit Albert. in l. j. part. statut. q. lxxx. & eum laudat Cepol. consil. cxi. ver. sed dubium est.

Banniti in contumaciam nec infames censentur, nec testimonij distinctione interdicuntur, ut communia late attestatur Iul. Clar. in praet. §. ult. q. lxxj. ver. quarto nunc, cum ver. seq.

Banniti, ac bonorum confiscatione simul multati, licet bonorum eo loci existentium, à quo cum proscriptio bonorum sunt relegati, sint incapaces, atque etiam eorum bonorum reddantur expertes, quae alibi existentia ex statuto loci, à quo sunt banniti, deferuntur: tamen illorum bonorum capaces profus erunt, quae alibi sita ex iusto, ac legitimo testamento ad illos pertinent, ut commune estatur testatur Alex. consil. xxxj. citæ primis. lib. j. & qui de vitæque testamenti fatione, quam banniti habent, vel non habent, sedulo, ac serio differit Iul. Clar. de testamen. à q. xv. vsque ad q. xxj.

Banniti quin iterum proscribi, ac banniri possint, nihil prohibet, commune insunt Nellus de bannit. j. parte. j. tempore quæst. 3. Vvilius lib. j. opin. cxxxj.

Bannitis qui ex sententia impune: necari potest, appellacione interposita, aut nulla vitio sententiae obiecto non poterit trucidari, antequam vel opposita exceptio, vel adhibita appellatio evanescat, ut frequenter placitum inquit Iul. in l. possidere. §. tertium, quem. num. 8. ff. de acqui. poss. & qui hac de materia cum receptis sententiis latissime agunt: Iul. Clar. in praet. §. bannitium, ver. plerumque etiam, cum sequentibus Vvilius lib. j. opin. cxxx.

Bannitus si alibi agens ed vi pertrahatur, ubi proscriptus est, plecti non debet, sed in primitiam liberatem repõbi. commune inquit Roland. consil. lx. num. 9. lib. ij. Iul. Clar. in praet. §. ult. q. xcvi. ver. sed quid in bannitus.

Bannitus statim atque captus est, cogitur banum agnoscere, & se eum esse, qui proscriptus sit, fateri, ac poenas deinde e vitio subire, nisi exceptionem aliquam opponat, quae si à principio opposita fuisset, non cogeret iudicium subire, ut receptum dogma & attestatur, & declaratur Iul. Clar. in praet. §. ult. q. xcvi. ver. quarto, cum sequentibus.

Bannitum qui eum esse vult probare, cuius occisi accusatur, id per procuratorem facere poterit, ut commune attestatur Albert. in quarta parte statutorum q. xxxvij. num. 14. Nellus de t. ann. in l. j. parte secunda de temp. quæst. xiiij. & qui rite declarat Iul. Clar. in praet. §. ult. q. lxxxij. ver. quarto modo.

Bannitum virum alere hõii solum ex dote, sed & ex pariter hõiiis vxor tenetur, ut receptum esturunt Gyg. & qui eum laudat Iul. Clar. in praet. §. ult. q. lxxxij. statut. ver. ult.

Bannum, seu proscriptio sic, pendente quaestione etiam aliorum indagationis indigent, de sententia nulla retardatur, atque impeditur, ut bannito impune noceri hõiqueat, quem admodum sequenter interpres placitum pronunciant Math. de Afflic. in l. j. par. consil. Re. c. gni rub. j. num. 15. Iul. Clar. in praet. §. ult. q. lxxxij. ver. scias autem, & ij. quos laudat supra ver. j. bannitus.

Baptismus, ut vulgo loqui mos est, seu aquarum initiatio, per nam temporariam (ut doctores sanctorum) seu corpori insigendam non tollit commune aiunt Ioannes de Afian. in cap. de his. de auctorat. Dec. consil. cxxx. num. 2. & ij. quos refero infra ver. iudicium.

Beneficia permutanti non competit remedium l. ij. C. de rescind. vendit. ut commune aio ex Rebuff. ad l. Gallicas. ij. tom. tit. de rescind. contract. gl. xv. titu. 16. Did. a Couarr. lib. j. resolut. cap. xv. Ario Pinelo, nostri & iuris insigni interprete, & temporis non mediocri ornamento, ad eandem l. j. part. j. cap. ij. num. 16.

Beneficia in dubio censentur realia. ut commune inquit Belloni consil. lxxx. num. 8.

Beneficiorum conferendum ius nec ex iustitiamorabili proscriptioe laicus, seu factus non initiatus quæret, commune aio e. fe. in cap. dilecto in princip. de testib. prob. addit. ad Monach. in cap. ij. hum. 6. de prebend. in vj. Schu. de benefic. in secunda part. q. xxij. nu. 16. Palati. Rtu. in introduct. tub. de donation. inter vxorem & vxorem, in principio, num. 28. qui tamen inconsideratè contrarium autimaverat de benefic. in curia vacant. §. ix.

Beneficiorum permutatio, non requisito patrono, non est irrita, quamvis irritari, evertique possit. commune inquit Bertrand. consil. cxcij. num. 2. lib. ij.

Beneficiorum suprema est penes Pontificem potestas, nec vlla in illo ad illa vel conferenda, vel auferenda requiritur causa, ut commune quis esse elicit ex Felin. num. 42. Decinum. 2. in cap. quæ in ecclesiarum, de constit. Iul. in l. Barbarius. nu. 43. ff. de offic. par. Gomez in reg. de non tollen. iur. quj. Caecalup. de pensioni. quæst. xix. num. 305. Gyg. de pension. etiam q. x. num. 4. & num. 7. q. xxxvj. Verum enim vero in illis aufertis causam desiderari, & verius est, & receptus testatur Fel. in d. c. quæ in ecclesiarum num. 43. atque Intlytus Pinel. in rub. j. parte cap. ij. numero 30. ver. altera inspectio; C. de rescindendi vendi. & nec sine causa posse conferri nulli magis probatur: eaque de se alibi latius.

Beneficia ius agendi non praestantia, non gignunt naturalem obligationem, ut commune ait meus iuris doct. Arius Pinel. in l. j. part. ij. mibi cxvij. ver. hac autem. C. de bon. mat.

Beneficia subito per errorem repetendo non sunt impeditio, ut receptum asseruerunt Iul. in lex hoc iure, num. 74. ff. de iust. & iure & in l. j. num. 2. ff. de condit. indebit. Dec. in cap. ad nostram, de probation. Did. a Couarr. in cap. cum in officis. num. 10. de testantur & vir non poenitenda auctoritatis Arius Pinel. in l. j. par. ij. ver. probatur. iij. & ver. infertur xxij. C. de bon. mater.

Beneficiorum assertioni quatenus fides sit adlungenda, vide supra in ver. assertio, & ver. donatio ob causam, vel ob merita. infra.

Blasphemia (ut vulgus trahit à Græcis nomine loquitur) est omne & quodvis contumeliam, contumelia, vel maledictum in Dei numen, vel eius sanctos prolatum, ut receptum dogma enuntiant August ad Ange. de malef. ver. verba iniuriosa num. 1. Did. a Couarr. in repeti. cap. quatenus pactum num. 8. de pactis. Iul. Clar. late, & eleganter cum receptis sententiis de hac blasphemias materia agens, in praet. §. Blasphemia per totum.

Blasphemia ab ebrio emissa semper mitius puniri debet, ut commune asserunt Garibhat. in couilitutio. Regnum. num. 6. & qui eum refert Iul. Clar. in dicta. practica §. ultimo quaestio. xl. ver. praeterea quæro in fin.

Bona fides regulatiter, ac generaliter in rei corpore possessore semper praesumitur, quousque contrarium iustus probationibus innotescat. commune dicunt Balb. in l. Cellus. num. 104. ff. de v. cap. Eber. decif. xlij. num. 3. Alc. reg. iij. praesumpt. v. Porc. & ad eum Iul. in princ. num. 5. In situ de v. cap. late Did. a Couarr. de spons. ij. par. ca. ij. §. j. nu. 4. & in reg. possessor. ij. par. tit. vj. §. vij. nu. 2. de reg. iur. vii singularis doctrina Menochius de recup. possitemed. vij. num. 64.

Bona fides contractus etiam nulli ex iuris errore patitur, & adus acquirendos sufficit, ut receptum insunt Iul. in l. j. §. si vir vxori nu. 2. & in l. ij. §. ex contrario. nu. 3. ff. de acqui. poss. Curt. Senicof. lxxij. nu. 14. & alij, quos cit. Did. a Couarr. lib. j. resolut. ca. ij. nu. 7. excipit in ecclesiasticis rebus, nam in illarum fructibus, lucrificandis nu. 10. est

bona fides ex iuris errore profecta vt receptus dicitur Felin. c. cum causa nu. 2. de re iudi. Gramma. decil. lxxix. Satis tamen erit si quis alius praterea extrinsecus addatur color, vt commune pronunciat ex Imo. Molin. & aliis, in signis iuris interpretes Ari. Pinel. in l. 2. c. 4. nu. 20. C. de rescin. vendit.

Bona fidei possessor fructus iam perceptos vsu capit triennio. vt commune vssueat Balb. de prescrip. part. iij. part. iij. princip. quastio. de xxxv. numero 1.

Bonitatem aut bonam famam pro sua intentionis fundamentis allegans illam probare necesse habet. vt commune assero ex Dec. in ca. j. nu. 20. de probat. Felin. in ca. cum i. iure. de offi. deleg. & in c. j. nu. 11. de prescrip. t. Afflic. lib. j. constitu. rubr. xvij. nu. 23. Hippo. hoga. clxxvij. & in rubr. nu. 44. C. de proba. & vide infra ver. qualitas.

Bona sua ac se dedicans ecclesie seculari, non solum presentia bona deuouisse intelligitur commune ponant Soz. & qui cum refert Vi. uius. lib. j. opi. lxxvij.

Bona in diuersis locis sita eius regni legibus, eiusque iudicis sententia sunt obnoxia, cui actus a prima origine iuris dicendi fecit copiam commune estatur Ias. & qui cum refert. Did. a Couarru. de spons. iij. par. capitulo vij. num. 9.

Bona alicuius esse soluendo probatur modo a gl. docto in l. cum de lege. ff. de probat. etiam cum magni ponderis res vertitur, vt commune ait Rip. in l. si constante. num. 18. ff. sol. matrim.

Bona non solum simpliciter prolata, sed etiam cum additamento pronominis, mea, tua, & c. comprehendunt iura, & actiones vt frequenter placitum attestantur Alc. in l. meorum. num. 1. ff. de verb. sig. cetera bona. num. 15. de testam. Gomez. in §. omnium. nu. 12. institut. de action. Secura. & alij quos appellat Arius Pinel. in rub. par. j. nu. 7. C. de bon. mater.

Bona futura, & bona conditionalia ex vltimis voluntatibus in donatione, aut alia quacunque alienatione, vel publicatione bonorum non comprehenduntur, vt commune testificantur. Curt. Iunior consil. cxcix. numero 5. & ante eum Alex. atque alij, quos laudant Arius Pinel. in princip. tub. num. 3. C. de bon. mater. Jul. Clar. in pract. §. vlti. q. lxxvij. versum item in ficut, & ver. sequen.

Bonorum appellatio non solum in obligationibus expressis, sed etiam tacitis, iura, & actiones continet. vt frequenter interpretum axiomata testantur Dec. consil. ccc. lxx. nu. 10. Neguz. de pign. iij. memb. ij. par. nu. 16. §. & qui supra ver. bona.

Bonorum confiscatio non aliis ex criminibus hodie procederet, quam vel ex hereseos, vel maiestatis lese damnatione, nisi si patriarcalis aliqua consuetudo, vel aliquando statutum expressum aliud sanciat, vt vberime ostendit receptum Iul. Clarus in practico. §. vlt. q. lxxvij. vbi per totam quastionem complura ad hanc bonorum confiscationem pertinentia ex receptis sententiis diligenter memorat.

Bonorum mobilia, & immobilium mentio, vel in donatione, vel in legato, vel in obligatione, vel in proscriptio, vel in statuto facta, non completitur iura, & actiones: vt commune asseuero ex Alex. in l. a diuo Pio. §. in vditione. ff. de re iud. Dec. in l. j. lect. ij. nu. 7. ff. si certa. Corn. consil. ciiij. nu. 12. lib. ij. Capel. Tolos. & Aufser. quast. ccc. & magna iuris interpretum strue, quam componit Arius Pinel. in pra. tub. numero 25. & 26. C. de bon. mater. vbi etiam receptum esse ex multis asserit idem futurum si bona omnia, vel vniuersa mobilia, & immobilia prolata sint, quod etiam attestatur Iul. Clar. in practica. §. vlt. quast. lxxvij. ver. successiue quaro.

Bonorum possessio non est mixti imperij, ac delegari potest communia dicit Curt. Iunior in l. j. nume. 3. de iurisdic. omn. iud.

Bonorum possessio, seu quacunque a iure praetorio profecta successio iam hodie (nam olim secus erat) non agnita ad haeredes ex sanguinis, vel iuris delibandi vi transmittitur, continue aiunt Cor. Ias. Iacobin. de sanct. Georg. Phil. & Lancel. Dec. in l. emancipata. C. qui admittit. Ant. Gomez. de testa. c. j. nu. 14. & ca. ix. nu. 3. & quatuor contrarium dixerunt commune Alex. in d. l. emancipata, & consil. xx. lib. j. & Io. Di lect. de art. testam. tit. xj. caut. xiiij.

Bonorum possessio ante aditam hereditate accepta iudicium testatis rescindit non vero ipsum testamentum, vt commune aiunt Alex. in lege prima numero 2. C. de bon. pos. contra rab. lib. Ias. in lege vt liberis. nu. C. de collatio. Emanuel a costa in l. gallus. quid si tantum par. iij. nu. 13. ff. de lib. & posthu.

Bonorum possessio contra tabulas successorio edicto locum facit, commune aio ex Alex. numero vlti. Corn. in fin. Dec. numero 7. in. ru. C. de success. edict. Aret. in l. in ius ff. de lib. & posthu. Alexand. in lege si quis posthumos. §. si filium ex haereda uero numero 4. illo eod. tit. de lib. & posthu.

Bonorum possessio contra tabulas tantum hodie procederet filio emancipato cum causa praeterito vt commune affirmo ex Paul. num. 7. Corn. numero 21. Ias. numero. Curt. Iun. numero 44. in auth. ex causa. C. de liber. praeter.

Bonorum possessio litis agnoscendae gratia, etiam hodie, emancipato filio rite ex haeredato, ac tabulas paternas centum virali iudicio Comm. opin. tom. 1.

oppugnare volenti necessaria est continuae pronuncio, ex hoga. Periglis in l. in suis. nu. 2. ff. de lib. & posthu. Alex. notuero. §. in fin. l. certum. C. vnde legi. Corn. in auth. ex causa numero 30. C. de lib. praeter. Ias. in lege secunda numero 8. C. vnde legi. Gilbey. §. & quod si tantum, numero 49. ff. de lib. & posthu. Anto. Gomez. de testam. capitulo xj. numero 34.

CAD AVERA tam pauperem quam diuitiam, ne sepeiantur, im pedire nequit creditor, & si per se cuo liquidi debiti instrumento maniat, vt per ceptum asserit Viuius lib. ij. opi. lxxvij. cum Felin. in capitulo sicut Iudaei de Iudaeis Hippo. singula. cxcix. Grammat. decilio. lxxij.

Caducorum poena non ante domini voluntatem sortitur locum vt commune dicit Curt. Iunior consilio cx. num. 23. & vide infra versum emphyteus.

Ceci testamentum ab haeredis institutione non auspicatum nullius est ponderis. vide infra ver. testamentum ceci.

Calumniari videtur, qui non probat, vt receptum estatur ij, quos supra reuli ver. Accusatio ni probetur.

Campiones, commune consuetudinem non egressa licet, in commune ait Iason in l. j. nume. 30. C. de summa trin.

Camporis scriptura, seu liber rationum, contra alium fidem non facit, tametsi contra ipsum facta, commune ponit Salic. in l. j. num. 9. C. de eden. & vide infra ver. libris.

Canones cum legibus dissentientes, in terris a iurisdictione seculari pontificibus subiectis seruandi sunt, expolis legibus commune ait Hypol. in l. vna. nu. 194. C. de rapt.

Capitalis poena censetur exilium perpetuum vt commune inquit Hipp. in pract. crim. §. oportune, nu. 4. & multos recensens Did. a Couarru. de spons. iij. par. ca. vij. §. vij. numero 16. ac plures refertas Iul. Clar. in pract. §. vlt. quast. lxxvij. in princip.

Captatoria voluntas, quae ab arbitrio alieno pender, vel in alterius arbitrio confertur, si ad pias causas pertineat, valet, ac firma est, vt commune affirmant Alex. consil. xliij. num. 9. lib. j. Dec. nume. 19. & 20. Ias. numero. 12. in l. captatorias. C. de testam. milit. Paris. consilio lxxvij. num. 29. lib. ij. Socyn. cccc. xix. nume. 10. libro iij. & latissime cumulans Iul. Clar. de testam. quastio sexta versum quarto inferitur. Amplia vt idem sit, si quis simpliciter bona sua committat alicuius dispositioni, nam & testamentum valebit, & ad pias causas testatus videbitur, vt receptum affirmant Corn. consil. clvj. lib. ij. & consil. ccc. li. iij. Iul. Clar. vbi supra. versum quoniam & fortius nam per ea verba is institutus heres videtur cuius dispositioni bona committitur, & gra uatus idem censetur, vt bona in pias causas distribuatur, quemadmodum frequenter placitum testificantur. Amol. in capi. cum tibi. nume. 16. de testam. Iul. Clar. vbi supra. ver. & per huiusmodi verba Et si proprie nec hanc, nec illas institutiones captatorias dicit debere verissime tra diderint contra interpretum vulgus Christoph. Castelin l. Senatus. §. legatu ff. de leg. li. j. Raph. Cuma. in l. captatorias. ff. de her. instit. Iud. Texeira in l. vltum. §. cum quidam. ff. de reb. dub. Ant. Aug. emendat. l. iij. c. xv. Did. a Couarru. in ca. cum tibi nu. 2. extra de testam. Emanu. a Costa Select. interpret. lib. j. ca. xxj. nu. 7. Francif. Gonnan. lib. x. c. v. j. & reliqui omnes eruditores, quos alibi & refero latius, & auctoritati bus ex bonis litetis de promptis iuro.

Carcer damnum irreparabile asserre censetur, vt commune ausam asserre ex Bald. & Paul. in l. vna. C. de in integ. restit. Paul. & Alex. nu. 29. in l. v. §. condemnatum. ff. de re iudi. Pan. in ca. suscitata nu. 8. ver. sed aduerre. de in integ. restit. Rhod. Soar. in primo lib. post. l. quonia in prioribus. in Ill. Castellat. tit. de los gouernos. q. iij. Boer. decil. lxx. nu. 6. Felin. in ca. cum super nu. 17. dere iudic. et. Ias. nu. 24. sub. Rip. nu. 26. in d. §. condemnatum & Dec. consil. lxxij. p. speram reluctentur.

Carceri sese obligare nemo potest, vt commune dicunt aggregati a Ripa in l. generali. nume. 24. ff. de pign. & a Viuius li. j. opi. clxxv. nec ea obligatio iureiurando firmabitur commune ac magis commune pronuntiat Alc. in c. cum contingat nu. 69. de iureiur.

Carceri addici nemo potest ob causas pecuniarias, ante exactam, ac plenam vt loquendi mos est, executionem, & executionem bonorum vt commune inquit cum aliquot luculentis testibus. Rip. in l. generali nu. 20. ff. de pigno. Ias. in princ. num. 90. Iustit. de actio. Boer. decilio. ccc. lxx. nu. 7. Ias. in l. si arbitrio. ff. qui satisd. cog. Deci. consil. lxxv. Felin. in ca. quo ad consultationem. nume. 10. de re iudic.

Carceri mancipatus & tunc fideiusforibus praestitis exolui potest, cum poena corporis infligenda non erit, & cum innocens aliquo in carcerem conditus videbitur, vt effert communia Iul. Clar. in pract. §. vlti. quast. lxxvij. versum in hac autem materia cum sequen. vbi multa ad hanc materiam attinentia memorat.

Carceri & si nemo ex domo propria ob pecuniarium debitum ablatum tradi possit tamen si illi iudicis praecipiat, vt compareat sub poena fisco applicanda, & no coparuerit, & extrahi de domo poterit ob

ob prædictam penam, & semel in carcerem conditus à creditore ob suum debitum iure retinebitur, vt commune aiunt latè Corta in memor. verb. domus vnicuique in j. Viuius lib. ij. opinio xxxvj. quod & si vile reip. arbitrer. iuri contrarium affitmo.

Carceri qui nec redit, nec ritè traditus est, non relaxari debet si de nouo in carcerem trahi concedendum erit, commune aiunt latè Curtius Iunior consilio cxxvij. numero 5. Crauera consi. xlvj. nume. 7. & vide infra ver. nullum.

Carceri in perpetuum deuotus, ac damnatus testari nequit si sit laicus, vt frequentè doctorum numero probatum asserunt Bertran. cõ. si. cxxiij. numero 2. lib. iij. & qui non de nihilo dissentit Iul. Clar. de testament. quæst. xix.

Carcerè detenti, & si iure nullos valide contractus gerant, vt ait recepium Hippo. in præct. §. attingam. num. 2. tamen de consuetudine, & procuratores redit, ac ritè constituent, & fideiussores præstabunt, & ceteros contractus inuent, vt attestantur Alb. in l. qui in carcerem ff. quod metus causa, & qui illum laudat Iul. Clar. in præct. §. vltim. q. xlvj. versic. plerunque verò, ad finem.

Carceris custos ob fugam carcerè detenti, qui capitis pœnas aliquin luiturus non esset, iudicis arbitrio solum plectitur, commune aiunt Bossius in præct. de carcere nu. 10. Iul. Clar. in præct. §. vlt. quaest. lxvij. ver. custos carcerum.

Carnifex si publicus non suppetat quislibet homo ad sententiã exequendam inuitus creabitur vt commune aiunt Gaspar. valac. in l. imperium numero. 18. ff. de iurisd. omni. iud. Iul. Clar. in præct. §. vlti. quaestione xcix. versic. sed pone. intellige personarum rationem esse habendam, vt alibi vberius.

Casuum fortuitorum generalis renuntiatio, nullo eorũ speciatiim expresso, eiusdem momenti, ponderisque est, cuius specialis casuum sigillatim expressit, vt commune ait ex Alexandr. numero 10. Iul. numero 14. in lege, sed & si quis §. quæst. ff. si quis caut. Imol. in capitulo primo, numero 43. de commo. Cornæ consilio cxxvij. nu. 13. lib. ij. Iul. consil. cvij. lib. j.

Casuum fortuitorum renuntiatio casus insolitos non complectitur commune asserunt ex Ale. cons. xxvij. nu. 10. lib. j. Soc. consil. cxxj. nu. 11. lib. iij. Corn. consil. xxij. lib. ij. Iul. in l. sed si quis §. quæst. ff. si quis caut. mod. re. contrab. Ripa de peste. ij. par. num. 75. Felin. c. sedes. num. 3. de rescri. Turz. opinione cxlii. ver. aduertendum, & si contrarium commune dicant Dec. cons. vij. Iul. consil. cvij. lib. j. & defendat ab aduersantium, argumentis Arius Pinel. in l. ij. par. j. ap. iij. num. 29. versic. sed in eo. & num. 3. C. de rescind. vendit.

Causa creditatis etiam iniusta, pœnas delicto alioquin infligendas, atterit vt commune effatur Cur. Iun. consil. cxxxij. num. 11. Ioan. de Amicis consil. lxxxij. num. 5. Latè Iul. Clar. in præct. §. vlt. quaest. lx. ver. & generaliter.

Causa non præsumitur in principis dispensatione, contra ius gentium, vt commune profert Ale. de præsumpt. reg. ij. præsump. 8.

Causa minima quæ dicantur, iudicantis arbitrio relinquuntur, vt commune asserunt Iul. in l. imperium, num. 32. ff. de iurisd. omni. iudic. & vide supra ver. Arbitrio.

Causæ instantia quo tempore evanescat, vide infra ver. instantia.

Cautionis verbum à lege cuius elatum significat nudam promissionem, at à lege prætoria expressum promissionem vel pignore, vel fideiussore munitam præ se fert, commune ait Iul. in l. si quis, nu. 1. C. de verb. significat.

Cautio in usufructu præstanda non potest à testatore indulgeri, vt commune asserunt Iason. consilio xl. libro primo, & complures relati infra ver. usufructuario.

Cautio de non offendendo, & regulariter omnibus dari debet, vbi causa aliqua subest & fideiussoribus inquiri, & ad tatum tempus durare dicitur, quantum iudicis arbitrium fuerit, vt latissime communiã ait Iul. Clar. in præct. §. vlti. q. xlvj. per totam.

Cautioni de non offendendo cum pœna adfectione non fit locus, cum is ex noua causa, ac noua rixa offenditur, vt nec etiam locus erit, cum vter prius offenderit, haud liquet, commune attestatur Iul. Clar. in præct. §. vltim. q. xlvj. versic. quero nunc, & versic. seq.

Cedenti bonis nec velles necessarias, nec artis instrumenta, quibus victum comparat, auferri possunt, vt commune ponit Did. à Couarru. lib. ij. resolut. cap. j. num. 5. ad fin. cuius adde Fab. in §. vlt. nu. 10. ff. de acton. quæ rariem ab illius herede postea extorqueri possunt, vt decernit Bald. frequentibus receptas in l. j. nu. 29. C. de iurisd. lib. x.

Cesio bonorum nec naturalium, nec civilium obligationem tollit, sed tantum exceptionem præstat, commune dicit Antoni. de Tremor ad Bonacurr. in præct. exceptio. in rub. de impend. & except. quæ contra in ver. fecerit. nu. 10.

Cessione bonoũ nec cum iurcurando vtiliter renuntiat, quippe quia in id frequentius itum à doctoribus auctor est Alcia. in cap. cum contingat. num. 69. de iurcur.

Cessione bonorum locus non est, cum bona à debitore fraude alic-

nata reuocari nequeunt, vt commune autumo ex Iul. in §. vlti. num. 6. & 18. Insti. de actio. Felin. num. 67. Dec. nu. 3. in ca. quæ in ecclesiã. de consi. Segura in volu. reper. Titag. in l. si vngnam. ver. bona num. 50. C. de reuoca. donat. Nec cum creditor iuri renuntiat quod habet debitores in carcerem detradendis, vt commune ponit Viuius lib. j. pin. lxij. Nec cum debitor bonorum suorum partem detexit, partem dolo texisse, ac celasse probatur, vt asserat commune idem Viuius eodem in libro opin. lxij. Nec cum quis ob iniuriam in pecuniariam pœnam multatur, commune in fit Did. à Couarru. lib. ij. resolut. ca. j. nu. 8. Nec generaliter in obligationibus ex crimine descendentes, vt frequentè placitum affirmant Alber. in rub. num. 14. C. qui bon. ced. Iul. Clar. in præct. §. vlti. q. xcv. ver. sed pone.

Cessionarius (vt fantor interpretes) proptiè creditor dicitur, vt commune asserunt Dec. lect. j. in fin. Niger circa fin. Rodolphus & Bologn. ad finem in l. j. ff. si certum petat latè Viuius lib. j. opin. xxxi. j. quocirca prærogatiuis, ac priuilegiis omnibus instrumentis, quod illi cessum est, fruatur, commune ait latè idem Viuius lib. ij. opin. cclxvj. non tamen iis potietur prærogatiuis, quæ cedenti ipsi competunt, vt commune assero ex Bald. l. pepul. diuersas. num. 21. C. mand. Alexan. in l. si post diuortium. ff. soluto matri. Iacob. à sanct. Georg. in l. vna. nume. 39. C. ne liceat poteri. quibus addo text. in l. ex pluribus. ff. de admilit. tuto. Nec item iis quæ ipsi met cessionario alias competere ratione fori, vt commune ponunt Guid. Pap. decisio. cclxxij. l. ff. de. in prin. cenar. decisio. lxxxvij. nisi si is qui cessit, esset parens, vt receptum in iur. R. ebul. in priuileg. chol. clxxxvij. lib. ij. tra. 6.

Cesio donationis causa facta si summam quingentorum aureorũ excesserit, non minus insinuatione egebit, quam quælibet donatio. commune ait Curt. Iun. consil. cxxvj. ad fin.

Citatio, vt doctorum vulgus, seu in ius vocatio vt felix iuriconsul. zorum zuum loquitur, est fundamentũ ordinis iudicarij, cum in finit. tel. item sententiã, tum in interlocutionibus damnum alicui afferentibus, vt commune dicit Ant. de Tremo ad Bonacurr. in præct. exception. in rub. de imped. execut. num. 17. ver. alij casus Nicol. Anto. Grauat. ad Vestrium, lib. quinto cap. xij. num. 7. Ideoque ni interueniat, omnes omnino sententiæ nullæ erunt commune ponit latè Viuius lib. j. opin. cclij. & sequen. & qui latè atque accuratè id prosequitur Iul. Clar. in præct. §. vlti. q. xxxij. & amicus noster, atque probatoris doctri. vig. Nicol. Ant. Grauatius ad Vestrium lib. v. cap. ij. nu. 6.

Citatio illius cuius interest etiam in iurifurandi absolutione, & quouis simplici habilitatione exigitur, vt receptius interpretum placitum asseruat Hippo. in l. de vnoquoque nu. 193. ff. de re iudic.

Citatio eius cuius in consequentiã, non vero principaliter interest, necessaria non est, vt est Accur. auctoritas in l. de vnoquoque. in glo. ij. ff. de re iudic. communiis, vt late ostendit Dida à Couarru. in præcti. q. cxij. nu. 6. fateturque illi l. j. §. denunciari. ff. de ventr. inspic. quod tamen intelliges, vt valeat quidem sententiã: sed illi cuius etiam vel generaliter non citati secundarij interest, non prauidet, vt est receptum interpretum placitum iuxta Alex. nu. 17. Hippo. nu. nu. 57. in d. l. de vnoquoque Iul. in l. decem nu. 41. ff. de verb. oblig. Fel. in cap. vlt. nu. 5. de maio, & obed. Curt. Iun. consil. xxij. nu. 8. & si Dida à Couarru. vbi supra non leuiter id controuertat, verum de re alibi vberius.

Citatio & in iis, quæ liquidò innotelcunt, ad sententiã exigitur, vt commune aiunt Ater. consil. cxij. nu. 7. Bossius in præct. tit. de denuntiat. num. 9. in fin. & qui id rectè atque accuratè explicat Iul. Clar. in præct. §. vlt. q. ix. ver. quarto.

Citatio nec in ciuilibus, nec in criminalibus à principe tolli potest etiam de plenitudine potestatis, vt scurrarum verbis vtat, commune ait latè insignis doctri. Arius Pinellus in rub. part. j. c. j. nu. 21. C. de rescind. vendit. receptius, & verius asserunt Capic. decis. lxxij. numero 26. quia nec citationis necessitas statuto euanesceat, vt commune ponit latè de materia differens Viuius lib. j. opin. cclxij.

Citatio non requiritur vbi citatio nulla futura est defensiono, commune aio ex Hippo. in l. de vnoquoque, num. 84. & nu. 94. ff. de re iudic. & de probat. num. 218. & sing. xxx. Boerj. in l. consentaneum nu. 59. C. quomodo et quando iud. Acti. decisio. clxxvij. num. 6. Ant. de Burg. in cap. sicut nu. 76. de empti. et vend. Sebastian. de nullit. sent. pag. ccl. num. 2. alias et si clarum, manifestum, atque, vt vulgus mos loquendi increbuit, notorium delictum sit, requiratur, vt commune fatetur S. l. in l. ea quidem nu. 86. C. de accusa. Ant. Gomez. de d. lic. ca. j. nu. 43. et obseruatum est superius.

Citatio in causis, quæ ciuilibus, quæ criminalibus, de iudicis commissione fieri debet et facta aliter pro nihilo est commune pronuntio ex Iul. à num. 11. in §. quadruplum. ver. sed furti. Insti. de actio. Pala. Ruu. in repet. cap. per vestra nora. j. num. 1. et 3. de dona. inter virum et vxor. Felin. in c. j. in prin. de libelli. oblat. Rebus. ad Il. Gallicã. ij. tom. ri. de citatione. Marant. de ordi. iudic. ri. de citatione nu. 51. Sebast. de nullit. senten. pag. ccl. j. nu. 31. et 33. Nec ex iudicis commissione facta præsumitur, vt commune inquit Ater. consil. xxxij. Felin. in ca. j. de iudi. idè Felin. in c. quomã contra de probat. Nicol. Ant. Grauatius, qui plures allegat, ad Vestriũ lib. in. c. ij. nu. 23. **Quin et cõ. ne profet**

profesto committitur, & die in Dei optimi maximi honorem feristó fit, nullius est ponderis, ac momenti, vt commune aiunt Lanfranc. in ca. quoniam contra. ver. citationes. propé fin. versic. tandem qu. epirur. de probatio. idem Nicol. Anto. Grauatius ad Vestrium. lib. iij. cap. iij. num. 13. licet plures contrarium affirmauerint, atque vsu receptum testati sint, de quibus per Tiraquel. de vtroque retract. §. xxxvj. ad fin. hém. num. 79. cum seq. & per Grauatium vbi supra.

Citatio generaliter in personam fieri non debet, nisi vel causa celeritatem exigat, & quis ab sit a iudicio, & si in vrbe sit vel cam celeritatem causa non efflagitet, ab sit tamen citandus ab vrbe. nam vtraque in hac spece ad ipsius domum citatio satis superque erit, vt commune ponit Turzan. opin. cxxxj. & qui hanc rem latius agit Iul. Clar. in pract. §. vlt. quæst. xxxj. ver. dictum est, cum sequentibus. cui addito Nicol. Antonium Grauatium diligentis eruditionis virum libro iij. cap. iij. num. 13. ad Vestrium.

Citatio, quæ necessaria non est, si rite facta non sit, nulli damno fructu est. commune ponit Anton. Nicel. in conor. gl. iij. in fin.

Citatio non rite facta, si is, qui in ius vocatus est, sese in iudicio stiterit, ab omni vicio expiarur vt commune assero ex Alex. Iul. & Deg. in l. vlt. C. de in ius voc. Hippol. in l. de vnoquoque. nu. 43. de re iudic. Felin. in cap. illud. num. 8. de præscript. & in cap. j. num. 18. de iudic. & cap. com. contigat. num. 8. de rescripti. Balb. de præscripti. par. vj. part. princ. quæst. j. in spece ij.

Citatio valet nullo præfixo tempore, vt commune in sit Iul. in l. liber homo. §. de cem. si. 4. ff. de verb. oblig. Felin. in c. consiluit. de offi. delega. Boer. decif. cxxxv. & qui plures laudat. Nicolaus Antonius Grauatius lib. iij. c. ij. nu. 10. ad Vestrium. atque intelligitur, vt quam priuum possit, citatus compareat, quemadmodum commune affirmant Sebati. Vant. de nullit. ex defectu citat. nu. 71. & amicus noster Nicolaus Antonius Grauatius vbi supra lib. vj. cap. vlt. num. 30.

Citatio prima ad omnes actus, atque etiam ad sententiam finem imposturam sufficit, commune inquit Iaffred. decif. xlij.

Citatio in sententia illius mentionem faciente præsumitur, vt commune effatur Iul. in l. si se obrulit. §. de condemnatum. nu. 8. ff. de re iud. sed contrarium magis commune affirmat Alex. consil. xlv. vilo processu. in prin. lib. iij. quod etiam magis iuris finitionib. consentaneum est.

Citationis defectus executionem sententiae nullam reddit, vt commune affirmat Marant. de iudic. vj. part. in iij. actu. num. 16. & sequen. quem refert Viuius lib. j. opin. xxxv.

Citationis defectus sententiam arbitrorum nullam reddit, etiam si in compromisso dicatur, quod partibus absentibus sententiam arbitri ferre possint, vt commune aiunt Boer. decif. cxxxij. num. 38. Viuius lib. j. opin. xxxv. secus autem erit si dicatur quod sententia ferri possit partibus non citatis, vt commune effatur iudem ibidem.

Citandus, seu in ius vocandus procurator est, non ipse litis dominus, si procurator duntaxat litem contestatus est, nec sese compariturum iam renuntiauerit, vt commune doctorum effatur testificatur Felin. in c. in nomine domini. num. 33. de testib. Turzan. opin. cxxj. cum Boer. quæst. cxxxv.

Citatio haud competentis, nisi impeditus præpalam est, & impedimentum, & se præsto esse conantem impedimento destituisse, opus est probare, commune dicit Boer. decif. xlix. num. 5. amicus noster Nico. Anton. Grauat. ad Vestrium. lib. vj. cap. vlt. num. 24.

Cuius nouus non confert collectas ab vetera debita indictas, commune ait Brun. de augmen. conclus. v. limitat. x.

Ciuilium argumentum ad criminalia procedet, vide supra ver. argumentum.

Clausula codicillaris efficit vt successor ab intestato censeatur obnoxius restituendo scriptis heredibus in codicillis. vt commune dicunt Alex. consil. xix. lib. vj. Ioan. Dilect. de arte testam. tit. iij. cau. j. nu. 4. & tit. xj. cau. j.

Clausula codicillaris non facit, quin agnatione posthumi testamentum sumptur, commune ait Ant. Rub. con. cxij.

Clausula codicillaris efficit, vt quod litte recto valere nequit, iure fideicommissi valeat, & si aliquo tempore iure recto valere poterit, commune enunciat Rip. in l. centurion. nu. 79. ff. de vulg.

Clausula codicillaris habet locum, cum ex præteritionis causa testamentum euertitur, vt frequenter doctoribus probari miserunt in literas Paul. num. 13. Iul. num. 2. in auth. ex causa. C. de liber. præter. Ang. in §. j. in sitide codic. Iul. in auth. nouissima. nu. 24. C. de inoffi. testa. Dec. consil. cccxc. num. 10. ver. simile non obstat. Io. Dilect. de arte testam. tit. iij. cau. j. num. 2. Ant. Gomez. in l. iij. Taurin. lxxvij. & vide infra in materia præteritionis.

Clausula constituti omnino liberat venditorem a venditione, vt commune asserit Iul. in lab. emptione. num. 13. ff. de pact. contrariam tamen sententiam, imò quod adhuc seu ad possessionem, seu detentionem se ipsa tradendam, fit venditor obligatus, dicunt receptam multi apud Tiraq. de constit. j. part. num. 10. & hanc probat.

Clausula constituti ob incertitudinem nullarum erit vitium commune ait Curt. Iun. consil. cxx. num. 5.

Clausula non idem appoita censeatur, quia sit constructa, vt verum & magis receptum assero ex iis, quos laudant Didac. & Couarru. lib. j. re solca. xv. num. 9. Rip. in c. cum M. nu. 42. de constit. Carol. Molin. ad Alex. consil. xxvij. lib. j. Socin. in l. Gallus §. idem credendum. ad fin. ff. de libe. & posthu. Tiraq. in tracta. de constit. vlt. parte & si perperum contrariam effuruerint Bald. in l. vlt. C. de fideius. ad fin. & Iul. in l. vt liberis. C. de collat. & in l. ceteri conditio. §. si numeros. ff. si certum pe. rat. Felin. in c. ex literis de fide instrum. Vnde neque clausula codicillaris appoita censebitur, si omittatur vt recte memorat prodidit Vigl. in §. maculo. In sit. de pupil. substit. nec stipulatio in instrumentis subau dicitur, vt post Bald. Nouell. in literas milit. Iaco. de Nig. in rub. nume. 20. ff. de verb. oblig.

Clausula, ex certa principis scientia, non expressim posita, sit est si tacite comprehendatur, vt commune arteatur Felin. in cap. si quoniam de senten. excommunicat.

Clausula etiam principalis reculationem a procedendo demens, refertur duntaxat ad fruolam, vt commune loquitur Anto. de Treano. ad Bonacur. in pract. except. in rub. de impedimen. & except. numero 8. ver. libellum.

Clausula, non obstante, in principis diplomate addita efficit, vt diplomate contenta, contra ius commune valeant, atque etiam ius alicui auferant, vt frequenter placitum effert Curt. Iun. consil. clvij. nu. 23.

Clausula & quorum omnium, atque aliorum forma, & tenores habentur pro expressis, & si de illis mentio expressa facienda esset, &c. eiusdem est roboris, ac si illa omnia de verbo ad verbum exprimerentur, vt commune ponunt Didac. & Couarru. in rubric. ij. par. nu. 20. de testa. Viuius lib. j. opin. xl.

Clausula quælibet, quæ principis confessionem retardare possit, ex primi in dispensatione debet, commune in sit Curt. Iun. consil. lxxxij.

Clausula, saluo iure addendi, vel minuendi, non est eius momenti, vt post contestatam litem, vel quid addi, vel quid imminui in libello possit, commune enunciat Iul. in l. edita actio. nu. 41. C. de eden.

Clericus, seu sacris initiatus, vt quæ aded profana jurisdictioni obnoxius non est, vt constitutiones ipsum ab illa eximere, magis ius vtus enantent, quam quidpiam noui ferant, commune dicunt Cardin. in repetit. cap. perpendimus de senten. ex com. Alc. in cap. cum non ab homine. nu. 2. de iudic. Viuius latè lib. j. opin. xxxvj. & qui accuratissime de hac materia differit cum receptis sententiis Iul. Clar. in pract. §. vlt. quæst. xxxvj. per totam. vbi complures ampliaciones, atque exceptiones memorat prodidit. Intellige autem hæc, atque illa omnia, quæ infra de iis, qui sacris imbuuntur, vel ad sacra, quoquo modo spectant scribo ed prorsus referri debere, quo ius germanum, & fas, ac ratio dicant, quamuis enim compitalia nomina vsurpemus, & multa ad religionem pertinentia simpliciter, atque vt vulgo inter Cæsarei, Pontificique iuris commentatores tractantur, in terferamus, tamen illorum veritatem ac probationem vel improbationem ab illis omnino hauriendam censemus, qui sacra doctrina serid sese a primis, annis addixerunt.

Clericus de bonis ab ecclesie redditu comparatis testamenti iure poteri disponere, si ad id a Pontifice illi fiat copia commune inquit Io. Dilect. de cau. testam. cau. iij. vel si consuetudo illius testamenti fauere eo loci vigeat, vt commune affirmant Bellon. consil. iij. numero 10. & nu. 12. Didac. Couarru. in c. cum in officiis. nu. 9. de testamen. vbi contrariam tamen opinionem constituit magis communem, alias autem neutriquam poterit testari de eiusque generis bonis, vt commune inter pretum placitum attestantur latè ea de re agentes Iul. Clar. de testamen. quæst. xxvij. vers. dixi quod clerici. Viuius lib. j. opin. xlij.

Clericus patrimonio luculento præditus non impeditur, quo minus ab eius ecclesie, cui seruit bonis vitæ necessaria decerpat & in suos vsus conferat, vt frequenter placitum memorat. Præpos. in capi illi autem. xij. quæstio. j. ac latè Viuius libro secundo opin. xliij.

Clericus filius familias licet testari possit, tamen de usufructu bonorum tam aduentitiorum, quam maternorum patri quæsito non testabitur, vt crebrò doctoribus probari testes sunt Antonius Gomez in l. xvij. Tauri num. 7. Arius Pinel. in l. j. par. j. num. 43. C. de bon. mater.

Clericus nepotes ex filio, quem iam sacris initiatus suscepit natos non prohibetur heredes instituire, vt receptum ait Didac. & Couarru. de sponsal. ij. par. cap. vij. §. v. nu. 14.

Clericus in bonis patrimonialibus non fruitur prærogatiis ecclesie concessis, præterquam in casibus a iure expressis commune inquit Balb. de præscript. v. part. quæst. v. numero 2. Ioan. de Amicis consilio cxlvj. numero 1. Viuius lib. j. opin. xl. alias & priuilegiis omnibus armate militia indultis ponitur commune dicit Iul. in Lauiles. numero 11. ff. de re iudic.

Clericus in beneficii fructibus vsufructuarius non vsuarius censeatur commune inquit Are. in c. ex literis. de proba Palat. rub. in rub. de donat. inter virum & vxorem & qui declarant Bellon. consil. ij. Vi. lib. j. opin. xlij.

Clericus inceptum iudicium coram populi iudice ab eo cui ipse successit, persequi apud eundem iudicem coegerit, vt frequenter doctorum.

clorum sententia probari miserunt in literas Boer. decif. lxxix. num. 3. & sequent. ac lat. contra Marantam, contrarium receptius asserentem, merito inuectus Viuius lib. ij. opin. xlvij.

Clericus absque decenti habitu captus homicidij tempore, nec fori privilegio potitur, nec ad suum iudicem remittitur, commune inquit Boer. decif. lxxij. num. 16.

Clericus concubinam habens beneficio excludendus est, & ad fructus perceptos restituendos adigendus, commune inquit Bellon. consilio lv. late Iul. Clar. in pract. §. fornicatio, versicu. & in primis Viuius libro secundo opin. lv. At si matrimonium contrahat, iure ipso labitur beneficiis, commune dogma scribunt Petr. Raven. in compend. cleric. conjug. Iul. Clar. in pract. §. vlt. quæst. lxxii. versic. clericus. Quod tamen ius non erit in contrahentes sponsalia, vt commune fatetur Panorm. in cap. de cleric. conjug. nec etiam in contrahentes inualidum alioquin matrimonium, vt commune attestatur Iul. Clar. vbi supra ad finem.

Clericus adulterij damnatus deponitur, ac totum vitæ tempus in monasterio degere cogitur, vt commune interpretum essatum asserunt Barnat. Diaz. & qui eum laudat Duennas regu. c. j. limit. ij. Grillan. de diuers. crimin. lib. ij. quæst. ij. num. 1. & sequen. & quæst. vj. num. 5. Villalob. quem cum aliis late refert Iulius Clar. in pract. §. adulterium, versic. sed quæro.

Clericus quatenus facere potest solum conueniri, & condemnari potest, commune axioma testatur Dec. in cap. reprehensibilis, num. 28. & seq. de appellat. l. a. Rip. num. 7. in l. miles. ff. de re iudic. & qui bene explicat Viuius lib. ij. opin. xlv.

Clericus in flagranti delicto, & à publicis apparitoribus capi potest, & à priuatis, fauore reipublicæ, vt frequenter placitum enuntiant Felin. in cap. si verò, num. 2. de senten. excommunicatio. Iulius Clar. in Pract. §. vlt. q. lxxvij. versic. sed hinc quæro. Quin & fugitiuus clericus à creditore etiam non initiato impune capi potest, vt commune ait Alc. in cap. cum non ab homine, num. 74. de iudic.

Clericus non factis imbutum coram iudice populari conueniens, intentatam ab eodem aliam litem coram eodem ius dicente cogitur excipere, vt commune inquit Felin. in cap. at si clerici, num. 8. de iud. Curt. Jun. ia. l. ij. num. 48. ff. de iurisdic. omni. iudic.

Clericus ob assassini crimen ab ordinario populi iudicæ, & capi, & plecti potest, commune aiunt Barnard. Diaz. in pract. crimin. cap. xcj. lib. 5. opin. clxxij.

Clericus beneficii labitur, & cum per annum fuerit excommunicatus, & cum nomen militiæ dederit, vt communia testatur Iul. Clar. in pract. §. vlt. q. lxxij. versic. item clericus.

Clericus in testimonio apud ordinarium populi iudicæ dicto falsi se obstringens, ad suum iudicem remittendus est: quippe quia ab eo populi iudicæ puniri nequit, commune fatetur Marant. de iudic. vj. par. ij. part. princip. super xij. act. nu. 4. & seq. Viuius lib. ij. opin. xlviij.

Clericus quamuis torqueri possit, vt receptum testatur Panorm. in cap. cum in contemplatione, de reg. iur. tamen necesse est indicis, aut confessioni accedat diffamatio, seu fama præpostera, ac sinistra, vt commune asserunt Dec. in cap. at si clerici, num. 16. de iudic. Hippol. sing. lv. Duennas reg. cxc. nume. 3. Amplia & si ciuilitè contra clericum agatur, commune essatur Barnard. Diaz. in pract. versic. tortura, capit. cxvij. Viuius libro j. opin. xliij. Iulius Clar. in pract. §. vlt. quæst. lxxij. versic. sed an clericus.

Clericus ordine, ac loco motus, seu degradatus (vt vulgus garrit) à iudicè populari absque vlla traditione plectetur, commune scribit Alc. in cap. cum non ab homine, num. 108. de iudic.

Clericus post patratum delictum in fraudem effectus, non euadet ordinarios populi iudices, vt commune asserunt Bossius in pract. tit. de pte. num. 8. Viuius lib. j. opin. xxxvij. nisi ante delictum conceperit votum, idque iureiurando suo asseruerit, vt commune proponit Viuius vbi supra, quamuis id & iuri contrarium, & reipub. utilitati aduersum proliis asserunt auij.

Clerici prima tonsuræ (vt fandi mos increbuit) exempi sunt ordinariis popularium iurisdic. tionibus, vt commune late asserit Viuius lib. j. opin. xxxvij.

Clericorum nomen in fauoribus canonicos complectitur, & si in odiosis non tam late pateat, commune dicit Alc. in l. ij. num. 9. ff. de verb. oblig. generaliter tamen minoribus etiam ordinibus initiatos comprehendit, vt communiter ait Viuius lib. ij. opin. xlviij.

Clericorum causas delegare nullis factis imbuto possunt Episcopi, seu Præsules, vt commune attestatur Curt. Jun. in rub. nume. 20. ff. de offic. eius, cui mandat. est iurisdic.

Clericorum familiares, ac famuli sacris non imbuti clericali soto nõ potantur, & si episcoporum famuli potantur, commune aiunt Capic. decif. xij. num. 1. & 2. Iul. Clar. in pract. §. vlt. q. xxxv. versic. quæro.

Clericorum filij natalibus possunt restitui à comite Palatino, facultatem natalibus restituendi de imperatore adepto, vt commune pronunciant Soc. consil. lxx. Curt. Jun. consil. lxxxiij. num. 7.

Clericorum confessio coram populari iudice facta, nec indicium ar-

chitectatur, commune inquit Marc. Ant. de indic. num. 214. & vide supra ver. acta.

Clericorum coitus, etiam cum cœlibe femina, dicitur ac dicitur incœstus, vt commune sententiam asserit Grillan. de diuers. crimin. lib. ij. q. vlt. & commune regulam asserunt pract. Conrad. nu. 13. & si eum duntaxat adulterinum esse testetur receptum Did. à Couarru. de sponsal. ij. part. cap. viij. §. v. num. 17. placet tamen solum simplicis fornicationis loco esse habendum, vt ex alia non minus recepta sententiâ asseruat Iul. Clar. in pract. §. fornicatio, ver. cum presbytero, & §. in cœstus, ver. sed nunquid.

Clericis immunitas non est à collectis reficiendorum murorum, pontium, ac viarum, vt frequenter placitum enuntiant Rip. de peste, titu. de remed. p. r. seruat. nu. cccxxxiij. Viuius lib. ij. opin. xliij.

Clericos, sua cum sponsa de præfenti (vt Doctores fatentur) coeuntes, quibus impune pereunt, quippe in id frequentius itum à doctoribus author est Did. à Couarru. de sponsal. par. c. j. nu. 12.

Clericos perituri reos, non dignitate, ac beneficiis ius ipsum euetit, sed expendos, ac priuandos constituit, & si statim incapaces nouæ institutionis, ac dignitatis reddat, vt communia vberimè asserunt Iul. Clar. in pract. §. perituri, versic. item clericus.

Codicillis non dempta idè solennitas censetur, quia statuto, vel consuetudine testamentis dempta sit, commune ponit Viuius libro primo opin. cccvj. cum Rip. de peste in tit. de priu. vltim. volunt. causa pestis num. 47.

Cognati iam hodie ad decimum vsque gradum succedunt, commune inquit Porc. in fin. in. In l. it. de cognat. succell.

Coitus damnatus dicitur, quicumque lege aliqua humana punitur, commune ponit late Did. à Couarru. de sponsal. ij. part. c. viij. §. v. nu. 17. vbi quoque num. 16. receptius autumat, vt viri matrimonij iugum passi coitus cum cœlibe muliere damnatus censetur, & qui latissimè hanc damnati coitus materiam ex receptis sententijs illustrat Iul. Clar. in pract. §. fornicatio, ver. frequenter cum seq.

Collegij ius permanet in vno, commune inquit Panorm. in capit. ij. de postul. præat.

Collegij cuiusuis bona si alienentur, aliquid vè arduum, ac magni momenti ad collegium attinens agatur, singulorum nomina de collegio exprimi necesse est, vt alienatio, actus vè ille iure subsistat, vt commune interpretum sententiam attestatur Alexand. consil. j. lib. iij. Turzan. opin. lxx. & rursus opin. lxx.

Coloni testimonium pro domino non admittitur, commune ait Lanfranc. de deposit. testimon. num. 8. lib. v. tract.

Commodatum dici non potest, vbi dominium transfertur, licet idem sit reddendum, vt est Bart. doctrina communiter excepta in l. ij. num. 4. in fin. ff. si. cer. pet. quòd dissentientes etiam non immeritò, attestantur illic Rip. numero 2. Alciat. numero 2. cum sequentibus, idem Alc. libro ij. paradox. ca. xix. & pro resolutione videndus Bellon. lib. j. sup. p. cap. viij.

Compensatio in omnibus contractibus, præter depositum, admittitur, si facile quod in compensationem deducitur, & liquidò, pro iudicis arbitrio, probari possit, commune ait Iaf. in §. in bonæ fidei, numero 72. In sit. de act. In deposito autem de expensis in eodem factis non improbat, receptum pronunciat Fulg. in l. si plures, ff. de pos. At in commodato generaliter compensationis locum fore inquit placitum vulgò Panorm. in cap. ij. de depos. quemadmodum de pecunia ad pecuniam in specie debitam, commune testificantur Alex. & Iaf. in l. si fundus, §. si seruus, ff. si cert. pet.

Compensatio tunc planè locum non habet, cum quid solum iuratur promittitur, vt frequenter interpretibus probatum memorant Gozad. consil. xxxij. num. 15. & sequen. Viuius cum aliis, libro j. opin. xliij. & opin. cxcix.

Compensatio fieri non potest ex priori solutione ad secundam ex iudicis sententia faciendam, vt commune ait Ema. à Costa contrarium cum multis verius opinatus in l. si ex cautione, ver. ex his infero, C. de non num. pecu. vt nec abs legato rei certæ, ad debitum etiam necessarium compensatio procedet, nisi aliud testator declarat, commune ponunt Corn. consil. cxxlij. lib. ij. Ioan. Dilect. de arte testan. tit. vj. cap. v. num. 3.

Compromissum, & compensatio æquiparantur, commune aio. ex Alex. consil. xliij. num. 3. libro j. & consilio centesimo decimo nono. numero 3. lib. j. Lanfranc. de arbit. ij. part. num. 3. libro. ij. tract. Alc. in l. cum te. nu. 4. C. de transact.

Compromissum si vt in arbitrium & arbitratorem factum proponitur, res vti ab arbitratore decisa in dubio præsumitur, commune ait Alc. de præsump. reg. ij. præsum. xxxvj. in fin.

Compromissum in ordinarium tanquam arbitratorem iure ritè que fieri commune inquit Præposin. capi. infantes iij. q. vij.

Compromissum quum affines cogente statuto inite adiguntur, ad quos id spectet, vide supra versicu. affines.

Compromissum alterutris compromittentis prescriptione euanescit commune aiunt Baptis. de sancto Blas. de arbit. quæst. lxx. Blanc. de compromiss.

promiss. quæst. vij. num. 6.

Compromissum ecclesiasticæ, atque ad id spiritualis causæ, quin in factis non initiatum fiat, nihil vetat, commune dicunt Dec. in c. ij. nu. 4. de iudic. Gra. consil. lxxvij. num. 10. lib. j.

Compromittendi ius non est, quibus alienandi facultas non est, commune assero ex Iaf. in l. vlt. num. 129. C. de iure emph. Dec. consil. xliij. Capic. decif. xcij. nu. 3. Soc. Nep. consil. lxxvij. num. 77. lib. j. Marc. Blanc. de compromiss. lib. j. par. num. 28. Paris. consil. lxxv. num. 15. lib. ij. Tiraq. de iur. marit. glof. v. num. 202. cum sequent. Vnde illud haud erit rectori, seu præfidi ecclesiæ, super eiusdem ecclesiæ rebus absque capituli consensu, vt commune affirmant Soc. consil. xvij. in fin. Turz. opin. lxxvij. & opin. clxj.

Computationis error, & post subductas sæpius rationes allegari potest, vt receptum asserere auisim ex Soci. consil. xcij. num. 8. lib. iij. Paris. consil. vlt. num. 26. & 27. lib. j. Quin & vsque ad triginta annos recte proponitur, vt commune pronuncio ex Iaf. consil. cxx. lib. ij. Didaco a Castillo in l. lxxvij. Tauri. & iure ipso computationem nullam reddidit, est gloss. communiter recepta in l. j. C. de iure fisci. lib. x.

Conatus an, & quando puniri debeat, vide infra vt voluntatem.

Concubinitus licet iure canonum improbetur, tamen iure Cæsareo etiam hodie nullis pœnis plectitur, vt commune attestantur Bermond. de concubi. ac latissimè Iul. Clar. in pract. c. fornicatio. versic. & in primis. vbi nonnullos contrarium hodie receptum asserentes, & refert, & merito refellit.

Condemnandi facultas cui non est, absolueudi potestas haud est, commune affirmat Felin. in cap. iij. de re iud. & contrarium etiam receptum asserunt Claud. de Seyfell. in rub. ff. de acquir. posses. Vitius lib. j. opin. clx.

Condemnatus in causis civilibus, & si quadimestre tempus ad soluendum impetret, vt est communis resolutio contra Accur. in l. debitoribus. ff. de re iudic. de qua præter illic scribentes attestantur Iacobin. in l. si debitor. i. num. 1. ff. de iudic. Felin. in cap. quærenti. de officio deleg. Boer. decif. xl. Græcus Harmenop. lib. j. tit. iij. Locob. & uacius vir multe etuditionis, ac doctrina, lib. ij. obseruat. cap. xxxix. tamen condemnatus in criminalibus statim solvere cogetur, in id enim frequenter iussit doctores memotant. Bossus in pract. titu. de senten. numero centesimo. Iulius Clarus in pract. §. vltim. quæst. xcv. in princ. Vitius lib. ij. opin. lvij.

Condemnatus ab ecclesiastico iudice ob mixtum flagitium potest iterum pœnas dare apud populi iudicem vt commune affirmat Ale. in cap. perniciolam. num. 12. de offic. ordin.

Condemnatus delicti nomine ad pecuniariam pœnam, si vel in minima summa relinqueretur, pœnam corporis subibit, vt commune aiunt Boer. decif. cccxlix. & qui late explicat Iul. Clar. in pract. §. vlt. q. xc. iij. ver. sed quid cum sed.

Conditio suapte natura semper ea, quibus adiungitur, suspendit & transmissionem etiam à iure concessam impedit, vt frequenter interpretibus placitum inquit Anton. Gomez de testa. cap. iij. num. 15. ver. pro hac sententia.

Conditio, quæ tacite inest, sic est impedimento, quo minus obligatio nascatur, atque expressa, commune inquit Dec. consil. ij. nu. 4.

Conditio, quæ potuit contingere, & tunc iam nequit, si confertur in tempus præteritum, aut præsens, expleatur necesse est, at si in futurum apponatur, etiam quam ad idem seu impossibilis reuocetur, vt si virgo est, si Titius viuit illa corrupta, hoc mortuo, ac, si Titius viuet, qui iam decessisset, vt receptum scribit Did. à Couarru. de spons. tj. parte cap. ij. §. ij. num. 3.

Conditio pecunie in mare proiciendæ obseruari debet, vt commune asserunt Eman. à Costa. in contrariam sententiam recte abiens. in l. Gallus. §. & quid si tantum, v. parte numero vigesimo. ff. de liberis & posthumis.

Conditio, si euentus non constituit debitorem in mora, vt receptum testificatur Dec. consil. ij. nu. 4.

Conditionis satisfaciendi causa numeros incapaci datos fideiussoribus, non qui dedit, licet dominium translatum non fuerit, commune inquit Eman. à Costa. in l. Gallus. §. & quid si tantum, v. par. nu. 15. ff. de lib. & posthum. quanuis verius opinioni aduersa nomen dederit Cuman. in l. Mœnius. ff. de condit. & demonst. & ipse alibi eam latissimè iuri magis consentaneam ostendam.

Conditioni satisfactum esse debet probare, qui ex conditionali contractu agit, commune ait Bell. consil. lxx. nu. 4. & vide infra vt qualitas.

Conditione apposta si quæ alicui relinquatur, & deinde illi relictorum restitutio post mortem iniungatur, ac patitur conditioni non sit, statim ij, qui deficienti conditione in rem venerunt, restituerentur, nullo tempore amplius expectato, vt commune profitentur, Iaf. in l. Gallus. §. & quid si tantum, nu. 28. & in l. Lucius. ff. de liberis & posthum. & Iacobin. de sanct. Georg. in l. si pater. ff. de iur. dot.

Conditione comprehensi filij eius, qui & heres institutus & graue, & non dicuntur ad hereditatem vocati, sed substitutum duntaxat vt excludunt, nec adiecti conditioni sine liberis decedendi, tacite

instituti heredes putantur, vt receptum ait Ant. Gomez. de testa cap. ij. nu. 24. vers. tertio facit, & latius civ. nu. 24. ver. & in expresso. Exemplum est filium meum instituo heredem, & iubeo vt si liberis orbatu animam ediderit, Titio bona mea restituit, hic ij nepotes non censentur ex conditione vocati tacite, nec instituti, nec quidquam illis proderit, si aliquid simul eisdem mandatum proponatur, aut aliquo modo onus aliquod ipsis vnâ sit iniunctum: cuius rei exat exemplum: filii mi heres esto, & si inops à liberis commune naturæ debitum exolveris, Titio amico nostro hereditatem restitue, volo autem vt qui tibi superstitis liberis fuerint, liberto meo Damo quinquaginta aureos annuatim suggerant, vel quid simile, nam nec hic eius filij vocati honoratiue videbuntur, vt commune aiunt Alexander num. 94. Iaf. nu. 56. in l. centurio ff. de vulg. & pupil. Dec. in l. j. nu. 15. C. de pact. & assatum Ant. Gomez. de testa. cap. v. nu. 43. ver. secundò & in specie.

Conditio cuiuscunque substitutionis complexi, quicunque illi sunt, nec vocati, nec tacite instituti censentur, commune aiunt Iaf. in l. Gallus. in princ. & in §. in omnibus. ff. de lib. & posthu. & in l. coheredi. §. vltim. ff. de vulg. latè Anton. Gomez de testamen. cap. iij. num. 24. ad fin. & cap. v. num. 42. versic. vij. & facit, vt nec in fideicommissi conditione scripti, ad heredis emolumentum à testatore memorati putantur, vt commune dicit Alex. consil. cv. lib. j.

Conditiones quibuscunque relictis adiectæ, atque in vnum conceptæ casum, ex voluntate ad similes dilatantur, vt commune ait latissimè doctor meus Emanuel à Costa in l. Gallus. in §. & quid si tantum, iij. parte num. 1. cum sequentibus. ff. de lib. & posthu.

Conditiones in casum positæ, & conditiones mixtæ, quæ iure digestorum filij institutionem demolebantur, hodie ex l. quoniam in prioribus. C. de inoffic. testam. expunguntur, & institutio firma & pura subsistit, vt receptum producit Paul. in l. sius quoque. ff. de lib. & posthu. Lancelot. in fin. Iacob. nu. ne. 14. Dec. in l. si pater. C. de instit. & substit. Rhoder. Soarez in illam l. quoniam in prioribus, ampliat. j. Guillem. in cap. Rainut. us. ver. reliquit nu. 28. de testam. ar conditiones turpes tã olim, quam hodie labem, ac perniciem institutioni afferunt, vt frequenter placitum effatur Albe. in d. l. si pater. num. 193. Guillem. in laudato capit. Rainu. ver. num. 33. & receptus asserunt Eman. à Costa magni ingenij vir in l. Gallus. §. & quid si tantum. iij. part. numero centesimo sexto. ff. de liberis & posthumis.

Conditionalis creditor, creditor propriè non dicitur, commune effatur Dec. de st. j. numero 19. & lect. ij. in fin. in l. j. si certum petat. & qui cum refert Vitius lib. j. opin. 58.

Conductio ab emptione discernitur, ac diiudicabitur ex precij, mercedis quantitate, vt est Accur. opinio in l. j. §. j. ver. in agendo. ff. de superfl. quam communiter receptam testantur Rip. nu. 33. Purp. numero 53. in lege ij. ff. si cert. pet. Dec. in lege semper in stipulationibus. numero 1. ff. de reg. iur.

Conductio mentione certæ mercedis haud facta valet, & id precij, seu mercedis dandum est, quod præstari ad solet, vt frequentius interpretum suffragiis exceptum pronunciant Ant. Gomez. de contract. c. secundo numero 9. & capitulo iij. num. 4. & vir quavis laudatione maior Arius Pincl. merito in diuersa omnia abiens in rub. ij. par. capit. iij. nu. 4. cum sequent. C. de rescind. vend.

Conductio ad longum tempus dicitur alienatio, atque idèd quando & vbi alienatio interdicitur, & illa prohibita censetur, commune aio ex Ang. post Fab. in §. adeo. in fin. nu. 1. Instit. de loc. Alex. consil. xv. lib. iij. Boeri. decif. cccxxij. Did. à Conarr. lib. ij. resolu. c. xvj. Plotto consil. cvij. nu. 59. lib. j. consil. crim. Quin & emphyteusi confertur, atque æquiparatur, vt commune profiteor ex Iaf. in l. naturaliter. num. 15. ff. de acquir. posses. Felin. consil. xxij. & iis quos copiosè laudat inclytus Pincl. in l. j. part. ij. nu. 66. C. de bon. mat.

Conductio ad longum tempus à maioratus, vt fandi mos est, succedere non necessario seruati debet, commune effatur pono ex Iaf. consil. xxix. & consil. xcij. lib. j. Curtius de feud. quæst. xij. ad medium Anton. Gomez in l. xl. Tauri. num. 84. Ario Pincl. in j. parte iij. num. 65. C. de bon. matern.

Conductio, ultra licitum, iustumque tempus facta, in tempore iuris facultatem progressu tantum labefactur, commune ait Iaf. in auct. qui rem. num. 21. C. de sacrosanct. eccles.

Conductionis, & locationis instrumento non probatur dominium & si contra ipsum conductorem vt vindicatione agatur, commune affirmat Alex. consil. xxj. num. 4. lib. iij.

Conductor ad longum tempus is est, qui vel ad tempus decem annorum, vel longius conducit, vt commune asseruo ex Alex. consil. xvij. lib. iij. Iaf. consil. xxij. & xcij. lib. j. Dec. consil. cccxij. nu. 1. Socin. Nep. consil. lxxvj. nu. 5. lib. j. Paris. consil. lxxvij. lib. iij. Et qui ad nouem annos ita conducit vt postea denuò noua alia incipiat conductio ad tantum temporis, quantum superest decennij spatium, si cum superiori coniungatur, & qui vel ad suam, vel ad locantis vitam conducit, & denique qui quoad ipse vel locator voluerit, rem conducit, vt communia copiosè attestatur Arius Pincl. in l. j. par. ij. num. 63. C. de bon. mat. Habet autem huiusmodi conductor vtile dominium, & in rem

actionem, vt frequenter placitum enunciare ausim ex Aret. consilij. Fel. consil. xxv. l. in l. naturaliter. nu. 15. ff. de acq. poss. & in l. j. nu. 3, 4, & in l. j. nu. 39, & in l. vlt. nu. 2. C. de iur. emphyt.

Conductor ad longum tempus tributus, ac rerum oneribus est obnoxius, vt commune aileuero ex Alex. consilij. nu. 12 lib. iij. Sylu. consilij. numero 4. Parpal. in l. placet. num. 48. C. de sacrosan. eccles. Arius Pinel. vbi supra. vt & quibus alius conductor, qui rei fructus percipit, vt inferius obseruatur.

Conductor ad longum tempus ab emptore non abigetur, vt commune renuncio ex Alexandro in l. si filio. §. si vir. ff. soluto matrim. & Ario Pinel. non de nihilo dissentienti in l. j. part. iij. num. 68. versic. inferitur. v. C. de bon. mater.

Conductor iterum vel rei, vel operaturus non expressa mercede, intelligitur eandem, quam prius mercede de pactis, vel quam loci conductio fecit, commune attestantur duo mihi non ponendi iuris preceptores Ant. Gomez. de contract. cap. ij. num. 9. in fin. & cap. iij. nu. 4. Arius Pinel. in rub. ij. par. cap. iij. num. 4. & nu. 8. C. de rescind. vend.

Conductor rei propria iocenter dominij iure non labitur commune effatur Vlex. in l. si aliqua. nu. 10. ff. de acq. poss. ignorantem vero nec rei possessionem exiit, vt commune aiunt Curt. Sen. consilij. nu. 2. & 7. & Cagnol. in l. nec pignus. nu. 8. ff. de reg. iur. quam perdit, & acquiri locator rei scienter conducta, vt frequenter placitum in sit Rip. in laudat. l. si aliquam rem. nu. 19. & num. 2. ff. de acq. poss. vel.

Conductor rerum fractu, aut perditu facillim, prestare debet exactissimam diligentiam, vt receptus dicit Porc. in §. item quæritur. nu. 2. In sit. de locat.

Conductor non tenetur etiam modice expendere in ea, quæ vltima conductio tempus sunt duratura, vt commune pronuntio ex Bald. num. 5. l. si nu. 2. §. & nu. 27. in l. j. C. de iur. emphyt. Alex. consilij. nu. 7. lib. v.

Conductor qui possessionis à se ante conductioem obtentæ exceptionem locatori rem repetenti opponat nihil impedit, commune aiunt Paris. consilij. nu. 39. lib. j. Jacob. Menochius vir elegantioris doctrinæ in tract. de iur. poss. l. rem. d. xj. nu. 4. quod intellige iuxta superius obseruata.

Conductor ius in rem habens non expellitur à particulari successore, vt commune proferunt Grat. consilij. nu. 1. 2. lib. j. Did. à Couar. lib. ij. resolut. cap. xv. num. 1. 3. Ioan. de Amicis consilij. cxij. affertur Paul. Alex. & alij in l. si filio. §. si vir. ff. sol. matrim. Porc. num. vlt. in fin. Instit. locat. & omnes scribentes in l. emptorem. C. locat. Excipit, nisi si cum nulla alienationis prohibito præcessit, id quod interest, aut penam successori offerat, vt commune enunciant Ant. de Fan. de pigil. part. memb. j. nu. 7. & Neguzant. de pignori. ij. par.

Conductor, seu colonus etiam ad tempus modicum non potest à particulari fidei successore repelli, vt commune aio ex Plat. in l. si tempore. in fin. C. de fidei inst. & iur. hact. fide. Paul. nu. 4. R. om. nu. 10. Alex. nu. 5. in l. si filio. §. si vir. ff. sol. matrim. l. si in l. diuortio. num. 36. ff. de eod. tit. Guid. Papæ de iur. eccles. xx. quemadmodum hæc ecclesie conductor à singulari illius successore detruetur, vt frequenter interpretibus placere affirmo ex R. Roman. in d. §. si vir. num. 1. 3. Grat. consilij. nu. 2. 3. lib. j. Ario Pinel. viro tum primis & cordato, & diligenti in l. j. part. ij. nu. 68. vers. inferitur. xij. C. de bon. mater. Expelletur tamen is, qui ab ecclesie prælati conduxit, si illius prælati successor velit, vt commune testatur Soc. consilij. xxiii. lib. ij.

Conductor rerum dotatum ab vxore expelli impune potest post viui locantis mortem, vt receptum ponit Did. à Couar. lib. ij. resolut. cap. xv. num. 4.

Conductor quicunque seu pantiarius, seu pecuniam pendens vidualibus, & rei oneribus est obnoxius, si fructus ex illa percipiat, commune autem ex Paul. consilij. in fin. lib. j. l. si consilij. cix. ad fin. lib. j. & latè, ac luculenter agere Ario Pinel. in l. j. part. ij. nu. 7. 2. vers. ampliat. & ver. limitata. ij. C. de bon. mater.

Conductoris etiam minoris res in conductam domum absque tutoris auctoritate illaræ, pro pensione tacite instar aliorum obligantur, commune ponunt contra quam multos non proletarios iuris professores Ias. tit. 7. Gomez. num. 25. Bello. nu. 3. in sit. Seruiana. Instit. de actioh. Neguzant. de pign. ij. par. memb. iij. nu. 5. 4.

Conductor non locatori, malo est fructuum à solo sublatorum, & à militibus dissipatorum, calamitas, vt commune inquit Curt. Iun. consilij. lxxxv. numero 11.

Conductor in sine, atque intollerabile damnum iuxta vulgi opinionem perperlo, remissio indulgeri debet, vt commune doctorum placitum testificatur Turzaniopinto. ovij. cum Socin. consilio 100. in causa Baptistæ. in princ. lib. j. verius tamens magisque receptum est in agrorum conductore, vt tum demum illi remittendum est mercede sit, cum deducto femine, atque habita expensarum ratione tam paucos ipse collegit fructus, vt si pacta pensio solatur, vltra dimidium sit, sit pretij lædatur, vt constat ex Alexand. consilij. cvi. numero 18. lib. vj. Cora. consilij. cxxvij. num. 26. lib. ij. Capic. decil. lxxxvij. num. 1. Paris. consilij. lxxxvij. num. 23. lib. j. Soc. Nep. consilij. lxxxvij. num. 9. lib. ij. Gyg. de

pension. q. lxxvj. nu. 17. Ant. Gomez. de contract. c. iij. num. 18. & magis commune dogma attestantur Aret. consilij. nu. 2. Arius Pinel. in l. ij. par. cap. iij. num. 2. C. de rescind. vend.

Conductoris pensio, mercesque futuri demum augetur, cum & eius lucrum est ingens, id nec ipsius diligentia atque industria, nec fructuum iudicationis, sed illorum quantitati casu quodam pronenient acceptum fereri debet, vt commune testatur Soc. Iun. consilij. lxxxvij. nu. 6. & in lib. ij. Anton. Gomez. de contract. cap. iij. num. 19. Arius Pinel. merito cum nonnullis à tota hæc opinione dissentiens in l. ij. part. prima. cap. iij. num. 4. & sequen. C. de rescind. vendit.

Confessio non est probatio, commune effertur Feli. in rub. num. 6. de proba. Hypopol. in rub. num. 64. Cillo tit. Alc. de pr. sumpt. par. num. 6. in fin. & in l. cum te. vers. necessaria. C. de transact. Quamuis longè verius sit contrarium, vt censuit Salic. in rub. nu. 4. C. de proba. confessiunt. l. si nunc. 1. 1. Dec. num. 9. in d. l. cum te. defendit Aret. in rubric. nu. 18. de probatio. Quin & probatio probata est, atque alijis verior, & potentior, iuxta Soc. Iun. consilij. xxix. num. 18. lib. ij. Grammat. decil. xxxvj. num. 66. Et maior quous publico instrumentum vt verus tradunt Ayin. Gra. consilij. nu. 3. & consilij. clxxxj. nu. 4. Zalscon si. j. nu. 4. & 3. lib. j. & vir magna doctrine Iacob. Menoch. de recitp. possessio. num. 2. 17. & seq. vbi multa de illius iuribus vtiliter, & disertè contextit, & qui plures eleganter laudat, Nic. Antonius Grauatius lib. quinto. ca. xvj. numero 9. & sequen. sed hæc de questione copiosius nos alibi.

Confessio contra iuris, & itre præsumptionem admittitur, commune inquit Panormit. in capitulo qui fidem de sponsal. Alciat. de præsumptio. ij. part. num. 6.

Confessio extrajudicialis licet etenim doctorum verbis vti in placitis illorum recessentis nullius est ponderis, commune inquit Felin. in cap. at si el. tici. de iudi. Sed fallitur, nam huiusmodi confessio etiam absente parte facta applet, probat, iure pontificum, vt commune testatur idem Felin. in ca. si cautio. de fide. instrum. Dec. consilij. lxxij. Alc. in rub. num. 8. ff. de verb. obliga. Curt. Iun. consilij. lxxvij. nu. 2. de iure autem Ca. fateo parte absente facta indicium, vt frequens placitum affirmant, Alci. in cap. cum non ab homine fu. 98. de iud. Marc. Anto. de iudic. nu. 204. seu potius semiplenam probationem gignit, vt receptum asserant idem Marc. Ant. in illorum tract. nu. 108. Crauet. in antiq. part. j. ver. p. positum nostrum num. 30. Iul. Clar. in pract. §. vltim. quæst. xxj. ver. confessio, & quæstio. lv. At parte præsentē, atque expressim accipiente si huiusmodi confessio extrajudicialis fiat, vel etiam coram iudice in competenti, integram & perfectam fidem concinnabit, vt commune inquit Berouius in cap. ac si clerici. nume 142. de iudic. Iul. Clar. d. quæst. lv. ver. vnum tamen scias.

Confessio facta eo, cuius interest, præsentē, & non expressim accipiente, non perfecte probat, vt receptum dogma effatur Ias. in l. ceteror. nu. 3. C. de iur. & fact. iustor. Rip. num. 2. Alc. nume. 3. in rub. ff. de verb. obliga. Verius tamen multi contractum censent, quos expressiaberis ex Alex. in l. si ista res nu. 3. C. de repud. hered. Caccial. in repet. l. admosendi. num. 146. ff. de iureiurand. Soci. consilij. cxxvij. nu. 6. lib. ij. Glaud. nu. 29. Dec. nu. 8. in l. postquam liti. C. de pact. Deci. nu. 5. in cap. at si clerici. nu. 28. de iudic. & Duennas, qui iam id commune asserit tegu. c. lxx. At confessio parte absente facta imple nam absolute dubio probationem inducit, vt frequenter placitum inquit Crauet. de antiq. j. part. argu. iij. nu. 30. Viuius lib. j. opin. xlix.

Confessio propria in vno iudicio facta nocet in alio, commune ait Panor. in cap. per inquisitionem. nu. 12. de elect. & qui latè hanc rem agit Iul. Clarus in pract. §. vltim. quæst. liij. ver. pen. Intellige autem quod vt & hæc confessio in iudicio facta applet, probet, exigitur pariter aduersæ præsentia, vt luculenter probant l. certum §. si quis absente. ff. de confessi. vlti. ff. de interrog. act. & est commune illic axiomata, cuius rationem scribit Paul. in l. generaliter. C. de non numer. pecun. & si hæc in re non leuiter cæciterint Felin. in cap. j. nu. 1. de lit. contest. Rebus in l. Gallia. tit. de chyrographis numero 68.

Confessio, quæ vel in articulis, vel in scriptura alia fit, nec partis aduersæ receptionem, nec præsentiam desiderat, vt applet, probet, quemadmodum frequenter interpretibus placere autem asserere ex Bart. in l. ceterum. §. si quis absente. ff. de confessi. & in l. quida. ff. de don. act. Paul. & reliquis in l. publicia. §. vltimo. ff. de pos. Felin. in capitulo si cautio. nume. 25. de fide instrumentorum, & si ea in re obdormierit Dec. in l. ij. numero. 8. C. de institution. & substitut.

Confessio facta in tormentis, quam nulla, vel non legitima indicia præcesserunt, nullius est momenti, tamen si in ea confessus perstet commune aiunt Ias. consilij. clxxxvij. nu. 2. lib. ij. Cap. decil. cxxv. nu. 3. Ant. Gomez. de delict. cap. xij. num. 25. Cephal. vir elegantioris doctrinæ inter consil. etiam, consilij. ci. num. 9. lib. j. Bossius in pract. tit. de confessi. per totum. numer. 6. Iul. Clar. in pract. §. vlt. quæst. lv. ver. si vero. At si sine tormentis fiat, & si tormentorum metu facta sit ad comandandū sufficere, vt commune ponunt Viuius lib. opin. xlvij. Iul. Clar. in di. §. vltima quæstio. liij. ver. nunc de gradibus quæ verò in tormentis rectè ac ritè institis sit confessio non aliter fidem faciet, quæ si post tormeta illam

illam agnoscat reus, & ra am habeat extra tormenta ad iuris tribunal, vt commune afferunt Boer. decil. lxxij. nu. 18. & qui accurate ex receptis sententis id explicat Iul. Clar. in d. §. vlt. q. lxxij. ver. ceterum, cum sequentibus.

Confessio, quæ in vltimæ voluntatis elogio fit, seu mutui accepti, seu debiti sibi soluti, seu alterius rei perceptæ, parte præsentæ, aut eius nuncio, aut notario illius nomine accipiente, vsque ad eod. p. rfectam, aut legitimam probationem suspenderit, vt nullus exceptioni non numeratæ pecuniæ locus sit. Sin verò neque cor. in parte, eiusve nuncio aut scriba illius vice accipiente fiat, magis legati, aut fideicommissi loco censetur, quàm vllam probationis vim teneat, vt frequens placitum affirmo ex Ias. in l. qui pecuniam. ff. si certum pet. & in l. admonedi. nu. 1. §. ff. de iur. iur. Hipp. in l. j. §. præterea. ff. de quaest. Fel. in c. si cautio. nu. 14. de fid. in stru. & non exiguum doctorum phalangem producente Eman. à Costa in l. si ex cautione. fallen. xij. nu. 1. & 2. c. de non nu. pec. ac Viuiso qui sese magna non curantia intricat. libro j. o. pin. cccc. xliij.

Confessio seu in iudicio, seu extra iudicium ab vno ex pluribus correis debendi facta, nec aliis nocet, nec prodest, vt frequenter interpretibus probari scripsit vir egregius, & mihi multis nominibus obseruandus Io. Ronchegallus Gioldus in lex duobus. xvj. nu. 7. ff. de duob. reis.

Confessio liberationis, quæ parte absente fit, & valet, & applendebat commune in str. Bal. conf. cccclxv. lib. iij. sed melius, ac verius ait contrarium receptum Rip. in l. conductionis. num. 2. 1. C. de pact. à quo fito.

Confessio cum aliquo adiuncto facta, tunc ex parte probari, ex parte improbari ab aduersario potest, cum adiunctum in ipsa rei confessione non simul interuenisse dicitur. alioquin vtrunque accipi, aut vtrunque eiuari necesse est. Exemplum esto illius, confiteor centum mihi mutuo data, sed intra annu solvenda, vel cum Titius meus debitor me nomine liberat: huius verò adiuncti sit exemplum, cum accepta quidem mutuo quinquaginta tertio confiteor, sed iam soluta aio. vt commune attestatur Boer. decil. cccxxix. nu. 3. quod in criminalibus etiam receptum, & statuit, & accurate explicat Iul. Clar. in pract. §. vlt. q. lv. verb. posset.

Confessio mera, aliisque destituta iudicij à socio criminis edita, in iis etiam casibus, quibus de complicibus interrogatio iure perimitur, non est sufficiens iudicium, vt commune tradunt explicantes Boer. decil. cccxix. Grammat. vot. vj. nu. 2.

Confessio gemina in quocunque contractu, & in quacunque causa exceptionem non numeratæ pecuniæ omnino circumducit, vt commune ex multis enunciat Eman. à Costa in l. si ex cautione. fallen. xliij. C. de non nu. pec.

Confessio minoris absque vlla vllius citatoris autoritate emissâ, vt illi noceat, praxi generali receptum est: quemadmodum attestatur Ang. de malefic. versic. compaterunt, & consentitur totum. num. 3. Iul. Clar. in pract. §. vlt. q. lv. versic. vlt. r.

Confessio pecuniæ, aut quarumvis rerum receptarum ex alia causa, quæ in ex mutuo, statim nocet, nec opposita non numeratæ pecuniæ exceptione onus probandi in creditorem transfertur. commune aio ex Aret. Alex. nu. 3. in l. ff. solut. matr. Ias. in l. legitima. ff. de pact. & in l. j. ff. de condit. ex leg. Fel. in c. si cautio. nu. 54. versic. fallit. iij. de fide instrumentorum.

Confessio recepti, si numeratum esse non constat, facta ex causa donationis censetur, vt frequentibus doctorum calculis receptum probat Curt. lun. conf. xc. nu. 3.

Confessio curatoris, tutoris, procuratoris, executoris, cuiusvis alterius administratoris de facta numeratione, quam aliter factam esse non constat, in damnum, præiudiciumve pupilli, & ceterorum quorum principaliter interest, fidem non facit. commune aiunt Tirac. de retract. conuen. §. iij. gl. vj. nu. 1. 2. & seq. Bolognet. in l. j. §. vltimo. nu. 44. cum sequentibus. ff. si cert. pet. Cepha. vir doctissimus consil. c. j. nu. 18. & seq. magis commune asserit Follerius in pragmat. de cens. ff. versic. quæ quidem executio nulla fallitatis. nu. 5. 1. & si contrarium absque dubio verius iure esse alibi latè ostendo, quod praxi seruari attestatur Zas. in d. §. vlt.

Confessio, quæ in instrumento fit, aliquem habuisse, & accepisse, tanti est momenti, vt interuenisse numeratio confessionis instrumenti tempore præsumatur. commune aio ex Alex. in l. stipularus. §. Chry fogonus. nu. 14. ff. de verb. oblig. Ias. in l. post dotem. num. 8. §. ff. solut. matr. Camp. de dote. part. iij. quaestio. cxlvij. non tamen agenti ex numeratione satis erit probare confessionem de recepto instrumenti literis contentam, vt commune latè affirmat vir egregius doctrinæ. Io. Ceph. conf. c. j. nu. 13.

Confessio sacerdoti facta, vt doctores commentantur, ac per illum reuelata multum probat, si vnà & sacerdos fide dignus sit, & palam illam facere sibi per ipsummet consententem licere iuret: aliàs secus, vt commune testificantur Fel. in c. testimonium. nu. 10. de testib. Corca in memor. versic. iuramentu probat difficultatè. Viuiso lib. j. opi. §. o. Comm. opin. tom. 1.

Confessionem errore emissam quibus contrariis probationibus poteri resellere, vt commune tantum Bossius in pract. tit. de confess. num. 60. Iul. Clar. in pract. §. vlt. q. lv. versic. vlt.

Confessus coram iudice incompetenti torqueri potest à competentibus, & cogi in confessione permanere, vt receptum essentur Ias. decil. c. iij. Viuiso libro j. opin. cxlvij. Iulius Clar. in pract. §. vltim. quaestio. lv. versic. j.

Confessus homicidium, & defensionis causa se illud passisse affirmans, nisi adductam causam probet, pœnas alias: quàm corporis hinc commune inquit Ias. in l. vt vim. num. 3. ff. de iustit. & iur. Iul. Clar. in pract. §. vlt. q. lv. ver. posset quoque.

Confessus delictum, & si ad id iudicis blanditiis, ac promissionibus pellectus fuerit, plecti potest, ac debet, commune inquit Chuchalon ad Dec. in l. ea est natura. ff. de reg. iur. Intellige si in confessione persisterit, vt latè tradit Viuiso ita dissidentium interpretum dogmata concilians libro j. opin. cxlvij. & vide infra ver. iudex. Amplia vt vnica confessio sufficiat, vt cum multis receptum testatur Iulius Clarus in pract. §. vlt. quaest. lxxv. versic. vlt.

Confessio si pœna imminui ratione aliqua debet, & ei, qui postquam semel negauit, confessus est, imminuetur, vt cõtra communem opinionem asserit iudicis, & magis commune Iul. Clar. in pract. §. vlt. q. lxxij. statut. ix. ver. vlt.

Confiscatio bonorum non proferbit bona futura, vel conditionalia. commune aiunt latè Ias. in l. si stipulatus fuerim. §. cum stipulamur. numero 5. ff. de verborum oblig. Anton. Gomez de delict. cap. vltim. num. 1. & 2. insignis Pinelus in rubrica princip. numero 3. C. de bon. matern. vbi iidem frequenter receptum aiunt, secus omnino futurum in bonis ex conditionali contractu prouenturis, quin ea solum deferat in sicut hac bonorum confiscatio, quæ in heredes extraneos alioquin transfusa erant. commune aiunt Alciat. consilio cccclxxij. numero 4. Iul. Clar. qui hac de materia latissime differit in practic. §. vlt. q. lxxvij. versic. nunc videamus, cum sequentibus, & vide supra versic. bonorum confiscatio.

Confiscatio bonorum contra filium famil. decreta, nec bona profecticia, nec aduenticia, nec castrensa inani, vt communia attestatur Iul. Clar. in practic. §. vltimo quaest. lxxvij. versic. præterea quæro cum sequentibus.

Confiscatio bonorum, & bona in alia ditione posita diuexat: vt frequenter interpretibus placitum essatur, ac rectè explicat Iul. Clar. in pract. q. lxxvij. versic. sed hic quæro, post Brun. conf. feud. xxxj. num. 15. Roland. à Valle. consil. lxxvij. num. 14. lib. ij.

Confiscatis vxoris bonis, & ipsius dos proferbitur, ac confiscatis mariti bonis secus longè est, vt recepta axiomata essatur Egid. Bossius in pract. in tit. de bonorum publ. num. 73. & num. 75. ac Iul. Clar. pract. q. lxxvij. ver. quæro si bona.

Coniuges sibi mutuo succedunt in quartâ hereditariâ partem, si interstitibus liberi numerum ternarium non egrediantur aliàs in virilè portionem vel intestato, vel defuncti spontè, vel eius in gratiâ admittentur. commune inquit Corn. consil. iij. lib. iij. Soc. consil. cxxj. li. iij. intellige tamen hoc processurum, si aut nulla dos dicta eorum matrimonio sit, aut tam exigua, vt in de sese vxor alere non possit, commune ponit Viuiso libro primo, opinio vltim. cum Barba. consilio. lxxij. lib. iij.

Coniuncti sanguine, differentia agnatorum, & cognatorum, susque de que habita, ad decimum vsque gradum inter se succedunt, commune inquit latè Didac. à Couarru in epitoma. de successione ab intestato. Coniunctorum tamen appellati sine quoad agendi effectum, ad quartum distaxat gradum transfuersales admittentur: vt omnibus probari dixit Al. xâder consilio centesimo quadragesimo sexto. videre tur libro secundo.

Consilium viri doctissimi liberat expensarum onere, vt receptum ait Curt. lun. consil. xix. num. 4.

Consilium viri in dignitate positi vbiunque exigitur, consensus eius, vel auctoritas omnino necessaria est. commune inquit Soci. in l. ij. §. voluntatem num. 3. in fin. ff. sol. matr. Quamuis qui consilium ab aliquo petere tenetur, generaliter illud sequi, non cogi dicatur, vt frequenter placitum ponit latè Did. à Couarr. de spons. ij. par. ca. cap. iij. §. viij. num. 3. & Eman. à Costa in l. cum tale. §. si arbitrati. in limit. xj. a. num. 1. ff. de condit. & demonst. Crauet. consil. j.

Consilens in delictis alioquin non facturo, pares delinquenti ipsi pœnas indistinctè dat. commune dicit Dec. in l. consilij non fraudulenti. num. 4. ff. de reg. iur. vbi Cagn. num. 3. frequenter receptum scribit, vt is, qui aliàs non facturo consulit, æquè atque ipse delinquens puniatur, qui verò & alioquin facturo consulit, mitius plectatur, quod etiam verius & magis receptum ostendit latè Iul. Clar. in practic. §. vlt. q. lxxvij. & si consulentem aliàs facturo, non teneri de delicto posita admittit, profiteantur frequenter placitum doctoribus Panorm. in ca. nuper. de sentent. excommun. Imol. in cap. j. de offic. deleg. Fel. in ca. sicut dignum. num. 7. de homicid.

Consuetudo inducitur ex duob. actib. iudicialibus commune refert Fulgo

Fulgo. in l. de quibus. nu. 10. ff. de legib. vt etiam percurso decem an-
 norum spatio inualecer. commune autem salu in cand. l. nu. 27. Turz.
 opin. l. xvj. in fin. Intellige cum huiusmodi consuetudo est prater ius
 commune ponit Menoch. de iure patr. lib. j. nu. 17. Vel legi solum de-
 rogat. vt commune fatur Fulg. vbi supra. Nec requiritur. vt in iudicio
 oppugnata. atque approbata sit. vel in aliquam contentionem vene-
 rit. commune pronunciant Abb. in c. cum tanto. de consue. Soc. consl.
 xcix. lib. j. Turzan. opi. cl. iij. Viuius lib. j. opin. l. j.

Consuetudo licet scriptum ius antecedit. tamen consuetudinis si-
 militudo. quae vel a maiori ratione procedet. illud non vincet. com-
 mune affirmat late Turzan. opin. xcviij.

Consuetudo quae sit. quae que consuetudo rationi consentanea cen-
 feri debeat. iudicis arbitrio deciditur. commune asserit Tb. Nicol. in
 flor. iur. patro. lib. j. nu. 15.

Consuetudo a lege antiquata non potest in eandem speciem de-
 nuo induci. quippe quia non solum de praeterito. sed in futurum. at-
 que ad id in leuila abrogari credatur. commune effatur attestantur
 Imol. in l. cum ab omni. nu. 3. de vita & honestat. cler. l. in l. cum ceteros
 populos. nu. 7. 4. de summa Trin. Turzan. opin. xcix. Viuius lib. j. opin.
 l. iij. & l. iij. poterit tamen ex noua causa induci. vt commune ponit
 idem Viuius d. lib. j. opin. l. v.

Consuetudo etiam iniusta excusat a poena. vt commune renun-
 ciat Gomez. in ca. j. nu. 1. de constitution. lib. vj. Turzan. opin. xcvi.
 Willalob. in sua collecta.

Consuetudo non probatur testibus singularibus. commune ait
 Deci. consl. cccv. quin & probari debet testibus de actum visu. fre-
 quentia. diuturnitate deponentibus. vt tacitus populi consensus ac-
 cessisse videatur. commune asserunt idem Dec. consl. cccclxxxii. nu. 25.
 fatique su. crque erit duobus testibus ea omnia probari. receperunt
 ait Rochus in iij. sect. repet. ca. vlt. nu. 66. de consuetud. & vide infra
 ver. testes singulares. quin & illam vigere teiebrui iuris doctori scri-
 ptis prodeunt credetur. vt commune effatur Porc. in §. apm. nu. 10.
 Instit. de rerum diuis. Alex. in l. post dote. nu. 29. ff. sol. mar. Dec. in l.
 ij. §. muni dario. lect. ij. nu. 1. cum seq. ff. si cert. pet. & consl. ccccxi.
 nu. 10. Viuius lib. j. opin. l. xxxviij.

Consuetudo non facit supplementum in substantialibus. vt loquar
 doctorum more. commune enunciat Arias Pinel. in ij. patric. ij. nu.
 3. in fin. & nu. 5. etiam in fin. C. de rescind. vend.

Continuatio. seu concatenatio titulorum ad titulos facti necessa-
 rio debet. vt communem esse opinionem asserit Angin prin. proe.
 Instit. & in sub. in princ. Instit. de action. vbi l. ex nu. 3. multos
 ab ea stantes refert. quod etiam copios. facit Io. de Gartron. in rubr.
 C. de secund. nup. Hieron. Butig. in rub. ff. de verb. oblig. non tamen
 libri ad librum continuatio necessaria est. ex glos. rubr. ff. de condit. &
 furt. in vltimis verbis. cuius sententiam frequenter receptam assero
 ex allegatione. Alex. in rubr. nu. 24. ff. de noui operis nuncia. l. in ru-
 bric. nu. 6. in fin. Instit. de actionib. laeobide Nigris in repet. rubric.
 nu. 1. ff. si certum petatur. vbi Ludouicus Gomez. communem etiam
 testificatur. magis tamen. ac magis iuribus probatur. Raphaelis Cima.
 sententia in rub. ff. de noui operis nuncia. vt nihil aliud vniquam de-
 sideretur. quam materiam subdit. ratio. quae etiam opinio Ange.
 & l. supra alleg. tis arrius. & Alex. nu. 1. Rip. numero 16. in rubr. ff.
 soluto matrimonio. & rursus Angel. in prin. Instit. de lega. & ceteris
 neotericis interpretibus communiter probatur.

Contractus loco etiam tunc agi potest. cum ad illius rescissionem
 disceptatur. commune asserit Did. a Couarr. lib. j. resolut. c. 4. nu. 1.
 per tex. in l. in contractibus. §. in omni. ff. de non nup. licet contra-
 rium non praepostero genio affirmauerint Bald. & Paulin. l. j. C. vbi
 & apud quem. ducti eodem text. & qui illos sequuntur l. in l. qui lo-
 co. ff. de condi. indeb. Dec. in rubr. lect. j. in princ. de iudic. sed ea de re
 alibi latius.

Contractus ad arbitrium alicuius relatus subiecto illius arbitrio
 valebit. aliis neutquam. commune ponit Curt. l. un. consl. cxxvj. nu. 1.

Contractus circumuentionem nullam a sciente factam in animi
 foro admittit. vt nec ab ignorante. si bona fide in id genus contra-
 ctu exactio requiratur. atque ea res aequius melius iudicari iubeat-
 ur. commune habenter pronunciat ex Forra. de vlt. fin. iuris. nu. 275.
 Tiraq. de iur. marit. lege ix. a nu. 7. Arioi Pinel. in l. j. c. j. nu. 35. C. de
 rescind. vend.

Contractus si ab alterutra parte aut rescindi. aut nullus dici potest.
 integrum. aut libetum est parti alteri. petere ab illa nisi contractui
 veli stare. nec ne. commune ait Io. de l. in §. actionum. nu. 41. Instit. de
 action. & in l. transactio finita. ad fin. C. de transact. Ant. Gomez.
 de contract. c. iij. nu. 2. non tamen id in pupillo procedet. vt nec facta
 declaratio rescissionem illius in integrum impedit. commune di-
 cit Pinel. meus. & doctor. & alter patens in l. j. part. iij. nu. 15. 36. C. de
 bon. mater.

Contractus. qui cum bono iudicio iuritur. vt certa numerorum quan-
 titate praestata. is qui contrahit. per vitam alatur. nulla re impeditur.
 aut inhiat. vt commune ait l. in l. cum ceteros populos. lect. j. num. 63.

C. de summa Tinit.

Contractus nominatus ob impedimentum non subsequitur. tunc
 demum rescinditur. cum id. cuius expletio defecit. contractui causam
 dedit. commune interpretum placitum attestantur Alex. nu. 8. l. in
 l. vlt. ff. de cond. ob caus. Alex. in l. petens. nu. 15. & ibi plenius Curt.
 nu. 27. C. de pact. latissimi. Arius Pin. in ij. par. rub. c. ij. nu. 19. C. de res-
 cind. vend. quibus adde Corn. consl. c. j. & consl. cxxj. nu. 2. lib. j. & consl.
 c. ij. nu. 2. lib. j. Bal. Nouel. de dote. vj. part. priuil. §. q. Soc. consl. xxvj. li-
 bro iij. Matth. de Afflict. decif. cclxxx.

Contractus in re dubia nomen. formam. ac iuris effectus ex men-
 te. & proposito contrahentium assumit. vt commune doctorum est
 tum esse constat ex iis. quos laudat Tiraq. de retract. l. iij. §. xxx. glof. v.
 nu. 2. Abb. & reliquis in c. ad quaestiones. d. ter. permutat. Rip. in l. ij.
 nu. 3. ff. si cert. pet. Exea. de pact. nu. 13. verj. Didac. a Couarr. lib.
 j. resolut. c. iij. nu. 9. nec aliunde melius. & luculentius mens ac pro-
 positum contrahentium illucet. quam ex nomine. quod contra-
 ctui expressim ipsimet contrahentes indiderunt. vt frequenter placi-
 tum pono ex Paul. in l. Aristot. nu. 4. in fi. & nu. 5. ff. de donat. Panorm.
 in d. c. ad quaestiones. nu. 4. Rip. nu. 30. Alciat. nu. 26. Putpur. nu. 5. in
 l. ij. ff. si cert. pet. Exea vbi supra. & vbi etiam Tiraq. in laudato superius
 loco num. 7. Lorior. de pact. axiom. cxvj. Carol. Molin. in consuet. Pa-
 risiens. §. xiiij. nu. 53.

Contractus. conuentio vt de hereditate viuents etiam iure iuran-
 do accedente. non aliter valet. quam si ille. de cuius hereditate agitur.
 & consenserit. & in consensu vique ad mortem perstiterit. commune
 ait Curtius l. un. consl. xcviij. nu. 3. & vide infra ver. hereditas.

Contractus ab excommunicatis fit. & recte geruntur. commu-
 ne ait Paul. in c. si vero. de sent. excommuni. & vid. infra ver. excom-
 municatio. vt etiam iis. qui carcere detinentur. gesti poterunt. non ob-
 stante iure ipso aliud volenti. vt supra obseruo vet. carcer.

Contractus principum obligant eorum successores. commune ait
 l. consl. x. lib. ij. & vide infra ver. princeps.

Contractus quin in vltimis voluntatibus rite gerantur. ac recte
 gesti sint irretactabiles. dubium esse non debet. cum id communi
 interpretum sententia receptum asserunt Dec. consl. cxxvj. & cccxiiij.
 Boer. de decif. cccliij. num. 6. duobusque testibus appositis. ac iocuncter
 illi probabuntur. commune inquit Dec. d. consl. cccxij. Rip. in l. ne-
 mo potest. nu. 3. ff. de leg. lib. j. Cepol. caut. cxxix. Intellige tamen vt
 id procedat si contractus. qui geruntur. non multum a testamento
 abhorrent. commune pronunciant Alciat. l. j. §. qui praesens. nu. 2. ff.
 de verb. ob. l. l. Clade testiq. 77. ad fin.

Contractuum qualitates. accidentia. & tertum illis comprehen-
 sam probatio. in probatiove in alteru contrahentium conferri pos-
 sunt. commune inquit l. in l. centesimis. §. si ita. nu. 1. ff. de verb.
 oblig. & in l. si sic. ff. de leg. lib. j. Fabian. de empt. & vendit. q. 5. princ.
 nu. 72. cum sequentibus. Ant. Gomez. de contract. c. ij. nu. 9. ad fin.

Contractuum diem memoria non tenentes testes nihilominus
 probant. tamen dies in libello expressim adiecta sit. si tamen & assu-
 ra clausula actoris a superflua probatione liberans. inserta fuerit. com-
 mune ait Aret. in c. qualiter. & quando. §. debet. nu. 13. de accusat.

Contractus in dubio ad statuta. & consuetudines sefe referre
 existimandi sunt. commune interpretum placitum ait Curt. l. un. con-
 sl. lxxxvj. numero 6. & consl. cxxj. numero 1. & iactatur tementè inter
 doctores.

Contrariorum cum sit eadem disciplina. a contrariis summo iu-
 re si debeat argumentum. vt communi interpretum suffragio recep-
 tum affirmare a usm cum Accur. in rubr. ff. de acq. & amit. possel. &
 in ibi Aret. Alex. Soc. l. Alciat. Crot. & alius. cum Bar. in l. inter stipulan-
 tem. §. facta. ff. de verb. obli. Bal. consl. c. l. ij. nu. 3. lib. ij. & consl. cccxxviij.
 nu. ij. Cagn. post Deci. in l. secundum naturam. & in l. nihil tam natu-
 rale. ff. de reg. iur. Euerard. in topicis. loco lxxv. Stepha. Bod. post alios.
 quos citat. in §. videamus igitur. ver. simul intelligemus Inst. de iis.
 qui sunt sui. vel alicui iuris. Santar. de de consl. ij. par. nu. 77.

Contractus non manifestus absque citatione multari nequit. com-
 mune inquit Aret. in c. j. nu. 6. de iudic.

Contractus potest debitor. qui certo aliquo in loco. certa die sol-
 uere promissit. vbi quocumque locorum fuerit repertus. commune ait l. in
 §. plus autem. nu. 27. & seq. Instit. de action. vt & is. qui promissit
 soluere vbi quocumque fuisset peticum. sedus vero si aliquo in loco. & v-
 bi que locorum conuenisset eum posse conueniri. commune ponit
 Viuius lib. j. opin. l. xiiij.

Contractus verbum non praesert stipulationem. commune a-
 iunt Rip. in l. lecta. nu. 16. ff. si cert. pet. & in rub. nu. 26. de verb. oblig.
 & alij quos refert Viuius lib. j. opin. cccxxviij. qui & cum hoc ver-
 bum apud acta scriptum est. & cum post interrogationem subiungit-
 ur. communem opinionem limitat.

Copula. seu copulas probatur iure iurando viri. vel mulieris matri-
 monium intendentes. commune ait eleganter declarans. Did. a Co-
 uar. de spoh. ij. par. c. ij. §. j. nu. 14. latius Iaco. Menoch. de arbit. iudi.
 q. xxj. cum sequen.

Cepulandi dicitio inter ea, quae alternis sibi aduertantur posita, in al-
teram enuntiantem non conuertitur, commune inlit Anto. Gomez, de
testam. v. nu. 3. 1.

Correlatiuorum iudicium, idem profertur, etiam in paratâ cau-
sis, commune ait Io. Nic. in l. generaliter, nu. 26. C. de secund. nupt. A.
rius Pinel. in l. ij. par. c. ij. nu. 1. C. de rescind. vendit. Viuius lib. j. opi.
c. lxxxiij.

Creditor nec dicitur is, cui à legato, nec is, cui à delicto debetur,
commune dicit Rip. in rub. nu. 6. ff. si cer. pec.

Creditor ex mercium venditione, ceteris creditoribus in illis mer-
cibus iam traditis non praefertur, commune effertur vterque I-
mol. in l. si cum dotem. §. vlt. ff. solut. matr. Fan. de pign. par. v. membr.
ij. nu. 8. Amplia ad mutui creditorum, iura eisdem Fan. eo. lib. ij. par.
memb. j. nu. 13. Excipe si pecunia ad rei illius emptionem mutuo da-
ta est, commune testatur, & idem Fan. & eod. membr. num. 8. Excipe
rursus in re ex facti, vel p. aliquid loci pecuniis empta, commune
scribit Rip. in l. lenatus consulto, num. 6. ff. de quibus caus. pigno. vel
hypo.

Creditor posterior praefertur dotis confessioni, quae fraude factam,
aliqua constat coniectura, vt est, receptum placitum in auth. sed iam
necesse. C. de donat. ante nup. de que Alex. ad Bar. in l. j. nu. 1. C. de iur.
fi. lib. x. Roger. de dote. §. v. nu. 30. In l. in §. item si quis in fraudem, nu.
02. Instit. de actio. constare potest.

Creditori probanti duobus testibus, nihil de summa deponenti-
bus, pecuniae numerationem alicui factam; & aliis praeterea testibus
probanti debitorem ab ipso centum mutua potuisse, iusiurandum de-
feretur, commune aio ex Alex. in l. admonendi, num. 47. ff. de iureiur.
Dei. in l. vlti. num. 4. C. de eden. Hippo. notab. c. cxxij. vide infra ver.
testes.

Credulitas, vel quaevis etiam iniusta causa poenas delicto alioquin
infligendas immittit, commune aiunt Ioan. de Amicis consil. lxxxiij.
nu. 5. latè Iul. Clar. in pract. §. vlt. q. lx. ver. & generaliter, & vide su-
pra ver. causa.

Criminalis causa dicitur, cum scisco multa addicitur, ac civilis, cum
parti commune dicitur Panor. in rub. n. 2. de iudic. Io. Ceph. consil. cxlj.
nu. 1. lib. j. & vide infra ver. poena.

Criminalibus iudiciis fidem non faciunt acta in iudiciis civilibus,
commune sanatur Feli. in c. at si clerici, nu. 1. 2. de iudi. Rip. in l. is apud.
nu. 40. C. de eden. & vide §. ver. acta.

Criminales causae civilium definitionibus regulariter metiuntur,
commune aio supra ver. argumentum.

Criminis vel civiliter damnatus, sit infamis, commune ait, Imol.
in l. infamem. ff. de publ. iudi.

Culpa lata dolo haud aequiparatur, cum de mortis, aut membri dif-
ficandis supplicio questio vertitur, commune dicit Cagnolus in l.
contractus, n. 10. ff. de regul. iur.

Culpa leuis, vel leuissima in omittendo suscepta, ad refarciendum
damnum datum non obligat, quamuis in faciendo admissa ad id ob-
stringat, commune ait prolixè Did. à Couarr. de spon. ij. par. ca. vj.
§. viij. u. 1. 3. non tamen vnquam animum huiuscemodi culpa obli-
gat, vt cum Corlet. in sing. ver. forum conscientiae, tradit receptum idem
Did. à Couarr. in laudato §. viij. nu. 1. 2.

Curatoris auctoritas non necessaria est, vt naturalis obligationis
vinculis irretiatur adultus contrahens, commune ait Porc. in §. is quo-
que, nu. 9. Instit. quibus mod. re contrahit. obligati. & si ea de re non
leuis inter ipsos iuriconsultos dissensio esse videatur, vt alibi latius
& prolixius ostendo.

D

DA M N V M passis si iusiurandum statuto defertur,
non idcirco illi delatum censetur cui furtum factum
est, vt frequenter placitum literis prodiderunt Plotus
in repet. l. si quando, nu. 8. 2. ad fin. C. vnde vi. Viuius lib.
j. opin. c. cxcij. nec ea etiam de causa si reus petat vt ad
ipsum locum iudex proficiatur inspecturus nullum damnum da-
tum esse, minus audietur, vt crebro receptum attestantur Cur. Ian.
in l. admonendi, nu. 3. 2. ff. de iureiur. Viuius vbi supra.

Debitor etiam nulla de nouo contingente causa compelli poterit,
vt cautionem rei probandae ergo praestet commune inquit Rip. in l.
ij. nu. 4. ff. solu. matr. & Stracha de mercat. ij. part. nu. 3. 2. Ant. Gomez,
de contract. cap. xj. nu. vlti. Arius Pinel. in l. ij. par. ij. c. j. nu. 20. ad fin. C.
de rescind. vendit.

Debitor simpliciter solvens nec cautionis, nec dati chyrographi
fidem videtur agnoscere, vt ait receptus Eman. à Costa in l. si ex cau-
tione. limita. vij. nu. 4. & 5. C. de non nu. pec.

Debitor solutione partis tum demum liberatur, cum numeratio-
ni creditor assentitur, commune dicit Alciatus in l. ij. §. & harum. ff. de
verb. oblig.

Comm. opin. tom. 1.

Debitor si debiti partem confiteatur, partem neget, & seffum sum-
mam cogetur creditor iniurus accipere, commune ait Porc. in praec.
num. 1. 2. ad fin. Instit. quib. mod. tollit. oblig.

Debitor speciei licet ob eius interitum ante ipsius moram libera-
tur, tamen conditioni ob causam est obnoxius, vt commune latè po-
nit, ac bene exponit Viuius lib. j. opin. lxxvij.

Debitor certae pecuniarum summae, non satisfacit solgendo, vel pec-
cuniam eiusdem conditionis ad pondus, vel pecuniam eiusdem va-
loris publicè constituti ad numerum, vt communia effatur Arius
Pinel. in rub. j. par. cap. ij. numero nono, C. de rescind. vend. & vide
inferius ver. moneta.

Debitor pecuniae, vel massae certi metalli, non satisfacit pecunia al-
terius metalli soluenda, commune ait, in contrariam sententiam cor-
datè abiens Arius Pinel. in rub. j. par. cap. ij. num. 16. C. de rescind.
vendit. quin & in alia diuersa omnia iam antea meritò discesserant
Fulg. num. 6. Soc. num. 1. 4. Ale. num. 1. i. Purpur. num. 3. 1. in l. j. §. mutui
datio. ff. si cer. pet.

Debitor non certae, liquidoque constantis summae, potest certam
quantitatem offerre, satifans de reliquis, quae deberi amplius appa-
ruerit, commune ponit Curt. lun. consil. cxxij. nu. 2.

Debitor quantitatis necessarius, si leget speciem, non videtur com-
pensandi animo legare, vt commune pronuncio ex Alex. consil. xij. nu.
5. lib. ij. & consil. vij. num. 17. lib. vj. Soc. consil. xliij. num. 2. 3. lib. j. In l. in
l. huiusmodi §. cum pater, num. 1. 2. de leg. lib. j. & in §. fuerat, num. 67.
Instit. de act. Roderic. Soarez in tit. de las aras Riminal. in auth. pra-
terea. C. vnde vir & vxor. Did. à Couarr. in cap. officij. numero 2. de re-
stamen. qua tamen sententia videntur rectè defecisse Imol. & Alex.
numero 7. in l. si cum dotem, §. si pater. ff. solut. matrim. Roman. &
Aretin. Alexand. numero 13. In l. num. 26. Dec. num. 10. in laudata no-
uelli, praeterea Soc. reg. c. cclxxij. in prin. Marth. ab. Affij. de decil. c. cxxiij.
numero 4.

Debitor in diem si per errorem ante diem soluat, non repetit me-
dij temporis vsum, commune interpretum dogma constituere ausim
ex Alexand. in l. j. numero 17. ff. de condict. indeb. In l. & in l. in diem. ff.
illo. eod. tit. & in l. cum quis, C. de iur. & facti. ignoran.

Debitor intra biennium, & suam cautionem rectè ac iure condi-
cet, & creditorem, qui pecuniae numerationem non probat, ad perfe-
ctam liberationem adiget. commune scribit Eman. à Cost. in l. si ex
cautione cum sequentibus. C. de non numer. pecu.

Debitori qui debitum confiteretur, decem dierum spacium de more
ad soluendum indulgetur, commune inquit Porc. in §. omnis si pila-
tio, num. 6. Instit. de verb. oblig.

Debitum duntaxat civiliter ex literarum obligatione, si quocun-
que errore solvatur, repeti poterit, commune inquit Alex. num. 30.
& recentiores in l. j. ff. de condict. indeb. In l. cum quis, num. 5. C.
de iur. & facti. ignoran.

Debitorum remissio generalis non profertur ad res testatori debi-
tas, aut actiones in res illi competentes, commune dicit Ant. Gomez,
de testa. cap. vlt. num. 8. 2. ver. Item adde quod in facta.

Decipere se inuicem contrahentes in conscientiae foro nequeunt
commune ait Arius Pinel. in l. ij. par. j. c. j. nu. 35. C. de rescind. vend. quod
intelligit atque constringit ex scriptis à Rip. in l. si vnquam q. ix. C.
de reuocan. donat.

Decretum & solenniter, & ex causa iusta, ac vera factum praesumit
tur, commune renuntiat. Ale. de praesump. reg. ij. praesumpt. x. quin &
causa cognita latum esse ex iudicis affirmatione censetur, commu-
ne dicit Aymon. de antiquitat. tempor. ij. part. verfic. sed ista limitatio
numero 15.

Decretum vbi in alienatione exigitur, & subhastatio regulariter de-
sideratur, vt commune aio ex copiosa allegatione Pinel. in l. ij. par. ij.
ca. ij. nu. 2. 5. ad fin. C. de rescind. vendit.

Decretum iudicis aditum obstruit l. ij. C. de rescind. vendi, vt mag-
gis commune asserit Dec. consil. cxx. nu. 8. ver. tertio. Sed contrarium
vetus arbitror, & illud frequentibus interpretum sententis probari
ac magis magisque recipi attestantur Ant. Gom. de contract. c. ij. nu. 23.
Cagn. nu. 158. q. xxij. Arius Pinel. in l. ij. par. c. ij. nu. 18. & seq. in eandem l.
ij. C. de rescind. vendit.

Defendere alium à vi, quae infertur, nemo tenetur nec iure Celsa-
rum, nec iure Pontificum in foris agitando, commune testificantur
Dec. nu. 4. & Chuchalon ad illum in l. culpa caret ff. de reg. iur. & qui
limitant, ac latè agunt Viuius libro j. opin. lxxvij. Iul. Clar. in pract. §. vlti.
q. lxxvij. ver. dictum est. cum sequentibus.

Defensio in causis criminalibus a principio tolli nequit, vt est com-
mune interpretum placitum teste Soc. cum aliis relato ab Hyppol. in
l. vna, nu. 170. C. de rap. virg.

Defensio non admittit proptiam delinquenti commune ponunt
Salic. in l. quia dem. num. 6. C. de accusat. & Anto. Gomez, de delict.
capitulo j. numero 43. Iul. Clar. in pract. §. vlt. q. xlix. ver. & hoc adeo,
ac vide supra ver. citatio.

Defensionis proptiae iustum modum egressus, & alterius lafor

non statuta, sed minori potestate plectitur; commune assero ex magna doctorum phalange in ordines digesta ab Anton. Gomez. de delict. c.ij. num. 24.

Defensionis sui nec in propriis status causis, nec in criminalibus quis potest renunciare, commune ait iuxta Hippolit. in l. j. nu. 9. r. & sequen. C. de rapr. virg. Anto. Gomez. de delict. c. j. nu. 66. f. de Dida. & Couartu. de sponsal. j. part. c. vlt. §. vlt. nu. 16. & qui recte declarat Iulius Clarus in pract. & vlt. q. xlii. ver. quæro nunc.

Defensionem de iure, & que facto pollicitus non tenetur armis defendere, commune inquit Cagnol. in l. h. videtur nu. 8. ff. de reg. iur. delegatus iuri dicundo locum potest eligere, vt commune dogma ait Curt. fun. in rub. nu. 22. ff. de offi. eius cui mand. est iuris.

Delegatus ab eo, qui infra principem sit, non exequitur suam sententiam, quamvis ad mentionem, & excommunicationis ius habeat, commune autumat Felin. in c. significasti. de offic. deleg. at delegatus à principe, & exequenda sententia copiam habet, commune iuxta Ias. in l. vlt. nu. 5. C. de iudic. post Alex. in l. j. nu. 10. ff. de iur. om. iud. Felin. nu. 1. Dec. nu. 2. in laudato c. significasti. Ant. de Tremor. ad Bonacur. in prag. except. in rub. de resit. nu. 4.

Delegatus à principe subdelegat (vt interpretum ore lequar) illa etiam, quæ meri impetij sunt; commune iuxta Felinum nu. 8. 2. Alci. nu. 8. r. in c. quod sedem. de offic. ordinar. Excipe primò, cum commissio verbo precipimus facta est, commune dicit Felin. in c. si pro debilitate. de offic. delegat. & in c. eam. te. de rescip. Curt. Iun. in l. j. nu. 80. ff. de offic. eius, cui mandat. Excipe secundo, si delegati conscientia onusta sit, commune testatur Soci. conf. xcv. lib. j. Excipe tertio, vt id in criminum causis hac d. procedat, commune inquit Alban. d. l. j. ff. de offic. eius, cui mand. vbi in contrarium ab interpretibus itum frequentius scribit Ias. quos conciliat videndus Boer. dec. l. vj.

Delegatus duntaxat à principe seu ante, seu post litis contestationem ius personalis citationis habet, vt frequenter placitum scriptis produit Ias. in l. cui iurisdictioni. nu. 22. Curt. Inn. in l. j. nu. 18. & num. 39. ff. de iurisd. om. iud.

Delegatus meri impetij iure constitutus ad vltimum supplicium recte progreditur, commune ait Alciat. in c. quod sedem. num. 8. de offic. ord. ac Villalob. in sua collecta.

Delegatus subdelegandi, ac subcenturiandi ius non habet si eius industria sit electa, commune fatuit Soci. conf. xcv. lib. j. alioquin contestata lite delegatus ab inferiore etiam quam principe, id ius habet, qua in ciuilibus, quæ criminalibus causis. vt commune ait Petr. Num. de execut. mand. regum. c. j. videbis tamen quæ supra. ver. delegatus à principe obseruantur.

Delegati cognitio lata sententia terminatur, commune ait Felin. in c. in lit. de offic. deleg. excipe cum mandati formam non seruauit, nam tunc & acta circumducere, & denuo cognitionem ordiri poterit, commune ponit Felinus in c. qualiter, & quando de accus. Ripan. l. quod iussit. nu. 66. ff. de re iudic.

Delegati non veri sententia nulla est, licet is, qui delegare potuit, eam ratam habeat, commune assero ex Paul. in l. licet. ff. de iudic. Felin. in c. non nulli. §. iur. & alij. nu. 19. de rescript. Barb. in clem. id est, de sequestr. possel. Guid. Pap. dec. l. c. lxxxvj. nu. 2.

Delegato nec minuendi, nec augendi quadrimestris temporis iudicis concessi copia est, commune ait Ias. in l. qui tribunali. nu. 5. ff. de re iudic.

Delinques, qui iuris Cæsarei, ac pontificij pœnis est obnoxius non expeditur pœnis à legibus Cæsarium statutis, quod accusatus, ac punitus apud iudices ecclesiasticos in iis atrocioribus delictis fuerit, commune inquit Antonius Gomez. de delict. c. j. nu. 4. & vide infra ver. pœna.

Delinquens & in loco delicti, & in loco originis pœnas dare cogitur, quas eius loci statuta infligunt, vbi delictum perpetratum est, commune ait Alci. in c. perniciosus. nu. 67. de off. ordi. & qui copiose hac de materia agit Iul. Clar. in pract. §. vlt. q. lxxxv. ver. tertius est casus.

Delinques aibi agens, ad delicti locum tunc omnino remitti nequit, cum vterque locus, & in quo agit, & ad quem remitti postulat, in eiusdem principis ditione non est, vt communem praxim late testantur Dida. Couartu. in pract. quæst. xj. nu. 1. r. Il. Clarus in pract. §. vlt. quæstio. xxxvij. ver. sed certe. & ver. hoc tamen, quem semper in materia consule, ac Vilium, qui praxis rerum magistra, ac gubernatrix non admodum memet doctorum comitenta tractat, lib. j. op. l. lxxxvij.

Delicta, quæ grama ducantur, iudicis arbitrio pœciditur, commune inquit Alci. in c. cum non ab homine. num. 2. §. de iudic. & multum laudatus, ac multum laudandus Iul. Clar. qui varias hac in re communes sententias memorat in pract. §. j. ver. sunt etiam delictorum.

Denunciatio extrajudicialis emptori ante alienationem facta, ne rem emat non pertinentem ad eius venditoris constituit emptorem in mala fide: secus si post transactionem alienationem, & traditam possessionem fiat, quippe quia tunc nihil nocet commune ait ex Alex. in l. de pupillo. §. nunciacionem. num. 12. ff. de noui oper. nunciatio.

Felin. in c. j. nu. 5. de prescript. Marth. de Afflic. decif. c. cclxix. ac Balb. in l. Cellus. ij. par. nu. 1. §. ac vlt. cap.

Denunciatores publicitus constituti, & omnia, crimina etiam quæ pœnas non merentur, denunciare tenentur, & idem plenam, & que exactam in grauibus non faciunt, commune ponit uitorum materiam cum receptus sententiis diligenter prosequutus Iul. Clar. in pract. §. vlt. q. vj.

Deportationis pœna, & vsu antiquata est, & vel bannum perpetuum, vel mors eius loco successit, vt cum multis receptum dicit Iul. Clar. in pract. §. vlt. q. lxxij. ver. de portatio.

Deportatus durante deportatione eligere potest, commune ait Eman. à Costa. in l. Gallus. §. & quid si tantum. ij. par. nu. 14. ff. de iud. & posth. & si illius institutio pro non scripta habeatur, vt commune ait idem Costa eodem in loco, pagin. xliij. nu. 14. & magis commune testatur Alex. conf. xxj. in prin. lib. j.

Deportato hærede intra deliberandi annum, non ad legitimos filios, aut testatoris hæredes, sed ad filicum redit hæreditas, commune iuxta Alex. in l. si quis mihi bona. §. si quis plane. nu. penul. & vlt. ff. de acquirenda hæred. Eman. à Costa in d. §. & quid si tantum. pag. lxxvij. f. num. 178.

Depositum pecunie numerate censeri debet iuxta mutui regulas, tamen magis depositum, quam mutuum sit; communitia pronuntiat Eman. à Costa in l. si ex cautione. limitat. ij. nu. 4. C. de non numerata pecu. non tamen, admittet exceptionem, non numeratam pecuniam, vt commune ponit & idem Costa, & eodem in loco.

Depositum accipientis gratia duntaxat celebratum sic eius periculo est, vt de leuissima culpa teneatur, non verò vt & casus fortuitos ille præstet, quemadmodum, commune interpretum dogma consistere ausum iuxta Ias. nu. 1. Purpur. nu. 20. in l. cum quid. ff. si cert. pet. Purpur. rursus à nu. 17. in l. rogasti. ff. illo eodem tit. Panor. in c. i. nu. 3. de depol. & si Accur. aliter censuerit in d. l. cum quid. in ver. periculo, atque eum inibi sequantur Aret. in d. Decif. Alci. a. num. 14. Zat. lib. j. singul. intellect. c. nu. 2. §. à quibus sum.

Depositum susceptum, qui se illi obtulit, leuissimam culpam præstat, commune ait Barba. in c. bona fides. de pos. at qui ob illud seruandum mercedula aliqua fruitur, leuis culpe nomine tenebitur, vt commune idem refert in eod. c. bona fides. nu. 3. alij autem depositi custodes alius de dolo, vel lata culpa modò tenebuntur, vt sunt iura, & asserit receptum Viuius lib. j. opin. 70.

Descendentes in aui vita, nec nati, nec concepti, quamuis auo non succedant quo ad hæreditatem, succedent tamen quo ad dignitatem, & honores, commune dicit Ant. Gomez. de testa. c. j. nu. 1. r. ver. limita. ij. & ex parentum persona iure transmissionis à suitate (vt doctorum verba vsurpem) à sanguine, iure deliberandi etiam quo ad hæreditatem succedent, commune inquit idem Ant. Gomez. eod. num. 1. r. & c. i. num. 44.

Descendentibus alieniis per lineam masculinam concessa non conceditur eiusdem filiabus, quoniam ramis (vt doctorum ore in colligendis doctorum opinionibus loquar) femineæ lineæ exclusis, & caput ipsum excluditur, commune ponit Is. Crot. num. 10. Loazes. nu. 67. in l. filius familias. §. Dimid. ff. de leg. lib. j. Paris. conf. xx. nu. 4. lib. ij. late doctor meus Arius Pine. in l. j. nu. 29. C. de bonitate. at que simpliciter priuilegia alicuius descendentiis largiuntur, si in reip. perniciem non vergant, & per lineam femineam descendentiis tributa, atque indulta censentur, commune ponit idem Arius Pine. diligenter, & copiose in eadem. l. iij. nu. 20.

Descendentibus etiam feminis concessa priuilegia, si reipub. grata sint, nuptis feminis non tribuentur, commune ait Soc. Nep. conf. xl. nu. 16. Sed contrariam sententiam magis communem fatuit Decif. conf. c. xxij. Cagnol. in l. cum quædam puella. ff. de iur. om. iud. Verum tamen uero vt hanc posteriorem veniorem, ita doctorum numero inferiori recenset accurat. ac prolix. Arius Pine. in l. iij. nu. 34. C. de bonis matris.

Dies tacita & si actionem nasci impediatur, tamen obligationis naturales non remoratur, commune asserunt Alex. in l. interdu. nu. 3. ff. de verborum obligat. ac Dec. & Cagnol. quos refert Viuius lib. j. opinion. xij.

Diem subcertam si qui sunt concepti contractus, aut legata relicta, eorum omnium statim & obligatio, & actio cedit, quamuis competat exceptio, vt commune ait Ant. Gomez. de testa. c. vlt. nu. 57. ver. aliquando, & ij.

Difficultas superueniens excusat à pœna, vt est Bart. summa communitate accepta ad l. vltim. §. idem iuris. ff. ad leg. Rhod. de fact. tradit idem Bartol. in l. quod te mihi. num. 14. ff. si certum petatur. receptus frequenter, constat illic ex Alex. nu. 9. & Dec. in l. impossibile. nu. 4. ff. de reg. iur. & conf. c. cccxiii. nu. xij. 2. Amplia licet debeatur quantitas, vt in d. l. quod te mihi. asserunt Salicet. Fil. Romani. Curt. Iun. Decian. & Purpur. nu. 64. & qui commune dogma attestant Sabolet. numero 93. quamuis contrarium illic censuerit Bartol. hunc. 14. quem ibi Ias. nu. 32. & in l. vltim. nu. 16. ff. de iur. asseruit commune receptum.

receptum. Limitabis tamen, cum iam contractus tempore inerat difficultas, quia tunc non excusabitur, vult recepta Barro, opinio in L. alia. §. eleganter in fin. ff. solut. mar. à qua sunt Ias. in l. Titia, num. 1. 3. de verb. ob. Paris. conf. lxxvi. num. 1. lib. ij. Bellon. lib. ij. supputat. c. xij.

Dignitati relicta, velut præfili, aut ecclesie rectori, tum demum ad successorem transeunt, cum ab extraneo relinquuntur, commune fatetur Imo. in c. requisit. de testa.

Dilatio, quæ concessis, vel condemnatis indulgetur, vide supra in vtrorumque ver.

Dilatio à iudice indulta ab eodem & contrahi, & mutari, & reuocari potest, commune inquit Beluil. decis. ccxxxij.

Dilatio, quæ ab alterutro reorum impetratur, alteri quoque ita prodest, vt in illius præiudicium renuntiare nequeat, commune inquirunt Ias. in l. j. num. 5. ff. de adopt. & qui multa hinc inde adducit Tiraquell. de vtroque retract. §. xxxvj. nu. 27. Ant. Grauat. ad Vestrinum lib. v. c. iij. nu. 6.

Dilatio, quæ a lege præscribitur sine opera iudicis interueniente, seu secus, si lex aliud expressim nõ contineat, nec amplificari, nec in angustias redigi à iudice poterit, commune dicit Ias. in l. pro tribunali. nu. 22. ff. de re iudic.

Dixecis appellatio in larga materia ciuitatem comprehendit, in stricta non eo vsque profertur, commune ait Alci. in c. perniciosam, nu. 3. de offic. ordin.

Dispensatio (vt doctorum principibus blandientium commenta loquar) ad fratrum, & sororum matrimonium, vel vt neptis paruo, aut auunculo nubat, nulla ab vilo indulgeri potest, commune dicit Porc. in §. vlt. nu. 14. Inst. de gradib.

Dispensatio Pontificis crimen remittentis, & inquisitionem, & accusationem tollit, commune loquitur Dec. conf. cxxxvj. quauis aliud verius, æquiusque sit, vt alibi demonstratur.

Dispensatio Pontificis sine causa, etiam si tantum sit contra ius ab hominibus commentum, tuta animo non est, commune testatur Didac. à Couarru. de sponsal. j. part. c. vj. §. viij. num. 9. at contra ius diuinum, vel canones, seu lege diuina, seu naturali ratione innitentes sine causa expressa non valet, commune ait Rip. in c. ij. nu. 19. de restit. spol. quin nec cum causa temere admittendam alibi late, & diligenter offendit.

Dispensatio principis quin & absque causa valeat, nemo dubitat: si eam tamen princeps alij committat, causa desiderabitur, commune inquit Curtius Iunior. conf. lxxxv.

Dispensatio tunc ex Pontificis dissimulatione gignitur, cum ipse se dissimulare dicit, non verò cum tantum conuict, commune enuntiant Feli. in cap. j. de treug. & pac. Did. à Couarru. de spons. j. parte cap. vj. §. x. numero 15, tamen alij alibi non de nihilo in diuersa omnia abeant.

Dispensationi filij à principe impetranda necessaria est illorum citatio, ad quos inde damnum aliquod redundare potest, commune inquit accurate Did. à Couarru. de spons. j. part. c. vij. §. viij. num. 15. ver. quarto infero.

Dispensandi verbum in re dubia ad vltimas voluntates referri debet, commune aiunt Paris. conf. lxxxij. lib. j. Viuius l. j. opinio. cccxxlij.

Distributionis quodlibet verbum adscribit actum cuiuslibet infolidum, vt commune inquit Bellon. conf. xx. nu. 2.

Distributionis, quam al cuius summa inter pauperes fieri testator iniunxit heredi, tempus, ac locus hæredis ipsius voluntate non metitur, vide infra ver. hæres, & ver. pauperes.

Diuisio prohiberi à testatore nequit, commune dicit Curt. Iun. conf. cxij. nu. 1. quod intellige, vt simpliciter facta ea prohibitio procedere non possit: nam ad certum vsque tempus, vel ad alicuius personæ vitam, prohiberi, atque interdici poterit, commune affirmant Grat. conf. lxxvj. nu. 2. lib. ij. Iul. Clar. de reit. q. lxxvj. verfic. quæro, an restator.

Diuisio inter fratres, si ius civile spectetur, forte absolui debet, vt commune ponunt Spelucanus in practi. artis notariæ in form. instrument. duorum frat. fol. par. cclxxxij. copiose Ias. in l. j. nu. 19. ff. si certum petat, & in l. si duobus. nu. 7. C. communia de legat. Rip. in l. j. nu. 70. ff. si cert. parat. At si ad Pontificum æquitatem re vertas, maior diuidet, minor eliget, vt commune videtur ex Vbald. & iis, quos refert Grat. conf. lxxvj. nu. 2. lib. ij. Iul. Clar. de reit. q. lxxvj. verfic. quæro, an restator. num. 41.

Diuisio facta inter fratres ex diuturna diuisum seruata possessione presumetur, commune effatur Rip. in c. sepe. nu. 2. in fi. de rest. spol. Ias. conf. cxxvij. lib. j. Boer. decis. lvij. Erit autem hac in specie decenij possessio diuturna, vt commune scribit Berr. conf. cccxliij. lib. j.

Diuisio simplex cum clausula non contrahendi, non inducit fideicommissi renuntiationem, ni aliud de diuidendum mente constet, commune dicunt Dec. conf. cccxliij. nume. 2. Curt. Iun. conf. xlix. num. 12.

Diuisio familiæ, in qua quis vltra dimidium captus est obnoxia sit remedio l. j. C. de rescind. vendit. & si iusti pretij explendi electio

decipienti non concedatur, commune ait Fulgos. in l. maioribus. C. commun. vtriusque iudic. & qui late in vtraque parte in doctorum scripta ex hærit Arius Pinellus ad illam l. j. par. j. c. j. nu. 1.

Diuisio cum reformationi desideratur, quod alterutri diuide ntrum minor portio addita sit, non verò quia fieri nequirit, non ea impetota reformatione dissoluitur diuisio, sed iudicis arbitratu reuertitur lasso, vt commune inquit Gozad. con. xl. nu. 15.

Diuisio, quæ in intentionis fundamentum allegatur, ab allegante probari debent, commune aio ex Rhoderi Soarez in l. regni r. de las arras. Tiraquell. de retract. lign. gl. vna. nu. 97. Didac. à Couar. lib. ij. resolutionum. c. vj. num. 5. & vide infra ver. qualitas.

Doctor emeritis viginti annorum stipendii dignitatem illustris consequitur, commune dicit Ias. in l. quæcunque. nu. 12. ff. de offic. eius. cui mandata Sylu. nup. lib. v. num. 36. & sequi. antea verò in dignitate conferitur, commune aiunt Feli. in cap. quanto. num. 1. de magistr. Guido pap. decis. cccclxxvij. num. 9. amicus noster Nic. Ant. Grauatius ad Vestrum lib. vj. c. vlt. num. 12. & qui multa ad illius nobilitatem congerit Viuius lib. ij. opin. lxxxvj. Atque idem torqueri non poterit, vt frequens esse doctorum placitum miserunt in literas Bossius in pract. titu. da in dat. num. 111. Duennas regul. cxc. ampliar. iij. & Iul. Clar. in pract. §. vlt. quaest. xliij. verfic. quæro.

Doctor, qui publice ad profitendum conductus est, non potest suas vices per alium supplere, vt magis communem opinionem verè arbitratu præclarus quæ iuris professor, quæ aduocatus. Ioan. Ronchegallus Gildus in l. nemo est. ff. de duob. reis. Quod tamen non processurum intelliges, cum fontica aliqua causa intercesserit, vt alibi late probamus.

Doctorum auctoritas probabilis duntaxat, non & necessaria haberi debet, commune dicit Curt. Iun. conf. lxxxvj. nu. 8. & conf. clx. num. 4. & vide inferius ver. opinio.

Dolus præteritus & si remitti possit, tamen futurus nequit, commune interpretum placitum inquit Anton. Gomez de testa. cap. vlt. numero penult.

Dolus vbi expressim ad pœnam exigitur, non illius vices geret, ac sufficere lata culpa commune ait Ias. in l. in actionibus. numero 23. ff. de in iur. & copiose Didac. à Couarru. de spons. j. part. cap. vj. §. vij. numero 21.

Dolus si adfuerit, & si lata culpa adfuerit, nunquam corporeis pœnis locus erit, commune inquirunt Cagnol. in l. contractus. num. 10. ff. de reg. iur. Hipp. conf. lxxvij. nu. 40. & qui latissime id prosequitur Iul. Clar. in pract. §. vlt. q. lxxxiiij.

Dolus vt causam contractui celebrando suggerens illum nullius ponderis reddat, is esse debet, qui prudentem, & cordatum hominem induceret, commune pronuncio ex Innocent. & subentibus in cap. cum dilectus, extra quod met. cau. Ias. in l. interpositas. C. de transact. & in l. i. quis cum aliter. num. 9. ff. de verb. oblig. & in §. actionum. nu. 6. Inst. de actio.

Dolus presumitur vbi insignis, & (vt fantur interpretes) enotissima læsio vertitur, commune dicit Curt. Iun. conf. cxlj. num. 16. hu. iusmodi autè præsumptus dolus quin remitti possit, nihil vetat, commune ait Cagnol. in l. contractus. num. 10. ff. de reg. iur.

Dolus & ex causa minus colorata (vt doctorum verba emolliam) cassat commune ponit Arius Pinell. in l. j. c. iij. num. 18. ad finem. C. de rescindend. vendit.

Doli exceptio contractum qui ex cautione, quam quis spe numerandæ pecuniæ conscripsit, agit perpetuò intentari potest, & si non numerata pecuniæ exceptio decurso iam biennio quauerit, vt commune autumo ex Hostien. Panorm. num. 18. Anchar. num. 1. in cap. vlt. de solu. And. Sicu. conf. lxxv. num. vlt. lib. j. Hipp. sig. cclxxvij. Flor. cum Butricar. Salic. Fab. Angel. Aret. atque aliis quos laudat, & mirifice probat Eman. à Costa. in l. si ex cautione. ver. sed tamen hæ opinio. nes. C. de non nume. pecun. & si aduersantim sententia reipub. liti. bus diuexare vtilis videatur, & Basilicor. librorum autoritate inniti possit, quam iis verbis Harmenop. lib. ij. tit. ij. illinc promptis testatur, & alibi ex a diuinitate sed hæc de re vberius alibi.

Doli pœnam vel fatua credulitas tollit, commune ait Curt. Iun. conf. 19. nu. 4. & vide supra ver. credulitas, & ver. causa.

Dola in contractum insidente læsus non rem precise, vel alternatim vindicat, sed ad damnum rescarciendum duntaxat ager, commune scribit Arius Pinell. in l. j. par. j. nu. 2. & nu. 3. c. duob. seq. & c. iij. nu. 6. in. contra plures eodem cap. nu. 11. recensos. C. de rescind. vend.

Domiciliuum habitatione decenniali paratur commune ait Paris. conf. lxxvij. nu. 20. & seq. lib. j. Intellige cum res ambigua est, & aliter nõ constat habitantem de perpetua habitatione protestatum esse alias enim statim domicilium quæreretur, vt recte ponit commune Alci. in l. pupillus. §. incola. ff. de verb. signifi. & nos consulendo alibi ostendimus, conseruabitur autem, ac retinebitur domicilij ius. ad aut vsque, non & vterius, vt commune inquit Boer. decis. xliij. num. 8.

Domicilij iudex & eum etiam absentem, qui alibi gentium deliquit, accusante offenso puniet, & inquisitione suo ex officio contexta pro-

potent. commune late, ac diligenter asseruat Jul. Clar. in pract. 5. vlt. §. xxxix. & vide infra ver. originis.

Dominium, vel communi opinione, vel fama probabitur, vt commune inquit Callan. in consuetud. Burg. rub. j. §. ij. gl. & la prouue. nu. 15. non tamen inde probatur, quod rem sibi traditam vacante possessione, ac pretium a se numeratum quis ostendat, nisi & venditorum fuisse dominium commouitret. commune affirmat Turzan. opin. cxvj.

Dominium sine possessione quæ nihil vetat, vt commune aio ex Aret. nu. 1. salm. 8. an rrb. ff. de acq. possess. Aret. rufus in l. certi conditio. §. si nunnos. nu. 36. ff. si cert. pet. Alex. in l. venditor. nu. 9. ff. de acq. poss. Iaf. & Dec. in l. traditionibus ad si. C. de pact. Ant. Gomez. de contract. c. vlt. nn. 29.

Dominium quibus casibus sine traditione transfertur, non solum vile, sed & rectum transferri intelligitur, commune autem ex Aret. quamuis vario in leg. j. ff. de leg. lib. j. Iaf. & in l. vltima. nu. 26. C. de fact. tanct. ecclesi. & in leg. j. C. commun. de leg. Gomez. in §. sic itaque. nu. 26. Inst. tit. de action.

Dominium & si nuda traditione non transfertur, transferretur tamen, cum vel inutilis contractus præcessit, vt est gl. opin. in l. contractum in ver. vel id. C. de fide instr. recepta iuxta Salic. l. c. nu. 1. Negul. de pignori. iij. part. nu. 19. & si non immerito alicui aqua harere illi possit ex h. ego. ff. si certum petat. que ex iis, que ad illam illic tradunt Ang. Rom. Iaf. & Alc. in prin.

Dominium & in corpore censetur, commune elicio ex Alex. nu. 4. & nu. 6. Soci. num. 1. Rip. nu. 26. Bereng. c. ij. nu. 12. in l. naturaliter. §. nihil commune. ff. de acquir. poss. Roderic. Soarez. in maioratus §. clxxxij.

Dominium non transfertur a simplici traditione, si nec teap. nec spe titulus, aut causa subit. commune dicit Ant. Gomez in l. vlt. Tard. xi. nam. 39. quod & ij. asserunt, quos supra retuli, ver. d. dominium & si nuda.

Dominium rei legatæ a morte testatoris fidei, ab h. hereditatis additione verè ad eum, cui res legatur, committit, commune ait Ant. Nicell. in concord. gl. xxi.

Dominium & per sententiam transfertur, commune ait Iaf. in lex hoc iure. nu. 45. ff. de iust. & iur.

Dominium vile, quæ a iure prætorio, quæ a ciuili manat, non verò & a natura proficiscitur, commune ponit Iaf. in leg. ex hoc iure. nu. 40. de iust. & iur.

Dominij translatio contra venditionis naturam est, vt commune dicit Alex. num. 3. Iaf. nu. 1. in l. vlt. ff. de condit. sine causa. Soc. in l. certi conditio. nu. 2. ff. si cert. pet. quod tamen per quam ridiculum esse obseruat merito, eum multis, Atius Pinel. in rub. ij. par. ij. num. 15. de rescind. vendit. vbi etiam nu. 16. multos sublaanat, qui falsè de venditionis natura illud non esse receptum scripserunt.

Dominij probatio ab eo exigij hâud debet, qui vel cum venditore, vel cum illius hærede agit, commune ponit Martheus de Assit. de. cil. xl.

Dominia iuregentium primò distincta non fuerunt commune fantur Galeaul. in rub. nu. 168. ff. de verbo. obligatio. Iaf. in l. j. nu. 43. ff. de acq. pos. Atius Pinel. in rub. par. j. num. 1. C. de rescind. vendit. ea tamen vel ex iuris gentium contractu parta auferre potest, si publica utilitas ita exigat, vel iusta causa subit, vt frequentius placitum ait Alex. conf. cccxv. nu. 10. lib. ij. quem alienabi retulit Turzan. ac post eum late Viuius lib. ij. opin. ccxli.

Dominia etiam iure ciuili, atque etiam principum constitutionibus quastra princeps, vel ex plena potestate nequit auferre, vt commune ponit insignis Pinel. in rub. par. j. c. ij. nu. 9. C. de rescind. vendit. ea tamen vel ex iuris gentium contractu parta auferre potest, si publica utilitas ita exigat, vel iusta causa subit, vt frequentius placitum ait Alex. conf. cccxv. nu. 10. lib. ij. quem alienabi retulit Turzan. ac post eum late Viuius lib. ij. opin. ccxli.

Dominus etiam absque causa inra modum feruos verberare impunit potest, commune conuincit Porc. in §. sed hoc tempore. num. 9. insti. de iis qui sunt sui vel alieni iur.

Dominus nequit cogere in ipsius iurisd. ditione positos ad suum fornacem, pistinam, seu molendinum venire illis viros nec si id scuto caueat, quidpiam efficit, commune effert Did. a Cobari. in c. possessor. §. iij. nu. 7. de reg. iur. lib. vj. ac Villalob. in sua collecta.

Dominium qui se simpliciter affirmat, si sibi vile dominium commpetere probet, non succumbe. commune aio ex Iaf. in §. sed ista quidem. nu. 41. insti. de ad. & in l. si domus. §. si fundus. nu. 9. ff. de leg. lib. j. & in leg. sed & si possori. §. item si iurauer. ff. de iur. iur. Felin. & in c. catetum de iudic. & in rub. nume. 7. de prescrip. quod etiam processum arbitror, & si rei dominus dicat, quippe cum nullo modo alias dominium aut proferri, aut intelligi soleat, tamen in contrarium doctores crebrius iucunt secundum Alexand. Bologn. num. 1. i. Alc. num. 9. Horman. num. 1. 9. Rip. nu. 27. Claud. Marmer. num. 46. in l. naturaliter. §. nihil commune. ff. de acq. poss. sed ea de re copiosius, & accuratius suo in loco.

Dominia, massaria, & usufructuaria relicta a viro vxor filius insti. ut hæredibus nihil aliud consequetur, quam honorificè, alimenta sibi pro dignitate conuenientia, vt confirmant Soc. in conf. xliij. nu. 2. & conf. cxvj. lib. j. Dec. in l. iij. nu. 1. poterit autem ista hæc alimenta

ta sumere sua propria sponte, atque auctoritate, vt commune cum conf pluribus ponit Viuius lib. j. opinio. cccclxvj. vbi idem processum ponit frequenter placitum cum vel dominus Massaria, & usufructuarius vir ab vxore relinquitur libetis suis hæredibus creatis, sed si sibi premortuatur vxor integrum usufructum, & ex isto solum substituto, nanciscetur, vt magis commune alicuius Soc. d. conl. xcij. nu. 3. lib. ij. quem tamen non adipsetur si alter ex libetis præmortuatur, atque al terius matrimonij superstitis sint, vt commune ponit Viuius vbi §. n. ff.

Domus si vendatur, & hostis venditori eius accedet, ad quem per illam aditus patet, aliter autem nequitiam, continue dicit Iaf. in l. beneficium. n. 1. ff. de constit. prin. Villalob. in sua collecta, sed ipse contrafractum mentem, verba, ac reliqua rei præsentis coniecturas inspicendas arbitror.

Domum insultantis potestas hinc, qui insultum ad porticum domus fecit, receptum attestatur Jul. Clar. alia ad hanc rem approposita commo in praet. §. vlt. q. lxxxij. statutu.

Domus ex sua quando quis ob peccinã debitum extrahi possit, vide supra ver. carceri.

Donatio pacto nudo effecta non ex se, sed ex constitutione l. si quis argentum. C. de donat. conditionem gignit, commune testificatur Porc. in §. alia. nu. 4. insti. de donat. Viuius lib. j. opin. 14.

Donatio verbis de futuro concepta, dabo, vel donabo, vel promitto me donatum aut dare, parit actionem, commune aiunt Rip. de donat. & Grat. reuocat. c. xij. n. 2. Grot. in §. in persona. nu. 3. 9. Insti. de a. iol. lat. insignis iuris & doctor, & patonus Atius Pinel. in l. ij. pa. j. cap. l. ij. nu. 30. C. de rescind. vendit. nec audiendus est Alciat. contrariam sententiam comunem proponens in l. pacto, quo pnam. C. de pact. nec Eman. Costa, qui me magis moratur, in l. i. ex cautione. C. de non nu. pec.

Donatio præsumpra, cum quis, verbi gratia, scieter sine causa promittit, etiam iam hodie actionem parit, vt magis commune affirmat Viuius lib. j. opinio xliij. ver. tertio ampliat, sed necio certe quo diti quis genio id protulerit, cum contrarium sit longe receptius, vt constat ex Bart. Paul. Alex. & Iaf. in l. iur. gentium. §. sed cum nulla. ff. de pact. & id latissime testantur Tiraquell. in l. i. vlt. q. i. ver. donatione largitus. nu. 128. C. de reuean. donat. Ant. Gomez. de contract. c. xj. nu. 5. ver. item adde. vbi citat Alex. in l. si aliquam rem. ff. de acq. pos. Iaf. in d. i. iur. gentium. §. quinq. in q. numero 12. magis commune affirmantes.

Donatio vt per nuntium facta valeat, necesse est eligatur eam in rem specialiter nuntius, commune aiunt Con. conf. cclxij. lib. l. ij. Hipp. in l. si quis ne quæsto. num. 69. ff. de q. Guid. Pap. decil. cccxij. n. 2. alioquin diceretur pollicitatio, vt infra, ver. pollicitatio.

Donatio absentis facta, vt que aded nulla est, vt nihil est, in quem collata est, profit nancisci postea rei donare possessionem, vt commune ait Capic. decil. cclxxx. n. 9. Quod procedet, & si donatio in ecclesiam, aut piam aliquam causam conferatur, cuius nomine nemo præfens illam accipiat, commune inquit Ruin. consil. xliij. nu. 10. & consilio xxxvj. n. 1. 4. lib. iij. Jul. Clar. de donat. q. xij. in fi. Sed certe hæc ampliatio, & falsa iure, & minus recepta est, cum ea in specie pollicitatio sit, que causis piis aditionem largitur, vt infra ver. pollicitatio.

Donatio absentis nomine a notario stipulata, ius ei in quem confertur, non tribuit, nisi post euidem ab eodem acceptionem, qua de causa poterit illam donator reuocare ante iustumodi acceptionem, vt commune aiunt Alciat. in c. cum contingat. n. 2. de iur. iur. Cagno. in l. quo tutela. §. nec pacifendo. in fi. ff. de reg. iur. Tiraquell. de constit. xxxlij. nu. 9. Alba. conf. xxxvj. n. 1. & plures, quos allegat vit doctissimus Ioann. Cepha. conf. xliij. nu. 2. & si verius contrarium sit, quod magis commune asserunt Gozad. consil. lxxxvij. ad finem. Jul. Clar. eleganter, & copiose, de donation. q. xliij. ver. primo ergo casu, cum seq. Viuius lib. j. opin. lxxvj. & qui late, atque eleganter ita conuincit Ioan. Cepha. d. conf. xxxij. nu. 5. cum seq. si tamen non solum antea reuocauerit, sed & in alium rem ipsam donatam eum effectum conuincit, minor dubitatio esse debet, vt reuocata iure ceseatur, atque ita frequenter placitum asserit Cagn. in l. vlt. nu. 72. C. de pact. & si & in hac etiam specie contrarium verè asserant verum, & magis receptum Soc. in conf. cxvij. n. 16. lib. ij. & conf. cxj. n. 3. lib. iij. Did. a Co. uartud. sub. par. iij. nu. 1. de testa. Iul. Clar. vbi supra, ver. Contrarium tamen sententiam, vbi dicit, loquitur, ac Io. Cepha. d. conf. nu. 7. At si ius cui donatum est, ante acceptionem donationis in morem obenti eam amplius non poterunt agnoscere illius hæredes, vt æquius certe videtur, & commune attestatur Alci. in l. ij. §. ex his. nu. 2. ff. de verb. oblig. quamuis si quis hac rem ad viuum rescatur, proculdubio probaturus sit, contrariam sententiam Iulij Clari vbi §. ver. tertius casus.

Donatio consensus, & vires sumit a tacita illius præsentia, qui sine commune inquit Cagn. in l. semper qui non prohibet. nu. 5. ff. de reg. iur. Vigli. in prin. n. 1. & 2. insti. quib. non est permis. Did. a Co. uartud. in rub. par. iij. nu. 3. de testam.

Donatio & olim & hodie contraus nominatus fuit, atque est, commune affirmat Iaf. in iuris gentium in prin. n. 8. ff. de pact. Gomez. in §. in

5. in personam. nu. 40. In sit. de action. atque idem semel perfecta presentie locum non relinquunt. vt commune asseuerant Imo. in e. vlti. nu. 25. de donat. Iul. Clar. de donat. q. 1. Viuius lib. j. opin. lxxxiij.

Donatio postquam res promissa est, perfecta dicitur vt donator ad tradendum obligatur, iuxta q. recepta in l. v. t. s. Lucius, ff. de donatio. & vt nec reuocari queat, nec quidquam ex ea immutari possit, iuxta textum, & gl. ibi in prima opinione receptam in l. perfecta. C. de donation. qua sub mod. & attestantur ij, quos ver. supra proximo retuliam non dicitur ita perfecta, quousque res donata tradatur, vt interrim nequeat res illa alteri oblig. vt commune dogma esse asseuero ex Bart. nu. 9. Plat. Rebus. & aliis in l. j. C. de iure filii. lib. 10. C. de test. in nota. ver. dona. iij. Dec. cons. cclj. nu. 3. in fin. & cons. d. xlv.

Donatio aureos quingentos supergressa vsque aded in situacione eget, vt illius legibus non solutatur, si tot fieri donationes in instrumto dicatur, quot summe quingentorum, aut quadringentorum aureorum sunt. commune sentur Tho. Ferret. caur. xxxij. Ant. Gomez. de contract. c. iij. nu. 6. Iul. Clar. de donat. q. xvij. ad finem. nec si in situacioni expressim renunciatur. commune effertur Ant. Gomez. d. c. iij. nu. 7. in fine. nec si iusturandum illam confirmet. vt frequenter placitum asseuerant Barib. cons. lxxij. in fin. Calcan. cons. lxx. in fin. probat lae. Ferret. d. caur. xxxij. sed probabilius contrariam sententiam magis receptam effertur Alc. in c. cum contingat. nu. 170. de iur. iuran. Iul. Clar. de donatio. q. 1. s. Viuius lib. j. opin. lxxvij. ver. limitatur. iij. lxxxiij. me. Ioan. Cephal. cons. lxxij. nu. 18. qua tamen sententia tunc admittitur, cum in situacioni expressim renunciatur est. alii s. secus. vt doctur Bal. in l. illud. q. v. C. de sacrosanct. eccles. sequuntur C. de ren. in l. si quis pro co. ff. de fideiuss. Roma. in l. Modestinus ff. de donatio. c. ardin. in c. cum contingat. de iur. iuran. Ant. de Can. de in situat. par. ij. qua st. xx. & qui receptum allerit Corn. cons. lxx. lib. j. atque eo forsitan modo non incommodè hæc atque illa communis in concordia reducuntur. Intellige autem, atque obserua summam illam psciam quingentorum aureorum reduci ad nostratium scutorum septingentorum summam. vt commune aiunt Bellon. consilio quarto numero. 14. Duennas quiproli. ius interpretatur, reg. cccxij. limitat. xix. in si. Iul. Clar. de donatio. q. xv. Intellige rursum nec in hac septingentorum scutorum summa donationem in situacione. egere si fiat sacro, pious alicui loco. vt commune asseuerant Fel. in c. ecclesia. nu. 57. de constitutio. Iul. Clar. de donat. q. xv. Iul. Clar. vbi supra q. xvij. Viuius qui multos contrarium asseuerans laudat. d. opin. lxxvij. Nec item in situacione opus habuit, si alteris fiat, vel hinc inde in mutua sit. vt commune pronunciant Curt. Iun. cons. lxxxj. nu. 8. Viuius vbi supra. ver. fallit ij. vel si iureiurando sit vallata atque illi expressim renunciatur, vt supra posui. vel si denique deducto veltigali sola septingentorum scutorum summa restet. vt frequenter placitum testificatur Viuius d. opi. ver. fallit tertio. Ant. Gomez. de testam. c. xij. nu. 25. ver. secundo inferitur.

Donatio generalis non comprehendit rem donatori debitam ex fideicommissio. vt commune ait Boer. decisi. xxxij. Villalob. in sua collect.

Donatio omnium bonorum mobillium, & immobilium presentium, ac futurorum valet, ac firma omnino est, quia scilicet rationes, & iura non contingantur. vt complures allegans receptum allerit Tiraquel. de retract. lign. q. j. gl. vij. nu. 9. ad finem. Sed & donatio omnium bonorum simpliciter facta valet, & rata prioris erit. commune ait la. cons. v. lib. iij. Quod ob eandem rationem procedet, etiam si post mortem conferatur, vt commune testantur Alex. in l. vlt. C. de pecc. Turzan. opinio. ne lxxxiij. At donatio omnium bonorum cum presentium, tum futurorum nullius vis, ac momenti radicitus est. commune sentur Panor. cons. xlviij. lib. ij. Bald. nu. 19. Curt. Iun. nu. 61. P. r. p. r. nu. 247. in l. vlt. C. de pactis Guido. Pap. cons. cccxij. nu. 5. Io. Dilect. de art. testam. tit. x. caur. ij. Iul. Clar. de donat. q. xv. Viuius lib. j. opin. lxxij. adde relatos à Io. Cephal. cons. lxxij. nu. 24. Nec iureiurando confirmabitur receptum testatur Curt. Iun. cons. xxv. nu. 6. copios. Iul. Clar. vbi supra q. xx. Valebit tamen in pium, factumque locum aliquem collata. vt commite pronunciat Dec. nu. 8. & nu. 27. Bo. fous. num. 81. in ca. in presentia. de probatio. idè Dec. in l. vlt. nu. 3. C. de pact. Ant. Gomez. in l. xix. Tauri. nu. 7. Iacius Iul. Clar. d. quest. xx. ver. vlt. ius quarto. Donantem tamen pius ille, factuere locus necessario alet. receptum aiunt Dec. cons. cccxxx. iij. nu. 5. Viuius d. opin. lxxxiij. Valebit item isthæc omnium bonorum tunc presentium tum futurorum: donatio, si sibi donator fructus retinuerit, aut rem aliquam seruauerit, de qua testari queat. commu asseuerant Boer. decisi. cccij. nu. 25. Iul. Clar. ac Viuius vbi supra. Quod tamen interliges non sufficet, sic fructuum, vel cuiuspiam alterius rei reservationatio ad viam vitam expressim fiat: nam & ea in speciedonatio penitus corrumpit. commune. asseuerant Dida. Covarr. libro iij. resoluit. c. xij. num. 3. Iul. Clar. d. q. xix. ver. sed pone quod donator. adde multos idem asseuerantes, quos laudat Ioan. Cephal. cons. lxxxiij. num. 15. Valebit tertio huiusmodi donatio cum precarium interuenierit, vt commune ponunt Tiraquel. de constit. par. ij. ampliat. xxx. Viuius vbi supra. Valebit quarto, si huiusmodi effusa donatio stipulacionis formulis maniarur vt commune produnt Clarus ac Viuius vbi supra, &

si ea tamen opinio cum iur. tum bono, atque æquo aduersa sit, vt alibi vberius dissero.

Donatio verbis generalibus, & assentatoris concepta, nempe non solum eam rem, quam petis, sed & omnes res omnes alias, ac quidquid tibi videbitur. promitto. donatorem non obligat. c. v. v. ne ex ea. de pact. par. j. nu. 171. Viuius lib. j. opin. cclxij. & si facile contrarium iure possit probari.

Donatio, quæ à traditione initium ducit, non patit euicionis obligationem. commune enunciat Curt. Iun. cons. c. lxxvij. nu. 27. Amplia & si facta sit traditio per constitutum. clauitulum. commune asseuerat Tiraquel. de constit. ij. par. nu. 6. Secus autem erit si à promissione contractatur. communia ponunt Anton. Gomez. de contract. c. ij. nu. 35. Viuius lib. j. opin. lxxx. & si de iure verius sit iniqua euicionem locum fore. quæ de re alibi latius, & commo dius.

Donatio in legatos, aut oratores collata non principis sed ipsorum met contemplatione censetur facta. vt commune dicit Alciat. reg. j. præsumpt. xvij. nu. 1. Villa. in sua collect.

Donatio in clericis, militibus, vel aduocatis cõ cubinâ, ab iis collata, qui est illis rem habent, nullius est ponderis, ac momenti, quamvis expressa meritorum nuncupatio subdatur si merita ipsa non probentur. receptum inquit Io. Cora. in l. frater à fratre. §. quæritur. nu. 5. ff. de cod. inde.

Donatio à patre in filium nondum suo mancipio, ac potestati exentptum delata, nihil omnino regulariter valet commune testificatur Io. Cro. in l. frater à fratre. ff. de condi. l. indebit. Iul. Clar. de donat. q. vij. & Viuius lib. j. opin. lxxxiij. Producit tamen supernaturalem obligationem, vt commune effatur Io. Cora. in l. frater à fratre. §. quæritur. nu. 46. Ac si traditio præcesserit, patris morte confirmabitur, vireque summas nanciscetur. commune fatur Iac. in d. l. frater. nu. 45. Valebit autem statim, ac si mortuus erit, si iureiurando munietur, receptum patungunt Rip. in l. si vnquam. nu. 35. C. de reuoc. donatio. Alciat. cons. xlv. nu. 2. Paris. cons. lxx. nu. 128. lib. iij. latissimè Iul. Clar. vbi supra qua. est. vij. ver. sed quæro. Viuius d. opinio. lxxxiij. Valebit secundo si fiat ob merita, vt commune affirmat Deci. in l. si donatione. nume. 10. C. de collat. Rimina. cons. ccl. nu. 3. Ioan. Cephal. cons. lxx. numer. 13. Clar. vbi supra versic. hæc tamen conclusio. Viui. laudata opinio. versic. secundo fallit: & qui cum multis preferendus multis contrarium merito asserit Arius Pinel. in l. j. par. iij. nu. 62. ver. inferitur in decimo. C. de bon. mat. quoniam & in dubio si nulla donationi causa adducitur, & ob merita censetur facta. vt commune asseuerant Cro. in d. l. frater à fratre. nu. 79. Viuius vbi supra, ver. Ampliat di. alimatio. & si minus hæc communis opinio. quam illa. vt dixi, iure substat, præferunt si qua expressim sanguinis mentio fiat iuxta præcitatos. opus tamen semper erit, vt benemerita probet filius, nec enim asserenti patri etiam speciali de illis fides habebitur. commune testificantur Ruius in cons. xcj. nu. 2. lib. v. Cotta in memorab. ver. donatio inter patrem & filium. Iul. Clar. vbi supra ver. hinc inferitur. Viuius dicto loco ver. & in hoc non standum esset. Quia & postquam merita filius probauerit, eatenus dumtaxat donatio valet, quatenus ipsa merita batur. commune ait Dec. in l. petens. nu. 17. C. de p. v. idque prudentis iudicis arbitrii metetur. vt receptum enunciat Iac. cons. cclij. nu. 5. lib. ij. Clarus ac Viuius vbi supra. Conferetur tamen post patris mortem huiusmodi donatio. atque in legitimam filij portionem imputabitur, si aliter non sit expressum, vt frequenter placitum in sit Alex. cons. viij. lib. ij. & vide infra ver. donatio quæ à patre. Valebit tertio isthæc donatio, de qua agimus, nec vnquam postea conferetur, si sit facta studij causa. vt commune asseuerant Iac. in l. j. num. 92. ff. solut. mat. Segur. in l. vni. ex familia. §. sed fundum. nu. 131. ff. de leg. lib. ij. Iul. Clar. d. q. vij. ver. tertio inferitur, & si p. r. peram magis commune asserat contrarium Rip. ad laudatam l. j. nu. 104. quem parum iuuant rationes adductæ à Iul. Clar. vbi supra, & à Viuius d. opin. lxxxiij. in fine, vt alibi latius, & opportunius ostendo.

Donatio, quæ à patre in liberos eius ditioni adhuc subiectos collata statim valet, non aliter post eiusdem mortem conferetur, quam si legitimam ipsorum portionem exceßerit, quippe alioquin & ratione legitime facta videbitur, & magis legati naturam, quæ donationis indet. commune aiunt Ruin. in l. in quartam. nu. 18. & nu. 23. ff. ad l. Falc. Soci. cons. xvij. lib. ij. Ioan. Cora. in l. filium quem habentem. nu. 106. C. fam. ercisc.

Donatio, quæ à parentibus, vel ab aliis in eos conferatur, qui ipsis ab intestato alioquin successuri sunt. liberalis donatio. nec dicitur, nec dicitur, nec donationis definitioibus regitur, vt voluit Bar. nu. 1. Par. nu. 2. in l. j. C. de impon. lucrat. descrip. lxx. quæ sequitur Are. cons. xvij. nu. 3. Tiraquel. aliis de retract. lign. l. j. nu. 47. dicit receptum Arius Pinel. contrarium euidenter verius ostendens in l. j. par. iij. nu. 61. ver. inferitur. xxix. C. de bonis maternis.

Donatio inter coniuges si iureiurando vallata sit, firma ac rata prioris erit commune asseuerat Alc. in c. c. contingat. nu. 196. cu seq. de iure iur. Boer. decisi. xcj. nu. 6. Ioan. Cro. in l. frater à fratre. numero 71. & seq. ff. de condit. indeb. Cotan memorab. ver. donationes inter virum & uxorem

& vxorem. C. tunc. cons. lxxxi. i. & cons. lxxxi. i. & latissimè sit pro-
 posito consiliis Io. Cephal. viri doctissimi, tunc eruditissimi co-
 si. lxx. num. 1. §. de nunci. 2. l. l. lar. se donat q. ix. ver. sed quid si in
 ipsa donatione, Viuius lib. j. opin. lxxv. & si non perperam contrarium
 eam multis alterant: tamen id commune affirmantes Curt. Sen.
 cons. lxxv. i. cum trib. sequentibus. Calian. in consuet. Burgund. titu.
 et iuribus ad matrimonium pertinentibus. §. vij. q. 3. q. 3. c. 3. raria sen-
 tentia tunc procedunt ad admittendum cum inuoluta donatio erit, v. r. a.
 ferunt eamque iur. lar. d. q. ver. h. c. tamen conclusio Viuius vbi
 supra tamen iusturandum in promissionem de non contravenien-
 do nancupatum proponatur, quia tunc enim inuoluta donatio vale-
 bit commune ponit cum Bald. de dote. par. x. cum aliis, Viuius vbi
 supra. Alebit item si alterius sit, vt scilicet si alterum eorum mo-
 ri conuincatur, superest bona omnia, aut aliquam bonorum partem ha-
 beat, vt cum l. in l. i. pater, bell. l. de inof. testa. Soc. reg. c. iij. in
 primo ver. commune ponit Viuius d. opin. lxx. v. ver. fallit tertio, adde
 hat. Io. Cephal. cons. lxxij. nu. 7. Valebit rursus huiusmodi donatio,
 de qua dilectimus nobis merita har. vt frequenter placitum attestan-
 tur Soc. cons. lxxij. lib. j. Ant. Gomez de contra. c. iij. nu. 3. Viuius o-
 pin. ver. fallit i. Io. Cephal. cum multis, cons. lxxij. nu. 1. & qui in contra-
 ria omnia meritis abiecit rursus Pinel. in l. j. par. iij. nu. 6. r. C. de bo. mar.
 Vnde & ea donatio valebit, quæ sine, vel populari mæsto, in vxorem
 inueniam, ac bell. m. v. cl. no bitem alioquin deferretur, vt receptum aiunt
 Curt. Iun. cons. vj. nu. 2. Bal. de dote. par. x. nu. 7. l. l. C. lxx. d. q. ix. ver.
 f. sed pone, Viuius vbi supra in fine sed profecto qui in illi senten-
 tentia erunt, vt omnes diligentius rem. pendentes erunt, hanc opi-
 nionem equi ac supra proxiam omnino resellunt. Memineris tamè
 semper, quod is merita probare tenebitur, cui donatum ob illa alicui-
 tur, vt commune alleuerant Soc. cons. lxx. & cons. lxxvj. l. br. j. Clarus;
 nu. i. ius vbi supra. Memineris etiam perpetuo, quod huius generis
 donatio alioquin inuoluta, ac nullius momenti morte, donantis c. fir-
 mabitur si vel facta traditio interu. nent, vt voluit gl. vlt. in fin. in l. ij.
 C. de dote. cap. non nunc. communiter interpretibus placita, vt con-
 stat ex Paris. cons. lxx. nu. 1. 7. lib. ij. Did. Couar. l. b. j. resolut. c. vij. nu.
 4. & in rub. par. iij. nu. 3. de testam. & intellige illam quantaxat confirma-
 tum in donantis morte, quatenus legitimam septingentorum scuto-
 rum summam non excurrit, si alioquin infirmatione caruerit, vt com-
 mune ait Bellon. cons. iij. nu. 1. cui adde multos, quos laudat Ioan.
 Cephal. cons. lxxij. nu. 3.

Donatio alterius facta, quam reciprocam doctores dicunt, in sinua-
 tione non eget, & inter coniuges fieri potest, vide supra. ver. donatio
 aureos quingentos, & ver. donat. r. coniuges, nec enim donatio pro-
 prii cenietur, vt commune ait Curt. Iun. cons. lxxij. nu. 5.

Donatio in piam, sacratam locum, aliquem collata, nec infirmatio-
 ne eget, vt supra obferuat ver. donatio aureos quingentos, nec ob
 iustas ingratitude causas à prælato, ac toto in super. c. admittas reuo-
 catur, commune alleuerant Rip. lib. ij. res. p. q. lxxv. nu. 2. l. l. Clar.
 de donat. q. x. j. h. fin. Viuius lib. j. opin. lxxix. in fin.

Donatio, quæ alicui confertur ea conditione, vt casu aliquo inter-
 ueniente ad alium vel tota, vel eius pars perueniat, & absenti illi alij,
 & non agnoscen. talem conditionem, si casus aduenerit, abique vi
 la cessione partes non verò etiam rei vendicationem suggerere, vt pro-
 bar aperte tex. in liquor. c. de donat. quæ sub modo, & est receptum
 ex Alc. in l. traditio. in fin. C. de pact. & in c. cum contingat. num.
 2. §. de iureiur. Guid. Pap. quem refert, & sequitur Tiraq. de constit.
 par. iij. ampliat. xxvij. Aym. Syuel. cons. ix. Ant. Gomez in l. xl. Tauri.
 nu. 2. Soc. cons. cxv. nu. 1. lib. iij. Did. Couar. lib. j. resolut. c. xij. quæ
 uis Dec. cons. lxxix. & in l. traditionibus. Rip. lib. ij. de reuocad. do-
 nation. cap. j. ad fin. c. ontrarium negligenter, ac perperam tradidit.
 Quod primo intellige in donatione, & causa duntaxat penitus lucro-
 sa ex illorum omnium parte, qui id negocij agunt vt commune resol-
 uit Alex. in lex facta. §. si quis rogatus. in j. nu. 2. ff. ad Senat. f. sult.
 Trebel. & communiter tradunt ij, quos statim infra laudo. Intellige se-
 cundo, cum res eadem non alia danda est, vt commune afo ex Bar. l. ar-
 so. nu. 2. 6. & seq. in l. stipulatio. l. i. §. si stipuler. ff. de ver. obligatio. Pau.
 in eiusdem l. §. alteri. ad finem. Alc. in l. certi conditio. §. si nummos.
 nu. 2. ff. de testam. l. late. Exea de pact. nu. 12. Ant. Gomez in d. xl. Tauri.
 nu. 2. §. Did. Couar. vbi supra. Vel etiam vbi pecunia loco rei elar-
 gienda est, commune affirmat Soc. cons. lxxv. nu. 1. lib. ij. Intelli-
 ge tertio, quod pendente vel casu, vel tempore, & ante illius tertij ac-
 ceptionem liber pro animi sui sententia pactum huiusmodi adiectum
 donationi, & donationem ex illo emensuram reuocare possit, vt est fre-
 quens interpretum dogmaticum Bar. in l. qui Roma. §. Flauus. ff. de ver-
 bo. oblig. & ibidem attestantur Soc. nu. 16. l. l. nu. 2. Cagnoli in l. id
 quod nostrum. nu. 1. ff. de reg. ur. Exea de pact. nu. 1. 3. Grat. consil.
 xxv. nu. 3. lib. j. Aymon d. cons. lxx. nu. 1. & cons. lxxv. nu. 10. Did. a
 Couar. d. c. viij. nu. 7. Ant. Gomez in d. xl. Tauri. nu. 26. ad fin. Duen-
 nas reg. c. xvi. l. l. Clar. de dona. q. xij. ver. diffinitus est, vbi multos co-
 trarium afferentes commune refert, quibus accesserunt Did. Couar.
 Aymon. & Anton. Gomez vbi supra, & ipse alibi laudat illorum sententiam

stam Deo volente confirmabo. Non tamen donatoris hæredibus
 idem vquam licebit, vt commune profertur Soc. in d. §. flauus. nu.
 19. Did. a Couar. d. c. xij. nu. 17. l. l. Clar. d. q. xij. ver. vlt. Amplia, ac
 perpetuo remittit. re, quod si ille tertius præmioratur, spem ac ius, qd
 habet, ad ipsius hæredes transmittet, vt commune autem pronuncia-
 re ex Old. cons. cxxij. nu. 2. in fi. Abb. cons. lxxv. lib. j. Pau. consil.
 cxxij. nu. 7. lib. ij. Dec. c. l. c. c. c. xlij. Afflic. in c. j. nu. 20. ver. x. j. q. d. ur.
 de succ. ff. feud. in vltibus feud.

Donatio atque omnis generaliter lucrosus contractus in libera sit
 illius arbitrium, in quem confertur red. refertur, commune loquitur
 Ant. Gomez de contra. lib. c. xx. nu. 19.

Donatio fundi situm iugerum non conceditur, quod plura iugera
 fundo insunt, ipso donatio in toto fundo rata est, commune dicunt A-
 lex. cons. c. vj. lib. vj. Dec. cons. c. c. xlvj. quod intellige eum donatio à
 fundo ipso, non ab illis iugeribus initium duxit, alioquin in iugeribus
 nominatis donationi tantum robur erit, commune inquit Curt.
 Iun. cons. cxxj.

Donatio non presumitur, si quis alicui dicat, tolle pecuniam, cum ma-
 gna pecunie summa est, secus si parua sit, commune ponit Ioan. Lup.
 in rub. §. xj. nu. 1. de donat. inter vir. & vxo. Nec ita presumitur cum
 debitor aliquid creditori simpliciter dedit, tunc enim cõpensatio potius
 cõsent. commune alleuerant Io. Coraf. in frater. d. i. r. nu. 42. ff. de cõ-
 dict. inde b. & vide infra ver. donata. Ac memineris, præsumptam seu
 tacitam donationem non minus infirmatione egere, quam expressam
 vt frequenter placitum insit. Curt. Iun. cons. cxxvj. Et potius erronei
 ac fatuitatem præsumi, quam donationem, vt commune pono ex gl.
 Bal. & Ang. in l. generaliter. C. de non nu. pecun. Alex. cons. xij. lib. j.
 & cons. lxx. lib. ij. Dec. cons. c. c. l. Ale. de præsump. ac vito multæ doctri-
 na Ioan. Cephal. cons. lxxix. nu. 3.

Donatio sub clausula, si donator casu aliquo testamentum reuoca-
 rit, inuoluta est, nec à iureiurando vires mutuatur, commune ait Ale. cons.
 c. vj. lib. v. & vide infra ver. testamentum.

Donatio ob merita, seu causam, non eget infirmatione, vt receptum
 esse literis produnt Rip. in l. si vquam. nu. 3. 5. Cide reuoc. donat. l. l. si
 in lex hoc iure. nu. 3. ff. de iust. & iur. Tiraq. in d. l. si vquam. ver.
 donatione. nu. 44. Aufret. ad Capel. Thol. q. c. c. xj. Petrus. in l. j. nu.
 180. ff. de iureiur. latè Ioan. Cephal. viri multæ doctri. atque eruditio-
 nis cons. lxx. nu. 17. Nec reuocatur ob ingratitude. vt commune
 aiunt Boerdec. xxvj. Tiraq. d. ver. donatione. nu. 1. 2. Roma. cons. lxxvj.
 nu. 8. Fortun. in l. j. §. ius naturale. nu. 6. ff. de iust. & iur. Gorad. cons.
 50. nu. 10. Curt. Sen. cons. lxxij. nu. 2. Grammat. deci. lxx. nu. 1. 4. multo-
 que minus donatio, quam princeps ob præclare merita confert, potè
 rit ex causa reuocari, vt censuit Bald. in l. si cum mihi. ff. de dolo. cuius
 opinionem frequenter placitum effero ex Iac. in d. lex hoc iure. num.
 54. Fel. in cinouit. de iudic. Tiraq. d. ver. donatione. nu. 1. 3. Capic. dec. iij.
 cxxj. nu. 1. 5. Afflic. in c. j. n. 24. de natura feud. Ari. Pinel. in rub. pa. j. c.
 j. nu. 3. ad finem. C. de rescind. vend. Quin nec subsequenti liberorū
 susceptione retractabitur, vt commune ponit Rip. in l. si vquam. nu.
 25. atque euictionis obligationem semper pariet, seu l. promissiones
 seu à traditione ordiatur, commune aiunt Crauet. cons. lxxij. nu. 12.
 Boer. dec. lxxvj. Viuius lib. j. opin. lxx. ad finem. Ac denique, & ultra quæ
 facere possit, donatorem obligabit vt commune ponit idem Viuius
 eodem lib. opin. lxxj. Sed enim & falsas iure, & vlt. perniciosas resp.
 commemoratas omnes superius opiniones cum multis alleuerat, at-
 que ostendit præclarus iuris inter. res Arius Pinel. in l. j. par. iij. nu. 62.
 cum præcedenti. Cide bon. mar. à quosto. An autem, & quædo, & quò
 modo merita probari debeat, vide infra ver. merita.

Donatio ob merita, quæ remuneratoria dicitur, nudo pacto haud
 hodie perficitur, commune ait Iac. in l. iuris gentium. §. quinq. d. nu.
 19. & seq. ff. de pact. quem merito improbat Iul. Clar. de donat. quæst.
 xij. ver. quarto an dispositio.

Donatio ob merita, in personas aut solidi non capaces, aut omnino
 incapaces collata, nullius est momenti, quæ sine supergreditur merita,
 vt receptum pronuncio ex Alex. in l. si donatione. nu. 4. C. de collat. l. l.
 & Dec. in l. petens. C. de pact. Cassan. in consuet. Burgund. rub. vij. §. v.
 nu. 49. Tiraq. in l. si vquam. ver. donatione. nu. 7. 1. & seq. C. de reuocad.
 donatio, & idem attestantur notabiliter Soc. cons. lxx. nu. 9. lib. j. Ber-
 tran. cons. c. xij. nu. 2. lib. v. stabiturque ea in re iusto iudic. is arbitric.
 vt frequenter placitum est, ut l. c. l. iij. nu. 5. lib. ij. Loazès in allegat.
 pro Marchione nu. 3.

Donatio, quæ mero facto constat, si pacto nudo conficiatur, obliga-
 tionem non pariet, si quid mixti secum habuerit, secus erit, vt cum
 quis donandi animo Romam se iterum promittit, pacto nudo nõ ob-
 ligabitur. Cum alteri effodienda trætæ in suo agro facultatem pacif-
 citur, obligabitur, communia ponit Viuius libro primo opin. xij. ver.
 quarto loco.

Donatio locum non facit legi, i. C. de rescind. vend. vt frequentissi-
 mis doctorum suffragiis sanctum ponit Arius Pinel. ad eandem l.
 j. par. c. iij. nu. 4.

Donatio & in et viuos, & à traditione etiam concepta adiectis tur-
 pibus

pius, aut impossibilibus conditionibus eueritur, commune affirmat Eman. à Costa in l. cum tale, §. si arbitrari, limit. ij. nu. 2. ff. de conditio. & demonstrat.

Donatio, quæ legitimam filiorum exhaurit, ac re. & consil. officio fa. est, si in extraneam conferatur, p. natus rescinditur, at que temp. tã tum inofficiosa est, ad legitimam vsque liberorum portionem dun taxat retrahatur, commune aiunt Curt. Sen. consil. j. num. 39. Soc. Lun. consil. lxxv. nu. 5. lib. j. Paris. consil. lxxij. nu. 28. & consil. lxx. j. nu. 26. lib. j. In. Clar. de donat. q. xxij. ver. aut verò. Neque quidquam obe- ris, si iusturandum huius conditioni accesserit, vt frequenter placitum testatur Did. à Couar. lib. j. resolu. c. xix. ver. ceterum. Non tamè iustur recepta sententia procedet, vt filius totam donationem re, & consilio inofficiosam reuocet, vbi patet illi aliquid testamento relique- rit, quantum ad sua vsque legitimam expletione possit eam rescindere vt receptum affirmat Bertand. consil. xxxvij. nu. 3. lib. ij. Nec item v- bi id genus donatio non in extraneam, sed in aliquem suum filium collata esset, quia & in hac specie ad solam legitimam portionem sum- mam donatio quocunque consil. facta rescindi poterit, vt recepissimus esse scribit Inl. Clar. vbi supra.

Donatio ob liberos postea natos vsque aded iure ipso reuocatur, atque euanesceit, vt nihil obstat ante illos natos dominij translatio, nec item obstat nihil ad huc à patre petendum esse, vt commune affirmat Ri pa. in l. si vnquam. nu. 103. C. de reuocand. donatio. Reuocatur autem, quia tacitam liberorum conditionem continere censetur, vt receptum asseuerant Ioan. Ceph. vir doctissimus, atque eruditissimus cõs. xciiij. numero 1. Inl. Clar. de donatio. q. xij. Viuius libr. j. opin. lxxxvj. Vnde iusturandum ei additum nihil proderit, quod frequenter interpre- tum suffragio receptum test. in art. Ruin. consil. lxx. num. 13. Inl. Clar. d. q. ver. si stat ergo. Viuius vbi supra ver. item ampliat. Quin si illud non proficiet, & si pars aliqua bonorum tantum donata sit, commune dogma ait Rip. in d. l. si vnquam, quæst. ij. nu. 7. v. etiam si res aliqua singularis, quæ minima non sit, elargita fuerit commune in sic Ioan. Nico. ad Alciat. reg. j. præfump. xij. & copiose Inl. Clar. d. q. ver. quar- to inferatur, & ver. ceterum. Intelligitamen prædictam iuris definitio nem non procedere, cum donatio in sacrum, piumve locum aliquè collata proponitur, quia tunc illa solùm, quatenus legitimam suscepro- rum filiorum portionem exhaurit, reuocatur, vt commune reuocant Rip. nu. 115. Tiraquell. nu. 66. in d. leg. si vnquam, Paris. cõs. lxxij. nu. 24. lib. j. Inl. Clar. d. q. ver. quarto etiam. Intelligit secundo & cum in v- num ex aliis liberis iam natis prædicta donatio delata est, non illam in totum, sed tanquam in officiosam vsque ad legitimam portionem filiis postea natis debitam rescindi, vt receptum fanitur Ripa. Clar. ac Viuius vbi supra. ver. sed quid si pater, & Did. à Couar. lib. j. resolu. c. xix. nu. 1. Intelligit tertio non processurum superius commune placi- tum cum ob merita donatur, commune asserunt Inl. consil. clxxj. num. 1. lib. ij. Clarus vbi supra ver. item quarto, Viuius d. opin. in fin. & si contrarium iure verius sit, ac reip. vtilius, vt alibi latè ostenditur. Intel- lige quartò hanc omnem quæstionem de medio sublatam iri, cum il- li si vnquam expressim renunciatur, commune inquit Soc. consil. cxlvij. nu. 17. lib. j. Tiraq. in eadem l. in præfat. nu. 174. & qui multos contrariæ sectæ auctores refert Inl. Clar. dicta q. ver. tertio inferatur. In- telligit quintò, quòd licet ipso iure fiat isthac huius donationis reuo- catio, & filius naturalis ad illam sufficiat, tamen si donator ad extre- mum vitæ vsque crepusculum tacuerit, illius hæredes eam reuocare non poterunt, vt communia latè, ac diligenter ponit Inl. Clar. in laudata quæst. ad fin.

Donatio cum ob pactam fidem non seruata reuocatur, & ab hæ- redibus, & contra hæredes rescindi potest, commune testificatur Curt. Inl. cõs. cxv. nu. 14. Inl. Clar. de donat. ad fin. Viuius lib. j. opin. lxxxix. ver. declaratur secundo loco.

Donatio non tantum ob ingratitude causas iure scriptas, sed etiam ob alias similes, aut maiores reuocabitur, commune ponunt Ant. Gomez. de testa. c. xj. nu. 25. ver. sed ex his. Inl. Clar. de dona. q. xxj. Viuius lib. j. opin. lxxxix. Intelligit nihil ingrato profuturum pactum, aut stipu- lationem de non reuocando donatione, quin postea donatio ob admis- sum ingrati vitium rescindi possit, vt commune ait Ant. Gomez. de testam. c. vl. nu. pen. in fine. Intelligit secundo, idem futurum & si dona- tionem non reuocaturum conceptis verbis iurauerit, commune in- quunt Corn. consil. ccxxij. lib. ij. Alciat. in c. cum contingat. nu. 39. de iureiuran. Curt. Inl. consil. xxxij. nu. 21. quòd & summè pium, ac re- ip. vile arbitror. & si contrarium magis probauerint, ac receptum de- blaterauerint Alex. nu. 23. Aque in l. stipulatio hoc modo ff. de ver- bo. oblig. Buer. de virt. iuramen. casu xxxvij. Rubens consil. lxxij. nu. 3. Bolognet. in l. vlt. nu. 97. & sequent. C. de pactis. Intelligit tertio, idè omnino processurum, & si huic reuocationi ex ingratitude causa ex- pressim renunciatur, dum tamen & donator, non eius hæres agat, & contra est, cui donatù est, nõ aduersus eius successorè agatur, quia gene- raliter id criminis nec ab hærede, nec aduersus hæredè inretrahitur, cõ- munia esset Ant. Gom. de contra. c. 4. nu. 14. sed & donatoris hæres tuc- tæpèr admittetur, cum vel causa ingratitude donatori ipi occul-

ta fuit, vel donatori morte præueto tempus, & cõmoditas agendi nõ fuit cõmune asserit Rip. in l. vl. q. lxxj. C. de reuocand. dona. Vi. lib. j. opin. lxxxix.

Donator egens si ab eo non alatur, cui donauit, collatam donatio- nē reuocare potest, cõmune ponit Inl. Clar. de donat. q. xxj. ver. quid erit o. Viuius lib. j. opin. lxxxix. à quibus libo.

Donata sponsa non præsumuntur, quæ maritus, vel eius pater ad il- lã simpliciter mittit, cõmune aiunt Cagn. in l. contractus. nu. 35. ff. de reg. iur. Inl. Clar. late de donat. q. x.

Donata sponsa à viri consanguineis, aut propinquis donata viri cõ- templatione censentur, at illi donata ad ipsosmet nec cessariis, sua cõ- templatione videntur elargita, vt commune aiunt Inl. in l. vt liberis. nu. 17. C. de collat. Cagnol. in l. contractus. nu. 38. ff. de reg. iur.

Donatio propter nuptias si constante matrimonio constituta nõ est eo soluto vt constituitur, nec peti, nec obtineri debet, commune aiunt Affl. & dec. xliij. nu. 1. Grammat. dec. xciiij. nu. 4. Quia vt aliquo tem- pore constituitur dissuetum iam est vt attestat Inl. Clar. de donatio. q. xj. Quamuis de iure velle nollet adigi ad id maritus possit si vxor constante matrimonio condicione auth. dos donata. C. de donat. an- te nupt. ageret, vt commune placitum pronunciant Matth. de Affl. & d. dec. ccxlij. nu. 1. Carol. Ruin. consil. xj. nu. 2. lib. v. & qui quamuis pro- babiliter dissentiat, falsò contrariù asserit Iaco. Menoch. de recup. pos- sel. nu. 165. cum sequentibus, nec enim merendi verbum in illa præiudi- care iam auctoritatis nouella positum honestatem solùm, atque obli- gationem naturalem modò præ se fert, vt alibi latius, & commodius ostendo.

Donatio causa mortis quo ad sui contexturam contractus par ha- betur, quo ad vires, & effecta vltimæ voluntati conferunt, commune aiunt Inl. nu. 11. Rip. nu. 15. in l. ij. ff. de leg. lib. j. Ale. in l. ij. in princ. nu. 10. ff. de verb. oblig. Inl. Clar. de donatio. q. v. Quin si absterit in testa- mento fiat, fideicommissi loco erit, ac semper valebit, vt frequenter placitum testatur dec. consil. ccxvj. nu. 11. Soc. Lun. consil. lxxxv. nu. 17. lib. ij. Et omnium bonorum tum præsentium, tum futurorum re- scidè fiet, cõmune ponit Io. Ceph. consil. xliij. nu. 9. post Soc. consil. ccxxij. nu. 1. propè finem, & consil. ccxxv. nu. 3. lib. ij.

Donatio causa mortis nunquam facta censetur, nisi expressim mor- tis mentio fiat, vt cõmune latè asseuerant Cid. à Couar. in rubr. part. ij. nu. 25. de testam. Inl. Clar. de donat. q. iij. ver. ceterum si in do- natione. Viuius lib. j. opin. lxxxv. Vnde nec si ab infirmo aliter fiat, mor- tis causa donatio iudicabitur, commune dicit Rip. ij. respon. de dona. c. ix. nu. 7. Inl. Clar. d. q. iij. Quin etiam requiritur, vt simul mortis tem- pus conferatur, commune estatur Sigismund. consil. feud. nu. 4. & si mi- hi id ex primi necessarium omnino non videatur, sed ea de realibi opportunus.

Donatio causa mortis iam hodie mero, ac nudo pacto perficitur, cõ- mune inquit Porc. in §. alie autem. nu. 7. Insti. de donat. Ang. Arct. Inl. nu. 6. in §. in personam. Insti. de actio. Tiraq. in l. si vnquam. ver. donatio. nu. 220. C. de reuoc. donat. Ant. Gomez. de contract. c. iij. nu. 16. Inl. Clar. late, & qui eum citat Viuius lib. j. opin. xliij. ver. secundo loco, & opin. lxxxv. in fin.

Donatio mortis causa alioquin facta, si eam donator validam sem- per futuram, ac stabilem promittit, non causa mortis donatio, sed in- teruivus cõsetur, vt aperte probat l. vbi ita donatur. ff. de don. cau. mor. quam ad id commendat de materia agentis Ferrar. cau. xxx. Boc. dec. cclxij. dec. consil. ccv. Curt. Lun. consil. lxx. à nu. 2. Paris. consil. xvj. a num. 13. lib. ij. & complures alij, quos laudat Did. à Couar. in rub. part. ij. nu. 13. de testam. Ant. Gomez. de contract. c. iij. nu. 22. Io. Cephal. consil. xliij. nu. 26. & sequentibus, & qui neminem ea in re reluctari in- quit Natta consil. ciiij. nu. 6. & sequentibus. Amplia vt idem iudicari de- beat, & si donatio alioquin inualida futura sit, vt in sine illemer text. luculenter probat, & aduertit contra Paulum Alex. in d. l. que dotis, nu. 1. ff. sol. matr. quem sequitur Ant. Gome. vbi supra. verumque id proculdubio est, & si cõ Paul. hallucinetur Benedic. in ca. R. ynutinus. ver. testamentum. iij. nu. 25. de testamen. Intelligit tamen dum de do- ca promissio, vel pactum de non reuocando ponatur in dispositio- ne principalis non verò in instrumenti fine, vbi similes clausule magis ex notariorum stylo, quam ex donantis voluntate positæ cõstitunt, vt ce- ganter scripsit dec. consil. ccv. nu. 7. & in l. vlt. nu. 21. C. de pact. & in l. non omnis. nu. 1. ff. si cert. petat. commendat Iacob. à Nigris in l. §. si quis ita nu. 44. ff. de verb. oblig. Ant. Gome. ac D. d. à Couar. vbi supra. Quæ sententia & si elegans, vt dixi, videatur, ac receptor esse fidei- ta men mihi non admodum probatur, quia scio omnia instrumenta cõ- tenta de consensu partium præsumi scripta, ex l. i. iur. gentium. §. quod ferè. ff. de pact. gl. in l. sciendum. ff. de verb. oblig. quam constat esse re- ceptam ex Inl. l. l. nu. 35. Curt. Sen. consil. xlix. nu. 75.

Donatio causa mortis a filiofamilias fieri nequit absque ipsius præ- teritis cõsensu, vt commune estatū attestat Rubens consil. xlvj. nu. 4. quòd obrè in patrem ipsum illam conferre filius non poterit, commune ait Io. Dilect. de testamen. casu. j. nu. 4. & vide infra ver. filiusfamilias.

Donatio causa mortis inter coniuges nullius est momenti, cõmune ait Did. à Couar. in rub. part. ij. nu. 2. de testamen.

Donatione

Donationem causa mortis nequit illa mulier absque cognatorum auctoritate concinnare, cui facultas contrahendi absque illorum consensu adempta est. commune dicit Ias. in l. ij. ff. de leg. lib. 1. & si verius contrariam opinionem verionem censcat Alc. in l. ij. ff. de verbo, obligatiombus.

Donatio causa mortis non exigit heredis aditionem, vt confirmetur, sed morte ipsa donantis perfectum robur nanciscitur, commune aiunt Rubeus consilio xi. nu. 6. latè Didac. à Couarru. in rub. part. tert. numero 2. de testament. Iulius Clar. de donat. quæst. v. ver. scias tamèn. Reuocatur autem tacita etiam voluntate, vt comune inquit Alciat. in l. non omnis. ff. si cer. petat. Did. à Couarru. d. part. iij. nu. 18. & ipsa donantis conuale scencia, cum donatio instanti mortis periculo facta est, aliàs enim secus. vt commune insunt idem Alc. d. l. Couarr. d. l. loco. nu. 23. si tamen donator absque hærededeceferit, & si donatio ob mutaram donantis voluntatem reuocata sit, suscipitur, quæ admodum frequenter placitum inquit contrarium de iure verè verius affirmantes Did. Couarru. d. part. iij. num. 15. Iul. Clar. ad finem tract. de donatio. ver. in hoc, tamèn.

Donatio causa mortis conditionibus, impossibilibus, aut turpibus nõ vitatur, comune sanctur Rip. in l. ij. nu. 9. ff. de legib. Vig. in §. impossibilis. nu. 2. Intit. de hæc. inst. Eman. à Costa mens iuris doctor. in l. cum rai. §. si arbitrato. l. iij. nu. 2. ff. de conditio. & demonstr. Ant. Gomez. de contract. c. iij. nu. 17. ver. vij. infero.

Dos vinei sale, atque incorporeum ius dicitur, commune dicit Rip. in rub. nu. 43. ff. soluto matrimonio. & ex eo tempore censeri incipit, ex quo nuptiæ celebratæ sunt, & si nec matrimonium adhuc copula consummatum fuerit, nec vxor ad viri domum deducta sit, loci que statutus inde faciet, quæ ipsius partem aliquam mortua absque liberis vxore marito adducunt, receptum asserunt Corn. in leg. non sine C. de bon. quæ lib. & cons. lxxxiij. lib. iij. Bal. Nouel. de dote part. vj. priu. lxxxvij. R.oland. in tract. de lucro dotis qua. st. xv. nu. 9. Viuius lib. j. opinio. cccxix. Tamen si contrarium receptum asserant Soc. in l. cum fuerit. ff. de condit. & demonstr. Dec. cons. lxxvij. Felin. in rubric. de spon. sal. Rip. in rub. nume. 68. ff. soluto matrimonio & ante eos sibi aduersus Corn. consilio cxxvij. libro ij. c. quorum scriptis posterioriorem opinionem frequentius doctõribus probari, priorem verius effertur duco. & vide infra ver. maritus.

Dotis nomen & antequam numeretur, postquam dicta est, aspicitur, commune ponunt Rip. in rub. nu. 5. & seq. ff. solut. matrim. Tiracquel. de retract. lig. §. vlt. nu. 3. & matrimonio soluto propter etiam adhuc persistat, commune inquit Rip. in d. rub. nu. 71. & nu. 72. intelligetamen si nondum restituta sit, vel sit quidem iam restituta, & adhuc alij restituenda vt frequens placitum in sit Ias. in l. maritus, num. 9. C. vnde vir. & vxor.

Dotis causa, quo ad mulierem lucrosa censetur, quo ad maritum semper in onerosis ponitur, commune inquit Iaso. in §. item si quis in fraudem numero 30. Instit. de actio. prolixè insignis Pinelus in l. j. part. tert. C. de bon. mat. ac Did. à Couarru. de spon. sal. j. parte cap. vij. §. j. numero 12.

Dotis causa & à generali dispositione non comprehenditur, vt commune dicit Neguzan. de pignor. j. part. vij. part. princ. nu. 3. ad fine. Minorum. bona etiam nullo decreto iudicis inserto obligat, quem admodum receptum pronunciant Cur. luni. cons. cxxvij. nu. 2. Panus de pignor. j. part. membr. ij. nu. 79. cum que alijs Viuius lib. j. opin. cccx. Et fisco antefertur, commune ait Alc. de prælum. pt. reg. iij. præsum. pt. xij. nu. 4. Gozad. cons. cxxvij. nu. 2. Tamen si creditoribus expressam hypothecam antiquiorem habentibus postponatur, commune sanctur Rip. in l. quæ situm. nu. 7. ff. de priuileg. credit. Io. Cora. in l. qui liberos. nu. 13. ff. de ritu nupt. Quibus etiam tunc postponetur, cū expressam quoque hypothecam ipsa habuerit, sed posteriorem, vt commune ponunt Rip. nu. 2. Ioan. Crot. nu. 69. in l. j. ff. solut. mat. Et si contrarium vtraque in specie multi probabiliter asseruerint, quos referunt superius relati, & magna contentione non de nihilo probant Anto. Costan. de dotibus. c. vij. à nu. 6. Balduin. Iaco. Cuiac. Instit. de actio. ver. in hypotheca, fauetque illis & Græcorum auctoritas. teste Harmè op. lib. j. tit. xij. cum seq. & lib. iij. tit. iij. & praxis generalis optima rerum maxime, quam attestatur Fab. in §. fuerat. nu. 6. Instit. de actio. Hanc autem tacitam hypothecam dotis causa ab eo tempore sortitur, à quo dicta, ac promissa est, non à quo etiam soluta est, vt commune dicunt Boer. dec. cccxxx. in u. 1. Neguzan. de pignor. j. part. princ. iij. membri. nume. 14. Viuius lib. j. opin. ccc. illud tamen perpetuo meminere quod si fuerit dos extraneo restituenda, nec tacitam hypothecam, nec prælationem, nec aliquam aliam prærogatiuam habet, commune ponit Paul. Castren. in l. ij. nu. 9. ff. solut. matrim. Quin & tunc eius actio stricti iuris est, commune ait Rip. in l. ij. nu. 23. & in l. ij. in princ. nu. 3. aff. illo eo. tit. & annua dilacione patitur, quæ admodum cum mulieri ipsi restituenda est, tamen si extraneus stipulatione constituta, commune scribit Paul. in d. l. j. numero 19. & numero 11. soluto matrimonio & semper mariti hæres fructus intra id temporis perceptos lucrificat, commune affirmat Viuius libro primo

opinio. clix.

Dotis causa, quæ tacita adiungitur hypotheca, non euanciscit obsequatur, commune aiunt Corn. cons. cccxxij. lib. iij. Nouell. de dote. par. vj. priu. l. 50. Couarru. in c. ij. nu. 2. de testam. quidquid dicat commune contrarium Im. in l. Titio centum §. Titio genero. nu. 7. & nu. 10. ff. de condit. & demonstr.

Dotis in quantitate si filia instituat, firma, ac valida institutio erit, & suis omnibus partibus testamentum contabit, vide infra ver. filia si in dote.

Dotis vel à patre, vel ab extraneo promissa, ac non soluta nomine potest maritus vxorem domo pellere, commune inquit Did. à Couarr. de spon. sal. j. parte. c. vij. nu. 2.

Dotis aduentitiæ fructus quærebantur mariti patri, qui & dotè penes se habebat, & ex ea filium, ac nurum aliebat, commune inquit Alexand. in l. si cum dotem §. transgrediamur. nu. 9. ff. solu. matr. Ioan. Crot. in ij. repetit. l. si constante. nu. 117. ff. illo eodem tit. Arius Pinel. in l. j. part. j. nu. 53. C. de bon. mater.

Dotis dominus matrimonio constante maritus est, non vxor, vt sic quens interpretum placitum esse mis. runt in literas, Salic. in l. in rebus nu. 5. C. de rei vendic. Alex. cons. cvj. lib. v. Bal. Nouel. de dote part. vij. priu. l. vij. numero 1. & in l. j. nu. 227. ff. soluto matrimonio copios. & accurate Arius Pinel. in l. j. part. tertian. numero 13. C. de bono. mater.

Dotis nomine mulier interueniens non inuatur Velleiano, vt commune renunciat Ioan. Cora. in lege qui liberos; numero 122. ff. de rit. nupt.

Dotis promissor pater si decedens filia quidpiam leget, compensandi animo legare videbitur, commune pronuncio ex Alex. nu. tertio. Ias. nu. 8. in leg. huiusmodi. §. cum pater. ff. de leg. lib. j. Ias. in leg. vlt. nu. 2. C. de leg. Soc. reg. cccxxij. Campel. de dote part. iij. q. 100. Paris. cons. xcv. nu. 38. lib. ij.

Dotis gratia, seu nomine, si quidpiam pater filia reliquerit, ac postea viuis eandem filiam collocauerit, & dotaerit, non propterea impeditur postea filia relicta illud petere, quatenus excurrit, ac supergreditur dotem sibi præstitam, vt fuit celebris ac famigerata sententia Oldr. quem referunt & sequuntur Bald. & Angel. in l. Lucius. j. ff. de leg. lib. ij. Alex. nume. 5. Ias. nume. 19. in l. huiusmodi. §. cum pater. ff. de verb. oblig. testantur. commune Alex. cons. vij. nu. 10. lib. j. Ias. in l. filia. nu. 3. C. de leg. Soci. cõf. c. j. nu. 3. lib. iij. Benedic. in c. Raynutius. ver. dotè nu. 14. de testam. Dec. cons. lxxxij. nu. 6. Paris. cons. lxi. nu. 18. lib. ij. Et si nihil amplius filiam posse petere asseueret Dynus, quæ laudant, ac summopere probant Cuman. nu. 7. Pau. nu. 4. Imo, ad h. in d. l. Lucius. rufus Im. in d. §. cū pater. Campel. de dote. par. j. q. xxxvj. Hippin. l. vna nu. 27. C. de rapr. virg. Sed c. rte quidquid sit superior sententia, & vera omnino est, & indistinctè recepta, seu pater pro filia maritanda, seu pro dote filia reliquerit labunturque maxim. qui Ba. eam distinctio nem. in d. l. Lucius. adscribunt, inter quos primas obtinet Pau. cons. cccxiii. lib. j. & qui falso, ac perperam frequenter placitam illam scripsit Palat. Run. in repetit. c. ij. not. §. xij. nu. 8. vt aduertit Did. à Couarr. ex aliorum menre in c. officium. nu. 10. de testam.

Dos si ob statutum aliquod filiabus à successione exclusis assignari propinquo rum consensu debet, nõ minor portione illarum legitime assignari poterit, commune aiunt Grammat. dec. c. j. nu. 20. & copiose Viuius lib. j. opin. cccxij. & si contrarium mihi magis ac magis probetur, frustrè enim statutum alioquin conditum esset, frustra eius, & postpositum, & intentio habebitur, sed ea de re alibi.

Dos ubi merito liberis non superstitibus, vel superstitibus statuto defertur, quomodo, & quando, & quatenus delata intelligatur, vide in fra verbo: maritus.

Dotis accepta, alioquin non accepta, confessio, si facta animo donandi probatur, marito nõ nocet, sed eius obitu confirmatur, commune dicit Curt. lun. cons. xcv. nu. 6. Quin nec, si sit non numerata, dotis exceptioni renunciatum, nocebit, damno vè vlli erit ipsi marito, & eius creditoribus, commune placitum affirmat Alex. cõf. cxlij. lib. v. Arret. in §. fuerat. nu. 14. ver. & vt breuiter, Instit. de actio. Ioan. Crot. in l. si constante, ver. si, secunda conclusio, ff. sol. matr. Quod amplius tunc ad futuros mariti creditores, quibus nec iurata huiusmodi confessio obicit, commune ponit Ioan. Cephal. cons. c. j. nu. 21. cum Crauet. cõf. lxxxij. nu. 1. Rube. cons. cxix. atque alijs, Intellige tamen creditores in tra iuris tempus exceptionem non numerate dotis necessariò opposituros, vt commune inquit Afflic. de cõf. cccxij. liget incept. in contrarium iuris relati à Did. à Conar. lib. j. resolut. c. vij. nu. 6. ac Rubeus cõf. lxxxvij. nu. 10. & Io. Cephal. cons. c. j. nu. 23. Quæ autè dotis acceptæ confessio constante matrimonio falsa sit, vana & inutilis prorsus est, vt comune sanctur Ias. cons. xxxi. lib. iij. Dec. cons. cccxxx. Bellon. cons. xlviij. Nec iurcirauit confirmatur, commune inquit Curt. lun. cons. xl. numero

xl. nu. 4. & si hec confessio vires donationis habet, quæ & morte confirmetur, & quingentorum aureorum summam prætergressa infirmationem requirat, hoc magis commune in fit Bellon. consil. iij. nu. 11. illud commune attestantur Rip. in l. fecunda. nu. 37. C. de secund. nuptiis. Curt. Iun. consil. xlv. nu. 6.

Dotem omnia sua bona mulier habens dicere, ac dare non præsumitur. vt receptum dogma constituit Dec. nu. 6. Curt. Iun. nu. 12. in auth. præterea. C. vnde vir. & vxor. Curt. Iun. rursus consil. clxvij. nu. 4. latè Did. à Couar. de sponsal. part. j. c. v. Turzan. opin. cxix. Viuius lib. j. opin. cxj. in fin. Præsumitur tamen eiusdem quantitatis dari mulier secundo nubens, cuius prima dos primo maritodicta fuit. commune aiunt Paris. consil. xxxiiij. lib. ij. Viuius lib. j. opin. cccxiiij. Quod singulariter intelligit, vt solum in iis procedat, quæ read se primo marito in dotem dedit. non verò & in iis, quæ maritus ipse in dotem accepisse confessus est. commune pono ex Alex. consil. cxix. lib. vij. Ioan. Ceph. consil. c. nu. 18. cum præcedent.

Dotem dare tam nuptæ filia, quam nubenti tenetur pater. commune aiunt Alex. consil. clxix. nu. 2. lib. vij. Iaf. in §. fuerat. nu. 97. Institut. de Action. Arius Pinel. in l. ij. par. j. c. iij. n. vlt. C. de rescind. Quod procedit & si sine patris consensu nubat. commune in fit prolixè Did. à Couar. de sponsal. ij. part. c. iij. §. vij. nu. 7. Et quauis ante vigesimo quinto annu nubat, quando digno nubit. commune prodit Curt. Iun. in auth. res que. nu. 25. C. commun. deleg. Si tamen pater inops fuerit, cogetur ad id mater diues. vt commune ait Coraf. in l. qui liberos. l. cl. ij. nu. 122. ff. de ritu nupt. Et hæc atque ille bona alioquin alienari prohibita ad huiusmodi officium rectè alienabit. commune inquit Boer. decil. cxxix. nu. 4. & seq. Viuius lib. j. opin. cccxj. Nec me fugit Alex. sibi aduersum consil. lxxij. numero 4. lib. vij. receptam opinionem dixisse, vt pater nuptam filiam dotare non cogatur, quod & si mihi non admodum improbetur. tamen minus receptum & præxi insolens existimo. si tamen filia indigno nupta fuerit, dotem illi dare pater non obstringetur, quamuis eam expressim filia promiserit, vt frequenti doctorum calculo stabilitum testantur Ripa in lege prima nu. 59. ff. de iur. matrimonii. P. rif. consil. xxxix. nu. 65. lib. ij.

Dotem nepti non aliàs tenetur auus dare, quàm si filius pauper sit. commune aiunt Soc. Sen. c. lxxiiij. lib. ij. Soc. Iun. consil. lxxix. nu. 15. lib. ij.

Dotem sorori consanguineæ fratres necessariò dabunt. vt commune ponunt Palat. in repet. cap. per vestras. lxxvij. nu. 1. de donat. inter vir. & vxor. ac diligenter Pinel. in l. j. par. iij. nu. 101. C. de bonis mater. Ant. Gome. in leg. xl. Tauri nu. 75.

Dos si infra dimidium minor dicta, data est, tam viro, quam mulieri ipsi subuenietur ex remedio l. ij. C. de rescind. vendit. vt commune ait Arius Pinel. contrarium in vxore merito probans ad eandem l. par. j. c. iij. nu. 33.

Dotis ab auo, vel matre profectæ iudicium inire, ac per agere filia fam. & absque patris consensu potest. commune ponit Iaf. in l. quod lo cum. nu. 11. de collat.

Dotis etiam profectiæ actio in solidum emancipatæ filia queritur. commune effatum constituit Rip. in l. ij. §. quod si in patris. nu. 14. ff. solu. matr.

Dotis repetendæ actio, si maritus ad pauperiem vergat, & constante adhuc matrimonio competit. commune ponit Ludo. Gome. in §. fuerat. nu. 41. Institut. de actio. Amplia & si paupertas illa non ipsius negligentia, aut culpa, sed fortunæ adscribi debeat. commune fatur Palat. Ru. in rep. c. xxxij. in princ. de donat. inter virum & vxorem. Excipit cum dos sol. matr. restituenda extraneo erit, quia tunc agi non poterit. commune ait Gomez. vbi supra aliàs autem matrimonio constante nunquam dotis actio nascetur. commune in fit Io. Coar. in l. qui liberos. nu. 4. ff. de ritu nupt. Quod verò erit etiam si vxor à viro se uenit foras expellatur. vt commune aiunt Alex. consil. lxxvij. lib. ij. Viuius lib. j. opin. cccxij. Quin nec alicui etiam cum iuramento cedi poterit. commune inquit Soc. Iun. consil. lv. nu. 11. lib. ij.

Dotis actio filia non patri cõpetit, quado illius restituendæ filiæ ipsi stipulatio interposita est. tamen & dos profectiæ sit, & eius quæ ad ministratio, quæ usufructus penes patrem futurus sit. commune dicit Curt. Iun. consil. clj. nu. 1. & nu. 3. At dotis aduentitiæ usufructus matrimonio soluto ipsimet filia, non eius patri queretur. vt commune ponunt Iaf. nu. 17. Rip. nu. 10. in l. secunda. §. quod si in patris. ff. soluto matrimonio.

Dotis restitutio de nihilo facta constante matrimonio non obstat, quin maritus postea, atque eius hæredes teneantur. commune ponit Ioan. Coraf. in l. qui liberos. nu. 114. ff. de ritu nupt.

Dotem redditurus ob matrimonium impedimento antea existenti solum maritus non habet privilegium, neque conueniatur solum quatenus facere potest, sed & totam dotem cogitur refundere, & nullam temporis dilationem impetrat. commune inquit Bal. Nouel. de dote. par. ij. nu. 28. Did. à Couar. de sponsal. ij. par. c. vj. §. vij. & nu. 24. & nu. vltim.

Dotis lucra non iure communi, non domicilij vxoris statutis, sed consuetudinibus, ac statutis maritalis domicilij reguntur commune

aiunt Iaf. in l. arrogator. nu. 44. ff. de adopt. & in l. lect. nu. 24. & lect. ij. nu. 60. C. de sum. Trini. Curt. Iun. consil. cxxix. nu. 6. Atque illa maritus non cõf. vt vnquam. vt receptum effatur Florian. in leg. filia. §. si filius. ff. famil. ercit. Bald. Nouel. de dote. part. vj. special. xxxvij. Campes. de dote etiam parte quinta questione. vij.

Dotem si pater, ac filius accepisse simul cõfiteantur, præsumitur pars dimidiata ad filium peruenisse, & alteram partem dimidiatam accepisse commune inquit Crauet. consil. xcj. Viuius lib. ij. opin. clxxxix & opin. ccxv.

Dotalium rerum estimatio emptiõne in dubio præfert. commune aio ex Alex. consil. lxxix. lib. v. Ang. Arret. in princip. Instit. quibus alien. licet. Franc. Arret. consil. xciiij. Soc. consil. lvj. & seq. lib. v. Atque hæc quidem estimatio, si alterum coniugem, etiam citra dimidium iusti precij legitur, emendabitur. vt commune in vtraque partem diligenter, & copiosè recenset meus iuris doct. Arius Pinel. in l. j. par. j. c. nu. 12. & 13. & c. iij. nu. 33. C. de rescind. vendit.

Dotalis res etiam immobiles, quæ idcirco solum æstimatæ sunt, vt earum precium innotesceret, non vt & emptio contraheretur, maritus consentiente vxore rectè, hodieque alienabit. commune inquit Porc. in prin. nu. 6. Institut. quibus alien. licet. Alioquin autem res mobiles etiam consentiente vxore si à seruari possunt, maritus alienare nõ poterit. vt receptum effatur idem Porc. eodem in loco nu. 7. Res immobiles consentiente milies vxore distrahere maritus multo minus poterit. vt frequenter placitum asseuerant Rip. in prima nume. 106. ff. soluto matrimonio Bal. Nouel. & qui eam laudat Turzan. opinio. cxv.

Dotalis res à viro contra ius alienatas vit ipse vindicare poterit, cõmune pronuncio ex Ang. & Riminald. in princip. Institut. quibus aliena licet. Bal. Nouel. de dote. par. vij. priuileg. limit. xij. Campe. de dote etiam part. iij. q. xx. Ant. Gome. in l. 50. Tauri. nu. 63.

Dotalibus in rebus si quod ædificium æquis etiam vtriusque coniugis expensis constructum, solo non ceder. vt receptum dicit Boer. in consuet. Bitur. reg. des costumes des mariages. §. ij.

Dubius etiam atque in certis præscribendis ius habet. commune ait Fel. in c. vlt. nu. 9. de præscript. Excipere vt id non procedat, cum ante præscriptionis initium orta dubitatio fuerit. vt receptum scribit Balb. de præscript. ij. par. iij. princip. q. ij.

Duces, Marchiones, Comites, ac perpetui potentatus domini conferunt principes, & omnia Imperatoris iura habent in vrbes, atque homines vrbibus illorum dominij contentos. commune testantur Curt. Iun. consil. lxx. numero 9. Bellon. consilio l. j. & consilio lix. numero 10.

Duellum iure omni prohibuitur est, vt commune dogma latissimè. asserunt Syllan. consil. l. nu. 1. & seq. Viuius lib. j. opin. cx. quamobrem etiam semel susceptum reculari honestè poterit. vt cum Cotta. in memorab. ver. perduclionis. Soc. consil. cxxv. nu. 2. & seq. ponit commune Viuius d. opin. in fin.

Duo rei credendi si sint ex causa lucrosa, & alter quid piam exegerit, alteri illud haud communicabit. vt commune ponit Paul. in leg. Titto, aut Seio, post princip. ff. de leg. lib. ij. quia in re insigniter hallucinatur Mant. in l. frater à fratre. nu. 196. ff. de condit. indeb.

E

BR I E T A S. & si delictorum pœnas non tollat, tamè infringit. vt aiunt commune Menchia contrauers. illust. c. xcvi. nu. 31. Iul. Clar. in pract. §. vlt. q. lx. ver. præterea quaro.

Ecclesia, sacerues, vel pius quius locus non debet collectas pro rebus, ex quibus colligi aliquid solet, cum personis imponitur. commune ait Bellon. consil. xl. nu. 3. conferet tamen ad pontiũ, murorum, & fossarum refectionem, atque ad redimendam, seu sacerdotũ seu aliorum vexationem. communia ponit Rip. lib. ij. de rescript. capi. xx. nu. 6. & 7.

Ecclesia non infert exilij pœnam, si propriè loquamur. commune scribit Alciat. in c. cum non ob homine. num. 108. de iudic. Villalo. in sua collecta.

Ecclesia ex pacto reuocèdi obligatur. verius, & cõmunius dicit Insignis Pinel. in l. j. par. iij. nu. 53. C. de bon. mater. æquius affirmat Iaf. Pinel. in l. j. par. j. c. iij. nu. 1. ad finem. C. de rescind. vendit.

Ecclesia iure minoris infra quadriennium ob modicum damnata nõ restituit. commune, & falsũ merito ait Emanuel à Costa in §. & quid si tantum. l. Gallus. ij. par. nu. 76. ff. de liberis & posthum. quod nos a libi latius, & enuclearius probamus.

Ecclesia aduersus præscriptionem infra quadriennium à laesionis tempore restituitur. commune inquit Iaf. in auth. quas actiones. nu. 33. C. de sacros. eccles.

Ecclesia exceptionem non numeratæ pecuniæ perpetuam habet. vt frequenter placitum assevit Rip. in l. si quis qui bona. numero ff. de pinor.

Eccles.

in auth. quas actiones. nume. 36. C. de sacro. eccles. Balb. de præscript. v. par. q. ij.

Ecclesia declarate compellitur num. ftes. contractui, quem aut irritum, aut nullum potest dicere. commune ait Arius Pinel. meus doct. in l. j. par. iij. nu. 36. C. de bon. mater.

Ecclesia familia non potitur fori prærogatiua, tametsi præfatus familia potitur. vt frequenter interpretibus probatur teste Panor. in c. ij. nu. 6. de foro competent.

Ecclesie immunitatibus non fruitur ex industria, aut insidiis homicida; commune ait latè Ant. Gomez. de delict. c. x. nu. 2. ver. v. limita. & qui latissime differit qui illis potiantur, & qui secus, Iul. Clar. in præct. §. vlt. q. xxx. per totam.

Ecclesie legatum ad parochialem, vt fundi mos est, pertinet. commune inquit Iaso. in l. j. numero quattro C. de sacro. eccles. Villalob. in sua collect.

Ecclesie & ultra quadriennij tempus ob damnum notabiliter infigne conceditur restitutio. commune ait Ias. conf. lv. nu. 2. lib. j. Emanuel. à Cost. in §. & quid si tantum. l. Gallus. ij. par. nu. 30. ff. de liberis, & posthum.

Ecclesie facta donatio cum pacto, modo, vel conditione donationem resoluente; non magis valet, quam pactum, conditioque valebit ac seruabitur. receptum ponit Arius Pinel. in l. j. par. ij. ver. infertur. nu. 21. C. de bon. mat.

Ecclesie absque statis titibus etiam vt iliter aliciant copia est dicendi nullum eiusmodi contractum vt frequenter receptum inquit Ias. in l. cum ij. §. eam ff. de transact. & in l. contra iuris. ff. de pact. Fel. in c. causam. nu. 8. de iudic. ob piose Arius Pinel. in l. j. part. iij. nu. 3. C. de bon. mat.

Ecclesie ipsi, vel illi subditis damnosum statutum nec directe, nec indirecte condi. potest. vt magis commune attestantur Ias. in l. quo minus. q. xxv. ff. de sum. Boe. dec. cxxv. Viuius lib. j. opin. cccij. Villalob. in sua collect.

Ecclesiastica res quando in emphyteusim concedi potest, & filiis, & successoribus perpetuo dari potest. commune effatum pronunciat Gozad. conf. xxv. nu. o.

Ecclesiasticarum rerum alienationes absque diligenti & causa cognitione, & negotij transactione irritæ, atque inutiles futuræ sunt commune aio ex Soc. conf. xxv. lib. j. Dec. conf. cxlij. Rebus. in c. sine exceptione. xij. q. ij. Nec solemnitates illis requisitas consuetudo poterit antiquare, & si eas possit augere. vt crebris exceptum suffragis affirmat Petr. de Benint. dec. xij. nu. 7. Roch. Curt. in c. vlt. q. v. num. 25. & seq. de confuet.

Ecclesiasticus iudex potest populi iudicem excommunicatione compellere, vt præter illi auxilium; quamuis popularis iudex ecclesiasticum non cogat. commune dicit Alciat. in cap. perniciosam. numero 7. & 8. de offic. ordn. amicus noster Nicol. Ant. Grauatius ad Vestrium lib. 8. cap. vlt. nu. 40.

Ecclesiasticus iudici non quis idcirco subicitur, quod in ecclesia deliquerit. commune inquit Rolan. consilio xxij. numero quinto & 6. libro secundo Iul. Clar. in practica §. vltimo quaestione xxxvij. ver. vidi etiam.

Edere teus iura, & instrumenta in causis criminalibus. nec fisco tenetur. commune ait Dec. in l. j. nu. 41. C. de eden. seu causa sit cap. seu penuniaria, vt frequenter placitum testantur Rip. & Boss. quos laudat Iul. Clar. in præct. §. vlt. q. xxvij. ver. sed hic incidenter. In causis autem civilibus generaliter, ac regulariter edere instrumenta reus actori ad suæ intentionis instructionem non cogitur. commune dicit Rip. in l. j. nu. 11. & in legis apud quem. nu. 2. C. de eden. Excipe nisi vel pius, facer vel locus aliquis agat, vel quibus alius matrimonij causam tractet. communia fatur idem Rip. in illam leg. j. nu. 13. Excipe iterum nisi si reus vel mercator sit, vel eius conditionis homo, qui rationum librum necessarium confecerit conficiat vel. vt receptum scribit Ias. in laudat l. j. nu. 5. C. de eden. Excipe tertio, nisi de vfuris, vel causa vfuras respiciente contra vfurario Sagatur. commune ait dec. in c. ex epistola. nu. 701. cum sequent. de probat. Actor vero instrumenta, & rationes reo cogitur edere ad fidem suis exceptionibus faciendam. vt commune ponit Ias. in l. & quæ à diuo. nu. 1. C. de eden. Intellige porro, ac perpetuo memineris quod hæc instrumentorum editio sit iudicis officio, non actionis iure, vt frequens dogma enunciat Rip. in allegatam l. j. nu. 20. C. de eden. & quod edere eam duntaxat instrumenti, testamenti, statuti, alterius vel cuiuspiam scripturæ partem quit cogi potest, quæ ad causam ac ius petentis faciatur non vero integrum instrumentum, testamentum, vel aliud scripturæ genus, vt cum Boer. q. cclij. atque aliis commune ponit Franc. Tuzza. opin. cxxij.

Editur libellus reo suis non actori expensis. commune ait Rip. in l. edita. nu. 12. C. de eden.

Effectus vbi abest, affectus, & conatus, qui adest haud punitur ex generalis consuetudine, vt frequenter receptum asseruero ex iis, quæ latissime tradit Ias. in l. j. hæc autem verba à nu. 16. ff. quod quisque in. Gand. in rub. de pæn. reo Ang. in §. & si credatur. à nu. 3. Infit. de ob.

lig. quæ ex delict. notanter Hipp. in l. vna. nu. 244. cum seq. & nu. 254. cum seq. C. de rap. virg. resolut. Ale. in l. sape. in fin. ff. de ver. sign. pulchrè Did. à Couart. in c. si furiosus. iij. par. in prin. à nu. 6. de homicid. & Mant. de argument. soluend. post med. atque aliis copuluribus, quos vberius infra refero ver. voluntatein.

Electio & si in vltimis voluntatibus facta proponatur, immutabilis habetur. commune ait Curt. Iun. consilio clix. numer. 1. Villalob. in sua collect.

Electio legatum adepturi commissa heredi, vel alteri, & in vita & tantum coram duobus testibus, etiam in electi absentiam fieri potest. communia pronunciat Ant. Gomez. de testament. capitu. vltimo numero 48. versiculo item adde quod istam: & versiculo item adde quod talis.

Electio fidei commissum, aut legatum restitutione consequuturi in his ponitur, quæ meri facti sunt, commune dicit, ac defendit contra reluctantes Eman. à Costa in §. si arbitrato. l. cum tale. ij. par. nu. 15. ff. de condit. & demon.

Electus vel à iudicis mandato, vel agentium consensu, vt iuxta actus peritiam deponat, non nisi iurato ratam responsonem, & contrariæ probationi nihilominus semper obnoxiam edet. illud commune fatur Ioan. Crot. de testib. par. vj. hoc vero frequenter receptum testatur Alex. in liqui bona. §. qui damnus. ff. de damn. infec. Illius autem iurandum non ideo minus firmum erit, quod ad eius inspectionem vterque agens citatione vocatus non sit. commune dicit Deci. in cap. ij. de testibus Excipe nisi alterutra parte absente optio à iudice facta proponatur. commune inquit Felin. in cap. quia iudicante. de præscriptione.

Emancipatio quo ad quid fieri, quod ad quid haud fieri non permittitur. commune ait meus iuris doct. Ant. Gomez. de testam. c. iij. nu. 2. & ante eum Alciat. de præsumpt. reg. ij. præsumpt. ij. nu. 4. Quod verum existimo quo ad ipsam emancipationis formam, ac substantiam; non vero quo ad illa effecta, quæ ex illa oriuntur. quia hæc quin expressim excipi, & coarctari queant, nullis iuris rationibus impediri alibi vberime ostendo.

Emancipatus iure antiquo aut cum causa, aut absque causa præteritus, & si tantum bonorum possessionem contra tabulas habuit, tamen hodie iure nouo sine causa præteritus testamentum nullum dicit, cum causa inuolutus silentio antiquam duntaxat bonorum possessionem habet. commune ait Ant. Gomez. de testam. ca. xj. numero 34. post illos, quos latè infra refero ver. præteritus. & ver. proxime sequenti.

Emancipatus filius, & eius frater, qui nondum sui iuris, ac emancipij factus est, æquiparatur hodie tum matris, tum lineæ maternæ respectu, vt præteriti cum causa saltem debeant; aliud testamentum sit nullum, vt commune interpretum dogma effero ex Bal. nu. 19. Paul. nu. 9. in auth. ex causa. C. de libe. præter. Ang. in leg. certum. §. vlti. ff. de iniust. rupt. Im. in l. j. ff. de testament. & in l. filio præterito. ff. de iniust. rupt. & in leg. Gallus. §. & quid si tantum. ff. de libe. & posthum. latè Did. à Gouar. in c. Rainutus. in princ. nu. 4. de testament. Ant. Gomez. de testam. c. xj. nu. 34. & si verius de iure contrarium aurent Vigl. in rub. nu. 4. institut. de inoffic. testament. idem, Vigl. nu. 1. in fin. & Eguinar. Baro in ver. tu vide ad §. mater, vel auus. Institut. de exheredat. liber. & ante eos Imol. in l. j. ff. de testament. sed ea de realibi latius, & opportuniis.

Emancipatus filius in potestate positus tantum ab intestato recentis iuris constitutionibus æquiparatur; non vero cum testamentum exaratum proponitur. commune inquit Ant. Gomez. non pœnitendæ aucto ritaris doct. de testam. c. xj. nu. 34.

Emphyteusim contractus nominatus est, vt commune ait Ias. in præ iud. feud. nu. 34. in fin. hodieque ex communi loquendi vsu idem cum libellario contractu habetur, atque iisdem regulis vterque metitur. commune inquit Dec. conf. cxlvj. nu. 2. Paris. conf. lxxvij. nu. 12. lib. iij. Tiraq. de retract. municip. §. xxxiiij. gl. j. nu. 1. & si proptiè libellarius contractus tunc sit, cum res emphyteutica sit ab eo, qui directè dominus non est, emphyteusim vero, cum à vero, & recto domino res in emphyteusim conceditur, vt frequenter placitum scribit Ias. in leg. j. nu. 29. C. de iure emphyteut. Differt autem à censu, quia census dominum quæ vile, quæ directum confert, emphyteusim vile duntaxat, commune renunciant Ab. in c. constitutus. nu. 29. de religiof. domib. Iaso. in d. l. j. nu. 39.

Emphyteusim ecclesiæ, quin alicui, & omnibus eius descenditibus concedi possit, nemo iure ambiget. commune inquit Alex. conf. cx. lib. iij. Gozad. conf. xxv. nu. 20. ver. ad decimum. Iul. Clar. de emphyteu. q. vj. ver. quæro vsque ad quam. vt & dubitatio nulla esse debet, quin ea alicui & extraneis eius hæredibus expressim præstari possit. commune dogma attestatur Soc. conf. cclxvj. nu. 3. lib. ij. Grat. conf. cxxvij. nu. 6. lib. ij. & si perperam aliud receptum asseruerint Alex. in l. etiam. nu. 3. sol. mari. Rub. in l. Gallus. §. quidam rectè. numer. 197. & numero 203. ff. de libe. & posthu. quos merito refutat Clar. d. vj. ver. sed nunquid.

Emphyteusis alicui & eius filii concessa non pertinet ad filias, commune aiunt Dec. conf. cccxxv. nu. 1. Lozes in l. filiusfamilias, §. diui. nu. 68. ff. de leg. lib. j. Ioannes. de reb. quorid. c. ij. magis commune tenet Alex. in l. quod dicitur, nu. 24. ff. de ver. oblig. Iac. in l. ij. nu. 19. C. de iure emphyt. & in l. si quis id quod. nu. 23. ff. de iurisd. omn. iudic. Did. à Couarru. lib. ij. resolut. cap. xvij. nt. sed fallum, atque iniquum ostendit meus iuris doctor Arius Pinel. in l. ij. nu. 9. C. de bon. mat. quem nos alibi multis argumentis luamus.

Emphyteusis alicui, & eius legitimis hæredibus indulta proximos tantum ab intestato successuros, non & extraneos testamento institutos admittit, commune aiunt Curt. Iun. in l. vna. nu. 11. C. quand. non petent. part. lat. Pinel. in l. ij. nu. 9. C. de bon. mat. et illa emphyteusis, quæ alicui & eius hæredibus accepta simpliciter est, extraneos hæredes omnino respuit, quod receptum esse in literas misit Ric. Alex. conf. l. xxij. lib. j. Paris. conf. l. xxvij. & conf. l. xxxv. lib. iij. & qui multos cumulant, & contractum receptus testantur Iul. Clar. de emphyt. q. xxvij. ver. tertius est casus, & Vinus lib. j. opin. xcix.

Emphyteusis alicui, & eius hæredibus concessa ad feminas spectabit, commune ait Berous q. xvij. in princip. Iul. Clar. de emphyt. q. xxxij. ver. hæc. tamen conclusio.

Emphyteusis alicui, & eius liberis quæ masculis, quæ feminæ eo in loco concessa, ubi superstitibus masculis feminæ exclud. ad masculos tantum peruenit, & in eorum defectum ad feminas attingit, commune inquit Curt. Iun. conf. clxxj. nu. 3. Brun. de stituto exclu. fem. in art. viij. q. xxij.

Emphyteusis alicui, & eius filii recepta ad naturales liberos non pertinet, commune affirmant Alex. in l. ex facto. §. si quis rogatus. ff. ad Trebel. Vinus lib. j. opin. 100.

Emphyteusis, quæ in aliquem collecta est, atque in eum deinde, qui ab ipso nominabitur, ad omnes hæredes tum testato, tum intestato succedentes spectat, si nemo nuncupatus reperitur, commune pronunciat ex Alex. conf. cccxxj. nu. 3. lib. vj. Doc. conf. cccclxij. nu. 3. Soc. in l. j. §. per procuratorem. nu. 5. ff. acquir. poss. Iac. in l. stipulario ista. §. si quis ita. nu. 2. ff. de verbo. oblig. Hipp. sing. cccclxxx. atque id sanè & æquum & bonum est.

Emphyteusis ab aliquo sibi, & filii, & hæredibus excepta non pertinet ad filium non institutum, vt commune aiunt Alex. consilio cxvix. lib. iij. Io. Duran. de art. testa. tit. xj. caut. x. latè Iul. Clar. de emphyteus. q. xxxvij. Vinus lib. j. opin. cxxxij. ad finè, vnde qui talis emphyteusis bona possidet, hæreditati patris se se immiscuisse censetur, vt rectè commune ponit Vinus ubi supra.

Emphyteusis in plures simpliciter collata singulis quibusque eorum pro virili portione censetur elargita, vt commune ponit atque accuratè declarat, vir magna laude dignus, ac mihi charissimus Ioan. Ronchegallus Gioldus in l. eandem, numero 128. cum seq. ff. de duobus reis.

Emphyteusis accrescendi ius non admittit, vt frequentibus interpretum calculis comprobatum refert Dec. conf. cccxxvj. nu. 1. & qui benè explicat Iul. Clar. de emphyt. q. xxxix.

Emphyteusis ecclesiastica si personarum, aut legitimum modum, aut conditionem iustam egreditur, ea fini, quæ potest, valet, illa, quæ nequit euertitur, commune ponit Iac. in auth. qui rem aliquam, nu. 1. C. de sacros. eccles. Tiraq. de retract. conuen. in fin. operis nu. 44. latè Iulius Clar. de emphyt. q. vj.

Emphyteusis ecclesiastica indistinctè non transit ad extraneos hæredes, commune placitum ait Dec. conf. clxxj. & Curt. Iun. conf. cxxx. nu. 5. magis commune affirmant Segura. in l. cohæredi. §. cum filia. nu. 160. ff. de vulg. & pu. pil. Rub. in repet. §. quidam rectè. l. Gallus. ff. de libe. & posthu. & ante eps Alex. conf. clj. viso testate. in fin. lib. ij. Quod etiã procedet cum alicui, & eius hæredibus concessa fuerit, receptum enuntiant Soc. Iun. conf. xj. nu. 1. lib. iij. Gozad. conf. xxxix. nu. 6. & seq. & qui latius hac de re agit Iulius clarus de emphyteus. q. xxvij. ver. tertius est casus, cum sequentibus, ubi multos ac multa in contrarium adducit, & tandem hoc magis commune asseuerat, limitabis tamen vt isthæc non habeant locum cum emphyteusis ecclesiastica alicui, & quibusvis eius hæredibus ritè concessa erit, vt receptum ait Did. à Couarru. quem refert, ac meritò probat Iul. Clar. d. q. ver. sed quæto quid si ab ecclesia. limita. ij. cum alicui & eius hæredibus, & quibus ipse illam dederit, hæc emphyteusis ecclesiastica indulta erit, quemadmodum frequenter probari auctor est Curt. Iun. conf. l. iij. nu. 1. & conf. c. iij. nu. 2.

Emphyteusis ecclesiastica, quæ in aliquem & eius filios conferatur, vni ex filiis à patre nec donari potest, commune effatur Bertr. conf. cxxxvij. lib. ij. Alciat. de præsumpt. regu. j. præsumpt. xxxj. Quin nec prælegari poterit, vt receptus affirmat Alex. conf. xxij. lib. iij. amplia & si huiusmodi emphyteusis ob pecuniæ inuentum data sit, commune scribit Ant. Rub. in repet. §. quidam rectè. l. Gallus. in fin. ver. quartus casus. ff. de libe. & posthu.

Emphyteusis ecclesiastica, quæ filii & nepotibus concessa est, ad illos licet institutione non honestatos redit commune ponit Curt. Comment. opin. tom. 1.

Iun. conf. l. lxxvij. num. 4. Quin & ad eos etiam tunc pertinebit, cum hæreditas repudiasset proponentur, receptum prodit Aic. de præsumpt. reg. j. præsumpt. xxxj. in princ.

Emphyteusis ecclesiastica, quæ ad extraneos hæredes non transit ad filium cum aliis emphyteutæ bonis confiscatis nõ deferretur, commune asseuerat Alex. conf. l. xxij. prima consideratio, in fi. & seq. lib. j. & qui vberius hanc rem agit Iul. Clar. de emphyteus. q. xxxz.

Emphyteusis quibus in casibus alienari potest, in eos alienari nequit, qui ipso emphyteuta potentiores habentur, ac sunt, commune aiunt Iac. in l. v. nu. 90. & num. 99. C. de iur. emphyteut. Grat. conf. l. xxx. numero 2. libro j. & qui potentiorum nomine clericos, curiales, milites, & similes comprehendit, tradit Iulius Clarus de emphyteus. quaestio. xxij.

Emphyteusis absque domini consensu alienata, nisi & tradita sit, non committitur, commune aio ex Iac. in l. vlt. num. 132. C. de iur. emphyt. Tiraq. de retract. lign. §. i. gl. ij. num. 43. & idem testantur latius cumulant Iul. Clar. de emphyteus. quaest. xij. ver. sed nõ quid, Vinus lib. j. opin. cxvij. Id. inque erit tamen si constituti clausula apponatur, vt verius, & æquius arbitror cum Alciat. in l. j. num. 27. & in §. si vir vxori. num. 60. in fin. ff. de acquir. poss. Guid. Pap. de cit. ej. Anton. Gomez. in l. xlv. Tauri. num. 95. quamuis contrarium receptus esse agnoscam ex Iac. ubi supra, & ex Tiraq. de constitution. par. ij. limit. xxvj. Si verò emphyteusim seculi tradiderit, etiam reuò eam confessim emat, atque accipiat, illius iure prorsus euetetur, commune affirmant Iac. in l. cum dubitatur. num. 135. C. de iure emphyt. copiosius Iul. Clar. d. q. xij. ver. sed quid si emphyteuta.

Emphyteusis si alienetur non ideo minus sit caduca, quod salua domini voluntate dicatur alienata, vt frequenter exceptum testantur Iac. in ij. lect. rub. num. 25. ff. sol. mat. Rip. in c. cum M. nu. 8. de constit. & si mihi aliud æquius ac melius esse videatur, parumque distere arbitror num hoc modo alienatio fiat, an saluo domini consensu, quæ in specie non committitur emphyteusis, vt commune dogma effatur Rip. ubi supra, quidquid Iul. Clar. tradat de emphyt. q. xij. ver. itè quæros, sed hac de re alibi copiosius.

Emphyteusis, quæ alicui & quibus ipse illam dederit concessa est, rectè atque impunè inficio domino alienabitur, commune ait Dec. conf. clxxij. num. 3. vt illa absque dubio impunè distrahetur, cuius venditio in ipsius contractu distret. permittitur, commune renunciat Torniel. in rub. nu. 156. ff. de verb. oblig. & illa etiam alienata non committitur, cuius alienatio in emphyteuta maiorem ac potètiorem expressis contractus verbis interdicitur, quemadmodum crebris doctorum suffragiis probatum scribit Ruin. conf. c. iij. num. 6. lib. j.

Emphyteusis non antea committitur, quam dominus illius directus id se velle declarauerit, commune aiunt Cur. Iun. conf. l. cxix. nu. 2. & conf. l. cxlix. nu. 3. ac latius Iul. Clar. de emphyteus. q. ix.

Emphyteusis, quæ semel commissa est, non ideo minus commissa intelligitur, quod dominus, postea sciens pensionem accipiat profectione de commissione, quam se indulgere nolle dicat commune aiunt Corn. conf. l. xl. litera 1. lib. iij. Iac. in l. si post moram, numero 4. ff. de eo quod cert. loco intellige tamen si transacti temporis solutionem nun taxat acceperit, nam si futuræ etiam temporis pensionem receperit, nihil oherit contestatio quin culpa remissa videatur, commune inquit Gig. de pension. q. lxxij. in fin. Ruin. conf. l. cx. num. 4. & conf. clj. num. 1. 2. lib. j. Intellige secundo, quod si nulla protestatio interuenierit, sola præteriti temporis solutio admissa susceptam culpam diluet, vt receptum esse prodiderunt memoria Gyg. d. q. lxxij. nu. 3. Iul. Clar. de emphyt. q. x. ver. aut verò sumus, quamuis Salic. in l. ij. nu. 14. C. de iur. emphyt. contrarium frequenter placitum effutierit.

Emphyteusis à maioratus, seu primigenij possessore constituta, non est ipsi superstes, commune pono ex iis quæ tradunt Anc. Gomez. in l. xl. Tauri. nu. 84. & vir elegantis ingenij, atque eruditionis Arius Pinel. in l. j. par. iij. num. 65. C. de bon. mat.

Emphyteusis iisdem finitionibus metienda est, quibus feudum, nisi vel aliter iure communi expressim disponatur, vel sanctiones de feudo multum, latèque à iure communi abhorreant, vt frequenter placitum affirmant Soc. consilio clvij. non inutilis, libro ij. Turzan. opin. clxiiij. Iulius Clar. de feud. quaest. iij. ver. & hæc quidem, ac Vinus lib. ij. opin. xxxix.

Emphyteusis in re propria constitutæ confessio non infert dominij iacturam, in id enim frequenter iussit testatur Francis. Rip. in l. conditionis. nu. 23. C. de pact.

Emphyteusis emptor nisi se expressim ad pensionem obligauerit, non cogitur illam soluere, vt commune recenset ex Iac. in l. ij. numero 150. & numero 154. C. de iure emphyt. ac Matth. de Afflict. decif. xcvi. numero 3.

Emphyteusis plurium annorum futurus canon inuito domino solui nequit, commune ait Dec. in l. cum tempus, numero 8. ff. de reg. iur. Aret. in l. qui Romæ in princ. ff. de verb. oblig. Iac. in l. ij. nu. 66. & seq. C. de iure emphyteut.

Emphyteusis sine domini consensu facta renunciatio nullus est

momenti, commune afferro ex Iafin l.ij. n. 2. 4. C. de iur. emph. Matf. Affliciu ca., nu. 22. & nu. 43. de vafal. qui contra constituit. in l.ij. lib. feud. ac Felyn. in c. qu. in ecclesiariis. de const. Curt. de feud. iij. part. q. xxxj. atque ante illos omnes Panof. in c. j. de feud.

Emphyteut. quam aliquis sibi, suisque liberis suscepit, renunciat se is videtur, qui parvis bonis simpliciter renunciat, commune afferunt Iafin l.ij. non fortem. §. libertus. nu. 34. & nu. seq. ff. condit. in deb. Viuius lib. j. opin. cxxij. in fin.

Emphyteuta rei vendicandae habet, vt frequenter placitum et nunciat vt acuti ingenij, ac magnae diligentiae Arius Pinelin l. j. par. h. nu. 8. C. de bon. mat.

Emphyteuta solutum canonem probare debet, si agentis domini intentio negatione nitatur, commune pangit Iafin l. emph. teutica. §. iij. nu. 1. 3. C. de iur. emphyteut. Soci. Iun. consil. ij. nu. 15. lib. ij. Gyg. de pensio. q. lxxv. in fin.

Emphyteuta pensionem ea pecunia soluere non cogetur, cuius estimatio post contractum aucta est, ac pristino illius pecuniae valore illam soluere satis, superque erit, vt commune inquit additio Ang. in l. cum quid. ff. de cert. pet.

Emphyteuta omnibus ante adis annis soluisse praesumitur, si per tres continuos annos antea proximè elapsos se soluisse canonem probet, commune affirmat Curt. Iun. consil. xlv. num. 5. afferunt Iafin l. ij. nu. 1. 3. 5. C. de iur. emphyt. Duennas reg. l. iij. Guffel. Bened. in ca. Raynucius, ver. si abque liberis. nu. 187. de test. Francil. Luc. de fisco. j. part. nu. 9. lib. ij. Limita tamen cum vna solutio facta est pro tribus annis: vt commune autumò ex Bel. & Alex. ad Barro. in l. quicumque. C. de apochis. lib. x. Iafin d. l. ij. & in l. j. C. de fideicommiss. & in l. j. num. 3. ff. de offic. eius. Alc. in l. si certis annis. in ver. annis. C. de pact. Rebuf. in tit. de constit. redactum. gl. xv. Admitteretur tamen semper in contrarium probatio, vt d. l. quicumque. luculentè probat, & assero receptum ex Bar. ibidem in prin. & Alex. ad illum. nu. 2. in fin. & eo. Alex. in. 9. Iafin. 2. in l. iuris gentium. §. quod ferè. ff. de pact. Aret. nu. 3. Iafin. 10. in l. sciendum. ff. de verb. oblig.

Emphyteuta & donare, & legare emphyteusim absque domini consensu, ac prudentia potest, commune inquit Iafin l. iij. C. de iur. emphyteut. & in l. si domus. §. vit. nu. 3. ff. de leg. lib. j. Cur. Iun. consil. cxxx. nu. 8. & qui latissimè cumulant Iul. Clar. de emphyteut. q. xv. Viuius lib. j. opi. xcviij. quin & permutare absque domini scientia potest, vt ait receptum Rip. in l. qui Romae. §. duo fratres. nu. 86. ff. de ver. oblig. nisi si fraus aliqua interfit, quia tunc haud idem erit, quemadmodum frequenter placitum enunciat idem Rip. in l. j. num. 3. ff. de cer. pet. Multo autem magis & pignorate & hypoteca subicere emphyteusim, emphyteuta impune poterit incido, & inuito domino, quippe quia in id vnanimè interpretis iussu artestantur Iafin l. vlt. ri. nu. 78. & seq. C. de iur. emphyt. Rip. in l. filiusfam. §. diui. nu. 90. ff. de leg. lib. j. Grat. consil. iij. nu. 5. & consil. lxx. nu. 1. lib. j.

Emphyteuta ob sterilitatem impetrare pensionis remissionem iure non poterit, commune atunt Corta in memor. versic. conductor. post princip. Nata consil. xlix. nu. 1. latè Iul. Clar. de emphyt. q. viij. ver. sed nunquid si tamen ob aliquam bellorum calamitatem nullos fructus perceperit, eam consequi debebit, commune inquit Iafin consil. iij. nu. 2. lib. j. latius Iul. Clar. d. q. versic. sed quid. in fin.

Emphyteuta ad tributa & onera pro rebus soluenda obligatus est, commune pronunciat ex Iafin l. j. num. 2. 5. C. de iur. emphyteut. Castan. in consuet. Burg. Rub. iij. §. viij. lo. de Amic. consil. viij. nu. 9. 1. & nu. 6. 2. & ad collectas, & ad ista omnia, tamen si magnum canonem domino soluat, tenebitur, vt commune ex multis testatur impiger Pinelus in l. j. part. ij. ad finem, & C. de bon. mat. em. quomuis si magnae erunt collectae contrarium, cum senatus auctoritate proponat Iul. Clar. de emphy. q. xlvj.

Emphyteuta ob solutionem vnius nummi praetermissam expelli à domicilio potest, commune effatit restatur. Iafin l. qui rem aliquam. nu. 16. C. de sacros. eccle. amplius vt idè procedat, tamen si ignoret rem esse emphyteuticam, vt frequenter placitum inquit Imo. in c. potuit. nu. 5. de locat. Soc. Iun. consil. lxx. nu. 2. 3. lib. j. Qua tamen in specie ex ignorantia capite restituetur emphyteuta, quemadmodum crebro interpretibus probari ait idem Imo. eodem in loco: & qui latissimè cumulando isthanc rem tractant Iulius Clar. de emphyt. q. viij. per totam. Viuius lib. j. opin. xciiij.

Emphyteuta si vel emphyteusim deteriorem efficiat, vel emphyteusis frugiferas arbores caedat, ab emphyteusi possidenda recedat, ac rite abigetur, commune atunt Iafin l. diuortio. §. si fundum. ff. solut. matr. & in aurt. qui rem. nu. 6. C. de factofanct. eccles. & consil. xvij. lib. j. & cum Paulo Pico, atque alijs Arius Pinel. in l. j. part. ij. nu. 60. versic. idem in emphyteuta. C. de bon. mat.

Emphyteuta nunquam antea emphyteusi lapsus dicitur, vel censetur, quam dominus declarauerit commune affirmant Iafin l. ij. no. v. C. de iur. emphyt. Cur. Iun. consil. cix. nu. 2. & consil. cclxix. nu. 3. copiosus Iul. Clar. de emphyt. q. ix. Viuius lib. j. opinio. xciiij. ad finem. atque adeò ad fructus à declaratione perceptos solù tenebitur, comu-

neinquit Felin. in c. de quarta. de praescript. Iul. Clar. dicto loco, ac Viuius in allegata opin. xciiij. ver. ampliatur tertio loco.

Emphyteuta si ob non soluendi culpam eiiciatur, quae in emphyteusim ornandam, & ad meliorem statum reduendam expendit, non repetet, sin autem temporis metis excludatur, isthaec omnia prorsus proferet, commune afferro ex Iafin l. ij. nu. 27. C. de iur. emphyt. & in aethen. qui rem. C. de sacros. eccles. vbi Dec. nu. 1. 4. ex eode. in Dec. con. si. ccccxcviiij. Cagno. in l. si quis maior. §. 3. C. de tranfact. Bero. in c. pòbit. nu. 146. de loc. & alijs, quos adducit Iul. Clar. de emphyteut. quat. xlvj.

Emphyteuta vsum fructum, & seruitutem ea fini duratitram, quae ipsius emphyteusis constituit, iure constituet: vt commune recenset ex Iafin l. vlt. num. 118. C. de iur. emphyt. Cepoll. de seruitut. vrb. ban. praediorum. c. xliij. Afflic. de c. c. cclxxx. Curt. de feud. q. xliij. Parisien. consil. xcviij. nu. 1. lib. ij. Boer. de c. c. c. lxxxj.

Emphyteuta solutione per biennium superfedentis tenet emphyteuticam dominus propria auctoritate ingredietur, continue dicit Corn. consil. cclxxj. lib. iij. Dec. consil. cxlvj. num. 7. Viuius lib. j. opin. xciiij. in fin. Quin generaliter emphyteutam emphyteusi lapsum dominus propria auctoritate potest expellere, ac rei possessionem sibi vindicare, vt receptum censet. Alex. consil. cxvij. num. 2. lib. iij. Dec. in laudatò consilio cxlvj. numero 7. & qui benè declarat Iul. Clar. de emphyt. q. x.

Emphyteuta consanguineus emphyteusim generationum sine consumptam sibi renouari iure potest, ac si repullam fecerit, & accepit se iniuriam videbitur, & superiorem vel querele, vel appellacionis via adire poterit, vt frequenter placitum esse litetis prodiderunt Alex. consil. lxx. vlt. & animaduerso. nu. 7. lib. j. Barba. in c. j. nu. 1. 3. de locat. & qui vberimè cumulant Iul. Clar. de emphyt. q. xliij. Viuius lib. j. opi. xcvi. Intellige tamen id tunc processurum, cum patronus sibi ipsi emphyteusim retinere non vult, quemadmodum commune dogma asseuerant Petr. de Benit. de c. c. xix. Clarus, ac Viuius vbi supr.

Emphyteuticus contractus scriptura necessarii eget, commune inquit Iafin l. j. nu. 6. C. de iur. emphyteut. & qui latè agit Iul. Clar. de emphy. q. iij.

Emphyteuticus contractus subiacet constitutioni l. ij. C. de rescind. vendit. vt commune ostendit diligenter, & copiose Arius Pin. ad eandem l. par. j. c. ij. nu. vlt.

Emphyteutici canonis solutio duobus testibus probari debet, commune ait Iafin l. emphyteuticariis. nu. 1. 3. 4. C. de iur. emphyteut.

Emphyteutica res praesumitur, si eas tanquam emphyteuticæ possessor diu canonem soluerit, commune fatetur Iafin l. j. nu. 55. C. de iur. emphyteut. etiam autem hic diutina canonis solutio, quae triginta annos excedat, vt commune effert illic Iafin, nu. 55. & Balb. de praescri. part. ij. q. x. nu. 36. ac Viuius lib. j. opin. xciiij.

Emphyteutica bona & pro alijs permutari, & inter emphyteutas distribui inconsulto, atq; ignato domino rectè possunt, illud commune ait Rip. in l. qui Romae. §. duo fratres. nu. 86. ff. de verb. obligat. hoc verò frequenter placitum assero ex Aret. Alex. Iafin. 7. Io. Croc. nu. 1. 3. 5. ad illum eundem §. duo fratres. atque ex Iafin. rursus in l. vlt. nu. 14. C. de iur. emphyt. quin & alijs emphyteuta impune distrahentur incido domino: vt communitè receptum inquit Iafin nu. 77. Rip. nu. 87. ver. v. facit in laudato superius. §. duo fratres: Iafin iterum in illam l. vlt. nu. 116. C. de iur. emphyteut. & in l. voluntas. nu. 17. C. de fideicom. Hippius. l. xxvij. Gozad. consil. xx. nu. 9.

Emptio nulla erit si hunc in modum concipiatur; empti tibi res esto pro iusto precio; aut emptam hanc rem habeto pro eo precio, quod inter nos statuerit, seu quod postea declarabitur: erit tamen contractus, inobtinatus, & precium subsequenda traditione à iudice indicabitur, receptum ex multis ponit Arius Pinel. (cuius nomen summa cum animi voluptate, aut auribus, aut ore vsurpo) in rub. ij. par. cap. j. nu. 1. 9. & c. iij. nu. 2. C. de rescind. vend. Quin generaliter emptio nulla est; quae non expressò certo precio, vel idonea relatione comprehenso fiat: tamen res empti vel ex loci consuetudine, vel ex conuentionis tempore certum pretium habeat, vel aestimatoribus publicis sint; vel denique certa, ac publicae rerum indicationes esse proponantur: vt receptum ponit idem Pinel. ad illam rub. c. ij. nu. 2. & 3. par. ij. vnde nec illa emptio alicuius ponderis erit, in qua precium in boti viri, aut alicuius tertij, aut emptorè, & venditorè eligendi arbitrium confertur, quemadmodum frequenter placitum censet idem Pinel. contra Dec. non curantiam in d. ij. par. rub. c. j. nu. 4. C. de rescind. vend.

Emptio quin tunc vera ac germana censatur, cum res aliqua estimata pro re alia datur, nemo veterum interpretum sententiam amplexurus dubitare debet, est enim commune omnium placitum in l. j. C. de contrahend. emp. quod. laudant Rip. nu. 26. Alc. num. 2. 3. in l. ij. ff. de cert. pet. Tiraquell. de retract. lig. §. j. gl. xliij. nu. 1. 9. & sequuntur complures, quos allegat, ac merito in contraria omnia abiens, confirmat Arius Pinelus, à quo sum; in rub. ij. par. c. j. num. 16. & c. ij. num. 1. versic. C. de rescind. vendit. vnde nunquam approbate potui, & equit

acquiratis rationibus semper alienum duxi, ac duco quod scripserit Dec. cons. clix. Emphyteusim committi si pro re alia restimata permittitur, quia & res estimari solent, ut solus earum valor melius cognoscatur, si estimatis, cum similibus, si. solu. m. ut. & precij m. ratio. quae illi argumentum suggerit tunc venditorem arguit, cum in pecunia numerata constitit, si res precium, in princ. In lit. de empt. & vend. sed hac de re commodius, & vberius a libi & egimus, & Deo fauente agemus.

Emptio aliquot reddituum ad vitam, non vita incertitudine labefcit, ut frequenter visum interpretibus inquit Ias. in l. j. numero 63. C. de sum. Trin.

Emptor, qui rem minori precio, quam valeat, emit, in animi iudicio obligabitur, ut pium proculdubio assero, & receptum arbitror ex Tiraquell. de iure marit. in l. 9. Did. nu. 9. à Couarr. lib. ij. resolutio. i. ur. c. iij. nu. 1. & multum laudat. o. ac multum, sep. que laudando Arto. Pinelo, qui complures allegat, ad d. l. j. par. j. c. j. nu. 3. C. de rescin. vend. Intellige tamen, nisi venditor verum rei valorem calleat, ut accurate resoluti Rip. in l. si vnaquam. q. ix. C. de reuoc. donat. & est ex alio sum interpretum mente.

Emptor rei alienae scienter, tamen si de evictione sibi non cauerit, tamen se postea euicta praesum suum a venditore seruat, commune ponit Did. à Couarr. lib. iij. resolutio. ca. xij. vers. ad eam, verum enim vero & inquam id est, & contra text. apertum in l. fundu. C. de evic.

Emptor cum pacto reuendendi seu retro vendendi, seu restituendi, si res penes illum sit, ad eam praesens tradenda obligabitur, nec eo, quod interest, soluendo satisfacet, ut commune ex multis contra multos ait accurate Arius Pinek in l. j. part. ij. ca. iij. nu. 22. de rescin. venditione.

Emptor rei vniuersitatis ab eadem vniuersitate vendita, non necesse habet probare precium a se solutum, in vniuersitatis illius vtilitatem fuisse praesum, ut frequenter placitum inquit Aleciat. in l. ciuit. ff. si cert. pet.

Emptor vel possit agere non habet opus offerre precium, si venditor id non petat, commune aio ex Alex. in l. filia licet. C. de collat. Ias. in l. iurisdictum, in iij. notab. ff. de pact. & in l. si duo patroni. §. si quis iurauerit. ff. de iur. iurand. & in §. actionum. nu. 1. 36. cum sequentibus Instit. de action. atque ex aliis, quos refert And. Tiraquell. de retract. lig. §. j. gl. xvij. nu. 4. & si Fulgosi accutissimi ingenij vir in d. l. filia licet, contrarium prorsus autmet, atque inibi cum & sequatur ac defendat Deci. & in cons. cccxxj. sequatur etiam Alex. sibi reluctatus in cons. clxxij. lib. vj. ac nonnulli alij, quos citat Tiraquell. in d. gl. nu. 13. in eadem opinione in ierint. Sed quidquid illi deblaterent, communis opinio est, quod possit agere, & pars aduersa id debeat opponere. Nec obstat quod oblatio (quam in hac re exigi, tex. in l. Julia. §. offerri. ff. de actio. empt.) in solutionis vim accipiatur, & oblationis ea esse natura videatur, ut tunc loci habeat, cum pecuniam aduersarius recipere tergiversatur, ut in l. si creditrici, & in l. acceptam, cum ibi not. C. de vsur. & in l. oblatione. C. de solut. & in l. debitor. ff. de vsur. notant Bar. ac reliqui scribentes in l. qui Rom. in princip. ff. de verbo. oblig. quod argumentum complures perturbat, quia inficiari nemo potest, Quin etiam illis proprie precium offerri dicatur, quoniam voluntas in incerto est, num velint illud accipere necne, & id nos alibi multis ex auctoritatibus opportunius, ac latius ostendimus. Nec item obest, quod cum venditor regulariter, qui precio sibi nondum soluto rem emptori tradidit, nec illi de eo fidem habuit dominum rei non faciat emptorem, l. quod vendidi. l. res. ff. de contrah. empt. §. vendita. Instit. de rer. diuis. cum similibus, & cum oblatio de qua in d. §. offerri, vim solutionis, ac locum subeat, videatur & parte non petente fieri debere, ut efficax postea subsequatur traditio, quia empti actio personalis est, qua ob contractum emptor statim experiri potest, & argumentum ad rei vindicationem spectat, sed haec omnia alibi entelcius, & vberius.

Emptor ad tributa, & onera rebus ipsis imposita non solum praesentia, & futura, sed etiam praerogata tenetur, ut frequentius placitum asserere ausim ex Panor. in c. pastoralis. nu. 1. de deci. Matr. de Afflic. decil. xcv. quod etiam procedet, & si emptor contraria pacta cum venditore inierit, ut commune pono ex Paris. cons. l. j. lib. j. Arto. Pinel. in l. j. par. ij. nu. 7. ver. iij. ampliat. C. de bon. mater.

Emptor secundus rei possessionem nactus praefertur primo, & si ecclesiastico commune ait Ias. in l. quoties. nu. 19. C. de rei vendic.

Emptori habita fides de precio censetur ex mera, ac sola rei vendita traditione, ut commune inquit Porc. nu. 7. Ang. nu. 2. in §. vendita. Instit. de rerum diuis. & composita doctorum strues à Tiraq. de retract. conuenit in fin. 77. & si contra id recte steterint Fulgosi. in l. quod vendidi. ff. de contr. emp. & in l. procuratoris. §. planè. ff. de tribu. act. Arto. in l. quoties. C. de rei vendic. Fabian. de emp. & ven. q. v. nu. 3. iura enim aut expressam fidem, aut veram solutionem exigunt, quorum haec sunt praecipua. d. l. quod vendidi. xix. ff. de contrah. emp. l. si à Titio. 73. ff. de rei vendic. l. ex empto. ad si. prin. ff. de act. empt. l. si. c. si debitor. in j. ff. qui. mod. pign. vel hypoth. sol. l. quoties. C. de rei vendic. in tom. 1.

vi. l. 6. in l. de l. i. de rei. m. l. i. ff. de l. i. de rei. com. modus & prolixius alibi.

Emptori venditor de evictione non tenetur, si litem sibi motam illi haud remanenti, quia inis in omni ipse venditor aliunde (si erit, commune inquit Petr. Rauen. in alp. aut. ver. vendere. Villalob. in sua collect. confirmant, idem que censent Alex. in l. j. §. v. voluntate. nu. 1. 2. ff. solu. matr. Rip. in c. cum. M. nu. 166. de constitutio. Viuius lib. j. opin. cccxxij. Amplia idem fore, & cum venditor nullum. defendendi ius habet, commune effert Dec. cons. l. xliij.

Episcopatus (ut doctores sanctorum) quantumvis patriam potestatem tollat, non tollit sui heredis iura, ut commune interpretum dogma affirmat Ant. Gomez. de testam. ca. x. nu. 1. 1.

Episcopus, seu praeful (ut iuris interpretes commentantur) nisi magnis ciuitatibus non datur, frequenter placitum ait Alc. vir summa eruditionis, ac doctus in cap. pernicio. sam. nu. 2. de offic. ordi. n.

Episcopus in delictis adulterio maioribus, non aliis dispensat, quam si expressum id illi concessum inueniatur, commune ait Fel. in cap. at. si clerici. §. de adulteris. nu. 1. de iudic.

Episcopus lae mactatis reus non reipsa, sed verborum tenuis debet degradari, ut doctores loquuntur, commune testatur Curt. Junior cons. clix. nu. 1.

Episcopi familia fore prerogatiuis potitur, & si ecclesiae familia illis non potitur, commune doctorum axiomata asserat Panor. in cap. ij. nu. 6. de for. compe. Villalob. in sua collect. mihi vtrunque improbari posse quam meritissimè videtur, sed hac alibi.

Equo simpliciter & per auersionem emptorum demeritus & sella & cetera ornamenta empta quoque censentur, cum aut equus ornatus emptori ostensus est, aut loci constitutio id flagitat, commune inquit Ant. Gomez. de contract. c. ij. nu. 15.

Error in calculis, atque aliis rebus generaliter eo ipso interuenisse praesumitur, quod veritas in contrarium ostenditur, ut frequens doctorum placitum renuncio ex gl. & doct. in l. de arate. §. vt. ff. de interrog. actio. Alex. cons. l. lxx. nu. 3. lib. iij. & consil. cxlv. nu. 7. lib. vj. Ias. per textum illum post alios interpretes in l. si post diuisionem. nu. 3. C. de iur. & facti ignorant. Luc. de Pen. in l. ij. C. de Castrenf. pecul.

Error computationum allegari semper potest, atque emendari perpetuo debet, & si rationes saepe sapienter inita proponantur, ut probat textus, expressus in l. vna. ibi, veritas non asserit prauidicium, & ibi, saepe computatis. C. de error. calc. & est receptissima sententia ex Bar. Angel. Paul. Ias. & Dec. nu. 2. ad illam Lex gloss. in l. ij. C. de iure sic. lib. x. Alex. consil. cxxxv. nu. 7. lib. vj. Soc. consil. cxij. nu. 8. lib. iij. Paris. consil. vlt. nu. 6. & nu. 27. lib. j. Est autem in promptuario, quippe quia errantis nulla est voluntas, ut in reg. nihil consensui, atque inibi Dec. & alij, & in l. si per errorem. vbi Alex. in princ. Instit. de iurisdic. omnium. Luc. de Penna in l. ij. C. de castrenf. pecul. lib. xij.

Errore soluti repetitionem non impedit antidotalis, ut doctores sanctorum, vel remunerandi obligatio, ut commune aiunt Ias. in Lex hoc iure. nu. 74. ff. de iustit. & iur. & in l. j. nu. 1. 2. ff. de condic. in deb. Dec. in c. ad nostram de probation. insignis Pinelus in l. j. part. iij. C. de bon. mater. Est contrarium perperam moliantur Fortun. in l. j. §. ius naturale. nu. 6. cum sequentibus. ff. de iustit. & iur. Zaf. lib. j. respons. cap. iij. nu. 2. 2. Did. à Couarr. in cap. cum in officiis. nu. 10. de testam. cuius argumentis alibi diligenter satisfacimus.

Exceptio est actionis exclusio, defensio autem est intentionis repulsiō, ut frequenter placitum ponit Didac. à Couarr. in reg. possessor. nu. 4. de reg. iur. lib. vj.

Exceptio non infert intentionis aduersae probationem, ut commune interpretum dogma affirmat Ias. in l. iulianus verum debitorum. ff. de condic. in deb. Anton. Gomez. de delict. cap. xij. nu. 16

Exceptio dilatoria ante litem contestationem proponi debet commune ait Praepos. in cap. si quis. iij. quest. vj. & cum in prima causae tractatione (instantiam appellant interpretes) opposita non est, non potest in secunda opponi, ut recepta effatur Anton. de Tremon. in addition. ad Bonacur. in pract. exception. in rub. de impedim. & exceptio. quae contra restit. nu. 9. Villalob. in sua collect.

Exceptio item perimens etiam post sententiam opponi potest, si prima actione agatur, non vero actione in factum ex prima sententia, ut frequenter placitum enunciat Balb. decil. xij.

Exceptio nullitatis (ut sancti mos est) non censetur sublata, sublatis ab statuto omnibus exceptionibus, ut commune dicit Curt. Jun. cons. cxxix. numero 13.

Exceptio nullitatis quae probari est vestigio potest, executionem retardat, commune asserit Ias. in l. qui se non obtulit. §. condemnatum. numero 5. ff. de re iud.

Exceptio non numeratae pecuniae debet in scriptis proponi ut communiter doctoribus probari author est Porc. in princ. numero 7. instit. de liter. obligat.

Exceptio non numeratae pecuniae, & in assertionem facta loci habet, ut receptissimum ponit Emanuel à Costa in l. si ex cautione. l. mit. quarta. C. de non numer. pecun. Quin & in ea specie versatur, in qu

non quis certum se recepisse constat iam annus, bienniumve et solutionem in tempus ante elapsam reiiciens, vt commune pronuncio ex Alexand. nu. 2. Curt. Iun. nu. 7. Dec. in si. ad legem ij. §. appellatione. ff. si cer. pet. Ant. Gomez. de contrah. c. vj. nu. 4.

Exceptio non numerata pecunie post biennium opponi nequit, etiam si probationis onus assumatur, commune ait cum Felin. Curt. Iun. in l. ij. §. appellata. nume. 7. ff. si cer. pet. Hippo. notab. cccclxij. Et si contrariam sententiam iulius ac verius, commune recenseat Ful. in l. si iud. specie. numero ultimo de postul. Emanuel. à Costa in l. si ex cautione. limit. vt. C. de non nu. pec.

Exceptio non numerata pecunie non competit in confessionem ex mutui causa factam, si alia causa à mutuo diuersa in eam sit transita, vt commune pono ex Felin. in cap. si cautio. nu. 66. de fide instrument. Carolo Ruin. consilio xix. numero 11. libro iij. atque ex iis, quos ipsi laudant.

Exceptionis non numerata pecunie renunciatio iurecurando confirmatur, vt commune inquit Emanuel. à Costa in l. si ex cautione. limit. j. nu. 3. C. de non num. pecu. aliis autem nullius est momenti, quemadmodum receptum communiter affirmant Alex. cons. xxxv. lib. j. & qui eum refert Did. à Couarru. lib. j. resolut. c. iij. nu. 3. Felin. in l. si cautio. nu. 43. de fide instrument. Alciat. in c. cum contingat. num. 18 §. de iur. iud. & in l. pacta, qua. contra. C. de pact. Curt. Iun. in l. ij. §. vt. nu. 2. ff. si cer. pet.

Exceptione non numerata pecunie opponet qui se soluturum cum iurecurando promiserit, non qui se recepisse cum iurecurando confessus est, vt commune ex multis ait Emanuel. à Costa meus iuris doctor in l. si ex cautione. nu. 9. C. de non nu. pec.

Exceptionem non numerata pecunie nec simplex debiti ex parte solutio sine expressa agnitione tollit, nec vlla verba tempore cautionis prolata impediunt. Quin nec verba illa, quibus aliquis se reipsum accepisse vel penes se habere, vel quid simile in testationem redigenti obstaculo erunt, vt communiter interpretibus placere affirmat Emanuel. à Costa, hoc limit. 7. in si. illud limit. viij. in appellata superius l. si ex cautione. C. de non nu. pec.

Exceptionem non numerata pecunie perpetuam habent ciuitas, & sacer pius, vt cuius locus, vt frequens interpretum axioma cenferi Rip. in l. in is, qui bonaz. nu. 13. ff. de pignor.

Exceptionem morte adeptus debitor exceptionis eiusdem oppositioni a fratre debitoris sit obnoxius, vt commune ait Rip. in rub. nu. 4. de restitut. Villalob. in sua collect.

Exceptionem tibi competere declarari, antequam conueniatur, iure petere vocato in ius creditore, vt notabiliter commune dicit Ant. Gomez. de delict. c. j. nu. 20.

Exceptiones, quæ diligenter atque accuratè excuti debent, in possessionis iudicio non admittuntur, commune ponit Curt. Iun. consil. cxvij. nu. 14.

Exceptionibus contrariis sese defendere nemo prohibetur, commune inquit Cagnol. in l. nemo. nu. 3. ff. de reg. iur.

Exceptiones, quæ nisi specialiter declaratae sint, alicuius regulae, vel alicuius rei, de qua agitur, generalitati non subiiciuntur, subiectentur profus, si quæ exceptio, quæ etiam non continebatur, eidem generalitati subiuncta proponatur, vt frequenter placitum asserunt Cagnol. in l. j. num. 30. & nume. 33. ff. de regulis iuris, Euerad. in Topicis. arg. ij. Viuius lib. j. opin. ccvij.

Excommunicatio non aufert contrahendi facultatem, vt commune receptum dicit Panormit. in cap. si verò, de sent. excommunic. & magis commune placitum cenferi Herclan. in l. ex facto, §. si quis rogatus, in ij. ff. ad S. C. Trebell. Nec arbitrij recipiendi facultatem remouatur, vt commune aiunt Alex. in l. si quis arbitrata, ff. de verb. obl. Duennas regu. cclxix. Quin nec seu actiuam, seu passiuam testamenti factionem (vt interpretum verba in recensendis interpretum placitis vsurpem) impedit ac lædit, vt crebris docto, suffragiis probatum attestantur Felin. in c. cum voluntate, de sentent. excommu. Barb. in ca. quia ingredientibus, de testament. Ioan. Dutant. de art. testam. titulo j. caut. 2. Iulius Clar. de testam. q. xij. Viuius lib. j. opin. cij. Aufert tamen testimonij dicendi copiam, vt commune scribit Lanfranc. ad ca. quoniam contra, ver. de testibus, nu. 76. de probat.

Excommunicatio ad tempus lapsu temporis non tollitur, sed necessaria est deinde absolutio, vt commune inquit Fel. Dec. ad Rip. notab. vj. in capitulo j. de iud. & Did. à Couarru. de sponsal. ij. parte c. vj. numero 26.

Excommunicationis, licet iniuste, metus & dicitur & ducitur iustus metus, atque in virum constantem cadens, vt commune ponunt Roma. consil. cclxix. & qui elegantè declarat Did. à Couarru. de spól. ij. parte c. ij. §. iij. nu. 12.

Excommunicationis sententia lata ex iusta causa & si valeat atque obstringat, tamen si ratione aliqua sit nulla non obstringit, nec aliquid ponderis, aut momenti erit, commune inquit Soc. inter cõs. Curt. Sen. consil. xx. nu. 24. & nume. 30. Iul. Clarus. in pract. §. vt. q. lxxvij. ver.

Excommunicatus ob causam in propatulo positam, non requirit

monitionem: vt commune effatur Deci. in cap. de iud. Villalob. in sua collect.

Excommunicatus ob contumaciam, & integro anno non absolutus, pro conuicto habetur quo ad crimen illi seu ciuilitate, seu criminaliter intentatum, in quo contumacia excommunicatione dignam admisit, vt commune aiunt Rip. nu. 77. Alciat. num. 4. in cap. j. de iud. Marant. de iud. vj. part. ij. memb. de contumacia. nu. 3. Duennas reg. cliij. numero 4.

Excommunicatus in loco insigni degens non potest ad iudicium etiam suam defensionis causa accedere, alias non prohibetur, vt commune scribit Felin. in c. inrellimus, de iudic. amicus noster Nicol. Anr. Grauatius ad Vestrum lib. vij. c. j. nu. 29.

Excommunicatus clericus iure ipso beneficij fru ctibus priuatur, vt frequenter placitum aiunt Did. à Couarru. libro tertio resolut. capitulo tertio, numero 8. Iul. Clar. in pract. vltim. quæst. lxxij. ver. pariter etiam.

Executio aliter facta atque in §. in venditione. lã duto Pio. ff. de re iud. instituitur, valet, atque inuolabiliter stat, vt commune interpretum placitum ait ad illum §. Iul. nu. 10.

Executionis via non proceditur, ante quam omnia liquidè consent, vt commune pronuncio ex Boer. decil. l. ij. nu. 8. Ant. Capic. decil. xvij. Aym. Crauet. consil. cxxxj. atque ex aliis, quos ipsi laudant.

Executioni moram inferre restitutio in integrum & si maiorem indaginem desideret, vt receptum profert Iul. in l. qui se obtulit, §. condempnatum. nu. 17. ff. de re iud.

Executor, qui iudice maior est, potest omnes excepciones sententiam demolientes admittere, vt commune ait Iason consilio ix. lib. iij.

Executor testamenti non tenetur caucere de exequendo, vt commune inquit Pirthus de excec. instrument. cap. xvij. Villalob. in sua collectione.

Executor testamenti non aliter rei, quam vendidit, dominium transfert, quam si pecunia sit in numerato, vt frequenter placitum enunciat Iul. in l. a Diuo Pio. §. sed si emptor. nu. 8. ff. de re iud.

Executoris testamenti officium eo mortuo ad episcopum, & ad illius heredes venit, si conspiciat testatoris voluntas illud non disponit, vt commune refert Curt. Iun. consil. lxxvj. nu. 2.

Executores testamentarij constitui nequeunt monachi minores, vt receptum in h. Dec. consil. cccxcix. nu. 34.

Exemplar & instrumentum à pluribus etiam notariis, qui se archetypum vidisse, & cum illo concordasse asserant exscriptum, non facit fidem, vt commune ponunt Paul. ac Ias. in auth. si quis in aliquo. C. de eden. & latus Turzan. opin. cxlix.

Exhereditatio non solum ob expressas causas in §. aliud quoque capitulum: sed & ob similes vel maiores iure fiet, commune aiunt Iul. in l. licet. num. 4. C. de lib. præter. Curt. Iun. consil. cxxxij. nu. 10. Vigil. in §. mater vel auus. nu. 8. Institude exhered. liber. & in §. iugiter. num. 6. Institut. de inofficio. testam. Ant. Gomez. de testam. cap. xj. num. 12. Emanuel. à Costa in l. Gallus. §. & quid si tantum. iij. part. nu. 173. cum sequen. ff. de lib. & posthum. Iul. Clar. de test. q. xj. ver. sed quæro. Viuius lib. j. opin. cxxvij.

Exhereditatio, cui nulla iusta adicitur, testamentum iure nouo, nullum profus reddit, vt commune affirmare ausum ex glo. Bar. num. 5. Aret. num. 24 & reliquis scribentibus ad l. ff. de testam. ex gloss. Bart. nu. 12. Paul. nu. 9. cõclusionem ij. & ceteris interpretibus in auth. ex causa. C. de lib. præter. rursus Paul. in principio. Alex. nu. 9. in Auth. non licet. C. illo eod. tit. Corn. consil. cl. nu. 1. lib. j. Anto. Gomez. de testament. cap. xj. nu. 10. Et si verius mihi videatur quod ad Lillam primam, ff. de testam. scripsit Imol. sequutus Fulgos. huiusmodi exheredationem nulla causa iusta suffulcat testamentum hodie etiam vt olim vires suppetere, ac necessariam querelam fore ad illius rescissionem, quod idem disputat ac latissime defendit Io. Ign. in auth. ex causam sequentibus, & Vigli. nu. 2. ac Steph. Bodæus in rub. Instituti. de inoffic. testam.

Exheredationis causa non est, matrimonium à filio sine parentum consensu contractum, vt frequenter interpretibus placere sicut auctores Francisc. Duaren. in tit. sol. matr. c. ij. quo modo nuptiæ contrahant, ver. hinc existit quæstio. Anto. Costan. de dotib. c. iij. nume. 19. Quod ampla processurum & si ignominiosam vxorem filius duxerit, atque idem omnino in filia futurum, vt commune aiunt latissime id agentes Did. à Couarru. de sponsal. ij. par. c. ij. §. vij. nu. 5. & nu. 6. Emanuel. à Costa in l. Gallus. §. & quid si tantum. iij. part. num. 177. ff. de liberis & posthumis, Iul. Clar. de testament. quæstione xlj. ver. sed quid si filia.

Exheredationis iusta satis superque causa est iniuria, verbo tenus hoc est contumelia, in patrem illata, vt commune ait Curt. Iun. consil. cxlvij. nu. 1. Villalob. in sua collect.

Exheredationis causa testamento ritè inserta probari omnino debent ab hærede, qui ad id hodierno iure obligatur, commune pronuncio ex omni i. scribentium suffragiis per illos tex. in l. omnimodo ibi, arguantur ab hæredibus, & in l. si quis filium. C. de inoffic. testam.

ment ex omnibus commentariis ad auth. non licet. C. de lib. p. ater. afferant Vigli. in rub. post princip. Insti. de inoffi. test. Iguens in auth. ex causa. C. de liber. p. ater. Ant. Gomez de testamen. ca. xj. nu. 10. Minineris tamen semper, quod licet plures exheredationis causas in ingratum filium pater expresserit, satis tamen semper erit vnam aliquam ex illis exheredationi idoneam ab hærede probari, vt luculenter docet text. in auth. vt eum de appell. cognosca. s. siue igitur, in prin. ibi, vel vnam ex iis veram esse monstrauerit. coll. vij. & communione assenero ex Bal. & Alex. vtroque, ad fin. Iaf. nu. 11. in d. auth. non licet. & reliquis supra laudatis.

Exheredationis causa pœnitentia abolentur, vt communiter probari inquit Pyrrh. in cõf. Aure. de succed. c. xxv. Contra in memor. ver. filiis. & magis communem opinionem esse affirmat Emanuel à Costa in l. eum tale. s. si arbitrato. numero 189. ff. de condit. & demonstr. Non tamen filiorum prius ingratorum furore postea subsequuto euanescent, vt commune placitum assenerat Iaf. in lex factio. numero 29. ff. de vulg. & qui id non probat Iul. Clar. de testamen. quæst. xxxj. ver. sed pone contra quem immeritò blaterat Viuius lib. j. c. pin. cxxxj.

Exheredationi vel præteritioni si filius exheredatus, præteritusve consentiat, tamen nulla eius consensus in testamento mentio fiat, testamentum firmum, ratumque erit, ac nullo iure oppugnari poterit, vt commune ait meus olim iuris Doctor Anto. Gomez. de testam. cap. xj. nume. 14.

Exheredatione se absenturum pater promittens, nullo modo obligatur, nec impeditur, quin postea exheredare ritè queat. commune ponit Ant. Gomez. de testam. c. vlt. num. pen. ad fin.

Exheredari nequeunt posthumus, infans, & regulariter impubes. vt commune renunciant Arius Pinellus in auth. nisi tricennale C. de bonis matern. Iulius Clarus de test. q. xlj. in fin.

Exheredato simpliciter filio, de iure digestorum testamentum valebat, nec inofficiosi quærela oppugnabatur, nisi si filius ille prius probasset se semper debita parentibus officia præstitisse. De iure codicis si filius exheredatus simpliciter ob ingratitudinem proponeretur, hæredes quamlibet ingrati culpam probare tenabantur. At de iure nouissimo & causam speciatim exprimi necesse est: illam ab hæredibus probari oportet quam si scripti hæredes probare nequeant, testamentum quidem valebit, sed iudicio centumvitali rescindetur. At si probauerint, & semper, & omnino testamentum ratum, validumque erit. Si verò nulla exheredationis causa inseratur, testamentum nullius momenti erit, vt communia ex multis assenerat Ant. Gomez. de testam. c. xj. nu. 10. & Iul. Clarus latius de materia agens, de testam. q. xl.

Exheredati liberi, aut hereditatis alioquin in capaces, in liberorum numero censentur, vt ceterorum liberorum legitima portio augetur. commune inquit Anto. Gomez. de test. c. xj. numero vigesimo secundo.

Exheredatorum ritè ac rectè filiorum liberis suis ex propriis personis autum testamentum vel nullum dicere, vel inofficiosi quærela oppugnare possunt, vt receptissimum assimare ausim ex Bartol. Bald. Angel. & reliquis commentatoribus ad l. pater filium. ff. de inoffic. testam. ex Bart. nume. secundò. Paul. Imol. Cuman. Alex. & Iaf. numero quadragesimo octauo, in l. si quis posthumos. s. si quis filius. ff. de libe. & posthu. ex gl. Cyno. Bar. Bal. Ang. Paul. Fulg. & Iaf. in l. si quis filium. C. de inoffic. testam. & denique ex Iaf. qui id magis commune arbitratur, ac diligenter tractat in l. in suis. nu. 4. s. ff. de libe. & posthu. & si nos alibi contrarium cum nonnullis latissimè probare moliamur.

Expensarum condemnationem sibi referuare in sententia nequit iudex, & si illarum taxationem possit, commune aiunt Lansfranc. in c. ij. nu. 6. de expens. Viuius (qui in interlocutionibus limitat) libro j. opin. clxix.

Expensas victum victori referre iudex iubere necessario debet, si petita sint, alias & si possit non tenetur. communia renunciant Alex. & Iaf. nu. 3. in l. properandum. s. sin autem. C. de iudi. idque procedit in civilibus causis, tum in criminalibus, vt commune inquit Hippo. in pract. s. si superest numero 1. Viuius lib. j. opin. cxj. Iulius Clarus in pract. s. vlt. q. lxij. ver. sed nunquid, Alioquin litem de illis suam iudex faciet, quemadmodum frequenter placitum affirmant Marant. de iudic. vj. par. ij. memb. nu. 12. Viuius vbi supra. Limita nisi reus iustam litigandi causam habuisset, vt affirmat receptum Cagnol. in l. in alterius. nu. 25. ff. de reg. iur. Quam habuisse videbitur si, cum vnum testem produxisset, per iurandum non sibi, sed parti aduersæ delatum, succubuerit. commune ponit Viuius d. lib. j. opin. cccxxv. Vel si peritorum iudicio fuit, litem susceperit, ac tractauerit, quemadmodum receptum aio ex Iaf. post. alios nu. 8. in l. properandum. s. sin autem alterutra. C. de iudic. Alcia. de præsumpt. reg. j. præsumpt. l. j. in fi. Paris. conf. vij. in filib. ij. Tiraq. in tract. de pœnit. legum. & c. causa. fin. nu. 108. & seq. Ruin. conf. c. ij. nu. 7. lib. ij. ac Iacob. Menoch. elegantis doctrine viro, de recup. poss. num. 27.

Expensas & meiorameta, vt Doctores santur, is tenetur restituere, qui remedio l. ij. C. de rescind. vend. rem retrò accipit, vt frequenter quibus Doctorum suffragiis exceptum indicat Arius Pinel. ad illam l. ij. part. ij. cap. ij. nume. 1. cum sequentibus.

Expressi si vitietur, & quod verbis enuncietur, & quod evidenter signis colligitur, commune dicit Iaf. in l. prætor ait, num. 5. ff. de noui oper. nunciat. Villalob. in sua collect.

Expressum si vitietur, tum demum id, quod tacitè eo continetur, labem ac vitium facit, cum vel non equè principale est, vel consistere per seipsum nequit, sed sic ad illum est affectum, vt pars aliqua subiecta, aut consequutio, aut appendix commune effert Anto. Gomez. da testamen. cap. ij. numero tertio, in princip. & in vertic. nec obstat. & num. 1. verfic. ij. facit.

Expromissores dicuntur, qui pro non obligato promittunt, vt commune pronunciat Iaf. in l. iij. s. ait prætor. num. 1. ff. de re iudic.

Extensio in iis, quæ à iure abhorrent (exorbitantia Doctores vocat) ex eadem, vel pari ratione rectè ac validè fiet, vt istè ponit commune dogma Tiraq. in l. n. quæ. ver. libertis. nu. 36. & nu. 37. C. de reuoc. don. Roger. in tract. de interpret. iur. s. v. Arius Pinel. in Rub. ij. par. nume. 27. C. de bon. mater. At in iis quæ corrigunt, etià à maiori ratione nõ procedit commune reuocatio ex Bart. in l. si constante. nu. 39. ff. solut. matrim. Iaf. in auth. quas actiones. num. 21. & 22. C. de sacrosan. eccle. Ario Pinello in l. j. par. j. nu. 78. C. de bon. mater. Viuius lib. j. opin. cvij. Excipie nisi vel ratio sit expressa, vel extali ex tentione ad ius commune illa l. que corrigunt, antiquus reducere mur. Excipie rursum, nisi vni ca tantum ratio illius constitutionis, de cuius extensione agitur, assignari possit, quia tunc semper à pari vel eadè, vel maiori ratione procedet extensio, vt frequenter placere assenerat Ant. Gomez. de testam. c. v. num. 1. & cap. xj. nu. 12. ad fin. Excipie ij. quando à significatione verbi stricta ad latam ampliatio fiet commune ait. Iaf. in rub. nu. 1. ff. de re iudic. Excipie quindò si pro animi salute agatur, quod commune effert. Curt. lun. in l. num. 8. ff. de offic. eius, cui mand. est iurisd.

Extensio in iis, quæ vel pœnam irrogant, vel odiosa habentur ex eadem ratione admitti nequit, vt commune inculcât Iaf. in l. cum quidam notab. vij. ff. de lib. & posthum. Viuius lib. j. opin. xciiij. post med. ac Iulius eod. lib. opin. cvij.

Euictionis actio non aliter procedet, quam si denuntiatio venditori etiam emptori motam cognoscenti fiat, vt commune assentor ex Bar. nu. 52. Alex. nu. 45. ac reliquis scribentibus in l. non solum. §. morte. ff. de nõ oper. nunciat. ex Bart. Angel. & Salicet. & ceteris interpretibus in l. emptor. C. de euict. Ang. in §. actionum. nu. 19. In l. tit. de action. Paul. Imol. Card. Anch. & reliquis in c. vlt. de empt. & vend. atque Anton. Gomez. qui isthanc rem non indiligenter tractat de contract. cap. ij. num. 39.

Euictionis actio nõ solum emptori competit ad precium recuperandum, quando ille litem in se intendi venditori, denuntiavit, sed & quando nihil enuntiatis atque ante vel iudiciũ vel sententiam agnoscentes bonam fidem restituerit re controuersam, si modo postea probet eius rem fuisse, cui illam restituit, vt commune effert ex Iaf. in l. si domus. §. de euict. nu. 14. ff. de leg. lib. j. Matth. de Afflic. lib. ij. feud. tit. de contr. inter vassal. & alium. 24. Did. à Couarru. lib. ij. re. loc. ca. xvij. nu. 6. Ar. Pinel. in l. j. par. ij. c. ij. nu. 17. C. de rescind. vend.

Euictionis actio etiam rei alienæ gnarus consuloque emptor precium recuperat, vt commune affirmat, sed falsò, vti alibi diximus. Curt. lun. in l. ea. quæ in fi. ff. de contrah. empr. Ant. Gomez. de contract. c. ij. nu. 42. Dida. Couarru. lib. ij. cap. xvij. ver. ab eam.

Euictionis iure, qui re euicta teneretur, re non euicta ad sumptus omnes atque expensas in comparanda victoria postas tenetur, tametsi is, qui egit, ob iudicis imperitiam illas non sit allequutus: modo nõ nec solennis enuntiatio defuerit, nec vel illas non petierit, vel culpa aliqua per eũ steterit, quo minus à victo victor ipse sumptus illos extorqueret, vt commune ac magis commune placitum recedent Ang. Aret. in §. actionum. nu. 17. Instutu. de actio. Alex. & Iaf. in l. yeditores. ff. de verb. oblig. & Iulius Ant. Gomez. de contractu. cap. ij. nu. 46. ver. sed his non obstantibus.

F

FABER vicinus ob aegrotantis salutem compelli potest, vt vel cesser, vel aliud se transferat receptum ait Lucas de Ven. in l. vit. ad finem. C. de stud. libetal. vrb. Rom. lib. xj.

Faber vicinus ob studij impedimentum, non solum à Doctore, sed à quocunque literatum studio, potest exigi atque aliò propelli, vt commune ait Iaf. in l. j. nu. 46. ff. sol. matr. & qui, cum aliter consuetudo suadet, aliter seruandum esse re datur Iou. de Amic. conf. c. iij. num. 9.

Factum ad quòd se quis obligauit, omninò ac præcisè fieri necesse non est, etenim illius, quod interet. solutione, liberatio quantur, vt commune

commune placitum censent Roman. nu. 8. Alex. num. 29. Ias. nu. 20. in l. stipulationes non diuiduntur. ff. de verb. obli. Alex. Vincen. & Ia. in l. si quis ab alio. §. vlti. ff. de re iudi. Iacob. de sanct. Geor. in l. vna. nu. 6. r. C. de sentent. que pro eo quod interest. & qui complures exceptiones subiungunt Soc. conf. cxix. nu. 8. cum sequentibus lib. j. Anton. Gomez. de contract. c. x. nu. 2. Quod intellige iure Cesarum processurum. quippe quia si canonum definitiones spectentur. aliud longe diuersum futurum est. vt frequenter dogma reuocatio ex Pa. nor. in c. veniens. nu. 9. de iure iur. Romi. & Ias. nu. 23. ad fin. in appellatam stipulationes non diuiduntur. Anto. Burgensia rub. de emp. & vendit. Rebus. in l. vna. nu. 467. Cide sent. que pro eo quod interest. Intellige. deinde atque excipe. nisi si iurandi vinculum accessit. vt commune inquit Fortun. Graec. in l. j. nu. 26. ff. de pact. & vide inferius ven. iurandam

Factum suum qui prestare duntaxat tenetur. ne alter in alicuius rei dominio perturbetur. & suorum successorum factum quoque prestabit. commune profert Boer. decif. lxxv. nu. 3. cum sequentibus

Facti alieni promissor si se adiuncta pena obliget. & maxima adhibeat curam. ac diligentiam. si factum tamen non prestabitur. semper ad poenam conuentam precise tenebitur. vt receptissimum ponit Bald. in §. si quis alium. Instit. de inutil. stipul. & ante eum Cur. Juni. conf. cxxxix. nu. 19. Alci. in l. iij. §. Cato. nu. 3. 2. ff. de verb. obli. Paris. conf. lxxv. lib. iij. Did. à Couarr. in c. quamuis pactum. ij. part. §. v. nu. 5. conclus. vij. de pact. lib. vj. Idem que colligitur ex Abb. cō. 2. l. iij. ac iura omnia id liquidè probant. vt nō mediocriter obtrixisse errore videatur Neapolitanum consilium aliter censens apud Math. de A. flij. lib. iij. c. cxcv. & grauius eadem in re hallucinatur Thom. Gramma. q. ij. nu. 8. post decisiones. ac Stephanus Budæus in d. §. si quis alium. & Viuius cum iis. quos citat. l. j. opin. cclv. Cauendum erit à Dec. in l. impossibilibus. nu. 1. ff. de reg. iur. à Ias. in l. stipulatio ista. nu. 10. ff. de ver. obli. si quidem questio. ac varietas Doctorum. quos laudant. ea in specie versatur cum quis se curatum adiecta pena spondet. in qua receptor est sententia. vt diligentia. poenam excludat. quemadmodum constat ex eorum numero atque autoritate. quos citat Did. à Coua. in d. §. v. nu. 3. ac praterea ex Fel. c. ex rescripto. nu. 28. de iure iur. Alci. in d. §. Cato. nu. 129. & in l. quod te mihi. nu. 21. ff. si cer. pet. & ex iis. quos allegat Viuius vbi §. in prin. Quod tamē non procedat etiam hac in vltima specie. si expresse fuerit. vt i. lud. de quo conuentio in iur. omnino fiat. quia tunc nulla cura ac diligentia à poena promissorem excusabit. iuxta veram resolutionem. de qua Rip. in d. l. quod te mihi. nu. 46. ff. si cer. pet. lat. Did. à Coua. vbi supra. nu. 6. quamuis perperam cōtrarium opinētur Afflic. decif. cxcv. Paris. conf. c. nu. 4. l. j. lib. j. Viuius. d. opi. Quinimō. sufficit ita ex contrahentium mente. ac proposito colligi. vt æquum & bonum affirmo. & magis commune teor ex Dec. in l. vlti. §. vlt. nu. 71. ff. si cer. pet. Alci. in d. §. Cato. nu. 135. Gomez. in §. in per sonam. nu. 57. Instit. de action. Rip. in d. l. quod te mihi. nu. 47. Did. à Coua. vbi supra. nu. 6. & nu. 7. Vnde tanquam parum vilis in super habenda est cautela Viuij. quam ad illius opin. cclv. si. effert.

Facti alieni promissor per formulam illam se facturum & curatum. si diligentiam & curam non adhibuit statim ac potuit. in mora constituitur absque vlla etiam interpellatione. vt frequenter placitum asseuerant Cur. Inn. conf. cxxxij. nu. 6. Viuius lib. j. opin. cclv. Falcidia locum duntaxat habet. & in fideicommissis singularibus. vt commune ait Bellon. in rub. nu. 10. ad si. & nu. 11. Instit. de fideicommissis. hæreditat. atque in iis etiam locum non habebit. si legatum integrè solui testator iubeat. vt frequenter placitum dicit Ias. in l. cum quis. nu. 7. C. de iur. fact. ignorant.

Falsi crimen admittens in scriptura. vel testium depositionibus. vel alio copiam actus. qui aut forma sua careat. aut necessariis substantiis libus destitatur nullas penas luet. vt communiter cum Bartor. receptum testificatur Soc. conf. c. iij. post reditū. lib. j. Turzan. opi. lxxx. Jul. Clar. in pract. §. falsum. ver. item excusatur. post princip. Quod tamen necessario intelligentes cum eiusmodi nullitas euident est. statim ex ipsiusmet scripturæ inspectione illucescit. quippe si lateat. vel ex ipsius scripturæ perfectione non comprehendatur. statas ac sanctas in falsos penas dabit. qui illud admittit. vt luculenter probat. I si quis legatū ff. ad l. Cornel. de fll. vbi qui falsi crimine se obstringit in testamento. in quo filius est præteritus. falsi poenis plebitur. cum maior testamenti nullitas considerari nequeat. l. j. ff. si tabulæ. null. extab. notat Alex. in l. posthumo nato. nu. 13. C. de bono. pos. contra tab. docer. l. C. in l. inter cetera. ubi principale ius. ff. de libe. & posthum. & ita rectè atque eleganter. l. l. legatum. ff. ad l. Cor. de fall. acceperunt & commendarunt Aret. in l. filius. qui in potestate. ff. de lib. & posth. Roder. Soarez in l. post rem iudicatam. ff. de re iud. & ante eos Bal. in l. vna. nu. 2. C. de errore calc. ea que specie accipi debet decisio Sali. in l. j. C. de sepul. violat.

Falsi crimē si de eo principaliter agatur. iustis probationibus ritè demonstrandum est. nec præsumptionibus. aut coniecturis illud at qui sufficet. commune est. Soc. Inn. conf. xxxix. nu. 44. & num.

77. & conf. lxx. nu. 9. lib. ij. At si ad eleuandā duntaxat ac refellendam alicuius scripturæ fidem intentetur. sola eius suspicio probationis loco erit. vt commune inquit Cur. Inn. conf. cxxxij. nu. 10. & conf. clxi. nu. 9. Jul. Clar. in pract. falsum. ventrita est conclusio.

Falsi crimen effugiet verbis per interpretationem cui modi acceptus. necessarium que est. vt huiusmodi delicti probatio sit necessaria. nec cōiecturis. indicibus nitatur. commune aio ex supra proxime laudatis. & ex Ias. in l. iungenti. §. quod ferè nu. 10. ff. de pact. Dec. in cap. porrecta. de confir. vil. vel incul. & conf. cxxxv. num. 4. & seq. Siluan. cō. l. vj. nu. 17. Cur. Inn. in l. singularia. nu. 16. ff. si cer. pe. Capol. conf. crim. xxij. ver. & quod hoc sit. & Emanuel à Costa meo olim iuris Doctore in l. si ex cautione xix. limi. C. de non nu. pecun. qua in re cæcuerunt Ias. conf. clxvij. nu. 2. lib. iij. Cur. Inn. cō. l. v. nu. 16. Hippia rub. nu. 19. ff. ad leg. Corn. de fall.

Falsi crimen eluatur. atque eius poenæ effugiuntur. si quis in dolo non fuerit. vel si primordio veritatis inuenerit. vel si quod falso gestum. diutiusve est. nemini damnum. aut præiudicium inferat. vt cōmunita dogmata ex multis assiduis iuris interpretibus ostendūt Iulius Clar. in pract. §. falsum. ver. excusatur autem cū sequent. Viuius lib. j. opin. c. & opin. ccccxix.

Falsi crimen non idcirco à Principe indultum censetur. quod delinquenti. generali delictorum venia ab eo concessa proponatur. vt commune aiunt Nellus de bannitis. iij. parte ij. temporis. q. xij. Iulius Clar. in pract. §. vlti. q. lxx. ver. scias etiam.

Falsi reus quicumque sit. quancūque causam perdit. in cuius adis falsum commississe enuncitur. commune ait Boer. dec. cxcj. num. 1. Quod tamen non procedet si instrumentum ipsum. vel testes falsi crimine polluerit. vt commune ponit Turzan. opi. lxxxij

Falsi criminis accusatio viginti annorum spatio aboletur. vt frequenter placitum asseuerant Boer. decif. xxvj. nu. 5. & seq. Viuius lib. j. opin. xix.

Fama publica vt probetur. opus est deponant testes se id à maiori populi parte audiuissē. vt commune attestantur Imol. in l. hæres palam. in prin. ff. de testamen. Alex. conf. cclvij. visis. num. 5. libro secundo. Cur. Inn. conf. cxxxij. nu. 9. Et si longe verior illorum sit opi. qui sufficere arbitrantur si se ita publice audiuissē testes deponant. de qua Chassa. titulo de probat. decif. lxxij. Turzan. in opinioibus ac Viuius latè de materia agens lib. j. opi. cclxxvij. latius & accuratius Iulius Clarus pract. §. vlt. quæst. vj. ver. debent etiam. vbi & in veris. subsequentes cum receptis dogmatis vberimè profectur quæ in idonea fama probatione requirantur.

Fama sola non est sufficiens iudicium ad torturam. vt commune aiunt Hippol. singul. xcij. Duennas reg. ccc. in princip. copiosius Iul. Clar. in pract. §. vlt. quæstione xxj. probat tamen semiplenè etiam in iis. quæ sunt difficilis probationis vt frequenter placitum inquit Alexander consilio xvij. lib. j. & conf. cxliij. libro secundo. Andreas Sical. conf. v. lib. j. Ioannes Corasin l. admonendi. nume. 8. ff. de iur. reitoran. Did. à Couarr. de sponsal. ij. part. capit. octauo. §. tertio. nu. 9. at in antiquis perfectè probat. vt commune asseuerant Aymō. Crauet. de antiq. temp. parte j. nu. 101. Viuius libro j. opin. cxxix. In criminalibus verò nunquam plenam probationem gignet. & si alia semiplena probatio illi adiungatur. quemadmodum communiter receptum copiosè attestatur Iulius Clar. in pract. §. l. vlt. quæst. lxxij. ver. sic. vlt.

Fama publica. vt perfectè probetur. duorum testium nutu contenta est. Commune dicunt Salicet. in l. ea quidem. ver. venio ad septimam quæstionem. C. de accusat. ac Dec. conf. c. lxxij. num. 4.

Fama pecunias compensari potest. vt communiter receptum ponit. Did. à Couarr. lib. primo. resolu. capit. secun. l. o. num. 8. Quod & si non mediocriter ratorum. poetarum ac philosophorum placitis refragetur. sui tamen omnia pecunias deferenti. apprimè consentaneum est.

Familie appellatio. & si ex digestorū iure strictam illius significationem ac magis propriam. inuenti agnatos tantum com. rel. dederit. tamen ex Iustinia vlti. constitutione. in titul. de veris. signi latam huius verbi indicationem ex præsumpta dispoentionum mente interpretatis & cognatos complectetur. vt cōmune aio ex gloss. Bartol. Bald. Paul. Corn. nume. secundo. Ias. ac reliquis scribentibus ad illa l. vltimam. C. de verborum significatione. Chassa. de Burg. in rub. vj. §. xij. num. quarto vnde vbi vltus aliter suaserit. vel vbi propria verborum interpretatio tantum crit spectanda. solus agnatos includet. vt receptum pono ex supra laudatis ac Paul. in l. cum ita. §. in fideicommissio num. secundo. ff. de leg. lib. ij. Alex. conf. clx. nu. 5. lib. ij. Soc. conf. lxxxiiij. nu. 8. lib. iij. Paris. conf. xcj. num. 12. lib. ij. Gu liel. in cap. Raynuntius. in verb. duas habens filias. nu. 173. de testam. quos sic exaudiendos arbitror.

Familie personis. aut iis qui in familia sunt fideicommissum relictum ad illum primo totum pertinet. qui primum familie locum habet. vt commune ait Alex. conf. lxxxvij. nu. 12. lib. j.

Familie totius cōsensu & si alienare possint. que extra familiam alienant

alienati prohibentur, tamen eiusmodi alienatio filiis consentientium postea natis haud nocebit, quippe quia poterunt illi iure suo alienata reuocare ac sibi ipsi illa vindicare, vt commune effertur ex Fulg. Corn. & Iason. numero 2. in l. quod in i. c. de fideicommiss. Crot. in l. filiusfam. §. diu. num. 146. Loazes num. 191. ff. de leg. lib. j. Cuiuslibet in c. Raynuitus in ver. soboles quum gestabat in vtero. nu. 48 de testament. & ante eos Bal. in c. j. hoc quoque, nu. 20. de success. feud. Fulg. rursus consil. xvij. Dec. consil. lxxvij. & consil. cccclxvij. nu. 29 & consil. cccxcvij. nu. 20. & iis. quos cogerit Tir. quel. de retract. proxi. §. j. gl. ix. nu. 14. Quamuis si tē ad vivū res; cemus ac iuris rationes accuratius perscrutemur, aliud proculdubio verisimum sit, sed ea de re alibi & latius & opportunius.

Famulus infirmus non consequetur eius temporis salarium quo egrotaverit, commune dicunt Panor. in c. j. nu. 6. de cleric. agrotan. Curt. Sen. & Cagnol. nu. 2. §. ac Bolognet. nu. 7. 2. in l. d. i. m. sancto. ff. de offi. affec. Viuius lib. j. opin. cvij. Et si contrarium magis ex pietate admittendum censeam cum multis, de quibus alibi.

Famulus quicquid domini scientis occasione agit, ex illius voluntate egisse creditur, commune ait Curt. Sen. consil. xij. nu. 10. & Grammat. consil. crim. vij. At si quae delinquat Domino inscio, vel prohibere nequeunt, Dominum nō obligabit, vt commune effertur Cagnol. in l. culpa caret. nu. 1. §. ff. de reg. iur. & qui isthanc materiam rē dē differit. Iul. Clar. in pract. §. vlt. q. lxxxvj. in prin.

Feudum & si nominatus contractus sit, vt commune asserit Curt. Jun. de feud. j. par. prin. q. ix. Ioan. Ronchegall. Gioldus mihi multis nominibus observandus in l. reos. §. cum tabulis. numero 37. ff. de duob. reis. tamen bonae fidei non est, vt frequenter placitum enunciat Zaf. de feud. j. part. ad finem.

Feudū quā pecunia intertexente constitui possit, nihil vetat. commune aiunt Zaf. de feud. xij. par. ver. ij. conclusio. Carol. Mol. in cōfuet. Paris. sed. §. xxx. nu. 100. in fin.

Feudum non praesumitur in re dubia, ni liquidò probetur, vt frequenter placitum asserunt Curt. Jun. consil. clxxxij. nu. 1. Bel. consil. x. nu. 9. Iul. Clar. de feu. q. xvij. Viuius lib. j. opin. cxlij.

Feudum in re dubia potius praesumitur antiquum, quā nouum, vt receptum ponit, & si intricatē Viui. lib. j. opin. cxliij.

Feudum haereditarium dicitur, quōd alicui, & eius haereditibus ac successoribus concessum est, vt frequentibus interpretum calculis sustulit aiunt Paris. consil. iij. num. 27. lib. j. Iul. Clar. de feud. q. ix. Viuius lib. j. opin. 112. in fin.

Feudum haereditarium ad alios non transit, quā ad quos haereditas peruenit, commune testificantur Alex. consil. x. ponderatis. lib. ij. late Iul. Clar. de feud. q. ix. ver. hoc praescripto, & ver. sed quāro. Viuius lib. j. opin. cxij. & opin. cxxx.

Feudum haereditarium fideicommissario restitutioni sit obnoxium, vt frequenter placere testis est Curt. Jun. consil. clxxj. num. 10. quem admodum erit etiam feudum sibi & suis haereditibus exceptum, vt commune inquit idem Curt. consil. clxxxij. nu. 6.

Feudum haereditarium poterit primus successor cum domini consensu in successorum perniciam alienare, & si aliud in alio feudo ius sit, vt commune renuncio ex Alex. consil. cvj. nu. 8. & consil. sequen. lib. iij. & consil. xij. nu. 11. lib. 5. Math. de Afflict. in c. j. nu. 74. de prohib. feud. ali. Hier. conf. feud. cxxxvj. nu. 7. Syluan. conf. xv. nu. 4. Curt. Jun. consil. lv. nu. 8. Goffred. consil. feud. x. nu. 14. Caro. Molin. ad Alex. consil. vij. nu. 15. lib. iij.

Feudū omne nouum iure antiquo concessum, vel cum clausula, vt auii & paterni feudi legibus cōfetur, omnibus prorsus in rebus antiqui feudi naturam & qualitatē induit, atque instar paterni & auii censetur commune inquit Iul. Clar. consil. li. iij. & in vlt. feudo. rii. nu. 90. Deci. conf. elxxxv. & consil. cxcij. atque vberimē Iul. Clar. de feud. q. vij. ver. sed hic occurrit. Viut. lib. j. opi. cxv.

Feudum ob preclarē merita concessum ex ingratitude causa reuocari nequit, vt frequenter placitū inquit, à iure tamen alienum verisimē affirmans iuris Doctor Arius Pinel. in l. j. par. iij. ver. in fertur. xvij. C. de bon. matern.

Feudum absque domini concessu repudiari nequit, vt commune enunciat Ponor. in c. j. de feud. Iul. in l. j. nu. 4. C. de iure emphyteu. Arius Pinel. in l. j. par. ij. ver. limi. vij. C. de bon. mater. & in l. j. par. j. c. iij. nu. 2. ad fin. C. de rescind. venditio.

Feudum à femina originem adeptum femineum censetur, commune inquit Rip. libro primo de legib. capit. j. num. 74. Villalob. in sua collect.

Feudum si causa aliqua non adsit, nec ex potestatis plenitudine Princeps auferre potest, vt commune aiunt Curt. Jun. de sud. ij. part. q. xj. Viui. lib. j. opin. cxvj.

Feudum eius, qui ob laesā maiestatis crimen bonis exutus est, non fitco, sed Domino defertur, vt frequenter placitum renunciat Boer. decil. cclxij. nu. 7. Gyg. de crimin. laes. maiest. q. v. nu. 1.

Feudum vel à Principe concessum nō admittit accrescendi ius, vt magis commune ponunt Carol. ad Alex. cōf. xxx. num. 8. lib. j. Iul.

Clar. de feud. q. lxx. & si Iul. contrarium commune perperam essutur in l. si mihi. & Titio. ff. de verb. obligat.

Feudi dominus, si feudum haereditarium non sit, de eo testari nequit, vt frequenter Doctorum sententia comprobatum testificantur Iul. Clar. de feudis, q. xj. Viui. lib. j. opin. cxvij.

Feudi alienatio absque patroni consensu non aliter nec antea dā no est, quā postquam traditio subsequuta est, vt commune effertur Iul. Clar. de feudis, q. xj. Viui. lib. j. opin. cxvij. in fin.

Feudi successor etiam non citato praedicta sententia contra eundem possessorem lata, vt commune placitum verē asserunt Did. à Couarr. pract. q. cxlij. nu. 5. Arius Pinel. in l. j. par. iij. nu. 48. ver. sed contraria C. de bon. mater. tamen Dec. perperam, contrarium commune effertur consil. cccclx. nu. 29. & Soc. Nep. consil. clj. nu. 9. lib. ij. atque Armon. Crauer. consil. cxcvij. nu. 7. cuius opinio tunc admitti poterit, ac debebit, cum vidli possessoris culpa probabiliter a gatur, argumento tex. in l. si feruus plurium, §. j. de leg. lib. j. tradit Soc. in l. Gallus. §. & quid si tantum. ff. de liberis & posthumis conferunt scripta à Rhodero Soarez allegat. fertia.

Feudi possessor nec suam salutem domini vitae postponere tenetur, vt ait receptum Loazes in allegat. pro Marchione Velez. nu. 35. nec eū egenū alere obligatur, commune renunciat Aluar. in c. licet. nu. 6. ff. de feud. fuer. cōtrouer. quem refert Loazes vbi supra. nu. 25.

Feudi possessor ius in alium transferre atque alienare nequit, dominus illis inuitis, vt frequenter placitum aiunt. Curt. Jun. de feu. vj. par. princ. ij. q. Grat. consil. cxlvij. nu. 5. & sequen. lib. ij. excipe nisi si ditionem suam vnuerfam vnā alienat. commune effertur Molin. in consuet. Paris. feud. §. j. gloss. iij. numero 25. ac latius Iul. Clar. de feud. q. questione xxvij.

Feudo non excidit indebitis officiis praestandis duos, tresve annos defes, vt frequenter placere tradit Zaf. in vlt. feud. nu. 62. feudo tamen priuari poterit si amicitiam cum domini inimico contrahat, commune ait Grat. consil. j. nu. 81. lib. j. ac praesertim si eam iniuste proponatur in Domini perniciam, vt asserit receptum Curt. Jun. de feu. iij. par. in causa xv. priuationis feudi, quin & ille feudo enerti poterit, qui eū nō esset periculum vel honori, bonis domini impendere, & illum eius rei praemonere possit, nō praemonetitur, commune renunciat Curt. vbi supra in xxvij. causa.

Feuda etiam antiqua ad agnatos ex latere intra septimum duntaxat gradum successione redibunt, vt commune asserit Iul. in l. certā. nu. 6. C. vnd. legiti. Excipe cum & descendentes concessio admittit, quippe quia tunc decimi gradus ratio subducitur, vt frequenter placitum attestatur Didac. à Couarru. lib. ij. resolut. c. v. nu. 4.

Feuda, ad quae adoptiuus successione adspirat, non recipiunt distinctionem vetustatis, aut nouitatis quo ad illam adoprato factam, succedendi copiam, vt commune profert Curt. Jun. consil. cxxxvij. nu. 7.

Feuda ad ecclesiam reuerla non modo extraneis, sed & honestis antistitum consanguineis, concedi ius habent, vt commune effert Zaf. de feud. part. v. nu. 51.

Feuda singularia regni Apuliae non ideo minus in dominio regis directo ponantur, quōd regnum ipsum sit feudum, vt commune prodit Dec. conf. cxvij. in fin.

Feuda illa magis ac surdus & semiota illorum alias in capaces consequuntur, quae facinus aliquod patranti statutum detulerit, quod ipsi peregerint, commune aiunt Iul. in l. filiusfam. numer. 3. ff. de ceterum per Viui. lib. j. opin. cccxxv.

Feuda eisdem regulis censentur, quibus emphyteutes, vt superius late receptum posui in ver. emphyteutis, vbi scriptis addes Ioan. Ronchegall. virum magna eruditione, ac doctrina. in l. reos. §. cum tabulis. nu. 17. de duob. reis.

Feuda subiciuntur constitutioni l. ij. C. de rescind. vendit, vt frequentius placitum ponit meus & iuris Doctor, & commemorabilis interpret Arius Pinel. ad illam eandem l. par. ij. ca. vlt. nu. 23.

Feudorum liber summam fidem & auctoritatem in feudorum causis habet, commune asserunt Ripa in l. vii. num. 699. & sequen. C. de reuocan. donat. vberimē Iul. Clar. de feud. questione tertia. Viuius libro primo opinio. cxj. non tamen eandem auctoritatem in aliis causis praeter feuda obtinebit, vt affirmat receptum Curt. Jun. consil. lxxij. num. 15.

Feudor. i consuetudinibus obnoxia est ecclesia, obnoxiaque propositus sunt ecclesiastici, vt frequenter placere literis prodiderunt Curt. Jun. consil. elxxxvj. numero decimo, Maraan. in Specul. iij. part. numero nonagesimotertio.

Feudorum bona nec specialem, nec generalem obligationem ferunt, vt commune aiunt Anton. de Fan. de l. ignor. ij. part. membro ij. nu. 41. latius Iul. Clar. de feud. q. xxx. Extraordinariam tamen hoc est longuissimam, praescriptionem admittunt, vt frequenter placitum asserunt Iul. in l. j. nu. 43. C. de seru. fugit. Chastan. in consuetud. Butt. Rub. iij. §. j. nu. 16. & cōf. lxxij. nu. 9. Cui. Sen. cōf. lxxxij. ver. quia Arius Pinel. in auth. nisi tricennale. num. 19. C. de bon. matern. quae tamen longissima

longissima præscriptio factum oberit possessori, contra quem inita ac perfecta est, non verò etiam aliis iuste postea successuris nocebit, vt cõmune ex multis affatim tradit idem insignis Pinellus in eodem loco numero 49. cum sequentibus licet ibidem num. 55. verius nec minus receptum affirmet contrarium.

Feudorum fructus ultra nouem annos nec rē, nec redē locabuntur, commune dicit Ias. in epit. feud. part. ix. num. 12.

Feudorū possessores tributa, atque onera pro rebus debita, ex fructibus, quos percipiunt, soluere tenentur, vt commune pronunciat ex Ias. in l. j. numero 25. C. de iure emphyt. Cassan. in consuet. Burgund. rub. quarta §. vj. Ioan. de Amicijs consi. 8. nu. 62. & nu. 62.

Feudorum, quæ alicui & quibuscumque illius hæredibus concessa sunt, successione fæminæ potientur, commune ponit Carol. Mol. ad Alex. consi. xxx. ver. quibuscumque lib. j.

Feudorum possessores feudis nequeunt renuntiare absque Dominorum consensu, vt receptum ait insignis Pinellus in l. j. j. part. v. scilicet limitatur viij. & in l. j. in prima part. cap. iij. numero 2. ad finem. C. de rescind. vendit.

Feudorum possessores seruitutem & usum fructuum licet in domorum præiudicium nequeant constituere, tamen earum duraturum, quatenus ipsis ius feudorum durauerit, tēpē constituent, vt commune ponit Arius Pinellus hac in re omnino videndus in l. j. parte iij. numero 70. C. de bon. matern.

Fictio, & extremum à quò, & extremum ad quò desiderat aptū, atque appositum, vt frequenter placere renuntiat Did. à Couarru. de spons. ij. par. c. viij. §. ij. num. 19.

Fictio duplex circa eandem rem non potest contingere, vt cõmune dicit Ant. Gome. in l. xlvij. Tauri num. 92. sed nos alibi id falsum atque adeo absurdum latè ostendimus.

Fideicommissum ex sola testatoris voluntate coniecturis collecta exoritur, etiam si verba nulla in id spectantia proponantur, commune ait. Cur. Iun. consi. cxj. numero 10.

Fideicommissum quo pater hæreditatem suam ad aliquem pertinet, aut peruenire simpliciter constituit, si eius filius sine liberis decesserit, à filij hærede non ab ipso filio relictum censetur, quomòbrè omnis prorsus hæreditas debebitur, ac pleniori iure eiuscõmodi fideicommissum valebit, commune inquit Paris. consi. xij. nu. 44. & consi. lxx. nu. 9. & seq. lib. iij. Grat. consi. cxxxij. nume. 45. lib. j. & consilio ciiij. nu. 13. lib. ij. ac latissime Iul. Clarus de testamen. q. lxij. verus tertius est casus. & si contrarij magis cõmune assenserit Galeaul. in l. centurio. nu. 409. ff. de vulg. què merito carpit Iul. Clar. vbi supra.

Fideicommissum conditionale nullo modo transmittitur, commune proferunt Curt. Iun. consi. lxxix. nu. 1. & consi. cxxxv. num. 5. atque Ant. Gome. de testamen. c. v. num. 9. Quod amplius vt nec huiusmodi fideicommissum ab ascendente in descendente transmittatur, vt frequenter placitum renunciant Dec. consil. cxv. in principio, & consilio. ccccclxxiij. Curt. Sen. consilio lxxv. numero 4. Cur. Iun. consi. cxxxv. numero 5.

Fideicommissum post impuberis mortem à nemine expressim relictum, à filij hæredibus in dubio relinqui videtur, quapropter & ipsa legitima filij portio restitui debet, commune dicunt Alex. in l. j. §. vit. nu. 3. ff. de vulg. idem Alex. & Ias. nu. 16. in l. cohæredi. §. cum filijs. ff. illo tit. Rhodericus Soarez Quoniam in prioribus, limit. j. C. de inoffic. testam. Guliel. in c. Raynutius. ver. absque liberis, in secundo tractatu compendiosè. nu. 45. de testamen. Et si contrarium commune esse miserint in literas Rip. nu. 126. Galeaul. numero 409. in l. Centurio. ff. de vulg. quorum sententiam non probo, ac videndos consulo supra relatos, ver. isto. nu. 105.

Fideicommissum vniuersale non ideo minus debetur, ac firmum validumquè est, quòd testamentum vel inofficiosi querela ruptum sit, vel ob filij præteritionem nullum declaratur, vt crebris Doctorum suffragiis exceptum inquit Alex. Ias. numero 11. Cur. Iun. num. 53. in authen. ex causa. C. de libe. præter. Dec. consil. lxxxv. num. 3. Guliel. in cap. Raynutius, ver. eodem testamento in j. num. 237. de testamen. Ant. Gome. in l. xliij. Tauri. num. 5.

Fideicommissum vniuersale trāsit in ecclesiam vel ciuitatem absque restitutione, vt commune dicit Ias. in l. vt inter diuina. nu. 10. de Sacros. eccles. & generaliter cuiusque illud sit relictum ante vllam restitutionem, atquè adeo ante aditam hæreditatem, in hæredes transmittitur, commune inquit Aret. nu. 8. Alex. nu. 27. Ias. nu. 235. Aymon. in j. par. nu. 36. & ij. par. à nu. 263. & antea Rip. num. 73. atque eleganter Alciat. num. 21. in l. cum filiosam. ff. de legat. lib. j. Rip. in l. hæredes mei. §. cum ita. nu. 57. & in l. vbi purè. nu. 3. ff. ad Senatufcõsult. Trebellia Guliel. in c. Raynutius. ver. si absque liberis in ij. à nu. 68. & nu. 70. de testam. Alciat. lib. iij. Paradox. cap. v. in si. Marian. Iun. consilio cxlj. numero 27. libro ij. Ant. Gomez. de testamen. capit. v. numero 9. & num. 14. verus item quæro.

Fideicommissi restituendi onere pressi ascendentes non fruuntur beneficio, cum acutissimi. C. de fideicommiss. vt nec descendentes

si vel purè in vita, vel post certum tempus restitutio fieri inbeatur, commune fatur Ant. Gomez. de testam. cap. v. num. 35. verfic. imò quòd magis est. nu. 37.

Fi fideicommissio ab vltimo morienti relicto alterna inter institutos institutio facta censetur, commune dicit Cur. Iun. consi. cxj. nu. 4. Villa. in sua collect.

Fideicommissarius, cui facienda restitutio in alium ab eodem iusta est, sic omnes actiones accepti & expensi, quas actiuas & passiuas nominant transfert, vt nulli villo modo apud illum remaneant, commune dicit Ant. Gome. de testamen. c. v. nu. 5.

Fideicommissarius, qui fideicommissum in vita restituit, nō restituere, sed donare dici ac duci debet, cõmune inquit Rhoderi. Soarez in l. quoniam in prioribus. C. de inoffic. testam.

Fideicommissarius tunc duntaxat detrahendæ trebellianæ ius habet, cum illam hæres antea non detraxit, commune ait Soc. & qui eum refert Ioan. Dilc. de art. testam. titu. v. caut. xxviij.

Fideicommissarius vniuersalis etiam non citatus, lata contra hæredes sententia læditur, commune asserit Rip. in l. filiusfam. §. dimi. num. 59. ff. de leg. j. probant. Paul. & Alex. numero 2. in l. si patris. §. vltim. ff. ad Trebell. Alexander. in l. læpe. numero 16. ff. de re iudicata Deci. consilio xxxiij.

Fideicommissarius vniuersalis beneficio inuentarij ab hærede facti vsque adeo fruitur, vt nec aliud facere ipse teneatur, nec opus sit, vt ei illud hæres cedat, commune estatur Alex. in l. centurio. ff. de vulg. & pupi. Ant. Gome. de testamen. c. v. numero 12. verfic. si autem hæres. At si inuentarium ab hærede factum non sit, quia illud fideicommissarius facere possit, vt illius prærogatiuis potatur, nihil prohibet, commune ait Alex. in l. in ratione. §. quod vulgò. quæst. viij. numero. 19. ff. de lega. Falcid.

Fideiussor in duriores causas cum iureiurando acceptus instar debitoris principalis tenetur, non amisso tamè epistolæ Diui Adriani, aut excusationis beneficio, vt commune pronuntiat Alciat. in c. cum contingat. nu. 174. de iureiur.

Fideiussor in pecuniam acceptus, cum principalis tunc debet nullo modo ac nulla via tenetur, commune ponit Arius Pinellus in diuersa omnia abiens in rub. part. j. cap. iij. numero 18. cum sequentibus. C. de rescind. vendit.

Fideiussor de indicato soluendo obnoxius executioni est absque alio nouo processu, commune inquit Cagnol. in l. nemo alienæ in fin. ff. de reg. iur. Iul. Clar. in pract. §. vlt. quæst. xv. ad si. in princ. At qui fideiussor ex contractu est, sententia contra principalem late ex executioni nō item subiectus est, vt commune affirmant Imo. in c. peruenit. de fideiuss. Turzan. op. in. cxl.

Fideiussor ex conuentione acceptus si fiat non soluendo, non poterit idcirco creditor alium idoneum postulare, vt commune testatur Alex. consi. lx. lib. v.

Fideiussor in id, quod interest, rectè accipitur, cum principalis factum debet, commune ponit ex Aret. in l. in illa stipulatione. in j. nu. 3. ff. de verb. oblig. Alex. in l. si insulam. nu. 42. ff. illo co. tit. Ias. in l. non amplius. §. vlt. numero 15. ff. de leg. lib. j. Decl. certi conditio. nu. 7. ff. si cert. pet. & in c. j. lectu. j. num. 2. de iudic.

Fideiussor in maiorem summam acceptus nec villo modo, nec alij in quantitate obligatur, commune aiunt Fulgos. in l. hætenus. §. j. ff. de constit. pecu. & Alex. & Ias. nu. 9. in l. j. §. si stipulanti. ff. de verb. oblig. Sed aduersa opinio, quæ fideiussorem in pari summa ipsi debitori obligari censet, & verior mihi videtur, & quæ recepta est, quippe quia ab ea statit Azo in summa de fideiuss. nu. 7. Cyn. & Allic. in l. vlt. C. de fideiuss. Dec. & ad eū Car. Mol. in l. in eo quod plus. nu. 13. ff. de reg. iur. Galeaul. Alciat. Coras. & Duare. in allegatum §. si stipulati mihi, ac Balduinus Costa, & Stephanus Bodeus in §. fideiussor res. Institu. de fideiussor. & notabili eam vberimè comprobamus. Fideiussor cum debitore redē iuræque pacifcetur, vt pro ea quantitate, quæ debetur, emprum sibi pignus sit si intra certum tempus nō liberetur, ac non liberatus ipse soluerit, nullusque erit cõsequenter in fideiussore locus constitutiõni. l. vlt. C. de pact. pignori, vt cõmune inquit, ex multis contrarium cordatè ipse probans Arius Pinellus in Rub. ij. part. c. j. num. 31. C. de rescind. vendit.

Fideiussor soli bona non habens non aliter nec alias dicitur idoneus, quam si pro diuie spondeat, vt commune dicit Hippol. in rub. nu. 22. ff. de fideiuss. vt nec qui castrum minutissimum habet, vel alia ratione difficile conueniri potest idoneus fideiussor ducatur, vt verius cū Ang. atque Angeli sectatoribus in l. ij. ff. qui sarrisi. cogant. pono. Quamuis contrarium cõmune pronuntiat Boer. q. cxxx. nu. 5. & qui eū laudat Iac. Menoc. nu. 315. Nec ita precursor litigiosus aut cauillulosus fideiussor idoneus habebitur, vt receptum ponit Vniuers. lib. ij. opt. cxj. Nec rursus idoneus fideiussor censetur qui patrimonio nō habuerit, & si summa fide digna habetatur ac vitæ honestatē excellat, vt cõmune pronunciat ex Alb. Soc. nu. 3. & alijs in l. j. §. qui sarrisi. cogat. Alex. Aret. & reliquis in l. si quis stipulatus. §. si quis ita. ff. de verborum obligatio. quicquid. Ias. in lege prima, numero

19. ff. qui satisd. cogant. Hippo. in rubr. numero 180. ff. de fideiussor. scripturiant.

Fideiussor ordinis vel excussionis exceptionem solam ante litem contestatam allegare potest. vt commune placitum esse arbitratu Raphael Cuman. ad fin. Soc. nu. 9. Zaf. nu. 17. in l. ff. de except. l. 10. in l. elec. nu. 6. ff. de verb. oblig. Fel. in c. exceptionem nu. 42. de except. Ang. in §. appellatur. nu. 16. Sed ego contrarium æquius melius existimo, ac non minus receptum affirmare ausim. nam id docet glo. in l. ij. ff. de except. ad finem. quam illic sequitur Alb. & Ang. Spec. idem affirmantem laudans. & probant Bal. nu. 3. Salic. nu. 6. vers. sed cane. Paul. nu. 3. in l. ij. C. commu. diuid. Benedic. de Plumb. in tract. de discuss. nu. 18. additio ad Iaco. de Aren. in tract. de excussio. nu. 31. Anto. de Trem. in pract. ad Bonac. vers. aduerte & antea Paul. Cast. in d. l. dec. nu. 6. & in l. vlt. nu. 9. ad fin. ff. si cert. petat. Montan. in sua pract. capitulo de exception. Aymon Crauer. consilio cclxij. numero fauenteque maximè iuris rationes, de quibus alibi & latius & opportunius.

Fideiussor indemnitate (vt doctores loquuntur) & si omnibus fideiussorum beneficiis ac legum auxiliis renunciet, non tamen poterit ante principalem debitorem conueniri. vt commune dogma assero in trepid. ex Bar. & Plat. in l. j. C. de conueniend. sic. debit. lib. xj. Ange. Alex. Iaf. Dec. Alciat. in l. vlt. ff. si cert. pet. Bal. l. j. C. de iis, que in fraud. cred. Salic. in l. j. C. quod cum eo. Alex. cons. xxix. nu. 22. libr. vij. Rhoderic. Soarez in tit. de los emplazamentos. Amplia vt idem processurū sit, & si huiusmodi fideiussor iureiurando se obstrinxerit. vt frequentius receptū arbitror ex Alex. Iaf. Dec. & Alciat. in allegata l. vlt. ff. si cert. petat. Fel. in c. ex rescripto de iureiur. conferunt ea, que tradunt Tiraq. in l. i. vlt. nu. 147. C. de reuoc. donat. Did. à Couar. in c. quamuis pactum in j. part. §. iij. de pact. lib. vj. Meminerisque semper quod ab ique dubio huius generis fideiussor excussionis exceptionem poterit opponere post litem contestatam, & si alios fideiussores non posse cōcedamus, vt frequentius placitum opinor, ac verissimum asseruo cum Bald. in c. ex rescripto, de iure iur. Iaf. numero 1. Alc. nu. 35. in l. vlt. ff. si cert. pet. Aret. in l. decem. Hipp. in rub. nu. 314. ff. de fideiuss. qua in re labitur. Alex. cons. xxxix. nu. 24. lib. iij.

Fideiussor pater ante liberorum executionē, pro quibus promisit, aut interuenit, conueniri in solidum potest. vt cōmune aiunt Pirrhus in leg. secunda Cide decur. libro decimo Viuius libro tertio opinio. cccxxxix.

Fideiussor, mercator, vel campfor, conueniri atque exigi ante debitoris ipsius executionem potest. vt commune pronunciare non verbor ex Bal. & Sal. in l. frustra. C. de non nume. pecun. Ang. in §. item si quis in fraudem. Inst. de Action. Iaf. in l. singularia. nu. 39. ff. si cert. petat. Curt. Sen. cons. vj. Dec. in l. vlt. nu. 23. ff. si certum petat. Hipp. de fideiuss. nu. 8. Cassan. in consuet. Burgund. rub. i. §. v. Ant. Gome. de cōtract. c. xj. nu. 4. vers. iij. limi. Eman. à Costa in l. i. ex cautione. limit. xv. j. nu. 2. C. de non nu. pecun. quod placet, & si apertè reluctetur rex. in Instim. nouella xxxvj. de argentar. contract. §. j. sed hac de re vberius alibi.

Fideiussor à debitore solutionem diu remoranti, vt se fideiussio ne expediat, rectè ac iure exiger, eaque in specie iudicis arbitratus tēporis spacium metietur. vt commune inquit Ant. de Trem. in addit. ad Bonac. in pract. except. in rub. quib. mod. suo no. nu. 3. ver. diu stetit. Vil la. in sua collect.

Fideiussor ad corporis pœnam propter alterius delictū, subeundam interuenire nequit. vt commune aiunt Didac. à Couarr. libro ij. resolut. cap. vij. numero 8. Iul. Clar. in practi. §. vltimo questio xlvi. vers. sic. sed nunquid.

Fideiussor non quis inde constituetur, quod etiam apud iudicij acta pœsens, gnarus ac tacitus fuerit, cum alter illum pro se fideiubere diceret, nisi si & expressim consenserit. commune ait Moer. decisione cccxiiij. nu. 5.

Fideiussor de aliquo sistendo totiens, quotiens, si cum requisitus nō stiterit, non solum ad pœnam sisco tenebitur, sed & parti ad id, quod eius interest, obligabitur. commune inquit Afflic. dec. cccxxiiij. Fallo. in pract. criminalis fragment. in rub. de fideiuss. nu. 260.

Fideiussor ex remedio l. ij. C. de rescind. vend. absque dubio iuari poterit. vt commune ponunt Alex. & Iac. in l. j. C. de fideiuss. minor.

Fideiussor ita pauper, vt de suo nequeat soluere, ne in carcerē aliquin tradatur, poterit de principalis debitoris bonis soluere. vt frequentius placitum affirmat Hipp. in rub. nu. 429. ff. de fideiuss.

Fideiussor, cum reus principalis soluendo est, & ipse excussionis beneficium non renunciauit, & testis, & iudex pro principali esse poterit. communia inquit latè Viuius libro j. opinio. cccxcix. post iuris vtriusque apprimè carum Ioan. Ronchegall. in l. reos. numero 53. ff. de duob. reis.

Fideiussor simpliciter datus, atque acceptus in prima instantia, si appellatio interuenierit, & deserta nō amplius in euerit vllū tenebitur. cōmune ponunt Viuius lib. ij. opin. xcviij. ac Iul. in Clar. in pract. §. vlt. q.

xlv. ver. sis tamen cautus.

Fideiussorem dare obligatus, si locuples manifestè sit, satisfaciet suorum bonorum obligatione. vt cōmune placitum esse constat ex Soc. & Iul. in l. j. ff. qui satisd. cog. Dec. in l. plus cautionis. in fin. ff. de reg. iur. Fel. in c. ad nostrā nu. 10. de iureiur. & in ca. ad hęc. de sentent. exco. nu. Hippo. in rubr. nu. 178. ff. de fideiuss. Palat. Ru. in rept. Rub. §. xxx. vij. nu. 1. de donat. inter vir. & vx. Contra quos & ius & bonū atque æquum esse alibi ostendo, Sed & is, qui fideiussorem dare promittit, si pignora præstet, promissioni satisfaciet. vt receptū affirmat Dec. in d. l. plus cautionis. nu. 3. ex gl. vlt. in l. j. ff. qui satisd. cogant. quam ita ini bi, quamuis perperam, doctores communiter post Bar. intelligunt, ac sequuntur. Eritque hæc opinio à fortiori in idem authoribus recepta, quibus superior. Sed & superior vt dixi, falsa est, atque id ira esse efficit ostendunt Alex. & Aret. in l. diuortio. §. interdum. ff. solut. mar. Aret. rursus in l. si quis stipulatus sit Stichū. §. vlt. ff. de verb. oblig. Et hæc vltima opinio falsa etiam est & compluribus improbara. nā cōtra eam renaciter contendunt Alex. nu. 6. Iaf. nu. 12. d. l. j. ff. qui satisd. cogant. Rip. in rub. nu. 8. ff. de pig. idem Rip. nu. 22. Alciat. nu. 10. in l. ij. §. mutui datio. ff. si certum petatur. Cagnol. in d. l. plus cautionis nu. 7. & Neguzant. de pig. v. par. princip. nu. 6. qui, vt dixi, à fortiori primæ quoque opinionem de propriæ facultatis obligatione reniciant, & cōfutant, necesse est.

Fideiussorem semel promissum creditor dimittere, atque aliū æquè idoneum accipere cogi potest. commune aiunt Hippo. de fideiuss. à nu. 213. Ant. Gome. de contract. c. xij. nu. 2. Arius Pincl. in l. j. c. j. nu. 23. C. de rescind. vend. At si non solum promissus, sed & datus iam sit illum liberare creditor non cogetur, & si alius fideiussor magis idoneus offeratur. commune renuncio ex superius laudatis, & ex Iaf. in l. ij. nu. 2. ff. solut. mari. & in l. si domus. si fundum. num. 3. ff. de leg. lib. j. & in l. debitorum. nu. 5. C. de pact. vbi etiā Alciat. ac Marth. de Afflic. lib. iij. constit. rub. xv. nu. 5. Cagnol. in l. plus cautionis. nu. 57. ff. de reg. iur.

Fideiussorem qui dare vel promisit, vel tenetur, non potest eum alio in loco, nec aliis ex hominibus dare, quam vbi contraxit, vel promisit, atque ex eiusdemmet loci hominibus, vt commune ponunt Alex. nu. 3. Iaf. nu. 2. & nu. 8. in l. i. fideiussor. §. si necessaria. ff. qui satisd. cogant. Hipp. in rub. nu. 307. cum sequentib. ff. de fideiussor. Rfflic. in ij. part. constit. regni rub. x. nu. 6. & qui cum refert Iul. Clar. in pract. §. vlt. q. xlvi. ver. pone quod.

Fideiussores non improprie debitorum nomine comprehenduntur. vt frequentius placitum enunciant Alexan. in l. j. numero 48. ff. si cert. pet. Angel. Aterin. in §. j. numero 7. Instim. de obligation. Viuius lib. j. opin. xli.

Fideiussores dare se non posse, probabit vnusquisque suomet cum iureiurando: quod receptum inquit Soc. cons. lxxix. vers. iij. confirmatur, & qui eum laudat Iulius Clarus in pract. §. vlt. quest. xlvi. ver. sed quo modo.

Fideiussores ob temporis prorogationem absque illorum consensu à creditore indultam debitori principali non liberantur. commune renuncio ex Iaf. in l. si vnus. §. j. ff. de pact. & in l. lecta. nu. 9. ff. si cer. pet. & in l. j. §. post operis. ff. de nou. oper. nuncia. & in l. j. C. de iudic. atque ex Berol. in capitulo de causis. numero 37. & sequent. de officio. iudicis deleg.

Fideiussores instrumentum publicum, vel priuatum de solutione ostendentes, quamuis ipsam solutionem reapse planam non faciant, contra debitorem audientur, ac summam debiti, pro qua fideiussurunt, ab eo exigent. vt commune dicunt Iaf. in l. duobus. §. j. ff. de iureiur. Fel. in c. si cautio, de fide instrum. Hipp. in rub. nu. 264. ff. de fideiuss. Anto. de Tremo. in addit. ad Bon. in pract. except. in rub. quib. mod. suo no. nu. 39. ver. sub iudicibus secularibus. verb. fallit, & Ant. Gome. de cōtract. c. xij. nu. 3. Non tamen idem erit si fideiussores in iudicium vocati iureiurando sibi à creditoribus delato se liberauerunt, debitorem nō teneri simpliciter iurantes. vt est Accur. sententia in d. l. duobus. §. j. in ver. solutionis. ff. de iureiurand. quæ communiter recepta est, vt constat ex Alex. nu. 3. Iaf. nu. 5. illic ex Iaf. rursus in §. item si quis postulante. nu. 8. Instim. de action. quamuis Marth. de Afflic. dec. cl. nu. 35. dicat eam communiter improbari cuius opinio tunc erit admittenda, cum fideiussores se soluisse iurauerint iuxta Alex. in d. §. j. nu. 3. Quin præterea fideiussores semper contra principalem debitorem agere poterit vbi creditor constituitur sibi ab illis satisfactū esse, vt frequentius placitum asseruerant Marth. de Afflic. dec. xciiij. nu. 3. Hip. vbi supra latissimè Viui. multos in cōtraria euntes recensens l. ij. opi. cccxxix. & lib. ij. opin. cxij. atque ita cōsaluit. Paul. Cas. cōf. lxxij. lib. iij. nouis & Barr. atque Alex. quos cum Iaf. refert Io. Chal. cons. c. j. nu. 5.

Fideiussores vt a debitore cōueniri queant, necessaria est iudicis debitorē nō soluendo esse pronunciatū sententia: nec in actis posita rū cij delatio ad id sufficet. commune dicit Iaf. in l. stipulatio. §. habet autem. nu. 7. ff. de nou. oper. nuncia.

Fideiussores indemnitate, hoc est, qui se obligant ad id quod creditor a

creditor à debitorē feritate nequirit, eo ipso liberabitur, quod probabitur creditorem in culpa, ac negligentia fuisse, quo minus debitum suum exigeret, ac praesertim si etiam ab illis ad id fuit praesertim ac requisitus: At fideiussores ceteri, qui se hodie simplici fideiussione obstrinxerint, etiam executionis ordini renunciant, nec praemontionibus, nec interpellationibus culpa, & negligentia creditoris adiunctis quidquam ad se liberandum efficiunt. Si verò non item executionis beneficio renuntiauerint, sed tantum simpliciter fideiussurint, & de fide ac negligentem creditorem praemontionem, ac requisierint, quatenus cumque piget, ac negligens in debito serpando creditor proponatur, non item liberabitur, ut communia ponit, ac merito valde commendat meus olim iuris doct. Anto Gomez. de contra. capitulo xij. numero 9.

Fideiussores, qui in ius vocati non fuerint, principalis debitoris actus non laeduntur, commune dicit Rip. in l. apud quem. nu. 34. C. de edend. vt nec quouis periculo ex fortuitis casibus prouenienti offendetur: commune ponit Alex. consil. ccclxv. lib. ij.

Fideiussores, qui pro aliquo absente aut ignorante fideiussurint, actione negotiorum gestorū, quod soluerint, recuperabunt, qui verò pro aliquo inuito aut contradicente fideiussurint, nihil consequendum habent. commune ponit Ant. Gomez de contract. cap. xij. num. 11. ex gloss. Odofred. Bar. Bald. Ange. & Salic. in l. vltim. C. de nego. gest. atque aliis alibi.

Fideiussores conuentos principalis debitor poterit defendere, & ob id quod eius interest, exceptiones etiam eas proponere, quae fideiussoribus non communicantur, ut commune pono ex iis, quae late atque eleganter scribit meus doc. & alter parens Arius Pinel. in l. ij. nu. 44. C. de rescind. vendit.

Fideiussores, qui se euictionis nomine obligauerint, aut nullam molestiam illatam alicuius rei emptori sub poena promiserint, nullam poenam omnino incurrent si contractus & oppugnatus & rescissus fuerit remedio l. ij. C. de rescind. vend. & stillam in eum suti sint, si contractus & remedio restitutionis in integrum ratione atatis, aut aliquo alio speciali beneficio impugnatus sit, vt frequenter placita ponit insignis Pinel. ad illam eandem l. ij. par. ij. c. ij. nu. 43. cum sequent.

Fides, quam priuatus holti dedit, seruanda necessario non est, commune ait Zaf. relatus à Did. à Couar. in contractam, cum rei publicae damnum non vertitur bono exemplo abiectionis in tracta. de sponsal. ij. par. c. ij. §. iij. nu. 14. cum praeced. quam in rem nos alibi multas hinc inde auctoritates colligimus multa ex praclaris rei Romanae monumentis exempla aduocamus.

Fidem, quae à iudicibus de impunitate reus idcirco datur, quo facilius ac luculentius flagitiorum veritas innotescat, seruari non est necesse, & si ordinarius poenis locus tunc nullus sit, commune aiunt late & eleganter id pertractantes Anton. Gomez. de delict. capitulo. xij. nu. 6. & nu. 7. Did. à Couar. lib. resolut. c. ij. nu. 16. Iulius Clarus in sua praet. crim. §. vlt. q. lv. ver. circa secundum. & vide quae latius infra obseruamus ver. iudicis.

Filius ex eo quis probabitur quod instar filij a parentibus tractatus fuerit, siue passessorio iudicio, siue petitorio agatur. commune ponunt Dec. consil. liij. Bosius in praet. crim. in titide part. suppos. nu. 9. nu. 11. & 27. cum sequentibus. & qui illud verè ac praclare constituit Did. à Couar. de sponsal. ij. parte capi. viij. nume. 6. quauis Alciat. & alij aliud receptum perperam asseruerint, quorum de errore alibi copiosius.

Filius non se filium à sola nominatione efficaciter probabit, nisi si adminicula etiam alia accedant, ut commune inquit Dec. in c. per tuus. de probat. Did. à Couar. de sponsal. ij. cap. viij. §. iij. num. 7. Duennas reg. ccclxij.

Filius nec probabitur, nec praesumetur adulterinus, incestuosus, vel illegitimus ex matris asseritione in ipsius mortis crepusculo, vel altis circumstantibus facta, ut commune affirmant Boer. q. ccxix. parte. ij. Turzan. opin. cxx. Quin nec idcirco illegitimus censetur, quod mater adulterij conuicta fuerit, nisi illud liquidè aliunde probetur. commune asseruat Did. à Couar. in tract. de sponsal. ij. parte capitulo viij. §. iij. nume. 8.

Filius à domo patris alibi sumptus eidem suggerere volentis prope non potest, ut commune renuncio ex Paul. & Iac. nu. 6. in l. quidam cum filius. ff. de verb. obligat. Si tamen filius ipse alibi habitare velit, ac pater nolit, non aliter alimenta consequetur, quam si patri assensus vel suis in gratiis in eius domo habitet, commune effatur Arius Pinel. in l. prima. part. j. nu. 3. & sequent. C. de bon. matern.

Filius inuito patre atque ad expensas obligato operam litis nauabit, vt frequenter placitum affirmare ausim ex Fel. in c. ij. de magist. Bal. Nouell. de dote part. vj. priuileg. xlv. in principio. Rebuside priuileg. scholastic. priuileg. liij. & ex iis, quos ipsi laudant.

Filius contra alienatam ex patre admittetur, atque de illa reuocabit, nisi si probentur verè ex non grauitò contractu alienata: nec quidquam ea in re patris asseruatio etiam iureiurando circumseptā proderit, vt commune pono ex Iaf. in l. ij. ff. de eo per quem facta. erit. & in l. si ar

rogator. nu. 25. ff. de adopt. & in auth. vide si parens. C. de inoffic. testa. meaque ex aliis consil. lib. iij. quos laudat Tiraq. de retract. lig. §. j. gl. xvij. nu. 8. At contra illa quae contractu non gratuito alienata proponuntur, nullavia, ac nulla ratio admittitur. commune aiunt late Car. Mo. consuet. Parisiens. §. viij. gl. iij. nu. 81. Did. à Couar. in c. Raynuius. §. xi. nu. 9. de testamen. Arius Pinel. in l. j. part. ij. nu. 76. C. de bon. matern. Amplia memorabiliter vt idem protinus ius futurum sit, quauis pater in fratrem aliterauerit, & emptor fraudis particeps fuerit, si modo precium verè numeratum ostendatur, vt commune aio ex Iaso. in d. si arrogator. nu. 23. ff. de adopt. Rub. in l. Titia. §. imperator. nu. 33. ff. de leg. lib. ij. Car. Mol. in consuet. Parisiens. §. vij. gl. iij. nu. 18. atque Arius Pinel. vbi supra.

Filius qui patris conscientia gessit, patre mortuo rationem gestorum reddere fratribus cogetur, vt frequenter placitum renuncio ex Dec. consil. cclv. & consil. ccclxix. Hypp. sing. ccccx. c. ij. atque ex aliquā multis aliis, quos laudat multum laudandus Pinel. in l. j. part. ij. nu. 39. C. de bon. mater.

Filius facti testamenti faciendi ius non consequitur, quod eius pater in hostium manum ac potestatem redactus sit, vt receptum assero ex Ang. in l. vlt. C. de sentent. pass. Corn. consil. c. iij. nu. penult. lib. iij. Alex. nu. 10. Iaf. nu. 9. in l. lex Cornelia. ff. de vulg. & pupi. lmo. vers. & plus dico. Iaf. nu. 234. Ioan. Erot. nu. 18. & nu. 19. in l. si quis pro empto re. ff. de vscap. & idē testatur ex aliis Viuius li. j. opin. cxxj. Exemptus tamen patriae potestatis vinculis ducitur, vt commune ait contrarium ipse probans Emanuel à Costa. in l. Gallus. §. & quid si tantum. ij. part. nu. 94. ff. de lib. & posth.

Filius familias patri, cuius auctoritas requiritur, donare mortis causa nequit, vt commune effertur Corn. consil. c. xiiij. lib. ij. Ioan. Duran. de arte testand. caut. j. nu. 4. ac latissime Iulius Clarus de donatio. q. vj. ver. quareo etiam, vbi multos contrarium non de nihilo asserentes citat. Nec itē generaliter, ac regulariter alia alij donare poterit quā quae pleno iure ipse possideat, commune inquit Crauet. consil. lxxxiiij. nu. 5. & consil. xcij. nu. 1. Sed & haec, quae pleno iure possidet, non aliter cuiquam causa mortis donare poterit, quam si pater consentiat, vt commune esse literis tradiderunt Rub. consil. xlvj. nu. 2. Soc. consil. clxxj. lib. ij. & verbius Iulius Clarus de donat. c. vj. ver. aut verò queris, quauis contrarium iure probabilis sit, vt alibi luculenter ostendo. Non autem sufficit tacitus patris consensus (si doctores sequamur) sed expresso opus erit, vt frequenter placitum copiose inquit Tiraq. de legib. conubial. gl. vij. nu. 9.

Filius facti testamenti (quod patris voluntate condidit) aliquid alieni relinquat, & clausulam codicillarem subiungat, atque ille cui illud relinquit, vel expressim testamenti tempore relictum agnouerit, vel saltem praesens fuerit, sustinebitur relictum illud tanquam mortis causa donatio: si verò nec agnouerit, nec praesens fuit nullius ponderis momentique erit, vt commune inquit Soc. consil. cxxv. lib. iij. Iul. Clarus donat. quad. finem.

Filius facti nec patre consentiente de iis bonis testari potest, quorum dominium atque usufructus plenè ad ipsum spectat, vt commune pono infra vers. testari poterit tamen absque dubio tunc de huiusmodi bonis testamentum exarare, cum ad pias causas illud faciet, vt receptum aiunt Vasq. de success. lib. i. tit. qui testari poss. §. j. nu. 50. late Viuius lib. j. opin. cxxj. latius Iul. Clar. de testam. quaest. v. vers. sed nunquid filius facti.

Filius facti, non magis potest legare patre consentiente, quam testari, vt commune affirmant Iaf. in l. eni. nu. 8. C. qui testam. facer. poss. Gomez. in c. si pater. de testamen. lib. vj. Viui. cum aliis lib. j. opin. cxxj. At inter viuos de bonis, quorum usufructus patri non queritur, pro animi sui sententia in re disponet, vt frequenter placitum renunciant Aymon. Crauet. consil. lxxx. nu. 9. & consil. xcij. num. 1. ac Viuius lib. j. opin. cxxj.

Filius facti, patrem bona dissipantem compellet, vt eam bonorum partem, quae suis alimentis par sit quaeque debet sibi portioni conueniat, reponat, ac segreget, vt communius ait ac rectè exponit doctor meus Arius Pinel. in lege prima parte. iij. numero 76. de bon. matern.

Filius facti, absque parentum consensu matrimonium iure Pontifici valitur contrahet, & si Caesarum leges refragentur. commune asserunt Curt. Iun. consil. cxxxvj. nu. 3. Eman. à Costa non peccitendus mihi iuris doct. in l. cum tale. §. i. arbitra. ampliat. ix. nu. 5. ff. de condi. & demonstrat. Did. à Couar. in tract. de sponsal. ij. par. c. iij. §. viij. nu. 1. & nu. 2. ac Viui. lib. j. opin. cxxiiij.

Filius facti, vt alterius procurator, tutor, vel curator. iudicio super se absque sui patris consensu rectè potest, vt frequenter placitum enunciant Ant. de Tremo. in praet. except. in rub. quibus mod. suo notu. 14. ver. sine consensu patris. Villa. in sua collect. & Viuius lib. j. opin. cxxij.

Filius facti, si debitum soluerit, contra quod S. C. Macedoniani exceptio illi coepetebat, eam ad solutionem facti errore ductus fuerit, indebiti conditione id omne repetet quod soluit, vt commune renuncio ex Alex. in l. qd

ex Alex. in l. qui exceptionem. ff. de condit. indeb. & in l. filiusfamil. ff. si cert. peta. tametsi contrarium verius alibi ostendam.

Filiusfam. si patris debitum soluat non presumetur in dubio id aucto donandi fecisse, vt frequenter placitum ait Turzan. opin. lxxxix.

Filiusfam. quidquid patris occasione, ac patre sciente agit, de illius voluntate egisse creditur. commune pronunciant Curt. Sen. cons. xlj. num. 7. Iul. Clar. in pract. §. vltim. qua. lxxxvj. vers. secundò inferitur, ad finem.

Filiusfam. monasterium ingressus à patris potestatis vinculis eximitur, vt frequenter placitum aiunt Iaf. in l. in pupillari. nu. 9. de vulg. & pup. Ant. Gome. de testament. c. iij. nu. 20. ad fin. Arius Pinel. in l. j. par. j. nu. 46. C. de bon. mater. quod alibi cum nonnullis in ordinè redigitur.

Filiusfam. generaliter ac regulariter ex omnibus contractibus à se gestis præterquam ex mutuo efficaciter obligatur, ac ni soluerit, in carcerem detruditur, vt quibus aliis, potest. commune ait latè & extricacè mens iuris doctor Anton. Gome. de contract. capi. vlti. numero 1. cum sequentibus.

Filiusfam. patris sui curator non minus rationes reddere cogetur, quam quibus aliis extraneis, qui eo officio fungetur. commune ponit post Firmian. de episc. nu. 64. præclarus iuris intercessor Arius Pinel. in l. j. par. j. nu. 39. C. de bon. mater.

Filiusfam. de castrensi peculio sine patris consensu agere, de aduentitio, si præsens in iudicio pater sit, illius vel inuiti consensum habeat si ab vrbis finibus pater sit, ante illius reditum, atque ante illius vel expressum vel tacitum consensum nõ poterit litè contestari, vt frequenter placitum scribit Ant. de Tremor. in addit. ad Bonac. in pract. except. in rub. quib. mod. suo numero 3. vers. generaliter. Villalob. in sua collecta.

Filiusfam. solus atque ignorante patre hereditatem qua ipse ab alio cohonestatus est, adire potest. commune dicit Iaso. in l. bonorum numero 17. C. qui admitti. quam si repudiet, substituto cuius alij præferetur ipsius pater. commune inquit Ripa. in l. j. numero 142. ff. de vulg.

Filius suus hæres, pro hærede non vscupiet, vt commune aiunt cõ plures, quos diligenter congerunt, ac diligentius resutat Ant. Gome. de testamen. c. iij. nu. 10. & c. x. nu. 19. atque Arius Pinel. in rub. ij. par. cõ sequentibus. C. de bon. matern.

Filius & si iusta exhæredationis causa nuncupatim expressa prætereat, testamentum nihilominus nullum profus erit, quia scilicet verum est cum necesse institutum, nec exhæredatum, vt commune constituto ex Ias. in l. i. nu. 1. C. de testamen. mili. & in auth. ex causa. C. de liber. præte. & in l. in arenam. C. de inoff. testamen. & exacturatis nomenclatoribus Gulie. in c. Raynutius. vers. in eod. testamento. in ij. nu. 46. de testamentis. Did. à Couar. ad illud idem ca. Raynutius. nu. 1. Ant. Gome. de testamen. c. xj. nu. 2. Eman. à Costa in l. Gallus. §. & quid si tantum part. iij. nu. 164. ff. de lib. & posth. Reddit autem hæc & quæuis alia filij præteritio sic testamentum nullum, vt opus non sit illud nullum dici, vt commune pono ex Alex. cons. xxvij. nu. 1. & 3. li. vj. Iaf. in l. posth. nato. à nu. 23. C. de bon. possi. sio. contra tab. Guliel. in d. c. Raynutius. vers. in eodem testamento. in j. numero 99. Boer. decisio. xcv. & ex iis, quos superius laudauit, atque inferius laudo, vers. si præteritio.

Filius non idcirco institutus censetur quominus testamentum eueratur, quod eius pater illud testamentum condens Titium hæredem instituit, si hic ipse filius hæres esse noluerit, sed perinde ac si huiusmodi filius præteritus omnino fuerit, quæcunque testamento clauduntur inania sunt commune. inquit Aret. in l. j. ff. de vulg. & pupi. idè Aret. & Alex. ac Iaf. in l. Gallus. in princip. ff. de libe. & posth. idem in l. si quis. §. vlt. ff. de vulg. & pupi.

Filius si aliqua in re certa tantum instituitur, testamentum validè ac ratum erit, vt commune assero ex Paul. nu. 3. & nu. 15. Fabian. nu. 259. ac reliquis interpretibus in auth. nouissima. C. de inoffic. testam. Paulo Pico in l. in quartam. numero 6. ff. de leg. Falcid. atque aliis alibi passim.

Filius ex conditione sub asse institutus, si substitutum in conditionis defectum non habeat, expuncta statim conditione omnia bona consequitur, sed si vel tim conditione omnia bona consequitur, sed si vel substitutum, vel cohæredem habeat, circumducetur conditio quo ad reliqua alia hæreditatis bona expectabitur, tandemque si conditio defecerit, bona cætera, vel ad substitutum in solidum peruenerit, vel ad cohæredem pro parte ex iure accrescendi spectabunt: sin conditio implebitur, bonis omnibus filius potietur, vt frequenter placita latè attestatur Ant. Gome. de testam. c. ix. nu. 49. ver. quod tamen limita. c. xj. nu. 32.

Filius, cui onus restituendæ hæreditatis iniungitur, & legitimam sui ipsius portionem, & iustam S. C. trebelliani quartam corradet, vt commune effatum pronunciat Curt. Iun. cõs. clx. nu. 1. Villa. in sua collect. testanturque idem alij, quos inferius refero.

Filius, qui patris hæres est, bona sua aduentitia, vel materna ab eo

dem patre alienata, non poterit vindicare, aut aliquo modo reuocare. commune ponit elegantè illud exponens quoniam modo, quæcunque si ni intelligendum sit, vt elegatis ingenij ac maturi iudicij Arius Pinel. in l. j. par. ij. nu. 79. C. de bon. mater.

Filius non idcirco hæreditatem paternam agnouisse censetur, quod pacem cum ipso patris offendere inierit, & si auctoramentum aliquod inde nactus sit, vt receptum aiunt Ant. de Padilla in l. transigere. num. 63. C. de transact. Iul. Clar. in pract. §. vlt. q. lviij. vers. sed hic, nec enim necesse est, vt patris hæreditatem agnoscendo adeat, vt pacem cum illo offensoribus possit facere, quemadmodum frequenter placitum affirmat Boer. decis. 121. num. 4. Iul. Clar. in laudata. quaest. lviij. vers. quæro nunc.

Filius nec quæ casu aliquo nactus est, nec ea, quæ sua sibi opera atque industria peperit, fratribus conferet, vt receptum ait Segur. in l. j. §. si vir. nu. 69. ff. de acq. possi. Nec item illa alicui communicabit, aut cõferet, quæ ex delicto comparauit, veluti ex ludo aut ex vsuris pecunia ceteram paternam collectis. commune inquit Claud. Aquer. in l. quod feruus. ff. de acq. possi. latè Viuius lib. j. opin. cxxvij. Sed nec etiam cõferet libros sibi à patre donatos, vel quæ in assequenda doctoris dignitate consumpsit, vel quæ similiter in equis, & re militari posuit, vt latè ponit cõmunia Viuius lib. ij. opin. cxxvj. quæ tamen ab iis pendent quæ superius donatione studij causa facta dixi.

Filius quæ ex paternis pecuniis ad negociadum concessis quaesuit, pro dimidiata parte sibi integrè retinet, pro altera dimidiata cæteris fratribus confert, vt commune ponunt Rom. cons. cccclxvj. Burtran. cons. cccij. lib. ij. ac Viu. varia doctorum dogmata hac in recensens, & hoc tandem magis commune asserens lib. j. opi. cxxxvj. idemque erit si ambigetur num illa filius suamet industria quaesierit, num ex pecunia paternam comparauerit. commune pronunciat Segur. in l. j. §. si vir vxori. nu. 69. ff. de acq. pos.

Filius ad iusta portionis expletionem agere conditione ex lege, vt commune ait Ant. Rub. cons. cxv. atque non solum contra vniuersalem hæredem, sed & contra legatarios omnes pro vniuersi cuiusque ratione, vt receptum pronunciant Corn. cons. cxlvij. libro iij. Viuius lib. j. opin. cxxxij.

Filius de parentum hæreditate agens de lucro comparando agere, non de damno declinando contendere censetur. cõmune dicit Aret. in l. Titia. ad fin. ff. de verb. oblig. & si tum diuino, tum naturali, tum humano iure debita illi paternam hæreditas existimetur, vt receptum ait Ant. Gome. de testam. c. j. nu. .

Filius & si inuentarium non confecerit, nihil profus de legitima sui ipsius portione periclitabuntur. commune ponunt Guid. Pap. dec. lxij. Calcan. cons. xxxvj. Ioan. Duran. de arr. testant. tit. v. caut. xxvj. Non tamen quartam trebellianicam consequentur, vt frequenter placitum enunciant Corn. consilio clxij. libro tertio Dec. cons. cccclxxxj. nume. 16.

Filius in fideicom. parentis locum non vindicat, vt nec in cæteris hominum dispositionibus, quod frequenter interpretibus placuisse miserunt in literas Alex. cons. xxvj. lib. ij. Dec. cons. cccxvj. & cõs. cccclxxx. nu. 10. Ioan. Duran. de arr. testant. tit. v. caut. xxvj. Et si mathi magis illorum opinio probeatur, qui frequentius itum in omnia diuersa asserunt, & quorum numero Iaso. consilio clvij. libro ij. Bellon. consilio 10. num. 2.

Filius delictorum à se ipso patrorum damnatus, vt se à vitæ honore noris, vt discrimine expediat, non poterit restitutioni subiectas alienare, vt commune aiunt Iaf. in auth. res quæ. nu. 20. C. de comm. de legatis. Arius Pinel. in diuersa humanè trāsens ad auth. nisi tricennale. nu. 49. C. de bon. mater.

Filius & viuo patre, à cuius morte ad illius dignitatem adspiraturus est comes, dux, & princeps appellari potest. commune ait Ant. Gome. de testam. c. j. nu. 5.

Filius emancipatus si à patre sine causa prætereat iure nouo testamentum nullum dicit, vt frequenter placitum pronunciant Paul. nu. 7. Corn. nu. 29. Iaf. nu. 18. in auth. ex causa. C. de liber. præter. Iaf. in l. filio præterito. ff. de iniust. rup. Iaf. lect. j. nu. 4. Emanuel à Costa part. iij. nu. 64. ad §. & quid si tantum. l. Gallus. ff. de lib. & posth. Ant. Gome. de testam. c. xj. nu. 34. Et si contrariam opinionem, quæ emancipato tantum hodieque bonorum possessionem contra tabulas desert. nescio quo ductus spiritu commune affirmet Porc. instit. de bon. possi. ff. A si iustam ob causam filius emancipatus prætereat, auxilia tantum ipsi erit bonorum possessio contra tabulas, vt receptum ait vir & ingeniosus & laboriosus Eman. à Costa in d. §. & quid si tantum. part. iij. nu. 245. ver. v. & vlt.

Filius emancipatus ritè à parente exhæredatus, si contra paternas tabulas inofficiosi querela vti velit, bonorum possessionem litis agnoscende gratia & hodie prius petat, necesse est. commune pono ex Ange. de Perigli. in relect. l. in suis. numer. 52. ff. de liber. j. & postea. Alexan. num. 8. Corn. in fin. ad l. certum. C. vnde legit. Corn. rursus in auth. ex causa. nu. 30. C. de lib. præter. Iaf. in l. j. nume. 8. C. de inoffic. testamen. Lancel. Galcaul. in l. Gallus. §. & quid si tantum. numero 49. ff. de lib. & post.

& posthum. à quo tamen recepto dogmate aliquando multi meritis de fecerunt, vt alibi commodius ostendo.

Filius emancipatus ab intestato ad suorum similitudinē hodie succedet, & si nec suus sit, nec eius filij, qui suus est prerogatiuas ac dignitatem obtineat. cōmane dicit Emanuel à Costa, in l. Gallus. §. & quid si tantum, parte tertia numero 208. cum sequentibus. ff. de liberi. & posthum. j.

Filij institutio hodierno iure conditionibus a casu tantum, vel à casu simul & potestate suspensis, non offenditur; & si iure antiquo offēderetur: sed illis omnino deletis pura p̄stat, vt frequenter placitū tenentur ex Paul. in l. suus quoque. ff. de hared. instit. Dec. l. i. c. 4. Lañel. in finem ad l. si pater. C. de cōdit. instit. Guliel. in c. Raynutius. ver. reliquit. nu. 28. de testamen. Roderic. Soarez in l. quoniam in prioribus. ampliat. j. C. de inoff. testamen. & idem commune ponunt latius de materia agentes Iulius Clarus de testamen. q. xxxix. Viuius li. j. opin. ccv. At turpes conditiones petinde hodie atque olim filij institutionem depopulantur, ac prorsus labefactant, cōmune inquit Alber. in l. si pater. nu. 193. C. de cōdit. instit. Guliel. in c. Raynutius. ver. si. reliquit. numero 33. de testamen. ac magis commune effatur Emanuel à Costa in l. Gallus. §. & quid si tantum, parte 3. nu. 106. ff. de lib. & posthum.

Filij institutio si speciali conuitio de honestetur, nulla est, nullūque testamentū facit, vt cōmune pronunciat in diuersa omnia re cōtē abiens Emanuel à Costa. lib. j. selet. interpret. c. iij. nu. 7. & nu. 8. in quae iam antea recesserant Cuman. in l. quoniam §. si quis hared. ff. de hared. instit. & in l. turpia. nu. 3. ff. de leg. lib. j. Soc. in l. iij. in prin. ff. de lib. & post. hu. ac vir equit. ingenij. Texera in l. Paul. ij. de reb. du.

Filij exhereditatio quando testamentum euertat, quando secus vide supra ver. exhereditatio.

Filio legitima portio institutionis sit. relinqui omnino debet, cōmune aiunt In. in authen. nouissima. C. de inoff. testam. Did. à Couarru. in ca. Raynutius. in princ. nu. 1. de testam. Ant. Gomez. de testam. c. x. nu. 1. ver. quod j. extende & cap. xxiiij. in fin. Viuius lib. j. opin. cxxvij. Amplia vt idem iuris sit, quauis testamentum inter liberos condatur. cōmune affirmant Bertrand. conf. xix. lib. 8. Ioan. Dilect. de art. testam. tit. iij. caut. j. nu. 7. latius Iul. Dilect. de art. testam. tit. iij. caut. j. nu. 7. latius Iul. Clar. de testamen. q. xxxvij. Intellige tamen vt non tota portio legitima institutionis titu. relinqui necessariū debeat, sed certā aliquā rem sic relinqui satis sup̄: que futurum sit, vt sup̄ à nu. 219. frequenter placitum reruli.

Filiotam, hodiēque à matre legitima portio relinqui poterit sub cōditione, si de manu patris tractatur, ac sui iuris sit, & nihil ex bonis ipsi relictis praeter eius consequatur. commune aiunt Sali. in l. filius matrē. in fin. C. de inoff. testam. Boër. dec. cxciiij. Io. Dilect. de art. testam. tit. de leg. caut. xvj. Quauis contrarium verius, & receptius arbitrentur Emanuel à Costa, in l. Gallus. §. & quid si tantum, part. vlt. nu. 8. ff. de lib. & posth. Ant. Gomez. de testam. c. xj. nu. 27. Quin & exhereditari filius à matre poterit, ne ad eius patrem dissipatorem vsufructus honorum perueniat, dum modo instituat, qui filio iam sui iuris factobona illa restituat, vt commune asserit Guliel. in c. Raynutius. ver. in eod. testamen. in ij. nu. 27. de testamen.

Filiotam, quidquid à patre ob merita datur, eatenus valet, quatenus meritis non praeponderat cōmune aio ex Alex. in l. si donatio. nu. 5. C. de collar. §. si. & Dec. nu. 17. in l. petens. C. de pact. Cassan. in consuet. Burgund. rub. vij. §. v. nu. 49. Tiraq. in l. si vnquā. ver. donatio. nu. 71. & numero 72. C. de reuoc. donat. Cagnol. in l. ij. numero 196. C. de rescind. vendat. que ex aliis, quos supra reruli. vers. donatio, vbi obseruata vide.

Filij, qui se legitimos nondum mota lite aliqua pronunciarī petunt, non temere audiri debent, vt frequenter placitum inquit Did. à Couarru. in tract. de sponsal. ij. part. c. vij. §. iij. nu. 2. censentur autem p̄iudicatio legitimi ex coniuncta viuorum parentum cohabitatione, vt commune pronunciat idem Did. à Couarru. eadem ij. part. cap. prima numero 5.

Filij non ideo instituti, aut vocati cōsentur, quod in conditione ponantur commune dicunt Guid. Pap. dec. xxxix. Curt. Iun. consilio xcvj. numero 1. & vide quae superius obseruauī versicu. conditione comprehens.

Filij si ex capite vnde liberi, vel vnde agnati ob triginta annorum praescriptionem a patris hereditate repellantur, ad eandem nihilominus ex capite vnde legitimi admittentur, commune aiunt, ac merito resellunt Alciat. libro iij. parad. c. iij. Vigl. in §. vlt. nu. 4. Instit. de exhered. lib.

Filij seu fam. seu iam de patris manu missi, si sine causa à matre praeterantur, iure quo vtuntur, testamentum illius nullum dicunt, vt cōmune renunciat ex Corn. in l. iij. nu. 30. C. de iur. delib. Ange. in §. j. Instit. de inoff. testa. Did. à Couarru. in c. Raynutius. in princ. nu. 3. & nu. 4. de testa. Vigl. in §. mater vel auus. nu. 1. ad fin. Instit. de exheredat. lib. Ant. Gomez. de testamen. c. xj. nu. 34. Et si ab hoc communiter placito non male desinuisse videantur In. l. j. ff. de testamen. Vigl. & Eguinar.

Baro in adducto §. mater vel auus: idem Vigl. in rub. nu. 4. Instit. de inoff. testa. Did. à Couarru. in reg. possessor. ij. parti. §. v. vers. praefertim, de reg. iur. lib. vj.

Filij ante delictum etiam laesa maiestatis a parentibus confartum vel nati, vel concepti, p̄nēis non sunt obnoxij, quibus delinquentium liberos plecti ius sancit. commune inquit Alcia. consilio cccclxvij. numero 7. & Iul. Clarus. quialios contrarium receptum affirmantes refert, ac merito improbat. in pract. crimi. §. laesa maiestatis. ver. fuit etiam.

Filij patris iussu adulterum in eiusdē parentis nuptias debacchantem, impudē necant, vt commune refert aliō ipse recedens Did. à Couarru. in tract. de sponsal. ij. par. c. vij. nu. 5.

Filij vel quicunque descendentes, quibus bonorum restitutio post mortem iniuncta est vsque adeo tacite sub conditione si sine liberis decesserint, ad eam restitutionem faciendam iussi atque onusti intelliguntur, vt illis susceptis p̄iam quoque causam excludant. commune fanctur Dec. conf. cccxcj. in fin. Soc. Nep. conf. cxxxv. nu. 28. lib. j. Carolu. Ruin. conf. clxxxij. nu. 8. lib. ij. Tiraq. in l. si vnquam, vers. liberis. numero 64. C. de reuoc. donat. Anton. Gomez. de testamento capit. quin to. numero 34.

Filij naturales, & spurij p̄nēis parenti ob delictum impositis aequē ac legitimi liberi plectuntur. commune inquit Ioan. Coraf. in l. liberos. numero 11. de senat. ac magis commune affirmat Claud. quem refert Iul. Clarus in pract. §. laesa maiestatis. versiculo sed nunquid.

Filij naturales tunc demum substitutum excludunt, cum & conditio liberorum ab ipso testatore expressim adiecta est, nec testator cō sanguinis splendore clarus est, nec ea officij amplitudine p̄ditus, nec ea denique vitae conditione, aut honestate affectus, vt de illis cogitare nequirit. commune dogma esse videtur ex gl. vlti. Rayn. Alb. Fran. cisc. de Ramp. Nicol. de Neap. Raph. Cum. Claud. Rip. nu. 27. in l. ex factio. §. si quis rogatus in j. ff. ad S. C. Trebel. ex gl. in vers. iusta sobole. in finem. & Odofred. Alber. Bal. Ang. Sali. Pau. I. l. nu. 6. communis id asserente in l. generaliter. §. cum autem. C. de insti. & substitut. Anton. Gomez. de testamen. c. v. nu. 40. ver. sed certē in puncto iuris. Quauis verius ac proculdubio iam receptius sit, vt idem omnino ius locū habeat seu conditio a testatore exprimat, seu a lege praesumatur, tantumque semper ratio status, & conditionis testatoris habeatur, vt inrepedē constituo ex Bar. q. Im. ac Pau. Alex. nu. 11. Vicen. ab Hercu. qui id receptius pronunciant. in d. §. si quis rogatus. & Peir. de Bella pert. Cyn. Aret. Corn. nu. 4. in d. §. cum autem. Soc. in l. cum auus. nu. 63. in fin. ff. de cōdit. & demonstra. Aret. nu. 40. Deci. nu. 37. Paris. num. 56. in c. in praesentia, de probat. Eman. à Costa, qui late & eleganter quaestionem hanc excutit in l. Gallus. §. & quid si tantum. vlti. part. du. 769. cum duobus sequent. ff. de lib. & posthu. atque etiam Viuius lib. j. opin. cxxxvij.

Filij naturales, quibus aliis receptis sententiis regantur, vide infra ver. Naturales.

Filiorum iuris atque, vt ita & clarē & barbarē loquar, filiationis controuersia non euanescit quinquennio a morte patris decurso, vt vt commune inquit Did. à Couarru. cum pluribus cōtra non paucos in tract. de sponsal. ij. par. c. vij. §. iij. nu. 2.

Filiorum appellatio nepotes cōplectitur, & cū filios institutione vel substitutione testator honorat, vt cōmune ait Car. Iun. cōf. cxxvij. nu. 72. & cū aliter absurdū inde p̄ficisceretur, & in casibus, quibus masculino femineum genus comprehenditur, & cum testator vel se velle dicit in agnatione conseruari bona, vel mentionem nasciturae prolis facit, quemadmodum frequenter placita asserit idem Curt. Iun. conf. cxj. nu. 8. & nu. 9. & nu. 11. ac seq. Et denique cum feminae ob masculinos excluduntur, vt receptum ponit Viuius lib. j. opin. cccxv. non tamen in fideicommissio comprehenduntur, commune pronunciat Bell. conf. 50. nu. 5.

Filiorum conditio, quae est si quis absque liberis animam exhalauerit, nepote ex filia superstitē deficit, Excipe, nisi si testator filijs & filiabus auctus, alterum de masculis alteri restituere iubeat, tunc enim & ratio agnationis ducta censetur, & hic nepos susque deque habebitur. communia ponit sedulo Arius Pinel. in l. iij. numero 24. C. de bon. matr.

Filiorum conditio quando naturalibus liberis expleatur, vide supra ver. filij naturales.

Filij seu descendentes per masculinam lineam accepta emphyteus non pertinet ad accipientis filiam, vt commune inquit Ioan. Crot. nu. 10. in si Loazes. nu. 67. in l. filiusfam. §. diui. ff. de leg. lib. j. Paris. conf. xxij. nu. 44. lib. ij. Quin & filijs simpliciter, & sibi suscepta ab aliquo emphyteus non admittet filias, vt commune ponunt Loazes in d. §. diui. nu. 98. & congesti a Tiraquell. de retract. lign. §. j. gl. lxxix. numero 181. ac magis commune renunciant Alexan. Ialo. & alij, quos allegat Arius Pinel. meus non p̄nitendus iuris praep̄tor, contrarium verius ipse docens, in leg. tertia. numero 33. C. de bon. matr.

Filiam (debet enim vt legioris, semper generis foeminas masculis subiungamus) absque patris consensu matrimonium contrahens non idcirco iuste exhaeredabitur. commune inueniunt Petrus Rauens in compend. titul. de sponsal. Felin. nu. 59. Dec. nu. 36. in c. ecclesia, de consuet. l. in auth. sed si post. C. de inof. testa. Did. a Couarr. in tract. de spons. ij. par. c. ij. §. vij. nu. 5. & 6.

Filia, quae impudicitiae notam sibi inussit, non solum a patre etiam inhoneste viuente exhaereditari potest. sed & alimentis destitui. vt commune late ponit Viuius lib. ij. opi. cxxx. non tamen ob illam eandem causam a matre meretricae exhaereditari poterit, vt idem Viuius eodem in loco frequenter placitum renunciat. quin si haec filia correxerit. & ad bonam frugem redierit, nec a matre, nec a patre, & si yter summa honestissima viri laude polleat, exhaereditari potest. cor. sic asserunt Rip. in l. vlt. nu. 223. & sequent. C. de reuocand. d. Viuius vbi supra, ac magna interpretum caterua, quam vult, exhaereditationis causa poenitentia aboletur. Quae hac in specie contrarium omnino asseueranter cen. re alibi.

Filia, cui patet mille tertera testamento reliquum cum dote colloquetur, non amplius ex illo legato quatenus dotis summa ipso praeponderatur. c. & l. in l. huiusmodi. §. ij. de leg. lib. ij. Ioan. vj. caut. xxxvj. Sed tu perleges, quae copios. p. A. ver. dos.

Filia substitutum excludet, vbi cum adiecta proponitur, commune inq. Sed vide, quae superius alicubi e.

Filia si in dote, quam iam praeterita censetur, nec testatur, commune asserunt Alenouissima. numero 49. C. de 3. Turzan. opin. xxxvij. Iul. sententiam asserit, quae ad duodecim imperialibus i.

Filia dotata, si masculis li masculi mortem obear quam exclusa esset vt f. lxxij. in. causa, circa fin. l.

Filia dotata si Statu lia dotem adepta in ascensionem f. constitutione non alter vt commune latissim.

Filia emancipata dicque potest, iur mune ponunt Etr numero tertio. ff. ij. part. c. ij. §. vij.

Filiatun vir sum maioribus ma trimonio alipotentur, com. ff. de reg. iur. V. Soc. Nep. conf. Dec. conf. cxxx & asserunt copiosissim quidem fati C. de bon.

Filia absolutio ptoleq. freque. con. r.

F. nis. no. gr. C. n. t.

Filiafam. cum ex couf. testatis vinculis exim nam parentum p. cxcvij. nu. 4. Gr. primo. opin. de nihilo. Filia. ter.

S AVR. RECEPT. SENT.

qui ad causâ decifio-
quæ ad iudicij or-
popti:cx.
nulla est du-
occlxxviii/

& pec
e

ferum diuifion. Alex. conf. xxiii. libro iiii. Felin. in c. Significa uerunt.
nu. 6. de testib. Dec. in l. si me & Titium ff. de cert. pet.

Fructus extantes triennio præfcribet bonæ fidei poffeffor. commu-
ne inquit Balb. de præfcript. par. iiii. q. xxxv.

Fructus post id crimen admiffum perceptos, cuius damnatorum
bona non ipfo iure, fed per fententiam profcribuntur, adiudicari
fifco cum ceteris bonis oportet. commune ait Ioan. Bernar. in præf.
triim. can. capit. cxiiij. Multo autem magis & indiffinè: fructus eos
fifcus non vindicabit, quos post illud crimen collectos esse confi-
terit; cuius caufa bonis ipfo iure delinquens exiuitur. vt planè ait re-
ceptum Did. à Conarru. in tractat. de fponfal. fecunda part. cap. vj. §.
num. 8.

Fructus non refituuntur ab emptore, qui rem reddit adactus re-
C. de refcindend. vendit. commune pronunciat copiosè, &

utra multos differens Arius Pinel. in eadem l. ij. part. ij.
o r. cum fequentib. Quod tamen intelliges, nifi ipfemet
refoluit idem Pinel. ibid. nu. 28.

iales, feu quos industria, ac diligentia acceptos fer
bonæ fidei poffeffor refituet, quatenus ditior il-
r commune inquit Pañor. in c. gratuis. num.
of. in l. ad & fi lege. §. quod autem. num. i. ff. de
fenitius. §. vlt. nu. 7. ff. de re iud. Curt. Seni-
generis fructus à bonæ fidei poffeffore,
ulenter fit, refitui debere, frequentiùs
es interpretes in l. infulam. l. fructus.
l. ij. c. vlt. nu. 47. C. de refcinden-

e valoris, quos ex bonis para-
tum demum vel vxori, vel
itus illis rem fuam locuple-
des parua indicationis, ac
tus cogetur, vt communia
in tract. de fponf. iij. part. c.

offunt, & non vltra triu
omune renuncio ex
de facto fan. ecclef. &
uell. de retrad. lign. §. j.

fir, ij demum esse in-
umptibus fuperfunt
unrur aliquamulti,
& feq.

les ex errore iuris
us, nullus decla-
ta. num. 27. de re
eralitor, ac regu-
equenter plac-
in l. iij. §. ex coi-
aidato, & in ca-
alij, quos referi-
bus ecclefiafti-
r aliquis, ac præ-
refitutio im-
is, in fignis Pi-

ecatur, & fa-
de pefte. titi
xxvj. nec o
superque
pæna it-
to j. Vi-
t. quod
curate

pnis
mu
gi
n-
di
se
e

frequentem placitum Iulius Clarus in pract. §. vlt. q. xxj. ver. fuga delinquentis. sed indicium præterea aliquod requiri & verius & receptius mihi videtur. cum fuga nec plenam, nec semiplenam sed qualemquam suspicionem præferat. vt frequenter interpretibus probatum affirmant Curt. Sen. in l. admonendi. nu. 15 §. ff. de iureiur. Viuius copiosè vbi supra. Memineris autem quod indicium ex fuga natum reuersione purgari potest. vt receptum pronunciant Rip. in d. l. admonendi. nu. 65. Boet. decisi. ccxv. nu. 17. & qui de materia vberimè agunt Viuius vbi supra Iul. Clar. d. ver. cum seq.

Fuga famuli tam plenam probationem facit, vt commune assentiat Curt. Sen. contrarium ipse testans in l. admonendi num. 17 r. ff. de iureiur. & de bonis subtractis præsumptionem inducit. commune nit Viuius lib. j. opin. cxx.

Fuga suspicionem non iureiurando, sed breui cognitione, ac duobus saltem testibus de legitima aliqua suspicionem legata testificantibus, probari oportet, vt debitor capi potest. aiunt Iul. in l. aperti. §. mi. C. de iudic. Anton. de Trebon. in pract. except. rub. de recul. num. 3. asserunt Rj. spon. tit. de legib. & long. consuetu. c. xij. nu. 28. P. lib. iij. Thomas Parpalia in repet. l. ij. ff. solut. mar. centiosè scripserint eam iureiurando creditur Paul. Ca. r. cons. cccclxxij. nu. 1. lib. j. Cacci spect. & fugit. q. vj. nu. 18. poterit autem ferari, & in illis facultatem capiendi debent Viuius lib. j. opin. ax. atque ante illene. nu. 71. de iudic.

Fugere non tenetur inuasus commune effatur Iul. in l. vt curate declarat Ant. Gomez

Fugiens iudex, vel quis sanctus esset, vel cum non sit læsa maiestatis criminis opin. cxx.

Fugientes in carcere prout Boet. decisi. ccxxv. nu. cxx. Iul. Clar. in pract. §. carcere fugientes statim reuertendi animo discius sententiam pronuntium iure verius pro

Fur vbiunque cum mune ait Did. à Cor. 9. Viuius lib. j. opin. partem refert, ac la partem, contra p. §. vlt. q. xxvij. ve

Fures ita condemnatione ad d. in l. si quis nec cludi posse se Aret. & Soc. nè contron dem in §. vlt. ve

Furibus poenam quæ quauit atque abole- conscientie fore leficiis. nu. 14 numero 12 poena aurmano re a'

HESAVR. RECEPT. SENT.

uit, a sportantibus
 b eo debebitur,
 omunc e f-
 pns. nu. 7.
 a est, qui
 vt re-

si successione materia tractetur, ex iuris civilis constitutionibus in
 vtroque foro, promittit. si vero de contractibus, & aliis causis diffe-
 ratur, iuris Pontificij regulis in ecclesiastico foro, Casareis diffinitio-
 nibus in laicorum iudiciis metietur. vt magis comune assenerat pro-
 lix: de hac de re agens Did. à Couar. in tract. de sponsal. ij. part. c. vj. §.
 vj. an. 8. & vbi de horum gradibus in statuto aliquando mentio fiet,
 semper iuris civilis supputatio inietur. commune inquit Corta in
 memor. ver. graduum comparatio, ac Viuius lib. j. opin. cccxxix.

H

HABITATVR VM qui se in aliquo certo lo-
 co promittit, non in eo habitare precisè coge-
 tur, non & si ad illud quod interest agentis te-
 neatur. commune dicit Did. à Couar. in tract. de
 spon. lib. par. c. vij. nu. 5.

Hæreditas parentū non debita filiis, sed quas
 debita censetur. quocirca si de ea illi agatur de
 foro, non de damno declinando agere solentur. com-
 in l. Titia. nu. 3. ff. de verb. oblig. Palat. Ru. in repe-
 r. de don. inter vir. & vxor.

dicatur, nec est, cum quis suus hæres in re-
 ait Anton. Gomez. de testament. c. x. nu. 17.
 ita est, amplius hæreditas non est. com-
 o. §. veteres. nu. 18. ff. de acq. pos. Viuius

Qua ab institutis, sicut à iustis hæredi-
 relicta debent incipiant. com-
 Did. à Couar. in c. ij. nume. 3.
 ca. xij. nu. 1. ver. item etiam
 debebuntur. commune al-
 lib. ij. Excipe tamen vt hæc
 vt receptum ait ex Dec.
 x. Iaf. con. cxxx. lib. j. Viuius
 in l. in suis. ff. de liberis &

hæredi adimatur, quo
 cohæredes, vel ad sub-
 ectabit. commune fan-
 ta. q. lxx. ver. vlt.
 tum filio addicetur,
 ximior erit: aliàs se-
 n. pract. §. vlti. q. lxx.

quint Corn. conf.
 on tamen idcirco
 commune pro-
 cta.

ites adhuc ini-
 impedit. com-
 leg. vlt. C. de
 ff. de bon.
 Dec. con-
 sing.

Vult. d. opin. cxlvj. & li. ij. opin. cxvii. Quin & filij. de curso eo tempo-
ris ratio. poterunt ex alio capite. abique vlla restitutionis ope ad hæ-
reditatem aspirare: vt alibi latè scribo.

Hæreditatis immixtio à creditoribus contra suos hæredes agentibus
probanda est. vt illoquim inuentione iusto innixa fundamento procedat.
commune dicit contra multos Anton. Gomez. de testament. cap.
ix. numer. 2. s. ver. sed his non obstantibus. Probabitur autem efficaciter
si ostendatur filium dixisse se retinere domum aliquam paternam pro
legitima. vt contra Bal. & Angel. asserit frequenter placitum Vigil.
in §. vltim. numer. 5. In sti. de hered. qual. & different.

Hæreditatis petitio & censetur. & est realis actio. vt arbitratur Bart.
in l. sed & si leg. §. petitio. ff. de petit. hæreditat. cuius doctrinam com-
muniter receptam pronunciant Iaf. num. 13. Rip. num. 7. Purpur. nu.
14. Iacob. de Nigris. num. 3. in rub. ff. si cert. petat. Angel. in §. sed ista.
Institu. de action. Iaf. in §. quædam. nume. 4. 2. in finem. Institu. illo
eodem tit. Quamuis meo quidem iudicio inter mixtas actiones ponenda
sit. vt res. contendunt Curt. Iun. num. 13. & Hieronym. Butig. nu.
etiam 13. ad allegatam rub. ff. si cert. petat. verum ea de re alibi vberius
Obersuabis autem quod hæc hæreditatis petitio. æque suis hæredi-
bus conceditur. atque aliis quibusvis hæredibus. vt luculenter probat
l. j. & li. ij. ff. de acquir. hæredit. & nemo huc vsque repertus est. qui ea
in re controuersiam ceteret. Vnde etiam titulus pro hærede eisdem suis
hæredibus necessarius conceditur. cum hæreditatis petitio fundamen-
tum omne habeat in titulo pro hærede. vt docet receptus Bar. in l. pro
hærede. ff. de acquir. hæredit. Quamobrem. vt dixi. titulus pro hærede
suis hæredibus competet. quibus hæreditatis petitio nemine refragare
re competet. vt verissimè contra commune interpretum placitum a-
liis argumentis ducti tentarunt Fulgos. in l. nihil. C. pro herede. & Cu-
man. in li. j. filium quoque. ff. pro hered. Vigil. in §. sui autem. Institu-
tio. de hered. qual. & differ. Ant. Rub. in repet. legum. pater filium.
num. 100. ff. de inof. testa. atque alij. quos infra refero. ver. hæredis ti-
tulus. seu pro hærede titulus.

Hæreditatem non adita iure suiuitatis non transmittent emancipa-
ti filij. vt commune pono ex Corn. num. 4. Alexan. Iaf. Iacob. de Sanct.
Georg. ad li. j. C. de iure delib. Corn. rursus numero 10. Alexan. Iaf. in
l. ge emancipati. C. de collatio. Iaf. in l. emancipata. lect. j. numero 6. C.
qui admittit. & Angel. Aretin. in §. emancipati. Institu. de hæredit.
quæ ab intesta.

Hæreditatem alicuius simpliciter repudians. aut renunciatione à
se remouens. hæreditare exclusisse se tum ex testamento. tum ab inte-
stato censetur vt est gloss. doctrina in l. j. §. sed videndum. in ver. succedat.
ff. de successio. edicto. quam frequenter placitam cõstitutio ex Bar-
tol. & reliquis interpretibus in l. nec is. §. vlt. ff. de acquir. hered. Bald. in
rub. quæst. vj. C. qui admittit. Paul. in li. ij. ad fin. C. de iur. & fact. ignor.
Paul. Aret. & ceteris commentatoribus ad li. ij. ff. de acquir. hered. Paul.
rursus numero sexto Iaf. numero septimo. ac reliquis in l. prima.
C. qui admittit.

Hæreditatem qui ex parte repudiant. cum illi plures eius hæredita-
tis partes deferrentur. nihil egisse videtur. & ideo hæreditatem rursus
pro animi sui arbitratu adire poterit. commune assero ex gloss. ad fin.
Bart. num. 3. Bald. Paul. Cuman. & Aret. in li. ij. ff. de acquir. hered. ex
Paul. in l. si solus. ff. illo eodem tit. Alexand. Fulg. nume. 3. Corn. ante.
num. 4. Alex. & Iaf. nume. 1. l. quidam elogio. C. de iure delib. & non de
nihilò contrarium moliantur Iacob. Rauen. Alb. Angel. Salic. Ioan. de
Imol. Alexan. & Iaf. in d. li. ij. quam legunt simul cum l. j. ff. de acquir. hered.
hæredit. sed hæc de re alibi copiosius Deo fauente agemus.

Hæreditatem viuientis in pactum deducentes nihil agunt. & si filij
sint commune dicit Iaf. in l. de quaestione numero 5. de pact. nec iustu-
randum vires huic pacto vllas addet. vt commune ponit latè de mate-
ria agens Viuius lib. j. opinioe cxxxxij.

Hæreditate hæredem testator priuare potest. si quid ille ab ipso in
iunctum aut fecerit aut non fecerit. commune affirmant Aymon Cra-
uer. conf. j. nu. 3. valebitque huiusmodi priuatio in fideicommissi vim.
vt frequenter placitum asserit Bertrand. conf. l. cxj. num. 5. lib. vj. idem
Crauer. vbi supra. nume. 6.

Hæreditate non adita minor viginti quinque annis decedens tan-
quam ab ipso laesus restitutionis beneficium ad hæredes transmittit
vt & maior annis ex iusta aliqua causa transmisisse intelligitur cum mu-
nime pono ex Cortheo. Alexand. Iaf. Iacob. de Sancto Georg. nume.
13. in l. infanti. C. de iur. delib. Iaf. in leg. cum antiquioribus. C. illo
eodem titul. atque ex alijs. quos laudat Viuius lib. primo opin. cxliij.
post principium.

Hæreditate non adita si quis hæres eo in testamento scriptus de-
cessit. qui clausula codicillaris inserta erat quamuis ipsius hæredes ad
petendam hæreditatem ius non habeant. tamen fideicommissum to-
tius hæreditatis rectè poscent. quia scilicet ad illius transmissionem re-
stitutio nulla requiritur. commune inquit Alexand. in leg. cum filio
ff. de leg. lib. j. Ioan. Dilect. de arte testandi. tit. xj. caut. j.

Hæreditate aui priuatur nepos ob commissum à patre homicidiu
vt frequenter placitum renuntiat Boerius decif. cxviiij. numero octauo

Villalobos in sua collecta.

Hæres ea in parte. in qua hæres est. defunctum reddit. ac repre-
sentat in ceteris hæreditatis partibus extranei loco est. commune asserit
Ioann. Nic. in l. generaliter. num. 120. C. de secund. nupt. & latissima al-
legatione vsi Ant. Gomez. de contract. cap. x. nume. 3. verfic. continua-
tur. atque Arius Pinelus in leg. j. part. iij. C. de bon. matern.

Hæres ex minus solenni voluntate. minùque ritè ac solenniter con-
scripto testamento naturaliter tenetur. vt frequenter placitum effan-
tur Alexan. numero 2. in leg. non dubium. C. de testament. Iaf. in l. cõ
quis à numer. 9. C. de iur. & fact. ignoran. idem Iaf. in l. j. in numer. 16
ff. de condi. & indebit. idem Iaf. in numer. 70. Rip. numero 96. in leg. ne
mo potest. ff. de leg. li. j. idem Iaf. in conf. lxxxij. numer. 3. lib. iij. Decius.
conf. cccxlvij. nu. 1. Alciat. in cap. nouit nume. 30. de iudic. quam sen-
tiam mirificè confirmat commemorabilis Plinius Iunioris auctoritas
lib. iij. epist. x. ad Sabinum in hæc verba scribentis confido accurrurum
te sententia. meo cum religiosissimè soleas custodire defunctorum vo-
luntatem. quæ bonis hæredibus intellexisse pro iure est. Neque enim
minus apud nos honestas. quam apud alios necessitas valet. Meretur
ergo libertatè finentibus. nobis. fruatur legato. quasi omnia diligentissimè
cauerit. cauit enim quæ hæres bene elegit. Cõfirmat alia non minus
etiam luculenta eiusdem prudentissimi Plinius sententia lib. v. epist. vij.
subsequenti verba literis consignata cum Caluicio suo contentis.
hoc inquit. si ius aspicias. irritum. si defuncti voluntatem. ratum & fir-
mum est. Mihi autem defuncti voluntas. (vt reor equam in partem iu-
ris consulti. quod sum distans accipiant) antiquior iure est. quam ob-
rem non temerè scripsisse Angel. duco in l. quidam §. illo. C. de necess.
seru. peccare hæredem. qui voluntatè testatoris & si minus solenniter
exaratam. factò non seruet. Nec multum in morantur. qui contra æ-
quum adeo. honestum atque vtile frequenter placitum sese subriles
ostendere nituntur. quos referunt non inculpatè sequenti Alciat. lib. v.
paradox. cap. xvij. did. à Couarr. in cap. cum esset. nu. 9. de testamen.
Quinimo si huiusmodi tabulis minus solenniter exaratis relicta hæ-
res vel stipulatione. vel nudo duntaxat pacto promiserit. ad ea soluenda
efficaciter obligabitur. & si quis. simpliciter illa relicta solam agno-
uerit. obligationis civilis vinculis non iuretatur. vt magis commune
dogma assero ex iis. quos referunt Corn. ad fin. Alexand. Iaf. nume.
4. post Salicet. ac Fulgos. in l. non dubium. C. de testament. Iaf. rursus
conf. lxxxij. lib. iij. Quod ampliabis vt idem futurum priorius sit.
si hæc hæres promissio testatori ipsi. antequam ille mortem obiret.
facta proponatur. vt probat text. in l. vlti. C. de fideicom. nisi iuxta vna
Bartol. interpretationem. quam valde commendat & amplectuntur
Imol. Alexan. nu. 9. in l. nemo potest. ff. de leg. lib. j. affirmant alij. quos
sequutus refert Guliel. Bened. in cap. Rainurius. in verb. si abique libe-
ris in ij. nume. 172. de testam. quidquid negligenter relictetur Iaf. d.
conf. lxxxij. Memineris porro. ac memori perperno commendabis.
quod huiusmodi promissiones non solum ad præstationes transacti
temporis. sed & ad postea decursuras promittentem hæredem obliga-
bunt vt commune pono ex gloss. ac reliquis commentatoribus in li. j.
C. de dot. promiss. Iaf. in l. j. numero 5. C. de fideicommissi. Dec. in lege
si certis annis numero 12. C. de pact. Guliel. Bened. vbi supra. num. 174
& num. 178. & num. 190.

Hæres certa in re institutus. si cohæres non adiungatur. hæres ex asse-
prolius erit. commune pronuntiant Alexan. in l. quotiens. C. de hæ-
red. instit. Mayner. in l. ius nostrum. nume. 6. ff. de regul. iur. quod adeo
verum est. vt & si expressim à testatore plus capere prohibeatur. tota
hæreditatem nihilominus capturus sit. quæma. modum magis comune
censent Alexan. in l. si quis priore. ff. ad Senat. consult. Trebellia. Vi-
uius latè lib. j. opin. cxliij. post princip. Iulius Clarus de testa.
quæst. lxxxij. ver. punctus est. quamuis complures ea in specie. & nullum
esse testamentum asserant. & rem totam ad intestati causam reduci ob-
nixè contendant. quorum dogma magis commune ponunt Philip.
Corn. in l. quotiens. C. de hæred. instituend. & ij. quos laudat Iulius
Clarus vbi supra. ver. contrariam autem. mihi autem summo perere illud
placet. vt tanquam inutile fuerit testamentum iusti hæredes hæredi-
tatem omnem consequantur sed rem tamen illam. in quam quis par-
ticulariter illo modo institutus fuit. veluti fideicommissio obligati ei-
dem restituant. quod etiam communiter placere enunciat meus iuris
doctor Anto. Gomez. de testam. cap. x. numero 10. & nu. 11.

Hæres certa in re institutus si adiungatur vel vniuersalis. vel ex par-
te cohæres. nihil amplius re illa in qua institutus capiet. si tamen ad-
iunctus hæres adire noluit. seu non potuit. totam hæreditatem iure ac
crescendi vindicabit. commune renuncio ex Imol. in l. j. si ex fundo.
ver. iij. sal. lit. & ver. item intellige. ff. de hered. institu. Salic. quæst. iij. prin.
Paul. Castr. num. 2. Corn. num. 5. Alexand. & Iaf. in l. quotiens. C. de hæ-
red. instituend. Sin autem adiunctus cohæres adierit. & nihil amplius.
vt dixi. iste in re certa institutus adipiscetur. & legatarij numero ha-
bitur commune ait Anton. Gomez. de testa. c. j. & c. ij. & c. x. num. 12.
quamuis verius longe arbitrator. quod frequenter placitum affirmat
Curt. Iun. conf. cxc. nu. 3. huiusmodi institutum hæredem nec simplici-
ter legatarium. nec omnino heredem esse censendum. sed in speciei

in que communicante ponendum fore.

Heres ex affectu non solum si partem adeat, & de alia taceat, sed etiam si partem aliquam adeat, & aliam expresse repudiet, heres in solidum constituitur, ut commune ex compluribus pronunciat Ant. Gomez de testamento, capitulo x. num. 19.

Heres si quis instituitur a testatore, qui ab eodemmet instituto potest herede, vel a notario, vel ab alio, quopiam rogatus fuit quem vel let heredem facere, & ille cum sibi heredem esse velle responderit, heres iure hand controuerso erit, commune ponunt, & accurate declarant, Iul. Clar. de testamento, quaest. xxxvij. Viuius lib. j. opin. cxlv.

Heres vt a iudice in possessionem hereditatis mittatur, satis superque est, si testamentum ostendat, ac se dicat eum esse qui illic instituitur, quamuis aliquid longe diuersum futurum sit, si ab intestato ad illud redeat hereditas, vt frequenter placitum constituitur Dec. consil. lxxxij. Gozad. consil. xxj. Matth. de Afflict. decis. cxix. num. 6. Viuius lib. j. opin. lxxxix. ante quam verbo bonorum possessionem naturaliter apprehendat, eam non habebit, commune dicit late Tiraq. in tract. mort. fact. in iij. praefat. de cla. r. num. 1. & num. 3.

Heres institui spurius non prohibetur sub conditione, si natalibus constituitur, commune pronunciat Curtius Junior. consilio lxxxij. num. 5. Villaloban sua collecta.

Heres constitutione habitus filius & si tenere non institutus sit, tamen possessio diui Adriani beneficio potestur, commune inquit meus olim iuris doctor atque acutissimi ingenij vir Eman. a Costain l. Gal. l. 5. & quid sit tantum, part. j. num. 1. ff. de lib. & posthum.

Heres ex tempore, vel ex die sui ipsius mortis institutus, subducto tempore, institutus purus censetur, quamuis ex tempore vel die mortis alterius alicuius sub conditione institutus videatur, commune a iudice Bartolo oppos. quarta. Imol. numero 1. ac reliquis interpretibus in l. hereditas ex die. ff. de heredi instituen. ex Bartol. Cin. Abb. Bal. Pau. & ceteris commentatoribus in l. extraneum. C. de heredi institut. Angel. in §. heres. Institutione de heredi institut.

Heres infra luctus annum testatoris vita functi uxorem necessario alet, commune fatur Ias. in §. fuerat. nu. 28. Institut. de action. & vide quae infra scribo versic. vxor.

Heres sententia damnatus repletorij beneficio iuuatur, commune pronunciat Alexand. in l. ex diuerso. §. vltim. ff. solu. matr. Si autem inuentarium vel repletorium antea non confecerit, quamuis in exteriori foro obligari possit, in conscientia tamen iudicio nec creditoribus nec legatariis tenebitur, vt frequenter placitum aiunt Aretin. rub. ff. de acquir. hered. Caro Ruin. consil. xx. lib. quarto. Alciatin ca. nouit. nu. 3. de iudic. Vigl. in §. extraneis nu. 3. instit. de hered. qual. & different. Didac. a Couartu. in cap. j. nu. 16. de testamento. & in tractat. de sp. sal. secunda part. cap. vj. §. vij. num. 10.

Heres, qui defuncti factum ob legem resistente alioquin nullum impugnare atque euertere potius valet, impune admittitur, commune renunciat ex Doc. consil. lxxxix. nu. 47. lib. iij. Grat. consil. xcj. nu. 25. lib. j. Cur. Jun. consil. cxxxv. nu. 10. in fin. Grammat. dec. cxij. nu. 8. & num. 9. Matth. de Afflict. lib. iij. constit. Neap. rub. v. num. 7. & in cap. j. §. si Titius numero 15. si de feudis fuerit controu. & decis. cxxl. numero 8.

Heres in te grauari a testatore potest, quam donatione antea ab eo deum consequutus est, vt commune cum Paris. attestantur Iul. Clarus de testamento, quaest. lxxj. versic. vltim.

Heres grauatus restituere si absque liberis de vita migret, non videtur ipsis liberis succedere & superstitibus restituere iustus, vt frequenter placitum renunciat ex Rip. in l. centurio. num. 159. ff. de vulg. & pupil. Bérin. decis. clv. Quod amplius ad singularium rerum tam legata, quam fideicommissa, ex Curt. Sen. in rep. leg. j. num. 5. C. de pact. Claudin leg. ex factis, ex facto in principio. ff. ad Senat. consil. trebel. Galeaul. in laudatam leg. centurio nu. 98. ad finem Alciatin l. j. §. quis ita, nu. 1. ff. de verb. oblig. atque ex aliis innumeris quos diligenter cumulat hanc questionem copiosissime pertractans Iulius Clarus de testamento, quaest. lxxvij. & quaest. lxxvij. ac lxxxix.

Heres hereditatis vniuersae restituendae oneri obnoxius, nisi inuentarium conennarit, non minus quartam trebellianicam perdit, quam de legatis particularibus fidei dicitur amittit, commune repeto ex Imol. in si. ccccij. in l. Marcellus, ff. ad S. C. Trebel. Roman. in auth. similiter nu. 10. ff. ad falcid. Angel. de Perus. in l. j. §. stipulatio. ff. si cui plus quam per l. falcid. Angel. Aret. & in §. extraneis. Institut. de hered. qual. & differ. & in §. sed quia stipulationes. Institut. de fideicommissis hered. Dec. consil. ccccxxxvj. in praecipuo passit copiose Viuius amplians in libe. tis ac limitans vbi venia non conueniendi inuentarii, a testatore data est, lib. j. opin. cxlj. Quamuis generaliter contrariam sententiam frequenter doctoribus probatam enunciat Iason. in appellata superius l. Marcellus, num. 10. & magis communem affirmat Iacob. de Sanct. Georg. in l. vltim. §. licentia. C. de iur. delib. sed quidquid i literis prodiderint, superius dogma & frequentius & verius arbitror.

Heres, qui & ipse testatoris agnatus, aut cognatus post mortem suam restituere quidplura, aut totam hereditatem proximioribus agnatis vel cognatis iubetur ad proximiores suamet ipsius heredis

agnatos vel cognatos, non vero ad testatori proximiores peruenitur, fideicommissio hereditatis obinet, vt commune interpretum dogma essent Socii. Jun. consil. cxxxij. num. 5. lib. j. Goz. consil. iij. nu. 3. Iulius Clarus de testam. q. lxxvj. reg. vj. ver. sed hic occurrit. Quamuis non admodum mihi improbetur, contrarium: quod frequenter placitum scribit Ioan. Dilect. de arte testand. tit. v. caut. xxj. num. 3. sed haec de re alibi vberius ex veris iuris principijs agemus.

Heres rem soli exero hominisci, seu tenentis (vt doctores. fantur) contra statuti formam vendens, non idcirco ab indictis penis excusabitur, quia id illi onus testator imposuerit commune asserit Viuius lib. j. opinio. cclxxxij.

Heres, cui bonorum distributio post suam mortem iniuncta est, non potest in ipsius vita eo se onere expedire in pauperum illorum necem, qui post illius mortem futuri sunt commune ait cum Alex. Dec. in l. cum tempus nume. 1. ff. de regul. iur. vbi contrarium verius arbitrat: quod ante eum affirmat Bald. numero 10. Fulgo. & Cor. in l. post mortem. C. de fideicommissis. Paul. in l. filiusfam. §. diu. ff. de legat. lib. j. Ant. Gomez. in l. xvij. T. d. i. num. 7. cum quibus ipse etiam in contraria omnia discedo, quamuis communem sententiam multis comprobare nitantur Ias. in l. post mortem. C. de fideicommissis. Inconstans Dec. consil. ccccxxxvj. num. 20. & 22. ac. seq. Patil. consil. cxij. nu. 20. ac. 22. Iul. Ruin. consil. lxxxij. nu. 1. lib. ij. Poterit tamen haeres qui inter pauperes aliquid distribuere iubetur, id totum & in vnum pauperem conferre, vt commune pronunciat Claud. Aquet. in l. in quartam. §. j. ff. de legat. j. contra quod multa, effutit Viuius lib. j. opin. ccccxxxvij.

Heres suus comprehensa testamento ignota praesumitur, commune inquit Curt. Jun. consil. vij. extraneus neutiquam praesumetur, si se hereditati miscuerit commune affirmat Cagno. in l. qui in alterius nume. 1. ff. de reg. iur.

Heres suus pro herede non suscipiet, commune ponunt, constitutum esse affirmantes, Ant. Gomez. de testamento, ca. iij. nu. 20. & cap. x. nu. 19. atque accuratius & elegantius Arius Pinel. in rub. j. part. ver. sed omittis. C. de bo. ma. qua de re etiam vide quae superius obseruati ver. Hereditatis petitio.

Heres suus, quando sui iura amittat, quando secus quae illa sunt iura, obseruo inferius verius.

Heredis appellatio in feudotum materia ad filios solum refertur, commune ait Dec. consil. cccc. nu. 10. Alias autem regulariter nec enim vnquam comprehendit, nisi hereditas fideicommissio restituenda est, vt frequenter placitum scribit Bell. consil. xlij. num. 1.

Heredis institutio aut praesumpta, aut tacita, quamuis generaliter ac regulariter pro nihilo prosumitur, tamen in quibusdam formis recte collecta procedet, quas species late recensente commune placitum in vnaquaque ponentes Ant. Gomez. de testamento, c. v. num. 2. j. & sequit. Iul. Clar. de testa. q. xxxv. ver. in primis, etiam q. xxxvj. cum compluribus sequentibus vberime ex receptis sententiis tractat vt fieri debeat heredis institutio, & qui facta valeat, vel secus.

Heres, ex alicuius institutio, quae verbis directis concepta in codicillis, aut imperfecto testamento est, si codicillaris clausula adiungatur, in fideicommissum conuertitur, quo legitimi heredes cogantur heredi illi non rite instituto hereditatis bona restituere vt frequenter placitum renunciat ex Accurtio, Bart. Angel. Imol. & ceteris interpretibus in lege ex ea scriptur. §. j. ff. de testamento, ex eisdem Accurt. Bart. Bal. de reliquis commentatoribus in authent. ex causa. C. de lib. p. gret. ex Accurt. rursus & plerisque omnibus scribentibus in lege si idem codicilli. C. de codicilli.

Heredis bona non minus dispositionibus testantis subiecta sunt quam sua ipsius testatoris bona, quippe quae de illis atque de his testator disposuerit heres adita hereditate aequaliter obseruare atque explere omnino tenetur, commune essantur Ay. Crauet. a consil. cxxxij. nu. 9. Iulius Clarus de testamento, quaestio. lxxx. Non tamen heredi alienatione suorum bonorum interdiceret testator poterit vt frequenter placitum testificatur Rip. in lege filiusfam. §. diu. numero 54. & seq. ff. de leg. lib. j.

Heredis bona si expressim testator obligauerit, valebit obligatio, & comptet hypothecaria actio, si obligatio heredi ipsius nomine facta fuerit, alias generaliter pignoratitiae contrariae locus erit vt pignus a de functo constitutum tradatur, vel si iam traditum fuerit, exceptio contra heredem repetentem dabitur, commune asserunt Neguland. de pignori. secund. memb. ij. part. numero 37. in fin. Iulius Clarus de testamento, quaest. lxxj. ver. sed nunquid.

Heredi cuiusque sub quacunque conditione instituto competit bonorum possessio secundum tabulas, iuxta quam quoad conditio pendebit, bonis curato constituetur, & cum fuerit expleta conditio, non egebit alia bonorum possessione possetque iure illam proculdubio impetrabit, cum vel substituto vel iustus testatoris hereditas cauerit se alioquin conditione defectu bona hereditatis omnia cum fructibus esse restitutura, vt communia inquit prolixo Ant. Gomez. de testamento, cap. ij. num. 1. & nulli. 14.

Heredi censetur semper testator non minus onus imponere voluisse, quam

quàm fieri potest, ac potuit, quemadmodum cōmune opinio inquit Socin. l. un. consil. ix. num. 4. lib. j. & ceteri vtriusque iuris interpretes cateruatim.

Hæredi obligatio iure pontificio facta, ut damnum etiam illud à defuncto ortum, cuius nihil prorsus ad testatorem, vel ad ipsum pervenerit, refarciat, commune dicit Panor. in cap. parochialis, de sepult. & copiosè Iulius Clarus in pract. §. vltimo. quæstio. l. j. versic. vltimus quæro.

Hæredes & si in obligationes omnes, quibus, & alij testatoribus vita functi tenebantur, & ipsi testatores aliis obnoxij erant, generaliter ac regulariter veniant, tamen illas hauri induent, vel suscipient: quarum contractibus taxativam dictionem alterutra pars addiderit: verbi gratia, tantum promitto, ego solus polliceor, vel tibi duntaxat. ut communia latè ait Anton. Gomez, de contract. cap. xj. número. 12. & sequent.

Hæredes plures instituti, in quibus naturæ & charitatis ordo sit, non omnes simul instituti intelliguntur sed successivo ordine alij ante alios. ut si institutum meum filium atque eius filios: mortuo defuncto meo filio, eius filij hæredes erunt. cōmune ex multis pronunciat Anton. Gomez, de testament. cap. ij. número 3. versic. quinto limita, & cap. v. número 24. ver. infero. xxvj. & cap. x. num. 3. ver. ex quo infero. Excepit tamen ut hoc procedere nequeat cum institutio facta proponitur per dictionem coniunctionis, simul, vel unà. quoniam ea in specie omnes coniunctim hæreditate potentiunt. commune testator idem Anton. Gomez, dicto cap. ij. num. 3. Excipit deinde, ut id locum generaliter ac regulariter in aliis non habeat, quàm in iis, quorum vtriusque ruinam faciat, ut in filio ac nepote cōtingit. in aliis etenim præter hos, secus longè erit, quippe quia si quis fratrem suum aut quemvis alium, & eiusdem liberis instituerit hæredes, tunc omnes admittentur, hic in dimidiatam partem, illi omnes in alteram dimidiatam partem, ut frequentè placita inquit Alex. consil. xxij. lib. iij. Io. Dilect. de arte test. tit. iij. caut. vj. nu. 1. Anton. Gomez, d. c. ij. ver. vij. & finaliter limita, & qui latissimè circa hanc questionem, & eius distinctiones diuagatur Iul. Clar. de testament. quæst. lxxx.

Hæredes verbis coniuncti in accedendi iure illis præferuntur, qui te tantum contuncti sunt: ut magis commune placitum renuncio ex Ias. num. 125. Lancel. Polit. in l. re contuncti, ff. de leg. lib. iij. ex eodem Iason. in additio. ad Porc. in §. si eadem res. Instituit de legat. quamvis neutrum illorum prærogativam habere, sed vtriusque æquo iure succedere frequentius dogma affirmet Petrus de Beluis. Ioan. Crot. num. 47. in dicta lege re coniuncti, & Anton. Gomez, de testament. capit. decisio, número 32.

Hæredes ab intestato primi duntaxat gradus, non verò & vltiores, tacito testatoris iudicio vocati censentur: ut frequenter placitum pronunciat Ias. in l. licet imperator. nu. 40. ff. de leg. lib. j. & in authent. ex causa. C. de lib. præter. Anton. Gomez, de testament. cap. x. num. 27. ver. sed advertendum, quod eleganter declarat Arius Pinel. in l. j. par. j. num. 73. C. de bon. matern.

Hæredes & si ex defunctorum delictis iure civili non teneantur, tamen pontificio iure tenentur. commune renunciant Anton. Gomez, de delict. c. j. nu. 85. Didac. à Couar. lib. iij. resolut. c. iij. nu. 7. non tamen vltra hæreditarias vites obligatio vtriusque dilatabitur. seu inueterium illi confecerint, seu neutriquam illud exarauerint. commune efferunt Did. à Couar. d. c. iij. num. 8. Bossius in pract. tit. de pœnis. num. 34. Iul. Clar. in pract. §. vlt. q. j. versic. scias tamen.

Hæredes, quorum nomina testator deleverit, & si hæredes esse non desinant, tamen indigni habebuntur, atque illis alioquin obuentura hæreditas ad fideum deferretur. commune ponit Iul. Clar. de testament. quæst. xciiij. in finem.

Hæredum appellatio, quæ in contractu pro se & filiis & hæredibus gesto, inseritur, ad hæredes extraneos non dilatur. commune dicit Alex. consil. l. j. nu. 2. lib. ij. eadem porro hæredum nuncupatio si in materia ad hæredes non transmeabili fiat, ad posteros, seu liberos relata censetur, ut receptum scribit Arius Pinel. in l. iij. num. 32. ver. infero. ix. C. de bon. matern.

Hæredum pars maior, si pacem cum defuncti offensore inierit, satis superque est, ut offensor veniam delicti possit impetrare, quemadmodum frequenter placitum asseuerant Aretin. in l. pro hæred. in pract. §. vlt. num. 11. ff. de acquir. hered. Ioan. Crot. repet. j. num. 151. & rep. ij. num. 82. Hieron. Butigel. num. 175. Bolog. num. 199. in l. iij. §. Cato. ff. da verbor. obligat. Alciat. consil. ccccclxxvij. num. 2. Ioan. de Amicis consil. lxxxvij. num. 6. & vberimè Iul. Clar. in pract. §. vltim. quæst. lvij. ver. frequenter. Quamquam ab omnibus prorsus pacem obtinendam esse necessarium asseuerant communiter receptum Feli. in cap. cum omnes. nume. 27. de constitut. Ias. num. 57. Rip. nume. 103. Alciat. num. 172. Soc. Iun. uume. 273. in dicto §. Cato. Did. à Couar. lib. j. resolut. cap. xij. nu. 8. Menchiaca controuertit, vsu frequent. ca. xxx. num. 39. placet tamen superior opinio, ut humanitati magis consentanea. nec enim tanti esse debet suspitio odij & malevolentie pios

omnino sponte eradicanda, ut quum quem deliquit, se pœnitit, beati- gnior hæredum pars frequentibus suffragiis iuuare nequeat. vbi tamen praxi, optima rerum doctrine, aliud receptum est, aliud prorsus & absque dubio sequendum erit.

Hæredibus alicuius & ipsi concessa emphyteusis ad quoscunque hæredes seu testamento honestatos, seu ab intestato tanquam proximiores succedentes spectabit, ac deferretur, commune renuncio x Alexand. consil. xxvj. lib. v. & in l. quod dicitur. num. 26. ff. de verb. ol. lig. Dec. in cap. in præsentia. num. 48. de probat. Ario Pinel. in l. j. num. 12. C. de bon. matern.

Hæredibus illius, qui rem genericè debet, de solutione differentibus, index petente creditore discordiam illorum pro sui ipsius arbitratu dirimet. commune dicit Roman. num. 13. Alexan. num. 10. Soc. Vincent. ab Hercul. num. 5. in l. j. §. ex his. ff. de verb. oblig. At si vnus ipsorum met hæredum petat controuersiam ea de re inter illos sopiri, eam ceteri hæredes forte distrahent, atque extinguere cogentur: ut frequenter interpretibus placere scripserunt ad illum eundem §. Ang. Imo. Aret. Rom. Alex. ac. Ias.

Hæreses crimen, quoad fidem Christianam, in alterius, quàm eiusdem fidei homines, non cadit: ut frequentibus doctorum suffragiis probatum affirmant Simancas de hereticis, cap. xxxj. num. 3. Iul. Clar. in pract. §. hæresis. ver. ad hoc autem, quemadmodum nec in eos cadere intelligitur, qui non scienter, ac pertinaciter contra generales ecclesie Romanæ traditiones quippiam frudent, commune pronunciant Simanc. d. cap. num. 5. ac Iul. Clar. vbi supra.

Hæreses conuictos, licet nec Episcopi absque inquisitoribus, nec inquisitores absque episcopis possint condemnare, tamen alteri absque alteris rectè ritèque absoluent. commune ait pract. Carrer. nu. 72.

Hæreses nemo accusari, nemo damnari potest, ne dum vt vllas iure sanctas pœnas incurrisse videri debeat, si animi sui concepta multum quidem à religione abhorrentia nec dicto, nec facto eliminauerit, ac foras dederit, sed intra sui peccatoris sinum continuerit: ut receptissimam Thologorum omnium sententiam asseuerant Simanc. de hereticis, cap. xx. numero 9. Iulius Clarus in pract. §. hæresis. versic. quæro, an occultus, atque alicubi in sacris literis luculentissimè disertis verbis probatur.

Hæreses admittæ si quem pœniteat, nullas ille impositas à iure pœnas subibit, & si carceri perpetuo deuocendus sit. commune affirmat Igneus in l. j. §. cum dominus. num. 33. ff. ad senatusconsult. Syllanian. Nec etiam bonis suis labetur, ut magis commune asseuerat Paris. consil. l. j. num. 183. & sequenti. lib. iij. eritque & post condemnationem æquè libetum, atque vtile suscepti criminis pœnitere, quemadmodum frequentibus doctoribus probati miserunt in literas Bossius decisi. cccxlj. num. 3. & sequenti. Iul. Clar. in practica, §. hæresis. versic. sed vsque ad quod tempus.

Hæreses causa ab ecclesiastico iudice damnatus, non in aliud periculum ob eandem patri criminis culpam vocabitur. receptum dicit Ias. in l. magistratibus. num. 10. ff. si cert. per.

Hæreses condemnati bona fisco addicuntur, nec ratio superstita liberorum habetur, quamuis nullius culpa ipsi arguantur, commune asseuerat pract. Carter. nu. 140. Simanc. de heret. cap. ix. num. 2. Iul. Clar. in pract. §. hæresis. ver. & scias. quin ipsius liberi tam post erimè susceptum, quàm ante vllam illius culpam nati pœnis in hæreticorum liberos sanctis plectentur, ut commune affirmat cum Gallad. & Simanc. Iul. Clar. in d. §. hæresis. ver. quæro nunc, qui tamè probabili humanitate cum eodem Simanc. & ab eo relatis in contrarium conticescet. cur enim in legis diuinae causis lex diuina susque deque habebitur, ac prorsus conticescet Deut. xxiiij. cur in controuersis, quæ ad pietatem Dei optimi maximi referuntur, Dei optimi maximi iusiurandum arguetur? Ezech. xvij. sed hæc forsitan alibi copiosius.

Hæresis infectis fidem seruari necesse non est commune inquit Simanc. de hereticis, cap. xlv. nu. 14. Placa, lib. j. delict. cap. xxxvij. nu. 11. quamuis sint qui distinguant, num cum ea daretur fides hæreses criminis euidenter polluti essent, num secus, verum ea de re alibi.

Homicidium absque dolo, & lata culpa admissum criminaliter puniri nec potest, nec debet: ut commune doctorum estatum pronunciant Ias. in l. j. nu. 70. ff. de legib. Bossius in pract. tit. quomodo proced. per actionem num. 38. Iul. Clar. in pract. §. homicidium. ver. culpa dicitur. cum sequentibus. tamen si Viuius nec latam culpam corporeis pœnis locum facere scribat receptum lib. j. opin. cccxxx. Quæ sententia verior & æquior est, ut alibi copiosè ostendo. quin leuis etiam quæuis causa à dolo excusabit, ut capitis pœnis ob homicidium nullus locus relinquatur. commune pono ex Iason. in l. j. nu. 24. ff. de eo pet quem factum erit. & in l. qui iurasse, num. 6. ff. iure iur. Socin. Iunior consilio cxvij. numero 13. libro iij. Afflict. decisio. xxxvj. numero 6. Grammat. decisi. xxix. numero 16. Iacob. Menoch. multæ doctrinæ viro de recuper. posse ff. remed. v.

Homicidium qui perpetravit ob sui ipsius defensionem, vel ob suam rerum tutelam, vel ob sui decoris, atque honoris propugnacionem, vel denique ob tutandos sibi sanguine coniunctos nullis pœnis plectitur.

placitur, vt communis placita e. ferunt de materia semper confules
 & Didac. a Couarru. in elem. h. p. r. i. de homicid. Anton.
 Gomez de delict. cap. ij. a. num. 20. Placa. lib. j. delict. cap. xxvij. num. 3.
 Iulius Clarus in pract. h. homicidium. vt. excusator. cum ver. sequen-
 tib. Viuius libro ij. o. imo. lxxxv. Nec illi poterit imputari quod fu-
 ge. e. potuerit, ac noluerit nullam dedecoris maculam inde contra-
 cturus. vt receptum inquit Alexand. consilio six. numero 4. libro i.
 Felin. in cap. d. l. c. p. m. de homicid. las. num. 38. Dec. num. 35. in leg.
 et vim. ff. de iustit. & iur. e. can. de Amicis. consil. lxxvij. nume. quinto
 fraquel. de nobilit. cap. xx. num. 64. & omnes supra proxime laudati
 qui etiam quibus probationibus satis superque sit hanc excusatio-
 nis obtentionem probari, & alia huius materie affinia, cum receptis
 interpretum dogmatis, accurate memorias produnt. quib. & quod di-
 ligenter menti inculpes, si forte min. ab eo praeter. sic dicantur, qui
 illas exequi soleat homicidium inconstanti facti impune erit. quem
 admodum late efferunt commune Duetnas reg. clxxxij. num. 4. Ioan-
 ste Amicis consil. cxvj. num. 4. & seq.

**Homicidium qui Christiani hominis perpetrandum, seu Christia-
 nis, seu alterius religionis homini mandata, pacto eam in rem precio, &
 licetur & ceteris altitudinis, vt vultus fatu. atque omnes assassini pe-
 nas huius commune axiomata affirmant. Arct. consil. lxxij. num. 17. cap. xv.
 necit. elvi. & qui latissime in materia cum receptis sententis secl. diffun-
 dit. Jul. Clarus in pract. y. Abais. num.**

**Fiducia, cui capta, vel aliqua alia iactura in iurum species elata consi-
 gnataque, non ostentis aliter rebus ibi contentis traditur, si cam aper-
 tam, aut reuocantam reddat, etiam si ignoretur quis eam aperuerit, aut
 reuocauerit, tenebitur domino in litem iuraturato de rebus illic elati-
 farum tum quantitate, tum valore, vt commune aiunt Paris. consilio
 lxxlij. lib. j. Ioan. Bapt. Plot. late hanc rem agens in rep. l. si quando,
 num. 39. i. & num. 40. e. iur. sequentib. C. v. de vii. Viuius libro ij. opin.
 exij. Iulius Clarus in pract. s. si sunt. ver. pro complemento quauis
 fauon in litem actionibus. m. 4. ff. de in. lit. iur. Bernat. Diaz reg. clxxxvj.
 huius alij contrarium receptum censent, quos citat & merito impro-
 bat. Jul. Clarus in pract. supra vtilitas enim publica, quae vera & suprema lex
 omni iure esse debet, astutissimis hospitem cauponatum malitiam
 ac fraudibus obuiam iri dicit.**

**Hofii fides, quam priuatus quispiam illi dedit seruanda. necessitate
 hon. est, vt commune interpretum dogma refert, ac merito cum noti-
 nullis, vili pendit Didac. a Couarru. in tract. de sponsalij. par. ij. cap. iij.
 s. iij. nu. 14. cum praeced. Quid enim iuribus facti, quid foedus &
 ab iudicis dictu, quam fidem alicui sponte praestitam violat? Quid
 frigidius & ineptius, quam quia caeteri fidem alicui nec dederint, nec
 feruare idcirco teneantur, te, quia illant obstrinxeris, posse frangere af-
 firmare sed hac de re latius alibi.**

**Hypotheca bonorum generalis cum clausula constituitur, ad bona
 futura dilatur, commune insunt Fanende pignorbibus, & qui eum
 laudat Turzani opinione cxlvj.**

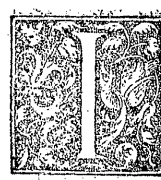
**Hypotheca prior praesentium, & futurorum bonorum, tacita vel
 expressa, potior atque antiquior habetur quam hypotheca aequae ge-
 neralis, sed posterior etiam in iis bonis, quae post vtranque obligatio-
 nem quaeruntur commune ponit Negulante de pignorbibus. l. i. mem-
 bro. v. part. princip. nuttier. 4. C. i. q. u. potior. in pignori. hab. & in leg. li.
 bet. numero 4. eodem tit. ac Ioan. Crocius repet. legis j. num. 72. ff. so-
 lutimatre de nihilo restituentur.**

**Hypotheca cuiusvis priuati prior. seu tacita, seu expressa sit po-
 tior & dignior erit, quam posterior sicut tum tacita, tum expressa hy-
 potheca, vt ceteris Acc. Dyn. Alb. de Bar. num. in l. i. s. qui ff. de iur. sig. i.
 & cum aliquam multis receptum ponit Didac. Couarru. lib. j. resoluti
 cap. xvj. Idemque ius erit in tacita atque expressa dotis hypotheca, vt
 commune aiunt Negulante de pign. memb. j. v. part. num. 100. & nu-
 102. Ripart. l. qui situm. i. i. 7. ff. de priu. credit. Ioan. Coras in leg. qui
 liberos num. 18. ff. de ritu. nupt. quauis. contrarium. has in secunda
 specie vetius sit, vt supra. veri. Doris causa & a generali.**

**Hypotheca in iis bonis posita, quae dispositione. l. ij. C. de rescind.
 vend. reuocantur; non ob eam restitutionem extinguuntur commune
 ait Boer. decisi. cl. xxij. numero decimo, tantum contrarium verius, &
 receptus sit, vt assent. Soein. Nep. consil. i. cl. x. numero. 16. lib. ij. ac
 defendit recte Arius Pinelo ad illam. l. ij. C. de rescind. vendit. part. ij. cap.
 ij. num. 1. cum seq.**

**Hypotheca tum generalis, tum specialis alienationem rei illa cens-
 stricte non impedit, vt frequenter placitum affirmat Negulante de pi-
 gnorbibus. parte secunda.**

**Hypotheca argumentum ad rei totius alienationem non proce-
 det, vt communiter ab interpretibus definitum scribit Arius Pinelo in
 l. ij. par. ij. num. 19. C. de rescind. vendit.**

NONEVM se quis probet; non necesse est
 tamen in rescripto sub opprobriatis atque a-
 pitudinis conditione ratio eius habita sit, com-
 mune esset Alciat. de rescript. reg. ij. praesumpt.
 ij. Villalob. in sua collect.

**Ignorantia illorum, quae paterno testamento
 cauentur, in filio haerede praesumitur. quauis in
 extraneis haeredibus postquam hereditatem cre-
 uerunt non praesumatur. commune pronunciat Cagnol. in l. qui in al-
 terius. nu. 1. ff. de reg. iur. Ignorans iura. leges, vel proclamati- nes, &
 si lata culpa vacare non censetur, tamen doli argui nequit, vt frequen-
 ter placitum inquit Alc. de praesumpt. reg. l. ij. praesumpt. xxxj. nu.
 6. late Viuius libro ij. opin. cl. iij. ac Iul. Clarus in pract. s. vlt. q. lx. ver. quae-
 ro. Vbi etiam tractat, quae in hunc p. ca. communias, quauis ignoran-
 tem generaliter nec delinquere, nec puniri doceat. glo. in ex malefici-
 cti. s. j. ver. longe minus. in vers. ignorans. ff. de action. & oblig. quam
 cum multis valde commendat Felin. in cap. cum vigesimum. in prin.
 de offic. delegat. & in cap. a nobis num. 9. de except. Dec. in cap. secund.
 de constitut. i. a. in leg. si quis id. quod. a. num. 3. ff. de iurid. om. iud.
 Hipp. in l. vna num. 207. C. de sap. virg. Mant. de soluend. argu. & ante
 eos Roman. in l. si vero. s. de viro fallent. xv. ff. sol. matr.**

**Immunitas alicui ab omnibus oneribus, & collectis ordinariis, &
 extraordinariis, solitis & insuetis amplissime indulget, non extenditur
 ad ea onera, vel collectas, quae pestis nomine, aut belli causa, aut alteri-
 us publicae necessitatis aliis inopinatae gratia indituntur. vt frequen-
 ter placitum illucenat Rip. in tract. de peste. in tit. de remedijs ad
 conseruand. vbert. num. 23. 1. Curt. Lun. consil. lxj. la. late num. 8. & nu-
 12. Rip. nu. 17. in l. si ex toto. ff. de leg. lib. j. Viuius libro ij. opin. cl. xij. Quin-
 iam illic restringit, vbi concessio huiusmodi ab omnibus & quibus-
 cunque oneribus concessa fuerit. Sed certe, quidquid ille dicat, veritas
 & aequus est semper inopinatos alioquin casus exceptos in id genus
 immunitatibus videt. vt alibi commodius distinximus.**

**Immunitas, quae paupertatis nomine indulgetur ob diuitias super-
 uentientes euanescent. commune produnt las. in l. sciendum. s. fundum
 num. 6. & seq. ff. qui satisd. cogant. Viuius libro ij. opin. cl.**

**Immunitas & exemptio, si titulus ad bona fides contendant, per
 quadraginta annorum curriculum praescribetur. commune effatur
 Bald. de praescrip. parte prima, sextae partis cap. xxij. numero 2. 1. Chas-
 san. in consuet. burgund. rub. xj. s. ij. numero 38. Aym. in Crauet. consi-
 lio cci. numero 2. 1. & consilio cclxvij. ad finem, Didac. a Couarru. in
 tra. de sponsalij. part. cap. tertio s. quinto numero septimo. Ario Pi-
 nelo in authent. nisi triennale. numero quadragiesimo octo. C. de boni-
 ficatijs.**

**Impedimentum etiam propria impediti ipsius culpa natum, si cul-
 pa tamen non ideo admittitur arguatur vt id impediendum oriretur, im-
 pedium excusabit, quemadmodum si equi uenter placitum renouari ex
 Bald. de praescrip. parte prima, sextae partis cap. xxij. numero 2. 1. Chas-
 san. in consuet. burgund. rub. xj. s. ij. numero 38. Aym. in Crauet. consi-
 lio cci. numero 2. 1. & consilio cclxvij. ad finem, Didac. a Couarru. in
 tra. de sponsalij. part. cap. tertio s. quinto numero septimo. Ario Pi-
 nelo in authent. nisi triennale. numero quadragiesimo octo. C. de boni-
 ficatijs.**

**Impedimentum iureiurando ipsiusmet impediti probabitur, si pro
 illius honestate ita iudex arbitrabitur. commune aiunt las. in l. quod
 diximus. numero primo. ff. si quis caut. Bauer de iuramentis. Curtius
 decisi. l. iij. limit. iij.**

**Impeditus impedimento iuris aut facti in causis arduis non tene-
 tur procuratorem mittere, quauis prepeditus facti impedimento in
 causis non arduis illum mittere teneatur. commune ponit ex Matr. de
 Affli. decisi. xxx. Rebutin tertio Tom. consil. Gall. riu. de excusat.
 Ario Pinelo in authent. nisi triennale. num. 43. vt ampliat. tertio. C.
 de bonis maternis. Intellige autem ac memorie perpetuo inde, quod
 necessaria protestatio est vt impedito ius suum saluum sit. commune
 ait recte explicans Myning. cent. ij. obseruat. lxx. Nicol. Anton. Grauat.
 ad Vestrum lib. vj. cap. vlt. num. 24.**

**Impedito ad agendum non interlabitur praescriptionis tempus si
 iuris impedimentum illud sit: quod si facti sit, necessaria erit tum Ce-
 sareo, tum pontificio iure restitutio, vt frequenter placitum constituant
 las. in iuribus. num. 24. Institutio de action. Boer. decisi. xlviii. 3. Bald. de
 praescrip. part. sextae partis. casu xxij. num. 16. Chassan. in consuet. Bur-
 gund. rub. j. viij. num. 26. Ario Pinelo in authent. nisi triennale. num.
 42. & num. 43. & 47. C. de bon. matern.**

**Imperator & ante adeptam coronam omnia gerere potest: ac rite po-
 test, quae post illam posset. commune affirmant Corta in memorab. ver. s.
 Imperator in ij. post princip. Restaur. in tract. de Imperator. q. xlvj. nu.
 1. & seq. & qui complacitula de Imperatoris potestate inculcat Viuius
 libro ij. opin. cl. xlvij.**

**Impubes doli capax causam exheredatione dignam potest commit-
 tere: & si sola inca. x. illam suscipere nequeat. commune ait Anton
 Gomez de testa. cap. iij. num. 3.**

**Incendium committi non intelligitur absque culpa leuissima. vt
 commune testific. tur las. in l. domos h. rederarias. ff. de leg. lib. j. Ferrer.
 ca. 1. xvij.**

sa. xxxvj. Verfabitur autem huiusmodi leuissima culpa in omittendo: quocirca nullis penis erit obnoxia: comune inquit Did. à Couar. in tract. de sponsal. ij. part. vj. §. viij. nu. 14.

Incertitudo ex re genericè relicta, quæ nullos statos, certosque fines habeat, suborietur, tum contractum, tum vltimam voluntatem peruertit: quamuis eiusre rei plurimè copia penes testatorem esse proponatur, commune ponunt Im. in lita stipulatus. ff. de verb. oblig. l. si in l. legato generaliter. ff. de leg. lib. j. Quamuis verus longè sit non ea in certitudine legatum vitari, sed rem mediocriter esse præstandam, quod etiam frequentius venient In. in l. si domus. ff. de leg. lib. j. Rip. in d. l. ita stipulatus. nu. 3.

Incertitudo, quæ ad certitudinem reduci potest, reorum constituto nem haud vitari, commune inquit vir excellentis doctrinæ Ioan. Rin. chegallus Gioldus in l. xiiij. nu. 6. ff. de duob. reis.

Incestum qui absque matrimonio committit, adulterij penas iure castro dat. comune ait Did. à Couar. in tract. de sponsal. ij. part. c. vj. §. viij. nu. 2. & qui diuersas hac in re communes opin. recenct l. Clar. in pra. §. incestus. ver. sed. quarto.

Incestarum nuptiarum penas non illi incurrunt qui matrimoniù bona fide contraxerunt ac post impedimentum detectum, in eo constanter nihilominus perseverant, vt nec illi eas dabunt, qui matrimonio in incestum contraxerunt quidem sed coitu nondum abluerunt. comune ponunt Did. à Couar. in tract. de sponsal. ij. part. c. vj. §. viij. nu. 19. & nu. 20 ac l. Clar. in pra. §. incestus ver. hæc autè pena & ver. edpone. quonnes illi penas vllas eo nomine dabunt, qui nuptias hære Canonis incestas, & iure ciuili nõ incestas cõtraxerint, vt magis comune humaniter & diligenter ostendit Foller. in pra. crim. Canon. nu. 96. quæ refert, & sequitur l. Clar. in d. §. incestus. ver. quarto. Nec illi de nique eade causa plectantur, qui nuptias, nõ reuera incestas cõsanguinitatis ratione, iniis rint, commune testificatur Boc. dec. eccl. xiiij. nu. 13. l. Clar. d. §. ver. item. quarto.

Incestas nuptias contrahentes, à rei familiaris amissione, iuris val facti error, etiam ex crasso ac lata culpa profectus excusat: quamuis à lucri iactura non excuset, commune inquit Bald. Nouell. in tract. de sponsal. ij. part. c. vj. §. viij. nu. 2. l. Julius Clarus in pra. §. incestus. ver. excusat, in fin. Licet mulierem à dotis amissione obhuiusmodi cõtractas nuptias non excusetur, errorẽ scribant receptum Abb. in c. si necesse. nu. 7. de donat. inter vir. & vxo. Bellon. consil. lxxxiiij. nume. 3. quos refert & imm. erit videtur probare l. Clarus in pra. §. vltim. quarto. lxxx. ver. dos mulieris. si quidem infligendis penis quatuor. causa etiam alioquin improbabilis probanda est, vt alibi copiosius ostendo.

Incestis ex nuptiis, quarum impedimentum patentem alter igno- raut, suscepti liberi quo ad parentes ipsos legitimi habentur, commune asserit Viui. lib. j. opin. ccxij.

Incestis nuptiis pena confiscandorum honorum, imposita per aut he, incestas, C. de nuptiarum hodie durat ipso iure absque vllius declarationis interuentu, vide infra. ver. nuptiis.

Incestuosi filij liberos, ne sui ipsius nepotes non potest auus hæredes instituire, nec relicto aliquo honorare, vt commune inquit Cor. se. in sig. ver. fornicatio, quem laudat Did. à Couar. in tract. de sponsal. ij. part. c. viij. §. v. nu. 13. in finem.

Incorporalium rerum dominus quin aliquis dici, censerique possit, nihil omnino vetat, vt frequenter placitum constituo ex Bart. j. op. post. Pau. nu. 5. Alex. nu. 4. & nu. 6. Soc. nu. 29. Rip. nu. 26. Bereng. c. ij. nu. 12. in l. naturaliter. §. nihil. commune. ff. de acquir. possess. ex Pau. rursus in l. si quis vi. §. differentia. ff. illo tit. de acquir. possess. que ex An. ge. in l. vt. ff. vii. possidet. & Rhoder. Soarez. in q. maioratus.

Indebiti solutio non per errorem facta, tunc demum donationem inducit, cum & is, cui solum est, vt indebitum accepit. comune aio ex Bart. in l. j. nu. 2. ff. de donat. Paul. nu. 5. In summe. 2. in leg. si ego. ff. si cer. per. l. si in l. j. nu. 12. ff. de condict. indeb. Dec. in l. cuius per errorem in prin. ff. de reg. iur. Galeaul. in rub. nu. 39. ff. de verb. oblig. Obstat tamen semper repenti exceptio doli mali, vt per Paul. Alex. & Alc. ad finem. in d. l. si ego.

Indefinita oratio, in materia probationis non pat. est orationi vniuersali. vt commune ait Cur. Iun. consil. xvij. nu. 13. Alias autem regulariter ac generaliter illi ex benigna interpretatione æquipollebit, & si ex propria verborum significatione nunquam indefinita hæc oratio æquales vniuersali sermone vires habitura sit. ex Bart. doctrina in l. si pluribus. nu. 4. ff. de leg. lib. ij. quam communiter placitam esse liquet ex Dec. in l. j. nu. 26. ff. de reg. iur. Ioan. Croc. in l. omnes populi. nu. 167. ff. de iust. & iur. Gomez. in rub. de actio. latissimè Did. à Couar. lib. j. variatur. resolut. c. xiiij. nu. 5. mouentur omnes per text. in leg. si seruitus. ff. de seruit. vrb. præd. quæ nos aliud velle alibi ostendim.

Indicare delictum & minis, & præmiis allicitur, qui nouerint, & cum ab ipso deliquente nouerint, indicare non tenebunt, nec eiusmet delicti participes præmiis pollicitis fruuntur, imò puniri etiam poterunt, quemadmodum & illi, qui delinquentẽ nõ cõuincerint. comune ponit accuratè & copiosè l. Clar. in pra. §. vltim. o. q. xxvij.

Indicium omne, præsertim cõs à factis ipso est remouendum, duob. testibus probari de et cõmune aiunt Soc. consil. lviij. nu. lib. ij. l. v. Amicis consil. cxxvij. nu. 10. ac latius l. Clar. in pra. §. vlt. q. xxj.

Indicium quæstioni scilicet tormentis ide acum abundè surgent delinquendi consuetudo, vt frequenter placitum inquit Marc. Ant. de indic. nu. 148. quamuis verius contrarium asseret cõs l. p. l. Clar. in pra. §. vlt. q. lxxij. ver. sed. pone.

Indiciorum copia reo facienda est, commune pronunciant Rip. in l. ij. nu. 8. C. de eden. & qui id accuratè & copiosè declarat l. Clar. in pra. §. vlt. q. xlix. cum seq.

Indignitas ab hæredis culpa proficiscens, si loco locum facit, vt quæ à testatoris errore nata est, venientibus ab intestato aditù præbet, commune inquit l. si in l. si pater totus. nu. 12. C. de hæred. instit.

Indignitatis oppositio seu exceptio à sico duntaxat hæredibus intè tari potest, vt docuit gl. in l. his consequenter. §. j. in verb. pertinere. ad fin. ff. fam. erciscun. quam semper allegari testatur Paul. in l. sororem. nu. 2. C. de iis quib. vt indig. receptam affirmant Corn. consil. cl. lib. ij. latè Did. à Couar. in tract. de sponsal. ij. part. cap. vj. §. viij. nu. 25. Viuius. lib. j. opin. cvj.

Inducias violanti, induciz impunè violantur, vt crebrius vsu receptum, & iure verius meriti attestatur l. Clar. in pra. §. vlti. q. xlvj. ver. sed. hic.

Infamia reatè ritè que à quouis populo, etiam qui superiorem agnoscat, abolebitur, vt & illa infamiz nota, quæ alicuius populi statutis iniusta est, eiusdem populi indulgentia eluetur, tamen si subiectus alteri is populus sit. commune ponit Franc. Turza. opi. xvij.

Infamis de facto, hoc est præditus leuioribus, & improbatissimis moribus, testis idoneus in ciuilibus causis est, & si non tanta fide dignus beatur, quanta alius integræ vitæ, scelerisque purus, vt commune testatur Did. à Couar. in tract. de sponsal. ij. part. c. viij. §. vlt. nu. 8. Quamobrem vbi testis omni exceptione maior exigeretur, eius testimonium non admittitur, vt ex doctorum sententia alleuerat idem Didacus eodem in loco. Vnde in causis criminalibus regulariter ac generaliter testimonium non dicit, commune inquit Alb. de testib. lib. j. §. cõsequenter. nu. 7. & seq. l. Clar. in pra. §. vlt. q. xxiiij. ver. si. quarto modo. Accusare autem alterum is facti infamia notatus iure castreo non prohibetur, quamuis Pontificum decretis prohibeatur, commune sanatur Hieton. Chuchalon in additio. ad Ang. de malefic. in ver. ad querelã Titij super ver. accusare non potest. nu. 23. ac Viuius lib. j. opin. xvij.

Infamis iuris infamia maculata, testimonij dicendi non habet, commune inquit l. si in l. j. nu. 43. C. de sum. Trini. Viui. lib. j. opin. ccclvij. Intelligit cum euidenter infamis est, alioquin à testimonio nõ repellitur, commune ponit idem Viui. lib. j. opin. cccxv. Nec item is accusare quemquam potest, vt frequenter placitum enunciat Chuchalon in addit. ad Ang. de malefic. in ver. ad querelã Titij super ver. accusare non potest. nu. 23. Viuius lib. j. opin. xvij. Testati verò ac suis de bonis pro anima arbitrato disponere vltimum elogium condens non prohibetur, si ob famosum libellum infamiam illam non incurrerit, commune dicunt Abb. in rub. nu. 8. de testament. l. Clar. de testament. q. xxv.

Infirmis infirmitate delitescere non est præiudicium, nisi morbo caduco prehensis sint, commune ait Alciat. de præsumptio. regu. secunda. præsumpt. xix. in fin.

Ingrati culpa, quæ præterita iam sit, indulgeri potest quæ verò in futurum incurri potest, remitti nequit, comune aiunt Cagno. in l. contractus. nu. 104. ff. de reg. iur. Ant. Gome. de testament. c. vlt. num. pen. Vtraque tamen, pacto iurifurandi vitibus vallata, reatè condonabitur, vt frequenter placitum inquit Ant. Rub. consil. cxliij. nu. 3. Tamen si contrarium verius & vtilius mihi esse videatur, si quidem proposita delicti impunitate & ampla ad delinquendum fenestra pateat, & natura humana, ad id alioquin suapte sponte prona, præcepta ferietur, ac ruet, qua licet illam vocat & inuitat. Sed hæc de re alibi vberius.

Inhabilitas personæ iudicium subeuntis à iudice ipso vltro opponi potest, commune sanatur Dec. in c. causam, quæ. nu. 1. & nu. 13. de iudic. Rip. in l. dies. §. hoc autem iudicio. nu. 49. ff. de damn. infect. & Viuius, qui reluctantes recenct, lib. j. opi. clxxv.

Inimicitia leuis non appositum indicium sufficit contra inimicum: secus verò si grauis sit, commune inquit Marc. Ant. de indic. nu. 17. re linquetur iudicis arbitrio, quæ capitalis inimicitia ceteri debeat, quæ neutiquam debeat, vt receptum ait Fel. in c. repellantur, nu. 3. de accusat. Nulla tamen inimicitia aptum ad tormenta iudicium præbet, quemadmodum frequenter placitum renunciant Ant. Gome. de delict. c. xiiij. nu. 11. l. Clar. in pra. §. vlt. q. xxj. ver. si inimicitia, & q. xxiiij. ver. item. quarto.

Inimicitia iustissimam causam suppeditat ad iudicium & testium reiectionem, tamen si qui reuicit & causa, & caput inimicitie extiterit, commune latissimè Did. à Couar. in tract. de sponsal. ij. part. c. liij. §. v. nu. 7. & qui ampliat ad eum, qui ante in gratia redierit, & copiosè de materia agunt Viui. lib. j. opi. cccij. l. Clar. in pra. §. vlt. q. xxiiij. ver. si quid si sequuta sit reconciliatio.

in ipsionem factam in ipsius donum conqueratur, omnis & pratoria est; & vnius anni spacio concluditur commune inquit Cepl. cōs. lxxij. nu. 4. illis autē tribus casibus civilis, & consequenter perpetua est commune sunt Balb. de præs. iij. part. quæst. i. nume. 30. Iul. Clar. in pract. §. iniuria, ver. tollitur autem. Et licet hæc iniuriarū actio transmitti nequeat, ab j. cedi potest. commune dicit Paul. in l. v. l. m. nu. 4. hæred. vel action. v. d. d. f.

Iniuriarum a cōtione sese obstringit, qui mendacium alij exprobrat tametsi & verè & propo. catus illum mentiri inquit. vt frequens de pna testatur Boer. post consuet. Bitur. cons. j. Amplia qniam in iudicio ad excludendam accusationem, vel ad exceptionis alicuius opem, timen in gēdacij impropertatum sit. commune effatur Alex. in leg. iij. ff. de lib. & posth. laudatus ab eodem Boer. vbi supra. punietur tamen longè mitius si mendacium probauerit. vt commune asserit idē Boerius eodem in loco.

Iniuriarum nec actio nec accusatio exinanitur, quod qui iniuriam intulit, non se animo affectum fuisse affirmet, vt iniuriam inferret, nisi id liquidò probet commune testatur Paris. cons. c. lxx. nu. 19. lib. iij. Soc. cōs. c. lxx. nu. 7. lib. j. Nec quod antea sit protestatus se nolle iniuriam facere, vt commune ponit Iul. Clar. verè personarum distinctionem cum Soc. considerandum asserens in pract. §. iniuria, ver. sic. sed pone.

Iniuriarū in libello & annis ac mensis, & locus necessariò ponendus est. commune inquit Alex. cons. c. lxx. nu. 1. lib. j. Iulius Clarus in pract. §. iniuria, ver. vlt. quæro, vbi alias spectantes ad hoc iniuriarum crimen receptas sententias accurate tradit.

Iniuriarum etiam non atrocium damnatio infamiam irrogat. commune testificantur Fel. in c. cum te nu. 9. de re iud. Corser. de minimis, in ij. part. nu. 26. Iul. Clar. d. §. iniuria, ver. item. cōdemnatus. Quin si quis iniuriarum damnatus, pecuniam, in qua eam ob causam multatus est, applenè solvere nequirit, luet in corpore, ac bonis cedere nō poterit. commune inquit Gome. in §. pœnales nu. 38. Instit. de actio vniuers lib. j. opinio, xxxij.

Iniuriarum, quæ a adultis, vel pupilli parentibus illata fuerunt, actio hæc remittere, & pacem cum eo intrare, qui illas intulit, tum curator tum tutor indistinctè poterit, si id magis aere pupilli, adultive fuerit, quam vindictam prosequi, vt commune effatur ponit Turzan. opin. xxxij.

Iniurias remittere, ac pacem facere nemo vel à iudice, vel à torius prouincie gubernatore cogi potest. commune inquit Hipp. cons. lxxvij. in vj. Iul. Clar. in pract. §. vlt. q. lxxvij. ver. vlt. Si eas tamen in conscientie foro, vel alibi simpliciter remiserit, ac pacem quomodo tunc que simpliciter fecerit, non idcirco damna etiam, nec id quod in teret, ac generaliter ad rem pecuniariam pertinet, remississe. intellige tunc commune aiunt Ioan. de Amicis cons. lxxvij. nu. 14. Iul. Clar. d. q. lxxvij. ver. quæro quomodo, & ver. seq. Videbitur autem iniuria condonasse, qui post illatam à conuersatione eius non abstinerit, qui in ipsum fuit iniurius, vt frequenter placitum affirmant Placa, & qui eum refert Iul. Clar. in pract. §. iniuria, ver. item. tollitur.

Iniuriam, qui in aliquem infert, quæ vera sit, cuiusque enunciatio & vtilis reip. sit, & postea ab inferente probetur, iniuriarum non tenebitur: quamvis proculdubio tenebitur, si vel iniuriam non probet, vel eius cognitio vni reipublicæ non sit, tametsi verissima ac certissima habeatur. commune pronunciat Boer. post consuet. Bitur. cons. lxx. primo Placa lib. j. de deli. c. j. nume. 3. Iul. Clar. in pract. §. iniuria, ver. item. quæro.

Innomiatu contractus, & ante implementum aliquod naturalè obligationem gignit. commune dicunt Soc. Rip. nu. 4. in rub. fin. de verb. oblig. Dec. in leg. p. tens. nu. 20. C. de pact.

Inofficiosi testamenti querela solum hodie filiis competit, cum ad iecta causa ex hæredantur, & adiecta causa ab hæredibus non probatur. commune ponit Vigl. in princip. nu. 1. & nu. 3. Instit. de testamen. licet ipse post Imo. in l. j. ff. de testamen. ab eo frequenti dogmate deficiat. Habebit præterea locum hæc inofficiosi testamenti querela cor recto digestorum iure in testamētis, quæ hodie vel filiam, vel patres fam. de bonis castrensis, aut quæ castrensis exarauerint, commune affirmat Iul. in leg. vlt. nu. 5. C. de inofficio. testamenti. Quin si illa filio legittimè ex hæredato non comperierit, vel quod causa sit probata, vel quod tempore lapsu præscripta sit, eiusdem tamen, filij liberis ac testatoris ipsius nepotibus competet, vt commune statuo ex Alex. l. c. nu. 18. in l. si quis posthumus. §. si filium. ff. de lib. & posth. eodem l. c. in l. si quis filium, C. de inofficio. testamento & l. in suis. nu. 48. ff. de lib. & posth.

Inofficiosi testamenti querela contra ipsum institutum hæredem intentari debet, qui si restituenda hereditatis onere grauat. sic atque ante factam restitutionem succubuerit, sententia contra illum lata fideicommissario nocebit: si vero pendente lite restituatur, iudicium ad fideicommissarium transibit, at si antequam cōueniretur, restituit, inofficiosi hæc testamenti querela in eum, cui restitutio facta est, statim dirigetur: quippe quia ea in specio si feratur contra hæredem sen-

tentia alteri non oherit quod etiam procedet, cum restitutio pro parte tantum facta proponitur. commune inquit Ant. Gome. de testamen. c. vj. nu. 15.

Inquilinus si re locata frui ob pestis causam impediatur pro temporis rata pensionem attondet. commune dicit Rip. de peste. parte. j. nu. 15. alia complura de Inquilino vide supra verb. concictio: & ver. conduecor.

Inquisitio, tum iure Cesarum, tum iure Pontificum, modus est procedendi extraordinarius, vt commune inquit Panor. & Dec. nu. 7. in rub. de iudic. Ale. in c. j. nu. 14. de offic. ordinat. & Bossius in practi. crimin. tit. de inquisit. nu. 8. ac latè Iul. Clar. in pract. tit. i. §. vlt. q. iij. ver. debes autem scire.

Inquisitio, & si iure ciuili regulariter à iudicis officio institui ac formari nequeat, vt frequenter placitum eunciant Cuman. cons. c. xxxvj. ad fin. Pract. Conrad. nu. 1. Tamen pontificum iure in omnia crimina indifferenter ab illius officio concipi, texique potest ad publicam utilitatem, vt receptum affirmant Marian. in c. qualiter & quando. num. 108. de accusat. Iulius Clarus in pract. §. vlt. q. iij. ver. debes autem scire. Quin & hodie ex consuetudine generali, licet iam iudicibus per ius etiam ciuile, vt suo ex officio in quælibet casum inquirant, atque animaduertant, quemadmodum attestatur Bal. in l. ea quidē. nu. 44. C. de accusat. Bossius in d. tit. de inquisit. nu. 8. Bland. de iudic. nu. 5. Ant. Gome. meus c. in iuris doct. de delict. c. j. nu. 49. Iulius. Clarus in d. q. iij. ver. sed certe. & q. v. ver. quæro. Intellige tamen semper aliquod indicium præire, atque antecedere, vt specialis contra aliquem inquisitio procedat, quamvis generalis inquisitio certitudine criminis sola sit contenta: vt commune scribunt Ale. in c. perniciosam. nu. 34. & 47. de offic. ordinat. & qui id diligenter ac latè explicat Iul. Cla. in d. §. vlt. q. v. & q. vj. Vt a quem id limitabis, cum vel princeps inquit, vel motu proprio inquisitionem alteri committit, nulla habita indicium, vel diffamationis cognitione vt frequenter placitum inquit Hipp. in pract. §. constant, nu. 22. ac Iaco. Menoch. de arbit. iudic. l. ij. q. lxxvij. nu. 4.

Inquisitioni nullus locus est, cū actionis, seu accusationis, seu quæ re late ius, vel præscriptio euauit, vel quacunque alia ratione sublatum est. commune pronunciat Balb. de præscript. iij. parte. quæstio. ij. num. 2. Inffredus dec. cccc. lxxvj. & alij quos laudat Iul. Clar. in practi. §. vlt. q. ij. ver. & hæc quidem.

Inquisitionis via condemnatus de publico crimine, non minus in famis redditur, quam accusationis formulis de eodem iudicatus, vt frequenter placitum inquit Aug. in l. ea quidem. nu. 28. C. de accusat. Iul. Clar. in pract. §. vlt. q. lxxij. ver. damnatus.

Inquisitio etiam à iudice patriæ, vel domicilij institui possit, tamē dā natio illius loci, in quo delictum patratum fuit, statutis regetur. commune affirmat Aug. in additio. ad Ang. de malef. ver. hæc est quædā inquisitio. & vide quæ infra obseruo ver. iudex, & ver. pœna.

Infidias præuenire, atque idcirco illarum structorē antea impatā necesse interciperi licet vnicuique, vt frequens doctorum placitum asseruerant Placa lib. j. deli. c. xxj. nu. 12. Iul. Clar. optime declarans in pract. §. homicidium, ver. potest etiam homicida.

Ininuatio in donationibus maioris summe desiderata, non opus habet iudicis decreto, vt commune interpretum dogma esse miserit in literas Rogerius in l. Modestinus. ff. de dona. copiose Tiraq. de legib. conubial. gl. v. nu. 32. Iul. Clar. de dona. q. xv. in fin. Vi. lib. j. opin. lxxvij. ver. & prædictis accedit. Quin hæc donationum ininuatio fieri potest coram quocunque iudice, quauis illius iurisdictioni nec donator, nec res subiciatur, quemadmodum frequenter interpretibus placere memoriæ prodiderunt Ant. de Cau. in tract. de ininuatio. q. xij. & alij quos laudat Iul. Clar. d. q. xv. ver. vlt. quæro. Vi. in d. opin. lxxvij. prope fin. Ant. Gome. in tract. de contract. c. ij. nu. 6. Nec denique aliud ininuatio est, quam donationis in scripturam coram quocunque iudice redactio, vt tradunt receptum Soc. Iun. cons. lxxvij. nu. 19. lib. j. Iul. Cla. Viui. & Ant. Gome. vbi supra.

Ininuatio non solum in expressis donationibus statam summā supergressis exigitur, vt latè scripsi supra verbi, donatio, sed & in debiti quingentis aureis excedentis remissione interueniat necesse est. commune dicunt Alex. Iul. & alij in hereditari. C. de pact. Curt. Iun. cons. c. xv. ad fin. Tiraq. in l. si vnquam. ver. donatio. nu. 144. C. de reuoc. donat. Iul. Cla. de donat. q. xvj. & hanc q. Perusij in praxi agitatam, & hoc modo decisam testatur Ange. in l. pacta, quæ contra. C. de pact. vt & Vallis oleti Senatus iudicio determinatum quoque fuisse scribit Ant. Gome. de contract. c. iij. nu. 9. Intellige tamen id processurum si deliberato donandi animo remissio fiat, etenim si non ed contractum in mens tendat, longè secus erit, vt commune renuncio ex Boe. de ci. xij. Tiraq. in laudato à nu. 2. & de retract. lignag. §. j. gl. xvij. nu. 15. Did. à Couar. lib. ij. variarum resolut. c. iij. Ario Pinelo in l. ij. part. j. c. 2. nu. 24. & nu. 25. & nu. 27. C. de rescind. vendit.

Ininuatio, quæ ab aliquo statuo in testamētis requiritur, non poterit prohiberi, aut excusari per testatorē, vt commune asserit Iul. l. c. ij. nu. 41. Rip. nu. 7. Ioā. An nibal. nu. 274. in l. nem. o potest. ff. de leg. l. j.

Instantia causa tamen si iure Caesarum temporaria sit, tamen Pontificum iure perpetua est, ac nullius temporis lapsu evanesceat, commune aiunt Abb. in c. venerabilis, de iudic. Barb. ac Fel. in princ. in cap. de causis, de offic. deleg. & viri mihi multi nominibus charissimus Nicol. Ant. Grauat. ad Vestrum, lib. iij. c. v. nu. 6.

Instrumentum, in quo numinis invocatio praetermittitur, nullo profus vitio afficitur, ut frequenter placitum efferunt Dec. in c. si scripturam, de fide instrument. late Did. à Couarr. in pract. q. c. xx. num. 1. Quod intellige, nisi si consuetudo aliter se habeat, ut in tota ferme Italia, quippe quia tunc ex non implorata numinis ope, instrumentum, etiam de iudiciorum contractibus exaratum, labefactabitur, commune ponit Marquard. de iudic. c. vij. partis j. nu. cum sequentibus. Ut etiam illud instrumentum, quod in locis Imperio subditis conscripsum Imperatoris mentionem non habet, vel in pontificia ditione exaratum pontificis memoriam non praefert, nullius erit ponderis ac momenti, quemadmodum commune ponit Viuius lib. j. opin. clv. cuius tamen contrarium verius aequius alibi vberimè ostendo.

Instrumentum loci, ac domus, ubi sit, meminisse profus ac discretè debet, alioquin fidem nullam faciet, commune inquit Ruin. c. si. cl. iij. nu. 4. & nu. 10. lib. iij. Boer. decis. xxxvij. nu. 27. non tamen illud domus cubiculum, in quo conscribitur, exprimere seu enunciare necessariò debet, commune ponunt Ruin. vbi supra, Viuius libro j. opin. cl. iij. in fin.

Instrumentum publicum ut fidem aliquam facere possit, necessariò notarij ipsius signum habere debet, commune asserunt Boer. decis. xxxvij. nu. 8. Viuius lib. j. opin. clv. Quamquam eiusmodi subscriptione de iure non exigi scribar receptum Alex. in rub. nu. 14. ff. de nou. oper. nunciat. Quod magis probò, si aliter de rei veritate potuerit constare, debeat tamen praeterea liquèdè innoscere rogatum fuisse notarium, ut instrumento aliquod pondus ac robur insit, quoniam & ob huius solennitatis defectum instrumento vires non erunt & ea solennitas aliàs non praesumetur, commune ponit Turzan. opinio. xxxvj.

Instrumentum ab eo factum notario, qui cum notarius esse non possit, notarius per errorem creatus ab aliquo eorum fuit, qui id officij elargiti idoneis possunt, firmum, ac ratum profus est, etiam postquam detectus creationis error est, ac notarius ille officio lapsus: quàm instrumentum ab illo exaratum, qui vulgò notarius reputatur, sed nullo privilegio munitur, fide penitus omni careat, ut frequentioribus doctorum suffragiis exceptum ponit Turza. opi. cxj. cum Alex. in l. testes. in fin. C. de testam. en.

Instrumentum alibi gentium conscriptum, nullam fidem faciet, si eius conscripserit neget notarium aduersarius, ut frequenter placitum aiunt Dec. in c. si scripturam, nu. 5. 2. de fid. instru. Boer. decis. xxxvij. nu. 10. nisi si vel literis magistratus illiusmet loci, vel testibus contrarium probetur, ut commune ponit Viuius lib. j. opin. cxlvij. siquidem instrumentum ritè in loco vno factum, vbi que probat commune effatur Aymon. de antiquit. temp. parte prima versiculo quarto limita numero 9.

Instrumentum publicum inter illos duntaxat probat, inter quos exaratur, commune pronunciant Iaf. in l. cum aliquis, nu. 4. C. de iur. delib. Barb. in c. ex literis, in fin. de probat. Quid. Pap. q. cxciij. de iurisdictione tamen vel ditione antiqua mentionem faciens, & inter alios fide summa dignum habebitur, commune asserunt Sylvan. consilio lvij. nu. 9. & seq. Aymon. Crauet. de antiquit. temp. parte j. nu. 74.

Instrumentum qui producit, si interrogetur, verum velit eo uti, nec né, precisè respondere vel aiens vel negans teneatur, ac si eo se uti vel le responderi, & falsum sit illud instrumentum, falsi generaliter atque indistinctè tenebitur, commune asserunt Aegidius Boslin tit. de fals. numero 155. Julius Clar. in pract. §. falsum. versic. v. ens falso instrumentò.

Instrumentum qui minus solentè in iudicio producit, illud amplius improbare nequit, commune ait Crauet. de antiquit. temp. j. part. nu. 118. Quod tamen non procedet, si instrumentum plura capita cõplectetur, vel si illius productor confestim attestetur se illa eius parte tantum vsurum, quæ cum ipso faciat, cetera profus damnare, ut frequenter placitum efferunt Curt. Iun. cons. clxvj. nu. 11. Aymon. Crauet. vbi supra. nu. 134. Viuius, qui rectè declarat lib. j. opin. cclix. & latius lib. ij. opin. cxlv. & cxlvj. & si contrarium complures censcant, quos idè Viui. congerit opin. cxlv.

Instrumentum ni desideratas iure solennitates habeat, notarius, qui illud conscripserit, falsi pœnis obstringitur, ut magis communiter teneri à doctoribus enunciat Corn. cons. liij. Nò tamen idcirco alias punietur, quàm in casibus iure expressis, ut asseuerant Augustad. Ange. & qui cum laudat Iul. Clarus in pract. §. falsum. vers. pariter etiam. Sed meo quidem iudicio semper is notarius damno rogantis erit obnoxius, verum ea de re alibi vberius.

Instrumentum vbi statuto promptam, paratamque habet executionem, quamuis nondum liquidatum sit (ut doctores fantur) si in processu tamen liquidò supputari queat, executioni committeretur, commune aiunt Did. à Couarr. lib. ij. resolut. c. xj. Viuius lib. j. opin. cccv.

De iure autem communi, nullum instrumentum quamuis liquidum paratam executionem habeat, ut commune ait ex Alex. in l. v. §. j. ff. de re iud. & in l. si cum dotem, §. eo autem tempore. ff. solu. matrim. l. i. in l. ij. nu. 9. ff. de iure iur. l. rursus in l. vlti. nu. 6. C. de edict. Anu. l. tra. tol. Rhoder. Soarez in l. post rem iudicatam. ff. de re iudic. Campes. de dot. v. arr. q. xj. allegant & commendant ad id tex. in l. x. minor. annis xv. ff. de minor. qui de publico instrumento nulla profus verba faciunt: sed ea de re latius alibi.

Instrumentum ostendens, & cautionem offerens, admittitur sine mandato, ut frequenter placitum inquit Fel. in c. coram. de offic. dele. Iaf. in l. cautio. nu. 12. C. de procurat. Alciat. de praesumpt. reg. j. presump. pr. xxxij. & vide infra vers. mandatum.

Instrumentum qui abstraxerit, vel expunxerit, falsi pœnas dabit, commune ponunt Matth. de Afflict. dec. ccccij. nu. 4. Iul. Clar. in pract. §. falsum. vers. abradens.

Instrumentum, quo contineatur aliquem pecuniam accepisse, & ha buisse, ut vanum ac falsum explodetur, si nulla praesenti pecunia confectum probabitur, ut frequenter placitum ponit Emanuèl à Costa in l. si ex cautione. limitat. xix. C. de non nume. pecuni. Quin & praeterea notarius ipse falsi punietur, si verba illa, vel similia, pecuniarum numerationem representantia, instrumento inferuerit, ac nullam pecuniam praesentem fuisse tunc temporis, cum instrumento exarabatur, liquidò constiterit, quemadmodum commune pronunciat Iaf. nu. 48. dec. nu. 33. Curt. Iun. nu. 36. in singularia. ff. si cert. petat. Foller. in pract. crimin. nu. 66.

Instrumenti praesumptio ac solennitas rectè probabitur testibus, ut commune aiunt Iaf. in l. sciendum, nu. 10. ff. de verbo. obli. Carol. Ruin. cons. j. nu. 8. & sequen. libro ij. Quemadmodum etiam illius simulatio, fraus & falsitas, vel duobus testibus eadem instrumento subscriptis vel quibuscunque aliis duobus detegit, & conuinci poterit, commune dicit Curt. Iun. cons. lv. numero primo Dec. in capiu. tertio loco de probatio. Tiraq. quem refert Viuius libro primo opin. cccxlvj. Nicolaus Ant. Grauatius ad Vestrum libro primo numero 123. Intelligit tamen id non processurum, cum duo alij testes instrumento ad stipulabuntur, commune effatur dec. cxvij. nu. 26.

Instrumenti amissi tenor iis demum testibus probari poterit, qui & instrumenti defectus intelligant & notarij literas, qui illud cõfecerit se dicitur, cognoscant, commune doctorum pronunciatum merito asserunt Dec. in authen. si quis in aliquo. numero vigesimo nono C. de edend. Matth. de Afflict. decisio. cclxxiij. numero tertio & decisione cccij. nu. 3. & nu. 5.

Instrumenta de nouo reperta, & post cõclusionem in causa, & post ipsas partes ad audiendam sententiam citatas allegari, ac produci possunt, commune aiunt Rip. nume. 48. Curt. nu. 67. in l. adnoscendi ff. de iure iur. Rhoderic. Soarez alleg. iij. Robert. Marant. de ordi. vj. part. act. vij. num. c. 27.

Instrumentis non probantur delicta: ut frequenter placitum inquit Boer. in cap. at si clerici, nu. 14. de iudic. & qui id rectè explicat Iulius Clar. in pract. §. vlt. q. liij. Nec item alia generaliter instrumentis probantur, quàm quæ inter plures partes geruntur, commune ponit Franc. Turzan. opi. lviii. & rursum opi. lxx.

Intentionis suæ fundamentum ac basim etiam quacunque qualitate innitentem probare vnusquisque necesse habet, ut frequenter placitum constituto ex Alex. in l. non solum, §. sed ut probari. à num. 2. ff. de nou. oper. nunciat. Iaf. in rub. nu. 6. C. qui admitti. Dec. in c. j. nu. 20. & in c. in praesentia, nu. 5. de probat. Felin. cap. cum in iure. de officio. deleg. & in cap. vlti. nume. 18. de praesumpt. Matth. de Afflict. libr. primo constitut. rub. xvij. numero 23. Hipp. & in notab. clxxxvij. & in rubr. de probat. nu. 441. Rhoderic. Soarez in leges Regni titu. de las arras. Curt. Iun. cons. cxxiij. nume. 11. Tiraquel. de retract. lign. §. xxxij. gl. v. na. nu. 24. Pyrrh. Gleb. in l. j. C. de iur. fisci. lib. x. Did. à Couarr. lib. ij. re solut. c. vj. nu. 3. Viuius lib. j. opin. c. j. & opin. cxxv. quorum aliquot tamen si sigillatim circa aliquas tantum qualitates verba faciunt, tamè rectè ex illis totius regulæ probatio constabitur.

Interdicto vnde vi conueniri poterit singularis successor, si principalis haud sit soluendo, ut frequenter inter pretibus placuisse refert Ioan. Coras. in l. naturaliter. §. nihil commune. numero 45. ff. de acqui. tend. posse.

Interesse, ut doctores (vulgo fantur) seu id quod interest creditoris arbitrio committi potest, ut commune ponunt Iaf. in l. iusturandum. ff. de iure iur. Ioan. Dilect. de art. testam. titu. vj. caur. xlvij. alia ad hoc propositam spectantia, vide infra ver. Mercatores.

Interloquutiones bis tantum ante executionem reuocari licet, quamuis post executionem, nec villo modo illas licebit reuocare, ut communia pronunciant Rip. in l. quod iussit. nu. 33. & nu. 38. ff. de re iud. Aufrer. ad dec. Capel. Tolos. xxxvij. Intellige tamen quòd nec illam interloquutionem, qua se index iudicem pronunciat, semel retractari, liceat, commune ait Iaf. in d. l. quod iussit. numero 9. Nec item illarum, quæ iudicis sordibus, turpitudine vel aliqua prolata ostenditur, commune inquit Abb. in cap. cum oporteat. numero octauo de accusat. amicitia

de accusat. amicus noster Nicol. Ant. Grauius ad Vestrium lib. ij. c. j. nu. 33.

Interpellatio etiam extra iudicium verbis enunciantibus facta moram constituit, ac gignit, commune aiunt, Ias. in l. si ex legato. ff. de verb. obligatio. Tiraq. lib. ij. retract. §. iij. gl. vj. nu. n. 39. Atque una tantum ad id interpellatio satis superque est, vt frequenter placitum renunciant Alex. in l. qui Romæ §. cohæredes. nu. 2. ff. de verb. obli. Fe lin. in c. ex litetis. nu. 8. de constit. Purpura, in l. vinum. nu. 42. ff. si cert. petat. Ioan. Cora. lib. ij. Miscel. c. y. a. nume. 4. Debetur tamen fieri congruo loco, ac tempore, iuxta declarationem Bart. communiter recepti, in l. cum filiis §. vlt. nu. 2. ff. de verb. obli. & vide quæ inferius obseruatur. Ac memineris quod si obligatio iureiurando scripta fuerit, nulla prolixius interpellatio desiderabitur, vt mora incurrat, commune effert Dec. in l. quod te mihi, ff. si cert. pet.

Interrogandi copia iudex habet ad fundamentum causæ alterutrum reorum denotandum, quamuis iam in causa conclusum sit commune inquit Alex. in l. iij. §. hoc iudicium. ff. de damn. infect. Dec. in c. j. de iudi. tametsi contrarium non immerito probet Bellon. consi. lix.

Intestatus mortem obiisse, & ille dicitur, qui iure testamentum condere non potuit, commune aiunt Gulielm. in c. Raynuius. vers. & uxorem nomine Adalasia, de testam. Oliver. de successio. ad intestato. nu. 8.

Inuentarium bonorum conscribere quis cogitur, a quo bona possuntur, vel conuentione, vel accusatione. vt commune cum multis testatur Arius Pinguis, non legitur ipse dubitans in l. parte ij. nume. 23. & nume. 24. C. de bonis mater. vt etiam fecit Ias. in l. si fideiusor. §. vlt. nume. 28. ff. qui satisd. cogan. & qui praxi tamen receptum proficitur Picus in l. post contractum. nu. 96. ff. de donat.

Inuentarium facere hæres non tenebitur, cui bonorum restitutio demandata est, nec quia illud non confecerit, quarta Trebellianica labetur, vt commune dicit Alex. consi. xvij. lib. iij. Tametsi contrarium longe verius, atque æquius sit, quod frequenter placitum affirmant Corne. consi. cxv. lib. iij. Ioan. Dilcct. de art. testam. tit. v. caut. xxvij. Ac magis commune etiam in filiis hæredibus asseuerat Dec. consi. ccccxxx. Nec item inuentarium exarare hæres tenebitur, si illius conficiendi remissio à testatore indulta proponatur, vt habes infra vt inuentarii confectio nem.

Inuentarium non solum prodest aduersus obligationes merè hereditarias, sed & aduersus mixta à propria hæredis promissione ortas iuncta hereditatis additione, sine qua aliquin cum effectu non gignetur commune ait Ias. in l. quæ doris. nu. 52. ff. sol. mar.

Inuentarium, in quo vnam, duas vt res hæres per dolum non scripsit, nihilominus valet, quam si bona fide fieret, vt frequenter scriptum inquit Ias. in l. in commutatione. §. licentia. nu. 4. C. de iure delib.

Inuentarii faciendi tempus ab adita hereditate incipit, atque ab eius additione infra triginta dies, numeratur, & intra triginta dies finit facit, commune aiunt Roma. consilio lxxxij. Dec. consilio ccccxxxij. Bellon. consi. lxxvij.

Inuentarii nondum confecti exceptio generaliter impedit litis contestationem, vt commune ponit multas exceptiones iustitens Viuius libro j. opin. c. iij.

Inuentarii confectio remitti tutori à testatore pro sui animi sententia poterit, commune affirmant Io. Cror. nu. 49. Io. Annibal. nu. 88. in l. nemo potest. ff. de leg. lib. j. Erit tamen nihilominus liberum, atque integrum iudici, tutorem cogere ad illud conscribendum, si puillo expedit, commune asseuerant Did. à Couartu. lib. ij. variarum resolu. c. xliij. nu. 4. Iul. Clarus late de materia agens de testamentis. q. lxxvij. vers. quo ad tertium, cum vt sequentibus ac Viuius li. opin. cccxxxvij. Hæredi autem ipsi poterit absque dubio testator inuenta rij non exarandi veniam facere in eorum omnium fraudem, ac præiudicium, qui vel legato, vel fideicommissio, vel illius eiusdem hereditatis parte cohonestati sunt, vt frequenter placitum enunciant Paris. consi. lxxvij. nume. 57. lib. ij. Did. à Couartu. in c. j. nu. 17. de testamenc. At in creditorum fraudem, damnum v. eiusmodi venia præstari nequit, commune effertur Jo. Annibal. in l. nemo potest. nume. 406. ff. de leg. lib. j. Aymon. Cræuet. consi. lxxxij. nu. 1. Iul. Cla. de testa. q. ver. quo ad primum.

Inuentario non confecto, nec negabitur, nec ardebitur legitima filiorum portio, vt frequenter placitum est, in contrarium ipse meritisimo abiens, vgl. in §. extraneis. nu. 6. Insti. de her. qual. & differ. vt nec quibus alius hæres ad legata ultra ipsius hereditatis vires generaliter tenebitur, commune cum Alex. ponit Fran. Turz. opin. xcy.

Inuentario non confecto Trebellianicæ quartæ ius perit, vt magis commune opinione renuncio ex Corne. consi. cccij. lib. j. & consi. xxij. lib. j. & consi. lxxvij. lib. iij. Dec. consi. ccccxxx. & consi. ccccxxv. Curt. Iun. consi. liij. Soc. in rub. ad finem, & in l. Marcellus §. quæ autem in fin. ff. ad Senatufcon. Trebelli. Capia. consi. vij. in finem. Tametsi contrarium magis ardeat, cum Aymon. Cræuet. consi. xvij.

Inuentores rerum ab aliis deperditarum, sic eas celauerint, vel pro-

clamationibus, aut alia ratione palam haud fecerint, furti obstringentur. Quod si cum diligentem operam nauauerint inueniētis illarum dominis, eos tamen reperire nequierint, res inuentas coguntur vendere, & earum precium inter pauperes nomine dominorum distribuere, vt communia ponit Anton. Gomez. in tracta. de delict. capitulo y. numero 2.

Inuentus non censetur qui reapse apprehensus non sit, quanuis testibus conuincatur, vt commune renuncio ex Alex. & Soc. in l. iij. §. Neratius. ff. de acq. pos. ex Ias. nu. 87. Rip. nu. 54. in rub. ff. illo eo. ti. ex Rip. rursus in tract. de pest. nu. 334. Pasat. Ruu. in re. pet. ca. per vestras. §. lxx. nu. 12. de donat. inter vir. & vxor. Ant. Gomez. in l. xlv. Tau. ri. nu. 48. & idem attestantur alios copiose laudantes, Viui. lib. j. opin. c. lxxxij. Iul. Car. in pract. §. vlt. q. lxxxij.

Inuenta in mari cum demum capientia sunt, cum incomposita, resignata atque incomposita à veris dominis iacta in illud sunt, seu tempestas, seu alia talis ratio id coegerit, vt est gl. doctrina communiter, ac potius unanimiter recepta in l. qua ratione. §. vlt. ff. de acquiren. posses. in l. pen. ff. pro derelict. in vt. Insti. de rer. diuis. testatur Ias. nu. 9. post antiquiores in l. ff. de acq. posses. tu tamen videto quæ nos in contrarium obseruamus infra vt, tempestas.

Ira atque iracundia tum penas delinquæntis mitigabit, ac leniet, cum ex aliqua iusta causa traxerit originem, vt frequenter placitum in quint Menchiaca conprophet. Illustrium c. xvij. num. 29. Iul. Clar. in pract. §. vlt. q. xl. ver. est etiam.

Iudæus sui ipsius liberos in potestate habet instar cuiusvis Christiani, vt communem sententiam verè afferunt Alex. consi. xlij. nu. 2. lib. Soc. consi. lxxij. ver. ij. pro hac parte. li. j. Marquard. de Iudæis. j. par. c. j. numero decimo & numero 11. & iij. parte capitulo iij. numo. 70. Viuius lib. ij. opin. cl.

Iudæus omnibus statutorum vel immunitaribus, vel odiis, vel privilegiis in incolas illorum locorum, vbi ipsi habitant, collatis potitur, vt commune constituto ex Alex. consi. lxxv. lib. v. & consi. xcix. lib. vj. & consi. xlij. lib. vij. Corne. consi. cxliij. licet pro aspectu lib. j. & cō slix. licet in hac lib. ij. And. Stul. consi. lxxij. lib. iij. & consi. lxxv. lib. v. Soc. consi. lxxij. lib. j. Paris. consi. ij. nu. 9. lib. iij. Hipp. consi. c. j. quod incipit in præmissa causa. Vnde proculdubio feminas excludit, vbi Christianis illas abigere, atque agnatorum hereditatem interciperi poterit, quod etiam inspecie commune ponit Marquard. de Iudæis. ij. part. c. ij. nu. 2. & nu. 5. & c. iij. nu. 6. Quauis nonnulli minorum gentium interpretes absque vlla iuris, ac iustitiæ ratione contrarium conuicant sint. Quia & Iudæus omnibus aquiratibus scriptis contra quilibet Christianum fruatur permissio iuris rigore. vt verissimum asseuero, & magis commune arbitror ex Corn. consi. cclx. ad finem libro ij. Rip. in l. si insulam nu. 9. cum sequentibus. ff. de verb. obli. Marquard. in d. tract. de Iudæis part. ij. capit. 7. numer. 7. Cum enim Iudæi suis omnibus in causis Romano iure reguntur, I. Iudæi Romano j. l. nemo Iudæorum, C. de Iudæis, & est receptum ex doctoribus prædicta iura declarantibus, atque ex Inno. in c. quod super. de voto. Ioan. And. in c. gaudemus. de diuort. l. no. in clement. de Iudæ. Domi. in c. j. §. vlt. ad fin. de vsur. lib. ix. ex Fel. & aliis, quos laudat Marquard. in d. tracta. par. ij. c. j. nu. 1. Et proculdubio ius Roma. sit, vt scripta equitas vel subtilitati vel severitati iuris præferatur, l. placuit. c. i. iis, quæ vbi que copiose ad hanc rem commentantur interpretes. C. de iudic. hoc iure etiam videntur indistincte ac generaliter Iudæi.

Iudæus in successione tam ab intestato, quam testato, delatis, sacrosanctas Moysi tabulas prorsus seruare debet, si quidem illarum sanctionibus omnino ea in matetia gubernabitur, iure alio penitus silent, vt magis commune sententiam asserit Marquard. in tract. de Iudæis ij. part. c. iij. nu. 8. qui multos antea, nu. 5. in eandem sententiam laudat. Quauis in hereditatis ipsius diuisionibus ius commune seruari oporteat ac nulla alicui ex fratribus prærogatiua indulgeri debeat, vt commune affirmant Ias. in l. si duobus. C. de legat. & in l. j. vers. adde prædictis. ff. si cert. pet. Tiraq. de iure primogen. q. lx. nu. 10. vers. si tamen communis. ac Marquard. vbi supra, nu. 1. Si tamen rem suis ex principiis metiri vis, & in hac prærogatiuarum discrepatione, ius commune prorsus obmutescat ac diuinæ constitutiones tenaciter custodiantur. Sed hæc de re alibi tum opportunius, tum vberius.

Iudæus, quiuis sigillatim ac separatim ex Christianorum testamentis capere potest, cum totum Iudæorum collegium non posse vulgo existimetur, quem admodum frequenter placitum scribit Marquard. in tract. de Iudæis part. ij. c. v. nu. 24.

Iudæus si pontificis Romani facultatem impetrauerit, ac deinde principis & populi consensum obtinuerit, vsuras exercere potest, commune ait Marquard. de Iudæis. j. part. c. j. nu. 14. ver. quid ergo dicendum. Vnde etiam si publicus furtiuus restari absque dubio poterit, quauis Christianus nequeat, commune aio ex iis quos laudat Marquard. in d. tracta. part. ij. c. j. nu. 2. ac Viuius lib. j. opin. ccccxlj. Quam reuera contrarium hic, atque illic prorsus existimem, & summo pere probem hac in re iudicium Did. à Couart. post aliquam multos, quos ipse laudat, lib. iij. resolu. c. j. nu. 8.

Iudæus si id genus nuptias contraxerit, quæ cum iure Mosis diuino iicitur, concessæque sint, iure alio humano postea interdiciæ fieri, nullis pœnis de causa fiet obnoxius: nec iam generaliter obseruare cogetur. l. nemo. j. C. de Iudæis vt commune ponit Iulius Clarus in pract. §. in cellis. ver. vlt. post latè tradita à Marquard. in tract. de Iudæis. ij. par. cap. iij. nu. 9. & nu. 10. & cap. v. nu. 3. & seq.

Iudæus ad Christianorum ecclesias confugiens illatum immunitatis non potietur, tamen si animo desciscendi à sua religione ad fidem Christianam id fecerit, vt frequentius placitum asserunt Hætz. & qui eum refert Marquard. in tract. de Iudæ. part. j. c. viij. numero 2. Iulius Clarus in pract. §. vltimo. q. xxx. ver. præterea quæro. Quamuis multi in contrarium ierint, quos laudat Did. à Conar. lib. ij. resolut. cap. xx. numero 2. ver. xij. & hi etiam tunc loquuntur cum desciscendi à suorum maiorum religione animum non habet, quibus vel in terminis verior & æquior mihi illorum sententia videtur, nec enim quoad ipsas immunitates ratio cõfugientium, sed ipsorummet locorum, ad quos confugitur, in eunda diligenter est, verum hac de re alibi copiosius.

Iudæus, nec si de nouo religione Christiana inicitur, contra Christianum testis idoneus habebitur, commune ait Soci. in l. sciendum. §. vlti. ff. qui satisdare cogan. Quod intelliges in causis criminalibus duntaxat processurum. quippe in ciuilibus causis. & in vltimis voluntatibus, & quasi contractibus, & quasi maleficiis, quibus Iudæus etiam qui nunquam à sua religione defecerit, contra Christianum redè, atque appositè testificabitur, commune ponit Viuius libro primo, opi. cclxxxv. in fi.

Iudæus *populi* reus, à iudice populi ordinario, non ab ecclesiastico puniri potest, commune inquitur Alex. & qui eum refert. Soci. conf. cxix. nu. 16. lib. iij. Quin & generaliter Iudæorum crimina iudex secularis non ecclesiasticus puniet, commune proferunt Anan. in rub. nu. 9. de Iudæis, & qui eum laudat Iuli. Clarus in pract. §. vltimo. quæst. xxxv. ver. vlt. Si tamen id iudex populi ordinarius suscipere deq; habuerit, iudex ecclesiasticus & de blasphemia cognosceret, & illius conuictio statim pœnam imponet, vt magis cõmunem interpretum sententiam ponunt Alexander consilio xcix. numero 15. libro sexto. & qui eum allegat Iulius Clarus in dicta practica, §. blasphemia, versiculo sed pone.

Iudæus extra domum suam nutritices Christianas habere potest, etiam absque vlla pœsulum dispensatione, quamuis domi nec cum illorum authoritate, queat, vt communia interpretum placita auctoritat Marquard. in tract. de Iudæ. part. j. c. iij. nu. 18. & nu. 19. Si tamen iuris rationes intueamur ex personarum, ac locorum, & temporum conditionibus rem hanc totam definimus, quod alibi accuratè, & copiosè ostendo.

Iudæus non idcirco accusationem, ac pœnas ob delicta antea patrata meritas, euadet, quod Christianæ religionis baptismo se imbuerit: multo quæ minus actionibus liberabitur, quas in illum alij habebant, commune attestantur Ioan. de Anan. in c. de his. de acqui. Deci. consi. cxxx. Marquard. in tract. de Iudæis. ij. par. c. v. nu. 1. & sequent. Quamuis quò ad criminum accusationes, ac pœnas immeritò, & contra publicam vtilitatem contrarium cum nonnullis asserunt Viuius lib. j. opi. xvj. ac Iulius Clarus. in pract. §. vltimo, quæstio. 5. 1. ver. vlti. Si quidem religio per se ipsa nullis alijs propositis illecebris, ac nulla præsertim licentiosa facinorosorum hominù impunitate oblecta explorari debet, sed hac de re commodius alibi ac latius.

Iudæus, qui cum muliere baptismatis aquis lustrata, nec vi, nec stupro, nec adulterio suscepto, nec inuito matrimonio rem habuerit, pœnam mortis haud luet, commune dicit Boer. decif. cccxvj. Villalo. in sua collect. & latissimè hac de re ex receptis sententijs agens Iulius Clarus in pract. §. fornicatio, ver. cum Iudæis. Si autem adulterium cum illa commiserit, statutorum loci, vbi habitat, nõ iuris communis pœnis fit obnoxius, vt quibus alijs incolæ, quemadmodò frequenter placitum testatur Bermond. de concub. nu. 32. & qui aliud probare immeritò affectat. Iul. Clar. in d. §. adulterium, ver. pone stat statutum.

Iudæorum liberi paruuli ad fidem Christianam cogi, compellive nequeunt, vt nec ipsi adulti parentes, quod frequenter placitum affirmat Felin. in cap. sicur Iudæis, Calder. consi. iij. in tit. de Iudæ. Paris. consi. ij. lib. iij. Marquard. de Iudæ. part. iij. c. ij. nu. 6. Viuius lib. ij. opin. clj. Nec enim aliud est inuitis hominibus religionem obtrudere, quam pulcherrimo pietatis prætextu efficere, vt illi suæ religionis nexibus exuti viuant impij atque ex leges, vt rescriptum in fide Christianæ fauorem olim fuisse legitur.

Iudæorum vxores tacitè hypothecæ prerogatiuam pro sua dote in ipsorum maritorum bonis, in Iudæ Christianarum, habent, vt frequens doctorum pronuntiatum asseruat Marquard. in tract. de Iudæis. ij. part. c. primo, numero. 9. & c. v. numero 22. & part. iij. cap. vj. num. 2. & c. viij. num. 1.

Iudæorum iusurandum contractus alijs inualidos, & pactum de non succedendo non confirmabit, vt communem esse opinionem, &

Comm. opin. tom. 1.

ab ea non recedendū asseruat Marquard. de Iudæis. ij. par. c. vij. nu. 7. & nu. 9. Quamquam id nulla omnino probabili ratione innitatur, atque vt impium, vanum prorsus & vtilitati publicæ aduerium, illud praxis reiciat.

Iudex iurata a se, & probata contra eorum conscientiam, quæ ipse vt priuatus nouit, sententiam ferat, necesse est, vt magis commune pronunciant Did. à Couar. lib. j. variarum resolut. cap. nume. 6. Iulius Clarus in pract. crimina. §. vlti. quæst. vij. ver. vlt. & quæst. xvj. ver. vlt. autem. vt multæ doctrinæ, atque eruditionis Nic. Ant. Grauius in annotat ad praxim Ostauij Vestrij. lib. iij. c. j. nu. 7.

Iudex suum officium ad priuatam alicuius vtilitatem, si non postuletur impetiri nec debet, nec potest, nisi vel cautè pia sit vel vertatur absentium fauor, vel litigantis inhabilitas intercedat, vt frequenter placita ostendit Iul. Viuius libro j. opinio. clxxx.

Iudex in diem sequentem sententia suæ prolationem absque noua citatione differre iure canonum potest, vt commune testatur Bologn. in l. si finita, §. Iulianus. nu. 102. ff. de damn. inf. et. quia & iure Cæsari idem procedet vt frequentius placitum attestantur Bolog. vbi supra & qui contrarium verius merito sentit, & vlti seruati ait, Iacob. Menoch. de arbitra. iud. lib. i. q. lxij. nu. 2.

Iudex ecclesiasticus ad quem suæ iurisdictionis quispiam à populari iudice remittitur, non tenetur fidem habere processui, quem iudex ille fecit, commune aiunt Grammat. consilio crim. xlij. R. uin. consilio vij. libro primo Viuius lib. primo opin. clxij. Iul. Clar. in pract. §. vlt. q. xxxv. ver. vlt.

Iudex popularis seu laicus, vt loquendi mos est, in crimine & omnino & mer. ecclesiastico, si ab ecclesiastico iudice imploreitur, non se cause cognitioni obtrudet sed mandatum duntaxat exhatuerit, cõmunem ait iuris Pontificij interpretes, aliud fore iuxta Cæsari iuris professores affirmans, Alciat. in cap. perniciosam. numero 100. de offic. ordin. amicis noster Nic. Anton. Granatus lib. viij. cap. vlti. nu. 41. ad Vestrij. praxim. & vide quæ superius obseruò, verbi. Acta Memneris que semper quod si iudicatus, vel præiudicio, vel probabili presumptione contra iudicis ecclesiastici sententiam protegetur, non tenebitur illam iudex laicus exequi, atque ad finem perducere, vt commune estatur Alciat. in d. cap. nume. 122. & affirmant ij, quos in lauda to ver. refero.

Iudex in delicta extra suæ iurisdictionis limites patrata inquirere nequit commune pronunciant Soc. in l. a diuo Pio §. sententiam Roman. numero 16. ff. de re iud. latè Viuius libro primo opin. clxxvj. & qui latius hanc rem agit, & in originis, ac domicilij iudice secus esse cum receptis sententijs ostendit Iulius Clarus in pract. §. vlt. q. xxxix. ver. sed quæro.

Iudex alterum iudicem delinquentem, inter quem, & illum diuisa est iurisdictionis administratio, punire nequit, commune pronunciat Felin. in cap. prudentiam. numero quarto. de offic. deleg. Nicol. Anton. Grauius magna eruditionis vir libro tertio cap. ix. numero vigesimo ad Vestrij. et si Rot. perpetam aliud censuerit, decif. clxij. nunquid si duo. in nouis.

Iudex iniquæ sententiæ lator, à qua non appellatū sit, de damno illa sententia illato conueniri poterit, commune inquitur Alex. in l. dies cautioni. nu. 1. ff. de dam. inf. et. Did. à Couar. in tract. de sponsal. ij. par. c. viij. §. vlt. nu. 18. Quin generaliter iudex imperitè iudicans, ei cui interuicit arbitrio alterius cõpetentis iudicis tenebitur, vt frequenter placitum renuntiant Egidius Bossius in pract. tit. de official. corrupt. num. 22. Iul. Clar. in pract. §. vlt. q. lxxxij. ver. iudex.

Iudex alterutri parti consanguineus, si nulla ei iudicanti exceptio proponatur, firmam ac proculdubio valituram sententiam feret, vt commune interpretum dogma affirmat Iul. in l. qui iurisdictioni. nu. 6. ff. de iurisd. omn. iudic.

Iudex si cause cognitionem interuenisse, aut quidpiam aliud simile asseret, fidem merebitur. commune pronunciant Socin. consil. cxv. circa primam quæstionem, in j. dubio lib. j. Viuius latè lib. j. opin. clxxxij. vbi aliquam multos cõtrarium arbitratos memorat, quorum opinio vt verior, atque vtilior mihi magis probatur, sed de illa alibi oportunitus, & vberius.

Iudex, vt veritatem rerum latitantium eruat, potest pro animi sui arbitratu inculpatè promittere impunitatem reo, & quæuis alia blandimenta ad id accommodata proponere: vt frequenter placitum asseruat Additio. ad Dec. in l. ea est natura. nu. 7. ff. de reg. iur. & qui eam refert, & non negligenter hanc rem agit Placa lib. j. de delict. ca. xxxvij. per totum. Non tamen ex confessione sic extorta reum damnare poterit, quæ fuit sententia Imo. consil. cix. quam reputat vnicam, & mirabilem Hipp. in l. j. quæstioni. nu. 12. ff. de q. & in l. si quis obrepserit. nu. 13. ff. ad leg. Corn. de fals. & in pract. §. postquam. num. 13. asserunt communem Cagin. d. l. ea est natura. nu. 18. Remig. de immunit. eccl. fallent. xxvj. & qui mordicus illam defendunt, atque alios contraria sententijs referunt, & meritissimò damnant Ant. Gomez. de delict. ca. xij. num. 6. & num. 7. Did. à Couar. lib. j. resolut. ca. ij. num. 16. Iul. Clar. in pract. §. vlt. q. lv. versic. circa secundum.

C

Iudex

Index pro animi sui sententia reum damnare, vel non damnare potest ad sumptus ante litem contestationem expensis refundendos, si nulla eam in rem petitio proponatur, quod longe secus est erogatis a lite contestata expensis. quippe quia in illis nec supplicatio exigitur, nec iudicis arbitrio quidpiam permittitur. commune ait Anto. de Tremo. in addit. ad Bon. in pract. de recusat. num. 4. ver. recusatari. Villalob. in sua collecta.

Index si vel animam agens, atque in ultimo vitæ crepusculo iam constitutus, asseueret sese iniquam tulisse sententiam, nihil prorsus fidei consequetur, nihilque omnino vel proficiet, vel officiet. communita inquit Andr. Alciat. vir magno ingenio, atque insigni doctrina, in tract. de præsumpt. reg. ij. præsumpt. iij. nu. 7.

Iudicis decretum, quod ex falsa causa interpositum probatur, nullius ponderis, ac momenti est. commune ait Curt. Iur. cons. clxx. nu. 2. & vide quæ inferius obierunt ver. Sententia.

Iudicis decretum, seu autoritas non impedit, nec remoratur auxilium l. j. C. de rescind. vend. ut magis commune pronunciat Dec. cons. cxx. num. 8. ver. iij. Sed verius atque æquius & vilitati publicæ magis coniunctum contrarium est, quod frequenter placitum asserunt Rebus in ij. tom. ad leges Gall. num. 40. Ant. Gomez. de contractis c. ij. nu. 3. & magis commune recenset Arius Pinelus, meus olim iuris doctor, ad illam l. j. par. c. ij. nu. 18.

Iudicis ecclesiastici processui fidem habere non adstringitur popularis, seu laicus iudex, ad quem quis ab illo damnatus plectendus remittitur, vide supra ver. acta.

Iudicem corumpens ut pro se vel iustè, vel quo iure, quaque iniuria sententiam dicat, tum quidquid ea causa dedit, tum litem ipsam amittit. commune inquit Did. à Couarr. in reg. peccatum. de reg. iur. libro vj. Iulius C. la. us in pract. §. vltimo. q. lxxij. ver. iudex committens.

Iudices ordinarij quamuis nisi fama præcedat ad inquisitionem, aggredi nequeunt: tamen qui non seruato ordine poterunt inquirere, iidem & absque fama rectè ritè que inquirent. communita dicit Alciat. in ca. perniciosa. nu. 34. & nu. 37. de offi. ordina. quod & alij affirmant superius relati. ver. inquisitio.

Iudices pacto eorum, qui agunt, prerogati, et si pœnitentia respici possint, tamen qui fidem franget, ad id obligatus manet, quod illis interest, qui in hunc semel data constanter præstat: eaque de re iidem iudices cognoscent. commune ponit P. anormitanus in capitulo primo. de iudic.

Iudices pecuniariæ corruptionis damnati, & officium & ius ad officium amittunt, ac legis Iulie repretendarum tenentur, quadruplùmque præterea eius, quod acceperunt, euomere coguntur, ut commune testatur rectè explicat Iulius Clar. in pract. §. vlt. q. lxxij. ver. iudex committens baratariam.

Iudices duo ex tribus selectis, si sententiam tertio absente ferant, quamuis postea latam ab ipsis sententiam tertius ille ratam habeat nihil omnino profuturum egisse censentur, ac nulla eiusmodi sententia prorsus est, ut commune renuncio ex Angel. in l. licet. in fin. ff. de iudic. Deci. cons. cccxxxiiij. ad fin. atque ex alijs, quos citat Seba. in tract. de nullit. nu. 179.

Iudicij tractatio (instatiam interpretes fantur) quamuis perimatur, ac sententia à iudicij obseruatione reum liberans subsequatur: non tamen effectus per litem contestationem inducitur extinguntur. commune dicit Ant. Gomez. de testam. c. iij. nu. 32. ver. quarto facit.

Iuramentum quas vires habeat, quas non habeat, vide paulò inferius ver. iuramentum.

Iurisdicctio est potestas de publico introducta cum necessitate ius dicendi, atque æquitatem statuendi, ut communiter placuisse interpretibus mihi in literas Alciat. in ca. quod sedem. nu. 34. de officio ordinarij. Ac si generaliter illa alicui concedatur, vel demandetur. merum, & mixtum impetium concessum, seu demandatum exaudietur commune profert idem Alciat. eodem in loco nu. 38. Nec illa demandantis morte iurisdicctio abolbitur, si vel contestatio litem, vel citatio, vel saltem aliquod de citatione mandatum interueniat: quemadmodum frequenter placitum testificatur Turz. opin. xcvij. & opin. cxxvij.

Ius diuinum à iustissimo Mose promulgatum, & dicitur & dicitur naturale ius, seu primarium gentium ius, ut est communis scribentium omnium opinio, cum Accurtin l. j. §. ius gentium. fide iust. & iur. Quod tamen si rem ad viuum referemus, atque amplissimam illius sacrosancti iuris maiestatem ius ex principijs repetentes contemplerimus, non parum à veritate abhorret. Si quidem magis civile, atque vniuersi gentis ius quam naturale vel gentium omnium ius dicitur, censeri que debet. Cum nec vlla huc vsque gens præter hebræam se illius præceptis obnoxiam præstiterit, nec vlli alij genti, quim Israëlitæ, in principio dictum ac propositum fuerit. Quin & de illo constituto hebræorum natio primùm rogata fuit, vnde legum rogandum morem quam sanctissimam effluxisse non falsò quis asseret, & deinde iustitiam religionem, ac blandissimis fauillarum precationum illecebris, & horrendo terribilium dirarum metu ad illud semel

susceptum in mentis ipsius penetralibus inscriptum habendum, & rebus in omnibus seruandum adapta est. Quæ omnia iuri civili, seu iuri gentis alicuius formam maxime conueniunt. Exod. c. xix. Leu. xxvj. Deuter. xxvj. xxvij. & xxix. Denique ius illud & latum & scriptum est, naturale autem ius à natura ipsa mortalium animis inditur, nec promulgatore, nec scriptis opus habet. Si tamen res ipsas illic contentas rimemur, & quæ ex perfecta illius iuris cognitione, atque obseruatione vtilitas verbis omnibus maior, tum ad hanc humanam, & nunquam non caducam vitam, tum ad illam alicuius animo rum immortalis, ac felicissimam redundat, præ oculis habeamus. Ac denique quamuis vni genti ob suorum maiorum merita dictum, promulgatumque fateamur, ceteris tamen etiam omnibus mortalibus modo illud agnoscant, & pro dignitate obseruent, ut (perfecto omnes diuini iuris illius scintillæ non expertes omnino tenentur) æque sacrosanctos incomprehensibilium alioquin mysteriorum thesauros recludere, æque vniuersas incolarum & ciuium prerogatiuas elargiri animaduertamus, non multum auerbitur à præclarioribus iurisdictionibus, seu iuris naturalis conditionibus, et si propriè ac presè germanum iuris naturalis vel gentium nomen iuxta Iurisconsultorum definitiones induere nequeat. Sed hæc alibi commodius & vberius, quæ omnia peritioribus sacrosanctæ illius disciplinæ professoribus libenter atque omnino vel probanda, vel improbanda submittimus.

Ius gentium duplex est, aliud primarium, aliud secundarium, ut frequenter placitum testantur Ias. & plerique alij interpretes in l. si id quod. ff. de cond. indeb. Dec. in l. cum amplius. §. is natura debet. ff. de reg. iur. Cagn. in rub. nu. 3. ff. de iustit. & iur. Lanc. Galeaul in rep. rub. nu. 157. ff. de ver. obl. ac Bello. in prin. num. 1. In l. de test. Sed in reposit hic, ut non raro alibi doctorum vulgus, ut suo in loco copiosè atque efficaciter demonstramus, quod etiam ante nos obseruauerunt Arctin. nu. 16. Soc. nu. 35. in l. j. ff. de verb. pos. Ale. in l. pater. ff. lxxij. in fin. ff. de ver. sig. Eguin. Bar. in §. item ea, quæ ex hostibus Instit. de rer. diu. Io. Cora. lib. vj. Miscel. c. vlt. & diligentissimus iuris interpretis Arius Pin. in rub. part. j. c. j. nu. 12. C. de rescind. vend.

Iusturandum tribus comitibus, ac pedissequis muniatur necesse est, veritate scilicet, iustitia, & iudicio: ut frequenter placitum tenentur in §. si quis postulante. Instit. de except. l. a. nu. 68. Lud. Go. in §. si quis postulante. Instit. de act. Cur. Iun. nu. 9.

Iusturandum in ipsamet specie, in qua conceptum est, obseruari debet, nec satis erit per æquipollens expleri, ut commune profertur Ias. cons. iij. lib. iij. & qui multos in contraria profectos recenset Viuius lib. j. opi. clxxxix. Efficacièque semper iusturandum, ut actus eo omni modo valeat, quo melius, ac perfectius potest. commune inquit Ale. in c. cum contingat. nu. 159. de iureiur. Non tamen idcirco nudo pacto vestem suppetet, ut inde actio creetur. commune aiunt Alex. & Ias. nu. 23. Cagn. & Cur. in l. si quis maior. C. de trans. Ias. in iusturandum, quod ex cõventione. de iureiur. Fort. in c. j. nu. 23. de pact. ac magis commune pronunciat Ale. in d. c. cum contingat. nu. 242. Nec itè propterea iusturandum vel consensus defectum tollet, ut commune effatur Curtius Iun. cons. lxxij. nu. 3. vel læsionem oppidò enormem teget ac sustinebit, commune efferunt Cur. Iun. cons. clj. nu. 6. & cum alijs Viuius lib. j. opi. cxxxj.

Iusturandum omne regulariter ac generaliter, quod peccato causa non suggerit, seruati debet. commune ponit Ale. in c. cum contingat. nu. 101. de iureiur. nec ab eo etiam Pontifex sine causa quæpiam potest absoluere, ut commune testatur Abb. Panor. in c. significasti. nu. 8. de elect. Non tamen iusturandum secundum primo alteri contrarium seruati debet, ut receptum scribit Arctin. in l. iurasse. nu. 28. ff. de iureiur. Nec generaliter ac regulariter aliquod iusturandum, quod peccati causa, vel ania esse possit, seruari oportebit, quemadmodum frequenter placitum accuratè scribit Andr. Ale. in illud. cap. cum contingat. nu. 101. de iureiur.

Iusturandum tollere, vel eius effectus suspendere, vel remorari nec Imperator, nec alius cuius princeps potest, ut commune efferunt Alex. cons. lxx. nu. 9. lib. j. & cons. xxxvj. lib. iij. Greg. Margol. in tract. de securit. Turzan. opin. cxxxvj. Viuius lib. j. opi. cxxxvj.

Iusturandum simulato contractui nec formam, nec vires addit. commune inquit Berous in ca. nostram. nu. 12. & seq. de empr. & vendi Rub. cons. cxx. Bello. cons. lxxvij. nu. 4. quod etiam procedet, tamen si fictioni, ac simulationi quis iurato renunciarit: commune effatur Rip. atque alij, quos laudat Viu. lib. j. opi. clxxxv. Quamuis longè secus futurum sit, si partes in contractu simpliciter iurauerint omnia in eo contenta & vera esse, & ab illis oppugnatum non iri, ut frequenter placitum ponunt Cur. Iun. cons. cvij. nu. 15. & cons. cx. nu. 15. Viui. vbi §. qui idem etiam receptum profitentur, cum singula & omnia, quæ contractus complectatur, vera esse quis iurauit.

Iusturandum promittens futurum, non parit iure Cæsareo actionem, tamen si iure Pontificio illam pariat, ut magis commune inquit Alciat. in c. cum contingat. nu. 172. de iureiur. & qui sic debet intelligi, quamuis indistinctè loquatur, Io. de Selu. de iureiur. iij. part.

Iusturandum de fidelitate patronis præstanda per procuratorem specialitè

peciali mandato creatum, expeditum demum potest, cum aliqua probabilis causa absentia subest, commune affirmant Curt. in l. admonendi. nu. 36; ff. de iureiur. & copiosius Iul. Clar. in feud. q. xlix. in fi. Viuius lib. j. opin. cxx. vbi nonnullos alios casus addit. in quibus procurator ad id specialis in animam constituentis iurare potest.

Iusurandum contractui statutis prohibito, vires addit. comune enunciat Iaf. in auth. sacramenta puberum. nu. 3. C. si aduers. v. d. Amplia idem prorsus futurum, tamen contractum etiam iuratum statuta infirmant, ac pena illis indicant, qui eo ventur, vt frequentioribus luculentiorum interpretum suffragiis vallatum testificantur Alex. consil. lix. nu. 9. lib. j. & col. xxvij. lib. iij. Greg. Mag. in tract. de securit. Turz. opin. cxxvj. ac Viu. lib. j. opi. clxxx. vbi tamen multos contrarium sententiam receptam affirmantes recenset, quibus cum facit quod commune receptum inquit idem Viuius lib. j. opin. cxxvij. posse scilicet a principibus atque ab statutis prohiberi, ne iusurandum contractibus adhibeatur. Sed non dubito quin & verius sit ac receptius id interdicti non posse: & longè rarius atq; etià frequentius affirmo, si princeps vel statutum aliquod contractum iureiurando innixum improbauerit, iusurandum nihilominus esse prorsus seruandum. Quod tamen non procedet, si contractus fauore publico ac recta via prohibeatur, vel illius prohibitio ad personam ipsius aliter dirigatur, quamuis non precipue, sed per quandam consequentiam interdictus ob recipi. fauorem censetur. communia effatur And. Alc. nu. 83. & nu. 92. & nu. 94. in c. cum contingat. de iureiur. vbi communitate receptum ponit secus futurum, si prohibitio non in ipsam personam dirigatur, & non rectè, sed consequenter solum interdictio reip. conducere videatur.

Iusurandum contractui insertum, qui solennitates statuto requisitas non habet, vt qui vel à minoribus, vel à mulieribus gestus consensus propinquorum statuto desideratum non præ se fert, vires, roburque perfectè illi impertitur, vt crebrius interpretibus placitum scribit Soci. consil. clxvij. lib. j. quem laudat Turzan. opin. cvj. Quod etiam procedet, quamuis aliter diserte atque specialiter statuto sciscatur, vt commune ponit Viuius libro j. opin. cxxvij. & vide quæ num. proximè præcedenti obseruo. Memineritque semper quod iusurandum contractui vires impertitionem actionem procreare dicitur, non verò contractus ipse qui ab illo confirmatur, atque stabilitur. commune inquit Alci. in c. cum contingat. nu. 113. de iureiur.

Iusurandum donationes inter virum & vxorem statim validas reddit. communitate dicitur Alex. consil. v. lib. iij. Rip. lib. iij. de donat. cap. itij. & cap. xvij. nu. 1. Soc. reg. c. iij. vers. donatio. Did. à Couarru. in rub. par. ij. nu. 20. de testam. comune & praxi receptum attestatur Io. Lup. de pal. Ruu. in rub. §. vlt. nu. 1. de donat. inter virum & vxorem. Quamobrem contrarium malè inquit commune Curt. Sen. consil. lxxvj. nu. 5. Et si absque dubio æquius & vtilius reipublicæ atque hominum vitæ illud sit, cum facili negotio alioquin ingens fenestra vel illecebrosus vxorum fraudibus, vel astutus maritorum insidiis, ac nefariis & violentis nonnunquam rapinis pateat, & denique omnes isthæ rationes versentur, quæ simplicibus donationibus inter coniuges interdici vtilissimè ac sanctissimè extorserunt: sed hac de re alibi vberius, interim videto etiam quæ superius adnotau. versiculo. Donatio.

Iusurandum donationem, quæ statim ac iustam septingentorum scutorum summam excedit, insinuationis immunem haud facit, vt frequenter placitum inquit Barb. consil. lxxvj. inter consil. Fran. Cur. incipit, sapienter & optime dixit Psalmista. Quamuis contrarium commune afferant Corne. consil. clxxxij. lib. ij. Iafon consilio cxvij. lib. ij. Dec. consil. cxxxix. Curt. Sen. consil. lix. nu. 2. Curt. Iun. consil. lxxxj. num. 6. Tu verò videto quæ superius obseruo. ver. Donatio.

Iusurandum Iudæorum contractus eorundem alioquin inuvalidos, ac pactum de non succedendo non confirmat. commune aiunt Gulielm. in c. Raynuius. ver. duas habens filias. nu. 289. de testam. Marquard. de Iudæis part. ij. cap. vij. nu. 7. & num. 9. contra quos sto superius. ver. Iudæus.

Iusurandum in litem non inuitus subit, qui probare vult, vt nec illi amplius deferri debet ac potest, si probationes postea afferre nequerit ob quas illud semel reiecerit, communia ponit Viuius libro j. opin. cxcj.

Iusurandum de veritate detegenda super criminibus, quorum nomine agitur, & accusato ipsi vel inquisito deferri oportet. commune inquit Bernard. consil. cccxxj. nu. 3. lib. iij. meus iuris doctor Ant. Gomez. de delict. ca. j. nu. 65. & qui rectè ac meritò immurmurat, Iulius Clar. in pract. §. vlt. q. xlv. ver. sed quæro.

Iusurandum in causis ad famam atinentibus, vt iuuetur vel suppleatur probatio, non defertur, commune ait Marc. Ant. de indic. nu. 175. Villalob. in sua collecta, vt nec in matrimonij causa, vel semiple nam probationem aliunde habenti deferretur, nisi si aliquot præterea coniecturæ, vel indicia accedant, aut conditio personarum id suadeat. communia ponit accuratè Did. à Couarr. in tract. de spons. part. j. c. iij. nu. 5. ver. tunc etiam perpendi. Nec item iusurandum generaliter ac regulariter in criminalibus causis probationem iuuabit, vel

Comm. opin. tom. 1.

explebit, vt frequenter placitum enuntiant. Herculan. de proban. negat. nu. 245. Iul. Clar. in pract. & vlt. quaest. 63. in princip. vbi complures allegat. Quod amplius vt etiam procedat, tamen si eius generis criminales causæ tractantur, in quibus non corporalis aliqua pœna, sed pecuniaria duntaxat imponenda sit, vt eleganter contra Rom. & alios resoluunt Alex. ac Iaf. nu. 21. in l. ait pretor. ff. de iur. iur. Cum enim verum absque dubio sit, vt in omnibus causis, in quibus apertè si ma probatio exigitur, iurando probationem expectato locus non relinquatur vt censuit Accurt. communiter receptus in l. vlt. in princ. in ver. præsumptioni. quod met. caus. atque extulit idem ille Rom. sing. cxxvij. & in causis criminalibus generaliter seu corpoream pœnâ seu pecuniariam interrogatis apertissima probatio desideretur. l. vlt. C. de prob. necessariis consequitur in omnibus itidem criminalibus causis vel pœnam corpori, vel pœnam marisupio illæ instigant, nullâ locum iurando probationis vices gesturo assignari posse atque ita censo, quanquam Alex. sibi aduersus consil. lxxvj. lib. j. contrarium tanquam verius & communius obseruet, idemque sentire videatur Iul. Clar. vbi supra Quin & in quibusvis causis arduis iusurandum ad probationem iuuandam non admittetur generaliter: ac regulariter, ac si aliquando admissum fuerit, privilegiari probationem gignere putabitur, & nouis documentis refutari, refellique permittetur. communia pronunciat Atius Pin. insignis doctrinæ antecessor in l. iij. ver. ego veriore. C. de bon. matern. ac denique vbi probatio statuto aliquo pro solennitate exigetur, illius defectus iusurando non supplebitur. commune scribit Alciat. in cap. cum contingat. nu. 149. v. critica. sextus casus. de iureiur.

Iusurandum à legis sanctione vel statuti constitutione delatum contraria probatione confutari potest. commune effatur Tiraq. de vtroque retract. §. iij. glo. j. numero 2. Did. à Couarru. in tract. de sponsa. ij. parte capitulo tertio §. j. numero 14. Ac si damnum aliquod passus iusurandum statuto deferatur, & illi credi iubeatur, iureiurando extorrum seu forensium, non idcirco stabitur commune inquit Parif. cō silio xij. nume. 26. lib. iij.

Iusurandum metu constantem virum territuro pr. estitum, non est nullum sed absolute opus habet. commune ponit copiosè Dida. à Couarru. in tract. de sponsa. ij. par. cap. ij. §. v. num. 2.

Iusurandum moræ purgationem tollit, vt frequenter placitum inquit Anton. rub. consil. xij. Viuius lib. j. opin. cxxix.

Iusurandi conditio non minus in contractibus, quam in vltimis, voluntatibus expungitur, atque vtrouque res tota pura manet ac valet. commune renuncio ex Alb. & Cuma. nu. 1. in l. quæ sub conditione. ff. condit. & demonst. Iaf. in l. si quis cum debitore. ff. de iureiur. Ma. ria. Socin. in relect. l. sciendum. nu. 117. ff. de leg. lib. j.

Iusurandi, quod agere impedit, absolute sine citatione alterius & rectè petetur, & ritè dabitur. commune pronunciant Andr. Alciat. in cap. cum contingat. nu. 124. de iureiuran. Matth. de Afflic. decif. cc. numero. 10. Quamquam meo quidem iudicio contrarium verius sit, quod etiam frequentius asserunt Hipp. in l. de vnoquoque nu. 193. & seq. ff. de re iudica. & qui complauscula ad materiam apposita adiungit Viuius lib. j. opin. j.

Iusurandi religione offensa quicumque actus etiam spiritualis, & cuius vel capax, vel incapax laicus sit, gestus valet, quamuis periurium gestor incurrat, vt frequenter placitum latè affirmant Alci. in cap. cum contingat. numero 180. de iureiur. Did. à Couarru. in tract. de sponsa. ij. par. cap. vij. num. 2.

Iusurando necessarius non est scripturarum tactus, vt commune inquit And. Alciat. in rub. nu. 29. ff. de iureiur. Viuius lib. j. opin. cxliij.

Iureiurando facta probatio nec dicitur, nec dicitur legitima, vt commune renuncio ex Alexand. consilio cxix. numer. 9. libr. ij. & in l. dixi imperator. ff. de legat. lib. j. Iaf. in §. quadrupli. numero quarto. Institut. de action. Felin. Deci. numero 11. in rubric. extra de probat. Hippol. in rubr. numero 119. cum sequen. C. illo eod. ri. idemque attestatur Viuius lib. j. opin. clxxxvj.

Iureiurando stabiliti contractus, etià quoad vtriusque contrahentium hæredes rati, statique sunt. commune ponit latè Anton. Gomez. contract. cap. xij. num. 19.

Iureiurando confirmata instrumenta, hoc est, in quibus stipulator iureiurando delato debet sibi res instrumentum contentas affirmat executionem paratam habent commune renuncio ex Iaf. in l. qui pecuniam. nu. 7. ff. si cert. petat. Felin. in cap. si cautio. num. 47. de fide instrument. Matth. de Afflic. in constitut. Neapol. lib. j. rub. xl. numer. 10. & num. 14. Rhoder. Soarez in relect. l. post rem iudicatam. ff. de re iudicata. Chassan. consilio duodecimo, numero 10. atque ex aliis, quos laudat Viuius lib. j. opin. clxxxvij.

Iureiurando asserens res testamentum non amplius esse reuocaturum, contra bonos mores id iusurandum concepisse intelligitur. Sed etenim si contrafaciat, quod facit, validum, ac firmum est, quamuis ipse periurio se obliget commune ait Anton. de Tremor. in additione ad Bon. in pract. except. rubr. quibus mod. suo no. nu. vigesimo secundo. vers. contra proprium factum. Villalob. in sua collecta.

C 2.

Iureiurando

Iureiurando ad factum obligatus, ad illud, quod promisit, faciendum omnino tenetur, nec liberatur, si id soluat, quod interest, vt commune interpretum dogma constituto ex Pan. in c. veniens. de iureiur. Imol. in l. j. §. sed & si quis. de don. & in ca. j. de iudic. & in c. per tuas. de arbit. Corfet. de iuram. num. 26. cum seq. Alc. in c. cum contingat. nu. 25. de iureiur. Ant. Gom. de contract. c. ij. nu. 20.

Iureiurando non confirmabitur in contractus, quem impubes etiam intellectum & discretionem habes gesserit: quamuis ipse iurifurandi absolutio necessaria sit. commune effatur Alex. in l. qui iurasse. in prin. ff. de iureiur. Ale. in c. cum contingat. nu. 19. de iureiur. Did. à Couar. in tract. de spons. part. j. ca. v. §. j. nu. 3. tamen si Bar. ab eodem Did. relatus contrarium commune dixerit.

Ius naturale quæcunque sanxit, ea princeps labefactare nequit, vt frequenter placitum renunctio ex Iason. in l. ex hoc iure. nu. 49. ff. de iustit. & iur. & in l. si testamentum. nu. C. de testa. Feli. nu. 48. Dec. nu. 25. in c. que in ecclesiarum. de constit. Tiraq. de const. part. ij. limitat. vij. nu. 47. Ario Pinel. in rub. part. j. c. j. nu. vlt. C. de rescind. vend.

Ius offerendi præscribi posse iure receptum est, vt testatur Guid. Papæ. dec. l. ccccvi. Vt & patronatus ius præscriptione quæri communiter placuisse interpretibus affirmat Dec. conf. cxxxij. nu. 4.

Ius patronatus liquidò in heredem transit. commune inquit Curtius Junior, consilio lxxij. nu. 6. at in legatarium tùm demum transmittitur, cùm leganti copiâ episcopus fecit illius patronatus iuris in alium transferendi, vt commune ponunt Lamber. de iure patrona. libro primo, parte j. quæstione. vj. Ioannes dilect. de arte testand. tit. vj. caut. lxxvij.

Iuris quilibet error à mala fide errantem excusat, vt frequenter placitum ponit Arius Pinelus doctor vtriusque iuris eminentissimus in auth. nisi tricennale. nu. 1. C. de bon. matern. Quin & idem iuris error ad fructuum acquisitionem sufficit, vt cõmune inquit Curt. Sen. conf. lxxj. nu. 14. Cur. Iun. c. vj. latè Did. à Couar. lib. j. resol. c. iij. nu. 8. Viuius li. j. opi. clij. & qui aliter sese rem habere verius ac latiffimè docet Arius Pinelus in l. j. part. ij. c. iij. num. 3. cum sequent. de rescind. vend. à quo sto.

Iure ipso indita pœna heredem insectatur. commune pronunciant Ias. in l. ij. §. quod autem. ff. quod quisque iur. Tiraq. in l. si vnam. verb. reuertatur. nu. 24. C. de reuoc. donat. Hippo. in l. vna. nu. 65. C. de rapt. virg. Did. à Couar. de spons. ij. part. c. vj. §. viij. nu. 6.

Iurare alium nec iure Cæsarium, nec iure Pontificum in fons executiando quispiam tenetur, vt frequenter placitum affirmat Dec. nu. 4. & Chuchalon ad illum in l. culpa caret. ff. de reg. iur. Francif. Conf. & qui eum cum aliis refert, Viuius lib. j. opin. xxxij. quam etiam in rem videto quæ superius obseruo ver. Defendere.

L

LÆSUS vltra iusti pretij dimidium is emptor dicitur, qui rem decem nummos valentem pro decem ac sex emerit, vel aliquid amplius erogauerit. At venditor tunc vltra dimidium iusti pretij lædi existimabitur, cùm rem illius valoris atque indicationis pro quatuor nummis vel minoris eam vendiderit. commune ponunt Fabian. de empt. & vend. q. viij. Ant. Gom. de contract. c. ij. nu. 22. Arius Pinel. omnino hanc in rem videndus ad l. j. C. de rescind. vend.

Læsus vltra dimidium iusti pretij remedio l. j. C. de rescind. vendi. vt non poterit, si verum rei pretium non ignorasse probabitur. commune ponunt Paris. consil. cxxvij. nu. 36. lib. j. Marc. Mantu. lib. j. locorum c. vij. Did. à Couar. lib. ij. resol. c. iij. num. 2. & numerosa doctorum phalanx. quam in speciem censet Arius Pinelus ad illam eand. l. part. j. c. ij. nu. 10. ac Viuius lib. j. opin. cccxxx. & cccxxxj. licet Pinelus vbi supra cordatè in contrarium discedat. Nec item remedio illius legis fruatur, qui illi expressim renunciauerit, vel iurauerit contractui aduersum nõ iri, vt inferius obseruo ver. l. j. Ne item cùm res iam ad tertium possessorem deuenit, qui vel rem ex onerata causa adeptus sit, vel gratuito ab illo consequutus, qui sit soluendo, vt frequens doctorum placitum constiuunt Did. à Couar. lib. ij. resol. c. iij. nu. 10. Arius Pinelus ad eand. l. part. j. c. j. nu. 30.

Læsus vltra iusti pretij dimidium remedio l. j. C. de rescind. vendi. contra ipsum læsorem vt debet, tamen si ille rem prius in alium alienauerit. Contra tertium etenim possessorem non aliter nec aliàs actionem vllam habebit, quia si tertius ille, vel rem ex aliqua lucrosa causa consequutus fuerit, vel precio vltra iusti dimidium viliori comparauerit, & læsor, soluendo non sit. Quippe quia si aut læsor soluendo sit, quamuis tertius rem donatione nactus proponitur, l. fo. contra ipsum nulla erit actio, aut si soluendo quidem læsor nõ sit, sed tertius ex titulo aliquo oneroso, & iusto pretio rem quæserit, nullus item aditus remedio illius l. ij. patefcer, communia copiosè & eleganter in elucubratis commentariis ad eand. l. j. doctor meus

Arius Pinelus ij. part. c. ij. nu. 29. & nu. 30. cum seq.

Læsus vltra iusti pretij dimidium eo in contractu quem non ipse, sed eius procurator suo nomine gesserit, beneficio l. ij. C. de rescind. vendi. procul dubio frui poterit, vt frequens interpretum placitum impigrè ostendit insignis Pinel. ad eandem l. j. part. ij. c. ij. nu. 15. & c. ij. nu. 2. At si quis rem suam non ipse vendiderit, sed alteri consenserit vt vendat, atque vltra statij pretij dimidium læsus fuerit, remedium illius l. secundæ, intentare non poterit: quamuis venditor ipse, hoc est, cui venditio commissa est, eo vtique dubio possit, commune cum multis effatur idem Pinelus dicta part. ij. c. ij. nu. 2.

Læsus vltra statij pretij dimidium, non minus intentabit remedium l. j. C. de rescind. vend. si res in cuius contractu iacturam fecit mobilis sit, quàm si immobilis. commune ait Pinel. ad eandem l. secundam part. ij. c. ij. nu. 17. vbi aliquo iuris interpretes allegat aliter consuetudine seruari affirmantes.

Legatum est donatio quædam à testatore relicta ab hærede præstanda, vt luculenter probant text. in l. legatum. ff. de leg. lib. j. & in l. legatum est ff. de leg. lib. ij. ponit commune Ant. Gom. in tract. de test. c. xij. num. 3. Quam ob rem si testator rem testamento legatam viuus adhuc in legatarium simpliciter contulerit, legatum cessabit, ac donatio inter viuos constabitur: si verò ex causa præcedentis legati expressim rem legatam viuus tradiderit legatario, legatum suis omnibus cum qualitatibus firmum ac ratum permanebit, & consequenter vt quoduis aliud legatum pro testatoris arbitratu imminui, reuocarique poterit. vt ex Din. Bartol. Alber. Paul. Castr. ac Io. Imol. in d. l. legatum est, asserit frequenter placitum. Ant. Gom. d. c. xij. nu. 4.

Legatum negociatio non est, vt si vctigal de quacunque negociatione solui iubeatur, eo solui debeat. commune inquit Stracch. de mercat. part. prima, nu. 8. Nec irem pars testamenti existima nda est, sed inter illius accessoria ponendum, vt frequenter placitum ait Pontanus in rub. nu. 6. ff. de leg. lib. primo.

Legatum sibi ipsi alterius testamento etiam nuncupatio adscribens falsis pœnis fit obnoxius, vt commune inquit Bellon. consil. lxxx. nu. 2. Aegi. Boss. de his qui sibi adscribunt. nu. etiam 3. si tamen per testes rei memores probare poterit sibi reuera id à testatore legatum fuisse non tenebitur, vt commune ponit cum Ana. Iulius Clarus in pract. §. falsum. ver. ascribens.

Legatum in alterius voluntate positum inutile censetur. commune ait Io. dilect. de art. testand. tit. vj. caut. viij. Quin & legatum, quod relinquitur, si hæres arbitrabitur, eo, cui relinquitur, à viuus abest, antequam hæres arbitrandi moræ argui possit, inutile sit commune dicit Soc. in l. si arbitratur, nu. 22. ff. de verb. oblig.

Legatum expresso hæredis nomine relictum, non videtur in substantione repetitum, vt frequenter interpretibus placere scribit Alcia. in tra. de presumpt. reg. ij. præsum. xxxij. nu. 1.

Legatum non inducitur per verba grauam enunciantia, veluti si quis ita testamento cauerit, ex centum aureis, quæ tibi legatui, dabis restitues: Sempronio quinquaginta, vt commune ait Ant. Gomez. in tract. de testam. c. vlt. nu. 54. ver. item etiam l. i. ita.

Legatum tacitè factum non iure ipso absque traditione transferatur in eum, cui sit: quamuis expressè relictum transferatur. commune ponit cum Ias. ac Rip. Viuius lib. j. opin. cxcvij.

Legatum hoc modo conceptum, Lego Titio rem meam, aut lego Theodato ius meum, id tantum ius comprehendit, quod etiam morte periturum in re testator habet: quamuis res tota postea à testatore comparata fuerit, at si legata res proponatur, longè secus erit, vt communia fatur Ant. Gomez. de testam. c. vltimo, numero 15. ver. quod tamen vltimum.

Legatum rei ecclesiasticæ, vel rei fiscalis, vel rei dotalis valet, ratumque est, vt saltem illius rei æstimatio ei præsteretur, cui res ipsa relinquitur. commune pronunciat Curtius Junior consilio xxx. Villalob. in sua collecta.

Legatum etiam in codicillis ab intestato relictum, non aliter debetur, quàm si hæreditas ab hæredibus iustis adeatur. commune aiunt Corn. conf. xcviij. lib. ij. Did. à Couar. in c. ij. nu. 3. de testam. Ant. Gomez. in tract. de testam. cap. ij. nu. 1. ver. & in tantum asserunt Alex. ac Ias. nu. 4. Soci. Rip. in l. ij. ff. de leg. lib. j. legatum tamen piuum non idcirco euasceret, quia hæreditas adita non sit. commune efferrunt Ias. in l. habeat. numero 24. C. de sacrosanct. ecclesi. Did. à Couarru. vbi supra.

Legatum, quod in illuui confertur, qui voluntate legantis antea creditor effectus est, compensandi animo relictum non videtur: tamen si quod in eum qui vel iure, vel consuetudine creditor est, confertur, compensandi animo relinqui censetur, commune ait Io. Coraf. lib. ij. Miscell. c. j. nu. 9. Si quod autem legatum compensandi animo relictum sit, atque expressim adiciatur, ne quid amplius petatur, non quidquam amplius petere poterit, qui illud agnouit, quamquam debitum multominus, quàm legatum sit, vt frequenter placitum renunctio ex Alex. in l. si compensandi. C. de hæredib. institut. & conf. cxxxij. nu. 2. lib. ij. Marth. de Afflict. decif. xliij. nu. 34.

Legatum rei pro eo pretio pignorat, quod ipsius valorem æquet seu testator rem pignoratam scierit, seu nescierit, optimo iure valet. ac semper rem onere expediam luet hæres, vt commune aiunt Por. in §. sed non vsque num. vltim. Institut. de legat. Anton. Gomez. de testament. cap. vltim. num. 39. vers. quod tamen limita. & si contrarium perperam commune asserat Socin. in lege prima §. per seruum. num. 2. ff. de acquir. poss.

Legatum mobilium non comprehendit debitorum nomina, vt commune inquit Ias. consilio v. lib. ij. Ioan. dilect. de art. testan. titulo sexto caut. lx.

Legatum, annuum, vel alicui reipub. vel ciuitati relictum, non ultra centum annos dilatabitur, vt commune esse constat ex Alexan. consil. lx. lib. primo. ex relatis à Rip. in leg. ij. ff. solut. matrimon. Quamuis contrariam sententiam æternam illud fore aientem merito amplexi sint complures veteres iuris interpretes ab Alberic accersiti in l. si usufructus municipibus. ff. de usufruct. legat. & in l. an usufructus. ff. de usufruct. Cuman. in laudata l. si usufructus. Soci. in l. ij. §. j. num. 6. ff. ad leg. falcid. Ias. in l. videamus. §. deferre. ff. de in litem iurand. & in l. soluto matrimonio numero 5. ff. solut. matrimo. Rip. vbi supra. atque alij. quos laudat Antonius Gomez in tractatu de contracta. & Did. à Couarru. libro tertio. resolut. capitulo ix. numero 10. qua de re videbis etiam qua supra obseruo ver. Annuum.

Legatum in primo testamento sub conditione, & in secundo testamento simpliciter relictum tanquam reiecta conditio fuerit, purè debetur. commune inquit Curtius Iunior consilio centesimo sexagesimo tertio nume. 14.

Legati, quod in diem certam relinquuntur, & obligatio & actio cedit, quamuis & exceptio competat, & dominium statim non transeat, communia ponit Antonius Gomez in tractatu de testament. capitulo vltim. nu. quinquagesimo septimo. vers. aliquando & ij.

Legati illius astimatio, quod monachis minoribus, vt vulgus fatetur, aut similibus personis relinquuntur, eisdem debetur. commune pronunciat Curtius Iunior consil. xxx. nu. 7. Villalob. in sua collecta.

Legati nomine ne legatarius obligata hæres bona habeat, dispo nere, ac diserte iubere testator, si velit, potest. commune estantur Alexan. num. 12. Crot. nu. 45. in l. nemo potest. ff. de leg. lib. j.

Legati fructus ab adita hereditate duntaxat, non & a testatoris morte legatario debentur, vt magis frequenter receptum proficitur Anton. Gomez. in tractat. de testament. cap. xij. nu. 5. quamuis contrarium omnino verius, vt idem Gomez ibidem verisimè assermet.

Legato non ea accrescunt, quæ a re legata ante aditam hereditatè acquiritæ fuerunt, vt commune dicit Petrus Rauens. in Alphabeta aut. versiculo legatum.

Legatam rem alienam à scienti ac prudenti testatore hæres soluere cogitur. commune aiunt Alexand. in l. qui alienam. C. de leg. Ioan. dilect. de art. testan. caut. xxxij. tit. vj.

Legatam domum à testatore plures eedes habenti, sic hæres elargiri tenebitur, vt vel minimam dare possit, ac si domus simpliciter ab eo testatore relinquatur, qui nullas eedes omnino possidet, vanum ac ridiculum prorsus legatum erit. commune inquit Mayner. in l. semper in obscuris. num. 9. ff. de regul. iur.

Legata & fideicommissa iis tantum casibus hodie exæquata sunt, quibus illorum circuitus inutilis habetur. commune dicit Porc. in §. sed non vsque, numero septimo Institut. de legat. qua de re video etiam hospitem olim meum, ac virum recondita cruditione præditum Iacobum Cuiatium Institut. de singul. reb. per fideicommiss. rel. ij. schol.

Legata & tunc reuocata censentur, cum res relicte postea vel inutiliter alteri donabuntur, quamuis non idem iuris sit, si alteri inutiliter legatur. commune inquit Did. à Couarruuias. in rubr. de testa. Tamen vtrobique, atque vtraque via adimi probet luculenter text. in lege & si transferam. ff. de adimend. leget. & nos id alibi copiosius ostendamus.

Legata inimicitias postea subsequitis vsque adeo reuocantur vt factis superque sit inimicitias duobus testibus probari. commune renuntio ex Aret. in l. Lucius. ff. de vulg. Ias. in l. fideicommissum. C. de fidei commiss. Did. à Couarru. in rubric. de testam.

Legata in codicillis adempta iure ipso extinguuntur, vt frequens interpretum dogma asseruat Porc. in principio. numero 4. Institut. de adempti. legat.

Legata minus solenni testamento relicta, tum demum hæres soluere cogitur, cum rerum legatarum possessionem adipisci testator legatarius concessit. commune pronunciant Ias. in l. cum quis. C. de iur. & fact. ignor. Ioan. Dilect. de art. testan. tit. ij. caut. ij. Non autem dubium esse debet, quin testator eam copiam possessionis rerum legatarum propria auctoritate apprehendendæ legatariis facere possit, vt frequenter placitum aiunt Ias. ij. lect. num. 4. §. Rip. numero 61. in l. nemo potest ff. de leg. lib. j. Quamuis illis idcirco non liceat rerum legatarum possessionem, quam hæres iam suscipit, per vim renuente ac relicta hærede aggredi, quemadmodum receptum esse scribunt Rip. in l.

Comm. opin. tom. 1.

centurio numero 52. ff. de vulg. Iul. Clar. de testament. quæst. lxvij.

Legatarius (nemo enim vel hic vel alibi interpretum verbis vti, mihi interpretum placita colligenti iure aliquo vitio verterit) sciens, prudensque rem sibi legatam ab hærede emens, videtur legato renunciaisse, vt frequenter doctoribus probari testatur Alciat. in l. Labeo & Sabinus. in verisignorans in fin. ff. de verb. signi.

Legitima filiorum portio non hereditatis, sed bonorum pars est. commune enunciant Segur. in l. cum patronus nu. 49. ff. de leg. lib. ij. Boer. decif. xxij. num. 12. Viuius lib. j. opin. cxcix.

Legitima portio filiis debita & minui statutis, & omnino tolli potest. commune pronunciant Alexan. consil. ij. lib. vij. quem laudat Gozad. consil. xliij. nu. 24. Ias. in auth. nouissima. C. de inoffic. testament. Dec. in l. iura sanguinis nume. 7. a ver. contrarium tamen. ff. de regul. iuris. magis commune testatur Petr. Rauens. in alphab. aureo, vel legitima Villalob. in sua collecta. Quamuis eam tolli non possit, in minui verò potest tum verius merito, tum receptius non de nihil assenerent Chuchalad Dec. ad illud ver. contrarium, a ver. contrariam tamen opinio nem, Cagnel. in eadem l. nume. 10. & latè agentes de materia Did. à Couarru. in tracta. de spons. ij. par. cap. vij. §. vj. num. 4. & sequ. Vini. lib. j. opin. cccxv. Nos alibi hac de discordia latius, & opportunius, sed & legitima parentibus debita, & statuta & consuetudine antiquari, ac tolli proflus poterit, vt commune asserunt Rip. de legat. respon. vij. nume. vltim. Partic. consil. xxij. libro secundo. Viuius cum aliis d. opin. cccxv. atque alij, quos refert, & merito impugnat Did. à Couarru. in dicto §. vj. numero. 4.

Legitima liberis, quoad illorum pater superest, debita non censetur vt commune cum multis ponit Viuius lib. j. opin. cxcix. Vnde eius assignatio viuo patre peti nequit, iuxta ea, qua obseruauimus supra ver. illius. Nec de illa cogitur viuus pater filij delictum expiare, vt commune latè ait Duennas reg. cclvj. Viuius vbi supra & opin. cccxi. Cogi tamè potest statuto ad id ritè promulgato, vt frequenter receptum inquit Hipp. singul. cccxij. & singul. cccclxxxij. idem Viuius d. opin. cccxi. in princ. Iul. Clar. qui hanc rem accuratè tractat. in præf. §. vltim. quæst. lxxxvj. ver. ij. inferitur. & ver. igitur. Si tamen pater religionem profiteatur, indilinctè legitima filiis debetur commune aiunt Did. à Couarru. in cap. ij. num. 7. de testament. Valqu. in tract. de successio rit, qui testat. non poss. lib. j. §. j. nume. 47.

Legitima filiorum portio nihil periclitatur, si patris ipsorum bona proficiantur. commune inquit Roland. consil. xxvij. num. 19. lib. ij. Iul. Clar. in præf. §. vlt. q. lxxxvij. ver. videndum est etiam.

Legitima portio si in patris vita liberis assignetur, ac tradatur iuxta diuicias id temporis à patre possessas, censu, atque astimata, non idcirco postea augetur, quod aucta eiusdem parentis facultates sint, vt frequenter placitum asserunt Boer. decif. lxxij. Georg. Nara. in cap. quamuis de pact. Tamen si contrarium receptum asserunt Bald. Nouell. de dote. in ix. par. xv. special. post med. Did. à Couarru. in cap. Raynuntius. §. j. num. 8. de testament. Viuius lib. j. opin. cc. quorum opinio tunc vera erit, atque omnino amplectenda, cum nullum iusurandum filiorum in ceterum renunciantium interuenierit, vt latè alibi ostendo. Memineris autem semper quod legitimam hanc liberorum portionem in parentis ipsorum vita illis assignari satis non est, quin etiam propterea vel totam, vel aliquam illius partem testamento atque instituti nis titulo ipsis postea relinqui necesse non sit, vt commune interpretum dogma asserunt ausim ex Ias. lect. j. Bapt. nu. 12. in l. frater a fratre. ff. de condic. in deb. Dec. consil. lxxxvj. num. 8. Ferdin. Loazes in l. filiusfam. §. diui. xliij. ff. de leg. lib. j. Segur. in volum. repetit. Castell. & Anto. Gomez. nu. 5. in l. xvij. Tauri quorum opinio Grecis etiam inter preteritis probata est, vt constat ex Harmenop. lib. v. tit. ix. §. de assignat. et l. dogma contrarium receptius dixerit Paul. in l. in ratione ij. nu. 5. ff. ad leg. falcid. & illud tanquam verisimum sequantur Alexan. & Imol. in linter cætera. ff. de lib. & posthum. Angel. in l. si non mortis ff. de inoff. testam. Rhoderic. Soarez in l. quoniam in prioribus. cum seq. C. inoff. testam. quorum sententia quamuis falsa sit, si iuris definitionibus authorumque numero metiatur, tamen obsequium & bonum ac publicam vtilitatem cui maximè consentanea est, admittendam prorsus existimo. verum ea de re alibi vberius.

Legitima portio aut eius pars aliqua in liberos institutionis titulo conferri debet, vt vis, ac robur testamento adit, quemadmodum supra obseruo nu. proxime præcedenti ad finem & supra etiam ver. filij. Quod ampliabis etiam iure Pontificio processurum, nam id commune proferunt Ias. in auri. nouissima. num. 3. C. de inoffic. testam. & in rubric. num. 3. ff. solut. matr. Vig. in §. vltim. nu. 3. Institut. de inoffic. testam. Iacob. de Nigris in rub. ff. de legat. lib. j. licet malè in contrariu frequenter item autemet Alex. in linter cætera. ff. de liber. & posth. Li mira tamè vt in testamento ad pias causas hæc institutionis necessitas infringatur ac penitus de medio tollatur vt frequenter placitum enarrant Alexand. in di. §. a linter cætera nu. 4. Ias. consil. cxlv. lib. ij. Iulius Clar. de testament. quæst. vj. ver. vj. inferitur.

Legitima filiorum portio non patitur vulgarem substitutionem. commune aiunt Socin. in l. in conditionibus pupillus. ff. de condit. & demonst.

C

3

demonst.

demonstra. Ant. Gomez de testam. cap. iij. nume. 17. vers. ij. principalis opinio, & cap. ix. nume. 40. patitur tamen atque admittit adiectum à patre onus, ne ad certam usque liberorum ætatem alienetur. commune ait Boer. decisio. lxxij. num. 6. Et generaliter, ac regulariter conditiones omnes, & onera, in merum filiorum fauorem vergentia non respiciunt, nec auerfabuntur, vt frequenter placitum renuncio ex Salic. in l. filijs matrem. in fin. C. de inoffic. testam. Boer. decis. cxcij. Ioan. Dilect. de art. testand. ti. de leg. caut. xvj. Quamuis contrarium verius, & iam receptius esse videatur ex Alex. in l. mulier. in fine. ff. ad Trebell. Fabian. in auth. nouissima num. 141. C. de inoff. testam. Segur. in repet. l. vnum ex familia. 3. sed si fundum vers. ex his inferitur. ff. de leg. i. l. iij. Ant. Gomez. de testam. cap. xj. num. 27. vers. & in terminis. Eman. à Costa. in l. gallos. §. & quid si tantum. part. vlt. nu. 90. cum sequentibus. ff. de liber. & posth. at que in illorum fauorem non spectant, omnia omnino absque dubio expunguntur. commune aiunt Rip. nu. 49. Galeau. nu. 107. in l. centurio. ff. de vulg. & pup. Paris. consi. xxx. num. 3. lib. iij. Quin & legitima parentum ac maiorum portioni à filiis iniunctum onus imposita conditio, iniecta mora non minus euanescent, atque eradentur, quia si à parentibus iuxta liberorum parti indiceretur. com. inquit Ant. Gomez. de testam. c. xj. num. 24. vers. quod extendit.

Legitima iis non debetur, qui ab intestato succedere alioquin non possunt. commune ait Aymon Crauet. consi. ij. nu. 13.

Legitima portionem explenda actio ex lege & triginta annos durat, & non preparata ad quoscunque hæredes transmittitur. commune profertur Vigl. in §. sed hæc ita. numer. 2. Institut. de inofficio. testament. Ant. Gomez. de testam. cap. xj. numero 23. ver. pulchrum tamen, & ante eos Balb. de præscript. part. iij. quaest. xxix.

Legitima renunciatio, quam filia dorem adeptæ facit, nocet illa viua nepotibus, vt commune inquit Bellon. consi. xv. num. 14. quod intellige si matris nomine, non suo ad sui hæreditatem illi aspirant, vt idem ibidem receptum effatur.

Legitima liberorum portioni adiectum onus, atque imposita conditio, cum legitima ipsa ad substitutum, vel cohæredem defertur, si liberi hæreditatem repudient, recte procedit, vt frequenter receptum renuncio ex Iaso. vers. l. iij. not. limit. Rhoderic. Soarez. & limitat. iij. ad l. quoniam in prioribus. C. de inoffic. testament. Ioan. Dilect. de art. testand. tit. v. caut. xxxij. in finem. Ant. Gomez. de testam. cap. xj. numero 33. Intellige tamen id processurum quousque filij ad eam ætatem peruenierint, qua testandi ius consequuntur: quia tunc seu testato, seu in testato decedant, aliud erit: vt frequenter placitum ait Ruin. consi. lviij. numero 9. libro secundo.

Legitimam portionem sibi expleri, & ij filij in minori parte instituti iuste atque vtiliter poscent, qui expressim testamento plus capere, plus ve habere prohibentur. commune ponit Anton. Gomez. in tract. de testa. cap. xj. num. 23.

Legitimam portionem modò accipere, & bona cetera repudiare nequit filius aut ex ampliore summa, aut ex asse institutus, vt frequenter placitum constituo ex Alexan. & Iaso. in l. j. ff. de acquirend. hæred. Alexan. rursus in l. quia poterat. in fin. ff. ad Senatusconsil. Trebell. Ang. in l. §. vlt. Instit. de hæred. qualitat. & differen.

Legitimam, seu iustam hæreditatem propriè & strictè tantum dicimus, quæ ab intestato obuenit, late verò & illam eo nomine dignam ducemus quæ ex testamento defertur. commune inquit Bellon. libro tertio supputat. capit. septimo latissime, & elegantissime doctor meus Arius Pinelus in lege secunda num. 2. vers. crebrius. cum sequentibus. C. de bon. matern.

Legitimatio, seu natalium restitutio filiorum à patre facta non opus habet cognatorum citatione, vt commune dicunt Curt. Iun. consi. lxx. nu. 1. consi. clvij. nu. 3. Ias. consi. x. lib. iij. Boer. decisio. cxxj. Tiraq. in l. si vnquam vers. succiperit. nu. 3. C. de reuoc. donat.

Legitimatio quin per procuratorem expediti queat nihil omnino prohibet, quemadmodum frequenter placitum enunciat Petr. Rauen. in alphab. aur. ver. legitimatio. Villal. in sua collecta.

Legitimatio infantis à principe facta infantis ipsius rati habitione non exigit. commune renuncio ex Iasone consi. cxxv. lib. quarto. Curt. Iun. consi. xix. nu. 4. Eman. à Costa. in l. Gallus. §. & quid si tantum part. ij. nu. 113. & sequentibus. ff. de lib. & posthum.

Legitimatio naturalis filij, aut spurij, non minus rumpet, ac profusus euerter testamentum, quam filij legitimi ortus, vt frequens interpretum dogma scribunt Deci. consi. l. j. nu. 1. Paris. consi. vij. nu. 2. lib. ij. latius Iustus Clarus de testamentis. quaest. lxxij.

Legitimatio ob ingratiudinem postea susceptam reuocari potest, vt commune axioma ponit late diligens iuris vtriusque doctor Dida. à Couarruias in tracta. de sponalibus. secunda parte, capitulo viij. §. secundo, numero 14.

Legitimare, seu natalibus restituere ad ecclesiastica munia, nequit Imperator ditioni suæ subiectos, vt nec Pontifex ad ciuilia officia, vel bona profana legitimationis beneficium conferre poterit, debebuntque idcirco clericorum filij, quò ad patris hæreditatem & ciuilia munera à Principe, non à Pontifice natalibus restitui vt frequenter placita

affirmat Did. à Couarruias in tracta. de sponalibus. par. ca. viij. §. viij. nu. 18. Legitimare filium naturalem nulla patris dispositione adiutum nequit princeps, postquam hæreditas à iustis hæredibus adita est, quia vis possessio ab eisdem apprehensa nondum sit, vt commune constituo ex Alex. nu. 29. Soc. numero 24. Ruinus numero vltimo, Galeau. ad finem in lege Gallus §. & quid si tantum. ff. de lib. & posth. Felinus in capitulo que in ecclesiarum. numero 49. de constitutio. Et contra riam opinionem communem dicat inceptè Curtius Iunior consilio clxxij. numero 15. Si tamen nec adhuc adita sit ab illis hæreditas, sed solum delata, secus erit, commune dicunt Did. à Couarruias de sponalibus secunda par. cap. viij. §. ix. nume. vltim. Eman. à Costa. in d. §. & quid si tantum. part. ij. num. 177.

Legitimandi impulsimam potestatem adeptus, nequit sine causa legitimare commune ponit Curtius Iun. consi. lxxv. numero. 4. Vt nec is qui legitimandi facultatem simpliciter à principe fuit consequutus, poterit vel suos liberos natalibus restituere, vel alienos ad feuda legitimos reddere, commune ait Didac. à Couarruias in tract. de sponalibus. par. ca. viij. & viij. num. 6. & num. vltim.

Legitimationis rescriptum, quod mentionem legitimatorum liberorum non facit, subreptitum censeri debet ex voluntatis defectu, vt frequenter placitum renuncio ex Iasone in l. Gallus. §. & quid si tantum num. 102. ff. de liberis & posth. Tiraq. in l. si vnquam. ver. donatione largitus. numero 254. C. de reuocandis donationibus atque ex alijs, quos ipsi laudant.

Legitimus natalibus restitutus quo ad quædam, legitimus propriè non est. commune inquit Curt. Iun. consi. lxxv. num. 4. Nam nec si principis rescripto legitimatus sit ad emphyteutim ecclesiasticam, vel quæcunque feuda, admittetur. commune aiunt Curt. Iun. consi. cxxxvij. num. 1. Rub. in l. Gallus. §. quidam recte num. 160. ff. de liber. & posth. Dida. à Couarruias in tract. de sponalibus. part. cap. viij. §. ij. nu. 30. ad fin. Iul. Clar. de emphyteut. quaest. xxx. Generaliter verò non solum ipsius parentis, sed & illius agnatis & cognatis quo ad certam legitimam redditur. commune pronunciant Dida. à Couarruias. d. c. viij. §. viij. nu. 1. cum seq. & §. x. nume. 2. & seq. Rub. atque alij vbi supra. Quin, & filias excludit, si filijs susceptis filias à successione statutu aliquod abigat. commune dicunt Ias. in l. cum acutissimi. C. de hede commiss. Curtius Iun. consi. cl. iij. Quamuis contrarium asserat commune, quod non probo. Curt. Sen. consi. xvj. & consi. lxxij. Substitutum tamen tum demum legitimatus excludit, cum illius suosituti citatio præcessit, commune effatur Curt. Iun. consi. lxxij. nu. 8. & nume. 10. Dida. à Couarruias. d. cap. viij. §. ix. numero 8. Notabis portò ac memoriæ perpetuò inscriptum geres, quòd legitimatus principis rescripto, nequit plus testamento patris consequi, quam quibus alius ex iustis liberis, vt commune inquit Dec. consi. cccxcij. nume. 2. Et quod is, qui absque proximorum, vel legitimatorum hæredum præiudicio natalibus restituitur, nihil aliud adipisci poterit, quòd illi expressim in testamento relinquitur. commune efferunt Dec. consi. cccxcij. num. 1. Mandellus consi. vij. nu. 1. Quamuis absque ea clausula legitimatus, si prætereat, & eius dicendi testamentum nullum, & pretendi bonorum possessionem, cõtra tabulas habeat, & si exheredetur absque aliqua iusta causa, querelam inofficiosi testamenti intentare possit. commune dicunt Alex. num. 3. Ias. nu. 5. & sequ. in rub. ff. de lib. & posthum. Socin. consi. cxxvj. nu. 5. Ibr. iij. Iustus Clarus de testam. q. lxxij.

Legitimus ob matrimonium parentum postea subsequutum, & omnes iuris effectus, quos legitimi habent, sortitur, & ad primogenia feuda, aliaque omnia quæ expressim filijs ex iusto matrimonio natis defertuntur, admittetur, vt frequenter placitum asseuerat Alexan. in lex facta. §. si quis rogatus nu. 18. ff. ad S. C. Trebell. Boer. decis. ccl. nu. 16. Duennas, & alij, quos laudar Viuius lib. j. opin. cxxij. copiosè Dida. à Couarruias in tract. de sponalibus. part. ca. viij. §. ij. nu. 3. Vnde & reuocandè donationis idoneam causam suppeditabit, & quamuis prius donatione natus sit, legitima portionis fini illam reuocabit. commune inquit idem Did. post supra relatos d. §. ij. num. 29. quem cum alijs hæc de re acturus semper consules atque intelliges isthæc omnia processura, si filius iste ex concubina ritè habita susceptus fuerit, vt commune iure Cæsarum affirmat Curt. Iun. consi. cxxxvij. nu. 9. Quamuis iure Pontificum nec id requiratur. commune asseuerat Aymon Crauet. consi. clxvi. nu. 8. Viuius cum alijs lib. j. opin. cxxxvij.

Legitimi hæredes propriè, & expressè dicuntur etiam testamento instituti, si hæreditas alioquin ad eos ab intestato reditura fuit, vt frequenter placitum ex multis iuris interpretibus attestatur doctor meus Arius Pinelus in l. ij. nu. 8. C. de bon. matern. Vnde cum emphyteusis alicui, & legitimis illius hæredibus concessa proponitur, atque idcirco solum hæredibus propriè legitimis, hoc est, ab intestato successuris præstita intelligitur, vt commune fantur Gulielm. cap. Raynutius ver. & vxorem. numero 75. de testam. Curt. Iun. in l. j. num. 11. ad fin. C. quand. non per. part. Oliver. in prin. numero 11. Institut. de success. ab intest. Arius Pinel. vbi supra numero 9. & alij proculdubio admittentur iuxta superius laudatos.

Lenones ac lenæ, etsi iure commune pœnas capitis luere debeant

in eo si receptum est, ut vel mitrati vapulent, vel alio iudicio arbitrio puniantur, ut cum multis attestatur Iul. Clar. in pract. §. vlt. quest. lxxvij. ver. lenones.

Lex de sui substantia scriptis opus non habet, atque ideo clara populi voluntate ferri potest, commune inquit Fulg. in l. de quibus. nu. 12. ff. de legib. Et quamvis humana sit, si tamē de certo aliquid ex iusta causa statuat, in conscientia foro seruanda erit, commune aiunt Alcia, in cap. cum contingat. nu. 9. de iureiur. Anton. Gomez. de testam. cap. vltim. nu. 46. in fin. Did. à Couarrua de sponsal. ij. part. cap. v. §. vij. nu. 12. & latē cap. vij. §. vij. nu. 8. At enim si legis preceptorum transgressio si apte natura peccatā non gignat, contrariam sententiam cōmunem dicit Alcia, cum quo facio, in cap. nouit. nu. 37. de iudic.

Lex tamen si contraria consuetudine tollatur, nunquam tamen vel longissima consuetudine abrogabitur, commune aiunt Ias. in l. de quibus. nu. 33. ff. de legib. Cur. Iun. cons. cxxix. nu. 12. Ac si expressim consuetudinem aduersam, improbaerit, non modō prateritam consuetudinem, sed & futuram antiquare, ac de medio tollere censetur, cōmune proficitur Ias. in dicta l. de quibus. nu. 59. & in l. cum cōs populos. nu. 74. C. de summa Trinit. quam in rem videbis etiam quē infertius obseruo ver. Mos.

Lex quae de clericis quidquam disponit, quatenus canonibus aduersa non est seruari debet, cōmune ait Alcia, in cap. cum non ab homine nr. 1. de iud. & vide quae supra obseruo vel. clericus.

Legis lucra atque effecta tunc abscens, tum ignorans consequitur & abique vlla agnitione, si modō hereditas non sit, transmittit, ut receptum pronuntiant Chassan. in consuet. Burgund. rub. iij. §. xiiij. ad fin. Arius Pinelus, in lege prima numero 36 versiculo vij. ampliat, C. de bon. maternis.

Legi prohibenti non in casum cum iureiurando renunciabitur, commune dicit Petrus Rauens. in alphab. aureo vers. ne fideiulores. Villalob. in sua collecta.

Secunda C. de rescindenda venditione in omnibus bonae fidei contractibus locum habet, etsi in stricti iuris conuentionibus sileat, ut commune interpretum placitum esse conat ex Iason. in lege de quibus. numero 29. ff. de legibus & in lege si quis cum aliter, numero 18. ff. de verborum obligationibus. Quamquam contrarium verius & receptius arbitretur Arius Pinelus, cum quo sum, ad eandem legē secundam, parte prima, capitulo tertio, numero quinto & numero 6. Habet item locum in venditionibus sub hasta (ut infans vulgus balbutit) ad incautum factis, commune asserunt Rebuff. secundo tomo. numero 38. latissime Arius pinelus dicta parte secunda capitulo secundo, cui adde Alexand. magis commune id affirmantem consilio cxvij. numero 8. libro vij. Obmutescet tamen, ac nullum prorsus locum habebit hęc lex, secunda C. de rescindenda vendit. cū eius remedio expressim renuntietur, ut commune affirmant Carol. Ruius consilio xvj. libro iij. Did. à Couarruas libro secundo variarum resolut. ca. iij. Vel cum iustitiam appositum est nullo modo contractui contrauentum iri, vel omnino contractum seruatum iri, ut frequenter placitum inquit Cremenf. num. 175. Cagnol. quest. vij. nu. 9. Arius Pinelus part. iij. cap. j. num. 1. ad hanc eandem l. & idem Cagnol. rursus in l. si quis maior. nu. 36. C. de transact. Aymon Crauet. cons. cxxxvij. num. 3. & vide quae superius obseruo ver. Lesus.

L. si vnquam. C. de reuocand. donatio. tam in libertis quam in aliis locum habet, commune inquit Rip. ad eandem l. si vnquam. Nec iustitiam appositum humanissimam illius decisionem remorabatur & aequae in qualibet bonorum parte, immo in re singulari, & in legatis à parente relictis procedet, communia ponit idem Rip. ad eandem met. l. numer. 7. & nume. 15. & num. 16. quest. xix.

L. quoties. C. de rei vendic. in re dubia locum non habet, hoc est, cum secundus emptor rem sibi prius traditam non liquido probat, commune renuncio ex Alexan. ac Ias. in l. j. C. de edict. diui Adria toll. eodem Iaso. in l. vltim. num. 28. C. de sacros. eccles. Nec item hęc lex procedet, vbi secundus ex aliqua lucri causa rem consequutus proponitur, ut commune constituo ex Soc. quē refert, & probat Marc. Man. non leuis doctrine vir. de soluen. arg. vers. dicimus, ex Ias. in hanc l. quotiens. limit. x. Anton. Gomez. de contract. c. ij. num. 20. ver. ex quo deducitur. Nec itē huius legis decisio exaudietur, si vel ecclesia, aut ciuitas emptrix prima sit, ut cōmune ponit latē Viuius lib. j. opin. ccccxxxv. Vel ecclesia, aut aliqua ecclesiastica persona, aut princeps vendiderit, cōmune inquit Alex. cons. cxxij. lib. v. Ias. ad hanc eandē l. quotiens nu. 20. Paris. cōs. xj. nu. 20. & nu. 58. lib. j. Nec rursus huic legi locus vllus erit, cū emptor secundus, primi emptionem haud. ignorauit, tunc enim reuocatoria in factum cōpetet, ut ponit cōmune latē Viuius d. opin. ccccxxxv. & asserit receptum Anto. Gomez. d. nu. 20. vers. secundo principaliter, quamuis ipse verē, ac fundatē contrarium ostendat, etiam cum emptor iste secundus fraudis particeps.

Libellus cum clausula, saluo addendi, minuendique iure, propositus, nec minui, nec augeri, nec mutari potest, commune inquit Ias. in l. edita actio. nu. 5. C. de eden Quin. & praterca si libellus aliquo errore oblati sit, ut quia actor ex aliqua certa causa petat, & eam non

probet, licet aliam causam probet, ex qua à principio deducta obtine re possit, eo in iudicio prorsus succumbet, ut est communis interpretum resolutio in l. habebat. ff. de instit. action. & in cap. examinat. de iud. tradunt Bart. in l. j. numer. 12. ff. de edend. Bald. in l. j. C. de probatio Alex. in l. diuis. num. 8. ad finem. ff. de offi. alle. Ias. in l. j. num. 3. ff. de eden. Jacob. in l. non idcirco. §. j. illo eodem tit. Non tamen preposito ordine libellus offendetur, ut cōmune scribit Felin. in c. qualiter, & quando. num. 3. de accusacion. Nec in criminum causis conclusionem desiderabit, commune ait Zakin §. j. numero 16. Insit. de action. sed & libello ipso nullum opus est, sufficitque qualis petitio actis contenta, & si ille in scriptis offertur exigatur, ut frequentius placitum affirmat Anton. de Tremo. in addit. ad Bon. in pract. except. de impedim. execut. nu. 17. ver. sunt Scaliij.

Libellus & si ab eo qui illum proposuit declarari possit, tamen ab ipsius hereditibus haud poterit, commune inquit Bologn. in l. edita. numero 80. C. de edend. & eius discipulus vir multae doctrinae, atque eruditionis Nicolaus Antonius Grauat. ad Vestrum libro v. capitulo vlt. numero 20.

Libelli famosi lector si eum statim stand. lacerat, eadem prorsus pena afficitur, quae eius conscriptor, ut frequenter placitum affirmant Plica de delict. c. iij. nu. 2. & qui de pena etiam non nihil tradit Iulius Clarus in pract. §. vltim. quest. lxxvij. vers. libelli famosi.

Libelli ineptitudo omnia prorsus vitia, labefacta, atque euertit, commune aio ex Bartolo in quest. incip. lapsus. Alexand. consilio secundo numer. 9. libro tertio. Dec. consil. cccij. numer. 7. & consil. ccccxxxij. latissime Crauet. consil. l. j. numero 2. Bellon. consil. xxv. num. 1. Roland. à Valle consilio cxliij. numer. 3. & Bald. qui post sententiam rei iudicatae vires naetam, eius inepti exceptionem opponi posse asserit, in auct. si quis litigantium. not. ij. C. de episcop. audien. quem amplexantur Crauet. vbi supra. Ioann. Cephal. consil. 100. num. 13. Attenditur autem omnino libelli ipsius conclusio ut vel rectus, vel ineptus censetur, ut frequenter placitum enuncio ex Bartolo in l. certi conditio in prim. ff. si certum petat Dec. in l. petens. C. de pact. & in capi. j. not. j. de offic. deleg. & consil. lvij. in princip. & consil. lxxij. num. 1. & cōs. c. i. cxxxvj. Ioann. Cephal. d. consil. 100. num. 15. atque ex iuris pontificij commentatoribus in cap. ex parte de foro competentis.

Libris mercatorum vbi fides integra statuto habetur, quae proculdubio haberi discretē, ac prudenter potest, ut receptum ait Crauet. de antiqui. tempo. parte prima, num. 27. & extra statutum ditionem haberi debet, commune inquit Crauet. vbi supra numero 9. non tamē id statuti ad alia profertur, quā ad illa, quae ad mercium genus quas mercator libri conscriptor proficitur, spectauerint, ut asserunt commune Andreas Alcia, in lege age. C. de transactioibus. Viuius nonnulla alia ad hanc eandem rem notabilia memorans libro primo, opinione cccix.

Libertorum successio etsi patronorum posteris in infinitum deferatur, tamen eorundem è latere cognatis vsque ad quintum gradum modo cōpetit, commune dicit Porcio in §. vltimo Institutiones de successione. libert.

Licito tempore quibus actus gestus praesumatur, si tum licito, tum illicito geri potuit, ut frequenter placitum affirmant Alex. nume. 2.

Ias. numer. 7. in l. non solum. §. sciendum. ff. de noui oper. nuntiati. Dec. numero 52. Berous nume. 133. in cap. in presentia. de probationibus. Bertran. consilio cccc. num. 4. lib. iij. Anton. Gomez. in lxxx. Tauri. num. 57. in tracta. de delict. cap. j. num. 70. Iul. Clar. in pract. §. vlt. quest. lxx. vers. & in hoc.

Lis non contestata tunc censetur, cum reus vel negans vel concedens quod petitur, expressim dicat id nō agere contestandi animo poterit tamen à iudice cogi, ut purē respondeat, alias contra illum ut contumacem iure procedetur, quemadmodum frequentius interpretibus placere affirmat Turzan. opin. cxxxvij.

Litis contestatione inducti effectus non idcirco pereunt, quod in l. cij. agitatio perempta sit, ac lata à iudicij obseruatione sententia proponatur, commune inquit. Ant. Gomez. meus olim iuris doctor in tract. de testa. cap. illi. nu. 32. ver. quarto facit.

Litis ob contestationem non efficietur res litigiosa, si in personam agatur, ut est recepta interpretum opinio iuxta Roman. consil. cclxx. incip. pro decisione Crauet. consilio cclxxx. scripti alias Franciscus Turzan. opinio. ciiij.

Literae, quibus rem aliquam mitti, vel solui scriptum est, nisi & expressim rem illam vel pecuniam literarum latori tradi praecipiat, non efficiunt, quo minus pristina obligatio suo in statu non reseruet, si res literarum latori tradita, atque amissa, vel intercepta fuerit, ut commune pono ex Barto. Paul. ac Salic. in l. si mei causa. commod. Bald. Salic. & alii, in l. si is, cui. C. de furt.

Literarum comparatio si plene adaequata sit, in ciuilibus causis perfecte probabit, si vero non per omnia similis ostenditur, vel in criminalibus causis semiplenam probationem gignet, commune affirmo ex ijs, quos laudat Viuius lib. j. opin. xliij.

Literis etiam episcopi aliquid de iure attestantibus nulla fidei adhibet.

adhucetur, si de leuissimo, vel saltem leui præiudicio agatur. commune allerit Franci. Turz. opin. xxxv.

Literas ad eum scribens, qui cum colloquium interdictum est, nullo se crimine obstringit, ac nullas propterea penas luet. commune inquit Alciat. in l. j. in princip. num. 2. ff. de verborum obligat. & qui eum laudat Iulius Clarus in practico. §. vlti. quaest. lxxxij. statat. j. verfic. quarto si statutum.

Literas alienas aperiens, ac resignans, vt scribentis aduersario illarum copiam faciat, falsi crimen committere censetur, vt frequenter placitum allerant August. ad Angel. de malef. verfic. falsario, num. 10. Iul. Clar. in practico. §. falsum, verfic. aperiens, v.

Loco ab aliquo diserte expresso, qui vxorē non abductum in ipso matrimonij contractu pacificatur, proculdubio obligabitur. commune ait Pānorm. in ca. j. qui matrimon. accusa. poss. Et si nec is, nec quis alius generaliter, qui se vno in loco habitaturum promittit. in illo semper habitare cogatur, sed ad quod stipulantis interest, adstringatur. commune dicit Did. à Couarruias in tracta. de sponsal. ij. parte cap. vij. numero 5.

Lucrari dicimur, cum quasi debitum assequimur, commune pronunciant Ar. et in l. Titia, numero 3. ff. de verborum obligationibus. Palat. Ruin. in telest. capit. per vestras. §. xxj. numero 5. de donat. inter yrum & vxor.

Lucrum alicui alicuius contemplatione ablatum, illi eidem adscribitur, cuius ratione aufertur. commune inquit Curt. lun. consil. xcij. nu. 6. Villal. in sua collecta.

Lucrum aliquod de pacisci creditor, cui pecunia soluenda, vel res aliqua restituenda est, non ante potest, quam mora à debitore commissa iam fuerit. quamuis & ipse negociari consuetus sit, & eo loci, vbi debitum contrahitur, vero similiter idem lucri facturus esset. commune doctorem enunciatum affirmant Ar. et in consilio clj. viso themate, & consilio clvj. visis diligenter. ad fin. Aymon. Crauet. consilio lxxxvij. incipit Sompronius. Turzan. opin. clv. Quamquam non iniuria aliud moliantur Paul. Castren. in l. Iulianus. §. ex vendito, ff. de act. empt. Decius consilio tertio, & consilio cxj. & in cap. cum venerabilis. numero decimo quarto ad finem. de exceptione, Corn. Alexand. Alciat. Cagn. & Molin. quos refert, & meritisimò probat Did. à Couarru. lib. ij. resolut. cap. iij. num. 5.

Lucrum cessans is demū petere potest, qui negociari ad solet. commune scribunt Socin. consil. clvj. lib. j. Dec. consil. ij. Rebus. in l. vna. nu. 601. C. de sent. quæ pro eo quod interest, quamuis aliud longè diuturnum solida iuris ratio dicitur, constituat, ac præcipiat ex l. si sterilis, §. cum per venditorem, ff. de action. empt. vt non de nihilo titubauerit Dec. dicto consil. & astuet idem Dec. in cap. cum venerabilis. num. 14. de except. atque aliter omnino in emptore oculatus censuerit. Andr. Alciat. in d. l. vnica, num. 79. & num. 80. C. de sentent. quæ pro eo quod interest, verum ea de re copiosius alibi. Intellige tamen ac perpetuo menti insculpe, vt huiusmodi lucrum peti possit, non solum satis esse eum, qui illud poscit, negociari consueuisse, sed & necessariò probandum esse tantundem versosimiliter lucrari alioquin potuisse, quantum idem petit. Commune asserunt Ias. in l. iij. §. vlt. ff. de eo quod certo loco. late Did. à Couarr. lib. ij. variarum. ca. iij. num. 2. verfic. primo deducitur, & qui copiosius praxim tradit. Atque id duntaxat ad primum lucrum, quod aliis creditor facere potuisset, non & ad alia deinceps quæ consequi probabiliter posset, humaniter cum multis constringit Straccha de contract. mercat. v. par. num. 3. & sequi. quamuis Cagnol. non semel aliud verius esse, & nec vno anno lucro huius generis petitionem circumscribi asseueranter contendat.

Lucrum nuptiale, quod maritus vel statuto, vel consuetudine ex demortuæ vxoris bonis consequitur, non idcirco amittet, quia ad secundas nuptias transferit, quamuis illud eiusdem matrimonij liberis seruate teneatur. commune aiunt Rip. in l. famina. num. 5. q. xxij. & nu. 6. q. xxij. C. de secund. nupt. Ioan. à Garçon. in auth. ex testamento. num. 8. illo tit. Nicol. Ar. in l. generaliter. num. 41. cum seq. C. illo rod. tit. largè doctore meus Arius Pinel. ad l. iij. num. 2. C. de bon. mar. alia ad hoc lucrum spectantia video inferius ver. Maritus.

Ludus omnis generaliter iure interdictus censetur. commune effert Maluer. de ludo traxill. quem laudat pract. Conrad. num. 1. in fi. Quod intelliges siue ludus is à fortuna totus pendeat, siue in eo multum ingenij vis, multum experientia versetur, ac polleat: quemadmodum in xaxillorum, tabularum, chartarum, ac similibus ludis exploratum est, vt verum ac receptum testantur Imol. in cap. clerici. in ij. nu. 16. de vita & honest. cler. Iul. Clar. in practico. §. ludo, At ludus, qui solo ingenij acumine regitur, vt latruncularius, etiam clericis licitus, inculpatusque est, vt communiter receptum scribunt Abb. in d. c. clerici. nu. 4. Bertach. de episcopo. in j. part. causa fin. q. vij. Iul. Clar. vbi supra. non tamen vltra vnum annum eo etiam ludo quis periclitari poterit, iuxta ius receptum à consuetudine abolitum, vt testatur idem Iulius eodem loci. mihi tamen vel minime omnium is latruncularum ludus permittendus videretur, cum in illo plus temporis, majori animi anxietate ponatur, quod & alicubi Robertus de re milit. obseruat.

Ludo etiam alearum partum lucrum victus à victore hodie ob ludendi consuetudinem non repetitur, dummodo nulla in ludo fraus ver sata probetur, vt commune iuris interpretum placitum attestantur Barb. consil. lxxvj. num. 7. lib. vij. Roch. de consuet. num. 6. Caccialup. de Lu. o. num. 79. Iul. Clar. in practico. §. ludus, verfic. item vincens. Licet de iure longè aliud verius sit, vt asserunt glo. in scholio vlt. l. vlt. ff. de alea luf. & aleat. cuius sententiam communem affirmant August. ad Ang. de malefic. in verfic. metitore de mali dadi, numero 23. Caccialup. vbi supra numero 40. atque eā proculdubio obtinebit, vbi & hodie alea lufu interdicatur.

Ludenti quicquid ad ludendum mutuo datur, etsi de iure repeti nequeat, de consuetudine contra ius vltura condici ac repeti potest. commune asserunt idem etiam inter clericos processum allerentes Did. à Couarr. in repetit. cap. peccatum. & qui eum laudat Iulius Clar. in practico. §. ludus, verfic. penult. Quod tamen intelliges verum fore, nisi si is, qui mutuo id ludenti dedit, vel ludentium alius receptor sit, vel vnà ludat. commune testificantur Caccialup. de ludo. q. viij. in in princ. & num. 33. Grammat. decis. xl. num. 3.

M

MAGISTER, & sine causa, discipulos intra modum impune verberat. commune aiunt Porc. in §. sed hoc tempore. ad glos. cognita. num. 6. Instit. de iis, qui sunt sui, vel alien. iur. Anan. in rub. nu. 5. de magist. quem refert Iul. Clar. in practico. §. vlt. quaest. lvj. verfic. potest etiam.

Magna vel modica causa, personarum qualitatibus metitur. commune asserunt Ioan. Lup. in repetit. rubr. §. xj. nu. 12. Viuius late de materia agens lib. i. opin. xxxj. & vide quæ superius posui. ver. arbitrium.

Maieftatis læsæ crimen, & aduersus quoscunque principes superiores non agnoscentes, & aduersus quemcunque cardinalem committi intelligitur, & censetur, vt communia interpretum dogmata ex multis latissimè asseuerat Iul. Clar. in practico. §. læsæ maieftatis, verfic. committitur. cum sequentibus. Non tamen vnquam aliàs commissum iudicabitur, quàm si ille, qui eius criminis patrati insimulatur ei, quæ flagitiosè offendisse arguitur, vel ob domicilium, vel ob originè subditus sit, commune asserunt Gyg. de crimin. læsæ maieft. quaest. lxxvij. num. 2. Iul. Clar. vbi supra, verfic. vidi quandoque. Quin & illi præterea maieftatis læsæ crimine irretientur, qui cum quid de illud affectantibus sciant, non opportune deserant. commune ait late Viuius libro ij. opin. cclxvj. Quamuis contrarium & humanius & verius mihi profectò videatur, quod non pauci alij obnoxij iam contenderunt. Memeris autem semper quod eorum liberi, qui nefario hoc crimine obstringuntur, tum demum subeunt penas, l. qui quis. C. ad legem Iul. maieftat. cum id criminis contra ipsum Imperatorem, vel Romanam Rempublicam patratum ostenditur. commune asserunt Andr. Alciat. consil. cccclxvij. num. 6. in fin. Gyg. de crimin. læsæ maieft. q. xxij. num. 9. Iul. Clar. vbi supra ver. vnum tamen.

Maiores decutionum pars consilio interfuisse censetur, quando due partes ex tribus ad eam. commune inquit Bellon. consil. xxxix. nu. 1. Villalab. in sua collecta.

Maiores (vt loquendi consuetudo inualuit) successor locatione ad longum tempus. aut emphyteusim ab eo, cui successit, constitutam non necessariò seruat, vt receptum ponit Arius Pinel. in l. j. part. iij. nu. 67. C. de bon. matern.

Maiores, aut bonorum pari vinculo obstrictorum successor non offenditur præscriptione aduersus antecedentem possessorem absolutam, vt commune pono ex Dec. consil. cccclxv. nu. 47. Rub. consil. lxxxij. nu. 6. Grat. consil. xx. num. 37. & consil. cj. num. 42. lib. j. Paris. consil. xxij. num. 119. lib. ij. & in cap. cum non liceat num. 18. de præscriptione, atque ex aliis quos laudat liberaliter Arius Pinel. in auth. nisi tricennale. num. 49. C. de bonis matern.

Maiores successorem non damno afficit sententia in antecessorē lata: commune inquit Soc. consil. clxxxj. nu. 93. lib. j. magis commune asserunt Dec. consil. cccclxv. num. 19. & Aymon. Crauet. consil. cxv. num. 7. Sed contrarium verius & communius ostendit diligenter & operosè Pinel. in l. j. part. iij. num. 48. C. de bon. matern.

Mala fides quocunque tempore ex scientia rei alienæ emergens, præscriptionem nondum perfectam disturbar commune ponit Bald. de præscript. ij. par. tertie partis q. vij. & viij. non tamen mala fides possessoris à quo res comparata est, illius præscriptioni impedimento erit, qui eam ab ipso comparauit. Sic enim restringi debet authent. malæ fidei vt frequenter placitum inquit Balb. vbi supra quaestio. xij. nu. 8. limit. vij. Arius Pinel. in auth. nisi tricennale. nu. 34. de bonis matern. diluet autem malam fidem, tum iuris error atque iniusta causa, vt commune ait Rub. consil. lxxv. tum triginta annorum cursus, vt commune scribit late Viuius lib. ij. opin. clxvij.

Mala fidei possessor censetur, qui à vero rei domino admonitus res illam

illam suam, non verò distrahentis est; eam nihilominus emit. commune pōno ex Fel. in c. ij. nu. 5. ver. fallit v. de præscript. March. de Afflict. dec. ccc. cvj. nu. 10. Balb. in rel. et l. Celsus. par. ij. nu. 24. ff. de v. ca. n. & Ario Ph. el. qui pōmè declarat. in authent. n. l. tricennale. nu. 14. cū sc. C. de bon. matern.

Maleficium & is commississe dicitur, qui vel iniuriam intulit, vel verbis quidpiam aliud pœna dignum effudit. commune asseuerant Blanc. in v. act. crim. nu. 5. l. Jul. Clar. in præct. §. j. ver. sed quæro nunquid maleficium. Quamuis contrarium affirmet receptum Alciar. in verbum facere. ff. de verb. significat. cuius opinio magis explodenda v. rbi subtilitate, quam solis iuris rationibus solcitur.

Mandatum generale, quo quis procurator constituitur, si in eo casus aliquis speciale mandatum exigens excipiat (vt verbi gratia, ne iusturandum procurator præter ceteros omnes casus, in quibus speciale mandatum requiritur, & qui ab aliis comprehensus non essent, comprehendat. commune aiunt Cagnol. in l. j. nu. 30. & nu. 33. ff. de reg. iur. Euerard. in topicis. argumēt. ij. Viuius lib. j. opin. ccvij. Quin & alioquin regulariter mandatum cōpletur id speciale absque, quo frustra generale foret. commune inquit Curt. Iun. in l. ij. nu. 43. ff. de iur. dictio. omnium iudicium.

Mandatum ab eis, qui se procuratores dicunt, exhiberi iudices suapte sponte, ac parte non petente, præcipere nequeunt, commune ait Fel. in c. causam. nu. 5. de iudi. & qui meritò est nonnullis dissentit Nicolaus Ant. Grauat. lib. iij. c. v. numero 22. & 23. ad Vestrum. Intelligere tamen ac perpetuò memineras, quod is absque mandato oerim re cte ager, penes quem obligatoris instrumenta erunt, si præter cautionem de rato præstet, vt frequenter placitum affirmant Fel. in l. cautione. numero 12. C. de procurato. Alciar. de præsumptio regula. j. præsumpt. xxij. Nicola. Anto. Grauatius. d. oap. v. numero 30. & vide supra ver. Cautio.

Mandatum à marito vxoris causam agente tum demum peti potest, cū semel illud recepit. commune dicit Iaf. in l. maritus. nu. 8. C. de procurat. Ab amicis verò amicorū causas acturis, & si generaliter exigatur, vt cōmane asseuerat R. p. in c. cū M. nu. 61. de cōst. t. B. l. a. in tract. de cōpromiss. in l. ij. q. nu. 48. ver. si ar. ius. Tamen si de rato amici caueant, non exigitur. commune ponit Viuius lib. j. opin. xxix. Cuius contrarium verus ac probabilis abbi i. se ostendo. Quin & filius ex dato coitu susceptis, si pro patre velint agere, mandatum necessarium est, vt commune effatur Iaf. in lege exigendi. numero nono. C. de procurat.

Mandatum interuenisse haud præsumitur, percurso etiam mille annorum lapsu, vt ait frequenter placitum Cagnol. in l. velle. nu. 16. 18. & 19. ff. de regul. iur. magis commune affirmat quamplurimos in id doctores congerens Ioan. Ceph. Ferr. cōs. lxxv. nu. 16. Excipe, nisi causa parui momenti vertatur. commune enuocatur Gozad. consil. xcvi. nu. 11. Sed quod generaliter semper tanto annorum cursu præterlapso mandatum interuenisse præsumitur. asserunt cōmune Bologn. in l. j. nu. 58. C. qui admitt. Soc. Iun. consil. cxxxix. nu. 10. lib. iij. & alij, quos referet, atque immeritò amplectitur Viuius lib. j. opin. ccvij. Obseruabis tamen ac memoriæ perpetuò commendabis, quòd si semel mandatum intercessit, illius vi, res geri præsumitur, quamuis post magnū temporis intervalum geritur. commune dicit Alciar. in tract. de præsumpt. regula. j. præsumpt. xxij. nu. 12.

Mandatum qui suscepit, mandati oblatam, leuem, ac leuissimā culpam tenebitur, commune ait Porc. in §. vlt. nu. 1. ad fin. Insti. mand. Si autem forma ac fines mandati sciente & patiente domino egredietur, illi proculdubio oberit, vt commune renuncio ex A. ex. in l. sepē. nu. 87. ff. de re iud. & consil. lxxxij. lib. v. Iaf. in l. si quis iniquum. §. si procurator. nu. 5. ff. quod quisque iur. Fel. in c. cum olim. de offic. deleg. & in capitulo quarto numero 12. vt lre non conteste Deci. consil. dclxxij. nu. 2.

Mandatum ad matrimonium contrahendum, testibus probatur. cōmune dicunt Alex. consil. cxix. ver. si. lib. v. Curt. in additio. ad Paul. in l. j. ver. si testes. C. de procura. vt & quoduis aliud mandatum appositis testibus ritè probabitur. commune inquit Iaffred. decif. cxc. Quin & eius reuocatio vno teste, ac iurcurando alterius testis defectu explenti, probabitur. commune ponit Viui. lib. j. opin. cccxv. cum Corfet. in sing. ver. mandatum.

Mandatum non exigitur proponendis absentis causis: vt commune placitum attestatur Præpos. in c. si quado. ij. q. vj. nu. 21. nisi vt procurator absentem velit quis defendere: quippè tunc secus est. commune pronunciat Iaf. in l. si is, qui. numero septimo C. qui testamen. fac. poss.

Mandati actione tenetur qui generaliter pecunias mutuas dare, aut fœnerari, aut in rerum aliquarum emptionem erogare aliter non facturo mandauit, aut etiam qui alioquin facturo certam tamen rem emere, aut certo alicui mutuari mandauit, vt communis hac in re Ioan. dogma asserit Porc. in §. vlt. in si. Insti. mandat.

Mandator maleficij non ex eo quis probabitur, vt torqueri ea de re possit, quod sibi illud perpetrandum mandasse aliquis affirmet, com-

mune & praxi tritum attestatur Iulius Clarus in præct. §. vltim. q. xxj. ver. si. & ex hac. N. habis autem, quod qui maleficij mandati conuincitur, non statuto sceleris admissorem punienti, sed statuto in facinus scilicet ipsum pœnas discernenti comprehenditur, commune effatur Iaf. in l. si quis id, quod. nu. 36. ff. de iurisdic. omni. iudic. & in l. si quis pro emptore. nu. 361. ff. de v. l. cap. Bologn. consil. xxxij. quamuis generaliter ac perperam ex præpollerè accepta Iaf. auctoritate receptum, & praxi seruari assuetum scripserit Turzan. opin. cxxx. vt mandator statutus de faciente loquentibus obligetur, quod etiam magis commune attestatur Alber. iij. par. statut. q. l. ij. nu. 15. Sed superior sententia & verior proculdubio, & receptior est, vt facile collectu est ex aliis, quos supra laudauit, atque ex aliis quos cumulatim allegat Iulius Clarus in practica. §. vltimo quæstione lxxxix. ver. si. sed quæro, non tamen dubium est, quin sceleris mandator iure ciuili æquas patrarori pœnas generaliter, & indistinctè luat, vt commune inquit Curt. Iun. consil. cxxxvij. nu. 5. Cotta in memorab. ver. mādans, & qui latè hac de re agit Iul. Cla. d. q. lxxxix. Punietur autem vbi exequutum mandatum est, non vbi iniunctum est, commune tradunt Duenns regula cccclxxvij. in iij. ampliat. Iul. Clarus d. §. vlt. q. xxxvij. ver. item quæro.

Mandans alicui alapas infligi, vel os alicuius vulnere deformari, si homicidium subsequatur, non illius tenebitur: at qui simpliciter vulnus alicui inferri iubet vel cūm offensus esset, seruo iniungit, vt ad se non reuertatur, ante quàm nouum de offendenti audiatur, subsecuti postea homicidij tenebitur, vt cōmunia copiosè ponit Iul. Clar. in præct. §. vlt. q. lxxxix. ver. pone, cum ver. sequent.

Manus alicui si simpliciter amputari iubetur, & leua atque iniuorior semper amputabitur, ac si vna tantum manus iudicato sit, non ea reserabitur, quemadmodum communia interpretum dogmata recenset Iulius Clarus in præct. §. vltim. quæst. xcvi. ver. pone quod aliquis, & v. r. sequent.

Maritus vbi dotem, vel dotis partem, ex alicuius statuti constitutione lucrificat, dotem vel dotis partem solutam, non verò duntaxat promissam lucrabitur. commune inquit Berous decif. lxxij. numero 79. & 13. & qui id dogma argumentis illi contrariis tutari nititur Viuius lib. j. opin. cccxix. Mihi tamen contrarium verius & non minus receptum videtur, quod attestantur Alex. & Iaf. in l. si donaturus. §. j. ff. de condic. ob. caus. Soc. consil. xxxij. in præsentis consultatione lib. iij. & qui communem conclusionem asseuerant Curt. Iun. consil. cxxxix. præsupponitur, paulo ante finem: Tiraq. in fin. de retract. conuent. nu. 33. & seq. vbi ampliat idem fore, tamen si statutum de dote data, aut de dante dotem expressim meminerit, quod etiam absque dubio probari debet, nec requiritur præterea, vt huiusmodi statuti locus sit, vt la copula: aut vxoris in viri domum deductio. quemadmodum commune ait Rolan. à Valle, in tractat. de lucro doris. in q. 116. nu. 6. Vnde longe minus ambigi poterit, cūm vel per vnam noctem vir atque vxor simul concubuerint, vt receptissimum affirmant Viuius vbi supra, post Tiraq. in tract. res inter alios act. l. xliij. & in l. si vnquā. ver. donatione largitus. C. de reuoc. donat. Quin & cūm post matrimonium de presentibus absque copula contractum vxor religionè proficibitur, maritus dotem, dotisue partem ex id genus statuto lucrificet, commune pronunciant Iaf. consil. cxxxv. lib. ij. & qui eum laudat Viuius d. opin. Non tamen maritus nomine tenus ac putatiuus huiusmodi statuti prærogatiuis fruatur, vt receptum affirmat Rolan. d. tracta. q. xcviij. nu. 16. & 17. Attenditur autem semper ac diligenter obseruabitur in his quæstionibus de dote lucranda statutum, quod in mariti domicilio vigerit, non verò quod in ipsius vxoris vel patriæ, vel domicilio conditum florebit. commune asseuerant Iaf. lect. j. nu. 60. in l. cunctos populos. C. de summa Trinit. Soc. Iun. consil. xiiij. lib. j. Curt. Iun. consil. cxxxix. Viuius latissimè d. opin. vbi quam plurima ad materiam vtilia congerit Et hæc profecto sententia mihi verior & receptior videtur, quidquid in contrarium scribat Purpur. in d. l. cunctos populos. nu. 120. Memineris autem porro, quod huiusmodi emolumentum liberi prioris matrimonij superstitis non remorabuntur, nec impeditur, si vel de illis statutū expressim interpretum dogma esse literis prodiderunt Boet. decif. cxiij. nu. 4. Berous in fam. q. cxix. numero 1. Paris. consil. xcx lib. ij. Obseruabis hac in re denique, quod maritus secundò nuptas, ac liberis prioris matrimonij prædite, non maiorem dotis partem lucrificet, quàm ad vnum ex illis liberis peruenerit, tamen si certam dotis partem illi statutum aliquod discretè addiderit, commune ait Bertran. in l. hac edictali. nu. 20. C. de s. cond. nup. subducitur tamen & legitima illius filij portionis ratio, vt commune tenetificatur Aymon Crauet. consil. xci. nu. 12.

Maritus proprietate omnium bonorum, quæ ex vxoris vita sancte facultatibus, causa gratuita nactus est, labitur, si secundo matrimonij iugo caput subdat, reponunturque bona omnia illa primi matrimonij liberis, vt frequenter placitum pronunciat Ioan. Nicel. in l. generaliter. numero 8. & numero 58. C. de secund. nupt. quam in re videbis, etiam quæ superius obseruato ver. Lucra nuptis.

Maritus absque mandato pro vxore rectè aget, si nunquam ante illius mandatum recepit. commune inquit Ias. in l. maritus. nu. 8. C. de procurator Quin & vxoris nomine non incassum aget ad venditionis à se ipso factæ rescissionem, vt commune dicit Ant. Nicel. in gl. cō corlan. cxx. §. duodecimo adducitur.

Maritus & sine causa vxori impunita verbera modicè infligere poterit, vt frequenter doctoribus probari, non admodum vxorij restantur. Porc. in §. sed hoc tempore. nu. 6. Instit. de iis qui sunt sui, vel alie. iuris. Alex. consi. cxv. nu. 3. lib. v. & qui eum laudat Iul. Clar. in pract. §. vlt. q. lvj. ver. potest etiam.

Maritus expensas in exigendis dotis nominibus positas, de quantitate ipsa nominum exacta coriader. commune ait cum Plomb. Cora. l. j. C. de bon. mater. Ioan. Cora. in l. frater à fratre. numero 1. 3. ff. de condi. & indeb. Quamuis contraria opinio veteris ac receptor sit, vt attestatur meus iuris doctor Pinelus in d. l. j. part. ij. nu. 7. C. de bon. mater. Tributa verò atque onera pro rebus debita soluet absque dubio maritus ex ipsis bonorum dotialium fructibus, id enim verè receptissimum affirmat idem Pinel. illa ea. parte. ij. nu. 72. ver. jigitur ampliatur.

Maritus interim dum matrimonium constat, dotis dominus censetur, vt late obseruauit superius ver. dos. Eius autem bona etsi pro dote ipsa tacite hypothecæ subiciantur, tamen pro vxoris alimentis non tacite obligata ducuntur. commune dicit Roma. consi. cccclij.

Masculorum nuncupatio tamen non ex propria verbi notione fœminas concludat, tamen ex legis interpretatione illas complectitur. commune inquit Curt. Iun. consi. clxij. nu. 3. Quamobrem masculorum nominatio in fauoribus fœminas comprehendit, vt frequenter placitum enunciat idem Curt. Iun. consi. clxij. nu. 5. quamuis & in contractibus secus sit, receptum scribit Ias. in l. si quis id, quod. nu. 2. 3. ff. de iurisdic. omni. iud. & generaliter in odio dignis diuersum omnino respondendum sit, quemadmodum resoluit Hip. in l. vna. nu. 224. & nu. 225. C. de rapt. virgin.

Mater à lucuosa liberorum hereditate in dubio excludi nequam debet. commune ait Curt. Iun. consi. cxxxij. nu. 6. Quin si à filio sine causa prætereat nullum testamentum dicitur cum causa silentio inuoluatur, pro exheredata habebitur, commune pronunciat cum Guliel. Iulius Clarus de testam. q. xlix. idemque attestatur Angel. in §. mater. Instit. de inoffic. testam. Bertran. consi. j. nu. 3. & cō si. xxij. nu. 2. lib. v. Did. à Couar. in c. Raynutius. num. 3. & seq. de testam. Ant. Gome. de testam. c. xj. nu. 34. Si autem per substitutionem pupillarem exclusa fuerit, nunquam illi legitima aliqua portio debetur, commune affirmant Alex. consi. xij. lib. iij. & qui eum laudat Viuius lib. j. opi. ccvj.

Mater vel dotata, vel indotata si legitime sibi in patris hereditate competituræ renunciet, non obetit sui ipsius filijs ad aui hereditatem aspirantibus, vt commune inquit Rip. in responsis tit. de legibus & long. consuet. c. vj. nu. 3. Viuius lib. j. opin. ccij. Videto tamè que hæc in rem scripsi supra ver. filius.

Matri filium ex alio quam suo ex marito susceptum asserenti, nulla fides habebitur, etsi multum diuque vagata fuerit. commune effert Boer. de fœcio xxix. num. 6. asserunt & ij, quos supra laudauit ver. filius.

Matrem ad secundas nuptias conuolantem nec filius, nec filia dote teneatur, commune pronunciat Ripa in l. j. numero 82. ff. soluto matrimonio.

Matris exclusæ proles non admittitur, vt commune latè retuli supra ver. filius.

Matrimonium signis duntaxat etiam ab iis, qui dari possunt, rectè, riteque contrahitur. commune dicit Aretin. consi. xij. Syluest. ver. si. matrimonium ij. §. vij. & qui complures laudat Did. à Couar. in tracta. de sponfal. ij. part. c. iij. nu. 1. Poterit etiam matrimonium vel ab eo contrahi, qui iam animam agat, vt receptissimum inquit Emanu. à Costa in l. cum tale §. si arbitrato. ampliat. quarta numero 2. ff. de cōditio. & demonstra.

Matrimonium contrahitur his verbis, non nisi te habeo vxorem non mutabo te pro meliori vxore, vt frequenter placitum affirmant Præpos. in c. ex part. nu. 7. & nu. 8. de sponfal. Dec. in l. tractatione. in princip. C. de tractatio. & qui non immeritò dissentit Turzan. opin. cxij. Item si quis dixerit, te habeo in vxore, iuro seu promitto, quod te habeo in vxorem, matrimonij iugo sese alligasse videbitur. commune ponit copiosè Did. à Couar. de sponfal. ij. part. c. iij. §. j. nu. 4. ad finem. & sequen. At non matrimonium sed sponsalia tantum iniecti, si verba subsequenter fecerit, Volo tecum contrahere matrimonium, volo te in vxorem ducere, commune asserit idem Did. à Couar. d. §. j. nu. me. 4. Sed si quis solentibus verbis matrimonium cum aliqua contrahat, vt ab illa sui copiam consequatur, animo alioquin alienus à matrimonio contrahendo, & cum illa consuetudinem habeat eo semper fornicandi proposito, nullis matrimonij vinculis irretietur, quamuis debeat sub mortiferi peccati pœna vel celebs illam vxorem ducere, vel iam maritus stupri damnus pecunia resarcire. commune ait Did. à Couar. cum Hadrian. & alijs d. ij. part. c. ij. nu. 4.

Matrimonium verè contractum censetur si parentibus filiorum nomine expressim conjugalem consensum præstantibus iudè filij præfentes tacuerint, tamen nullum aliud signum ediderint, commune ait latè Did. à Couar. in tract. de sponfal. ij. part. c. iij. nu. 4. longè autè diuersum ius erit si extranei hunc consensum exhibuerint. vt commune attestatur idem Did. eod. in loco.

Matrimonium contractum antea præsumitur, si ij illud se contractisse dicant, qui in illicito alioquin coitu, aut stupro deprehendantur vt commune renunciet Hippo. in l. vna numero 69. C. de rapt. virgin. Ioan. Cora. libro tertio Miscell. c. ix. numero 8. Iaco. Meno. alibi cubi de arbitra. iudic.

Matrimonium nondum coitu perfectum parte vna inuita diuidi potest. commune ait Curt. Iun. consi. clxx. nume. 1. quamuis promotio ne ad sacros ordines non dissoluatur commune dicit Oliuer. de gradibus cognat. numero decimo octauo Dissoluitur tamen dispensatione, vt frequenter placitum inquit Curt. Iun. d. consi. clxx. num. 1. Absolutum autem nec vilo pontificio diplomate de suo loco & gradu mouebitur. commune affirmant Cagnol. in l. nuptias. numero 5. ff. de reg. iur.

Matrimonium contractum iri cum pœna, vel modicæ quantitatis etiam ij promittere nequeunt, qui ipsos contracturos iure sanguinis contingunt. at enim atque tū in quantitate tum in specie rectè dabuntur: & si hæc quoque vtrinque dari nequeant. Gõmunia asserit hac in materia cõueniendus Did. à Couar. in tract. de sponfal. ij. part. c. iij. §. vij. numero 5. 6. 7. & 8.

Matrimonium, quod sub conditione contrahitur si Romanus Pontifex eius rei gratiam indulserit. valet ac ratum est: vt receptum affirmant Did. à Couar. & qui eum cum alijs refert Iul. Clar. in pract. §. incestus. ver. sed quid si aliquis.

Matrimonium motu obsequiali, vel officioso, vel reuerentiali, vt ita dicam, contractum, valet, ac firmum, ratumque est: nisi sitis metus sit, quo ceteri contractus rescinderentur, quippe tunc matrimonium penitus nullum erit, cõmunia ponit diligenter Did. à Couarra. de sponfal. ij. part. c. iij. §. vj. nu. 3. & nu. 5. Si verò matrimonium alio metu contrahatur, ipso iure nullum profusus est. commune aiunt Panor. mita. in capit. cum locum. numero 6. de sponfal. Bar. consilio liij. numero 10. lib. j.

Matrimonij secundi causa, quod viuo marito. quem iam dudum ab sentem probabiliter mortuum credebat, vxor contraxit, non puniatur. commune pronunciat meus iuris doctor Añto. Gomez. in l. lxxx. tauri. nu. 37.

Matrimonij nomine, quod statuto puniatur, non aliàs quis plectetur quam si coitu consummatum ostendatur. commune dicit Hipp. sing. clvj. Quamuis contrarium affirmet receptum Did. à Couar. de sponfal. ij. part. c. j. numer. 3. Viuius lib. j. opin. ccij. quod verius cum distinctione alibi ostendo.

Matrimonij libertas nec statuto, nec lege aliqua imminui potest, quam ob rem si alicuius consilio matrimonium contrahi iubeatur, & secus facientibus pœna imponatur, aut alicuius iuris vel beneficij priuatio indicatur, nullius ponderis omnino erit statutus, vel lex, qua id præcipietur. commune inquit Franc. Cur. in addit. ad Pau. in l. j. litera G. ff. de iust. & iur. & qui alios cumulatè laudant Did. à Couar. de sponfal. ij. part. c. iij. §. viij. nu. 6. Viuius lib. j. opin. cxxij. Iul. Clarus praet. vlt. §. q. lxxij. statu. iij. per totum, non tamen matrimonium impediri dicitur, nec illius libertas imminui censetur ex lacri alicuius alioquin proposito amissione, vt frequens interpretum dogma attestatur Aret. in l. Titia. nu. 3. de verb. oblig. meus iuris doctor Emanu. à Costa in l. cum tale §. si arbitrato. ampliat. viij. nu. 2. Did. à Couar. d. ij. part. c. iij. §. iij. nu. 8.

Matrimonij probatio non erit nominatio, quamuis illius præsumptio futura sit. commune ait Io. Cora. lib. iij. Miscell. c. iij. nu. 7. Nec illud item probant enunciationis, aut narrationis verba in instrumēto exarata vt frequenter placitum dicunt Fel. in c. illud. nu. 2. de præsumpt. Curt. Iun. consi. xcj. nu. 5. Nec præterea matrimonium probabit, vel annuli delatio iis etiam in locis, quibus id signi à mulieribus passim circum ferri solet, nec vel sola fama, vel mutui pro viro & vxore operationibus adiuncta, nec sola dotis, vel donationis propter nuptias nominatio. nec denique sola viri ac mulieris cohabitatio, quæ admodum frequentibus calculis receptum testantur Soc. consi. xxxix. vijs & inspectis lib. j. Turza. opi. lxxxix. Quinimo nec fama & cohabitatio coniunctim idoneam illius probationem suggerent, commune pronunciant Soc. d. consi. Turza. opi. clxxx. Si tamen ad quadraginta annos cohabitatio peruenerit, satis luculenter ea vel sola matrimonium probabit. commune effatur Præpos. in cap. consultationi. de sponfal.

Medicus cum ægroto nullam pactionem, nullamque conventionem interim dum ille cum morbo constitatur, facere potest. vt verius, ac receptius accuratè profertur Arius Pinel. in l. j. part. ij. c. ij. nu. 33. cum præced. C. de bon. mater. Nec ante præmium vllum exiget, quam fanitas infirmo restitatur. commune aiunt Ripa de peste. in titulo de remedi. ad curand. p. ff. m. numero 127. & qui latè hac de re

agit V. n. n.

agit Viuius lib. j. opin. clxxvj.

Meliori rei reddenda impensis sumptus restituere is tenebitur, qui lib. C. de rescind. vend. rem ipsam volu. vit abducere, vt frequenter placitum late ostendit doctor meus Arius Pinel. ad illam eandem. l. part. ij. c. ij. nu. 1. cum seq.

Membrorum appellatio ad ea solum membra refertur, quibus diverso, ac proprio officio corpus mouetur. commune inquit Did. a Couar. in repet. clemen. si furiosus. nu. 8. de homicid. l. l. Clar. in prac. §. vlt. q. lxx. ver. item quaro.

Mendacium illius, qui ab alio crimini arceffitur, tunc demum aptum torquendo indicium suggeret, cum praeterea re alia iuuabitur. commune affirpat Grammat. voto. xxx. numero 15, in finem, & qui recte id explicat Iulius Clarus in pract. §. vltim. quaestio. xxj. ver. mendacium.

Mendacij impropertio & a prouocato, & a verum dicenti facta in iurarum actionem impropertant in gignit. commune dicitur Bieri post confue. Biturig. conf. j. l. l. Cla. in pract. §. in iuria. ver. quaro etia. quomuis ea in re labascit Viui. lib. ij. opi. v.

Mecorum appellatio iura & actiones concludit. commune ponit late ac diligenter insignis Pinelus in rubri. parte prima numero 7. C. de bon. mat. rn.

Mercatores belli tempore nec merces licitas ad hostes deferre possunt. commune inquit Boer. dec. clxxij. nume. 10. At in pace seu in pacis induciis impunde non veritas merces ad illos asportantur. commune cum multis pronunciant Stracca demercat. j. part. num. 43. & nu. 47. in finem. Iulius Clarus in pract. §. vlti. quaestio. lxxxvij. versicu. Christiani.

Mercatores rationu codicē postulantibus aduersariis edere tenentur. vt frequentius placitū afferuat Stracca de mercat. ij. part. nu. 70.

Mercatorum liber in magnis summis probationem ipsis haud sup pediat. Comme dicit Aymon Crauet. de antiquit. tempo. part. j. ver. vidimus & abund. nu. 3. Si tamen ex partiu consensu confectus fuerit, & contra tertium quelibet se plenam probationem dabit. commune effit & idem, & ibidem nu. 29.

Mercatorum in causis, controuersis, ac disceptationibus aequitas non iuris rigor infpici. ac si qui debet, vt frequenter placitum constituo ex iis, quos laudat. Dec. in l. in omnibus quidem. ff. de regul. iur. Bertrand. confilio cxlix. libro tertio Paris. confilio lxxxij. numero 20. & confilio lxxxviii. numero quatto libro primo Stracca, qui id eleganter, ac verè explicat, de mercat. titu. quomodo in causis mercat. nu. 1. cum sequentib.

Merces licita cum illicitis deprehensa non vnà proferuntur. commune aiunt Alber. in. ij. part. statut. q. iij. nu. 5. Iul. Cla. in pract. §. vlti. q. lxxxij. statut. vij. ver. vltim.

Meretricis matrimonium a mortis poena illum excusat, atque eripit, qui ipsi merito addictus erat. commune afferit Viuius lib. j. opin. xlv. ver. tertio etia. Quae sententia insigniter mihi probatur. ea etenim ratione tum multorum barathrum de medio aufertur, tum non leuiter plebitur, qui tale sibi consortium asciiuit. erit illam vsu non seruari cum multis attestatur Iulius. Clar. in pract. §. vlt. qua. xvij. ver. quero etiam.

Meretricis raptor poenas l. vna. C. de rap. virg. sanctas non incurrit. commune affirmant Hipp. ad eandem met. l. num. 26. Ant. Gome. in l. lxxx. tauri nu. 45. Iul. Clar. in pract. §. raptus ver. sed quaro, Viuius lib. j. opin. cclvj. Qui nec is, qui meretricem vi coegerit, vt secum re habeat, illi iniuriarum tenebitur, aut vllas alio vllio nomine poenas dabit, commune aiunt Alciat. confilio cccclxix. nu. 1. Iul. Clarus in d. pract. §. fornicatio. in finem princip. Amplia etia meretricis matrimonij vinculis alij constructa sit, quippe quia & qui hanc permoluerit, ac subagitaerit, nullis adulterij poenis irretetur, nullis aliis omnino supplicij plebitur. commune affantur Riminal. conf. xvij. nu. 2. Iul. Clar. in d. pract. §. adulterium. ver. quaro nunquid. Amplia secundò vt idem iuris prorsus futurum sit, quamuis vterque carcere conclusus tuc temporis fuerit, cum sic Veneri petulanter indultus est. commune ait Boer. dec. cccxvj. nu. 10. Quod tamen non procedet si ipse carceris custos illi vim intulisse arguetur. vt commune ponit Iul. Cla. d. §. fornicatio. ver. cum carcerata.

Meretrices in criminalibus causis testimonij dicendi ius non habent. commune pronunciant Iaf. in l. cunctos populos. lect. ij. nu. 54. C. de summa Trinit. Conrad. de decurion. libro j. capitul. ix. §. ij. nume. 17.

Merita, quae ius agendi non praestant, nec obligationem naturalem producent. vt frequentius placere, ac iuris rationibus magis consonare diligenter ostendit insignis Pinelus in lege prima parti. iij. de bonis matern.

Merita alicuius, qui eo in actu inesse affirmit, qui & alioquin abque illis valiturus esset, plenam fidem faciet. commune inquit Curt. lun. conf. cxlij. nu. 3. Bellon. conf. lxxxij. nu. 17. Guido Papae dec. xcv. sed si actus alius iustus, atque inualidus futurus sit, nullus ius huiusmodi merita afferenti habebitur. vt frequenter placitum renuncio ex A.

lex. Iaf. ac Dec. in l. si donatore. de collat. Soc. conf. lxxv. & sequen. lib. j. Iaf. conf. clxij. lib. ij. Crauet. de antiquit. tempor. ij. part. a nu. 10. Bello. con. lxxij. nu. 5. Bertrand. con. cxxxvij. nu. 2. lib. v. Iul. Clar. de donat. q. ij. ver. adhuc occurrit. At Pinel. in l. j. part. iij. nu. 2. ver. nona lim. C. de bon. mater. quem circa isthac merita semper adi. & Ioan. Cephal. conf. xciiij. nu. 16. & seq.

Metus, qui in vitum grauem, & constantem cadere possit, in arbitratu iudicis ponitur. commune effatur accuratè Did. a Couar. in tract. de sponsal. ij. part. c. ij. §. iij. nu. 8. Is autem & in personam propriam, & in filium illatus matrimonium vitiat. atque ceuerit, commune dicit Cardj. Alex. in c. cum locum. ver. succedit q. de spons. Sed & huiusmodi metus a potentiori illatus a mortis poena excusabit illius alioquin reum, vt frequenter placitum afferuat Corfet. in sing. ver. metus. Grammat. voto xxvij. Viui. lib. j. opi. xlv. ad finem.

Metus reuerentialis, hoc est, qui ex mariti, vel patris, vel domini obseruatione, atque cultu proficiscitur, non est idoneus ad contractus rescissionem, vt frequenter placitum pono ex Alex. in l. interpositas. nu. 5. C. de tranfact. Alciat. in c. cum contingat. nu. 1. de iureiur. Did. a Couar. de spons. ij. part. c. ij. §. vj. a nu. 3. Viui. lib. j. opin. cxxij. Excipe nisi si minor praecesserint: commune ponit Soc. conf. cclxj. lib. ij. excipe ij. nisi insignis inde laesio emergat. commune inquit Aret. cou. xxiiij. quod iudicis arbitrio metietur. quemadmodum vt commune scribit Viui. d. lib. j. opi. lvij. in finem.

Metus contractum, qui illo gestus, actus vè est, non reddit nullum, et si rescissioni obnoxium faciat. commune afferit Martin. Nuuar. in relect. c. accepta opposit. v. no. 8. de restitut. spoliar. Excipe nisi si dotis vel per stipulationem promissæ contractus sit. commune effantur Bald. Nouel. de dote. vj. par. priu. l. xxxvj. Viui. lib. j. opi. lvij.

Metum illatum esse, vel intercessisse, afferentibus duobus testibus maior fides habetur, quam mille aliis aliud afferentibus. commune inquit Dec. in c. vlt. de appel. Paris. con. cxxxvij. nu. 8. lib. iij. Did. a Couar. de sponsal. ij. part. c. ij. §. v. nu. 10.

Minz ab eo facta, qui potentia polleat, vel verba ad rem conferre sit assuetus, satis indicij ad quaestionem praebent. commune proferunt Anan. in c. j. nu. 10. de maledic. arc. Ant. de indicij. nu. 183. Iul. Clar. in pra. §. vlt. q. xj. ver. minz effata. quamuis Imo. in l. vlt. nu. 10. ff. de hered. institut. perperam scribat receptum, & ad infligendam poenam illas sufficere.

Minimis in rebus nulla cura impenditur. communem regulam effatur Gome. in §. poenales. post nu. 3. Institut. de actio.

Minor annis quin pro debito in carcerem detruatur, nihil impedit commune ait Caccialup. in tract. de debit. suspensio, & fugit. q. v. nu. 8.

Quod intelligo processurum, quamuis ille sit filiusfam. cum vbi que eadem iuris ratio versetur. nec multum hac in re moror. Viuius cum iis, quos laudat, lib. j. opi. cclxj.

Minor annis viginti quinque ac iam viginti annis maior accusari generaliter ac regulariter quemuis potest. commune affirmit Abb. in c. j. de accusat. Viuius lib. j. opi. xx. & quantum regulariter in quauius iuris sui allegatione laesus restitutionem impetrare possit. tamen si doctor aduocatusque fuerit, vt vel minor xvij. annis esse potest, nò restituatur. communia scribunt Boer. de c. c. ccl. Viuius d. libro j. opi. lxxxvj.

Minor, qui se maiorem annis iura vit, et si beneficium restitutionis idcirco perdidit, tamen contractum non idè minus nullum dicit si consensus propinquorum statuto loci requisitus, non interuenierit. commune aiunt Ferr. de Benintead. de c. c. xlviij. Viuius libro primo opin. cccxvi.

Minor annis si haeres ab aliquo institutus haereditate non adita decesserit, tanquam eo ipso laesus restitutionis beneficium ad haereses transmittit. commune dicit Ant. Gomez de testam. capitulo nono nu. mero vltimo

Minor, qui cum se enormissimè laedi nosset, restitutioni nihilominus cum iureiurando renunciauit, nec absolutiorem auctam ento, nec in integrum restitutionem impetabit. commune aiunt Curt. lun. c. 6. si. xl iij. Viui. lib. j. opi. cccxj.

Minores ob rem vilis venditam, non ad ipsam rem omnino auocandam restituuntur, sed ad resarciendum precij acturam, fietque ea in specie aduersario optio, num rem num precij reliqui praestatera. lit. vt frequenter placitum renuncio ex G. v. ad. conf. xl iij. nume. 14. At Pinel. in l. j. par. ij. c. ij. nu. 2. in finem. C. de rescind. vend. atque ex iis quos ipsi laudant.

Minores nec aduersus pecuniam fort uitò perditam restituuntur, vt commune inquit Ioan. M. uric. de restitut. in integrum c. clxx. Nec aduersus ordinariam actionis redhibitoriz, & quanto minoris praescriptionem, nec aduersus triennalem instantiaz cursum, nec denique in lapsum inuentar. j. conficiendi tempus restitutionem vltam obtine bunt. quemadmodum receptum ponit Turzan. opin. cxxv. Nec itaue rursus restituuntur, si se non aduersum ituros contracti gesto, vt ipe neraliter iurauerint. commune afferunt Aymon Crauet. confilio vij. Tuzananus opinio. cxxxij. & opinio. c. cate. simonono. Esti abut auxilia.

auxiliū præter restitutionē non obstante eo iurando intentare que ant. commune dicit A. ciar. in c. cum contingat. nu. 162. de iur. iur. d. Alioquin & in minimis rebus impioratam restitutionis opem adipiscatur, vt verius ac receptius contra aliquam multos merito possentur duo mihi non pœnendendi doctores Arius Pinelus, atque Emanuel à Costa, ille in l. j. pa. t. j. c. j. nu. 26. C. de rescind. venditio, hic in l. Galus. §. & quid si tantum. part. ij. nu. 77. cum seq. ff. de liber. & posthu. Quin & aduersus tœneratores restituentur, ni mutuum tœnebre, in eorum rem versum probetur, vt frequens esse interpretum dogma cōstituo ex Alex. in l. ciuitas. nu. 11. ff. si cert. pet. De. in l. singularia. nume. 2. ff. illo eod. tit. Rip. in l. j. §. si is qui bona. nu. 12. ff. de pignor. Soc. consi. cxv. lib. j.

Minores, qui ob delicta puniri possunt, de sui ipsorum facti q̄stione & iusturandum dare, & respondere coguntur. commune renuncio ex Hipp. in l. penul. nu. 72. ff. de q. & in pract. §. postquam. nu. 4. Ant. Gomez. de delict. c. j. nu. 65.

Minores quin ab alio ementes pacto rei vendendæ obligentur, nihil prohibet, vt receptius ait accuratè doctores Arius Pinelus in l. j. parte. iij. numero 53. C. de bonis matern. æquius & vtilius affirmat idem Pinelus in l. j. parte j. capitul. iij. nume. 1. ad finem. C. de rescind. vendit.

Minores cura vel tutela liberati non possunt locationem ab ipso- rum vel curatore factam improbare, vt commune asseruerat auiam ex Alex. in l. si filio. §. si vir. ff. soluto matrimonio Soc. consi. cxv. numero 6. lib. j. Did. à Couarru. libro ij. resolu. capitulo xv. numero 5. in med. & nu. 6. in princip.

Minores si quepiam contractum sibi vtilem, & conducibilem nō ritè tamen nec ioculenter gesserint, nihil egisse videbuntur. quippe quia nullus erit eiuscemodi contractus, quantumuis illis expediat, vt commune renuncio ex Ias. in l. cum ij. §. eam. nu. 2. ff. de transact. & in l. contra iuris. in si. princip. ff. de pact. Fel. in c. causam. nu. 8. de iudic. Tiraquell. de iure marit. gl. v. iij. nu. 56. cum duobus sequentibus. Porè runt tamen illum, iis etiam inuitis, quibus cum contraxerunt, stas ritibus circumscribere, vt frequenter placitum pono ex Ias. vbi supra. Tiraquell. d. gl. v. iij. nu. 92. Ar. Pinelus in l. j. part. iij. nu. 32. C. de bon. mater. quamuis perpetram contractum id genus à principi ovalere affirmauerit. Accur. in d. §. eam, & illum complures sint sequuti, vt constat ex Corser. in singu. ver. pupi. ex Ias. in §. actionū. nu. 43. Insti. de actio. Tiraquell. vbi supra nu. 62.

Minores non magis alienandi copiam habent, cum actio illis ad rē solis conuenit, quam cum iam dominium rei assequuti sunt. commune aiunt Tiraquell. de retract. §. j. gloss. v. j. numero 17. Anto. Gomez. de cōtract. capitul. x. Arius Pinelus in rub. parte j. numero 33. & in l. j. part. iij. C. de bon. mater.

Minorum tutores illorum nomine pacem cum iis inire poterunt, qui ipsorum parentes offenderunt, commune aiunt Ioan. de Amicis consi. lxxxviii. nu. 4. & qui diligenter hanc rem agit Iul. Clar. in pract. §. vlt. q. lviij. ver. quæro an tutor.

Mobilium legato pecuniam comprehendendi receptum est, vt cōstat ex Dec. consi. cccclxxx. & nu. 5. & consi. cccclxx. Paris. consi. lxxxix. num. 45. lib. ij. Arius Pinelus in l. j. part. ij. nu. 47. C. de bonis matern. Quamuis Pauli iurisconsulti auctoritas non leuiter refragari videatur lib. iij. sententiarum, tit. de usufruct. & Græcorum schola proculcubio relictur apud Harmenop. lib. v. tit. x. de mobilibus legatis, sed ea de re a libi latius, & commodius agetur.

Molendinum qui antea seu in publico, seu in privato flumine ritè, ac rectè fabricatus est, aliud alium struere impedit, si suo nocebit, commune asserunt Ias. nu. 21. Rip. nu. 25. in l. quō minus. ff. de flumin. Curt. Sen. consi. xxxij. nu. 2. cum seq. Ruin. consi. cxcj. nu. 3. lib. j. & cōsi. xcviij. nu. 12. lib. iij.

Monetam cudere nemini alij, quam principi ius fasque est. commune ponit Arius Pinelus, alioqui Principum non assentator. in rubri. part. j. c. iij. nu. 4. C. de rescindend. venditio. Poterunt etiam libertæ que uis ciuitates illam cudere, vt vbiq̄ receptum est. Si autem quis monetam Imperatoris nomine falsam cuderit, vel aliter adulterauerit, ignis supplicium dabitur, quamuis qui cuiuspiam ciuitatis monetā adulterasse probabitur, non aliam, quam de portationis pœnam luat. cōmunita affirmant Did. à Couarru. in pract. q. nu. 3. Iulius Clarus in pract. §. falsum ver. dixi etiam.

Monetam qui abstraxerit, vel attonderit, si liber erit, bellis subiicitur, si seruus vltimo supplicio afficietur. commune asserunt Did. à Couarru. in pract. q. nu. 3. Iul. Clar. in pract. §. falsum. ver. tadens autem, ac Viuius lib. j. opin. ccxvij. At qui monetam falsam expendit, si nummi, quos expendit, euidenter plumbei, vel stannei sint, pœnas legis Cornelie de falsis luit si id genus illos esse haud statim appareat, pœna duntaxat extraordinaria pro iudicis arbitratu punitur, commune proponunt Ar. Alex. consi. cxxj. nu. 3. lib. v. j. quem refert & probat Iulius Clar. d. §. falsum. ver. expendens. Quamuis aliud in praxi seruari testetur Marti. in l. qui falsum. nu. 65. ff. ad l. Corneli. de fals. Contra quem æquitas protectio omnis est, & quod generaliter vbiq̄que est. com-

mune aiunt Soc. Iunior. consilio. xxxix. nu. 83. libro ij. Viuius libro j. opin. ccxvij.

Monetæ promissæ æstimatio, quæ contractus tempore erat, debetur, si postea vel omnino in perpetuum improbetur, vel pondetis immittunt onem ratione aliqua patiat. vt si non ipsa monetæ sed valor illius atque indicatio imminuat, vel augeatur, eius seu in detrimentum, seu commodum ad creditorem spectabit. communita inquit Boer. dec. cccxxvij. nu. 12. & nu. 13. Bolog. in l. cum quid. nu. 69. & 70. ac 74. ff. si cert. pet. Crauet. consi. xlviij. nu. 6. Petrus de Benitend. dec. xxxix. nu. 1. Verum enim vero si quam moram debitor in solutione contraxerit, monetæ æstimatio quanti plurimi subditicetur, commune ponunt Boer. ac Petrus de Benitend. vbi supra Monetæ portæ, quæ testamento relinquunt, is valor in consideratione est, qui ipsius testamenti tempore fuit, non qui tunc est, cum solui ipsa debet. commune aio ex iis quos laudant Soc. consilio. vj. lib. ij. Arius Pinelus in rubri. parte prima capitulo iij. numero 22. & sequen. C. de rescind. vendit.

Monetam minutam pro aureis solari posse consuetudo iure potior atque antiquior admittit, quamuis nullam mentionem de illa faciat obligatio, vt frequenter placitum enunciant Rub. con. cxlvij. nu. 1. Curt. Iun. consi. xxxij. nu. 5. Arius Pinelus qui id eleganter declarat, in rub. j. parte c. iij. nu. 16. & seq. C. de rescind. vendit.

Monetarum valor atque indicatio, vel à solo principe absque populi consensu immutari potest, commune asserit Boer. decif. cccxxvij. nu. 6. & seq. requiritur tamen ista aliqua ad id causā, vt alibi latissime probō.

Monendi alicuius atque inducendi præceptum non præfert coercionem, vt commune ait Fel. in c. tuam, de simon.

Monitione opus est, vt pœnæ locus fiat, quæ simpliciter ac nulla temporis mentione facta aliquid non agenti imponitur, commune inquit Præpos. in c. quidam. v. q. j.

Monialem qui subagit uerit, incestus crimine obstringetur, quod eiusce generis coitus generaliter incestus ducatur cōmunitè receperunt apud iuris Pontificij interpretes ait Bermond. de concub. num. 2. in finem.

Mora contrahendæ sufficit facta etiam extra iudicium interpellatio. vt est Accur. sententia in l. qui Romæ. §. cohæredes. in ver. extra. ff. de verb. obli. communis iuxta Tiraquell. lib. ij. retract. §. iij. gl. v. j. numero 39. Ac satis superque est quibuslibet verbis eam fieri, vt tradit Bart. communiter approbatus in l. si quis mihi. §. pater Seio. in princ. ff. de acqui. hered. Quin & vnica tantum interpellatio ad id exigitur, vt de cer idem Bart. post gl. in l. Titia Seio. §. vsuras. ff. de leg. lib. ij. & est commune interpretum placitum teste Alex. in d. §. cohæredes nu. 2. Fel. in c. ex literis nu. 8. de constit. Purpur. in l. vinum. nu. 24. ff. si cert. pet. Coras. lib. j. Miscell. c. vj. à nu. 4. debet tamen fieri congruo & loco tempore. l. mora. ff. de vsur. iuxta declarationem Bart. communiter interpretibus probatam, in l. cum filius. §. vlt. nu. 2. de verb. oblig. Intelligit tamen necesse esse præterea transcat post interpellationem tempus aliquod, vt censer gl. in l. Aemilius. in ver. restitui. ff. de minoribus. quæ receptam ponit Alex. in l. j. §. ita. nu. 9. ff. ad l. falsid. Quibus autem in casibus etiā absque vlla interpellatione incurratur mora, tradit post Dec. copiosè Pupura. in l. quod te mihi. à numero 90. ff. si certum petat.

Mora expiatio seu purgatio quando celeriter ac ritè facta censerit debeat, iudicis arbitrium metietur. commune inquit Dec. consilio cxxxvij. nu. 7. Rip. in l. si infulam. nu. 3. ff. de verb. obli. Viuius lib. j. opin. ccxix. quamuis Ias. in omnibus casibus ante sententiam purgari moram posse frequenter placitum affirmet in l. pacto. nu. 8. C. de pac. Sed verior proculdubio ac receptior sententia est. Memineris, tamen quod nec more purgatio admittitur in specie. l. si quis maior. C. de retract. vt commune ponit Dec. consi. ccccliiij. nu. 12. Nec moram generaliter ac regulariter inquantitatis debitoribus difficultas soluendi excusatur, vt frequenter interpretibus Alexandri ætate recentioribus placuisse contra antiquorum dogma testificantur Dec. Ias. nu. 33. Rip. §. 3. Purpur. 63. in l. quod te mihi. ff. si cert. pet. Ruin. consi. cl. nu. 3. lib. j. Viuius libro j. opin. lxj. & hanc etiam in rem videto, quæ superius ob seruo ver. difficultas.

Moram qui semel contraxerit, non liberabitur, si res postea perima tur, seu similiter illa interitura apud creditorem proponatur, seu secus commune inquit Alex. in l. nemo. ff. de verb. obliga. & in l. cum res. §. vlti. ff. de leg. lib. j. & Ias. nu. 28. Bolognet. nu. 71. in l. quod te mihi. ff. si cert. pet. Ioan. à Medina de restitui. q. vj. Quamuis ab hoc rece pro dogmate non immeritò defecisse videantur cum Mart. Fulgos. la so. numero 27. Dec. numero 16. Curt. Iunior numero 33. Rip. 28. Bolognet. 72. cum sequentibus, in d. l. quod te. sed ea de re alib. Deo dante, vberius agemus.

Mortentis assertioni in suimet ipsius damnum, non & in alterius fraudem fides adiungitur. commune aiunt Marc. Anton. de iudicis. numero 393. Iulius Clarus in practica §. vltim. quæstio. liij. iudicis potest etiam.

Mors civilis iis duntaxat casibus naturali confertur, atque exaequat, quos ius expressim recenset. commune pronuntiat Boer. decif. cccxxij. numero 6.

Morti qui sententia iudicis ex statuti forma in contumaciam addicitur, non ante servus poenae efficitur, quam reapse capiatur et si iuxta iuris communis formam iudicatus statim poenae servus efficeretur. commune aiunt Boer. decif. cclxxvij. numer. 8. Viuius lib. j. opin. cccxxx.

Mors illius, qui aenatus est, tunc demum accusationem perimet, cum ob illud crimen bona fisco non addicitur, quemadmodum frequenter interpretibus probari testantur Tiraq. in l. si vng. am. ver. reuertatur. nu. 241. C. de reuoc. donat. An. Gomez. de delict. c. j. nu. 80. ver. vij. casu. & qui accurate de materia agit Julius Clarus in pract. §. vlt. quest. li. verfi. scias etiam. Sed & mortuorum memoria & accusa. n. & dampnari ob lesse maiestatis crimen potest, si tum crimen ipsum contra rempublicam Romanam directo susceptum sit, tum quinquennio praescriptum nodum fuerit, vt communia placita affirmant Gvg. de crimin. les. maiest. numer. 24. quest. xxij. numer. 1. Julius Clarus in pract. §. lesse maiestatis, vel ite licet, Verum enimvero ipsa mortuorum cadavera puniri nec vnquam possunt, nec vnquam debent, vt est An. post. Cyn. ac Petr. doctrina in l. ij. C. qui testa. fac. poss. quam receptam a Bal. in l. vna C. ne ex delict. defunct. Ang. de male. c. ver. qui index videns. Dec. & Cagnol. in leg. pupillum. §. heredes. ff. de reg. iur. Non tamen idcirco sepeliri illi poterunt, quo viuis cadaverum patronis ingredi non licuit, vt est mirabilis Bar. sententia à nemine huic usque improbara in l. secund. ff. de cadaver. puni.

Mortis supplicio qui damnatur, bonis etiam hodie fisco applicandis labuntur. commune ait Cephalus vir non parue doctrinae, atque eruditionis in cons. l. xix. nu. 4. Viuius lib. ij. opin. cclxij. licet contrarium vsu seruetur, vt & ipsi attestantur, quam autem huic mortis infelici supplicio additi factioem testamenti habeant, differit eleganter cū. receptis sententiis Iul. Clar. de testam. quaest. xxj.

Mortem sibi conficere annexus, nec vnquam bonorum confiscatione idcirco plectitur, vt commune ait Bertran. cons. cxxvij. nu. 2. h. ij. nec vllū omnino supplicium pendet, si non ductus sceleris alicuius conscientia id molitus fuerit, quemadmodum commune cum multis verè attestatur Iulius Clarus in practica §. vltimo, quaestione h. ij. ver. se ipsum.

Mortui aduocati, quorum opera conducta erat, pendente locationis anno, integrum nihilominus stipendium ad ipsorum haereditate transferunt, commune ait Curtius Iunior, in lege diem functo, numero 53. ff. de offic. ass. ff. & praetores intra sui officij tempus praemortuorum auctoramentum suum ad illorum haereditate transferunt, commune inquit Iaf. numero 38. Decius numero 15. Curtius Iunior nume. 29. in d. l. diem functo Idemque iuris erit doctoribus ad profitendum conductis, atque anticipata morte praereptis, vt frequenter placitum testificantur Curt. Iunior vbi supra, & Cafatus de Plumbin. in l. j. nu. 265. cum seq. ff. de offic. cui mand. est iurisd. Ac denique idem etiam in medicis stipendio alicubi honestatis procedet, quia & illorum haereditibus integrum inchoati anni salarium praestabitur, commune cum Cephalo consilio sexto & sequen. lib. j. ponit Viuius lib. ij. opin. lxxvij. in fi. & par abique dudum in omnibus ratio versatur.

Mortuos capones nequit soluere, qui simpliciter par caponum praestare obligatus est: ita enim censet Bartol. in l. quod te, in vltimis quaest. ff. si certum. pet. cuius doctrinam ponit communem Viuius l. j. opin. lxxvi. in finem.

Mulieres dotium hypothecis renunciare nequeunt, si alia viris bona non suppetat ex quibus dotes seruari possint. commune aiunt Paul. in lege Maenia. §. fundus. nu. 8. ff. solut. matr. Panor. in cap. peruenit nu. 2. de emp. & vendit.

Mulieres, quibus statuto non licet absque duorum propinquorum consensu contrahere, non licebit item absque illo mortis causa donare. commune aiunt Tiraq. de legib. connubialib. gl. ij. q. ij. Pontan. in l. ij. ff. de leg. lib. j. Sed verior est contraria sententia: quam receptam testificantur Soc. & Iason. Alcia, num. 2. Clau. Aquen. nu. 7. Soc. Iunior, nu. 60. in d. l. ij. Viuius lib. j. opin. cccxvj. Nec iis proderit consensus, in eorundem propinquorum vilitatem accommodatus: vt receptum inquit Dec. consilio d. cxij. ad finem Ion. Dilect. de art. testam. tit. xij. caut. ij. numer. 2. Villal. in sua collecta. Viuius d. opin. vbi multas exceptiones & declarationes ad huius generis statuta memorat. Quibus adde, quod huiusmodi solennitas non exigitur, vbi pater cum filia contrahit, etiam si contractus renunciatio in patris fauorem sit, commune aiunt Alci. de praesumpt. reg. j. praesumpt. ij. nume. 6. lo. Ceph. consil. cix. nume. 1. vbi cum nume. seq. aliquot alias exceptiones vtiliter subtextit. Memineris autem semper quod si propinqui nulla probabili causa ducti consentire noluerint, cogi à superiore poterit vt frequenter placitum fuerit Plorus in l. si quando num. 152. C. vnde vi. ac Viuius vbi supra. Memineris porò quod si iusurandum adiungatur, defensus autoritatis propinquorum de medio tolletur, tamen si statutum specialiter id prohibeat commune affirmant Ferrer. caut. vj. la.

Communi opin. tom. 1.

et Bolognet. in repet. legis omnes populi numero 97. ff. de iustitia et iur. ac Viuius, qui multos contrarium receptum pronunciantes allegat, lib. j. opi. cccxvij. Sed mihi certe ea in discordia iurifurandi religio potior, atque omnino seruanda esse videtur: vt ea de re copiosius alibi agens ostendo.

Mulieres libidinis ergo virorum raptrices, poenae l. vna C. de rap. vit. sanctis, obnoxiae sunt, commune ait Hippolad. illam l. nu. 22 j.

Mulieres aequè ac viri statutis illis plecentur, quae iubent, ne quis de nocte cum armis, vel sine lumine incedat, vel poenam aliquam inducant genus aliquod vestium ferenti, vt communia ponit Viuius lib. j. opin. cclxxxij.

Mulieres inhonestae etiam ac meretrices si nuptae sint, pro pecuniariis debitis in carcerem conici nequeunt commune ait prolixè Did. à Coua. in tract. de sponsal. j. part. cap. vlt. & §. xj. num. vlt. At pro criminibus omnes regulariter in carcerem à viris sequebantur: tui possunt: vt de consuetudine receptum latè testatur Julius Clarus in pract. §. vlt. q. xxvij. verfi. quæro igitur.

Mulieres, quae inhonestè vixerunt, si ad frugem bonam redierint, non debent personae turpes reputari, vt voluit Bal. in l. si filiam. C. de inoffic. testat. dicunt receptum Rip. in l. vlt. nu. 22 j. & seq. C. de reuoc. donat. Viuius lib. j. opin. cxxx. etsi non mediocriter illud aduerletur.

Lasra pudicitia est, deperit illa semel.

Neque amissos colores

Lana refert medicam fisco.

Nec vera virtus, cum semel exiit.

Curat reponi deterioribus.

Sed haec alibi latius & opportunius.

Mulieres generaliter, ac regulariter in causis omnibus tum civilibus, tum criminalibus praeterquam in vltimis voluntatibus testimonij dicendi ius habent, commune inquit Panor. in c. quonia nu. 2. de testib. Aret. in l. qui testamento §. mulier. ff. de testam. copiosè Ant. Gomez. de delict. c. xij. num. 13. Viuius lib. j. opin. cccclxxxij. Iulius Clarus in pract. §. vlt. quaest. xxij. ver. quæro igitur. Quin & in codicillis testes esse poterunt, commune dicit Porc. in §. vlt. nu. 1. Institur. de codicill. Et in testamento etiam ad pias causas condito testes putabuntur solennes, vt frequenter Bellon. consil. xij. nu. 8 ac latissime Iulius Clarus de testam. quest. vj. ver. ij. infertur. Sed & tum in militari testamento locupletes testes habebuntur, commune affirmat Bauer. in §. plane. nu. 5. Institur. de testam. milit. Tum in testamento inter liberos exarato à pethibendo testimonio haud arcebuntur, commune cum multis asseuerat Iul. Clar. d. tractat. de testam. quaest. vij. ver. secundo infertur, quae omnia intelliges ad Casarum ius referri debere Nam inter Pontificio in causis criminalibus mulieres regulariter testimonium non dicent, commune scribunt. Dec. in l. feminae nu. 24. & seq. ff. de regul. iur. Duennas reg. cccxv. in prin. Iul. Clad. lxxij. ver. de iure autem. Quamuis in testamentis generaliter eodem Pontificio iure idonei atque assidui testes ducantur vt frequens interpretum dogma esse miserunt in literas Paris. cōf. j. nu. 16. lib. ij. Did. à Couar. in c. cum esses nu. 14. de testam. Cuius stamen contrarium longè verius mihi videtur quod etiam frequenter receptum memorat prodiderunt Alex. consil. lxx. nu. 13. lib. ij. Ioan. Dilect. de art. testam. cau. ij. nu. 7. & qui de materia diligenter differit Iul. Clarus d. tract. de testa. q. v. ver. sed quid de iure canonico ait Viui. lib. j. opin. cclclxxxij.

Mulieribus vitales contractus valebunt, ac rati erunt quamuis in illis propinquorum consensus statuto requisitus non interponatur commune aiunt ex Bal. in l. neque. C. de contrah. & com. stip. Ang. & Imol. in l. mutus §. vltimo. ff. de acqui. haeredit. Viuius lib. j. opin. cccxvj. ver. fallit vndecimo, atque ex iis iuris interpretibus quos inferius laudò ver. solennitas.

Mulieribus, quae secundas nuptias interint, poenae in liberorum fauorem spectantes adhuc impendent, commune pronunciant Dec. cōf. lxxxij. & consil. cxxx. Ioan. Nicol. consilio j. de secund. nupt. ac Ioan. Dilect. de art. testam. tit. vj. caut. xvij. & vide infra ver. nuptias.

Muros qui alterius ciuitatis, quam Romae transfecit, non alias poenas luet, quam quas iudicis arbitrium statuerit, commune aiunt Roland. consilio xxxij. nu. 25. lib. ij. Iulius Clarus in pract. §. vltim. q. lxxvij. ver. muros, quod magis humanitate poenatum mitigatice, quam soli da aliqua iuris ratione innititur. sed haec alibi vberius.

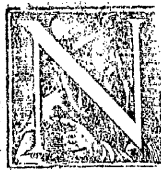
Mutuum non ideo minus mutuum erit, quod contrahentes paciscuntur, vt illud in deteriori conditione reddatur, commune inquit Iason. lect. j. nu. 2. & lect. ij. num. 21. Purpur. numer. 4. in l. cum quid. ff. si cert. petat. defendit Zafl. lib. j. singular. intellectu. cap. ij. nu. 5. Bellon. lib. j. supputa. cap. v. Nec item mutuum esse desinet, quod debitor eam demmer pecuniam, quam mutuo accepit, inuito etiam creditore, ac nulla inde tamen releso soluat, commune affirmant Dec. in l. ij. lect. j. num. 8. ff. si cert. pet. Viuius, lib. j. opin. lx. Tum demum autem mutuum repeti potest, cum vel longa solutionis mora interuenit, vel facilis atque commoda solutio est, vt receptis. muni ex Ripa. & aliis scribit

D mer

meus doctor Eman. à Costa in l. si ex cautione. limit. l. j. nu. 6. C. de non numer. pecunia.

Mutuant pecuniam ad alienius rei emptionem non aliter in se illa sui ipsius numeris empta quæretur hypotheca, quam si expressim ita inter ipsum, ac debitorem convenit. commune inquit Bald. in authentica quo iure in fin. C. qui pot. in pignore habeat.

N

NATURALES liberi, etiam à parentibus nihil dono, nihil legato nancisci possunt, possunt tamen ab eisdem parentibus substitui aliis liberis impuberibus atque omnino illorum facultatibus potiri, quibus substituentur. commune aiunt Alex. ac. l. a. nu. 3. in l. si is qui ex bonis. ff. de vulgari & Rip. in l. Lucius. ff. illo eod. tit. Guilhelm. in cap. Raynultus. ver. & uxorem nu. 69. de testam. Matri autem cuiusque naturales liberi, ex alio quocunque coitu, quam ex damnato suscepti, succedent, atque auiam etiam a legitima excludent. commune pronuntiant Cassado in decil. vna. in tit. de success. ab intestato. Viuius lib. j. opin. cxxxvij. quod verò ad generis stemma attinet, parentum nobilitate non cohonestantur, nec generis splendore ecentur. commune ponit Titaquel. de nobilitate c. xv. Duenhas reg. l. ix.

Naturales liberi ex parentibus genere, & consuetudine suscepti quamvis eorumdem matrimonium postea subsequutum sit, legitimi non efficiuntur. commune scribit ex aliis iuris interpretibus aliud ipse veritas, & quibus & receptus ostendit Did. à Couar. in tract. de sponsal. ij. part. c. viij. §. ij. nu. 9. vt nec illi eam item ob matrimonij subsequenti causam naturalibus restituentur, qui ex concubina non rite habita procreantur. commune inquit Curt. Iun. consil. cxxxvij. nu. 9. Crauer. tom. clxvj. num. 8. Viuius lib. j. opi. cxxxvij. sed hanc in rem tu videto quam superius obseruo ver. legitimum.

Naturales vel spurij liberi instar legitimorum ad successiorem partem admitti statuti nequeunt. commune aiunt Ioan. Bapt. ff. de sanct. & uer. in l. omnes populi. ff. de iust. & iur. Viuius lib. j. opi. c. Si tamen ius succedendi cum fratribus uel matrimonio susceptis habuerint, substituti indistincte excludent. commune ponunt Dec. in cap. in presentia. nu. 4. 3. de probat. Eman. à Costa in l. Gallus. §. & quid si tantum. vlt. part. nu. 6. 2. ff. de lib. & posthu. Quem etiam. excludent, tamen si testator in dignitate aliqua positus sit. si de illis alicui in testamento meminerit. commune aiunt iidem iidem in locis Dec. num. 2. 9. Costa. num. 7. 1. Quin. & iidem liberi naturales conditionem cum tacitam, tum expressam generaliter in dubio faciunt deficere, ac substituto potiores habentur commune ponit ex Ang. Paul. & Ale. in l. lex factio. §. si quis rogatus. nu. 6. ff. ad S. C. Trebell. Ale. in l. cognoscere. §. liberorum. ff. de verb. significat. Viuius lib. j. opi. cxxxvij. atque ex aliis, quos superius laudo, verfic. filius, quamuis nonnulli neglecto rationis naturalis pondere in contrarium perperam abierint.

Naturales liberi ad ecclesiasticam emphiteusim, que alicui & eius filijs concessa est non admittuntur commune aiunt Rip. in l. ex facto. §. si quis rogatus in j. numer. 6. 2. ff. ad S. C. Trebel. Paris. in cap. in presentia. numer. 8. 6. de probat. Quamuis ad emphiteusim ab aliis indul tam generaliter, & indistincte admitti debeant, commune inquit Rip. vbi supra nu. 5. Paris. d. cap. in presentia. nu. 87. Rub. in l. Gallus §. quidam recte. nume. 154. & seq. ff. de lib. & posthu.

Naturales inter liberos conditum imperfecte à parte testamentum nullius ponderis ac momenti est. commune aiunt Decius consil. dcx. num. 2. in finem. Boer. decil. cxxl. num. 13. late Iulius Clarus de testam. quæst. xij. in princ. at conditum inter eos non solenniter à matre testamentum valebit, ac ratum, firmumque prorsus habebitur. commune affirmant Boer. vbi supra, Guil. in repet. cap. Raynultus. verfic. testamentum. j. nu. 84. de testam. vberius Clar. d. quæst. ver. & hæc quidem conclusio.

Naturales filias patet iure Pontificio, vbique hac in re valituro, dotare non cogitur. commune tradunt Curtius iunior. consil. vlt. & qui eum laudat Viuius opin. cxxxvij.

Necessitas extrema inculpata furtis non petulantibus fenestram aperit. vt frequentibus doctorum suffragiis clementer inductum constat ex Maria n. in cap. si quis propter. nume. 1. 2. de furt. Cagnol. in l. que propter necessitatem num. 3. ff. de reg. iur. Nec quidquam restituere cogitur factus postea ditior qui ea usus est. commune asserit summâ Syluest. quam refert Did. à Couar. in repet. cap. peccatum, & cum impro. andâ distinctione probat Iul. Clarus in pract. §. furtum. verfic. vi di. verius etenim indistincte contrarium est: quod vtiam commune effatur Mari. vbi supra. Sed ea de re alibi copiosius.

Negans præcepti, de omni actu, de que omni vice intelligi debet, commune proferunt Ale. à Tiraq. limit. vij. in l. boues. §. hoc ferme. ff. de verb. significat. Marc. Mantua. de soluend. argument. poss. princip. Emanuël à Costa in l. cum tale. §. si arbitrati. limita. v. nume. secundo. ff. de condition. & demonstrationibus.

Negatio probari ab illo debet, cui propositi fundamentum est. commune dicit lat. in qui se obtulit. §. condemnatum. nu. 7. ff. de re iudic. & in l. illi stipulatione num. 1. 4. ff. de verb. oblig. Eric autem probatu in. ossibilis, nisi loco & tempore coarctetur: qua in specie æque atque affirmatio quæuis probari poterit. commune aiunt Ruffin. consil. xviij. ad finem. lib. iij. Iulius Clarus in practica §. vlt. quæstione l. j. verfic. autem.

Negotij gestii nulla tunc actio oritur, cum negotium quamuis vtiliter, domino tamen inuito gestum est nec quidquam proderit, quod eius negotij gestor non rebus alicuius se immiscuerit, sed vel filius, debita soluerit, vel alia id genus fecerit. commune dicit Porc. in §. j. nu. 7. In l. ut. de obligat. ex quali contract.

Nepos ex filio primogenito, ac vita iam defuncto ortus præfertur in successione regni ac similibus bonorum patris deinde genito, vt commune ponunt Barb. consil. iij. lib. ij. Dec. consil. ccccxlj. 10. Dilect. de arte testam. tit. ij. caut. vij. quamuis contrarium commune dicat. Alex. consil. lib. i. libro tertio & consil. quarto. libro quarto. late Viuius lib. j. opi. c. cxxv.

Nepotes filiotitij nomine, etiam ad feminas ob statuti vim à parentum successione excludendas, comprehenduntur. commune ait late Viuius lib. j. opi. c. cxxv. post. Ias. in l. de quibus. nu. 16. ff. de leg. Soc. nep. consil. cxxij. nu. 83. lib. ij. quam etiam in rem videto que supra obseruo ver. filiorum Quin. & idcirco nepotes iidem penis preterentur, quibus illorum filij deuouentur, qui læsæ maiestatis crimine damnati sunt, dummodo tamen eorum preiurium intelligamus, atque vltra primum gradum non proferamus. vt commune effatur tradunt Did. à Conar. lib. ij. r. solut. cap. vij. nu. 2. Iul. Clar. in pract. §. læsæ maiestatis. ver. preterea quæro.

Nepotes naturales, mortuo ipsorum patre, quin ab aui natalibus, restitui per rescriptum principis possint nihil omnino prohibet. commune ait Did. à Couar. in tractatu de sponsal. secunda par. cap. vij. §. ij. nu. 20.

Nobilitas priuilegium non suppetit ne non procedat conuentio, vltra quam nobilis facere possit. commune affirmat Did. Couar. in lib. ij. variarum resolutio cap. j. num. 4. Prærogatiua tamen elargitur, ne nobiles vel suspendantur, vel alias viles penas hiant, vt generali vsu receptum asseuerant Marcus decil. xxxij. Iul. Clar. in pract. §. vlt. c. 2. ver. prodest.

Noctu commissum sit delictum, necne, iudicis arbitrio definitur vt commune ait late Iulius Clarus in pract. §. vltim. quæst. lxxij. tit. ix. ver. quæro.

Nomen quocunque sit, non sufficienter probat eum aliquo loco otiumdum esse, qui illo nuncupatur. vt receptum asserit Alex. in rub. num. 9. ff. solmat. Boer. decil. xij. num. 24.

Nominis expressio, si vel à lege, vel ab statuto pro forma in actu aliquo exigatur, non sufficit evidenti demonstratione illud indicari, commune inquit Anton. Gomez. de testamentis. cap. j. num. 17.

Nominis mutatio, si in alterius fraudem non fiat, licita, ac permittita liberis hominibus est. commune dicunt Alex. in rub. num. 7. Etia. matr. Bonifac. de Vit in tract. malefic. in rub. pœna mutantium sibi nomen. num. 1.

Notarius & infamis esse potest, & vilis iure ipso habetur. commune aiunt Boer. decil. cxxij. num. 7. & 1. Bernard. Diaz. in pract. crimina. cap. l. ij. Aymon. Crau. consil. cxxij. Nec in aliis fidem facit, quam in iis, que à contrahentibus rogatur, nec in aliis rogari potest, quam in iis, que de presentibus geruntur. communia inquit Curtius iunior consil. io clxvj. num. 2. Socin. Iun. consil. cxxxvij. num. 3. lib. ij. Nec item de aliis rogari poterit, quam quæ inter aliquot partes conficiantur. commune ponit Turzan opin. lvij. & rursus opin. lxx. Nec rogatus aliter censetur, quam si se in ipso instrumento rogatum dicat commune inquit Boer. decil. xxv. numer. 7.

Notarius ex iudicis commissione expediri illa poterit, que tamen si ab ipsius officio pendeant, plenam tamen causæ cognitionem non exigunt. commune aio ex Bar. nu. 14. Plat. Rebus. nume. 3. atque ex Pyr. rho post Lucam de penn. in l. j. C. qui admitt. Hippol. in l. de minore §. plurimum à numer. 10. ff. de quæstionibus.

Notarius aliter proculdubio quærit, commune dicit Panorm. de ret. numer. 22. Non tamen absenti, vel per stipulationem directas aduociones, sed vtiliter tantum quæret. commune inquit Ale. in c. cum contingat. nu. 234. de iure iur. Viuius lib. j. opi. c. cxxxvij. Quin nec si absenti nomine stipuletur, illi quidpiam antea acquirere, quam absente ipse rem totam agnoscat, atque accipiat. commune testificatur Ale. in d. c. cum contingat. nu. 237. Tiraq. de constit. possess. ij. part. limit. xxx. nu. 10. & seq. Did. à Couar. in rub. part. ij. nu. 13. de testam. Viuius lib. j. opi. lxxvij. Quamuis contrarium commune affirmant Alexan. num. 11. Ias. in verficulo secundo videndum in lege stipulatio ista. §. si stipuler. ff. de verborum obligationibus Paris. consilio lxx. numero cen. tesimo trigesimo sexto & centesimo quadragesimo. Auo cum sequet. libro tertio. Crauetta consilio 50. libro primo late Ioannes Cephal. consilio trigesimo tertio, numero 8. & sequentibus. Quamobrè si prius quibus

quis habeat, quam rem gestam agnouerit, illius hactenus nihil ex illa stipulatione nanciscetur, nec eam aliquo modo approbare, ac sibi ipsi conciliare poterit, commune proferunt Alciat. in l. ij. §. ex his. num. 3. ff. de verb. oblig. Did. à Comarr. lib. j. resolut. ca. xliij. nu. 11. & sequen. Viuius lib. j. opin. cccxvii. & in locis superius laudatis.

Notarius non aliter in testibus numerabitur, quam si à iudice exploretur: ac diligenter examinatur, commune inquit Matth. ab Affid. de cil. xxv. Francisc. Marc. de cil. cxliij.

Notarius quin de re sibi ipsi debita instrumentum concinnare possit, nihil omnino vetat, commune pono ex Angelo in §. idem iuris. nu. 32. Institution. de except. Iason. in l. sciendum. ff. de verb. oblig. Felin. in cap. scripturam, num. vlt. de fide instrument.

Notarius si eum ritum, vel solemnitatem interuenisse asserat, quæ instrumenti tempore interferi non potuit, nullam fidem merebitur, commune aio ex Ias. in l. sciendum. nu. 12. ff. de verb. oblig. & in l. nec quicquam. §. vbi decretum. ff. de offi. proconsul. Felin. in cap. sicur, num. 27. de re iud. Ant. Burgen. in cap. cum dilect. de empt. & vend. Fferret. caut. vlt. Alciat. de præsumpt. reg. ij. præsumpt. x. Quinimò si faciendj testamenti tempore illum, qui id exarauit scribere iussit, mente constirisse affirmauerit, nulla ipsi fides adiungetur, commune dicunt Ias. in l. Senium. num. 6. C. qui testam. facer. poss. Ioan. Dilect. de arte test. caut. vj. num. 3. Viuius lat. lib. j. opin. cccclxxij.

Notarij signum instrumentis apponi necesse non est quamuis ad comparationem conducatur, commune inquit Alex. in rub. num. 44. ff. de noui oper. nunc. At illius titulus & necessarius est, & nisi probetur, non præsumitur, commune affirmant Boer. de cil. xxxvj. numer. 7. Alciat. in tract. de præsumpt. reg. ij. præsumpt. xij. num. 17. Crauet. de antiquit. temp. part. iij. num. 18. late tradit an idem in antiquis & antiquissimis instrumentis processurum sit.

Notarij fides vacillat ac ruit, si in causis criminalibus aliter se deposuisse testis iuret, quam ab illo scriptum fuerit, tamen si longe aliud ius in causis ciuilibus sit, commune inquit Grammat. de cil. lx. nu. 28. Ioan. de Amicis conf. cxix. num. 5. late Viuius lib. j. opin. cv. & qui id redit explicat Iul. Clar. in pract. §. vlt. q. liij. quintus est casus. At falsi notarius tenebitur, & cum falsum instrumentum fabricatur, & cum aliquid instrumento inserit, quod reapse verum non est, & cum de re illicita instrumentum exarat, & cum denique se rogatum de instrumento conficiendo negat, de quo reuera rogatus fuit, vt frequenter placita copiosè ostendit, alia ad materiam apposita ex receptis interpretum sententis eleganter tractans Iulius Clarus in dict. pract. §. falsum. à ver. fabricans falsum instrumentum, cum pluribus sequentibus. Non tamen antea Notarius officio priuatus censetur, quam falsi damnatus sit, commune pronunciat Alexan. in l. si quis ex argentariis. §. j. num. 6. ff. de edendo.

Nororum, vt doctores fantur, dicitur crimen illud, quod nulla tergiversatione celari potest, commune ait late & accurate notarij materiam ex receptis interpretum opinionibus explicans Iul. Clar. in pract. §. vltimo quest. ix.

Nouatio est expressis non fiat, facta tamen censetur, si verus delegantis debitor delegerit, & inter illummet, & creditorem, cui ipse delegatur, stipulatio intercedat, commune ponit Cagnol. numero 167. Bolegnet. numer. 9. in l. singularia. ff. si cert. petatur Mandellus consilio xx. numer. 10. & numer. 13. Non tamen huiusmodi nouatio precedentem obligationem tollet, sed exceptione tantum submouebit, commune dicit Porc. in §. preterea, post med. & numero 11. Institut. quib. mod. tollit. obligat.

Nouerca & in ius sine venia vocari, & famoss actionibus postulari à priuigno potest, commune inquit Alciat. in l. j. C. de in ius vocando. Nullum si quidpiam est, & tamen illud idem denuo fieri debere constat, retractari ac reuocari nec debet, nec potest, vt commune doctorum placitum renuntio ex iis, quos laudat Aymon Crauet. conf. lxx. incipit. Sopores, & consilio cxl. in causa spoli. ad finem. & latius conf. clxxxix. in causa appellacionis. num. 6.

Nuncio publico in iis quantaxat rebus fides habenda est, quæ ad illius officium spectant, commune inquit Alciat. de præsumpt. reg. ij. præsumpt. xliij. num. 10. Marant. de iudic. par. vij. princ. num. 534. Viuius lib. j. opin. cccxvii.

Nuptiæ ad certum aliquod tempus inhæberi conditione possunt, vt frequenter placitum asserere ausim ex Arer. consil. lxxvij. Alexan. ac Ias. in l. turpia. §. j. ff. de legat. lib. j. Iason. in authen. qui relictum, num. 3. C. de indic. viduit. tollen. Felin. in cap. ex parte, de constitution. Socin. in l. mulieri & Titio, num. 11. ff. de cond. & demonst. & Dec. in l. nuptias. nu. 9. ff. de reg. iur. Rip. in rub. num. 11. C. de secund. nup. Quamuis aperta Papiniani auctoritas relictari videatur in l. cum tale, lxxj. §. rescriptum. ff. de condit. & demonst. in verbis illis: Ne quod omnino nuptiis impedimentum inferatur, sed ea de re latius alibi.

Nuptiarum conditio, intra triennium à testatoris morte expleatur necesse est, vt frequens interpretum dogma constiterit ex Ias. num. 6. Ioan. Baptist. de san. & Seuer. Lancel. Dec. in princ. ad l. ij. C. de institut. & substitut. Guliel. in cap. Raynutius ver. cuidam Petro num. 4. de te-
Comm. opiu. tom. 1.

stament. Cassan. in consuet. Burgund. rub. vij. Tamerli contrafium stare videatur luculenta Martiani doctrina in l. conditionum. xc. ad fin. ff. de condit. & demonst. censetur, autem religionis ingressu nuptiarum conditioni satisfactam, quamuis aliud expressum testator ceterat, commune dicit Hippol. in l. vna. num. 45. C. de rap. virg.

Nuptias cum alienius consilio contrahi iubens, conditio & honesta habetur, & seruari omnino debet commune fantur Aymon. Sauii. consil. j. num. 7. Gulielm. in cap. Raynutius, verbi, qui cum alia nuptiarum monium contrahens, num. 88. de testam. ample Didac. à Couarru. in tract. de sponsal. ij. part. cap. iij. §. vij. num. 3.

Nuptias primas quæ conditiones impediunt, seu in virginibus, seu in iis feminis, quæ vel nuptæ quidem, sed non mulieres factæ sunt, vel virginitate optima mulierum dote, spoliatæ nunquam impleunt, nihil prorsus ponderis, ac momenti habebunt vt receptissima interpretum placita dicit Ema. à Costa in l. cum tale §. si arbitrari. limit. vlt. ff. de cond. & demonst.

Nuptias secundas quæ mulier intra latus annum inierit, nullas hodie iuris Celsæi pœnas inducet, commune aiunt Ioan. Couat. lib. iij. Miscel. cap. j. num. 2. latissimè Didac. à Couarru. in tract. de sponsalib. secund. part. cap. iij. §. vlt. num. 4. Non tamen eas eas let pœnas, quæ in liberorum gratiam sanctæ sunt, commune ponitur Dec. consil. lxxij. & consil. cccxx. & in cap. ecclesia num. 38. de consti. Ioan. de Garon. in l. j. num. 72. C. de secund. nupt. Ioan. Couat. vbi supra Did. à Couarr. d. cap. vlt. num. 5. Ioan. Dilect. de arte testam. tit. vi. cap. lxxvij. Franciscus Viuius lib. j. opin. cccxliij. Excipe ni viri consensu matrimonij secundum iugum subierit commune inquit Dec. in appellata cap. ecclesia. nu. 35. Rip. in l. femina. num. 9. C. de secud. nup. Quod tamen intellige tunc demum processurum, cum mulier nullos liberos superites habuerit, quippe quia alioquin & illorum consensu exigerit, vt frequenter placitum affirmat Couat. in l. filium quem. num. 30. cum sequent. C. fam. c. c. & qui idem ad viram profert Viuius vbi supra. Quamuis in viro nequaquam id admitrendum alibi latissimè demonstrato. Verumtamen nihilominus certum est atque exploratum, quod quæ femine quæ viri secundis nupt. sese irretientes affluare tenentur prioris matrimonij liberis quæcunque commoda ex alterutris bonis constituantur, lege, vel alia gratuita causa ob illud coniugium ad illos fluxerunt, vt commune testantur supra isto eo. nu. laudat. ver. non tamen eas. & Rip. in l. femine. num. 9. quest. xxij. & nu. 63. quest. xxij. C. de sec. nupt. Nicol. Arelat. in generaliter. num. 49. cum sequen. illo eod. tit. magis commune affirmant Ioan. à Garon. in authen. ex testamento. num. 83. & sequent. illo ipso tit. & copiosè ac diligenter Arius Pinel. in l. vlt. num. 2. C. de bon. matern.

Nuptias secundas si vidua contraxerit cui, si casu vite modum seruarit, vel à marito, vel à filio vel à quopiam mariti necessario aliqui legatum est, legatio statim eo prorsus excidit, quamuis longe facta turum sit, si ab aliis sub ea vite conditione illud ipsi relictum proponatur, commune aiunt Iason. in l. vlt. C. de indic. viduit. tollen. Ioan. Dilect. de art. testam. titulo vj. caut. xxxix. ac prolixè Did. à Couarru. de sponsal. ij. part. capitulo. iij. numero vltimo, & si perperam indistinctè contrarium receptum asserat Claud. in lege mulier §. cum proponeretur. ff. ad S. C. Trebel.

Nuptiis abstinenti virgini si certum legentur, ac si illas ea contraxerit, alicui ex nobis, vel cupiam piæ causæ eadem centum relinquantur, contractis nuptiis non virgini nuptæ, sed piæ illi causæ legata certum præstabitur, commune ait Emanuel à Costa in lege cum tale §. si arbitrari. limit. x. num. 8. ff. de condit. & demonstratio, quamuis nō immerito à qua cuius hætere possit.

Nuptiis incestis imposita confiscandorum bonorum pœna, per aucthe. incestas, C. de nupt. etiam hodie ipso iure absque vilius declarationis interuentu infligitur, commune affirmat Bermon. de concubi. nume. 11. cum sequentibus, non tamen vel illam pœnam, vel aliam eo loci indictam is licet, qui iure canonū incestas nuptias, iure ciuili non incestas contraxerit, quod magis commune humaniter ac diligenter ostendit Foler. in pract. crimin. Canon. numer. 95. quem refert, ac sequitur Iulius Clarus in pract. §. incestus. ver. quæro. Tamen si contrarium frequentibus doctorum calculis exceptum scripserit Decius cō filio clvij. numero primo ad finem, quem & idem cum aliis citant, & non immerito dampnant.

Nuptiis elocandæ femine si quidpiam relinquatur, atque eam viuus, postea testator in viri alicuius manum minori dote, quam legati summa est, dederit, nō omnino extinguetur. Sed residuum quatenus dorem datam legatum supergreditur, peti poterit, vt frequenter placitum pono ex Alexan. conf. vij. numer. 10. lib. j. Socin. conf. c. j. num. 3. C. de legat. & in huiusmodi §. cum parer. nu. 19. ff. de legat. lib. j. Dec. consil. lxxxj. num. 6. Guliel. in cap. Raynutius, ver. dorem num. 14. de testam. Paris. conf. lxxj. nu. 38. li. ij. Tamen si complures non leibus argumentis in diuersa omnia abierint, quorum familiam ducunt Rap. Cuman. numer. 7. Paul. num. 4. Imolad. si. in l. Lucius. j. ff. de leg. libro ij. ceteros superpeditabit Camp. de dote part. j. quest. xxxix. & Hip. in l. vna. num. 27. C. de rap. virg.

QUANTUM verborum tenus tunc demum offerentem iuvat, cum vel venditor solutionem recipere velle abnuat, vel aliquis venditionem pignoris retardare nititur: alias nec rebus in aliis generaliter, nec in emph. teusi proderit, communia ponit Viuius libro primo opinion. cccxx. & opin. cccxxj. Quamuis verius receptiuaque sit emph. teutain ab emph. teusi commissione ob illam libertati: vt attestantur Socin. confi. cxviii. in fin. lib. iij. lason. in l. ij. nu. 18. C. de iur. emphyt. nec enim ad poenas tantopere festinandum est.

Officiales, seu qui aliquo in republica officio funguntur, non aliis ante finitum officium accusari poterunt, quam si ea delicta commiserint, quorum nomine eueriti officiis debeant, commune inquit Aegidius Bossius in pract. tit. de offic. corrupt. pecun. num. 3. 4. l. Jul. Clar. in pract. §. vlt. q. xv. versic. praeterea quaro.

Officiales si mandatum principis temere aliquem suspendi iubentis exhauserint, nullam idcirco animi labem incurret. commune dicit vltra modum ea in re principibus obsequiosus Cagnol. in l. velle. nu. 15. ff. de reg. iur.

Officiales & eas iniurias cognoscent, ac punient, quae vel ipsis, vel alii ex ipsorum familia, seu in eorum officij opprobrium, seu saltem illorum officij ratione illatae sunt: alias vero neuiquam. commune inquit Alex. consil. xliij. num. 10. lib. vj. Iulius Clar. in pract. §. vlt. quest. xxv. versic. vlt.

Officiales quae sibi ipsis officij tempore pepererunt, ni contrarium expressim probetur, non perperam nec fordidè comparasse censentur, quamuis ad summas diuitias peruenerint. commune aiunt Bertrand. confi. cxv. num. 8. lib. 2. & qui eum laudat Iulius Clar. in pract. §. vlt. q. lxvii. versic. officialis.

Officia, iurisdictiones, & dignitates absque causa etiam Princeps auferre poterit, nisi si vel pecuniis illa distraxerit, vel ob praerelate merita elargitus fuerit, communia ex compluribus iuris interpretibus accurate digestis ponit non nitendus, praetor meus Arius Pinelus in rub. par. j. cap. ij. num. vlt. C. de re iud. vendit. Omnium meorum appellatio, iura & actiones notat: vt frequenter placitum erit praerelatus legum doctor Arius Pinelus in rub. parte j. num. 7. C. de bon. matern.

Operae, seu laboratores, vt fantur interpretes, quibus ritè euentia tur, ne agrum colant, si aliter fecerunt, & ad omne damnum, & ad poenam tenebuntur. commune pronunciat Decius in l. velle. numero 3. ff. de regul. iur.

Operas suas in perpetuum nemo non iure locat. commune inquit Porci. in princ. numero 6. Institut. de vlt. test. Angel. in §. vlt. usufructus. numero 1. eodem titulo. Did. a Couarr. in tract. de sponsal. ij. part. cap. vij. num. 5.

Opinio quae consuetudini probatur, caeteris omnibus consuetudinibus praerferri debet. commune dicit Remig. de charit. subsid. in quaest. an ecclesia & clerici sint immunes reg. cxxl.

Opinionibus receptis tunc semper adharendum est, cum singularis opinio potiori ratione euidenter, ac liquido non innititur, vt frequens effatum ponunt Dec. confi. cccclxxxij. num. 12. Bellon. consil. lix. numero etiam 12. vel cum aliorum sententia consuetudine non probatur. commune inquit Remig. laudatus, numero supra proximo. Vel denique cum grauiorum iuris auctororum iudicium aliud non terendat. commune affirmat Turzan. opin. clx. in finem quamuis latissime ac perperam, meo quidem animo, cotendat Viuius lib. j. opin. clxxxij. semper ac mordicus communes opiniones esse atriendas, qui etiam illic latius diuagatur circa varias doct. opin. atque illarum sensum, qua de re nos alibi alia tractina ac mesura copiosius, & verius.

Ordinarius index ob agridudinis causam & ea quae sunt meri imperij delegat. commune ait Curtius Iunior in l. j. num. 81. ff. de offic. eius qui mand. est iurisdictione.

Origo non inde rectè colligitur, quod aliquis, vel Hispanus vel Lombardus vocetur. commune aiunt Alexand. in rub. num. 9. ff. sol. mattim. Boer. decif. xliij. num. 24.

Originis index in alibi gentium delinquentem, & suomet ex officio poterit inquirere, commune pronunciant Didac. a Couarr. in pract. quest. numero 6. versiculo sexto in hoc. Syluan. consilio ciiij. & qui complures commune id dogma asseuerantes hinc inde colligit, & praxi receptissimum attestatur Iulius Clarus in pract. §. vltim. quest. xxxix. versic. sed quaro. Non illum tamen aliis poenis plectet, quam vel ius, quas loci, vbi deliquit, statuta indicunt, vel ius commune infligendas sancit. vt cum aliquam multis receptum affirmat idem Clarus copiosissime hac de materia agens in d. §. vltimo, quest. lxxxv. versic. tertius est casus.

Originis in loco nemo conueniri potest, illic non reperitur, commune inquit Alexan. ad Barr. in l. assumptio. §. filius. nume. 2. ff. ad municip. in l. cum quaedam puella. num. 5. ff. de iurisdictione. omnium. iud.

Aegidius Bossius in pract. tit. de citat. num. 30. At accusari & puniri ob patrata alibi crimina etiam non inuentus poterit. commune prof. it. Iul. Clar. in pract. §. vlt. quest. xxxix. in princ. Non tamen in eo in originis foro lata alibi sententia probabit, quamuis iudicium non leue gignat. commune ponit Iulius Clarus dicto §. vltimo, quest. liij. versiculo vltimo.

Originem loci sortitur, vel casu illic natus, vbi mater peritura non erat. commune ait Iaso. in l. huiusmodi. §. legatum. num. 14. ff. de leg. lib. 1. Quod tamen sic procedet, vt non idcirco illius loci oneribus ipse irrediat. commune inquit Auguit. de Arim. in eodem §. legatum. Rip. de peste. part. ij. ver. xvij. Atque eo tanè modo commune sententiam intelligendam arbitror, qua originatus loci quis non censetur, vbi casu seu per transiennam nalcitur. de qua attestantur Boer. decif. xliij. num. 5. Viuius lib. j. opin. cccvij.

Occulum, sufficientem atque idoneam adulterij probationem suggerit, vt vel ob illud adultera mulier cencatur, & dotem amittat, commune affirmant Bellon. in rub. num. 81. C. de edendo Viuius lib. j. opin. cccclxvi. & qui meritisimo dissentiant Did. a Couarr. in tract. de sponsal. ij. part. cap. vj. §. vj. num. 3. Iulius Clarus in pract. §. adulterium. versic. scias etiam.

P

PACTVM nudum iure Pontificio actionem gignit, quamuis Caesareo haud gignat. commune dicit Bapt. de sancto Blas. in rubr. decret. quest. xxij. distin. iij. Corn. consilio ij. littera B. libro primo Alciatus in cap. cum contingat. numero 173. de iure iur. late Viuius libro primo opin. cccxxiiij. Sed & cum geminatum est actionem Caesatum iure creat. commune affirmant Alciat. in rub. nu. 14. ff. de verb. oblig. Viuius lib. j. opin. cccxxv.

Pactum a contrahentibus initum ne aliter quam testibus probatio fiat, valet, ac seruari debet. commune inquit Hipp. in rubr. num. 33. de probat.

Pactum dominij translationem impedire nequit. commune ait Curt. Iunior. confi. clxiiij. num. 9.

Pactum de futura alterius successione conceptum vsque adeo nullius momenti est, vt nec iureiurando confirmetur. commune inquit Guilhelm. in cap. Raynutius. ver. duas habens filias. nu. 294. de testamentis. Curtius Iunior consilio xxv. numero 7. Excipe nisi si vel de certa hereditatis parte fiat, vt frequenter placitum enuntiant Curtius Iunior consilio lxxxj. numer. 4. Bellon. consilio lx. numer. 2. Ioann. Dilect. de art. testand. tit. secund. caut. x. vel is consentiat, cuius de hereditate pacificatur. commune ponit cum compluribus Francif. Viuius lib. j. opinio. cccxxiiij.

Pactum de non petendo, quod vel filiisfam. Macedoniani exceptionem habentibus, vel mulieribus Velleiano tutis factum proponitur, obligationem iure ipso extinguit. commune ait doctor meus Emanuel. a Costa in l. si ex cautione. C. de non numer. pecunia.

Paraphernalia bona si posita in mariti dominio fuerint, soluto matrimonio condici poterunt: alias & semper in vxoris bonis censerentur, & rei vindicatione repetentur. commune dicit Curt. Iunior consil. xciiij. numer. 12.

Parentes ac reliqui maiores non fruuntur constitutione l. cum acutissimi. C. de fideicommiss. vt commune late ponit doctor meus Anton. Gomez. de testamen. cap. v. numer. 3. ver. imo quod magis est.

Parentum legitima portio tertiam bonorum filij partem iure Caesareo aufert. commune pronunciat copios. Did. a Couarr. in tract. de sponsal. part. ij. cap. vij. §. iij. numer. 12. & ea sic illis institutionis titulo relinquere coguntur. commune asserunt Bertran. confi. xxxiiij. numer. 6. & numer. 7. lib. iij. versic. sed quid in filiasfam. ac Francif. Viuius lib. j. opi. cxxxv. & opi. cccxvj.

Parricidii crimine ac poenis etiam ij. tum feminae sese obstringunt qui vel aliquem alium ex ascendentibus, seu ex descendentibus nature vinculis sibi tantum coniunctum necauerit, vel aliquem ex transfuersalibus sibi ad quartum vsque propinquitatis gradum necessarium de medio sustulerint. vt frequentia doctorum placita asseuerant Placa & alij, quos cum eo acurate recenset Iul. Clar. de materia eleganter differens in pract. §. parricidium. ver. quaro. cum sequent.

Partem debiti non recipit inuitus creditor. vt commune pnnunt Neguzant. de pignor. ij. par. iij. me. v. part. princ. a numero 17. Tirac. libro secundo retractus §. quarto glossa quarta, notant omnes in l. quidam aestimauerunt. ff. si cert. petar. et illic perperam a communi interpretum placito deficiant. Fulg. numero 4. Dec. numero 6. Alciat. numero 8. idem Alciat. in l. j. §. & harum numero decimo & ex his numero decimo quinto ff. de verborum obligationibus contra quos inter alia stat. lex obligatio. C. de solut. & ab speciali. cum haeres §. Item decem. ff. de stat. lib.

Pater & filius in potestate sua positus, & emancipatus stipulari potest commune

Pater & filius in potestate sua positus, & emancipatis stipulari potest, commune ait Iaf. in l. quod dicitur, nu. 18. & in l. quodcumque. §. j. nu. 2. ff. de ver. oblig. nec sibi dominum rei in stipulationem deducit, sed filius quæsitus censetur. commune affirmant Alex. ac Iaf. in d. l. quod dicitur. Viuius lib. j. opin. cxxxvij.

Pater si filio suo in potestate adhuc posito donauerit, naturaliter ad id re persequendum, quod verbus concepit, obligabitur. commune ponit Io. Coraf. in l. frater §. quæsitum. nu. 46. ff. de condit. indeb. & vide quæ ver. Donatio. superius obseruantur.

Pater ius filio semel quæsitum nec tollere, nec immutare potest, quamuis vel stipulatione ab illo concepta ius illud filius pepererit, commune aiunt Iaf. conf. cxij. lib. j. Io. Dilect. de ar. testan. tit. j. caut. vij. nu. 2. Tamest contrarium perperam multis arriserit, quod etiam commune ponunt Alex. in l. ad optium. §. patronum. ff. de in ius voc. Iaf. sibi aduersus in l. ij. q. xxij. C. de iur. emphyteu. idem Iaf. ac Soc. vterque in l. qui Romæ. §. Flauius. ff. de verb. oblig. Rip. in l. vlt. quæst. lxx. C. de reuoc. donat. In iuriam tamen filio factam pater absque dubio poterit remittere: vt commune renuncio ex Iaf. in l. contra iuris. §. si filius. nu. 15. ff. de pact. Boer. decif. cxx. Capel. Tholof. q. cxxij. Catal. de synd. num. 128. Iulius Clarus in pract. §. vlt. q. lvij. verif. quæro nunquid. Francisc. Viuius lib. ij. opin. cxxvj. Quod tamen non procedit, si huiusmodi iniuria, de cuius remissione differitur, a coniuncta aliqua persona fuerit illata. vt frequenter placitum esse constat ex Iaf. atque aliis vbi supra. ex Roman. sing. ccccclxxij. & in l. diuis. nu. 2. ff. de scar. attestaturque vtrumque commune interpretum dogma: quamuis vtrumque cordate, ac diligenter improbet Arius Pinel. in l. j. par. iij. nu. 105. C. de bon. matern.

Pater si pro filii promissis, aut quouis modo interuenit, tum cõnenti, tum excuti ante illorum conuentionem, atque excussionem poterit, commune aiunt Pyrrh. Globr. in l. ij. C. de decur. lib. x. Viuius libro j. opinion. cxxxix. mutui & absque vlla interuentione obligari statuto pater poterit, tum pro filij mercimonia exercendis contractibus, vt commune latè ponit idem Viuius eodem libro j. opin. cxxxix. tum pro quibusuis eiuſdem filij delictis, quod frequenter interpretibus probari memoria tradiderunt Hipp. sing. ccccxxxj. Iulius Clar. in pract. §. vltimo. q. lxxxvj. verif. valebit igitur, Viuius d. libro primo. opinion. cxcj.

Pater tum aduentitiis, tum maternis filij bonis, quamdiu viuet, vtetur, ac fruetur, nec si vel filius commune interim naturæ debitum agnoscentis è viuis migret, vel clericus testamentum fecerit, vt denique deliberatione aliqua euaserit, vsu illo fructu propterea pater labetur. communia ait diligenter, atque apposit. meus iuris doctor Arius Pinel. in l. j. par. j. nume. 39. & sequentib. C. de bon. mater. Non tamen idcirco quidquam prohibuerit, quin hodie mutuis sese obligationibus pater, ac filius in aduentitiis hisce bonis irretire possint, commune proferunt Iaf. lect. j. nu. 37. Caccialup. nu. 39. in l. frater à fratre. ff. de condit. indeb. Viuius lib. ij. opin. cxcix.

Pater filio consensum per epistolam rectè præstat, commune dicit Ant. de Tremor. in addit. ad Bon. in pract. exception. in rub. qui. mod. ciui. nu. 15. verif. verum non puto. Villalob. in sua collect.

Pater si filius hæres ab alio institutus hæreditatem repudiet, illam iure adire poterit, commune dicit Anto. de Tremor. in addit. ad Bon. in rub. quib. mo. ciui. nu. 18. verif. pro mortuis reputatur, quod vsque adeo verum est, vt vulgarem substitutum pater excludat, commune pronunciat Iaf. in lege cum propouas. numero duodecimo, C. de hæred. instituen.

Pater non solum Pontificio, sed etiam Cæsareo iure filios tum naturales, tum spurios alere compellitur, commune inquit Alciar. in rub. nu. 2. ff. de verbo. obligat. Viuius lib. primo opin. cxxxvij. non tamen vel eos, vel etiam iusto matrimonio susceptos a ere cogetur, si sibi ipsi alimenta comparare possint, commune effert Curtius Iunior conf. cxlvij. num. 5.

Pater filiorum tutor & cauer, & alia generaliter tutorum onera necessario subit, commune aio ex Corn. in leg. cum oportet. §. sed cum tacitas. C. de bon. que lib. Iaf. in l. preses. nu. 3. C. de transact. Firmia. de episc. nu. 63. Cfor. in l. frater à fratre. nu. 56. ff. de condit. indeb. Calfan. in consuetud. Burg. At si legitimus administrator fuerit, satis rationi regulariter obnoxius non erit, commune inquit diligenter diligens professus iuris antecessor Arius Pinel. in l. prima, parte ij. num. 67. C. de bon. matern.

Pater legitimus administrator & ante litis contestationem rectè ac ritè procuratorem constituet, commune fantur Alexand. nu. 6. Iaf. nu. 4. in l. neque. C. de procur. Ang. in §. sin autem. nu. 7. Instit. de fatid. Curt. in l. preses. num. 14. in finem. C. de transact. Tiraquellus in lege si vnquam, in principio, numero 29. C. de reuocand. donat. necessarius tamen eam in rem filij consensus erit, vt frequentius interpretum placitum ostendit Arius Pinel. in lege prima, parte secunda, numero 66. C. de bonis maternis. Cuamuis contrarium commune pronunciant Imol. numero 3. Ar. numero 5. in l. vltima, §. pupillus. ff. de verb. oblig. Sed & præterea pater legitimus administrator bona Comm. opin. tom. 1.

filij aduentitia ob necessariam æris alieni causam sine vilo decreto a licenare poterit: vt crebris doctorum suffragiis exceptum pono ex Iacob. in lege j. nu. 5. C. si aduers. vendit. Tiraquell. in l. si vnquam. in prin. nu. 28. C. de reuoc. dona. Gulielm. in cap. Ray nutius. ver. duas nu. 255 de testam. Did. à Couarr. li. j. var. resolut. capit. vij. nu. 6. Poterit item de eisdem aduentitiis filij bonis validè ac iure transigere, tamen si nullo ad id decreto inueter ac muniatur, commune dicunt Caccialup. de transact. q. vij. Arius Pinel. non sine aliqua laudis præfatione nominandus, in d. l. j. part. iij. nume. 46. C. de bon. matern.

Pater legitimus administrator nec à filio emere, nec filio vendere prohibetur, si tum bona fide, tum palam coram iudice, ac propinquis id faciat, commune dicit Antonius Gomez. de testament. capitulo, ij. numero 2. in fin.

Patri priuilegia, quæ illi ob duodecim liberos conceduntur, liberorum morte haud ruit commune proferunt Alciar. in tract. de præsumpt. reg. ij. præsumpt. xxj. latè Viuius lib. primo opin. cxxxvj. Indulgetur autem illi omnium munerum, & collectarum tum personalium, tum patrimonialium immunitas, vt communia latè prosequitur, Viuius vbi supra.

Patria in filios potestas ob præcedentem illorum expositionem nõ conuellit, commune inquit Ant. de Tremor. in addit. ad Bon. in pract. except. in rub. quib. mo. ciui. numer. 13. ver. lex secunda. Quin nec ordinibus præsulis dignitatem non conuolentibus euascent commune ait Iaf. in leg. patre furioso. numero quinto. ff. de iis, qui sunt sui, vel alien. iuris. Competit autem æquè omnibus hebræis atque Christianis, iuxta frequens inter retum placitum, quod superius retuli ver. iudæus.

Patronatus ius (de quo iam superius ver. ius patronatus) si vendatur, nec amplius pristino patrono, nec deinceps emptori competit, sed prorsus interdidit, commune ait Præpo. in cap. qui studet. j. quæst. prim. numero tertio. Quamuis ad extraneos hæredes ritè tranſcat, commune ponit Abbas consilio liij. videtur, libr. primo. Atque ideo etiam in sifco ob generalem bonorum proſcriptionem transferatur, vt latè receptum testatur accuratè id declarans Iulius Clar. in pract. §. vltimo. quæstio. lxxvij. verif. quæro modo Non tamen idem erit si ob læsa maiestatis crimen, bona sifco addicanur, quia ea in specie non sifco cum bonis cæteris sed legitimis, pristini possessoris hæredibus deferretur, commune pronunciant Gygas in tract. de crimin. læsa maiest. in rub. de pœnis committ. crimin. læsa maiest. l. ij. quæstio. iij. & Marc. Mant. consilio quinto. Quin nec fideicommissarium transferatur, sed penes ipsum hæredem remanebit commune dicit Ant. Gomez. de testam. cap. v. numer. 20.

Pauper æquis lit in iudicis arbitrio ponitur, commune effantur Dec. in cap. sedes. numer. 25. de rescript. Bellon. conf. xv. Hippol. in leg. quæstionis modum. numer. 8. ff. de quæstion.

Pauper si vel præsumptione, ac præiudicio aliquo polleat, vel aliqua sententia victor iam euaserit, tum ex bonis, que petit, alimenta consequetur, tum ad eam litem omnino perficiendam sumptus atque expensas à diuite aduersario statim excudet, vt frequens interpretum placitum consuetudo ex Guid. Papæ decif. ccccclxj. in princip. Rip. in l. ij. nu. 3. ff. de re iud. Alciar. reg. iij. præsumpt. ij. nume. 9. & nume. 10 Rebus. tom. primo ad constitutiones Gallic. tit. de senten. provin. numero 103. Palat. Ruu. in rep. cap. per vestras. §. xxxix. de donat. inter vir & vxor. Boer. decif. ccccxxvij.

Pauperes ac leues aliæ personæ testimonium in causis criminalibus non dicent, commune aiunt Socin. regul. cclxxxix. Ioann. de Amicis consilio lxxix. numero 9. Iulius Clarus in practico. §. vltimo. quæst. xxxij. ver. quæro etiam.

Pauperibus si quod post eius mortem restituere fideicommissum aliquis debet, illud eisdem in sua ipsius vita non rectè restituet, commune inquit Decius in l. cum tempus nu. 2. ff. de regul. iur. tamen Cagno. numero 6. contrarium receptum asserit, tu hanc in rem videto, quæ superius obseruo ver. Hæres.

Pax semel aliquibus inita, non ideo statim rupta censetur, quod causa aliqua de nouo superuenierit, commune aiunt, idem in iudiciis procedere affirmantes Alexand. in l. qui insulam. ff. de verbo. obligat. Petr. de Benintend. decif. lxx. Viuius lib. j. opinion. cxxxij.

Pacem qui cum alio facit, atque iniuriam, & violentiam remittit, non idcirco vel illatum damnus, vel id, quod interest, remississe intelligitur, commune ait Ioann. de Amicis consilio lxxvij. numeio 14. & hanc eandem in rem videto quæ superius obseruo ver. Iniuria.

Pacem cum patris occisore contrahere, ac veniam illi indulgere tum tutor, curatorque pupilli filij possunt, vt commune aiunt Turzan opinio xxxij. Io. de Amic. conf. lxxxvij. nu. 1. pars hæredum maior, tum denique ipse minor absque vlla tutoris, curatorisue auctoritate poterit, communia inquit Ioan. de Amicis vbi supra, ac Francisc. Viuius lib. ij. opinion. ccij.

Pacem semel ritè in itam licet alter rumpat, alteri, cui rupta est, infringere integrum non erit, commune ait, necio quo ductus spiritu, Francisc. Viuius lib. ij. opinio. cxxxij. Si quidem contrarium verius,

æquius, ac melius est, & proculdubio receptum, ut testificatur Alexand. conf. cxv. numero 7. libro quarto. idem Alexand. numero sexto. Claud. nu. etiam 6. in l. cum proponas. C. de pact. Corn. conf. xlij. itera Flib. ij. Paris. conf. clxiii. nu. 23. lib. iij. Ceph. lus. vir eruditione ac doctina non pœnenda. conf. xxxv. num. 27. lib. j. ac Iul. Clar. in pract. §. vlt. q. xlvij. ver. sed quoniam.

Peculium Castrense etiam hodie non adiudicabitur fisco ob filij delictum bonorum proscriptio multandum, sed illius patri integrum, illibatumque seruabitur. commune pono ex Alex. in l. si finita. §. si de vectigalibus. nu. 49. de damn. infect. Iaf. in l. iij. §. filius. ff. quod quisque iur. & in §. actiones autem de peculio. numero 62. Instituit. de act. Boer. decil. vij. nu. 41.

Peculij seu de peculio actio personalis est. commune aiunt Soci. Iaf. nu. 1. in l. frater & fratre. ff. de condict. indeb. Iaf. rursus in §. actiones. nu. 18. Instit. de actio.

Pecunia quæ mutuo data est, solui alterius formæ nummis potest, nisi si damnus sibi inde coulsari creditor ostenderit. commune aiunt Matth. de Afflic. decil. xc. nu. 2. Purpur. in l. cum quid. nu. 164. ff. si ceter. peta. Quin & præterea si quam mutationem in intrinseca bonitate patiat, in ea prorsus forma solui debet, quæ tempore contractus erat, ut frequenter placitum renuncio ex Purpur. vbi supra. numero 170. Curt. lun. cont. xxiiij. per totum. Anton. Rub. consil. xvij. & cons. lxxv. Tiraq. libro j. de retract. §. j. gloss. xvij. à numero 26. Aym. Crauer. consilio xlvij.

Pecunia si simpliciter detur, non animo donandi data censetur, commune dicit Soci. in l. cum quid. ff. si ceter. pet. imò potius data mutuo præsumetur. commune illic ait Alexand. & pono inferius, nu. 80. Excipe tamen ut secus sit, ac donata credatur, si parna summa constat. commune scribit Palat. Ruu. in rep. rub. §. xj. numero 1. de donat. inter vir. & vxor.

Pecunia testamento legata, eo valore solui debet, quo testamenti tempore, non quo solutionis tempestate censetur. commune inquit Arius Pinelus in rub. par. j. ca. iij. nu. 2. cum seq. C. de rescind. vend. Quod idcirco obseruandum est, quia vel Princeps solus absque vilo populi consensu pecuniam mutare potest. commune dicit Boer. decil. cccxxvij. nu. 7. quia tamen in re semper causa aliqua probabilis, vel reip. vtilis versetur necesse est, ut alibi latissime ostendo.

Pecunia si numerata, & non ob signata alicui seruanda tradatur, contrahi mutuum in re dubia, non depositum videbitur. commune pronunciat Alex. nu. 6. Alci. nu. 21. in l. ij. ff. si cert. pet. Purpur. nu. 74. in §. mutui datio. eiusdem l. ij. Rip. in l. si ventri. §. in bonis. nu. 2. ff. de priuil. cred. Secus tamen erit si vel expressim, vel per cõiecturas probabiliter constare possit dominium huiusce pecuniæ transferri contrahentes noluisse, ut frequenter placitum affirmare auium ex Alex. nu. 13. Soc. num. 36. Purpur. num. 139. in l. cum quid. ff. si cert. pe. Rip. in d. l. ij. nu. 24. ff. illo eod. tit.

Pecunia in his rebus, quæ seruando seruari nequeunt generaliter numeratur, commune ponunt Iaf. ac Rip. in l. j. §. fuit quantum. ff. ad S. C. Trebel. Iaf. in l. inter dum. nu. 3. ff. de condict. indeb. lat. Andr. Tiraquel. de retract. lign. §. j. gl. vij. nu. 103. Quamuis contrarium verius longè sit, ut eleganter & efficaciter ostendit doctor meus Arius Pinelus in l. j. part. ij. nu. 42. C. de bon. matern. Sed non idcirco tamen pecunia in rebus immobilibus censetur, quòd vel cambiis, vel sermo est, tradita sit, vel rerum immobilium emptionibus destinata fuerit, ut commune aiunt Iaf. in l. cetera. §. sed si parauerit. nu. 21. & seq. ff. de leg. lib. j. Soc. Nep. cont. cxx. nu. 18. lib. j. Boer. decil. cix.

Pecuniarum debitor non satisfaciet si vel auri, vel argenti massam quantitate, & qualitate parem soluat. commune effatur Andr. Alciat. in l. ij. §. j. nu. 12. ff. si cert. pet.

Pecuniaria multa damnatus, si vel minimam multa portiuunculam soluendo non sit, corporis supplicio illam luet, atque explebit. commune inquit Boer. decil. cccclix. num. 8. quod & alij asserunt relati superius ver. corpus, & inferius ver. pœna.

Pensionem vel annuam, vel semestrem, vel mensuram, qui seu pacto, seu quacunque alia ratione debet, si tres ante solutiones suis statis temporibus continuatis se soluisse probauerit, & omnes antea exsoluisse præsumetur. ut receptum pono ex Barto. Pla. Luc. de Pen. Alex. ad Bartolum in l. quicumque. C. de apoch. public. lib. x. Bald. in c. litera. in fin. de dilat. Salice. Iaf. nu. 135. & nu. 137. in l. fecun. C. de iur. emphyt. Crement. sing. lxxvij. Dec. nu. 5. Alciat. in ver. annis. in l. si certis annis. C. de pactis Alex. Iaf. & alij in l. j. C. de fideicommiss. Alexand. rursus conf. cv. nu. 2. lib. iij. Curt. lun. xcvj. nu. 5. Guliel. in c. Raynutius. ver. absque liberis. in ij. num. 185. cum sequentib. Francisc. Lucan. de filie. part. j. numero nono. libro secundo. Duen. regula liij. Anton. Gomez. in l. lxx. Tauri. numero 5. & de contract. capitulo ij. numero 13. verficu. item adde. in quorum decisionibus, ac sententiis vna, eademque prorsus ratio est.

Periculum omne qui vel iurato in se recepit, non adeò magis casum fortuitum præstabit. commune inquit Rip. in l. si vnquam. nu. me. 10. G. c. reuoc. donat. Benuenurus Straccha de merca. quarta

part. nu. 7. atque alij quos superius refero ver. casus.

Periculum rei debita post debitoris motam peremptæ ad ipsam debitorem semper spectat. ut est Bartoli doctrina in l. quod te mihi. nu. 10. ff. si cert. petatur, quam frequenter placitam attestantur ille Alexand. nu. 8. Alciat. nu. 15. Purpur. nu. 28. Alex. rursus in l. nemo. §. j. in fin. ff. de verb. oblig. Matth. de Afflic. decil. cl. à nume. 6. Si tamen li. quidò constitit eodem prorsus modo apud creditore. si fuisse inter rituram, longe aliud ac diuersum ius erit. ut receptum iam ponete auium ex Fulgof. Aretino, Iafon. numero 28. Decio, lectur. secund. numero 50. Rip. numero 29. Curtio Iunior. numero 34. in dicta l. quod te mihi. atque ex summa Angel. ver. mora, numero secundo. Syluestr. in ver. restitutio. vij. ad finem. Palat. Ru. in repetitione capiti. per vestras. numero decimo, de donation. inter virum & vxorem. Did. à Couar. in capitulo peccatum. ij. part. §. vj. numero primo. de reg. iur. libro vj. qui cum Palud. in iij. distinct. xv. quæst. ij. conclus. iij. in conscientia foro recipiendum asserit.

Perij de rebus ipsorum peritia commissis non aliter, quam iurati referre debent. commune aiunt Ioan. Croc. de testibus. vij. par. Viuius lib. j. opin. clxix.

Periurium nunquam aliàs infamiam ipso iute itrogat, quam cum ex promissione de futuro non impleta incursum est. commune aiunt Panormitan. Imol. & Felin. in c. testimonium. de testib. Iulius Clarus ea de re lat. agens in pract. §. periurium. ver. j.

Periurium ab ecclesiastico iudice non à iudice populi ordinario puniri potest. commune pronunciant Boer. decil. cccv. numero 24. & numero 5. Viuius lib. j. opin. clxix. in finem. Si autem neminem damno affecerit, & peierans libertatem solui respexerit, nulla alia pœna, quam Dei vltoris metu vindicatur. commune effertur Iafon. in l. si duo patroni. §. si quis iurauerit. in ij. nume. 1. ad finem. ff. de iureiur. Ioannes de Amicis consilio cix. in finem. Berous quæst. cxxxiij. nu. 9. Si quis tamen id esse peccatum mortale negauerit, hæreticos crimine obstringetur. commune scribit Bellon. consil. lxxvij. num. 6. Auius & periurium ab eo commissum, cui aduersarius in iudicio iusturandum derulit, non alio supplicio, quam Dei omnipotentis proculdubio vindicatur terrore plectitur. commune affirmant Boer. d. decil. cccv. nu. 4. ver. quid dicendum. Berous d. q. cxxxiij. nume. 3. Aegidius Boff in pract. tit. de periur. nu. 3. qui idem in illis processurum communiter receptum ponunt, qui suscepto iureiurando super detegenda criminum veritate, quorù accusantur, illud susceperint, & violarint. Auius & peierantis crimen ac pœna eleuantur, & exinaniuntur, vel si periurium absque dolo commissum ostendatur, ut receptum interpretum dogma esse literis prodiderit Iaf. in l. videamus. in prin. nume. 7. de in lit. iurand. Cagn. nu. 135. & seq. Clau. nu. 41. in l. si maior. C. de tranact. vel si difficultas in concepto prius iur. eiu. contigerit, commune pronunciant Gomez. & qui eum laudat Iulius Clarus in d. §. periurium. ver. item excusatur.

Periurij reus non efficitur, qui positionem partim veram, partim falsam iuratus simpliciter negat, velut qui cum quindecim debeat, viginti, quorum petitione infestatur, se non debere simpliciter eiuat. commune interpretum dogma attestantur Iaf. in l. j. §. sed iuri mihi na. 10. ff. de ver. obl. Nic. Ant. Gra. lib. v. c. xiiij. nu. 24. ad Vestrij praxim.

Periurus à testimonio dicendo in omni causa repellitur. commune dicunt Alb. in l. Lucius. nume. 3. ff. de iis, qui notant. infam. Gyg. de crim. æse malest. q. xj. n. 1. Nec iurifiurandi copiam impetrat, ut maneam probationem expleat. commune ait Soc. conf. cxxvj. nu. 9. lib. j. & consil. clv. lib. ij. Nec quicquam hic vel illic proderit, quod qui periurij cõuictus fuit, emendatus postea sit, commune scribit cum multis Francisc. Viuius. lib. j. opin. cccclvij. Proderit tamen, ut illa non procedant, si quis vel temere peierarit, vel illicitum iusturandum conceperit, ac violarit. commune dicunt Abb. in c. testimonium, nu. 7. de testib. Iul. Clar. in pract. §. periurium. 1. et repellitur.

Permutatio de specie tantùm ad speciem cõtrahitur, ut est Accur. doctrina in l. j. C. de rer. permut. & in l. j. ver. nomen. in fin. ff. illo eod. tit. quam communiter receptam esse constat ex Iaf. in §. actionum. nu. 92. & 98. Instit. de act. Iaf. rursus. nu. 8. Rip. nu. 25. in l. ij. ff. si cert. pet. Iaf. iterum in d. l. j. nu. 10. ff. de rer. permut. Corn. conf. lxxij. lib. iij. Fabian. in tract. de empt. & vend. in ij. q. nu. 25. Ar. Pinel. in ij. part. rub. c. j. nu. 9. C. de rescin. vendit. Placet tamen & de genere ad genus permutationem contrahi, & hoc permutationis nomen, cum suis omnibus iuris effectibus, ei contractui competiturum, quippe quia nulla alia differentia inter cõtractum do vt des, & permutationem, de qua agimus, poni debet, quàm quòd contractus do vt des vice generis sit, ac reliquos contractus sub se contineat. permutatio illi vt species subii ciatur, quòd si ratio emptionis, & venditionis, atq; huiusce cõtractus, permutationis scilicet, & do, vt des, subducatur, ac differentia, quæ inter hanc, atque illos sunt, spectentur, eodem prorsus loco ac numero haberi debent cõtractus, do vt des, de genere aut genus, & permutatio de specie ad speciem inita: quemadmodum verissimè & fortassis iam æquè frequenter arbitrantur And. Sic. in rub. de rer. permut. Dec lect. j. nu. 14. & lect. ij. nu. 12. & lect. vlt. nu. 18. Hiero. Butig. nume. 54.

Purp. nu. 45. Curt. Jun. nu. 29. Zaf. nu. 8. Alci. nu. 23. in l. ij. ff. si cert. peta. Fortun. i. iur. gentium. in princip. ff. de pact. Gomez. in §. actio. num. nu. 26. & sequentib. Instit. de actio. Io. Coras. lib. xj. Miscel. c. xv. cum quibus facit tex. in l. pe. C. de rerum permut. vbi Salice. id securè adnotauit. Sed hac de re alibi copiosius disceptabitur. Non aurè idè minus permutatio erit. quia primum aliquod intercedat. si permutandi mens. ac propositum contrahentibus fuit: commune inquit Boe. dec. cxliij. nu. 1.

Permutatio quamuis regulariter penitentiam admittat. men cū res venalis pro re alia datur. nullo modo illam admittet propter vicinitatem. quā huiusmodi permutatio cum venditionis contractu habet. commune & verum assero ex Bal. in l. j. nu. 8. C. de rer. permutat. Alex. in l. si pecuniam. nu. 2. ff. de condi. ob. caus. Soc. in rub. ff. de verb. oblig. Iaf. in l. vlt. nu. 8. ff. de condi. ob. caus. Iacob. de Nigris. nu. 174. post. Iaf. in rub. ff. de verb. oblig. Nec item eadem permutatio nis species locum conditioni ob causam dabit: tamen si ab alterutro contrahentium adimpletum non sit. vt receptum quoque affirmare non verebor ex vero intellectu l. j. C. de rer. permut. quem frequenter etiam interpretibus placuisse constat ex Paul. in l. j. nu. 10. ff. illo eo. tit. ex Rip. nu. 26. Alci. nu. 23. Partur. nu. 42. in l. ij. ff. si cert. petat. Iaf. in d. l. vlt. nu. 8. ff. de condi. ob. causa. & in l. j. in fin. ff. de estimat. actio. & in l. si eum §. qui iniuriarum. nu. 39. ff. si quis caut. & in l. rogasti. nu. 2. ff. si cert. pet. & in §. actionum. numero 102. Instit. de actio. atque Ari. Pinelus in rub. ij. part. capitulo primo numero 14. C. de rescind. venditio.

Permutanti beneficia non competit auxilium l. j. C. de rescind. vend. commune effatur Did. à Couar. l. j. variarum resolut. c. v. Ar. Pin. cl. ad illam eandem. l. par. j. c. ij. nu. 16.

Personæ digniores quæ sint. quaque haberi debeant. iusto iudicis arbitrio statuitur. commune pronunciat Decius in c. sedes. au. 7. de re sit. spoliat.

Pignus conuentione datum. atque acceptum non ante vendi poterit. quā post moram à debitore admissam biennium præterlabatur commune inquit Alex. nu. 6. & 27. Iaf. nu. 5. & sequentib. in l. de bitonibus. ff. de re iudic. At prætorium pignus ob rei non comparatis contumaciā captum. tunc vendi poterit cum iudex arbitrat. commune effatur Neguzant. de pign. vj. par. j. mem. num. 8. Nihil autè verat. quin pactio & valeat. & iusta habeatur. vt pignus iusto precio emptum sit. vel simpliciter. vt distrahatur. ni intra certum. statumque tempus debito satisfiat. communia prædund Tiraq. de retract. conuent. in si. nume. 136. & nume. 138. Arius Pineli. in rub. par. ij. cap. j. nu. 26. C. de rescind. vend.

Pignus liberare debitor inuit creditore potest. si aliud æquè idoneū offerat. vt est Accursij opinio in l. si Titio. ff. de pign. orb. sic vulgo & intellectu. & magis communiter probata. quemadmodum apparet ex Crement. sing. l. iij. Dec. in l. plus cautionis. nu. 3. ff. de regu. iur. & in l. ij. §. mutui datio. lect. j. ff. si cert. petat. & in l. si pater. C. de colla. Neguzant. de pignor. j. memb. iij. part. nu. 21. Sed contrarium tamè. meo quidem iudicio. verius est. & forsan non minus iam receptum: nam illud probare luculenter videtur tex. in l. si rem. §. omnis. ff. de pigno. actio. & tex. iuncta communi interpretatione in l. si mandato meo. §. j. ff. mandat. arguendo. de fideiussoribus ad pignora: vt facit l. C. in l. qui autem. §. ff. de constit. pecu. affirmat autem id in terminis Arer. Iaf. in l. xj. Rip. nu. 21. Partur. nu. 101. in d. §. mutui datio. Cagnol. in d. l. plus cautionis. nu. 6. nec glossæ auctoritas accuratè perpenfa quid quam oberit sed hac tota de re alibi vberius.

Pignus minus idoneum si quis acceperit. vel pignus operosum iam alias acceptum cum alio vilissimæ precii pignore commutauerit. non opem vllam illi feret l. secund. C. de rescind. venditio. vt frequenter placitum disertis literis prodit doctor meus Ari. Pinel. ad illam eandem l. par. ij. c. j. nu. 20.

Pignus si tanto obligetur precio. vt nulla solutionis spes sit. potius alienatum quàm pigneratum consebitur. commune dicit Soc. & qui eum laudat Fanes. de pignor. part. tertia. memb. tertio. numero 10. Quin & cum pro summa ipsius valorem æquant pigneratur. alienati loco habetur. ac si alioquin alienari prohibitum sit. eā ob causam pœnis alienationi impostis locus fiet. commune dicit Ant. Gome. de testam. c. vlt. nu. 39.

Plus petere non videbitur. qui intra legitimum. tempus miseratio nis causa à iudice indultum. egerit. commune inquit Ant. Gomez. de contract. c. xj. nu. 2. ver. ij. differt.

Pœna illic imponenda non est. vbi à iure non imponitur. vt est celebris glo. auctoritas. in c. vlt. ver. ex vi. ad finem. de iure parron. quana frequenter placitam renuncio ex Dec. conf. xix. nu. 3. Iaf. in l. illam. nu. 12. C. de collat. Tiraquel. in l. si vnquam. ver. reuertatur. nu. 206. C. de reuocand. donat. Arius Pinel. in l. prima. part. iij. ver. inferitur etiam C. de bon. mater. & in l. j. par. ij. c. vlt. nu. 13. C. de rescind. vend. Frac. Viu. l. j. opi. cxviij. Nec vnquā ex ipsius delinquentis consensu imposita cōsequat. quæ admodū verissimū arbitror. & cōmune aio ex Iaf. in l. si tibi dec. §. quæ d. ff. de pact. Palat. Ruu. in repet. Rub. §. l. xj. nu.

24. de donat. inter virum. & vxorem B. lb. de præscrip. part. prima q. vij. Fortun. in leg. legitima. ff. de pact. Riquer. in rub. num. 18. ff. de verb. oblig. Iul. Cla. in præf. §. vlti. q. lxxx. vers. vlt. Et si alicub. Socratis auctoritas apud Platonem maxime refragatur. quin & vnquā in conscientia foro pœna debetur. quamuis iure ipso illam vel lex aliqua. vel canon indicat. commune dicunt latissimè Did. à Couar. in tract. de sponsal. ij. part. ca. vj. §. vij. numero 10. Iulius Clarus in d. q. lxxx. & d. ver. vlt.

Pœna. quæ iure ipso imponitur. hæredes vexat. vt est Barr. doctrina communiter recepta in l. vna. nu. 6. C. ex delict. defunct. vbi Angel. c. Dec. in leg. pupillum. §. in hæredes. numero quarto ff. de regu. iur. Hippol. in l. vna. numero 65. C. de rapt. vigin. atque alij passim attestantur.

Pœna in actu legibus aduerso apposita. nullius momenti est. quāuis ea. quæ ad huc præter legem gesto additur. summas vires habeat. cōmune ait Iaf. in leg. non dubium. nu. 59. C. de legibus.

Pœna et si tantum pecuniaria ponatur. si tamen sisco applicetur. causa criminalis appellabitur. vt est Accursij sententia in l. ij. ver. centum aureorum. ff. de sepulc. viol. quam frequenter placitam renuncio ex Alex. in leg. à diuo Pio. §. sententiā Romæ. ff. de re iudic. Iaf. nu. 12. Gomez. nu. 18. in princip. Instit. de actio. Plat. in l. j. C. de iis. qui ex ratio lib. x. Dec. lect. i. & lect. ij. nu. 9. Rip. nu. 95. post Abbat. in rub. extra de iudic. Iaf. in rub. c. illo eodem tit. & Iul. Clar. cum aliis in præf. §. vlt. ver. iij. igitur fuit opinio.

Pœna conuentioni in quamcunque summam apponi potest. si expressim illius quantitas taxata subiugatur. verbi gratia si quis ita stipuletur. promittis te mihi librum scripturum. & ni id feceris. ais. te pœna nomine mille nummos daturū: & stipulatio. & adiecta stipulationi pœna. proculdubio valebūt. At si pœna per multiplicationis nomine promittatur. nõ poterit dupli. excedere. ni. vt lib. c. i. p. l. p. m. tit. duplum. triplum. u. ac deinceps. quemadmodum receptus ait Porc. in §. alteri. nu. 7. Instit. de inutil. stipulatio. quamuis mihi longè magis probetur. quod inibi cum Azone Accursius vult. quocumque pœnam statui posse. pro qua etiam sententia stant Græci. vt est scholaste H. rmenop. constat tit. *ἡ ὑποθήκη ἐστὶν ἡ ἐπιθήκη ἢ ἡ ἀποθήκη ἢ ἡ πύλη*

Nec huiusmodi pœna in vltura vnquam fraudem adiecta vnquam consebitur si illi applicetur. qui scenerati non soleat. & aliis in conuentionibus. quā in mutuo apponatur commune affirmat latè Tortau opinio. lxxj. Illam tamen aliqua in quantitate nemo cautioni interesse generaliter. ac regulariter tenetur. qui ad cautionem simpliciter obligatus est commune interpretum enunciatum ponit idem Turzan. opinio. vltim. Quin & præterea tamen si pœna aliqua expressim pacificatur. neminem regulariter obstringet. quem principia his conuērio non ligauerit. vt est insignis glossæ sententia in l. ij. ver. Fauiana. ff. si quid in fraud. patron. quam receptam aio ex Sacin. consil. xvj. lib. iij. Iaf. in l. j. §. si vir vxori. nu. 18. ff. de acquir. poss. in §. fuerat. Instit. de action. ex eodem Iaf. nu. 3. Dec. num. 5. in l. principalibus ff. si cert. petat. eodem Iaf. num. 36. Dec. nu. 20. & aliis recentioribus in l. certi conditio. §. si nummos. ff. illo titu. Rip. qui tritarum excipit. in leg. ita stipulatus. nume. 36. cum sequentib. ff. de verb. oblig. Tiraquel. de constit. ij. part. limit. vj. nu. 27. insigni Pinel. in leg. ij. part. j. c. ij. nu. 26. C. de rescind. vend. Sed & denique quamuis pœna adiecta tamen valeat. tum proculdubio incurrit. tamen non luet. qui damnum omne resarciat. quod alter ob illius mortem passus est. vt est notabilis glossæ doctrina in leg. vti que. ff. de recept. arbit. quæ receptam esse testatur Alex. in l. si insulam. nu. 9. ff. de ver. obli. quamquam contrarium verius receptus. atque vsu tritum mihi esse. videatur. sed hac de re alibi vberius.

Pœna capitalis ducitur ac dicitur exilium perpetuum: vt frequenter placitum latè ponit Didac. à Couar. in tract. de sponsal. secunda part. c. vj. nu. 16. & vide quæ hanc etiam in rem obseruauit superius versu capitalis.

Pœna si iure statuta ac determinata non sit. illam iudex vsque ad mortem pro sui animi arbitratu proferre potest. commune inquit Marant. de iudic. ij. par. princip. nume. 43. cum seq. ost. Dec. cū Barb. in c. ex literis. au. 14. de constit. Alciat. conf. ccc. lxxij. in finem. Bolen. in rep. l. capitalium. §. famulos. nu. 29. ff. de pœnis. Viuius lib. j. opin. clxxx. Sed contrarium tamen verius. humanius ac magis receptum profectò est. quod frequenter placitum attestantur Matth. de Afflic. decif. cclxxvj. nu. 6. Grammar. consil. xlvij. nu. 2. Castan. in consuet. Burgu. nu. 2. Fel. & qui eū refert Villa. in rep. l. lxxxj. c. ix. nu. 4. Caraita super xlj. ritu magna Curia. nu. 15. in fin. & qui alios laudat. atque hac opinio. longè præferendā superiori verissimè cōferet Iul. Cla. in præf. §. vlt. q. lxxxij. ver. sed quarto.

Pœnam pecuniariam qui luere nequit. luere corpoream. vt frequens interpretum dogma pronunciant laudati superius ver. Condemnatus.

Pœnam alius pro alio nusquam dabit. communem regulam ponit & latè atque accuratè illam ex receptis sententiis explicat Iul. Cla. in præf. §. vlt. q. lxxxvj.

Pœna

Pœnæ interdictio: aquæ & ignis, damnationis ad metallum, de-
portationis, ac relegationis iam dudum exoleuerunt, vt cum multis at
testatur Julius Clarus ex receptis interpretum placitis subiungens,
quæ in illarum locum successerint, in pract. §. vlt. q. lxxij. à ver. non est.

Pœnæ variæ si sigillatim ac separatim variis delictis sese confun-
dentibus imponantur: vt arma de nocte portantij, in alium intruentij,
atque alium percutientij; non omnes, sed vna illarum duntaxat pendere
debet, vt est Accur. singularis doctrina in l. de crimine. C. de accusat.
quam frequenter placitam affirmant Hip. in l. si in rixa, nu. 15. ff. de
ficar. & in l. vna, nu. 38. & nu. 54. C. de rap. virg. Iaffred. decif. xcv. Vi-
uius lib. j. opin. cclxxxij. Jul. Clar. in pract. §. vlt. q. lxxxij. ver. alius est
casus. S. d. & cum diuersæ pœnæ à diuersis legibus vni alicui delicto
inducuntur, si illius flagitij reus postulat vnam aliquam, vel minimam
illarum legum pœnam fuerit, non amplius de eodè crimine ar-
cessi poterit, nec quatenus legum cæterarum supplicium excurrit,
amplius puniri, vt commune inquit Salic. in l. sepulchra. nu. 8. C.
de sepulc. violat. lae. Ant. Gom. de delict. c. j. nu. 39. Viuius lib. j. opi-
n. cclxxxix. si tamen pœnæ aliquot diuersæ pendere omnes debebant, ac
simul omnes dari nequierint, eam illarum reus luet, quam iudicis ar-
bitrium selegerit. commune ponit, & accuratè exponit Jul. Clarus, d.
§. vlt. q. xcix. ver. vlt. Quin & cum pœnæ alternatim imponuntur, &
vel vtraque corporea est, vel sanctionis verba ad iudicem referun-
tur, illarum optio ad ipsum iudicem spectabit. commune dicitur Ioa.
de Anan. in cap. sicut iudai. nu. 17. de iudais. Abb. Panorm. in c. à crapula
nu. 4. de vit. & honest. cleric. & qui rectè id explicat Jul. Clar. d. §.
vlt. q. lxxxv. ver. solet etiam.

Pœnæ aliquot si noua lege aliqua imponantur, non idcirco suppli-
citur in eandem criminis speciem lege veteri indictum abrogari cõ-
suebitur. Sed enim tum legis noue, tum veteris pœnæ infligentur, com-
mune inquit Abb. in c. de causis. nu. 14. de offic. delegat. Angel. ac
Sali. nu. 6. in l. qui sepulchra. C. de sepulchr. violat. Caccialup. in rep.
l. omnes populi. nu. 9. ff. de iustit. & iur. Excipe nisi si nouæ legis vel sta-
tuti pœna legis antiquæ, vel communis iuris pœnæ par sit, commune
pronunciat Hip. in pract. §. queritur. nu. 5. Quamvis semper ac genera-
liter verius, æquius sit in d. l. veteri, aut communi iure, supplicia pro
suis silecere, vbi vel statuto, vel lege aliqua noua pœnæ aliæ eidem cri-
mini infligentur, quod etiam commune affirmant Alc. conf. cccclij.
nume. 5. Blanc. in pract. crim. nu. 71. & seq. Grammat. conf. xxxv. nu.
me. 56. Roland. conf. xxxv. nu. 48. lib. ij. Viuius lib. j. opin. cclxxxvij. ac
Iulius Clar. in pract. §. vlt. q. lxxxv. ver. debet etiam.

Pœnis corporeis nunquam locus est, vbi dolus nõ interuenit, quã
uis maximè culpa lata arguatur, commune inquit Cagnol. in l. cõ
tractus. nu. 10. ff. de reg. iur. H. ppol. conf. lxxvij. nu. 40. & qui verius id
prosequitur Iul. Clar. in pract. §. vlt. q. lxxxij.

Pœnas statutarias exteri omnes luent, nulla habita differentia scie-
roit, nec nõ statuta, si id criminis cuius nomine plectuntur, alias iure
etiam communi prohibebatur, commune inquit Did. à Couarr. in
ca. alma mater de senten. ex comm. lib. vj. Egidius Bosius in pract.
tit. de pœnis. num. 18. & qui alios laudat Jul. Clar. in practi. §. vlti. q.
lxxxv. ver. secundus est casus.

Pœnas legibus sanctas, ex causa expressim apposita, & immutare
iudex potest, commune aiunt Dec. in c. de causis. nu. 94. & sequen. de
offic. deleg. Paul. Girland. de relax. carcer. rub. j. q. vj. nu. 1. & Tiraq. qui
latissime per limitationes atque ampliaciones de materia differit in
tract. de pœn. temper. quod idem prorsus erit in pœnis statuto aliquo
indictis, vt frequenter placitum affirmant Aret. in c. qualiter & quã-
do. in ij. nu. 24. de accusat. Dec. vbi supra nu. 19. Girland. d. q. vj. nu. 8. &
seq. Did. à Couarr. lib. ij. resol. c. ix. num. 8. Menchiaca controuert. illust. r.
c. xij. nu. 4. Viuius lib. j. opin. clix. Julius Clar. in pract. §. vlti. q. lxxxv.
ver. vlt. quæro, Erunt autem causæ ad id idoneæ vel delinquentis
etas, furor, ira, amor, ebrietas, superioris mandatum, metus, vis, ad
uersarij prouocatio, iustus dolor, nobilitas, vel similia, vt diligenter &
copiose tradit, cum receptis interpretum sententiis, Iul. Cla. d. §. vlt. q.
lx. per totam, ac Viui. d. opin. clix.

Pollicitatio tunc tantum dicitur, cum vel per epistolam, vel per
nuncium ad id non electum absentij aliquid promittitur, commune
ait Iaf. in rubri. nu. 5. ff. de verb. obli. & vide quæ superius obseruatur
ver. Donatio vt per nuncium, Hæc autem pollicitatio nec iure legu,
nec iure canonum actioni dandæ idonea habeatur, commune ponit
Alciat. in d. rub. nu. 8. ac Fortun. in c. j. nu. 12. de pact. libr. vj. Quinimo
nec obligationem naturalem parit, nisi cum piis causis vsui atque vti-
litati est, commune inquit Iaf. vbi supra. nu. 6. Felin. in c. j. de pacti.
Alciat. in c. cum contingat. nu. 229. de iur. iuran. Ant. Gom. de cõtrac.
c. j. nume. 1.

Possessio an vnam speciem habeat, an potius plures, magna scribè-
rium discordia est, vt memorix prodidit Bal. in c. ceterum. ad fin. de
iudic. Certum tamen est eã disceptationem verborum tenus consistere:
re: quia vtriusque scilicet auctores distincta vtriusque possessionis ef-
fecta agnoscant: ac probent, vel elegantèr animaduertit Alciat. in l. j.
nu. 22. ff. de acqui. possel. sentit Butrigar. relatus à Salic. in l. licet nu. 9.

in finem. C. eo. Certum deinde quoque est longè receptius ac frequen-
ius interpretu dogma esse, vt duas possessiones species constituamus,
quarum altera naturalis, altera verò ciuili sit: quemadmodum con-
stat ex Alb. Paul. Alex. nu. 13. & nu. 53. Aret. nu. 18. Iaf. nu. 53. Crot. nu.
39. Aemil. Ferret. in d. l. j. ff. de acquiren. possel. Dyn. in regula sine pos-
sessione, de regul. iur. lib. vj. asserit tutius ac acceptè Salic. in d. l. licet
nu. 9. ad fin. C. de acquiren. possel. & qui id accuratè tutatur Rub. nu.
29. Berengar. nu. 68. in l. naturaliter. §. nihil commune ff. de acqui. pos-
sel. Anto. Gomez. in l. xv. Tauri. nu. 19. Rebut. in iij. Tomo ad leg. Gal-
lic. tit. de mar. possel. in prin. Confirmatur autem in primis hæc opi-
nio ex multis iuris locis, in quibus non frustra vel coniunctim, vel dis-
iunctim naturalis & ciuili possessionis mentio fit. Confirmatur de-
inde ex aliis iuris autoritatibus, vbi naturalis possessio pro corporea
ponitur, & e contrario, quasi illa vt species à iusta, ac legitima posses-
sione differat. Tertio ex aliis possessio personis iuris incapibus ad-
scribitur, & iis in casib. cõceditur, in quibus titulus improbat. Quarto
ex aliis legum constitutionibus, in quibus is possidere negatur,
qui alibi possidere naturaliter dicitur, vt de depositi custode, de colo-
no, de commodati susceptore, nusquam non videre licet. Qui autem
solos iuris effectus hic atque illic hocce discrimen constituere vociferan-
tur, non admodum certè animaduertere videntur id duntaxat
ac commodari posse iustè possidendi causæ bonæ vel malæ fidei, per-
sonæ iuris capaci, vel secus, non verò & referri posse ad solam animi
retentionem. Siquis tamen in contraria profectò nosse, ac percurrere
re velit, adeat Cumanum nu. 10. Iaf. nu. 54. Soc. Rip. nu. 27. & nu. 14.
Zaf. nu. 15. atque Alciat. in dicta l. j. ff. de acquiren. possessio. Cuman.
rursus in l. sed si nolit. ff. eodem titu. Zaf. in l. j. versic. de iur. ff. de ori-
gin. iur. Coraf. in d. §. nihil commune. nu. 14. Francif. Connan. lib. iij.
capitulo x. nos ea de re si se obtulerit occasio & copiosius, & for-
san vtilius.

Possessio quo ad prosecutionem attinet, in iis quæ facti sunt, poni-
tur, at postea in iis, quæ iuris sunt, censetur commune ait Iaf. in l. pri-
ma ff. de acquiren. possel. Eius autem causa leuiss dicitur, quamuis res
possessã magni precij, ac valoris sit, commune ponit Viuius lib. j. opi-
n. xxxj. in finem. Quamobrem illius tractatio appellationem iure Cæ-
sareo non admittit commune inquit Rip. in c. sepe. nu. 3. de iure. spo-
liat. Et si Pontificum decretis illam admittat, commune pronunciat
Curt. Iun. conf. clxvj. nu. 39. quam etiam in rem videtur quæ inferius
obseruo vers. Sententia. Atque intelligere quod appellatio quidem iure
in Cæsareo non admittitur solùm quo ad effectum retardandæ execu-
tionis, non autem quo ad ipsum negocium tractandum, commune cõ-
sent Marant. in praxi vj. par. vers. appellatio. nu. 194. & qui plures lau-
dat Nicol. Ant. Grauat. ad Vestrum lib. vj. c. iij. nu. 38. Intellige deinde
de non minus verè ac propriè de rebus mobilibus, vt frequenter pla-
citum assero ex Alex. nu. 19. Iaf. nu. 37. Rip. nu. 24. Ioan. Crot. nu. 14.
Carol. Ruin. nu. 1. in l. j. ff. de acqui. possel. Probatur autem possessio
ex mercedis receptione, vt commune asserit Boer. decif. cccxx. nu. 5.
Et ex rusticis aliquem tenere ac possidere aientibus, commune effa-
tur Dec. conf. cxxv. Ac generaliter contenta est illius disceptatio semi-
plena probatione, vt receptum asseruerat Francif. de Curt. in l. admo-
nendi. nu. 203. ff. de iur. iuran. Calcam. conf. 100. atque alij, quos lau-
dat Francif. Viuius lib. j. opin. cccxcv. quibus addes Dec. conf. lvj. nu.
1. & conf. cclij. nu. 2. & conf. cccclxij. nu. 2. & in l. vlti. nu. 15. C. de
edit. diui. Adr. rollen. Grat. conf. xlij. nu. 6. nu. 26. Bellon. confil. xxxv.
nu. 6. Et si contrarium tamen verius, meo quidem iudicio sit, quod e-
riam frequenter placitum testantur Alex. conf. lxxxvij. nu. 3. lib. vij.
Petr. de Benintend. dec. lxxij. nu. 10. & seq. asserunt Marth. ab Afflic-
t. dec. cccclxij. nu. 5. Flor. in l. si quando. nu. 15. C. vnde vi. Roland. à Val-
le cõ. 5. r. nu. 16. li. ij. Natta cõ. ccccccxxx. nu. 6. li. iij. Iaco. Menoch. vit
select. doctrinæ de recup. possel. remed. xv. nu. 418. Quia tamen Vi-
uius superius relatus possessionis causam modici momenti esse con-
tendat, tamen verissimum profecto est, magni ponderis ac momenti
possessionem esse, quod facile collectum est ex §. retinendæ. in finem.
Institu de interdict. ex l. vl. C. de rei vindic. ex l. is, qui destinauit. ff. de
rei vindic. ex Bald. & Afflic. in c. j. de content. inter domia. & vasa. l.
Rip. in c. sepe. de restit. spoliat. Ioan. Coraf. in l. naturaliter. §. nihil cõ-
mune. à nu. 16. ff. de acqui. possel. Vnde nisi ius possessioni reluctetur,
aut aliqua alia præsumptione possessor infestetur, probandi onus
aduersario imponitur, vt commune tradit Curt. Iun. conf. xc. nu. 3. In
co. Menoch. de recup. pos. remed. x. nu. 43. Itaque merito & Neapoli-
tanum consilium legitimis probationibus illius quæstionem, agi-
tari debere censuit teste Marthe. de Afflic. decisio. cccclxij. & pra-
xis gallica id prorsus reiectis contradicentium nentis amplexa est
authore Rebut. in tertio tom. ad leg. Gallic. numero 26. Possessionis
postquam intermedia probatio à iusta extremorum probatione rectè
fiet, quemadmodum commune profert Abb. Panormitan. in c. acce-
dente. de priuileg.

Possessio ciuili, quæ solo animo retinetur, ad vscupationem ne-
cessaria omnino est, quamobrem vt vscupatio procedat, necesse est
probetur illam pristinum rei dominum amisisse, vt dicat Accurrij
doctri.

doctrina in l.j. C. de seru. fugit. quam frequentibus doctorum calculis exceptam esse constat ex Bar. nu. 9. Bal. nu. 22. Sali. nu. 21. Fulgof. num. 17. Pau. ac Iafad. eandem illam l. & ex Panor. in c. vigilanti. nu. 4. de præscript. Alexan. in l. iij. §. ex contrario. nu. 4. ff. de acquiren. possel. Iaf. nu. 49. Rip. ad fin. in l. j. ff. illo eo titu. Anton. Gomez. in l. xlv. Tauri. nu. 105. Did. à Couarru. in cap. possessor. par. ij. §. j. num. 7. Gregor. Lup. in v. Par. Quam tamen absurdam & à veris iuris principiis alienissimam nos alibi lib. j. obseruationum iuris iam dudum ostendimus. Intellige tamen eum, qui per decem annos naturalem possessionem suscipit, de que habeat hanc etiam civilem amittere, vt cum Socin. consi. xxxvij. pro decisione. libro primo communem esse doctorum opinionem recolat Turzan. opin. cxij.

Possessio defuncti absque apprehensione nec in suis heredibus continua perstat. commune dicit latè Andre. Tiraq. in tract. le mort saisi. à num. 6. Vbi autem statuto aliquo possessio defunctorum in hæredes continuatur, non illorum bonorum possessio idcirco continuabitur, quorum possessionem alter quiuis apprehenderit, vel ante aditam hæreditatem, vel post aditam, prius tamen quam hæredes ipsi possessionem vera nacti sint. commune ait latissimè declarans Ioan. Baptist. Plot. in rep. l. si quando nume. 8. & nume. 13. cum compluribus sequentibus. C. vnd. vi. Quinimo nec aliter hæredes prædicto statutorum beneficio vtentur, quam si prius eos ritè citauerint, qui vel iniusta possessione res hæreditarias anticiparint. commune ponit Viuius lib. j. opin. cccij. cum Alexan. consi. lxxxij. vifa facti. nume. 83. & numer. 20. lib. ij. atque aliis iuris interpretibus, Nec item vnquam heredibus ob id genus statuta recuperandæ possessionis interdictionum competet, quam postea quam reapse possessionem susceperint. commune aiunt Rip. in l. j. nu. 37. ff. de acqui. possel. & in rub. num. 24. de caus. possel. & propr. Paris. consi. j. nu. 159. lib. j. Viuius vbi supra.

Possessio, quatenus iuris est, in eum penitus hæredè omnis totius hæreditatis transferatur, qui rem aliquam hæreditatis apprehendit. commune inquit Tiraq. de retract. lign. §. xxxvj. glof. iij. numero 11. Quatenus autem facti est, solum illius rei possessio penes hæredem erit, quam ipse apprehenderit. commune ponit idem, eodem in loco, numero 3. & seq.

Possessio ecclesiastici beneficii & coram ordinario populi iudice in disceptationem vocari potest, atque illius causa expediri. commune aio ex Rip. nume. 19. Acmil. Ferrer. nu. 7. in l. naturaliter. §. nihil commune. ff. de acquiren. possel. Boer. decif. lxxix. nu. 23. Thom. Grammat. decif. lxxvij. Chassa. in consuet. Burgund. titu. j. nume. 109. Rebus. ad constitutiones Gallic. libro. iij. numero. 3. Aym. Crauet. consilio cclvij. Did. à Couarru. pract. quæst. capitulo xxxv. & in epit. iij. capitulo viij. §. xij. nu. 5. Nic. Ant. Grauatio, qui complures alios congerit ad Vestriū lib. v. cap. j. numero 6.

Possessionis retentione causam agitari dilata proprietatis lite ad finem vsque controuersie possessionis frustra actor desiderat. commune fatur Rip. in l. naturaliter. §. nihil commune. nu. 154. ff. de acquiren. possel. Quin nec recuperandæ possessionis causa amplius promouebitur, vbi a proprietatis lite absolutio contigerit. commune inquit Ioā. Coraf. in d. §. nihil commune. vers. explicitus. nu. 4.

Possessionem alterius qui ex inualido iudicis decreto ingreditur, pœnas possessionis alienæ turbatori indictas pendet. commune aiunt Iaf. in l. iustè possidet. nu. 27. & sequen. ff. de acqui. possel. Aym. Grauet. consi. cclxvij. ver. non obstat aliud dubium Viuius lib. j. opin. cclxxxvij. Iulius Clar. in pract. §. vlti. q. lxxxij. statut. iij.

Possessione rerum qua ecclesiasticarum, qua profanarum lapsis æquè omnibus competet remedium. c. reintegranda. iij. q. j. & l. si coloni. C. de agricol. & cens. lib. xj. commune inquiunt Alexan. consi. 5. incipit vifo. lib. j. & consi. lxx. in causa lib. v. Alexandrin. consi. iij. nu. 1. Socin. in l. rem, quæ nobis. ff. de acqui. possel. Viuius latè cum aliis lib. j. opi. cclxvij. cum compluribus sequentibus.

Possessor absque titulo non est legitimus contraditor, vt frequenter placitum dicit Gozad. consi. xcij. nu. 5. Quin & malæ fidei possessor etiam rebus extingtis conditioni obnoxius erit, vt est Accur. doctrina in §. si tamen. glof. vlti. Insti. de rer. diuis. quam communiter placitam asserit Alexan. in l. si quis nec causam §. vlti. nu. 5. ff. si certi. per. defendit Gomez. in §. sic itaque. a nu. 29. Institi. de act. quamuis verè contrarium arbitrentur Paul. ac Dec. nume. vltim. Cur. Iun. & Purpur. nume. 4. atque Alciat. nu. etiam 3. in d. §. vlti. l. si quis nec causam. ff. si certum petat.

Posthumorum nomen ad eos duntaxat proprie refertur, qui post parentum mortem in lucem prodierunt. commune aiunt Iaf. in l. Galus in princi. ff. de lib. & posthu. Dec. in l. posthumo. in princ. C. de bono. possessio. contrabul. Quando autem illorum præterito testamenti nullum reddat, explicat eleganter & accuratè cum receptis sententiis Iulius Clarus de testament. questio xlv. Et an illis præteritis, & testamento ea ex causa rupto, legata nihilominus sustineantur, necne, scribit diligenter duas contrarias ac receptas opiniones idem Clarus vbi supra questio. ij. versicula. quod autem.

Præscriptio fide bona processisse in dubio presumitur. commune

consent Balb. in l. Celsus. part. iij. nu. 2. ff. de vsucap. Alciat. de præsump. reg. iij. præsumpt. v. latè Did. à Couarru. de sponal. ij. part. vij. §. j. num. 4. Vt autem mala fide procedat nec statuto edici potest. commune ponit Viuius lib. j. opinio cclxxvj. in finem. Nullo autem modo in iis admittetur, quæ liberi arbitrij sunt. commune dicit Anton. Gomez. de testament. cap. ix. num. 27. versicula. ij. pro ista parte. Nec etiam in illis aliqua omnino præscriptio admittitur, quæ in generalis recognitionis signum Principi reponitur, ac referuntur. commune asserit Virrus in consuet. Aurel. de præscript. cap. iij. Nec item vlla præscriptio vilo modo opponi poterit debitori pignus debiti solutione redimere volenti, vt frequenter placitum ait Raph. Cuman. in l. pignori. ff. de vsucap. Quamuis hac in specie præscriptionem triginta annorum opponi posse dicant receptum Ang. in §. Actionum. num. 54. Insti. de action. Rip. in rub. nu. 14. ff. de pignor. Ac magis commune asserat Balb. de præscript. j. part. quintè part. questio. xij. quos non multum moraturis veriore atque equiore superiore sententiam exillimo Opin & nunquam præscriptio procedere poterit, quoad veri domini animo possessio civilis retinetur. commune pono ex Salic. numer. 21. Fulgof. 17. Iaf. in l. j. C. de seru. fugit. Iaf. nu. 19. Rip. ad finem in l. j. ff. de acqui. possel. Anto. Gomez. in Tauri lcccij. nu. 105. & de retract. cap. t. vlti. numero 25. Did. à Couarru. in cap. possessor. par. ij. §. primo numero tertio. de reg. iur. tametsi id insulsum atque absurdum sit, vbi alibi copiose ostendo.

Præscriptio non offenditur mala fide venditoris, cum non ab eo, sed ab alio de illo rem bona fide assequitur, res possidetur. commune inquit Balb. de præscript. ij. part. iij. part. princip. questio. xij. nu. 7. limit. iij. Conciliat autem præscriptio rerum mobilium dominium directè, ac rerum soli vile duntaxat dominium ritè præscribenti, vt commune renuncio ex Porc. in princ. nu. 10. Institi. de vsucap. & ex iis, quos latè producit Arius Pinelus in authen. nisi tricennale nu. 30. C. de bon. matern. Obligationem verò non solum civilem, sed etiam naturalem tollit. commune dicit Balb. d. ij. part. iij. part. princip. q. x. conclusio. xxxvij. Quamuis verius, meo quidem iudicio, sit, civilem obligationem præscriptione tolli, naturalem in inefficacem reddi, quod etiam receptū affirmat Alciat in rub. nu. 44. de præscript.

Præscriptio debiti per decennium statuto induci, ac stabiliri nequit. commune inquit Imo. consi. xvj. nu. 1. Bertrand. consi. lxxxij. nu. 4. lib. ij. Afflict. in consuet. Neap. lib. iij. Rub. xxxj. nu. 4. Viuius lib. j. opin. cclxxvi. & opin. cccxij. in finem. Si quæ autem alia præscriptio statuto iustè induceretur, nec renunciare debitor illi poterit. commune efferunt Balb. de præscript. in vj. part. princi. quest. vj. Paris. in rubri. nu. 32. de præscriptio. Viuius lib. j. opin. cclxxij. Tamesti contrarium magis mihi probetur, tum quia rigida statuti iniquitas infringitur, ac debito rum in alitè obuiamitur. tum denique, quia creditoribus alioquin fauore dignis vtiliter consulitur. atque id etiam receptum Fabianus & alij apud Paris. superius allegatum censent.

Præscriptio, quæ semel bona fide perfecta est, nec ab iis iudicibus reijci explodique potest, qui liberum arbitrium habent. commune inquit Did. à Couar. in c. possessor. iij. part. §. ij. in fide reg. iur. lib. vj. & qui quæ plurimos laudat Iacob. Menoc. de arbi. iudic. lib. j. q. xlix. nu. 1.

Præscriptio, quæ triginta vel quadraginta annis peragitur, iuris consuetis atque Imperatoribus, ante l. scit. & ante l. omnes. C. de præscript. xxx. vel xl. ann. ignota prout fuit. commune ponit Corn. consi. lxxxvij. nume. 10. lib. j. Procedet autem illa & contra pactum retrouendendum in perpetuum. vt frequenter placitum enunciant Purpur. in l. pœnas. nu. 10. C. de pact. Did. à Couar. l. j. resolut. ca. ix. nu. 1. Cephalus iuris professor clarissimus consi. xl. nu. 2. Nec quidemquam impedit si iusturandum huiusmodi pacto in secula iuro accesserit. commune efferunt Boer. decif. cclxxxij. nu. 7. Tiraq. lib. ij. de retract. §. j. gli. nu. 1. ac num. 7. Cephalus consi. xliij. nu. 12. Did. à Couarru. vbi supra nu. 7. Notabis tamen, ac memorie semper infixum gerens, quod non minus hæc triginta & quadraginta annorum præscriptio quam quæ decem annorum circulo pericitur, generaliter ac regulariter restitutione ex iusta aliqua ignorantie causa tum petenda, tum in petenda conuelleretur. commune inquiunt Roman. consi. cclxix. in finem. Felin. num. 1. Paris. nu. 3. ac nu. 5. in c. vigilanti. de præscript. Dec. consi. xxxvj. nu. 9. Boer. decif. xxxix. nu. 6. Soc. consi. lxxx. lib. iij. Grar. consi. xci. nu. 5. lib. j. Bertrand. consi. xv. nu. 42. li. j. Cur. Iun. consi. clvi. nu. 3. Est autem hæc restitutioni petendæ statum definitumque tempus quadrannium, & scientia cessurum, vt commune affirmare ausim ex Panor. in fin. Felin. num. 9. in l. vlt. de præscript. atque ex iis vtr usque iuris presulib. quos laudat Tiraq. de retract. lign. §. xxxv. glof. iij. numero 4. ac latius insigne Pinelus in auth. nisi tricennale. C. de bon. mater.

Præscriptio contra priuati alicuius rem cœpta non impeditur, nec ab ordinario ac statuto sui iure dimouebitur, quod ecclesia multis prerogatiuis munita interim, dum illa ad finem perducitur, ei priuato succederit. commune affirmat Francif. Turzan. opin. cxvij.

Præscriptio longissima nec titulo, nec bona fide opus habet. commune ponit Boer. decif. xlij. nu. 34. Quin & iure Pontificio isth ec præscriptio ex iuris errore, malam fidem diluente procedet, commune inquit

inquit Rub. consil. lxxv. & qui diligenter explicat Arius Pinelus in
authen. nisi tricennale. num. 1. C. de bon. mat. late etiam Vvius lib.
j. pin. cxxli. Habebit autem summas vires id prescriptionis genus in
res etiam restitutioni obnoxias vt receptum affirmant Corne. consi
xxvij. nu. 10. & consil. cxvij. lib. j. & consil. cccxiiij. ad finem. lib. iij. Grat.
consil. xxj. nu. 3. lib. ij. A nro. Gomez. in l. Tauri. xl. nu. 9.

Prescriptio temporis supra hominum memoriam decurrit. par pri
uilegio a principe scienter. ac prudenter collatio ius habet. commu
ne inquit Bellon. consil. lv. nume. 5. Nec illa vltimus titulum alleget. ne
cesse est. com. ponit Vvius libro j. opin. cxxlij. opus tamen. est. vt is.
qui prescribit. capax ejusce rei sit. quam prescribit. commune scribit
Did. a Couarru. lib. j. variarum resolu. cap. x. nume. 4.

Prescriptionem qui semel bona fide perfecit. quamuis poste a rem.
quam prescripsit. alterius esse nouerit. illam restituere nullo iure
nebitur. vt frequenter placitum affirmant Bal. Nouel. de prescript. ij.
part. ij. par. principalis. quest. ix. Tiraq. in tract. cessante causa. limit. xij.
nu. 1. 6. ac vir doctrina. & eruditione commemorabilis Iacob Menoch.
de recup. possess. remed. xvj. nu. 17.

Præsens in iudicio. quamuis citatus non fuerit. litem accipere cog
tur. si antequam instruat. respondere compelli nequeat. commune
ait Felij. in c. j. nu. 19. de iudic.

Præsentia taciturnitatis adiuncta in iis actibus. qui super re mea me
inuito geri possunt. cōsensum nec præ se fert. nec inducit. at in iis. que
me aduersante impediuntur secus erit. vt frequenter placitum con
stitutio ex Alexan. & Iaf. in l. quæ dotis. ff. solut. matrimo. Alex. in l. sepe
ff. de re iudic. Cor. Iaf. nu. 1. Curt. Iun. nu. 1. in l. cum proponas. j. C. de
pact. Iaf. in l. fundum de fideicommissis. nu. 7. ff. de leg. lib. j. Iaf. rursus
ad Porc. in §. præterea. nu. 1. 4. ad finem. Institut. quibus mod. ius par.
potest. soluit. Io. Crot. in l. filiusfam. §. diu. nume. 169. ff. de leg. lib. j. Ca
ro. Ruin. in l. iij. §. Cato. nu. 169. ff. de verbo. obliga.

Præsumptio etiam si a lege necessario inducatur & notoria. vt do
ctores fatentur. in aliqua specie sit. non aliter tamen quempiam iuuabit
quam si ab illo allegetur. vt nemine doctorum discrepante unanimi
ter receptum affirmant Aymon. Crauct. c. consilio cclvij. efficaciora. Frã
cis. Turzan. opin. clvij. Nulla item præsumptionum copia. quauis illæ
vehementissimæ & cum indubitatis indiciis coniunctæ sint. ad infli
gendam corpori pœnam sufficere. et si ad pecuniariam multam pro
culdubio sufficere videatur. commune aiunt Hip. in rub. nu. 2. 2. cū
sequentibus. C. de probat. Nouel. in pract. crimin. in rub. de testibus
in mat. crimi. nu. 33. Tiraq. de pœn. temperan. causa xxvij. nu. 2. & nu.
22. cum seq. Vvius lib. ij. opin. lvj.

Præterito filiorum testamentum nullum prorsus reddit. etiam an
tequam filij illud nullum dicant. & quamuis nullum non dicant. vt fre
quentius placitum renuncio ex Iaf. nu. 23. Dec. in l. posthumo nato.
C. de bon. poss. contra tab. Imo. in l. filio præterito. ff. de in iust. rupt. Ale
xand. consil. xxvij. nu. 1. & nu. 3. lib. vj. Guliel. in c. Raynutius. versu. in eod
dem testamento in j. nume. 96. de testamen. Boer. de c. i. xcvj. part. j. nu
mero 1. & 2. Amplia vt idem iure etiam prætorio futurum sit. vt cō
mune constituto ex Aret. Alexand. & Iaf. nume. 28. Dec. num. 1. 1. Curt.
Iun. nu. 48. in l. posthumo nato. C. de bono. poss. contra tab. Imo. in l. fi
lio præterito. ff. de in iust. rupt. Soc. in l. si filius. ff. illo eod. titu. Anton.
Gomez. de testamen. cap. xj. nu. 5. Amplia secundo. vt hoc etiam pro
cedat. tamen si pater extraneum heredem instituerit sub conditione.
si filius se vno mortem obeat. vel institutionem in id tempus con
ferat. quo filius hæres iam esse nequeat. commune pronuntiant Aret. in
l. si quis eum. §. vlti. ff. de vulga. & pupil. idem Aret. Alex. ac Iaf. in l. Gal
lus. in princ. ff. de lib. & posthu. Guliel. in cap. Raynutius. versu. adiciēs.
de testamen. Segur. in l. ij. §. vlti. ff. de lib. & posthu. doctor. meus Ema
nuel a Costa. in l. Gallus. §. & quid si tantum. par. j. nu. 5. ff. illo. eod. ti
tu. Amplia. tertio. vt idem ius locum habeat. quamuis præterito cū fi
lius cause adiectione fiat. quæ exheredationi satis superque foret. quæ
admodum commune interpretum dogma esse miserunt in literas
Imo. in d. l. filio præterito. nume. 14. & in l. j. ff. de testamen. idem Imo.
Socin. nume. 7. & in d. §. & quid si tantum. Alexan. & Iaf. in l. sicur. nu.
1. C. de testamen. milit. Socin. & Alciat. num. 5. in l. si filius. qui in po
testate. ff. de lib. & posthu. Corn. nu. 28. Iaf. in authen. ex causa. C. de lib.
præter. Alexan. consil. clxj. nume. 1. lib. ij. & in authen. non licet. C. de
lib. præter. Iaf. in l. in arenam. C. de in offic. testamen. Guliel. in c. Raynu
tius. versu. in eodem testamento. in ij. num. 46. de testamen. atque alij.
quos referunt Did. a Couarru. in eod. cap. Raynutius. nu. 1. Anton. Go
mez. testamen. cap. xj. num. 2. Emanuel a Costa in d. §. & quid si tan
tum ij. part. nume. 164. intellige tamen quod si hæres institutus adie
ctam ingratiudinis causam hac in specie probauerit. testamentum
iure ipso alioquin nullum. conualefcet. & filius penitus excludetur.
receptum quoque esse liquet ex Barto. nume. 12. Salice. nume. 6. Pau.
nu. 5. ac numero 9. Iaf. numero. 1. in finem. late Curt. Iun. numero 39.
in d. authen. ex causa. Iaf. in d. l. in arenam. nume. 3. & Galeaul. num.
49. Costa part. ij. numero 166. in dicto §. & quid si tantum. Anton. Go
mez. vbi supra nume. 3. quorū tamen opinio & si æquitati consenta
ta videatur. tamen a veris iuris definitionib. oppidō quam abhorret.

vt non immerito ab ea defecerint Alexand. Curt. Iun. numero. 15. in
d. authen. non licet. Corn. in d. authen. ex causa. nume. 28. Guliel. in d.
capi. ver. in eodem testamento. in j. nu. 218. Alciat. in d. l. si filius qui in
potestate. nume. 5. Viglius in rub. nu. 4. de in offic. testamen. & nos ali
bi id latius efficacibus argumentis refellimus. Quanquam iure ipso
subiñeri posse huiusmodi testamentum. quod longe maius est. non
improbabiliter contendere videantur Did. a Couarru. Anto. Gomez.
Emanuel a Costa. cum nonnullis antiquioribus. sed ea tota de re. vt di
xi. alibi latius & opportunius. Amplia præterea quarto. vt idem ius
prorsus dici debeat. et si testamentum. de quo agitur inter ipsos libe
ros conditum fuerit. commune asseuerant Dec. consil. cv. nu. 5. in finē
Claudius in l. inter cetera. nu. 8. ff. de lib. & posthu. Iulius Clarus de te
stamen. questio. vij. versu. sed quero tu scis. Quamuis eiuscemodi testa
mentum valere possit tamen clausula codicillaris. que in testamento
inter liberos exarata semper intelligitur. commune efferunt Bellon. cō
si. lxxv. nu. 4. Iulius Clarus vbi supra. versu. vnū tamen scias. Amplia
quinto atque vltimo. vt & militare testamentum præterito nullum
reddat. si causam aliquam expressim non præ se tulerit. commune in
quunt Rip. in l. Centurio. nu. 43. ff. de vulga. & pupil. Iulius Clarus vbi
supra questio xlij. versu. bene verum est. Oberua tamen diligenter. ac
memorie tenaciter insculpito. quod si huiusmodi testamentis clausu
la codicillaris iuferta fuerit. testamentum fideicommissi iure subsistet.
atque institutis heredibus hereditatem restituere filij cogentur. & re
liquos omnes suos effectus clausula illa codicillaris consequetur. cō
mune renuncio ex Bald. consil. ccccccxxj. lib. iij. & consil. ciiiij. lib. iij. Ro
man. consil. cxxij. Alex. consil. xxij. in causa mota & consil. xij. lib. j. & cō.
cclxxv. ad finem. lib. ij. Alex. rursus nu. 13. Iaf. nu. 22. post. Pau. nu. 15.
iu d. authen. ex causa. C. de lib. præter. Ang. in §. j. nu. 4. Insti. de codici
Iaf. in auth. nouissima. nu. 24. in finem. C. de in offic. testamen. Dec. in l.
posthumo nato. C. de bon. poss. contra tab. Ioan. Dilect. de art. testan.
titu. iij. caut. j. num. 4. Anton. Gomez. in l. iij. Tauri. nume. 78. late Iuli.
Clar. vbi supra quod ampliabis. licet eo tempore. quo factum testamē
tum proponitur. filius præteritus nondum natus esset commune pro
ferunt Ruin. consil. cxcij. nume. 3. lib. ij. Tiraq. in l. si vnquam. versu. do
natione largitus. C. de reuoc. dona. & qui copiose ac diligenter de ma
teria differit Iul. Clar. vbi supra. versu. & hęc quidem communis opin.
cum versu. frequentibus. limitabis autem superius commune placitū.
vt si. cum testamentum fieret. præteriti filius consensisset. testamen
tum illius causa nullum non reddatur. secus si post testamentum iam
conscripsum assensus sit. commnna ponit vberimē Iulius Clar. vbi
supra questio. xlij. ver. sed quid si ipse filius.

Præterito parentum ac maiorum per lineam paternam contingen
tium. etiam cum adiecta causa a filiis vel de castrens peculio testanti
bus admiffa. testamentum ipsorum nullum ipso iure reddit. commu
ne ponunt Alexan. in lege nemo. in fine. C. qui testament. fac. poss.
Ripa in lege Centurio. numero 43. ff. de vulga. & pupilla. vberius Cla
rus de testamen. q. xlvij.

Præterito eorum. quibus legitima non debetur. nullum vitium. nul
lamque labem testamenti asferre potest. commune affirmat. Corn.
consil. xl. litera flib. iij. & vide supra ver. Legitima.

Præteritus sine causa filius emancipatus. ius hodie habet dicendi
nullum patris testamentum. vt frequenter placitum renuncio ex Pau.
nu. 7. Corne nume. 29. Iaf. nume. 18. in authen. ex causa. C. de liber. præ
ter. Iaf. in l. Gallus. §. & quid si tantum. Iet. j. nu. 5. 4. ff. de lib. & posthu.
Imol. in l. filio præterito. ff. de in iust. rupt. Iulius Clarus de testamen. q.
xlij. & ver. & hæc quidem conclusio. quamuis illi bonorum possessione
contra tabulas solum deferri esset. communiter receptum
Porc. in §. vlti. nu. 1. Institut. de bon. poss.

Precium rei dicitur deductis omnib. expensis. vt commune inquit
Anton. Gomez. de testamen. c. xij. nu. 25. ver. secundo inferitur. Eius
autem annui constitutio quamuis sit emptionis nomine. in contracta
exarata. dicitur. ac ducetur locatio. commune ait Rip. de pæste. parte.
ij. primæ part. nu. 39. Aliis autem generaliter. ac regulariter precij mē
tio emptionem arguit. vt frequenter placitum constituto ex Fabian.
de emptio. & vend. q. ij. nu. 2. Iaf. Iet. j. nu. 107. & Iet. j. nu. 145. Rip. nu.
103. Loazes. nu. 187. in l. filiusfam. §. diu. ff. de legat. lib. j. late Tiraq. de
retra. l. lign. §. j. gl. j. in princip.

Principium seu præmium generale efficit. vt dispositio genera
lis censetur. quamuis verba specialia sequantur. commune dicit Cur.
Iun. consil. clxxvij. nu. 1. & nu. 1. Villal. in sua collect.

Princeps semper iustæ causæ præiudicio fouetur. commune ait Iaf.
in l. j. nu. 7. de testamen. & quamuis nondum corona positus sit. rectē
atque vtiliter priuilegia concedet. commune ponunt Ang. in proem.
Insti. nu. 7. Cagnol. in proem. ff. veteris nu. 4. t. enricus Mauroy. vir
magna eruditione ac doctrina præditus. in Apolog. part. ij. c. xxxiij.
Potest autem princeps omnes pœnas tū corporeas. tum pecuniarias
etiam per sententiam rei iudicatæ vires iam adeptam. instrictas indul
gere. commune inquit Paris. consil. j. nu. 59. lib. iij. Iulius Clar. de ma
teria late agens in pract. §. vlti. q. lix. per totam Non tamen ius alicui
sine causa potis est demere. cōmune ait Felin. in cap. quæ in ecclesiari
nu. 3. 1.

nu. 33. de constitutio. Quamquam & sine causa ac de nihilo impedimentum eius auferre queat, cuius ius illud alioquin competiturum sit, commune effatur Cur. Iun. consil. cxxx. nu. 10. & consil. clvij. nu. 19. Sed nec etiam vel in civilibus, vel in criminalibus causis citationis tollendæ potestatem habet, ut frequens placitum esse constat ex Felin. in ca. cum olim. nu. 12. de re iud. Anton. Campeg. decif. lxx. nu. 26. Soc. consil. cxx. nu. 3. & num. 18. li. iij. Hipp. in relect. l. de vno quoque à nu. 10. ff. de re iudic. Nec aliquam generaliter criminalis causæ defensionem valide intercludet, commune renuncio ex Hippol. in l. vna. nu. 170. C. de capt. virg. & in tra. §. oportuit. nu. 61. Matth. de Afflict. lib. j. cōstit. Neapol. rub. l. j. item dura. nu. 3. & decif. cccxj. nu. 9. Paris. consil. ij. nu. 157. lib. ij. Quin nec civilis causæ protectionem eripere potest, quemadmodum accuratè commune ostendit Arius Pinelus, in eius iuris doctor. in rub. part. j. capit. ij. num. 21. & numer. 21. & num. 23. ver. concederem etiam. C. de rescind. vendit. Nec rursus vel privilegia vel officiorum dignitatem, vel iurisdictionū collationes ob præclare merita locatas etiam cum causa iuste retractabit. commune aio ex la. in l. ex hoc iure nu. 54. ff. de iustit. & iur. Felin. in cap. novit. de iudic. Matth. de Afflict. in cap. j. num. 24. de nat. feud. atque ex aliis vtriusque iuris professoribus, quos refert Arius Pinelus, ver. quidem, sed non admodum æque in contrariam opinionem profectus in l. j. part. ij. ver. infertur. xij. C. de bon. mater. & in rub. part. j. cap. ij. num. 31. C. de rescind. vendit. Multo autem minus iuregentium quaesita auferre princeps poterit commune assuero ex Andr. ab Exea de pact. num. 147. Tiraq. de constit. part. ij. limit. vij. nu. 47. Curt. Iun. consil. j. num. 20. & consil. cxxvij. num. 5. Bellon. consil. ij. num. 8. vberius Pinelus in d. rub. part. j. cap. j. numero vlt. C. de rescind. vendit. Sed si vel donatio nem, quam liberaliter in aliquem contulit, ex legitimis etiam causis reuocare velit, dummodo nulla donatarij offensio, nulla culpa proponatur, applene satisfacere ius suum omne illi donatione sic euerio tenebitur. commune asserit copiosissimè Arius Pinelus in d. l. j. part. ij. C. de bon. mater. & d. rub. parte j. cap. ij. numero. 15. C. de rescind. vendit. Nec id mirum vel dubium cuiquam esse debet: quia princeps generaliter quamuis contrarium cum subiectis iniens, vel naturali obligatione ad agendum apta, vel potius naturali, ac civili obligatione iuretur, commune pronunciant Ias. in l. j. ff. de pact. Dec. & Felin. in c. j. de probat. Anto. Gomez. de contract. cap. j. num. 1. Quin & successores quoque eo contractu obligat. commune effert. Ias. conf. x. lib. iij. conferunt, quæ cumulat Viuius lib. ij. opin. cccxxv. Castrum porro vel ciuitatē inuitis illiusmet loci incolis nec alteri alienare, nec alteri sub iicere poterit commune scribit Curt. Iun. consil. clxxxij. nu. 17.

Princeps statim atque de causa cognoscere incipit, ad se illam auocare censetur. commune interpretum placitum affirmant Rip. in cap. cum M. Ferratiensis, numero 197. de constitutione. Nicolaus Antonius Grauatius, diligentissimus iuris interpres ad Vestrum lib. iij. cap. viij. num. 18. Quod procedet etsi iudex inferior id genus auocationem ignorasset, commune inquit idem Rip. vbi 3. nu. Nicolaus eodem numero vbi recte declarat cum motu proprio princeps id egerit.

Principis beneficia ante agnitionem nemini quaruntur. commune inquit And. Alc. in c. cum contingat nu. 235. de iure iur. Etsi enim amplissime exaudiiri, interpretarique debeant, non tamen manifestas, ac necessarias iuris definitiones prætergredi opus est.

Principis voluntas conditionem, qua comprehenditur, impossibile reddit. ut est commune interpretum opinio in l. continuis §. cū quis. ff. de verb. oblig. & in l. apud Iulianum. §. constat. ff. de leg. li. j. quam at testatur, ac merito damnat Did. à Couart. de sponsal. j. part. c. iij. num. 8. Quamuis enim difficilis admodum id genus conditio sit, vel à casu pendens, non idcirco tamen impossibilis conditio censi debet, ut dicit frequentier placita Accursij doctrina in §. impossibilis. Instit. de hæred. Insti. Sed, & contra falsum hoc interpretum dogma, est textus expressus in l. intercidit. ff. de condition. & demonstratio. adiuncta l. §. cum qui ff. de postulan. verum ea de re latius.

Principi vel temere, atque inique aliquem suspendi iubenti audiens esse potest ab animo inculpate officialis, ut commune inquit Cagnol. in l. velle. nu. 15. ff. de reg. iur. Si tamen prætertere aliquid causa, ac moram interponere tutò possit, non precipitandum certe est, sed dandus locus, quo ille respiciat, ac secum animo recolat tanto minus ipsi licere, quanto plus potest, verum hæc vberius alibi differuntur.

Privilegiati vel speciales alioquin casus generalibus iuris definitio nibus regentur, si nullam expressim prærogatiuam habeant in specie de qua agitur. vide infra ver. Speciales.

Probationes, ac tota probationem materia in iudicis arbitrio locantur commune pronunciant Dec. consil. ccccxxij. nu. 23. Thom. Gramma. decisio trigesima quarto numero 47. Curtius Junior consilio. cvj. in principio & consilio clxvj. numero primo & consilio clxvij. numero etiam primo, Didacus à Couartuias libro primo resolucio. capitulo primo numero secundo & numero sexto Arius Pinel. meus iuris doctor, in lege secunda capitulo vltimo numero 44. C. de rescind. vendit. Quod etsi verissimum, æquissimum, ac maxime necessarium in tot mortalium fallaciis, technis, ac periurijs censi debet, ta-

men nunquam aliter prudens iudicis arbitrium ab statibus, ac legitimis probationibus deficere poterit, quam si causam, qua ad id inducitur expressim adiciat quemadmodum etiam receptum cum multis professoribus ponit idem Pine. eo c. nu. vlt. Quin & generaliter probationes de iudicij substantia non existere vulgò verè creditur, ut frequentier placere testificantur Aymon Crauet. consilio. cclxv. illustris Marchio & qui eum laudat Francisc. Turzan. opi. clx. Vbi autem vel statuto, vel lege probatio manifesta exigitur, nullus iuriantando locus est. commune asserunt Rip. & qui eum laudat Francisc. Viuius lib. j. opin. clxvij. Nullus item presumptionibus etiam iure improbaris locus erit: commune affirmat Dec. in rub. de probatio. Nec in eadem in casibus & consequenter in causis criminalibus duæ probationes semiplenæ vnam plenam seu perfectam efficient commune inquit, ac rectè exponit Iuli. Clar. in pract. §. vlt. q. xij. ver. penul. Quamuis alioquin generaliter receptum sit duabus semiplenis probationibus vnam perfecte constari, ut attestatur accuratè explicans Franc. Viuius d. lib. j. opin. ccccxxvj. Quod tamen nec etiam tunc procedet, cum testis vnus de numeratione, alter de rei confessione testificabitur, quippe qua nec ea in specie applene probari existimabitur: ut frequentier placitum constituo ex Felin. in c. licet ex quadam num. 2. de testibus Ias. in l. ad monendi. nu. 260. ff. de iure iur. Dec. in c. cum causam nu. 1. de probat. Probationes denique de consensibus in. erant pro nihilo erant. commune scribit Curt. Iun. consil. cxij. nu. 13.

Probando, ac probationi habendæ præfixus à iudice terminus exigat, ut testium examen, & probationis complementum in ipso met termino fiat nec sufficere si testes inducti iam sint, & iurauerint. commune ponit Abb. in c. licet causam in sit de probatione.

Procurator ex longinqua regione cum mandato accedens, si esse negatur, qui mandato continetur, fundatam pro se presumptionem habebit, & contrarij probandi onus aduersario incumbet. commune ponit Viuius lib. ij. opi. cccxxix. Sed & illius mandatum quia testibus, qua scriptis ritè, ac rectè, probabitur. commune aiunt Ias. in l. nu. 7. ad finem, & nu. 8. C. de procurat. Boer. decif. cclxxxj. nu. 1. Bal. decif. cxx. Nec quidquam oberit si constitutus procurator infamix arguatur, infamix arguatur: quia licet infamix creati procuratorem ad causas, auctoritas iuris Pontificij inhibeat: tamen nulla Casarej constitutio interdicit: commune ponit cum Alex. Turzan. opin. lxxxv. Imò, si rem ad viuum referemus, nullo iure id vetari reperiemus, qua de re multa apud Marquard. de Iudicis. ij. part. capit. vij. nu. 3. & num. 4. ac num. 12. plura apud nos alibi. Vbi autem procurator litem semel concessit fuerit, non amplius absque cause cognitione reuocari ab ipso litis domino poterit, si nolit aduersarius, quantumuis ipsemet procurator velit, ut comprobata omnia calculi conclusionem, & arrestatur, & non immeritò impugnat gratis profectò, & acutus iuris interpres Ronchegallus in l. ij. nu. 87. ff. de duobus reis. Nemo tamen, vel excōmunicatus procuratorem à principio constituere cogitur. commune ait Turzan. cxxvj.

Procurator ad matrimonium contrahendum non aliter validè constituetur, quam si speciali ad id mandato creetur, & persona nuncupatim exprimat, cum qua matrimonium inueidum sit, ut frequens interpretum dogma affirmat Did. à Couart. in tra. de sponsal. j. part. cap. iij. num. 8. Si autem procurator ad matrimonium contrahendum ritè constitutus, ac vel cum iureiurandò reuocatum non iri stabilitus post mandati illius reuocationem etiam ignorans atque inciscus contrahat, nullum prorsus mandatum erit commune inquit idem Did. eod. cap. nu. 10.

Procurator in iis criminis causis admittitur, in quibus vel relegationis, vel infamix supplicium vel nummaria tantum pœna imponi potest. commune renuncio ex Paul. in l. seruum quoque. §. publicè. ff. de procura. Marian. Socin. in cap. veniens. de accus. Hippol. in pract. §. sequitur Francisc. Viuius lib. j. opin. cclj. & Iul. Cla. qui latissime de materia agit, in pract. §. vlt. q. xxxij. per totam Poterit etiam præterea in iis criminum causis procurator creati, in quibus ex statuti forma absens quis condemnari potest. commune inquit Corn. consil. xvij. in principio, & consil. cccxxv. litera. G. lib. ij. & consil. cxxij. litera F. lib. ij. Cepol. la. conf. crimin. clvj. ver. præterea dico. Ang. in l. pen. §. ad crimen. fallen. ix. ff. de publi. quem laudat Aug. ad Ang. ver. qui iudex videns. nu. 13. Alex. de Neuo consil. xc. nu. 3. Sed quidquid iij iuris satrapæ deblaterent, contrarij profectò verissimè est, ac republice magis vile, quia alioquin corporis pœnis nullus in absentes animaduertedi loc⁹ ex id gen⁹ statuti foret, q. etiã receptū. asseuerant Alex. conf. cxvj. nu. 18. li. ij. Benedic. de plibin. in l. pen. §. ad crimē. nu. 12. & seq. ff. de public. iud. Rub. in l. seruū quoque §. publicè n. 24. ff. de procuratorib. alij, quos refert, & meritò probat, ac de praxi etiam cum nonnullis a testatur Iulius Clar. d. q. xxxij. ver. hæc autem.

Procurator, plurium nomine nec suam, nec suorum iniuriam vendicantur constitutus, accusationem iure prosequetur, licet ipsemet constituentes reo id opponente nequeant, ut frequentier scriptoribus probatum ait Aretin. in cap. olim num. 10. de accusationib.

Procurator ad rem vendendā creatus, ni mandato forma vditionis,

ac precij quantitas explicetur non poterit suas vices alij demandare, eorumque ponere ex Alexand. & Iason in l. quod quis. C. de procurat. Iason in l. ad finem. ff. de offic. procurat. Cael.

Procurator, qui ad aliquam causam simpliciter constituitur, & in ea succumbit, appellationem rite interponere tenetur, quamvis illa prosequi non cogatur, at qui ad omnes causas quas vertentes, quae futurae expressim procurator creatur, appellationem tum interponere, tum sectari obligatus est, ut cum multis receptum affirmat Turzan, opinio xciij. Que intelliges de sententia litem finientem, nam interloquutionem appellationes indistincte prosequi tenebitur, si locus in quo retractari debent, remotus non erit, commune ait Ias. in l. inuitus. numero 4. de procur. Quin & cum intra decem dies procurator hayd appellat, domino necet, commune inquit recte moderatus Ias. in l. j. §. si procurator. ff. si quis ius dicent.

Procurator, qui solutionis recipiendae facultatem habet cum clausula, ut in praedictis & circa illa liberam administrationem obtineat, dilationem solutionis debitoribus summo iure largietur, commune inquit Alexand. in l. pactum curatoris. d. C. pact. & qui recte distribuit Franciscus Turzan, opinio. lxxij.

Procurator tamen fisci, ut aliquid vendat, nec fidem de precio habere poterit, commune inquit Ias. in l. quae acta. num. 18. ff. de offic. procur. Cael. Villal. in sua collecta.

Procurator, qui ad certum aliquem actum constituitur, non ideo maiori facultate praeditus intelligitur, quod postea mandato inferatur, verba illa generalia, quod constitutus promissit habere rata omnia gesta per illum procuratorem, At si dicatur, quod procurator possit facere omnia quae praesens dominus posset, cum libera mandatum habere censetur, communia ponit Ias. in l. quae acta, num. 21. & nu. 22. de offic. procurator.

Procurator quantumcumque generali mandato creatus, nunquam quidquam ex illius mandati viribus agere poterit, quod vel illicitum sit, vel mandantem alicui poenae obnoxium mandat, ut frequenter placitum renuncio ex Ias. a num. 5. atque alijs plerisque omnibus interpretibus in l. si procurator. ff. de condit. indebit. Decian. aliter circumventio. ff. de reg. iur. Felin. in cap. j. a num. 8. ut lit. non contest. Cur Ioa. consil. clix. num. 9. Franciscus Turzan, opinio. lxxvj. Non tamen idcirco verum erit condemnari debere procuratorem in eius litis expensis, quam non inculpate, nec absque dolo instituit, quia cum principali causa aliud longe diceretur agatur, nec quidquam de procuratoris culpa, vel dolo tractetur, succedit iurisperitorum doctrina in l. de qua re. ff. de iudi. Et tunc perquam iniquum si procurator antequam ea de re audiretur, ac defenderetur, tanquam culpa ac doli convictus in expensis iudicari posset, vel non iudicatus ex tacita ipsius sententia virtute expensarum executioni obnoxius fieret, ca. j. cum similit. de caus. propr. Quamvis contrarium existimaverit Barr. & Alex. nu. 7. ver. praeterea in l. ij. ff. de re iudi. Sal. in l. non est ignorat. C. de administr. tut. Panor. in ca. j. ut lit. non contest. atque alij frequentius, teste Ias. in l. procurator. nn. 13. ff. de condi. ind. contra quos alibi latius, & opportunius disserteretur, illorumque opinionem, vel praxis ipsa rerum optima doctrina abjurauit, quemadmodum Ias. sibi aduersus testamentum in d. liij. nu. 13. & in l. j. §. si procurator. ff. si quis ius dicent. non obtemper.

Procurator si mandati formam, ac fines sciente domino egrediarur, domino ipsi proculdubio nocebit, at si nullum mandatum praecesserit tantumque domini & scientia & taciturnitas proponatur, longe aliquid erit, communia inquit late & diligenter Arius Pinclus in l. ij. part. ij. nu. 12. C. de test. inden. vendi, quod nos in consilio quodam pro domina Gratia a Nalli multifariam impigre declaramus.

Procuratoris mandatum plene probari debet, commune inquit Ias. in l. cautio. num. 11. vers. in ea. C. de procur. & vir selecte doctrinae Nic. Anton. Grauat. ad Vestrinum lib. iij. cap. v. num. 24. & sequent. Ac si de eo non constet, gesta ab illo omnia nullius sunt momenti, ut commune affirmant Alex. in l. licet numer. 1. C. de procur. Balb. decis. ccc. xlviij. nu. 7. probari tamen testibus poterit, commune profitentur Ias. in d. l. cautio. nu. 7. Boer. decisio. cxxx. nu. 1. Balb. decis. cxc. & vide quae scripsi superius ver. mandatum.

Procuratoris confessio pecuniam mutuo acceptam eius nomine consentientis, qui illam mutuo accipere ipsi iniunxerat, non efficit, ut mandator conveniri possit, quemadmodum docet Barr. in l. ij. §. vlt. nu. 6. ff. si cert. per. cuius doctrinam frequenter placitam testantur inibi Alex. & Ias. in l. cautio. nu. 20. late Tiraq. lib. j. retract. §. iij. gl. vj. nu. 12. adde Alex. ubi ponit rationem in l. j. §. si quis ita. nu. 35. ff. de verb. oblig. Atque intellige id neutquam processurum, si procuratori data expressim consentendi facultas sit, ut vero & crebrius tradunt Alex. & Purpur. nu. 9. in dicto §. vlt. Felin. in cap. j. cautio de fide instrum. quidquid Barr. vbi supra reluctari videatur.

Procuratoris falsi gesta non possunt post defectum mandati appositum rata haberi, commune autem affirmare ex Aug. in §. item si. Instit. de exception. Iason in l. licet. numer. 10. C. de procur. Fel. in c. causam. num. 9. de iudic. Balb. decis. ccc. xlviij. num. 7. Antea vero & quae vsui domino sunt, recte valideque dominus confirmat, commu-

ne inquirunt iidem Ias. ac Felin. vbi supra. & liberaliter Sebastian. Vant. de nullit. num. 112. magis commune cum Alexand. testificatur Franc. Turzan, opinio. xciij.

Procuratores quae ex causis aliorum sollicitate procuratis quaerunt, non castrensis peculij, sed adventitij vicem, ac rationes subeunt, commune inquit Riminald. contrarium ipse rectissime asseruens. in §. j. nu. 61. & sequen. Instit. per quas personas nobis acquiri, quicquid illum carpat Francisc. Viuius, commune quoque illud attestatur libro primo opinio. ccc. cix.

Prodigus etiam liquido, palam, atque aperte bona profundens, antequam illi bonis interdicatur, omnia pro sui animi arbitratu gerere poterit, commune inquit Alexand. in l. is cui bonis. ff. de verborum oblig. Aretin. in l. is cui bonis. ff. de testam. Anton. de Tremor. in addit. ad Bon. in pract. exceptionum rub. quib. mod. civi. num. 7. Villalob. in sua collecta. Aufret. in addition ad quae, Capell. Tholos. ccc. xij. magis commune affirmant Vigl. in §. item prodigus. num. 3. Instit. quib. non est permitt. facer. testa. Boer. in consuet. Biturig. §. viij. in fin. Francisc. Viuius lib. j. opinio. ccc. lvi. & opinio. ccc. lvij. Item pro illis (ne nunc iuris loca promam) Cicero elegantem in officiis de Sophocle historiam contexens, & Horatius in terra illa Satyra omnium facetiarum plena lib. ij. serm. Quamobrem contrarium inepte inquit commune Anto. Nicell. in gloss. concord. lxx. Quin & citandus prodigus erit, cum ei curator assignari vult, commune aiunt Cagno. in l. furiosi. ad finem. ff. de reg. iur. Francisc. Viuius d. lib. j. opinio. ccc. lvi. & ante quam assignetur, pupillariter etiam filius suis substituere poterit, commune dicit Segur. in l. Imperator. nu. 10. ff. ad Trebell. Vbi autem semel a bonorum gubernatione abactus fuerit, nec si vere frugi erat, atque est, contractum vltimum, vel testamentum facere potest, commune ponunt Vigl. num. 4. Stephan. Budzus ad finem in d. §. item prodigus. Nec veri prodigi contractus a iurcirurando vires capiet, commune effatur Aleiat. in ca. cum contingat. num. 238. de iurcirur. Si tamen postea ille prodigus, cui bonorum administratio sublata est, & arator additus iam fuit, sese cogit ligat, & ad prudentes, bonoque mores redeat, sub alterius cura statim iure ipso esse desinet, commune proferunt Ias. Hiero. Burigella nu. 33. in l. is cui bonis. ff. de verb. oblig. Francisc. Viuius lib. j. opinio. ccc. lvi. nos tamen ea de re alibi probabiliter dubitamus.

Prodigus a bonis capessendis exactus poenas nihilominus ob delicta instat cuiusvis luet, commune aiunt Cagno. in l. furiosi. nu. 13. ff. de reg. iur. Anton. Gomez. de delict. cap. j. num. 75. Iulius Clar. in pract. §. vlt. q. ix. ver. vlt. quae ro, Quamvis aliquo tempore remediis, tum praerogatiuis, tum privilegiis omnibus fruatur, quae vel in furiosos, vel in minores annis conferuntur, ut frequenter placitum constat ex Alex. ac Jacob. a Sancto Georg. in l. si curatorem habens. C. de restitution. in integrum Alexan. & Ias. in l. Imperatores. ff. de re iudic. Alexan. in l. centurio. num. 13. ff. de vulg. Iason in l. is cui bonis. ff. de verb. obligat. Felin. in cap. pastoralis. de iudic. Bolog. in rub. num. 6. ff. si certum petatur. Anton. Gomez. de contract. cap. xij. num. 30. Quin & substitutio quasi pupillaris illi recte possit fieri, quemadmodum commune, ac magis commune dogma asserit idem Antonius Gomez. de testamen. cap. vj.

Prohibitio alienationis, quae cum generali bonorum hypotheca in contractu inserta est, ius alienandi non tollit, commune inquit Anton. de Fano. de pignorib. par. ij. membr. j. nu. 4. magis commune pronunciant Anton. Gomez. in l. Tauri. xl. num. 19. Did. a Couar. lib. ij. refo. lut. cap. xv. num. 3. Contrarium tamen opinionem commune ait Grat. consil. xcv. num. 2. & magis communem esse constat, quidquid alij dicant, ex Alex. in l. qui absentis §. ff. de acquir. possess. & consil. lix. num. 6. lib. v. Soc. Nep. consil. cxv. lib. ij. Rhoderic. Soarez in relect. l. post rem iudicatam. ff. de re iudic. Chalfan. in consuet. Burgund. rubr. xj. §. iij. num. 35. Ioan. Crot. in l. filiusfamilias. §. Diui. num. 10. ff. de leg. lib. j. Cagno. in l. iij. num. 175. C. de pact. inter empt. & vendit. Stephan. Forcat. in Necoymant. iuris cap. xij. & sine dubio longe verior, atque aequior est sententia.

Prohibitio alienandi extra familiam non inducit tacitum inter eos fideicommissum, qui in familia censentur: sed illud tantum efficit, ut res fideicommissio comprehensa antea vendi nequeant: quam gentiles moniti sese nolle emere renuntient, commune ait Decius consilio ccc. cxij. num. 7. & commune nu. 72. magis commune nu. 198. affirmat Loazes in l. filiusfam. §. diui. ff. de leg. lib. j. Quamvis contrarium receptius profiteatur Anton. Gomez. in xl. tauri. num. 44. Tiraq. de retract. lib. j. nu. 112. idque verius videatur. Sed ea de re & quae superius vers. Alienatio, & quae alibi vberius dissero, veritatis studiosi vidento.

Prohibitionis dispositio generaliter, & in eternum exaudiri debet, commune inquit Alc. & Tiraq. limit. vj. in l. boues. §. hoc sermone. ff. de verb. sign. Marc. Mant. de soluend. argument. post princ. & videto quae hanc etiam in rem obseruantur superius ver. Negatio.

Prohibita alienari longissimo tempore praescribentur, commune pronunciant Corn. consil. cxvij. lib. j. & consil. ccc. xij. ad fin. lib. iij. Balb. de praescript. v. part. quintae part. quae. iij. num. 4. Rip. num. 113. Ioan. Crot. num. 140. Aleiat. nu. 47. Loazes nu. 191. in l. filiusfam. §. diui. ff. de legat.

legat. lib. j. & hanc etiã in rem vide quę superius notatur. ver. alienari.

Prohibitus sine certa causa aliquid facere si causam illam intervenisse asserat, fidem non merebitur, nec actus idcirco valebit, cõmune pono ex Alex. Ias. ac Decio in l. si donacione. C. de collat. Soci. conf. lxxv. & conf. lxxvj. lib. j. Ay. m. de antiquit. par. ij. a. nu. 10. cum sequen. Ferret. caut. xxxij. Rip. in l. si vnquam. q. xij. C. de reuoc. donat. Ar. Pinel. in l. j. part. iij. nu. 23. ver. lxx. limit. C. de bonis mater. video etiam hac de re, quę superius scripsi. ver. Assertio

Promissio, quę absque causa sit, nullius est momenti, commune dicit Alex. conf. clj. nu. 1. lib. ij. & conf. clvj. nu. 1. lib. vj. Io. Ceph. qui limitat. conf. lxxv. per totum, sed tu videto, quę latius obseruo ver. stipulatione.

Promissio ob turpem causam, ne quis scilicet iniuriam faciat, vel vt faciat, vel si iniuriam fecerit, vel si non fecerit, nulla ipso iure prorsus est, vt censet Accursius in l. iuris gentium. §. si ob maleficiũ. ff. de pact. cuius opinionem receptam esse constituo ex Bart. & ceteris plerisque omnibus iuris interpretibus in illo eodem §. ex Bart. rursus Salic. & Fulg. in l. penult. ff. de condit. ob turp. caus. ex Bart. denique Alex. Ias. ac reliquis scribentibus in l. generaliter. ff. de verbo. oblig. ex Ar. ac Rip. in l. si plagij. ff. illo. eod. tit.

Promittendi verbum tam publicę, quã privatę, scripturę infer-tum in re dubia stipulationem præ se fert, commune aiunt Marcell. Berincut. in rub. ff. si cert. pet. Caccialup. de pact. q. iij. atque ita consulti Alex. conf. lxxvij. lib. iij. quem inaduerterent carpit Aymon de antiquit. j. par. nu. 104. Quin & tunc semper præsentia partium præsumitur, nec aliter probari necesse est. commune inquit Galeaul. in l. j. nu. 66. ff. de verbo. oblig. Limitabis tamen vt id neutiquam procedat, & cum id, quod actum est, aliter valere potest, & cum id verbum in contractu innominato respectiuo inseritur, quemadmodum frequenter interpretib. placuisse videtur ex iis, quos laudat Eman. à Costa in l. si ex cautione. iij. declarat. nu. 12. & sequentib. C. de non num. pec. Limita item vt locus huic dogmati frequenter placito non sit, cum priuata scriptura vel ab alio iuris imperito exarata proponitur. commune tradit Viuius lib. i. opin. cccxxxij. Si autem isthoc promittendi verbum testes in suis depositionibus proferant, non stipulatione inde colligetur, nec signifi-cata ducentur, vt frequens placitum memorię prodiderunt Alex. conf. clxxij. nu. 7. lib. vij. Marcel. Berincut. in rub. ff. de verb. oblig. Imò nec tunc suffecerit testes deposuisse interrogante præcedente sequutam fuisse promissionem, nisi etiam incontinenti id factum adiecerint, quemadmodum commune affirmant Ias. nu. 44. Iac. nu. 3. in l. si vnus. §. pactus ne peteret. de pact. ff. idem Ias. nu. 1. Alc. nu. 6. Iac. de Nigris à nu. 3. in l. j. §. j. ff. de verb. obl. Quãuis huic ampliatio meriti relictentur Ar. in l. sciendũ. nu. 7. ff. de ver. ob. Galeaul. in d. §. j. lib. nu. 6. ff. de verb. obl. Afflict. decil. cxx. sed hac de re tota copiosius alibi.

Promittens donare non tenetur donare. vt commune dicit Andr. Alcia. in l. j. nu. 16. de verbo. oblig. quamuis contrarium male asserat receptum Francisc. Rip. de donation. lib. iij. ca. xij. tu videto quę hanc in rem copiosius obseruantur superius ver. Donatio.

Promittens sese astimationi iniurię statutum, quam offensus ipse fecerit, ad arbitrium boni viri confutere non prohibetur. commune inquit Lanfranc. de arbit. Viuius lib. opin. cclvj.

Proprietarium se dicens, aut proprietatem ad se ipsum pertinere affirmans succumbet, si dominium duntaxat vile sibi cõpetere probauerit. commune aio ex multis quos citat Arius Pinel. in l. j. part. ij. nu. 8. C. de bon. mater. ex Marmer. nu. 7. Coraf. nu. 39. in l. naturaliter. §. nihil commune. ff. de acq. poss. Quamuis contrarium verius, ac non minus receptum ostendat Arius Pinel. vbi supra, cum quo sim.

Protestatio (vt vulgo fandi mos est) simpliciter facta nihil operabitur, nisi actus is, de quo fit, tunc temporis, cum fit, vel incontinenti explicetur, siue actus ille ab vnus voluntate, siue à libero plurium arbitrio pendeat. commune attestatur Felin. in c. cum M. de conslit.

Proxena non aliter quã vtroque reo consentiente integer testis existimabitur. commune aiunt Alex. conf. decimotertio, libro primo. Curt. conf. cxij. num. 8. ac latè Franc. Viuius lib. j. opin. cclvij. cui adde Io. Ceph. conf. lxxv. nu. 23.

Pubertati proximus mas censetur à decimo, & dimidiato anno, scẽmina à nono & alterius dimidio. commune aiunt Dec. in l. pupillum. in princip. ff. de regul. iur. latissimè Didac. à Couar. de sponsal. j. part. c. vlt. Viuius lib. j. opin. cclij.

Publica delicta quando dici, duci quę debeant, ex multis receptis interpretum sententijs ponit eleganter, & copiosè Iul. Clar. in pract. crim. §. j. in prin. ad quem semper hac in materia recurrito.

Publiciana in rem actio totiens in eum deferitur, qui rem à non domino adeptus est, quotiens in eundem si à domino rem nactus esset, dominium transfret. commune dicit Anto. Gomez. de testam. c. v. nu. 13. ver. item adde & extende. Quin nec alij vnquã dabitur, quãm illi, qui & bona fide titulum à non domino consequutus sit, & vacuã possessionẽ semel nactus fuerit, vt frequenter placitũ inquit Alex. in l. ij. §. ex contrario. num. 40. ff. de acquir. possel. Præpol. in capitulo Comm. opin. tota. 1.

reintegranda. iij. quæst. j. Ludouic. Gomez. in §. sed ista. numero 307 Infit. de action.

Pupillus infante etiam maior sine tutore in ius vocari nequit, commune dicit Alex. in l. nec impubes. ad fin. ff. de in ius vocan. magis commune pronunciat mens iuris doctor Arius Pinclius in l. prima parte secunda. C. de bon. matern. tradit de eo multa Viuius libro primo opin. cclij.

Pupillus pubertati proximus iureiurando obligatur. commune aiunt Dec. in l. pupillum. num. 3. ff. de reg. iur. Ioan. Dilect. de art. testam. caut. v. num. 2. Ant. Gomez. de contract. cap. xiiij. num. 18. ver. sic, quod extende. Sed cõtrariam opinionem affirmat magis communetã And. Alcia. i quo sto, in cap. cum contingat. num. 144. de iureiuran. eaqũe de re latè alibi.

Pupillus inestatus mori haud propriè dicitur, quãuis ex frequentĩ loquendi vsu dicatur. commune inquit Boer. in confact. Biturig. rubr. des consuetudines concernans les testaments. §. iij.

Q

QUESTIONIBVS, nec locus est, vbi pœna corporis imponenda non est, nec item cum aliter probari delictum potest, cõmunia inquit Did. à Couar. in pract. quæst. xxij. & qui latissimè ex receptis sententijs scribit quando & vbi quæstiones procedant, Iulius Clarus in pract. §. vlt. quæst. lxxij. per totum. si quis autem iudex aliquę quæstioni iniuste subiecerit, pœnam capitis luere, commune proferunt Hipp. in l. quæstionis modum. numero septuagesimo tertio. ff. de quæstionibus & in pract. §. expedita. numero 87. in finem Iulius Clarus, qui plures refert, & rectè quę accuratè totam hanc rem explicat in d. quæst. lxxij.

Qualitas, quę alicui fundamentum intentionis est, ab eo necesse est probari, nec satis erit ipsam intentionem solam probari. commune dicit Curtius Iunior, conf. lxxij. num. 11. Quin & qualitas seu factio seu delictio in accusationis libello, adiuncta, nisi manifestè probatur, quamuis delictum ipsum simpliciter probari, condemnatio procedere nequit. commune aiunt Roman. conf. cx. & cõf. clxij. Alex. conf. clxvj. videtur fortasse. ad fin. lib. vij. Hippol. conf. vij. & qui rectissimè hoc explicant, tunc demum processurum, cum qualitas illa adiuncta delictum alterius generis reddat, Ant. Gomez. de delict. cap. vj. nu. 7. Iulius Clarus cum quamplurimis, in pract. §. vlt. quæst. lxxvj. ver. sed quid si pro parte.

Quantitatis debitor quamuis ob incẽdium non liberetur, tamen si propter aliquam speciem, quę incendio intercepta sit, quantitatem debeat, liberabitur, vt est Bart. doctrina in l. quod te mli. num. 4. ff. si cert. petat. quę frequenter interpretibus placuit. teste Alex. num. 4. Inl. num. 15. ad illam eandem l. ac teste etiam Dec. conf. lxxij. & Did. à Couar. lib. ij. resolut. cap. iij. num. 14. Quod tamen exaudiri ac recipi solum debet, quando species illa creditore inuito solui quantitatis loco possit quemadmodum verè resoluunt ad illammet l. quod te mli. Paul. numero nono. Alexand. numero quinto. Socinus numero 12. Ias. numero 15.

Quantitatem qui in diuersis apochis se recepisse confitetur non de eadem, sed de diuersa quantitate exaudiri intelligique debet, commune inquit Alex. conf. lxxij. circa primum, ver. sic, quin imò plus. lib. j.

R

RAPTOR is demum dicitur, qui & de loco ad locum libidinis causa mulierem abducit & abdu-cendi animo, non comodioris coitus gratia id patrat. commune ponunt latè Iulius Clarus in pract. §. Raptus. in princip. Francisc. Viuius lib. j. opin. clvij. Si autem is verè ac propriè raptor matrimonium cum rapta contraxerit, quod iuxta benignam iuris Pontificij licentiam proculdubio inire potest, pœnas raptus euadet, commune asseuerant Parisi. conf. clxx. num. 6. lib. iij. Antonius Gomez. meus iuris doctor in lxxxij. Taurin. numero 43. Quamuis bonis fisco applicandis nihilominus evertatur, commune aiunt Marcus decil. ij. numero 3. & qui illum refert, atque hoc memo-rabile censet Iulius Clarus in dicto §. raptus, ver. pen. Quin & cum raptor raptam carnaliter non cognouit, non luere pœnas. l. vna C. de rapt. virg. vt frequenter placitum affirmant Boer. decil. cccvj. num. 4. Did. à Couar. in Clem. si furiosus. de homicid. & qui id cum matura distinctione probat Iul. Clar. in d. §. raptus, ver. sed quid. tametsi Ias. atque Aegidius Bossius, qui illum laudat, seuerè nimis contrarium am-plectantur, ac receptum dicant.

Ratio legis vel statuti si tantum vna reddi poterit & si expressa non sit, expressè loco habebitur. commune inquit Dec. conf. cccxxxij. Curtius Iun. conf. clvij. num. 6. asserunt. idem Dec. conf. lxxij. Raur. conf. l.

E

conf. xxxj. nu. 3. lib. ij. Pari. conf. lxxxij. nu. 2. 3. lib. ij. Bertrand. conf. ccc. nu. 3. lib. j. Soc. Nep. conf. clxvij. nu. 2. 1. lib. ij.

Ratio nec par, nec maior etiam in legum correctionibus, quidquam operabitur. commune afferunt Ias. in auth. quas. actiones. C. de sacros. eccles. Turzan. opin. xcviij. & hanc quoque in rem videto quæ superius scribo ver. Extensio.

Rationes qui alicui reddere tenetur, illarum libros in primis ipsi reddere cogitur, vt est communis resolutio Curabar. per illum text. in lege vlt. §. primo. ff. de lib. legat. docet idem Bart. ac Paulus in lege cum seruus. in princip. ff. de conditionibus & demonstrationibus. idem Bart. in lege prima. quod de frumentaria. ff. de administ. rerum ad ciuit. pertinent. & in l. j. §. officio. ff. de tut. & ration. distrahen. latè Dec. conf. clxxvij. & conf. cxvj. Chaf. in consuet. Burg. rub. vj. §. à nume. 1. Procedetque illud non tantum in seruis vel instructoribus aut factoribus, vt Imol. & Cuman. existimant in d. l. cum seruus. Sed & in quibuslibet aliis personis, vt diligenter tradit Socin. in l. quamuis. verficu. postremo. ff. de conditionibus & demonstrationibus. ac Dec. vbi supra, veriorque ac receptor ea est opinio, si qui rationes illas reddit nihil damni ex libris penes se non retentis passurus videatur. Rationum autem liber ex parte improbari non poterit. quemadmodum frequenter placitum ponit Francisc. Viuius lib. j. opin. cclix. cum Corn. conf. lxxxj. lib. iij.

Ratum fieri, habereve aliquid in alterius damnum non potest. commune aiunt Dec. conf. cclxvij. nu. 5. Cur. Iun. conf. lxxvj. nume. 6. Sed & nec illud, quod tuo nomine gestum est, ratum eo tempore habere poteris, quo amplius geri ipsum non poterat. commune pronunciat Ant. Gomez in l. xlv. tauri. nu. 5. In delictis præterea, vt nullus rati habitationi locus sit, necesse est tum delictum eius nomine admittum esse, à quo ratum habeatur, vt commune inquit Aret. consil. clxij. nu. 3. circa primum, tum etiam vt eius generis delictum sit, vt ad alterius offensionem, non ad illud suscipientis libidinem patratum intelligi debeat. commune affirmat Iulius Clarus in pract. §. vlt. q. lxxxvij. verficu. Nihil autem rati habitationem prohibet, aut remoratur illius absentia, cui tanquam profuturus actus probatur. commune aiunt Crauet. de antiquit. tempor. part. j. numero 123. verficu. absentia. Viuius lib. j. opin. iij.

Rebellis impune occidi potest, ac deinde scæ dissimæ eius criminis labi obnoxium tum probari, tum declarari. commune aiunt Aegidius Bossius in pract. tit. de hæret. nu. 29. & in tit. de crimine læsæ maiest. nu. 119. & qui merito ea in re hæret Iulius Clar. in pract. §. læsæ maiest. verficu. infertur. Cur enim inauditum quemquam occidi licebit, cur tanta grassandi fenestra aperietur, verum ea de re alibi vberius.

Reconuentioni ex causa plene atque exacte: excutienda locus non est ob causam summam agitandam: atque id, quo ad spontanei processus effectum, vt frequenter placitum ponit Franciscus Viuius lib. j. opin. cclvij.

Recusatio iudicis non minus illius iurisdictionem suspedit, quam quæuis appellatio ritè interposita. commune inquit Ant. de Tremor. in additio. ad Bon. in rub. de recusat. in fi. Villal. in sua collect.

Reges originem à iure gentium trahunt. commune inquit Anton. Coriet. de potest. regul. j. quæst. j. Iouemque in terris, hoc est, Deum optimum maximum proculdubio repræsentant, vt ubique tum omnium philosophorum schola, tum multisonus poetarum concentus, tum denique seruum theologorum studium proficitur. Meminisse tamen in primis vel illud maxime omnes ij debet, quod alicubi Horar.

Regum tumendorum in proprios greges,

Reges in ipsos imperium est Iouis

Clari gygantas triumpho,

Cuncta supercilio mouentis.

Rei vindicatio pro singulis tantum rebus competere, intentariq; potest. commune dicit Ant. Gomez. de testa. cap. quinto, numero 7. competere autem & contra merum rei detentorem, vt commune ait Ioannes Coraf. in l. naturaliter. §. nihil commune. nu. 3. ff. de acquir. possessio. Non tamen aduersus eum ritè intentabitur, qui cum rem nec possideat, nec teneat, eam potest restituere, si velit. commune inquit Alex. in l. Pomponius. §. si is, qui precatio. nu. 22. ff. de acquir. poss. Ac non solum in domicilijs loco, sed vbi res ipsa sita est, rei vindicatione quis pulsari poterit. commune scribunt Panor. in cap. sanè. de foro comp. Turzan. opin. cxxvij.

Religionis professio sub ea conditione, vel modo suscepta, qui vel continentia, vel paupertatis, vel obedientiæ voto relictur, irrita profus est. commune ait Did. à Couar. de spons. ij. par. c. iij. §. j. nu. 18. Quin & si quocumque metu vel etiam reuerentiali, vt doctores sanctur, vel obsequiali seu officio inducatur, nullus erit ponderis, ac momenti. commune interpretum dogma pronunciat Did. à Couar. d. c. iij. §. vj. nu. vlt.

Religionem si pater ingrediatur, liberi ipsius sic statim sui iuris ac mancipij efficiuntur, vt testari & cetera quævis ritè gerere possint. commune affirmant Ias. in l. patre furioso. nume. 45. ff. de iis qui sunt sui, vel alien. iur. Boer. decisio. cxij. nume. 1. secundo. & sequent.

Francisc. Viuius lib. j. opin. cxxj. Præterea vsusfructus, quem de liberorum bonis carpebat, nec penes ipsum manet, nec monasterio conciliatur, sed ad liberorum proprietatum dominos reductur. commune aiunt Salic. in auth. idem est. C. de bon. quæ lib. Did. à Couar. in ca. ij. nu. 8. de testa. Quamuis Alex. atque alij apud Francisc. Viuius lib. ij. opin. cxxx. contrarium perpetam receptum effusant. Si verò religionem filius profiteatur, patri potestatis vinculus exemptus ad ea duntaxat censebitur, quæ ipsi commodo non erunt. commune dicit Ant. Gomez. de testa. c. iij. nu. 3. & c. x. nu. 10. Nec tamen propterea bonorum ipsius vsusfructu pater labetur. commune pronunciat Did. à Couar. in c. quia nos. nu. 2. de testa. Vsq; in tract. de success. process. tit. qui testa. non pos. lib. j. §. j. nu. 41. Semper autem cuiuscumque testamentum ob religionis initia rumpetur. commune ait Io. Dilect. de hæred. instit. tit. ij. caut. ix.

Religionis initiatio non impedimento, moræve esse debet, quominus ob crimina antea commissa atque antea in accusationem deducta sanctæ iure pœnæ luantur. commune asserit Marquard. de Iudæis. par. ij. c. v. nu. 3. Nec quicquam proderit si quis se ante patratum delictum religionem vouisse iuret: quippe nec is, vel ecclesiasticis fore prerogatijs potietur, vel vlticæ pœnæ euadet, vt praxi, vera rerum doctrice, receptum contra vulgares interpretum gerras attestatur Iulius Clar. in pract. §. vlt. q. cxij. verficu. quid.

Religionis professio vicem filiorum subit quo ad excludendum substitutum: vt frequenter placitum inquit Fulg. conf. liij. Ange. conf. lxxx. incip. quæstio subtilis est, & vide quæ hanc etiam in rem inferius obseruo verficu. Substitutio in liberorum defectu.

Religionem professuris, vel professis si qua ita rata succedendi ius admittant, nihil generaliter atque indistinctè valebunt. commune inquit Alex. conf. cxxxij. vlt. themate. lib. ij. Bolognet. nu. 105. Marc. Mant. nu. 78. cum sequentibus in l. vlt. C. de pact. Viuius lib. j. opi. cccxij. an autem illi, & quando non solum hanc, sed & aliam testamenti factionem habeant, dist. rit. latissimè: ex receptis interpretum sententijs Iulius Clarus de testa. q. xxvij. cum duabus sequent. ad quem de materia acturus recurrit.

Religionem ingressa filia, cui, si sacris imbueretur, ducenta, si nube ret, mille nummum sextertia legata erant, integra mille consequetur. commune ponunt Hippo. in l. vna. nu. 45. C. de rapt. virg. Eman. à Costa, cum Deci. Feli. & Ferrer. in l. cum tale. §. si arbitrata. ampliat. xj. nu. 5. ff. de condition. & demonstr. intellige tamen nisi si testator prohibeat expressim ne illa mille nummum sextertia aliter filia adipisci possit, quam si matrimonium inierit. commune asserunt Dec. conf. ccccxix. Berous in ca. in præsentia. nu. 494. & sequent. de probat. Viuius lib. j. opin. cxxv. quamuis mihi solidas hac in re iuris vtriusque rationes inuenti verius multò videtur, vel vtroque casu, vel neutro potius filia admittatur. Sed hac de re Cöpiolius alibi.

Religionis ad alterius populos qui merces vetitas detulisse probabitur, si pro captiuorum redemptione id esse factum constiterit, nihil fraudi damnovè illi erit: si tamen interim dum merces asportantur, interceptur liberari, recuperariue non poterunt. commune inquit Marquard. de Iudæis. par. j. c. v. nu. 4. & seq.

Relinquendi verbum cum vniuersali bonorum nomine, vel cum aliqua illorum parte constitutum ad institutionem refertur, vt si quis, verbi causa, omnia sua bona, vel quartam bonorum suorum partem alicui reliquerit, hæres institutus dicitur, ac ducetur, cui relinquatur. commune dicunt Ias. in l. cum ij. prin. nu. 6. ff. de transact. & in auth. nouissimæ. nu. 33. C. de iust. testat. Arius Pinelus in rub. par. j. nu. 15. C. de bon. mater. Ar si isthoc relinquendi verbum ad rem aliquam particularem, vel certam quampiam quantitatem referatur, ad institutionem trahi non poterit. commune ponunt Turzan. opin. xxxvj. Viuius lib. j. opin. cccxj.

Remissio delinquentis ad commissi delicti locum vsu abolita, ac praxi communi antiquata iam est. vide supra verficu. Delinquens.

Renunciatio etiam iureiurando munta casus insolitos, & incogitatos non complectitur. commune inquit Alex. conf. xxvij. lib. j. Quin & generalis & indefinita renunciatio non comprehendit futuri fideicommissi ius, vt receptum affirmant Soc. conf. xxv. lib. ij. Rip. in l. qui Romæ. §. duo fratres. in v. q. ff. de ver. oblig.

Renunciare legi interdicensi cum iureiurando quiuis poterit. commune prodit Rip. in l. qui Romæ. §. duo fratres. nu. 73. ff. de verbor. oblig. post Alex. in l. si constante. §. quoties. ff. sol. mat.

Reprellis, vt doctores sanctur, qui causam dedit, seu communitas aliqua sit, seu quipiam priuatus fuerit, damnum ex illis passio omnino refarciet. commune atque indubitatum latè ait Francisc. Viuius lib. ij. opin. xxxv. post Ias. in l. ij. §. vlt. verficu. glo. ff. de verbor. obl. Quod tamen non procedet cum iniuste & contra æquum ac bonum concessa illa arguentur, vt est frequenter per l. si imprudentiam. ff. de euict. in d. §. vlt.

Rescriptum principis, quod nouas atque insolitas clausulas præsert, falsum censebitur, & ad rem conferri non debet. commune ait Io. Nic. in addit. ad Alciat. de presump. regul. ij. præsumptio. iij. in fin. Si autem

Præterea Princeps aliquod rescriptum aduersus legem aliquam futuris principum concessionibus, ac priuilegiis non derogantem induxerit, & nullum graue damnum inde alteri irrogetur, non opus erit clausula obstantes leges repellenti, vt huiusmodi statutum valeat: at si rescriptum illud graui damno aliquem malet, clausula illa generalis, non obstantibus legibus contrarium disponentibus, opus habebit. Quod si non solum alteri in sine damnum inferat, sed & aduersus legem aliquam futuris eiusmodi concessionibus repugnantē rescriptum præbeatur, specialem clausulam requiret, qua lex aduersans nuncupatum appelletur, ac non obstat præcipiatur. Verum enim uero si damnum in sine nemini rescriptum creet, quamuis contra huiusmodi legem præferatur, generali illa clausula contentum erit, nec specialem legis aduersans deprecationem requirit. communia asseruerat Didac. Couarr. de spons. ij. part. c. viij. §. ix. nu. 6.

Rescriptum per subreptionem impetratum, atque omnia illud subsecuta nullius ponderis, ac momenti ipso iure sunt. commune inquit Bern. Diaz reg. cccclv. & vir commemorabilis diligentia Ni co. Ant. Grauat. ad Vestr. lib. iij. c. viij. nu. 14. Erit tamen appellandum tum à tacita, tum ab expressa allegata subreptionis refectione, vt commune affirmant Abb. in c. ceterum, nu. 9. de rescrip. Felin. in cap. suborta. nu. 4. de re iud. idem Nic. ol. vbi supra nu. 15.

Rescriptum qui adeptus est illi renunciare iure poterit, tamen si rescribitur, contra quem impetratum est, commune interpretum dogma asserit Francisc. Turza. opin. xxxij. vbi cum Felino nonnullos casus merito excipit.

Rescriptum secundum si primi mentionem non fecerit, exceptione nullum reddi poterit, quamuis iure ipso valeat commune ait Panor. in c. ceterum, nu. 5. de rescrip.

Respondere qui simpliciter ex statuti forma tenetur, & alioquin pro confesso haberi debet, non simpliciter respondisse videbitur, si dicat quod centum nummos, quos Marius ab eo petit, non recepit, & quod si aliud aliqua ratione apparuerit, ait se illos in eiusdem Meruij negotia expendisse, commune inquit Ias. in l. j. §. si quis simpliciter. ff. de vulg. & pup. Boer. decil. cccxxix. nu. 4.

Responsurus de facto proprio tempus ad deliberandum non indulgetur, commune profertur præcti. Conrad. nu. 2. Amand. de synd. nu. 184. Iul. Clar. in præct. §. vlt. q. xlv. ver. sed hic quæro.

Restitutio ex ignorantia capite aduersus triginta annorum præscriptionem concedi proculdubio debet, commune affirmant Alex. consil. xxvij. lib. vj. Bertr. consil. xv. nu. 4. 2. lib. j. Gozad. consil. lvj. nu. 11. Curt. Iun. consil. iij. num. 3. Balb. de præscript. iij. part. iij. part. q. xxix. Quamuis contrarium commune perperam affirmet Soc. consil. j. ver. præterea lib. iij. Sed & post quadraginta annorum spatia ecclesiæ, ac pauperibus conueniet, commune inquit Boer. decil. xxxix. nu. 7. Bell. xlvj. nu. 15.

Restitutio in integrum & contra sententiam dabitur scripturæ de nouo repetitæ nomine, vt frequenter placitum ait Curt. Iun. consil. xvij. nu. 1. Nec hæc alia restitutio relegato iuste illam postulantem deneganda est, commune inquit idem Curt. consil. clxxxij. nu. 13. omnis tamen in integrum restitutio in pœnis silet, commune effert Mauric. de rescrip. c. clj. vbi autem postulata in integrum restitutio est sententiæ executionem remouebitur, commune dicunt Paris. consil. 100. nu. 18. lib. j. Bellon. consil. xvij. nu. 22. Did. à Couar. in præct. q. c. xxv. nu. 7. amicus noster Grauat. ad Vestrum. lib. viij. c. iij. nu. 25. Nec initium antea capiet restitutionis in integrum petendæ tempus quam à scientiæ die, quamuis antea centum anni præterfluxerint, commune affirmant Dec. consil. xxxvj. Ioann. Dilect. de art. testand. tit. xj. caut. j. Viuius lib. j. opin. cxlvj.

Restitutio in integrum & ob res minimas minori concedetur, vt verius & receptius asserunt Arius Pinelus in l. j. part. j. c. j. nu. 26. C. de rescind. vendit. Did. à Couar. lib. j. variarum resolut. cap. iij. nu. 11. Emanuel à Costa in l. Gallus. §. & quid si tantum. ij. part. num. 77. cum seq. ff. de lib. & posth. Quæ si in iis minori indulgetur, quæ indiuidua & coniuncta sunt, ad consortes dilatur, commune ponit Mauric. de restitutio. in integrum. c. clxxxv. Præbebitur autem omnis restitutio regi, quæ minori conceditur, commune pronunciat Boer. decisio. cclxv. nu. 2. Quin & Regina quoque indulgebatur, vt iudicatum arte statut. Luc. de pen. in l. cubicularios de proxim. sac. cubic. libro xij. Et cuius etiam reipublicæ, cuius vrbis atque etiam castro popularibus ita referro, vt suis administratoribus regatur, proculdubio elargietur, commune ponunt Rom. consil. cccxxij. pro pleniori. lib. iij. Dec. consil. xlij. in fi. Turz. opin. cxlj. & amicus noster Nic. Ant. ad Vestrum. libro viij. c. iij. nu. 22. qui verò restitutionem in integrum iure minoris desidi detat, allegare ac probare debet se vel propria facilitate, vel aduersarij dolo lætum esse, at quod adhuc intra restitutionis tempus sit, nec allegare necesse habet, commune dicunt Io. Nic. in addit. ad Alciar. de præsumpt. reg. j. præsumptio. xlij. Emanuel à Costa in l. si ex cautione. post limit. vltim. nume. 2. C. de non numet. pecu. Viuius libro j. opin. cccx. Huic porro restitutionis beneficio minor minori in ætate reuocari nequit, ad maiorem ætatem productus nulla re id facere

Comm. opin. tom. 1.

prohibetur, commune effatur Panormit. in cau. v. diligenti de foro competenti.

Restitutio in integrum etiam post decursum quatuor annorum spatium, si enon missima læsio arguatur concedi debet, commune fatur Soc. consil. cclxvj. in causa. lib. ij. Et semel atque petita restitutio est, sententiæ executionem impedit, commune inquit Iason in l. qui le obtulit. §. condemnatum. num. 13. ff. de re iudic. amicus noster Grauat. ad Vestrum lib. viij. cap. iij. num. 25. & vide supra num. 69.

Restitutiōi subiecta quibus interpretum de positionib. illustrentur, vide supra ver. Alienari. & ver. prohibita. Et memineris quod nec pro seipso redimendo filius alienate illa poterit, commune dicit Ias. in authen. res. que nu. 20. commune de legat. Arius Pincl. merito atque humaniter, in contrariam sententiam abiens, in authen. nisi taceant. le. num. 36. prope finem. C. de bonis matern.

Restituitur ad appellandum reipublicæ causa absens, vt frequenter placitum aiunt Aret. consil. clx. nu. 7. Car. Iun. consil. lx. nu. etiā 7. Cuius quidem restitutionis effectus is est, vt & absentia, & impedimenti tempus de medio auferatur, commune inquit Balb. de præscript. part. vj. q. j. casu xxij. numer. 26. & vide que superius obferuo ver. Absens.

Restitutus principis gratia bannitus vel deportatus, non ea bona recuperat, quæ iam in tertium alienata sunt, commune inquit Fel. in cap. inter quatuor. de maior. & obedient. Ias. consil. cxxxix. in causa. lib. j. Viuius lib. j. opin. cclxliij. Excipies tamen vbi fecunda atque vberi clausula restituitur, & si fructus inter deportationem & gratiam perceptos nunquam seruet, commune ponit Viuius vbi supra, & qui læius de hac re agit, Iulius Clarus in præct. §. vltim. quæst. lix. ver. licet, item quæro, cum sequen.

Retractatio actus ab aliquo gesti in pœnis numeratur, commune asserit Boer. decil. j.

Resuscitati testamentum rumpent, & si hæreditas ab alio adita iam sit, commune dicit Fulgos. in Liura constitui. ff. de legib.

Reuendendi pacto obligatus si rei tradendæ facultatē habeat, non satisfacit soluendo eo, quod interest, sed rem omnino tradere cogitur, commune ait cordatē ac diligenter Arius Pinelus meus iuris doctor in l. j. par. ij. cap. iij. num. 22. C. de rescindend. vendit. licet autem reuendendi pactum in tempus perpetuum ineat, rite triginta annorum curriculum illi præscribetur, commune testatur Iason. in l. perens. numero. 10. C. de pactis. & in l. si mater. C. de institutionibus & subititutiōibus. lacillimè Balb. de præscript. iij. par. quinte par. princ. quæst. iij. & qui cōtrarium non de nihilo cum Fabian. tentat Anton. Gomez. de contract. cap. ij. num. 28.

Reus iustus de causis litigans non condemnatur in expensis, vt frequenter placitum inquit Cagnol. in l. qui in ius. num. 25. ff. de reg. iur. & vide que superius obferuo ver. Expensæ.

Rubrica quæ legibus ea contentis generalior sit, restitutio ipsius generalitate allegatur, commune offert Curtius Iunior consil. lxxv. nu. 13. Nec à legibus adstringitur, sed illarum tractatum amplificat potitur, ac dilatat, commune ponunt idem Curtius consil. cvj. num. 2. latè Viuius lib. j. opin. cccxliij.

Rustici testamentum tum demum quinque testibus rite conditum confertur, cum à rustico, & ruri exaratum erit, commune affirmant Boer. decil. cccxxij. numero decimo. Iulius Clarus de testam. quæst. lvj. ver. scias tamen.

S

ALARIUM seu honorarium aduocati, vel procuratoris gratis opitulati non petit victor à victo, vt frequens dogma inquit Boer. decil. ccc. numero 5.

Salarium integrum debetur magistratui ante officij finem mortuo, vt & assessori, ac doctori publicitus profertenti, atque aduocato, commune pronunciat Ias. numero trigelimo octauo. Curtius Iunior vigesimono nono & numero trigelimo septimo ac numero 53. in l. diem functo. ff. de offic. assess. Hanc etiam in rem videto que superius obferuo ver. Mortuus.

Scholaris quamuis vagus sit & ab studio abhorreat, si tamen honestè viuat, scholarium priuilegiis potitur, commune inquit Ias. in l. j. nu. C. solut. matrim. & Titia. in tract. cessante causa. ver. priuilegij causa. num. 207.

Scholari, qui lectione contempta, studium alterius scholaris vicini perturbat, silentium iure imponitur, commune ait Iason in l. j. num. 47. ff. soluto matrim.

Scientia patientiæ coniuncta, tunc demum consensum notat, cum res, quæ geritur, me nolente geri nequit, vt est Accursij doctrina in l. Caius. ff. de pignorat. actio. crebrius probata iusta Corn. Iason. num. 11. Curtius Iunior. numero 2. in l. cum proponas. j. C. de pact. Alexan. in l. hæpe. ff. de re iudic. Ioan. Crot. in l. filiusfamil. §. diui. numero 148. ff. de leg. libro primo Carol. Ruin. in l. iij. §. Cato. numero 169.

E 2 ff. de ver

fi. de verborum obligationib. **Quin** & mandati forma ac fines generaliter profert, & dilatat: quamuis mandatum de nouo non inducat, vt verius ac receptius contra complures cum quamplurimis potest Arius Pinelus in l.ij. part. ij. capitulo j. numero 18. C. de rescindend. da venditione.

Scientia sola nunquam in delictis regulariter ac generaliter puniatur. commune inquit Caraut, super iij. ritu magna curia, nume. 2. Quamuis in laesae maiestatis crimine sola ad instigendam mortis poenam sufficiat. commune inquit Menchiaca controuer. Illustr. cap. xvj. nu. 1. Placa delicti. c. xij. nu. 17. Taeg. in pract. crimin. c. v. nume. 9. Aegid. Bossus in pract. titu. de crim. laesae maiest. nu. 6. & seq. Longè tamen mihi verius, humanius, ac iustius videtur, vt qui aliquam prodicionem vel in regem, vel reipublicam testi sciens, atque illam, cum potuerit, non indicauerit, citra naturalem mortem plectatur, quod etiam receptius affirmant Cagnol. in l. culpa caret. nu. 21. ff. de regu. iur. Gig. de crim. laesae maiest. nu. 10. Rolan. vir multa & recondita de crim. praeditus. conf. lxxvij. numero 10. lib. ij. & qui accuratè hanc quaestionem tractat Clarus in pract. §. vltimo, q. lxxvij. per totam.

Scriptores nomine scholarium non comprehenduntur. commune inquit Barb. in c. rescripto. nu. 13. de locato. Et si autem horum aliquis non se antea ab aliquo loco discessurum promittat, quàm conductam libri conscriptionem perfecit, impune ab eo recedere poterit, & conuentioni stare non cogetur. commune aiunt Rip. in l. obligatione generali. nu. 9. ff. de pigno. Franc. Vin. lib. ij. opin. ccvij.

Scriptura priuata vt fidem faciat, tribus masculis testibus munita esse debet. commune pronunciant And. Tiraq. de legib. connubiali. l. ix. nu. 5. 4. Viuius lib. j. opi. cccxlj. Nec vlla diei, vel consulis expressione opus habet. commune ponit idem Viuius eodem in loco. Sed quidquid ille ac Tiraq. dicat duobus testibus falsa fidem applenè faciet, l. vbi numerus. ff. de testibus. cum iis, quæ alibi ad hanc rem latissimè obseruo.

Scriptura de publicis scriniis exprompta inter eos fidem tantum facit, qui loci illius ditioni parent, vbi scrinia ipsa sita sunt. commune inquit Carolus Molin. in consue. Paris. tit. j. §. v. nu. 25. & nu. 26. **Quin** & ad hanc rem, & ad vires omnes scripturae metiendas, locus vbi facta proponitur, non vbi alibi gentium facta producitur, inspici debet. commune pronunciant Aymon Crauet. de antiquit. tempor. part. j. nu. 9. Viuius, qui alios laudat, lib. j. opin. cccix.

Scriptura quæ nec de substantia, nec de forma contractus interposita censetur, testibus cõtrariis absque dubio refelli poterit. commune dicit Saic. in l. generaliter. nu. 2. C. de non nume. pec. Dicitur autem ad ducetur de contractus forma, cum alteruter contrahentium dixerit, vt scriptura de conuentis inter ipsos fieret: quamuis non addiderit, vt aliter nullius momenti gesta sint. commune asserit Anto. Gomez. de contract. c. ij. nume. 17. magis commune affirmat Porc. in prin. nu. 4. Institut. de empt. & vend.

Scriptura compluria capita complectens ex parte probari, ex parte improbari inculpate potest. commune inquit Bellon. conf. lxxvj. nu. 11. Aymon de antiq. temp. in argum. de script. priuat. nu. 68. Vnde qui illam produxerit cum clausula, produco si & in quantum pro me faciunt, & non aliter, illa offendi in iis quæ ipsi obliunt, nequit. commune effantur Felin. in c. imputari. de fide instr. Rip. in c. cum M. num. 39. de instr. & vir magna diligentia. Nic. Ant. Grauat. ad Vestrium. lib. vj. c. j. nu. 20. & sequent. Excipe tamen, vt quod supra in principio dixi, nequeat procedere, cum vel ab administratore, vel tutore, ac similibus in rationum obseruatione, vel ab aliquo alio particulari scriptura ea in literas missa proponitur. commune ponit Viuius magna diligentia laude dignus lib. j. opin. cccxlx.

Scripturam, quæ sine mora executioni mandari possit, post factum contractum contrahentes alternis facere cogentur. commune interpretum placitum. affirmat meus olim iuris doctor Anto. Gomez. de contract. c. ij. nu. 17. non tamen poenam aliquam addere compellitur, vt commune dogma pono superius ver. poena.

Senex vique adeo, vt decrepita ætatis ænis censetur, nec torqueri potest, nec sua confessione etiam constanti laedetur. communia ponit Viuius lib. j. opin. cclx.

Sententia quamuis ipso iudicis ore pronunciarì debeat, tamen generali Italiae consuetudine illam notarius recitat, ac iudex subiungit, ita absoluo, vel ita condemno, vt attestatur Vital. de malefic. in rub. de poen. condemnat. nu. 26. Iulius Clar. in pract. §. vlt. q. cxij. in prin. Quin & iudicis subscriptione sententiam vallari sufficet, tamen si non eiuſdem manu exaretur. commune inquit Emanuel à Costa in l. si ex cautione. ver. ij. species. C. de non nu. pec.

Sententia vt perfecta esse, ac suis omnibus numeris constare intelligatur, expletumque iudicis officium existimerit, necesse cum primis est aboluend, vel condemnandi verbum illi inseratur, alioquin nec verba illa sufficiunt, lata, data, &c. vt frequenter placitum inquit Alexan. conf. cxvij. omnis numero 12. libro iij. nec sententia ipsa aliquid valebit. commune scribit Iaf. in l. error. numero tertio. C. de testamentis.

Sententia, à qua appellatum non est, quæque in rem indicatam transiit, magno præiudicio, ac multa præsumptione munitur, siue illa de præsentibus, siue iam olim lata sit, & siue in præsentè, siue in absentem dicta proponatur. commune pronunciant Imol. in c. cum in iure petitus. de offic. deleg. Alex. col. xxv. visio proceſſu. ad med. lib. vj. Felin. in c. quoniam contra. ver. l. iij. conclusio. de probat. late Did. à Couar. in tract. de sponſ. c. vlt. §. vlt. nu. 12. ver. ex quibus. ac Francif. Viuius lib. j. opin. cclxj. Si tamen iniquè lata fuerit, & aliquis illa scienter ac prudenter vtatur, mortifero peccato se irretiet. commune affirmat Did. à Couar. d. §. vlt. nu. 19.

Sententia, in qua iudex, si probatum est, condemnat alioquin absoluit, proculdubio valet, firmaque omnino est. commune inquit Iaf. in §. curare. nu. 39. Institut. de action. vt. Et illa proſectò seruari necessaridè debet, quæ prout in consulentiſ consilio continetur lata est. commune ait Marant. de ordin. iudic. vj. part. iij. part. nu. 126. super j. actu. Quod tamen ita demum proceſſurum intelliges si notum iudicis consilium illud iam sit: secus verò si vel adhuc licetè mandatum non sit, vel saltem iudici non innotuerit, commune affirmat Dec. in c. cum venerabilis. nu. 144. de except.

Sententia etiam quæ in actione reali fertur iudicari actionè præiudicat. vt communiter doctoribus probari inquit Rip. in l. miles. §. iudicari. nu. 6. ff. de re iud. Quod si ab ea prouocabitur, ac deinde confirmata fuerit, non iam illa, quæ confirmata est, sed quæ confirmata, actionem pariet. commune testantur Iaf. nu. 1. Rip. num. 15 in l. j. ff. de re iudic. amicus noster Nicol. Grauatius ad Vestrium. lib. viij. cap. vlt. nu. 3. Nec tamen idcirco pristina vel obligatio, vel actio extinguitur. commune dicit Porc. in §. præterea. numero quinto. Institut. quibus mod. toll. oblig.

Sententia quæ contra homicidas lata est, paratè confcandorum bonorum effectum habet aduersus ipsorum hæredes. commune dicit Alex. in l. cum filius familias. nu. 7. & nu. 8. ff. de verb. oblig.

Sententia in rem iudicatam nunquam transit si ex priuilegiatis probationibus lata sit. commune inquit Corn. conf. l. v. visis lib. iij. fo. de amicis conf. c. ij. nu. 4. Nec item vnquam rei iudicate vires inducunt sententia, quæ ex periti alicuius artis testimonio dicta est. commune affirmant additio Panorm. in c. fraternitatis. de frigid. & malef. Grammat. conf. ciuil. cxvij. nu. 2. Cagnol. in l. consilij. nu. 3. ff. de reg. iur. fo. de Amicis d. conf. c. ij. nu. quinto. & qui id eleganter constringit, ac multos generaliter contrarium asserentes laudat Pinel. in l. iij. c. vlt. nu. 6. C. de rescind. vendit. Nec item sententia ex ipsis actis iudicenter iniqua, in rem iudicatam vnquam veniet. commune ait Curt. Iun. conf. cxliij. nu. 14. nec item quæ ex sapientis conf. dicta est. commune inquit Dec. conf. cclxxvij. non leuis. in fin.

Sententia quamuis ex partium consensu à iudice ferri possit, tamen ab arbitro non potest. commune dicit Iafon in l. si conuenerit. nu. 7. ff. de re iudic.

Sententia quæ super alterius sententia executione fertur, interlocutorie vice ac numero habetur. commune ponit Francif. Viuius lib. j. opin. clvj. in finem. tametsi contrarium verius, meo quidem iudicio, sit, vt etiam arbitratus est Iacob. Butrigar. in lab. executione. ff. de appell.

Sententia nullius momenti profusa ipso iure erit, si ab eo tantum à iudice, aut tanquam à delegato lata sit, qui nec iudex, nec delegatus reuera sit, nec proderit, obſtatque quidquam quod is, qui iurisdictionem alteri concedere vel delegare potest, illam postea ratam habuerit. commune aio ex Guido. Pap. decif. cclxxvj. nu. 2. Geor. in clement. sepe. ver. mandato. de re iudic. Barb. in clem. j. de sequet. poss. Felin. in c. nonnulli. §. sunt & alij. in princip. nu. 49. de rescrip. Item secundò, sententia nulla ipso iure habenda erit, si à duobus iudicibus feratur, cum & tres creati essent, & tertius abesset, nec quidquam officier quod tertius ille postea præſens eam confirmet. commune renūcio ex Ang. in l. licet in finem. ff. de iudic. Dec. conf. ccccxxxiiij. in fin. Sebastian. Vant. de nullita. nu. 176. Tertidò, nulla penitus sententia erit si eo non citato feratur, cuius interest. commune pronunciat Ant. de Tremor. in addit. ad Bon. in præiud. except. nu. 17 in fi. Villalob. in sua collect. Quarto, nulla iure ipso sententia est, quæ vel non inspectis rei probationibus lata est, vt commune effatum asserit Alex. conf. l. iij. quaritur. in fin. libro j. Vel quam non perſpectis actis latam esse constat. commune scribit Anto. de Tremor. in addit. ad Bon. in rub. de impedimen. execut. nu. 17. in ver. alij. casus. ver. quid autem de publicatione. Quintò, nec nomen sententia, nedum vires consequetur sententia, quæ expresso facti errore innitetur, vel manifestum, & liquidum errorem continebit, vt frequenter placitum renūcio ex Fel. in cap. quoniam contra. nu. 6. de prob. Sebaf. Vant. de null. nu. 126. Quò obrem si se ad acta nihil probantia retulerit, nulla ipso iure erit, quod in specie comune enunciatum dicunt Alex. conf. cxij. discussis. num. 4. lib. j. Iaf. in l. si is ad quem nume. 21. ff. de acquiren. hæredit. Decius in cap. quoniam contra num. 138. de probatio. Item consequenter nulla etiam ipso iure erit, si se ad instrumentum in processu vſquam adductum referat, quod rursus in specie comune proficitur Iafon in l. ait

l.ait prætor. §. si iudex. nu. 19. ff. de re iudic. Rursus etiam consequenter vel à fortiori nulla omnino sententia erit, se ad probationes referens, in quibus contrarium reperitur. commune testatur Alex. consil. cxvii. nu. 7. lib. j. Alex. nu. 11. Iason nu. 21. in l. si is, ad quem. ff. de acquirend. hæred. Felin. in c. inter cætera nu. 2. in fin. de re iudic. Socin. consil. cxix. nu. 13. lib. iij. Matth. de Afflict. decil. xlvij. nu. 3. Sexto, nulla ipso iure sententia erit, quæ per errorem iuris in illam expressum feretur, quod si error in ipsamet non exprimeretur, valebit quidem, sed appellatione rescindi poterit, communia affirmo ex l. in l. cum pro latis. num. 7. & in l. præses. nu. 3. ff. de re iudic. & in l. penult. nu. 6. ff. de iustitia & iur & in l. si is ad quem. à nu. 16. ff. de acquir. hæred. Marat. de ordin. iudic. part. iij. nu. 5. & part. vj. à nu. 117. late Sebastian. Vant. de nullit. à nume. 118. Septimo, nulla erit sententia, quæ ex falsa causa contra minorem dicitur, commune profert l. in d. l. si is, ad quem. nu. 14. ff. de acquir. hæredit. Octavo vires, nullumque pondus sententia fortietur, in qua iudex causam ineptè expressit, quamvis nullam rationem iudex exprimeret teneatur, commune asserunt Curt. Iun. in l. j. nu. 33. si cert. per. Francisc. Viuius lib. j. opin. clvj. Quod tamè non procedet, si iudex in reddenda causa verbo, maximè, vltus sit, & alia legitima causa perpenis actis elucescat, alioquin etenim secus, commune testificatur Carol. Ruin. consil. lxxij. l. j. nu. 16. Nondè, nullum robur, nullumque momentum sententia inest, quæ post finitam instantiam fertur, commune ponit Viuius d. lib. j. opin. cclxij. Decimo, sententia, in qua quis in maiorem multam damnatur, quam statuto sancitur, ea nisi nullas vires habet, qua statam summam supregreditur, commune inquit Io. de Cane mortuo consil. lxxij. nu. 2. inter consil. crimin. Iulius Clar. in præct. §. vlt. q. xcij. ver. quæro si iudex. Vndecimo, nihil sententia valet, in qua quis petitorum ex parte damnatur, ex alia nec absoluitur, nec condemnatur, commune ait Franc. Viuius lib. j. opin. clxxvj. cum Corn. Gozad. & alijs. Duodecimo, si nulla erit sententia ob iudicis turpitudinem, vt nec amplius corrigi, nec amplius aliter à iudice pronunciari possit, commune enunciat Panor. in ca. cum oporteat. nu. 6. de accusa. Terriodecimo, nulla prorsus erit sententia si noctu feretur, commune inquit, contrarium consuetudine plerisque in locis seruati attestantes Iason in l. non minore. num. 1. C. de transact. Seb. Vantius. de nullit. tit. de nullitate sententia ex defectu iurisdic. num. 132. Socin. in tract. fallent. reg. cclix. fallent. ij. ac Iacob. Monach. qui in arbitris securè contrarium probat de arbit. iudic. lib. j. q. lxxij. nu. 1. Denique (non enim latius in hac rem nunc spatium lubet) sententia iure ipso nulla erit, si euidenter iniqua ostendatur. vt receptum interpretum dogma ponunt Felin. nu. 26. Dec. num. 36. Lanfranc. in princ. rep. nu. 41. in c. quoniam cõtra. de probat. idem Felin. in c. inter cætera. ver. vj. declaratio. & ver. ij. declaratio, de re iudic. Grat. huiusmodi nullitatem, & post tres sententias conformes admittendam asserens, consil. lxxij. lib. ij. & qui cõplures laudat Nic. Ant. Graua. ad Vestr. lib. iij. c. iij. nu. 26. Quamvis cõtrarium longè verius iure sit, vt latissime alibi demonstro, & vt constanter existimauit Bal. quem sequitur Felin. sibi aduersus in c. per tuas. nu. 4. ad fi. de senex. commu. asserit idem luculenter Ang. in l. j. C. de re iud. & quamquam dubitet, tamen hoc magis probat Curtius in l. si diuersa. nu. 13. C. de transact. sed nos, vt diximus, hæc alibi vberimè. Notandum porro est, & memoriæ diligenter commendandum, quod sententia simpliciter confirmans sententiam ipso iure nullam, & ipsa quoque iure ipso nulla est, vt commune ausim constituere ex l. ac. Dec. in ver. ij. conclusio, in l. vna. C. de error. calcul. Felin. in capitu. ea quæ ver. meritò, de re iudic. Sebastianus Vant. de nullit. nume. 131. Notandum rursus hac in materia est, & memoriæ tenaciter inscribendum, quod sententia euidenter ac notoriè, vt doctores sanctur, nulla, nec etiam post duas alias conformes penitus sententias executioni mandabitur, sed nulla semper dici, nulla semper declarari poterit, commune asserunt Bernardus consilio lxxij. libro primo, Marianus Iunior consilio quadragesimo quinto, Aymon Crauet. consilio tertio, & consilio centesimo quarto. Grat. consil. lxxij. & consil. lxxx. & consil. lxxxv. lib. ij. Paris. consilio xvij. lib. iij. ratio autem ea est, quam nos in elucubratisimo consilio pro Salomone Dardero contra Baptistam Lambertum duabus sententiis iure nullis inintem copiosius atulimus, quia huiusc generis sententiæ improprie, ac falso sententiæ dicuntur. cum reuera nec ipsum nomen, nec effectum sententiarum aliquem habere intelligantur. libro quarto. §. condemnatum. ff. de re iudic. l. non putant. §. non quæuis. ff. de bonorum possessione. contra tabul. tradit late Felinus in capitu. ex tenore. nume. 4. de rescript. conferunt ad idem text. in lib. ij. ff. de auth. tut. in l. quoties. ff. qui satisfare cogant. in l. si quis aliquid. §. testamentum. ff. de pæn. in l. si aut nullum. C. de legit. hæred. Sed & notandum denique in hac eadem materia valde est, ac menti ferid inculpandum, quod sententia nulla ipsarum partium consensu nequit conualescere, quamvis pacti instar vires sumat, commune ait Paul. in lib. j. nu. 7. C. qui pro sua inruidit.

Sententia iudicum delegatorum, quibus semper iniungitur, vt iustitiam faciant, non ideo nulla erit, quia iniqua sit, commune affirmant Felinus in cap. causam, quæ de re iudic. & qui aliquam multos

Comm. opin. tom. 1.

in contrarium profectos diligenter refert Francisc. Turzan. opin. clvj cuius discordia veritas ex iis pendet, quæ supra proximè posui verdenique. & alibi vberius à nobis excutiuntur.

Sententia arbitratorum eo compromisso electorum quo illis summa indulgetur facultas, appõsit omnibus verborum cautelis, semper nihilominus reductioni ad arbitrium boni viri obnoxia intelligitur. commune inquit Dec. consil. xj. ver. quarto principaliter. & consil. xxxvj. circa mediū. & consil. lx. lib. j. debeat tamè intra triginta annos proponi reductionis petitio, commune affirmat Dec. d. consil. xxxix.

Sententia arbitraria, quæ ex compromissi prorogati vi fertur, non aliter valet, quam si prorogatio partibus ipsis renuncjata, atque intimata fuerit, commune asseuerat Decius consilio xxxix. iuridicam, in principio libro primo.

Sententia ob instrumenta de nouo reperta, quorum vsus in primo iudicio certam ob causam impeditus est, retractari poterit, commune pono ex l. in l. Imperatores. numero 6. ff. de re iudic. Andr. Alciat. in l. sub prætextu. C. de transact. Quod si nulla iusta impedimenti causa ostendatur, nec instrumentis de nouo repertis, nec etiam testamento vel aliqua alia vltima voluntate de nouo eruta, atque inuenta rescindetur, sic enim dicitur vera, & frequentius recepta Accursii doctrina in l. ij. §. item si ipse ver. euerit. ff. si cui plus quam per leg. Falcid. à qua stat eodem in loco antiquiores iuris proceres, & Alexand. in d. l. Imperatores. num. 1. l. in l. non minorem. nume. 1. C. de transactioib. Quamvis perpetam aliud autumant Roman. sing. xcv. l. si sibi aduersus, in laudata l. Imperatores. nume. 2. Felin. in cap. liborta. num. 1. de re iudic. & illud cum Alexand. in d. l. sub prætextu. numer. 6. magis commune posuerit Francisc. Turzan. vir alioquin magna diligentia laude dignus opin. lxxxij. qua etiam de re latius alibi.

Sententia, quæ vel per aduersarij confessionem iniquè obtenta probatur, vel sic rem esse liquidò constat, restitutione condemnato indulgeta infringetur, commune inquit Alciat. in capit. nouit. nume. 46. de re iudic. vel per piam, ac religiosam denunciationem retractabitur, commune fatit Curt. Iun. consil. ciiij. nume. 4. quæ apprimis conferunt ad ea, quæ supra obseruauimus. §. 50. ver. Denique.

Sententia, qua nullum fuisse testamentum contra hæredem pronunciat, & iis, quibus aliquid legatum, nocet, commune ponunt Alexand. & qui illum laudat Ant. de Tremo. in add. ad Bon. in rub. de except. & bon. nu. 5. ver. nota autem nono. ac Vilalob. in sua collect.

Sententia, quæ irretractabile damnum infligit, si nulla dicatur, non antea executioni mandabitur, quam illius vires diligenter excutiatur, tametsi alteri indagare opus sit, commune inquit Iason lege tertia §. si seruus. numero nono ff. de acq. poss. Iulius Clarus in præct. §. vlti. quæst. cxlij. ver. scias autem.

Sententia in criminalibus causis lata, quamvis ante decem dies appellationi præstitutos executioni tradi non debeat, tamen generali consuetudine contrarium obseruabitur, vt attestantur Marian. in re. per. cap. qualiter, & quando. num. 267. de accusatione. & qui copiosius hac de re agit Iulius Clarus in præct. §. vltim. quæstio. xcvi. Differretur tamen abque dubio criminalis sententiæ executio, & cum damnatus rationes alicui eas postulanti redditurus est, & cum accusatio ab eodem in alium orsa ad finem perducenda adhuc erit, & cum ad pœnitentiam adigendus monitionibus proponetur, & cum grauida mulier corporis supplicium luere alioquin debebit, vt frequenter placita attestatur, & accuratè explicat Iulius Clarus in præct. §. vlt. quæstio. lxxvj. per totam. Differretur item rursus, si de damnati innocentia alicunde postea constiterit, commune affirmant Anton. Gomez. de delict. cap. viij. nu. 4. Iul. Clar. in d. §. vlt. q. xcviij. ver. sed nunquid.

Sententia declarari ex coniecturis, si quæ sint ab eo iudice poterit, qui ipsius latori successerit, quamvis alioquin abque illis nequeat, commune ponit Francisc. Viuius lib. j. opin. clvj.

Sententia executioni mandari potest per eum iudicem, qui vel ipsius latori successerit, vel statuto, iure, aut cõsuetudine sententiæ exquendis præfectus sit, quamvis nullæ ad id literæ proponantur vt commune inquit Socin. in l. à Diuo Pio. §. sententiam Romæ. num. 17. & sequent. ff. de re iudic. quem laudat Viuius d. lib. j. opin. c. vij. & qui latius aliquatulo loquitur Aegidius Bossius in præct. tit. de for. compe. nu. 87. Iulius Clarus in præct. §. vlt. quæstio. xcvi. ver. sic item quæro

Sententiæ verba expressè ac strictè exaudiri debent, commune interpretum placitum estatur Curt. Iun. consil. lxxij.

Sequestratio non aliter fieri potest, quam armorum timore, atque offensionis euitandæ causa, quo nomine si se illam fieri iussisset iudex asserat, fidem absque dubio merebitur, commune inquit Socin. cõl. cxv. lib. j. Francisc. Viuius lib. j. opin. clxxij. Tolleretur autem regulariter satisfactio, vt commune ponit, ac rectè declarat idem Viuius eodem lib. j. opi. cclxvj. Nec aliter vnquam possessione possessorem interuerret, quam si ex vtriusque partis consensu fiat quemadmodum frequenter placitum late ait idem Viuius d. lib. j. opin. cclxy. & ante eum amicus noster Nic. Ant. Grauat. lib. vij. cap. ij. nu. 7.

Seruitus viæ, quæ semel assignata est, immutari poterit, si via æquè cõmoda alibi præstetur, commune inquit Soc. consil. cxlj. nu. 4. lib. j.

Seruitutis, quæ vel continua, vel discontinua (vt vulgo fandi mos est) censetur, allegatus titulus, ac propolita iusta aliqua illius causa honestè probabitur, si quis se illa vltim inter præsentès per decem annos, inter abentes per transactum viginti annorum curriculum ostendat, vt est celebris Accurtij authoritas in l. seruitutes. liiij. in ver. certam. prope finem. ff. de seruit. quam communiter interpretibus probari constat ex Barrol. numero 4. Fulg. nu. 3. ad eandem l. & Paul. Castren. in l. si filius. C. de petit. hæredit. & in l. quam Tuberonis. s. j. nume. 3. ff. de pecul. Imol. in l. j. in finem. ff. de aqua plu. arcen. testificanturque illam frequenter placitam Alex. conl. lxxix. circa primum dubium. lib. v. Felin. in cap. de quarta. nu. 4. r. de præscript. Balb. de præscript. ij. part. iij. par. princip. in princ. nume. 3. Did. à Couarru. lib. j. resolut. cap. xvij. nu. 1. r. ver. & siquidem. Quæ tamen opinio de iure falsa proliis est, si verà erit seruitutes reales, & vt sermo est, discontinuas, tempore hominum memoriã supergresso duntaxat præscribi, quamuis tunc nulla ad id vel scientia, vel domini patientia exigatur. quod commune affirmant Iaf. in l. imperium. nu. 2. r. ff. de iurisdic. omnium iudicum. idem Iaf. nu. 76 Rip. num. 4. in l. j. ff. de acquir. posses. Felin. in d. cap. de quarta. Balb. d. ij. par. quartè part. quartè. j. D. à Couarru. d. cap. xvij. nu. 1. r. Curt. Iun. consilio cclxxij. nu. 28. & nu. 38. vt non iniuria ab illo frequenter placito desierint relati à Bart. d. num. 4. Florean. nu. 36. Paul. nu. 9. in eandem l. seruitutes. Alexand. nu. 19. Iaf. nu. 45. in l. qui aliena. ff. de acq. hæred. & ij. quos citat Balb. in d. tract. j. part. iij. part. 9. x. num. 10. a quibus stat etiam Zafius ex recentioribus in l. j. nu. 8. ff. de seruit. Sed quidquid illi dicant, cum longè verius sit ex solida Iurifconsultorum doctrina omne seruitutum genus statis temporibus præscribi, vt alibi vberrimè demostro, verior abique dubio, & incunctabilis superior recepta sententia censeri debet.

Seruis extra causam peculiarem nec ciuilitè, nec quo ad obligationis naturalis effectus naturaliter obligatur, commune dicit Porc. in §. præterea. nu. 3. Institut. quib. mod. toll. oblig. Nec vnquam in pecuniariam pœnam condemnari potest, quemadmodum frequenter placitum inquit Placa de delict. lib. j. nu. 18. & qui eum, cum aliis laudat Iul. Clar. in pract. §. vlt. q. lxxx. ver. item quarto.

Seruis & absque causa intra modum à domino impune verberari potest, commune ait Porc. in §. sed hoc tempore. ad gl. ver. cognita. nu. 6. Institut. de iis, qui sunt sui, vel alien. iur. Et si cum autoritate ac iussu domini flagitia vel atrociora patuerit, leuiori pœna plectetur, commune affirmat. Did. à Couar. de spon. l. j. par. c. iij. §. iij. nu. 7.

Seruis si matrimonium cum libera muliere contraxerit, ac dominus cum id sciret, vel consenserit, vel non contradixerit, & mulieri conditionem serui ignoranti non se dominum esse nunciauerit, libertatem ipso facto consequetur. At si vel mulier statum serui non ignorauit, vel dominus ipsi illum exposuit, matrimonium quidem valebit, sed seruis libertatem non adipiscetur, commune late ponit Did. à Couar. de spon. l. j. par. c. ij. §. vi. nu. 1. qua in te grauius hallucinatur Angel, & qui eum sequitur Iaf. ad Porc. addit. in principio. Institut. de nupt.

Seruo, qui stipulatus est, rectè ac iure regulariter soluitur, commune inquit doctor meus Emanuel à Costa in l. si ex cautione. ver. tua. nu. 6. C. de non num. pecun.

Seruis pœna vitæ functi loco ponitur, vt censet gloss. in l. ex facto. §. si quis rogatus. ij. ver. sed cum decedit. ff. ad S. C. Trebel. necessaria, & communiter interpretibus probata iuxta Claudium inibi ad fin. Quamuis cum nonnullis haud de nihilo reluctetur meus iuris præceptor Eman. à Costa. in l. Gallus. §. & quid si tantum. part. ij. num. 1. ff. de lib. & posth.

Seu dictio in legatis amplificat, commune ait Socin. in l. si is, qui ducenta. §. vtrum. ff. de reb. dubiis. Quod tamen ex conjecturis huc atque illuc trahi poterit.

Simulatio contractus & testibus, & literis probari potest, commune inquit Boer. consil. xij. nu. 9. Nec iureiurando expressim renuntiat quidquam procedet, commune aiunt Berous in ca. ad notram. nu. 12. & seq. de empr. & vend. Francil. Viuius lib. j. opin. cxxxv.

Societas omnium bonorum non solum expressim, sed & tacite, rectè que contrahitur, commune inquit Soci. consil. cxcj. in princ. lib. ij. Non tamen idcirco inter fratres contracta censetur, quod hæreditas paterna inter illos indiuisa persistit, commune ponit Iaf. con. v. facti sic se habet. in princ. Tu tamè vide, q. alibi ea de re scribo.

Socius, qui in dustriam ac laborem pecuniæ, quam alter confert, præstat, partem sortis postea deperditæ alteri non relaciet, commune pronunciat, ac rectè exponit Iaf. à Couarru. libro iij. resolut. cap. ij. numero 2.

Socij à Sociis compelli possunt, vt in communi domo conductorem idoneum accipiant, quemadmodum frequenter placitum ait Iaf. in l. quamquam. nu. 24. C. qui test. fa. pos.

Sodomie vitium teterrimum, & cum feminis patrari intelligitur, eiusq. pœna olim mors ac bonorum proscriptio fuit: hodie infamia, testamenti incapacitas, bonorum confiscatio atque ignis, vt receptum late ponunt Francil. Viuius lib. j. opin. cclxvij.

Iulius Clarus in pract. §. sodomia. Ac iustam, semper matrimonio dissoluedo causam præstat, si u vir cum vxore, seu cum aliis aliud suscipere nitatur, commune pronunciant Abb. in c. maritus. in fi. de adit. Barbat. consil. lxxij. nu. 8. li. j. Francil. Viuius lib. ij. opin. cclvj. Iul. Clar. d. §. sodomia. ver. item propter.

Solennitas antiquo actui, cuius inspectio non aliud præfert, adfuisse præsumitur, commune inquit Curtius Iunior consil. cxxx. nu. 4. Quin & extrinseca solennitates longitimo tempore præscribuntur, commune ait Boer. decil. cclxxxj. nu. 15. Quamuis solennitates, seu solennia, aut quæ formæ, substantiæ u numero hebentur, consuetudine non suppleantur, vt commune ponere astitim ex Felin. in ca. ex literis. nu. 13. ver. sed ad hæc. de fide instr. Dec. in l. si semper in stipulationibus. nu. 16. ff. de reg. iur. in l. y. liberis. nu. 8. C. de collat.

Solennitatum defectus, quæ in aliquo actu ad alicuius personæ fauorem exiguntur, actum nec vitabit, nec impediet, si actus illi eadem personæ vtilis ostendatur, ac reuera sit, commune aio ex Imol. in l. cum lex. ad fin. ff. de fideiussor. Socin. in l. conditionibus pupillis. nu. 1. in princ. ff. de condit. & demonstr. Iaf. in l. contra iuris. nu. 3. ff. de pact. Soc. Iun. consil. xxvij. nu. 1. lib. ij. Gomez in §. omnium. Institut. de act. latissime Tiraquellus de iure marit. q. vij. glossa vij. a numero 56. & vide quæ hanc rem obseruo etiam supra ver. Muier, & ver. Minores contractum.

Solium vnico actu inducitur, etsi consuetudo duos actus exigat, commune inquit Gozadin. consil. li. nu. 5. qui cum laudat rancil. Viuius lib. ij. opin. cclvij.

Solutio quamuis in ea moneta fieri debeat, quæ contractus tempore in vtu erat, vt commune ait Curt. Iun. consil. xxxij. nu. 4. Tamen alia fieri debebit, si illius temporis numerorum indicatio mutetur: vt commune estert Boer. decil. cccxxvij. num. 4. Poteritque semper de consuetudine fieri solutio in maiori moneta, quam quæ in ipsa obligatione exprimitur, commune estatur Curt. Iun. d. consil. xxxij. num. 5. quam etiam in rem vide quæ superius obseruo ver. Moneta.

Solutio testibus probari poterit, quamuis eam non aliter probari posse, quam scriptis contrahentes paciscantur, commune inquit Ant. de Can. in tract. de execut. instrument. quest. xxxvj. numero 75. Foller. in pragmat. de censib. ver. quæ quidem executio nullo falsitatis. nu. 57. & seq.

Solutionis iam factæ exceptio tum sententiæ, tum executioni contractus sine mora faciendæ opponi potest, commune assenerat Cagnol. in l. bona fides. nu. 2. ff. de reg. iur.

Solutionis loco res data subit remedium l. j. C. de rescin. vendit. si datem ultra iusti ac germani precij dimidium læserit, commune dicit late, eleganter, atque accurate id explicans Arius Pinel. meus iuris doctor, in vlam eandem l. j. part. c. iij. nu. 8. & nu. 9.

Soluturum se in aliquo itato loco promittens, ac foro suo renuntians, in eo loco & non inuentus conueniri potest, vt frequenter interpretibus probari testatur Alc. de præsumpt. reg. ij. præsumpt. xxxvj. Somnus tum demum criminis à dormiente suscepti pœnas tollet, cum nunquam aut rarò delicti patror, talia aggredi somnolentus consuevit, vt receptum affirmant Did. à Couar. in clem. si furiosus. nu. 6. de homicid. Placa de delict. lib. j. cxxxj. nu. 3. Iul. Clar. in pract. §. vlt. q. lx. ver. quæro etiam.

Soror quamuis statuto à fratris hæreditate excludetur, non idcirco etiam ab illius hæreditate frater abigetur, commune affirmat late Francil. Viuius lib. j. opin. cccxv.

Speciales, vel priuilegiati aliquoquin casus generalibus iuris definitionibus regentur, si nullam expressim prerogatiuam in ipsa specie, de qua agitur, habeant, commune aio ex Bart. in l. j. nu. 1. ff. si quis in ius voc. ex relatis à Dec. nu. 8. Cagnol. in l. j. ff. de reg. iur. Bald. in l. ij. nu. 5. C. fin. regund. Iaf. à nu. 9. Alciat. à nu. 6. in l. j. ff. solut. matr. Iaf. rurius in l. vlt. nu. 4. ad fi. C. de testam. & in l. vlt. nu. 14. C. de edict. diui Adriani. follea. Dec. in l. j. in fin. C. vnde lib. Straccha de mercat. nu. 5. adde gloss. notat. in l. a dino Pio. ff. de re iudic. quam ibi Paul. ad hoc celebrat, & arbitratur optimam, meus iuris doctor, Arius Pinelus in rub. ij. part. c. j. nu. 15. C. de rescind. vend. Vbi tamen semel prerogatiuam aliqua in specie quis habuerit non illam amittet per nouam legem, vel statutum de nouo conditum, tamen si generalia, atque vnuer salia verba faciat, quemadmodum cum aliquamulibus receptum attestatur Francil. Viuius lib. j. opin. cccxxj. cui addes supra laudatos auctores, & Dec. consil. clxv. vlt. tenore, & consil. clxxij. vlt. consil. ad fin. Atque eundem præclarum iuris antistitem Pinelum in athen. nisi tricennale. nume. 59. ver. Tandem hæc opinio. post medium. C. de bonis matern. licet generaliter generalem dif. ostensionem non comprehendere casus, nec personas priuilegiatas censeant. gl. in l. postquam liti. C. de pact. Rip. in l. j. nu. 8. cum uq. ff. de vul. & pup. Gozad. consil. xliij. nu. 1. r. & seq. Ruin consil. cxxxv. nu. 6. lib. ij. & late Io. Cephal. consil. lxxij. num. 1. r. & seq.

Spiritualium rerum causa, si circa factum ipsum controuertatur, coram ordinario populi iudice incidenter dilectari, ac determinari poterit: secus si de aliquo ipsius iure agatur, vt frequenter doctorum iudici

p'acitū cū Alex. in l.quoties C. de iudic. ponit Turzan. opi. xc.
 j. Spoliatus nec accusatio nec inquisitioni respondere antea tenetur,
 quā restituatur. commune ponit Viui. lib. j. opt. cclxxv. Nō tamē cōtra
 eum, qui titulo ac bona fide possideat, commune aiunt Paris. consil. j.
 lib. j. Socin. l. un. consil. xlvij. & sequent. lib. j. Gozad. consil. xxvij. Licet
 contrarium commune testentur Alex. con. xvij. lib. ij. & consil. xj. lib.
 ij. & consil. xvj. lib. v. idem Alex. ac Rip. nu. 27. in l. qui rem nobis. ff. de
 acquirend. posses. atque amicus noster Nicol. Anton. Gratius ad Ve
 strium libro vij. capitulo iij. numero 41. & post eum Viuius. de lib.
 primo opinio. cclxxij. Agere autem spoliatus poterit. & post de
 cursum mille annorum spatium vt receptum testatur Cassa dorus de
 ci. vij. in tit. de restitu. spoliat. Quamuis verius meo quidem iudicio sit
 vt solum intra triginta annos possint agere. quod etiam frequentibus
 interpretum calculis fultum effirmant Bertrand. consil. cclxlvij. Anto:
 Galliesius in tractat. de exercit. iuris peritorum. lib. ij. numero 50. & a
 micus noster Nicolaus Anton. Gratius dicto cap. iij. ac dicto nu. 41.
 Porro non opus erit vt beneficiis, vel spiritualibus rebus spolia
 tus titulum sibi asserat, sed possessionem suam dūtaxat iusti alicuius
 tituli allegatione munitam probet. commune pronunciant Panormi.
 & qui eum laudat. Turzan. opin. cxxix. si tamen denique apertē con
 stiterit res ad spoliantem non ad spoliatum pertinere, spoliatus quib
 uscumque temporariis rebus, nunquam restituatur. commune dicit
 accuratē Did. à Couarru. de sponfal. ij. parte. capitulo vij. §. v. num. 10.
 Sponsa coniugis appellatione, & sponsalia matrimonij, nota in o
 diis, ac p'enis non continentur. commune inquit Guliel. in c. Ray
 nutius. ver. duas habens filias. nu. 151. de testam. Did. à Couarru. de spon.
 ij. par. c. j. nu. 2. & 3. Quāuis qui sponsam alterius de presentibus per
 molit, ad ultertj iudicij, ac supplicio obnoxius fiat: vt receptum asse
 runt Ant. Gome. in l. xxx. Tauri. Iul. Clar. in pract. §. adulterium. versic.
 sed hęc omnia.
 Sponsalia etiam à septennio minoribus, si quæ agunt, intelligent,
 rectē contrahentur, commune ponit Did. à Couarru. de sponfal. j. par. c.
 j. nume. 1. post Soc. videndum consil. iij. circa presentem in princ. lib.
 j. Nec illa à quibusvis contracta vnquam ob sponsæ deductionem in
 viri domum, vel ob amplexus atque oscula, vel ob munera, & familia
 nomen ac vim matrimonij inducent. commune inquit Did. à Couarru.
 d. j. par. c. iij. §. ij. nu. 1. ac nu. 2. Quin et si iureiurando sponsalia confir
 mantur, mutuo postea iuratore consensu nihilominus dissolventur
 commune scribit accuratē idem Did. eadem j. par. c. v. nu. 2. Intellige
 tamen, quod si sponsalia de presentibus contracta fuerint, & legiti
 ma ætas ingruerit, per amplexus, oscula & munera in matrimonij
 trāsibunt. commune placitum ait Deci. cō. cccxlvij. in causa matrimonij.
 Sponsiones, quas vulgus scommensas fatut, quin valeant, nullū ius
 impedit. commune asserunt Did. à Couarru. in rep. capi. peccatū. Strac
 cha. de sponso. iij. par. Iul. Clar. in pract. §. ludus. ver. quæro etiam. Frā
 ci. Viui. lib. j. opin. cccxj.
 Spurius rectē ac iure à patre instituitur sub conditione si natalibus
 restituatur. commune ponunt Did. à Couarru. de sponfal. ij. part. cap.
 vij. §. v. nu. 12. Iul. Clar. de testamentis. questio. xxxj. versic. sed quæ
 ro nunquid. Quin et interim, dum conditioni satisfic, hæreditaria bo
 nā vt illorū curator administrabit. receptum asserunt idem ibidem
 Matrī autem etiam non plebiæ, nec pullatæ spurij filius ex coitu dā
 tamē accusatio, ac p'enis obnoxio susceptus, tū testatō tū intestatō
 succedet: sed enim vterinis fratribus, & cognatis intestatō vita fun
 gentibus hæres erit. commune scribunt Fulgos. in l. si que illustris. nu
 me. 3. & nu. 4. C. ad Offician. Socin. consil. cclxlvij. nemini iam sunt. li.
 j. prolixē Did. à Couarru. d. §. v. nu. 15. & nu. 19. Aloquin ad parentū
 hæreditatē nec statuta spurios iure ac validē admittent. commune
 inquit Deci. in c. in presentia. de probatio. & consilio cclxxj. in ca
 su transm. Hipp. singu. cclxxij. & cccij. & dccxxxij. Ioan. Dilect. de
 art. testam. ij. cau. xliij. Did. à Couarru. d. §. v. nu. 6. Sed nec legitimus
 filij spūtij filius, auo intestato succedet. commune dicunt Curtius Iu
 nior consil. clvij. nu. 1. Pyrrh. in consuetud. Aurel. de success. cap. vj. Si ta
 men auus legitima prole destitutus erit, donare ac testamento relin
 quere suis ex filio spurio nepotibus nequaquam prohibetur. commu
 ne interpretum degma affirmat Alex. & Carol. Molin. ad illum cō
 sil. lxxiiij. lib. ij. & consil. clvij. lib. vij. Dec. consil. cccclxij. Iul. in l. hære
 ditas. nu. 8. C. de iis, quib. vt indig. copiosē Did. à Couarru. d. §. v. nu.
 13. & qui de materia vberimē agit Iul. Clar. de testam. q. xxxij. Intel
 liges tamen, quod si hi nepotes legitimi patri filij erunt, prohibere ne
 cessario auus debet ne vltus fructus spurio illorum patri quærat, aut
 saltem opus erit ne eos honoratos patris causa esse constet. commu
 ne pronunciant Ioan. Didac. & de aut. testamen. titulo. primocaut.
 xliij. numero xij. Did. à Couarru. d. §. v. numero 13. Quod si etiā ipsi
 nepotes spurij sint, nihil omnino amplius exigetur, quā ne auus legi
 tima prole aliunde auctus sit. commune affirmat meus iuris doctor
 Ar. Pinelus in l. iij. numero 22. C. de bon. mat. Sed & præterea spurius
 ipse filius pupillariter omnibus fratris pupilli bonis ab vtriusque pa
 tre substitui. potest. commune efferunt Ripa. in l. Lucius. numero ter
 tio. ff. de vulgari. & pupillari Gulielm. in capitulo Raynutius. versic.

& vxorem. numero 690. de testamen. Arius Pinelus in dicta lege
 tertianumero 21. C. de bon. mat. Et patrem item solum remper ac po
 puillariter etiam iudicis ope adiget ad suppeditanda sibi alimenta, vt
 frequenter placitum dicit Alciat. in rub. nu. 2. ff. de verb. oblig. Quod
 intelliges processurum, nisi se aliunde alere ipse possit. commune ait
 Curt. Iun. consil. cclxlvij. nume. 1. Quæ vero id genus spiritus prohibē
 te aloquin iure r'elinquantur, ad iustos relinquentis liberos vel agna
 tos proximiores lege redeunt: vel illis intra duos menses negligentibus
 aut renunciatione, vel pacto exclusis, ad fiscum deferuntur commu
 ne diligenter tradunt Didac. à Couarru. d. §. v. numero 3. Iulius Cla
 rus vbi supra q. xxxj.

Statuta & à populo alterius ditioni mancipato condi possunt, vt
 commune inquit Andr. Alciat. in c. quod sedem. nu. 59. de offic. ordin.
 & acuitate sine superioris facultate componi queunt. vt receptū af
 firmat Gozad. consil. xxv. nu. 16. ad Francisc. Viuius lib. j. opin. cccxx
 iij. Intelligi que semper debent neforenses seu exteri ligentur, & ne
 quis indebitē damnum patiat, quāuis aloquin superflua cen
 seantur, communia ponit Franciscus Viuius dicto libro primo
 opinio. cclxxxvj. & opinio. c. lxxvij. Comprehenduntur tamē
 mex exteri si de iis statuta egerint, quæ volūtaria iurisdictionis sunt.
 commune ait Iul. in l. cunctos populos. nu. 86. C. de sum. Tunc. Porro
 illorum verba pressē ac strictē exaudiri, accipieque debent. commune
 asserunt Deci. in l. non val. nu. 4. c. sequen. ff. de reg. iur. Berous in c.
 si quis epi scopus. numero 6. de accusar. vbi tamen statutum aliquo in
 casu expressim loquetur, & tanta rationis similitudo in alio erit. vt
 si statutus interrogati fuissent, aliter respondere non possent, ad
 illum etiam statuti verba referemus: vt commune pronunciat ex Ale
 xan. consil. lxxxij. & consil. cxxij. lib. iij. Soc. consil. cxxvij. atque aliis,
 quos laudat Viuius d. li. j. opin. cccxiiij. Notabis præterea quod licet
 statuta ius commune antiquent, si tamen de vno correlatiuo verba
 fecerint, ad aliud ampliabuntur. commune asserit Curt. Iun. consil. vj.
 nu. 1. habebitque id locum, quāuis p'ena aliqua imponatur. commu
 ne profert Iul. in l. si prius. nu. 34. ff. de nou. oper. nunciat. non tamē id
 genus statuta, si in casu vero loquentur, & in facto procedent. commu
 ne inquit Alex. consil. cclxxxix. vltio statuto. lib. vij. Cræuet. con. ccv. nu.
 25. Notabis rursus statuta simpliciter loquentia ad contractus iure
 iurando confirmatos non referri. commune dicit Cur. Iun. cōsil. lxxvij.
 nu. 1. Notabis deinde quod statuta, si obligationem naturalem vel ci
 uilem quouis temporis spatio tollent, nulla prorsus erunt. commune
 asserunt Balb. de præscrip. ij. part. ij. part. q. v. nu. 14. & v. part. quinq.
 partis. q. vj. Quāuis alios pro aliis obligare & pecuniariis p'enis sub
 dere posse receptum sit, teste Deci. in c. cognofcent. ver. & ex his. de
 constitur. Notabis denique ac memoriæ perpetuo indes. quod statuta
 in alicuius ceterę personę damnum ac præiudicium condi nihil veter
 aut remouetur, commune inquit Deci. in capit. cum omnes. lect. j. nu
 mero 15. cum sequen. de constitu. & in ca. consiluit. iij. nu. 32. de appel
 lat. Cur. Iun. in l. vlt. nu. 25. C. de ed. & diui. Adrian. tollen. Quāuis ab
 illis appellari possit: vt commune ponunt Deci. in d. capi. cum omnes.
 lect. j. nu. 15. Iul. in l. j. nu. 3. & seq. ff. de legib. Rip. li. j. respon. cap. xxij.
 numero 4. Quæ autem statuta moribus vrentium nunquam excepta
 sunt, nullas vires prorsus habent commune affirmant Alex. consil.
 vj. vltio themate. lib. j.

Statutum si vestitū aut alterius rei vsum, cum p'ena interdicit, nō
 in alios, quā in apprehensos locum habebit. commune pono latē
 supra ver. Inuentus.

Statutum superstitibus masculis feminas excludens ad bona in al
 terius ditionis loco sita, non profertur, quemadmodum magis com
 munem esse doctorum sententiam memoriæ prodidit Alex. cōsil. xvj.
 vltio titulo. li. j. Censetur autem sola agnationis conseruanda ratione
 inniti, vt verius arbitror, & magis commune pono ex Bal. in l. ma
 ximum vitium. C. de libe. præter. Roman. consil. xxxij. & con. cccxj. De
 ci. con. cccxxxij. & con. cclxxxij. Iul. con. ccv. & con. cccxj. lib. ij. Curt.
 Iun. consil. lxxxvij. & con. cxj. & consil. Ruin. con. xx. & con. lxxxix. &
 con. cxij. & consil. cvij. & con. cclxxxix. & con. ccij. lib. ij. Tiraq. qui mul
 tos laudat, in tract. cessante causa. limit. xij. num. 15. atque aute eos ex
 Paul. Castren. in l. si vero. ff. de solut. matrim. & con. xl. lib. ij. Ang. A
 ret. in §. j. Institut. de iur. nat. gent. & ciu. Alex. consil. x. lib. ij. & cō. lxx
 xxix. lib. vj. Soc. consil. cxxvij. lib. iij. Quidquid multi contrariū de
 blaterauerint de quibus alibi.

Sterilitas ad remittendā p'ensonē idonea tū demū existimatur. cū se
 mine ipso & exp'is deductis, tūta fruētū penuria est, vt si cōductor
 locatorē absoluat, dāmū vltra iustæ mercedis dimidiū facturus sit. id
 enim magis cōmune affirmat Aret. cō. li. nu. 2. Soc. nep. cō. lxxvij. nu.
 8. li. ij. Grat. cō. clxj. nu. 2. li. v. & hanc eandem in rem videto quæ supe
 rius obseruo ver. Conductor.

Stilleidij recipiendi seruitus non impedit ædificare, si nihil ei,
 cui illa debetur, ea in re incommodatur. commune inquit Soc. cō.
 cxj. lib. j. Cepol. de seruit. stilleidij. quæ est vij. nu. 7. Francisc. Viuius lib.
 ij. opinio. xj.

Stipulatio propriē contractus nec dici, nec duci potest. vt frequen
 tius do

titus dogma pronunciant multa in contrarium acutè adducentes Ioa. Crot. lect. ij. nu. 11. Galeaul. nu. 125. Hieronym. Verrius ad fin. Ioa. Co. ras. nu. 11. post alios in rub. ff. de ver. obl. Ronchegallus & apprime doctus & cum primis eruditus. in le. ad. nu. 28. cū sequē. ff. de duob. reis. quibus assentior. Valebit autē stipulatio, qua quis rogatus intra vnius diei spacium respōdit, siue ut stipulatur, interim ad extr. neos actus ducere ut frequenter placitū attestatur, & accutè defendit Lanfrācus Gypsius Lugienis, egregie eruditionis vir, in antiparadoxon libello ca. iij. cuius certè memoriā tum plurima insigniter commendat, tum longè maxime Ioannes Zanellus eius nepos, atque ingētis spei iuuenis, ob præclarum ingenium elegantissimo iudicio coniunctum, ob ratam eruditionem ac doctrinam, & candidissimos ac sanctissimos vitæ mores conseruat, auget, & amplificat.

Stipulatione qui se sine causa obligat prudens sciens nihil aliōquin debere, videtur donare, atque idcirco stipulatio firma rataque est. Quod si ambigatur num ille scierit se non teneri, necne, stipulatio ni vires nullæ aderunt commune inquit Curt. Iun. consi. cxxxj. nu. 4. Siquidem necessarium est, vt qui ex huiusmodi stipulatione agit ex certa scientia promissum esse luculenter probet, quemadmodum cōmunem doctorum esse sententiam ante Curt. affirmavit etiam Alex. consi. xij. ex his lib. j. quem laudat Franf. Turzan. opi. cxlv. Traxit autem originem hæc frequens interpretum sententia ex I. C. doctrina in l. j. §. circa. ff. de doli except. Ex qua falsò, atque adeo intulsè collectum ab omnibus est, promissionem, seu stipulationem, quæ absque causa ineatur, nullius ponderis ac momenti fore, opposita doli exceptione vt constat illic ex Accuf. atque ex Alb. se ita obseruari in iudicijs vidisse attestanti in l. generaliter. C. de non nu. pecun. Alex. consi. xij. lib. j. & consi. clj. nu. 2. lib. ij. & consi. xix. lib. iij. & in l. à Titio. ff. de verb. oblig. Iaf. in l. iurifigentium. §. sed cum nulla. nu. 3. & nu. 23. ff. de pact. & in l. lecta. nu. 25. ad finem. ff. si cert. petat. Felin. in c. si caut. de fide instr. Hipp. in rub. nu. 3. 18. ff. de fideiul. Insuper in quibusdam errorum sibi inauulicatio adscribit in tit. de pact. c. lix. de qual. contrac. nu. 3. cum sequen. Francif. Connan. lib. v. c. 9. Anton. Gouean. lib. j. variarium. c. xxxv. Francif. Hotom. in princip. Instit. de verb. oblig. Ioan. Cephal. consi. cvij. nu. 1. quorum de errore iam late primo obseruationum libr. egimus.

Stupri pœna in clericum depositio est, vt commune aiunt Grillan. de diuers. crimin. lib. iij. q. vij. nu. 2. Bermōd. de cōcub. nu. 18. in alios iacris nō initiatos nō alia nūc de cōsuetudine infligitur, quā vt stupratores, vel matrimonium cum illis contrahant, quibus vitium intulerunt, vel dignam ris dotem elargiantur, commune effantur Ant. Gomez. meus olim iuris doctor, in l. xxx. tauri. nu. 7. Iulius Clar. in pract. §. stuprum. ver. sed quæro. At stupri cum vidua patrati nulla hodie pœna prorsus est. commune aiunt idem Gomez. d. l. Tauri, n. numero 14. atque idem Clarus d. §. ver. cæterum. Si quæ autem se virginem fuisse asseret, cum ludibrio habita est, fidem merebitur, ni contrariū probeur. commune fantur Ab. in capi. j. nu. 5. de adulter. Bermōd. de cōcub. nu. 9. Foller. in pract. nu. 13. Quin porro stupri crimen transactioe aboleri possit, nihil impedit, vt frequenter placitum censent Ioan. Coraf. lib. ij. Miscellan. c. j. nu. 5. Ant. de Padella in l. rāsigere. nu. 82. C. de transact.

Stuprū domesticis testibus probari nō poterit quāuis illinō leue indicium facturi ad eius probationē sint. commune ponit pract. Conrad. nu. 8. Iulius Cla. in pract. §. stuprum. ver. quæro Probabitur tamen præsumptionibus, vt pœna pecuniar a infligi possit, vt cōmune pono ex Ang. & August. ad illum de mal. sic. vers. che hai adulterato. nu. 45. Foller. in pract. nu. 13. Alex. consi. cxv. in fin. lib. iij. Cepol. consi. vj. Roma. cō. cccclj. Marthesil. & eius additio. latissimè in sing. & 26. cxvij. Boeri. decisio clxiiij: Criminaliter autem puniti sic conuictus hāud poterit. commune affirmo ex iisdem & ex Crauet. consilio ccv. nu. 19.

Subscriptio satis superque est vt scriptura ipsius subscribentis manu conscripta tota censetur. etiam quo ad omnes statutorum dispositiones, quamuis alterius manu exarata fuerit. commune ait Decif. in authen. si quis in aliquo. numero 17. C. de eden. magis commune profertur Ema. à Costa. in l. si ex cautione. versiculo tua. C. de non num. pecun.

Substitutio ex vna specie ad aliam profertur atque extenditur. commune dicunt Iafon. consi. cxiij. lib. j. Ioan. Dilect. de art. testan. titu. v. caut. v. Anton. Gomez. de testamen. capitulo iij. nu. 10. Eman. à Costa. in l. Gallus. §. & quid si tantum. pat. v. nu. 1. cum sequen. ff. de li. & posthum. Si autem illa ab aliqua cōditione pependit nec ad testatoris filios ante conditionis euentum transmittitur, si aliud ipsius testatoris voluntas coniecturis collecta nolit. cōmune pronunciant Curt. Iun. consilio iij. num. 15. & Francif. Viuius cum multis alijs lib. primo opin. cccxxv.

Substitutio in liberorum defectum, hoc est, si quis sine liberis decesserit, & tunc euanesceat, cum is, cui substituitur, religionem proficietur. commune inquit, Barb. consilio xx. stat. difficultas. libro primo Dec. in capitulo in præsentia. numero 227. & sequen. de probat. Quamuis idem processurum non sit si tantum clericus

efficiatur. commune affirmant Boertius. decisione. cclij. Sylva nupt. libro v. numero 81. cum duobus sequen. Nec item idem procedet si substitutio ad captiuorum redemptionem fiat, quemadmodum frequenter placitum asserit Corn. con. lib. iij. Nec denique id etiā procedet, cum testator aliter expressim cauerit. commune testificatur Calcan. consi. vij. incipit quia à me.

Substitutio vulgaris inferior impendio est, quàm vel iure sanguinis, vel iure deliberandi transmissio. Quin nec vllas vires habet, quādiu transmissioni ex his capitibus locus est. commune dicit Socin. consi. cxcv. in præsentia. lib. j. Andr. Alc. in l. j. num. 22. ff. de vulg. & pup. mag. is commune testat. Ani. Gomez. de testamen. c. ix. nu. 50. ver. & in expresso.

Substitutio vulgaris tacita, quæ ex pupillari substitutione expressa colligitur, tunc extra pupillarem ætatem porrigitur, cū nulla mētio vel pupillaris ætatis, vel temporis infra eam ætatem sit. sed aut simpliciter, aut in longius tempus composita est, quàm pubertatis ætas comprehendat. Verbi causa, si substitutio in hanc formam exaratur: Titium impuberi filio meo substituo, aut Titium, si filius meus intra decimum annum cadauer exuerit, bonis eius potiri volo. extinguetur. At si ita testator verba fecerit: Titius, si filius meus è corporis custodia euaserit, hæres esto: aut, Titius, si filio meo intra vigesimū quinquatum annum quid humanitus contigerit, eius locum habeto: tunc illic semper, hic ad expressum vsque tempus substitutio vulgaris durabit, vt commune esse antiquorum placitum testificatur Alber. in l. precibus. nu. 4. C. de impub. & alijs, ac receptum etiam neotericorum dogma pronunciat Imol. in l. qui habebat. ff. de vulg. & pupi. & in c. Raynuius, in materia vulgaris substitutionis, nu. 83. de testament.

Substitutio pupillaris expressa matrem omnino tum legitima portione, tum bonis à linea materna pupillo quaesitis intervertit tam iure fori, quàm iure poli, quemadmodum frequenter receptū inquit Ant. Gomez. de testamen. c. iij. nu. 7. ver. sed his non obstantibus. Quin & tacita pupillaris substitutio hæreditatem patris alicui causæ delatura matrem excludet. commune ait Rip. in l. j. ff. de vulg. & pupil. Alias autem secur. vt frequenter placitū attestatur Deci. consi. cxxj. subtilis est casus in princ.

Substitutio pupillaris, quàm auus præterito filij emancipati nepoti facit, hodie valet, ac firma rataque est. commune inquit Franc. Rip. in l. ij. nu. 3. ff. de vulg. & pupil. Nec vlla vnquam hodie irrita. sed pupillaris substitutio, quod patris testamentum ob filij præteritionē irritum sit. commune affirmant Rom. consi. cccxcvj. in casu proposito, ad finem Ant. Gomez. de testamen. c. iij. nu. 4. Emanuel à Costa. in l. Gallus. §. & quid si tantum. part. iij. nu. 103. ff. de lib. & posthu. vide quæ superius obseruo ver. Præteritio.

Substitutio quasi pupillaris, seu vt vocant, exemplaris, non solum mente captis, ac furiosis, sed omnibus his personis, quæ sibi testamentum condere nequeunt, fieri rectè ac ritè potest. commune dicit Vigi. in §. qua ratione. nu. 4. Instit. de pupill. substit. & matrem tum à legitima tum à cæteris filij bonis exigit, atque expellit. commune aiunt Iaf. nu. 43. Rip. nu. 48. in l. ex facto. ff. de vulg.

Substitutio compendiosa ver bis directis facta si iure directæ pupillaris valere potuit, iure fideicommissariæ extra pupillarem ætatem non valet, vt magis commune inquit Alex. nu. 24. Iaf. nu. 29. Rip. nu. 69. in l. Centurio. ff. de vulg. & pupil. Quamuis aliud generaliter receptum dicat Iaf. con. cxxix. lib. j. Excluder autem illa matrè, vt late receptum ponit Franc. Viui. li. j. opi. cccxxiiij.

Substitutio his verbis concepta, instituo, & substituo: ex verbo, instituo, directam: ex verbo, substituo, fideicommissariam substitutionem inducet. commune testatur Curt. Iun. consi. lxxxij. num. 2. Villalo in sua collect.

Substitutus pupillaris non finis grauati, onerarique potest, quàm quibus ab intestato successurus. commune interpretum dogma inquit Rhoderic. Soarez. in l. quoniam in prioribus. fallent. j. numer. 15. C. de inoff. testamen.

Suspensio ad tempus absque absolutione tollitur elapso suspensionis ipsius tempore: vt cōmune accuratè ponit Did. à Couar. de spōsa. ij. pat. c. vj. nu. 16.

Suspensio omnibus vnius ciuitatis doctoribus intentari nequit: vt nec omni senatui, vel concilio inter nra procedet. communia asserit Franc. Viuius lib. j. opin. cccxxij. cum Boe. decis. cclxix. atque alijs. Verum enimvero si ipsum concilij caput suspectum erit, toti concilio nō minus rectè intentabitur, quàm omni collegio. vt frequenter placitum ponit idem Viuius, eodem in loco, quamuis ipse semper suspensionem honestis innixam rationibus contra omnes admittet: sed hæc de relaxijs alibi obseruatis autem quod licet iure Cæsareo causa suspitio non allegetur, Pontificio tamen allegari debet, cōmune pronunciat Agr. de Tremor. addit. ad Bon. in pract. except. Rub. de recusat. nu. 2. littera B. Villa. in sua collecta.

Suis hæres repudiata semel hæreditatem iterum, re. integra repetere potest. commune inquit Iaf. in l. pupillorum. numero 2. ff. de acquir. hæred.

Suorum heredum iura, & adiectione huius conditionis, si filius voluerit, labefiunt, & appposito vulgari substituto evertentur. illa d. communis ait Soc. in l. conditionibus pupillus. vers. q. se. c. de conclusio. de condit. & demonstrat. hoc. frequentius constituo ex Aretin. Alex. in l. si filius heres. ff. de liberis & posthumis. Corn. in l. tertia, nu. 22. C. de iure deliber. Soc. in l. j. nu. 75. ff. de vulg. & pupil. Alex. con. si. iij. videtur in speculis lib. ij. Quin & cohæredis additameto iura suorum quo ad pupillaris substitutionis confirmationem riuunt. commune fatu Rip. in d. l. j. nu. 166. ff. de vulg. & pupil. Exheredatione autem solum tollentur, quatenus ipsorum ratio ducitur, quatenus vero parentum commoda spectantur, non loco suo mouebuntur. commune ponit. Ant. Gome. de testamen. c. iij. nu. 3.

Suorum iniuriam ij. prosequi dicuntur, & censentur, qui sexto cognationis gradu iniuria affectum attingunt. commune dicit meus olim iuris doctor Ant. Gome. de delict. j. nu. 34. ad finem.

T

TALIONIS pœna iam hodie improbo more omnis omnino antiquata est, vt latè attestatur Iul. Clar. in pract. §. vlt. q. lxxvj.

Taxatiua legis vel statuti verba non excludit casus similes, vt frequenter placitum affirmat Rip. nu. 86. Ioan. Crot. nu. 56. in l. si constants. ff. solut. matri. Ant. Gomez. de testamen. cap. xj. nume. 12.

Ver. nec obstat.

Tempestatis causa, quæ in mare iactantur, tunc demum pro derelictis non habita censentur, cum bene composita & colligata iactantur, vt est communis opinio cum Accut. in l. qua ratione. §. vlt. ff. de acquir. rerum domi. & in l. filius. §. si iactum. ff. de furt. & in l. interdum. §. ff. de acquir. poss. & in l. ij. §. vlt. & in l. qui leuandæ. ff. ad l. Rhod. de iact. & in §. pen. in sit. de rerum diuis. Quam tamen opinio, nos alibi latè & euidenter confutamus.

Tempus præscriptum ad aliquid agendum non currit ignoranti, vt commune assuetat Curtius. Junior consilio octauo, numero secundo.

Tempus decem annorum longum dicitur, commune ait Martin. Nauar. recoditæ doctrinæ vir in cap. j. §. ij. nu. 5. de pœnitent. distinct. j. At centum annorum tempus dicitur hominum memoriam perpetuare, vt commune placitum enunciant Curtius Junior cons. xc. nume. 2. Aymon. Crauet. hac in re semper videndus de antiqui. tempor. iij. par. ver. ab solutis differentijs.

Tempus, quod ad solutionem iudicatis indulgeri debeat in iudicis arbitrio ponitur. commune estatur Boerius decisioe xlv. numero secundo.

Tempus à lege sic exactum, cum fuerit septem annorum, aut cum peruenerit ad septem annos, aut cum eius ætas septennium fuerit: nõ satis est ordiri, sed opus est pertexti, ac perfici. At si tempus iis verbis desideretur, cum in septimo anno fuerit, satis superque erit incipere atque auspicari. communia ponit latissimè Did. à Couar. de sponsal. j. par. c. 2. nume. 2.

Tempus in illius odium duplicabitur, qui ante tempus egerit. commune inquit Ant. de Tremor. in addit. ad Bon. in pract. exceptio. nu. 25. ver. conditionem. in quib. mod. suo nom.

Testamentum ac testamenti factio iuri gentium accepta refertur, quamuis illius solennitates iuri civili adscribantur. commune inquit Ias. in l. admonendi. ad finem. ff. de iur. iur. Vig. in §. sed prædicta. Infitur. de testamen. Arius Pinelus in rub. par. j. capit. j. nume. 23. C. de rescind. vendit. Did. à Couar. lib. iij. resolut. c. vj. nume. 7. Ant. Gomez. de testamen. c. j. numero 2. Bellon. cons. ij. nu. 4. Iulius Clarus de testamen. quæst. ij. Testamenta tamen omnia ex dispensatione valent, quòd quæ illis cauentur post mortem fiant, vt frequenter placitum renuncio ex Dec. in rub. C. qui testamen. facer. poss. & in l. eum, qui, nu. 4. ff. de iurisdic. omn. iudic. Gulielm. in cap. Raynutius. vers. testamētum in j. nu. 4. & nu. 6. de testamen. Alciat. in l. filiusfam. §. j. nu. 5. ff. de leg. lib. j. Ant. Gome. de testamen. c. ij. nu. 1. Arius Pinel. in j. ij. nu. 7. in finem. C. de bon. matr. & in rub. c. j. nu. 23. C. de rescind. vend. quauis non pauci aliud inepte deblaterent.

Testamentum vel testatoris, vel alterius manu clam exaratum, quod testator postea coram septem testibus solum ostendens, ait sui vltimam voluntatem illud esse, ac suum testamentum, & velle vt ipsum valeat, atque omnia eo contenta seruentur, ratum firmumque prolix erit, tanquam testamentum nuncupatiuum: vt frequenter placitum affirmant Bellon. cons. xxij. numero 1. Iul. Clar. de testam. q. iij. ver. sed pone aliquis.

Testamentum, qui scriptis exarare voluit, si solennitates omnes iure ad id requisitas non adhibuit, nec quod egit, vt nuncupatiuum testamentum valebit si illa de testamēti scriptis. cōprehēdēdi voluntate conscribit: alioquin in re dubia fecus erit. commune ponit accuratè Iul. Cla. de testam. q. iij. ver. sed quæro, pone.

Testamentum qui condere regulariter nequeunt, nec ad piās causas testati quidquid efficiunt, commune asserit Ias. in l. j. numero 12. & seq. C. de sacrosan. eccles. Vnde nec si pupillus pubertati proximus ad piās causas testetur, eius testamētum quicquam valebit. commune estatur Alex. cons. clxxxij. nu. 1. lib. v. Gulielm. in cap. Raynutius. vers. si adiectæ impuberi. numero 88. versiculo. sed aduertatis, de testamen. nec si prodigus, cui administratio bonorum interdicitur, testamētum ad easdem piās causas condiderit, quidquam validum efficiet. commune testificantur Bessel. in repet. l. j. nume. 100. C. de sacrosan. eccles. Alex. dicto. cons. xvij. C. nu. 6. lib. v. Nec item furiosi testamento ad illas easdem causas conscripto vires vllæ aderunt commune ponit Grat. cons. cccc. numero 32. lib. C. Iulius Clarus de testam. q. v. vers. sed an furiosus. Nec denique si ad mortem damnatus pietate stetur, valiturum elogium emit ter. commune scribunt Abb. in rub. vj. ver. de damnato, de testamen. Alex. d. consilio nu. 5. Verum enim vero testamētum filiisfam. ad piās causas conditum valet, ac firmum stabilisque est. commune profiteretur Alex. in l. j. §. hoc autem. num. 4. ff. ad Trebel. Quod tamen exaudiri ita debet, vt patris consensus vna in id accesserit. commune pronunciant Gulielm. in d. cap. Raynutius. vers. matrem in super. claram. nume. 28. Paris. in cap. in præsentia. numero 20. de probat. Ioan. Dilect. de art. testam. tit. j. caut. j. nu. 1. in finem. latè Iulius Clarus vbi supra, quæstio. v. vers. sed nunquid filiisfam. Intellige ij. quòd non sic prolixus id testamētum ratum erit vt legata extra piās causas in alios collata consequenter robur habeant. quem admodum receptum affirmant Ias. in l. hac consultiissima. §. ex imperfecto. nu. 10. ver. ij. pro ista. C. de testamen. Gulielm. in dicto capi. ver. testamētum. nu. 79. Iulius Clarus vbi supra, vers. vnum tamen. & vi de inferius ver. testamētum minus sollempne. Alioquin autem filiisfam. regulariter ac generaliter testamētum nequit exarare, quamuis & illius pater contentiatur, & de bonis aduentitijs, quorum ipse plenius habet, testari modo velit. commune affirmant Alexand. in j. Senium. nu. 6. in finem. C. qui testamen. facere poss. idem Alex. ac Iaso. vterque num. 2. in l. nemo. C. illo eod. tit. & qui latè cumulat Iulius Clarus vbi supra, quæstio. xvij. vers. vera igitur est, & Franc. Viuius lib. j. opin. cxxj. Quin nec filiafa. de dote sua aduentitia validè testabitur. vt est communis doctorum conclusio teste Alex. in d. l. senium. nu. me. 3. Vniu. d. opin. Si tamen codicillaris clausula horum testamentis adiciatur, & is qui instituitur, vel relicto honoratur, testamētum tempore præsens fuerit, aut aliter ante testatoris mortē agnouerit, quòd fit, factum vè est, valebunt quæ relinquuntur in vim donationis causa mortis, quæ ab vtroque illorum iure fieri potest: alias fecus. communia testificantur Socin. cons. cxxv. nu. 1. libro tertio Iulius Clarus de donatio. quæstio. vj. vers. sed quæro tu scis. Memineris, porro quòd nec illud testamētum genus valebit, etsi tunc temporis factum sit, cū pater apud hostes captus detinebatur. commune inquit Ioan. Crot. in l. si is, qui pro emptore. nu. 10. & seq. ff. de v. l. uca. p. Memineris deinde id generaliter processurum, si filiusfam. aduocatus de iis testamētum condatur, quæ à suis clientulis comparauit, vt frequentius dogma testatur Ias. in l. vlt. nu. 1. C. de inoffic. testamen.

Testamentum, in quo testes rogati, atque ad id specialiter accesserit à notario non dicuntur, non aliter, nec aliis vnquam valebit, quàm si vel ad piās causas attineat, vel sese testes subscripserint. communia in quibus Boer. decisio. xxxiiij. Iulius Clarus cum alijs, de testamen. quæstio. vj. vers. ij. Erunt autem satis superque Pontificio iure duo testes, ac parrochialis presbyter; vel quatuor testes, & quiuis alius sacerdos, vt testamētum ritè conditum censetur, ac robur viresque summas obtineat, commune estatur Alex. cons. cccxxj. nu. 3. lib. iij. Corn. cons. xvj. lib. iij. Ioan. Dilect. de art. testam. tit. ij. caut. ij. Bellon. cons. xij. nu. 4. Iulius Clarus de testamen. quæstio. lvj. Pestis item tempore factum coram quinque testibus testamētum valet, ac solenne habetur commune dicunt Barb. con. lxxxvij. lib. iij. Dec. con. cclxxxiiij. Matth. de Afflic. dec. xxv. nu. 2. Quamuis Alexan. perpetam contra asserat cons. cccxxj. nu. 16. lib. ij. & in l. vlt. vbi etiam Ias. C. de testamē. Sed testamētum omne ad piās causas generaliter duobus testibus contentum est, vt frequens placitum pronunciant Barb. in capi. adhuc in ij. de testamēt. Alex. in l. si certis annis. nume. 5. C. de pact. & cons. cxxxj. nu. 2. lib. vj. Imo. in cap. cum esset. nu. 12. in finem. de testamen. Amplia, vt idem sit licet testes rogati non fuerint, vt præter superius citatos, commune asserunt Roma. in repe. authent. similiter. C. ad l. falcid. Corn. cons. clix. & cons. cxxxv. lib. ij. Iulius Clarus latè vbi supra, q. vj. vers. ij. inferitur. Amplia secundo, quamuis etiam mulieres testes sint. commune aiunt Crot. in tract. de testibus. nu. 8. Bellon. cōs. xiiij. num. 8. copiosè Iulius Clarus vbi supra vers. ij. inferitur. Est autem testamētum, quod pie fabricat, solennitate iurisdictionum duntaxat contentum, commune scribit Corne. consilio trecentesimo septimo litera B. libro tertio Quin & præterea testamētum inter liberos conditum duobus solum testibus ritè condetur, quamuis testator cæcus sit. commune interpretum dogma esse memorie produnt Socinus consilio cclxij. libro secundo Iasons in l. hac consultiissima. numero quartò C. de testamen. Iulius Clarus

Clarus vbi supra, quæstio, xvij, vers. sed quarto. & vide infra vers. testamentum patris inter liberos, Testamentum denique vel corâ p̄ncipe, vel coram iudice factum ac duorum testium op̄e suffultum valet, ratumque profus est, commune aiunt Soc. Iun. consil. cxxviiij. lib. primo. Did. à Couar. in ij. part. rubricæ p̄ncip. 2. de testam. & qui de hac testamentorum testium materia diligentissimè & vtilissimè tractant Iul. Clar. d. tract. de testam. q. lvi. cum quatuor sequentibus, ac Viulus lib. primo, opin. cccxliij.

Testamentum, quod antequam perficeretur, decessit testator, imperfectum ratione voluntatis, non ratione solennitatis dicitur, & ideo nec ad pias causas, nec inter liberos valet, commune affirmant Boer, de q. cxiij. nu. 10. Sigismund. cons. feud. xiiij. numero 65. latè Iulius Clar. de testam. q. vij. vers. aliquando & iij. Viuius libro primo opin. cccxxxix. Quibus autem in casibus imperfectum alioquin testamentum ob pias causas sustineatur, quibus secus, tradit accuratè Iul. Clarus ex receptis sententiis, vbi supra quæstio, dicta, vij. per totam. & quibus item casibus testamentum imperfectè inter liberos conditum valeat, nec nò, tradit idem vberimè, q. subsequenti.

Testamentum patris inter liberos, sicut voluntatem & institutionem liquidè enarrant, comprehensum & validum ac iustum sine alijs testibus ducitur, commune ponunt Alex. consil. cv. lib. ij. Iaf. consil. lviij. lib. secundo, & qui latissimè ex receptis interpretum sententiis prosequitur, quibus in casibus minus solenne vel imperfectum inter liberos testamentum valeat, quibus secus, Iulius Clarus de testam. à q. viij. vsque ad q. xvij. & vide quæ inferius obseruo vers. Testamentum imperfectè.

Testamentum cæci si ab hæredis institutione non auspicetur, nullius ponderis ac momenti est, commune aio ex Petro, Cyn. Ricard. à Malumb. Iaco. Butrig. Fulg. Philip. Dec. nu. 7. in hac consultißima. C. qui testamen. facer. poss. Ange. §. cæcus. Instit. quibus non est permiff. Cepolla caut. cxxvij. quod nos alicubi falsum esse apertè demonstramus.

Testamentum nutu conditum non aliàs valet, quàm si ad pias causas condatur, commune affirmant Corn. nu. 26. Alex. nu. 3. Riminal. vers. an habeat. in l. i. ubemus. C. de testam. Bauret. in princip. nu. 76. & sequen. Instit. de testam. Si autem testamentum notarius ipse conscripserit, & illo perlacto testator responderit, vel subiunxerit quod sic iubet ac vult vt exaratum est, proculdubio validum, firmumque testamentum erit, commune inquit Dec. consil. cccclxxxix. in casu, ad med. & vide infra vers. testator.

Testamentum, quod in alterius arbitrium conferratur, an valeat, nec ne, vide superius ver. Captatoria.

Testamentum minus solenne, quod p̄z alicuius causæ fauore sustinetur, non solum quatenus ad piam illam causam spectat, sed generaliter quo ad omnia & alijs in omnibus rebus extra piam causam valet, ac seruari debet, commune pronunciant Iaf. nume. 10. Cur. Iunior nu. 18. in hac consultißima. §. ex imperfecto. C. de testam. Ioan. Croc. in rep. lre. coniuncti. nu. 160. ff. de leg. lib. ij. Iul. Cla. de testam. q. vij. vers. sed quarto. vbi contrarium cum Curt. non immeritò proponit, sed ea de re alibi copiosè. Intelliges tamen vt id absque dubio nò procedat, vbi testamentum alioquin nullum foret, ob testantis inhabilitatem ex aliena in illum potestate ortam, vt supra adnotauimus ver. testamentum filijam.

Testamentum, quauis metu fiat, iure ipso valet, commune inquit Aret. Aemil. Ferret. in l. ff. de testam. Qui tamen aliquem testari prohiberunt in falsi crimen incidit, tum extraordinaria pœna pro iudicis arbitrio punitur, lapsus ipsa hæreditate vt indignus, commune ponunt Aegid. Bossius in pract. tit. de iis, qui prohib. aliquem testari. nu. 1. Iul. Clar. in pract. §. falsum, ver. prohibens. Eritque opus, vt & defunctum testari voluisse constet, & eum, qui huius criminis arceßit, illius voluntati impedimento fuisse liquidè probetur: vt commune axioma affirmat Socin. Iunior consil. cxlvij. nume. 1. lib. ij. Qui vero testari aliquem violenter cum armis cogit, pœnas legis Iulie de vi priuata obnoxius fit: & qui denique solo metu absque vlla vi ad id testatorem impulsit, arbitrio iudicis plectitur, commune fantur Iacob. in de Sanct. Georg. in l. j. numero 4. C. si quis aliquem testari prohib. Iulius Clarus in dicta pract. §. vltimo. quæstione lxxx. vers. sic. compellens aliquem.

Testamentum legitime factum fuisse abundè ostenderet duobus testamentarijs testibus, commune ponunt Alex. consil. lxxxiiij. lib. ij. Ioan. Dillect. de art. testam. tit. ij. cap. ij. nu. 6.

Testamentum ritè conditum, non aliter ritè reuocabitur, quàm si testator vel aliud solenne condiderit, vel cotam septem testibus se testamentum reuocare velle asserperit, quod morti intestatus velti: vel illud reuocare, ac rescindere coram tribus saltem testibus enunciat, & decem postea anni, à testamenti die computandi, præterlabantur, communia ponit latissimè Iul. Cla. de testam. q. xcj. & xcij. Ioan. Dillect. de art. testam. tit. x. cap. ij. Amplia vt idem procedat quamuis hæredes secundo testamento ritè factò instituti hæreditatem adire nolint, vel nequeant, commune inquit Did. à Couar. in rub. parte.

ij. nu. 2. ver. vij. conclusio, de testamen. Amplia secundò, licet primò testamentum inter liberos conditum fuerit, si in hoc deinde condito testamento, & iidem liberi hæredes instituti sint, & maior illis inde vtilitas proueniat, nam & si hoc secundum imperfectum sit, tamen eo ipso primum rescissum videbitur, commune asserunt Soc. Iun. consil. cxxvij. nu. 10. lib. j. & consil. cxlv. nu. 57. lib. ij. Did. à Couar. vbi supra nu. 19. ver. vj. declaratio, Iul. Clar. dicto tract. q. xcvij. Amplia tertio, vt testamentum primum per secundum iure ipso reuocetur ac rescindatur, quamuis testator se illud non esse reuocaturum solenniter iurauerit, commune profertur Corra in Memor. in ver. testatorem inducere. latè Did. à Couar. d. ij. par. nu. 15. Iul. Clar. vbi superius, q. xciiij. vers. sed quid si testator. vbi accuratè id explicat, & cum multis receptum affirmat prædicti instituti reuocationem inferi secundo testamento necesse esse, quod mihi non probatur: sed ea de reali vberius. Amplia quarto, quòd etsi testator se non reuocaturum promiserit primò testamentum, & quo casu illud reuocauerit, dicat se bona omnia scriptis hæredibus dare, atque irreuocabiliter elargiri, tamen per secundum testamentum, & quouis alio prædicto modo impune huiusmodi testamentum retractabitur, ac rescindetur, commune aiunt Alex. nu. 2. Iaf. nu. 7. Croc. nu. 14. in stipulatio hoc modo concepta ff. de verbor. obligatio. latius Iulius Clar. d. q. xcv. Intelligit tamen ac perpetuò memoriæ insculpe, quòd si testator alijs omnibus testamentis, quæ postea conscribet, derogabit, nisi si certa aliqua solennitas in eorum aliquo expressim addatur, non ideo hoc testamentum primò infirmabitur: quia secundum deinde ritè conditum fuerit, ac generalis etiam præcedentium testamentorum in eo arrogatio inseratur, nisi si specialis quoque mentio antecessentis testamenti fiat, commune effantur Ale. consil. cvj. nu. 3. & consil. clxxxij. & consil. clxxij. visis duobus, nu. 7. lib. vij. Tiraq. de legib. conu. gl. vj. nu. 13. 1. Did. à Couar. d. ij. par. nu. 19. ver. iij. hanc Iul. Clarus qui diligenter, & accuratè id multis modis explicat, d. tract. quæstione. xcix. per totam. quo te confertes de materia acturus.

Testamentum in vna, atque eadem charta, plures condere, ac sese inuicem instituere quin possint, nihil omnino prohibet, commune ponunt Bellon. consilio lxxxv. num. 9. Iulius Clar. de testam. qua. lx.

Testamentum, quod iure communi solenne non est, & fratris eius loci, vbi factum est, validè ac perfectè exaratum est, ad omnia testatoris bona tum eodem in loco sita, tum alibi gentium posita, firmum, ratum, ac suis numeris omnibus absolutum habetur, commune ponunt Did. à Couar. de sponfa. ij. par. c. vij. nu. 8. Viuius lib. primo, opin. xxxvj.

Testamenti & pars vna ex alia declarabitur, & verbù aliquod ob scurtus ex eodem verbo alibi in eodem testamento clarius posito explicabitur, commune inquit Aem. Ferret. in l. qui filibus. in princip. nu. 4. ff. de leg. lib. j. Part. consil. lxxxij. nu. 38. lib. ij. & consil. lxxxij. nu. 42. lib. i. iij. latè Iul. Clarus de testamentis, quæstione septuagesima sexta, regul. iij.

Testamenti solennitates tum statuto, tum consuetudine demum additæ poterunt, solumque iis vel demptæ præderunt, vel additæ oberrunt, qui in statuti vel consuetudinis loco testantur, quauis exteri, ac forenses sint, commune ponunt Iaf. in l. j. ver. secundum dubium. C. de sacros. eccles. Boer. dcc. cxxviiij. Franc. Viui. lib. j. opin. cccvj. At que ideo testium numerus immutari, coarctari que statuto rectè poterit, commune inquit Fel. nu. 17. Dec. nu. 19. in c. ij. de probat. & qui immeritò post nonnullos alios dubitat Io. Ceph. consil. xxxij. nu. 6. libera tamè testandi facultas statuto tolli nequit, commune dicit Iaf. in l. ex facto in princip. nu. 9. ff. de vulg.

Testamenti condendi facultatem qui à principe impetrauit, cum id communi iure facere posset, absque solennitatibus ritè testabitur: aliàs secus, c omnia affirmant Dec. in l. Eunuchus. nu. 15. C. qui testat. fac. Iul. Cla. de testa. q. xxxiiij. ver. in proposito.

Testamenti nulli dicendi ius non admittit edictum successorium, commune dicunt Aret. con. xlix. Roder. Soarez. in l. quoniam in prioribus. amplia. x. C. de inoffic. testa. Curt. Iun. in rub. nu. 16. C. de success. edict. tamen si Alexan. in ead. rub. nu. vlt. contrarium magis commune perperam arguetur.

Testamenti p̄sua factio (vt doctores fantur) iis non est, quib. ob crimen aliquod condendi testamenti ius non est, commune affirmat Aret. in l. is cui l. j. ff. de testam. Iul. Cla. de testam. q. xxxiiij.

Testamento minus solenni relicta naturalem obligationem giungunt, commune dicunt Corn. consil. cclxj. in hac consultatione. lib. j. Alex. in l. non dubium. nu. 2. C. de testa. Iaf. nu. 70. Rip. nu. 97. in l. nemo potest. ff. de leg. l. j. Iaf. in l. cum quis, à nu. 3. C. de iuris, & fact. ignor. & in l. j. nu. 16. ff. de condi. indeb. & in l. si creditoris. in fi. C. de fideicommiss. & qui latissimè hanc quæst. cum apposis illationibus, tract. Iul. Cla. de test. q. xc. Franc. Viuius lib. j. opin. cxlvj. Limita tamen primò vt si relicta illa vel in directam, vel in coniunctam personam conferantur, non solum naturaliter, sed etiam efficaciter debeantur, ac soluantur necesse sit, commune pronunciat Iaf. in dicta l. non dubium. numero sexto limit. ij. vt isthæc recepta conclusio in ipsamet hæreditate

hereditate non procedat, quæ minus solemniter relicta nullo iure de-
betur. vt præter superius relatos commune ait Bertrand. consil. cccij.
nu. 27. in fi. lib. iij. quamuis quoad animum spectat impudè ab hære-
de retineri possit, si non postuletur commune inquit Capic. decisio.
lxxxix. numero 3. Rip. in d. l. nemo potest. nu. 99. quamuis Did. à Co-
uar. in c. cōfesses. nu. 10. de testā. Iul. Clar. vbi supra, ver. sed quid si iste,
admodum necessariò reluctentur, vt alibi ostendo. Intellige porò ac
memoriæ vtiliter commenda, quod id genus relicta non idcirco hæ-
res soluere cogetur, quia illorū aliquotiam suamet sponte aliquibus
soluerit. commune efferunt Alex. in d. l. non dubium. nu. 3. Iul. Clar. d.
q. xc. ad finem.

Testamento imperfectè inter liberos condito, quæ continentur ser-
uari omnia perinde debent, ac si testamentum suis omnibus partibus
constet, non verò vt ab intestato, debita. quemadmodum receptissimā
sententiam affirmant Curt. Iun. in l. hac cōsultissima. §. ex imperfecto
nu. 2. C. de testam. Eman. à Costa in l. Gallus. §. & quid si tantum. par. j.
nu. 467. ff. de lib. & posth. Iul. Clar. de testam. q. xij. Intellige autem,
quod illud demum testamentum imperfectum inter liberos sustine-
bitur, quod solēnitatū, nō volūtatis ratione imperfectū fuerit. com-
mune asserit Alex. cō. lxxvj. nu. 14. li. iij. Soc. Iun. cō. c. lxxvj. nu. & seq. li. j.
Io. Ceph. cō. xcix. nu. 1. vbi cōplures diligētè laudat copiosè Iul. Cla.
vbi supra q. ix. ver. pen. ac Franc. Viuius li. j. opin. cccc. Conferat autē
testamentum inter liberos conditum quoties ipsi solum liberi insti-
tuntur, licet alij legatis cohonestentur. commune ponit Ioan. Ceph.
conf. lxxij. nu. 1 §. & sequent.

Testamento ob hereditatem non aditam rupto, nec piè piis cau-
sis legata debebūt, commune pono ex Corn. In. nu. 19. in l. eā. quā. C.
de fide cōmis. Palat. Ruu. in rub. §. li. iij. Soc. Iun. cō. c. lxxvj. nu. 17. ff. de dona. interxor. Did.
à Couar. in c. Raynaldus. §. iij. nu. 1. de testament.

Testamenta argumentis à contractu ductis reguntur. commune di-
cit Curt. Iun. conf. clxxj. nu. 3. illorumque conseruatio ad publicam v-
tilitatem spectat. commune affirmat Ant. Gomez. de testament. c. iij.
nu. 8. ver. v. facit.

Testamenta cum duo comparent, & vtrum prius, vtrum posterius
sit, non constat, neutrum eorum valet. commune inquit Boer. dec.
cccj. numero secundo Curt. Iun. in l. vltim. numero 79. C. de edict.
diui Adr. tol.

Testamentorum reuocatio solum ea retractat, quæ ad vltimæ volū-
tatis materiam pertinent, non verò vel contractus, vel confessiones,
vel alia id genus testamentis inserta conuellit. vt commune dogma
esse confituo ex Dec. con. cxvj. Rip. in l. nemo potest. nu. 35. ff. de leg.
lib. j. Guli. lin. c. Raynaldus. in tract. de legat. numero 35. de testam.
Tiraq. de iur. marit. ver. contraiter. glo. iij. Ioan. Ceph. consilio lxx.
numero 31.

Testator fandi potens non vltro, sed à notario rogatus an Lucium
Titium heredem faciat, si se facere dixerit, nihil vitij, nihilque labis,
aut periculi institutio Lucij Titij scripte diue hæredis, contrahet. com-
mune efferunt Boer. decis. xxxij. nu. 60. Bellon. consil. lxxij. Ioan. Dilect.
de art. testam. tit. iij. caut. ij. Præsumeturque semper in re dubia sano,
atque integro iudicio testatus, si quæ iussit hominem sui competentem re-
dolebunt. commune affirmant, ac rectè explicant Hipp. sing. cccclxxx.
Franc. Viui. lib. j. opin. cccclxxij.

Testatoris voluntas seu expressa, seu tacita in primis inspicienda est,
& illi prius adhærescendum, vt frequenter placitum affirmant Dec.
in l. j. nu. 4. C. de collat. latè Iul. Clar. de testa. q. lxxvj. reg. j. Quæ si nul-
lo modo eluceat, verbis insistentē erit. commune inquit Curt. Iun.
conf. clxx. nu. Quorum perspicuitas si deficiat testatoris consuetudi-
ni obsecundabitur. commune profert Iason. in l. seruis plurium. §. vlt.
nu. 2. ff. de leg. lib. j.

Testatoris dispositio in vnum casum concepta, non ad alium pro-
feretur, vt communem esse regulam ait Paris. conf. lxxxvij. nu. 50. lib.
ij. quam intelliges non processuram vbi testatoris voluntas etiam cō-
iecturis collecta aliud suaserit. commune inquit Dec. in l. si mater. nu.
2. C. de instir. & subtit.

Testatores in re dubia, vel ad statuta, vel ad consuetudines, vel ad
ciuile ius, vbi nec statuta, nec consuetudines vigent, reuocandi sunt.
commune inquit Curt. Iun. con. lvij. nu. 8. & con. lxxxvj. nu. 6. & cō-
fi. clxxvij. nu. 6. §. & conf. clxxj. nu. 1. latè & diligenter Iul. Clar. de testa.
q. lxxvj. regu. vj. cui adde Iaf. consilio cxv. libro ij. Pari. consil. lxxj. lib.
ij. Rub. consil. lxxij. Ioan. Ceph. consil. xvij. numero 42. & consil. cv. nu.
mero 13. & seq.

Testis vnus semiplene probat. commune ponunt Curt. Iunior.
conf. cxij. nu. 5. & latius agens de materia Franc. Viui. li. j. opin. cccc-
xxij. cum seq. Quamobrem si quis se per vnum testem soluisse pro-
bet, quæ mutuo accepisse duobus testibus conuincitur. in probationis
explicatione iurabit. commune inquit Curt. in l. admonendi. nu. 305.
ff. de iurciur. Intellige tamen ac perpetuò recordare, deduci semper,
ac probari debere, hunc vñ testem omni exceptione maiorem esse,
vt commune rectè ac latè ponit Viui. d. opin. ccccxxij. Intellige secun-
dò, quod si partes consenserint, vt huic vni testi integra fides adhibea-

tur, integram fidem illi faciet. commune asserit Iaf. in l. j. §. vlt. nu. 8.
ff. de ver. oblig. Franc. Viui. d. lib. j. opi. ccccxxij. Intellige tertio, quod
in criminalibus tum demum, & ad inquirendum, & ad torquendū fa-
tis vnus testis erit, ac legitimum ad ea omnia iudicium suppeditabit,
cum omni exceptione maior erit. commune inquit Rui. consilio
cxlvj. nu. 3. lib. v. Carrer. in pract. crimin. nu. 100. Viui. vbi supra Iul.
Clar. in pract. §. vltimo q. xxj. ver. vnus testis. & q. xxij. ver. vnum tamē
scias. Alioquin autem testi vnico, etiam de re à se gesta deponenti, fi-
des nec in ciuilibus causis adiungitur. commune profert Boer. dec.
cccxxj. nu. 17. Viui. d. lib. j. opin. ccccxxij. Amplius, quamuis princeps sit
commune ait rectè explicans Iul. Clar. in pract. §. vlt. q. liij. ver. pen. Li-
mita, nisi si illius testimonium nulli alij, quàm sibi met nocere queat,
vt verius, & receptius alicubi diligenter ostendo.

Testis idoneus atque assiduus habetur mutus, si literas extrare no-
uit. commune ponunt Præpos. in c. cum apud. de sponsal. Rip. in l. j. nu.
34. & nu. 37. ff. de verb. oblig. Hipp. in l. de minore. §. plurium. nu. 8. ff.
de q. Irem spiritalis parens absque dubio testis erit. commune inquit
Alex. de Neuo. consil. xx. nu. 7. etsi maior omni exceptione non existi-
metur. commune ponit Viui. latè de materia agens lib. ij. opin. cccxij.
Monachus præterea Inculentus testamento testis erit, quamuis in eo
vel hæreditas, vel legatū aliquod ipsius cenobio relinquantur. com-
mune inquit Dec. consil. lxxij. in causa, quæ agitur. in princ. lib. j. Tho-
bias in §. sed neque hæres. nu. 7. & seq. Instit. de testā. In ciuilibus au-
tem & aliis causis nec ipse, nec clericus aliquo admittit ur, quàm si
de facultate dicendi testimonij illi facta constiterit. commune pronū-
ciat Ioā. de amicis cō. lxxvij. nu. 17. sed & patruus pro cōsobrino & cō-
sobrino p cōsobrino testis esse poterit. commune affirmat Lanfra. in c.
quonia cōtra in ver. testes. nu. 78. de prob. it. Rursus focus pro socio. in
causis ciuilibus regulariter testis appositus ducitur. commune aiūt Tho-
bias in §. legatariis nu. 11. Institur. de testamē. Franc. Viui. li. j. opi. ccc-
lxj. in finem. Pupillus quoque etsi testis esse nequeat, tamen postquam
ad maiorem ætatem peruenit, de iis testimonium dicere, quem proxi-
mus pubertati nouit, non impeditur. commune efferunt Acet. in l. test-
stium. C. de testib. Dec. & ad eum Chuchalon in l. sexmina. §. item im-
puberes. ad finem. ff. de reg. iur. Viui. d. li. j. opin. cccclxxx. Iul. Clarus in
pract. §. vlti. q. xxiiij. ver. vidi quandoque. Ite fideiusor pro reo prin-
cipali locuples testis censetur, cū principalis reus solvendo est, & fi-
deiusor ipse executionis beneficio non renunciauit. commune pro-
dunt Iaf. in l. si cui. §. vlt. ff. de leg. lib. j. & vñ nobis amicissimus ac mul-
tis nominibus charissimus Ioan. Ronchegallus in l. reos. nu. 53. ff. de
duob. reis. Pauper etiam quiuis ob paupertatem à dicendo testimo-
nio non arcetur. commune asseuerant Iaf. in auth. n. præterea C. vnde
vir & vxor. Benninca. in tract. de pauper. q. iij. Tameñ maior omni
exceptione non reputetur. commune ponit Franc. Viui. d. opin. ccccj.
Quamuis etiam in causis criminalibus idoneus testis non existime-
tur, vt commune dicunt Soc. reg. cccxxxix. num. 2. & seq. Ia. de Amicis
conf. lxxvij. nu. 9. Iul. Clar. in d. §. vlt. q. xxiiij. ver. si quom etiam. Fra-
ter porò pro fratre in causis ciuilibus testimonium iure dicit, nisi vel
in eadem patris potestate vterque adhuc sit, vel vnus atque alter con-
iunctim habitent. commune efferunt Conrad. in tract. de decurio. li.
j. c. x. §. ij. ver. fratres. nu. 45. Thobias in §. sed neque hæres. nu. 1. cum se-
quentib. Institur. de testamen. vel etiam causa ardua ac magni pon-
deris & momenti sit, nam in ea indistincte atque omnino à testimo-
nij dictio: repellere commune ait Soc. cō. xvij. supradicta causa. ver. quo-
niā ista. li. j. In criminalibus autē nō aliàs quàm ad fratris defensionē tes-
timonium illius admittitur. commune profertur idem Thobias vbi
supra nu. 2. Viui. d. lib. j. opin. ccccclxxxiiij. Sed item mulier vel in ma-
rimonij etiam separandi causa testis locuples habetur. commune ait
Did. à Couar. de sponsal. ij. par. cap. viij. §. vlt. nu. 8. ver. non in hac. Et
quamuis leuis sit conditionis ac famæ mulier regulariter in causis e-
riam capitalibus testificatur. commune inquit Alex. conf. lxxj. circa pri-
mum. ver. circa quartum lib. j. Quin & testis, qui alioquin idoneus nō
est, si ex facti natura alij haberi non poterunt, regulariter, ac genera-
liter admittetur. commune interpretum dogma esse literis tradiderūt
Dec. conf. cccclij. nu. 8. Iul. Clar. d. q. vigesima quarta. ver. sciendum
est, habebitur item idoneus testis ad innocentiam delinquentis pro-
bandam, qui aliàs idoneus non est. commune dicit Ant. Gomez. nō de
nihilò contrarium abiens, de delict. c. xij. nu. 23. ac Viuius d. lib. j. opi.
cclix. Memineris denique hac in materia, quod testis idoneus nō ideo
improbabitur, quia de tempore, vel suapte sponte non deponat, vel ro-
gatus recordari se de illo neget, si tempus de substantia non sit. com-
inquit Alex. consilio cxxxlv. viso processu. ver. nec obstat lib. 7. Quod
tamen non procedet si aliunde suspectus is testis habeatur, iuxta ve-
ram resolutionem Salicet. in l. testium, questione septima C. de
testibus.

Testis, qui in vna depositionis re falsus conuincitur, in tota testimo-
nij dictione fidē amittit. commune aiūt Alex. cō. clij. li. vij. Dec. cō. ev.
Alex. rursus consil. xlviij. & consil. xlv. lib. ij. consil. xxvij. lib. vj. ac Paris.
conf. lxxvij. nu. 82. lib. ij. latè, & accuratè Iul. Clar. in pract. §. vlt. q.
liij. ver. sed quæro cum sequent.

Testis per verba iudicio meo, deponens, fidem non facit, commune dicit Curt. l. un. consil. c. xv. nu. 17. Sed contrarium de iure verius alicubi copiose ostendo. Quin & cum testis per verbum, credo: aliud deposuerit, & aliud postea affirmantibus verbis testificabitur nulla falsi infamia ipsi inreuer, sed fides integra quoad dicta posterius habebitur, commune affirmant Ioan. Crot. de testib. nu. 343. Tyndar. etiam de testib. lib. j. c. v. nu. 1. Iul. Clar. in pract. §. vlt. q. liij. ver. j. vnum etiam. Nec id mirum est, quia & alioquin generaliter testis de credulitate non probat, commune ponunt. additio Panor. in c. quoties, de testib. latè Viuius lib. j. opin. cccclxxij. vbi nonnullas limitationes diligenter contexit.

Testis, qui cum antea testimonium dixisset, nihil se scire affirmavit postea de rei veritate deponit, nullam fidem facit, commune pronunciant Ang. de Vbal. inter consil. crimin. diuers. consil. lxxij. nu. 2. 3. lib. ij. Sed enim si in alio iudicio suum testimonium reuocauerit, non tanta illi fides habetur, vt primæ depositioni non stetur, commune dicit Alci. de præsumpt. reg. ij. præsumpt. xxix. & qui latè hanc rem agit Iul. Clar. in pract. §. vlt. quæ. liij. ver. tertius est. & ver. prædicta autem omnia cum sequent. Quod tamen intelliges, nisi prius testimonium in iudicio vel nullo, vel inualido dixerit, commune inquit Boer. decisi. cxij. nu. 8. Capif. decisi. cxij. nu. etiam 8. Aymon. Crauet. consil. vj. nu. 7. Cum autem testis aliud in iudicio deponit quam quod extra iudicium deposuit, ac sua ipsius manu subscripsit, vacillare dicitur, ac merito torqueri potest, commune fantur Alex. consil. lxxij. lib. j. Francisc. Turzan. opin. cxxxij. latè Iul. Clar. in d. §. vlt. quæ. xxv. ver. sed pone. Quæuis contrarium perperam receptum dicant Hipp. sing. cxxxij. Franc. Viuius lib. j. opin. cccxcix. post Dec. in c. per tuas, de probat. Non tamen falsi crimine propterea se obstringet, commune asseuerant Alex. consil. lxxij. nu. 8. lib. j. Didac. & Couar. in c. quamuis pactum. numero 5. ver. sed est quis. ac latissime Iulius Clarus in d. pract. §. falsum. ver. testis qui.

Testis, qui vel in extremo vitæ crepusculo falsum testimonium in aliquem se dixisse asserit, fidem nullam facit, commune dicit Alciat. de præsumpt. reg. ij. præsumpt. iij. nu. 7. latissime Francisc. Viuius libro j. opin. cccclxxj.

Testis varius, vel sibi contrarius, si ad concordiam reduci poterit, reducitur sanè vt falsi pœnas euitet; non verò vt etiam fidem faciat, commune inquit Alex. consil. xx. in causa appellationis, & lib. iij. consil. cxc. visis attestantibus. princ. lib. vj.

Testes generaliter, ac regulariter, & omni in causa maiores omni exceptione esse debent, vt commune dicit Curt. l. un. consil. cxx. nu. 5. Et à se dictorum non aliter rationem reddere tenentur, quam si rogètur commune profitentur Alciat. in l. j. nu. 50. ff. de nom. ope. nunciat. Zaf. consil. xix. lib. ij. Lanfranc. de deposit. testium. à nu. 15. Oldendorp. de testib. à nu. 10. Ant. Gomez. de delict. c. xij. nu. 10. Quod tamen nõ procedet cum testes vel in criminalibus causis ad offensionem probam exhibentur, vt commune affirmant Bald. consil. cxxxij. nu. 2. lib. iij. & qui eum laudat Francisc. Viui. lib. j. opin. cccclxxj. ac Iulius Clar. in pract. §. vlt. quæ. liij. ver. vlt. Vel cum testes de iis deponunt, quæ ad ius attinent, commune aiunt Curt. in l. j. nu. 29. ff. si cert. petat. ac Francisc. Viuius d. lib. j. opin. cccclxxvij. Vel cum de fama publica testimonij dicunt, vt commune asseuerant Corn. consil. cccxxij. litera D. lib. ij. Viuius vbi supra, ac Iul. Clar. in d. §. vlt. q. vj. ver. illud tamen, Vel cum denique ad probandum alicuius rei valore producantur, vt commune doctorum placitum constituo ex Lanfranc. in c. quonia contra. ver. testium. nu. 156. de probat. Iaf. in §. si quis agens. nu. 12. In sit. de action. Bertrand. consil. clvj. nu. 7. & consil. clxij. lib. iij. Cremif. nu. 315. Ar. Pinel. c. vlt. nu. 11. & nu. 4. t. m. l. j. C. de rescind. vendit. vbi nonnulla contra communes doctorum opiniones circa hanc causæ redditionem verissime adiungit. Memineris autem semper, quod si testes interrogata rationis loco se presentes fuisse aiunt, satis suerque probant, commune eloquuntur. Alexand. numero 10. Iafon. numero 20. in l. j. §. voluntatem ff. soluto matrimonio Francisc. Viuius d. lib. j. opin. cccxcij.

Testes singulares nec consuetudinem, nec quidvis etiam in genere probant, commune ait Rochus Curt. in c. vlt. de consuet. iij. sect. nu. 69. Ioan. de Amicis consil. cxxvij. nu. 1. post Alex. consil. lxxij. lib. j. & consil. x. cod. lib. tamen si contrarium protulerit consil. lxxv. viso themate, in fin. lib. ij. adde præ. communi Dec. in c. licet causam, de testib. & contra frequenter placitum adde. Corn. consil. cxxxv. licet in hac. ver. his tamen. lib. iij. & qui aliquam ultra circa hoc testiũ genus diligenter aggregant Franc. Viui. lib. j. opin. cccclx. & opin. cccxcij. ac Iul. Clar. in practi. §. vlt. q. liij. ver. dixi etiam: cum sequentibus. & q. lxxij. ver. pen. Quamobrem etiam si testis vnus numeratione, alter numerationis confessione probet, non efficietur plena probatio, vt commune constituere ausim ex Fel. l. nu. 10. Dec. nu. 11. in c. cum causam, de proba. ex Fel. rursus in c. licet ex quadam. nu. 2. de test. Iaf. in relect. nu. 260. Caccia lup. nu. 152. in l. admonendi. ff. de iur. i. Soci. in l. Gallus. §. ille casus. ff. de lib. & posth. quamuis ea in re se inuoluat Francisc. Viui. lib. j. opin. cccxcxvij. Si tamen duo testes deponant exemplam ab alio mutuum accepisse, & quæ

titate ignorent: & duo alij testes reum ab actore centum nummos mutuo petisse iurent, plena de ea summa mutuo data resultabit probatio: vt merito commune ponit idem Viui. cod. lib. j. opin. cccxcix. in fi. Quin & generaliter singulares testes probant, si ad eundem finem tendant, commune reuocant ex Soc. consil. xxvj. nu. 6. lib. j. & consil. ccl. liij. in prin. lib. ij. Dec. in c. licet causam. nu. 16. de probat. Ioan. Cephal. qui plures laudat, consil. cxlij. nu. 12.

Testes se se propria manu subscribere in instrumentis ac publicis scripturis opus non est, commune aiunt Barb. in rub. nu. 93. de fid. instrum. Dec. in c. quoniam contra. numero 18. de probat. Quod tamen limitabis cum Soci. regu. cccxcvij. ac Franciscus Viuius libro j. opin. cccxl.

Testes & si regulariter de auditu proprio fidem faciant, si voces vel contrahentium, vel delinquentium notas habeant, vt commune inquit Alex. consil. cxc. visis attestantibus. ad fin. lib. vj. Tamen in testamentis specialiter requiritur, vt & testator videant, & ipsi summet loquentem audiant, commune pronunciant Corn. consil. xvij. litera D. lib. ij. Paris. consil. xxxij. nu. 1. lib. ij. & copiosius Iul. Clar. de testam. q. lix. ac Franc. Viui. lib. j. opin. ccccvj. Quin generaliter vbi hi testes de auditu admittuntur, oportet, vt bonæ famæ, atque spectatæ fidei sint, commune ponit Ioan. Cephal. consil. lxxij. nu. 45. Et semper ac regulariter præsumptionem transferentes, probandi onus in partem aduersam inducitur, commune pono ex Cur. de testib. conclus. xxxj. consil. lxxix. nu. 17. lib. j. Dec. nu. 18. Curt. l. un. nu. 57. in l. j. ff. si cert. petat. Dec. rursus con. cccxcxvj. nu. 3. Ruin. con. clxxij. nu. 5. lib. iij. Ioan. Cephal. cõ. fi. cxl. nu. 29.

Testes scriptis ad iudicem transmissis testificari nequeunt, commune ait Did. a Couar. lib. ij. resolut. c. xij. nu. 6. Si tamè illa postea coram iudice ipsimet perlegant, fidem facient, commune ponit latè Franc. Viui. lib. j. opi. cccclxvij. Quin & per procuratorem specialiter etiam ad id constitutum iurare nequeunt, commune ait Panor. in c. licet ex quadam, de testibus. Quamuis, meo quidem iudicio, & verius & melius multi contra fenserint, quos refert, & non efficaciter improbat Franc. Viui. lib. j. opin. ccl. vt alibi pro virili ostendo.

Testes duo omni exceptione maiores, instrumentum aliis non adiutum testibus, euerent, commune aiunt Ruin. consil. xxxvj. in princ. lib. iij. Viui. latè lib. j. opin. cccclx. Quin & vnus testis eiuſdem instrumenti, & eidem instrumento necessarius idem efficiet, commune estatur Ioan. de Amicis consilio xliij. numero quinto Viuius vbi supra.

Testes, qui se tantum pro se daturos asserunt, non efficax testimonium dicunt, vt frequentius interpretum placitum recenſet Arius Pinelus meus iuris doctor in l. j. c. vlti. nume. 12. & nume. 41. C. de rescind. vendit.

Testes de re noctu patrata testificantes, non aliter fidem merebuntur, quam si vel ex voce patratorem agnouisse dicant, vel lunam, aut lumen aliquod aliud, illuxisse subiungant, vel denique delinquentem sibi admodum fuisse propinquum addant, communia ponunt Franciscus Viuius libro j. opin. cccclxix. Iul. Clar. in pract. §. vlti. questione xxj. ver. sed quid.

Testes, qui de suemet presentia testificantur, & intelligentiam includunt, at qui de alterius cuiuspiam presentia deponunt, non item, vt frequenter placitum affirmat Iaf. in l. j. §. voluntatem. ver. tene contrarium. ff. soluto matrimonio cui addendus est Alex. consil. cccij. ponderatis. ver. vnde dicit, lib. vj.

Testes in prima causæ instantia nõ improbat, in appellationis causa improbari nequeunt, commune pono ex Andr. de Iser, in consil. Iurisp. nu. 6. Gui. Pap. dec. 50. ex iis, quos laudat Matth. de Afflic. dec. fio. cclxvj. Marant. de iudic. in vj. part. in xij. a. q. de testium repulsa. numero 13. licet contrarium, cum nonnullis, non admodum diligenter commune autemet Franciscus Viuius libro primo opinion. cccclxvij. in fin.

Testes verbis alternatiuis, vel circæ, plus, minus, & similibus vten-tes, fidem non faciunt, commune inquit rectè limitantes Iafon. in l. & si post tres. nu. 7. & nu. 10. ff. si quis caur. Bald. Nouell. in vlt. part. repet. l. Celsus. nu. 14. ff. de vlt. cap. Carol. Ruin. consil. xxxvj. nu. 6. & viden us Pinel. in l. j. c. vlt. nu. 9. C. de rescind. vendit.

Testes de maiori summa testati de minori haud probant: nec enim quò ad illos minor summa maiori subest, commune affirmat Alciat. nu. 40. cum seq. Carol. Ruin. nu. 3. & nu. 6. in l. j. §. si stipulanti. ff. de verbo. oblig. Franc. Marc. dec. cccclxxxv. nu. 50. & seq. quamuis se se ea in re non inculpate inuoluat Francisc. Viuius, vir alioquin diligentia laude dignissimus, lib. j. opin. cccxcij. in finem. & quamuis etiam non immerito contradicant Alex. consilio lxxij. lib. ij. Matth. de Afflic. dec. ccl. nu. 5. ac Sal. Cremen. circa finem. Arius Pinelus c. vlt. nu. 10. in l. j. C. de rescind. vendit.

Testes, qui die festo, vel iuridico, vt nostri loquuntur, iurarunt, quia postea nefasto, vel feriatò die testimonium possint dicere nihil verat, commune ait latè Franciscus Viuius libro j. opinio. 300. extra articulos testati tùm deum quidquam proderunt, cum & super tota

Testes extra articulos testari tum demum quidpiam proderunt, cū & super tota causa iustitiam dū sulce perint, vt fieri incerebunt, & quod ad causam spectet deposuerint, commune ponit late Franciscus Viuius viri laudibus diligenter fauimus, lib. j. opin. cccij.

Testes non ritē examinati ite um post promulgata illo um testimonia examinari possunt, commune profertur Alexand. in l. qui per salutem nume. 2. & de iurjur. Hipp. in l. j. §. si quis vltro num. 3. ff. de questio. i. affredus decif. cccxxxij.

Testes idonei non sunt coloni pro dominis, vt commune ait Lanfranc. in cap. quoniam contra. in ver. testes nu. 64. de proba. Quamuis contrarium scribat receptum Fran. Viuius li. j. opi. cccxxxvij. quod magis probandum alibi diligenter ostendo, si vel colonorum honestas id suaserit, vel alio locupletiore teste iuuentur. Testes item idonei non sunt, qui sibi mutui contradicunt, vt frequenter placitum affirmant Alex. consil. xx. lib. ij. Gramm. in cons. crim. xxvij. nu. 20. & seq. Viuius d. libe. j. opin. cccxxij. in fine. Sed & testes qui in vno sibi reluctantur, in reliquis suspecti habentur, commune ponit Ioan. Cephal. consil. lxxvj. num. 5. 2. Rursus locupletes, atque affidui testes non existimantur parentes pro liberis, vt commune ponit ac diligenter declarat Franc. Viuius lib. j. opin. ccclij. & lib. ij. opin. cclxxxij. Nec item vxor pro marito fidem facit, quemadmodum tradit idem Viuius d. lib. j. opin. ccclij. & ante eum commune asseuerat Soc. cons. xvij. supra dicta causa, vt quantum verò. lib. j. Nec venditor pro emptore, nec donator pro eo, cui donauit, etiam si de euictione non teneatur, commune profertur Lanfr. in d. ver. testes nu. 66. Io. de Amicis, cons. cxxvj. nu. 16. & seq. Nec aduocati, nec procuratores, nec qui affectionē aliquam ad causam habere creduntur, commune ponit vir egregius Ceph. consil. lxxv. nu. 22. Nec is, pro cessionario, vt doctores santur, qui iure cessit, commune inquit late Viui. eod. lib. j. opin. cccclvj. qui materiam hanc, cum capitibus sequentibus accurate profecquitur. Nec rursus proxena, vt affines pro affinis, vel mulieres in testamento, vel meretrices in causis criminalibus vel pauperes leues, vt late obseruauimus superius ver. Proxena, & ver. Affines, & ver. mulieres, & ver. Meretrice, & ver. Pauperes. Nec item secundo, quibus facti infamia iniusta est, in causis ad ius, & p̄iudicij magni, tamen in civilibus idonei testes habentur, commune pono ex Bal. in l. optimam. C. de contrah. & commit. sti. Flor. & Fel. in c. testimonium de testi. Ale. consil. vi. processu lib. v. Hip. sing. cix. ac Dec. in c. licet causam de testi. Aliis autem regulariter secus est, vt commune prodit Cor. cons. lv. videtur. li. iij. & vide que supra scripsi ver. Infamis. Domestici autem testes quamuis generaliter non probent, tamen quoad furtum vel aliud delictum in agentis domo patratum, & quoad quantitatē & estimationē rerum furto ablatarum, ac denique quoad alia domi gesta probant, vt commune asseuerat Viui. lib. j. opin. cccclix. cui adde Soc. cons. xvij. supra dicta causa. ver. verum predictis lib. j. Domestici verò dicuntur omnes omnino qui in eadem domo habitant, commune affirmat Melchior. de Facinis consil. lxxxij. nu. 12. inter consil. crim. lib. j. Item rursus testes idonei non sunt, qui in parte aliqua dicti de se testimonij, saltem admiserunt, commune enunciant Soc. cons. clv. li. j. Fran. Viuius d. lib. j. opin. cccxxvij. Quod tamen non procedet si vel ea testimonij pars, in qua falso sese testes obstrinxerunt, diuersa & separata a ceteris sit, vt commune inquit Boer. de c. cclij. nu. 6. vel ad negocium principale non multum attineat cōe, ponit Viuius eod. li. j. opi. cccclvij. Quod idem in testibus sibi contrariis obseruandum erit quemadmodum frequens dogma asserunt Ale. de p̄sumpt. reg. ij. p̄sumpt. xxix. Viuius d. lib. j. opi. cccxxij. Itē appositi testes seu idonei non habentur executores alicuius negocii si vtriusque partis consensus illorum testimonium non approbaue- rit, commune inquit Alex. cons. cxxvij. quoniam rei. in princip. lib. vij. Sed & idonei testes non habentur in causis vniuersitatis, collegij, & similibus alicuius cōgregationis, qui in eadem censentur, si priuati ex victoria reportata commodum aliquod percipiant, secus verò si tantum communiter aliqua inde ad illos vtilitas redundabit, commune affirmant late de materia agentes Did. à Couarr. in p̄act. q. c. viij. Ioan. de Amicis cons. viij. nu. 30. Francisc. Viuius lib. j. opin. ccclij. & lib. ij. opin. cccxij. Laici autem quamuis contra clericos, & clerici vice versa contra laicos in criminalibus causis testes idonei non du- cantur, tamen vbi veritas elucescere aliter non possit, ducentur, com- mune ponunt Fran. Viuius d. lib. j. opin. cccxij. & qui accuratius ex- plicat Iul. Clar. in p̄act. §. vlt. q. xxxij. ver. sed quid si clericus. Quin & p̄terea criminis eiusdem locij ac participes vsque adeo non ido- nei testes censentur, vt nec ad informandā inquisitionē sufficiant, cōe scribit Dec. cons. cxxxix. latus sum nu. 9. Gram. consil. crim. xxxvij. nu. 14. & cons. xxxvij. nu. 20. Sicubi verò ob alterius probationis inopi- piā admittitur, nec ad torquendū tamen absque aliis indicij satis erūt cōe efferunt, plura de materia congerentes, Boer. decif. cccxxix. num. 3. sequit Aymō. Cr. auct. cons. ix. nu. 6. Soc. reg. cccxxvij. Francisc. Viuius d. lib. j. opin. cccxj. Iulius Clar. in d. §. vlt. q. xxj. ver. dictū locij, cum seq.

Testes duplicem defectum habentes, in causis etiam priuilegiatis omnino reiciuntur, commune renuncio ex Soc. cons. cxxvij. lib. j. Comm. opin. tom. 1.

Dec. cons. cxxxij. & Io. Ceph. qui plures laudat & id etiā processurum intelligit cū veritas aliter nequit elucescere consil. lxxv. nu. 27. & sequenti.

Testes alioquin inhabiles, si in eadem causa ab alterutro verō probati erunt amplius improbari non poterunt, & si absque dubio in alia causa improbari queant, commune inquit Alex. consil. cxcj. vifis no- uis lib. vij. Aufser. de reprobat. testium in ver. prodigo. nu. 82. Boer. de c. cccxlv. nu. 6. Francisc. Viuius lib. j. opin. cccxvj. & vide que superius obseruo ver. Testes in prima causa instantia. Quin & generaliter id genus testes ad innocentiam probandam ac defensionem admitten- tur, commune aio ex Alexand. consil. v. num. 8. lib. j. & cons. xxxij. nu. 39 & cons. cccxij. ad fin. lib. ij. Iason. in l. vt vim. ff. de iust. & iur. & in l. sed & si quis limit. ij. ff. si quis caut. Hipp. sing. lxx. & cccvii. & qui multos diligenter laudat Ioan. Cephal. consil. cxx. nu. 8. cum sequentibus. Alioquin autem & alias generaliter index ipse ex suomet officio testes hos inhabiles parte etiam non petente repellat, commune ait Corlet. in cap. testes verbi. testis ad fin. de testib.

Testes duo, vel ad summum Pontificem atque Imperatorem cri- minis conuincendum, sufficienter commune ponunt Berouis in capi. at si cleri. nu. 8. de iudic. Frac. Viui. lib. j. opin. cccxxij. & li. ij. opi. cccxj. & qui immeritō dubitat Iul. Clar. in p̄act. §. vlt. quest. lxxvj. ver. sed que

Testes si aliter nolint, ad testimonium dicendum indicta multa cogentur commune ait Lanfranc. in c. quoniam contra. in ver. testes nu. 37. de probat. & qui id re. & que accurate explicat Iulius Clarus in p̄act. §. vlt. quest. xxxij. ver. successiue & ver. sequenti.

Testes si se in testimonio dicendo errasse profiteantur, ac sum- errorem liquidò probant, & prius testimonium impune reuocant, & deinde recte ac validè testabuntur, commune ait Boer. decif. lxxxix. n. 4. Alioquin si errore non probauerint, & peritij tenebuntur, & perhibitum semel testimonium non conuellent, nec de suo gradu dimouebunt, commune affirmant Cor. cons. xxvij. lib. ij. Dec. consil. lxxv. nu. 7. & consil. cxxxix. nu. 10. Quin si se subornatos & cor- ruptos fuisse testes dicent, & precib. aliquorum acquiescentes falsum deposuisse asseuerabunt nullam fidem nanciscuntur, commune pronunciant Dec. d. consil. cxxxix. nu. 8. Egid. Bolsius in p̄act. de inquisi. num. 42. Quamuis id solum sufficiat, vt, & ipsi torqueantur, si idem affirmauerint, ad inquisitionem procedi possit, commune ponit Iul. Clarus in p̄act. §. fallum ver. subornas autem.

Testes, qui ea vera esse deponunt, que vel adis vel inquisitione continentur, vel verum esse asserunt, quod quispiam alius testis prius deposuit, nullius ponderis ac momenti in criminalibus causis erunt, commune ponit late Franciscus Viuius lib. primo opin. cccclx.

Testes si se incontinenti corrigant, quod secundo loco pro testi- monio dicunt, valet ac firmum est, & illis inde nec crimen, nec p̄na gignitur, commune affirmat & illud incontinenti apposite declarat Franc. Viui. lib. j. opin. cccc.

Testes in criminalibus causis torqueri debent & qui infames iuris infamia sunt & qui criminis participes & qui in deponendo, varij, & qui viles personæ sunt, & qui cum delicto interfuerint, neminem vidisse aut agnouisse dicunt communia late ponit, & accurate explicat Iulius Clarus in p̄act. §. vlt. quest. xxv.

Testes etiam post publicationem, vt doctoribus fandi mos est, produ- ci non possint, poterunt tamen super articulis nouis, qui à veteribus dependant, exhiberi, commune inquit Marant. de iudic. sexta par. ij. partis princip. super vj. acta nume. 22. & qui late hac. de re agit, complures alias exceptiones memorie prodit Franciscus Viuius lib. primo opin. cccclxxv. quibus adde, que in eandem rem scribit Iulius Clarus in p̄act. §. vltim. quest. lxx. ver. sed quæro, & ver. quæro. Item adde ac memorie commenda, quod licet testes post omnes termi- nos seu dilaciones partibus p̄fixas generaliter ac regulariter à processu reiciantur, tamen si vel intra p̄fixum terminum iam elap- sum, iurauerint & se postea iusta causa fuisse impeditos ad depo- nendum quoque intra illummet terminum iurabunt, admittentur, commune ait Boer. decif. cccxiiij. numer. 19. Curt. de testib. in con- clu. xxxij. Petr. de Benint. decif. xi. Vel si pars ipsa iurabit de nouo illos testes agnouisse, non reiciuntur, commune pronunciant Contrad. in tract. de decurion. lib. j. c. ix. nu. 47. Franc. Viui. d. lib. j. opin. cccclxxvj. vbi complensula alia in proposito non contemnenda subiungit.

Testes, qui aliquid ad sese exonerandos testificantur, nullam fidem faciunt, commune ait late Fran. Viuius lib. j. opin. cccclxxvj. post Ruin. consil. cv. numer. 2. lib. iij.

Testes in principali causa & producti & promulgati, seu vt docto- res tantur publicati quin super eisdē, vel aliis articulis in appellatio- nis causa produci possint, nihil impedit, vt iure Cæsareo frequenter pla- citum in Imperij ditionib. seruadū ac praxi frequens affirmant Mar- tin. Granat. in tract. de improbat. Barr. opinio. & Lanfranc. in c. quoniam contra. in ver. testes numer. 39. in fin. de probat.

Testes in re dubia rogati fuisse nō p̄sumuntur, commune inquit Corn. cons. clxxv. lib. iij. Soc. reg. cccxxj. Carol. Ruin. consil. clxij. nu. 2. lib. iij. ac si eos generaliter aduersarius improbat, ac postea illis vti velit, non prohibetur, commune affirmat Boer. decif. cccxlv. nu. 6.

Vbi autem testes rogatos esse oportet, sufficere vel ab ipsa parte, vel a notario rogatos illos esse: vt frequentius placere censet Ias. in l. hac de falsissima ver. & debent testes. C. de testament.

Testes ante lris contestationem produci nequeunt. commune ait Lanfranc. in e. quoniam contra. in ver. testes. nu. 33. & seq. de probat. & qui late limitat Soc. reg. cccxij. Cui adde, ac diligenter obserua, quod testes ad perpetuam rei memoriam is interrogari iure potest, qui in litem vocari timet. et si predicti testes nec alio profecturi videantur, nec ita senes sint, vt mors illis impendere iudicetur. commune inquit Anton. Gomez. de delict. c. j. num. 19. & num. 21. At actor non aliter, nec alius eos interrogari iure impetrabit, quam si vel animam, vt alter ait, in labiis gerant, vel alias in oras abituri probentur, quamuis etiam ipse aliter ad agendum impediatur. commune pronunciat Alex. de Neuo conf. xliij. numer. 5. & sequ. & si cap. v. decif. cccxij. nu. 6. & seq. verius ac receptius autem tenet semper & generaliter actorem, cum agere impeditur hanc testium interrogationem posse obtinere. Quod non probat, nec profecto doctorum traditionibus consentaneum est. quem admodum facile constat ex Anton. Gomez. & Alexand. de Neuo. vbi supra. ex Corn. conf. cccxij. lib. ij. Jacobin. in l. cum ij. §. transactio. nis. ff. de transact. Afflict. in consti. Neapo. lib. ij. rub. xxxij. Rebus. tertio tom. Capel. Tolos. quæst. cccclxxv. in praxi. Ex quibus præterea colliges semper partis aduersæ citationem ad iuramenta illorum inspicienda exigenda, nisi vel eius potentia timeatur, vel alia iusta causa subdit, quod etiam affirmarunt Ang. in §. vlt. in auth. de testib. Lanfranc. de deposit. testium. numer. 46. ver. circa prædicta quæro. lib. v. Marian. Socin. in rub. de dilat. & qui eum laudat Francisc. Viuius lib. ij. opin. cccvij. in finem. In causis tamen criminalibus nunquam id genus testes abfente parte produci poterunt. commune pronunciat meus iuris doctor Anton. Gomez. in l. xxvj. Tauri. numer. 6.

Testes, qui subornat vel corrumpit, non idcirco causa excidit. commune inquit Dec. in c. cum venerabilis. nu. 2. r. de excep. Boer. decif. cccxj. nu. 2. Francisc. Turzan. opin. lxxxj. Si tamen vel vnum testem corruperit, vel falsum produxerit, eius statuti pœnas luet, quod falsos testes producentem punit. commune effantur Ias. in l. Gallus. §. quod si is. lect. ij. nu. 2. ff. de liberis & posthumis. Iulius Clarus in practica. §. falsum. verfic. producens falsos. in finem.

Testes ex eo solo falsi conuincuntur, quod pro dicendo testimonio pecuniam accepisse probantur, commune scribit Io. Ana. in c. i. nu. 15. de fals. magis commune proficitur Did. à Coua. in c. quatuor pactum de pact. Non tamen consequenter quoad illum, qui pecuniam largitus est falsi crimen probabitur. commune asserunt Dec. & qui eum laudat Egidius Bol. in pract. tit. de fals. nu. 168. Iul. Clar. in pract. §. falsum. ver. sed quid è cõuerso. Francisc. Viuius lib. j. opin. cccxx. Luent autem falsi testes tum omnes falsi pœnas, tum damnatum etiam omne, quod reo, contra quem producti sunt, inde emerit, restituent, quamuis ad illud in conscientia foro non teneantur. commune ponunt Cote. in suis sing. ver. testis. ver. si aliquis. & qui id commemorabile autumant Iul. Clar. in d. §. falsum. ver. pœna autem. in fin. Fran. Viuius d. lib. j. opi. cccxxix. Mihi tamen vtroque in foro æquè ad illud teneri verius ac sanctius videtur. sed ea de re copiosè alibi. Non verò quidquam falsos testes ab huiusmodi pœnis subleuabit, quod absque iureiurando testimonium dixerint, sed perinde omnes falsi pœnas dabunt, ac si iurati illud perhibuissent. commune testificantur Alexand. in l. c. di. §. c. ij. autem. numer. 6. ff. de eden. Curt. Sen. in tract. de testib. conclus. xv. nu. 34. Si tamen non circa ipsam facti formam ac substantiam, sed circa res extrinsecas falsum testes admiserint, nec falsi pœnas luent, nec in alijs testimonijs paribus fidem amittent, commune pronunciant Alexand. confilio lxxxvij. nume. 19. lib. quinto, ac Iulius Clarus, & in dict. §. falsum. ver. sed quid si testis. & latè in §. vlt. quæst. liij. ver. scias tamè

Testes, qui falsi conuicti sunt, si vel falsum illorum testimonium, vel falsa subscriptio nemini damnum præiudicium vel inferat ordinaris falsi pœnas non dabunt, sed tantum extra ordinem stellionatus supplicio obnoxij fiet. commune ponunt Cotta in memorabil. et mendax. Turzan. opin. lxxx. Francisc. Viuius. & qui eum cum alijs compluribus laudat Iulius Clarus in pract. §. falsum. ver. si item excusatur.

Testium verba ambigua contra producentem exaudiri interpretarique debent. commune pronunciat vir eruditione ac doctrina cõprimis præditus Ioannes Ronchegallus Gioldus in l. j. numero. 48. ff. de duob. reis.

Testium examinatio in civilibus causis nec à notario sine iudice, aut iudicis commissione fieri potest, nec aliter ipsi committitur notario à iudice, quam cum causa, vt frequenter placitum aiunt Hipp. in l. de minore. §. plurimum quoque. numero 16. ff. de quæst. Felin. in cap. cum causam. numer. 29. & seq. de testibus. Ioan. Ceph. conf. 100. numer. 24. & 25. Franc. Viuius lib. j. opi. cccxij. In criminalibus verò iudicis nec alteri eiusdem, vel alterius ditionis iudici committi testium examinatio potest, vt cõm. ponunt & accuratè declarant Francisc. Viuius d. lib. j. opin. cccxij. Iulius Clar. in pract. §. vlt. quæst. xxvj. ver. sed quæro. Nec tamen in matrimonij atque alijs arduis causis testium examinatio com-

mitti potest, vt asserunt commune Abb. in cap. si testium. de testib. l. col. Ant. Grauat. ad vestrium lib. vj. cap. vlt. num. 1. Intellige autem ac perpetuò meminere, quod etiam his in casibus, in quibus examinatio committi, ac demandari akeri potest, nullam fidem de illius commissione idem tenet notarius vel suo testimonio, vel suo instrumento faciet. commune asserunt Boer. decif. cccxvij. nu. 4. Curtius Junior cõsilio c. vj. nu. iij. Math. de Aflic. decif. cccxvij. Nico. Anton. Grauatius ad Vestrium, qui plures laudat libro sexto, cap. secundum. nu. 48. & Franciscus Viuius cum alijs d. lib. j. opi. cccxxij. Intellige deinde ac memoriam diligenter inscribere, quod testium examinatio in longinquis locis committi, demandari non debet, si id peti per calumniam, vt his finis in longius tempus protrahatur, probabiliter constet. commune ponit ex Baldin. iudices. C. de fid. instrum. Rom. consil. cccxxij. nu. 3. Innocent. & Archid. quos laudat Francisc. Paul. in tract. de offic. & potest. capit. sede vacante. quæst. x. part. j. num. 9. & 10. Hipp. in pract. §. oportet. numer. 80. atque ex Io. Ronchegallo viro doctissimo, & mihi amicissimo. & Marchio ab Anguillis, quibus consulentibus subscribit Soc. Nep. conf. xxxij. dum petitur fieri nu. 8. & nu. 9. lib. j.

Testium examinatio sic facta, vt vnius testis testimonium sigillatim atque extensè conscriptum sit, & reliquos testes eadem profus at testatos notarius asserat, quin valeat, nihil omnino impedit. commune inquit Ias. in l. sed et si me putem. nu. 1. ff. de cõdict. indeb. & qui contrarium in regno statutum ait Viuius lib. j. opin. cccxvij.

Testium depositiones nec aliter generaliter valebunt, quam si iureiurando muniantur, vt commune inquit Maran. de iudic. parte. ij. super vj. actu. Francisc. Viuius lib. j. opin. cccxvij. Nec aliter vel in civilibus, vel in criminalibus fisci etiam causis, robur aliquod adipiscuntur, quam si pars aduersa ad inspicienda illorum iuramenta citetur, commune ponunt multifariam excipientes Francisc. Viuius d. lib. j. opin. cccxxvij. Iul. Clar. in pract. §. vlt. quæst. xj. ver. si ite quæro. & qui multipliciter ampliat, ac nec iudicium illis fieri receptum tradit post. Dec. & alios, vir mihi charissimus Nicolaus Antonius Grauatius ad Vestrium lib. vj. cap. ij. numer. 28. & nu. 29. Probabunt autem testium depositiones etiam non promulgatæ, & apud alium iudicem, ac præsertim subrogatum, vt frequens placitum inquit Dec. in cap. causam. quæ. num. 9. de testib.

Testibus remitti ac relaxari, vt doctores santur, iurandum expressum potest, et si tacitè nequeat. commune inquit rectè explicantes Felin. in cap. tuis quæstionibus. numer. 6. de testib. Nicol. Ant. Grauat. ad Vestrium lib. v. cap. ij. num. 42.

Testibus facta probatio longè potior atque antiquior est, quam instrumentaria probatio. commune ponit Francisc. Viuius lib. j. opin. cccxvij. qua de re nos alibi copiosè.

Testibus opponi exceptio ante testimoniorum promulgationem debet. commune asserunt Carol. Ruin. conf. xxxij. lib. iij. Francisc. Viuius lib. j. opin. cccxvij. Vel etiam antequam illi deponant opponi, ac de ea statim tractari poterit. commune inquit Per. de Beninetti. decif. vij. Viuius vbi supra. Si autem criminalis aliqua exceptio opponatur quod nempe infames sint, vel perituri, vel alia id genus, in specie opus erit sigillatim crimina cum loci, & temporis subiunctione opponantur vt frequenter placitum renunciant Follerius in pract. cri. ver. si, consitebuntur. num. 6. & seq. Boer. decif. cccxxj. Grammat. decif. xj. nu. 1. & decif. xxxij. nume. 49. Nec testibus idcirco iniuriarum actio competet, si crimina probabuntur alioquin competet. commune proferunt Boer. consil. iij. num. 21. & seq. Iatredus decif. cccxv. Iulius Clar. in pract. §. vltim. quæst. liij. ver. caueant tamè.

Testibus affirmantibus maior fides habetur, quam testibus negantibus. commune asserit, ac diligenter ac rectè explicat meus doctor Arius Pinel. in l. j. cap. vlt. num. 14. C. de rescin. vend. cui adde Dec. in l. in omnibus causis pro facto. num. 9. ff. de reg. iur. Quamobrem licet testibus de sana testatoris mente deponentibus fides non adhibeatur, vt commune inquit Boer. decif. xxxv. num. 63. & seq. tamen in re dubia magis illis credetur, quam contrarium asserentibus. commune ponit Francisc. Viuius lib. j. opin. cccxxij. in fin.

Tortura vide supra ver. Quæstio, & meminere quod illa denuo infligi nemini potest, nisi noua indicia concurrerint, commune aiunt Alex. conf. v. in causa inquisitionis lib. j. & Bolognin. ad illum Carre. in pract. c. i. in prin. num. 189. & qui id profus iudicis arbitrio terminari receptum subiungunt Boer. decif. lxxij. numero 10. Benaldus de synd. quæst. cccxxj. Iulius Clar. in pract. §. vltimo. quæst. lxxij. ver. vl. meminere deinde quod omnes illi regulariter torqueri possunt, qui expressim prohibiti non reperiuntur. commune aiunt, ac late & diligenter multifariam declarationibus illustrant, Ant. Gomez. de delict. cap. xij. num. 3. Iulius Clar. d. quæst. lxxij. ver. vbi subint. cum seq. Memineris tertio, quod si reus tormentis subiectus neget, & indicia purgasse dicitur, & absoluentis erit commune pronunciant Ant. Gomez. d. c. xij. numero 18. Iulius Clarus accuratè declarans. d. q. lxxij. ver. illata reo. Memineris quarto, quod legitimis probationibus, conuictus torqueri non debet commune dicit Hipp. in l. j. nume. 7. ff. de qui. sit. Memineris vltimo, quod iudici iniqui torquenti pœna capitis sancta est.

commune ponit Hipp. in pra. 7. 6. ex. ad. r. 1. 1. 37. Totius libello postulat non debitor, nequit simpliciter negare se debere, cum quantitas debeat, ac petitur: secus si qualitas debeat, atque ideo contra faciens petitorio obligabitur, ubi iusturandum interuenit, communia tribunt Aretin. Alex. & alii in l. j. §. si stipulant. ff. de ver. oblig. Capel. Tolof. decif. ccvii. Eman. à Costa in l. ii. ex cautione. versic. est & in facum. nu. 6. C. de non nu. pe. u. & qui duas hac in re communes opinionones è regione sibi aduersas accuratè refert Did. à Couar. lib. j. variarum resolut. cap. j. nu. 5.

¶ Tradere rem qui tenetur, rem rēcisē tradere compelleretur, si facultas ad sit. commune inquit Alex. consil. lxxix. super eo. lib. iij. & vide supra. vers. Venditor.

Transactio ab his regulariter fieri nequit, quibus alienandi copia ne facultas non est. commune renuncio ex Ias. in l. vlt. nu. 122. q. x. C. de iur. emphyt. & ex ampla allegatione Tiraq. de retra. 7. sign. 5. 1. glof. 3. iij. à nu. 60. & de iure mari. gl. v. nu. 205. q. xx. Et tum transactio, cum compromissum paris omnino iuris sunt. commune dicunt Alci. in l. cum te. nu. 4. C. de transact. Arius Pinel. in l. j. part. iij. nume. 44. in fin. C. de bon. matern.

Transactio de criminibus ante accusationem inita & ob generalem vltimū procedit, & accusatio alterius in gradu remotionis impedit, si verò post accusationem pertextatur nullius ponderis ac momenti erit. communia ponit Iulius Clarus totam hanc transactiois super criminibus materiam accuratè explicans in pra. §. vltimo q. lviij. per totam.

Transactio & si ob dolum seu calumniam ab actoris parte interuenient vitietur, tamen si dolum à reo dicatur interpositus, haud vitietur. commune ait Paul. Castr. in l. j. C. de transact.

Transactio non satis indicij praefert, vt tormentum in his criminibus incutiantur, quae vel capite plectuntur, vel transactioem iure admittunt, alioquin lecus. vt frequenter placitum renunciat Marc. Ant. de indicij. nu. 306.

Transactio de re liquidò constanti si iureiurando stabilatur, in pacti vim valet. commune proficitur Alcia. in c. cum contingat. nu. 148. de iureiur. Sed & transactio de alimentis testamento debitis si iureiurando munitur, valebit. commune inquit Alc. vbi supra. nume. 192. Gigas de pent. q. xlv.

Transactio obnoxia non est dispositioni l. j. C. de resc. vend. commune pronunciat Aretin. in l. si quis cum aliter. ff. de verb. obl. Alex. consil. lxxij. super praemisso lib. j. Patif. consil. xcviij. nume. 60. lib. j. Cotta in memorab. ver. venditor. Quamuis contrarium magis commune asserant Soci. Sen. consil. lxxxv. nu. 3. lib. 1. Soc. Nep. consil. xcviij. nu. 17. lib. ij. Cagnol. in l. j. nu. 29. C. de pact. Pro cuius controuersia diremptione aedeundus omnino est Arius Pinel. magnus legum interpres, ad illam eandem l. j. part. j. iij. à nu. 12.

Transmissio ex iure deliberandi modò locum habet cum haeres transmissurus se sciuiſſe heredem institutum probatur. commune inquit Ant. Gomez. de testa. c. x. nu. 53. Nullus autò cuius, & ex quocunque capite transmissioni locus est in hereditate, vel legatis, ac fideicommissis, vel quibuscunque substitutionibus, quae à conditione pendunt. communia pronunciat idem Antonius Gomez. eodem cap. numero 49.

Transmissio fuitatis iure, & in quoscūque extraneos haeres abſque dubio procedit. commune inquit Roman. consil. lvij. visis naratis. ac Dec. consil. ecl. antiqua & satis nota. & consil. ccxxxj. pro resolutio. & ante eos Corne. consil. viij. semper dubitau. lib. iij. Alexan. consil. xx. viso in prin. lib. j. Soc. consil. viij. post redditum lib. iij.

Trebellianica quarta nõ minus quam falcidia à testatore prohiberi potest. commune aiunt Ias. consil. lxxxiiij. lib. j. & consil. xlvi. libro ij. Bellon in §. sed quid. nu. 6. Instit. de fideicommiss. haered. Ant. Gomez. de testam. cap. xj. num. 15. latissimè Iulius Clarus de testam. q. lxxj. vers. tu scis, & vers. seq. ac Franc. Viuius lib. j. opin. cxliij. quorum opinio etiam tunc verior atque æquior est, cum filius haeres instituitur, qua in specie illam frequenter placitum testantur Alex. consil. lxxix. libro v. Corn. consil. xxij. lib. ij. Alcia. in l. cum proponas. C. de pact. Rub. consil. ij. numero 24. & consilio xliij. num. 2. copiosè Iulius Clarus d. quest. versic. difficultas est. cum seq. raneis. Viuius d. opin. cxliij. post pria. qui multos contrarium receptum ac magis receptum asserentes referunt. Sed quidquid illi declaret, quòd supra posuimus verius, iustius, atque vtilius est.

Trebellianicam quartam, nedum suam ipsorum legitimam filij detraherent, quibus inuictum est, vt si sine liberis decesserint, hereditatem alteri restituant. commune sanatur Alex. consil. cxxxix. eleganter. lib. j. Francisc. Turzan. opin. cxliij. Quin & cum non purè, sed diuersis temporibus hereditatem restituere iubentur, cum legitimam ipsorum portionem, tum trebellianicam Pontificio iure vbiq. obseruando, vnà detraherent, commune affirmant Matth. de Afflic. decif. cccxlvij. nu. 4. Berons in capitulo in praesentia numero 417. cum seq. de probat. Francisc. Viuius lib. j. opin. cxliij. & opin. cciiij. Nunquam autem Trebellianica hæc quarta. filiis hereditatem paternam restituitur

Commune. opin. tota. i.

comprensus, ex fructibus interim perceptis imminuetur. commune aiunt Paris. consil. cxxvi. nu. 3. lib. j. Picus in l. in quar. am. nu. 10. ff. ad leg. falcidiam Franciscus Viuius dicto lib. j. opin. cxxxij.

Trebellianicam qua tam prohibuisse testator videtur, qui vel plenam hereditatem, vel quidquid haeredem petuissent, vel omnia bona restitueret mandauit. commune dicunt Alex. consilio quinto, libro tertio. Ioan. Deo. de art. testam. titulo quinto cautela trigessimaprima. xxvj. & qui de materia latissimè agunt Iulius Clar. de testam. q. lxxv. sed quid si hoc, cum sequentibus. Francisc. Viuius lib. j. opin. cxliij. ad finem. Non tamen si testator heredes rogauerit, vt quidquid sui mortis tempore superfluerit, restituat, quarta trebellianica non deducitur ab herede nihil hereditatis imminuente, vt frequenter placitum enūciat Ant. Gomez. de testam. cap. xv. numer. 16. versic. item adde quod in praedicto. Quod autem etiam institutis liberis prohiberi trebellianica possit, dicunt receptum Corset. in tractat. de potest. reg. q. de trebellianica in primo dubio Declus consilio cccclxxx. in casu. Quamuis contrariū asserunt frequenter placitum Degius consil. lxxxj. Guido Papæ in quest. l. secundum stilum quod placet.

Trebellianicam quartam filij etiam testatoris, nedum alij haeres restituenti obnoxij amittent, si inuentarium non confecerint. commune asserunt Corn. consilio clxviij. in hac consulatione. lib. iij. Dec consilio cccxxvj. nõ parua difficultas. & consil. cccclxxx. in casu proposito. & ij. quos supra nomino, ver. Haeres hæ. editatis vnuerſa. & si contrarium perpetam commune scribant Alex. consilio lxxvi. viſis & ponderatis lib. iij. Ias. in rub. ff. ad S. C. Trebel. & consil. lxxxiiij. part. lib. j. Crauet. consil. xvij. & alij alibi.

Tutela à matre filiis postulanda, & integrum annum habet & cū non petita est, tum demum matrem filiorum hereditate priuat, cum nulla iusta excusatio obtendi possit. At enim aua, & alij proximiores nullo ob id casu ab eorum hereditate propelluntur. communia ponit Francisc. Viuius lib. j. opin. cccxiiij. & ante illum Soc. consil. cliv. pulchra & subtilis. in si. lib. ij. Nunquam autem aliter ipsa vel mater, vel aua liberorum tutelam suscipient, quàm si Velleiano, ac reliquis exceptionibus, renunciant. commune asserit contrarium de consuetudine seruari attestatus, idem Viuius eadem opin.

Tutor testamentarius si tutelam non suscepit, quocunque sibi in eodem testamento relicta, seu tutelae illius contemplatione, seu secus, iure hodierno amittit. commune inquit Rom. consil. cccxv. quo ad primam. ver. est igitur videndum.

V

VENALIA cum legato rerum, seu honorum generalitum obligatione vel tacita vel expressa bonorum, rerumve generali comprehenduntur, vt commune interpretum placitum diligenter recitet doctor meus Arius Pinelus in rub. par. j. nu. 49. & nu. 96. C. de bon. matern.

Vagabundi (vt doctores sanatur) seu vagi homines dicuntur qui nullum alicubi certum domicilium vbi habitent sitigentes, per mundum vagantur. commune aiunt Marian. in cap. vlt. nu. 57. de foro compet. Egidius Bossi. in pra. tit. de foro compet. num. 70. atque ij. vbiunque reperientur cum accusari tum puniri delictorum vbiunque gentium admissorum nomine poterunt. commune asseuerant Did. à Couar. in pra. questio. xj. numero 7. Iulius Clarus in pra. §. vlt. quest. xxxix. ver. ceterum. j.

Vedigalia ab eo imponi nequeunt, qui superiorem agnoscat, & cuius subditus, vt Martialis inquit, non serui, sed vicarij sunt. commune inquit Curt. Iun. consil. lxxxiiij. num. 1.

Velleiani renunciatio à muliere, quae rei totius certior facta sit, interposita valet omnino ac firma prorsus est. commune proficitur Dec. num. 30. Alciat. numer. 43. in l. pen. C. de pact. Alex. numer. 29. Ias. num. 31. Ioan. Crof. in. 4. r. in l. sciendum. ff. de verb. oblig. Capella Tolof. & eius additio. quest. xxxvij. consentiunt Graeci, vt constat de Harmenop lib. iij. titu. sexto. Crediturque notario certiore factam mulierem asserant, vt frequens placitum inquit, And. Alciat. de praesump. reg. iij. praesump. xij. Si tamen notarius rogatus quid Velleianum sit, neciat nihil ea renunciatio valebit. commune ponit Francisc. Viuius lib. j. opi. cccx. Quod intelliges, nisi renunciatio iureiurando innitatur, quia ea in specie nulla praecedens mulieris cognitio, vel certitudo requiritur. commune scribit Francisc. Turzan. opin. cxxxij.

Venatio inter ea ponitur, quae iurigentium censentur commune conclusionem inquit Ias. consil. lxxix. libro quarto. Matth. de Afflic. & qui cum laudar Roland. à Valle. consil. lxx. num. 1. Quam ob rem si quis eo in loco venatione aliis interdicit vbi antea venari illis licebat, prohibitio sine interdictio nullius momenti prorsus erit. commune asseuerant Ias. d. consil. Roland. vbi supra. num. 12. Venator quas feras in agris alienis capit, non prohibitus alioquin ingredi, perferre iure omni lucrificat. commune dicit Cepol. de seruit. rustic. praed. capitulo. de aucup. Quin & si ingredi vetitus sit, ferarum quide

quidem domus fiet, sed agrorum dominio iniuriarum tenebitur. commune interpretum dogma, ac praxi rerum vera doctrine, receptum attestantur Fab. Angel. & reliqui interpretes in §.ferz. Institut. de rerum diuis. Franc. Marc. decis. ccccxxx. nu. 14. Io. de Anan. & qui eum laudat Iulius Clerus in pract. §. iniuria. ver. quaro Rol. à Valle cum Iaf. & alijs consil. ix. numero 23. quidquid Porc. in d. §. ferz. nu. 8. contrarium est utitur.

Vendere & res soli & res victui necessarias tunc quis compelletur, cum e re publica fuerit. commune ponunt latè Ant. Gomez. de contract. c. ij. nu. 2. Did. à Couar. lib. iij. resolut. c. xiiij. Francif. Viuius. lib. j. opin. ccccxxxij. quibus etiam in casibus precium ac modum venditioni prescribi publicitus poterit. commune affirmat iidem ibidem.

Venditio non erit si in res expressim conuenit, vt venditor dominium transferat, quemadmodum de mente omnium esse asseruit Hieronym. Bütig. in l. ij. numero 41. ff. si certum petat. cuius opinionis auctor videtur Bald. in l. vlt. ff. de condict. ob causam. quem illic sequitur Iaf. nume. 111. & Andr. Alciat. in l. vnam. cap. ij. numero 27. C. de sentent. quæ pro eo quod interest. Zaf. charta. iij. Institut. de action. Sed quidquid ipsi astruant, non dubito quin contrarium iure verius sit, & æquius, atque vtilius. quod etiam affirmarunt Paul. ad si. Rip. nu. 31. Purpur. nu. 49. Butigel. num. 41. in l. ij. ff. si cert. pet. Dec. in l. certi condictio. nu. 12. ff. illo eod. tit. Ludo. Gomez. in §. sic itaque. nu. 7. Institut. de action.

Venditio non probatur si testibus, vel instrumento, de re ac precio conuentum fuisse constat: sed quæ precij quantitas fuerit, non liquet: nisi si ad fuscationem huiusmodi probatio spectet, qua solum in specie plena ac perfecta videbitur. commune ponunt Alexander & Moilin. ad illum consil. xvij. lib. j. Arius Pinel. in rub. par. ij. c. j. nu. 7. C. de rescind. vend.

Venditio trifariam intelligitur, ac ducitur perfecta: nam primum perfecta, numerisque omnibus absoluta ducitur, vt amplius rescindi retractari que in nullum casum parte altera inuita queat, statim atque de merce certa, ac de precio certo conuenit. Deinde quo ad periculum, cum vel res numerata, ponderata, mensurataue est, si pondere, vel numero, vel mensura res constat. Tertio denique perfecta venditio censetur, quod ad executionem totius negocij, & partium liberationem, cum hinc metis, inde precium interuenit. commune aio ex glos. in l. prima. C. de pericul. & commod. rei vend. ex eadem glos. Angel. ac Porc. numero primo. Fab. numero 5. Baldo. Canciuncul. Myten. & ceteris interpretibus in princip. Institut. de empt. & vend. Hostiensis in summa de emptione & vendit. §. secundo. Baldus, Salic. ac Paulus Castren. in l. secunda. C. quæ an liceat ab empt. disc. Castren. rursus in l. sicut. C. de act. empt. & in l. bona fides. ff. eodem titu. Dec. consil. clix. nu. 3. Aff. decis. cclxxx. nu. 3. & nu. 4. Paris. consil. lix. nu. 5. & consil. lxxij. nu. 7. lib. j. Iac. Men. de recup. poss. remed. xv. nu. 127.

Venditionis contractus vt & simulatus, & usurarius dicatur satis superque est, quod modico precio res distrahatur, & pactum vna de retro vendendo subiungatur, quamuis emptor vltis exercetis alioquin deditus non sit. commune interpretum dogma aiunt Castren. & Fulg. in l. in emptione. C. plus valet. quod agit. Alex. consil. xlvj. in prin. lib. Boer. decis. cxxxij. nu. 10. Matth. de Afflict. decis. xl. nu. 17. & decis. xlv. Aymon. Crauet. consil. clvj. nu. 8. Iac. in l. rogasti. §. si tibi dedero. ff. si cert. petat. & hæc sane sententia verior mihi atque æquior videtur, quamuis contrarium, imò quod etiam exigatur emptorem scire rari alioquin assueuisse, affirmet receprum Alex. ubi contrarium consil. lib. iij. Dec. consil. clxvij. Grammat. decis. clxxv. nu. 26. & seq. Casia. decis. j. nu. 1. in tit. de vfur. Boer. consil. xij. atque Alex. de Neno. consil. cxv. nu. 21. Præsumetur præterea venditio simulata & fraudulenta si post eam factam, adhuc venditor rem venditam possiderit. commune inquit videndus Corn. consil. ccv. in præsent. ver. nec videtur. lib. iij.

Venditio si fiat, prædij, quod mille iugera habeat, non censetur ad mensuram facta, at si vnicuique iugerum certum precium statuatur, longè secus erit. commune aiunt Dec. consil. cccxlvi. nume. 1. Paris. consil. lxxij. nu. 31. & seq. lib. j. latè Brixianus, de finibus. c. vij.

Venditionem retrò facere alteri ex duobus pro rata nemo cogitur, qui vtrique vendere pactus est. commune inquit Bertran. consil. xlv. lib. iij. latè Tiraq. de vtroque retract. glos. j. §. xxij. Balcoletus in arbitrio diuidi, & indiuidi, nu. 58.

Vendita res non idè vindicari poterit, quod intra constitutum tempus non soluerit, si fides de precio habita sit, vel solutio in tempus dilata: vt frequenter placitum ait Porc. in §. venditæ. num. 7. Institut. de rerum diuis. vbi Angel. nume. secundo, cum compluribus, idem forte affirmat, si dictum sit, si intra decem dies solueris, fidem tibi habeo, & hæc etiam in rem vide quæ superius obseruauit. Contractus, & verb. Venditio trifariam.

Vendita res vel ad pondus, vel ad mensuram, & ponderis, & mensuræ ea ratio habebitur, quæ in contractus loco consueuit. commune dicunt Cagnol. in l. semper in stipulationibus. nu. 5. ff. de regu. iur. Curt. Iun. consil. lxxxv. nu. 7.

Vendita res duobus, quando primo emptori, quando secundo ad-

iudicari debeat, vide supra ver. l. quotiens. C. de rei vend.

Venditus equus, vel quid simile, si intra triennium moriatur, & morbo antea laborasse præsumitur, & venditorem precij accepti nomine consequenter obligat. commune pronunciat Rip. de peste. in rub. de remed. ad curam. pestem. nu. 141.

Venditor vbi statuto punitur, & emptor eodem punietur, atque è conuerso. commune aiunt lat. Euerard. Topic. loco a correlatiuis. nu. 76. Francif. Viuius lib. j. opin. cclxxxij.

Venditor quando euictionis vinculis irretiat, vide supra ver. Emptori. & adde Deci. consil. lxxij. libro primo. Iaf. in l. secunda. §. voluntatem. solut. matr.

Venditor, qui arrhas accepit, si contractus non stabit, non solum illas duplicatas luet, sed & ad omne id, quod emptoris interest, tenebitur. commune inquit Alexan. in l. cum dotein. ver. & ista faciunt. ff. sol. matr. & vide supra verbo, Arrhæ.

Venditor fidem de precio habere censetur, cum emptori tempus indulgetur. commune dicunt Angin §. venditæ. Institut. de rerum diuis. Alex. in l. traditionibus. C. de pa. 3. imo & cum rem venditam emptori tradiderit, fidem illi de precio in re dubia habuisse videbitur. commune ait latissimè Tiraq. de retract. conuen. in fin. nume. 77. Et si contrarium longè verius, æquiusque sit, vt alibi copiose ostendimus, & affirmant Fulg. in l. procuratoris. §. planè. ff. de tribut. Are. in l. quotiens. C. de rei vind. Hostien. in summa de empt. & vend. nu. 6. Fabian. de empt. q. quinta. numero 8. Notabis autem, ac perpetuo memoriæ insculpes quòd venditori nunquam res ab ipso venditæ tacite obligatae videtur, nec vlla illi præ cæteris creditoribus prærogatiua in eas competit, vt frequenter placitum constituo ex l. si cum dotein. §. vlt. ff. sol. matr. Ripp. in l. si ventii. §. in bonis. numero sexto. ff. de privileg. credit. Iaf. in l. creditor. j. ff. si cert. pet. Negulant. de pigno. iij. part. prin. nu. 35.

Venditor si facultatem rei tradendæ habuerit, non eo, quod interest, soluendo liberabitur, sed rem ipsam omnino tradere compelletur. commune aiunt Porc. in §. precium. nu. 4. Institut. de emptio. & vendit. Ant. Burgen. in rub. nu. 3. de empt. & vend. Ant. Nicel. in glos. concord. l. iij. Ant. Gomez. de contract. c. secund. num. 30. ver. secundo principaliter. Emanuel à Costa lib. primo select. interpret. c. xiiij. numero tertio, Arius Pinelus in l. prima. parte tertia. num. 25. C. de bonis maternis. & in rubr. part. secund. c. ij. num. 25. C. de resc. ind. vendit. Franciscus Viuius libro j. opinion. ccccxxxj. Quin nec constituti clausula liberabitur, sed adhuc ad naturalem possessionem tradendam cogetur. commune asserit cum multis Andr. Tiraq. de const. part. j. nu. 10. quamuis aliud commune perperam dicat Iaf. in Lab. emptore. nu. 12. & nu. 13. de pact.

Venditor generis alicuius dominium illius transferre omnino teneatur, quamuis speciei venditor non teneatur, vt est Bart. doctrina in l. lex empto. numero quinto. ff. de action. empt. & in l. secund. ad finem. ff. si cert. pet. vbi Purpur. nu. 55. Rip. nu. 35. illam communem pronunciant. quod etiam testatur Iaf. in l. cum mota. nu. secund. & sequentibus. C. de transa. & in l. si ab substituto. §. primo. numero tertio. ff. de leg. libro primo, ampliat idem Iaf. in §. sic itaque. & in §. Actionum. numero 144. Institut. de actionib. quamuis contrarium non de nihilo moliantur Dec. lect. j. Andr. Alci. numero 27. & sequentibus in d. l. ij. ff. si cert. petat.

Venditor rerum quarumcunque vitiosarum intra sex mensis actione prætoria illas reddere, & intra vtilem annum actioni quantioris de precio decedere cogetur. commune dicit latè Ant. Go. de contract. c. ij. nu. 48.

Venditor negociari solitus, ab emptore non soluente tū pretium ipsulum cessans omne lucrum consequetur. commune dicit Soci. consil. clvj. lib. j. Iaf. ac Rebus. nume. 601. in l. vna. C. de sent. quæ pro eo quod interest. Iaf. rursus in l. iij. §. vlt. ff. de eo quod certo loco. Dec. consil. ccccxlj. ad fin. Socin. consil. clvj. libro ij. Quamquam contrarium appetit, ac luculenter probat tex. in l. si sterilis. §. cum per venditorem. ff. de act. empt. sed ea de re vberius alibi. Obseruato tamen quod, ad fructus rei venditæ perceptos ab emptore moram admittente, agere venditor absque dubio poterit. vt commune ponit latè Francisc. Viuius lib. j. opin. ccccxxxij.

Venditor eiusdem rei duobus separatim hominibus, & olim pænas falsi pendebat, & hodie per generalem consuetudinè nullas omnino dat. commune assueuerant pract. Papien. in forma libelli. in act. hypoth. in ver. sub eadem quam cum alijs refert. Iul. Clar. in pract. §. falsum. versic. videns. qua de re nihil aliud habeo dicere, quam hic summopere illud Megaronidis apud Plautum in trinummio quadrate: inquit ille,

*Nam hic ninimum morbus inuasit bonos
Ita plerunque omnes iam sunt inter mortuos.
Sed dum illi agrotant: interim more mali,
Quasi herba irrigua succueuerunt vberitima.
Neque quicquam hic vtile nunc est, nisi mores mali.
Eorum licet iam messem metere maximam.*

Atque illud variis Statim apud eundem eadem in fabula:

Nam nunc mors nihil facit, quod licet, nisi quod lubet.

Sed hæc alibi oportunus.

Veniã qui solenniter in iudicio petit, crimen fateri videtur: at, qui extrajudicialiter illam poscit, hæc itidem videbitur. commune attestatur Iul. Clar. in pract. §. vlt. q. xlix. ver. vlt.

Verba enuntiantia, & tunc probant, cum aliquid necessarium ad eius, quod geritur, robur ac validitatem continent, vt commune inquit Iul. in lex. iis verbis. limit. viij. C. de testam. mili. Deci. consilio. cxvij. nu. 5. late Nicunit. in c. quoniam contra. de prob. Et cum principaliter interpetes circa id. lis postea mouetur, quod enuntiatione expressum est, vt frequenter placitum enunciant Soc. conf. lxxvij. nu. 7. lib. iij. Decius conf. ccccxxxix. nu. 6. & conf. cxlij. in finem. & conf. cxlvij. ad finem Iason. vbi supra, & in Liurifgentium. §. quod fere. numero 3. de pact. Alex. conf. xxj. lib. j. Quamuis Soci. conf. lxxvij. nu. 7. ver. sed his. libro iij. ca. in re negligenter labascit. Et item præterea cum iureiurando enuntiatio vallatur. commune affirmant Alex. conf. cxvij. lib. vij. Francisc. Viui. lib. j. opin. ccccl. vbi alia complurcula ad hanc rem non penitenda scribit. Aliis autem nec in pte causæ fauorem huiusmodi verba probabant. quemadmodum receptum testifi cantur Soc. Iun. conf. lxx. lib. ij. Paris. conf. lxxxij. lib. j. Aymon. Crauet. de antiqui. temp. iij. part. nu. 7. facient tamen semper & intertj fauorem probationem semiplenam, vt frequens dogma aiunt Iul. in d. l. ex his. nu. 2. Franc. Viuius d. opin. cccclx.

Verberæ pœna non censetur capitalis, vt frequenter interpretibus placuisse inquit Marit. & qui illum laudat Iulius Clarus. in pract. §. vlt. q. lxx. ver. est etiam.

Vidua supro inquinata dorem amittit. commune dicunt Boer. de. c. cccxxvij. Bellon. in rub. nu. 8. C. de ed. d. & qui alios congegit Francisc. Viuius lib. j. opin. cccclxvij. Sed quidquid illi cornicentus, verius profectò, ac iustus contrarium est, quod cum quamplurimus adserit doctor meus Arius Pincelus. in l. quarta. nu. 9. ver. sed contrarium. C. de bonis maternis. Quod etiam magis commune attestatur Soc. in l. Iun. conf. iij. nu. 7. lib. iij. & vlt. receptum Iul. Clar. in pract. §. supram. ver. sed nūquid.

Vidua inhonestè habens, easdem prorsus pœnas subit, quas secundò nuptia intra luctus annum. vt commune pono ex Ange. in §. vlt. in fin. in l. de legit. part. aut. Hipp. in l. vna. nu. 5. 4. & nu. 5. 6. C. de rap. vir. gin. Palat. Ruu. in rub. §. lxxvij. nu. 3. & nu. 1. 4. de donat. inter vir. & vxor. Arel. in l. generaliter. num. 21. C. de secund. nupt. Arius Pincelus. in l. iij. num. 1. 8. C. de bonis mater. Vidua autem intra luctus annu. secundis nuptiis se subiciens, licet Pontificio iure nullas hodie pœnas in mariti gratiam iure ciuili sanctas det, tamen pœnis ob liberos iadictis, etiam si post illud anni tempus secundo nubat, obnoxia fiet, vt commune scribo copiose supra ver. Nuptias. Quin & viduæ vel meretricis, vel inhonestè viuentis nullis viduarum priuilegiis statuto, seu consuetudine indultis potiuntur commune inquit Felia in c. significantibus. de offic. delegat. Cagnol. in l. eum. quædam puella. nu. 5. de iurid. om. iud. Francisc. Viuius lib. j. opin. cccxij.

Vidua sub conditione, non nubendi, legato honestata, ac post mortem illud restituere iussa, si conditioni non parit, & vestigio ipsam restituit commune interpretum placitum constituto ex Iul. in l. Gal. hus. §. & quid si tantum. nu. 28. ff. de lib. & posthur. & in l. Lucius. ff. eo. tit. & in l. si mater. verb. facit ista lex. C. de institut. & subdit. Iac. de sancto Georg. in l. si pater. C. de iure dot. Anton. Gomez. latè de contract. c. xi. numero 34.

Vidua pauper intra dotis restituendæ tempus, à mariti hæredibus aliena est. commune tenet Iul. in l. diuortio. nu. 18. ff. sol. matr. Capi. decif. lxxij. Anto. Gomez. in l. 50. Tauri. nu. 48. Rebus. ad consil. Aallic. lib. .tit. de sentent. proiul. art. ix. gl. j. nu. 10. & qui inconsideratè generalius, atque in perpetuum id profert Franci. Viuius lib. j. opi. cxlij. Non tamen itidem lucrum cessans aut damnum emergens alius temporis vidua consequetur, ex Deci. cap. salubriter de vlt. vt receptum affirmant. Mart. de Afflic. decif. cclxxxij. Aymon Crauet. conf. cclxxxix. nu. 3. Did. à Couar. lib. iij. resolut. c. j. nume. 3. ver. vj. hinc etiam constat. vbi eleganter, & copiosè hanc rem agit. Quin nec statuto concedi viduis poterit, vt interim dnm illis dos non soluitur, decem pro vnoquoque centenario, aut quid simile nanciscantur, quia etiam id vltur attribuat. commune aiunt Soc. conf. lvi. lib. iij. Iul. in l. fuerat. nu. 19. Institut. de act. & qui multos in contraria profectos refert, atque id rectè explicat. Did. à Couar. di. c. j. nu. 3. ver. seprimò ab eadem ratione. quam etiam in rem vide quæ infra. obseruo. verb. Vltur.

Vis à priuato iuste illata nec ob vitæ defensionem impune procul fatur. comm. inquit Raphael Fulin. lvi. vim. nu. 1. ad ff. de iust. & iur.

Vita humana ad centum vsque annos duratura non præsumitur, & si vltra non durare præsumatur. quamuis enim ad illos quispiam aspirare possit: tamen præsumptio generalis non est, & quamuis alium ad ipsos perueniturum, & si maxima sit neratnem vltra illorum seculum vitam prolaturum. vt verum & commune interpretu dogma

Commuu. opin. tom. 1.

renuncio ex Aret. in l. sead & si de sua. ff. de acquir. hzrod. Corn. consil. clix. & conf. cccxl. lib. j. & consil. clxxxj. lib. j. & consil. clxxxj. lib. j. & conf. cccvij. & conf. cccxij. lib. j. Iul. in l. vlti. ad fin. C. de sacro. ecclef. Dec. in c. cum dilecta. de confir. vtil. in l. vlti. nu. 28. C. de edict. diui. A. driani tollen. & consil. ccccclxxx. nu. 10. & in l. si emancipati. C. de col. lre. & Cor. Soc. Gozad. Alciat. Marquet. Capi. Neuz. Coraz. Mon. Cor. ra. quos laudat & probat præclarus iuris antecessor Arius Pincelus. in l. j. capitulo vlti. nu. 3. C. de re scind. vendit. Paris. conf. lxxxvij. in fin. lib. iij. Viuius etiam lib. ij. opin. cccxvij. ac Post. lib. j. conclus. xi.

Vniuersitas per præfectos aut priores non aliter obligatur, quam si id illis speciatim committatur. commune inquit Alex. conf. xxxv. num. 1. vij. Nec item vniuersitas alias deliquisse dicitur vel puniri potest, quam cum conuocato ad aliquid pœnæ dignum confisus, illud postea patranerit, vt frequens placitum inquit Abb. nume. 1. 3. l. 1. de Anan. nu. 1. 2. in cap. dilectus. ij. de Sira. & qui accuratè id exponit Iulius Clarus in pract. §. vlti. quæstio xv. veritica. vltimus quarto, & veris sequen. vbi quoniam pacto vniuersitas puniatur, tradit.

Voluntas cessante, non reuocari, per cuiuslibet mortem intelligitur. commune inquit Dec. conf. cccvij. incipit, ista videtur. in princip. lib. ij.

Voluntatem, etiam conatu aliquo adinfecto, multanabus legibus derogatum est totius terrarum orbis consuetudine, vt frequenter placitum renuncio ex Barb. conf. xxxij. lib. j. Iul. in l. j. hæc autem nu. 26. ff. quod quisque iuris. Gand. in rub. de pœn. reor. & i. Hipp. in l. vna. nu. 244. & nume. 254. cum seq. C. de rap. virg. Ale. in l. sepe. in fine ff. de verborum signi. Marc. Mant. de soluen. arg. late Did. à Couar. in clem. si furiosus. ij. part. in princ. à nu. 6. de homicid. latius Iul. Clar. in pract. §. vlti. quæstio. cxij. Limitabis tamen primò, in eo qui vulgo Affassius dicitur, is enim & effectu non sublequuto punietur commune asserunt Did. à Couar. vbi supra veris ij. opponitur. Placa. de de licet. capi. xix. nu. 9. Iulius Clarus in d. pract. §. ad alium. ver. scias et. Limit. secundò, in crimine læsæ maiestatis quippe quia & in eo sola affectatio sine effectu placitur commune asserunt Boer. de seditionis. in vij. præsuppos. num. 42. Did. à Couar. in d. clem. si furiosus. ver. j. inferitur. Iulius Cla. in d. pract. §. læsæ maiestatis. ver. scias autem. Fran. Viuius lib. j. opin. cccxvj. quem etiam ad lib. ij. opin. liij. & liij. Limita tertio, vt nec in illo commune hoc dogma procedat, qui veneno alium interceptere molitus est. commune ait Igneus in l. j. occiditorum nu. 41. & in l. si sequens. §. cum ex parte. num. 10. ff. ad S. C. Syllan. Limita quarta generaliter in omnibus atrocioribus delictis, vt cura eleganti distinctione tradit receptum Iulius Clarus in d. quæst. x. c. ij. ver. scias tamen. Limitabis denique in transfuga cuius affectatio & conatus puniuntur, vt receptum ait Bolenc. in repe. capitulium. §. fallos. nu. 82. ff. de pœn. quamuis illum non immerito carpere videatur Iulius Clarus in d. pract. §. vlti. quæstio. lxxvij. ver. transfuga.

Vltur iure omni diuino & humano hodie prohibita sunt, quamuis Iuriconsultorum responsis aliquot, aliqua in quantitate permittere iur. commune ponunt Iul. in §. omnes. num. 14. Institut. de actio. Berous in rub. num. 80. de vltur. Alciat. in c. perniciosam nume. 74. de offic. ordin. latè Did. à Couar. lib. iij. resolut. c. j. nu. 5. & seq. Marquard. de Iudeis part. j. cap. xj. numer. 6. ver. non obstat. cum. num. preceden. tib. Quamobrem consuetudo, vel statutum, quod etiam viduis aliquid vltur nomine præstari iubet, quoad etiam ipsarum dos illis soluitur, nullius ponderis momentique est. commune profertur Iul. in §. fuerat. numer. 9. Institut. de action. Rochus Curt. in cap. vlt. quæst. j. num. 18. & seq. de consue. Quamuis praxis non improbabilis aliquo iuris doctrix aliud obseruet, vt attestatur Matth. Allic. de cif. cclxxxij.

Vlturatum crimen, quatenus sit, necne tractatur, omnino ad ecclesiasticum iudicem pertinet, quatenus puniendum est, tum ad ecclesia sticum, tum ad popularem iudicem spectat, quatenus vero ipsæ vlturæ solùm reperuntur, ad laicum, seu popularem magistratum attinet, eòmunia latè atque accuratè asserunt Did. à Couar. lib. iij. resolut. cap. ij. Iul. Clar. in pract. §. vlt. quæstione xxxvij. ver. quarto igitur. Poterit tamen absque dubio lege Principum reprimi, ac puniri, vt commune in terpretum axioma ponit idem à Couar. in tract. de spons. ij. parte cap. vij. numero 18. ad fin.

Vlturatum crimen quamuis singularibus testibus probari nequeat etsi etiam statutum episcopale id iubeat, vt commune aiunt Did. à Couar. in libro tertio resolutio. capitulo tertio numero quinto. Iulius Clarus. in practica §. vltimo quæstione liij. versiculo sed quid tamen illarum consuetudo per singulares testes & rectè & rite probabitur. commune pronunciat Aymon. Crauetinus consilio lxxij. numero 32.

Vlturatum in fraudem quando simulatus contractus censeri debeat vide supra versic. venditionis contractus.

Vlturas qui manifestè exercent causa mortis donare nequeunt, ne dum vt testamenti conscribendi ius habeant. commune inquit Curt. Junior. in lege eius, qui in provincia. numero 4. in fin. ff. si certum per. Iul. Clar. qui merito multos contrarium asserentes damnat. de donat. quæstione vij. Quando tamen vlturatus testamentum possit condere, videbis apud eundem Iulium diligenter ea de re tractantè, vbi supra

q. xxvj. & videte itidem quæ nos supra obseruamus ver. Iudæus, ac Francisc. Viuium lib. j. opin. ccccxljij.

Vsurarius is non dicitur, qui pecuniam in monte (vt doctores san- tur) habet: quoniam sortem petere non potest, cum vult, commune inquit Alex. in litem quia. §. j. nume. 2. ff. de pact. Viuius lib. j. opin. ccccxljij. Sed mihi idem non eadem ratione, verum vtilitate publica probandum omnino videtur. nec enim & ij, qui fenori pecunias lo- cant, cum volunt, sortem possunt seposcere: & tamen vsurarij dicitur etiam cum fenorari desierunt, commune proferunt Deci. atque alij, quos laudat Iulius Clarus de test. q. xxvj. ver. item quero. & idē Francisc. Viuius eadem opin. ccccxljij.

Vsufuctus si alicui cum onere vel rei non alienandæ, seruitutis constituenda legetur, & proprietatis simul legata censetur, vt frequenter placitum ex immensa doctorum congerie ponit Arius Pin. contrarium ipse cordat, ac prudenter docens, in l. j. par. ij. nu. 4. C. de bon. mater.

Vsufuctus testamenti relictus iure ipso ante vllam hæreditatis traditionem, cui legatus est, acquiritur, commune aiunt Ias. in l. j. nu. 62. ff. de leg. lib. j. Alciat. in l. j. §. & h. arum. nu. 5. ff. de verb. oblig.

Vsufuctuarius, & dominus dicitur, vt commune pronuntiant Ludouicus Gomez, in §. æque, Institut. de action. Rub. in l. naturaliter. §. nihil commune, nu. 1. ff. de acq. pos. & commoditatem seu facultatem percipiendorum fructuum alienare potest, commune dicunt Fabian. de empt. & vendit. q. xxij. nu. 5. 3. sub. iij. q. princ. Did. Couarru. lib. j. variat. relol. c. vij. nu. 7. ipsum tamē vsufuctum distrahere nequit, quin potius si illum distrahatur, & alienatio irrita erit, & vsufuctus ad proprietatis dominum redibit, commune ponunt Anto. Gomez in l. lxx. tauri. nu. 3. 3. & de contract. c. xv. nu. 5. atque Arius Pinel, qui contrarium cum nonnullis verius accuratè ostendit, in l. j. par. ij. nu. 3. 8. & nu. 3. 9. C. de bon. mater.

Vsufuctuarius quam primum fructus à solo separat, eorum dominus fit, quamuis illos nondum in horrea condiderit, commune dicunt Gemin. in c. si propter, de restit. lib. vj. Andr. Tiraq. lib. ij. de retrac. §. v. gl. iij. in prin. Quia & ante cautionem præstitam collectorum fructuum dominium adipiscitur, commune testatur Alex. cons. cxx. num. 3. lib. vj. magis commune late ac diligenter demonstrat doctor meus Arius Pin. in l. j. par. ij. nu. 77. C. de bonis mater.

Vsufuctuarius si qd paupertatem fideiussorem non inueniet, iurando præstito à cautione liberabitur, commune dicit Porc. in prin. nu. 5. Institut. de vsufu, quamuis cautionis gratia vsufuctuario, vel rerum, quæ vsu non cōsumuntur, à testatore heri nequeat, vt commune ait multos laudans multum laudandus Ari. Pinel. in l. j. par. ij. 76. C. de bon. mater. Idemque testantur diligentes profectò iuris doctores Iulius Clarus de testam. q. xliij. Francisc. Viuius lib. j. opin. xxx. & opin. ccccxlj. post Ias. cons. xl. tr. ergo. lib. j. qui merito aliud in vsufuctu inter viros constituto processurum affirmat. Quin autem ab hærede cauto cuius vsufuctuario remitti possit, nihil verat, quem admodum receptum asserunt Francisc. Rip. nu. 41. Hannibal. nu. 165. in l. nemo potest. ff. de leg. lib. j. Car. Ruin. cons. cxx. nu. 5. lib. v. Sed & ab inuentarij confessione nec illum testator ipse exquirere poterit, commune testificantur Soc. Jun. cons. cxx. nu. 14. lib. j. Bellon. consil. liij. número 3.

Vsufuctuarius naturaliter possidet, commune dicunt Alex. ac Ias. in l. naturaliter, in prin. ff. de acquir. pos. Did. à Couar. in reg. possessor. ij. par. in prin. nu. 7. de re. iur. lib. vj. & nos latissime ad illa l. naturaliter.

Vsufuctuarius æs alienum soluere non tenetur, sed ad hæc prorsus obligatus est, commune interpretum placitum affirmant Dec. cons. ccccxlxxv. & cons. ccccxxx. Ias. in l. j. ver. secundo mouetur. ff. ad S. C. Trebell. ac Io. Dilect. de art. testandj. titu. vj. cau. xlij. tradunt late Castr. consil. ccccxxxvij. in causa quæ vertitur Bononia. & cons. ccccxlj. dubij de quo queritur. lib. ij. Soc. cons. cxxxj. lib. j. & in l. j. in prin. ff. ad S. C. Trebel. Alex. in l. vsufuctu. ff. ad leg. falc. Franciscus Viuius lib. j. opin. ccccxlj.

Vsufuctuarius si vel frugiferas arbores cadat, vel res, quæ vtendi fruendi ius habet, abutatur, ab ipso vsufuctu prorsus amandari potest, quamuis cautionem præstiterit, commune renuncio ex Io. Hannib. in l. nemo potest. nu. 168. ff. de leg. j. Carol. Ruin. consil. vlt. nu. 3. 2. lib. ij. late Andr. Tiraq. de retrac. conuen. §. ij. gl. j. nu. 21. Car. Molin. in consuet. Paris. §. gl. j. nu. 31.

Vsufuctuaria ac dominaria relictæ vxor liberis hæreditibus institutis alimenta solum consequetur, si aliud testatorem voluisse palam non fiat, commune inquit Corn. consil. cxxij. circa primum, lib. ij. Alex.

consil. lvi. perfectis, lib. ij. Dec. cons. ccccclxiiij. nu. 1. Goz. cons. xcix. u. 8. & vide supra ver. Domina, massaria & infra ver. Vxor si hæres vi. f. u. sturaria. Ac meminere, quod si filij facti cesserint, integrum bonorum vsufuctum consequetur, commune affirmat Dec. consil. ccccxlxxvj. con. lusionem, ver. ij. respondetur.

Vsufuctuarius loquendi communis semper spectari debet, seu stricti iuris materia, seu odiola, ac pœnam indicens, seu potius gratiosa ac fauore plena tractetur, commune inquit additio Pan. iu. c. nonnulli de re. sc.

Vulnera, etiam lætalia qui animo occidendi infert, non aliter homicidij pœnas huius, quam si mors re vera illius subsequatur, qui vulneratus fuit, vt commune doctorum effatum pronuntiant Vital. de malefic. in rub. de insulto, nume. 15. Iulius Clarus in pract. §. homicidij, ver. vlt.

Vxor maritum sequi non tenetur, si pactio in loco certo commorandi tunc inita proponatur, cum matrimonium contraheret, commune ait Did. à Couar. in contrarium indistinctè ipse non de nihilo recedens in tract. de spons. ij. part. c. vij. nu. 5.

Vxor ac maritus & si simul constituantur venditi dotalis prædij pecuniam accepisse, non tamen iudicio pars eius pecuniarum vlti ad vxorem peruenisse censetur, sed integra viro ipsi tradita creditur, commune inquit Aymon Crauet. cons. xcj. late Francisc. Viuius lib. ij. opin. clxx. & opin. cexv.

Vxor secundo nupta, & absque liberis decedens, non amplius & hodie marito validè legabitur, quam quantum vnus primus matrimonij filius percipiet, commune inquit Alex. consil. cxxij. num. 9. lib. v. & vide quæ supra obseruo ver. l. hac edicti. & ver. si nuptias secundas.

Vxor si hæres vsufuctuaria ad vitam instituta, ac post mortem restitutione bonorum grauetur, non in hæreditatis proprietate, sed in hæreditariorum bonorum vsufuctu instituta hæres censetur, vt frequenter placitum aiunt Paul. de monte Pico. in l. Titia cum testamento, §. Titia cum nuberet, q. xxvj. & nu. 79. ff. de leg. lib. ij. Car. Ruin. consil. nu. 15. & consil. liij. nu. 16. & nu. 17. & consil. cxxvj. nu. 2. 1. lib. ij.

Vxor putatiua, vt doctores loquuntur, hoc est nomine tenus, & dotem & paraphernalia ob adulterium perire debet, ac v. ra & legitima quævis vxor, commune ponit Francisc. Viuius lib. j. opi. ccccxlj. & vide supra ver. Adultera, Obserua præterea & diligenter meminere, quod vxor & dote, & coniugali consortio, ob osculum modè, vel amplexum labitur, commune inquit Bellon. & Francisc. Viui. qui illum laudat d. opi. ccccxlj. ac Did. à Couar. qui verè longè aliud verius affirmat in tract. de spons. ij. part. ca. vij. §. vj. nu. 3. qua etiam de re scribo supra ver. Osculum.

Vxor vestes operosas, vel preciosas, ac festiuas, vt sermo est, à marito acceptas, dotis restituendæ tempore, aut restituere aut compensare debet: viles autem, & quotidianas, atque etiam non vulgares, sed in mariti, & iuum honorem frequenter indui solitas, tanquam dono datas retinebit, commune inquit Porc. in §. eff. & aliud, nu. 6. Institut. de donat. Palat. Ruin. in rub. §. ij. de donat. inter vir. & vxor. Iul. Cla. de donat. q. x. ver. successuè quero.

Vxor, vide quæ supra obseruantur, ver. Coniuges.

Vxor facta iniuria, eiusdem viro facta censetur, commune pronuntiant Placa lib. j. de delict. c. vj. nu. 25. Iul. Clar. in pract. §. iniuria, ver. item iniuria.

Vxor vel nobili, vel iuueni, in nobilitatis, aut iuuentutis præmissis dos à marito constituta, aut dotis confessio eo nomine facta, non solum valet, sed etiam extra legem exceptionis non numeratæ dotis omnino est, vt commune interpretum placitum constituo ex Ias. in l. digno. nu. 10. cum seq. ff. de ver. obl. Rip. in l. femina. nu. 35. C. de secun. nupt. Palat. Ruin. in rub. §. xxxj. per totum. de donat. inter vir. & vxor. Zafin. l. si ita stipulatus fuero, in vj. §. vlt. ff. de verb. obl. And. Tira. de iure maritali, & affirmant receptum Curt. Jun. consil. vj. nu. 20. Iul. Clar. de don. q. ix. ver. sed pone. Iuan. Viuius lib. j. opin. lxxj. in fi. Atque hic in gratiosis mulierum fauoribus lubet huic impigro, ac ferè improbo labori finem imponere, quem, si vitam vltimas Deus optimus maximus annuat, locupletare, luculentius digerere, atque illustrare non desinemus, & si enim ex alio scribendi genere longè maiorem nominis splendorem, ac gloriam comparati agnoscamus, tamen multo potior atque antiquior apud nos studiorum vtilitas est, quos semper discere ac docere maiorem in modum itorum atque ite rum adhortamur, & nostrum hunc animum æqui boni consilere idemdem oblectamus.

De Similibus semper idem est iudicium, idque iure	}	<p>Diuino, Genesis 2. Canonico, c. Inter cætera, extra de rescriptis. Naturali, Cic. lib. 3. de Oratore. & l. prima §. Iuris autem. ff. de Iusti. & Iure. Gentium, l. 1. & 2. ff. locati. iuncta l. ex hoc. ff. de Iusti. & Iure. Ciuili l. non possunt. ff. de legi. & l. leges. 1. C. eo. ti.</p>
---	---	---

Similia sunt, quorum vna est qualitas D. Vldar. Zasius, consi. 9. lib. j. nu. 3. Alberic. in l. Non possunt, de legib.

Similibus sunt similia ritè applicanda. l. prima §. Sicut autem. C. de veter. iur. enuclean.

Similis æquitati ratio similia iura suadere debet. l. Illud ff. ad legem Aquil.

Paritas	}	rerum, arguit	}	Paritatem	}	iuris.
Diuerfitas				Diuerfitatem		

ENCHIRIDION

PARIVM AVT SIMILIVM QVAE IN
NOSTRO IVRE PASSIM REPERIVNTVR, OMNIBVS
STVDIOSIS PRACTICIS AVT IN FORO PVBLICAM

rerum administrationem affumentibus,
admodum vtile ac ne-
cessarium.

INDUSTRIA CLARISSIMI VIRI DOMINI IODO-
ci Damhouderij Brugensis, Equitis, U. I. Doctoris, quondam Caesarei, nunc vero Hispaniarum Regis
Consiliarij: atque eiusdem Regis Belgicarum Financiarum Commis-
sarij, elementario ordine commode
dispositum.

Abbatissa.

RIMO omnium in numero Parium hic pro-
deat Abbatissa, quae in rerum abbatialium admi-
nistratione, merito Abbati aequiparatur, vt notat
Bald. in cap. primo in principio. Qui feudum dare pos-
sunt, Abb. in cap. ij. in princip. de his, quae sunt à prae-
lat, sine consen. cap. Qui eo text. colligit, quod Ab-
batissa habeat sui monasterij liberam administra-
tionem, sicut & Abbas, quodque ad validitatem concessionis fienda
per eam, debeat sui capituli consensus interuenire. Ex quo & ipse sub
colligit, quod per Abbatissam. & Moniales, non obstante sexu femi-
neo, etiam disponuntur res monasterij. Abbatissa praeterea cum Abba-
tis iure aequiparatur, cum in iurisdictione seculari, tum in iurisdic-
tione ecclesiastica, quum & illa officia quoque conferat secularia, simul
& beneficia ecclesiastica, non secus quam Abbas ipse. cap. Cum dile-
cta, extra de confirmat. vtili vel inutili. Vide Abb. in ij. notabili, in gl.
ij. Plura vide in Regula, foeminae. ff. de reg. iur. per Philippum Decium, nu.
10. Non potest tamen Abbatissa excommunicare, ab officio suspen-
dere, aut interdicere, quia haec pertinent ad clauis Ecclesiae. Potest ta-
men monachos & clericos suspendere, & prohibere, ne celebrent in
ipsis ecclesiis. Caeterum, talis suspensio non est vere suspensio, quia
quamuis celebrarent, non propterea fierent iidem clerici celebrantes
irregulares. Praeterea non potest praedicare, nec confessiones audire,
nec moniales benedicere, nec aliud facere, quod ad ordinem sacrum
proprie pertinet, vt patet in c. Noua. extra de poenit. & remiss. Potest
tamen in matutinis Euan-gelium legere: vnde & diaconissa appella-
tur, cap. Diaconissa. xxvij. quae. 1. & etiam moniales seu subditas
monere & exhortari.

Abesse.

Abesse & inefficaciter adesse, paria sunt. Item, Paria sunt: Si quis à
principio non adfuerit, & si sine debita potestate adfuerit: sine hac
enim merito repudiari non secus quam absens, potest. l. Si quis sub co-
ditione. ff. de test. tute. l. Si quis in senatorio ordine. l. Eos qui. ff. de ri-
tu. nupt. Facit text. in l. ij. §. Sed & si sint sui. ff. de suis & legit. haere. l. j.
§. penultimo. incip. Cum autem. C. da cadu. tollen. D. Iason. in l. Quo-
tiens. in iij. C. de haere. dibus institu. D. Bartholo. à Chassanzo in suis
consilijs, consi. xxxix. incip. Nobilis, quondam vir D. Cyprianus & c.
nu. 2. Sic à simili, Religiosus qui corpore quidem matutinis interest:
in quibus tamen nec canit, nec legit quicquam officij in iis praestat,
sed toto illo tempore stertit, ac dormit, is à suo Praelato merito in-
elegantia, ac veluti absentia inculatur, & corripitur. Idemque videtur
confendum de illis, qui tempore diuini officij, aut Missae, nihil aliud
quam de rebus vanis garrientes, templum obambulant Iudicatur enim
hi, vel Missae, vel diuino officio prorsus abfuisse: quia in iis veluti praes-
entes, nihil pietatis exercuerunt, nec ex iis vllum salutarem fructum,
aut effectum consecuti sunt.

Item.

Abesse vel inhabiliter adesse, & prorsus non esse, in idem recidunt
Per lex. in l. j. §. Et quidem. ff. Quod cuiusque vniuers. nomi. vbi ait:

Et quidem non esse auctore vel syndicum, tunc quoque intelligitur,
cum is absit, aut valetudine impediatur, aut inhabilis ad agendum ad-
sit, quia qui valetudine impeditus adesse nequit, aut qui inhabilis ad
agendum adest, is perinde est ac si omnino non esset, aut non adesset.
Atque hanc sententiam comprobant Andreas Tiraquellus in legibus
connubial. & iure maritali. Glossa septima ibi. De son mari, nu-
mero vigesimo.

Aborsus.

Aborsus procuratus, aequipollent homicidio. Quod potissimum in-
telligendum est, si aborsus talis procuratur post animam corpori in-
fusam: aliis vero secus. Non enim is censendus est homicida, qui qua-
lemcunque aborsum procurat, antequam anima corpori sit infusa, quod
is factus actu nondum fuerat homo: licet per infusionem animae pos-
tea homo fieri potuisset. c. Aliquando & c. sequen. & c. Moyses. xxx. j.
q. ij. & c. Homicidium. de poeniten. distinct. j. & plene dixit D. Albertus
in l. qui in vtero. ff. de statu hominum. Ex his itaque paucis colligi
potest, quod qui factum animatum & qui factum non animatum
abortiri curant, diuersimode puniri debeant. Nam si aliquis per abor-
sum interficiat animatum factum, is summo supplicio puniri, affici-
que debet. Si vero nondum animatum factum abortiri curet, distin-
ctio tunc habenda est ista. Si is sit nobilis, tunc parte bonorum amissa
in insulam est relegandus: Si vero est ignobilis, damnatur in metallum.
l. Si quis aliquid, §. Qui abortionis. ff. de poenis. Huic etiam satis qua-
drat. l. tertia §. legis Corneliae. ff. ad l. Cornel. de sicar. & venefi. Et
ibi Hippolytus de Marfilis. Hic enim in animem factum aborsum pro-
curans enormiter peccat: & licet homicidium proprie non commit-
tat, homicidio tamen, eoque nefandissimo proximus est. Hanc autem
aborsus materiam latius discussimus in nostra rerum criminalium
Praxi. in editione postrema cap. lxxiij. De homicidio per venenum.
per totum.

Absens.

Absens quatenus par sit cum pupillo vel infante. Vide
infra, Iafans.

Absentia longa.

Absentia longa aequiparatur morti, eademque censetur, quantum
ad haereditatem consequendam vel ad beneficia consequenda, vel ad
similes dispositiones ecclesiasticas obtinendas. l. Multa. in principio.
ff. de condit. & demonstra. quod ait esse notabile Bal. in l. Mater tua.
nu. 18. C. de rei vendi. Istud quoque confirmat D. Nicolaus Boetius, j.
parte suarum aurearum Decisionum, quae. 10. lxxvij. nu. 2. vbi mul-
ta non incurritur, si haeres ex mandato Titij aliquid facere iussus fuis-
set, & is Titius interim mortuus esset, vel longo tempore abfuisset. Sic
etiam excusatur episcopus, si contulisset beneficium alicuius absentis,
qui tam longo tempore abfuisset, vt non temere ignorantiam e-
piscopus praetextere possit, an is tam diu absens viuus esset, an mor-
tuus. glo. in c. Cum non oportet. primo. de consecra. distinct. v. & Cor-
fetus in singulari, incipiente Vagabundus. Nihilominus, si is ab-
sans tandem reuertatur, non est priuandus suo beneficio, etiam
alteri

4. Ite collato: sed id ipsum absque vlla alia collatione aut solemnitate recipit & recuperat. Rebuffus in sua Praxi beneficii de reprobo. bene. viuen. collat. gl. in nu. 21. vers. excusat. Sic quoque capitulum episcopo diu absente omnia potest, quae potest eodem mortuo Inno. in c. Ad abolendam in fine gl. magna. extra de hereticis. facit c. Praesentata. extra de testibus, & quod dicit Isan. And. in c. Contra vnam de offi. delega. in vj. Card. in Clem. j. xvij. q. in fine. de offi. vicar. Sed haec quidem vera sunt, & solummodo locum habent, quando ratio absentiae & mortis aequiparatur: & non quando rationis incidit diversitas: qualis accidit in coniugio, in quo ob durtum mariti absentiam, vxor non potest praeterire mortem mariti, & ob id statim alteri nubere, sed requiritur vt de absentis mariti morte certa testimonia proferat: Nam tunc demum a lege mariti soluta habetur, & alteri tunc nubere in Domino potest: teste Paulo. j. Cor. vij. Et vt habet. c. In praesentia. de sponsal. Vide D. Franc. Ming. in consuetudine Aureli. artic. cclxix. tit. Des successions.

Accusatio sacerdotis.

Accusatio, testimonium, & ecclesiasticus ordo, pari ratione procedunt: sic vt quicumque non admittitur ad vnum, nec is admittatur ad reliquum. c. Beati. in fine. ibi. Quicumque sacerdotes non sunt, vel esse sacerdotes non possunt: tibi contra sacerdotem nec accusationem, nec testificationem vllam proferre possunt, nec contra. Sic D. Paulus Apostolus Timotheum instruit, ne aduersus presbyterum accusationem vllam recipiat nisi sub duobus, aut tribus testibus. j. Timo. v. c. Et Apostolorum successores statuerunt, ne sacerdotes Domini aliquos accusarent, & ne contra eos testimonium ferrent, qui sui ordinis non essent, aut esse non possent. c. Ipsi Apostoli. & ibi glo. in verbo, Nec esse. c. Testis. in principio, & c. Praesumunt. cum gl. in verbo, Testimonium. ij. q. vij.

Actio inualida

Non habere actionem, & habere actionem prorsus inualem, aut prorsus inefficacem: pari sunt. c. Ad aures. & ibi Panor. nu. 5 ad finem, extra de praescriptionib. Arg. ij. extra, de translatio. episcopo. Vbi sic dicitur: Paria sunt. Non habere quidem actionem: non habere sed eam quae exceptione elidi atque subverti possit. Quocirca sicut iudex potest repellere illum, cui nulla competit actio: ita & illum reuocare potest, cui actio competit, sed inefficax secundum Felin. ibi vers. Stantibus istis: & qui agit ad debitum in diem nondum adueniente illo die. ob id succumbit quia paria sunt. non habere actionem, & non posse agere efficaciter vnde qui ante efficaciter agere cepit, is adueniente, eo die denuo agere poterit. l. Grege. §. Si sub codi. & ibi doct. ff. de adil. edi. & l. Si mater. §. eandem. ver. Et ideo. ff. de Excep. rei iudi. Accurs. in l. j. ff. Si mens. fall. mod. dixer. l. Sed & si pupillus. §. Si instituta. & ibi gl. Bald. Vlbe. & Sal. ff. de Instito. & in l. Bebius. ff. de Pact. dotali.

Actio repulsa.

Actionem ipso iure non competere, & actionem iure competere, sed exceptione repellit: est autem inter se nihil differunt: ideoque & paria esse, quod ad effectum consentur. l. Nihil interest. ff. de reg. iur. vbi sic Paulus I. C. Nihil interest an ipso iure aliquis actionem non habeat, an eius actio per exceptionem infirmetur. Cui regulae siue legi conformis est regula, siue lex. Non videtur coepisse, ff. de eo. ti. de Reg. iur. Et ad hanc facit alia regula, quae habetur in l. Si quis obligatione. §. Non potest videri coepisse, qui stipulatus potest exceptione submoueri. ff. eo. tit. Specu. in §. Nunc videndum. nu. 19. ti. de Excep. & replica. Et per haec confirmatur, quod notat Bar. in l. Quod si maritus. §. Si quis autem. ff. de consti. pecu. vbi dicit: non debet illud, quod perpetua exceptione defendi potest. Facit ad haec quoque tex. in l. Debitor, & in l. Creditor. ff. da verbo. sig. Et latius Decius, in d. l. Non videtur coepisse. quem per occasionem videtur. Sed haec quoque ad titulum, Exceptio, referri possunt.

Actio ex Contractu.

Actionem oriri ex contractu, & actionem oriri ex pacto quod in est, aut inesse consentur contractui, aequipollent: quod clare exemplo ita declarari poterit. Si vendo tibi fundum precio centu, ex mea venditione tibi datur actio ex vendito ad fundum, & ex tua emptione mihi datur actio ad precium, & vtraque harum actionum oritur ex contractu eodem Veru si adiciatur tale pactu: Ego vendo tibi agru meu precio centu, vt tu vadas pro me Brugas, ex illo pacto, siue ex illa adiecta parti culpa pacti, nascitur mihi actio ad contractu, & ad pactu, id est, ad possessionem precii & itione ad Brugas. Haec autem latius & prenius explicatur apud D. Ioan. Bapt. Caccialup. in suo notabili tract. De pact. nu. 23. vbi multa quae huic loco accommodari possent citat iu exemplis (vt inquit)

laris crisis & luculentis, quae copendij gratia his inferere no' uit, sed ad ea quando vacabit, lectorem remitto.

Actio ex sententia.

Actio in factum orta ex sententia, similis est actioni in factum ex sententia orta. l. Actori. C. de reb. cred. & iurciar. quae sic habet: Actori delato, vel relato iurciurando, si iurauerit, vel ei remissum sit sacramentum, ad similitudinem iudicati, in factum actio competit, & ibi Bald. in ij. suo notabili. Vbi inquit, Similitudinem consistere & esse in parata executione: nempe in tempore, quod datur iudicatis, forte de oem dierum, per l. Promissor. j. §. Si sine die. ff. de constir. pecu. Cuius Baldi. verba apertius ibidem perquirere licebit. Eadem quoque post eundem Bald. refert D. Ioan. Berthach. in suo Repertorio, sub litera A.

Actus purus & purificatus.

Actus hic purus est, & Actus hic conditionalis est, sed purificatus: paria sunt, secundum Bal. in l. cum testamento. in fin. C. de testam. manu miss. vbi ait, liquidationem idem operari, quod purum ab initio. Et quod instrumenta, si habeant conditionem reuera purificatam, habeantur pro instrumentis puris. Idem quoque comprobatur in l. fin. §. Titius. ff. de vulg. & pupil. substit. cum glo. in verb. Duarum parum. Quin & idem probatur per Angl. qui idem ibi in effectu teneri, quod Bal. Idem quoque confirmatur per Alex. in l. hoc iure. ff. de verb. obliga. Et per D. Carol. Ruin. in suis consiliis, consil. cxxxix. incip. De duobus. nu. 7. vol. ij. co. qui ibidem paria esse declarat, si actus sit purus, vel si sit actus conditionalis conditione purificata.

Actus conditio.

Ad Actum quae necessaria est conditio, eadem & necessaria est ad actus effectum Vide infra sub titulo Conditio.

Actui consentire.

Actui consentire & actum celebrare, paria sunt. Sic quoque paria sunt (vt & infra monstrabitur sub titulo, Consentire) Consentire iudicanti, & consentire actui, siue iudicato, vel sententiae. l. Inbemus. & ibi Bar. nu. 6. & Alber. in fine. C. ad S. C. Velleia. & l. In adibus. §. quod filiusfamilias. ff. de den. Vbi dicitur, quod si filiusfamilias, patris iussu, aut cum voluntate patris aliquid dedit (inquit Pomponius) id perinde estimandum est, ac si pater ipse donasset. Item, si quis suo nomine rem mea Titio dedisset cum meo consensu & voluntate, id pariter ac si ipse rem mea Titio dedisset. Sic & Paulus I. C. de eorum manumissio ne donare licet: Is quodammodo manumissionem danare dicitur si in manumissio consentia eaque cum libera voluntate permittat. l. Et sic. ff. sol. mat. De quo plura per Tiraquellu. de vtroque retractu. §. j. gl. ix. nu. 106. & nu. 137. Sic contra, sicut minor non potest alienare rem immobilem sine decreto, ita nec potest alteri hoc facienti consentire aut permittere. Philipus Decius ad l. Aliud est vendere. nu. 4. ff. de reg. iur. l. In l. Tunc autem iuncta gl. ibi vel etiam iudicato. nu. 2. ff. de re iudic. Sic etiam paria sunt. Consentire personae facienti actum, et consentire actui. Nihilominus tutius est secundum Bar. exprimere vtrumque copulatiue: Sic, consentire iudicanti, et etiam consentire iudicato, paria sunt: quod ita etiam tenuit Bald. in c. fin. extra eodem tit. Quod itidem probat Iaso. loco supra alleg. et Soci. in suis consiliis, consil. xliij. nu. 18. lib. iij.

In Actu esse.

Aliquid esse in Actu, et esse in via deductionis ad actum: in iure paria sunt. l. diuortio. §. non solum. ff. sol. matrim. per quem text. ita dicit Bald. in l. qui sub praetextu. C. de sacrosanct. eccles. et Barth. Soci. in suis consiliis, consil. lxx. nu. 8. lib. iij. l. si impuberi. et ibi Barr. nu. 2. ff. de tut. et curato. dat. ab his. et in l. xij. rubula. si qua pluvia nocet, id est, nocere poterit. Et apud Labeonem, si rationes tractasse videbitur id est, videri poterit. l. Labeo. ff. de statuli et quae actui propinqua sunt, secundum ipsius naturam requiritur. l. penult. ff. de milit. testam. l. O ratio. ff. de spontalib. Rursum Pomponius. Quid ergo si coepum sit argumentum fabricat, nondum tamen perfectum, yrum facti, aut in facti, appellatione contineatur: Sed puto magis facti. l. et si. §. infecti. ff. de aut. et argen. legat. Sic et nouitij monachi ab Episcopo ordinari possunt, in cuius diocesi ipsorum monasteriu situm est, idque post sola ipsorum ingressione, et ante omnem aliam professionem, ad quam primo anno rederelet, dum modo coest, id monasteriu esse sub diocesi illius episcopi ca. Cum nullius. et ibi gloss. ad ver. Religio. de reperi. ordi. lib. vj. quos videtur. Quia enim sunt in actu ad professionem, et ad capan latim tendunt, ideo et pro professis habendi atque ordinandi sunt.

Actus validus,

Actus est validus, & Actui nihil opponi potest. Vel, Actui, nullitatis nihil opponi potest: paria sunt. Quo circa fideiusor, qui cogitur solvere ylturas, is eadem ylturas à debito principali repetere potest, nõ secus quàm si de iure indebitè soluisset, vt notanter concludit Alber. in l. j. in ver. Ego hanc q. de facto habui. C. de summa Trinit. & fid. cath. Vide Bar. in l. j. ff. quod quisque iur. & Ioan. Monach. ad c. licet Episcopus. & ibi in additione Philippi Probi. nu. 9. de præben. & dimitt. lib. vj.

Adeffe.

Adeffe, & per contumac. am abesse, in iure sunt paria: nempe quantum spectat ad reuocacionem minoris in integrum, vel ad sententiam ferendam, in qua tum reum tum actorem centemus interesse, quando vocatus per contumaciam abest. Vp. ai. in caut. prima. §. causa autem. ff. de minori. xv. annis. & ibi Bart. & Bald. qui textus semper ad hoc idem per eundem Bald. allegatur, scilicet, quod in his quæ hinc causa cognita requiratur se. per parte. adeffe præsentem, vel per contumaciam absentem. Vide infra, Præsentem esse.

Adoptio, Adoptiuus filius.

De adoptione. Vide mox, infra sub titulo, Arrogatio Et inferius sub titulo, Filius.

Adulterium.

Hiduo reperti sunt simul in vno concubantes lecto. Et hi duo commiserunt adulterium: paria sunt, vt inquit Bal. in c. j. circa finem. Quib. mod. seu. am. verfi. Quæro, nunquid sit idem dicere. Talis in lecto iacuit cum vxore domini sui, & talis cum vxore domini mœchatus est. Et respondeo quod sic, quod idem cenferi debeant, vt notatur per gl. j. in verbo, Delictum. in l. Gaj Casij. ff. de fideicommissar. libert. Et hoc dictum Bal. refert & sequitur Alex. in suis consiliis, consil. lxxvij. in epifen. In causa & lite. nu. 2. vij. volum. Vbi dicit, quod idem sit dicere. Talis iacuit cum tali muliere, & dicere, talis cum ea muliere adulterium commisit. Atque huius sententia fuisse reperitur Barth. Cepolla in suis consiliis, consilio iij. num. 10. dicens quoque paria esse, iacere in lecto cum vxore alterius, & cum eadem vxore adulterium per petrare. Quin & hinc sententia non absimilis est tententia Socii. minoris, in sua ij. parte consiliorum, consil. xxxij. nu. 15. Eadem quoque sententia confirmatur per tacitam scripturam in qua quotiescunque adulterium aut fornicatio notatur, eadem per verba dormire exprimitur, vt in Genes. c. xxv. de Ruben, dicitur, quod dormiuit cum Ba. la concubina patris sui. Et vxor Putipharis dicebat ad Ioseph, Dormi mecum: Genes. c. xxxix. Quibus locis verbum dormire accipitur pro coire: nempe quod per consequentiam eidem effectu æquiualeat. Nõ enim vir & mulier ad simul condormiendam in vno lecto nudi conueniunt, & consentiunt, vt psalmos legant, aut vt precibus coniunctim insistant, aut solummodo sacra colloquia tractent, sed potius, vt quoddam is locus, & oblata occasio possit, perficiant.

Aduocatus & Miles.

Aduocatus autè, & Cõsiliarius iura ipsa ac ratio equiparant militibus stipendiariis. Patriaque periculis capitum strenuè defendentibus. I. Aduocati. C. de aduoca. diuerso. iud. c. Süt enim Aduocati, itè & Principi. & Rerumpu. consiliarij. Reipubl. non minus, imo multò magis vtilis, & necessarij, quam strenuissimi quoque armorum milites, Impe. Leo. & Antro. Quia Aduocati ambigua quæque facta causarum suis consiliis duntaxat, prudentiaque & suis defensionis viribus in rebus tum publicis, tum priuatis, sæpe prudenter lapsa erigunt, fatigata reparant, atque ideo non minus humano generi præpudent, quàm si præliis strenuisque factis, ac propriis vulneribus, suoque sanguine patriam, parentesque seruarent, Et (vt iudem inquirunt) non solos nostro imperio militare credimus illos, qui gladijs, clipeis, & thoracibus nituntur, sed etiam Aduocatos. Quod illi de Aduocatis efferunt, id de consiliarijs quoque, & de similibus causarum patronis cõsensus esse puto. Militare enim: tibi quæ illi pro patria. Imò verius, atque etiã præclarior patris militare dicitur, quicquid que causarum sunt patroni, quæ ignaui quiddam milites. Quia illi nõ minus, quàm isti gloriose vocis cõsiliis munimur, laborant, & posteros defendunt, quæ qui armis, & corpora libus viribus patriam seruari iactant, sicut ibidè & Bal. & Sali. & alij ipsorum sequaces aperte restantur. Et quæquæ hæc lex nequaquam videatur lata aut cõdit, aut edita à prædictis Impera. Labeo. & Ant. sed ab ipsi. Aduocatis, eadè tamè est verissima, & ratioi & æquitati maxime cõsona, atque ideo talium aduocatorum, & cõsiliariorum prudens vita, a-

lio. & cordata cõsultatio optimo iure tutissimaque militia appellanda est, ut ob varias, & eui terribilissimas causas cum ratione & æquitate cõsentancas, tunc ob in signes, & claros honorem titulos, in eadè lege cõtectos, & aduocatus, & cõsiliarijs huiusmodi meritis attributos. Castrenses enim milites per sepe periculosam suo Principi nauat operã patriaque suã nõ raro sua temeritate, & incõsultè hostium deprædationibus, expositã tradunt si prudētibus aduocatorum, & cõsiliariorum cõsiliis nõ regatur, nec si ipsorum temeraria audacia. & militiã diuifuror aut imperitia sanis cõsiliariorum cõpescatur monitis, aut firmis, cõtrariisque tereperur rationibus, sicuti terminuentas, & exẽpla certius quã scripta perdocet. Quod agnosces Pirchus Epirota. Rex victoriosissimus, non immeritò in summis delictis suũ Cyneam habuit, aded vt non raro apud suos gloriari & prædicare consuevit, quod dnyius Cyneæ dulcissimo eloquio, & prudēti cõsilio plures expugnauerit ciuitates, quàm cum multis militum turmis, alioqui etiam instructissimis. Cæterum quæ hic de aduocatis, & cõsiliarijs, iure ac ratione militibus impenduntur equiparandis dixi, ea solũ modo intelligenda sũt in iis, quæ ad protectionem, ac defensionem patriæ faciunt. In genere enim, atque in vniuersum, vel in omnibus, cõsiliarijs, & aduocatis cõterre cum militibus, aut cum militum viuendi ratione, & moribus, id nemo cordatus vnquam cõcesserit. Horum enim mores, viuendi ratio, si des, studia, & moriendi terminus, tam ab ipsorum moribus, & vita distidet, vt id nulla probatione indigeat: quum id cõmuni, quotidianaque experientia conspiciamus. Imò quod & vulgus ipsum, atque adeo aduocati ipsi, & ipsimet etiam milites verissimo testimonio (victurum fateri velint) sapienter comprobant. De aduocatis pauca quædam etiam comperies infra sub titulo, Postulare.

Aduocare, Postulare.

Aduocare, & Postulare. Sic Aduocati & Postulantes in iure sunt paria. Vt aliquando latius d. cetur infra sub verbo, Postulare.

Alligare Allegatio.

Alligare aliquid, & nõ probare, & nihil allegare, paria sunt, & in iudicio recidunt. Allegare enim in iudicio non sufficit, nisi eadem allegata rite probentur. I. si manumissus. C. de libert. & eorum libe. Vbi etiam dicitur, quod non sufficiat patronum allegare ingratitudinem libero, ob quam eum in seruitutem retrahere conatur, nisi eandem & probet. Sic & Specul. idem asserit in titu. de interrog. quæ fiunt ante litem contestatam. §. j. verfic. sciendum. Quæ circa quorundam iura aliquid concedunt alleganti aliquid factum, id potissimum intelligatur cõcedere, si illud factum quod allegant ab ipsis sit probatum. Alex. in suis consiliis, consil. lxxvij. lib. v. Ideo dicit Archidia. ad cap. noli timere, xj. q. iij. Quæ circa doctorem quantumvis magno, si quid alleget, non tenetur credere, nisi opinionem suam, & quod allegat, ratione, & auctoritate comprobet, vt notatur ca. ego solis. ix. distin. Idem notauit D. Nicolaus Euerard. in loco ab auctoritate. & l. siue possidetis. C. de probat. Vulgata enim iuris est regula, quæ dicit. Non sufficit dicere, vel al legare aliquid, sed requiritur, vt dictum & allegatum legitime probetur. I. si prius. iuncta gl. in verbo egisset. ff. de oper. no. nuncia. Et in l. j. in princip. & ibi gl. in verbo, dicitur. ff. quadrup. pau. fecit, dicitur. & rex. in c. dilecti. ibi, Opposita & probata, extra de except. & l. j. in princip. iuncta gl. in verbo, dicitur. ff. de dolo. Et Petr. Paulus Parisius suis in consiliis, consil. x. nu. 35. & in consil. cxij. in j. part. Quare in quacunque causa, siue ciuili siue criminali, cum allegata, non sunt probata, sed solummodo simpliciter allegata, talis quidem nuda allegatio nihil prodest, nec quicquam ad condemnationis effectum operari potest, vulgata & ad multa applicanda l. ij. quam frequenter allegant Aduocati. ff. de probat. l. actor. C. eo tit. §. quod autè diximus. Inquit, de legat. l. qui accusare. C. de eden. & l. res. C. de rei vendi. quæ potestatem lex omnium scriptorum iudicio, & singularis est, & aurea, & cõ lege Moisaica planè cõformis, qua iubet Dominus per Moysen, iudicibus Israël, vt in ore duorum, vel trium restitutum tatum quis pereat, & interficiatur: nemo verò occidatur vno cõtra te testimonium dicente, Deutero. xvij. Et Paul. ad Timoth. v. Aduersus presbyterum accusatione noli recipere, nisi sub duobus, aut tribus testibus Hac de causa quoque Paulus ipse refutaui quæcunque Tertullus orator Iudæorum, aduersus ipsam cotam iudice Fortice allegauerat: quod scilicet allegata non probabat. Act. xxxij. c.

Aliena seruare, & corrumpere.

Aliena sibi seruare iniuste, & aliena inuadere, aut aliena corrumpere contra Deo, sunt paria, vt est textus in c. Sæpe. extra de restitu. spoliat. & in c. decimæ. xvj. q. j. & ibi gloss. in verbo, Inuadunt. Atque hinc verum est, quod dici solet: si quisquam rem alterius inuenerit, & eandem nõ restituerit, is de furto tenetur: non secus quàm si rem eandem aut vi, aut fraudulenter ab alio subtraxisset. l. falsus. §. qui alienam, ff. de

ff. de furt. in c. si quid. xxiii. quæst. v. si quid inuenisti, dicit text. & non reddidisti, rapuisti. & quantum potuisti fecisti, quia plus non inuenisti. Atque ad huius similitudinem, qui alienam rem petenti denegat quam reddere, si veller, possidetis idem coram Deo committit, ac si rem andem violenter eriperet. Deus enim (vt scrutator est cordis) ita & cor interrogat. hoc est, secundum cordis affectum magis iudicat, quam secundum opera manuum. Ita tenet eximius & insignis doctor D. Ludouicus Montali Biracensis in suo pulcherrimo tractatu super reprobatione sententia Pilati. num. 72.

Alienatio, Alienare.

Alienatio omnis habens titulum onerosum, venditioni similis est, per l. statuliberi. §. quintus. ff. de statulib. vbi translatio à scripto hæredem in legitimum, venditio dicitur. Ad huius similitudinem & is, qui rem alterius permutatam accipit, emptori similis est. Item, qui rem in solutionem accipit: vel qui lite æstimata rem tenuit, is tantquam rem emptam accipit. l. fin. ff. ex quib. caus. in possess. eatur. l. litis æstimatio. ff. de vsucapio. pro empto. Et latè Fabianus de môte sancto Seuer. in tract. de empt. & vend. q. ij. in prin. Et D. Vldaric. Zas. in l. apud Celsum. §. auctoris autem. num. 9. ff. de dol. mal. & mer. except.

Alienatio bonorum.

De alienatione bonorum faciendâ, vidè infra sub capitibus Furiosus & Pupillus.

Alimenta, & Dos.

Alimenta, & Dos in iure æquiparantur. Præiulia enim alimentorum, quæ tractantur in l. Mela in princ. ff. de aliment. & cib. lega. eadem quoque ad materiam dotis iure similitudinis trahi possunt, hoc modo. Quemadmodum enim causa alimentorum, nullam agnoscit compensationem, nullamque admittit appellationem, sed in iudicio celerem meretur expeditionem, ita & causa dotis semper & vbi que præcipua est, & omnibus causis est præferenda. l. j. ff. sol. matr. Quocirca sicut mater diues tenetur alere filiam inopem, quando pater est egens, §. illud. in authen. v. lic. matr. & auia. & l. pen. ff. de lib. agnoscen. ita etiam hoc casu tenetur filiam dotare. l. neque mater. C. de iure dot. & ibi Salicet. Bald. Cyn. & alij. Et Nicolaus Euerard. in loco ab alimentis ad dotem, vbi ista pulchrè declarat. Item contra. Sicut filius ingratu alimenta rectè denegantur. l. si quis à liberis. §. idem Iudex. ff. de lib. agnoscen. l. vlt. C. de alend. liber. Sic pater, aut filia ingratæ dotem non iniuria denegat. l. vlt. C. de dot. promiss.

Alimenta, & pia causa.

Alimenta & pia causa in iure sunt similia. Quare sicut alimenta egentibus dare pro seipsum est, & ex fonte pietatis manat. l. Nescimus, in princ. ff. de alim. & cib. leg. l. Alimenta. C. eo. tit. Ita & pius est, & Deo gratum, si iudex diebus festis de causa cognoscat. l. ij. ff. de feriis. Vtque eodem modo de quibusvis causis ad necessitatem, & commoditatem proximis, festis diebus iudicandis censendum est. teste Matthæo Evangelista xij. Quæ tamen omnia intelligenda sunt, cum inest maxima necessitas, sicut optime Theologi docuerunt: quoniam violare festum sine necessitate semper peccatum est. Omnibus causis, & feriis præferenda est gloria Dei, & necessaria causa proximi, in qua prima Dei gloria & legis impletio consistit, iuxta illud. Qui charitatem habet, legem impleuit. Sabbatum enim propter hominem, & non homo propter sabbatum factus est. Mar. ij. Et quia Christus se sabbati dominum vocat, optimo iure, qui quæ Christi sunt querit, & iudicat, is tantum abest, vt sabbatum violet, vt illud magis sanctificet, & ad gloriam Dei, qui sabbati Dominus est, verius transigat. Quocirca & Christus Pharisæorum superstitionem aperte tedarguit, quod pium suum miraculum de curata in sabbato muliere incuruata, & de curato hydro-pico incuruato, & inceperent, quum ipsi interim bouem, aut asinum in fossam delapsum ex fossa extrahere non metuerent. Lucae xij. cap. & xliij.

Amatorius.

Artis amatorie magistri, & Veneficæ, in iure ciuili æquiparantur, non minus in facto, quam in poenis. Ideoque pari supplicio in ambos animaduertitur. l. eorum. in princ. C. de malefic. & math. perinde legibus exosi esse dicuntur, qui magicis accincti artibus contra salutem hominum aliquid attentant, atque. hi qui pudicos animos ad libidinem desflexisse conuincuntur. Quod & confirmatur per l. si quis, aliquid, §. qui abortionis. ff. de pœn. Verum an idem fiat de iure canonico, hoc est, an eadem in vtroque pœna canonice constituta, an diuersa, hic breuitatis causa prætereo, quod de eo non nihil meminimus nostra Praxi rerum criminalium. cap. lxj. de crimine læsæ maiestatis diuina. num. 108. in postrema editione.

Amantes.

In amantes nulla ferenda est sententia, vt in mortuos j. Furiosus.

Amicitia, coniunctio.

Amicitia, & coniunctio æquiparantur. dicit textus celebris in l. i. c. celsiori. ff. de neg. gest. quod amicus potest agere sine mandato pro amico: cum cautione de rato habita: sicut coniunctus pro coniuncto, Glo. in verb. Non erat rectum, super articulo tertio, tertij tractatus Ioannis de terra Rubea contra rebelles suorum regum. Et idem operatur coniunctio amicitia, quod sanguinis.

Amici, Affines.

Amici, & Affines æquiparantur, vt est bonus textus, & qui à quocunque bono scholari obliuisci non debet. in c. Perrus. in ver. Cognati & amici. eodem titulo. Vide plura per glo. super ver. Non erat rectum, super artic. iij. tertij tractatus Ioannis de terra Rubea contra rebelles suorum regum.

Amicus fictus, Hirundo.

Amicus fictus hirundini æquiparatur. Ioannes de terra Rubea contra rebelles suorum regum, in glo. super verbo, Non erat rectum. De quo loquitur Cicero ad Heren. lib. iij. retho. vbi dicit. Ita vt hirundines æstiuo tempore adsunt, frigore pulsæ recedunt ita ficti amici sereno vitæ tempore præsto sunt, simul ac hyemem fortunæ viderint: enolant omnes. l. id. de summo bono. lib. ij. In prosperitate iuncta est amicitia: nescitur vtrum persona, an felicitas diligatur? Ita verbaliter recitat Gregorius, moral. vij. Eccles. vj. cap. dicitur. Verè est amicus mensæ, & non permanet in die necessitatis. Diog. Laert. de vi. & moribus. philos. Vis experiri amicum, calamitosus fias: Aurum in igne probamus: Amicos autem in aduersitatibus decernimus. Quid. lib. j. arist. ele. vij. Donec eris felix multos numerabis amicos, Tempora si fuerint nubila, solus eris. Alpices vt veniunt ad candida tecta columbar. Accipiet nullas sordida turris anes Horrea formicæ veniunt ad igna nunquam. Nullus ad amissas ibit amicus opes. Sed quid, nonne cum fortuna stat, caditque fides? In summa diligitur necino, nisi cui fortuna secunda. lib. ij. Quid. de Ponto.

Item.

Amicus fictus, & verus amicus æquiparantur. glossa super verbo, Nihil mentiarur. In tractatu Ioannis de terra Rubea contra rebelles suorum regum. Adde Aristot. libr. ix. Eth. vbi de testatione fictionis pernitiosæ dicit. Qui fingit se amicum, & non est, peior est eo, qui facit aut cudit fallam monetam. Seueri. Boetius de consola. philoso. lib. iij. prola. v. relatus à gloss. super verbo, Hostis. in cap. ij. xcij. distinct. Quæ vero (inquit) pestis efficacior est ad nocendum quam familiaris inimicus quasi dicat nulla arg. l. ara. C. de dolo. Vnde non est deterior hostis quam fictus amicus, non odium grauius, quam simulatus amor Vnde illud etiam, Mus in pera. & c. arg. §. item. præcepit, si est. xliij. q. j. & c. ceret. xij. quæst. j. Aug. ad Vinc. Donatistam & Rogatistam, & habetur v. quæst. v. cap. non omnis qui parit amicus est: nec omnis qui verberat inimicus. Meliora enim sunt verbera amici veri, quam voluntaria oscula inimici ficti, qui se pro amico gerat. Diogen. Laert. de vita & moribus philosophorum. Magis amicorum fictorum inuidiam, quam inimicorum patentes insidias cauere debemus: illud enim celatum, hoc verò apertum malum est, nocendique fraus, cui (quis non speratur) ad nocendum potentior est. In amicitia enim & fidelitate vera nihil fictum, nihil denique simulatum, & quicquid in ea est verum, non fictum: voluntarium, & non coactum est.

Amittere conspectum rei.

Amisisse conspectum rei quæ facile recuperari poterit, & non amisisse eiusdem conspectum, in iure sunt paria. argumentum l. Clauibus ff. de contrah. empt. & §. item si quis merces Institut. de rerum diuissio & lege prima §. si iusserim. circa fin. ff. de acquirenda vel amittenda possessione. Vbi dicitur, Si animal quoduis semel captum ita prioris domini custodia effugisset, & in priorem naturalem libertatem redisset hoc est, si sic euasisset, vt vel ex prioris custodientis, vel occupatoris oculis effugisset, vt ipsi difficilis esset eiusdem animalis aut persecutio, aut receptio, tunc idem animal censerequit amisisse, & nihil iuris in idipsum sibi competere. Sed si capientis oculos, aut non effugisset, aut si effugisset quidem ipsius oculos, sic tamen vt ipsius persecutio, aut receptio nõ vique adeo esset difficilis, remanet idem animal receptum in eiusdem primi occupantis potestate. §. Fer. & §. A plium. & ibi docto. Institut. de rerum diuissio. l. naturalem. & lege Pomponij. ff. de acquir. rerum domi.

Amor, Furor,

Amor comparatur furori, & amans comparatur ebrio & etiam furioso. glossa in §. in verb. bacchata. in situ. de succel. sublat. vt enim vino quis capitur, vel Baccho: ita & amore. Item furore amoris nil vehementius inuenitur, vt in Authen. Quib. mod. natu. efficit. legi. §. illud. colla. vj. vt maxime in iuuenibus. vnde verius:

*Militat in teneris annis amor poppes amarus,
Est in canice ridiculosa Venus.*

Et illud.

*Exultat lenitate puer, grauitate senectus:
Inter vtrumque manens stat iuuenile decus.*

Facit c. cum iuuentute. extra de præsump. & D. Io. Berthachinus in suo repertorio primæ partis, sub verbis Amans & Amor.

Annus,

Annus in instrumento expressus. Vide infra, instrumentum.

Non apparens.

De non apparentibus, & de non existentibus, idem in iure est iudicium. ff. de contrahenda empt. l. in lege. quæ dicit, neminem nec vendere, nec ad possessionem accipere posse, quod in rerum natura, aut non est, aut non apparet. Atque hinc dicit Lapidicinas nullas esse, nisi quæ apparent, aut quæ actu excidantur, vel effodiuntur. Si quis enim cæcus de occultis, & non manifestis adstruere vellet, is eadem opera, sed cæcè, totum fundum lapidicinam adstruere, & pro lapidicina vendere posset, si vel in ylla fundi parte lapis apparet. iuxta glo. ibi, in verb. Quod non sit. Vbi notat huiusmodi pacta referri ad ea quæ apparent, & non ad futura, aut occulta, quæ apparere poterunt, allegans ad hoc nonnullas alias leges, quas ibidem videre licet. Vnde non esse, & non apparere non immerito paria esse diximus. Quod tamen locum non habet in rebus incorporis, & diuinis, quæ quamuis omnino non apparent, eadem tamen, non esse nemo vnquam censuerit, qualia sunt anima, Deus, spiritus, virtutes cælestes, & cum his omnia ea quæ sunt fidei, & spei. Quare quæcunque redimus, aut speramus eadem extant, sed sensibus nostris non viuicadeo apparent, quod in iis sensus nostri, & humana ratio citissimè fallantur, vt de iam dictis fide, & spe. Item de Trinitate, & vnitate, & de reali existentia corporis Christi in Eucharistia, de inferno, vel de loco damnatorum, de Paradiso vel loco beatorum clarissimè patet. Atque hinc est, quod Paulus, loquens de fide, ait quod sit substantia rerum sperandarum, argumentum non apparentium, ad Hebræos. xj. cap. Nihilominus si apparentia pro his, quæ vel intellectui, vel certis scripturarum testimoniis, vel per propriam confessionem fidei nobis apparet, vel manifesta sunt, hoc sensu etiam quæ religionis sunt ac fidei, nobis longè certius apparere debent, quàm quæ sensibus nostris apparere videntur. Sensus enim nostri citò falluntur, sed quæ Dei omnipotentis eloquio (qui nec fallit, nec falli potest) enuntiata sunt, quæque diuinis scripturis, signis, & miraculis diuinis (& denique omnia quæ nobis credenda proponit ecclesia) comprobata sunt, ea nobis debent esse indubitabilissima, & certius existere, quàm quæ sensibus obiecta sunt. Atque hoc est, quod Paulus scribens ad Hebræos. cap. ij. de certitudine veritatis euangelicæ dicit, Quæ salus nostra (scilicet hæc euangelicæ) cum initium accepisset enarrandi per Dominum ab eis, qui audierunt in nos confirmata est, contestante Deo signis, & portentis, ac variis virtutibus, & Spiritus sancti distributionibus. Huic quoque conforme est illud Marci vltimo cap. vbi loquitur, de signis huiusmodi prædicantibus confirmantibus. Illi (inquit) abierunt & prædicauerunt vbiq; Domino cooperante, & sermonem confirmante sequentibus signis. De his superioribus vide etiam infra sub capite, Non esse, seu non apparere.

Appellatio, Appellare.

Appellare, & sententiam recusare sunt paria, aut æquiparantur, testante glossa in verbo, videatur. in fin. in cap. ij. de consuet. lib. vj. Quia sicut in appellatione requiritur appellandi causa rationabilis, ita & in reculatione. Vnde D. Paulus iuste recusauit iudicium, & sententiam Præsidis Festi, coram Iudæis, ad Cæsarem appellauit. Act. xxv. cap. item sicut appellatio ex debita causa conceditur, sic & sententiæ recusatio, c. super eo. ij. iuncta glossa in verbo, sicut appellationi extra de appell. Quod tamen verum est per omnia, vti recitari solet in dicto capi. super eo, vbi videre.

Appellare frustra, indebitè.

Appellare frustra, sive temerè, & non appellare, paria sunt. c. non se huius, & c. Romana. de appell. vbi dicitur, quod sicut Iudex, qui de

causa cognouit, & de causa iudicat, suam sententiam exequitur, si ab eadem appellatum non fuerit: ita quoque facit quando appellationem comperit esse temerariam, & in iure non esse fundatam, sed ad solam contumacia notam euadendam, & ad suam nequitiam tegendam solummodo esse assumptam. Quare non immerito paria esse diximus, quantum ad executionem sententiæ. Omnino non appellare, & appellare frustra, indebitè, v. l. temerè Card. in Clem. j. in vj. notab. de dolo & contuma. Nam sicut sententia executioni committitur, si ab eadem appellatum non fuerit, ita quoque si ab eadem temerè appellatum fuisse, hoc est, ob causam quæ in iure appellationem non admitteret, l. ij. C. quib. prouoc. non licet. Atque vera sunt, & applicanda ad omnes causas, quæ paratam executionem habent, & de quibus, sic temerè pertinaces qui iam appellare consueuerunt. Sicut late Rebuffus, ad constitutiones Regias, tomo ij. in tract. De sententiæ executione sive executore commo. rat. Et Pan. in c. cum venissent, numero 10. extra de eo qui mitti. in poss. au. rei seruandæ. A quibus appellari non liceat, & in quib. caus. infra, Senatus.

Appellare, & non progredi.

Non appellare, & appellare, sed appellationem non persequi, sive ab appellatione desistere, vel appellationi renunciare, paria sunt, vt est decisio Rotæ prima, in nouis, sub titulo, de appellat. Ita tenet, D. Nicolaus Euerard. in suis responsis, siue consiliis cõf. xxvij. nu. 40. Idem quoque late comprobatur per D. Carolum Ruinum in suis cõsiliis, cõf. liij. num. 38. incip. Visis omnibus in suo volumine consiliorum vbi aperte explicat, quando prædicta sunt paria, quem ibidem te consulere velim, Atque hinc euenit, quod quoties aliquis appellauit, & appellationis apostolos (vt vocant) intra triginta dies non petit, id perinde est, atque si non appellasset, c. ab eo. de appellat. lib. vj. Clem. ij. eod. tit. Quare sicut sententiæ veram habet executionem, à qua non est prouocatum, ita quoque illa sententia, à qua est prouocatum, sed appellans suam appellationem debito tempore non persequitur, verè executioni sit obnoxia. Authen. Et qui. C. de temporib. appellat. c. Cum sit Romana. de Appellat. Qui enim serò quid ageat tentat, is nihil agere intelligitur, & ipsius appellandi ius retrahitur, & prorsus extinguitur. iuxta arg. l. Neratius. ff. de manumiss. testam. Atque ideo talis seræ appellationis processus non valet, nec sententiæ, quæ in eo processu fertur, quia ob indebitam, & seram appellationem; appellationis Iudex censetur incompetens, & nullus, Clementi. Si appellationem. de appellat. Et Alexander consil. lxxij. incip. Viso processu. lib. vj. & consil. lxxxij. ibidem. Et Anchar. consil. cccclv. incip. Jam dilata. Neque ad hæc valet vlla sententiæ confirmatoria, vel infirmatoria ad excipiendum. Bald. in d. Authen. Et qui.

Appellationis tempus.

Appellatum esse, & esse infra appellandi tempora, paria sunt. D. Philippo Franco teste. in cap. j. num. 20. de testam. lib. vj. Idem confirmat glossa in l. vnica. ff. nil nouæ. appell. interpos. pro qua glossa est textus in capitulo, Non solum in verbo, Innoquata eodem libro sexto, de appell. Et Anton. Corsetus in suis singularibus, singulari in verbo terminus. numer. i. Ex quibus notandum est quod sicut post appellationem interpositam, (sive ea recepta sit, sive non recepta) nihil innovari potest, & si quid fortassis tunc innovatum vel attentatum esset, id iure rescinditur & reuocatur sic quoque pari ratione, si quid esset tempore appellationis adhuc interponendæ innovatum, id quoque prorsus inualidum esset & rescindendum. Nam sicut post appellationem à definitiua nil innovari, aut attentari debet, vt supra in dicto cap. Non solum. j. responsio. sic ne quicquam eadem lite, aut iure pendente, quod condemnato ad appellandum competit, innovari aut attentari debet. Sed hoc appellationis ius intra decimum diem terminari debet. Intra quem diem appellaturum suum appellationis ius manet integrum. Indultum enim à iure beneficium nemini auferendum est. ca. Indultum. de regul. iur. lib. vj. & cap. de his. in fin. xxvij. dist. Et per consequens sicut ius ipsum nulli debet auferri, ita nec spes ad idem ius alicui præcipi debet. l. si vsufructus mihi. in princip. ff. vsufruct. quemadmodum cauea. & l. si vxor. §. j. ff. de adult. Porro si appellationis tempus expirasset, tunc demum censetur iudicium suum debere sortiri effectum. cap. quod ad consultationem. de re iudic. de hoc dicit Ioan. de Ana. esse textum singularem de iure ciuili. in l. sententia. §. hæres. in fin. ff. de appellat. Vbi dicitur, si per hæredem transactum fuisset, sed non appellatum, ea hæredis sine appellatione transactio legatariis non obesset, sed prodesset. & appellandi ius omnino tolleretur, quia si voluisset, appellare potuisset. Quod non fecit, sed per transactionem appellandi ius suum perdidit. Eundem igitur effectum sortiri debent, appellatum esse, & tempus appellationi concessum nondum expiratum esse. Quod etiam placuit Angelo Aretino in d. l. vnica. Quia & hæc etiam confirmat præfatus D. Anton. Corsetus supradicto loco singulari.

Approbo.

Approbo.

Dicitur, Ego approbo, & dicere ego non contradico, & econtra, paria sunt. Facit ad hanc l. qui enim, §. j. rem rat. haber. & quod notatur. l. si abfentis. C. si cert. per. Bald. in l. ne in arbitris. C. de recept. arbi. Et ideo si quis ad obfectionem vel intercessionem alterius diceret. Non contradico, vel non nego, is idipsum consentire ac fati se videatur. Ut notant doct. ad c. per tuas. ad verbum negare. de condit. appo. Et Hieronymus Cagnoles ad l. qui tacet. ff. de reg. iur.

Arbitrari Male.

Arbitrari perperam, vel nulliter, & non arbitrari, censenda sunt paria. l. iij. §. condemnatum. ff. de re iudica. & l. non putavit. §. non queris. ff. de bon. posses. contra tabul. Et Carolus Ruinus in suis consiliis. conf. xlij. incip. Circa questionem. nu. 4. in iij. volu. consiliorum. Et ideo sicut iudex qui sententiam tulit (vt ita dicam) nulliter, is non facit litem suam. Ut est gl. in l. finali in prin. ff. de var. & extraord. cognit. Et Ange. & alij ad l. primam. §. hac autem verba. ff. Quod quisque iuris. Ita quoque nec arbiter facit litem suam, si laudum est nullum, hoc est, si arbitrium suum protulerit nulliter. Quemadmodum contra, Arbiter litem facit suam, si sua sententia valeat. idemque casus emergat quo iudex litem suam facere soleat. Sicuti opinatur Marc. Ant. Patavi. in tractatu de compromissis. questione ix. numero 89. Specul. in tit. de arbit. §. j.

Arbiter Arbitrium.

Arbitria, & iudicia in iure sunt similia, vel (vt alijs placet) Arbitria in omnibus sunt instar, vel ad similitudinem iudiciorum redacta, nisi speciale statutum reperiat contrarium. l. cum ibi notatis per gl. Odofred. & Doct. ff. de recept. arbi. Hanc quoque iudicis & arbitri conuenientia, probatur per illud Luce xij. Vbi quidam est turba, ibi Christus respondit. Quis (inquit) homo me constituit iudicem, aut diuitem super vos? Vtique per hoc responsum satis adstruere visus eandem esse arbitri cum iudice paritatem, & certe nullum aut admodum exiguum inter iudicem, & arbitrum esse debere discrimen. Nihilominus tamen hi in quibusdam tum in principio, tum in medio, tum in fine pares reperiuntur, eosdem tamen in quibusdam tum in principio, tum in medio, tum in fine differre monstrabimus. Conueniunt quidem in principio in hoc, quod sicut libellus debet offerri coram iudice, Authen. Offeratur. C. de lit. contest. ita etiam coram arbitro. l. Generaliter. C. de episc. & cleri. Sed differunt in principiis, quia iudicium datur & fertur in inuitum. l. inter stipulantem. §. j. ff. de verbo. obliga. Arbitrium vero in inuitum, nunquam fertur, quia nullum est arbitrium sine compromisso: & regulariter nemo cogitur inuitis compromittere, ergo per consequens, Nullum arbitrium in inuitum ferri dicendum est. Item conueniunt in medio, quia sicut iudex debet probationes recipere, & testes examinare, ita & arbiter. l. penult. C. de recept. arbi. Sed differunt in medio, aut in progressu, quia coram iudice contrahitur Heremodicium, l. proferendum. §. sin autem reus. C. de iudi. Coram arbitro vero non contrahitur Heremodicium, quia coram ipso deseri videtur iudicium. l. j. C. eod. de recept. arbi. Item conueniunt in fine, quia sicut iudex debet iudicare de toto, ita & arbiter. l. Quid tamen. ff. de recept. arbi. Et iudex sententiam ex scripto recitare debet. l. j. C. de sent. ex breuic. (vel re alius, authoribus Alciato & Budæo, ex scripto) recitand. c. vltim. de re iudic. lib. vj. Sic & arbiter. d. l. j. & ca. cum ab vno. de re iudic. in vj. Et sicut iudex sententiam in tenebris aut noctu ferre non debet, vt in auth. de iudi. §. sedebunt. colla. vj. & c. consulu. de offic. deleg. ita nec arbiter. Nulla enim hic ratio diuersitatis adduci potest, sed sunt arbitria ad iudi. iorum similitudinem redacta. d. l. j. ff. de recept. arbi. & l. à Titio. ff. de verb. obliga. Deinde huc pertinet. l. Paulus. j. ff. de re iud. Quemadmodum enim ibidem iudici permittitur vt eodem die, quo sententiam tulit, circa accessoria aliquid pronunciet, idem etiam permittitur & arbitro: vt docet gl. in l. quia arbiter. ff. de recept. arbi. quâ glo. dicit Ange. Are. in §. j. Inst. de action. esse singulari. Præterea vt iudex victi victori in expensas condemnatur. l. Eum, quæ temer. ff. de iudic. l. Proferand. §. si. que autem alterutra. C. eod. tit. c. Calumniam. de p. n. Ita & arbiter victum in expensas condemnatur vt not. las. in d. §. si. que autem in ij. ampliatione, vbi ad hoc non pauca allegat. Sed differunt in his, quia ex sententia iudicis nascitur actio. l. Actori. C. de iureiur. Non autem nascitur actio ex sententia arbitri. l. j. C. de recept. arbi. Item, In fine conueniunt, quod sicut iudex reus fit, & obnoxius culpæ tenetur, si ex dolo iniustam dederit sententiam, ita etiam & arbiter. Sed differunt in hoc, quod arbiter possit festo die in causa procedere, & sententiam pronunciare, quia amicus conciliator est concordie, & pacis mediator æquissimus. Iudex vero festis diebus id non potest. De iudicis autem & arbitri tum conuenientia, tum differentia, abundè meminit Comm. opin. tom. 1.

Hoc ten. in summa. de arbit. §. Qualiter ad eff. sum. & Panorm. in ca. Quintanalis. de iureiuram. Ang. in §. j. Institu. de actionib. Peru. in suo tractatu. de arbit. Et D. Claudius Cantiancula in suo lib. Topicorum sub loco. A iudice ad arbitrum. & ante eum D. Nicolaus fuerad. a Middelburgo, in suo Topicorum libro, sub loco. A simili. Quis & hanc materiem etiam abundanter discussit Anno Domini M. D. vicesimo septimo, vel octauo (si bene memini) cum Louanij discipulæ ciuili nauarem operam, vir egregie doctus, ac memoria fidelis D. Nicol. Heems à Bruxella. cum titul. de recept. arbi. C. iuris studio. sis singulis diebus manè hora septima prælegeret, & interpretaretur, cuius scripta adhuc apud plures seruantur. Reliqua igitur, quæ huic materię conueniunt, apud ipsum videbitis, in loca iamam hoc themate allegatis.

Arbitria, & Contractus.

Arbitraria iudicia, etiam similia sunt contractibus, imò vt nonnullis placet, ipsa arbitraria sunt instar contractuum, vt vult Innoc. in cap. Quintraualis. extra de iureiuram. Et Bald. in l. j. circa finem. C. de recept. arbi. Et D. Baptista à sancto Blasio in suo tractatu de arbitro & arbitratore, in v. questio. num. 13. Ex quibus locis, & ibidem disputatis infertur quamoptimè potest. Arbitrarium plus sapere de contractu, quam de iudicio, vt clarissimè demonstrat D. Tyndarus I. V. Doct. in suo tractatu de testibus. cap. iij. de teste variante coram arbitratore numero 2. Et ideo res quæ in commercio nostro esse non possunt. Imò quæ prohibentur alienari, ea quoque non veniunt, & contra, cap. Cum tempore. & ibi dominus Anton. de Butz. & Abbas de arbit. Nā de quibus quis compromittere non potest, is & eadem nec alienare potest. Ad quod facit, quod ponit Lap. alleg. c. j. inci. Nec potest clericus. Vbi dicit, quod sicut clericus non potest compromittere, quoad perpetuum ecclesiæ præiudicium, ita nec potest alienare. Atque hinc est, quod qui iuravit non alienare Romano Pontifici, inconstituit, nō potest etiam compromittere. Quibus accedit, quod ponit Card. consilio xcv. Ad primum, vbi queritur. An compromissum factum à prelato sine licentia superioris valeat: Et respondet distinctè: quod valeat, sed solummodo ad ea quæ sunt in potestate ipsius Prelati: reliqua vero quæ sunt extra auctoritatem Prelati non valent, quod & Romanus consil. c. lxxv. & consil. eccl. xix. probat cum Soc. consil. xvij. & Decio, consil. vlij. incip. Et diligenter, & plura per Marc. cum Anton. Patavi. in tractatu de compromissis. q. iij. nn. 14. ad verbum, Compensationis.

Argentarius.

Argentarius, Bancarius, Nummularius, Mensarius, Campsor, Trapezita, Collybita, Collectarius, paria sunt, eademque ferè vt significant, versantes in re nummaria, dantelque pro auro vel argento vicissim monetam, quæ desideraretur. Attamen argentarij olim aliquanto maiores negociatores fuerant, nec solum permutandis nummis, aut suis aut alienis, sed etiam sub fœnore iisdem collocandis tabernam publicè exercebant, quorum rationes & schedulæ pro publico, & authentico instrumento habebantur. Atque ideo non nisi homines integre fidei, & etiam nisi cum publica auctoritate ad hoc munus constituebantur. Hos itaque vocat Vlpianus secundum prætorum, argentaria mensæ exercitatores, in l. iij. in prin. ff. de edendo. Ab alijs vero vocantur collectarij, quorum passim frequens fit mentio, vt in l. Quisquis. C. si certum feratur. Vel si quis (inquit Honor. & Theodol.) collectarius, honoris precium dederit ambientibus. De hac etiam materia videte Gulielmum Budæum in Pandect. lege si hominem. §. Quotiens, depositi.

Arma.

Arma militaria diuendere. Vide infra delictum.

Arrestatio.

Varia sunt hominum genera, resque hominum variæ, quæ in eo quod non possunt arrestari, sunt pares. Sic vt ab vno quod arrestari non potest, facile ducatur argumentum ad aliud, quod simili quoque ratione arrestari non poterit. Huiusmodi personæ & res sunt quæ ordine sequuntur.

- 1 Primo, Studentes, & studentium bona.
- 2 Studentium parentes, ipsosque visitantes.
- 3 Milites inauthòrati, & militum ad bellum properantium arma, veluti equi, asturcones, phalæx, lanceæ, hastæ, scuta, galeæ, torica, thoraces, sicæ, gladij, balistæ, tela, arcus, ferentia, & reliqua similia ad bellum necessaria.
- 4 Commecatium ferentes ad castra, aut ad exercitum.
- 5 Fructus beneficiorum.
- 6 Legati Principum,
- 7 Consiliarij & Aduocati Principum.

- 8 Adlocati, & Medici civitatum iurati.
- 9 Mulieres debitorum.
- 10 Cadavera hominum mortuorum.
- 11 Bones aratorum, & rusticorum, ligones, aratra, & similia tum animalium, tum instrumenta ad agriculturam necessaria.
- 12 Debitorum, qui tempore contractus non fuerunt solvendo.
- 13 Debitorum humum exiguarum.
- Quod autem nihil enarratorum arrestari potest, sequentibus legibus, & auctoritatibus, quibus singula singulis respondeant, comprobabitur.
- 1 De primo itaque probando est textus insignis, in auth. Habita, C. ne fil. pro pat. Quis enim, inquit ibi Federicus Imperator, eorum non miseretur, qui amore scientiæ facti exules, de diuitibus pauperes, & viliissimis hominibus, sepe, quod grauer ferendum est, corporales iniurias, sine causa, perferunt. Et istud quidem asserit Rebuffus, Tomo j. ad ordin. Regias. artic. vj. glossa. tertia. numero 68. & in tractatu de privileg. scholarium. capitulo lxxxij. Ioannes de Platea ad l. Colonos. C. de agricul. lib. x. De 2. est glossa ad leg. ij. §. legatis. ad verbum. ob aliam causam. ff. de iudic. Expedi enim parentibus proprios liberis, quos plus quam se diligunt. l. isti quidem. ff. quod met. caus. visitare, ipsorumque vitam & mores perquirere.
- 3 De 3. est glossa ad l. nepos proculo. & ibi Doctores, ff. de verborum significat. l. stipendia. C. de execu. rei iudi. Et Rebuffus dicto articulo sexto. glossa tertia. numero 68. Inson ad §. item. Seruiana. Institut. de action. Doctores ad l. Commodis. ff. de re iudic. Hi enim milites fauorem omnem merentur. quod armis suis, & plerumque sanguine rutilantibus. in publicam defendunt. l. prima. ff. de milit. testam. Quare, quantum ad forum attinet, etiam privilegium habent, ne alibi, quam coram suo duce, aut magistro militum conueniantur. l. Magisteria. C. de iurisdictione omnium iudicum. Et ratio est, ne si arrestarentur, aut alibi conuenirentur, à militia distracti & remorati. necessaria militiæ opem suam ferre non possent. Atque hanc ob causam ipsi milites, etiam administratio rerum alienarum, interdicuntur. l. milites, & l. vlt. C. locat.
- 4 De 4. est textus in l. Semper. ff. de iure immu. & l. j. C. de nautic.
- 5 De 5. Vide Bart. Alex. & alios ad dict. leg. Commodis. & ad leg. m. ad diuo Pio. §. in vendit. ff. de re iudicata. & ad capitulum Peruenit. de fideiusoribus.
- 6 De 6. est l. secunda. §. legatis. ff. de iudic. & capitulo vltimo. de foro competenti.
- 7 De 7. est textus in l. iubemus. & in l. petitiones. C. de aduoc. diuersi. iudic. Et Rebuffus in comment. concord. Rub. de elect. derog. ad verbum. Regium aduocatum. Et Guido Papæ questione ccccxxij. circa med. Multa quoque de privilegiis Consiliarium, & Aduocatorum Principis, vel Regis cumulauit Boerius in tractatu de auctori. Parlamenti. vel magni consilij.
- 8 De 8. est l. medicos. C. de profess. & medic. Docto. ad l. j. C. Qui bonis cedere possit. & ad l. miles. ff. de re iudic. Quas tamen leges l. Castr. Alberic. & alij hoc tempore non obseruari optima cum ratione conueniunt. Tam enim necessarius est doctus, & peritus medicus suæ reipublicæ, quam est miles suis castris, quare quicquid privilegij militibus, militiæ causa conceditur, id iure & merito concedendum esse colligitur.
- 9 De 9. dicendum est quod nouo, miti, humanoque iure privilegium hoc mulieribus, & sexu infirmioribus concessum sit, ne scilicet pro ciuili debito carceri mancipentur. Authent. Hodie. C. de custod. reor. Sed istud in honesta muliere tantum locum habet, non in meretrice, aut in alia turpiter & cum scandalo viuente. Hæ enim ob vitæ vilitatem dignæ non sunt, in quas legum privilegia exercantur. l. quas adulterium. C. de adult. Et Romanus ad l. Si vero. §. de Viro. ff. soluto matrim. l. Si vxor. j. ff. de adulteriis.
- 10 De 10. Natura ipsa, humanitas, honestatis ratio, & Reipublicæ salus docet, & potest, vt mortui cadaver terre maderet, & honeste sepeliatur. Et quævis dici solet, quod facilis sit iactura sepulchri. Natura tamen humana vetat, ne qui sunt superstites, tam barbara habeant peccata, & ab omni humanitatis ratione aliena, vt mortuorum corporibus sepulture iura denegent. Hæc diu Imperat. considerantes merito cauerunt, ne mortui debitoris corpus sili, aut arrestari possit, sub pœna amissionis debiti, & alius pœnis in diuina constitutione comprehensis. l. Cum sit. C. de sepul. viol. & Boerius decil. cclxxxvij. Et quia non minus expedit Reip. mortuos humani, quam viuos conseruari, vt ait Bald. in l. fin. C. de neg. gest. & late Guli. Bened. ad cap. Raynulfus ad verbum. Mortuo itaque. j. nu. §. 6. de testa. Certè cadauera sine vilo obstaculo, ob memoriam humanæ conditionis sunt sepelienda. l. Duidam in suo. ff. de cond. insti. Duare ob hanc quoque causam non immerito interdicta est omnis appellatio, quæ cadaveris sepelitionem impedire posset. l. fin. ff. de appell. recip. c. ex parte. j. de sepul. Certum est itaque sepulturam omnem debere esse liberam, quodque solus locus sepulture designatus tantum inspiciendus sit, non autem is locus, per quem cadaver ex euentu transtuchitur, aut

deportatur. l. Quasitum. §. fin. ff. de leg. iij. Ideoque sicut is qui natus est in aliqua ciuitate, per quam mater ipsius grauida, casu transiens ipsam peperit, cuius illius ciuitatis dici non potest. l. j. C. de capti. Docto. ad l. huiusmodi. §. legatum. ff. de leg. j. Et sicut gabellam, vt nostri loquuntur, non debet aliquis soluere, qui casu fortuito ad eum locum peruenit, vbi talis gabella ciuibus soluenda imponitur. l. interdum. §. si propter. ff. de publ. & vectigal. Felin. ad c. Rodolphus, de rescripte. Sic quoque cadauera mortuorum non vbi libet locorum iura funeralia persoluere debent. Quum enim ea cadauera sepelienda non raro ad longinqua loca per varias parochias (dum per aërem contuēhi non possint) perferri necessum sit, sequeretur, quod iuxta eorum inhumanitatem in singulis parochiis funeralia iura persoluere deberent, quod vt est longè absurdissimum, ita est & multò inhumanissimum. Ratio enim funeralium, solum domicilium defuncti, laborēque pastorū propriorum, & administrationem sacramentorū, aut certe locum sepulture electum respicit, non autem loca alia, sicuti doctores, ad c. j. & alia de sepul. aperte commostrant. Et quia libera est sepulture electio, certum est, quod nulla ratione, talis sepultura impediri aut remoueri possit. c. de vxore, de sepul. Impe'diretur autem per dictorum indignas arrestationes, quibus nullo iure parendum est: idēque nec ob tales arrestationes hæredes defuncti funeralium petitos sumptus vilo modo se, aut persoluere debēt. Quod autem hic cadauera mortuorum arrestandi, exequiasque poscendi, vsus, imò potius abusus apud quasdam nationes inoleuerit, eum certè: ex pietate primo ortum esse suspicor. Sed sicut in rebus humanis nihil est stabile, sed omnium rerum vicissitudo cōspicitur, qua etiam optima quæque non raro à primitiua institutione degenerat, & ad deteriora paulatim labuntur: ita etiam operibus pietatis sæpe abusus, & abrogandæ consuetudines irrepunt, sicuti & in hac indigna cadaverum arrestandorum consuetudine euenisse merito dolemus. Nam quum olim homines hac religione, atque pietate deducti, in singulis pagorum ecclesiis, per quas defunctorum cadauera, ad locum sepelitionis deferbantur mortuos deposuissent, vt pastores illic cum cleo preces suas, ad Dominum pro defunctorum salute effunderent, cepit hæc consuetudo voluntaria ita inolerē, vt ex ea tandem necessariam legem constituerent, & ad necessitatem, atque adeo ad iura eam consuetudinem violentè pertraherent: quum tamē paucorum voluntaria pietas, nullis legem præscribere aut possit, aut debeat.

11 De 11. est in arg. l. excoutores. C. Quæ res pig. obl. poss. cum auth. seq. Bertach. in tract. de gabell. ij. part. viij. par. q. v. Atque hæc largè intelligenda sunt, sicut non solum pro debito priuato arrestari non possint, cum ne pro tributis quidem, imò ne pro Regis quidē denariis ea arrestari debeant: teste Rebuffo ad Constit. regias. Tomo j. art. ij. gl. j. num. 10. Ne abductis ex agro araris ipsa arua squalere contingat, iuxta hunc versum,

Arua ne linquntur proiectis squalida araris.

Et quamuis leges ea de re loquentes, de pignortibus & executionibus loquantur, paritas tamen rationis efficit, vt etiam de arrestis, quæ illam executionis formam continent, intelligantur. Per eas enim arrestationes prædicta rusticorum arua arrestari non possunt, etiam si tales rustici nihil aliud possiderent: testibus Petr. & Alber. ad l. Excoutores. Quare audiendi hic non sunt, qui contrarium opinantur, & male asserunt. Primo, Hippol. sibi contrarius, ad Rub. ff. de fideiusoribus. q. xxvij. nu. 20. 2. deinde Gomesius ad §. item Seruiana, Institut. de actionib. Nam hi non tam quid ex iure fieri conueniat, quam quid vsu obseruatum est, considerant. Sed quia hic vsus, imò potius abusus, pessimus est & iuribus contrarius, & Reipub. perniciosissimus, ideo nulla quōque ratione seruandus. Reipublicæ enim salus, vigor & florescentia potissimum ex agricultura dependet, adeo vt hac cessante, non solum agri, verum etiam ciuitates omnes, adeo totum etiam regnum langueat, & pereat necessum sit. Quare talis arrestandorum animalium, aut armorum rusticorum abusus, planè tollendus est, iuxta tex. in c. si de treuga & pace. vbi text. ait: Rustici euantes & redeuntes, vel in agricultura existentes, & animalia quibus arant, & sermina portant ad agrum, congrua securitate letetur. Quæ de re multa etiam extant apud Marthæum de Afflic. ad consil. Neapo. constit. incip. Ab officialibus.

12 De 12. est textus in l. qui cum alio. ff. de regulis iuris. Baldus ad l. si is à quo. §. si semel ff. vt in poss. lega. & leg. Creditores. ff. de privilegiis credito.

13 De 13. Indecorum, imò inhumanum videtur, quod aliquis pro minimo debito arrestari posset, qui ne pro debito quidem minimo suspectus dici potest. Roman. lingu. xvj. incip. Dic mihi quod non potest, & c. Baldus in Authentica. sed iam necesse. C. de donatio. ante nuptias.

Hanc quoque sistendi, sive arrestandi materiam non minus clarè quam succinctè tractat, & resoluit dominus Petrus Peckrius Zircanus I. C. & ordinarius iuris professor Louaniensis in sua succincta explicatione, de iure sistendi, & manus in iustitione, quam vulgo arrestationem vocant. c. v. nu. 1. 3. 4. cum sequ.

Arragatio, Legitimatio.

Arrogatio legitimatio æquiparatur, sic vt de vna ad alteram re-
de argumentari liceat, vt patet per Bartol. in l. Gallus. §. nunc de le-
ge. ff. de liberis & posthumis. Quia sicut legitimus, aut legitimatus
conditionem patris sequitur. Cum legitime. ff. de statu homin. glossa
in l. ad verbum. Parētib. ff. ad municipales. Ita quoque adoptiuus,
& arrogatus. vt patet per l. Ordine. eodem titulo. Item, sicut pater suo
testamento aliquid legitimatis relinquere potest, ita etiam iis quos
arrogauit. testamento relinquere potest. l. i. ubi de natura. libe.
Iason plura ad Rub. ff. de liberis & posthumis. numero septimo. Atta-
men Baldus in l. si te. C. de suis & legi. videtur tenere quoddam hoc ar-
gumentum in iure nostro non satis sit validum. Quem etiam sequi-
tur Alexander consilio secundo, libro primo, & consilio vij. libro ij.
Et Socinus consilio cxcvj. Quod etiam argumentum latius distin-
guitur, disputatur, & opinatur per Ludouicum Romanum in suis
consiliis, consilio cxciiij. incip. In proposita conclusione, &c. in quar-
to dubio. Quin & eandem sententiam tenet D. Carol. Ruinus in suis
consiliis consilio lxxvj. numero tertio. in suo tertio consiliorum vo-
lumine.

Arrogatio, & Adoptio.

Arrogatio, & Adoptio fere sunt paria, nisi quod arrogetur is, qui
sui iuris est, adoptetur verò qui in aliena potestate existit. Hanc ta-
men differentiam D. Paulus confundit, & adoptionem legitimatio-
ni, quantum ad hæreditatem vitæ æternæ, æquiparat, cum ait, Non
accepistis spiritum seruitutis iterum in timore: sed accepistis spiri-
tum adoptionis filiorum Dei, in quo clamamus, Abba pater. Ipse enim
spiritus testimonium reddit spiritui nostro, quod sumus filij Dei. Si
autem filij & hæredes, hæredes quidem Dei, cohæredes autem Chri-
sti. Roman. viij. Idem fere inquit ad Galatas quarto. Misit Deus in-
quit, filium suum factum ex muliere, factum sub lege, vt eos qui sub
lege erant redimeret, vt adoptionem filiorum reciperemus. Quo-
nia autem estis filij Dei, misit Deus spiritum filij sui in corda ve-
stra clamāte in: Abba pater. Itaque iam non est seruus, sed filius, quod
si filius & hæres per Deum, &c. Ex his Pauli verbis aperte monstra-
tur, quod Christus sit naturalis & legitimus Dei filius, nos verò ado-
ptionis filij. Deinde quod Dei mira bonitas adoptiuos habeat pro
legitimis, nempe quod ad consequendam vitæ æternæ hæreditatem
nos adoptiuos, cum Christo filio suo legitimo, verè cohæredes &
pares faciat.

Auia.

Auia, mater, soror & nutrix æquiparantur, quoad æ causandum
tutorem de suspecto. Ad hoc enim ex pietate mouentur. l. prima. §.
consequens. ff. de suspecto. tut. Quin & omnibus, patet accusatio suspe-
cti tutoris. Imò & mulieres ad accusationem suspecti tutoris admit-
tuntur, sed hæc potissimū solæ, quæ pietate necessitudinis ductæ ad hoc
procedunt, quales sunt, vt dixi, mater, nutrix, auia, soror, & si qua alia
sit mulier, cuius propensam pietatem prætor intelligat. Item pares
sunt, quoad testimonium ferendum. Nam sicut mater, auia, & soror
non sunt idoneæ testes pro filio nepote, aut fratre, vt est in l. Paren-
tibus. C. de testib. capitulo super. & capitulo in literis, extra eodem. ita
quoque & nutricis testimonium est suspectum, vt habet Baldus ad l.
Parentibus. Et Lanfrancus ad cap. quoniam cõtra. de probat. Ad æta-
tis autem comprobationem validum est nutricis testimonium, Bart.
in l. de tutel. C. de restitutione in integrum. Item, sicut frater non po-
test vxorem ducere sororem suam, ita quoque nutritor nõ potest de
iure ciuili accipere vxorem suam aluminam, quam pro filia adopta-
uit, educauit, & semper pro filia habuit. Nam qui talem intentione ac
pietate vt germanam filiam semper habuit, ideo nec eam magis quam
veram ac naturalem filiam sibi in matrimonium adiungere potuit.
de naturali enim filia & adoptiua quantum ad matrimonium, iura
ciuilia paria censent. l. si quis alumna. & ibi Bald. cum aliis. C. de nupt.
Verum an hæc obseruentur, an non: deinde quid ratio, quid vsus,
quid ius canonis hic permittat, non disputo: sed quid ius ciuile
statuat explico.

Bannitus.

Banniti æquiparantur relegatis. Vti placuit Vldarico Zasio in l.
ad cognitionem. Et in iuncta glossa vltima, in verbo, Bona veniunt,
quæ hoc ipsum pulchre ibidem explicat. ff. quibus. ex caus. in poss. ca-
tur. Quam glossam notant Bartol. & Angel. alibi ad §. relegari. In lit.
Comm. opin. tom. i.

quibus modi, ius patr. potest. soluitur. Quod autem exilio temporario
banniti dicantur relegati, vel ex eo patet, quod cum effectu conuenit
ri non possunt, sicuti veri relegati: quia ambo sunt exules. Itaque ideo
contra ambos petitur, & decernitur inmissio honorum, nisi sit, qui eos
absentes defendat. Bart. tamen in tractatu de bannitis. nu. 5. & 6. mul-
tis argumentis ostendit, bannitos neque deportatis neque relegatis
per omnia æquiparandos, ob id quod delegato non detur reuertendi
licentia, nisi à Principe. l. relegati. ff. de po. n. in fine. Banniti verò etiam
à ciuitate sua restitui possunt. Item relegatus habetur infamis, banni-
tus autem non item, vt ibi latius per eum. Æquiparantur banniti de-
portatis, id est, perpetuo exilio multatis, de quo multa scripsit Bart.
in questione sua, quæ incipit: Lucanæ ciuitatis statuto canctur, & c.
Ad quam questionem iuris studiosos prolixitate vitandæ causâ, re-
mitto. Necnon D. Bartholomæus à Chassaneo in suis commentariis
Confectud. Duci. Burgund. des confiscations. Rubrica, Qui confisque le
corps. §. j. numero 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. & 14. vbi admodum a-
bundè tractat & examinat materiam exulium, siue bannitorum, vide-
licet, Banniti qui dicantur? Bannum quid, & quod duplex? quid sit ban-
num siue exilium, quod deportationi comparatur. Bannum vnde di-
ctum? Qui dicantur banniti nostri temporis? Bannitorum differen-
tia? Banniti similes deportatis? Bannitus imperij æquiparatur de-
portato? Banniti galliæ non possunt impunè offendi? Exules æqui-
parantur deportatis? An bannitus mortuus, possit sepeliri in sepul-
chro maiorum suorum? Quem per ocium & occasionem etiam vi-
dere poteritis.

Basilica.

De priuilegiis consecrandæ Basilicæ, vide infra sub titulo Ecclesia,
per totum.

Beneficium

Nullum beneficium habere, & habere beneficium, sed minus suf-
ficiens, paria sunt, cap. cum super questione. & ibi Panormitan. nume-
ro 5. extra, de concess. præben. & in cap. secundo, extra de translat.
episcop. Et ideo quamuis regulariter nulli concessum sit habere plu-
ra beneficia: adeo, vt si quis adipiscatur alterum, aut secundum bene-
ficium, per eam impetrationem mox censetur vacare primum, vt no-
tatur in Clem. Gratia. de rescript. cap. de multa. de præben. Tamen
hec regula fallit, quando vnum aut primum beneficium tam est te-
nue, vt hoc ipsum possidenti ad victus rationem non sufficiat, tunc
enim tale primum beneficium non obstat, quominus & alterum,
aut plura beneficia consequatur & possideat. c. si cui. de præben. libr.
sexto capitulo cum adeo. de rescript. Sed hæc in re consideranda est
personarum qualitas. Nam nobiles pastores vrbani, Prælati eccle-
siæ, & qui maiori auctoritate sunt præditi, pluribus egent, quam alij
inferioris conditionis homines. capitulo Sanctorum. lxx. distinctio.
Vide glossam in dicto capitulo cum adeo, dicitur, quod tunc bene-
ficium dicitur sufficiens, quando ipsi possessori, omnibus suis, quosque
secum necessariò habere debet ad honestam alimoniam sufficit.

Beneficialis gratia.

Gratia beneficialis, æquiparatur vltimæ voluntati. c. Auctoritate. de
concess. præben. li. vj. Sicut enim in successione hæreditatis defer-
tur hæreditas ei, qui propinquitatis gradu alterum vincit, licet ex per-
sona alterius, ita & in beneficiis, quando plures ex diuersis capitibus
veniunt, aut vocantur ex persona tertij, ille præfertur, qui ex persona
sua beneficium obtinere potest. Et ideo Philippus Francus dicit sim-
pliciter, quod licitum est decidere casum in materia beneficiali, per le-
ges loquentes in materia vltimarum voluntatum, vt probatur per
gloss. & Doctores ad cap. j. §. j. e contra. cod. tit. Et per Bald. in lege se-
cunda §. Sed & si quis. numero 17. C. communia de lega. Vide etiam
notata in capitulo Quia cunctis de concess. præben. libro sexto Et sic
per consequens, gratia omnis, quia est fauorabilis, æquiparatur ma-
gis vltimæ voluntati, quam contractui, teste Baldo in dicta lege se-
cunda §. Sed & si quis. numero 17. Bartolo in lege si quis arbitrari.
ff. de verborum obligationibus. Quam similitudinem etiam probat
Ioannes Monachus, & Ioannes Andreas ibi, vt refert. D. Gemina-
nus in capitulo si tibi absent. versiculo sed quæro. de præben. in sex-
to. Atque ita tenet Petrus Paulus Parisius, in suis consiliis, consilio
cxix. in quarta parte suorum consiliorum. Sed in beneficialibus istud
hoc loco notandum est, quod si gratia beneficialis sumatur pro ipsa
beneficij concessione, seu pro indulgentiæ, vel auctoritatis largi-
tione, tunc si ea semel concessa fuerit alicui per summum Pontificem,
videtur quod post talis Pontificis mortem, ea gratia expirare non de-
beat. Nam si cui summus Pontifex beneficium istud gratuitum con-
tulisset,

tulisset, vt vel contrahere, vel ordinare posset, etiam si neutrum viuentem eodem Pontifice fecisset: gratia tamen eiusdem beneficii semel concessa, aut eiusdem gratia vigor, adeo non expirat, quia gratia, & beneficii eiusdem vigore postea vel contrahere, vel ordinare (cum velit) possit. Vide de his etiam infra, Gratia papalis.

Bona Pupillorum. & Ecclesiarum.

Pauperum Pupillorum, Minorum, & Ecclesiarum bona equiparantur, potissimum quoad subhastationis requisitionem. l. fina. & auri. Hoc ius porrectum. C. de sacrosanct. eccles. Aym. Craueta consi. cccxxv. Et ideo sicut vni ex his conceditur testitio in integrum per actionem laesionis in bonis, ita & alteri, vt testatur Io. And. in c. ij. de restitut. in integr. Secundo, sicut bona vnus sine certa solennitate distrahi & vendi non possunt: ita quoque neque alterius bona. Vtrobique enim eadem est ratio, & fauor idem. Tertio, sicut prescriptio ipso iure contra vnum non est valida: ita nec valida est contra alterum. Cardi. in Clem. vnica. in x. q. de restit. in integ. Quarto, sicut sententia lata pro vno, vel contra vnum scilicet pupillum, per procuratorem non legitime constituta, est nulla. l. Non eo minus. C. de procur. ita quoque sententia lata pro altera, vel contra alteram scilicet ecclesiam, etiam censenda est nulla, teste Abbate, & alijs, in c. causam. de Iudi. Et D. Preses Nic. Euerad. in loco à minoribus ad ecclesiam, cum alijs locis ibidem sequentibus. & l. Orphanotrophos. C. de episc. & cler. & crebro citata. l. & si sine. ff. de minor. 25. annis. De his etiam memini in mea Subhastationum compendiosa exegesi recens recognita anno 1564. cap. iij. nu. 29. vti ibidem hæc videre licebit. Quantum vero ad proprietatem, sciendum est, quod ecclesiarum bona, bona quidem sunt pauperum, non tamen sic, vt quicquid ecclesia possidet, id protinus ad pauperes pertineat, ipsique mox id impartiri debeat, nisi fortassis in extrema, & deplorata necessitate, sed tantum ob id, quod sola tercia bonorum ecclesiarum pars pauperibus cedere debeat. Trifariam enim ecclesiarum bona diuidi solent. Nam prima pars eaque precipua, cessit ecclesiarum ministris, vt ad Galat. vj. Communicet autem is qui catechizatur ei, qui se catechizat verbis, in omnibus. Secunda fabricæ. Tertia demum portio, eiusdem ecclesiarum pauperibus in necessitate relinquenda. Portio si pauperum tanta esset necessitas, vt inedia perirent, cetera diuitum omnium oculos ad extremum esse laxandos, qui si non sufficerent, tum etiam ministrorum, & fabricæ portiones esse concidendas, ne perirent fideles pauperes: pro quibus & Christus suum fudit sanguinem, quicquid diuitibus eiusdem corporis sunt membra, & eiusdem hereditatis cælestis ex æquo participes.

Bona ciuitatum, Ecclesiarum.

Bona ciuitatum, equiparantur bonis ecclesiarum. l. vt inter diuinum. C. de sacrosanct. eccles. ex qua quidem lege, in principio secundum Ias. nota quod ecclesia & ciuitas equiparantur, & ad hoc quotidie allegatur ille textus, & intelligitur verum, quantum ad tres casus positos ibidem in illo textu, alias equiparatio non procedit. Et sic nota, quod idem ius datur rebus ciuitatum, quod rebus ecclesiarum, vt ibidem per glossam, in verbo, Priuata commoda, iunctis etiam ibidem allegationibus. Huius equiparationis etiam meminit D. Nicolaus Euerardi à Middelburgo, in suis responsis, sive consilijs. consi. lxxj.

Bona sua donare.

Bona sua donare, & bona sua pro modico vendere, paria sunt, & venditio rei magna facta pro paruo precio habetur pro donatione, nec parui precij habetur aliqua consideratio. l. apud Celsum. §. si quis autem. ff. de except. doll. Et Cynus in l. j. in vlt. q. C. de pact. Et propterea talis venditio reuocatur per superuentientiam liberorum sicut alia donatio. Bal. in l. j. & ext. de pact. in rub. ver. Quæro an venditio, & Tiraq. in lib. de iudic. in reb. exig. ferend. ver. lxxxij.

Bona damnatorum.

In dñati bonis nõ esse, & esse in bonis dñati, sed de eis questionem moueri prope odium sunt paria. l. si in causa. & ibi Rapha. Fulg. l. u. 2. Quando sit, vel priu. debitor, sui debitor, exigere possit, vbi textus si in causa iudicari, quem tibi condemnatum esse proponis nihil est, quod sine questione pignoris, loco capi & distrahi possit, tunc debitores ipsius conueniri & ad solutionem auctoritate iudicis vel præsidis compelli debent. Et quamuis generalis est regula, quod potest & rebeat fieri excussio in bonis principalis, hoc locum tamen non habet, quando non sunt alia bona, quæ sine controuersia excuti possunt, quia in his excussio prius fieri debet, teste Angelo in authentici de fideiuss. §. sed neque. Sed sciendum est, quod horum causa processus contra tertium possessorem retardari non debeant, vt asserit Guido Papæ, questione ccccxxij. Et Neuzantius in tractatu de pigno. j. membro viij. par. nu. 44.

Bona immobilia.

Bona immobilia, & mobilia preciosa, quæ seruari possunt (qualia gemmae, vel lapides preciosi) æquiparantur, nempe quod ad solennitatem adhibendam, & ad eorum alienationem faciendam. Teste gloss. in verb. Tractatu, in c. Tua. & ibi Pan. extra de his, quæ s. i. prælat. sine consen. cap. vide gl. in cap. j. de reb. eccles. non alienan. lib. vj. & in cap. Is, cui. de elect. lib. vj.

Bona vniuersa.

De vniuersis bonis in lite tractare, & tractare de maiori parte bonorum, paria sunt, quia vterque casus dicitur causa grauis. Et sic censet Aym. in suis consilijs, consi. xxxj. nu. 2.

Bancarij.

Bancarij qui sunt, & quomodo aliter vocentur, vide s. Argentarius.

Cancellare.

Cancellare verbo, & cancellare facto paria in iure sunt. Sic etiam eadem sunt. Scribere, aut dicere sibi satisfactum esse, & schedulam obligatoriam cancellare. l. Nihil interest. ff. de adim. lega. & ibi patet veritatis Bart. & eius sequaces. Vbi dicitur, quod sicut per verbalem ademptionem rei legata vtilitas perit: ita etiam per scriptam per cancellationem, aut scripti confessionem adimatur. Idem in l. j. & ij. ff. de his, quæ in testam. delent. Et sicut realis cancellatio instrumenti sufficit, ita etiam sufficit, si creditor sibi satisfactum esse scribat, aut verbis coram testibus confiteatur. Bartol. & alij. ad d. l. Nihil. & ad l. emptor. §. Lucius. ff. de pactis. Sic quoque sicut testator verbis cancellando & reuocando extinguit vim testamenti, ita quoque cancellando realiter vim testamenti extinguit. l. Nostram. C. de testam.

Canonica portio.

Canonica episcopalis, & canonica parochialis in legitima, quæ iure nature debetur, equiparantur cum ea legitima, quæ debetur filiis. teste gloss. in cap. Officij. de testam. Præterea teste D. Petr. de Vbaldis in iij. volu. suorum tractatum de canonicali, episcopali, & parochiali. c. viij. summario xvij. vbi hanc canonicam singulis distinet distribuit, nempe episcopo quartam canonicam, alteram quartam canonicam, ecclesie parochiali, reliquas duas canonicas ecclesie legatarij. Quocirca sicut omne grauamen à legitima reicitur, ita quoque reicitur à dicta quarta episcopali, vel parochiali. Item sicut filius agere potest ad supplementum legitime, quando legitimam suam non habet ex supplemento testamenti: ita quoque potest ecclesia vel Episcopus agere ad supplementum legitime, quando legitimam suam ex testamento non habuit. Imo ecclesia, vel Episcopus ad supplementum quartæ sibi debite omnino agere potest, vt opinatur Hostien. ibi in §. Consultationi. & D. Ant. de Butr. circa fin. ver. gl. oppo. quod quidem modicum. Ad hæc, sicut quarta iure nature debita, debetur quasi nomine alimentorum, ita quoque quarta parochialis debetur Ecclesie ministris, ne ecclesia defraudetur debitis, obsequijs, clementiis, & verum, de sepulch. Postremo, sicut legitima per testatorem filio adimi non potest, nisi sit in causa exheredationis: ita etiam quarta episcopalis per testatorem prohiberi non potest, d. c. Officij. & ca. requisiti. de testam.

Capere restituendum.

Non capere, vel accipere, & capere, quod alteri mox restituendum erit, in iure paria sunt. l. Non videtur quisquam. ff. de regulis iuris. & l. si pars. §. finali. ff. de inoffic. testam. & l. sed si mortis. §. item si mortis. §. item si quis. ver. Sed si opponas. ff. de legat. præstan. & in l. Sulpitius. ff. de don. inter virum & vxorem. & in l. finali. §. C. de bon. ff. de liberis, quibus concipitur textus in l. si quis mandato. & ibi Bartol. ff. de negotijs gestis. Huc spectat, quod ponit Philippus Decius in dicta l. Non videtur quisquam ad exordium. ff. de regulis iuris. Vnde & non capere, vel non accipere dicitur, qui quod capit, mox restituere debet, quia is id ipsum capiens, quasi non capere censetur, quod acceptum seruari non potest, vt habet l. cogi. §. Hi, qui solidum. ff. ad S. C. Trebell. Quia verba capere & accipere, cum effectu intelligi debent, vt scilicet quis habeat & retineat ad vtilitatem suam: non ad restituendum, vel ad commodum alterius, aliud est capere, ff. de verborum signific. Et ideo is non videtur quisquam capere, vel accipere, qui tantum restituit, aut erogat quantum prius accepit. l. in ciuitatibus. §. finali. ff. de legatis primo. & qui in testamento exheredatus est: vbi dicitur, licet quisquam legatum vt alteri restitueret accepisset, inofficiosi tamen contra se querelam saluam haberet, quod legatum tale non sibi, nec vt sibi commoðaret, accepisset, sed magis vt ipsi traderet, cui ex legato tradere iniussu erat. l. si pars. §. illud. ff. de inoffic. testa. Atque hinc est, quod aliquis iniure potest eam se non habere, aut non habuisse pecuniam, quam restituere debet, aut iam restituit, teste Ant. de Butr. in c. j. de mut. pet. Et Hipp. in

in singularibus, singulari clxxvij. Et Rebuffo de'nomina, q. xvij. nu. 3c. v. r. j. vt obicitur fraudibus.

Capere, pro aliquem iuridicè apprehendere.

Capere quoque pro apprehendere, quem necessario debes indemnem restituere, est non capere, quod & lege diuina confirmatur. Dominus enim Deus Nume. 35 præcipit, vt qui absque odio, & inimicitias, sed fortuito aliquè occiderat, isque per occisi propinquos & per præfectum ex vrbibus perfugij ereptus fuerat, vt is, inquit, rofugus & indignè extractus per sententiam reducatu denuo ad cam vrbem inquam defensionis causa confugerat. Nulla enim in eo extracto fuit æqua, aut digna causa, ob quam iuxta præscriptum legis caperetur, potissimum quando audiente, testantèque populo comprobatū fuerat quod absque odio & inimicitias, hoc homicidium perpetrasset.

Capere, pro furari.

Qui quod alterius est capit, is perinde facit ac si non caperet, hoc est acciperet. Furum enim ac fraudulenter capere, est non capere, aut accipere, sed potius furari, quod cum equo iure quisquis ille sit restituere tenetur, idque Domino iubente sæpe maximo cum fœnore. Lege enim Moyfi Exodi xxij. Furibus constituta fuit hæc pœna, vt si quis furatus fuisset ouem, aut bouem, quem vel occidisset, vel vendidisset, is fur pro vno boue, quinque boues: & pro vna oue quatuor oues restituere cogebatur. Porro si is fur non habuerat, quod pro furto redderet, ipsemet publice venundabatur. Ceterum si apud furem inuentum fuisset, quod prius furatur erat, siue bos, siue alinus, siue ovis, tunc pro seo reperto furto duplum restituere tenebatur. Ex quibus nunc concludendum est, quod is qui sic cepit id est furatus fuerat quod mox restituere debebat, is, inquam, omnino non cepit, vel accepit. Atque hoc ipsum satis innuere & approbare visus est Zachæus ille Evangelicus Luce xix. cum diceret: Ecce dimidium bonorum meorum Domine do pauperibus, & si quid aliquem defraudari reddo quadruplum. Capere ergo vel accipere, quod aliquando debemus reddere, est omnino non capere.

Capitulum

Capitulum æquiparatur minori, in hoc vt possit in integrum restitui, testib. Abb. Philipp. Franc. & aliis per text. in c. Significauit. extra de appellat. cum similibus. Quibus ad stipulatur Pet. Paul. Parisius in suis consiliis, consil. cxij. nu. 28. Quia sicut si minor vult litigare contra curatorem suam, vel contra, index dat minori actorem, quoties hic minor contra curatorem suum agere debet, aut contra §. Vlt. in l. de autor. tut. & §. Vlt. in l. de curat. Ita quoque si Capitulum agere vult contra Prælatum suum, vel contra, si Capitulum conueniatur a suo Prælato, tunc ipsi cap. per auctoritatem iudicis dari debet actor ad litē. sicut & minori in simili casu datur actor ad litem. glo. in d. c. Significauit. in verbo, Constituebat. Quia enim Ecclesia quæuis æquiparatur minori, & omne capitulum est Ecclesia, vel representat ipsam. c. Requisisti. de testam. ergo per consequens omne capitulum æquiparandum est minori, præcipue in casib. prædictis. Item sicut minor potest restitui in integrum, ita quoque ipsum Capitulum in integrum restitui potest, secundum Philip. Fran. ibi circa finem.

Carcer, in carceratus.

Condemnatio ad carceres perpetuos, & mors ciuili in iure æquiparantur, vt notat Inn. in c. Qualiter. ij. de accusat. Quandoquidem pœna perpetui carceris, æquiparatur damnationi in metallum. quæ morti ciuili par est, vt vult Barr. in l. ij. ff. de publi. iudic. Et Bal. in l. Reo. c. de accus. Idem dicit Imo. in c. j. de collus. detegen. Quinimo damnatus ad perpetuum carcerem, vel in perpetuis vinculis, dicitur quodammodo condemnatus pœna capitali, vel mortis naturalis. l. Capitalium ff. de pœnis, Bar. & Imo. ad l. ij. ff. de publi. iudic. Quæ de re vide lazius Io. de Anania ad c. j. de collus. deteg. vers. quum autem, vbi v enit imponenda pœna perpetui carceris. Vbi dicit quod ista perpetui carceris pœna succedat in locum, ac par sit cum pœna mortis, aut certe cum pœna morti proxima. Et rursus in c. fin. de homicidio, vbi disputat, An damnatus ad pœnam carceris perpetui, in iure censendus sit mortis naturaliter. Et concludit quod sic. Nam sicut naturaliter mortuus testari nemo potest, ita quoque damnati ad perpetuos carceres de iure canonico sunt intestabiles, & actiue & passiuè Idè cõfirmat Phi. Franc. in Rub. de testam. Imo quod maius est, etiam ipsa venditio Ioseph. Ge. xxxvij. à deceptoribus mors ciuili iudicatur, etiam priusquam coniceretur in carcerem, quanto magis ad carceres perpetuos condemnatio morti ciuili merito æquiparanda erit. Reliqua huius materie vide infra sub titu. Deportatus Item sub capite esse. In esse aliquid

Comm. opin. tom. 1.

consistere Item sub titulo, Mors ciuili, Exilium, & Relegatio.

Carnes.

Si quorundam sanctorum patrum constitutiones quibus se san. & pie deuouerunt quidam, respicere velimus, tum secundum ipsorum opinionem comedere carnes, & comedere olera cocta cum carnibus quodammodo habentur paria, qua in re non tam meam quam D. Præpositi opinionem, quæ tunc mundo in hac re magis placuit, quam nostro tempore recepta est, assero qui hæc eo suo seculo paria esse censuit in c. vlt. incip. Si qui presbyter xxx. distinct. Attamen hæc non habentur paria in regula Carmelitarum, quam dedit illis Albertus Patriarcha Hierosolymitanus. anno Domini 1122. vbi sic habetur Ab esu carniū ablineatis, vel debilitatis remedio sumantur & quia vos oportet frequentius mendicare, ne itinerantes sitis hospitibus cernerosi, extra domos vestras sumere poteritis pulmenta cocta cum carnibus. Olus enim siue pulmentū, & caro ipsa valde inter se differunt, quia quamuis olus coctum sit cum carne ipsum tamen nihil scilicet semper olus est, ac olus manet minusque quam caro ipsa nutrit. Quod considerans Eugenius Papa, eandem concessionem adhuc satis durā, eandem anno Domini 1143. clementius scilicet mitigauit, & concessit, vt nunc tribus diebus in hebdomada extra aduentum & quadragesimam, non tantum olera cocta cum carnibus, ve. una etiam ipsas carnes gustare, & manducare ipsi liceat.

Causa ciuili ardua.

Causa criminalis, & causa ciuili ardua æquiparantur, & cõtra. Causa magna, siue ardua ciuili, æquiparatur causæ criminali. Sic causa pecuniariæ graues, similes sunt causis capitalibus siue criminalibus. Vt cunq; autem hæc efferantur, in idem recidunt, & in eundem sensum omnia conueniunt teste Barr. in l. ad monendi. nu. 53. Vbi etiam probat Ias. nu. 100. ff. de iureiur. Quin & comprobatur hoc dictum per doctrinam Bald. in l. Parentes. c. de testib. quam quidem doctrinam refert, & sequitur Andr. Barbat. in Reperit. c. Testimonium, extra de re & in c. Querelam. extra de procurat. & per eundem Bal. in c. Veniens. j. extra de testib. Item quoque approbat D. Pet. de Anch. in suis consiliis, consil. xxvij. incip. Rationes inducuntur & c. circa fin. & in consil. lxxij. incip. In causa, quæ vertitur. & c. ad fin. 2. Idem præterea comprobatur. D. Hippolitus de Marsiliis in l. j. in §. Seruum municipium. ff. de questionib. & in l. j. Præterea. & in l. Diuus pius. eod. titu. Horum etiam ipse memini in meo Pupillorum patrocinio. tit. de tuto. & curat. liberat. cap. ij. nu. 26. in postrema editione. Quapropter, sicut delatoris in causis criminalibus non satis efficax est eundem delatoris per iuramentum probatio, sed requiruntur ampliores probationes luce meridiana clariore, vt notant Hipp. & alij ad l. si. C. de accus. Ita quoque non satis est efficax iuramentum alicuius in causis ciuilibus magnis, ob quod etiam ipsi iuramentum in iis causis deferri non debet, quia hoc ipsum esset inualidum in causis ciuilibus magnis, quæ criminalibus iure æquiparantur. Atque ideo etiam ad horum imitationem nonnulli in ea opinione fuerunt, quod ne in causa quidem matrimoniali in supplementum probationis, vllum iuramentum deferri posset, ob aliam causam, quam quod & isthæc causa ciuili sit grauis & ardua, & criminali causæ omnino etiam æquiparanda. De qua re videre licet apud Doct. in c. fi. de iureiur. Et apud Zafum in diuersis consiliis. Et apud Bar. ad l. ij. ff. de iureiur. Et ibi Alex. & Bald. Nihilominus, quicquid his ex causa asserere placuit, contraria tamen opinio verior est, quam tenet Didacus in iij. decretalium. c. iij. part. j. Io. Corra. lib. iij. Miscell. c. iij. Et Hipp. in suis singularibus. singulari xxij. Et Panormi. in c. Malicri. de iureiur. Teste item Cur. & aliis ad d. l. Admonendi. Huc etiā facit, quod capitales inimici dicuntur, inter quos est de magna causa ciuili cõtentione secundum Hippo. ad l. j. §. j. nu. 54. ff. de questionib. Ad quæ loca lectorem breuitatis causa remitto Isthæc præterea confirmantur per ij. Regum. xij. Vbi Nathã propheta cum sub parabola & inuolucro verborum ipsum David reprehendere statueret, sermonem proferens de quodam paupere, peregrino & diuite, qui diues pauperis vnicâ ouiculâ peregrino amico apponendâ sustulerat, suis ipsius innumeris ouibus seruatis, & parctis Quo sermone iniuriarum à Nathan auditus: David mox iratus respondit. Viuit dominus, quoniã filius est mortis, id est, dignus est morte, vir qui fecit hoc. Ouem reddet in quadruplum, eo quod fecerit verbū istud, & non pepercerit. Ecce hic causa ciuili ardua æquiparat causæ criminali, & morte digna.

Causa Matrimonialis.

Causa matrimonialis æquiparatur causæ criminali. teste Vlda, Zafum in suis consiliis, siue responsis, lib. secundo cõs. iij. nu. 28. Sequitur Alex. in suis consiliis, in cõs. j. c. lxxij. incip. Quoniã abundè in principio in ij. vol. vbi per hoc infert, Quod in causa matrimoniali necessariæ sint probationes, quæ in causa criminali requiruntur. Vnde, infert. Quod sicut in criminalibus nõ sufficit probatio facta per famā cum vno teste

ut p̄

ut per gl.in c. Veniens. j. de testib. vbi Anton. de But. & alij. & per Doctores lat. in l. Si quis ex argentiariis. §. ff. de eden. cum similibus, vt ibi per eum ita dicendum in causa matrimoniali. Vnde concludendum, quod sicut in criminalibus, clariore probatione luce meridiana requiritur. l. si. C. de probat. ita & in causa matrimoniali. Causa matrimonij quare æquiparetur causis criminalibus, vide breuitatis causa. D. Vidar. Za. in ius consiliis. d. lib. secundi consilii. xix. num. 19.

Causa noua.

Causam de nouo oriri, & de nouo peruenire ad notitiam creditoris, paria sunt. Bart. in l. Quæsitum. ff. de pignoriis. Vbi dicit. Si debitor creditori fiat post contractum suspectus ante diem, vel ante conditionis constitutæ tempus, tunc creditori competit actio prosequendi sui pignoris, potissimum si talis suspitionis causa de nouo, ac recentiter superueniat, quæ prius tempore contractus orta non fuerat. Vel si tunc temporis apud alios ea suspitio fortassis innotuisset, talis tamen non fuit, quæ tunc temporis ad notitiam creditoris peruenisset. Quare paria sunt. Causam aliquam de nouo oriri, & diu ortam tunc demum ad notitiam alicuius peruenire. Et ideo quamuis regulariter id quod post litem contestatam accidit, non veniat in iudicium: tamen si id iam demum, & quasi de nouo ad notitiam litigatoris perueniat, tunc litigator non habet rationem, aut respectum de præterito sibi ignoto, sed id præteritum tanquam recens ortum, & recentiter sibi cognitum in iudicium proferre potest, quia nunc demum sibi id ortum esse existimat, teste Baldo & aliis, ad l. nō potest videri. ff. de iudic. Secundo hanc itaque notitiam, aut præteritum, aut recentiter notam, & cognitam, sæpe libelli iudicarij auctiores redduntur. l. Edita. & ibi doct. C. de eden. & Bal. in l. si. C. de sponsalib. & in cap. Pastoralis, extra de except. & meminit etiam Petrus Paulus Parisius in suis consiliis, consilii. xix. numeris, 26. 27. 28. & sequentibus, in iij. parte consiliorum.

Causa nulla.

Nullam causam exprimere, & exprimere causam frivolum, paria sunt. Frivola enim, & indigna causa habentur pro nulla. Gl. magna in verbo Latenus. circa principium. in l. si. & ibi Baldus cum ad hoc notat ff. de oper. no. nuntiatio. Vbi paria esse dicit. In nunciatioe noui operis causam non adiecit, & adiecit causam, sed non satis idoneam. Sic & causa frivola appellationi ab interlocutoria adiecta, perinde haberi solet, atque si omnino appellatum non fuisset, teste Ioan. And. in c. Cordi. de appella. in vj. An autem aliqua causa habenda sit aut frivola, aut probabilis, id non est a partibus iudicandæ, sed huius iudicium a solo iudice arbitrio dependet, vt habet Bald. in l. Ante sententiam. C. Quorum appellat. &c. Sic etiam & in iuridica confessione, nisi in ea causa sit apta sat effcax, & conueniens, ea non valet. Bal. in l. Generaliter. in iij. quaest. C. de non nu. pec. D. Ia. in l. quotiens. ff. qui satisfid. cogantur.

Causa extincta.

Non esse causam, & esse causam, sed finitam & extinctam, paria sunt. Nihil interest. ff. de nau. ferno. & l. j. ff. de condit. sine caus. Vbi Vlpianus. Sive autem ab initio sine causa promissum est, sive causa fuit promittendi, quæ finita est, vel secuta non est, dicendum est conditioni locum fore. Et vt ibi notat Iason. nu. 3. Causa reducta ad non causam, non parit ius retinendi, quia paria sunt, ab initio non fuisse, & postea de facto ad talem finem peruenisse, gloss. in Consti. Siciliae, incipien. Si quem nostrum, & ibi quoque D. Mathæus de Afflic. versicu. iij. nota ex textu. & Tiraquellus in lib. Cessante causa parte j. num. 15.

Cautum esse vitiosè.

Non cautum esse, & non satisfidatum esse. Vel sic vitiosè cautum esse, & non satisfidatum esse, in iure sunt paria. l. Quoties. & ibi Dominus Iason. ff. Qui satisfida. cogant. Et l. j. Vbi etiam idem comprobatur Iason. ff. Si quis in ius vocat. non ierit. Pro his autem sciendum est, quod tunc vitiosè cautum esse intelligitur, quando cauetur ab eo, qui ob facultatem inopiam soluendo esse non potest, vt l. j. in principio. & l. Si fideiusor. ff. eo tit. Qui satisfida. cogant. Aut quando fideiusor habet fori priuilegium, vt in d. l. Si fideiusor. & in l. j. ff. Si quis in ius vocat. non ierit. Quilibet enim fori priuilegium habet, is non est habendus idoneus fideiusor, nisi fortassis in subsidium cum aliis adiunctus fuerit, aut nisi cō priuilegij sui renunciatione fideiubere velit. Item vitiosa est cautio, quando aliquis est in loco munissimo, ad quem ipsi cauendo non facili admittetur accessus, iuxta gloss. in d. l. j. in princip. In his itaque tribus casibus pari ratione censetur quoque vitiosè satisfidatum esse, vt inquit gl. in d. l. j. Secus tamē iudicandū erit de satisfidatione, quæ præstat ex ipsarum partium conuentione, & consensu. Si enim alterutra partium in eam qualemcunque, satisfidationem consenserit, is consensus legem facit, adeo vt etiam si ea satisfidatio non sit sufficiens aut i-

dona ipsa tamen ob consensum partis repeti non possit, vt denuo satisfidetur, sed interim tamen parti per proprium contentum sic lata, tunc remanet actio ad repetendum interesse, vt habet text. in l. Si quis supularis fuerit Stichum. §. fin. Secundum verum intellectum. unde verb. obi. Et secundum Bar. in l. iij. ff. de fideiusor. Et Angel. & Paul. de Cast. in d. l. Quoties. Caterum quando satisfidatio propter solam facultatis inopiam est idonea, eaque nihilominus a parte satisfidanda scienter recipitur, tunc is recipiens sibi ipsi præiudicat. Secus verò censendum esset, si quis alterius satisfidaturi iniuncta tamen non præiudicasset, & neque tanquam idoneam & sufficientem per ignorantiam acceptasset. Tunc enim talis satisfidatio recusari, & rescindi poterit. Quando autem non est idonea præstita satisfidatio propter obligationis defectum, vel propter obligantis artem, quod is obligans manifeste errat talis, qui se obligare non poterat, tunc nulla habenda est differentia scientie aut ignorantie, sed ea indigna satisfidatio rescindi potest, & denuo satisfidandum erit ab alio idoneo, d. l. 3. ff. de fideiusor. Et tunc a priori idoneo intelligitur nihil fuisse satisfidatum, postquam noua persona idonea effectualiter obligatione se deinxit. secundum Ang. & Pau. de Cast. in d. l. Quoties. & ibi Bald. quem ibidem late opponit, et distinguente curiosi consulere poterunt. Et ideo qui promissit fideiusorem dare aut cauere, suæ promissioni non satisfacit, si vitiose cauet, aut talem fideiusorem dat qui non potest conueniri coram eodem iudice. Iason. ad l. j. nu. 2. ff. Si quis in ius vocat. non ierit. Atque ideo si quisquam offeret alteri pro satisfidatione, aut militem castrensem, aut aliquem in vinculis constitutum ipse cauendus tales fideiusores veluti vitiosos, & in idoneos non acceptaret. certe hie relictus nullo modo teneretur, iniuriarū quia nullus tenetur cum suo incommodo acceptare cautionem vitiosam, aut insufficientem, teste Baldo ad l. Sed & is. ff. de in ius vocat. Idem asserit Iason. nu. 4. Ange. & Fulgof. d. l. Si verò. §. Qui pro rei. ff. Qui satisfida. cogant. Na quando is, qui se obligauit pro aliquo non fuit idonea persona ad se obligandum, tunc denuo alius dandus est qui se obliget. l. iij. ff. de fideiusor.

Cedere.

Cedere, & Cedere velle, post obtentam licentiā, nequaquam disparia censentur. Teste D. Petro. de Ancha. in c. Quidā. nu. 1. extra, de renactia.

Cedere & Tradere.

Cedere, & tradere paria sunt. Vti eleganter probat Bart. in l. labeo. in fine. ff. de pact. Vbi per exemplum dicit, Quod si tradidi tibi instrumentum, per quod & tu, & alius quispiam mihi simul obligati fueratis, certè per eam instrumenti traditionem videor tibi & liberatione debiti facere, quod in eo instrumento complexum fuerat, tibi que simul cedere actione illam, quam in eodem instrumento contra alterum habueram, argumento l. Si is, qui duos in fine. ff. de libera. leg. Et quāuis dicitur quod tradere fit de reb. corporalibus, & cedere de incorporalibus, hæc tamen differentia non est vniuersalis, vt meminit D. Vldaricus Zasius in l. j. §. Si vir numero 7. & l. Poitideri. num. 1. 3. ff. de acqui. ren. vel amitt. possession. allegans glossam in l. j. C. de actio. ad quod facit l. Scia. in prin. ff. de donat. caus. mort. vbi textus dicit. Scia celsit vniuersum cognatis. Vniuersus est ius incorporale, ergo in d. §. Si vir. (teste, D. Zasio ibidem) cedere accipitur pro traditione rei corporalis, & per consequens non est mirū (inquit, si etiam loquendo de iuribus incorporalibus, cedere accipitur pro tradere sunt enim hæc verba non raro synonyma & differentia prædicta plerunque confunduntur, Teste etiam Baldo, & Doctor. in l. j. C. ne fil. vel priuar.

Certum esse per relationem

Aliquid esse certum, sive expressum per se, & aliquid esse certum sine expressum per relationem ad idem certum, paria sunt. Vnde in ipsa scriptura referente id ipsum contineri, dicitur quod continetur in scripura ad quam fit relatio l. Certum. ff. Si certum petatur, & latit prætor. §. si iudex, & ibi Iason. & in l. summa. ff. de re iudic. & l. vbi autem non apparet. §. Illud dubitationem. ff. de verb. obi. & ibi Iason. nu. 1. & 4. Et diffusius idem Iaso. in d. §. Si iudex, numeris 2. 3. 8. ac 25. Et per Socin. in suis consiliis consilii. iij. numero 4. & consilii. lxj. numero 8. vol. iij. Certum enim dicitur id, de quo ex proprio nomine, vel ex indubitata circumscriptione hoc idipsum esse, vel tale esse constat. Quod hoc crasso exemplo clarius euadet. Si quis pater vnicum solum filium habeat, nempe Ioannem, ilque pater dicat. Ego ex hæredo Ioannem filium meum. Aut si dicat simpliciter. Ego ex hæredo filium meum, in idem recidunt amba locutiones, & pro eodem amba propositiones verificantur. Nam facili secunda propositio de Ioanne verificatur, quæ dicit. Ex hæredo filium meum, quum tantum vnicum filium Ioannem habeat. Atque hinc est, quod dici solet, quando requiritur aliquid expresse fieri, sufficit quod ea expressio ex mente alterius, &

ex apparenti ratione & certitudine scitis intelligatur, & certò colligatur per relationem ad ipsum certum, in quo illud apparenter certum est. ratiò demonstratur, & declaratur, vt habet textus, & iuncta gl. in l. ait prætor. in principio ff. de oper. no. nunciat. Et ibi Bart. & alij notant & maxime Iason. numeris 1.4. & 5. vbi multas concordantes decisiones profert, de hoc etiam plenè meminit Fely. in c. Translato extra de constit. Sic itaque aliquid certò fieri, & quasi nominatim fieri imò & expresse fieri, vel exprimi dicitur, quando id ipsum certitudinarie fit, & per relationem ad aliquod certum, vt probatur in l. j. & ij. ff. de lib. & posthu. Et ibi scribentes maximè Socin. in d. l. ij. in j. notabili. Et concordat textus in §. j. Insti. de exhered. libe. Et bonus textus, in l. si nominatim. ff. de condit. & demon. Vbi nominatim fieri dicitur certum, quando illud per aliquas demonstrationes seu qualitates certiores demonstratur, & certum redditur. Et in d. l. Certum, & ibi plenè moderni. ff. Si cert. pet. Hæc etiam cõprobat Pet. Paul. Parisius, in suis consiliis, consilij. nu. 5. 4. 5. 5. 6. & 57. in ij. parte consiliorum. Et D. Hipp. de Mar. in suis consiliis criminalibus, consilij. num. 6. in ij. vol. j. Hæc sententia. C. de senten. que sine certa quantitate prola. est. Et Socin. in suis consiliis, consilij. num. 8. & 9. in iij. vol. Plura quoq; ad huius comprobationem allegat Franciscus Nuncomicus, in Reperit. c. Quoniam contra falsam. in glo. fina. nu. 76. extra de probat. Et D. Barthol. à Chassaneo in suis consiliis, consilij. lv. num. 13. vide de his etiam infra sub titulo. Sententia.

Certum fieri posse.

Sic quoque paria sunt, certum esse, & facile certificari, aut certum fieri posse, secundum glossam in l. Locus. ff. de acquir. pos. quæ vult, qd hæres, qui scit hæreditatem sibi esse delatam ex testamento, is eadem adire poterit, etiam si incertus sit ex qua parte vel ex qua occasione sit ad eam hæreditatem institutus. l. Si quis extraneus, §. sciendū est. ff. de acquir. hæredita. & ratio est, quia talis de ea testamentaria hereditate per ipsum testamētum facile poterit fieri certior, vnde perinde certus est habendus, ac si prius de eo certus fuisset, argumento l. Quod meo, §. ff. de acquir. pos. Atque hæc quidem nō solum locum habent, si ad commodum talis heredis, qui certificari potuit, pertineant, sed etiam in iis que ad eiusdem incommodum pertinere possent, secundum Pet. de Ancha, & Dominicum, in c. fin. de elect. in vj. Vbi vult, quod imputandum sit illi qui potuit certificari, perinde ac si certus fuisset, allegans ad hoc notata in Authentica, Si omnes. C. Si minor ab hæredita. se absti. Quem etiā citat, & sequitur Alex. in suis consiliis, consilij. v. incip. In causa & lite vertente. numeris 3. 4. & sequen. ij. vol. Et D. Carolus Ruinus in suis consiliis consilij. incip. Proponitur. nu. 22. Et conf. cxxxj. inci. Visis, & pōderatis nu. 1. 2. j. suo vol. cōsiliorum

Ciuis habitus.

Ciuem esse, et haberi pro ciue, paria sunt. Zafius ad l. sed si hac lege §. Patronum. ff. de in ius vocan. Atque hinc est, quod statuta quæuis & municipalia iura, quæ loquuntur de ciuibus defendendis, ea etiam intelligenda sunt de iis, qui habentur pro ciuibus, quamuis reuera ciues non sint, teste Baldo in d. §. Patronum, quod probatur de scholasticis, ac studentibus, qui licet non sint apud exteros veri ciues, sed in quibus potius: tamen quia in fauorabilibus & priuilegiatis causis habentur pro ciuibus, eodem iure vtuntur, si velint, quo ipsi ciues, teste Zafio. ibi nu. 4. Sic et in l. Barbarius Philippus. ff. de offic. prætor. dicitur Paria sunt aliquæ fuisse verè Prætorè, & aliquæ iuxta cõmunem existimationē hominū habitū fuisse pro ciue. Communis enim ista opin. facit ius. Simile autem istud etiā latius tractabitur j. sub tit. Patronus.

Comparere non perseveranter.

Comparere, & ad finem vsque non perseverare, est veluti non cõparere. Vide infra, Venire,

Comparere insufficienter.

Non comparere & comparere insufficienter, hoc est, cū non sufficienti facultate, paria sunt c. Si quis iusto de elect. lib. vj. cū vulgaribus similibus iuribus. Ad hunc modū paria quoque sunt, Non constitutere procurator, & constitutere procuratorem in forma à iure prohibita. Idòque is qui cū tali procuratorio minus legitimo cõparet censetur vsq; nō cõpatès, & cõrumax. cui seruit. c. Nicolao extra de appel. Si quis, iusto impedimento detentus in electionis negocio nequeat commode interesse is non solum vni, sed & pluribus committere vices suas poterit Oum tamen quilibet i. forum compareat rectè, & sufficienter informatus & instructus aliis paria erunt. Ipsum, vel ipsos nō cõparat esse, & eisdem insufficienter comparuisse. Vnde & talis canonicus ad electionem citatus de nouo citari non debet: sed vt contumax in electione negligitur, & deseritur. De qua desertione, si is postea con-

queritur, se sibi imputet oportet, qui per procuratorem non satisficientem, cõparauit. Idem enim est omni modo, non venire & insufficienter venire, ad id vt qui sic, aut per se aut per aliam insufficienter comparet, censetur non comparere, sed censetur veluti insufficientis, & contumax, secundum glossam ibi, ad verbum Admitti.

Comparere non legitime.

Sic non comparere, & minus legitime siue inidoneè comparere, paria sunt, c. Nicolao. & ibi notat Bald. de appellat. Vnde quoque paria sunt, procuratorem non habere mandatum, vel abique mandato cõparere, & habere mandatum illegitimum. Quæ circa nisi procurator comparens à domino suo mandatum habeat legitimum, aut sufficientem, dominus qui illum sic constituit & misit eo ipso censetur contumax. Quia vbi fit mentio de procuratore, debet intelligi in dubio de legitimo procuratore habente mandatum. Et ideo si statutum diceret, quod non valeat processus, nisi producto instrumento mandati procuratoris intelligitur de mandato sufficienti. L. Ediles. §. Procuratoris. ff. de edil. edic. Quis autem dicatur legitime comparere, vel illegitimè apud Ioannem Ferrarium in sua praxi, in forma libelli, de acti. reali. ad verbum legitime comparentem, & apud Iasonem in l. Quotiens. ff. Qui fatidat. cogan. Item apud Neuzanū in consilij. xvij. nu. 19. Verum hæc intelligenda sunt quoad declarandum aliquem contumacem Ad hæc etiam facit c. ij. vers. Sed neque. extra de transact. & l. j. in fine. ff. Quod cuiusque vniuersi. nomi. vti & rectè refert. D. Pet. de Anchara. in c. Veniens, extra de renuncia.

Compelli.

Compelli, & ex rationabili causa timere compelli aliquando paria sunt. idelicet, ad rescindendas promissiones factas ex maximo metu. Veluti si vxor vehemènti timore mariti quippiã spondere, aut renunciare fuisset coacta, vel si clericus ex nimio metu sui superioris aliquid promississet, aut transgressisset, talis inquam ex metu profecta, ideoque coacta promissio, cõfessio, renunciatio aut transactio esset inualida, & nulla potissimū si is præteritus metus rationi & veritati inmitteretur, sic vt per atroces minas, aut per verbera comprobatus claresceret, sicut asseruit Alex. in suis consiliis, consilij. 100. in iij. volu. multa ibidem dei hoc metu coactò allegans. Et in puncto est decisio Bartoli per textus in l. j. §. Quæ coneranda. ff. Quarum rerum actio non datur. Vbi vult, quod non solum maritorum verbera vxoribus metum incutiant, sed etiā coniugalis siue erga maritos immodica vxorum reuerentia, hunc de quo loquimur aliquando metum indebitum ingerit, vt idem Alexan. ibidem in apostillis asserit, allegans ad hoc multas quæstiones, & casus pertinentes, quos etiam probat, per Ab. in c. Finali in fine, extra, Qui clerici, vel vouentes matri. contrah. pos. Ad que etiam faciunt notata per Felin. post alios in c. Ecclesia. extra de constit. Ita etiam tenuit Pet. Pau. Parisius in suis consiliis consilij. cxxxix. nu. 1. 4. & 2. in iij. parte consiliorum,

Concedere.

Expresse concessit, non negauit, paria sunt Auge. in l. Generaliter, in fine principij. C. de secun. nupt. & D. Ioannes de Neuzanis, in sua silina nuptialia, post medium in libro meo Huic accinit vulgatum istud dictum, Qui tacet, consentire videtur. Vide de hoc quoque mox in fra, Consensus.

Conclusio in causa.

Conclusum est in causa, Confessio solemnisi in iudicio, & sententia iudicis æquiparantur in hoc, vt aliquis hæres teneatur ex delicto defuncti, Bal. in l. j. ver. Sed, hic dubitatur. C. ex delict. defuncto. in quantum hæred. conueniantur. Anto. de Butr. in c. cum speciali. §. j. extra de appel. meminit etiam huius æquiparationis D. Berra in suo Repertorio, sub litera. C. Vide infra, Sententia lata.

Conditio actus.

Conditio necessaria ad actum, & conditio necessaria est ad actus effectum, paria sunt in iure secundum notata Bartoli & aliorum in l. Galus. §. Et quid si tantū, ff. de li. & posth. Ita quoque tenet D. Carolus. Ruinus in suis consiliis consilij. cxxij. nu. 8. incip. Quamuis in iij. volu. consiliorū. Quia vt ibi dicunt in necessaria conditione, etiam de effectu cogitare debent, sicut in conditione voluntaria de modo & forma. Et quia non sufficit ab initio interesse, vel aliquid ab initio in eruenire, nisi perueniat ad effectum vel nisi effectum suum tandem in fine consequatur. l. si. §. j. ff. ad l. Rhod. de iactu. Alber. Salice. & alij ad l. Ad comparandas. C. Mandari Ias. ad l. Si quis. §. illum. ff. Si quis cautio. Quando autem in aliis conditionis perseverantia, quoad effectum requirit.

requiruntur, videtur licet in iis que notant Doctores ad l. Cum vxor
Quando dies lega. ced. & Decius consil. lxxvij.

Confessio.

Confessio, & sententia, siue res iudicata in effectu sunt paria. l. Post
rem. ff. de re iudic. l. j. & ij. ff. de consil. l. j. C. eo. tit. de confel. concord.
Cum super. extra eod. tit. & l. Certum. §. Sed an & ipsos. & ibi Bar.
ff. eod. tit. de confel. Ita per hoc apertum exemplum sic eommonstren
tur. Si ego abs te petissem decem libras, & tu a iudice interrogatus
fuisse an tantundem mihi deberes, tuque respondens fateris te mi
hi tantundem debere: certe tua confessio omnem litem vltiorum
finiret, & pro re iudicata habenda foret, sic vt amplius in ea causa pro
cedendum non esset. Confessus enim in iure habetur pro iudicato si
ue pro condemnato Atque ideo quemadmodum iudicatum, senten
tia, aut condemnatio habet executionem paratam, ita & confessio,
que secum condemnationem confert, iuxta iura præallegata.

Confessio iterata.

Confessio geminata, iudiciali confessioni æquiparatur. Bald. in l.
Cum scimus. C. de agri & cens. lib. xj. D. Vdalticus Zanus in l. Quibus,
iuncta l. si dari. num. 3. & 36. ff. de verb. obligat. Talis enim bis iterata
confessio habetur pro magis deliberata, & pro ea que magis vol
untari procedat. De ista geminata confessione Franciscus Curt. in
iuis consiliis eleganter scripsit in consil. lxxij. De hac quoque confes
sionis geminatione elegantem tractatum edidit Antonius Corsetus
Qui dicunt, quod sicut confessio iudicialis facta post deliberationis
terminum per prætextum erroris reuocari non potest, glossa in cap.
Ex literis, de diuor. Et Arehidia. in cap. j. de accusat. lib. vj. Ita nec con
fessio geminata per prætextum erroris vilo modo reuocari potest,
vti comprobatur Lud. Rom. conf. cccxvj. incip. in hac causa. Et Hipp. de
Marf. ad l. j. §. Qui questionem. num. 13. ff. de quest. Quia vbi interue
nit geminatio ibi præsumitur plena deliberatio, vt in Auth. vt nulli
iudic. §. Et hoc verò iubeamus. Vbi dicitur quod in iure tantum ope
retur geminata confessio, vel geminatus consensus, quantum iura
mentum iudiciale, secundum Doct. ad c. Si cautio de fide instrum. & in
Authen. Si a me. C. ad Velleja. De hoc etiam latius consule D. Praxi
dem Nicolaum Eueram in loco à Geminatione.

Confessio nulla que.

Confessio 1 Furiosorum & amentium, 1 Sunt nullæ, &
2 Non coram iudice factæ, } in hoc æquipa
3 Extra iudicium factæ } rantur.
4 Per procuratorem factæ, }

De 1. est l. In negotiis. ff. de reg. iur. & l. ij. §. Furiosus. ff. de iure codic.
& c. Fina. extra de iur. ab inte.
De 2. est text. in c. At si clerici. cum ibidem notatis, extra de iudic.
De 3. est text. in d. c. At si clerici. & in l. ij. C. de custod. reor.
De 4. Certum est confessionem per procuratorem factam in rebus
criminalibus capitalibus, vbi procuratori occupare non licet, nulli
dammum præstiturere posse, vti copiosius meminimus in nostra Praxi
rerum criminalium, c. liij. de processu visitatione, & examine, nu. 37.
38. & 39. in postrema editione.

Confessio in tormentis.

Confessionem factam in ipsis tormentis }
& Confessionem extortam formidine pœnæ. } Lex æquiparatur.
Bar. in l. j. §. diuus Severus. ff. de questio. Cui adde quod voluit i
dem Bart. in l. nonisime. per illum textum. ff. Quod falso tuo. Autho.
Ita etiam tenuit D. Guido à Sufaria, in suo tractatu de indic. & tortu
numero 82. Et Lud. Bolog. ibidem in additione D. Guidonis, nume
ro 73. Hæc etiam confirmat D. Francisc. Brun. in suo etiam tractatu
de indic. & tortu. q. ij. secundæ partis, numeris 3. 4. & 5. Et D. Bald. de
Perigliis in suo tractatu de questionibus, & tormen. sub. liij. cap. circa
confessiones in tormentis, num. 1. Hanc materiam quoque & nos re
tigimus in nostra Praxi criminali, cap. liij. de processu visitatione, &
examine, num. 20. in postrema editione, quam explicationem per oc
casionem ibidem (si placeat) perlege.

Confessio sub spe.

Confessio, vel cautio facta sub spe future cause, æquiparatur con
fessionem factæ spe future numerationis, vt refert Bald. in l. si sub specie.
C. de postuland. eo quod exceptio infra tempus constitutum opponi,
& cautio condici possit. Qui textus adeo clarus est, vt exemplo non
egeat. Quinimo, & infra tempus constitutum exceptio de vtroque

opponi potest, tam bene scilicet, si quis verbo confessus esset se mu
tuum recepisse, quam si scripsisset se mutuum recepisse. de qua re plu
ra notantur per Doct. ad l. Generaliter, & l. In contractibus. ff. de non
numera pecu.

Confiteri nihil.

Nihil profus confiteri }
& Confiteri sine perseveratione } paria sunt

Horum quoque meminimus in nostra Praxi criminali, cap. liij. de
processu visitatione & examine, num. 16. in postrema editione que
breuitatis studiosus ibidem clarissime asserta videbitur.

Consensus tacitus.

Consensus tacitus, & consensus expressus, in iure æquiparantur,
vti notat Bart. in l. de quibus. num. 4. ff. de legibus. quem vide. Vnde si
cut consensus expressus parit obligationem, ita etiam & consensus
tacitus. De quo Spec. in tit. de caus. possel. & proprie. §. iij. circa prin
cipium. Et quemadmodum nominationes ad beneficia perduntur
per expressam renunciationem, vt in cap. Audita. de restit. spolia. ita
etiam perduntur per renunciationem tacitam, veluti, si quis tempo
re nominationis heret miles, vel si cum aliqua muliere matrimo
nium contraheret, vel aliquid aliud simile faceret, quod per se tacitâ
renunciationem includeret, is haud dubiè suæ denominationi cen
setur cedere, non secus quam is qui expressis verbis suæ denomina
tioni celsisset. de qua re vide Rebutum in tract. de nominat. questio
ne vlti. numero 17. & 18. Non enim minus factis voluntas alicuius
declaratur, quam verbis. d. l. De quibus. & l. Recufari. ff. de acquirend.
hered. Vnde etiam contractus, qui per consensus sunt, verba non
exigunt, sed vel nutibus, vel aliis actibus, consensus exprimentibus
tacite conficiuntur. l. si pater naturalis. ff. de adopt. l. Item quia. ff. de
pac. Et si is, cuius consensus requiritur, ad se adfessus, isque taceret,
ipsius certe tacitus consensus nudè colligitur, & perinde valet, atque
si expressis verbis consensusisset. Qui patitur. ff. Mandati. Et latè Felin.
in cap. nomine. de presump. Et latè quoque Tirac. de retracta. §. j. glo.
ix. num. 113. cum sequentibus. Hic tamen consensus tacitus non suf
ficit, neque locum habet in matrimonio. In eo enim requiritur con
sensus, potissimum si res agatur coram tribunali Ecclesiastico.

Consensus non negando.

Consensus item tacitus est, quando quis non negat, & pro con
sensu expresso habetur. cap. Non hæ. extra. de prescriptionibus. Vbi Do
minus, vt est in Evangelio, accusatus à Iudeis his verbis: Nonne be
ne dicimus, quia Samaritanus es tu, & demonium habes. Respondit
Iesus, Ego demonium non habeo. Duo quippe illa fuerunt ei, vnum
negavit, alterum tacendo concessit. Et huic facit, quod notat Angel. in
l. Generaliter. in fine principij. C. de secund. nupt. Si quis in presentia
testium non irato animo, neque per iniuriam reprehendit aliquem de
delicto, & ille tacet, & non negat, nec excusat se, consentire videtur, &
concedere verum esse, quod ipsi imponitur. adeo, vt ita tacendo de se
deque facto obiecto, iudicium præbeat ad torturam sufficiens. vti etiâ
testatur Hipp. à Marsiliis in sua Praxi criminali, §. diligenter. versi. Que
ro etiam de notabili dubio. Et Lud. Carrerius, etiam in sua Praxi cri
minali Rub. de iudiciis, nu. 28. Sic & is qui se simulat, aut fingit verba
aduersarij non audire, habetur pro expressè consentiente, ob id quod
obiecta statim non negat. Bald. ad l. ij. C. de bo. que liber. Idem in eo
qui non tacet, sed dicit, Non contradico, vel non nego, vt habetur in
glossa, & doct. ad c. Per tuas. ad verbum Non negaret extra, de condit.
appol. Et Cagnolus ad l. Qui tacet, ff. de reg. iur.

Consentire facto.

Sic quoque consentite facti, & consentite verbo paria sunt vti te
statur D. Ioannes Antonius de sancto Georgio alias Prepositus in c.
Ad nostram, nu. 1. extra de coniugio seruorum, per hoc quod notatur
in dilecti. in glossa j. extra. de appel. Sicut itaque verbis, vt hoc exem
pli gratia primo dicam, contrahitur matrimonium, ita etiam contrahitur
factis, vti habetur in d. cap. Ad nostram. in gloss. in verbo, Nec fa
cto, & c. Honorantur. xxxij. q. ij. & l. Sed ea, que. ff. de sponsalibus. Se
cundò sicut rati habitio fit expressis verbis, ita etiam & tacite fit factis
l. Paulus respondit. ff. Rem ratam haberi. Tertio sicut Dominus dicitur
approbare contractum falsi procuratoris, expressè hoc dicendo. ita
etiam eundem contractum approbat. si id quod in illo contractu per
talem procuratorem promissum fuerat, de facto soluat lege Indebitum.
C. de conditio. indebiti. glossa in lege Recufari. ff. de acqui. hæ
re. Vbi dicit nihil interesse, an verbis, an reb. vel facto quid fiat. Imo
in lege. Si tamen. §. Ei. qui. ff. de edili. edicto dicitur, quod multo
maius

maius est facere, quam pronuntiare. Et re vera facti certius, ac fortius voluntatem alicuius explicant, quam verba, in verbis enim fictio scriptis videntur, quam in factis, de qua re Anchara, consil. cccij, gloss. in c. dilecti, per illum tex. de appellat. Et Tiraq. de retractu cōventio. ad finem tituli. numer. 75.

Consentire iudicanti.

Consentire iudicanti, & consentire actui, id est iudicatio seu sententia (vt supra diximus, Actui consentire) paria sunt. iuxta glossam notabilem, in l. Tunc autem. ff. de re iudica. Et ibi D. Iaso. Sic itidem (inquit) paria sunt. Consentire personæ facienti actum, & consentire ipsi actui: Quocirca sicut in Magistratu, in quo omnes sunt iudices, si quidam ipsorum, aut reliqui omnes sententiam, aut dicta priorum magistratuum vel dicendo, vel tacendo approbent, aut certe reculant, ea sententia ab omnibus prolata esse censetur, ita quoque omnes iudicasse, & in priorum sententiam consensisse intelliguntur, quando tempore iudicati sententiæ non contradicunt, aut reclamare non possunt. Et sic legi quæ omnium consensum requirit, consentire, & ab omnibus satisfieri intelligitur. Quod tanquam candido lapillo notandum, atque obseruandum esse monet Zasius, ad l. Pomponius nu. 7. ff. de re iudica. Atque ideo sicut à sententia iudicis appellare nõ potest, qui in eam sententiam consensit, ita quoque appellare à sententia non potest is qui tacite in eandem sententiam approbat, nempe si iudicatum. mox soluar, vel si terminum soluendi à iudice, aut à parte petat, aut exigat. l. Ab eo. C. quomodo & quando iudex.

Confiliarius.

Confiliarij & aduocati comparantur militibus stipendiariis. Vide supra, Aduocatus.

Consilium petere.

Nullum requisuisse cõsilium, & requisitum esse cõsilium, sed tempore incompetenti, paria sunt. Item Nullum in sua causa petiisse ab aduocatis cõsilium, & à magistratu petere consensum pro consilio habere, sed serò, & tempore incompetenti, paria sunt. Simile dicit lex in renunciatione, quam facit emptor venditor, non enim debet nimis serò denunciare, vt l. Si rem. §. Quolibet. ff. de euictionib. Vbi assistentia petitio, & denuntiatio ab emptore apud venditorem facta, tunc demum rata, & firma existit, quando ipsa competenti tempore ante, & non sub ipsam condemnationem exhibetur. Sic vbicumque consensus, vel cõsilium requiritur, & is requirens serius petit, atque ob id nil impetrat, ipsi omnino imputandum videtur quominus impetrarit, quia scilicet competenti tempore consilium captandum non petit. Vide Baldum ad d. l. primam, versic. Extra queritur. Cod. Qui admittit. ad bo. poss. possunt. Et huc pertinet. Quod tutoris auctoritas, nisi suo tempore interueniat, nihil operetur. §. Tutor autem. Instit. de aucto. tuto. latè de his Bart. cum Iaso. ad l. Si quis mihi. §. Iustus. ff. de acquir. hæred. Horum copiosus meminit D. Pet. de Anc. in c. cum veteri. extra de euictionibus.

A Concilio recedere.

Ante dissolutum Concilium recedere, & ad Concilium non venire, paria sunt. Item paria sunt. Non venire in Concilium, & à Concilio sine licentia recedere. Ex quibus notandum est, Quod qui vocatus est ad Concilium prouinciale, is non satisfacit vocationi si ad Concilium veniat, nisi in eodem constanter steterit, & perseuerer. c. Si quis autem, & ibi Præpositus notat. xvij. distin. Sed hoc intelligendum esse puto, quando nulla ex Concilio recedendi necessitas urget. Atque ideo ibidem ita scribitur. Si quis autem synodo adesse, neglexerit, vel ceterum fratrum antequam Cõcilium dissoluatur, crediderit esse deserendum, alienum se à fratrum communione agnoscat, nec se recipiendum esse putet, priusquam in sequenti synodo absolutus existat. Vnde & à simili, Si canonicus vocaretur ad electionem faciendam cõstituto tempore, eaque electio interim die præfixo ex causa non celebraretur, quod fortassis canonici præsentibus malint adhuc expectare aliquem absentem, tunc eo tempore durante, non licebit alicui de canonicis præsentibus recedere. Nam si eo tempore recederet, id perinde esset, atque si non adfuisset, aut si se absentasset, teste Inno. in c. Consului. de offic. deleg. Simile quoque est in iudicio. Nam si reus esset citatus ad aliquem actum die certo peragendum, & actor interim quod ipsum citari fecit, die præfixo non compareret, ipse reus comparere, nõ debet etiam absque licentia recedere à iudicio. nisi & ipse uolati non comparere haberi uoluerit. cap. Certum. xj. quæ. iij. Quando enim aliquis in iudicium vocatus recedit sine licentia, is dicitur contumax, & videtur protestari, quod de cetero nõ vult sub illo iudice litigare. cap. finali. de dolo. & contu. lib. vj. Clementi. Vnica. eo-

dem tituli. Ideoque nec amplius est vocandus, quia tunc perinde censendus est, atque si non comparuisset, & veluti contumax, qui in non comparando adesse noluerit, vt testatur Boer. in Rep. l. Consentaneus C. Quomodo & quando iudex. & ibi Bal. & alij.

Constare.

Constare per partium subscriptionem, & constare per testium depositionem, paria sunt. Vel sic, Paria debent censei, de partium voluntate constare per ipsorum subscriptionem, & constare per testium depositionem in exercendis C. de fide instrument. De quo etiam in l. Scripturas. C. qui potio. in pigno. habeant. Et per Barto. in l. Nuda. ff. de donat. Et in c. ij. de fide instrument. Vbi dicitur, quod in exercendis iuribus parem vim obtinent, & testium depositiones, & instrumenta aut publica aut priuata, dummodo per partes, vel per alios confecta, aut subscripta fuerint. Item constat de pacto quando id cum bona fide interpositum docetur, scilicet ut per scriptoram, aut per alia probationes per quas rei gesta veritas aliquo modo comprobari potest. l. Pactum, quod bona fide. C. de pact. Vnde etiam fit vt subscriptio ipsa vocetur testimonium, nempe quod is qui subscribit, etiam testificari videatur. l. fina. & ibi Bald. in ij. notabil. C. Si cert. petatur, & habet vim depositionis. Idem Bald. ad l. fina. in viij. oppo. C. de edict. diui Adria. tollen. Et sicut testamentum potest probari per instrumentum à testatore subscriptum. l. Hac cõsultissima. C. de testa. ita quoque & testamentum per testium depositiones cõfirmari potest. l. j. C. de test. & cum effes. de testam. & amisso testamento illo proditum est posse testatoris voluntatem solis testibus probari. l. Testium. C. de testibus. Doct. in l. ij. C. de bonor. poss. secundum tabul. Et sicut testibus conuictus non auditur. l. ij. C. Quorum appel. non recipiuntur, ita quoque nec audiendus est is, qui per propria subscriptionem aliquid est confessus. l. Generaliter. C. de non numer. pecunia. Et teste D. Marthæo. de Afflictis in suis decisionibus Neapolit. decision. c. iij. nu. 3.

Directo constare.

Directo constare de actu, vel per, media, quæ ad hoc tendunt, paria sunt. argumento. l. Si quis seu liber. in fine ibi, quid enim interest. C. de natura liber. l. Si verò non remunerandi. §. filiosam. ff. mandati, & Valerius Zas. in suis consiliis, ij. lib. consil. j. nu. 24.

Non constare.

Non constat esse, & non est, sunt paria. In lego. ff. de contrah. empt. D. Valer. Oas. in l. Inter stipulantem. §. Si stichum. ff. de verb. oblig. Vbi dicit Iacobenus, quod paria sunt in fundo vendito non esse lapidinas, & esse, sed cas non apparere. Ad hunc quoque modum paria sunt non esse consuetudinem, & de ea consuetudine non constare, teste Joann. Neuz. in suis consiliis, consil. xij. nu. 5. Similiter, & paria sunt Tutorem testamento non esse datum, & datum quidem esse, sed non apparere quis sit, veluti si dicat, Titius tutor esto: & sint duo eiusdem nominis, nec apparere de quo Titio senserit. l. Duo sunt Titij. ff. de testament. tutel. Sic etiam paria sunt: Non esse datum, & esse datum, sed de mandato intra tempus legitimum non constare, de quo latè Tiraquellus, de retractu. §. j. gl. x. nu. 20. glo. in Clementina quosdam, de electio. Vide quoque de his infra, non esse, & esse, sed non apparere.

Consuetudo inueterata.

Consuetudo hominum memoriam superans, & Principis priuilegium, paria sunt. Nam sicuti Principum priuilegia stant pro legibus, & moribus, ita quoque consuetudines illæ diutissimæ, de quibus nulla extat memoria in contrarium, vim obtinet cessionis Principis, cõstitutionum, & legum: imò & priuilegium inducunt, adeo vt iuri quodammodo derogent, vt habetur. l. Hoc iure vtimur. §. Ductus aquæ. ff. De aqua plu. arcen. c. Super quibusdam. §. Præterea. iuncta gl. in ver. Non extat memoria. extra de verb. signi. ca. Hac quippe. iij. q. vj. Et ad hoc semper allegatur textus in l. Viros. C. de diuers. offic. & apparitoribus iudicum. li. xij. Et Cin. in l. j. C. de emancip. libero. Bart. & Paul. de Cast. in l. Imperium. in fine. ff. de iurisd. omnium iudic. Hac etiam confirmat D. Franci. Mingon in suis commentariis super consuetud. ducat. Andegau. titu. Des seigneurs tem porelz. & iustices, & mores dicelle. versic. nu. 2.

Consuetudo.

Vel sic breuius consuetudo, & præscriptio tanti temporis cuius initij memoria non extat in contrarium, & equiparantur priuilegio à Principe expresse, & ex certa scientia concessio. Ita tenet D. Iason. in l. de qui

1. de quibus. nu. 43. ff. de legi. & D. Bald. in c. j. in tit. Quæ sunt rega. Et lo. Mon. in c. j. de præscr. lib. vj. cum cæteris iuribus in prædicto the-
mate allegatis.

Contractus purus, & conditionalis.

Contractus purus, & contractus conditionalis postea purifica-
tus, paria sunt. Conditionalis enim contractus postea purificatus eiu-
dem censetur esse efficacie ac si purè ab initio fuisset celebratus ut
probat in l. finali §. titius, & ibi Angel. & alij notant. ff. de vulga. &
pupil. substitu. l. si pupillus, in fine. ff. de conditionibus institu. l. sed &
si de sua. §. fina. ff. de acquir. hæredit. Et in l. in d. §. titius. nu. 3. & in l. Pro-
hærede. §. Papinianus. nu. 34. ff. de acquir. hæred. Ita quoque satis ab ñ-
de comprobavit D. Petr. Paul. Paris. in suis consilijs, consilio xj. nume-
ris 64. 65. 84. & sequere in j. parte consiliorum quem tempore & loco
opportunis, iuris studiosi, & à rebus publicis vacui consulere poterunt.
Vide quoque infra. Esse, & esse debere. Quia eventus conditionis tra-
hitur retro, & habetur perinde atque si à principio dispositio fuisset
pura. Unde si pendente conditione emptor mortem obiret, quia ta-
men contracta, & constituta est conditio, moriens tamen hæredes
suos per eam conditionem obligato relinquit, non secus, quam si iam
denuum ipso vivente contracta obligatio in præteritum fuisset. Ine-
cessario. §. quod si pendente. ff. de peric. & commod. rei vendit. Sic, si
aliquis sub certa conditione debitor esset, eaque conditio nondum cõ-
pleta aut expirata esset, sed adhuc penderet, certè quandiu ea condi-
tio pendet, & nondum completa est, is debitor nondum censeri debet,
sed à conditionali debitor liber existere videtur. Vel sic, si ei accepto
feratur, qui sub conditione deutor erat, existente conditione iam
olim liberatus videtur. l. sub conditione. ff. de solu. sic si filius fam. sub
conditione stipulatus quid esset si que ea conditione pendente con-
demnaretur, & post hanc condemnationem conditio demum com-
pleretur, tunc non filio, sed patri actio acquisita esse videtur, quia in
hoc casu spectatur tempus quo contrahitur, & ad hoc idem attribu-
enda est conditio. l. si filius familias. ff. de verbo, oblig.

Contractu, & delicta.

Contractus & delicta ad inducendam obligationem, sunt paria. l.
omnem. ff. de iudic. vbi Paulus quoque ait, omnem obligationem pro
contractu esse habendam, licet non ex crediti causa sit. Et ideo quem-
admodum iudex in decidendo tenetur sequi consuetudinem loci, vbi
celebratus est contractus. l. si fundus. ff. de iudic. ita etiam debet ser-
vare consuetudinem loci in delictis, scilicet ut non pœnam de iure
communi constitutam, et tali delicto impostam, sed solummodo ut
pœnam per consuetudinem imponi solitam, sequatur. Et ita tenet
Gandin, in tract. maleficiorum, tit. de pœnis reorum, et latius Cin-
er Salic. ad l. cunctos populos. C. de summa Trini, et fid. Cathol. Esti-
cut in contractibus inspicitur initium temporis l. Pomponius. secun-
da. ff. de negotijs gestis, et l. prima. ff. de origine iuris, ita quoque in
delictis inspicitur tempus admissi delicti, adeo ut si tempore delicti
commissi alta pœna sit imposta per statutum pro delicto, quam era-
tempore inquisitionis, vel sententiæ prolatæ, imponenda profutis es-
set illa pœna, quæ pro tempore commissi delicti constituta fuerat, quod
pluribus exemplis explicat. Et hanc similitudinem explicat D. Præses
Nicolaus Everardi, in loco, à contractibus ad delicta, quem ibidem
consule. Et (ut inquit Paulus) omnem obligationem pro contractu
habendam esse, existimandum est, atque hinc etiam sequitur, quod
sicut iudex in decisorijs tenetur servare consuetudinem loci, in quo
celebratus est contractus, l. si fundus. ff. de iudic. ita etiam in deli-
ctis attendenda est pœna consuetudinaria loci: etiam si de iure com-
muni constituta esset alia pœna diversa: & contrario, civitas interdum
ut ex delicto obligatur, ita & ex contractu. l. meum autem præsen-
tem. §. animadvertendum. ff. de eo quod met. caus. Item sicut contra-
hendo sortitur quis certum forum, ita & delinquendo certo foro-
subiicitur, ut in l. hæres absens. §. si quis tutelam. ff. de iudic.

Crimen scire, & non obsistere

Crimen postea cognitum non prohibere, nec prodere, & idem cri-
men ab initio scivisse, paria sunt. recte Baldo in l. cum ancillis, nume-
ri 2. C. de incest. nupt. unde dicit ibi glossa in verb. Cognitum
et lauti, quod paria sunt siue quid scis ab initio, siue id postea sciam,
& tamen id cognitum pariat. Evidens enim indicium est, quod Præ-
tor, aut privatus quispiam criminis patrati ab initio consensu fuerit,
si postea id ipsum evidenter cognoscere perhibetur, & tamen nec
prodat, nec prohibeat, unde etiam dicit Baldus per d. tex. cum ancil-
lis. quod paria sunt, Syndicus hoc maleficium à principio scivit &
id ipsum postea peruenit, sed tunc cognitum non prohibuit, ne reve-
laui, ut patet ex verbo, vel compertum facinus prodere noluit.
Nam non denunciatis quod debet denunciare, celare videtur

quod prius cognouerat, ut dicitur lege cum ancillis. in dist. verb. cog-
nitum celavit.

Crimen militare.

Crimen militare quod sit, Vide infra, Delictum militare.

Crimen non prohibere.

Crimen non prohibere, aut non revelare. Vide supra Crimen sci-
re, & non obsistere.

Culpa lata.

Culpa lata par est cum verutia, & æquiparatur dolo ita ut à dolo
nunquam separatur. l. prima §. primo ff. si mensor fals. mod. dixer.
Ulpian. sed & si negligenter æquè mensor securus erit, lata cul-
pa planè dolo comparabitur. l. quod Nerua. ff. de positi. Celsus. Quod
Nerua diceret latiorè culpâ doli esse, Proculo displicebat, mihi quo-
que verissimè videtur. Nam & si quis ad eum modum quem hominum
natura desiderat non tam diligens esset, hoc est, nisi ad suum modum
omnem curam debitam in deposito præstaret, minorè que curam
alienis rebus, quam suis propriis impenderet, is certè fraudis suspi-
tione non caret. et refert Philippus Dec. in regula iuris, in initio. Et
idem notatur per glossam & Barto. in l. quod te. in verb. Venio ad
ultim. ff. si cert. per. aliqui porro existimant latam culpam propriè non
esse dolum, nisi suspectum: quod dolus sit ex proposito, culpa non item.
At tamen in hoc æquiparantur & convenire dicuntur, quod quicquid
in proposito potest esse lata culpa, id etiam sine dolo esse non potest.
Nam nemo ex proposito aliquid facit mali sine culpa, quantum ad
istud negocium pertinet. Quocirca ut superiorem melius intelligatur,
operè precium est scire quid sit lata culpa, est itaque lata culpa cum
aliquis aut verbis. aut officij ratione bonam alicui fidem ac diligen-
tiam pollicetur, in rebus præstandis, aut servandis eamque fidei in-
tegritatem, ac summam diligentiam promissam, aut officio adiu-
ctam non præstat, sed meritissimè negligit, ob quam negligentiam,
aliquis plerumque in maximum damnum incidit. Hec inquam vgnauis-
sima, imò indebita negligentia, lata culpa verutia dicitur. Hanc autem
pletique transariam excusare nituntur, aut per non consuetu-
dinem, aut per ignorantiam, aut per non certam intelligentiam, aut
per non præmeditationem. Quæ tamen adeo non exculant, ut quis-
dem huiusmodi dñtum per negligentem causam præbuisse, is eius-
dem damni, aut dati, aut non inhibiti ex lata culpa reus censendus es-
set: non secus, quam si dolo malo idem damnum simulante perfee-
cisset, aut conveniret evenire curasset. l. lata culpe. ff. de verbo. signi-
fica. l. regu. §. si filius. ff. de iur. & fact. igno. Idem probat glossa id. si
Nerua. ff. de positi. Idemque Principes duces suos, ac Civitatum, Castro-
rumque capitaneos, qui negligenter, parumque fideliter commissa
loca tutantur, non raro sic de lata culpa puniunt, ac si eadem loca
dolosè hostibus prodissent. Videre Vdalric. Zas in l. in illa stip. per te
nu. 12. ff. de ver. oblig. & idem in l. ex depositi. nu. 5. ff. de act. & oblig.

Curator.

Curatoris auctoritas non intercessit in actu minoris & Curato-
ris auctoritas intercessit in actu minoris, sed minus legitime, paria
sunt. §. tutor autem Institut. de auctori. Tutor, & in l. si quia mihi
bona. §. instum. ff. de acquir. hæred. Nam sicut nulla auctoritas excu-
sat nisi iuris forma interueniat. Abb. ad c. Consulationib. de iure pa-
trati. §. nihil quoque eadem operatur, cum iure auctoritas, vbi
expressa eiusdem iuris abutendi interuenit temeritas. l. qui testamē-
to. ff. de excusa. tutor. Baldus. in. lege falsus. C. de furt. Sic quoque
paria sunt. Auctoritatem Prælati, vel Episcopi non interuenire: & eā
dem interuenire, sed minus legitime. Bald. in l. finali. §. necessitatem.
C. de bo. quæ liber. Imò etiam talis auctoritas per curatorem minus
legitimè præstita, non impedit quo minus ipse qui auctoritatem de-
dit, teneatur ad id quod interest. l. j. & ibi Barr. ff. de tutel. & ratio. di-
strahen. & l. scire oportet. §. sufficit. ff. de excusa. tuto. l. non putavit. in
§. non quæuis. ff. de bon. poss. contra tabu. & l. quarta. §. condemnati.
ff. de re iudic. cū similibus iuribus in finis. Huic quoque sententiæ adhi-
pulari D. Hippol. de mars. in suis consilijs, consilio xlix. nu. 47. in pri-
mo vol. suorum consiliorum criminalium. His item superiobus aucto-
ritatibus iuridicis etiam istud Pauli consentit. ij. ad Timot. ij. q. 6. coro-
nabitur, inquit, nisi qui legitime certaverit. Quisquis enim rem ali-
quam facit: eamque non legitime, id perinde est, ac si eam rem omni-
non on faceret.

Damno alterius locupletari.

Cum damno alterius locupletari, est expressum dolum committere. vi-
de infra, dolus expressus.

Dare solvere legata.

Dare, vel solvere legata, & promittere legata solvere. Hæredem pariter ligant. Hæres enim si quæspiam constituatur, qui testatori legata in solidum solvere promissis, certè ex præmissis solvere tenetur in solidum, & de soluendo cautionem præstare debet. Porro si is hæres, soluerit in solidum, postea per legem falcidiam non poterit quartam re possidere partem, ob id quod in promissione solutionis legatorum cum cautione eius solutio facienda, & in solutione ipsa, eadem omnino sit ratio ex vbi ad ratio est eade ibi quoque & ius constitutum est idem, ut loquitur text. in l. lina. C. ad legem Falcis. Et Philip. Decius in suis consiliis, cons. c. lxxx. nu. 5. in ij. par. eadem quoque infra videre licebit in capite. Soluere, atque hæc etiam in foro conscientie non minus, quam in foro fori vera esse comperiuntur. Nemo enim quicquam (iure actio) promittit, quin id ipsum dare ac solvere debeat, tam Deo, quam hominibus. Unde & spiritus Dei, per Paul. j. Timor. v. damnat viduas, quæ Deo castitatem vouerunt & nihilominus interim fornicantur, & lasciuunt, & postquam fornicatæ factæ fuerint, ad onus Ecclesie nuptiarum veniunt. Has inquam viduas post votum fornicatrices Paulus vitandas suadet, eo quod factam Deo pollicitationem fecissent irritam, & vidualem castitatem non fideiter seruassent, quam Deo ex voto debuerant.

Dare, & Acceptum ferre.

Dare, vel solvere, & acceptum ferre, vel fieri accepisse, paria sunt. In fundum. §. titio, in eadem glossa in verbo Potest. ff. de leg. j. Vbi ait Iul. Titio fundum do & lego sub hac conditione, si hæredi meo decem dederit. Tam si contingeret quod hæres Titio decem debuisset, & hæc decem Titius ab hærede accepta fecisset, ce fideiendum cum tunc Titius sibi optimo iure liberum vindicare posset: quia tunc Titius per eam confessionem hæredis liberam conditionem testamenti exiit. Confessio enim acceptationis à solutione faciendâ liberat, & quod ad conditionem implendam pro solutione habetur, teste Bart. ibi. Et in l. si mulier. ff. de condi. ob causam. dicit, quod nihil ad solutionem referat, siue ea præsentia, ac numerata pecunia fiat, siue ad eam acceptatio pecunie interueniat. Unde & Paulus perinde esse ait, siue quis alij ob calumniam faciendam pecuniam dederit, siue illi promissam pecuniam acceptam tulerit. l. ij. ff. de calumniato. Et ideo generaliter in l. si quis obligatione. ff. de reg. iur. dicitur, Quod si quis ab obligatione alicuius summæ numerandæ liberaretur, is quodammodo eam summam accepisse, sibi que numeratam esse censetur. Nam secundum hanc considerationem sibi retinere, & alteri dare, vel persolvere promissum inter se conueniunt, vide ibi Doctores, & Felin. in c. Veniens. de testib. l. Iulianus ait. ff. de condi. & demonstrat. l. si mulier. ff. de condi. ob causam. l. ij. ff. de calumni. Et D. Albericus de Rosate in d. l. si fundum. §. Titio. Quid autem propriè sit dare, & quomodo in contractibus & quomodo in libellis ponatur, vide plenius per Barto. & alios in l. vbi autem non apparet. §. fina. ff. de ver. obli. & Alex. in l. si quis nec causam. ff. si cert. petat.

Dare inuitè.

Non dare, & inuitè seu coactè dare, quoad vitium, seu peccatum usurarum, paria sunt. Ut notat D. Laurentius de Rodolphis in tractu suo de usuris. nu. 37. Paria quoque hæc sunt quoad ciuilitatem humanam, sicut probat hoc commune prouerbum contrarium scilicet, Bis dat, qui citat: hoc est, qui libenter & ex liberali animo dat, bis de disse censetur. Igitur à contrario qui illiberaliter, & inuitè dat, is omnino non dare dicitur. Quo circa & in sacris huic conforme dicitur. Hilarè datorem diligit Deus. Unde & Christus mulierculæ pauperis duo minuta prætulit magnificis diuitum donatis in gazophylaciū missis, Matt. xij. nepè quèd ea hilariter, & non tristis animo cõulerat.

Datum in Instrumento.

De datis instrumentorum. vide infra sub tit. Instrumentum.

Debitor impeditus.

Debitor qui impeditur soluere. vide inferius titulum, Impeditur.

Decedere.

Decesit sine liberis, aliquando par est cõeo, Decesit sine hærede. l. ex facto. §. si. ff. ad Senat. Con. Trebelli. Vbi dicit Vlpianus, Si quis ita fideicommissum reliquerit, fidei tux filii cõmitto, ut si sine hærede deceserit, restituas Seio hæreditatè. In eo enim casu D. Pius rescripsit hoc fideicommissum scitèdū esse de liberis, & nõ de aliis hæredibus. Cuius sententiã imitatus est Bertradius in suis cõsiliis, cõsi. clxxvj. nu. 9. l. ij. Et

post huc Castres. qui dixit. Si illud fidei. intelligèdū esset de quibuslibet hæredibus, id nunquã ad Seiu perueniret, imò nunquã suum sortiretur effectū, quia is filius aut nunquam aut certe vix sine vlla hæreditate mori potuisset, sed de his omnibus hæredibus, & quibuslibet hæredibus non videtur fuisse mentem patris cum fidei committenti: sed tantum de suis filijs futuris liberis, & non de aliis. Ea namque liberorum appellatio aliquando tam late extenditur, ut etiam extraneos quosque hæredes in se comprehendat, teste l. libertum. §. j. ff. de ric. nupt. Testis quoque S. C. quod prohibet ne tutores, aut tutorum liberi in vxorem ducant suas pupillas: certè non ob aliã causam quàm quod hitutores, aut tutorum liberi, sub titulo hæredum plerumque censeantur. Sed quo pacto accipiendâ & intelligendâ sit isthæc hæreditas, late notat Io. de l. no. ad l. quod dicitur. ff. de ver. obli. Castren. & Romanus, ad d. l. ex facto. §. fin.

Decretum iudicis.

Decretum iudicis æquiparatur sententiæ iudicis, teste Baldd. in l. j. C. de contrahen. empt. cuius mentionem copiosius feci in mea Substantionum compendiosa exegefi. c. j. nu. 23. & 32. in postrema editione: quòd lectorem prolixitatis euitandæ causâ remitto. De iudicis autem decreto hoc obseruandum est. Si Paduanus quispiam venditorẽ suum existentem in territorio Parmensi citasset ad suum iudicem Paduanum, & venditor comparere nollet, nisi coram suo iudice Parmensi, hic oritur questio vter iudicum suum decretum interponere debeat, an Paduanus, an Parmensis? Certè (inquunt) vterlibet iudicem per se poterit interponere suum decretum, tam iudex loci vbi contrahitur, quàm iudex loci vbi res sita est, quia coram vterolibet emptor conueniri potest. Nam habet vterque iudex iurisdictionem in ipsum citatum emptorem, vnde & decretum alterutrius iudicis interpositum pro ipsa sententiã, siue pro iudicato æquiparanda erit. Atque hinc etiam fit, quod decretum in praxi vocetur sententia interlocutoria. De quo late Fel. in c. Consultationem. De officio. de le. & Adjudicatio. Doct. in l. fin. §. si plures. ff. de damno infe. Sed hæc de re quomodo scilicet decretum, & sententiã inter se conueniant, & quomodo inter se discrepent, latius videbis apud Baldum, Mantua. & alios. Item apud Iaf. ad l. Nec quicquam. §. vbi decretum. ff. de offi. procura. Et apud Speculatorem, de restit. in integ. §. ij. in fine.

Defectus eueniens.

Defectus ab initio, & defectus qui postea superuenit, parificantur. Sed in stipulationibus conditionalibus quia vtrique ad tempus euentus conditionis inspicitur, sicut tenet Vdalricus Zas. in l. Ex timo, nu. 17. ff. de ver. obli. Ad hunc quoque modum videmus, quod superueniens defectus in titulo, sæpissimè interruptit vscapionem, ut in l. qua situm. ff. de acquir. re. domi. Vbi hæres non potest præscribere rem legatam, quia in re titulus pro hærede extinguitur cum dominium ipso iure transeat in legatarium. De qua re latius vide apud Bar. ad l. naturaliter. nu. 6. ff. de vscap. & facit l. ea, quæ. §. fin. C. de temp. porib. in integr. restitui. Et certè casus superueniens si esset talis, qui ab initio impediisset actum, is quoque & nunc actum impeditur debet, nisi potior ratio obstat, de quo multa eleganter Tiraquellus, in lib. Cessante causâ, in xliij. limitatione. Sic & contra. Si vxor videns maritum prodigaliter, aut infortunium, dotem petat suam, aut exigat à suo marito vnde viuat, propter ipsius mariti quam videt futuram, aut præsentem inopiam, si que maritus è paupertate postea emerget, & diues fiat, totam dotem cum retrodebitis resoluat oportet, teste Per. Ferr. in forma libelli, quo vxor agit ad dotem, in verbo, Vxor quædam. licet alij contra sentiant, sicuti Tiraquellus prædicto loco demonstrat.

De sensu illegitimè.

Nulla modo esse defensum, & non legitimè esse defensum, sunt paria. l. quia absente. C. de procura. vnde & vxor, quæ absenti maritum defendit, tanquam non defendens habebitur, ita tenet Bald. & Iaf. in prædicta. l. quia absente vbi dicunt: Ab vxore esse defensum, sed non legitimè defensum. Vbi tamen notandum est, Quod sicut vxor in rem suam procuratrix esse potest, sic etiam mariti legitimè absenti causam defendere potest: imò etiam ipsius mariti cessione. Baldo & Iaf. in præallegato loco testibus. Dico legitimè absenti, quia si maritus ex iusta causâ abfuerit (licet ab vxore non sit legitimè in quibusdã causis defendi deberet) & ab vxore in causâ cessionis defensum fuisset, restituitur tamen, & non dicitur legitimè defensum, etiam si vxor pro eo defendendo comparuisset exores etiam vicis defendi debent, non contra. §. patitur. Instituta. de iur. iur. vbi dicitur, Defendi enim vxores à viris, non viros ab vxoribus, æquum est. & l. j. ff. de iur. iur.

Delictum militare.

Quos suos, pulverem, globos, aliaque militaria arma diuendere, par est cum delictis militaribus, vide Baldum, in l. in testamento ij. C. de testam. milit. ad hunc modum libros suos, idque genus reliqua Ecclesia ornamenta diuendere, delictum est clericale. Et multa huc adduci possent ex D. Nicol. Euerard. in loco a milite armata militum ad militem cecitatis militum, & ex Rebut. in tractatu De priuile. scholarium.

De delictis & Contractibus.

De delictis, & contractibus æquivalentia. Vide supra, Contractus.

Deportatus.

Deportati mortuorum loco habendi sunt. Vlpianus in l. j. §. qui habebat filium, ibi deportatos enim mortuorum loco habendos, si de bono poss. contra tabu. & ibi Bart. l. actione. §. publicatione, ibi. Nam cum in eius locum alius succedit, pro mortuo habetur, ff. pro socio. & l. si necem don. ini. §. si deportatus, ibi, qui mortui loco habetur, ff. de bonis liberis. Filius non capax, instar habendus est mortui. Hæc autem deportati & mortui æquiparantia intelligenda est sanè, scilicet quantum ad multa non autem quoad omnia, iuxta allegata per glossam in verbo. Pro mortuo habetur, ff. eodem ritu. Pro socio, & §. publicatione, in situ. ne societ. & notatur in l. j. C. de hæred. instituen. & ibi Bart. l. Gallus. §. & quid si tantum, ff. de libe. & posthu. & D. Bald. de baldis in suo tractatu, super pace Constantia, in princip. nume. j. de his quoque consule inferius Caput, Mois, & supra Carcer. Reliqua vide supra Bannitus.

Depositum.

Sponte aliquis depositum in domum recipere, & simulater permittere, vt aliquis rem suam in domum ipsius deponat, paria sunt, de quo tex. est in l. j. §. fina. ff. de iure dot. in vers. quid enim interest, an res inferatur cuius alicuius permittente voluntate in domum suam an eidem ipsi seruanda tradantur. Pro quo facit l. pecuniam ff. de solut. Sed hic casus non est vniuersalis, sed tantum in casibus ibidem expressis, & similibus, scilicet, in quibus oritur questio. An is qui videt, aliquam rem suam in domum suam reponere, & simulater id permittat, an inquam permittendo videatur tali repositioni consentire, & per consequens tali repositioni futuri esse obnoxius. Ad quam questionem quidam affirmatiue respondent, quod sic, per distalleges. Sed alij, tenent contrarium, & hoc non esse vniuersale, nec locum habere in nautica, cauponis, & stabulario, in quorum ædes, aut nauim videntur quibus posse importare ad custodiam que volunt queque ipsi nauis, stabulario, aut cauponis, importare permittunt, absque eo quod per hoc in damno venire debeant. Nam hi citra vllam personarum considerationem omnibus citra delictum ad custodiendas res ipsorum seruiunt, omniumque rebus seruandis & custodiendis se se ex officio impendunt, easque saluas fore promittunt. l. j. §. recepti. ff. de nau. caupo. stabula. in aliis vero ciuium domibus est commune ius in contrarium, vt dicit Ludo. Roma. ad l. que dotis. in fine. ff. solu. matri. Et Cyn. & alij ad l. iuuu. C. de procurato. Et hoc quoque tenet Specul. per illum textum, in titu. de furtis. §. j. ver. quid si res. Et Alber. de Rofate in ii. par. notuorū, q. clxxxij. in ep. Talis questio, &c. circa medium. ver. vltimo. Huic item subscribit D. Hippol. de Mariliis in suis consiliis criminalibus, consilio xxij. num. 4. j. volumine.

Depositarius.

Depositarius, & comodarius in iure parificantur, quoad in possessionem, §. possidere autem. Instit. de interd. possidere autem aliquid inquit Instianus quisque videtur, non solum si per se suosque iure possideat, sed etiam si alicuius alterius nomine eam possessionem habeat, quocumque id titulo fiat, & quamuis is eius iuri subiectus non sit, qualis est colonus & ingulinus. Sic illi quoque apud quos aliquis quicquam deposuit, aut quibus aliquid commodauit, id ipsum de positum, aut commodatum suo nomine possidere videtur.

Dicere obscure.

Aliquid non dicere, & dicere, sed id obscure, paria sunt. Vt testatur Franciscus Aretinus, in l. qui ex pluribus. ff. de verb. obligat. l. de astate. §. nihil interest. ff. de interroga. act. Vbi textus dicit, quod nihil interrogatus, an obsecrum vel dubium respondeat, ad hoc scilicet vt certum & dubium relinquat interrogatorem. At ideo quidam pu-

tant non esse admittendam illius responsionem, qui se dicit de interrogato dubitare, de quo per glossam ioh. Erta etiam dicit Ioannes de Neuzanis, consilio viij. nu. 65. Imo contra tales presumitur, quod per ignorantiam non audeant dicere veritatem certam, teste Anch. consil. cccxc. incip. Charisimè. Et late B. in disputatione sua xliij. ver. si. Secundum hoc, vnde etiam obscura stipulatio habetur pro non facta, respectu articulo, obscuri, l. veteribus. ff. de pact. Sic quoque paria censa sunt. Curationem non esse factam, teste Baldo in hac consultiissima. C. qui testament. facere poss. Obscurum autem dicitur, quod ex se non bene potest intelligi hoc ex quod per apertam naturam verborum, vel per vltimam loquendi consuetudinem non satis intelligitur, vt ibi secundum eundem.

Difficile.

Difficile, & Impossibile: & sic difficultas et impossibilitas æquiparantur. l. nepos Proculo. ff. de verbo. signific. cap. Breut. de iureiuran. Et Felin. in c. E. ecclesia sancta Maria. ver. secundum notabile, De consil. Impossibilia enim vel nimis difficilia, sunt extra naturam humanam, vt inquit Baldus in c. cum accessissent. de constitut. Hæc etiam comprobauit Ioan. pe Neuzanis in sua syla nuptiali. Et l. si familia Ereicundæ, ff. famul. heretican. Vbi Vlpianus, inquit, Si familia hereticundæ, vel communi diuidendo iudicium agatur, et diuisio tā difficilis sit, vt penè impossibilis esse videatur. Huius sententiam facit D. Ioan. Oldendorp. de copia verborum et rerum, sub verbo, Impossibile. Et infra sub capite, Impossibile.

Difficiliter.

Rem cum difficultate prosequi, et rem perdidisse, vel non habere, paria sunt. Vide infra, habere.

Diligi vt frater.

Diligi vel haberi vt frater, vel nominari frater et fratrem esse, in iure quantum ad hæredis institutionem, sunt paria. Vt notatur in l. nemo vetic. qui frater non est. ff. de hære. Instituen. vbi dicit quod paria sunt, Si quis frater non est, sed tamen frater vulgò vocetur, et fraterna simul charitate diligatur, et excipiat, is rectè cum suo nomine, sub appellatione fratris hæres instituitur, Iuncta glossa ibidem in ver. Instituitur, allegante aliquot leges, quas ibi videre licet. Et glossa in l. j. C. in quib. cau. coloni. l. j. ver. quin et istud de singulari amico quoque intelligendum est. Singularis enim et familiaris amicus appellatione suorum, in hereditatem hoc nomine venire potest, vt tenent Cy. et Salye, in l. maritus. C. de procur. Et Barthol. a Cillanzo in suis Cometeriis cõsue. Burgund. qui ibidè eundem est sententiæ, in tit. Des droitz & appartenances a gens mariez. §. v. nu. 2. §. ipse quoque idem er, et exemplo. in celeberrima ciuitate Brugesi comperi vbi quidam Petrus Hansmanus consecutus est hereditatem cuiusda Georgij myn Heere, solum ex eo quod is Petrus, et Georgius, in conc. an ferio nescio sese mutuo cognatos compellare consueuerant. Atque his conforme est, quod in sacris Diuid Ionathan, quem intime dilexerat, fratrem vocat, secundi Regum primodicens: Doleo super te frater mi Ionatha, sicut mater vnicum a mat filium suum, ita ego te diligebam. Vide de his infra, facere difficulter.

Diploma.

De bullis, ac Pontificum Diplomatis. Vide infra, Gratia Papales.

Disponere.

Disponere limitatè: et disponere perfectè, in eodem contextu verborum limitatè: paria sunt vel breuius sic, paria sunt, limitatè disponere, et perfectè disponere. l. Lucius. §. que habeat. ff. ad S. C. Treb. et l. si certu. ff. de testam. tutel. Et dominus Pau. de Cast. in suis cõsiliis consilio cccxij. incip. Postremo res ista satis clara videtur. nu. 1. vbi paria sunt, Si vxor disponat distinctè, et si de bonis suis ad vtilitatem vel mariti, vel filij, vel nepotis disponat limitatè. hoc est si vno eodèque testamento, et pro cuiusque qualitate, et secundum præcedentia et sequentia limitatè disponat. Verbi gratia. Si vxor sub hoc contextu verborum locuta sit Peto vt quicquid ex hereditate mea ad matrem peruenierit, id restituat Gaio si io nostro ita tamen vt decem vncias Gaui habeat, duas autem vncias Seius nepos habeat, Hæc vxoris verba perinde habenda sunt ac si limitatè et distinctè dixisset Volo decem filio meo et duas nepoti restituat. vbi etiam notat Barr. quod paria sunt ab initio per partes relinquere et relictum simpliciter per partes modificando distribuere. Quod per hoc exemplum manifestius fiet. Si quispiam pro diuersis delictis per vnam sententiam condemnatur in summam centum et quinquaginta aureorum isquid eundem E

con' matus pro vno maleficio soluat nonaginta, pro alio vero sexaginta, &c. Id perinde esset, & æque sententia satisfaceret, si sic particulatim & limitatè singulis quasi delictis persolveret, ac si generali sententia simul satisfaceret, aut si sententia particulatim singulis delictis sua limitata pœna per sententiam imposita fuisset.

Diuinum, Publicum.

Diuinum & publicum æquiparantur. Vide infra, in verbo, Publici.

Dispositio.

Dispositio { Legis Statuti & Testatoris } paribus passibus ambulant.

Vt dicit Francisc. Curtius in suis consiliis, consilio xliiij, qui allegat Baldum in l. pen. C. de verb. sign. Bart. in l. si quanto. §. ff. de lega. j. & Vdalr. Zas. in suis consiliis, cons. xvij, nu. 30, cum similibus.

Diuortium.

Diuortium, & separatio thori æquiparantur, vt testatur Jason in l. j, vers. iij, fallit, & vers. sequen. C. vnde vir & vxor. Hoc etiam confirmat D. Io. de Neujza. in sua sylua nuptial. Et ideo quamuis hodie secundum ius canonicum non permittatur diuortium, quia tamen separatio thori succedit in locum diuortij, iudicant Ecclesiastici quod sicut vxor amittit priuilegium in bonis succedendi marito diuicti, quando inter ipso nullitatis diuortium ante mortem mariti interuenit, ita etiam ea vxor successione priuilegium amittit, quando ex ma la gratia interuenit sola thori separatio iuxta textum in l. j. ff. vnde vir & vxor, qui text. apertè requirit, Quod sicut matrimonium per separationem thori non tollitur, ita nec successio bonorum extinguitur, sed ea vxori vsque ad mortem mariti manet integra, ita vt quamuis à mariti thoro separata fuerit, post mortem tamen mariti in domum hæreditariam atque adeo in bonis mariti succedit, non secus quam eidem suo marito in thoro maritali perpetuò coniuncta fuisset, vt testatur gl. in c. licet. xxxij, q. vij. & Doct. in c. fraternitatis. de frigid. & malefic. Et ideo secundum Romanum. in d. l. j. nu. 6. quamuis statutum esset, quod mater teneretur relinquere dotem suam æqualiter filiis tam primi, quam secundi matrimonij, id statutum debet intelligi, si ea vxor tempore mortis suæ adhuc cum marito suo in matrimonio iuncta fuisset, & ab ipso nec per diuortium, nec per thorum separata fuisset.

Diuisio.

Diuisio iudicis comparanda est diuisioni patrisfam. testatoris, l. solent. ff. de alimen. & ciba. legat. vbi Vlpianus. Solent iudices ex causa alimentorum libertos diuidere, quoties plures sunt hæredes, ne à singulis hæredibus inuicem alimenta petentes distinguantur quam diuisionem perinde habere oportet atque si paterfamilias ipse ipsos libertos diuisisset, & in l. seruus hac lege. ff. de manum. ff. æquiparantur. Paria enim sunt administrationem tutelæ esse diuisam à testatore, & esse diuisam à iudice. l. iij. ff. de administrat. tutel. Ex quo rectè argumentari licet à iudicis ad vltimas voluntates: sicut contra ab vltima voluntate ad iudicia. Vnde sicut seruus à domino suo prohibitus manumitti per testamentum eiusdem domini sui ad libertatem perducere non potest: ita quoque nec seruus à præside, vel præfecto ob aliquod crimen manumitti prohibitus, in libertatem restitui potest.

Doctrina.

Doctrina siue Scientia comparanda est cum nobilitate imo quavis nobilitate est potior, Vide infra, nobilitas.

Dolus expressus.

Dolum expressum committere, & cum aliena iactura locupletari, paria sunt. Ita Laur. Calca. in suis consiliis, cons. lxxij. & post eum D. Vdal. Zas. in suis consiliis, cons. v. nu. 22. lib. j. & ideo sicut quisque dolo in futurum committendo, & actioni ipsius doli constituendi renunciare non potest. l. iurif. gentium. §. si cum nulla. & §. adeo. ff. de pactis, ita quoque renunciare quisque potest suæ actioni quam instituit. & qua cum iniuria alterius locupletari studuit, vbi nemo se purgare potest contra regulam, quæ habet, quod nemo cum alterius iactura locupletari potest, quod ad futurum tempus attinet, vt comprobatur Petr. Loriotus ad l. si me & Titium, nu. 5. ff. si certum petatur. & ideo sicut iudex subseruire non debet illi, quem cognoscit agere cum expresso dolo: sic inseruare non debet illi, qui cum alterius iactura locupletari cupit, aut cum aliena iactura iam locupletatus fa-

Comm. opin. tom. 1.

ctus cognoscitur, vt dicit Laur. Calca. dict. cons. lxxij. nume. 44. per tegetum in l. j. §. an in pupillum. ff. de positi. vbi dicit. & confirmat textus, quod sicut contra doli capaxem intentari potest actio, si quis apud ipsum aliquid deposuerit, ita quoque intentari potest actio contra eum qui cum iactura alterius locupletior factus esset, non secus quam si apertus doli intercessisset. Reliqua de dolo, vide supra, culpa lata.

Dolus ex proposito.

Dolus ex proposito conceptus, premeditatus, tentatus, & dolus facto commissus, vel dolus re ipsa æquiparantur, vt habentur in l. si quis cum aliter. ff. de verbo obligat. & in l. ij. ff. de doli mali excepti. Pet. de Anchar. in suis consiliis, consilio lxxxij. incip. visis diligenter, cum concord. & consil. cccxx. incip. visis facta narratione, & in repeti. cap. Canonum statuta. in xj. quæst. principali. & Boer. in suis consil. consilio xxxiiij. nume. 4. Et quemadmodum dolus ex proposito non obligat iurantem, vt in c. quamuis. de pact. lib. vj. & in authent. Sacramenta puerum. C. si aduers. vendi. Ita nec dolus, qui re ipsa propter enormissimam læsionem collectus interuenit, iurantem obligat: sed in hoc omnimode æquiparatur dolo ex proposito, sicuti tenet Petr. Paul. Parisius, in suis consiliis, consilio xj. num. 28. in prima parte, & in consilio lxxv. numeris 19. & 20. in iij. parte. Hæc vt certius intelligantur, scire prius oportet quid sit dolus ex proposito, & quid dolus ex re ipsa. Est itaque dolus ex proposito, cum aliquis præmeditatur & studio proponit quibus unque technis velle alterum decipere. Dolus autè re ipsa est, quando aliquis in facto suo quod intendit, fraudè nullam præmeditatur, sed ipsius tamen facti interim tale est, vt propter enormem læsionem v. dolum in se continet, & de dolo commissio accusari merito debeat, veluti quædo aliquis in contractu emptionis & venditionis, aut in simili vltra dimidium valorem exolvere promittit. In hoc in quæ contractu, & venditor iuste vendere videtur, & emptor iuste emere vulgò dicitur & vtriusque omnia sincerè acta putantur, quia decipiendi propositum neutrobique apparet, nihilominus quæ enormis læsio, scilicet vltra dimidium iusti pretij ibidem attingit certus dolus interuenisse præsumitur. Atque ideo secundum Zaliu ibidem numero 3. sicut tam contra stipulationem in qua fuit ex proposito dolus exhibitus, datur exceptio doli, ita etiam datur exceptio contra stipulationem in qua res ipsa per se dolum habet. Quæ quidem dolus in facto, vel tunc apparere incipit, quando altera pars ex illo contractu promissum petere & exigere pergit, tunc demum enim dolus commissus, & natus apparet, & pro dolo re ipsa cognoscitur. Idem etiam confirmatur per exemplum in l. Lucius. in fine. ff. ad Trebel. Exemplum sic habet. Hæres quidam grauatus fuit Titio restituere hæreditatem, hic credebat eam hæreditatè fuisse exigam & Titius hoc idem credebat (quia non semper patet vires hæreditariæ) & hi duo ita simul inter se sub hac conditione conueniunt, quod Titius reciperet centum florenos pro suo iure. Hic contractus vtrique gratus, & ab vtroque receptus videtur debere esse ratus, quia nullus prima fronte apparuit dolus, nec doli ab alterutro etiã præmeditatus fuit, re ipsa tamen contingeret, quod Titius per aliquam occasionem perentisceret se enormissimè fuisse in eo contractu læsum, imò fere ad quadruplum deceptum, poterit profecto de ea deceptione petita eoque-ri, & dolum ex re ipsa prætere potest. Et ob hunc præsum, & probatum dolum contractus rescinditur, & Titius in integrum restituetur, sicut hæres si suppleri cogatur, ne nimis enormem læsionem contra æquitatis rationè sustinet, iuxta l. j. C. de rescind. vend.

Dominus inhabilis.

Dominus inhabilis, & non Dominus, in iure æquiparadi, sunt. Sic vt quod à domino inhabili fiat, à non domino fieri censetur. Nihilominus si is dominus inhabilis postea efficiatur dominus habilis, depositio semper æque bene sum sortitur effectum, ac si prius à domino habili facta fuisset. l. Rem alienam ff. de pign. actio. Vbi Paulus sic inquit Si rem alienam pignori dedisses, ac postea eiusdem rei dominus esse ceperis, valida permanet oppignoratio alienæ rei prius facta, & creditor, cui res oppignorata fuit relinquatur actio pignoratitia vt probatur per textum in l. cum res. C. si aliena res pigno. da. est. Sic enim sic ait. Si res quæ nec dum in bonis debitoris esset, pignori data esset ab aliquo, eaque postea in bonis eius esse inciperet, ordinaria quidem tunc actio super eo pignore ipsi non competeret, sed tamen æquitas hoc requiret, vt tunc actio verè op. ignorationis contra ipsum concedatur, tum quia rem alienam, vt suam oppignorauit, tum quia debitor bona fide eadem rem vt vere ipsius pignori accepit. postremo, quia is debitor sub titulo bonæ fidei contra eundem oppignoratorem contraque ipsius pignus fidem & promissum ipsius diligenter procedit, vt notatur in l. qui balneum. §. Titia ff. qui potior. in pigno. habeant. & l. si quis alienam. ff. de acti. empti. Et l. j. in principio, & l. j. ff. de except. rei iudica. Et l. si à Titio. ff. de rei vendic. & lapud

H Cellum

Celsum. §. si à Titio. ff. de doli mali except. Et l. filiam Fratibus. ff. ad S. C. Trebell. & l. quod in rerum. §. ff. de legat j. Præterea huic seruit quod vulgò apud iurisperitos dici consuevit. Cum aliquid venit ad eum calum, à quo incipere potuit, illud in se recõtalescit, hoc est, eandem virtutem induit, ac si eodem tempore eandem rem confecisset. l. si rem. ff. de verb. oblig. Et l. in iorem. ff. de ritu nupt. Et l. ioteruicit. ff. de legat. præstan. Et l. cognatis. ff. de reb. dup. Et l. j. §. j. & §. si quis. ff. de leg. ij. Item quoque tenuit D. Andreas Tiraq. in legi. cõnubialib. & iure marit. ali. gl. vj. ibi. *De son mari. nu. 97.*

Domus.

Domus passim usurpatur pro familia. Vide titulum infra, familia.

Donare.

Bona sua donare, & bona sua pro modico vedere, paria sunt. Quia qui pro modico siue vilissimè rem suam vendit, is quasi eandem rem donare vel dare præsumitur. l. apud Celsum. §. si quis autem. ff. de doli except. Cin. in l. j. C. de pact. in vj. oppos. in vt. quæsto.

Donare Filio peculium.

Filio prodigo donare liberam peculij sui administrationem, & idem peculium perdere, in iure similia sunt. Vulgatissima l. filiusfamil. ff. de donat. in sui exordio. Donare enim quicquam filio, qui illud viliter administrare, & expendere non valebit, id prorsus est hoc ipsum perdere, teste l. contra iuris. §. si filius. ff. de pact. Et l. si filiusfam. ff. ad S. C. Maced. & l. j. §. j. ff. quæ res pignori obligari non poss. Et l. sicut §. an pasci. ff. quib. mod. pign. vel hypoth. soluitur. Vide quoque glossam in ver. vt perdat, plura elegantem, in d. l. filiusfamilias. Vbi in eadem vulgatissima l. filiusfam. Vlpianus quidem dicit, quod talis filiusfamilias, cui scilicet pater liberam rerum suarum vel peculij sui administrationem, concessit, omnino donare non possit, nempe vt ipsius peculij perditionem licentia coerceatur, & non perdat quod pater ipsi ad bonum duntaxat finem concessit. Non enim ad hoc ei conceditur libera peculij administratio, vt ipsum perdat, sed vt ad lucrum viliter expendat. verum hic occurrit quaestio. Si pater iusta ratione motus tale peculium donasset filio an hoc casu valida censeatur donatio. Ad quæ ibidem responderetur, quod eo casu locum habeat donatio, & valeat. Item, Queritur. Si quis pater filiosfamilias liberam peculij administrationem concessisset, imòq; etiam nominatim adiecisset, sic se ipsam liberam administrationem concessisset, vt & ipse quoque idem peculium donare possit, quæritur inquam, an hoc casu locum habeat donatio? Ad quod indubitanter quoque respondendum est, quod locum habeat, quodque tunc id peculium alteri donare poterit, & per hoc non censebitur mox suum peculium perdere. Sunt enim multæ occasiones quando donare non est perdere, sed potius contra, est parcere & maximè seruare. Vt uti si quis aliquid donaret pauperibus aut propinquis, aut amicis, vel pro quadam elemosyna, vel ex exoneratione conscientie, vel ob quædam officia ipsi præstita, certè hoc donare non esset perdere, sed potius acquirere, lucrari seruare ac etià soluere. Et ideo hæc donatio etiam est Prælato permittenda fieri de rebus ecclesiarum, dummodo ea metas æquitatis non nimis excedat, cap. Cæterum de donat. Quin & si filius donaret pauperibus quicquam elemosynæ causa, sua que salutis studio, valet quidem ea donatio, modo nimis non sit excessiua, & non dicetur hæc donatio perditio, sed potius elemosyna, & lucrum animæ teste Roma. ad d. l. filiusfamil. numero 6.

Donata & Legata.

Donata, & Legata in iure sunt paria. l. Marcellus. §. Paulus, & ibi Bart. iuncta ibi glossa in verbo reuocatae sunt. ff. de donatio. caus. mort. quæ tamen glossa ibidem aliquot exceptiones, ac distinctiones, seu potius differentias ponit. Similes differentie annotantur ad §. primu. Instit. eodem titulo. quas causa breuitatis hic omittimus studiosis ibi obseruanda.

Donatio in articulo mortis.

Donationes mortis causa, seu in mortis articulo, legatis comparantur, per expressam illud generaliter. ff. de donat. caus. mort. quæ dicit, quod donationes causa mortis factæ, æquiparantur legatis. Ergo è contrario, quicquid iuris est in legatis, id quoque iuris est in donationibus in articulo mortis factis, vt habetur in §. primo. Instit. de don. qui textus id ipsum expresse continet. ibi Hæc mortis causa donationes ad exemplum legatorum redactæ sunt per omnia, &c. Idem confirmat D. Valericus Zasius, in l. prima. §. si quis, numero quarto. ff. quorum legato.

Dormiens.

Comparantur dormientes furiosis atque etiam mortuis Vti habetur textus optimus in capitulo maiores. §. finali. extra, de Baptismo. Hanc quoque sententiam Ouidius poeta confirmat, cum inquit.

Stulte quid est somnus, gelida nisi moris imago.

Vnde tales dormientes si quid facto perpetrent, quamuis etiam ipsi sit nefarium, pro fortuito tamè habetur, & tanquam ab insciis factum censetur, & per coniequens peccasse non dicentur, teste glossa in cap. testamentum. sexta distinctio. Teste etiam vel ipso Augustino, qui dicit, Peccatum adeo debet esse voluntarium, vt si non sit voluntarium, omnino nõ sit peccatum. Cum igitur liberum arbitrium non magis in dormiente quam in furioso suum, vt oportet, agat officium, prorsus fatendum est, vt nec furiosum, ita nec dormientem peccare possit, quantumuis etiam aliquid mali, aut per calum fortuitum, aut per solum naturæ impulsu perpetrasset conuincatur. Vnde etiam fit, quod sicut furiosus non potest aciculus rei possessionem capere, ita etiam nec dormiens. l. prima. §. ad ipsi. ff. de acquir. possess. De his etiam meminimus in nostra Praxi criminali recognita, cap. lxxiii. titulo, qui excusandi sint ab homicidio, charta cccxix. nu. 10. & nu. 11. Et ideo sicut furiosus non punitur si hominem occidat, vel si iniuria aliquem afficiat. l. sed si vnus. §. si filiosfamilias. ff. de iniuriis, & quia per omnia absentis & quiescentis loco habetur l. ij. §. furiosus. ff. de iure codicillorum, ita etiam nec puniendus est dormiens; si quicquam faciat, quod delicti speciem habeat, aut si forte dormiendo hominem aliquem occideret, vt habetur in Clementina vicia; de homicidio. Dormiens enim omni facto furioso & amenti comparandus est, teste dict. cap. Maiores. & teste Iafone & Romano & Alberico & aliis ad d. §. ad ipsi. Deinde quæsi dormientes (vt ante diximus) parum à mortuis distent, & quum mortui in palam est omnibus delinquerè non possint, apertè conuincitur nihil culpæ esse adscribendū dormientibus, si quid dormiendo peccauerint, aut si quid mali dormientes peregerint. Hæc tamen intelligenda sunt sanis, scilicet, si ipse dormiens esset talis, qui ante dormitionem sciret se eo periculoso morbo laborare, & aliis vim aut mortem inferre posset, idque periculum ante mortem non præcauerit, haud dubitè ipsius presentia, & non custoditi periculi negligentia, ipsi dormienti, & negligentia in culpa esset, quoniam sciebat se eo vitio laborare, & debitam interim diligentiam adhibuit, vt omne malum & ipsam etiam occasionem mali prudenter euitaret sicuti cum multis aliis pulchre, & latissime demonstrat Tiraq. in lib. de pœnis tempera. causa. v. vbi de excusando delicto à dormiente commisso plurima recenset, & explicat. De his quoque vide infra, furiosus.

Dos, Dotatio, Alimenta.

Dos & alimenta æquiparantur, eiusdemque iuris esse censentur. Nam quum aliud dos non sit, quam donatio quedam pro oneribus matrimonij sustinendis, & præcipuum onus matrimonij sit alere familiam, apparet alimentationem cum dote omnino esse conferendam, vt vult glossa ordinaria in l. ob es. C. de præd. & aliis reb. minorum, quæ quidem glossa istorum duorum æquiparationem apertè conformem esse testatur, & eandem quoque confirmat & ad hoc allegat Salic. in l. qui liberos. ff. de ritu nupt. & Alex. de Imola in l. Cum is. §. si mulier. ff. de condi. indeb. & idem Alex. in d. l. ob es. in aposti. ad Bar. & Bald. in l. Neque mater. C. de iure doti. huius & memini in meo Pupillorum patrocinio, titulo, de tutorum & curatorum munere. ca. ix. ver. in postrema editione. nu. 27. & eod. c. nu. 82. Quod tamen distinctè sanè, & cum iudicio intelligendum esse censeo, scilicet quando vtrobique eadem militat ratio, & quoties contrarium non reperitur in iure expresse decisum, sicuti mecum antè apertè testati sunt D. Nicolaus Euerardi, & post eum D. Claudius Canciancula. l. v. Doctores insignes, in loco ab alimentis ad dotem. Poterit itaque privilegia alimentorum (quæ colligit Bart. in l. Melia. ff. de alimen. & cib. leg.) ad dotis materiam iure similitudinis pertrahi, & è contra, tam affirmatiua, quam negatiua, sic vt quædam modum filijs ingratæ alimentum iure denegantur. l. si quis à liberis. §. Idem iudex. ff. de lib. agn. l. j. in C. de alend. libe. sic quoque filij ingratæ pater d. item de negare potest. Bal. in l. si. C. de dotis promissione, & econtra.

Dos, pia causa.

Dos, & pia causa, quantum ad fauorem, in iure æquiparantur. Vt enim pietatis causa, cum primis fauendum est, ita & fauendum est doti, & contra, vt habetur in ca. j. donare. Quali. olim. feud. poter. a. liena. in v. lib. feud. ad instar alimentorum. Quin & ipsa dos omnimodam pietatis causam in se complectitur. l. cum is. §. si mulier. ff. de condi. indeb. Quocirca sicut omnia privilegia, quæ in pietatis causis sunt concessa, eadem quoque & in dote concedenda sunt, & contra, comprobante Baldo in l. iudex. C. de action. & oblig. Et contra, sicut in fauorem dotis in contractu innominato, & re integra non admittitur pœnit

penitentia, quum haeres cogitur adimplere votum defuncti. l. si ego. §. j. ff. de iure dot. ita etiam in fauore piae causae in contractu inno-

contrahendis nuptiis vrgetur, & vtrinq; requiritur dotis, ac bono- rum in re ipsa aequalitas; & quomodo ea aequalitas obseruari poterit-

Dotatio.

Dos exigu.

Dotatio Ecclesiae, Dotationi mulieru rquipatur. est enim vtro- bique similitudo, & affinitas maxima. scilicet inter dote u qua datur mulieri, & qua datur Ecclesiae, vt Ross. in tit. de iure patronatus, versl.

Dorem habere modicam, & dotem habere nullam, paria sunt. re- sibus Baldo & Saliceto in Authent. Præterea, C. vnde vir & vxor. & Tiraquel, in lib. de iudic. in caus. exigu. feren. ver. ix. & Bal. in d. auth.

Dubius.

Dos, & donatio nuptialis.

Dubius, Errans, Ignorans, Nescius, & Inscius, & per consequens Du- bitare, Ignorare, Nescire, & Errare, in iure aequiparantur vti voluit Docto in l. finali, & ibi glossa, in verbo Pro dubietate. C. de condic.

Dos, & donatio nuptialis, vel propter nuptias facta, paribus siue xquis passibus ambulant. hoc est, vtriusque pacta pari iure accipien- da sunt. l. cum multa. §. Sin autem donatio. Et l. finali, C. de donat. ante nupt. leges Iustiniano tandem adeo visæ sunt iuste, vt non solum

Ecclesia.

Ecclesia militans assimilatur Ecclesie triumphantis, vt legitur in cap. Fundamenta, de electio. libr. vj. Vnde Ioannes in Apocalipsi xxj. in principio, Ego Ioannes vidi sanctam ciuitatem Hierusalé nouam, &c. Quod Hierusalem terrestris, id est, Ecclesia militans assimilatur

e. Ipsi Hierusalem, id est, Ecclesie triumphanti. Et sic, sicut in superiore triumphanti. Ecclesia vnus est Deus, ita in militante Ecclesia vnus est Dei vicarius Pontifex Maximus, Clem. ad nostram. & ibi glossa haud spernenda in verbo ecclesie, de haeret. atque hic vicarius non Cesar, aut alius Regis, sed Petro & eius in Romana ecclesia sic ceteris a Christo traditis reperitur, c. vt nostrum, extra d. eccles. benef. & c. Quanto de translationibus. cum ipsius Dei sacerdos personam gerat in ecclesia. cap. Sacerdotes, s. his auctoritatibus, ver. Sed quem sacer. os, de per. nit. dist. in. iij. Ergo ipse summus Pontifex, vt Petri successor totus est Dei vicarius a Christo constitutus in ecclesia militante, non Imperator, aut alius quivis. Quin potius ipsi Imperatores & Reges statim vbi facti sunt Christiani, & membra corporis Christi, Ecclesie scilicet militanti, Pontifici Romano, vt vicario Christi, & capiti ecclesie, in omnibus parere debent: cum Petro & eius successoribus a Christo commissum sit, vt ouile suum, hoc est, Ecclesiam hanc militantem regant atque gubernent. Adeo vt ex sententia Christi, omnis omnino homo, etiam Rex etiam Princeps, de necessitate salutis teneatur subesse Romano Pontifici, tanquam vicario Christi & capiti ecclesie, potissimum in rebus spiritualibus, & in his quae fidem orthodoxam, & bonorum morum disciplinam concernunt. Nam quamuis actu subesse nemo, nisi qui iam in quili Christi continetur, quia tamen extra illud nulli salus est, sed debent omnes qui saluari voluerint, intra ouile Christi contineri, ideo quoque & pastori rectorique eiusdem omnes in esse tenentur, & eius preceptis obedire, & hoc est de necessitate salutis, vt in extrauagan. Bonifacii, vnam sanctam, & fortius in his qui sunt perfecti c. Ne quis xxij, q. ij. Inde praedictum fuit Iohel. Congregabuntur filij Iuda, & filij Israel pariter, & ponent sibi caput vnum, & Io. x. Fiet vnum ouile, & vnus pastor, c. Licet, de Baptismo, c. j. de senten. excommuni. in Clem. cum concord. Hanc obedientiam probat naturalis ratio. sicut enim operationes rerum naturalium procedunt ex naturis potentis, ita operationes humanae procedunt ex humana voluntate, oportuit enim in naturalibus vt superiora mouerent inferiora ad suas actiones, per excellentiam naturalis virtutis, collatae diuinitus. Sic oportet in rebus humanis, vt superiores moueant inferiores, per suam voluntatem, ex vi auctoritatis diuinitus ordinatae. Et recte probat & deducit S. Thomas Secunda secundae, q. ciiij, art. j. Illorum autem superiorum mouentium vnus est supremus, vt praedixi. Omnes igitur sunt subiecti motui illius, & sunt in illo quasi membra de membro, c. significasti, de elect. Et hanc opinionem nequaquam veritas est sequi D. Ant. de Rosel. in suo tract. de potestate Imp. ac Papae, s. iij. Quin est commune axioma apud Philosophos, Quod inferiora regi & regulari debent, ad amulsum & ad regulam superiorum, vt docet Arist. in lib. de celo, & octauo Physicorum. Item, primo lib. Metaphysicorum, Nec aliud videtur nobis velle innuere sacra scriptura, Gen. j. cap. cum dicit: Creauit Deus hominem ad imaginem & similitudinem suam, vt c. Hec imago, xxij, q. v. in ij. parte, & c. Principium, de pon. dist. in. ij. Id inrellaxiffe videtur Boetius, de consolatione Philosophiae, dum exclamat. O felix hominum genus, si vestros animos, amor quo caelum regitur, regat. declaras illos solos felices ac beatos, qui ea animi alacritate Deo, amori illi, motui nimirum primo, Deo omnipotenti, in omnibus actionibus obsequuntur, qua caeli omnes, primo illi motui obediunt, & eius motum sequuntur. Porro in superioribus clarum est vnicum esse principium & motorem Deum, vt extra de summa trin. c. j. & c. Damnamus, vj. & c. Nouatianus, vj. q. j. Sicut & istud pulcherrime demonstrat eloquentissimus Lactantius, in libro de falsa religione, circa principium. Imo nec posse esse plura principia, aut plures motores, siue Deos, & naturali ratione evidentissime demonstrari potest. Nam si poneret plura principia, siue Deos, quod haeticum & Ethnicum est, vt e. quida. ver. Cerdoniani, xxij, q. si deberes indubie ista principia ponere aut concordia, aut contraria. Quod si ponas contraria, tunc actione vnus alterum dissolui ac destrui necessum erit, & erunt operationes frequenter in principis contrariae. Quod si ponas principia, siue deos concordia, aut ponis aequales aut inaequales. Si inaequales, tunc qui esset minus perfectus, faceret opera imperfecta, quod dicere nefas est, cum opus perfectionis non velit agnoscere, is qui perfectus est, vt Epistola, Victor, C. de sum. Trin. & fide catholica, & c. Maiores, extra de Bapt. & eius effect. Si ponis per omnia aequales, ergo alter Deus superfluous erit, contra s. Quibus in l. j. C. de nouo codice faciendo, quod de Deo dici non debet, quia in politis & naturalibus superfluitas relectatur, vt in c. ij. de prob. & l. Ampliore, s. In refutatoris. C. de app. Quare si cut nec sunt esse possunt in caelestibus plura principia, sed vnicum est a quo omnia mouentur, reguntur, gubernantur, & dependent. Ita quoque a Christo vnicum est constitutum caput, in domo sua, quae est ecclesia, per quod placuit ei omnes qui in domo sua sunt regere, gubernare, & dirigere in viam salutis aeternae, vt sint hic omnes vnum, sicuti futuri sumus omnes vnum in vita aeterna, iuxta peritionem Christi, Io. xvij. Pater (inquit) sancte (pro nobis credentibus rogans) serua eos in nomine tuo, quos dedisti mihi, vt sint vnum, si-

cut & nos, iterum in eadem oratione: Non pro eis autem rogo tantum, sed & pro eis, qui credituri sunt per verbum eorum in me, vt omnes vnum sint, sicut tu pater in me, & ego in te, vt & isti in nobis vnum sint, ego in eis, & tu in me, vt sint consummati in vnum. Et hoc est quod D. Aug. dicit se vult in questionibus noui & veteris testamenti, & habetur in d. c. Hec imago, xxij, q. v. Nec certe nosset aliis vnamquam in ecclesia Dei, conseruari pax & vnio illa fidei, quam in sua domo requirit Christus nisi vnicum esset caput, cui omnes obedire tenerentur, & nisi omnis potestas etiam civilis, subiecta esset auctoritati Ecclesiasticae hierarchiae capitis. Sunt enim in domo Dei, quae est ecclesia, Principantes multi ciuileque magistratus gerentes, quorum nemo subditur alteri, nec alium supra se recognoscunt principantem ciuilitate, vt Imperator, Rex Galliae, Rex Hispaniarum, Angliae, Scotiae, & alij plurimi, inter quos si quando surgit questio, aut controuersia, ob quam domum Dei vehementer turbari, & in diuersas sectas scindi, contra voluntatem & preceptum Christi, necessum est, vt experientia, proli dolor, plus a quo sentimus, quomodo haec controuersia componi poterunt, nisi auctoritate capitis totius communis Ecclesiae, cuius est membra omnia in officio continere, & in pace & concordia, cui tanquam capiti, obedire debent omnes qui Christiano censentur nomine, Porro hunc Principatum siue primatum, Christum Petro designasse tradunt orthodoxi patres, Primum cum Christus nomen Petro immutaret, ac de suo illud Petrus faxique nomen imponeret, dicens. Tu es Sjm vn filius Iona, tu vocaberis Cephas, quod interpretatur Petrus. Petra autem erat Christus (inquit Apost. Paul. i. ad Corint. c. x.) Ac proinde a Christo petra dictus est Petrus, vt hac ipsa sui nominis communicatione, suas quoque vices gesturum ipsum in ecclesia, atque eius pro se caput futurum significaret, vnde vniversa Ecclesia dependeret, haud secus, quam a fundamento adificium, hoc enim illius ex multis conuenientibus, sibi electi singularis nominis mysterio, clar. significauit, vt super ipsum velut super saxum aliquod, totius ecclesiasticae hierarchiae structurae construenda foret edificatio. Sic huc locum interpretatur Cyrillus in Io. lib. ij, c. xij, Et Chryostomus in Io. homil. xj. Idem significare voluit Christus Matth. xiiij, c. cum ipse ambulans super mare, loquendo Petro dedit potestatem ad se veniendi super mare. Quid enim aliud ipsi voluit Christus ambulando super mare, qui in nobis significare, ipsum per fidem imperaturum toti orbi, per mare significato. Quam vero Petrum huius potestatis super mare ambulandi participem fecit, quid aliud innuere vult quam quod Petrum, ipse ascenden. e ad caelos, in hoc suo regno & imperio vicarium suum constituit, & creauerat, qui nomine suo in hoc regno visibili, quod est ecclesia, imperaret, Eundem Principatum Petro traditum Christus clar. demonstrat, Luc. c. xxij, dum Petro dicit. Simon, ecce Sathanas expetit vos vt cribraret sicut triticum, ego autem rogavi pro te, vt non deficiat fides tua, & tu aliquando conuersus, confirma fratres tuos: quo loco Christus pro Petro rogat pro ceteris, & duo ei imperat, in defectu stabilitatem fidei, & potestatem confirmandi fratres, quia ei necessaria erant, qui domui Dei tanquam caput praesesset, & omnia membra ecclesie in recta fide contineret, & perpetuo confirmaret ac solidaret, Hunc locum sic interpretatur Cyrillus, in Io. lib. ij, cap. xij, & Chryostomus homil. lxxij, in Io. Primatum autem hunc Petro promissum affirmant Principes fidei nostre, Matth. xvj, c. Cum Christus Petro confiteri se esse Christi filium Dei viuis, respondens, Beatus es Simon Bariona, quia caro & sanguis non reuelauit tibi, sed pater meus, qui est in caelis, & ego dico tibi, quia tu es Petrus, & super hanc Petram aedificabo ecclesiam meam, & portae inferi non praualebunt aduersus eam, Et tibi dabo clauem regni caelorum, & quodcumque ligaueris super terram, erit ligatum & in caelis. Sic interpretatur Cyprianus lib. iij, epistola ad Papinianum, & lib. ij, ad Cornelium. Origenes homil. vj, super Matth. Hier. libro j, contra Pelagianos, & super hunc locum Mat. Ambr. sermone xlviij, Aug. contra epist. Donati. Chryostomus & Hilar. super Mat. Cyrillus lib. ij, c. xij. Petro quoque eundem primatum per Christum traditum cum ei iam omnis potestas esset data in caelo & in terra a patre, testatur Io. Euang. c. xxj, & vit. sui Euangelij, cum Petrus post resurrectionem suam peruenisset ad eum in praesentia reliquorum Apostolorum, num se diligeret praeter illis praesentibus, Petro respondentem: Etiam Domine, tu scis, quia amo te, tertio mandauit vt oues suas pasceret, Constituerat ante & ceteros apostolos suos, velut legatos in vniuersum orbem, dicens eis: Euntes in mundum vniuersum, praedicate Euangelium omni creaturae, dederat & illis potestatem vt quorum, dimitterent peccata, dimitterentur, & quorum retinerent, retinerentur. Ne quis itaque per haec derogasse quicquam ei quem disposuerat, & cuius iam dudum caput totius designauerat Ecclesiasticae hierarchiae forte arbitraretur, aut Apostolorum omnium imaginaretur aequalitatem, i. erum de signat eum ad quem tanquam legationis caput, & principem vniuersae ecclesiae suae curam praecipue referri vellet, in aliorum praesentia, vnum singulariter appellans Petrum, non quidem illo pleno misterij nomine Petri,

ne quis in eo, & hic figuram vllam posset confingere, sed illo suo proprio & à parentibus indito, Simonis (inquam) etiam patris adfecto cognomine, quo manifestius vnius personæ, eius singularitatem exprimeret, neque hoc cõtentus, sed ab aliis ipsum Apostolis vñ præsentibus etiam comparatione se iungit, atque illos è diverso cõstruit, dicens, Simon Ioannis diligis me plus his? perinde ac si diceret, diligunt quidè & isti, sed à te plus est quod exigo, te is plus amare conuenit, quem præ his, & super hos pastorem oculis mei constitui. Et D. Chryso. hunc locum explicans, homil. lxxxvij. in Io. Quid tandè est (inquit) quod omiffis aliis duntaxat astat Petrum: Os erat Apostolorum. Princeps, & vertex ipsius cætus, propterea & Paulus eum præter alios vsurus ascendit simul, vt ei ostenderet iam sibi fiduciam habendam, tanquam enim negationis obliuisceretur, fratrum curam ei committit, neque negationis meminit, neque exprobrat, tantum dicit, Si amas me, fratrum curam suscipias & quam in omnibus dilectionem ostendisti, & qua delector, nunc ostende: & animam, quam pro me positurum dixisti, hanc pro omnibus meis trade. Et Theophylactus D. Chryso. compilator, in eundem locum scribens, hoc pacto, hunc locum explicat: Postquam (inquit) finitum est illis prandium, Petro præposituram omnium orbis terrarum tradidit, nec alij, sed isti, ipsam dedit primus quidem omnium electus, & os totius chorididit autem, Quod si amas me, pasce oves meas, hoc est, præsis fratribus & feruentem amorem, quem dicebas habere erga me, vt & morti mea causa velles, amodo ostende. Et Petro per illa verba traditum primatum testatur, Cyprianus, de simplicitate Prælatorum. Item D. Hierone. in sermone de Petro ad Eustochium, D. Ambr. in sermone de prænit. & fide Petri. Item D. Augu. in q. noui & veteris testamenti, q. lxxv. Et diuus Gregor. in epistola ad Cyrillum, & in homil. quam scripsit in Euangelium Marc. c. xvi. Item diuus Bernar. sermone xxxij. de septem panibus. Pessent & alia multa ad hanc rem adduci, quæ tamen hoc capite non sicut graui causa prætereunda putari. Primum quod dicitur hæc materia potius ad theologos, quã ad iurisperitù spectare videatur, ita eadem per theologos abundè tractata sit. Deinde quod hoc argumentum hoc exulcerato tempore subiectum sit multis calumniis, & contradictionibus hæreticorum, quorum argumentis diluendis, vt opus esset multis verbis, ita frustra à me id laboris sumeretur: quam theologi qui hoc tempore hanc rem pro merito tractarunt, hæreticorum argumentis dilucidè & disertè satisfecerunt. Nam frivolum est, & ridiculum proflus, hoc eorū argumentū, quod in ore semper habent, Christum rectè D. Paulo ad Ephes. v. c. est caput ecclesiæ, ergo nec Petrus, nec Pontifex Romanus, potest dici caput ecclesiæ: quin eodem genere argumentandi probari possit, nullum posse dici Regem alicuius regni, quia teste scriptura, Christus dicitur Rex regnorum, & Rex regum terræ, & per Christum teste Salomone Prouerb. viij. c. Reges regnant. Per me, inquit, Reges regnant, & legum conditores iusta decernunt, per me Principes Imperant, & c. Nullus autem est, qui non facile intelligat, si ratione & sensu communi vti velit. Et si Christus dicatur Rex regum, & Rex regnorum, & per Christum qui est sapientia Patris, reges terræ regnare dicantur, ob hoc tamen nullam mereri nomen Regis in terra, qui proprie Rex alicuius regni vocari possit. Quinimo rectè nos vocamus Philippum regem Catholicum, Regem Hispaniæ, Arragoniæ, Castiliæ, & c. quia Christo placuit per eum tanquam vicarium suum regere Hispaniam, Arragoniam, regnū Castiliæ, & regnare in Hispania, Arragonia, & c. Eadem ratione rectè vocamus Pontificem caput ecclesiæ, quia Christo placuit per Pontificem tanquam vicarium suum regere ecclesiam suam militantem, & regnare in ea, quæ cum constet ex membris corporis huius corporis militantis, suum influxum habere, & virtutem viuendi & vegetandi in hoc corpore à Christo capite, adeo vt quicquid agit per Pontificem, tanquam caput corporis, ad conseruationem & vegetationem totius corporis Christo adscribendum sit, qui ita per vicarium suum, & caput hoc simile reliquis membris operatur. Et hoc sibi vult D. Paul. cum dicit Christū caput ecclesiæ, nam quicquid virtutis, quicquid gratiæ, quicquid authoritatis est in capite corporis militantis, aut in membris à Christo, tanquam primo capite capite, qui est fons bonorum omnium profluit. Si velimus penitus eodem loco inspicere textū diui Pauli, inueniemus clarissimè Paulum loqui de ecclesiā triūphante, cum dicit, Christum esse caput ecclesiæ, nam dicit ecclesiam illam, cuius caput, Christum asserit eodem loco, esse gloriosam, non habentem maculam aut rugam, aut aliquid humilitatis, quod de ecclesiā militante intelligi nō potest: nunquā enim illa est sic gloriosa, vt non habeat rugam aut maculam, nam quādiu membra corporis ecclesiæ militantis sunt in hoc mortali corpore, fieri non potest, quin contrahant maculas, nec tam potest vita hæc presens purgari, quin habeat semper quippiam relicum contagij. Quia si dixerimus (inquit Io. j. c.) quoniam peccata nō habemus, ipsi nos

Comm. opin. tom. 1.

seducimus, & veritas non est in nobis. Ideo teste Salomone, Prouerb. xvij. cap. Iustus semper in princ. accusator est sui: nemo enim tam est iustus in hac mortali vita, nemo tam mūdus, quin in diem iustus mundi orque fieri possit, vt non citius membra huius Ecclesiæ militantis sint sine omni macula & ruga, quàm exuto & deposito hoc corruptibile corpore sint membra cœlestis Hierusalē, Ecclesiæ nimirum triumphantis, Et cum Christus totius sanctitatis & iustitiæ fons, & origo, membra sua omnia vult habere sui similia in Ecclesiā illa triūphante, quæ cum capite pulchre consentiant, in quibus nulla sit peccati fœditas, quæ reliquum corpus dehonestet, hortatur nos in Euangelio Math. v. cap. vt simus perfecti, sicut & pater noster cœlestis perfectus est, & cuius sumus insigni imagine eius per imitationem expressam in nobis geramus similitudinem, hinc quoque Paulus ad Ephes. iij. vult vt renouemur (spiritu mentis nostræ, id est, ad eam nos iustitiæ, & integritatis formam componamus, quam in Christo vitæ, & nouitatis auctore didicimus. Nam quos, inquit idè Apost. ad Romanos viij. cap. præscilicet, hos & prædestinauit conformes fieri imaginis filij sui, vt sit ipse primogenitus, in multis fratribus à peccati vetustate in iustitiæ & gratiæ nouitate translatis. Ad quam perfectam translationem nouitatis, non prius deueniunt membra Ecclesiæ militantis, quàm ab hoc corpore liberati fuerint, nec alia est differentia inter Ecclesiam cœlestem, & terrenam, cū vna sit, quàm quod hæc adxuc militet, ceteræ laborer, vt quàm proximè possit accedat in hac mortali vita, ad perfectam illam renouationem mentis, & cõformitatem imaginis filij Dei quæ consistit in sanctitate & iustitia. Ex quo certamine fieri nō potest propter corruptionem naturæ, quin contrahat in membris maculas & rugas. Illa vero gloriosa est in omnib. membris suis, sine macula sine ruga, cū nihil coinquinatum (vt testatur Ioannes in Apocal. xij. cap.) aut abominationem faciens, aut mœdaciū intrabit in eam, nec iam amplius illis certandum aut laborandum est: sed amodo iam dicit Spiritus, vt idem Ioan. eodem libro scribit cap. xiii. vt requiescāt à laborib. suis, et sedent, testante Esaiā propheta, ca. xxxij. in pulchritudine pacis. et in tabernaculis fiduciæ, et in requie opulenta. Quod verò adferunt et pro confirmatione suæ sententiæ adducunt D. Gregorium, Cyprianum et Augustinum, si diligenter discutiantur eorum scripta, inueniemus perspicue illos nunquam docuisse aut sentiuisse, quod Pontifex non esset caput Ecclesiæ, quin contra semper eos statuisse penes Pontificem, tanquam caput Ecclesiæ, esse primam authoritatem in Ecclesiā, vt in locis supra citatis, et aliis variis abundè scripta eorum testantur. Nam Cyprianus libro de simplicitate Prælatorū, causam reddens, cur se aliisq; decipiant hæretici, subuertentes fidei veritatem et corporis Christi vnitatem corrumpentes, docet hoc inde provenire: quia non respiciunt, nō assurgunt ad Ecclesiā: bca: vnitatis originē, nec caput quaerunt, quod tamè clarissimè docet doctrina cœlestis Euangelij, cuiq; obuia, eā hanc tandè profert, loquitur, inquit, Dominus ad Petrū, Ego dico tibi, quia tu es Petrus et super hanc Petrā edificabo Ecclesiā meā, et portæ inferorum non vincent eā, tibi dabo claves regni cœlorum, et quæ ligaueris super terrā, erunt ligata et in cœlis, et quæcunque solueris super terrā, erunt soluta et in cœlis, Et eisdè post resurrectionē suā dicit: Pasce oves meas. Ex quib. verbis Euangelij D. Cyprianus ostendit caput Ecclesiæ Petrū, et Petri successores, et vnitatis eiusdè originem. Atq; istud ipsum in Epist. ad Iubaianum clarissimè adhuc explicat. Et diuus Gregorius lib. vi. Epist. ad Eulogium scribit hæc verba. Quis (inquit) in cœlis sanctam Ecclesiam in Apostolorum Principis soliditate firmaram? qui firmitatem traxit in nomine vt Petrus à petra vocaretur cui veritatis voce dicitur, Tibi dabo claves regni cœlorum, cui rursus, Erit aliquando conuersus, confirma fratres tuos iterumque Simon Ioannis amas me? pasce oves meas. Itaque cum multi sint apostoli, pro ipso tamen principatu sola apostolorum principis sedes, in authoritate conualuit. Rursus in altera epist. lib. iij. epist. xxxj. Cunctis Euangelium, inquit, scientibus liquet, quod voce dominica, sancto, & omnium apostolorum Principi, Petro apostolo, totius Ecclesiæ cura cõmissa est. Ipsi quippe dicitur, Petre amas me? pasce oves meas. Ipsi dicitur, Ecce Sathanas petiit cribrare vos sicut triticum, & ego rogavi pro te Petre, vt non deficiat fides tua, & tu aliquando conuersus confirma fratres tuos. Ipsi dicitur, Tu es Petrus, & super hanc petrā edificabo Ecclesiam meam, & c. hæc ille. Atque ex his intelligimus quod diui Gregorij etiam sententia nulli Euangelium scienti dubium esse possit, quin Petro omnium, apostolorum Principi, & eius successoribus totius Ecclesiæ curā tanquam capiti commissa sit. Eiusdè sententiæ fuit diuus Augustinus cum multis locis, tum præcipue in suis enarrationibus in Psalms, vt in psalmum xxx. in Psalms quoque 33. & 49. Item in epistolis suis frequenter, lib. quatuor xj. quaestionum ad Simplicianum, Rursus aduersus epistolam Donati & aliis locis plerisque Sed quod videntur præscripti arch. res negasse, nullum esse vniuersalem Episcopum, hoc sic intellexerunt, quod nullus sic esset vniuersalis Episcopus, quod esset cuiusque Ecclesiæ proprius rector, nam sic nullus esset alius Episcopus præter Pontificem, adeo vt omnis honor Episcopalis ab omnibus auferretur, & vnifoli tribueretur, quod nunquam admittendum est: quia hoc hierarchicum

archicam ordinem Ecclesie imminueret, imò prorsus destrueret. Hoc improbatum præscripti patres, auctoritatem autem hierarchie ecclesiastica nunquam reiecerunt, neque minuerunt. Sed de his satis Nam nec hæc similitudo terrestrium cum celestibus, videtur satis æqua, nec res ipsæ inter se collatæ sunt eiusdem fori iudicialis & terreni, in quo foro de similibus idem esset iudicium, quæ similia in meo hoc libro sumpsi explicanda. A dalia ergo accingat.

Ecclesia.

Ecclesia æquiparatur minorennibus & pupillis, & de illa sicut de istis pariter iudicandum, est ut habet glossa notabilis, in l. Republica, in verbo, Solet, & ibi notant Bald. & alij scribentes. C. Quibus ex caus. maio. Ideoque sicut minorenes, & pupilli auxilium restitutionis in integrum implorare possunt, ita idem auxilium implorare potest ecclesia, ut habet textus expressus et notabilis cum glossa in cap. Auditis, in fine in verbo, Minoris, et ibi Canonista, extra de in integr. restitutio. Quia enim ecclesia fungitur iure minoris, ideo omnia iura de restitutione minorum loquentia, eadem quoque possunt & debent referri ad ecclesiam, & contra, ut habet cap. j. & d. cap. Auditis, de in integr. rest. Et doct. in l. Orphanotrophos. C. de episcop. & cler. Et Panorm. in d. c. Auditis. Exempla autem hæc passim habentur. Quum visque hæc ita se habeant, sequitur à simili, quod ecclesiarum prælati etiam tutoribus & curatoribus comparari debeant. §. Orphanotropho. in Authentico, de eccles. tit. glossa in d. cap. Auditis, in verbo, ecclesia, extra de in integrum restit. Quod autem ecclesia æquiparetur pupillo, id manifestè ostenditur in glossa notabili, & etiam expressa, in l. liberos, in verbo administraverit. C. de excusa. tuto. Et quamvis hæc comparatio rectè fiat de minorenni, eadem nihilominus etiam intelligitur de pupillis, quamtumvis glossa in d. cap. Auditis, dicat, quod ecclesia rectè æquiparetur minorenni xxv. annorum, non autè pupillo. Quod enim ecclesia omnino æquiparanda sit pupillo, locoque pupilli habeatur, id aperte ostendunt glossæ iuris civilis præallegatæ. Idemque confirmant Ioann. Fab. Angel. Areti. & D. Iason, in §. ex maleficiis, vbi latè de hoc tractant, Institutio, de actionibus. De his quoque meminit dominus Io. Franc. Balb. ibi. Quinò quæro, nu. 4. in suo perutili tractatu, De præscriptio. Et dominus Andreas Tiracellus, de legibus conubialibus & iure maritali, glossa vj. ibi de son mary, numer. 70. ad quem consulendum studiosos mitto. Huius ipsæ etiam memini in mea substationum compendiosa exegesi, capitulo j. numero 9. in postrema editione.

Ecclesia, & pia causa.

Sic ecclesia, & quævis pia causa in iure æquiparantur, & sunt paria. l. fin. C. de sacrosanct. eccles. & §. Scimus, in Authentico, de non alienandis rebus eccles. collat. ij. & notat glossa ordinaria, in l. Rempu. in fin. C. de iure Reipub. lib. xj. Hanc æquipollentiam confirmat etiam D. Nicolaus de Middelburgo, in suo lib. Topicorum, in loco à pupillo ad rempub. ad finem, vbi dicit, quod sicut bona ecclesie sine certa solennitate vel alienari, vel in perpetuam emphyteosim dari non possunt, cap. Sine. xij. q. ij. Authentica, Hoc ius porrectum. C. de sacrosanctis ecclesiis, ita quoque nec ad piam causam, veluti ad subsidiū pauperum relicta, sine ea solennitate aut alienari, aut emphyteosim dari possunt, vti latè confirmat Felin. in c. de quarta, circa principium, de præscript. Item sicut ecclesie in integrum restituuntur, ita quoque piam causam ratio, in restitutione in integrum par habetur & similibus. Teste Ludo. Romano, in suis consiliis, consilio cccxlviij. Panorm. in c. j. de restitut. in integrum. Tertio, sicut in acquisitione ecclesie, aut beneficii ecclesiastici, simonia committitur, ita etiam in acquisitione hospitalis, vel rei ad piam usum destinata, ut habet Calderinus in tit. de religiof. domibus. consilio j. Quarto, sicut de relictis ecclesie non soluitur falcidia, nec Trebellianica, ita neque eadè soluitur de rebus ad piam causam relictis. Teste Caltren. in suis consiliis, consilio cxcv. Postremò, sicut Iudex secularis non immiscet se rebus ecclesie, ita etiam non immiscet se rebus ad piam ecclesie causam pertinentibus: potissimum si eæ cum præiudicio iudicis ecclesiastici contingerent. Nam si quis se immisceret rebus iis piis administratiuè, & non priuatiuè, hoc est, ad subsidium piæ causæ, vel ecclesie, potius quam ad detrimentum eiusdem causæ, probanda omnino foret ipsius stipulatio, teste Anch. in suis consiliis, consilio cccxlj.

Ecclesia, loca sacra.

Ecclesia, & alia pia loca in iure æquiparantur, & sunt similia. l. Ind. iuncta glossa. C. de sacrosanct. ecclesiis. Et ideo generaliter omnia privilegia ecclesiis competentia, competunt etiam & aliis piis locis, iuxta textum admodum notabilem, in l. omnia privilegia. & vti ibidem Bartolus notat. C. de Episcopis & clericis. Et vti textus est nequaquam malus, in §. Pro temporalibus, in Authentico, de eccles. tit. collatione ix. Et vti signanter annotauit Ioan. Andr. in cap.

secundo, de in integr. restitut. Et hinc est, quod sicut contra ecclesiam non præscribitur, nisi spacio quadraginta annorum, cap. De quarta, extra de præscript. & notabiliter Baldus in Authentica. Quas actiones. C. de sacrosanct. eccles. vbi ait, hoc esse notabile mentè que tenendum, itaque quoque nec contra alia pia loca cadit vlla præscriptio, ut habet d. §. Pro temporalibus, vbi & expressus de hoc casu enarratur. Plura exempla, plurève de hac re casus, si quis desideret, legat D. Felinum in dicto capitulo De quarta, vbi nouendecim similitudinibus, siue æquiparationis casus connumerat, & describit. Vide etiam dominum Nicolaum à Middelburgo, in suo libro Topicorum, in loco: Ab ecclesia ad pia loca, qui de hac similitudine quidam expresse ibidem explicuit, & reliqua ad D. Felinum loco iam allegato, & citato, breuitatis gratia remisit.

Ecclesia, & Senatus.

Ecclesia comparatur Senatui, ut tenet D. Ioannes Monachi, in suo iuris defensorio. §. Quomodo contra, sub nu. 1. de ecclesie imperio & priuilegio. Vide titulum, Filicus.

Ecclesia, & Respublica.

Ecclesia, & Respublica à pari procedunt, & in iure æquiparantur, imò bona ecclesie verè dicenda sunt esse bona publica, cap. Quid et go. xxij. quæstione iij. Et ibi est textus, cum glossa, in verbo de Respublica, quæ continet, quod ecclesia appelletur Respublica, & in l. fi. C. de sacrosanctis ecclesiis. Quod confirmat Felin. in cap. Nonnulli, extra de rescript. dicens, quod bona ecclesie appellentur esse bona Reipublicæ, & quod fauor qui reipublicæ debetur, idem quoque & maior debeatur ecclesie, ut testatur D. Ioann. Franciscus Balbus, ibi. Quinò quæro, numero tertio in suo tractatu de præscriptionibus. Et Speculib. ij. partic. ij. de restit. in integrum, nu. 3. capitulo Quid ergo. xxij. q. iij. Ad hæc notanda est l. iij. C. ex quib. caus. in integ. restitutio non sit necessaria.

Ecclesia, & Causa pub.

Ex iam dicta similitudine colligitur & alia similitudo ex ipsa dependens, scilicet quod sicut ecclesia comparatur reipublicæ, ita à simili, ecclesie causæ etiam æquiparandæ sunt causis publicis. l. Vt inter diuinum. C. de sacrosanct. eccles. Vbi sicut in quibusdam casibus, non nisi longissimi temporis præscriptio currit aduersus ecclesiam, ita nec aduersus reipublicam. Secundo sicut dominium abique traditione acquiritur ecclesie ex speciali fauore, ita & reipublicæ. Tertio sicut ecclesia acquirit tacitam hypothecam, ita & reipublica. Quarto sicut in causis ciuitatis proceditur diebus festis, ita etiam in causis ecclesie. Specu. in titu. de feriis. §. Sequitur. Et Romanus in authentica. Similiter. C. ad l. falcid. Quinto, sicut fisco vel ciuitas superueniens ad defensionem emptoris trahit actorem ad suum iudicem. l. Si minori. C. de iure fiscal. ita quoque & ecclesia, glossa in capitulo Clericum. xj. quæst. j. Sed de veritate istius æquiparationis, vide Iasonem in dicta l. Vt inter diuinum, numero 2. Et præfidem Mechliniensis Nicol. Euerard. in loco à fisco ad ecclesiam. Ecclesia enim & Ciuitas æquiparantur. Vnde idem ius quod rebus ciuitatū tribuitur, id quoque & rebus ecclesiarum concessum censetur, teste D. Ialone, in d. l. Vt inter diuinum, iuncta glossa ibidem, in verb. priuata commoda. Sexto, per eandem legem ecclesia fungitur iure reipublicæ, sicut ad hoc quotidie prædicta lex allegatur. Quæ tamen lex duntaxat vera esse comperitur in tribus potissimum casibus, in eodem dicto textu expressis, quos casus ibidem videre licebit.

Ecclesia, & Pupillus.

Ecclesie ius par est cum iure Minoris, aut Pupilli, vti habetur in ca. Auritis, & in iuncta ibidem glossa, in verbo, Ecclesia, extra de in integrum restitut.

Ecclesia prælatus.

Ecclesiam non habere Prælatum, & habere Prælatum, sed inhabilem, aut inutilem paria sunt, capitulo Inter corporalia, & ibi Panorm. extra de translat. episcopi, quæ decretalis ad hoc sæpe allegatur. Ad huius comprobationem facit quod habetur in l. Quociens, & ibi Ias. ff. qui satisfare cogantur. Item quod habetur in l. prima. §. quibus. ff. Quod cuiusque vniuersita. nomine. Idem quoque confirmat Iason in d. l. Quociens. ff. qui satisfare cogantur, vbi dicit quod sicut paria sunt, Non habere maritum, & habere maritum inhabilem, aut inutilem, glossa in verbo Orbitates, in l. fin. C. ad l. Fauide plagia, ita quoque pares sunt, ecclesie prælatus inutilis, & prælatus nullus. Imò talis prælatus inutilis æstimandus est veluti mortuus, aut saltè miser & inid

in idoneus, qui illuminare præsumit alios, qui per se tenebricosus est, & ad prælationem assumptam indignus, uti habetur de penitentiæ. distin. ij. §. Opponitur. Quin mortalis magis dicendus est canis impudicus, quam prælatus. c. Qui nec ij. q. vij. Attamen si quis in episcopo natu suo, vel in prælatura sua ante dignissimè præfuerit, idemque postea præsenio, vel prælia corporis infirmitate paulatim cuaderet minus dignus, imò prorsus æ prælatura indignus tadem fieret, & in idoneus, aut delirus, ob id naturæ vitium profectò non esset statim remouendus officio, sed ipsi adiungendus coadiutor, uti habetur in ca. Scriptit. vij. quæst. j.

Ecclesia parochialis.

Ecclesia parochialis respectum enlesus vniuersalis æquiparatur filiofamilias. capitu. In præsentia, extra de probatio. & §. Si alia, ad finem. xliij. quæstio. ij. & ca. finali, & ibi per glossa. xv. quæstio. iij. ubi dicitur. Si qui spiam compromississet se restituere totam hereditatem, sine liberis decederet, isque postea monasterium aliquod ingrederetur, profectò is idem videtur hoc ipsum fideicommissum per ingressum in monasterium effecisse inualidum: quia monasterium in iure filij loco haberi consuevit. Authentic. Si qua mulier. & ibi Bald. Fulgo. Iaf. & alij moderni. C. de fact. sanct. Eccles. cap. In præsentia. extra de probat. & in §. Sed & hoc præsentem, in Authentica. de sanctil. episc. colla. ix. Cuius ratio non est alia, quam quòd is qui monasterium ingreditur, is & se & sua omnia eidem monasterio offerre, deuo uere, & dedicare solet. Authentic. Ingressi. C. de sac. sanct. Eccles. quæ canonizata reperitur in cap. Quia ingredientibus xix. q. ij. Et præterea, qui sic monasterium ingrediens, eidem monasterio omnia sua offert, is certè omnia ea monasterio tanquam filio suo offerre videtur, quòd id ipsum monasterium loco filij habuisse credatur, quia sic maxima dilectio parètrum ostenditur in donationibus, quibus filiis suis sese, & omnia sua ex naturali amore resignant, ita & filioi loco habendum videtur monasterium, in quod quis seipsum, & sua omnia dedit. Et uti dicitur. Nulla maior esse potest alicuius delictio, quam quando ipse donator venit in donum, vel quando datum, vel deditum ipsum idem est cum donante, hoc est, quando aliquis seipsum, & sua omnia donat. §. j. & §. Vna. de summa Trinitate. Quocirca mirum non est, si monasterium vel Ecclesia filij loco habenda esse dicatur. Ita quoque tenet Tiraquellus ad l. Si vnquam. C. de reuocan. donat. ad verbum libertis nu. 68. Atque ista confirmant leges, & plebiscita à maiori, quòd is qui iure prohibetur alienare emphyteosim: is tamen in fauorem monasterij non prohibetur eandem emphyteosim alienare, sed potius in eadem monasterij fauorem eandem alienare posse, tanquam id monasterium in ea re pro suo herede institueret & sui hæredis loco haberi vellet, ut habet glossa in l. Si ita quis promiserit. §. Et lege. ad verbum Interest. ff. de verborum oblig. Et certè monasterium habendum est, tanquam posthumus, ut ait Bal. in l. filius à patre. ff. de hered. instit. & testamentum prius factum rumpit, & annihilat, iuxta Authentic. Si qua mulier. C. de sacrosanct. Eccles. Hanc quoque paritatem confirmat D. Petrus de Vbaldis de Perusio, in suo nobilissimo tractatu super Canonica episcopali & parochiali, Et huius paritatis hæc naturalis poterit assignari ratio. Quòd sicut filius parentibus subest, veluti à quibus primam duxit originem à quibus suum corpus esse, substantiamque corporis, & membrorum contraxit: ita & parochialis Ecclesia, Ecclesie generali subest, eiusque membrum est particulare, & quodammodo ipsius est proles, ipsi subiecta, ipsi vnica, ipsique debita ac quasi naturali origine coherens, & coniuncta. Hanc tamen dictam paritatem monasterij cum filio, praxis, & Principum edicta publica postea limitarunt, sic monasterium non amplius habendum esset pro filio nisi in solis casibus in iure expressis, & non in aliis: Quia in petenda dote videtur, quæ monasterium ingrefsa est, vel in iuribus feudalibus, vel in similibus casibus aliis in iure nõ expressis, monasterium pro filio haberi non potest: sed soli filij, aut filie qui ex parentum suorum lumbis, aut corpore procreati sunt. Teft. Iaf. in d. Auth. Si qua mulier. in quinta addit nu. 19. 30. Et Tiraqu. ad d. l. Si vnquam ad verbum, Susceperit liberos, nu. 36. & seq. Et ad d. verbum libertis, nu. 70. cum seq.

Ecclesia & patronus.

Ecclesia æquiparatur patrono. Ut enim Patronorũ est patrocinari suis respectu quorum dicitur patronus, ita & Ecclesia tam particularis, quam catholica defendere, non perdere debet suos, quos per Baptismum pro veris membris in corpus suum vniuersale sub capite Christo assumptos, infertos & incorporatos accepit: defendere inquam omnibus modis, viis & medijs, per tolerantiam, per longanimitatem per respicientiam expectationem, ne humana temeritate in mortem incidat æternam, ne uè quisquam ex iis præpropere pereat quo seruãdo mortuus est Christus, qui in hunc mundum venit seruare, non perdere. Matt. 9. Lucæ. 5. 1. Timo. 1. 1. Timo. 2. sed potius ut ipsam errantem ouiculam exemplo Christi diligenter quærat, inuentam non oc-

cidat, sed clementer humeris suis imponat, & in ouile, à quo deuiuit, studiosè reporteret, in priorem libertatem filiorum Dei asserat, & de ipsius salutem, & restitutionem gaudeat, & ab amicis & vicinis de repera ouicula congratulationem exposcat. Quam igitur omnes antebaptismum fueramus filii iræ, & æternæ gehennæ addicti, & per baptismum cognoscimur incorporati corpori Christi, ipsiusque corporis effecti membra, quod corpus est Ecclesia illa vniuersalis, superest ut eadem Ecclesia filioi per diuinam gratiam, & per baptismatis sacramentum inuito, vnitos, & incorporatos misericorditer etiã agnoscat, agnitos benignè recipiat, foueat, & fortissimè defendat, errantibus prudèter ignoscat, ad errata quantum Reip. Christianæ salus permittit, difsimulet: ad ipsorum salutis spem oculos, intendat, iuxta voluntatem Dei, qui vult omnes homines saluos fieri, & ad agnitionem veritatis suæ venire. Huius itaque diuinam naturam imitatur Ecclesia, & in conseruandis, patrocinandis, & defendendis suis filiis, tam errantibus, quam non errantibus, se totam clementer impendit, ne quis suum pereat: sed ut omnes pariter retineat, seruet sibi, suoque capiti, & sponso Christo vnitos, & incorporatos asserat, ab æterna morte defendat, & in cohereditatem regni cælestis cum Christo ascribat. Est enim Ecclesia Christi, nempe vniuersalis, siue catholica, domus Dei, columna & firmamentum veritatis, teste Paulo 1. Tim. 3. & per consequens in sola domo Dei salus nostra est, ut quæ sola nos defendit, & seruat per Christum dominum nostrum, qui eiusdem est caput 1. Cor. 12. & Ephæ. 1. 4. & 5. & Col. 1. & 2. à quo capite omnis nostra salus in sua membra defluit, sicut luccus vitis in omnes suos differtur palmites. Sed hæc obiter theologice, ad meam confessionem redeo, imitatus hanc Pauli sententiam. Idem etiam confirmauit D. Petrus de Vbaldis à Perusio, in eodem suo præscripto tractatu, Super Episcopali Canonica, & parochiali.

Edere.

Quicquam edere, exhibere, & restituere, cum grammaticis, tum iurisperitis, paria sunt, l. Et quæ à Diuo. & ibi Bal. nu. 5. ver. Et ut clarius. C. de edendo. de editione loquitur d. l. Et quæ. D. de exhibitione. l. ij. §. penult. ff. Ad exhibendum. De Redditione siue restitutione loquitur. l. dissoluta. C. de condic. ex lege sine caus. l. Si Chirographum. ff. de probat. l. Labeo. ff. de pact. cum similibus iurib. Nam quemadmodum ex causa ad editionem rationum quis compellitur d. l. Et quæ, ita quoque ad exhibitionem instrumentorum compelli potest, d. l. iij. §. penult. & ad restitutionem, quia creditor cui est satisfactum, tenetur ad restituendum debitori Chirographum. d. l. dissoluta. Et ideo pulchrè respondit Zasius, singu. responsum, lib. ij. ca. xxj. Quod non sufficit dare cautionem vel quietantiam de soluto, ac satisfacto: vel redemptio anno redditus præter hanc quietantiam etiã restituenda sunt ipse obligatorie litera. Primò, quia quisque cogitur præcisè restituere omnem obligationem, quam restituit: e potest. l. Qui restituere. ff. de rei vendi. Secundo, quia cautio seu quietantia est res fragilis, & perditu facilis ideoque non sat efficaciter obligationem liberat, nisi creditor ipsi ssimas literas reddituales restituat. l. Cogi. §. Si patet. ff. Ad S. C. Treb. Et quamuis hic amissionis futuræ cœuentur ex rerum præsentem statu non appareat, propter culpam tamen restituere nolentis, eodem literæ periisse præsumuntur, vel pereunda. arg. l. Diuortio. in principio. ff. de negot. gest.

Edere imperfectè.

Imperfectè edere, & prorsus non edere paria sunt. Expressa l. j. §. penult. iuncta glossa ibidem, in verbo Edere. ff. de edendo, quod ibidem notat Albericus de Rosate, nu. 1. Veluti si quis edat instrumentum in quo contineatur stipulatio facta sub conditione, conditionem tamen non edit vel edit stipulationem sed non penam quæ in ea continetur profectò instrumentum edit imperfectum, et ita tanquam nullum instrumentum edere censetur: & per consequens quia pars eam expressam conditionem et penam ignorauit etiam in penam incidere non debuit. l. Hæredes. §. Idem iuris ff. Familherciscum. Atque hinc Bar. in d. l. j. §. penult. notat. Quod parti debeat fieri copia de omnibus quæ in iudicio producentur et instrumentum tradit perfectum cum expressis conditionibus et penis ut pars eas conditiones obseruare et penas curare possit. Quod etiam confirmat Ulpianus qui ibidem dicit quòd in stipulationibus edenda omnia sint quæ edenda sunt: quodque is nullam stipulationem edere videatur qui stipulationem totam non edit. De hac re quoque pulchrè loquitur Ludg. Rôbri. ff. de oper. no. nunciat. nu. 23. Quædam inquit est aditio quæ fit iudici per partem ad intentionem fundandam quæ fieri tamen debet integraliter et in qua non sufficit particulam edere. l. Inciuit. ff. de legibus. Quædam verò editio fit iudici ad hoc ut ex ea ipse consideret quid debeat parti et hoc casu idem est an particularis an integralis fiat. caput. Contingit. de fide instr. Quædam præterea editio fit Principis

Principi ad hoc tantum, vt declarer verbum aliquod, in hoc sufficit particulam exhibere. I. in. C. de precibus Imper. offend. Quorundam autem editio si ri debet parti, sed in parte, hoc est, ad eum solummodo finem, vt pars per eam expressam partem instruat, & admoneatur an velit littecedere, an in ea ulterius contendere, & tunc sufficit eam particulam clare exprimere per quam pars ad cedendum, vel ad procedendum informetur, possit. Argentarius. §. edi autem. ff. de edendo. Aliquando fit editio parti, vt ex ea pars exhibens intentione sua parti exhibite comprobet, & tunc debet ita edi, vt ex ea fieri possit probatio, cum omnibus suis solennitatibus. Veluti. ff. de edendo. Proferendo aliquando editio fit parti, vt ex ea editione pars aduersa videat quid in ea tanquam falsarium reprobare, aut vt verum admittere debeat, & tunc debet plena ac integra fieri, & exhiberi editio, d. li. §. editiones.

Edicta.

De edictis, mandatis, aut legibus civilibus, Vide infra sub titulo Statuta.

Error improbabilis.

Error improbabilis (qui error supinus dicitur) æquiparatur errori iuris. I. Regul. ff. de iur. & fact. ignor. & l. Quamquam. ff. Ad S. C. Vellei, cum aliis iuribus, Vbi dicitur, quod sicut hi qui per iuris ignorantiam legis Falcidie beneficium vsi non sunt, non possunt repetere, ita quoque qui per errorem improbabilem fideicommissum, soluerunt, id ipsum solummodo tanquam indebitum repetere non possunt. Et contra, sicut error iuris in pliciti seu intricari dicitur error probabilis, sic quoque error facti dictum error probabilis vt est textus, quem ad hoc citat D. Ant. in capitul. cum delictus. & ibi quoque l. mo. de regula. Et Clem. j. §. sanc. in iij. oppositio. de vsur. Et quemadmodum præsumitur esse in dolo is qui errat in iure naturali vel quasi, vel qui errat in iure civili notorio & indubitato, testibus Angelo, Cumanus, & aliis ad l. ex consensu. §. ff. de appellat. Et Alciat. regula. j. præsumptio c. xxx. ita quoque & is præsumitur esse in dolo, qui allegat errorem facti improbabilem, iuxta gl. in c. vlt. §. vt autem, ad verbum, Scienter. de offic. dele. libr. vj. Tiraquellus latius in tractatu De penis tempe. causa xij. nu. 22. cum seq.

Error iuris dubius.

Error iuris dubius, æquiparatur errori facti, quando de eo constat vel probatur, secundum Antonium de Butrio, & Abba. in c. de quarta. extra de præscript. nu. 12. cum concord. De quibus ibi quoque late per Felin disputatur. Atque ita etiam tenet D. Carolus Ruinus, in suis consiliis, cons. xxvij. post nu. 21. in ij. vol. consilio Et idem Ruinus in suis consiliis, c. xxvij. nu. 18. ij. vol. Vbi dicit, quod error dubius inducat bonam fidem, & præbeat iustam causam præscribendi. c. c. dilectus. extra de consuetud. Quod etiam notat Anto de Butr. & per Im. in c. si diligenti, de præscript. Et per Abb. in d. c. de quarta. eo. tit. cum aliis concordantiis, de quibus ibi recentiores consule. Et ideo vbi sumus in casu, in quo est dubium de iure, an solus Episcopus actum facere possit, tunc in eo casu titulus ex illo actu oriens, quamuis minus iustus sit, tamen propter dubium iuris, occasione, & causam præscribendi præbet non minus quam si errore facti contigisset, teste l. mo. & Card. in c. cum dilectus. de consuetud. Quia quando ius, in quo erratur, est ius dubium, is error iuris æquipollent errori facti. In d. ipse error iuris dicitur probabilis error, quando ius ipsum est obiectum, l. cum prolatis. ff. de re iudic. vel res in apicibus iuris consistit, sic Bal. in l. venditioni. C. de vsucap. pro empto. Atque hæc ipsa etiam dicit, & allegat solent de extraordinaria seu extravaganti constitutione, que non est publice nota, quia talis non præsumitur peruenisse ad notitiam cuiuslibet, vt dicunt Doct. in c. j. de constitutio. lib. vj. Et Bald. in l. Leges. C. de legib. Vnde & Corneus in suis consiliis, consilio. cxi. nu. 10. dicit questionem illam esse dubiam An. res. enormissimæ lesionis possit teneri contra transactionem iuraram, & an ideo de illa compromitti possit. sic vt questio facti est dubia, quæ de interpretatione consuetudinis nascitur, vt ibidem latius videre licet. cum reliquis ad hanc questionem pertinentibus, vt & ibi latius explicant Doctores, ad d. c. cum dilectus. Et Imo. in c. si diligenti, de præscriptio.

Esse.

Esse in provincia, & esse circa provinciam, paria sunt Vide infra, sub Themate, Provincia.

Esse in via ad actum.

Esse in via ad actum, & esse in actu, paria sunt. Vide supra, in actu esse, sub titu. Actus.

Esse talem, & haberi pro tali.

Esse patronum, ciuem &c. & haberi pro patrono, ciue &c. paria sunt. Vide infra, Patronus.

Esse indebitè.

Non esse, & nec debite, nec legitime esse, paria sunt cap. Ei cui. de præbend. in vj. Vbi dicitur, quod si mandetur simpliciter, vt Ioanni prouideatur de præbenda proximè vacatura, tunc si ea sit sacerdotalis præbenda, ea certe ipsi conferri non poterit, si nondum in tali ætate existat, qua ad sacerdotium promoueri possit, quia paria sunt Ioannem simpliciter, non esse habilem ad præbandam & Ioannem ad præbandam talem nondum esse habilem, Nam eo casu, & qualitas personæ, & qualitas præbendæ inspicere debent, iuxta tempus præsens, & qualitas adiecta verbo debet intelligi secundum tempus verbi. §. proximus. Institut. de legiti. agnat. tutel. Ad similitudinem quoque superiorum etiam paria sunt, Non facere, & non sic facere, vel alio indebito, vel insufficienti modo facere. c. fin. de restit. spoliat. Ioannes Neuzanus in suis consiliis, cons. 50. nu. 29 Item ad hanc quoque modum paria sunt, Omnino non esse iudicem, & esse iudicem, sed non ad illum actum de quo agitur, teste Ioan. Monach. in cap. ea que. de regul. iur. De hac re etiam meminit D. Petrus à Braxio, in suo directorio lectionum, num. 4.

Esse non de iure.

Non esse, & esse, sed non de iure, paria sunt, leg. quotiens ff. qui satisfare cogantur. Atque à simili paria sunt, Non esse factam excussionem, & excussionem esse factam, sed non de iure Roland. à Valle in suis consiliis, cons. ix. nu. 7. Tertio, paria sunt, Non esse factam oblationem, & oblationem esse factam: sed non de iure. l. nulla. ff. de auctorit. tutorum. Idem Rolandus in suis consiliis, cons. xliij. nu. 25. l. acceptam. C. de vsur. & ibi Doctores. Nam quod incaute vel contra ius factum est, id nullum est, habeturque pro infecto. l. nõ dubium. C. de legib. capi. que contra ius de reguiis iur. & lege prima. ff. de his, que in testam. delent. Atque hinc etiã consequitur, quod male respondere, peius sit, quam nullo modo respondere glo. in lege si sterilis. §. cum per venditorem. ff. de action. empti. Et late de his lason in lege j. ff. quod quisque iuris. Item, paria sunt: Non existere aliquem, & existere, sed de iure non posse succedere. Paria sunt in suis consiliis, cons. lxx. nu. 64. lib. ij. Et d. Ant. de Rosellis in suo tractatu de potestate Imperatoris ac Papa, nu. 20.

Esse, & non posse disponere.

Sic quoque paria sunt, Non esse, & esse, sed non posse disponere. l. Nec emere. ff. de contrahend. emptio. cum vulgari. De quo etiam Petrus Paulus Parisius, in suis consiliis, cons. cxliij. nu. 25. in iij. parte. suorum consiliorum.

Esse inutiliter.

Non esse, & esse, sed inutiliter esse, paria sunt, Sic etiam paria sunt vt paulo, ante meminimus Ecclesiam non habere prælatum, & habere prælatum seu patronum, sed inutilem, capi. inter corporalia. & ibi Patro. extra de translatio. episco. quod quidem decretum ad hoc scriptissime allegatur. facit etiam adhuc quod habetur in vulgata l. quotiens. ff. qui satisfare cogant. & in l. j. §. quibus. ff. quod cuiusque vniuersita. nomine. Quin & istud confirmatur per gl. in l. si C. ad leg. Fauiam de plagiaris, vbi notanter dicitur quod paria sunt: Non habere filium & habere filium inutilem, Similiter & paria sunt Vxorem non habere maritum, & vxorem habere maritum inutilem, sicuti D. Ias. refert in d. l. quotiens. ff. qui satisfare cog. vbi ponit multa similia huic proposito sententia. Hæc eadem refert etiam Alex. in l. filij §. vidua. ff. ad municip. dicens quod non solum vidua dicatur que est priuata marito sed etiam que maritum habet inutilem de quo glo. est singularis in d. l. si. ff. ad l. Fauiam. de plag. & ibi Salic. in fin. vbi eandem sententiam probat, quoniam idcirco summopere pro statuto, eodem loco notandum puto, vbi peculiarem mentionem de viduis facit, Hæc quoque adferenda est gl. cum adiuncto textu, in l. non putant. §. non queus. ff. de bono. posses. contra tabul. Et ibi Bald. Statuto, inquit cauetur: quod Banatus siue exul possit impunè offendere quod si est banatus banno inualido non poterit offendere. Quod etiam confirmat Dominicus. in ca. Pia. de except. lib. vj. Vbi etiã dicit quod paria sunt Aliquid non esse, & esse sed non posse probari esse. l. duo sunt Titij. ff. de restam. tutel. Et Raph. Fulg. in l. Temporalibus. nu. 2. de vxor. militi. Vide etiã tex. in c. Alius. xv. q. vj. Vbi narratur, quod Rex Francorū Chilperius alius Childericus ortus stupidus anno Christi 741 aut secundum nonnullos 742. regno fuerat ex. & deus & depositus propter ipsius

ipſius in gubernando inutilitatem. Et facit ad hæc etiam textus in c. ff. de ætate & qualitate. Vbi ſimiliter narratur, quidam Episcopus Callicensis fuerat ſuo Episcopatu priuatus, ratiū ob id quod ignorabat Donatum grammaticum. Et ad hoc facit vulgatus text. in l. quotiens. ff. qui ſatifa. cogan. Vbi etiam paria referuntur, Non cauere, & inutiliter cauere, teſte D. Iaſ. in d. l. quotiens. Paria quoque vel ſimilia ſunt ſcripti ante diximus Non eſſe, ſed non apparere, vt eſt textus in l. in lege. ff. de contrah. empti. & l. duo ſunt Titij. ff. de teſtam. tutel. Item, Paria ſunt. Nihil habere, & aliquid habere, quod non ſufficiat: vel nullum habere beneficium, & habere beneficium, quod vitæ ſuſtentationi non ſufficiat, vt inquit Archidia. in c. Piſcis. lv. diſtin. per illum text. Facit materia l. eleganter. §. qui reproboſ. ff. de pign. actio.

Esse inualidum.

Nihil eſſe, & inualidum eſſe æquiparantur. ſi autem nullum. & ibi Baldus notat. C. de legit. hæredibus. Vbi & paria ſunt, Nullum facere teſtamentum, & facere quidem, ſed intrā tempus illegitimum ante pubertatem. Sic etiam paria ſunt, nihil probare, & inualidè probare. Barth. Chaff. in ſuis conſiliis, conſi. xliij. nu. 1. & ſic paria ſunt. Nullo modo venire, & non legitime venire. Archidia. in c. veniens, de renunciat. Item, Paria ſunt. Vitioſè aliquid fieri, & id omnino nõ fieri. D. Zaſius in ſuis cõſiliis, cõ. vij. nu. 26. Sic & paria ſunt, nõ eſſe, iudicium, & ſententiam iudicatam eſſe nullam. l. iij. §. condemnatum ff. de re iudic. Sic & paria ſunt, Nullam eſſe interpoſitam cautionem & cautionem eſſe interpoſitam, ſed de iure inualidam. l. quotiens. ff. qui ſatifa. cog. Item, Paria ſunt: Si nulla cauſa exprimat, & ſi cauſa exprimat inualida. gl. magna in l. j. ff. de ope. noui. nun. Et Iaſ. in d. l. quotiens, ff. qui ſatifa. cogan. Item, Vitioſa citatio, & nulla citatio æquiparantur. Similiter, Vitioſa ſeu illegitima executio, & nulla executio aſi iſimulantur. Horum meminit latius D. Vdale. Zaſius in ſuis conſiliis, ſecundū libri dicto conſilio vij. num. 26. quem per otium videre poteritis.

Esse nullum.

Non eſſe, & eſſe, ſed eſſe nullum, paria ſunt. Pro quo faciunt allegata Andreae de Yfern. in c. j. §. Præterea. Quæ ſit prima cauſa benef. a. mi. dum allegat. l. j. §. quod ſine mo. ff. quod cuiuſque vniuerſ. nomine, & alia iura, & ibi per eum Sic & paria ſunt, ex hæredationem non eſſe factam, ſed ipſo iure eſſe nullam: nempe quando aliquis filium ſuū à paternorum bonorum ſucceſſione per ex hæredationem ſine legitima cauſa excludit. In non putauit. §. non quauis. ff. de bon. poſſ. contrah. Ad horum, quoque ſimilitudinem, nemo dicendus eſt tutor teſtamentarius, ſi teſtamentum ipſum nullum ſit, in quo is tutor conſtitutus fuit. l. iij. ff. de teſtamenta. tutel. Et teſtamentum dicitur nullum, quando nec teſtator, nec teſtes teſtamentum ſubſcripſerunt, idque ſuis chirographis non conſignauerunt. l. ad teſtium. §. penult. ff. de teſtamen. Sic etiam res dicitur eſſe non tranſacta, vel finita, ſi ea tranſactio ſit nulla, aut ſi in ea inualidè, vel nulliter ſit proceſſum. l. j. ff. ad S. C. Trebellian. Quia in omni tranſactione verba ſunt cum effectu intelligenda. l. j. ff. quod quisque iur. Ad quam multa allegauit D. Marthaus ab Afflicto, in d. §. præterea. Item, & Alex. in ſuis conſiliis, conſi. lxxvij. in cip. Viſis dubitatio. in iij. vol.

Esse sine probatione.

Aliquid non eſſe, & eſſe, ſed non poſſe probari eſſe: vt & paulo ante diximus paria ſunt, d. l. duo ſunt Titij. ff. de teſtam. tutel. Caſum ponit. Si duo eſſent Titij, ſcilicet pater, & ſi ius, & ſi præterea datus eſſet tutor. Titius ſine ampliori additamento vel expreſſione, ita vt per circumſtantias non appareret de quo Titio teſtator ſenſiſſet, aut quæ Titium tutorem eſſe voluiſſet, quæritur ergo quid iuris in eo caſu eſſendum ſit. Ad hanc quaſtionem reſpondendum eſſe dicit, quod Titius tutor eſſe debeat, de quo ſe teſtator ſenſiſſe verbis, vel ſcriptis declarauit, quod ſi nec verbo, nec iure, nec ſcripto appareat, aut probati poſſit, ius quidem ipſum non deficit, ſed ſola probatio, quia id ius ſcilicet probari, & manifeſtari nõ poſteſt: ideoque ius tale occultū, & incertū pro nullo iure cõſetur: & per conſequeſ nullus tutor datus declarabitur: qui in teſtamento nõ poſteſt dari tutor incertus. l. tutor. ij. eod. tit. de teſta. tutel. Ad huius ſimilitudinem Modestinus quoque dicit, Quod quotiens nõ appareret, quibus hæres inſtitutus eſt, iuſt. tutio nõ valet, quippe euenire poſteſt, ſi teſtator quā plures amicos eodē nomine habeat, & ad designationē nomini ſingulari nomine vtatur, niſi ex aliis æpercuſſimis probatioſibus fuerit reuelatū, pro qua perſona teſtator ſenſit. l. in tēpus. §. j. ff. de hæred. inſtituē. Ad huius caſus ſimilitudinem Vlpian. aliu caſum ponit, ſcilicet: Si legatū relictuſi fuiſſet vni ex cognatis, meis, qui primus Capitoliu aſcēderet, & ſi duo ſimul in Capitoliu ueniſſe dicantur, nec appareret vter prior uenerit. Itē, ſi ex pluribus ſer-

uis eiuldē nominis, vni vel pluribus libertas relicta eſſet, & nõ certū cõſtaret, cui particulariter ea libertas attribuenda foret: proſectō in his caſibus propter probationis incertitudinem, tū legata, tū libertas impediuntur. l. ſi fuerit. ff. de reb. dub. Sic idem Vlpianus. Ad l. idem Pōponius. §. ſi ſi. de rei vendica. Si inquit plures ſunt eiuldē nominis ſerui, puta plures, herotes, nec appareat de quo actu ſit, Pomponius dicit nullā debere fieri cõdemnationē, propter rei actū in certum ſinem. Idē quoque cõfirmat Philo. Dec. in ſuis cõſiliis, cõ. cclxxj. incip. viſo proceſſu cauſe vertētis. nu. 5. in ij. par. Vide infra, Facta ſine probatione.

Esse certum, & debere esse certum.

Esse certum, & debere esse certum. Item, Scire, & scire debere, in iure paria ſunt. Vt notatur in verbis legis, Qui cum alio contrahit, Nam is qui cum alio contrahit, vel eſt certus, vel debet eſſe certus de conditione, & contrahentis qualitate. ff. de regul. iur. l. iij. §. ſi pupillo, ff. pro emptore. Vnde ſi quis cū pupi. vel prodigo cõtrahat, iſque cõtrahens poſtea ſentiat ſe per eum contractum in aliquod incidiſſe dā nõ cõtra pupillum, aut minorem agere cõperit, & contra eum cõtrahentem pupillum, aut minor, certē in ea actione longe fauorabilior ac potentior ad excuſationem eſt cauſa pupilli, vel minoris, vt pote quos vel ætas, vel gubernationis, inſcitia excuſet, argumento l. quod iafans. ff. de rei vendica. Atque ideo is cõtrahens in dāno, & in culpa erit, qui taliter pupillo, aut minori ſoluit, quia ſcire debuerat quis & qualis is fuerat, cum quo tractauit. §. ſed e contrario. Inſtituit, quibus aliena, licet. Nihilominus, ſi quis cõtrahens verē ignorauit eum verē fuiſſe pupillum, minorem, aut prodigum, certē is nõ debet reſolui, aut in dāno eſſe, niſi certō probati poſtea poſſet ipſum certo præſciuiſſe, aut falte dubitaſſe de eius cõditione, ſcilicet: an fuerat pupillus, minor, aut prodigus, an non. & hoc poſſibile, quando is pupillus, minor, aut prodigus diues fuit, & pro diuite habitus, ſic vt ea pecunia numerata plurimum incommodaret contrahenti pupillo, minori, vel prodigo parum: certe tunc cõtrahens liberatur per exceptionem. l. apud. §. ſi quis pupillo, ff. de except. doli. Philipp. Decius. ſi certē magni conſilij in d. l. ſue regula, Qui cum alio contrahit, Sic ſi quiſquam mutuauit pecuniam alicui filiofamilias, is non poſſet id ipſum mutuum iure repoſcere, aut recipere obſtante ſcilicet S. C. Macedoniano, quia ſcire potuit, aut debuit illum eſſe filiumfamilias, l. penult. ff. ad S. C. Macedonia. & idem in minore, vt notatur per gl. in l. ſi Titius. in verbo, ætatis. ff. de ſi. de iſſ. ſcrib. Præſumitur enim ſemper, quod is qui cum aliquo contrahit, notitiam eius habeat, aut habere debeat, cum quo mercatur, aut contrahit: vt notat Bal. per illū text. in l. inciuilem. C. de ſurt. Vnde ſi quis ſua culpa in aliquod damnum per cõtractum incidit, is ſiue ciuis ſit, ſiue forenſis, ab eo damno excuſari non poſteſt, ob id quod cum boni ciuis liberis contraxit, qui in paterna poteſtate adhuc exiſterant, quique talium liberorū, ac filiorū qualitate vel ſciuit, vel certē ſcire dabuerat. Et ſi eandem ignorauerat, proſectō inueſtigare debuerat, qualis is fuerat, cum quo ignoto cõtrahere præſumpſit, vt notat Cumanus in ſuis conſiliis, conſi. xxvij. inci. Cū ſtatutum Paduæ, Simili quoque ratione ille qui cõtrahit, in materia ſocietatis cõtrahere cupit, is etiam qualitatem eiuldē ſocietatis inueſtigare debet: quod ſi non fecerit, ſed per huius non inueſtigationis occaſionem in damnum incidit, id damnum ſua culpa ſeruat oportet. Ad horum quoque ſimilitudinem, quod hic dicitur de contrahente, idem & cenſendum eſt de eligente: quem etiam præſumitur habere, vel debere habere notitiam electi. Quo circa non excuſantur Canonici, patroni, aut reliqui collatores, qui ad beneficia Eccleſiaſtica obtinenda, ob commendationes amicorum, indignos quoſque cum maximo Eccleſie ſcandalo ſepe eligunt, vt notat, Bar. in l. ſi patronus. ff. de confirm. tutor. & ibi Bart. allegat præſcriptum text. l. qui cum alio contrahit. Vide de hoc etiam infra, Scire.

In esse consistere.

In esse conſistere, & aliqd conſistere in eo ſtatu, qui rē iſiã produceret in eſſe, in iure ſunt paria. l. Fulcinius & ibi Bar. ff. quibus ad liber. pro gredi nõ licet. Et in l. nõ iſiã. in princip. ff. de excuſatio. tutorum. Sic Chriſtus apoſtoliſ poſt cenā nouiſſimā loquēſ de ſua morte & vale- dictiōe, capitibus xij. xliij. xv. ſic ſermonē contextit, & protulit quaſi præteritā fuiſſe mortē pronūciaſſet, quæ tamen tū demū imminēbat. Odo habuerunt, inquit, me gratis, Ioan. xv. Item, Nunc clarificatus eſt filius hominis, & Deus clarificatus eſt in eo. Io. xij. Item, venit hora, vt omnis, qui interficit vos arbitretur ſe obſequium præſtare Deo. Ioan. xvij. Pari quoque ratione ſancti Prophetæ propter prophetiæ & rei futuræ certitudinem, ſic de futura Chriſti paſſione loci ſunt, ac ſi ea tunc temporis completa fuiſſet: vt, Altitudines Reges terræ, & Principes cõuenerunt in vnū aduerſus dominum, & aduerſus Chriſtum eius. Plalm. ij. Verē lægures noſtros ipſe tulit, & dolores noſtros ipſe portauit. Et nos patiamur eum quaſi leproſum, & percullum

Deo, & humiliatum. Ipse autem vulneratus est propter iniquitates nostras, & attritus est propter scelera nostra. *Esai. liij.* atque ita in pluribus aliis scripturis locis, sed hac obiter: pergamus nunc ad iura. Ad predictum, itaque modum (Alberico teste) similia sunt. Aliquid iam factum esse, & iam iam proxime factum iri, vel faciendum esse. *l. rem legato. ff. de leg. iij. vbi pro dato habetur, quod dari paratum fuit, & in l. si quis cum sciret. ff. de yscap. pro emp. vbi perditum censetur, quod statim perdendum est, & l. qui pœnæ. §. diuus. ff. de manumissio nib. ex quo notat Benedic. Plumb. Quod licet is, qui captus est in causa capitali, non sit fideiussores relaxandus, vt notat Bart. in l. j. ff. de custod. reorum. tamen si certo constet de ipsius innocentia, & si conclusum esset in causa, vt proxime absolui debeat, certe is omnino, & statim relaxari debet, quod dictum pro singulari citat *Jas. in l. naturaliter. §. nihil commune. vers. Ego vltra scribit. ff. de acquir. end. posses. Quod quidem singulare etiam hoc nostro a quo diligenter obseruandum est contra quorundam super celsosam seueritatem, qui tametsi alicuius in carceri prohibentem, fidei integritatem certissimè cognoscant, ipsiusque innocentiam, tum omnium iudicio testatissimè, tum proprijs oculis, perspicissimè habeant, atque is interim clarissimè virorum pijs responsionibus, maximeque cautionibus oblati relaxari desideretur, tam mordaci tamen pertinacia eosdem non raro excludere comperias, vt nullis pactis, nullisque cautionibus sese placari sinant, vt talem aliqui probatissimum, infontem ac forsatis etiam valetudinarium, ac penè moribundum è carceris duritia villo modo relaxent, pristinisque muneribus fungi permittant, quin potius eundem innocentem, carceris squaloribus mordicus comprimant, ac propemodum enecent: quippe vnus aut alterius maleuoli atque etiam saepe infamissimi linguis potius obsecundantes, quam publicæ honestatque famæ, quam clarissimorum viro rum lætis præconijs, quam denique ipsius innocentie candidissimè auscultantes. Atque hinc fit vt felicem illum iudicem, qui derinetur apud iudicem aliquem prudentem & christianæ pietatis amantem, affectibus humanis non ita adductum, quin plus veritati comperit quam delatoribus tribuat. Contingit enim aliquando vt delatores ex privato quodam odio, aut ex nimio iudicibus adulandi studio plura sepe ad iudicem deferant, quam rei veritas habet, & ea stupent falsus, & atrocius, quam crimen ipsum meretur, ex quibus incauto iudici citius imponitur, & insons contra æquum, & bonum miseris affligitur. Sed nunc ad intermissa. Eandem *Jasonis* sententiam sequitur quoque *Iacob. Butri.* & post eum *Bald. in l. sed et si is. ff. de in ius vocan. per text. quem Bald. dicit singularem, in l. nullus. ibi. donec reperit. C. de exhiben. reis. Idem quoque confirmat *Bald. in l. ij. C. de custo. reor. Quem deinde sequitur Franciscus Aretinus in l. iij. §. si seruus. ff. de acquir. end. posses. Quin & per text. in d. §. diuus. dicit Paulus Elea. in Clementina Pastoralis. de re iudi. dicit, quod pro condemnato esse debeat, qui statim condemnandus erit. Ad quod etiam est text. in d. l. qui pœnæ. §. j. ff. de manumissio. Et text. in alia notabili. l. Quamuis indubitati. C. de adp. te. per quem decidit notabiliter *Bald. ibi. & in l. si pro ea. in v. q. C. mandati. Vbi dicitur, quod sicut fideiussor condemnatus agit contra rem principalem, vt ipsum, eximat, & liberet. l. lucius. in fin. ff. eodem. ita & is, qui de proximo condemnatus est. Ad quod etiam allegat text. tum in Authent. Vt cum de app. pel. cognosci. in prin. Hunc quoque sequitur *Alex. in dicta l. iij. §. si seruus quem. ff. de acquir. end. posses. Et Jas. in l. admonendi. in lectura. Et ibi quoque Francisc. Purp. vers. Quinto infertur. ff. de iureiur. Item *Jas. in Authent. si qua mulier. in fin. C. de sacrosanct. Ecclesijs. & in l. diuortio. §. interdum. ff. solur. matr. Et in l. naturaliter. §. nihil commune. ff. de acquir. end. posses. in l. lectura. Et iterum in l. lectura. vers. Ad idem benefact. Horum postremo profuse etiam meminit *D. Andreas Tiraq. in suis commentarijs de legib. connubialib. & iure maritali. xy. lege connubialib. numeris 7. & 8.********

Esse inapparenter.

Non esse, & esse, sed non apparere, vt & ante diximus per regulam antiqui iuris similia, & æquiparata sunt. Vnde sequitur, quod statum corrigens vbi nihil sit factum, corrigit etiam vbi factum sit, & quod sit factum non apparet. Hinc videmus etiam quod quando duo sunt casus à iure antiquo per viam regulæ æquiparati, quod tunc id quod lex noua corrigeret in vno, eadem quoque censeretur id quod lex noua corrigeret in vno, eadem quoque censeretur id ipsum corrigere in alio, vt est glossa in authent. Et non obseruata. C. de testam. §. quam ad hoc pro singulari allegat *Imo. in l. si verò. §. de viro. in v. fal. lent. quam ponit circa extensionem, quæ fit in correctoris. ff. solur. matrimonijs. Cum ergo illa duo, nihil esset & esse, sed non apparere, sint per viam regulæ æquiparata, vulgata *l. duo sunt Titij. & ibi Bal. ff. de testam. tute. Et D. Jas. in l. Titij. tex. nu. 2. ff. de l. j. Et D. Nicola. Eucardi in suis responsis siue consilijs. cons. xij. ad finem paginæ lv. nume. 30. Et c. solennitates. j. de consecrat. dist. iij. l. si fuerit. ff. de reb. dubijs. Et in l. c. ex pluribus. ff. de manumiss. testam. Et text. in l. quo**

tiens. ff. qui satisfar. cogant. Igitur statum corrigens ius commune, eo casu, quo nihil est pronunciatum, idem dicitur etiam corrigere ius vbi quod pronunciatum fuit non apparet. ita *D. Carolus Ruinus, in suis consilijs. cons. cxliij. nu. 79. iij. vol. cons. Et idem voluit Alex. in suo cons. xlij. incip. Viso processu. & c. in vij. vol. Idem notatur in l. non hoc. C. vnde legitur. & in l. neque natale. Et in l. ad probationem. C. de probat. ionib. Et in ca. in presentia, vbi plenissimè, *Can. extra eodem titu. de probatio. Et D. Petrus Paulus Parisius in suis consilijs. cons. si. cij. nu. 2. in j. parte consiliorum. Huc facit l. cum res. §. item si resde lega. primo. Et lege si constante. §. si uxores ff. soluto matrimonio Alex. de Imo, in suis consilijs. cons. clxxxj. nu. j. lib. vij. Sic & idem est iudicium de his quæ non sunt, & quæ non apparent, teste *D. Hippol. de Marfil. in suis consilijs criminalibus. cons. cxxxij. incip. In pre fenti causa inquisitionis, & c. nu. 2.2. in ij. vol. Et ita constat paria esse: Nullam fieri prouisionem, aut de certa non apparere, l. In lege. & ibi Bart. ff. de contrahenda. empt. & d. l. quotiens. ff. qui satisfare cogatur. D. Vdal. Zaf. in suis consilijs. cons. v. nu. 64. Accedit quod vulgo dicitur paria censeri, rem non esse, & non apparere, d. l. in lege. & l. Rutilia Polla. ff. de contrahen. empt. Ita *D. Vdalri. Zaf. vir ille. summi nomi nis, in suis consilijs. cons. xij. nu. 1. Et idem Zaf. cons. xx. nu. 30. vbi ait paria esse: Non apparere, & non esse. Item non esse in tempo re, & non apparere in tempore, vt *D. And. Tiraq. in libro de vtroque tractu. nu. 93. de retract. lignagiers. §. j. Dedens lan. gl. x. De his plura videbis supra, sub lite. A. tit. Non apparere. De his quoque vide supra themate Non constare.*****

Esse euidenter.

Aliquid euidenter esse, & approbari, sunt paria. Casus in l. si verò. §. j. ff. qui satisfar. cogant. vbi paria narrantur: Is euidentissimè diues fideiussor est, & pro tali ab omnibus euidenter habetur, & is diues fideiussor approbatus est. Simili quoque ratione Paulus in l. si ab arbitro exp. tit. dicit, Quod qui prolocupletibus fideiussoribus habentur, hi quoque apud arbitrum pro locupletibus fideiussoribus probati habentur, Et qui sic ab arbitro probati sunt locupletibus fideiussoribus, hi etiam pro locupletibus fideiussoribus habendi sunt, apud competentem iudicem, si quando ad ipsum causæ quarrela foret deferenda. Item paria sunt testes euidenter esse tales, & pro talibus approbari. Speculator in titu. de teste. §. j. & *Jason. in l. arbitro. in princ. in illo so. titu. Vnde etiam dicitur, quod decretum, vel sententia iudicis approbans aliquid, & omne notorium æquiparantur. c. fin. de cohabit. clericico. & mulierum. Huc quoque facit l. emptorem, in princ. cum gl. ff. de actio. empt. non solum ad probandam, sed etiam ad producendam actionem, vt testatur *Jas. in d. §. j. nu. 3. De quo etiam latius vide apud Bart. in l. is cui bonis. ff. de ver. obli.**

Esse impossibilitate.

Non esse, & non posse fieri, paria sunt. *l. Multa. in princip. ff. de con dit. & demonstrat. l. Naturalem. in exordio. ff. de acqui. rerum domi. l. Gallus. ff. videndum. ff. de liber. & posth. Alex. in l. si constante. §. si yxor. ff. solur. matr. Vbi Pomponius in d. l. multa. dicit, quod multa de non impleto testamento, non incurritur ab herede, vel à legatario, vel ab alio quouis qui ex testamento aliquid legatum consequi debet, dummodo tale impedimentum, eaque non impleto testamen ti per dictum heredem, aut legatarium non steterit, sed aut per arbitrum, aut per alium quemvis, cuius dictum aut decretum ad eam testamenti completionem necessario requiritur. Veluti, si testator alicui legasset, quippiam ea lege, vt ipsi monumentum aliquod erigeret ad arbitrium cuiusdam Ioannis, & si interim is arbiter, ad cuius arbitrium ea designatio spectat, aut non vuar, aut adesse non possit, certe is heres aut legatarius per absentiam arbitri, ob non completum testamē ti legatum in damno, & multa esse non poterit. Deinde sicut multa non committitur propter talem arbitri absentiam, si is qui arbitrarri debeat omnino in reu natura non existat: ita quoque multa non incurritur propter eum arbitrum absentem, qui quauis in reu natura existat, tamè ad designadū suū arbitrium non adest, aut adesse non potest. Ideoque quauis in tali casu heres, aut legatarius conditione non impleuit, in multam tamen incidere non potuit, quia à persona eius qui arbitrarri iussus fuit, non recessit. l. si quis arbitratus. ff. de ver. obli. Huc quo que pertinent ea que in vniuersum respondet *Martianus*, scilicet quod conditiones omnes quæ contra Imperatorum edicta, aut contra leges statuuntur, eas omnes quia contra bonos mores constituuntur esse derisorias, & planè nullas. Has enim conditiones Prætor statim improbat, & pro non scriptis conditionibus habendas censet. Ideoque tales hæredes, aut legatarios, quibus adscriptæ sunt tales conditiones, debere suam hereditatem, aut legatum statim accipere non obstantibus conditionibus non completis, ac si omnino tales conditiones adscriptæ non fuissent. l. conditiones. ff. de conditionibus institutionu, quia paria sunt. Non esse adiectam conditionem, vel eam esse adiectam, quæ de iure adiecta esse non potuit.*

Excipere sine probatione.

Excipere & non probare, par est cum non excipere. Vt habetur capit. cum super quasi in c. & ibi Panorm. num. 3. extra de concess. prebend. Et ad hoc solent allegari iste textus, vbi contra eum, qui in Canonicum Ecclesie Tridentine receptus fuerat, excipiebatur ob id quod illa receptio fuerat contra concilium Lateranense: sed quia ea exceptionem pars non probavit. Porro tunc mandavit receptione esse validam & defendendam. Rursum in l. cum precibus. C. de probat. dicitur, quod standum sit instrumentis, nisi is qui excipit contra instrumentum redocuerit, & probaverit id ipsum instrumentum esse falsum, & falsa in eo contineri. Sic & in l. si scriptum. eodem titulo. Ne potes contra reum quendam agebant peritione hereditatis ab intestato, reus contra ipsos obiciebat de testamento factum: sed quia id testamentum exhibere & probare non potuit, actoris vincebant. Et i. deo Imperator in l. si quidem. C. de exceptio. dicit, quod si te exceptio ne munitum asseueras, de hoc id est de huius exceptio nis probatione tantum agi convenit. Vnde & l. C. licet, scilicet in l. in exceptio nibus. & in l. quia quaginta. ff. de probationib. & in l. prima. ff. de exceptio nibus. quod reus in excipiendo, quo ad probandi onus, actor fiat. Nam sicut actor suam intentionem probare debet, alioquin reus ab soluitur, ita quoque reus si excipit suam exceptionem probare, debet suam exceptionem facto contrario affirmare promittit suae cae re reiectione intentionis actoris, si propositae aut in fractione factorum parti iam pbare voluerit, alioqui & ipse sic excipiet & non probas condanatur. Bald. in lege Frustra. C. de probationi. Ad huc quoque modum (vt paulo ante in. Esso in apparente, diximus) paria sunt: Non apparere, & non esse, quo ad iuris effectum. l. duo sunt Titij. ff. de testamen. tutela. Idem afferunt Bar. & alij in l. Fundi. ff. de contrahend. empt. Et Iason post alios in l. cum res in princip. in xliij. notabi. ff. de legat. j. & D. Cardinalis de Zebarellis, in c. cum super. extra de concess. prebend. nu. 1. De his quoque infra videbis sub capite, Probare.

Excipere contra sententiam.

Excipere contra sententiam iudicis, sed eam exceptionem appellando non prosequi, est omnino non excipere, vt habetur in c. Ceterum. & ibi Panorm. nu. 9. extra de rescript. in cap. cum delicti, extra de elect. & in c. ex parte. 2. extra de appella. Vide etiam glossam in Clementina vnica, de dolo & contumacia.

Exceptio.

Exceptio actionis. Vide supra sub titu. Actio.

Executores.

De executoribus testamentariis. Vide infra, Testamentarij.

Exilium.

Exiliu perpetuu cu bonoru confiscatioe in iure pat & equale habedu cu morte civili. Et talis quoque mors civilis par est, aut proxima morti naturali siue corporali. §. cum autem. iuncta glo. in verbo mortuo. & ibi D. Angel. Arerin. Institut. quib. mod. ius patr. potest. soluitur. & l. §. quidam filium in fin. ff. de bono. posses. contra tabul. Item Cyn. & Bald. in l. Deo nobis. C. de episc. & cleric. De hoc exilio etiam ip si memimus in nostra praxi rerum criminalium, c. lvij. De exiliis siue bannis, nu. 3. & 4. in postrema editione. Plura item de hoc videbitis infra, sub titu. Deportatus.

Exules, Exilium.

Exules cum relegatis, & deportatis & bannitis comparandi sunt. Vide supra. Bannitus.

Exprimere rebus, & verbis.

Aliquid exprimere rebus aut factis, & aliquid exprimere verbis, paria sunt, vt l. de quibus. in fin. & iuncta ibidem gloss. in verbo factis. ff. de legib. vbi Iulianus ait. Nam cum ipse leges nulla alia ex alia ex causa nos teneant quam quod iudicio populi receptae sunt, merito & ea quae sine villo scripto populus probavit, tenebunt omnes. Nam quid interest suffragio populus voluntatem suam declaret, an rebus ipsis & factis: Et Pomponius. Ei qui seruum vinetu vendiderit, adilitu edictu remitti equu est: multo enim amplius est id facere, quae pronunciare in vinculis iussit. l. si tamen. ff. de adilit. edict. Sic & Vlpianus ad l. §. de his qui not. infam. §. ignominiosa autem missio. Sed & si eum exauctorauerit, id est, insignia militaria illi detraxerit, infame efficit, licet non addidisset, ignominiae causa se eum exauctorasse.

quia paria sunt, Alium grauari factis, & grauari per sententiam. l. si quis pronocario. C. de appell. l. Paulus. ff. rem ratam habe. l. Contro. ff. pro socio. & est gl. in l. §. Ignominia. ff. de his qui no. antanfam. Hec Bart. q. xj. incip. Habeo filiam. in contra. videtur. ver. j. sic.

Exprimere circumlocutiue.

Exprimere aliquid nomine proprio, & exprimere per demonstrationem, vel circumlocutionem, vel per indubitas circumscripti ones, paria sunt. Ad quod fecit l. certum. ff. si certum per. Et c. tu. in. extra de consang. & affinit. Et Panor. in cap. licet ex quadam. extra de testib. Vbi paria esse dicuntur. Gradus consanguinitatis distinguere nominibus propriis, & eisdem gradus distinguere demonstrationibus personarum, vel aliis externis, certis, & equipollentibus indicibus Sic in iuncto heredis certa dicitur, cum testator nominatum vel indubitato signo ipsum heredem expressit. l. iubemus. C. de testam. l. Quotiens. §. si quis nomen. ff. de hered. instituen. Idem etiam confirmatur in ca. quanto. & ibi Panorm. nu. 7. extra de his, quae sunt a prela sine consensu c. Et ad hoc §. Nominatum. Instit. de exhered. liber. Et quod dixit D. Panorm. in c. in Lateranensi, extra de prebend. Vnde nominatum (inquie Iustinianus) qui exheredari videtur, siue is ita exheredetur, Titius filius meus exheres esto siue his verbis dicat, Filius meus exheres esto non adiecto proprio nomine, dummodo alius filius non exher. Sic enim recte facta exheredatio dicitur. Fit enim vt in exheredando filio pater ipsum filium dolore, aut pra naturali alio affectu nominare non possit, vt filium suum cum adiectis conuictis ac probis per odium in filium concepit, ipsum omnino nominare nolit. Vnde tamen dicit, Filius meus exheres esto, vel, ex Seia natum, quem vt non filium ex causa agnosco, exheredo. l. ij. ff. de libe. & posthum. Item agrorum limites certi designantur, quando ipsorum fines distinguuntur specificatione aliorum agrorum, qui ipsi sunt contermini. l. Forma. ff. de censib. Et Bald. in l. demonstratio. q. vij. ff. de condit. & demonstr. Sed & testis, qui iuramento affirmavit se certo rem scire, tam certus haberi potest, quam si distincta expressione eam rem expressisset. Atque ipsius ita affirmatis probatio praesumptiua probatio dicitur, quia iura intelligitur esse affirmata per talem certitudinem, quae ex ipsius natura rei debita haberi potuit: teste Bar. in l. Filiu. ff. de his, qui sunt sui, vel alie. iur. Quae & ea demonstratio quae per digitum fit, certior haberi debet, quae quae nomine sumitur: glo. in l. Quae extrinsecus. ff. de verb. oblig. siue id nomen proprium sit, siue appellatum. Quae enim sunt nomina, nisi vt res demonstrant, aut nominari iudicentur. Libes. ff. de suppellect. legat. Quae si per oculorum sensum res demonstrata sit, & in notitiam veniat, nil opus est nomine, cu de re ipsa non sit amplius ambigendum: teste Alci. ad dictam legem certum. nu. 9. Quare quauis contingat aliquando error in nomine, vel cognomine, vel pronomine: si tamen ex verbis, aut ex circumlocutione verborum constet de quo venierit, is nominis aut cognominis, vel praenominis error, nihil veritati officere, aut rem impedire poterit, l. si quis in nomine. ff. de testamen. Ex quo enim habemus certitudinem rei: non curandum est de modo. l. ad l. ij. nu. 6. ff. de lib. & posth.

Exprimere per relationem ad verbu.

Verbo id expressum est, & id per relationem ad aliud dictum est, paria sunt in iure. l. A te toto, & ibi Bar. ff. de hered. institui. Vbi dicitur, quod in hac scriptura certo contineri censetur illud, quod continetur in ea scriptura ad quam fit relatio, l. eoque Paulus dicit, si ita scripsero: Quantum codicillis Titio legauero, licet codicillis legatum explicetur, tamen ex testamento valet sola quantitas, quae in codicillis legata est, si ita scripsero & ibi Bart. ff. de condit. & demonstr. quae si dicat, quod ex testamento debetur, quod ibi expressis relinquitur, vel quod per relationem ad aliud debet cognoscitur, quod confirmant Bald. Angel. & Imo. in d. l. Asserentes: Si aliquis instituerit illum heredem cuius nomen appareret scriptum, seu cuius nome de scriptum esset in schedula, quam dedit Priori fratrum praedicatoru, vel Guardiano fratrum minorum, valet quidem institutio, & tenet, iuxta relationem ad schedulam illam datam. l. in testamento. & ibi Bart. ff. de condit. & demonstrat. Si idem docet Socin. consil. i. j. incipi. Quantum ad primum numero. 4. & consilij l. xij. incip. Vitis. numero 8. vol. i. j. Et D. Petrus Paulus Parisius, in suis consiliis, consil. xvij. au. 96. in j. part. S. c. quoque quando iudex dicit in sententia: Condemno te ad summam, quae continetur in testamento. Prior huius sententiae pars, scilicet Condemno te ad summam, per se est in certa: sed cum dicitur, Condemno te ad summam, quae est in testamento, extra & plena est haec sententia. Certitudo enim eius per relationem ad testamentum ipsum colligitur, dummodo ea summa in testamento certa exprimitur. l. ait Praetor. §. si iudex. ff. de re iudica. Atque hinc etiam est, quod dicitur certa & vera tradi possessio, quae per circumlocutiones designatur. l. quod meo. ff. de acquir. posses.

Expressio

Expressio tacita.

Expressio virtualis & tacita, par est cum expressione actuali. cum quid, & ibi habetur plene de hoc per Bald. Aug. Salic. & Doctores. ff. si certum petat. Sic & Pomponius, cum quid mutuum dederimus, & si non cauerimus ut æque bonum nobis redderetur: non licet debitori deteriorem rem, quæ ex eodem genere sit reddere: veluti vinum novum pro veteri. Nam in contrahendo quod agitur, pro cauto habendum est. Id autem agi intelligitur, ut eiusdem generis, & eadem bonitate solvatur quod datum sit. Sic & nominatio perditur, siue quis expressè illi renunciauerit, siue tacite, ut latè notat Rebuffus in tractatu de nominatio. q. vltim. numer. 18. Vnde etiam dicitur, quod expressio eorum quæ tacite insunt, nihil operatur, quia talis est superius canca. cum tacita expressio sufficiat, & pro expresso habenda videatur. I. condiciones exprimec. ff. de conditioni. & demonstrationib. Ob quod ea non expressa, sed tacite subintellecta, à lege suppleri solent, lege finali. ff. de petitione hereditat. & l. Triticum. cum ibi notatis. ff. de verborum obligationib. & l. de quibus. in fin. ff. de legib. Vide infra tacitum.

Pro Expresso habetur à Papa.

Istud sufficienter exprimitur, & istud Papa vult haberi pro expresso, paria sunt. l. omnes. C. de præscript. xxx. vel xl. annorum. vbi Angel. dicit esse meliorem textum de corpore iuris. Vbi Imperator dicit præscriptione per annorum obstat omnibus actionibus, siue illic expressa sint, siue non sint quia quæ non sunt expressa, eas vult haberi pro expressis. Et quado petitiu est aliquid pro expresso haberi. Et quado in significationibus dicitur, fiat, valet gratia, non minus quam si Pontificiis gratia multis & clarioribus verbis expressa fuisset; quia per hoc verbu constat de mente Pontificis, ut latè Felin. in cap. super libris. num. 9. de rescript. Et D. Anto. consilio ij. & consil. xlix. quia per expressione nihil de nouo datur, sed iam datum, & habitum refertur. Ista verbu clausula habentes pro expressis non tollit inhabilitatem personarum, sed solum taciturnitatem, & surreptionem remouet. Felin. in ca. nostra. de rescript. Rota decisione cxij. in nouis. glossa in clement. si Romanus, de præben. Ancha. consil. xx. Sic quoque hæc eadem clausula non tollit defectum intentionis, nec etiam inducit dispensationem, ut testatur Ioan. Andr. in cap. cum adeo. de rescript. Et Paulus Petrus Parisius consil. ij. num. 96. lib. j. Et idem vult Bald. in titulo de pace Constantiæ, in versic. non obstantib. & in l. Diuus. §. licet. ff. de iure codicillorum. & in l. sed & si quis. §. quæ situm, §. si quis cautio, & probatur in cap. i. extra de transact. & ibi notatur, & in capit. illa. extra de electionib. Huius quoque meminit D. Carolus Ruinus, in suis consiliis, consilio cxxvij. incipi. Circa casum, nume. 7. primo volum. Consiliorum.

Extare.

Non extare, id est non viuere, & extare, sed non posse succedere, quantum ad hereditatis rationem sunt paria. §. sed nostra. Institut. de success. liberto. l. si necem. §. si de potestatis. ff. de bon. liber. & l. iij. ff. de bono. posses. contra tabul. in princip. Et Bald. in l. quicumque. C. de seruis fugit. & l. j. §. si ff. de bono. posses. contra tabul. l. ynica. C. quando non peten. partes patentib. ac reser. & l. iij. in fine. & l. iij. ff. de bono. posses. & l. ij. §. sed & si. Et ibi Bartol. ff. ad S. C. Tertul. Philippus Probus, & Ioan. Monach. ad ca. quæ. de regul. iur. lib. vj. per d. Ludouicum Romanum in suis consiliis, consilio xliij. incipit. Ad primu quæ situm. in tertio dubio, vbi dicitur, quod tunc potissimum extans succedere non potest, quando ab ipso renunciatio facta est, & quado in ea renunciatio verba sua expressè dixerit in ipsam hereditate, & ad ipsa iura, considerando scilicet in ea renunciatio ius futuru, quod libi aliquando posset competere. Propter eiusmodi enim renunciatio nis verba, omnibus iuribus, & capitibus quibus succedere potuisset, cessasse, & renunciasse certum est, ita ut tunc nullo modo succedere possit, secundum Bald. & Angel. ibi. suum. C. de iure delib. & in l. pactum. C. de collationib. q. xvj. Et Alexand. de Imol. in suis consil. iis. consil. xj. incip. vltio. pro. su. volum. ij. Et Philippus Decius consilio cxxvj. incip. Ad exclusionem. ver. sed tamen. num. 4. Et Ludouicus Romanus consil. xxij. Et Socin. consilio xxij. nume. 5. volum. iij. Ita quoque tenet Petrus Paulus Parisius in suis consiliis, consilio lxxix. num. 64. incip. in facto, in iij. parte. Et D. Carolus Ruinus in suis consiliis, consilio cvij. incip. ex omni capite. num. 8. volum. ij. consiliorum. Et in consil. lxxxvij. incip. In facto proponitur. num. 2. volum. ij. consiliorum. Plura de his videbis infra, sub titulo Successio. Et qui plura desiderabit, videat D. Philip. probum in additionibus ad D. Ioannem Monachum. c. priuilegium. num. 10. de verbo. signifi. lib. vj. & ca. quæ. de regul. iur. vj.

Extare incognitè.

Rem non extare, & rem extare, sed inueniri non posse paria sunt. Bartolo ita notante, in l. cum res. numero 8. ff. de legat. j.

Facere contra legem.

Facere contra legem, & loqui contra legem. Vide infra sub tit. Lex.

Facere difficulter.

Aliquid facile non facere posse, & non posse facere, in iure & per se, sunt paria. Gloss. est in ca. quauis, in verbo, cõtinuatis. de offic. ordin. lib. vj. Ad quod facit gloss. in capit. faciat. xxij. q. ij. quæ vult, quod illud dicitur non posse fieri, quod commodè fieri non potest, uti testatur D. Hyppol. de Marfil. in suis consiliis, consilio lvj. nume. 2. & 3. in primo volum. consiliorum criminalium. Dixit autem prius per se & in iure istud esse paria. Nam in foro conscientia, atque in virtutibus hæc locum non habent. Multa enim sunt, quæ non à modicè facile facere possumus, quæ tamen aliquo modo facere possumus: nepe adiut. gratia Dei. Vnde & Paulus volens nos solis nostris non debere innu. virtutibus, sed etiam debere pendere ab op. diuina, iuxta illud. Sine me nihil potestis facere, ait, hoc Christi dictum confirmans; Non sumus sufficientes aliquid cogitare ex nobis, quasi ex nobis, sed omnis sufficientia ex Deo est. ij. Corinth. iij.

Facere insufficienter.

Non facere, aut minus sufficienter facere intra tempus statutum, paria sunt. c. si quis iusto. vers. si autem nullus. iuncta glossa, in verbo, ad mitti. de electio. lib. j. Vbi etiam dicitur, quod paria sunt, Non constitui procuratorem, & constituere procuratorem, sed non legitime, nec intra tempus debitum, neque secundum modum à lege præscriptu. Sic etiam paria sunt, Non appellare intra tempus statutu. & minus legitime appellare intra tempus statutu. Bal. in addit. ad Spec. de appella. ver. sed pone, dicit statutu. Ias. in auct. c. q. re. C. de sacrosan. Eccles. Ite paria sunt, Non comparere infra tempus legitimu. & intra legitimu. tempus comparere, sed non legitime, secundum modu. & qualitatem de pitam. Et ideo sicut is contumax est, qui ad iudicium tempore statuto non venit, ita quoque & ille habendus est contumax, qui cum debito modo, forma, & qualitate legitime non venit, vel qui procuratorem legitime constitutum non mittit, gloss. in dicto. cap. si quis. Quocirca ut debita sufficientia explicetur in libellis actorum, vel responsibus eorum, adici solent huiusmodi clausula, aut similes, contra se, aduersus Titium, & contra quamcumque personam, pro se & eius nomine legitime in iudicio comparentem, & c. ut notat Ioa. Pet. Ferr. in forma lib. in actio. real. ad verbum legitime comparentem, cuius meminit D. Andr. Tiraquellus in suis commentariis de vtroque retractu. De retractu lignagier. §. j. dedans lan. glo. x. nu. 90.

Facere indebitè.

Aliquid non facere, & aliquid facere non tamen debito modo, hoc est omnis aut omnibus, aut quibusdam ad actum necessariis, in iure paria sunt. l. j. §. quod ait Prætor. ij. ff. quod legatorum, cum similibus aliis iuribus. Exempli gratia: ponatur legatarius non esse interdictum ne rem legatam ante consensum iudicis præcipiat, atque is legatarius sic ex consensu hæredis, vel eorum qui hæredi succedere debebant rem legatam in toto vel parte occupauerit, postquam ab eis adita fuerit hæreditas, valida quidem est hæc occupatio; verum si legatarius voluntatem hæredis, & ipsius consensum ad occupandum rem legatam exquirat, & eundem consensum priusquam ipse hæres hæreditatem adierit, hæc verbis impetret, frater, scis quod isthæc hæreditatem tibi delata sit quodque hæres mihi sit legata, rogo te ut per tuu consensum, licet hæreditatem nondum adieris, hanc rem mihi legatam præoccupare, & habere liceat. Certè hoc casu, si hæres qui hæreditatem nondum adiit, id legatario consentiat, irrita est & inuvalida ea præoccupatio, ut ibi explicat Datus, quia scilicet, consentire, & non consentire debito modo, & ante aditionem à lege requisita, paria sunt. Quod pertinet, quod in cap. fina. de restit. spoliaro. scribitur, scilicet, quod non videtur restituere possessionem, vel libertate, qui non debito modo restituit. Et quia modus à lege constitutus dicitur esse de forma legis. l. cum gorum. C. de senten. & interlo. omnium iudic. Ideo quicquid alio modo fit quam debito modo, & qui à iure constituitur, nihil est, & pro nullo modo factum censetur. Specul. de fruct. & inter. §. v. ver. hoc autem. Quod videre licet in executionibus modo debito non seruato factis. l. a diuo Pic. §. in venditione. ff. de re iudic. l. j. C. de except. rei iudic. In actio. b. & exceptio. In. in c. dudum. de elect. In mandatis. l. diligenter. ff. mandati. Inno. in c. super. de offic.

de offic. deleg. & in aliis ferè omnibus. De hoc & ipse memini in meo Pupillorum Patrocinio, titulo de tutorum & curatorum munere. ca. ix. nume. 39. in postrema edit. His iuridicis etiam conformia sunt, quæ diuinos cultus, atque adeo etiam ipsa sacrificia concernunt. Sic enim & in veteri testamento præceptum fuit, vt Deo offerrent sua sacrificia. Sed quando ea non debito modo, neque cum debitis circumstantiis à lege præscriptis offerrebant, tunc quasi obtulissent, habebantur. Vnde Prouerb. xxi. Hostiæ impiorum abominabiles, quæ offeruntur ex scelere. Et Hierem. vj. Vt quid mihi thus & saba offeritis, & calami suauè olentem de terra longinquæ holocaustomata vestra non sunt accepta mihi, & victimæ vestrae non placuerunt mihi. Item Amos v. Odi & proieci festiuitates vestras, & non capiam odorem cætuum vestrorum. Si obtuleritis mihi holocaustomata, & munera vestra non suscipiam: & vota pinguium vestrorum non respiciam. Sic Esa. lvij. in uehens in impia Iudæorum ieiunia, ait: Ecce ad lites & contentiones ieiunatis, & percutitis pugno impiè. Nolite ieiunare sicut visque ad hanc diem, vt audiatur in excelsis clamor vester. Nunquid tale est ieiunium quod elegit? c. Et Hierem. xliij. Noli orare pro populo isto in bonum. Cum ieiunauerint non exaudiam præces eorum, & si obtulerint holocaustomata & victimas non suscipiam ea, quoniam gladio, & fame, & peste consumam eos, &c.

Facere ineptè, vel impertinenter.

Nullo modo facere, & ineptè facere. Item nullo modo agnoscere, & impertinenter, vel in debite agnoscere, etiam iuxta præcedens caput, paria sunt. Testib. Alexand. Baldo, & Saliceto, in l. si auia. C. de success. editio. vbi dicitur, quod si primus non agnouit bon. poss. vel si agnouit, non tamen agnouit vt debuit. tunc sequens admittitur: secus autem si primus agnouit, vt debuit: quia paria sunt, Nullo modo facere & ineptè facere. Item nullo modo agnoscere, & ex nulla causa, vel ex capite nullo, vel ex impertinenti agnoscere. Sic quoque paria sunt Nullo modo iudicare, & ineptè vel indignè iudicare. l. iij. §. condemnati. ff. de re iudica. Matth. de Afflictis, decis. Neapol. clxxxij. nu. 4. Itè paria sunt, Non adire hereditatè, & non legitime aut indebitè adire. l. Actus legitimi. ff. de reg. iur. vide infra sub titul. Hereditas. Et rursum paria sunt libellum nullum exhibere, & exhibere libellum ineptum, vagum, incertum, incorrectum, generalem, obscurum, contrarietatem ac repugnantiam continentem, aut talem quem iudex dentibus lacere rare potest. l. j. & ibi notatur. ff. de offic. assesso. Et ob id dicitur, quod libelli inepti, exhibitio non magis interrumpat præscriptionem in iure coram arbitrio, quam si profus nullus libellus vnquam exhibitus fuisset, teste Bap. de S. Blasio, in suo tractatu, de arbit. q. xliij. Neque etiam talis ineptus libellus vnquam actionem, vel accusationem perpetuare potest. Bald. in l. edita. C. de eden. Imp. ex positionibus vel probationibus aptis iuari non potest, teste Spec. de offic. iud. ver. si iudex. Item paria sunt, Non facere probationem, & facere probationem indebitam, & ineptam, vel indebitè aut ineptè, scilicet per falsas literas, aut per falsos testes. Bartho. Chass. in suis consiliis, consilio xliij. num. 15. parte non citata. l. de vnquoque. ff. de re iudic. post publicationè testium, & eorum depositionem. cap. inuimauit, & capitulo fraternitatis. de testib. & l. per hanc. C. de appellat.

Factum esse malè aut indebitè,

Similiter aliquid non esse factum, & perperam, siue non debite esse factum, paria sunt. Ad quod facit textus in l. nulla. ff. de aucto. tutor. & in l. quamuis. §. si conuenit. Et ibi Barto. ff. ad S. C. Vellei. Item nulla differentia est (inquit Vlpianus) an non interueniat auctoritas tutoris, an eadem perperam & indebitè adhibeatur. Et idem in d. §. si conuenit, ait. Qui enim interest, non det, an talem det hoc est, quid interest, an debitor non det fideiussores, an det insufficientem, vel inutilem. Quia scilicet verba semper cum effectu sunt accipienda. l. de die. §. j. ff. qui satisd. cog. l. si per alium. §. docere. ff. ne quis eum, qui in ius voc. est vi eximat. Item, paria sunt, Tutor inuitus, vel mente caprus, vel interualla passus aliquid consensit: & tutor omnino non, consentit, nec vllam suam auctoritatem ad hoc concessit, vt habetur in l. j. §. Tutor. l. obligari. §. Tutor. ff. de aucto. & consen. tuto. Et paria sunt, Non interuenisse iussum, vel mandatum, & mandatum non debite esse factum. l. si quis mihi bona. §. iussum. & ibi Iac. ff. de acq. hered. Sic & paria sunt, Non respondere, & perperam, vel non debite respondere. l. de arate. §. nihil interest. ff. de interrog. act. Et vt ait Vlp. Dolo malo non edit, & qui malitiosè edidit, & qui in totum non edidit. l. vbi. ff. de ead. Itè paria sunt, Non dedisse fideiussores iudicio sistendum, & dedisse fideiussores qui certo privilegio à foro exemptus est, & tutus. l. j. ff. si quis in ius vocat. & c. & in l. non putauit. §. non quauis. ff. de cõtra. tabu. Et Iac. in l. quotiens. ff. qui satisd. cogan. cū aliis similib. iurib. vulgarib. Huius etiã recordatus sum, in meo pupillorū Patrocinio. in tit. de tut. & curato. munere. c. ix. nu. 60. in mea postrema editione. Sic etiam asserit Ioa. de Neuzanis, vt ibi latius, in suis consiliis, consilio vij. num. 1. §.

Comm. opin. tom. i.

De his & paulò infra. Facere malè, indebitè, illegitimè.

Facta purè & conditionaliter.

Aliquid factum esse purè & factum esse sub conditione purificata paria sunt. l. fin. §. Titius. vbi Ang. ff. de vulg. & pupilla. substitui. l. si pupillus. ff. de condit. inst. vbi dicitur hereditatis conditionè purificatam habendâ esse pro ea, qua purè hereditas deseritur. Et in l. sed & si §. fin. ff. de acqui. hare. dicitur, quod qui credit se purè institutum, licet sit institutus sub conditione, quæ sit purificata, potest tamen eam dem hereditatè adire, quia ista duo inter se non sunt diuersa, vt docet Barto. in l. hæres institutus. eod. tit. & in l. fin. §. final. ff. de verb. oblig. Quin etiã obligatio pura, & obligatio conditionalis purificata adæquantur, tã in stipulatione quã in contractu stricti iuris. Itè si esset statutum aliquod, vt instrumentū purū & liquidū mandetur executioni absque aliqua exceptione, & vt persona ipsa capi possit, profectò idè tale statutum etiã vendicat sibi locū in instrumento continente debitū conditionale, atque si ea conditio iam euenerit, & per hunc eventū purificata fuerit. Per hanc enim sic purificatâ conditionè poterit, & tale instrumentū mandari executioni, ex eadè forma statuti, ac si à principio debitū fuisset purū. Angel. in dicta l. fin. §. Titius. Atque hinc etiã dicimus, quod in contractibus conditio retrahitur ad tempus contractus celebrati, ita vt in eo spectandū sit contractus initiū, & non tempus quo conditio statuta fuit. l. qui balneū. ff. qui potio in pigno. habe. Secuta enim & adimpleta conditione contractus habetur perinde ac si ab initio fuisset purè, & sine conditione celebratus. vt docet Decius in suis consiliis, consilio cclxxxix. incip. placet. nu. 2. per tex. in l. portor. §. videamus. d. tit. & Paul. Pet. Parisius allegans plurâ cõs. xj. nu. 64. l. j.

Facere malè, vel indebitè.

Facere malè et non facere, paria sunt. Vel facere ita vt factum tale sit nullum, et omnino non facere æquiparantur in c. et ibi Panor. nu. 27. extra de senten. & re iudic. cap. ij. de translatio. et ca. Tur. extra de clerici. non residen. Vnde etiã in d. c. dicitur, quod in esse dñi paria sunt, nullam proferre sententiã, et proferre sententiã, sed cõtra leges, vel canones quia sicut ex sententiã, quæ est nulla, non potest fieri executio. l. A diu Pio. ff. de re iudica. l. ordo. C. de execu. rei iudic. Ita quoque executio fieri non potest, ex ea sententiã quæ aduersus leges, vel canones lata est, vt habetur in d. c. ij. cū glossa, ad verbum. Inutilem, vbi dicitur, quod paria sunt, Non facere, et inutiliter facere, et ita multò magis, malè facere par est cū non facere. Et in d. c. Tur. dicitur quod ad hoc vt aliquis absens non habeat fructus beneficiorū suorū, paria sunt, non esse in studio, et esse in studio, sed non in loco priuilegiato, vel in quo nullum non competens studiū est. Sic itè paria sunt, Nō satisfacere et nulliter satisfacere. l. quotiens. ff. qui satisfacere cogantur. Itè, Non cauere, et non idoneè cauere. l. j. ff. vt legat. n. o. caueat. Item: Non offerre, et offerre, sed non secundum dispositionem legū, ad eoque et nulliter offerre. l. accepta. C. de vsur. l. qui decem. ff. de solutio. nibus appellare et nulliter appellare paria sunt. c. ij. de appellationib.

Facere, & mandare facere.

Faciens, et iubens, vel ratum habens, pares sunt. l. Prætor ait. §. restitutas prætor inquit. ff. ne quid in lo. pub. fiat. et ibi D. Alberi. de Romano. nu. 1. vbi textus. Nã si ipse cū quo quis interdixerit, fecerit, vel iussu eius alius, aut ratū habitū sit, quod fecit, ipse suis sumptibus debet restituere. Vel sic, Nam si quis quod interdictum est per se fecerit, aut si id ipsum alteri faciendum mandasset, idque ita factum ratū habuisset, certè ipse vel faciens, vel iubens omne damnum suis sumptibus restituere tenetur, & l. j. §. quotiens. ff. de vi & vi arma. vbi Vlpianus. Non enim magis excusatus est qui iussu alicuius aliquè deiecit, quam qui iussu alicuius occidit. Et paulò ante, apertius ait Deiecit is aut videtur qui mandauit, vel iussit, vt aliquis deiceret ur. Parui enim referre visum est suis manib. quis deiciat, an verò per aliū. Ad hunc modum sicut, paterfamilias tenetur, & ob id conueniri potest, si iussit vt filio suo quis pecuniã mutuam daret, vel si aliquid mutuam filio suo datum approbaret, vel ratum haberet: nõ secus quàm si ipse pater id mutuam ipse per se accepisset. Nam tale patris mandatum, vel ipsius ratu habitio excludit et irritat illud S. C. Macedoniam. l. fin. C. ad Macedo. Itè paria sunt, Literæ impetratæ sunt ad lites curas, & speciali mandato impetratæ sunt, at tamen approbata. Romanus in suis consiliis, cõsilio cccxl. incip. Cisca primū, Et Felin. in c. nonnulli. §. sunt aliqui. de rescript. Paria sunt etè propriam per se vendere, et etè propriã ab alio venditã ratificare. l. mater. C. de rei vendic. Quod autè faciens et iubens sunt paria, certū est per regulã iuris, quæ habet, Quod qui per alium facit, id per se ipsum facere videtur. capitulo, qui facit, de regulis iuris.

I Facere

Facere scienter, & pramonitè

Aliquid ab initio scienter facere, & ab initio iusto errore deceptus, pramonitum tamen in re illi ita scienter perseverare, paria sunt, Raphael Fulg. in l. qui contra legum præcepta num. 1. C. de incest. nup. Vbi quoque dicitur quod paria sunt: Ab initio scienter incestas nuptias contrahere, & postea ab illicitis nuptiis contradicis non abstinere, potissimum quando de illicita coniunctione qui monitus, & edoctus fuerit. Et cum hoc concordat clementina vnica, de consangu. & affin. cap. inquisitioni. de sentent. excom. cap. j. de donat. inter vir. & vxor. Item in l. pen. ff. de vsucap. Similiter paria sunt: Ab initio habere malam fidem, & ab initio habere bonam fidem, sed postea superueniente scientia rei aliena, in possessione rei aliena permanere. Et secundum ius canonicum paria sunt, Ab initio habere malam fidem, & ab initio habere bonam fidem, quam per præscriptionem aut impedimentum quis amittit. c. de præscript.

Facere coactè, timidè.

Aliquid facere coactè & aliquid facere ex coactionis metu paria sunt. D. Philip. Decius in suis consiliis, consil. d. c. x. numer. 10. allegato Barto. in l. nouissimè, per illum textum. ff. Quod falso auctor. tuto. Vbi dicit Vlpianus, quod paria sunt, si tutor compulsus auctoritatè suam interposuit metu ne ad hoc compellatur. Et idem tradit Barbat. in suis consiliis, consil. l. x. etiam libr. j. vbi dicit, quod paria sunt: Soluere coactè vel soluere metu coactionis pœnalis. Item, quod paria sunt: Vxorem coactè facere, & facere metu coactionis. Sic & paria sunt, Facere compulsus per iudicem, & facere ut quis per iudicem compelli possit, secundum Zasium ad l. j. sed an ipsos. numer. 4. ff. de confess. Atque ideo quando procurator respondet libello, vel petitionibus actoris, dicitur ea responsio esse coacta, quia necessitas inertes cogit procuratores, ut libello respondeant. Et licet iudices non semper cogat procuratores imò quamuis procuratores vtro respondeant, adhuc tamen iudicem dicuntur inuiti facere, aut respondere, quia sciunt se compelli posse per iussu iudicis. Vnde ex hoc oritur cautela & prudentia quedam bonorum procuratorum, secundum Zasium ibi, qui cum respondendum est positionibus, non respondent etiam si iudex id iusserit, vel decreuerit, donec iudex eos moneat, & eis ad respondendum præcipiat sub pœna excommunicationis. Tunc enim tandem respondere coguntur hinc verbis. Ego procurator metu celsurarum compulsus, respondeo ad positiones, aliis non responsurus, nisi esset compulsus. &c. Et ita præmuniendo sese ipsis prouident, ne vlla futura confessio ipsi noceat Sed si quid nocimenti ex sua confessione oriatur, ea non sibi, sed suo domino cedit & obest.

Facere alicuius nomine.

Dicere, fac istud meo nomine, & fac istud procuratoris mei nomine, paria sunt. Item dicere, fac illud, vel solve istud pro me, & dicere, solve istud meo nomine, tum in iure, tum apud grammaticos paria sunt. l. fideicommissa. §. interdum. ff. de legat. iij. Nam si ipse procurator meo nomine meo quid facit, & mandat, eo casu quod sic mandat, videtur id meo nomine mandare, & facere, à me ad hoc faciendū substitutum esse, ut notare videntur Doctores ibi & alibi, & ibi idem quoque notat Bartolus, & per notara eiusdem Bartol. idem docetur, in l. j. §. nunciatio. Et ad hoc facit l. j. ff. mandati. Et D. Carolus Ruinus in suis consiliis, consil. cxliij. incip. Viso instrumento. nu. 6. volu. iij. consiliorū. Et D. Pet. Paul. Parisus in suis consiliis, consil. cvij. incip. Quaritur primo. nu. 2. in iij. parte consiliorum. Scriptura quoque sacra hanc paritatem aperte confirmat, sic enim apud Matthæum cap. viij. Centurio, præclara erga diuinam potentiam insignitus fide pro puero suo paralytico & male affecto, ad Christum rogaturus accessit quem cum instans atque confidentius rogaret hoc benignum à Christo responsum accepit: Ego inquit veniam & curabo eum. Ad quod responsum Ceterio modestissime ac humiliter de se sentiens, & de diuina Christi potentia præclarissime fidens, mox aliud magnificum responsum intulit dicens, Domine non sum dignus ut intres sub tectum meum, sed tantum dic verbo, & sanabitur puer meus. Certò utique credens nihil referre, an Christus corporali presentia suam curet puerum, an per alium, aut solo verbo tanquam per alium, quod ipsi æquè possibile factu credidit.

Facere illegitimè.

Non facere, & minus legitime facere, vel sic passue (vti paulo ante meminimus) aliquid non esse factū & aliquid esse factum, sed indebitè vel illegitimè, paria sunt. l. quotiens. ff. qui satisd. cogan. l. cire o-

portet. in §. sufficit. ff. de excusat. tutor. l. Non putauit. in §. non quærit ff. de bon. poss. contra tab. l. iij. §. condemnatum. ff. de re iud. l. si accufaturus. ff. de adulter. c. proposuisti. in vers. legitime. extra de fo. com. pet. gl. in l. si pater. C. de statu. defunct. cum multis similibus. Huius quoque meminit D. Hippol. de Marfil. in suis consiliis criminalibus, consilio xvij. nume. 10. in j. vol. & in consilio l. j. nu. 63. & in consilio lxxiij. num. 48. in eod. volum. & in consil. cxxvij. num. 14. in ij. volum.

Facere obliquè

Facere obliquè, vide infra, Fieri obliquè.

Facere non consueuit.

Non consueuit facere, & non poterit facere quantum ad iuris præsumptionem, paria sunt. Vel non consueuit facere, idem est ac si diceret, non potest facere. c. Bonæ memoriæ primo, & ibi Panor. nu. 1. 2. extra de postulat. præato. vbi dicitur, quod sedes Apostolica nõ consueuit postulatione prælatorum in magna diuisione & contradicito ne recipere. & ex eo colligitur quod id commodè facere non potuit, quia contra talem postulationem est iuris præsumptio, scilicet, quod non tam ex iustitia, quam ex gratia procedat: Atque hinc est quod videmus. Si Papa scribat pro aliquo beneficiando, etiam motu proprio non præsumitur tamen cum velle aliter facere, quam sit consuetus facere, & ideo si clericus secularis impetrasset beneficium non solitū dari secularibus, non valet talis impetratio, etiam si in bulla sit clausula motu proprio, ut docet Bald. & alij in d. l. fideicommissa. §. si seruo. ff. de legat. iij. Et est bonus textus, in cap. cum de beneficio. de præben. lib. vj. & in c. possessiones. iuncta gloss. de reb. Eccles. non alienan. Quia quando Papa hoc non consueuit facere, id habetur insolitum, & iuris præsumptio est de subreptione, & obreptione contra ipsum impetransem. Nā vulgo dicimus, Quod omnia insolita, noua, & inconsecta habent iuris præsumptionem contra se. Doctor. lat. ad l. post contractū. ff. de donat. Et omnis dispositio mundi siue ea legalis, siue vltimarum voluntatū, siue contractuū fuerit, recipit omnē sui interpretationē à consuetudine, & ab eo quod communiter fieri consueuit, ut testatur Panor. num. 1. 2. extra de postulat. præla. facit in simili textus in lidem Iulianus. §. fin. in fine, in verb. Distrahi non soleant. ff. de leg. j.

Facta per Magistratum.

Facta per ciuitatum rectores, & facta per ciuitatem, vel communitatem ipsam, paria censentur. Quocirca contra ciuitatem totam aut contra eiuſdem ciuitatis Rempublicam vniuersam, & contra eiuſdem ciuitatis ciues quoslibet concedi possunt Representatiue illi qui propter eiuſdem ciuitatis rectores, nempe propter ipsorum delicta passus est incommoda, & iniura. Nam ex rectorum delictis colligitur deliquisse tota ciuitas, imò & ciues singuli. Verum in hoc casu notandū quod tum ciues, tum tota ciuitas actionem habet, & recursum contra ipsos rectores, ita vt actionis litem contra tales rectores intentare possint. Ita dicit Angel. de Perusio, in l. metum autem, §. animaduertendum ff. quod met. caus. allegat. l. j. ff. de magistra. conuenien. Et l. ciuis. §. Imperator. ff. ad municipa. Vbi Vlpianus: Animaduertendum est, quod prætor generaliter & in rem loquitur, nec adiicit à quo gestum sit, & ideo siue singularis sit persona ea quæ metum intulit, vel populus, vel curia, vel collegium, vel corpus huic adiecto locus est. Atque hinc est, quod si quis velit vniuersam ciuitatem conuenire, huic non est opus vt omnia suppositorum vel ciuium nomina in libello comprehendat, & eisdem nominatim citet, sed sufficit quod præsentium vel magistratum officia exprimat, hoc modo. Magnifice domine Iudex, Ego Sempronius exhibeo hunc libellum aduersus consules, totamque decurionum seu Senatus ordinem talis Ciuitatis, &c. Ita Bart. in l. j. C. de iure Reip. lib. xj. Sic quoque & Syndicus eundem libellum totius Ciuitatis nomine sub titulo officiorum, vel rectorum eiusdem Ciuitatis concipit, vt notatur in auth. sed hodie. C. de epis. & cler. Sic etiā si Præfectus Ciuitatis aut cõsul, vel totus Senatus qui totius Reipub. administrator est aliquid totius Ciuitatis nomine acceperit mutuum deque ea mutuo confectum sit instrumentum obligatorium, in quo nemo nominatim expressus habetur, sed sola officiorum nomina, eademque pecunia sit conuersa in rem Ciuitatis, profecto tota ipsa Ciuitas tenetur de mutuo. l. ciuitas. & ibi Doctores. ff. si cert. pet. & Bal. in tit. de pace Constantia. §. damna. versic. Ab vniuersitate. dicit: Quod factum per potestates, & cõsiliarios & ancianos, id videtur esse factū à tota vniuersitate Hæc tamen secundum quosdam locū non habent, quando ipsa vniuersitas probaret, se id delictum neque sciuisse, neque post cognitionem ratum habuisse, teste Oldra. in suis consiliis. consil. suo lxxvj. Idem allegat etiam Angel. vbi supra gloss. in rub. C. quæ sit longa consuet. Quod illud quod fecit Cõsiliū populi, intelligitur factum esse à toto populo. Quam glo. dicit non esse alibi. Item, quod consilium

consiliū facit pulsata campana, vel quod maior pars facit, id omnes fecisse videntur, secundum gl. in l. sed si ex dolo, super verb. facere pos- sunt, ff. de dolo. Variè itaque in hac materia loquuntur Doctores, vt licet prolixius videre per D. Fredericum Schenckel à Tautèberg in suo viridario conclusionū iuridicarum, Tomo primo, conclusionibus lxxix. lxxx. lxxxj. vbi hanc materiam fusissime tractat.

Facta sine probatione.

Factum non fuisse, & factum fuisse, sed id non posse probari, paria sunt. l. duo sunt, ff. de testamen. tute. Vbi dicitur (vt & supra sub esse sine probatione, diximus) Si duo sunt Titij, pater & filius, & datus est tutor Titius, nec apparet de quo sensit testatoris tunc tutor datus fuisse creditur, quem dare se testator sensit si id non apparet, non ius deficit, sed probatio, igitur eo casu neuter debet esse tutor. Et Iabolenus ait in legem venditionis non venire illud, de quo non apparet, l. in lege, ff. de contrahen. empr. & paria sunt: Non esse consuetudinem: & illam qui dem esse, sed non probari posse, vt notat Ioan. Neuzanus in suis consiliis, consilio xij. nu. 5. Doctores ad l. de quibus, ff. de legib. Vnde maxima iuris est, quod actore multa allegante, & nihil eorū probante reus absolutur. c. fin. de iur. iurando, & l. actor. C. de probat. Item paria sunt Inuestituram non esse petitam: & inuestituram esse petitam, sed ipsius petitionem non esse probatam. Alciat. in suis respons. responso cxcix. nu. 13. Imò quòd magis est, non sufficit rem esse probatam, nisi eadem quoque probetur euidenter, aut (vt ita dicā) concludēter: quia per probationem dubiam, nihil adhuc apparere dicitur. l. si fieret, ff. de reb. dub. l. nō hoc. C. vnde legit. l. neque natales. l. ad probationem. C. de probat. & in cap. in præsencia, de probat. Petr. Paul. Parisius in suis consiliis, cons. ciiij. numer. 2. libr. j. Vide supra, Esse sine probatione.

Factum reuocatum.

Factum non esse, & factum esse, sed reuocatum esse, paria sunt. Aymon. in suis consiliis, consilio lxxx. numero quarto vbi dicit esse paria: Testamentum & substitutionem non factum esse: & testamentum factum esse, sed postea esse reuocatum, vt probatur in l. item eorum §. quòd si. ff. quod cuiusque vniuersi. nomine, Vbi etiam dicitur quòd paria sunt: non fuisse datum actorem, & datum quidem esse, sed postea reuocatum esse. Sic uti etiam in rem versum esse non dicitur, nisi id duret versum, l. si pro patre. §. versum. ff. de in rem verso. Sic quoque non dicitur tradita via, quæ non durat, teste Specul. de dolo & contumacia. §. vj. vers. cxxx. & non dicitur satisdatum, nisi duret satisdatum, vt habet idem Specul. in tit. fideiuss. §. j. vers. sed qualiter. Et vt in genere loquamur: Id quod non durat, fingitur non esse factum, vt dicit idem Specul. tit. de arbi. §. si. vers. sed pone arbitrum Item paria sunt: Non impugnasse testamentum, & in accusatione, vel impugnacione nō perseuerasse, l. alia. l. Polla. C. de his, quib. vt indig. & plura alia exempla sunt in gl. ad verbum, versum, d. §. versum.

Fama.

Fama æquiparatur vitæ & personæ. Vide infra sub titulis, Honor, persona.

Familia & domus.

Familiæ alicuius relinquere & relinquere domui alicuius, paria sunt per. l. j. in princip. cum ibi not. per Iac. ff. ad S. C. Syllania. Idem dicit D. Carolus Ruin. in suis consiliis, cons. ccij. incip. de duobus nu. 7. ij. vol. consiliorum. Pro quo facit l. pronunciacio. §. communi iure. ff. de verbo. signif. vbi domum, & gentem, & familiam lex æquiparat. Idē notat Alciat. ad l. j. nu. 5. eod. titul. domum scilicet pro familia accipi. At que hinc est, quòd domesticos, hæredes suos appellauit Imperator Iustinianus, in §. sed sui quidem. Instit. de hæredum quali. & different. id est, filiosfamilias. Et hinc quoque fit, vt cui vsus domus relinquatur, eadem & totius familiæ gubernandæ vsus relictus censeatur, siue is maritus sit, siue vxor, vt notatur in l. ij. ff. de vsu et habita. Sic et in sacris literis, et in Evangelio Lucæ, ij. Ioseph. dicitur fuisse de domo, et familia Dauid: quia domus eius ex domo successiue à Dauid deriuata fuerat. Sic quoque et Aristoteles lib. Polit. dicit, quòd Stalones, qui ex vno veluti stipite enati ac producti sunt, vnum corpus, vnam familiam, vnā que tribū efficiant. Quòd autē domus pro familia vsurpetur, id tū patet, tū in sacris scripturis obuiū est. Cū enim Paulus ait: Neminē baptizauit nisi domum Stephanæ, id est familiam Stephanæ. j. Cor. j. ca. vj.

Fideicommissum

De fideicommissio, vide infra titulum, Legatum.

Fideicommissarius.

De fideicommissario. Vide infra sub titulo, Testamentarij. Comm. opin. tom. i.

Fideiussio pignus.

Fideiussio & pignus æquo iure procedunt. l. fideiussor. §. vltim. vbi hoc notat Angel. ff. de constitut. pec. Et D. And. Tiraquel. de legib. conubialib. & iure maritali. Glossa iij. in tex. *Contraher.* charta cxlvij. nu. 102. vbi dicit quod sicut mulier sine consensu mariti sui prohibetur fideiubere, ita quoque prohibetur res suas pignori dare Quòd pertinet etiam quod Paulus sub titulo de pignore scribit, Si legati (inquit) conditionalis nomine relictū filiofamilias pater ab hærede re propria eius pignori accepit, & mortuo patre, vel emancipato filio cōditio legati extiterit, incipit filio legatū deberi: & neque pater potest pignus vendicare, neque filius qui nunc habere cōpisset actionem, nec ex præcedenti tempore potest quicquam iuris habere in pignore, sicut & in fideiussore dicitur. l. si legati. ff. de pignori bus. & hypothe. Rursum & la son. in l. prima. in fin. ff. de legatis primo argumentatur à fideiussione ad hypothecam seu pignus, hoc modo. Officio iudicis, vel ei quod debetur per iudicis officium, potest accedere fideiussor, vt habet glossa, & Barolus. in l. Cum quis. §. Si quis pro eod. ff. de solutionib. Ergo & pignus seu hypothecca officio iudicis accedere potest, quia bonum est argumentum, à fideiussione ad hypothecam, intelligēdo tamen de expressa hypothecca, non de ea quæ à lege tacitè inducitur, vt ibidem declaratur.

Fideiussio vitiosa.

De fideiussione vitiosa, vide supra sub titulo, Cautio vitiosa.

Fides.

Par est in se, à fide exorbitare, & alios vel exemplo, vel verbo à fide deiciere. iuxta, expressum c. Testes. circa finem. ij. quæst. vij. vbi textus ita habet, Paulus Petrum reprehendit, qui Princeps apostolorum fuerat. Vnde datur intelligi, quod subditi possunt reprehendere Prælatos suos, si vel exemplo, vel moribus, vel doctrina reprehensibiles fuerint. Sed hæc reprehensio in simili causa existere debet, non in quavis causa, sed quæ fidei incrementa concernere putabitur, quæque eiusdem incrementa impedire videbitur. Vnde & paria sunt: Malum facere, & aliis occasione mali, verbo, aut exemplo prætare. c. Nolo. xij. quæst. j. c. Cauendum. x. quæst. l. iij. Vnde & omnium malorum, quæ sequuntur rei sunt, qui aut verbo, aut exemplo scandalizant aut perimunt alios, & à recta viuendi norma alios deliciunt, vt habetur cap. Si quoscunque. j. quæstione j. Imò tot mortibus iidem digni sunt, quot vitiosa exempla ad alios transmittunt. capit. Qualis. vij. quæst. j. cap. Præsunt in fine. ij. quæst. vij.

Fides mala.

Mala fides subfuit à principio, & mala fides postea suborta est, paria sunt. secundum D. Albericum de Rosate in l. Item si rem distraxit. §. de eo autem, ff. de petit. hæredi. Quam tamen paritatem glossa ait veram esse, quòd ad fructus, non quo ad fatalitatem, vt latius ibi videre poteritis.

Fieri male.

Nihil interest an aliquid non fiat, an male fiat, præsertim in cautio- nibus, & id satisfacionibus. c. Notificasti. xxij. q. v. l. quotiens. ff. qui facti. cogan. vbi dicitur, nullo modo esse cautum, aut satisfactum, quòd vitiose cautum est, vel satisfactum: veluti si fideiussorem quis constitua- aut caueat per foeminam, militem, minorem, seruum, &c. talis cautio aut satisfactio esset nulla, per glossam eiusdem legis. In verbo Quoties & l. de die. §. Qui mulierem. C. de libera. caus. Vide supra, Cautum esse facere, vel factum esse malè.

Fieri indebite.

Non fieri, & fieri, sed non ritè fieri, siue indebitè fieri, paria sunt. Pa- nor. in c. Veniens. num. 1. de presbyt. non baptiza. vbi dicitur, quòd is qui de facto ordinatur non baptizatus, non recipit ordinis caractere- rem, etiam si credatur fuisse baptizatus. Nam ob solam opinionem suscepti baptismatis non est aliquis admittendus ad ordinem, siue ad ministerium Ecclesiasticum, sed requiritur, vt certè constat de accepto baptismate, priusquam legitime ad Ecclesiasticum ministerium ordi- netur. Nemo enim Ecclesiæ ministrandæ designari potest, qui Ecclesiæ membrum non existit, nec per baptismum Ecclesiæ incorporatus, est, sed qui adhuc ab Ecclesia alienus est. Quare si quis antè baptismū ad munia Ecclesiastica ordinatus esset, is pro non ordinatus haberi deberet, quia paria sunt: Non ordinatus esse, & esse ordinatū, sed indebitè, illegitimè, & nō secundum formam Evangelij, aut traditionē apostolicam

apostolicam Sic quoque paria sunt: Non baptizatum esse, & esse baptizatum, sed non rite, non debite, non secundum institutionem, formam, & elementum, & verba à Christo instituta, & secundum consuetudinem à SS. Apostolis usurpatam. Sic etiam paria sunt: Nullo modo denunciare, & denunciare, sed perfunctorie atque obscure denunciare. l. Aut qui qualiter. §. j. ff. Quod vi aut clam. Et Alex. consilio lxxxix. incip. Excellentissimi. lib. v. Et Areti. consil. lxxv. Sic & paria sunt: Nō edere stipulationē, & edere stipulationē sed nō totā, vt habet l. j. §. Edere. ff. de edendo. Vbi notat Bal. quod qui tenetur edere instrumentum, is nō solum tenetur edere quod principale est, sed etiam stipulationē ipsam & renunciationes, & alias clausulas adiacentes omnes Sic & paria sunt: Non accedere ad iudicē, & accedere quidē, sed omnia quae ad negotium pertinent non exprimere. l. Scire oportet. §. Scire autem ff. de excusa. tuto. Et paria sunt: Ignorare vel nescire, & scire absque cognitione eorum, quae sunt de substantia eiusdem scētia. l. Multum ff. d. condi & demonstrat. Sic quoque paria sunt. Omnino non proscribere, & non rite, nec legitime proscribere, hoc est, proscribere, clam, obscure, & non in propatulo. l. Sed & si Pupillus. §. Proscribere. ff. de inflitu. actio. Nullum enim, nihil, & inutile in iudiciis semper paria iudicantur, vt notat in c. Inter corporalia, de translat. Epif. Ad quod facit textus, in l. j. ff. Quod cuiusque vniuersi. nomi. Et notatur per illum text. & per tex. d. cap. Veniens. Ex quibus colligi potest, quod si procurator non facit fidem de suo mandato, id est, si non fideliter iuxta acceptum à clientulo mandatum compareat, & respondeat, profecto istud comparere, perinde habendum est ac si omnino non comparuisset, adeo, vt ob talem indebitam, & comparitionem is procurator possit puniri tanquam contumax & non comparens, vt notat Bart. ibi. Quod diligenter notandum, & memoria mandandum est. Plura item ad horum confirmationem allegat Iason in trita & vulgata l. Quotiens. ff. Qui satisda, cogan. Quem per ocium & occasionem ibidem consulere ne pigeat. Vide etiam de his infra, Probatum, Tempus: & supra Dominus.

Fieri obliquè.

Obliquè fieri, & directè fieri, paria sunt. l. i. §. In rem. ff. de in rem verso. vbi dicitur, quod nihil referat an per aliquem res in rem vertatur directè, an eadem res vertatur in rem indirectè aut obliquè, veluti in rem domini directè versus censetur, si quis ferus acceptam à domino suo pecuniam impenderit in emendo triticum, vestes, carnes aliāque cibaria in vsum familiae domini sui. Sic quoque in rem domini sui conuersum censetur, si quis filio familias in studiis mutualet pecuniam pro emendis libris, vestibus, aliisque necessariis, licet id indirectè impensum videatur. Imò hæc paritas est tanta, vt is qui sic filio familias pecuniam mutualet, patri actionem intendere possit de re in rem ipsius familiae versa. Verum hæc sanè quoque omnia intelligenda sunt, scilicet de impensis necessariis, & honestis, non autem de impensis ad luxum aut pompam: nisi eadē facta quoque essent ex mandato domini, aut patris, vel certe cum ipsorum amborum consensu.

Fieri relatiue ad tempus permissum.

Aliquid fieri tempore permissum, & aliquid fieri tempore prohibito, sed conferri in tempus permissum, paria sunt. c. finali. & ibi Panor. nu. 20. extra. de feriis. vbi abundè satis videre licebit, quo modo praefatum thema intelligatur.

Fieri statim quando dicatur.

Alia fieri statim, & eadem fieri intra duos menses, paria sunt, quia non est ius praescriptum tempore: teste D. Ioanne de sancto Georgio, vulgo Praeposito, in c. Accepisti. num. 3. extra de frigid. & malefic. Et idem notabat ex hoc Abbas, quod emphyteota, qui per biennium canonem non soluit post illos duos menses, potest sibi consulere, & solvere. Et quamuis glo. in c. Potuit. extra de loca. censet quod tempus sit arbitrium, est tamen dicta opinio communis, secundum Card. in d. c. Accepisti per dicta in c. Potuit. vbi etiam dicitur, quod paria sunt, si vxor ab initio statim allegat frigiditatem mariti, & si eam allegat intra duos menses. Sed hoc loco, notandum est, quod ista aequiparatio vel paritas non sit vniuersalis, sed particularis, & tantum in casu iam dicto, vel in alio simili. Nam in aliis causis aequiparantur: statim solvere, & intra decem dies solvere. l. promissor. ff. de constit. pec. Et in quibusdam causis modicum spacium aequiparatur tempori praesenti, l. Si debitori. ff. de iudic. Et hæc consideranda sunt secundum qualitatem causae, temporum, rei, vel personarum.

Fieri statim post actum.

Fieri in actu, vel post actum, vide titulum, Incontineat. Item vide titulum, infra, Mandatum.

Fieri ante, & post litem contestatam.

Aliquid fieri ante litem contestatam, & fieri incontinenter post litem contestatam, iu iure paria sunt glossa, in verbo, contestationem & l. Pomponius. §. Rati habitationis. de procurat. Et dicitur aliquid fieri ante litem contestationem, si idem incontinenter fiat post litem contestationem. l. perens. C. de pact. Et l. Modestinus. ff. de solut. & libera. Et glossa in l. j. ff. de iurament. calum. Et in glossa in l. j. C. de oper. libert. Et glossa in verbo, incontinenti. in l. vltima. ff. de liber. cau. Verbi gratia: Si emendatio libelli statim & incontinenter post litem contestatam fiat, ea habetur talis ac si fuisset facta ante litem contestatam, & in iure aequaliter admittitur & recipitur, vt tenet Angel. de Perusio, & Alexand. post eum in l. Edita. C. de edendo. Ea enim quae incontinenter fiunt, & adesse, & iam inesse videntur. l. Lecta. verb. dicebam. ff. si cert. pet. & potissimum in rebus, aut actionibus momentaneis et & transeuntibus. l. Thais. ff. de fidei. libera.

Fieri post factum.

Aliquid fieri ab initio, et aliquid fieri post factum: sic tamen, vt ab initio praecesserit aliquod pactum de faciendo, paria sunt. l. Modestinus. et ibi Bartol. num. 2. ff. de solut. et liberat. qui sic habet: Si post solutionem sine vilo pacto, in omne quod ex causa tutelae debebatur, actiones post aliquod interuallum cessae sunt, nihil per eam cessionem actum esset, quum nulla actio superfuisset. Si verò ante solutionem hoc factum esset, vel si conuenissent, vt mandarentur actiones, tunc solutio facta esset, quia conuentio et mandatum subsecuta sunt, quae mandatas actiones faciunt esse saluas, cum nouissimo quoque casu precium magis mandatarum actionum solutum, quam actio, quae fuerit perempta videatur. Et sic intelligitur, quod dici solet: quod praescriptio in principali trahitur ad accessorium, quando illa inerat principali ab initio: sed si postea eadem interuenisset, quando noua praescriptio opus fuerat, vt habet Romanus singulari ccccclxxv. Et Docto. ad l. qui fundum possidebat. §. j. ff. de vscap. pro empto. Sed hæc etiam ad debitam causam trahenda, et in paritate rationis limitata sic sunt, vt ex his generalis thesis non constituantur: quia quamuis paria dicantur: Ab initio fieri, et postea fieri, et confirmari, (quia rati habitio retrahitur) si tamen ibi eiusmodi pactum antecedit, quale iam meminimus, ea paritas locum habere non poterit.

Fieri seruo.

Aliquid non fieri, et serò fieri, paria sunt. l. j. §. Si mulier. ff. de adulter. Vbi Vlpianus. Si simul eodem tempore ad accusationem veniant maritus et pater mulieris, quaeritur vter horum in ea accusatione praeferrri debeat, et responderi ibidem quod maritus in ea accusatione praeferrendus sit. Hunc enim propensiore iure, et maiore cum dolore eam accusationem prosecutum credendum est, quam pater: adeo vt etiam si pater maritum filiae in accusatione praeuenisset, et libellos inscriptionum deposuisset, mariti tamen accusatio, licet tardias, et negligentius succederet, haberetur potior: dummodo accusationem pararet, et probationibus instaret atque immineret, vt facilius iudicibus de adulterio commisso probaret. Ex quo praenotionis, et negligentiae responso colligimus, quod paria sunt: Maritum ad accusationem vxoris non concurrere cum patre, et concurrere quidem, sed ferius: scilicet quando pater exculationem filiae praemittit et generum accusat, et horum probationibus strenuè immnet, et interim ipse maritus in sua accusatione negligentius agit, et omnia retardat, vt habetur in l. j. ff. de custod. et exhibit. reorum. Vbi dicitur: Quod si dominus, vel alius quispiam vellet defendere seruum de crimine capitali accusatum, is deberet mox de eo seruo iudicio sistendo satildare, alioqui coniciendus esset in carcerem. Si seruus de crimine capitali accusaretur, et suus dominus tunc abesset, vel si praesens adesset, sed insufficienter: nempe talis, qui propter inopiam satildare non posset, ceret tunc seruus coniciatur in carcerem. Porro si postea dominus eundem seruum incarceratum optaret eximere ex carcere, et pro ipso satildare, atque his modis quidem defendere, profecto in ea praesentatione dominus ille audiendus est: et seruus sub praesentata cautione relaxandus, et liberandus, si in hac satisfactione non nimis diu tardauerit. Nam qui nimis diu eam satisfactionis obligationem offert, is pro non offerente habebitur: quia non fieri, et serò, vel tardè fieri, paria sunt. Et hoc potissimum quando ex ea tardatione iam incipit alterius oriri interesse, vt est textus in l. Si ita quis promiserit decem. §. Scia. ff. de verbo obligat. Vbi ait responderi posse, si non multò post obtulisset, nec mulieris quicquam propter eam moram interesset, quòd tunc omnia ad iudicis cognitionem remittenda essent. Sic et in l. Non omnes. §. à barbaris. ff. de re milita. dicente, quod paria sunt: Non redire ad militiam, et redire quidem, sed serò, et post multum temporis. Et Vlpianus in l. Si tenetur. §. fin. ff. de priuile. credit. dixit paria esse: Aliquid non esse factum, et esse factum, sed post longum interuallum

interuallum, & l. iij. C. de excusa. tuto. sic notat Alberi. de Rosate, ad l. Si diuisio. C. de diuiden. tutel.

Fieri ex iussu.

Quod ex iussu vel ex mandato alterius fit, id per se, & proprio motu factum intelligitur. Ideoque quantum ad obligandum maleficientis hæc paria sunt. Teste Baldo, in l. j. §. Si præses. ff. de magistra. conueniō. Vide etiam infra, Ex mandato fieri.

Fieri per negligentiam,

Quod per meam negligentiam fieri cognoscitur. id tanquam ex mea voluntate fieri conuenitur. & hoc nonnisi paria censentur. l. Si pupillus. ff. de administ. & pericu. tuto. & curato. Vbi paria sunt: Si quis tutor re ac voluntate pupilli post pubertatem liberetur, & si idem tutor per negligentiam pupilli post pubertatem liberetur. Sic item dicimus, quod paria sunt: Rem suam alienare vltro, & per negligentiam efficere, aut permittere, vt res sua vltucapiatur aut præscribatur. l. Alienationis. ff. de verb. signi. Sic & nullus fideiussor pro persona principalis debitoris conueniri debet, quando is principalis debitor per negligentiam creditoris liberatus fuit: non secus, quam si idem debitor per puram ac liberam creditoris voluntatem liberatus fuisset.

Fieri contra Prætozem.

Aliquid fieri Prætoze vetante, & aliquid fieri aduersus Prætozis edictum, paria sunt. Teste Philippo Decio, in regula, qui vetante, ff. de reg. iur. Ad idem facit l. Aduersus. ff. de arbit. Vbi dicitur, quod aduersus sententiam arbitri fieri dicitur, si petatur ab eo, à quo arbitri peti vetuit. Et ideo à maiori, perinde, imò grauius peccat, qui Prætoze vetante quid facit, atque is, qui edictum, seu album Prætozis violat. l. Si quis id, quod ff. de iuridict. omnium iudic. Et sicut dicitur, quod aliquis iudicem contemnat, qui aduersus vocationem eius in iudicium facit, l. j. & alii. ff. Si quis in ius voc. non ierit. Quia in ipsa vocatione in ius sic quoque, quia in ipso edicto Prætoz ipse representatur, si indubie quid faciat, aut scienter contra ius faciat, profecto is videtur legiflatorem contemnere, testibus glossa, & Doctozibus in c. Cum illorum, de senten. excommunicata. Econtrario autem aliquid videtur fieri secundum legem & legitime, quod sit iuridice, aut Indice vel Prætoze mandante. Vnde dicit Iurifconsultus: Quod iuste possidet, qui Prætoze auctore possidet. l. Iuste. ff. de acqui. posses. Et ideo mandatum seu iussus indicis semper excusat. l. Furti. §. Qui iussu. ff. de his, qui not. infamia. & l. Non videtur. §. qui iussu. ff. de reg. iur.

Fieri difficulter.

Quod difficillime fieri potest, id tanquam non posse fieri, censendum est. l. Nepos. ff. de verb. signi. Itud idem quoque comprobatur cum eo, quod sequitur infra loco secundo. Sed hoc loco interim notandum est, quod ista paritas non semper, nec in omnibus locum habeat: Alia enim est ratio impossibilem, & alia difficultium, quia impossibile nulla est obligatio, l. Non solum. ff. de actio. & obligat. & tamen de re difficultima sit obligatio, l. continuus. ff. de verbo obligatio. licet differatur aliquantulum exactio ex humanitate quæ fundatur ibidem, & l. quod dicimus. ff. de solut. Manet itaque hæc paritas intra terminos suæ paritatis & adæquationis, sicuti refert Raphael Cumanus, in l. quid ergo. §. Si hæres. numero 2. ff. de legatis primo, vide supra Facere difficulter, esse impossibilem.

Fieri per stipulat. & litiscont.

Alia fieri per stipulationem, & fieri per litiscontestationem, paria sunt. l. Delegare. ff. de nouat. Vbi ait Vlpia. Delegare est vice sua alium dare reum creditori, vel cui creditor inierit. Fit autem isthæc delegatio: vel per stipulationem, vel per litiscontestationem. Et quia per stipulationem contrahimus, ideo quoque per litiscontestationem contrahere videmur, teste Alberico de Rosate, in l. Solutionem. num. 4. ff. de solut. & liberat.

Fieri secundum verba.

Fieri secundum verba, & secundum sententiam in iure paria sunt. Sic contra negatiue, paria sunt: Fieri contra verba, & fieri contra sententiam, vel contra sententiam tantum, vt habetur in l. Non dubium. C. de legib. Et idem confirmat Albericus de Rosate, in l. Nominis. §. Verbum ex legibus. ff. de verbo. signi. Comm. opin. tom. 1.

Fieri posse, sed indebitè.

Fieri non posse, & posse fieri, sed non congruè, aut indignè, paria sunt. l. Nepos. ff. de verb. signi. Vbi dicitur: Si quis his verbis dotè promississet, Ego cum potero in dotem tibi lego, aut promitto centum. Cum hoc dicto videtur tantum promississe centum, si tantumdem posset deducto are alieno, & cum salua dignitate sua, id posset, quia non posse dotè præstare, & posse, sed non salua dignitate paria sunt. Cum quo etiam concordat textus in capitulo faciat, xj. question. j. Vbi dicitur, quod illud solummodo dicimur posse, quod commodè, & conuenienter possumus. Et ad hoc etiam pertinet, quod glossa ad l. primam, §. Si Præses. ad verbum prodesse. dicit, quod paria sunt, Non dare: & malè, seu inconuenienter dare, vt l. j. ff. Ad municipa. Atque hinc etiam disputatum, fuit, an idem esset, aut in idem rediret: hic conditionem aliquam de facto adimpleuit, quam de iure adimplere non debuit, nec potuit, & conditionem non impleuit. Et videbatur quod non, quia non adimplere conditionem, & adimplere, sed non debetè, nec congruè, paria videntur. Aliis verò contra videbatur, quod si id que probant per l. Meuius, in princip. ff. de conditio. & demonstratio. l. Mulier. §. Si quis hæreditatem. & ibi Bat. ff. de condi. insti. Sed soluitur hæc disputatio per doctores ad l. j. ff. qui falsida. cogan. & ad l. Cum anuum. C. de insti. & substitu. Et per Raphaelem Cumanum, in l. quid ergo. §. Si hæres, numero 2. ff. de lega. j. Reliqua vide paulo antè, sub hæmate, Fieri indebitè.

Filius adoptiuus.

Filius adoptiuus æquiparatur filio naturali & legitimo simul, vt est textus, in §. In plurimis. In situ. de adoptionibus. & l. penulti. C. eodè. titu. de adoptionibus. Quemadmodum enim filius naturalis transit in potestatem patris naturalis, ita & filius adoptiuus transit in potestatem patris adoptantis: Et quemadmodum filius legitimus succedit ab intestato patri naturali & legitimo, ita & filius adoptiuus succedit ab intestato patri adoptanti. Præterea sicut filii naturalis & legitimus in testamento præteritus, post testamentum patris (vt ita dicam) querelare de inofficio, ita etiam filius adoptiuus quantumuis non sit verus, sed in testamento præteritus, l. Gallus Aquilius. ff. de liber. præteri. vel exhereda.

Fiscus, Ecclesia, Imperium.

Fiscus in iure æquiparatur Ecclesie, & contrariè quidem iuridicas non theologicas spectemus rationes, vt habet glossa reputata singularis, & in leg. Si procurator. §. finali. in verbo. Solutio. ff. de iure iurici. Idem notat l. lalon. In §. ex maleficiis. In titu. de actionibus. Quin & ipsa Ecclesia quodammodo gaudet, & vt iure imperij potest, teste glo. in c. Auditis. in verbo, iure minoris, extra de in integr. resti. Quocirca omnia privilegia attributa imperio, extendi quoque & attribui possunt ad Ecclesiam, secundum Panor. ibi circa finem, versu. Secundo nota. Idem quoque asserit D. Ioan. Francisc. Balbus, ibi Quinto. quarto. nu. 5. in suo tractatu prescriptionum. Item, quod Ecclesia fungatur iure imperij id probatur in Authen. De non alienan. vel permurandis rebus Ecclesie. Sancimus colla. j. Sunt portò quibus Ecclesie ratio ita commendatur, vt ipsam verum imperium esse dicant, imò imperio quouis superioriorem, & digniorem, c. Duo, & c. Si imperator. xvj. disti. Atque hi ex eo dicunt tantam esse differenciam inter imperium, & non testamenti sacerdotium, quanta consideratur inter solem, & lunam: Idèque imperium quoduis ipso sacerdotio longè esse indignius, & inferius. c. Solita. extra de maiori, & obediens. vt inquit glossa in verbo, Ecclesia. in d. capi. Auditis. Vide D. Bartho. Chassitium. Des cens. §. ij. in prin. nu. 2. Vide supra Ecclesia.

Fiscus, & Mulier.

Fiscus & Mulier in plurimis iuris articulis, paribus passibus ambulant, præcipue in tacitis hypothecis. l. j. & ibi gl. in verbo, Cessat & ibi etià Bar. Paul. de Castr. & alij Doct. C. de priuileg. fisci. quæ semper ad hoc allegatur, Et l. Dotis tuæ. C. de iure doti. Et huc facit l. finalis. ff. ex quibus caus. ma. & l. iij. ff. qui potio. in pigno. habean.

Fiscus, Pupillus, & Respub.

Fiscus, Pupillus et Respublica, æquiparantur. Vide infra, Respub.

Forum.

Forum conscientie, Forum æqui et boni, et tribunal veritatis, siue veræ iustitiæ, et non fictionis æquiparantur. ita vt in his nulli iuris apices.

apices locum habere debeant, Ad forum enim conscientia, ad forum æqui & boni, & ad forum veritatis & iustitiæ omnes iurium regulæ feruire debent non contra. Ita tenet Bald. in l. vnic. C. de confess. Et idē Bald. in c. j. in tit. quæ sint regalia. Et Iscon. in Rubric. ff. de acqui. hæ redi. in fine. Et Ioannes de Neuiza. in Sylva nuptial. post principium.

Fori alicuius esse.

Fori alicuius esse, & esse alicuius territorij, & legibus vel statutis alicuius subiecti, paria sunt vt notat glossa, viij. distict. c. quæ contra mores, & xij. distict. c. illud. Et notant Doctores in Rubrica de consuetud. Et Ioan. Calder. in disputat. incip. quidam Florentius, &c. Et Dominus Carolus Ruinus in suis consiliis, conf. xlix. incip. Vilo, numeris 6. & 10. in tertio consiliorum volumine. Vide etiam infra, Territorij.

Furtum, Rapina.

Furtum rapina æquiparantur, quoad priuationem possessionis licet sint in aliis dissimilia, teste D. Vldarico Zasio, in l. Rem quæ nobis, nu. 8. & 9. ff. de acqui. vel amittent. possess. Pro re enim immobili cõ petit nobis possessorem recuperandæ, seu possessionis recuperandæ actio: sed pro re mobili, furto vel rapina ablata, nulla nobis possessionis recuperandæ actio competit: seu (vt dici solet) nullum possessori recuperandæ nobis competit, lege prima §. Si fundus. Vbi hoc ex obliquo habetur, ff. de vi & vi arma. &c. De his plura, vide superius sub titulo, Capere pro furari.

Furiosus, Mortuus

Furiosus & mortuus, ad subeundam iudicis sententiam, à pari procedunt, vt dicit Bald. in l. Humanitatis. C. de impub. & alijs substitut. Et quia mortuus regulariter non debet suspendi, l. Defuncto, ff. de pub. iudic. ergo pariter nec furiosus. Ad quæ facit vulgata & notabilis. Diuus. ff. de offic. Præs. quandoquidem non debeat addi afflictio afflictio. l. Tam dementis. C. de Episc. audien. cap. Cum percussio. vij. questio. j. cum in multis concordantijs allegatis, ad d. l. Diuus. Attamen in casibus enormibus, in exemplum, & opprobrium aliorum, aliquando contra mortuum fertur sententia, & executio, vt similia facinorosa cautijs vitentur. Verum ex praxi potius, quàm ex miti humanitate.

Furiosus, Pupillus &c.

Furiosus vel mente captus, & Pupillus minor, vel Prodigus ad bonorum suorum liberam dispositionem non habendam, æquiparantur Quia enim hi omnes rebus suis adesse, aut verius vtiliter sufficere nõ possunt: ob quod in tutelam, & ad curationem constituuntur, merito in non dispositionem rerum suarum æquiparantur, vt est textus notabilis, in l. Fulcinus. §. Adeo, & sequenti. & ibi Alexand. de Imo. Et D. Vldaricus Zasius colligunt & norant, ff. Ex quibus caus. in possess. eatur Et est glossa ordinaria, in verbo Earundem rerum, in l. Si quis in tantam. C. vnde vi. Et glossa celebris: (maximè hoc tempore infelicissimo in verbo, Prodigalitatit in cap. Ex parte. de consuetudine. Et textus & glossa in l. his, qui §. Diuus. ff. de Tuto, & curato. dat. ab his concordat, cum his etiam glossa, in c. quia contingit, in verbo, Tutorum et curatorum, de religio. domibus. in Clemētis, et l. fina. C. de curato. furiof Quæ quidem glossa, sanè intelligi debet, scilicet quantum spectat ad effectus iuris, et obligationis: vt habet textus nõ aspernandus, in l. qui neque. et ibi glossa, et Bald. ff. de rebus eorũ, qui sub tutel. vel cura sunt. Et de hoc etiam est textus, in l. Properandum, ad finem. C. de iudic. Et l. j. C. de curat. furiof glossa in l. j. C. eodẽm Et Panor. in c. Cum liceat. versic. Secundo quarto, de præscrip. Ducta enim argumentatio ab vno, eadem facillè accommodabitur ad reliqua, vt si dixerimus, Nõ valet bonorum immobilium alienatio per minores sine iudicis decreto facta, l. Magis puto §. Non passim. ff. de reb. eor. qui sub tute. vel cura sunt: ergo nec valere potest alienatio per furiosos, aut prodigos, sine iudicis decreto facta, Quæ quidem consequentia probatur, per argumentand. locum à simili, scilicet, quod furiosi et prodigi in quibus iure æquiparantur, legibus et præallegatis, et de similibus idem est iudicandum. Potest quoque hoc illarum ostendi verum, ex l. Is cui bonis, et ibi per Doctores, ff. de verbo. obli. Is enim (inquit Iulianus) cui bonis interdictum est, nec ad promittendum, nec ad tradendum se obligare poterit. Imo ne fideiusor quidem pro eõ interuenire poterit sicut nec pro furioso. Plura si quis de hac re desideret, videat eximios dominos Nicolaum Euerardi à Middelburgo, et Claudium Cantunçulam in ipsorum topicis, in loco à Minoribus ad furiosos, et mente captos. Videat etiam Ioannem Oldendorpium, de copia verb. ac rerũ in iure ciuili, &c. eodem loco. De hac re etiam memini in meo Pupillorum patrocinio, titulo, De tutorum & curatorum munere, capitulo ix numero tertio in postrema editione. Et idem confirmat D. Vldaricus Zasius in d. not. bili, l. Fulcinus. §. Adeo. numeris 9. & 10. ff. qui-

bus ex caus. in possess. eatur.

Furiosi, Absentes ignorantēs. Infames.

Furiosi, Phrenetici, Absentes, & Ignorantes, infames, & Minorenes in iure æquiparantur, maximè ad hoc, vt non admittantur ad testimonij fidem. Vel sic, Furiosi & Phrenetici in testimonio fetèdo pro absentibus & ignorantibus habentur, l. j. §. Si Furiosus. ff. de acqui. pos. sed. et l. j. §. Furiosus. ff. de iure codicillo. Et l. Nec codicillos. C. co. ti. de codicillis. Vbi furiosus loco absentis est. Idem ipse memini in mea Praxi criminali recognita, capitulo xlix. Titulo, de plena probatione in materia criminali, nu. 15.

Furiosus, Infans, Dormiens.

Furiosus et infans æquiparantur dormienti. Nam sicut furiosus et infans non punirentur vlla pœna, si per naturalem furiam, aut per infantiam aliquem occiderent, l. Diuus. ff. de offic. præsid. et l. infans. ff. de sicar. Sic etiam si dormiens interficiat aliquem, non tenebitur homicidij, vt habetur in Clementina j. et ibi Petr. de Anchor. de homici. quod tamen verum esse arbitror, si is dormiens præmonuisset, et in cubiculo existentibus indicasset hoc suum naturale esse vitium: scilicet, quod haberet tale vitium quo nocte in somno ex lecto surgeret, per cubiculum discurreret, & gladii dimicaretur quousvis inuaderet: et si eosdem in suo cubiculo præmonuisset, vt sibi de hoc suo futuro vitio, et malo præcauerent. Si enim talis dormiens, talique vitio laboras id nõ præmonuisset, nec alijs indicasset, & interim in suo furorè aliquem inter dormiendum aut discurrendum occideret: profectò is de homicidio teneretur, & puniendus esset vt homicida: non quidem ob homicidij, sed propter culpam, vt pulchrè Barto. in l. penultima. §. finali. ff. de parricid. qui exempli causâ nominat quendam Pisanum, qui solitus fuit in somno de nocte, ex lecto surgere: sese armare, atque ita armatus per ciuitatem cantando discurrere. Et citat D. Vldaric. Zas. in l. Possessio. §. Adipiscimur, numeris 8. & 9. de acquiren. vel amittenda possessio, se quendam hominem nobilem nouisse qui de nocte surgebat, & sese armabat, in sternebat equum, tanquam equitaturus, quod vbi vxor ipsius intellexit, adeo fuit exterrita et exanimata, vt hæc conspiciens pauculos intra dies mortem obierit. Simile quoque exempli et ipse audiui ab hinc paucis annis contingisse Gandæi in Flandria. Vide reliqua supra, Dormiens.

Futura statim.

Iam iam futura, pro re ipsa præsentia habèda sunt. Vide infra sub titulo, Proxima, et Sententia lata.

Gratiæ papales.

Gratiæ papales siue rescripta motu proprio concessa, et vltimæ voluntates æquiparantur. Quia æqualem, et æquè fauorabilem ac plenissimam interpretationem accipiunt, cap. Si motu proprio, et c. Si pluribus, de præbend. libro vj. De quibus, D. Nicolaus Euerardi à Middelburgo, in suis locis legalibus, in loco, A dispositione vltimarum voluntatum, ad rescriptum motu proprio concessum. Et D. Claudius Catiuncula, in eodem loco: Ab vltimis voluntatibus ad rescriptum motu proprio concessum. Hac autem similitudine vitur Papa in c. Auctoritate, de conel. præbend. lib. vj. De his quoque vide supra sub titulo, Beneficium, vel Beneficialis gratia.

Habere debere.

Habere, et habere, debere sunt paria. Vt notat Bart. in pulchra questione, in l. pen. §. Cum ita. ff. de aur. et argen. leg. Si enim quispiã testator legasset Ioanni omne argentum suum quod habuit, isque testator prius commodasset Petro aliquot scutellas argenteas, aut pocula argentea, isque testator interim moriarur ante dictum argentum sibi redditum: idem hoc argentum, commodatum etiam, competit post mortem testatoris Ioanni legatario: quia quamuis hoc argentum nõ fuerat in domo testatoris, vel quamuis testator idem argentum actu non habuit, idem tamen habere tenetur, quia hoc ipsum suum fuerat idque omnino habere debuit, lege, & loco, vt ante.

Habere, & Habere posse.

Habere, et facillè habere posse, paria sunt. Vt notat Angel. in quæst. quam ponit in lege Item veniunt, §. Petitam. ff. de petit. hæredit. De hoc etiam iam proximo.

Habere

Habere non posse.

Rem istam habere non potest, & rem istam cum magna difficultate prosequitur, paria sunt. Bald. in l. Mater tua, num. 17. C. de rei vendic. Naturalium. ff. de acq. rerum domin. cum pluribus allegacionib. ibi per eum allegatis. Rem autē cum difficultate aliquis prosequitur, quando eadem ex conspectu euanuit: aut quando de impetranda ea re etiam si in conspectu sit, nihil spei est reliquum. Et contra, eam rem, habere, aut obtinere dicimus, quando eam facile consequi possumus, & quando in eam persequendo diligenter insistimus. Ideoque si quippiam interuenerit qui eam rem quam persequor, & quam facile obtinere potero, mihi praripiat, furtum committit, ob id quod re meam quamque facile consequi poteram praripuit: vt manifeste ostenditur l. & §. supra allegatis. Vide etiam supra, Amittere conspectum.

Habere parum, nihil.

Habere nihil & admodum parum habere, paria sunt. Socinus in suis consiliis, consil. xxx. num. 3. lib. iij.

Habere maritum inutilem.

Non habere maritum, & habere maritum inutilem, paria sunt. Vide infra, titulum, Maritus.

Hæres.

Hæredem esse, & hæredem facere, vel fieri, vel factum esse, paria sunt. Ita sustinet Raphael Cumanus, in l. In substitutione, num. 3. ff. de vulg. & pupill. substit.

Hæres indebitus.

Hic indebitus datur hæres, aut cohæres, & hic non datur hæres, aut cohæres, paria sunt. l. Cohæredi. §. fin. ff. de vulg. & pupilla. substit. vbi dicitur, quod sicut qui certæ rei hæres instituitur, cohærede non dato, bonorum omnium hæreditatem obtinet: ita quoque cui cohæres datur, sed non verus, nec legitimus.

Hæres & liberi.

Sine liberis decedere, est sine hærede decedere. Vide §. Decedere.

Hæreditatem adire.

Adiri hæreditatem per filium, patre inbente, & adiri hæreditatem per patrem filio consentiente, paria sunt. l. Filiofamilias, & ibi Bald. & Alex. C. de iure deliberan.

Hæreditatem adire indebitè.

Adire hæreditatem indebitè vel incompetenter, & hæreditatem non adire, in iure sunt paria. l. ij. & ibi Alex. Bald. Salicet. Fulgo. & alij ad hoc notant. C. de success. edict. l. fin. ff. de liber. & posthum. Et l. Filius emaneipatus. ff. de collat. dot.

Hæresis.

Crimen hæreseos simile est crimini læsæ maiestatis. Ad hoc, vt vtrunque possit post mortem accusari. l. Manichæos, iuncta glossa in verbo subire. C. de hæretic. & Manichæo l. fin. in fin. C. ad l. Iuliam maiesta. Et Specula. lib. iij. partic. iij. De hæreticis. num. 5. Cuius allegationes ibidem videre poteris. Ad hæc videte D. Valeri. Zas. in suis responsis, siue consiliis, j. lib. consil. xxij. quod hac tempestate est scitu plusquam necessarium.

Homicida.

De homicidis ad locum per fugij concurrentibus. Vide superius ad caput, Capere pro apprehendere.

Homines, Arborum folia.

Homines arborum folijs æquiparantur. Homerus in lib. Iliad. quale foliorum genus, tale & hominum: folia quidem fundit ventus humalia verò sylua pullulans gignit, quādo veris venit tempus, sic hominum quidem genus, aliud quidem nascitur, aliud autem moritur. Sopho. in Aiace furente, Vlyssis verba: Vides inquit, nos nihil aliud esse præter simulachra quicunque viuimus, vel leuem vmbra. Ioannes de terra rubea contra rebelles suorū regum, in glossa præm. in verbo Derelictam.

Honestum.

Honestum: necessarium, & possibile æquiparantur. In eadem, & l. Necnon. §. fin. ff. Ex quibus causis maior. Et nouella de referendaris sacri palatii, in principio Constitu. xj. Et Ioannes Oldendorp. in suis locis iuris communibus, sub litera N.

Honor.

Honor vite comparatur, & grauissima infamia, morti. l. Iusta, iuncta glossa j. & l. Etiam. §. j. ff. de manu. vindic. Et l. Isti quidem. §. hua. ff. de eo quod met. cau. Has ob causas multi in religione Christiana viri pij, gloriosam mortem infami vite prætulērunt, vitamque virtutibus, ac honestati posthabuerunt, nempe confortati illo verissimo dicto, Sap. iij. Quod gratia, et misericordia Dei semper sit in sanctos eius, et respectus in electos ipsius: adeo vt, etiam si iustus morte præoccupatus fuerit, in refrigerio tamen constituatur. Atque hinc fit vt iuuentus celerius consummata, & condemnet longam vitam iniusti. Et iustus mortuus condemnet vitam iniusti viuētis: sicut sero tandem cum admiratione ipsi iniusti quoque post mortem iustorum testabuntur, debue ipsorum morte, & miserando (vt videbatur) temporalis vite interitu dolenter exclamabunt, et dicent: Hi sunt, quos aliquando habuimus in derisum, et in similitudinem improperij. Nos insensati, vitam illorum æstimabamus infamiam, et finem illorum sine honore, ecce quomodo computati sunt inter filios Dei, et inter sanctos fors illorum est. Sic et Eleazarus nonagenarius maluit gloriosam eligere mortem, quam contra conscientiam, contraque legem diuinam aliquid illicitum committere. ij. Machab. vj. vide et infra, persona.

Hospitalia.

Hospitalia in iure privilegiorum, paria cum iuribus Ecclesiarum sunt: vt signanter notat in xix. casibus D. Felin. in cap. de quarta. extra de prescriptionib. quem breuitatis causa per oium ibidem videre poteris. Eandem quoque paritatem confirmat D. Nicolaus Euerar. à Middelburgo, in locis legalibus, loco, ab Ecclesia ad pia loca Sunt nihilominus Hospitalia quædam non consecrata, nempe secularia prorsus, & nequaquam religiosa vocata. In his Episcopus nullum ius habet, sicut in religiosis hospitalibus, neque eadem Ecclesiasticis privilegijs gaudent, nec in iis missæ ex privilegij consuetudine celebrari, aut alia sacra tractari possunt, nisi cum consensu Episcopi, nempe quod loca sint planè prophana, vt alia domus seculares.

Hospitalarij.

Hospitalarij similes sunt tutorib. & curatoribus, tam in bonis hospitalium, quam in bonis hospitantiū. vide inferius, Orphanotrophi.

Hostes.

Hostes fidei, æquiparantur piratis. Sicut enim pirata passim per maria volitant, vt incautos mercatores (qui reipublice commodis profunt) opprimant & spoliēt: sic & hostes fidei nostræ (quales sunt Turca, veri hæretici, & quibus alij à fide alieni) qui nostræ orthodoxorum saluti per instinctum Satanae & Antichristi, & per infideles Principes insidiantur, nostramque fidem & veritatem Evangelicam variis opinionibus, dissidijs, bellis, & tormentorum tandem machinis oppugnant, vt fideles quosque à salutari fide, & æterna salute priuent, quod quotannis per Turcarum incurfiones, & per non sanè fideles Principes licet cernere. Atque ideo ab his fidei hostibus non secus, quam à violentis piratis vnicuique cauendū esse cenſeo, vt vel clam, vel violenter ipsorum potentiam liberi effugiat. Atque de his est textus in auth. Nauigia. C. de furt. ibi, nisi talia sint nauigia quæ piratica exercent prauitatem, siue nobis, siue Christiano nomini iniurica. Nam cum pirata contra legem faciant, legis auxilio vti non debent. l. auxilium. in fine. ff. de minorib. xxv. annis. ca. Bonæ memoriæ. j. cum glossa. super verbo, Exceptiones extra de elect. cap. an sit deferendum. Et c. constitutis. extra de appellat. & c. de viro. xij. q. ij. idem annotauit Bald. in d. auth. Nauigia. differunt tamen in hoc, quod pirata vbiq; & à quibusuis reprimantur, capi, viribusque suis & minui, & prorsus exui possunt. imò & capitaliter puniri debeant, quia sunt ipso iure vt hostes patriæ passim condénati, & vt loquuntur defidari, hoc est ab omni bona fide alieni & reiecti, vt habet authent. Cassa. C. de sacrosanc. Eccles. & idem notatur in c. j. de mili. valal. qui contu. est. in x. collat. & in tit. Hic finitur lex Conradi domino guerram faciēte, collat. x. idem etiam post Bald. notauit Iason. in §. rursus. Instit. de actionib. num. 46. hostes verò fidei, si sint exteri, non sic vbi libet locorū capi & puniri debent, quia non omnib. territorijs subsunt, nec ad quatuor nationes s. ceterant, neque

neque omnium Principum edictis parere coguntur. Verum enimvero, si hi exteri nostraque Evangelicæ fidei hostes nostros fines inuaderent, nostramque rem publicam nefarie turbarent, profecto ut seditioni, & reipublicæ perturbatores capi & puniri tunc possent. Quin & hæreticos seditiones (qui etiam sunt hostes fidei) non autem quietos, tacentes & modestos Iustinianus puniri voluit, nec quidem ab omnibus morte, sed tantum à magistratu; Modestos enim tolerandos censuit, & in hoc deceptus est quia non sunt tolerandi. Seditiones vero non tam ob religionem, quam ob seditionem & reipublicæ turbationem plectendos esse statuit. Crescentibus autem hæresibus aliud Carolus Quintus saclicis memoriæ Imperator pro temporis exigentia (& bene) statuit, edicto anni 1550. dato Bruxellæ xxix. Aprilis, quo quidem edicto rigorosorem legem dedit, qua etiam hæreticos respicientes ac penitentes plectendos esse morte naturali, tam viros, quam mulieres seu feminas edixit. Viros quidem gladio, feminas autem puto censuit. Et si textus nullus sit, nec iuris canonici, nec civilis, nec ex probatis scriptoribus Doctor vllus, qui his quæ sponte & in tempore reuertuntur & reconciliati sunt, penam mortis imponat teste etiam D. Val. Za. in suo consil. xxij. libri primi. Illud tamen subiungere volui, quod tandiu in pace ac tranquillitate viximus, quandiu Iustitiarum & Officiarum harum regionum illud edictum adamantissimum obseruauerunt, & postquam conuiuere inceperunt, in infelicia hæc tempora incidimus, quod quidem edictum tenebantur & obligabantur obseruare æque bene atque edicta Iustiniani Imperatoris. C. de hæret. & manichæ. vsque ad edicta Caroli quinti Imperatoris. Lex enim semper loquitur Bart. in l. Arriani. C. de hæret. & Manichæ. & schisma, pro quo facit textus in c. cum Martha, in ver. Mosaica lex clamat, de celeb. missar. quemadmodum enim leges & edicta, edita fuerunt per Iustinianum Imperatorem, cum maturo consilio ac deliberatione, ita & edicta Caroli Quinti Imperatoris: quare etiam exactè obseruanda sunt, & erunt, donec maturo consilio ac deliberatione reuocata fuerint. Nec inferiorum iudicium est disputare aut in dubium reuocare, num istiusmodi edicta valida sint, necne; sed secundum ea sine aliqua difficultate aut scrupulo duntaxat iudicare, & sententiam executioni mandare. Nihilominus interim & Iason, & Barto. de hac materia hanc similem mouent questionem. Si ciuitas imperij resistat officiali Imperatoris, an per hoc dicatur illa ciuitas esse hostis imperij, ita ut ei bellum indici possit? Et respondet Bart. in l. hostes, num. 13, 14, 15. versic. circa prædicta quæro, cum hac distinctione scilicet, Si ciuitas officiali resistat, vel ipsi personæ officiali, vel propter ipsam officialem, non propter Principem vel Imperatorem, tunc ob eam rebellionem illi ciuitati sic in priuata causa rebellanti bellum indici non debet. Si vero ciuitas Imperatoris officiali rebellet uti Principis officiali, nempe in suo officio, & propter Principem, tunc ea ciuitas censenda est esse hostis imperij, & ipsi ab Imperatore bellum indici poterit, ut habet Bart. in l. & loco iam allegatis, & in l. qui à latronib. in principio, ff. de testamen.

Ignorans.

Ignorans quantum ad culpam comparandus est cum infante. Et contra Neuter enim in dolo, aut culpa haberi debet, c. inebriauerunt cum glossa xxv. q. 1. & c. vnum orarium, §. criminis appellatio. xxv. dist.

Immatriculatus.

Iam immatriculatus, & statim immatriculandus, paria sunt. Vel statim immatriculandus censetur pro iam immatriculato. Hinc ait Ang. in l. lex cod. ff. de milit. testamen. quod statutum puniens offendentem scholarem immatriculatum, etiam locum habeat in offendente scholarem statim immatriculandum, quem scilicet iussit rector immatriculati, licet nondum sit immatriculatus; quia proxime immatriculandus habetur pro immatriculato, quod etiam voluisse apparet Iacob. Butr. in l. si quis id, quod §. cum proponitur. Cuius sententiam etiam sequitur Alex. in principio eius legis, ff. de iuris. omnium iudic. Quin & horum sententias approbat etiam Ias. in l. admonendi, ff. de iureiurand. ad idem facit quod notat Angel. in l. item veniunt, §. præter hæc. Et per textum ibi & glossam in verbo, Consules, ff. de petit. hæred. quod qui destinatus est ad magistratum, ut illum proxime ineat, iam & iniussu videtur, ipsiusque nomine appellatur. Huic multo propius accedit quod ait Salicet. in l. cum te in fin. C. de dona. ante nupt. quod mulier pro coniuncta & carnaliter copulata à viro habetur, quæ de proximo est copulanda, quod dictum sequitur Alexand. in suis consiliis, consilio cxxix. incip. Super. versic. Iste sic præmissis, lib. vij. & pro singulari refert Felim. in cap. Tertio loco, versic. & reteta. De præsump. & in Rub. de sponsalib. & Hippol. de Marfil. in l. j. ff. de sicar. & singulari evj. incip. qui de proximo. & D. Andr. Tiraq. de legib. connubialib. & in re maritali xv. lege, numeris 15, 16, 17. & sequentibus, vbi ad prædicta multa adducit, quem per oculos ibidem videre licebit.

Impedimentum solutionis.

Debitor impeditur soluere factio vel aduersarij, vel iudicis, quoad moram: & debitor impeditur soluere factio aduersarij vel iudicis, quoad penam euitandam, paria sunt. Arbitrarij calendis, & l. fin. C. de recept. arbit. & D. Carolus Ruinus in suis consiliis, consilio cl. num. 16. incip. Satis clarum, in suo primo volumine consiliorum.

Imperium, Ecclesia.

Imperio quomodo Ecclesiasticum sacerdotium comparetur. Vide supra, Fiscus.

Impossibilia.

Impossibilitas naturæ, & impossibilitas iuris, æquiparantur. l. vltim. ff. quæ sentent. sine appellat. rescind. Vbi Paulus respondet, impossibile præceptum iudicis, nullius esse momenti. Item respondet, quod ab ea sententia cui parere per rerum naturam nemo poterit, sine causa appellari non debeat, ob id quod talis sententia impleti impossibilis neminem liget, & ibi glossa finalis citat l. filius & l. conditiones quæ egregiè idem tenent, de condit. instituend. Ad hunc quoque modum paria censenda sunt. Non posse, & inhonestè posse. Quæ enim inhonestæ sunt, etiam si possent, tamen propter decorum, & honesti debitorum rationem, ea se omnino non posse dicit vir probus, teste Cicerone lib. j. offic. de his vide etiam titulum, Difficile.

Incantatrix.

Incantatrix & Venefica, pares sunt, vide supra Amatorius, & infra Venefica.

Incontinenter.

Fieri in actu, & fieri incontinenter post actum, paria sunt. Secundum glossam in l. Pomponius in §. Rati. ff. de procurat. quam dixit singulararem Ioan. de Imola. in lex consensu, §. fin. ff. de appellat. & in l. ij. in §. prius, ff. de vulg. & pupill. substi. cuius quidem glossæ etiam meminit D. Hippol. de Marfilis, in l. j. in §. diuus Antonius, ff. de questionibus. Et idem dixit glossa in l. ij. in verb. numerationem, C. de iuramento calum. nec dissimile dixit Spec. in tit. de satisfact. in §. viso, in versiculo debent autem præstari, & c. Et Innoc. in c. pastoralis. De exce. pt. ideoque ait Bar. in l. si quis mihi bona, in §. iussu, ff. de acquir. hæred. quod quamuis auctoritas curatoris, in actu pupilli debeat interuenire ante ipsum actum, ut habetur in l. obligari, in §. tutor, ff. de auctor. tuto. tamen sufficit si illico, et incontinenter post actum interueniat, Et idem voluit glossa in §. tutor. in verbo post tempus, Instit. de aucto. tuto. et glossa et Bart. in d. l. obligari, in §. tutor. His etiam seruit notabile verbum Baldi. in l. fin. ff. de feris. Vbi ait, quod post terminum preemtorium, datum ad probandum, admittitur nihilominus ad probandum, qui incontinenter probate, et suam moram purgare offert, siue eam probationem per instrumenta, siue per testes exhibere præferat. Quod quidem dictum, cum pluribus aliis ad hanc materiam facientibus, refert et sequitur Iason in l. edita, nu. 29. C. de edendo, quem vide. Vide etiam D. Hippolitus de Marfilis, in suis consiliis criminalibus, consilio cxxvij. incip. Inspeculo tenore inquisitionis, numeris 32, 33, 34. cum ibidem sequentibus numeris.

Inconueniens.

Inconueniens aliquid esse in principio, et esse conueniens, sic tamen ut ad inconueniens mox redigendum fuerit, paria sunt. Teste Baldo in l. j. in testamento, num. 15. C. de testament. militar. allegante ibidem Gulielm. de Cuneo, quem ibi consule.

Indebitè.

Indebitè facere, factum esse, fieri & c. Vide supra hæc suis locis.

Infamia.

Crauissima infamia morti, et honoris vitæ comparantur. l. iusta iuncta ibi glossa prima, in verbo Infamia ve, et l. etiam, §. j. ff. de manu. vendic. et listi quidem, §. fin. ff. de eo quod mer. caus. Exempla sacra huc repetere ex titulo paulo ante habito, Honor.

Infans.

Infans, et ignorans. Vide ante, Ignorans.

Infans,

Infans, pupillus, absens.

Infans pupillus, & absens æquiparatur. Bald. in l. fancimus. in principio. C. ad Vrebel. S. C. quæ paritas intelligenda est quantum ad restitutionem, quæ quidem restitutio ex Trebelliano fieri debet soli tutori infantis, vel curatori ablenis, vel curatori furiosi. Et tunc is restituens re & verbo consequitur plenissimam liberationem suæ tutela, vel curatela, & sic restituens nomine pupilli, vel furiosi tota hereditatem ex Trebelliano restituit, quod Bald. ait notandum esse.

Inhabilis.

Inhabilis & nullus æquiparatur. l. j. §. pen. ff. quod cuiusque vniuersita. nomine. Ita quoque tenet D. And. Tiraq. de legib. conubialib. & iure maritali, glossa. vj. ibi. de son mary. num. 61. Vbi dicit, Maritum habere inhabilem, & maritum habere nullum. proorsus esse paria.

Inhonestè posse.

Inhonestè posse, est non posse, Vide paulò antè, Impossibilia.

Iniustitia manifesta.

Iniustitia manifesta par est cum iustitia nulla. Secundum plenè notata in c. j. & in c. Inter cæteras. extra de sentent. & re iudica. Et ibi Panor. Feli. aliique Canonistæ nequaquam incelebros.

Instrumentum.

Instrumentum liquidum esse, & breui liquidandum, paria sunt. Capicius decif. Neapol. xvij. nu. 2.

Instrumentum sine datâ.

Annos Domini non esse in instrumeto, & esse, sed ita obscurè vt intelligi nò possit, paria sunt. Ita sustinet D. Alex. de Imola in suis consiliis, consilio xc. nume. 1. libr. vj. allegans. l. ij. ff. de his quæ pro non script. habent. et l. j. in versic. constitutiones verò, Cod. de emendatione iusti. eod. tit. et l. quicquid astringendæ. secundum vnam lecturâ, Et idem notat ibidem Barrolus, ff. de verborû obligatione. Et Specular. in titulo. De instrumentorum editione. §. ostenso. versic. quid si abbreuiatura. quem ibi videre licebit.

Instrumentum, testes.

Instrumenta et testes in iure, parem vim seu efficaciam obtinent in exercendis. C. de fide instrument. Vbi Imperator Constantinus, eleganter succinè his verbis ait: in exercendis litibus eandem vim obtinent, tam fides instrumentorum, quam depositiones testium Et ibi Paulus de Castro. Et D. Ioan. Monachi in suo defensorio iuris. Cõcordat cum his glossa in cap. cum à nobis. super verbo, testimonia, extra de testibus. circa principium. Si quis plura huius materie desideret, is videat tractata doctorum tam legum quam canonum. in c. cum Ioannes. extra de fid. instrumen.

Interesse.

Interesse, siue damnum passum, vel quanti res est, paria sunt. Quia ista verba, quanti ea res est, aut valeat, significant veram rei æstimationem, ac pecuniam, aut communem valorem. et per consequens commune interesse. Ita sustinuit D. Vdalricus Zasius in l. vnica, in §. hoc iudicium. ff. si quis ius dicenti nò obrèpe. l. nu. 10. alios vos ipsi videte.

Intrusus.

Intrusus in beneficium, et possidens beneficiû, quo canonicè priuandus, vel effectû priuatus est, paria sunt. cap. cum dilectus. de purga. canon. D. Bartholomeus à Chailanco in suis consiliis, consilio xx. numero trigessimono.

Inuentu difficile.

Res inuentu difficilis, res nulla, censetur. Vide infra, Res.

Inundatum, & perditum.

Inundatum aliquid esse, et aliquid ab hostibus captum seu occupatum esse, paria esse dicit D. Albericus, de Rosate. Qui se tuetur argumento. l. cum vnus. §. si propter naturam numer. 1. de bon. auctori. iudic. possiden. Nam sicut illud reuera dicimus esse deperditum, quod

inundatum est. l. iij. §. Labeo. ff. de acquir. poss. l. i. & l. interdu n. §. l. quæ vniuersitas, §. Item quod à mari, eod. tit. sic & illud quoque quod ab hostibus occupatum est, dicitur esse deperditum: ob id quod hoc in possessione nostra esse desinit. vnde & satis patere dicit, quod si horum alterum aliquando eueniat, tunc ea res dicitur emphyteotica seu emphyteutica, id est perpetuaria, & quasi possessorie iura, scilicet, quod ea quæ aut ab hostibus sunt occupata, aut quæ à mari sunt inuadita, censentur à primo possessore esse alienata. Et ideo huiusmodi deperdità à pensionis præstatione iure sunt libera, quia per eos & similes casus res deperditæ esse, & non possit dici dicitur l. j. C. de iure emphyteuti. vti is Alberic. loco vt supra plenissimè disputauit.

Inutilis, Inidoneus.

Inutilis Prælati, vel rector, &c Vide infra, Rector, Maritus, & supra, cautum esse vitiose, Comparere insufficienter, &c.

Iudex impertinens.

Non iudicem esse, & esse iudicem, non in causa de qua agitur, paria sunt. l. intestato ff. de legit. tutorib. & l. j. C. si à non compet. iudic. argumento. l. si duo, ff. de administra. tutel. & sicut primo casu nihil efficaciter agitur: ita nec secundo, argumento d. l. intestato. ff. de legi. tutel. l. loci. §. competit. ff. de seruit. vendic. de quo plura allegat D. Ioann. Monachi. Card. in cap. ea quæ. nume. 1. de regul. iur. in vj. In cap. priui legum. nume. 7. de verbo. sign. ista. lib. sexto. vbi dicit idem esse non habere aliquid simpliciter: & habere, sed non ad id de quo agitur. Quod confirmat Philipp. Probus in additione ad Ioan. Monachi ca. si tibi. nume. 23. de præben. & digni. lib. vj.

Iudicatum malè.

Non esse iudicatum, & nulliter vel perperam esse iudicatum, paria sunt. l. iij. §. condemnatum. ff. de re iudica. & ibi glossa in verbo, condemnatum. ff. de re iudica. & ibi glossa in verbo, condemnatus sit. Ad hæc faciunt multa similia allegata per Andream de Yfernia. in c. primo. §. præterea. & quæ ibi dixit D. Mathæus de Afflicis, quæ fuit prima causa beneficii amittendi. Et idem ponit D. Mathæus de Afflicis, in suis decisionibus Neapolitanis, decisionem clxxxij. nu. 4.

Iudicia

Iudicia & arbitria in multis sunt similia. l. prima. ff. de recept. arbit. Vbi Paulus, Compromissum ad similitudinem iudiciorum redigitur ad finiendas lites pertinet. Et ideo regulariter bonum est argumentum de iudiciis ad arbitria. Plura videre poteritis ad caput siue thema, Arbitria Et in Praxi nostra ciuili capite ccij. de cadendo in submissione, & arbitria.

Iudicium.

Iudicium Officialis, & iudicium Episcopi eiusdem sunt effectus. Quia vtrouque idem est consistorium, scilicet Episcopi & consistorium ipsius Officialis, Atque hæc est causa cur non appelletur ab Officiali Episcopi ad eundem Episcopum. cap. ij. de consuetudine lib. vj. vbi reprobat consuetudo, qua ab Officiali Episcopi, ad ipsum Episcopum appellari consuevit, nempe quod sic ab eodem ad seipsum appellatur. Nam quum sit idem auditorium vtriusque ea appellatio interposita videtur habenda nulla. Sed si quis ab officiali appellare voluerit, is ad Archiepiscopum appellare oportet. c. Romana. in principio de appella. lib. vj. Nihilominus quanquam hoc loco dixerim par esse Consistorium Officialis, & Consistorium Episcopi, non habet tamen hæc paritas locum in omnibus generaliter, teste c. Si contra vnum. §. ultimo de off. delega. & c. j. & ij. de offic. vica. lib. vj. vnde Episcopus prohibere potest officiali ne iudicet: non autem contra Officialis prohibere non potest, vt Episcopus non iudicet, vt habet glossa in d. c. Romana. ad verbum idem Præterea, quod hic dicitur de officiali, id non intelligendum est de officiali vniuersali, aut de foraneo, vel delegato: sed tantum de officiali ordinario, secundum Petrum de Anchara & Philipp. Francum in dict. cap. Romana, quia ab officialibus vicariis immediatè appellandum est ad eos, quorum sunt vicarij, vt habetur in clementina, Et si principalis, & ibi doctores, de rescript. l. præcipuus C. de appellat. & ibidem glossa. verbo. videatur. Idem enim auditorium est (vt dixi) vtriusque, scilicet & Officialis, & Episcopi. Sed hæc sanè intelligenda sunt, nempe de officiali generali, vel ordinario, et non de officiali delegato, quia si ab Episcopo delegatus esset quispiam officialis ad causam specialem, tunc ad ipsum Episcopum appellari possit. c. super quæstionum, de officio delegati. et c. dilecti, de appellat.

Iurare per Deum.

Iurare per Deum, & iurare per Principem, aut per salutem Principis in quibusdam causis, mundus censet esse paria. Ibi quis maior annis, & ibi Bart. Paul. & communiter Doctores. C. de trans. Et l. si duo. §. finali. & ibi gl. & Bart. ff. de iureiurand. Sed hæc in foro aulico (vt di xi.) & mundano potius, quàm conscientia intelligenda sunt esse similia: tamen in veteri lege variâ fuerant Iudæis in vtu iuramenta, huic iuramento per Principem, nõ admodum dissimilia, quæ tamen Christus non approbat, sed confutat Matth. v. Iurabant enim per cælum, per terram, per caput, per Hierosolymam &c. Matt. v. Ioseph. item fratribus suis iurabat per salutem Pharaonis, & auctorem & conservatorem. Iurabant & Iudæi per templum, & per altare templi, quæ ipsi Ieuia & nihil esse putabant. Iurabant item per aurum templi, & per donum altaris, quæ grandia piacula ducebant si non seruetur, Sed horum superstitionem acriter redarguit Christus. Matth. xxij.

Iuramentum, & fides,

Iuramentum & fides, in iure sunt paria. Vti habetur in cap. ad aures. extra de his quæ vi met. causa sunt. Quemadmodum enim vnum seruandum est, ita & seruandum est alterum, si quidem id sine interitu salutis æternæ seruari poterit, vt habetur in c. cum dilectus. extra eo. de his quæ vi met. causa sunt. Et cæ, si verò extra de iureiurand. vbi latè Doctores. Et horum ratio est, quia quod in æquiparatis legum statuitur in vno, id censetur statui & in altero, vt habent gl. & Doct. in l. si quis seruo alieno persuaserit. C. de furt. Et l. quod verò cõtra. ff. de legib. de istis nequaquam inutile erit videre additiones apud Philipp. Decium super regula, & l. ea est natura, ff. de regu. iur.

Iuramentum, & Sententia.

Iuramentum & Sententia paribus passibus ambulant. Vide infra, sub capita, Sententia.

Inuadere.

Inuadere aliquem in domo, & in domus vestibulo, & petere aliquem gladio in domo & pro foribus, in crimine sunt paria. Declaratur hæc per exempla, quo melius intelligantur. Si edicto publico constitutum esset, vt quisquis aliquem inuaderet in domo sua is duplo puniretur & si me quisquam tunc assiliret in domus meæ vestibulo, seu in porticu domus meæ, sic certè me sic assiliens eiusdem multæ statim reus fieret, quod vestibulum, seu porticus pars domus meæ habeatur. cap. si quis contumax. xvij. q. iij. & Bartolus Baldus & Doctores, in Lectera. §. hoc Senatus. ij. ff. de legat. j. argumento. Iqui aedes, in fin. ff. de incendi. rui. naufrag. Neque etiam hoc in facto vlla est facienda distinctio, an domus hæc conducticia, an gratis data, seu concessa, an emptione vel hereditate mihi propria. Huic seruiunt, l. lex Cornelia. §. domum, & ibi scribentes. ff. de iniurijs. l. j. §. ff. de liber. agnoscend. & l. j. §. Habitare. ff. de his qui deiece. vel effud. & Bart. in l. qui domum. Et in l. nec in ea, ff. ad l. Iuliam de adulter. Item Bartol. Alberi. Bal. Pau. de Cast. Iason et reliqui in vulgata l. plerique. ff. de in ius vocan. dicunt Si etiam status ordinatum esset, vt qui alterum in domo sua inuaderet, is duplo damnaretur, ac deinde quispiam te sedentem pro foribus petere gladio aut baculo, is similiter eiusdem latæ pœnæ reus teneretur, non secus quàm si te in domo tali modo fuisset adortus, Nam is maleuolum atque lædendi cupidum (suum animum, hoc modo foris per facta edocuit, quod idem patrare fuisset ausus, etiam in domo si ibidem fuisset. Atque cerrè is in domo fuisset censendus est qui pro foribus domus alicuius fuisset cognoscitur. vt et iam paulò ante diximus, horum etiam ipse memini in mea Praxi rerum criminalium, Capit. lxxv. de Inuasionè, num. 6, et 7. in postrema editione,

Legare Legata.

Legare Ecclesiæ, & legare Ecclesiæ alicuius collegio, paria sunt. L. annua. §. ff. de annu. legat. & colligitur ex notatis per Inno. in c. nouerit. extra de senten. excommu. & per Bal. in Rub. C. de sacrosanct. Eccles. & in authentic. Ingressi. verfic. Iuxta hoc quarto, &c. eodem tit. Et dominus Carolus Ruinus in suis consilijs, consilio clx. incip. Circa primũ quæsitum, nu. 13 in tertio volumine consiliorum.

Legare pro dote.

Dicere, lego hoc pro dote, & lego hoc animo compensandi cum dote, aut pro dote, paria sunt. Vt probatur in lege, vnica. §. primum. C. de rei. vxo. action. & ibi Baldus & sequitur Alexan. in lege. huiusmodi. §. cum pater. ff. de legatis primo & pro allegat. etiam lege. Titia. §. qui

iunua. ff. de lega. ij. Ita tenet D. Carolus Ruinus in suis consilijs, consil. cxlvj. incip. Circa, num. 8. volum. iij. consiliorum.

Legata, Fideicommissa,

Legata & Fideicommissa, in iure æquiparantur. Est enim inter hæc tam indifcreta similitudo, vt planè eiusdem farinae esse videantur. Per omnia (inquit Vlpianus) ex æquata sunt legata fideicommissis. l. j. ff. de legat. j. §. sed non vsque. Instit. de legat. Proinde ex vno ad alterum sic inferas licebit. Quicunque legare potest, idem & fideicommissum relinquere non prohibetur. l. ij. ff. de legat. j. Eodem modo, Quibus legari potest, illis & fideicommissum relinquere permittitur. Porro sicut aliqui neque testari, neque legare possunt, vt tractatur in l. si quæremus. ff. de testamen. Ita rursus sunt quibus nõ potest aliquid in testamento relinquere, §. legari. Instit. de legat. Ex prædictis sunt etiam istæ illationes: Quæ res legari potest, eandem fidei licet committere. Item quibus actionibus legatum, eisdem & fideicommissum petitur. l. j. & ij. C. comm. de lega. Huius meminit D. Ioan. Oldend. in suo libro de copia verborum & rerum in iure ciuili, sub loco. A legatis ad fideicommissa. Quod tamè intelligendum est, de legatis, & fideicommissis particularibus & quæ pecuniarium commodum tribuunt. Nam inter legata & fideicommissa vniuersalia magnum reperitur esse discrimen, vt declarat idem Oldendorpius loco prænarrato.

Legatum, Donatum.

Legatum & Donatum, sunt paria. Vide supra, Donata.

Legatum, lex.

Legati ratio, et legis ratio, paria sunt. Bart. in l. demonstratio, §. quod autem nu. 18. ff. de conditio, et demonstrat.

Legitimitio.

Legitimitio par est cum arrogatione. Vide supra, Arrogatio.

Legitimus.

Legitimus, æquiparatur filio legitimo, hoc est, legitime nato Idètidem, Legitimata filia, legitima filia iure æquiparanda est. Verù hæc intelligenda sunt de filiis siue filiabus solenniter legitimatis, & vt iura de iis loquuntur, secundum quæ à verè legitimis in nullo differunt præcipuè respectu successione Hinc verum erit quod dicitur appellatione, siue nomine filij legitimi & naturalis, venire legitimatum, id est, iure legitimatum gaudere appellatione filij legitimi, & frui iisdem legitimorum privilegijs, vt habetur in §. Et quoniam variè. ibi: Nihil dissimilis legitimis. Et in §. illud. Et in §. adoptionis. in authentic. Quib. mod. natu. eff. sui. Et Decius in suis consilijs, consil. cclvij. incip. in casu domini Francisci, vbi examinat verba posita in l. finali. C. de natural. liber. Quæ quidem verba, quæ dicuntur de legitima sobole, eadè etiã de legitimatis verificantur, qui legitima soboles tunc dicuntur, & habentur legitima enim soboles ea dicitur, quæ à lege approbatur legitima, l. legitima, ff. de pac. l. j. C. quando non petent. part. petent. accretunt, ibi: Cessante legitima successione. & ibi Salicet, in princ. dicit, quod legitimu dicitur id, quod à lege vel à iure ciuili dictum, & approbatum est legitimum. Nam hoc verbum (legitimum) semper sonat, & intelligendum est, de lege, atque actu ciuili legitimis vel legitimatis, vt notat Pet. de Ancharano, in suis consilijs, consilio cccxxv. incip. videtur prima facie, Et non videtur dubitandum, quin ea successio quæ defertur filiis legitimatis, etiam per rescriptum dicatur legitima, quia ea à lege ciuili defertur, & comprobatur, §. & quoniam variè & in §. reliqui igitur, in authent. Quib. mod. natu. eff. sui. ibi. Semel enim eos efficientes legitimos, damus habere etiam successiones illas, quas habent hi qui ab initio legitimi sunt.

Lana.

Lana & meretrix, siue ea quæ corpore palam quæstum facit, æquiparantur. l. palam quæstum facere. ff. de ritu nupt. quo textu, quid potest esse clarius? Quam latè autem pateat lanocinij verbum exponit Vlpia. in l. Athletas. §. ff. de his qui notan. infamia. Huic nec dissentit D. Franciscus Baldunus, in suo tractatu ad l. Iuliam Papiam Poppæ. Et gl. in verbo vxorem. in cap. misericordem. xxxi. q. j. & D. Ioan. Oldendorp. de copia verborum & rerum, sub verbo Lanociniâ. quos ibidem suis iam dictis locis consulere licebit.

Lex.

Legem non esse & esse, sed obscuram, paria sunt in iure. l. de arate. §. nihil

§. nihil, ff. de interroga. actionib.

Contra legem facere.

Contra legem facere, & fraudem legi facere, sunt paria. Quod sane tamen intelligendum est, scilicet quantum ad pœnas legales, non dubium. & ibi Iacob. Butrig. C. de legib. c. certum est. & ibi Dinus. ff. reg. iur. lib. vj. nam sicuti punitur ille, qui directè facit contra legem, aut contra verba legis: ita quoque punitendus est is, qui facit contra mentem legis, siue in fraudem legis quid facit. Et ratio est, quod omnis virtus legis principaliter in mente legis consistat, adeo ut mens legis idem quod ipsa lex, siue ipsa ratio legis esse dicatur, sicuti notat Dinus, in dicto cap. certum est.

Contra legem faciens, aut loquens.

Sicut is, qui sine lege, vel contra legem quid facit, audiendus non est, ita nec is qui sine lege loquitur, audiendus est. Et ita sustinuit Bald. in c. in Genesi, de electio. quem refert & sequitur Iason in l. vnum. ff. si cert. pet. & in lillam. C. de collat. Et Hypol. de Marsiliis in suis consiliis, consil. l. ij. numeris 25. & 28. in j. vol. suorum consiliorum criminalium. Atque hinc ortum illud vulgare iuristarum axioma, Quod lex non dicit, id nos nec dicere debemus, argumento §. cum igitur, alias incipit Optimum in auth. de non eligend. secundo nubent. vbi text. dicit, nec qualibet lex tale quid dicens. ex quo textu probatur, quod illud legis dispositionem non inducat, quod lege cautum non est, de quo text. aliqua dixit Bald. in auth. Et testamento, C. de secund. nupt. & facit ad hæc etiam lex Prauaricationis. §. fin. ff. de præuaric. in vers. quia neque lege aliqua de hac re cautum est, &c. Et facit etiam l. si feruum quis, versic. non dixit prætor. ff. de acq. hered. & l. si quis stipuletur Stichum, aut Pamphilum in verbo respiciendus est sermo stipulationis. ff. de verb. oblig. & l. fideiussores magistratum. in §. pro Au relico. in verb. Lecta subscriptione, ff. de fideiusso. & l. approbationem in verbo, Quem tenor designat. C. de probat. plures confirmationes harum legum adducit, & allegat Barbat. in suis consiliis, consilio suo incip. Circa hanc dubitationem, quod consilium est insertum inter consilia Alexandri, num. 396. secundum ordinem libri mei.

Contra legem fieri.

Ea que sunt contra leges, & que non sunt, parificantur in iure, & pro non factis habentur. non dubium. C. de legib. l. iubemus. ij. §. prædica autem. C. de sacrosanct. Eccles. & ita nec dissimilia sunt. Factum illegitimè, & non iurè. de quo supra, fieri indignè, & fieri indebitè. Re liqua vide infra, sub titulo, Lex, aut facere contra legem.

Liberatio.

Liberatio, Quietatio, Apocha, siue Quietantia, signanter in materia Pupillorum, Minorum, Prodigorum, & similibus, satis inter se conueniunt, que quidem quietantiam nonnunquam generales & aliquando speciales sunt, quemadmodum sufficienter monstrauimus in meo Pupillorum patrocinio, sub tit. de tutorum & curatorum libera. c. j. num. 6. in postrema editione, vbi per occasionem videre isthæc poteritis.

Liberi.

Liberi soli aliquando intelligendi sunt pro heredibus. Vide §. Decedere.

Ex mandato fieri.

Aliquid fieri per dominum, & aliquid fieri ex domini mandato, paria sunt. Ana. in §. venditè. nu. 2. Insti. de rerum diuis. nec refert an res tradatur per ipsum dominum, an per alium de voluntate domini. d. §. venditè. & ibi D. Nicasius in sua insigni Lectura, super Insti. eod. tit. & §. vide caput, Solutio vel per se. De hoc & supra, Fieri ex iussu.

In Mandato esse proximum.

Aliqua esse in mandato, vel iuxta mandatum, vel mandato, vicina, paria sunt. pro hoc textus, in l. ad rem. & l. ad legatum. ff. de procurat. Et Alberic. de Rosate in l. iam tamen. §. in hac. nu. 1. ff. iudicat. solui.

Mandatum reuocarum.

Non habere mandatum, & habere, vel habuisse mandatum, sed reuocatum, paria sunt. l. cum pater. §. Mæuio. ff. de leg. iij. Et ita D. Alberic.

ricus de Rosate in l. cum quis. §. si debitori. ff. de solu. & libera.

Mandatum inefficax.

Non habere mandatum, & habere mandatum vitiosum, insufficientem, & inefficax, paria sunt. cap. ij. versic. sed neque. & ibi Hostien. de translat. Et Cardina. de Zabarellis super j. Decretalium, in cap. Veniens. numero secundo. de renunciat. & l. quotiens. ff. qui fatid. cogantur cum similibus iuribus vulgaribus.

Manus inutilis.

Non habere manus, & habere, sed inutilem, paria sunt, sic Iason in l. de quibus. num. 37. ff. de legib. quem ibidem videre poteritis.

Manum mutilare.

Manum tollere, & manum inutilem aut debilitatam reddere, iuxta iam dicta, paria censet D. Philippus Probus in additione ad Ioan. Monachi, in cap. si tibi, nu. 24. de præbend. & dignita. lib. vj. ad hoc allegans glossam j. in l. de quibus. ff. de legib. vbi Ang. vnde sic merito dici potest et hæc statuti regula, quod statutum loquens de punitione membri alicuius, aut de tollendo membro, etiam consistat & locum habere debeat, de eiusdem membri debilitatione. Membrum enim inutile redditum, ac prorsus debilitatum, id tanquam sublatum creditur, vt in supradictis narratur, vt notat Iason, & alia, que huic proposito conducunt, subdens, consilio xlvj. pro fisco. volum. iij.

Maritus inutilis.

Non habere maritum, & habere, sed inutilem. Item non habere rectorem & habere, inutilem. Item non habere sponsum, & habere sponsum prorsus inutilem, omnino paria sunt, c. ij. de translat. episc. l. j. §. & quidem. ff. quod cuiusque vniuersi. nomine. Et Io. Monachi. in c. si tibi concessio. nu. 10. de præbend. & dignita. lib. vj. Vide etiam Abb. in c. Bonæ. j. in iij. notab. extra de postula. prælato. & est textus singularis, in l. si iuncta glossa. C. ad l. Fla. de Plagia. & Roland. à Valle consil. ix. num. 33. & ideo Salic. ad d. l. finalem, in fine dicit, quod vxor que habet maritum inutilem potest dicere se esse orbatam viro: quia nihil, & inualidum, & inutile equiparantur. l. si aut nullum. & ibi Bald. C. de legit. hered. & propterea in c. ex literis. de frigid. & malefic. dicitur: Si mulier sit ex natura viro inutilis, nec talis sit que ope medicorum nuuari possit, à marito separari potest, ita vt eidem marito concedatur licentia ducendi vxorem alteram. Vide Alex. consil. c. iij. in j. vol. huc facit textus, in l. quotiens. ff. qui fatid. cogant. & glo. in l. si pater. C. ne de stat. defuncto. Et textus aureus, in l. si accusaturus. ff. de adult. Et pulcher textus, & ibi Bald. in l. ij. C. de eunuchis. text. in ca. ij. de crim. fals. & Bald. in l. si vt proponis. j. C. quomodo & quando iud. & Doctores in c. pia. de except. lib. vj. gl. singularis, & ibi Sal. in d. l. si. C. ad l. Fla. de plagia. Et text. in l. non putauit. §. non quæuis. iuncta glossa, & ibi Bah. ff. de bono. poss. contra tab. Sal. in Rub. C. de probat. & glossa, in c. vera. xlvij. distinct. & glossa in l. ij. C. de heretic. & l. iij. §. condemnatum. ff. de re iudic. cum similibus. Plura de maritis vide infra, vxor.

Matrimonium contractum.

Matrimonium ab initio in facie Ecclesie contractum esse, & matrimonium postea de facto ab Ecclesia esse approbatum, paria sunt, quoad legitimationem. Et sic paria sunt: Est tale, & postea redire ad tale: vt testatur D. Io. Ant. de S. Georgio, alias præpositus in c. quod nobis. nu. 1. extra Qui filij sunt legitimi. Atque hinc fit, quod ad proles legitimationem, non exigitur ipsa veritas vinculi matrimonialis, dummodo ad sit possessio & opinio colorata matrimonij. Et colorata dicitur matrimonium, quando est cum teste, & auctoritate Ecclesie contractum, vel quando postea per Ecclesiam approbatum est.

Medicus imperitus.

Non adhibere medicum, & adhibere medicum imperitum, paria sunt. Imò istud quodammodo peius censendum est. Medicus enim imperitus (vt est in vulgato proverbio) plura gibbosa facit comiteria quam sanet corpora. Probatur autem dicta paritas, quod si nolit. §. si mancipium. versiculo culpam. Et ibi etiam si non adhibuerit medicum, vel si malum adhibuit. Et ibi Bald. Angel. & amplè Cepolla. ff. de ædil. edict. Tunc mors est vulneranti, aut ei qui bonum medicum adhibere debuit, & non adhibuit, imputanda: quem textum Angel. ibidem, & Alexand. in l. si ab hostibus. ff. sol. matr. reputant optimum esse de corpore iuris. Et huic proposito seruit, quod quemadmodum maritus

maritus priuatus bonis vxoris suæ, propter remediū vxori agrotanti non adhibitur, ita etiam priuandus est, si ipsi malum adhibuit medicum, sicuti sustinet D. Nicolaus Boerius, prima parte arguarum suarū decisionum, q. cccxxij. n. 23. & 24. Quin & quoque fundata sunt in ratione, & in doctrina Apostolica. Nā si vt asserit Paul. ad Eph. 5. Qui diligit vxorem, diligit & carnem suam, & nemo carnem suā vnquam odio habuit, sed eam nutrit ac fouet: quomodo per contrarium non accidens erit vxorem odisse ipsūsq; mortem studio exoptasse, qui ipsi medicum accersit imperitū: cuius imperitia vxorem certius quam toxico perdidit. Et per consequens, cur etiam ob hanc causam vxoris bonis non merito priuaretur: præsertim etiam cum Paul. j. ad Tim. v. cum fidem habere negauerit, & infideli deteriorē eum iudicauerit: qui ne domesticorum quidem suorum curam habuerit, multo magis qui impudenter, atque adeo impie vxoris suæ curam debitam, & salutem optatam neglexerit. Quare ex his nunc manifeste, & facile colligitur, paria esse: Nullum adhibere medicum, aut chirurgum, & quolibet adhibere medicos aut chirurgos indoctos, & imperitos, quem admodum prolixius tractauimus, in nostra Praxi rerum criminalium, cap. lxxvij. de Inuasiōe, num. 15. in postrema editione.

Medicus, & obstetrix.

Medicus obstetrici æquiparatur, vti habetur post num. 40. in lib. vj. tractatum D. Andrea Barbatæ, in suo tract. de præstantia Cardinalium, vt inquit text. in l. ij. C. communia de lega. Quia sicut obstetrix renerit de imperitia, ita & medicus, vt dicit textus in l. Item si obstetrix. ff. ad l. aquil. Et medicus agit pro salario, eodem modo quo agit obstetrix, secundū Speculato. in tit. de magistrat. Et sicut medico credendum est, de pertinetibus ad medicinam, secundum eundē Speculato. in tit. de probat. §. iij. vers. hoc quoque. ita & obstetricibus imperitia obstetricatoria credendum est. vti habetur in c. causam. de probat. & sicut si medicus iniquē iudicet, vel referat, potest ab eius relatione appellari, & eius iudiciū potest corrigi, testibus Angelo, Imola, Bart. & aliis ad l. si ab arbitrio. ff. qui satisd. cogan. Imò sicut potest, sententia medici ab ipsius relatione lata retractari, si contrariū appareat, tanquam lata ex falsis arrestationibus, vti testatur Ang. in l. Marcellus. §. mancipium. in fine. ff. de adil. edict. ita quoque dicendum est de relatione & iudicio obstetricum, quarum manus, & oculus sæpe falluntur. d. c. causam. Ita tenet etiam D. Ioannes de terra rubea contra rebelles suorum regum. In glossa, super verbo officia.

Merces.

Mercedes magistrorum æquiparantur expensis alimentorum, l. j. C. de infant. expos. & ibi Bald. & l. qui filium. ff. vbi pupil. educ. debe. Nā sicut id quod sub alimentorum titulo alicui impensum est, reddi, atque resoluū debet: sic & id quod doctrinæ causā, vel fortē quoddam artificij discendi gratia iuste insumptum fuit omnino restituendum, & refundendum erit. Et vt dixit textus, in d. l. qui filium vbi Sempronius constitutus tutor cuiusdam pupillæ, fratrem eiusdem puellæ, & heredem paternum per magistratum cōpulsit ad soluendum sumptus, alimentā, & mercedes præceptorū, vt eadē pupilla liberalibus artibus instrueretur. Quod autem mulieres possint addiscere grammatīcam, id defenditur per eand. l. qui filiam, & per gl. ibid. in verbo, instruxerit.

Merx.

Merces non esse aduectas in portum aliquem, & merces esse aduectas, sed vt tempestatis aduectas, in iure paria sunt. l. Cæsar. l. interidum. §. serui. & §. si propter ff. de public. & vectigalib. adde l. penul. §. fin. & ibi Bart. ff. locati. Merces enim vt tempestatis aut persecutione piratarum in portum adactæ eam libertatem merito obtinent, ac si in eum non fuissent aduectæ, nempe ad hoc vt vel cadant in commillium, seu in confiscationem, vel vt obligentur ad teloneorum, vectigalium, tributorum, aut similibus onerum exolutionem. Quia sicut nō aduectæ merces: aut sicut is qui non aduectit merces, non dicitur edicto prohibitorio contrauenire ita nec is qui vt tempestatis eas in portū aduechit. Sed in hoc casu legitime constare debet, quod nec dolus, nec fraus vlla subit, quin eæ merces ad alium portum destinatæ fuerint, & quod vt tempestatis ad euadendum naufragij certum periculum, talem portum eligere debuerint. Sunt tamen nonnulli nostri tēporis, qui aiunt hanc causam in vtramque partem esse disputabilem. Inter quos sunt aliqui qui sustinent, vt supra. Alij mordicus contrarium ruerunt, sicut abunde disputatum fuit in Consilio priuato quod habitum fuit in causā Antuerpiensium, et Middelburgensium in Zelanda. Sed in his omnibus et similibus, circumstantiæ rerum ad veritatis sententiam certam aperiant viam. Verū an confiscatio habeat locum in rebus quæ nondum ad locum prohibitum peruenerunt, vide i. volumine tractatum, post num. 12. quod iuris Oceanus iurulat.

Meum esse.

Hoc meum est, hoc mihi debetur paria sunt. quoad hoc ne fiat fraus legi: quia si aliquid in re mea non possem, quod tamen possem in re mihi debita, iam fieret fraus legi. de persona ad personam. l. fraus et ibi glossa. ff. de legib. Huius meminit D. Valtri. Zasius, in l. si minor. ff. de verb. oblig. num. 4. ex quo ibidem notat: Quod sicut vasallus nō potest alienare feudum suum, ita non posse stipulari ab alio qui alienaret feudum ipsi debitum, quod nondum attigerat. Alienationis enim omnis auctoritas ab ipso vasallo (cuius est feudum) prouenire debet. Exempli gratia, Sint duo fratres habentes commune feudum, sic vt vnus ex his fratribus non posset tale feudum alienare, tunc is idem frater non poterit stipulari ab alio fratre, vt ius ipsi debitum alienaret. Nam hic concurret regula vulgaris, quamuis perplexa. Quod per me non possum, id nec possum per alium, quam regulam late tractat glossa in l. ij. §. j. ff. ad administ. rer. ad ciuira. pertinent. Et Bart. in l. A nito. ff. quæ res obliga. possunt. Habetur porro his conformis doctrina vulgaris, et tritissima in iure canonico. Is qui non habet potestatem dispensandi, is etiam non poterit alteri dare potestatem dispensandi, textus in c. j. §. fin. de tempor. ord. lib. vj.

Meretrix.

Meretrix et læna æquiparantur in iure. Vide prolixius supra, Læna.

Metus tormentorum.

Ex metu tormentorum confessio, aut gesta. Vide supra sub titulo, Confessio in tormentis, et infra sub titulo, Minari.

Miles.

Miles armata militiæ, et miles cælestis militiæ (qualis est sacerdos) et quinis alius Ecclesiæ minister, æquiparantur. Vel sic, Miles ciuilis militiæ, et miles Christianæ militiæ assimilatur. Nam ita P. M. in ca. de gradatio. de pœnis lib. vj. interpretatur. Omnia enim priuilegia concessa in iure militibus armata militiæ (ex quibus multa recitatur per Bart. in l. neque. ff. de milita. testament. et per Bal. in l. miles, C. eod. tit. et per D. Alex. ab Imo. in l. Centurio. ff. de vulg. et pupil. substi.) eadem etiam priuilegia competunt militibus cælestis militiæ, cui omnes clerici, ac Ecclesiæ ministri additi sunt, iuxta d. cap. de gradatio. Neque etiam priuilegia solummodo competunt clericis, aut sacerdotibus, sed etiam militibus togata militiæ, & iustitiæ, quales sunt Doctores & aduocati. Togata enim militia adscribitur Aduocatis, l. aduocati. C. de Aduoc. diuers. ind. Militant enim (inquit Imperat.) causarum patroni, qui gloriose vocis consiliū munimur, laborantium spem, vitam, & posterum defendunt, sicuti de his etiam latius memini supra sub titulo, Aduocatus. Et idem glossa ordinaria notabiliter notat. in l. miles. & ibi Bart. Ang. & Doct. ff. de re indic. Et idem probatur in l. Sacrosancta. & in authent. Præbyteros. C. de epis. & cler. & in d. l. aduocati, ibi: Militant nanque causarum patroni, &c. Et d. c. degradatio. & gloss. in l. miles. §. Locati. Hi enim vique adeo in priuilegiis, & natura sunt pares vt gloss. & Doct. in præallegata l. miles. omnes script. reliquerint. Quod omnia priuilegia prioribus illis militibus indulta, etiam clericis, & togata militiæ militibus competere debeant, vt prædiximus. Quocirca sicut armati milites eatenus ad soluendum cogendi sunt, quatenus satisfacere possunt, deducto ne egeant d. l. miles. ff. de re indic. ita nec alij dicti milites vltra facultates ad solutionem vrgendi sunt, quum nulla disparitatis ratio in iis omnibus appareat. Item vt concubina militis ex testamento ipsius nihil capere potest. l. miles ita. §. mulier. ff. de mili. testa. & l. Mulier. ff. de his quib. vt indi. Sic quoque & irritū est legatū, quod clericus concubinæ reliquerit. l. Claudius. ff. eod. tit. Item non magis valet donatio a sacerdote concubinæ facta, quam a milite laico, quæ ipso iure nulla est. l. ij. C. de donatio. inter virū & vxorem. Item sicut militem armatum nō oportet vagari, neque ociosum esse, alioqui nulla habet priuilegia, sed explodendus & exauthorandus est, ita clerici bonarum literarum ignari, neque Christi prædicantes, neque docentes, sed qui vagabundi aut ociosi sunt, hi Ecclesiæ beneficij prorsus indigni sunt. Item quemadmodum milites strenui esse debent, ac mortem obire pro patria: sic clerici nullis planè deliciis a prædicando Deo verbo possunt sine infamia distrahi. Atq; huiusmodi a simili argumentationis necessariō concludunt. Quod autem Ecclesiæ doctores appellantur milites aperte conuincit ipse D. Paulus 2. ad Timotheum, vt militem esse cupit: Labora, inquit, sicut bonus miles Christi Iesu. Nemo militans Deo, implicat se negotiis secularibus, vt ei placeat, cui se probauit. Hinc & mater Ecclesiæ omnes verbi Dei prædicatores, qui pro fide ad mortem vsque decertant, eamque libenter (si licet) fidei id postulet, oppetunt, milites Christi vocat, quorum curam

non minorem habet Christus, quam Reges terreni suorum militum curam habent. Sed fufus super hac militum similitudine ac æquiparatione si quid desideratur, petere licet ex Panor. in c. j. de cler. agro. Et ex Fel. c. cum ex officij, circa exordium, de præscriptio. atque ex D. Nicolao Euerard. à Middelburgo, in suo lib. Topicorum, loco à milite armata militiæ, ad militem cælestis militiæ, necnon ex D. Claudio Cantuencula, in suis Topicis, loco à milite civili militia, ad militem Christianæ militiæ. Et ex D. Ioanne Oldendorpio in suo lib. de copia verborum & rerum injure civili, & loco, Ab armata militiæ, ad cælestem & togatam militiam. Et supra, sub titulo, Aduocatus.

Militaria arma.

Arma militaria dicendere, par est cum delicto militari. Vide supra, Delictum.

Minor.

Minor æquiparatur pupillo, quando habet curatorem. I. si curatorem habes. C. de integ. rest. min. qui tex. est notab. & l. cum & minor. C. si aduer. rem iudi. vbi de hoc est tex. D. Valr. Zaf. in l. contra pupillum nu. 5. ff. de re iudi. quem lector ibidem consulere poterit. De hac æquiparatione alio loco explicatius dicendum erit, hoc in præsentia dixisse sufficiat. Vide infra, Pupillus.

Minari.

Minari alicui cædem stricto gladio, & ferire alicui stricto gladio, paria sunt, aut certè admodum affinia. l. j. §. Diuus. ff. ad leg. Cornel. de sicar. l. iij. ff. ex quibus caus. maior. & l. metū. ff. de his, quæ vi met. cau. gest. sunt. Et ad hunc modum lex confessionem in ipsis tormentis extortam æquiparat cum confessione per tormentorum merum facta, vt docet Bar. in l. j. §. Diuus Seuerus. ff. de quæstionib. De qua confessione copiosius memini in mea praxi rerum criminatum recognita. De processu visitatione & examine. c. l. iij. numeris 19. 20. & c. Vide etiam hoc lib. supra, Confessio in tormentis.

Missio anuli, Matrimonium.

Missio anuli, & Matrimonium symbolizat. facit quod voluit Hypolit. de Marfil. in suis singularib. patientiam cum taciturnitate consensum importare, qui allegat Bald. & Ang. in l. si filij. C. de pet. hære. & in l. qui in aliena. §. sed & si non adierit. de acquirenda hæredi. cum multis concordantiis. Huc accedit quæ eleganter sensit Matth. Matthei. in suis singularibus, not. xxij. qui mirabilem modū extorquenti confessionem vel consensum docuit, vt ibidem laus scripsit: volēs inter alia, quod qui simpliciter literas accepit, non protestando aliquid in oppositum, quod is videtur fateri, & in contractum assentiri, allegat l. filius familiaris. ij. ff. ad Macedonia. S. C. clement. j. de procuratorib. Bartolus in l. Quo enim. §. j. ff. rem ratam habe. cum multis concord. Cum alter anulum matrimonialem tacens acceperit, iure exigente etiam matrimonium recognouisse videtur, quæ certè est non modica præsumptio, cum missio anuli signum esse soleat desponsatorum, & hæc præsumptio iuri consonat. Qui enim signum acceptat, etiam signatum amplectitur, argumento l. signata. C. de fabric. l. x. l. Sed si accepto. ff. de iure fisci. Bal. in tit. Quid sit inuestitura. ver. Quæstuit Oldr. Et in habentibus symbolum facilius est transitus. Bal. in tit. Quali. feud. alie. pot. §. si verò. & Angel. in consiliis, consil. lxxvij. qui dicit, in habentibus similitudinem, facilem esse donationem consequentiam, huius meminit D. Valr. Zaf. in suis consiliis secundi libri, consilij. numeris 67, 68, 69, 70.

Monachus.

Monachus, quod pace ipsius diximus, in iure eum filio, vel cum seruo æquiparatur. Quare sicut potest solui seruo, vel filio, quando obligatio contracta est cum eis, vt est textus in l. si vnus. in princip. ff. de pact. ita etiam solui potest monacho, si quando obligatio aliqua cum eo contracta est, secundum Bartol. Paul. de Castro, & alios in d. l. si vnus. Et idem voluit Bartolus in l. filius paciscendo. C. de pact. & in l. quod seruus. ff. de positi. Idemque sentit per verba generalia in l. quod seruus. vbi bonus tex. ff. de solut. Est etiam glossa in verbo, Possidere, post medium, æquiparans monachum seruo, in cap. Non dicatis. xij. q. j. Huius quoque æquiparationis abudè meminit eximius D. Nic. Euerard. à Middelburgo, V. l. doctor, in suo libello Topic. in loco à seruo ad monachum. Et post eum in suis Topicis, Clau. Cantuencula V. l. etiam doctor, eodem loco à seruo ad monachum, De hac præterea similitudinis ratione scribit Iason in l. cum fundus. §. seruum. ff. si cert. pet. & in l. j. §. per seruum. ff. de acquir. possess. post Bartol. in d. §. seruum. & eundem in l. j. ff. de vulg. & pupil. sub st. & doctores in cap. Comm. opin. tom. 1.

in præsentia. extra, de probationibus. Et glossa ordinata in l. Peditus. & ibi tangitur per Bart. ff. de recept. arbi. Et glossa ordinaria in sine. in l. Ex penalibus. ff. de reg. iur. Et gl. in l. cum hæredes. §. fin. & ibi idem comprobatur per Alex. ab Imol. ff. de acquir. hæredit. & plenius per eundem Alexandrum in l. j. item acquirimus. & in §. per seruum qui in fuga illo eo. tit. Necnon D. Valric. Zaf. in l. possessio. §. hæc, quæ de seruis. ff. de acq. vel amit. possessio. Et D. Andreas Alci. in l. cum fundus §. seruum tuum. num. 23. ff. si cert. pet. Quæ prædicta omnia potissimum intelliguntur habere locum in contractibus respectu acquisitionis, vel præiudicij, & in iudiciis quo ad acquisitionem intentandam. Non autem in priuilegiis, atque in ordinibus consequendis. Monachus enim in clericum ordinari potest, seruus autem minime, nisi (sue libertati planè restitutus fuerit. Attamen si ordinaretur domino suo confcio, & non contradicente, tunc nihilominus, ipsos per ordines liber esset, & ingenuus, ad quoscunque etiam ordines promotus fuisset. Verum si ignorate domino ordinatus fuisset, ipsumque ordinatum suus dominus repeteret, tunc ab illædem ordinibus deponendus esset, quia ita submotus & reiectus non gauderet clericali priuilegio: cum tamen monachus contra semper clericali priuilegio gaudere debeat.

Item.

Monachus etiam filio familiaris nonnunquam æquiparatur in subiectione & in vltimis voluntatibus. In his enim casibus monachus magis filio familiaris quam seruo æquiparatur, propter suam & legitimam. Ita singulariter voluit Ioannes de Imola & Alexander in l. j. ff. de vulg. & pupil. substitut. Istius quoque proprietatis meminit etiam insignis D. Nicol. Euerard. à Middelburgo, V. l. Doctor, in suo libro de locis legalibus, in loco à seruo ad monachum. Et D. Valricus Zaf. in l. possessio. §. item acquirimus. & §. Hæc quæ de seruis. ff. de acquir. vel amitren. posses. vbi ait Monachos potius æquiparari filio, in profectum monasterij, quam seruo, vt ita non curetur animus monachi etiam nolentis, vel malignari volentis.

Monasterium.

Monasterium æquiparatur cum filio, vel hæred. vide supra, Ecclesia parochialis.

Morofus.

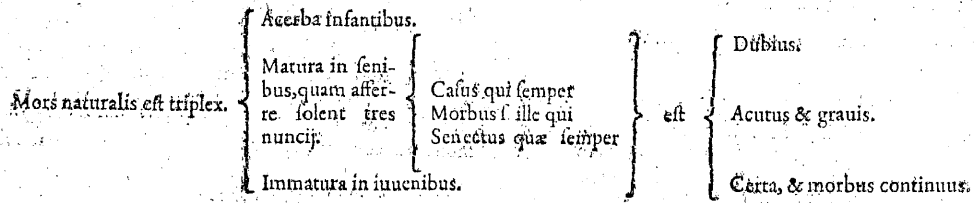
Morofus & fur assimilantur. Inter stipulantem, §. Stichum iuncta ibidem glossa, in verbo facta, cum suis allegationibus. ff. verb. oblig. & D. Valric. Zaf. in l. si in insulam. ff. cod. tit. de verb. oblig. nu. 29. Atque ista similitudo consistit in hoc, Primò, quantum ad periculum calus fortuiti, vt notatur in l. cum filius. §. fin. ff. de verb. oblig. facit l. Eum qui. §. j. & quod ibi notatur. ff. de iureiur. & l. non moriturum. C. de contrahen. stipulat. Et secundo, quantum ad interponendam stipulationem, quemadmodum enim à fure stipulari possum rem quæ est, ita & à moroso. Bonum est ergo argumentum à fure ad morosum, id est, qui est in mora, Bart. in l. Nemo. in §. j. ff. de verb. oblig. qui ad hoc sæpe allegatur, & idem Bar. in l. Quod te mihi dare oportet. ff. si cert. pet. & horum meminit D. Pesr. Stella insignis Doctor aurelianensis in suis Lecturis super d. l. inter stipulantem. §. Stichum. ff. de verb. oblig.

Monachus, Exilium.

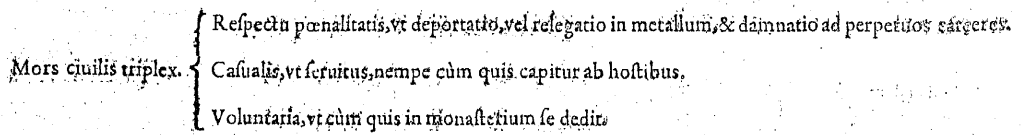
Mors civilis voluntaria, hoc est, Monachus, & similiter, Exilium perpetuum, in quibusdam casibus, & effectibus morti naturali æquiparatur. l. Res vxoris in fine. C. de donat. inter vir. & vxor. Et Bart. Cy. & Ioan. Fab. in l. Deo nobis. C. de Episco. aud. l. si decesserit. & ibi Alex. ff. qui fatid. cogant. & l. Actione. §. Publicatione. ff. pro socio. l. in insulam. & ibi Doct. ff. solu. matrim. cap. si Episcopus. & ibi Pet. de Anchara. num. 2. de supplen. neglig. prælat. Cuius etiam meminit in cap. susceptum extra, de conuers. coniu. Et per glossam & Doctores in cap. susceptum. de rescript. lib. vj. & glossa fina. in cap. placuit. xvj. q. j. quæ dicit quod ingressus in religionem æquiparetur morti naturali. Vnde quicquid iuris est circa dotem vel donationem propter nuptias in morte naturali, idem quoque ius erit in hac morte civili, id est, in ingressu religionis. l. vltim. et ibi Bart. C. de Episco. et clericis. Et sicut donatio causa mortis firmatur morte naturali, ita quoque confirmatur morte civili id est, per ingressum in religionem. d. l. Res vxoris. C. de donatio. inter vir. & vxor. Quodque mors civilis morti naturali sit similis, vide supra, Bannitus, Exilium. Idem ipse quoque exposuit cap. lxxvij. de exiliis siue bannis. numero 3. in mea praxi criminali, editionis vltimæ. Et etiam huius meminit D. Bartholomæus à Chalfaneo, in suis commentariis consuetud. ducat. Burgun. sub titulo, Des confiscations. §. j. in versiculo, Qui confisque le corps. nu. 7. Sed hoc loco obseruandum est pro regula, quod in solis his iam dictis casibus civilis mors æqu

parada sit morti naturali, & in his casibus qui in iure expressi & constituti reperiuntur, secundum Rotam in decis. cccclxxxvij. incip. fuit dubitatum, utrum clem. fina. de procuratoribus. habeat locum in procuratore Abbatis translati ad aliud monasterium, & notatur in capitulo susceptum. de re scripto. libro vj. Et in cap. si Episcopus a Paganis. de supplen. negligent. prelati. eodem libro vj. iuncta ibidem gloss. consideratione digna. in verbo, Sed capitulum. & ibi Petr. de Ancharan. Sed hoc isto loco lectorem admoneri velim, quod supra non temere dixerim, in quibusdam casibus & effectibus. Nam secundum verum effectum hæc ab iniquem multum differunt. Ideoque hæc aliqui sic distinguunt, & inter hos D. Andr. Alci. de verb. sig. in prim. libro secundo.

numeris 25. & 26. Vbiunque mors civilis eundem effectum habet, quæ mors naturalis, quo ad id de quo agitur, ibi quidem mors civilis comparatur morti naturali. Vbi verò mors civilis per omnia non habet eundem effectum, quantum ad id de quo agitur, quem habet mors naturalis, tunc in illis mors civilis morti naturali nequaquam comparanda erit. Item si hæc dictio, Mors, proferatur ab homine, tunc mors civilis, in se nullo modo æquiparabitur morti naturali, quia hæc dictio, Mors, quatenus ab aliquo homine pronunciat, factum & iuxta commanem intelligendi modum, semper intelligitur de morte naturali. Quocirca ut prædicta rectius intelligantur, de utraque morte binas hæc accipe tabulas.

Huius divisionis meminit Card. in Clem. j. ut lite pendente.

Huius tabulæ, atque divisionis meminerunt Bald. & Imola in l. j. de testibus. Porro hæc multo longius ac latius explicare, verum ea studiosis, & in rebus publicis non admodum occupatis indaganda relinquo.

ad hæc vide ea quæ scripsi in Praxi mea rerum criminalium, sub titulo, qui sunt a tortura excusand. vide supra Carcer, Deportatus.

Mors civilis perpetui carceris.

Mors civilis, & pœna perpetui carceris, seu condemnatio ad perpetuos carceres, in iure æquiparatur, ut notat Innoc. in c. qualiter ij. extra de accusationib. Pañor. in cap. Tunc discretionis. extra de pœnis. De hac quoque morte civili & ipse memini in mea rerum criminalium Praxi recognita, titulo de Carceribus. nu. 2. cap. xvj. quando quidem pœna perpetui carceris æquiparatur damnationi in metallum, quæ passim in iure cum morte naturali confertur, ut vult Bart. in l. ij. ff. de publi. iudic. & Bald. in l. Reos. C. de accusat. habet Imola in c. j. de obliuio. detegen.

Mors, Voluntas Neglectus,

Mors voluntas, et Negligentia, æquiparantur. Scilicet ad effectum deoluendi, seu ad subleuationem obstaculi prioris habentis aliis melius ius, ut notatur in l. vnica. C. quando non peten. part. peten. accrescunt. in l. meminimus. in §. finali. C. de legiti. heredib. & in §. penult. l. sit de bono. poss. Et Petrus Paulus Parisius in suis consiliis: consilij. nu. 27. in sua iij. parte consiliorum.

Mortuus sine hærede.

Mortuus sine liberis, et mortuus sine hærede; aliquando sunt paria. Vide supra sub titulo, Decedere.

Mors connubialis.

Sicut vita monastica, morti civili comparatur, ut dictum est paulo ante, & ita matrimonium aliquando æquiparatur morti, nempe post certam conditionem violatam, veluti si maritus quispiam mortuus uxori suæ relinquendæ, testamento relinqueret omnium bonorum suorum vsumfructum sub hac conditione, ut illa in viduitate permaneret, & ad secunda vota nuptiarum non accederet. Et si hæc vidua postea hac conditione neglecta sese vltro ad secundas nuptias transferret, tunc illud matrimonium morti omnino æquiparandum esset, neque ad consequendum prædictum legatum, quia tali vsumfructu testato conditionaliter se voluntarie per secunda vota priuauit, teste Bartholom. de S. c. ij. volum. suorum consiliorum, consilio v. & xxx. & Bar. in l. Gall. §. & quid si tantum. ff. de lib. & posth. & sic totum ius vsumfructus cedit merito hæredibus.

Mortuus & Furiosus.

Mortuus et furiosus a pari procedunt, teste Baldo in l. humanitatis. C. de Impu. et aliis subditu. Quomodo enim mortuus regulariter non debet suspendi, nec contra vlla sententia pronuciari. l. defuncto. ff. de publi. iudic. ergo pariter nec furiosus, pro quo facit tex. in l. diuus. ff. de offi. presi. Nam quia afflictio non est addenda afflictio, et quia mortuus satis sua morte, et furiosus satis suo furore afflictus est, non est contra illius ferenda sententia, qui iam suam sententiam a supremo iudice habuit, neque hic mortis atque suspendij pœna demandus, qui furore percitus ignorat quid faciat, et per consequens contra legem non peccat. Peccatum enim omne debet esse voluntarium, et ex dolo malo profectum, adeo ut si non sit voluntarium, omnino non sit peccatum. Quod autem afflictio non sit addenda afflictio docetur per l. tam dementis C. de Episc. audien. c. cum percussio vij. q. j. cum multis concordantiis allegatis ad d. l. Diuus. Hæc etiã con firmat D. Franc. Ming. in Confue. Ducatus Andegauen. titulo De la punition des crimes. articulo cxliij. numer. 15. vide supra, Furiosus.

Mors, Tortura.

Mors & tortura siue tormenta æquiparantur. Quocirca nemo ad torturam applicari debet, nisi capitalis criminalis reus, aut de capitali facto certo convictus, & contra affirmatiuè. Quilibet ob sua ipsius maleficia morte capitali puniendus censebitur, is quoque, atque adeo solus ad torturam applicari potest, nisi alia interueniat causa torturæ dilationem requirens. quod addimus propter mulieres grauidas, quæ tamen mortis, seu ob sua maleficia habeantur, torqueri tamen non debent, propter factum quem in utero gestant, qui non peccauit, nec matris iniquitatem portare potest. Quare talis mulieris & tortura, & mortis executio differenda erit vsque ad tempus liberationis vteri, & mulier caute seruanda ne vterum lædat, aut ne nouum vterum acquirat hæc aperte docetur l. prægnantis. ff. de pœnis. Vlpian. Prægnantis mulieris consumendæ damnata pœna differunt, quoad pariat. Et ego quidem, & ne questio de ea muliere habeatur, genitricem eam debere obseruari, sicut quando prægnans est, & ibi Bart. & Franc. Accur. & Bald. in l. interpositas, ad finem. C. de tranlac.

Mortuus Mortaliter vulneratus.

Mortuus & ad mortem vulneratus, æquiparantur, quod Baldus in c. j. in principio tituli. Quib. mod. feud. amitta. notat ex illo textu, qui ad hoc est optimus. Quod & idem voluit ipse Baldus in l. j. C. de nudi. Et in l. Bello. in fine. ff. de excusa. tuto. & in l. Damni. in §. Sal. in pet. textum ibi, ff. de dam. infect. de quo etiam est text. in l. Huic scripturae ff. ad l. Aquil. quem ad hoc pöderat Pet. de Anchi. in suis consiliis, cont. cccxxx. incip. fuisset expediens. Et alius textus in l. ita vulneratus, eod. titulo, quem Barto. notat, & hinc occasione sumpta queritur an possit statim homicidij accusari, qui alium lethaliter vulnerauit. Et de hac re est etiam textus in l. in hac. ff. de condit. triti. per quem dicit Baldus in l. dos data. C. de donat. ante nupti. quod qui est in articulo mortis, mortuo æquiparatur & bene etiam facit ad hæc quod dicit glossa, in l. qui

qui ff. de hum. ff. de confes. & in §. j. in verbo, Morientibus. Instit. de lege fuf. Can. tollen. Plura de hac materia leges apud D. Andream Tiraquellum in legib. connubialib. & iure marit. xv. lege. numer. 18.

glossa, & Petrus de Anchar. de vsur. lib. sexto. Et ad hoc clem. j. eodem titulo de vsuris, & ibi glossa, quæ allegat concordantias.

Mulier accusatrix.

Mulieres quæ tutores de suspecto accusare possunt. Vide supra, Aua.

Mulier, Fiscus.

Mulier seu femina, & fiscus in non admodum paucis iuris articulis, paribus passibus ambulat, in tacitis maximè hypothecis. l. ij. & ibi glossa in verb. Celsar. Et Barto. Paulus de Castro, & communiter alij Doctores. C. de priuil. fisci, quæ semper ad illud citatur. Et l. dotis tue. C. de iure dor. Et ad hoc facit l. finalis. ff. ex quib. caus. maio. Et l. iij. ff. qui potiores in pignore habeantur, cum infinitis aliis iuribus nequæquam dissimilibus.

Mulier Philosophia.

Mulieres bonæ, philosophis hodiernis possunt comparari, quia raræ sunt. sed & reprobari. ad exordium. ff. de excusatio tuto, sic obstertrices Ægyptiorum dicebant Pharaoni Regi Ægyptiorum de mulieribus Hebræorum. Nō sunt Hebrææ sicut Ægyptiæ mulieres, ipsæ enim obstetricandi habent scientiam, & priusquam veniamus ad ipsas pariant: hoc est, in rerum naturalium cognitione, nempe in Philosophia naturali, nobis multò sunt superiores & peritiores. Exodi. j. Sed priusquam hunc locum absolvam, vnum addam, quòd præterire non possum, quòd cum nuper incidissem in hanc materiam percurri omnes iuris ciuilibus textus, quòd aliquid inuenirem, quòd hoc loco possem in fauorem & laudem mulierum inferere, & probare aliquam mulierem existere bonam, & tandem se obtulit. Mulier bona, ff. de iure doti, quam cum diligentem inspexissem, inueni legem sic habere, mulier sua bona omnia in dotem dedit, &c. Et deprehendi bona non esse hoc loco nominatiui casus, vt sit epitheton mulieris, sed accusatiui casus, vt in toto corpore iuris ciuilibus mulierem bonam inuenire non poterim. Plura de mulieribus, vide infra sub titulo, Vxor.

Mulier, Herba mala.

Mulier mala herba æquiparantur. Vt tenet glossa in verbo, De ætate volentis contrahere matrimonium, super tractatu Ioannis de terra Rubæ, contra rebelles suorum regum, Articulo iij. primi tractatus idem confirmat Philipp. Franc. in repetitione c. si pater. De testa. lib. vj. vbi quaerit, quanam sit causa, cur femina citius pubescat viro, citiusque nubilis, aptaque viro fiat, quam vir aptus feminae euadat, & causam reddit. Quòd femina natura sit viro sagacior, & ingenij dextertate maturior, glossa in l. qua ætate. ff. de testam. in c. puberes, & in c. finali, extra de despons. impu. Et quia mulier citius viro adolefcit, ita etiam ad coitus potentiam & actum, viro citius perficitur. Vide Philipp. Franci. in d. Repetitione c. si pater. Vide etiam Baldum & alios Doctores in d. l. qua ætate. glossa in verbo octauum. in l. ij. C. de his, qui ven. æta. impetra. dicit. Quod autem mulieres citius viro perficiantur causa efficiens est, quia herba mala citius, quam bona crescit, causa vero finalis est, vt citius coniugio aptentur, & soboli propagandæ citius destinentur: ad quam non tantus annorum numerus, quantum in maribus, nec tanta potentia quanta in vitis requiritur, sicut non requiritur tanta potentia in materia, quanta in forma: nec tanta vis in patiente, quanta in agente, vt habet c. puberes, extra de despons. impu. & bona glossa in cap. de illis ij. super verb. Copula, eodem tit. Sed hoc de mulierum præcitate obseruandum est, quòd sicut citius, quam mares gignuntur, & adolefcunt, teste Plinio natur. histor. cap. iij. ita etiam citius quam mares senescunt, & consumuntur, quòd & Hostiensis testatur c. tertio, eodem titu. Nam vt in plantis, quæ omnium citissimè florescunt, et maturefcunt, & quoque omnium citissimè marcescunt, et concidunt, et contra, et sic in hominibus, et in brutis animalibus quæ citissimè adolefcunt, ea et citissimè languescunt et pereunt. Iuxta etiam illud: Quod cito fit, cito perit. Illud interea, et obiter de natura mulierum notandum est, quòd Plin. natu. histor. lib. vij. c. l. j. refert. Quòd scilicet mulieres præcipue iuuenes, ita cõcubitu virorum gaudeant, vt si pene suffocatione vuluæ emortuæ essent si ipsarum vulua corrigatur, atque fricetur, spiritus earum, tanquam in auram exalatus, ad alacriorem vitam restituitur. Vide Plinium loco citato, de his qui elati reuixerunt. Cuius verba hæc sunt: Feminarum sexus huic malo videtur maximè opportunus, conuersionem vuluæ, quæ si corrigatur, spiritus restituitur.

Mutilare.

Mutilare al' quem membris quoad irregularitatis causam, aut irregularitatem incurrendam, par est cum occidere. cap. is, qui mandat, & ibi Comm. opin. tom. 1.

Non nasci, & statim mori.

Non nasci & nasci, sed statim mori, quantum ad hæreditatis successionem, paria sunt, §. dubitatum, in authentico, de incestis nupt. maxime si quis moriatur viuo adhuc eo de cuius successione agitur. Nam viuens hæreditas non censetur, nec viuens habet hæreditatem, l. j. ff. de hæredi. & actio. vendita. Et l. j. ff. pro hærede. Et l. qui hæreditatem. Et l. neminem. Et l. qui superstitis. ff. de Acquir. hæred. Hæc etiam ita visa sunt D. Andream Tiraquello, in suo lib. admodum insigni. De nobilitate primogenitorum iij. q. numer. 197. Sed an id semper procedat, vide eundem ibi numero sequenti.

Negligentia crassa, & Dolus.

Negligentia crassa & supina dolo ac fraudi de iure æquiparatur. vulgata l. quod Nerua. & ibi eleganter & copiose scribentes. ff. de positi. cum similibus iuribus. De hac negligentia ipse etiam memini in meo Pupillorum patrociniõ, titulo de tutorum & cura. munere. capit. quarto. nu. 37. in postrema editione.

Negligentia & Delictum.

Negligentia & Delictum æquiparatur. iuxta cap. finale, iuncta ibidem glossa in verbo, Aut perperam. de supplenda negligentia. prelat. lib. iij. ipsa quoque naturalis ratio hoc indicat, vt quisquis per negligentiam aliquid committit, aut omittit, ex quo aliquid damni cuiquam accrescit, vt is per eam negligentiam id ipsum damnum dedisse censetur, qui hoc ipsum damnum per diligentiam impedire potuisset, si voluisset. Vnde & damni reus censetur, qui damni occasionem dedisse videtur.

Nobilitas, & Scientia.

Nobilitas & scientia, quantum ad promotionum facultatem, in iure æquiparantur. Barbat. in c. Postulasti. de rescr. & idem Barba. in c. accedens. ij. vt lite non contest. Scientia enim nobilitat. l. prouidendum. in glossa in verb. nobilissimos. C. de postulando. Nobilitas tamen stercore est, nisi habeat virtutis concomitantiam, vt testatur Hostiensis in ca. Venerabilis. de prebend. quin & idem Hostiensis nobilitatem sine virtute comparat cum stercore, scilicet in c. tua. de consangu. & affinit. vbi dicit: Quod qui de nobilitate, aut nobilitati lingue superbit, is de nobilitati stercore intumescit. Quocirca nobilitas per se considerata, ipsa doctrina, atque virtute longe est inferior.

Nolle.

Nolle, & non posse, quantum ad effectus declarationem, in iure sunt paria. §. vsus. ff. de procura. l. mulier. ff. ad S. C. Trebellia. Et notat Bart. in l. j. ff. de vulga. & pupil. substitui. in ij. q. huius mentionem etiam facit Ioannes Petr. de Ferrariis, in sua notabilissimâ practica, in forma libelli quo agitur ex substitutione. vers. Substituitur vulgariter. num. 4. Ita etiam affirmat D. Carolus Ruinus in suis consiliis, consilio cxxvj. nu. 5. secundo vol. Dixi supra hæc ad effectus exhibitionem, in iure esse paria. Nam iuxta facultatem humanam (non exclusâ diuinâ sæpe multa possumus, quæ nolumus & contra, sæpe multa nolumus quæ possumus, vt ratio, & experientia perdocent.

Notorium & Sententia.

Notorium & sententia æquiparantur. Nam quando res facta est notoria tunc ea virtualiter talis est, ac si de ea lata esset sententia, quia simultaque certa innotuit, de ea sententia ferri potest. Lemptorem. ff. de actionib. empt. Ideoque qui manifestè & notoriè ab omnibus prodigus esse conspicitur, is quoque habebitur prodigus, nō secus quam si per sententiam fuisset declaratus prodigus. Atque hoc casu non est dubium, quin de iure ipsi bonorum vsu sit interdictum, etiã si verbis expressis & iuridicè ipsi non interdicatur. l. j. §. j. ff. ad Turpilli. Vbi etiã dicitur: Si quis manifestè cognoscatur alicui calumniam fecisse, is per inde habendus est, ac si condemnatus esset de calumnia. Quia igitur manifestum & sententia æquiparantur, re et neganda & prorsus interdicenda erit ipsi bonorum administratio, qui quis fuerit notorius prodigus. Nonnulli allegant pro hoc. l. is cui. ff. de testamen. His tamè omnibus non obstantibus D. Valeric. Zas. in l. is cui bonis interdictum numero 16. ff. de verb. oblig. contrariam amplectitur opinionem, & tanquam sanioem, & veriorè iuxta sententiã glossæ ibidem quam sequitur Bar. ibi, & aliis locis, & communiter Doctores, secunda quam

opinionem ponitur hæc conclusio, Zafio teste. Manifestè & notoriè Prodigus rectè bona sua administrat, etiam si decoquat antequam ei administratio interdicitur. Quæ quidem opinio (inquit) probatur per valde multa iura, quorum meminimus in d.lis cui bonis interdictum per l. Iulianus. ff. de curato. furiosi. vbi dicitur, Si prætor interdicturus est administrationem: Item per dictum textum. Is cui bonis interdictum, qui est apertissimus, dicitur. Is cui bonis interdictum est. Reliqua ibidem licebit videre tempore & loco congruis. Ego quoque certè hæc D. Zafij sententiam, tanquam meliorem ac tutiorem libenter amplector, quia nõ censetur prodigalitas, prius quàm iustitia eam publicè denunciaverit. Et quamvis multi eam censeant in animo esse prodigalitate, ea tamen omnibus nõ innotuit, nec ad omnium notitiam peruenit, & pro prodigalitate ea habenda non erit, priusquam publicè per forensẽ proclamationem denunciata fuerit.

Nouum, & Innouatum.

Aliquid superuenire de nouo, & vetus iam demum innotescere, vel in notitiam venire, paria sunt. Vel sic, Hoc nouum est, vel iam recens ortum. & hoc vetus est, sed iam demum innotuit, vel in notitiã venit, paria sunt. Ad quod facit c. pastoralis. de excep. &c. Vt circa. de elect. lib. vj. sic Raphael Fulgos. ad l. mulier numero 5. C. de sponsalib. & artis sponsal. Sic & multæ antiquæ hereses nostro hoc infelicis ævo sparsæ, non tam nouæ sunt, quàm hæreses renouatæ. Nobis tamen apparent & dicuntur nouæ, quia hæcenus nobis fuerunt incognitæ, quamuis olim à mille annis, & amplius à Patribus, & Conciliis, per auctoritatem scripturæ canonicæ fuerunt exploratæ, & damnatæ: quales potissimum sunt, quæ sunt de Trinitate, &c.

Item.

Res isthæc iam noua est, & res isthæc iam demum emerfit, aut oriri capit, paria sunt, vt habet Raphael Cumanus, in lin. confirmando. num. c. 3. ff. de confirmand. tuto. & curato.

Nullus & inhabilis.

Nullus & inhabilis æquiparantur. l. j. §. penultimo. ff. quod cuiusque vniuersi. nomi. ita quoque tenet D. Andreas Tiracellus de legib. connubialib. & iure maritali. gloss. vj. ibi *De son mary*. nu. 61.

Nullus & inefficax.

Nullus & inefficax paria sunt. Et ideo notandum, quod quamuis ea quæ prima fronte aliquid esse videntur, si tamen abque effectu esse comperiantur, tunc ea possunt dici quasi nulla. l. dari. ff. de verbo. obli. Carere effectu, & esse nullum intelliguntur æquialere. Sed hoc intelligendum largo modo, quia stricto iure longe differunt, ea quæ sunt inefficacia propter exceptionem, ab iis quæ sunt ipso iure nulla, vt probat D. Valericus Zafius. in l. qui bis iuncta. l. si dari. nu. 37. ff. de verbo. obligat.

Nullum esse & non esse.

Nullum & nihil æquiparantur. Vide Valeric. Zaf. in l. cum querebatur. num. 3. ff. de re iudica. Si sententia est nulla, perinde debet haberi, ac si nondum lata esset, quia (vt diximus) nullum & nihil æquiparantur.

Nunciandi facultas.

Non habere facultatem nunciandi, & habere nunciandi, facultatem quæ postea per non effectum extinguitur, paria sunt. Sicut scripsit D. Alberi. de Rosate, in l. sciendum. numero primo, ff. de oper. no. nuncia. vel sic. Nunciandi facultatem non habuisse dicitur, cuius potestas sine effectu postea extinguitur. Vel sic, Nunciatio nulla, & nunciatio extincta, paria sunt. Vel sic, Potestas nulla, & Potestas extincta, paria sunt.

Nunquam, & rarum.

Nunquam & Rarum in iure æquiparantur, & paria sunt. cap. coram. extra de offic. delega. Et quod raro contingit miraculum est, vt dixit textus in authent. de consulib. collat. quarta. & D. Philipp. Decius in regula. Ea quæ raro. ff. de regul. iur. ad exordium. Ex quibus notandum, quod de his quæ raro accidunt, regulariter nulla ratio habetur apud legislatores, sicuti id confirmat idem textus in l. nam ad ea. ff. de legib. cum nequaquam dissimilibus iurib. quæ notantur in glo. in c. literas. extra de desponsat. impube.

Nuptiarum tempus, & mentio nuptiarum.

Id factum est nuptiarum tempore, & id factum est tempore mentionis nuptiarum, paria sunt. teste Raphael Fulgosio in l. Mancimus. numer. 1. C. de incest. nupt.

Nutrix.

Nutrix, Soror, Mater, Auia, & similes personæ aut mulieres cognatæ, in iure æquiparantur. Per celebrem. l. j. §. consequens. ff. de suspect. tuto. & §. consequens. Institu. eod. titu. de suspect. tuto. & ibi Angel. Aret. Et D. Nicasius, in insigni sua lectione super quatuor libros Institutionum. eodem. §. & titu. Hanc quoque suam sententiam confirmauit eodem loco meus nuper collega D. Iacobus Curtius Brugensis Iuriconsultus, in suis Institutionum iuris ciuilibus quatuor, ex Græco in latinum per ipsum translatis. Quæ quidem paritas potissimum intelligenda est: quoad accusandum tutorem de suspecto: accusatio enim de suspecto, est tanquam actio, seu accusatio publica, quæ quoniam cuius homini permittitur vt ipsam moueat. etiam permittitur est & competit omnibus mulieribus, quibus vel ex iure, vel ex natura virgentis ratione, de suspitione fraudis dolere, & conqueri competit, hoc est quas ex rescripto diuorum Seueri & Antonini naturalis affectus, & pietas mouet, vt scilicet ex ea pietate, & ex singulari pillorum fauore ad eam accusationem excitentur, dummodo ea pietas sit talis quæ sexus verecundiã nõ egrediatur, sicut fecit Calpurnia, vt l. j. §. Sexum. ff. de postulatio. §. Hanc itaque restrictione in muliere accusatrice non temerè adieci, ob id quod alia mulieres ad talẽ accusatione non admittantur, nisi quado vel suam, vel suorum iniuriam prosequuntur. l. de crimine. C. qui accusare nõ poss. l. qui accusare ff. de accusat. & ad hoc facit. l. feminas. alienis. ff. de procur. dicitur autẽ ista actio quasi publica, vt in d. §. Consequens. Imò verè publica, quod cõpetat (vt iam dixi) non solum mulieribus cognatione, affinitate, aut naturali ratione alicui affectis, aut coniunctis: sed quod cuius etiam ex populo, si modo dignus sit, & non refutabilis, comperat, vt habet. §. prim. Institu. de public. iudic. Atque ideo dicitur ea accusatio quasi publica. propterea quod non quibus indigni, & quibus confutabiles accusare de prædicto suspecto possunt, quales sunt infames, impuberes & c. Vti habetur §. Impuberes: & ibi scribentes, Institu. eodem, De suspect. tuto.

Obligatio generalis.

Obligatio generalis vel generalis, & obligatio alternatiua, sunt pares Vt habetur in l. j. §. & harum. ff. de verbo oblig. & Iacob. de Arena. per lin. executione §. pro parte. ff. de verb. oblig. Exepli gratia, Si tibi promississem equum sine vlla specificatione: & si ad liberandum fidem meam tibi obtulissem equum nigrum, quem ob eum colorem accipere nolles, & si is equus niger oblatum interim moreretur, profectò ipso iure ab vllò alio equo dandò liberatus essem, quantumvis D. Valeric. Zaf. in l. stipulatus sum damam. ff. de verbo. obligat. substantiat veriore opinionem esse in contrarium, scilicet deteriorẽ dando debitorem non liberari ipso iure, sed solummodo ope exceptionis hoc ipsum quoque meminit idem Valericus Zaf. in l. si stichum num. 5. & in l. stipulationem. in principio. numer. 3. ff. eod. de verb. obligat. quem dictis locis vt consulas, consulo.

Obligatio iuridica.

Obligatio, siue dispositio legalis: siue statutaria, magis æquiparatur vltimæ voluntati, quàm contractibus. Secundum Barto. per glossam ibi in l. j. C. de his, quibus vt indigni. Et per. eundem Barto. in l. non solu §. morte. & ibi per Imol. ff. de oper. no. nuncia. Et per Barto. in lin. cognitione. ff. ad Syllania. Et de hoc quoque Bald. in l. & si post tres. ff. si quis caut. & in titulo, de pace Constantia. verb. in criminalibus. & Alexan. in l. ea demum. C. de collat. horum iuris etiam meminit D. Carolus Ruinus in suis consiliis, consil. cxvij. incip. videtur prima facta. iij. volum. consiliorum.

Obligatione quis adstringatur.

In presentia obligatum esse, & promissis se obligare, paria sunt. Vt notabiliter tradidit Ioan. Andr. in additione ad Speculato in iur. de actionib. & obligat. & ad hoc facit notabilis textus in l. ex parte. ff. de verbo. obligat. & D. Valeri. Zaf. retulit in consil. x. nu. 3. 6. lib. ij. Obligatio

Obligazione quis liberetur.

Obligazione liberatur, qui pecuniam numerat, aut obligationem cancellat. Vide paulo inferius, Pecunia, & supra Cancellare.

Obligatio nulla quæ.

Obligacionem nullam subesse, & obligationem esse, sed probari non posse, paria sunt. l.in lege. ff. de contrahend. empr. & l.duo sunt Titij. ff. de testament. tut. & Raphael Fulgof. in l.in potestate. C. de solut. & libera. num. 2.

Occidere.

Occidere, & ad maleficium seu delictum inducere, quo quis occidat, paria sunt. Sic notat Raphael Cumanus, ad l. quid ergo, §. si Hares, numer. 3. ff. de legat. j. quem videte. Sic quoque apud Deum paria sunt, aliquem actu, vel facto occidere. & aliquem instigatione, cõ filio, mandato, ac gloriantes voluntate occidere: tametsi prius sit actu gravius. Sicut enim is qui mulierem videt, eamque concupiscit, eam mæchatus censetur in corde suo. Matt. v. sic quoque & coram Deo homicida censetur, non solum, qui actu, ferro, aut alio quovis materiali instrumento aliquem occidit, sed etiam qui maleuolo animo, barbarico spiritu, nefario consilio, furioso mandato alium ad occidendum instigat, consulit, mandat, aut occasione homicidij patrandi præbet: imò qui animo consentiente, gaudente & applaudente de alterius cæde, & homicidio lætatur, iuxta illud quoque Pauli, Rom. j. non solum qui ea faciunt culpabiles & morte digni sunt, sed etiam qui consentibus consentiunt.

Officialis.

Officialis (sive Ecclesiasticus, sive secularis) qui ab electo pecuniã villam accipit. Et eiusdem officialis superior qui eam acceptationem permittit, & non punit, postquam hæc ipsi denunciata sunt, pari pœna plectendi sunt. Iuxta illud Pauli, Rom. j. nõ solum qui talia faciunt, sed etiam facientibus consentiunt, &c. & vetus dictum est, quod facientes & consentientes pari pœna plectantur. Quibus consentit Bart. in §. si i. i. tur. num. 1. in authent. vt iudic. sine quoquo suffragio fiat. Et in eodem authent. de consilij. Vbi aperte dicitur, Quem admodum punitur officialis, accipiens pecuniam ab electo ad aliquod officium, ita quoque superior illius officialis si hoc sciens eum non punit. Paria enim sunt, si ipsemet superior illam pecuniam accepit, & si conuenerit officialem inferiorem, qui eam pecuniam accepit, non punit. Ad huius rationem & similitudinem in liubemus. C. de sacrosan. 3. Eccles. Iudices, vel superiores qui non punitur, sed approbant veritas alienationes, hi sicut ipsi alienatores puniuntur, vt & Bald. in l. ij. ff. de noxal. actionibus, per illum textum dicit, quod qui maleficium, quod ex suo officio impedire debet, non impedit sed ad id dissimulat, aut impedire negligit, is habendus est, ac si hoc ipsum maleficium perpetrasset. Sic etiam Præfecto ciuitatis imputanda sunt omnia maleficia, quæ per communitatem ciuitatis committuntur, si sua vigilantia ea ipsa maleficia impedire potuisset, & eadem per negligentiam non impediuit, teste Castrensi, consilio cccxxij. Et videtur is non impedire, aut impedire negligere, qui maleficia puniendã non curat, quia per hoc occasione licentius peccandi omnibus permittit, vt dicunt Doctores ad l. culpa caret. ff. de reg. iur. & D. Antonius capitulum secundum, De præb. & c. ij. de dolo & cont.

Officialis iudicium.

Iudicium Officialis, & iudicium Episcopi, paria sunt. vide supra, Iudicium.

Omne, Totum.

Omne & totum æquipollent. Vide infra, sub tit. totum.

Orphanotropi.

Orphanotropi, & quiuis hospitalarij similes sunt, tutoribus & curatoribus, tam in bonis hospitalium quàm in bonis hospitantium. l. Orphanotropos, & ibi Barto. B. de episc. & cler. & in authentica. de eccles. tit. §. finali, collat. ix. & ibi etiam Barto. & Specula. tit. o. de instrument. edit. §. fin. vers. sunt etiam Orphanotropi. nu. 12. in cle. quia contingit. §. illi etiam. de religio. domib. Possunt etiam Orphanotropi, & hospitalarij quiuis nõ secus quam tutores, vel curatores de hospitalium suorum bonis inuentaria conficere, iuramenta præstare debent, vt horum tutores, suis ordinarijs, seu alijs præfectis vel depu-

Comm. opin. tom. 1.

tatis, quibus ratione honorum hospitalium subfunt, singulis annis de eorundem bonorum administratione rationem reddere, sicuti ipsi tutores rationem tenentur reddere de administratione bonorum Pupillarium, aut curatellarium suarum.

Pactum.

De actione ad pactum. Vide supra, sub titulo, Actio.

Papa.

Papa de aliquo in specie cogitavit, & Papa de aliquo cogitavit in genere paria sunt, quod ita determinat D. Alex. ab Imola in suis consilijs, consilio cxj. nu. 13. lib. vj. quem ibidem videre licebit.

Papalis gratia.

De Papali gratia, & motu proprio. Vide supra, Gratia.

Partialitas.

Partialitas, & realis seditio, idem sunt, sicuti pulchre & late tractauit Nicolaus Boerius in suo tractatu, De seditiosis. vide Ioannem de Neuz. in sua sylvia nuptiali.

Parum.

Parum, Modicum, & nihil ferè æquiparantur. capitulo licet causam, §. quanquam. in verbo, Nulla vel modica. extra de probat. & Institutur. De leg. falcid. in principio, in verbo pro nullo aut minimo. & Balbus in authentica, prætereã, C. vn. de vir & vxor. & Philippus Corneus in suis consilijs, consilio lxij. libro prime, & consilio lxxvij. lib. secundo, & Socinus consilio cvij. & ad hæc bene facit capit. l. cet cau sam. in verbo, nulla vel modica. extra de probat. Et in l. secunda. ff. quod cum eo, æquiparantur: Qui omnino non succedit, & is qui in minima parte succedit. Et pro his facit glossa, in authentico, de instru. men. caute & fide. in §. penultimo. in verbo, Inter quos, &c. quæ dixit, Quod parum scire, & nihil scire æquiparantur, & quod nihil sciantis & parum scientis æqualis est conditio. Sic & precium quod durat momento temporis, non inspicitur, & pro nullo æstimatur, l. precia rerum. §. vltimo. ff. ad falcid. Et sicut citra simoniam beneficium potest alicui donari & conferri, ita etiam modica res pro beneficio data, nullam simoniam causari, aut prætereã potest, capitulo & si quaestiones. ex ra. de simonia. Et capitulo iudices. j. quaestione prima. ideoque dominus Ludouicus Romanus, in singulari suo. cccxxj. incipien. Hodie quidam, &c. ait, Quod statutum prohibens alienare domum, fundum, aut aliquam quantum rem immobilem alienare, aut alicui iuridice tradere, non habet in domicilio, vel parua domuncula, sicut hoc confirmatur per textum, quem idem Romanus dicit esse singularem, in l. Senator. in §. Marcellus. ff. de legatis primo, vbi hoc idem etiam sentit Angelus Baldus quoque in capitulo cum te. de re iudic. dicit, quod officialis pro modico non debet syndicari, ad hoc allegans l. quamuis. ff. de condit. & demonstr. & l. euide. ff. de edil. edict. Pro quo etiam fabric. l. Seio. ff. de in intergrum restitut. & l. omnino. ff. de impens. in rebus dotalib. fact. Et l. res bona fide. ff. de cotrahenda emptione. Et huc quoque facit, quod paruum vulnus, sive leue vulnusculum, non est in consideratione, sive æstimatione ponendum, adeo vt vix pro vulnere sit habendum, vt est textus in l. j. §. proinde. ff. de edil. edict. Quocirca statutum loquens de punitione vulnerantis, id intelligi non debet de leuiter vulnerante, aut de eo qui paruum vulnusculum infligit, seu paruum cutis scissuram facit, teste Baldo. in l. finali. C. de edil. actionib. vbi etiam subdit, quod si statutum dicit, quod syndici teneantur denunciare percussiones sanguinolentas, per id statutum non tenentur denunciare percussiones, vbi est leuis cutis scissura, & allegat d. l. euidentis, & d. §. proinde. Pro quibus etiam facit glossa notabilis, in capitulo cum illorum. in verbo, sanguis. de sentent. excommu. & in clementina ne Romani. §. finali. in verbo, effundendis. extra de elect. & in capitulo placuit. secundo. xvij. distinctione & glossa in capitulo si proponente. De rescriptis in prima glossa in fine. Et facit pro his. l. qui vult. ff. de re iudic. vbi etiam dicitur, quod ad appellationem febris non veniat appellanda leuis fabricula. Et ad horum similitudinem dixit Baldus in l. si quis hoc genus. in fine. C. de Episcop. ac cleric. quod si statutum, vel lex puniat offendentem clericum, id statutum comprehendit solum inferentem grauem & atrocem iniuriam, non autem leuem. De his etiam meminit dominus Hippolitus de Marsilijs, in suis consilijs, consilio lxxx. numeris 11. & 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. & 19. cum sequentibus, vsque ad numerum 10. inclusiue in primo volumine consiliorum criminalium. Et in consilio ciiij. numeris 12. & 13. in ij. vol. consil. criminalium.

Patronus.

Esse patronus, & haberi pro patrono, in quibusdam paria sunt. Ita habet dominus Vdalric. Zasius, in l. in ius vocari §. patronum. ff. de in ius vocand. & ita ibi Bald. textum allegat, & ad communem utilitatem applicat, qui dicit, quod statuta nostra de civibus defendendis loquentia, vel simpliciter loquentia de civibus, etiam complectantur eos, qui habentur pro civibus, etiam si veri civis non existant. Vnde dicit scholares nostros concludi sub hoc statuto, ut habeantur pro civibus: verum hæc intelligenda esse dicit, quantum ad ipsorum commoda id statutum faciat, hoc est, quatenus id pro eis ad communem cum veris civibus defensionem, & patrocinium faciat, non autem quatenus ad quævis publica, communiaque civulium onera æqualiter cum veris civibus ferenda, ligabit. In commo dis enim pro veris civibus habendi sunt, non autem in oneribus, quantumvis verum sit, & idem esse censetur, verè civem esse, & haberi pro civi. Quod autem nos habemur pro civibus, ac si verè civis essemus, est in sine privilegium nostrum juris communis, vt diffusè tractat Bald. in vulgata authentica, Habita. C. ne filius pro patre. Quamvis autem inter se paria esse diximus. Esse verè civem, & haberi pro civi multum tamen inter se differunt, Esse nobilem, & haberi pro nobili: differunt enim non secus, quam genuinum germanam & fictitium, vt eleganter id explicavit D. Bartolom. Soci. in consilio j. per totum.

Pecunia.

Pecuniam accipere, & obligatione liberari, in iure paria sunt: sed per accidens potius, & obliquo quodam modo. Nam simpliciter loquendo, Numerare pecuniam, & obligatione liberari, apertius dicenda sunt paria. Sed quia is qui aliqua obligatione (quæ est æ alienum) liberatur, si solvat quodammodo eius obligationis (qua obunctus fuerat) lucrum facere, eiusdemque precium quadantenus accipere videtur, idem & ex hac consideratione hic dicimus. Pecuniam accipere & obligatione liberari in iure esse similia. Vel clarius. Pecunia accipit, qui ab obligatione se liberat. l. si quis obligatione. ff. de reg. iur. Et ibi Philip. Dec. Et est gl. in l. Qui etiam ff. de calum. Cum his quoque congruit tex. in ca. Venies. j. extra de re. iud. Vbi dicitur, quod si monia etiam committatur in datione, Et idem habetur in cap. Talia. vij. q. iij. Et ad hunc modum etiam paria esse dicimus, dare & remittere, vt habetur apud eundem textum, in l. si fundum §. Titio fundum. ff. de legatis j. & in l. si mulier. ff. de condi. ob. causam. notat Bartol. per illum textum, in l. Peculium. j. in prin. ff. de pecul.

Pecunia, & Anima.

Pecunias tam vsu, quam sui abusu alij æquiparant animæ, alij eadem cum amore parem faciunt, aut potius eundem superare contenti sunt. Verum hæc comparatio (quamquam ipsa non omnino ad simile iudicium pertineat) alius hic mihi tamen perquirenda videtur. nempe vt pernoscat quæ sit pecuniæ etymologia, quomodo, & quot modis in iure accipiat, & postremo quis ipsius sit vsus, vis, & abusus. Pro quibus primò notandum est, pecuniam cum ab ipsa derivato peculio non tam dictam, quam ductam esse à pecubus, sic vt pecunia dicatur quasi pecunia substantia, & que ferè tribus modis, vt pote quæ verè erat, pecora substantia, aut quæ ex pecorum permutatione constabat, aut quæ pecorum imaginem ac figuram referebat. Pro primo sciendum est præcis illis seculis (quando agricultura vrbica vita habebatur prior, & nobilior, & quando vrbes vix dum existerant) pecuniam acceptam fuisse pro ipsa pecuniæ substantia. Quicquid enim olim maiores nostri possederant, id ferè omne in pecoribus, in agris, siue locis consistebat, quod patet ex Bibliis, in quibus omnes Job, Abraham, Isaac, & Jacob divitiarum connumerantur in pecoribus, & agrorum siue locorum possessionibus. Et habiti dictique sunt tunc locupletes, qui plurima agrorum loca cum pecorum multitudine possederant. Vide Panormit. in Rubr. de pecu. cleric. Vide etiam Cardinalem in clementina, Exiui de paradiso, cum similibus locis vulgatis. Sic & apud Græcos tunc, inclitissimus quisque pastor erat. Atque hinc ipsorum alios polyornas, alios polymelas, alios polyduras appellabant, nempe eos qui multos agnos, oves, aut boues possidebant. Posteriori vero seculis pecunia accepta est, & vitata bifariam, scilicet generaliter & specialiter. Generaliter pro quacunque rerum possessione, quæ appellatione pecuniæ veniunt. l. Secunda, & ibi Bald. C. de constitu. pecu. Idem confirmat diuus August. in lib. de doctr. Christi. asserens quod quicquid homines in terris possident, quorumque sunt domini, siue ea sint servi, siue vasa, agri, arbores, pecudes, aut quicquid horum est simile, id omne ipsi pecunia habebatur. Idem habetur in c. Toram. j. q. iij. Bart. in l. Prim. §. An potest. ff. de constitu. pec. & in l. qui quis. ff. de lega. iij. ad hunc quoque modum, Pecunia generaliter olim accipi solet in testatoribus (dum testamenta proferebant) pro omni re quæ consistebat in pondere, vel mensura,

vti habetur in l. Talis. ff. de leg. j. & ibi Bar. Specialiter verò & strictè, secundum consuetum loquendi modum, tum etiam in testatoribus accipitur, tantum pro nummo, siue pro denario, teste Bart. ibidem. Et in l. j. ff. Ad Macedo. Et sicut pecunia accipitur pro denario, sic quoque denarius accipitur pro pecunia, vt habet textus in d. Clementina, Exiui de Paradiso. Vbi Denarius pro pecunia exponitur. Et simul hoc additur, quod quavis denarius, & pecunia inter se differant (quia denarius erat qui pro decem nummis olim computabatur, pecunia verò erat quod de pecorum substantia provenerat) tamè hodie communiter pro eodem accipiuntur, & ideo ibidem exponit in textu conunctionem (vel) expositivè, pro id est, hoc modo. Denarios, vel pecuniam, hoc est, pecuniam. Vbi quoque notandum denariorum voce contineri & accipi omnem monetam, siue pecuniam, tam parvam, quam magnam, tam argenteam, aut æream, quam auream. De hac quoque generali, ac stricta pecuniæ acceptione, vide gl. super verbo, Pecunia. in l. j. C. de constitu. pecu. Et iura quæ in d. glo. allegantur. Vide etiam gl. in l. secunda. ff. Si cer. per. In qua glossa interim hoc notandum est, quod ea pecuniæ stricta acceptio etiam locum habeat in scriptis, quod singulariter notandum esse cenet Inno. in cap. sedes. de rescrip. Idque pro singulari etiam notandum esse iuber Lud. Rom. in suis singularibus, singulari ccix. Secundo dicta fuit olim pecunia, siue pecunia substantia, omnis res quæ ex pecorum permutationibus conquirebatur, secundum quam acceptionem pecunia vocabulo censetur quicquid homines olim in terris sibi possederant, luxuria allegationem D. August. & Bartoli. iam paulò ante præmissam. Vt enim mortales olim sibi mutuo in rebus necessariis commodarent, omnino necesse habebant pecora, aliaque res rebus commutare. Ad quam commoditatem posterior ætas magis industria, nummorum (quos pecuniam vocabant) usum excogitavit. Vnde tertio pecunia siue pecunia tunc dicta fuit nummus coriaceus, nempe qui ex pecorum corio confectus, ad valorem certi pretij constituebatur. Vide Lucam de Penna. in linter. de conueni. sic. debito. lib. x. C. vel pecunia dicebatur nummus æreus, quem Saturnus postea invenit, cuique tum pecudis cuiuspiam notâ ad certum valorem impressit eiusque usum populo ad necessaria rerum commutationem designavit. Huiusmodi nummos cum certa bouis, aut bubuli capitis nota postea magis affabre excudi curavit Rom. Rex Servius Tullius. Quin & Theseus quoque apud Græcos nummos suos bouis nota insigniuit, vt vel hac numerorum nota Atticos suos ad promptiorem agriculturam excitando prouocaret. Vnde Decabium, hæcatombium tunc nummum appellabant, qui decem aut centum nummorum valore constabat, nempe qui cum bouis effigie decem aut centum numos, aut aliud simile expressum precium designabat, quale precium in Hispanicis hodie realibus expressum esse cernimus. Qui de his plura, eaque certiora desiderabit, is legat Orationem Philipp. Beroaldi habitam ante enarrationem carminis Georgici, atque Caij Suetonij Tranquilli in qua oratione inclitæ rei rusticæ laudem doctissimè explicavit. Ceterum quamvis Eutrop. lib. j. facie j. & plures alij asserant nummorum inuentores primùm fuisse Saturnum, idem tamen Eutrop. lib. ij. c. iij. ait postea à Rom. nummos argenteos in vrbe excogitatos, & figuratos fuisse anno ab vrbe condita ccccxxvij. Marco Emilio, & Paulo Servio Fulvio consulis, nempe post magnam Afrorū classem à Rom. navali prælio captam. Pro his item certiora comperties apud D. Alber. de Rosâ. in Dictionario suo, in litera, Moneta. Et ibi in additionibus Speculatoris in suo aureo repertorio, de sum. exp. & Dec. parlam. Delphin. q. ccccxj. Et in Dec. ccccxij. Et apud D. Nicol. Boerium in addit. ad Io. Muntaig. in tractatu de autoritate & præminenti. sacri magistr. cōci. Et apud eundem in addit. ad Dynū in Regula in obsecris, in additione prima, Porro quod eodem loco dicitur tri ginta illos argenteos Iudæ ob Christi servatoris nostri traditionem numeratos, fuisse illos eosdem quos Thare pater Abraham æretitionem Nioi filij Beli, & Niniutarū regis fabricauerat, quique per multorum manus pervenissent in Pontificū Iudæorum corbonâ, mihi cerè nimis fabulosum, & authoritate cassum videtur, vt id hoc loco explicare cōtra D. Alb. de Ros. pigeat. Quocirca hoc incerto omisso ad pecuniæ usum, & abusum explicandum pergo. Usus itaque pecuniæ, quis, & quantus sit, quavis experientia verius quam scripto aut Poetarum testimoniis cognoscamus, ipsius tamen vsus potissimum Principibus ad bella gerenda est pernecessarius, vt eam suis elargiantur militibus. Nulli enim milites vnquâ de suo, aut ex propriis militare debuerunt, per iura vulgaria. Non decet, vt alicui militum suum damnosum sit officium, ca. Cum non deceat, de elect. in sexto §. Itē in criminali. l. ij. q. iij. ca. Statut. in fin. de rescrip. lib. vj. l. Servus communis. ff. de furt. & hunc quidam. C. de administ. tut. & Cura. Atque hoc iam dicitur militū officium quod non decet esse militibus danosum, intelligendū est, et de publico quam de privato, sicuti exponit D. Io. And. in Nuova. Et D. Domin. de S. Gemignano ibid. Miles pariter vt alius quilibet, pecunias, & præmij spe certat. Et D. Bal. in preclud. tit. de iudicis. Si miles viderit se digno præmio priuatum, is mox omnia depopulari pergit. Quod & D. Robertus Gaguinns, in Chronica Caroli Francorum Regis sexti, facie. ij. aperte narrat, de militibus, quibus

per regem de stipendio militari non satisfactum fuerat. Queris (inquit) compositio regni primoribus, cum stipendia militibus nulla soluerentur, tum non secus quam hostes, prædis, præpitiisque populi milites vexabant, quam ob rem agricolæ rura vicisque desertentes, in oppida, arcesque fortunas suas conferebant, &c. Quocirca non temere vulgo dicitur pecuniam esse neruum belli, ut ipsa potius iuxta primam hanc nostram æquiparationem dicenda sit esse anima belli, nempe per quam milites strenuè animentur, per quâ necessaria quæque tum victualia, tum bellorum munimenta suo congruo tempore, & loco expediuntur, & per quâ tota belli militia quodammodo vivit, & triumphat adeo, ut sine ipsa vniuersa militaris turma profluet, & coincidat, soluat, & pereat. Quin ut in militia, ita & in reliquis virg nostræ vrbibus, & cõtractibus conspicimus pecuniam tam esse necessariam, ut sine ea plerique tanquam exanimis, & veluti se minui plateatim incedant: pecuniosi verò animosi, ac viuaciores vbique sese ostentent. Corde sine pecunia (ut nunc sunt abusus, & mores hominum) nihil efficitur, ut nec corpus quicquid sine anima efficere potest. Verissimè itaque dixit Horatius: Regina pecunia donat & genus & formâ, &c. Itè ille: Sine re (id est pecunia) nullus eris. Hinc quoque Lucas de penna, in l. Domini, de agricol. & cens. lib. xj. C. Ille enim cui nulla sunt pecunia, omni videtur deslitutus auxilio, & contra: quisquis pecuniam habet, is omnia habere censetur. Vide Bar. in l. Cogi. ff. Ad Trebell. in l. Talis, in principio, ff. de leg. j. Et Bald. in l. Si iuis C. de ope. liber. dicit pecuniam vitam esse hominis, per notata in l. Aduocati. Et ibi per bonam glossam, super verbo, Vitam C. de aduocati. diuers. iud. Panormitanus, quoque per illam l. Aduocati, iuncta glossa sua in cap. Cum oportet, de accusacionibus, dicit bona isthæc temporalia esse vitam hominis. Quod enim corpori ad operationes suas est anima, hoc ipsi ad res quâslibet gerendas mortalibus est pecunia. Et D. Ba. in l. Recepticia, C. de cõsti. pec. dicit etiam, quod quisquis pecuniam habet, is rem omnem quam cupit habere censetur, vbi, & subnectit pecuniam optimum esse futuræ necessitatis fiduciosorem. D. item Ambrosius de pecuniæ abusu loquens lib. officiorum l. cxxj. hoc pecuniæ tribuit, quod pecuniam possessorum (sed corruptè potius quam verè) honore afficiat. Hæc malam inquit iam dudum humanis influxit mentibus, ut pecunia honori sit, utque soli diuites admiratione digni habeantur. Nam hodie vix alius vllus quam diuites, honore dignus esse putatur. Alanus quoque hanc humanæ naturæ corruptionem obseruans hæc fere verbis conqueritur: Si quis inquit pecunia tanquam loti, is argenteis armatur, is Tulliani torrentis imperum non incutit, is Hæctor si incursum nec fulgura, nec impetus formidat, neque ad virtutis Herculeæ robur trepidat, neque per versipellis Vlyssis altitias quos vilipendit decipitur. Tantam enim vim, atque efficaciam nunc apud mortales obtinet pecunia, ut præ ipsâ Dialectica cernatur muta, utque Rhetoricæ subtilis facundia languescat, vbi perorare cœperit numerorum pluralitas. Quin & si in autem iudiciis inquit aut aduocati tinnit, susurreque pecunia, mox obsurdescit Orpheæ lyra. Amphionis carmen, Virgilianaque musa pecuniæ voce suffocantur. Quis plura? Vbi pecunia loquitur Tullia in eloquij tuba raucefcit. Vbi nummus militat, Hæctoræ militiæ cõpescuntur fulgura. Vbi cunq; pugnat pecunia, illic virtus expugnat Hercules. In summa: Nummus vincit, nummus regnat, nummus imperat vniuersis, adeo ut frustra olim Virgilius cecinisse videatur cum Amorem extollendo diceret: Omnia vincit amor istud enim diæum retrahens pecunia, mox Virgilio his verbis occinuit.

Non amor amplius hic sed ego ipsa pecunia, vincam.

Quod & multis seculis ante quoque notatum fuerat ab Ecclesiaste c. x. cum diceret: Pecuniæ obediunt omnia. Sed hæc pecuniæ vis quæ nunc omnium criminum mater est, ca. H. igitur. xxij. distinct. quæque veram Iustitiam strangulat, ca. Si recte, & c. Qui pauper est. xj. q. ij. non tam ex sua natura quam ex abusu & ex præpostero corruptoque hominum iudicio nascitur. Nihilominus quum tam quotidianis experimentis, quam certis auctoritatibus perdiscamus pecuniam tanti fieri, tam esse necessariam, sui que tum vltum abusu tanta molitur rerum gerendarum anima merito esse dicatur, profe etò ille cui odoro, doctoque cane venatus est, quisquis pecuniarum thesauros in suos casses retinuit. De quo cane D. Florianus, in l. Statua. ff. de vsu fructu sic loquitur. Pecunia inuenta per canem, ad inueniendû pecunias latentes doctum, ea ad dominum canis pertinet. De eodẽ cane etiam loquitur Bertachinus in suo repletorio, super verbo, Pecunia, ver. liij. Hic canis inquit si hodie haberi possit, is re veta & merito i pluris fieret quibusuis aliis canibus, quos venatores ad aucupia, aut ad peruestigandas feras, perdices, aut cornuices multis studiis perdoce conlucuerit. Cæterû quâquâ hic multa de pecunia locuti sumus, nolim tamè ob id mihi caluniam de pecuniarum auiditate strui. Nâ quâuis dicitur quod nihil boni de eo præsumitur, q. semp. & crebrò de pecunia loquitur, teste Luca de Penna, in l. vnica, ritu. de præscriptio. li. xj. C. quod & confirmat text. in cap. Si capis, ver. quem senlerit. xvj. q. j. nolim tamen id mihi impingi temere, quum hic de pecunia non locutus sim tanquam pecuniarum avaritia captus, aut quasi ex pecuniarum cu-

piditatis abundantia os meum locutum fuisset ad quod prædicta auctoritates respexisse puto, sed tantum, ut cum animi dolore demonstrarem quantum in rebus mortalium ipsa pecunia valeat: unde & quis ipsius fuerit vsus, quis abusus, & quod duplex ipsius in iure fuerit acceptio, de quibus hic dicta nunc sufficiunt.

Persona, Fama.

Personam conseruat qui famam personæ conseruat, hæc enim in iure æquiparatur. l. Iusta. ff. de manu. vindic. Vnde quia honor & fama cuiuslibet pecuniario commodo præferuntur. l. Iulianus. ff. Si quis omis. cauf. te. ca. C. in l. j. C. vnde vi. Non videtur esse aliud cui dignius fama integritatem æquiparare possumus, quam ipsi personæ, aut vitæ personæ, quæ aliquando mallet vitam perdere, quam famam æturam facere. De hac itaque fama præstantia & ipse quoque memini in mea praxi rerum criminalium recognita, ca. lxxix. de necessaria proprii honoris defensione, nu. 5. vide etiam supra, Honor.

Persona læsa.

Istud contra personam meam committitur, & istud contra consanguineos meos committitur, paria æstimantur. l. lex Cornelia, in principio. Ybi Barr. ff. de iniuriis. Et idem in l. ij. §. Si tutor inimicus, ff. de suspect. tutor. Et hinc est, quod ait Gulielmus Benedictus in iij. part. re. peritionis ca. Raynurius, ibi. Qui cum alia matrem in iure contraheret, nu. xcix. extra de testament. parem esse metum qui infligitur contra me, & qui infligitur contra amicum, ac consanguineum meum. l. isti qui dem. ff. quod met. cauf.

Pestis.

Pestis æquiparatur hostilitati. Rut. in c. Cum dilecti. C. de dol. & cõtu. Et tempus guerræ vigentis inter homines, & tempus mortalitatis seu pestis æquiparantur: cum tunc censetur bellum inter Deum & homines, ut notat Barto. in l. Naturaliter. ff. de vlucap. Et Canonice in capitulo. Ex transmissa, id præscriptio. Videtur idem seruandum in vno, quod in alio argumento, l. Illud. ff. ad l. Aquil. cum vulgaribus. Adde Baldum in lege. finali. C. de testament. vbi tenet quod si testamentum fiat tempore pestis, quo tempore non possunt testes faciliter haberi, valet testamentum cum minore numero septem testium, propter necessitatem, argumento d. l. si. pro his etiam factis l. casus. C. de testa. vbi propter necessitatem aliquid relaxatur de solemnitate, inducendo illam: prout eam inducit D. in l. in prælle l. si. C. de testa. item facit: quia propter imminentiã pestis receditur à iure communi. l. de arate, iuncta l. præcedenti. cum ibi notatis. ff. ad Trebellia. ca. ad supplicationem: cum ibi notatis per glossam, de renu. ciat. & c. cum dilecti. de dolo & cõtu. Itè facit illud vulgatum: quia necessitas non habet legem, nec subiacer legi. ca. quod non est licitum, & ibi glossa bona, de regul. iur. & l. j. & ibi Bal. C. de operis libert. Itè facit: quod necessitas facit probabile illud, quod aliis non esset probabile, ut dicit Bal. in l. Si testamentum. C. de testa. Pro his facit etiam illa communis theoricæ Doctorum, quæ habet. Quod vbi aliquid etiam pro forma & solemnitate actus requiritur, tamen propter casum necessitatis valet actus, gestus non seruata illa solemnitate, vnde videmus: Quod licet pro solemnitate sententiæ requiratur, quod ferat iudice se dente in loco maiorum, & aliter lata non valet, l. si vj. p. onis, ij. C. quomodo & quando iud. & l. penul. ff. de iustitia & iure, tamen alibi lata metu pericali vitæ, tempore guerræ seu belli aut pestis siue mortalitatis, puta super turri, valet & tenet, ut est glossa ordinaria, in l. j. & ibi Bal. & Docto. C. de senten. ex breui. recitan. & idem tener glo. in c. fin. in verbo, Sedendo. de re iudica. lib. vj. Præterea his seruit decisio Ang. in §. quod autem, in authentico, de non alienan. col. la. j. per illum tex. in verbo, aut etiam vno, si vnum solûm ciuitas habeat vbi determinat, quod stante statuto, quod nullus contractus minorum vel mulierum valeat, nisi interueniant duo notarii: tamen si tempore pestis, aut guerræ seu belli non posset haberi nisi vnus notarius, valet illo solo interueniente, & decisio eiusdem Ang. in l. si vacatia C. de bon. vacan. lib. x. vbi determinat: Quod si sit statutum in ciuitate, quod non possit fieri testamentum, nisi scribatur per notarium matriculatum, si tempore pestis non repertiat aliquis notarius matriculatus, poterit fieri testamentum per alium notarium non matriculatum. His etiam seruit: quia in dubiis opinionibus tenenda est illa, quæ fauet testamenti. l. si pars. ff. de inoffic. testa. & c. si. de re iudica. quia causa conseruationis testamenti concernit publicam vtilitatẽ, vel negare. ff. quemadmo. testa. aper. Videre latius per D. Nicolaum Eucardi à Middelburgo in suis responsis, siue consil. l. xj.

Petere.

Petere, sed non impetrare, in iure par est cum non petere. l. ij. & iij. C. de in ius vocan. Et ad hæc facit text. in Clementi. Va. ca. de testam. vi.

vbi etiam dicitur, quod non sufficiat petiuisse licentiam, nisi eade[m] fuisset obtentia.

Pietatis causa.

Pietatis causa, par est cum causa dotis. Vide supra, Dos.

Pignus.

Pignus & fideiussio æquo iure procedunt. l. fideiussor. §. vltim. vbi hoc notat Angel. ff. de constituta pecu. Et D. Andreas Tiraquellus, de legibus connubial. & iure maritali. gl. iij. in tex. *Contracter. charta cxlvii. nu. 102.* Vide supra, fideiussio.

Pirata.

Pirata æquiparantur hostibus fidei. Vide supra, sub verbo, Hostes.

Possessio secundi beneficii.

Habet possessionem secundi beneficii, & per eum stat, quominus secundi beneficii possessionem habeat, paria sunt. c. Licet Episcopus, & ibi Petr. de Anchara, notat. nu. r. de præben. & dignitatib. lib. vj. Idem enim iudicatur de eo quod est in potentia, quod de eo quod est in actu. vt c. si. De restit. spolia. Et l. Labeo. ff. de statu liber. Multa enim sunt quæ non ad actum, sed ad aptitudinem solimodo referuntur, vt c. Maiores. §. Cæterum, De baptis.

Pronunciare vti possidebatis.

Vt

Possessio, vt prius.

Pronunciare vti possidebatis & iubere restitui possessionem talẽ, qualem habebatis ante litem contestatam, paria sunt. Glossa in vltima sui parte, in verbo, Ex testamento. in l. ait prætor. §. si iudex. ff. de re iudica. quam glossam reputat singularem ibidem Baldus, quam tamen glossam intellige secundum Barto. & alios, quado in aliqua parte actorum probatorum apparebat, qualem possessionem ante habuerat, vt est in c. Pisani, quod est c. finale. De restit. spolia. Extra hunc verò casum fecus obseruatur, vt habet glossa in cap. licet causam, in verbo, Ita possideatis, de probat. Et Bart. in l. prima. per glossam ibi in verbo, Prohibeat, & in l. si duo, in principio, ff. vti possideatis.

Possessio per se, aut per alium.

Suo corpore possidere, & possidere corpore alieno, paria sunt. vt l. quod meo. ff. de acquir. possessio. Et hoc est generale, & regulare, in quocunque alieno nomine possidente, siue sit seruus, siue filius familiaris, siue extraneus, vt l. generaliter, & l. §. item acquirimus, cū seq. ff. de acquir. possessio. Et quod habetur in l. quædam mulier. ff. de rei vendica. Et in l. qui vniuersas. §. quod per colonum. Et l. quantum. §. si conductor. ff. de acquir. possessio. cum similibus. Sic etiã in eodem modis retinetur possessio seruitutis, vt in l. v. si retinetur. ff. que admodum serui. amitt. his sese confirmavit Ioan. Petrus de Ferrariis, in sua vtilissima practica, in forma c. Actor. in gl. per se seu alios, nu. 1. ad quem per oçium confugere licebit.

Possessio iniqua.

Possessionem habere iniustam, & possessionem habere nullam, in iure paria sunt. l. iij. §. ait Prætor. ff. de iur. actuque priua. argumet. c. inter corporalia. §. sed neque, extra de tranla. Episcopi. Atque ideo iniustam possessionem non tueretur prætor. l. cum sponsus. §. si res. ff. de publicia, in rem actio. Huc quoque facit quod notatur in cap. quia cognouimus. x. questio. iij. & c. iam nunc. xxvij. questio. j. & Henric. Boic in ca. peruenit. de censibus. & cap. ad decimas. de restitutio. spoliato. in vj. ita quoque tenet D. Franciscus, Mingon super consuetud. duca. Andeganen, in titulo, *De la punition des crimes*, articulo clxxvj. numero 5. hæc paria velim omnibus Christianis esse persuasissima, potissimum illis qui scienter & violenter aliena possident, imo & ea que optimo iure ad alios pertinere certo norunt. Hæc enim quia, ab ipsis excepta, aut occupata non sunt, sed quia à suis maioribus ad ipsos deriuata esse dicunt, an per fas, an per nefas ab ipsis ea conquesta sint, nihil curant, ideoque de eorundem restitutione, ne per somnium quidẽ etiã cogitant, prætextes (vt dixi) ad se per iustam ac veram hereditatem ea bona esse deriuata, non cu-

rantes quomodo patres, aut aui ea occuparint. Ipsi (inquiunt) viderint, ego me à culpa per hereditatem libero. Sed an per hoc ab iniqua possessione sint futuri liberi coram Deo, iudicabit Deus omnium iudex veracissimus.

Possessio violenta.

Possessio violenta, & possessio clandestina secundum nonnullos & quipollent. Atque hinc est quod sicut non licet habenti violentam possessionem excipere de dominio, ita nec licet excipere habenti possessionem clandestinam. l. §. j. ff. quod vi aut clam. Et l. eum qui fugituum. ff. ad l. Flauiam. de Plagia. licet fecus videatur sentire Dinus in regula: qui ad agendum admittitur, est ad excipiendum multò magis admittendus.

Possessionem amittere.

Possessionem amittere, & amittere actionem competentem ad possessionem recuperandam, paria sunt. per l. qui actionem. ff. de regul. iur. Et idem probatur ex notatis per glossam in l. fina. C. vnde vi. in versu. quod non suum est, vt notatur per Barto. in l. Gallus. §. videntum, in fine. ff. de liber. & posthu. Et D. Carolus Ruinus in suis consiliis, consilio clx. incip. præmittendum est, nu. 14. primò volumine consiliorum.

Posthumus.

Posthumus nascitur mortuus, & posthumus iam iam certo certus est moriturus, paria sunt. Ita tenet D. Hippo. de Marfilis, in suis consiliis crimina lib. consilio x. nu. 36. j. vol. consiliorum, quia vt inquit talis posthumus non rumpit testamentum. Atque hinc casum dicit fuisse de facto Bononia ita iudicatum, Ideoque hoc dictum pro notabili refert, & sequitur D. Felin. in c. Sicut ex tua, circa finem, extra de homicid. Et pro eo facit etiam quod dixit Paulus de Leaza. in Clem. Pastoralis, de re iudica. vbi dixit, quod paria sunt: Aliquem esse iam condemnatum, & esse proximè cõdennandum, etiã refert & sequitur D. Fel. in c. fin. in principio, extra de iudic. Item pro istis optime facit, quod ille qui est lethaliter vulneratus, iam habeatur pro mortuo, secundum Bal. in l. j. C. de nudi. Vbi etiam dicit, quod si quispiam alterum lethaliter vulnerasset bono die Veneris, aut in die Pasche, sic vt ex eo vulnere post aliquot dies mors sequeretur, profectò ob illud homicidium acque grauiter vulnerans puniendus esset, ac si is lethaliter læsus eo dem die Veneris aut Pasche statim ex eodem vulnere expirasset, nempe propter diei religiosam obseruantiam aggravantem, quo die lethalè vulnus infectum fuerat. Reliqua huic materie conuenientia videte apud D. Hippoly. loco supra allegato.

Postulare.

Postulare, & Aduocare: Postulantes, & Aduocati in iure dicuntur esse pares. l. j. §. Postulare. ff. de postulando. Huic accedit Canon. infames. versic. Est autem postulare. iij. q. vj. qui canon, prædictis Gregorij nouam constitutionem subiungit in canone, cum sacerdotis, extra de postulan. De his etiam ipse memini in meo pupillarum patrocino, titulo de tutorum & curatorum munere, c. ij. nu. 1. in prostrema editione. Cætera repete superius, Aduocatus.

Postulare sine impetratione.

Non postulare, & postulare, sed non impetrare, in iure æquiparatur, sed si hac lege. §. prætor ait. ff. de in ius vocando.

Potentia ante actum.

Potentia antequam deducatur in actum, æquiparatur conditioni. Bal. con. cv. incip. Laudare, ver. Sed quicquid. lib. ij. Vnde interim nõ nascitur obligatio l. j. in fine. ff. de conditionib. & demonstrat. Et l. interdum. ff. de verb. obli. Et l. Azethusa, ff. de sta. hom. Sic à simili, licet sponsalia non ob aliud fiant, quàm vt postea ipsum matrimonium perficiatur: dicuntur enim sponsalia, quasi spes matrimonij, quæ in sponsione consistit l. si vxor. ff. de adult. nondum tamen consummatum matrimonium dicuntur, Præerea licet sponsa ad id sit destinata, deuotaque, vt vxor statim fiat, suoque tradatur marito, nondum tamen vxor est, nec matrimonium consummauit Nam, vt inter oçia & offam multa intercideret solent, ita quoque multa intercideret possunt ne desponsata vxor fiat, matrimoniumque perficiat: scilicet, aut matrimum nõ cũ alio prius contractu, aut mors alterius: scilicet, aut spõs, vt sponsa: aut alia impedimenta penè infinita, quæ subinde non tantum matrimonium contrahendum prohibent, verum etiam sæpe numero contractum dirimunt.

Preces.

¶ Preces & precii equiparatur. Quia vt dici solet carissimè constat quod precib⁹ e⁹ n⁹ p⁹ est. Quisq^{ue} s^u enim precariò aliquid cōseq^{ue} debet, is illud satis magno precio emisse credendus est, vti confirmat Apuleius, lib. ij. Floridoti, car. ij. Et Seneca epistola xlviij. incip. Libenter. Et Egid. de regim⁹. princip. lib. j. parte ij. capit. xxij. Et Cornelianus in proemio suorum prouerbiorum circa finem. Et Erasmus in suis Chlidibus j. parte prouerbiorum cccvij. ibi. Emere malo quam rogare. Et Aesopus Emptum longa prece forte magistrum. Refert idem Barbat. in c. Cum dilecta, de rescript. Vnde & tritum hoc carmen.

Gratus est domum quod nulus ante preces.

Glossa in cap. Et si quotiens, versic. Non petenti. De simonia. Atque hinc etiam est, quod dicimus: Quod is, qui per longas assidueque preces beneficium solummodo consequitur, plerumque simoniam committat. Sed hæc certiora verioraque eueniunt, in precibus superiorum, quas Adrianus Papa ob dignitatis, atque praelaturæ auctoritatē vocat preces armatas, in quod libetis, quæstio. ix. capitul. Quod ad secundum, littera o. Plura quoque de his meminit Io. Neui-za. in sua sylua nuptial. lib. iij.

Prædicare, Sacrificare

Prædicare & sacrificare parificatur. c. Presbyteros qui. 50. distinct. Sed infamis à sacrificando repellitur. Nam indigno sancta committitur non veniunt. c. Si quis verò non obediat. xj. q. ij. Ad idem c. j. xxv. distinct. Ergo & à prædicando seu docendo. Proferens enim memorandi criminis labem non habet lucidam magistris dignitatem. c. Sa cerdotibus, in fine. lxj. distinct. Cuius etiã vita despiciunt, necesse est, vt eius prædicatio contemnatur. §. Idem testatur, in fine. iij. q. vij. Vt de glossam in verbo. Officia, super art. x. tertij tract. Io. de Terra rubra contra rebelles suorum regum.

Prælatu, & Vsfufruuaris.

Prælatu, & Rector Ecclesiæ comparantur vsufruuaris. Vt colli git D. Vdalt. Zaf. in l. hoc edicto. §. Vsfufruuaris, num. 8. ff. de oper. no. nuncia. Sed istud hoc loco notandum est, quod ibidem addit. & dicit, quod prælatu, & rector Ecclesiæ, possunt nunciare noui opus, & agere nomine Ecclesiæ, idque cum expensis Ecclesiæ. Ita tenet Bar to. in l. In provinciali, in fine. ff. eodem, de oper. no. nuncia, & allegat Inno. in c. Conquerente, de offic. ord. c. Præsentium, de testib. lib. vj. & c. Abbate sanc. de re iudic. Dixi nomine Ecclesiæ, quia nomine suo cū expensis Ecclesiæ non possunt nunciare nouum opus, vel agere, nisi res illæ principaliter concerneret factum, vel officium Rectoris, vel Prælati, quod nunc mediatur etiam totam Ecclesiam concerneret, si membrum Ecclesiæ cōcerneret. Verum hic oriri posset quæstio, Quibus expensis nunciabit vsufruuaris? In qua quæstione vtendū est hæc distinctio: Quod si sint impensas exiguas, tūc vsufruuaris ad eas expensas ferèdas teneretur. Si verò esset lis magna, & sumptus enormes, tunc dominus proprietatis pateretur expensas. l. Hactenus, in fine, cum l. seq. ff. de vsufru. Er vt tutor sit ab immenso damno, vsufruuaris poterit à domino petere expensas, aut de expensis certificare velle, antequam litem ingrediatur. l. Si vero non remunerandi. §. si. ff. Mandati. Et latius per dominum Vdalt. Zaf. loco supra allegato, quem videte. Vide etiam infra, Rector.

Prælatu, Vsfufruuaris, Vsfuuaris.

Prælatu secundum quosdam in fructibus immaturis, & nondum collectis equiparatur vsuuario: secundum quosdam verò vsufruuaris. Horum autem opinio, qui prælatu cum vsufruuaris comparat firmatur per glossam ca. duo sunt genera. xij. q. j. glossa similis in c. cum eses, de testam. glossa in c. præsentem, de offic. ordina. in antiquis. Illorum verò opinio melior est & sanior, qua prælatu equiparatur vsuuario, & non vsufruuaris, Nam sicut vsuuaris viu it, & alicur ex vsu fructuum, ita, & prælatu ex solis Abbatiæ vel ecclesiæ fructibus, & bonis alijs viuere, & vestiri solummodo debet, vt habetur & firmatur per glossam solemnem, in c. quia nos, extra de testam. glossam in c. vltimo, de pignoriibus, vide de hac distinctio ne etiam late Panor. in repetit. c. cum eses, extra de testam. quo circa si prælatu moriatur fructibus immaturis, is eisdem non suos facit, sed eisdem successori relinquit.

Præsentem esse,

Præsentem esse, sed cum difficultate posse adiri, & non præsentem

esse, paria sunt. Ita Bartolus in l. In contractibus, nu. 14. C. de non numerata pecunia, vide supra, A. de esse.

Præter.

Præter & contra, vel Citra, vel Siue equiparantur, præsertim vbi aliquid pro forma datum est gl. in verbo præter, in c. si cui, de elect. in vj. Abbas in c. causam quæ, nu. 7. extra de senten. & re iudica. Sic quoque dicimus: præter bonū & æquū, præter bonos mores, præter a nimi sētentiã præter meritū &c. id est contra bonum & æquum, animi sētentiã meritum, contraque bonos mores, &c. Sed ista grammaticis relinquo.

Princeps, & Senatus.

Princeps, & Senatus parificantur. Vt liatus infra breuitatis causa videre poteritis, sub c. Senatus, &c.

Princeps, & Fluminum impetus.

Prinipes, vel Principis animus, cum Fluminum, vel marium impetu comparandus est. Nam sicut Fluminum, vel mariū impetuosi impetus, exundationes & violentæ diuisiones, sæpe tota dominia nobis eripiunt. Et contra, sicut Nilus sua debita inundatione adiacentes agros rigando fecundat, & quasi dominia tribuit, ita quoque iudices, ac principes, dominia, agros, possessiones, aut priuilegia donant, & eripiunt. §. quod si naturalis, iuncta glo. in verbo incipit, de rerum diuis. & l. ergo. §. Alluuio, ff. eod. de rerum diuis.

Priuilegium, Consuetudo vetustissima.

Priuilegiū & cōsuetudo vetustissima, paribus passibus ambulante. Teste Oldra. in suis cōsiliis, cōsi. clxxij. vt ita quod per priuilegium cōcedi possit, hoc & consuetudine introduci, l. j. §. fin. l. in summa. §. item Varus, de aqua plu. arc. l. hoc iure. §. Ductus, de acq. quoti. & æsti. l. vsu aquæ. C. de aquæ ductu, l. fina. C. de v. rei pri. lib. x. ca. noui. ibi Inno. de iudic. Et idem Oldra. in suis cōsiliis, cōsi. clxxij. vbi dicit. Cōsuetudine præscripta ius introduci, per quod vni tantundem queratur contra quemcunque, quantum alij: & hoc esse proprium consuetudini, vt vniformiter omnibus queratur prout fortuna dederit. Et pro hoc etiam Bal. consultit in suis cōsiliis consilio xlix. incip. in facto Abbatis iij. par. Vbi dicit standū esse tali consuetudini sicut priuilegio, cum vtraque dent & assignent iurisdictionem & territorium, vulgato c. Super quibusdam. §. Præterea, de verb. significat. per l. Vicos. C. de diuers. ossi. lib. xij. Et quia consuetudo potentior sit præscriptio ne, vt voluit Bald. in suis cōsiliis, consilio clxxxv. ante finem, versic. ex quo tex. j. parte. & ad equiparata extendatur. Soci. in suis cōsiliis, consilio cclij. versiculo. Quinimo nihil igitur oberit, si minera non sit tam vetusto tempore vsus Cum enim consuetudine vetustissima obtinuerit quis alia regalia, huiusmodi consuetudinem etiam ad mineram extendi. Fa. gloss. & Doct. in l. De quibus ff. de leg. maxime quia regalia sint eiusdem conditionis vel speciei, vt ita quod de vno iudicatur, & de alio iudicari. Horum meminit D. Vdal. Zaf. lib. ij. consiliorum, consilij xv. nu. 13.

Primatus.

De Primatu Petri, & ecclesiæ Romanæ, vide §. sub capite, Ecclesiæ.

Probatio illegitima.

Non esse probatum, & esse probatum, sed illegitimè, paria sunt. l. quotiens, ff. qui satisda. cogantur, cum aliis concordantis ibi per modum allegatis, & ibi Bar. qui eundem textum dicit continere vnum vulgatum, nempe: Non refert an quid non fiat, an male fiat, exempla videre in glossa, in verbo, quotiens, in d. l. quotiens. Et de hoc D. Pet. Paulus Parisius in suis cōsiliis con. lxxvij. nu. 46, in iij. par. consi. Vide supra, non esse, sed non probare.

Probatio insufficientis.

Non probare, & probare, sed minus sufficienter, paria sunt. c. cum Bertoldus, & ibi Panor. nu. 28. extra de senten. & re iudica. in c. tam hteris, extra de iureiur. & optimè c. causam, extra de senten. & re iudica. Sic quoque non probare, & inutiliter probare, vel insufficienter, paria sunt, vt habet bonus textus, in l. Quotiens, ff. qui satisda. cogant. in l. nulla, ff. de auro r. tuto. & in l. iij. §. condemnatum, ff. de re iudica. Et ad hoc facit quod in notabili casu dicit Bal. in l. iij. C. de Episc. audien. & Barto. in l. filium. §. si quis, ff. de legib. & D. de Rota. in Deci. ij. in ti.

ij. in tit. de appellat. in nouis. Et D. Bartholomeus à Chassanco, in suis consiliis, consilio xlii. j. incipien. Ad iudicatio possessoris sacrilitia. &c. nu. 16.

Probatio obscura.

Probatio obscura, & probatio nulla, paria sunt, praesertim ad effectum condemnationis. In praesentia, coniuncta memorabili glo. in verb. dubium, circa medium, extra de probat. Qui enim vult probare, is clarè & apertè probare debet, quòd si non faciat non prodest ipse si obscura probatio, capit. cum tu, extra de testib. quia eiusdem sunt effectus. Non probare, & probare, sed obscurè. Vide etiam de his supra, excipere.

Probatio incontinenti.

De probatione incontinenti. vide supra, Incontinenti.

Procurator.

De procuratore illegitimo & insufficienti. vide supra. Cóp. rers.

Prodigus.

Prodigi aequiparantur pupillis. & Furiosis. vide supra. Furiosus.

Promittere, & Dare.

Promittere & dare paria sunt, quod verum est, ubi est eadem ratio pro vt loquitur text. in l. si. C. ad l. Falcid. Philippus Decius in suis consiliis, consilio clxxx. nume. 7. in ij. parte. Eadem videre licebit in capite, Soluere.

Promittere, & Soluere.

Promittere & soluere, paria sunt. l. si. ff. ad Sylleia. & notabili. l. si. C. ad l. Falcid. facit textus. vbi Decius, in c. Veniens. j. de testib. & d. l. si. l. quamuis. §. interdum. ff. ad Vellia. Et D. Valtri, Zas. in l. Iulianus ait. ff. de dol. mal. & metus except. nu. 7. Itaque agnoscit legatum qui solidum promittit, sicut qui integraliter soluit, teste Bald. in d. l. si. Vel sic. Si hæres promittit soluere integra legata, tenetur adimplere sine Falcidia detractioe, secundum Salicetum, eadem l. si. Atque hinc notandum est diligenter, quòd is qui promittit tenetur soluere, & de soluendo prestare cautionem, vt ait Viuianus post casum d. l. si. Sed si soluisset sciens, & scienti videretur donare. l. Cuius per errorè. ff. de regul. iur. & ibi Philippus Decius. Vide etiam infra sub titu. Soluere, & supra sub titulis, Dare, & Mandatum.

Promittere.

Præcium.
Vendere.
Alienare.
Dotem.

Præcium promissum, & præcium datum quantum ad obligationem in vico bono in iure sunt paria, vt voluit glossa in l. Iubemus nulli. §. j. in verb. Acquirantur. C. de sacrosanct. Eccles. qui textus loquens de precio dato, etiam locum habet de precio solummodo promisso, quia si nihil interfit, an des aliquid an promittas dare. Huic conforme est illud Lewit. xliij. vbi iubetur hominibus quicquid Deo vouerit, aut p. miserit, bona fide reddat. Quod si an imam spondidisset, dabat pro anima sua præcium sub æstimatione. Sic de promissione animalium, domorum, & agrorum, quæ æstimatione & redemptione soluebantur: sed hæc de votis religiosi potissimum dicta sunt. Nihilominus & eam legem etiam sequuntur Petri. Cyn. Barro. & alij ibi. Huic etiam consonat quòd alibi dicitur, scilicet paria esse, realiter soluere, & promittere de soluendo, in l. vltim. C. ad leg. Falcid. & l. fuit. questionis, & ibi Alex. in vltimo notabili. ff. de acquir. hæredita. & l. si. patronus. §. de illo. ff. de donat. & l. si. quis. testibus, ibi donatione vel promissione. C. de testib. & l. & generaliter. ij. §. hoc. edicto. ff. de calum. vbi hæc quoque paritas probatur etiam locum habere in penalibus, ex hoc quod Bal. in d. l. vlt. non sollicitè esse phibitum alicui, ne vedat, & idè esse phibitum ne p. mittat. vendere. Argue hunc Bal. videtur sequi Alex. qui dicit Bal. simpliciter allegat con. xvij. incipi. Viso instrumeto. ver. Confirmatur predicta, lib. iij. Et expressius consilio cvj. incip. in per alio. lib. vij. & lason in l. ij. ver. Secundo modo. ff. de de iuridic. omnium iudic. & in l. vltima, charta vltima. nu. r. 3. 4. per predicta plenè. C. de iure emphy. Et hoc optimè probatur in l. si. ad. res. v. s. d. C. de præd. minor. ex quo notant Barr. & Salycet. quòd qui alienare non potest rem quamquam is nec eandem potest promittere alienare. Si quis aut in de his copiosorem declarationem affectet, legat

D. Andream Tiraquellum, in suis insignibus commentariis, de vtroque retractu, titulo, De retractu. conuentionel. §. vij. nu. cr. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 45. & 52. Vbi de iisdem rebus multa, nòpe dos data, & dos promissa à pari procedunt. Statutum, & pactum deferens lucrum dotis, habet locum in promissa. Constitutio loquens de dote data, habet locum in promissa. Authentica, sed quamuis. C. de rei vxor. actio. procedit etiam in dote promissa tantum. Similiter, Statutum aut pactum repellens scemias dqtatas, etiam obtinet locum, cum d. est promissa.

Promittere æstimationem rei.

Promittere tantum quanti ea res est, & promittere pœnam, paria sunt. Vel sic melius. Qui promittit tantum quanti ea res sit, is ad æstimationis pœnam sele deuincit. Nam iuxta æstimationem rei quæ quam promittere, & pœnam æstimationis promittere, paria sunt, teste Zas. in l. stipulatio ista. §. si quis dolum. nu. 7. ff. de verb. oblig. nisi quòd pœna est certa, at quanti ea res sit est promissio incerta, propterea consulit. I. C. in l. si. ff. de prætor. stipulat. Quod debeat pœna exprimi, ne cogatur iudex facere æstimationem super eo, quod excessum est.

Promittere sub certa pœna.

Promittere sub certa pœna hoc debitum soluere, & dicere, Nisi mihi soluas, promittis pœnam, paria sunt. Vdalric. Zas. in lege ad dic. nu. 12. ff. de verb. obligat. Sufficiunt enim ista verba. Promittis hanc summam sub pœnaita eleganter glossa in l. rescripto. §. si pacto. ff. de pact. & facit l. hæres mei. §. Idem iuris. ff. fam. l. heri. cum, & bonus text. in l. si. C. quæ res pigno. obligat. possunt.

Promittere quicquam ad tempus.

Is qui promittit antè calendas Ianuaris se aliquid darurum, & qui calèdis Ianuaris id præstiterit, promissum seruat, & sic illa paria sunt Vdalric. Zas. in l. qui ante. nu. 3. ff. de verb. obligat. vel sic. Qui promittit aliquid antè calendas Ianuaris, & qui promittit. ipsis calendis Ianuaris, nihil differunt.

Protestari de non apparenti.

Non protestari, & protestari super eo quod nò apparet, paria sunt. l. apud eos. & ibi Bald. C. de, fide instrum.

Prouincia.

Esse in prouincia, & esse circa prouinciam, olim Romanis fuerunt paria. C. Romana. & ibi Petr. de Anch. nu. 5. de off. ordinarii. Et sic. Et argumentum quod æquè citandus sit ille qui est circa prouinciam, et que ille qui est in prouincia, vt habetur in capitu. cum olim. ad finem, extra d. dol. & contum. Et cap. ex tua, extra de cleric. non residentibus.

Proxima, vel proximè futura.

Quæ sunt in fieri, vel mox futura, ea pro iam factis censentur, iuxta text. notabil. singularem & vnicum, in l. vestimentum. ff. de auro & argent. legat. Illud enim quod fieri debet de proximo, habetur ac si iam factum esset. l. j. sed in eo quem. ff. ad S. C. Sylleianum. Sic quoque quod feliciter ceptum est, id quasi pro completo habendum est, teste Bartolo in l. quomodo. in v. quæst. in princip. ff. de fluminib. Itè ad hunc modum, & iuxta eandem rationem, Prescriptio infra proximos dies perficienda, ea pro completa habetur. l. si fundum. §. vltim. ff. de und. dota. & in l. non tantum, in principio. ff. de excusat. tutor. Vbi etiam pupillus proximus puerat, pro pubere habetur, quoniam ad id vtr non præter excusationem suo tutori, nam à contractio simili, tutela illius habenda est pro finita, quæ statim est finienda. Vnde per illum etiam rextum in l. si quis. §. vltimo. ff. quod met. caus. Bart. dicit paria esse, aliquid esse proximè futurum, & iam esse productum in esse. Sic quoque Basilica non dum consecrata, proximè tamen consecranda, gaudet priuilegijs Ecclesiarum, ac si iam esset consecrata, potissimum, si ea basilica auctoritate summi Pontificis, Aut Episcopi adificata iam esset, quia quod de proximo faciendum est, habetur pro iam factò: de iode à maiori: Si Episcopi palatiū immunitate gaudet, multo magis Ecclesia aut Ecclesia basilica, text. in c. Ecclesia. de immu. Eccles. per que r. q. Panor. ibi in iij. not. & in c. vlt. extra de Ind. Vbi baptizatus & mox baptizatus eodè viitur priuilegio. Ex quo notabi Panor. & Fel. quod idè priuilegium debetur rei, quæ est in fi-

ri, & rei iam facte, uti habetur. in cap. Pisanis, extra de restit. spolia. Ex quo etiam notat Panor. ibi. & consi. lxxv. incipiente, postulatio. lib. j. q. potentia, quae est facile reducibilis ad actum, habeatur pro ipso actu. Item iuxta tex. in capit. religioso, de sentent. ex communica. li. vj. dicitur, quod is qui religionem ingreditur, licet non dicitur sit religiosus, dum tamen tacite, aut expresse religionem fuerit professus, pro vero religioso habendus est, adeo ut si quis in eum violentas manus iniecerit, ex communi rationem non evadat, perinde enim is inuadens & percutiens peccat, ac si religiosum percussisset, nimirum quod is iam proxime religiosus sit futurus, & ad eam iam amplectendam destinatus sit. De qua re videtur quae D. Andreas Tiraquellus amplius dixit, in suo tractatu retractu, tit. j. §. j. in glossa viii. in verbo, Le parent. nu. 30. Ad haec quoque rationis similitudinem nihil interest, an res sit in conspectu, an vero proxima, ut statim conspici possit, sed paria sunt, iuxta glossam, notabilem quam approbant omnes in l. prima. in princ. & glo. ij. ad mediu. ver. Sed si non est in conspectu. ff. de acquirend. posses. Cu quibus consensit, & dicit Bal. in d. l. non tantum, in princip. ff. de excusat. tutor. scilicet, quod id quod prope est, nihil distare videatur ab eo quod praesens est, quod sumptum est ab Aristoteli. lib. ij. Physicorum. & ex text. in l. praesens. ff. de procurato. vbi causa suae praesens adesse censetur, qui in hortis suis est, aut qui in foro, aut qui in urbe, aut qui in continentibus adificiis adest. Poterit enim is, vel per minimum citari iunctam ad causam suam defensionem adesse, si opus esset. &c. Ad hunc quoque modum pro cancellato habendus est, qui de proximo est cancellandus, l. penul. & ibi Bar. Bald. & alij scribentes. ff. de mil. testa. & Bal. etiam in consi. xxj. incip. processus. li. v. Item fructus proxime seu statim colligendi habendi sunt pro collectis, Bal. in l. diuortio. §. interdum, per glo. ibi. ff. solu. matr. Quod enim de proximo futurum est, id utique pro iam facto habendum est iuxta tex. in d. l. penul. & ut ibi Bar. & alij annotarunt. ff. de militari testam. vbi pro cincto habetur, qui proxime cingendus est, sicut etiam ibi notat glo. Et idem Bald. illum tex. ad hunc modum explicat. Potentia actui proxima, pro ipso actu habenda est. Atque id ex eo tex. etiam confirmat idem Bal. in l. si impuberi. in fi. ff. de tut. & curat. dat. ab his Sic & idem Bal. in ea ipsa l. pen. notat, quod qui proxime debet consecrari, habeatur pro consecrato. Et qui proxime licentiandus, habeatur pro licentiatum. Et qui iam proxime doctorandus est, habeatur pro doctore, maxime in favorabilibus, quia quisquis est in proxima actus potentia, is quoque in ipso actu inesse videtur. De actus propinquitate abunde meminit D. Andreas Tiraquellus in suis commentariis. de legib. conuul. i. l. & iure maritali. l. 5. lege. conuubiali, numeris 5. 9. 10. 11. 12. 13. & 14. cum sequentibus, quem ibidem studiosis iuris consulere licebit.

Publicum, Diuinum.

Publicum & diuinum aequiparantur. l. fin. C. de sacrosanct. Eccle. sed diuinus actus, sicut & natura, mutari non potest. Baldus in l. in adoptionem. C. de adoptioni. Igitur & quae ad ius & utilitatem publicam pertinent, praecise sunt sine commutatione explenda. Huius aequiparationis meminit D. Valdr. Zaf. in suis consiliis libri primi, consi. viij. numero 22.

Pupillus.

Pupillus, Minor, & Prodigus, & generaliter omnes, qui curatorum admiculo patrocinioque reguntur, in iure aequiparantur, ipsorumque in non alienando, in non ferendo testimonio, & in non vendendo, eadem est ratio. Imo in plerisque non solum Iurisconsultorum sed etiam & Imperatorum testimonio germani sunt, quemadmodum ad oculum cernere est apud Vlpia. notabili ac vulgatissima in l. Fulcinius. §. adeo. & seq. Atque hoc idem Alexander Imolensis ibidem ad notare haud praetermisit. ff. quib. ex caus. in poss. catur. Et idem in l. qui neque ibi, & D. Bald. ff. de reb. eor. qui sub tutel. vel cura sunt. Quibus aecommodabitur Imperatoris Iustiniani l. Properandum. §. fin. C. de iudic. atque aperte & pulchre in authentic. minoris debitor, ad fi. C. qui dare tutor. vel curato. possunt. Necnon in corpore vnde dicta au thent. de compra est, in authentic. ut hi qui oblig. se habe. perhib. res minor. §. Sed & si quis. constitu. ij. Horum ipse quoque memini in meo pupillorum Patrocinio, tit. de tutorum & curatorum muner. c. viij. in postrema editione. Vide infra, Respub.

Qualitas.

Qualitatem inesse alicui ex privilegio, & qualitatem inesse per naturam, paria censentur. Ita eleganter Bal. in l. cum ex oratione. ff. de excusat. tuto. sic refert D. Valdr. Zaf. consi. j. lib. ij. nu. 10.

Quietantia.

Quietantia, siue Apocha, & obligationis cancellatio sunt paria.

Vide supra, Cancellare, & infra, Scribere.

Rapina.

De Rapina, & furto. vide supra, Capere pro furari, & Furtum.

Rarum.

Rarum & nunquam, quantum ad rerum probabilitatem in iure aequiparantur. c. coram, extra de offic. deleg. Et hinc est, quod dicitur solent, quod raro contingit, id pro miraculo est estimandum, ut dicitur text. in authent. de consil. collat. iij. & D. Philippus Decius in regula. Ea quae raro. ff. de regul. iur. ad exordium. Ex quo notandum est, quod de his quae raro accidunt, regulariter nulla ratio habeatur a iudice legiflatorem. ad quod valet idem tex. in l. nam ad ea. ff. de legib. cum nequaquam dissimilibus iuribus, ut per glossam, in cap. literas, extra de desponsat. impub.

Rata.

Pro omni rata & portione legitima aliquid dicere & aliquid dicere animo copensandi cum rata, & portione legitima, in iure sunt paria. ut est textus notandus in l. j. §. primum. C. de rei vxor. actio. secundum Baldum ibi. Et Alex. in l. huiusmodi. §. cum pater. ff. de legat. primo. D. Carolus Ruinus, in suis consiliis, consi. cxvij. incip. videndum est j. nu. 25. iij. vol. consi.

Ratihabitio.

Ratihabitio comparatur mandato. cap. ratihabitio. de regulis iuris. lib. vj. & ibi D. Dinus, & D. Valdr. Zaf. in l. de accessionibus. nu. 16. ff. de iur. & temporalib. prescriptio. Et istius exempla multa patent, non solum in contractibus, sed etiam in delictis. In contractibus, ut si aliquis emisisset rem sine meo mandato, nomine tamen meo, et eandem rem mihi tradidisset, et ego postea ratam habeam huiusmodi emptionem: perinde competere mihi in eam rem dominium, et possessio per ratihabitionem sicut competere mihi ius domini per procuratorem, qui talem emptionem meo nomine in mandatis habuisset, quia talis ratihabitio retrahitur, et omnino comparatur mandato, argumento l. si ego. ff. de negot. gest. Et l. Communis. §. procurator. ff. de acquirend. posses. Et idem confirmatur l. si quis offerat. Et l. vero procuratori. §. final. Et l. qui cum de ceu. §. fin. de solutionib. In delictis autem quae possunt per alium committi, haec si militudo sic patet. Si quis vulnerasset clericum nomine meo, et ego id ratum habeam, non minus ego excommunicatus existerem, quam si vulneratori id in mandatis dedissem, ut talem clericum meo nomine vulneraret, c. cum quis. de sentent. excommunicat. lib. vij. Similiter si quispiam si tutor vel amicus, clericum, qui mihi iniuriam realem vel verbalem intulerat, meam ob gratiam percussisset, et ego id factum ratihabitione, vel percussoris receptione comprobassem, et hoc nomine is percussor mihi gratior esset, et esse ceperit, eo casu etiam excommunicatus existerem, non secus, quam si hoc percussori in mandatis dedissem: Verum si ego amicum vel seruitorem talem in aedes meas non recepissem, sed illum potius expulissem, sic ut per nulla indicia externa possit eorum constare, vel apparere, quod tale factum ratum habuerim, tamen in rei veritate, et mente interna, id factum ratum habuerim. In eo casu sustinuit Hostiensis. in ca. mulieres. extra de sentent. excommunicat. me quo ad Deum in foro conscientiae esse ligatum, non autem in Ecclesia militante, quae non iudicat de occultis, c. sicut. de simonia, et ca. a nobis. ij. extra de sententia excommunicat. Et d. c. cum quis, iuncta gl. ibi. in verb. tuo nomine. de senec. excom. lib. vj. Ego haec latius non tracto, sufficiant remissiones, nempe ad locos et passus praerog. et ad Bal. post gl. in l. si pupilli. §. si. de negot. gest. & ad leg. Pomponius eo. tit. ad plenum Et Paulus de Castro. in ius. consilio consi. cc. cxv. in antiquo. Et Baldus. in consilio clij. libro. j. Et Bart. in leg. j. §. sed et si cum quis. ff. de vi et vi arma. l. non indeo minus. C. de accusationibus. Et Bal. in l. si. ad fi. C. ad Macedo. Inac. et Doct. in c. ij. de ordi. cognitionu.

Recusatio.

Recusatio et Appellatio in iure aequiparantur. Vide supra, Appellatio.

Rector inutilis.

Non habere rectorem, et habere inutilem, paria sunt. c. ij. de translat. Epis. vbi Ecclesia dicitur viduata, quae habet Episcopum, sed inutilem Nam et alibi. Praelatus inutilis reputatur pro mortuo secundum glossam, ibi ad verbum inutilem. Et Episcopus inutilis non meretur nomen Episcopi. capit. non omnes. secunda quae vij. Sic quoque vitiosa causa.

cautio, nulla est cautio, l. quoties ff. qui satisfar. cogant. f. quamvis. ff. ad V. ileit. Et vitiosa auctoritas, nulla est auctoritas, l. nulla. ff. de auct. iur. Et reprobata solutio, est nulla solutio, l. si pignore. §. qui reprobos. ff. de pignora. actio. Et ideo dicit Hostens. ad dict. c. ij. §. sed neque, quod sic quoque & Eccle. quæ prælatum habet ingtilem. ea cõsetur semper vacare. Alia vide supra in c. maritus.

Reddere deterius.

Rem non reddere, & reddere, sed deterius, vel reddere ita ut haberi non possit, paria sunt. expressa l. ij. §. j. ff. commodati l. Julia. §. si quis. ff. ad exhibend. ibi. Sed & si quis, in l. j. §. si res. ff. de solut. cum iur. trib. aliis vulgaribus.

Relaxatio ex carcere.

Quomodo aliquis ea apparenti innocentia causa relaxandus sit è carcere, vide supra sub capite, Ia esse aliquid consistere.

Relegatio.

Relegatio ad ergastula, seu ad vincula nautica, & pœna perpetua, aut perpetui carceris, morti civili proculdubio comparatur. Innocentio & aliis testibus in c. qualiter & quando, extra de accusa. Et Pano, in cap. ruz discretiois, extra de pœnis. De his & ipse abundè memini in praxi mea rerum criminalium, titulo de carceribus. nu. 2. & titulo. De relegatione ad ergastula seu vincula nautica, numeris 37. & 45. Quæ vincula nautica, errabundi, siue vagabundinebu, lones & similes, & mendici, non secus, quàm mortem habent exosa, adeo ut plerumque decollationem ergastulis nauticis præferant. Ratio & causa hæc assignari potest, quod multis leuior videatur ob moriendi necessitatem mors quævis subita, quàm illa nautica, tam diuturna, rotque supplicis affidus hominem excarnificans, adeo ut hæc mors civili, nulla non morte naturali sit multo terribilior. Cum enim hi in singulis horas mori videantur, nunquam tamen ipsi sæpe sperata atque implorata morte frui contingit, sed pro vna, ea que perbreui morte optata gladij moriuntur milies. Quod quidem mortis genus tam sæpe reperitur propter pœnarum, affiduitatem improbos quosque & facinorosos homines maximo atque extremo metu terreat & exanimat. Maximas atque adeo intolerabiles esse trirremium miserias, & calamitates, satis superque indicat vetus hoc proverbum, Qui vitæ trirremicæ desiderio tenetur, eius voto Deus aspiet meliora. Quo vti consueverunt, qui ex vinculis seu ergastulis nauticis euaserunt. Plura alia videte locis iamiam, præcitatis, & supra, Exilium Deportatus.

Relinquere post mortem.

Reliquere simpliciter post mortem, & relinquere postitam, paria sunt. l. Titia. §. ff. & ibi Bar. ff. de legat. ij. & D. Cato, Ruinus in suis cõsilijs, consil. ij. incip. de pluriibus quaritur, nume. 9. ij. volum. suorum consiliorum.

Relinquere per partes.

Ab initio per partes relinquere & relictum simpliciter per partes modificare, paria sunt. Ita habet Bar. in l. lucius. §. qui habebat, nymc. i. ff. ad §. C. Trebel. Vide Bal. in l. j. in ix. q. C. quando non petent, partes petentibus, acere.

Remittere, donare.

Remittere, & Donare eadem sunt, per ea quæ notantur à Bartol. Ad laurelio, §. Gaius, vers. ideo, pro declaratione. ff. de libera. legat. Ad hoc facit quod notat idem Bar. in l. sub prætextu. ij. in princ. C. de transact. & ibi Fulgo.

Renuntiare.

Facto renuntiare, & verbo renuntiare paria sunt, l. non dubium. C. de legib. e. intelligentia, extra de ver. signi, cum sine numero similibus iuribus.

Res inuentu difficilis.

Rem non extare, & extare sed inueniri non posse paria, sunt Bar. ita notante in l. cum res. nu. 8. ff. de leg. j. Ad hunc quoque modum paria sunt. Rem aliquam inueniri non posse, & rem possideri non posse. l. cum vnus. §. ff. de bo. autor. iudic. possidend. Vide etiam supra, Amittente conspectum.

Res subhastata.

Rem esse subhastatam, & rem esse præconizatam, in iure sunt paria, sicuti latius memini infra, sub titulo, Subhastatio.

Respondere obscure.

Respondere obscure & protus nihil respondere, paria sunt. l. De ætate. §. nihil interest, & ibi Bar. & Alex. ff. de interrogat. actio. vbi Vlpianus sic ait: Nihil interest neget quis an taceat interrogatus, an obscure respondeat, ut incertum dimittat interrogatorem. Et l. Scrib. legiis. §. ff. ad l. Julii. repetenda. Ad prædicta quoque faciunt c. j. & ij. & quod ibi notatur de confess. lib. vij. Et ita tenuit Io. Petr. de Ferraris, in sua singulari practica, sub forma interrogandi. cum res conuen. reali actione, in glossa, Compellatis respondere, nu. 3.

Respondere impertinenter.

Nihil respondere, & respondere impertinenter, vel respondere ad non interrogata, in iure censentur esse paria. l. de ætate. §. quod autem ff. de interrogat. act. vbi ait vlp. Quod autem ait prætor, non nind nõ respondisse posteriores sic acceperunt, ut omnino nihil respondisse videatur, qui ad interrogatum non respondit, id est pro se poscit, scilicet responsionem, & ibi Bar.

Respublica.

Respublica, Fiscus, Pupillus, & Minor, in iure æquiparantur. Rem publicam enim inquit Imperator ut Pupillam extra ordinem iuari moris est. l. rem publicam. C. de iure reipub. lib. xj. Concordat l. publicam. C. quib. ex caus. maior. Et l. qui solidum. §. etiam, in ff. de legat. ij. Quæ admodum enim sententia aduersus Pupillum seu minorem in iudicium lata, est ipso iure nulla, l. acta. §. vlti. ff. de re iudicat. & l. cum & minores. C. si aduersus rem iudicat. sic quoque nulla censenda est sententia, si ea lata fuerit aduersus rem publicam. alicuius civitatis indefensam, l. j. C. de iure reipub. lib. xj. Item sicut minoris debitor à curatela eiusdem minoris arceatur, authent. minoris. C. qui dare tuto. posita debitorum rerum publicarum, donec soluerint, ab honoribus, hoc est, à gubernatione eiusdem reipub. argentur. l. re. scripto. §. de litores. ff. de munerib. & honorib. Sic & contra. Sicut transactio à republica facta contra communem iuris regulam, sub prætextu alicuius instrumenti postea repetitur rescindi potest: ita etiam rescindi potest talis transactio à minori facta, rem publicam. C. de iure reipub. lib. xj. in l. Imperatores, vbi ita insert gl. in verb. negotio. & in verbo. Ex causa. ff. de re iudicat. Cui concordat gl. in l. sub prætextu. C. de transactio. Et iunctis traditis per Bar. in rubr. C. de iure fisci. & per eundem Bar. & latius Bal. in l. constit. C. de pœna iudic. qui male iudicat. dum ponunt. An respublica & fiscus sunt idem.

Restituere.

Restituuntur in integrum Pauperes, Pupilli, Respublica, Minores, & Ecclesia, vide supra, Bona.

Rex Imperator.

Rex nulli subditus, & sui, per omnia Imperatori & suis æquiparatur, quum Rex non recognoscens superiorem in regno suo habeat eadem prærogatiuam, quam habet Imperator in terris Imperij: ut voluit Bal. in c. cum venissent, de eo qui mitt. in poss. caus. rei seruau. l. dem Andr. Barbat. in c. Postcessionem, de probat. Huius & meminit gl. super verb. officia, super libello Ioannis de Terra rub. ea contra re belles suorum regum, artic. x. ij. n. actat.

Sacrificare, Prædicare.

Sacrificare & Prædicare parificantur, vide supra, sub themate, Prædicare.

Satisfdatum esse.

Satisfdatum esse vitiosè, & cautum esse vitiosè sunt paria. Vide supra, Cautum esse vitiosè.

Satisfacere de crimine.

Satisfacere esse de crimine, & pœnam criminis esse solutam, vel præscriptum esse cognitioni criminis paria sunt, ut est casus in l. sed si vnus. §. sed si ante, ff. de iniur. l. cum D. Franciscus Aretinus, in c. cum

cap. cum P. Manconella. de accusat. qui Aretinus inter alios alibi adducit etiam Bald. in l. si cum. in principio. ff. si quis caut. Et in l. non dubium. in fine. C. de legib. vbi dicitur quod si constet ex actis. quod sit prescriptum cognitionis maleficij. iudicium ipso iure est nullum. & sententia inde sequuta. pro quo præter D. Franciscum Aretinum. etiam facit quod D. Hippolyt. de Marsiliis refert in suis consiliis. consilio quod dragemolexto. numeris 22. & 23. in primo volumine suorum consilio. crimin. Vbi adducit etiam Baldum in l. si pœnæ. in fine ff. de condic. indeb. vbi dicitur. quod licet lapsus præfixi temporis à iure non tollit naturalem obligationem. hoc est verum in ciuilibus. sed secus est in criminalibus. & in delictis. vbi prescriptio cognitionis criminis ipso iure interimit obligationem. quia lex dicit eam obligationem per talem prescriptionem aboleri in totum. vt in dict. l. sed si vnus. §. si ante. ff. de iniuriis. Et subdit etiam quod in criminalibus exceptio prescriptionis. est exceptio intentionis & facti. Cæterum hoc loco notandum est. quod quæuis satisfactio pro ciuili debito fieri solet. aut solutione debiti. quietantia. remissione. aut fideiussione condigna. In criminali vero debito satisfactio aut solutione. pœnæ debita. aut criminis prescriptio. aut clementi Principis remissione. de quibus iura loquuntur. Fit nihilominus & criminis satisfactio per legitimam sui purgationem. quam criminis absolutio iuste consequitur. De hac purgatione legitur Genesis xxxvii. cap. vbi Thamar in bitio foceri sui furtiuum rapuit concubitum. quæ postea crescente vteroque. stupri accusata. & ad incendium postulata. sese apud locerum iudicem purgavit per anulum. per baculum. & per armillam suo socero ostensa. vt iquit eius concubitus causa fuerat. eiusdem quoque concubitus absolutio nem merito pronunciare deberet. Similiter Dauid j. Regum xxiiij. & xxvj. sese purgavit apud Saulem de suspicionem inuasionis regni ipsique reconciliabatur. primò ostensa ipsi parte chlamydis suæ in spelunca. in quam alii exoneranda causa secesserat. præcisse Deinde ostensa Sauli hasta. & aqua schypho. quæ à capite ipsius dormientem abstulerat. quibus inquam locis Dauid commodissime ipsum Saulem interimere absque teste potuisset. sed Deum reueritus tantum scelus committere noluit. ob quas causas Dauid sese apud Saulem abundè purgavit. & sic per impetrationem gratiæ de suspecto. & de delato crimine satisfecit.

Scire parum.

Scire parum. & scire nihil. æquiparantur. pro quo facti capit. licet causam. in §. quanquam. in verb. nulla vel modic. De probat. Et textus instituit. de l. falcid circa principium. in verbo. Pro nullo aut minimo lucro. Huic seruit glossa. in §. penultimo. in authentic. de instrumento caut. & fide. in verb. Inter quos. ad finem. quod nihil scientis. & parum scientis æqualis sit conditio. &c. Huius etiam meminit D. Hippolyt. de Marsiliis in sua practica causarum criminalium in §. & quia. nu. 6. In huiusmodi quoque parum vel potius nihil intelligentes pastores acriter inuehit ipse propheta Esaias. lvj. c. Speculatores. inquit. eius cæci omnes canes muti non valentes latrare. Et post. pauca subiungit. Ipsi pastores ignorauerunt intelligentiam &c. Cæterum quando dicimus parum scire. & nihil scire esse paria. his seriis aptari quoque poterit non infestius iocus. de quodam clerico mendico & paupere. qui cum ab Episcopo quodam elemosinam peteret miserandum sese pauperem clericum esse asseruit. Cuius Episcopus misertus ipsum compellere cœpit. cuius esset. vbi studuisset. cuius fortunæ haberet parentes. & similia plura: tum hic simulatus clericus pudefactus. & Episcopi longa oratione & percussatione attonitus. nihil ad Episcopi interrogata respondere potuit. Episcopus admirans tam audacis & effrontis silentium. rogat cur non responderit. & an interrogata non intellexerit. quod vbi Gallica lingua comprobasset. eundem effronte Episcopus obiurgat. & qua fronte sese pro paupere clerico vendicaret qui ne Latine quidem fari potuisset. interrogat: Ad quod is. scilicet clericus. Episcopo faceret materno suo idiomate respondit. Dixi. inquit. mi Domine me pauperem esse clericum. quod verum est. nam tantum sum clericus pauperior. quantum clericus sum imperitior & indocior. quo lepido dicto Episcopus placatus suo clerico stipem largiebatur. ipsumque cum risu dimisit.

Scire Debere.

Scire & scire debere. quantum ad obligationem in iure sunt paria. Imagistrali & notanda. quæ plerumque ad hoc allegatur. Quod te. in fi. & ibi glo. Alberic. de Rotat. Barr. Bal. Angel. Salicet. & propè omnes. ff. si cert. per. Et l. si duo. & ibi Alberic. & Angel. ff. de acquir. hered. Ex quibus ipse Angel. dicit paria esse. Scire. & facile scire posse. Et l. si Titius & Seia. in princip. ff. de fideiussor. Et l. Iulianus quæ est penal. ibi. qui sciret aut scribere potuisset. & ibi Alberic. ff. ad S. C. Macedon. Et l. qui quis. & ibi glo. vlti. ff. de rescind. vend. Et l. idem. §. ibi. Intelligit. vel intelligere debet. ff. ad l. Aquil. Et l. qui fundum. §. Seruus. & ibi Dy. & Alberic. ff. pro emptore. Et l. j. C. de periculo. & l. prohibere. §. vlt. Comm. opin. tom. 1.

& ibi Alberic. ff. quod vi aut clam. & glossa in l. m. ora. in verb. di. sic illis post principium. & ibi Salycetus vesiculo. prosequor alia verba. ff. de vsu. Huic sententiæ addendus est tex. quæ ignorat aduocari practici quoni i eo quotidie vtuntur. in l. si quis inficiatur. ff. de positi. Et D. Philip. Decius eadem l. Quod te. Notatur idem etiam per glossa in d. l. qui cum alio contrahit ff. de regu. iur. in fin. in verb. eius. dū dicit parem esse culpam. Scire se obligatum esse. & scire debere se obligatum esse Vnde sicut denunciari potest. ille qui scit se debitorem. vt notant Bald in authen. ad hæc. C. de vsu. Et Petr. Jacob. tir. de actio. ex empto. melior & æquior. in princ. Et Bald. in l. qui contra. C. de incest. nuptis. vbi dicit eum haberi pro sciente quæ non vult scire. Plura apud D. Andra. Tiraquellum. quem tempore & loco opportunis consulere poteris. in suis commentariis admodum solemnibus de vtroque retractato. tit. de retract. lignagior. §. xij. Transporter la chose à autrui. glo. j. n. 9. De hac quoque necessariò requisita scientia & ipse memini in meo Pupillorū patrocinio. tit. de tut. & curato. muner. cap. ix. nu. nu. 100. 222. in postrema editione. Cætera require ex superiori capite incipiente. Esse. et esse debere Porro de isto titulo Theologi à Iurisperitis non nihil variant. & de eo secus sentiunt. Theologis enim scire debere et nescire. prorsus idem est cum ignorantia quam crassam vocant: et supinam. quæ adeò à delicto non excusat. vt id magis aggrauet. nempe quod id scire aut præuidere potuisset. si aut voluisset aut si non obitante inertia omnino libuisset. De huiusmodi loquitur propheta Dauid Psal. xxxv. Noluisti intelligere. vt bene ageret. Vnde timendum est quod nos apud Christum iudicem non excusabit ignorantia Dei. voluntatis Dei. legis diuinæ. preceptorum Ecclesiæ. et omnium eorum. quæ salutem nostram directe concernunt: nā ea Christianus omnis merito scire tenetur. nisi à sua professione prorsus alienus existere malit.

Scire posse.

Scire et scire posse sunt in iure paria. l. penulti. ff. ad Marcedo. notat Bald. per illum tex. in l. qui contra. vbi Bald. C. de incest. nupt. in cap. ij. cum glossa. de tempo. ordi. in vj. Philippus Decius. in l. qui cum alio contrahit. ff. de regul. iur.

Scire posse facile.

Iam scire et facile scire posse. paria sunt Angel. in l. si duo. ff. de acquir. hered. cum dicit. paria esse. Scire rem et rem facile scire posse. Ita D. Valeri. Zac. vir inter iuris interpretes maximus. in l. si per errorem. ff. de iuri. dict. omnium iudicium. nu. 30.

Scribere apocha n.

Scribere sibi satisfactum esse et obligatoriam schedulam cancellare paria sunt argumento. l. nihil interest. et ibi Bart. num. 1. ff. de adimen. lega. vide etiam supra. Cancellare.

Subscribere.

Scribere totum manu propria. et alterius scripturæ manu propria subscribere. paria sunt. Vel sic. Scheda hæc tua manu tota scripta est. et scheda hæc scripta manu alterius tua ipsius manu subcripta est. paria sunt l. antiquitas. C. de testament. et Raphael Fulgosius in l. Scripturas. numer. 2. C. qui potid. in pigno habeant. Vide etiam paulo inferius. Subscribere.

Scriptura de facto.

Reperitur scriptum quoddam te hoc fecisse. et tu hoc ipsum scripsisti. vel scribi fecisti te hoc fecisse in iure sunt paria. vt est text. notabilis et ibi notant Barto. et Bald. in l. ne in arbitris. C. de recept. arbit. quod paria sunt. quod sit scriptum quod quis iuravit vel quod scripserit aut scribi fecerit se iurasse. Atque idè quoque probat Carolus Ruinus in suis consiliis consi. xv. incipiente Circa illud. nu. 6. vol. v. consiliorum.

Scriptura obscura.

Non scribere. et scribere obscure. Item non exprimere. et exprimere confusè aut dubiè. paria sunt. l. Non intelligitur. in principio. et lita fidei. ff. de iure fisci. vbi id palam relictum et datum non intelligitur. hoc est: quod ita relinquatur et datur vt ex tam obscuris verbis sciri non possit. ex testamento quid quantumque relictum sit et datum. Huius rei latius meminit D. Andreas Tiraquellus in suis commentariis. De vtroque retractu titulo De retract. lignagior §. xxxvj. Naisier. au greffe. glossa ij. numero 35.

L

Sedit

Seditio.

Realis, seditio par est cū partialitate. Vide supra Partialitas.

Semper.

1° Semper & Perpetuū, vt apud grammaticos habentur synonyma ita quoque in iure habentur, paria, idemque importare censentur. vt habet glossa, in verbo semper, in proemio Institutionum, Et quæ habentur in l. j. ff. solut. matrim. & in l. semper. ff. de iure immunit. tenuit Petr. Paul. Parisius, in suis consiliis, consilio liij. numero 3, in iij. parte suorum consiliorum.

Senatus supremus.

Senatus supremus æquiparatur Principi, & contra, potissimum in concedendo, & in non appellando, vt notat Angel. in §. cum autem. numero. 4. in iur. quib. mod. ius patriæ postea soluitur. & l. j. §. sciendum est, iuncta ibidem glossa, ff. de quib. appell. non licet. A neutro enim istorum sententiis appellari licet. Hi etiam æquiparantur, in l. quod principis, ff. de aqua plu. arcen. Item in l. quominus, & ibi notatur in glossa, Non permittitur, ff. de fluminib. Et etiam in l. j. §. de qua autem, & ibi notatur, ff. de postu. Eadem etiam comparatio notatur per gl. & Docto. in l. non ambigitur, ff. de legib. vbi Princeps & Senatus reddē parificatur. Quinimo & quibus Magistratus in summis periculis, veluti si hostis repentinus ingruat, si fluminis, aut maris exūdatio cōtingat, si famis aut pestis necessitas premat, &c. sub pœna precipere, & mandare necessaria ex tempore potest, nec est qui tunc horum iuris parere non debeat nec poterit quicumque in eo discrimine per appellationem tergiversari, recludari non aut obedire, non secus quam si eadem iussa fuissent à Principe. Nā talis appellatio prorsus esset inuulda & temeraria, Reliqua vide supra, Appellare frustra, vel indebitē

Senectus, Sterilitas.

Senectus vel ætas maior, & Sterilitas (quantum ad generationis effectus & impedimenta, sunt paria ita probatur in l. sed est quæsitū, ibi quoniam nec ætas, nec sterilitas & c. circa med. ff. de lib. & posth. Et melius in l. sed sterilis, in princ. ff. de actio. emp. Sed hoc de sterilitate sanè intelligendum est, nempe de vera certaque sterilitate, scilicet, quæ vel ex valde grandæua ætate, vel ex aliquo accidente prouenit, quod necessario sterilitatem procreare solet, non quæ ex morbo, aut alio quopiam naturæ vitio corrigibili confurgit, vt declarat ibi Salycetus, & scribentes in d. l. sed est quæsitum. Sed proculdubio, sicut verè sterilis procreare non potest, ita nec admodum senex, & in ætate constitutus, in qua is, iuris presumptione ad generandum est inhabilis Et aduertendum quod isthæc quoque æquiparatio à lege tantum sit lata, vt prius dixi, ad generationis effectus & impedimenta, in quibus solis eam similitudinem valere statuitur. In aliis enim ætas maior, & sterilitas sepe inter se multum differunt, vt plenè traditur per Canonistas in c. Translato, extra de constituto. Et volunt etiam leges in supradictis causis valetudinem vel impotentiam, & etatem à pari procedere, vt in iurib. supra allegatis, & habetur in l. inuiti, ff. de testibus, & in capi. quoniam frequenter, §. j. vbi latè Canonistæ: extra vt lite non con. testa. Et textus in c. j. ver. j. de cler. egrotan. lib. vj. vult senium & infirmitatem à pari procedere & ibi scriben. maxime Franch. in ij. notabili, dicunt æquiparationem procedere in his quæ, corporale exercitiū requirunt & probatur in l. i. pater, §. in arrogationibus, ff. de adop. & in d. l. si quis posthumos, in princ. Et ita quod ad actum generandi lex æquiparat ætatem senilem sterilitati, & naturali impotentie, vt probatur d. l. sed est quæsitū, & in d. l. si quis posthumos, in princ. & in d. l. sterilis & in d. l. in iurib. & in c. j. §. j. de cler. egrotan. lib. vj. Horum latè meminist Petr. Paul. Parisius, in suis consiliis, consil. xxix. numeris 51. & 2. 68. 78. & 79. in sua secunda parte consiliorum, ad quem iuris studiosos confugere licebit. Ceterum hæc tenus dicta omnia tantum secundum naturalem generationis effectum intelligenda sunt, Supernaturaliter enim & ope diuina senes generate possunt, quod paruit in Abraham & Sara sterilibus, qui naturali potentia diffisi, diuini verò promissis fortiter cōfisi, genuerunt promissum semē Isaac, De quo Genesis xv. Suspice cœlum, ait Dominus ad Abraham, & numera stellas si potes, sic inquit erit semen tuum Credidit Abraham Deo, & reputatum est illi ad iustitiam. Rursum ca. xvij. Putasne, inquit Abraham, centenario nascetur filius: et Sara nonagenaria pariet. Ad quem Deus Sara, inquit, vxor tua pariet tibi filium, vocabisque nomen eius Isaac, & c. Et c. xviii. habebit filium Sara vxor tua, et c. Hæc dei promissione, Audi nunc completam promissionem. Conceptit Sara, et peperit filium in senectute sua, tempore quo prædixerat ei Deus, vocauitque Abraham nomen filij sui quem genuit ei Sara, Isaac. Rursum de supernaturali generatione exemplum habemus Lucae j. De Zacharia et Elizabeth, sterilibus. Non erat, inquit, filius, eo quod esset Elizabeth, ste-

ritis, & ambo processissent in diebus suis. Peperit tamen filium, cui ex mandato Angeli inditum fuit nomen Ioannes, Lucae j. Porro quod dicitur Genesis xvij. & xvij. & ad Romanos iij. Abraham esse patrem multarum gentium, & esse patrem omnium nostrum, de fidei propagatione intelligendum est, sic vt quotquot Abraham fidem sequimur, de tunc nascendo, & nunc nato semine Christo, omnes hoc nomine Abraham filij sumus. Quæ quidem fides nobis teste Paulo, loco vt supra reputatur ad iustitiam Verum de his quæ alterius professionis, sunt, plus satis.

Senectus, Hiems.

Senectus Hyemi comparatur, vt enim Hyems suo intenso frigore æstium aut certè autumnalem calorem dispellit, virentia quæque cōstringit, folia discutit, succum retrahit, herbas graminæque viridia, autè necat, aut certe veluti enecta reddit, & exhibet, ita quoque Senectus calorem iuuenilem aut virilem multum distemperat, restringit, ac tandem penitus tollit, hominem exsiccat, exanguem reddit, ad silicem incuruat, capillitium pellit, totumque hominem moribundum relinquit, aut morti tradit. Hinc Aristot. in problematibus ait: Senes exalta viæ, ad initium pueritiæ recurrere, nempe quod ipsi capillorum raritas contingat quod gingiue dentibus exarimentari, quod balbuties, quod ipsi denique concoquendi assuescatur imbecillitas, adeo vt hæc ortum sit prouerbium. Bis pueri senes, Et vt hyems, tempelitates pericula, & quæuis incommoda secum trahit, ita quoque & senectus (teste Plinio, imo teste ipso quotidiano experimento) multis periculis, morbis, curis multisque incommoditatibus alijs obnoxia cognoscitur. In ea enim hebescunt sensus, torquentur variis cruciatibus membra, premitur visus, auditus, incensus dentesque ciborum instrumenta labuntur, vt ob hæc sapientissimus Bion senectute omnium malorum portum meritò appellet. quæ annorum vefustate hominem conficit, non secus quàm serpens hedera quæ vires enecat arboræas. De hac autem senectute & hyemis affinitate elegantissimè meminerunt Eratosthenes & Patrocles apud Stobæum, sermone cxii Itæ etiam comperies apud Dom. Andream Tiraquellum, de legibus connubialibus, & iure maritali, vj. lege connubial. numero 7. Senectus ris quoque rationem nobis in primis apertè descriptit Ecclesiastes ca. it. xj. Memento inquit Creatoris tui in diebus iuuentutis tuæ, antequam veniat tempus afflictionis tuæ, & appropinquent anni de quibus dicas: Non mihi placent antequam tenebre sciat Sol, & lumen & Luna, & stellæ & reuertantur nubes post pluuim quando commouebuntur custodes domus, & mutabuntur viri fortissimi, & ociosæ erunt molentes in minuto numero & tenebre videntes per foramina, &c. & antequam reuertantur puluis in terram suam & spiritus redeat ad Deum qui fecit illum.

Senectus, Autumnus.

Senectus Autumno æquiparatur, sic Lucas de Penna in l. j. C. de pri. mi. lib. xj. Et Domi. in proemio lib. vi. in §. quem librum, vbi ex auctoritate physicorum senectutem comparat autumnum qui frigidus est & siccus, huiusque respondet & illud Virgilij libro v. Æneid.

*Sed enim gelidus tardante senectus
Sanguis hebet frigentque effusa in corpore vires.
Sed mihi tarda gelu, seclis que effusa senectus,
Inuidit imperium.*

Atque ita D. Andreas Tiraquellus de legib. connubia & iure maritali, vj. Lege connubiali: numero quarto.

Sententia.

Sententia definitiua & sententia de finitue sententiæ vim habet, paræ existunt vt notat glossa, in ca. finali. in verbo. Inanes de elect. in vj. & Specul. de appo. §. in quibus. ver. sed nunquid in fin. Ita quoque Andreas & Doctores in c. peruenit de appo. Bald. in l. iuniorib. C. de his quibus vt indig. Angel. in l. stipulationum alia. ff. de verb. obligat. Huius meminit, D. Io. ab Imol. in suis consiliis, consil. cxxij. nu. i. lib. vj.

Sententia mala.

Sententia mala: sententia est nulla, Vide supra Iudicatum malè.

Sententia iuramentum.

Sententia & Iuramentum paræ quoque efficaciam obtinent, l. Doctore C. de reb. cred. & iuramentum. Specul. lib. ij. part. ij. titul. de restit. integrum. Nam sicut sententia iudicis aliquem cōstringit ad obediendum indicatis, ita & iuramentum iuramentum cōstringit ad præstandum quæ iurauit, sic vt post iuramentum præstitum contra ipsum quicquid agere posset: non secus quam si contra ipsum sententia lata fuisset.

fuisse. D. Zaf. in l. ait prator. ij. §. si damnetur, de iureiurando.

Sententia cum quantitate.

In sententia certam quantitatem exprimere, & sententia verba ad acta certam quantitatem exprimentia referre, paria sunt. l. ait prator. §. si iudex. ff. de re iudica. Et ibi Bartolus & Iason d. Mayno, qui ex illo textu, etiam colligit sententiam dicendam esse certam, siue expressa contingat certum in seipsa, siue implicite certitudinem in se continet per relationem ad aliud certum expressum. Quare in hoc utroque casu sententia ad executionem mandari potest. Nam generaliter sententia dicitur esse certa, quae certum continet, vel quae ad certum se refert. Item a simili: Illud dicitur constare ex tenore sententiae, seu esse expressum in sententia, quod constat ex attestacionibus, ad quas iudex in sententia se retulit, textus est in cap. cum Bertoldus, in verbo, ex tenore sententiae, & ibi D. Abbas ad hoc notat, extra eodem. de re iudicata & sic corrolatiè notat ex praesupposito. §. si iudex, tres regulas, ad quas regulas hic Abbas frequenter allegat, quae tamè tres regulae in effectu quasi conformes sunt, & in idem tendere videntur. Prima est, quod paria sunt: Aliquid esse certum per se, vel per relationem ad aliud. d. §. si iudex, & l. vbi autem non apparet. §. illud, in versu. sed qui vnum, & ibi Bart. & vt recentiores ad hoc notant. ff. de verb. oblig. & l. nec venditio, §. huiusmodi, ff. de contrah. empt. Secunda regula est: paria sunt, aliquid esse expressum per se, & per relationem ad aliud. d. §. si iudex, & l. in sup. p. 2. in princ. in secundo ref. onso, eod. tit. & l. penult. C. de sentent. quae sine certa quantitate, & in cap. praeterea, & ibi notat Gemyn. in ii. notat. xvij. distinct. Tertia regula est: quae dicitur certò contineri in scriptura referente. quicquid continetur in alia scriptura ad quam sit relatio, iuxta praefatum §. si iudex & l. asse toto, ff. de heredib. instituen. & l. si ita scripsero, ff. de conditio & demonstrat. & l. in scriptura talis. ff. de condit. instituti. Huc quoque spectat, quod aperte dicit Bart. in d. l. si ita scripsero, per illum text. quod si testator in testamento dicat: Grauo heredem meum, vt det totum illud, quod continetur in schedula manu mea scripta, quam reliqui apud Guardianum fratrum minorum. Nam ex hac relatiua restatione peti poterunt omnia contenta in dicta schedula, per testatorem scripta, & per ipsum Guardianum exhibita, ac si ea ipsa specificata fuissent in ipso testamento, iuxta regulam d. §. si iudex, & iuxta reliquas allegaciones praedictas, dummodo constet illam schedulam esse scriptam aut subscriptam ipsius testatoris manu propria, idque vel per legitimam comparationem literarum ad inuicem, vel per alta legitima et certa indicia, quia licet in testamento nuncupatio, voluntas testatoris debeat exaudiri a testib. vt l. haeredes palam, in prin. ff. de testament. satis tamen est, si testes testamentarii eam testatoris voluntatem audiant, & cognoscant vel explicitè, vel implicitè per relationem ad aliam scripturam certam, ad quam testator se expressè retulit. Idem etiam confirmat Barto. in l. fin. ad finem. Et idem Salice. C. de si deicommiss. et in l. quem haeredi. ff. de reb. dub. Et Baldus in authentica, quod sine C. de testament. & in l. captatorias. in v. quae est, C. de testament. milit. Et Perr. de Ancha, in c. cum tibi, de testament. Et Imola in l. institut. ff. de heredib. instituen. Et Nicolaus de Neapoli, in l. his verbis, in principio, per illum textum, ff. de legat. iij. Et Paulus de Cast. in l. vbi autem non apparet, §. sed qui vnum per illum textum, & ibidem D. Alexand. in §. illud. Et idem Paulus de Castro in l. hac consultissima in §. per nuncupationem, C. de testament. et in dicta l. haeredes palam, in principio, Et dicit, D. Alexand. in d. §. si iudex, quod ista decisio est satis communis Reliqua videre licet in iis quae abundè allegat. D. Iason in dicta l. ait prator. §. si iudex num. 3. circa medium, ad quem vnumquemque curiositatis aujdam remitto De his reliqua vide supra titulo, Ceterum,

Sententia lata.

Sententia lata est, & conclusum est in causa, vt sententia mox feratur, paria sunt. Vt voluit Cyn. in l. alia. C. de his quibus vt indig. Et Ioan. And. in c. ij. de integr. restit. lib. vj. Et Bart. in l. si mater, §. eandem in fine, ff. de except. rei indig. per text. & gl. in l. si rem §. vltimo ff. de euctio. Item Bartolus & Bald. in l. quamuis indubitati in fin. C. de adult. & in l. erro. in ij. & iij. quaestio. C. de iuris & facti ignorat. & in l. ceteri. C. de interd. & in l. j. C. ne ex delict. defuncto, & Pañor. in ca. Pastoralis de excep. & Roma. in repetitione legis admonendi. & ibi Paulus de Castro, & Iaf. ver. sum. in secund. solu. ff. de iureiurando. & idem Romanus in l. si Titius, ff. de verb. obligat. & Alexan. in l. si mulier, ff. solut. matrimo. Et Felinus in c. cum dilectus, in primo, extra de matrimo. Et Philippus Decius. in l. edita, vers. & licet. C. de edend. Vide supra titulo, Proxima.

Sero facere.

De iis quae in iudicio serò fiunt. Vide supra fieri serò.

Comm. apud. tom. 1.

Seruitus Mors.

Seruitus mortis æquiparatur. l. seruitutem, & ibi Philippus Decius, & l. quod atinet, ff. de regul. iur. Et habere vel in modico conditione ciuilem, ad mortis ciuilem accedit vestigia, quod certe inter detrimenta numerari conueniet, quum libertas sit res inestimabilis. l. non est, in fine. et l. libertas de regul. iur. cum concord. in glo. ibi Zaf. consil. xix. numero 15.

Si, Cum.

Si & cum inter se conueniunt, atque inter ea verba non debet esse aliqua differentia, cum apponuntur actui extrinseco. Vel sic. Quando si & cum actui qui necessarid inest adiciuntur, eo casu conditione non faciunt, sed sine dubio parificatur, quia in fine, in vna metam currunt ne in meta, text. in l. iij. ff. de leg. j. vbi sic testator legat Titio fundus, si haeres adeat hereditatem, vel cum haeres adierit hereditatem hoc legatum non est conditionale. Nam si legatarius moriatur, legatum transmittitur ad haeredes reliquos, per dictam l. iij. Et ratio est, quia ista verba, si haeres adierit, vel cum haeres adierit, tacite insunt in cuius haereditas instituitur, l. quodcumque, §. non solum, & ibi Bar. nec non Valri. Zafius, & idem Zafius in l. stipulatio ista, §. inter certam, num. 12. & l. huiusmodi ff. de verb. obligat. lex his, C. quando dies legati ced. & l. quibus di. bus, ff. de condit. & demonst. l. nam si cum & l. cum promittit, & ibi Bartol. ff. de condi. in deb. & l. qui duos, ff. de manu. testa. Et melior textus in l. si Titio, ff. quando dies legati ced. De quo laqueus in l. Centetimis, §. final. ff. de verbo. obligatiomb.

Soluere.

Soluere, & obligationem cancellare paria sunt. Vide supra Cancellare, & Dare.

Soluere per cautionem.

Realiter soluere, & promittere solutionem cum cautione de soluendo, paria sunt, l. vltim. C. ad legem Falcid. & l. fuit quaestio, & ibi Alexan. in vltimo notabili, ff. de acquir. heredit. vt latius videre licet studiosis lectoribus apud Dominum Andream Tiraquellum, in libro de vtroque retractu, ad finem tituli, De retractu conuentional. numer. 30. Qui ibidem post Baldum notat, quod prohibitum, vendere, prohibitum ne quis promittat vendere, censentur esse paria, atque hanc videtur sequi Alexander consilio cvj. incip. super alio, lib. vij. & Iason in lege secunda, ver. Secundo modo, ff. de iurisdictione omnium iudicum, et in l. vltim. numero 134, per praedicta plenè, C. de iure emphyteutic. et optime in l. si ad soluendam, C. de praedi. minor. Ex quibus colligunt Doctores, quod is qui alienare rem quampiam non potest is quoque eandem promittere alienare non potest. Sic quoque simpliciter verum est, et paria sunt: Promittere deserendo, et soluere: satis declarat ad dominum Andream Tiraquellum, titulo quo supra numer. 56. No. allegans illud Ouidianum ex lib. j. de arte damandi,

Promittas facile, quid enim promittere laedit?

Promissis diuis, quilibet esse potest

Item.

Tanquam solutum habetur, quod per cautionem est promissum. Vt habet l. finalis, C. ad legem Falcid. veluti si haeres promissit soluere integra legata eam promissionem expresse et sine vlla detractioe, ad promissam solutionem tenebitur, vtroque enim casu dicit l. sine soluturus iam hoc cautionem fecerit, equitatis ratio suadere videtur Item tenet glossa in l. fin. Et post eum D. Philippus Decius, in consilio, consilio xxxij. num. 4. volum. j. idque habet rationem. Vbi enim eadè est ratio ius quoque idem existat oportet, et qui actionem habet re ipsam habere videtur l. qui actionem ff. de regul. iur. Vide supra, Dare, et promittere.

Soluere per alium.

Soluere creditori et soluere creditori eius, vel alteri ex eiusdem creditoris necessariis paria sunt, nihil interest, et ibi Bald. nam is mihi soluere videtur: qui alicui meam voluntate soluit, et l. inuito, C. eodem tit. §. fin. et l. solutum, §. solutam et ibi plene per Barto. ff. de pignorat. actio et l. vero procuratori in principio, et ibi Paulus, scribentes, ff. de solut. et liberat. Bed hic oriri potest dubium: An debita erit solutio: Si solutam creditoris mei procuratoris, qui me incio paucis ante diebus reuocatus fuisset. Ad quod dubium respondendum esse videtur, solutionem hanc debere esse inuvalidam, vt quae facta sit iam procaratorum non habenti, attamen Bald. dicta l. inuito, censet talem meam solutionem esse debitam et ratam, potissimum si mihi de reuocatione procuratoris non constitisset, cuius reuocationis ignorantia facile praetexti posset: et ratificari soluto, propter

prioris mandati reliqua; is quæ talis reuocationis ignorantiam facile aduere possint Ideoque licet tunc fuerit reuocatum durant tamen semper prioris mandati reliqua; & eiuſdem æstimata cognitio, per quam iure pretenditur reuocationis factæ ignorantia. De his quoque vide supra, Dare Mandatum.

Soluere sine pecunia.

Soluere cum numerata pecunia, & quocunque alio modo satisfacere, paria sunt. Angel. in §. venditæ, in exordio, instituit. de rerum diuisione. & ibi D. Nicasius in sua insigni lectura, super institutis, eodem titulo, & §. Hic enim alius soluendi modus variè fieri potest, nẽpe traditione fundi alicuius, aut domus, aut reddituum, aut mercium, aut commutatione rerum, aut libera remissione vel cõdonatione debiti, aut cancellatione, vel laceratione obligatorie schedulæ, quæ modi omnes, & similes eum solutione pecuniaria pares habentur.

Soluere non posse.

Aliquem nõ esse soluendo, & ab eo non facile solutionem impetrare posse, paria sunt. l. ij. in prin. & ibidem & Doctores. ff. qui satisfacere cogantur. D. Iason. in l. pro hæredæ. §. j. num. 10. ff. de acquir. hæred. Quid enim interest an quispiam tam sit tenax, vt ab eo nullã solutionem impetrare possit, an prorsus soluendo non existat, dummodo neutro solutionem recipere valeat.

Soluere cum adulterina pecunia.

Non soluere, & soluere per adulteros vel reprobos numeros, paria sunt. Reprobã enim, iniquã, aut indebitã solutio debitorem nequaquam liberat, vel sic, Reprobã enim pecunia non liberat soluente. Eleganter §. qui reprobos, & ibi glossa in verbo, non liberat. Et Bart. & c. sequaces. ff. de pig. action. & l. Paulus ij. & ibi Bart. ff. de solut. &

Soluere non debitum.

Soluere rem nõ debitã, & dare mutuũ, effectũ quidem sunt paria. Vnde bonum argumentum ducitur à mutuo ad indebitum solutum, & eductio ab indebito soluto, ad mutuũ, vt licet videre per D. Vdair. Zafius in legis ex maleficiis. §. is quoque, numero quinto, ff. de actio. & obligat.

Spoliatus.

Spoliatus omnibus bonis, is cum petito, atque adeo cum ipso mortuus est comparandus. Barth. Chaffain consu. Burgund. *Des main mortes*. Rub. *L'homme de main morte*, num. 2. ad medium. Hæc inquam comparatio in hoc consistit, quod sicut is qui mortuus est ab omni humano subsidio alteri præstando substractus est, ita & is qui bonis omnibus exiit, & spoliatur, ad naturam & conditionem non solum serui, sed & mortui quodammodo redigitur, sic vt re nec sibi ipsi, nec suis villo modo prodesse queat. Dico re quia quamuis consiliis, & solatiis spoliati suis prodesse possunt, tamen ipsa à qua spoliati sunt, nulli suorum patrocinari possunt. Vnde & hoc solo nomine spoliati tanquam mortui censendi sunt, nõ autem ratione personarum, qui à spoliati à loco relictis bonis recedete possunt, quod seruis nõ licet. l. ij. C. de donatio. Quæ quidem perdit.

Sponsus inutilis. Sponsalia irrita.

Non habere sponsum, & habere, sed prorsus inutilem, paria sunt. cap. ij. de frigid. & malef. vbi paria sunt. Non habere sponsum, vel habere sponsum, vel habere puerum ad matrimonium inhabilem. Quia sicut puer qui non potest reddere debitum, non est aptus coniugio, cū ad eam matrimonij legem profectus inutilis sit, ita quoque ad pluri matrimonij contrahendum in idoneus reputatur qui aut ætate puer est, aut qui naturali impotentia conjugij legibus satisfacere non potest. Quoties si cum tali muliere contraxisset sponsalia, ea iure diuini, atque dissolui possent. Sic quoque mulier contraxisset sponsalia cum aliquo, & ille post sponsalia leprosus, aut paralyticus, aut ad matrimonium impotens heret, aut foetidum anhelitum contraheret, ita lis vir vt maritus futurus cogendus esset, vt ab iis viris sese curandum traderet, & vbi curatus conspiceretur, tunc ad matrimonij consummationem pergere posset. Si vero intractabilis denunciaretur, ipsa inita sponsalia resoluenda forent. Et hæc tam de muliere quam viro intelligi debent, quia paria sunt, habere sponsum aut sponam inutilem, & nullum habere sponsum vel sponam sicuti & de marito, supra diximus, & vt habet c. quemadmodum, de iure iurando.

Sponsalia.

Sponsalia tantum sunt matrimonia conditionalia. Vide supra titulum, Potentia.

Statuta.

Episcopi, Cardinales, Duces, Marchiones, Comites & similes alij qui superioribus subsunt, & parent, siue hi superiores sunt, vel Papa, vel Imperator, vel Rex, vel Ciuitas, vel Respublica, in iure constitucendo Prætoribus comparatur, & ipsorum statuta cum iuribus iuris Prætorij habenda sunt. Horum veto statuta, qui tunc per orem de iure, vel de facto nesciunt, quorumque statuta vel ad iudicandum, vel ad decernendum sunt edita, & ius civile constituunt, quales sunt ipsi Reges, vel potius Imperatores ipsi, horum inquam statuta, ac mandata de iure Præsidentum sunt edita, & ius civile constituunt, & publica edicta in eõ regno habentur, vt testatur Vldari. Zafius in l. stipulationum alia, numeris 7. 8. & 9. ff. de verborum obligationibus. Hic explicat differentiam effectus prætorie cautionis & iudicialis quod cautio iudicialis sit perpetua, vt habetur institut. de perpet. & temp. actio. deinde quod in ea nuda promissio sufficiat, nisi iudicis potestas aliud faciendũ sentierit. Prætoria vero cautio, quæ anno finitur, anno enim durabit potestas Prætoris pignora requirit, vel fideiussores, quibus solis satisfactur, vt habet Zafius loco supra narrato, quod per octidne videre licebit.

In Statuto contineri.

In statutis paria sunt. Hoc expressè continetur in statuto, & hoc virtualiter vel æquipollenter continetur in statuto. l. In l. de conditio. & demonstrat. iuncta. l. in cuius, & l. cui fundum, eodem titulo. Paulus de Castro in suis consiliis, consilio xliij. incip. videtur dicendum dictum promissum, in prima parte, num. 4.

Stipulari inutiliter.

Non stipulari, & stipulari, sed inutiliter paria sunt. l. cum enim, ff. de nouat. & ibi D. Alberi. de Rolate, num. 1. & C. de rei vxor. actio. in prin.

Stipulatio iudicium.

Stipulationes & iudicia æquiparantur. Barto. in l. licet. §. idem. ff. de peculio vbi Vlpianus sicut in stipulatione contrahitur cum filio, ita & in iudicio cum filio contrahitur. Proinde in iudiciis contra rimum non originem iudicij, sed ipsa iudicia veluti obligationem spectare debemus, vnde dicimus, quod ex sententia aliquis obligetur, sicut ex contractu. l. quoties. ff. de noxalib. gloss. in dicto §. idem quem textum etiam ad hanc æquiparationem inducit Fulgollus in iuris consiliis, cõ filio. clxxxij. incip. circa primum.

Studiorum sumptus.

Studiorum sumptus & dos æquiparantur. Per Barto. in l. dotis causa, in fine post glossam. ff. solut. matrim. quem sequitur eodem loco D. Iason. Idem etiam confirmant Bald. & Alexand. in dicta l. dotis causa. Vel sic, studiorum causæ dotis causis in iure pares habentur, testante. D. Andrea Alciato, in lege prima, incipiente dotis causa, num. 8. ff. solut. matrim. Et omnibus est notissimũ, quod studiorum causa multa in iure nostro indulgeantur. Authentica habita. Cane filius pro patre, Vnde sicut dos, prælationis priuilegium habet, ita & studij videntur habere priuilegium in iis quæ causa studiorum sibi debentur quod Barto. in dicta l. j. sentit, quem ceteri sequuntur argumento l. assiduis. C. qui potiores in pignor. habeant. ur. Et instrumentum continens Doctoris honorarium præsumitur prius celebratum, sicut de dotali dicitur quod in dicta l. j. Alexand. tradidit & sicut incertitudo legatum dotis non vitiat, ita nec legatum disciplina causa factum. l. Stichus. ff. de legat. ij. Et sicut petenti tunc non obstat exceptio compensationis. l. j. §. ræceat. C. de rei vxor. actio. ita nec doctore sui stipendia petenti. l. ij. vbi Alberi. C. de compensat. Et sicut donatio filii familias facta à parte causa dotis valet; l. Pomponius. ff. famil. heredit. und. ita valet donatio si facta sit causa studij, quod Bald. R. a hæc. l. j. in dicta l. j. tradiderunt. Si quis tamẽ desideret qualecunque inter dotem & causam studij differentias, is videat d. l. j. ff. soluto matrimo.

Subhastatio, Subhastare.

Subhastatam rem esse & præconizatam, paria in iure sunt. l. Odo, coniuncta glossa, in verbo, subhastatas. C. de execut. rei iudic. & l. edicto. C. si aduers. fil. restitu. postule. cum aliquot aliis. iuribus similibus. De hac similitudine ipsi etiam memini in mea Subhastationum compendiosa exegi, in prima editione, num. 1. r. & in postrema mea editione, eodem numero.

Subscribere.

Subscribere.

Subscribere per se. siue manu propria, & subscribere per alium ipsius nomine, vel alterius scripturae subscribere, in iure sunt paria, sunt & eiusdem effectus. l. Vice donatricis. C. de donat. & ibi Bald. Salsic. & Fulgo. in secunda parte. & l. scripturas. numero 2. Qui potiores in pignio, habeant. Ex his itaque notandum, quod cuius liceat, & per se, & per alium posse subscribere.

Successio ex substitutione.

Portionem ad fratrem ex legitima successione conseruatione peruenire, & ex successione adici, paria sunt. Vel sic. Portio venit ad fratrem ex legitima successione conseruatione, & ex substitutione, paria sunt: vt l. si fundum per fideicommissum. §. final. cum l. seq. ff. de legat. j. hoc pacto Raphael Cumanus, ad l. qui duos. numero. 3. ff. de vulgar. & pupillari substitutu.

Successionis exclusio.

In materia successionum, Non esse in rerum natura, & esse, se non succedere posse, siue a successione excludi, in iure sunt paria, vt locum faciat filio exclusi. Vel breuius sic. Non esse & esse, sed excludi, paria sunt. l. j. §. vltimo. ff. de bonor. possess. contra tabu. & l. si necem. §. si de portatus. ff. de bonis liberto. vbi dicitur, si filius quispiam deportatus, sit, atque ob id inhabilis effectus, nec plures sint legitimi filij, tunc ad successionem admitti debet, non filius deportatus, quia is mortui loco habetur, sed filius ipsius deportati, vel exclusi, nempe nepos aui sui mortuensis ad bonorum successionem & possessionem recipi, & suo patris, si quis tunc esset, preferri debet. Hic enim nepos, quia patrem suum exclusum, ac veluti ciuilitate mortuum representat, certe in hac reditarius ius sui patris mortui succedere debet, nec ipsi ius patris impedire potest, quod adhuc exeret, & viuat, quia viuens pro mortuo in iure habetur. Vide de his D. Andream Tiraquellum, in suo lib. de Nobilitate, & iure primogenitum xxij, quaestione, numero 15. de his quoque vide supra, Extare.

Tacere.

Tacere & contra se respondere, in iure paria eademque sunt, Fulgo. ad l. quotiens. §. interrogationis, num. 2. ff. de probationib. Vide de hoc etiam supra, Confiteri nihil, & Consensus.

Tale esse post euentum.

Esse tale ab initio, & esse tale post euentum rei, vel peruenire ad talem, vel fieri tale post factum rei, in iure paria sunt, & eadem prorsus l. nihil refert, & ibi Bartolus, Angel. & Iason. ff. de conditione sine causa, & similis est textus. D. Iason. teste, in l. j. verbi penultimo & finali, si pra. eod. ff. de condi. sine causa. Atque a simili huius colligitur, quod etiam nihil referat, an ab initio aliquid sit tale, an id ipsum postea fiat tale. l. iurifigentium. §. siue autem. ff. de pact. l. si mihi. & Alber. de Rosa te ad hanc rub. num. 4. ff. de seruitut. rustico. praedio. & l. final. ff. rerum amota. & l. sed Iulianus. §. proinde. ff. ad Marcedo. & l. final. C. eodem titul. cuius etiam meminit D. Anto. de Rosellis in suo tractatu de successione ab intestato num. 69.

Talem esse ex opinione.

Esse tale, & haberi pro tali, in iure paria sunt. l. Item apud Labeone §. Si quis virgines, & ibi Barto ff. de iniur. & famos. libel. Talis enim quis esse praesumitur, qualis in habitu reperitur, vt si femina in non matronali habitu, sed in meretricia veste reperiat, praesumitur meretrix, non autem honesta matrona. Item si domina ancillari veste vestita reperiat, praesumitur ancilla, nequaquam domina. Sic Thamar, vt suffuraretur concubitu foceri sui Iudae, mutauit habitum, assumens vestem scorti, & pro scorto habita est a focero suo, illamque cognouit, non vt nurum suam, sed vt scortum. Genesis cap. xxxvij. Item si clericus, praesbyter, aut religiosus in habitu militari reperiat, praesumitur miles, non clericus, non presbyter, aut religiosus, & ita de infinitis similibus exemplis breuitatis causa hic omisissis, praesumendum est & dicendum Hoc loco tamen aduertendum, & expendendum est, quod ex rationabili causa liceat aliquando dominam sumere vestem ancillae, aut religioso siue presbytero alium habitum, vel simulare se talem esse, vt puta ob vitandum periculum captiouis vel insidiarum, sicut legitur, in j. lib. Regum cap. xxj. in fine de Dauid, quod tunc moribus, tum habitu simulacit se religiosum & insanum apud Achim regem Geth. quum tamen esset sanae mentis, eum enim furorem simulauit, tatum, vt mortem euaderet. Praefatus etiam §. Si quis virgines, magno pere. seruit ad hoc, teste eodem Bart. ibidem Quod si quis clericum, Comm. opin. tom. 1.

in laico habitu incedentem, siue deambulante verberet aut puniat, talem clericum non contemnit, nec per talem verberationem iniuriarum tenetur vt notatur in l. si ignorans, & ibi etiam glossa, in verbo conuenit. ff. loca. & conduc. Habemus praeterea ad huius confirmationem textum hac legem allegantem, in ca. audientia. extra de sentent. exco. muni. Idem quoque tenet D. Dyn. in l. gerit. ff. de acquir. haered. & argumeto l. generaliter. C. de episcop. & cleri. Neque etiam exco. munitatus censetur, qui clericum verberat, qui eo habitu, & modo seculari incedit, & sese gerit. Quae tamen solummodo vera sunt, quando per tale habitum verisimiliter ignorauit ipsum esse clericum, quem verberauit. Nam si is verberans non obstante seculari habitu certo sciuisset ipsum fuisse clericum, tunc habitus secularis ipsius verberantem non excusaret, sed ipse iniuriarum teneretur, & doli, quia tunc doli culpa praeponderat, vt est in litem si obstrixit, & ibi in glo. fin. ff. ad l. Aquil. Sed hic ex contrario euentu quari posset. Si quis verberasset indutum habitu clericali, & cum conlura clericali incedentem, qui tamen non erat clericus, an is inquam verberans tenetur? Ad hanc quaestionem responder D. Dyn. in d. l. Gerit. ff. de acquir. haered. & tenet negatiuam partem. arg. l. finalis de crim. explia. haered. l. Eum qui §. Si iniuria. ff. de iniuriis Ideoque dicitur in cap. j. Quibus mod. feu. amittat. Et ibi Baldus post gloss. dicit. Quod si quis insulatur dominum, quem nescit esse dominum suum, is ob id non perdit feudum suum, nisi in eo facto praetenderetur ignorantia crassa, & supina quia paria sunt scire et scire debere. l. Quod te. ff. Si cert. pet. Idem similiter dicit ibi in eadem gl. Quod si quis concubuisset cum vxore domini sui, nesciens eam fuisse vxorem quod non perdat feudum suum Item quod cognoscens monialem, nesciens tamen fuisse monialem, non puniatur tanquam de stupro monialis. Quae gl. in hoc casu memorie est inscribenda, vt ait idem Bald. Et ad hanc facit d. l. Si quis ignorans. ff. loca. et l. pen. ff. ad l. Iul. de adulter. Hinc notate, vt resumamus talis enim vt dixi, aliquis esse praesumitur prima facie qualem ipsum indicant esse vestes, aut qualis ex habitu, et ornato vestimentorum pro statu, iuxta vulgarem existimationem esse praesumitur. De hac re vide Speculat. in titulo de aduocatis. §. secundo et in adiuncta gloss. in cap. primo in titulo Quomodo diui. offic. sit. ceter. in pragma. sanc. Et Philippum Decium consilio cclxxv. numero octauo. qui ibidem iuxta praedicta sic infert. Quod si statutum decernat, vt filia supra habeatur esse sui iuris, quod tunc nupta, iuxta hoc statutum verè erit sui iuris statutum esset, vt legitimatus habeatur pro legitimo, tunc is legitimatus verè dicendus esset legitimus, & hoc ipsum tenet Bald. Item si in l. nuper. in fi. C. de natural. liber. Et Alex. in consil. j. incipiente, Visis codicillis. lib. j. et Paul. de Cast. in consil. clxxx. secundum nouam formam. incip. Super eo quod primo loco quaeritur, in antiquis et in consil. xxxij. incipit. super Primo dubio in nouis, Vnde licet statutum debeat proprie intelligi. l. ij. §. hac verba vbi Bar. ff. de negot. gest. hoc tamen statutum de agnatis videtur habere locum etiam in legitimatis, qui iuxta idem statutum verè et proprie sunt adimandi legitimi. Ad quod optimè facit, quod de legitimatis idem iudicatur, quod de legitime natis respectu agnatorum et familiae. Nam legitimatus aliis agnatis succedit vt sentiunt Bart. et Bal. in l. communium. C. de natura. liber. Et idem confirmat Alex. consil. j. lib. j. supra allegato, in versu ad praedicta quoque confirmanda faciunt, quae allegat. lo. And. in titu de successio. ab intestat. §. fin. Et quae annotauit Ant. de Butrio in c. per venerabile. Qui filij sint legitimi. Et hanc eandem sententiam tenent Paul. de Cast. in d. consil. xxxij. et Alex. in consilio praesallegato, dicitur, quod agnatis etiam per legitimatos conseruatur agnatio, sicut per legitimos et naturales, Vnde succedunt naturales legitimati iure agnatiouis, in hereditate agnatorum, sicut faciunt legitimi et naturales. Idem quoque disputat late D. Philippus Decius in praecitato consil. cclxxv. nu. 7. in ij. parte. Hac autè haecenus dicta suaverim diligenter notari, quia frequenter vsuueniunt, et in quotidianis consulationibus proposita admodum seruiunt.

Tempore prohibito aut permissio fieri.

Tempore prohibito aliquid fieri, & fieri tempore permissio, sic vt eius effectus, in tempus prohibitu conferatur, in iure sunt paria. Itè contra, tempore permissio, vel non prohibito aliquid facere, & aliquid facere tempore prohibito, cuius tamen effectus conferatur in tempus permissum, vel non prohibitu, paria quoque in iure censentur, l. quod ap. sa. C. de donat. ante nupt. l. in tempus. ff. de haered. institued. & c. de vxore, & ibi D. Panor. idè notat. nu. 2. extra de sepulta. Et l. si sponsus. §. si vxor. ff. de donat. inter vir. & vxor. Et ibi Bar. vide quoque eundem Bar. in l. si constante. §. quotiens. ff. solu. matri. & in l. j. §. nunciatio. ff. de oper. noui nunciat. It in l. alia. §. eleganter. ff. solu. matri. vide etiam & Bal. in d. l. quod sponsa. Quae legè nihilominus D. Panor. limitauit loco praesallegato, nu. 4. in capi. de vxore. extra. de sepulta. Quae limitationem hic breuitatis causa omittimus.

Tempore habili vel permisso fieri.

Fieri tempore habili, & conferri ad tempus habile, paria sunt. Vt notat Bar. in l. alia. §. eleganter, versic. non obstat quod dicit, Sunt item paria; aliquid fieri certo tempore, & aliquid conferri in certum tempus. ff. sol. mat. & Fulgo. ad l. verum est. §. Labeo autē, nu. 2. pro socio, potissimum quando non requiritur certa habilitas in tempore quo sit actus si enim tempore quo sit actus requiratur certa habilitas, tunc ipsa eo interuenire debet tempore, quo requiritur, & fieri debet. Nec sufficit quod confertur ad tempus habile, nā sicut is qui alienare cupit debet eo alienationis tempore esse habilis (ea enim habilitas nō pro futuro tempore sed pro presenti alienandi tempore consideranda est) ita quoque necessaria est ad quemvis actum habilitas in presenti tempore, qui presentē habilitatem requirit, vt l. si alienum seruum, §. in extraneis, ff. de hæred. instit. & l. si minor, ff. de seruis expot. Et D. Carolus Ruinus, cō s. l. xc. incipient. Ad ea quæ nu. 6. volu. iij. & idem in consi. excij. incipiē te. Quaritur quis succedat, nu. 16. ij. volumi. Et Petrus. Pau. Parisius, cō ex numeris. 35. 36. & 37. in sua iij. parte cōsiliorum, vbi reperies quo modo, & in quibus casibus procedat præfata paritas.

Territorium.

Extra territorium esse, & esse in territorio, sed in loco exempto, paria sunt. Qui enim est in loco territorij, sed exempto, is & extra territorium esse censetur, capi. cum Episcopus, & ibi glossa, de offic. ordina in. vj. & Ioan. And. in ij. & ibi Gemi. de consitu. lib. vj. vbi dicunt, quod statutum Episcopi non ligat delinquentem extra territorium, ita nec delinquentem in territorio in loco exempto. Idem quoque tenet Petrus de Ancha. in repetitione c. si propter tua debita. de rescript. lib. vj. & Calderi. in consi. xij. in titu. de foro competen. quem refert Gemina. in c. de priuileg. in vj. vbi æquiparat existentem in loco exempto & existentem extra diocesim. Et idem cōfirmat D. Iason in l. extra territorium, nu. 5. ff. de iurisdic. omnium iudic. Et Gaspar Calderinus, in suis consiliis, consilio xij. de foro competenti Reliqua vide supra, Forum.

Testari.

Testari falsum, & veritatem suppressere, paria sunt. Bal. in l. presbyteri. C. de Episc. & cleri. gl. & Angel. in Authen. de testibus, in princi. Ideoque qui recusat apertam dicere veritatem, sed eam malitiosè, vel obsecrè deponis, tenetur vt falsarius, Bald. in l. ea quæ commendandi, ff. de contrahen. emp. in l. præscriptione. in fin. C. si contra ius & c. Officium enim testis est, deponere super integro superque toto facto, & non super aliqua rei parte, sed plenam rei veritatem sine fuco deponere; gloria & Doctores in l. Lucius, ff. de infam. quam glossam allegat Bal. in l. peremptoria, circa finem. C. Sent. rescind. non pos. Ita tenet D. Frā cū. Curtius in suo insigni tractatu, de testibus. xv. conclusione.

Testes Instrumenta.

Testes & instrumenta æquiparantur in exercendis litibus. Videte supra, in verbo, Instrumenta.

Testes impedire.

Notarium vel testes impedire ne ad testatorem testamentarium adeant, & notarium vel testes coram testatore existentes reuocare, & præcipere ne ad ipsum reuertantur, paria sunt. Vel aliter, Prohibere testes ad testatorem accedere, & testes ad testatorem adductos, aut reuocare, aut ostium ipsius claudere, & ne introire ad testatorem possint, paria sunt, vt notatur in l. j. & ij. ff. Si quis aliq. testa. prohibuerit. In l. Marcel. §. fin. ff. ad Trebellia. Et idem habet Pet. Paul. Parisius, consi. lxxvij. numero 46. in ij. parte. Et quod hic probatur de testibus impediendis accedere ad testatorem, idem quoque de quibusvis aliis testibus impediendis intelligi potest.

Testamentarij.

Testamentarius & Tutor in cautione præstanda, & in quibusdam aliis, æquiparantur. Argumento eius quod notatur in l. diuis. ff. si cui plusquam per leg. falcid. vbi dicitur, quod sicut executor testamenti designatis (quem Accursius ibi fideicommissarium esse putat) non cauet, nec tutor qui testamenti datus, vel constitutus est, cauere debet, Et quibus casibus tutor non potest emere res pupilli, quas ipse cum decreto vendit, iidem casibus executores nō possunt emere res, quas ex officio vendunt, lege si in emptione, §. tutor, & ibi Barto. ff. de contrahen. emp. & Bal. ad legē cum ipse, C. eodem titulo & sicut tutor

potest se excusare propter numerum liberorum, propter administrationem fisci, propter absentiam futuram, propter potestatem publicā & c. ita & executor testamenti, secundum Io. à Canibus in tractatu de Executio. vit. volunt. §. quarto, num. 14. Et sicut morte tutoris finitur officium ipsius tutoris, & etiam officium ab ipso tutore constituti, iuxta l. si per epistolam. ff. de acqui. ha. red. ita quoque mortuo executoris finitur officium ipsius executoris, & etiam officium sub executoris ab executore constituti, excepto executore ad pias causas designato, vt confirmat D. Io. à Canibus loco iam citato, nu. 16. & l. si quis pro redemptione. C. de donat. coniuncta glossa in l. xori. ff. ad l. Co. de. fall. quæ quidem glossa apertè fideicommissarium & tutorem æquiparat. Quam æquiparantiam, & ipse tenui in meo Pupillorum patrocinio, titulo, de tutorum & curatorum rationis iustificatione, ca. j. nu. 38. in postrema editione.

Testamentum vi codicillorum.

Dicere. Si non valer iure testamenti, valeat iure codicillorum, & dicere. Habeat hoc pro donatione inter viuos, vel habeat tanquam ab intestato, paria sunt. Vt notatur in Lex testamento C. de fideicommiss. & l. qui autē, in principio. ff. si quis omis. caus. testa. Et per Dinum, in l. codicillis, in fi. ff. de leg. ij. & Bar. ad l. j. nu. 9. ff. de iure codicil.

Testamentum inualidum.

Testamentum inualidum, & testamentum nullum paria sunt. Vel sic Testamentum nullum fuit factum, & testamentum fuit factum, sed ipsum est inualidum, paria sunt. Teste Capra, consi. lxxij. nu. 3. Testamentum autem vocamus inualidum, quod non est legitimum, hoc est, quod non est factum à debita ac legitima persona, quæ testari possit, aut pro ea persona cui testari liceat, aut pro tali re cui vtiliter testari non debeat: nempe reclamantibus iuribus aut naturæ legibus. l. In non putauit, §. non quæuis, ff. de bono possessore contra tabulas, & ibi Bar. Et in l. ij. ff. quemadmo. testa. aperi. & l. lxxij. §. Condemnatum. ff. de re iudic. Sic tenet Philippus Probus in add. ad D. Ioannem Monachi, in ca. si tibi concessio. nu. 22. de præben. & dignita. lib. vj.

Testamentum relatiuum.

De testamento expresso, & relatiuo. Vide supra, sub titulo, Sententia cum quantitate, circa medium.

Testatoris mors dubia.

Testatorem viuere, & dubitare de eius morte, sunt paria. Glossa magna in l. j. C. de pact. Atque paritas isthac in hoc consistit, vt quod de neutrius bonis pacisci liceat, sicut enim de bonis viuētis pacisci non licet, ita neque de bonis illius, cuius mors nondum certò cōstat, quia is viuere adhuc creditur cuius mors certò probata non fuerit, sed si mors, ff. de donat. inter vir. & vxor. ibi. Quia & mors eius expectanda est, nec nos præterit. C. de postlimi. & l. Vxor quæ. C. de repud. Nouel. de diuer. c. §. Caterum, & in constitutio. cxvij. quod autem de bonis adhuc superstitis pacisci non liceat, ratio est, quia tale pactum contra bonos esset mores, odio sum, & plenum tristissimi & periculosiuentis, l. finali. C. eo titu. de pact. Et quia eadem ratio concurrit in pacto de bonis eius de cuius morte dubitatur, ideo nec de huius bonis pacisci licet, donec certa mors ipsius probata fuerit, quod diligenter est notandum. Et hanc opinionem quoque sustinuit Louanij insignis ac præclarus vir. I. V. Doctor. D. Nicolaus de Cappella, alias Heems, à Bruxella, quondam meus obseruandus præceptor, in suis lecturis, d. l. fina. C. de pact. & in d. l. j. C. eo titu. de pactis.

Testimonij data ratio.

Exprimere causam impertinentem, & nō satis dignam, & exprimere causam nullam, paria sunt, vt habetur in c. præterea, extra de testibus, ar. in c. ij. extra de transact. vbi in d. c. præterea, dicitur: si testes dicant se esse concios carnalis copulæ, quam tamen non viderunt, neque sic testado certa vlla signa copulæ vicina designant, quia causam non satis iustam testantur, videntur nullam causam expressisse, vt ibi dem etiam notat D. Antonius. Et ratio est, quod isthac iam dicta causa in tali testimonio prorsus est necessaria: nempe quæ sit talis quæ limitet & cōstringat vniuersum testimonium, adeo vt in hoc testimonio magis attendatur causa, quam dictum ipsum, vt plene notatur per doctores. in l. solam. C. de testibus. & in l. cum hi. §. nihil. ff. de transact. & in cap. cum causam de testibus, vnde si testis interrogatus, qui sciat de contentis in tali articulo, respondeat vera esse in eo contenta, & si mox interrogatus, quomodo & qualiter ea sciat, respondet, quia sic audiui dici à pluribus personis, ista causa, & responso insufficientis confundit, & annullat dictū præcedens, quia est causa non iusta, insufficienti. ns, & perinde habenda, ac si nullā, lux scientiæ causam depolisset.

deposuisset, ut notatur in c. licet ex quadam extra de testibus. Et ad l. testim. C. de testibus. Sic quoque paria sunt: nullam causam exprimere, & impertinere: tem vel iniustam declarare, teste Ioan. Petr. Ferra. in forma oppo. contra testes post publica. ad verbum, Reddant rationem, circa ræ. ium. Et idem notatur in c. ij. de iuri. profus debet esse talis, quæ necessariò concludat dictum suum esse verum, alioqui testimonium effect nullum.

Titulus possessionis.

Non habere titulum, et habere titulum, sed eum non posse ostendere, aut probare eum esse legitimum, paria sunt. Ita vult ex. resse gl. in verbo, prator enim. in fi. ibi. §. quidam probat bene est, si verò non probat, præsumitur quòd pro possessore possideat, in l. cogi. C. de petitio. hæredita.

Tortura.

Tortura siue tormenta, & mors in iure æquiparantur, prout latius meminimus, §. sub litera, M. et themate. Mors et Tortura & c. vbi vide.

Totum, Omne.

Totum et omne æquipollēt. Per glossam, In situ. de societa. in prin Bar. in l. serui electione. §. fina. ff. de lega. j. eaque tota haberi dicuntur, quæ integra habentur. l. decem, in verb. tota decem, de fideicommissa. libert. vbi tota decem, pro integris decem accipiuntur. Spec. in titu. de loca. §. nunc aliqua, versic. l. x. et perfectum et plenum id dicitur cui nihil deest. l. ij. in princ. vbi gl. de origi. in glo. Clement. j. ibi Card. de re iudica. gl. in l. Iulianus, in fi. et ibi al. cum concor. et Barbat. in addit. l. Mater. C. de rei vendica. vide latius per D. Vdalr. Zas. consi. xvij. nu. 6. lib. ij.

Tradere.

Tradere et cedere, quæ inter se affinitatem habeat. Vide §. Cedere.

Transactio.

Transactio cum sententia patem effectum obtinet, quæ quidem paritas intelligenda est, quantum ad decider. das lites & ad parandas exceptiones, argumento l. post rem. ff. de transact. & l. non minorem. C. illo titu. & ibi Cynus, Alexander, & Iason. Nam sicut sententia retractari non potest, ita nec transactio. l. j. C. de condict. in deb. D. Vdalricus Zasius, in l. diuus Adrianus. ff. de re iudica. Ad hæc facit, quòd sicut per sententiam receditur à lite, & lis ipsa finitur, ita & per transactionem receditur à lite, & lis ipsa finitur: sic ut ob. nullam allegandam deceptionem ea litis transactio rescindi debeat. Parè enim hanc cum sententia efficaciam transactionibus iura tribuunt propter odium litium, quas iura ita exosa habent ut iis quoquo iusto modo finem constitutum velint, & optent. l. Fratris. C. de transactio. Idem tenet gl. in c. cum causa, extra de empr. & vendit. Et allegat pro argumento optimum textum in c. constitutus, de religio. domib. ibi enim Episcopus per transactionem remisit omnia iura sua pro solis octo denariis pro pensione sibi reseruatis, & valida fuit transactio, & optima cum hac ratione confirmatur, quia quamuis exiguum per eam transactionem consecutus fuit commodum, eo in se tamen & respectu eius quod per eam transactionem à lite recessit, & à litis molestiis liberatus fuerat, permagnum censetur consecutus commodum, quamvis prima facie enormiter deceptus videbatur. Quare is qui pro externo damno commutat, & consequitur gratum commodum, internum, scilicet aut corporale aut spirituale, is de deceptione sibi facta conqueri non debet, sed potius de accessione ingentis lucri ex animo ipsi gaudendum est. Vnde nec ipsius transactio, quæ cum molestæ litis liberatione contingit, rescindi debet, neque transactor ob id incommodum præsentium deceptus dici potest, quòd à lite recesserit quam pro eolongè maius consecutus sit commodum, nempe quietum animum, & à vexatrice lite liberationem felicissimam. l. ij. C. de transact. & l. in summa. ff. de condict. in deb. quæ ad hoc allegatur. Vnde ex horum consideratione dici vulgo solet tritissimo pro. uerbio. Si quis à me peteret pallium & tunicam, litis redimende gratia, dimitterem ipsi potius pallium, et tenerem tunicam: et in Gallico dicitur. *Il gaigne assez, qui se met hors procès.* Atque ita in l. ij. C. de rescinden. venditio. tenent Ditus, Iacobus de Aretio, Rei. Cy. et Balita etiam sustinuit D. Nicolaus Nicolai I. C. in sua insigni repetitione. d. l. ij. Louanij me præsentem et audiente, anno (si bene meminì) 1527.

Tutela diuisa.

Tutelam non esse diuisam per aliquem, et esse diuisam à solis tutoribus inter se, sunt paria: quia hæc tutelæ diuisio, & etiam in aliis

transactio, per solum magistratum fieri debet. Et hanc paritatem nota Barto. ad l. §. vij. de ad. n. r. ff. de tute. & rationibus distrahend. Et hanc legem explicat & confirmat glossa ipsa: quæ duobus modis dictum textum intelligit, ex quibus etiam aperte colligitur: quòd pares sint & eadem habeantur, Tutela diuisa, et tutela indiuisa, eo quòd contutores, in quos translata est tutela diuisio, siue eiusdem tutelæ administrationem habeant, siue non habeant, semper ad omnia tutelæ onera & ad debitas rationes reddendas per leges non minus obligati teneantur, quàm primi tutores. Nec his obstat, quòd ibidem textus disputet, & asserere videatur quòd quævis tutelæ actio prius in ipsum magistratum (ne in contutorem non gerentem vertenda videatur) est tamen nihilominus eadem actio contra vtrumque, scilicet tutorem & contutorem vertenda, siue hic gerat, siue non gerat, quia expressè lex ambo simul teneri voluit. l. j. §. plane si. ff. de tute. & ratio distrahend. Vnde fati apparet (ut dictum est) nihil differre diuisam, siue indiuisam esse tutelam.

Tutor ultra commissio- nem agens.

Aliquid fieri per verum tutorem, in rebus quarum administratio non est commissio, & illud fieri per surreptitium, vel falsum tutorem, in iure sunt paria. l. si duo. ff. de admini. tra. & pericu. tuto. & cura. & Raphael Cumanus, in l. huius edicti. §. verbis, nu. 1. ff. quod falso tuto. auctore. gest. est.

Tutoribus qui sint comparandi.

Tutores, Curatores, Reipublicæ rectores, Hospitalium rectores Ecclesiæ Prælati, Fabri, & magistri, Prouisores honorum pauperum (quales in primis Ecclesiis fuerunt diaconi) & similes piorum locorum administrationem habentes, in iure æquiparantur similitudinèque inter se habent. Vt latius memini in meo Pupillorū patrocinio, titulo, de tutorum & curatorum munere. cap. vij. numeris 55. & 56. ad quem locum breuitatis gratia lectorem remitto, vbi abunde multas allegationes comperiet. Vide de his etiam supra: fideicommissarius, & etiam, Testamentarij.

Vacare.

Sedem, vel dignitatem aliquam vacare, & habere Prælatum qui impediatur, vel occupetur in sede adipiscenda paria sunt. Per optimū textum in c. cum venissent, extra de in integ. restitu. qui textus est notatu dignissimus, secundum Ioan. And. in c. Olim, & in c. j. de reb. Eccles. non alienan. in vj. et idem etiam citatur ibi per Domi. et per Butr. in c. cum deportati, extra de iudic. Et per D. Calolum Ruinum, consi. lxij. incip. Videndum est, nume. 2. volumi. v.

Vendere iniquo precio.

Non vendere, et immodico precio vendere, in iure paria sunt. l. non dubium, in ff. de legat. ij. sed si cui (inquit Gaius) legatum relinquitur, ut alienam rem redimat, vel præstet, si redimere non possit, quòd dominus non venderet, vel immodico precio vendat, iustam estimationem inferat, iuncta gl. in verbo, Immodico: quæ notat, quòd non vendere, vel immoderato precio vendere æquipollent, vel vendere, precio minimo, iniquo, et infra, vel supra iustum precium, et non vendere æquipollent, et ibi Bart. etiam notat paria esse: Nolle vendere, et non iusto precio, velle vendere, vnde de eo qui rem suam nimio indicat, vulgo dicimus, hic rem suam vendere non vult, quia ipsam nimio licet, quòd indicium est se nolle vendere, nisi excessiuum, et non condignum precium pro ea habeat. Iusta enim, et regularis quævis venditio omnem deceptionem excludit, æquo, ac condigno precio contenta esse debet, quòd precium si venditio aut excedat, aut sit inferius, ea venditio iniqua, et nulla censeri debet.

Venefica, Incantatrix.

Veneficæ, et artis amatorie magistri, in iure ciuili æquiparantur. Vt et videre licet supra, in litera, A, sub capite, Amatorius.

Venire ad iudicium.

Non venire ad iudicium, et venire, sed non perseverare vsque ad finem, paria sunt, c. cum nobis, et ibi Panor. nu. 10, extra de electio. et in c. j. de iudic.

Verita, Fictios.

Veritas & fictio, quantum ad obligationem æquiparantur. Vt notatur in l. si filius. ff. si certum petat. Nam sicut vera voluntas, & verus consensus inducunt obligationem, ita & ficta voluntas debet inducere obligationem, dummodo ipsa apertis verbis est expressa, tunc enim non tam internum consensus, quam verba ligare dicuntur, Bart. in l. licet. §. idem scribit, nu. 1. in ver. Et si tu dicis Veritas & fictio æquiparantur. ff. de peculio, & Bertachi, in suo repertorio, in verbo veritas,

Veritatem cælans.

Veritatem cælans falsidico comparandus est. De qua comparatione videre in mea Praxi rerum civilium, c. clxxij. nu. 4. vide ite in hoc libro supra, sub titulo, Testari.

Vincula carcerum.

Sub vinculis esse, & esse sub custodia cum datis fideiussoribus, in iure paria sunt. Lucas de pen. in l. si grauius. C. de dignita, lib. xij. & in l. seq. eo lib. de hac paritate ipse quoque memini in Praxi mea rerum criminalium recognita, titulo, de priuatis carceribus faciendis, nu. 3.

Viduus.

Viduus quando vxoris bonis priuandus fuerit. Vide superius Medicus.

Violentia.

Violentia, Claustrinitas, & Precaria possessio, sub vnam copulationem æquiparantur. Ita D. Vdelri. Za. in l. Pompeius. §. cum quis. nu. 18. ff. de acqui. vel amitt. posses. quia dicit ibidem textus. Denique addimus, & c. quem videre poteritis.

Vita humana.

Vita nostra humana, similis est nauiganti. Qua sicut is qui nauigat, siue stet, siue sedeat, siue iaceat, siue incedat, nauis ductu, impulsuque semper regitur, ita & nos miseri mortales, siue vigilemus, siue dormiamus, siue iaceamus, siue ambulemus, siue edamus, aut bibamus, coacti, volentes, nolentesque per momenta temporum quotidie ad finem vitæ rapimur, vt non temere dixerit Seneca, nos mori quotidie, quia quotidie nobis aliqua pars vitæ clam succiditur, vt & Horatius testatur, cum ait. *Tacitis senescimus annis.* Porro vitæ humanam, cum in multis locis, tum præcipue ca. ix. graphicè depingit diuinus ille propheta Iob, dies mei (inquit) velociores fuerunt cursore, fugerunt, & non viderunt bonum, pertransierunt quasi naues poma portantes, & sicut Aquila volans ad escã. Plura eademque clariora videre licet apud eundem prophetam, c. xiiij. Homo natus (inquit) de muliere breui viuens tempore, repletur multis miseriis, qui quasi flos egreditur, & conteritur, & fugit velut umbra, & nunquam in eodem statu permãnet, &c. Similiter Sapientia ca. v. impj sic loquuntur, quid nobis profuit superbia, aut diuitiarum iactantia? quid contulit nobis transierunt omnia illa tanquam umbra, & tanquam nuncijs præcurrentes, & tanquam nauis quæ transit fluctuantem aquam, cuius cum pertransit non est vestigium inuenire, neque semitam carinæ illius in fluctibus, aut tanquam auis quæ transuolat in aere, cuius nullum inuenitur argumentum itineris illius, sed tantum sonitus alarum verberans leuem ventum, &c. sic & nos nati continuo desinimus esse, & vitæ quidem nullum signum valimus ostendere. In malignitate autem nostra consumpti sumus. Quin et D. Iacob. c. iij. vitam nostram comparat vaporis vel fumo, Vita (inquit) nostra vapor est, ad modicum apparens, et deinceps exterminabitur.

Vitiosa cautio.

De cautionibus vitiosis, vide supra Reator inutilis.

Vocatus non audirus.

Vocari sed non audiri. Item, Audiri, sed non vocari, et non admitti hæc tria in iure paria sunt, l. qui crim en. et ibi Bal. nu. 21. C. de his qui accusa. non possunt, ca. Obeuntibus. l. iij. dist. in c. i. uncta glo. ibidem in verbo, Excludant.

Voluntas.

Voluntas, negligentia & mors æquiparantur, quantum ad effectum

deuolutionis, seu ad subleuationem obstaculi prioris, habentis alias melius ius vt notatur in l. vnica. C. quando non peten. par. petentib. accrescunt. In l. Memimus. §. si. C. de legiti. hæredibus. & in §. penul. in l. i. de bono. posses. Et per Paul. Paril. cons. c. xix. num. 27. in quarta parte. De voluntate vera & ficta, vide paulo antè, Veritas.

Vsurarius.

Vsurarius similis est vermiculo ligni. Sicut enim vermiculi lignorum, aut fructuum torum lignum totòque fructus paulatim corrumunt, exedunt, emolunt, & carie sua tandem absumunt, ita & vsurarij, & sceneratores vnuerfam Rempublicam sua edacitate paulatim absumunt, & tandem deuorant, quod quibusuis per exempla, & euentus rerum notius esse doleo, quam vt multis autoritatibus cõfirmetur. Si enim quis roget quomodo multi ciues, quomodo multi mercatores multi Principes ad egestatem redacti sint, imò quomodo multæ Respublicæ, atque adeo quomodo multæ ditiones corruerint, ac plane collapsæ sint, in promptu erit vera responsio. In causâ fuisse harum miseriarum vnica ac fere solam vsurariam illam edacitatem, quæ ve luti vermis nunquam moritur, sed assidue priuatas qualesque personas & etiam Respublicas permolendo exedit, & absumit, sic vt tandem ex iis nihil relinquit reliquum. Quocirca optarem quibusuis Principib. acutiorem esse mentem & oculum in istos sceneratores & vsurarios (vulgo finantiarios) esse intentiorem, vt certius cognoscerent quid agant, quomodo suis finantiis, & voraginibus Respublicas perdant, & absorbendo deglutiant, ne scilicet iis malis cognitis diuitias habenas laxent, sed vt ipsorum edacibus (vt ita loquar) charybdibus forte exco gitent, & adhibeant remedium. sic vt ipsorum vorandi libidinem. aut cohibeant, aut ipsos vsurarios plane aut exterminent, aut tollant, qui tam licenter hæcenus contra omnia iura, tam diuina, quam humana plus equo liberius omnes hominum status perdidit, & adhuc quæ rum in ipsis est, annihilare pergunt. Deinde optarem vt Principes paf sim in suis ciuitatibus curent habere doctos & cordatos pastores, qui diuitibus ex verbo Dei persuadeant, suas opes non tã esse suas, quam Dei, vt, vtote cuius est terra, & plenitudo eius, & prætere ipsos non tã esse bonorum Dei possessores, quam dispensatores, qui in necessitate suis copijs fraternæ inopiæ succurrere debeant, mutuent & opem præstent necessitatem, non tam spe lucri temporalis, quam spe lucri æterni, & præcipue quia, Christus hoc ipsum ita iussit & hoc vnicum mandatum nobis pridè passionis reliquit, & commendauit, dicens: *Mandatum nouum do vobis. Et in hoc cognoscent omnes quod mei estis discipuli, si charitatem habueritis ad inuicem.* &c. Hæc charitas Christiana quid exigit, nemo non nouit, qui fidei veritatem nõ tam verbis, quam gustu perferit. Hæc charitas si inter Christianos solidè inculcetur, vt diuites opè benignâ præstent miseris, & miseri vicium sine fraude gratis essent benefactoribus, profectò non opus essent in Republica vsurarij, sceneratores aut finantiarij, qui ob defectum Christianæ charitatis cum magno multorum incommodo, ac pauperum multorum pernicie in Republica tunc tolerantur, ob qualescunque opem expectant, & præstitam, nempe postquam mandata charitas non tantum inter Christianos refrixit, sed prorsus emortua cõspicitur, sic vt omnes quæ sua sunt querant, & ex omnium mentibus erasum sit illud Pauli: Vnicuique mandauit Deus de proximo. Si quis certiore similitudinem vsurarij cum tinea aut alio ligni vermiculo cognoscere velit, legat Bal. cons. cccclix. in iij. part. vbi etiam comparatur scorpioni. Item legat repertorium Bartachi in 3. parte sub litera. V. Legat potremò huius materiae studiosus D. Carolus Molinæum in tractatu commerciorum & vsurarum vbi latissime quid vitura sit, definit eandè diuidit et naturam ipsius per comparationes ad belluam argentiparam, ad morsum aspidis, ad ignem et ad latronem legalom explicat et quomodo iure tum humano, tum diuino sit prohibita monstrat. quantumque dispendium in Rempublicam inferat multis documentis exponit. Lege quæso lector hunc librum. in eo enim et vatiæ et grauiæ comperies.

Vti malè propriis.

Malè vti rebus propriis, et aliena possidere paria sunt, vt habet vulgare axioma iuridicorum. &c. Ius dictum et ibi D. Pet. de Anchara. extra. de verbo, signific. Sed istud axioma videtur tantum habere locum de prodigis alieno aere grauatis, qui sua profundunt et creditoribus nõ persoluunt. Sicut enim illud malè possiderit, quod possessum alienum est, ita is quoque malè sua possidet, qui alieno præ grauis, suis interim malè vtitur, et nulli exoluere curat. Idem enim est ac si aliena inuaderet, alienaque sibi vsurparet. Et verè talis aliena possidet. Aliena enim sunt, non sua quæ quis alteri iuste debet. Ideoque is aliena possidet, et alienis verius abutitur quã suis, quæ enim quis debet, ea propriè non sua, sed verius aliena esse censentur. Atque in hoc duntaxat sensu locum habet predicta paritas, non autem simpliciter in omnibus. Quisquis enim nulli debens, sua tantum profundit

is nec aliena possidere, nec aliena profundero putandas. Si enim aliena possideret, ea alteri restituere teneretur, quod in malis suis ut te, nullique debente locum habere non potest. Quo circa ex istorum consideratione notandum est, quod duobus modis male possidemus. Primum habito respectu ad iniultam causam possidendi, & tunc propriissime dicitur male possidere, quia detinemus alienum. Secundum respectu ad habitum scilicet respectu ad ipsam rem quam tractamus, & qua utimur, nempe si eam tractemus, & utamur non ut oportet, & sicuti debemus, tunc enim eam retri quodam modo ut alienam, & ob id etiam male possidere dicimus. Et ad hunc sensum, si auarus non expendat propria, quando & ubi debet, tunc dicitur male possidere sua, & eo modo & sensu detinet aliena, nempe aliis debita. Et pro hoc facit c. sicut hi. xvij. distinct. & ideo gloss. in verbo. Male autem, in d. eius dicitur, ubi allegatur hi versus.

Qui sunt, qui rebus nunquam patiuntur? Auari.

Qui sunt, qui minus sua non patiuntur? Auari.

Quin & haec quoque intelligenda sunt non tantum de avaro, sed etiam de prodigo. c. penult. iuncta gloss. in verbo, Prodigalitas vitio, &c. extra de consuetudine, de quo prodigo ibidem habetur hi versus.

Prodigus est animi vitio vitanda profundens,

Qui vitetis cupido, quod & as deposcit auarus.

Largus qui sumptum facit ex ratione libenter.

Vulnerans lethaliter die festo.

De vulnerato usque ad mortem. Vide titulum, Mortuus de vulnerante sacro die, vide superius, sub titulo posthymus.

Vxor mala.

Vxor mala, diabolo est conferenda, & ideo dicitur gloss. singularis, in c. fetus, §. o. distinctione, ibi, diabolus stet à dextris eius, id est, vxor, pro quo optimè facit textus, Eccle. xxv. ubi de muliere sic loquitur. Non est caput nequius super caput colubri: & non est ira super iram mulieris. Atque haec confirmat Chrysolostomus in sermone de decollatione Iohannis Baptistae, ubi inquit Ego quidem existimo nullam esse in hoc mundo bestiam mulieri male comparabilem. Inter quadrupedia enim animantia leone nihil est sauius eius tamen sauitiam & ferociam mala mulier superat. Inter serpentes nihil est dracone acrius sed huius virus cum muliere mala conferri non potest. Quo circa leo & dracone in malo, muliere mala, inferiores sunt. Quae his exemplis aptiora sient. Daniele enim in lacu leones sunt reueriti: iustum vero illum Naboth pessima lezabel interfecit curauit. Ceterus Ionam prophetam in ventre conseruauit. Verum Dalida Samsonem illecebris & fucis circumuentum, & capite raso deformatum, alienigenis capiendum & occidendum tradidit. Iohannem Baptistam viuentem in deserto dracones & aspidos cornuatae subdita fertitate extimuerunt. Vna Herodias vero, eidem caput abscidit, & tanti viri mortem pro precio salutarionis accepit: id malum summum, & acerrimum telum diaboli, &c. Sed hic candidè lector, nolo putes nos de bonis mulieribus isthac loqui, sed de malis tantum. Ut enim mala muliere nihil nocentius, nihilque perniciosius, ita bona muliere nihil beatius, adeo ut mulieris bonae vir ipse etiam dicatur beatus, & numerus annorum ipsius duplex censetur. Eccle. xxvj. Has tamen bonas mulieres raras esse dicit gloss. in lex his. ff. de legibus. imò tam raras ut pro bonis mulieribus nulla lex ferri possit. Et ideo bonas mulieres veris Philosophis comparare sole mus, qui ut rari sunt, iuxta l. sed & reprobat. ff. de excusatio. tuto. ita & Bonae mulieres multo sunt rariores. Imò phoenice rariores, teste Diuo Hieronymo, in epistola centesima vigesima quinta ad Ruffinum, ne vxorem ducat, dissuasoria, ante medium. Et si quis horum plura, huic maritae contententia desideret ad sanietatem, videre poterit Iohannem de Terra Rubra, contra rebelles suorum regum, in amplissima gloss. super verbo, Meretricibus: neque enim constituit omnia omnium scriptorum, loca huic transferre, ne in immensum hic liber abeat.

Vxoratus.

Vxorem habens, aut matrimonium contrahens cum eo, qui in periculis nauigat, comparari solet. Nam qui matrimonium init, aut contrahit, is tanquam iactans aleam fortunae dubio euentui se subiicit, ignarus qualem tandem fortietur vxorem, rixosamne, an morigeram, mecham, an pudicam, frugi an decoctricem, &c. Vel is, ut nauigaturus, variis fortunae euentibus & periculis se subiicit, nec proprio arbitrio se stabilire valer, sed ut nauigans, qui ventorum impulsibus regitur, vxoriis aestibus saepe numero quassatur, & ipsius virulentis, ac tempestatibus quoquo versum velit, nolit, impellitur, de qua paritate est glossa in verbo, Nauigasti, in c. nos nouimus. xvij. quaestio. ij. Quin vel ipsa experientia perdocet, quomodo variis, quam felices alij, quamque inausi sint coniugiorum euentus alij. Videmus enim ob oculos quosdam, vxores habere ex animi sui sententia, sibi morigeras,

castas, moribus cultaque pudicas, sermone blandulas, foris incesu graues, nunquam non pietate, facilitate, humanitate, ceterisque amabilissimis gratiarum dotibus clarissimas, coniugis honoris amantes, liberorum curae sedulo insistentes, rem familiarem prudenter, parèque regentes habentes seruos & ancillas per suam bene consulendi, dissimulandique prudentiam, omnes ex aequo obedientes, cuncta citra domesticas lites singulari cum dexteritate administrantes, maritorum vitia obsequio, comitate, lepore, aut patientia, vel vincentes, vel certe mitigantes, quae natura aut prudentiae dotibus suis maritis honori sunt, & solatio admirabili, quaeque toti familiae ornamento sunt maximo liberis & domesticis, virtutum exemplo sunt certissimo & amabili quales fuerunt, Sara, Rebecca, Bersabea item Fabritia, Cornelia Gracchi, &c. et de quibus Solomus in proverbiis xxx: Mulierem fortem quis inueniet? Procul er de vltimis finibus praecū eius & c. Contra vero pro huiusmodi coniugiis tam raris, centena fortassis offerentur coniugia inausitissima, in quibus vxores suis maritis sunt difficillima, immorigera rixosae, aspernabundae, imperiosa, libidinosa, clam & aperte insidiae, impudicae verbis, moribusque lasciuiae, liberorum totiusque familiae negligentes, effrenes, voluptatis causa quocumque diuagantes, domi forisque sumptuosissimae. Quid plura? Maritorum hostes perpetuae, & maledictio coniugalis pessima. De quibus Symonides. Vxor (inquit) aut mulier mala, naufragium est vici, domus tempestas, quietis impedimentum, vita captiuitas, poena quotidiana, pugna sumptuosa, bestia contubernalis, canis ornata, animal inaltiosum, ac tandem (ut concludit) necessarium malum. Hinc Philosophus quidam rogatus cur paruam duxisset vxorem respondit, quia ex malis eligendum est minimum. Sed hic quaeri posset vnde tanta coniugiorum nascatur diuersitas dicam: Ea mihi contingere videntur, alij ab vxoribus innata ingeniorum vel bonitate, vel malitia, alij ab ipsorum maritorum vel imperitia, vel sapientia. Illae enim aliquando natura tam sunt bonae, faciles, constantes, & prudentes, ut maritos bonos reddant meliores. Nactae vero malos, obsequio et patientia frangant, constantiique prudentia vineant, ac meliores reddant. Sed de talibus vxoribus verè dici posset *ut auis in terris*. Aliae eotra ingenijs praecipuae sunt tam morosis, ut etiam si ipsi mariti contingant benigni placidi et prudentes, suam felicitatem non agnoscant quia potius eodem procaciter spernunt eisdem insultant contraque ipsorum lenae imperium contra dulcem maritalem commonitionem contraque saepe aut omne consiliū, male sanè et nequiter se quoquo uersum efferunt, machantur, lasciuuntque ut libet. Altera vero tanta diuersitatis ratio, eaque potissima, ab ipsis maritis proficiscitur, qui in contrahendis matrimonijs, nihil bifariam peccare videntur: nempe in electione, & maritandi imperitia. Electione quidem, (quae prima habenda fuerit) peccatur plurimum, dum alij solam formam, alij diuitias, alij san guinis nobilitatem spectant, & quid non, Quidam vero tam corrupto iudicio demerantur, ut compositos gressus, morum auticam gratiositatem, garrulitatem petulantem, disertam faciendiam, saltum ac superbia, magnanimitatem iudicent: imò ut in compositos mores, ipsam etiam lasciuam, festiuos, lepidosque mores praedicent, ut non mirum sit, si ex hisce maritorum corruptis iudicijs, per sepe inausita nascantur coniugia: cum qui dignum iure creperent coniugium, hi vxorem in conubij asciscenda, prius deligerent, quam quidam mariti imprudentes nacti vxores prudentes, gnaras, & pudicas vxores, non eis praesunt ut mariti, ut coniugalis thori socij, ut vna caro, sed tales pro abiectis & contemptis mancipijs habent domi, tonant, vxorcūque tales festiuis moribus tractandas, lepidis dicitur potius fallendas, & dexteritate quadam obsequiorum sibi coniugaliter associandas, tyrannice premunt, praesentibus alijs obiurgant, domi verberant, de honestate, & ita coarctant, ut eadem tandem omni pudore excusso desperabundae in omnem malitiam exardescant. Alij vero mariti, qui malas sortiti sunt vxores, tales sunt, ut talium vxorum suarum iurgia, conubia, ac reliquas molestias dissimulantes, non dico exemplo Socratis viri omnium patientissimi, aut prudenter ferre, aut suo tempore commodè mitigare, vel corrigere non norint, sed tales potius sint, qui malitia malitiae statim hostiliter opponunt, quaeque verberibus potius, quam obsequiis obducantur, hi profecto domesticū bellū magis irritant & accendant dum vxoris gubernandae vera peritia vacante, quae vxoris, quā malum necessarium esse diximus, malitiā reliquaue vicia, si non proflus tollerent, saltem mitigare potuissent. Sed de hoc labyrinthico negotio conclusurus, hoc tantum addere placuit. Eum tēque quaterque beatus, cui contigit vxor benigna, facilis, blanda, commoda, utilis, casta, prudens, apta, dignaque suis moribus. Eum vero multis nominibus infelicitissimum, qui ex caeco iudicio nactus est vxorē immorigerā, rixosam, procacem, domin-

dominatricem, imperiosam, & moribus impudicam, in qua ferenda si quis Socraticam patientiam exhibere poterit, eum recta post hanc vitam ad superos pervolare crediderim, utpote qui satis duro in hac vita excarnificatus fuerit, purgatorio. Hinc fit, ut, quia mala sint quae hominibus imprecari soleant, nempe vxor rixosa, lis perpetua, & extructio assidua. Processus seu lis hic purgatorij cuiusdam vim obtinet, purgat enim animam ab impatientia, corpus à torpore, & bursam à pecuniis. Et hæc pro breuitate temporis sufficiant, alia deducturus cum se necessitas latior, & commoditas maior ingesserit.

Auctor ad lectorem.

SEÐ nunc tandem fit explicitus nobis, ut Martialis ait, vsque ad sua cornua liber, & vnicunque suis sibi numeris, ac partibus constans, absolutus, quod nimirum vocabulum, vnicunque, addendum esse putavi non temere: Teretem enim ac totum rotundum, imò omnibus numeris prorsus absolutum libellum edere, in quo nihil redundet, desideretur nihil, non iactito mearum esse vitium, quum id præstare summorum sit artificum, quorum in numerum memet arroganter non ingero. Non enim ignoro, & conscius mihi sum, quam curta, quamque pertenuis mihi in iuris eminentissima cognitione, suppellex fuerit. Dein quam graue hoc similitum argumentum, atque ob id vel maxime gloriosum, si (ut Plautus ait) probum dignumque nanciscatur artificem, qui id ipsum ritè perpoliat, dignissime tractet, & modis omnibus quibusvis spectaturis cum gratia exponat. Quod tamen si planè persecutus non fuero, neque me hoc præstitisse arroganter existimem, hoc ipsum tamen argumentum, pro mea reuerentia excolendum, multis excusis libenter assumpsi. Primum, ut iudicantiam qualemcumque ad diiudicationes per similia præstruere, ad absolutiora in eodem similitum argumento excitarem, & ut nonnullis amicus, meam hac in re operam suo quodam iure flagitantibus facerem satis. Deinde ut meorum qualiumcumque studiorum, rationem ipse exposcens, ea candidè cuius alteri communicarem potius quam suppresserem. ad hæc, ut ne (vilo ocio planè torpescerè) in hoc præclaro argumento ingenij vires subinde excolerem, satius esse ducens in re clara ociosum esse, quam nihil agere, in iure præclaros mu-

sicos, aut strenuos imitans milites. Illi enim assiduo cantandi vsu ad summam mulices artem feliciter perueniunt, hi quotidianis luctis ac præliis gnari strenuque evadunt milites. Itidem in iure me quoque consecuturum speravi, ut longa assiduæque iuris excultione, mecum ab ocio vendicarem, me ipsum excercerem, aliiisque prodesse studerem. Nam ut in omni disciplina, ita quoque in iure assiduo exercitio, non minus opus esse putavi, si quæ longo labore didiceris, tenere, augereque volueris. Ut enim ferrum si non vteris obducitur rubigine, sic & ingenij vigor, quod nisi studiis tractandis exerceas, aut perit, aut planè staccescit. Et certè (ut Plinius ait lib. viii.) quoruscumque laboris tam est patiens, ut multis cum sudoribus discere velit, quod aliquando in vsu, & assiduo exercitio ad commodum Reipub. non sit habiturus? Postremò de eo libentius hoc similitum argumentum, expromendum assumpsi, quod id plurimum utilitatis iurium candidatis allaturum esse considerem in quo certè longè plura potuissent similitum congerere themata, nisi breuitatis ratio me cohibuisset, ne quævis citra delectum in hunc libellum infarcirem, sed tantum quæ præcipua visa sunt, in hoc albo pro meo instituto nunc referenda putarem. Hæc igitur quæ nostro Marte themata, qualicumque ordine, & forma proposuimus, pro se quisque acriter obseruet, inque ea diligentem intendat animum, & quæ cuiusque sit vis ac proprietas, quoque pacto iis quotidie utendum, & ex iis similia iudicia colligenda erunt, exactè & diligenter exploret, & profectò non mediocrem, imò certissimam, ex vno alterum iudicandi rationem sibi comparauerit. Attamen si lectorum votis hic per omnia minus satisfecerimus, cogitandum erit iis, nemini vnquam vitio vertendū esse, si in re præclara studiosè quippiam audebit, & quadantenus prodeat, si non datur ultra. Ideoque hac in parte optarem mihi posse contingere, quod & mecum (ut autor est Cicero, lib. de Oratore secundò) C. Lucilius sibi optare solebat, nempe ut ea quæ scriberet, neque ab indoctissimis, neque à doctissimis legerentur, quod hi plus fortassis, illi prorsus nihil intelligerent. Hæc itaque quæ de Partibus ac Similibus in iure, deque ipsorum utilitate hæcenus collegimus, velim ut candidus Lector bonè consulat, & suo- pte Marte ad præscriptam formam adiciat, quicquid ad similitum rationem rectè pectinere censebit, factum ipsius excusabor, & mihi in hoc argumento etiam præuolantem, candidissime amplectar.

Enchiridij Partium aut Similium Iuris, Iodoci Damhouderij,

FINIS.

COMMUNES OPINIONES DOCTORVM
COLLECTAE EX CELEBERRIMI MARIANI SOCINI
NEPOTIS SIVE IUNIORIS CONSILIIS.

Per Erasmus Musculum Hanonienfem, I. V. S.

ACTIONIS nomen non est necessarium exprimeri in libello, sed satis est, quod ex facti narratione appareat, Ius competere agentibus cap. dilecti, de iud. vbi notant DD. Et tradunt Bart. & alij in l. j. in princ. ff. de edendo. Et plenius habetur per Cyn. & alios in l. edita. C. eod. titu. vbi Iaf. in j. not. & Moderniores plenè attigere, concludentes ita communiter teneri, testatur Socinus Iunior consil. xcj. numero 4. i. volu. iij.

ACTVS non præiudicat non citatis, etiam quod feret ab Imperatore. Clem. Pastoralis. §. ceterum, & ibi tradunt doct. de re iudi. Et probatur in cap. nuper, de decim. ac ita per illum text. firmat Soc. Sen. in suo solenni tract. de citatio. in vij. artic. versic. iij. procedit. Et tenet pro communi Soc. Iun. in consil. lxxvj. nu. 3. 2. volum. iij.

AGNATORVM & cognatorum differentia, quando sit per disponentem, & agnati præferuntur cognatis, solum vinculum agnationis attenditur, non concursus vinculi cognationis consideratur, vti impertinentis, iuxta notabilem doctrinam Bald. communiter approbatam in l. i. C. de legit. hered. Dum concludit: quod si per legem aliquam, fiat differentia inter agnatos, & cognatos, quia agnati præferuntur cognatis, frater vtrunque coniunctus, non præferatur fratri consanguineo tantum: quia vinculum cognationis, quod plus reperitur in vtrunque coniuncto, dicitur impertinens. Quam doctrinam refert, & sequitur Socinus Sen. in consil. lxxxix. circa præmissum. num. 12. & 13. volumine iij. Et Socin. Nep. siue Iun. in consilio xv. num. 1. volum. iij. receptam ponit.

LEX quando facit differentiam inter agnatos, & cognatos, videlicet vocando agnatos, & cognatos excludendo, frater ex parte patris tantum, vocatur cum vtrunque coniuncto simul. Ita voluit Bald. cum quo transeunt DD. maxime Paul. de Cast. Fulg. & Corn. qui omnes dictum Bald. in specie referunt, & sequuntur in l. j. C. de legit. heredi. Et hanc opinionem, in favorem fratris consanguinei tantum: vti scilicet cum vtrunque coniuncto simul succedat, & aperte firmat Roma, in consil. ccccj. quatuor sunt, que refragantur in prin. & in fin. licet de Baldo mentionem non faciat. Ita etiam firmat Alexan. in consil. ix. in fin. lib. v. Et tandem opinionem s. p. e firmavit Socin. Sen. in consilio cccij. in fin. ij. volum. repetito in iij. volum. num. 25. & in consil. lxxxix. circa præmissum consultationis articulum. num. 12. & 13. iij. volum. Dicens post Bald. in d. l. j. quod per eiusmodi legem, siue statutum reducimur ad Ius Civile antiquum, &c. de quo in d. l. j. videlicet quod caput vnde agnati, præferatur capiti vnde cognati, quo stare, frater consanguineus tantum, simul vocabatur cum vtrunque coniuncto: quia in vtroque, etat par Ius agnationis, & vinculum cognationis, quod erat in vtrunque coniuncto, dicebatur impertinens, & non consideratur. vt est textus in d. l. j. Et ita proprie hodie est dicendum in locis, vbi talis lex, siue statutum extat, quod agnati, excludunt cognatos, vt ibi per eum qui dicit, quod ita aliàs fuit consultum in ciuitate Ferrariæ per Angel. Aretin. per Alexand. de Imola. Item alios plures, vt eum refert Soc. Iun. consilio xxij. numero 1. 2. volum. iij. Et sic constat ex prædictis quod ista est communis opinio, quam & recte intuentur sentit Bart. in l. j. §. qui habebat in ij. quest. ff. de bono possess. contra Tabul. Dum loquitur de parte patris tantum.

Et licet plerique contrarium tenuerint tamen non est in dubio recedendum à communi opinione, per iura & doct. scripta vulgaria. Et tanto magis talem opinionem sequi debemus, quia vltra quod est commune, dicitur etiam nisi optimis, & concludentibus rationibus, vt dicit Socin. Iun. in d. consil. xxij. num. 1. 2. vbi etiam sub num. 16. refert Soci. Sen. patrum suum, reprobantem opinionem Petr. Ancha. Et vltra eum adducit quoque, vltra vij. doct. tenentes contra eundem Ancha, quos apud eundem allegatos videre licet.

AGNATIO non potest conferuari per feminas, iuxta distinctionem Pauli de Castro in consil. lxxxix. casus iste frequens contingit in antiquis. In nouis est sub numero 4. 10. volu. quam refert & sequitur Socin. Sen. in l. cum ams. versic. quartus casus. ff. de condit. & de test. quam & Socin. Iun. in consil. clxvij. numero 26. ij. volumine

sequitur est, & communem esse ibi demonstrat, vt ipsemet testatur in consil. lxxv. num. 3. volum. iij.

ALLENARE prohibitus, non impeditur instituere sibi venientes ab intestato, licet non sint de familia, sicut non prohibetur etiam successio ab intestato. l. cum pater. §. cum inter, & ibi tradit Bartol. & alij DD. ff. de legat. ij. & est glo. in l. pater. §. Iulius Agrippa. ff. de lega. iij. Tradunt Bartol. & alij in l. si ita quis. §. ea lege. ff. de verb. obligat. Paul. de Castro in consilio lx. visis statis. in fin. ij. volum. in nouis, Alex. consil. xxij. consideratis verbis, num. 8. lib. ij. & in consilio lix. attentis verbis, num. 10. & nume. 1. 1. lib. iij. cum multis aliis, qui allegari possent, & de quibus per Ludo. Catum dominum consulentem ibi, qui longè hoc profequitur, demonstrando, quod ita se habet communis opinio. Quam & communem refert Socin. Iun. in consil. xxx. num. 1. 1. vol. iij. adducens contra tenentes, vt ibi plenè per eum.

ALLENATIONIS prohibitio facta in contractibus, & sic per pactum inter viuos, si quis contra faciat, non impedit translationem dominij, secundum communem opinionem in l. si ita quis. §. ea lege, & ibi per DD. ff. de verb. obligat. & Lea lege. C. de condition. ob caus. vbi glof. & alij. Et traditur in l. filiusfamil. §. Diui, vbi plenè Socinus Iunior. ff. de legat. j. & in consil. xcj. numero 5. volumine iij. communem ait.

IN materia alluionis, factum hominis, & nature equiparantur ad utilitatem habentium prædia vicina. Ita in simili determinat Bart. in l. quo minus. x. quest. ff. de flumin. vt per eum eum quo est communis opinio, vt ibi per Iafon. & nouissimos. Et Barto etiam refert, & sequitur Socin. Sen. in consilio lxxix. super. question. que vertitur, versic. quimodò dicit Bart. ij. volum. Et est in simili decisio Bart. Ange. Paul. de Castro & aliorum. in l. fluminum, in princ. ff. de damno infect. Ac ita id communi Interpretum sententia receptum affirmat Socin. Iun. consil. xxvij. num. 8. volum. iij.

ANIMVS dicentis præsumitur ex iis, que dicuntur extra iudicium, etiam parte absente Bar. in l. Fulcinus. §. is qui fraudationis causa, vbi glo. ff. quib. ex caus. in possess. ear. Quod etiam dicit Carol. Ruin. in consil. lxxij. queritur vtrum legatum, num. 1. 1. volum. ij. & clarus in consil. x. viso processu. num. 10. volum. v. Inquit enim, quod a nimus hominis probatur, & recognoscitur ex iis, que prius dixit, allegat gl. prædictam, & alia plura, vt per eum. Et inter cetera, allegat pulchram doctrinam Bart. communiter approbatam in l. ij. versic. quæro ex quibus præsumatur ista voluntas. ff. de vulga. & pupil. quam refert & sequitur Socin. Iun. in consil. iij. num. 3. 1. volum. iij.

APPELLATIONE filiorum veniunt nepotes, quando in testamento fit mentio de filiis testatoris in dispositione eis fauorabili: vt est doctrina Bart. communiter recepta in l. liberorum. ff. de verbo. signific. Et tradunt doct. maxime Moderni in l. Gallus. §. instituens. ff. de lib. & posthu. Socinus Iunior in consilio xliij. nume. 8. volum. iij. vbi communem ponit.

Et pro hoc facit, quia iuridicum est, quod appellatione filij, veniant omnes descendentes. l. filij appellatione. ff. de verb. signific. saltem ex iusta interpretatione iusta interpretatione, ff. eo titu.

Ampliatu procedere, quando simpliciter, & generaliter fieret mentio de filiis eis prouidendo, non autem quando de filiis proprio nomine vocatis, & specialiter nominatis. Tunc enim sub nomine filiorum non continentur aliquo modo nepotes, vt est communis doctrina Bart. & aliorum in d. l. liberorum, & in locis præallegatis. Et hoc dicitur esse indubitatum, & extra omnem disputationem docto. vt assenerant Curt. Iun. consil. lvij. habita diligenti consideratione, nu. 2. Soc. Iun. in consil. lxxvj. nu. 4. vol. iij.

APPELLATIONE expensarum, etiam quod earum causa in futurum soluendum est, continentur, vt est gl. singularis communiter approbata in l. quibus diebus. §. i. in gl. j. in ff. de condit. & demonstr. quam etiam communem Socinus Iunior consilio secundo num. 6. volu. iij. tradit.

ARGVMENTVM ab eo quod est verisimile, valet licet et si suscepterit. §. j. ff. de iudic. c. sollicitè, de restitut. spolia. cum vulga. Facit gl. communiter approbata in l. tale pactum. §. in. ff. de pact. quam refert &

& sequitur Socin. Iun. in consilio lxxxij. numero 4. & in consil. xxxij. num. 10. volum. iij.

ASSERTIONI meritorum (etiam quod fuerint specificata) non creditur, (etiam quod fuerint iurata) nisi legitime probentur, alioquin vniciue licitum esset, legem fraudare, interposito iuramento, contra l. si quis inquilinos, §. fin. & ibi tradunt docto. ff. de leg. Ita hanc opinionem tenent Alexan. Corn. & Dec. in l. si donatione. C. de collatio. Soc. Sen. in consil. lxxij. incip. frustra plenitudini, vers. quarto responderetur. Et ultra hanc opinionem profertur, & defendit, & videtur communis opinio, vt constat ex dictis per And. Tiraque. in l. si vnquam. C. de reuocand. donatio. in gl. donatione largitus, num. 79. vbi postquam allegauit plurimas authoritates vsque ad numerum 19. subdit: quod hanc opinionem credit verissimam ratione, de qua supra. Magis communem testificatur Socinus Iunior in consil. viij. num. 29. volum. iij.

B

BONA in dubio presuntur libera, & allodialia, vt est doctrina Ioan. And. & aliorum in can. mis. de iureiur. & post eum Bald. in cap. ceterum in fin. de iud. Alex. in consil. cxxix. ponderatis iis, in princ. lib. j. cum cons. ordantibus vt per Dec. in consil. lxxv. magnificus dominus Bonifacius, num. 25. j. volum. & in consil. cxv. incip. in facto presupponeitur, num. 31. ij. volum. & in consil. cccxxxij. incip. proponitur quod magnifica, num. 7. & 8. Tradit Alciat. in trac. de presump. §. ij. reg. in ij. presump. Et commune dogma ponit Soc. Iun. in consil. j. num. 24. & 29. & in consil. xc. num. 4. volum. iij.

C

CITATIO quæ in iudiciis fieri debet, facta de iure in car. tuitate, vt personaliter compareat, aliis contra eum vt contumacem procedatur, fieri non potest, & facta eo modo, nihil operatur, sed processus super tali citatione factus, & omnis actus iudicialis, ac etiam sententia ipso iure non valeret. Nam cum ipse ita derineatur, quod ad iudicium venire non possit, dicitur legitimo impedimento impeditus, & ideo processus erit nullus. Ita est pulchra doctrina Bart. in l. ij. in fin. ff. de in ius vocan. quæ communiter est recepta. Et ultra Bart. pro magistrali doctrina tradit Soc. Sen. in suo solenni trac. de citat. in v. artic. quest. xxv. sub. num. 47. & habetur per docto. in l. quæ situm in princ. per illum text. ff. de re iudic. & tenet pro communi Soc. Iun. in consil. xxxvij. num. 1. volum. iij.

CLAVSULA codicillaris operatur, vt succedens ab intestato, & sic qui vt præteritus rumpat testamentum, siue nullum dicat, teneatur restituere per fideicommissum institutum in testamento, quæ cumque eis relicta sunt. leam quam, & ibi doct. C. de fideicom. l. patroni §. fin. secundum intellectum Hugol. ff. ad Trebell. Et plene tradunt Bar. & alij in l. ff. de iure codicil. cum concordantibus per Socinum Iun. in consilio iij. numero 27. volum. iij. vbi communem esse attestatur. Et ita in terminis firmat Alexand. in consilio cxxij. numero 8. volum. j. vbi etiam dicit: quod hoc procederet etiam, quod testator præterisset eos liberos, quos habere ignorasset, cum de illis saltem in genere cogitauerit vt per eum, qui plures etiam authoritates allegat videre licet.

Clausula codicillaris operatur, quod quando testamentum redditur inualidum, succedentes ab intestato, mediante dicta clausula, consentur rogati restituere hereditatem scripto heredi in testamento, l. posthumus, §. fin. ff. de iniust. rupt. testam. & tradit Bart. in l. j. ff. de iure codicil. post. num. 1. & per Ruyn. in consilio lvj. primo queritur & c. & num. 8. ij. volum. Ac hanc opinionem in terminis nostris, maxime quando clausula codicillaris est plena, et omnes casus etiam futurorum respicit, videtur firmare Angel. in Authent. ex causa, num. 11. C. lib. præterit. vti ita ibi Ang. allegat, et hanc opinionem sequitur Curr. Iun. num. 75. qui etiam idem voluit in l. nu. 3. ff. de inoffic. testam. eandem opinionem firmat Alexand. in l. si patroni. §. fin. versic. aliud est videndum, ff. ad Trebell. prout eum refert, et sequitur de Afflic. in decis. cxxv. foror dixit & c. num. 4. Et recte intuenti ita videtur voluisse Paul. de Cast. in l. Titia filia in fin. ff. de inoffic. testam. Quando dicit, posse peti et peti Authen. ex causa, C. de lib. præterit. et per petitionem, scilicet vigore clausula codicillaris, vt per eum. Et licet ipse dicat magis sibi placere primum modum, tamen loquitur respectu legatorum particularium, sed respectu vniuersalis fideicommissi aliud sentit, vt cum intelligit, et adducit Socinus Iunior. in consilio lxxxvij. num. 16. vbi alios allegat idem tenentes, dicens hanc opinionem esse magis communem, in iij. vo. iur.

Compromissum factum, vt de iure tantum iudicari debeat, Intel-

ligi debet de iure municipali, vel consuetudinario, de quo in loco, non autem solum de iure communi Romanorum. Ita in terminis concludit Carol. R. in consil. iij. incip. quoniam proponitur, quod testamentum & c. num. 10. 11. et 12. ij. vol. vbi allegat Bald. Innocen. Anton. de Bur. Abb. Roma. et modernos Perusinos, respondens etiam ad authoritates contrarias dicendo, quod ita se habeat communis opinio, vt per eum. Item voluit Socin. Iun. in consil. xcij. numero 20. volum. iij. cum dicit, se hanc opinionem necdum communem, et veram, sed etiam indubitam putare et non parum admittari de iis, qui contrarium tenuerint.

CONCESSIO Imperialis dicitur, donatio, et non feudalis cōcessio in qua hæc verba damus, concedimus seu donamus non tamen qualificata, id est, non facta mentione feudi, posita in testamento. Old. consil. clix. incip. ex presenti thionate & c. Idem voluit Alber. de Rosa. in rub. C. de donatio. Vbi post argumenta hinc inde facta concludit, veram esse opinionem Oldra. Idem firmat Paul. de Cast. in consil. clix. i. presenti causa in Antiquis. Alexand. in consil. xxxij. numero 7. in v. volu. Dec. in consilio xxij. versic. non obstat ergo, & consilio ccvij. ij. volu. vers. postremo aduertendum, Sic etiam sequendo Old. firmat Ruyn. in consil. xxxij. num. 6. in fin. vol. i. Et hanc esse communem opinionem attestatur Soc. Iun. in consil. j. num. 19. volum. iij.

CONDITIONEM sufficit impleri per æquippollens, etiam quod sit conditio voluntaria. Ita tradunt doct. præsertim, Soc. Sen. in l. notab. in l. Gallus, §. & quid si tantum ff. de lib. & posth. Limitatur quando inde sequeretur extensio oneris, sicut grauius per fideicommissum de persona, ad personam, cum illud prohibetur in §. nos igitur. in Authen. de restit. & fideicommiss. et per tradita per Aretin. qui in hoc communiter approbatur in d. §. et quid si tantum in l. Gallus, ff. de lib. et posth. quem sic allegando sequitur Socin. Iun. consilio xxix. num. 7. et 28. volum. iij.

Conditioe deficiente, euanescit relictum conditionale. l. ij. ff. quando dies leg. ced. et heres meus. ij. respon. ff. de condit. et demonstr. cum concordantibus aliis allegatis ibi in gloss. fin. et l. dies certus. iuncta gloss. ff. eod. tit. quicquid in Contrarium dixerit gloss. in l. is cui. ff. de actio. et oblig. quæ communiter reprobatur per textum in sui generalitate in l. j. §. fin. autem aliquid. C. de cad. tollen. Et tradunt Bart. Bal. et alij. post gl. in l. j. C. de his, qui ante apert. tabul. & c. et in l. j. ff. de leg. j. Et ita se habet communis opinio, vt per doctores in locis prædictis quemadmodum refert Socin. Iun. in consilio xliij. numero 1. volum. iij. cum quibus etiam stat.

Conditio mixta per casum impedita, habetur pro defecta: vt concludit Bart. et magis communiter sequuntur alij in l. j. C. de legat. cum concordant, vt per Ruyn. in consil. lvj. quamuis alias consuleri in nu. 3. Soc. Iun. in consil. lvj. sub. num. 26. iij. volum. communem dicit.

Conditio fideicommissi, videlicet si quis ex filiis decefferit sine liberis, debet restringi ad masculos, Socin. Iun. in consil. lvj. in princ. Vbi dicit, se pluries ita consuluisse, in iij. vol. & plenus & multis rationibus comprobauit in consil. clxvij. magnificus Comes, Eques, & Iuris vniuersique Doctor per totum ij. volum. vbi aperte demonstrat, talem opinionem esse veram, & communem, & menti testatoris contentaneam, vt per eum plene ibi videbis.

Conditio habitandi adiecta in fauorem eius, cum quo est habitandum, si deficiat per mortem eius extinguitur relictum in totum per Lillis libertis, ff. de condit. et demonstr. & ibi tradunt Doct. Et tradunt etiam in l. j. C. de legatis & in l. in testamento. la. ij. ff. de condit. et demonstr. Dixit Ruyn. in consilio xliij. quamuis alias, nu. 3. vol. ij. cum aliis concordant, per Soci. Iun. in consil. lxxxij. nu. 5. vol. iij. vbi etiam commune dogma ponit.

Conditionis verificatio, vbi sunt verba ex sui natura requirementia implementum in persona vtriusque, non sufficit in ultimo decedente tantum, etiam respectu suæ portionis, nisi quando de voluntate testantis constat, quod voluerit substitutum habere totum, si portio j. decedentis venisset ad vltimum decedentem. textus est expressus in l. heredes mei, §. cum ita, ff. ad Trebell. vbi communiter doct. Et freques Interpretum placitum arbitratu Soc. Iun. consil. 50. nu. 1. r. vol. iij.

Conditionaliter posthi filij institutorum & grauatorum, non dicitur ex testamento vocati per glo. communiter receptam per Bar. Ang. Bal. Imo. Pau. de Castro & alios in l. Lucius, ff. de hered. instit. Quam & Socinus Iunior qui multos doct. refert. in consil. xxx. numero 2. vol. iij. pro communi tenet.

CONSULENS pro iudice electus, debet conclusiue loqui absque Iurium & rationum allegatione vt voluit Ioannes And. Ant. de Butri. Cardi. Imo. & alij magis communiter in cap. sicut. de re iud. extra & secundum Imo. ibi ita communiter obseruatur. Et ita voluit Angel. Aretin. in quodam suo consilio incip. ego Angelus de Castigl. Aretino & c. impresso inter consil. Perr. de Anch. nu. 212. Quos sic allegando sequitur Soc. Iun. consil. xix. nu. 1. et 1. volum. iij.

CONSENTIENS tacite non debet sibi præiudicare: si prohibere non poterat, ne actus fieret iuxta communem doctrinam docto. Bal. Salice. et aliorum, maxime Iaf. in l. cum proponas la. j. C. de pact. Quicquid ibi in contrarium dixerit gl. quæ communiter reprobatur.

vt ibi per Ias. ad quem etiam se remittit Soci. Iun. in consilij. numero 8. volumine iij.

Consuetudo per quam tollitur alicui ius suum, valet, quando sit ex causa iusta, secundum doctrinam Barto. communiter approbatam in l. ij. in vlti. opp. ff. de iis, qui sunt sui vel alie. iur. vt per eum, qui ita etiam intelligit. l. venditor. §. si constat. ff. commu. prad. Quemadmodum eum refert Soc. Iun. consilij. nu. 20. vol. iij.

Consuetudo potest tollere legem, l. de quibus, & ibi communiter doct. ff. de legi. Dummodo consuetudo sit præscripta, & rationalis, vt habetur in d. l. de quibus, & alibi doct. sæpè dicunt. vt testatur Socinus Iunior, consilio xcij. numero 16, volumine iij. vbi etiam communem ait.

Consuetudinem si asserat esse, vel ita se habere, Doctor aliquis excellens illi credendum est, saltem si Contrarium non probetur; vt signanter declarant Bart. in repetit. l. de quibus. versic. quarto principaliter quaeritur. ff. de legib. & plerique ibi sequuntur. Idem voluit Bald. in cap. cum dilectus. versic. nota quod consuetudo, & c. extra, de consuetud. Dum dicit: consuetudinem posse probari autoritate solius gloss. vt per eum. Paulus de Cast. in consilij. in præsentia causa in prin. Dum inquit, de quadam consuetudine standum esse relationi Bald. Idem voluit Raph. Cuma, in consil. clxix. Mōnasterium Iure locationis, & c. dum refert, & sequitur Bald. Ita etiam affirmat post plures, quos allegat Bartholom. Capol. in consil. lvij. Paulus Faber. num. 2. in fin. & nu. 3. inter criminalia qui idem dixit in consil. xxxix. Lucensis ciuis nu. 29. eo. lib. Christoph. Portius instit. de iis, qui sunt sui vel alien. iur. versic. ex hoc erit probata, & c. Decius qui dicit ita communiter teneri, licet Alex. & plerique alij Contrarium dixerint in l. ij. mutui datio nu. 1. ff. si ceri. per. & in consil. dlix. in casu venerabilis nu. 5. vt hæc cum aliis concordant. refert Soci. Iun. consilij. nu. 37. & nu. 38. vol. iij.

CONTRACTVS verba debemus strictè interpretari contra eum, qui se fundat in verbis contractus, per l. veteribus. ff. de pact. & dicit Alex. in consil. ccij. consideratis, & c. nu. 9. vol. ij. Corne. in consil. lxxij. de duobus in litera S. in j. vol. cum multis concordantibus.

Procedit quando non est appositum verbum hæreditatis. Ita firmat Decius plures concordantes allegando, dicens, Quod ita communiter approbatur in cap. in præsentia. versic. prima est, & c. ibi, pro qua assumo fundamentum, extra de probatio. Et istam opinionem veluti communem vult esse tenendam Socin. Iun. sibi contrarius in consil. nu. 10. in fin. in iij. vol.

Contractus simulatio non præsumitur ex modicitate precij, & pacto de retrovendendo, vt aliqui volunt. quos refert & allegat Socin. Iun. in consil. xxij. nu. 3. & 4. vbi reiectis omnibus, id suam opinionem confirmandam allegat Laurent. de Rodolphis in tracta de vsur, quaest. lx. vt eum refert cum aliis pluribus Bartholom. Capol. in tract. de simul. contract. in suo. vj. casu principali, vbi longè disputat hunc articulum; & relatis omnibus doct. hinc, & inde tenentibus, tandem sex pulchris rationibus, hanc opinionem negatiuam firmat, dicens: Quod eam putat veriorē, & quod semper pro ea consuleret. Et vltra ibi allegatos per eum, hanc opinionem quoque sequutus est Socinus Seni. in consil. clv. versic. sed ad hoc respondetur, ij. vol. vbi dicit, quod ita se habet magis communis opinio docto. allegando alios, vt per eum. Et eandem opinionem sequutus est Nicol. Boer. in decil. c. j. circa hanc questionem, & c. dicens Quod ista opinio est vera, & communior, & quod ita fuit decisum in Curia vt per eum.

COPULA (ET) eius est natura, vt inter diuersa ponatur, regulariter loquendo: vt voluit gl. communiter ad hoc allega. in rubric. ff. de iur. & fact.igno. Sic quoque voluit gloss. in verbo. nescit, relata ad text. in l. fin. C. per quas personas nobis. acqui. Soc. Iun. in consil. xxxvj. nu. 1. volumine iij. & in consil. clxxxj. de duobus, & c. numero 31. secundum volumine maxime verò in consilio lxxvij. nu. 15. in fin. & sequen. primo volumine, vbi etiam respondit ad quadam in Contrarium ca uillosè allegata, ad quod etiam se remittit hic in d. consil. xxxvj.

C.V.L.P.A. seu negligentia præcedens, dicitur alicui remissa, quando Princeps eum recepit in gratiam, & nouiter inuestiuit eum, vt est gl. communiter recepta in verbo & mensē, & in fin. in capitulo primo, quo tempore miles, & c. Et de hoc est communis opinio vt per Socinum Sen. lxxvj. vlt. donacione, & c. versic. sexto illa conclusio. tertio volum. concordantibus per Soc. Iun. in consil. j. nu. 86. vol. iij.

D

DICTIO diuisiua quado ponitur inter personas, inter quas cadit ordinata affectio, seu mēs disponentis, importat vt ordine successiuo vocentur tales persone, iuxta ordinem literæ, & secundum affectionem, & mentem disponentis. l. hæredes mei. §. fin. ff. ad Trebellia. & l. cum pater. §. penultimo. ff. de legatis secundo, & vtrouique tradunt doctores. Et traditur etiam communiter in l. penult. C. Comm. opin. tom. 1.

de verbo. signi. vt ibi per Modernos, cum concordantibus vt per Decium in consil. xcv. & pro tenui facultate mea. communem tradit Socin. Iun. in consil. 2. nu. 4. vol. iij.

DISPENSATIO mera Papa, simpliciter ad spiritualia, velut odiosa, est strictè interpretanda, vt sic per eam minus recedatur a iure communi prout communiter fit de qualibet dispensatione iuxta c. j. & ij. & in eis tradunt Doct. extra de filiis Presbyt. lib. vj. cum concordantibus, vt per Barbat. in consilio lvij. præclare scribitur apud & c. num. 3. vol. ij. Tradit Felin. in cap. mandato. nume. 3. de Simo. Decius in consil. ccccxxvj. pro resolutione casus, & c. num. 7. Ruyn. in consil. cxl. clarum est, quod de iure, & c. num. 9. v. volum. Paris. in consilio. cxxxvj. stante defectu, & c. num. 2. iij. vol. Et hanc opinionem, seu distinctionem inter legitimationem, & dispensationem, in simili ponit Corn. in consil. xcij. primo aspectu videtur. & c. iij. volumine. Vbi alios allegat, vt per eum. Et ita etiam rectè intuenti voluit Felin. in dicto cap. mandato. numero 4. de Simo. Quod autem ita in effectu se habeat communis opinio attestatur etiam Socinus Iunior in consilio xlviij. numero 27. volum. iij.

DISPOSITIO auth. minoris, C. qui dat. tut. vel curat. poss. non procedit in Tutore testamentario, quia fides dicti Tutoris, per testatorem dicitur approbata, siue testator tale debitum sciuerit, siue ignorauerit, cum semper vigeat eadem ratio approbata fidei Tutoris per testatorem prout istam opinionem, absque aliqua distinctione post loā. & Azon. sequitur, & dicit communiter obseruari Odofred. in dicta authent. minoris. versic. sed nunquid poterit esse Tutor testamentarius, & c. Quos refert & sequitur Socinus Iunior in consilio v. numero primo volumine iij.

Dispositio, siue remedium l. j. C. de rescind. vend. habet locum in transactione quado in ea excessus, seu deceptio transigentis, esset vltra dimidiam iustæ estimationis, dubij euentus litis in magno excessu. Et licet magna sit inter Doctores disputatio. Tamen in nostro. casu vide tur per Modernos teneri, quod procedat d. l. vt signanter voluit Corn. in consil. clxvj. litera R. & S. j. volum. dicens: quod tunc recedendum omnino erit, à transactione etiam iurata. Et ita tenet etiam Dec. vt patet in consil. ccij. versiculo. negari tamen non potest, & c. in consilio ccccxxxix. versic. ex quibus patet, et cum concordantibus, vt per Paul. in consil. xcvj. numero 65. et 66. volum. j. et voluit Crauet. in consilio cxcij. nu. 3. volum. j. Ait communem ac frequentibus interpretum sententiis probari, ac magis recipi attestatur Socin. Iunior consil. cxxxix. num. 48. versic. possumus. volum. j. et in consil. xcvij. num. 17. vol. ij. et in consil. xxv. num. 22. vol. iij.

DIVISIO dicitur confirmata, vel saltem inducitur, præsumptio diuisiua tacite facte inter fratres, per cursum xv. annorum, post maiorem ætatem, quibus bona fuerint pro diuiso possessate. ext. est in l. pe nullum. et ibi gloss. communiter approbata. C. commu. diuisio. prout Bald. ibi declarat Et vltra etiam opinio gloss. in dicta l. penult. prout ibi declarant Doctores procedit, quando diuisio inter fratres, erat æquis portionibus facta, seu pro æquis portionibus bona fuerint, per longū tempus pro diuiso possessa, vt tradit Nicol. Boer. in decil. lxxij. in vlt. vel duo ex coheredibus. nume. 3. Et commune dogma confirmat Soc. Iun. in consil. 50. nu. 34. in fin. vol. iij.

DOCTORIS dictum debet intelligi secundum ea, quæ allegat, vt est doctrina Bart. communiter approbata in l. noia. soluta. §. si liberationis verba. ff. de liberat. legat. cum concordantibus per Soc. Iun. in consil. xliij. nu. 10. et in consil. lxxj. nu. 15. vol. iij.

Doctores attestanti sic seruari de consuetudine, creditur. Vide supra in ver. consuetudo.

DOMINVS alicuius terre cum raera et mixta omnimodo in iurisdictione in perpetuum pro se, et legitime descendentes, dicitur habere iura Principis, vt est celebre consilium Paul. de Cast. numer. 227. super primo dubio videtur dicendum in Antiquis. In nouis. est consilium xxxij. volum. j. cum concordantibus ibi alleg. per Decium in consilio cccij. Quamuis in casu, & c. per Curt. Iunio. in consilio lxj. habita, & c. numero 6. Qui dicit, quod de hoc est communis opinio. Et secundum eam pluries consuluisse dicit Socin. Iun. in consil. j. nu. 65. in iij. volum. vbi etiam communem ait.

DONATIO si fit alicui pro beneficis, & bonis scriptis habitis, si non legitime de causa allegata, & beneficis scriptis, affectio- ni donatoris de tali causa, & beneficis non creditur per doctrinam communiter approbatam in l. si forte. ff. de castren. pecul. Dum vult, subdò quando validitas donationis consistebat in beneficis, tunc affectio meritum non sufficit, vt per eum communem parit Soc. Iun. in consil. viij. num. 28. vol. iij.

Donatio inter viuos, habitura effectum post mortem sub conditione, si donans decesserit sine filiis legitimis, & naturalibus valet, vt est communis conclusio Doct. secundum Soc. Iun. in consil. lxxj. nu. 1. vol. iij. cum concordantibus ibi per eum.

Donatio facta Ecclesie, vel Episcopo parit, non indiget inscriptione, secundum magis communem opinionem: vt scribit Felin. in cap. ecclesia sanctæ Mariæ num. 82. in lib. de constitut. Vbi etiam ponit rationem

differentie inter clericum & ecclesiam vt per eum. Quem etiam reuocatur & sequitur est Soc. Iun. conf. lxxxij. nu. 3 r. in iij. vol.

Donatio reuocatur per natiuitatem filij iuxta l. si vnquam. C. de reuocan. donatio. Nam factis est filium nasci, etenim donatio reuocatur, eo, quod facta dicebatur sub conditione, si donans filios non haberet, vt per Doct. in d. l. si vnquam. Et durat reuocatio, seu annullatio donationis etiam, quod filius viuo patre decedat, vt voluit Bart. in l. Titia cum testamento. §. Imperator. ff. de leg. ij. Et est communis opinio Doct. in d. l. si vnquam. vt ibi nouissime per Tiraq. super verb. suscepit liberos. nu. 15 r. cum alijs seq. quod etiam voluit ibi Ripa quæst. xxxvii. in prin. & nisi verisimiliter constet, quod voluerit in donatione perire, & sic sufficit illam conditionem semel defecisse, per natiuitatem filij licet postea ille decedat. Id communij interpretum sententia receptum affirmat Soc. Iun. in conf. xxix. nu. 19. vol. iij.

Donatio filiofamil. facta, ita vt ipsi soluat, per hoc dicitur facta prohibitio vsusfructus ipsi patri, idque tacite colligitur ex eo, quod relinquens, vel donator voluit ipsi filiofam. solui: secundum doctrinam Bart. per illum tex. in l. si vsusfructus. §. si ita quis. ff. quando dies leg. vt per eum, cum quo transeunt communiter Doct. vt ait Soc. Iun. cum concordantibus ibi per eam in conf. lxxxij. nu. 1 r. vol. iij.

EMPHYTEUSIS hereditaria sequitur hereditatem, & venit cum ipsa hereditate restituta. Ita communiter determinant Doct. in l. si patroni. in prin. vt ibi per Alex. ff. ad Treb. Soc. Iun. in conf. lxxxix. nu. 16. vol. iij.

Emphyteusis suscepta pro se, & filiis masculis & feminis (stante statuto excludente feminas a successione, propter existentiam masculorum) intelligitur ordine successiuo: & sic transit ad filios masculos primos, & eis deficientibus, postea ad feminas. Ita voluit Bart. in l. vt iurifurandi. §. si liberi. vbi idem prædicta vera nisi esset statutum. ff. de oper. libert. Ita etiam firmat Salyce. in l. ij. q. xvij. versic. sed dubitari potest, C. de iure emphy. vbi allegat Bart. in dicto §. si liberi. Et licet ille, paulo post videatur intelligere dictum Bart. quando fuisse dictum (heredibus) hoc tamen non obstat, vt declarat Socin. Iun. in conf. lxxxix. num. 9, vol. iij. Vbi refert Ioan. de Imol. in cap. potuit, prope fin. vers. aduerte quia si quis, & c. de locat. Et hanc opinionem, allegando prædictam doctrinam Bart. firmat Alexand. in l. heredes mei. §. cum ita mihi. ver. bene facit, & c. ff. ad Trebell. & ibi idem sequitur Ripa num. 76. allegando Socin. in dicto §. si liberi, vt per eum. Et ita etiam consuluit Bart. in conf. lxxxix. num. 3, vol. ij. Quam decisionem refert, & sequitur Iason in l. ij. ver. quam decisionem. C. de iure emphyt. num. 19 r. & eam realiter firmat insignis Modern. Andr. Alcia. in tract. de præsump. reg. iij. præsumpt. xxxij. nu. 7. dum se remittit ad Barto. in dicto §. si liberi, dicens hanc opinionem Barto. esse receptam, & c. & illam etiam in effectu sequi voluit Corn. in conf. cxlv. per totum. vol. ij.

Emphyteusis finita per generationem, descendentes possunt petere confirmationem, & appellare, si non confirmantur: vnde solutum concedi per ecclesiam si finita linea reuertitur ad ecclesiam, illa tenetur inuestire proximiorum, & heredem eius, qui vltimo loco decessit. Vt est doctrina Bart. trita, & communiter approbata in l. ij. §. permittitur. ff. de aqu. quotidiana & æstiu. Tradunt Canonistæ maxime Abb. in cap. bonæ. de postula. Prælar. Quam opinionem firmat plures alios allegando Soc. Sen. in conf. lxxxix. vol. iij. cum concordantibus, vt per Iaso. in l. ij. versic. ex hac decisione. C. de iure emphyt. Et communem ponit Soc. Iun. in conf. lxxxix. nu. 27. vol. iij.

Emphyteusis concessa pro filiis vtriusque sexus (stante statuto, quod stantibus masculis, feminæ non succedant) non deuenit in feminas simul cum masculis, sed ordine successiuo. Sed tali statuto, vel consuetudine non stante, secus est, quia tunc talis concessio pertinet ad feminas sicut ad masculos. Ita est doctrina Bart. communiter recepta in l. vt iurifurandi. §. si liberi. ff. de oper. libert. vt attestatur Soc. Iun. cum multis concordantibus in conf. lxxxij. nu. 9. vol. iij.

EMPTIO facta conuenienti precio, non potest dici generatim: vt inquit Crauetra in con. cxlv. vilo processu. j. vol. Dum post alios, quos allegat, dicitur tales emptiones valere, nisi modicitas precij interuenierit. Et quod eiusmodi contractus valeat, nec vsurarius dici possit, firmat Abb. in ca. in ciuitate. versic. extra gl. quæritur de notabili quæstione, de vsuris, dicens, quod ita tenent Host. Inuoc. & communiter omnes Doctores vt eum refert Socinus. Iun. conf. xxvij. numero 11, volumine iij.

Et copula eius naturæ est, vt inter diuersa ponatur regulariter loquendo. Ita voluit gl. ad hoc allegata in rubr. ff. de iur. & facti ignor. Sic quoque voluit gl. in verb. necis; relata ad text. in l. fina. C. per quas person. nob. acq. Quam inquit communiter receptam Socin. Iun. in conf. lxxxvij. numero 1, volumine iij. & in consilio clxxxj. de duobus.

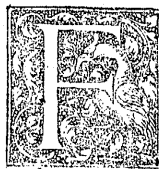
numer. 3 r. ij. volum. maxime vero in consilio lxxvij. incip. tam plura per me edita consilia. numer. 15 in fin. & sequen. volumine primo. Vbi etiam respondit ad quædam in Contrarium cauillose allegata, vt late ibi per eum, & ad quæ etiam hic in d. consilio. xxxvj. se remittit. EX PENSIO eius, quod tacite inesse videtur nihil operatur, per notata per Doct. in l. ij. ff. de leg. j.

Fallit quando talis expressio inest ex voluntate, & mente testatoris. Ita communiter Bartol. & alij in l. talis scriptura. ff. de legatis primo, & dicunt in dicta l. ij. Et pro communi tenet Socin. Iun. in conf. xxx. numero. 9. volumine iij. Vbi reprehendit Iason. non bene consuluisse, & melius consuluisse. Curt. Iun. in conf. lxxxix. habita diligenti consideratione. numero 2.

EXCLUSVS simpliciter, perinde ac si non esset, dicitur perpetuo exclusus, cap. j. §. quin etiam, & ibi notat Bald. in secundo notab. & alij sequuntur in titul. Episcop. vel Abb. in vsibus feudorum, Vbi in simili dicit Bald. quod si filia simpliciter excludatur per statutum, stantibus masculis, dicitur perpetuo exclusa, ita quidem, quod etiam si filij masculi postea moriantur, illa non debet reintegrari ad successionem, à qua fuerat exclusa. Idem dixit in authentic sed & si quis. versic. & per hoc. C. de secund. nupt. Et ita se habet communis opinio, vt scribit Deci. alios plures allegando in conf. cccix. nume. 5. Licet aliud esset dicendum, si statutum excluderet filiam temporaliter puta, donec, vel quandiu fuerit masculus, vt in idem Deci. declarat cum infinitis concordant. vt per Socin. Iunio. in consilio j. j. vol. & in consilio, xxij. numero. 1. vol. iij.

EXPENSARVM appellatione, etiam quod eorum causa in futurum soluendum est, conuenitur, vt est gloss. singularis communiter approbata in lege. quibus diebus. §. j. in gloss. in fin. ff. de condit. & demost. Quam sequitur Soc. Iun. consilio. ij. nu. 6. vol. iij.

EXTENSIO de persona, ad personam fieri non debet in oneribus, secundum Aretin. in l. Gallus. §. & quid ii tantum. ff. de lib. & posthum. Et ita in terminis nostris respondet, & declarat Dec. in consilio. cxxvij. ver. & ex prædictis decisionibus, & in consilio cclxxxvij. versic. nec obstat, si dicatur, dicens: Ita communiter teneri, vt per eum. Quæ etiam refert Soc. Iun. in conf. xxix. nu. 2, j. vol. iij.

ACTVM hominis & naturæ, in materia alluionis æquiparantur ad utilitatem habentium prædia vicina. Ita in simili determinat Bart. in l. quominus. x. quæstion. ff. de fluminib. vt per eum, cū quo est communis opinio, vt ibi per Ias. & nouissimos. Et Bartol. etiam refert, & sequitur Socinus Sen. in conf. lxxxix. super quæstione quæ vertitur, versic. quin imo dicit Bart. ij. vol. Et est in simili decisio Bart. Angel. Paul. de Castro & aliorum in l. fluuio. in princip. ff. de damno infecto. Socin. Iun. in consilio. xxvij. nu. 8. vol. iij.

FOEMINÆ etiam comprehenduntur in conditione (si sine filiis) nisi sit adiectum, masculis, non obstante, quod testator propriam filiam excluderit, ac etiam, quod lege municipalis masculis excludant feminas. Textus est in l. j. & ibi planè tradunt scribentes. C. de condit. in fert. cum similib. per Socin. Iun. in conf. cvij. nu. 3, 2. ij. volum. Et hanc opinionem pulchris, & plurimis rationibus firmat Curt. Sen. in consilio. xliij. & eandem firmat consulendo Rom. consilio. cxlvij. Alexan. in consilio. cccxvij. versic. secundum quod videbatur. volum. ij. & in consilio. lv. volum. iij. Dec. in conf. cclxx. vilo testamento, & in consilio. cccclxx. vbi dicit, quod Doct. communiter ita tenent. Curt. Iun. in conf. xlix. et in consilio. cxliij. v(que ad finem. Et late Carol. Ruin. consilio. cxliij. et cxliij. clij. clij. et cliij. volum. ij. Vbi concludit in terminis nostris, filiam excludere substitutū, et firmat Alcia. in linter stuprum. §. final. de verb. signific. Parit. conf. xj. Ioannes testator. nu. 25. et 26. volum. iij. Vide plura per Soc. Iun. in conf. xxvj. sub nu. 4. vol. vbi communem ait.

Fœmina exclusa per statutū temporaliter, videlicet (donec, et quousque masculi extarent) deficientibus masculis, venit reintegranda ad portionem suam à qua per masculos fuisset exclusa, iuxta doctrinam Bald. magis communiter receptam in l. fin. §. i. ff. ad Trebell. Quam approbat etiam Soc. Iun. consilio. lxxxij. nu. 7. vol. iij.

FEVDVM per vasallum alienatum etiam cum consensu domini directi non aperitur domino, sed agnatis, qui illud petere possunt saltem post mortem alienantis, secundum veterem, et magis communem opinionem, vt post gloss. ibi per tex. illam firmat Iacob. de Beluio. Andr. de Ifern. Bal. Præposit. et alij in cap. j. §. hoc quoque, de success. feud. Alexan. consilio. xxx. quomodo omne datū. lib. j. cum concordantibus per Soc. Iun. in consilio. nu. 2, et in consilio. xcj. nu. 6. vol. iij.

Feudum nobile gratis, et libere conceditur, et pro eo solum debetur seruitium personale, et in eo differt ab emphyteusi, quia in ea præstatur annua quædam pensio. Ita in effectu voluit Iason. in vsibus feud. ver. ite aduertit. Et dicunt communiter Feudistæ, vt per Zafum in tract. de

de feu li vii. part. refert totus tract. ver. sed quantum ad servitia prestanda. Curt. Iun. in simili tract. in vj. q. princ. Dum queritur quid sit feudum, & dicit inter alia, si fiat pactum, quod prestetur annuum. non erit feudum, cum illud persona cohæreat, non patrimonio, vt per eum. Hæc refert Soc. Iun. in cons. lxxvj. nu. 6. vol. iij.

Feudum hereditarium venit in restitutione fideicommissi vniuersalis, vt traditur in l. si patroni. ff. ad Trebell. & ita se habet communis opinio, vt attestatur Soc. Iun. in cons. lxxix. nu. 17. allegans adhuc aliud cons. vol. iij.

Matertera ad feudum admissa propter defectum masculorum, nõ debet postea priuari, licet superueniant masculi. Ita decidit Jacob. de Beuifio, Nicol. de Neap. Bal. in c. j. de duob. fratrib. à c. inuest. vt per eos. Et licet plerique teneant contrarium, tamen ista est communis, vt ibi dicit Aluar. & Jacob. de S. Georgio in sua inuestitura. ver. & feminis. in fin. Soc. Iun. in cons. xxij. nu. 8. iij. vol.

FIDEICOMMISSVM conditionale decedente fideicommissario pendente conditione, non transmittitur ad heredes, iuxta l. j. §. in autem aliquid sub conditione. C. de caduc. tollen. Etia ad proprios liberos. Vt bene probatur in l. heredes mei. §. cum ita. ff. ad Trebell. & est glos. communiter approbata in l. j. C. de his qui ante apert. Tab. vbi Bal. Saly. & alij Barr. & alij in l. si cui. ff. de actio. & oblig. & tradunt communiter Docto. in locis prædictis. Soci. Iun. in cons. liij. nu. 13. & cons. lxxij. nu. 1. vol. iij.

Limitatur, quando voluntas testatoris colligi potest in Contrarium, per aliquas habiles coniecturas, Nam sicut fideicommissum, quod de sui natura est transmissibile, potest ex voluntate testatoris fieri non transmissibile. In conditionibus. §. j. ff. de conditio. & demonstratio. vbi Doct. notant. Ita & per Contrarium, fideicommissum sui natura non transmissibile, potest per testantis voluntatem fieri transmissibile: vt tradunt Bald. & alij in d. l. j. C. de his, qui ante apert. Tab. & de hoc communis doctrina in l. iij. ff. de leg. j. vt refert Soc. Iun. in d. cons. lxxij. sub nu. 2. & 3. vt per eum.

Fideicommissum conditionale, siue spes ad illud, non transmittitur fideicommissario decedente pendente conditione. Bart. in l. si cui. ff. de actio. & oblig. & alij in l. j. ff. de leg. j. & est communis opinio. glos. Bal. Saly. & aliorum in l. vnic. C. de his, qui ante apert. Tab. Soc. Iun. in cons. lxxvj. nu. 6. dicens, se alius quoque hanc opinionem communem probauisse, & sepe defendisse à fundamentis in contrarium, per Soc. patrum suum allegatis, vt per eum in iij. vol.

Fideicommissum licet aliquando ex coniecturata mente testatoris, possit dici inductum, tamen id non procedit, quando tali interpretationi repugnat ratio recti sermonis, vt est doctrina Barto. communiter approbata & recepta in l. si. ff. ad Trebell. pro quo bene facit l. Plautius. in si. ff. de auro & arg. lega. Soc. Iun. in cons. lxxij. nu. 9. vol. iij.

Fideicommissio subiecta, post mortem possidentis possunt per eum in testamento alienari, & sic titulo legati, vt fideicommissi relinquunt, & valebit tale legatum, si aliud non obstaret. Ita in terminis de hoc est casus in l. cum pater. §. cum pater. ff. de leg. ij. & ibi notat Bar. & alij sequuntur, maxime Io. de Imola, licet per alios non allegetur. Nam ibi testator, qui prædium quoddam ex causa fideicommissi debebat filio, reliquit filio exheredato, & ibi determinatur prædium illud debere exheredato. Nec dicitur, quod ille textus in hoc debet dici correctus per authenticas res. C. commun. de lega. vt voluit glos. in d. §. cum pater. Quoniam responderetur, quod hoc omnino falsum est, quia nulla dicitur facta correctio, vt Dyn. Barr. & alij communiter dicunt, ibi reprobando illam gl. Quod etiam tenent Doctores in l. si. §. si autem sub conditione. C. commun. de legat. vt ibi per Saly. in ij. oppos. Hæc refert Soc. Iun. in cons. lxxvij. nu. 5. vol. iij.

FILIVS fideicommissarii morientis, pendente conditione, non admittitur ad fideicommissum, etiam iure transmissionis, quando ad illud, seu in fideicommissaria substitutione vocabatur superest, vel superueniens, aut similibus verbis. Ita vltra Bal. voluit Alex. in consil. ecclij. præclare allegatum. in prin. lib. vj. Soc. Sen. in cons. lxxvij. in prin. primo vol. concludens contra filium morientis, pendente conditione, in casu, quo superueniens erat vocatus, dicens, quod ita tenuit Fulg. & quod contraria opinio non est lectura, quia contra illam communiter tenetur, vt per eum. Ita etia voluit Carol. Ruyn. in cons. xxxvj. perspectis diligenter, nu. 7. & 8. iij. vol. Nam in casu suo erat dictum, quod bona veniant ad remanentes, quod verbum æquipollet verbo superest, vel superueniens. Eandem opinionem firmat Curt. Iun. in cons. lxxix. habita diligenti consideratione, nu. 2. hoc idem firmat Paris. in cons. lxxvij. si bona & res. nu. 50. & 51. ij. vol. Et ita cõsuluit Soc. Iun. in cons. lxxxiij. nobilis vir, in primo dubio, maxime num. 4. cum multis seq. vol. & in cons. xxx. nu. 7. hanc opinionem reiectis omnibus, firmat autoritate maiorum, & dicit non esse recedendum à communij opinione, maxime cum pro ea sit casus. in §. cum ita. in l. heredes mei. ff. ad Trebellian. & sunt rationes vrgentes. vt per eum. in iij. volum.

Filij fratrum præmortuorum, de iure communi succedunt pariter eum patruo. Vt est trita & communis doctrina in l. heredes mei. §. Comm. opin. tom. 1..

cum ita. ff. ad Trebell. cum simi. per Soc. Iun. in cons. lxxvj. nu. 5. vol. iij.

Filij positi in conditione, regulariter loquendo (nisi aliud appareat) non dicuntur vocati, vt est gl. communiter recepta ibi per Barr. Bald. Paul. de Castr. Imol. & alios in l. Lucius, la. ij. ff. de hered. instit. Et hanc opinionem tanquam communem, & veram sequitur & defendit Soc. Sen. in l. cum auus. ff. de cond. & demonst. cum concordantibus, vt per Soc. Iun. in cons. lxxvij. Magnifica domina. nu. 14. j. vol. & in cons. lxxv. sub nu. 4. vol. iij.

Filij, & descendentis masculi, de consuetudine, præsertim in Italia obseruata, succedunt ita in feudo Comitatus, sicut in alijs ita dicit And. de Iser. in c. j. post prin. in ver. hodie succedant, de feud. Marchie vel duca. Et Soc. Iun. in cons. xxxj. nu. 8. vol. iij. hoc intelligit, quod plures filij possunt æqualiter succedere, & ita etiam voluisse Iser. dicit patere ex eo, quod statim subdit: sed non diuidunt. Non enim talia verba conueniunt nisi habentibus feudum commune. Et cum Iser. transeunt ibi communiter Docto. vt ibi per Præposit. in j. nota. & per de Afflict. in iij. notab. ver. hodie autem. Et dicit Præposit. quod ita communiter tenent Feudista. Et prædicta consuetudo probatur etiam in c. j. §. in de alie. feud. ibi. sed hodie est vsurpatum: vbi latè Præpo. & ante eum Andr. de Iser. in fin.

Filij grauatorum in conditione ponuntur ipsorum fauore, vt ipsi habeant, ita est gl. notab. in l. filiusfam. §. cum quis. ff. de legatis primo. siue velimus intelligere, vt habeant, scilicet ab intestato, siue ex testamento grauati, de quo primus testator dicitur confidisse, vt vult opinio illa, quæ à pluribus appellatur communis, scilicet, quod positi in conditione non dicantur vocati ex testamento grauantis, iuxta glos. in l. Lucius, quam ibi sequuntur Barto. Bald. Paul. de Castr. & alij plures. ff. de heredib. instituen. & de quo plenè tractat Soci. Sen. in l. cum auus. ff. de cond. & demon. Et tradit Soc. Iun. in cons. lxxij. nu. 9. vol. iij. dicens, quod hodie de hoc sit communis opinio, vt per eum.

Filiorum appellacione veniunt nepotes, quando in testamento fit mentio de filiis testatoris in dispositione eius favorabili, vt est doctrina Barto. communiter recepta in liberorum. ff. de verborum signific. Et tradunt Doctores maxime Moderni. in l. Gallus. §. instituens. ff. de liberis & posthum. Soci. Iun. in cons. lxxij. nu. 8. vol. iij. cum concordantibus per eum.

Ampliatur procedere quando simpliciter, & generaliter fieret mentio, de filiis, eis prouidendo: non autem quando de filiis proprio nomine vocatis, & specialiter nominatis, tunc enim sub nomine filiorum, non continentur aliquo modo nepotes, vt est communis doctrina Barto. & aliorum in dicta lege liberorum, & locis præalleg. Et hoc dicitur esse indubitatum, & extra omnem dispositionem Doct. vt dicit Curt. Iun. in cons. lxxij. nu. 2. Quem etiam refert, Socin. Iun. in cons. lxxvj. nu. 3. vol. iij.

Filij non legitime procreati, etia quod essent legitimati per referendum, & sic essent habiles ad succedendum patri, tam ab intestato, quam ex testamento, non faciunt deficere conditionem, sine filiis de legitimo matrimonio procreatis, & sic non excludunt substitutionem, quia de his testator non sensit loqui, nec fuerunt in dicta conditione comprehensi, secundum communem opinionem, vt per Soc. Iun. in cons. lxxij. nu. 17. cum concordantibus per eum. in iij. vol.

FILIA cui ab intestato nihil debetur, potest à patre præteriri, & eius præteritio non reddit testamentum nullum. Ita voluit Paul. de Castr. in cons. cvij. super eo, de quo queritur, in principio, in antiquis. In nouis est cons. vj. in secunda parte, vt per eum. Idem voluit, si fuisset exheredata vt scilicet ei non competat querela inoffic. testament. Ita dicit in l. j. circa medium. in ver. pater etiam per istam gl. de inoffic. testament. Et fuit hoc ante prædictos, de intentione Bald. in l. fin. §. quando. verfic. quæro, quid si ista filia, ff. ad Tertul. prout ipsum refert & sequitur Alexand. in consilio. xix. circa primum dubium. num. 5. lib. vj. Idem voluit Arzet. in consilio. clx. longa est ista disputatio. et venio ad vndecimum, quia asserit hanc esse communem opinionem, vt per eum, prout verè est, ex prædictis apparet, & quam ipsemet Arretin. sequitur in l. fratres. in primo notab. C. de inoffic. testament. similiter Bartol. in loco prædicto refert, & sequitur Iason in dicta l. fratres. in vij. limitatione, vbi etiam alios concordantes allegat. & idem firmat Curt. Iun. in dicta l. j. nu. 8. ff. de inoffic. testament. Et ab ista opinione communi, & tot tantorumque patrum autoritate munita, non est aliquo modo recedendum iudicando & consulendo, per infra notissima, quicquid in contrarium dixerint Bald. & Sal. in d. l. fratres, in contrarium allegati. Nam et si vbi rectè considerentur, eorum autoritates facillè euitari possent, vt inquit Soc. Iun. in cons. lxxvij. nu. 5. volumine iij.

FORENSIS & onera non subiens, non gaudet beneficiis statutorum, consuluit Io. de Imol. vt ipse asserit in c. quod Clericis, de foro compe. prout refert & sequitur Alex. in cons. xlj. nu. 6. lib. vij. & hæc opinionem voluit Dec. in cons. cxliij. & pro tenui, post prin. & alibi sæpe. Idem determinat Soc. Sen. in cons. cxliij. nu. 4. vol. iij. Corn. in cons. cxliij. circa primum dubium, liter. F. G. H. l. 2. vol. Vbi dicit, hanc theoreticam esse communem. Vide Socin. Iun. in cons. lxxix. num. 5. vol. iij.

Frater utrinque coniunctus solus succedit fratri præmoriæti. Text. est auth. cessante. de legi. her. & in auth. itaque. C. comm. de succel. & utrobique tradunt Barr. & communiter alij. Paul. de Cast. in l. in. C. de verb. sign. Alex. in cons. v. consideratis omnibus. num. 5. lib. vj. cum concordantibus. vt per Soc. Iun. in cons. 50. nu. 1. vol. iij.

Frater non potest contrarietate diuisioni inter se factæ. & iuramento confirmatæ. etiam non obstante minore ætate. iuxta auth. sacramenta puberum. & tradita ibi per Barr. & alios Communiter. C. si aduer. vend. Omne enim iuramentum seruandum est. quod non vergit in detrimentum salutis æternæ. vt refert Soc. Iun. in cons. 50. num. 2. & 23. iij. vol. allegans ca. cum contingat. extra de iurjurand. & c. quamuis. de pact. in vj.

Frater consanguineus tantum. pariter succedit fratri prædefuncto. cum utrinque coniuncto. cum pares sint in vinculo agnationis. quod solum dicitur attendendum. reiecto penitus vinculo cognationis. l. j. C. de legi. hered. vbi Bald. Fulg. Corn. & alij. Et licet prædictæ opinioni Bald. plerique videantur contradicere. vt Petr. de Anchar. in consilio relato & approbato per Soc. Sen. in cons. cccc. l. iij. visis instrumentis. vt. secundo ego respondebo. ibi. pro hoc induco. vol. iij. Tamen illa opinio Baldi est verior. & magis Communiter recepta secundum Socin. Iun. in cons. lxxij. num. 8. vol. iij. cum concordant. ibi. Et eandem opinionem sequitur Paul. Cast. in d. l. j. C. de legi. hered.

Fraternitas presumitur. vel probatur ex quasi possessione. & quod semper pro fratre ab omnibus est tractatus & reputatus. si Contrarium non fuerit probatum. Ita docet Bartol. & alij in l. non nudis. de probatio. & ita ibi declarant ceteri communiter. vt per Alex. in cons. l. j. visis & discussio. nu. 2. lib. j. Ias. cons. cxij. ad obiecta seu motiua sub nu. 6. j. vol. & per Dec. in cons. l. iij. in causa domini An. ad fi. Soci. Iun. in cons. lxxvij. sub nu. 2. vol. iij.

H

HERES ob non confessionem inuentarij. non perdit Trebellianicam. & licet varia sit Doctor. opinio. Tamen hæc videtur æquior & verior. & forsitan magis communis. vt per Alexan. in cons. xxix. incip. perspectis. lib. v. & refert Ias. in l. Marcellus in princip. in quaest. fin. ff. ad Trebell. vbi ita tenet Barr. Et idem Barr. in authent. sed cum testator. C. ad leg. falc. Dicens: quod ita opinio Communiter obseruatur. Item vult Corn. in cons. clxxx. multitudo quaestorum. versic. veniamus ad octauam. vol. iij. Dicens: quod ista opinio fulcitur maioribus autoritatibus. & seruatur de consuetudine. & ideo ab ea non esse recedendum consulendo. & iudicando. pro etiam dixit Ias. in vlt. verb. in d. l. Marcellus. Et licet Soc. Iun. & alij Contrariam opinionem reuerent. & dixerint eam esse Communem. Tamen in con. vij. nu. 19. vol. iij. & in cons. nu. 9. vol. j. post Corn. vbi supra. dixit superiorem opinionem de iure. & practica esse tenendam.

Heres vel actor ante omnia in executione iam latæ sententiæ (tacti illa vniuersalis fuerit.) debet specificare res. quas vti hereditarias preterit sibi vigore dicat. sententiæ restitui. aliis non constaret. super quibus rebus peteretur executio. Ita volunt D. D. Communiter. in l. j. ff. ad Treb. vt ibi per Ias. nu. 30. & 31. cum concordantibus per doct. Consultentes. & vult Soc. Iun. in cons. xxxvj. nu. 3. vol. iij. vbi multa cumulat. vt per eum.

Heres Emphyteutæ non soluens canonem. licet cadat à iure suo. etiam quod sit minor. nec tanquam minor restituatur in integrum. tamen si ignorabat. & obligatum ad talem canonem. restituetur ex clausula illa generali. si qua mihi iusta causa. & c. ex illo capite ignorantia. vt per doct. in l. si filius. §. in hac. ff. de ver. obl. & per Ias. qui multos allegat. & dicit esse Communem opinionem in l. j. nu. 107. C. iure emphyt. Soc. Iun. cons. xlviij. an. 7. vol. iij.

Heredes scripti tamen illi dici possunt. quorum nomina sunt notata in testamento. non autem illi. qui possunt dici heredes ex legis ordine iuxta l. j. §. j. in prin. vers. sed si non legi. & ibi tradita. per D. D. ff. de iis. que in test. delent. ad quod est doctrina Bart. Communiter recepta in l. qui liberis. §. hæc verba. in vlt. q. ff. de vulg. & pupil. Dum ibi vult: Quod substitutio facta à testatore de heredibus suis infra scriptis. solum vocat eos. qui nominatim scripti sunt. si aliqui scripti reperitur. cum oculis corporeis legi possint. & non. qui erant per certam personam eligendi. eo. quod ipsi non possunt dici scripti. quia oculis corporeis legi non possunt. vt per eum cum concordantibus per Soc. Iun. in cons. l. iij. nu. 9. & 10. vol. iij.

Heres vniuersalis institutus. licet non expresse. sed per interpretationem quis dicitur. ex eo. quia non habet coheredem. iuxta l. j. §. si ex fido. ff. de hered. inst. & propterea non potest legitimam suam sola acceptare. & reliqua hereditatis respuerit iuxta Communem doctrinam. Cyn. Barr. Salyr. & aliorum in l. heres instituta. C. de impub. & aliis substit. Et tradunt D. D. maxim. Alex. in l. quia poterat. ff. ad Tre. Soc. Iun. cons. vij. nu. 14. vol. iij.

HEREDITATI se immiscens. non potest venire contra testamentum. etiam ultra suam portionem hereditariam in iis. quæ

testator putauit. se posse disponere. argumento l. fideicommissaria. la. j. §. seruum peculij. ff. de fideicom. liber. Et ita per illum textum vult Barr. in l. si tibi homo. §. si fundus in iij. opp. ff. de leg. j. quem ibi expresse sequitur Raph. Cuma. Et licet Ias. in d. §. si fundus. dubitet de ista opinione. & tenet tenere Contrariam. tamen fatetur. quod Communiter. D. D. tenent cum Barto. vt refert. Soc. Iun. cons. iij. nu. 23. vol. iij.

Hereditatis petitio regulariter non datur neque exercetur contra titulum possidentem. vt vult Iurisconsultus in l. generaliter. prout pöderat gl. fi. in l. pro herede. ff. de petit. heredi. cum concord. vt per Alex. in cons. lxxij. punctus talis est nu. 1. & 2. & in cons. clxxxij. vito processu. volum. v. & Carol. Ruyn. in cons. xxv. nu. 2. vol. iij. Soci. Iun. in cons. lxxv. illustrissimus dominus Bonifacius. num. 7. vol. j. Et est gl. & Communis opinio D. D. in l. hereditatis. C. eod. vbi Barr. & alij allegat rationem. & licet Bald. in l. fin. in ix. & xj. oppof. C. de edict. Diui Adria. tenet petitionem hereditatis dari posse: tamen Communis opinio est est contra Bald. vt plene demonstrat Alex. in d. cons. lxxij. & clxxxij. in quibus locis opinionem Bald. rationibus & auctoritatibus conuincit. & Communiter reprobaram ostendit. saltem quando titulus non habetur ab eo. contra que potuisset intentari petitio hereditatis. prout ipse dicit in d. cons. clxxxij.

Et quod prædicta conclusio procedat. etiam habito titulo post mortem defuncti. tenet etiam Carol. Ruyn. & dicit esse Communem in præalleg. cons. xxv. & in cons. clx. visis iis. nu. 1. v. vol. cū concordantibus per Soc. Iun. in cons. l. x. nu. 6. & in cons. lxxvij. nu. 7. vol. iij.

I

INSTRUMENTA dotalia. in matrimonio interuenire debent ad hoc. vt filij prius nati ex subsequenti matrimonio legitimentur. saltem quod ad effectus ciuiles §. si n. institut. de nupt. ibi dotalibus instrumentis confectis. cum multis concordantibus. vt per Curt. Iun. in cons. cxxxvj. quidam vasallus. nu. 2. Et omnino videndus est Cardin. Alex. in c. tanta in x. quaest. versic. descendendo ad tertium. extra qui filij sint legit. cū concordant. ibi. & vult Soc. Iunior. cons. l. iij. memini me fuisse. numer. 1. vol. j. Quibus sic stantibus. sequitur manifesta & Communis conclusio. quod licet tale matrimonium sine dotalibus instrumentis factum. quod ad eius vinculum iure Canonico inspecto tenuerit: Tamen quod ad effectus ciuiles non operatur filij prius nati legitimationem. quo ad successionem in tertis imperij. cum secundum iuris ciuilibus regulas. legitimitio isto casu fiat. vt d. §. si. Et sic Ius Ciuile dicitur in hoc iuri Canonico contrariari. quo stante. quodlibet ius seruandum est in foro suo. iuxta tradita per Abb. & alios in c. j. & j. de noui ope. nunciari cū concord. de quibus per Curt. Iun. in d. cons. cxxxvj. nu. 4. & per Soci. Iun. in cons. xij. numer. 1. v. vol. iij. vbi communem dicit.

INTERPRETATIO potest aduocari. seu extensiva. quæ fit per legem. ex vero simili mente loquentis constare debet. vt per talem interpretationem recedatur à propria verbi significatione. Ita in effectu vult Barr. in l. si quis in tanta. C. vnde vi. & in l. j. ff. de verb. sign. Gem. in c. in generali. de elect. lib. vj. Alex. in cons. lxx. super eo de quo quaeritur num. 2. lib. j. Corn. in cons. lxxij. in præsentia consultatione. ij. vol. Soc. Sen. in cons. lxxvij. capiendū primum. post prin. vol. iij. Ias. in l. si quis id. in xij. limitatio. ff. de iurisd. omni. iudi. Deci. in l. s. q. min. ver. ij. regula procedit. ff. de reg. iur. & in cons. cccclij. Ruyn. in cons. cxlvj. videtur prima facie. nu. 5. vol. ij. Et de hoc est Communis opinio. prout ita tenedo asserit Curt. Iun. in auth. præterea. C. vnde vi. & c. vxor. & ita etiam ante ipsum. Cor. in c. cxxxvij. placeat mihi. vol. ij. cū cōcor. multis vt per D. in locis præall. quos refert Soc. Iun. in cons. lxxv. sub n. 9. vol. iij.

Interpretatio in contractibus fit stricta contra eum. qui se fundat in verbis contractus per l. veteribus. ff. de pact. & dicit Alex. in cons. cccij. nu. 9. vol. ij. & Cor. in cons. lxxij. de duobus. in litera §. in j. vol. cum multis Concordantibus.

Ampliatur procedere. quando non est appositum verbum hereditatis. Ita firmat Dec. plures concordantes allegando. dicens: Quod ita Communiter approbatur in c. in præsentia. versic. j. est ibi. pro qua assumo fundamentum. extra de probatio. Et istam opinionem veluti Communem vult esse tenendam Socinus Iunior illi. Contrarius in cons. l. x. nu. 10. in fin. vol. iij.

INTERESSE non certificatum. seu liquidatum. licet ab initio peti possit. vt per gl. Communiter recepta in l. certi condictione. in prin. in gl. ij. ff. si cert. petat. Tamen debet in iudicio postea liquidari. & certificari. vt sic iudex certam possit ferre sententiam. iuxta §. curare institui. de action. & dicitur in gl. prædicta. Tradit Communem Soc. Iun. in cons. lxxv. num. 4. vol. iij.

Interesse præteritum peti potest per certi conditione. iuxta gl. & Communem opinionem D. D. l. certi condictione. in prin. ff. si cert. petat. Et licet antiqui aliter dixerint. Tamen opinionem gl. sequitur. & defendit Barr. in stipulationes non diuiduntur. in x. q. ff. de verb. obligat Soc. Iun. cons. lxxv. nu. 10. vol. iij.

Intellectus iam hoc Iure, ff. de vulg. & pupil. sub tit. non procedit, vbi est diuersa ratio, vt per Imol. in l. Gaius. ff. sol. mat. & ante eum dixit Ang. in §. hinc nobis, in fin. in auth. de hered. & Falcid. prout refert & sequitur plures alios allegando Alex. in conf. clxxx. viso processu causæ vol. v.

Et licet Alex. ipse sibi contrarius, hoc reprobet in d. l. iam hoc Iure, & alibi sæpè per illum text. vt per eum: Tamen mal. loquitur, & Communis opinio est contra eum, vt dicit Soc. Iun. in conf. j. num. 8. vers. & licet Alex. sibi contrarius vol. iij.

Inuentarium etiam si omiserit conficere heres, tamen per hoc non perdit Trebellianicam, Et licet varia sit DD. opinio: Tamen hæc videtur æquior, & verior, & forsitan magis Communis, vt per Alexan. in conf. xxix. lib. v. & refert Ias. in l. Marcellus, in prin. in q. fi. ff. ad Trebell. Et idem Bart. in auth. sed cum testator. C. ad leg. Falcid. dicens: Quod ista opinio Communiter obseruatur. Idem dixit Corn. in conf. clxxx. multitudo quæstorum, vers. veniamus ad octauam. iij. vol. vbi dicit: quod ista opinio fulcitur maioribus autoritatibus, & seruatur de consuetudine, & ideo ab ea non esse recedendum consulendo, & iudicando, prout etiam dixit Ias. in vlt. verb. in d. l. Marcellus.

Et licet Soc. Iun. & alij Contrariam opinionem tenuerint, & dixerint eam esse communem: Tamen in conf. vij. nu. 9. vol. iij. & in conf. cxxxvij. nu. 9. vol. j. post Corn. vbi supra dixit, superiorem opinionem de Iure: & in practica tenendam esse.

Index aut Doctor, cui summa causæ committitur, & qui iudicaturus est, non debet animi sui fundamēta exprimere, Vt est trita & Communis sententia maiorum nostrorum, vt tradunt Io. And. Ant. de But. Card. Aretin. & alij in c. sicut de re iudic. & fuit opinio Spec. in tit. de sent. §. qualiter. vers. verum, & voluit Bart. quem plerique sequuntur maxime Ias. in l. properandum. §. illo proculdubio. C. de iudic. Vnde eam ob causam dicebat Imol. in l. si is, ad quem. ff. de acq. here. Quod fatuus dicitur Index, qui motiua animi sui in sententia exprimit, idem dixit Abb. in c. ex parte, de conce. præbend. Et tenet pro Communis opinione, Soc. Iun. in conf. lxxxij. nu. 1. vol. iij.

Iuramentum non debet esse vinculum iniquitatis, & inter cætera xxij. q. iij. & in ca. quanto, de iureiurand. cum similibus. Et hanc opinionem tenent magis Communiter doct. in auth. Sacramenta puberum. C. si aduersus vendit. & aliis locis, vt per Soc. Iun. in conf. xlvij. num. 14. vol. iij.

Iuramentum operatur, vt à promissis nullo modo recedi possit, nisi obseruantia promissionis vergeret in salutis aternæ detrimentum: Vt est text. in c. cum contingat, de iureiuran. & in c. quamuis, de pact. in vj. & vtrobique tradunt D. D. Et est Communis dictum in authent. Sacramenta puberum. C. si aduersus venditio, cum concord. per Soc. Iun. in conf. xciiij. nu. 12. vol. iij. & in terminis de iuramento, de non veniendo contra sententiam arbitrorum, tradit Cor. in conf. ij. in hac consultatione, &c. litera N. & Z. ij. vol. u. & in conf. ccxxj. viso processu litera D. & E. eod. vol.

Iuramentum præstitum de implendo promissionem, potest ita iurans ad instantiam creditoris, præcisè compelli ad factam, quoniam quando iuramenti obseruatio non vergit in dispendium salutis aternæ, neque in alterius præiudicium, semper seruari debet. Vt est Communis conclusio Doctorum in c. cum contingat, de iureiuran. Et in c. quamuis, de pact. in vj. Soc. Iun. con. xlv. nu. 9. vol. iij.

Iuramentum suppletorium non deferitur in causis magnis. Ita est Communis doctrina Bart. & aliorum in l. admonendi. ff. de iureiuran. Quæ autem sit causa magna, declaranda est arbitrio boni viri, vt ibi per Doct. & Soc. Iun. in conf. lxxxij. nu. 29. vol. iij.

Iuramentum non tollit defectum insinuationis, Et licet hæc sit ardua & difficilis quæstio, in qua doctor. ita varij sint, vt non facile cognosci possit, quæ sit Communis opinio, vt constat ex iis, quæ scribit Tyraquell. in l. si vnquam in princip. C. de reuocand. donat. Tamen superiorum pro clara præsupponit Bal. in conf. cxv. verba dicit, &c. prope finem in j. vol. Et prout Paul. de Castr. eam esse veriore affirmit in conf. 100. visa quadam scriptura. in antiquis, & dicit Raph. Cuma. in l. Modestinus. ff. de donatio, Quod ferè omnes Doctores ita tenent. Et sic potest dici, quod tunc esset communis opinio pro ista parte, pro qua esse communem asserit illam sequenda, vberimus doctor Andre. Barba. conf. xvj. præclare scripsit. ij. vol. Et hanc opinionem amplectitur Soc. Iun. in conf. viij. nu. 10. in fi. vol. iij.

Iuramentum appositum contra dui, intelligi debet secundum naturam eius, nec quicquam auget, aut operari potest. Vt voluit Bart. in l. sed &c. l. si quis. §. quæsitum. ff. si quis cautio. Cum quo est communis opinio, vt ibi per Ias. Tradit Deci. in conf. ccxl. num. 2. & num. 3. & in conf. ccccxcij. num. 26. Corn. in conf. ccxlj. litera H. ij. vol. u. & in conf. xlvj. litera M. j. vol. Soc. Sen. in l. frater à fratre nu. 36. & nu. 37. ff. de condic. indebit. Ruy. in conf. cxxvj. iij. volumine prope finem. Et hoc comprobatur, quia iuramentum non operatur, vbi deficit consensus, nec illum potest suppleri. Vt docet Barto. in l. si quis pro eo in octauo memb. ff. de fideiuss. & ita se habet communis opinio vt per Curt. Iunio. in conf. lxxxij. num. quinto. & dixit Ruy. in

—Comm. opin. tom. 1.

conf. xcviij. num. 9. & 23. j. vol. u. vt hæc refert Soci. Iun. in conf. x. num. 3. 2. vol. iij.

Ius accrescendi non habet locum in feudis, vt est textus in capitulo primo, de benefic. frat. & in cap. j. de succel. frat. ibi, quod ita intelligendum est, cum concordantibus, per Socin. Iunior in conf. xcij. numero 6. volumi. iij. Vbi dicit, quod hæc sit vera, & communis conclusio Doctor. allegans inter alios Zafum in suo tractatu de feud. vers. ficul. xxj. & Curtius Iuni. in tract. feud. vers. ficul. primus effectus, vers. sic ergo aduertendum est.

Iura Imperij habens Princeps (vt dux Mediolani, qui habet iura regalia & fiscalia) & omnia potest in suo statu, quæ potest Imperator in toto imperio, gaudet prerogatiua l. benè à Zenone C. de qua. dition. præscript. vt signanter concludit Baldus in conf. clxxxij. vol. j. & in plurimis aliis suis consiliis, vt refert & sequitur Corn. in conf. cxxvij. in litera H. la. j. j. vol.

Et licet plerique aliquando contrarium tenuerint: Tamen ista videtur magis communis opinio, vt dicit Socinus Iunior in consilio septimo, numero decimo, volumine quarto, allegans Socinum Senii. patrum suum in consil. xlvj. eleganter & subtiliter numero duodecimo, dicentem pro responsione dicte l. benè à Zenone: Quod locum aliquos illa lex solam procedat in Imperatore, & non in ciuitatibus etiam superiorem non recognoscentibus, & sic, quæ habent iura Imperij. Sed tamen dicit, quod talis responsio non est tuta, & sic illam non approbat, & consequenter tenet dictam l. benè à Zenone, habere locum etiam in inferioribus principibus, modo habeant iura Imperij, & fiscalia, & superiorem, saltem de facto, non recognoscant, vt per eum.

Iura & leges quilibet scire præsumitur l. Leges sacratissimæ C. de leg. Et per consequens, se voluisse conformare cum iuris dispositione, iuxta l. si duo, & ibi tradunt Doctores. ff. de acquirenda hered. Et est communis doctrina Barthol. Socin. Senii. & aliorum in l. heredes mei. §. cum ita. ff. ad Trebell. vt refert Soci. Iun. in conf. lxxxij. num. 2. volumine iij.

Iuri Emphyteutico, quanto tempore præscribatur, non leuis est inter Doctores altercatio. Multi enim volunt etiam longum tempus, x. vel xx. annorum sufficere, vt Antonius de Butrig. in capitulo peruenit, de censu, prout refert & sequitur Alexander consil. cxij. viso & diligenter considerato, numer. 10. lib. iij. dicens: Quod etiam Bald. ita tenuit, vt per eum. Quod etiam firmavit Fel. in c. cum Bartoldus nu. 28. de re iud. &c.

Alij verd tenent, quod requiritur spatium triginta, aut saltem quadraginta annorum contra Ecclesiam, vt per Bart. & alios post gl. iij. in l. secunda, C. de iure Emphyt. & in l. comparet. C. de præscript. xxx. vel xl. anno.

Et ista posterior opinio videtur communiter recepta, vt per Ias. in dicta l. ij. num. 85. Et ita communiter teneri asserit etiam, & sequi videtur Ioann. Fran. Bald. in tract. præscript. in j. parte iij. part. principal. in x. q. nu. 42. Ac ita allegando hoc dicit magis commune Soc. Iun. in conf. lxxxij. nu. 4. vol. iij.

Imperium merum & mixtum habens cum omnimoda iurisdictione, & perpetua pro se, & descenditibus, vt dux Mantuæ dicitur, habere iura Principis, & potest in suo statu, quod Princeps in toto suo principatu, prout signanter firmat Paul. de Castr. in conf. ccxvij. super primo dubio in antiquis, & in nouis est conf. xxxij. in ij. parte. prout refert & sequitur Alexand. in consil. j. ponderatis iis, num. 30. & nu. 31. lib. j. Quæ opinio per nostros Doct. Communiter est recepta, vt per Dec. qui plures concordat allegat in conf. cccxij. quamuis in casu, &c. Soc. Iun. in conf. lxxv. nu. 1. & consil. iij. nu. 18. & in consil. lx. num. 7. vol. iij.

L

LEGITIMATIO filiorum non fit per subsequens matrimonium, etiam quod herent instrumenta dotalia, quando secundum morem ciuitatis matrimonium non possit contrahi inter personas longè dispares, & inter has honestæ, & absque dedecore contrahi prohiberetur. Voluit Bal. in c. illud, de præscriptio. & aperte dicit Ang. in §. sed aliud, in auth. quib. mod. naturales effi. leg. Et hanc opinionem videtur etiam firmare Bald. in l. ij. in ix. opp. C. quib. res iud. nō nocet, et in auth. ite si quis la. j. C. de naturalibus liberis. Inquit enim, quod lex requirens mulierem potuisse matrimonio coniungi viro, debet intelligi non solum de iure, sed etiam de honestate, et secundum bonos mores. Quod etiam voluit Bart. in conf. cxx. Neruccius Corradus cii. et hanc opinionem sequitur Card. Alex. in c. tanta in q. xvj. vers. aduerse ad hoc, qui fil. sint legit. voluit Soc. Iun. in consil. iij. num. 2. et in conf. xij. nu. 4. volumine iij. allegans Cur. Iun. in consil. cxxxvj. nu. 6. et 10. Vbi etiam hanc opinionem à nostris Doct. Communiter receptam esse ait, vt per eum.

M 3

Legitim

Legitimus per subsequens matrimonium, non excludit substitutum vocatum sub conditione, si pater eius decesserit sine filiis legitimis & naturalibus, & de legitimo matrimonio natis. Ita videtur concludere Soc. in l. in conf. xij. nu. 9. vol. iij. Nec enim legalis dispositio procedit respectu eorum, quæ à iure dantur legitimis natis, ut est quod possint eligi in Episcopum, iuxta gl. commu. approbatam in c. innotuit, iuncto c. cum in cunctis, de electio.

Legitimatio non præiudicat interessatis non citatis. iuxta doctrinam Bart. Communiter receptam in l. Gallus. §. & quid si tantum. ff. de lib. & posth. cum concordant. vt per Dec. in conf. cclxxxij. vers. iij. Communis opinio, & in conf. ccccxxv. nu. 10. Quem refert & sequitur etiam Soc. in conf. lxxxij. nu. 19. vol. iij.

Legitimatio facta à Comite imperiali in dominio Venetorum non operatur circa bona existentia in eorum dominio, absque illius domini consensu, vt pluries consuluit Soc. Iun. maxime in conf. 100. excellentissimus Artium & Medicinæ Doct. nume. 10. & sequentibus, vsque ad numer. 28. vol. ij. allegans Doct. pro ista opinione, & ultra ibi allegatos, addit Dec. in l. in nu. 6. ff. de iurisdic. om. iudic. dicentem, Quod ita se habeat communis opinio, prout videre licet apud eundem in conf. xxj. nume. 6. volumine iij. Carol. Ruyn. in conf. lxxvj. numero tertio, & numero quarto, vol. iij. & in conf. clxij. vlt. legitimatione. num. 4. j. volum. Quid dicit communem esse opinionem, quæ Comes imperialis non possit legitimare in terris Ecclesiæ. Et Paris. in conf. iij. legitimatio, de qua in presenti agitur. num. 13. vsque ad nu. 21. j. volum. Vbi plures allegando ita pertransit, & loquitur in terminis nostris, videlicet de legitimatione facta per Comitē Imperialem in ciuitate Paduæ, concludendo, quod non valeat ex defectu potestatis, vt per eum, C. de quibus plura videri possunt per Socin. Iun. in d. conf. xxj. nu. 9. vol. iij.

Legitimatio dicitur similis Alchimix, quæ demonstrat illud quod non est, sed vnā speciem in alteram non transmutat, vt inquit Bald. in c. j. de constitut. Et ista respo. bene probatur in l. in. C. de his, qui veniam atat. imper. Vbi dispositio hominis loquens de legitima ætate, intelligitur de ea, quæ verè & naturaliter talis est, non de ea quæ fictè, & per dispensationem dicitur talis. Et procedit dicta l. in. etiam in conditionibus, vt voluit Aretinus in l. Gallus. §. & quid si tantum. ff. de lib. & posth. Dicens: ita debere intelligi dictum Bald. prout refert & sequitur Soc. Sen. in l. si cognatis nu. 22. ff. de reb. dub. Et hanc opinionem firmat in terminis Bald. in conf. cclxxvj. vol. v. Vbi plures & pulchras rationes adducit, & prout ipse dicit, apud nostros Doctores, de hoc est Communis opinio, vt refert eum Soc. Iun. in conf. xij. num. 16. vol. iij.

Legitima non debetur filix exclusæ per statutum, extantibus masculis, & sic legitime supplementum petere non possit. Tradunt magis communiter Doctores in l. Gallus. §. & quid si tantum. ff. de libe. & posth. cum concordantibus multis, quos allegat Soc. Sen. in conf. cclxxvij. circa primam questionem in secunda parte, vers. vlt. loca adducit, volumine ij. & paulò post in vers. primum probatur, & plures alios allegando dicit. Quod ita se habeat communis opinio. Idem dixit Ruyn. in conf. xxvj. nu. 4. & nu. 11. & in conf. l. nu. 1. vol. ij. vt eum refert Soc. Iun. in conf. lxxj. nu. 3. vol. iij.

Legitima solum confideratur, & debetur filio tempore mortis patris, in vita autem patris non debetur, quicquid dixerit in contrarium gloss. in §. si quis autem non impossibiles, in auth. de hered. & falcid. et plerique qui eam sequuntur. Ita tradunt communiter Doct. in l. in suis. ff. de libe. et posth. Et dicunt Canonistæ maxime Barb. in c. Raynatus, de testame. Soc. Iun. in conf. lxxj. nu. 5. vol. iij. allegans alia consilia, vt per eum.

De legitima subducitur omne grauamen conditionis, vel temporis, vel alterius grauaminis, et impositum reicitur, l. quoniam in prioribus. C. de offic. testament. Trebellianicæ verò secus. cum possit in totum prohiberi regulariter loquendo, sequendum communem opinionem Bart. et aliorum, et per Socin. Sen. in l. Marcellus. §. Quod autem. ff. ad Trebel. vbi Ias. vt hæc refert Soc. Iun. in conf. vij. numer. 2. volumine iij.

Lex quælibet, dispositio, vel declaratio, non sunt alicuius momenti, si per annos decem non fuerint in usum receptæ, sed contrarium fuerit obseruatum. iuxta cap. denique. §. si. distinct. iij. Et tradunt Io. de Buring. Card. Imol. post gl. ibi in c. j. de treug. et pace. Alex. in conf. vj. viso rhemate. nu. 4. lib. j. cum concordantibus per Ias. in l. rem non nouam. nu. 4. vers. secundo notabil. generalius. C. de iudic. vbi plura congerit ad propositum, Et fuit dictum Lapi. de Castell. in allegat. xxxvij. stante constitutione ad finem, vt refert et sequitur, et alios etiam allegat Paris. in conf. cvj. in causa subsidij. nu. 6. cum sequentibus. vol. iij. Socinus Iun. in consilio lxxvj. nume. 47. volumine iij. communem ait.

ETHERALITAS concedentis datur in feudi concessione, vt est de intentione Bart. in l. j. C. de precib. Impe. Vbi etiam ita voluit Ioannes de Plarea. et clarè hoc dixit Bald. in l. j. §. vers. cum scias. C. de Cad. roll. cum concordantibus, vt per Soc. Iun. in conf. xcij. num. 3.

vol. iij. vbi Communem affirmat.

In libello non est necesse exprimere nomen actionis, sed satis est, quod ex facti narratione appareat agentibus ius competere, cap. dilecti. de iudic. vbi notant Doctores. & tradunt Bar. & alij in l. j. in princip. ff. de edendo, & plenius habetur per Cyn. Bald. & alios in l. adita. C. eo dem, vbi Iaso. in prima not. & moderniores plenè attingere concludentes. Ita Communiter teneri, refert Socinus Iunior in consilio xcj. numero 41. vol. iij.

De lucro hereditatis perdendo in sua persona tractans, radicato, videtur tractare de damno vitando, non de lucro captando, vt est gl. Communiter recepta in verb. per intergrum restitutionem in l. j. §. cum quis propter. ff. de iure. act. que priuat. cum concordantibus vt per Alexa. in consilio clxij. præsuppono primo lib. v. Soc. Iun. in conf. 50. num. 29. vol. iij.

M

MAGISTRATVS & alij Iudices, & potestates temporales cuiuscunque ciuitatis, licet habeat iurisdictionem temporalem, possunt tamen pro suo tempore prohibere, ne frumentum, vel aliud extrahatur, de loco illo cui præstunt, vt est doctrina Bartol. Communiter recepta in l. omnes populi vers. sic, quarto quæro nunquid Iudices, ibi, aur vult facere ipse solus. ff. de iust. & iure. Socin. Iunior. conf. lxxvj. num. 36. vol. iij. Communem dicit.

MATERIA ad feudum admittitur, propter defectum masculorum, non debet postea priuari, licet superueniant masculi. Ita decidunt Jacob. de Beluifo. Nicolaus de Neapoli. Bald. in cap. j. de duobus fratrib. à capit. inuestit. vt per eos.

Et licet plerique teneant contrarium: Tamen ista est Communis, vt ibi dicit Aluarot. & Iacob. de Sanct. Georgio in sua inuestitura, vers. & fratribus in fin. Socin. Iun. in conf. xij. nu. 18. vol. iij.

MENS stantium colligitur ex maiore rationis gloss. est notab. in l. tale pactum. §. fin. ff. de pact. quam Docto. ibi. & alibi communiter sequuntur, vt dicit Socin. Iun. in conf. j. nu. 127. vol. j. allegans plurimos concordantes, & in conf. x. nu. 21. vol. iij.

MERITORVM assertioni etiam quod fuerint specificata non creditur, etiam quod fuerint iurata, nisi merita legitime probentur, alioquin vnique licitum esset legem fraudare, interposito iuramento contra l. si quis inquilinos. §. fin. & ibi tradunt Doctores. ff. de legat. j. Ita hanc opinionem tenet Alexand. Corn. Decian. l. si donatione. C. de collation. Socin. Sen. in conf. lxxvj. si ultra plenitudini. vers. iij. respo. detur, & ultra hanc opinionem profectur, et defendit, et videtur communis opinio vt constat ex dictis per Andr. Tiraquell. in l. si vnquam. C. de reuocand. donat. in gl. donatione largitus. nu. 79. vbi postquam allegauit plurimas authoritates vsque ad numerum 19. subdit, Quod hanc opinionem credit verissimam ratione, de qua supra, vt hæc refert Socin. Iun. in conf. viij. num. 29. vol. iij.

MINOR ætas dicitur magis priuilegiata, quam absentia, vel alia causa, vt signanter docet Bald. in l. in contractibus in princ. in iij. notat C. de non numerata. pecun. Quem Curt. Sen. in conf. viij. super præmissa dubitatione vers. iij. principali fundamento et allegauit, et ultra eam ita voluit Alexand. in l. finita. §. Iulianus in fin. ff. de damno infecto, et dicit Curtius vbi supra, Quod ista opinio est verior, et comunior, et eam sequitur Ruyn. in conf. cxcix. viso statuto, et c. nu. 5. vol. j. cum concordantibus ibi Socin. Iunior in consilio xlvj. nume. 11. volum. iij. vbi etiam responder ad contraria, vt ibi per eum.

MINOR succedens maiori, licet circa gesta per authorem eius maiorem, vel cursum temporis ab eodem præstituti, non restituatur ratione minoris ætatis: Tamen ex capite ignorantia restitui poterit ex generali illa clausula, Si qua mihi iusta causa videbitur. Ita in simili voluit Bart. in l. j. C. si aduersus vendit. pignori. & in l. cum filiusfamil. §. in hac. ff. de verb. obligat. vbi etiam videtur sequi & multum nota. Ioan. de Imola. & Socinus. Senior & Iaso. dicentes: Quod ita Communiter tenetur.

Et licet hæc opinio non videatur Communis, quia multi antiqui & moderni contra eam tenuerint, quos refert Socin. Iun. in consilio xlvj. sub nume. 15. volum. iij. Tamen in d. conf. xlvj. dicit, quod prædicta opinio videtur verior, & magis Communiter recepta, & quod ex hoc index non debeat terreri hanc nostram opinionem sequi, quia quis tenetur iudicare secundum opinionem veriorum, & melioribus rationibus munitam, etiam si contraria opinio esset magis Communis, vt ibi per eum in d. conf. xlvj. nu. 6. & 35.

MONETA noua in qua est valor aurei de presenti aliquater deteriorata, licet in maiori numero, subintrat in locum paucioris, & æqualiter melioris, in qua erat valor aurei tempore obligationis. Socin. Sen. in conf. cxcv. pro resolutione præsentis consularionis, & c. volumine secundo vbi etiam post Abb. in capitulo tanto, de iureiurando, dicit, quod ita se habet Communis opinio tam Legistarum, quam

quam Canonistarum, &c. Hoc etiam in effectu voluit, si recte ponderetur Guld. Papa in quaest. ccccxiij. si fiat monetae mutatio, & clarè firmavit Capra in consi. xxiij. p. n. c. fuit quidam in j. dubio, Brun. in tract. de augment. & diminut. monet. in vj. in vers. vbi autem inter uenisse, &c. Vbi dicit, quod ita est Communis opinio. Idem nouissimè firmarunt duo insignes moderni, scilicet Hieronym. Grat. in consi. xij. contra quam plures nu. 44. cum multis seq. volum. j. & in nume. 51. & 52. considerat, quod augmentum valoris aurei prouenit à diminutione bonitatis intrinsecæ monetæ minutæ, vt per eum, & Avmo. Craue. in consi. xlvij. magnificus dominus Carolus nu. 6. vbi facit eandem considerationem diminutionis, vt hæc refert Soc. Iun. in consi. xliij. nu. 8. in iij. vol.

Moneta quando debeat noua, & sic in vsu currenti, & quâdo ea, quæ currebat tempore contractæ obligationis, vide Soc. Iun. in con. xliij. nu. 9. vol. iij. vbi plures casus ponit.

Sic enim distinguit, quod aliquando, & primo in obligatione est certa moneta, puta centum scuta aurea, & post contractam obligationem contingit mutatio aureæ monetæ in bonitate intrinsecæ, vt in materia, vel pondere: Et tunc vera est conclusio, quod in solutione faciendâ, habenda est ratio, & consideratio temporis contractæ obligationis, & sic solui debet de illa moneta, quæ tunc erat, quia de ea intellexerunt contrahentes, quæ tunc currebat, & si non reperitur, debet fieri solutio de præsentî, & vsuali pecunia ad æquivalentiam illius antiquæ.

Aliquando, & secundo obligatio constituitur in certo numero librarum, quæ sunt monete imaginabiles, scilicet quia non reperitur species, seu petia alicuius monetæ cuscæ, quæ appelletur libra, sed illa conficitur ex certis paruis monetis, puta xx. solidi, vt Bononienses faciunt libram in Tuscia, vel Bononiæ referendo singul. singulis, & tunc librariatur simili modo debet inspici tempus contractæ obligationis, & illæ libræ solui debent, quæ considerabantur, & in vsu erant illo tempore.

Aliquando, & tertio dimissis pluribus aliis casibus qui considerari possent constituitur obligatio in certa aurea moneta, in cuius bonitate intrinsecæ, nulla accedit postea mutatio, sed solum ex vsu hominum mutatur eius valor, & tunc siue crescat, cum id extrinsecus accedat, non alteratur in aliquo obligatio, & solui debet moneta aurea, prout est in obligatione: & sicut diminutio esset ad damnum creditoris, ita & augmentum erit ad eius commodum per regulam l. secundum naturam. ff. de reg. iur. Et si pro aurea moneta, velit debitor soluere valorem in alia moneta, debebit soluere secundum valorem, qui reperitur tempore solutionis, vt per eum. Et vltra allegatos ibi in d. consi. xliij. addit etiam insignem Moder. And. Alciat. in l. cum quid, in gl. ead. bonitate soluatur. ff. si certum petatur.

Mulier, licet proprio pacto etiâ iurata, repellatur à successione patris: Tamen filius, & etiam heredes eius si ex propria persona veniat ad successionem an non repellitur. vt est doctrina Barr. Communiter approbata in l. qui superstitis. ff. de acq. here. ad quem etiam se refert Soc. Iun. in consi. liij. sub. nu. 5. vol. iij.

Mulier qua fragilitate inducitur ad intercedendum, eadem etiam inducitur ad renuncian dum, ideo etiam ei renuncianti succurritur. Ita voluerunt Iacob. de Arct. Pet. Cin. Nicol. de Matarell. in l. si. C. ad Velleian. Et in terminis ita tenent Bar. Bal. Angel. & Sali. ibi, & est Communis opinio. Quod etiam voluit Bar. & ibi sequitur Alex. in Aposti. in l. fin. ff. ad Velleia. Et dicit Barr. quod ista sit veritas, cui inhaerendū sit, quicquid dixerit Fulg. in d. §. fin. vt hæc refert Soc. Iun. in con. xx. nu. 49. vol. iij.

N

NATO Sex damnato coitu ita lex abhorret, vt non lit eos succedere necum patri, sed nec etiam matri, iuxta Authent. ex complexu, & ibi tradita per gl. & Doct. C. de incest. nupt. & videtur tex. in Authen. licet in fin. C. de natural. libe. Et in filio sacerdotis est pulchra decisio Archidia per illum tex. in cap. cum multa, in fine. xv. quaest. viij. Nam cū ibi text. simpliciter dicat filios Sacerdotis ad hereditatem, admittendos non esse, dicit ibi Archidia, post Lauren. Antiquum Doct. quem al legat, quod debet simpliciter intelligi de hereditate, tam materna, quâ paterna, vt per eum. Et quod natus ex coitu accusabili, ac punibili, etiam matri non succedat, tamen si largè spurius dici possit, est gl. nota. in l. si qua illustris. C. ad Orfic. quam ibi sequuntur Cin. Barr. Odof. Alberti. Pau. de Cast. Salicet. Fulg. & alij Communiter. Et Bar. in l. fin. in j. & ij. quaest. ff. de his, quib. vt indig. & est de hoc magistralis doctrina Angel. in §. finali numero decimo octauo in Authent. quib. mod. naturales efficit. sui. &c. Et ita etiam firmat Alexand. in consilio clxiiij. si per eo. de quo quaeritur libro quinto Et nouissimè dicit Cur. in dicta lege si qua illustris, quod à tali opinione, nullo modo in decisiois est recedendum, vt hæc refert Socinus Iunior in consi. xlvij.

nu. 8. iij. vol.

Natus ex uxore mea in domo mea, praesumitur meus. l. si vicinis. C. de nupt. & l. filium ff. de his, qui sunt sui, vel alien. Iuris, ad eam etiam si probarem uxorem adulte rassel. miles. §. defuncto, & quod ibi notant Doctores ff. ad leg. Tol. de adulter. Et traditur communiter in dicta lege si vicinis, & in dicta lege filium Socinus Iunior in consi. lxxij. nu. 8. vol. iij. Communem ait.

Natus ex concubina in domo retenta, praesumitur filius concubinarum, vt est textus & ibi not. Abb. in j. notab. in cap. per tuas, extra de probation. Est de hoc Communis doctrina Felin. Deci. & aliorum, & etiam gloss. Communiter recepta in cap. Michael. de filii Presby. & tradit hoc etiam Gozad. in consilio xii. in hac causa vbi alios plures al legat, vt per Socinum Iunior in consilio lxxij. numero nouo volumine quatto.

Negatiua non potest probari, l. actor. C. de probation. & ideo pro regula dicitur in l. ij. ff. eodem titu. quod probatio incumbit ei, qui dicit, non qui negat: Tamen quando negatiua est fundamentum intentionis agentis, ille tenetur eam probare eo meliori modo, quo potest. Prout de hoc est doctrina Barr. satis nota. in l. in illa stipulatione, si Ca lendis. ff. de verb. obligat. cum concordantibus ibi allega. per Alex. vers. extra gloss. tangit hic Bar. qui sequendo Barr. in fine dicit, Quod ita est Communis opinio. Et ita sequitur, et dicit ibidem Iaso. nu. 15. allegans et alios concordantes, allegando etiam meliora Iura, quam ibi facit Barr. videlicet l. pen. §. docere prout ibi not. art. ff. ne quis est, qui in Ius vocat. vi. exim. et litem ait Prator. §. hæc autem, et in l. sequent. ff. ex quib. causis maio. etc. et vtrobique notat Barr. Et ita etiam firmat, et plures alios allegat Ioan. Igneus in l. necessarios. §. non alias. ff. ad S. C. Syllania. numero 307. et 308. Socin. Iun. consi. lxxij. nu. me. 4. vol. iij.

Nepos testatoris, et sic filius praemortis non admittitur ad substitutionem etiam Iure transmissionis, si pater eius pendente conditione decessit, quando in substitutione vocabatur filius superstes, seu superuiuens. Vltra Bald. in l. quidam Eulogio. C. de Iure delib. firmant Alexand. in consi. cclij. in princip. lib. vj. et Corn. in consi. cccc. per totum. vol. iij. Similiter consuluit Socin. Sen. in consi. lxxvij. in principi. j. vol. Dicens. post Fulg. quod contraria opinio non est tuta, quia contra etiam communiter tenetur. vt refert hæc Socinus Iun. in consi. xliij. nu. 7. vol. iij.]

Nepoti semper fauendum est, quâdo agitur de primogenitura proueniente, ex ordine testatoris ascendens, et sic de successione; quoniam ipse dicitur patris locum subintrare. §. cum filius, in l. de hered. quæ ab intestato etc. cum concordantibus, de quibus ibi per Doct. & ibi egregiè concludit Ioan. Faber in vers. si verò nepos filius primogeniti, & satis apertè voluit Bar. in Authen. post fratres la. j. C. de legit. hered. Idem vult cum multis aliis magnæ autoritatis Doct. quos refert & sequitur Andr. Sicul. abbas Barbat. in consilio x. sapienter scribitur primo Reg. volum. ij. vbi etiam dicit, quod de hoc est Communis opinio.

Et licet plerique tenuerint Contr. tamen istam opinionem latè comprobat, & ab obiectionibus defendit Socin. Sen. in consi. cclij. visis instrumentis, qui inter cætera maximè confidit in autoritate Ioannis Andr. & Barr. qui fuerunt duo luminaria magna, alter Iuris Canonici, alter Ciuilis. vers. ex quibus sunt sublatae rationes: cum concordantibus per Soc. Iun. in consi. iij. nu. 10. vol. iij.

O

OPI NIONE M vltimam, quis in dubio semper dicitur approbare, & in ea residere. Vt voluit gl. fin. Communiter recepta, prout illam ibi ponderant Doct. in l. qui filium. §. Sabinus. ff. ad Trebell. & Cin. in l. j. C. de summa Trinitate, & ducit Bar. in l. bona fides ff. de positi, cum concordantibus, vt per Curt. Sen. consilio xliij. statuto seu consuetudine vertic. & ideo huic decisioni, Socinus Iunior in consi. xlvj. nu. 19. vol. iij.

P

PACTVM de retrouendendo dicitur pars precij, & ideo propter tale pactum, solet dici re esse minoris precij, iuxta l. fundi partem ff. de contrahend. emptione vbi Bald. Albertic. Salicet. & alij. Et est doctrina Communis Abb. & aliorum in cap. ad nostram, de emptio. & venditio. cum aliis allega. per Dec in consilio cccvij. in casu ad me transmissio. nume. 2. & dixit Nicol. Boc. in decis. xxij. nu. 8. & Paris. in consi. lxxxj. consultus quale sit. nu. 30. & vol. ij. Soc. Iun. in con. xlvj. nu. 41. vol. iij.

Papa non potest sibi non subditum legitimize: vt est Communis conclusio Doct. vt per Soc. Iunior cum concordantibus multis in consilio

conf. xci. sub. nu. 2. vol. iij. vbi vltra allegatos dicit, hanc opinionem etiam fuisse Paul. de Cast. in conf. cccxxvij. super primo dubio. in Antiquis. In nouis est numero 32. in secunda parte. Cur. Sen. in consilio lxxv. super praemissa narratione facti. Ias. in consil. lxx. super vtraque legitimatione lib. iij.

Petitio hereditatis non solet praescribi, nisi spacio xxx annorum: iuxta tradita Communiter in l. licet. C. de iure delib. Vnde videtur incopnens, quod tollatur triennio, decennio, vel vicennio. Sed respondetur, quod istud toleratur, quia cum tunc petitio hereditatis datur contra titulum possidentem, & sic excedat suos terminos, qui sunt, vt non detur contra titulum possidentem, vt aliis dictum est, exceditur potestatem a non suis terminis, vt scilicet contra eam currat praescriptio praedicta. Ita voluit gloss. in l. iij. C. de edict. Diui. Adij. toll. quam ibi Communiter sequuntur Doct. vt ibi per Deci. in vltimis verbis, & per alios moderniores. Ita etiam dixit alia gloss. in l. pen. C. in quibus cau. ces. long. temp. praescript. & ita Magistratim respondet & declarat Ange. in consil. lxxxiiij. in causa praedicta in iij. dubio cum concordantibus per Soc. Iun. in consil. xxxvij. nu. 10. vol. iij.

Portio quando vni ex coheredibus relicta ad illum non peruenit, nec de eo facta institutio valuit, iure accrescendi ad coheredem pertinet, argumento l. j. §. j. & seq. C. de cadu. toll. & melius facit legatum §. j. ff. de legat. j. Vnde quando institutio de illegitimo nato, & incapace, palam fit, quod portio, quae illi acquiri non potest, accrescat coheredi, est notabilis doctrina Bart. magis Communiter recepta in l. fin. veru. negro. & reuoco indubium. ff. de his, quib. vt indig. vbi in fine dicit, quod ita determinauit Oldrad. & licet non alleget vbi, tamen Soc. Iun. in consil. xvij. nu. 34. vol. iij. credit, quod voluerit allegare in consil. xxxix. Thema tale est, & c. Et eandem opinionem tenent ferè omnes in l. hereditas. C. de his, quib. vt indig. maxime Alex. Corn. & Ias. vt inquit Soc. Iun. in d. consil. xvij. vol. iij.

Possessor male fidei non praescribit, cap. ij. de regul. Iuris in vj. & c. fin. de praescript. in Antiquis, & ibi plenè tradunt Doct. & post alios Fel. qui longè disputat, & tandem ostendit, ita esse Communem opinionem, vt scilicet per d. cap. fin. corrigatur Ius Civile, quo dicebatur actionem personalem tolli per cursum triginta annorum, etiam in fauorem scientis se teneri, & sic existens in mala fide. Licet Bart. in l. fequitur. §. per viam. ff. de vlti. cap. & ante eum Hostiens. in summa, de praescript. tenuerint Contrarium, quos etiam plerique sequuti sunt in diuersis locis, vt per Fel. in d. c. si. & per Balb. in tract. de praescriptio. in ij. part. ij. part. principal. in xij. quaest. & Communem opinionem contra Bart. & locos non esse recedendum, vt per Fel. & Balb. in locis praedictis, eo praecipuo fundamento: Quia agitur de materia peccati, ne quis scilicet scienter, cum aliena iactura locupletetur, & etiam, quia d. cap. fin. simpliciter & indistinctè dicit, nullam praescriptionem quia mala fide procedere. Et licet multa in Contrarium, & pro opinione Bart. allegari possent Tamen in ijs non est insistendum, cum satis nobis esse debeat, Communem opinionem esse contra Bart. à qua in dubio recedendum non est, vt inquit post iam allega. Soc. Iun. in con. xxvij. nu. 31. vol. iij.

Praescriptio quadraginta annorum, aduersarium excludit etiam à beneficio restitutionis in integrum ex capite ignorantiae, secundum veram & magis Communem opinionem, vt plenè demonstrat Soc. Iun. in consil. lxxvj. cum diebus elapsis, nu. 102. vol. j. & vltra auctoritates multas ibi allegatas, quae sunt vsque ad xvj. idem tenet Bertrā. in consil. cccxxix. cum supponatur. ij. vol. ex primis. Paris. in consil. xxij. prima in huiusmodi nu. 21. j. vol. Ruben. in consil. lx. circa dubitationem ad finem. Qui assentit, ita esse Communem opinionem. Et Ioan. Igneus in l. §. si conditioni. nu. 126. ff. ad Syllan. quod etiam sequitur. Andr. Tiracuell. in tract. de vtroque retract. nu. 37. & 39. vt hæc refert Soc. Iun. in con. xvij. nu. 15. vol. iij.

Praescriptio in annis praestationibus requirit ad minus cursum triginta annorum, cum notissimi §. in his, vbi Bald. Salicet. & alij. & de praescript. xxx. vel xl. anno. Nec est intrandum in arduam illam disputationem, vt cum sufficiat vna praescriptio pro omnibus annis, an verò praescriptio cuiuslibet anni, requirit particularem praescriptionem, & incipiat in initio cuiuslibet anni, sicut regulariter in annis legatis, de qua per Doct. maxime Salicet. in d. §. in his, & per Bartol. & alios maxime Alexand. in l. de pupillo. §. si pluribus, ff. de noui operis nunciat.

Et licet apud Citramontanos sit magis Communis opinio, quod vna praescriptio sufficiat pro omnibus annis: Tamen Vltimontani & Cyn. cum eis tenuerint Contrarium, vt per Balb. in tract. de praescriptio. in iij. parte. iij. part. principal. in iij. quaestio. & nonissime per Crauet. de antiquit. tempor. in iij. part. xx. q. num. 181. Et hoc maxime procedit, quando inter Vltimontanos lis ista vertatur, apud quos ita Communiter tenetur, vt tradunt Guid. Pap. in q. cccvj. pone quod de bes. & c. Nicol. Boer. in dec. cccxxvj. circa hanc quaestionem, cum alijs allegatis per Crauet. sub dicto nn. 181. Hæc refert Soc. Iun. in consil. xxxvj. nu. 2. in iij. vol.

Praelegatum, licet non veniat nec includatur in fideicommissio v-

nuerfali, quando fideicommissaria substitutio praecedat. Tamen quæ do praelegatum praecedat, & postea onus fideicommissi imponitur, videtur Communiter teneri, praelegata in tali fideicommissio includi. Ita voluit gloss. magna in fin. in l. cum vltim. C. de fideicommiss. quæ ibi videtur sequi Doct. Et idem voluit gl. ij. cum qua etiam videtur transire Doct. in l. Marcellus. §. quidam liberis. ff. ad Trebel. Et ista opinionem quasi in terminis videtur firmare Alexand. in consil. xvij. c. sto quod dominus Ioannes nume. 15. cum aliquibus sequent. iij. vol. cum concordantibus, vt per Ruin. in consilio clij. stantibus verbis testamenti. nu. 6. vol. iij. Soc. Iun. in consil. lxxxix. numero. 2. volumi. iij. Communem ait.

Contra praesumptionem Iuris, admittitur probatio in Contrarium nisi sit praesumptio Iuris, & de iure. Ita Communiter & plenè per gl. Abb. & alios traditur in c. is quidem, extra de praesumpt. cum concordantibus per Corn. in consilio cccxvj. vis articulis sequent. iij. vol. & per Ruin. in consilio xlj. de duobus principaliter nume. ro 18. volumine primo & per Soc. Iunior in consilio lxxvj. Lata fuit sententia numero 21. volumine j. & in consil. lxxxv. magnificus dominus Petrus. numero 40. ij. volumine ac dicit Communem in consil. xxxvij. sub nu. 17. vol. iij.

Princeps saltem ex iusta causa potest vnius auferre, & dare alteri, licet si verberatum. §. j. ff. de rei vendic. per quem tex. dicit ibi Ange. & plerique sequuntur, quod mentitur, qui nega t Principem libere rem vni, & alteri dare. Et ita videtur firmare Alberic. in l. quoties. C. de precibus Impe. offer. & hanc opinionem sequuntur plures, pro ea allegando Hyppol. in l. de vnoquoque, nu. 16. ff. de iud. Et ita alijs consilijs Soc. Iun. testatur ipsemet in consil. xvij. nu. 6. vol. iij. vbi etiam Communem ait.

Principis actus ex certa scientia absque clausula, non obstante, valet, quando tractatur de praedictio ipsius Principis tantum, & non allicuius tertij, vt per Alexand. in l. iij. §. si is quo & c. versic. nisi essemus in casu. ff. quod quisque Iuris & c. Qui dicit, quod ita se habere magis Communis conclusio, quem refert & sequitur Bertran. in consil. cxxx. nu. 12. vol. iij. ex vltimo impressis, & ita licet etiam generalius loquatur voluit Bart. per illum textum in l. idem Vlpianus. §. si. versic. ex isto textu not. ff. de excusat. tuto. & ita etiam generalius loquendo voluit insignis moder. Augu. Sero. in cap. j. nu. septi. de constitutione. Dicens, quod vt derogetur simplici constitutioni, sufficit certa scientia Principis in Contrarium disponentis, absque clausula, non obstante, vt per eum. Refert Soc. Iun. in consil. lx. nu. 20. & 21. vo. iij.

Principis voluntas debet in suo ducatu seruari saltè de facto, nec in praedictio eius ducatu debet quis posse contravenire, iuxta doctrinam Cyni. Communiter receptam in l. rescripta in iij. & iij. et quaestio ne in fin. C. de precib. Imperat. offer. Et tradit plene Barbat. in consilio xxxij. praclare optimus dixit Psalmista numero 41. et 42. secundo volumine. Socinus Iunior in consilio lx. numero 24. volumine iij. allegans consilium nonum, quemadmodum ex facto Ius oritur. nume. §. j. vol. i.

Princeps qui habet Iura Imperij, vt Dux Mediolani qui habet Iura Regalia, et Fiscalia, et omnia potest in suo statu, quæ potest Imperator in toto Imperio, gaudet praerogatiua bene à Zenone. C. de quadrien. praescript. vt lignanter concludit Bald. in consil. cccxlj. quæritur an sit officialis, vol. j. et in pluribus alijs suis consilijs, vt refert et sequitur Corn. in consil. cccxvij. primo aspectu videtur, in litera. H. la. j. ij. volumine Quod etiam voluit idem Bald. in proemij. Decret. vt refert et sequitur Martin. Lauden. in tract. de Principibus. xj. quaestione et dixit Rom. in consil. lix. in vj. dubio, loquens de quodam domino, etc. Idem etiam dixit Ias. loquendo de Duce Sabaudie in consil. cccxxvj. Carolus olim illustrissimus, et. vol. iij. Et firmat Io. Franciscus. Balb. in tract. de praescriptio in octaua quaestione secunda parte. v. parris principal. cum concordantibus per Soc. Iunior in consilio xvij. numer. 9. et 10. vol. iij.

Et licet plerique contrarium tenuerint, tamen ista videtur magis communis opinio, secundum Soc. Iunior in d. consil. xvij. vbi allegato ci. Seni. Patrum suum hanc opinionem etiam sensisse in con. xvi. nu. 12. Nam ibi refert pro responsione d. l. bene à Zenone, quod secundum aliquos illa lex solum procedit in Imperatore, et non in civitatibus etiam superiorem non recognoscentibus, et sic quæ habent Iura Imperij, sed statim dicit, quod talis responsio non est iura, et sic illa non approbat, et consequenter tenet d. l. bene à Zenone habere locum etiam in inferioribus Principibus, modo habeant Iura Imperij, et fiscalia, et superiorem, de facto saltem, non recognoscant, etc. Ita adducit et intelligit eum Soc. Iun. in d. consil. xvij. nu. 10. in fin. vol. iij.

Procuratorem non valens constituere, excusatur: probatur per multa Iura, in quibus semper consideratur, quod quis possit Procuratorem constituere, ad hoc, vt contra eum procedatur, vel iudicetur, vt contumacem, vel in aliquo, eius intentio repellatur: vt est l. Papinianus. ibi poterit adire per Procuratorem. ff. de minor. et in lege sed et si per Praetorem. §. j. ibi, quia potuit Procuratorem relinquere. ff. ex quib. caus. maior. et vtroque dicit Bartol. idem dicitur capit. bonæ post me

post medium, ibi, securè potuisset Procuratorem constituere, de elect. & c. cum dilecti. circa medium, ibi, & dirigere potuerat responsalem; de dol. & contuma. prout hæc, & alia Iura considerant in suis consil. Doct. Patavini Collegij ostendentes, quòd ita communiter tenetur. Et ultra allegatos per eos, ita firmat Bellamer. in c. querelam. in ij. q. de Procurator. Inquit enim, in absentia ex causa òn probabili, ut quòd ex culpa sua id euenit, & in quibusdam aliis casibus, certum est, quòd tenetur mittere Procuratorem si potest, ut per eum: Si igitur non potest, secus erit secundum eum, ut inquit Socin. Iun. in consilio xxxvij. nu. 10. vol. iij. allegans Socin. Seni. patrum suò in solenni suo tractat. de citation. nu. 57. in fi. & nu. 60. ponentem huius dicti rationem, Nam si non potest, & c.

Prohibitio alienationis facta per patrem filio, solum in ipso filio procedit, & non trahitur ad nepotem, licet alias filiorum appellacione veniant nepotes. Iusta interpretatione. & l. filij appellacione. ff. de verb. signific. cum similib. Hoc enim casu fit stricta interpretatio, & sub nomine filij, non venit nepos, prout ita est secundum strictam verbi significationem, alio enim nomine appellantur filij, alio nepotes. I. quid si nepos. ff. de testament. tuel. & §. in institut. qui testamen. t. tu. ro. da. post. Et de hac dispositione est textus in terminis in §. nos igitur in Authen. de restitut. fideicommiss. collat. ix. vbi Iacob. de Beluio. Angel. & alij tradunt. Et est notabil. decisio Bartoli. post Dyn. in l. filiusfamilias. §. Diui. in x. quaestio. ff. de legat. j. quam ibi communiter se quuntur Doctores & vbi post alios dicit, & respondit quibusdam in contrarium adductis ibi per Crotum: ut refert eum Soci. Iun. in consil. xij. nu. 10. vol. iij.

Prohibitio alienationis dicitur personalis, quòd certa persona, phibetur simpliciter alienare, nec transit de persona in persona, & sic in ea procedit dispositio. §. nos igitur in Authen. de restitut. fideicommiss. prout firmant Doct. communiter post Cyn. & Bartol. in l. filiusfamilias. §. Diui. in x. quaestio. ff. de legat. j. Socin. Iun. in consilio xij. nu. 22. vol. iij. vbi allegat Soc. Seni. patrum suum in consil. lxxij. capiendò j. nu. 24. vol. iij.

Prohibitus alienare, non impeditur sibi venientes ab intestato instituire, licet non sint de familia, sicut non prohibetur etiam successio ab intestato. l. cum pater. §. cum inter. & ibi tradunt Bartol. & alij Doct. ff. de legat. ij. & est gloss. in l. pater. §. Iulius Agrippa. ff. de legat. ij. Tradunt Bartol. & alij in l. si ita quis. §. ea lege. ff. de verb. obligationibus & in l. filiusfamilias. §. Diui. ff. de legat. j. Paul. de Cast. in consil. lx. visis statutis. in fine. vol. iij. in nouis. Alexand. in consil. xxij. c. fideratis verbis. numero 8. lib. ij. & in consil. lix. attentis verbis. numero 10. & 11. lib. ij. cum aliis multis, de quibus per dominum Consulentem ibi, qui longè hoc persequitur demonstrando, quòd ita se habet communis opinio. Socin. Iunior in consilio xxx numero 11. volum. iij. vbi refert contrarium tenentes, & remittit se ad dominum Consulentem, ut per eum ibi.

Prohibitio alienationis facta in contractibus & sic per pactum inter vivos, si quis contrafaciat, non impedit translationem dominij, secundum veram, & communiorum opinionem in l. si ita quis. §. ea lege. C. de condit. ob causam, vbi gl. & alij. Et traditur in l. filiusfamilias. §. Diui. vbi plenè Socin. Iun. ff. de legat. j. & in consil. xcj. numero 5. vol. iij.

Prohibitio facta filiis, non censetur facta nepotibus, quando testator prohibet alienationem per filios suos, volens apud eos bona cum honore, & utilitate eorum conservari. §. nos igitur, in auth. de restitut. fideicommiss. & traditur communiter in l. filiusfamilias. §. Diui. ff. de legat. j. Soc. Iun. in consil. xxxj. nu. 18. vol. iij.

Prohibitio testatoris concurrens cum prohibitione legis, est potentior, quam si sola esset, ut est communis doctrina Scribent. in l. filiusfamilias. §. Diui. ff. de legat. prima Vincula enim duo, sunt fortiora vno. authen. itaque, C. de success. Socin. Iunior in consilio xvj. nu. 22. vol. iij.

Proximiores vbi vocantur in fideicommissio, post mortem alicuius sine liberis, in dubio semper inspicitur proximitas ipsius grauati ultimo defuncti. Ita plures firmant Socin. Sen. legendo, & consulendo, ut eum allegat Soc. Iun. in consil. cxxvj. num. 40. vol. j. vbi etiam longè hanc difficultatem disputando, tandem pro veriori opinione firmat, se, proximitatem ultimo defuncti, & grauati esse attendendam, testatur ipsemet in consil. 22. nu. 28. vol. iij. vbi per eum.

In Publico aedificans sine Principis permissione, & sic non legitime, & iuste, non facit suum, quia non iure aedificat, cum licentiam non habuerit à Principe, iuxta tradita per Doct. magis communiter, in l. fluminum, ff. de dam. infect.

Quòd tamen videtur intelligendum, nisi qui in flumine aliquid faceret, haberet prædia vicina, quia tunc quatenus non transcendat medium fluminis saluari potest opinio Raphael. Cuma. in d. l. fluminum. Sed transcendendo medium fluminis, non licitè facit, & ideo sibi non acquirit, sed vicino ex alia parte fluminis, & ita proprie loquitur Bartol. in l. quo minus. ff. de flum. in x. quaest. & alij. qui Bar-

tol. se quuntur. Quem refert, & sequitur, & etiam Soc. Iunior in consil. xxvij. nu. 31. vol. iij.

Q

VALITAS in dispositione posita, semper verificari, & attendi debet. Nonnunquam ff. ad Trebell. Et debet etiam probari, iuxta tradita Communiter in cap. j. de homicid. lib. vj. & tradit Bart. in l. j. §. air Prator. ff. ne quid in flum. publ. & ponit Dec. in consil. cclvj. in causa doming. Maria. num. 4. cum concordantibus, ut per Paris. in consilio xvij. Potuit absque dubio, numero 28. v. l. j. & voluit Socin. Iunior in consil. clx. magnifica. Comitissa. nu. 2. ij. vol. & in consilio dlix. nu. 8. vol. iij. Communem dicit.

R

RATIO si non sit scripta, non potest ab ea argui, quando non est vnica ratio tantum, sed si sit vnica, illa habetur pro scripta, & at ea arguitur, tanquam à ratione scripta, iuxta singularem illam gl. Communiter ab omnibus receptam in l. quibus. C. de fideicommiss. cum concordantibus, ut per Dec. in consil. dlxij. in causa, in qua agitur per Quin. in consil. xxx. viis, ac diligenter ponderatis. nu. 3. vol. iij. Per Paris. in consil. lxxxij. pro resolutione. nu. 2. 3. vol. iij. & per Bertran. in consil. ccc. in casu. nu. 3. vol. j. ex primis. & dixit Soci. Iun. in consil. clxvj. dominus Bernardi. nu. 1. vol. ij. Nec sufficit, dicere, imò sunt plures, nisi aliquid co lorata allegetur, per quam vnicam asserit, reddatur dubia & incerta, & vbi alia non allegetur, illa remanet vnica, & ab ea semper arguitur, alioquin regula glo. in d. l. quamuis. Communiter per omnes vbiq. approbata, nunquam potest verificari, quia contra argueretur à ratione non scripta, tanquam ab vnica, facile esset dicere, quòd imò sint plures, quòd valde absurdum esset, & destrueretur illa Communis regula: ita sepe dixisse in legendo, & etiam dixisse in consil. nu. 53. vol. j. Vbi ostendit ita etiam voluisse Salic. in l. ferri vestri. C. de noxal. & Curt. Iun. in consilio lxxx. Vt hæc refert ipsemet Socin. Iunior in consil. xxj. nu. 12. vol. iij.

Ratio generalior dicto, nunquam ad terminos dicti restringitur. l. regula §. licet. vbi Bart. ff. de iur. & facti igno. & l. cum pater. §. dulcissimi. ff. de leg. ij. Bene facit. l. nomen debitoris. §. fin. & ibi tradita per Doct. ff. de leg. ij. Et de hoc est gl. Communiter approbata in Clement. j. de elect. quam Card. ibi dicit esse singularem. Et ita per prædicta firmat Alex. in consil. liij. circa hanc dubitationem. nu. 10. h. iij. Soc. Iun. in consil. xxxvij. nu. 7. vol. iij.

Renunciatio facta de non contraveniendo generaliter occasione fideicommissi, vel substitutionis cuiuscunque, vel alterius Iuris præsentis, vel futuri ex testamento, vel ab intestato, non præiudicat in fideicommissio conditionali inter ignorantes. Ita est doctrina Bart. magis Communiter approbata in l. qui Roma. §. duo fratres. in v. q. ff. de verb. oblig. Et licet Ang. et quidam alij aliter dixerint: Tamè cum Bart. est Communis opinio, ut ibi per Iafet. Soc. Iun. ut refert ipsemet Soc. Iun. in consil. xx. nu. 28. vol. iij.

Renunciatio mulieris in casibus, in quibus valet, debet fieri expressè, & specialiter S. C. Velleiane, vel eius exceptioni, cum certioratione illius. Nam illa ratio sexus præsumitur illud ignorare. Hoc magis concorditer dicunt Doct. in l. fin. C. ad Velleian. et Bal. et alij in l. j. eo. tit. Et ita etiam post alios voluit Alexand. in Apostil. ad Bar. in l. §. si ff. ad Vellei. et licet ibi Fulg. et plenius, in l. fin. C. ad Velleian. disputando dicat posse tenei, certiorationem non esse necessariam: Tamen in fine subdit, quòd Communis opinio est, quòd certiorationis requiratur, et quòd ab ea recedendum non est, et propterea in suo disemuit non negat, quòd debeat specialiter, et expressè Velleiano renunciari, sed illud omnino præsumit, ut refert Socin. Iunior in consil. x. numero 42. vol. iij.

Res quælibet præsumitur libera et allodialis, et non feudalis. Ut et doctrina not. Io. And. et aliorum in cap. nimis. de iureiur. cum concordantibus, ut per Dec. in consilio ccccxxij. proponitur quòd magnifica. nu. 7. et 8. et dixit Soc. Iun. in consil. lxxv. Illustrissimus dominus Bonifacius, nu. 25. j. vol. et in consil. cxv. in facto præsupponere, nu. 31. ij. vol. et in consil. nu. 24. et 23. vbi Communem ait, vol. iij.

Restitutio in integrum ex casu ignorantie, non competit contra præscriptionem quadragenariam, ut aliàs dari solet iuxta l. j. in fin. ibi, si qua mihi iusta causa, ff. ex quib. caus. maior. Nam si daretur, vitique qui tanto tempore possedit, non esset plenissimè securus, sed molestiam pateretur contra prædicta. Ita hanc opinionem tanquam verior rem sequutus est pluries legendo, et Socin. Iunior vbi attestatur in consilio xxxvij. numero 5. volumine quarto Vbi inter alia hanc opinionem firmasse dicit, in consilio lxxvj. cum diebus elapsis numero

nu. 102. & in consil. cxlv. nu. 77. 78. & 79. vol. j. In quibus ostendit hanc opinionem magis communiter approbati, licet aliqui reperiantur, qui contrarium tenentes asserant, eorum opinionem esse commune. Sed errant, ut constat ex allegatis per Soci. Jun. in d. consiliis. Adduxit enim xvj. vel xvij. Doct. magni nominis, opinionem hanc nostram tenere, & ultra allegatos in d. consiliis addit. Quod hanc opinionem tenent, infra scripti Moderni, videlicet Bertrand. in consil. cxxxix. cu[m] supponatur ij. volu. ex primis, & in consil. ccij. punctus questionis nu. 4. & 5. ij. vol. in nouis Paris. in consil. xxij. prima in huiusmodi nu. 227. j. vol. Igneus in l. ij. §. si conditioni. nume. 126. ff. ad Syllania Alex. in consil. lvj. circa dubitationes, ad finem, vbi post Deci. dicit quod est communis opinio. & Tiracuell. in tract. de vtroque retract. Car. cxxxiiij. nu. 37. 38. & 39. Et ante omnes istos ita videtur tenere Ias. in consilio ccix. vera ut arbitror. vol. ij. Hanc refert Socin. Jun. in dicto consilio xxxvij. nu. 5. vol. iij.

Restitutio in integrum competit etiam ratione iuri. I. ait Prætor. §. si. ff. de minor. & c. constitutus, vbi Abb. in vj. nota. extra. de in integrum restitut. Limitatur non procedere, si tale iurum cum iniuria, & damno consideretur. Nam quando restitutio est concedenda, etiam si de lucro agatur, necesse est, ut tale iurum fecerit absque præiudicio alterius, prout declarant Angel. Paul. de Cast. Raph. Cuman. & Roman. in l. cum quidam, in princip. ff. de acquir. hered. Vbi etiam idem tenent Alex. vbi limitatur tamen hoc, Arcti. vbi nec tam intelligo, & Ias. j. nota. in princip. versicu. limita nisi illud. Et hoc est commune dictum, nemine contradicente, ut attestatur Socin. Jun. in consil. xlvj. nu. 43. in iij. vol.

Restitutio in præscriptione conuentionali, non datur ex clausula illa, si qua mihi iusta causa videtur, ex capite ignorantia. Hoc apertore firmavit Curt. Sen. in consil. lvij. super præmissa dubitatione, versicu. sed præmissis omnibus, vsque ad finem, vbi ad hoc, facit quinque pulchra fundamenta, & in eis in effectu respondet omnibus contrariis, & ita etiam sequitur pro veriore opinione Hierony. Cagnol. in lege secunda C. de pactis. inter empr. & vendit. in prima lectura, in questione. xvj. sub. numero. 125. cum quatuor sequent. Et licet idem Doctores. in secunda lectura, ei uideantur, numero 1. Contrarium teneat asserendo, ita magis Communiter teneri. Tamen verior videtur opinio supra posita: ut dicit Socin. Jun. in consil. xlv. nu. 3. vol. iij. remittens ibi se ad Curt. Sen. in d. consil. lvij.

Restitutio, quando competit non ratione minoris ætatis, sed tantum ex æquitate, de qua in illa clausula si qua mihi iusta causa videbitur, quia non datur in privilegium personarum, sed tantum ex illa æquitate, non potest dari, vbi cessat æquitas, puta, quia aliunde potest ius suum consequi, ut post alios, quos allegat Ruin. in consil. cxix. videtur fortasse prima facie nu. 1. vol. v. & est insignis doctrina Bar. Communiter approbata in l. Aemilius, ff. de minor. Quam & Soc. Jun. in consil. xlvj. nu. 47. vol. iij. refert & sequitur. j

SENTENTIA arbitraris, propter magnam iniuriam, & maximam lationem, semper potest peti, quod reducatur ad arbitrium boni viri. Ita dicit Dec. in consil. xxxix. iuridicam esse arbitror versicu. ij. principaliter laudum impugnatur, vbi post plures, quos allegat, subdit, quod ita se habet Communis opinio, & obseruantia, allegando etiam alios Doct. qui ita dicunt, ut per eum Soci. Jun. in consilio xciiij. nu. 1. vol. iij.

Sententia declaratoria requiritur, ut quis ex culpa seu negligentia possit seudo priuari, secundum Bal. per illum tex. in cap. j. de feud. sine culpa non amitt. & bene probatur in capit. j. qualiter dom. prop. feud. priue. Vbi etiam Bal. dicens: quod ibi est optimus textus, quod licet eui dens culpa sit, & notoria, tamen requiritur sententia priuatiua, ut per eum. Et ita voluit Paul. de Cast. in consil. lxxxij. quista vertitur versicu. prætere a ut supra dixi vol. ij. in nouis. Et ita se habet Communis opinio, ut per Curt. Jun. in consil. cxlij. Habita diligenti consideratione, nu. 11. & per Soci. Jun. in consil. j. nu. 87. vol. iij.

Sententia lata contra impuberem in defensum, est nulla: l. cum & minores. & ibi per Doct. C. si aduersum iudic. & lacta. §. si. ff. de re iud. Et ibi etiam tradunt Doctores cum concordant, ut per Deci. in consil. cccxj. visis his, nu. 4. Et dixit Angel. in l. j. super glof. j. C. qui peritur, vel curat. Et non solum in Civilibus procedit, verum etiam in Criminalibus, ut docet Bart. quem alij sequuntur in l. contra Pupillum, in versicu. quæro quid in criminali. ff. de re iudic. Et allegat tex. in l. clarum C. de authorit. præst. Et ibi etiam Doct. idem volunt. Soc. Jun. in consil. j. nu. 80. vol. iij. Communem affirmat.

Sententia lata contra non citatum, est ipso iure nulla. Clem. pastoralis, §. ceterum, & ibi tradunt Doctores de re iudica, & probatur in capitulo nuper. de decim. Et ita per illum text. firmat Socin. Sen. in suo solenni tracta de citatio. in vj. artic. versiculo quarto procedit, ut eum allegat Socin. Junior in consilio lxxv. nume. 32.

vol. iij.

Soluens ignoranter, non obstante renunciatione, potest intentare conditionem indebiti, prout determinat Bart. in l. fin. §. idem quæsit. ff. de condit. indebit. Nam cum ipse crederet, se verum debitorem putabat sibi etiam non competere conditionem indebiti, & idem quo errore ductus soluit, eodem errore tali conditioni renunciauit, non renunciaturus verosimiliter, si sciuisset illam sibi competere, cum ne mo præsumitur velle iactare suum l. c. de indebito. ff. de probat. Non ergo valet dicta renuntiatio, nisi a sciente fiat. l. Campanus. ff. de ope. libert.

Et licet plerique teneant contra Bartol. tamen opinionem Bar. defendit ibi Ias. dicens, Quod sit magis Communiter recepta, eamque pluribus rationibus comprobatur, ut per eum. Et hanc opinionem refert, & sequitur Soc. Jun. in con. xx. nu. 28. in fi. vol. iij. cum concordantibus ibidem per eum.

Soror potest querelare testamentum fratris, in quo sibi non sit relicta integra legitima, & instituta sit turpis persona. Ita concludit Guiliel. de Cun. in l. fratres. C. de inoffic. testam. prout eum refert & sequitur Salic. in iij. quæstio. Quod etiam videtur, velle Paulus de Castro in l. fratris. in iij. quæst. C. de inoffic. testamen. & hoc sequitur Deci. in c. dxxx. viso puncto. & septem dubiis, in iij. dubitatione sub nu. 13. aliter inter cetera, quod ita voluit Bar. in d. l. fratres. & quod ibi Ias. tenet & dicit, quod ita se habet Communis opinio, ut refert Socin. Jun. in consilio lxxvij. numero 10. vol. iij. vbi dicit secus esse in filio, ut per eum.

Licet spurium proprie videatur dici, qui vulgò sit conceptus, §. si aduersus, & ibi tradunt Doct. in tit. de nupt. & in l. vulgò concepti. ff. de statu homin. vel etiam similes, ut tradunt communiter Doct. in l. si qua illustris. C. ad Orfic. Tamen largè sub nomine spurij, veniunt omnes, qui ex illegitima & improbata coniunctione nascuntur, iuxta doctrinam Bartol. quem alij sequuntur in l. fin. ff. de his, quib. ut ind. voluit Bald. in consil. ccvj. casus talis, propè finem. ij. vol. Alex. in con. clxxxij. versicu. hoc ita præmissis lib. v. Abb. in cap. tanta. nu. 13. qui filij sint legitij. Ias. in consil. xj. spectabilis & generosus, nu. 2. ij. vol. & Dec. in consilio, cccxj. in casu proposito. nu. 1. & 2. cum aliis multis, qui ad hoc cumulari possent. Socin. Junior. in consilio xlviij. nu. 17. vol. quarto Communem ait.

Statutum excludens filias, etiam propter patruos, licet sit factum fauore agnationis, ut communiter dicunt Doctores. Et talis fauor propter verba ratione solet considerari, prout post alios plenè relatus sumus in Alberic. Brun. in solenni suo tractatu, de statu, exclud. femi. propter mascul. in iij. artic. & plenè dixit Socin. Jun. in consil. j. factum tale proponitur. nu. 38. vol. j. Tamen non extenditur in fauorem patruelium, & sic filiorum patrum, licet sint agnati, sed illa ratio intelligitur tantum in casu expresso. Ut post alios voluit Soc. Sen. in consil. ix. viso statuto. iij. vol. Quem & retulit & sequutus est Soc. Jun. in consil. vj. moritur vltimo loco, cum multis similibus decisionibus, nu. 10. vol. j. Et in similibus in testamentaria dispositione firmat Ruin. in consil. cijn. nu. 14. vol. iij. in lumine quarto ut hæc refert Socin. Junior. in consilio de cimo tertio nu. 16. vol. iij.

Statutum excludens sororem propter fratrem, fortius excludit nepotem: ex prædefuncto filio, propter patruum, licet de eis in statuto nulla fiat mentio, quicquid dixerit Bal. in contrarium in l. venia. C. de in ius vocand. ad fin. Nam eius opinio ibi, & alibi per Doctores magis communiter reprobat, ut plenè multos allegando scripsit Socin. Junio. in consilio clxxij. magnificus Comes. numero 45. volumine ij. ut hæc refert in consil. nu. 17. vol. iij. remittens se ad d. consil. clxxij. Et ibi dicit addit Ruin. in consil. xlvj. facti nactatione. nu. 16. vol. iij. ij. & hoc voluisse, si bene aduertatur Alex. in consil. xxxvj. viso themate in secundo dubio, lib. vj. Vult enim ibi, quod stante tali statuto, nepos ex prædefuncto filio, excludit nepotem: ex alio prædefuncto: & sic eius sororem patrualem attendat statuti, quæ fuit fauor consideranda agnationis, ut per eum. Fortius ergo vellet Alex. quod illa neptis excluderetur per filium defuncti patrum eius, licet de eo nullum sit verbum in statuto: Hoc indubitatum putat Soc. Jun. in dicto consil. xv. vbi per eum.

Statuti verba debent regulari à mente, & ratione statuentium, ut est in iure regula infallibilis, ut attestatur Angel. in consil. cccxv. in volumine statutorum, cum concordantibus per Soci. Jun. in consil. iij. in no uissimo statuto, nu. 4. vol. j. & in consil. 4. nu. 12. vol. iij. vbi demonstrat, quæ sit mens statuti, quod excludat femi. propter masculos. Inquit enim exploratissimè esse apud Iuriscōsultos, statueres in statuto feminas excludere propter masculos, eam mentem habuisse, ut scilicet bonam agnationem consideraretur, & sic dicitur tale statuti editti, fauore agnationis in diuitiis, & dignitate seruanda, publica quadam utilitate in eo considerato, & in hoc stat. vera ratio huiusmodi statuti, ut plenè scribitur Soc. Jun. in consil. j. factum tale proponitur numero 38. vsque ad numerum 45. volumine Et vltra ibi dicta, multa etiam ad propostum dicit, & plures alios allegat Alberic. Brun. in suo solenni tracta de statu. exclud. femi. propter mascul. in iij. artic. cōcludens secundum

secundum communem opinionem: quod ista est vera finalis, & unica ratio similium statutorum, & quod habetur perinde, ac si a statuentibus fuisset expressa, ut per eum, qui etiam subdit: quod a tali ratione argui potest, allegans ad hoc plures Doctores, ita ut de hoc sit communis opinio (licet aliqui aliter tenuerint) ut per eum ibi ad quem etiam se refert Socin. Iun. in d. conf. x. nu. 12. Vbi hæc dicit, & hæc refert, ut per eum.

Statuta quod statibus masculis, femina non succedant, censentur indistincte favorabilia, quia bona conservantur in agnatione, & licet ex eis resultet odium feminarum tamen valet secundum magis communem opinionem, ut late ostendit Alber. Brun. in solenni suo tract. de statut. exclud. fem. in c. in iij. artic. vtr. sed verior & magis communis opinio, vbi postquam plurimum Doctores, per eum allegatos ita firmat, & probat ratione concludenti. Semper enim ratio finalis, & principalis intentio disponentis attenditur per iura vulgaria, sed motus principalis, & finalis ratio statuentium fuit fauere agnationi, ut dictum fuit, ergo illud debet attendi, & licet ex eo resultet odium feminarum. Tamen dispositio statuti debet dici favorabilis inspecto eo, quod principaliter intendunt facere statuentes, iuxta l. qui exceptionem. & ibi tradunt Doct. maxime Bar. in l. ff. de condit. indebit. prout hoc plene declarat etiam alia allegando Brun. in loco prædicto usque in finem iij. artic. & per Soc. Iun. in con. x. nu. 14. vol. iij. Communem ait.

Statuti verba cum sunt clara, non est ulterius disputandum. Argumento Lille. §. cum in verbis. ff. de legat. iij. attendo, quod in qualibet ciuitate statuta eius legitime condita, sunt omnino seruanda. l. omnes populi. & ibi tradunt communiter Doct. ff. de iustitia & iur. Soc. Iun. in conf. xlix. nu. 1. vol. iij.

Statutum alicuius ciuitatis, dicitur ius proprium illius, quasi quod non sit alterius. l. omnes populi. ibi, ipse sibi ius constituit proprium ciuitatis, & c. ff. de iur. & iure. & ita nota, ibi Doctores communiter: merito ergo beneficium talis statuti contra ius commune concessum alteri ciuitati, seu eius ciuibus, non debet dici concessum. Soc. Iun. cō. lxxx. nu. 7. vol. iij.

Statutum loquens in personam, illam excludendo, vel vocando, contra ius commune, non comprehendit non subditum, & sic forensim. Alex. in conf. xij. ex multis, quæ in themate. nu. 6. lib. iij. & in conf. lxx. iij. nu. 10. lib. v. Et hanc opinionem plures alios allegando firmat Soc. Sen. in conf. cxxxj. cum in præfenti consultatione. ver. iij. quod forensis. vol. ij. & in conf. cxxvij. circa præfentem. nu. 4. vol. iij. Vbi plures ita tenentes allegat. Idem etiam tenuit Corn. in conf. xciiij. circa res dubiam in ij. dubitatione, Dicens, hanc doctrinam esse Communiter receptam, ut scilicet habitatio ad succedendum contra ius commune, non procedat in fauorem forensium, ut per eum. Quod etiam firmat Deci. in conf. cxij. & pro tenui facultate post princip. vbi plures allegat, ut per eum. Ita etiam voluit D. Ioan. de Lecirer in suo tract. de primogenitura in x. q. lib. ij. nu. 7. Vbi inquit, quod sicut statuta non comprehendunt forenses, ut illis noceant, ita nec etiam, ut illis profint, ut per eum. Sic etiam firmat Carol. Ruyn. in conf. cxij. nu. 11. vol. v. qui etiam idem dixit, si talis forensis onera non sustinet in conf. 100. visis statutis, nu. 7. vol. v. & plenius & clarius, in conf. cc. viso themate proposito. nu. 12. vol. ij. vbi multos allegat. Hoc idem egregie per multas rationes voluit Ioan. Crot. in l. omnes populi. nu. 158. ibi, primo statuti conclusiones quæ conclusionem etiam generaliter tenent, etiam Paris. in conf. xij. in præfenti informatione nu. 24. 25. 26. 27. vbi plures rationes, & auctoritates allegat. Et hanc opinionem videtur etiam tenere Hiero. Cag. in l. secundum naturam nu. 7. ff. de reg. iur. Dū de hoc se remittit inter alios ad Alex. in d. conf. xij. ad Dec. in d. conf. cxij. & etiam ad alia duo, & ad Alber. Brun. in tract. de statut. exclud. fem. in vj. artic. in j. memb. qui omnes prædictam opinionem sequuti sunt ut hos omnes etiam refert, & allagat Soc. Iun. in cō. lxxx. sub nu. 14. vol. iij. ut plene ibi cum aliis etiam concordantibus per eum.

Substitutio facta sub conditione si decefferit sine filiis omnino extinguitur, si cum filiis decefferit, nec habet aliquem effectum, etiam si tales filij postea sine liberis decedant. Voluit glossa. finali. circa medium in l. ex facto §. si quis rogatus ff. ad Trebell. nota per §. quis autem in eadem l. qui bene probat, in versiculo aut igitur filius superuixit, & c. Idem dixit Oldra. in consilio. xxj. thema tale est, & in conf. xij. Et per eadem ferre verba, de Oldra. tamen non faciens mentionem, idem firmavit Ioan. And. in addit. ad Spec. in tit. de testament. §. imprimis propè finem. Hoc etiam in casu multum simili voluit Cin. in authent. sed & si quis in vlt. q. C. de secund. nupt. Dū vult, quod conditio illa si decedat sine herede de tuo corpore deficit, si vnum talem heredem habeat, licet ipse postea habeat heredem extraneum, si scit enim conditionem semel defecisse. Idem voluit Bald. in lege finali in xxv. questione C. de hered. instituen. loquens in casu, de quo per Cin. in dicta questione finali. Et in terminis nostris loquendo idem dixit in capitulo primo §. quin etiam. in titu. Episcop. vel Abb. in feud. vbi etiam idem dixit Iacob. Aluarot. Et dicunt etiam alij Feudista, & idem voluit Bald. in consilio lvij. item in lituo. secundo

volume. Paulus de Castro in conf. clxij. ne inappropriis vtamur vocabulis in antiquis. In nouis est in consilio xxvij. numero tertio §. volumine. quidem dixit in Lex facto. §. pen. ff. ad Trebell. Crau. tra. cō. filio xlvij. numero primo Vbi dicit, quod ita Communiter tenetur, quod & Socin. Iun. testatur in conf. xxix. nu. 22. vol. iij. Vbi adhuc plures concordantes cumulat, ut per eum.

Substitutio quando fit post mortem plurimum, ad hoc ut inter illos plures dicatur inductum tacitum reciprocum fideicommissum, inter cetera requiritur, quod substitutio sit facta in tota hereditate, ut est magis Communis opinio, ut per Ial. in l. pen. C. de impub. & aliis substitur. Vel saltem quod indefinitè fiat in hereditate, ut per Curtium Iuniorum in dicta lege penult. Socin. Iun. in consilio cō. clxxvj. & clxxij. num. 3. 4. & 5. vol. ij. & in consilio xij. num. 15. volum. iij.

T

ESTES incerti perinde est, ac si descripti non essent, ut voluit Ioannes Andreas in addit. ad Specul. in titulo de instrumenti edit. §. breuiter versiculo post locum in addit. incip. dicit Accurs. vltra prædicta. Dum inquit, quod debent scribi nomina testium, & etiam cognomina, tollatur dubium, & incertitudo eorum, & clarè ita determinat Alexand. in consilio clij. videtur prima consideratio numero 4. & 5. libro iij. cum concordantibus, ut per Ruin. in consilio xj. numero 15. 16. & 17. vol. Et per Cagnol. in procm. Digestorum super versiculo, discipuli, sub numero 183. cum duobus sequentibus. Idem firmat Apollinar. Rolandini in suo flore testamentorum titu. de testibus, qui in testamen. adhibent. sunt in vltimo addit. in fin. & Cagnol. vbi supra dicit, esse Communem opinionem, quod nõ dicatur persona aliqua certa demonstrata, nisi nomen eius exprimat cum duabus demonstratiõibus, puta Franciscus Ioan. de Imola, nisi per proprium nomen quis redderetur certus, si forte esset nomen singulare in loco, ut Gallo pressus, ut per eum, Socin. Iunior. consilio lvij. num. 8. volum. iij.

Testi vnico licet alias non credatur iurifurandi C. de testib. & c. licet vniuersis, extra eodem: Tamen aliquando Iudex potest, & debet ei credere, quando cum eius dicto concurrant coniecturæ aliquæ, & rationes. Doctrina est Bar. Communiter recepta in l. j. §. idem Cornelius versiculo vltimo vides. ff. de questio. Socin. Iunior. conf. lvj. nu. 5. volum. iij.

Testatoris mens ita interpretanda est, prout præsumitur verisimiliter testatorem respondisse, si interrogatus fuisset, iuxta tradita Communiter per gloss. & DD. in l. tale pactum §. fin. ff. de pact. cum concordantibus per Socin. Iun. in conf. xc. dominus Marianus nu. 14 j. vol. & in conf. clxxij. sic inter cetera legitur nu. 29. ij. vol. & in conf. liij. nu. 7. vol. iij.

Testator ponens aliquos in conditione ad exclusionem substituti, dicitur omnes filios & alios descendentes eorum aliis preferre. L. lucius in iij. fin. & ibi tradunt Doct. ff. de hered. instituen. & videtur gl. Communiter approbata in l. filius familias. §. cum quis ff. de l. j. Soc. Iun. cō. iij. nu. 12. vol. iij.

Testator quando instituit fratrem, & ius filium, tunc vocatur ordine successiuo, quia sic ordinata charitas, & affectio testatoris expolitur Ita dicit Bar. in l. Gallus §. quidam recte ff. de lib. & posth. Et cum Bar. ibi in puncto iuris transit Soc. Sen. & eam sequitur etiam Ruin. ibi, Dicens, semper tenuit: quod opinio Bart. sit vera, & eam defendit etiam And. Barb. in cap. Rainutus de testament. & illam legendò d. §. quidam recte, subtiliter & pulchris considerationibus probauit, & pulchris rationibus ab omnibus obiectionibus defendit Soc. Iun. ut refert in con. xl. nu. 1. vol. iij. licet in Contrarium, videtur magis Communis opinio, ut per Alex. & Ial. in d. §. quidam recte.

Testator si partem ex pluribus cuiuslibet relinquat, non conuenit, ut quis habeat vltra partem: Ita signanter declarat Bar. in l. planè §. duobus, & in l. huiusmodi. §. si Titio el. j. ff. de leg. sic vno modo limitans d. §. si duobus. Et cum eo transeunt ibi Ang. Paul. de Cast. Florian. & Alex. ut per eos. Et ita etiam consulendo sequitur Ang. in conf. cxcv. pūctus. nu. 341. per totum, maxime nu. 4. & 5.

Et licet Ang. in casu illo determinet totam rem pertinere ad vocatum cum herede per d. l. planè §. si duobus: Tamen id facit, quia in eo casu illi erant coniuncti re, & verbis, prout etiam eo casu ita voluit Bartolus in locis prædictis, secus autem esset secundum Angelum ibi, si non fuissent coniuncti re, ut quia relictum, fuisset factum æquis portionibus, ut per eum, & ideo ipse ibi nititur probare, quod in casu suo relictum erat factum coniunctum re, & verbis. Et licet aliqui dubitent in dicto §. si Titio, de opinione Bartoli. Tamen illa videtur tenenda, vti magis Communiter per Doctores recepta, ut ait Socin. Iunior in consilio xlij. numero 5. volum. iij.

Testator vbi Contratiu non probatur, semper dicitur in testamento suo, sic

suo, se voluisse conformare cum Iure Communi, vel municipali. Vt est Communis sententia Doct. vt tradunt Bart. Socin. Sen. & alij in l. heredes mei. §. cum ita ff. ad Trebell. vbi etiā post alios dixit Soc. Iun. Tradit Alex. in consil. lv. nu. 4. lib. iij. Soc. Sen. in con. cccxvij. præsens consultatio, vers. vj. & vltimo ij. volum. & Corn. in cons. xxi. in hac consultatione, & c. litera S. la. ij. vol. cum concordantibus, vt per Iaso. cons. lxxxij. omiſſa longa, post princip. j. volum. & per Ruin. in cons. lxxxvj. attentā legitimatione. nu. 16. volum. iij. Et dixit Socin. Iun. con. si. xcv. nu. 9. vol. j. & in consil. clxxvij. nu. 20. ij. vol. & in consil. xx. nu. 30. vbi hæc refert, vol. iij.

Testamentum dicitur legitime probatum, si testes numero ad id idoneo deponant, aliquem fuisse testatum, & talem fecisse heredem (vbi aliud non obſtet) etiam si de eo non extaret aliqua scriptura: gl. in l. ij. & ibi Doct. C. de testamen. præsertim Alex. ibi post princip. Et hoc in Iure expeditissimum, & ab omnibus receptum esse dicit, Soc. Iun. in consil. ij. nu. 5. vol. iij.

Testamentum non continens tempus, diem, mensem, annum, & indicationem, ratione incertitudinis temporis, vitiatum, & non potest fortiri effectum testamenti, prout est textus clarus in auth. Quod sine. in vers. & tempus, & in corpore vnde sumitur C. de testamen. Et ita Communiter declarant Doct. dicentes, quod ad minus debent apponi annus, mensis, & dies, licet non hora diei, vt plenè per Natam. in d. authent. quod sine. q. xij. & Soc. Iun. in consil. ij. nu. 3. vol. iij. Vbi huius conclusionis ponit rationem, vt per eum.

Testamentum est validum, si quis interrogatus, an velit facere heredem, talem, respondeat simpliciter, miseris, & talis dicitur institutus heres, per gl. illam singularem, licet vulgatam in l. i. iubeamus C. de testamen. quæ est magis Communiter recepta vt ibi per Doctores, & vt attestatur Ruyn. in consil. iij. vno testamento. nu. 8. volum. ij. & Deci. in consil. cccclxxxij. in casu occurrenti, nu. 3. Hoc tamen non videtur procedere, quando grauius infirmus ab alio, qui in Notario fuisset interrogatus. De Notario enim videtur confidendum propter fidem publicam, non sic de alio, quando ad id non apparet requisitus à testatore. Ita declarat Bald. in d. i. iubeamus, & plerique ibi sequuntur, & Paul. de Cast. in consilio cccclxvj. vno puncto & allegationibus in antiquis. In nonis est sub nu. 1. §. lib. v. Dicitur enim tunc infirmus sic respondisse porus, per suggestionem, interrogantis, quam delibera- to animo testadi. Soc. Iun. in consil. xxxij. nu. 2. vol. iij. & arguit Ruyn. in consil. xij. super isto puncto. nu. 3. vol. ij.

Testamentum licet pendere debet à propria voluntate testantis, & non ex alieno arbitrio, l. j. C. de sacrosan. eccles. Tamen voluntas testatoris etiam ostendi potest ad interrogationem alterius, vt est Communis opinio omnium Doct. post glo. in l. i. iubeamus. C. de testamen. Et licet de modo respondendi possit disputari, data graui infirmitate testatoris, vt traditur in dicta i. iubeamus; Tamen quo ad hoc quod valeat testamentum, licet testator non ipse inceperit, sed alius eum interrogauerit, & sic dicitur factum ad interrogationem alterius, tamè valebit non obstante regula. l. illa institutio. ff. de hered. instituend. Soc. Iun. in consil. xxxij. nu. 5. vol. iij. Vbi dicit, non esse dubitandum: omnes enim Doct. sentiunt, testamentum valere, si ex alio non possit infringi, quoniam etiam tunc dicitur factum ex proprio arbitrio ipsius testatoris, qui sic ex animi libertate, & non coactè respondit, & suæ mentis esse declarauit, vt per eum in d. consil. xxxij.

Testamentum imperfectum valet inter liberos. l. hac consultiſima §. ex imperfecto. C. de testam. Vnde non requiritur, quod testes interrogati, glo. est in vers. excepto in l. fin. C. de Codicill. cum qua tranſeunt ibi Doct. Et ita firmat Bald. in authent. quod sine. C. de testamen. cum multis concordantibus, vt per Natam. in d. §. ex imperfecto. q. xxx. vbi asserit, quod ita se habet Communis opinio. Nec prædictis videtur obſtare, quod totum testamentum non fuerit postea coram testatore, & testibus lectum, & vt dicitur publicatum, & stipulatum, propt. r. quod videtur inualidari, iuxta l. fideicommissa. §. quoties cum gl. Communiter ibi per Bart. & alios approbatam. ff. de leg. ij. Quoniam respon- detur, quod cum de voluntate testatoris circa heredis institutionem, & substitutionem, & sic in substantialibus testamenti constet per testes, non videtur necessaria dicta publicatio, vt videtur cogitare Ab. in c. cum P. Tabellio. vers. infero etiam ad aliam questionem, de fide instrument. vbi respondet ad dict. §. vt scilicet procedat, quando scrip- tura erat de substantia testamenti, vt per eum. Et idem, vt scilicet pos- sit releuari, & publicari testamentum iam virtualiter, voluit Paul. de Cast. in consil. cccvij. ad primum quaestum in j. quaest. j. vol. in Nouis. in Antiquis est nu. 204. Imò videtur loqui in fortioribus terminis, Nam cum ibi velit posse publicari testamentum scriptum per Notarium nunc defunctum, per manum alterius notarij, fortius vellet publicationem posse fieri per eundem Notarium superiuentem, & ibi ponitur alia responsio ad d. §. quoties, & ad notata ibi per Bart. vt scilicet procedat, quando testamentum non appareret perfectum, vt per eum. Et quod tale testamentum valeat etiam, quod non fuerit lectum & publicatum coram testatore, & testibus, videtur probari ex illa opinione glo. magis Communiter recepta in l. iubeamus. C. de testam. Videlicet, quod

ualeat testamentum, si infirmus interrogatur, an faciat talem heredem, & respondet, miseris. Nam eo casu non præsupponitur aliqua lectura, & vel publicatio testamenti, & tamen valet, vt magis Communiter tenetur, vt per Corn. in consil. lxxxvij. vno themate. litera B. iij. vol. Et quod non requiratur prædicta publicatio, si ex alio de voluntate testatoris constet, videtur firmasse Soc. Iun. cxliij. nu. 8. vol. ij. & in consil. lxxj. nu. 3. q. v. & xxij. Vbi ostendit hoc tantum procedere in testamento inter liberos propter fauorem liberorum, & non ratione extraneæ personæ, legas ad hoc Bar. Pau. de Ca. t. & alios, vt ibi videri potest, in iij. vol.

Testamentum non valet, in quo non est facta expressio de heredem & substitutionem, antequam scribi cœperit, velut imperfectum ratione voluntatis, iuxta tradita Communiter in l. si is, ff. de testamen. Et tradunt Socin. Sen. & moderniores in rub. ff. de leg. j. Socin. Iun. in consil. lxxj. sub nu. 13. volum. iij. Vbi dicit hoc procedere, quando circa institutionem aliquid deest, vel est incertum quid testator addere voluit, vt ibi per eum.

Testamentum, vt dicitur perfectum, & validum requiritur, quod postquam sit scriptum, legatur coram testibus, & testatore, & per eum approbetur, & confirmetur, vt est text. cum glo. & ibi declarant Bart. & alij in l. fideicommissa. §. quoties, de leg. ij. vbi de hoc est Communis opinio. Et hanc opinionem posuit Ioan. And. in addit. ad Spec. in tit. de instrumen. editio. §. ostenso. vers. illud quoque prætereundum nõ est, in additione magna ibi, in fin. posita, circa medium. Dicens: quod si notarius rogatus notam, vel Protocolli scripserit, quod postea coram partibus, & testibus non legisset, nihil valeret, nec fidem faceret, vt per eum. Et licet ipse ibi loquatur in contractibus, idem tamen, & fortius intelligit in testamentis, tunc quia in eis maior diligentia, & solennitas requiritur, tunc etiam, quia allegat d. l. fideicommissa. §. quoties, de leg. ij. vbi de testamento agitur, tunc eo, quod dicitur, dictum Doctoris intelligendum esse secundum legem, quoniam allegat, iuxta doct. in Bar. in l. non solum, §. si liberati. nis verba. ff. de liber. legat. concord. per Soc. Iun. in consil. lxxj. nu. 14. r. §. 18. in iij. vol.

Testamenta adeo sunt fauorabilia, vt si quid ei, qui potest alio modo vt querela, relinquatur in testamento, siue sit filius, siue alia persona, & etiam frater (instituta turpi persona, fauore conferuandi testamenti) non veter querela, sed agat ad supplementum legitimæ. Ita videtur text. in sui generalitate, iuncta declaratione glo. determinare casum nostrum in l. omnino in sui generalitate. C. de inoffic. testamen. & ita illum textum ponderauit Angel. in l. ff. de inoffic. testamen. post eum Ias. in l. fratres. in iij. extensione in fin. C. de inoffic. testamen. Secundo ad idem facit, quia si illud diceremus, filij essent deteriori conditionis quam frater, aut foror cum ipsi solum agant ad supplementum, quod valde esset absurdum, illis magis debeat hereditas patris, quam fratris, vel forori, vt est notum, & ita arguit Angel. in d. l. j. & Ias. in dicta l. fratres, & ita etiam ponderant Curt. Iun. & Cagnol. in d. l. j. Et ista opinio, quæ quid dixerit Dec. in consil. ccccccxxx. videtur hodie Communis, & consequenter tenenda. Illam enim imprimis tenet gl. super verb. personis in d. l. omnino, C. de inoffic. testamen. & ita etiam firmat Bal. reprobatio Guliel. de Cun. in l. in ij. quaest. ff. de inoffic. testamen. Et ita concludit Angel. contra Guliel. de Cun. in d. l. j. vers. sic. quod si frater habebat minus legitimam, vbi etiam allegat duo fundamenta, vt per eum, & per Soc. Iun. in consil. lxxxvij. nu. 11. vol. iij.

Testamentum fratris, foror potest querelare, in quo sibi non relicta integra legitima, & instituta sit turpis persona. Ita concludit Guliel. de Cun. in l. fratres, C. de inofficio. testamen. prout eum refert, & ibi sequitur Salicet. in 3. quaestio. quod etiam videtur velle Paulus de Castro in dicta lege fratres. in tertio. quaestio. C. de inofficio. testam. Et hoc sequitur Dec. in consil. ccccccxxx. vno puncto, & septè dubijs in tertio dubitatione, sub nume. 13. asserens inter cætera, quod ita voluit Bar. in d. l. fratres, & quod ibi Ias. idem tenet, & dicit, quod ita se habet Communis opinio, vt per eum. Socin. Iunior. in consil. lxxxvij. nume. 10. vol. iij.

Titulus sufficiens ad prescriptionem causarum ex iusto errore. Ita tradit Paris. l. vij. actores isti. nu. 1. §. & in consil. lxxij. nobilis S. l. uel. nu. 84. vol. iij. vbi allegat l. diutina. C. de prescrip. long. temporis, & alia plura iura, vt per eum. Et hoc in effectu voluit Cur. Iun. in l. iij. nu. 20. & 21. C. de edict. Diu. Had. toll. & hæc dixit Soci. Iun. in consil. lxxxvij. cum pluribus sequentibus. j. vol. & in consil. xxxvij. nu. 8. vol. ij. Vbi dicit se reperire, quod idem firmavit Iaco. de sancto Georg. in d. l. iij. num. 18. Et quod talis titulus causet prescriptionem ante præallegatos Doct. posuit Hostien. in summa, de vlt. cap. sub titulo pro heredem, in vers. Ve rumptim probabilis, siue iustus error, & quod petitio hereditatis, de tur contra possidentem titulo putajio, post alios velar Communem dictum, firmat insignis modern. Vbertin. Zuechard. in d. l. iij. nu. 434. vt eum alexat Soc. Iun. in d. consil. xxxvij. nu. 8.

Transfuer salium non habetur consideratio, quando non agitur de hereditate patris, vel similibus personarum, vt Communiter tenetur, vt plenè tradit Dec. in consil. cccxvij. in casu proposito circa medium, & in consil. cccclxij. concurrat patruus, et frater patruelis. nu. 2. et 3. Soc. Iun. in con. xcij. nu. 4. vol. iij.

TREBELLIANICA ex communi obseruatione, non perditur ob non confessionem Inuentarij. Et licet multi Doct. tamenint Contrarium, ex ita tenentibus nonnulli afferant contrariam opinionem, esse magis Communem: Tamen veritas est in contrarium, vt scilicet Trebellianica non perdat, vt viuis rationibus ad contrarium trahando firmat Iaf. in l. Marcellus ad finem princip. ff. ad Trebell. & ita etiam firmat Alex. in consil. xxix. prescriptis, consideratq. ac his. num. 5. lib. v. Dicens, quod ista est verior, & magis Communis opinio. Et inter ceteros multum egregie, firmant hanc opinionem, eam ab obiectis defendendo, & contraria fundamenta retorquendo. Crauet. in consil. xvij. queritur an nobilis Antonius, per totum, cum concordantibus per Socin. Iun. in consil. lxxxvij. nu. 7. & 8. vol. iij. Vbi dicit, sibi semper placuisse considerationes Crauetæ, & absque dubio credere hodie hanc opinionem esse magis Communem, & Communiter receptam. Dicit enim, quod multi ex modernis, & recentioribus eam sequuti sunt, prout plurimi per dominos Consul. tes relati fuerant, quos ipse refert, & allegat in d. consil. lxxxvij.

Trebellianica detractionem, non potest pater liberis primi gradus & sic propriis filiis prohibere. Est vera acquirissima, & magis Communis opinio, vt dicit Socin. Iun. in consil. v. sub nu. 18. in prin. & in consil. lxxxvij. nu. 3. vol. iij. & habetur per doct. in l. iubemus. vbi Bal. Salicet. & alij plures, & in l. Marcellus in prin. C. ad Trebell. Aliis verò, qui non sunt de liberis primi gradus, detractione fieri potest, secundum magis Communem opinionem de qua per Doct. in d. l. iubemus, & in l. Marcellus. ff. ad Trebell.

VASALLVS etiam cum consensu domini directi, non potest alienare feudum, seu res feudales in præiudicium agnatorum, qui eo mortuo ad feudum vocantur ex forma inuestituræ. Textus est in cap. j. & ibi not. Bald. & alij, de alienat. feud. patern. Tradit Bald. in c. j. §. hoc quoque. versic. sexta conclusio, de success. feud. Alex. in consil. xxx. quoniam omne datum, lib. j. Et pro regula tradit Curt. Iun. in tract. Feud. cart. mihi xvij. versic. iij. igitur est regula, & pro communi opinione tenet Socin. Iun. in consil. iij. nu. 7. vol. iij. Dicens hoc esse clarissimum, & neminem de eo hasitare.

VENDITIO præsumitur facta in fraudem legis, si pater spurio vendit, & res vendita reperitur penes spurium, vt est pulchra doctrina Bart. Communiter recepta, post Iacob. de Beluifo in l. fin. ff. de probat. & l. si is qui ex bonis in iij. quest. ff. de vulg. & pupil. Soci. Iun. in consil. xcj. nu. 2. vol. iij.

VERITAS aded potens est, vt errore aliquo gestorū, aut actibus quibuscunque non eueratur, cap. consuetudo vij. dist. et l. cum propria ibi Bald. not. C. si quis alter. vel sibi. Imò quomodocūque veritas cognoscatur, illa attendi, et præualere debet. l. si in fi. ff. de probat. Et idem in aliqua causa Ius dicitur, debet omnib. modis laborare, vt illam inueniat, vt voluit gl. Communiter approbata, mota per illum textum in Authen. de Tabellio. in princip. Et inuentam postea seruet. l. si. C. si alien. res pigno. dat. sit. Et quod illa semper præualere debet, voluit Soci. Iun. in consil. cxij. in causa nobilis. num. 1. 2. et 3. vol. j. et in consil. clxxx. nu. 8. 3. vol. ij. cum multis concordantibus ibi, et in consil. xxxj. nu. 19. vol. iij. allegans etiam ad hoc Hyppol. in sua practica in §. ij. nu. 15. cum aliquibus seq. vt per eum.

VERBA generaliter prolata à testatore, important, vt in fideicommissis comprehendantur prælegata, et fideicommissa grauato relicta. l. cum pater. §. fidei tuæ. ff. de leg. ij. et l. cum virum. C. de fideicommissis. et vtrouque tradunt DD. Et videtur de hoc Communis opinio, vt per Doct. maxime Alexand. in l. Marcellus. §. quidam liberis. ff. ad Trebell. in j. col. quod etiam sequitur ibi Socin. Sen. col. fin. versic. tertia conclusio, numero 2.

VERBA (si ambo, si vterque vel si omnes) faciunt orationem vniuersalem, vt sic in vno falsificata, tota reddatur falsa, iuxta l. si is qui ducenta. §. vtrum. ff. de rebus dub. prout signanter declarat Pau. de Cast. in l. heredes mei. §. cum ita, quem in hoc Communiter alij sequuntur. ff. ad Trebell. Et ita se habet Communis opinio Doct. in d. §. cum ita. vt traditur maxime per Moderniores. Sic etiam voluit Deci. in consil. ccccxcij. viso testamento. Ruin. in consil. xlvj. ponderatis diligenter num. 3. & in consil. lxxvij. num. 7. et in consil. cxxj. num. 5. et 6. vol. iij. Paris. in consil. xliij. nu. 9. vol. ij. Socin. Iun. in consil. xlj. sub num. 5. vol. iij.

VERBA (non aliter, nec alio modo) inducunt dispositionem qualificatam, iuxta doctrinam Bal. in l. si quidem. C. de excep. maxime quando apponatur clausula illa (ex certa scientia) prout est Communis opinio, vt plene per Felin. in c. cum inter in j. questio. de excep. Socin. Iun. in consil. lx. num. 10. volumine quarto.

VERBA illa (pro se & heredibus vtriusque sexus) intelliguntur tantum de descendentes, & sic important heredes sanguinis, sicut et alij loquuntur. l. ex facto. §. si. ff. ad Trebell. & ibi declarant Pau. de Cast. & alij. Et idem transibit ad descendentes etiam non heredes, & ita se habet Communis opinio, vt plene tradit August. Bero. in quest. sua xvij. in emphiteu. ecclesiæ, per totum, vt cum refert Socin. Iun. in consil. lxxxij. num. 10. vol. iij.

VERBA Testatoris non debent esse inani ter prolata. l. si quando in prin. ff. de leg. j. & in cap. si Papa de priuileg. in vj. Et est pulchra, & Communiter recepta doctrina Bal. in rub. C. de contrahen. empt. in ix. quest. volentis quod in dispositione, nullum verbum, debet esse superfluum. Socin. Iun. in consilio. xliij. num. 3. volum. 4. Communem ait.

VERBA hæc (& heredibus &c.) licet in se dis restringantur ad liberos masculos regulariter, si aliud non appareat: Tamē in emphiteusi restringuntur generaliter ad liberos tam masculos, quam feminas, per text. in §. emphiteusi, in authen. de non alien. vt per eum. Et ita se habet Communis opinio, vt per Alex. in l. sed si hac. §. liberos. ff. de in ius vocand. Vbi reprobat Bald. Contrarium tenentem in loco, de quo ibi per eum, cum concordantibus vt per Ruin. in consil. xxxij. super his, de quibus queritur. num. 9. & in consil. clx. videndum est vtrum. num. 12. vol. j. Socin. Iun. in consil. lxxxix. nu. 6. volum. iij.

VERBA (damus, concedimus seu donamus) posita, non facta mentione feudi, in concessione Imperiali, important donationem, & non feudalem concessionem. Oldra. in consilio clx. ex presenti themate quatuor videntur. Idem voluit Alber. de Ros. in rub. C. de donat. Vbi post argumenta hinc inde facta concludit, veram esse opinionem Oldra. Idem firmat Paul. de Cast. in consil. clxj. in presenti causa, in Antiquis. Alexand. in consil. xxxij. num. 7. in v. vol. Deci. in consil. xxxij. versic. non obstat ergo, & consil. ccvij. ij. vol. ver. postremò aduertendum. Sic etiam sequendo Oldra. consil. xliij. num. 7. in fi. vol. j. & hanc esse Communem opinionem attestatur Socin. Iun. in consil. numer. 19. in fine. volumine quarto.

VINCULA duo, sunt fortiora vno. Authent. itaque. C. Communem de success. Vnde prohibitio testatoris concurrens cum prohibitione legis, sit potentior, quam si sola esset. Est Communis doctrina Scriben. in l. si fuisfamil. §. Diui. ff. de leg. j. Socin. Iun. in consil. xvj. num. 22. volum. iij.

VOLUNTAS semper est interpretanda ita, vt impleatur testatoris intentio, & voluntas. l. iij. in fin. C. de lib. præter. l. in conditionibus primum locum, in princ. ff. de condi. & demonst. Et prædictam opinionem, si recte aduertatur, tenuit Barr. in l. cum centum. ff. de auro arg. leg. Corn. in consil. cclxxxvij. in hac consultatione. vol. j. Socin. Iun. in consil. xliij. sub num. 7. vol. iij. Vbi post alios allegat Arcin. in consil. xj. procedendum est breuiter, asserens, hanc esse Communem opinionem, quod etiam firmavit in consil. lxxxvij. diligenter consideratis, & in consil. cxij. consideratis diligenter.

VSVFRUCTVS omnium bonorum legato, nihil excipitur, nisi de voluntate testantis appareat. Est doctrina Bartol. Communiter recepta in l. generali. §. vxori. ff. de vsvfruct. leg. Et aded potens esse debet illa clausula duplicata (omnium & quorumcunque bonorum) vt generaliter comprehendat etiam bona, quæ aliis aliquæ ratione non comprehenderetur, sicut in simili diceremus, quod verba illa in conditione feudi (pro te, & heredibus quibuscunque) comprehendunt omnes, & quoscunque heredes, ita vt feudum dicatur hereditarium, quod aliis ita non esset. Soc. Iun. in consil. lxxvij. num. 19. vol. iij. Vbi post alios, Iafon tradere dicit, in vsvfructu feudorum. versic. iij. limitatur, & versic. feudum hereditarium, cum concordantibus ibi per Socin. Iun. in d. consil. lxxvij.

VXOR relicta à marito domina, & vsvfructuaria instituta filiis, si ipsis viuentibus, habet solum alimenta cum præuinentia in domo, quam habebat viuo marito, tamē si filij decedant, efficitur de alimentaria vsvfructuaria, vt est Communis conclusio Doct. maxime Bart. in l. Titia cum testamento. §. Titia, de leg. ij. Et idem Bart. & alij in Auth. hoc locum. C. si secund. nup. mul. Hæc refert Soc. Iun. in consil. xliij. numer. 3. volum. iij.

F I N I S

COMMVNIVM OPINIONVM CLARISSIMI

MI I. V. DOCTORIS DOMINI FRANCISCI

VIVII A QVILANI

LIBER SECVNDVS.

Ab innumeris Typographi mendis hac editione liberatus.

A

OPINIO PRIMA

SVMMARIVM.

- 1 Absolutio à iuramento an quis debeat, de eo solum Papa cognoscit & absoluit.
- 2 Absolutionem à iuramento si quis obtinere velit, requiritur citatio partis aduersæ, maxime si iuramentum est confirmatorium contractus, quæ magis communis est secundum quosdam, vt nu. 3. Contrariam tamen alij magis communem dicunt, vt nu. 4.
- 3 Absolutio si petatur à iuramento quod sit confirmatorium contractus, requiritur partis aduersæ citatio, hæc magis communis est.
- 4 Absolutio si petatur à iuramento, ad finem & effectum dissoluendi contractum, omnino requiritur citatio partis aduersæ.
- 5 Absolutio non tenet quando Papa fuerit subrepta.
- 6 Iudex secularis potest cognoscere de causis subreptionis absolutionis à iuramento.
- 7 Cautela pro impetrare volentibus absolutionem à iuramento quod ad effectum agendi. Alia item cautela pro ipsâ nu. 10.
- 8 Habilitatus ad effectum agendi vel excipiendi, censetur absolutus ad ad effectum rescindendi contractum, secundum quosdam, Contrarium tamen verius est, vt nu. 12.

AB SOLVITIO à iuramento vbi dubitatur, vtrum quis absolui debeat ab ipso iuramento, vel ne, nullus inferior à Papa potest de hoc cognoscere, vel talem absolutionem facere, secundum Io. de Imol. in capitulo cum contingat, in iij. memb. in fin. de iureiur. Alexand. conf. xliij. vol. j. & ccxxij. vol. ij. Soci. conf. cxv. vol. j. Corn. conf. lxxj. vol. iij. & hoc idem videtur innuere, & habere pro constanti Afflict. de cil. ccxx. nu. 9. & 11. & Feli. in cap. ij. ex literis Syluani de spons. Licet ipse, & male, variauerit. in cap. j. ex. de iureiur. Et absolutio ista nihil prodest impetranti parte non citata, quoniam requiritur citatio in obtinendo absolutionem prædictam, secundum Ioan. Andr. in add. di. Specu. in titu. de iureiur. super rub. in add. fin. Ant. Imol. & Card. in cap. debitores de iureiur. Federic. de Senis conf. ecc. factum proponitur esse tale, Ancharan. conf. cxix. prædictis subtiliter, Alexan. conf. xxxvj. vol. iij. & conf. xc. visus actis, vol. ij. cum aliis cumulatis per Curr. conf. lxxij. & conf. lxxv. vbi concludit quod pars semper citanda est, quando absolutio concedi non potest sine causa, quod tenet etiam Socin. conf. lxx. volumine tertio, nume. 1. & Corne. conf. xlv. lib. ij. vbi dicit, & firmat, quod semper pars quæ læditur citanda est, quando iuramentum est confirmatorium contractus, & Paul. Castrenf. in l. si quis pro eo. ff. de fideiussor. inquit fatuos esse iudices, qui purant posse absoluerè à iuramento confirmatorio, & opinionem hanc sequitur etiam Alexand. in l. heres absens. ff. de iudic. vbi ponit esse veram, & eandem magis communem assenerat, sequendo, & approbando Marfil. in repet. de vnoquoque, nume. 193. & sequent. ff. de re iudi. & consulendo Ioan. de Amicis consil. xxxij. num. 7. & sequent. & pro ista parte ait se pluries consuluisse Card. in d. capitu. debitores. Licet Doct. in cap. j. de iureiur. videantur ponere regulam, absolutioriam à iuramento posse concedi parte non citata, & quod habitatio sen absolutio à iuramento quo ad effectum agendi fieri possit, etiam parte non citata, & est communis opinio omnium scriben. teste Alciato, in d. cap. cum contingat, num. 124. & magis communem fatetur Afflict. in d. decil. ccxx. numer. 10. Nihilominus quo ad numerum illustrium Doct. iudicio meo, prior opinio videtur magis communis, ideo rationabiliter dixit eam magis communem Marfil. in loco præcitato, &

eam tanquam verior, & communior ipse sequor, & amplector, & sequitur quoque pluribus rationibus, atque limitat in sex casibus Tiraquell. in tract. res int. al. ac. in limit. xxx. Sed vbiunque peteretur absolutio à iuramento ad finem, & effectum dissoluendi contractum penitus, & omnino citatio requireretur, & necessaria esset absque dubio aliquo, secundum Doct. omnes vno ore, in d. capitu. cum contingat, vbi Alciat. meminit istam esse communem opinionem. Et dato citra veri præiudicium quod concedi possit absolutio à iuramento interposito in contractu ex causa iusta allegata in rescripto Apostolico quo ad effectum agendi absque partis citatione secundum communem præmissam, tamen si Pape fuit obreptum, vel subreptum in impetratione huiusmodi absolutionis, talis absolutio non valet, neque tenet. Et iudex secularis potest cognoscere de istis causis, & subreptionibus absolutionis prædictæ à iuramento, secundum Anchar. confil. ccclxxxij. retento ordine, vbi tenet quod iudex secularis non obtemperat ecclesiastico iudici, nisi, quando ipse processit iuris ordine seruato, aliàs secus, & sequitur Fely. ad id plura adducens, in cap. cum sit, de foro competen. & sic oppositione facta per partem quod absolutio est subreptitia potest de hoc cognoscere iudex secularis, & ita fuit decisum per sacrum consilium Neapol. secundum Afflict. in dicta decil. ccxx. numero nono, & vndecimo. Ideo aduertere debent impetrantes rescripta à summo Pontifice ab absolutione à iuramento quo ad effectum agendi, vt petere debeant relaxationem à dicto iuramento nedum ab vno, sed ab omnibus iuramentis præstitis in contractu, seu contractibus gradatim, ordinatim, & successiue, ac explicitè & expressè non autem relatiue, & implicitè, secundum Socin. in dicto consil. numero decimo. & Feli. in dicto capitulo debitores, vbi allegat Bald. in l. secunda, ff. de iureiur. in repetit. Et similiter animaduertere debent impetrantes isti absolutionem à iuramento, vt faciant mentionem in rescripto apostolico, quod impetrans ipse iuravit in contractu ei non contrauenire, sed omnia, & singula vera esse, & non petere absolutionem, etiam ad effectum agendi, vbi hoc in contractu ipse promisit modo, & forma, vt supra, & prædictis clausulis appositis, aliàs hoc non expresso specificè absolutoria contra tale iuramentum non valet, & sic impetrans iste non est absolutus, neque habitatus, secundum Bald. & Io. de Imol. in l. hæc scriptura, ff. de cond. & demon. Curt. in d. conf. quadragessimotertio, & Socin. in d. consil. quinquagesimonono, numero decimo. Ant. & alios in d. cap. j. de iureiuran. & Afflict. in dicta decil. ccxx. numer. vndecimo & seq. Cæterum casu, quo quis habitatus esset à iuramento ad effectum agendi, atque excipiendi, censetur quoque absolutus ad effectum rescindendi contractum, secundum Paulum Castrel. conf. cclix. volumine secundo. Afflict. in constitu. obscuritatem, sub numero vigesimoquarto, rub. xl. lib. secundo, et sacrum regium consilium Neapol. teste Afflict. decisio cccxxij. Dominus, sub numero vndecimo et seq. In contrariam verò partem videlicet, quod necessario peti debeat iterum absolutio, et quod prima nequaquam sufficiat, inclinavit Felin. in dicto capitulo primo, de iureiur. et Rota Bononiensis, vt de iure Petrus de benitendis decisio. xliij. quidam fuit absolutus, quorum quidem opinionem tanquam tutissimam, verissimamque ipse sequor.

OPINIO II.

SVMMARIVM.

- 1 Actio redhibitoria durat sex mensibus vtilibus, limitata, vt numero 5.
- 2 Actio redhibitoria datur per alienem ex empto, ex quatuor causis scilicet ob morbum, quando abest quod adesse debet, & quando adest quod abesse debet, quando non cauendū est de his quæ cauere iubent adites.
- 3 Actio redhibitoria datur, quoties emptor se sciuisset vitium rei venditæ, eam non emisset.

4 Actio

- 4. Actio redhibitoria personalis, quanto minoris & similis competit etiam contra eum, qui bona fide contractum fecit. *Limita. vt nu. 5.*
- 6. Protestatio generalis, quod venditor nolit de aliquo vitio teneri, nihil eum releuat, quando vitium scuit, & non indicauit. *Succubens in Redhibitoria, potest agere intra annum Quanto minoris.*

ACTIO redhibitoria durat sex mēsis vtilibus, vt l. cum proponas. C. de adilitis actio. et l. sciendum. §. fin. ff. eod. tit. Et conceditur actio hæc redhibitoria emptori per actionem ex empto ex quatuor causis, scilicet ob morbum, ob vitium, nec non quando pronuntiatum est quid adesse, quod abest, vel abesse, quod adest, item quando nõ cauerit venditor de iis, de quibus iubent caueri adiles, secundum Azo. in summa super. C. de adili. actio. §. fit autem. Et vt clarius, aperitiuque hoc intelligas, actio prædicta redhibitoria datur, quando emptor si sciuisset rei venditæ vitium, eam nullo modo emisset. l. prima. §. quicumque. ff. de adili. actio. ideo agit is intra sex menses ad redhibitionem, vt venditio rescindatur omninõ. l. redhibere. ff. de adili. ed. l. secunda. C. de adilit. actio. et d. l. sciendum. §. tempus. Et actio ista redhibitoria personalis, quanto minoris, et similis competit, etiam contra eum, qui bona fide contractum fecit. l. tenetur. ff. de actio. empt. Sed limitatur, seu interpretatur hoc quod actio ista redhibitoria præscribitur, tollatur, & extinguitur, quo ad vtrunquē forū positificium, scilicet, & seculari spatio, & tempore prædicto sex mensium legibus definit, etiam aduētiū eum, qui malam fidem habuisset, secundum Paul. Castren. in l. sequitur. §. si viam, nu. 6. post medium. ff. de vfucap. Panor. Felin. in c. fin. de rescript. Balbum, in tract. de prescrip. in ij. par. ij. par. princ. quæst. xij. Crotum, in l. nemõ potest. nume. 117. ff. de leg. j. & in l. omnes populi, conclusi. xj. de iusti. & iur. & istorum opinio communis est, prout testatur Moder. in d. c. fin. & eam sequitur quoque Mathe. sing. xxij. Panor. in c. quoniam, post Butri. & ibi Felin. de prescript. scribit istam esse communem sententiam, interpretaturque prædicta similiter non procedere, vt non competant diæ actiones emptori, qui sciuerit rei emptæ vitium. l. j. §. si intelligatur. ff. de adili. actio. & nõr. Corne. conf. lxxj. num. 1. vol. iij. Tamen vendens animal alicui, dicēsq; illud vendere cum super ossibus, schinellis, pro bulfo, marcio, & fragido, & cum alia quacunque generali protestatione, & quod non vult denique de aliquo alio vitio teneri, tunc si animal hoc morbo antiquo vexatum sit, de quo venditor ipse quomodocunque, & qualitercunque notitiam habuisset tenetur specificè notificare proprium vitium, nec sufficit potestatio præmissa sub generalitate verborum, & quod non vult teneri, & cetera, & sic venditor ex quo non notificauit proprium vitium tenetur in hoc casu redhibitoria, & restituere pretium, & recipere suum animal, ita in terminis consuluit Corn. in d. conf. lxxj. ceterum extincta actione redhibitoria quanto minoris, & simili adhuc remanet obligatio in animæ iudicio ad damni compensationem iuxta distinctionem sancti Thom. in secunda, ij. quæstione lxxij. artic. iij. Maior. in quarto sententiarum distinct. xv. quæst. xl. artic. iij. Syluest. in vers. empt. quæstione xix. Caier. in dicto artic. iij. & Mathe. in d. sing. xxij. Imo si quis egerit redhibitoria, & succubuerit potest agere postea intra annu quanto minoris, secundum Bald. in l. pen. C. de adilit. actio. Cremen. sing. cxliij. & Cottam in memoriali, in ver. actio redhibitoria.

OPINIO III

SVMMARIVM.

Actio dotis mulieri competens, marito ad inopiam constante matrimonio vergente, nec cum iuramento quidẽ per ipsam alteri cedi potest.

ACTIO dotis competens mulieri, constante matrimonio marito vergente ad inopiam, cum iuramento per ipsam mulierem alteri cedi non potest, secundum Bald. & Saly. in l. j. C. de priui. dotis, & Ias. cum aliis relatis per eum, in l. si constante, ff. sol. matr. Curti. Seni. conf. lviij. per totum, vbi refert alios doctores contrariæ opinionis, tollitque omnia obstacula, & sequitur etiam Socin. Iun. consulendo conf. lv. nu. 115. vol. ij. vbi istam opinionem æquiorē communiorēque vocat.

OPINIO IIII

SVMMARIVM.

Actio Seruiana seu interdictum Saluianum cui, pro quibus rebus, & contra quos competit?

ACTIO Seruiana, seu interdictum Saluianum competit locatori pro rebus coloni illatis, etiam contra extraneum possessorem, & sic pro rebus coloni inuectis competit locatori directum Saluianum ipsum, vtile autem locatori competit pro rebus inquilini, & cuiuslibet creditori etiam, vt est casus, in l. prima. C. de salui. interdic. competitque non solum contra conductorem, ac debitorem, aut in-

Comm. opin. tom. 1.

quilinum, atque eorum heredes, vt d. l. j. & ibi Bald. verum etiam contra quemlibet extraneum possessorem, vt est text. in l. j. §. ff. de salui. interdi. & ibi Bar. & sic saltem vtile Saluianum competit pro rebus inquilini, secundum glo. in ver. coloni, Fabrum, Areti. Ias. & Bellonum, num. 23. in §. item Seruiana, inst. de actio. vbi firmat istam esse communem opinionem, & cum ea sentiunt quoque Bartol. in dicta l. j. ff. de salui. inter. Bald. & Saly. in l. certi iuris. C. locati, & Negulantius, in trac. pignori bus, in ij. part. iij. membro, num. 133.

OPINIO V.

SVMMARIVM.

- 1. *Iniuriarum actione tenetur dicens, Tu mentiris, etiam præmissa protestatione Saluo honore tuo, & c. Cautela in tali casu, remissio. nu. 2. Limit. i. se quis prouocatus & ad sui defensionem. diceret nu. 3. Item quando quis obicitur crimen quod Reipublice interesset scire numero 4.*
- 3. *Compensatio non habet locum in Actione iniuriarum, nec repropereare licet.*

ACTIO NE iniuriarum experiri, atque agi potest contra dicentem tu mentiris per regulam, & sic iste ob huiusmodi verbi iniuriosæ prolatione non obstante protestatione præmissa, & facta saluo honore, pace, vel reuerentia tua tenetur simul ac puniri potest actione ista iniuriarum secundum Dy. Bar. Ang. Paul. Castren. Alex. & ceteros omnes, in l. si quis extraneus, in prin. ff. de acq. here. per text. ibi, Abb. in c. cum te, de re iud. Ang. Areti. in tract. malef. in ver. verba iniuriosa, & contumeliosa, nu. 9. & ibi Aug. in add. Albe. de Rosa. in tract. statuto. in ij. par. q. xliij. Bar. in l. apud Labeonem. §. j. ff. de iniu. Fel. in c. quæ in ecclesiarum, de constit. Alex. in l. si pepercit, num. 5. ff. de libe. & posthu. & Ias. in l. non solum. §. morte, nume. 47. ff. de oper. no. nun. vbi ostendit istam veram, communemque opinionem fore, & eam sequuntur, & limitant pariter Alex. num. 3. & Iaso. num. 3. cum aliis seq. in l. si. ff. in consueto. Bitu. conf. j. & Tom. Ferrat. in cautela. xxxix. Vbi tradit remedium post alios signatos per eum evitandi actionem iniuriarum in casu isto, quod tutissimum esse reor. Ceterum hoc coarctaretur non procedere vbiunque quis diceret tu mentiris prouocatus, & ad defensionem suæ innocentie, tunc enim iniuria non colligeretur, nec colligi posset ex istis verbis ita, & taliter prolatis, secundum Bar. in l. eum qui nocentem. ff. de iniu. gul. de Cu. Bald. Ang. Alex. num. 3. et Ias. in d. l. fin. quod quisque iur. Abb. in c. fin. ex de iniu. Philipp. in d. c. cū te, Boeri. in d. conf. iij. sub nu. 25. & 29. & Alex. in d. l. si pepercit, num. 7. Item non haberet locum memorata communis sententia, quando quis improperearet alicui delictum extra iudicium, et per contumens infamaret eum de certo crimine, videlicet, quod nutritus exiit, vel est latro, vel spurius, et crimen, ac infamia hæc vera quidem sit, atque intersit rei pub. scire, vt infamia ipsa appareat, ne ad dignitates admittatur non teneretur actione iniuriarum, vt voluerunt Per. Cy. et Alberi. in l. si non conuictus, in q. 8. C. de iniu. Bar. in d. l. eum qui nocentem, Bald. Areti. et Nico. Neapol. insti. de iniur. in prin. Alex. in d. l. et si pepercit, nu. 6. istorum opinionem communem esse perhibet, et sequitur etiam late consulendo, et communem dicit Boer. in d. conf. iij. num. 36. cum aliis seq. et 46. et Paleorus, in tract. de nohis, et spuris, cap. lxxij. In contrariam verò partem inclinavit sacrum regiu consilium Neapolitanum, teste Gramm. decisio. xxxvij. nullam mentionem faciendo de communi præmissa. Sed aduerte quod compensatio non habet locum in actione iniuriarum, vt sic iniuriarum repropereare nequit iniuriam aduersus iniuriantem proferendo similem, seu maiorem iniuriam, secundum Doct. præcitatos, Boer. in d. consilio iij. nu. 20. et seq. et Capicium cum aliis congestis per eum decisio. lvij. in causa Nicolai de Capullo, vbi recitat in facti contingenna ita decisum fuisse in sacro consilio Neapol.

OPINIO VI.

SVMMARIVM.

Actiones datiuæ non transmittuntur ad heredes, Licet alii contrariu teneant. vt nu. 2. prima tamen verior vt nu. 3.

ACTIO NES datiuæ non transmittuntur aliquo modo ad heredes, secundum glo. si. in l. cum precario. ff. de precario, et in l. fin. ff. de eden. Ias. cum aliis relatis per eum, in l. iur. gentium. ff. de pact. et Co. uarruias, in c. possessor, de regu. iuris, li. vj. par. ij. §. j. num. 4. vbi refert istam communem opinionem fore. In contrariam verò partem, videlicet, quod ipsæ actiones datiuæ transcant ad heredes inclinauerit Dec. cum quamplurimis congestis per eum, in l. cum mota. nu. 7. C. de tran. factio. et Gregorius Lupus in l. vij. tit. iij. parte. v. et Emilius Ferretus, in d. l. iur. gentiu §. et ideo, vbi existimat istoru opin. communem esse. Tamen prima opin. verior apparet, prout ostendit Couarruias, in d.

c. possessor, atque ei tanquam magis communi inherere tutissimum existimamus.

OPINIO VII.

SVM MARIVM.

1. *Actiones reales iure canonico & civili tolli non possunt per prescriptionem xxx. vel xl. annorum, scilicet de personalibus, secundum quosdam. Contrarium tenent alij, nempe quod etiam personales cum mala fide nullo tempore prescribuntur, que & verior est. v. nu. 2. & 3.*
4. *Actiones personales de iure canonico, & in conscientia cum mala fide debitoris nullo modo prescribuntur spatio xxx. annorum maxime iuramento interveniente.*
5. *Lex secularis cedit pontifici, ubi de peccato vitando agitur.*

ACTIOES reales iure canonico & civili tolli non possunt per prescriptionem xxx. vel xl. annorum, sed actiones personales utique extinguntur prescriptione inducta iure civili xxx. annis, etiam mala fide, secundum Host. in sum. de prescri. rer. immob. §. res. versic. actiones personales. Bart. in hęc autem iura. ff. de seruit. vrb. prædio. Bal. conf. cccxxvij. vol. j. Bart. & Roma. in l. sequitur. §. si viam. ff. de vscap. Bonif. in clem. de re iudi. Corn. conf. ccvj. vol. ij. & conf. cccxvj. vol. ij. Bellameram. in c. fi. de prescrip. decisio. Tolosa. xxij. Papien. in sua pract. in ad. responsionis rei conuerti super verb. prescriptionis, & Moline. ad Alex. conf. xcix. vol. iij. qui presupponunt istam opinionem, ac distinctionem veriorē, & communem fore, & in practica obseruari. In contrariam verò partem inclinarunt Panor. & alij omnes, in d. c. fi. gl. Ancha. & Francus, in reg. possessor. malę fidei, de reg. iuris, lib. vj. Paul. Cast. conf. xcviij. lib. ij. Alex. d. conf. xcix. vol. iij. & cōf. cij. vol. j. in fi. Ancha. conf. v. quorum opinionem sequuntur, & explicant communem esse. Imol. nu. 19. & Fel. in d. c. fi. Balb. in tract. prescrip. in ij. par. ij. par. rin. q. xij. Imol. in d. §. si viam. Crotus, in l. nemo potest, & ibi Ripa, nu. 1. & 6. ff. de leg. j. Gratus conf. xj. vol. j. & Gomefi. in tit. de actio. in princ. nu. 68. & eandem sententiam tuetur Fortun. in tract. de vltimo fine. illat. ij. & tenet Marthesi. lingu. xxij. videlicet, quod actiones personales. prescribi non possunt a debitore, qui si uerit se debitorem esse, etiam triginta, vel quadraginta annorum curiculo, ac spacio, & sic actiones pariter personales, cum mala fide nullo tempore prescribuntur, secundum opinionem istam vltimo loco relatam, quia ex deductis magis communis apparet, & ab ea in iudicando, consulendoque tanquam magis communi sinceram iuris veritatem profuturo nullo pacto discedendum esse existimo, & hinc deducitur alia conclusio, quod actiones ipsę personales de iure canonico, & in conscientia cum mala fide debitoris nullo modo prescribuntur spatio triginta vel quadraginta annorum, & præcipue interveniente iuramento, secundum Angel. & Roman. in dicto §. si viam. gloss. Bald. & Imo. in dicto capitulo fin. & Iustredum post alios complures relatos per eum decil. cxlvij. actiones personales, nam ubi de peccato vitando agitur lex secularis, cedit, & subicitur Pontifici, quo ad vtrunque forum. gl. Est ordinaria, in d. reg. possessor, cum qua transeunt ibi Francus, & omnes & Fel. in c. in causis, de testibus, & in c. j. & in c. ecclesia, de constituto.

OPINIO VIII.

SVM MARIVM.

1. *Advocatus potest compelli ad suscipiendam delegationem.*
2. *Advocatus cogi potest litigantibus consulere.*
3. *Advocatus non potest cogi ad subeundum officium aduocationis & postulationis, nisi urgente necessitate.*
4. *Advocatus pro suo patrocinio potest petere & consequi salarium, secundum quantitatem negotij, conditionem clientuli, consuetudinem loci, & grauitatem, facundiam & excellentiam suam, dummodo non excedat centum aureos, & hoc non solum procedit de iure canonico, et nu. 5.*
6. *Advocatus potest petere salarium, etiam si lis amicabiliter composita fuerit.*
7. *Advocatus potest cogere clientulum suum ad præstationem salary officio iudicio mercenario.*
8. *Advocatus ob non solutum sibi salarium dimittere potest clientulum suum & adherere parti aduersa, secundum Amanellum in singulari, quod tamen auctori non placet & recte.*
9. *Advocatus instructus & edoctus de iuribus partis, cui promiserat patrocinium præstare, si eam relinquit, & parti aduersa adhsreat, incidit in crimen falsi, non autem prauaricationis.*

ADVOCATVS potest compelli ad suscipiendam delegationem, secundum Bart. in l. sancimus, la prima, nu. 2. C. de aduoc. diuerso iudicio, & similiter ipse aduocatus cogi potest litigantibus consulere

fulere, secundum gloss. in l. ij. C. de proxi. sacro. scri. lib. xij. & Bar. in d. l. sancimus, quorum certę opinionem affirmat esse communem Felin. in c. fi. pro debilitate, de off. deleg. las. in l. iij. alias cum qui res, nu. 13. C. de procuratoribus, & Ripa, in tract. de peste, in tit. de remedijs ad curandam pestem, numer. 89. sed idem aduocatus cogi non potest ad subeundum officium aduocationis, & postulationis, nisi urgente necessitate, vt per Barro. in d. l. sancimus in summario, & aduocatus iste pro suo patrocinio potest petere, & consequi salarium, & mercedem, secundum qualitatem negotij, conditionem clientuli, consuetudinem loci, & grauitatem, facundiam, & excellentiam suam, dummodo non excedat centum aureos. l. j. §. in honorarijs. ff. de var. & extraor. cognitio. per quem tex. ita voluit gl. in l. j. ait prætor, in ver. non habebit. ff. de postu. & Zastus, in §. tripli. nu. 20. in ff. de ac. & non modò procedit de iure civili, sed de iure etiam canonico, vt habetur, in c. non licet. ij. quæst. iij. & tenet gl. & Cardin. in c. qui studet. j. q. j. & Gui. Pap. in quæst. cxc. & salarium hoc aduocatus petere potest, etiam quod causa, & lis non terminetur mediante sententia diffinitiuę iudicis, sed per amicabilem compositionem gl. in l. fi. in ver. ex euentu. ff. manda. Spec. in tit. de sala. in §. sequitur, ver. ergò si litigator, et las. in §. tripli. in ff. de actio. quia non stat per eum causam ipsam adiuare, et patet obseruari, secundum Gui. Pap. in c. q. ij. nu. 1. vbi meminit istam esse communem opinionem, quam sequitur Cagnolus, in l. diem functo. num. 156. ff. de offi. allef. et aduerte, quod aduocatus pro præstatione, et solutione sui salary potest cogere clientulum suum officio iudicis mercenario, secundum Bar. et omnes, in l. propterandum. §. illo proculdubio, in princip. C. de iud. imò in repide dixit Amanell. in singu. c. l. ij. quod aduocatus ob non solutum sibi salarium dimittere potest clientulum suum, hæretique parti aduersa, et eam totis viribus iuuare per gloss. in fin. in l. j. C. de aduoc. fisci, sed id agens in regno Neapolit. certę nedum in maxima reprehensione dignus foret, sed pœna etiam non leui plectendus veniret, quod optimè sancitum esse existimo, tam pro conseruanda grauitate aduocatorum, quam etiam pro salutaribus excludendis, remouendis, ac pœnitus euirandis, idè potius suaderem aduocato, vt totum salarium sibi occasione postulationis debitum amitteret, quam cum perpetua eius in fama parti aduersa inhaereret, quinimò meminisse eos oportet aduocationis officium de iure diuino esse, et Christum Saluatorẽ nostrum, quandoque pro salute humani generis multorum aduocati subisse munus, quod eleganter pluribus comprobatur Caccialupus, in tract. de aduoc. q. j. et aduocatus instructus, informatus, ac edoctus de iuribus vnius partis, cui promiserat patrocinium præstare, si deinde eam relinquit, et pro altera patrocinetur incidet quippe in crimen falsi, non autem prauaricationis, vt voluit Bart. in l. j. ff. de prauaricato. cui omnes communiter inhaerent, Alciat. quoque, in l. prauaricatores. ff. de verb. sig. et Aegid. Bossius, in practi. crimi. in tit. de prauaricatoribus, nu. 2. et 5. vbi facit mentionem de ista communi opin.

OPINIO IX.

SVM MARIVM.

1. *Adulter debet puniri pœna mortis naturalis, vltimique supplicij.*
2. *Adulteriu est proximum crimen læsę maiestatis, & est furto longè grauius.*
3. *Adultera olim plectebatur pœna mortis, sed secundum ius Auth. verberari debet, & in monasterium detruui.*
4. *Maritus adulteram recipiens, eam postea accusare non potest.*

ADULTERI puniri debent pœna mortis naturalis vltimique supplicij, secundum omnes Doct. per tex. ibi, in l. quamuis. C. de adulter. gloss. et ceteros, in c. tuz. de procurator. vbi Imol. inquit quod Legista ita communiter tenent, et istam magis communem fore asseruerat Alex. conf. xij. nu. 3. volu. vij. nec lex ista contra adulteros lata iniqua censeri debet, cum de ea meminerit in specie Caieta in ij. q. lxxij. artic. xj. Tho. et Palud. in iij. sententiarum dist. xxxvij. q. xj. artic. j. et Ioan. Maior. in iij. sententiarum dist. xxxv. q. j. imò similiter legē Moisaica erat statuta eadem mortis pœna contra adulteros. Leuit. xx. quoniam adulterium est grauissimum crimen, vt per Doct. in c. at si clerici. §. adulteris, ex. de iudi. et dicit Bertra. conf. cccxvj. nu. 12. et 14. vol. ij. quod adulterium, crimen est læsę maiestatis in proximum, et est furto longè grauius, et ita sunt grauissima facinora adulterium, et raptus quod conatus in eis punitur, vt tenet idem Bertra. conf. cccx. nu. 1. vol. iij. licet contrarium tenuerit Marsil. in rapto, in confil. cv. et hæc mortis pœna in adultero in regno Neapol. mutata non reperitur, teste And. de Iler. et Affii. in prin. in constitutio. legum a peritate, lib. iij. rub. xliij. et hacmet pœna mortis plectebatur adultera quoque I. castitatem, et d. l. quamuis, C. de adulter. sed iure authenticorum mutata extitit in aliam mitiorem, videlicet, vt adultera verberari debeat, et post modum in monasterium detruui, iuxta authen. sed hodie, C. de adulter. et notat Placentinus in tract. de accusatio. titulo tertio, numero decimoquarto, constitutione autem rogni præcitata, legum

legum asperitate, punitur adultera confiscationis bonorum pœna, nisi ex matrimonio violato, seu alios filios habeat, traditurque viro suo, vt truncare ei nasum debeat, atque possit. verum si vir hoc agere nolit publicè flagellanda venit. & sic in iudicio probato adulterio conceditur marito vindicta prædicta truncationis nasi, si verò in actu ipso adulterij maritus reperiit vxorem cum adultero, ambos sine mora protracta potest impunè occidere secundum constitutionem eiusdem regni, si maritus vxorem, sed aduerte quòd quando maritus recepit mulierem adulteram, & eam reconciliauit, non amplius potest eam accusare, vt voluit Afflict. in constit. qui post crimen in ij lib.

OPINIO X.

SVMMARIVM.

Clericus adulter deponitur ab officio ac beneficio, & in monasterium detraditur toto tempore vite sue.

ADULTER clericus deponitur ab officio, ac beneficio, & in monasterium pariter detraditur toto tempore vite sue, vt habetur in c. si quis clericus. lxxxj. dist. 8. Archid. in c. lator. ij. q. vij. Goffre. Bernar. Laud. Io. And. Abb. & Imol. in ca. vt clericorum, de vita & honest. c. de Jo. de Ana. in c. vt significauit ext. de adult. & ista est communis opinio, teste An. ibi, Io. Ber. Diaz. in pract. crim. c. lxxix. in prin. & Paulo Grillando in tract. de pœnis omnifariam coitus illiciti. q. vj. nu. i. cum alijs seq. licet & male ibi contrarium iustit. nere, probrareque audeat.

OPINIO XI.

SVMMARIVM.

1. *Adificare potest quislibet in area vel solo suo, recipiens stillicidium, dummodo seruitus debita stillicidij non impediatur, & adificans stillicidium recipiat.*
2. *Adificans iuxta murum alterius, ius stillicidij habentis, debet relinquere pedem vxorum, & ille pes sumendus est à muro, nisi consuetudo loci obstat.*
3. *L. fin. de fin. reg. procedit tam in prædijs urbanis quàm rusticis.*

ADIFICARE potest in area sua, seu solo recipiens stillicidium, dummodo seruitus debita stillicidij non impediatur, & adificans ipse stillicidium recipiat, secundum gl. Bar. Odof. Flor. & omnes, in l. seruitutes. §. fin. ff. de seruit. vrb. præd. quorum opinionem inquit communem. Sali. conf. cxlj. & Capella, in tract. seruit. in c. de serui. ut stillicidij. q. vj. nu. 7. licet ipse aliter sentiat, & temerè quidem, cæterum absque dubio aliquo procederet communis ista, vbi recipiens stillicidium adificaret citra, & non vltra, cum nullum ius competat vicino extra stillicidium, vt declarat Docto. omnes in locis præmissis, & est text. in d. §. si. Et aduerte quòd adificans iuxta murum alterius debet relinquere vnum pedem per l. si. ff. h. reg. sed vnde capiendus ac sumendus sit pes ab ipso muro, seu à loco vbi cadit stillicidium, & in hoc iudicio meo inspicienda foret consuetudo ciuitatis, cum consuetudo quemcunque actum regulat, quod si noli. §. quia alidua. ff. de ædific. edic. l. c. in l. semper in stipulationibus. ff. de reg. iuris. Felv. in c. j. de probatio. & ita arguit Capella, in d. tract. seruit. in c. de solo, & area. nu. 2. sed vbi cessaret consuetudo, & res iuri communi decidenda est, pes sumendus foret à muro, non autem à stillicidio, præcipue quæ vbi area, in qua stillicidium cadit esset illius recipientis, vnde concludendum est, quòd in re sua quislibet est moderator, & arbiter. l. in re madaça. C. mandati. idèd ei licebit intra locum, vbi cadit stillicidium adificare, & aduerte similiter, quòd d. l. si. ff. h. reg. procedit tã in prædijs urbanis, quàm rusticis, vt latè concludit Capella, in d. tract. seruit. in c. de pariete, & muro. nu. 2. vbi dicit ita seruari.

OPINIO XII.

SVMMARIVM.

Adificare in solo suo & opus facere quis potest, etiam quòd vicino noceat, dummodo non nocendi animo faciat, & si ex hoc adificium vicini iurati non tenetur adificans. nu. 2.

ADIFICARE in sua area, ac solo quis potest, & in eo opus facere, etiam quòd vicino noceat, dummodo animo nocendi non faciat. l. §. denique. C. de aqua plu. arden. & si ex hoc adificium vicini iurati, non tenetur adificans, vt probatur in l. fluminum. §. si. ff. de dam. infecto, imò si adificium istud aliquo tractu temporis præbuerit vicino iuuamen, & postmodum vel dominus amouere alicuius suæ Comm. opin. tom. i.

commoditatis, & interesse gratia nihil sibi imputandum est, secun. h. gl. in d. l. fluminum. §. si. & sic adificans in istis casibus non teneretur de damno infecto aliquo modo, & licet in hoc, & circa hoc stipulatio interponi non debeat tamen si interposita fuerit, & adificans se obligasset spontè, ex certa eius scientia, & non per errorem aliquem, & sic sciens non teneri ad damnum reparandum teneri voluit, teneretur & tenaciter obligatur, secundum gloss. Dyn. Iacob. de Aretin. & Barr. in dicta l. fluminum §. si. & Corne. consilio cclxxxij. numero quinto, volumine quarto, vbi recitat illorum opinionem esse communem, & suadet sequendam fore.

OPINIO XIII.

SVMMARIVM.

1. *Alimenta præstare obligatus, tenetur quoque medicinas præstare.*
2. *Alimentorum appellatione veniunt omnia necessaria ad vitam.*
3. *Alimentorum appellatione venit etiam habitatio.*

ALIMENTA præstare obligatus, seu qui alere tenetur, tenetur quoque medicinas præstare, sine quibus corpus languens sanari non potest, secundum Specu. in tit. qui filij sint legi. versic. sed nunquid is, qui præstare, quem sequitur Alex. in l. si cum dotem. §. si. autem. ff. solut. matr. Corne. conf. cxlv. nu. 9. & seq. vol. ij. Papien. in sua pract. in for. ma libelli pro lega. rei singu. num. 100. & ibi Zilettus, in add. in litera. N. & Decj. in l. de alimentis, C. de transact. vbi meminit istam esse communem opinionem, quæ quippè de plano, & absque dubio procederet, quando alimenta ipsa deberentur ratione languitis iuris dispositione secundum Bar. in l. qui filium. in j. l. c. ff. vbi pupi. edu. debeat, & in tract. alimen. q. ij. & l. in l. cum hi. §. qui transigit de transac. & appellatione alimentorum veniunt quoque omnia necessaria ad vitam, & sine quibus corpus ali. ac nutrirri non potest, prout no. Bar. in tract. de alimen. & appellatione alimentorum venit pariter habitatio. l. legatis ff. de ali. leg. venit etiam calciarium l. cum hi. §. de calciario. ff. de transact. quòd voluit expressè Bar. in d. trac. vbi firmat quòd venit etiam lectus, & præmissa similiter veniunt appellatione victus, quoniam vt inquit Barr. vbi supra idem iudicandum est de illo, qui debet victum, quòd iudicatur de eo qui debet alimentum. verbo victus. ff. de verbo. signifi. & cætera ad materiã ipsorũ alimentorũ cõcernentia ponit latissimè Papien. in dicta for. libelli pro lega. rei singu. per co. am.

OPINIO XIIIII.

SVMMARIVM.

Alluio transfert dominium. Limitatur in iurisdictione & subditur vt num. 2. Contrarium tenet Curtius, vt nu. 3.

ALLVIO fluminis hoc est additio, vel detractio, quæ fit à flumine ipso per alluionem suam transfert dominium. Ergo si in insula. §. alluio. ff. de acqui. rerum domi. & §. præterea. in lit. de rerum diui. sed hoc limitatur vt non habeat locum in iurisdictione, & conspibus alicuius territorij, qui nõ mutantur aliquo modo per alluionem, nec in se deminutionem, seu augmentum recipiant, secundum Bar. in tract. de flumi. in j. par. ver. acquiritur nobis, Bald. in rub. ff. de rerum diuisio. Capol. in tract. seruit. rusti. prædio. in titul. de flumine privato. capit. xxij. Corne. conf. cccxxij. lib. primo, & conf. cclxxxvij. lib. ij. l. c. conf. cxlvj. volumi. ij. Riminal. conf. lxxij. & Soc. conf. cccxvij. nu. 5. vol. j. explicat istam esse communem opinionem, & admonet ab ea non fore recedendum in iudicando, & sequuntur quoque & alunt esse commune Riminal. in §. j. institut. quibus alie licet, vel non. num. 51. & Hierony. Brisicianus in tract. de cõsuetibus, c. xiiij. nu. 6. & Egid. Bossi. in pract. crim. in tit. de principe, & priui. nu. 280. Contrariam verò partem tenit Curt. junio. conf. lvj. per plures rationes, argumenta, & auctoritates ponens consilium illud fuisse factum per collegium Papiense, tamè quicquid ipse suadeat sequor opinionem Barr. & sequacium, quam fatetur communem esse ipsemet Curt. ibi, & duas alias limitationes, seu casus, in quibus ius alluionis non vendicat. sibi lo. cum ponit Riminal. in d. §. j. nu. 48. cum alijs seq. & Beronius conf. cccxxx. iij. num. 31. et seq. et Papien. in sua pract. in forma libe. actio. real. nu. 13. seq. Riminal. loco de quo supra nu. 39. cum multis seq. non solum limitat prædictam regulam in principio positam, verum ampliat etiã tribus modis plenè, & doctè more suo.

OPINIO XV.

SVMMARIVM.

Appellatus convictus & confessus neque in criminalibus, neque in civilibus amplius est audiendus.

APPELLANS conuictus, simul & confessus tam in criminalibus, quàm in civilibus non auditur, nec à iudice qui sententiam pronunciat, nec ab eo, ad quem pronunciatum est, l.ij. & ibi glof. Bart. & omnes. C. quorum appella. non recipi. Aretin. in tracta. maleficiorum in ver. praefatorum Caio, glof. Abb. nu. 5. Prapof. num. 7. & ceteri in c. cum speciali. §. porro. de appellat. vbi Dec. asserit istam esse communem opinionem, & eam sequuntur Dyn. Bart. Imol. & idem Aretin. qui pariter fatetur communem fore in l. creditor §. iussus. ff. de appell. Iaffredus decif. cccclj. & latè tradit Carretin. in pract. cri. in prin. & ponit pro reg. cum viij. limitationibus. Petrus Duennas in regula clvj. conuictus legitimis probationibus, & sequitur Aegidius Bosius quoque in sua pract. in tit. de appell. nu. 27.

OPINIO XVI.

SVM MARIVM.

Appellans spontè confessus, etiam si testibus conuictus non sit, non est audiendus, nisi iusta causa in appellatione expressa sit. vt nu. 2.

APPELLANS confessus spontè, etiam si testibus conuictus non sit, nec in civilibus, nec in criminalibus regulariter auditur, & sic ad appellandum non admittitur aliquo modo, text. est in c. cum speciali. §. porro, & in cap. Romana. §. fin autem de appellatio. in vj. vbi Io. And. Domi. Francus, Abb. & ceteri communiter in d. §. porro. Capella Tolosana, & ibi Aufre. num. 176. quorum sententia communis est, de consuetudine quoque obseruatur, teste Carretio in practi. crimin. in prin. num. 17. In contrariam verò partem inclinare glof. in d. §. porro, & plerique alij tenentes admittendam esse appellationem eius, qui ex propria tantum confessione damnatus fuerit, sed opinio hæc procederet, iudicio meo, si causa iusta expressa fuerit in appellatione dicta, tunc enim est admittenda appellatio, gl. est in d. §. fin autem, in ver. mandetur, cum qua transeunt ibi omnes, & Dec. in ca. iij. & in c. consuluit. in §. de appellat. notat. Bar. in l. a sententia ff. de appell. Cuman. conf. lx. & Lanfran. in clem. dispensiosam, de iudic. vbi verò error, seu alia iusta causa in appellatione non allegaretur, tunc quippe procederet prima opinio communis, & iudex non obstante appellatione simpliciter interposita, sententiam exequi posset, vt clarins, & latius prosequitur Folleriùs in practi. crim. in ver. pœnis debitis feriantur, sub nu. 6.

OPINIO XVII.

SVM MARIVM.

Appellare ab interlocutoria non licet, Intellige vt nu. Secus de iure Canonico. vt nu. 2.

APPELLARI nequit à sententia interlocutoria de iure ciuili secundum Bar. Pau. Castren. ceterosque communiter per rex. ibi in l. ff. de appe. recip. gl. Bar. & Angel. in l. fi. C. de sent. & inter. omnium iudi. Bar. & Bal. in l. ij. C. de episcopa. audien. Marant. in tract. iudicio. in vj. p. r. tertie par. act. ij. nu. 292. & Io. de Amicis conf. cxviiij. nu. 2. vbi meminit istam esse communem opinionem legistarum, & hoc ponit pro regula cum iij. limitationibus Lanfran. in c. quoniam contra de probatio. in c. x. de interlocutoris, & appellatio. nume. 68. et Petr. Duennas cum xiiij. fallentis, in regu. l. ij. appellari à sententia interlocutoria, de iure verò canonico contrarium sancitum reperitur, appellaturque ab interlocutoria, vt voluit Bart. in l. §. fin. ff. à qui. appell. non licet, Berous in quaestionibus familiaribus, quæst. liij. num. 9. Maranta, vbi supra, et omnes Canonista communiter, in c. sicut Romana, de referi. vbi Ripa, nu. 22. cum aliis seq. recitat istam esse Canonistarum opinionem, sed retenta prima opinione aduerte quòd appellari minime debet, ac permittitur ab interlocutoria quocumque grauata illatum per appellationem à diffinitiuam reparari posset, vt firmauerunt Cyn. Paul. Castren. et ceteri, in l. post sententiam. C. de senten. et interlo. om. iud. Bal. Ang. Saly. Paul. Castren. Fulgo. Taf. et omnes in l. arbitrio. ff. qui satisda. cogan. Barto. Imol. Paul. Castren. alique in d. l. ij. de appe. recipien. et Io. de Amicis, in d. conf. cxviiij. nu. 3. et seq. vbi ita consuluit, et attestatus fuit istorum opinionem esse communem ac nullum habere contradictorem. Tamen reperio Petrum de Benintendis decif. xl. simul cum Bal. aliisque signatis per eum concludere expressè contrarium.

OPINIO XVIII.

SVM MARIVM.

Appellari non potest à sententia arbitri. Limita, à nu. 2. & 3.

APPELLARI non potest à sententia arbitri, nec reclamari, nec reduci ad boni viri arbitrium de iure ciuili, etiam in casibus, in quibus oritur actio ex compromisso. l. ij. C. de arbit. vbi Bald. & Imol. Aret. Alex. nu. 19. las. nu. 56. in j. lectu. ceterisque in l. nemo potest. ff. de leg. j. qui fatentur istam esse communem opin. contra Bar. ibi contrarium asseuerantem, & Maranta, in tract. iudiciorum, in vj. par. in c. de app. nu. 259. Sed limitatur primò hæc communis sententia non procedere de iure canonico, nam eo iure à sententia arbitri licet appellare, secundum gl. in c. iudicibus. ij. q. vj. Hostiæ. & Ant. in c. quinquauallis de iureiu. Ancha. in cle. sape, de ver. fig. Glof. Hostien. Io. And. & Abb. in c. ij. de arbit. Bal. & Saly. in d. l. ij. & Alexand. cum multis aliis signatis per eum, in d. l. nemo potest, nu. 21. vbi inquit istam esse communem opinionem, atque in practica obseruari. Limitatur secundo non habere locum sententia arbitratorum iuris, electorumque ex forma, ac necessitate legis, præcepto iudicis, vel statuti, à qua potest appellari, secundum Bartolum in l. prima. C. de nouo. C. compo. Antonius in d. c. quinquauallis, Oldr. conf. xvj. Dom. de S. Gemi. in c. ab arbitrio. q. vj. de offi. deleg. Marantam in d. c. de appellatione, nu. 261. & seq. vbi docet practicam in hoc regni Neapo. & Iaffredum in decif. cccclxvij. vbi meminit ita per Doct. communiter teneri.

OPINIO XIX.

SVM MARIVM.

Appellari ab exequutore non potest, à pronuntiatione tamen sententiæ iudicis de exequendo licet appellare, vt nu. 2. licet contrarium alij teneant, vt nu. 3.

APPELLARI ab exequutore non potest aliquo modo, vt lab exequutione. C. quorum appella. non recipi. & in l. ab exequutore, & ibi Bart. ff. de appella. & hoc pro regula ponit Soci. in tracta. fallen. in reg. xxvj. cum v. limitationibus, & Petr. Duennas in reg. xlj. appellare ab exequutore permissum non est, cum viij. fallentis, & limitat etiam Bertachi. in suo reperto. in ver. appellatio ab exequutione, versic. j. & Maran. in tractatu iudiciorum in vj. par. iij. partis in ij. act. num. 248. fol. paruo. clxxxij. & licet appellari nequeat ab exequutione, nihilominus à pronuntiatione, sententiæ iudicis de exequendo appellatio permittitur, secundum Glo. Bar. Iaco. But. & Ang. in d. l. ab exequutione, vbi attestatur ita in practica seruari, & sequitur ibidem Salice. exprimens istam esse communem opinionem, & Lanfran. in c. quoniam contra de probatio. in c. x. de interlocutoris, & appellatio. sub nu. 60. & sententiæ huic inhaeret quoque Glof. & Ray. in d. l. ab exequutore, & Specul. in tit. de appellatio. §. quibus, ver. v. Bart. in l. si cum exceptione. §. hic autem, in fin. ff. quod met. caus. Abb. in c. quò ad consultationem de re iudi. Ioannes de Anania consilio xxxvj. in princip. & Augustinus Berous. q. cxxxj. latis pluribus sententiis conformibus num. 3. & Iaffredus decif. cccclj. exequutor reculari. In contrariam verò partem, videlicet quòd à sententia de exequendo appellari non possit inclinare Odofred. Cyn. Bart. contra morem suum sibi contrarius. Bal. & Imol. in d. l. ab exequutore, Gui. de Zuz. & Fulgo. in d. l. ab exequutione, Alexand. conf. xev. col. ij. vol. ij. & Deci. in c. nouit, nu. 6. de appel. & Corn. conf. lxxj. nume. 20. vol. ij. in quibus locis fatentur istam esse magis communem sententiam, ceterum explosa istorum opinione resideo cum prima Glof. aliorumque opinione, quæ realiter communis est, seruaturque in praxi teste Lanfran. loco de quo supra, & Alex. conf. cxij. col. fi. vol. v. & ita consuluit, obtinuitque Florentie Sylueter. Aldobrandi. prout ipse testatur in addit. Deci. in d. c. nouit, in litera a.

OPINIO XX.

SVM MARIVM.

Appellatio in criminalibus admittitur, Amplia vt nu. 3.

APPELLATIO admittitur semper, nisi specialiter sit iure prohibita secundum Glof. in l. qui restituere, ff. de rei vendicatio. quæ singularis est, teste Franco in rubric. de appellatio. & eam commendat Bald. in l. unica, si de momen. poss. & in ca. pastoralis de appellatio. & Deci. in c. Romana, de appellationibus, ideo in criminalibus appellatio admittenda est secundum Bart. in l. qui vltimo supplicio, ff. de pœnis, & istam opinionem præsupponunt esse communem Bosius in sua practica in titulo de appellatio. numero 4. Felin. in c. quarenti de offic. de leg. Abb. & ceteri in cap. ij. de iudi. quòdque admittunt inibi procedere etiam in crimine læsæ maiestatis humanae, cum & in eo admittenda sit appellatio, vt voluit Glof. & ibi Aret. in l. Pantoniùs. §. rei perduellionis, ff. de acquirenda hereditate. Dec. in d. c. cum sit Romana, §. fi. Carretius in practica criminali in princ. num. 87. cum duobus sequentibus, & Aegidius Bosius in practica criminali in titulo de appella-

appellationibus sub nume. 1. & seq. vbi perhibet opinem istam veriorē fore.

OPINIO XXI.

SVMMARIVM.

*Quæstionibus subici non debet Reus legitime conuictus, licet alij contra teneant vt nu. 2.
Tormentis locus est, vbi delictum ex alijs probationibus apparet.*

APPELLATIO Iudici subiicienti quæstionibus & tormentis Reum legitime conuictum, ad effectum, vt Reus confiteatur ore proprio delictum, ac appareat verè conuictum, & confessum, & tandē appellare nequeat. sibi licitum non est aliquo modo, secundum Angelum, & Ioannem Igneum in l. & si certus. ff. ad Syllaniam, August. Ariminen. in additionibus ad Angelum in tractatu de maleficijs in versicu. fama publica, Andreas de Iserniā in constitutionibus Neapolit. in titulo de homicid. & damnis clandestinis, numero trigesimo-tertio, quorum quidem opinio communis est, vt fatentur eem amplectendo Marfil. in l. prima, numero secundo, ff. de quæstio. in consilio l. j. nu. 41. & in practica crimina. §. nunc videndum, nu. 2. §. & Carrerius in practica crimini in princip. numero 188. & eidem sententiæ videtur inherere Bald. in l. qui sententiam C. de pœnis, vt recensuit Curtius in tracta. de iudicijs, & tortura quæstione v. nu. 16. In contrariam verò partem, videlicet quòd iudex conuictum plenis probationibus torquere possit, vt habira confessione oris sui appellatio admittenda nō sit, facere valeat, & sibi licitum permillumque sit inclinavit Bald. titubanter in Lobseruare, nu. 9. C. de iuramen. calum. & Grammati. in voto primo. Sed opinio istorum falsa est, imò manifestè iniqua censetur, nam tormentis locus non est, vbi delictū alijs probationibus apparet, ceterum tunc demum iudices iis vti debent, cum alijs probationibus crimen non probatur. tex. est in l. Diuus Pius, & l. edictum ff. de quæstio. & c. illi qui. v. quæst. v. Glo. in summa. xv. quæst. vj. & hoc voluerunt Doct. omnes communiter vtriusque censuræ, præsertimque Gandinus in tractatu maleficiorum in ver. fama publica quæst. secunda. Paul. in l. si quis in hoc, C. de episcopis & clericis. Alber. in l. ij. C. quorū appellatio, non recip. Franc. Brunus in tract. de iudicijs, & tortura, quæst. quinta, vers. sexto. & Carrerius in præsta crimina. in principio, nu. 188. Sed bene verum est posse per iudicem torqueri conuictum testibus, ad detegendos socios, & participes criminis in casibus in quibus potest interrogari de Socijs criminis secundū omnes Doct. præcitatōs, & ita quotidie obseruatur in practica.

OPINIO XXII.

SVMMARIVM.

Appellatio à sententia super possessorio adipiscenda vel recuperanda, quò ad effectum suspensioni non admittitur, Limita vt numero item numero tertio.

APPELLATIO admittenda non est à sententia lata super iudicio possessorio adipiscenda, vel recuperanda quò ad effectum suspensionis. vnica. C. si de momen. possel. Sed admitti debet quò ad causam deuolutionem, secundum Bar. in l. ij. ff. de appellatio. recipien. nu. 6. Ang. conf. c. vij. Pan. in c. cum ad sedem de restituro. spoliato. nu. 30. Specu. in tit. de app. §. in quibus, vers. vj. non appellatur, Aufseri. in capella Tolosana dec. vlt. Bal. in l. ij. nu. 22. C. de episc. audien. Arch. in §. de possessione. ij. q. vj. Cy. Bar. Bal. Ang. Alberi. & alios in d. l. vnica. Corne. conf. cxc. vol. j. Dec. conf. xxvij. Ripam in c. sepè nu. 3. de resti. spolia. & Parisi. conf. c. vij. nu. 20. vol. j. & opinionem istam in practica receptam esse meminit Assiēt. decisio. cclxix. & in lib. constitutio. regni in titu. de probatio. in appellationibus in rub. iurisperitorum, & communem ait Maranta in tract. iudiciorum in vj. par. c. de appellatione. numer. 294. & Parisi. in d. consilio. cvij. numero. 20. & procedit de iure ciuili secundum omnes præcitatōs Doct. & ponit præ regula cum. xx. limitationibus Ioan. Antonius de Nigris super capitulis regni in capitulo vj. incipit. subditorum, à numero 106. vsque ad nu. 127. atque dicit communem post alios signatos per eū, & ponit præ regula cum quinque limitationibus Petrus Duennas in regula xliij. appellare à sententia super possessorio.

De iure verò canonico à sententia lata in possessorio potest appellari, & admittitur appellatio quò ad vtrunque effectum suspensionis, & deuolutionis, clem. prima, & ibi Glo. Card. & omnes de sequetr. poss. & fruct. Glo. in d. c. cum ad sedem. Bal. conf. cxxvj. vol. iij. Spec. & Ioan. And. in add. in titu. de appella. §. secundo, versicu. sexto. Federi. de Senis conf. 77. & ista est communis sententia teste Abb. in dicto capitulo ad sedem, Dec. in dicto consilio xxvij. & Ripa in di-

cto capitulo, sepè. numero 3. de Ioan. Ant. & Nigris cum alijs copiose congeffis per eum in dicto capitulo subditorum. sub nu. 106. Sed prima opinio negatiua de iure ciuili videtur magis cōmunis, & magis tuta, vt attestatur Petrus de Benintendis decisio. xvij. vbi post longam disputationem fatetur ita decisum extitisse in rota Bononiensi. & ex hoc patet falsum fore, quòd asseruerè Gozadi. consilio 50. num. 4. & Aufseri. in dicta cappella Tolosa. dec. vlt. & Petrus de Benintendis decisio. lxxix. nu. 1. 6. & sequen. tenentes iure canonico appellatio nem à sententia lata in iudicio possessorio non habere effectum suspensionis, sed tantum deuolutiuum, quia contrarium probatur in d. clem. vnica, seu prima, vbi Ita. post Lapū hoc ipsum tenet, nec doc. ab eis citati hoc voluerunt, nec probauerunt, quòd ipsis adscribitur, alioquin nulla foret differentia inter ius canonicum, & ciuile, quam tamen omnes constituerunt, & præsertim Ioan. Cora. in l. naturaliter. §. nihil commune. nu. 8. ff. de acqui. poss.

OPINIO. XXIII.

APPELLATIONIS prosequenda tempus à iure statutum non potest de consensu partium, etiam expresso prorogari, maxime secundum Bar. in auth. si tamen. C. de temp. appcl. Abb. in capitulo ex ratione, de appellatio. vbi Deci. numero 33. & sequen. asseruerat istam esse communem opinionem idemque voluit, firmarique gl. Bart. & ceteri in l. propterandum. C. de iudici. Ioan. And. in add. Specula in titu. de appellatio. §. nunc breuiter. ver. licet autem, Roman. consilio cxxiij. in final. Alexand. consil. vigesimo quarto circa fin. volu. quarto, & sententiam istorum pariter scribit cōmunè esse Maranta in tract. de iudi in sexta part. part. 3. in secundo actus. nu. 225. cum alijs sequen. vbi, malè disputando post alios multos signatos per eum sustinet contrariam partem. & Lanfran. in capitulo quoniam contra, de probatio in c. x. de interlocutorijs, et appellatio. nu. 52.

OPINIO XXIII.

AQVA de flumine publico non nauigabili, vt est Rhenus Bono- nie, ingrediens flumen nauigabile secundum Padum licitè ducitur, et diuertit potest dummodò postea restituatur, et remittatur in flumen nauigabile, et sic ex quo cessat interesse nauigantium, et vsus eiusdè fluminis nauigabilis non læditur, quia aqua ipsa ducta ex flumine publico restituitur in flumen nauigabile, hoc prohibitum non est, se cundū Bar. in l. quominus. nu. 1. ff. de flumin. Alex. conf. cxcij. vol. ij. Corne. conf. cclxvij. vol. iij. Curt. Sen. conf. xxxij. nu. 2. vbi meminit istam opinionem esse communem, et idem fatetur Ripa, in d. l. quominus. nu. 17. et eam sequitur ibi Ial. numero 15. Cæpol. in tract. seruit. rursi. prædio. in titu. de seruit. aqua ductus. cap. iij. numero 39. et seq. et Spec. in titu. de causa pos. et propriet. §. quia vero, vers. vj. autè. et Egidius Bosius in pract. crimin. in tit. de aquis, et fluminibus, num. 35. imò Corne. in d. conf. cclxvij. circa fin. istam communè ampliat, vt etiam ex flumine nauigabili licitum sit aquam ducere dummodò reuertatur postea in alueum suum, et sequitur, ac approbat Ripa, in d. l. quominus nu. 17.

OPINIO XXV.

ARBITER testis esse potest vbiq; ei data esset potestas per partes litigantes procedendi cum scriptis, et sine scriptis, quia partes ipsæ cōsentur velle quòd simplici relationi, et dicto ipsius arbitri cre datur ac stetur, de dictis testium et actis, secundum Bart. in authen. nisi breuiore in fin. C. de sentent. ex breui. et c. Ang. in repet. l. sciendū. ff. de verb. oblig. Abb. in capit. quoniam contra, in cap. post celsionem et in c. ex literis de probatio. Paul. Castr. in l. ne in arbitris. C. de arbitris C. de arbit. ant. in cap. cum ad sedem. de restituro. spo. et in dict. capitulo quoniam contra, Roman. singula. l. ij. et Ioan. de amicis consilio xxxj. numero 18. et seq. vbi exprimit istam communioem et veriorē opinionem.

In cōtrariā verò partē inclinavit Rom. titubanter in d. l. sciendū. circa fin. August. sibi contrarius in d. authent. nisi breuiore. et Ant. parum sibi constans in c. quinta uallis, de iure iur. et ibi Io. de Imo. quoniam secundum eos ob hoc daretur modus, quòd quis nunquam in causa reductionis obtineret, et exprimit dictum Bart. esse periculosum, illaqueareque animam ad peccandum, ac præbere materiam fabricandi falsum; et istam vltimam sententiam sequitur, et latissime tuetur Barbat. in d. cap. ex literis. numero 22. et seq. vbi meminit aliās in facti contingentiæ perperam, et pueriliter consuluisse pro opinio- ne Bar. tamen circumducta alteratione, cum temporis angustia præ mar sequor ipsam Bart. et sequacium opinionem, tanquam magis cō- munem, cui inheret pariter Augustin. berous. in d. c. quoniam cōtra. nu. 29. cū 7. alijs seq. vbi dicit communem, et limitat in duobus, et in- randam ait Alex. in d. l. sciendum. nu. 25.

OPINIO

Arbitrio Iudicis locus est in casibus duodecim.

ARBITRIO iudicis relinquuntur, quæ personæ dicantur digniores, secundum glossam. Imo. Abb. Dec. numero .2. in c. sedes apostolica de rescript. ubi asserunt, recitantque simul cum Modernis omnibus istam esse communem opinionem, & eam sequitur Spe. in tit. de rescript. present. s. si. vers. sed quæ sunt personæ digniores. Item committitur iudicis arbitrio, quæ dicatur casus gravis, ardua, vel parva secundum gl. Bar. & Bal. in auth. nisi breuior. C. de sentent. ex breui. recit. Alex. consil. xxxij. vol. j. Ant. Corse. in tract. de minimis. vers. decimo sexto. Ias. in d. Ladmonendi. nu. 231. ff. de iureiur. Tyraq. in repet. l. si vnquam. in ver. omnia. vel partem aliquam. sub nu. 31. C. de reuoc. dona. Dec. in c. si pro debilitate. nu. 38. & seq. de offic. delega. & Marf. in l. quæstionis modum. nu. 4. ff. de quæstio. & tetigimus hoc pariter licet in alio proposito in j. par. in opinio. causa dicitur magna. similiterque in iudicis arbitrio residet, quis dicatur pauper, vel diues in illis casibus, in quibus hoc non reperitur determinatum, vt voluerunt gl. Bal. Alberic. Faber. Saly. Alex. Corn. & Deci. nu. 10. in authen. præterea. C. vnde vir. & vxor. ubi refert istam communem, & in d. c. sedes apostolica. nu. 25. & consil. cxx. & sequitur Ange. in l. si verò. §. qui pro rei qualitate. ff. qui satisd. cog. Cuma. consil. cxxxij. in princ. Anch. in capitulo. per vestras. de donatio. inter vir. & vxor. Abb. & Fely. in cap. de accus. & in c. qui testium. de testib. Rui. consil. lv. nu. 4. volum. j. & Tyraq. ubi supra, cum alijs signatis per eum, & istam fore Communem, etiam docuimus in j. par. in opinio. testis propter solam paupertatem. Nec nõ arbitrio iudicis declaratur, quæ dicantur personæ miserabiles, secundum Ioan. Andr. in cap. significantibus. de offic. deleg. Alex. consil. xvij. vol. iij. Barb. consil. iij. vol. j. Dec. in d. cap. sedes apostolica. nu. 28. & Marf. in d. l. quæstionis modum. nu. 11. Item terminatur iudicis arbitrio, quando aliquid non est à iure decusum. l. vbi Bald. ff. de iure delib. Marf. in d. l. quæstionis modum nu. 41. & istam inquit communem regulam. Dad. d. cap. sedes. nu. 24. Similiter relinquuntur arbitrio iudicis infra quantum tempus pignora pro executione sententiæ vendi debeant, secundum glossam. Bar. & cæteros in l. cum proponas. C. de bonis aucto. iudic. poss. Bart. aliosque. in l. si finita. §. Iulianus. ff. de dam. infecto. Marf. in d. l. quæstionis. nu. 11. & ista est communis opinio, vt latius deduximus infra in opinio. pignus prætorium, & communem esse scribit Maranta in tract. iudiciorum. in vj. part. in vers. contumacia nu. 12. Ex æquitate verò ad secundum decretum iudex potest concedere nequit. nisi tractato integro anno à die primi decreti, secundum Fel. in c. cõsultationibus. de off. del. vbi exprimit hæc communem sententiã fore, in re nõ Neapol. est statutum tempus trium mensium, per pragmaticam in relationem, & seq. infra quod iudex possit peruenire ad secundum decretum, vt latè deducit Maranta in loco præcitato. Item mora femel contracta infra quod tempus purgari possit residet in arbitrio secundum gl. in ver. Celeri. Card. Flo. Imol. Ab. & cæteros in c. potuit de loca. Bart. in l. si in sum. in ij. oppos. ff. de verb. oblig. Bald. in l. sancimus. C. de fideiuss. Ang. consil. cccxij. gl. & omnes in l. si post tres. in prin. ff. si quis cau. Anch. consil. xlii. Alex. consil. xliij. vol. ij. & Tyraq. vbi supra cum alijs relatis per eum, vbi scribit istam opinionem fore, & docuimus etiam in j. part. in opinio. mora purgatio. Similiter relinquuntur arbitrio iudicis, quando indicium ad torturam oritur, vel quæ indicia sufficiant ad torturam ipsam, secundum Bart. in l. si. ff. de q. Dec. in ca. at si clerici. nu. 110. de iudic. & Bal. consil. xc. vol. j. & consil. cjeo. volum. Item vtrum indicia sint purgata sufficienter per torturam debet pariter iudicis arbitrio declarari secundum Ioan. Andr. in c. contemplatione de regulis iuris, quem sequitur Augu. in Add. Ang. in tract. maleficiorum super vers. comparent dicti inquisiti, in l. Add. Item an inquisitus foret repetendus in tormentis in arbitrio iudicis residet, secundum Bald. in l. ij. C. quod met. causa, quem sequitur Patris de Puteo in tract. syndicatus in c. post medium, & alios casus, in quibus stator iudicis arbitrio Marf. in d. l. quæstionis modum, nu. 1. cum alijs l. q. refert. l. xij. & plures alios congerit Tyraq. in d. l. si vnquam in loco memorato. Et alium casum satis vilem posuimus infra in opinio. impedimentum.

OPINIO XXVII.

Arbitri statuarij habent iurisdictionem delegatam, & sic isti arbitri sunt iudices delegati, vt voluerunt Bart. Bald. in vij. nota. & Saly. in l. ij. nota. in l. fin. C. de iudic. per tex. ibi. Aretin. in l. nemo potest. ff. de leg. j. & Ias. in l. duo iudices. ff. de re iudic. vbi attestatur istam esse communem opinionem, & indubitam ait Aretin. vbi supra, & eam sequuntur complures alij Doct. signati per Marcum Ant. Blancum in tract. de compromissis. q. vnu. 4. vbi pariter præsupponit communem fore, quamuis ipse male, atque præcipitanter plura glomerando longa disputatione concludat contrarium, videlicet memoratos arbitros statuarios ordinarios esse.

ARE titij ad triturandum messes non habens ventum, nisi ab vna parte si in illa parte suus vicinus velit edificare, posset illum prohibere text. est singularis, secundum glossam. Cyn. Bart. Bald. & Alber. in l. fin. C. de feruit. & aqua. Cæpol. in tract. de feru. vrbana. prædio. c. xxxix. nu. 3. & Angel. in Imperatores de feruit. vrbana. prædio. l. si. in l. ex hoc iure. nu. 14. ff. de iustit. & iur. & Io. de Imol. in l. si prius in. ff. de noui oper. nunciat. Imo. plus, quando area non posset habere ventum ad triturandum, nisi ab vno latere, seu parte, tunc quippe vicinus minimè posset in illa parte licet sua interesset edificando tollere, impediri que ventum, quamuis nulla debita reperitur feruitus, vt per Vergo nem, Alberic. & Saly. in d. l. si. & Boer. decisio. cccxxij. nu. 12. vbi istorum opinionem approbat, & recitat esse communem, & approbat pariter Cæpol. in loco, de quo supra.

OPINIO XXIX.

ARGUMENTVM de emphyteusi ad feudum valet, & eodem modo secundum Bal. & Sa. in l. generaliter. §. cũ autè. C. de insit. & subdit. Alber. Brn. consil. lxxxij. nu. 5. Alex. consil. xxx. & consil. xl. vol. j. & ij. & cõf. y. vo. v. Calc. consil. xl. Corn. con. xcviij. vol. j. Paris. consil. xij. nu. 42. vol. j. & consil. nu. 147. vol. ij. Soc. Iun. consil. lxxx. nu. 7. & 27. vol. j. & consil. cix. nu. 4. vol. ij. Mantua. consil. xxj. nu. 5. vol. ij. Ruin. consil. cix. nu. 14. vol. ij. & Ioan. Cephalum consil. xxx. nu. 3. & sic, vbi non reperitur contrarium à iure communi decusum argui posset de feudo ad Emphyteusum secundum Spec. in tit. de feud. §. quoniam vers. xl. & ita esse communem opinionem docet Socin. consil. clxvij. nu. 24. vol. ij. & quòd in dubio valeat argumentum de feudo ad Emphyteusum ait communiter teneri Soc. Iun. in d. consil. lxxx. nu. 7. sed argumentum hoc de feudo ad Emphyteusum tum demum procedit, si vtrouique appareat eadè ratio secundum Zas. consil. xj. nu. 9. vol. iij. similiter in exorbitantibus à iure minimè valet argumentum ipsum de Emphyteusi ad feudum secundum Laur. Syluanum consil. xlij. nu. 8.

OPINIO XXX.

SVMMARIVM.

1. *Attentata pendente appellatione ante omnia reuocanda sunt, ampliat vt nu. 2. 3. 6. & 7. Limita vt nu. 8.*
4. *Sententia capitalis potest infra decem dies concessos ad appellandum exequi per Iudicem contra R. eum, quando per ipsam appellatum non est.*
5. *Bannitus impune potest interficere infra tempus datum ad appellandum.*

ATTENTATA, & innouata pendente appellatione ante omnia reuocanda sunt, lex illo. & l. minimè. C. de appell. & l. ij. ff. nil nouari appell. pedè, & c. bonæ memoriæ. & can. sit. de appella. & hæc Communis regula tãdè cõfetur iuris vtriusque regula communi. Itè attentata pendente appellatione sunt omnino reuocanda per iudicem ad quæ, secundum Ioannem Andr. & alios communiter in cap. non solum per text. ibi de appell. lib. vj. in d. iudex à quo posset reuocare etiam, quæ ab eodem vel à partibus nouata fuerint appellatione pendente text. est in cap. cum teneamur de app. vbi Præpos. & Dec. in cap. sollicitudinem eod. tit. Ampliatur item etiam secundò præmissa regula, vt non modo reuocanda veniant ante omnia attentata post appellationem interpositam, sed etiam, innouata ante appellationem & post sententiam intra tamen tempus datum ad appellandum textus est in d. cap. nõ solum, quæ celebrat Frã. & cæteri omnes ibi. et ait esse cognitum legis Corser. in sing. in ver. appellatio, in prin. idemque probat text. in l. et post. ff. de transact. gl. in l. ex iudiciorum. ff. de accusatio. in verb. secuta, quam dixerunt singularem, Bald. in c. querenti de offic. deleg. Paul. Castren. in l. eius qui. §. si cui, & l. seq. ff. de testam. & Alexand. in l. ij. §. si seruus. ff. de acquirend. poss. vbi eam attestatur esse cunctis Doctorum suffragiis receptam, verum hoc habet locum in casibus ciuilibus, secus verò in criminalibus, nam infra decem dies concessos ad appellandum exequi sententia capitalis per iudicem contra Reum condemnatum potest, quando appellatum non est per ipsum Reum, secundum Bart. in l. non tantum. ff. de appell. & Guliel. de Cun. Pet. & Bal. in l. additos. C. de episc. audien. vbi Paul. Castren. ait ita feruari de consuetudin. & apertius post alios signatos per eum Follietius in pract. cum. in ver. pœnis debitis feruatur nu. 5. et idè videtur sentire in Bannit. videlicet quòd infra tempus datum ad appellandum interficere impune possit. Spe. in tit. de execut. sentent. Bal. in d. l. additos. Rom. Soc. & Ias. in l. ij. §. si seruus. ff. de acqui. poss. Bart. in l. additos. C. de appell. et Marcus Ant. Bla. in pract. crim. in r. incian. in ignorantia excuset à delicto. nu. 108. r. i. cũ alijs sequit. post alio cogentes per eum vbi recitat ista opinionem esse magis communem a ceteriorè tertio ampliatur, quæ attentata reuocanda sunt etiã deserta causa appellationis, ordinariè tamen, et dato

dato libello, secū lū Doct. in e. cū venisset. Frac. in d. c. nō solū & in c. s. p. de appell. in v. l. ap. in alleg. j. & Rota dec. cxxv. in nouis. & Petrus de Benintendis decis. o. xl. nu. 3. vbi recitat istam esse Communem opinionem, atque refert alios contrarie opinionis auctores. Quarto ampliatur, quod attentatorum reuocatio fieri debeat, etiam si obiciatur appellanti notorius defectus iuris in negotio principali, etiam in causa quæ super beneficio tractatur, secundum Ant. & Francium in vij. differentia, in dicto cap. bonæ memoriæ. & Deci. in cap. ex parte. ilij. de rescript. per tex. in cap. si confiterit. de accus. vnde eadem ratione, imò fortiori idem concludunt, atque firmiter scribent, omnes in rebus profanis, & temporalibus, vt scribit Alexand. consil. cxix. vol. v. numero 9. vbi Carolus Molin. meminit istum fore Communem opinionem: in contrariam verò partem inclinauit Assl. post alios signatos per eum deci. cxviiij. sub. nume. 6. pulchram est dubium, & decis. cccclij. quidam Curbiceruix, sub nu. 5. quam quippe tanquam tutiorem in iudicando, consulendoque amplecti semper non erubescere. Sed vbi hic tractaretur super ecclesiastico beneficio contrarium similiter tenuere Rota decis. lvi. in nouis, & decisio. xiiij. & decis. cccxlvij. in antiquis. Oldrad. cō. j. Imo. in d. c. bonæ. & videtur verior opinio cōtra primā sententiā Ant. & sequaciū superius relata: cū beneficiū sic ecclesiasticū nequeat sine canonica collatione, & necessariū sit aliquo colore salte canonici tituli possessionē iustificare, iuxta glillā celebratissimam in clem. vnica, de causa posses. & propriet. ceterū limitatur regula prædicta ita ampliata primò nō procedere, vt attentata, & in noua reuocata nō sint ante omnia, in casibus illis in quibus appellatio iure nō est admittenda, vt voluit gl. cōmuniter approbata in dict. ca. non solū in ver. casibus. Inno. in cap. pastoralis. nu. 3. de offi. deleg. Bal. in cap. sancimus. quo temp. miles. in vrb. feudorum. & Petri Duennas in regulā xlij. appellatione pendente. nu. 10. vbi ipsam Communem limitat atque declarat, & in memoratam regulam limitat quoque Corsetus in singul. incip. appellatio. il. j. in septem casibus, & Soci. in reg. xxj. & in xxij. aliis casibus limitat Petrus Duennas. in dicta regu. xlij. per totam.

B

OPINIO XXXI.

BANNITVS potest iterum banniti, secundum Dy. in l. ij. C. vt intra cert. temp. cri. Bar. in l. aut dā nū. §. seruus. ff. de pœn. Bonifacium in tract. malefic. in rub. de compa. accus. cum forma concessionis, promissionis satisfacti, & termini, sub nu. 78. Follerium in pract. crim. in verbo bannitur, nu. 3. & Nellum in tract. de bannitis, in prima par. primi temp. questio. iij. vbi late approbat opinionem istam, & meminit communem esse, sed ab ea discedit cum aliis signatis per eum. Egid. Bofius in pract. crimina. in titul. de banni nullitate. numero 9. in practica verò obseruatur quotidie prima opinio Dyn. & sequaciū communis suprā.

OPINIO XXXII.

BAPTIZARI non possunt paruuli in matris utero, cap. si ad matris corpus, & cap. seq. de consecr. dist. iij. vbi tex. ostendit rationem, quia cū natus non sit, regenerari nequit, vt hoc aliis quamplurimis rationibus approbat Franciscus Marc. decis. dcccclij. sed vbiunque puer haberet caput extra matris ventrem, quamuis omnia alia membra inclusa in eo forent, si tunc subesset periculi aliquod, posset omni dubio remoto baptizari, secundum Guliel. Lau. & Cardin. in clem. j. de summa trinit. Angel. Claua. in summa, in ver. bapt. Henr. in cap. maiores. de bapt. Pet. Aur. Laur. Thom. & Ric. in iij. sententiarum. distinct. iij. q. j. & istam opinionem sequitur quoque, & commendat, ac profitetur esse communem, tam Canonistarū, quā Theologorum, Boerius in tract. de autoritate magni consilij nu. 21. qui tractatus positus reperitur in fine suarum decisionum, quia baptizato capite totum corpus censetur baptizatum, secundum gloss. Alexan. nu. 20. & ceteros, in l. ij. ff. de acquir. possessio. item baptisimus necessitatis tempore, & per consequens in articulo in ortis licite ab hæretico, & excommunicato quoque suscipi posset secundum communem opinionem omnium Theologorum, quam sequitur, & declarat, & citat Couarruuias in constitut. alma mater, de sentent. excommunic. §. vij. sub nu. g. & Franc. Marci. dec. dccccl.

OPINIO XXXIII.

BENEFICIA patrimonialia, quæ hodie dantur in titulū perpetui beneficij sunt verè, & realiter perpetua beneficia ecclesiastica, & hinc est quod quando quis esset ordinatus ad titulū patrimonij, teneatur necessario facere mentionem de illo titulū patrimonij,

quia vt suprā ostendimus, verè est beneficium, & de eo fieri debet mentio, vt concludit Ioannes Andreas, Abb. & Felyn. numero quinto, in capitulo postulasti, de rescript. & idem Ioannes Andreas in capitulo si pauper. numero secundo, de præbend. lib. vj. & hoc dictum Ioan. And. & sequacium communiter tenetur, teste Syl. de beneficio, par. iij. q. x. nu. 27.

OPINIO XXXIII.

BONA fides quæ ad præscriptionem iure requiritur, præsumitur in dubio in possidente, nisi contrarium probetur, secundum Bart. & alios in l. Cellus. ff. de v. l. cap. præsertimque Ioan. Francisc. Balbum ibi cum aliis signatis per eum, in tertia part. sub numero secundo. & ix. gloss. Anton. Panormit. Felin. & reliquos omnes, in capitulo, si diligenti de præscriptio. Bald. & Angel. in l. super long. C. de præscriptio. long. tempor. Alexandr. consilio cc. volumine secundo, & consil. lxxv. volu. quarto, lal. in §. sed ista, numero 99. institut. de actionibus Curtius Senior, consilio lxxj. Curt. Iunio, consil. xxvij. Alciat. in tracta. de præf. reg. iij. præf. v. num. primo, & Couarruuias in relectione, capit. possess. in secunda part. §. octauo, numero secundo, de regulis iuris, in vj. vbi fateatur istorum opinionem esse, & sequitur etiam, & communem fore meminit Menochius de recuperanda possess. remedio. xij. numero 64. sed hoc absque dubio, ac difficultate procederet vbiunque possessor ipse haberet titulum verum, vel putatiuū, etiam errore iniusto, & sic iniustus error hoc casu clauderet bonam fidem, secundum Bartolum, in dicta l. Cellus, numero 17. & in ligitur. §. potest. ff. de libera. caus. per textum, ibi, Alcia. in dict. præsumpt. v. sub numero primo, Couarruuias, vbi suprā, & Iacobum Menochium, in tracta. recuper. possess. remedio. xij. numero 34. & seq. in quibus quidem locis memorati recentiores ostendunt hanc sententiam communem esse.

C

OPINIO XXXV.

S V M M A R I V M.

- 1 Captus pro repræfaliis concessis ob sua communitatis factū, vel alicuius particularis persona potest omne quod ea causa expenderit, à communitate vel particulari persona repetere, etiam vsuras, vt nu. 4.
- 2 Fideiussor coactus soluere ob iniuriam debitoris per violentiam superiorū habet regressum contra principalem.
- 3 Debitor coactus soluere ob creditoris sui iniuriam, consequitur liberationem debiti ope exceptionis.

CAPTVS pro repræfaliis concessis ob sua communitatis factum, vel alicuius particularis persone, habet ius repetendi totum, & quicquid erogat, seu expedit ea causa, et occasione, ab ipsa communitate, vel speciali persona, secundum Bartol. in l. nam et Seruius, nume. 2. et Angel. in princip. ff. de neg. gest. Bar. in l. ij. §. fin. ff. de verbo. oblig. Bald. in auth. omnimodo, in fi. C. ne vxor pro mari. Ab. consil. xxj. in questione, vol. ij. Alex. in l. ij. §. fin. nu. ff. de cond. ob causam, et in d. l. ij. §. fin. ff. de verb. oblig. numer. 2. vbi istorum opinionem limitat in duobus casibus et communem dicunt inibi Moder. in princip. et in effectu nullā in se habet dubitationem, et hoc procedit similiter in fideiussore, qui coactus soluere ob iniuriam debitoris per violentiam superiorū habet regressum contra principalem, secundum Abb. consil. lx. quoniā satis abunde, volumine primo, proceditque communis ista in debitor, qui soluere coactus ob creditoris sui iniuriam consequitur liberationem debiti ope exceptionis, vt voluit Bart. in l. creditor. ff. de solut. et in tract. de tyrannide. quæst. vij. quem sequitur Anchar. consilio xiiij. in causa quæ veritur, et Alexand. consilio lvij. volumine primo, et consilio ciiij. volumine secundo, et iste repræfaliatus pro sua ciuitate accipiens pro soluendo eius debitum pecuniam sub vsuris nō solum debitum principale, sed etiam vsuras ipsas, seu interest sedecursum licite consequi, ac repetere possit, ita consuluit Lauren. de Rodolphis consilio vigesimo tertio, volumine secundo et reassumit, in tract. vsurarium, in ij. parte, questione xlvij. de quo meminit Anania, capi. j. infra, de vsuris.

OPINIO XXXVI.

S V M M A R I V M.

- 1 Debitor non potest propter debitum aliquod ciuile in domo sua capi & extrahi, etiam si magnum esset debitum, vt numero tertio Limita vt numero quarto.
- 2 Domus sua cuique turissimum refugium, & ex ea nemo iniustus debet extrahi. Limita vt nu. 4. & 5. vt tamen quæ extrahi possit, nota cautelam quæ traditur, nu. 6.

Carceratus

7 *Carceratus non debet relaxari, quando captus contra eum de nouo est concedenda.*

Capi non potest personaliter quis pro debito ciuili in domo propria, & sic ob huiusmodi occasionem ciuilem de domo suæ habitationis inuitus ipse debitor extrahi nõ debet. l. nemo. ff. de regulis iur. & l. plerique, vbi Doct. ponunt hoc pro regula, præsertimque Alex. & Ias. in princip. ff. de in ius vocand. quia secundum iura præmissa domus vnicuique est tutissimum refugium, & hinc Cice. pro domo ad Pontific. Quid sanctius, quid omni religione munitius, quam domus vnicuique ciuili: hic aræ sunt, hic focj, hic dij penates, hic sacra religionis ceremoniæ continentur, hoc pro fugium est ita sanctum omnibus, vt inde arripere neminẽ fas sit, imò regula ista ampliatur vtiliter præcedere in debito magno quoque, pro quò debitor minimè in domo propria capi posset secundum omnes, & maximè Alberic. Rosa. et Ias. nu. 1. §. in dicta l. plerique, vbi istam communẽ sententiã fore perhibet. sed eadẽ regula ita ampliata limitatur non habere locũ quòd debitor commoraretur in porticu domus suæ, tunc enim captura ipsius debitoris in eo facta valeret, atque teneret, vt voluerunt Bart. et ceteri. in l. cetera. §. hoc tenetur, per illum textum ff. de leg. primò, Bald. Angel. Ias. numero decimonono, et Alexand. cum aliis citatis per eũ, numero quarto, in dicta l. plerique, vbi ponit expresse istorum opinionem communem esse. Limitatur secundò pariter in causis criminalibus certè inuitus quis de domo propria extrahi licitum esset. §. quoniam, in authentic. vt nul. iudic. gl. in dicta l. nemo, et in dicta l. plerique, vbi Ias. numero vigesimo septimo, et ceteri omnes, et hac occasione ductus Ange. in fauorem creditorum in dicta l. plerique tradit cautelam, remediumque huiusmodi, et quidem tutissimum est, videlicet quòd creditor ipse habens debitorem non exeuntem de domo suadeat iudici ad faciendum ei præceptum sub pena applicanda fisco, nisi si tunc non compareret, posset absque dubio pro tali multa capi in domo propriæ habitationis, et stante, ac concurrente captura ista posset suum debitorem ita captum confirmari, seu condemnari facere in ipsi carceribus pro suo debito secundum cautelam traditam per Bar. in l. sacrilegij. §. si alius est l. cum eo, ff. ad legem Iul. peculat. quem sequuntur Ang. et Paul. de Cast. in l. vnica. §. si quis ius dicen. nõ obtemp. Anchar. et Imol. in c. ij. de pig. Arct. in §. fin. circa fin. instit. de actio. Rom. in l. iij. §. prator ait. ff. de dam. infect. Paul. de Cast. Alexand. num. 7. in d. l. plerique, Cæpol. cautela. l. j. regula est quòd nemo inuitus et Cotta in memoriali in ver. domus vnicuique. la. ij. vbi exprimit istam esse magis communem opinionem, et licet Ias. in d. l. perique, nu. 27. et in l. fin. in ij. not. ff. de procur. aliquibus rationibus non leuibus concludat contrarium, tamen in actu practico ab ipsa communi recedere fatium censeretur, quæ per allegatos Doct. redditur tutissima. Imò iustificari posset etiam ex communi opinione copiose tradita per Curt. Iun. cons. cxxvij. nu. 5. et per Crauet. cons. xlvj. nu. 7. videlicet quòd carceratus nulliter relaxari nequit, quando captura contra eundem de nouo esset concedenda, seu facienda, Sed in regno Neapol. nullus officialis potest aliquem personaliter capere incidentem in poenam pecuniariam, seu bannum, vt fancitum reperitur in cap. eiusdem regni Caroli primi, statuimus et in cap. regis Caroli secundum, quòd iustitiarj, et hoc idem videtur concludere Angel. in l. si verò §. qui pro rei qualitate. ff. qui fatid. cog. dicens quòd iudex contrarium agens, tempore syndicatus per text. ibi possit actione iniuriarj conueniri.

OPINIO XXXVII.

SVMMARIVM.

- 1 *Mulieres honeste ac castè viuente nõ debet pro debito priuato si bona defecerint nec fiscali debito, nec etiã pro quolibet crimine, incarcerationi. Hoc die tamẽ pro quolibet crimine, seruatur de consuetudine contrarium, vt nu. 2. Limita. et nu. 3.*
- 3 *Mater tutrix filiorũ facta, si renoucauit omni legũ auxilio, potest ob pecuniam filijs debitam ratione tutela personaliter incarcerationi.*

Carcerari, seu in carceres detruudi mulieres honeste ac castè viuente non possunt ex peculiari priuilegio pro debito priuato, si bona defecerint, nec pro pecunia fiscali debita, nec pro quolibet crimine commisso, authent. sed nouo iure. C. de cust. reorum, et l. j. cum auth. seq. C. de offi. diner. iud. et hoc pro constanti, seu pro regula tradit Marfil. in pract. crim. in §. attingã. nu. 63. & Gram. decif. xxxij. nu. 9. et seq. et Pet. Duca. in reg. cccxij. for. mina pro debito, cum multis ampliacionibus, et limitationibus, et Iaffredus deci. cccxcij. non incarcerationi mulieres pudicam vitam agentes, et de crimine etiã inquisitas puniuntur pena capitali, vt est text. in §. quoniam, in auct. vt nulli iud. sed hodie pro crimine de consuetudine contrarium seruatur, quòd mulieres detineri possint in carceribus separatis à carceribus masculorum, teste Marco Ant. Blan. in pract. crim. in rub. j. nu. 27. in princ. dictæ practi. Follerio in pract. crim. in ver. notatos capiat de persona, num. 18. et

seq. et aliis quã plurimis congestis per Gramm. in d. dec. xxxvij. nu. 9. cum aliis seq. hoc tamen non procedere, aduerte, vbi cum q. te. mater tutrix filiorum ante susceptam tutelam renũciaret omni legum auxilio sibi competenti, tunc quippè ratione renuntiationis istam ob pecuniam filijs debitam ratione tutela potest personaliter capi, & in carceribus poni, secund. Gart. in l. si quis sub conditio ne, nu. 18. ff. de testam. etel. & in auth. matris, & auia nu. 13. & ibi Sa. lyc. num. 14. C. quando muli. ru. offic. fung. poss. Io. And. Dom. & Francus, in c. ij. de iud. in vj. Rom. Alex. Soc. & Ias. in l. plerique. ff. de in ius vocand. idem Rom. cons. cxvij. & in l. aliam. §. eleganter, nu. 2. fol. matris, & Matthesil. in fin. cix. & Pet. Duen. in d. reg. cccxij. nu. 2. post alios infinitos relatos per eum, & istorum opinionem recitat esse communem, prout communis est Couart. in suis resolutionibus, lib. ij. c. j. nu. 3. tamen ibi refert aliquos scribentes contrarium asserentes, & tandẽ ipse quoque leui quodam, & vulgari fundamento conatur à præmissa communi discedere, quòd fundamentum ante eum adduxit Marfil. in d. §. attingã, nu. 64. & seq. vbi, & ipse etiam infringit dictã communem, ceterum fatium esset in actu practico ob opinionem istorum à dicta communi sententiã tot illustrium Doct. recedere quæ est in iure verissima, & per curiosos, & veritatis defensores optimis, & facillimus rationibus tueri posset, & eam sequitur quoque tanquam sanctam, & communem Ang. & Platea, in l. nemo, carcerem. C. de ex tract. lib. x. Ias. in l. pen. nu. 4. ff. si cert. petat. et Caccialupus, in tracta. de debitore suspecto, et fugiti. q. vj.

OPINIO XXXVIII.

Cardinalem offendens incidit in crimen læsæ maiestatis, et puniri potest quemadmodum si percussisset propriam summi Põtificis personam, ac maiestatem, secund. Io. And. in c. ad apostolica. §. perpetravit, de sentent. & re iud. in vj. in ver. Cardinales, Prapof. in c. in primis. §. de persona, nu. no. xj. q. j. Anc. in c. felicitis, de pa. per illum text. And. de Her. in cons. Regni Neap. exordite, vt participatio, et Afflict. in c. j. in tit. quæ sint reg. in vsibus feudorum, quorum opinionem late probat, sequitur, et dicit communem Hieron. Gigas, in tract. de crimine læsæ maiestatis, in lib. j. q. v. nu. 1. cum aliis seq. de hoc fallit nõ procedere vbiunque quis offenderet Cardinalem ad sui necessariã defensionem, tunc enim hoc impune permillum est, secundum gl. in c. si in ver. percussit de pœnis, in vj. quem sequitur ibi Ioan. And. Ang. Ias. nu. 1. et Dec. numero 7. in l. vt vim. ff. de iust. et iure, et Curt. Sen. cons. xx. nu. 29.

OPINIO XXXIX.

CITATIO partis in petitione familiæ iudicis ad associandũ vigore pactorum executiuorum non est necessaria aliquo modo, et sic iudex parte non citata potest concedere licentiam associandi creditore ad possessionem, secund. Salyc. q. vij. Alber. et Ias. in l. creditores. C. de pig. ni. Alex. con. cxxx. vol. iij. Cottam in memoriali, in ver. pacta executiua, circa fin. Marantam, in tract. iudiciorum, in vj. par. de citatione, sub nu. 11. Jacob. Menoch. in tract. recuperandæ possessionis remedio. v. nu. 29. et Afflict. decif. cccxxvj. vbi firmat ita decisum fuisse in sacro concilio Neapol. sed quotiescunque petita esset licentia ingrediendi possessionem, tunc iudex illam concedere nequiret non citata prius parte, vt voluerunt Bar. nu. 26. et alij omnes, in d. l. creditores, & Bal. in l. ij. q. x. ff. de ser. et in l. j. ff. de execu. rei iud. et Cotta in prætorico memoriali, in ver. pacta executiua, vbi appellat istam comunẽ opinionẽ fore.

OPINIO XL.

CLAVSULA quòd tenores, et forma, quorum omnium, et aliorum habeantur pro expressis, etiam si expressa metio de eis facienda esset, & cetera, operatur perinde, ac si de verbo ad verbum omnia in indiuiduo expressa fuissent, et tollit clausulam derogatoriã ad futurum, secundum Ant. de Butr. con. ij. §. elin c. nonnulli, de rescriptis. Cassado dec. xxvij. super regulis, Deci. cons. cccxlj. nu. 1. Crauet. cons. cxxvj. nu. 7. et Patif. con. j. nu. 84. v. l. iij. et ista est magis communis opinio, vt constat ex relatis per gl. concord. in tract. de forma manda. ap. ito. in ver. pro expressis, et ea. et per Couarruias latissime, in epito. de testam. tis super rub. par. ij. nu. 29.

OPINIO XLI.

CLERICI in minoribus ordinibus constituti sunt capaces sententię de gradat. & sic degradari possunt c. ij. de pœn. in vj. et ibi Doc. com. Ant. in c. at si clerici, de iudic. Barba. in c. cu non ab homine. eo. tit. ei. Berna. Dias. in pract. crim. cap. c. cxxxij. post princ. nec refragatur, text. in c. clericus, il. secundo, de vit. et honesta, cleric. dicens clericos in minoribus constitutos ordinibus esse sine gradu, quonia intelligitur absque gradu sacro, secundũ gl. recepte comuniter ab omnibus ibi, quã sequitur quoque

quoque Corset. in sing. in versic. accusatio, sed huiusmodi actualis de-
gradatio insignitis minorib. ordinibus veritate minime
moribus recepta est, vt per Canonistas, in dicto capitulo, clericus.

OPINIO XLII.

Clerici tenentur ad instructionem murorum, ac portarum ciuitatis, & viarum pontiumque in quibus est pietas, & publica veritas vtilitas. ad instructionem. C. de sacrosanct. eccles. & in l. ad portus. C. de operi. public. gloss. & alij in cap. non minus in ver. releuandas. de immuni. eccles. Lucas de penna, in l. in fin. C. de exacto. tributo. libr. x. Ripa. in lib. secundo, responsum cap. xxij. numer. 5. & seq. Bart. & omnes, in d. l. ad instructionem, Bellarmus consilio xlv. Guido Papae. quest. lxxvij. & Ripa in trac. de peste. in titu. de remedijs ad conseruandam vberitatem. numer. 133. & seq. vbi recitat istam esse communem opinionem, approbat viua ratione, & concordat cum opinione contraria, prout ita facit, & concordat quoque additionator in d. q. Guido Papae lxxvij. Bart. pariter consilij. nu. 9. vol. j. proficitur opinione istorum esse communem, eamque ampliat, ac refert ceteros contrariam asseuerantes. Et sequitur quoque Lancel. Corrad. in pract. seu tract. De decur. lib. j. c. ix. de pratore. §. j. nu. 27. & seq. vbi ostendit istam iuris communem fore, & obseruari Mediolani & Papiæ.

OPINIO XLIII.

CLERICORVM appellatione veniunt constituti, etiam in minoribus ordinibus secundum gloss. Abb. & omnes indifferenter, in cap. non liceat de præb. vbi Dec. num. 17. sequitur opinionem istorum, & meminit nullam habere dubitationem, & in effectu communis est, vt per scriben. ibi, imò appellatione clericorum veniunt canonici, & clerici in dignitate constituti, & alij Prælati quoque in materia fauorabili, secus autem in odiosa, nam Prælati non sunt clerici simpliciter, sed secundum quid, vt voluit Abb. in cap. bonæ. in j. in j. nor. de postu. præla. & in r. b. de maior. & obedi. Federic. de senis consilio lxxij. factum tale est, per textum in capitulo statutum de elect. in vj. & istam opinionem dicit communem esse Dec. in dicto cap. non liceat. nu. 18. & seq. & Alciat. in l. j. nu. 9. ff. de verb. oblig. & sequitur Ruinus cons. xvij. nu. 17. vol. ij. & Riminal. cons. cv. nu. 33. & sequen. posito inter consil. crimin. diuersorum in j. volumine.

OPINIO XLIIII.

CLERICVS habens sufficiens patrimonium licite potest viuere de bonis ecclesiæ, ac de redditibus beneficiorum secundum Abb. post alios relatos per eum. in cap. postulasti. de rescriptis. quæst. ij. & Dec. ibi num. 16. vbi Syluester Aldobrandi. in add. ad ipsum Dec. refert Ferrariz ita consuluisse, & sequitur quoque Innoc. & alij in cap. episcopus, de præb. vbi Dec. nu. 13. meminit istam communem opinionem, Præpos. in cap. illi autem. xi. q. j. Felin. in cap. ex literis, de consil. Soc. cons. xcj. vol. iij. Abb. in disput. iij. dubio iij. Syluest. in ver. clericus. iij. q. xvj. Fel. & Barb. in d. c. postulasti, licet ipsi ibi, & male dicant ad communem prædictam. Imò retenta ista communi dic vterius quod præbyter propria bona habens in episcopum eligi potest, & illa bona licite retinet, quod Gratianus ex consilio Agaten. c. xvij. cõprobat, in cap. episcopi. xij. q. j. & Panor. in c. j. de testam. plures auctoritates doctissime congerentes.

OPINIO XLV.

Clericus debitor alienæ pecuniæ, inopia seu egestate laborans, non potest conueniri, nisi in quantum facere potest deductis necessarijs alimentis, ne cogatur mendicare in opprobrium clericatus, secundum glo. Bartol. & alios omnes in l. j. alijs in l. miles. ff. de re iudic. gl. in cap. studeat. so. distinct. quæ sequitur Ioannes Staphi. de literis gratiæ, & iustitiæ. Gigas. in tract. de pensionibus. quæstio. xxxv. & Capella Tolosan. et Auferrius ibi. decisio. ccxlv. et Felin. in cap. cum ex officij. de prescriptio. et communem esse profitentur Dec. in cap. reprehensibilis. num. 28. et seq. de appellatio. Ia. et Ripa. numer. 7. in d. l. miles, et quamuis de iure contrariam partem verior esse meminerint Mattheli. notab. lxx. nota quod clerici non gaudet, et Alberic. et Pau. Cal. in d. l. miles, ob hoc non multum tribuendum est opinioni istorum, sed sequenda est communis sententia præmissa in praxi tanquam magis æqua, & vera, ac melioribus rationibus vllata, verum reducendo omnia hæc re, & effectu ad practicam si clericus ipse haberet beneficium & esset pro solutione debiti conuentus iudex ecclesiasticus ad euitandum excommunicationem, & carcerationem contra istum clericum posset, ac teneretur adiudicare credit. ribus annuos fructus illius beneficij referuatis congruis alimentis ex eis dicto clerico, arg. text. in cap. peruēnit, de fideiuss. & ita practicitur, seu hoc obseruatur in Rom. curia. secundum Collectarium, in cap. Odoardus, de solutio.

Auferrius in d. l. miles. Tolosan. & Rebutin in authentic. bita. priuilegio. c. xij. C. ne filius pro patre, & hoc modo seruatum extitit in facti contingentijs multis vicibus coram iudice ecclesiastico ciuitatis Aquilæ me patrocinate.

OPINIO XLVI.

SVMMARIVM.

- 1 Clericus ob simplicem fornicationem hodie non deponitur. Contrariam abj. dicunt communem, vt num. 2. Fallit, vt numer. 3. & 5.
- 3 Sacerdos cognoscens filiam spiritualem deponendus est.
- 4 Filia spiritualis que dicatur.
- 5 Sacerdos cognoscens commatrem suam deponendus est.

Clericus ob fornicationem ab eo commissam hodie non est deponendus, secundum gloss. in cap. Maximianus. vj. distinct. & in cap. lator. ij. quæst. vij. Cardin. in element. ad nostram. in ij. quæst. de hæretic. Imol. in cap. vt clericorum: de vita, & honest. cleric. & in cap. si autem. cod. rit. Abb. in cap. fin. de purg. vulg. Ioan. de Anan. in cap. significauit, de adulter. Barba. consil. xij. in fin. volum. iij. Dec. nouer. 123. cum alijs sequentib. Abb. Felin. numero 8. & August. Berous, numero 165. in cas. at si clerici, de iudic. vbi profitentur istam esse communem opinionem, & Corsetus, in sing. suo, in ver. fornicatio: & Paul. Grilau. in tract. de pœnis omnisariam coitus illi citi. qu. vj. sub nu. 1. Huius verò communi contradicit Paul. de Eleaza. cum multis alijs, in element. j. de offic. ordin. asserendo, quod clericus in sacris ordinibus constitutus, propter simplicem fornicationem deponi debet, & potest idemque tenet Anton. de Butr. in d. capitulat. si. quorum sententiam recitat esse communem Aretin. in cap. cum non ab homine, de iudicijs, et Dec. in d. cap. at si clerici, sed opinionem istorum ad optimam consonantiam, et concordiam reducere nitens est Corsetus in allegato sing. quamuis ipse in iudicando, et consulendo, nunquam discedet a prima sententia, quæ in iure verissima videtur, et corroboratur per Dec. et Beroum latissime, in d. cap. at si clerici, quæ quidem communis ita amplexa interpretatur vtiliter non habere locum in sacerdote cognoscente filiam spiritualem, tunc enim deponeretur absque dubio aliquo, secundum Abb. in cap. fin. de purg. canon. Ioan. de Anan. in cap. cum dilectus. de accus. et in d. c. significauit, Felin. in prin. Dec. nu. 232 et Berous, nu. 161. in d. c. at si clerici, et Ioan. de Selua. in tract. de beneficijs in ij. par. q. iij. in fin. et ista est communis, et indubitata opinio, et aduerte quod filia spiritualis circa hoc illa dicitur, quæ sit de eius parochia, vt tenet Abb. in d. c. si de purg. c. Dec. in d. c. at si clerici, nu. 233. et Ioan. de Selua. in loco præcitato, et eadē pœna quoque puniretur sacerdos ipse cognoscens commatrem suam, secundum Abb. in d. c. at si clerici, et Fel. in d. cap. at si clerici.

OPINIO XLVII.

Clericus productus in testem coram iudice laico deponens falsum non potest per iudicem laicum puniri ac condemnari, nec principaliter, nec incidenter, sed est remittendus ad ecclesiasticum, secundum Host. Innoc. Ioan. And. Ant. Butr. Imol. & Felin. in verum de foro com. peten. Io. de Ana. Soc. & alios, in c. ij. de crim. fal. Bart. in l. diuis. ff. de falsis, Paul. Castr. in l. nullum. C. de testib. Ia. in l. j. qui mandatum. ff. de offic. eius, & Ang. in l. i. vacantis. C. de bonis vacan. lib. x. & omnes in cap. at si clerici post Ioan. And. ibi de iudicijs, & istorum opinio sequitur declarat, & scribit esse communem Marant. in tract. iudic. in vj. part. ij. partis prin. super xij. actu, num. 4. & seq. Capitius, in decis. v. nume. 13. & alij. decisio ccxxx. vbi opinio hanc asserit communem, tuetur, sequitur, & inquit Dominos de Rota in eam inclinasse, licet casus iste ob varietatem sententiarum, & opinionum constitutum non fuisset decisus in sacro regio concilio, & in effectu reiecta duabus alijs opinionib. relatis per Afflic. in d. decis. ccxxx. ipse sequitur opinionem. Host. & sequacium communem, quam magis securant, inquit Afflic. in d. decis. nu. 4. & in pract. obseruari testatur Aug. in add. ad Ang. in tract. malefic. in vers. fallario, vbi ipse simul cum Ang. concurrunt cum præmissa opinione communi, & eandem veriores, & communjorem dixit Io. Bernard. Dias. in pract. crim. can. in c. lxxvij. in fin. & Socin. in tract. fal. in reg. ccccxvij. in ci. telis falsum, testimonium deponens, & caue. ne te decipiat suis suasionib. Bart. qui per plura colorata fundamenta nititur contrariam patrem sustinere in d. c. verum, num. 52. vique ad nu. 62. quia eius rationes, parum, aut nihil obstant, prout ostenditur apertissime per Mod. & alios, in d. c. at si clerici, est bene verum quod eam apud Gallos seruari, & passim admitti asseuerat Gnel. Bened. in c. Raynuntius de testam. versic. & vxor. in mine Adelsiam. nume. 434.

OPINIO XLVIII.

Clericus, Ecclesiæ, seu monasterium succedens iure institutionis, vt legat.

legati laico iam cōfūto coram iudice seculari, tunc litem ipsam incheat. cum defuncto coram illo iudice litem finire, peragetque teneatur ubi iudicium caprum est, secundum Bald. consil. ccvij. vol. ij. An. & Paul. Cast. in l. heres absens. ff. de iudi. Alex. in add. Bart. in auth. & consequenter. nu. 19. C. de sentent. Barb. consil. j. vol. iij. & in e. quia, de iud. nu. 45. cum aliis seq. Imol. in l. si eum hominem. ff. de fideiul. Cagnolum. in l. ij. nu. 175. ff. de pact. emptorem. & opinio hæc obseruatur in pract. teste Boer. decil. lxxix. nu. 3. cum aliis seq. Alex. vbi supra, & Guiliel. Bena. in c. Rainutius. in ver. vxorē nomine. nu. 124. de test. & est communis quoque prout ostendit Rogerius de Mara. in l. j. nu. 71. de iud. ff. & magis communem, ac vetam esse ait Boer. in memorata decil. lxxix. num. 3. 2. 3. 4. & seq.

In contrariam verò patrem inclinarunt videlicet quòd instantia capta cum defuncto laico non transeat in clericum heredem, & sic quòd lis capta cum ipso laico denuò inchoanda sit coram iudice ecclesiastico Ioan. Andr. in regula qui in ius de regulis iuris, libro sexto, Bald. tubanter in cap. in presentia de probatio. & in l. prima. C. si pè. appell. mors inter. Angelina. tam ex contractibus. ff. de iudic. Ant. Abb. Felin. & Dec. in dicto cap. quia. & Jacobinus de Sancto Georg. & idē Dec. in prin. in d. l. heres absens, vbi perhibet ita in actu practico obseruari, & ista est magis communis opinio, vt meminit expressè Marata, & quidem ex semetipso, sub quoque capite in tract. iudiciorum in v. part. numer. 13. & ita parum cautè, imò relaxatis censuris, habentisque iuris ita superiori anno per iudicem secularem ciuitatis Aquilæ in causa non leuis momenti iudicari vidimus, tamen reiecta opinione istorum tanquam iniqua, & plebi suadenda imò in nube fundata, teste Boer. in d. decilio. lxxix. num. 49. mihi semper placuit prima sententia, quam in iudicando, consulendoque sequeretur intrepidè vti veriores, æquiores, & communiorem.

OPINIO XLIX.

SUMMARIVM.

1. Illatas res coloni in fundum rusticum Dominus habet tacite obligatas, amplius vt numer. 2. 5. & 4. Limitas, vt numer. 5. 6. & 7.
6. Illata in prædium rusticum non intelliguntur tacite hypothecata, nisi dominus sciat.
7. Instrumenta chirographa ac nomina debitorum illata in domum conductam non sunt tacite obligata pro pensione.

COLONI res illatas in fundum rusticum dominus habet tacite obligatas. §. item seruiana instituta actio. & licet text. loquatur simpliciter, & aliter non aperiat de quibus colonis intelligatur, cū plures colonorum species reperiantur, nihilominus habet locum in colono nummis colente, vel colono præstante aliquam quantitatē frumenti, ac olei, vel in colono partiaro partiente illud, quod conuentū est, seu diuidente fructus fundi cum domino. & sic dominus omnium istorum colonorum res inuectas in fundo hypothecatas habere censetur secundum gloss. Fabrum, Aretin. Iaf. numer. 11. cum aliis sequentibus Gomefium. nume. 9. & seq. & Bellonum, numer. 15. & seq. in d. §. item seruiana, vbi ostendunt istam opinionem communem esse, & cum ea sentiant quoque Alexand. consil. xxxij. vol. j. Soc. in tract. fallentiarum in regu. cxxij. in fin. Bald. & Salyc. in l. certi iuris. C. locati, & Floria. in l. ij. ff. eo. tit. hocque ampliatur, vt coloni, seu inquilini res inuectæ non modo obligatæ tacite sint, ac appareant pro pensione fundi, ac domus conductæ, sed pro deterioratione, aut eius refectione etiã, vt voluerunt Bart. in l. solutum. §. solutam in ff. de pign. actio. Aretin. Iaf. cum aliis signatis per eum, nume. 2. 2. Gomefius, nume. 13. & seq. & Bellonus, nume. 20. in d. §. item seruiana, vbi ponit hanc communem sententiam esse, & sequitur pariter Negulantius in tract. de pignoriibus in ij. parte membro. iij. sub. numero 128. & seq. ampliatur similiter secun. loco, vt procedat non solum, vbi cunquē locatio ipsa facta esset pro mercede debita in pecunia numerata, verum, si facta etiã foret pro pensione debita in certa specie, & per consequens impropria secundum glossam, et Aretin. in dicto §. item seruiana. Cyn. Bald. q. iij. et Salyc. in d. l. certi iuris, et Negulanti. cum reliquis citatis per eum in d. iij. membro. ij. part. sub. nu. 138. vbi perhibet istam opinionem magis communem magisque veram esse. Hæc verò regula ita ampliata limitatur primum, vt de plano procedat, quòtis cunquē in fundo, seu domo sunt inuectæ res ipsorum colonorum, sed si illatæ appareant res alienæ ibi per ipsum conductorem non videntur tacite hypothecatæ pro pensione, etiam si res essent alienæ, quæ præsentè, et tacente domino inuherentur, secundum Iac. de Aret. Cyn. Bald. q. vij. Sal. c. et ceteros in d. l. certi iuris, Gomefium, in d. §. item seruiana, nu. 24. Bellonum, nume. 30. vbi Iaf. nu. 3. cum aliis Doct. præcitatatis fatentur istam esse communem opinionem, Contrariam verò patrem, videlicet, quòd per solam scientiam, patientiamque domini sine dolo inuectatur tacita obligatio in re inuecta firmare gloss. in d. l. certi iuris Bart. in l. quæ dotis. ff. sol. matr. & in l. ff. de pig. Iaf. cum ceteris

accumulatis per eum, in d. §. item seruiana, num. 53. & Negulan. in d. iij. membro. ij. part. nu. 15. vbi perhibet hanc esse veriore, cōm. num. inque sententiam, sed rucius esset iudicio meo in actu practico transire cum prima opinione Iacob. de Aretio. & sequacium, tanquã æqua & indubitata. Limitatur secundò etiam, vt procedat regula præmissa in prædiis vrbis, nam res illatæ in villâ indistinctè censentur tacite obligari abique alia scientia domini prædij, ceterum inuectæ in prædium rusticum non intelliguntur tacite hypothecate, nisi ita demum, si dominus sciat: idèd in prædiis ipsis vrbis inuectur hypotheca abique scientia domini domus, secus autem in rebus rusticis, vt firmare, gloss. & omnes in d. §. item seruiana, vbi Bellonus recitat istam esse communem opinionem, nu. 26. & Negulan. in d. iij. membro. ij. part. nu. 145. Limitatur postremò, vt instrumenta, chirographa ac nomina debitorum illata in domum conductam non videantur aliquò modo tacite obligata pro pensione, secundum Rayn. Cyn. & Salyc. q. iij. in d. l. certi iuris, Fabrum, Aretin. Nicol. de Neapoll. Iaf. num. quædragesimo primo, & Bellonus sub nu. trigesimo, in dict. §. item seruiana, vbi perhibet istam esse communem opinionem, ac eidem inhæret quoque Negulantius, in dicto quarto membro. secunda parte, sub numero centesimoquinquagesimo tertio, in aliis verò multis casibus regulam prædictam limit. & ampliat Negulan. in d. iij. membro. ij. part. à nu. 28. vsque ad nu. 155.

OPINIO L.

COMPROMISSVM si fecerunt Titius, & Sempronius in arbitratorum annulatur, si alter ex compromittentibus ipsis est bannitus, & bona banniti sunt publicata, seu confiscata, secundum Roman. Alex. Iaf. & Soc. in l. si quis arbitrator. ff. de ver. obli. vbi scribunt itam opinionem communem fore, & sequitur Bap. de sancto Blasio, in tract. de arbitris quæst. lxxij. Marcus Antonius Blancus, in tract. de compromissis q. vij. nu. sexto, & Petrus de Benintendis decisio. xxj. nu. 21. licet ibi recitet in Rota Bononiensi decisum extitisse bannitum vigore statuti de compromissis faciendis inter affines cōpromissum petere possem & in hanc partem per rationes ibi assignatas rationabiliter Rotâ inclinasse facile dignoscitur.

OPINIO LI.

COMPROMISSVM factum de rebus merè temporibus, ac ciuilibus ecclesiæ in laicū, necessariò non requirit consensum auctoritatèque episcopi, secundum glossam, in versic. spirituales, post princip. in cap. contingit interdum, de arbitris cum qua sentiant omnes Doct. ibi, præsertimque Augustin. Beronius, numero 33. et seq. et nu. 26. vbi deducit istam opinionem communem esse.

OPINIO LII.

COMPROMITTI possunt in laicum arbitratorè causæ ecclesiæ, etiam spirituales, secundum Hostien. et Io. Andr. in c. si de rerum permut. Roma. consil. ccxc. Anchar. consil. xxij. et xxvij. Alexand. consil. cxj. volumine secundo et in lege quoties. C. de iudic. et Dec. cum aliis citatis per eum, in cap. ij. nume. 4. de iudicis. vbi perhibet istam opinionem communem esse, et idem firmat Hieronymus Gratus, consilio lxxxvij. numero 10. volumine primo et Moderni. Bononiens. in cap. contingit. de arbitris.

OPINIO LIII.

SUMMARIVM.

1. Conatus in atrocioribus delictis puniendus est. Intellige vt num. 2.
2. Venenum tradens, vel tentans occidere veneno. non sequitur effectum, extraordinaria pena puniendus est.
3. Raptor virginis vel honeste mulieris, si eam non cognouerit, non punitur pena l. v. C. de rapt. virg. sed minori propter non secutum effectum. Contrarium alii tenent vt num. 5. sed male.
6. Conatus in crimine læsæ maiestatis punitur pena ordinaria. Intellige nomen vt numero 7.

CONATVS puniendus est in atrocioribus delictis, secundum Bal. in l. si quis non dicam rapere. C. de episc. et cleric. per text. ibi glo. in ver. putamus. in l. §. hæc autem verba. ff. quòd quisque iur. approbatam ibi à Cyn. Roman. et ab aliis communiter, et idem probat text. in capitulo primo, de homi. id. in vj. et l. quisquis. C. ad leg. Julia. maiestatis et notat Grammat. in decisio. ij. numero quinto, et Criminallitæ omnes variis in locis. Sed conatus iste in atrocioribus criminibus non punitur pena ordinaria delicti perfecti, et cōsummati, etiam quòd delinqueps peruenerit, ad proximum ipsius delicti actum, ac fecerit posse suum, nec steterit per conatè, quin delictum omnino consummaturum.

tum fuerit, secundum Cyn. et Salycet. in dicta l. si quis non dicam. Andr. de Iser. in c. j. §. si verò. de capit. qui curiam vend. Ang. in tract. malef. in gl. Sempronium mandatore, Cypol. conf. fin. Grammat. d. decisio. ij. nu. 22. et decisio. lxxiiij. num. 12. et in voto. xx. et ista est communis opinio, teste Cataldino de Boncompagnis, in consil. numero 78. posito inter conf. criminalia diuersorum, in j. vol. Marsil. conf. cv. et in lis, qui cum telo. C. de fca. Grammat. in voto. viij. nu. 11. cum aliis seq. et Carrerio in pract. crimin. rub. de homicid. §. ij. numer. 19. Et primò potest tradi exemplum commodum hic in porrigente, seu pro pinante venenum alicui causa occidendi. tunc ob actum proximum consummationis ipsius criminis nõ sequuto effectu et morte, trades venenum, vel tentans occidere veneno venit pœna extraordinaria puniendus, secundum Bald. conf. cccclxiiij. lib. Ang. in l. i. §. fit iniuria. ff. de extraord. crimin. Floria. in litem si obstetrix. ff. ad leg. Aquil. Cæpolin. d. conf. fin. Afflict. in constitut. Neapol. lib. iij. rubr. xij. Alexan. ad Barto. in l. j. ff. ad l. Pomp. de parric. Cremens. sing. xlix. defen. laui semel. August. in add. ad Angel. de malef. verf. & ex intervallo. in fi. Marsil. in l. eiu. dem. ff. de fca. & Paris. conf. clxvij. numero 13. vol. iij. Grammat. in d. decisio. vbi meminit ita fuisse decisum in sacro regio. conf. Neapolita. & postmodum confirmatum per principem contra sententiam magnæ curiæ vicariæ in prætorio supremo in ciuitate Neapolis, & istam fatetur communem opinionem Carreri. in d. pract. in §. homicidij. nu. 19. & seq. ibi & Felin. in tract. quando conatus puniatur. & Grammat. in d. decisio. lxxiiij. nu. 16. & seq. Secundò tradi potest circa premissa alterum exemplum congruens in raptore virginis, honestæque mulieris, qui ob raptum, ac conatum duntaxat deductum ad actum proximum contra honestam mulierem non sequuto effectu, & sic non stuprata, & cognita ipsa muliere, sed solummodo rapta, est puniendus ob hoc raptor non pœna. l. vnica. C. de raptu virg. verum minori pœna, secundum Afflict. & Anan. in c. pen. de raptor. Dec. conf. cccxxiiij. Cypol. conf. lviij. Marsil. conf. cv. Carrer. in d. pract. in tit. de homic. §. circa. nu. 285. Grammat. d. decisio. ij. nu. 29. & ita se habet communis opinio, secundum Boer. decisio. cccxvi. & Cataldino de Boncompagnis de Vilo, in consil. nu. 54. quod consil. reperitur inter consil. crim. diuersorum, lib. j. Contrarium verò in hoc tenuerunt Andr. de Iser. & Afflict. in constitut. Neapol. lib. j. rub. xix. q. ij. ceterum fatuum esset ob opinionem istorum recedere à dicta communi, quæ est verior, & communior. In crimine verò atrocissimo læsæ maiestatis conatus debet pœna ordinaria puniri, dict. l. qui quis, Ange. in l. j. §. hæc verba. ff. quod quisque iu. Archidia. in ca. si ergo. xvij. q. j. Bart. & Alex. in l. ea mente. ff. de furt. Afflict. in consil. mala noxia, Marsil. in d. l. eiu. dem. nu. 9. & clarissimus D. Restaurus Perusinus præceptor meus, in tract. de Imperatore, q. cxviiij. nume. 11. & hoc procedit absque dubio, vbi cunq; conatus non fuerit nudus, solus, & simplex, sed fuerit deductus ad aliquem actum remorum, seu proximum sine delicti consummatione, secundum communem opinionem omnium Doct. amplexam ab Ang. in d. §. hæc verba Bald. & And. de Iser. in c. j. §. si voluerit de ca. qui curiam vend. Afflict. in constitut. asperitatem fall. ij. & relatam ac mentionatâ per Carrer. in d. §. ij. nu. 15. & alios præcitatos.

OPINIO LIIII.

SVMMARIVM.

- 1 Volens homicidium committere, si non perficiat, nec membrum aliquod amputet, quia non potuit, non fit irregularis. Amplia ut nu. 5.
- 2 Voluntas sola non facit irregularem.
- 3 Canonica lex, ad hoc ut quis fiat irregularis, requirit verum actum homicidij, aut membri mutilationem.
- 4 Excommunicationis pœnam ut quis incurrat, non sufficit conatus, sed requiritur verum factum.
- 6 Digitum debilitans vel amputans non dicitur membrum debilitasse vel amputasse, Limita ut nu. 8.
- 7 Digitum non est membrum, sed membri pars & officium.

Homicidium volens committere ex deliberata, & perfecta voluntate, & accedens cum armis hac de causa contra Titium, nec occidat, nec ei membrum aliquod amputet, quia non potuit, ob hoc irregularis non efficitur, voluntas enim sola non facit irregularem, secundum gl. et omnes cõmuniter, in c. si quis aliquis, de homici. Arch. in c. si xxij. q. viij. Dom. in c. si quis acceptum. §. o. dist. et eundem Arch. in c. periculose contra gl. si ibi, de pœn. dist. j. Felin. in ca. sicut dignum, nu. 11. de homicid. et in tract. quando conatus puniatur, ver. fallit sexto. Marsil. in lis, qui cum telo. C. de fca. et Alb. Trotum, in tract. de vero, et perfecto clerico, lib. ij. c. xxx. nu. 5. vbi restatur de communi, nam lex canonica quantum ad hoc exigit verum actum homicidij, aut membri mutilationis, vt not. Henric. post alios, in c. j. de eo qui mittitur in postet ibi Card. et hinc deducitur quod si quis habeat animum deliberratissimum, et omni conatu curet percutere clericum, et non percutiat eum re, et effectu, non incurrit excommunicationem, si quidem ad incurrendum pœnas excommunicationis, censuræque ecclesiasticæ, requiritur factum, vt habetur per gl. communiter ibi ab om-

Comm. opin. tom. 1.

nibus receptam, in cap. in audientia, de sentent. excommunicata. Cardina. in clemen. j. quæst. iij. de vfuris, et Felin. in d. tract. quando conatus, et in tantum procedit prima communis opinio, quod l. si quis digitum amputet Titio prædicto non efficitur irregularis, secundum Doct. in d. cap. si quis. Bart. Angel. & Imò. in l. i. de public. iudic. Ang. in tract. maleficio. in versic. membrum, et Rubeum conf. lxxiiij. quia digitus, non est membrum, sed officium membri, ideo requiritur separatio membri, vel totalis debilitatio ipsius in casu isto pro irregularitate incurrenda, ideo statutum puniens aliquem pro membro debilitatio non procedit in debilitante hominem aliquo digito, quia debilitans penitus digitum non dicitur debilitare membrum, cum digitus ipse non sit membrum, sed membri pars, ac officium ita voluit Bart. et Imò. in dicta l. secunda. et Iacob. Nouellus in pract. crimin. super forma inquisitionis pro insultu, et vultibus, numero 30. cum aliis relatis per eum, et per Rubeum, in dicto consil. lxxiiij. vbi ita concludit, hoc verò fallit in notabili artifice, seu pïctore, et cui si foret pollex debilitatus, aut mutilatus, tunc haberet locum memoratum statutum, quia ex debilitatione istius digiti redditur inefficax, et inutilis manus, vt firmavit Follerius post Angel. Arretinum in practica criminali in for. capitulorum in vulnere, numer. 23. et Rubeus, in d. consil. lxxiiij. in fin.

OPINIO LV.

SVMMARIVM.

- 1 Concubinaris seu fornicator notorius & publicus, in sacris constitutum, ipso iure suspensus est ab officio & beneficio. & si celebret ante peractam penitentiam, efficitur irregularis, quæ irregularitas à solo Pontifice tantum deleri potest. Amplia ut num. 2. Contrarium tenent multi, vt videatur magis communis, vt numer. 9. Auctor tamen non potuit à priore esse recedendum, vt nume. 10.
- 3 Christi actio, est nostra instructio.
- 4 Laici non debent de presbyteris iudicare, nec de eorum vita querere.
- 5 Concubinarij crimen si sit notorium per sententiam vel confessionem eius, tunc non est ab illo audienda missa.
- 6 Clericus si reneat publicè concubinam tanquam uxorem, & nutriat filios, tunc non debent ab eo audiri sacra, etiam si superior nihil de eo monuerit.
- 7 Concubinarij crimen si occultum sit, & ab Ecclesia toleretur, tunc licitum est ab eo audire & suscipere sacra.
- 8 Concubinarij publici & notorii qui sunt

CONCVBINARIVS, seu fornicator publicus, ac notorius in sacris ordinib. constitutus est suspensus ipso iure ab officio, & beneficio & celebrans ante peractâ penitentiam, efficitur irregularis, quæ quidem irregularitas, quæ à solo Pontifice deleri potest, secundum Abb. in c. vestra. de cohab. cleric. & mulier. Hostien. in cap. si celebrat, de cleric. excom. minif. Syluest. in versic. concubinaris. §. iij. Anan. & Felin. in c. cum dilectus, de accusatio. Ant. in cap. j. numer. 32. de iudic. Aque. in tract. de concubinaris clericis, conclusio. sept. Florent. in ij. part. tit. xxvij. cap. iij. Palu. l. in iij. sententiarum. distinct. xxvij. quæst. iij. & Ioannes Bernard. Diaz. in pract. canon. crimin. in tit. cõcubinarij, cap. lxxij. & istorum opinionem inquit esse communem Ioan. de Imò. in d. ca. j. Nicola. Plouius de irregularitate. regul. xij. & plerisque ex præcitatatis scriben. & Guid. Pap. in quæst. dlviij. vbi eam sequitur, & concilium Gratianopolitanum secundum eandem iudicasse meminit. & hoc ampliat. Florent. in d. cap. iij. vtiliter. & doct. allegans Innoc. Hostien. Archid. & Ant. quod non solum sacerdos, sed etiam in quocunq; ordine constitutus, etiam miniori est suspensus ab omnibus actibus ordinum ex notoria fornicatione, & tandiu suspensus est, quandiu in vitio perseverat, & interim exequens officia sua etiam semel irregularitatem incurrit, & indiget Pontificis dispensatione, quod sequitur quoque Syluest. in d. versic. concubinaris, et statutum fuit in concilio Basiliensi. in sessione vigesima, quod publici concubinarij, vique quo cum eis per suos superiores dispensatum fuerit post ipsarum concubinarum dimissionem, ac manifestam vitæ emendationem sint inhabiles ad susceptionem quorumcunq; honorum, dignitarum, beneficiorum, & officiorum, si verò post huiusmodi dispensationem vomitu reciduo ad talem notorium concubinatum redierint, quod absque spe alicuius dispensationis ad prædicta, prorsus inhabiles existant. Sed hic congruenter pro animarum salute, & pro amouendo scandalum, quod in mentibus aliquorum quotidie exoritur, disquirendum est verum missam audire de beamus ab isto publico concubinario, & breuiter verò concludendum quod sic, quoniam licet in hoc, & circa hoc sit valde reprehensibilis, exemplo tamen Iesu Christi redemptoris nostri ceteris permissus accessus ad missam prædicti notorii cõcubinarij qui nẽpẽ Christ. nec Iudæ, & si falsus esset discipulus ab apostolarum eiecit, & qui solè super bonos, malòsque orti facit cuius actio nostra est instructio, & quia nos cõ laici sumus, de presbyteris iudicare, nec de illorũ vita querere debemus, & hoc modo Nicol. ad cõsultationẽ Bulg. respondisse

respondisse legitimus, ca. consulendum. xxix. distinet. ceterum hoc non est simpliciter verum, id est que pro resolutione distinguendum arbitrat: sic quod aut Concubinatus crimen est notorium, vel per sententiam, vel per concubinarij confessionem, ita quod nulla tergiversatione clari possit, & tunc abstinendum est ab eo, secundum Abb. in d. c. vltro. in ij. q. i. & iij. q. i. hoc procedit quoque, quando clericus tenet publice concubinam sicut uxorem, & publice nutrit filios, ita quod ipse minime audeat diffiteri, eo casu, secundum Abb. non est licitum audiri divina ab eo, etiam sine aliqua monitione superioris. Aut est occultum, sicuti eorum quos ab ecclesia toleratur, nec operis evidentiam habent, & hoc casu ab huiusmodi odi quando ab ecclesia ipsa toleratur ginina materia, aliaque ecclesiastica suscipere sacramenta liberè, & licite possumus, text. est in d. c. vltro. & in c. tua. eo. tit. de cohab. cleric. & mulier. & gloss. in c. nullus. xxxij. distinet. Et publici concubinarij ad dilucidandum præmissa intelligendi sunt secundum concilium Basiliens. in d. sessione. xx. non solum hi, quorum concubinatus per sententiam, aut confessionem in iure factam, seu per rei evidentiam, quæ nulla post tergiversatione clari notorium est, verum etiam, qui mulierem de incontinentia suspectam, & infamam tenet, & per suam superiorum ipsam cum effectu non dimittit. Contrariam verò partem, videlicet publicum fornicatorem, seu concubinarium irregularem, non esse, si divina officia celebretur tempore suspensionis, & publici concubinaris, putaverit. In d. c. & Jo. And. in d. c. si celebrat, & Spec. in tit. de dispensatione. §. iuxta propositionis. nu. 20. Card. in c. vltro. Arch. in c. p. r. t. ad hæc ver. xxxij. dist. Io. de Imol. in d. c. j. de iudic. & Nicolaus Plouus, in d. reg. xlj. quorum opinio iudicio meo censetur magis communis, sed ipse nunquam audeam iudicare, consulesque contra priorem sententiam, Abb. & sequacium communem, quæ citatur ab omnibus ferè contrarium asseuerantibus, & licet, apparet dura nimis, tamen est obseruanda, tanquam communis, & in iure verissima, quam equidem multum timere deberent omnes, & singuli clerici in quocunque ordine constituti, & ne illam ignorarent, omnibus illis quotidie prædicanda foret, & præsertim quia etiã ipsi concubinarij patiuntur. xx. alias penas, quas connumerat Rebuffus in interpretationibus per eum factis ad dictum concilium Basiliens. quod concilium inuenies insertum in concordatis inter Leonem Decimum, & Regem Franciæ, intantum quod plura sunt damna, & in eorummoda concubinaris, quam penas, quæ possent irrogari per iudices, & concilium Tridentinum sub Pio Quarto in sessione xxv. ca. xiiij. contra clericos concubinaris detinentes concubinas, aut alias mulieres, de quibus suspicio haberi possit in domo, vel extra, confirmavit omnes, & quascunque penas, à sacris veteribus canonibus, vel statutis ecclesiarum impositas, vbi etiam statuit, quod si clericus concubinaris post monitiones factas concubinam dimiserit, & postea dimissam, aut aliam publice reassumpserit præter alias ibi statutas, excommunicationis gladio plectatur, & determinavit quoque quod cognitio contra & aduersus concubinaris, spectet ad episcopos, qui sine strepitu, & signa iudicij, sola facti veritate inspecta, procedere valeant, atque possint.

OPINIO LVI.

SUMMARIVM.

1. Indicia indubitata & presumptiones violentæ, non sufficiunt ut iudex possit in causa capitali deuenire ad condemnationem & sententiam definitiuam, absque alijs probationibus, sufficiunt tamen ad condemnationem in pena pecuniaria. Alij contrarium tenent, ut numero secundo.
3. Sententia ex presumptionibus tantum lata, non transit in rem iudicatam.
4. Indicia indubitata quæ sunt?

INDEX ex præsumptionibus violentis, & indiciis indubitatis, & vehementissimis non potest ipse deuenire ad condemnationem, ac sententiam definitiuam in causa capitali absque alijs probationibus, & sic huiusmodi indicia non sufficiunt ad penam corporalis condemnationem, sed solummodo pecuniariæ, secundum Gandi. in tract. inq. lesic. in rubric. de præsump. indubitatis, ex quibus cõdemnatio sequi possit. Io. And. in addit. Specul. in tit. de probatio. §. videndum restat, Bald. in secundâ. C. de his, quæ pœna nomine, in test. & l. eius. §. primo. ff. de testam. vbi hoc idem firmiter Francisc. de Areti. & omnes, Paul. Castren. conf. testimonio nagesimo septimo, volumine secundo, Angel. in secundâ. ff. de sur. Io. de Imol. in l. ff. de hered. institut. Areti. in tract. maleficio. in versic. fama publica, vers. quæro an vnum, & Matthesi. sig. cxvij. & sequent. Io. de Anania, consilio quinqueagesimo numero secundo, Tal. in l. seruum fugitiuum, numero vigesimo nono. C. de seru. fugit. Io. de Imol. Card. Abb. & Felin. in c. afferre, de præsumpt. & ita consilij Paul. Castren. d. conf. cxvij. & Al. and. conf. cxvj. in fi. vol. iij. & conf. xv. vol. j. & opinionem istorum sequitur

quoque Boer. decif. cxliij. numero 6. & sequitur, appol. ar. & far. tur æquiorum & communiorem Marfil. in repet. rubr. C. de probat. n. 1. 25. cum alijs sequent. Iacobus Nouellus, in pract. crim. rub. de testibus in materia criminali incip. crimina obiecta probanda sunt, num. 33. & seq. Tiraquell. post alios innumeratos relatos per eum, in tract. de penis tēperandis causa. xxvij. nu. 2. 10. & 11. vbi eam limitat, & Grammat. in decif. xvj. vbi refert quod quidam inquisitus de homicidio in magna curia vicariæ propter indicia vehementissima, & indubitata fuit in eadem condemnatus ad remigandum per septennium, & introducta causa istius condemnati per remedium appellationis in sacro regio consilio extitit in eo moderata pœna prædicta, seu sententia magnæ curiæ, & sic fuit condemnatus dictus homicida inquisitus per tricennium ad remigandum per sacrum consilium, & licet multi Doctores asseruerint contrarium, quos recessit Brunus, in tract. de ind. ciis, & tortura, in iij. q. j. partis. nu. 13. Marfil. in d. rub. d. proba. nume. 253. & Boer. in d. decif. cxliij. numero 1. cum alijs seq. tamen quicquid isti suadeant fatuum quidem esset, & inhumanum in actu practico recedere à dicta communi, imò si iudex sententiam ferret ex præsumptionibus, certè & absque dubio aliquo non transiret in rem iudicatam, vt habetur, in l. si iij. qui adulterij, de adult. secundum communem intellectum, de quo per Felin. post alios, in cap. propofuiti, extra de probationi. & quæ dicantur indicia indubitata, & qualia, & quæ sint, latè declarat Criminalista in locis præcitatjs, & Marfil. in d. rub. de prob. nu. 253.

OPINIO LVII.

Condemnatis ex maleficio, seu ex quocunque crimine regulariter non conceditur, neque cõpetit dilatio quadrimestris ad soluendum, etiam si in sententia in causa ista criminali quis esset ad penam pecuniariam, & pecuniariter damnatus, secundum gl. Bar. & Fulg. in l. si victum. ff. de re iud. Innoc. in c. quarenti, de offi. de leg. Bal. in l. hinc. C. de exe. rei iudic. & in add. Spec. in tit. de sententia & re iudic. in vers. iij. fideiussit. Alex. nu. 18. & seq. & Iaf. nu. 16. & seq. in l. debitoribus. ff. de re iud. vbi scribit istam esse magis communem opinionem.

OPINIO LVIII.

SUMMARIVM.

1. Equus conductivus si in itinere incidat in morbum repentinum, & conductor eum commendet hospiti vicino, tandem tamen moriatur, conductor non tenetur de leuissima culpa, multo minus de casu & vitio naturali. Adde nu. 3.
2. Equus conductivus vel emptus si intra triduum à die locationis vel emptionis moriatur, presumitur morbosus, & damnum pertinet ad locatorem vel venditorem.
3. Probatio de morte equi in genere non sufficit, nisi probeetur etiam in specie de equo talis coloris, &c.

Conducens equum scholaris pro accedendo, ac redeundo in patriam suam, et equus ipse incidat in repentinum morbum, ob quod impedimentum cogatur eum relinquere, et consignare vicino hospiti, in effectu consignet equum conductum, vt eum ipse hospes diligenter curet, et tandem moriatur non tenetur de leuissima culpa, et multo minus de casu, et per consequens, neque de vitio naturali, ita consuluit Bald. conf. xxij. Vanutius lib. iij. quem sequitur, et commendat Cotta in memorialib. suis, in ver. scholaris, et hinc est quod si equus moreretur intra triduum à tempore locationis, vel venditionis factæ alicui præsumeretur absque dubio morbosus, vt agi possit ad pretium contra venditorem, secus si ex longo intervallo, et distinctio ista fuit originaliter Ioannes Andr. in add. Spec. in tit. de emptio. et vend. in §. sciendum, ver. de illo, cum qua certè sentiunt Alex. in add. ad Bart. in l. si in rixa. ff. ad le. Corn. de sica. et ibi. Marfil. nu. 59. in statu liber. nu. 1. sequent. ff. de quest. Ioan. de Imol. in l. si quis cum aliter. ff. de ver. oblig. l. c. de S. Geor. in l. pacisci. nu. 4. de pact. omnes Doct. communiter in d. l. si quis cum aliter, et Ripa. in tract. de pest. in rub. de remedijs ad curandam pestem, num. 141. vbi scribit istam esse communem opinionem, seu distinctionem: sed conducens equum, aduertit, non releuiatur nec liberatur à solutione equi aliquo modo, si probetur equum quem equitavit mortuum fuisse in itinere, nisi prædicaret, et specialiter probaret quod equus obijt ille idem, quem conduxerat, secundum doctrinam Ioan. Andr. in ca. auditis, de præscript. quam sequitur Ant. Abb. et alij omnes ibi communiter, et communem dicit, et declarat etiam Dec. in ca. in præsentia. nu. 4. de probat. Iaf. in l. non hoc, nu. 2. vnde legitur, et in l. ij. C. de bon. poss. secundam tab. in finalibus verbis: et Marfil. in l. si quis ne questio. nu. 133. ff. de quest. et in practica. crimina. in §. et quia, nu. 14. et Ioan. de Amicis consulendo, conf. xl. nu. 1. et seq.

OPINIO LIX.

SVMMARIVM.

1. *Conductor non tenetur de casu fortuito, etiam si generaliter periculum in se suscepisset cum iuramento, ut nu. 2. Limita. ut nu. 5. & 6.*
2. *Conductor si casum fortuitum in se suscepit, intelligitur tantum de casu solito & consueto. Alex. & alij contra. nu. 4.*

Conductor non tenetur de casu fortuito, sed duntaxat de dolo, culpa lata, & leui. l. si vt certo. §. nunc videndum. ibi Bart. & alij. ff. com. moda. & tradit Dec. in l. contractus. nu. 3. ff. de reg. iur. & in tantum hoc procedit, quod si conductor suscepisset in se periculum generaliter cum iuramento, superueniente bello, vel peste, aut alio casu fortuito non teneretur, secundum Barcol. Bald. Alber. Ang. Fulg. Alex. & Ias. in l. sed & si quis. §. quæsitum. ff. si quis cautio. Alexan. cons. xxviii. vol. & cons. xxxij. vol. ij. Io. And. & omnes. in c. j. de comoda. & Ripa, in repe. l. si vnquam. nu. 10. C. de reuoc. do. & in tract. de peste. in tit. de privilegijs contra. nu. 83. vbi recitat istam esse communem opinionem, & Ias. quoque in d. §. quæsitum, quia regulariter, vt dicit Ancha. cons. xliij. ex causa superueniente receditur à iuramento, à promissione, & alijs legitimè celebratis, quasi sub ea conditione contractum sit si res in eodem statu permanferit, vt ibi dicitur. in c. quemadmodum de iureiur. & not. in c. tua super. de his quæ fiunt à prælat. & quia fortius gl. & Bar. in d. §. quæsitum. tenuerunt pro constanti quod appellatione periculi casus fortuitus non veniat, vt ibidem refert Ias. in nu. 30. imò aduerte, quod si conductor ipse suscepisset in se casum fortuitum, aduersamque fortunam de casu insolito, & incoñsueto superueniente minime teneretur, sed de casu solito, secundum Bart. in d. §. quæsitum, Bal. in l. falsus. C. de fur. Ant. in d. c. j. Ang. cons. clxxij. Alex. d. cons. xxviii. & d. cons. xxxij. seu xxxj. vol. ij. & Ias. in d. quæsitum, nu. 3. cum alijs seq. vbi istam Bar. opinionem sequitur, & plurimum tuetur, & communem dicit Ripa, in d. tracta. de peste, in rub. de privilegijs contractuum causa pestis, nu. 97. quamvis veriore asserat contrariam titubanter Alex. d. §. quæsitum, nu. 15. sed tu spreta opinione Bal. Ang. & sequacium, in d. §. quæsitum inhæreas totis viribus dicte opinioni Bart. in consulendo & iudicando tanquam magis communis, sed vbiunque conductor in se suscepit pacto omne periculum superueniens ex quocunque casu, & specialiter, etiam ex bello, & occasione belli, tunc quippe pactum est validum, aded quod mercedis remissio peti non potest. l. si quis fundum, in prin. ff. locat. & not. Bart. in l. si merces. §. vis maior, eo. tit. & Bar. & omnes, in d. §. quæsitum, imò si conductor iste suscepisset in se periculum belli, & guerræ, & omne aliud periculum, tunc huiusmodi verbis generalibus comprehenditur casus pestis, & cuiuslibet aduersitatis, secundum gl. in d. §. quæsitum, communiter ibi approbata à Legistis, & Canonistis, in d. j. vt per Ripa, in d. tra. de peste, in ru. de privilegijs contractuum causa pestis, nu. 77.

OPINIO LX.

SVMMARIVM.

1. *Conductor gabelli, molendini & simil. non tenetur ad præstationem maioris pensionis propter superuenientem vbertatem vel augmentum. Limita. ut nu. 2.*
2. *Casus inopinatus propter quem conductor accideret augmentum, facit vt conductor teneatur de præstatione maioris pensionis.*

CONDUCTORES gabellarum, doghanarum, molendini, ac aliarum rerum similium cogi non possunt ad soluendum maiorem pensionem propter vbertatem, & augmentum fructuum, quam fuerint tempore conductionis, & celebrati contractus, quod quippe procedit, quando vbertas contingeret ob diligentiam coloni, vel conductoris, vel propter eius bonitatem, secus si casu fortuito, vel inopinato, tunc si conductor conduxit molendinum, & alia molendina ei vicina in totum, vel in partem post conductionem istam essent destructa ob violentam aquarum, ita quod conductor iste ob istum inopinatum casum lucratus sit multo plus, angebitur pensio illius rei conductæ, ita voluit gl. Bar. nu. 2. et 8. Floria. et Alex. in add. in l. merces. §. vis maior. ff. loca. Inno. Io. And. Burr. et Imo. in c. propter sterilitatem, de locat. et alij quamplures relati per Berrachi, in tract. de gabellis, in xvj. q. ij. par. et istorum opinionem sequitur quoque consulendo Soc. Iun. et dicit communem cons. lxxviii. nu. 6. et 10. vol. ij.

OPINIO LXI.

SVMMARIVM.

1. *Emptor vel successor generalis potest expellere conductorem adium, vel fundi. Amplia ut nu. 3. & 8. Fallit ut nu. 6. & 7. Contra nu. 4.*
2. *Locatio expirat per mortem locantis, fallit ut nu. 6. & 7.*

Comm. opin. tom. 1.

Vxor non tenetur stare locacioni facta per maritum de bonis dotalibus tempore quo ipse erat dominus dotis.

Conductorem expellere potest emptor, vel successor singularis, lemporem, C. locat. vbi text. glo. & Bar. & Receptor seu Prælati quoque tempore sui officij locans nomine proprio, & non ecclesiæ, huiusmodi locacioni successor stare non tenetur, ceterum locatio ipsa expirat ob locantis mortem, secundum glo. communiter approbatam, in c. fin. ne prælati vices suas, Anch. cons. xvj. Rotam Roma in nouis decisio. cccxxij. Abb. in quæst. incip. Sempronius clericus, in quinto dubio. Pau. Castr. cons. ij. vol. j. & Soci. cons. xxxiii. vol. iij. vbi meminit istorum sententiam esse communem, & in tantum hoc procedit, quod si prælati nomine ecclesiæ etiam, & ad eius commodum locasset bona ecclesiæ, successor tunc cogi nequit huic locacioni stare nisi esset ipsi ecclesiæ utilis, secundum glo. communiter ab omnibus ibi receptam, secundum Abb. & Ana. in d. c. si. & Soci. in d. cons. xxxiii. in quibus quidem locis conatur præcitati Doct. reducere ad cõcordiam opinionem Ant. in d. c. si. & sequacium contrariam, quæ cõsonantia semper mihi placuit, & hortor summo, fore eam sequendam, amplectendamque in facti contingentia tanquam æquam, veram, & rationabilem, imò aduerte, quod ipse successor singularis posset expellere colonum partiarium, secundum Rom. consilio. cccix. tamen colonus, ac conductor regressum habebunt pro eorum interesse contra locatorem, & dominum l. qui fundum, vbi text. Paul. Castr. & Doct. ff. locati. sed vbiunque conductor ipse, seu colonus in inuestituræ, & contractu specialiter obligari sibi fecit bona conductæ, vel omnia bona locantis non posset expelli ab emente, vel acquirente rem locatam aliquo modo, secundum Bart. Bald. & Saly. in d. l. emptorem. Paul. Castr. in l. si merces, §. primo. ff. locat. Imo. Aretin. & Alexan. d. l. qui absentis. §. j. ff. de acquiren. heredit. Abb. & Ana. num. 9. in cap. quærelam. ne prælati vices suas, Aretin. & Iason. in §. in, in l. de locat. & condu. Cornel. cons. vj. vol. iij. Croc. in l. filiusfamil. §. diui. ff. de leg. j. Negulanti. de Fano, in tracta. de pignor. & hypothec. in primo membro, secundæ partis, num. sexto, & Guido. in quæstio. ccccxxx. ista est communis opinio, teste Grato consil. xv. quidam, nu. 1. & vol. j. quam declarat. & sequitur quoque Couarruuias, in tract. suarum resolutionum, lib. ij. cap. xv. numero tertio, et ita in proprijs terminis consuluit Ioan. de Amicis consil. cxij. Doct. præstantissimi, et aduerte, quod hypotheca ista, aut specialis, aut generalis sit, nihilominus sufficit, etiã sine alienationis prohibitione, habetque hunc effectum, vt res possit à conductore retineri, donec sibi ab emptore, et singulari successore soluat interese, et sic in casu isto non requiritur specialis hypotheca, et statim quod successor singularis offert suum interese colono habenti fundum hypothecatum pot. se eum expellere, secundum Barto. in d. l. emptorem, quem omnes ibi communiter sequuntur, Paulus de Castro in lege nihil. §. finali. ff. de legatis primo, Cornel. in dicto consilio sexto. Ange. consil. cxxlv. numero sexto, et Ruinus cons. clxxx. numero decimo octauo, volumine primo, et istorum opinionem refert esse communem Negulan. in d. tractatu de pignoribus, in primo membro, secundæ partis, numero sexto et sequenti. Interpretaturque vltimus regula prædicta non habere locum similiter in vxore, quæ præcise non tenetur stare locacioni factæ per maritum de bonis dotalibus tempore, quo ipse erat dominus dotis, vt voluit Barolus per illum textum, in lege si filiusfamilias. §. siua. ff. soluto matrimonio. cõ quo sentiunt ibi Imo. Cuma. Roma. et Paul. Castr. Cyn. et Saly. in dicta lege emptorem, et Alber. in lege diuortio. numero secundo, ff. soluto matrimonio, et istam ponit esse communem opinionem Couarruuias. in loco præcitato, num. 4. vbi contradictores citat, et eorum rationibus respondere nititur.

OPINIO LXII.

SVMMARIVM.

2. *Minoris bona inuecta sunt tacite hypothecata pro pensione domus pro eum conductæ. Contra num. 1. sed auctori non placet. ut nu. 3.*

Conducens minor. xxv. annis domum, inferensque postea in eam etiam res suas, tunc bona huiusmodi inuecta non erunt tacitè hypothecata pro pensione domus, secundum glo. Bart. Fulgo. et Saly. in litem quia. ff. de pactis, Din. in §. item seruiana. in situ. de actio. Imo. et Cuma. in lege si constante, in principio, ff. soluto matrimonio, ista est communis opinio. In contrariam verò parte, videlicet, vt bona ipsius minoris illata in domo, seu fundo conducto absque tutoris, vel curatoris autoritate, censcantur tacite obligata pro pensione inclinauerit, et optimis quidem rationibus Bal. Ang. Paul. Castr. et ceteri, in dicta lege ite quia. Bald. in l. vnica. §. plenius. C. de rei vxor. act. Negulantijs de Fano, in tract. de pignoribus, in secunda par. memb. iij. nu. 154. Faber. Aretinus. Nicolaus de Neapoli. Io. cõ alijs citatis per eum, nu. §. 6. Gomel. remissiuè sub nu. 25. et Bellon. num. 31. in d. §. item seruiana, vbi firmat hanc communem sententiam fore contra glo.

Prædictam, & in effectu iudicio meo verissima, & communis apparet, & que ab ea, tanquam tutissima in actu pratico discedere fatuum esset.

OPINIO LXIII.

Conductori remissio faciendâ, concedendâque est ob bellum, pestem, seu sterilitatem maiorem, & in istis casibus pensionem solvere non tenetur, secundum Canonistas omnes, in c. propter sterilitatem, vbi Barb. nu. 7. de locato. Bar. in l. cum in plures, in prin. ff. locati. Alex. conf. iij. col. pen. Ripa, in tract. de peste, & Cotta in memoriali, in ver. conductor, vbi perhibet istam sententiam magis communem fore, & que pariter inheret Aegidius Bossius, in pract. crim. in tit. de remissione mercedis conductorum, nume. 40. referens alios Doct. eiusdem opinionis, vbi similiter, nu. 37. & seq. ponit octo alios casus, in quibus remissio pensionis fieri debet ipsi conductori.

OPINIO LXIII.

SYMMARIUM.

1 Rem suam et propriam ignoranter conduens, non perdit dominium nec possessionem.

2 Non ab re. C. unde vi. non debet locum in eo qui rem suam propriam conduxit.

Conduens rem suam propriam ignoranter, non perdit dominium, neque possessionem, potestque obici, ac referri per eum locatori exceptio, seu questio dominij, & sic remedium. l. conductores. C. locati. Et l. non ab re. C. unde vi. non habet locum contra conductorem, qui rem propriam conduxit, secundum gl. in d. l. non ab re, in ver. credere, in fi. Curt. Sen. post alios congestos per eum conf. lxx. nu. 2. & 7. vbi ita consuluit, atque firmavit istam opinionem vetiore, communemque apparet, idemque sentit Deci. in l. neque pignus, nu. 4. ff. de reg. iur. & ibi in add. super litera A. idem quoque respondit Riminal, conf. xciiij. nu. 16. vol. j. quia conductio, & locatio ista est nulla secundum omnes, præsertimque Ripam, nu. 15. in l. si aliquam rem. ff. de acquirenda possessione. de fidei que consensus, qui locationis contractum perficit.

OPINIO LXV.

Conductor debet prius restituere possessionem locatori, quam ligare de proprietate, si quis conductionis titulo. C. locati, sed hoc non procedit vbiunque conductor ipse offert se paratum probare quod rem a se tempore locationis possessam conduxit, ita quod locator non fuit in possessione, & sic exceptio possessionis propria conductore contra locatorem obici potest, secundum gl. in l. non ab re, C. unde vi. Curt. Sen. conf. lxx. nu. 4. cum aliis relatis per eum, Paris. conf. lxx. nu. 30. vol. j. & Ripam, in l. si aliquam rem. ff. de acq. pos. in fi. in quibus quidem locis exprimentur istam esse veram, communemque opinionem, & sequitur etiam Iacobus Menochius, in tract. recuperandæ possessionis remedio. xj. nu. 4. vbi luculenter, & melius quam alius, quem hucusque viderim ampliat in nouem casibus, d. l. si quis conductionis, & in septem aliis limitat.

OPINIO LXVI.

SYMMARIUM.

1 Confessio auriolaris non debet per sacerdotem manifestari fall. nu. 2.

3 Testis interrogatus de aliquo secreto, quod etiam medio iuramento promissit non proflare tenetur illud reuelare, non obstante priore iuramento.

Confessionem sacerdos reuelare non potest, & reuelans punitur iuxta, c. omnis vtriusque sexus, in si. de pœni. imò Papa præcipiente, & mandante hoc sub pœna excommunicationis minime teneretur, nec posset sacerdos ipse confessionem reuelare, seu proflare, secundum Augustinum Beroam in quis quest. familiari. q. xij. nu. 1. & seq. quia celatio, & sigillum confessionis est de iure diuino, & de necessitate sacramenti, vt tenuerunt Ioannes de Turr. Cremat. Card. in ca. sacerdos, de pœnitent. dist. vj. & Petr. de Pallude, in iij. dist. xxj. imò fortius ipse sacerdos in confessionis actu gerit veri Dei vices, vt est text. in c. dilectus, de excess. præl. & habetur in c. sacerdos, de offi. ordi. & effectualiter in hoc est maior summo pontifice, idem à Papa tanquam in isto actu inferiore compelli nequit, vt per Beroam, in d. q. xij. sed vbiunque quis confitetur sacerdoti, quod vult homicidium patrare, Titiumque interficere, seu aliquod simile facinus committere, & quod tentationi huic resistere non potest, nec ab ea abstinere aliquo pacto, nec sacerdos debet quanto cautius potest reuelare confessionem, vt peccatum impediatur, & non proflare personam quoquo modo, secundum Iac. Zach. Ferr. præceptorem Fely. in xx. q.

Inn. Hofst. Anch. Abb. Card. Zab. Ant. & omnes, in d. c. omnis vtriusque sexus, Arch. in d. cap. sacerdos, & Ripam, in tract. de peste. §. vlt. Fran. Cofcius Decanus Senensis, in c. j. de offi. deleg. nu. 92. & Io. Lupi, in rep. c. per vestras. §. xxvj. nu. 9. de don. inter vir. & vxor. & ista est vera, canonica, pia, & communis opinio, secundum relos Doct. & Hier. Gigantem, in tract. de crimine læsæ maiestatis, lib. ij. in tit. qui accusare possunt in cri. læsæ maiest. q. xvij. nu. 8. & seq. & idem iudicio meo videntur sentire omnes Theologi communiter, in iij. sent. dist. xxj. vbi præter alios Gabriel. q. j. concl. ij. & Io. Maior. q. iij. Hadri. in iij. sent. in tract. de confess. sigillo. Caiet. in opusculis. xxvj. q. c. xv. & Dominic. Soto in relectione de secreto, membro. iij. q. iij. concl. ij. in quibus locis dicunt, quod confessionis sacramentalis secretum non est detegendum, etiam quoad crimen committendum saltem nominato auctore, & nonnulla alia relatis concernentia scripturinus in j. lib. communium opinionum, in ver. confessio, seu ea, quæ fuerunt dicta sacerdoti, rem laicus posset reuelare confessionem, nam quando quis sacerdos non est, & in secreto, & confessione dicatur aliquid iuramento, etiam ei præstito, quod nemini illud proflare debeat, nihilominus si in testem producat debet hoc reuelare non obstante iuramento, secundum Inn. in d. c. omnis vtriusque sexus, in fi. & in c. qualiter, & quando, & de accus. Abb. in c. si sacerdos, de offi. ord. l. si. ff. qui satisd. cog. & hoc dictum refert, sequitur, & multum commendat Marf. sing. ccccxxij. accipe quæso vnū dictū valde periculosum,

OPINIO LXVII.

SYMMARIUM.

1 Laico alicui peccata confiteri licet, si sacerdos expectari non possit.

2 Laicus cui ex necessitate aliquis peccata sua confessus est, non debet confessionem illam vlls reuelare.

3 Laico si quis confessus sit, putans illum esse sacerdotem, talis confessio et absolutio valet.

Confiteri quilibet potest peccata sua laico propter impossibilitatem expectandi sacerdotem, secundum gl. in c. ij. de pœnit. & remil. in vj. & gl. in c. com inferior de maio. & obed. & in c. vnum, §. nomine autem criminis. xv. dist. & voluit text. in c. quem pœnitent. de pœni. dist. j. & in c. quis vult, de pœn. dist. vj. & not. Marf. in l. qui cadem, nu. 7. C. ad legem Corn. de sic. qui allegat. ad hoc corroborandum gl. in c. pastoralis, de offi. ordi. in ver. morte, quæ air ob necessitatem, & quando res tempore erat peritura laicus peccata sua confiteri posset, & laico isti confitenti in casu necessitatis non est licitum reuelare confessam, secundum omnes Doct. comuniter, in c. significati de adul. & Ripam, in tract. de peste, in tit. de remed. ad curandam pestem. nu. 116. cum aliis sequen. vbi meminit istam fore communem opinionem, & eam approbat, & ponit pariter pœnam, qua veniar plectendus iste laicus confessionem reuelans, sed si quis forte confiteretur puero laico omnia peccata sua, quem credebat esse sacerdotem, & communi opinione reputabatur sacerdos, licet non erat, quid respondendum? conclude breuiter quod ex quo iste laicus habebatur pro sacerdote, & tolerabatur in quasi possessione sacerdotij à superiore, valet confessio, & absolutio, secundum gl. in ver. decepto, Inno. & alios, in c. dudum, de elect. & omnes Canonistas, in ca. apostolicam, de præsb. non bapti. lo. de Fan. in cap. baptismi vicem, de consec. dist. iij. l. si. in l. Barbarius, nu. 6. ff. de offi. præto. et Ripam, in d. tract. de peste, in tit. de remed. ad curandam pestem, nume. 45. vbi recitat istam esse communem opinionem,

OPINIO LXVIII.

SYMMARIUM.

1 Confessio tutoris, curatoris, procuratoris, executoris, aut alij administratoris, de recepta pecunia, non præiudicat pupillo, creditoribus, domino, heredibus minorum & similibus, nisi numeratio appareat. Alij contra, vt nu. 4.

Confessione tutoris, curatoris, procuratoris, executoris, aut alij administratoris standum non est de recepta pecunia in præiudicium pupilli, minoris heredum, et aliorum, nisi de enumeratione aliter appareat, et sic confessio hæc procuratoris, et aliorum huiusmodi de recepto, pupillo, domino, et aliis, nulla apparente numeratione, præiudicare nequit, vt tenuerunt pro constanti Bar. et Imo. in l. si debitorum, per illum text. ff. de nouar. Bal. in l. omnes, §. j. C. de quadri. præcri. in c. ex in sinuatione, ext. de procu. Ang. in j. l. §. fi. C. de quadri. præcri. Bar. Bal. Ful. Roma. Paul. Castr. Alex. Soci. et ceteri, in l. j. §. fi. ff. si cert. pet. Feder. de Senis conf. l. ij. Bald. conf. c. lxxvj. dicta mulier, vol. iij. Pau. Castr. conf. xxxij. circa principium, in fi. vol. ij. Fulg. conf. c. d. j. o. bus, per totum, Maria. Socin. conf. l. iij. Alex. conf. c. xxxij. in causa, et in 3. vol. iij. Fran. Aret. conf. l. iij. ex facto proponitur, Barb. conf. vij. lapi. 7.

ter, vol. ij. & conf. xvij. de me. ni. Finum, vol. iij. Ruin. conf. cxi. nu. 4. & seq. vol. j. Deci. conf. cxvj. & conf. cccxcij. & alij innumeri cōgesti per Tiraq. in tract. de retractu, in tit. de retractu conuentionali. §. iij. gl. vj. nu. 1. 2. & seq. vbi scribit istam esse communem sententiam, & magis communem dicit Follerius super pragma. de censibus, in ver. quæ exequutio nullæ falsitatis, nu. 51. Contrarium verò voluerunt Bald. in l. nam & nocere, in fi. ff. de pactis. Fel. de Senis conf. liij. Pau. Castr. conf. xxxij. vol. j. Curna. conf. xxxj. Saly. Imo. Curna. Fulgo. Curt. Zafi. Alcia. in d. l. ij. §. fin. si cert. pet. Imo. in c. si cautio, ext. de fide instr. Barba. conf. xvij. vol. ij. Ias. in l. duobus reis, ff. de iureiur. & ceteri relati per Tiraq. in tracta. de retractu. in titu. de retractu consanguineorum, §. j. gl. xvij. nu. 90. & in d. tit. de retractu conuentionali. §. iij. gl. vj. nu. 1. 3. & istorum opinionem dicit æquam, & in practica seruari Zafi. in d. §. si. & quamuis Tiraq. & Follerii. quæstionem istam, & altercationem indeciliam, indefinitamque dereliquerint nihilominus remoto omni timore primam partem Bar. & sequacium, tanquam veriore, sustentabiliorem, communiorémve sequi possumus in actu practico, quam sequitur, ruetur ab omnibus contrariis, & ait communem Bolognetus, in d. l. ij. §. si. nu. 44. cum aliis seq. & Io. Cephal. conf. c. j. nu. 18. & seq.

OPINIO LXIX.

SVMMARIVM.

- 1 Confessio de dote recepta constante matrimonio non prauidat creditoribus neque presentibus neque futuris, etiam si iuramentum sit super ea. Amplia ut nu. 2. & 3. Alij contra, ut nu. 4.
- 2 Simulationis exceptio est perpetua.
- 3 Confessio de dote constante matrimonio facta, non solum presumitur in fraudem creditorum facta, sed etiam simulata, & talis presumptio est Iuris, ita ut non admittatur probatio in contrarium, nisi per confessionem partis aduersæ, ut nu. 7.

Confessio de dote recepta cōstante matrimonio nullatenus præiudicat creditoribus presentibus, vel futuris, secundum gl. & Bart. in auth. sed iam necesse. C. de don. ante nupt. Alex. conf. xlv. vol. j. & conf. cxlij. vol. v. Bart. in l. si constante, in prin. ff. sol. matr. Crauet. conf. xliij. nu. 1. Doct. omnes, in l. j. ff. sol. matr. & ista est communis opinio, secundum Aret. in §. fuerat, nu. 1. 4. inst. de actio. Bellonum conf. xlvij. Boer. decif. cccxxxix. & Ripam. in l. fœmina, nu. 3. 6. de secun. nupt. & hoc ampliatur etiam procedere, si huiusmodi confessio fuerit iurata, ut voluerunt Barto. in l. cum quis decedens, §. Titia, ff. de leg. iij. Bald. in l. j. §. idem facit, C. de inoff. dona. & in l. j. q. si. C. de dona. ante nupt. Soci. in d. l. j. ff. sol. matr. nu. 103. Rubcus conf. cxi. Curt. in conf. xcv. nu. 4. & Couarru. in suis resolut. lib. j. c. vij. in quibus locis istam esse communem opinionem ostendunt. Ampliatur secundo loco procedere quoque, licet lapsus sit tempus opponendi exceptionem non numeratæ dotis, secundum opinio. Bulg. in d. l. j. soluto matrimonio: quam sequitur Rubcus conf. lxxvij. nu. 10. Anchar. verò conf. cccvij. videtur respondere contrarium, videlicet, quod confessio dotis post decem annos habeatur, ac si fuisset verò numerata, sed hoc dictum Anchar. valde periculosum esse existimo, nam si ex confessione presumitur donatio, & cōsequenter simulata confessio, lapsus dicti temporis non potest quid operari, ut per Soc. in d. l. j. ff. sol. matr. nu. 102. obstat quidem exceptio simulationis, quæ est perpetua, ut per eum, quia talis confessio, nedum presumitur facta in fraudem creditorum, ut per Barto. in d. auth. sed iam necesse, & in d. lege si constante, verum etiam presumitur simulata, ided nō nocet creditoribus, tam presentibus, quam futuris. Bald. in rub. quæ in fraud. credit. & Rubcus, in d. conf. cxix. & præsumptio huius fraudis, ac simulationis est iuris, & de iure, contra quam non admittitur probatio in contrarium, nisi per confessionem partis aduersæ, gl. in l. antiquæ, in principio, C. ad Velleia. & in §. item ex inquisitione, in ver. idonei, in situ, de fatid. tut. et Doct. in d. auth. sed iam necesse.

OPINIO LXX.

SVMMARIVM.

- 1 Rei confessio in tormentis facta, non præcedentibus legitimis iudicijs non valet, etiam si millies ratificata sit.

Confessio facta per reum in tormētis, nullis vel non legitimis iudicijs præcedentibus non valet, et sic redditur nulla, etiam si millies ratificata sit, nec ex ea potest sequi condemnatio, secundum gl. Bart. nu. 1. Alex. in prima apotil. et reliquos omnes, præsertimque Marsil. cum cæteris signatis per eum, nu. 10. cum aliis seq. in l. penultima, ff. de quæstionibus per text. ibi, vbi, numero decimo quarto, refert mediante suo patrocinio ob hoc euasisse aliquos reos à pœna mortis, Comm. opin. tom. 1.

& eandem sententiam sequitur quoque atque communem dicit Ias. conf. cxxxvij. nu. 2. volumine secundum, & Marf. in l. j. numero 14. ff. de quæstio. Guido de Suza. in tract. de iudicijs & tortura, versic. sed quid si aliquis tortus, nu. 72. Francil. Brun. in tract. de iudicijs, & tortu. quæst. 5. secundæ partis num. 27. & sequen. Capicius de cisione clv. numero tertio. Egidius Bossius, in pract. crimin. in titu. de confessis per torturam, numero sexto, & eminentissimus D. Petrus Cephalus præceptor & promotor meus, in consil. c. j. num. 9. posito inter consil. crimi. diuetsorum, in j. volu.

OPINIO LXXI.

SVMMARIVM.

- 1 Bona rei criminis læsæ maiestatis & hæretici omnia debent confiscari, non tamen confiscantur ipso iure, ut nu. 2.
- 2 Feudo non priuatur ipso iure reus criminis læsæ maiestatis vel hæretici, etiam si omnia eorum bona confiscata sint, sed debet necessario inter venire sententia, adde nu. 6.
- 3 Bona damnatorum hodie non confiscantur nisi in crimine læsæ maiestatis.
- 4 Bona matrimonium in prohibito gradu scienter contrahentis, debent ipso iure confiscari.
- 5 Confiscatio bonorum fit ipso iure in 250. casibus.
- 6 Feudum rei criminis læsæ maiestatis, non potest in præiudicium Domini directi confiscari, aut fisco applicari. Alij contra, ut nu. 7.

CONFISCARI debent omnia bona rei committentis delictum læsæ maiestatis, ac capite puniri. l. quisquis. C. ad legem. Iul. ma. sta. & hoc iure communiter hodie vtimur, & sic in crimine isto læsæ maiestatis contra principem, vel rempublicam bona confiscantur, publicanturque ac etiam in crimine hæresis, & ita seruat consuetudo, & communiter totus mundus, secundum Alber. in tract. statutorum, q. xvij. nu. 6. 3. par. & Cæpollam conf. xvij. nu. 34. & hoc quoque firmat Bald. in cap. j. de pace tenenda in vsibus feudo. vbi scribit istam esse communem opinionem, & in l. si quis nummus, C. de fall. monet. Saly. in l. j. eod. tit. & Cæpoll. in d. conf. xvij. nu. 3. & Hierony. Gigas. in tract. de crimine læsæ maiestatis. in rub. de penis committent. crim. læsæ maiestatis, lib. ij. q. j. num. 1. cum aliis seq. vbi ponit nonnullas alias penas, quæ apud veteres diuersimodè imponebantur reis inquisitis, & conuictis de hoc crimine læsæ maiestatis & aduerte quod tam bona rebus prædictis, quam hæretici non confiscantur ipso iure, & per consequens feudo, & aliis eorum bonis non priuantur ipso iure, sed debet necessariò interponi seu expectari sententia, & ea lata bona sunt ipso iure confiscata, d. l. quisquis & tenuit Dyn. Bart. & Alberi. in l. j. §. an bona. ff. de iure fisci, Bald. in tract. feudorum, num. 45. Cagnol. in l. ea sola deportationis sententia, num. 5. ff. de reg. iur. & ita voluit consulendo Cardina. conf. cxxvij. & Boer. decifio. cclxij. nu. 1. & ita est communis opinio, ut constat ex congestis per Gigan. in dicto tract. quæst. xxv. in regno verò isto committens crimen læsæ maiestatis ipso iure amittit dominium, possessionemque feudi, ac aliorum bonorum nulla interueniente apprehensione vigore constitutionis ipsius regni incipien. contingit, et cap. inchoantis iustitiaro terra Hdruntij, et ca. bona proditorum, teste Afflicto. in c. j. §. sed nec alia, nu. 107. in titu. que fuerit in prima causa beneficij amitt. quantum Additionator. in d. c. iustitiaro, in ver. applicentur, et ipsemet Afflicto. in d. constitutione contingit, intelligant iura præmissa regni procedere, quod executio fieri nequeat super bonis ipso iure ad fiscum deuolutis per rebellionem commissam ex abrupto, sed debet expectari declarationem fore necessariam sententiam ante confiscationem faciendam bonorum rebellis, et nota similiter ad præmissorum declarationem, quod hodie bona damnatorum non confiscantur, nisi in crimine læsæ maiestatis, per text. celebrem, et expressum, in authentica bona damnatorum, C. de bonis damnatorum, sed ascendentibus, vel descendentibus, et à latere prouenientibus deferuntur, seu referuntur, nihilominus per authen. bona, non corrigitur authen. incestas nuptias, C. de incestis nupt. disponens confiscationem bonorum fieri debere ipso iure aduersus contrahentem matrimonium scienter in gradu prohibito, secundum gloss. Bart. et Angel. in authentica, nouo iure, C. de pen. qui male iudi. Cyn. Pet. de Bellapert. et Alberi. in dicta authentica bona damnatorum, et in dict. tractatu statutorum, tertiam part. quæst. deci. ma. octaua in princ. Jacob. de Beluisu, in §. primo, in authentica, de incest nuptis, Aretin. in tractat. malefactorum, in versic. bona publicamus, Andreas de Iserni. et Bald. in ca. vno. quæ sint regalia, et Mart. Laudè. in tract. de fisco, §. quinto, et Boetius, post alios congestos, per eum, in d. decif. cclxij. nu. decimo quinto, cum aliis sequen. vbi recitat istam esse communem opinionem, et confiscatio bonorum fit ipso iure, etiam in

eccl. casibus positus, ac relatis per Ludouicum Cressolem, in tract. in quibus casibus iure ciuili omnium bonorum, vel partis publicatio sit indicata, recensuit supra citatos casus. Ceterum communis in principio præmissa interpretatur vtiliter non habere locum in feudo rebellis confiscato, quod ob crimen læsæ maiestatis patrum confiscari non potest, nec debet fisco applicari in præiudicium domini directi, secundum Bart. in lege si finita, §. si de vestigialibus, ff. de dam. in fin. in ij. q. et in §. in auth. de non alien. aut permutan. rebus ecclesiæ, Bal. in l. j. C. de bonis libero. Fabrum, in d. auth. bona. q. penult. Capol. conf. lxxx. Baldus, et Alua. in cap. j. §. illud de prohibita feudo. aliena. per Federic. n. et Iacobum de sancto Georgio, in q. feud. q. xxvij. Ioannes Andreas in capitulo quibusdam. de pœnis, in vj. Alberic. in authentica si verò, C. de hæret. Alex. conf. lxxxvij. volumine quarto. Marti. Lau. de: in d. tract. de fisco. q. cclxij. et in tract. de criminalibus læsæ maiestatis, q. xv. et ista est communis opinio, secundum Imol. Roma. et Alex. in d. §. si de vestigialibus, et Boer. in d. decif. cclxij. numero septimo, et sequet. In contrariam verò partem inclinauerunt multi Doct. relati per Boerium in dicta decisione, quorum opiniones concordare nititur Hieronymus Gigas, in d. rubr. sui tract. est. crimina, læsæ maiestatis, q. v. num. 1. cum aliis se q.

OPINIO LXXII.

SVMMARIVM.

1 *Ius patronatus non confiscatur nec fisco applicatur, licet omnia bona Rei criminis læsæ maiestatis confiscata sint, sed succedunt heredes condemnati, Alij contra, vt nu. 2.*

Confiscatis omnibus bonis rebellis ob crimen læsæ maiestatis ab eo commissum, vtiq. in ista generali confiscatione bonorum non venit ius patronatus, & sic in iure patronatus isto non succedit fisco, sed transit in heredes condemnati, qui præsentare possunt beneficii patronale in casu præsentis sicut præsentare poterat eodem natus ante condemnationem, secundum gl. in c. satis peruersum, §. o. distin. & in clem. pastoralis, in vers. subiectæ, de re iudi. Archid. in casu l. s. xvj. q. vij. Præpos. in c. j. x. distin. Butr. & Doct. omnes, in d. clem. pastoralis, Card. in clem. si plures. de iure patro. & in clem. j. de exce. prælat. Fely. & Andr. Pomum, in c. quanto de re iudi. Ancha. in c. feclicis, in x. nota. de pœnit. in vj. Collect. in c. si de iure patro. Barto. in extrauangan. ad reprimen. in ver. rebellando, Ange. in tract. maleficio. in vers. & eius bona publicamus, in ver. & nota quod facta, nu. 15. Affli. in c. vnico, §. ex eadem lege, nu. 9. in tit. de lege Corrad. in vibus feud. Alberi. in tract. statuto. par. iij. q. vj. nu. 17. Nellū, in tract. bannitorum, in prima par. q. xxxij. Andr. de Iser. euangelistam in regno Neap. in c. licet, in tit. si de feud. fuerit contro. inter dominum, & agn. & istorum opinionem dicit æquiorē Curt. in tract. de iure patro. in vers. ipse vel is, q. xxix. & communem esse fateatur Hier. Gigas, in tract. de crimine læsæ maiestatis, in rub. de pœnis commit. crim. læsæ maiest. lib. ij. q. iij. & secundum communem istam consuluerunt Soci. lun. cõsil. h. requisitus à magnifico, vol. ij. Mantua. conf. v. & Hieron. Gigas, in d. q. iij. quorum quidem consiliorū, & præmissarum autoritatū Doct. vigore determinauit casum hunc Illustrissimum Dominium Venetiarum, teste Gigante, in loco præciato. In contrariam verò partem inclinauerunt, videlicet, quod ius patronatus transeat in fisco facta generali confiscatione bonorum, gl. in d. c. filius, Io. Andreas & Abb. in cap. nobis, de iure patro. & idem Abb. in d. cap. quanto, cum aliquibus aliis Docto. tamen veritatem ipsam habendo ante oculos, et institutum meum solum sectando amplector primam sententiam negatiuam, tanquam magis piam, magisque canonicam, ac frequentiori calculo à Docto. vtriusque censuræ approbatam, et eò libentius in hæsi communi ipsi, quanto opinio Glo. Io. And. et sequacium concordari potest cum dicta communi, prout ad facilem consonantiam opiniones istas reduxerunt Curt. in d. q. xxix. Soc. in allegato consilij. nu. 6. et Gigas, in d. q. iij. nu. 4. et seq.

OPINIO LXXIII.

SVMMARIVM.

1 *Vjura pro dote, donec ipsa restituatur, de consuetudine vel statuto, recte est sine peccato peti possunt, licet multi contrarium teneant, vt nu. 2.*

CONSVETVDO, seu statutum disponens quod vsuræ pro dote, et causa dotis donec restituatur ipsa dos solui debeant, ad rationem, quinque pro centenario, non valet aliquo modo, secundum Io. de Imoliet ceteros omnes, in l. in insulam, §. vsuras. ff. solut. matrimon. gloss. et Bald. per text. ibi, in leos, C. de vsur. et Canonistas, in clem. prima, de vsu. et Iason in §. fuerat, num. 9. in tit. de act. vbi recitat istam esse communem opinionem, et communem pariter scribit fore Roc-

chus Curt. in c. si. de consuet. in q. j. nu. 18. et seq. imò, secundum Bal. in l. ij. et in auth. ad hæc, C. de vsur. huiusmodi statutum, atque consuetudo permittens vsuras, etiam in vno nummo duntaxat non censetur licita, & iudicans secundum tale statutum incidit in excommunicationem, & in hæresis labem, & prof. quitur hoc apertius Iaso. in loco præmissio. & ampliat similiter in tribus aliis casibus Curt. in d. q. j. nu. 18. & seq. Sed Bal. in l. si. §. præterea, C. de iure dotium, & Cardin. cum aliis compluribus, in d. clem. j. asseruerunt cõtrarium, & optimè, quorum quidem opinionem sequitur, atque tuetur. Curt. in d. q. j. nu. 19. vbi profert hoc vtile verbum: quod talis consuetudo, vel statutum communiter obseruatur absque peccato, & hæc eadem cõsuetudo quod soluatur septem pro quolibet centenario videt, cui non fuit dos soluta, viget quoque in ciuitate Neapolis, & obseruatur, teste Afflicto decif. cclxxxij. in principi. extatque prædicta consuetudo hic Aquila; quod ratione dotis non solutæ soluatur septem pro centenario quotidie seruatur, verum vbi quæstio hæc eueniret, & talis consuetudo non reperiretur, tunc casus foret valde dubius, ac exagitandus ad vtramque partem, & denique decidendus veniret, prout eum decidiit Rota. Neapolitana, in d. decif. Afflicto. ccl. lxij. ad quam casu eueniente tanquam ad portum claræ veritatis, recurrendum esset.

OPINIO LXXIII.

SVMMARIVM.

- 1 *Decima ne soluatur, consuetudinè intro duci potest, & talis consuetudo tenet secundum Theologos, secus tamen secundum Canonistas, vt nu. 2.*
- 3 *Canonista an & quando Theologis preferendi sint.*
- 4 *Consuetudo non soluendi decimas an & quando teneat.*
- 5 *Papa potest concedere privilegium aliquibus locis, ne teneantur ad Decimas.*
- 6 *Decimarum quatuor genera sunt.*

Consuetudo non soluendi decimas excusat à debito earū, secundum Theologos communiter per id, quod habetur Numeri. 18. & de opinione ista communi faciunt mentionem Canonista, in ca. j. de decim. in vj. & Io. Brunellus, in repet. c. j. de homicidio nu. 1. 4. quæ reperitur, in fin. relectionis Couarruias super clem. si furiosus, de homici. Ceterum contraria pars, videlicet, quod non valet consuetudo de non soluendis decimis videtur verior, & sustentabilior de iure, secundum Rocchum Curt. post alios relatos per eum ibi, in c. fin. de consue. in prin. post præfationem, nu. 22. & primò, quia decimæ sunt de iure diuino, ergo consuetudo contraria nihil valet, vij. dist. capi. quæ contra morem, maior probatur Leuit. c. si. omnes decimæ terræ, siue de frugibus, siue de pomis arborum Domini sunt, & illi sanctificandæ, & Num. 18. filiis Leui dedi omnes decimas in possessione, pro ministerio, nam seruiunt mihi in tabernaculo fœderis, & Exod. xxij. Decimas, & primitias tuas non moraberis offerre. ite Luc. xviij. Decimas de omnibus, quæ possideo. et pluribus aliis in locis sacræ scripture idem tradi videtur. Secundò pontifex solus, et multò magis in conciliis generalibus, interpretari potest sacrām scripturam, canones condendo ab omnibus seruandos, cap. per venerabilem, §. rationibus. qui filij sint legit. sed canones apertè clamant decimas esse de iure diuino, c. tua nobis, c. cum non sit in homine, et c. in aliquibus de deci. c. decimæ. et c. in factis. xvj. q. j. et in ca. parochianos, ext. de dec. et in c. cum apostolica, ex. de bis, quæ sunt à prælat. sine consen. ca. et iste decimæ sunt Deo debite in recognitione vniuersalis dominij ipso iure, d. c. tua nobis, et canonistæ hoc firmant omnes, in d. c. j. de deci. in vj. vbi Francus meminit istam fore communionem opinionem, quam sequitur Abb. in c. si. extr. de re. perm. Boer. decif. cccxxxvj. et Capic. decif. xx. nu. 5. et amplectitur pariter, et ait esse communem acutissimam, præstantissimam, et doctissimam D. Cornet. Benincal. in trac. de paupertate, q. vij. in 6. speciali, nu. 2. Tertio, quod consuetudo non soluendi decimas non valet saltem in decimis prædialibus, firmant omnes Canonistas, qui ob hoc excandescunt, quodammodo in Theologis. Ita Inno. in c. si. de paro. Host. et Io. And. in c. à nobis, de deci. Ant. et Imo. in c. statutum. de transact. Anch. conf. cxcvj. in j. dub. Arch. in d. c. decimæ. Imol. et Abb. in rub. de deci. gl. Host. et omnes, in d. c. aliquibus. et Rocchus Curt. in d. c. si. de consue. in prin. post rub. nu. 22. vbi recitat istam esse communem opinionem, et Couarruias in suis resolutionibus, lib. j. c. xvij. nu. 8. licet ibi perhibeat sententiam contrariam pariter communem fore. Quarto, et vltimò apparet verior hæc vltima, seu secunda opinio Canonistarum, siquidem contra assertionem Theologorū promissum est per Gregorium Nonum, vt patet, in d. ca. j. de deci. in v. vbi iniungit prædicatoribus, et minoribus specialiter, ne audeat ea in sermonibus predicare, ob quæ laici à decimarum solutione retrahantur, imò cõtrario operi sint intenti, et in hoc absque dubio stidū esset potius Canonistis, quam Theologis, sumus enim in interpretatione iuris diuini, in his præcipue, quæ pertinent ad moralia, vt in decimis, de quibus agitur, et idè dici posset in voto, matrimonio, simonia, et aliis similibus.

similibus,secusverò si ageretur de interpretatione iuris diuini in his, quæ spectant ad nostri Iesu Christi opera,& ad agnitionem veræ fidei contra hæreticos,secundum Anchara.in dispu. exordiente. antiquis & modernis temporibus,& ideo aiebat quamoptimè Hostien. in c.j.de confang.& affin.quòd in electione præfatus præferendus foret Canonista Theologo in loco,quo hæreses non pullulant,& sequitur Fely.in c.fi.de magist.& Ioan.Lupi.in repeti.c.per vestras. §.xxvj.nu.16.de donat.inter vir.& vxor.fed hoc opinionem consuetu quid concludendum ego,nec primam,nec secundam sententiam præmissas firmare audeo,at opinionem relatam per Hostien.in d.c.tua. nobis,tanquam tutiorem pro salute animæ totis viribus amplector,& sequor vbi ait,quòd in partibus,& regionibus,in quibus decima ipsa de more non soluitur,nec prædicatur,non peccat mortaliter homines non soluendo,quasi Romana ecclesia videatur in his, saltem quoad præterita dispensare,ne tantam multitudinē ex hac causâ dānari contingat,si verò post prædicationem,& monitionem retineat,mortaliter peccant,& in sententiam istam inclinare videtur inibi Ioan.Andr.& idem videtur sentire S.Thomas in ij.ij.q.lxxvij,quem refert Archid.in c.maiores,xvj.q.vij.licet non sequatur,& ita trāsit quoque Ab.in d.c.in aliquibus,in fi.& Rocchus Curti.in d.c.fin. de consuet.loco de quo supra.& istorum opinio ita retenta non procederet profectò in privilegio pontificis,nam privilegium à Papa concedi potest aliquibus locis,ne teneantur ad decimas,licet in totum quoad omnia loca tolli non possint,vt not.Deci.in c.cùm ordinē,in prin.de rescrip.& nota hic ad præmissorum declarationem,quòd quatuor genera decimarum reperiuntur,quæ explicitè ponit Ioan.Brunellus,in d.c.j.de homic.nu.14.& seq.& alia quamplura pertinentia ad materiam decimarum posuit moraliter,pulchrè,& conclusiuè D.Corne lian d.trac.de paupertate,in d.q.vij.in vj.speciali per totam.

OPINIO LXXV.

CONSVETUDO vt inducatur requiruntur duo actus,& sic ad inducendam consuetudinē ipsam duo actus necessarij censentur,secundum gl.in l.de quibus,ff.de legi.& ista est communis opinio,vbi actus essent notorij,& qui sæpius non occurrerent,secus si sæpius acciderent,quia tunc plures actus requiruntur arbitrio iudicis,cùm hoc non sit lege cautum,arg.lj.in fi.de iure delibera.de quo per Bar.Bal.& Angel.in d.de quibus Bal.Abb.Rocchus Curti.q.iiij.nu.42.& seq.& cæteros communiter,in c.fi.de consue.vbi pariter ipse Rocchus Curti.ponit alteram conclusionem satis vtilem pro intelligentia præmissæ communis,videlicet,quòd ex vnico actu successiuo,puta si pòs in publico fiat inducetur consuetudo.

OPINIO LXXVI.

SVMMARIVM.

Solemnitates de iure canonico in alienatione rei ecclesiastica requisita, de consuetudine non possunt remitti, augeri verò possunt.

CONSVETUDO non tenet, quæ solemnitates requisitas à iure canonico remittit in alienatione rei ecclesiasticæ,& sic introducti nequit consuetudo,quòd iuris solemnitas requisita non interueniat in alienatione ecclesiasticarum rerum,vt voluerunt Innoc.Abb.& cæteri omnes communiter,in c.nulli de rebu.eccle.non alie. Rocchus Curti.in c.fi.de consuetu.q.v.nu.25.& Petrus de Benintendis dec.xiiij.nu.7.vbi recitat istam esse communem opinionem, sed bene valeret consuetudo,quæ augeter solemnitates in alienatione rei ecclesiasticæ,secundum Ioan.And.Abb.& omnes in d.c.nulli,& Rocchus Curti.in d.c.fi.q.v.sub nu.25.& seq.vbi ait istam esse communem opinionem,ac eam per exempla,& authoritates latissimè declarant.

OPINIO LXXVII.

CONVICTVS reus legitimis probationibus sub mortalis culpæ reatu,si à iudice interrogetur,etiam in tormentis respondere tenetur an crimen commiserit,nam si iniquè torqueatur,iuste tamē interrogatur,& ideo tenetur respondere,iuxta Inn.& communē, in c.j.de confess.& S.Thomam.xxij.q.lxix.articu.j.

OPINIO LXXVIII.

SVMMARIVM.

Debitoris corpus mortuum creditor non potest retinere ad exigendū debitum suum. Amplia vt nu.3. Angel.contra, sed male.

CREDITOR non potest retinere penes e cadauer, seu corpus mortuum sui debitoris diuitis,vel inopis infepultum, vt pignus

quodam,donec pecunia sibi debita vigore liquidij instrumenti integre solvatur,§.hæc autē disposuimus,ver.m. minitans,in auth.vt cō de appel.cognoscitur,nec concedenda est licentia a per iudicē pro retentione cadaveris prædicti ad ipsius creditoris implorationem,quia cadaveri isti nullo pacto est impedienda,ac deneganda sepultura,arg. tex.in auth.vt defuncti, seu funera eorum,in prin.& est tex. optimus, in d.§.hæc autem,& in l.cum sit iniustum,C.de sepul.viol. vbi Doct. hoc communiter adnotarunt, Panor.in c.ex parte,de sepul. Boer.dec. cclxxxvij.nu.2.& seq.Ripa,in tract.de peste,in rub. de præseruationis remedijs,nu.101.& Grammat.dec.lxxxij.vbi refert istam communē opinionem per annos xxx,ipso existente indice Neapo.in magna curia vicariæ obseruatam vidisse.Et quamuis Angel.in d.auth.vt defuncti, seu funera eorum,in prin. Contrariarū asseruerit,videlicet, quòd creditori habenti instrumentum debiti contra suum debitorem mortuum poterit impartiri licentia per iudicem ad eius petitionem de retinendo corpus loco pignoris,ne sepeliatur quousque de debito liquido sibi satisfiat,tamen opinio ista Ang.tanquam inhumana,& falsa communiter damnatur à scriben.& præcipuè à Fely.in c.sicut Iudæis,Guliel.Bened.in c.Rainutius.nu.99.de testam.Marfil.sing.cxcix.& Grammat.in d.dec.lxxxij.& sic per præmissa indubia redditur dicta communis,imò aduerte in fortioribus terminis,quòd si debitor appellaret,ne corpus debitoris humaretur vtique non esset audiendus,nec eius appellatio admittenda foret aliquo modo,secundum gloss.& Doc.communiter,in dicto.cap.ex parte,in prin.Spec.in tit.de appel.§.in quibus,ver.vij.Grammat.in d.dec.lxxxij.nu.2.& Marfil.in allegato sing.cxcix.

OPINIO LXXIX.

SVMMARIVM.

Crimina publica vel priuata que dicantur.

CRIMEN publicum illud esse dicitur,quoties pœna venit imponenda reo,& applicanda sitco,siue descendat ex crimine publico,siue non,ita voluerunt gl.& Bar.in rub.de pop.actio.& Augu.de crim. in add.ad Ang.in tract.malefic.in ver.ad querelam,nu.9.vbi appellat istam opinio.cõm.fore,Contrariam vero partē videlicet,vt crimina publica ea sola intelligantur,quæ descendunt ex illis titu. ff.& instit. de publici.iudic.tenet,& firmat communiter teneri Bal.in rub.C. qui accusare non possit, sed ipse inhæreo primæ opinioni Bar.& sequaciū tanquam tutiori,ac firmiori,in præct. item quæ sint, atque dicantur crimina publica,& quæ priuata, vide Placentinū,in trac.de accusa. tit. ij.nu.1.et seq,et Iaco.Nouellum,in præct.crim.et in titu. iudicia, quæ præcedere debent,nu.1.et seq.in prin.copiosè declarantes.

OPINIO LXXX.

CURRENTIBVS aliquibus ad brauium,si duo ex eis pariter,simulque peruenerint ad ipsum brauium,nec sciatur aliter quis fuerit prior,et quis posterior,tunc ratione incertitudinis neuter habebit brauium, sed iterum current,secundum Ang.in l.cum qui nouissimus,ff.ad Trebel.et Alex.in l. qui filia. §. j. in fi. ff. de leg. j. vbi firmat istā veritatē esse,de qua habetur etiā, seu tractatur, per Bal. et Imo. in d. §. j. et in c. iudicante. de testa. vbi concludunt cū alijs Doc. præcitatīs hoc casu non esse locum gratificationi, quoniam esset contra tex. iuncta gl. in l. si quis seruum. §. si inter duos, ff. de leg. ij. & hoc eodē casu nō solū currunt illi, qui fuerunt primi, verum etiam omnes iterū currere debent, vt voluerunt Ang. et Alex. in d. l. cum qui nouissimus. nā. ex quo nemo illorum vicit, nemo aliorum victus est, de quo etiam per Bald. et Ang. in proœmio sforum. §. sed cum nos, et in d. l. qui filibus. §. j. per Fel. in c. capitu. sancte crucis, de rescri. et Iul. Ferrerum, in trac. de duello, ac de alijs varijs rebus in titu. seu consi. de brauijs, et cursu equorum. nu. 3.

D

OPINIO LXXXI.

DEBITOR promittens cum iuramento solvere decem infra mensem sub excommunicatio nis censura, pœnaque non dicitur periurus, nec excommunicatus, si facti fecerit post alium mentem sequentem, et sic infra tempus sibi credito re prorogatum, qui idem terminus censetur cum primo, et verè, ac propriè iuramentum videtur ad impleri infra tempus prorogatum, vt voluerunt Hostien. in capitulo præterea, de appell. et Cardia. in clem. j. §. nos itaque, de iureiur. et Doctores omnes in c. de causis, de offic. delega. et præsertim August. Berous ibi, numero 31. qui exprimit hoc, dictam verissimè fore: et communiter approbari attestatur Deci. numero 45. cum alijs seq, et

seq. & in d. c. praterca. nu. 7. sed transacto termino p̄missio proroga
tio, & debitor non solueret dicta decem abique dubio excommunica
tionem incurreret, quoniam prorogatio cum qualitatibus, conditio
nibus, conuentionibusque omnibus primi termini faciendā venit, secū
dam gl. & Dominicum in c. hi qui de p̄ben. in vj. Bal. in l. parabolari
ni, C. de epil. & cler. Ioan. de Imo. consi. xi. & Berò. in d. c. de causis, nu.
3. 1. & seq. vbi meminit istam esse communem opinionem.

OPINIO LXXXII.

SVMMARIVM.

*Debitor habens bona, quae publica subhastratione vendi possunt, non debet
detrudi in carceres.*

Debitor habens bona, quae publica subhastratione vendi possunt, in
carceres poni non potest. lā diuo Pio. §. in venditione, ff. de re iud. &
c. peruenit de fideiuss. hoc verò cessat vbi cūque debitor non habe
ret bona, ex quibus as alienum solui posset, tunc quippe capi potest
& carcerari secundum gl. nota. in liij. §. tu tores, ff. de iust. p̄t. ut, quam
sequuntur, assueverantque singularē Ab. & Fely. nu. 10. in c. quod ad con
sultationem, de re iudica. Bart. in capitulo 1. de deposit. Bald. in l. si
ne. ff. de in ius vocan. & in l. j. C. de iu. & fact. igno. Pau. cast. in liij. §.
prator ait, ff. de re iudi. Alex. & Iaf. in d. §. in venditione, & ista est cō
muni opinio, secundum Aret. in l. maritum, §. eleganter, nu. 7. ff. sol.
matr. Alex. in d. §. in venditione, & Ripam, in l. obligatione generali,
nume. 20. ff. de pignori. Iaso. in princ. inslit. de actio, nu. 90. & Boer. de
ci. cccxlj. nu. 7.

OPINIO LXXXIII.

SVMMARIVM.

1. *Morosus debitor tenetur ad restitutionem rei perempta penes ipsum licet
etiam modo apud creditorem peritura fuisset, Alij contra vt nu. 2.*
3. *Morosus debitor qui dicitur.*

Debitor morosus tenetur omnino ad restitutionem atque aestima
tionem, re perempta penes ipsum, eodem modo, quo & apud domi
num, ac creditorem foret peritura, & sic tenetur in distincte de interi
tu rei debitor nulla facta distinctione, an eodem modo apud credito
rem ipsum peritura esset, secundum gl. Bar. nu. 10. Bal. Ang. Saly. Ro
ma. & Pau. de Cast. in l. quod te mihi, ff. si cer. pet. glo. & omnes in l. ne
mo, la prima, in ver. homo, ff. de verb. oblig. vbi Alex. explicat istam ef
se communem opinionem, & in l. cum res, §. si post medium, ff. de le
g. 2. l. Iason, nu. 27. & Bolognetus, nu. 7. simul cum omnibus aliis Mo
der. in fi. l. quod te. In contrariam verò partem inclinavit Martinus
ex antiquioribus, & quidam alij, quos sequuntur Fulgosi. Iaf. nu. 27,
& sequi. Deci. nu. 16. Curti, iuni. nu. 33. Ripa, nu. 28. & Bolognetus, nu.
7. cum alijs seq. in d. l. quod te, vbi assueverat, & expressè praesupponit
opinionem istam Martini, & sequacium communiter approbari à
Modernis, ac aequiorem, veriore, tutioremque fore, tamē quicquid
illi Moderni suadeant longa disputatione, ac verborum intillium re
volutione, ob hoc non fore tutum in actu practico discedere à cōm
muni p̄missa, glo. Bar. & caeterorum illustrium Doctorum, quā ve
ritate ductus amplector tanquam iustam, & verissimam, prout cōse
quitur, & dicit iustam esse, etiam in foro poli, & animæ Ioan. à Medi
na de restitutione, q. vi. & aduerte, quod morosus dicitur ob multas
vtrius, & diuersa causas, vt per praecitatos Doct. & particulariter di
citur in mora, qui sine iusta causa, etiam litigat, d. l. nemo, vbi hoc in
summario ponit Alex.

OPINIO LXXXIIII.

DEBITOR Titij constitutus se precario nomine ipsius omnia
sua bona possidere, si postea aliquod ex ipsis bonis alienaret, pos
set quippe petere creditor praedictus adueniente casu obligationis hu
i in mediā bona alienata ab illo, qui illa emit, nec requireretur quod sit
excussio contra principalem, & sic alienata per debitorem, qui cō
stituetur se omnia bona sua possidere nomine precario creditoris,
certum est posse per creditorem reuocari eueniente casu obligatio
nis, nulla facta excussione in bonis ipsius debitoris, secundum Bald.
& Ang. in l. si. C. de acqu. poss. Ansel. Imo. Roma. & Alex. in l. exitus cō
trouersae, ff. de acqui. possel. Francum, in disputatio. petitorij, dubio j.
nu. 40. Cornel. consi. lxxxv. nu. 3. vol. iij. Affl. & dec. cxxxix. nu. 7. Dub. in
l. si. §. si. nu. 28. ff. si cer. pet. R. quinum consi. cxxx. nu. 8. vol. j. & consi. cxx
ij. nu. 1. & seq. vol. iij. Goza. consi. xlj. nu. 12. Marfil. singu. clvij. Cagno
lun. in proemio fororum, nu. 217. Tiraq. in tract. de iure cōstit. par. j.
nu. 8. Ripam, in rub. ff. de interd. nu. 14. Gratum con. xlj. nu. 5. volu.
ij. Bel. con. xxxij. nu. 7. cō. xliii. in fi. Paris. cōf. cij. nu. 8. vol. iij. Capiciū
dec. liij. nu. 1. Grama. dec. cij. nu. 06. Marantam, in tracta. iudiciorum,
in prima part. distinct. vij. nu. 5. Boeriū decif. cxij. num. 12. & decif.

cc. nu. 8. & Rolandum à Valle consilio lxxix. num. 33. vol. j. In con
trariam verò partem, videlicet, quod necessaria sit ipsius debitoris
excussio inclinauerunt Areti. titubantur consi. cxxxij. nu. 3. & Barba.
consi. xxvij. vol. j. sed. quicquid Doc. hi suadeant varijs, diuersis am
bagibus, ob hoc igitur non recedendum reor in iudicando: consu
lendūque i prima sententia, quae communis est, atque verissima red
ditur per fundamenta, rationēque non parui quidē momenti alle
gatas per praecitatos Doct. omnes.

OPINIO LXXXV.

SVMMARIVM.

1. *Aggressor impunè non solum vulnerari, sed etiam interfici potest, in
telligit vt nu. 2. s. & A. mpla vt num. 41. 0. & 11.*
4. *Aggressor etiam si fugere potuisset, & evitare periculum tamen pro
pter tuendum honorem suum non tenetur fugere.*
5. *Defensio admittitur cum moderamine inculpata, tutela. cum paritate
armorum, & vt fiat incontinenti, vt nu. 2. & 9.*
6. *Aggressor cum lapide seu baculo se defendat ense aut balista, non legi
time se defendit.*
7. *Verbis iniurijs provocatum, non debet se fulto, sed vicissim verbis tan
tum defendere.*
8. *Defensio debet fieri ad tutelam tantum non ad vindictam.*
9. *Aggressor vel percussus si ex intervallo, sed ad hoc tumultu, insultum
fecerit in aggressorem vel vulnerantem, censetur vindicandi non de
fendendi animo fecisse.*
10. *Aggressor si in rixa modum defensionis excederet, non punitur pena
L. Cornelia de siccar. sed mitiori.*
11. *Aggressor si aggressorem fugientem occiderit licet non defendendi
animo aciat, tamen non punitur pena mortis sed mitiori.*

DEFENSIO vnique permilla est pro rei suae tutio
ne, & sic non solum occasione hac aggressor impunè vulnerari po
test, verum etiam interfici, l. j. C. vnde vi. vbi gloss. Bart. num. 2. & 7.
caeteri communiter, Bart. num. 6. Bald. Deci. num. 31. & omnes, in l.
vt vim, ff. de iuli. iu. Bart. num. 2. & Marfil. nu. 3. in l. furem, ff. ad l.
Corn. de sicar. Affl. in consi. Neap. lib. jrub. xij. nu. 20. & 1. lo. de
Amicis consi. lxxvij. num. 1. vbi exprimit istam esse cōmunem opin.
& ita consuluit Alex. de Neuo, consi. lxxij. per totum, & Bernard.
Diaz. quoque in regu. ccccviij. & constat pariter communem fore ex
congruis per Petrum Duennas, in regu. cxcj. defensionis licita, vbi pon
it hoc iro regula cum iij. ampliationibus, sed haec apparet com
munis sententia Legistarum. Canonis, verò communiter firmant
Contrarium, vt per Fel. in c. ij. nu. 4. de homine, nantes fas esse homi
nem occidere pro defensione rerum, & defensio licita est quoque pro
tutitione vita, ac personae, cum vim vi omnes leges repellere permit
tant cum moderamine inculpatae tutelae incontinenti, tex. est in cap.
significasti, l. ij. ex. de homici. & in l. scientiam, §. qui cum aliter, ff. ad
l. Aquil. & in consi. Neap. pacis cultum, & not. Abb. nu. 15 cum alijs
seq. & reliquis, in cap. olim, l. j. de restitu. spol. Affl. in consi. pacis
cultum, lib. jrub. vij. sub nu. 50. Ang. in trac. malef. inuer. Titius se
defendendo, nu. 7. Pet. Duennas, in reg. cxcij. defensio cuiuslibet, vbi
hoc pro regula ponit cum vj. ampliationibus, et iij. limitationibus,
immo iure naturali defensio, etiam animalibus irrationabilibus per
missa censetur, text. est in l. j. §. arietes, vbi Bar. caeteri, ff. si quadru.
pauper. feci. dica. Similiterque cuique permilla est defensio pro tu
endo honore suum, nam licet aggressus potuisset fugere, euitare
que vulneris illationem, tamen fugam arripere non tenebatur, sed
potius vulnerare, vel occidere, cum aliquem esse fugatum iniuria sit,
et sic hoc casu potest quis impunè offendere aggressorem ratione
iniuriae praedictae, vt voluerunt Bart. Ang. et Saly. in d. j. C. vnde vi.
Ancha. et Cardi. Floren. in clem. j. de homi. Bal. in d. vt vim, l. o. de
Amicis, in d. consi. lxxvij. nu. 5. vbi supponit istam esse communem
sententiam, et Alex. de Neuo, consilio lxxvij. nu. 7. posito inter consi.
crimi. diuersorum collecta per Io. Bapt. Zileum, volumine. j. et hinc
est quod aggressus aggressor in suum percutere, interficere vt potest
impunè si de vita suae tutitione certus non foret, secundum glo. &
Bal. in c. si per fodiens, ex. de homi. gloss. Bar. Bal. et Saly. in d. l. j. C. vnde
vi. et Bal. in l. j. per text. ibi, C. ad leg. Corn. de sicar. sed primo defen
sio praemissa fieri permittitur cum moderamine inculpatae tutelae, id
est, cum paritate armorum, ita in terminis decidit glo. Bar. Bal. et
omnes communiter, in d. l. j. C. vnde vi. Bar. et alij, in d. l. vt vim, Marc.
Ant. Blancus, in pract. crimi. in tertia et vitima parte defensionis pro
imputato, pro auxilio, nu. 4. circa fin. d. pract. vbi hoc duobus modis
limitat, et Ioan. de Amicis, in d. consilio lxxvij. numero octauo et de
cimo quarto, vbi fatetur istam esse communem sententiam, nam ag
gressor cum lapide, seu baculo, non debet se defendere cum eni.
aut balista, huiusmodi enim armorum defensio iure non concedi
tur, secundum praecitatos doc. Item, provocato verbis iniurijs,
tunc verbis non facto permilla est defensio secundum Specu.
ff. ff.

Specu. in tit. de accusatio. ver. quid si vocavit te latronem, Angel. & Ia. son. in d. l. vi. vim, & Mucum Anton Blancum, vbi supra, & Follerium in pract. crimin. in versu. recipiantur defensiones reorum, sub nu. 11. Secundo, vt defensio inculpari, licitaque esse dicatur necesse est, vt ad vitæ tutelam fiat, non ad vindictam, vt per gloss. & alios, in d. l. j. C. vn. de vi, vnde percussus ab insultante, si ex interuallo, sedaroque tumultu insultum fecisset in vulnerantem censeretur absque dubio animo se vindicandi, non autem defendendi percussisse, secundum glo. Bar. Bal. & alios, in dicta lege prima; C. vnde vi, Angel. in dicto versiculo, & Titius se defendendo, & Boer. decisione clxvij. sub nu. vij. cum aliis relatis per eum, vbi apparet istam esse communem opinionem, & communem inquit Ioan. de Amicis, in d. consil. lxxvij. numero duo decimo, & quamuis insultatus excederet modum, metam que defensionis in rixa, & percuteret, occideretque aggressorem ex proposito, & deliberatè, tunc nihilominus non veniret, lege Corn. de sic. punien. dus, sed alia mitiori pœna, & sic de excessu ipso, secundum Iac. de Arc. nu. 8. & Bal. in ix. qu. in dicta lege prima, Anton. de But. num. 37. & Abb. nu. 15. in d. c. olim, Angel. in d. ver. Titius se defendendo, nu. 36. & ibi August. in add. Roman. singu. ccccxx. volo commentare, Fol. in d. c. significasti, Alex. consil. exc. volum. j. Arret. consil. lxxx. nu. 9. Cortam in memoriali, in ver. defensio, Foller. in pract. crim. in fragmentis, in tit. l. vnde vi, nu. 8. & Petrum Duennas, in d. reg. cxcij. nu. 5. & Boer. in d. deci. clxvij. sub nu. 7. & seq. vbi scribit istam esse communem opinionem, & ita consuluit Alex. consil. lxxvij. vol. j. Corne. con. cxxxiii. vol. iij. & consil. cvij. vol. j. & Francisc. de Aluarotjs Patavinus consil. lxx. iij. inserto inter consil. crim. diuersorum collecta per Ziletrum, volumi. ne primo, quod quidem consil. ibi roboratum apparet subscriptionibus nonnullorum illustrium Doct. & sic secundum istos Doct. si quis percussus est à Titio, & ipse insequitur Titium vulnerantem, qui arripiebat fugam, ac eum interficit, licet hoc non agat animo se defendendi, non potest pœna mortis puniri, sed mitiori.

OPINIO LXXXVI.

SVMMA RIVM.

- 1 Delegatione facta, censetur nouatio. si modo delegatus consentiat, & stipulatio inter delegatum & eum cui delegatur, interueniat, Alij tamen contra vt nu. 3.
- 2 L. fin. C. de nouat. non habet locum in delegatione.

DELEGATIONE facta, censetur facta nouatio, etiam de iure nouissimo, dato quod non sit expressum, & sic l. fin. C. de noua. nõ procedit in delegatione, idè delegans campforem, qui sit debitor suus, concurrentibus duobus requisitis, primò quòd ille, qui delegatur sit debitor delegantis, & secundò quòd interueniat stipulatio inter debitorem delegatum, & eum cui sit delegatio, per delegationem ipsam sit vitæ nouatio, quamuis non sit expressè dictum, secundum gl. j. in lege tertia, C. de noua Bar. Ang. Imo. Paul. castren. Rapha. & ceteros omnes, in l. delegare, ff. de nou. Bal. in l. pecuniam quam, ff. si certum petatur, scribent, omnes communiter, in l. qui vsu fructum, ff. de verb. oblig. Deci. consil. cvij. sub nu. primo. & consil. ccccxxj. nu. 16. Paul. castren. Arret. Ial. nu. 17. Cagnolum, nu. 147. cum alijs seq. Bologneti, nu. 93. & seq. ceterosque Moder. omnes, in l. singularia, ff. si certi, peta. vbi ostendunt istam communem opinionem fore.

In contrariam verò sententiam inclinare complures Doct. prout refert Pau. castren. in d. l. delegare, adè quòd ob hoc Ang. ibi factus est istum passum decisione casarea indigere, & huic vltimæ opinionioni videtur inhærere quoque consulendo Iacobus Mandellus consil. ij. nu. 10. & 13. tamen quicquid isti Doct. suadeant, & in dubium reuocent noli discedere aliter à communi præmissa, cum re vera tutissima verissimaque appareat, & contra eam difficile, imò impossibile foret obtinere in causis decidendis.

OPINIO LXXXVII.

SVMMA RIVM.

- 1 Doctoratus est dignitas, & Doctores Legum sunt in dignitate constituti.
- 2 Doctores torqueri non possunt, etiamsi consuetudo esset in contrarium vt num. 3.
- 3 Doctores ex legali scientia consequuntur nobilitatem.
- 4 Vlpianus appellatur nobilis & nobilissimus, in l. j. §. si. & in l. dicemus, ff. de excusat. tut.
- 5 Doctorem appellat Imperator amicum suum, in Lex diui. C. locat. & ibidem appellat Vlpianum parentem, vt numero 7.
- 6 Iurisperitis Princeps reuerentiam habet in l. quicquid, C. de Adu. di. iud.
- 7 Doctores sunt repleti splendore sicuti sol.

- 10 Doctores nisi fuissent essemus in tenebris.
- 11 Doctores debent ab alijs appellari Dominus, non fratres.
- 12 Doctor per 20. annos publice legens fit illustris.
- 13 Effectus quot sint si quis fiat illustris.
- 14 Humerius primus omnium leges civiles aperuit, & glossis composuit, & primus fuit, qui edictum Iustiniani contempsit, vt num. 16.
- 15 Iustinianum male fecisse quòd veterum Iuriconsultorum libro perdidit.
- 17 Doctoribus Imperatores concesserunt infinita priuilegia.
- 18 Doctores attestanti de communi opinione creditur.
- 19 Doctorum auctoritas pro lege habenda est, vbi lex deficit.
- 20 Doctores magis creditur in consulendo quàm legendo. Alij contra, vt numero 21.
- 22 Doctores non praferri debet nobilis non virtuosus.
- 23 Nobilitas scientia praferitur nobilitati generis.
- 24 Nobilitas est antiqua virtus, atque diuiciae antiquae secundum Aristot.
- 25 Nobilitas stercus est, nisi habeat virtutis concomitantiam.
- 26 Nobiles hodie pro maiore parte nihil aliud sciunt quàm edere, bibere & superbire, secundum Bal. & cetera.
- 27 Doctor qui nobilitate virtute sua acquisiuit, censetur magis nobilis quàm descendens ex nobili genere.
- 28 Nobilis virtuosus praferitur virtuosus ignobilis.
- 29 Doctoratus dignitas non liberat filium familiam à patria potestate.

DOCTORATUS est dignitas, & sic doctores legum sunt in dignitate, secundum Bart. in l. j. C. de nouo Codice componen. Ab. Io. an. de Ana. & Fel. nu. j. c. quanto de magistris, vbi scribunt illa esse communem opinionem, & Deci. consil. clxj. nu. ij. & sequitur Guid. Papae de c. cccclxxxvij. nu. 1. Marfil. in l. edictum, sub nu. 5. ff. de q. & in prac. cui mi. §. expedita, nu. 35. Dec. in c. proposuisti, nu. 63. de probationibus, & Bal. in l. j. ff. de iusti. & iure, vbi firmat quòd doctoratus est dignitas, & in signum huius datur insula tanquam principis, seu praepositi. Et Doct. ratione dignitatis praedicta torqueri non possunt, secundum Ioan. Andri. in c. in contemplatione, de regulis iuris, in antiquis, Cyn. Bar. to. & Alex. in l. milites, C. de q. Ang. in tract. malefactorum, in ver. fama publica, Alex. & Galialuam, in repet. l. centurio, nu. 25. ff. de vulg. Matthes. not. 59. Marfil. in §. 56. & in prac. crim. in §. expedita, nu. xxx. Ial. in l. j. C. de iur. & facti ignoran. Bru. in trac. de indic. ad tortura, & Gram. in voto, j. nu. 4. quod procedit etiam si extaret consuetudo in cõtrarium, & sic de consuetudine doctor minimè torqueri possent, vt voluit Bar. per illu. tex. in l. omnes iudices, nu. ij. C. de decurio. li. 7. Ang. in d. ver. fama publica, nu. 102. Roma. singu. 483. Iaso. in l. de quibus, nu. 66. ff. de iusti. & iure, Galialua, in d. l. Centurio, nu. 35. Grammat. in d. voto, j. nu. 12. & in voto xv. nu. 4. licet corruptus sit, Paul. Grillan. in tract. de tortura, q. vj. nu. 3. Marfil. singu. ccccclvj. & Carrerius post alios congestos per eum, in prac. crim. in princ. sub nu. 180. vbi explicat istam esse communem opinionem, imò doctor dicitur nobilis, & nobilitatem ex legali scientia consequitur, secundum Alex. consil. xliij. in fine, lib. j. Corset. in c. grandi. nu. xxvij. de suppl. negligen. & Ioan. La. co. de Leonardi consil. luo inserto, inter consil. Soc. lun. xxxix. in oratione, nu. 27. & sequ. vol. ij. & Dec. in d. c. proposuisti, nu. 64. & Cassaneu. in consuetudinibus Burgundiae, in tit. des droictz, & appar. in ver. entre gens nobles, nu. 1. §. xix. & hoc non caret ratione, quia per Imperatorem, in l. ij. §. ff. de excusat. tut. Vlpia, appellatur nobilis, & nobilissimus, in l. dicemus eodem tit. in lege diui fratres, ff. de iure patro. Imperator appellat doctorem amicum suum, & in lege ex diui, C. de locat. vbi Vlpianus ab Imperatore appellatur parens noster, & Iurisperitis praeferentiam habet, quicquid, C. de aduoca. diuerf. iudic. & habetur per Afflictum in proemio feudorũ, & Doctores sunt repleti splendore sicuti sol, vt per Barb. in c. postulasti, columna tertia de fo. comp. & vt inquit Cicero, in lib. j. de Oratore: Domus vniuersae Iuriconsulti oraculum est ciuitatis, ciues enim de rebus suis incerti per eos certi dimittuntur, & sic scientia doctorum mundus illuminatur, & nisi fuissent doctores essemus in tenebris, vt inquit Sa. lycetus in authentica habita, C. ne filius pro patre, & ab alijs quantumuis non fratres, sed domini debent appellari, l. ij. C. de offic. diuersorũ iudic. not. Lucas de penna in l. mulieres, C. de dignitat. lib. xij. Barb. cõ. si. lvij. praclare scribitur, vol. ij. & Imo. in clem. ij. de magistris. Et de nique Doctores quando legerunt publice viginti annis efficiuntur illustres, secundum Bart. in proem. fororum: Ang. in §. item Romae, instit. de excusat. tut. Alexand. in rubr. de dignitate, libro xij. Petrum Perusinum, in tracta. de quarta canonica, in proce. Barba. in proce. clem. Bolog. in repet. dicta auri. habita, Calca. consilio octavo Corset. in tract. de potestate regia, questione decima, Lupum in rubr. de donat. inter virum, & vxorem, Caccialup. in tract. de debitore fugiti, quest. v. Franchinum Brixien. in tract. quis sit praferendus, doctorum miles. Dec. in l. j. ff. de off. eius, & istorum opinionem dicit communem esse Ial. ibi, nu. 12. cum omnibus Mod.

Licet ipse, Alex. quoque, & Bolog. numero 20. & sequen. ibi nolint admittere aliquo pacto, quòd doctores legentes publice viginti annis sint illu.

sunt illi tres, tamen eorum fundamenta tolluntur per Bolo. in d. auth. nat. & per nonnullos modernos, in d. l. j. & per consequens prima opinio Bar. & sequacium videtur communis, quam approbat, sequitur, & inquit communem Io. de Neuzanis in sua sylva nuptial. lib. v. nu. 3. 6. & effectus quot sint, quod quis illustris sit. Iason ponit tres. Cur. iij. Sex verò connumerat Bolog. in d. l. j. nu. 2. 1. & Imperator Lotarius fuit ad eum iustitiæ cultor, obseruatorque perpetuus, & Hirnerium elegit, quem aliqui Guarnepium vocant, iste omnium primus leges civiles aperuit, nouellas constitutiones Iustiniani in breuiarium redegit, glosasque composuit, & propterea iuris lucerna appellatus est, huius enim auctoritatem eo tempore maximam sequuti sunt alij, nobis vsque ad trecenta librorum volumina relicta sunt, sed dolendum est valde, per ipsum Iustinianum pulcherrimam illam, & tot librorum admirabilem bibliothecam, quot à sanctissimis legum conditoribus descripti erant, deperisse opera illius, qui ne elementa quidem nouerat, & licet Iustinianus credendo posteritati consulere perdiderit tot illustrium scriptorum congestos labores, tot libros prope diu nos, tantam elegantiam doctrinamque, quæ quanti nunc emergetur ex primi non possit, & scripturam interpretatiua poni in libris per modum glosationis, receterique prohibuisset, ut habetur in l. j. §. penult. C. de veteri iure enuclea. nihilominus ex consuetudine à recentis annis citra consuetudo admittit glosata Doctorum, & exultat eos à pœna posita in d. §. penult. ut notat Alc. in d. l. j. ff. si cert. pet. in vers. sic. Celsus, & sic primus traditur Hirnerius, qui edictum Iustiniani contempserit, & Lotario maior laus, honor, & gloria ascribenda est, quæ cæteris prædecessoribus princip. & eius memoria nullo vnquam tempore obliuiscenda est, sed reminiscenda, colenda, & adoranda semper ab omnibus, ex quo primus fuit, qui occasionem præbuit doctoribus ut iura publicè interpretando illustres efficerentur, & hæc omnia late commemorat Petrus Messias in vitis Imperatorum nuper traductis per Aflosum Villoam in vita Lotarij secundi, & doctoribus ab eorum maximos labores, Principes Imperatoresque concesserunt in finira privilegia, quæ ponuntur per Bolog. & alios, in dicta authentica habita, & Ioannes de Lesnaudiere, in tractatu, de doctoribus, & aduerte hic vitra præmissa, quod creditur doctori attestanti de communis opinione, secundum Ferdinandum, in repetitione, §. diui. numero 93. & 34. & Iason, in l. prima §. sublat. ff. ad Trebellian. ait quod, quia doctores dicunt, quod est communis opinio illud est bonum verbum in practica, & refert Ioan. Iaco. de Leonardis consilio inserto in ter. conf. Soc. Iun. cxxj. in ordine, nu. 17. vol. ij. item doctorum auctoritas, vbi deficit lex, pro lege seruanda est, l. si idem cum eodem, vbi Angel. notat, ff. de iurisdictione omnium iudi. Hostien. in cap. inquirendum, de pecu. cleric. Fabianus, in tractatu, de emptione & venditione, & nonnulli alij relati per Neuzia, in d. sylva. nuptial. lib. v. num. 24. & aduerte similitur, quod magis creditur dicto doctoris in consulendo, quam in legendo, & ratio huius dicti videtur ista, secundum Alexandrum, consilio. clxxxv. viso titulo q. vol. ij. quia est actus magis deliberatus, vbi Alexander respondet, ad quoddam dictum Romani, qui in lectura tenebat ynium, & in consulendo tenuerat contrarium. Sed reperio Grauet, in tractatu, de antiquitate temporum in prima par. nu. 48. & in 4. par. nu. 48. & Rubem conf. cxxvij. sub num. 8. Contrarium asseuerantes, videlicet, quod doctores legendo magis nuntur veritati, quam consulendo, ex quo in lectura cessat affectio, & cupiditas æris, tamen quicquid ipsi suadeant prima pars videtur verior, & rationabilior, ut late probat Neuzia, in dicto libro quinto, suæ sylvæ, nu. 26. Cæterum ut è semita in viam redeamus concludendum est, quod nobilis non virtuosus non præfertur ignobili excellenti virtutibus, & sic doctori, secundum omnes Canonistas communiter, præferturque Abb. ibi, ibi in capitulo venerabilis, de præben. vbi per illum textum, inquit statuta disponentiã canonicos alicuius ecclesiæ debere esse nobiles non nocere, ac inferre præiudicium virtuosis ignobilibus, imò nobilitas scientiæ præfertur nobilitati ex genere, ut voluit Cyn. in lege quisquis, C. de postulando, quem sequitur Roma, singula. ccccclxiiij. nobilitas inducit, & Barbat. in capitulo prudentes, nu. iij. de donationib. vbi etiam ponit tres species nobilitatis, nu. iij. & facit, quod scribit Cassiodorus in epistolis, vbi asserit illam esse indubitaram nobilitatem, quæ ex honestis moribus honoratur, & Aristoteles quarta Politicorum, in fine, nobilitas est antiqua virtus, atque diuitia, quæ refert Bart. in lege si certis annis, circa finem. C. de pacris, & Cicero contra Salustium, ego maioribus meis virtute mea præ luxi, ut si prius noti non fuerant à me nomen accipiant, & Iuuenalis nobilitas sola est, atque vnica virtus, & Hieronymus ad Celantiam vera est nobilitas clarum esse virtutibus, & complura aliã ad hoc adduci possent, quæ breuitatis causa supprimuntur, cum ponantur per Casanquum, in d. ver. entre gens nobles, nu. 18. cum aliis sequentibus, & hoc non mirum, quia nobilitas stercus est, nisi habeat virtutis concomitantiam, ij. Host. in d. c. venerabilis, & dicit idem Host. in c. tua, de consanguinitate & affinit. quod qui superbit de nobiliori sanguine de nobiliori stercore intumescit, & nobiles pro maiori parte hodie superbi, & inimici popularium, gulosi, & luxuriosi plus

quam populares, & nihil aliud sciunt, nisi comedere, bibere & superbire tenet Bald. in l. qui per adoptionem, in prima lectu. ff. de adoptio., et conclusiue procedendo nobilis magis censetur doctor, qui nobilitatem mediante virtute sua acquisiuit quam descendens ex nobili genere, ut voluit Cynus in l. prouidendum. C. de postulando. Alexand. consil. xciiij. volumine j. Deci. in c. clerici, nu. 54. de iudiciis. Alciat. in tract. de præsumptio, in reg. j. præsumpt. xlvij. nu. 5. et Cassaneus in d. §. xix. vers. entre gens nobles, nu. 2. Sed nobilis virtuosus præfertur virtuoso ignobili, secundum Doct. omnes communiter, in d. c. venerabilis, et Bald. in l. memini, in fine. C. de aduoc. diuer. iudiciorum, vbi ait, quod data paritate in sciencia, præhonoratur qui est de nobiliori sanguine, et sequitur, Deci. in c. constitutis, num. 17. de appellatio. et ita dicit obseruari Cassaneus in d. ver. entre gens nobles, nu. 23. et seq. et licet doctoratus dignitas sit maxima, ut supra in principio docuimus, nihilominus ea non liberat filium à patria potestate, ut tenuerunt Bart. in litem in potestate, in fin. ff. de his, qui sunt sui, vel alie. iur. Bald. in l. si maritus. C. de patria potestat. & in l. iij. C. de cast. pecul. lib. xij. et Cottam in memoriali, in versiculis, sacerdotium, in fin.

OPINIO LXXXVIII.

SUMMARIUM.

Doctor potest expellere fabrum vicinum ex officina, per strepitum & maledictionem ipsius in studiis suis impediendam.

DOCTRES tam legentes, quam non legentes ac scholares quoque ex privilegio, et fauore publicæ utilitatis, scientiæque, possunt expellere fabros de suis officinis iuxta domos eorum malleantes, secundum glo. Dyn. Alberi. Barr. Bal. Ang. Pau. Castren. Iaf. et D. Pontanum Perusinum, nu. 84. cum aliis seq. in l. j. ff. solut. matri. et omnes alios Legistas tam antiquos, quam modernos communiter inibi, et Canonistas, in c. h. de iudic. vbi Fely. post. alios innumeros relatos per eum. Guid. Papa decisio. lxxxij. et cccxxxvij. Alciat. in lib. viij. pareg. c. ij. Franciscum Marci. decisio. dcccxxv. et Io. de Amicis con. c. iij. nu. 9. vbi exprimit post Moder. in d. l. j. istam esse communem opinionem, Sed in ciuitate Neapolis exat consuendo in contrarium, videlicet, quod fabri malleantes retinent, ac habent officinas subius domos doctorum, et aliorum iuxta ecclesias, et monasteria: quæ obseruatur, et valet tam ibi, quam in toto regno, ut firmavit, et consuluit, Ioan. de Amicis, in d. consil. c. iij. nunc, quod decimo: cum aliis sequen

OPINIO LXXXIX.

DOMICILIUM per habitationem continuam decem annorum contractum, constitutumque censetur, et sic habitans in aliquo loco per decem annos, videtur ibi verum domicilium contraxisse. l. ij. C. de incol. lib. x. & cæteri omnes, in l. lex Cornelia. §. si ramen. ff. de iniur. et in l. domicilium, ff. ad municipales, et Paris. consil. duodecimo. numero 20, 21, & 22. volumi. tertio. vbi ita consuluit, falsus ve fuit istam esse communem opinionem.

OPINIO XC.

DONATIO facta per patrem filio in potestate non debet conferri, quia morte confirmatur, & sic videtur esse quæstum post mortem patris secundum communem opinionem Docto. in auth. ex testamento. C. de collati. de qua per Vasquium, in tract. de successio. num. resolutione. lib. ij. §. xix. sub nu. 49. & per Iaf. in d. auth. ex testamento. & istam communem limitat in tribus casibus, glof. ibi, & Soci. in tract. fallentiarum in litera D. regula c. iij.

OPINIO XCI.

Donatio simplex facta à patre filio, quæ ab initio valuit conferri non debet, quando implebat eius legitimam, quia, tunc contemplatione legitima facta censetur, & sic magis relicti, quam inter viuos donationis naturam imitatur, secundum Bar. Paulum Picum. num. 62. Ripam, num. 493. & nu. 190. cum aliis seq. & Ruinum, nu. 18. & 23. in l. in quartam, ff. ad legem falcis, vbi appellant istam esse communem opinionem, et Coras. in l. filium quem habentem nu. 106. C. fam. erc. Licet ibi, et male sentiat contrarium, et Corne. quoque, in l. illud, C. de collatio, & Soci. consil. xvij. volu. ij.

OPINIO XCII.

DONARE tutores, cæterive administratores possunt bona minorum rempnerationis causa, atque in eos conferre, qui erga minores benemeriti fuerint, qui filium, ff. vbi pupil. educari debeat. & l. filius, in princ. ff. de procurato. & voluit gl. in c. si, de officio vicarij lib. 6.

lib.vj.Bar.in lambitiofa. ff. de decretis. Fulg. consi. cj. Rom. consili. 50. & Aret. consi. xxiii. vbi appellat istam opinionem communem esse, imò ipsi minores, etiam abique iudicis decreto possent facere huiusmodi donationem. secundum Roma. in l. si ante nuptias. ff. sol. mari. Marian. Soci. consi. lxxvj. Bettran. consi. ccv. vol. iij. & Alcia. in l. creditor. ff. de verbo. sign. Contrarium verò, & male firmavit Iaso. in l. si nō fortem. §. libertus. ff. de condi. indebi. in l. ex hoc iure. ff. de iusti. & iur. & in l. cum filio. ff. de leg. j.

OPINIO XCIII.

DONATA sponsa per cōsanguineos & attingentes mariti & spō si, soluto matrimonio per mortem vxoris, & sponsa remanere deb. t penes maritum, & non veniunt restituenda heredibus vxoris, secundum Bart. in l. sed, & si plures. §. ad substitutos. ff. de vulga. & pupilla. quem sequitur Iaso. ibi, & ceteri, quos ipse refert, & in l. v. liberis. C. de collat. Ange. Aret. in §. fuerat. in l. titu. de actio. & Lupus, in repet. ru. br. de donat. inter vir. & vxor. §. xlv. & est decisiū per Rotam, in decisio. j. de donat. inter vir. & vxor. in antiquis, vbi latē domini de Rota distingunt, & ita concludunt in dubio, quam opinionem ostendit cōmunem esse Cagnolus, in l. contractus. nu. 38. ff. de reg. iur. & magis communem. Clarus, in tract. de donatio. q. x. versicul. sed nunquid ea. In contrariam verò partem, videlicet, quod non acquiratur marito, sed vxori, quamuis à cōsanguineis mariti donatio processerit inclinavit Alcia. cum aliquibus docto. illustribus signatis per eum, in tract. de presump. regu. j. presump. xvij. verū ipse inhæreo communi præmissa, quæ roboratur, declaratur, tutaque redditur pluribus fundamētis per Lupum, in d. §. xlv. serē per totum.

OPINIO XCIII.

SVMMA RIVM.

Donator non obligatur ex pacto de non reuocanda donatione ex quacunque ingratitudine. limit. vt nu. 2.
Donator tenetur ex pacto de non reuocanda donatione ex quacunque in gratitudine, si iuramento firmauerit. Alij contra. vt nu. 3.

DONATOR promittens non reuocare donationem ex quacunque causa, vel ingratitudine futura, non obstante pacto hoc, super ueniente ingratitudine vtiq; potest eam reuocare, et sic pactū quod reuocari donatio nequeat. ratione cuiuscunque ingratitudinis committenda non valet, nec tenet, secundum Bart. Paul. castren. Ias. num. 17. et Bolognetum, sub nu. 96. in l. fin. C. de pactis. Bald. in l. fin. C. de bonis quæ libei. Salyce in l. pactum. C. de colla. Specu. in tit. de donatio. §. j. ver. quid si actum sit, Ant. et Imo. in c. fina. de donatio. Corne. consi. cij. nu. 7. cum aliis seq. volumi. j. Roma. consi. xxvj. Alexa. consi. xl. vol. iij. et in l. stipulatio hoc modo concepta, nu. 23. ff. de verbo. obligat. et ista est communis opinio, vt per Moder. ibi, et Rubem consi. lxxij. nu. 1. hoc verò limitatur non procedere, vbiq; interueniret iuramentum, nam tunc, etiam ingratitudo futura posset remitti, et pactum istud firmaretur dicto iuramento, secundum Ioan. And. in add. Specu. in d. §. j. ver. quid si actum sit. Ioan. de Imo. consi. xxxv. Alex. in dicto consi. xl. Fel. in c. si diligenti. de foro compet. Ias. in d. l. fin. C. de pact. nu. 17. Alex. in d. l. stipulatio hoc modo concepta, nu. 23. vbi ait opinionem istam veriore, communem, et in practica seruari, et sequitur Soci. consi. liii. volumi. j. Aquen. in d. l. stipulatio. Bauer. in tract. de virtute iuramen. casu. xxxvij. Ripa, in repet. l. fina. C. de reuocan. donatio. q. liij. Tiraquel. in l. si vnquam eodem titu. et Rubens, in d. consilio lxxij. nu. 3. vbi ita consuluit, et prædictæ opinioni inhæret quoque Bolognetus, in d. l. fin. C. de pact. nu. 97. et seq. et istorum assertio adeo clara, communisque est et iure probatur, vt nefas sit eam in cōtrouerfiam aliquam mittere. In contrariam verò partem, vt huic heredi seu donatario indigno hereditatem vel donationem testator adimere posset, et peritium non incurrat, ac committas, inclinatur gl. in c. vltima voluntas. iij. q. iij. et ibi Archi. Corn. consi. ccxxiii. vol. iij. vbi appellat istam esse communem opinionem quam sequitur, et communiter tenet, ait Alci. in c. cum contingat. nu. 39. de iureiu. Bar. in l. si duobus. §. idem respondit. ff. pro socio. Cy. in l. j. in fi. C. de sacros. eccl. et Ange. de Gambel. in tract. de testam. in glet. iuravit non reuocare, et licet primam opinionem Alex. et Soc. nu. 50. in d. l. stipulatio hoc modo concepta, afferant communem esse Legistarum, nihilominus ingenuè fatentur quoque contrariam præmissam esse communem sententiam Canonist. de qua per Mayner. et Cagno. in l. nemo potest mutare. ff. de reg. iur. per Alci. vbi supra nu. 77. per Moder. in tract. de testam. par. ij. nu. 15. et Curt. consi. xxxij. nu. 21. Sed ipse inhæreo memoratæ opinioni Legistarum tanquam tutiori, et communiori.

OPINIO XCV.

DONATOR I afferenti se ob benemerita donasse plena fides

adhibenda est, vbiq; donare eam rem, de qua agitur prohibetur, non erat, secundum Bar. reliquosque omnes. in l. si forte. ff. de castren. pe. nu. Paul. cast. in l. Attilius Regulus. ff. de donatio. Doc. omnes cōmū niter, in l. si donatione. C. de collatio. Guidonem Papæ. q. xcv. Bertran. consi. iij. et c. iij. vol. iij. Barth. Soc. consi. ccxcv. volumine iij. et Decl. c. 6. xx. et consi. d. xxxj. et ista est vera, communisque opinio, secundum memoratos Docto. omnes. Sed donatori afferenti merita præcessisse nō creditur, quando donare liberum non erat, vt latē scripsimus, in j. parte. in opinio. lxxv. exordiente donatio inter virum, et vxorem, in secunda limitatio.

OPINIO XCVI.

DOS promissa licet nondum tradita censetur proprie dos, et sic dos data, et promissa à pari procedunt, secundum omnes Doct. communiter, in rub. ff. soluto mari. præsertimque Iaso. et Ripam ibi, num. 58. et sequent. perhibentes istam communem opinionem fore, quam sequitur, et approbat pariter vniuersis rationibus cum aliis relatis per eū Tiraq. in tract. de retract. in §. si. nu. 32. circa fin. tractatus.

OPINIO XCVII.

DOS proprie etiam dicitur soluto matrimonio, vt voluerunt Bal. Pau. cast. et ceteri. in l. j. C. vnde vir, et vxor. Dec. in l. fin. co. tit. et Bart. in iij. oppo. Pau. cast. Soc. et Ripa. nu. 70. et seq. in rub. ff. sol. mari. vbi simul cum aliis Modernis perhibent istam communem opinionem fore.

OPINIO XCVIII.

DOTIS legatum, vel dotis causa factum alicui mulieri conditionale censetur, nec debetur, nisi sequito matrimonio: vt in l. Publius Mæuius, in prin. ff. de condit. et demon. firmat Ioan. Dilectus, in tract. de arte testandi. titulo. vj. caute. quinqueagesima prima. Barba. per textum ibi in leg. Titio centum. §. Titio genero. ff. de conditio. et demon. et ista est communis opinio, secundum Pau. cast. ibi Corne. consi. ccxxix. vol. iij. Bal. Nouellum, in tract. de dote. in vj. par. privilegio 50. Couarru. in c. iij. nu. 2. de testa. et disputat Ias. in l. si Titio. nu. 22. ff. de leg. j. In contrariam verò partem, videlicet, vt ipsum legatum dotis purum sit inclinauere Imo. in d. §. Titio genero. num. 7. et 10. vbi perhibet istam opinionem communem fore, quam firmant etiam alij non pauci per eum relati, et per eos, de quibus supra.

OPINIO XCIX.

DOTARE neptem regulariter aut tenetur, sed si filius esset diues, aut ipse istam dotare nō tenetur aliquo modo, secundū Bald. in auth. res que. C. communia de lega. Bal. in l. si filius sit, in id. ff. ad Ma. ced. et in l. pater, filie in princip. ff. de eue. et Soc. Seni. consi. xxxij. volum. iij. vbi docet istam communem, Ias. in l. auus neptis. j. not. ff. de pac. et in d. auth. res que. cum aliis pluribus per Soc. Iun. adductis. cō. li. lxxix. nu. 15. vol. iij.

E

OPINIO C.

EMPHYTEVTE nulla est facienda remissio pensionis ob sterilitatem, vel ob aliū casum fortuitum, secundum Iaco. de Arena. Cyn. Bar. Bald. Ang. Salyce. et ceteros omnes. in l. j. per tex. ibi. C. de iur. emphyt. Spec. in tit. de emphyt. §. nunc aliqua. vers. c. xxxvij. gl. Ab. Ant. de Bur. Imo. et Barb. nu. 17. in c. potuit. de locato. vbi Ab. præsupponit istam esse communem opinionem, prout hanc fore communem. Icho. lam Legistarum, atque Canonistarum omnium fatentur etiam Contra in memoriali, in ver. conductor post prin. et Natta consi. xlix. nu. 15. et ita cōsuluit Aret. cōsi. lv. et Alber. de Rosa. in d. l. j. referens ibi pro hac parte cōsuluisse in arduis quidem causis, et postremo obtinuisse, et sic consuluit, ac iudicauit, pariter Collegium Paduæ, teste Abb. in d. c. potuit. et sequitur quoque, dicitque communem, atque limitat Clarus in trac. de iure emphy. q. viij. versicul. sed nunquid propter sterilitatem.

OPINIO CI.

EMPHYTEVTA priuatus non soluens canonis circulo trien. nij, & emphyteuta eccl. biennij circulo cadit à iure suo c. potuit de locato.

ocato. vbi Doct. & in l.ij. C. de iure emphy. vbi not. Iaso, sed si emphyteuta iuraret, & citato modum canonē ipsum statim non solueret, haudquaquam exp. citato biennio, seu triennio, caderet quippe a iure emphyteutico, secundum Bal. c. querelam, de iure iuran. Alex. consil. lxxxv. & consil. cxxvj. volu. j. Corsetum in sing. in versi. emphyteuta. inci. Licet emphyteuta ecclesiae, & Marcum Ant. Baveri. in trac. de virtute iuramenti in consilio x. vbi appellat opinionem istam communem esse, Clarus quoque cum aliis citatis per eum, in trac. de iure emphyt. q. viij. ver. & hoc quidem, vbi firmat contrarium.

OPINIO CIL

SUMMARIUM.

1. Excommunicatus non potest esse testis, Limi vt numero 2.4. & 7. Ampl. vt nu. 3.
2. Excommunicatus potest esse testis in testamento & contractibus. vt numero 7.
3. Excommunicatus habet testamenti factionem idque tam actiue quam passiuē. vt nu. 6.

EXCOMMVNICATVS non potest esse testis, secundum omnes. in c. testimonium. & in c. veniens. il secundo. ex. de testi. Nellū, in c. ver. excommunicans. Ferrar. in sua pract. in for. iuramenti testium. in §. protestate. nu. 18. Albe. in tractu. de testi. Iodocum Dam. hūdgri. in sua praxi rerum criminalium. c. 50. nu. 16. & Lanfran. in c. quonia contra. in c. viij. de testibus. sub nu. 76. de probatio. vbi deducit istam opinionem communem fore, quae quippe fallit non procedere vbi cunctis excommunicatus, absolutus esset, nam post abolitionem impetratam ab excommunicatione recipi debet, & potest in testem vt voluerunt omnes, in d. c. testimonium, & Lanfran. in d. c. quonia contra. in ver. de testibus. nu. 76. vbi recitat istam esse veram, & communem sententiam, licet ipse post Innocen. in d. c. testimonium, hoc coarctet non habere locum, quando quis excommunicatus extrinsece ob furtum, vel ob aliud facinus, tunc etenim testis esse nequit, & sequitur Bertach. in j. suo repertorio in verb. excommunicatus testis esse potest in contractibus. sub nu. 50. Fallit secundum praemissa communis, vbi delictum, quod excommunicatus admitti possit in testem, & pro teste in testamento, secundum Ferrar. in d. §. protestante. nu. 10. & Bald. in l. fin. C. de contra. ra. quoniam condere potest testamentum quemadmodum alius non excommunicatus, & testamentum vires habet, vt voluit Ioan. And. & Gemi. in c. discernimus, de senten. excommunicati in vj. Jac. de Bel. in §. omnib. in auth. de sen. epif. Bar. & Areti. in l. si quaramus. ff. de test. Archi. in c. pia. de excep. in vj. Inno. in c. cum voluntate, de senten. excom. Bal. in l. fin. C. si a non compe. iudi. & istorū opinionem quod excommunicatus testamentum facere possit sequuntur quoque aiuntque communem Franc. in rubric. de testa. lib. vj. nu. 31. Barb. in c. qui ingredientibus. nu. 17. de testa. Clarus, in tract. de testamen. lib. iij. q. xv. Felyn. in d. c. cum voluntate. in fin. Bertachi. in suo repertorio. in prima par. in versi. excommunicatus testatur, sub num. 20. Dilect. in tract. de arte testan. tit. j. caute. x. Couarruias, in rubrica de testa. nume. 17. Valquias, in tract. de success. proce. lib. j. §. j. nu. 120. & Petrus Duennas, in reg. cclxxij. vbi congerit Docto. contrarium a seuerantes. & hanc communem planē ampliat, in duobus casibus, ac in duobus aliis limitat, & quamuis communis praemissa amplietur per Petrum Duen. vbi supra, tamen vltra eum amplia vt excommunicatus ipse tam actiue, quam passiuē testamenti factionem habeat, secundum Federic. de Senis consil. cxyij. factum tale est, cū aliis signatis, per Dilectum in d. cautela x. nu. 2. vbi supponit istam communem opinionem fore, & tradit pariter remedium, cautelamque congruentē excommunicato volenti testamentum condere, quando testes, & notarij ad eum ob timorem censurarum, excommunicationis, & accedere nolent. Fallit tertio in contractibus praedicta communis, in quibus quidem excommunicatus in testem admittitur, secundum Bertachi. post alios complures signatos per eum, in d. versic. excommunicatus testis esse potest in contractibus, sub nu. 50. & praemissa, aliaque multa ponuntur infra latius in opinio. in versic. testis esse non potest excommunicatus.

OPINIO CIII.

SUMMARIUM.

1. Excommunicatus permanens ac persistens per anni spatium in excommunicatione, suspectus est de haeresi, nec tamen suspensio hac sufficit ad condemnationem, vt numero secundo.
2. Excommunicatio sufficit ad inquisitionem formandam de haeresi, contra excommunicatum, & ad indicendam ei purgationem.
3. Excommunicatus praesumitur male de sacramentis Ecclesiae, & de potestate clauium, sentire.

5. Excommunicatus ob contumaciam in causa civili vel criminali, si in illa excommunicatione per annum perseueret, censetur conuictus de crimine. Alij contra. vt numero 6.

EXCOMMVNICATVS pro quacunque causa, etiam civiliter permanens, ac persistens per vnus anni curriculum in excommunicatione de haeresi suspectus habetur, i. Io. And. & Panor. post alios communiter, in c. si. de pœnis. & licet suspensio hac ad condemnationem non sufficiat, vt sentiunt Inn. & Panor. in loco praecitato. Henri. post alios in c. excommunicamus infra de haeresi. & Ioan. Lupi, in c. per vestras. §. xvij. nu. 24. tamen si sufficeret ad inquisitionem formandam contra excommunicatum de haeresi, & ad indicendam sibi purgationem, in qua si forte deficeret, haberetur pro conuicto. c. inter. de purga. cano. in fin. vt pote quia excommunicatus iste praesumitur secundum Panor. in d. c. si. & Franc. in c. cum contumacia, de haeresi. in vj. male de sacramentis ecclesiae sentire, & de potestate clauium permanendo tanto tempore in excommunicationis censura, nec videtur curare de hoc, imò expresse contemnere excommunicationem ipsam. & aduerte quod conuentus super crimine civiliter, siue criminaliter ob contumaciam excommunicatus postea, & in eadem excommunicatione per annum perseuerans conuictus censetur de eo crimine, cuius accusatus fuit, secundum gl. & Abb. in c. contingit de dolo & contuma. Rom. sing. cccij. gl. & Frac. in d. c. cum contuma. Ab. in c. j. nu. 27. de iudi. & ibi Doc. praecipueque Ripa. nu. 77. & Alcia. nu. 4. vbi profitentur opinionem istam esse communem. Licet Dec. ibi, in ij. lect. praecipitanter Contrarium asseruerit, & Selua, in trac. de beneficiis. in ij. par. q. iij. sed sententia gloss. & sequacium est communis. & verissima, secundum Moder. in d. cap. j. & eam sequitur Panormitan. in dicto cap. veritatis. de dol. & contu. Ioann. Lupi in dicto cap. per vestras. §. xvij. nu. 24. Pet. Duennas in regu. cliij. nu. 4. incip. contumax in non comparando. Ripa, in l. si constante. nu. 46. ff. soluto matri. & Maranta, in tracta. iudiciorum. in vj. par. ij. membri de contumacia. nu. 33. in regno vero Neapolitano perseuerans in excommunicatione vltra annum, debet denunciari iudici seculari per praetatos, qui eum excommunicauerunt, vel per eorum successores, & legitima poena condemnari per iudicem ipsum secularem. cap. ite statumus quod si cōtingat, quod citat, sequiturque Afflic. in constit. parrenorum. & in constit. poenam eorum, in j. not. & Maranta vbi supra, et morantes in excommunicatione per annum debent in regno secundum statū, & qualitatem personarum varie poeniti poenis taxatis in altero. c. iud. dem regni inci. si quis in excommunicatione a canone lata.

OPINIO CIIII.

SUMMARIUM.

1. Beneficium conferre non potest excommunicatus.
2. Patronus excommunicatus non potest praesentare aliquem.

EXCOMMVNICATVS beneficium conferre non potest, c. quia diuersitatem. de concess. praeben. not. gl. Doc. communiter. in c. si. de concess. praeben. nec patronus excommunicatus praesentare potest aliquo modo, secundum Lapum alleg. vij. Ab. & omnes communiter. in c. nobis, de iure patro. Rot. Rom. dec. dceviij. in antiquis, Bertachi. in tract. de episcopo. lib. iij. par. q. xxxj. Rochum Curti. in tract. de iure patro. in versic. competens. q. 8. & Lambert. in tract. de iure patro. in j. par. lib. ij. q. ij. articu. ij.

OPINIO CV.

EXCOMMVNICATVS agendo non potest stare, cōparetūq; in iudicio. c. intelleximus, de iud. Spec. in ti. de actore. ver. ite qest excommunicatus, & Ferrar. in sua pract. papien. in for. libel. in actio. rea. §. veris ac legitimis. sub nu. 31. & in for. iuramen. testium. §. protestante. nu. 18. & sequen. Pet. Duennas, in regu. cclxvij. & Afflic. deci. cclxvij. quod in tantū verū est, vt tā per se, quam per procuratorem cōparere nequeat, scilicet agendo, sed defendēdo semetipsum nō per se, verum per procuratorem in iudicio audiri potest & debet, secundum Docto. communiter. in c. cum inter. de exec. Bartol. in l. de pupillo. §. fin. de oper. nō. nunc. & in l. non cogendum. §. fin. de procu. & in l. si fideiusor. §. si necessaria. qui satisd. cog. vbi inquit eum posse comparare in iudicio ad necessariam sui defensionem, & opinionem istam sequitur, declarat, atque communem esse dicunt Bertachi. nu. 6. in sua reperto. in versi. excommunicatus. in j. par. sub numero 20. & Fel. in d. cautelleimus. & excommunicatus iste officio iudicis repelli potest a iudicio, etiā parte nō opponente, c. quia, in fi. de excep. in vj. & Phi. in c. cum parati. de appel. quod procedere habetque locum interpretatur in publico excommunicato. Bertachi. in d. ver. excommunicatus. sub ver. x.

OPINIO CVI.

EXCOMMVNICATVS arbitrator, seu arbiter esse potest, secundum

gl. Odofred. et omnes. in l. pedius ff. de receptis arbit. Specu. in titu. de arbitris. in §. differt. nu. 10. Io. And. in reg. dolo. de reg. iur. lib. vj. Are. in §. pe. nu. 19. institut. de excep. Host. in c. cum dilectus de arbitris. Abb. in c. veritatis. nu. 3. de dolo et cont. Bertach. in j. par. sui repertorij. in ver. excommunicatus potest esse arbitrator. sub nu. 50. Deci. in ca. inrelleximus. in j. not. de iud. Io. de Imo. in l. ex facto. §. si quis rogatus. ff. ad Trebel. Domini. de sancto Gemi. in c. decernimus. nu. 7. de sent. excommu. et istorum opinionem inquit communem esse Alexá. in l. si quis arbitrator. ff. de verbor. oblig. et Petrus Duennas. in reg. cclxix. cum aliis signatis per eum. vbi communem hanc limitat late tribus modis.

OPINIO CVII.

EXCOMMVNICATVS non prohibetur contrahere. et sic sibi permittitur est contrahere. distrahereque non obstante excommunicatione. secundum Inno. ceterosque Canoni. in ca. veritatis de dolo et cont. Ferraric. in sua pract. Papien. in for. iuramenti testium. nu. 23. Card. in c. perpendimus. xxxv. q. j. de sent. excom. et Deci. in c. post celsionem. sub nu. 1. 3. de prob. vbi præsūponit istam esse communem opinionem.

F

OPINIO CVIII.

AMVLVS seruens pro mercede valetudine impeditus operas promissas prestare. salarium pro eo tempore. & sic durante infirmitate habere non debet. secundum gl. & Bar. in l. opere. ff. de vsufu. leg. & Bar. in l. si vno. §. item cum quidam. ff. loca. Bal. in l. liberi. C. de oper. lib. Ant. de But. Ancha. & Imo. in c. propter sterilitatem. ex. locat. & Pau. Cast. in d. §. item cum quidam. vbi dicit quod merces dicitur esse pretium operæ. meritò si opera non prestatur merces non debetur. quæ est correlatiua. arg. l. si summa fides. ff. de action. empt. & hoc concludit Bal. in d. l. liberi. quod non laborati salarium non debetur. & Alex. inquit. in d. §. item cum quidam. in add. ad Bart. quod promissio salarij illam tacitam conditionem habet si operas prestabit. sed opinio istorum. videlicet quod famulus proportionabiliter pro rata temporis operarum prestatum per eum debeat consequi salarium. videtur nimis periculosa. cum pro vtraque parte allegentur vergentissima fundamenta. vt vix veritas dignosci possit. vt refert Ias. in l. diem functo. ff. de offic. assessor. & Barb. in d. c. propter sterilitatem. nu. 25. vbi per multa iura inclinatur in hac partem contrariam. quod pro tempore infirmitatis famulo salarium debeatur. & in huiusmodi sententiam inclinatur quoque originaliter gl. in d. §. item cum quidam. & in l. laboribus. §. illi. ff. de vsufu. Inno. in d. c. propter sterilitatem. Io. And. & Host. in summa de locat. §. quæ actiones. versu. quid autem. & Azo. in sum. tra. C. de loca. gl. & Port. in §. Apum. nu. 11. in st. de rerum diuisione prima opinio gl. Bar. & sequacium est communis. secundum Abb. in c. j. de cleri. agrot. nu. 9. & Curt. Sen. in d. l. diem functo. ait quoque quod de rigore iuris. communis opinio est. quod infirmus famulus non debeat habere salarium deperiti temporis. licet de æquitate salarii consequatur pro tempore. quo operas prestauit. quæquam ipse de hac communi opinione dubitet per text. in l. cum heres. §. Stichus. ff. de sta. lib. vbi quos curamus nobis seruire dicuntur. at ego non recedo ob talem iustitiam. & alias quamplures. quæ frustra in medium adduci possent à communi præmissa. quam in practica millies obseruari vidi. & est verior de iure. teste Ioann. de Imol. in d. c. propter sterilitatem. cum ei in hęcreat etiam Cagnolus. in d. l. diem functo. nu. 25. & Bolog. nu. 7. 2.

OPINIO CIX.

FIDEIUBENS Titio de eum representando toties. quotiens. seu de eum sistendo iuri. & non representauit. nec fecit eundem in iudicio sistere tenetur vltra poenam debitam silco ratione fideiussionis. & prædictæ remissionis parti. ad cuius instantiam fuit captus. ad interesse. secundum gl. in l. si ff. si quis in ius voc. non ierit. quam communem esse asseruat Afflic. decis. cccxxiiij. & ibi quoque explicat ita sacrum consilium iudicasse. & sequitur istam communem Foll. pariter in sua pract. crimina. in fragmentis. rubr. de fideiussoribus. nu. 260. circa si. d. practi.

OPINIO CX.

FIDEIUSSOR eius. qui verè debitor est. ad debitam quantitatem infra sex menses si luere promittens non liberatur. nec eximitur ab obligatione fideiussionis. licet debitor sine licentia. & consensu ipsius fideiussoris diem solutionis debitori prorogauerit. & sic fideiussor. Comm. opin. tom. 1.

iusor iste non liberatur. si creditor mutat obligationem ex conventionem facta cum debitor principali citra consensum ipsius fideiussoris secundum Hostien. Ancha. Imo. & Abb. in c. constitutus. de si de iuss. Bart. in l. Lucius. §. Paulus. ff. de administr. tut. Alex. Iaso. nu. 2. in l. lecta. ff. si cert. pet. & Marfil. in repe. rub. ff. de fideiuss. num. 19. & sequæ cum aliis relatis ibi per eum. quorum opinio communis est teste I. d. & Dec. in d. l. lecta. & Marfil. in d. rubric. vb. citat. e. iam doctores Contrarium asseruerant. eisdemque allegat Augu. Berouius. in c. de causis nu. 34. & seq. de ass. iud. deleg. vbi hoc indècisum derelinquit.

OPINIO CXI.

SUMMARIUM.

Fideiussor præsens & patiens se nominari & inscribi ad acta. censetur promississe licet non expresse dixerit promitto vel fideiubens. sicut in m. Bartolum & multos alios. sed communis est in contrarium. vt nu. 1.

FIDEIUSSOR patiens nominari. poni. ac describi in actis curia à notario pro fideiussore alicuius. & incontinenti non contradicens. tunc obligatur. teneturque licet expresse non dicat. ita promittit. atque fideiubeo. & sic iste fideiussor nominatus apud acta eo præsentis. & non contradicente nominationi de se factæ. censetur promississe. & quod omnia fuerint solenniter acta. sicut si fideiussor expresse describi consensisset. vt voluit Bar. in l. cum ostendimus. §. fin. ff. de fideiuss. tur. & curatorum. & Ruinus. nu. 1. Marcellus. Berincutus. cum aliquibus aliis Moder. in l. j. ff. de verborum obligat. Bald. consil. cccij. volu. j. Ange. in tract. maleficiorum. in glo. pro quibus Antonijus fideiussus. nu. 1. Benedi. de plumbi. in l. manumissio. ff. de manumiss. vjnd. & Alberic. de Rosate. in tracta. de testibus. sub nu. 129. in rub. qui testes non cogantur testificari. Sed opinio hæc Bart. et sequacium communitur à nostratibus reprobatur. in d. §. si. et variis in locis iuris non stri. vt late deducit. et aperte fatetur Boeri. decisio. cccxxiiij. nu. 5. videlicet. quod non inducatur aliquo modo do stipulatio. etiam ob iudicij calorem vbiunque fideiussor ipse descriptus nihil respondeat.

OPINIO CXII.

SUMMARIUM.

- 1 Custodiam castri habens. non est idoneus fideiussor. quia iudex non potest ad eum exequendum accedere.
- 2 Notarius seu procurator rixosus. non est idoneus fideiussor.
- 3 Bonis immobilibus carens. non est idoneus fideiussor. fultit nu. 4.

FIDEIUSSOR non est idoneus quotiescunque custodiam castri haberet. vbi fideiussio per eum dari. ac prestari debet. quoniam iudex. seu eius familia nullo modo potest accedere ad exequendum contra eum. secundum gl. of. Barr. num. 1. Ang. Roma. Paul. & Alex. in princ. in l. j. ff. qui latid. cogon. & Boer. decisio. cccxxviiij. num. 5. post medium. vbi ait sententiam istorum communem fore. & Alex. in d. l. ij. num. 1. et sequitur Marfil. in re. eti. rub. ff. de fideiussor. num. 302. idemque videtur dicendum in notario. vel procuratore valde rixoso litigioso. cauilloso. siue poientis. qui tanquam non idoneus haudquaquam ad fideiubendum admittitur. secundum glo. Bart. Alex. nu. 2. in d. l. ij. & Naxtam consil. cxliij. num. 10. et ob doctrinam istam st. curi veram. et communem declarari in facti contingentia in ciuitate Thyrani. dum etiam ibi iudex criminalis quædam Horatium Delficum cinem ibi. et procuratorem non fore idoneum fideiussorem. item non est idoneus fideiussor. qui caret bonis immobilibus. id est ob hoc potest tanquam non idoneus recusari à creditore. vt voluit glo. in §. suscepro. in auct. de exhi. reis. Specu. id tit. de latid. §. dicto versu. sed si scholaris. Bald. in cap. coram. de offic. deleg. Angel. Paul. Castren. Alex. num. 5. et Ias. num. 1. in d. l. ij. sed hoc non procedit. vbi principalis valde diues. et idoneus foret. siue reperiretur. tunc equidem quis quantumuis pauper. seu non idoneus facultatis admittitur ad fideiubendum pro eo. secundum glo. in versu. præstiti. in l. mulier. C. de iure do. Paul. Castren. Roma. Alex. num. 4. Ias. num. 5. & alios in d. l. ij. et Marfil. in d. rub. ff. de fideiuss. nu. 269. vbi ponit istam esse communem opinionem.

OPINIO CXIII.

SUMMARIUM.

- 2 Confessione creditoris dicentis quod à fideiussore debitoris solutionem receperit statuit. si fideiussor postea agat contra principalem debitorem licet alij contra sentiant vt nume. 1.

FIDEIUSSOR repetens à debitore principali quod pro eo soluit non admittitur ad probandum solutionem per solam confessionem. P confessionem.

confessionem, & sic per huiusmodi confessionem non probatur solutio, & fideiussor ob hoc duntaxat repetere nequit à debitore illud, quod iusserit soluisse pro eo, secundum gl. in l. duobus reis, §. j. ff. de iur. iur. quam sequitur Bart. ibi, & Fulg. Bar. in l. reos. in v. q. ff. de duobus reis, & Rom. in l. prædia. ff. de acq. pos. sed Bar. ipse reuocato, seu mutando iudicium in melius tenuit, & voluit contrarium consil. clx. Titius promittit, videlicet, ut fideiussor possit agere contra debitorem vigore talis confessionis creditoris dicentis sibi satisfactum esse à fideiussore, & sequitur Sal. Pau. Castr. Roma. Alex. & Iaf. in d. l. duobus reis, & ita consuluit Alex. conf. xxv. viso instrumento, vol. ij. & consil. cxxvij. vol. vj. & opinionem istam inquit communem Fulg. & Alex. in d. l. duobus, §. j. nu. 2. Bellonus conf. lxxvij. nu. 6. & seq. Tirag. in tracta. de vtroque retra. in titu. de retra. & u. conuentionali, §. j. gl. xvij. nu. 84. & Marf. in repet. rub. ff. de fideiussori. nu. 310. & 312. vbi etiã sequitur & declarat, & secundum communem istam consuluit quoque Paul. Castr. conf. cccxcvj. quæritur vtrum fideiussori, prout ipse refert, aut testatur, in d. l. duobus reis, & sequendo ego communem sententiam prædictorum breuiter cõcludo, quod licet multi ex doctoribus dicant Bar. contrariari, in hoc tamẽ non meretur allegari cõtrarius, nam in d. l. duobus reis. non firmat pedem, vtitur enim verbo forte, & opinionem istam communem plenius posui, quàm hic in j. l. communium opinionum, & eam ibi quoque sequutus fui in opinione fideiussor potest agere.

OPINIO CXIII.

FIDEIUSSOR pauper à creditore vocatus, & conuentus in iudicio potest soluere de bonis principalis stante paupertate sua, & impossibilitate, difficultate, seu impotetia solutionis de suo proprio, ne in carceribus maceatur, & in eis perpetuò detineatur, secundum Bar. per illum tex. in l. si procuratorem, §. si ignorantes. in prin. ff. mand. Ang. in auth. vt omnes obe. iudi. Bal. in c. si qui testium. in fi. extra de test. & Bart. & Bal. in fin. in aoth. qua in prouincia. C. vbi de crimi. agi oportet. quorum sententiam sequitur, declarat, & ait esse communem Marf. in repet. rub. ff. de fideiussori. nu. 429.

OPINIO XXV.

SUMMARIUM.

- 1 Fideiussorem dare promittens, se pignora det. liberatur.
- 2 Pignora incumbere tutius est quàm in personam agere.
- 3 Pignora dans, si postea velit dare fideiussorem, inuito creditore non potest repetere pignora.

FIDEIUSSORES dare promittens, certè dando pignora, etiam inuito creditore liberatur, secundum gl. Bar. & omnes, in l. j. ff. qui satil. cog. glof. & Bar. in l. pratoria, la. iij. ff. de prator. stipu. Cyn. Bal. & ceteros scribentes, in l. j. C. de procur. lo. Andr. in addi. Spec. in tit. de satil. §. dicto, in prin. & in tit. de pign. super rub. & opinionem istorum sequuntur, & asseuerant esse communem Alex. nu. 6. & Iaf. nu. 1. in d. l. j. ff. qui satil. cog. Ant. Negulantij de Fano. in tract. de pignori. & hypothecis, in v. par. principali, nu. 5. & Marf. in repe. rub. ff. de fideiussori. nu. 349. & seq. quoniam melius, ac tutius est incumbere pignori, quàm in persona agere, & sic quàm habere fideiussorem. l. plus cautionis. ff. de regu. iur. & voluit Bar. in l. in eod. §. j. eo. tit. & in casu hoc debitor dans pignora creditori, si veller postea dare fideiussorem, & repetere pignora sibi permillum non foret, nec facere posset inuito creditore, secundum gloss. in §. suscepto, in gl. magna, circa medium, in auth. de exhiben. reis.

OPINIO CXVI.

FIDEIUSSOREM dare promittens, censetur ac intelligitur promississe eam in loco promissionis, & celebrati cõtractus, & de hominibus eiusdem loci, secundum Bar. Ang. & omnes communiter, per illum tex. in l. si fideiussor. §. si necessaria. ff. qui satil. cog. vbi Alex. istam communem sequitur, nu. 3. vbi refert super hoc se. aliàs de facto consuluisse, prout apparet consil. suo xxxvij. & opinionem hanc approbat etiam Iaf. in d. §. si necessaria, nu. 2. 3. & 8. & sequitur, approbat, declarat, & dicit veriorẽ Marf. in rep. rub. ff. de fideiussori. nu. 307. cum aliis sequent.

OPINIO CXVII.

FIDEIUSSIONEM, cautionẽ, seu satisfationem dare non tenetur, qui est manifestè idoneus facultatibus, etiam ex dispositione iuris communis, & municipalis, quando nulla verisimilis causa suspensionis subest, sed sibi remittenda est satisfatio hæc, & obligatur, ac tenetur duntaxat nomine proprio absque fideiussoribus cum genera-

li hypothea omnium bonorum suorum, secundum Bart. & Ioan. de Plac. in l. quicumque, la. ij. C. de fund. patrim. lib. xj. & Bar. in l. priuate. C. de iur. leg. lib. x. Rom. conf. lxxvij. viso themate pr. narrato. Pau. Ca. stren. & Iaf. nu. 16. & seq. in l. j. ff. qui sat. cog. & Alex. conf. clxxx. viso & opportunè discusso processu, vol. ij. & licet Alex. ipse titubante, in d. l. j. & in l. diuortio, §. interdum. ff. sol. matr. asseueret contrarium, tamen opinio Bar. & sequacium quicquid frustra suadeat Alex. est communis secundum Iaf. in d. l. j. nu. 20. & ita obseruat consuetudo, teste Ang. in d. l. pratoria, & sequitur Marf. in rub. ff. de fideiussori. nu. 170. in quibus quidem locis, tam Bar. quàm alij post eum tradiderunt super hoc congruum exemplum, videlicet, quod si ex forma statuti officialis teneatur ante officij sui ingressum satisfdar, tunc certè, & absque dubio aliquo si ipse idoneus fore crederetur ac flaretur ei solui cum generali obligatione bonorum suorum, in regno verò Neapolitano practica, & stylus obseruat contrarium, & officiales omnes in officij principio, & ante ipsius administrationem omni facultate, diuitiis, & idoneitate remotis, ac reiectis, & exclusis presentant idoneam cautionem ante susceptam officij tutelam de parendo satisfadati finito eorum officio, imò officiales ipsi iure debent in presentia decem testium, secundum formam traditam in capitulo regni exordiente, item recipiant sacramentum in forma subscripta, aliàs non præstita cautione prædicta in camera summaria, & iuramento coram vno ex regentibus regiam cancellariam, non possunt officij exercere, sub pœna usurpari iurisdictionis principis posita, in d. cap. item recipiant, & tam cautio, quàm etiam iuramentum hoc in commissio- ne officialium specialiter exprimenda sunt ob dispositionem, d. cap. item in fin. & verba d. c. refert. Afflict. in constitutio. baiuli locorum, vbi pulchrè loquitur.

OPINIO CXVII.

SUMMARIUM.

- 1 Fideiussor datus pro prima instantia non tenetur de secunda, intelligitur ut nu. 2. amplia ut nu. 3.
- 3 Cautio de iudicio sisti aut representando, non se extendit ad causam appellationis.
- 4 Cautio de iudicio sisti, expirat, quoties reus semel fuit presentatus, intelligitur si pro absente præstita sit, nam si pro presente, tunc durat usque ad sententiam, ut nu. 5. limita tamen ut nu. 6.

FIDEIUSSOR datus, seu acceptus in prima instãtia, non tenetur in eo, quod postea iudicatur in causa appellationis, nisi aliud actum sit. l. cum apud. ff. iudicatum solu. quem tex. dicit singularè ibi Barto. in prin. et quamuis. d. l. cum apud, loquatur, vbicumque prima sententia fuit absolutoria, et actor appellauit, nihilominus idẽm est si prima sententia condemnatoria fuerit, et reus appellauerit, secundum Bar. nu. 4. et Ang. ibi per tex. glof. in l. ij. C. de procur. et ibi Cyn. et communiter omnes, et instit. de satisfadationibus, §. in autem, de quo ibi per Fabrum, et Arcet. nam non oritur actio iudicari ex prima sententia, sed ex sententia appellationis confirmata, idèque imputetur actori contra reũ in causa appellationis si non petierit cauere. l. eos. §. si. C. de appell. hocque verum apparet, vbi appellatio non est deserta, aliàs secus, secundum Bar. in d. l. cum apud. Imò memorata communis sententia ampliat in tantum procedere, vt cautio de iudicio sisti, aut representando minime se extendat in causa appellationis, quia expirauit per sententiam. l. grec. §. et post lit. ff. de fideiuss. et ibi per Pau. Castr. et Imo. verum huiusmodi cautio quotiescunque præstita est pro absente, tunc expirat, ex quo semel reus extitit presentatus, secus si fuerit præstita pro reo presente, quoniam durat usque ad sententiam, secundum Alex. in add. ad Bart. in l. j. ff. si quis in ius voc. non ierit, hoc verò limitatur non procedere, quando cautio de sistendo reo in iudicio toties, quoties iudici visum fuerit præstita foret, nam durat etiam post sententiam iux. not. Barto. in l. si quis res. ff. de custor. reorum, et per Ange. in l. j. §. j. eod. tit.

OPINIO CXIX.

SUMMARIUM.

- 1 Filius non potest patrem vel matrem in ius vocare absque venia, amplia ut nu. 2. 3. & 5.
- 2 Susceptor sine patre spiritualis, atque susceptrix, absque venia in ius vocari non possunt.
- 3 Filius non potest patrem sine venia in ius vocare, etiam si paratus sit penam soluere, & processus annullatur: parte tamen citata non opponente, valeret, ut nu. 4.
- 5 Civis non potest in ius vocare suam vniuersitatem vel Rempub. non petita venia.

Filius

FILIVS vocare in ius patrem, aut matrem absque venia non potest. l. fin. C. de in ius vocan. gl. in §. p. nales, in vers. vel parentem, instit. de act. & Cotta, in memoria iuris, in vers. filius, imò hoc procedit quoque in patre, matrèque spiritali suscipiente eum de sacro fonte, nam per filium ipsum vocari in ius sine venia nequeunt, secundum Ange. & Fulg. in l. ad optium, per illum tex. ff. de in ius voc. Guliel. de Cu. Bal. Ang. Pau. Ca. tr. Roma. Alex. & Iac. in l. generaliter eo. tit. Ang. Aret. Iac. Zaf. & Gomef. nu. 24. in d. §. p. nales, Alex. in l. j. in prin. C. de in ius voc. Fran. in c. postremo, de appel. Pari. de Parco, in tract. sindi. in ver. suspicio. Guliel. Benedic. in repeti. c. Rainutius, de testa. in vers. & vxorem, nomine Adelsiam, nu. 765. & Tiraq. in repe. l. si vnquam. C. de reuo. donat. in vers. susceperit liberos, numero vigesimooctavo, & in tract. de pœnis temperadis, aut remittendis, causa. 2. nu. 3. & seq. vbi auctor fatetur istorum sententiam fore communiorem, & veriore. Ampliatur etiam ista regula quòd filius vocans partem in ius absque venia, licet paratus sit, & velle solvere pœnam, l. pen. ff. de in ius voc. non propterea processum conualidare possit, vnde pœna in casu isto exigibilis est, & prorsus annullatur, secundum Cyn. Rav. Alber. Ful. offi. Alex. nu. 2. et Moder. in d. l. fin. C. de in ius voc. Io. Fabr. in quarta q. in l. j. eo. tit. et Grammat. consilio ciuili. xl. nu. 4. vbi attetur opinio istam esse meliorem, et communem dicit Prop. in l. si. nu. 36. in tract. quem fecit post lecturam illius l. C. de eden. et Capici. decil. l. j. nu. 6. sed aduerte quòd processus iste valeret, et teneret parte citata non opponente, vt voluit Cyn. Bar. Ray. et omnes in d. l. fin. C. de in ius voc. vbi opinionem istam sequitur Alex. nu. 2. et dicit communem, et veriore, communemque inquit Capicius, in d. decil. l. j. nu. 6. ac amplectitur Guido Papæ, in sing. ccccxl. vtrum si procurator, Ampliatur regula r. r. dicta similiter procedere in ciue vniuersali, qui volens suam vniuersitatem in ius vocare, debet et teneri prius et ante omnia petere veniam, secundum Ange. in d. l. generaliter, et Aret. in d. §. p. nales, et ita consuluit per pulcherimas rationes Grammat. in d. consil. quadragesimo. Alias verò quamplures ampliationes, et limitationes ad r. regulam vitales, et necessarias tradidit Petr. Duennas in suis regulis, in vers. filius non potest vocare patrem in ius, quas videre poteris.

OPINIO CXX,

FILIVM à patria potestate eximit ac liberat episcopalis dignitas, auth. sed episcopalis. C. de episco. et cler. et c. venerabilem qui filij sint leg. et not. Barto. in l. patre furioso. ff. de his, qui sunt sui, vel alieni iuris, et in l. si maritus. C. de pa. po. Fran. in rubr. de testa. et omnes alij Canonista communiter in casu annuum, de iud. lib. vj. et in c. Iudæorum, de r. et qual. et Legista post Bar. in d. l. patre furioso, vbi Iac. nu. 48. et seq. inquit istam esse communem opinionem. Item filius familiaris creatus Cardinalis Romanæ ecclesiæ immunis est à patria potestate, secundum gl. in extra. ex. ex. de præb. inter communes, vers. sublimitatem, et Bar. in tra. de præstan. Card. in j. par. q. j. nu. 69. et hoc idem operatur religionis professio, secundum gl. in l. si ex causa. §. Papinianus, ff. de minor. quam dixit singularem Barb. in d. q. j. nu. 69. et hæc omnia procedunt, seu limitantur in his duntaxat, in quibus vitale est ipsi filio à patria potestate liberum censi, non autem in his, in quibus libertas hæc esset ei damnosa, et grauis, secundum Bart. in litem in potestate. ff. de his qui sunt sui, vel alieni, iur. in fi. Alex. in l. sub conditione. ff. de libe. et posth. Barb. in d. q. j. et istam fatetur communem opinionem Cotta in memoriali, in vers. episcopalis dignitas, et quamuis prædictæ dignitates liberent filios à patria potestate, nihilominus sacer ordo nõ eximit filium à dicto patris nexu seu potestate, auth. presbyteros, C. de episco. et cleric. Abb. in cap. cum desideres, et in c. cum voluntate. §. fin. de senten. excommunic. et in d. cap. Iudæorum, contra glossam ibi, et ista est communis opinio, quam sequitur, et citat Io. de Arnouo, in dialogo, dcxcj. exordiente sed si filius familiaris esset sacerdos, et Cotta in memoriali, in vers. sacerdotium. Iac. in l. filiz. C. de collat. Guliel. Benedic. in c. Raynutius, de test. vers. insuper de re mil. nu. 17. Boer. decil. cxxj. nu. 12. et Cassan. in consuet. Burg. nu. 4.

OPINIO CXXI.

SVMMARIVM.

- 1. Filij fratris intrat in locum patris sui in fideicommissio, quando agitur de successione hominis, aq. et si agatur de successione legis, Alij contra, vt nu. 1. sed male, vt nu. 3.
- 2. Glossa sunt naues per quas nauigamus per vastum pelagus in ius ciuili.
- 3. Glossa opinionem infringere volens dicitur somnare.

FILIVS fratris non intrat in locum patris sui in fideicommissio, quando agitur de successione hominis, secus verò, quando agitur de Comm. opin. tom. 1.

successione legali, secundum Bal. in l. cum ita. §. in fideicommissio. ff. de leg. ij. quem sequuti sunt ibi Cuma. & Floria. Iac. in l. j. C. de iur. edic. Alex. consil. cccij. consideratis verbis, num. 6. volum. ij. & Deci. cō. si. j. ferè per totum, consil. cccclxxvij. in causa domini. Aurelij. num. 1. & seq. & consil. cccclxxx. in casu, qui contingit, sub. num. 9. cum seq. in quibus concor. allegat, & mouentur ea ratione, quoniam in fideicommissio, seu dispositione hominis consideratur affectio, quam quis videtur habere ad proximiores in gradu, sed in titulo hereditario, seu dispositione legali consideratur dispositio iuris, quæ est quòd filius subintret locum patris, vt per citata vbi supra, & opinionem istam Bald. dicit magis communem, & veriore. Deci. in d. consil. j. num. 5. & sequitur quoque consulen. io, ait pariter esse magis communem Natta consil. cxxvij. num. 4. & seq. consil. seq. num. 4. & Bellonus consil. 50. num. 1. & seq. vbi refert quamplures Doct. ita consuluisse. præsertimque Iac. Rubeum, & Crotum, vt haberet inter consilia. d. Rubei consil. xxxvj. cum. tribus seq. in contrariam verò partem inclinavit gl. in d. §. in fideicommissio in vers. proximo, videlicet, quòd filius fratris, licet agatur de successione hominis, assumat locum patris, quam sequutus est Alex. sibi contrarius consil. xxvj. videretur fortasse. volum. ij. vbi inquit doctores magis communiter sequi opinionem gl. quã Bald. & citat. Bald. sibi etiam contrarium in consil. vt ibi idem Alex. consil. cccij. viso processu causæ. sub. nu. 3. volum. vij. vbi pariter sequitur sententiam glo. Deci. qui memor sui primj consilij. non erubuit tanquam veriore amplecti gloss. consil. cccvij. in casu proposito, vbi in terminis consuluit. hanc similiter scribit communem Iac. consil. clx. magnifica, lib. iij. & consil. ccx. lib. secundo. C. urt. Iun. consil. l. vj. & alij. innumeris, quos refert. & sequitur Crauet consil. lxxvj. vlt. per me scripta, num. 5. vbi supponit communem opinionem cum gloss. contra Bald. & Dec. vbi supra, et sic secundum communem præmissam, quando sumus in dispositione hominis, et præsertim, quando agitur de hereditate aut, vel patris filius indifferenter assumit locum patris, et licet super hoc Doct. ita varij fuerint. vt vix discerni possit, quæ sit communis opinio, tamen veritatem profitendo ista secunda opinio, gloss. videtur. et apparet cum effectu magis æqua magis vera, magis que communis, prout attestatur, et eam sequitur Dilcctus, in tract. de arte testan. in titu. 5. caut. xxvj. et Io. Cephal. copiosissimè, atque doctissimè, consulendo ac respondendo contrariis omnibus, consil. xvj. nu. 28. cum alijs sequi. et secundum eam consuluit, et obtinuit de præfenti anno 1565. in causa non leuis momenti, reiectis tamen consilijs aliquorum clarissimorum virorum per iudices causæ prædictæ in contrarium scriptis copiosissimè, et in processu productis, imò alijs superioribus annis secundum eandem opinionem gloss. iudicauit, sententia mea per iudices superiores ad quos extitit approbata, et confirmata, et hoc non absque ratione euenit, nam Deci. non valens aliquo modo remouere obiectionem, et obstaculum gloss. prædictæ ausus fuit attestari opinionem communem esse contra ipsam gloss. quando scilicet agitur de successione hominis, prout fecerat, in dicto suo primo consilio, ex se ipso ibidem citato, non adinaduertens ipse Deci. quam ibi, in c. consil. cccclxxx. et in consil. j. dicit communem opinionem fuisse à se ipso reiectam, in dicto consil. cccvij. vbi non erubuit tanquam veriore, et communiorem sequi opinionem, d. gl. et hoc minimè ab re concluditur per Deci. gloss. et alios præcitaros Docto. per rationes allegatas per eos optima, et verissimas, nam glossæ sunt naues, per quas nauigamus per hoc vastum pelagus iuris ciuili, ducentes nos ad portum claræ veritatis, vt eleganter dixit Saly. in l. j. C. de pact. et Ripa, lib. iij. de donationibus, num. 45. et somnare dicuntur volentes infringere opinionem glossæ, vt dixit Bald. in cap. contingit. ex. de dol. et contu.

OPINIO CXXII.

FILIO supplementum legitime acquiratur, seu debetur ipso iure eo declarante, et sic eo ipso quòd filius declarat velle tale supplementum, ei acquiratur, ac concedatur, secundum gl. ij. in l. scimus. C. de inoffi. testam. cunctis Doctorum suffragiis receptam ibi. Corn. cō. §. cclxv. volum. j. consil. cclxv. in hac videretur, volu. ii. et consil. cclxiiij. videtur prima, volum. iij. Alex. consil. lxxix. in secundo dubio. volum. j. et hæc communis glossæ sententia procedit, vt statim motto testatore memoratum supplementum ipso iure debeatur absque filij declaratione, licet commutabiliter, et illa declaratio, quæ secundum gl. communem requiritur, operatur, vt ipsa acquisitio fiat incommutabilis, quod clarum est, quia defuncto filio nulla per eum declaratione facta, huiusmodi supplementum puperaturque statim filio ipso iure acquiratur, non autem conditionaliter si petatur, et transmittitur ad quoscunq. heredes, vt declarat, et firmat Saly. in d. l. scimus, et sequitur Alex. consil. lv. volum. ij. et Iac. in d. l. scimus, imò et fr. Cus legitime cum ipsa legitima debentur ipsi filio à tempore mortis testatoris, secundum Bald. in l. Papinianus. §. vnde si quis, ff. de inoffi. testa. et consuluit Corn. in d. consil. cclxv. volu. iij. in fin.

SUMMARIVM.

- 1 Filius patri succedens non dicitur acquirere, sed acquisitum capere.
- 2 Sui iuris materia etiam in feudis locum habet.
- 3 Fictum vasalli censetur viuo patre inuestitum, & propterea possessio censetur in eum absque alia inuestitura continuari.
- 4 Filius vasalli etiam viuo patre nominatur feudatarius.
- 5 Possessio hereditatis paterna, non solum iure feudali, sed etiam communis continuatur ad suos heredes, concordat. num. 6. & 7. Contra nu. 3. quae opinio magis communis est.
- 9 Possessio sine animo retineri non potest.
- 10 Animus paternus morte finitur, nec ad heredem transit.
- 11 Possessio rumpitur & extinguitur morte patris.

FILII non acquirunt, eum patri succedunt, sed acquisitum capiunt, secundum gl. h. singulariter ab omnibus communiter receptam, in c. j. de feudi cognitione, quam gl. Bald. ibi commendat, & dicit menti tenendam, ex qua, & Aluar. ibi, in fi. refert quod mortuo vasallo ius feudale in filium continuatur. argu. l. j. §. largius, de success. edi. dicens feudum in filios de nouo non acquiri, & idem teneri Præpo. loco prædicto, volens, quod in feudo antiquo, & paterno non sit opus filios in possessionem mitti, quam prius habebant, exprimensque d. gl. signandam fore, quod materia iurisdictionis, etiam in feudis locum habeat, faciant, quæ tradit Baldus in l. cum antiquioribus. q. x. C. de iure delib. quæ per gl. præcitata voluit, quod in feudis possessio ad suum heredem transmittatur, qui & viuo patre inuestitus esse, & possidere censetur, & propterea possessionem in eum absque alia inuestitura continuari, idem Bal. in ca. j. an mut. vel surd. aut ait filium in vita patris nominari feudatarium, ita quod post mortem patris potius dicatur feudum retinere, quam de nouo succedere. Ampliatur prædicta, quod & iure communi, nondum feudali possessio hereditatis paterna continuatur, vt est gl. in l. in suis, de liber. & posthu. vbi dicit filios heredes suos sicuti in vita patris sunt quodammodo domini, ita & possessionem habere dicantur, & idem inquit gl. in §. sed sui, instit. de hered. qual. & diff. videlicet filium viuo patre possessionem habere videri, per l. i. §. filium. ff. pro hered. & dicit Barto. filium se non posse nominare heredem de nouo, id est, dominum, & possessorem, qui ante erat, idem & Paul. Castres. ibidem, qui filium viuentem patre quodammodo dominum, & possessorem esse ait, & sic per præmissa satis apparet quod à patre in filium, & in feudis, & in aliis rebus possessio continuatur. Sed si rem sincera iuris veritate considerare volumus ista ampliatio, quod possessio hereditatis à parente in suum heredem continuatur vera non est, & licet gl. in d. l. in suis, & in d. §. sed sui huiusmodi continuationem admittere videantur, nihilominus hæc gl. iure non probantur, & contrarium docuit ipsamet gl. in l. cum miles, ex quibus causis maior. & in l. cum heres, & ibi Barto. & communiter omnes, de acq. poss. & inquit Bal. in l. in suis, possessionem non transire in suum heredem sine apprehensa possessione, quod & Alex. ibi asseuerat tenuit, qui pro hoc plura allegat, Bal. in auth. ingressi. C. de sacrosanct. eccles. & in l. si. in prin. C. de edi. diui. Adria. rollé, quod sustineri potest ista ratione, nam possessio sine animo retineri non potest. l. si quis vi. §. j. de acq. pos. & licet. C. eo. tit. sed animus patris morte finitur, nec ad heredem transit. l. iij. ff. loca. vnde morte patris rumpitur, & extinguitur possessio. l. qui vniuersas. §. quod per colonum, de acq. poss.

OPINIO CXXIII.

SUMMARIVM.

- 1 Filiatio non probatur ex eo quod quis appellatus est filium, litem. vt nu. 2.
- 3 Spurius non fit filius ex eo tantum quod nominatus est filius.
- 4 Filiatio non probatur ex eo quod quis tractatus est vt filius, alij contra, vt nu. 5.

FILII sola, ac simplex nominatio non operatur, vt quis filius esse dicatur, & sic filiatio ex sola parentum nominatione non probatur, nisi alia adminicula concurrant, secundum Bart. in l. j. §. idem per contrarium. ff. de lib. agn. Ant. de But. in c. Michael. in fi. de filiis presb. Ang. et Paul. Castres. in l. non epistolis. C. de probat. Bald. in l. non nudis, eod. tit. gl. in c. per tuas, de probatio. vbi Deci. nu. 29. exprimit ista esse communem opinionem, & ebutus quoque in tractatu nominatio. ver. primo fallit, Couarruias in epist. iij. c. vij. §. iij. nu. 7. et Petr. Duennas in reg. cccxlij. filiatio non probatur, in quibus locis vtiliter, et copiose limitant communem istam in iij. casibus non procedere, quorum vnus communiter approbatur, vt clarè in locis præmissis colligitur, sed in casibus prædictis, in quibus præcitati Doct. aiunt nominationem filiorum probari, venit facienda necessario talis interpretatio

vt hoc intelligendum, verificandūque sit in filiis legitimis, et naturalibus, vel in naturalibus tantum, non autem in filiis spuris, inter quos nominatio ipsa nihil prodest, ita Ang. con. cxcix. quem sequitur Iason conf. cij. lib. iij. et Gratus conf. clvij. lib. ij. idem debent esse cauti aduocati in probanda filiatione, quos instruit Bartol. in d. §. idem per contrarium, et in d. l. non nudis, et Deci. cum aliis relatis per eum, in d. c. per tuas, nu. 40. Item filiatio minimè probatur per solum tractatum non concurrentibus aliis adminiculis, et per consequens, quado quis producit fuisse tractatum vt filium parentibus postmodum hoc negatibus non ob hoc videtur sufficenter probatus tractatus ipse filiationis, secundum Alberi. Bald. Ang. et Saly. in l. non ignorat. C. qui accus. non pos. Bald. in d. c. per tuas. Bart. in d. l. non nudis, in ij. lectu. et in l. quidam. ff. de condit. instit. Flori. in l. quidam. ff. de probat. lat. in l. neque professio. C. de test. et conf. cvj. in fi. libro primo, et conf. cij. libro quarto, et Alciat. in tract. de præsumpt. in iij. regul. præsumpt. xxxvij. vbi scribit istam fore veriore, magisque communem opinionem. In contrariam verò partem, videlicet filiationem plenè probari per tractatum inclinauerunt Felj. post alios relatos per eum in d. c. per tuas, nu. 1. Jacob. de sancto Georgio, in d. l. quidam. Natta. conf. clx. num. decimo quinto, et Decius con. quinquagesimo quarto, vbi ait istam opinionem esse communem, et sequitur Aegidius Bolsius, in practi. crimini in tit. de partu supposito, numero nono, vndecimo, vigesimo septimo, vigesimo octauo, et seq. sed prædictas opiniones ad optimam consonantiam videtur reducere Couarruias in d. §. iij. nu. 6. et Alciat. in d. præsumpt. xxxvij. nu. 5. cum aliis seq. vbi occasione sumpta concordandi opiniones istas ponit quatuor casus necessarios. Et Vasquius, in tract. de successio. processu. lib. j. §. iij. nu. 4. et seq.

OPINIO CXXV.

SUMMARIVM.

- 2 Fratrum filij succedunt patrio in stirpes, non in capita. Alij contra vt nu. 1. sed male vt nu. 3.

FILII duorum fratrum venientes ad successionem patris, nullo superstiti patris, succedunt eidem patrio ab intestato post mortem in capita, non autem in stirpes, secundum Azonem in summa. C. de legibus. heredi. §. iure verò nouissimo. glossa in §. hoc etiam, instituit. de legitim. agnat. success. Hostiensis, in summa de success. ab intest. §. 2. & qualiter. Io. And. in addi. Specu. in titu. de success. ab intest. §. primo. verific. sed an filij fratrum. Iacob. But. Bal. & Saly. in authent. cessante. C. de legi. agnat. succ. & Couarruias, in suis epi. in titu. de success. ab intestato, sub numero octauo, cum aliis congestis per eum & per Tyraq. in lib. j. de retract. §. xj. gloss. xj. num. 3. quorum opinioni stipulatur etiam Capra conf. xxj. num. 1. 3. proferens ibi hoc communiter teneri. In contrariam verò sententiam, videlicet filios fratrum aut fororum succedere patrio in stirpes, non in capita inclinauerit gl. Dyn. Iacob. Arét. Cyn. Albe. Ioan. Faber. Paul. Castren. Corn. & Ang. in d. auth. cessante. gloss. Bart. & Ange. in l. j. §. fin. ff. si pars heredi. peta. Faber. & Porti. in d. §. hoc etiam, & istorum opinionem falsi fere communem esse Nicol. de Vbal. in tract. de success. ab intest. tertia parte, Zaf. in lib. responso. cap. vij. Tiraquel. in d. gloss. xj. Alex. conf. lv. nu. 4. volu. iij. & Bertran. conf. ij. vol. j. vbi ita consuluit, & in effectu ista est veritas prout deducit pluribus rationibus, & authoritatibus Bart. in l. post consanguineos. §. hereditas. ff. de suis, et legit. here. et Alex. ibi, in addi. ad ipsum Bart. super littera G. et Cyn. Alber. et alij communiter, in d. auth. cessante, et aduerte ne te decipiat Capra, in d. conf. suo xxj. in fin. & conf. ciij. nu. 1. qui asseruit primam opinionem Azo. et sequacium communiter approbari, quia assertio hæc falsa redditur, et ipse Capra decidit in hoc teste Tiraq. in d. gl. xj. num. 3. cum aliis seq. vbi in hæret ista vltima opinioni gloss. communè simul cum aliis innumeris Docto. relatis per eum.

OPINIO CXXVI.

SUMMARIVM.

- 1 Libri filio à patre dati causa studiorum, censentur donati, neque debent conferri, intellige de filio emancipato, Alij contra vt nu. 2. Ampli. vt nu. 2. 4. 5. & 6.
- 3 Libros filio etiam non emancipato donatos à patre causa studij, si postea filius viuo patre Doctor euadit, non tenetur eos conferre fratribus.
- 5 Expensas ad consequendum gradum Doctoratus factas, non tenentur conferre filius fratribus suis.
- 5 Filia non tenetur conferre equos, arma, & alia quæ pater dedit in militiam ituro, alij contra, vt nu. 6. quæ communis est.

FILII S, cui à patre concessi, datique libri apparet, vt literis vacaret

caret illos quippe fratribus suis conferre non teneretur, secundum Bart. in l. j. §. nec castrense. ff. de colla. bo. Pau. Castr. Alex. nu. 20. & Ripam. num. 168. in l. in quartam. ff. ad leg. falcid. In l. in l. filii licet. C. de Collat. Coraf. in l. filium. quem habentem. nu. 92. & 100. C. famil. er. cit. Ang. Bald. & Saly. nu. §. in l. omnimodo. §. imputari. C. de inof. test. Deci. & Alex. in l. si donatione. C. de colla. vbi prohibet istorum sententiam communem esse, quæ quidem procederet, quando filius erat emancipatus, & sic vbiunque filio emancipato donatio fieret, arg. l. quæ pater. ff. famil. er. cum gl. iuncta. l. illud. C. de colla. Contrarium verò firmare, & malè quam plures Doct. citati per Riuium in d. l. in quartam, num. 18. & per alios Doct. præcitatos. intelligiturque seu ampliatur præmissa communis opinio similiter habere locum in filio scholari, cui si pater libros in studio donasset, & postea viuo patre doctor euaderet, illos fratribus conferre minimè teneretur, secundum communem opinionem omnium scriben. quam sequitur, & citat Alex. conf. cxlij. vol. ij. & Ripa. in d. l. in quartam. imò ipse filius minimè teneretur conferre fratribus expensas factas ad gradum doctoratus ipsius adipsendum, quia quasi Castrense id reputaretur, vt voluerunt Bald. Ang. Saly. & Pau. Castr. in d. §. imputari. Bart. in d. §. nec Castrense, & ista est communis opinio, cui in heret etiam Ripa. in d. l. in quartam, nu. 166. Corafius, in d. l. filium, quem habentem, nume. 110. quamvis Riuius ibi, & leuiter sentiat contrarium. imò quoque ipse filius equos, & arma à patre sibi cõcessa, vt ad bellum proficisceretur, fratribus nullo modo conferre teneretur, secundum gl. & communiter Doct. in d. l. quæ pater. Bal. Ang. & Saly. in d. §. imputari, & Ripam. in d. l. in quartam, nu. 167. imò etiam expensæ factæ à patre, vt filius scriptoriam apostolicam, vel non apostolicam, vel decurionatum adipsiceretur conferendæ fratribus non essent, cum nec vendi, nec ad heredes transmitti possit, secundum aliquos doctores, in d. §. imputari, & Nicolæum de Vbaldis de successio. ab intest. Contrarium verò tenet sen. vt conferendæ veniant huiusmodi expensæ Pau. Castr. & Iaf. in d. §. imputari, & Ripa. in d. l. in quartam, nume. 163. & ista est communis opinio.

OPINIO CXXXVII.

SUMMARIUM.

- 1 Hereditatis paterna vel materna petitio non præscribitur xxx. annis.
- 2 Hereditatis petitio licet præscribitur contra extraneum xxx. annis. tamen propter ignorantiam restituitur contra talem præscriptionem, non tamen contra maiorem.

FILII non obstat præscriptione, seu lapsu triginta annorum possunt agere, & agnoscere hereditatem maternam, vel paternam ex capite, vnde legitimi, dato quòd excludantur præscriptione à capite vni de liberi, vt per Bart. conf. cxvij. Alex. ceterosque omnes, in l. licet. C. de iur. delib. & ista est communis opinio, secundum eundem Alex. conf. lxxxij. vol. ij. Corn. conf. lxx. vol. iij. Gozadi. conf. lxx. nu. 7. & Dilectum, in tract. de arte testandi. tit. de acquirend. vel repudianda hereditate. cautela vj. nu. 2. quo ad extraneum verò si extat ignorantia restituitur aduersus præscriptionem triginta annorum, non autem maiorem, vt per Alex. conf. cvj. vol. v. Fulg. conf. lxxij. Dec. conf. cij. & Dilectum cum aliis accumulatis per eum, in d. cautela. vj. nu. 3. vbi docet istam communem sententiam fore.

OPINIO CXXXVIII.

FILIVS tenetur alere matrem, l. si quis à liberis. in princ. ff. de lib. agn. sed non dotare. l. tutor. secundum §. si. de adm. tut. Bal. & Ang. in l. iij. C. de præscript. long. temp. Ange. & omnes communiter. in l. j. ff. sol. matrim.

OPINIO CXXXIX.

FISCVS succedens in bonis priuati per viam publicationis bonorum, siue alio modo, tenetur ea obligatione, qua tenebatur priuatus. tex. est in l. via constituti. §. si fundus. ff. de seruit. rust. prædio. & in l. cum quidam. §. fiscus. ff. de vsu. & in l. si marito. ff. solut. matr. idemque concludendum est in oneribus legatorum, & fideicommissorum, & reliquis omnibus, vt onera creditorum fiscus ipse subire debeat, quando bonavacantia sibi referuntur. l. reculare. §. si fisco. ff. ad Treb. l. si Titio, vbi Bar. & alij. ff. de leg. ij. & l. si seruus plurium. §. si quis ante, & ibi omnes Doct. ff. de leg. j. et hoc certè ac turè intelligendum est, vbiunque culpa heredis bona vacare, et ad fiscum transuolare ceperunt, l. sororem. C. de his, qui vt indig. et d. §. si quis ante. et tenet Iaf. in l. eam quam. nu. 13. C. de fideicommi. et Alex. in d. §. si fisco, vbi appellat istam esse communem opinionem. Contraria verò partem, vt etiam si sine culpa heredis ipsa bona vacare ceperint adhuc fiscus onera subire debeat, et sic vt teneatur legata, atque fideicommissorum. opin. tom. i.

missa agnoscere, tenet Saly. in §. pen. per text. ibi. C. de cadu. tollen. vbi firmat hanc esse communem sententiam, sed si propter crimen læsæ maiestatis, vel aliud simile publicarentur bona testatoris, ille tam intestatus, intestabilis decedit quoad legata, & fideicommissa, quam quoad institutiones. l. ij. per quam ita firmant ibi Bart. Alberi. Pau. Castr. Cum a. Alex. Iaf. Ripa, & alij communiter. ff. de leg. j.

OPINIO CXXXI.

SUMMARIUM.

- 1 Diuisio inter fratres sorte vel iudicis officio faciendæ est. Canonistæ tamen contra putant quòd maior debeat diuidere & minor eligere, vt nume. 2. quæ opinio de consuetudine quidem, non autem de Iure Communi, procedit. vt numero 3.

FRATRV diuisio, seu diuisio inter fratres debet fieri sorte, vel iudicis officio, & sic in diuisionibus fratrum sortes mitti debent, aut iudicis officio expediri, vt voluerunt Bart. & Ang. in l. j. C. de his qui se deserunt. libro decimo. Bald. in l. penult. in princ. C. commu. diuid. Leo Speluncantis, in practartus notaria, in for. instrumenti diuisionis duorum fratrum, & Iaf. latissimè in l. j. num. 39. ff. si certum petatur. in l. iij. §. Caro. ff. de verb. oblig. & in l. si duobus, numer. 7. C. com. de leg. in quibus locis deducit istam esse communem sententiam, & demum cum opinione hac transeunt omnes Legistæ communiter. & nouissimè Ripa. in d. l. j. ff. si cert. peta. num. 70. Canonistæ verò videntur assensere, concludereque contrarium, videlicet, quòd maior natu facere debeat portiones, & minor eligere, vt latè hoc tractat Iaf. in §. quædam, in tit. de action. Ang. in l. iij. in vlt. not. C. com. de leg. Bald. in cap. licet causam, de probatio. Ange. in d. §. quædam. Petrus de Vbal. in tracta de duobus fratribus, in vj. parte, quæ st. xij. numero 13. Picus, reper. in l. in quarta, vers. ego dum aliàs. ff. ad l. falc. & Bald. in d. cap. licet, vbi dicit, quòd fortuna est Dei nutus nobis incertus, seu altera potius natura in cælo caducorum dominium habens, & ob hoc nullo pacto debemus de suo officio immiscere, sed opinio hæc Canonistarum procedit de consuetudine, non autem de iure communi, secundum Berthachi. in prima par. sui reperito. in vers. diuisio, sub nu. 7. & est verissimum, vt apparet ex rationibus citatis per omnes memoratos Doct. & pro sententia hac quòd maior natu diuidere debeat, minòque eligere dicit facere text. in cap. j. de parochi. Asslic. in tract. de iure protomisios. in prin. sub nume. 45. faciuntque alia coniecta per Rigam, in d. l. j. num. 70.

OPINIO CXXXI.

FRATER tenetur alere sororem etiam vterinam, l. qui filium. §. fin. vbi Bald. ff. vbi pupil. edu. deb. & gloss. in l. j. C. de alen. liber. sed n. cogitur eam dotare secundum communem opinionem, de qua per Ange. & Alex. in l. filio. ff. ad Trebel. Fulg. cons. cxxxiij. Ant. de Buc. Abb. & ceteros. in cap. peruenit. de arbit. & per omnes. præcipueque Iaf. & Ripam, in l. j. nu. 83. ff. soluto matr.

OPINIO CXXXII.

FRVCTVS prædiorum consistentes in frumento, vino, oleo, & similibus quæ sunt de rebus, quæ seruando seruari non possunt, nõ censentur, seu præsumuntur durare vltra triennium, secundum gl. in l. j. C. si ad ue. vsucapio. cum qua sentiunt omnes Doct. ibi, & Corne. consulendo consil. cij. num. 25. & seq. vol. ij. vbi scribit istam esse communem opinionem, vnde si quis ageret ad fundum, & fructus perceptos ex eo annis decem, pluribusve tractis non debet petere suum aduersarium condemnari ad ipsos fructus, verum petere tenetur condemnari ad estimationem, quia non est verisimile quòd extant, secundum gloss. in d. l. j. quæ ad hoc allegatur per omnes Doct. teste Paul. Castren. ibi num. 4.

OPINIO XXXIII.

SUMMARIUM.

- 1 Furari vidualia licet dummodo non excedatur sufficiens quantitas.
- 2 Furari tempore necessitatis extrema licet, si quis tamen ad pinguiorè fortunam venerit restituere debet. vt nume. 3.
- 3 Alienam rem æquivalentem sua licitum est furari aduersario potentiori à quo quis suam habere non potest.
- 4 Creditor potest furtinè accipere rem sui debitoris.
- 5 Furtum in bonis meretricis impune committi potest.
- 6 Furti actio non datur ex furto in domo in qua iudicatur, eo tempore quo in ea iudicatur, perpetrato.
- 7 FURANS, ac furti piens cõmestibilia, & cibaria in extrema famis necessitate

necessitate constitutus, seu subtrahens nuditatis necessitate vestimenta, ut quia infirmus est, & non potest querere victum, vel carectia est, excusatur à pœna furti tam in foro poli, dummodò sufficiens non excefferit quantitatem, ut in c. discipulos. de consecra. dist. v. & in c. si quis. extra de furt. per Archi. in c. pœnale. xiiij. q. v. et sic tempore necessitatis extrema licitum est furari, et ista est cõmunis opinio Doct. teste Cagnolo in l. quæ propter necessitatem. nu. 3. 5. 7. & s. ff. de reg. iur. & ita tenet etiam Abb. in si. & Ana. circa fin. in c. iij. de furt. & Ang. in l. ij. §. cum in eadem. ff. ad leg. Rhod. de iact. p. on. fac. de Vitel. in tract. malefici. in rub. de futibus, & latronibus. nu. 29. Couart. in regula peccatum. de reg. iur. lib. vj. in ij. part. §. j. celeberrimus D. Cornelius Benincasius Perusinus, in tracta. de paupertate. q. vij. xj. speciali. nu. 20 cum aliis seq. & Foller. in pragmat. de censibus. in verb. Nicolaus episcopus. nume. 118. in quibus locis infinitis prop. autoritatibus approbant istam sententiam, & fatentur communem esse, & adverte, quòd necessitas extrema, tunc dicitur ubi- que periculù vitæ imminet, cui aliter, quàm per istam acceptio- nem cibarium subuenire non potest, ut per Tho. in xxij. q. lxxv. art. vij. sed iste fur, qui propter inevitabilem necessitatem aliena subtra- xit, licet prædicta licite surripuerit, tamen si ad pinguiorè fortunam pervenerit, restitutionem subtrahentium honorum facere tenetur, si- cundum Abb. & omnes Canonistas communiter, in c. si quis. extra de furt. & Cagnolum in d. l. quæ propter necessitatem. nume. 8. alios quamplures relatos per Couarruam loco de quo supra, ubi explicat istam esse communem sententiam. Item licet alicui rem alienam fur- rari æquivalentem, quando rem suam occupatam ab adversario opa- leuti, et potenti aliter habere non potest, ut potest, ut est glof. in c. ius gentium. prima dist. et ita tenet Inno. in c. cum olim, el primo. nu. 8. de restit. spol. Alex. conf. cxxxv. nu. 1. vol. j. Fely. in c. quoniam. nu. 13. de fi- mo. et in c. ij. de sponsal. in fi. Afflictio in constitutio. Neap. lib. j. rubr. vij. nu. 36. Marsi. in sing. clxxvij. et in sua practica criminali. in §. con- stante. nu. 36. et seq. et Foller. in d. loco. nu. 116. et Cotta in memorri- li. in ver. dolum bonum. circa si. ubi tenet quòd creditor potest furti- vè accipere propria autoritate rem sui debitoris. et idè firmat Mar- sil. in d. §. constante. nu. 37. similiterque furtum impune potest com- mitti in bonis meretricis, ut voluit Marsil. in repet. l. vnica. C. de rapr. vir. nu. 48. et 52. nec non ex furto perpetrato per quoscunque tem- pore quo luditur in domo in qua luditur, non datur nec conceditur aliquo modo actio furti. l. j. §. prætor ait. ff. de aleat. et not. Grammati, decis. xl. nu. 6. et Foller. in pragmat. de censibus. in rub. Nicolaus. num. 211. ubi recitat alios casus, in quibus furtum est punibile.

OPINIO CXXXIII.

S V M M A R I V M.

- 1 Fur potest tam civili quàm criminali actione conveniri.
- 2 Quadrupli pœna contra furem non est permiffa in foro conscientia.
- 3 Fur de iure canonico tenetur tantum de restitutione simpli, non dupli, vel quadrupli.
- 4 Fur tenetur ad æstimationem rei perempta furata, etiam si non sua culpa perierit.

FURTURA ita, & taliter leges, & iura abhorrent, ut contra fures a- ctiones civiles, ad vilitatem priuatam, & criminales pro bono publi- co inducere curauerint, & sic adversus fures, civiles & criminales actiones competunt. licitatio. §. quòd illicitè. ff. de public. & l. si. ff. de fur. & per Deci. conf. cccc. x. siquidem contra fures agitur aliquan- do petendo pœnam dupli, & aliquando quadrupli. §. dupli. & §. qua- drupli. instit. de act. ideoque si aliquem furem condemnari contigerit ad mortis pœnam vigore ca. regni, incipien. ad hoc quod nostrorum, iudex in eodem iudicio, instantia, & sententia condemnare debet, et tenetur ipsum accusatum de furto, ad pœnam mortis, & ad rei fur- tivæ restitutionem, ut est cautum in c. regni. si de furto, & ante dic- tum c. voluit gl. et Bar. in l. interdum. §. qui furem, ff. de furt. et Inno. in c. cum oportet, extra de excus. aliter iudex ipse tenetur de suo prop- rio. Cautè igitur cum eris iudex in casu isto in iudicando diffini- endoque negentia ne erres, verùm prædicta pœna quadrupli in foro con- scientiæ non est permiffa, secundum gl. in c. fraternitatis. duodecima questione secunda, quam singularem esse scripsit Ias. in l. vj. ym. nu. 22. ff. de iustitia et iure, et Martheil. sing. xxij. et hinc Bal. in l. post deci- sionem. C. de furt. dixit quòd fures in foro poli duntaxat ad restitua- tionem bonorum furto subtrahentium tenentur, et ista est commu- nis opinio, teste Gomel. in §. ex maleficiis. nu. 14. instit. de acti. et dato quòd res ista furto subtrahita, et iniuste occupata abique culpa furis, seu violenti occupatoris perierit, nihilominus fur tenetur ad æstima- tionem dictæ rei peremptæ, etiam in foro conscientie, et anime, se- cundum Tho. secunda secunda, questione sexagesima secunda, arti- culo sexto. Syluest. in ver. furtum. §. xvj. gl. Anchar. in v. oppo. et Co- narruuias, in reg. peccatum. de reg. iur. libro vj. ubi in secunda parte.

parte. §. vj. nu. 1. et seq. declarat istam opinionem, et explicat cum ea omnes ibi communiter transire.

G

OPINIO CXXXV.

S V M M A R I V M.

- 1 Glossa opinio in iudicando & consulendo observanda est. limit. ut nu. 3.
- 2 Glossa auctoritas omnes alias auctoritates excellit.
- 3 Glossa nihil alleganti fides non est adhibenda.
- 4 Glossa auctoritas non est necessaria, sed magistralis.
- 5 Doctoris auctoritas in scribendo probabilis tantum est non necessaria.

GLOSSA opinio communis censetur, & ab ea in iudicando, consulendoque iudices recede- re non possunt, secundum Iaco. Butrig. in l. j. qui pro sua iurisdic. et Bajd. in l. quanquam. C. de sent. quæ sine certa quanti. et in l. hereditas. C. deposit. imò gl. solet esse talis, tantæque præ- minentia, et auctoritatis, ut abique dubio aliquo omnes alias auctoritates antecellat, secundum Bart. in l. vt vim. nu. octavo. ff. de iustit. et iure. Abb. in cap. j. de constitut. Bertran. consilio cxv. nu. 24. volumine secundo. Za. consilio tertio, numero sexagesi- motertio, libro secundo, Ias. numero trigésimo quarto, Dec. eodem nu- mero, et Claud. Aque. in lectur. prima. nu. 334. in d. l. vt vim. sed hoc non est simpliciter credendum opinionem glossæ fore communem, et sequendam, quia glossæ nihil alleganti fides adhibenda non est, se- cundum Bart. in l. nemo. C. de sent. et argumento. l. illam. C. de colla. eius enim auctoritas non est necessaria, sed magistralis, ut per Ioan. Andr. et alios communiter, in c. ij. de rescrip. et opinionem ista quòd doctoris auctoritas duntaxat probabilis sit, et non necessaria dicitur communem fore, potnitque pro regula cum ampliatio. et limitatio. Petrus Duennas in regula lxxvj. auctoritas doctoris, et hoc vberius, ac cotamodius scripsimus, et docuimus in primo libro communium opinionum, in versicu. iudex in iudicando non potest recedere, cir- ca finem.

H

OPINIO CXXXVI.

S V M M A R I V M.

- 1 Homicidium defendendi causa scissio si quis confiteatur, capitaliter puniri debet, nisi defensionem probaverit. Alij contra ut nu. 2. quorum tamen opinio non observatur. ut nu. 3.
- 2 Confessus delictum cum qualitate, nisi qualitatè illam probaverit tenetur.
- 3 Dolus presumetur in delictis.

HOMICIDIUM deponens seu constens commississe ad sui defensionem, et sic se defenden- do nisi probet defensionem habetur pro confes- so homicidium, debetque capitaliter puniri, se- cundum gloss. et Panormit. in c. cum venisset, ex- tra de constitut. Bart. in l. Aurelius. §. idem qui- sit. ff. de liber. legat. Bal. et ceteros in l. j. C. de con- fess. Bald. Francisc. Aret. et Alex. in l. decem. ff. de verborum obliga. Io. de Imol. et Roma. in l. j. §. si quis simpliciter. eodem tit. et Boer. po. et alios innumeros congestos per eum decisio. clxiiij. numero decimo, cum aliis sequent. ubi exprimit istam esse communem opinionem, et sequitur et ait in praxi observari Aretia. in tract. maleficio. in ver- sicul. comparent dicti inquisiti, et partim negant. post princip. Con- trariam verò partem tenuerunt Abbas Siculi. in capitulo auditis. et ibi Fely. de præscript. Decius in capitulo cum venerabilis. de excep. Marsil. singular. clxxxv. confessio inquisiti. Thom. Ferrat. caute. v. Ias- fredus decisio. cccx. dicens, Tiraq. iell. in tractatu de pœnis tempè- randis, causa x. ij. numero septimo, et sequenti. Grammatic. de cõfessione quinta, numero decimotertio, et sequenti, et Capicius de cõfessione cly- numero undecimo. Maranta in tractatu iudiciorum. in sexta parte, versiculo confessio. numero vigesimo nono, et alij citati per Boerium in dicta de cõfessione clxiiij. numero decimo, et sequenti. videlicet, quòd si de homicidio aliter non constat in processu, sed reus captus, et in- quisitus de omni se patraffe homicidium ad suam defensionem, tunc non punitur quidem pœna mortis, verùm alia minori pœna defen- sione non probata. et prædictam Abb. opinionem Doctorum præ- citati eam sequentes appellant limitationem. et licet Decius in dicto capitulo cum venerabilis, et Boer. in dicta de cõfessione clxiiij. numero decimo, cum aliis seq. contentur opinionem istam ad veram consonan- tiam, et cõcordiam reducere, et disputando admitti posse huiusmodi

concordia opinionum per eorum optimas rationes, iura non leuia, & auctoritates omnium Modernorum, nihilominus caue ne incidas in scyllam credens euitare charybdim, frictus fortasse opinione ista vltima, quam tanquam periculosam nunquam obseruari vidimus: nam Bal. signanter consuluit consil. cxxlv. dauanni di voi, vol. ij. contentent delictum, etiam cum qualitate, puta quod occidit ad sui defensionem, nisi qualitate probauerit, puniri, in delictis enim praesumitur dolus l. j. C. de sicar. & l. j. C. de iniur. & pariter per confessionem factum est notorium ergo puniri debet malefictum, ne delicta impunita remaneant. ideoque ob haec noli discedere a praemissa Bar sententia communi in actu pratico, quam communem fore asseuerant ferre omnes contrariae opinionis auctores in memoratis locis. & Iaf. in l. vt vim. ff. de iustit. & iure. nu. 13.

OPINIO CXXXVII

SUMMARIUM.

- 1 Homicidium committens propter minas sibi factas, non est puniendus, dummodo minans solitus sit executioni mandare minas suas, limit. vt nu. 4.
- 2 Minans alicui mortem, potest in illo actu impune cecidi.
- 3 Expectare quis non tenetur donec vulneretur, sed licet praenire.

HOMICIDIVM commissum a Titio per solas minas emissas contra eum, est licitum, nec aliquo modo est punibile, imò excusatur iste homicida, quando huiusmodi persona erat solita verisimiliter tales minas executioni mandare, aliàs secus: & sic ille, qui ipsi Titio mortem minatur, potest in illo actu occidi impune, nā expectare nō debet se vulnerari, percuti, aut occidi, ita voluit Bald. in l. j. C. quando liceat sine iudi. vindi. Ang. in l. quemadmodum. ff. de offic. testam. Ioan. de Ana. in c. penult. de homi. Abb. in c. causa matrimonij. ff. de offic. deleg. Ang. Aret. in §. ius gentium. instit. de iure naturali gent. & ciui. Cyn. in l. j. C. vnde vi. Marfil. in sua pract. crim. in §. diligenter. nu. 87. Iaf. in l. vt vim. nu. 14. ff. de iustit. & iur. vbi scribit istam esse communem opinionem, quam sequitur quoque Petrus Duennas in regula cxcij. nu. 4. post alios innumeros relatos per eum. & Corlet. in singu. in vers. metus. vbi testatur etiam de communi, & declarat eā procedere solummodo de iure ciuili, non autem de iure canonico & diuino, meliusque apertius & latius interpretatur, & audacter communem fore exprimit Petrus Duennas, in dicta reg. cxcij. nu. 4. & Ioan. de Amicis consil. cxvj. nu. 4. & seq.

OPINIO CXXXVIII

SUMMARIUM.

- 1 Homicidium praesumitur commissum, ex eo quod quis dicit, si mam vindictam de te, si postea interfertus inuentus sit, & minans solitus sit minas suas exequi: & hoc casu poena ordinaria imponenda. Contra alij vt nu. 2. nempe quod ordinaria poena non locum habeat, sufficit tamen talis praesumptio ad torturam, vt nu. 3.

HOMICIDIVM commissum esse praesumitur ex eo solummodo, quod quis dixerit sumam vindictam de te & praesertim hoc procedit, si is solitus erat minas executioni mandare, & sic praesumptio haec sufficeret ad imponendam poenam ordinariam, vbiunque ille qui minatus fuerat interfectus, occisusque reperitur, secundum Imol. cum aliis relatis per eum, in l. si. nu. 10. ff. de heredib. instituen. vbi firmat istam communem opinionem fore. Contrariam verò partem, videlicet, vt huiusmodi praesumptio, seu probatio non sufficiat ad imponendam poenam ordinariam homicidij sequitur, atque ait communitate teneri Anania, in c. j. nu. vij. de maledictis. & Doct. omnes in l. j. C. de his, quibus vt indignis: & cum hac opinione tanquam veriori, atque mitiori libenter concurrimus, est bene verum quod praesumptum indicium, & praesumptio ad torturam sufficeret in praesenti casu, secundum eundem Ananiam, vbi supra testantem hanc sententiam communiter receptam esse.

I

OPINIO CXXXIX.

IMPEDIMENTVM, ac casus fortuitus probati debet solo iuramento, concurrente optima qualitate personae iurantis, arbitrio iudicis, vt voluerit Spe. in tit. de appella. §. nunc ver. quis ergo Ant. Imo. & reliqui omnes in c. querela. de procurat. Bar. Paul. cast. Iaf. nu. j. & seq. in l. quod diximus ff. si quis cautionibus, vbi vocat istam sententiam comune esse, qua sequitur etiam, & citat Marc. Ant. B. uer. in tract. de virtute iuramenti, dec. liij. in limitatione quarta.

OPINIO CXL.

IMPVBE ante legitimam aetatem etiam solenniter religionem profiteatur professio est nulla, cap. primo. de regu. in sexto. & praesertim procedit hoc quoque si puer etiam discretus foret ac doli omnino capax, secundum gloss. communiter approbatam in capit. postulasti. de regul. quam sequitur Abb. in cap. significatum. eodem titul. idemque notat Cardin. in clemen. fin. de aetate & qualitat. quaestione tertia, Abbas in capit. attestaciones. de desponsat. impub. Syluest. in ver. religio. ij. quaest. xij. & in ver. religio. iij. q. ij. Caietan. in su in materia voti. §. ex parte autem vouentis. in versiculo. imperfectio autem aetatis.

OPINIO CXXLI.

INIURIAM, ac violentiam remittens simpliciter in instrumento pacis, seu remissione iniuriae nō censetur damna, & interesse remittere & sic in remissione ista simplici iniuriarum, vel mortis, non venit aliquo pacto remissio interesse pecuniarum, secundum gloss. in §. final. instit. de iniur. Dyn. in l. si vnus. §. si ante. ff. de iniur. Bartol. Bald. & Angel. in l. si tibi. §. quaedam. ff. de pact. Boer. de cisi. o. li. j. num. 6. & Ioan. de Amicis consil. lxxvij. numer. 14. vbi scribit istam esse communem opinionem: vnde caute agere dicit homicida, aut delinquens vt in instrumento pacis expresse & specificè remittatur ubi interesse, & damna aliàs nihil agit: nec remissa, intelliguntur damna praedicta, secundum Bald. in d. §. quaedam, & refert loa. de Amicis, in dicto consilio lxxvij. num. 14.

OPINIO CXLII.

INGRATITVDINEM licet committat ille, cui est beneficium collatum, in personā praelati conferentis ipsum beneficium, non posset Praelatus ea ex causa collationem reuocare, vt voluerit Io. And. & omnes communiter, teste. Abb. in cap. fina. num. 9. de donatio siquidem collatio beneficij, non potest dici donatio, ex quo Praelatus illam fecit potius ex necessitate officij, quam ex liberalitate, & istam opinionem communem quoque Ripa in l. fin. num. 158. & seq. C de reuocan. donatio:

OPINIO CXLIII.

SUMMARIUM.

Inimicitia capitalis, non est sufficiens indicium ad torturam haec magis communis vt nu. 3. Alij contra vt numero 2.

INIMICITIA capitalis sola, simplex, & de per se tanquam remota, ac remotissima a facto non facit indicium ad torturam, secundum Bald. in capit. literas. de praesumpt. & consil. cccxij. quidam fuit. in princip. volumi. iij. Ray. & Ioan. de Inol. in l. fin. ff. de heredibus. instit. Gandi. in tracta maleficio in rubr. de questionibus in versic. quae debeant praecedere questiones Ang. in dicto tract. maleficio. in ver. fama publica. & ibi August. in additio. Ioan. de Amicis consulendo consil. l. j. num. 6. & sequ. Marfil. in pract. crimi. in §. diligenter. num. 69. cum tribus aliis seq. & in l. j. §. praeterea. nume. 24. & sequ. ff. de quaestio. & Grammati. in voto. xxx. nume. 20. & in voto xxxiij. num. 1. & 7. & in consil. crimi. iij. num. 5. & 16. in quibus locis meminit istorum opinionem esse magis communem. In contrarium verò partem inclinauerunt Ang. in l. fin. ff. de quaest. Spec. & Io. And. in addit. in tit. de praesumpt. in §. species. vers. sed pone. Ro. in l. j. §. hoc rescriptum. ff. ad Syll. & Calcan. consil. lxxij. in Christi Saluatoris. & Mar. Ant. in tract. de indi. nu. 177. vbi firmat istam esse communem sententiam videlicet, quod si quis reperiretur occisus in aliquo loco, & haberet Titium inimicum ibi, praesumeretur tunc ab ipso inimico interfectus, et posset torqueti sine aliis indiciis, sed prima opinio videtur magis communis, & rationabilis, & vera, iud. Aug. in dicta add. Ang. pietate, optimisque rationibus ductus protulit magnum verbum, quod ob inimicitiam duntaxat capitalem praecedentem nunquam aliquē ad torturam poneret, & Marfil. in d. §. diligenter. & in d. §. praeterea, retulit opinionem Ange. Spec. & sequacium esse iniquam, & periculosam, prout & fatua, diuinatiua, & periculosa nimis in hoc & in alio seculo, iudicio meo, & probat fortissimis argumētis Marfil. in praecitatis locis, quibus nulla adaptari potest responsio, vnde habedo ipse veritatem ante oculos amplector totis viribus opinionem Barr. & communem, ne reddidurus essem rationem in die iudicij vniuersalis deponendo manum cum maxima, irrettractabili, & irreparabili iactura aliena in re sic alta, profunda, & dubia, quae soli Deo clarificat.

OPINIO CXLIII.

SUMMARIUM.

1 Instrumenta antiqua inter alios confecta, plene probant, de consensu domino, & iurisdictione, de quibus ser eis mentio.

2 Instrumenta

- 1 *In numeris antiqua dicuntur à quorū receptione centum anni cucurrerunt.*
 2 *Instrumenta publica inter illas partes inter quas confecta sunt plene, & in eorum prouidicium probant.*

INSTRUMENTA antiqua inter alios scripta, seu confecta in quibus sit mentio aliquem locum esse de iurisdictione, diocesana, territorio, vel districtu plene probant, non solum confinia antiqua, sed etiam dominium, & possessionem rerum particulariam, secundum gl. in c. si Papa. in ver. prolata. de priuilegiis. in vj. Abb. in c. super eodem. nu. 3. de paro. glof. & Abb. in c. cum olim. in ver. instrumenta. de censu. & in c. cum cautam. & ibi Fely. & Deci. de probat. Bald. Salyc. Alex. & Iafo. nu. 4. in l. cum aliquis. C. de iure delib. Barb. c. 6. vj. vol. ij. & in c. ex literis. in fin. de prob. Guid. Pap. consi. lxxxvij. nu. 2. Corn. consi. cccxxxij. nu. 9. vol. j. Taf. consi. lxxxj. nu. 2. & consi. cxliij. nu. 5. vol. j. Soc. consi. lxxv. nu. 7. & consi. lxxxvj. & clxvj. vol. j. Dec. consi. xliij. nu. 7. & seq. & cōf. cccxxvij. nu. 4. & seq. Pari. de Put. in c. quia in materia. de fini. feu. Crauet. consi. liij. nu. 1. & in tract. de antiq. tempo. in j. part. in princ. nu. 7. 1. & 74. Parisi. consi. ciiij. nu. 2. cum aliis seq. vol. j. & istam opinionem explicant esse communem Laurentius Syluanus consi. lvij. nu. 9. & f. q. & plerique ex memoratis Doct. quam limitat & declarat in aliquibus casibus non procedere Crauet. in tract. de antiqua tempo. in d. j. part. nu. 74. num. aliis seq. Sed aduertendum est, quod instrumenta antiqua dicuntur à quorū receptione cucurrerunt centum anni, vt habetur per Bertran. consi. clx. in fin. & consi. clxvj. nu. 8. vol. ij. cum aliis late citatis per Laurentium Syluanum in d. consi. lvij. nu. 10. & seq. vbi asserit contrarium, quod tempus quadraginta annorum dicitur antiquum, vbi citat alios eiusdem sententia. item aduertendum est quod regulariter instrumenta publica inter partes ipsas, inter quas conficiuntur probant, & sic ad earum prouidicium tantum inducitur plenam probationem, secundum glo. in d. l. cum aliquis: quam sequitur omnes Doct. ibi, & praesertim Iafo. nu. 4. vbi recitat istam esse communem opinionem, & sequitur Guido Pap. q. cxciij. & Barb. in d. c. ex literis. nu. 39. post medium.

OPINIO CXLV.

SYMARIUM.

- 1 *Instrumentum productum absque indictione vel similibus, nihilominus probat contra producentem.*
 2 *Instrumentum producentis, illud approbare censetur, nec releuat illum pro testatio, quod in parte tantum pro ipso, faciente producat. intellige vt nu. 3. Contra alii vt nu. 4.*

INSTRUMENTVM in iudicio producentis absque indictione ac consule, vel absque aliis similibus solemnitatibus, & sic non solenne, censetur illud, ac omnia in eodem contenta ex huiusmodi productione approbare, atque confiteri, quoad fidei probationem, vt contra ipsum, pducere hunc faciat, secundum Bal. in l. alia. C. de his quibus vt indig. Ang. cō. cxxxij. Alex. consi. clxxxij. vol. vij. Fel. & Dec. nu. 90. & 95. cum aliis per eum, in c. venerabilis. de except. & Crauet. in tract. de antiqua. temp. in j. part. nu. 118. vbi ostendit istam esse magis communem opinionem atque refert Doct. transeuntes cum contraria parte. & aded instrumentum producentis illud approbare censetur, quod minimè releuat protestatio si asseueret se illud producere in parte, & partibus pro ipso producentis facientibus tantum, & non aliter, nec alio modo, & maxime quando aduersarius huiusmodi protestationi non consenserit. & ided potest ex eo condemnari, secundum Inno. in c. cum olim. ext. de censu. Bart. in l. post legatum. ff. de his quibus vt ind. Bal. in l. j. C. vt quae defunt aduo. Ferrar. in sua pract. papien. in for. productio. instrumenti. §. in illis. nu. 1. & seq. Iaffredum dec. ccccvij. & si pars dicat. Deci. in d. c. cum venerabilis. nu. 99. & seq. Crauet. in d. j. part. sui tracta. de antiqua. tempo. nu. 138. & seq. Nattam consi. xxxj. nu. 3. & Ruinum consulendo consi. cxxxvj. nu. 4. vol. liij. hocque non ita generaliter, atque simpliciter intelligendum est in omnibus instrumentis, verum in eis duntaxat, quae sunt communia, seu quae pars producere tenetur pura, quoniam in libello actoris narrata fuerit. ita Alex. in d. l. j. C. vt quae defunt aduo. et consi. cxxxij. circa fi. vol. vij. In contrariū verò partem videlicet, quod huiusmodi instrumentum quantumuis propriū produci possit in parte, ac pro parte reprobari, etiam in aliis Fel. in d. c. venerabilis. & in c. impulari. in fi. instrumenti. cum aliis citatis per eum, vbi concludit istam communem sententiam fore, et presupponit Ruinus etiam in d. cō. cxxxvj. nu. 4. & refert Crauet. in d. j. part. tract. de antiqua. tempo. nu. 146.

OPINIO CXLVI.

Instrumentum, seu scripturam minus solemnè etiā continentem ca-

pitula separata reus contra quē producitur potest eā acceptare in parte, & in parte non secundum Bar. in l. quaedam. §. nummularios. sub nu. 2. ff. de eden. Ang. con. cccij. Rom. con. cccxlj. Gemin. con. ix. in fin. vol. ij. Guido Pap. dec. liij. pone ego sum. nu. 2. et Craue. cum aliis citatis per eum, in tract. de antiqua. temp. in j. part. nu. 134. vbi cōcludit istā veriorē, cōmunēque opinionē fore, atque limitat in tribus casibus.

OPINIO CXLVII.

Instrumenta de nouo reperta possunt produci post conclusionem in causa, atque post citatos litigantes ad audiendam sententiam, praecipueque si productor iuraret ea nouissimè reperta extitisse, nec prius è in ipsis cognitionem venisse, facta tamen diligenti perquisitione, secundum Bart. nu. 3. Bald. in lectura antiqua. Ang. Fulg. Iafo. in repet. nu. 8. Caccialup. Curt. nu. 67. Purpura. nu. 8. in l. admonendi. ff. de iur. iur. Ab. et Imo. in c. cum dilectus. de fide instr. Matthesil. not. lvij. Felin. in capitu. pastoralis. numero nono. de except. et Ripam in dicta lege admonendi. nume. 48. vbi istorum opinionem communem esse perhibet, et communè pariter ostendit, et in practica obseruari inibi Cur. et Lanfran. in c. quoniam. contra. c. ix. de instrument. productione. nu. 36. de probatio. et sequitur etiam, ac de iure procedere pluribus manifestat Roderi. Suares in allegatione. quinta, et ita obseruatur in regno Neapolitano vt instrumenta quoadcunque etiam post cōclusionem produci, et recipi possint, teste Annibale Cauense in scholis ad ritus magnae curiae vicariae in ritu exordiente, item quod in quacūque causa civili, quae in dictis curiis, et Maranta, in tract. iudiciorum, in vj. par. in viij. actu de instrumentorum productione. nu. 27.

OPINIO CXLVIII.

SYMARIUM.

- 1 *Instrumentum productum si negetur à notario confectum, vel is qui cōfecit notarium esse nō probat, nisi productor habere literas testimoniales super eo, vt nu. 2. vel per testes idoneos de eo docere possit. vt nu. 3.*

Instrumentum publicum productum de longinquis ac valde remotis partibus, in aliquo iudicio, si negetur illud esse à notario confectum, seu negetur qui confecit eum esse notarium, tunc illi instrumentum standum non est, et sic aduersario praesente et contradicente, huiusmodi instrumentum nullam fidem facit pro ipso producente, secundum Spec. & Ioan. And. in addi. ibi. in §. restat. in titu. de instr. edi. ver. quid si produxit. Ci. Bal. et Sal. in l. cōparationes. C. de fide instr. Lanfran. in c. quoniam contra. c. ix. de instr. productione, sub nu. 14. de proba. Dec. cum aliis copiose deductis per eum in c. si scriptura. nu. 52. de fide instrum. vbi scribit istā cōmunè opinionem, & Boe. etiā dec. xxxvj. nu. 10. et refert Marfil. in l. si quis ne q. nu. 38. ff. de q. Licet ipse ibi cōtrariū asseueret. Sed tale instrumentum indubitatè ac plene probaret vbiunque productor ipse portaret secū literas testimoniales habentes sigillū, et alia requisita, et confectas per officialē regentē ciuitatē, vel per ciuitatem ipsam, et facientes mentionem, ac fidem de tabellionatu, moribus, et vita illius notarij, qui confecit tale instrumentum, et hoc modo dabitur plena fides ipsi instrumento producto de partibus remotis, secundum Bal. et Ang. in d. l. cōparationes. Cagnolū cum aliis relatis per eum in l. si librarius. nu. 57. ff. de reg. iur. i. Anchi. et Fel. in d. c. si scripturam. et ibi etiam Dec. nu. 52. et seq. vbi refert opinionem istorum obseruari in practi. atque in toto orbe similiter obseruari attestatur Marfil. in d. l. si quis ne q. nu. 144. et obseruatur etiā in Regno Neapo. teste Afflicto, in constitutio. instrumentorum robur. q. ix. ob ritum magnae curiae vicariae inchoantem item seruadicta curia q. instrumentis confectis extra regnum nō creditur, vbi de hac eadem obseruantia in regno facit mentionē Annibal Cauensis in suis scholis. Ceterum vbi productor huiusmodi instrumenti in partibus longinquis celebrati careret literis testimonialibus officialium loci, vbi confectum est ipsum instrumentum, tunc posset docere per testes idoneos de tabellionatu ipsius notarij, & instrumentum, probato tabellionatu notarij praedicti faceret plenam fidem, aliās secus, vt voluit copiose, et doctè sacrum regium conciliū Neapolitanum, teste afflicto in dec. clj. per totam.

OPINIO CXLIX.

IVDAEVS Sciens cum christiana sine matrimonio, non vj. nec stupro, nec adulterio, habensque carnalem copulam cum ea nō potest na. mortis, sed alia arbitraria, et sic extraordinaria puniri, secundum Oldra. qui ita consuluit consi. cccxxxij. et sequitur Barba. consi. lxxij. vol. liij. Dec. in c. primo. nu. 61. in prima lectur. de constit. et in capitulo consuluit, el tertio. numero 13. de appellationib. Alexand. consilio xix. v. l. vol. vj. Marfil. consi. c. Paul. Grilan. in tract. de pœnis omnifariam coitus illiciti. questione. xij. numero. 6. et sequenti. et Boerius de decisionibus.

dec. cxvj. nu. 5. vbi meminit istam esse communem opinionem, & Co-
narruias cum aliis relatis per eum in epito. de matrimonio, in secun-
da part. cap. vij. §. xj. sub nu. 3. quæ communis absque dubio procedere
ret quidem secundum antesignatos Doctores, si christiana, cum qua
fornicaria copula habita fuerat, erat meretrix, quoniam tunc iudæus
puniendus veniret pœna extraordinaria arbitrio iudicis: & ita con-
sulerunt per optimas rationes, ac non spernenda fundamenta. Pe-
trus de Vbaldis Perusinus consi. xxxix. factum sic proponitur, Hono-
rius de Perusio consi. xxxvij. circa hoc dubium, & Franciscus de Pla-
centia consi. lxxxiiij. in Christi nomine amen, quæ consilia reperiuntur
inter cõsilia criminalia diuersorũ, collecta per Io. Bapt. Zilettũ, in
primo vol. & alij consulentes relati per Grilandum vbi supra, & ita
vult quoque Marquardus de Sufannis, in tract. de iudæis, & infide-
libus, in secunda part. c. iij. nu. 2. cum alijs seq. vbi plenius per distin-
ctionem, quam alius quem hucusque viderim resoluit quæstionem
præmissam, imò in fortioribus terminis consuluit Alex. in d. con. xcix.
iudæum adulterium committentem cum christiana meretrice non
fore adulterij pœna puniendum.

OPINIO CL.

IVDÆI habent filios in potestate, & sic filij eorum sunt in po-
testate parentum, secundum Bal. in l. item qui in potestate. ff. de his
qui sunt sui, vel alic. iu. Doct. omnes in c. j. de conuers. infide. Cardi.
in clem. j. in fin. de iudi. Alex. in l. multum interest. ff. de verborum ob-
lig. in consi. xcix. nu. 6. vol. vj. & consi. xij. nu. 2. vol. vij. vbi citat istam
esse magis communem opinionem. & Parisi. consi. ij. vol. iij. & sequitur
Abb. in c. fin. de conuers. in fid. Fely. in c. iudæi, el secundo. de iud.
Dec. in c. consuluit, in secundo notab. de appella. & Cozza in memoria
li. in ver. vltura trientes, ante fi. & quamuis contrarium asseruerit
Afflict. deci. clj. nu. 4. & 9. ob hoc igitur nouissimè Rodericus Suares
in suis allegationibus, in l. x. ritu. de los pleytos. nu. 7. seq. & Ioan. Ba-
pt. Bouius in tractat. de statut. vrb. præscrip. in titu. cont. om. cred. gl.
xix. nu. 55. & seq. Marquardus de Sufannis in tract. de iudæis, & infide-
libus, in iij. part. c. iij. nu. 9. & seq. & dicit eã audacter cõmuniorem
& veriorè respondetque cõtrarijs omnibus, prout ante eum fecit A-
lex. consi. lxxj. vol. ij. & de hoc non est mirandum, quia ipsi iudæi com-
muni iure Romano vtuntur, text. est in l. iudæi. C. de iudæis, & ita con-
suluit Corn. post Fulgo. & Alex. con. cxiiij. vol. j. & ponit Ias. in l. si in-
sulam. ij. not. ff. de verb. obl. & Fel. in c. j. de constitut.

OPINIO CLII.

IVDÆORVM filij infantes, vel paruuli non possunt inuitis pa-
rentibus cogi ad fidem suscipiendam, & sic ad baptismum ipsum, se-
cundum gl. in c. iudæorum. xxvij. q. j. Cardi. in elem. j. in fin. de iudæ.
Io. Andr. Abb. Ioan. de Ana. Fely. & omnes in c. sicut. eod. tit. de iudæ.
& Calderi. consi. ij. in tit. de iud. quorum opinionem scribit esse ma-
gis communem Parisi. consi. ij. vol. iij. & seq. in contrariam vero par-
tem inclinauerunt Ioan. Andr. in d. c. sicut. & Afflict. deci. clj. post alios
Canonistas, & Theologos relatos ibi per eũ, scilicet, quod filij paruuli
iudæorum ad baptizandum aofferri possunt absque patris consen-
su, dummodò hoc fiat pro saluandis pueris ipsis, non autem fiat pro
compellendis parentibus eorum ad fidem. sed de opinione ista non-
nihil dubitauit Ab. in d. c. sicut, prout per rationes citatas per eum,
& per alios tenentes communem dubitari contingit, idèd, ne te de-
cipiant sequentes istam partem vltimam noli discedere in consulen-
do, & iudicando à comuniui præmissa, quam non leuibus fundamen-
tis sequitur etiam Marquardus de Sufannis in trac. de iudæis, & infide-
libus, in iij. part. c. ij. nu. vij. & dicit veriorè, & magis communem plu-
rimumque declarat.

OPINIO CLIII.

IVDEX. Pœnæ capitis appellatione in dubio de pœna mortis
non intelligitur, & sic si iudex assereret in sententia diffinitiuã condẽ-
natoria, Titium condemnamus in pœna capitis, seu pœna capitali,
non veniret plectendus pœna mortis iste reus, sed alia mitiori, ac mi-
nori pœna, & per consequens exilij perpetui, quia pœna capitalis in
exilium perpetuum interpretatur, secundum gl. in l. vnica. C. ne chri-
sti. mancip. post Azonem ibi in summa, quã gl. dicit singularem. Imol.
in l. ij. ff. de publi. iudic. Ias. in l. transigere. C. de transacioni. nu. 9. Ana-
ni. & Fel. in c. qualiter. ij. §. licet. nu. xxxviii. j. de accusatio. & Mar-
sil. cum alijs signatis per eum, in practica criminali. §. opportune, nu-
mero quadragesimo: vbi præsupponit istam esse communem opinio-
nem, & admonet iudices, quod in sententijs capitalibus vltimi suppli-
cij proferendis apponantur illa verba, scilicet quod taliter moriatur,
& animus separatur à corpore.

OPINIO CLIII.

SVM MARIVM.

Ius patronatus potest quadraginta annorum spatio prescribi contra patronum.

2 *Ius patronatus etiam populo aquiri potest per prescriptionem.*

IVS PATRONATVS præscribi potest aduersus patro-
num quadraginta annorum curriculo, secundum Federic. de Senis.
consi. ccxxxij. in secundo dubio. Io. And. in c. querelam. de elect.
Dec. consi. cxxxij. & nonnullos alios Docto. congestos per Rochum
Curt. in tracta. de iure patron. in versic. ipse vel is à quo, quæst. xxxvj.
Paul. de Cittadinis. in tract. de iure patr. in iij. part. in v. causa acqui-
rendi ius patronatus, in q. j. & per Balb. in tract. præscriptionum. in ix.
q. j. par. prin. præcipueque in secunda conclusione, in quibus locis
sequitur opinionè hanc, atque profitentur eam esse magis commu-
nem, ac magi. veram. & Ripa quoque in li. ij. de legib. c. ij. nu. 13. &
ius patronatus hoc acquiritur etiam populo ex præscriptione, vt vo-
luit Ioan. And. in d. c. querelam. cuius sententiam audacter assernat
obseruari in practica ibi Abb. imò Dec. in c. cum venerabilis. de ex-
ceptio. nu. 140. ait communem fore.

L

OPINIO CLIIII.

LEGATVM est accessorium testamenti, non
autè pars, secundum gl. in rub. ff. de leg. j. cum qua
sententiunt Cyn. Alex. Soc. nu. 6. Ias. num. 4. & seq.
Ripa nu. 6. ceterique communiter ibi, vt memi-
nit D. Pontanus Perusinus in ibi. nu. 6. vnde cau-
tè loquuta est d. gl. secundum præcitos docto.
non appellans legata partem testamentorum, sed
accessorium quid ad testamenta, quippe cum testamentum possit
absque legatis valere, vt l. j. §. qui neque legaturus. ff. de hered. institui
sequitur ergo quod non est pars. l. malum. ff. de verbo. signi.

OPINIO CLV.

LEGATVM alicui factum de re alteri obligata etiam pro æqui-
valente quantitate valet & tener. atque heres illam luere tenetur,
etiamsi testator rem obligatam fore ignorasset secundum gloss. in l.
prædia. C. de fideicom. & in §. sed si rem, institui. de leg. Alex. & Ias.
cum alijs quamplurimis signatis per eos, in l. si res obligata nu. 13.
ff. de leg. j. vbi præsupponunt istam opinionem communem esse.

Contrarium verò asseruere Pau. castren. Fulg. & Ias. d. l. prædia,
Negulantis de Fano, in tractatu de pignorijs par. iij. principi. pri-
mo membro, sub numero vigesimo nono, & ista est communis opinio,
secundum Soci. in l. j. §. per seruum corporaliter, numero secundo. ff.
de acqui. pos. sed prima opinio gl. verior, communiorque appa-
ret, atque eam in actu practico sequendam fore suademus.

OPINIO CLVI.

LEGATVM vxori per maritum relictum sub conditione si ca-
stè, honestèque vixerit, post eius mortem per secundas nuptias non
amittit legatum ipsum, nec eo priuatur aliquo modo, secundum Bart
in l. mulier. §. cum proponeretur. ff. ad Trebellia. cuius opinionem cõ-
munè esse appellat Claudius ibi, & sequitur Euerhardus in topicis
in contrariam verò partè quod vxor priuatur legato præmissio, si post
mortem mariti nupserit inclinavit magna cohors scribentium, & eo-
rum opinionem communem esse constat, teste Ioã. Dilecto, in tracta.
de arte testandi, tit. v. caut. xxxix. nu. 4. & Bermon. de publicis concubi.
sed ne erres, sciasque quid consulendum, iudicandum ve sit casu eue-
niente, super præsentis conflictu opinionum inhæreas distinctioni in
hoc tradite per Ias. in l. si. C. de indi. viduitate, & per Alex. & Ang. in d.
§. cum proponeretur.

OPINIO CLVII.

LEGITIMA ex primogenituræ bonis non debetur ceteris li-
beris, cum hæc bona vigore primogenituræ acquisita, ac obtenta pri-
mogenitus habet præcipua, nec recognoscit aliter ab hereditate pa-
tris, nec ab ea proueniunt aliquo modo, secundum Tiraquel. cum a-
lijs citatis per eum, in tractat. primogenitorum quest. v. & lv. & ista est
communis opinio, teste Parisi. consi. xvij. nu. 30. vol. ij. & hinc est, quod
minimè conferendum est alijs fratribus illud quod ad primogenitum
iure primogenituræ peruenerit, vt voluit Bal. in repetit. sanctos popu-
los. C. de sum. rrin. & fide catho. quia hoc proprium iustum esse ap-
paret, vt per eum ibi, & in auth. ex testamento C. de collatio. & refert,
atque ex alijs comprobatur Tiraquin d. tractat. primogeni. q. lj.

OPINIO

OPINIO CLVIII.

LEGITIMAT V Sab Imperatore in feudis succedere potest si ab eo nominatim ad hoc legitimatus fuerit, & sic ipse legitimatus ad effectum succedendi in feudo, huiusmodi legitimatio facta per Imperatorem valida erit, eritque capax in successione ipsius feudi, secundum gl. Bal. Iaco. Aluaro. Cardi. Mediolanen. & ceteros communiter in c. naturales, in titu. si de feu. fuerit controuer. Bal. in l. eam quam. C. de fideicom. Ioan. And. in c. lator, ex. qui filij sint legi. & Soci. consi. iij. vol. ij. Clarus cū aliis congeitis per eū, in tractat. de feud. q. lxxxij. & Curti. Seni. consi. lxxv. nu. 1. in quibus locis ostendunt istorum opinionem communem fore, & ipse Curti. ibi, sub num. 1. 5. consulendo eam limitat, atque declarat, & Clarus etiam in d. q. lxxxij. ver. et hæc quidem, imò secundum scriben. communiter, in d. c. naturales sufficere expressio in legitimatione ipsa, videlicet, quod tales filij in feudis succederent, licet minimè exprimeretur ad talia feuda, sed hoc non procederet vbiunque ellemus in maximis dignitatibus, tunc quippe in eis legitimated non succederent, nisi specialis mentio facta extitisset, voluit Martinus Laudensis, in cap. j. de natura feu. & Bal. in d. l. eam quam.

OPINIO CLIX.

LEGITIMATIO filij naturalis, quæ impetratur viuente patre, optimè expeditur absque alicuius citatione, præsertimque accedente ipsius patris consensu, quoniam potest liber: pater bona propria distribuere, ideo iniuriam nulli facit, si proprium filium consentiat à princ. pe legitimū fieri, secundū Bar. & ceteros omnes, in l. Gall. §. in si. ff. delib. & p. o. th. Bal. in l. j. C. de inof. dona. & c. l. vj. vo. j. Ang. c. lxxxiiij. Ancl. c. cccc. vj. & in c. j. de succes. ab intest. Ioa. And. Ant. Cal. Card. Abb. & omnes, in c. per venerabilem, ex. qui filij sint legit. Federi. de Sen. consi. lxxij. Dec. consi. cccxxviii. & opinionem istorum ostendit communem esse idem Deci. consi. lxxv. & consi. cccxlvij. Boeri. dec. cxij. Tiraq. in l. si vnquam, in versu. suscepit, nu. 5. C. de reuoc. donatio. & copiosius post alios relatos per eum, in tract. res inter alios acta, sub secunda limitatione, quæ quidem sententia communis procedit, etiam, si filius legitimus efficeretur quo ad feuda in præiudicium agnatorum, vt consulendo respondit Albert. Brunus consi. j. cū aliis docto. qui se subscriperunt d. consi.

OPINIO CLX.

LEGITIMATVS absque præiudicio proximorum, legitimus quæque heredū nihil penitus petere potest, nisi aliquid ei in testamento relicto foret, & sic ab intestato succedere nequiret in præiudicium ab intestato videntium vigore clausulæ sine præiudicio videntium ab intestato appositæ in legitimatione, secundū Bal. c. lxxxij. in fin. vol. j. An. ch. c. cccxli. Pau. cast. c. cccxij. in si. Cūa. c. c. xcvij. Fulg. c. xv. & Deci. cum aliis compluribus signatis per eum consi. cccxcij. num. 1. vbi ostendit istam communem opinionem esse, cui quidem in hæc quoque consulendo doctissimè per plures rationes Iaco. Mandel. consilio vj. nume. 1. cum aliis se qu. vbi pariter præsupponit istorum sententiam communem fore.

OPINIO CLXI.

LIS inchoata coram ordinario non transfertur ad rationalem Cæsaris, si fiscus litigatori successerit, & sic instantia cepta cū defuncto non transit aliquo modo in fiscum, quia fiscus ipse habet iudices proprio s. si constante. §. fin. ff. de u. mati. per quæ text. ita firmare Bar. ibi, Ant. Abb. & ceteri, præsertimque Barba. nu. 44. & §. 1. & Deci. nu. 29. 34. et seq. in c. quia, de iudic. vbi eximit illam communem opinionem fore. Contrarium cerò sentire, videlicet, quod in ius rei cœnenti post litē contestatam succedens fiscus cau la ipsa finienda sit coram Cæsaris rationali, non autem coram alio iudice ordinario cepti iudicij Iac. de Are. et Bal. in d. l. si constante. §. si. Io. de Imo. in l. si eum hominem. ff. de fidei iur. Curti. in l. heres absens. ff. de iudic. nu. 2. vbi firmat istorum sententiam communem esse, tamen prima pars communior, veriorque apparet, et secundam eam tute, ac optimo quidem iure suadente iudicari per doctissimos, grauissimisque viros vidimus.

OPINIO CLXII.

LOCARE potest operas suas liber homo in perpetuum secundū gl. Bar. Sal. & ceteros omnes, in l. antiquitas. C. de vilit. Spe. in rit. de loca. §. postquā ver. quid si loc. au. Imo. in c. j. ex depign. Br. in l. stipulationes nō diuiduntur. q. viij. ff. de ver. obli. et Ripa. in l. obligatio generalis. nu. 10. et seq. ff. de pigno. vbi explicat istam opinionem esse communem, approbet, declarat, et ampliat. In contrariā verò parte inclinavit gl. in l. post cert. C. de lib. cau. Dyn. in l. Tito centum. §. ij. ff. de con-

di. & demon. & Laurentius Syluanus consi. xxxiiij. nu. 1. sed ego veritatis memor sequor primam sententiam communem, tanquam verisimam.

OPINIO CLXIII.

SVMMARIVM.

- 1 Ludus connumeratur inter delicta.
- 2 Ludi qui sint permissi vel prohibiti.
- 3 Doctores ludentes ad dadas sunt infames.
- 4 Ludo quaesita, in foro poli & conscientia non necessario sunt restituenda ante iudicis condemnationem. Limita, vt nu. 6. 8. & 9.
- 5 Ludo quaesita consuetudine nemo tenetur restituere, nec ad soluendam poenam lege statutam tenetur intelligi vt nu. 6. 8. & 9.
- 7 Ludo quaesita cuius est pauperibus communicare.
- 9 Ludens cum aliquo qui non habet administrationem liberam tenetur quod lucratus est restituere, non tamen victo sed administratori, vt num. 10.
- 11 Ludens cum talibus scienter committit furtum.

LVDVM inter alia crimina ac delicta connumerat, text. in §. illud vero in proemio digestorum, & Gramati. decilio. x. nume. 6. & qui ludi hodie liciti, permittique sint legibus secularibus, & itidē qui prohibiti repetantur, et quibus poenis ludentes puniatur, constat in l. j. ff. de alea. vtu. et alea. et in anthē. alcarum vltus, C. de relig. et sumpt. fune. et in capit. inter dilectos. de excelsi. Pra. ar. ibi glo. & Abb. nu. 8. et ipsemet, in c. clerici, il secundo, de vita, et honest. clerico et ponit omnes fere ludos apertissime tam licitos quam prohibitos ac eorum poenas Marcus Ant. Blancus, in practi. crimi. in rub. seu titu. ludo etiam committitur homicidium, nu. 1. cum aliis seq. in regno verò Neap. ludentes continuo ad taxillos, & ad aleas, inter peronas infames habentur, & à testimonio repelluntur, & ad aliquod officium publicum minime admittuntur, vt in constitutione mores dissolute videntium, vbi And. de Hemia dicit, quod doctores ludentes ad dadas sunt infames, quæ constitutio maxime fuit cōdita ob aduocatos & doctores, qui propterea ab eorum officiis amouentur, nam turpis vita agitur propter ludum, secundum Hofstien. in tit. de excess. præl. imò in regno ipso officiales, & iudices omnes, vt primum eorum officium assumunt in locis destinatis emittunt banna, ac proclama, vt ludere nullus audeat ad taxillos, seu ad alium ludum sub determinata poena, cum hoc in republica christiana sit maxima perniciēs & tūc vigore dictæ admonitionis publicè factæ, eadem poena puniuntur insipientes ludere, seu commorantes cum ludentibus, sicuti ludentes ipsi, vt voluit Bal. per illum text. in archen. interdictum, in prin. C. de episc. et cleri. quæ sequitur Bertachi. in suo reperto. in versu. iurans et licet. Marfi. in d. l. j. sapius in ciuitate nostra, non ausus fuerit hoc firmare nihilominus ipse opinionem Bal. tanquam verisimam amplector, et in regno efficiuntur infam es, non solum ludentes sed tenentes etiam aleas, et taxillos, & et aliis accomodantes ludendum, vt habeatur in d. constitutione mores dissolute videntium. Sed hominis descendendo in præsentiarum ad vtiliora, frequentioraque in practica, et pono hic, quod quaesita ex ludo in foro poli. & conscientie necessario non sunt restituenda ante iudicis condemnationem, secundum Thom. de Aquino, in ij. q. xxxij. articu. vij. ad secundo, & ibi Caietanus Io. Maior, in iij. sententiarum distinct. xv. quaestio. xiiij. & Palludanus ibi. quaestio. iij. articu. v. gl. in pragmat. sanct. titu. de spectaculis, in versu. ludibria, et Adria. in iij. sententia tract. & in c. quia in superioribus, de restitu. et Io. Medina de restitu. quaestio. xxj. & Canonistæ admittunt hoc omnes communiter in cap. pen. de vita, & honestate clericorum, et sic opinio ista approbatur communiter à Theologis, et Canonistis, imò consuetudine quamuis ludus licitus fieri nequeat propter blasphemias, fraudes, & tot mala, & inconuenientia, quæ ex eo oriuntur, tamen consuetudo ipsa excusare potest victores ad restituendum bona ludo quaesita & per consequens vt non teneantur ad restitutionem faciendam predictorum, nec ad soluendum Thom. de Aquil. in d. articu. vij. Cardina. & Imo. in cap. clerici. de vita, & honesta, cleri. Caccialupum, in tracta. de ludo quaestio. xvij. & Paridem de Puteo. in tracta. de ludo, numero 33. & 49. & Soci. l. uni. consilio lxxvij. num. 103. volumi. iij. quorum opinionem meminit esse communem Barba. consi. lxxv. illud in medium, lib. iij. Adrian. d. c. quia in superioribus, & Roccus Curti. in cap. si. de consi. suet. in j. lectio. in tit. sub. rub. incip. & stantē doctrina, nu. 15. & sequē & hæc cautè intelligi debent, vt victores non teneantur quaesita ex ludo in animi iudicio restituere, vbi in eo cessaret omnis dolus, & fraus quod facer tut Tho. de Aquil. & omnes præallegati docto. vnde non cessante fraude, sed potius interueniente, & concurrente in ludo eo casu quippe in foro animæ absque iudicis condemnatione debet fieri restitutio omnium lucratorum mediante dicta fraude, secundum præcitos omnes doctores vno ore, & ista est communis opinio, teste Paris. de Puteo, in dict. tracta. de ludo, numero vigesimo septimo ceterum

eternum ob temporis incertam seu furtivam, & ob peccatum mortale commissum in ludo ipso, & alia inconuenientia ex eo exorta, admonet victores omnes, vt pecuni in ludo quaesitam pauperibus erogare debeant, nam secundum communem opinionem omnium docto. citatur per Rocchum Curt in d.c. si anima tutius foret pecunia ipsam elargiri inter pauperes, & hoc suadet quoque pro anima salute exequendum fore Imo. in d.c. clerici, Stephanus Costæ, in tracta. de ludo, in iij. articu. principali, nu. 5. sed omnia præmissa interpretantur nõ procedere vbi quis ob nimiam lucri cupiditate adduxerit, seu attraxerit vehementibus precibus, & opprobriis Sèpronii eo inuito, ac penitus renitente ad ludum, tunc in foro conscientie iste qualitas ex ludo tenetur restituere, secundum sanctum Thom. de Aquai. in ij. q. xxxij. articu. viij. quem omnes communiter sequuntur, & præsertim Caietanus, in d. arti. vij. canonistæ frequentissimo omnium consensu, in d.c. clerici, & Alciat. in lib. Parergon. c. xvj. interpretaturque similiter omnia hæc non habere locum vbiunque ludentes, qui pecuniam amiserunt non habebant administrationem liberam rerum in ludo appositarum, quemadmodum est seruus filiusfamili. monachus, furiosus, prodigus, & alij iij. similes, tunc lucratio, seu acquisitio hæc facta est i. s. iure nulla, & qui vici, velit, nolit, tenetur restituere licet non tamen lusori perdetur, sed administratori, secundum glo. & docto. omnes, in d.c. clerici, & Theologos omnes in locis præcitat. Ioan. And. & Inno. in c. quia plerique, de immuni. eccle. Caccialupus, in d. tracta. de ludo. q. x. nu. 43. & Pari. de Puteo, in eodem tracta. de ludo, in i. 26. cum iij. sequen. & Bolog. in l. singularia, nu. 46. ff. si cer. peta. quia ludens cum talibus scilicet committit furtum, tanquam accipiens pecuniam alienam arg. l. seruus cuiusdam, vbi tex. nu. ij. Bal. in rub. C. de condi. ob turp. caulam.

OPINIO CLXIII.

LVDO S omnes, præterquam ludum propriæ virtutis, Imperator propter blasphemias reprobauit, et penitus inhiuit, in authen. alearum vsus. C. de relig. et sumpt. sine. dicens, quod multis lachrymis proditi, quod declaratum extitit per Host. in summa de excel. præla. et docto in c. clerici, de vit. et hone. cle. et Ioan. Bernar. Diaz. in pract. cri. in i. in titu. aleatores. cap. l. vij. et Gramma. dec. xj. nu. 7. nam aliqui perditis substantiis desperati veneno se occidebant, aliqui laqueo se suspendebant, et aliqui proprio chyrographo diabolo se viui dederunt, et nonnullos homines ob blasphemiam terra absorbit, et fulgure perierunt, secundum Canonistas ibi, et in c. inter dilectos, de excel. prælat. et denique, in d. summa Host. lusores appellat paganos propter canonicas transgressiones, imò lusores ob substantiam eorum in ludo perditam imagines Dei, et sanctorum percutiunt, et euenit miraculum hoc in ciuitate Aquilæ annis superioribus, quod lusor quidam amissam in ludo quadam pecuniarum quantitate, vt desperatus percussit eum mucrone imaginem sacratissimam virginis in quadam ecclesia extra dictam ciuitatis mœnia posita, et ex illa percussione, seu vulnere profuit statim miraculosè maxima sanguinis effusio, quemadmodum profuit aqua de fonte viuo, et percussor iste vix egressus ecclesiam prædictam repentina, ac improvisa morte præuentus cecidit in terram, et obiit, et sic intemerata virgo solum Deum habuit vltorem, et hodie similiter in dicta ecclesia, quæ nuncupatur sancta Maria pontis Rodij, apparent euidentissima signa sanguinis, & percussiones prædictæ, & isti tales percussores imaginis Dei, & sanctorum capitaliter sunt puniendi, vt late probat Angelus, in leg. ex senatu. ff. de sic. Marfi. in sua practica, crimina. §. et quia, numero 25. et Paris de Puteo in tracta. de ludo. nu. 61. et seq. vbi refert se ita aliis consuluisse, ac fuisse decessum in sacro regio concilio Neap. Grilandus, in tracta. de sortilegiis, quæst. xj. nu. 18. et seq. ideoque præcauendum est à ludo ab omnibus, tam laicis, quam clericis, nam dicta constitutio authen. alearum vsus seruanda est, etiam inter clericos, et personas ecclesie subiectas, secundum glo. et docto. omnes communiter, in d.c. clerici, vt fatentur Stephanus Costæ, in tracta. de ludo, in iij. articu. principali, nu. 8. et Paris de Puteo, in tracta. de ludo.

OPINIO CLXV.

SVMMARIVM.

1 Mutuum datum ludenti, repetitur actione mutui. Limiti, vt nu. 2. & 3.

LV DENTIBVS mutuum factum à tertio, seu extraneo non ludente, nec eos receptante in domo sua repetere potest, et sibi conceditur actio in ius, secundum glo. et Iaco. But. in l. fin. ff. de aleator. Ioan. de Imo. Abb. et omnes, in capitu. clerici, de vitæ, et hone. clerici, et ista est communis opinio, secundum Moder. ibi, quam sequitur, etiam et citat Paris de Puteo, in tracta. de ludo, nu. 18. Caccialup. in eodem tracta. de ludo. q. vij. nu. 33. et Spehanus Costæ, in d. tracta. de ludo

in vj. articu. princ. nu. 1. et seq. si verò mutuum pecuniam, ludum vel ludentes ipsos receperat in domo sua, tunc quippe mutuum hoc repetere non potest, secundum Io. And. Imo. Abb. et ceteros Canonistas, in d.c. clerici, et opinionem istorum proficitur esse communem Caccialupus, in d. tracta. de ludo. q. vij. nu. 33. item, quando mutuum fieret ludenti à collusore, eo casu quoque ex eo agi non potest, secundum glo. in l. si quis cum sciret. ff. pro empt. et in l. quod si maior. §. pen. ff. de minor. Imo. Abb. et alios, in d.c. clerici, et Legistas, in d. l. fin. ff. de aleator. et opinionem hanc dicit approbari communiter à do. A. vtriusque censuræ Caccialupus, in d. q. vij. in princip. et sequitur Gramma. dec. xlii. nu. 3. et seq.

OPINIO CLXVI.

SVMMARIVM.

- 1 Transactio in ludo facta non tenet.
- 2 Lusor non tenetur collusori, etiam si instrumento publico obligatus esset, concord. nu. 4.
- 3 Lusor à collusore repetere potest solum.
- 4 Instrumentum ludi causa confectum nullius valoris est.

IN ludo transactio facta non valet, neque tenet, secundum docto. omnes, et Abb. in c. clerici de vita, et honesta. cleri. Steph. Costæ, in tracta. de ludo, in v. articu. prim. nu. 2. cum aliis seq. Pari. de Puteo, in aleator tracta. de ludo, num. 21. et Caccialupus in eodem tracta. in vij. q. nu. 34. quia ibi lis esse non potest, sed euidentissima calumnia, quæ inducere non debet litem, vbi non est, in summa. ff. de condi. indebi. et opinionem istam retulerunt esse communem documentonati, in d. trac. in d. si ludens ipse se obligaret collusori ex causa iudi per instrumentum publicum minimè teneret obligatio, et instrumentum hoc non fortiter effectum, et denique denegaretur actio, et si solum aliquid foret vigore prædictæ obligationis vsque ad quadraginta annos repeti posset, rex. est, in authen. alearum vsus. C. de relig. et sumpt. sine. et ita in causa cuiusdam militis refert se obtinuisse Paris de Puteo, in d. tracta. de ludo, nu. 21. ac fuisse decitum, declaratumque in sacro regio Neapolita. instrumentum hoc causa iudi celebratum nullas vires habere, nec aliquo modo valere, et sequitur quoque Caccialupus, in d. q. vij. nu. 34. Aliam conclusionem de ludo intorquo alle scommesse, vide infra in opinio. pactum.

M

SVMMARIVM.

OPINIO CLXVII.

Mala fidei presumptio tollitur xxx. annorum spatio.

MA LA fides præsumpra triginta annis purgatur, atque extinguitur, et sic presumptio mala fidei tollitur triginta annorum curriculo, secundum Bar. in l. cum quærebatur, in fin. C. vnde vi. Alex. con. vj. vol. j. et con. clj. nu. 7. vol. ij. Afflic. deci. xl. nu. 12. Panor. in c. si diligenti, de præscriptio. Bar. in l. Cellus, nu. 17. vbi etiam Claudius, num. 31. et Io. Fran. Balbus, in iij. par. nu. 41. ff. de vsucapio. Iaf. con. lviij. vol. j. et in §. sed istæ, nu. 100. in situ. de actio. Dec. con. cclxvij. et con. dlviij. in fi. Curti. Seni. consi. lxxxij. Curt. Iun. consi. liij. numer. 1. et ita consuluit Crauet. consilio cxlvj. Ruinus consi. clvj. numer. 10. volumi. ij. consilio xxxiiij. numero 10. volu. 2. et con. cxvij. nume. 4. vol. iij. Soc. Iun. con. cxv. nu. 30. vol. i. et eidem opinio, in hæret quoque Couar. in relectione, c. possessor, in ij. par. §. nu. 3. de reg. iur. in vj. et Iaco. Menoc. in trac. recuperandæ possessionis remedio xij. nu. 70. cum aliis compluribus in illis locis relatis per eos, in quibus aperte ostendunt istam opinionem communem esse post Claudium, et Balbum, in d. l. Cellus.

OPINIO CLXIX.

SVMMARIVM.

2 Vxor licet in venditione aliqua prædij dotalis consistat se una cum marito precium accepisse, nihilominus tamen maritus consistat totum precium accepisse, communior est, vt nu. 3. Alij contra, vt nu. 1.

MARITVS, et vxor, fatentes in venditione prædij dotalis pariter illius precium recepisse, tunc profecto intelligitur partem illius, ad vtrumqueque coniugum peruenisse, et sic vbi vir, et vxor constant matrimonio viderunt simul prædij alicui, quod ante inuestitum in dotem fuerat ab vxore datū viro, si solum matrimonio morte ipsius

virij vxor repeteret dotis nomine precium fundi, utique posset partē duntaxat virilem repeterere ab heredibus, quasi in hoc casu intelligendum sit, quod partem precij virilem tunc ipsa vxor receperit, vt voluit Bar. consilio cxxiij. punctus quaestiois, in prin. cum quo trāseunt Bald. in l. mater tua. C. de rei vendi. Paul. castren. consi. cxcv. & consi. cccxl. in prin. vol. j. nouissimi. & consi. cccxlj. in fin. vol. ij. nouif. Curti. Seni. consi. liij. & ceteri signati per Boeri. dec. xxij. in princ. In contrariam verò partem, videlicet, quod in re hac non obstante mulieris cōfessione, intelligatur vir omnem pecuniam adeptus inclinare Specula. in titu. de obligat. & solutio. §. ante omnia, ver. sed pone vir, & vxor. & Vber. de Bob. & Ioan. And. in add. ibi, Alber. cum alijs antiquioribus relatis per eum, Pau. castren. sibi contrarius, & Bald. quoque turbanter, in autentici. si qua mulier, C. ad S. C. Velleia. vbi firmat ex huiusmodi confessione vxoris non praesumi quicquam ad eam peruenisse de precio rei venditae, si id aliter non probatum fuerit, & praeterea Salyc. in ibi, & Imo. in l. cum vir, & de vsucapi. & in c. cum contingat, de iurejur. attestantur, secundum opinionem istam extitisse aliquando Bononiae iudicatum, idemque tradit Roman. in l. si cum dom. §. transgrediamur, soluto matrimonio. & Federi. de Senis consi. cccxlj. & sententiam hanc veriore auctore Ange. Areti. in §. est & aliud, in stitutio. de donatio. refertque se consuluisse apud Regium, in casu, quo pater, & filius in eodem instrumento dotem recepisse pariter falsi fuerunt, vt esset intelligendum illam totam peruenisse ad ipsum patrem mercatorum, & secundum istam partem iudicauit sacrum Regium concilium Neapolitanum, teste Afflic. dec. ccix. & sequitur sententiam Boeri. in d. dec. xxij. nu. 7. Natta consi. xxx. nu. 1. & Crauet. consulendo cum alijs quam pluribus congestis per eum consi. xvj. vbi ostendit istam communem opinionem fore, & quod hac communis sit, constat ex relatis etiam per Cassanecum in consuetudinibus Burgundiae, rub. iij. §. viij. nu. 4. Tiraq. in tract. de viroque retractu. §. xxx. gl. vnica, nu. 4. & seq. & Caro. Moll. in tract. de cōtractibus vsura. q. xxx. viij. in princ. idē ab opinione ista tantorum patrum, tanquam communiori, tutiori. veriorique & approbata in curiis, ac praetoriis tam illustribus erubescere discere.

OPINIO CLXX.

SVMMARIVM.

1 *Mari dicenti filium non esse à tali patre natum, non creditur, siue hoc filio siue patri declares.*

MATRIMONIUM a seueranti filium non esse mariti, siue marito, siue filio declarat sibi nequam credendum esse, secundum Bald. Floria, et Iaco. de san. Geor. in l. si. §. si. per tex. celebrem ibi. ff. de probatio. Cin. Ang. Alberi. Sali. in l. si vicinis. C. de nuptiis. Bar. in l. filium, ff. de iis, qui sunt sui, vel alie. iur. Marfi. in l. j. §. ad quaestionem, in ff. de quaest. Alcia. in tract. de praesump. in reg. 1. praesumpt. xix. Paleotum in tract. de nuptiis, et sponsiis. c. xxij. nu. 1. et seq. Io. de Neuzanis in sua sylvia nuptialij. j. nu. 50. et seq. et copiose Boeri. cum alijs congestis per eum, in dec. cccxix. nu. 4. cum alijs seq. vbi ampliat opinionem istam, atque ostendit esse veram, et communem.

OPINIO CLXXI.

MATER, vel frater assignantes, dantesque simpliciter in dotem rem propriam, seu communem, illam utique donare censetur, etiam quod alias administratores bonorum puella fuerint, secundum Cyn. Iaco. de Aret. et Saly. in l. si. C. de dot. promiss. Bald. in l. Nefennius. ff. de neg. gest. et istorum opinionem tuetur pluribus, et quidem optimis rationibus, sequitur consulendo, et demum magis veram, magisque communem esse inquit Iaco. Mandellus con. xij. nu. 1. cum alijs sequen.

OPINIO CLXXII.

MATRIMONIUM. In matrimonio carnali verba non sunt necessaria, etiam in his, qui loqui possunt, sed sufficit, vt consensus contrahentium matrimonium aliquo signo exprimat, secundum glo. Host. Abb. ceterosque communiter, in c. cum apud, de spōsal. per tex. ibi, qui dicit, quod solus consensus ad contrahendum matrimonium sufficit, ex quo sequitur quod non requiruntur verba consensus partiu experimentia, et opinionem istorum sequenti fuerit Faber. Ang. et Iaso. in add. ad Porti. in §. nuptiae, in situ. de patria potesta. Alex. consi. cxlvj. vol. v. et in l. de pupillo. §. meminisse, in fin. ff. de noui. ope. nun. vbi exprimit sententiam hanc veriore fore, et communem inquit Ab. in d. c. cum apud, et Boeri. dec. j. nu. 18. et probat, sequitur, atque comune dicit Couar. in epito. de spōsalibus. ij. par. c. iij. nu. 1. et seq. et in relectio. c. quavis pactu. de pact. in prin. sub nu. 4. et ij. comune praemissam doctissimē ac elegantissimē cōsuloit Boer. cō. xl. nu. 1. cū alijs seq. vbi post alios consulentes pro hac parte per eum signatos nihil

intactu relinquit pro dictae opinion. clipeo: idē tanquam ad verum fontem casu eueniente pro explenda eius siti quilibet: ad d. consi. xl. recurrere posset.

OPINIO CLXXIII.

MATRIMONIUM recum volo contrahere: vel volo ducere te in vxorem seu placet mihi te habere in coniugem: huiusmodi verba efficiunt sponsalia de futuro, & non de praesenti: & sic solū sapienter sponsalia de futuro, secundum Ioā. And. & Abb. in c. ex literis, de sponsa. Alex. consi. cliij. vol. v. in prin. & Afflic. in constitu. Neapol. lib. iij. tit. xix. Syluest. in versu. matrimonium. ij. q. ix. Boeri. consi. xl. nu. 54. & seq. & Couar. in epito. de sponsalibus. ij. par. c. iij. nu. 4. vbi praesupponit istam esse magis communem opinionem; & eam concordat cum sententia Card. in d. c. ex literis asserētis per verba praemissa contractum fore verum matrimonium.

OPINIO CLXXIII.

MATRIMONIUM inducunt verba haec, habeo te in vxorem, vel promitto quod te in coniugem habebō, & per consequens existis verbis matrimonium contractum esse censetur, secundum glo. Abb. & Praeposit. in c. ex parte, de spon. per tex. vbi. Abb. & Deci. in ciuitate, de probatio. et opinionem istorum communem esse scribit Couar. in epito. de sponsalibus. secunda par. capit. quarto numero quinto licet ipse, et male cum alijs citatis per eum contrarium assereret.

OPINIO CLXXV.

SVMMARIVM.

1 *Matrimonium non nisi inter puberes contrahi potest, sequens de iure canonico vt nu. 2.*

3 *Sponsalia etiam inter impuberes contrahi & celebrari possunt.*

MATRIMONIUM non potest nisi inter puberes contrahi. c. puberes, et c. si, de despol. impub. ideo de iure ciuili masculus, nisi maior sit decimoquarto anno, quo pubes esse incipit, matrimonium ipsum contrahere non potest, femina vero si sint viripotentes etiam si duodecimum annum non exceperint possunt contrahere. §. masculi, in tit. de nupt. de iure vero canonico non sit differentia, quia dummodo apti sint ad procreandum, annorum numerus non attenditur, concluditur ergo ex istis vtiliter, mulierem contrahentem matrimonium non completo duodecimo anno, matrimonium non conualidare, et sic ad validitatem ipsius matrimonij, requiritur mulierem cōpleuisse: xiiij. annos, nisi constaret viripotens, vt quia extitisset ab alio cognita: aliter non cōpleto duodecimo anno matrimonium contractum non valerit, nec teneret aliquo modo; secundum Abb. in c. attestations. et in c. continebatur in fin. de despol. impub. et ista est communis opinio, teste Alex. de Neuo. in consi. primo, nu. 9. et sequen. vbi illam sequitur consulendo. sed in sponsalibus contrahendis non ita aetas matura, vt ad matrimonium exigenda est, nam contractus sponsalium annum septimum ita completum exigit, vt inceptus minime sufficiat, et sic iura canonica requirunt septem annos completos in contrahentibus sponsalia praedicta. c. literas. et c. seq. de despon. impub. et notat Couar. in epi. j. de sponsalibus. c. ij. nu. 2. et seq. prima par. vbi hoc latius declarat.

OPINIO CLXXVI.

MEDICVS carens publico salario non debet ab aegrotis ac infirmis salarium recipere, nisi postquam eos curauerit, et sanauerit, et sic ab ipso infirmo recipiet mercedem suam in fine cura, non autem in princip. seu in medio ipsius, secundum Spec. in tit. de salariis §. nunc autem versu. fin. Bart. in l. archiatri. per illum tex. C. de professio. et medi. lib. x. Canonistas omnes. in cap. propter. de locato. Petrum Duennas, in regula. lxij. assessorum. num. 1. Ripam, in tracta. de peste. in tit. de remediis ad curandam pestem. num. 127. vbi scribit istam esse communem opinionem. sed hoc deridet Zasius in §. tripli. in tit. de actio. in fin. dicens, quod si verū foret medici non induerentur tam splendidis, et purpureis vestibus qui semper rubeas vestes habent, siue moriatur, siue sangetur infirmus, aequaliter triumphant in regno verò Neapol. habemus constitutionem, incip. quia nunquam sciri potest scientia medicinae. in tit. de medicis. disponetem medicum teneri bis in die infirmum visitare, et semel in nocte ad ipsius infirmi requisitionem, et recipere debet solummodo per diem in medium tarenam auri, si non egredereur ciuitatem, vel castrum, si verò visitaret infirmum extra ciuitatem, recipiet ab eo per diem tres tarenos cum expensis infirmi, vel cum expensis suis tarenos quatuor.

OPINIO

OPINIO CLXXVII.

SVM MARIVM.

- 1 Melioramenta in re feudali non debentur domino.
- 2 Vasalli heres non tenetur expensas cum fructibus perceptis compensare, sed melioramentorum expensa ipsi integraliter restituenda sunt.
- 3 Melioramenta feudali estimanda sunt non secundum adificij integri & consistentis, sed diruti, valorem, Alij contra vt nu. 4. secus tamen est in emphyteusi, vt nu. 5.
- 4 Melioramenta in emphyteusi debentur de integro non de diruto adificio.

MELIORAMENTA facta in re feudali non pertinent ad dominum reuertente ad eum feudo finita inuestitura feudali per cursum temporis, per lineam finitam, vel aliter, absque tamen dolo, vel culpa ipsius vasalli, sed tenetur ad estimationem eorum, si velit ea retinere, vt est casus, & ibi omnes in c. j. §. si vasallus, in tit. hic finitur lex & cetera, in vsibus feud. & not. Brunus consi. cvj. nu. 2. Cagno. in l. ij. nu. 175. C. de pactis inter empt. & vendi. & Aluaro. in c. j. §. si quis de manso. num. 6. si de inuestitu, feud. sue. controuert. vbi inquit cum ista conclusione docto. omnes transire, & Curti. Iuni. consi. clxv. nu. 1. Neg. expensas tenetur heres vasalli cum fructibus perceptis compensare, sed melioramentorum expensa integraliter sibi restituenda sunt, secundum Bald. & Ang. in l. insulam. §. fructus. ff. solut. matrimo. & in l. emptor. ff. de rei vendi. per gloss. ibi, Felyn. in c. cum causa. de re iudica. ta. & Iaf. in l. domos, in ij. no. ff. de leg. j. & Soci. Iuni. consi. cl. num. 23. vol. primo, & ista melioramenta restituenda sunt, ac veniunt estimanda, non secundum adificij incorrupti, & consistentis valorem, & sic dominus non tenetur ad estimationem adificij integri ipsorum melioramentorum, sed ad estimandam diruti, vt voluit Bald. in dicto §. si vasallus, num. 4. in l. in fundo iij. not. de rei vendi. & in authen. excipiat. C. de bo. que liber. Ruinum consilio xxij. num. 1. o. volumine primo, & Beroum, in questio. xcvi. sub nu. 4. vbi meminit istam esse magis communem opinionem. In contrariam vero partem, tanquam equiorem inclinavit Iulius Clarus, in tract. de feud. q. lxxxvij. vers. sed quæro, vj. delict. quod dominus tenetur ad estimationem adificij integri, & non ad illud, quod cõsequi posset ex ruina illius, vbi deridet Beroum attestantem contrariam opinionem communem, nihilominus profiteor ipsum Beroum veritatem dixisse attestando de dicta communem, cum qua tanquam verissima intrepide transco, imò credo ipsum Iulium Clarum allucinatum esse talia proferendo, dum allegauit Bal. in locis præmissis concludere quod solutio fieri non debeat de precio ruderum, sed adificij integri, & tamen Baldus firmat expresse contrarium, vt supra ostendimus, est bene verum quod Beroum, in cap. j. nume. 36, & sequen. de in integrum restit. firmat contrarij in emphyteusi, videlicet, quod ecclesia teneatur soluere melioramenta vtiliter, & necessario, & non aliter facta in ipsa emphyteusi ad ratione, seu valore integri adificij, non autem diruti, & hoc expresse voluit Ballo. quens in emphyteusi, in d. §. si vasallus, prope finem, & in d. §. si quis, de manso. post medium, nam emphyteusis datur, concediturque ad meliorandum, leg. prima. C. de iure emphyteu. vnde si quis exportare melioramenta ipsa teneretur, facta præcipue ex pacto, naturaque contractus, iniquum foret absque dubio aliquo, vt est textus cum gl. in d. capite primo, de integro restit. vt probat ibi Beroum, & sic in hoc casu procedere posset opinio Iulij Clari & aliorum relatorum per eum & non in feudo, & materiam ipsam melioramentorum, vide late, & vtiliter declarantem Ant. Negulantium, in tracta. de pignori. & hypothecis, in iij. membro. v. partis, nu. 8. cum aliis sequentibus, & Beroum in d. c. j. nu. 22. cum aliis seq.

OPINIO CLXXVIII.

MINOR litigans cum consanguineo compromittere tenetur absque solennitatibus, & sic ad compromittendum compelli potest stante statuto, quod cause inter consanguineos debeant compromitti, vt voluerunt expresse, & eleganter Ange, Pau. castren. Alexan. & Iaf. in l. si plures. ff. de pactis, quam legit ipse Iaf. in l. & suum. §. hodie. eo. titu. & hoc idem firmarunt optimis quidem rationibus Bald. Saly. Areti. Pau. Castren. Alex. & Iaf. in l. fin. C. de integ. restit. vbi istam opinionem veram esse asseuerat, & licet Bart. consi. xl. quaeritur an statutum affirmet, teneatque Contrarij, videlicet, quod statutum de compromissis non liget minores, tamen primam sententiam ex relatis auctoritatibus com. fore nõ ignoramus, quam sequitur etiam, declarat, atque ab omnib. contrariis tuetur Marc. Antonius Blancus, in tract. de compromissis. q. iij. nu. 39. cõ aliis seq. & pro hac parte com. consulti pariter doctissimi Alex. cons. ccl. iij. vol. vj. & vocauit Rota Bononiensis, teste Petro de Benitædis decil. xx. nu. 1. cõ aliis seq. & obtinuit Alex. vt ipse recessit in d. l. si plures.

OPINIO CLXXIX.

MINORES vigintiquinque annis, & maiores xvij. arbitri esse Com. opin. tom. 1.

possunt de voluntate partium si vellent, secus si nollent, & sic ad assumendum arbitrium inuiti compelli nequirent aliquo modo, secun. gl. & omnes Legistas vno ore, in l. quidam consulebant, ff. de re iudi. per tex. ibi, vbi Alexan. recitat istam esse com. opin. Legistarum, & Are. in §. pen. numero 17. in titu. de exce.

In contrariam vero partem, videlicet, quod minor. xx. annis arbitri esse non possit, & eius sententia non valeat inclinauerunt gloss. Abb. & ceteri omnes Canonistæ communiter in cap. cum vigesimum. de offi. deleg. Spec. in tit. de arbitris, §. potest. vers. item minor. Hostien. in sum. de arb. §. ij. Alex. & Ioan. de Ime. in d. l. quidam. Lanfran. in tract. de arbitris, §. hæcenus, & Bapri. de sanct. Blasio. in tract. de arbit. q. ix. & opinionem istam Canonistarum inquit veriore esse Alexand. in d. l. quidam, & Marcus Ant. Blacus, in tract. de compromissis q. ij. nu. 2. par. xxxv. vbi eam sequitur, declarat, & denique ab omnib. contrariis verissimis responsionibus tutam derelinquit, ideo eidem tanquam tutiori, ac veriori libenter inhaeremus.

OPINIO CLXXX.

SVM MARIVM.

- 2 Impubes doli capax obligatur iuramento & ita contractus per eum iuramento firmatus tenet, Alij contra vt nu. 1.

MINORIS quatuordecim annis contractus non firmatur iuramento, & sic pupillus doli capax nulliter contrahens, etiam quod iurauerit huiusmodi iuramentum contractum non firmat, quia auth. sacramenta puberum, C. si aduer. vendi. non procedit in pupillo doli capace, sed in pubere, & non in impubere, vt voluerunt gloss. Pet. de Bellaperti, Cy. Butr. Bal. Ang. Odofre. Saly. Fulgo. & Iaf. nu. 10. ibi, vbi simul cum aliis scriben. recitant istam esse communem opinionem Legistarum, quam sequitur quoque Federi. de Senis consil. xxx. Paul. castren. in l. qui iurasse, ff. de iureiu. & Alciati. in c. cum contingat, num. 14. de iureiu. vbi profert vtile, & magnum quidem verbum, istorum opinionem magis communem fore, atque eam limitat Afflicto. cum aliis signatis per eum decisio. cccxxij. num. 3.

Ceterum contrarium asseruit Bart. in d. auth. sacramenta puberum, videlicet, quod minor quatuordecim annis, maior autem capacitate obligetur iuramento, & d. authen. sacramenta puberum habeat locum in pupillo doli capace, vt mediare iuramento tenaciter obligetur quemadmodum pubes esset, & cum Bart. sensere Hostien. Ioan. Andre. & Ioan. de Imo, & ceteri omnes, in dicto cap. cum contingat, Archid. in cap. quamuis de pactis, in vj. Panormitan. consilio centesimo octauo volume secundo. Decius in l. pupillum, ff. de re iudic. Ioann. Mau. in tractat. de restit. in integrum cxij. Salycet. & Paul. castren. in dicta authen. sacramenta puberum, vbi aiunt istorum sententiam procedere de iure canonico, & veriore præsupponit Alexand. in d. l. qui iurasse, & secundum eandem vocauit sacrum regium concilium Neapolitanum, teste Afflicto, in d. decisio. cccxxij. nu. 1. 2. 3. 4. & 5. & in decisio. cccxxij. sub nu. 10. ideo ob obseruantiam iuramenti, & fauorem animarum, & propter decisiones sacri concilij Neapolit. quæ sub nomine regis proferuntur, succeduntque loco imperialis interpretationis vt posuimus, in prima par. in opinio. iudex in iudicando cum hac vltima communi, & verissima canonistarum libenter concurremus.

OPINIO CLXXXI.

SVM MARIVM.

- 1 Molendinum inferius quando possit impedire ne fiat molendinum in parte superiore fluminis.
- 2 Flumina publica vel priuata quo sint, & quod species, remissio.

MOLENDINVM habens in parte inferiori fluminis vtrum possit impedire volentem facere molendinum in parte superiori ipsius, tunc distinguendum est, secundum omnes Doct. communiter, in l. si quis ex argentiariis, §. si intium, ff. de eden. & in l. manifeste, C. de ser. aut flumen illud super quo molendinum est edificatum priuatum est, aut publicum, si priuatum est vtriusque partis, & hoc casu si vna pars vult de nouo suo molendinum edificare, vt sibi principaliter cum modum afferat, & proit, & quippe tunc potest licite ipsum facere in suo, absque impedimento alterius partis molendinum habentis in parte inferiori, & sic ea inuita, si vero vult construere molendinum, vt noceat principaliter parti prædictæ, quæ præuenit in edificando, & hoc casu, absque dubio nõ potest, nec audiendus est, quando vero flumen est publicus, eo casu, vel dicta pars in parte inferiori molendinum habens licite illud edificauit, & tunc altera pars volens construere nouum molendinum audienda non est, imò potest licite suum aduersarij impedire in vsu dicti noui molendini, ne sibi auferatur, ac dimiatur lucrum, & emolumentum ipsius aquæ ductus præoccupati, aut d. pars

pars habens molendinum in parte inferiori illicite edificavit, & tunc non posset impedire alteram partem volentem novum molendinum construere in parte superiori di. li. fluminis, secundum Dyn. Old. Ray. Bald. num. 2. l. f. num. 2. 1. & Ripam, nu. 26. cum aliis seq. in l. quo minus, ff. de flumi. vbi explicant illam esse veram, & communem opinionem, & eandem sequitur, & citat Papien. in sua pract. in for. libel. in actio. confess. num. 7. & sequentibus. Ruinus conf. cxj. num. 3. volu. primo & conf. xcviij. num. 12. volu. iij. cum aliis relatis per eum, & Curti. Seni. conf. xxxij. num. 2. & seq. & declarat, & late interpretatur Ripa, in d. l. quo minus, num. 23, cum aliis seq. sed quoniam sint flumina publica, & quae privata, & quot species fluminum reperiantur, vide Iaf. declarantem, in d. l. quo minus, num. 37. & Ripam, num. 1. & Curti. Seni. in d. conf. xxxij. nu. 1. & Capol. in tracta. seruit. rustico. praedio, in tit. de fluminibus, cap. trigesimo primo, num. 1. cum aliis sequen. & in cap. sequen.

OPINIO CLXXXII.

SVM MARIVM.

Molendinum construere si quis incepit, etiam si non absolvit, nihilominus potest prohibere alium construere volentem aliud molendinum.

MOLENDINI opus, seu aqua ductus incipiens edificare, ac praecipue licet illud non perfecerit, ac compleverit volentibus sibi acquiescere, ut possit prohibere alium construere volentem aliud molendinum, seu opus, & sic isto casu potior videtur causa, & conditio praecipue, & sola operis inchoatione acquiritur ei ius ob quod aliis praefertur, secundum Bart. in l. quo minus, num. 10. cum duobus seq. ff. de flumi. Bal. in litem pilli, in iij. q. ff. de rer. diu. Cap. in tract. seruit. rustico. praedio, in tit. de seruit. aqua ductus, c. iij. num. 44. & seq. Iaf. num. 54. & Ripam, nu. 47. cum aliis seq. vbi adiunt istam opinionem esse communem, & eam late declarant, & in aliquibus casibus limitant.

OPINIO CLXXXIII.

MONETA, seu pecunia promissa, si in totum simul ac in perpetuum reprobaretur utique aestimatio eius solvenda foret in noua pecunia, & sic mutata pecunia ipsa consideraretur bonitas, quae erat tempore contractus, atque solueretur aestimatio monetae antiquae, secundum Bartolum in lege Paulus, la prima sub numero sexto. ff. de solut. Pet. & Cy. in lege minorum, C. in qui. cau. in integ. rest. non est soluta. Ioannes Andreas Abbas Ant. & Imo. in capitulo quarto, de iureiurando Curti. in lege quod te, ff. si certum petatur Roma. & Socinus in lege cum quid, eodem titulo vbi recentiores, praeterquam Bolognetus numero 69. & seq. existimant istam esse communem opinionem, & Boeri. deci. cccxxvij. nu. 12.

OPINIO CLXXXIII.

SVM MARIVM.

Moneta si diminuat in pondere vel liga, periculum spectat ad debitorem, si teneatur solvere valorem prioris monetae non diminuta.

MONETA non diminuta, aut mutata in totum, sed diminuta ob diminutionem ligae, vel ponderis tunc periculum spectat, ac pertinet ad debitorem qui valorem prioris monetae solvere tenetur, secundum Bartolum in lege Paulus, sub numero sexto ff. de solutio. Oldra, consilio ccl. Abbas Sicuti, aliisque Canonistas communiter, in capitulo quanto, de iureiur. Soci. Purpura. & ceteros, in l. cum quid, ff. si cert. petatur, & Boeri. decisio. cccxxvij. numero decimotertio vbi ostendit istam opinionem communem esse vtriusque auctoris, & sequitur Oldra, consilio trigesimo primo & ccl. Specu. in titulo de oblig. & solu. §. nunc aliqua, in fine & ibi Ioannes Andreas & Baldus in addit. Arerin. consilio vndecimo Afflict. decisione x. c. sub numero primo & sequen. Abbas consilio lvj. volumine secundo, Imola in clemen. ff. de decimis. Corn. consilio cclxxxvij. numero quarto volumine primo consilio clxxx. numero 71. volumine secundo & consilio cccxxj. numero duodecimo volumine tertio Socinus consilio cxcv. volumine secundo And. de ller. & Afflict. numero decimo quinto & vigesimo in titulo que sint rega. verbo monetae, in vlt. feudori. Guido Papae decisio. cccxxij. numero primo Baldus in lege tertia numero quarto. C. communia de leg. & in lillud, C. de sacrosan. eccl. q. fin. Bert. col. clxvij. clxj. & cccxxj. vol. 1. & Crauet. col. xlvij. nu. 6. cum aliis signatis per eum, vbi attestatur de co. & ita debet intelligi decii. Neapol. praecitata cxcij. tenet Petr. de Benintendis decisio. xlix. sub nu. 2. quoniam ex tali solutione non est facienda deterior conditio creditoris, secundum Ferrarien. in practi. Papien. in for. libelli, in actio. hypothecaria, §. relaxandus, sub nu. 2.

OPINIO CLXXXV.

SVM MARIVM.

1. *Moneta si non diminuat vel mutetur in pondere vel liga, sed in valore tantum, vel aestimatione per principem facta, tunc si quis obligatus sit solvere tota in duro periculo ad creditorem pertinet.*
2. *Dotis deterioratio, si contingat ob variationem in bonitate extrinseca, tunc tempus solutionis, non autem contractus, respici debet.*

MONETA, pecuniae non diminuta, vel mutata, siue aucta in pondere, aut liga, sed in valore, aestimationeque ex constitutione principis tunc illius pecuniae periculum, ac incommodam, commodumve pertinet ad creditorem, & sic volens solvere scuta in auro secundum formam obligationis nulla habetur consideratio valoris augmenti, aut detrimenti, sed numeri tantum secundum Zaba. Anchara. & Imo. in clemen. ij. de decim. Soc. Alciat. circa fia. aliosque, in l. cum quid, ff. si cert. petatur, & Boeri. decisio. cccxxvij. sub num. 14. vbi ostendit istam esse communem opinionem, & sequitur Rota Bononiensis, teste Petro de Benintend. decisio. xxxix. sub nu. 1. & Bolognet. in d. l. cum quid, sub nu. 74. faciendū etiam mentionem de communi praemissa, & hoc eadem concludendum est in dote, nam deterioratio dotis contingens ob variationem in bonitate extrinseca, ut quia valor duntaxat sit alteratus remanent eadem argenti bonitate, tunc tempus solutionis, non autem contractus attendi debet, secundum Bar. in l. Paulus, in ff. de solut. Bal. consilio cccxxvij. & cccxxxiij. vol. ij. & in l. cum quid, ff. si cert. petatur, & Arct. consilio. xj. vbi meminit istam esse communem opinionem, & Boeri. decisio. cccxxvij. sub num. 4.

OPINIO CLXXXVI.

SVM MARIVM.

Moneta diminuta vel mutata eo temporis spacio quo debitor fuit in mora, periculum spectat ad debitorem morosum.

MONETA mutata, variataque post moram debitoris, tunc ipsae debitor quantitatis morosus solvere tenetur aestimatione quanti plurimi à tempore morae praedictae, secundum Bar. sub num. 6. & seq. aliisque omnes in l. cum quid, ff. si cert. petatur, & in l. quod te, eod. titu. Curti. in tract. monetae, laud. in tract. de moneta, & Boeri. decisio. cccxxvij. sub nu. 4. & 13. vbi istam opinionem limitat, & communem esse asserit, & ita determinavit Rota Bononiensis in facti contingentia, teste Petro de Benintendis decisio. xxxix. in fin.

OPINIO CLXXXVII.

MONETA variata, seu mutata, tunc tempus solutionis, non autem contractus attendi debet, & sic si mutata, vel in dotem deducta libras centum Bononienses, vel centem uncias Neapo. in aureis, & postea contingat quod praecium, seu valor ipsorum aureorum augeatur vel diminuat, hoc casu debitor tenetur solvere aureos in illa aestimatione, quae currebat tempore contractus, ac fieri posset solutio in ea, quae tunc est, quoniam creditor censetur aestimasse illos aureos in illa summa, & per consequens omne commodum in ipsa pecunia ita & taliter appreciata contingens pertinet ad ipsum debitorem, ut voluerunt Bart. nu. 10. Bald. Angel. Alberi. Alex. Paul. Castr. Alciat. & ceteri recentiores, in l. cum quid, ff. si cert. petatur, vbi Bolognetus, nu. 74. attestatur istorum opinio, communem esse, & sequitur etiam Ferrarien. in practi. Papien. in for. libelli, in actio. hypothecaria, §. relaxandus, sub nu. 3. & Boer. cum aliis signatis per eum decii. cccxxvij. nu. 10.

OPINIO CLXXXVIII.

SVM MARIVM.

Moneta minuta vel minor, solui potest de consuetudine, pro moneta grossa, ut vocantur, ita consuetudo loci potissima spectanda est in solut. nu. 2.

MONETA, siue pecunia minuta de consuetudine solui potest pro ducatis, & e converso, quamuis moneta non sit in obligatione, secundum gl. notabilem, in l. qui quis argentum, in princ. C. de dona. Bar. in l. si qui stipulatus fuerit decem, ff. de solu. Curt. Iuni. consilio. xxxij. nu. 5. & Brun. in tracta. de aug. monetae, limitatio, quae quidem consuetudo in hoc seruanda est, Bar. & Imo. in prin. in l. Paulus, ff. de solutio. & istam tradit esse generalem consuetudinem Ioan. de Plate. in lege j. C. de arge. pre. lib. x. & Rube. consilio. clxvij. nu. 1. & sic inter partes semper tacite censetur actum, ut secundum consuetudinem loci solatur ipsa pecunia, ut per Afflict. in tit. que sint regalia, in ver. monetae, nu. 2. in

in vñ, feud. & istorum opinio communis est, teste Curtio, in memorato consilio xliiij. num. 5.

OPINIO CLXXXIX.

SVM MARIVM.

- 1 Monetarum valorem solum princeps absq; populi consensu mutare potest.
- 2 Moneta tantum valere debet formata quantum in massa. Alij contra vi num. 3.

MONETARVM valorem solus princeps absque populi consensu mutare potest, secundum Ioan. Fabri, in auth. hoc nisi debitor, C. de solutio. & inst. quib. mod. tollitur obligatio. in princip. & Boer. cum aliis congestis per eum decis. cccxxvij. nu. 6. & seq. vbi deducit istam opinionem communem fore, & ipsa moneta debet tantum valere formata quantum in massa, & sic tantum in pondere, quantum in valore esse debet, & expensa debet fieri de publico, secundum Bart. in l. qui falsam, ff. de falsis, & in l. ij. §. mutui datio. ff. si cert. pet. Imol. in l. Paulus, ff. de solut. Soci. in l. cum quid, ff. si cert. pet. Brunum, in tracta. de mutatio. monetarum, in princ. & Afflict. decis. xc. num. 4. & glo. in l. ij. ff. de contra. hen. empt.

In contrariam vero opinionem inclinarunt, quod imò de iure debet detrahi expensa cudendi, & quod minus ponderis sit in ea, quam valeat. Innoc. & Abb. in c. quanto, Curt. & Zal. in d. §. mutui datio, & Cagnolus, in l. ij. C. de pactis inter empt. & vend. q. lxxiiij. nu. 2 i 3. & 114. sed prima opinio gl. Bart. se quacumque obseruatur vbique.

OPINIO CXC.

MORS ficta, & sic civilis naturali morti nunquam æquiparatur, nisi in casibus à iure expressis, secundum gloss. in ca. susceptum, de rescrip. lib. vj. & in c. placuit xvij. q. j. Alex. num. 7. & seq. & Costa, par. ij. in prin. in l. Gallus, §. & quid si tatum, ff. de lib. & posth. Vincen. Hercul. & Ripam. nu. 1 i in lex facta, §. ex facta, ff. ad Treb. Fel. in c. in presentia, nu. 5. de probatio. Socin. in l. cum anus, nu. 103. cum aliis seq. ff. de conditio. & demonst. & Boeri. decis. cccxxij. sub num. 6. vbi existimat istorum opinionem communem fore, & Io. Bapt. Bouius, in tract. de statuta vrbis præscriptione, tit. de eodem habente apodiffas, cap. cij. gloss. xij. num. 2. & seq.

OPINIO CXCI.

MVLIERES duæ se mutuo vt viri subagitant, ac actum venereum, seu libidinem earum exercentes, & in simul corruptumpentes poena vltimi supplicij puniri debent, l. fecidissimã, in princ. secundum vna lecturã gl. q. quam sequitur ibi Saly. C. de adulter. Cyn. Albe. et Saly. in l. cum vir. eod. tit. Ang. in tract. maleficiorum, in vers. che hai adulterato la mia donna, in vers. quaro, quæ sit poena stupri, num. 53. et Carreri. in practi. crimi. in §. circa versie. circa quartum itaque quibus ex causis excusetur homicidium, nu. 303. & opinio istorum nullam habet dubitationem, et est communis, secundum Criminalistas variis in locis, et ita decisum existit in curia Burdegalensi in facti contingentia, teste Boerio decisio. cccxvj. num. 14.

N

OPINIO CXCI.

NEGATIVA, quando est fundamentum intentionis alicuius per illum probanda foret, siue ageret, siue exciperet, Bar. in l. in illa stipulatione nu. 5. quam legit cum l. hoc iure & ibi post Alex. Iaso. nu. 14. latissime qui etiam faretur opinionem Bar. communiter teneri. ff. de verbo. obliga. Bar. in l. si per alium. §. docere, nu. 2. ff. ne quis cum qui in ius voc. j. & ibi not. Gemini. de confes. lib. vj. Inn. & Ioan. And. in c. super his, de accusat. & Corne. consi. cccxl. vol. j. nu. 3. & Iaf. in l. qui se obtulit. §. condennandum, nu. 7. ff. de re iud.

OPINIO CXCI.

SVM MARIVM.

- 1 Nominis proprii mutatio in liberis hominibus impune fieri potest, dummodo fiat absque fraude.
 - 2 Nomen bonum habere bonum est.
 - 3 Accursus extulit nomen suum.
 - 4 Nomen bonum comitatur bona presumpcio.
 - 5 Nomen turpe fugiendum & cauendum est.
- Comm. opin. tom. 1.

- 6 Indeus baptizatus retinens nomen suum Iudaicum censetur approbare Iudaismum.
- 7 Inquisitio si fiat contra aliquem, tunc debet poni nomen, agnomen & cognomen, delinquentis.
- 8 Insignia possunt assumi ad pl. scutum scuti nomina.
- 9 Insignis & armis etiam alienis vti licet, modo fiat absque alterius preiud. & o. fallat insignis dignitatis vt nino.

NOMINA propria imponuntur ad beneplacitum, l. si quis in fundi vocabulo, ff. de leg. j. & mutari possunt quandocunque, cessante tamen fraude, & sic ista nominum mutatio liberis hominibus impune censetur permessa, dum tamen fiat sine fraude, vt supra l. j. cum ibi nota. C. de muta. nomi. & firmat. Sebastianus Brant. in expositio. nibus titulorum iuris civilis, & canonici, super titulo de muta. nomi. Franciscus Marci. decisi. ccxj. nu. 3. Bossius, in pract. crimi. in tit. de mutatione nominis. gl. in l. ij. C. de consti. pecu. & in d. l. si quis, vbi eam sequitur omnes Doct. & sequitur quoque Alex. & ait esse comunem in rub. nu. 7. ff. solut. mat. & Bonifacius de Vite. in tract. malefic. in rub. de poena mutantis sibi nomen, nu. 1. cum aliis seq. vbi declarat, quando liceat mutare sibi nomen, & quando, & quomodo ponatur nomen proprii, pronomen & agnomen sibi mutans dolose, vel in fraude, & aduerte hic ad vnum valde not. quod non sequitur, talis vocatur Perusinus, ergo est de Perusio, & idem repræsalia concessa Bononie contra Perusinos, si vnus qui vocetur Perusinus reperitur, seu commoretur Bononie, non possunt tunc exerceri dista repræsalia contra istum Perusinum, nisi subeat munera Perulina per se, vel per alium, quonia non potest appellari municeps. l. j. ff. de municip. & per Bart. cum quo sentiunt omnes, in rub. ff. solu. mat. & Alex. pariter ibi, nu. 9. cum aliis seq. vbi asseuerat istam esse comunem opinionem, & d. Pontanus Perusinus, nu. 35. cum aliis seq. item nota, quod bonum est habere bonum nomen. C. de sum. trinit. & fide eath. l. j. §. hanc enim legem, & vide gl. in procc. cle. & prouer. xxij. hinc Accur. glossator extollebat nomen suum, ex eo q. occurrit contra tenebras iuris civilis, vt ipse inquit in l. facta, §. sub conditione, ff. ad Trebel. & hinc quoque est, q. ex bono nomine oritur bona presumpcio, & e converso exturpi nomine oritur sinistra suspicio, secundum Card. et alios in c. grauis, ex. de deposi. & Clarissimum d. Tobiam Nonium Perulin. virum nupquam fatis laudatum super suis interpretationib. institutio, in tit. quibus modis re contrahi oblig. nu. 41. quia nonnulli modice fidei credunt illud fuisse impositum ex inspiratione diuina, & sic sæpe euitat tales, sicut experientia docuit, & hinc refert Io. And. in c. cum secundum apostolum, de præben. vxorem suam Milaniam dixisse, q. etiam si nomina deberent emi, deberent capi pulchra, & bona: & inter pulchra nomina post nomina apostolorum possent poni illa, de quibus, in c. iij. & in c. tanta, de simo. & per Fely. in procc. decretaliu. in vers. Gregorius, & per Ang. Aret. in tract. maleficio. in vers. fama publica, & similia, qualia recitat Franc. Sabba vel li suoi ricordi vel ricordo. cxliij. oue aduertisce gli padri, & madri à porre à lor figliuoli nomi di Santi, & Sante, accid. nelle calamità possano ricorrere à loro per soccorso, & bialma quelli padri che pongono nomi di gentili, & pagani, di bestie, & altri nomi corrotti, & stroppiati à lor figliuoli, il qual capitolo mai si deuerrebbe leuar di mani di padri & madri, affine che con la lectione di si bello & vtile discorso, non fussino scarsi di porre nomi di Santi à lor figliuoli, & quod cauere de beamus à nomine turpi tenet gl. in laut facta, §. danda, ff. ad Trebel. Iaf. in d. rub. ff. solu. mat. & Dec. in c. j. de iudi. imò q. pelus est, secundum Franc. Brun. in tract. malefic. de indi. & tortu. post Io. And. relatū ibi per eum, quando inter torquendos reperiretur vnus habens turpe nomen, vt puta Spezza Croce, Scalabrino, Falamifcha, Garbuglio, Malacoccia, Fericolo, Fracasso, Cane, Mastino, & similia nomina, tunc in epi deberet ab eo, qui esset huiusmodi nominis, & hoc refert, approbat, & sequitur Marfi. in pract. crimi. in §. expedita, nu. 2. & Carrerius post alios quamplures congestos per eum in sua pract. crim. in l. obseruare curabis, num. 185. & nomen turpe est demum tanta infamiae q. si Iudæus effectus christianus retineret nomen iudaicū, ac eo vteretur post baptisimū asumpcio argueret absque dubio retentionē affectus, et ipse iudaicū approbare censetur, vt voluit ita consulendo Crauet. consil. lxxij. nu. 13. et seq. et aduerte hic vltimo loco, q. quando fit inquisitio contra aliquē debet poni nomen, agnomen, et cognomen delinquentis, et rei inquisiti, ne corruant inquisitio ipsa, citationes, et banna ex ea prouenientia, secundum Ang. Aret. in d. tract. malefic. in vers. Caium Sépronij, in prin. nu. 1. cū aliis seq. vbi hoc limitat, et optime declarat. Et quatenus superius docuimus, quod nomina assumuntur ad placitū, dic etiam, quod sicut nomen, ita et insignia quis assumere potest, secundum Panor. et alios communiter, in c. dilecti, de excessib. prelat. et quod licitum sit vti insignis, et armis alienis, dum tamen non tendat in alterius præiudicium, tenet etiam Barto. in tracta. de insign. et armi. et Bald. in l. j. C. que res vendi possunt, sed insignia dignitatis si non haber illam dignitatem assumere non possent, alias esset falsarius, l. eos, et quod ibi not. ff. de fal. facit, c. j. de cleric. non ord. minist.

OPINIO CXCIII.

SVMMARIVM

- 1 Notarij regulariter possunt esse infames.
- 2 Notariatus officium dicitur vile.
- 3 Notariatus officium clerici exercere non debent.
- 4 Notariatus officium exercens nobilis amittit privilegia nobilitatis sue.
- 5 Notariatus officium exercens clericus in sacris ordinibus constitutus amittit beneficium.

NOTARIUS Infamis potest esse notarius, excepto notario principis. Bar. in l. j. C. de manda. prin. & Ang. conf. cclxxxij. quia notarius principis habet dignitatem, & retinet primum locum, seu honorem inter notarios, ut late deducit, & probat Boeri, decis. cxxvij. nu. 13. sed notarij regulariter acta inter priuatos recipientes possunt esse infames, secundum gloss. in l. pedius. ff. de arb. Ias. in rub. C. de procuratoribus. nu. 6. & Bart. vbi supra. quorum opinionem sequitur, & dicit crebriori calculo receptam per Doct. Boeri, in dicta decis. cxxij. numer. 7. & nono. & hoc non mirum, nam officium notariatus dicitur vile. Oldr. conf. lxxv. & Boeri, in præcitata decis. cxxij. nu. octauo. et ideo clericus officium tabellionatus exercere nequeunt, sicut, ne clericus, vel monachus, quoniam est vile, et secularis, secundum Abb. sibi, et hoc plene explicat, et declarat, Ioan. Bernard. Diaz. in practi. crimi. cano. in capitulo, §. imo quod peius est, Nobilis exercens tabellionatus officium perdit privilegia nobilitatis, sue secundum Guid. Papæ, in q. xc. et ita voluit consulendo. Crauet. conf. clxij. per totum, et clericus pariter in sacris ordinibus constitutus exercendo officium hoc perdit beneficium.

OPINIO CXCIV.

SVMMARIVM

- 1 Notarius quis esse non presumitur, nisi probetur verus titulus. Fallit in instrumentis antiquis, ut num. 2. Alij contra ut num. 3.

NOTARIUS quis non presumitur, etiam si consiciat instrumenta, nisi probetur verus titulus tabellionatus, secundum Inno. in c. veniens, de verb. signi. Bal. in repeti. rub. de fide instrum. Bar. et Alex. sciendum, ff. de verb. oblig. et opinionem hanc sequuntur etiam: et communem esse perhibent Alciat. in tractat. de præsumpt. reg. iij. præsumpt. xij. numero 15. Deci. in cap. j. nu. 55. de fide instrum. Boeri, decisio xxxvj. numero 7. et sequen. et copiose Crauet. in tract. de antiquitate tempo. in 3. parte. num. 18. Sed hoc limitatur non procedere in instrumentis antiquis, seu antiquissimis, in is enim opus non est probare, quod notarius, qui scripsit fuerit tabellio, ceterum propter antiquitatem temporis ille presumitur, secundum Inno. in d. c. veniens, Ancha, conf. cxxij. Bald. in l. c. parationes. C. de fide instrum. et in auth. quas actiones, in fine. C. de sacrosan. eccle. Anr. de Bytr. Abb. Deci. numero 44. cum aliis seq. et ceteros in d. cap. j. de fide instrum. Alexan. conf. l. c. j. volu. vij. Boeri. cum aliis relatis per eum, in d. decisio. xxxvj. numero 10. & late etiam Crauet. in memorato tractat. de antiquitate tempo. in prim. parte numero 316. & latius in iij. parte. numero. 18. cum aliis seq. vbi præsupponit istorum opinionem magis communem fore, sacrum vero consilium Neapolit. teste Afflic. decisio. cxxlv. per totam. Contrarium determinare consuetur, videlicet, quod instrumentum confectum præteritis annis circiter, lxxx. requirat notariatus probationem, aliter non probet, sed si tempus centum annorum transactum esset, tunc quippe producus instrumentum ex huiusmodi spatio decurso centum annorum non reueretur probare notariatus, ut docte declarat & resouit Crauet. in d. iij. part. numero. 18. cum aliis sequent.

OPINIO CXCVI.

SVMMARIVM

- 1 Notarium allegandum & opponendum est, sed non necesse est probare. Contra alij ut numero 2.
- 3 Notarium si ex actis appareat, opus est ut iudici necessario constet.
- 4 Notarium necessario requirit sententiam.
- 5 Notarium quod dicitur & quotuplex.

NOTARIUM allegandum & opponendum est, sed non probandum, secundum gloss. in clem. appellati de appella. quæ dixit singularem Abb. ibi. Fran. in cap. j. de appellat. in vj. Barba. in cap. j. de offi. ordi. Iaso. in l. i. vero. §. qui pro rei. nu. 12. ff. qui latida. cog. & commendat Rocchus Curti. in cap. fin. de consuet. quæst. iij. circa fin. relectionis. & Marfil. in repeti. rub. C. de prob. nu. 120. & sequuntur eam Doct. communiter teste eodem Marfil. in l. j. §. si quis, nu. 24. ff. de questio.

In contrariam vero partem inclinavit gloss. j. in cap. ij. vt lite non contestata, quæ ibi communiter comprobantur omnes scriben. vt refert Iason. in d. §. qui pro rei, num. 12. & licet notorium probatione aliqua non egeat, nihilominus vbi ex actis aliquid apparet esse notorium, opus est, quod iudici necessarium constet, vt iudici notorium esse, nec sufficit quod oppositum fuit esse notorium, secundum Bald. in auth. qui semel. C. quomodo, & quando iudex, Cyn. & Bald. in l. ca. quidem, C. de accus. & Angel. in l. j. C. qui & aduersus quos, & istorum sententiam scribit esse communem Iaso. in dicto §. qui pro rei, numero decimotertio qui videtur contradicere Felyn. in c. ordinarij, num. 2. de rescript. et Iaso. in l. ait prætor, §. si damnetur. ff. de iureiur. asserendo notorium, quod constat ex actis necessariò allegandum non fore, ceterum hoc non concedendum, neque admittendum est tanquam fallum, nam in appellatione ab interlocutoria expressio causæ nominatim requiritur pro forma, ideoque non sufficeret appellentem in genere causas proponere facta relatione ad acta processus, et ita in specie hæc interpretantur Angel. et Alexandr. in l. vbi autem, §. illud, ff. de verb. oblig. Franc. et Deci. in cap. consuluit, il secundo, de appellat. Rota Rom. decis. vij. in nouis, Brunus in tract. de formæ implemento, et Deci. in cap. vt debitus, numero 10. cum tribus sequent. et ista est communis opinio, vt constat ex congestis per Marantam, in tract. iudiciorum, in vj. parte iij. partis, in ij. actu. num. 141. et aduerte hic quod super notorio sententia est ferenda, et sic notorium necessariò requirit sententiam ipsam, secundum Bald. in l. cum fratrem, C. de his quibus vt indignis. Ang. in l. libertas, §. fin. ff. de statu hominum, et omnes scribentes. in dicto §. qui pro rei, et gloss. in cap. euentia, de accusat. quam dixit communiter approbari Marfil. in d. rub. C. de probation. num. 244. in fin. d. numeri, ideo in oleuit cau tela, vt iudex pronunciet factum de quo agitur esse notorium, vt not. Abb. in cap. ad nostram de iureiur. et Card. in clem. pastoralis, de re iudic. xvij. nota, et quod dicitur notorium, et quotuplex sit late declarat Iaso. in dicto §. qui pro rei. Decius consilio centesimononagesimoprimum, in causa, et Socinus consilio octuagesimotertio, volumine quarto, et quamplura alia notabilia memoratu digna circa materiam notarij ponit Marfil. in dicta rubrica de probation. num. 216. vsque ad num. 248.

OPINIO CXCVII.

SVMMARIVM

- 1 Nullitas sententia opponi potest vsque ad 30. annos. intellige vt num. 2.
- 3 Nullitate opposita in iudicio incidenter per modum exceptionis summaria non requiritur altiorum indaginem, executio impeditur.
- 4 Attentata pendente lite super nullitate ante omnia reuocanda sunt. Alij contra, vt num. 5.
- 6 Nullitas quando dicitur incidenter tractata?
- 7 Nullitas si incidenter tractetur, tunc deserta appellatione, posteris iterum causa nullitatis proponi non obstante desertione.
- 8 Nullitas principaliter proposita dignoscitur vbiunque dico sententiam nullam.
- 9 Nullitas si simul cum appellatione proponitur principaliter, & appellatio deservatur, non amplius locus est prosequendi nullitatem. Alij contra vt num. 10, qua & auctori magis probatur, vt num. 11.

NULLITAS sententiæ perpetuò opponi potest vsque ad triginta annos, licet ab ea appellatum non fuerit, aut appellatio ipsa deserta sit, secundum gloss. in cap. vnde queritur xxxv. quæst. ix. Bald. in l. scire oportet, §. fin. ff. de excusato. in l. data opera. C. qui accusa. non possit in cap. sepe, de appellat. Angel. in l. sicut, C. de præscrip. xxx. vel xl. anno. Alexand. consilio lix. volumine iij. Socinus consil. x. volu. iij. Iaso. in l. ij. in fin. prin. ff. de tertis, & consil. xxj. vol. j. & Corn. consilio cccij. volu. j. & hoc quod nullitas vsque ad xxx. annos, possit proponi, & allegari, & non vltra, procedit quotiescunque non vertitur periculum animæ, aliàs posset perpetuò agi, vt declarat Specu. in tit. de senten. §. iuxta, in fin. Bald. in d. l. data opera. Saly. in l. si præses, C. quomodo & quando iud. Card. in clem. j. q. xiiij. de re iud. & Philipp. in ca. dilecto, de appellat. & hinc colligitur, proueniuntque complures vtilissimi effectus, qui cum practicis non parua admodum vtilitatis quotidie esse possint, eos ponere construimus, primus igitur effectus hic adducitur iste, quod nullitate opposita in iudicio incidenter per modum exceptionis summarie non requiritur altiorum indaginem ad impediendam executionem sententiæ, tunc qui, pe absq. dubio aliquo executio ipsa impeditur, vt voluerunt Bart. Alexan. Ias. & Ripa post alios in l. iij. §. condemnatum, ff. de re iud. Bald. in l. ab executoris, num. 7. C. quorum app. non recipiunt. Afflic. decis. cclxx. xiiij. diu est, & vultius cū ceteris citatis per eum, in tract. de nullitatibus, in c. quot. & quibus modis nullitas proponi possit, nu. 32. vbi scribit istam esse communem opinionem. Secundus effectus quoque adducendus, non minoris vtilitatis primò indicabitur, & videtur iste, quod ea quæ fuerunt attentata pendente lite super nullitate sunt reuocanda ante omnia, secundum

secundam Bar. in l. j. nu. 18. C. quando prouo. non est necesse, quem sequuti sunt Paul. ca. tren. & Alex. in d. s. condemnati. Sal. in l. i. C. ne liceat tertio prouo. & Iaco. in l. j. nu. 1. C. de bono. possel. secundum tabu. Contrarium vero asseruerit. Inn. & Bal. in c. cum in iure, de offi. deleg. videlicet, attēta pendente nullitate non esse ante omnia reuocanda, licet nihil debeat nouari pendente nullitate: idemque voluit Ang. & Imo. in s. condemnatum. Rota in decisi. cclxxx. in nouis, Vitalis, in tract. clausularum, c. nullitate pendente, & francus. in d. c. dilecto q. x. vbi ait opinionem istam esse veram, ramesi prior sententia Bar. mihi communis videtur, ac frequentiori suffragio interpretantium probata. idcirco reor eam tutiore esse, & seruandā fore. Adducitur, modo etiā tertius effectus. verum pro eius resolutione adnotandum est quomodo nullitas principaliter, aut incidenter in iudicio tractetur, siquidem hoc passim practicum contingit. Nullitas igitur, vt iste tertius effectus demonstratur, dicitur incidenter tractata, vbi cunctis condemnatus simpliciter appellauit: tunc etenim de se ra appellati one ipsa poterit iterum causa nullitatis non obstante desertione proponi, secundum Bar. nu. 10. & Imo, nu. 16. in l. si expressim, ff. de appella. Panor. nu. 9. & Francum, q. lvij. in dicto cap. dilecto, & Soci. in d. cons. x. quoque omnes fatentur nec de hoc quisquam hactenus dubitauit principaliter vere nullitas propolita dignoscitur vbi cunctis dico sententiam nullam esse, & si qua est appello tunc istam nullitatem principaliter nō incidenter deductam fore voluerunt Bar. nu. 1. & Imo. in d. l. si expressim, Iacob. Burdigar. in l. j. C. quando prouo non est necesse. Anchara. in clemen. j. de appellatio. Ias. in l. prima, ff. de iusti. & iure. & in l. Titiz textores, s. j. ff. de leg. j. & Franc. in d. c. dilecto, q. xlviij. et lvij. quorum opinio communis est, teste Deci. ibi, Alex. cons. ii. vol. iij. num. 14. et Sebastianio. Vatio. in d. c. quot modis nullitas proponi possit, nu. 1. 2. vbi explicat alios modos, quibus nullitatis causa principaliter in iudicium deducitur, habetque hoc effectum istum maximi momenti, quod quando nullitas simul cū appellatione principaliter proponitur, et deservatur appellatio, tunc appellatione ipsa deserta non est ulterius locus prosequendi nullitatem, quasi sit vna actadem instantia nullitatis, et appellationis, secundum Inn. in d. c. sepe Bal. in l. qui testamento, ff. de excusat. tuto. Cuna, in d. l. si expressim, Salyc. in d. l. prima C. quando prouo. non est necesse. Et ita in causa sua propria consuluit Io. de Amieis, cons. vj. nu. 19. cum alijs sequen. vbi numero 1. gessimus quinto, præsupponit istam esse communem opinionem.

Contrariam vero sententiam quod in casu hoc, non fit præclusa, via nullitatem ipsam probandi, et prosequendi, tenet Bar. in dicta l. si expressim, numero decimo, et ibi Imo. numero decimosexto, Abb. numero nono, et Franciscus quaestione quinquagesima octaua in dicto capitulo dilecto, Alberic. Brun. in cons. quinquagesimo, numero octauo, vltimæ impressionis, Soci. in dicto consil. decimo, et Gramatic consilio ciuili, clxv. vbi profert hoc magnum et vtile verbum. ita cōtinuasse in facto regio concilio Neapolitano, et istam opinionem sequitur quoque Natta, consilio tricentesimo septimum, numero tertio, cum alijs sequentibus et Couarruias in sua practica. cap. vigesimo quarto, circa fin. vbi inquit eam communem sibi apparere, et ita his diebus in facto obtinui. ideo huic vltimæ sententiæ tanquam communi inhæreo.

OPINIO CXC VIII.

NVNCIATIO fieri permittitur aduersus absentes, etiam inuitos, et ignorantes, textus est in l. j. nunciatio, in fin. ff. de noui ope. nunciacione, et ipsa nunciatio facta contra absentes, seu ignorantes, valet, et ligat eos, quoad effectum patientiæ præstandæ per eos in demolitione faciendâ, nihilominus ratione ignorantie et absentie eis in hoc subuenitur, vt demoliri facere expensis suis proprijs nō teneantur, sed expensis ipsius nunciantis, si vellet opus demoliri, vt sentiunt gloss. Bartolus Angelus, Paulus Castrensis, Rapha. Imo. Roma. Alexand. et reliqui omnes. et vt ita dixerim totus mundus, in dicto §. nunciatio.

OPINIO CXCIX.

NVNCIATIO si fieret in loco, vbi nemō penitus reperitur valet, et tenet absque dubio aliquo, et dominus non teneatur ad aliquid, nisi post eius scientiam, secundum glossam communiter ab omnibus approbatam, in versicu. factum. in lege de pupillo, paragrapho nunciacionem. ff. de noui operis nunciacione, cum qua concurrunt ibi Paul. Castrensis et Roma. in lecura, etiam in additionibus suis nouis, Paul. Castrensis, in lege prima paragrapho nunciatio. eodem tit. dubiter de veritate memorata glossa ass. rens passum esse dubium, nihilominus communis opinio est cum ipsa glossa, a qua in actu practico, secundum eum tutum nō foret recedere, et sic effectualiter cum ea residet.

Comm. opin. tom. 1.

OPINIO CC.

S Y M M A R I V M.

- 1 Obligatus ad factum non potest ad illud compelli si succedat obligatio ad interesse, falsis si iuramentum interueniat vt nu. 2. quod tamen non habet locum in herede iurantis. et nu. 3.
- 4 Iuramenti vinculum ex parte iurantis est personale, nec obligat heredes.

OBLIGATUS ad factum, licet compelli ad factum ipsum nequeant, cum succedat obligatio ad interesse. l. stipul. non diuiduntur. §. Celsus. ff. de verb. oblig. & l. si quis ab alio. ff. de re iudi. nihilominus interueniente iuramento possit practice compelli ad factum præmissum, secundum gloss. in l. si pecuniam. in versicu. quia iurasti. ff. de condi. ob. cauam. Bald. in l. j. C. de senten. quæ pro eo quod interest, & in prælud. feud. D. Et in l. si quis maior. C. de transact. & Alex. consil. 37. volum. ij. vbi dicit istam esse communem sententiam, & scribentes omnes hoc idem asseuerant, in rub. de iureiur. sed hoc non procederet in herede iurantis cum ipse non possit præcisè ad factum compelli, verum liberaretur soluendo interesse. quia iuramenti vinculum ex parte iurantis personale est, c. veritas. de iureiur. idcirco non ligabit heredem. ita nota r Bald. in dict. prælud. feud.

OPINIO CCL.

S Y M M A R I V M.

- 1 Scipsum occidens criminis reus, non habens heredem, punitur in publicatione bonorum. Contra alij. vt num. 2. & 3. Limit. vt num. 7.
- 3 Reus criminis scipsum post litem super eum contestatam occidens, eius bona non ipso iure, sed per sententiam publicari debent.
- 4 Scipsum occidens ultra hoc quod bona eius publicantur, etiam cadauer eius furca suspendendum, non secus ac si alium occidisset.
- 5 Scipsum occidens bona sibi furca rapere non potest, nisi probet quod metu poenæ se occiderit. Si tamen de crimine accusatus vel in eo deprehensus esset, heredes tenentur eius innocentiam probare si velint obtinere bona eius. vt num. 6.
- 7 Vallus scipsum se occiderit, heredes eius non ideo priuandi sunt fundo.

OCCIDENS scipsum alicujus criminis, scelerisve reus existens, punitur in publicatione bonorum, nisi heredem haberet. l. si. & toto tit. ff. de bonis eorum, qui sibi mortem consciscunt, & tenet Iaco. de Rauen. & Pet. de Bellapert in l. j. C. qui rest. fac. pos. & Io. Igne. cū alijs relatis per eum in l. j. §. si tibi. nu. 109. ff. ad Syllaniam. In contrariam vero partem, vt suspectus de crimine vel accusatus, vel in crimine deprehensus, si mortem sibi consciscuit, hodie eius bona non veniunt publicanda, inclinatur gloss. in l. j. §. j. in versicu. aduersus. ff. de iure fisci. & Bart. in l. j. §. ff. de bon. dam. & in l. j. §. fin. ff. de bon. eor. qui ante sent. mor. sibi consciscunt. et auth. bona damnatorum. C. de bon. damna. cum similib. & bona ista delinquentis circa seipsum lite super eo contestata non ipso iure, sed per sententiam publicari possunt, & debent, in fin. dem. §. eius bona. & §. seq. ff. de iure fisci, gl. & omnes communiter, & ibi Bolog. in secundis interpretationibus. in l. j. C. qui testa. face. poss. & Bart. in l. ij. §. fin. ff. de bonis eorum, qui mor. sibi consciscunt, & vltra poenam publicationis bonorum imponendam delinquenti prædicto circa seipsum, cadauer eius furca etiam suspenditur, & sic punitur quemadmodum si extraneum occidisset, secundum Rom. & Ias. in d. l. ij. per text. ibi. & Caserium late declarantem, in practica crimi. in §. homicidij. nu. 123. cum alijs sequent. vbi hoc duobus modis ampliat, Sed iste occisor ipsiusmet, nisi extitisset de crimine accusatus, nec in eo deprehensus, verum de crimine ipso tantum suspectus, tunc fiscus, vt bona rapiat, teneretur probare mortem consciscisse metu poenæ, non tamen impatientia doloris, secundum Petr. & Cyn. in l. ij. C. qui testantem. fac. poss. Bart. & alios communiter, in l. fin. §. fin. ff. de bonis eorum, qui ante senten. Bald. in l. fin. C. de iure fisci. lib. x. & Ioan. Ign. in d. §. si tibi. num. 62.

Contrarium vero respondendum esset, vbi cunctis erat accusatus, vel in crimine deprehensus, & postea sibi mortem consciscuit tunc ob hanc presumptionem, & veluti fictam confessionem que est contra ipsum, onus probandi eius innocentiam reuertitur ad heredes ipsius, vt bona mortui tueantur, ita voluit Platea, in dicta l. si. C. de iure fisci. & Bart. vbi supra.

Contrarium tamen, vt etiam hoc casu onus probationis fisco incumbat voluit Ioan. Igne. in dicto §. si tibi. num. 62. Ceterum in actu practico tutum non foret discedere a sententia Plat. & Bart. tanquam veriori. Sed præmissa limitantur non habere locum in vasallo occidente scipsum.

seipsum, qui ob hoc feudo priuari non debet, secundum Bald. in c. j. quibus modis feud. amit. & lac. de feud. in vers. dictique vasalli promiserunt il primo, nu. 19. vbi ait ceteros doctores transire cum ista opinione, quia delictum hoc non concernit Domini offensum, ideo non debet nec potest vasallus ob illud nec eius heredes feudo priuari.

OPINIO CCII.

SUMMARIUM.

- 1 Ordinibus sacris insigniri nullus debet ante legitimam aetatem, poterit tamen in eorum ordine suscepto ministrare, vt numero 2. Ampli. vt num. 3.
- 2 Ordinatus ad sacra ante legitimam aetatem, vel absque ordinarij sui licentia, vel ab alieno Episcopo, hodie ipso iure suspensus est, & celebrans incurrit irregularitatem, vt nu. 5.

ORDINARI, promoueri, seu insigniri sacris ordinibus nemo potest ante legitimam aetatem, concilio Tridentino, sessio. xxij. ca. xj. & sequent. ac iure Pontificio definitam, in clem. generalem, de aetate, & qualitate vbi glo. inquit, in vers. obseruantiam, susceptura ac promotum ad sacros ordines ante aetatem legitimam, non posse ordines istos exercere, nisi accedente ipsius legitima aetate, qua quidem accedente impedimentum cessat, ideoque poterit iste in ordinibus susceptis ministrare, ac eorum usum exercere, & sequitur Archid. & Praposit. in c. placuit, lxxvij. distinct. Imol. in d. clem. generalem, nu. 8. Henricus in c. consultationi. de temp. ordi. & omnes Canonistae communiter, per illum textum, in ca. vel non est compos. cod. tit. & ordinatus iste, seu ante legitimam aetatem promotus minimè est suspensus ipso iure, verum venire, vel foret suspendendus. text. est clarus, & rotundus, in d. c. vel non est compos, quem ita intellexere, ac interpretati sunt Archid. Cardin. & Praposit. in d. capitulo placuit. Florentin. in tertia parte, titulo decimoquarto. capitulo decimosexto. §. decimoquinto. Henric. in d. c. consultationi. et Alber. Trorus de vero et perfecto clerico. libro secundo. cap. decimosextimo. quorum opinionem recitat esse communem Praposit. in d. cap. placuit. & Card. in d. c. vel non est compos in fine.

Ceterum hodie ordinatus ante legitimam aetatem, vel extra tempora, vel ordinatus absque sui ordinarij licentia, et absque literis dimissoriis ab alieno Episcopo, est ipso iure suspensus, & celebrans interim efficitur irregularis à solo Pontifice absolendus; & beneficio iure permitte priuari potest, vt habetur in extrauag. Pij I. Exordiente, cum ad sacrorum ordinem, quam refert Syluel in sua summa, in vers. irregularitas in §. decimo quaeritur. & Rebuffus, in tracta. de beneficiis, in secunda parte, tit. de cleric. ad sacros ordines male promotis, glossa quarta, & extrauag. istam obseruari iussit Leo X. in suis regul. cancellariae, in regula vigesima secunda, & Paulus I. in regul. vigesima tertia, & celebrans in hoc casu contra determinationes Pontificum, & Conciliorum irregularitatem incurrit, secundum Abb. in capitulo si celebrat. de cleric. excommunicat. ministr. & istam ponit esse communem opinionem Io. Bernad. Diaz. in pract. crimi. canonica. c. xxij. post medium.

P

OPINIO CCIII.

SUMMARIUM.

- 1 Tutor vel Curator potest transigere de iniuria vel morte patris pupilli: etiam si mors notoria sit.
- 2 Minor annis potest transigere de iniuria vel morte patris absque tutoris vel curatoris auctoritate, neque postea locus est restitutioni in integrum, vt nu. 3. intellige vt nu. 6. & 7.
- 3 Minor non restituitur contra transactionem de iniuria vel morte patris.
- 4 Pax magna bonum est, & nihil ea gloriosius.
- 5 Pacis causa tolleranda sunt mala.
- 6 Pacem habere à minore absque decreto iudicis an sufficiat?

PACEM facere potest tutor, vel curator de iniuria, & morte patris pupilli, etiam si mors notoria foret, secundum C. v. in l. j. C. de integram restitutio. Bal. Alber. Salyc. Paul. Castrensis. num. 2. & omnes communiter, in l. pactum curatoris. C. de pactis. Ang. in l. si non conitij. C. de iniur. Bal. in rubr. de treug. & pac. & in l. iustitandi. ff. de iureiur. Ant. de Butr. in c. j. de treug. & pace. Abb. consilio xxxix. vol. j. & ita consiluit. Io. de Amicis, consilio lxxvij. numero 1. cum

aliis sequentibus vbi sententiam istam late comprobatur, & ait esse communem, & Franc. Turzanus quoque in opinionibus communibus, opinione xxxij. tutorem & curatorem, imò pax potest fieri promitti, & stipulari à minore absque tutoris, vel curatoris auctoritate, nec ei conceditur aliquo pacto in integrum restitutio aduersus pacem, secundum Dy. in l. diuus. in apostul. ff. ad Syllani. Io. de Amicis, in d. c. lxxvij. nu. 1. & seq. & Paul. Cast. conf. c. x. vbi ponit an pax facta per minorem rumpi possit per eum factum maiorem, tam scilicet non dicitur ob multas rationes assignatas per præcitatos Doct. & hac potissimum, quia pax aded grande bonum est, vt in rebus humanis nihil gloriosius, nihil delectabilius, aut vtilius audiri, concupisci, possideri, ve soleat, vt inquit August. in lib. de ciuita. Dei, & refert Alber. in l. j. in prin. C. de cadu. tol. vbi alia multa scribit de pacis laudibus, & Iac. Nouel. in pract. crimi. rubr. fi. nu. 3. Imò pro pace ipsa mala tolleranda sunt, ca. j. ecce. xxij. q. iij. & c. hæc qui pe. ij. q. vj. & hoc de plano procedit, si ipse minor fecisset pacem, & iurasset non contravenire, tunc quidem per iuramentum tenaciter obligatur, secundum Bald. in c. j. de pac. iuramen. firm. ante vers. quaerit ergo gl. n. quid si minor, & licet hoc abundè comprobatum sit per citatos Doct. potest pariter confirmari per Euangelium dicens, si dimiseritis peccata eorum, dimittet, & vobis pater vester peccata, & delicta vestra, & è contra, qui emendat. cum seq. xl. distinct. nihilominus intelligitur præmissa cum grano salis in rancore, vel quòd tangatur ex remissione vindictæ, sin autem propter aliquod interesse pecuniarum minoris, quod possit consequi ex persecutione iniuriarum, tunc quippe restitutio ipsa peti posset, & arbitror eam concedendam fore, l. j. & ij. C. si aduersus trans. & per And. de Iser. constit. ob. iuramentum, de restit. mino. & per Lucam de pen. C. vt public. leric. lib. xij. Sed an sufficiat pacem haberi à minore absque decreto iudicis, vide Bal. & Saly. declarantes, & decedentes, in d. l. pactum curatoris. Bald. in l. j. ff. de pact. & in dict. rubr. de treug. & pac. Specul. in tit. de homic. & Iacob. Nouel. in sua pract. crimi. in rubr. si incip. quoniam vt docet experientia, nu. 18.

OPINIO CCIII.

PACEM haberi, impetrari, ac obtineri sufficit ab interfectore, vel occisore à maiori parte heredum & valet secundum Flor. in l. per fundum. ff. de serui. rultic. præd. Anchar. in c. j. de iure patro. Par. Ang. Paul. Gastr. Ruin. & ceteros Moder. in l. iij. §. Cato. ff. de verb. oblig. Ange. in tract. maleficior. in vers. eomparent quaerit in termino defensionis, Boer. decil. cxxj. nu. 3. Francil. de Aret. in l. pro herede. §. fin. ff. pro herede. vbi exprimit istam esse communem opinionem, & magis communem, et æquã consulendo ait Io. de Amicis, conf. lxxvij. nu. 6. 7. et 8. et ista maior pars heredum quomodocumque, et qualiter intelligatur declarant omnes præcitati Doct. et optimè Io. de Amicis, in d. conf. lxxvij. nu. 6.

OPINIO CCV.

SUMMARIUM.

- 1 Pactum de retrouendendo factum infra certum tempus vel absque temporis praescriptione, durat triginta annorum spatio postea vero obstat prescriptio, vt nu. 2. Ampli. vt nu. 3.
- 2 Prescribendi facultati renunciari non potest.

PACTVM de retrouendendo factum infra certum tempus, vel absque aliqua temporis praescriptione, et sic quocumque, seu in perpetuum, et in infinitum, censetur triginta annorum spatio terminatum, et venditor rem venditam restituitur precio venditionis potest infra praescriptum tempus redimere, vt voluit Ang. consil. Signo. con. c. xxxix. Faber in l. notissimi. nu. 14. per illum text. C. de prescrip. xxx. vel xl. anno. Alex. consil. c. xxxvij. vol. vj. Zaf. consil. xij. nu. 75. Afflict. in tract. de iure protomisecos, in vers. licet autem. supra diximus, nu. 20. et seq. Ruin. consil. lxxvij. nu. 14. vol. j. Balb. in tract. prescrip. in iij. quartæ par. quintæ par. prin. et Boer. decil. clxxxij. nu. 1. 2. et 3. vbi ait opinionem istam fore veriorum, et communiter obseruari, et sequitur etiam in decilio. cclj. nu. 6. et scribit quoque communem Purpura. in l. petens. nu. 40. C. de pact. simul cum aliis scribentibus ibi, Cauar. in lib. variarum resolutionum, lib. j. c. ix. nu. 1. post alios multos relatos ibi per eum, et Follerius super pragmat. de censibus, in vers. in timento gratia pro consimili precio. num. 16. et seq. et copiosè etiam Ceph. consilio xl. numero 2. sed transactis xxx. annis prescriptio dicitur temporis obstatet agenti ex pacto allegato de retrouendendo, secundum omnes Doct. præcitatos, et opinio hæc procedit pariter, si huiusmodi pactum redimendi esset iuramentum, ac dictum expressè vt venditor semper, et non obstante quacumque prescriptione, etc. quia facultati prescribendi renunciari non potest, quin prescribi possit xxx. annorum curriculo, vt in specie voluit Ange. in d. consil. quem sequitur Fely. in capitulo cum accessissent, nu. 27. extra de const. lat.

num. 10. Dec. num. 7. Iacobinus Claud. Aque. num. 5. & Curt. Iun. nu. 13. in d. l. petens. & Dec. consil. clxxxij. non fuisse propofiti mei, & Boer. in d. decil. clxxxij. num. 7. vbi ponit istam opinionem esse magis communem, & Tiraquel. in lib. ij. de retractu. §. j. gloss. ij. num. 1. & 7. vbi congerit alios quamplures huius sententie, & Couarruias similiter, in d. c. ix. nu. 7. & Cepha. consil. lxxxij. sub. num. 12.

OPINIO CCVI.

SUMMARIVM.

1. Pactum nudum non parit actionem, limita vt nu. 2. Contrarium, nu. 3.
4. Pactum nudum parit actionem etiamsi iuramentum non interuenierit sed saltem fides data sit.
5. Fideiussor solvens quod nudo pacto tantum promissum erat a principali, repetere potest solutum.

PACTVM nudum de iure civili non producit actionem. l. iurifigentium. §. igitur nuda. ff. de pact. Ang. consil. cxcix. super punto & Couarruias in c. cum in offic. nu. 10. post medium, de testa. & Iafredus decisio. cccxc. de strito iure tam civili, quam canonico in foro contentioso ex pacto nudo non datur actio, & ista est communis opinio, prout scriptum latè in j. par. in opinione pactum nudum, de iure civili quæ vtiliter limitatur, interpretaturque non procedere, quando pactum nudum iuramento præfiro confirmatur, taliter quod tunc etiam iure civili actionem producit secundum communem opinionem apparentem ex congestis per Iaso. in d. l. iurifigentium. §. sed cum nulla. nu. 21. & Moder. in l. si quis maior. C. de transact. Felyn. in c. j. de pact. & ibi Fortuni. nu. 25. & eiusdem sententia fuerunt Ant. & Abb. in c. cum contingat. nu. 31. de iure iur. Matthesila singul. xxxvj. Cuns. Roma. Alex. & Galiula. in rub. ff. de verb. oblig. And. ab Exea. in tract. de pact. in iij. part. nu. 422. & seq. & Alciat. in d. c. cum contingat numer. 245. qui audacter asseuerant istam esse communem opinionem sed nu. 242. fatetur contrariam partem, saltem iure civili magis communem fore, & idem testatur Ias. in d. l. si quis maior. nu. 23. Salyc. & Corne. in auth. sacramenta puberum. q. xij. C. si aduersus vendit. & idem posuimus, in d. opinio. pactum nudum. de iure civili post prin. & dato citra verum præiudicium quod ampliatio hæc vera esset, ampliatum mirabiliter, vt habeat locum, etiam si in pacto non interueniat iuramentum, sed solum fuerat data fides, iuxta. c. penult. de iure iur. & ampliationem præmissam posuit Afflic. decisio. cccclxxxix. super dubio tangente, vbi recensuit ita fuisse indicatum in facto regio concilio, & Bascimi Taurellæ, & regulam, seu communem prædictam, in principio positam quod nudum pactum minime de iure civili producat actionem ampliat. in quindecim casibus Exea, in d. tracta. de pact. & in sexaginta septem aliis limitat. in iij. parte, nu. cclxxxij. cum infinitis seq. vique ad fin. d. tractatus, sed aduerte hic ad vnum valde vile, quod si fideiussor soluit, quod pacto nudo promissum est a principali, repetere potest ab eo tantundem, excusaturque, licet exceptionem pacti nudi non opposuerit, ex quo erat verecundia, ac pudor eam opponere, ita Salyc. in l. placuit. C. de iudic. Ias. in d. §. sed cum nulla. in tertia limitatio, & in lege fideicommissum. ff. de conditio. indebit. Abb. consil. ix. vol. j. & Crauer. consil. vj. nu. 82.

OPINIO CCVII.

PACTVM quod scriptor stet in compedibus donec scripserit librum ac opus perfecit valet, & tenet secundum glo. in l. stipulatio. §. opus autem factum. in verbo sine. ff. de oper. noui nun. & Bolo. ibi in secundis interpretationibus, & Spec. in tit. de renun. & conclusio. §. j. vers. item est beneficium, & d. gloss. inquit communiter approbatam Imo. in cap. secundo de pig. & Alex. in l. stipulationes non diuiduntur, nu. 29. in fi. ff. de verb. oblig. Licet eam reprobet ibi, & sic secundum istos Doct. vbiunque scriptor ipse promississet in certo loco commorari, & librum præcisè scribere, tunc certè pactum valebit quod posset cogi præcisè ad scribendum, & poni in compedibus, nec liberaretur præstando interesse, quia videtur electa industria personæ, tamen quicquid gloss. suadeat contrarium explicat teneri communiter per Doct. Alex. in l. quia tale. et l. sequen. §. eleganter. nu. 6. in fi. ff. solu. matri. in l. stipulationes commodissime. et in l. stipulationes non diuiduntur. nu. 29. post medium. ff. de verb. obligat. cum concord. ibidem per eum signatis, et Ripa in l. obligatione generali. nu. 9. ff. de pignori. et ista opinio, licet communis sit & eam sequatur Alexand. in dictis locis, nihilominus ipse Alexand. in dicta l. stipulationes non diuiduntur, dicit eam veriore fore, prout verissimam reperio, et veritate ductus eam sequor, sed dato citra veri præiudicium, quod vera esset opinio dicta glossa veniret profecto limitanda, nisi scriptor ipse promoueretur ad aliquam dignitatē, vt not. Bald. in l. nec patronus. in iij. oppo. C. de ope. libert. et in l. vnica. C. de senten. quæ pro eo quod interest.

OPINIO CCVIII.

PACTVM quod ab arbitri sententia appellari possit valet, & tenet, vt voluerunt Ioan. And. & ceteri omnes, in cap. cum dilectus. de arbit. Anton. Imol. in cap. quinta uallis. de iure iuran. Dyn. Barb. Bart. Bald. & Alexand. cum aliis signatis per eum, numero 20. & Ripa. nu. 86. in l. nemo potest. ff. de legatis primo. vbi profitentur istam communem opinionem fore.

OPINIO CCIX.

SUMMARIVM.

1. Solutionem non nisi mediante instrumento probari debere vel posse, si ita inter partes conuenierit, tale pactum non valet. Alij tamen contra, vt num. 1.

PACTVM initum inter partes, quod solutio probari non possit, nisi mediante instrumento, valet & tenet, secundum Bald. consilio xxxij. vltim. j. Alber. post alios quos plures, in l. si quis in conscriben. §. q. num. 12. C. de episc. & cleric. & Fulgos. consil. cxx. & consil. ccvij. & August. Beroum. in cap. sicut. nu. 80. de probationib.

In contrariam verò partem, videlicet, quod pactum hoc, vt solutio probari nequeat, nisi per scripturam, non valet, inclinatur gloss. & ibi Ang. in §. propterea. in authen. vt sine prohi. ma. debit. Spec. in tit. de probationib. §. videndum. vers. sed pone. Hostien. in Summa, de renuncia. §. quæ possunt. vers. quid de pacto. Ioan. Andr. Ant. Imol. & Abb. in cap. si diligenti. de foro compet. super gl. j. Bart. & Angel. in authent. iubemus. C. de iud. Cyn. in l. penult. C. de pact. & Afflic. in proæ. consil. q. xij. & ista est communis opinio, teste Anto. de Can. in tract. de exec. instru. quæst. xxxvj. num. 75. Imol. in dicto cap. si diligenti. Marfil. in repeti. rubr. C. de probationib. num. 44. cum aliis sequentibus, & Follerio in pragmatica de censibus, in vers. quæ quidem exequutio nullo falsitatis, nu. 57. & seq. in quibus locis congerunt alios Doct. eiusdem sententia, & ego eam tanquam veriore, & communiorem sequor.

OPINIO CCX.

Pactum expressum factum ab ingrediente monasterium in professione ipsa regule manachis, quod liceat sibi retinere proprietatem aliorum bonorum, vitiatur in totum religionis ingressum, & sic professione emittens referuata sibi proprietate bonorum nihil agit, & ex hoc denique vitiatur in totum actus, secundum gloss. in cap. cum ad monasterium. de statu monach. & alios congestos per Iason. in authent. ingressi. numero. 33. C. de sacrosanct. eccles. quorum opinio nem sequitur Deci. in cap. cum M. Ferrarien. numero 67. de contu. & Alciat. in l. j. §. sed si mihi Pamphilum. num. 19. ff. de verb. obligat. vbi pariter ait istam esse communem sententiam, & rotum mundum ita tenere fatetur. Anton. de Butr. in dicto cap. cum M. & magis communem præsupponit Barb. consil. ii. vol. j. & eandem amplectitur, tuctur, fulciturque, & scribit communem Andr. ab Exea in tract. de pact. in tertia parte. num. 150.

Contrariam verò opinionem, videlicet quod pactum, ob quod monachus referuauit tempore ingressus sibi bona, non valeat, sed tamen ingressus, & professio valida remaneat tepuerunt gloss. in dicta authent. ingressi, & alij innumeri relati per Iason. ibi. num. 30. & 37. vbi transit cum istorum opinione & exprimit communem esse, et sequitur quoque Ripa, in dicto cap. cum M. tamen quicquid Doctor. isti suadeant, & teneant ob hoc difficile foret obtinere in actu practico contra primam opinionem relatam, quam, tanquam communiorem, & sustentabiliorem sequendam esse in iudicando, consulendoque suadeo.

OPINIO CCXI.

SUMMARIVM.

1. Promisso sub dubio fortuna euentu facta tenet.
2. Dubium euentu non facit contractum illicitum.
3. Opiniones illa tenenda sunt, quas prudentes commendauerunt.
4. Casus incertus & dubius licitum facit quod alias reprobatum.

PACTVM, conuentio, seu promissio facta sub futuro fortunæ, vel conditionis euentu, videlicet, si nauis ex Asia venerit, si Martinus fuerit creatus Pontifex hoc anno, vel si Gregorius non moriatur intra mensem, promitto dare centum, siue alia similes conuentiones, quas nos Itali appellamus scommesse, teste Stracca, in tractatu de mercatura. in fine primæ partis, in tit. de sponson. in princip. num. 1. & seq. & Hispani Apuestas sunt validæ, l. si quis ita stipulatus fuerit.

ff. de verb. oblig. quoniam dubius euentus non facit contractum illicitum. text. est. & ibi Paul. de Castr. in l. in naue. ff. locat. & Alex. in l. a Titio. ff. de verb. obligat. vbi scripserunt tales conuentiones à futuro fortunæ euentu pendentes omnino esse licitas, & validas, & sequitur Ioan. de Ana. in cap. nauiganti. de vsur. Marian. in cap. inter dilectos. quæst. vj. de exce. prelat. & ita decisum, ac determinatum exitit Florentiæ in facti contingentiâ, secundum Paul. de Castr. in d. l. a Titio. & sic consuluit quoque Deci. consil. cxv. nu. 2. & sequen. vbi ponit istam esse communem opinionem, & idem fatetur, sequiturque Paris de Puteo. in tract. de ludo. num. 36. & seq. quamuis Paul. Castr. in l. si quis cum debitore. ff. de iureiur. asseuerauerit quod euenerat Florentiæ quæstio de vno, qui decem promiserat si die sequenti plueret, & ob hoc requisitus in ea quæstione consulere noluit, & penitus recusauit, & Caccialupus. in tract. de ludo. quæst. iij. num. 23. cum aliis seq. minime ausus fuit dictam quæstionem terminare, asseuendo ibi, quod in hoc intelligere cuperet opinionem prudentium laicorum, quia intellexit in scholis publicis à quodam clarissimo iureconsulto, quod opiniones illæ tenendæ sunt, quas prudentes commendauerunt. Sanctus vero Thomas de Aquino, in 3. quæst. xxxij. artic. vij. sequitur esse communem prædictam, vbi concludit quod possum promittere centum si plura puncta à fortuna habueris, quam ego, & dictum hoc referunt, & amplectuntur Imol. & omnes Canonist. communiter in cap. penult. de vita & honest. c. eric. Barb. consil. lxx. lib. iij. & Afflict. de consil. cccclxxxix. super dubio. nu. 3. & seq. licet & male Stracca. in d. tit. de sponson. in vers. quæritur an ex sponson. num. 1. & seq. senserit contrarium. casus enim incertus, ac dubius licitum reddit, & facit quod aliis reprobat. d. cap. nauiganti, & facit quod notat Cyn. Bal. & alij. in l. si ab actione. C. de vsur. & ista est vera, & communis opinio Legistarum, Theologorum, & Canonistarum, & ab ea in iudicando, consulendoque recedendum non est, secundum Dec. in dicto consil. cxv. nu. 4. & obligati secundum tenorem dictarum conuentionum tenaciter soluere tenentur absque dubio aliquo, vt firmarunt omnes Doct. præcitati, imò in foro conscientiæ quæ sit ex pacto, & contractu prædicto necessario non sunt restituenda in foro, ac in iudicio conscientiæ, secundum omnes Theologos, communiter tractantes casum istum, quos recensuimus supra, in versic. ludum. inter alia crimina, post modum.

OPINIO CCXII.

PAPA non potest de aliquo crimine accusari, conuinci, ac dampnari, etiam si delictum notorium & scandalosum foret, & ipse incorrigibilis esset, nisi de crimine hæretis veræ, propriæ, & vbiunque dubius esset in fide, ac in tenui articulo fidei etiam erraret, iuxta c. j. de hæretic. cum l. ij. C. eod. tit. & hoc tenuerunt glo. in can. si quis pecunia. lxxvij. distinct. & in can. non nos. xl. distinct. Imò in ca. licet. de elect. & Preposit. in can. si Papa. xl. distinct. asseuerans istam esse communem opinionem omnium Theologorum, & idem profertur Modern. in cap. si clerici. de iudi. & Ioan. Nicolaus Arelatanus, in tract. de hæretic. in duodecimo notabil. num. 1. et seq.

Contrarium vero voluit audacter, et expresse gl. in d. c. si Papa. quando Pontifex in crimine notorio, et scandaloso esset constitutus, quam inquit singularè Barb. in d. c. at si clerici nu. 1. r. 1. et seq. Panor. in tract. de consil. Basil. Rom. consil. dxxij. et Bellame. in d. ca. si Papa. Zabari. in tract. de schismate. vers. quibus modis. in fi. et Pan. in sua disputa. exordiente. Episcopus. vbi ait quod totus mundus approbat d. gloss. Sed quæstionem istam diffinire, ac determinare ob varietatem Doct. non ausus fuit Ioan. Nicol. Arelatanus in loco præcitato, ipse vero ne permanciam vt pecus ante tonsores sequor primam opinionem omnium Theologorum communem omisso omni multiloquio, et eam comprobarem verissimis rationibus, tamen certè antiquorum ingenia ita fuerunt illustria, q. nullum nobis relictum est otium dicendi noua, vnde curiosi poterunt videre rationes, et fundamenta vrgentissima, verissimamque citata per d. Doct. hanc partem amplectentes.

OPINIO CCXIII.

Papa cum mandat alicui prouideri de beneficio proxime vacaturo, includitur beneficium, quod vacabat tempore data, secundum gl. in clem. j. de conce. præben. in versic. notitia. nam beneficium ipsum, quod tempore data vacabat, vacauit quoque in futurum antequam esset alteri collatum, et hoc verum est absque distinctione aliqua, et per consequens siue Pontifex sciuerit beneficium vacare, siue non, et cum d. gloss. sciuerit simpliciter, et indistinctè Canonistæ omnes; et idem voluit gloss. in cap. si postquam. de elect. lib. vj. communiter approbata, cum qua etiam tranfit Imol. in l. si ita legatum esset. de condi. et dem. onstrat. et in hoc articulo. de heredi. instituen. Lap. et Dominic. in cap. si propter. de rescript. in vj. et Soc. in l. hæc conditio. §. fin. de condi. et dem. onstrat. vbi scribit istam esse communem opinionem, quamuis aliqui aliter senserint, de quibus ibi per cum, et Alex.

in l. Titius. §. Lucius. de liber. et posthum.

OPINIO CCXIII.

SUMMARIUM.

- 1 Papa non habet iurisdictionem in terra regis, quoad temporalia.
- 2 Papa non potest legitimare in terris Imperij, quoad profana.
- 3 Imperator non potest legitimare in terris Ecclesiæ.
- 4 Legitimatio vt teneat, necessario requiritur personam, & bona esse in terra legitimantis.

PAPA in terris regis non habet iurisdictionem quoad temporalia: vt in cap. per venerabilem. §. rationibus. et ibi Innoc. et ceteri qui filij sint legitimi, et Hostien. Ioan. And. et alij. in cap. caulam. il secundo. eod. tit. et hinc est quod Pontifex in terris imperij quoad profana legitimare non potest, nec Imperator in terris ecclesiæ, secundum præcitatos Doct. idè ad hoc, vt teneat legitimatio hæc, necessario requiritur personam, bonaque esse in territorio legitimantis, secundum opinionem Vald. in l. eam quam. C. de iure aureor. annulor. Abb. et omnium communiter, in d. cap. per venerabilem. Anchar. in cap. j. de sponfal. et consil. cccxx. quam sequitur, et limitat Egid. Bofsius. in pract. crimin. in tit. de Principe, et priuilegiis eius. num. 183. et Corn. cum signatis per eum consil. ix. num. 4. volum. iij. et consil. j. num. 9. volum. iij. vbi ostendit istam esse communem sententiam, et Egidius pariter vbi supra, et copiosius cum aliis congestis per eum Couarruias in epito. in ij. parte cap. vij. §. vij. num. 14. et seq. vbi refert alios Doct. & omnes in contrariam partem inclinantes.

OPINIO CCXV.

SUMMARIUM.

- 1 Pater & filius simul consentientes dotem recepisse, unusquisque tenetur pro dimidia parte.
- 2 Maritus & uxor simul consentientes dotem, vel precium rei dotalis recepisse, tunc totum precium presumitur ad manus mariti peruenisse.

PATER & filius consentientes in eodem instrumento recepisse dotem, unusquisque tunc tenetur pro dimidia, & ad quemlibet pro dimidia istam dotem intelligitur peruenisse, & quilibet ipsorum pro rata tenetur, secundum Dyn. Bartolus Baldus Imola et Alexand. in lege si cum dotem. §. in autem in sequissimo. ff. soluto matrimonio. Baldus in principio et Innocen. in lege si constante eodem titu. Rom. Imola et Alexand. in lege eos. §. cum in tabulis. per text. ibi. ff. de duobus reis. et istorum opinionem meminit esse communem idem Alexand. in addi. ad Bartol. in lege duobus. §. primo eodem titulo. et approbat, et communem inquit quoque Boerius decisio, vigesimateria numero decimo et sequitur Ruinus consilio quinquagesimotertio numero decimo septimo post medium volumine secundo Sed vbiunque maritus, et vxor confiterentur habuisse precium rei dotalis venditæ tunc totum precium ad manus ipsius mariti peruenisse presumeretur, vt per Bald. in authentic. si qua mulier. C. ad Velleia. Baldus nouellum in tractat. de dote in septima parte priuilegio primo et Crauerius consilio xcj. numero vndecimo in quibus quidem locis istam opinionem communem esse perhibent.

OPINIO CCXVI.

PATER potest remittere iniuriam factam filio, etiam ex lege Cornelia descendente eo inuito, et sic patri competit actio iniuriarum, et remissa per eum iniuria filio facta non datur amplius actio eidem filio imò ea. remissio præiudicat sibi et fratribus, vt voluerunt gloss. lac. de Aretin. Bartolus Angelus et Albericus in lege sed et si vnus. §. filiofamilias. ff. de iniuriis, per illum textum et istorum opinionem approbat, dicit esse communem, et limitat in quatuor casibus Boeri. decisio. cxx. numero primo secundo tertio et sexto: Paris de Puteo in tracta. iudicatus in ver. composicio. capitulo fin. nu. 6. et seq. Ioannes de Amicis consilio lxxxvij. aded quod pax, et concordia facta per patrem cum iniuriatis filium rite dicitur facta, et nocet filio ac aliis consanguineis, à quibus omnibus rata haberi debet, pro quo facit textus in capitulo quintaullis. ibi pro offensa, quam filix ipsius et inquit Baldus in prin. de iureiuran. et Ias. in l. in persona ff. de pact. et facit optime decisio Capellæ Tolos. cclxij. cum ibi congestis, sed aduerte quod si pater remisisset iniuriam factam filio, mater tunc posset accusare absque dubio aliquo, secundum Salic. in l. vxor. C. qui accusa. non poss. et Afflict. in constitut. Neapoll. exordiente sum mo periculo, in ix. nota. et Folletius, in pract. criminali. in secunda part. ij. partis, in versic. audiantur exceptiones proponenda: per eos, nu. 20 vbi asserit se ita vidisse iudicari.

OPINIO CCXXV

SUMMARIVM.

- 1 *Filius vendere vel pignori dare licet patri propter oppressionem famis limit. in filio presbytero, ut nume. 2. et in patre captivo, ut nu. 4.*
- 2 *Filius venditus à patre, potest agere contra patrem si ad pinguiores fortunam pervenerit.*
- 3 *Pater captivus non potest filium in sui locum dare obsidem.*
- 4 *Filius tenetur potius liberare à morte, subuenire patri quàm filio proprio*

PATER potest vendere filium vel pignori dare etiam inuiti propter necessitatem, & oppressionem famis. l. ij. & ibi glo. Bal. & omnes. C. de patribus, qui si. dista. & voluit quoque glo. in ca. iij. aliàs si quis ex defurtis. Inno. & Abb. in c. nonne. de præsumpt. Bar. in l. qui si hos. C. quæ res pigno. obliga. poss. Bal. nu. 4. & Abb. nu. 7. in c. ex scripto. ex. de iurei. Ioan. de Amicis. consil. cv. nu. 3. Imo. in l. j. num. 6. ff. de vulg. Bald. in l. in suis. ff. de liber. & posthu. vbi inquit glo. in dicta l. ij. esse singularem. & communiter approbatam, & receptam asseuerat Couarruias, in lib. iij. variarum resolutio. cap. xliij. nu. 4. in ij. nota. & Ripa, in l. obligatione. ff. de pigno. nume. 1. 3. & sic hoc casu duntaxat patri licitum, permissumque est proprium filium vendere, seu pignori dare, ne mendicitatis prætextu fame pereat, quoniam legitur Nehemia, cap. v. quoddam populus fame oppressus ait, filij nostri, & filia nostra multæ sunt nimis, accipiamus pro precio eorum frumentum, & comedamus, & viuamus, vt refert Tiraq. de tracta. consang. §. xxvj. glo. j. numero 15. sed hoc non procedit in filio presbytero, quia ob famem eum vendere non posset pater, secundum Host. & Ioan. And. in c. iudeorum, de eta. & quali. quos sequuntur omnes communiter ibi. Ioan. de Ana. in d. c. iij. Marfil. singu. c. j. Gerard. sing. vltimo nume. 16. Riminal. in rub. quibus aliena non licet, nume. 158. in insti tutio. & Couarruias, in d. c. xliij. nume. 4. in v. nota. vbi ponit istam esse communem opinionem, & Marfil. in repeti. rub. C. de fideiuss. nume. 143. & iste sic venditus à patre potest agere contra patrem, vt eum redimat, si ad pinguiores fortunam peruenerit, & per consequens cessante paupertate, secundum Bald. in d. c. ex scripto, in fin. quem sequitur Fel. in c. cum dilecta, de rescrip. Deci. in l. quæ propter ff. de regu. iuris, & Marfil. in d. sing. c. j. in fi. & in l. vnica. nu. 32. C. de rap. virg. item limitatur non habere locum præmissa communis sententia in patre captiuo, cui loco sui permissum non est filios obsides dare secundum Cyn. Saly. & ceteros communiter, in d. l. ij. & Ripam in d. l. obligatione, nume. 14. & seq. vbi ait opinionem istam communem fore, & sequitur, & declarat, sed filius (aduerte hic vtiliter) haberet vnum solum panem tempore oppressionis famis, haberetque filium & patrem utrosque morientes ob necessitatem, tunc debet prius & potius subuenire patri, quàm filio, & sic illum panem dare tenetur patri, vt fame prius filius, quam pater pereat, secundum Cyn. Alberic. Saly. et Ange. in l. ij. C. de patri. qui sibi. dista. et Io. de Amicis. in d. consil. cv. numero primo et sequen. vbi replicat istam esse communem opinionem, et ita circa hoc semel interrogatum fuisse.

OPINIO CCXXVIII.

PATER donans filiam ac stipulans ei dotem profecti etiam red di, si absque filiis decederet relicto dicto patre matre, fratribus, & sororibus, tunc solus pater succederet exclusa matre fratribus ipsis, & sororibus, & sic solus pater admittitur in dote prædicta, simul ac in aliis bonis ex linea paterna, videlicet ab auro, auiaque paterna prouenientibus, secundum Bar. nu. 36. Io. de Imo. in fin. Roma. Iaf. nu. 105. cum aliis seq. & Hercula. in fin. in l. post. dot. ff. sol. matri. Bar. in auth. itaque, nu. 2. C. de communia de successio. et consil. xvij. in fin. Bald. et Ange. in l. quod scitis. §. in autem. C. de bonis quæ liber. Roma. consil. xl. Abb. consil. lxxv. in fi. volum. ij. Ancha. consil. cccxlix. Guid. Papæ consil. 50. Bald. consil. xxxvj. & cvj. vol. ij. Alex. consil. cl. vol. ij. vbi meminit istam esse communem opinionem, & Crauet. consil. clxxvj. num. 1. cū aliis sequidemque firmat Boer. decisio. cxcij. sub nu. 5. Rubens consil. lxxix. qui pro ista parte consuluit, & Tiraquel. in tracta. de retracta consanguineorum. §. xliij. nu. 12. dixit opinionem præmissam receptam esse apud gallos, & ratio assignatur isthæc, nam in bonis à linea paterna quæ sunt pater ipse preferendus est, omnibus in successione ab intestato: vt est tex. secundum vnam lecturam, seu intellectum, in d. §. in autem quæ approbat ibi gl. Bar. Ang. Pau. castren. Alex. in ad. di. Bald. & Pauli. in ad. Bar. vbi exprimit magis comunè fore, idemque asseuerat Alex. in d. consil. cl. sed quando bona proueniunt à matre, vel latere materno, tunc mater ipsa, seu parentes ex parte matris in bonis filij preferuntur, vt voluerunt omnes doct. præcitati. In contrariam vero sententiam, quod pater & mater debeant æqualiter succedere, inclinauerunt Cy. Ray. Bal. sibi cōtrarius. Saly. Fulg. & per Corne. per tex. i. ibi in authen. defuncto. C. ad Ter. Dy. in d. auth. itaque. Cum consil. cxxij. cōsulendo, Capr. etiã cōs. xxxiiij. & Corn. consil. xciiij.

vol. j. & cōs. clxxv. vol. iij. eiusdemque opinionis fuerunt Nico. de Vbal. in tracta. de success. ab intest. in ij. par. & alij congesti per Tiraq. in d. §. xliij. nu. 13. & Couarruias in epitom. in iij. lib. decretalium. in tit. de successio. ab intestato, nu. 2. posito post tit. de testamen. & partè hanc fatetur ex seipso iudicio meo comunem esse Bal. in d. consil. xxxj. vel xxxvj. vol. j. & retulit Couarru. vbi supra, tamen quicquid isti docto. suadeant fatuum foret in actu practico recedere ab opinione præmissa Bar. & sequacium, quæ communis quidem, vera, rationabilis, & æqua apparet ex supra relatis, ac eam limitat Couarru. in d. tit. de successio. ab intest. nu. 2. in fin.

OPINIO CCXIX.

PATER hodie in aduentitiis filio suo efficaciter obligatur, & similiter filius potest patri obligari, cū materna, & aduentitia quærere valeat, & inter se tenaciter, atque efficaciter obligantur, secundum Bal. Sal. Pau. castren. & Corne. in liubemus. §. in supradietis. C. ad Treb. gl. Bar. Caccialupum, nu. 39. & Iaf. nu. 37. in j. lectu. in l. frater à fratre. ff. de condi. vbi ostendit istam communem opi. fore, & ei inheret quoque Alex. consil. clxxxv. nu. 6. lib. vj. & Crotus, in l. si constante, in secunda repeti. nu. 120. ff. solu. matrimo.

OPINIO CCXX.

PATER habens filios, ingrediensque legationem non perdit usufructum aduentitiorum, & maternorum, & sic usufructus acquiritur monasterio per totum tempus vitæ ipsius patris, secundum gl. Cyn. Bar. nu. 42. Alberic. & Rosel. in auth. ingressi. C. de sacrosan. eccle. gl. Bal. Fulgoi. Pau. castren. & corn. in authen. idem est. C. de bonis quæ lib. Inn. Deci. nu. 256. & seq. et Augusti. Beroum, nu. 529. et seq. in c. in presentia, de probatio. Spe. in titu. de sta. mo. §. j. q. xlvij. imo. in l. cum filio. ff. de leg. j. Capol. consil. xxij. num. 4. et cum opinione hac pariter concurrunt profitendo eam communem esse Alex. consil. cxxxix. vol. ij. nu. 5. Soc. cōs. x. vol. j. num. 20. Gomef. in l. xlvij. tauri. nu. 8. Pinel. in l. j. par. nu. 49. C. de bon. mater. et Crot. in l. Gallus. §. et quid si tantus, nu. 30. ff. de libe. et posthu. et ita indicatū exitit in curia parla. delphi. teste Guid. Papæ decisio. dcxv. si usufructuarius, cum cōtraria verò opinione, videlicet, usufructum ipsum statim consolidari cū sua proprietate, reuertiturque ad filium, atque in totum extinguatur transire Martinus Silenianus Cyn. et Dyn. in d. authen. idem est, et ibi etiam Saly. et Iaf. nu. 48. in d. authen. ingressi. Marfil. singu. dclxvij. Riminal. in §. j. nu. 128. insti. per quas perlo. ius nob. acqui. et Couarru. in c. ij. nu. 8. de testamen. vbi cum aliis relatis per eum ostendit istam esse communem opinionem, quam tanquam æquam, atque optinim rationibus vallatam per memoratos docto. sequi non erubescam.

OPINIO CCXXI.

PATER usufructum bonorum, quem in filij sui bonis habet non perdit aliquo pacto per monachium, vel clericatum ipsius filij, et sic usufructus bonorum, quæ filiofamilias clerico, seu monacho effecto acquiritur ipsi patri competit, secundum Spe. in tit. de sta. mo. §. j. vers. quæritur, Abb. in c. cōstitutus, de in integ. resti. Saly. Fabrum, et Iaf. nu. 48. in authen. ingressi. C. de sacrosan. eccle. Imo. in c. quia ingredientibus, de testamen. Deci. nu. 246. et seq. et Aug. Berou, nu. 525. cum aliis seq. in cap. in presentia, de probatio. et iltorum opinionem sequuntur etiam cum aliis signatis per eos, atque communem esse perhibent Couarru. in c. quia nos, nu. 2. de testamen. et Valquius, in tract. de successio. processu, titu. qui testari non poss. l. j. §. j. numero 41.

OPINIO CCXXII.

PATER est legitimus administrator iure hodierno in dote profectitia filia, licet cum ea nullam communionem habeat, & queritur in huiusmodi dote patri usufructus, et sic dicitur usufructuarius, secundum gl. communiter receptam ab omnibus doct. in l. cum dos. ff. de pact. dota. Soci. et Moder. in l. j. §. quod si in patris. ff. solu. matri. et ista est communis, et vera conclusio, secundum Curti. Iun. cōs. clj. nu. 3.

OPINIO CCXXIII.

SUMMARIVM.

- 1 *Pax non idèd rumpitur quod forte postea noua rixa superueniat, idem in treuga, vt nu. 3.*
- 2 *Treuga non dicitur rupta propter nouam causam superuenientem.*

PAX non dicitur rumpi ex noua causa superueniente, et sic pax ipsa ex noua occasione, seu rixa, rupta non censetur. l. qui seruus. ff. de ver. obli. doct. no. Bar. quoque. Ang. et Alex. in l. qui insulam. ff. de ver. obli. Bal. in c. j. in princ. de pac. tenen. Roma. Alex. et ceteri, in l. semel mora.

morā. ff. sol. matri. Anx. & Imo. in c. cum inter P. de renun. Abb. & Fel. c. j. ex. de treug. & pace, Paris. conf. clxiiij. et seq. vol. iij. et istorum sententiam deducit esse communem Alex. in d. l. qui insulam, et Petrus de Benintendis decisio. lxx. nume. 2. Secus vero, in treuga, quæ quippè ex noua causa rumpi videtur. secundum Vincentium, et Fel. in d. c. j. de treug. et pa. Jo. And. in add. Spec. in rub. de treug. et pa. circa fin. Archi. in c. hij qui. xxiiij. q. iij. l. cum aliis signatis per eum, in d. l. qui seruuum, et istam opinionem inquit de consuetudine obseruari Imo. in d. l. qui seruuum, cum aliis congestis per Petrum de Benintendis, in d. decisio. lxx. nu. 3. et communem esse constat ex assertione Alex. in d. l. qui insulam, num. 4. et de iure scribit procedere Iaf. conf. lxx. nume. 5. vol. ij. Sed pro parte contraria, videlicet, quod ex noua causa treuga rupta non dicatur, sicut pax ipsa consiluit Corne. consilio clxxv. et seq. vol. j. et Rota Bononiensis per plures rationes, & auctoritates ita determinauit, teste Perro de Benintendis, in d. decisio. lxx. nu. 4. cum aliis seq. & in effectu hæc vitima opinio quod treuga ex noua causa non rumpatur verior est.

OPINIO CCXXIII.

SYMMARIUM.

- 1 Pace vel treuga ab una parte rupta, non licet alteri parti similiter rumpere impunè. Alij contra vt nu. 2.
- 2 Pacem iuramento firmatam frangens occidendo vel vulnerando, pœna mortis naturalis puniendus est.
- 3 Treuga comprehensum offendens, treuga ipsa durante, puniri debet amputatione manus.

PAX, vel treuga facta, ac rupta vna parte, & terminis sic stantibus alteri parti non licet illam rumpere sine pœna, & incurfione illius, ad eò quod ipsam pacem, seu treugam rumpere non potest, nec debet impunè, secundum Archi. in c. illi vigesimaquarta quæstio. iij. Jo. And. in add. Spec. de treuga, & pace, Ang. Pau. Castren. et vtrunque Raphaelè in l. qui seruuum, ff. de verbo. obli. Bal. in rub. de treuga, et pa. Ange. et Imo. in l. si ex legati causa. ff. de verbo. ob. Jo. And. Ant. et Fel. in c. peruenit, ij. de iureiur. Marf. conf. xxj. vol. j. et ita in terminis consuluit Maria. Soci. conf. xxvij. Lanuensium dux. In contrarium verò partem inclinavit Abb. in d. c. j. de treug. et pa. quod impunè ille, cui est facta pax, aut treuga posset eandem frangere, quia illam non frangit sed fracta inuenit, et licet aliqui docti, inhæreant Abb. sententiæ, tamè quicquid isti suadeant opinio Archid. et sequacium est communis, et de consuetudine potius, quam de iure obseruatur, teste Rapha. in d. l. qui seruuum: et eam sequendam fore in iudicando, consulendoque tanquam communem, et tutam hortamur. Et aduerte quod pacem iuramento firmatam frangens occidendo, vel vulnerando pœna mortis naturalis puniendus est. c. j. si quis hominem, de pace tenen. vel violatoribus. Item offendens aliquem de comprehensis in treuga, treuga ipsa durate puniri debet in pœnam amissionis manus. §. coges. auth. de mand. principi. ita quod punitur in ipso membro, cum quo deliquit, auth. omnes peregrini, C. communia de successio. et d. §. si quis, et ita tenet Bonifacius de Vitellinis, in tract. malefactorum, in rub. de treuga. nu. 5. et seq. circa fi. d. tract.

OPINIO CCXXV.

PIGNVS prætorium quod capitur ob rei non comparentis contumaciam, cum non reperiatur tempus præfixum in iure, quando vendi debeat, et possit, idèd relinquitur arbitrio iudicis infra quantum tempus tale pignus vendi possit, secundum docto. omnes, in l. cum proponas. C. de bon. auctor. iudi. pos. Bar. et alios, in l. si finita. §. Iulianus. ff. de dam. infec. Alex. et Iaf. in l. à diuo Pio. §. in venditione. ff. de re iudi. et Iaf. in l. debitoribus, nu. 4. in fi. eo. tit. vbi ponit istam esse communè opinionem, et Negufantius in tract. de pignori. et hypo. in v. parte. j. membri nu. 8. et aduerte quod pignus prætorium illud dicitur. quod datur per iudicem in contumaciam rei ex primo decreto: sequuta tamen immiffione. vt est tex. et ibi not. Bar. in l. nen est mimum ff. de pigno. actio.

OPINIO CCXXVI.

PIGNVS conuentionale, quando aliud non conuenitur inter partes creditor debet expectare biennium à tempore moræ numerandum prius quam illud alienet, et sic elapfo biennio illud vendere potest tex. est in l. si. §. sancimus C. de iud. impe. et hoc firmant gl. et omnes communiter in l. debitoribus. ff. de re iud. et istorum opinionem sequuntur tuentur. et dicunt esse communem ibi Alex. nu. 6. et 27. et Iaf. nu. 5. et seq. et licet in aliquibus casibus inter se conueniant pignus conuentionale, et prætorium vt late explicat et interpretatur Negufantius, in tract. de pignori. et hypo. in iij. par. ij. membri nu. 29. cum multis seq. tamen ibi ponit decem differentias inter pignus conuentionale, et prætorium vtiles, veras, et necessarias, et pig-

gnus hoc conuentionale constituitur inter absentes, et contrahitur quoque quibuscunque verbis, etiam absque scriptura. item constituitur potest de nocte, et in multis aliis casibus relatis, et plene probatis per Negufantium, in dicto tracta. de pignori. et hypo. in iij. part. j. membri, nu. 2. cum aliis seq.

OPINIO CCXXVII.

POLLICITATIO, quæ est vnus promisso absentis, non præfenti facta, de iure canonico actionem & obligationem inducit, & sic iure isto actio oritur, & conceditur ex pollicitatione. text. est in capitu. iuramenti. xxij. quæstio v. & conclusio hæc probatur, secundum Abb. ibi in c. qualiter. de pact. quàm latè tuetur Fortu. in l. j. & seq. ff. de pact. sed Panor. titubanter, & parum sibi constans, in c. inter vniuersas, de elect. voluit Contrariu quod iure canonico ex pollicitatione actio minimè oriatur, cuius opin. sequuntur Iaf. in l. iurisdictionum §. sed cum nulla. ff. de pact. & in rubr. ff. de verborum obligat. ibi Galaula, & Alcia. nu. 7. cum opinione hac transeunt, & explicant eam esse communem, & ego sequor tanquam verissimam prout in eadem sententiam inclinaui in prima par. in opinione pactorum genera tria reperiuntur in iij. ampliatio.

OPINIO CCXXVIII.

POLLVTIO nocturna dormientis, & somniantis, sola, & de per se non est peccatum mortale, nec veniale, etiam quod procedat à prana vigillatis cogitatione, ab ingluuic, secundum Thom. de Aquino, in secunda secundæ. q. cluij. arti. v. sed vbiçunque pollutio hæc dormientis haberet ortum à causa, occasione, & culpa ipsius, tunc ratione culpe esset peccatum mortale, vel veniale, secundum Thom. de Aquino, in d. articulo quinto, Ioannem Maiorem in quarto sententiarum, distinct. nona, quæstio. secunda, Paluda in quarto sententiarum distinct. nona, quæstio. iij. & Thom. de Aquino ibi q. iij. Floren. in iij. par. tit. xv. cap. sexto, §. decimo, & Theologos omnes communiter & Canonistas, in c. testamentum, sexta distinct. & Caieta. in secunda secundæ, quæstione centesimaquarta, vbi ait quod nocturna pollutio est peccatum. vbi quis data operata, & taliter dormit quod polluat, & hinc est quod ob huiusmodi pollutionem nocturnam à culpa veniali procedentem sacerdos debet eo die abstinere à celebratione missarum de consilio, sed vbi culpa esset mortalis, tunc necessariò, & de præcepto deberet à dicta celebratione abstinere vt voluerunt Thom. in tertia parte, quæstio. octuagesima, articulo septimo, & in aliis locis præcatis. Flor. in d. §. x. Palud. in d. quæstio. iij. & ibi Thom. quæstio. quarta, Syluest. in verbo eucharistia, tertia quæstio. decima. & est tex. & ibi glo. in versi. humiliter, in d. c. testamentum. ceterum Paluda in d. q. tertia. declarat hoc procedere cum grano salis, & tenet sacerdotem non incurrere peccatum mortale celebrando, ac se communicando post pollutionem nocturnam ortum, seu principium habentem à culpa mortali. etiam intra decem horas præmissa prius debita, & requisita contritione, et confessione dictæ culpe, & opinionem istam Paluda, sequitur Syluest. in loco præmissis, & Ioannes Maior. in d. quæstio. secunda, ego verò in casu hoc admonerem sacerdotem omnes, vt si commodè fieri posset abstinere eo die à communione propter maximum honorem præstandum sacramento sacrosanctæ eucharistiæ.

OPINIO CCXXIX.

SYMMARIUM.

- 1 Possessione vnus fundi apprehensa non idèd censentur alij quoque apprehensi etiam si concurrat animus acquirentis vt nume. 2.
- 2 Hereditariu reru aliqua possessa non idèd censentur reliqua eius possessa Alij contra vt nu. 4. sed male vt nume. 5.

POSSESSIO, In pluribus fundis possessio vnus apprehensa, aliorum fundorum possessio apprehensa non dicitur, secundum gl. in verb. quamlibet, communiter receptam ab omnibus, in l. ij. de acqui. pos. quod in rebus hereditariis præsertim procedit, in quibus, si apprehensa reperiatur aliquarum rerum possessio ceteræ res non dunt apprehensa absque dubio aliquo possideri non dicuntur, vt voluerunt Dyn. & Ancha. in c. j. de reg. iur. Alexand. post alios, in d. l. iij. quod, & Iaf. in l. inibi pulchrè tradidit dicens apprehensione possessionis vnus prædij nequaquam acquiri possessionem aliorum prædiorum etiam concurrente animo acquirere volentis. l. prædij. de acqui. pos. allegansque Bald. in l. ij. C. de seruit. & aqu. & Ang. in l. licet. C. de acqui. pos. subiungendo, hæc procedere non solum, quando plures res distinctæ separatæque forent, verum etiam si plures sub vniuersitate iuris, puta hereditatis continerentur, nam & eo pariter casu per apprehensionem possessionis vnus rei hereditariæ aliarum rerum possessionem non contingit. In contrariam verò sententiam inclinant docto. antiqui, quos recitat Arj. de Ier. qui tenere in casu, quo plures res ut vniuersali quæstæ essent, vnus rei apprehensione, etiam aliarum

aliam possessionem apprehensam dici, exemplificando de rebus hereditariis, per gl. in l. restituta, ad Trebell. & ita iudicatum esse, sicut Aluar. in c. ver. quæro ab extrâ in tit. quid sit inuenti, ex dicto Andr. de Her. latius tract. sup. & opinioni huic inh. rer. quoque Tiraquel. in tract. de retractu consanguineorum, §. xxxvj. gl. tertia, num. 2. 3. & 11. in tit. seu rubr. iurisd. i. in cuius territorio bonum acquisitum sit, sed parum, aut nihil obstant ea, quæ Aluar. & Andr. de Her. super antiquorum opinione tradidit, quia ipsemet Andr. eam opinionem reprobavit, & ait malè secundum eam esse iudicatum, allegando l. qui absentis, §. fir. de acquir. poss. quæ antiquorum doctrinam, etiam Dyn. & Ancha. in d. c. j. reprobant, ideòque remoto omni dubio, tutè, & libenter possumus sequi communem præmissam, quòd ex apprehensione aliquarum rerum hereditariarum aliæ res, quæ non essent apprehensæ possideri non censentur.

OPINIO CCXXX.

POSSESSIONIS probatio non sufficit in decisoriis petitionibus iudicij, sed tituli quoque probatio requiritur, ut voluerunt Pet. Cyn. Bald. Alberic. & Sal. in l. non ignorat. C. qui accu. non poss. Bart. Cyn. & Bald. per text. ibi in l. non nudis. C. de probatio. & Iaf. in l. neque possessio. C. de testa. & istorum opin. communis est, licet & malè Deci. consil. liij. & Fel. in c. per tuas, ex. de probat. teneant oppositum.

OPINIO CCXXXI.

POSSESSOR bonæ fidei fructus suos faciens, eos cum expensis melioramentorum compensare tenetur, & ad nostram de rebus ecclesiæ non alienandis. l. sumptus, ff. de rei vend. & l. in l. sum. ff. sol. matr. ideòque si colligeret, seu perciperet tot fructus qui melioramentis ipsis æquivalerent, utique tunc rem restituere teneretur absque aliquorum melioramentorum solutione, secundum iura memorata, & no. & limitat Berous, in c. j. nu. 41. & seq. de in integ. restit. quòd quippè in tantum procedit, secundum communiter doct. ut si quis bonæ fidei possessor esset virtute tituli iniusti, & nulli, adhuc haberet locum dispositio, d. l. sumptus, cum aliis ll. præcitatis, videlicet, quòd melioramenta ipsa cum fructibus compensaretur, ita declarat Felyn. cum ceteris congestis per eum, in c. cum causa, ex. de re iud. & Anton. Negusan. in tract. de pign. in iij. membro v. par. nu. 12.

OPINIO CCXXXII.

POSSIDENS prior per constitutum, præfertur secundo habenti actualem possessionem, quia possessio est vera, licet modus sit fictus, secundum Bart. & ceteros omnes communiter, in l. ab emptione. de pact. Iaf. in l. quoties. C. de rei vendi. Deci. in l. contractus. ff. de reg. iur. & Iaf. consil. vj. num. 2. vol. iij.

OPINIO CCXXXIII.

POSITIO impertinens, quæ alijs reiicienda est, si cum alia coniuncta foret, efficeretur absque dubio aliquo pertinens, & admitti debet, secundum Io. And. & omnes, in cap. fin. de consel. in vj. Bald. in l. secunda, §. quòd observari. C. de iur. ca. Alb. Iaf. numero decimonono & Ripam, numero vigesimofecundo, in l. quo minus, ff. de fluminib. vbi explicat istorum opinionem communè esse.

OPINIO CCXXXIIII.

SUMMARY.

- 1 Prescriptio currit contra creditorem non intendentem hypothecariam contra tertium possessorem.
- 2 Impedimentum non remouens si potest, non excusatur aliquo modo.

PRÆSCRIPTIO currit contra creditorem habentem hypothecariam intentandam aduersus tertium possessorem, etiam nondum discussis bonis principalis, ut per Decium in cap. cum inter, numero vigesimotertio, de exceptione. & Socin. l. un. consilio decimoseptimo, numero decimotertio & consilio centesimodecimo septimo, per totum volumine primo, vbi docet communiter reprobari Alexand. consilio quinquagesimo octauo, volumine quinto, assententem contrarium, quoniam, cum quis impedimentum remouere potest, & non remouet non excusatur aliquo modo, & cum hac opinio communi incurrit quoque Alexand. sibi contrarius consilio ducentesimouigesimo, volum. sexto, nam, ut ipse inquit creditor est in culpa, cum non egerit ad discussionem principalis, sed pro prima parte multa accumulauit Tiraquel. in tract. de prescrip. in glo. vij. ipse verò in hęc sententia communi, tanquam veriori per cap. quæ scribunt Socin. in d. consilii, & Deci. vbi supra.

OPINIO CCXXXV.

SUMMARY.

- 1 Princeps reuocans aliquid ex concessis, non censetur reuocasse quòd ob precium concessum est.
- 2 Princeps tenetur ex quasi contractu.
- 3 Princeps in contractibus videtur vi iure priuati.
- 4 Princeps motu proprio reuocans concessum ob precium, vel quòd aliis tenetur obseruare, fingitur circumuentus esse, ita ut probatio in contrarium non admittatur.
- 5 Princeps si aliqua motu proprio concessit, eadem in eum retorqueri non possunt. Limit. ut num. 6.

PRINCEPS reuocans facultates sub quibus formis, & clausulis, non reuocat ob hoc concessas recepto precio, & in vim pacti, nam reuocaret conuentionem quòd non posset, secundum Bald. in l. qui se patris. C. vnde libe. Roma. consil. cclij. nu. 3. Anchara. in c. j. nu. 8. de const. lib. vj. Abb. in c. nouit. nu. 2. ibi quia illud trāsiiit in quasi contractum, quo etiam princeps obligatur de iud. Fely. in c. quæ in ecclesiis, nu. 1. de const. Dec. consil. cclxxxvj. nu. 6. consil. ccxcij. nu. 7. & consil. dclxxxix. nu. 5. & seq. & Curt. l. un. consil. dclxxxij. nu. 2. 4. & 3. vbi scribit istam opinionem esse communem, & Paris. quoque consil. lxxxij. nu. 49. & seq. & num. 5. 2. vol. j. & ratio assignatur ita, siquidem princeps in contractibus videtur vi iure priuati, ut per Paul. Cast. in l. d. gna vox. C. de legib. Roma. consil. cccxxxvj. nu. 17. & seq. Iaf. post alios in l. traditionib. C. de pac. & Deci. in d. consil. cclxxxvj. nu. 6. imò si princeps ipse motu proprio reuocat ea, quæ tenetur obseruare, fingitur circumuentus, aded quòd contrarium probari nõ possit, quasi sit præsumptio iuris, & de iure, ut per Dec. consil. dclxxxvij. num. 19. & prædictæ communi ita comprobatae accedit hæc altera opinio communis similis, videlicet, quòd in illis rebus, quæ motu proprio principis apparent alicui concessa absque dubio aliquo in eum retorqueri non debent, & sic retorquutio fieri nequit, quando concessio est facta motu proprio, secundum gloss. communiter approbatam, in l. j. in verbo decerneretur, ff. quod quis iuris, quàm sequitur, & recitat esse comunem Iaffredus Lanfran. in decis. cccclxvij. in his quæ motu proprio, sed hoc limitat, & declarat Felyn. in cap. ij. de mutuis peti. vbi ponit multos casus, in quibus fit retorquutio etiam, quando concessio motu proprio esset facta, & vnum casum posuit quoque Iaf. in l. fin. numero decimotertio, C. de indic. vidui tol.

OPINIO CCXXXVI.

SUMMARY.

Principis literis & verbis narratiuis credendum est, ubicunque princeps se in eis fundauerit.

PRINCIPIS literis ac priuilegijs, continentibus seu attestantibus, aliquem commisisse delictum, super quibus se fundet postea donando bona illius, standum est & sic ista assertio atque narratio principis, est sufficiens probatio delicti, secundum Tancre. Io. And. & Abb. in c. cum oporteat, ex. de accus. & in add. Spec. in tit. de inquisitione, §. nunc tractemus, versu, hoc autem notandum, & Barba. consil. xlvj. vol. j. In contrarium verò partem, videlicet, quòd assertioni principis non stetur, siue fides adhibeatur super crimine commisso incitauit consuledo Deci. cum alijs signatis per eum consil. cccc. sub nu. 8. cum alijs seq. & Curt. sen. consil. xlix. sub nu. 94. Sed primam opinionem mihi sequendam fore constitui, cui inhæret quoque Egidius Bolsius, in pract. crimin. in tit. de principe, & priuilegijs eius, num. 80. & seq. vbi ostendit istam opinionem Tancre. & aliorum verisimam, & comunem fore, quoniam verbis narratiuis ipsius principis credendum est, ubicunque in eis princeps se fundat, clement. j. de probation. Alexan. consil. xv. volum. v. Aretin. consil. antepenul. & Felyn. in cap. cum in iure, de offic. deleg. & in cap. nonnulli, §. j. de rescrip.

OPINIO CCXXXVII.

SUMMARY.

- 1 Priuilegium potest concedere Papa ut religiosi à decimarum præstatione eximantur, etiam si ab alijs possideantur, ut num. 2.
- 2 Priuilegium de non præstandis decimis perditur si per xxx. vel xl. annos continuos priuilegiatus non utatur illo priuilegio.
- 3 Priuilegium quando continet actum reiterabilem, non potest illi præiudicari nisi spatio xxx. vel xl. annorum.

PRIVILEGIUM potest concedere pontifex, per quod religiosi à decimarum præstatione eximantur, text. est in c. ad audientiam, c. ex parte, il primo, & il secundo, c. ex multiplici, c. dilecti, & c. super, de deci.

de deci. & docuimus supra in opinione consuetudo non soluendi decimas circa fin. & potest potifex per huiusmodi privilegia eximere eos, liberatque a praestatione ipsa decimarum, etiam ab aliis possessorem dummodo de hoc mentionem faciat, text. est clarus & apertus, in c. dudum, de priu. & ibi Inno. Card. Ant. Abb. & alij, & Oldra. conf. cclxxvij, sed si privilegium hoc per xxx. vel xl. annos continet, pacifice, & absque lite aliqua servatum non sit, sic decima post impetrationem privilegij huius soluta sint in dicto tempore, & spatio, tunc per actum, consuetudinem, & usum contrarium perditur, & omnino extinguitur praedictum privilegium concessum, text. est in c. accedebimus, de priu. & ibi gl. quae alias opiniones contrarias, tanquam erroneas improbat, & glo. ipsam sequuntur Inno. Card. Ant. & alij communiter ibi, & in c. cum accessissent, de constit. vbi Fel. multa congerit, & hoc idem voluit Alex. cons. xxxij, in princip. volum. v. qui ex mente And. de Barolo, in l.ij. C. de iis, qui mul. spon. sub libro x. determinat, quod quando privilegium actum reiterabile continet ei nullo pacto praedictum potest, nisi spatio xxx. vel xl. annorum, & sic opinio ista communis est, & indubitata quidem, tam ex relatis auctoritatibus, quam ex omnibus Doct. vtriusque iuris consulentibus, & iudicantibus variis in locis, & ita fuit conclusum, licet in alio proposito in Rota Bononiensi, teste Petro de Benintendis deci. c. xij. sub. num. 9.

OPINIO CCXXXVIII.

PRIVILEGIUM concessum patri pro se, suisque filiis, & filiabus non competit filiae nuptae, & sic privilegio hoc filia nupta gaudere nequit, secundum Bart. Ang. Ioan. de Plate. & ceteros, in l. quoties. C. de privileg. schola. lib. xij. Felyn. in c. novit, de iudi. Cofferum, in fin. in vers. privilegium, l. arb. in c. proposuisti, de foro compet. Roma, & Iaf. in l. cum quaedam puella. ff. de iurisd. om. iud. & Ripam in respon. ij. lib. j. de rel. num. 2. vbi perhibet istorum sententiam communem esse, idemque firmat Hierony. Cuchalon, in add. ad Deci. in l. femina. ff. de reg. iur. quamvis ibi Dec. & male, num. 83, & seq. contrariam partem sustineat, vt latius docuimus supra, in j. parte in opinio. cxxvj. incip. privilegium concessum alicui.

OPINIO CCXXXIX.

PROCURATOR accedens de partibus valde remotis in aliquo iudicio cum instrumento mandati, petensque creditum sui principalis, atque exhibens mandatum ipsum in iudicio praedicto, licet aduersarius excipiendo opponeret de procuratore incognito, ac non esse illum in mandato descriptum, nihilominus praesumitur secundum Cyn. Bald. & Saly. in l. si qua per calumniam, C. de episc. & cler. Ang. in l. comparationis, in fin. C. de probat. Abb. in c. coram, de offic. deleg. Imol. in clemens. j. de procur. Felyn. in cap. secundo, de testib. Alciat. in tract. de praesumptio, reg. j. praesumptio. xxxij. numero secundo, & Marfil. cum aliis accumulatis per eum, in l. si quis ne quaestio, numero 143. ff. de quaestio. & ista est communis opinio, praecipueque ad praesumptionem inducendam pro producendo, vt onus probandi transferatur in aduersarium opponentem non esse illum, de quo in mandato sit assertio, quamvis Felyn. in d. cap. coram, ab hac communi sententia, & verissima recedere non erubescat.

OPINIO CCXL.

PRODIGVS notorius, ac manifestus potest contrahere, obligare, & alienare antequam sibi expresse interdicitur a iudice administratione bonorum, & sic prodigus ipse notorie ante interdictam bonorum administrationem contrahere valet, secundum gloss. Bart. Bald. Angel. Paul. castren. & Roman. in l. si cui bonis. ff. de verborum oblig. Bald. in cap. ex parte, de consuet. Imol. Anchar. & ceteros omnes Canonistas, in cap. secundo, de testam. Bart. Bald. Angel. Imol. & Aret. in l. si, cui lege. ff. de testam. & ista est communis opinio, vt referunt Castren. Alexan. Aretin. & Iaf. in dicta l. si, cui bonis, & magis communem inquit Boer. in consuet. Biturig. §. viij. in fin. & Aufse. in addit. ad quaestio. Tolosa. cccxij. & Carolus Molineus, in addit. ad Deci. in l. furiosus super litera, E. ff. de reg. iuris.

OPINIO CCXLI.

PRODIGVS delinquens postquam ei bonis interdictum fuit, puniri ob tale delictum commissum non potest, nisi ad mortem naturalem propter facinus commissum damnari nequit aliquo pacto post bonorum interdictionem secundum communem opinionem relatum per Carol. Molineus, in add. ad Deci. in l. furiosus super litera, A. ff. de reg. iur. In contrariam vero sententiam, videlicet, vt prodigus ipse delinquendo subeat poenas a lege definitas, sicut quilibet alius delinquens in claucaere gl. Bart. num. 14. Bald. num. 7. & Saly. num. 5. in l. si quis in tantam. C. vnde vi, Tiraquel. post leges connub. gl. iij. nu. 147.

Bart. nu. 6. Ripa. nu. 33. & Iaf. nu. 17. in l. si, cui bonis. ff. de verb. oblig. vbi firmat istorum opinionem communem fore, aedem quod prodigus ipse, etiam ad mortem condemnari posset, vt voluerunt Bald. in l. furiosus, circa fin. C. qui testam. facere poss. Ange. in l. Fulcinus. §. adeo. ff. ex quib. cau. maio. Aret. in d. l. si, cui bonis, in fin. Dec. nu. 6. & Cag. nu. 13. in d. l. furiosus, vbi scribit istam esse comm. opinionem.

OPINIO CCXLII.

SVMMARIVM.

- 1 Promissio adulatoria non obligat.
- 2 Seruire de vento licitum est.
- 3 Interrogatus an velit donare talem rem, si respondeat, non solum illam, sed quaecunque habeo, vel quicquid placeat &c. non obligatur per talia verba.
- 4 Aduocati qui magnatum promissionibus nullam fidem adhibent, caui agunt.
- 5 Iuramentum iocose prolatum obligat saltem ad veniale peccatum.
- 6 Iuramentum temerarium quatenus obliget, remissum.

PROMISSIO facta per verba generalia, & adulatoria non inducit obligationem aliquam, secundum Ant. Io. de Imo. Abb. & ceteros per illum text. in c. cum venissent, de instit. quia verba haec non sunt appiccatoria, cum licitum sit seruire de vento, vt per praecitatos doct. & Alex. in lita stipulatus, la grande. ff. de verb. oblig. nu. 5. & seq. & Afflic. in tract. de iure protomiseos. §. j. num. 9. & hinc est, quod si postulo a Titio vis dare, seu donare mihi talem rem, & ipse respondeat non modo rem istam, sed etiam quaecunque habeo, & quicquid tibi placebit, tunc profecto ex istis verbis generalibus non nascitur obligatio, & petens ex huiusmodi responsione non potest se fundare aliquo pacto, etiam ad petendam illam rem solam, cum promissio praedicta per illa verba nulla reddatur. d. ca. cum venissent per quem text. ita voluit Bald. in conclusionibus iuris. Rom. in rub. ff. de arb. & Alex. in d. lita stipulatus, nu. 5. cum aliis signatis ibi per eu. & Fran. Curt. l. in l. ea quae commendandi. ff. de contrahen. empr. & And. ab Enea, in tract. de pactis, in j. parte, num. 271. vbi scribit istam esse communem opinionem, & quod haec communis sit constat pariter apertissime ex congestis per Alex. in d. lita stipulatus, num. 5. ideo ob hoc caute agunt aduocati, qui nullam fidem adhibent promissionibus magnatum, vt eis suadet Io. And. in add. Specu. in tit. de aduoc. §. hic dicendum, & refert Afflic. in d. §. v. num. 9. quoniam plura quam simplices censentur illi, qui inactionibus credunt secundum Bald. in l. j. in princ. C. ne filius pro patre. Et licet verba animo iocandi prolata non sint in consideratione nec obligent, nihilominus iuramentum iocose prolatum obligat saltem ad veniale peccatum, glo. in c. nam. §. fin. xv. distin. An autem iuramentum temerarium obliget venialiter, vel mortaliter, dic vt per gloss. & Arch. in can. Archidiaconum Florentinum, aliis incipit, Florentinum, lxxxv. distinct. & per Abb. in cap. j. de iis quae sunt a maiori parte cap.

OPINIO CCXLIII.

PUBLICANTVR etiam hodie bona damnatorum ad mortem naturalem secundum gl. Bart. & alios, in leuis qui §. si cui, ff. de testa. Alexan. Corneum, Deci. & reliquos omnes in l. j. C. qui testam. facere poss. Bart. in l. j. ff. de bonis damnat. & ista est communis opinio secundum Io. Igneum. l. j. §. qui sibi, nu. 93. ff. ad Syllan. Soc. in l. si cognatis, ff. de reb. dub. Deci. & Cagnolus in l. seruitutem. ff. de regul. iuris & Ioan. Cephalus copiose consil. lxxxix. numer. 4. vbi cum ceteris signatis per eum, num. 8. cum alijs seq. videtur respondere contrarium.

R

OPINIO CCXLIIII.

RATIFICATIO, quae fit tempore, quo actus nihil operatur propter lapsum temporis non valet, quia inuenit obstaculum in medio, quod quippe impedit, ne tempora, seu extrema coniungantur, secundum doctrinam Bald. in l. fin. C. ad Maced. communiter approbatam ibi a Doct. & ab Alex. cum ceteris citatis per eum in l. j. C. qui ad mir. & a Gomezio in reg. cancellariae super reg. de annali possessore. q. xlvj. in princip. vbi meminit de ista communi sententia, & sic ratificatio ipsa debet fieri tempore habili, ad hoc vt valeat, vt per Doct.

OPINIO CCXLV.

RESTITVTIO in integrum ex ignorantia probabilis, etiam maioribus, concedenda est, secundum gl. fin. ceteros, praesertimque Iaf. in l. j. C. de iur. emphyt. Spec. in tit. de locato. §. nunc aliqua. q. xv. & seq.

& seq. Bar. in l. Aemilius, de mino. Deci. consilio ccccclxiiij. nu. 19. Fel. in c. vigilanti, de pr. r. scrip. Afflic. decisi. xxxvij. in princ. & cccxxix. per totum. Bar. ceterosque communiter in l. cum filius. §. in hac. ff. de ver. oblig. Craue. conf. cccij. nu. 2. & conf. cccxv. nu. 7. Ruin. consi. cxxxix. nu. 14. & 17. vol. ij. conf. xxvj. num. 19. & 32. vol. iij. & Balb. in tract. de prescript. in iij. par. v. part. prin. q. xxix. vbi cum aliis copiose relatis per eum perhibet istam communem opinionem fore. & Grammati. quoque decisi. l. nu. 5. & seq. & sic non tantum minoribus ex iusta ignorantia, verum etiam maioribus, vt supra docuimus ipsa in integrum restitutio ex clausula generali venit concedenda.

S

OPINIO CCXLVI.

SVMMARIVM.

- 1 *Scientia etiam sola, licet neque consensus neque factum scientis subsecutum sit, puniatur in crimine lesa maiestatis, Alij tamen contra, vt nu. 2.*
- 3 *Barthol. animam sepultam esse in inferno, dixit Bald. & c.*
- 4 *Filius sciens aliquem velle occidere patrem suum, non tamen reuelans, puniatur vt parricida.*

SCIENTIA sola in crimine lesa maiestatis ob delicti atrocitatem, & immunitatem non sequitur aliquo consensu, consilio & facto est punibilis, ideo vasallus sciens maleficium committi contra personam principis sui, vel contra patriam, & id non propalans, seu reuelans incidit in crimine lesa maiestatis, & punitur vt rebellis, secundum Bart. in l. vtrum. ff. ad leg. Pompe. de parric. Ang. & ibi Aug. in addit. in tract. malef. in ver. tu hai tradito la tua patria, in ver. quod crimen. nu. 10. Salyc. in l. quisquis. C. ad leg. Jul. maiest. Ang. in §. publica. in fin. instit. de public. iudic. Afflic. in c. j. §. & bona committentium. nu. 10. 3. in tit. quae sint regal. in vsib. feud. Calca. cons. ij. quod autem. Deci. in l. culpa caret. nu. 9. ff. de reg. iur. Mart. Laud. in tract. de crimi. lesa maiest. q. xij. Abb. & Fely. in c. j. de offic. deleg. & in practica opinione istam seruari dicit ibi Fely. & Ang. in locis praecitatis, & sequitur Bertach. in suo reperto. in ver. scire. in ver. xij. vbi meminit se fecisse decapitari quosdam ex sola scientia tractatus non reuelati contra summum Pontificem. & Aug. in d. additio. ad Ang. refert quoque alias se fecisse vnum potentem dominum decapitare hac de causa. & Deci. in d. c. j. nu. 3. asseuerat quod ita obseruatum exitit Florentiae, dum ipse legebat Pisis contra Renatum de Patris, qui ob non reuelationem factam coniurationis contra republicam fuit decapitatus, & infinitos decapitari vidit Bononia Barba. per ista Bart. sententiam vt ipse testatur in d. c. j. nu. 26. & eandem opinionem declarat Io. Cephalus conf. lxxv. nu. 6. 2. 8. cum aliis seq. & cons. seq. nu. 60. cum ceteris seq. vol. j. Sed contrariam partem tenuerunt nonnulli Doct. congesti per Fely. in c. quanto, de senten. excomm. & in c. de cetero. de re iud. vbi titubantes fatetur opinionem Bart. in praxi non obseruari, & nimis rigorosam esse ait Gigas in tract. lesa maiest. lib. iij. in tit. de pluribus & variis quaestionibus. q. ij. & Cassaneus in consuetud. Burgundiae. rubr. j. nu. 3. 2. & inquisitissimam appellat Marsil. in singul. clxij. nemo debet se submittere. & crudelem commemorat Barb. in d. c. j. nu. 6. 2. & Bal. consi. suo incip. cum quaedam allegata sint, qui originaliter reprobaui consulendo Barto. & protulit ibi quaedam facta verba, quod iudices sequentes Bart. doctrinam omnes sunt homicidae, quod anima Bart. ob hoc sepulta est in inferno, nihilominus spretis verbis Bald. tanquam vanis, & mordacibus, ipse sequor opinionem Bart. quem tueri non posse ob temporis angustiam multum crucior, ceterum iudicio meo, eius felix benedictaque anima ob huiusmodi opinionem non patitur detrimentum, nec afflictionem aliquam apud inferos, a quiete in pace, et quiete in aeterna secula, prout in hoc proposito attestatur, & commemorat Francisc. Boscius Decanus Senensis in cap. j. nu. 9. 3. de offic. deleg. & opiniones istas conatur concordare distinguendo Aug. Berous in d. c. j. sed opinio ipsa Bar. est communis, teste Alciato, licet sub dubiis verbis, in l. bona fides. nu. 20. ff. de positi. et in l. iij. §. Cato. nu. 1. §. ff. de ver. oblig. et in effectu communis, et verissima est, obseruaturque in practica, vt pater ex relatis apertissimè, quae quidem communis procedit quoque in filio, qui sciens aliquem occisurum patrem suum et non reuelans, licet non sit delicti particeps punitur, vt parricida, secundum Bartolum in dicta lege vtrum; quare anima Bart. cruciatur apud inferos non video rationem, cum ex sententia philosophi diis, et parentibus non possumus reddere aequale; imò in fundamentis naturae Deus per potentiam suam non possit producere Socratem, vel Platonem non concurrantibus patre et matre, vt habetur secundo Physicorum Aristotel. textus commun. xxvj. quamuis Theologi putent Deum gloriosum supplere vires causarum particularium, vt patuit in Adam, nec obstat ratio Baldi in dicto consilio, quod non reperitur lex, quae dicat, quod quis

Comm. opin. tom. 1.

propter solam scientiam mori debeat, quia respondeo quod transcuntur fines legum criminis atrocitate ex deductis per Bart. in d. l. vtrum. & hoc in terminis tenent Abb. in ca. j. de restitu. spoliar. & Domini in can. negligere. xj. q. vij.

OPINIO CCXLVII.

SCHOLARIVM, vel professorum appellatione veniunt Doctores: vt late per Abbatem, & Fely. in proem. Gregoria. Barba. in c. ex literis num. 9. de constit. & Jacobum Mandellum consi. xxvij. num. 6. sed appellatione ipsorum scholarium, aut studentium vtrique non veniunt scriptores aliquo modo secundum glo. singularem, in clemen. j. de elect. Ant. ceterosque omnes, & presertim Barba. nume 13. in c. ex re scripto, de locato, vbi istam esse comm. opin. existimat.

OPINIO CCXLVIII.

SVMMARIVM.

- 1 *Sententia nocte lata non valet. Fallit vt num. 2.*
- 3 *Sententia si ex causa nocte feratur, debent adesse tria luminaria.*
- 4 *Magistratus persona non debent de nocte ambulare per plateas.*

SENTENTIA lata de nocte, quasi extra tempus statutum à lege prolata, & quando potestas iudicis suspensa videtur non valet, secundum glo. Bar. Abb. Bald. Ang. Pau. castren. Alex. & Iaf. qui asseruit opinionem istam esse communem in l. non minorem. C. de transact. & in l. more. vbi gloss. & alij. ff. de fer. & Iaffredus in deci. cccxxij. vbi scribit quoque istorum sententiam esse communem, & sequitur glo. Ang. & omnes in §. omnis. instit. de verb. obliga. vbi ipse Ange. inquit opinionem praemissam Bart. seruandam fore, & quod recedens ab ealitem suam faceret, & inquit communem, declarat & sequitur pariter subtilissimus & celeberrimus in legendo, & consulendo hac respektate D. Thobias Nonius Perusinus in d. §. omnis. nu. 2. 2. et seq. et Maranta in tracta. iudiciorum in vj. par. ij. et vltima partis, in jactu nu. 9. 1. In contrariam vero partem inclinauit Hostiens. in summa de iudic. §. qualiter et glo. et Butr. in c. consuluit, extra de offi. deleg. quorum opinio procederet absque dubio, quando ambae partes essent praesentes, et non contradicerent, quando vltima dies instantiae et iurisdictionis expiratione esset, aut quando accederet expressus partium consensus, siue quando iudex negotiorum multitudine impeditus de die pronuntiare non potuisset, aut quando conuocato in loco vigeret: vt nocturno tempore sententia feratur, et sic in omnibus istis casibus praedicta Hostiens. opinio procederet, et sententia lata de nocte valeret et teneret, prout communiter declarant Doct. in locis praecitatis. et Canonist. in dicto cap. consuluit. vbi Fely. Io. And. in addi. Spec. de sent. §. iusta. in ver. de nocte. Iaf. in d. l. non minorem. & Iaffredus in d. deci. cccxxij. vbi meminit de ista communi, & praedictas limitationes, seu declarationes & alias quas plures posuit vberius vtilius, ac distinctius quam alius, quae hucusque viderim D. Thob. in d. §. omnis. et aduerte ad praemissorum declarationem, quod nox dicitur quando tenebrae sunt super terram, adeo quod homo de facili non cognoscitur. casus perfodiens, extra de homic. quem text. ad hoc citat Ang. in l. j. C. de custo. reo. declarat. Bal. in d. l. more. in princ. et refert Deci. consi. cccliij. in casu in fin. et aduerte etiam, quod quidam sententia ipsa fertur de nocte in dictis casibus tria luminaria adesse debent secundum Bart. Ang. et omnes in d. §. omnis. et ego tam in causis civilibus quam criminalibus: multoties in regno dum eram in iudicandi potestate constitutus, impeditus de die nocte protuli sententias, tribus tamen luminariis accensis, et ita vidi obseruari multis vicibus me patrocinante, quamuis iudices non teneant, nec cogi aliquo modo possint ad pronuntiaandum de nocte de iure communi, nam magistratibus temporibus versperinis in publicum esse non conueniunt. ij. §. deinde cum esset. ff. de orig. iur. sed causas audientes matutino, mox meridie, et demum vespere, id est, ante noctem sedere debent. §. sedebunt. in auth. de iudic. et hoc idem in regno sanctum reperio in constitutione huiusmodi, disponente, quod omnes iudices à mane vsque ad vespere praeter necessarias horas comestionis et somni sui copiam omnibus praestare teneantur.

OPINIO CCXLIX.

SVMMARIVM.

- 1 *Sententia peritorum in arte aliqua, durat donec superueniant peritiores, & non transit in rem iudicatam, ideoque perpetuo ab ea appellari potest: si tamen appellatio interposita est, tunc currit & perit instantia vt alia iudicis, & potest ipsa sententia exequi, vt num. 2.*
- 3 *Sententia peritorum in aliqua arte, ab vtraque parte electorum, tenet, neque retractari potest.*

Sententia expertorum peritorumque in arte, vt sunt Medici, obstetrices, extimarores, similes qui de credulitate iurant, et non de veritate

R

veritate, nunquam transit in rem iudicatam, ita quod perpetuo ab ea possunt appellari, ac possunt retractari, seu ovari que ipsa sententia post tempus datum ad appellandum, si superueniret dictum aliorum magis peritorum, qui contrarium dicerent, quod praedictum imperitè estimauerunt, & iudicauerunt, secundum Io. Andr. in addi. Spec. in tit. de homicid. §. fin. ver. sed pone. Bald. in l. si ab hostibus. §. si vit. ff. solu. matr. Ange. in l. quod si mancipium. ff. de ad. edict. Ant. & omnes in cap. proposuisti. de probatio. Iaf. in l. admonendi. ff. de iur. iur. Barb. & Deci. nu. 42. cum aliis seq. in d. c. proposuisti. Maran. in tract. iudiciorum. in vj. par. in j. actu. nu. 141. & Marfil. in l. j. in fi. alias si quis vltro, ff. de quaestio. nu. 55. vbi scribunt istam esse communem opinionem, & ita consuluit Ioan. de Amicis consil. cij. vbi nu. 4. pariter dixit istam communem sententiam fore, prout asseruit quoque Grammat. c. si civili. cxvii. nu. 2. & Cagnolus in reg. consilij. ff. de reg. iur. nu. 3. sed si appellatio interposita extitisset ab hac sententia expertorum vtique curreret, & periret instantia appellationis vnus anni circulo, quem admodum in ceteris iudiciis, & posset ipsa sententia exequi, vt in c. ex ratione. de appel. & ita consuluit Grammat. in dicto consilio civili. cxvii. item interpretatur dicta communis non habere locum, vbi quicunque experti assumpti forent antecedente ambarum partium consensu, tunc quippe sententia istorum retractari nequit, secundum Iaf. in d. l. admonendi. & Marantam vbi supra.

OPINIO CCL

Sententia, qua iudex simpliciter pronunciauit, prout in consilio sapientis, seu consultoris continetur, qui in eo reulerat Titium condemnandum, valet, & tenet propter relationem factam ad illud consilium, secundum Pet. Cy. & Bald. in l. j. C. si aduer. lib. Ang. in l. qui se dicit. ff. de iudi. Abb. & Deci. in c. cum venerabilis. de exceptio. num. 142. & Marantam in tracta. de iudi. in vj. par. ij. par. nu. 126. super primo actu, in quibus locis recitant istam esse communem opinionem. Hoc verò limitatur non procedere vbi quicunque iudex diceret in sententia pronuncio in omnibus, & per omnia, sicut pronunciauit talis iudex in tali causa, tunc profectò huiusmodi sententia non valeret aliquo pacto, si quidem certificatio nulla fit per relationem ad acta eiusdem instantia, secundum Ang. & Imol. in l. si conuenerit. ff. de re iud. Spec. in tit. de sent. praes. §. qualiter. ver. sed si iudex. vbi pariter Io. Andr. in add. hoc firmat Ang. & Iaf. in §. curare. num. 37. instit. de actio. vbi scribit istam esse communem opinionem, fallitque similiter praemissa communis non habere locum, quando iudex formaliter assereret pronuncio absolutionem, vt in consilio, hoc enim casu, cum iudex ipse futuri temporis verbis vtatur non valet sententia, secundum Barto. in d. l. j. C. si aduer. lib. & Deci. in d. c. cum venerabilis. vbi nu. 144. praesupponit istam esse communem opinionem. Sed si iudex diceret in sententia, condemnatio est probatum aliter absoluo, hoc casu absque dubio valet sententia ista, secundum Ang. in d. §. curare. & ibi Iaf. nu. 39. qui explicat opinionem hanc communem fore.

OPINIO CCLI

Sententia lata ex probationibus priuilegiatis, sicuti si fertur ex testimonio partis aduersae in supplementum semiplenae probationis, & in multis aliis casibus, quod est contra omnibus. C. de testib. cum similibus, nunquam transit in rem iudicatam, quod perpetuo, semperque apparatus veris probationibus reuocari potest, secundum Inno. in c. tua nos. extr. de cohabi. clerij. & mulie. Bar. Rom. Alex. Iaf. & omnes in l. admonendi. ff. de iur. iur. Ang. in l. sub specie. C. de re iud. in fi. Ant. Imol. Ceterosque Cano. in c. proposuisti. de prob. Panorm. in c. ex quarum. de purg. cano. Deci. in d. c. proposuisti. nu. 44. & Io. de Amicis consilio cij. nu. 4. vbi exprimit istam esse communem sententiam & sequitur, ac limitat Maranta, in tract. iudiciorum, in vj. par. in j. actu. nu. 146. vbi num. 130. cum aliis seq. refert xxiii. casus, in quibus sententia non transit in rem iudicatam.

OPINIO CCLII

Sententia lata ex praesumptionibus non transit in rem iudicatam, vt habetur in l. si qui adulterij. C. de adul. secundum communem intellectum, de quo per Fely. post alio in ca. proposuisti. ext. de proba.

OPINIO CCLIII

SERVITVTIS titulum à domino habens, licet non possit probare per instrumenta, ac testes, potest tamen illum titulum probare ex longa possessione; vnde in casu isto allegans ad probandum titulum pro conjectura tituli se usum fuisse illa seruiture domino sciente, & patiente decem, vel viginti annis, debet obprobriari in causa, secundum gl. & Flor. in l. seruitutes. ff. de seruitut. Inno. & Abb. in c. si diligenti. de praescrip. Inno. Ant. et Abb. in fin. in c. peruenit. de cens. glo. ff.

Bart. Fulg. et Flor. in l. cum de in rem verso. ff. de usuris. Bar. in sua disput. ex ordine quaedam mulier. Ang. Arer. in §. aequae. institut. de actio. Bar. & Imol. in l. j. §. ff. de aqua plu. arc. & Paul. Cast. in d. l. seruitutes vbi scribit istam esse communem opinionem Legistarum, & Canonistarum, quod omnes refert Fely. in c. de quarta. de praescrip. & idem firmat Cæpol. in cautela cvij. incip. in praescribenda. & iurite.

OPINIO CCLIII

SUMMARIUM.

- 1 *Simonia si commissi est pro ordine suscipiendo, tunc simoniacus suspenditur tam a suscepio quam aliis ordinibus.*
- 2 *Beneficium per simoniam adeptum amittitur.*
- 3 *Simonia us hodie ipso iure priuatus est beneficium.*
- 4 *Simoniacus hodie ipso iure factus est excommunicatus.*

SIMONIA commissi in ordine suscepio, non dat, neque praebet aliquo modo executionem huius ordinis, imò impedit executionem omnium aliorum, & sic simoniacus iste est suspensus ab ordine per simoniam suscepio, & ab aliis ordinibus, secundum tex. in c. praeter. §. verum. xxxij. dist. Inn. & omnes in c. tanta. de simo. Hostien. in summa. tit. de simon. §. quae pena. Syluest. in ver. suspensio. q. vij. Archi. in c. ordinationes. i. q. j. luno. & Abb. in c. per tuas. il. secundo. nu. 5. de simo. quorum opinio communis est, vt per scriben. in c. si quis. eod. tit. in d. c. tanta. & hoc procedit quoque in simonia commissi in beneficio, videlicet quod simoniacus iste est ipso iure priuatus beneficio, secundum Prae. olin. c. presbyter. j. q. j. & in c. statumus. in ead. q. & licet opinio haec olim per aliquos Docto. dubia redderetur: hodie tamen per constitutiones modernorum Pontificum simoniacus ipso iure beneficio est priuatus, teste Fely. in c. in nostra. de rescrip. & in cap. ij. eod. tit. in d. concilio Constantiensis fuit facta determinatio ita clara, perspicua, & aperta. vt non accidat amplius vilo pacto circa haec dubitare, vt constat in extrauaganti exordiente. multa, vbi Martinus Papa ita inquit: sacro approbante concilio declaramus, quod ordinatio simoniaci ab executione suorum ordinum sine ipso iure suspensus, eleuaciones, aut postulationes. confirmationes, & quaeuis prouisiones simoniaci ecclesiarum, monasteriorum, dignitatum, personarum, officiorum, & beneficiorum quorumcunque deinceps factae, nulla ipso iure, nullumque per illas ius cuiusque acquiratur, nec promoti, confirmati, aut prouisi faciant fructus suos, sed ad illorum restitutionem, tanquam iniuste ablatorum, teneantur statuentes insuper quod dans, & recipiens ipso facto sententiam excommunicationis incurrat, etiam si pontificali, aut cardinalatus resfulget dignitate. item in alia extrauaganti facta anno secundo sui pontificatus, in c. damnablem, confirmat omnes excommunicationes, suspensiones, priuationes, & interdicta, & alias censuras latae à summis pontificibus contra simoniacos, quos incurrere vult ipso facto omnem simoniacum occultum, vel manifestum vbi quicunque simoniam commiserit, cuiusunque status, etiam si episcopatus, aut cardinalatus, aut quauis alia ecclesiastica, vel temporalis praesulget dignitate, diuinarum excommunicationum, suspensionum, & poenarum absolutionem sibi petens, nisi in mortis articulo, nec vult quod virtute concessionis indulti, aut cuiusque facultatis absoluedi concessae, vel concedendae à sede apostolica, possint absoluedi, nisi specialiter de peccato simoniae auctoritatem absoluedi contineant, hoc idem statuit Eugenius in alia extrauag. inci. cum detestabile, excommunicatos tam in ordine quam etiam in beneficio, & absolutionem referat sibi, & successoribus suis praeterquam in morte, nec valeat (sicut & Martinus,) quod possint absoluedi, nisi mentionem faciant de simonia, & sic omnes simoniaci in ordine, et beneficio, et omnes meditatores, procuratores, et consentientes sunt excommunicati, quoniam vt ait Paul. ad Rom. qui talia agunt digni sunt morte, non solum qui faciunt, sed etiam qui consentiant facientibus: & ideo scriptum est, nemo assumat sibi honorem, nisi vocatus a Deo, tanquam Aaron, & simoniacus per dictam extrauag. cum detestabile. Eugenij, (scu Pauli ij.) in tit. de simonia, est excommunicatus ipso iure, & ipso facto: vnde haec verba posita ibi contra simoniacum canonem inducunt late, non autem ferendae sententiae, secundum gl. in c. poen. de reg. iur. in vj. & in c. quemcunque. de heret. in vj. Iaf. in l. j. C. de iure emphyt. & Abb. in c. ij. circa fi. de foro comp. vbi recitat istam esse communem opinionem, idemque faretur Cassadorus in decis. nu. 245. in tit. de simonia, professendo quoque hoc vile, & magnum verbum quod ita in curia Romano tempore suo interpretata fuit de extrauag. cum detest.

OPINIO CCLV

SODOMITA occultus, etiam peracta poenitentia est, ipso iure suspensus ab executione ordinis, & celebrando interim ante pontificis dispensationem irregularitatem incurrit, & irregularis efficitur, et quidem irregularitate, quae à solo Papa fit debilis, secundum Spec. in tit.

in tit. de dispensatione. §. iuxta propositionis. num. 17. Hostien. & Io. And. in ca. nisi cum pridem. §. j. de renunt. Archid. Domini. & Preposi. in c. de his in ij. 50. dist. Aret. & omnes in d. cap. nisi cum pridem. §. j. & in c. fin. de temp. ordina. & Soc. in cap. ad audientiam. num. 27. de homicid. & Bertachinum. in tract. de episcopo. in j. parte ij. lib. quarta. xxx. & Casarem Lambert. in tract. de iure patron. in j. part. lib. ij. q. ix. artic. xviii. num. 4. vbi istorum opinionem tuetur ab omnib. ferè contrariis. & fatetur esse communem. & huiusmodi nefandum crimen committentibus, pena etiam statuta est, quòd deponantur, & in monasteriū detrudantur, vt in c. clerici. de excess. pralat. ideòque ecclesiastici iudices tales sodomitas post depositionem ob huiusmodi canonis dispositionem perpetuis carceribus, & obscuris includere consueverunt, in quibus miseriam mortem ipsam exoptando vitam agunt, nisi fuga eos liberaret, & nonnulla alia tractata de huius nefandis criminis grauitate traduntur per Afflict. in consil. Neap. lib. ij. rub. xli. nu. 10. Lucam de Penna in liij. C. de exactor. & exceptor. lib. xij. Paris. consil. clxij. lib. iij. & per Casarem Lambert. in d. artic. xvij. sed hodie episcopis licitum, permittumq; est dispensare super omnib. irregularitatibus, & suspensionib. ex delicto prouocantibus, excepta eaque ex homicidio voluntario oritur, & sic quilibet episcopus in sua diocesi delinquentes quoscunque sibi subditos per se, aut vicariū suū in foro conscientiae gratis absolueret, in quibuscunque casibus occultis, etiam sedi apostolicae referuatis, imposita penitentia seculari, vt expresse videtur statutum in concil. Tridentino, in sessio. xxiii. c. vj.

OPINIO CCLVI.

Sodomiae crimen iustam, & legitimam causam præbet dissoluendi matrimonium quo ad thorum: vnde ob hoc nefandum scelus contra naturam peti potest separatio thori absque aliquo dubio, & maritus dimitti debet. c. omnes accusationes. xxxij. q. vij. & notar Bald. Anto. Abb. & Ana. in c. maritis. de adult. Syluest. in ver. d. uortiu. q. vij. Afflic. in consil. repudium. nu. 2. rub. clxij. lib. iij. & Cassa. in consuet. Burg. rub. vj. §. iij. & nu. 6. opinionem istorum comunem dicit Barb. consil. lxxij. volum. j. Abb. in d. c. maritis. & Lambert. in tract. de iurepat. in j. part. ij. lib. q. ix. art. xvij. in fin. Sed gl. in d. c. omnes. in ver. sodomita. & Innoc. in c. j. de adult. dissentiunt ab ista communi absque aliqua ratione militante in iure: ideò sequor comunem, tanquam verissimam, cui videtur inhære Hieron. in epistola ad Damasum, vel ad Amanandum presbyterum. iij. epistolarum tomo, & apertissimè Ambr. j. ad Corin. c. vij. dum asserit, aut quærat vsum vxoris interuercere, quibus profectò verbis innuere videtur vxorem posse petere coniugij diuortium, ac separationem quoad thorum, si à viro ad vsum contra naturam testata fuerit, quod etiam Barb. asserit, in d. consil. lxxij. quæ sequitur Dec. in l. j. num. 8. C. de secund. nupt.

OPINIO CCLVII.

SVMMARIVM.

- 1 Solitum inducitur per actum vnicum.
- 2 Consuetum exigit binos actus.

SOLITVM inducitur ex vnico actu, ac ex vnica vice. l. Mella. §. sed & si alimenta. de ali. & ciba. leg. & ibi Bart. Curt. Iun. consil. xix. num. 4. Ang. & Paul. castren. in l. consentaneum. C. quomodo & quando iudex. & Gozadi. cum aliis signatis per eum consil. liij. num. 5. vbi perhibet istam esse comunem sententiam. Consuetum verò exigit saltem binos actus, vt tradit Dec. consil. cxxij. num. 10. consil. ccccxlj. num. 1. in l. vt liberòs. num. 1. C. de collat. & in c. j. de consuet.

OPINIO CCLVIII.

SVMMARIVM.

- 1 Spoliatus beneficio non est ante omnia restituendus, si ei obici potest notorius tituli defectus.
- 2 Prædo in beneficio ecclesiastico restituendus est ante omnia, fallit vt nu. 3.
- 4 Spoliatus non est restituendus ante omnia, quando ex restitutione illa irreparabile damnum sequi possit.

SPOLIATVS beneficio non est aliquo modo restituendus, si contra eum obiciatur notorius tituli defectus. cap. ad decimas. de restit. spolia. in vj. tenet & firmat Inno. in c. constitutus. de filiis presbyter. Præpo. in c. ij. q. j. Domi. in d. cap. ad decimas. Henric. in c. cum venissent. de instit. Anton. & Franch. in vij. differentia. in cap. bonæ. de appell. in vj. Imol. & Abb. in cap. in literis. nu. 2. & 18. de restit. spoliat. idem Abb. & Aretin. in cap. si constituterit. de accusat. & Casadorus in decisio. iij. num. 4. & seq. in tit. de restit. spoliat. qui fatetur istam esse comunem opinionem. & Gomez. in reg. de annal. posses. q. lvij. sed Comm. opin. tom. 1.

ipsemet in reg. de non iudican. iuxta form. q. v. meminit quandoque in Rotæ prætoro prædictam Innoc. sententiam comunem reprobatam fuisse, ipse verò sprete assertionem ista finiola non discederem à dicta communi, tanquam in iure verissima, imò eam totis viribus sequendam fore in iudicando, consulendòque suado, & huic opinioni Inno. & sequacium inter alia vnum fundamentum ob stare videtur, videlicet quòd prædo in beneficio ecclesiastico restituendus foret ante omnia. d. c. in literis. cui quidem fundamento realiter responderi potest non habere locum hoc, quando constaret in iudicio spoliatum esse prædonem, tunc certè negari ei debet omnino restitutio, secundum Innoc. & Imol. ibi. & Corset. in tract. de excell. nria regis. q. lxxij. item spoliatus minimè restitueretur ante omnia, quando ex huiusmodi restitutione irreparabile damnum sequi possit. secundum Paul. castren. Alex. & Iason. in liij. C. de edic. diui Adrian. tol. Legistas omnes, præsertimque Alex. & Rip. in l. naturaliter. §. nihil commune. ff. de acquir. posses. & Iacob. Menoch. cum aliis per eum congeltis, in tract. recuper. posses. in primo remedio. num. 279. & seq. vbi fatetur istam esse comunem opinionem & optime declarat.

OPINIO CCLIX.

SVMMARIVM.

- 1 Sportula in foro ecclesia. non debentur.
- 2 Index ecclesiasticus, si habet beneficia sufficienter, non potest à litigantibus exigere sportulas. Limit. vt num. 4.
- 3 Delegatus habens sufficientes redditus, non potest exigere sportulas. Limit. vt num. 4.
- 5 Sportula de iure civili in foro seculari recipi possunt.
- 6 Libelli plures si porrigantur, de singulis sportula soluende sunt.
- 7 Sportula vnica tantum pro libello cumulado soluende sunt.
- 8 Sportula etiam arbitris solui debent.
- 9 Sportulas pauperes neque iudici neque arbitro soluere tenentur.

SPORTVLÆ solui non debent de iure canonico in foro ecclesiastico, & sic hoc iure clerici ad solutionem sportularum non tenentur. c. cum ab omni. de vita & honesta. cleric. & hinc est, quòd iudex ecclesiasticus ordinarius habens beneficia sufficientia, non potest à litigantibus petere ipsas sportulas, secundum Io. And. Panor. & ceteros comuniter in d. c. cum ab omni. per tex. ibi. Similiterque iudex delegatus habens sufficientes redditus minimè sportulas recipere possit. secundum Abb. in d. c. cum ab omni. & Corset. in sing. in ver. sportula. Sed stante consuetudine in contrarium, tunc profectò de necessitate huiusmodi sportulæ soluende forent, vt voluerunt Spec. in tit. de salar. §. j. ver. si verò ordinatus. Imol. in l. Pantonijs alijs si vni, de re iudic. gl. & Bart. in auth. offeratur. in ver. sportalis. C. de litis contest. gl. Io. Fabri. & omnes in §. tripli. instit. de a. lion. & ibi etiam Iaf. num. 46. qui ostendit istam esse magis comunem opin. & licet Roma. sing. clxxx. asseueret sententiam gl. & Io. And. in clemen. statutum. de elect. contrariam videlicet, quòd talis consuetudo non valeat, esse comunem, nihilominus eum reprehendit Corset. in d. sing. in ver. sportula: & in effectu præmissa opinio Spec. censetur magis comunis, obleruatque in practica, teste Io. But. de Nigris, in extrauag. Clementis vij. de vita & honesta cler. nu. 3. 2. quæ reperitur in fi. sui reperorij su per capitulis regni. De iure verò civili in foro seculari sportule recipi possunt per iudicē. l. cum clericis. & auth. ibi posita, vbi oēs scriben. not. C. de episc. & cler. & §. sportularum. auth. de san. episc. Ideò si plures libelli porrecti in iudicio essent, tunc tanquam pro pluribus sportulæ soluere, secundum Bald. in l. edita. in repet. Paduana. ver. xv. queritur quomodo cognoscimus. C. de eden. Ceterum aduerte, qd pro libello cumulado non soluere, nisi vnica sportula. vt per Bald. elegatè, in c. ad vltimum. in arg. illius tex. de causa posses. & propriet. subdente ibi qd absque dubio aliquo verum foret, si respiceret vnicum interesse. Debentque ipsæ sportulæ solui etiam arbitris, secundum Bart. in l. fin. nu. 2. per tex. ibi. C. de principibus agentiu in rebus. lib. xij. Spec. in tit. de arbit. in §. sequitur. Flo. in l. sed & loci. §. in iudicio. ff. in reg. Alber. per tex. ibi, in l. Labeo. §. ait prætor. ff. de arbit. Marcum Anto. Blancum, in tract. de compromissis. q. viij. nu. 2. 2. & Io. de Arnono in commentario seq. vbi ostendit hoc procedere quoque de iure regni Neap. Sed tales sportulæ ipsi iudici, seu arbitro per pauperes litigantes solui non debent, secundum gl. Henric. Boic. & ceteros in d. c. cum ab omni. in ver. præter. Marc. Ant. Blanc. in d. quart. vij. sub num. 2. 2. Io. Anton. de Nigris, in dicta extrauag. Clement. sepimi. numero trigessimotertio. vbi luculenter, & doctè more suo interpretatur. & Ioan. de Arnono in commentario trigesimo. cum hodie in regno omnes causæ sunt summarie.

OPINIO CCLX.

STATVTVM in partibus Tusciæ loquens de intestato, habet
R. 2 lorum

locum in pupillo, propter communem usum loquendi in Tuscia, & sic statutum hoc disponens, quod mater filiis intestatis, vel ab intestato non succedat, de verbi proprietate in pupillo, qui proprie intestatus non decedit, locum habet, & per consequens mater ad hereditatem ipsius pupilli defuncti non admittitur, secundum Bart. in l. ff. de suis & legi. per text. ibi, que ait interpretationem huiusmodi, seu extensionem facere ex communi usu loquendi, & licet magna altercatio sit super hoc d. Bart. per ea, que late tradit Alex. in l. generaliter. C. de instur. & subtit. ubi ponit duas opiniones principales, & latissime per Decium consil. ccccxlvi. ubi refert & ponit duas communes. & consil. ccccclxii. nu. 2. ubi inquit magis communem opinionem Bart. in d. l. j. & verius per Curt. Iun. consil. cxxxiii. per totum. & nu. 5. tamē quicquid sit, quando Decii, & alij inferunt contra Bart. videntur se fundare ex diversitate rationis vnius casus ab altero, sed ratio diversitatis assignari non potest: & ideo Corn. consil. cccxvii. ex pluribus videtur. nu. 7. vol. j. firmat, quod omnes fatentur, quod apparenter communi usu loquendi, talia statuta, etiam correctiva, extendantur, & quod communis usus loquendi ampliet, & restringat dispositionem, & sic opinio Bart. ex rationibus, & auctoritatibus, congestis per præcitatos Doct. in locis præmissis videtur verior & communior, & eam sequor, prout eam quoque sequitur, fulcit, & ab omnibus contrariis tuetur Ruinus consil. 50. nu. 2. 7. & 12. vol. iij. ubi profert hoc magnum, & vile verbum, quod re vera communis opinio non est in contrarium, ut præsupponit inadverteenter Alex. in d. l. generaliter, & ei inhæret etiam Boer. consil. xxxiii. num. 1.

OPINIO CCLXI.

SYMMARIVM.

Nocte aliquid delinquens, non incidit in pœnam constitutam de in die delinquente.

Statutum disponens, quod delinquens in festo beate Mariæ Virginis debeat duplici pœna puniri, non comprehendit delinquentem, seu vulnerantem, in nocte, quæ subsequitur festum beate Virginis, quia nox ipsa, quæ sequitur huiusmodi festivitatem non comprehenditur sub die præcedenti: & sic delinquens non venit puniendus aliquo modo duplici pœna, nec sub dispositione huius statuti comprehenditur, ut tenuit per optimas rationes consulendo Federi. de Senis consil. xliij. factum tale est, quem sequitur omnes scriben. in l. more Romano. ff. de Feris. Fely. cum alijs citatis per eum in c. ecclesia sanctæ Mariæ, de constit. in c. si perfodiens. in ij. notab. & c. consuluit. de officio delega. in quibus locis ipse fatetur istam esse communem opinionem, & idem testatur Corta, in memoriali, in vers. diem, circa fin.

OPINIO CCLXII.

Statutum requirens ad probationem alicuius negocii testes optimos, vel optimæ famæ, & conditionis, tunc per fundantem se in eo debet illa qualitas articulari, atque probari, ut voluit Ang. in l. ij. §. diem, ff. quemad. test. aperi. Marfil. sing. clxxxvij. qualitas opposita post mediū. Petrus de Moncada cum alijs signatis per eum, in tract. de testib. nu. 392. cum alijs seq. quem fecit ad perficiendum tractatum Ioan. Croti, qui morte præventus suū tractatum de testib. perficere nequivit: ideo iste tractatus Petri continuatim ponitur cum tractatu Croti: & eandem opinionem sequitur, tuetur, & magis comm. ac veram esse refert Alciat. in tract. de præsumpt. in ij. reg. præsumpt. ij. num. 10.

OPINIO CCLXIII.

Statutum factum, conditumque in odium, seu præiudicium certe personæ, non potest dici nullum, secundum Dec. in c. cum omnes. in j. lect. num. 15. cum alijs seq. de constitutio. & in c. consuluit. el. ij. nu. 32. de appellat. ubi attestatur istam esse communem opinionem contra Abb. ibi contrarium asseuerantem. & de eadem communi contra Abb. facit mentionem Curt. Iun. etiam in l. ij. num. 7. ff. quod quisque iur. & in l. fin. num. 15. C. de edicto divi Adriani. tollen. ceterum opiniones istas ad realem concordiam reducere nititur Arct. in rub. nu. 7. de constitut. & licet de nullitate statuti huius conditi in præiudicium particularis personæ dici nequeat, tamen ab eo appellari potest, atque permittitur secundum Bart. in re pet. l. omnes populi. num. 53. ff. de iust. & iur. Iason. in l. j. num. 3. & seq. ff. de legib. Ripam in j. libro responso. c. xij. num. 4. & Dec. in d. c. cum omnes. in j. lect. num. 15. in quibus locis ponunt hoc pro regula cum ampliationibus, limitationibusque quamplurimis.

OPINIO CCLXIII.

Statutum de compromissis faciendis inter coniunctos valet, & tenet, atque ob publicam utilitatem inductum est, secundum Bart. Bal.

& Paul. castr. in j. constit. codicis. Bart. in l. ambrosia. & Alex. in addit. ibi. ff. de decret. ab ordin. faci. quorum utique opinionem approbat, limitat à contrariis quibuscunque tutam derelinquit, & denique communem esse, atque contradicere habere nullum fatetur Marc. Anto. Blancus, in tract. de compromissis, in j. q. num. 1. & seq.

OPINIO CCLXV.

Statutum disponens quod causæ inter affines compromitti debeant, ultra quod valeat, ac publicæ utilitatis occasione inductum sit, ut in præcedenti opinione docuimus, nihilominus est etiam favorabile, ut voluerunt Bald. in l. affinitatis. C. communia de success. Fulgo. in l. iij. §. prætor. ff. de in ius vocand. Bald. Paul. castr. in Roma. Salyc. Corn. Dec. & ceteri in l. qui se patris. C. vnde liber. Roman. & Salyc. l. j. C. vnde vir & vxor. Iaten in l. de quibus. ff. de legibus. Anchar. confulendo consil. clvij. Alex. consil. ccvij. in princ. volum. vj. Socin. consil. iij. in fine. volumine primo. Cuman. consilio quinqueagesimo. & Marcus Anton. Blancus in tract. de compromissis. in prima questione. num. 3. & seq. ubi citat complures alios eiusdem sententiæ, respondet contrariis ferè omnibus, eam limitat. ac simul magis communem fore inquit, & ei pariter inhæret, atque proficitur communem Petrus de Benintendis decil. xxj. sub num. 23.

OPINIO CCLXVI.

SYMMARIVM.

- 1 Cessionarius gaudet iure & privilegio creditoris veri & credentis.
- 2 Cessionarius potest petere executionem per statutum concessum, non minus ac verus creditor, intellige. ut num. 3.

STATUTVM executionem paratam personæ instrumenti guarentigati concedens, seu permissis creditori principali mentionato, ac in instrumento descripto, prodest quoque cessionario crediti toris prædicti, ut ipse etiā possit vigore istius statuti petere executionem instrumenti contra debitore obligatum, secundum Io. And. in add. Specu. in tit. de cessione. actio. sub rub. Iacob. Butri. Bal. Salyc. Rom. & Dec. in fin. in l. ff. si cert. pet. Ang. consil. xxxvij. Cyn. Bald. & Alex. nu. 24. in l. si sic. ff. de legat. j. Salyc. in l. si à creditore. C. de action. & oblig. Benedic. de Blas. in tract. de instrum. guarentigato, in j. part. principali, q. ix. Paul. castr. & Alex. num. 9. in l. postulant. ff. ad senatus. consil. Trebel. ubi scribit istam esse magis communem opinionem, & Ioan. Bapt. Bouius etiam in tract. de stat. vrb. præscrip. tit. contra omn. cred. gl. xix. num. 48. & ita consuluit Roma. consil. cxlij. & sic petere possit executionem dicti instrumenti cessionarius, sicut possit creditor principalis, siquidem transitus in cessionarium cum privilegio suo instrumento coherente, secundum præmissam communem sententiam, & ob hoc certè in regno Neapol. cessionarius instrumentum vndique liquidum possit præsentare, secundum formam ritus magnæ curiæ vicariæ, in ci. ite quod si debitores, aut debitoribus, in tit. de instrumentis, & eorum præsentationibus, ut voluit glossator ibi, & Maranta sub dubijs, & irresolutis verbis, in tract. de iudicijs, in vj. part. prin. in vers. proposui in principio huius septimæ partis, nu. 9. nihilominus practica cõtrarium obseruat in regno, teste Bologneto, in d. l. j. ff. si cert. pet. nu. 59. per rationem ibi assignatam per eum, & expressè firmat, ac optimè probat Afflic. in constitut. eos qui scienter, nu. 14. rub. lv. lib. iij. & quod hoc fieri, & admitti nequeat videtur colligi planè ex deducis, ac notatis per Bald. & Salyc. in l. per diuerfas. q. x. C. manda. ubi tenet quod vbiunque ex statuti, vel instrumenti forma, ac dispositione capi, & excommunicari possit debitor ad instantiam creditoris nulla citatione interveniente, tunc equidem hoc fieri, ac peti non posse per cessionarium, sicut creditor poterat vigore instrumenti prædicti, nisi in primis, & ante omnia cõstet de cessione, & eius iuribus, & sic necessario apparere debet ante executionem faciendam, audito & citato prius debitore, istum esse verum cessionarium, & sequitur Ang. in d. l. postulate. Rom. in d. consil. cxlij. in fi. Alex. consil. x. v. & consil. ccccxlj. vol. j. Barb. consil. xv. lib. j. & ista est communis opinio ut constat ex citatis per Boer. decil. x. ubi meminit ita fuisse notatum, ac decilium in sacro Burdegalenfi senatu, & sequitur Marfil. in l. si quis ne questio, nu. 8. ff. de questi. & in sing. xxvj. ubi inquit hoc in actu practico pluries obrinuisse, ideo non mirandum est de assertionem factam per Bolognetum in d. l. j. sed cõtrarium obseruari vidisse testatur Corta in memoriali, in ver. heres censetur eadē persona cum defuncto post medium,

OPINIO CCLXVII.

SYMMARIVM.

Statutum condens de elemosina aliqua, faciendapost idem statutum rursus revocare, etiam post acquisitionem ecclesiæ factam.

STATV

STATVTVM conditum per ciuitatem de prestanda elemo-
fina ecclesiarum quolibet anno, potest reuocari per eandem ciuitatem,
etiam post acquisitionem factam ipsi ecclesiarum, secundum Cyn. Imo. Alex.
num. 5. & Iaf. nu. 9. cum aliis seq. in l. non amplius. §. j. ff. de leg. j. Fulgo.
& Pau. Castren. in l. privilegia. C. de sacrosan. eccles. Salv. in auth. Cas-
sa in v. quæst. eo. titu. Deci. in cap. ecclesia sancte Mariæ, de constit. nu.
231. & seq. ubi etiam Felyn. in quæstion. xii. ostendens istam esse com-
munem opinionem. In contrariam verò partem videlicet, quòd ciui-
tas elemosinam. quæ vigore huiusmodi statuti religiosi dari cõsue-
uit reuocare nequeat, inclinatur Bart. in d. l. privilegia, num. 3. Gem.
in cap. quæ in ecclesiis, de constitu. in cap. j. de constitu. in vj. Ro-
ma in auth. similiter. in ix. special. C. ad l. fal. Caccialup. in rep. l. admo-
nendi. ff. de iureiur. & Ant. Francif. de Doctoribus in scholiis ad Alex.
in d. l. non amplius. §. j. in litera. C. ubi fronte aperta attestatur istorū
sententiam veriorē fore, quæ secundum eam consuluisse apud par-
tes Germaniæ collegium Paduanum, tamen sprete opinione hac cõ-
curreo cum prima Cyn. & sequacium assertione! communi, cui vide-
tur inhaerere Iacetiam cum aliquo moderamine consi. j. volu. j. prout
facit, in d. l. non amplius. §. j. numero decimo quinto. Alex. consi. cclx.
volumine secundo. Calcan. consi. xij. & Egidius Bossius in pract. cri-
min. in titu. de principe, & privilegiis eius, num. 222, ubi pariter me-
minit de communi opinione.

OPINIO CCLXVIII.

STATVTVM prohibens alienationem in forensē valet, &
tenet, secundum Bart. in l. fin. C. de sacrosanct. eccle. Bald. & Ang. in l.
ea lege. C. de condi. ob causam. Bart. Ange. Imol. Alex. Iaf. & ceteros
omnes communiter, in l. filius familias. §. diui. ff. de leg. j. Alex. consil.
liij. volumi. iij. & consi. cxxvj. volumi. v. Io. And. Anchara. Domi. & Frã-
cum. in cap. fin. de immun. eccle. lib. vj. Ruipum consil. xlix. circa fin.
volumi. iij. & Tiraquel. cum aliis copiose signatis per eum ita tractat.
de vtroque retractu in præfatione nu. 14. Deci. consi. dclx. nu. 1. &
Ripam. nu. 79. in d. §. diui. ubi meminit istam esse communem opini-
onem & huiusmodi statutum prohibens vendere extraneo, aut foren-
si non solum tenet vt supra, sed fauorabile est etiam tanquam princi-
paliter conditum ob publicam vtilitatem, vt possidentes ipsi bona im-
mobilia ad onera grauari possint, atque exactio illorum faciliior fit, se-
cundum Alex. consi. cxvj. volumi. vj. Paul. Castren. consi. cccxlij. Signoroli
consi. 21. num. 3. & 5. & Ripam in responso. ij. nu. 11. & in d. §. diui.
num. 79. 80. 102.

OPINIO CCLXIX.

STATVTO, vel consuetudine induci potest quòd valeat ca-
ptatoria voluntas, vt alter pro altero testetur, & sic captatoria volun-
tas vltima per statutum ipsam approbari possit, secundum Ang. in l.
captatorias. ff. de hæredi. instit. Alexan. Socin. Ripam, & alios, in l. secū-
da. ff. de vulg. in princ. qui cum Iaf. perhibent istam communem opini-
onem fore, & sequitur Alex. in l. captatorias. C. de testa. mili. & Co-
narruias, in cap. cum tibi, num. 13. de testa.

OPINIO CCLXX.

SVMMARIVM.

*Mandans aliquod maleficium fieri, non tenetur ut ipse delinquens, si
pœna in persona delinquentis, & non in rem statuta sit.*

STATVTVM puniens maleficium, an extendatur ad mandan-
tem: dic. quòd statutum disponens per verba in rem concepta, vt pu-
ta pro homicidio perpetrato, vel pro furto, sit pœna mortis, tunc etiã
mandans tenebitur ea pœna, sed si in personam loqueretur statutum
ipsum, puta si homicidium commiserit, tunc mandans non propriè
homicidium fecisse videretur, sicque pœnam ordinariam non subi-
ret. verum aliam mitiorem secundum Bart. in laur qui aliter. §. fin. nu. 3.
ff. quòd vi. aut clam. Deci. nu. 3. & seq. & Cagnolum. num. 2. in lis dam-
num dat. ff. de re iur. Iaf. cum aliis congestis per eum, in l. si is, qui
pro emptore, nu. 82. ff. de vfuca. & Carreium copiose in sua practi.
crimin. §. circa igitur tertium, de homicidio commisso. nu. 59. in qui-
bus locis audacter firmant istam communem opinionem fore, sed
huiusmodi distinctio, tanquam verbalis à plerisque reiecta est, & sic,
vt vtroque casu pœna ordinaria teneatur firmat esse communē sen-
tentiam Gandinus, in rub. C. de transacti. & in rubr. de pœnis, ipse ve-
rò primæ sententiæ Bart. & sequacium, tanquam mitiori, veriori in
puncto iuris, & communi inhaereo.

OPINIO CCLXXI.

STATVTVM disponens, vt per iudicem in certis causis nul-
Comm. opin. tom. 1.

la iuris solemnitate seruata procedi possit, tunc quippè etiam diebus
feriatis in honorem Dei procedere posset ipse iudex, secundum Bart.
num. 3. Bald. & Ang. in l. mulieris. C. de test. militis. Rom. in Rub. de ar-
bitr. quæst. xvij. Bart. & Bald. in l. j. ff. de mil. testa. Bart. in l. prouiciariū
C. de feriis, & Ancha. in clem. sapè, de verb. sign. quia hæc feriarum
obseruatio inducta iure humano censetur, Contrariam verò partem
firmare Imo. & Roma. in l. si cum filiusfam. ff. de dona. per d. clem.
sapè, cum ibi nota. Alex. numero 4. & sequen. in d. lege milites, & Ti-
raquel. de priuilegiis pæ causæ, priuilegio. clvj. tamen quicquid Do-
cto. isti suadeant, ob hoc igitur in actu practico nullo modo receden-
dum foret à prima opinione Bar. & sequacium, quæ verã, communi
que ex relatis apparet.

OPINIO CCLXXII.

STATVTVM, seu lex generaliter loquens non videtur com-
prehendere dotem, ac bona dotalia. l. fin. C. de iure dot. vbi Saly. Iaf. in
l. j. iij. nota. ff. solut. matrim. in l. quod dicitur. ff. de verb. obli. Bald. No-
uellus, in tract. dotis, in vj. part. priuileg. xlvij. Goza. consi. xliij. n. u. me.
11. & sequen. Ruin. consi. lxx. num. 3. volum. iij. & Negulantius, in tra-
de pignobus, in vij. part. primo membro, sub num. 23. ubi perhibet
istam esse communem sententiam, atque Decio contrarium assue-
ranti respondet.

OPINIO CCLXXIII.

STATVTVM loquens de creditore, comprehendit etiam cre-
ditorem ex legato, & sic procedit quoque in ipso creditore ex legato
vt per Deci. nume. 26. Curti. Iuni. num. 69. & Iaf. num. 46. in l. j. ff. si cer-
peta. vbi docet istam communem opinionem fore, atque commu-
ni vlti loquendi, & Alex. in ibi, numero trigefimo primo & quadra-
gesimo. & Socin. numero quadragefimo tertio, præterea statutum
hoc extenditur quoque ad creditores ius hypothecæ habentes, i-
deoque debet etiam legatarium comprehendere, qui habet tres a-
ctiones, ex testamento, rei vindicationem, & hypothecam, vt not. Guid.
Papæ decisio. cclxxxvij.

OPINIO CCLXXIII.

STATVTVM disponens quòd credatur iuramento damnū
palsi, vel creditoris, non procedit in fauorem forensis vt per Deci. cõ-
si. ccccl. num. 3. & Paris. consi. xij. nu. 26. volum. iij. vbi dicit istam cõ-
munem opinionem fore, quòd quidem procedit etiam ipse forensis
solueret onera merè realia, vt per Alex. consi. iij. aliàs xlv. v. vij. sed sta-
tutum hoc latius interpretati fuimus, in prima parte in opinione
ccxcij. exordiente statutum quod de damno dato stetur iuramen-
to damnū palsi.

OPINIO CCLXXV.

SVMMARIVM.

*Testator non potest in testamento prohibere ne pareatur statuto ciuita-
tis vel loci.*

STATVTVM disponens quòd testamenta insinuentur, aliàs
non habeant firmitatem aliquam, tunc si testator prohiberet in suo
testamento illud insinuari deberè profecto ex defectu huiusmodi odi in-
sinuationis testamentum ipsum non valeret, quia testator prohibere
nequit insinuationem à l. municipali requisitam, secundum Bart. nu. 8. &
omnes in l. nemo potest. ff. de leg. j. cuius opinionem communè esse
scribunt ibi Iaf. in secunda. lectu. numero. 41. Io. Anniba. numero. 272.
& Rip. nume. 47.

OPINIO CCLXXVI.

STERILITAS, exiguitas, vel damnum intolerabile, per quod
concedatur mercedis atque pensionis remissio: stabitur opinioni
vulgi, secundum glossam in lege si vno, in principio ff. loca. & in
lege licet. C. eodem titulo. cui inhaeret Cardi. & Antonius in capitu-
lo propter sterilitatem, de locato asserens istam esse communem opi-
nionem, et idem ibi fatetur Barba. numero vigesimo quarto scribens
sententiam Bartoli contrariam, in lege si merces. §. vis maior. ff. de
locato, numero quarto communiter ab omnibus reprobari, licet ip-
se concludat. vt hoc iudicis arbitrio relinquendum, seu edicien-
dum sit, et cum eo casu eueniente semper in consulendo, iudicãdd-
que tanquam tutè, atque rectè agens concurrerem.

T

OPINIO CCLXXVII.

TESTAMENTVM monachi ritè conditum ante ingressum monasterij, vtique non rumpitur nec irritatur, & sic illud monachus post professio- nem destruere, mutare, aut reuocare nequit. secū- dum Ang. & Imo. in l. j. ff. de testa. Ant. Butri. Abb. num. 61. & Augu. Beroum. num. 513. cum aliis se- quen. in cap. præsentia, de probatio. & Ias. in auth. si qua mulier. sub num. 27. cum cæteris seq. C. de sacrosan. eccle. vbi exilitimam istam opinionem verioreni esse, atque communem dicit Dilectus, in tract. de arte testa. tit. iij. de liberis instituen. cautela ix. nu. 1. & seq. & Valquius, in tract. de successio- num processu, titulo, qui testari non poss. lib. j. §. j. num. 52. In contrariam verò partem inclina- runt Bar. Bald. & Paul. Castren. in d. auth. si qua mulier. Deci. in d. cap. in præsentia, num. 249. cum aliis seq. & Valquius vbi supra. Tamen reiecta sententia hac Bart. & sequacium inherendum esse puto in a- ctu pratico communi præmissa, cum qua sentit etiam Rubens con- sil. 155. & Couarru. in cap. ij. de testa. num. 9. & Clarus in tract. de tes- ta. lib. iij. quæst. xxvij.

OPINIO CCLXXVIII.

TESTATOR venditionem prohibens, omnem aliam alienationem censetur prohibere tam in vltima voluntatè quam inter viuos. l. pater. §. fundum. ff. de leg. ij. gloss. in l. ij. C. pro empt. Bart. & cæteri omnes, in l. huiusmodi. §. diui. ff. de leg. j. & ibi Ripa & Alciat. in q. viij. vbi firmat istam sententiam communem esse, & Socin. quoque consil. xliij. volumine tertio.

OPINIO CCLXXIX.

SVM MARIVM.

- 1 *Testem falsè deponentem, iudex punire potest etiam si non sit in ipsius iurisdictione. Amplia vt nu. 2. Contra alij vt nu. 3.*
 4 *Clericum iudex laicus non potest propter periurium punire, sed tenetur eum remittere ad iudicem ecclesiasticum.*

TESTEM exemptum à iurisdictione iudicis, coram quo falsum testimonium deposuit, possit ipse iudex illum punire de huiusmodi periurio ac falsitate text. est. in l. nullum. C. de testi. & l. ij. §. ibi Bal. C. de sportulis. & Marf. latè in l. j. §. præterea, nu. 27. ff. de sicarijs, quòd- que procedit etiam si iudex esset delegatus, qui quippè possit vt eadem punitio, secundum Bart. & cæteros, in d. l. nullum, & in cap. su- per his de pænis, & notant gloss. in l. quæsitum. ff. de testi. & in clem. j. de offi. deleg. Abb. & Deci. in cap. præterea, eod. titu. & Spec. in titu. de teste, j. vers. quid de delegato. Aliqui verò Docto. non modicè au- thoritatis, & præsertim Bald. inclinauerunt in contrariam sententiam, in l. diuus Pius. ff. de falsis, per text. ibi vbi probatur hæc incidentia crimi- na in iudicio puniri non posse ab eo, qui caret ordinaria iurisdic- tione, Tamen prima opinio vera est in delegato principis, & secun- da sententia in delegato inferioris à principe, & cum hac distinc- tione fenserunt Io. And. in add. Specul. in d. §. j. vers. quid delegato. & sic delegatus inferioris à principe non potest testem in casu præmissis punire sed tenetur eum remittere ad iudicem ordinarium, & eandè distinctionem sequuti fuerunt Panor. & Anania in cap. j. de crimine fal- si, Felyn. in d. cap. præterea, Ias. & cæteri omnes, in l. j. §. qui manda- ram. ff. de offi. deleg. Marf. in d. l. j. §. præterea, num. 27. & Marcus An- tonius Blahcus in tractat. de compromissis, in quæst. viij. in vers. testes num. 14. & denique constat apertissimè frequentiori iuris vtriusque interpretum suffragio esse receptam, sed in clerico deponente coram iudice laico falsum ex communi opinione docuimus supra in opinio. clericus productus, non posse per iudicem laicum puniri, ac esse re- mittendum ad iudicem ecclesiasticum.

OPINIO CCLXXX.

SVM MARIVM.

- 1 *Fœmina possunt esse testes in causis matrimonialibus. Amplia vt nu- mero 2. & 3.*
 4 *Testes esse possunt in causa matrimoniali, pater, mater, soror, & reliqui cognati.*

TESTES esse possunt fœminæ, ac eorum testimonium admitti- tur, & recipitur in causis matrimonialibus, saltem quando de matri- monio ipso probando agatur, text. est in cap. super eo, il secundo, de

testib. & ibi tradit. Abb. in iij. not. & omnes. F. F. in cap. quoniam, eod. titu. & ista est communis opinio, teste Soci. Inni. consil. xxix. num. 8. & consil. xxxj. num. 13. vol. ij. & ita consuluit Boer. consil. xl. num. 58. cum aliis sequen. & hoc ampliatur similiter procedere quamuis tra- detur de matrimonio separando, secun. Abb. in d. ca. super eo. num. 1. not. Deci. consil. cxlij. sub num. 11. & consilio cccxlij. num. 1. Socin. d. consil. xxxj. num. 18. & Zasius not. consil. j. iij. iij. & v. lib. ij. Ampliatur quoque hoc, & interpretatur vtiliter, quòd parentes in cademet cau- sa matrimoniali, ac coniugali ad testimonium admittuntur, d. cap. su- per eo, vbi hoc explicant Imo. Abb. Henric. Felyn. Aretin. consil. xij. & Parisi. consil. lv. num. 28. & consil. lvij. vol. iij. ideòque apparet patrè, matrem, sororem, & reliquos cognatos ad testificandum admitti in causa coniugali, ac matrimoniali, arbitrio tamen iudicis, qui cautè perpendet quanta istis testibus fides adhibenda sit, ex qualitate cause pendens, & ex cognitione pari seu dispari personarum, quod notat Hostien. & Felyn. post alios relatos per eum, in d. cap. super eo. Lan- fran. in cap. quoniam, vers. testes, num. 49. de probatio. Aret. consilio lxxxij. Soci. consil. xvij. vol. j. & Alciat. in tract. de præsumptio. regu. j. præsumptio. ij. num. 4. & opinionem istam sequitur quoque, & inquit esse communem Soci. in tracta fallentiarum, in reg. cccxxvij. incipi. testes parentes pro liberis. num. 6. & scripsimus latè supra, in j. part. in opinio. testificari, vel testis esse non potest pater pro filio.

OPINIO CCLXXXI.

TESTES ante litem contestatam produci non possunt, & pro- ducti eorum dicta non recipiuntur aliquo modo, sed bene possunt contestationem litem prædicta, cap. quoniam frequenter vt lite non con- testa. vbi hoc firmant, & tenent Ioan. Andr. Inno. Agr. Burrig. & Imo. Bar. in l. de a. tate, num. 3. ff. de m. no. & Lanfran. in cap. quoniam con- tra, in vers. testes, num. 53. & sequent. de probatio. vbi ferunt istorū opinionem esse communem, & eam approbat, & vtiliter limitat, in xij. casibus Socin. in tractat. fallentiarum, in reg. 242. incip. lite non cõ- testata, & plenissimè Lanfran. in loco præmissis.

OPINIO CCLXXXII.

TESTES admittuntur pater, & mater ad probandum super æ- tate filiorum, non ob hoc faciunt plenam, nec semiplenam probatio- nem, sed aliqualem præsumptionem, & instructionem iudicij, secun- dum gl. in l. etiam. ff. de probatio. Ioan. And. in addi. Spec. in §. j. in titu. de testi. Bart. in l. de ætate. ff. de dam. infecto. & Socin. in tracta. fallen- in reg. cccxxvij. exordiente testes parentes pro liberis, nu. 8. vbi scri- bit istam esse communem opinionem, & Lanfran. in cap. quoniam cõ- tra, in vers. testes, num. 59. post medium, de probatio. Aliqui verò Do- cto. asseruerunt contrarium, quos recensuimus in prima part. in vers. testificari, vel testis esse non potest pater pro filio in ij. limit. post prin-

OPINIO CCLXXXIII.

TESTES nulliter recepti per iudicem, possunt, & debent iterū examinari, etiam post publicationem, secundum gloss. Card. Floren. Ancha. n. Io. Ligna. & Imo. in Clem. ij. in vers. ritè recepti. de testi. gloss. fin. in cap. cum causam, ex eod. titu. vbi idem voluit Hostien. Io- nes And. in fin. Bald. Ancha. Ant. & Imo. Specul. in titu. de teste. §. j. ver. quid si idem testis, & seq. & ibi pariter Ioan. Andr. in a. d. Bart. & Bal. in authen. ar. qui semel. C. de probatio. Bar. in l. qui per salutem, in fin. ff. de iureiuran. & Alex. ibi. num. 2. qui præsupponit istam esse comm. opinionem, & Ias. qui latè hoc prosequitur, Imo. in cap. per tuas, de testi. Fely. in c. in literis, de offi. deleg. & Iaffredus Lanfrancus decisio. cccxxxij. quando examen testium est nullum, & scripsimus in j. par. in opinio. testes possunt regulariter produci vsque ad publicationè in causa, in prima limitatio. vnde si testis ipse culpa iudicis tūm re- cte examinatus sit, & eius receptio etiam post publicationem testium iterum examinari possit, secus autem culpa partis id factū fuit vt per gloss. in dicto cap. per tuas, & ibi Imo. Panor. & omnes alij com- munitè Angel. & Ias. qui alios citat, in sexto notab. in l. si quis ex ar- gentarijs. de æden.

OPINIO CCLXXXIII.

SVM MARIVM.

- 1 *Monachi possunt esse testes in testamento.*
 2 *Clerici & Monachi nequeunt in iudicijs testes recipi & examinari abs- que superioris eorum licentia.*
 3 *Monachus in causa Monachi testis adhiberi potest.*

TESTES Monachi, ac fratres minores possunt adhiberi in testa- mento, in quo eorum monasterium heres institutum sit, & sic in hoc testamento

testamento, & in alio in quo fieret legatum, seu donatio monasterio pro fabrica ecclesie essent monachi, fratresque mendicantes ipsi idonei testes, cap. in super, ext. de testib. & ita voluerunt gl. in §. cogitandum, in versic. testes, in authent. de monachis, Specu. in tit. de teste. §. j. versic. quid de monacho, & Ioan. And. ibi, in addit. Bart. in l. in tantum, §. vniuersitatis, circa fin. ff. de rerum diuisio. & in sua minorica Bald. per text. ibi, in cap. nuper, de testib. Franc. Arct. consil. clx. longa est ista conclusio, Ac. & Bald. in repet. l. prime. C. de sacrosanct. eccles. quest. iij. tertiz part. Ferrar. in sua pract. Papien. in form. iuramenti testium, num. 3. 2. & seq. vbi meminit ita consuluisse Ang. Perustinū, Franc. de Ramp. & Bart. de Saly. ac obtinuisse in contingentia facti, & opinionem istorum sequuntur quoque, aiuntque indubitata esse de iure canonico, Fab. Arct. & grauisimus Iureconsultus D. Thobias Nonius, num. 7. & seq. in §. sed neque heres, in situ. de testam. vbi eam tuetur, atque optimè declarat. item monachus, ac frater minor potest esse testis in iudiciis, secundum gloss. in d. §. cogitandum, sed hoc falsissimum apparet, præsertimque de iure canonico, vt ext. de cleri. & mona. per totum, & sic tam monachi, quam clerici in iudiciis testes recipi, examinarique nequeunt absque superioris eorum licentia, vt firmavit Specu. in d. versic. quid de monacho, Alberic. in authent. si dicatur. C. de testib. Lanfranc. in ca. quoniam contra, in c. viij. de testibus, num. 87. de probat. & Io. de Amicis consil. lxxvij. nu. 17. & seq. vbi consuluir quod de licentia prædicta debet apparere in actis, aliter monachus examinatus nihil probat secundum eum, & est verissimum. & similiter ipse monachus in causa monachi testis adhiberi potest, secundum gloss. in d. §. cogitandum. & ita se habet communis obseruantia, & consuetudo, teste Nara, in repet. §. ex imperfecto, sub num. 18. subdente ibi, quod est valde rationabilis, nam solent à testatoribus adhiberi, tanquam legaliores sub spe quod eorum voluntates non reuelent.

OPINIO CCLXXXV.

SVM MARIVM.

- 1 Testis interrogari non debet super interrogationibus, per quas eorum turpitudò detegitur, nec tenetur ad tale interrogatorium respondere.
- 2 Testis potest interrogari an sit inimicus litigantis, & tenetur super eo respondere.
- 3 Testis tenetur super omni interrogatorio respondere, per quod eum turpitudò non manifestatur.

TESTES interrogari non possunt super interrogationibus, per quas eorum turpitudò detegitur, nec tunc respondere tenentur, can. quis aliquando, §. non tibi dico, de penitentia. dist. iij. nam testis interrogari nequit, an commiserit homicidium, secundum glo. in c. j. de exceptio. in versic. confessi. vbi refert nusquam vidisse hoc fieri, & hoc non mirum, si quidem iniqua, atque iniusta est huiusmodi interrogatio, etiamsi crimen publicum sit & testis infamatus appareat, vt per Imo. & Felyn. num. 10. in ca. cum causam, il primo, de testib. post Inno. in c. ij. de confess. & quamuis, circa ista fuerit interrogatus testis, & responderit, nihilominus parum, aut nihil prodesset, ac reuelaret, quoniam erit repulandus, & simul repellendus à testimonio, secundum Bald. in l. si duo patroni, §. idem Iulianus, ff. de iureiur. in fin. Henric. Arct. & alios, in cap. inquisitionis, §. tertiz, de accusatio. alios verò casus circiter xxvij. in quibus quis interrogationibus respondere non cogitur, recensuit Lancel. Conrad. in pract. seu tract. de decurio, lib. j. cap. ix. de prætor. §. ij. tit. de interrogatione, num. 5. cum aliis seq. sed ex iudicis officio passim interrogatur testis, num sit consanguineus, & cuius ætatis, & pariter interrogari permissum censetur an sit inimicus litigantis, nam inimicitia sine culpa, turpitudinèque ipsius testis contingere potest, vt firmauerunt gloss. Ioan. And. Henric. Felyn. & cæteri cõmuniter, in d. §. tertiz. De his verò, ex quibus nulla ipsius testis turpitudò apparet interrogari potest, ac respondere tenetur, secundum gloss. in ca. querendum, ij. quest. vj. & in d. ca. cum causam, in versic. de causis, quam sequuntur Abb. & omnes communiter, vt recitant Felyn. ibi nu. 10. & Alex. in d. §. idem Iulianus.

OPINIO CCLXXXVI.

SVM MARIVM.

- 1 Infamia infamia facti non potest adhiberi testis in causis criminalibus, mixtis vel grauibus civilibus, nec etiam in causa ingratiudinis, secum in civilibus vt num. 2.

TESTES esse non possunt infames infamia facti, & sic omnino à testimonio repelluntur, secund. Doct. omnes variis in locis iuris nostri, & Alber. Rosa. in tract. de testibus, in §. consequenter, nu. 7. & seq. vbi perhibet istam esse communem opinionem in negotio cri-

iminali, mixto, vel ciuili graui, & in causa ingratiudinis, de quibus per Socin. in regula ccccxxv. & seq. & pariter asserunt nihil probare. Sed in ciuilibus admittuntur, vt copiosè docuimus, in hac secunda parte. in opinione testis est idoneus infamis, est bene verum quod eis diminuitur de fide, vt si viles personæ sint, etiam eis fides non adhibetur absque tormentis, secundum Bar. in l. cunctos populos, num. 12. C. de summa trinit. atque voluit postremò Abb. in cap. testimoniu, num. 6. de test. & Iaf. in l. prætor. §. cogentur, num. 7. ff. de eden. testes ipsos de facto non fore omnine exceptione maiores.

OPINIO CCLXXXVII.

SVM MARIVM.

- 1 Meretrix in causa criminali non potest esse testis.
- 2 Concubina non potest testificari in causa amissy sui.

TESTES esse non possunt meretrices in causis criminalibus, secundum glo. in l. iij. in vers. lege Iulia, ff. de testibus, Inn. in cap. cum P. Manconella, de accusat. Cardin. Alex. in cap. tanta, de sumon. Macsi. in pract. crimin. in §. diligenter, num. 139. & Iaf. in l. cunctos populos, in ij. lect. num. 54. C. de sum. trin. vbi meminit istam esse communem opinionem. & ita consuluit Alex. consil. xj. vol. j. & Franciscus de Placentia consil. lxxxij. nu. 8. posito inter consilia crim. diuersorum collecta per Io. Bapt. Zilertum, in j. vol. & huic sententiæ inhaeret quoque Lancellotus Conradus, in pract. seu tract. de decurionibus, lib. j. cap. ix. de prætor. §. ij. num. 17. similiterque concubina in causa sui amissy minimè ad testificandum admittitur, vt voluerunt Bald. & Saly. in l. etiam, in fin. C. de test. & Bald. in cap. in literis, de test. licet, & malè. Ang. sentit contrarium, in l. ij. §. si vir. ff. ad Silla.

OPINIO CCLXXXVIII.

SVM MARIVM.

- Testes simpliciter deponentes Titium possedisse decem annis, si non adant, tali die inchoatis & tali completis, nihil probant.

TESTES deponentes Titium possedisse decem annis, nullamque mentionem facientes determinatam de quibus non probant præscriptionem, nisi deponant de eodemmet tempore, & eisdemmet annis, vnde allegans ipsam præscriptionem ad fundandum eius intentionem, articulare atque probare debet, quod decem annis possedit inchoatis tali die, & completis tali tempore, aliter testes deponendo quod possidere viderunt decem annis ipsum Titium, nec specificent, ac ostendant de quibus annis absque dubio nihil probant, quia ignoratur an voluerunt deponere de eisdem annis, an de aliis, secundum Bart. in l. Celsus, ff. de vñcapio. num. 27. & 29. cui inhaeret Bald. in l. fin. C. de edic. diui Adri. rollen. Arct. in situ. de vñcapio. in princ. Bald. in l. Ang. in l. super longi. in fin. C. de præscrip. longi tempo. Alex. consil. ij. circa fin. & consil. lxxij. volum. j. & copiosè Balbus cum aliis relatis per eum, in rep. posita, in fin. sui tractatus, de præscript. d. l. Celsus, q. vj. num. 18. cum aliis seq. vbi deducit istam esse communem opinionem, & Lanfrancus quoque in cap. quoniam contra, de probatio. in cap. viij. de testibus, num. 94.

OPINIO CCLXXXIX.

TESTES quinque omni exceptione maiores requiruntur necessarii que sunt ad probandum felloniam, seu ingratiudinem contra vasallum, text. est in ca. j. quot testes sunt necess. ad proban. & c. que quidem text. non fore authenticum, neque seruari assenerat cum aliis relatis per eum, Molin. in consuet. Paris. de feud. §. x. sed illum text. esse authenticum, haberè que plenam fidem, sicut cætera leges, atque pro lege seruari voluerunt omnes Doct. vt inquit Iacobi. de feud. in versic. dictique vasalli, il primo, num. 55. & ait esse communem sententiam omnium Bertran. consil. cxv. num. 3. 1. volum. v.

OPINIO CCXC.

SVM MARIVM.

- Testificari contra clericum non potest in causa criminali qui non est, vel propter defectum corporis esse non potest clericum.

TESTIFICARI in criminalibus negotiis contra clericum non potest, qui tale vitium corporis patitur, quod à promotione, & sacerdotio repellat, & sic mutilati membris, seu corpore in testes aduersus clericos non admittuntur, secund. Abb. antiquum Fely. Deci. cæteròq. in c. j. de excep. & omnes in ca. ipsi Apostoli, vbi à Gratiano Fabiani

Fabiani decretum adducitur. ij. quæst. vij. scripsit Fabianus Papa epistola. ij. ad episcopos orientales non fore rectem idoneum in criminali causa contra sacerdotem eum qui clericus non sit, nec clericus esse possit, & opinionem istorum sequitur quoque Bald. in sua margarita. in versic. mutilari. & Marsil. in pract. crim. § nunc videndum. num. 5. & communem esse scribunt Felyn. & Deci. in d. cap. j.

OPINIO CCXCI.

TESTIBVS duobus de metu deponentibus magis creditur, quam centum deponentibus de spontanea voluntate, & sic potius creditur duobus testibus affirmantibus metum in actu illarum fuisse, quam centum dicentibus libere actum gestum, secundum Innoc. & omnes Canonistas, in cap. super hoc, de tenu. Bal. in l. obseruare, § proficisci, in vij. quæst. ff. de offic. proconf. Ang. in l. si quis ad se fundum. C. vnde vi, Abb. in ca. j. de his, quæ vi, metusve causa sunt. Corset. in sing. in versic. mille testes, consententem ab hac opinione non esse recedendum in iudicando, quam communem esse inquit Deci. cap. fin. de appell. & patet apertissime quoque istam fore comunem sententiam ex congestis per Paris. consil. cxxvij. num. 8. volu. iij. & Alciat. in tract. de præsumpt. in reg. iij. præsumpt. vij. num. 4.

OPINIO CCXCII.

SYMMARIUM.

- 1 Cardinalis duobus testibus convinci potest.
- 2 Pontifex & Cardinales, quantum ad convincendum de crimine, ad paria.
- 3 Testes duo requiruntur ad condemnandum Papam.

TESTIBVS duobus convinci possunt Cardinales, sicut & Pontifex duorum testimonio condemnatur, secundum Abb. in cap. per tuas, in fin. de maior. & obed. Rom. in repet. auth. similiter. C. ad leg. falcid. in xxxij. privilegio vltimarum voluntatum. Dec. num. 2. cum aliis seq. & omnes. in cap. ar. si clerici, de iudi. vbi Augustinus Berous asserit, num. 8. & seq. istam esse magis communem opinionem, licet ipse, & male, sentierit contrarium, & cum communi præmissa videtur concurrere etiam omnes Theologi, præcipueque Augu. de Anthona in tract. de potestate ecclesiastica, in v. quæst. articuli. v. concludentes, quod quantum ad convincendum de crimine inter summum Pontificem, & cardinales nulla differentia consisti possit, idem omnes isti, aut duobus, vel tribus testibus convinci poterunt, & hoc quoque voluit Felyn. post quamplures congestos per eum, in d. c. per tuas, & postquam offendimus apertissime Cardinales duorum dicto convinci posse, adde quod duo etiam testes requiruntur ad condemnandum Papam, prout late scripsimus, in prima parte. communium opinionum, in versiculo testes duo sufficiunt ad condemnationem cuiuscunque delinquentis.

OPINIO CCXCIII.

SYMMARIUM.

- 6 Testificari possunt pro vniuersitate, illi qui sunt de vniuersitate, si vultum in communi peruenit. Alij secus & contra, ut nu. 1. 2. 3. 4. 5. & 7.

TESTIBVS vniuersitatis an plene credatur in hoc reperio varias Doct. opiniones, & in primis Bald. consil. cccclxvij. qualiter, nu. 6. volu. iij. tenet quod si testes non sentiunt commodum, vel incommodum immediatum possunt pro sua communitate deponere, & secundum eum ita Doct. communiter sentire videntur, & idem firmat Rom. consil. vij. nu. 4. & Gerard. sing. xxij. vtrum ciuis, vbi distinguit, aut non litigatur principaliter de utilitate spectante ad ciues, & sunt idonei testes, text. est in § legatarius, in tit. de testa. aut quæstio est super re principaliter spectante ad commodum, vel incommodum ciuium, & non sunt idonei testes, omnibus. C. de testa. & opinionem istam sequuntur complures alij relati per Couarr. in sua pract. c. xvij. num. 4. & meminist. comunem esse. Altera fuit opinio Fulg. in consil. clxxij. vbi dicit, & concludit communem esse opinionem, quod testes de vniuersitate in causa sua vniuersitatis admittantur ad testificandum, quando ex victoria nullum sunt habituri commodum, idemque voluit Corn. consil. cccxxij. num. 27. lib. j. subdens ibi hoc vult verbum quod non conuenit in stare, an sint integri, sicut alij. Aliam etiam reperio sententiam Lanfr. in ca. quoniam contra, in versic. testium, num. 1. 2. de probat. quod si illud super quo litigatur singulorum commodum concernit, vt puta si versatur lis super nemore, in quo quilibet accipere potest ligna pro vsu suo, & detinere animalia ad calculandum, & tunc vnus de vniuersitate non poterit pro ea testificari, & idem firmat Bertran. consil. j. num. 1. volu. ij. Paris. consil. xxvij. num. 98. & consil. ciiij. num. 1. 35. vol. j. & Grammat. consulendo

consilio ciuili, lxxij. num. 1. & seq. vbi explicat ita in sacro Regio senatu Neap. obtinuisse, & Aff. decil. cccclx. vbi refert fuisse determinatum, in d. sacro. concilio, in casu præmissis nullam esse faciendam vim in testibus vniuersitatis, & ista est communis opinio, teste Couar. in d. c. xvij. sub. nu. 4. vbi hoc late explicat, & Petro de Benintendis decil. lxx. vniuersitas castri regumagni, num. 7. & seq. atque de eius veritate, & interpretatione late scripsimus, in pri. par. opin. testes de collegio, vel vniuersitate seculari non probant pro ea, per totam. Alia vero fuit opinio Gui. Pap. consil. cxciiij. in fin. vbi voluit illos de vniuersitate posse pro eorum vniuersitatibus deponere, licet reportarent commodum in vniuerso per not. Cyn. & Doct. in l. par. res. C. de test. & hoc idem expresse firmat Marsil. in l. j. § seruum municipium, nu. 1. & seq. ff. de quaest. vbi asserit omnes Doct. tenere illos de vniuersitate posse testimonium ferre in causa sua vniuersitatis, quia nullus de vniuersitate dici potest deponere in causa propria, cum aliud sit vniuersitas, & aliud singuli de vniuersitate & sequitur quoque Dec. cõf. cccclxiiij. num. 4. & communem esse asserit, & Couar. vbi supra. Postremo, & vltimo in alia opinione fuit Alex. consil. cxcix. num. 1. 6. lib. v. quæ sequitur Capic. decil. clxij. nu. 5. quod testes de vniuersitate in nemorum litibus admittantur ad perhibendum testimonium, quando dactariis aliquid pro lignis soluant, & similiter Alex. consil. lxxvij. nu. 1. 6. vol. ij. firmat, quod vbi que in causa vniuersitatis est quæstio de molendino, seu de alijs rebus quarum utilitas in communi peruenit, & tunc homines illius erunt idonei testes, & eiusdem sententia fuit Io. de Amicis consil. vij. nu. 25. & seq. vbi nu. 30. scribit istam esse veram, communemque opin. Et sic magis communis & vera opinio est quod testes de vniuersitate possunt pro ea testimonium ferre, quando utilitas in communi peruenit, & quamuis & male contra ista comunem Cepol. in tract. seruit. rust. præd. in tit. de iure præcedi, nu. 1. 1. & seq. & Gramat. in d. consil. lxxvij. nu. 2. post alios cumulat per eum asseuerent quod prædicti testes vniuersitatis non sentientes commodum, vel incommodum, in specie probent pro ea tamen eis non plene credendum est, nec erunt idonei testes, & in sententia hac videtur residere Couar. in d. c. xvij. sub. nu. 4. cum quadam admonitione, quæ ipse facit iudici satis tuta, sed suasio istorum Doct. parum, aut nihil me mouet ad discendum à memorata communi, quæ est verissima, & eam sequendam fore in iudicando, & consulendo, prout ei inhaeret Dec. in d. cõf. cccclxij. nu. 4. ac faretur carere difficultate atque discrepantia. Ioan. de Amicis, in d. consil. vij. num. 30. & ita determinat, quoque Rota Bononiensis, teste Petro de Benintendis, in d. decil. lxx. in fi.

OPINIO CCXCIIII.

SYMMARIUM.

- 7 Testis vnicus nihil probat. Limit. vt num. 2.
- 8 Clericatus & tonsura probari debent literis.
- 9 Clericatus non probatur ex eo, quod Pontifex beneficium conferendo in sua bulla aliquem nominat clericum.

TESTIMONIUM vnus testis regulariter non est admittendum, licet vniuersis, c. veniens, & c. in omni negotio, de testi. & l. vbi numerus, ff. de testi. & vnus testis minime probat, etiam quod sit præclare auctoritatis, & dignitatis, can. ego solis, dist. inc. glo. in c. sicut, de senten. excõmuni. de qua meminerunt Abb. in c. ecclesijs, de maio. & obedien. Fely. in c. post cessionem, de probat. et notat Iacim repet. l. admonendi, ff. de iureiur. nu. 189. Abb. et omnes, in cap. constitutus, de appellatio. et ponit pro regula cum aliquibus fallentibus, Socin. in tract. fallen. in reg. cccclxxij. testi vni: hoc verò limitatur nõ procedere in probanda prima tonsura, nam prima tonsura probari potest vnus testis testimonio, vbi de alterius præiudicio non agatur, secundum Bald. et Fely. in d. c. licet vniuersis. Iacim d. l. admonendi, nu. 1. 28. Marsil. in l. j. § idem Cornelio, nu. 4. post medium, ff. de quaest. et Gerardum sing. xlix. secus autem esset, vbi tractaretur de iurisdictione iudicis de clinanda ex causa clericatus, vel esset quæstio, et lis super beneficio, seu esset controuersia inter iudicem ecclesiasticum, et seculari super iurisdictione in clericum exercenda, tunc quippe plene per scripturam, vel per duos testes probari oportet, secundum Bald. Alberi. post Cyn. in l. si qua per calumniam, C. de epis. et cler. et ita hoc limitant interpretantur, et declarant etiam Afflic. in constitu. Neapolitana, tit. iij. nu. 1. 2. Rebuffus, in pract. benefic. tit. de forma literarum tonsuræ, num. 3. 4. et aduerte hic, quod regulariter clericatus, ac tonsura probari debet literis, et scripturis, vt per tex. vbi Iacob. Butrig. in d. l. si qua per calumniam, et tradit Fely. et omnes, in d. c. post cessionem. Rebuffus, in d. tit. de forma literarum tonsuræ, nu. 2. 2. et Grammat. decil. lxxij. num. 1. et 4. Cæterum, vbi opponitur, et allegatur scripturam fuisse amissam, et perditam, hoc casu potest probari per testes legitimos. C. de testib. l. si solennibus, C. de fide instrum. gloss. communiter recepta ab omnibus, in c. si iudex laicus, in vers. fecerit, de senten. excõm. in vj. et notat Guid. Papæ, q. cccclxxiiij. et Rebuffus in d. tit. de forma literarum

literarum tonsuræ, nu. 23. & licet tonsura, ac clericatus probari possit literis facientibus mentionem de ordinatione ipsa clericali, nihilominus hoc non procedit in bulla, ac litera Pontificis, in qua nominet aliquem clericum propter collationem beneficij ei factam, nam clericatus non probatur ex eo, quod Pontifex beneficium conferendo in sua bulla nominet ipsum clericum, secundum Ioan. Andr. in c. non licet. de reg. iur. in mercu. Calderi. & Anto. de But. in d.c. post cessionē. Panor. in c. dudum. de præsump. Afflic. loco, de quo supra. Ancha. & Franc. in d.c. si iudex. & Grammati. d. decisio. lxxxj. nu. 3. & seq. post alios cumulatōs per eum, ubi scribit istam esse communem opinionē.

OPINIO CCXCV.

TESTIMONIUM dicens in causa criminali, si ex eo mors illata, seu secuta fuerit, etiam præmissa protestatione efficitur irregularis, secundum Felv. post alios. in c. postulasti. de homicid. glo. ad hoc optima, que in laico loquitur, in c. j. dist. 3. & in clerico gl. in c. testimonium. xj. q. j. & notant, & firmant etiam Abb. in c. de cætero. de testib. & ibi Felv. ubi hæc est cōmunis opinio omnium Doct. & idem notat Crotus, in tracta. de testib. nu. 69.

OPINIO CCXCVI.

SVMMARIVM.

Mutus sciens scribere potest ferre testimonium.

TESTIMONIUM dicere potest mutus sciens scribere: secundum glo. in c. testes per quancunque scripturam, in versicul. quæ noverunt, & viderit post prin. iij. v. ix. Spec. in tit. de teste. §. nunc tractandum, vers. quid de mutō. Bonifa. in tract. maleficij. in rub. de testibus, & qui repelluntur a testimonio, nu. 57. & ista est cōmunis opinio, re ste Præposit. in c. cum apud. de sponsalib. & Ripa, in l. j. nu. 34. & 37. ff. de verb. oblig. & eam sequitur Marfil. in l. de minore. §. plurium quoque, nu. 8. ff. de quæstio. cum aliis relatis per eum, & diximus licet in alio proposito. in j. Par. in opinione, testis non potest tradere in scriptis dictum suum post princip.

OPINIO CCXCVII.

SVMMARIVM.

Testis citatus potest cogi per iudicem ordinarium ad dicendum testimonium, secus in arbitro.

TESTIS citatus, & relatus, nolens dictum suum deponere in termino sibi præfixo, potest per iudicem ordinarium cogi ad deponendum, non autem per arbitrum, secundum Alberic. in l. si quando. C. de testib. & per consequens iudex secularis testem istum debet & potest transacto termino ei concessio compellere ad ferendum eius testimonium imponendo ei multam. l. iij. §. exigere, ff. de tab. exhib. vel captis pignoris ad instar tutoris nolentis & recusantis satisfare: ut in §. sciendum. in titu. de satisfacta. tut. & ita voluerunt Cyn. Bar. Bal. An. Alberic. & alij in d. l. si quando, quorum opinionem sequitur quoque, declarat, & inquit esse communem Lanfran. in c. quoniam contra, de probatio. in versic. testes, numero. 31. & declarat similiter Barto. in d. l. si quando, numero. 5. 6. & 7. in regno verò Neapol. observatur contrariū nam testes vocati per iudices delegatos venire recusantes, transacto termino eis præfixo, in tertia parte eorum bonorum mobilium fisco applicanda condemnantur: ut habetur in constitutio. in pecuniariis libris omnibus, & hoc procedit certè in civilibus causis, sed in criminalibus testes isti maiori pœna condemnari debent, eiusdem constitutionis determinatione, ante fin.

OPINIO CCXCVIII.

SVMMARIVM.

- 1 Pater spiritualis admittitur ad testificandum pro filio spirituali, Alij contra ut num. 1.
- 2 Filius spiritualis an possit esse testis in causa patris spiritualis, remissive.
- 3 Baiolinus non potest esse testis quando suus nutrit.

TESTIS non est idoneus pater spiritualis in causa filij sui spiritualis secund. Bald. & Alex. in l. generaliter. ff. de in ius voc. Fulgo. in l. v. §. prætor ait. eod. titu. Saly. in lege. testis idoneus. ff. de testi. Francus in c. j. de cogna. spiri. lib. sexto, Afflic. in constitutio. Neapol. exordie. te, mores dissolutè vivientium. versiculo. xxx. & Bertrandus, consilio clxxvij. nu. 13. volu. ij.

In contrariam verò partem videlicet, quòd pater spiritualis non

repellatur à testimonio inclinaverunt Bart. consi. xij. in quæstion. ver. tante inter dominū Simonem. Bald. Saly. revocando sententiā in melius in l. parentes. C. de testi. Ioan. Ana. in c. cum dilectus. de accusa. alter Alberic. in tractat. de testi. in prima par. prima par. Franc. Aret. in c. cum oporteat. de accusatio. Roma. Alexand. sibi contrarius Socii. & Ias. in d. l. generaliter. Corne. consi. lxxj. v. l. copia processus. volumi. iij. Ioan. Plat. §. testes institu. de test. Alexand. consi. xlij. consil. cxxv. volumi. iij. & consil. clxxxvj. volumi. vij. Fely. in cap. cum nuncius de testi. Cæpol. causarum civilium consilio v. Ias. in l. cum apertissimi. C. de iudi. & in §. penales. instit. de actio. Saly. & Flo. in d. l. testis idoneus. Aufter. in tract. de reprostationibus testiū in l. ltera. p. versic. pater spiri. tualis. Orian. in repet. c. quoniam contra. materia testium, de probatio. Bertrand. sibi contrarius consi. ccc. circa fin. volumi. ij. Benedic. in c. Rainutius. in versic. & vxorem nomine Adelsiam. nume. 767. de testamen. Cotta. in memoriali, in versiculo commater. post princ. & Ruinus consilio lxxxj. numero decimonono, volumi. tertio, & istorum opinionem non me latet esse magis veram, magisque communem, ut attestatur illam pariter sequendo Alex. de Neuo, consi. vigesimo, nume. 7. Et adverte quòd licet pater spiritualis, secundum dictā communem sententiam repellendus non esset à testimonio ferendo, tamen eius fides non foret usquequaque integra, secundum Fulgo. consil. xj. emphyteute. Alex. consi. cxxxvij. vol. vi. Bertrachi, in suo repertorio. in ver. compater. ver. lxxij. Dec. di. entem hoc relinqui arbitrio iudicis, in c. cum speciali. de appel. Alciat. in l. j. in prin. C. de in ius vocan. allentem istum talem non fore omni exceptione maiorē, & Ripam. in l. admonendi. nu. 18 r. ff. de iur. iur. & hoc verissimum existimo, & semper observavi in causis civilibus, & criminalibus, & sæpissimè observari vidi in actu practico. sed quid contra an filius spiritualis pro patre spirituali possit esse testis, vide Fely. declarantem in d. c. cum nuncius. in ver. & in quantum. item Baiolinus non potest esse testis quandiu nutrit, postea verò eius testimonium admittitur, secundum Bal. in l. parentes, C. de testi. & Lanfran. in d. c. quoniam. in ver. testes, nu. 6 r. ubi ait istam esse communem opinionem.

OPINIO CCXCIX.

SVMMARIVM.

- 1 Testis improbat & lenioribus moribus præditus, idoneus est in causa civili.
- 2 Infamia testis probatur etiam per testes non iuratos.

TESTIS est idoneus infamis infamia facti, hoc est improbat, & lenioribus præditus moribus in causa civili secundum glo. in lege tertia, §. dicitur causæ. ff. ad Carbo. & in c. testimonium. de testi. in vers. in hoc actu, & vtrouque Doct. sed non foret iste testis dignus tanta fide, quanta reliqui integri testes, secundum glo. & Bart. in l. j. C. de summa trini. Bar. in l. Calsius. ff. de senatoribus Marfil. in singu. cix. infamis. & Abb. in d. c. testimonium. dicentem arbitrio iudicis relinquendum esse quantum ex hoc fides testis prædicti diminuat, quod inquit communiter receptum ab omnibus scilicet Lanfran. de Oria. in capitulo quoniam contra de proba. in ver. testes, numero 74. & ibi Benedi. Vadius, in add. & de istis testibus infamibus de facto ponit aliqua exempla Orianus loco de quo supra. & infamia ista adverte, imò nota perpetuò, quòd probatur ac verificatur per testes nullo modo iuratos, secundum glossam in capitulo tua. in verb. testimonio. de cohæ. cle. & mulic. Bal. in suo reperto. in ver. infamis. & Marfil. in d. sing. cix. in fin.

OPINIO CCC.

SVMMARIVM.

Testis iurans die iuridica potest examinari die feriata.

TESTIS iurans die iuridica, & deponens die feriata valet, & tenet eius testimonium, secundum Spec. in titulo de feriis. §. sequitur ver. quid si sciuit. glossam singularem in clementina iudices. de offic. delegati Alberic. in lege iurisiurandi. C. de testibus: Baldus in lege si quando eodem titulo Lanfran. in capitulo quoniam contra de proba. in capitulo octavo de testibus. numero 15. & Angelus in lege dāni in feci. ff. de dam. in fec. ubi profert hoc magnum verbum traferuari in curia, & in toto mundo, prout attestatur etiam Alberic. de Rosa. in tractatu de testibus, numer. centesimoquadragesimo octavo & sic observat praxis quoque in regno vigore ritus magnæ curiæ vicariæ exordientis. item quòd si testes producti in dicta curia, disponentisque, testes iuratos die non feriata possit examinari die feriata, & notat Maranta. in tractatu iudiciorum in sexta parte in sexto actu, de testium productione, numero quarto & septimo & in nono actu eiusdem vj. par. nu. 32.

OPINIO

OPINIO CCCI.

SUMMARIVM

- 1 Nuncio publico creditur, eiusque relationi statum quoad citationem.
2 Nuncius si referat citatum dixisse se nolle comparere, quamvis citatus per tale responsum censatur verè contumax, ut num. 2. tamen responsum illud debet probari per testes, ut num. 3. Alij contra, ut num. 4.

NUNCIO publico plenè creditur, eiusque relationi statum quoad citationem, c. cum parati, vbi gloss. & omnes. de appell. & late scriptum supra in prima par. in versu. nuncius. sed hoc non procederet, vbi quicunque nuncius assereret citatum per eum dixisse, nolo venire ad iudicium, nec ad iudicem accedere, tunc quippè iste citatus ob huiusmodi verba prolata, & ob relationem per nuncium factam ceteretur verus, & manifestus contumax, capit. venerabilibus. §. secus. de senten. excommuni. in vj. & notant Card. & alij, in clemen. vnica de dolo, & contu. q. viij. & Abb. in c. cum parati, de appellatio. tamen citati prædicti responsio debet per testes probari, nec sufficit sola ipsius nuncij relatio, vt dicatur contumacia manifesta, secundum gloss. in d. §. secus. in versu. in iudicio. quam sequuntur ibi Dom. & Franc. Bal. & Imo, in d. c. cum parati, & Iaso, in l. properandum, §. si quidem, nu. 9. C. de iudi. & ista est communis opinio. In contrariam vero partem, videlicet, quod memorato nuncio referenti citatum dixisse nolle venire credendum sit, inclinaverunt Card. in d. clemen. vnica. quæst. viij. Præpos. Abb. & Deci. num. 45. in d. cap. cum parati, & Fely. qui alios huius sententiæ refert, in c. ad petitionem, numero 20. de accusa. sed quicquid isti suadeant, ob hoc non foret discedendum à præmissa communij, quæ verissima, ac tutissima redditur ex relatis per Iaso in dicto. §. & si quidem, & ista communis opinio videtur conformis constitutioni regni Neapol. citationis literæ, in qua disponitur non fore standum dicto nuncij iurati, nisi fiat intimatio, seu notificatio citationis coram duobus, vel tribus testibus, vnde hoc iure vtitur, & seruamus hodie formam dictæ constitutionis, vt per nuncium fieri debeat relatio se citasse dictum talibus testibus præsentibus, videntibus, & audientibus, aliter sibi non creditur.

OPINIO CCCII.

SUMMARIVM.

- 3 Excommunicatus non potest esse testis. Fallit vt nu. 2.
4 Exceptio quod testis sit excommunicatus vel infamis, non retardat examinationem, sed seruanda est in finem iudicij, nisi pars obiciens vellet exceptionem incontinenti probare vt nu. 5.

TESTIS esse non potest excommunicatus, & sic à testimonio repellitur eueniens il secundo, de testi. & c. decernimus de senten. ex commu. in vj. & tenent omnes Doct. in c. intelleximus. de iudi. & c. testimonium de testi. & Ruinus cons. vij. num. 15. volumi. v. & Lanfran. in c. quoniam contra. de probatio. in versu. testes. nume. 76. vbi ait istam opinionem esse indubitam, & communem. Sed hoc fallit non procedere in crimine hæresis, quia tunc testes excommunicati, & criminis socij admittuntur in inquirenda hæresi, c. in fidei de her. in vj. cum declaratione ibi tradita, & per Ioannem Franciscum Pontinibium, in tracta. de lamijs. num. 84. conclusio xxj. fallit etiam prædicta communis nō habere locum, vbi quicunque excommunicatus esset absolutus, tunc enim post absolutionem impetratam à dicta excommunicatione potest esse testis, secundum Deci. in d. c. testimonij, & istam inquit esse communem opinionem Lanfran. in d. c. quonia. in versu. testes. nume. 76. sed si opponeretur testem productum per partem esse excommunicatum, vel infamen, ob hoc igitur non retardaretur eius examinatio, verum exceptio hæc seruanda esset in fine iudicij, secundum Specu. in titu. de testi. §. j. versu. quid ergo si præmissa deficiens, vbi hoc ipse limitat, nisi pars obiciens exceptionem huiusmodi vellet incontinenti eam probare, quia est audiendus, si habet probationes in promptu, secundum plura citata ibi per eum, ideo optimè pro cautela tradit Follerius, in practi. crimini. in fragmentis. titu. de excommunicatis. nu. 228. & circa fin. dictæ practi. quod si testes allegati fuerint excommunicati in iudicio absolui debeant, & hæc omnia posuimus etiam supra, in opinio. excommunicatus non potest esse testis.

OPINIO CCCIII.

SUMMARIVM.

- 1 Inimicus non potest testificari contra inimicū. amplia vt numero 2. & 3. Limit. vt nu. 4.

- 5 Inimicus non capitalis quamuis contra inimicum pro teste admittatur minus tamen fidei ipsi quam reliquis habetur.
6 Inimicus capitalis quis dicatur remissive.

TESTIS esse non potest inimicus contra inimicum suum. liij. & ibi Barto. Alexand. & ceteri. ff. de testibus. l. prima. §. quæstionum. ff. de quæstio. §. si verò dicat odolum. authent. de testi. & ibi not. & in authen. si dicatur, in fi. C. de testib. Bertrand. in tract. de reprobatio. testium, in versu. Ermaphroditus, num. 60. Ferrar. in sua practi. Papiensi, in forma iuramenti testium. §. pro testante, nume. vndecimo & seq. Melchior de Facinis de Padua consil. lxxxij. nu. 4. & sequen. vol. j. posito inter consil. criminalia diuersorum collecta per Ioan. Baptistam Ziletum, Marsil. in l. j. præterea. nu. 1. ff. de quæstio. & Ripa. in c. j. de iudi. nu. 15. vbi scribit istam esse communem opini. & hoc a. ded. verum est, atque procedit, quod inimicus etiam reconciliatus à testimonio repellitur contra inimicum, & sic suspicio inimicitie non tollitur per reconciliationem, quoties ea nuper contigerit, quoniam non statim post reconciliationem est idoneus testis, qui paulò antè erat inimicus ideo expectandum est, vt amicitia sit longo tempore confirmata, & obliuioni tradita omnia inimicitiarum vestigia, & ibi glo. in c. accusatores. iij. q. v. in versu. inimicitias Anan. & Fely. in c. per tuas. de simonia. Ro. sing. cccxix. Anania. consil. cxvij. vol. j. & ibi Bologninus in add. Inno. Abb. Anania. & Fely. nu. 4. in c. cum oporteat. de accusatio. Iaso. in l. apertissimi. de iudi. Maranta. in tracta. iudiciorum in vj. par. in i. acta. de appellatione. nu. 64. Marsil. in d. j. præterea. num. 4. Crauet. consil. ix. nu. 6. & consil. lxxxij. num. 13. Iacobus Nouellus, in tracta. ad defensam. in rub. an indicia pro reo danda sint incip. solet communi sententia dici, nu. 43. & seq. & complures alij signati per Tiraq. in tracta. de causa cessante. in ij. par. limitatio. xvj. nu. 7. ex quibus constat istam communem opinionem fore. ampliat quoque præmissa quod in crimine læsæ maiestatis, simonia, hæresis, aliorumque enormissimorum delictorum, inimicus ad testificandū minime adnititur, vt voluerunt Spec. in tit. de accusa. §. j. Bar. in l. in quæstionibus. ff. ad le. Iuliam maiesta. Bal. in l. in his. §. j. in fi. sol. matri. Roma. in l. si verò. §. de viro. eod. titu. Alex. consil. cxxvij. in fi. vol. iij. Abb. in c. inquisitionis. §. tertia. de accusa. Crauet. in d. consilio nono sub numero sexto. & Marcus Antonius Blancus, in practi. crimini. in rubr. incipien. postquam vidimus quæ indicia sunt civilia, nu. 19. & hoc per text. in c. per tuas. quem communiter omnes citant pro singulari, teste Marsil. in d. j. præterea. sub numer. primo. licet ipse ibi al legat alterum text. similem. in cap. cum Pext. de accusatio. & aduerte quod præmissa iura disponentia inimicum recipi non posse in teste veniunt intelligenda procedere in inimico capitali, non autem in inimico non capitali, nam iste inimicus admittitur quamuis minus fidei sibi adhibeatur, secundum Innocen. in dicto cap. cum oporteat & Cyn. Bald. Alber. & ceteros. in dicta authen. si dicatur. vbi Salycet. allegat rationem, quoniam pro leui inimicitia de facili quis mentiri nō censetur quemadmodum pro graui, & istorum opinio in herent Alberic. de Rosa. in tract. de testib. in princ. sub nu. 13. & Bertran. in d. tracta. de reprobatio. testium, nu. lxxv. in quibus quidem locis eam expriment com. fore, & quis dicatur inimicus capitalis, & quib. modis probetur capitalis inimicitia, vide Canonistas declarantes, de identitate, in d. c. cum oporteat. Barto. & Bal. in dicta authen. si dicatur. Ang. Butrig. in c. veniens. il 2. de sponsa. Fely. in c. quoties de testib. Alberic. in l. penult. in princ. ff. soluto matrim. Ancha. consil. cxxlvj. Alexan. consil. xcix. vol. j. Corne. consil. 101. vol. i. Ioan. de Amicis consil. cxix. num. x. Mantua. in consil. 17. num. 3. vol. primo. Socinus. Iuni. consilio lxxij. numer. 14. volum. iij. Paris. in consilio liij. nume. 65. volumine iij. Grammat. consil. crimini. xlvj. nume. 5. Pari. de Put. in tract. syndica. in versu. suspicio. Anton. Rol. in tract. de testi. & Crorum, in tract. de testi. num. 97. & Marsil. in d. j. præterea. numero septimo, cum alijs seq.

OPINIO CCCIIII.

SUMMARIVM.

- 1 Testis dicens quod Titius possederit octo annis, & plus non ideo probat de decennio, & ideo adiectio, & plus nihil operatur.

TESTIS deponens Sempronium possedisse octo annis, & plus tunc quippe huiusmodi adiectio, plus, ad minuculam partem, id est ad quartam partem annorum trahenda non est, & sic illa adiectio, & plus, tanquam incerta nihil operatur, & ob hoc c. prescriptio decem annorum impleta non est, secundum Barto. numero 5. & Fulgo. in l. cum furri. ff. de in litem su. an. Iacob. de Arena. Cyn. Odoffred. Iacob. Butrig. Bald. Aret. Paul. castren. Fulg. & Ferdinandum Vasquium, in l. si quis in suo. C. de inofficio. testamen. numer. 3. vbi ostendit isto rum opinionem communem fore, & sequitur cum alijs inumeris relatis per eum, & communem pariter scribit Bald. in repet. legis Celsus

sus quæst. vj. numero 14. & sequen. ff. de usufructu. posita, in fin. sui tra. & a. de præscript. Nata, in rep. de. sepe. de verbo. signi. Aret. consilio ciiij. Alex. consil. cvij. volum. ij. Imol. consil. lxxxij. in fin. & consil. cv. in fin. & Card. consil. cvij. et scripsimus latius supra. in j. par. in opio. cccxxvii. testis deponens per dictionem, licet & mal: idem Bar. to. in d. l. si quis in suo. nu. 2. senferit cont rarium, quem omnes communiter reprobant, teste Vasquio ibi, nume. 3.

OPINIO CCCV.

SUMMARIUM.

Testis deponens Titium possedisse à decem annis citra non ideo probat possessionem longi temporis.

TESTIS productus ad probandum de continua possessione, deponens Titium possedisse à decem annis citra, non probat possessionem longi temporis, nec prescriptionem, quia non concludit, cum una die possidere potuisset, & verificata foret depositio, secundum Hosti. Ioan. And. Fely. & ceteros omnes. Canonistas, in c. licet causam de probatio. per text. vbi Bar. in l. Celus, nu. 13. ff. de usufructu. Bal. in l. iudicia. in fi. C. de rei vendic. & in l. salus, C. de fur. Alex. cõsi. cx. in fi. vol. j. Bald. & Iaso. C. de transac. Ferrar. in sua practi. Papiæ. in forma respon. rei cõuenti. in §. prescriptionis, nu. 21. Alex. in scholis ad Bar. super vers. sed circa. in d. l. Celus, & Balbum ibi, in rep. q. vij. sab num. 9. & seq. vbi præsupponit istorum opin. communem esse.

OPINIO CCCVI.

SUMMARIUM.

- 1 Depositiones testium in a interpretanda sunt, ut evitentur falsitates.
- 2 Depositiones testium ita interpretata ut evitentur vel perjurium nihil probant, etiam si inter se concordata sunt.

TESTIUM falsitas ut excludatur, lex præsumit varietatem loci, & temporis secundum Bal. in l. Imperator. ff. de statu. hominum, Salyc. in l. tutela. C. de restitu. integ. Alexand. in Liurigenium. §. quod ferè. ff. de pact. & consil. lxx. vol. j. imò si aliquid verbum apud sit falsitatem importare, ad excludendum falsitatem istam interpretatio fit, ut non importet secundum Bar. in l. gerit. ff. de acquir. heredi. & Bald. in l. j. C. de sacrosan. eccle. & in l. errore. C. de testa. idèdque ne committatur falsitas, maxima subtilitas adhibenda est. l. fin. et ibi Bald. C. de fideius. sic fieri potest, testes debent reduci ad concordiam cum tu. de testi. et l. sed et si possessori. et ibi Iacob. Bur. ff. de iureiur. et Bar. in l. j. in fi. C. de usufructu. et Alex. in l. diuortio. num. 6. et seq. ff. solu. mat. ceterum aduerte. quoniam isti testes reducti ad concordiam non probant, sed duntaxat concordia ipsa tollit causam per iurij, seu falsitatis, secundum Barto. in d. l. j. C. de usufructu. nume. 18. et But. in l. cum de xate. ff. de probatio. Deci. et Zalius, in l. j. §. crediti ff. si cert. peta. et Legistas omnes, in d. l. sed et si possessori, et Canonistæ ferè omnes, in d. c. cum tu. dicunt magnum verbum, quod Legistæ communiter hoc tenent, et hoc idem audacter fatetur Alberi. in tract. de testibus, in fin. nu. 16. et seq. Hostien. verò asseruit contrarij, videlicet, tales testes probare, et idem videtur concludere Barto. in rubr. C. si ex fal. instru. vbi tenet quod etiam testis improbus, seu improprie loquens probat, quorum opiniones concordare nituntur cum communi ista Legistarum Burr. et Imol. in d. c. cum tu. et Alberic. in d. tracta. de testi. in fin. et Bolognet. in d. §. creditum. nume. 16. et seq. et casu quo tibi non placeat consonantia, vel concordia hæc, noli discedere à dicta communi in consulendo: etiam iudicando, quæ in iure verissima est, et nullam habet dubitationem.

OPINIO CCCVII.

SUMMARIUM.

- 1 Testium examinationem ad perpetuam memoriam actor petere non potest nisi dubitet de morte vel absentia eorum ut num. 2. Alij contra ut numero 3.
- 2 Testes si examinentur ad perpetuam memoriam pars aduersa citari debet. Limit. ut nu. 4.

TESTIUM examinationem ad æternam rei memoriam actor petere non potest, quando actoris vice fungitur, et agit de presentia, secundum Canonistas omnes communiter, in c. Albericus, et in c. significavit. de testi. et in c. quoniam frequenter, in prin. ut lit. non contra. et Legistas in lege. si dilectum. ff. ad leg. Aquil. et Corne. consilio. cxix. vol. secundo, et consilio clxxxij. eiusdem vol. Bart. verò in auth. sed si quis C. de testibus. firmavit, ut actor ipse, etiam si non sit in sua

potestate agere, petere examinationem testium non possit, nisi dubitetur de morte, vel absentia eorum, et sic quod ad sit timor mortis, aut absentia diutina. & cum eo sentiunt Ange. & Bald. ibi, et Fely. in d. c. significavit et hoc ait relinquentum esse iudicis arbitrio Alexand. de Nevo, consilio quadragesimo quarto, numero quinto, et seq. vbi docet istam communem opinionem fore. Sed contrariam expressit, videlicet quod, quando non est in potestate actoris agere omnes testes recipi debeant, firmare glo. et Abb. in d. c. si significavit. Ioan. Andr. in add. Specu. in titu. de teste. §. nunc tractemus. Salyc. in d. auth. sed si quis. Imò in d. c. quoniam frequenter, et Capicius decisio. cxxij. num. sexto, et sequen. vbi appellat istam sententiam æquiorum, communio rémque fore, et aduerte, quod citatio partis non requiritur vbi agitur de examinatione ipsorum testium ad perpetuam rei memoriam, secundum Hostien. Ioan. And. Fel. in d. c. quoniam frequenter. ceterum hoc haberet quando timeretur potentia aduersarij, seu aliqua alia iusta causa concurreret, secus autem si nulla causa adesset, tunc enim deberet pars citari in huiusmodi examinatione testium ad perpetuam rei memoriam siquidem regulariter in tali examinatione debet interuenire ipsius partis citatio, ita probat tex. in d. c. significavit et not. glo. Innoc. et Abb. in d. c. Albericus, et Maria Socii in repeti. rub. de dilatio. in ver. xij.

OPINIO CCCVIII.

SUMMARIUM.

- 1 Tortura repeti non debet absque nouis indicijs. Alij non ita ut num. 2.
- 3 Indices debent cauere à repetitione torture tanquam ab igne.
- 4 Tortura inferri non debet ex indicio remoto à facto.

TORTURA, seu quæstio absque nouis indicijs repeti non potest, nec debet secundum communem scholam Bar. et aliorum, in l. vnus. §. reus. in prin. ff. de quæstio. Dyn. in tract. de quæstio. ver. quid si aliquis fuit semel tortus. Ange. in tract. maleficiorum, in ver. fama publica, iij. q. in materia torture. Salyc. in l. i. in fin. C. de custo. reorum Bal. in l. milites. C. de quæstio. Abb. in c. cum in contemplatione de reg. iur. Guid. de Surzaria, in tract. de indicijs, et torture, in prin. num. 57. cum alijs seq. et ibi Bologninus, in add. Alex. consil. v. volum. j. nu. 4. vbi exprimit esse communem opinionem, et Carrer. post alios cõgestos per eum, in sua practi. crim. in prin. nume. 189. vbi eam in tribus casibus limitat, et Afflict. in constituti. Neap. si damna clandestina, et Paris de pureo, in tract. iudicatus in ver. tortura, il tertio, de repetitione torture voluerunt repetitionem ipsam torture arbitrariam esse, et ita communiter obseruatur, prout asserunt Docto. præ citati et Carreri, vbi supra, sed à repetitione torture nouis indicijs iudices debent cauere, sicut ab igne, teste Guid. de Surz. in d. tract. de indicijs, et torture, num. 59. licet tam in regno, quam alibi auidi inanis gloriæ contrarium obseruent repetendo torturam ex primis indicijs contra communem theoreticam præmissam, et non absque modico præiudicio eorum conscientias, de quibus rebus sic gestis die iudicij reddituros fore rationem non dubito, item tortura inferri non potest ex indicio remoto à facto, secundum Bartolum et omnes communiter, in l. ff. de quæstio. Gandi. in tract. maleficiorum, in rub. de quæstio. et tormen. et Ioan. de Amicis consilio cxxvij. numero vigesimo sexto, vbi præsupponit istam esse communem opinionem.

OPINIO CCCIX.

SUMMARIUM.

- 1 Mulier non potest contrahere transactionem iurata, licet ultra dimidiam iusta estimationis læsa sit. Alij contra, ut num. 2. sed male, ut nu. 3.

TRANSACTIONEM iurata per mulierem facta, in qua appareat enormiter læsa, ac decepta ultra dimidiam iustæ estimationis futuræ litis, nullo modo contrahere possit, quia iuramentum hoc omnino aufert remedium. l. j. C. de rescin. vendit. secundum glo. Innoc. Vincen. Ioan. And. et Ancha, in c. cum causam de emptio. et vend. Abb. consil. xij. vol. ij. Spec. in titu. de empt. et vendit. §. nunc dicendum. ver. quid de transact. glo. in l. Lucius. §. si ver illum text. ff. ad Trebel. Bald. in rub. ex. de trans. Ang. in l. i. in summa. ff. de condi. indebit. Cyn. Bald. et Saly. in iij. q. in l. j. C. de rescin. vendit. et opinionem istorum recitat esse veriorem Alexand. in l. si quis cum aliter. ff. de verborum oblig. et consilio xij. super præmissis themate. volumine. j. cõmunem esse inquit, ac in actu practico ab ea non fore recedendum, et communem præmissam citauerunt quoque nonnulli l. j. Docto. quos recensimus, in primo libro communium opinionum, in v. r. mulier omni iuri, quod habet in bonis paternis post medium.

In contrariam verò partem, videlicet, quod remediū, d. l. j. procedat quoque

quoque in transactione ista, considerato futuro litis euentu, inclinatur Anton. de Butr. Carq. & Imol. in d. c. cum causam. Calde. conf. iij. in tit. de transact. & Anan. consil. xxxij. circa primum. in ij. dubio. Ra. v. Barr. Angel. Imol. & Paul. Castren. in d. l. Lucius. §. fin. Bart. Imol. Paul. Castren. & Roma. in d. l. si quis cum aliter. & opinionem hanc magis communem. & equam esse meminit Fabianus de monte, in tract. de empr. & vendit. in vij. quæst. & Dec. consil. ccij. & ita ibi confuluit cum aliquali tamen moderacione, concordia, seu distinctione relata per eum, & consil. cccc. lxxix. num. 9. cum alijs seq. & consil. dij. numero sexto, verum primam opinionem negatiuam falsus est magis communem Parisi. consil. nonagesimo sexto, numero sexagesimo primo. cum alijs seq. volum. j. vbi sic consuluit, & Iacobus Mandellus etiam in patrocinio, seu consil. j. nu. 17. cum alijs seq. & Zasius consil. xvij. num. 16. volum. j. & secundum eandem opinionem contra Bart. & sequaces notauit quoque sacrum regium concilium Neapolitan. teste Afflicto decisio. cccx. numero 2. & quia decisiones sacri concilij Neapol. quæ profertur sub nomine regis in dubijs casibus succedunt loco imperialis interpretationis, de qua in l. fin. C. de legi. vt per Afflicto. decisio. clxix. dicta causa. merito sequor priorem partem negatiuam, quæ in effectu est magis communis, secundum Parisi. in d. consil. xcvi. & magis veræ, secundum Afflicto. in d. decisio. cccx. num. 3. & Zasium, d. consil. xvij. num. 16. & Cotta in memoriali, in ver. venditor lae sus. vbi profert hoc vtile verbum, quod inuitis dentibus Corne. in consil. signatis per eum falsus est istam communem sententiam fore,

OPINIO CCCX.

SVMMARIVM.

- 1 Tyrannum principem eius vasalli intollerabiliter oppressi, iuste & licite possunt occidere, intellige vt num. 3.
- 2 Tyrannum occidere meritorium est, intellige, vt num. 3.

TYRANNVM principem eius vasalli intollerabiliter oppressi possunt iuste, & licite occidere, vt tenet, & late probat Paris. de Puteo, in tract. indicat. in princ. & Carreius, in pract. crimin. in §. circa il secundum, num. 84. cum alijs Regnicolis signatis ibi per eum, imò meritorium est ipsum principem tyrannum interficere, secundum Tho. de Aquino, in secunda secundæ artic. pen. cuius opinionem, tanquam periculosam reprobat Aug. de Ancona. in tract. de potestate ecclesiastica. q. liij. artic. iij. Fely. in c. cum nobis. ex. de præscrip. num. 7. circa fin. d. nu. & communiter omnes Doct. secundum Celsæm de Perinis, in addit. constitutionum regni Neap. in constit. inchoante si damna clandestina patientibus, in tit. de homicidijs, & damnis clandestinis, in fin. & contra sententiam istam Thom. fuit decisum etiam in concilio Constantiæ, teste Fely. in d. c. cum nobis. verum quod tyrannus impune & licite interfici possit lassissime probauit, & optimis, & ferè infinitis rationibus, & auctoritatibus, consuluit Cataldinus de Boncompagnis de visso, in consil. lv. num. 15. cum multis alijs seq. quod consil. reperitur inter consilia criminalia diuersorum, collecta per Ioan. Bap. Zilettum, in j. vol. quod certè procederet in tyranno, qui per vim dominatur, nullum ius habens ad illius reipublicæ regimen, hoc equidè casu posset ad priuato occidi, vbi nullum aliud subesset remedium ad illam tyrannidem tollendam, vt notat Caieta. ij. q. lxiiij. artic. iij. etiã veneno, & proditorie, secundum Fabrum, & Angel. in §. ius gentium institui. de iur. nat. gen. & ciui. sed si tyrannus esset verus reipublicæ princeps iure successione, aut electionis, tunc ob eius tyrannidem ad priuato occidi non posset, imò hæreticum esset afferere hoc licere, vt tradit Alphonsus à Castr. lib. de hæresi. versu. tyrannus. & Dom. Soto, lib. v. de iust. & iur. q. j. artic. iij.

V

OPINIO CCCXI.

SVMMARIVM.

- 1 Venari licet in fundo alieno, auiibus & canibus, non autem laqueis, foueis, & similibus artibus fraudulentijs.
- 2 Captum in fundo alieno, sit capientis, non domini fundi.

VENARI licet recreationis causa, etiam in fundo alieno, auiibus et canibus, non autem laqueis, foueis, retibus, et cæteris similibus artibus fraudulentijs, præterquam in occidendis, capiendisque bestiis nocuijs, prout sunt leones, apri, et similes c. j. §. nemo retia. de pace tenenda, vbi Afflicto, Præpositus, et alij hoc expresse firman, et est communis opinio, et sic aucupatio, seu venatio capta in agris alienis efficitur capientis, nec domino fundi illam reddere tenetur, secundum gloss. in l. diuus Pius. ff. de serui. rusti. præd. et in l. iij. de acqui.

rerum domi. et Ange. Areti. in §. ferè igitur, sub nu. j. institui. de reru diuisio. vbi ait gloss. communiter ab omnibus receptas esse, idemque firmat Franciscus Marci, decisio. dxxx. num. decimo quarto, in prima parte, vbi hoc copiose declarat, ponitque plures venationis species, numero primo, cum cæteris sequen.

OPINIO CCCXII.

VENDENS rem valentem decem pro quatuor deceptus censetur ultra dimidiam iusti pretij in vno tantum nummo, & ob excessum vnius nummi ultra dimidiam prædictam: sibi totum, ac integrum iustum pretium suppleendum foret, secundum glo. in versu. dimidiam Abb. in ij. notab. & cæteros, in c. cum causa, ex. de emptio. & vendit. Bald. q. xij. Salyc. Paul. Castren. num. 2. & seq. in l. ij. C. de rescind. vend. Anchar. in reper. c. canonum statuta, de constitut. Cappol. in tract. de simulatione contractu. num. 28. & seq. Abb. Ant. Burg. & Aug. Beroum, sub num. 16. in c. cum dilecti, de empr. & vend. vbi perhibet istorum opinionem communem esse, idemque fatetur Tiraquel. in tract. res inter alios actas, in §o. limitatione.

OPINIO CCCXIII.

SVMMARIVM.

Vendita re alicui à duobus, cum pacto de retrouendendo, si vnus ex venditoribus rem repetat, vigore pacti, tunc emptor non tenetur vni illi in partem reuendere, neque cogitur diuidere contractum.

VENDITA re vni à duobus cum pacto retrouendendi, tunc quippè alter ex venditoribus, data pretij parte non admittitur ad recuperationem partis, & sic promittens rem retrouendere duobus, à quibus eam emerat, non cogitur vni vendere partem, quia contractum ipsum diuidere non cogitur, secundum Bart. Ang. Paul. Castren. in l. si quis aliam, de solutio. Bart. Alex. & Lancel. Dec. in l. cui vsus fructus, de vsu fruct. lega. Bald. in l. fin. Gozad. Bonon. & Cagno. q. xij. in l. ij. C. de pact. inter empt. & vend. Io. Plateam. in l. si. C. de agrico. & censit. lib. xj. & Franc. de capite lista, in l. j. in fin. C. quando non pet. partes, Francif. Aret. in l. cum seruus, de acq. hered. & consil. vj. & consil. cxxx. Fabianus, in tract. de empr. & vend. in ij. q. vij. prin. quaestio. Bertachi. in suo reper. in ver. obligatus, in versu. cxxv. Iaf. in l. si duo patroni, de iureiur. & in l. stipulationes non diuiduntur, num. 20. & seq. de verbo. oblig. vbi ait ita omnes Doct. tenere, & sic tenendum esse in iudicando, & consulendo, Soc. in l. j. §. sed & quoties. ij. not. ad Trebel. & consil. cc. vol. ij. & consil. cxxv. & consil. xvj. vol. iij. vbi ostendit istam esse claræ decisionem, nec vllum scribentium reperisse, qui ei aduersetur, & in hanc partem inclinât quoque Corne. consil. l. j. num. 5. vol. ij. Alex. consil. cxxliij. vol. vij. Paul. Castr. consil. cxxxj. vol. j. nouissi. Bald. consil. xxxij. vol. ij. Dec. in l. eius qui, §. quas vero not. penult. si cert. per. Ruin. in d. l. stipulationes non diuiduntur, nu. 38. & seq. & consil. lxxxij. nu. 4. volum. j. & consil. xlviij. volum. iij. in fin. Mart. Balcoletus in suo arbor. diuidui, & indiuidui, nu. 58. dicens istam esse communem opinionem, Bertrand. consil. xlj. vol. iij. & eandem sententiam appellat pariter communem Alexandrinus consil. xc. in princip. Alciat. in l. iij. §. Caro num. 57. idemque approbat Cassaneus in consuetudinibus Burgundia Parisi. consil. xxxij. nu. 42. vol. ij. Boer. decisio. cccxij. & copios. Tiraq. in tra. de vtroque retractu. gloss. j. §. xxij.

OPINIO CCCXIII.

SVMMARIVM.

- 1 Venditio infra dimidiam iusti pretij non valet.
- 2 Venditio ad subhastationem facta rescinditur remedio l. ij. C. de rescind. vend. si infra dimidiam iusti pretij facta sit. Alij contra, vt num. 2.

Venditio ultra dimidiam iusti pretij facta non valet, l. ij. C. de rescind. vend. vbi Doct. Bald. consil. cvij. & cccclxxxvj. vol. j. & Corn. consil. lvj. consuluit, lxxv. circa, & ccj. visis, vol. iij. & consil. cclxxxij. copiosè, vol. iij. sed hoc non procederet, quando venditio facta esset ad publicum incantum, et sic ad subhastationem, secundum Ang. in l. j. C. de præscrip. xxx. ann. et in reper. l. sciendum. ff. de verb. oblig. et Afflicto in tract. de iure protomisicos, in §. ij. sub num. 19.

In cõtrariam verò partem, videlicet, quod remedium, d. l. ij. habeat etiam locum in re vendita ad subhastationem inclinauerunt Bart. in d. l. j. C. de præscrip. xxx. anno, Roma, et cæteri omnes, in l. si quis cum aliter, ff. de verborum oblig. Socin. in tractat. fallent. in reg. cccclxxxvj. incipien. venditio ultra dimidiam, numero 3, et istorum opinionem fatentur esse magis communem Alexand. consil. cxvij. circa fin. vol. vij. Crauet. consilio xxix. num. 4. et Modern. in d. l. ii. et Francisc. Turzanus in suis opinionibus communibus opinio. clij. quamuis, fallitque regula

regula præmissa in vndecim aliis casibus, quos eleganter posuit Socii in d. reg. cccxxxvj. per totam.

OPINIO CCCXV.

SVMMARIVM.

Vendito aliquo fundo prope flumen publicum, ad mensuram, tunc ripa vel litus fluminis non venit mensurandum, sed cedit emptori, nec computatur in pretio.

Vendito prædio ad mensuram, vt decem videlicet soluantur pro quolibet iugere, pertica seu cuppa, tunc ripa fluminis publici, cui prædium hoc venditum inhaereret non veniret mensuranda, nec computanda in pretio, & mensura, sed cederet emptori, nisi aliud expressè esset inter contrahentes dictum, seu conuentum, secundum Bar. in tract. de fluminibus, vel tyberiadis, nu. quarto, cum aliis seq. Bald. in rub. ff. de rerum diuisio. Fab. in tract. de empt. & vendi. in vj. q. princi. vel circa quartum membrum. Aret. in §. riparum, in l. de rerum diuisio. Contrariam verò partem tenuit Vberius de Bobio, Ray. & Cy. in l. riparum, ff. de rerum diuisio. & Ias. in l. quominus, ff. de fluminibus, num. 70. cum aliis seq. Cæterum quicquid isti Doct. antiqui, simul cum la. osuadeant. ob hoc tamen non recedo à prima opinione Bart. imò eam sequor, tanquam communem, prout communem esse explicat Alexand. consil. cxx. vol. 3. & Ias. in d. l. quominus, vbi inquit, num. 72. durum fore in actu pratico ab ea recedere, & inibi Ripa, nu. 73. cum aliis seq. fatetur esse communem, amplectitur. & ampliat in vno casu, & in duobus aliis limitat, & sequitur pariter Hieronymus Brixianus, in tract. de finibus, cap. xxij. Follerius in pragmatica de censibus, in rub. dummodo annuus census huiusmodi, num. 7. & seq. & Bald. in d. l. riparum, vbi refert, & reicit sententiã dictorū antiq.

OPINIO CCCXVI.

SVMMARIVM.

Fundus certus si in genere venditus sit in suis finibus, certo pretio, & postea mentio fiat numeri iugerum, si postea minus vel plus in mensura inueniatur, periculum & lucrum erit emptoris.

VENDITOR vendens terram incipiendo exprimere ipsam speciem, seu corpus determinatum in contractu venditionis, scilicet terram iugerum quinquaginta, dato quoddam postmodum adiciat mensuram, vel numerum, tamen venditio dicitur facta ad corpus & ad speciem, non autem ad mensuram, quæ hoc casu censetur facta entiativè, transitorie, & demonstratiuè, sed non taxatiuè, & restrictiue, & profectò venditio ista regulatur à mensura, ex quo in illa venit id quod est demonstratum per cõfines appositos, licet excedat numerum, & mensuram expressam, & hoc totum commodo dicti emptoris cedit, & sic vbiunque precium est vnicum pro toto fundo, & non pro quolibet iugere, tunc totus fundus intra cõfines designatus venditus intelligitur, esto quoddam mensura expressa minus in se habeat, scilicet dum Oldr. consil. cxcvij. in fi. Ioan. And. in add. Spec. in tit. de emp. & vendi. §. sciendum, in fi. Bald. in rub. C. de contrahen. emp. q. xxij. Saly. in l. qui fundum, §. qui agrum, ff. de contrah. emp. in l. ij. C. eo tit. Inno. & Ioan. de Imo. et ceteros, in c. ij. de donat. Bart. et Paul. Castre. in l. Iulianus, §. si Titius, ff. de actio. empt. Ioan. de Ana. consil. xcviij. Alex. consil. cxxxij. vol. j. consil. cxx. et cxxvij. vol. ij. et consil. viij. vol. iij. Cor. consil. lix. vol. iij. & Paris. consil. lxxij. nu. 3. & seq. vol. j. post alios multos congestos ibi per eum, & ista est communis opinio, teste Deci. cõf. cccxlvij. nu. 1. & seq. Paris. loco præcitato, Hierony. Brixiano, in tract. de finibus, c. lxxxvij. per totum, & præsertim, nu. 6. & Benvenuto Stracca, in tract. de mercatura, in tit. de nauibus, in iij. par. num. 6. & secundum eam iudicauit sacrum regium consilium. Neapo. teste Aflic. decisio. lxxij. & consuluit Paris. in d. consil. lxxij. nu. 3. cum aliis seq. vbi tollit omnia contraria, licet Rota Bononiensis parum, aut nihil animaduertens determinauerit Cõtrarium, teste Petro de Benintendis, in decis. xxx. & eandem sententiã cõmunem limitauit Stracca, in d. tract. de nauibus in allegato. nu. 6. cum aliis seq.

OPINIO CCCXVII.

SVMMARIVM.

*1 Venditor eueniens de suo facto tantum, tenetur nihilominus etiam de facto sui auctoris vel antecessoris.
2 Alexander pater veritatis.*

VENDITOR promittens factum suum tantum in venditione, si tractu temporis res emptæ euinceretur ex facto sui auctoris, tunc profectò teneretur ipse venditor de euictione, & sic de facto suorum auctorum, prædecessorum, & heredum teneretur, quoniam per dictionem huiusmodi taxatiuam non videtur factum auctoris

Comm. opin. tom. 1.

excludi, secundum gloss. in verb. interest. Bart. Bald. Saly. Pau. Castren. & ceteros. in l. si seruus, la. ij. ff. de cõdictio. furtiua, & ibi etiam Alexand. in add. ad Bar. Cy. Bal. & Saly. in l. si. C. de actio. empt. Aret. in §. fin. in l. de empt. & vendi. Anchar. consil. lxxxij. in nomine Domini, amen. Paul. castren. l. as. num. 9. & Roma. in l. stipulatio. ista, ff. de verb. oblig. vbi meminit istam esse communem opinionem, quam sequitur quoque post alios signatos per eum Boer. decisio. lxxvij. num. 3. cum aliis sequen. vbi deducit istam esse communem sententiã, limitat, & ait ita in Bordegalenfium senatu decisum extitisse, & licet ob dictionem taxatiuam in his verbis promitto pro facto & dato meo tantum, operetur, vt venditor de euictione extranei non teneatur, non facit ramen quominus teneatur pretium restituere, vt consuluit pater veritatis Alexand. consil. cxxxvij. si videro, & hoc perpetuò disse ad practicam, siquidem multi dicerent oppositum.

OPINIO CCCXVIII.

SVMMARIVM.

*1 Vtuer præsumitur quilibet vsque ad centum annos. Alio contra vt nu. 2.
3 Carolus Molinæus hereticus appellatur.*

VIVERE quilibet præsumitur vsque ad centum annos, l. fin. §. & nobis, C. de sacrosanct. eccles. & lan. vlt. ff. de usufr. etu. gloss. Bartolus & ceteri, in lege secunda. §. si dubitetur, digest. quemad. testa. ap. Bartol. Ang. Imo. & Roma post glo in l. sed & ii de sua, ff. de acq. hered. Ferrar. in sua practi. Papien. in for. libelli, quo petitur heredi. ex testa. §. possidebat, num. 2. & Deci. consil. cccij. num. 4. & consil. d. lxxv. num. 10. vbi recitat istam esse communem regulam, & opinionem.

In contrariam verò partem inclinavit consulendo Gome. consil. cxxix. num. 8. vol. j. Deci titubanter, in l. si emancipati, C. de collat. & Alciat. in tract. præsumptio. in reg. j. præsump. xliij. qui eam limitat, & declarat, & Ruin. consil. cxxxix. num. 14. vol. j. Paris. consil. lxxxvj. nu. 30. cum aliis sequen. vol. iij. & Couarruias in suis resolutionibus, lib. ij. cap. vij. num. 6. post alios signatos ibi per eum Zachar. in l. fin. numero 200. C. de edic. diui. Adri. tol. & Francis. Cofcius, in capitulo j. de constitutio. numero 23. & sequent. & istam vltimam opinionem sequebatur ætatis nostræ monarcha & Iurisconsultorum princeps præceptor meus d. Rainaldus Rodolphus Perusinus, dum publice interpretabatur, d. l. si emancipati, qui oculis (vt aiunt) lineis omnia arcana, recondita, & abstrusa iura intuebatur, & penetrabat, prout in suis lectionis imprimendis facillè dignoscitur, forsan in breui temporis curriculo, tamen eius opinionem, & sequacium, tanquam in iure non vtiore & rationabiliore omnino reicio, & sequor primam sententiã, gloss. & Bart. communem, quia amicus Plato, amicus Socrates, sed magis amica veritas, & caue ne te decipiat Corne. consil. cclx. num. 9. & sequent. volum. j. vbi temerè dicit istam glossam, & Bar. opinionem iure non probari, & illam ait insolentes et vulgus tenere inò præcauendum est potius ab assertionem Caroli Molinæi heretici attestantis à semetipso in scholiis ad Alexand. consil. j. num. 42. volum. v. opinionem istorum contra communem his temporibus crebriorem fore, et aduerte quod hoc tempus centum annorum statutum à Legistis vitæ hominis est etiam nimis breue, nam ante diluuiũ ætas hominum erat prolixior, vt in Adam, et Eva primis parentibus, qui vixerunt, annis dcccxxx. Seth, dcccxxij. Enoch, dccc. Caam, dccc. Malael, cccxcv. Iaphet, dcccxxij. Mathusalem, dcccclxix. vt habetur per Augustinum, capitul. xv. de ciuit. Dei. sed post diluuium Deus constituit tẽpus breuius, vt tradit Ioseph. de antiquita. lib. j. c. v. et viij. Licet quoque illo tempore satis longius esset tempus vitæ mortalium, vt habetur, Ganef. c. xj. et hoc siquidem ante diluuiũ homines erant religiosi, et ab ipso Deo facti, et pabula oportuniore eis erant præparata, idè tantorum annorum curriculis vivebãt, deinde ob virtutes, gloriosasque utilitates, quas iugiter perscrutabãtur, id est, astrologiã, geometriã, &c. Deus eis amplius viuendi solaris condonauit, quæ nunquam antea discere potuissent, nisi sexceteris vixissent annis: per tot enim curricula magnus annus impletur. hæc ibi Iosephus, adducens autoritates tam Græcorum, quam Caldæorum, ac Aegyptiorum, et idem firmat, c. xliij. eiusdem lib. et quoddam tempore Moysi positum fuit per Deum tempus vitæ hominis annorum cxx. et post, tempore Dauid annorum, lxx. et in potentatibus lxxx. Psalm. lxxxix. quamuis ex loco Geneleos præcitato scriptum sit, non permanebit spiritus meus in homine in æternum, nam caro est, et tunc dies illius cxx. sic etiã ante tempus Moysi erant anni cxx. et in declinationem deflexit vitæ hominis, cum habeatur ecclesiastici. viij. numerus dierum hominũ, vt multum centum anni, prout apud Legistas statutum est, et docemus supra ex communi opinione, dum ergò tempus habemus operemur bona, Christoquæ adhaeremus, cui vero Deo laus, gloria, et gratiarum actio debetur in sempiternum, amen. et si quid boni dictum extitit ipse altissimus princeps Deus fuit reuelator.

S

OPINIO

amen. & si quid boni dictum extitit ipse altissimus princeps Deus fuit reuelator.

OPINIO CCCXIX.

SVM MARIVM.

- 1 *Vxor non potest secundo marito plus relinquere quam vni ex liberis primi matrimonij; ampliat in legato; ut num. 2.*
- 3 *Vxor si moritur sine liberis, tunc maritus secundus potest tantum capere ex testamento quantum vnus ex liberis primi matrimonij.*

Vxor non potest secundo marito suo relinquere de bonis suis ultra quam relinquit vni ex liberis ex primo matrimonio genitis, hac sententia, C. de sec. nup. & i. Doct. idem non valet legatum, quatenus vxor plus leget secundo coniugi, ut per Bal. conf. cv. quaedam domina vol. ij. Abb. conf. cxvij. videtur primo, vol. ij. Fulgo. conf. xcviij. Antonius transiens & Alexan. conf. clviij. circa primum, vol. v. sed si mulier moreretur absque liberis, maritus ex secundo matrimonio, tunc posset percipere duntaxat quantum percipit vnus ex filiis primi matrimonij secundum communem opinionem Docto. quam allegat, & sequitur Alex. conf. cxliij. num. 9. volum. v.

OPINIO CCCXX.

SVM MARIVM.

- 1 *Vxori superstici tenentur heredes mariti statim tradere immobilia, sed mobilia intra annu[m] spacium tradere liberum habent.*

- 2 *Heredes mariti possunt retinere fructus mobilium intra annu[m] spacium a morte eius receptos, intellige ut nu. 3. & 4.*
- 3 *Heredes mariti tenentur alere vxorem supersticium viduam, si non habeat alias unde vivat; sed si nubat intra annu[m] luctus, ut num. 4.*

VXOR I heredes mariti defuncti iure dotis bona immobilia statim tradere tenentur, mobilia vero intra annu[m], l. vnica, §. exactio. C. de rei vxo actio. not. in cap. iij. de dona. inter vir. & vxor. & fructus ipsorum mobilium efficiuntur absque dubio aliquo ipsorum heredum nec illos post anni dilationem cum bonis mobilibus restituere tenentur, secundum glo. & omnes communiter, in l. diuortio, ff. sol. matr. gloss. & ceteros omnes, in d. §. exactio. & licet Paul. castren. senserit contrarium, in d. l. diuortio, & eius opinionem Alex. ibi, num. 18. verior esse docerit, atque illam satis constanter defenderit. Zas. lib. ij. resp. 6. forum, cap. iij. nihilominus ipse predictorum Doct. suasionibus primae sententiae ipsius gloss. & communi tanquam tutissima in iudicando, consulendoque libenter inhaeremus. sed interim, dum mobilia dotis non restituuntur, vxor vidua ab heredibus mariti agenda venit, si ipsa non habeat, unde seipsum alere possit, iuxta glo. Barto. & reliquos communiter, in d. §. exactio, gloss. & ceteros omnes, in d. l. diuortio, in princ. vbi Alex. istam opinionem communem esse demonstrat, atque eam ait equiorem esse Abb. conf. xxxix. vol. ij. idemque tenent Cyn. & Doct. in l. si, C. de bonis mater. Zas. in d. c. iij. in fi. q. quamuis, & male Paul. castren. in d. l. diuortio, & Abb. in d. conf. xxxix. inclinaverint in Contrariam partem, si vero vidua ipsa intra annu[m] ad secundas nuptias conuolaret, seu transiret, tunc quippe heredes primi mariti minime tenerentur mobilia reddere intra annu[m], nec alimenta praestare, ut voluerunt Cyn. d. l. fin. Ferrarientis, in practica Pabien. in forma libelli, quo vxor agit ad dotem, ver. ac etiam alimenta, & lasso. in §. fuerat, num. 25. in situ. de actio.

FINIS.

COMM

COMMUNES OPINIONES EX BENEDI-
CTI DE BENEDICTIS DE CAPRA I.C. PE-
RVSINI, CONCLUSIONIBVS, REGVLIS, ET
tractatibus ordine alphabeti-
co collectæ

* *
* *
* *

A

A B B A S, & non Episcopus, in Monachos habet iurisdictionem & correctionem, etiam si via ordinaria iudicialiter ageretur. hanc magis communē testatur Benedictus de Capra, reg. lxxxiij. nu. 2. & 3. idque etiam procedere dicit in Abbate confirmato, nec dum cōsecrato aut benedicto, quia etiam ante benedictionem recipit iurisdictionem, secundum communem opinionem ibid. num. 16. vide infra in verbo Monachus, ubi fallentias aliquot pro communibus opinionibus receptas inuenies.

A C T O R vniuersitatis, vel Syndicus si in causa succubuerit perinde atque procurator, defensor, atque negotiorum gestor prouocare tenetur. l. si actor, & ibidem gloss. in verbo possunt. C. de appellat. quod solemniter & communiter teneri asserit Bened. Cap. reg. lxxv. num. 11. vide infra in verbo Procurator, ubi inuenies, quod procurator qui tenetur de omissis, teneatur etiam appellationem prosequi perinde atque generalis negotiorum gestor, vt voluit Ioannes Andreas in capitulo non iniuste. de procurat. & illam communiter teneri refert ibid. Capr. numeo 33.

A L I E N A T I O, vel donatio rei legatæ ex voluntate testatoris facta, inducit legati ademptionem, nisi aliud de mente legantis appareat gloss. & Barth. in l. rem legatam, ff. de adimend. legatis. l. fideicommissa §. si rem. ff. de legatis iij. §. si rem. & ibid. glo. in fit. de legat. quod etiam procedit, licet dicta alienatio vel donatio voluntaria sit nulla, nec suum sortiatum effectum, satis est enim eam demonstrasse. Nam ea quæ à mera voluntate dependent, licet per translationem non fortiantur effectum, vtiliter tamen ademptionem faciunt. Bart. in l. et si. ff. de adimend. legat. & in l. plane. ff. de legat. j. Quod intellige de actibus inter viuos, qui etsi nulli sunt, inducunt legati reuocationem. l. legatis, §. si ff. de adim. leg. gloss. & Barth. in l. iij. §. minor, ff. de fundo instr. d. Secus autem est in vltimis voluntatibus, quare per contrariam inuoluntariam voluntatem non inducitur legatorum ademptio, secundum Bart. in l. si iure. & Cyn. in l. in nostram. in fi. C. de testamentis. Bar. in l. quæ situm, §. si quis. ff. de fundo instr. quia in vltima voluntate non censetur quis habere voluntatem reuocandi primum, si secundum non valet, quod in actibus inter viuos secus est, per text. apertum. in l. cum dominus. §. filiusfam. ff. de pecul. legat. & l. deo. ff. de adimend. legat. l. si legatum, ff. de legat. j. Bart. in l. si ff. de auro & arg. legato. & ita communiter teneri refert Bened. Cap. reg. cviiij. num. 13. Alienatione autem voluntaria licet legatum reuocatum vel ademptum censetur, vti dictum est, id tamen inter alia fallit, quando ex rei familiaris necessitate fieret, quo casu non creditur testator animum legatum reuocandi habuisse, vt dicit glo. in l. iij. C. de legat. & in §. si rem in fit. eod. tit. & Bart. in l. rem legatam. ff. de adimend. leg. argum. l. j. ff. de tut. & rationibus distrahend. l. cum plures. §. cum tutor. ff. de admin. tutel. quod verum esse, & communiter teneri ibid. num. 21. refert Bened. Capra.

A N N V S cœptus licet in magistratibus gerendis pro completo habeatur, iuxta l. ad tempus. ff. de munerib. & honor. tamen in iudicib. regulariter annus debet esse completus, cum in cunctis, de elect. c. ad nostram, de regular. c. significatum, & similibus ibidem in gloss. allegatis, & c. identibus, in prin. de elect. lib. vj. c. vnico. de erat. & qual. eod. dem lib. vj. quod Arch. & D. Floria. in c. si. de iudic. regulariter obtinere dicunt nisi contrarium in iure reperitur expressum, & videtur sentire gloss. d. l. ad tempus. in verbo fauoris causa. aut nisi ageretur de fauore, quo casu annus cœptus pro completo habebitur, nisi diuersum in iure sit expressum, vt voluit gloss. magna in l. iij. §. minorem, ff. de minorib. Et si fauor suadeat de momento ad momentum fiet anni computatio, vt voluit Archid. in d. c. si. sequens si esset odij, vt voluit, d. glossa. in d. l. iij. §. minor. ff. de minoribus, quam communiter teneri asserit Bened. Cap. reg. xxxj. nu. 27. vide plura infra in verb. minor.

Annus infra quem heres legata exoluere tenetur, nisi velit priuari
Comm. opin. tom. 1.

falcidia & omnibus emolumentis hereditariis, licet computetur à die monitionis per iudicem factæ. Auct. hoc amplius, c. de fideicom. & ibidem Bartol. & nos quidem de testamen. gloss. in Auct. de hered. & falcid. §. si quis non implens, idque communiter teneri refert Bened. Cap. reg. cx. num. 12. id tamen fallit si per testatorem aliud tempus intra quod voluntatem suam explendam iussisset præfixum sit, tunc enim hoc ipsum à iure præstitutum erit attendendum, per not. in l. statulib. §. hæred. ff. de statulib. l. si. §. sin. aut. C. de iure delib. prout voluerunt Anch. Innoc. c. Nicol. & communiter Doct. in d. c. nos quidem de testam. quem ad ibidem nu. 28. refert idem Bened. de Capra.

A P P E L L A R E iuxta communem Doctorum sententiam licet procurator teneatur, tamen secundum aliam etiam communiter receptam sententiam eandem prosequi non tenebitur, nisi initio vsque ad finem vtriusque instantiæ prosequendam suscepisset, aut nisi generaliter ad omnes causas, aut etiam ad vtriusque instantiam, aut procurator in rem suam constitutus fuisset, aut ab interlocutoria prouocasset, aut aliter statuto vel consuetudine receptum esset, vt refert Bened. Capra, regula lxxv. numero 30. & sequent. Qua de re infra plura vide in verbo procurator.

Appellare confessus & conuictus non potest, ij. quæ vj. cap. sunt quorum l. ij. C. quorum appellat. non recip. idque procedit non tantum in ciuilibus sed etiam in criminalibus, iuxta not. in gloss. d. l. ij. & ita communiter teneri refert Bened. Capra. in tractatione notorij, post reg. lxxv. posito iij. memb. prin. num. 113. nisi allegaret aliquam iustam causam contrariam confessionem & probationem, quo casu in arbitrio Iudicis relinquatur an deferatur appellationi vel procedatur ad executionem, gloss. d. leg. ij. & in lege. abstinentiam. C. quorum appellat. non recipiuntur.

A R B I T R I potestas perinde atque iurisdictionis, licet ipse iurisdictionem non, sed tantum notionem habeat, l. ait prætor, ff. de re iudic. potest protogari, cum dependeat ex consensu partium, et voluit gloss. & Innoc. in cap. P. & G. de offi. delegat. & ita communiter teneri refert Bened. Cap. in tractat. materiz prorogationis, statim post regul. liij. posito, numero 42.

Arbitri sententia siue laudum, si compromisso adiecta sit clausula, vt stetur sententiæ pœna soluta, vel simili, puta rato manente pacto, siue tacita, siue expressa emologatio intetueniat, vt seruat iuxta communem Doctorum sententiam, et refert Bened. Cap. regul. lxxj. nu. me. 9. vide infra in verbo compromissum.

A V X I L I V M, vel opæ præstans delinquenti, licet teneatur ratione qualitatium quæ insunt tempore delicti, ratione loci, temporis vel personæ, in quantum delinquitur in plus, sicut & ipse delinquens, vt not. Bart. in l. is qui opem, ff. de furtis. id tamen inter alia fallit in casu l. Raptores. C. de rapt. virg. vt dicit Bart. d. l. is qui opem, & Canonist. communiter in cap. j. de officio delegat. similiter fallit quando in præstante opem adest qualitas quæ auget pœnam, iuxta l. qui seruo, ff. de furtis, vel quando propter qualitatem principali inhaerentem augetur pœna præstantis opem, cui talis qualitas non insit, vt l. vtrum, ff. ad l. Pompe. de par. secundum Petium de Anchar. in cap. cum quis de sentent. excom. lib. vj. & communiter Canonistæ d. c. j. de off. deleg. & refert Bened. Cap. regul. lxxx. num. 43. & seq.

Auxilium præstat quando quis vt principalis delinquit & consociis æque principaliter delinquentibus auxiliatur, vt fit cum plures si mul delinquant, & vnus ac idem delictum committunt, & tunc quilibet in solidum vt principalis tenetur, l. vulgaris. §. penul. ff. de furtis. l. ita vulneratus, ff. ad l. Aquil. Aut committunt plura ac diuersa delicta, & tunc quilibet potest teneri vt principalis, in eo quod ipse fecit, & vt opem præstans in eo quod fecit socius, iuxta l. qui seruo, §. si duo, ff. de furtis, & ibidem Bartolus, & notat in clementina prima. de pœnis. & ita cum Bartol. communiter Doctor. sentire refert Bened. Cap. reg. lxxx. numero 52.

§ 2

BANNITI

BANNITI de praterito si constitutione noua inducatur indulgentia ac remissio pena modò tantum soluat, tantumdem soluendo liberantur à pena, vide infra Constitutio.

Bannitus pro pecunia ex dispositione statuti ita expressè statutis, non potest occidi, quia cum nulla iusta causa subit, ob quam mors infligi possit, tale statutum non tenet. Communem refert Bened. Capra. reg. x. num. 13. vide infra statutum.

Bannitus si consuetudo vel statutum disponat, quòd possit impunè offendi & occidi, iuxta communem poterit offendi & occidi. vt refert Bened. Capra conclus. xi. num. 14. vide infra statutum.

BENEFICIIS, præbendis, aut gratiis pluribus in eadem Ecclesia, nulla apposita clausula emanantibus, tunc si ad idem expressè, vel tacitè referantur, secunda collatio non valebit propter surreptionem. Si autem non referantur ad idem beneficium, puta si mandetur prouideri vtrique de præbenda de proximo vacatura, tunc aut secunda gratia emanat prima pendente, & propter pendentiam & gratiam iuxta communem similiter non valebit. Aut secunda emanat, prima executioni iam mandata, & iuxta receptam Docto. sententiam similiter non valebit, quod Bened. Capra. reg. li. num. 22. & seq. affirmat ut procedere, etiam si secunda emanasset motu proprio, qua de se vide infra in verbo Gratia.

Beneficiorum permutatio ad hoc vt fieri possit requiritur, quòd beneficia sint sua, aut habeant ius in eis, prout exprimitur in cap. vnico, de rerum permut. lib. vj. & ita communiter teneri refert Bened. Capra. in tra. 5. permutacionis beneficiorum, post conclusion. siue reg. lxxxviii. posito, numero vigesimo, & verius est quòd expectantiam in beneficiis habentes, pro quibus sunt affecta præbenda, vel habentes ius ad rem, non possint ea permutare, vt tenetur Do. Petrus de Perusio, & Do. Floria. in cap. quæsitum, de rerum permuta. & Imola in capitulo exhibitâ, eodem titulo, licet Frederic. in tra. 6. permutacionis, questione xij. contrarium teneat. Ceterum si habeant ius in ipsis beneficiis, & sic ius in re poterunt permutare, licet possessionem non habeant, sufficit enim quòd titulum habeant, per quem beneficia eorum efficiantur, iuxta not. per Innocent. in capitulo inter cetera de præbend. & in capitulo si tibi. & cap. fin. eodem titulo lib. vj. & d. cap. vnico, de rerum permutacione, quòd ibidem num. 30. communiter teneri refert Capra.

Beneficiorum, siue præbendarum, permutatio licet secundum quòdam inter canonicos eiusdem ecclesie sine autoritate superioris fieri posse dicatur, modò non diuerso, sed eodem iure censentur, vt voluit Inno. in capitulo quæsitum, de rerum permut. l. vnum ex familia, ff. de leg. ij. Tertius tamen modò necesse est vt fiat eo quoque casu cum autoritate superioris, propter connexitatem quam habet præbenda & Canonica, secundum Hostien. Ioan. And. Petrus de Perusio, & do. Anton. d. cap. quæsitum, & capitulo cum M. de constit. & Io. de Ligna, secundum quòd refert in cap. fin. de rerum permuta. Petrus de Anchar. Idque procedit quando fieret permutatio de ipsis præbendis, non est de titulis ipsarum præbendarum, quia cum sint spirituales, non poterit fieri permutatio, sine superioris auctoritate, secus autem si permutarentur præbenda, hoc est, prædia præbendarum, quia cum illa consistant in temporalitate, fieri potest earum permutatio inter canonicos eiusdem ecclesie sine autoritate superioris, & ita procedere posset opinio Innocentij, secundum Floria. in dicto capitulo quæsitum, cuius distinctio satis rationalis est, secundum Innocent. in capitulo exhibitâ, de rerum permuta. cum qua reliquos communiter teneri refert Bened. in d. tra. 6. permut. post regul. lxxxviii. posito, numero 31.

Beneficium curatum habens potest id cum habente simplex vel non curatum, permutare, & vice versa, prout tenuit Ioan. de Ligna. siue refert Petrus de Anchar. in cap. exhibitâ, de rerum permutacione, Sufficit enim quòd ambo sint intitulata, licet qualitates sint diuersae, capitulo vnico, de rerum permutacione, lib. vj. & cap. cum olim, eodem tit. Innocent. d. cap. exhibitâ, idem voluit Petrus de Perusio in cap. quæsitum, de rerum permutacione, & ita teneri communiter refert, ibidem num. 36. Bened. Capra.

Beneficia curata duo ex dispensatione habens, non poterit vnum ex iis cum alio curato permutare, & si faciat, vacabit illud quòd sibi remansit, cum dispensatio facta super duobus Curatis, de primis intelligatur, per not. in cap. ij. de fili. presbyt. lib. vj. & clem. si plures, de præbend. Secus autem erit si permutet cum simplici, cum illud cum alio curato retinere possit, saltem ex dispensatione Episcopi, iuxta not. in cap. dandum. ij. de elect. capitulo literas, de concess. præbend. secundum Inno. cap. exhibitâ, de rerum permut. quòd placuit Petro de Perusio, d. cap. quæsitum, ceteros transire inferi ibidem numero 40. Capra.

Beneficiorum permutatio licet regulariter fieri nequeat sine con-

sentu & autoritate ipsorum permutantium, cum inuiti à suis beneficiis auelli aut transferri nõ possint siue Episcopi, Prælati vel alij inferiores beneficiati fuerint, iux. not. per Ioan. And. in c. quæsitum, de rerum permutacione id tamen inter alia fallit, si permutatio per Papam fieret quia potest etiam inuitos sine omni causa pro libito suo auellere, atque transferre, per not. in cap. proposuit, de concess. præbend. secundum Inno. d. cap. exhibitâ, de rerum permutacione, & not. in c. cum venissent, de Iud. & ita communiter teneri refert Bened. Capra. d. tra. 6. permut. num. 43. Aut, si ex legitima causa per Episcopum aut eius superiorem fieret, quia ex legitima causa possunt prælati vt alij beneficiati etiam inuiti per superiorem auelli, prout notatur in c. nisi cum pridem. §. propter ambitionem, de renunciati. & not. Frederic. in tra. 6. permut. quæ. xxx. Argumeto, c. nouit, de his quæ fiunt. Quòd tamen inferior à Papa sine consensu capituli facere non poterit nisi ita præscriperit, vt sine c. solus id possit iux. not. in c. iij. de consuetu. lib. vj. voluit Frederic. in d. tra. 6. de permutacione, q. xxv. & Petr. de Anchar. & Imol. d. c. exhibitâ, vt vtrunque communiter teneri refert. Bened. ibidem, nu. 44. quia ex quo ius auctoritandi in ecclesiis sibi subiectis est dignitatis & iurisdictionis & non ordinis, præscribere id poterit iuxta c. audiens, de præscrip. prout voluit ipse Petrus de Perusio in d. c. quæsitum, de rerum permutacione, cum quò ceteros quoque communiter transire refert tra. eodem numero septuagesimo secundo, Benedic. t.

Beneficiorum permutatio quoniam collatio eorum ad solum Episcopum spectat, licet sede vacante, à cap. perfici nequeat, poterit tamen ab eo recipi reassignatio ex causa permutacionis, cū possit beneficiatos priuare, & sic renuntiationes recipere, per not. in clem. vnica de rerum permutacione, quem Episcopus postea creatus perficere poterit, prout voluit Prr. de Perusio. in cap. quæsitum, & Inno. in c. exhibitâ, eod. tit. cum quibus ceteros Doctores transire ibidè num. 77. refert idem Capra.

Beneficia ecclesiastica quocunque modo vacant per reassignationem licet generaliter permutari possint, c. quæsitum, de rerum permutacione, c. vnico, eod. tit. lib. vj. & clem. vnica, eod. tit. id tamen inter alia fallit quando talia beneficia fuissent per Papam generaliter reassignata, vel specialiter proprio motu, quare tunc sine speciali mandato Papæ permutari nõ possunt, quia inferior à Papa in his quæ sibi Papa generaliter vel specialiter reassignauit intromittere se non poterit, per id quòd habetur in cap. vt nostram, de appellat. & in extraug. dudū, & extraug. execrabilis. Alias si sit facta specialis reassignatio, non proprio motu, sed ad impetrationem alterius, cum non sit perinde fauorabilis & amplanda, atque prædicta generalis & specialis facta proprio motu, c. si pluribus de præbend. lib. vj. non impedit ipsam permutacionem, sicut nec eam impedit litera Papæ expectatiua, prout habetur in d. c. vnico, & hoc fuit de mente Frederic. in cons. exij. secundum Petrus de Anchar. & Inno. in d. c. exhibitâ eodem tit. de rerum permutacione, cuius opinionem communiter approbari refert Bened. Capra. in d. tra. 6. permut. num. 83. & præcedentibus

Beneficia in quibus dum vacant locum habet optio siue potestas optandi, non possunt permutari nisi ob vtilitatem ecclesiarum, non autem ob vtilitatem permutantium, iux. cap. fin. de consuetu. lib. vj. & voluit Lopus in Addit. suis ad xxvij. quæ. Frederic. in tra. 6. permutacionis, dicens, id procedere, nisi consuetudo optandi disponderet super ipsis beneficiis ex causa permutacionis vacantibus, quare tunc attenditur ipsa consuetudo, per d. cap. fin. & cap. dilectus, de consuetu. quòd secutus est Imola in capitulo exhibitâ, de rerum permutacione, cum quibus reliquos transire refert in tra. 6. permutat. numer. 89. idem Benedic. Capra.

Beneficiorum permutacionem se procuraturum per pactum astringens illicitè facere videtur, secus si sine pacto voluntatis de permutacione faciendâ permutauerit, quòd licitè fieri potest, vt tenet Imol. in cap. exhibitâ de rerum permuta. allegans Fredericum d. tra. 6. quæ. lio. xxxvij. & ita communiter teneri ibidem num. 118 & refert Benedic. Capra.

Beneficiorum inæqualitas sola, nisi alia sufficientes coniecturæ fraudis concurrant nõ reddit permutacionem inualidam, vt tenet Io. Monach. & Ioannes Andreas in cap. vnico de rerum permuta. libro sexto, & cap. ij. de renunciati libro sexto, & Frederic. in tra. 6. permutacionum, questione vltima, cum quibus reliquos transire communiter refert. Benedic. Capra. in tra. 6. permut. benefic. post regul. lxxxvij. posito, numero 121. & not. in cap. quia, quia verisimile, de presumptionibus, lectorem relegans.

Beneficij curati apprehensione, aut si per acceptantem stet, quòd minus possessionem apprehendat, licet primum beneficium ipso iure vacare censetur, quia habens curatum, aliud recipiendo, censetur primum pro derelicto habere, gloss. in capitulo de multa, de præbend. id tamen inter alia fallit quando acceptasset secundum beneficium curatum sine licentia superioris beneficij primi, quare tunc licet vacet primum quòd ad se, non tamen vacat quòd ad superiorè, d. cap. de multa, & ibidem gloss. & notat in cap. admonet. & capitulo, quòd

in dubiis. de renuntiatio. quare non poterit ut vacans impetrari, nisi superior ipsam renunciationem expressam vel tacitam ratam habuerit, iuxta nota in cap. si tibi absentis. de prabend. lib. vj. & Imola in cap. ex ore. de his que fiunt a maior. parte. cap. quod communiter teneri contra gloss. d. cap. de multa. refert Benedict. Capra, regula xc. num. 46. & licet nonnulli argumento. cap. super hoc. de renunciat. similiter id fallere putant, quoniam primum beneficium erat pingue, & secundum tenue, ea tamen opinio secundum Capram, ibidem num. 62 communiter reprobat, quare sibi imputare debet acceptans tenue, iuxta nota. lxxiii. distinct. quorundam.

Beneficium curatum, ut sit arque cadat sub constitutione, capituli de multa. de prabend. & extrauag. execrabilis. eodem titulo, non sat est quod curam habeat temporalem, sed requiritur quod habeat perpetuam, ut innuit dicta extrauag. execrabilis, in fine, quod etiam voluit Innocent. dicto cap. de multa. quod in clementi. vnica, de officio Vicarij. communiter tenent Modern. & Oldrad. consilio cxv. quos sequitur Imol. & doct. Nico. dicto cap. de multa. inde Nicolaus ibidem refert, quod acceptans secundum beneficium, temporalem curam tamen annexam habens, non perdat primum, ut refert Benedict. in regul. xc. numero 69. Similiter intra alia fallit, quando secundum beneficium esset curatum, habitu tamen & non actu, quare ad hoc, ut locum habeat, pena, dicit capit. de multa. requiritur ut actu & non habitu tantum curatum sit, prout voluit Hostien. in cap. quare nonnulli. de cleric. non resident. argumento l. nomen. §. habere. ff. de verbo. signific. & nota per gloss. & Archidia. in cap. licet cano. de elect. lib. vj. & Paul. de Leatza. in clem. vnica. de offic. vicar. idem tenuit Frederic. consil. cxxxij. & ita communiter teneri refert Benedict. in reg. xc. nu. 76. addens periculum animarum quod Canones perpenderant non videri subesse, nisi actu & habitu sit beneficium curatum, secundum Do. Anto. d. cap. de multa. Et licet Innoc. & Abb. ibidem teneant contrarium, tamen idem Cap. nu. 78. a communi non esse recedendum suadet.

Beneficium simplex non habens annexam curam, nec dignitates, si cuiusmodi sunt, ut residentiam non requirant, prout habetur xv. quæst. j. cap. quia. & not. cap. j. de consuetud. & cap. cum omnis. de constitut. non perditur per acceptationem secundi, neque etiam primo renuntiare videtur, ut sentit gloss. in cap. clericos. & ibi Innocent. de cleric. non resident. et ita communiter teneri refert Benedict. regula xc. num. 92. quod licet regulariter verum sit, tamen fallit quando plura cuiusmodi beneficia habens non deseruit neque per se, neque per substitutum, iuxta not. in cap. cum omnis. in fine. de constitut. quod verum est, nisi valde exilia essent. iuxta not. in cap. cum te. de ætate et qualitate, prout voluit Do. Anton. in clem. gratia. de rescriptis. quem sequitur Imol. in d. cap. clericos. cum quibus cæteros transire dicit. reg. xc. nu. 99. refert Benedict. Capra.

Beneficia omnia etiam simplicia regulariter requirunt residentiam continuam, prout voluerunt in cap. clericos. de cleric. non resident. Innocent. Hostien. Ioannes And. do. Anto. & communiter Doctor. excepto do. Floria. nisi aliud consuetudine, privilegio vel statuto inductum sit, vnde per acceptationem, secundi continuam residentiam, requirentis videbitur primo renunciatum, & vacabit primum. secundum Innocent. ibidem refert Benedict. Cap. reg. xc. nu. 108.

Beneficia siue privilegia Papæ, vel Principis latissime sunt interpretanda. l. fin. ff. de constit. l. si quando. C. de bonis vacantibus. lib. x. & ibidem Barto l. j. §. initio. ff. de officio præfecti vrbis. capit. cum dilecto. de donat. in fin. & ibidem gloss. cap. olim. & ibidem glo. de verb. signific. Quare si Papa vel princeps ex bonis vocantibus, domum, castrum vel civitatem concesserit, censetur concessisse, etiam si id non exprimat cum omnibus titulis, pertinentiis atque accessoriis suis, argumento dictorum iurium, & ibidem per Bartolum, quod communiter Doctores sequi refert Benedict. Capra. regu. cij. nu. 3. & sequent.

Beneficium in tertij præiudicio expressè concessum quoties publica versatur utilitas, licet valeat l. secunda. §. si quis a principe, & ibidem notat, ff. ne quid in loco publico. l. item si verberatum. §. si. ff. de re iudic. l. Lucius. ff. de euid. l. si quis sepulchrum ff. de relig. & sumpt. funer. secundum gloss. in l. si. C. si contra ius vel utilitatem publicam. idque procedit etiam si non vertatur publica utilitas, & læsio non ita magna sit. l. ij. C. de precib. Impe. off. & Bart. d. l. si. & Inn. in c. cum dilecti. de donation. l. si quando. C. de bon. vacant. lib. x. Bart. in l. sed ut reprobari. §. si. ff. de exculpatione tutorum. tamen ubi publica utilitas non vertitur & de graui alterius præiudicio ageretur, privilegium alteri concessum non valeret, secundum gloss. in dicta l. ij. C. de precibus Imperat. offerend. & gloss. in dicta l. fina. C. si contra ius vel utilitatem publicam. & ibidem Bart. quod communiter teneri refert Benedict. Cap. regu. cij. num. 12.

Beneficia principum licet regulariter late sunt interpretanda, id tamen fallit si contra ius concessa sint, iuxta not. in cap. cum olim. de verborum signific. & cap. si canonici, de offic. ordi. libro vj. secundum domi. Nicol. in cap. Rodolphus. de rescript. quia ut dicit Archid. & Dominic. in capit. quamuis. de præbend. lib. sexto, omnia excedent. Comm. opin. tom. 1.

tria ius commune, strictè sunt interpretanda, præsertim cum de præiudicio tertij agatur, xxij. quæst. i. capit. hoc tamen. capit. tua. de Decim. argumento, l. ij. §. merito. §. si quis. ff. ne quid in loco publico. secundum Bartol. in l. si quando. C. de bonis vacant. libro decimo. Innocent. Abbas, & Ioannes Andreas, in capit. cum dilecti. de donation. Barth. in l. si finita. §. ex hoc edicto. ff. de damno infecto. & in l. si. ff. de constitut. principum. Composit. in capit. causam, quæ. de rescript. capit. cæterum. de vsu Pall. & ita per Canonistas & Legistas, modo non calumniosè fiat interpretatio cap. in iis. de privilegiis. capit. sua. de translatione prælat. communiter teneri refert regul. cij. nume. 16. idè Benedict. Capra. Similiter inter alia quoque id fallit, si late interpretado privilegium aut beneficium inutile efficeretur, tunc casus ut sustineatur, strictè interpretandum est, secundum Ioannem Andream, & Petrum de Anchara. in dicto capit. olim. de verbor. si. ni. §. & Barto. in dicta l. fina. de constitut. princip. per gloss. l. sepe. ff. de offic. præsidis. quæam communiter Doct. approbare ac sequi refert ibidem numero 11. Benedict. Capra. Similiter fallit in litteris a principe impetratis ad lites, in quibus strictè facienda est concessio interpretatio, tanquam odiosis, cum detrahant ordinariæ iurisdictioni, secundum Ioan. And. in cap. quamuis. de præbend. libro sexto, cap. Rodolphus. de rescriptis. capit. causam, quæ. & ibidem gloss. & communiter Doctor. eodem titu. Bart. in l. fin. ff. de constitut. princip. sicut ibidem numero 30. refert idem Capra.

Beneficium simplex residentiam continuam requirens, licet acceptatione secundi secundum Inno. in dicto cap. clericos. & cap. ex tua. de cleric. non resident. quem in dicto cap. clericos. sequitur Petrus de Perusio, Petrus de Anchara, & Calde. ipso iure vacat, adeo, ut possit sine alia priuatione alteri conferri, tamen curia seruat aliam opinionem, quod non vacat primum per acceptationem secundi, in beneficiis simplicibus, etiam residentiam requirentibus, ut refert ibidem Calde. quam curiæ opinionem videtur quoque tenere Ioan. And. in addit. ad Spec. in tit. de cleri. non residentibus argumento, cap. referre. de cap. præterea. ut capit. ad hoc. de præbend. quæ. in simplicibus perinde atque in curatis, dignitatibus & personis per cap. de multa. de præbend. non videntur correctæ. l. precipimus. C. de appellatio. quod & originaliter tenuit Oldrad. consilio clxxxv. Innocent. do. Antonius, do. Flor. & do. Nicola. in dicto capitu. clericos. & Petrus de Anchara, dicto capitulo, de multa. et verigrem dicit Benedict. Capra, regula xc. numero 113. cum in natura pœnali, et correctoria non fiat extensio, prout communiter notatur in l. si verò §. de vno. ff. solu. matrimo. et And. quæ actiones. C. de sacrosanct. eccl. si. et in clem. j. de electio. quare non est eadem ratio in simplicibus, quæ est dignitatibus, personis, vel curatis beneficiis, secundum Inno. dicto cap. clericos. iuxta not. in gloss. xxj. quæst. j. cap. relatio. et Lapum in allegat. xvj. et ita communiter teneri, ibidem refert Benedict. Cap.

BIGAMIE pena locum non habet quoties matrimonium non tenet. nec aufert matrimonium inualidum privilegia clericali: etiam si cum vidua contrahatur, sed tamen habet locum quoties nuptiæ tenent, & sic in vero bigamo, ut cap. vnico. de bigamis. lib. vj. secundum Ioan. And. cap. Ioannes. de cleric. coniugat. quod communiter teneri refert Benedict. Capra. regula xcviij. numero 83.

Breviloqua vel reciproca substitutio, quare verbum Substitutio,

CANONICI, Licet in ecclesia statutum sit certus numerus canonicorum, & per Papam confirmatus, possunt, modo in confirmatione non fuerit apposta clausula Decreti, ultra constitutum numerum aliquem voluntariè recipere, & teneri receptio, quia potest tali favori renunciari, prout voluit gloss. in cap. dilecto. in verbo clausula. de præbend. & communiter a Canonistis teneri refert Benedict. Cap. conclusio ix. nume. 66. Quod etiam obtinet, quamuis apposta sit in confirmatione clausula Decreti, modo facultates ecclesiæ ita excreverint ut possit noua præbenda creari, quia poterunt canonici non obstante dicta clausula, ultra numerum præstitutum aliquem sibi constare recipere, prout voluit Hosti. & Ioannes Andreas, in dicto cap. dilecto. de præbend. & communiter teneri testatur idem Benedict. Capra, ibidem nume. 68. Idem quoque obtinebit, licet facultates non excreverint modo tamen, ille qui receptus est non procuraverit se recipi contra iuramentum, sed sponte receptus fuerit, ut tenet in dicto cap. dilecto. Petrus de Perusio, do. Anto. eo. Floria. & co Nicol. & ita communiter teneri asserit idem Benedict. Capra, ibidè nu. 74. & 76.

Capitulum potest facere statutum seu constitutionem super spectantibus ad ipsum Capitulum, etiam sine consensu Episcopi, secundum gloss. in cap. j. de his, quæ fiunt a maior. parte. cap. in verbo. constitutum, in fine, per illum textum, ex quo ibi, de Episcopo non fit mentio, cum qua gloss. communiter Doct. dicit transire Benedict. Cap. conclus.

conclusit regu. ix. nume. i. iuxta nota. in cap. constitutionem, de verbo, significatione, lib. vj. & ea quæ not. in cap. fin. de his quæ fiunt à maior. part.

Capitulum non potest statuere super his quæ tangunt statum generalem Ecclesie, vel iura Episcopi, sine consensu eiusdem, vt voluit gloss. communiter approbata in cap. cum omnes. de constituto. & cap. cum consuetudinis. de consuetu. refert Bened. Cap. regul. ix. nu. 3. & seq. vbi idem, ex not. in cap. requisitissimi. de testa. & ibidem Innoc. in cap. edoceri. de rescriptis, obtinere dicit. Si ardua sint super quibus vult aliquid statuere, quod tamen vtrouique fallit, si capitulum ex privilegio. vel alio iure speciali possit iuxta not. in cap. super quibusdam. de verb. signif. secundum Imol. d. cap. de his quæ fiunt à maior. part. cap. ibidem. nume. 5. & regula xcij. num. 16. in fine.

Capitulum non potest statuere in præiudicium absentium, nisi sub sit rationalis causa, & eosdem vocauerit, & ex vocatis concurrat diæ partes, vt voluit gloss. in cap. j. in verb. constitutum. de his quæ fiunt à maior. part. cap. cum qua communiter transire Doct. asserit Bened. Cap. reg. ix. nu. 7. & seq. accedit quod notat Inn. in cap. vestra. de locato. & voluit Floria. d. c. j. & Inno. & Io. And. in c. tn nostra. de iure iur. & in c. cum in ecclesiarum. de constit. vide infra vniuersitas.

Capitulum seu vniuersitas iurans seruare statutum, & id quod in statuto continetur si contrarietur, tollit quidem statutum sed per iurium incurritur, vt voluit Io. And. & d. Ant. in cap. cum in cunctis. de his quæ fiunt à maior. par. Pau. & Lignan. in clem. vt professores, de regularibus, & ita communiter teneri asserit Bened. Cap. regul. ix. nu. 9. Secus si simpliciter iurant seruare cõtenta in statuto, quia vtrouque tollatur statutum. non tamen incurritur per iurium, vt voluit Petrus de Perus. & Floria. in c. dilecto. de preb. vt refert idem Bened. Cap. ibidem num. 9. & seq.

Capitulum vel maior pars eius, vno etiam contradicente, non potest statum ecclesie alterare vel dirimere, vt clerici in cõmuni viuunt, si ante se aratum viuerebant. c. quod omnes, de reg. in lib. vj. cap. j. de verb. signif. lib. vj. d. Nic. in cap. quonia de vita & honestate cleric. & ita communiter teneri. Bened. Cap. regu. xcij. in fin.

C A V S Æ criminales, tamen si iure canonico indistincte delegari possunt, iuxta communem, id tamen fallit, quoties electa est industria personæ, quia tunc subdelegare iure canonico non potest delegatus, etiam si a principe datus, iure autem civili delegatus causas criminales subdelegare non potest, nisi datus fuisset a principe, imò ordinarius inferiori principi easdem delegare non posset, communem refert Bened. Cap. reg. lxxvj. nu. 2. 5. & 13. vide infra Crimen.

Capitulum vacante sede, potest authoritatem præstare in permutatione beneficiorum, quorum collatio spectat ad ipsum, vel ad ipsum & episcopum, iuxta ea quæ habentur in c. his quæ de maior. & obediunt. & c. vnico. ne sede vacante, lib. vj. quando autem ad solum episcopum spectat collatio, licet capitulum non posset perficere ipsam permutationem, tamen poterit recipere resignationem ex causa permutationis, quam post creatus episcopus perficiet, prout voluit Petrus de Perus. in c. quæ situm. de rerum. permut. & Inn. in c. exhibita. eod. tit. cum quibus ceteri cõmuniter transferunt, vt refert Bened. in tract. permut. post. reg. lxxvij. posito. num. 77.

Capitulum si vna cum episcopo testamenti exequendi pot. statum obtineat, mortuo episcopo, licet non succedat in executione, tamen succedit in executionis compulsionem: vide infra vers. Executores.

C A S T R O concessio in feudum iurisdictionis & pertinentiæ cum eodem concessa creditur, per l. fin. ff. de constitution. princip. l. si quoniam. C. de bonis vacantibus. lib. x. & ibidem Barth. l. j. §. initio. ff. de officio præfecti. vrbis. cap. cum dilecti. de donatio. & ibidem gloss. fin. & gloss. in cap. olim. de verb. signif. & ita communiter teneri refert Bened. Cap. regul. cij. nu. 3.

C A R C E R A R I aut detineri licet à priuata persona ob crimine, delictum, vel debitum, & sic ob causam ciuilem vel criminalem liber homo non possit, nec debeat, vt patet ex not. in l. ob. a. s. & Auct. in d. C. de oblig. & act. tamen quando quis reperitur in fragranti crimine, quod capitale vel corporalem pœnã indicat, potest à priuata persona capi, & ad viginti horas, & non ulterius detineri, intra quas ad iudicem deduci debet. cap. i. v. ff. de adulter. & ibidem notat. & cap. cum non ab hominibus. de iudicis, Barth. in l. eum. eo. ff. ad legem Iul. pecul. & ita communiter teneri refert Bened. Cap. reg. lxxv. nu. 10.

C I V I T A T I S vel vrbis appellatione, cum idem sine præsumptione, de opere publico. singulariter, C. de adi. priuati. secundum Bart. in l. j. ff. de verb. signif. & in l. fed. & reprobari. §. fin. de excusat. tutorum. regulariter quod maris cingitur, continetur. In nam quod liquid. de s. penult. ff. de pœn. legat. & ibidem gloss. & Bart. per text. in cap. Ciuitas. de sentent. excomm. lib. vj. & ibidem Bal. glo. in cap. si statutum. in verb. ciuitatibus. de rescript. lib. vj. Petrus de Anchara. in cap. felicitas. de pœn. libro vj. quod procedit etiam si adiciatur nomen proprium illius ciuitatis vel vrbis, vt puta. si diceretur. vrbis vel ciuitas berusia, quare teneri magis demonstrandi, quàm ampliandi causa adiectum. argumento, l. si communis seruus. ff. de stipulatio.

seruorum, & ibidem Azo. si tamen nomen proprium præponeretur, dicendo Perulina ciuitas, ampliandi causa id adiectum videtur, & idem contentia adificia includit, vt tenuit Azo & Rainerius, quos secutus est Barth. in l. j. & d. §. fin. & Bald. in d. cap. Ciuitas. licet Accursus. d. l. j. in gl. j. non putet referre an præ vel postponatur, contra dict. l. nam quod liquid. §. si ita legatur. ff. de pœn. legat. sed male, quia Azonis sententia communiter tenetur. vt refert Bened. Cap. regu. cij. numero 4. Accursus opinio in ciuitate vel vrbe Romana locum habet, quare siue præponatur siue postponatur, vtroque modo contentia includantur, l. vt Alpheus. l. adificia. l. qui contentibus. ff. de verborum sigific. Quod tamen inter alia multa in Principum beneficiis, in quibus appellatione ciuitatis etiam territorium continetur, fallit iuxta l. j. §. cum vrbem. ff. de offic. præfecti. vrbis, & ibidem notat. in vrb. commiserimus. quod voluit quoque Barth. d. l. j. & in l. fin. ff. de constitution. principum, per l. si quoniam. C. de bonis vacantibus. lib. x. & ibidem Bart. & in l. si finita. §. ex hoc edito. ff. de damno infecto. quod similiter communiter teneri refert, ibidem numero 15 Bened. Capra.

Cæcus non alia forma quàm quæ præscripta est, in l. hac cõsultissima. C. qui testamentum facere possunt, testari potest, nisi statuto expresso aliter disponeretur, quia statuto, potest talis solennitas diminui, vt voluit Bart. in l. si quæramus. ff. de testament. quod verum est, si statum expressè disponeret de testamento cæci, aliàs cum simpliciter disponeret, quod testamentum valeret coram quinque testibus, non extenderetur ad testamentum cæci, prout voluit Bald. d. l. si quæramus. cum quo residet Imol. in c. quum ingressa. de testa. & ita communiter teneri refert Bened. Capra regula cij. nu. 25.

Ciuitate à Papa vel Principe in feudum data, non tantum iurisdictionis, sed etiam castra, & villa, quæ dictæ ciuitati subsunt, vel de eius districtu comitatu sunt, concessa censentur, quum Principum beneficia latissime veniunt interpretanda, & similiter castro concessio, omnis iurisdictionis & pertinentiæ cum eodem concessa ducuntur, per l. fin. r. de consi. princip. l. si quoniam. C. de bonis vacantibus. lib. x. & ibidem Barth. l. j. §. initio. ff. de offic. præfecti. vrbis. cum dilecti. de donatio. & ibidem gloss. fin. & gloss. in cap. olim. de verb. signif. quod à Doctor. communiter teneri refert Bened. Cap. regula cij. numero 22. ratio.

Ciuitatis appellatione licet aliqui in beneficiis Diocesis venire putauerint, tamen contraria opinio, quod non contineatur, vt stricta sit in eiusmodi facienda, ciuitatis vel Diocesis interpretatio, tenent Hostien. Io. Ant. & d. Nicol. c. Rodolphus de rescriptis. iuxta gloss. notabilem, in c. cepimus. de ætate & qualitate Compositel, in cap. Abbatem. de rescript. Archid. in cap. quamuis. de præben. lib. vj. & glo. in c. vnico. in verb. Diocesis. & ibidem Io. Monach. de reu. permut. & Audanus in clem. ne Roma. de elect. & in clem. vnica. in princip. de sequestrat. & ita communiter teneri refert, ibid. nu. 29. idè dicendum est in odiosis & restringibilibus, quod iuxta dicta iura cõmuniter quoque teneri refert. de regn. cij. nu. 20. trigessimoprimo Bened. Cap.

C I T A T I O per edicta regulariter non est permessa, nisi in casibus specialibus à iure expressis, prout notatur in clem. de iud. Et in iis in quibus permittitur citatio per edictum, debet esse trina, sicut & illa quæ fit ad domum, iuxta not. in gloss. xxij. quæst. iij. de illicita. tres denunciations. C. quomodo & quando iudex, vbi inique à iure exigitur trina denunciatio, siue citatio per edictum, non sufficit vnica peremptoria, prout voluit d. Ant. Petrus de Perusio, & d. Nicol. in cap. ex tua. de clericis non residentibus, Io. Andr. in tit. de cler. non resid. in iij. quæst. & ita communiter teneri refert Bened. Cap. regu. xcj. nu. 3. quod secundum Imol. d. c. ex tua. maximè procedit quando talis citatio per edictum fieret ad finem pœnæ imponendæ, prout voluit gloss. singularis in clem. j. in verb. tutor. de vita & honestate cleric. regula xcvj. num. 81. Cap.

C L E R I C V S debitor si aufugiat, cum pecunia aut re creditoris laici, poterit ab eodem capi & ad iudicem ecclesiasticum duci, communem refert Bened. Cap. regu. lxxv. numero 7. qua de re vide infra in verb. debitor.

Clericus licet secundum multos ludum qui ex industria ingenii constitit, exercere non possit, contraria tamen opinio verior est cõmunior, vt refert Bened. Cap. regu. lxxxvj. vide infra Ludus.

Clericus perinde atque ecclesia statuto generali laicorum vti potest, maximè si sit fauorabile, quoniam in generali statuto non denotatur superioritas, sicut in speciali, communiter refert Bened. Capra, regula decima quinta numero 35. vide infra in verbo Statutum.

Clerici & personæ ecclesiasticæ, licet generaliter ad subeunda munera personalia iusta, qualia sunt quæ exhibent corporali obsequio alienis sumptibus, et absque erogatione proprii patrimonii cogendi possunt siue lordia sint, siue non, vt videtur velle Anchara in cap. j. de immunit. ecclesiastic. libro sexto. l. placet. C. de episcop. et cleric. capit. non minus, de immunit. ecclesiarum. et ibidem per Innocen. cap. 14.

sed nec procuratores, ne cleric. vel monach. l. generaliter. C. de episco. & cleric. id tamen inter alia quoque fallit quando clerici haberent bona & possessiones à Principe, quia tunc ad onera personalia qualia sunt Angaria & Parangaria tenentur, vt not. in cap. non minus, per Innocen. & per d. Antonium, quod communiter teneri refert Bened. Capra, regula xvij. num. 2. i. similiter fallit in oneribus custodiæ ciuitatis, quum non solum quando ciuitas est de temporali iurisdictione ecclesiæ, sed etiam generaliter in omnibus ciuitatibus quæ oppugnatur ab hostibus fidei, ad custodias compelli poterunt, vt not. in c. perueniet, de immunit. ecclesiastic. & per Francisc. de Ramporibus, in capitulo quamquam, de censibus & ita communiter intelligi, dicto capitulo per notata contra Ioannes Andream refert ibidem num. 23. Bened. Capra.

Clerici licet regulariter etiam contra Turcas & Saracenos non aliis armis quam lachrymis, ieiunio & precibus pugnare debeant, iuxta notat. xxiiij. quæstio. viij. cap. j. & sequent. id tamen fallit, vbi imminet periculum suæ ipsius personæ, nec aliter euadere possint, quum tunc sine irregularitatis pœna quilibet offendere armis possit clericus, per notat. in clementina Si furiosus, de homicidio. & in lege vt vim. ff. de iusti. & iure ac ita communiter teneri refert regula xvij. numero 29. Bened. Capra.

Clerici in casibus quibus tenentur ad onera & contriutionem laicorum, nunquam ad eam cogi aut compelli poterunt per iudicem laicum, sed debet fieri executio per ecclesiasticum, de cuius foro sunt vt voluit Innocen. & post eum Ioannes Andr. in cap. de immunit. ecclesiasticum. Bald. in l. ad instructionem. C. de episc. & cleric. Marth. de Roma. in clemen. vnica, de immunit. ecclesi. & ita communiter teneri, regul. xvij. nu. 79. refert ibidem Capra. Et si iudices laici moniti semel non desistunt, incurrunt excommunicationem, capit. quoniam, de immunit. ecclesi. idque odio tyrannorum, & fauore ecclesiæ alii trina monitio requiritur, clement. prima, de vita & honestate clericorum, ibidem.

Clericus in minoribus ordinibus constitutus, in habitu & tonsura non incedens, si faciat actum clericatum contrarium, puta si uxorem, ducat, arma sumat, aut similia enormia committat, aut sese iis immisceat, perdit priuilegium clericale, cap. vnica, de vita & honestate cleric. lib. vj. & tenuit D. Anto. in cap. ex literis, eodem tit. & ibidem Imo. Innocen. in cap. j. de apost. facit quod not. in cap. j. de cleric. conrug. libro vj. & ita communiter teneri refert Bened. Capra, regul. xciiij. numero 11. & 17. Si non autem faciat actum clericatum contrarium, tunc licet in habitu & tonsura non incedat, tamen non perdit priuilegium 17. quæst. iij. cap. si quis suadente. & cap. si quis suadente diabolo, de pœnis, nec priuilegium fori, nisi post trinam monitionem non cessit, per ea quæ not. in cap. si laicus, de senten. excommunic. lib. vj. quod ita communiter teneri ac practicari refert ibidem numero duodecimo. Bened. Capra.

Clericum in habitu, & non tonsura incedentem enormitibus sese immiscens, & in iis perseverantem, etiam non monitum, scienter percussens vel offendens, etiam si priuatus sit non patitur pœnam. clemen. si quis suadente Diabolo, de pœnis, abas ante trinam monitionem id faciens incurreret pœnam prout voluit Io. Andr. & Imola, cap. ex literis, de vita & honestate cleric. & in cap. contingit, & ibidem gl. de senten. excommunic. & prælecta. in cap. perpendimus, eod. tit. cū quibus alios transire refert Bened. regul. xciiij. numero fina.

Clerici vilia, non fordida artificia, exercentes, moniti, si non desistant, licet careant priuilegiis clericorum, vt supra, id tamen fallit si occultè talia exercent, prout notat in clement. j. de hæretic. per textum, in cap. j. de vita & honestate cleric. & ibidem Paulus de Leazar. quem communiter Doctores sequi refert Bened. reg. v. numero 7. similiter fallit in exercente talia prohibita per tertium & non per se, vt not. d. clement. j. de hæretic. & dicta clement. j. de vita & honestate, & ibidem Paulus de Leazaris, quem similiter Doctores, communiter se quantur, dicta regul. numero 8. refert ibidem Capra.

Clericorum bona, ex beneficiis obuentionia licet immunia sint à collectis, tamen si cum fratre communia habeat clericus, non poterit obtentum sui priuilegij vniuersa bona à collectis eximere, sed soluet fratrem pro rara, quod procedit etiam si frater clerico in fraudem partem suam, aut omnia bona vel maiorem eorum partem donet, Spec. tit. de cleric. coniugat. §. j. vers. ad huius autem. l. ij. C. quando & quibus appell. l. omnes. Lucius, ff. quæ in fraud. credit. l. j. & ij. C. de repud. & in cap. ex literis, de vita & honestate cleric. communiter tenuit Bened. Capra, regula xvij. accedit. l. sicut. §. superua canem. ff. quibus mod. Pign. & Hypoth. soluitur. & Imola capit. ex literis, de vita & honestate cleric. quod communiter teneri refert Bened. regul. xvij. nu. 9.

Clerico, etiam si beneficium teneat quod residentiam non requirit, non licet vagari, quinimò ob delictum vagationis tali beneficio priuari potest. vj. quæst. j. c. non oportet, & capit. seq. prout voluit post Hosti. Io. Andr. in c. ex tua, de clerico non residente, quod procedit etiam si consuetudo sit, quod sine causa vagari liceat, Talis enim consuetudo cum sit irrationabilis, & contra bonos mores, & tendat in

læsionem ecclesiæ, non valet, cap. j. de consuetudine. Io. Andr. post Ho. & Inn. d. cap. ex tua, & ita vtrunque communiter teneri refert Bened. Capra, reg. xv. nu. 8. & 45.

Clericus vel prælatus, licet ex probabili ac iusta causa se regulariter absentare non debeat, iuxta not. in c. relatum. & c. inter quatuor, de cleri. non residente, prout voluit in d. c. ex tua, eo. tit. Inno. & Host. tamen inter alia fallit, si se absentaret ex iusta causa cum licentia superioris etiam inferioris episcopo prout notat d. c. relatum. & ibid. Inno. Hosti. & Ioan. Andr. & gl. in c. cū ex eo, de elect. lib. vj. & not. d. c. inter quatuor. & ita communiter teneri refert, reg. xcj. nu. 1. idem Bened.

Clericus absens à beneficio sine causa, vel ex causa sine licentia superioris, vel cum licentia finita cum causa, absque requisitione, ac monitione regulariter priuari beneficio non debet, prout voluit Innoc. & Gaspi. de Calder. in c. ex tua, de cleri. non resid. & ita communiter teneri refert, regul. xc. nu. 29. idem Capra, quod licet fallat, in monitione tempore licentiæ redire sub pœna priuationis, iuxta not. in c. ex parte, eod. tit. secundum Imol. in d. c. ex tua, id tamen limitatur non solum in parato, sed iusta ex causa impedito redire vt sentiunt Hostien. & Ioan. Andr. in c. clericos, de præbend. sed etiam si in loco beneficii superuenisset pestis, quia quantumcunque absens monitus redire ad residentiam non tenetur, vt videntur d. c. clericos, velle, Host. & Io. Andr. accedit quid quod not. Barth. in l. sed sciendum, ff. ad Trebellia. & ita communiter teneri refert, ibidem nu. 2. Cap. quod verum est, nisi ecclesia, pateretur ob defectum ministrorum, defectum cultus, quoniam ob defectum talem reuocari potest licentia ex iusta causa concessa quo casu si monitus non redeat, priuari potest beneficio.

Clericus absens, quando scitur vbi est, si potest commodè requiri seu citari, erit personaliter citandus, sine requirendus etiam si sit extra prouinciam, c. ex parte, de cleric. non resident. prout voluit in c. ex tua, eod. tit. Inn. Calde. Floria. & communiter tenetur vt refert regul. xcj. nu. 28. Bened. per not. in c. Roma, de for. competens. §. contrahens, lib. vj. & ipsa requisitione commodum tempus erit assignandum, secundum loci distantiam & personæ qualitatem, d. c. ex parte, & c. inter quatuor, de cler. non resid. Sin autem commodè, requiri aut citari non potest, quum sit ultra mare, perinde citabitur atque is qui ignoratur vbi sit, puta tribus edictis prout patet, d. c. ex tua, nec sufficit vnum peremptorium pro omnibus, nam licet Citatio per edictum regulariter permittatur non sit nisi in casibus, specialiter à iure expressis prout notatur in clem. j. de iudic. tamen in his casibus quibus permittitur Citatio per edictum debet esse trina perinde atque illa quæ fit ad domum, iuxta not. in gl. xxij. q. iij. c. de illicita. & l. tres denunciationes, C. quo modo & quando Iudex, quia nec hoc casu sufficit vnica peremptoria, sicut etiam vnica non sufficit vbiunque à iure requiritur trina per edictum, prout voluit D. Ant. Pet. de perul. & D. Nico. d. c. ex tua & Io. Andr. in addit ad Specul. tit. de cleric. non residente, in iij. quæst. & ita communiter teneri refert Bened. ibid. nu. 33. quod secundum Imol. d. c. ex tua, maxime procedit quando Citatio illa fieret ad sine pœna imponenda, iuxta gl. notat. et sing. in clem. j. de vita honest. cler. cui accedit rex. et gl. c. j. de milite et vasallo qui contumax est, in vñibus feud. id tamen fallit quando Iudex secularis clericum ad contributionem debitam cogeret post vnica monitionem, quia incurreret excommunicationem, vt communiter teneri refert Bened. Capra regul. xvij. nu. 8.

Clericus absens reuocatus, licet propter contumaciam in non residentem, beneficiis residentiam non exigentibus priuari non possit, nec in talibus locum habeat, cap. ex tua, de clericis non residentibus, tamen si cum ipsa absentia concurrat vagatio, poterit talibus beneficiis propter delictum vagationis priuari, vj. quæst. j. cap. non oportet, prout voluit Innoc. & Ioan. Andr. d. c. ex tua, et ita communiter teneri refert reg. xcj. numero 45. Bened. Capra quod contra clericos ac beneficiarios, vagantes per totum mundum est notand. secundum Imol. dicto cap. ex tua.

Clerici absentes ac contumacis beneficium licet ad hoc, vt alteri conferri siue ad ipsum eligi possit regulariter necessaria sit ipsa priuatio, ita vt sententia priuatiua post ipsam contumaciam sequatur, iuxta textum in c. inter quatuor, de clericis non resident. Io. Andr. in c. qua licet in c. ex parte, eod. tit. id enim inter alia fallit, quando certum esset quod ipse clericus abesset sine iusta causa, et citatus vel monitus non rediret, quia tunc alteri conferri poterit, secundum Host. et Io. Andr. d. c. qualiter, cum quibus ceteros transire refert Bened. Capra, reg. xcj. nu. mero 51.

Clericus licet regulariter non possit deseruire per vicarium in beneficio, siue sit ecclesia parochialis iuxta c. extirpanda, §. quia vnus de præbend. siue sit personatus, siue dignitas, c. ex parte, de cleric. non resident. siue sit præbenda, iuxta c. penultim. eo. tit. siue aliud quoduis beneficium, etiam xx. solidorum, vt in c. querente, eod. tit. gl. et Ioan. Andr. post Host. d. c. extirpanda, §. quia vero, id tamen inter alia fallit, si consuetudo vel constitutio ecclesiæ ferat, vt quis per vicarium posset deseruire, ita deseruendo beneficium, et eius fructus in absentia percipere posset, prout tenent Alan. et Goffrid. in cap. quia nonnulli, de

de cleric. non resident. vt post Innoc. lo. An. d. c. extirpanda. §. quia vero. & ita cōmuniter teneri refert Bened. Capr. reg. xcij. nu. 29. quod est verum, modò vicario ex fructibus tantum relinquatur, vt inde se sustentare possit, alias non valerit, iuxta capitul. prim. & fin. de consuetudine.

Clericus licet ex consuetudine vel constitutione ecclesie, etiam non deferuendo per vicarium fructus in absentia ex beneficiis residentiam non exigentibus, percipere possit, iux. not. in c. cum omnes. de constitut. ex beneficiis tamen residentiam exigentibus, si idem sine iusta causa consuetudine, vel constitutione induceretur, non valeret, tanquam irrationabilis & ecclesie onerosa, iuxta not. in C. & ff. de consuetud. & not. per Hosti. in d. c. cum omnes & communiter teneri ibidem d. reg. xcij. nu. 3. 1. refert idem Bened.

Clerici regulares debent communiter & simul viuere atque stare, vt patet ex gloss. in d. c. quoniam. de vita & honest. cleric. & in c. cum ad monasterium. de statu regularium, quam communiter approbatā refert Bened. Capr. reg. xcij. nu. 3.

Clericus exercens post vnam monitionem, cautionariam vel stabulariam, si est coniugatus, perdit priuilegium, c. vnj. de vita & honestate cleric. lib. vj. quò ad res & personas, nō coniugatus verò quò ad res tantum, & si monitus relinquat prohibita illa munera non coniugatus, modò clericaliter incedat, reassumit priuilegia etiam quò ad res. coniugatus non item clem. j. de vita et honestate cleric. et ibidem in Donzelus, et Matth. de Roma. quod communiter teneri refert Bened. reg. xcij. nu. 5.

Clericus in sacris constitutus non potest matrimonium contrahere, et si contrahat non tenet, quòd etiam procedit licet ab officio foret depositus, quia per depositionem ab officio, non eximitur à voto continentie. c. vnico. de cleric. coniug. lib. vj. cap. ij. in fi. qui clerici vel vouent, si distinet. cap. clericorum. adò vt ne quidem degradatus, vtunque degradatio tollat priuilegium clericale, prout notat, c. ij. de pœnis. posse matrimonium contrahere cum retineat characterem. j. quæst. j. cap. quod quidem secundum Innoc. dicto. cap. ij. et do. Ant. in cap. lo. de cleric. coniug. quod communiter teneri refert Bened. Capr. reg. xcviij. nu. 1. 4. quod quidem fallit in ordinato ad ordines in pupillari etate, necdum doli capace, quia ei nō imprimitur character, et propterea si postmodum vxorem ducat, tenebit matrimonium per not. in cap. vnico. de cleric. per saltum promot. et in j. quæst. j. c. si quis eorum. secundum Imol. d. c. Ioannes. de cleric. coniu. et similiter communiter teneri ibidem nu. 17. refert Capr.

Clericus coniugatus licet per contractas nuptias non desinat esse clericus, cum retineat characterem secundum Ioan. Andr. in rubr. de cleric. coniug. vt notat in cap. vxoratus. et in cap. placet. de conuer. coniugat tamen regulariter censetur et habetur pro laico, et nō pro clerico, vt videtur probari in cap. vnico. de cleric. coniug. lib. vj. in fine quod verum est, si aut bigamus sit, aut non incedat in habitu et tonsura, alijs enim si quis clericum vxoratum non bigamum, et incedentem in habitu et tonsura percipiat, incurrit pœnam. clem. j. si quis suadente diabolo. de pœnis, et vij. quæst. iij. cap. si quis suadente diabolo. vt voluit gloss. in cap. vnico. de cleric. coniug. lib. vj. quam cōmuniter approbatā refert regul. xcviij. nu. 24. Bened. d. vbi nū. se. q. addit tale retinere priuilegiū fori ex concilio Parisiensis, in crimina libus quā ciuilib. in reliquis autem pro laico haberi, gloss. d. ca. vnico.

Clericus coniugatus beneficium secularare retinet et habere potest, c. ad audientiam. de præscrip. Ecclesiasticū autem maius qualia sunt curata, dignitates, vel personatus, non potest habere: c. Sanè. et ibidè notat de cleric. coniug. nisi ex dispensatione Papæ id ei concedatur vt voluit Ioan. Andr. in cap. Ioannes. de cleric. coniug. et D. Florian. quod Docto. communiter sequi refert Bened. Capr. regul. xcviij. nu. 34. iuxta not. capit. j. et capit. diuersis. eodem titu. et capit. de multa. de præbend. Ecclesiasticum verò simplex potest clerico sine dispensatione, ex misericordia si pauper sit, in stipendium, non autem in titulum concedi, dummodo id fiat propter utilitatem ecclesie, ex eius seruiis causatim xxxij. distinet. cap. si qui. et xij. quæst. ij. cap. quia tua. secundum Floria. in dicto cap. Ioannes. et id quoque communiter teneri iuxta not. in cap. cum M. de constitut. et cap. clericus. de vita et honest. cleric. et Ioan. de lmo. in cap. j. de cleric. coniug. refert ibidem numero 37. et licet in titulum tale simplex beneficium ecclesiasticū habere non possit, cap. ij. de instit. cap. diuersis. de cleric. coniug. potest tamen esse ex dispensatione Papæ, sicut secundum Floria. dicto. capit. Ioannes communiter teneri refert ibidem nū. 40. Bened. cū et in simplicibus beneficiis dispensari possit. vt voluit d. capit. Ioan. Abbas, per xxxij. dist. cap. si qui verò, et xij. quæstione j. cap. quia tua, et Goffrid. cum Philip. in cap. cum decorem. de cleric. coniug. Specul. in titulo de bigamis. §. tunc dici potest. ver. xxv. et Hosti. in c. sanè. j. et in cap. diuersis, et ibidem D. Anto. de cler. coniugatis. Idem cum Petro de Peru. in dicto. c. Ioannes, et communiter teneri refert ibidem numero 41. quod licet secundum iura allegata, in glossa capitulo primo de clericis coniugatis, procedere dicti Doctores locis allegatis putent, nisi inde scandalum nasceretur, quo casu episcopus dis-

pensare super talibus pluribus beneficiis per clericū vxoratum habendis non possit, tamen contrarium in iis verum, episcopus dispensare non posse, verius tamen & secundum Modernos magis communiter teneri in d. cap. Ioannes, Egidius. Imol. Floria. & D. Nicol. in d. ca. diuersis, per not. in cap. causam de præscriptionibus refert ibidem numero 43. Bened. Capr.

Clericus contrahens matrimonium licet perdat beneficium ecclesiasticum, & ipso iure vacat, etiam si contraxerit sponsalia per verba, de presenti, absque copulatione, & nota per Doct. c. j. de clericis coniugatis. vt voluit Ioan. Andr. in c. Ioannes, quæstione vij. eodem tit. id. que adeo verum est, etsi mulier ante copulam ingrediatur monasterium, quod inuito possit iuxta c. ex publico. de conuer. coniugatis. ipse clericus sine noua collatione ad illud beneficium reuerti non possit ex quo ita contrahendo eidem renunciauit, per ea quæ habentur in cap. ex transmissa, de renuncia. & voluit Vincen. in d. cap. primo, de clericis coniugatis. & Speculator d. tit. in ff. vt tenuit Ioan. Andr. d. c. j. si milititer communiter teneri refert Bened. ibidem numero 5. 1. argumen. eorum quæ not. capitulo vnico. eod. titulo lib. vj. & in clem. gratia, de rescrip. tamen sententia priuationis contra ipsum lata, neque ipsi contra sponsam, neque sponsa contra ipsum proderit, quia res. in ter alios acta, cap. quamuis de re iudic. cum similib. quod etiam procedit etiam si matrimonium contractum per clericum ob consanguinitatem non teneret vt voluit Ioan. Andr. d. c. j. communiter quoque teneri refert ibidem nu. 5. 3. Bened. quia tale matrimonium inducit impedimentum publicæ honestatis, iuxta not. in clem. j. de consang. & affinit. id tamen inter alia fallit, si matrimonium non teneret ratione minoris etatis, quia tunc beneficium non vacat, quia tale matrimonium non valet vt matrimonium, sed vt sponsalia de futuro, iuxta, not. in cap. i. de spon. lib. vj. sicut enim per sponsalia de futuro nō soluitur matrimonium carnale præambulum, iuxta. notat. in cap. ex literis, de sponsalib. ita vicissim non soluitur coniugium spirituale argumento eorum, quæ not. in l. ea quæ. & Imperatores, §. idem rescripserunt. ff. ad municipal. & hoc tenet Ioan. Andr. in dicto capitulo primo de cleric. coniug. & Domini de Rora, decisio. xxxiii. incipit, item si impetras quod communiter teneri ibid. nume. 5. 6. refert Bened. Capr. quæ omnia nu. 60. de clericis in minoribus, constitutis & coniugatis accipienda dicit, quia non potest seruire beneficio & vxori, quia non bene conueniunt c. diuersis, de cleric. coniug.

Clericus in sacris constitutus vxorem ducens, non intelligitur ipso iure priuatus beneficio, sed venit priuandus per sententiam, sicut voluit gloss. j. de clericis coniugatis. quod idè receptum est, quia matrimonium non tenet, quod secus est in clerico in minoribus sacris constituto, quia ex quo in sacris constitutus non obligatur vxori poterit inferuire beneficio. vt voluit D. Anton. & Imola, dicto cap. j. quam opinionem licet communem & tutiorem, & de qua in iudicando & consulendo in praxim recedi non debeat, ibidem numero 61. dicit Bened. Capr. contrarium tamen quod clericus in sacris constitutus, perinde atque is qui minoribus constitutus est contrahendo nuptias ipso iure perdat beneficium, vetiorem asserit sicut d. cap. j. tenet Petr. de Peru. & post eum D. Nicol. & gloss. ibidem argumento eorum, quæ notantur in c. ex transmissa, de renuncia. & c. j. de apostil. & per Bar. Brixien. ca. quanto, de translatio. prælat.

Clericus coniugatus debet ferre tonsuram, si est beneficiatus, vt à contrario sensu colligitur ex c. Ioannes de cleric. coniugatis. si minus non poterit cogi vt tonsuram deferat, nisi in contrarium stare consuetudo secundum Ioan. Andr. d. cap. cum Ioannes, cū quo cæteros Doct. communiter & passim transire refert Bened. reg. xcviij. nu. 66.

Clericus coniugatus deferens habitum & tonsuram, licet regulariter gaudeat priuilegio fori tam in criminalibus quam ciuilibus, c. si quis suadente Diabolo. xvij. quæstione iij. & non alijs priuilegijs, vt patet ex c. vnico. de cleric. coniugatis. libro sexto. id tamen inter alia fallit si clericus diu sine habitu ac tonsura incessisset, ac longo post tempore habitum & tonsuram reassumpisset sicuti Padua in quadā disputatione decisum refert Bened. ibid. nume. nonagesimo sexto, iuxta not. in ca. si. de vita & honestate cleric. & Ioan. Monach. d. c. vnico. & notat. in clem. j. eod. tit. de vita et honestate clericorum quod tamè ibidem Doctores communiter displicuisse asserit, vt cumque æquū videatur, ne priuetur quis nisi perseueret argumento eorum quæ notat in c. clericus si tonsuram. de vita et honestate clericorum, secundum Ioan. Andr. c. Ioannes, de cleric. coniugatis.

COMPROMISSVM si fiat cum clausula quod stetur laudo, pena soluta vel cum clausula rato manente pacto, vel simili, tunc secundum gloss. c. dilecti, de arbitris standum est sententiæ vel laudo, etiam si pena soluta fuisset, quod procedit siue emolatio expressa, siue tacita interueniat, iuxta. gl. in l. ij. ff. de arbit. l. cum antea. et ibidem Odofred. et Azo. C. de arbitris, quos sequitur Cyn. ibidem et Baldus in l. ait prætor. ff. de re iudicata, et Imola in d. c. dilecti filij, quorum opinionem contra Iacob Baldri. Martium de Fario, et Iacob de Rauenna, tanquam communiter sequendam, asserit Bened. Capr. reg. lxxj. numero 9.

COLONI, si tanta fuerit sterilitas ut deductis expensis ac sumptibus nihil reportarint, totius pensionis remissionem reportant. secundum Hostien. Ioan. Andream, Anton. & Imola. in cap. propter. de locato. Alias si ultra sumptus factos dimidium vel amplius, dimidio eius quod reportare soliti sunt, collegerint, non conferitur sterilitas, nec fit metcedis remissio. Sin autem minus dimidio collegerint, tunc pro rata fiet remissio, & recte tenet ibid. Imola contra Hostien. Ioan. And. & D. Anto. Bened. ibidem Lillud. §. minus. ff. de tribut. act. & ita communiter teneri refert Benedictus Capra, reg. octuagesimo octava nu. quadragesimo nono, & sequen.

CEDENS bonis etiam nisi renūtiaverit beneficio cessionis, carcerari non potest. l. j. C. qui bonis, ced. poss. prout voluit gloss. communiter approbata, in cap. lator. de pignori. quia hinc beneficio secundum benigniorem, & magis communem Doctorum sententiam renūciari non potest. ut cuncte contraria opinio videatur de iure verior. Specul. in tit. de renunciatione & conclus. §. j. versic. item est beneficium quare etiam secundum Floria. in d. c. lator. magis communis erit sequenda. quam tenuit Richard. Malum. ut refert & sequitur Barto. in l. alia. §. eleganter. ff. solut. matri. & Bal. d. l. j. quod verum est, nisi cedens dissipasset omnia bona in fraudem, aut si sciens se non solvendo debitum contraxisset, quia tunc tenet renūtiatio, ut refert ibidem ex Bartolo. Bened. Capra. reg. lxxv. nu. 26. & 29.

COMPENSATIO sterilitatis licet secundum Innocent. in c. propter. de locato. sit facienda cum vberitate seu fertilitate præcedentis, vel frequentis anni proximi, & immediati, & non mediati, siue interpellati, contraria tamen sententia, quod fiat compensatio sterilitatis cum vberitate anni mediati & interpellati verior est, ut voluit Host. in summa tit. de locato, §. quare actiones, vers. sit autem, & vers. seq. & rationalior secundum Imolam in d. cap. propter. eodem titulo, cum quos alios communiter transire refert Bened. Capra. regul. lxxviii. numero 2. quod verum est, quando ambo anni continentur sub vna ac eadē locatione, aliis secus, etiam si vtraque locatio fuisset facta de re eadē, & inter easdem personas, prout vult Bald. in l. licet. C. locati. & Imol. dicto cap. propter. quia ex quo locationes sunt separatae vel diuersae de vna ad aliam, vel de vnius anno ad alterius annum argumentari aut inferri non licet argumento. l. fin. ff. de calumniar. l. Papi-nianus exuli. ff. de minoribus & voluit Imola in cap. per venerabilem. qui filij sint legit.

Computatio anni in magistratuū & iudicum officiis quemadmodum faciendā sit, vide supra Annus.

CONDEMNARI licet nemo sine accusatione debeat, idque regulariter procedat, non tantum in publicis, sed etiam privatis criminibus gloss. in l. tertia. C. de iis qui accus. non possunt. gloss. in l. ij. §. si publico. ff. de adulteriis. l. fin. ff. de accusat. tamen inter multas alias fallentias quando iudex generali inquisitione contra malefactores, & eorum receptatores procedit, & aliquem culpabilem reperiat, potest per specialem inquisitionem contra suspectum, & culpabilem procedere sine accusatore, & eundem punire, capitul. qualiter & quando, de accusatione. l. congruit. ff. de offic. præsid. l. quarta. ff. ad l. Iul. repet. Bene. Capra. reg. lxxiii. num. 9.

CONDICTOR, & locator si respectuē post impletum conductionis tempus taceant, censentur consensisse & reconduxisse, communem refert Bened. Capra. reg. lvi. nu. 8. vide infra in verbo locatio, & habent quoque remedium l. ij. C. de rescind. vendit.

CONFESSVS & convictus non potest appellare, idque tam in criminalibus quam civilibus causis, communiter receptum esse refert Bened. Capr. in tract. notorij. post reg. lxx. posito quarto membro princip. numero 113, nisi iustam causam contra confessionem & probationem allegaret, quo casu in arbitrio iudicis relinquitur an procedere, vel appellationi deferre velit, ibidem numero, 114. vide supra Appellatio.

CONSTITVTIO noua si disponat quod statim à tempore publicationis lex ligabit, quò ad irrationem actus, nò autem quò ad hoc, ut contraueniens incurrat poenam, cum non sit in culpa, ut patet in capitulo. cognoscentes. de constitutione. prout voluit gloss. in clem. ad nostram. in verbo extunc. de hæreticis, quam communiter approbatam refert Bene. Cap. coactus. siue reg. v. numero quarto.

Constitutiones extraneas statim atque in corpus iuris relatae sunt ligantur, cum & antea etiam ligabant, ut voluit gloss. in d. capitulo cognoscentes. de constit. Paulus de Leazar in proemio clement. quem sequuntur D. Anton. & Imola. cum quibus ceteri quoque traherunt, ut testatur Bened. Cap. reg. v. nu. 7.

Constitutiones inferioris à Principe, puta circa statuta alicuius loci vel collegij, cum de iis in iure tempus determinatum, quam citò videlicet ligent, non reportantur, relinquuntur arbitrio iudicis, ut voluit Hostien. in sum. tit. de constit. in versic. quoniam constitutio, & Ioan. And. in capitu. de concess. prebend. lib. vj. Barto. in l. omnes populi. ff. de iustitia & iure. Bald. in l. leges sacratissimæ. C. de legibus, & ita Modernos communiter tenere dicit Bened. Capr. conclu. v. numero decimo octavo.

Constitutio noua, etiam si in ea dicatur, quod ad præterita trahatur, non tamen trahitur ad ea, si per sententiam licet ab ea esset appellatum, utque ea adhuc pendere, nisi aliud expresse in ea causetur, ut est text. in Auc. ut cum de appolat. cognos. circa prin. accedit gloss. in capitulo licet Canon. de electione. lib. vj. & in l. sancimus. C. de sacro. ecclesi. & in clementina dispendiosam. de iudic. & hoc voluit Bartolus in dicta l. omnes populi. ff. de iust. & iure ita communiter teneri refert Bened. Capr. conclu. sexta. nu. 7.

Constitutiones nouæ quæ referuntur ad præterita præsumuntur calumniosæ & iniustæ, nisi emanauerint ex certa scientia, ut est text. in l. penul. C. de Decurionibus, lib. x. cap. final. ut titul. penultim. & ibidē per Ioan. Andream, quem Modernos communiter sequi refert Benedictus Capr. ibidem reg. sexta. num. decimo septimo.

Constitutio noua si concordat cum iure antiquo trahitur ad præterita, nisi habeat annexam inductionem noui iuris, nam tunc quò ad illud non trahitur ad præterita. l. ius civile. ff. de legibus, quod etiam voluit Bartolus in dicta l. omnes populi, & Imola capitulo quoniam, de constitutione, & ita communiter teneri dicit Benedictus Capra. reg. vj. num. 43.

Constitutio noua inducens indulgentiam ac remissionem poenæ, puta si dicat quò quicumque bannitus fuerit soluetur, tantum à banno liberetur, trahitur quoque ad bannitos de præterito, licet lex. ff. de legibus, & ibidem Bartol. & Bal. id voluerunt, quod etiam sequitur Floria. & Imo. in dicto capitulo quoniam, & ita communiter teneri de conclu. sexta nu. 47. refert Benedictus Capra.

Constitutio noua, si disponat quò instrumenta confessionata mandentur executioni, nec opponi possit aliqua exceptio, nisi solutio nis, tunc tale instrumentum factum quoque ante statutum illud, nō dabitur executioni, nec poterit opponi exceptio quæ competit post factum statutum. Secus si ante, ut voluit Bartol. in dicta l. omnes populi. ff. de iust. quem ibidem communiter sequuntur DD. ut testatur Bened. Capr. d. reg. vj. num. 52.

Constitutio noua, si disponeret super actu successiuo habente plures partes, puta si disponeret super ordinariis iudiciis, vel ratio nis inchoatum sed non perfectum concerneret actum de præterito quò ad partes futuras, licet non quò ad præteritas, ut voluit gloss. in capitulo licet, Canon. de elect. lib. vj. & in clem. prima, de testament. & Bartolus in dicta l. omnes populi, per l. ad fin. C. de iura. calum. & l. cōtractus. C. de fide instrumentorum, & hæc est communis opinio, secundum Bened. Capram, conclus. sexta. numero 3. iudicque contra decretalem, d. c. quoniam, quæ indistinctè loquitur, sed ibidem D. Nicol. & Canonista cum communi opinione transeunt, ut refert d. reg. vj. numero 56. idem Bened. Capra, & num. sequen. communem procedere dicit, nisi partes ita sint connexæ, quod non possunt à præteritis separari, quia tunc ad ipsas non trahentur, ut voluit glossa in dicta clem. tina prima, de testament. Bened. Capr. ibidem nu. 57.

Constitutio noua, si respiciat finem, puta si disponat quò vir lucretur tertiam partem dotis uxoris decedentis in matrimonio, locum habebit, etiam si vxor ante constitutionem nupta, post talem constitutionem decedat, ut voluit Bar. in d. l. omnes populi. ff. de iust. & iur. cum quo communiter Doctores transire dicit Bened. Capr. reg. vj. num. 58. licet addat id non procedere sine datione, secundum Imo. in d. c. quoniam, ubi idem communem dicit, si statutum puniat illum qui extraxit gladium extra ciuitatem certa poenæ, quia talis constitutio ligabit etiam illum qui ante ipsam incepit extrahere sed postea perfecit, ut voluit D. Ant. d. c. quoniam, refert ibidem nu. 59. Bened. Capra quod tamen verum intellige nisi prius incepisset extrahere, sed calumpnitius destitisset & postea extraxisset, ut voluit Hostien. & postea Ioannes Andreas in capitulo secundo. de constitutione. per l. Cesar. de public. ibidem numero 60.

Constitutio noua, disponens circa executionem actus, habet locum in executione quæ fit post ipsam constitutionem, etiam si fiat ex actu de præterito, gloss. in capitulo. ut ij. qui. de stat. & qualitat. in verbo in posterum, & gloss. in clem. prima, de testam. secundum D. Anton. in dicto cap. quoniam, id communiter teneri ac in prædicta obseruandum iuxta gloss. mag. in clementin. de stat. & qualitat. & gloss. in clem. secunda. de vita & hone. cleric. dicit ac refert. Bened. Capr. reg. vj. num. 72.

Quod quidem procedit nisi executus sit accessoria nec commode ab actu de præterito separari possit ut exemplo declaratur ibidem numero 73. vel nisi constitutio noua disponatur circa executionem, sub certa ratione, quia si ratio locum in executione de qua tractatur non haberet, nec habebit locum in ea talis constitutio, ut est ex iuncta gloss. in clem. prima, in verb. naturam. de testam. secundum D. Anto. in dicto capitulo quoniam, de constit. quem ibidem sequi Imola. Bened. Capra ibidem num. 75.

Constitutio, vel lex postquam præcipiens vel vetans ad fauorem Dei, vel publici commodi emanans, super eo cuius contrauentio de se aliis generabat peccatum mortale, non tollitur per consuetudinem

in iudiciis, etiam si à principio non recipiebatur, communem refert Benedictus Capra, reg. decimquarta, numero decimo quinto, vide infra verbum Lex.

Constitutio à principio recepta per consuetudinem contrariam, modò rationalis sit, & lx. annorum spacio præscripta sit, iure Canonico potest tolli, de iure autè civili sufficit quòd sit observata per longum tempus decem annorum, prout voluit Cyn. in l. ij. C. quæ sit long. consuetudo, quem sequitur in capitulo primo, de treuga & pace, & cõmuniter teneri dicit Bened. Cap. reg. xliij. nu. 14. & 17.

Consensum & ratihabitionem ratione coniunctionis, concurrente scientia & patientia, lex præsumit interuenisse, & communiter teneri refert Benedictus Capra, reg. ly. numer. 20. vide infra Ratihabitione Taciturnitas, & reg. quinquagesima sexta, numer. 31. & 33.

Consuetudo dat jurisdictionem contentiosam, l. fi. & ibidem Barto. ff. de aqua pluvio accenda, & habet vim legis, l. prima, §. denique, ff. eodem titulo, capitulo, cum contingit, & ibidem gloss. & communiter Doct. de foro competentis refert Bened. Cap. reg. lxxxiij. num. 24.

Consuetudo contra bonos mores, & in læsionem ecclesiæ tendens, ut si permittatur clericis sine causa vagari, etiam si beneficium residet, tiam non exigat, tanquam irrationalis non valet in cap. j. de consuetud. et in cap. ex tuz. de clericis non residentibus, voluit Hostien. & Ioan. Andr. quòd communiter teneri testatur Bened. Cap. reg. xcj. nu. 8. & reg. xcii. nu. 11.

Consuetudo disponens super decimis, earum quotam diminuendo, vel in totum tollendo, quæ laici contra clericos vel ecclesiæ se tueri volunt non valet, nec laicos excusat, ut voluit gloss. in cap. aliquibus de Decimis, & is quæstione septima, capi. quicunque, & Innocent. in rubr. de decimis, quòd communiter per Canonistas teneri refert Benedictus Capra, reg. xcviij. nu. 13. vide infra Decimæ.

Consuetudo de iure civili inducitur per tempus longum, decem annorum prout voluit D. Ant. & Imola in cap. fin. de consuetudine, & ita communiter teneri dicit Benedictus Capra, reg. xliij. numero 15. quòd verum est, non solum si consuetudo secundum, aut præter ius, sed etiam si inducatur contra ius, l. diuina, ff. de legibus, et notat in rub. C. quæ sit longa consuetudo, & in l. prima, & secunda, C. eodem titulo, et ibidem Cyn. quòd & Bartolus tenuit in l. de quibus, ff. de legibus, Cap. reg. xliij. numero 17. vbi dicit quòd canones xl. annorum requirant, Ad consuetudinem igitur inducendam quamuis sufficiat longum tempus decem annorum, idque procedat siue secundum, præter, aut etiam contra ius, inducatur, siue causam continuam vel quasi, titulum, vel non habeat, id tamen fallit quando ipsa consuetudo versatur circa referentia Principis, tunc enim ad deducendum requiritur tantum tempus cuius memoria in contrarium non extat, non solum iure Canonico, ut in c. super quibusdam, §. primo, de verborum significatione, sed etiam iure civili, l. hoc iure, §. quæctus aqua, ff. de aqua quot. ut voluit Imola, & D. Nicol. dicto capitulo, fin. de consuetudine, quòd etiam communiter teneri affirmat idem Benedictus Capra, d. reg. xliij. num. 28. similiter fallit quando consuetudo induceretur circa res ecclesiasticas, quia tunc ad eam inducendam requiritur utroque iure tempus quadraginta annorum, iuxta Auct. quas actiones. C. de sacrosanct. ecclesi. quæ eadem Auct. canonizata est, xlvj. quæstione tertia, & ita sentit gloss. in dicto capitulo, fin. & ibidem Compostell. & Ioan. Andr. cum quibus ceteros communiter transire refert idem Bened. Cap. ibid. nu. 30.

Consuetudo vel desuetudo non tollit legem positivam præcipiendam, vel prohibentem aliquod ad honorem Dei, vel commodum publicum, cuius contrauentio generabit peccatum mortale, etiam si à principio non recipiebatur communem refert Benedictus Capra reg. xliij. num. quinto vide infra in verbo Lex.

Consuetudo sicut nec statutum tollens præcepta moralia iuris divini, aut contra ea aliquid statuens non valet, communem refert ex gloss. communiter approbata in cap. cum tanto, de consuetud. Benedictus Capra, conclus. ri. num. 6. vide infra Statutum.

Consuetudo quæ expressè approbatur à iure, sine omni dubio rationalis est, ut patet ex glo. in c. fi. in verbo Rationalis, de consuetud. & in iurib. in ea allegatis, in qua omnes concordare refert Bened. Cap. conclus. xij. nu. 5.

Consuetudo quæ expressè reprobat à iure, est irrationalis, ut vult gloss. in d. c. fi. de consuetud. in fi. gloss. ibidem allegatis, in quo contradictorem nullum inveniri testatur idem Bened. Cap. regula. xij. numero sexto.

Consuetudo quæ neque expressè approbata, nec reprobat à iure invenitur, relinquatur arbitrio iudicis, ex bono & æquo æstimanda præsertim, ex sine ipsius consuetudinis rationalis, ut dicit Host. d. c. h. quem sequitur Io. Andr. in c. j. de consuetud. & communiter Doct. in d. c. fi. de consuetud. accedit, c. de causis de offi. delegati, refert ac sequitur idem Bened. Cap. reg. xij. nu. 7. & seq.

Consuetudo, si appareat, nec apparere possit iudici de sine ipsius, an videlicet tendat ad bonum publicum, tunc iudex debet considerare an ius approbet vel reprobet similem consuetudinem: primo casu rationalis, secundo autem irrationalis habebitur ut voluerunt d. cap. fi.

Host. Ioan. Andr. & Francisc. Vercellenis, cum quibus ceteros transtire affirmat idem Bened. Cap. reg. xij. nu. 14.

Consuetudo vel statutum reducens poenam homicidij vel alterius similis delicti in pecuniaria, irrationalis videtur, & non valet, quemadmodum in d. c. fi. de consuetud. tenet etiam Abbas Henricus Beuh. D. Anton. Petrus de Anchara & communiter scribentes ut refert ac sequitur idem Bened. Cap. reg. xij. numero 15.

Consuetudo reprobata non tantum intelligitur secundum gloss. in clement. statutum in verbo consuetudine de elect. et in clement. si vna. in verbo decernimus, de reb. eccles. de præterita, sed etiam de futura, secundum Petrum & Cyn. in l. ij. quæ sit long. consuetud. argu. ment. l. in fraudem, §. fin. cum d. sequen. ff. de testament. militum, quòd etiam sequitur Paul. & Lopus, d. clem. statutum, & Barto. in l. si mihi & tibi, ff. de legat. j. & Imola in d. c. fi. de consuetudine. quòd & verius esse & communiter teneri testatur Bened. Cap. reg. xij. nu. 24.

Consuetudo si præcedat legem, servatur lex quæ sequitur, l. j. C. ne fideiusdotium dentur, l. ij. §. Diuus & ibidem communiter DD. ff. de sepulchro violato, quòd verum est quando lex quæ sequitur consuetudinem, expressè derogat ipsi consuetudini vel quoniam de mente condentis ipsam legem hoc constat, quo casu tollit, aliàs non tollit lex ipsam consuetudinem, præsertim si rationalis sit, ut est casus in c. de consuetud. lib. vj. secundum Io. Andr. in d. c. fi. de consuetud. quòd etiam Canonistas communiter tenere Bened. Cap. per dictum capitulum hab. ibidem nu. 25. & seq.

Consuetudo rationalis ut inducatur, requiruntur tot & tales actus ut verisimiliter transeat in noticiam populi, vel maioris partis, qua in re cum certa doctrina dari nequeat id totum relinquatur arbitrio iudicis argum. c. de causis, de officio delegati, quam opinionem secundum Imolam & D. Nicolaum communiter esse affirmat Bened. Cap. reg. xij. nu. 9. qui volunt etiam quòd vnicus actus non sufficiat ad inducendam consuetudinem, quòd similiter communiter teneri ibidem nu. 10. refert ac sequitur idem Bened. cap. quia iura videntur ponderare frequentiam actuum, ut l. j. C. quæ sit long. consuetud. in totum, C. de ædificat. dicens id procedere, siue actus sit successivus, vel habeat causam successivam, siue non, ut tenuit Guilielm. Ioan. de Imola, & communiter Doct. tenere Bened. Cap. ibidem nu. 12. refert, quia ex vnico actu etiã causam successivam habente, non potest bene colligi tacitus consensus populi, quòd velut in posterum semper idem fieri.

CONTRACTVS bonæ fidei, cui dolus dat causam, ipso iure iuxta communem Doctorum sententiam est nullus, nisi deceptus veller eundem valere, aut nisi dolus sit velatus, aut si à tertia persona fuerit adhibitus, refert Benedictus Capra, reg. lxxxvij. numero, 35. et seq. vide infra Dolus.

Contractus venditionis in quo quis ultra dimidium iusti precij decipitur, ut cunque circa precium naturaliter liceat contrahentibus se decipere, l. item si prelo, §. quemadmodum, ff. locati, etiam si in vno nummo ultra dimidium iusti precij deceptus, vel restituito precio, vel ad supplementum iusti precij, arbitrio decepti ex contractu illo agitur, l. ij. C. de rescind. vend. et ibidem gl. c. quia ibidem communiter tenent Bart. Bald. Salicet. Angelus, et communiter, Doct. contr. Petrum et Cyn. refert Bened. Cap. reg. lxxxvij. nu. 6. idque obtinet in omnibus contractibus bonæ fidei, et ita communiter teneri ex Bart. et aliis ibidem nu. 7, 3, 4, 7, 5, refert Bened. Capra, vide infra Remedium.

Contractus si appareat originale causam longe aliam fuisse quam venditionis specimen, puta si centum nomine, mutui petenti cum obligatione pignoris respondeatur non detractari mutuum, seu instrumentum sub forma mutui vel pignoris confici, sed potius cum ac pro eodem precio post certum tempus id reddi velle, præsumitur simulatus, ac in fraudem usurarum factus, maxime si mediocre pretium interuenierit, ut voluit Host. et Ioan. Andreas in capitulo ad nostram, de emptio. et vendit. argumento, l. quamvis, §. si cum essem, ff. ad Vel. lejan. Bal. in l. ij. C. plus Valer. quòd agitur, et ita communiter teneri refert Benedict. Cap. reg. lxxxvij. numero 166. Sin autem non appareat originale causam fuisse aliam, tunc si pactum de reuendendo pro maiori precio, aut etiam pro eodem, cui tamen aliud pactum, postea de computandis in sortem fructibus, fuerit adiectum aut mentio facta, si concurrat precij paruitas præsertim in homine factari solito, contractus similiter præsumitur iuxta receptam Doct. sententiam simulatus, ut refert ibidem num. 167, 169, 173. Bened. Capra, vide infra pactum.

CRIMINALES causas delegatus secundum leges regulariter non potest subdelegare, à iudice. C. de iud. l. j. C. qui pro sua iurisdictione, & ita communiter teneri refert Bened. Capra, reg. lxxvj. num. 2. nisi sit delegatus Principis, ut tenet gloss. in d. l. j. quam sequitur Bart. & Guilielm. de Cuneo in l. j. ff. de officio eius cui mand. est iurisdictione, & Specul. in tit. de iudic. delegato, §. sequitur per totum, idque communiter contra Matti. Sillim. teneri refert d. reg. lxxxvij. num. 3. Benedictus Capra, verum secundum ius Canonicum, causas criminales indistinctè delegari possunt, ut tenet gloss. in cap. quòd de dem. de officio ordinar. clement. vnica, de officio delegati. in verbo civili

ei in fin. & capitulo illud. xxij. quest. iij. accedit capitulo venerabili, de officio delegat. & ita communiter Canonistis contra Vincent & Host. teneri, refert Benedictus Capra regul. septuagesima sexta, nu. duodecimo, quod tamen fallit in delegato ratione industriae personae quia iuxta Can. subdelegare etiam a principe datus, non potest per text. in capitulo quoniam, §. is autem, de officio delegat. inter artifices, ff. solu. matr. l. vnica, §. ne autem, C. de cad. tollend. & vult Paul de Lazaris in d. clem. vnica.

C V L P A generaliter sumptus quinque esse species dicit gloss. in capitulo vnico, de commodat. cum qua communiter concordare Bar. in l. quod Nerua, ff. de pos. & Imola, & D. Nico. in d. cap. vnico, refert Bened. Capr. reg. lxxvij. num. 6. & sunt latissima, latior, lata, leuissimum.

Culpa latissima, vt est dolus verus & manifestus, iuxta l. si ex causa, §. mulier, & ibid. gloss. ff. de pet. heredit. ita culpa latior est dolus praesumptus ex indicis verisimiliter dolum praesentibus, iuxta l. si procuratorem, §. dol. dolo, ff. mandati, d. l. quod Nerua, & Bald. in l. pignus, C. de pignorat. act. & Imola. post Flor. in d. capitulo vnico, & ita quoque communiter teneri refert reg. lxxvij. Bened. Capra, nu. 12.

Culpa lata licet non sit dolus, sed dolo comparatur, l. j. vers. culpa lata, ff. si mens. fall. modum dixer. l. is cu §. si heres, vers. dolum, & ibid. gloss. ff. solut. matr. Id tamen inter alia fallit, quando agitur de infamia irroganda, quae ob dolum non autem ob latam culpam, irrogari solet, §. suspectus, instit. de susp. tuto. & ibid. glo. l. j. ff. si mens. fall. mod. dix. gloss. in l. actionibus, ff. de in litem iurand. & l. quod Nerua, ff. de pos. & ita communiter teneri refert ibidem num. 3; idem Capr. quod procedit nisi ob dolum irrogatur infamia ipso facto, tunc enim lata culpa dolo aequiparatur, iuxta rex. & gloss. in l. liberorum, §. notatur, ff. de iis qui notantur infamia lxxxv. Similiter fallit quando ageretur de pena sanguinis, seu corporali imponenda, quia nec tunc lata culpa aequiparatur dolo, in lege, ff. ad l. Jul. de sicar. quod etiam voluit gloss. in d. §. suspectus, instit. de susp. tuto. & d. l. j. ff. si mens. fall. in actionibus, & Imola in capitulo sedens, de deposito, quod etiam similiter teneri dicit ibid. nu. 36. Benedictus Capra.

Culpa latissima siue dolus ab allegante regulariter est probandus, exceptis actibus qui sunt de genere prohibitorum, vt communiter teneri dicit Bened. Capra reg. lxxvij. nu. 49. infra Dolus.

D

DEBITOR si aufugiat cum pecunia aut re creditoris, potest ab eo capi & ad iudicem duci, l. ait prator si debitorem, ff. quae in fraudem creditorum, quod procedit etiam si clericus esset: quia creditor capium ad iudicem ecclesiasticum ducere poterit, prout notatur in capitulo cum non ab homine, de iudiciis, Bart. in l. cum eo, ff. ad l. Iuliam peculatus, & sic communiter teneri refert Benedictus Capra, regula septuagesima quinta, numero septimo.

Debitor suspectus de fuga, licet a iudice vel eius auctoritate, etiam in diem obligatus sit nec dies venerit, ad hoc vt creditorem secutum faciat, modo de suspitione fugae constet capi possit, l. haec autem, ff. si cui plus quam per legem Falcid. Ioan. Andreas, in cap. lator, de pignoribus, gloss. in fin. C. de feriis, id tamen fallit quando eadem suspicio tempore contractus in debitore relesisset, ad hoc enim vt capi possit, oportet quod ipsa suspicio post contractum superuenierit, prout notatur, l. ait prator, §. si debitorem, ff. quae in fraudem creditorum, & in l. si creditores, ff. de priuileg. credit. & ibidem Doctores communiter tenere refert Bened. Cap. d. reg. lxxv. nu. 17.

Debitor cedens bonis non potest carcerari, l. j. C. qui bon. ced. possunt, gloss. in capitulo lator, de pigno. quam communiter approbatam refert Bened. Cap. reg. lxxv. nu. 26. cui beneficio iuxta benigniorem & magis communem vt ibidem nu. vigesimonono, idem Capra asserit, renuntiare non potest.

Debitor non suspectus de fuga licet capi siue carcerari regulariter non debeat, l. prima, C. qui bon. ced. possunt, l. j. C. de execu. rei iud. & l. ait prator, §. si debitorem, ff. quae in fraudeu creditorum, id tamen inter alias multas fallentias quoque fallit, quando debitum descendit ex crimine, tunc enim poterit carcerari etiam si clericus sit, ad effectum sub quaestionibus de veritate inquirendi, & ad satisfactionem compellendi, capitulo primo, de deposito. & ibidem gloss. in verbo quaestionibus, & communiter scribentes aut nisi in iudicio condemnatus intra tempus a iure praefixum soluat, aut ante illud tempus facta discussione omnium honorum, etiam nominum debitoris non soluendo reperiat, iuxta l. secundam, & fin. C. de execu. rei iud. & not. in capitulo quaerenti, de officio delegat. a dno Pio, §. in venditione, ff. de rei iud. quia tunc capi poterit atque carcerari, prout voluit gloss. notab. & singularis in l. tertia, §. penult. ff. de susp. tuto. & dicta l. prima, C. qui bonis cedere possunt & ita communiter quoque teneri ibidem notat refert Benedictus Capr. regul. lxxv. numero 20. & 22. quod

quod postremum similiter fallit in clerico: muliere: item debitore in domo existente vel bonis cedente, qui carcerari non debent, ibidem numero 23.

DECIMAE non solum praediales sed etiam personales, non tamen de humano, quam de diuino iure sunt, tex. apert. in capitulo tua, de decimi. vt Deutero. capite duodecimo in prin. secundum Innoc. in rubr. de Decimis, quem ibidem sequitur D. Nicol. pro quo facit gloss. decima quinta, quaestione septima, capitulo, quicumque quam ibidem sequitur Archid. & gloss. fin. notabilis, & communiter approbata in cap. in aliquibus, eodem titulo, de decimis, quae opinio secundum Martinum cap. ij. eodem titulo, libro sexto tutior est, quicquid dicat Archid. 16. quaest. prima, capitulo, Decima: & pro maiore parte Theologi, praecipue mendicantes, illud verum esse quod praecipuum de soluendo, sit de lege diuina & morali, se d praecipuum de quora soluenda, esse ecclesiae constitutionem, & posse aliam quotam terminari, refert Bened. Capr. reg. lxxvij. num. 2. & 19.

Decimae secundum communem Doct. sententiam integre debentur, vt voluit Innocent. in rubr. de decimis, admirans quosdam novos concionatores qui oppositum tenerent, sicut refert Ioan. Andreas, in c. quo prior, de reg. iur. lib. vj. pro quo facit vt ex dictis quatuor Doctorum ecclesiae colligi potest, solutionem etiam quotae decimarum esse de praecipuo euangelii, vt apparet ex dictis Augusti. xvj. quaest. j. c. Reuerentini, & xvj. q. vij. cap. maiores. Ambros. eadem quaest. cap. quicumque. Hiero. di. xvj. quaest. j. c. apostolicis. et Grego. ead. quaest. j. c. peruenit, et ideo non soluente decimas integraliter, esse in periculo damnationis, secundum communem Canonistarum opinionem, de qua per D. Anto. in c. parochianus, de decimis, et D. Nicol. in rubric. & cap. in aliquibus adeo, qui secundum eum proferens verba, ob quae auditores retraherentur ab earum solutione esset ipso iure excommunicatus & quasi suspectus de haeresi. clemen. & de penis refert Benedict. de reg. lxxvij. nu. 3 & 6.

Decimarum quota, licet consuetudine tolli aut minui non possit, & laici contra clericos praetextu talis consuetudinis a decimarum ac quotae solutione non excusentur, vt voluit gloss. D. Anto. D. Nicol. in c. in aliquibus, de decimis, & xv. quaest. vij. c. quicumque, & Inn. in d. rubr. de decimis, et ita communiter per Canonistas teneri refert Bened. Capr. reg. lxxvij. nume. 13. et 19. quia praecipuum de soluendis decimis sit morale et diuinum: id tamen fallit inter alia quando consuetudo non tolleret ipsas decimas sed disponderet quod soluatur certa mensura, vel corbes, pro decima siue colligatur siue non, quia talis consuetudo valebit ratione multitudinis, & ita intelligi potest text. in d. c. in aliquibus, in fin. secundum Ioan. And. & D. Nicol. vt asserit Capr. ibidem numer. 16. addens, id facere pro Venetis qui non in vita sed in morte soluunt decimas, secundum D. Nicol. d. c. in aliquibus.

Decimas praediales quilibet possessor, etiam clericus vel episcopus, teneri soluere illi ecclesiae in cuius parochia sita sunt praedia, vt voluit Ioan. Andr. post Hostien. in c. Nouum, de decimis, iux. not. xvj. quaest. j. c. Laicus, idque non tantum pro praediis propriis, vt voluit gloss. in d. c. nouum, sed etiam pro praediis ecclesiae, quia ecclesia quoque teneri ad decimas praediales ipsi ecclesiae in cuius parochia praedia sita sunt, etiam si talia praedia pro dote ipsi ecclesiae assignata essent, prout notatur in c. j. de censib. vt vult D. Nicol. in d. c. nouum. & ita communiter teneri refert Benedictus Capr. reg. lxxv. nu. 3, idque procedit nisi ecclesia priuilegio, consuetudine, aut compositione, & transactione cum ecclesia imita excusaretur a praestatione talium decimarum, iuxta c. ex parte, c. ad apostolicam, & c. ex multiplici, de decim.

DECRETORVM compilatio per Gratianum facta, iici potest authentica, ex quo liber ille fuit approbatus per Papam, licet Ioan. Andreas, Floria, Imola. in c. ij. de rescriptis, Imola. in cap. fin. de feud. negant de hoc constare, dato tamen quod constaret, dicendum est, quod & communiter teneri: Quod compilatio illa fuit approbata, non quod ad Gratiani dicta, nisi in quantum sint magistralia, rationalia, & iuri non contraria, quia & illa obseruanda sunt, cum quibus videtur pertransire D. Nicol. d. c. ij. sicut in simili notatur per Bart. de dictis Hypocratis, & aliorum magistrorum, l. j. ff. si cert. petatur, refert Bened. Capr. conclus. siue reg. vij. nu. 4. Quare nec leges canonibus contrariae a Gratiano decretis insertae maiorem vim obtinent, quae si in volumine Iuris ciuilibus relictae essent, iuxta comunem quam ibid. nu. 5. refert idem Bened. Capr. qua de re vide infra in verbo Lex, & in verbo Rescriptum.

DEFENSOR qui non ad plenam causam sed tantum allegandam causam absentiae admittitur, perinde atque procurator ad certum tantum actum datus, non tenetur appellare, l. libero, §. fin. ff. de neg. gest. secundum Bart. in l. inuitus, C. de procurat. l. maritus, C. eodem, & c. non iniuste, & ibid. Goff. Ioan. Andreas & post eos D. Anto. ita communiter teneri refert Bened. Capra, reg. lxxv. nu. 17. & sequen.

DEGRADATIO ab inferiore Episcopo neque verbaliter neque actualiter fieri potest, capitulo degradatio in pr. de penis, c. transmissam, de elect. & Doct. communiter teneri refert Bened. Capr. in cap. at si clerici de iudiciis, reg. lxxxij. nu. 37. plura infra nu. 22.

DELEGATI plures si sint dati cum clausula, vos vel alter, tunc altero subdelegante, collega non tenetur admittere subdelegatum eorum, etiam abs collega impedito, quocumque etiam impedimento ap. cum plures, de offic. deleg. lib. vj. Si vero sint dati cum clausula, quod si non omnes, vel quod si ambo, & tunc collega subdelegare volens impediens est perpetuo impedimento, tunc, licet subdelegare possit, c. si de offic. deleg. & c. si pro debilitate, eodem tit. tamen collega talem subdelegatum similiter non tenebitur admittere cum purificata sit clausula data tali impotentia, vt voluit gloss. in c. coram, de offi. deleg. & ibid. Gosfr. & Ioan. And. & ita communiter teneri argumento, c. quod super iis, de voto. dicit ac sequitur Bened. Capr. reg. xxix. nu. 12. & seq.

Delegata iurisdictione potest prorogari de loco ad locum, modò par tes consentiant, cap. statutum, §. in nullo, de re scriptis, lib. vj. quam extra dubium apud omnes communem refert Bened. Capra, in tract. prorog. post conclus. liij. posito nume. 62. qua de re supra vide infra in verb. iurisdictione.

Delegatus non potest causas criminales subdelegare, nisi à principe datus esset, iure civili. Iure canonico autem potest eas delegare indistinctè, nisi electa fuisset industria persone, quo casu iure Canonico subdelegare eas non posset, licet datus fuisset à principe. Ordinarius quoque inferiori principi causas criminales subdelegare non potest nisi in casu absentie vel infirmitatis, communes refert Benedictus Capr. reg. lxxvj. nu. 2, 3, 5. & 13. vide infra Ordinarius.

Delegatus iudex ferens sententiam nullam, dicitur functus officio suo, & necesse est recurri ad delegantem, nisi fuisset nulla quia non seruasset formam mandati, quo casu iterum posset pronuntiare, in eo enim qui alieno iure habet potestatem indistinctè, lata semel sententia licet nulla, finitur potestas præterquam in beneficiis principum, in quibus per actum nullum non expirat potestas delegata, secundum communem opinionem, vt refert Benedictus Capra, reg. xxvj. num. 12. & 49. vide infra in verb. iudex.

Delegati iudices licet habeant iurisdictionem seu habitum iurisdictionis in solidum, cum ipsa iurisdictione sit indiuisibilis, xxiii. quæst. prima, c. loquimur, tamen exercitium, sicuti ordinarij non habent in solidum, cum vnus sine alijs eandem exercere vel cognoscere non possit, sed debent simul cognoscere vt patet ex ca. prudentiam, de off. deleg. & si aliter fieret, factum non teneret, c. causam matrimonij, de off. deleg. & c. vno delegatorum, & c. cum causa, eod. tit. l. duo ex tribus, ff. de ar. iudic. quod tamen fallit quando dati fuerint delegati ad vniuersitatem caularum, quia tunc perinde atque ordinarij iurisdictionem habent in solidum, licet exercere sine fraude non possint, argument. l. j. §. si quis & à quo. & hoc voluit gloss. in l. j. si vni alius ff. de re iudic. quam sequitur Bart. ibid. & in l. j. si plures, ff. de exercitor. & D. Floria. in dicto cap. prudentiam, cum quibus communiter Doctores asserit transire Benedictus Capra, reg. xxvj. numero vigesimo primo, & sequent. per ea quæ notat Bald. in l. iudice, C. de iudic. licet dubitationem ac restrictionem id habere ibidem Capra teneat quem vide. Similiter fallit quando dati essent cum clausula, quod si non omnes, & c. vel cum clausula alternatiua, videlicet, vt omnis, vel duo, vel alter, tunc enim si vnus solus procederet, valeret, gl. in c. cum plures, de off. deleg. lib. sexto, l. qui res, §. area, in ff. de solut. idem Capra ibidem. nu. vigesimo quinto, & seq.

DIŌCESIS appellatione licet plerique velint in beneficiis venire quoque ciuitatem, & e contra ciuitatis appellatione Diocesim, contraria tamen opinio communior est, vt tenent Hostien. Io. Andreas, & D. Nicolaus in capitulo Rodolphus de re scriptis iuxta gl. notabil. in c. accepimus de etat. & qualitate Compostel. in capitulo. Abbatem, de re scriptis. Archidia. in capit. quamuis de præbend. libro sexto, gloss. in capitulo vnico, in verbo Diocesis, & ibidem Ioan. Monachi, de rerum permutatione, lib. sexto. Laudanus in clement. ne Romanij, de elect. & clem. vnica, in princ. de lequestrat. quia in eiusmodi strictè accipitur ciuitas vel eius appellatio nec venit. Diocesis vel e contra & communiter teneri refert Benedictus Capra, reg. cij. nu. vigesimo nono, & nu. trigesimo primo, dicit per di. iura idem esse in odosis & restringentibus, idque communiter quoque teneri.

DIUISIONEM qui vulgò ita faciendam dicunt, vt maior partem facere, minor verò eligere debeat, falluntur secundum Bart. in l. j. C. de iis qui se defarunt. quod exceptis casibus in quibus id pro privilegio concederetur verum est, quia Bart. ibi non loquitur de minore, xxv. ann. sed minore ratione ætatis, relatione scilicet facta ad maiorem natu, quod communiter teneri refert Benedictus Capra, reg. cix. num. 16.

Diuisionem autem virgere aut ad eam socium vel coheredem maiorem prouocare, licet minor non possit, si pupillo, ff. de rebus eorum, l. penultim. C. de prædijs minorum, id tamen nisi ipse ad eam prouocet aut ei eandem facere expedit, & communio damnosa sit, aut nisi fructus diuidere velit quod facere potest, l. prima, gloss. d. l. pen. & Bartol. in l. iubeamus, & ibidem Cyn. & Baldus, C. de sacrosanct. ecclesi. Bald. in l. j. ff. de rebus eorum, & id communiter teneri refert reg. cix. nu.

19. & Benedictus Capra.

DELINQVENS mandato alterius, mandato expressè vel tacitè reuocato, ex tali delicto mandans non tenetur, vt communiter teneri refert Benedictus Capra, regula viij. numero nono vide infra Mandatum.

Delinquenti opem vel auxilium præstans, licet teneatur ratione qualitatum quæ insunt delicto puta ratione loci, temporis, vel persone, quæ delictum exaggerant & augent, perinde atque ipse delinquens, id tamen fallit inter cætera etiam in casu, l. raptores, C. de rapt. virg. & communiter tenetur, Similiter fallit, quando in præstante opem adest qualitas quæ aggravat pœnam, & quando propter qualitatem delinquenti inhaerentem pœna præstantis opem cui talis qualitas non inest augetur, vt communiter teneri refert Be. edict. Cap. reg. octuagesima, num. 44. & 48. vide supra Auxilium.

DEGRADATIO licet auferat privilegia clericalia, prout notatur in capitulo ij. de pœnis. tamen non tollitur character & votum continentie, quare degradatus non poterit matrimonium contrahere, quæst. j. vt notatur secundum Imolam dicto capitulo ij. & D. Anto. in capitulo Ioannes, de cleric. coniugat. multò minus depositus ab officio, lxxxj. dist. capitulo dictum, vt notatur capitulo j. qui cleric. vel vouent. communem refert Bened. Cap. reg. xcviij. null. 4.

DENVNTIATIO litis motæ nisi venitori aut donatori fiat debito tempore, emptor vel donatarius aut vasallus aduersus venditorem, dominum, donatorem non agit, iuxta gloss. in capitulo si venditori, de emptione & venditione, l. emptor fundi, l. actore, C. de euid. nec satis est eos scire litem sibi motam fuisse, nam tamen ad finem certificandi illis denuntiare non sit opus, tamen quò ad alium finem, nempe vt veniant ac se defendant, & probationes producant omnino opus est denuntiatione, vt voluit Bartol. in l. denuntiasse, §. quod tamen, & in l. non solum, §. morte, ff. de noui operis nuntiat. Idem tenent Bald. & Ang. in l. absente, ff. de procurat. et D. Petrus Floria. et Anto. in c. fin. de empt. et vendit. per l. si parentes, l. cum successoribus, C. de euid. l. si rem, §. si ff. eodem tit. quam sententiam Bened. Capr. reg. lxxxvij. num. 27. et veram et communiter teneri affirmat, etiam si venditor vel donatarius iurasset defendere, cum hoc casu iuramentum nihil addat contractui, sed eundem dicitur taxat roboret, iuxta l. fin. C. de non numerata pecu. Bened. ibidem numero 23. i. vide infra. Venditio, vbi dicit ita praticari et communiter obseruari.

Diuisionis placitum siue contractus, perinde atque alij bonæ fidei contractus, si per eum quis ultra dimidium suæ partis decipiatur, admittit remedium, l. j. G. de rescinden. vendit. vt voluit gloss. in l. maioribus, c. communia vtriusque iudicij, et gloss. in capitulo cum dilectis, de emptione et venditio. et ita communiter teneri, prout notatur in dicta l. secunda, C. de rescinden. vendit. et ibidem per Baldum, vt in l. si quis cum aliter, ff. de verborum obligationibus, et ibidem per Bartolum, qui ibidem vult, quòd etiam locum habeat in stipulatione quæ non nauandi animo interponitur contra bonæ fidei, vt refert Benedictus Capra, regula octuagesima septima, numero septuagesimo septimo.

DOLVS licet regulariter ab allegante sit probandus vt concludit Ioan. Monachus in capitulo scienti, de regul. iur. libro sexto, per l. quories §. qui dolo, ff. de probat. gloss. final. & notabilis in capitulo sedes, de re scriptis, id tamen inter alia quoque fallit in actibus, qui sunt de genere prohibitorum, in quibus præsumitur Dolus, vt l. falsus, §. qui alienum, ff. de furtis & notatur in l. prima, C. ad l. Cornel. de siccaris, et in communiter teneri refert Benedictus Capra, regula septuagesima octaua, numero. quadagesimonono, vide supra. Culpa. Alias Dolus perspicuis indicij, quæ facti qualitatem concernant, probandus est, l. dolum, C. de dolo.

Dolus quando dat causam contractui bonæ fidei, vt puta si tibi habenti pulcherrimum corpus iuris non aliàs vendituro alius persuaserit, vt sibi venderes ex eo quod de proximo noua publicanda esset complatio, tunc venditio vel contractus ipso iure nihil valebit, let eleganter, ff. de dolo, l. tertia, ff. pro socio, gloss. in l. Dolo, C. de inutilibus stipulat. duodecima questione secunda, c. qui quis episcopus et capitulo cum vnuerforum, de rerum permutatione. gloss. in capitulo cum dilectis, de empt. et venditio. et ibidem Hostien. Ioannes Andreas, Imola. et D. Nicola. et ita communiter contra Petrum de bella peritica, Docto. tenere refert Benedictus Capra, regula octuagesima septima, numero trigesimo quinto, quod tamen fallit in dolo velato vel incluso sub metu, Item fallit, si deceptus veller nihilominus contra eum valere, aut adhibitus sit in spiritualibus quia in iis dolus contractum non vitiat, pro bono dolo habetur iuxta capitulum dudum, de conuers. coniug. et lege prima, ff. de dolo. vt est ibidem nun ero quadagesimo octauo, et sequen. Si quis tamen dolo non vnus, sed omnium Monachorum inducatur ad ingrediendum monasterium, tenet quidem ingressus, sed nocebit, dolo quò ad eius bona, quæ non monasterio, sed eius heredibus et consanguineis acquiruntur, secundum Innocent. in dicto capitulo dudum, per capitulum constituit. xx. quæst. iij. cum quo communiter transeunt Doctores, Ioan.

Abbas in capitulo Ioannes de cleri. coniugato. per xxxij. dist. in capitulo si qui verò. & duodecima quaestione. capitulo quia tua. & Gof. fredus & Philipp. in capitulo cum decorem. de cleri coniugat. & Speculat. in tit. de Bigamis. §. nunc dici. versiculo xxv. & Hostien. in capitulo Sane. & capitulo diuersis. de cleri coniugato. & ibidem D. Anto. qui idem cum Petro de Peru. in d. c. tenet. & ita communiter tenent. nisi scandalum immineret. tamen si dispensare in iis episcopus non possit. referat Bened. Capra. reg. xvij. num. quadragesimo primo tamen contrarium. quod episcopus in iis dispensare non possit. verius videtur. & per Moderniores. puta Egid. Imola. Floria. & Nicolaum in dicto capitulo Ioannes. per dictum capitulum diuersis. magis communiter tenent ibidem numero quadragesimo tertio refert idem Capra quia cum coniugatus clericus praterquam in duobus casibus de quibus supra in verbo clericus. habeatur pro laico. & non est capax beneficii ecclesiastici in titulum ex dispensatione episcopi. prout notatur in capitulo causam. de prescrip. quia quod laicus habeat beneficium. est contra ius commune. dicto capitulo diuersis. & capitulo primo. de cleri. coniugat. & ibidem gloss. maior in fin. contra quod episcopus dispensare non potest nisi in casibus expressis à iure. sed solus Papa. prout notat. in capitulo dilectus. de tempor. ordinandorum.

Episcopus perinde atque quilibet alius possessor prædiorum ecclesie in cuius parochia prædia sita sunt decimas prædiales soluere tenetur. idque non tantum pro prædiis propriis. sed etiam pro prædiis ecclesie. cum ecclesia quoque ad decimas prædiales teneatur. ecclesie in cuius parochia prædia sita sunt. etiam si prædia illa ecclesie pro dote assignata forent. prout voluit gloss. & Ioan. Andreas post Hostien. in capitulo nouum. de decimis. vt notatur in capitulo primo de censibus. idem voluit D. Nicol. dicto capitulo nouum. & ita communiter tenent. nisi priuilegio consuetudine. aut transacione cum ecclesia inita. excusetur. capitulo ex parte. capitulo ad apostolicam. capitulo ex multiplici. de decimis refert Benedictus Capra. regula nonagesimanona. numero tertio.

Episcopus loci in quo testator natus est. censetur legitimus executor testamenti. iuxta communem ac receptam opinionem. de qua infra in verbo executor. Si verò natus est testator in vna. in alia autem ciuitate domicilium habeat tempore quo decessit. tunc si omnia sua secum transtulit episcopus domicilij. in loco natiuitatis siue originis sint. episcopus originis. Si denique in vtroque loco habeat. vt et episcopus. poterit distribuere in alterutro episcopus sub quo sunt. Sin in neutro. episcopus originis. & si de origine non apparet. episcopus domicilij. exequatur. qua. de re vide Capra. in tractat. executionis. vlti volentat. memb. viij. numero quinquagesimo septimo. & sequent.

EVICTARE per sententiam. licet emptor de euictione contra venditorem non queat agere. nisi eidem debito tempore nempe ante conclusionem vtriusque instantie. vt veniret ad se defendendum denunciauerit. gloss. in capitulo si venditori. de empt. & vendit. l. fundi. C. de caut. id tamen fallit inter alia. si emptor & venditor in eodem iudicio simul ab eo qui rem euicerat. conuentioni fuissent. tunc enim emptor etiam si non denunciauerit venditori de euictione. redde eum conuenire potest. iuxta gloss. sing. & in leg. si dictum. §. si presente. in verbo possit. ff. de euictionib. quam sequitur Bal. in l. si. C. de sentent. & interlocut. omnium iudic. & cum ea Doctores communiter transire affirmat Benedictus Capra reg. lxxxvij. numero 228. plura de hac re vide infra Venditio.

Euicta re per sententiam arbitri emptor contra venditorem de euictione non recte agit. l. si dudum. §. si compromiserò. ff. de euict. nisi compromissum eius voluntate aut ex necessitate fieret. puta ex forma statuti vel alio iure. ad hoc fuisset coactus emptor. quia cessante ratione dicto §. si compromiserò emptor perdens causam coram arbitro necessarid agitata recte agit contra venditorem. de euictione. vt voluit D. Petrus. et D. Floria & Imola. in capitulo fin. de emp. & venditione. iuxta not. in lege si fideiusor. §. si necessarid. ff. qui latid cogantur. l. si. C. de iudic. capitul. ab arbitris. de offic. delegat. libro sexto. & idem volunt Barto. & Bald. in dicto §. si compromiserò. & ita communiter tenent refert Benedictus Capra regu. octuagesimalseptima numero 244.

Euicta re per sententiam à iudice non suo. sed per prorogatione effecto latam. venditor similiter emptori de euictione non tenetur. iuxta glo. & Bartolum in lege si dictum. §. si compromiserò. ff. de euictionib. in verbis nulla necessitate cogente. cum quib. Doctores communiter transire refert Benedictus Capra. regula octuagesimalseptima numero 246.

Euictio licet regulariter in re aliena legata. tradita & euicta contra heredem locum non habeat. gl. & Bartol. in l. si domus. §. de euictione. & lege qui concubinam. §. si heres. ff. de legat. primo Cyn. Bartolum. & Bald. in l. eum alienam. C. de legat. Anchar. & Imola in capitulo filius. de testament. id tamen fallit. nisi legantur res aliena in genere ex natura seu qualitate ipsius rei. qui concubinam. §. si heres.

ff. de legat. iij. & ibidem gloss. & Bartolum quia tunc hæc res legantis si à euinceretur. tenebitur heres de euictione quia obligatus in genere. tenetur facere rem accipientis. l. si à substituto. §. heres. ff. de legat. primo l. ex empto. ff. de act. empti. quod verum esse & communiter tenent refert Benedictus Capra reg. xvij. numero tertio. vt autem legatarius de euictione agere possit contra heredem. in casibus quibus eidem permittitur. necesse est. vt ei denunciaret litem motam ante litem à se contestatam. quia non tam de damno vitando quam lucro captando tractatur secundum gloss. in l. rem. §. finali ff. de iur. i. & gloss. junct. text. l. si concubinam. §. si heres. ff. de legat. tertio & ibidem Dyn. & Bartolum. Cyn. in l. emptor. C. de eti. si. quod communiter tenent refert. dicta regula octuagesimalseptima. numero vigesimo quinto. idem Capra.

EXECUTOR testamenti vel vltimæ voluntatis. quilibet deputari & hoc officium exequi potest. quia iure repelli aut prohiberi non potest. adeo vt non tantum laici. licet sint filiiam. sine licentia patris perinde atque procuratores esse possunt. capitulo cui generaliter. §. decur. libro sexto. Zabarell. & Bartholum. in capitulo religiosus. de testament. libro sexto. sed etiam clerici. & sic Papa. Episcopus. Archiepiscopus. primates. Cardinales. Abbates. & aliis beneficii presidentes. non tantum ad pias causas possunt esse executores secundum Speculat. tit. de instrum. editione. §. nec. vero. versic. de Episcopo autem. & Bartolum. dicto capitulo religiosus. sed etiam vt tenent alij ad non pias causas vt ibidem refert Specul. quod verum esse patet. ex capitulo. Ioannes. de testamentis. vt dicto cap. religiosus quod & tenere Paul. & Anto. in clemen. vnica eod. tit. item & idem Anton. d. c. Ioannes. Quinimo & collegiū potest esse executor. vt tenent Bal. in l. id quod pauperibus. C. de episc. & cleri. vnde tamen regulariter quilibet possit esse executor. & tale officium acceptare. quemadmodum communiter tenent refert. Bened. Capra. in tractat. executor. vltimarum voluntatum. ad finem regularum posito. membro secundo. numero tertio. id tamen inter alia fallit in fratribus mendicantibus. præsertim minoribus. quia etiam ad pias causas circa quas veritur litigium. aut rerum administratio. executores esse nequeunt. Clementina exiui de Paradyso. de verborum significatione. Si tamen administrationi annexa sint quæ solo verbo possunt expediti. & consentire. vt commodè separationem patiantur. poterit tale officium. quod ad illa adimplere nandicans siue minorita. xc. distincti. capitul. non satis. argumeto l. vile. ff. de reg. iur. quod dicto capitulo. religiosus. videtur quoque tenere Bartholum. Nanius de Peru. & Francis. Zabarell. cum quibus ceteri communiter transeunt & ibidem. numero vndecimo refert idem Capra. Similiter fallit in banntis & damnatis qui per annum & condemnationem perdidit bona. quæ sunt confiscata. secundum Bartolum dicto capitulo. Religiosus. quod etiam vult. Bald. l. id quod pauperibus. C. de episc. & cleri. quia hi nisi ad actum nudi ministerij. puta quoad declarationem vel executionem aliquam faciendam non possunt esse executores. l. ex facto. §. x. facti. & ibidem. Iacob. de Arena. & Bartho. ff. ad Trebellidem in l. cum pater. §. hereditatem. ff. de legat. iij. & Bald. l. id quod pauperibus. quod communiter tenent ibidem. nu. 20. refert Capra.

Executricem testamenti licet gloss. in l. tutela. ff. de tutelis. & gloss. in capitulo religiosus de testam. libro sexto. dicant mulierem esse non posse verius tamen est. quod & consuetudine obseruatur. secundum Gulielmum Durandum in Specul. in titulo de instrumenti editione. §. nunc verò. versiculo quod de muliere. executricem esse posse. iuxta gloss. in l. vnica. §. pro secundo. C. de caducis tollendis. quod etiam tenent Baldus. in l. à filio in part. ff. de aliment. & cibat. leg. & Ioannes An. in addi ad speculatorem. d. §. nunc verò. quod de muliere. & Bald. in l. id quod pauperibus. C. de episc. & cleri. dicit quod femina potest esse executrix. non solum in negotiis. sed etiam in iudiciis ad pias causas. cum habeat suo nomine actionem. Leges enim quæ repellunt mulieres à limine iudicij loquuntur quando non suo nomine habent actionem. & volunt fungi nudo ministerio. l. qui aliena. §. quanquam. ff. de negotiis gest. secundum Bald. ibidem cum quo ceteros communiter transire refert ibidem. nu. 45. Bened. Capra.

Executores testamentorum vniuersales. quales sunt illi qui dantur testamento per quod instituuntur pauperes. vel testator iubet bona sua inter pauperes distribuere. per suos executores. nullo instituto herede. vim ac nomen heredum obtinent. vt videtur velle Specul. in tit. de instrumenti. editione. §. nunc vero verificat pores. & versic. & scias quod sequitur Barto. in l. alio. ff. de aliment. & cibat. leg. & Bald. in l. si quis ad declarandum. C. de episcopis & clericis vt notatur in capit. de testamentis. quod communiter tenent refert. Bened. dictus Capra in tractat. execut. vlt. voluntatum. membro iij. numero quarto.

Executor testamento datus. non tantum cogendus est suscipere tale officium. vt dixit Bald. in l. nulli. C. de episcopis & clericis. vt tenent Azo. in summa. eod. titu. specul. titu. de instrumenti. editione. §. nunc vero. versiculo. hæc etiam hodie nisi exequatur. perdit quod ei testamento quacumque contemplatione relictum fuerit. An. de heredibus

de heredibus, & Falcid. §. in omnibus coll. j. & ibid. §. Si qui in vltima quaest. notat Iacob. de Beluif. secundum Bal. in l. prima. ff. de legat. ij. argumento, l. prim. nescimus, & l. seq. ff. de excus. tutor. quod communiter teneri refert Bened. Capr. iux. in tract. exec. vltim. volunt. memb. iiii. num. r. non tamen priuandus esset substitutione pupillari, cum per eam succedatur pupillo, non testatori, idem tenet Ang. d. l. j. ff. de leg. ij. Quod est verum quando talis executor potest officium acceptare, & exequi, aliis vero non, puta si erit frater minor, quia relicto cuius capax est non priuatur, iux. l. ab administratione, C. de leg. secundum Bartolum.

Executor merus cui pro executione testamenti nihil fuit relictum, non cogitur tale officium acceptare, vt tenet Specul. tit. de instr. edit. §. nunc verò, vers. hoc etiam quare, vt refert ibidem Io. Andr. in addit. idem tenuit Iaco. de Arena. Iaco. de Beluif. in Auc. de ecclesiast. titulis, §. si quis edificatorem, coll. ix. & Barthol. in capit. religiosus de testam. libro sexto, idem tenuit Dyn. & post eum Barto. l. prima. ff. de legat. secundo, per l. tertiam. §. tamen et si, C. de arbit. & l. si quis sepulchrum, ff. de relig. & sumpt. fine. quia cum hoc officium sicuti procuratorum priuatum sit ad id nemo inuitus compellitur, sicut fam. §. inuitus, i. de procurator. l. ij. §. quæritur. ff. de curat. bonis dando, quod dicta l. iij. videtur quoque tenere, Bal. & D. Ant. in c. locum de testamentis, quod communiter teneri refert Bened. Capr. in trac. execut. vltim. volunt. memb. quarto, nu. 17.

Executor testamentarius si ei aliquid testamento relictum sit cogitur causatiue tale officium acceptare, aliis priuatur relicto iux. Auc. de hered. & falcid. §. Si quis autem non adimplens, coll. j. Quod si vero ram verat priuatur similiter, et transfertur relictum lucrum cum potestate exequendi in legitimum executores, licet testator, C. de episc. & cler. quod verum est, si executor tale relictum & officium non acceptaret, aliis si acceptasset, & monitus intra anni cursum non administrat priuatur relicto, iux. Auc. hoc amplius, C. de fideicommissis. Si autem bis fuerit monitus incontinenti perdit, si relictum sit ad pias causas aliis non, in lapso anno, vt tenuit Iaco. de Beluif. in d. Auc. de hered. & falcid. §. si quis autem, quem videtur sequi Bald. in Auc. Hoc amplius, C. de fideicommissis & tunc actione ex testamento conueniri potest vt exequatur, & tale officium acceptet, vt videtur tenere Specul. in d. §. Bal. in l. j. ff. de leg. ij. in qua reperitur ordinarius processus, sicut in cæteris actionibus, nisi si ad pias causas esset deputatus, quia tunc summarie procedi potest, vt videtur tenere Specul. in d. §. nunc verò, vers. sed quæritur, & Bald. in l. j. C. de sacros. eccles. & in l. hereditas, ff. de petit. heredit. hoc communiter teneri refert Bened. cap. in tract. execut. vlt. vol. memb. iiii. nu. 42.

Executor testamento deputatus, cui testator centum legauerit, quæ post aliquod tempus restitui voluit, censetur potius legatarius quam nudus executor, l. sumptus, ff. de donat. inter virum & uxorem, Bartholo. l. si quis Titio, ff. de legat. j. licet etiam nudus minister censeri possit, ex eo quod nullum commodum percipit, tamen ex testamento contra heredem & possessores, vel hypothecam suo nomine agere & procuratorem constituere potest ante litis contestationem, vt tenet Baldus l. id quod pauperibus, in vj. quæstion. C. de episc. & clericis, & Specul. in tit. de instrumenti edit. §. nunc verò, vers. sed quo iure, quod ex Baldo d. loco, omnes communiter teneri refert Bened. in tract. vltimæ volunt. memb. vj. nu. 5.

Executor testamenti merus ac nudus, vel etiam mixtus, dummodo verus executor sit, non potest agere contra heredes, licet bona recipere & distribuere possit, l. Lucius, §. Mæuia, ff. ad Trebell. quia ad rem distribuendam non vt perceptor neque vt legatarius, neque vt fideicommissarius venit, vt voluit gloss. l. si quis Titio, ff. de legatis ij. Quod procedit etiam si testator dicat, facio talem meum executores, ad complendum omnia legata mea, vt tenuit Specul. in titulo de instrumenti editione, §. nunc verò, vers. sic notandum quoque est, & hoc communiter teneri refert in tract. execut. vltim. vol. memb. sexto, numero vndecimo. Capr. quod tametsi regulariter est verum, tamen inter alia fallit in executoribus, seu ministris deputatis ad pias causas, isti enim habent actionem ad exigendum relictum, secundum Specul. §. nunc verò, vers. & scias, quod tenet Iacob. de Arena. in trac. suo de execut. Cyn. in l. id quod pauperibus, C. de episc. & cler. Ioan. Andr. in addit. ad Specul. dicto §. nunc verò, vers. & scias, & vers. sic, sed quod iure, Bartolus dicta l. si quis Titio, & Baldus dict. l. id quod pauperibus, & l. nulli, C. de episcop. & clericis. Idque hoc communiter teneri refert Capr.

Executori nudo siue mixto, si heres sine satisfactione soluerit non liberatur, sed poterit ab illis conueniri quibus res ab executoribus erant distribuenda, si eorum interfit, & si executores conueniunt, heres ita sine exacta cautione soluens nihilominus non liberabitur, quod tamen si exegisset, eandem illis cedere sufficeret, iux. gl. in l. Firmio, §. j. ff. quando dies legat. ced. communiter approbatam, vt refert in tract. execut. vlt. volunt. memb. vj. nu. 8 r. Capr.

Executores generales, siue vniuersales, cum loco heredis habeantur, nisi aliter satisfacere possent, poterunt quod commodius distribu-

Comm. op. tom. 1.

tionem perficiant alienare vt tenuit Barth. in l. Alio. ff. de aliment. & cibari. legat. cum quo cæteri Doctores communiter transire refert ibi de. nu. 8, ibidem Capr. iux. l. si quis ad declarand. C. de episc. & cler.

Executores qui habent potestatem vendendi a lege nihilominus tenentur requirere partem. l. a Diuo, §. si venditorem ff. de re iudicata iux. not. in lab. executione. C. quorum appell. & ibidem per Cyn. secundum Barthol. in l. alio. ff. de aliment. & cibari. leg. & potest heres veditorem, offerendo precium necessarium pro legatis, vel cauendo intra terminum se daturum impedire. l. iij. C. de iure domin. impetra. & licet heres executioni vel distributioni interuenire possit etiam si executor nolit, l. legatum. ff. de usu & usufruct. l. nulli, C. de episc. & clericis, secundum Specul. tit. de instrum. editio. §. nunc verò, vers. Quod si heres dicit, quod est verum, & ibidem Ioa. Andr. in add. ad Specul. nisi heres minaci vultu legatarios quibus vult male ablata, restituen da sunt, tamen executor potest distribuere herede absente, vt contradicente, vel etiam venire vel adesse nolente, cum executor fungi debeat suo officio, & secundum suam non heredis conscientiam distribuere, vt patet dicta l. nulli, secundum quod post Iacob. de Arena. ibidem voluit Bald. quod communiter teneri refert ibidem, numero. 113. Capr.

Executores testamenti possunt vendere & alienare sine bannimortis, ex quo alienant ex mandato heredis, ad similitudinem procuratoris cum libera, qui etiam sine bannimortis alienare potest, l. i. ff. de rebus eorum, & l. prima, Cod. quando Decret. opus non est. Bald. in l. & si sine. ff. de minoribus, quod communiter tenet Barth. dicta l. & si sine. & l. alio. ff. de aliment. & cibari. leg. refert in tract. vlt. vol. memb. vj. nu. 117. idem Capr.

Executores testamentorum deputati ad distribuendam incerta & male ablata, possunt liberè disponere & distribuere, etiam absque diocesani interuentu siue consensu, & eo irrequisito, sicut & ipse testator potuisset. c. cum tu. De vltis, xiiij. quaest. xvij. cap. pen. & se. argumento. cap. religiosus, de testamen. libro sexto, vt notat Ioann. & Ber. cap. cum sit, de iudicis, vt videtur velle Arch. dicto cap. religiosus, dicens, quod episcopi de hoc se non debent intrromittere, nisi in defectum, vbi non est aliquis a testatore prepositus, quod tenet Hugo in cap. pudenda, xxviii. quaest. j. & refert Ioan. Andr. d. cap. religiosus, quia Archidiacon. opinionem, vt simpliciter veram non attendit, quod cotrarium æquitatem habere videtur, sequitur Paulin. Clement. j. de priuileg. et clemend. dudum. §. si verò de sepult. et Ioan. Cald. vt refert in dicto cap. Religiosus, Laurent. remittens ad nor per Lap. in capitulo primo, de prenit. et Baldus in l. nulli, de episcop. et clericis eandem tenuit et Frider. de Senis in quadam disputatione vt refert Angel. in disputatione qua incipit, Arentis miles, quam communiter teneri refert ibidem nume. 123. idem Capr., quod est verum si testator sit laicus aut infidelis, quia cum sit de distributione suspectus, non poterit distribuere, nec executores deputare, sed ad episcopum spectat distributio, vt notat Hostiens. in capitulo, cum sit, de iudicis, nisi obstarer constitutio Synodalis.

Executoribus pluribus datis, omnes agere exequi & conueniri possunt, etiam si vnus solus in manibus omnia bona haberet, nec possunt inter se administrationem diuidere in præiudicium agere volentium, secundum Ioan. Andr. in addit. ad Speculatorem. tit. de instrumenti editione, §. nunc verò, vers. sed nunquid, per c. religiosus, de testamen. lib. vj. Argumento. l. j. ff. de administratione tutorum, quod licet regulariter sit verum, inter alia tamè fallit quando alter esset absens, quia tunc alij etiam eo non vocato nec expectato, quoniam longe abest, exequi possunt: secundum gloss. communiter approbatam, in dicto cap. Religiosus, aliis non, item quia vocandus & expectandus esset vique ad perfectionem termini præfixi, quo elapso, alij exequi poterunt, dict. gloss. communiter approbata vt refert Capr. in tract. execut. vltim. volunt. memb. vj. numer. 181. Similiter fallit quando certa executio & distributio esset facienda, vt si testator legauit certo pauperi certam quantitatem, quia tunc vnus solus possit exequi, & valet, licet malè faciat socios non requirendo, aliis si distributio esset tacita, secus esset, vt vult Specul. tit. de instrumen. editione, §. nunc verò, vers. sic, quid si plures, quod etiam Iacob. de Arena. tenet, vt refert Bald. dicta l. nulli, C. de episcop. & clericis, & communiter tenetur vt refert ibidem, numer. 185. idem Capr., quod est verum quando executores sunt simpliciter deputati, quia tunc vnus sine alio exequi nequit, nisi in casibus specialiter expressis.

Executores a iussu iudicis, vel episcopi infra annum exequi tenentur, aliis in episcopum vel aliam legitimam executores potestas exequendi transfertur, sicut videtur velle Innocen. in capitulo, vos quidam, & gl. in capitulo, si heres iusta, De testamentis, & Iacob. de Arena. in tractat. execut. per textum, in Auc. Hoc amplius, Cod. de fideicommissis, idque vtroque iure procedit, l. nulli, C. de episcop. & clericis, quod quoque verum in capitulo, religiosus, de testament. libro sexto, tenere Bartolus quod ex Baldo in lege id quod pauperibus. C. de episcopis & clericis communiter teneri refert Capr. in tractat. execut. vltim. volunt. memb. vj. nu. 2.

T 2

Executores

Executoribus currit annus, non tantum à die mortis, sed à die scientia & potentia exequendi, ut tenet Bald. dicto capitulo, Religio sus. capitul. nos quidam, de testamen. nisi consuetudine aliter contra constitutionem Episcopi interpretandum sit, quod erit seruandum argumento. l. si quis ignota. §. si cum l. sequenti. ff. ad Syllan. quod Bald. quoque in lid quod pauperibus videtur tenere, Dicens annu ignoranti non emineret, etiam si constitutio ad hæc non emanet de iure communi, quod communiter teneri refert in tractat. ex. vlt. voluit. membro vij. numero octauo, Capra, quod licet regulariter ita procedit, tamen inter alia fallit, quando ipse Episcopus terminum anni prorogasset, quia tunc lapsa anno, potestas exequendi in ipsum non transferatur, ut videtur velle Bald. in l. nulli. C. de Episcop. & cleric. dicens, talem terminum prorogari posse. Idem tenet Barth. in dicto cap. Religio sus, per nota. in l. j. ff. de re iudic. cum quibus cæteris transire ibidem, nu. 1. 2. refert Bened. Capr.

Executores testamentorum tenentur reddere rationes, heredibus presentibus legatariis, cum eorum interfit. l. prima, cum Aucl. ibidem posita. C. si vt se hereditat. absti. vt videtur velle Speculat. tit. de instrument. edit. §. nunc verò, vers. sed an simplex. imò tenentur quoque legatariis quibus integrè solum non est, eandem reddere, vt tenet Iaco. de Arena. in tract. execut. per l. si. C. de aucl. præstan. vt refert Io. And. ibidem, in addit. ad Specul. cum quo communiter transire, Doctor, refert idem Capra in dicto tractatu. vltima voluit. membro octauo, numero 8.

Executores gratiarum exceptione sibi opposita, quæ aut solam potestatem eorum, aut simul etiam gratiam respiciunt, si pronunciant se non executores, ob id non censentur extincta gratia, etiam si non appelletur, licet potestas eorum dicatur extincta, iuxta gloss. notab. in cap. si sibi, de concess. præbend. libro vj. quam tanquam communiter approbatam tenendam esse dicit Bened. Cap. regul. xxij. num. 25. addens rationem, quæ contra rationes in contrarium adductas. d. gloss. saluari possit, quia (inquit) quando fertur sententia super accessorio, ratione deducti per modum causæ, quod contingit principale negocium, non videtur ob stare exceptio rei iudicatæ, si postea principaliter in iudicium deducatur, vt not. per Innocent. in c. cum cum ecclesia, de causa post. argumento. l. Si quis cum totum, §. si ancillam. ff. de except. rei iudic. ibidem nu. 26.

Executor testamenti legitimus est Episcopus loci in quo originem traxit testator, iuxta l. nulli. C. de episcop. & cleric. quod videtur tenere Specul. d. tit. de instrumenti edit. §. nunc verò, vers. quid si Episcop. & Bartholo. Nanius in c. Religio sus, de testam. lib. vj. & Io. And. in c. Ioannes, de test. & communiter tenetur, quod tamen sua recipit limitationes, de quibus vide Bened. Capr. in tract. execut. vlt. voluit. memb. viij. numero quinquagesimo septimo, & seq. pura si alibi natus alibi domicilium & bona habeat.

Executor datiuus, largè loquendo licet is, dicatur, qui datur à testatore, vel lege; strictè tamen loquendo datiuus censetur ille qui datur per hominem viuentem & per iudicem vel alium iurisdictionem habentem. l. viij. distinct. §. si. l. iij. ff. de aliment. & cibari. legat. j. & tertia. ff. de tuto. & curat. dand. secundum Barth. Nanius d. c. Religio sus, quod videtur velle quoque Specul. d. §. nunc verò, vers. datur, cum quo cæteros communiter transire refert ibidem, numero 103, Capra.

EXEQVENDI potestas sicut communiter spectat ad Episcopum & capitulum, tunc licet mortuo Episcopo potestas ad capitulum non transferatur, capit. postulat. de concess. præbend. capitulo si. de supplend. neglig. prælat. vt tenet in addit. ad Speculat. Io. And. titulo de instrumenti edit. §. nunc verò, vers. Item circa legitimas, tamen potestas exequendi quam habuit capitulum viuo Episcopo remanet apud ipsum, & in ea succedit, cap. vtrum, ne sede vacant. & posito quod dicatur quod non succedat in executionem, tamen succedit in executorum compulsionem quæ iurisdictionis est, ea is, quem, de maior. & obed. vt vult ibidem Ioan. And. in cap. Ioannes, in verbo, Diocesanus, de testament. vbi dicit, quod licet negetur capitulum in officio legitime executionis succedere, tamen succedit in iurisdictionem compellendi, licet non succedat in ministerio conferendi, vt notatur, in cap. primo, ne sede vacant. & capit. verum de for. competen. cum quo Doct. communiter transire refert Bened. Capra in tract. execut. vlt. voluit. memb. viij. numero quadrag. simo octauo, sed Episcopo existente infirmo vel absente, capitulum exequi vel adimplere non poterit, argumento, c. quia diuersi, de concess. præbend.

Exequi testamentum, mortuo, vel absente, vel infirmo Episcopo, licet Archiepiscopus non possit, nisi ob negligentiam Episcopi cum in certis duntaxat casibus habeat iurisdictionem in suos suffraganeos, iuxta c. pastoralis, de offic. ord. inter quos iste casus non est, Aucl. de eccle. tit. §. si autem se. collat. ix. c. quæ diuersitate. c. postulat. de concess. præbend. tamen iudex secularis prædictis casibus, rectè potest adimplere, & exequi vltimas voluntates, deficiente Episcopo ad quem primo loco spectat executio. l. hereditas, in fin. ff. de petis. hered. l. tertia, in princip. & §. j. ff. de aliment. & cibariis legat. l. nulli, §. cum autem,

C. de episcopis & clericis, & dicta Aucl. de ecclesiasticis titulis. §. si quis adificationem. & §. si verò semel. & §. sequenti, collatione nona, quod videtur tenere Vber. vt refert Speculat. dicto titulo de instrumenti edit. §. nunc verò, versiculo sed nunquid iudex. quod Bartholomeus Nanius dicto capitulo, religiosus tenet, per l. præstans. C. de trans. l. j. & fin. C. de episc. audient. cum quibus reliquos transire in tractatu ex. vltim. volum. memb. viij. numero quinquagesimo tertio, refert Capra.

EXCEPTIO ad processum obiecta, concernens merita causæ circa quam actor se non fundat, & est exceptio litis finitæ, debet per excipientem probari, quia reus excipiendò fit actor, secus si etiam ipse actor se circa eam fundaret, quia tunc ipse actor incumberet probatio, iuxta l. ij. ff. de probat. & plenius notatur, in cap. Bonæ. ij. de cler. vnde si aliquis conueniretur quia hic contraxit, & ipse declinando iurisdictionem excipiat se non contraxisse, actor deberet probare, vt voluit Innocent. in capit. super literis, de rescript. & in cap. Romana. §. contrahentes, de for. competen. libro vj. Iacob. Butrig. in l. præscriptionem. C. si contra ius vel utilitatem publicam, & ita communiter contra Bart. & Gulielmum de Cuno, ibidem rectè teneri affirmat Bened. Capr. reg. xliij. nu. 21.

Exceptiones certæ si rescripto aut statuto tollantur in specie sub iuncta generali clausula, tunc non solum expressè, sed etiam omnes alie similes sublatæ censentur iuxta communem. Sin autem generaliter rescripto aut statuto omnes exceptiones, præter talem & talem tollatur, omnes alie quantumuis rationabiles censentur quoque iuxta communem sublatæ, nisi exceptio opponenda, droueniat ex alio rescripto aut statuto capite, aut nullitas causetur ex defectu iurisdictionis, aut imploretur officium iudicis, quia hæc non obstante rescripto, aut statuto opponi possunt, nisi in illis vterius dispositum reperiat, vt refert Bened. Capr. reg. l. j. nu. 10. 19. & 22. vide infra in verbo Rescriptum.

Exceptio nullitatis licet opponi non possit, Rescripto aut statuto volente, ne contra instrumenta vllæ exceptiones, præter talem opponantur, tamen exceptioni nullitatis & sic iurisdictionis, puta si instrumentum nullum aut falsum dicatur, iuxta communem Doct. sententiam rectè opponi poterit, quemadmodum refert ac sequitur reg. l. j. numero decimonono, idem Benedictus Capr. Quia de re, vide infra quoque in verbo Rescriptum.

EXCOMMUNICATIVS ex obligatione sua in quam conuenit, vt nisi intra præstitutum diem solueret excommunicatus esset, ipso non veniente aut soluente, etiam si impeditus fuisset, excommunicatus censentur, iuxta text. expressum in cap. venerabilibus. §. idem esse, de sentent. excommu. libro sexto, Videtur enim tunc iud. x. te referre ad contumaciam veram vel præsumptam, iuxta not. in l. si. ff. de restitut. in integrum, & capit. cum Bertholdus, de re iudic. sed statim atque constitit, de impedimento, sine difficultate veniret absolvens, vt voluit Innocent. & communiter tenetur, iuxta not. in cap. se. cundus, de testibus cog. & in cap. Odoardus, de solut. Idque federe refert Bened. Capra in conclusione dependente & sequente tractatum suum prouocationis post regul. liij. numer. vigesimoprimum, quando excommunicatio foret contra certam personam. Alias si contra meritam personam, puta contra non soluentes collectam vel censum infra certum tempus, tunc excommunicationis sententia non nisi nolentes solvere, & non impotentes, ligabit, quia verba generalia ciuili modo intelligenda sunt, argumento l. i. tamen. ff. de scribitur. & c. ei cui, de præben. libro sexto, quam sententiam de impotentibus improbat idem Capra, nu. 23. putans eisdem quoque excommunicatos, sed ostensa sua penuria sine difficultate absoluedos, quæ vide ibid.

Excommunicationis sententia non potest esse in suspensio, quando lata est pure, nam aut statim ligat, aut statim nulla est. c. pastoralis, de appel. & not. ix. q. ij. c. j. nec à tempore actus gesti ligat, ob subsequendam rati habitationem, quæ tamen in eo casu operatur, vt ex illo ex tunc ligetur cum ratu haberetur, non autè ex tunc cum negotium gestu fuit, quod in excommunicationis sententia speciale est. c. licet, de sent. ex lib. vj. secundum Ioan. And. in gl. c. cum quis, eod. tit. lib. vj. cum quo cæteros transire refert Bened. Capr. reg. lxxx. nu. 72.

Excommunicatio communicis scienter in casibus à iure non permisis, nec in consequentiam casus permisis, etiam si per metum participet, incurrit minorem excommunicationem, iuxta c. sacris, De his quæ vi. quod locum habet non solum, si participet in crimine, quo casu etiam maiorem, excommunicationem incurrit, cap. si concubina, de sentent. excommu. sed etiam si communicet extra crimen, puta in leuitatione, conuiuio vel similibus, propter quod incurrit minorem excommunicationem, prout voluit in d. cap. sacris, Hostiel. & Innoc. quod secundum Io. And. ibidem communiter tenetur, vt refert Bened. Capra lxxxj. nu. 8.

Excommunicato scienter communicans, licet secundum communem opinionem non incurrit mortale peccatum, sed tantum veniale. Abb. & Io. And. in c. sacris, De his quæ vi. quem ad refert Bened. Capr. reg. lxxxj. nu. 14. id tamè fallit, quando quis in contemptu clauis, vel superioris

superioris, vel frequentius communicaret, aut particeps esset criminis aut communicaret in diuinis, aut si excommunicatus quis sit cum cōmunicantibus & participibus, vt ibidem, num. seq. est videre.

Excommunicatus cum dubitatur an sententia excommunicationis valeat nec ne, licet tunc in actibus in quibus illi non præiudicatur, tutius sit eum vitare, in aliis autem extraiudicialibus, vbi eius præiudicium veritatis tutius est eum cum protestatione admittere, tamē ita admissus puta ad electionem ex futuro euentu pēdetur. Item eius vox & quod ipse fecit valet secundum distinctionem gloss. in cap. lo. let. §. in secunda. de sentent. excommuni. lib. vj. & ibidem vult Innocēt & Ioan. And. & ita communiter teneri refert Benedictus Capr. reg. lxxij. num. 28. & 21. vide infra suspensūs.

Excommunicatus licet secundum quosdam testari non possit, iuxta gloss. in cap. decernimus. de sentent. excommuni. & ibidem Ioan. An. Garzi. Hof. & Petrus de Vndalla, idque ob periculum communitatis cum excommunicato, Auc. de priuileg. dor. haret. mul. non præstan. §. antepenuit. & quia actus legitimi ei interduntur, d. cap. decernimus. & similibus de portatio habetur qui est instabilis, l. cuius eius. §. j. fororum de testamēt. vt tenuit quoque Ioan. Monach. Cardinal. in cap. quamquam, de iur. libro sexto. tamen contraria opinio quam tenet Innocēt in cap. cum voluntate. de sentent. excommuni. quem sequitur Archidiaconus in cap. pia. de excep. libro sexto, & ibidē Petrus Ancha & Abb. Bellon. dicto ca. decernimus. & ibidem Ioan. And. Beluif. in aut. de sanctis. episcop. §. omnibus verior est. & magis communis, vt refert Capr. regul. cij. nu. 174. vide infra Testamentum.

EXTENSIO in materia pōnali & correctoria ex identitate, rationis non est faciēda, prout communiter notatur, in l. si verō. §. de vno. ff. solut. matrim. Auc. Quas actiones. C. de sacrosanct. eccles. & glem. j. de elect. refert Benedictus Capr. regul. ac. nu. 112. Exemplaris substitutio. infra substitutio.

F

FALCIDIAM ac Trebellianam licet heres inuentariū conficiens possit regulariter detrahere Auc. de heredibus & Falc. §. si verō non fecerit inuent. collat. j. id tamē inter alia fallit, quando testator detractionem alterutrius prohibuisset. Auc. Sed cum testator §. si verō expressum. C. ad l. Falcid. Bart. et Imol. in l. Marcellus. §. quod autem. ff. ad S. C. Treb. quos cōmuniter sequuntur canonista. in c. Raynaldus. de testam. sicut refert Bened. Capr. reg. ex. nu. 3. Similiter fallit si legatum factum aut relictum esset ad pias causas, vel pro redemptione captiuorum, quia, nō detrahetur Falcid. aut Trebelliana. Auc. de eccles. tit. §. si autem. collat. ix. quod et voluit Domiu. Anton. in dicto cap. Raynaldus, communiter ab vtriusque iuris Doctoribus, tenetur, per nos. in cap. si pater, de testamēt. lib. 6. & Bald. in lid. quod pauperibus, C. de episcop. et cleric. quemadmodū quidem, nu. quinto, refert idem Capr.

Falcidia licet in eo quod pōnā nomine per iudicis condemnationem post specialem affectionem decessit vel accrescit non detrahatur. l. cum pater, cum l. seq. ff. ad l. Falcidiam, tamen pōnā nomine iussu testatoris relictum sit, puta vt legatario contradicente alteri detur, tunc quia non tam pōnā quam legatum sit, rectē detrahetur, prout voluerunt Innocēt. Anchar. & Abbas dicto cap. Raynald. de testamēt. quos ibidem Ioan. And. & Domini. Ant. sequuntur quod communiter quoque teneri ibidem refert Benedictus Capr. num. 13. Falcid. non solum non detrahatur nisi heres infra annum à die monitionis per iudicem facta legata exoluerit, sed neq. vllum ex testamento emolumentum capitur gloss. in cap. Raynaldus de testamēt. Bartol. in Auc. Hoc amplius. C. de fideicommissis. cap. si heredes. cap. nos quidem de testamētis. gloss. in Auc. de heredibus & Falcid. §. si quis non implens. quod communiter teneri ibidem, numer. 22. refert Capr. quod est verum, nisi aliud tempus infra quod voluntati satisfaciendum sit testator præfixerit, quia illud tunc obseruabitur iuxta l. statulibero. §. heredes ff. de statu libeto. l. fin. §. Sin autem. C. de iure delibe. prout d. cap. nos quidem. voluerunt Ancha. Imol. D. Nicol. & communiter Doctores, vt ibidem numero. 28. refert Capr.

FEDVVM si irrequisito domino alienetur, siue nouum sit, siue antiquum, ad dominū reuertetur. gloss. in c. j. §. j. de succel. feud. quod procedit etiam si alienatum fuisset saluo iure domini, prout voluit Bald. in cap. j. §. fin. Quæ sit prim. causa beneficij amittit. idem Bald. in l. ij. C. de iure emphyt. iuxta. text. c. ex parte tua, de de feud. & id ex Bald. verum & cōmuniter teneri refert Benedictus Capr. regul. lxxvij. nu. 35.

Feudum ciuitatis vel castri vacantis, per Papam vel Principē concessum, perinde vt etiam alia quilibet beneficia latissime venit interpretandum, ita vt etiam si id expressum non sit tam iurisdicctio quam castra, pagi, vel villæ, quæ subintur tali ciuitati vel castro, aut in eius districtu & conuicatu sita sunt, concessa censentur, argumento l. fin. ff. de constitutio. lege. si quando & ibid. Bartol. C. de bonis vacantibus Comm. opin. tom. 1.

lib. x. l. j. §. initio. ff. de offic. prefest. vrbis. cap. cum dilecti, in fin. & ibid gloss. de donat. & gloss. in capi. cum olim. de verborum signific. quod Barto. & Doctores in prædict. locis communiter tenere refert Bened. Capr. reg. cij. numer. 3.

FIDEIVSSOR tutoris qui patitur nomen suum apud acta scribi nisi præsens contradicat, perinde iuxta communem tenebitur ac si stipulatio intercessisset vt refert Benedictus Capr. reg. lvi. num. 18. vide infra Tutor.

FILIVS FAMILIAS licet cum patris consensu, exceptis castrensibus vel quasi testari non possit, secundum Ioannem Andream, in cap. si pater, de testamēt. libro sexto. quia testamentum cum sit publici iuris non potest pendere ex alieno arbitrio. l. vlla institutio. ff. de hered. instit. l. receptum. ff. communia prædiorum. l. captatorias. C. de test. milit. cum quo videtur residere Zetzell. Ioann. de Fantinijs Ancha Imol. in cap. licet, de sepulcr. libro sexto, & Bald. in l. prima. C. de sacrosanct. eccles. & ita communiter teneri refert Benedictus regul. cij. num. 62. concordant tamen communiter in eo quod patris consensu mortis causa donare possit pro anima, quia donatio talis sapientia turam contractus l. secunda, in princ. de acor. preleg. Bened. ibidem, num. 57. nec desunt qui eum pro anima quoque testari posse contendunt, inter quos Frider. de Senis, Imol. Domini. Bart. & Bal. ibidem numerat. idque per diuersitatem iuris ciuilijs & Canonici conciliari posse putat, ibidem.

FOMEINA tamen, secundum gloss. in l. tutela. ff. de tutel. & gloss. in cap. Religiosus, de testamēt. lib. sexto. executijs testamenti esse de iure nequeat, verius tamen est, quod & consuetudine obseruatur, secundum Speculat. titul. de instrumentorum editione. §. nunc verō. versicul. quod de muliere, & ibidem Ioanēs Andreas. in addit. quod de iure esse possit, iuxta gloss. in l. vnica. §. pro secundo. C. de cad. toll. quod Bald. l. filio in prin. ff. de alimen. & cibarij. legat. et in lid. quod pau. peribus. C. de episcop. & cleric. sequi videtur, vbi dicit quod femina non tantum in negocijs sed etiam in iudicijs ad pias causas cum suo nomine habeat actionem, possit esse executrix, nam leges quæ repellunt feminas à iurisdicctio loquuntur, quando non suo nomine habeant actionem, sed nudo volūt fungi ministerio, iuxta l. qui aliena. §. quamquam. ff. de nego. gest. cum quo ceteros transire refert Benedictus Capr. in tractat. execut. vltimarum voluntatum, memb. secundum, num. quadragesimo quinto, post regulas posito.

FORENSIS contra pōnam statuti aliquid quod & legibus prohibuit inuenitur damnantis, non meretur ex cap. iuste ignorantia restitutionem, communem refert Benedictus Capr. conclusio. quinta. nu. 3. vide infra Statutum, quia est in supina ignorantia. Idem si statuto prohibita sunt quæ etiam in vicinis locis prohibita inueniuntur, ibidem num. 37. & in verbo Statutum.

FRVGM sterilitatis vnius anni cum vbertate præcedentis vel sequentis anni, etiam interpellati & mediati, compensatio iuxta probabiliorem, veriore, & communem Doctorum sententiam, faciēda est vt voluit Hostien. in summa titul. de locato. §. quæ actionis versic. sit autem, secundum Imolam dicto capitulo, propter, quod verum esse ac procedere refert Bened. Capr. regul. 88. num. 2. quando anni sterilitatis & fertilitatis cōprehenduntur sub vna, ac eadem locatione secus autem si sub diuersis locationibus contineretur, non obstante quod vtraque locatio inter easdem personas, ac de iisdem prædijs, facta foret, vt voluit Baldus in l. licet. C. locati, & Imol. in dicto capitulo, propter eodem titul. ex quo enim separatæ atque diuersæ sunt, non licet de vna ad aliam referre Argumento l. final. ff. de calumniat. l. Papiianus exuli. ff. de minoribus, vt vult Imol. in capitulo. per venerabilem Qui filij sunt legit.

Frugum vbertas vnius anni per casum fortuitum, vltra duplū vel dimidium eius quod percipi consuevit, proueniens, perinde augmentum pensionis parit atque sterilitas diminutionem, vt voluit Ioannes Andreas in capitulo. propter, de locato. & gloss. in l. si merces. §. vis maior. ff. locati. quam sequuntur communiter Doctores contra Cynum vt refert Benedictus Capr. reg. octuagesimo octaua, num. 57. & sequent. vide supra Pensio.

FRIVSVS vel mente captus, licet non possit testari, ne quidē ad pias causas, l. furiosus. C. qui test. fac. poss. capitulo fina. ff. de succel. ab intestato, idque procedit etiam si statuto contrarium disponeretur, nam cum talis defectus à natura proueniat, non potest per ius posituum tolli, per id quod dicitur, in §. sed naturalia, in titul. de iur. nat. gent. & ciuili. tamen si dilucida interualla habuisset, ita vt vel ante defectum mentis vel reueniēte sana mente, testatus doceatur valebit testamentum d. l. furiosus. & l. j. §. exigit. ff. de bonor. possessio. secundum tabulas l. prima. C. de sacrosanct. eccles. quod verum est, si ante superuenientem furorē testamentum perfectisset, quia superuenientē vel recurrentē ante perfectionem furorē, etiam si ad pias causas testaretur nil valeret, vt voluit Petrus Ancharan. cap. quia ingessade testamēt. secundum quem testamentum imperfectum ne qui de inter liberos valeat, et not. in l. fina. C. famil. ercill. l. his. Lex ex. ff. de testam. quia favorabilior est causa filiorum quam ecclesiarum, xv. ij.

quæstio. iij. capitulo. final. & not. in l. si quis ad declarandum. C. de episc. & clericis & ita secundum Imolam dicto capitulo. gress. de quo per Bartolum. dicta l. in testam. erro. ff. de fideicommiss. libert. communiter teneri refert Benedictus Capra reg. c. ij. num. 15.

Furioso perinde atque mente capto, modo furor brevis ac frenesi similis non sit, exemplariter substitui posse, dicit Imola, in capitulo, Raynuitius de testam. per textum, & gloss. final. §. primo. Cod. de curat. furios. & l. humanitatis. C. de impub. & ajiis substitutionibus. l. ex facto, versicul. nam et si furioso. ff. de vulg. & pupill. quod communiter teneri refert Benedictus Capra in tractat. substitutionum post regulas posito specie tertia, numero quadragesimoprimo,

G

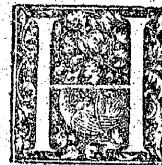

GESTA per procuratorem reuocatum & certioratum licet regulariter non valeant, nec domino prauidicent. c. ex insinuatione, cap. in nostra, de procurat. id tamen fallit si eiusmodi reuocationem ignorasset iudex vel aduersarius, aut si alter quam per viam insinuationis rescississet, ut communiter, adhibita tamen Bartoli distinctione, teneri refert Benedictus Capra regula quinquagesimaoctaua, numero tertio, & regula quinquagesimanona, nume. secundo, tertio, & sexto, quod tamen fallit, si per procuratorem, iudicem, vel aduersarium malicioso fieret quo minus intimatio ad eos vel alterutrum eorum perueniret, & ita communiter teneri refert ibidem numero decimo. Et si soli iudici, non etiam parti certioratum esset, gesta post reuocationem ipso iure nulla essent, quia iudex scientia contra personam non legitimam sententiam tulisse diceretur. Si autem solij parti, tunc ope exceptionis gesta infringentur, & id similiter communiter teneri refert ibidem numer. trigesimoquinto Capra, vnde de his allegationibus infra Procurator.

GRATIA RM executores si opposita sibi exceptione, quæ non tantum eorum Potestatem, sed etiam ipsam gratiam respiciat, se incompetentes, vel non esse executores pronunciant, gratia non extinguitur, etiam si appellatum non sit, licet omnia appellatione eorum potestas extincta censeatur iuxta, gloss. notab. in capitulo, si soli, de concess. prebend. libro sexto, communiter approbatam, ut refert ac sequitur Benedictus Capra regula vigesima secunda, numero vigesimoquinto, & sequent. vide supra in verbo Executor.

GRATIAE plures si quando emanant in eadem ecclesia nulla apposita clausula, tunc si amba referantur ad idem beneficium expressum, vel quo ad mentem, secunda gratia non valebit propter surreptionem, c. ad audientiam, de rescript. c. ex parte prima, de offic. delegat. que non referuntur ad idem beneficium saltem quo ad mentem, puta si mandetur prouideri utriusque de prebenda proximè vacatura, & tunc aut secunda gratia emanat prima pendente, & non valet propter ipsam pendentiam & grauamen, in quo communiter concordare Doctor. affirmat Benedictus regul. l. ij. numero trigesimo tertio Aut prima executioni mandata emanat secunda, et iuxta communem opinionem similiter non valebit quo que secunda, quod videtur procedere & ibidem, numero vigesimoquarto, dicit idem Capr. etiam si secunda emanet proprio motu, ut not. in capitulo, motu proprio, de prebend. libro sexto, & hoc tenet Ioan. Cald. & Dom. Anton. in capitulo mandatum, de rescript. Bened. Capr. nu. 25.

H

HERES ex delicto defuncti, etiam si ex ipso delicto, nihil ad eum peruenerit, & lis cum defuncto non fuerit contestata, dummodo alia bona defuncti ad eum peruenerint, iure canonico tenetur, & ideo poterit compelli ut hoc ex bonis defuncti satisfaciat ut voluit gloss. in capitulo, Parochiano, de sepult. & gloss. prima. quæst. iij. §. item. pacto. gloss. in capitulo, in literis. de raptoribus, & gloss. xij. quæst. iij. §. capit. sane. & xij. quæst. iij. capitulo, episcopus qui filios & xvi. quæst. iij. cap. si episcopus. & ita communiter teneri refert Benedictus Capra regula sexagesima prima, num. 1. & 10. quod maxime procedere dicit, quando defunctus fuisse confessus, seu penituisse, ac fuisse absolutus, licet verus sit quod communis procedat etiam si defunctus non penituerit, ut eil ibidem videre nume. 15.

Heres legantis res alienas licet regulariter de euctione non teneatur, iuxta not. in l. com. alienum. Cod. de legatis, & in capitulo, filius de testam. id tamen inter alia fallit, quando legaretur res aliena in genere ex natura seu qualitate ipsius rei, l. qui concubinam, §. si heres ff. de legat. tertio, & ibidem gloss. & Bartolus, quia si tunc legatario res euinceretur, tenetur de euctione heres, cum obligatus in genere teneatur rem facere accipiens, l. si substituto, §. heres. ff. de legat. primo, argumento. l. ex empto. in princip. ff. de action. empti, quod verum

esse & communiter teneri refert Benedictus Capra regula centesima septima, numero tertio quod verum est, nisi legatario quid incerti ex pluribus certis, puta vnus ex pluribus seruis quia illud legatum æquiparabitur legato speciei, l. in ratione, §. diligenter & §. si quæ. ff. ad l. Falcidiam. Quo casu tamen ad hoc, ut heres de euctione teneatur, legatario incumbit, ut ante litem abs se contestatum, cum magis de lucro captando quam de damno vitando videatur sollicitus, licet motam legitime denunciet secundum glossam, in capitulo, si rem, §. si, ff. de euct. & gloss. in l. qui concubinam, §. si heres. ff. de legatis iij. & ibidem Dynum, & Bartolum, quod sequitur Cyn. in l. emptor. C. de euct. & Domin. Nicolaus consilio quod incipit videtur primo dictum, & illa communiter teneri refert. nume. 5. Bened. Capra.

Heres nisi infra anni tempus legata integraliter soluerit licet nõ tantum Falcidia, sed etiam commodo priuatur secundum glossam, in cap. Raynaldus in verbo legitimum, de testam. & Auct. hoc amplius, C. de fideicommiss. & capitulo, si heredes, de testam. qui annus incipit currere a die factæ monitionis, per iudicem dict. Auct. hoc amplius, & ibidem Bartolus, capitulo, nos quidem de testam. glo. in Auct. de hered. et Fal. id. §. si quis non implens, & ita communiter teneri refert Benedictus Capra regula centesimadecima, numero vigesimo secundo, id tamen inter alia fallit, nisi aliud tempus a testatore foret præfixum ad implendam eius voluntatem, quia tunc illud esset attendendum, per notat. in l. statulibero, §. h. redi. ff. de statuliberis; l. final. §. si autem C. de iure deliberandi, prout voluit dicto capitulo, nos quidem, Petrus de Ancharan. Imol. Domin. Nicol. & communiter Doctor ut refert ibidem, nu. vigesimo octauo Benedictus.

Heres institutus moriendo ius deliberandi ad suum heredem, iuxta formam, l. cum antiquioribus. C. de iure deliberandi, transmittens; si eius heres ex iure deliberandi velit hereditatem adire excluditur substitutus, sicut notabiliter voluit Bartolus in l. prima, ff. de vulg. et pupill. substit. per l. si pater, et l. cum proponas. C. de hered. instit. argum. l. si quis filium, §. primo, et §. cum principio, ff. de acquirendi. hered. secundum Imolam in capitulo, Raynuitius de testam. quod sequitur Bal. dicta l. cum antiquioribus, et in l. cum proponas, et ita quicquid dicat dicta l. prima Angelus, communiter teneri refert Benedictus Capra in tractat. substituit. post regulas posito, specie. nu. 46.

HEREDITATIS vel legatorum priuatio non ob quam uis, sed tantum ob grauem iniuriam inducitur per not. in l. tertia, ff. de adimend. legat. secundum Imolam capitulo, Raynuitius de testam. et ita communiter teneri refert Benedictus Capra in tractat. substituit. post regul. posito, specie ij. numero 134.

HOMO liber licet ob causam ciuilem vel a criminale priuata persona capi aut detineri non possit, tamen inter alias multas fallentias, si quis in flagranti crimine ob quod pena capitalis vel corporalis infligi possit, reperitur poterit capi, ac detineri ad viginti horas, intra quas ad iudicem deducendus erit, communem refert Benedictus Capra reg. septuagesima quinta, numer. decimo, vide supra in verbo Carcer.

I

IGNORANTIA facti proprii licet non sit probabilis non excusat l. quanquam, ff. ad Vel leia. l. item queritur, §. si falso, ff. locati, capitulo, ab excommunicato de rescript. & utrobique not. id tamen fallit inter alia si factum proprium valde intricatum esset, ita quod de facili memoria mandari non possit, eo enim casu probabilis est, & toleratur l. emptor, §. Lucius, ff. de pactis l. fideicommi. & ibidem Bartolus, ff. de confess. & Bartolus in l. si quis, ff. de nouationibus, gloss. in capitulo, excommunicato, de rescript. & ibidem communiter Canonistæ tenent, ut Bartolus in l. non fatetur, ff. de confess. ut refert Benedictus Capra regula septuagesimanona, nu. secundo.

INFAMIA ob dolum non autem ob latam culpam irrogati solent, §. suspectus, institut. de suspect. tut. & ibidem gloss. in l. prima, ff. si minor fall. mod. dix. & gloss. in l. in actionibus, ff. de in litem iurand. & l. quod Nerua, ff. de positi, & ita communiter teneri refert Benedictus Capra, regula septuagesimaoctaua, nu. 33, quod verum est, nisi ob dolum irrogaretur infamia ipso facto, tunc enim lata culpa dolo æquiparatur, iuxta, text. & gloss. in l. liberorum, §. notantur, ff. de his qui not. infam. vide supra Culpa.

INFANTE & furiosi dilucida interualla habentes, & similes persone in quibus non cadit delictum, si eorum nomine committatur delictum tempore infantie & furoris, non potest id ubi maior factus fuerit vel ad mentem redierit ratum habere, ad hoc enim ut rati habitatio possit operari, id est retrorahri et mandato comparari, requiruntur extrinseca habilia, tempus vero quo actus gestus, ut rati habitatio, quare & communiter Doctor, concludunt, secundum Ioannem Andream, et Domin. Nicol. in capitulo, primo, de conuersi. infid. vxore post mortem mariti in ipsius mortem nõ potuisse machinari nec machinationem ratam habere, si furiosa extiterit, ut dicit Benedict. Capr. regu.

regula quinquagesima quarta numero sexagesimo, vide infra Rati-
habito, ex quo multos casus similes decidi posse dicit.

IMPUBES siue pupillus licet testari non possit, vt ne quidem
ad pias causas. l. qua aetate. ff. de testam. capiru si pater, de test. libro
sexto, secundum Imol. in capitul. quia ingressa, eodem titulo, etiam si
sit sagax & malitia suppleat aetatem, idque ob defectum naturalem,
qui secundum Ancharan. dicto capitulo, qui iagressio. statuto tolli
nequit, tamen statuto disponente, quod talis pubertati proximus ac
sagax testari possit, obtinebit testamentum, quia talis defectus, secun-
dum Bart. in l. si quaramus. ff. de testam. statuto tolli potest, vt re-
net ibidem Angel. per id quod habetur in d. l. si. C. de testam. ini-
lit. cum quibus Doctor. communiter transire refert Benedictus Ca-
pra regu. c. iij. numero. 30.

INIVRIA non qualibet, sed grauis inducit priuationem leg-
ati vel hereditatis. l. tertia. ff. de adimend. legat. secundum Imol. in
capitulo Raynūtius, de testam. & ita communiter teneri refert
Benedictus Capra in tract. substitut. post regul. posito, specie
secunda, numer. 174.

INSTITUTORIS reuocatio vt valeat & efficax sit, fieri debet
publice & palam, in loco vbi prepositus est, aliis per eum gesta ten-
erent in preiudicium domini. l. sed si pupillus. §. pr. scribere. ff. de
instit. secundum Ioannem Andream, ex mente domini sui, in cap.
ex parte Decani. & ibidem Domin. Nicolaus de rescript. quod etiam
voluit Martinus Silliman. & refert Lauda. in clement. vna de renunt.
& Bartol. in l. vna. C. de sacrosat. & ita communiter teneri refert Be-
nedictus Capra regula quinquagesima octaua, hv. 24.

INSTRUMENTA confessionata mandatur executioni, nec
opponi potest aliqua exceptio praeter solutionem, si statuto id in-
ducatur, idque etiam in instrumentis ante tale statutum factis locum
habebit, iuxta communem ac receptam Doctor. sententiam, vt refert
Benedictus Capra regula sexta, numero quinquagesimo secundo, qua
de re vide supra Constitutio.

Instrumentum publicum si statuto inducatur, quod sine libello
executioni mandari debeat, contra Bartoli sententiam, iuxta receptam
Canonistarum opinionem non ligat clericos, & firmiter Benedictus
Capra regula decima quinta, numero quadagesimo primo. Qua de
re vide infra in verbo Statutum.

Instrumento, si statuto inducatur ne vlla exceptio obiciatur, pre-
ter talem aut talem, nulla alia exceptio iuxta communem obici pot-
est, nisi ex alio capite ipsius statuti proueniret, aut instrumentum
fallum esset, quia tamen exceptio nullitatis censetur quoque sub-
blata, tamen exceptio nullitatis proueniens ex defectu nullitatis, & sic
iurisdictionis, iuxta communem Doctorum opinionem est admittenda.
Similiter potest contra instrumentum tale implorari officium Iudicis,
non obstante tali statuto, quemadmodum refert Benedictus
Capra regula quinquagesima prima, numero decimonono, & vige-
simosecundo, vide infra in verbo Statutum.

INTERPRETATIO omnium excedentium ius comune
strictè est facienda, vt dicunt Archi. & Domin. in cap. quamuis, de
praebend. lib. vj. Domin. Nicol. in cap. Rodolphus. xxij. quaest. ij. cap.
hoc tamen. & cap. tua, de decimis, idque praecipue cura de praedi-
cio tertij agitur, argumento. l. ij. §. merito, & §. si quis a principe. ff. de
quid in loco publico, secundum Bart. in l. si quado. C. de bonis vacat
libro decimo. Innocent. Abb. & Ioan. And. in cap. cum dilecti, & do-
nat. & Bart. in l. si finitas. §. ex hoc edicto. ff. de damno. infect. & in l. si
ff. de constit. princip. Compostel. in cap. causam qua de rescript. cap.
ceterum. de vfu pallij, quod per Canonistas & Legistas communi-
ter teneri refert Benedictus Capra regul. c. ij. numero decimosexto, &
numeri seq. monet interpretationes non calumniosè esse faciendas,
iuxta cap. in iis de preuileg. & cap. fin. de translat. praetorum.

IVDEX secularis mortuo episcopo, vel absente, vel aegrotato,
quia legitimus est testamenti executor, iuxta communem poterit exe-
qui, et vltimam voluntatem adimplere, de qua re vide supra in ver-
bo Executores.

Iudex sequendo in iudicando conscientiam ex actis informatam
contra propriam priuatam conscientiam, non peccat. propriam ei
deponere potest non solum in absoluendo, sed etiam in condem-
nando, vt voluit gloss. in cap. j. de off. ordin. et Bart. in l. illicitas. §.
veritas. ff. de off. praesid. cap. si sacerdos. de off. ordin. cap. pastoralis. §.
quia vero. de off. deleg. vbi Imol. hanc communem dicit, et tamen
si Benedictus Capra regula trigesima secunda, numero octauo, ita
communiter secundum Theologos et Canonistas excepto Calde-
rino et Dom. Anton. teneri asserit. id tamen dicit fallere in causa crimi-
nalis, si non in absoluendo, solum in condemnando, quia ibi tracta-
tur de executione irreparabili. quod & Domin. Nicolaus dicto cap.
primo. de off. ordin. placet. Similiter fallit in iudice supremo qui,
non ligatur iuribus posterioribus, quare veritate sequi debet argumentum
eius quod habetur. in l. j. in ff. de quaest. iuris. vt dicit Cyn. l. j. C.
vt que delunt. id fallit quoque si contrarium esset planè notorium,
aut iudex vt priuatus certissimam haberet conscientiam, quam se-

quando acta deponere non posset, quo casu ne contra conscientiam
peccet, à iudicando abstinere potius debet de quibus singulis, nu.
9. & seq. vsque ad finem regulae ipsam consule Capram.

Iudex habens conscientiam priuatam & non ex actis informatam,
contra reu. etiam si accusator nil prober, non debet eundem absol-
uere definitiue, prout dicit Bal. in c. pastoralis. §. quia vero. de off. de-
leg. sed tantum ab obseruatione iudicij, secundum D. Ant. in c. j. de off. ord.
quod procedit quando non fuisset aliquis terminus ad probandum
accusatori assignatus. aliàs quando fuisset assignatus accusatori ter-
minus probandi, nec probauit, tunc secundum comunem tenetur ip-
sum reum definitiue absoluere, iuxta not. in l. propterandū. §. j. C. de
iud. & Imo. d. c. j. de off. ord. quod ibidem videtur sequi D. Nicol. vt re-
fert idem Benedictus Capra. regul. xxxij. nu. 3. 2. & sequent.

Iudices remoti consensu actoris & rei literis impetratis siue
refert vt possunt dari vltra vnam vel duas dietas, quod comuniter
teneri & in practica obseruari refert. Benedictus Capra regul. quin-
quagesima tertia, numero decimotertio, vide infra R. elscriptum.

Iudex si forma statuti disponatur, vt teneatur committere causam
consilio sapientis, si partes vel aliqua ipsarum id velit, valeat & teneri,
modo iudex habeat iurisdictionem & potestatem ab ipsis statuenti-
bus, secus autem si à superiore nisi & is tale statutum confirmasset
quo casu similiter teneretur ad obseruantiam statuti, comunem re-
fert Benedictus Capra regula vigesima octaua, numero trigesimo-
sexto, & sequent. vide infra in verbo Statutum, per id quod habetur
in clement. ne Romani. de elect. & stante tali statuto, si iudex dicat,
pronuntio secundum consiliū quod dicit reum absoluendum, va-
lebit talis sententia, non solum si consiliū redditum sit super inter-
locutoria, vt tenuit Ioannes Andreas, in additio. ad Speculatorem,
tit. de excep. §. vito. versic. porro, sed etiam si sit redditum super defi-
nitua, vt tenuit Cyn. in l. prima. C. si aduert. libert. licet Bartolus, ibi-
dem & Ioan. And. in dicta addit. aliud voluerit, sed male, cum verba
sententiae intelligi debeant secundum mentem consentientis, quae talis fuit
vt absolui debeat. Argumento capit. intelligentia, & capitul. in his,
de verborum significatione, secundum Imolam, in capit. si pro debilitate.
de off. delegat. cum quo communiter recentiores transire refert Be-
nedictus Capra, regula 208. nu. 39. vbi ex Imola mouetur eius esse vt
iudex pronuntiet sic pronuntio secundum formam consilij & sic ab-
soluo vt in eo continetur. de quibus, in l. j. si quis ita. ff. de verb. sig.

Iudex vt quis si aut esse possit, an sufficiat annum ante quem iudex
esse nequeat iam coeptum esse, an oporteat eum esse completum, vi-
de supra in verbo Minor, & Bened. Capra reg. xxx. nu. 2. 2. & seq.

Iudex licet neminem regulariter sine accusatore condemnare de-
beat, tamen inter alias multas fallentias, quando generali inquisitio-
ne contra malefactores procedit, & aliquem suspectum ac culpabi-
lem reperiat, poterit speciali inquisitione contra eundem procedere,
& criminis conuictum punire, comunem refert Bened. Capra. reg.
lxxij. num. 9. supra Accusator.

IUDICES ordinarij plures constitui tam in temporalibus, quam
spiritualibus, habet iurisdictionem & exercitiam insolidum, ad id quod
quilibet eorum iurisdictionem datam exercere possit, prout vult gloss. in
cap. prudentiam, de offic. deleg. per capitulum, loquitur. xxij. q. j. &
cap. j. de iure patron. & l. si libertus. ff. de bonis libert. in fin. & l. vna. ff.
de seruit. l. si sepuchru. C. de religiosis. l. j. §. si vltus fructus. ff. ad l. Falci.
quam comuniter teneri asserit Bened. Capra reg. xxvij. nu. 4. quod
tamen fallit, si iurisdicio ordinaria daretur pluribus non vt singulis,
sed vt collegio, quia tunc collegium & non singuli dicantur habere
iurisdictionem, in cap. irrefragabili. de officio. ordin. vt not. per. glo. in
c. vt officium, de haeret. lib. vj. vt voluit Inno. & Io. And. in cap. pru-
dentiam, de offic. deleg. & Bart. in l. si vii, aliis Pomponius. ff. de re
iudic. & id similiter comuniter teneri dicit ibidem, nu. 5. idem Bened.
Capra. Similiter fallit quando aliud reperiretur expresse in iure cano-
nicum, vel aliud esset dictum per dantes plures ordinarios. Item si ipsi
ordinarij simul incepissent exercere iurisdictionem, vel si proceder-
ent circa actum per quem finiretur eorum iurisdicio, aut si daretur
vnus ordinarius, vt ex eius persona descenderet ad plures, vt exem-
plis ac legibus siue iuribus declarat ibidem num. seq. idem Bened.
Capra, vide verbum Delegatus.

Iudex si parte absente procederet vel procedere posset, potest de
facto ex officio pro ea supplere, non solum in causa appellationis, sed
etiam in causa principali, modo absentia vera sit, nec in hunc finem
procurata, prout vult gloss. in ca. bonae. de postul. praetorum. l. fin. C. de
appellat. Auct. quod semel. C. quomodo & quando iudex. & per Bart.
in l. iij. §. hoc autem iudicium. ff. de damno infect. quam opinionem
comuniter teneri asserit Bened. Capra. reg. xvij. num. 10.

Iudex in poenis ordinariis temperandis, ante sententiam si animad-
uertere eas iusta de causa temperari aut moderari posse, non poterit
sequi conscientiam, vel suo ductu sententiam iuxta not. in l. aut facta. §. fin. ff.
de poenis. l. quid ergo. §. poena grauior. ff. de infamib. & in l. et si seue-
rior. §. poena. C. eodem tit. quod sequuntur Innoc. & Ioannes Audi.
in cap. primo. de constitut. per gloss. in cap. inquisitionis de accusat.
& ita

& ita communiter teneri testatur Benedictus Capra reg. decima octava, numero vigesimo quinto.

Index licet in sui arbitrio commixtis liber sit à regulis iuris positivi, non tamen liber est à regulis iuris & æquitatis naturalis. siue iurisdictionis, quod locum habet, etiam si verba quantumcumque latissima ipsi iudici committerentur, ut voluit Bartolus in extrauag. ad reprimendum in versic. videbitur. & Dom. Anto. in cap. primo, de cõstit. dicens: quod quantumcumque detur liberum arbitrium nihilominus non poterit de iure ledere partem contra iustitiam & æquitatem, licet omittit possit solemnitates iuris, ut voluit gloss. notabilis. in clem. sepè, in verb. De fensio, de verborum significatione, & plenius de his per Dom. Antonium & Imolam. dicto capitulo primo, & Bartol. dicto versic. videbitur, & ita communiter teneri refert ac sequitur Benedictus Capra regula decima octava, numero trigesimo tertio.

Index si ad eius iurisdictione declinadam opponatur ei exceptio talis quæ fugillat vel sedat ipsius existimationem & famam, non potest tanquam suspectus de competentia cognoscere, iuxta ea quæ not. Ioannes Andreas, in capitulo, pia. de except. libro sexto, quod voluit Bartolus, in l. quidam consulebat. ff. de iudic. & ita contra Innocent. in capitulo, cum super. de offic. delegat. Doctores communiter tenere asserit Benedictus Capra regula decima nona, nu. 1. 2.

Index non cognoscat de sua iurisdictione, quando exceptio quæ contra iurisdictionem opponitur pariter concludit in incidenti sicut & in principali, & si opponatur quod non possit esse iudex, quia falsus aut impubes sit, non potest cognoscere vtrum sit iudex, quæ admodum voluit Bartolus, in l. quidam consulebant. ff. de iudic. quod sequitur Domin. Nicolaus in cap. Superest. d. offic. delegat. cum quibus communiter Doctores transire dicit Benedictus Capra regula decima nona, numero decimo sexto.

Index si opponatur exceptio de totali fundamento iurisdictionis, puta quod non sit potestas, aut episcopus, &c. non potest super eo cognoscere, quia habet affectione ad causam quodammodo propriam sicut voluit Innocent. in cap. ceterum, de iudic. & Bartol. in l. ex sententia. ff. de testament. tutel. quos sequitur Domin. Nicol. in cap. super eo. de offic. & potest. delegat. & ita communiter teneri asserit Benedictus Capra regul. xix. numero decimo septimo.

Index alioquin suspectus nisi recusetur, poterit cognoscere, prout voluit Bald. et Angel. in l. secunda. ff. si quis in ius vocat. no. ierit. quos communiter sequuntur doctores, ut refert Bened. Cap. reg. xix. nu. 4. 2.

Index per rescriptum falsum deputatus, obiecta falsi rescripti exceptione, non potest de ea cognoscere, an ipsum rescriptum sit falsum, ut de iurisdictione sua, Innocent. cap. super eo. de offic. delegat. argumento cap. sua. de officio vicarij, et tot. titu. C. si à non compet. iudic. faber enim falsi rescripti sicut non potuit facere iudicem in principali, ita etiam nec in incidenti, secundum Ioan. Andream dict. cap. super eo. vnde quancumque constabit rescriptum esse falsum, omnia agitata eius vigore nulla declarabuntur, etiam si non appelleretur, prout voluerunt in dicto capitulo, super eo. Innocent. et Ioan. Andr. argumento eorum quæ notant in cap. secundo, de dilat. quod Bartolus et Legista. communiter in l. prescriptione. C. si contra ius vel utilitatem pub. sequuntur. Idem tenuit Ioannes de Lignano, et Domin. Floria. in dicto capitulo, super eo. propter dubium dicitur habere iurisdictionem, argumento l. Barbarius. ff. de off. præ. et esse in quasi possessione iurisdictionis, quod tamen verum esse negat Benedictus Capra regul. xix. numero quadragesimo nono, eo quod iudex delegatus non vtatur sua, sed delegantis iurisdictione, ut dicta l. Barbarius, vbi tamen addit quod Domin. Anton. in dicto cap. super eo. teneat primam opinionem, cum quæ ibidem videretur transire Bald. Imola, et Domin. Nicolaus, et eam expresse tenet idem Baldus in dicta l. prescriptione, quam etiam veriore, et communem dicit dict. regul. decima nona, numero quadragesimo nono, idem Benedictus Capra tentans, nupc. scq. prædictorum condordiam, vti rescriptum sit omnino falsum, quo casu faber illius etiam si voluisset, non potuit dare iurisdictionem, et tunc procedat dictum Innocent. et sequac. in d. cap. super eo. aut rescribens poterat dare iurisdictionem, sed rescriptum dicitur falsum, ex eo quia falsum expressum, vel verum tacitum siue prætermittam est, et hoc dolose per sub. et abreptionem, et tunc procedat opinio eiusdem Innocent. in dicto capitulo secundo, de dilat. et Bartol. et sequa. et eo casu licet iudex in eo datus, possit de qualitate præcum cognoscere, prout dicitur in d. super eo. in fin. tamen facta fide de hoc, non poterit cognoscere de ipso negotio principali, vigesimo quinta distinct. cap. et si legibus, Benedictus Capra ibidem, nu. quadragesimo septimo, vique ad fin. regu. xix.

Index delegatus impedimentis a iure gentium vel positio introductis oppositis, inhabilitatur, et quantumcumque toleretur in ipso officio, nihilominus poterit contra eum de ipsis impedimentis et eorum quolibet opponi, prout notatur, in l. Barbarius. ff. de off. prætoris, et hoc voluit Innocent. in cap. sciscitatus, de rescrip. et ita communiter teneri dicit Benedictus Capra regul. xx. numero trigesimo.

Quod in ordinatio locum habere non potest, quia quændiu in officio toleratur contra eum non poterit de talibus impedimentis opponi viij. quæst. iij. cap. nonne & cap. cum super. de off. delegat. secundum Innocent. Compostel. Ioan. And. & Petrum dicto capitulo, sciscitatus refert ibidem Benedictus Capra, ibidem numero trigesimo primo, vide supra Delegatus.

Index in preparatorijs aut ordinatorijs iudicij siue liti, tenetur sequi & seruare consuetudinem loci, vbi proceditur, secundum Ioan. An. in Rubri. de consuetudine, vbi recte hæc esse communem opinionem dicit, per l. ij. in fin. ff. de testibus, quod verum est, modò cõsiderado sit rationalis, aliàs secus, prout notatur, in c. constitutus. de fideiussor. quod secundum Imol. in d. Rubric. de consuetud. extenditur, & locum quoque habet in testamentis, ut notatur, in l. secunda. C. quæ sit longa consuetudo, ut refert Benedictus Capra regu. xliij. numero 1. & sequent.

Index quando præfigitur tempus instantie terminandæ à iure communi, non potest causam vel actum sine vtriusque partis consensu expedire, post tempus iure non valet, quod per ipsum iudicem fit post tale tempus. l. properandum. §. j. C. de iudic. quia perempta instantia, per ipsum iudicem acta sunt. l. ij. ff. iudicat. solui, vnde sententia postea lata reperitur sine instantia, & ideo non valet. l. probatam. C. de sentent. nec corrigitur dispositio. d. l. properandum, per cap. venerabilis, de iudic. non dato aduersarij dolo aliis legitimis impedimentis, quæ ibidem & cap. iurgantium de reg. iur. libro vj. considerantur, vnde contraria opinio destruitur, quod si recte consideretur, in dicto cap. venerabilis, tenent Innocent. Philip. Gofred. Ioan. And. & Petr. de Anchar. ita vti, secundum Benedictum Capram communis dicitur regul. xxv. nu. decimo quinto & decimono.

Index delegatus si sententiam nullam tulerit non poterit amplius cognoscere, aut se intromittere, quia semel functus est officio. l. qualem. in fin. ff. de arbitris, sed recurritur ad superiorem qui eum dedit, iuxta l. si vt proponis. §. C. quomodo & quado iudex prout voluit Innocent. & Andreas. in dicto cap. de causis, de officio delegat. quod communiter teneri dicit Benedictus Capra regul. vigesima sexta, numero 1. 2. fallit tamen si fuisset nulla, ex eo quod non seruaret formam mandati, quia tali casu iterum possit pronuciare, prout voluit Baldus & post eum Dom. Nicolaus. in dicto cap. de causis, per l. quod tamen de arbitris. Similiter fallit quando talis sententia nulla, fuisset lata super causa matrimoniali, vel beneficii, quo casu delegatus sententiam nullam potest reuocare, emendare aut aliam dare, si ex sententia euidenter deprehenditur iniquitas, prout voluerunt Domini de rota decisio. cccxlj. quæ incipit. Item dubitatur ibidem, numer. sequent. & numero quadragesimo nono, dicitur communem non procedere, præterquam in beneficiis principum.

Index ordinarius lata sententia, licet nulla, si ab ea est appellatum non potest eam reuocare vel emendare. Si vero non fuerit appellatum & nulla sit, ob ob turpitudinem, & sordes ipsius iudicis, tunc similiter non ipse, sed superior reformatur sententiam, prout communiter tenent Legista. per l. absentem. Cod. quomodo & quando iud. vt plenius ibidem notatur, & refert Benedictus Capra, regul. vigesima sexta, numero decimo octavo, aut fuit nulla non alia de causa: quam ex turpitudine ac sordibus iudicis, & tunc poterit iudex ordinarius iterum pronuciare, & definire causam. l. præles. C. quomodo & quado iudex, vt voluit Innocent. in cap. de causis, de offic. deleg. vt secundum Doctorem Anto. ibidem communiter tenent Legista. de quo tamen vt dicit Benedictus Capra. regul. xxvj. numero 19. dubitari possit, nam licet Iacobus de Arena & post eum Cyn. in dicta l. si vt proponis. C. quom. & quand. iudex, hoc tenuerunt, tamen alij Legista. aliud tenent, vt voluit Bartolus in d. l. si vt proponis, & in lege si expressum. ff. de appellat.

IURAMENTUM quo singuli de collegio vel corpore iurauerunt seruare constitutiones vel statuta, non impedit quod minus collegialiter illa per eos ad quos pertinet tolli possint, Actat enim iuramentum singulos ad obseruationem quændiu durant statuta, & non vterius, ita contra Archidia. & Ioan. Monach. & Bartol. tenet Ioan. Andreas, in capitulo primo, De his quæ sunt à maior. part. capit. vbi communem dicit & refert ac sequitur Benedictus Capra conclusio. siue regula nona, nu. 3. 8. vide infra Statutum.

Iuramentum præstitum super contractu solenniter inito, tollit beneficium restitutionis aduersus eundem. l. prima. C. si aduers. vendit. vbi Bartol. Bald. & communiter Doctores ita tenent, iuramentum enim interpositum ad fauorem priuatum etiam contra legem principaliter ob commodum priuatum editam seruandum est, modò id sine interitu salutis æternæ fieri possit, per not. in cap. si verè, de iur. iurand. & c. venerabilem, de elect. & in Auc. Sacramenta puberum. C. si aduers. vendit. refert Benedictus Capra regul. lxxxvj. numero 16. et 18. quod tamen inter alia fallit quando ex contractu illo præsumitur enormis sine et vltra dimidium iusti preij legis esset, quia tunc iuramentum non debet esse vinculum iniquitatis. cap. si Christus de iur. iurand. et not. in Auc. Quoties. C. de nupt. ex qua enormissima

lesione apparet de dolo re ipsa. si quis cum aliter. ff. de verb. obligacionib. merito dicitur talem lesionem esse iustam causam petendi, & respectu concedendi absolutionem a tali iuramento, ut voluit Domin. Ant. in c. cum contingat, & iureiurand. & Domin. Nicol. ibidem & Petrus de Anch. in c. canonum statuta. vndecima quaestio, in princip. de constitutio. & ita communiter teneri refert ibidem numero centesimo vigesimo octavo. Idem Benedictus Capra, qui numero sequent. dicit id procedere, licet quis renuntiasset enormissima lesio ni, quia id praesumitur potius ex consuetudine notarij, quam voluntate siue consensu contrahentis, ut passim fit, positum esse, qui eiusmodi ex formularijs scribunt, ut dicit D. Nicol. c. cum contingat, vide infra Minor.

Iuramentum contractui adiectum nihil addit contractui, sed inteligitur secundum naturam illius contractus eundem firmare, ac roborare. l. final. C. de numer. pecun. quod ita obseruari & communiter praticari, refert Benedictus Capra regul. lxxxvij. nu. 231.

Iurisdictio siue ordinaria sit, siue delegata, potest prorogari de re ad rem, siue de causa ad causam, iuxta. c. cum olim, de offic. delegat. l. de qua re. ff. de iudic. & gl. in c. P. & G. de offic. delegat. Quod procedere & communiter teneri dicit Benedictus Capra, in tractat. prorogationis statim post conclu. siue regulam quinquagesimam tertiam posito, numero quadagesimo nono, quando talis iurisdictio prorogatur ad rem, seu causam similem, quia ad dissimilem non procederet prorogatio, ut ibidem latius exemplis explicatur, quia de civili ad criminalem vel contra, item de causis mercantiae ad alias causas. disti miles non procederet prorogatio, ut voluit Imo. in c. de causis, de offic. delegati. & Ioan. And. in d. c. P. & G. accedit id quod notat Cynus, in l. prima. C. de iurisdict. omn. iudic. & l. testam. C. de testam. Cynus, Bened. ibidem, nu. 90.

Iurisdictio de casu ad casum siue sub certa conditione, ante conditionem illius euentum non potest prorogari communiter contra Inno. in capit. prudentiam, de offic. delegat. teneri affirmat, ibidem numero quinquagesimo quinto, Benedictus Capra, cum ante euentum conditionis iudex nullam habeat iurisdictioem aut habitum aut actum siue exercitium iurisdictiois, argumento l. cadere diem. ff. de verb. signifi. secundum Imo. in d. c. P. & G.

Iurisdictio ordinaria licet possit de persona ad personam prorogari, iuxta. l. primam. & secundam. ff. de iudicis, Delegata tamen etiam ad vniuersitatem causarum contra glo. dicta l. prima, ut quae quasi ordinaria censeri possit. iuxta. tex. capitul. P. & G. in dist. loquentem ad alias personas prorogari non potest, quod secundum Domin. Nicol. ibidem communiter teneri asserit Benedictus Capra in dicto tractat. prorogationis, numero quinquagesimo nono, quod verum est, nisi delegata iurisdictio siue ad vnam siue ad vniuersitatem causarum prorogaretur ad personas quas contingeret illa causa, licet non essent in scripto expressa, puta, si ageretur de iure prelacionis, in aliqua re, quia tantum ad tales personas fieri possit prorogatio, ut voluit Bal. in l. si quis ex consensu. C. de episcop. audient. Argumento l. si suspensa. ff. de inoffic. testam. l. a sententia. ff. de appellat. & ibid. nu. sequenti. refert Capra.

Iurisdictio delegata licet possit prorogari de loco ad locum dum modo partes expresse consentiant, ut est text. in c. statutum. §. in nullo de rescrip. lib. vij. nisi esset concessa ex privilegio cum limitatione, quo casu ultra limites ipsius privilegij prorogari non possit secundum Hostien. Ioan. And. l. mo. & D. Nicolaum in c. excommunicatis, de offic. legat. tamen ordinaria iurisdictio de loco sua iurisdictiois ad locum alterius iurisdictiois seu territorij, ut videlicet ordinarius ibi cognoscatur, fieri non potest, quia ibidem ordinarius habetur pro persona priuata, argumento. l. iij. ff. de offic. praesid. ut voluit Iacob. Batrig. l. j. C. de iurisdict. omn. iud. & Barth. in l. j. ff. de iudic. quod communiter teneri, per cap. excommunicatis, de offic. leg. & ibidem D. Nicol. refert Bened. Capra. in d. tract. de prorogatione, nu. sexagesimo tertio, quod secundum Bal. in l. si quis ex consensu. C. de episcopali audient. procedit, si iudex alterius iurisdictiois id sciret ac prohiberet, alius si non prohiberet secus esset. Prorogatio ordinariae iurisdictiois quoque de loco in quo ordinarius solitus erat habere tribunal ad alium locum existentem intra suam iurisdictioem fieri potest, argumento l. si cum dies §. arbiter. ff. de arbitris. l. si ut proponis. C. quomodo, & quando iudex Bened. Cap. ibid.

Iurisdictiois prorogatio non solum in spiritualibus, modo in habentem similem iurisdictioem fiat. c. P. et G. de offic. deleg. sed etiam crimin. etia si sunt mixti imperij, modo similiter fiat in habentem similem iurisdictioem ac imperium, pcedit. l. vnica. C. vbi de crim. l. vnica. de iurisdict. omn. iudic. et hoc voluit Inn. in c. de causis, de offic. deleg. et ita communiter teneri refert d. tract. prorogationis, post regula l. iij. posito, nu. lxxvij. idem Cap. dicit ibid. nu. lxxvij. id procedere tantum quod ad praedictum prorogatio, non autem quod ad praedictum reipub. vel p. iudicis, cum eorum non possit fieri prorogatio, secundum Guilhelmum, in l. vnica, et Bal. in l. si quis ex consensu. C. de episcop. audient. ut refert ac sequitur D. Nicol. in d. c. P. et G.

Iurisdictioem contentiosam consuetudo dat, quia habet vim legis, ut communiter teneri refert Bened. Capra. regul. lxxxij. num. 24. vide supra Consuetudo.

IVS diuinum potest lege vel statuto distingui atque declarari, ad hoc ut eniretur peccatum, ut patet ex eo quod iure diuino constituitur, ut in ore duorum vel trium stet omne verbum, id est, omnis probatio, quia in testamentis lex, ut salitas cesser, plures testes exigit, communem asserit Bened. Capra, reg. x. num. 30. vide §. verbum Lex.

IVS naturale vel gentium potest statuto vel lege ad alicuius praedictum, modo iusta causa subsit, limitari atque restringi, et si dubitetur utrum iusta causa subsit vel non, in dubio id pro statuente praesumitur, adeo ut probatio in contrarium non admittatur, similem communem refert Benedictus Capra, dicta regula. x. numero 39, vide infra in verbo Lex.

IVS civile siue positum, non solum Papa et Imperator, sed quilibet inferior princeps, populus, et vniuersitas secularis, mixtam ac mixtum imperium habens, contrariis latas legibus, aut statutis, tollere potest, sed si id faciat non simpliciter tollendo ius in commune, sed ad aliquorum duntaxat praedictum, tollendo videlicet ea quae iure civili coepunt, tunc ius ex quo quaesita est actio, non transiit in contractum, aut privilegium, et possunt, modo constet de mente ipsius Papae, principis, vel statuente, quod videlicet alteri praedictum principem velle tollere alterius ius, nisi concedat dilationem. l. quoties. C. de precibus Imper. offer. vel nisi emanet secunda iudicio, aut nisi opponatur clausula non obstante tali lege; ut de iis notatur per Cyn. et Barth. in l. fin. C. si contra ius vel vilitat. public. et per Canonistas communiter, in cap. Nonnulli. de rescriptis, et cap. si quando de offic. deleg. et in cap. vnico. de excess. praelato. Refert ac sequitur Benedictus Capra, reg. x. numero quadagesimo tertio, et sequent. et numero quinquagesimo sexto et seq.

L

A I C I si sunt de terris Ecclesiae, viuere debent secundum Canones, & non secundum leges civiles, etiam si sint infideles. c. si duobus, & ibid. notat. de appellat. not. in cap. quod super his, de voto & voti redemptione; ita communiter a Doctor. d. cap. si duobus, teneri, refert Bened. Capra, conclusio. siue regul. l. iij. num. 10.

Laicorum statuto generali fauorabili, cum in eo non denotetur superioritas, sicut in speciali, Clericus vel Ecclesia uti potest, & communiter teneri asserit Bened. Capra, reg. x. num. 35. per ea quae not. Bald. in l. omni. C. de sacrosanct. eccles.

LEGATVM rei alienae scienter factum, licet valeat, & hiteres vel redimere, vel eius estimationem praestare, debeat. §. non solum, instit. de leg. & ibidem, gloss. l. cum alienam. C. eodem titulo, tamen si testator habebat ius in re vel partem ipsius rei, tunc ius aut partem quod habebat tantum legare videtur, & non totam rem. l. serui electi. §. si. ff. de legat. j. secundum Dom. Nicol. in capit. filius de testamentis, quod est verum, nisi res legata inter heredem & testatorem erat communis, quo casu tota debetur, secundum Barthol. dicta l. serui electione, §. cum fundum nisi dixisset: Lego tibi fundum meum: quo casu de sua tantum, & non heredis parte sensisse videbitur, secundum glossam, & Barrol. dicti §. cum fundum, quod est verum, nisi post legatum factum de parte testator necessario per adjudicationem redemisset aliam partem heredis, quo casu totum quoque deberetur, per l. Iulianus. §. idem Cellus. ff. de action. empt. secundum Barth. ex mente Iacobi de Arena in d. §. cum fundum, alius si sponte aliam partem redemisset, secus esset, quia pars postea redempta, legato non cedit, secundum Dyn. Iacob. de Arena, & Barth. in d. §. cum fundum, cum quib. ceteros Doct. relidere refert Ben. Capra, reg. xv. nu. 12. Legatum rei alienae ignoranter factum, licet regulariter non valeat, secundum glo. fin. in fin. c. filius de testament. per text. §. non solum, vers. quod autem, instit. de legat. ibid. gloss. id tamen inter alia fallit quando legaretur res aliena coniuncta personae, quia valebit, l. cum alienam. C. de legat. & gl. in d. c. filius. & glo. d. §. non solum, vers. quod autem, & ita communiter teneri refert Bened. Capra, reg. xv. nu. 21. & 26. Quod est verum, nisi de tali legato alia persona aequaliter vel magis coniuncta esset grauata, quia tunc legatum ignoranter coniuncta personae factum non valeret, ut voluit Bald. post gl. d. cum aliena Argumento l. non solum ff. de ritu nupt. & l. cum pater. §. tuus. ff. de leg. nisi ex causa limitata ac certa putasset rem legatam rem suam, puta ex causa emptionis facta a pupillo vel adulto sine debita solennitate, quia tunc similiter non valebit relicta coniuncta personae ignoranter factum, ut voluit gl. in l. si domus. §. de euictione. ff. de leg. j. secundum Imol. in d. c. filius. Similiter fallit quando legata sunt res alienae ignoranter pro anima vel ad pias causas, quia valebit talis quo ad estimationem, quia nulla videtur arctior coniunctio quam anima, quae

etiam omnibus rebus est anteferenda. l. sancimus. C. de sacrosanct. ecc. gle. l. xij. q. i. c. precipimus. c. Marthæus. de simonia. ecclesia enim cetur mater omnium fidelium. vt q. ij. c. quia abstulerit. idque cõmunit. vtroque iure receptum esse tract. ibidem. num. 13. & 20. Bened. Capr. nisi res legata fuerit ecclesie. secundum commune. ibid. nu. 20.

Legato rei alienæ tradito ac euicto. licet legatarius contra heredẽ legantis de euictione regulariter agere non possit. gl. & Bart. in l. si do mus. §. de euictione. & l. qui concubinam. §. si heres. ff. de legat. j. Cyn. Bart. & Bald. in l. cum alienam. C. de legat. Petr. Anch. in c. filius. de testament. Id tamen fallit. si legatum rei alienæ in genere ex natura seu qualitate ipsius rei relictum foret. gl. & Bart. in l. qui concubinam. §. si heres. ff. de legat. j. quia tunc heres teneretur de euictione. quia obligatus in genere tenetur rem accipientis facere. l. si à substitutio. §. heres. ff. de legat. j. ex empto. ff. de act. empt. & vend. quod verum esse. & communiter teneri refert Bened. Capr. reg. cvij. nu. 5.

Legatarius vt contra heredem de euictione rei legatæ agere possit. necesse habet. cum magis de lucro captando quàm de dãmno vitæ do ceter. vt ei litem motam ante litis contestationem denuntiet. vt veniat ad se defendendum. secundum gl. in l. si rem. §. si. ff. de euict. & gl. in d. l. si concubinam. §. si heres. ff. de legat. j. & ibidem Dinus. & Bart. quod sequitur Cin. in l. empt. C. de euictionib. & Dom. Nicol. in quodam consil. incip. videtur primo dictam legatariam. & ita communiter teneri ibidem circa finem. asserit idem Bened. Capr.

Legato rei alienæ alienato. nisi aliud de mente testatoris appareat. in dicitur regulariter legatari ademptio gl. & Bart. in l. rem legatam. ff. de adimend. legat. gl. in §. si rem. in l. tit. de legat. quod vsque aded verum est. vt licet per pignorationem rei legatæ non videatur facta eiusdem ademptio. dicto §. si rem. & l. iij. C. de legat. tamen si res legata per testatorem pro tanto pignorata sit vt non sit verisimile ipsum iuratur. eiusmodi pignoratio habeatur pro alienatione. & censetur facta ademptio l. qui habebat. ff. de legat. & ibid. Bart. in dicta l. rem legatam. in si argumeto. l. legat. ff. de supp. legat. per ea quæ not. Bal. in l. manumissiones. ff. de iust. & iur. & ne voluntas. c. de fideimmiss. quod communiter teneri refert reg. cvij. numero tertio Bened. Capr.

Legatum à testatore alienatum. etiam si alienatio nulla sit. & nullũ forniatur effectum. inducit eiusdem reuocationem. satis enim est eã demonstrasse. Nam ea quæ à mera voluntate dependent. licet per pignorationem non forniatur effectum vtilem tamen ademptionem faciunt in actibus inter viuos. Bartol. in l. est. ff. de adimend. legat. l. planè. in princ. ff. de legat. tertio gl. in §. si rem. in l. tit. de legat. quia actus inter viuos etiam si nulli sint. legatari reuocationem inducunt. lege legatum. §. finali. ff. de adimend. legat. l. tertia §. rumor. & ibidem glossa. & Barro. ff. de fundo instruct. l. cum dominus. §. filiusfamil. ff. de pecul. legat. l. & idem. ff. de adimend. legat. j. Bart. in l. fin. ff. de aur. & argent. legat. quod ita communiter teneri refert ibidẽ d. reg. cvij. nu. 13. Bened. Capr. Secus autem in yltimis voluntatibus. quia per inutilem siue nullam dispositionem legatari ademptio non inducitur. nec videtur quis animum reuocandi testamentum habere. si secundum non valet. Bar. in l. quæstus. §. si quis. ff. de fundo instruct. l. si iure. l. ne nostram. ibid. Cyn. & Barth. C. de testament.

Legatum licet per alienationem ademptum censetur. id tamen inter alia fallit. quando alienatio fieret ex rei familiaris necessitate. §. si rem. & ibidem gl. in l. tit. de legat. & l. rem legatam. in ibid. Bar. ff. de adimend. legat. argumeto l. primæ. in princ. ff. de tutel. & ration. distrah. l. cum plures. §. cum tutor. ff. de administrat. tutel. non enim creditur testatorem animum reuocandi legatum habere. quoniam rei familiaris necessitate ductus. vel coactus id. vendit. vt dicit gl. in l. iij. C. de legat. quod verum esse & communiter teneri refert ibid. numer. 2. r. idem Bened. Capr.

Legata licet regulariter non adita hereditate ex testamento non debeantur secundum speculatorem. in titulo de testamentis in princ. vt. pone quod nullus. quia ad hoc vt testamento relicta debeantur regulariter. necessaria est hereditatis aditio. gl. in l. eam quam. & ibidẽ Barro. C. de fideicommissis. per l. nemo. ff. de regulis iuris. l. proximè. ff. de iis. quæ testamento delentur. id tamen inter alia fallit. quando legata fuissent ab intestato repetita. debeantur ab instituto si adiuuit. Sin secus debeantur. à venientibus ab intestato. nã cum ab intestato repetuntur. videntur venientes ab intestato rogati vt illa soluant. quod secundum Bart. in l. j. C. de iure codicil. communiter tenetur per l. j. & ij. C. de iur. codicil. refert Bened. Capr. reg. cxj. nu. 5. Similiter fallit inter alia quando hereditas non potest adiri ex testamento. ex eo quod testator errauit instituendo eum quem filium putabat. cum non esset. quia legata simpliciter relicta debeantur à venientibus ab intestato. etiam non adita hereditate ex testamento. vt dicit Bart. & in l. eam quam. C. de fideicom. secundum lecturam Azonis. quam vtiorem & communiter receptam refert ibidẽ. nu. 18. Capr.

Legata testamento nullo ob causam præteritionis vel exheredationis. nihilominus debentur. quia licet quoad heredis institutionem testamentum corrumpat. cetera tamen firma manent. Auct. ex causa. & ibidẽ gl. & Bart. C. de liberis præteritis. quod est verum. nisi primum

testamentũ validũ sit. & secũdũ ex causa præteritionis heredũ inuolidũ tunc enim ex secundo non. sed ex primo. debeantur legata. Licet autem testamento. ex causa præteritionis vel exheredationis nullo. legata ex conditione d. Auct. ex causa. Hugo. & Cyn. petenda p. tent. cõtraria tamen opinio. quod dicta legata ex testamento debeantur. & petenda sint verior est. & communiter tenetur. ex Bart. in l. j. C. de iure codicil. lita tamen. §. quoties. ff. ad Trebellianum. & in d. Auct. vbi idem Petrus Anchar. Dyn. Jacob. de Rænenna. & Jacob. Butrig. & Ange. in consil. quodd incipit. Bertra habens. virum. sicut refert ibid. nume. 15. Bened. Capr. non obstante quodd Bart. in l. si iure. versu. qui declarationem. in contrarium ponat.

Legata testamento nullo ob causam præteritionis filijam nati. licet vt dictum est debeantur. tamẽ si pater ignoranter filium quẽ mortuum credebat. aut posthumum. cum vxore prægnantem ignoraret præteritũ legatam per Auct. ex causa. C. de liber. præterit. quæ hoc casu locum non habet. sed in correctis manentibus iuribus antiquis non debentur secundum Bart. in quodam suo consilio. quod incipit. Factum est tale Cecchus. & consil. quod incipit. Omne illud quodd aliàs consilui. & consil. quod incipit. Lapis fecit testamentũ. & in d. u. r. ex causa. versu. nunc ad q. propositam. & in l. filio præterito. versu. ij. est vidend. ff. de iniusto test. & in l. tale pactum. §. pater. in si. ff. de pact. & ibid. gl. & in l. j. ff. iure codici quod communiter teneri refert ibid. nu. me. 15. idem Capr. quod licet nu. seq. procedere dicit. etiam si apposita sit clausula si non valet iure testamenti. & c. secundum Bart. in l. ff. de iure codici. pro quo collegium Perusinum consuluisset asserit Ange. in l. si. ff. eod. t. r. tamen idem Bar. in d. conf. Factum est tale Cecchus. concedit & dicit omnes Doctores communiter tenere. Si dictum sit in testamento. Si non valet iure testamenti. & c. porrigi clausulam ad casum præteritionis posthumũ. & antiqua iura per d. Auct. ex causa corrigi. & sic rupto agnatione posthumũ testamentum. legata etiam nõ adita hereditate debentur. per l. si ita scripsisset. ff. de legatis secundo. le ge. si ita stipulatus fuerim. §. j. ff. de verb. oblig. quodd dicta Auct. ex causa. Cyn. & Din. tenent. & Bart. in l. qui filijabus. in fin. princ. ff. de leg. j. quam opinionem. vt refert Bart. in l. j. ff. de iure codicil. tenuit quoque Belufo. qui declarat omnes Doctores sui temporis ita sentire. quod communiter teneri refert nu. 18. & sequenti. idem Capr. quoniam adie ta sunt verba futuri temporis. secus si præsentis. quem tamen articulum aded dubium dicit. vt indigeat cæsaræ. declarat. ibidẽ num. 22. & 43. Bened. Capr.

Legata regulariter hereditate non adita non debentur. de quo supra dictum. præter alia etiam fallit favore libertatis. secundum gl. & Barto. in l. eam quam C. de fideicommissis. per tex. gl. & Bart. in l. in testamento. & in lege Anton. ff. de fideicommissis libertat. & Bartol. in l. fideicommissis. §. quoties. ff. de legat. tertia & glossam in lege. generaliter. §. si quis. versiculo. ex testamento. ff. de fideicommissis libert. lege. penult. ff. de his que in testam. delent. & licet cõtrariũ tuerentur vltimantani. & eã iuxta l. cū quasi. §. fin. ver. quãquã. & lege generaliter. §. si quis. versu. ex testam. ff. de fideicommissis libert. d. nunc vtiorem putent. priorem tamen opinionem ob torgl. auctoritatem. communiter teneri ibid. nu. 46. refert Bened. Capr. quod maximè procederet. si in testamento etiam aliàs nullo. ratione imperfecta voluntatis. eiusmodi legatum ab intestato repetitum foret. per clausulam. Si non valet. & c. aliàs si nullum esset ratione omiffæ solennitatis. tunc etiam si talis clausula adiecta non foret. omnes consentiunt legatas libertates debentur per tex. & glo. in l. tit. de eo cui libertatis causa. Ioannes Andreas in addit. ad Speculat. tit. de instrument. editione. §. nunc autem aliqua. versu. sed pone. Capr. ibidẽ nu. quinquagesimo. Præterea fallit dicta regula. hereditate non adita legata non debentur secundum Barro. & Odefrid. dicta lege. eam quam. in casu Auct. si captiuus. G. de episcopis & clericis. vbi scriptis. heredibus negatur successio si neglexerint captiuum redemptionem. quia licet ex testamento hereditas non adatur. firma tamen nihilominus manent legata. glossa. in Auct. vt cum de appellat. cog. §. si vnus. collatione octaua. & communiter teneri testatur ibidẽ numero quinquagesimo quinto Capr. Similiter fallit dicta regula. secundum Odefrid. quem sequitur Bart. in casu Auct. liberi. C. de episcop. audient. quoties curam furiosus negligentes eius hereditate priuantur. & nihilominus hereditate non adita. legata debentur. prout voluit gl. d. Auct. vt cum de appellacionibus. §. si quis de predictis. & §. sequen. & communiter tenetur. vt refert ibidẽ nu. me. quinquagesimo sexto idem Capr. Similiter fallit dicta regula quãdo testator prohibuisset detrahi Falcidiam. quia tunc hereditate non adita. nihilominus legata debeantur. per tex. in Auct. de heredi. et Falcid. §. si verò expressum. secundum Bart. Petr. Anch. & Bal. in d. l. eã quam. C. de fideicom. & l. ac. de Belufo. & d. §. si verò expressum. Bar. in lege nemo. §. j. ff. si quis omiffa causa testamenti. & in lege cum testamenti. & in lege cum testator. §. j. c. ff. ad leg. Falcid. & ita communiter teneri refert ibidẽ nu. 18. Capr. Similiter fallit in legatis ad pias causas. quæ etiam non adita hereditate ex testamento debentur. Ioan. Andr. in additio. ad Spec. tit. de instrumenti editione. §. nunc verò aliqua. versu. sed pone. Bal. in l. j. C. de sac. eccle. argumeto h. miles ita. §. j. ff.

capitulum ff. de testam. mil. quod tenuit Petrus Anchar. & Dominus Nicol. in capitulo relictum de testam. Baldus dicta lege eam quam & licet Bartolus dicta lege prima, C. de sacrosanctis ecclesiis, & lege eam quam. vacillet, Imo. dicto capitulo. relictum contradicat id tamen ita communitur teneri refert ibidem numero. 62. Capra. quod verum est, nisi tale relictum ad pias causas nominatim iniunctum esset certo heredi quia tunc non transit ad alium cum onere sed opus erit additione argumento l. qui xl. ff. ad Trebellia. & Baldus, dicta lege eam quam. & Barr. in lege. Mercell. ff. ad Trebellia. Capra.

Legata ad certum usum destinata regulariter in alium conuerti non possunt, clement. quia contingit de religiosis dom. l. prima, ff. de administratione tut. vel curat. argumento capitul. tertii, cap. suggestum. & ibidem gloss. de appellatio. vigesima secunda quest. ij. cap. is autem. xlij. distinctione. capitulo licet. cap. in rer. corporalia. de translatio. episcopi. Auct. qua. oportet episcop. §. si vero hoc non fieret. vt ibidem gloss. in verbo. hanc adimplenda. collatio. prim. argumento leg. liberto. §. Lucius. ff. de an. legat. secundum Speculat. tit. de instrumenti edit. §. nunc aliqua. versu. quod si quis. & ita communitur teneri asserit Benedictus. Capr. reg. ccxxj. numero quarto, quod tamen inter alia fallit in relictis ad certum usum, quia possunt per Legatum à latere vel episcopum, quatenus consentiat heres defuncti, in alium usum pium conuerti, canos quidem. & ibid. Nicol. de testam. & hoc voluit Lapsus in clemen. ij. de religiosis domibus. & per not. à Vincent. & Ioan. Andr. in cap. si. de testam. quos sequitur d. clement. ii. Aegid. Bellam. Cardinal. & D. Nicol. & communitur teneri d. reg. cxij. num. 9. refert. idem Capra. quod est verum quando non posset dispositio testatoris specificè adimpleri, alia; Papa etiam herede consentiente eam commutare non posset & ne quidem in alium pium usum magis favorabilem. quia testatoris voluntas pro lege est seruanda. xij. questio. ij. cap. si. Auct. de nuptiis §. disponat. cap. tua de testam. cap. si. cap. cum Mathæus. de celebrat. miss. & eius mandatum ad vnguem. nec in plus aut minus exequendum. Argumento cap. cui de sacerdot. de praben. libro. sexto. cap. cum dilecta de rescript. l. diligenter. ff. mandati. & Lap. d. clem. ij. & ibidem Floria. & Imol. quod contra Ioan. Andr. & Dom. Anton. communitur teneri refert Benedict. Capra ibidem num. 21. & 24. Hæc. tamen limitata sunt quando testator prouiderit, quod si legatum de iure aut de facto adimplere nequirit, quod tunc legatum ad heredem reuertetur, quo casu legatum ad certum quempiam usum relictum, si in illum voluntas testatoris non impletur ex autoritate superioris non possit in alium usum conuerti, cum testator ad heredem videre disposuerit, secundum Bar. in l. liberto. §. Lucius & ibidem gloss. ff. de an. legat. quod Azonem sensisse. d. §. Lucius. Bart. assentit, & ita communitur teneri refert, ibid. in si. idem Capr.

Legatum Titio cum plures essent relictum, licet ob incertitudinem personæ regulariter vitatur, Bart. in l. si ita fuerit, ff. de reb. quia heres non cogitur solvere, nisi appareat, de quo testator senserit, l. quidam, ff. eod. tit. & ibid. Bart. id. tamen fallit in legatis ad pias causas. Auct. de eccles. titulis. §. si quis in nomine. coll. ix. & cap. iudicante & si et ibidem Ioan. Andr. Anto. Imola, et D. Nicol. de testam. et ita communitur teneri refert Benedict. Capra reg. cxij. nu. 3.

Legatum relictum monasterio sanctæ Mariæ, si non apparet de quo senserit testator, tunc si in ciuitate vel territorio in quo cuius vel incola esset, non inueniatur tale monasterium, debetur ecclesiæ Cathedrali, domicilij testatoris, Aut. si plura inueniuntur eius nominis monasteria, tunc si vnus esset in ciuitate, alterum in suburbij vel territorio ciuitatis dabitur monasterio ciuitatis, si testator habitauerit in ciuitate. Contra si ambo in ciuitate vel suburbij vel ciuitatis territorio sint, tunc dabitur Monasterio existenti in parochia ipsius testatoris. Ioan. Andr. & Imola. D. Nicolaus cap. iudicante. de testamentis. Argumento l. quæ conditio, §. si ff. de condi. & demon. & ibid. Bart. & Auct. de eccles. tit. §. si quis in nomine, quod voluit Cyn. l. j. C. de sacrosanct. eccles. & ita communitur teneri refert Bened. Capr. d. reg. cxij. num. 7. Sin autem ambo sint in ead. parochia, tunc ei debetur à quo recepit aliqua obsequia, vel merita, si non recipit, vel de vtroque recepit obsequia, tunc ei, in quo magis cõuersatur debetur, si pariter cõuersatur, pauperiori dabitur. Si æquali paupertate laborat. episcopus poterit gratificari assignando vni vel diuidendo inter ipsa monasteria pro suo arbitrio, Argumento l. si, quis seruus ff. de leg. ij. Argumento. l. qui semelles, ff. de v. l. iuris. Auct. de ecclesiasticis ti. §. Si quis in nomine, Argumento. l. Titio. ff. de leg. j. c. j. de paroch. c. quonia. de decimis. & d. ciuitate. post Host. voluit Io. Andr. & tenuit Speculat. in tit. de instrument. edit. §. nunc aliqua. ver. quid si aliquid. quod d. ciuitate Petrus Anchar. Imola. & D. Anto. placuit, & ita communitur teneri ibid. nu. 11. refert. idem Capr. Argumento d. c. quonia. & d. cap. j.

Legatum licet ob incertitudinem loci regulariter vitetur. arg. l. si domus ff. de leg. j. not. l. generaliter. ff. eod. tit. l. ij. §. si quis in fulam. ff. de eo quod cert. loco. l. qui in fulam. l. ita stipularis. ff. de verb. oblig. id. tamen fallit in legatis ad pias causas, maxime concurrente favore vltimæ voluntatis, quia talis testatoris dispositio, si mandet monasterium

extruere non declarato loco, in quo construendum sit. iuxta. not. in l. in testamento. l. legatum. ff. de condit. & demonstr. l. quidam eod. tit. l. si cui, ff. de an. legat. gloss. Latren. & Tancred. Goffrid. Inno. Host. Aegid. Ioan. Andr. Floria. & Imola. in cap. nos quidem. de test. & ita communitur teneri refert reg. cxij. num. 14. Capr.

Legatum generis quod habet certos terminos sola hominis destinatione vt fundus, nõ valet, sin autem habeat certos terminos hominis facto vt domus valebit, & erit electio heredis, in l. quod in rerum. §. j. l. si domus. in princ. ff. de legatis j. quod est verum, nisi testator non haberet aliquas domus, vel aliquid de illo genere, de quo legatum fecit, quia tunc nullum erit, prout notatur d. l. Si domus. & à Doctor. ibid. communitur teneri refert Bened. d. reg. cxij. num. 26. Sin autem legatum generis habeat certos terminos natura, vt homo, equus, tunc secundum omnes legatum generaliter valet, vt refert ibidem, num. 29. Capra.

Legatum dotis meriti sicut valet l. cum post. ff. de iur. dot. l. si filia. ff. de leg. iij. ita quoque legatum causa studij in aliqua facultate meritum valebit, quia æquiparantur secundum Bart. & alios in l. j. ff. sol. matr. Argumento. l. Stichus. ff. de leg. iij. quod communitur teneri refert Bened. Capra. reg. cxij. nu. 49.

Legata nisi præstentur infra annum à die monitionis per iudicem factæ, licet Falcidia & omni emolumento priuantur heres, secundum gloss. in cap. Raynaldus. in verb. Legitima, de testam. Bart. in Auct. hoc amplius, C. de fideicommissis. c. si heredes. c. nos quidem, de testam. gloss. in Auct. de hered. & Falcid. §. si quis non implens, & ita communitur teneri refert Bened. Capr. reg. cx. num. 12. id tamen inter alia fallit, si testator aliud tempus in tra quod voluntatem suam adimplere vellet, præfixisset, nam tunc illud erit attendendum iuxta. notat. in l. statulib. §. herede ff. de statulib. l. f. §. sin autem, C. de iure deliber. prout voluerunt Anchar. Imola. D. Nicolaus & communitur Doctores. d. c. nos quidem, de testam. quemadmodum ibidem nu. 28. refert idem Bened. Capra.

Legatorum vel hereditatis priuatio non ob quamuis, sed graue duntaxat iniuriam inducitur per not. in l. iij. ff. de admind. legat. secundum Imol. c. Raynaldus, de testam. & ita communitur teneri refert Bened. Capra in tract. substitut. post reg.posito, specie secunda, nu. 144.

Leges per Gratianum decretis insertæ non sunt canonizatae, nec habent maiorem vim in foro Canonico, quam si in volumine iuris civilis essent relictæ. Io. Andr. D. Floria. Imol. & D. Nicol. in c. j. de refr. & Imol. in c. si. de feud. & ita communitur teneri dicit ac refert Bened. Capra. reg. vij. nu. 5. quantum videlicet in canonibus reperitur contrarium. Gratianus enim ponendo in volumine Decretorum legem Canonib. contrariam, canonem tollere, vel corrigere non potuit, secundum Ioan. Andr. & D. Floria. & gl. in c. j. de reb. eccles. non alienan. Bened. Capra. ibid. vide §. Decreta. Quod tamen fallit si lex esset incorporata in canone, auctoritate Papæ, quo casu eandem vim quam Canon obtinebit, vt est text. notab. ij. q. j. cap. in primis, iuncta glo. & xvij. q. iij. c. Si quis suadente. & hoc voluit Io. Andr. in d. c. j. & gloss. ibid. communitur approbata, vide supra Constitutio.

Legum determinationi in foro ecclesiastico, plerumque statum, nisi diuersum iure canonico constitutum reperitur, vt patet & communitur notatur, in cap. j. de noui operis nunciatur, refert ac sequitur Benedictus Capra, conclusio. siue reg. ix. num. 16.

LEGITIMA potest statuto vel consuetudine non solum distingui & determinari, in quib. reb. debeat, vt per D. Floria. & Imol. in cap. Raynaldus, de testam. ex isto text. sed etiam augeri vel diminui potest, prout disputando tenuit Richar. Malumbre, quem sequitur Cyn. in l. sancimus. C. de nupt. quod etiam tenuit Dyn. & post eum Ioan. Andr. in cap. indultum. de reg. iur. lib. vj. Barr. in l. Titio centum, §. Titio. ff. de condit. & demonstr. idque sequitur Rota Decis. xvij. incipit. Item fuit dubitatum, & communem dicit Benedict. Capra reg. vij. num. 2. & licet Richar. & plerique alij teneant in totum tolli non posse, tamen idem Bened. Capra ibid. num. 7. contrarium decidit, cum sit quora à iure ciuili inducitur, l. Papinianus. §. quarta. ff. de inoffic. testa. & Auct. Nouissima. C. eod. tit.

LEX vel constitutio quæ præcipit vel prohibet in fauorem Dei, vel ad commodum publicum, si emanat super eo cuius contrarietio aliàs de se generabit peccatum mortale, non tollitur desuetudine, etiam si à principio recepta non sit, per id quod habetur in cap. fin. de consuet. & Ioan. Calderi. in cap. j. de treuga & pace, quod communitur teneri refert Bened. Capra reg. xlij. num. 5. vide supra verbum Ius, vel Constitutio.

Lex fin. C. de instit. & substit. non loquitur de tacita vulgari, sed de tacita pupillari, prout ipsam communitur intelligi refert Benedict. Capra in tract. substitut. post reg.posito, num. 99. specie j. quem intellectum etiam secundum Imol. in cap. Raynaldus, de testam. meliorem esse testatur ibidem.

Lex vel statutum potest distinguere vel limitare ius diuinum ad hoc, vt peccatum excludatur vel euitetur, vt patet in eo quod dicitur ius diuinum, quod in ore duorum vel trium testium stet omne verbum, id est,

id est, omnis probatio, nam per legem vel statutum potest tale ius, interpretari & distingui exigendo quandoque plures testes, ut falsus, & sic peccatum cessat, iuxta hanc consuetudinem, C. de testam. l. si. C. de fideicom. & ibidem Cynus, quod notat in c. cum esset, de testamentis ut voluerunt D. Anto. & Imo. in c. quæ in ecclesiarum, de constit. & ita communiter teneri asserit Bened. Capr. reg. x. nu. 24.

Lex vel statutum contra ius naturale siue gentium non tollendo ipsum simpliciter, sed disponendo in præiudicium alicuius emanans, si dubitetur an subsit iusta causa vel non, præsumitur ex iusta causa emanasse, & sic pro principe vel statuente, ad eod quod non admittitur probatio in contrarium, prout voluit Cynus in l. fin. & ibidem communiter Legistæ. C. si contra ius vel utilitatem publicam, & idem Cyn. in l. Rescripta. C. de precib. luper. off. argumento clem. j. de probat. clem. pastoralis, de re iudic. Bened. Capr. reg. x. nu. 39. Quod tamē fallit quando princeps vel statuens disponeret contra id ad quod est obligatus, puta contra contractum suum, vel si statueret respectu nō subiectorum, quia non præsumeretur pro statuente. Similiter fallit quando ex facto vniuersitatis vel principis statuens timeretur scandalū euentium, quo casu pro statuente non præsumeretur, ut voluit Innoc. in c. inquisitioni, de senten. excommunicat. quem sequitur D. Nicol. in c. quæ in ecclesiarum, de constit. cum quibus ceteros quoque transire ibidem numero 42. refert ac sequitur Bened. Capr. quid sit iuris, si contra ius civile quid disponatur vel statuatur, vide supra in verbor I V S.

Liberis legitimis tantum, nisi in adoptantis vel arrogantis potestate transeant, non potest pupillariter substitui, cum adoptiuus, C. de adopt. prout voluit Bart. in lege prima, ff. de vulg. & pupill. & Imo. in c. Raynūtius, de testam. cum quibus ceteros transire refert Bened. Capr. in tractatu substitutionum post regulas posito, specie ij. nu. me. vigesimo sexto.

Literæ surreptitiæ ad litem vel etiam ad beneficia contentiosa impetrata, non sunt profrus nullæ, sed iurisdictionem confirmant, licet exceptione, elidi possunt, secundum communem. Sed literæ gratiosæ ad beneficia sine lite consequenda, si sunt surreptitiæ, iuxta communem sunt omnino nullæ, ut refert Bened. Capr. reg. xliij. nu. 1. 12. 14. & 22. vide infra Rescriptum & Surreptio.

Locator & conductor si respectiue taceant, post exactum tempus locationis & conductionis videntur per consensum tacitum relocasse & reconduxisse, iuxta gl. Bart. & alios in leg. Item quiritur, §. qui impleto, ff. locati, & gloss. in capitulo qui tacet, de regulis iuris lib. vij. & ita communiter teneri refert Bened. Capr. reg. lvj. nu. 8.

Locationis & conductionis contractus perinde atque emptionis & venditionis admittit remedium, l. secundæ, C. de rescind. venditio. ibi quis ultra dimidium iusti precij foret deceptus, quia similis est emptioni, lege secunda, lege item si precio, §. fin. ff. locati, ut voluit Ioan. Andreas in capitulo cum dilecti, de emptione & venditione. & ita communiter teneri refert Bened. Capr. regul. lxxxvij. numero septuagesimo quarto, secundum Imo. ibidem, accedit quod notatur per gl. in l. in venditione, ff. de bonis auct. iud. possidend.

Lucrum quod quis ex reprobo ludo nactus est, restituere tenetur secundum gl. in l. si de aleat. quæ communiter tenetur, ut refert Bened. Capr. reg. lxxxvj. nu. 3.

Ludenti mutuas, modo nec collusor nec ludus illicitus sit, quia nō statim consumpturo mutuas, sed ei qui ludendo poterat vincere, habere repetitionem, secundum communem opinionem. Azonis in summa titu. de religio. & sumptib. fun. Bart. in l. si quis cum sciret, ff. pro emptore. Bal. & Salicetus in lege alearum vsus, C. de religio. & sumpt. fun. Dom. Floria, in lege prima, C. eodem titulo, gl. in lege finali, §. fin. ff. de aleat. & ita præcti. procedere, iuxta id quod not. in lege prima, C. qui pro sua iurisdictione, & verius esse refert Bened. Capr. regul. lxxxvj. numero sexagesimo quarto. Collusori enim ob præsumptam fraudem in odium denegatur repetitio seu actio, gl. in lege quod si minor, §. penultimo, ff. de minoribus, & gl. lege si quis cum sciret, ff. pro emptore. & ibidem Bart. argumento l. secundæ, ff. quarum rerum actio, non detur, gl. in l. si de aleat. lege penult. C. eo. tit. & istud voluerunt Dom. Floria, Innoc. D. Nicol. in c. cleric. ij. de vita & honest. cleric. & communiter teneri testatur ibid. Bened. Capr. nu. 72.

L. V. V. S. qui consistit in ingenio & industria, prout est ludus Schachorum, licitus & permittus reputatur, & in hoc neminem dissentire refert Bened. Capr. regula. lxxxvj. numero tertio addens, secundum Dom. Floria, & D. Nicol. Imola, in capitulo cleric. secundo, de vita & honestat. clericorum. quod ex eo quis lucratur licite retinere posse argumentor legis finalis C. de relig. & sumpt. fun. & id similiter communiter ibidem refert, & licet multi teneant, quod talis ludus clericis licitus non sit, idque propter desiderium & cupiditatem lucrandi & voluntatem proximum spoliandi, blasphemiam, & scandalum. Contraria tamen opinio quam tenuit glossam, in Auct. interdicimus, C. de sanctissim. episcop. & Innocent. in capitulo lator, de homicid. & Archid. post Laurent. in capitulo episcop. xxxv. distinct. Odefred. Albert. de Rosar. Fulgos. d. Auct. inter-

dicimus. Vincent. Ioannes Andreas, Dominus Floria, Imol. & Dominus Nicolaus in dicto capitulo cleric. verior & communior est, cum non fortunæ viribus, sed tantum ingenij acumiue ac industria ludus præagitur. Quod verum est nisi dolus alterutrius interuenisset, quia tunc ludus neque licitus est, nec quod quis per dolum lucratus, retinere potest, sed restituere tenetur, iuxta legem primam, ff. de dolo, & lege prima, ff. de crimin. stellationat. & istud voluit Dominus Floria & Imola in dicto capitulo cleric. & similiter communiter teneri refert ibidem, numero sexto: Capra aut nisi ultra aureum lucratus fuisset, qui ad restitutionem eius quod plus lucratur teneretur. l. finali, alias alearum vsus, C. de religio. & sumpt. fun. quod verum est, nisi consuetudo in contrarium esset, quæ licitum faceret ulterius ludi, quia secundum Baldum & Salicetum, ibidem, derogaretur dictæ legi finali, ut possit licite ultra aureum ludi, quod communiter teneri ibid. num. 13. & 53. ex Ioan. And. Calderic. Petr. & Imola d. cap. cleric. refert idem Bened. addens tamen ibidem hanc communem vix contra clericos sustineri posse.

Ludus taxillorum & tabularum, cui & alearum ludus conformis est, cum partim ingenio partim in fortuna consistat, & sic mixtus est, parificatur, & communiter a pari iudicatur per Doct. excepto Io. Andr. ut refert reg. lxxxvj. num. 34. 47. Capra. & licet clericis his ludis interdictionem sit, possunt tamen laici eis vti vsque ad summam vnius aurei, glo. in l. fin. de aleator. l. alearum vsus, C. de religio. & sumpt. fun. & ita communiter tenetur Bened. ibid. num. 41.

M

MANDATO reuocato iudice vel aduersario ignorate, per procuratorem gesta tenent ac præiudicant domino, etiam si aliunde quam per viam intimationis à domino iudex vel aduersarius reuocationem factam rescilisset, quod communiter teneri refert Ben. Capr. reg. lvij. nu. 3. seq. & reg. lix. numero 23. & sequen. vide infra procurator, Reuocatio.

MANDANS delictum, eo non secuto, nisi atroc. crimen fuisset, non tenetur, eo autem secuto, si expresse reuocasset mandatum, similiter non tenetur. Sin tacite, puta si mandatario significasset, nulla reuocationis mentione expresse facta, se in gratiam cum inimico reddidit, vel parentelam cum eo fecisset similiter non tenetur, modo aduersario tale mandatum notum fecisset. l. ij. ff. de opt. legat. per not. in cap. cum audientiam, de homicid. & in cap. cum quis, de senten. excomm. lib. vj. & ibidem Petrus Anehar. et Canonist. communiter in cap. mulieres, eod. tit. et Guliel. de Cun. quem sequitur Bart. et reliqui Legistæ communiter in l. si pecuniam, §. si seruum, ff. de cond. cau. dat. ut refert Bened. Capra reg. lxxx. num. 9.

MANDATARIVS delinquens, licet perinde punitur atque mandans principalis, lege non solum. §. si mandato, et ibidem Bart. ff. de iniuriis, id tamen fallit inter alia nisi iuste se excuset, et verisimiliter putauerit se non delinquere: ut notatur per gloss. in l. in rem, §. lignum, ff. de rei vindicatione, quod ex idetitate rationis in multis, ut communiter tenetur, verificari potest, nisi mandati necessarium tanquam filius, seruus, vel subditus paruerit in leuioribus delictis, nam in atrocioribus non excusatur. l. seruus, ff. de oblig. et action. l. si cum dies, §. in compromisso, ff. de arbitris, prout vult gl. in l. liber homo, ij. ff. ad legem Aquil. quam communiter approbatam recenset Bened. Capra, reg. viij. num. 24. et 26.

MATRIMONIUM et sponsalia licet exigant verba, et expressum consensum, eorum qui nuptias et sponsalia contrahunt, tamen iuxta communem opinionem liberi præsentis ac tacentes, parentibus eorum nomine contrahentibus consentire creduntur, ut refert Bened. Capr. reg. qui quagesimal sexta, numero trigesimo septimo, et sicut in contrahendis expressus, et non per præsentiam ac taciturnitatem inductus consensus requiritur, quod ibidem numero 53. communiter quoque teneri refert ibidem Bened. Capra, vide infra Sponsalia.

MINOR contrahens et iurans non venire contra, ratione minoris gratiæ, si est deceptus ultra dimidium iusti precij, non præiudicat iuraturam ei in beneficio, l. secundæ, C. de rescind. vendit. sed tantum in beneficio restitutionis in integrum, ratione ætatis, ut voluit gl. in l. sciendum, ff. de verborum obligationibus, et gl. in d. c. cum causa. Ioan. Andr. Card. Hostien. in c. cum contingat, de iure iurand. Cyn. dicta lege secunda, C. de rescind. vendit. Salicet. in Auct. sacramenta puberum. C. si aduersus venditio. Baldus in l. si duo patroni, §. Iulianus, ff. de iure iurand. et id communiter teneri testatur Bened. Capr. regula octuagesimal septima, nu. centesimotrigesimo octauo. Et tunc quoque ad illud remedium d. l. secundæ, non habet necesse petere abolitionem, quia iuramentum nō solū quando specificè in vno interpositum, sed etiam quando generaliter præstitum est, potius restringendū quā extendendū est, ad hoc vt minus obliget iurantem; iuxta. notat. in cap. ad

cap. ad nostram. ij. de iure iurand. & cap. primo eodem titulo. libro vj. Quare contrahens & iurans non venire contra, ratione lationis ultra dimidium iusti precij, sibi tantum preiudicabit in remedio dicta. l. secunda, & dicti capituli cum causa, sed non in beneficio restitutionis in integrum. nam quando quis habet duo remedia, & in vno specialiter renunciat. non proiudicat sibi in alio, vt tenuit Petrus de Bella pertica. & Io. Andreas & Imola dicto capitulo cum causa, de emptio. & venditio. vt Salicet. in d. Au. & sacramento puberum, & isto casu sic iurans quod ad beneficium atatis, non habet necesse petere aliquam a iuramento absolutionem. cum super eo non intelligatur iurasse, & hoc similiter communiter tenent. refert Bened. Capra reg. lxxvij. nume. 141. & numero seq. addit, si minor ratione atatis & lationis non contrahere iuravit, & iudicat sibi in vtroque, & hoc casu censetur vt maior, quare in eisdem casibus quibus maior poterit relaxationem iurandi impetrare, & eandem facilius conieci. Bart. Salicet. dicta Au. & sacramento. & Bal. dict. l. secunda, & Imol. d. c. cum causa. argumento. l. secunda. §. sed videndum, de successorio edicto. Sin autem simpliciter iuravit non contrahere, si appareat quod voluerit se restringere ad beneficium ratione atatis, tunc tantum sibi preiudicabit quod ad beneficium restitutionis & non quod ad in lege secunda, vt voluit Salicet. d. Au. & Imol. d. c. Bartol. & Bil. dicta lege secunda argumento. l. prim. r. c. si maior factus. ibidem nu. 144. & seq. Sin non appareat, tunc siue de beneficio fuerit certificatus, siue non, tamen ad euitandum periculum, sibi in vtroque preiudicasse videtur, & quod satis sit eum in genere facit. item contraueniendi abs se abdicare voluisse, iuxta. not. in cap. fin. de maiorit. & obedienc. & D. Nicol. d. c. cum causa, de empt. & venditio. vt notat in canonicis, de sponsalibus. quod tanquam verius communiter per Modernos tenent etiam in practica, refert Bened. Capra ibid. nu. 160.

Minorem quod vulg. dicitur in diuisionibus tenere, maiorem autem partem facere debere, saluum est, secundum Bart. in lege prima, C. de his qui se deserunt. l. b. xj. exceptis casibus quibus ad minoribus pro privilegio conceditur, quia Bartol. ibidem non loquitur de minori xxv. annis, sed minore ratione atatis, relatione scilicet facta ad maiorem natu, quod communiter tenent refert Bened. Capra reg. cix numero 16.

Minor licet non possit diuidere, nec ad diuisionem socium vel coheredem pronocare. l. si pupillorum. de rebus eorum. l. penult. C. de preiudic. minorum, id tamen fallit inter alia quando ipsi minori diuisionem facere expediret, puta si socium haberet rixosum & contumeliosum. l. iubemus. ij. & ibidem Bartol. C. de sacrosanctis ecclesiis, & ita communiter tenent refert Bened. Capra. ibidem numero decimonono. Similiter fallit, si res communis ipsi minori foret damnosa. Cyn. Bart. & Bald. d. lege iubemus, quod etiam communiter tenent ibidem numero vigesimo refert idem Bened. Capra. Similiter fallit in fructibus quos indistincte diuidere potest, secundum Bartol. d. l. iubemus. & Bald. in lege j. ff. de rebus eorum. & id quoque communiter tenent refert ibid. nu. 21. Bened. Capra.

Minor xvij. maior autem xiiij. annorum, ab alio quam a principe iudex dari non potest, etiam si partes consentiant, vt probatur secundum glossam in capitulo cum vigesimo. de offic. delegat. quam communiter approbatam affirmant Capra regu. trigesima prima, numero decimotercio, contra gloss. in l. cum pr. ror. §. non autem. ff. de iudic. & lege. quidam consulebat. ff. de re iudic. Sin a principe detur aliud erit, vt ibidem numero decimo quarto dicit, quo casu non sufficeret annus vltra xiiij. iam ceptus iuxta. l. ad rempubli. ff. de muner. & honor. sed requiritur vt sit completus, iuxta c. cum in can. his. de electio. cad. nostram, de regulis iuris, cap. significatum. cap. identitatibus. in princ. de electio. libro sexto, capitulo vnico. de atar. & qualitat. idque secundum Archid. & D. Lorjan, regulariter verum est, nisi contrarium reperiretur in iure expressum, aut fauor aliud suaderet, quia quando de fauore agitur annus ceptus habetur pro completo, nisi aliud iure reperitur expressum, vt voluit gloss. magn. in l. tertia. §. minorem. ff. de minoribus, vide supra Annus.

Minor xxv. annorum regulariter non potest esse procurator pro alio in iudicio, cap. qui generaliter. §. finali. de procura. lib. vj. l. minor. ff. eod. tit. gl. in Lexigendi. eod. tit. gl. in c. non iniuste, eodem tit. quod etiam tenent citramonta. maxime Jac. Butrig. & Bart. dicta lege minor. & eam opinionionem dicit approbatam & communem Bened. Capra reg. sexagesima prima, numero secundo, quod tamen in iudicio voluntario possessorio (spiritualibus) causis fallit, in quibus non tantum pro se, sed etiam pro aliis esse possit, fallit similiter si mandatum suscipiens iurasset non contrahere vel restitutionem petere, aut quando contra minorem non oppugnaret atas legitima, aut si ex parte actoris haberet mandatum, quia possit in iudicio vt procurator esse, nec restitueretur dominus si inde laederetur, vt ibidem, numero tertio & seq. vsque ad fin. reg. videtur esse, sibi enim dominus imputare deberet, quod talem elegisset.

Minor xv. annorum, maior autem xvij. annis, licet secundum Host. & Io. Andr. in c. non iniuste, de procurator. possit esse in iudicio, per ea Commun. opinio. tom. l.

que habentur. in §. iuste, instit. qui ex quibus causis manu, qui ex hoc videtur velle, quod iudicium agitatum cum minore procuratore alterius, non sit nullum, iuxta. gl. in lege exigendi. C. de procura. vbi Bart. idem quoque tenere videtur, & gl. in lege ita demum. C. eod. titu. de procu. & ibid. Bal. vt in lege licet. C. eod. & Petr. de Anch. in c. qui generaliter. de procur. lib. vj. Contrarium tamen videtur velle Bart. & gl. in lege minor. ff. eod. ex eo quia non habet personam legitimam facti in iudicio pro se, ergo multo minus pro alio, vnde videtur quod iudicium sit nullum, & exceptio quoadocumque opponi possit, iuxta. not. in ca. in nostra. de procur. & hoc tenet in dicto c. non iniuste. Do. Ant. & Imol. quibus accedit quod not. Bart. in l. filius familias. §. veterani. ff. de procur. idem tenet Dominicus in c. qui generaliter. de procur. lib. vj. & ita communiter tenent, refert per Modernos Bene. Capra. reg. lxxij. nu. 9. & 10.

Monachus licet nomine proprio neque agere neque conueniri possit, cum non habeat proprium, & ne Cappam quidem, quam monasterij nomine detinet, quare nec restitutionem ablatae suo nomine petere potest, prout notat xij. quaest. iij. c. nolo, & ca. non dicatis. de statu monach. id tamen inter alia fallit in causa criminali, quia potest Abbatem malum accusare, expensis monasterij, gl. in ca. ex parte, le accusat, perinde atque Abbas accusatus vel remorus se monasterij expensis defendit, atque tuetur, secundum Alanum & Vincen. & Io. And. d. c. ex parte, cum quibus ceteros communiter residere refert Bened. Capra. reg. lxxxy. nume. 3. Similiter fallit inter alia si in monachus agere vellent pro causa suae electionis, quia id potest quoque expensis monasterij. quod procedit quando eligeretur in praetatum monasterij cuius est monachus, alias si in praetatum alterius, non potest agere sine licentia sui praelati, prout notatur in c. si religiosus. de elec. lib. vj. & ita quoque communiter tenent refert ibid. num. 4. idem Capra.

Monachi claustralis correctionem, si agatur in forma iudicij, licet Innocen. Host. Abb. Io. And. Collector & Aegid. Bellamer. in c. quatio. de offic. ordin. videantur tenere ad Episcopum & Abbatem pertinere per gl. in c. de persona. xj. q. j. & gl. xvij. q. ij. c. j. quod voluit Hug. ibid. et communiter videri, tamen contraria opinio scilicet iurisdictionem siue correctionem etiam in grauioribus criminibus ad solum Abbatem, paucis quibusdam exceptis pertinere, non solum si agatur ad correctionem iuxta regularia instituta, sed etiam si agatur ad poenam iuris et via ordinaria verior est per c. ea qua. de statu monachorum. et ibid. gl. c. reprehensibilis, in ff. de appellat. c. corripiantur. xxiiij. q. iij. c. Abbat. s. xvij. q. ij. c. que ab ecclesia. de offic. ordinat. et gl. in c. quanto. eod. tit. gloss. in c. experientia. xj. quaest. j. gl. in c. pen. de offic. ordin. gloss. in c. de persona. xj. quaest. j. gl. in cap. pastoralis de offi. ord. et ita in d. c. quanto. tenuerunt Laurent. Vincent. Philip. et Goffred. et Do. Nicola. in c. cum contingat. de for. competent. quam firmat Ioanes de Ligna. in clement. ne in agro. de statu monacho. cuius dicta Aegidius Bellamer. ibidem approbat, et hanc vt communem tenendam asserit Bened. Capra regul. lxxxiiij. numero secundo et tertio, et numero 16. dicit hoc procedere, etiam in Abbate confirmato, necdum consecrato, quia etiam ante benedictionem statim potest confirmationem recipi iurisdictionem, iuxta. not. in c. transmissam. et c. venerabilem. de elec. gloss. in clement. ij. de statu monachorum, et hoc tenent, d. cap. quanto, Hostien. D. Anto. Imol. D. Nicolet communiter Doctores, quod tamen inter alia fallit, quando in contrarium extaret consuetudo, tunc enim cum iurisdictionem etiam contrariam deservit seruanda, Bart. in l. ff. de aqua pluua. arcend. c. cum contingat. et ibid. gloss. et Doctores communiter, de foro competent. Item in notoriis actu transmittibus, sed Episcopus corrigit et punit suos, cap. Romana. §. notoria. de cens. lib. vj. cap. super eo, de cohabitatione cler. et in c. dilectus. de appellat. c. cum tu. de vsur. Item fallit quando ageretur super crimine, ob quod sequi possit degradatio, tunc enim non Abbas, sed Episcopus cognoscat et corrigit monachum, quia inferior Episcopo non potest actualiter nec verbaliter degradare, ca. degrad. in prin. de penis. c. transmissam. de elec. et doct. communiter, in ca. si cler. de iudic. quod procedit etiam si per viam inquisitionis procederet, vt refert Bened. d. reg. lxxxiiij. nu. 24. 28. et 27.

Monachus claustralis simplex in ciuilibus conuenire non potest, cum non habeat proprium xij. q. j. c. nolo. et c. non dicatis. de statu monachorum, et ibidem notatis, sibi enim imputare debet qui contracto impudenter cum monacho, et hoc tenuit Inno. et Host. in c. quarto. de offi. ord. Ligna. in cle. secunda, de statu monach. et D. Nicol. in c. cum contingat, de foro competent. et capitulo si quis contra. de foro competent. et ita communiter tenent refert Bened. Capra. regu. lxxxiiij. nu. 44. Quod tamen fallit quando monachus de licentia Abbatis esset in studio, quoniam tunc videtur concessa potestas contractandi in iis sine quibus commode in studio versari non possit, vt no. in c. ex parte. de accus. quia obligatur monasterium ex mutuo vsque ad probabilem summam, gl. in c. non dicatis. ij. q. j. Archid. in c. vt periculosa. ne clerici vel monachi. et Innocen. in dicto capitulo quanto. et D. Nicol. d. ca. cum contingat. et d. c. si quis contra. et communiter

teneatur quod monachus tali casu agere & conuenire possit, quo tamen casu, cum Abbas monasterium defendere teneatur, non poterit esse iudex, neque enim par est partem iudicem esse, c. nullus. iij. q. iij. & ideo conueniatur monasterium coram episcopo, secundum D. Nicol. d. cap. si quis contra. aut si sit adhuc in reuocatis coram rectore, vel iudice ordinario studij vel loci. ut dicit Imo. d. c. quanto. argumen. to. l. si longius. ff. de iud. ut refert Bened. ibidem nu. 49. & seq. Quod tamen non procedit quando monachus sine licentia Abbatis versaretur in studiis, quo casu cum monasterium non obligetur, coram Abbate erit conueniendus, quia cessat suspicio, ut tenet Inno. & D. Nicol. d. c. quanto. & Archid. in c. vt periculosa. Ne clerici vel monachi. & Ligna. d. ele. ij. & ita quoque communiter teneri refert ibid. nume. 5. idem Bened. Cap.

Monasterium si quis actu inductus ingrediatur licet ingressus non obstante calliditate illa ac dolo teneat, tamen quod ad bona ingredientis non acquiratur monasterio, sed relinquuntur eius heredibus, iuxta communem doctorum sententiam, quod verum est quando principaliter ob auaritiam & bonorum auaritatem seductus fuisse, non ab vno sed toto monasterio, ad vitam & superstitionem monasticam, refert Bened. Cap. reg. lxxxvij. nu. 5. vide supra Dolus.

Monasterium post testamentum abs se factu ingrediens, quod nil potest habere proprii, ut est ordo medicantium, quia ciuilitate censetur mortuus, bona sua statim post ingressum ad institutos testamenti, sicuti testamento non facto deuolueretur ad venientes ab intestato, cap. vnico. & ibidem Lapsus. de relig. lib. vj. quia hoc casu mors ciuilitatis comparatur morti naturali, & eundem operatur effectum, iuxta notata in lege prima. & ibidem Bart. ff. de testam. vt Canonista. d. c. vnico. & clem. exiui. de verb. sig. & ita communiter teneri refert Bened. Cap. regula centesimatercia nu. 3. i. Si vero monasterium proprium habere possit, tum si minus legitima relinquatur mortuo testatore monacho, ad supplementum a. et. Sin nihil reliquum sit, rumpitur testamentum in statim posthumi natiuitate. l. j. & ij. ff. de lib. & posthum. l. posthumos. C. de bonorum possessione contra tab. & ibidem gl. quod communiter similiter teneri ibid. nu. 4. 3. refert Bened.

Monacho siue iniquo iudicialis, quoties requiritur, licet ad hoc vt poena ipso iure incuratur, rina esse debeat, vel vna pro omnibus peremptoria, vt tenet Bal. in Auc. Item nulla communitas. C. de episcop. & cler. vt not. in c. constitutionem. de sent. excom. lib. vj. gloss. in clem. j. de vita & honest. clericorum, tamen id fallit in casu illicitae exactionis per iudicem laicum contra clericum factae, quia sufficeret ad hoc vt excommunicationem incurat, vnica competente termino facta, idque secundum Host. & Io. Andr. in c. non minus. de imm. eccles. odio Tyrannorum & ecclesiae fauore. communiter teneri refert Bened. Cap. reg. xcvi. nu. 81.

Monacho instituto herede, cui substituti sit vulgariter, repudiante hereditatem, Abbas cum conuentu, vel monasterium, ipso monacho inuito potest adire hereditatem, & substitutum excludere quod non tam vigore iuris, quam ex aequitate canonica procedere, dicit Bal. in l. Deo nobis. C. de episcopis & clericis, & in lege prima, C. qui admitti ad bon. & Inno. & Io. Andr. in ca. praesentia. de probat. Imol. in c. Raynurius. de testam. Franc. de Ramponibus. in l. post aditam. C. de impub. & aliis substitutionibus. Larto. in l. j. ff. de vulg. & pupil. & ibidem Imola, & communiter Canonista. d. c. in praesentia. & ita communiter teneri refert Bened. Cap. in tract. substit. post regulas posito, in prima specie, nu. 61 & 63.

Mutuas pecuniam ludenti, licet id iuxta veriore & communiorum Doctorum opinionem repetere possit, id tamen inter alia fallit in collusione, quia lex praesumit dolum interuenisse, & in eodem ad restituendum compellit, quemadmodum refert Bened. Cap. regu. lxxxvj. nu. 7. vide supra Ludus.

Mulier potest esse executrix, non solum in negotiis sed etiam in vltimis voluntatibus ad pias causas, ut dicit Bald. in lege id quod pau peribus. C. de episcop. & clericis. Lege enim quae repellunt mulieres a limine iudicij loquuntur, quando non suo nomine habent actionem, sed volunt fungi nudo ministerio, iuxta l. qui aliqua. s. quamquam. ff. de negot. gest. secundum Baldum ibidem, cum quo ceteros transire refert Bened. Cap. in tract. executionis test. memb. ij. num. 45. vide supra Fo mina.

Munera siue onera personalia mista, qualia sunt illa quae exhibentur corporali obsequio, alienis sumptibus, absque erogatione proprii patrimonij, ut dicit Inno. in capitulo non minus. de imm. eccles. Bartolus in lege rescripto. s. sciendum. ff. de muneribus & honoribus. laicus cogi potest prestare, & similiter cuius in loco in quo est cuius, etiam si alibi domicilium habeat, subire debet. lege Incola iam. ff. ad municip. lege secunda, C. de muneribus & honoribus. libro decimo, vt tenuit Dynus & Oldradus quos sequi ut Bartolus dicta lege rescripto. s. sciendum, & ita communiter teneri refert Benedictus Capra regula nonagesimalista, numero decimoquarto. Licet autem clerici regulariter ad tale cogi nequeant, id tamen inter alia

fallit si habeant possessionem a principe quia tunc ad onera personalia tenentur, ut sunt Angaria & Parangaria, ut notat. in capitulo non minus de immunitate ecclesiarum per Innocentium & Dominum Antonium, & ita communiter teneri ibidem numer. 21. Benedictus. refert.

M V T V S & surdus natura licet testari non possit, lege discretis. C. qui testamentum facere possunt, tamen si ex accidente mutus vel surdus sit, & scribere norit, statari poterit, etiam si statutum disponderet quod possit testari, nisi id a principe cui hoc solum referuatum est, haberet. lege si mutus. ff. de testam. lege prima. s. de qua re. ff. de postul. quod voluit Bart. in l. si quaeramus. ff. de testam. & Imol. in d. c. quia in greffa. eod. titu. Surdus vero, si idem non mutus, recte testari & codicillari poterit, dicta lege discretis. l. mutum. & ibidem not. ff. de legatis tertio, quod communiter teneri refert Benedictus. Cap. reg. c. ij. num. 22.

Muto ac surdo, cum testari nequeat, perinde atque furioso ac prodigo pater exemplariter substitueri potest, cum enim eadem iuris sit ratio, aequum est permissionem legis ad casum similem quoque extendere, iuxta l. Gallus. s. & quid si tantum. ff. de liber. & posthum. prout voluit Bart. post Gulielmum de Cuneo, & Rayner. in lex facto. ff. de vulg. & pupil. & Bald. in lege humanitatis. C. de impub. & aliis substitutionibus, quod communiter teneri secundum Imol. in cap. Raynurius. de testamentis. refert Benedictus. Cap. in tractat substitut. post regulas posito in specie ij. nu. quadragesimo sexto.

N.

NEGOTIORVM gestor qui vniuersaliter procurat negotia alicuius, cum de non gestis teneatur, non minus quam procurator, Syndicus, atque defensor a sententia contra se lata non solum tenetur appellare, lege si pupilli. ff. de negotiis gestis, idque secundum Nicol. gloss. cap. non iniuste. eod. titu. communiter teneri refert Benedictus. Cap. regul. sexagesima quinta numero decimo. sed etiam appellationem prosequi, Ioannes Andreas, Anton. & Imol. in cap. non iniuste de procur. & id similiter communiter receptum ibidem numero. trigesimo tertio, asserit Capra.

NOTORIUM & manifestum ex probatione iudicialiter facta inducitur, cum in iudicio probatum sit probatio firma & notorium quemadmodum communiter teneri refert Benedictus Cap. in tract. notorij post regul. lxx. posito, membro j. princip. nu. 47.

Notorij qualitas, vbi exigitur solum ratione processu. & non ad fundandam potestatem iudicis, tunc si iudex velit procedere via ordinaria, et iuris ordine obseruato sufficit quod allegetur, per not. gl. in clement. Appellanti. de appellationibus, cap. v. c. de i. s. j. vt lite no contess. Sin via extraordinaria procedere velit, tunc debet se reformare de ipso notorio. oportet enim quod sit notorium, et de ipso iudici constet prout voluit gloss. ij. quae. j. s. quando autem. et cap. ad not. ij. de iure iurando. lege ea quidem. C. de accusatio. et quae ibi notantur et ita a Legitis communiter teneri refert Benedictus. in tractat. notorij, in iij. membr. princip. nu. sexagesimo secundo, quam informationem potest facere, vt ibi habetur, de simpliciter et plano, parte non monita, neque testibus iuratis per not. in cap. Bonaj. de electio. vt voluit Inno. cap. interposita. de appellat.

Notorium licet releuet ab onere probandi ipsum factum notorium iuxta gloss. in clement. Appellanti. de appellatio. Bald. in Auc. qui. semel. C. quando & quomodo. tamen non releuat ab onere proponendi siue allegandi, cum necesse sit quod allegetur prout notatur in lege. Si adulterium cum incestu s. idem pollioni. ff. de adulter. & ita Legitas communiter transire refert. ibidem in tractat. notorij, iij. membr. princip. numero septuagesimo septimo Benedictus Cap. & numero sequenti. adicit, Etha a partibus non allegetur, poterit iudex, supplere, modo sub petitione includatur, ca. Bonaj. de electio. l. j. C. vt quae desunt aduocatis.

Notorium si habet in se inclusam sententiam iuris, licet tunc quod ad effectum iuris non sit necessaria alia sententia, cum aequipollent sententia, nam eo ipso quod quis est in notorio delicto sit suspensus, vt possit ab eo recedi, nec celebrare debeat, prima, quae sententia prima, per totum, & notat. in capitulo nisi cum pridem, de denuncatio. & capitulo finali, de cohabit. cleric. & mul. hunc enim effectum imprimi ipsa notorietas a principio absque alia sententia, tamen quod ad alios effectus imprimendos requiritur sententia, vt notat. in capitulo sicut. de cohabit. cleric. & mul. & ita communiter Doctores tenere refert Benedictus. in tractat. notorij. post regul. lxx. posito, iij. membr. princip. numero octuagesimo quinto. Similiter quando notorium non habet in se inclusam sententiam requiritur sententia, prout notat. in Auc. vt iudic. sine quoquo suffrag. s. necessitate, vt ita communiter Docto. tenere ibidem numero sequenti. refert idem Bened. Cap.

Notorium, sicut etiam fama, per testes saltem duos, probari potest, prout voluit gloss. notab. secunda quaestione prima, in s. quando autem & ita communiter Docto. & Rota decisio cccxxvij. incipit item sic tra. tene. i.

tra, teneri refert Bened. in d. tract. notorij. vj. memb. princip. nu. 7. Ipsi autem testes ad hoc vt probent notorium, debent causam sui dicti et am non interrogati reddere, prout voluit Io. Andr. in add. ad Spec. in tit. de notorio crim. §. si. vt not. in c. cum causam. & ibidem Innoc. & Moder. de restit. & Baldus in l. solam. C. de testibus, & ita similiter communiter teneri refert ibid. nu. 10.

Nullitatis exceptio, tamen si rescripto aut statuto disponente, ne vel la exceptio contra instrumentum possit opponi, non admittatur, tamen si causetur ex defectu nullitatis & sic iurisdictionis, puta si opponatur quod instrumentum falsum aut nullum sit, iuxta communem Doctorum sententiam, recte opponatur, vt refert ac sequitur Bened. Capr. reg. l. j. nu. vigesimosecundo qua de re vide infra in verbo Rescriptum.

O

OBSIDES populi Romani, & sic hodie in bellis contra infideles dari aut recepti testari non possunt. lege obfides. ff. de testamentis. Secus si ciuitas vel princeps ciuitati vel principi obfides dederint, aut ab his receperint, quia tales nihilominus testari poterunt, secundum Bart. & Doctores in dicta lege obfides. per notat. in c. ex rescripto. de iureiurando. & ita communiter teneri refert Bened. Capr. reg. c. ij. numero 203.

Obreptio seu res futiua & clancula in totum vitiat scripturas, qua de re vide infra verb. Surreptio & Rescriptum.

Opinionibus inter Legistas variantibus, statum decisioni iuris Canonici, quia etiam ad Papam pertinet decidere opinionibus repugnantes, eiusque decisioni iuris etiam in foro ciuili, ex quo Imperator non determinat contrarium supra in verbo Dubium.

Ordinarius sententiam abs se nulliter latam a qua fuit appellatum, non potest reuocare, aut emendare, quam, etiam si appellatum non sit, & nulla fuerit ob turpitudinem & lodes suas, similiter non poterit emendare, sed superius, prout communiter tenent legiste. Secus erit si nulla sit alia de causa qua ex fordibus & turpitudine, quia tunc ordinarius poterit suam sententiam reformare, vt communiter teneri refert, Bened. Capr. reg. xxvj. numero 18. & 19. qua de re vide supra in verbo Iudex.

Ordinarius plures siue dentur in spiritalibus siue in temporalibus, iurisdicio viderur data insoludum vt etiam exercitium, vt patet in lege vna. ff. de officio. consul. & notat. in lege si vni. alius Pomponius, ff. de re iudicata, capitulo secundo, de arbit. libro sexto, communem refert Benedict. Capr. numero quarto, vide supra in verbo Iudex & verbo Delegatus.

Ordinarius inferior a principe, causas criminales delegare non potest, secundum leges, lege prima. ff. de officio eius cui mand. iurisdic. & ibidem gloss. & Doctores communiter tenent, vt notat. in lege imperium. ff. de iurisdic. omni iudic. nisi in casu absentia, quia tunc potest eas delegare quod ad cognitionem. non autem quod ad executionem, lege prima. ff. de off. eius cui mand. est. Si tamen insignis esset delegatio, & mora periculum afferre possit secundum Bartolum ibidem, etiam executio delegata ceteri possit, idem obtinet in casu infirmitatis, iuxta l. quatum. ff. de re iudic. iure autem Canonico indistincte tales cause delegari possunt, gloss. in capitulo quod sedem. de off. ord. & c. vna. de offic. deleg. D. Anto. & D. Nicol. & Canon. communiter in capitulo quod sedes. de offic. iud. ordin. quod tamen fallit in delegato ob personam industria, quia is etiam a principe datus sit, iure canonico subdelegare non poterit causas criminales, iuxta capitulum quoniam. §. is autem. de offic. deleg. & lege vna. §. ne autem. C. de cad. toll. inter artifices. ff. de solut. iure ciuili delegatus causas criminales delegare non potest. lege a iudice. C. de iudic. lege prima. C. qui pro sua iurisdic. & ita comuniter tenetur nisi delegatus esset principis, is enim tales causas subdelegare iure ciuili potest. Bart. dicta. lege prima, & Guliel. de Cuno in lege prima. ff. de off. eius cui mand. est. iurisdic. & Specul. in titu. de iudic. delegat. §. sequitur per totum, idque similiter comuniter teneri, refert Bened. Capr. regul. lxxvj. nu. 2. 3. 5. & 13.

P

PAPA & princeps supremus possunt sententias non suo nomine, & sic plane nulliter latas, ex plenitudine potestatis ratificare ac confirmare, iuxta communem, vt refert Bened. Capr. reg. l. iij. nu. 33. vide infra in verbo Ratihabitio.

Papa & princeps in dubio non presumuntur ius tollere nisi concedatur dilatio, aut secunda iustitia emaneat, aut opponatur clausula non obstante tali lege, & c. idque comuniter receptum refert Bened. Capr. reg. x. nu. 56. & seq. Comm. opin. tom. i.

vide supra in verbo Ius. Papa potest etiam opiniones legistarum contrarias aut variantes decidere supra in verbo Dubium. & verb. Opin.

Papa potest pro libito sine omni causa transferre episcopos & permutare, vt notatur in capitulo proposuit de concele. prabend. secundum Imol. in capitulo exhibitam. de rerum permutacione, & not. in capitulo cum venissent. de iudiciis. & ita comuniter teneri refert Bened. in tract. permu. post reg. num. 88. posito num. 43.

PACTVM de reuouendo pro maiori precio contractui adiectum, facit presumi contractum simulatum & vsurarium, prout voluit D. Floria. & Dominus Nicolaus in cap. ad nostram. de emptio. & venditio. iuxta not. in capitulo illos vos. de pignori. & ita comuniter teneri refert Bened. Capr. reg. lxxvij. nu. 167.

Pactum de reuouendo eodem precio, si concurrat cum alio pacto, puta de computando fructus in sortem similiter presumi facit contractum cui adiectum fuit pignoratitium & vsurarium, iuxta dict. capitulum illo vos D. Floria. & D. Nicol. dicto cap. ad nostram. quia de naturi emprionis est, vt faciat fructus ementis. nec teneatur eos in sortem computare, cum id sit de natura pignoris, secundum Imolam ibidem. argumento, l. secunda. C. de in ius vocan. & ita comuniter contra D. Anton. in dicto capitulo illo vos. teneri refert ibidem Benedictus Capr. nu. centesimosexagesimo octauo. Sin autem non concurrat tale, aut simile pactum, sed precij paruitas, seu modicitas, tunc similiter contractus presumitur pignoratitius ac simulatus, praesertim si conuictus sit vsuras exercere, ita contrahens, iuxta not. dicto capitulo illo vos. quod & Archid. xiiij. quaestione tertia. capitulo plerique. & D. Anton. dicto capitulo ad nostram. sensisse videntur. & ita quoque falsum teneri refert Bened. Capr. ibidem nu. 13.

PATER vel dominus, si liber homo negotia gesserit peculiaria filij vel serui contemplatione, per sequentem ratihabitionem tenetur ad id tamen, ad quod prius quoque tenebatur, puta ad peculij quantitatem, lege si pupilli. §. sed si ego. ff. de negotiis gestis. secundum gl. in cap. ratum de regulis iuris, libro sexto, cum qua comuniter Doctores transire refert Benedictus Capr. regula quinquagesima quarta, numero sexto, id quod verum est, cum pater vel dominus ratum haberet contractum non vt pater vel dominus, sed vt alius, vel vt pater vel dominus & alius, vt si dubitaretur qualiter ratum habuerit. Differt enim cum pater vel dominus facit aliquid vt pater, vel dominus, vel vt pater vel dominus tanquam alius lege si pater. §. qui duos. ff. de opt. legat. secundum Dyn. Card. & Zanzel. Zabarel. in dict. cap. ratum, cum quibus ceteros sentire, refert ibid. numero vigesimo secundo idem Capr. alias enim pater & dominus contractum filij, etiam non suo nomine factum ratum habere possunt, & obligantur insoludum, idque comuniter teneri ex Dyn. Card. Zanzel. dicto cap. ratum refert ibidem num. 17. & 24. idem Capr.

PENSIONIS siue mercedis remissio ob sterilitatem magna colonis concedi solet, quae tamen sterilitas non ex eo quod ne quidem semen recollectum foret erit metienda, cum prata vineae, oliueta, pomaria & similia serui non soleant, ex quibus tamen multum fructus reportant agricolae, sed potius ex communi vsu loquendi & vulgi opinione aestimanda venit, argumento. l. j. §. ff. de flumin. l. cam de Lanionis. §. afinam. ff. de fundo. instru. c. ex literis. de sponsal. Vnde si dicat se bonas menses ac vindemias habuisse annus fertilis, sin malas & omnes suas operas perdidisse, & vix semen recollectisse, dicant, annus sterilis reputabitur, vt placuit Goffredo & comuniter Doctoribus. secundum Ioan. And. in c. propter. de locato. & cōduct. vt refert Benedict. Capr. reg. octuagesimo octauo. nu. 8. & 9. vbi etiam numero secundo dicit opinionem aestimantium sterilitatem ex eo quod ne semen quidem recollectum sit, comuniter reprobata esse vide infra Remissio.

Pensionis remissio quemadmodum ob casum fortuitum ac sterilitatem impetrari, ita ob vbertatem fructuum ultra duplum vel dimidium eius quod consuevit colligi casu fortuito ac insolito obtuentum, pensionis augmentum in duplum vel pro rato impetrari solet, prout voluit in cap. propter de locato. Ioan. And. iuxta notat. in lege prima, de fund. reipu. l. si. C. de omni agro desert. libro vndecimo. et gloss. in l. si merces. §. vis maior. ff. locati. & ibid. Bart. quam comuniter excepto Cyn. qui contrarium tenuit in l. legem. C. locari se quonitur Docto. & bene, quia contrariorum eadem debet esse disciplina, lecti contra. ff. de vulgari et pupill. Vnde si impetu aquarum omnia molendina destructa sint vno excepto, vnde conductor multum lucratus sit ultra duplum vel dimidium eius quod consuevit percipere, poterit peti ab eo augmentum pensionis, secundum Imolam in d. c. vt refert ex Bart. Benedict. Capr. reg. lxxvij. nu. 57. & seq.

PERMUTATIONIS contractus cum similis sit eraptioni, si quis ultra dimidium iusti precij decipiatur, admittit remedium. l. ij. C. rescind. vendit. vt contractus arbitrio laesi vel rescindatur, vel precium suppleatur. l. si. ff. ex quibus causis, in possess. cat. l. permutatio ne. C. de rerum permutat. & ibid. Bald. & Salicet. et Ioan. And. de c. dilecti. de empt. & vendit. & ita comuniter teneri restatur Benedictus Capr. reg. octuagesimo septima nu. septuagesimo quinto, idque procedere.

procedere dicit in permutatione rerum corporalium, non autem rerum spiritualium. & permutatione beneficiorum, ex quo titulus non habetur ex parte superiori, cap. j. de rerum permuta. lib. sexto, secundum Petrum de Anchar. & D. Ant. in c. cum causa. de empr. & venditio.

Permutatio beneficiorum fieri non potest nisi ab iis quorum sunt, aut qui ius in iis habent, c. vnico. de rerum permuta. libro sexto, & ita communiter teneri refert Benedictus Capra, in tractat. permutat. post regul. octuagesimam octauam posito numero 29. Quare expectantias habentes in beneficiis pro quibus affecta sunt prebende & ita ius ad rem non possunt permutare secundum Petrum de Perus. & Floriam in cap. quæsitum, eod. tit. & Imol. in cap. exhibita. eod. tit. licet contrarium teneat Frideric. in tractat. permutat. quæstio. xij. Sed ij qui ius in ipsis beneficiis, & sic ius in re habent, possunt permutare, licet possessionem non teneant, sufficit enim quod titulum habeant per quem beneficia eorum effecta sunt, prout notat Innocent. in ca. inter cetera. de prebend. & not. in capitulo si tibi, & capitulo finali eodem tit. lib. vj. & d. c. vnico. & ita communiter teneri refert ibidem numero 30. idem Capra.

Permutatio prebendarum eiusdem ecclesie inter canonicos eiusdem ecclesie, si diuerso iure censeantur, vt si vna deputata sit officio cantoris, alia annexum habeat sacerdotium, non possunt permutari sine autoritate superioris. Sin autem eodem iure censeantur, nec diuersis annexa fuerint officiis, tunc aut permutatio fit de ipsarum prebendarum titulis, qui cum sint spirituales, similiter non poterunt sine autoritate superioris permutari, iuxta notat. in cap. quæsitum. de rerum permutatione. Aut fit permutatio prebendarum, id est, prebendorum prebendis assignatorum, quæ consistunt in temporalitate, & potest fieri sine autoritate superioris, & ita secundum Dominum Florianum procedit opinio Innocent. in dicto cap. quæsitum. cuius distinctionem Imola satis probabilem dicit, in cap. exhibita. de rerum permutatione, cum qua reliquos communiter transire refert Benedict. d. tractat. permutat. num. 31.

Permutatio beneficij curati potest fieri, cum beneficio simplici, siue non curato, & contra, prout tenuit Ioan. de Lignano, vt refert Petrus de Anchar. in capit. exhibita. de rerum permutatione. Sufficit enim quod ambo sint intitulata, licet qualitates sint diuersæ, iuxta cap. vnicum eodem titulo, libro sexto. & in capitulo cum olim. eodem titulo, secundum Imolam. Idem voluit Petrus de Perus. in dicto capitulo quæsitum, & ita communiter teneri refert ibidem numero trigesimo sexto. Benedictus Capra. Habens ex dispensatione duo curata beneficia, non potest permutare cum habente similiter curatum, quia dispensatio facta super duobus curatis intelligitur de primis: quare si permutetur, vacabit, illud quod remansit, iuxta not. in c. & ij. de filiis præbuit. libro sexto. & Clement. si plures de prebendis. Secus est cum permutet cum habente simplex quia illud retinere potest, saltem ex dispensatione Episcopi, cum alio curato, prout notatur in capitulo d. d. secundo, de electio. c. literas. de concess. prebend. secundum Imolam d. c. exhibita. & Petrus de Perusio, dicto capitulo quæsitum. cum quibus reliquos transire refert Benedict. Capra ibid. numero 46.

Permutatio beneficiorum licet fieri non possit sine autoritate & consensu ipsorum permutantium cum inuiti non possint auellere suis beneficiis, siue sint episcopi, siue prælati, siue alij inferiores clerici beneficiati: vt notatur in c. quæsitum. de rerum permutatione. Id tamen inter alia fallit, quando permutatio fieret per Papam, qui potest etiam inuito pro libito sine causa transferre, & auellere, per not. in c. propositum. de concess. preb. secundum Imolam in c. exhibita. de rerum permutatione, et c. cum venissent. de iudiciis. & communiter teneri ibidem refert Benedict. nu. quadragesimo tertio. Similiter fallit quando legitima subesset causa, quia tunc etiam inferior Papa puta episcopus vel eius superior permutationem facere, ac prælatos etiam inuitos transferre possit, iuxta nota. in cap. cum pridem, §. propter malitiam. de renuntiatione, & ibidem Innocentius. argumento. c. nouit. de his quæ sunt à prælatis. Frideric. in tractat. permutat. quæstio. tertia. quod tamen solus sine consensu capituli facere nunquam posset, nisi id ita præscriptisset, vt notat. capitulo tertio, de consuetudine libro sexto. & cap. cum ex eo. de electio. libro sexto, vt voluit idem Frideric. in dicto tractat. de permutat. quæstio. vigesima quinta, vt Petrus de Anchar. & Imola in dicto cap. exhibita. & vtrumque communiter teneri refert ibidem numero quadragesimo quarto Benedictus Capra. Ex quo enim ius authorizandi in ecclesiis sibi subiectis est dignitatis & jurisdictionis, & non ordinis, recte præscribitur, iuxta cap. audiens. de prescriptione, prout voluit Petrus de Perusio, in dicto capitulo quæsitum. de rerum permutatione, cum quo ceteros quoque communiter transire refert ibidem nu. 27. idem Capra.

PERMUTATIO beneficiorum quando collatio ad solum Episcopum spectat, licet sede vacante per capitulum petici nequeat potest tamen recipere reassignmentem ex causa permutationis facta cum possit beneficiatos priuare, & sic renuntiationes recipere, per no. in c. vnica. de rerum permutatione, quæ episc. postea creatus poterit persicere, prout voluit Petrus de Perusio, in capit. quæsitum. eodem

titulo. de rerum permutatione, cum quibus reliquos transire refert Benedictus Capra ibidem numero septuagesimo septimo, non obstante quod Frider. in tractat. suo permutat. aliud sentire videatur, quæstione xxxvj.

Permutationem beneficiorum inæqualitas sola non reddit inuolidam, nisi alia coniectura sufficiens concurrat, & fraudem arguat, vt voluit Ioan. Andr. in capit. vnico. de rerum permuta. libro sexto. & Frideric. in tracta. permutat. q. fin. cum quo reliquos referre refert ibidem num. 121. Bened. Capra.

Permutatio quorumcunque beneficiorum ecclesiasticorum licet regulariter, modo per reassignmentem vacare fieri possit, cap. quæsitum de rerum permutatione, cap. vnico. eodem tit. libro sexto. & clement. vnica. eodem tit. Id tamen inter alia fallit, si per Papam talia per reassignmentem vacantia beneficia generaliter referentur, vel specialiter proprio motu, quia tunc sine speciali mandato Papæ permutari non possunt, quia inferior in iis se intrinocitare non potest, per notat. in cap. vt nostram. de appellat. & in extrauagant. Benedict. Dudum. & extrauagant. execrabilis. Aliàs si specialiter Papa ad partis instantiam sine impetrationem, & non motu proprio reassignmentem eorum fecisset, cessante fauore non impediret illorum permutationem sicut nec ipsam impediret literæ Papæ expectatiuæ, prout habetur in dicto cap. vnico secundum Petrum de Anchar. & Imolam in ca. exhibita. de rerum permutatione, cuius opinionem communiter approbatam scribit Benedictus ibidem, num. 33.

Permutatio beneficiorum in quibus habet locum optio, siue potestas optandi, cum vacaret, fieri non potest, capitulo finali. de consuetudine libro sexto, nisi fieret ob utilitatem ecclesiarum, quia tunc tanquam fauorabilis admitrenda, secus si ob utilitatem ipsorum permutantium, quia tunc tanquam odiosa restringenda, eritque locus optionis, vt voluit Lapsus in addit. suis ad Frideric. in tractat. permutat. nis, quæstione trigesima octaua dicens, id procedere nisi consuetudo optandi disponderetur super ipsis beneficiis ex causa permutationis vacantibus, quia tunc esset attendenda ipsa consuetudo. d. cap. si. & cap. cum dilectus eod. tit. quod Imola in cap. exhibita. de rerum permuta. quibus ceteros transire ibid. num. 89. refert Capra.

Permutatio superioris autoritate facta, licet videatur permissa, iuxta not. in cap. quæsitum. de rerum permutat. tamen conuenio vel pactum per quod quis se astringit ad procurandam permutat. tanquam malum specimen præ se ferens illicitum censetur. iuxta not. in d. cap. quæsitum. cui accedit id quod Frideric. d. tractat. de permut. quæst. xxxviij. secundum Imolam in cap. exhibita. de rerum permutat. & ita communiter teneri refert ibidem numero 118. Capra. Secus tamen est si sine pacto voluntatem permutandi manifestaret quia id licet, iuxta gloss. in clement. j. eod. tit.

PERSONÆ miserabiles actu licet trahere possunt laicos ad iudicem ecclesiasticum, iuxta distinctionem quam tradit gl. Inno. Ic. And. D. Floriam. Imola & D. Nicolaus in cap. significantibus. de offic. delegat. & in cap. ex tenore. & cap. licet. de foro competent. tamen ipse personæ miserabiles recte trahuntur ad iudicem secularem, nec possunt declinare forum, iuxta l. vnica. C. quand. imper. inter pupill. & vti quædam. nec poterit iudex ecclesiasticus secularem compellere, vt propter personam miserabilem det dilationes breuiiores, vt dicit d. c. significantibus. Ioan. Andr. Et si ab ipso seculari grauentur, non poterunt appellare ad iudicem ecclesiasticum, cum gradatim sit appellandum, ij. quæst. vj. ca. antiquorum, quod placet quoque Innocentio dicto cap. significantibus, & communiter teneri dicit Benedictus Capra regul. xxx. numero trigesimo quinto, licet alij secundum Ioannem Andr. & Imolam ibidem aliud teneant, quorum opinionem Capra procedere putat, quando non reperiretur iudex secularis ad quem recurri possit, aliàs secus, iuxta d. communem ibid. num. 36.

PERSONÆ coniunctæ appellatione, quoties iura aliquid permittunt coniunctis, veniunt tantum sanguine coniuncti, prout communiter noratur per Doctores in capitulo nonnulli. de re scriptis. nam licet ecclesia sit mater omnium fidelium, duodecima, quæstione secunda. capitulo qui abstulerit. hoc tamen casu coniunctarum nomine non veniet, quia largo tantum modo dicitur coniuncta persona, quod licet verum sit, tamen si ecclesie pro anima, vel ad pias causas legatum rei alicuius ignoranter relinquatur, perinde ac si coniunctæ persona factum esset, valebit, quod communiter teneri iuxta not. in l. cum alieni C. de lega. refert Benedictus Capra regul. cvj. numero decimo octauo, quod verum est, nisi res ecclesie esset, quo casu coniunctæ personæ, vel ad pias causas relictum, non valebit, secundum Innocentium in c. filius. de testam. quem Anchar. Imola & Dominus Nicolaus sequuntur, & hanc opinionem communiter teneri fatentur, dicentes in practica difficulter contra eandem obtineri posse, quod & Bartolus tenet in lege apud Iulianum, §. fin. ff. de legatis primo, vt ibidem num. 20. idem Capra.

PIGNORIS datione rei legatæ à testatore facta, licet legatarius reuocari non censetur, §. si rem. institutio. de legat. lege tertia. C. eodem tit. tamen si pro tanto, & non plurius res pignoratata fuerit, ita vt

verisimiliter

verisimiliter cesset spes reuocacionis, pignoratitio eiusmodi habeatur pro alienatione, & celebratur res legata adempta siue reuocata, iuxta legem qui habebat, in princip. ff. de legatis tertio, & ibidem Bartolus. Item Bartolus in lege reuocata legatam, in fine. ff. de adimend. legat. argumto. l. legata. in fin. ff. de supp. lect. legat. vt not. Baldus in l. manumissiones. ff. de iust. & iure, in lege voluntas. C. de fideicommissis, & ita communiter teneri refert Ben. Capr. reg. cvij. nu. 3.

Periurij causa etiam inter laicos non ecclesie, sed imperij terris subiectos, ad prescriptum iuris Canonici, coramque iudice ecclesiastico tractanda est, glo. in c. cum sit, & ibidem D. Ant. Nicol. Inno. & alij communiter in c. nouit, de iudic. refert Ben. Cap. conclus. quarta numero vigesimotertio.

P O E N Æ conuentionali promissa parti vel arbitrio in foro penitentiali, non est locus, unde non est iniungenda penitenti per confessores, vt satisfactio de pena iuxta casum notabile in c. fraternitatis, duodecim. q. ij. secundum Goffredum, & Io. Andr. in c. dilecti filij, de arbitris, quod communiter teneri refert Ben. Cap. reg. lxx. nu. 5.

P Æ N A conuentionalis apposta contra debitoribus, modo in fraudem vsurarum apposta non fit, potest etiam iuxta veriore opinionem a clericis exigi, aliis si in fraudem vsurarum apposta nullo modo exigi poterit, prout voluit glo. in c. dilecti filij, de arbit. & Imol. in c. suam, de pen. & ita communiter teneri ibidem refert Benedictus, numero vigesimoseptimo. Si vero dubitetur an in fraudem vsurarum apposta sit, tunc si apponatur dationi quantitatatis, videtur in fraudem apposta, per ea que habentur in lege. Iulianus, §. idem Papinianus, ff. de actio. emptio. & lege cum allegans. C. de vsuris. Sin opponatur dationi speciei vel facti prestationi, non presumitur in fraudem apposta, lege Lucius, ff. de actio. emptio. l. ij. & ibid. Docto. ff. de verborum obligationibus, & dicta lege cum, allegans, & vtrouque Docto. communiter tenent. Similiter Canonist. in c. dilecti filij, de arbitris, refert Bened. ibid. nu. 29. quod posterius tamen fallit, quando ob obligationem factam ad speciem vel facti prestationem precesserit obligatio dandi pecuniam, quia tunc in dubio presumitur facta in fraudem vsurarum, et id communiter teneri ibidem nu. 31. refert, prout voluit Io. Andreas in addi. ad speculatore, in tit. de obligationibus, §. j. & Dy. & Bar. in l. cum seruus, §. de re cond. ff. de cond. & demonst. idque obrinere dicit non tantum in consueto foenerari, sed etiam iuxta veriore & communiore opinionem, in non consueto, prout tenet Imo, in d. cap. dilecti filij, dicens hanc opinionem veriore & in practica obseruandam, ex quo communiter teneri, per not. in capitulo primo, & capitulo in innitatis, de consuet. Benedictus dicta regula lxx. ibidem numero 34.

Penas ordinarias iudex ante sententiam, si animaduertit iusta de causa eadem moderari posse, poterit ex suo sensu & secundum suam conscientiam temperare, communem dicit Benedict. Capra reg. xvij. nu. 25. vide supra in verbo Iudex.

Pena plures si reperiuntur imposita diuersis legibus tunc prouisio legis nouae, etiam municipalis non tollit in dubio provisionem legis antiquae imponentis aliam penam, prout communiter teneri secundum notat. in l. quoties. ff. de obligat. & action. & in capitulo felicis, de pen. libro sexto, & ibidem Ioannes Andreas, Bartolus in l. j. ff. de vi bono. rapt. & D. Nicol. in c. illis autem, de offi. deleg. refert Bened. Cap. reg. lxxvij. nu. 3.

Pena plures pro eodem delicto regulariter imponi non possunt. Menatus, ff. de accusat. lib. l. ad tenatus, de iureiurando, capitulo at si clerici, de iudic. glossa in capitulo felicis, §. per hoc, de pen. libro vj. & id communiter teneri, refert Benedictus Capra regula lxx. numero primo, quod verum est, nisi ob enormitatem criminis vna pena non sufficit, aut nisi noua constitutione pena a priore diuersa imponeretur, aut nisi vtraque sit pecuniaria, aut si vna ad interesse priuatum, altera ad vindictam tenderet, & c. de qua re vide ibidem numero sequenti.

P R Æ L A T V S inferior habens iurisdictionem ordinariam, si Episcopum per citationem partis praenerit, vel si consuetudine privilegij obtinuerit, regularis sit, aut prescripserit, aut eandem cum Episcopo iurisdictionem obtineat, non poterit ab Episcopo tanquam superiore & ordinario, per totam suam Diocesim impediri, aliis secundum communem ac receptam Doctorum sententiam Episcopus de causis subditorum suorum praelatorum etiam ordinariam iurisdictionem habentium, cognoscere potest, vt refert Ben. Capra reg. xxxij. nu. 4. & sequenti, qua de re vide supra in verbo Episcopus.

Praelati successor, praedecefforis contemplatione ecclesie gestum, licet ratum habere possit, eo quod ecclesia semper duret, nec vnamquam moritur, capitulo liberti, xij. quaest. ij. l. annua, §. si. ff. de annu. legat. Aucl. licentia, C. de episcop. & cleric. tamen si tanquam priuata ac singularis persona praedeceffor quid gessisset, non posset ratum habere, secundum Dyn. Ioannes Andr. Zenzell. & Bald. in cap. ratum, de reg. iur. libro vj. & ita communiter teneri refert, Ben. Capr. reg. liij. numero 50. adque procedit, si expresserit, id abs se tanquam singulari persona gestum, siue id aliqua presumptione in contrarium

Comm. opin. tom. 1.

ostendi possit, quod verum est, nisi nisi praeterita fuerit ecclesia tunc enim idem quod in herede dicendum est, secundum Dynu & Ioannem Andream ibidem, & procedunt haec in successorae praetura, & non in Canonici, cum in iuribus Canonici succedat ecclesia & eius capitulum, licet alius in praebenda, secundum Innocentium, in c. quod sicut, de elect. & ibid. glo. in ver. propter bonum, quem sequitur ibid. D. N. c. & communiter Canonistae & Bar. in l. bonorum, circa si. ff. rem ratam hab. & Bald. in l. generaliter, C. de reuoc. don. vt recenset ibid. nu. 54. adem Capra.

P R Æ S E N T I A & taciturnitas mea quado sit actus in re mea, qui me inuito fieri possit, imo ne quidem subscriptis mea tanquam testis ad illum actum, mihi praedudicabit, vt communiter teneri refert Bened. Cap. reg. lvj. nu. 1. & 47. vide infra Taciturnitas.

Præfens ac tacens si praecesserit actus siue contractus de cuius natura ad illud quod sit eo praesente & tacente tenebatur, habetur pro consentiente, liij. C. de acquir. posses. & ibid. glo. Barto. Bal. Sali. & communiter Legistae, & Bar. in d. l. quae dotis. ff. sol. matr. refert Ben. Cap. reg. lvj. numero 30.

Præfens ac tacens actui qui per coniunctum fit, censetur fieri de eius consensu, nisi protestetur, vt communiter teneri refert Ben. Cap. reg. lv. nu. 20. & reg. lvj. numero 31. & sequenti, vide infra Ratihabitio, & Taciturnitas.

Præsentia & taciturnitas in iis quae respiciunt praedudicium tertij, cuius ad nos cura & sollicitudo spectat non inducit consentum, similiter comunem etiam in actibus qui contradicenda impedire poterant, nisi taciturnitas longo tempore duceretur, quia tunc videtur consentire, vt refert Ben. Capr. d. reg. lvj. nu. 54. & seq. vide infra Taciturnitas.

P R I N C E P S, Papa & alij merum ac mixtum imperium, & sic auctoritatem legis aut statuti condendi habentes, in dubio non praesumuntur ius tertij quod nondum in contractum vel privilegium tranfuit, tollere, velle, nisi concedatur dilatio, aut secunda instio emanaet aut apponatur clausula non obstante tali lege, vt communiter receptum testatur Bened. Capr. reg. x. nu. 56. & seq. qua de re vide supra in verbo Ius.

Princeps supremus & Papa possunt ex plenitudine potestatis sententiam non suo nomine, & sic prorsus nulliter latam, ratam habere & confirmare, quia substantialia processus mutare possunt, ita vt ratihabitio eorum retrahatur, & mandato comparetur, quemadmodum communiter teneri refert Bened. Capr. reg. liij. numero 33. vide infra Ratihabitio.

P R I V I L E G I A principum licet regulariter latissime sint interpretanda, l. si. ff. de const. id tamen inter alia fallit, si contra ius concederetur, quia tunc vt odiosa strictè interpretanda sunt, iuxta not. in c. olim, de verb. sign. & c. si canonici, de offi. ord. lib. vj. secundum Do. Nicol. in c. Rodolphus, de rescript. nam vt dicunt Archid. & Domin. in c. quauis, de praebend. lib. vj. Interpretatio omnium excedentium ius commune naturaliter strictè est faciendae, xxij. q. ij. c. hoc tamen, & c. tua, de Decimis, & id praecipue quando tractatur de praedudicio tertij argumento, liij. §. merito, & §. si quis a principe, ff. ne quid in loco publico, Bar. in l. si quando, C. de bonis vacantibus, lib. x. & Inno. Abb. & Io. Andr. in c. eum dilecti, de dona, Bar. in l. finita, §. ex hoc edicto, ff. de damno infecto, & in l. fin. ff. de constitu. princip. Compostell. in ca. causam, quae, de rescrip. & c. caeterum, de vsu Pallij, quod communiter Canonistae ac Legistae tenere refert Bened. reg. cij. nume. 16. addens tamen non calumniosè interpretanda esse, c. in iis, de privileg. & cap. fin. de translatio. praelatorum, vide supra Beneficiu. Similiter fallit quando late interpretando privilegium siue beneficiu efficietur inutile, tunc enim strictè interpretandum foret, secundum Io. Andr. et Petr. de Anch. in dicto capitulo olim, et Bart. dicta lege final. per l. saepe, et ibid. glo. ff. de off. praedudis, quam communiter sequuntur docto. vt ibid. nu. 21. refert idem Capra.

Privilegium iuxta veriore ac receptiore Doct. sentent. non statim a die concessionis factae, sed de num a die notitiae ipsius privilegij, vires assumit, vt patet ex c. j. de concess. praebend. lib. vj. et ita communiter teneri asserit Capra conclus. sine reg. v. nu. 9.

Privilegium posterius non praedudicat rescripto, cuius vigore iam coepta sit, quod ad illam litem, nisi faciat mentionem de processu causae illius. Aliis lite necdum coepta privilegium post rescriptum impetratum praedudicat, cum possit privilegiatus opponere de iure suo, in prima citatione, quod verum est, nisi privilegium in fraudem ad supplantandum rescriptum impetrasset, iuxta communem, vt refert Bened. Cap. reg. xl. nu. 12. vide infra in verbo Rescriptum.

Privilegia Papae vel principis latissime sunt regulariter interpretanda, l. si. ff. de constitutio. l. si quando, C. de bonis vacant. libro x. et ibidem Barto. capitu. porro, ca. pastoralis, in his, de privileg. capitulo ad audientiam, de decimis, in fine. Quare si domum vel aliam possessionem bonorum vacantium concesserint, intelliguntur cum suis iuribus et pertinentiis concessisse, vt castro concessio in feudum omnis iurisdictione cum eodem concessa, videtur, vt ciuitate concessa,

castra et villa quae subsunt civitati, & sunt de eius districtu vel comitatu, concessa videbuntur, etiam si id expressum non sit, dicta lege final. & d. l. i. quando. & l. j. §. initio. ff. de off. praefect. urb. c. cum dilecti. & donat. in fi. & ibid. gl. fi. & gl. in c. olim. de verb. sign. quod communiter teneri refert Benedictus Capra reg. c. j. nu. 3.

Privilegia in tertij praeiudicium expressè concessa, licet quoties utilitas publica non vertitur, valeant. l. j. §. si quis. & ibidem notatur. sine quid in loco publico. l. fi. C. si contra ius & utilitatem publicam. idque procedit etiam si cessat publica utilitas, & dispendium tertij non ita magnum sit. l. j. C. de precib. imperat. offeren. Innocen. c. cum dilecti. de donat. tamen utilitate publica cessante, si cum gravi praeiudicio tertij concessum fuerit, non valebit, secundum gl. & Bart. in d. l. fin. & gloss. dicta l. j. C. de precib. & ita communiter teneri refert d. reg. c. j. numero 12. Bened.

PROCURATORIS reuocati & certiorati gesta quam diu iudex vel aduersarius reuocationem ignoret, valent & tenent & domino praeiudicant. l. vna. C. de satisf. & ibid. Bart. l. si procuratorem. ij. de procur. gl. in c. mandato. eod. tit. l. dispensator. l. eius. ff. de solu. §. re. & institut. de mandato. gl. Inno. & Imol. in dicto c. mandato. de procuratoribus, & ita communiter teneri asserit Bened. Capr. reg. l. vij. numero tertio, quod etiã procedit si iudex vel pars aliter quam per viam intimationis reuocationem resciverit ab ipso domino, vt per Goffred. Host. & Jo. Andr. de mandato, quod communiter teneri secundum D. Ant. ibid. nu. 4. & 29. refert ibidem Bened. Capra idque contra regul. c. cum quæritur. de reg. iur. lib. vj. adhibita tamen Bart. distinctione. lege quædam. §. ex quo. ff. de administratione tut. quam communiter ibidem receptam dicit Benedictus, quonia non ad notificandum tantum, sed etiam ad incitandum vel prohibendum requiritur intimatio siue denunciatio, quo casu sola scientia non sufficit. l. denunciat. ff. de adulter. idque obtinet siue reuocatio post vel ante litem contestationem fiat, & communiter teneri argumento. ca. translatio. de constit. & gl. in cap. in nostra. de procur. act. quæ videtur velle quod licet procurator non fuisset ingressus iudicium, tamen reuocatio debuisset peruenire ad aduersarium, quod verum est, & similiter communiter tenetur, quando notitia mandati peruenisset ad aduersarium, secundum glo. notabilem, & communiter approbaram in capitulo secundo, de procurator. libro sexto. secus si talis notitia ad eum peruenisset, refert ibidem numero duodecimo, & sequent. Benedictus. quam similiter communiter esse ibidem refert. Fallunt prædicta nec procedunt in procuratore generali ad causas vel ad negotia, non solum respectu causarum, vel negotiorum, sed etiam personarum & tribunalium, quia satis est quod ipse procurator certioratur, excusatur enim & ab onere intimandi releuatur ob incertitudinem, & contrahenti vel colligenti cum eo consulitur, quia poterit agere contra ipsum procuratorem reuocatum, & reuocationem occultantem. l. falso procuratore. ff. de conditio. ob causam. l. plautius. ff. de procurator. c. per tuos. de arbitris. quod voluit Martinus Sillimanus, quem refert & sequitur Guliel. de monte Lynduno in clement. vnicæ. de renunciatio. & Bartol. in l. vnicæ. de satisf. & Do. Nicol. in rubric. de procurator. cum quibus ceteros transire refert Benedictus. Capr. ibidem nu. 17. reg. l. ix. nu. 2.

Procuratoris reuocati & certiorati gesta licet domino non praeiudicant, gl. in c. ex insinuatione. & in c. nostram. de procuratoribus. tamen si dominus post reuocationem gesta tacite vel expressè rata haberet, quod facere potest, etiam post sententiam latam in suorem vel contra procuratorem, in sui praeiudicium, et tenerent. l. ij. §. falsus. ff. rem ratam haberi. l. licet. ff. de iudic. l. saepe. ff. de re iudi. gl. in l. si mater. §. hoc iure. ff. de excep. rei iudicatae. idque etiam inuito et contradicente aduersario, vt approbant Bart. Bald. et Ang. in dicta lege licet. et Imol. in dicta lege saepe. idque communiter teneri contra vltimam sententiam asserit Benedictus Capra regula l. vij. numero vigesimo secundo.

Procuratorem fines mandati egredientem, qui scit, nec contradicit, videtur consentire et ratum habere. gloss. in c. cum olim. et ibidem D. Nicolaus. Host. Jo. Andr. D. Florentia. et Imol. et communiter doct. de officio deleg. vbi Imola id quoque ad extraiudiciales actus extendit per l. fin. C. quod cum eo. vt refert Bened. Capr. regula l. v. numero secundo, et sequenti.

Procuratoris reuocati gesta, ipso procuratore, iudice, vel aduersario, reuocationem ignorante, licet valeant, tamen si per ipsum procuratorem, iudicem, vel aduersarium, malitiosè fiat, quod minus reuocationis intimatio ad eos vel ad alterum ipsorum perueniat, non valebunt. gl. in clem. vna. de renunciatio. et ibid. l. aud. cum quo communiter transeunt doct. vt refert Bened. Capr. reg. l. ix. nu. 10.

Procuratoris reuocatio in his quæ requirunt perseverantiam consensus, nec sine iussu præsentis domini sortiri possunt effectum, siue intimeret et perueniat ad notitiam patris siue nõ, semper impedit actum. gl. et Rayn. de Fargis in clem. vna. de renunciatio. Imola in cap. ex parte Decani. de rescript. l. quod nostram. de regulis iuris. capitulo finali. de procuratoribus lib. sexto. l. si penituit. ff. de diuortis. vbi secudum

Baldum

Baldum ponderari debet præsentiam consensu, & non domini præsentia, quæ loco cum sit circumscripta, non potest esse vbi que quemadmodum mens & animus, idque communiter teneri refert Benedictus. Capr. reg. l. ix. numero vigesimo. quod tamen numero 24. fallere dicit in resignante beneficii reuocato mandato, propter superioris reuerentiam, quæ ea ratione illuderetur, quod verum esse & communiter teneri d. clementina vna. de renunciatio. ibidem numero vigesimo secundo dicit.

Procuratoris reuocatio iudici tantum intimata ignorante aduersario, postea gesta ipso iure reddidit nulla, quia iudex licet ferret sententiam contra personam non legitimam. glo. in l. vna. C. de satisf. da. vbi Bartol. & Doctores. & gloss. final. in l. si procuratorem. l. j. ff. de procuratoribus. & ita communiter teneri dicit Benedictus. regul. l. numero 15. argumento. capitulo si duobus. de appellation. alias si peruenisset ad notitiam aduersarii, ope exceptionis. fangi possunt. d. l. vnicæ. C. de satisf. vti gloss. & Bartolus.

Procurator minor viginti quinque annis pro alio esse iuxta communem non potest. vt refert Benedictus Capra. regula l. xj. numero 2. & 3. vbi vide fallentias supra in verbo Minor.

Procurator pro quo dominus satisfecit licet præcisè non teneatur defendere dominum, & ne quidem si ipse procurator satisfeciderit de iudicio soluendo vtrunque & ob rem non defensionem committatur stipulatio & domino teneatur ad interesse. l. non cogendum. ff. de procuratoribus. §. mandatum, institutio, de mandat. & notat per Innocentium in capitulo constitutus. de procuratoribus. tamen si dominus præsentè & non contradicente procuratore satisfeciderit, præcisè defendere teneatur. glossa & Bartolus in l. filius familiaris. §. finali. ff. de procuratoribus. glossa in clementina prima. & ita Paulus de Leazaris. Zenzell. & Stephan. eodem titulo. gloss. & Bartol. in l. sed & ha. §. præter. ff. eod. & ita communiter teneri refert Benedictus Capr. reg. l. xij. numero 2. Idem est, si suscepisset reuocationem litem peritura quia tunc cogetur litem contestari. secundum Jo. Andream in capitulo accedens. de procuratoribus. & Doctores in dicta clementina prima. eodem titulo. iuxta textum & glossam in l. mutus. §. sine lege metus. l. sed etiam. ff. eodem titulo. & id communiter quoque teneri ibidem numero. si. refert Benedictus.

Procurator licet secundum glossam in capitulo olim Abbas, de officio delega. possit prorogare causam de tempore ad tempus, contrarium tamen verius est, iuxta communem opinionem, vt voluit Goffred. d. cap. olim. & ibidem Abbas & Inn. in cap. de causis. de officio deleg. quod & Barro. voluisse videtur in l. qui Romæ. §. Callimachus. ff. de ver. obli. D. Nicol. d. c. cum olim. quod procedit nisi procurator haberet generale mandatū cum libera administratione, & potestate, aut si talis prorogatio esset parui praeiudicij, nisi fieret in commodum domini, aut si dominus sciuit prorogationem factam, nec contradiceret, iis enim casibus prorogatio de tempore ad tempus procederet, vt refert Bened. Capra reg. l. xij. numero 6. & seq.

Procurator siue generaliter ad omnes causas, siue ad vnam litem persequendam constitutus sit, a sententia contra se lata tenetur appellare. l. in iuris. & ibidem glossa. & Bartol. cccccxxj. C. de procuratoribus quod regulariter atque communiter procedere dicit Benedictus Capra reg. l. xv. numero 7. & 27. alias tenebitur domino ad actionem mandati ad interesse, iuxta l. si procuratorem. §. si ignorantes. ff. mandati. l. liberto. §. final. ff. de negotiis gestis. Aut domino denunciante, se in causa succubuisse, ad hoc vt ipse possit appellare, nam hoc casu si non appellat, modo denunciatur excusabitur. alterutrum enim tenetur facere, etiam si dominus resciverit eum succubuisse, vt est textus & glossa in dicto cap. non iniuste. versic. vel potest dici, vt tenet Ioannes And. & communiter teneri secundum D. Nicolaum ibidem refert Benedictus. ibidem numero 14. quod etiam procedit licet ex actis constet facere malam causam, quia tutius sit vt appellet vel denuntiet, quod communiter teneri numero 15. asserit idem Benedictus, quod verum est in procuratore ad totam causam, non autè ad certum aliquem actum constituto, ibidem numero seq. Idem obtinet in defensore, negotiorum generali gestore, & actore, &c.

Procurator ad certum actum tantum datus, puta ad recipiendum libellum vel audiendam sententiam, non tenetur appellare, quia eius mandatū eoque non se extendit vno enim concessio, aliud prohibicum censetur. l. maritus. C. de procur. secundum Goffr. Ioannem And. & D. Nicolaum in capi. non iniuste. de procurat. Idem est in defensore, qui non ad plenam causam, sed dumtaxat ad allegandam absentiam admissus fuit. iuxta l. liberto. §. final. ff. de negot. gestis. secundum Bartolum in l. in iuris in secunda lectione. de procuratoribus. & vtrumque communiter receptum affirmat Benedictus Capra regula l. sexagesima quinta, numero 17. & sequenti.

Procurator si ob paupertatem in scriptis non appellauerit. excusatur, cum nõ poterit soluere aduocato & scriptori, nec ardeatur ad appellandum viua voce, cum sit in sua electione, secundum glossam & Hostienam ca. non iniuste. de procurato. & ibid. Goffred. & D. Nicol. & ita communiter teneri refert Benedictus. Capr. regul. l. xv. numero 2.

Idem

Idem si ob iustum metum iudicis, partis, vel statuti appellanti imponentis penam, non appellavit, quia similiter excusabitur secundum glossam & Hostien. d. c. non iniuste. & D. Nicol. in capit. fin. de appellationibus. idque communiter teneri asserit ibidem num. 24. Benedict. Idem si infirmitate impeditus non appellavit, Hostien. d. c. non iniuste, licet autem ob paupertatem metum ac infirmitatem, ob omisam appellationem excusatur procurator, ita quoque ob non factam ex tali impedimento denunciationem excusari posse videbitur. vt ibid. numero 27. ex lege, illud. ff. ad legem Aquil. Benedictus Capr.

PROCURATOR licet appellare teneatur, non tamen appellationem prosequi tenetur. Doct. in Linuitus. C. de procurat. Canonist. in ea. non iniuste. eod. titu. vbi Imol. communem dicit, quemadmodum refert Benedict. reg. lxxv. nu. 30. iuxta l. si actor. C. de appellatio. Quod tamen fallit, si in sua fide suscepisset causam ad finem usque prosequendi, aut nisi ad utramque instantiam fuisset constitutus, aut nisi generaliter ad omnes causas, aut in rem suam constitutus fuisset, aut nisi ab interlocutoria appellatum esset, aut si consuetudine aliter obtinisset, iis enim casibus appellationem prosequi procurator tenetur, vt ibid. num. 31. & sequen. recenser. idem Bened.

Procurator licet in appellatione ab interlocutoria etiam si ad vnam tantum causam datus sit tenetur appellationem prosequi, cum veniat incidenter ad ipsam causam principalem. l. ad rem mobilem. & l. ad legatum. ff. de procuratoribus. & in l. procurator. in fine principij ff. de oper. noui. nunciat. capitulo non iniuste. de procurator. id tamen fallit, si causa deberet tractari in loco remoto, quia tunc procurator ne abstrahatur a propriis negotiis, non tenetur prosequi ad causam appellationis, arguendo l. lancimus. C. de aduocat. diuer. iudic. secundum Fulgof. & Salicet. in Linuitus. C. de procur. idem tenet Io. And. post Imo. in dicto ca. non iniuste. de procur. & ita similiter passim receptum esse asserit Bened. Capr. regul. lxxv. num. 36. & 37.

Procurator eo casu quo non tenetur appellationem interpositam prosequi, neque potest eam si veller prosequi vt procurator, sed vt quilibet alius, de nouo potest admitti, secundum glo. & Bart. in l. si actor. C. de appellatio. vnde si velit interuenire pro reo, pro quo fuit procurator, poterit interuenire satisfacendo de iudicato soluendo. l. minor ff. de procurato. Sin. pro actore, tunc si est coniuncta persona poterit appellationem prosequi cauendo de rato, prout voluit Bart. d. l. si actor. & ita communiter Cyn. Rayn. & Doct. in Linuitus. C. de procuratoribus. tenere affirmat Benedictus Capr. regula sexagesimaquinta. num. 42. & 46.

PROBATIO exceptionis concernentis merita causa ad proceffum obiecta, circa quam actor se non fundat, incumbit excipienti, iuxta regul. affirmanti & non neganti incumbit probatio, quia reus excipiendo fit actor, secus est si etiam ipse actor se circa exceptionem talem merita cause respicientem fundaret, quia ipsi incumberet probatio, & non reo, vtputa, si aliquis conueniretur eo quod hic contra xisset, & ipse declinando iurisdictionem, exciperet se non contra xisse, actori incumberet probatio hic contractum fuisse, & ita contra Bart. & Guliel. de Cuneo communiter obtinere asserit Bened. Capr. reg. xliij. num. 21. vide supra Exceptio.

Probatio iudicialiter facta, non solum inducit manifestum, cap. cum olim. de verborum significatio. cap. super quibusdam. eodem titu. gl. in cap. vestra. de cohabit. cleric. & mul. ij. questio. j. ca. manifesta. Sed etiam inducit notorium, cum in iudicio probatum, sit probatio firma & notorium, cap. questum. de tempor. ordin. cap. euidentia. de accusatio. xxvij. questio. j. cap. cum in summa. Innoc. cap. constitutus. de filiis presbyter. Archid. in cap. j. de litis contestatione. Ioan. Andr. in c. quam perniciosum. in verb. constitut. de verur. & Ioanes Calder. dicto. cap. vestra. & ibidem D. Anton. ita communiter a Doctoribus teneri in cap. dudum. ij. de elect. affirmat, quemadmodum refert Bened. Capr. in tractatu notorij post lxx. regula. primo membro princip. numero quadragesimo septimo.

PROROGATIO potestatis arbitri, perinde atque cuiuslibet alia iurisdictionis, licet arbitri non tam iurisdictionem quam notionem habeat, potest prorogari, cum dependeat ex consensu partium, communem dicit Bened. Capr. in tract. prorogationis. statim post conclus. siue reg. liij. posito. nu. 40. vide supra in verbo Arbitri. Prorogatio iurisdictionis, tam delegata quam ordinaria, potest fieri de re ad rem, siue de causa ad causam, quod communiter teneri ac procedere refert Bened. Capr. in tract. prorog. post regul. liij. posito nu. 49. quando prorogatio fieret ad rem vel ad causam similem, secus si ad dissimilem, nam a causis civilibus ad criminales, vel contra, non potest fieri prorogatio. De casu autem ad casum siue sub certa conditione, ante conditionis euentum, iuxta communem non sit prorogatio, vt ibid. firmat Bened. num. 55. vide supra in verbo Iurisdictionis.

Prorogatio iurisdictionis ordinaria, licet de persona ad personam fieri possit, tamen delegata etiam ad vniuersitatem causarum vtunque ordinaria videri possit, ad alias personas iuxta communem non potest prorogari, nisi causa illa contingeret personas ad quas prorogaretur, quia tunc iurisdictionis delegata ad tales personas, licet in

rescripto non fuerint expressa, prorogari possit, vt in dicto tractat. prorog. num. 59. & seq. refert idem Capr. Qua de re similiter vide supra in verbo Iurisdictionis.

Prorogatio iurisdictionis delegata de loco ad locum semper procedit. dummodò partes expresse consentiant, nisi ex priuilegio cum limitatione esset concessa, quo casu non licet egredi limites huius iurisdictionis. Similiter prorogatio ordinaria de loco in quo ordinarius solitus est retinere tribunal, ad alium locum exiitrem intra suam iurisdictionem, fieri potest, sed non ad locum alterius iurisdictionis, quemadmodum communiter tenetur, quia ordinarius ibidem p. priuata persona censetur, quod verum est, quando iudex alterius territorij id sciret ac prohiberet, aliis secus, quemadmodum refert ac sequitur Bened. Capr. in dicto tract. prorogatio. num. 62. qua de re vide supra in verbo, Iurisdictionis.

Prorogatio iurisdictionis non tantum in spiritualibus modò ad habentem similem iurisdictionem fiat, fieri potest, cum nusquam de iure prohibitum inueniatur, sed etiam in criminalibus etiam meri ac mixti imperij in habentem simile imperium fieri potest, idque communiter receptum testatur Benedictus Capr. in dicto tractatu prorog. num. 79. addens num. sequen. id procedere tamen quò ad preiudicium prorogantis, cum in preiudicium reipubli. aut proprii iudicis non procederet prorogatio, vide supra Iurisdictionis.

Prorogationem cause de tempore ad tempus per procuratorem fieri posse communiter teneri refert Bened. Capr. reg. lxxij. num. 6. & seq. fallentias vide supra in verbo Procurator.

PRIVATIO hereditatis vel legatorum non ob quamlibet, sed duntaxat ob grauem iniuriam inducitur, iuxta nota. in liij. ff. de adim. legat. Et Imol. in c. Raynuitus. de testamen. quod communiter teneri refert Bened. Capr. in tractatu substitutionum post regul. posito in spe. ij. num. 104.

PRODIGVS Scui bonis interdictum est sicut nec furiosus testari non potest, etiam ad pias causas, ex quo bona alienare non potest, prout notatur in l. is cui bonis. & l. si ira quis. §. in lege ff. de verborum obligationibus. vt voluit Barto. in l. si queramus. ff. de testam. Bald. in l. j. C. de sacrosanct. eccles. quod tamen sublimatur, quando patiens defectum mentis, iuris presumptione esset a statuto habitatus ad testandum, cum per statutum habitari possit, ex quo talis prohibitio procedit ex dispositione iuris, per id quod habetur in l. omnes populi. ff. de iust. & iure. vt voluit Bart. in d. l. si queramus. & ita communiter teneri refert Bened. Capr. reg. ciiij. num. 11.

Prodigo exemplariter, perinde atque furioso substitui rectè potest, prout tenet Bart. in l. ex facto. ff. de vulg. & pupill. quia vt ipse ibidem dicit, prodigalitas procedit ex quadam amentia, propter quam prouidetur & a lege vt detur ei curator in vita, ergo ead. ratione prouidetur in morte, vt eidem possit substitui, quod etiam tenuit Bald. in l. humanitatis. C. de impuberum & aliis substitui. id verum dices, nisi demetia vel prodigalitas simulata sit, idem videtur tenere Imol. in c. Raynuitus. de testamentis. cum testari non possit, per no. in l. si constante. in princ. & l. si vera. §. de viro. ff. sol. matr. & ita communiter teneri, licet Guliel. de Cuneo d. l. ex facto. & Aug. ibidem aliud voluerint, refert Bened. Capr. in tractat. substitut. post regulas posito in spe. iij. numero quadragesimo quarto.

PUPILLVS siue impubes, licet quidem ad pias causas testari possit, iuxta etate. ff. de testament. cap. si pater. eodem tit. lib. vj. idque procedat etiam si sagax sit, & malitia suppleat etatem. Imol. cap. quia ingressa. eod. tit. tamen si statuto induceretur quod talis pupillus sagax testari possit, contra Petr. de Anchar. d. cap. quia ingressa. testamentum valeret, quia statuto talis defectus tolli potest, vt voluit Bart. in l. si queramus. ff. eod. tit. quod ibidem sequitur Angel. per id quod habetur in l. fin. C. de testam. milit. cum quibus Doct. communiter transferunt refert Bened. Capr. reg. ciiij. num. 30.

Pupillaris substitutio, vide infra Substitutio.

QUARTA Falcidiam vel Trebellianam, licet heres inuentarium conficiens regulariter detrahere possit auct. de heredib. & Falcid. §. si verò non fecerit inuentarium. coll. j. id tamè inter alia fallit quando testator id expresse prohibuisset auct. sed cum testator. C. ad l. Falcid. & ibidem Cyn. & dicta auct. de hered. & Falcid. §. si verò expressum. Bart. & Imola in l. Marcellus. §. quod autem. ff. ad Trebellian. quem sequuntur Canonistae communiter in cap. Raynaldus. de testament. Similiter fallit quando legatum esset factum ad pias causas, vel pro redemptione captiuorum, vt auct. de ecclesia. titulus. §. si autem collat. ix. quod secundum Dom. Anton. in dicto cap. Raynal. tam in Falcid. quam Trebelliana, ab utroque censurè Doct. communiter teneri refert Bened. Capr. reg. cx. num. 3. & 5. per mora in casu pater de test. in libro vj. d. l. Marcellus. §. quod autem. ff. ad Trebell. & Bald. in l. id quod

B E N E D I C T I D E C A P R A

id quod pauperibus. C. de episcop. & clericis.

QUART A Falcidia licet ratione delicti, & si heres cancellasset testamentum, ne legata praestaret, aut si negaret rem hereditariam esse, vt conuincatur de mendacio, non detrahatur. l. si tacitum. l. beneficium. l. hereditatem. final. ff. ad legem Falcid. secundum Vincentium & Ioannem Andream in capitulo Raynaldus. de testamen. & ibidem gloss. final. id tamen intelligendum & accipiendum est, vt procedat in eo quod auferat vel quod accessit pœnae nomine propter iudicis condemnationem, vt in illo non detrahatur Falcidia. l. cum pater. ff. ad legem Falcid. vel propter specialem affectionem, vt l. sequen. eodem titulo. Secus autem si pœnae nomine iussu testatoris relicta sit, vt contradicentibus legatariis aliis reliquisset, quia non merè pœna est, sed potius legatum, prout voluit Innocentius. cap. Petrus & Abbas. & dicto cap. Raynaldus, quod sequitur ibidem Ioannes Andream. secundum D. Anto. ibidem, quia heres poterit detrahere Falcidia secundum D. Nicolaum ibidem, quod communiter tenent ibidem. num. 3. refert Bened.

Quartam Falcidiam licet heres non detrahat, nisi infra annum, à die monitionis per iudicem factæ, legata integraliter exoluat, imò omnibus emolumentis ex testamento priuatur. gloss. in capitulo Raynaldus, in verbo Legitimum, de testamentis. & Barto. in authentica hoc amplius. C. de fideicommissis. & c. si heredes. de testamen. cap. nos quidem. eodem titulo. & gloss. in authentica de herediibus & Falcid. §. si quis non implens. collatione prima, quod ita communiter tenent refert Benedictus Capra regul. ex. nu. 2. id tamen inter alia fallit quando aliud tempus à testatore, intra quod voluntas eius explenda veniret, esset praefixum, nam tunc illud erit attendendum, argumento eorum quæ not. in l. statulibero. §. herede. ff. de statulibero. l. fina. §. si autem. C. de iure deliberandi. prout voluerunt in dicto cap. nos quidem Anchar. Imol. D. Nicolaus & communiter Doctores sicut refert ibidem num. 28. Bened. Capr.

R

RA T V M habere non possum quod meo nomine gestum non est, at si quod meo nomine gestum est ratum habeam, rati habitio retrotrahetur, & mandato comparabitur & petinde obligor ac si mandassem, vt dicit Dynus in capitulo ratum. & capitulo rati habitio. de regu. iur. libro sexto, cum quo reliquos transire refert Bened. Capr. regul. numero 2. idque procedere communiter refert in iudiciis & contractibus vel quasi, & vltimis voluntatibus, ibidem numero 7. 8. & sequen. fallentias vide ibidem num. 17. & sequen. Pater enim & dominus etiam in praiudicium suum sine suo consensu facta rata habere possunt, & princeps vel Papa similiter sententiam non suo nomine nulliter latam ratificare possunt. Imò quilibet actum non tam ratione formæ quam contemptus nullum, ratum habere potest. Heres quoque iura quæ sine agnitione defuncti transmittuntur, rata habere potest. Successor prelati quoque ratum habere potest, multas alias fallentias vide ibidem per tot. regu. num. 17. 23. 29. 10. 34. 44. 47. 55. 60. & sequen. Licet autem verius videatur id delictis perpetratis sine iussu aut mandato, rati habitio non mereri pœnam, sic nec mandans tenetur de mandato, quoties principalis aliàs erat facturus, vt notat Iacob. Buirigar. lege prima. §. primo. ff. de eo per quem fact. quia tunc mandatum nec opem nec causam dedit delicto. tamè communis opinio est in contrarium, secundum Bald. in l. obseruare. §. final. ff. de officio proconsul. quam Dyn. Card. Zenzelin capitulo ratificatio. de regu. iur. lib. vi. & Ioan. And. & glo. in cap. quam sit. de election. libro sexto, repetere refert Benedictus Capra ibidem num. 14.

RA T I F I C A N T I S actum, non comprehendit statutum disponens de veto actu hominis. l. si pupilli. §. sed si ego. ff. de negotiis gestis. vbi si homo liber gessit negotium peculiare filifamilias, vel serui ipsorum contemplatione sequens rati habitio patris vel domini nihil operatur, quia per rati habitioem non tenentur vltra quantitatem peculi, ad quam prius quoque tenebantur, dict. §. sed si ego. versicu. nam & seruum. iuxta glossam in capitulo ratum. de regu. iur. libro sexto, cum qua communiter scribentes transire affirmat Bened. Capra regul. liiij. num. 6. 2. 2. 24. idque idem, quia eorum nomine gestum non fuerat, vbi ponit aliquot limitationes. nu. 17. & sequen.

RA T I H A B I T I O retrotrahitur & mandato comparatur, si Papa vel supremus princeps ex plenitudine potestatis sententiam non suo nomine, & sic prorsus nulliter latam, ratam habeat & confirmet. ij. qua. st. j. cap. in primis. & ij. q. vj. cap. hęc quippe, quia possunt substantialia rei ex plenitudine potestatis mutare. l. vnic. in prin. C. de rei vxor. actio. secundum Inno. & D. Nicol. in capitulo prudentiam. de officio deleg. quod communiter tenent refert ibidem Bened. d. regul. liiij. nu. 33. & 41. etiam in maleficiis. idem regu. viij. num. 69. & seq.

RA T I H A B I T I O est consensus ratione conjunctionis concurrente scientia & patientia eius, cuius negotium geritur, praesumitur argu. l. si seruus. ff. de donat. inter virum & vxorem, secundum gloss. in l. ge qui patitur. ff. mandati. & Bartolus in di. 2. a. lege quæ dotis. ff.

solutio. matr. lege non solum. §. qui alieno. ff. de procuratoribus. & ita communiter tenent refert Bened. Capr. regula lv. numero 20. similiter si alius actus concurrat cum scientia & patientia, praesumitur de quo infra in verbo Taciturnitas. idem regul. lvj. num. 31.

Rati habitio ad hoc vt possit operari, id est retrotrahi, & mandato comparari, requiruntur extrema habilia. videlicet temporis quo actus est gestus, & temporis rati habitioem prout deterguit Ricardus Malumbre in quadam disputatione, de qua per Ioannem Andream in capitulo sine culpa. de regul. iuris, libro sexto. & in Mercurialibus, & plenius per Bartolum in l. si is qui pro emptore. ff. de vsu. cap. & in l. bonorum. ff. rem ratam haberi. gloss. Ioan. And. D. Antonius & Doctores in capitulo primo, de conuers. infidel. sicut refert Benedictus Capr. regul. liiij. numero 60. dicens eos ita communiter concludere quemadmodum in infante & furioso dilucida interualla habente, ac similib. in quibus non cadit delictum si eorum nomine tempore infantia vel furoris delictum committeretur per eosdem, illud postquam infans maior factus est, vel furiosus ad mentem redierit ratum habere non possit, ita post mortem mariti in ipsius mortem non potuisse machinari nec quoad machinationem ratum habere vxorem furentem capir. si quis viuente. xxxj. quaestione prima, quo ad de cisionem multorum casuum dicit ibidem notandum vide quoque regul. lxx. num. 72. vbi simile quoddam ponit.

Rati habitio quod ad retrotrahitionem nihil agit aut operatur, quando fuisset solum defectus executionis seu exercitij iurisdictionis in actu, cum in habitu adesset, & si procosul antequam pronunciam introisset, mandasset & delegasset causam, tunc enim nihil agit, si postquam ingressus est dationem illam ratam habeat. de officio proconsul. quod secundum glo. in ca. rati habitio. de regul. iur. lib. vij. communiter tenent refert Bened. Capr. regul. liiij. in fine.

Reciproca siue breuiloqua substitutio, vide infra substitutio.

RE M E D I V M l. ij. C. de rescinden. vendit & vtrum deceptus vltra dimidium iusti precij etiam si in vno tantum nummo vltra deceptus sit, ex contractu, vel ad rescissionem contractus petro restituito vel ad precij iusti supplementum agat, non tantum in emptione, & venditione iuxta communem, sed etiam in quibuscunque bonæ fidei contractibus locum habet secundum glo. in dicta lege secunda. & Barto. ibidem argu. entor. in contractibus. ff. ex quibus causis maior. & l. iunioribus. ff. commu. vtriusque iud. gloss. in cap. cum dilecti, de empt. & ven. & ita communiter quoque tenent refert Bened. reg. lxxxvij. num. 62. 73. & sequen. quod verum est, nisi sciisset læsus non pluri valere, aut nisi renunciaisset beneficio d. li. aut quod pluri valeret donasset. qua de re vide ibidem numero 95. & sequenti. Debet autem in remedio alternatiue concludi, vt contractus rescindatur, & sic res alienata restituatur, vel vt suppleatur iustum precium, vt tenent Hostien. & Ioan. And. dicto capitulo cum dilecti. & glo. in cap. cum causa. de empt. & vendit. vt sequitur ibidem D. Anto. & hanc opinionem cum vtrunque sit in obligatione, communiter Canonistas approbare refert ibidem num. 111. Bened. Capr. In foro autem ciuili seruanda est gloss. l. ij. C. de rescind. venditio, quæ vult simpliciter peti restitutione rei, & sic rescissionem contractus, quod tantum est in obligatione & precium suppleri in facultate solutionis, quam opinione tenuit Cyn. et Bal. ibid. communiter Legiste, vt refert Bened. ibidem num. 113. licet melius dicat vt in vtroque foro secundum Bart. alternatiue concludatur, in d. li. ij. C. de rescin. ven.

RE M I S S I O pensionis vel mercedis, licet colonis regulariter ob sterilitatem et alios casus fortuitos concedi soleat, de quibus in lex conduct. §. j. ff. locati. cap. propter. eodem titulo sterilitas tamen ex communi vsu loquendi agriculturalum, et opinione vulgi metienda est. argumen. l. j. ff. de flum. l. cum de Lanionis. §. asinum. ff. de fundo instr. ca. ex literis. de sponsal. Vnde si dicant optimas messes et vindemias habemus, annus fertilis, sin dicant nihil valent messes, nec vindemia, operas omnes perdidimus, vix semen recolligetur, annus sterilis reputabitur. quæ opinio Goffrido & communiter Doctore placuisse videtur secundum Ioan. And. d. c. propter. vt refert Bened. Capr. regul. lxxxvij. nu. 89. Qui numero 2. ibidem dicit opinionem eorum qui sterilitatem ex eo metiuntur, quod ne semen quidem recolligatur communiter reprobam esse, quod si fructus etiam ex pratis, vineis, oliuetis & aliis qui non seruntur capiuntur. Vt autem remissio pensionis fiat in totum, oportet casum vel sterilitatem esse tantam, quod illo anno deductis impensis & sumptibus nihil fuerit recollectum, secundum Hostien. Ioan. And. D. Anton. & Imol. in dicto cap. propter. argumento. l. illud. §. minus. ff. de tributo. & id ita communiter tenent refert ibidem num. 49. Bened. Alias si deductis sumptibus dimidium eius quod percipere consuevit collegit, nihil remittitur nec reputatur sterilis. Sin minus dimidium collegerit tunc pro rata fiet remissio, vt recte tenent Imol. d. c. propter contra Host. Io. And. & D. Anto.

RE N V N C I A T I O cessionis bonorum facta, iuxta benigno rem et magis communem Doct. sententiam, non tenet, nisi debitor dissipasset omnia bona in fraudem creditoris, aut nisi contraxisset sciens se non esse soluendo, vt illud tacuisset. lege j. ff. quæ in fraude creditorum

creditorum. l. pen. ff. de iure dotium, vt refert ac fequitur Bened. Cap. reg. lxxv. num. 26. & 29. vide fuprà Cefio.

RES CRIPTA fecundum Canoniftas non vitiantur: licet in iis non fit expreffa claufula, fi preces veritate nitatur, quia lubintelligitur, vti expreffam est & communiter ab iis tenetur in c. ij. de refcriptis. Secus est fecundum Legiftas in l. vniuerfa. C. de diuerfis refcript. quæ lex inferta quoque est xxv. quæftione fecunda, cap. dicenti. Sed quia illa canonizatio Gratiani, & non Papæ est, in foro Canonico feruabitur decretalis dict. cap. ij. in foro autem ciuili feruabitur d. l. vniuerfa. & hoc ex quo d. l. vniuerfa fic per Gratianum Canonizata reperitur contrarium. d. c. ij. fecundum Ioa. And. & D. Flor. refert ac fequitur Ben. Cap. conclud. f. iue reg. vij. nu. 7. & feq. vide fuprà in verbo Decretum, & Lex.

Refcriptum quodocunque conftabit effe falſum, omnia agitata eiufdẽ vigore declarantur nulla, etiam ſi non appelletur, prout voluerunt in ca. fuper eo. de offic. & poteftate deleg. accedit quod notatur in c. ij. de dilationib. quod Bart. & communiter legiſta fequuntur in l. præſcriptione. C. ſi contra ius vel vtilitat. publicam, & Ioannes de Lignano, et D. Floria in d. c. fuper eo refert Bened. Cap. reg. xix. nu. 47.

Refcriptum regulariter expirat morte illius contra quem conceditur re integra, ſicut finitur mandatum morte manantis. c. relatũ. de offi. deleg. et c. gratum. et cap. licet eodem titu. c. fin. de refcriptis, lib. vj. glo. in cap. ſignificauit. eo. titu. quam communiter docto. ſequit refert Bened. Cap. reg. xxxiii. num. 2 quod tamen falſit ſi quis ſuccederet in vitium, aut ſi emanet fecundum refcriptum contra ſucceſſorem, aut ſi res eſſet facta litigioſa, aut ſi in refcripto mētio facta fuiffet de ſucceſſore, de quibus ibidem nu. ſeq. vide eundem Capram.

Refcriptum impetratum pro perſona vel contra perſonam, licet non tranſeat ad vel contra ſucceſſorem ſingularem, niſi ſuccederet in vitium, aut niſi emanet fecundum mandatum, aut res litigioſa eſſet, vt ſupra dictum, tamen tranſit in, vel contra vniuerſalem ſucceſſorem fecundum communem opinionem, cum cenſentur eadem perſona ſi. C. de hered. inſtitu. l. mortuo. ff. de fideiuf. quod verum ſi tempore conſeſſionis in rerum natura fuerit contra quem impetratur, aliàs non valet. l. Paulus. ff. quæ ſentent. ſine appell. reſcind. refert Ben. Cap. reg. xxxv. nu. 16. & ſequent.

Refcriptis duobus ſpecialibus concurrentibus, ſi primus impetrã fuerit negligens, tum qui præſentando valet, fecundum refcriptum primo præferendum ſecura citatione iuxta. c. vt debitus, de appellat. Sin autem non fuerit negligens, ſed ob id quod copia iudicis impetrati habere non potuit impeditus, debet expectari primus annus modo fuerit proteſtatus de impedimento, & non amplius iuxta. cap. ſua autem, c. plerumque, de refcript. cum qua diſtinctione docto. communiter tranſire ibidem ex Inola affirmat Bened. Cap. reg. xxxix. nu. 16 & ſequen. Licet Agid. cap. ſin autem, contra Inol. ſentiat proteſtationem non eſſe neceſſariam, quos idem Capra ita conciliat, vt Agidij ſententia procedat quando infra terminum infra quem actus fieri debebat, quæ ſe vult excuſare, propter impedimētum, quando autẽ poſt terminum, fecundum Inolam requiritur quod in termino fuerit facta proteſtatio, iuxta. cap. ſi iuſtus, de appella. & ibidem not. & in c. ad audientiam, de cleric. non reſident. & in l. de pupillo. ſ. ſi quis ipſa. & ibidem nota, per Bartol. ff. de noui operis nunciat.

Refcriptis ita à diuerſis impetratis, ſi annus elapſus ſit, cum tunc primo impetrans præſumatur negligens præualebunt ſecundæ literæ: vt apparet ex c. plerumque, de refcriptis, quod non tantum procedit quando ipſæ literæ ſecundæ prius, ſed etiam quando ſimul aut eodẽ tempore, fuerint præſentatæ poſt annum, etiam ſi vterque fuiffet negligens intra annum, prout in dicto capi. plerumque Goffred. Hoſt. & Ioan. And. & ita contra Innocen. ibidem, cõmuniter teneri dicit Bened. Cap. reg. xxxix. numero 27. & ſequen. num. 31. vbi addit. ſecundas literas etiam ſi ſecundo loco poſt annum præſentatæ fuerint, nihilominus primis præferri, quia poſt annum ſecundæ habent efficaciam, quare non poſſunt per primas veluti extinctas ac mortuas præueniri, vti ſecundum Imo. ex d. cap. plerumque patet: quod verũ eſt, ſi ſecundus impetrans non fuiffet in dolo, aliàs quando fuiffet in dolo. tacendo ſcienter primas præualebũt primæ etiam poſt annum, quia elidentur ſecundæ replicatione doli: quod obtinet non ſolum ſi primus fuit negligens, & ſic in culpa, ſed etiam ſi fuiffet in dolo in non vtendo: modo data primarum non ſit vitioſa, ſed ſecundarum: fecundum Hoſt. & Io. And. d. c. plerumque, iuxta. not. in c. ſuper literis de refcript. & ita communiter, fecundum Do. Bened. Cap. d. reg. xxxix. nu. 35. id verum docens: quando primæ literæ non fuerunt de communi conſenſu impetratæ: aliàs ſi vtraque pars neglexit vti per annũ, ſi poſt annũ altera pars impetret literas, nõ valet, niſi de primis cõmu. conſenſu impetratis, mētionẽ faciant c. ceterũ. de refcript.

Refcripto nõ preiudicat priuilegiũ poſtea impetratum: lite iam cepta ac inchoata, vigore illius refcripti, quo ad illam cauſam, niſi faciat mentionem de proceſſu, iuxta c. cauſam. ij. de teſt. & c. ſi vt lite pendente. & ibidem Innocen. Secus ſi lis non erit vigore refcripti in choata, quia tunc refcripto præiudicat, cum poſſit priuilegiarius

opponere de iure ſuo in prima citatione, iuxta. c. cum olim. de priuileg. argumento. l. ſi quis ex aliena. ff. de iudi. quod verũ eſt, niſi priuilegiatus impetraſſet in fraudem ad ſupplantandum refcriptum, argumento. c. ſuſceptum. de app. ſecundum Hoſt. in d. c. de refcript. cum quo tranſeunt Io. And. D. Ant. ac ſimiliter Imol. & communiter doct. qui tamen dicit quod ad hoc vt impediatur priuilegium, non requirit citationem fuiffe factam vigore refcripti, & ſic licet inchoata ſed ſufficere quod ſit facta commiſſio, vt voluit gl. in clem. ſecunda, vt lite pend. refert Bened. Cap. reg. xl. numero decimo & ſequen. vbi in fine addit, id procedere in refcriptis ſiue literis ad lites, in beneficialibus autem ſequendum eſſe. c. conſtitutus, & c. ex literis, de refcript.

Refcriptum ſurreptitium non eſt nullum ipſo iure, ſed ope exceptionis annullandum, quia ſi non opponatur, valet proceſſus per tale refcriptum agitatus, ſecundum communem, etſi hæc exceptio non admittatur, ſecurius ac iuſtius eſt, vt inde appelletur. Nam licet contra tales literas ſurreptio opponi poſſit iudices tamẽ habent iuriſdictionem per talia refcripta, quare ſi nõ admiſſa exceptione procedatur, valere videntur proceſſus, niſi prouocetur, quod communiter fequuntur docto. quod verum eſt, niſi etiã refcriptum obreptitium eſſet, aut acceſſoriũ veniret ad gratiam, quia tunc ſicut ſurreptio vitiaret gratiam, aut niſi ſurreptio haberet originem à cauſa fundante nullitatem de per ſe, quibus caſibus non tantum ope exceptionis ſed ipſo iure annullaret refcriptum, quod poſtremum communiter teneri aſſertit Bened. Cap. reg. xli. nu. 17. 9. & 16. vide infra Surreptio. Benedi. Capra regula xliij. numero 44. & regu. xliij. nu. 2.

Refcriptum primum ſi directo ad alterius impetrationem reuocetur, tunc valet proceſſus ante reuocationis notitiam agitatus, fecundum Imol. D. Floria. & D. Nicol. in c. ceterum, de refcriptis. ca. audita, de reſtit. ſpoliat. Videtur enim tunc ineſſe clauſula illa, ſi videlicet impetrans eo vti voluerit, & communiter teneri refert Bened. Cap. reg. xli. nu. 11. 15. Niſi in talibus literis reuocatoriis appoſita ſit clauſula Decreti, vel alia verba, per quæ appareat quod princeps voluerit mutare, & tunc quicquid fuerit agitatum per primos iudices, quia tunc proceſſus eſt ipſo iure nullus, etiam data ignorantia, fecundum D. Nic. argumento. c. j. & ibid. not. de conceſ. preb. lib. vj.

Refcriptorum data pluralitate ſi primi & ſecundi iudices non concordet, & tunc corã iudicibus corã quibus ſecundo loco literæ præſentatæ ſunt, ſolum opponitur de aliis literis primo loco præſentatis, nec aliqua pars petat procedi, ſecundum formam c. paſtoralis, de refcript. nec proceditur, ſecundum formã. d. c. paſtoralis. Et illi ſoli coram quibus de ipſis opponebatur, poterunt ſuper exceptione oppoſita cognofcere & definire. c. ſuper literis de refcript. & ſi male diſtiniatur, poterit appellari. c. ſignificauerunt, de except. vt dicit in d. ca. paſtoralis. Io. And. poſt Inno. & communiter teneri vt refert idem Capra d. reg. xli. nu. 42. Sin autem corã vtriuſque iudicibus non ſolum opponatur de viribus refcriptorum, ſed etiam petatur procedi ſecundum formam. c. paſtoralis, fecundum illud erit procedendum, vt dicit ibidem poſt Inno. Io. And. Si tamen iudices forma. d. c. paſtoralis non obſeruata, procedant, iuxta communionem niſi appelletur valet proceſſus, vt refert ibid. nu. 44. & ſeq. ibem Ben. Capra.

Refcriptorum concurſu ita dato, iudices de literarum dubiis ex iuriſdictione delegata cognofcunt, prout tenent Franciſ. Vercel. in d. c. paſtoralis, de refcript. quia talis poteſtas acceſſoria eſt ad principalem, argumento. e. acceſſorium. de regul. iur. lib. vj. quam opinionem communiter teneri, & D. Ant. eandem ſequi refert ibidem. num. 46. idem Bened. Capra.

Refcriptum conſeſſum contra ius per Papam aut principem, ita demum valet ſi in tali refcripto apponatur clauſula derogatiua nominatim & ſpecificè, iuxta. gl. in c. nonnulli. de refcript. vt communiter tenetur, aut ſaltem per verba æquipollentia, puta non obſtante tali conſtitutione, Aut ſi in refcripto ponatur factum ita vt appareat de certa ſcientia ipſius principis, fecundum Goffred. d. c. nonnulli. refert Bened. Cap. reg. xlvj. nu. 2.

Refcriptũ per quod dantur iudices meriti, puta ſi dentur illi quos Imperator elegerit, ipſo iure non valet, vt eſt caſus in ca. ad hæc, de refcript. ſecundum lecturam communiter approbatam, quod verum intellige, niſi detur tale refcriptum ex rata ſcientia, prout voluit gloſ. ibidem refert ac fequitur Bened. Cap. reg. xlvij. nu. 2.

Refcripto ſi certæ exceptiones in ſpecie tollantur, ſubiecta clauſula generalis, tunc non ſolum expreffæ videntur ſublata, iuxta. gloſ. in c. ex parte. de offi. iud. delegari. ſed etiam omnes alię ſimiles expreffis, vt voluit Hoſt. & poſt eum Io. And. & D. Nicol. d. c. ex parte, per id quod habetur in c. quid ad agendum, de procur. lib. vj. Bartol. in l. ſed & ſi quis, ſ. quæſitum. ff. ſi quis caution. & ita communiter teneri refert Bened. Cap. regu. l. j. nu. 10. quod extenditur ad renuntiationes exceptionum, vt ſtatuta tollentia certas exceptiones, quæ de re vide no. in c. ſedis, de refcript.

Refcriptum ſeu ſtatutum generaliter tollens omnes exceptiones præter talem & talem, omnes alias quantũvis rationabiles tollere videtur, quare vltra ſpecificatas nulla alia exceptio etiã ſit rationabilis,

erit admittenda vt no, Barto. in l. j. §. primo ff. quod vi aut clam. Cyn. & Bald. in lita pudor. C. de adulter. qui idem esse dicunt in statutis. disponentibus, quod cōtra instrumentū non admittatur aliqua, exceptio: nisi talis, quia tunc omnes alia videtur reiecte etiā si sint rationabiles, quibus accedit quod notatur in cap. item cū quis, de restit. spoliar. & ita communiter teneri refert. Benedictus Capra regula l. numero decimonono quod tamen generaliter verū sit, fallit tamen quando exceptio veniret ex alio capite statuti, quia possit opponi, vt tenuit Baldus & Cyn. dicta lege. ita pudor. Aut si opponeretur quod tale instrumentum non sit instrumentum vt dicit Bartolus dicto §. primo quia ex quo euacuat qualitatem instrumenti, potest opponi, accedit quod notabiliter vult, gloss. in clem. prima de sequit. poss. & fructu. Quod quantumcunque exceptio nullitatis tollatur tali statuto, tamen nō censetur sublata exceptio nullitatis proueniens ex defectu iurisdictionis vt notat Bald. in l. prima C. de conditio. in debitor. & ita communiter teneri refert idem Capra ibidem. numero 22. Fallit similiter si imploretur officium iudicis, quia id licet, nō obstante tali statuto, argumento. l. plane. ff. de petit. hered. quod est verum, nisi statutum vltra disponat Capra. ibidem nu. 24.

Rescripto de consensu partium recte dantur iudices remoti, vltra vnam vel duas dietas, cum enim ex suo facto & voluntate trahuntur partes ad iudices remotos vltra vnum aut alteram dietam, non habet locum constitutio. capitulo nonnulli, secundum gloss. Innocentius, & D. Nicolaus ibidem. de rescript. & capitulo statutum. §. cum vero. & ibidem. de Archidia. eo. titu. vt vtrouique communiter tenent Doctores, quod etiam in practica obseruari refert Benedictus Capra regu. 53. numero decimotertio & decimonono. Tamen si autem sublati dict. constitutionibus, dicto capitulo nonnulli, & capitulo statutum. per clausulam generalem derogatoriam, aut aequi-pollentia verba, videatur rescripta indifferenter impetrari posse non solum vltra vnam aut alteram dietam, sed etiam vltra tres vel quatuor dietas, ita vt quis extra suā Diocesim ad remotissimas partes in iudicium trahi possit, secundum docto. Antonius in d. c. nonnulli. cuius opinionem veriore in iure tenet ibidem Imola. tamen contrarium tenuit Franciscus. Vercellensis argumento, capitulo sedes. de rescriptis, Innocentius capitulo ij, eo. tit. libro vj. cum quo ibidem residet Ioannes. Andreas cuius opinionem in practica seruari & communiter teneri affirmat, dicta reg. liij. nu. 16. & 19. idem Bened. Cap. quia vt ibidem dicunt Petrus de Anchar. & Imola non sit verisimile, quod Pontifex per generalia verba derogatoria voluerit quem extra suam Diocesim ad remotissimas partes trahi, Argumento. c. cum in multis, de rescript. lib. vj. vt autem rem vnuerſam ab quo vti dicitur intelligas, lege totam regulam.

REUERENTIA. siue dignitas & coniunctio sanguinis que habet reuerentiam, sola non inducit dissensum ex taciturnitate. vt communiter teneri refert Bened. Capr. regu. l. vj. numero 33. & 37. vide infra Taciturnitas. nec sola dignitas aut reuerentia est causa reducendi actionem, quod metus causa Bartolus in l. metum. C. quod metus causa, ibidem.

REVOCATIO procuratoris nisi parti ac iudici intimetur, dominum non releuat, quo iniquis ex gestis procuratoris abs. se reuocati et certiorati teneatur, vt communiter receptum refert Bened. Capr. regu. l. viij. nu. 3. et sequen. et nu. 29. Et numero 24 dicit reuocationem inſistoris non aliter valere, quam si publice ac palam in loco, vbi prepositus est taberna, fiat, vt similiter communiter teneri ibidem refert vide supra Procurator et Inſitor.

Reuocatio procuratoris in iis que non possunt sortiri effectum sine presenti iussu domini, vt est domini translatio, et similia, que tempora executionis requirunt perseuerantiam consensu vt nuptiarum contractus & c. nihil interest peruenerit in. noticiam procuratoris vel partis necne, quia actus neutro casu valebit. cap. fin. de procurat. lib. vj. l. si pōnituit. ff. de diuortis, ponderatur in presentia consensu, & non domini, que diuersa sunt, animus enim domini, vbi que presentis esse potest, sed corporalis presentia circumſcribitur loco, & sic non potest esse vbi que, & communiter teneri refert Bened. Capr. reg. l. ix. nume. 21.

Reuocatio procuratoris soli iudici & non parti intimata, reddit gesta ipso iure nulla, quia tunc tunc iudex scienter contra personam non legitimam diceretur ferre sententiam, aliās si soli parti intimata foret ope exceptionis, infringentur gesta, communiter teneri refert Bened. Capr. reg. l. ix. numero 35. supra Procurator.

Reuocatio in actibus inter viuos inducetur etiam per alienationem nullam, que suum sortitur effectum, nam ea que a mera voluntate dependent, licet nullum sortiantur effectum per translationem, vtilem tamen ademptionem faciunt, Bart. in l. et si. ff. de admend. legat. in l. plane. ff. de leg. j. glo. in §. si rem. in situ. de legat. l. legatum. §. fin. ff. de admend. legat. lege ij. §. minor. & ibidem Barto. & gloss. ff. de fund. instruet. l. cum domini. §. filius. ff. de pecul. legat. Bartolus in l. finali. ff. de ann. legat. quod communiter teneri refert Capra regula cxvij. numero 13.

SENTENTIAM non suo nomine, & sic prorsus nulliter lata, Papa vel supremus princeps ex plenitudine potestatis ratificare ac confirmare potest. communem refert. Bened. Capr. reg. liij. nu. 33. vide supra Ratihabitio.

Sententia nulla lata pro non citato, licet secundum communem & veriore opinionem contra gloss. in l. properandum. §. si autem. in verbo. contradictionem. C. de iud. ab eo ratificari non possit, secundum gloss. in l. questum. & ibid. Bar. ff. de re iud. & gloss. in l. furioso. ff. eo. tit. ibid. Bar. & gloss. & Bar. in l. ea que. C. quomodo & quando, vt communiter teneri dicit Ben. reg. liij. nu. 41. id tamen fallit in iudiciis summaris & criminalibus secundum Bart. in extranag. ad reprimendū Ball. obseruare. §. si ff. de offi. procon. & in l. accusatorib. C. de accusat. ibid. nu. 42. & seq.

SERVITVS presente ac tacente vicino imposta non presumitur eo consentiente imposta fuisse, iuxta communem, vt refert. Bened. Capr. reg. l. vj. nu. 48. infra Taciturnitas.

SPONSALIA & matrimonia licet requirant verba & expressum consensum eorum que contrahunt sponsalia vel nuptias. c. si inter. c. tuar. de sponsal. Si tamen parentes nomine liberorum presentium ac tacentium contrahant, presumuntur consensisse, quia sufficit taciturnitas liberorum, secundum Bald. in l. si. C. de impub. et aliis substit. et ita communiter teneri fert Ben. Capr. regu. l. vj. nu. 37. et seq. iuxta. c. vnicum. de sponsalibus lib. vj. Inno. in c. j. de matri. cōtra. c. cont. inter. eccles. et ibid. Bernar. D. Ant. Arch. Alan. Vincent. Goffred. Vercell. d. cap. vnicum. Bal. et Petrus de Ancha. et quemadmodum contrahendis sponsalibus, ita etiam in dissoluentis, requiritur expressus et non tacitus per presentiam et taciturnitatem inductus consensus. l. in eo iure. §. deinde. ff. de action. empt. iuxta. g. l. c. qui tacet. de reg. iur. l. vj. communiter approbatā vt refert. ibid. nu. 53. idē Cap.

Sponsalia de futuro sicut non solum matrimonium carnale praeambulum prout notat. in cap. ex. literis. de sponsalibus. Ita pariformiter non solum coniugium spirituale praeambulum. argumento eorum que notatur in simili, in l. ea que. & l. Imperatores. §. idem rescriptum. ff. ad municipal. et hoc tenet Io. And. in c. j. de cleric. conjugat. et Domini de Rota. decis. xxiii. incipit. Item si impetrans, quod communiter teneri refert Ben. Capr. reg. cxvij. nu. 56. vnde licet clericus cōtrahens nuptias vel sponsalia de presenti etiam absque copula. beneficium ecclesiasticum iuxta. communem Doctorum sententiam amittat, etiam si contractum ob consanguinitate non teneret, vt voluit Io. And. d. c. j. clericis cōiugat. tamen tempore minoris etatis cōtractum non valebit, nec beneficium amittitur, quod secundum Io. And. et D. yminos de Rota. d. decis. xxiii. communiter teneri ibidem refert Ben.

STATVTVM si disponat quod contra instrumentum non admittatur exceptio, nisi talis et talis, tunc omnes alia exceptiones quātuor rationabiles iuxta communem opinionem videntur reiectae, quod licet regulariter verum sit, id tamen fallit, si exceptio illa proueniret ex alio capite ipsius statuti, aut si diceretur instrumentum nullum esse, quia tamen exceptio nullitatis cōſecatur quoque sublata exceptio nullitatis, proueniens ex defectu nullitatis, & sic ex defectu iurisdictionis, iuxta communem. Aut si imploraretur officium iudicis quia tunc hæc non obstante statuto licite peraguntur, vt refert Bened. Capr. regu. l. j. nu. 19. & 22. vide supra Rescriptum.

Statutum loquens siue disponens de vero actu hominis, non comprehendit actum ratificantis. l. quid ergo. ff. de infamis, secundum Bald. in cap. ratum de regu. iur. libro vj. cap. cum quis. de senten. ex. communica. libro vj. l. si pupilli. §. sed si ego. ff. de negot. gest. & gloss. in dicto capitulo. ratum, cum qua communiter transire Doctores refert Bened. Capr. regu. l. iij. nu. 6. supra in verbo Ratihabitio.

Statutum iuratum in quo est clausula hæc: Non intendentes quod preſtitum impediatur ipsos statuentes, quo minus possint illud etiam nuda voluntate, & sine causa tollere, potest sine metu, periurij, mutari & tolli, vt voluit Io. And. in cap. j. de iis que sunt a maiore part. cap. cui accedit. c. cum tu. de consti. & ita communiter teneri afferit Bened. Capra conclus. siue reg. ix. nu. 35. vide supra Iuramentum.

Statutum iuratum tendens ad vtilitatem seu preiudicium tertii. licet non impediatur reuocationem. nec cōtra statuentes incurran periurij, cū sublato statuto, sublato intelligatur iuramentum iuxta veriore & cōmuniore sententia Doct. supra in verbo Iuramentum Tamen id fallit, quando talia statuta transiissent, in contractum, quo casu amplius in preiudicium tertij, tolli non possint per nos, in l. quod semel, & ibidem Bar. ff. de decret. ab ordi. fact. idem in l. omnes populi. ff. de iust. & iure. et notant communiter Canonice in cap. que ecclesiarum, de constitu. et in capitulo primo de probation. similiter fallit, quando talia statuta fuissent approbata per superiorem, aut statuentes, per se vel eorum Syndicum legitime ac specialiter constitutum nō solum simpliciter seruare, sed etiam non reuocare iurasset aut nisi statutis apposita fuisset clausula, quod non possint tolli. quibus casibus

causibus si fiat reuocatio periculum incurritur, vt prolixè refert ac cõ probat Benedictus Cap. conclus. siue reg. ix. nu. quadragesimo quinto & seq. & numc. 94.

Statutum disponens quod Bannitus pro pecunia possit occidi, nõ valet, quia non subest iusta causa propter quam mereatur mortem, iuxta ea quæ notat Hostien. in c. p. fi. de consue. & Ioannes And. in addit. ad Speculat. ritu. de constitut. & gl. notabilis. iij. quæstio. j. capi. in summa, quam sequuntur D. Anto. et Imo. in capi. quæ in ecclesiam, de constitut. quam id ita apertè dicentem communiter probari asserit Bene. Cap. conclus. siue reg. x. nu. 23.

Statutum perinde atque lex potest distinguere ac limitare, non solum ius naturale siue gentium, sed etiam ius diuinum, vt communiter receptum refert Bene. Cap. reg. x. nu. 24. & 30. vide supra in verbo Lex. Ius ciuile autem, siue positium in totum tolli potest, de qua re vide supra in verbo Ius.

Statutum recens factum quàm citò liget cum in iure non reperitur expressum, relinquatur iudicis arbitrio communem refert Bene. Cap. concl. v. nu. 18. vide supra Constitutio.

Statutum si damnet factum à iure damnatum, imponendo nouam pœnam, forensis cum eo casu censetur in supina ignorantia esse, nõ meretur beneficium restitutionis in integrum, vt tenent communiter Legista, præsertim Cin. & Barto. in l. prima. C. de sum. trinita. per l. vulgaris. §. si quis. ff. de furtis, refert Bened. Cap. conclus. quinta, nu. 34. Idem obtinet quando statutum damnat factum communiter datum per loca propinqua, sicut est, extrahere victualia &c. debuit enim interrogare de conditione & qualitate loci, quia qui cum aliquo cõtrahit non debet ignor. &c. l. qui cum alio. ff. de reg. iur. In lata enim fuit culpa, non indagando ea quæ erant perquirenda, Bal. in l. tertia. C. de nau. fenor quod voluit D. Anto. & Imo. in c. secundo de constitut. & ita communiter teneri affirmat Bene. Cap. ibid. nu. xxxvij. vide supra in verbo Lex.

Statutum si disponat, quod instrumenta confessionata mandentur executioni, nec aliqua exceptio nisi solutionis opponi possit, tunc in frumenta quoque ante tale statutum facta, habebunt tale priuilegiũ secundum communem opinionem quam ponit Bene. Cap. conclus. vj. nu. 36. & seq. & nu. 57. qua de re supra in verbo Constitutio.

Statutum disponens super actu successiuo, habente plures partes, emanans post actum inchoatum, sed nondum perfectum, concernit actum inchoatum de præterito, quò ad partes futuras, nisi partes de futuro ita sint connexæ, vt à præteritis non possint separari, communem refert Bene. Cap. conclus. vj. nu. 53. & sequen. & nu. 57. qua de re supra in verbo Constitutio.

Statutum nouum respiciens finem, respicit præteritum à quo finis dependet, secundum communem opinionem, quam refert ac exemplis illustrat. Ben. Cap. reg. vj. nu. 58. & seq. qua de re vide supra in verbo Constitutio.

Statutum sicut nec consuetudo contra præcepta moralia iuris diuini de quibus in gl. ca. fin. de consue. & Cano. non est. §. is itaque. vj. distin. non valet, vt vult gl. communiter approbata in c. cum tacite de consuetudi. vt refert Ben. Cap. reg. xj. nu. 5.

Statutum vel consuetudo si disponat quod Bannitus impune offendat & occidi possit, secundum communem opinionem valebit, quia tunc offensio vt homicidium committitur tanquam à ministro legis vel iustitiæ iuxta l. amissione. ff. de capitis diminut. l. crimin. ff. de relig. & sumpt. prout voluit Ioan. Andr. in addit. ad Speculat. ritu. de constitut. pro quo facit quod habetur xxij. quæstio. v. & quod no. per Barto. in l. omnes populi. ff. de iust. & iur. & per D. Ant. in c. fi. de consuetudi. vbi dicit hoc procedere in bannito pro crimine vel delicto. Refert ac sequitur Bene. Cap. reg. xj. nu. 14.

Statuto generali Laicorum postquam in eo non perinde atque in speciali superioritas denotetur, clericus vel ecclesia modò fauorabile sit, vt poterit, ita communiter teneri affirmat Bened. Cap. reg. xv. nu. 35. ex iis quæ not. Bal. in l. omni. C. de sacros. eccl. l.

Statutum disponens quod instrumentum publicum debeat sine libello mandari executioni, licet Bar. in l. prima. C. de sum. trini. voluerit quod liget quoque clericos, tamen eius opinionem ibidem impugnât Bald. & communiter damnatur per Canonistas, secundum D. Anto. in capitulo ecclesia S. Mariae, de constitut. quem sequitur ibidem Ioan. de Lignano, refert ac comprobat Bene. Cap. reg. xv. nu. 41.

Statutum per quod disponitur quod iudex teneatur committere causam consilio sapientis, si partes vel aliqua ipsarum hoc voluerit, & quod teneatur illud requirere, & sequi, valet & tenet, prout voluit Ioan. Andreas in addit. ad Speculat. in tit. de requisitione consilij, §. primo, versicul. vt autem, & hoc communiter, de consuetudine seruari dicit Bened. Cap. reg. xxviii. nu. 36. argumento. l. si conuenit, vbi Barto. quoque idem videtur tenere, ff. de re iudicat. vt in l. j. §. si plures. ff. de executio. act. quod procedit, vt voluit Ioan. Andreas in d. additionibus, quando talis iudex haberet iurisdictionem & potestatem ab ipsiis statutibus, aliàs si haberet à superiore, non possent ipsum archa re ad requirendũ, vel sequendũ consiliũ, nisi esset à superiore cõfirmatũ

illud statutũ argumento. c. cum inferior. de maior. et obedient.

STERILITAS vnus anni in locationibus prædiorum rusticorum compensanda venit cum vbertate præcedentis vel sequentis anni, etiam mediati siue interpellati, iuxta veriorum & communem Doctorem opinionem, vt voluit Hostien. in summa sua, ritu. de locato. §. quæ actiones. vers. sit autem, & Imo. in c. propter, eodem ritu. quod verum esse, & communiter teneri refert Bened. Cap. reg. lxxxvij. nu. 52. Modò annus sterilitatis & annus vbertatis sub vna ac eadem locatione contingantur, secus autem sub diuersis locationibus, etiam de eadem re, ac inter eadem personas factis, sicut vult Bald. in l. licet. C. locati. & Imo. d. c. propter.

Sterilitas sicut pensionis remissione, modo infra dimidium eius quod percipi solet accidat, colonis tribuit, qua de re supra in verbo Remissio, ita vicissim vbertas magna ultra dimidiũ eius quod percipi consuevit, locatori augmentum pensionis tribuit, prout voluit Ioan. Andr. in cap. propter, de locato, iuxta not. in l. j. C. de fundo Reipub. l. fin. C. de omni agro deserto. libro vndecimo et gloss. in l. si merces. §. vis maior. ff. locati. & ibidem Barto. quam communiter reliquos Doctores, excepto Cin. qui contrarium tenuit in l. legem. C. locati sequi refert Bened. Cap. reg. lxxxvij. numero 57. & sequen. & bene. cum contrariorum eadem sit ratio & disciplina, iuxta l. etsi contra. ff. de vulgari & pupilla. vnde si impetu aquarum omnia molendina fluminis, vnico excepto destruantur, cuius occasione conductor ultra dimidium eius quod consueuerat lucratus sit, fiet mercedis augmentum, pro rata, secundum Imo. d. c. propter.

SVBREPTIO in literis ad lites impetratis non vitiat eas ipso iure, sed ope excepti, vt tenent Goss. Inn. Philipus Petr. & Abb. in c. ceterum, de rescript. ad eod quod si non opponatur exceptio subreptionis, valebit processus vigore talium literarum agitatus. cum deur per eas iurisdictione, cum quibus residet Ioan. Andr. Imo. & D. Nicol. secundum Imo. est communis opinio, quæ optime probatur in c. si autem, & c. plerũque. co. tit. de rescriptis, vbi patet, quod valeret post annum, ergò à principio non sunt nec dici possunt nullæ, cum aliàs non conualecerent iuxta c. non firmatur, de reg. iur. lib. sexto, iuxta c. vt debitus, de appellationib. Vnde si procedatur reiecta tali exceptione, valebit processus, secundum Imo. ibidem communiter sequuntur Doct. cum reiectio exceptionis dilatoria non reddat processum nullum si non appellerit iuxta cap. ex parte secundum et cap. cum dilecti de appellatio. quod, secundum Lignanum in dicto cap. ceterum procedit quando primus impetrans incipit coram secundis iudicibus; postea coram eis procedat. Aliàs si excipiat et petat vt arbitri secundum tenorem, cap. pastoralis, de rescript. eligantur, nec amplius compareat non tenebit processus agitatus per secundos iudices, cū nec primi nec secundi habeant potestatem procedendi per se, et licet multi contra hanc opinionem clament. In ola tamen D. Nicol. communiter Moderni eam sequuntur; quorum dictum procedit, quando ageretur subreptione vnus rescripti, quo casu non sufficit excipere, sed oportet quoque appellare. Secus si ageretur de præualiditate plurius rescriptorum, tunc sufficit quod primo impetrans comparet coram secundis iudicibus vt recipiat de primo rescripto. et petat arbitros eligi secundum formam dicti cap. pastoralis, quo casu nec primi nec secundi iudices habent potestatem procedendi de perse, vnde non possunt exceptionem reuocare, licet tutius sit quod excipiens protestetur quod nõ intendit comparere coram eis, sed procedere secundum formam, d. c. pastoralis. Quæ de re re vide Benedictũ Cap. reg. xlij. et xljij.

Subreptio licet regulariter in rescriptis ad lites non ipso iure, sed ope exceptionis tantũ vitiet rescriptum, id tamen fallit vbi cõcurreret obreptio, aut accessoria essent literæ surreptiæ ad gratiam aut haberent originem à causa per se fundante nullitatem, quod postremo D. Anton. et Imola tenent in cap. primo de rescript. lib. sexta et communiter teneri dicit Bened. Cap. reg. xlj. num. 17. 9. et 16. vide supra Rescriptum, quia tunc ipso iure vitiantur.

SVBREPTITIAE literæ contentiosæ vel ad lites datæ conferunt iurisdictionem, licet exceptione elidi possint prout voluit, gloss. in cap. ad audientiam, in fi. de rescriptis, et ita communiter teneri, sicuti notatur in ca. ceterum, et in cap. cum dicta. eodem ritu. Quod tamen fallit si ab excommunicato extra excommunicationis vel appellationis articulum fuissent impetratæ. cap. primo, de rescript. libro vj. Aut si literæ essent quoque obreptiæ, vt voluit Innocentius in cap. cum dilecti. eodem tit. et ibidem Ioannes Andreas, et D. Anto. Literæ enim obreptiæ, id est furtiue, estugiunt secundum ipsos plenam ac deliberatam conscientiam Pape vel Principis. Aut si literæ à non habente potestatem datæ essent, cap. sua. de. offi. vicarij. Aut si essent profus falsæ. Innocentius in cap. super literis, de rescript. dolosa enim subreptio vitiat in totum literas, aut si cessante subreptione Papa vel Princeps nullo modo concessisset literas quia in totũ vitiantur, vt dicto capit. super literis. Idem obtinet in literis beneficiabilibus si contentiosæ sint ad beneficia consequenda prout voluit Composit. quem sequitur Ioannes Andreas in dicto capi. ad audientiam & not.

& not. in c. postlasti. eo. titu. de rescript. vt refert Bened. Capr. regu. xliij. nu. 2. 1. 4. & 22.

Subreptio literæ ad gratiam & beneficia non contentiosa, ipso iure non valent, vt patet ex d. cap. ad audientiam, & ibidem gl. in cap. ad aures. c. constitutus, & ibidem Inno. de rescript. Compotel. in capitulo super literis. eodem titulo. argumento. clem. primæ de præbendis, & ita communiter teneri vtrouque dicit Bened. Cap. d. reg. xliij. numero 1. 1. & 12.

Subreptio regulariter non inducitur ex taciturnitate concernente tantum merita causæ, nec potest contra rescriptum ob talem taciturnitatem de subreptione opponi, puta si taceatur exceptio peremptoria, nisi obiciens offerat se in continenti eam probaturum iuxta munem, similiter not. in capitulo primo de rescript. lib. vi. & Imo. in cap. super literis. eo. titu. vt refert Bened. Capr. reg. xliij. numero 9. vide infra Taciturnitas.

Subreptio in vno ex alternatiue narratis, vitiat totum rescriptum, secundum Vincent. quem sequitur Ioan. Andr. in cap. constitutus, de rescript. accedit quod in c. sedes, & in c. inter ceteras. eo. tit. de rescript. & c. si eo nomine. eo. tit. li. vi. & ita communiter teneri refert Bened. Capr. regu. 50. nume. 1.

Subreptio in non alternatiue narratis, aut respicit vtrumque, & tunc neutrum potest adimplere, aut concernit alterum tantum, & tunc aut illud est conexum alteri, & vtrumque vitiat, quia ratione connexitatis subreptium in parte censetur subreptium in totum, & totum propter subreptionem vitiat, vt vult gloss. in capitulo constitutus, de rescriptis, quam communiter approbatam affirmat Bened. Capr. reg. 50. nu. 3.

SUBSTITVTVS ad hoc vt ex substitutione vulgari admittatur, requiritur quod institutus aut nolit, aut non possit, esse heres, quædum institutus adire potest non potest, succedere substitutus. l. quæ diu. ff. de acquir. hereditate. Vnde si heres institutus decedat, & deede deo ius deliberandi ad suum heredem iuxta formam l. cum antiquioribus. C. de iure delib. transmittat, substitutus excluditur, si heres institutus ex iure deliberandi velit adire, sicut notabiliter voluit Barto. in l. i. ff. de vulg. & pupil. per l. si pater. C. de hered. instit. l. cum proponas. C. eod. titu. argumento. l. si quis filium. §. cum principio. ff. de acquir. hered. secundum Imo. in cap. Rainutius, de testamen. & Bal. d. l. cum antiquioribus. d. l. cum proponas, & ita contra Ang. in d. l. j. communiter teneri refert Bened. Capr. in tract. substitutionum post regulas posito, spe. j. nume. 46.

SUBSTITVTIO à substitutione vulgari tacita, puta in pupillari comprehensa, perinde arque ab expressa potest incipere, et effectum assumere testamentum, cum etiam ad eius confirmationem non requiritur aditio, licet in pupillari requiratur, prout voluit gl. & ibidem Guliel. de Cuneo, Bartol. & Baldus in l. lex Cornelia. Barto. et Ang. in l. i. et l. si pater captus. ff. de vulg. et pupilla. per l. neque. §. fin. ff. de testamen. milit. et l. pen. ff. de vent. inspicien. idque contra gl. in l. apud Iulia. §. idem Iulia. ff. ad Trebell. communiter teneri refert Bened. Capr. in tract. substitutio. regulas insequente in j. spec. nume. octuagesimo tertio.

Substitutio vulgaris expressa, licet regulariter sub se contineat pupillarem faciam, iam hoc iure. ff. de vulg. et pupilla. l. fin. C. de institutio. et substitutio. et ibid. Bald. Barto. l. j. ff. de vulg. et pupilla. in c. Rainutius. de testamen. id tamen inter alia fallit, quando superesset mater pupilli, tunc enim licet contineat pupillarem, tamen non habet effectum, nec admittitur substitutus contra ipsam matrem, prout voluit gl. in l. precibus. C. de impuber. et aliis substituit. et glo. d. l. fin. C. de institutio. et substitutio. Barto. l. j. et in l. Centurio. ff. de vulg. et pupilla. et ibidem Bald. quod sequitur Imo. dicto. cap. Rainutius, de testamen. Anchar. et Floria. in cap. si pater. de testamen. lib. sexto. Vnde sequitur etiam mater repudiet hereditatem, vel moriatur antequam pupilli hereditatem adeat, quod non venientes ab intestato, sed substitutus admittitur, qui non veniret si à principio per. existentiam matris non contineretur, argumento. l. quod ab initio. ff. de regu. iur. quod communiter teneri, licet contradictione non careat, refert Bened. Capr. in tract. substitutionum, post regulas posito spe. j. nu. nonagesimo tertio idque contra gl. dicta l. Centurio. quæ habet quod non continet pupillarem tacitam, cum mater est in medio, quam sequuntur Petrus et Cinnus, dicta l. precibus. Aug. dicta l. prima, et Bal. alibi sibi contrarius. Idem fere spe. j. nu. 124. Similiter fallit quando effectus in medio pater vel auia, tenens locum matris, quia tunc vulgaris expressa in effectu non continet pupillarem tacitam, ita vt eos excludat, prout voluit Bart. in l. j. ff. de vulg. et pupilla. per not. in l. j. si mater. ff. ad Tertullia. et in l. nepotes. C. de suis et legitim. Bened. ex Imo. d. c. Rainutius communiter teneri refert ibidem numero 94. idè Capra et licet Bartol. dicta l. secunda, idem putet esse, quando superesset frater pupilli vtriusque vel ex parte tantum coniunctus, vt videlicet contra ipsum non admittatur substitutus, Butriga. et Bal. in l. precibus. C. de impub. et aliis substitutio. contrarium tenent dicentes fratrem per tacitam pupillarem excludi, quod sequitur Imola. in capitulo. Rainutius, de

testament. quia illis perinde atque matri non debetur legitima, et ita communiter teneri refert d. spe. j. nu. 95. idem Capr.

Substitutio vulgaris expressa, facta in casu voluntatis vel per hęc verba: Si heres non erit, licet secundum quosdam non tollat iustitiam tollit tamen necessitatem, et facit de suo et necessario voluntarium, vt voluit gl. in l. Papinianus. §. quarta. ff. de inoffic. testamen. quam omnes communiter sequi testatur Bened. Capr. in tract. sub post regulas posito, spe. j. nu. 105.

Substitutio pupillaris non tantum naturalibus et legitimis liberis in potestate nostra constitutis, sed etiam legitimis tantum, vt si super adoptionem vel arrogationem nostra potestatis fiant, siquæ potestatis, alius secus. l. cum adoptiuus. C. de adoptionibus, prout voluit Barto. in l. j. ff. de vulg. et pupill. et Imo. in c. Rainutius, de testamen. cum quibus ceteros communiter transire refert Bened. Capr. in tract. substitutio. post reg. posito, spe. j. nu. 26.

Substitutio pupillaris directa tamen non possit nisi impuberi fieri, cum pubes ipse testari possit. Barto. d. l. j. ff. de vulg. et pupill. cap. si ter. de testam. lib. vi. id tamen inter alia non tantum in milite, sed etiam fallit, quando hoc statuto vel consuetudine inductum effectus, et possint directò etiam post pupillarem ætatem substituere, prout voluit Bal. d. l. j. quod tamen verum sit, non poterit tamen pater directè substituere filio, post pupillarem ætatem ad xx. annos accidentem, quæcunque statutum disponderet minorem viginti annorum testari non posse, cum non reperitur iure cautum, prout Bar. et Bal. d. l. j. et Imo. in c. Rainutius. de testam. cum quibus ceteros communiter sentire ibid. refert Bened. Capr. nu. 31.

Substitutio pupillaris licet expiret si ante mortem testantis in potestate esse desinat, per emancipationem, aut adoptionem factam ab auctore materno, aut ingressione religionis. Bart. d. l. j. cum adoptiuus. C. de adopt. l. in coherede. §. cum filia. ff. de vulg. et pupil. Bal. Auct. in l. i. ff. de sacros. ecclesia. Barto. in l. in pupillari. ff. de vulg. et pupil. tamè si exeat potestatem per adoptionem dignitatis, aut spes sit quod iure posthumi reincidat in potestatem non expirat pupillaris substitutio, iuxta not. in Auct. de dignitatib. in §. illud. coll. vj. prout voluit Bar. in d. l. secunda et Imola, dicto. capitulo Rainu. per id quod habetur l. lex Cornelia, cum quibus ceteros Docto. sentire refert ibidem nume. 47. idem Capra.

Substitutio pupillaris licet non aliter valet quam si pater sibi prius fecerit testamentum, iuxta l. j. §. prius. ff. de vulg. et pupil. et ibidem gl. et Bar. Imo. in c. Rainutius, et not. in l. si quis cum. §. si ff. de vulg. et pupil. et ibidem gl. Bar. Imo. in c. Rainutius, et not. in l. si quis cum §. finalis. ff. de vulgari. et pupillar. tamen miles potest substituere si nullum faciat testamentum, iuxta lege miles ita. §. finalis ff. de filio etiam si testamentum, quod verum est, si testamentum solenne fecerit, aliàs si minus solenne faciat, poterit quidem filio pupillariter substituere, et tenebit substitutio dummodò substitutus sit de liberis, quia inter eos valet testamentum, etiam minus solenne. l. hac consultißima. §. ex imperfecto. C. de testamen. Secus autem si substitutus sit extraneus, per not. d. §. ex imperfecto. quod dicta l. j. voluit Bar. et Imo. d. c. Rainutius. quod communiter teneri refert Bened. Capr. ibid. nu. 50.

Substitutio pupillaris etiam si testamentum ex causa præteritionis vel exheredationis rumpatur, hodie manet firma, per Auct. ex causa et ibid. gl. et Bar. C. de liberis præterit. vt not. gl. et Doct. in l. j. ff. de vulg. et pupil. et hanc communiter teneri refert ibid. nu. 54. nu. 69.

Substitutio pupillaris ad hoc vt valeat requiritur quod testamētū patris non tantum morte confirmatū, sed etiam ex eo hereditas adita, sit l. j. ver. adeo. ff. de vulg. et pupil. eaq. C. de fideicommissis, quod pro credit etiam sit adita ex vulgari tacita comprehensa in pupillari. Bar. et Ang. d. l. j. et Bal. in l. i. C. de instit. et substit. et ita communiter teneri refert ibid. nu. 60. Bened. Capr. licet aut sit regulariter verū fallit tamè in testamento militis et substitutio. ad pias causas factus, vt ibid. Capr.

Substitutio pupillaris omnino tacita, qualis est quæ continetur sub vulgari expressa, sit per hęc vel similia verba: Si filius meus heres non erit talem substituo vel talis sit heres, quia tunc ex iuris dispositione talis substitutio continet tacitam pupillarem, prout voluit Bar. in l. j. ff. de vulg. et pupillar. & Imola. c. Rainutius, de testamen. per l. iam hoc iure. ff. de vulg. et pupil. quod communiter teneri refert ibidem Benedictus Capra. num. 83.

Substitutio pupillaris inter alios effectus quoque habet, vt quos testator instituyendo potest facere suos, & necessarios heredes, possit similiter substituendo ipsi pupillo filio, suos, & necessarios facere. l. sed et si plures. §. quos possum. ff. de vulg. et pupil. quod est utile pro transmissione hereditatis, quæ fit ad quoscunque ratione iustitias, iuxta not. in l. ventre. ff. de acquir. hereditate. l. apud hostes. C. de suis & legit. prout voluit d. l. j. Bart. & Imol. d. c. Rainutius. cum quibus ceteros transire refert ibid. nu. 102. Beed. Capra.

Substitutio pupillaris expressa hunc effectum quoque habet vt excludat matrem & quoscunque alios ascendentes præteritos etiam quos ipse filius præterire non potuisset, iuxta l. Papinianus. §. sed nec impuberis. ff. de inoff. testamen. l. precibus. C. de impub. & aliis substit. quod

fit, quod tenuit Dvni. l. secunda, ff. de vulg. tenendo, quod eos quoque excludat à legitima. c. si pater. de test. lib. vi. quam Dvni opinionem licet Jac. de Aren. Ricard. Malumbre, & Gul. de Cuneo, per l. humanitatis. C. de impub. & aliis substitutionibus. aliter fenserint, communiter teneri refert ibid. nu. 104. Capra. quia d. l. humanitatis. non de pupillari sed exemplari loquatur.

Substitutio pupillaris omnino tacita non excludit matrē & ascēdentes, siue in parte instituta sit, & coheres filij facta. l. si. C. de instit. & substit. siue instituta non sit in aliqua parte. l. precibus. C. de impu. & aliis substit. vt tenuit Bart. d. l. ij. ff. de vulg. & pup. quod secundum Imol. in c. Raynutius. cōmuniter teneri refert ibid. nu. 111. Ben. Cap. Similiter talis substitutio pupillaris tacita non excludit patrē ipsius pupilli: vt d. l. ij. tenuit Bar. & Imola d. c. Raynutius. quod cum eadem sit ratio quā in matrē. cōmuniter teneri refert Bened. Cap. ibid. num. 112. vt Imola dicit si pupillus ipse decedat superstitibus ipso patrē & matrē, quod ambo venient ab intestato ad hereditatē ipsius pupilli, iuxta. Auct. defuncto. C. ad Tertul. quod secundum eum in auia quoque locum habet, vt ipsa nō excludatur per tacitam pupillare, prout etiam tenuit al. d. l. ij. & communiter teneri, cum auia succedat in loco matris, argumento. l. nepotes. C. de suis & legit. refert ibid. num. 114. & licet Bar. idem esse puter cum Guliel. de Cun. idē esse in fratre pupilli vtriusque ex linea paterna tantū coniuncto, argumento. l. cum acutissimi. C. de fideicommissis. Iacob. Butrig. & Bald. in l. precibus. C. de impub. & aliis substit. contrariū tenuerunt, quod non extēdatur ad fratres, ex linea paterna vel vtriusque coniunctū, argumento. l. ij. & l. si. C. de interdictis. quod voluit etiā Imola d. c. Raynutius. & ita communiter teneri testatur ibid. nu. 120. ibid. Capra.

Substitutio pupillaris tacita licet non excludat matrē & alios ascēdentes, id tantū verū est, nisi appareat de contraria mente testatoris saltem præsūpta, puta si ad secunda vota transeat, non petito tutore, aut inhonestam amicitiam luxuriādi causa inscio testatore contraxerit, aut alia grauem iniuriam, vt voluit Bart. l. ij. ff. de vulg. & pup. argumento l. ij. ff. de adimen. legatis gl. notabilis. l. fideicommissum. C. de fideicommissis. Imola d. c. Raynutius. Bald. in l. precibus. C. de impu. & aliis substit. gl. fororem. l. hereditas. C. de his quib. vt indign. l. ff. eod. tit. & ibid. Bart. & communiter teneri refert ibidem nu. 134. 137. Bened. Capra.

Substitutio exemplaris vt fieri possit, inter alia multa requiritur quoque vt sit mente captus cui facienda est. l. ex facto. ff. de vulg. & pupill. l. humanitatis. C. de impub. & aliis substit. & ibid. Bald. qui idem esse dicit in furioso, vt exemplariter substitui possit, quod secundum Imolam in c. Raynutius. de testamentis. per textum & glossam in l. si. §. j. C. de curat. furios. communiter teneri, quemadmodū refert Benedictus Capra in tractatu substitutionum, post regu. posito. specie §. ij. nu. 41. Quod Imola quoque ad prodigum extendit, iux. notata in l. si constante. in princip. & l. ij. verō. §. de vino. ff. soluto matrimonio, & ita communiter contra Ang. dicta l. ex facto. teneri refert ibidem nu. quadragesimo quarto idem Capra. Quod Imola loco praelegato ad mutum & surdum qui testari non possunt extendit, vt ei quoque possit exemplariter substitui, cum eadem sit ratio, & prouiso legis ad casum similem sese extendat. l. Gallus. §. & quid si tantum. ff. de liber. & posth. prout voluit Bart. post Guliel. de Cuneo. & Rayn. in d. l. ex facto. & Bald. in dicta l. humanitatis. C. de impub. & aliis substit. & ita communiter teneri, ibidem nu. 46. refert idem Capra. licet Iacob. de Aren. Cyn. & Ang. dicta l. ex facto. & Io. Andr. d. c. Raynutius. vt ex Imola ibidem videre est, aliud voluerint.

Substitutio exemplaris impuberi ac in potestate constituto à patre fieri nequit, cum pupillaris hoc casu praeualeat, argumento l. qui habet. de tutel. & hoc voluit Barrolus post Guliel. de Cuneo. in l. ex facto. ff. de vulgari & pupillar. & Bald. in l. humanitatis. C. de impub. & aliis substit. qui dicit cum ista substitutio sit subsidiaria, non potest fieri nisi adulto, id est maiori, vel minori in potestate non existentis, quam opinionem Imola in dicto capitulo Raynutius. veram & communem esse dicit, licet Angel. dicta l. ex facto. teneat oppositum, & licet pater filio impuberi mente capto, in potestate sua existenti, exemplariter substituere non possit, tamen poterit eidem emancipato sicut mater exemplariter substituere, quod ex Imola dicto capitulo Raynutius. de testam. communiter quoque teneri refert ibid. Bened. Capra numero 50. & 51.

Substitutio exemplaris vt procedat, requiritur inter alia quod mente captus post mortem testatoris efficiatur sui iuris, sic vt non reincidat in potestatem alterius, perinde atque in pupillari idem requiritur. l. qui in potestate. ff. de testam. vt voluit Barto. dicta l. ex facto. & Bald. dicta l. humanitatis. cum quibus ceteros communiter transire refert Bened. ibidem nu. 64.

Substitutio exemplaris licet non possit fieri prae terito neque ex hereditate poterit tamen fieri instituto in minus quam legitima ex quo potest ad supplementum agere, iuxta. l. omnimodo. C. de inoff. testam. prout voluit Bart. l. ex facto. ff. de vulg. & pupill. quod communiter teneri, esto quod Angel. dicta l. ex facto. aliud voluisse vide. Comm. oppin. tom. 1.

tur ob fauorem substitutionum, per capitulum. si. de re iudic. & aequum esse refert Bene. Capra ibidem nu. 73.

Substitutio exemplaris expressa continet in se tacitam vulgarem perinde atque expressa pupillaris, & licet Imola in capitulo Raynutius. velit ex eiusmodi tacita vulgari nisi testamentum aliter confirmatum sit, hereditatem adiri non posse, per leam quam. C. de fideicommissis. tacita comprehensa in exemplari testamentum possit assumere vires, & habere effectum sicut & vulgari tacita comprehensa in pupillari, prout communiter teneri refert ibidem num. 82. Idem Capra referens se ad relata sub prima specie substitutionum, circa primum effectum vulgaris, & sub specie 2. circa iij. membrum.

Substitutio vulgaris expressa, perinde exemplarem tacitam sicut & pupillarem tacitam in se continet, imò aliquando tam exemplaris quam pupillarem tacitas sub se complectitur, puta si fuerit pupillo dementi & in potestate constituto, nam licet duo specialia concurrere non possint quando procedunt ex eadem causa. l. j. C. de dot. promiss. tamen quando ex diuersa causa procedunt, concurrere poterit. l. singularia. ff. si cert. petatur. Imola in c. Raynutius. de testament. dicit quod casu praedicto si filius decedat in pupillari aetate, continebitur exemplaris tacita, prout voluit Bart. l. ex facto. ff. de vulgari & pupill. & Bald. in l. humanitatis. C. de impub. & aliis substit. & Imol. d. c. Rayn. cum quibus ceteros communiter residere refert ibidem nu. 104. Cap.

Substitutio exemplaris ad alterum parentem facta, licet trahitur ad omnia eius bona, vnde cumque quaesita, sicut & pupillaris substitutio, per l. sed et si plures. §. ad substitutos. & Bart. l. ex facto. ff. de vulgari & pupillar. Bald. l. humanitatis. C. de impube. & aliis substit. id tamen fallit si fiat à patre legitimo tantum puta adoptatore vel arrogato, quia tunc tantum trahitur ad bona ipsius substituentis. l. si arrogator. ff. de adoptio. & d. l. sed et si. Sin autem substitutio exemplaris ab vtroque parente, patre & matre facta sit, tunc substituitur à patre habebit paternam, substitutus à matre maternam bona, sed aliunde venientia substituti inter sese diuidunt, argumento. l. ex facto. ff. de heredit. instituentis. prout voluit Bart. post Nico. de Mattar. dicta l. ex facto. ff. de vulgari & pupillar. quod etiam procedit, licet mente captus in patris potestate fuerit, quia hoc casu non attenditur vinculum patriae potestatis dicta l. humanitatis. quod verius est secundum Imol. Contra Dy. & Guliel. de Cuneo in d. l. ex facto. tenentes substitutum à patre indifferenter omnia bona auferre. in ca. Raynutius. de testament. & ita communiter teneri testatur Bened. Capra, in tract. substit. spe. iij. numero 119. dicens ea procedere, si pater ante filium decedat, alias non, quia filio manente in potestate substitutio à matre facta corrumpit. l. qui in potestate. ff. de testamentis.

Substitutio exemplaris informata à iure accrescendi, aut cum eo vnita, perinde atque pupillaris, etiam non agnita transmittitur. l. qui primo. ff. de acquirenda hereditate, prout voluit Bald. in l. humanitatis. C. de impub. & aliis substit. quod communiter teneri refert Benedictus Capra. ibid. numero 129.

Substitutio exemplaris expirat si mens sana redierit, & perdurauerit vsque ad mortem, quia licet in testamento quod quis sibi facit inspicere debet an impedimentum cessauerit in vita ipsius testantis, ita quoque in testamento quod quis facit alteri vt pupillo vel furioso, inspicere debet an impedimentum cessauerit in vita eius cui facta est substitutio, vt voluit gloss. magna. l. si arrogator. ff. de adoptionis. secundum Bartolum l. ex facto. ff. de vulgari & pupillar. & Imol. in capitulo Raynutius. de testamentis, ac ita communiter teneri refert ibidem numero 140. quod est verum, si verè cessauit morbus, alius si fuit occultus & velatus sub vmbra quietae mentis, aut etiam si fuit interpolatus interualis sanae mentis, post recurrat, etiam si expirasset substitutio, inde reuoualescit, vt voluit Bald. in l. humanitatis. C. de impub. & aliis. & Bar. d. l. ex facto.

Substitutio exemplaris licet interrumpatur per natiuitatem filij legitimi & naturalis ipsius dementis. l. fina. Auct. licet. C. de natura. lib. id tamen inter alia fallit, quando talis filius naturalis & legitimus ipsius dementis post substitutionem factam natus, decederet non tantum ante mortem aui vel auiae substituentis, sed etiam si decedat post mortem quidem substituentis, sed tamen ante mortem ipsius filij, id est patris, cui facta est substitutio, cum vtroque casu reuoualescat substitutio, secus autem si post vtriusque mortem decederet, prout voluit Bald. in l. humanitatis. C. de impub. & aliis substit. & Imola in capitulo Raynutius. de testamentis. argumento legis posthumus. ff. de iniust. testamento & argumento. l. secundum. C. de posthum. heredi. instituen. cum quibus ceteros communiter transire, ibidem nu. 152. refert Benedictus Capra.

Substitutio breuiloqua siue reciproca, cum nō sit substitutionis species, sed alias substitutiones sub se contineat, inter alia requirit, quod inter ipsos sibi mutuo substitutos sit paritas siue aequalitas, ita quod in persona cuiusque possit pariter ac aequaliter substitui, quia substitutio reciproca plures substitutiones coniungit, & copulat, iam hoc iure. l. Lucius. ff. de vulgari & pupill. quamuis. C. de impub. & aliis substit. vnde vt plures comprehendat vulgares requiritur vt singulis vulgariter

vulgariter possit substitui, & similiter vt plures comprehendat pupillares aut exemplares, requiritur vt singulis pupillariter aut exemplariter possit substitui, vt voluit Bar. dicta l. Lucius, & Baldus in l. in testamento. C. de testam. milit. & Imola in c. Raynutius, de testam. Alias vero si inter ipsos non sit paritas, ita vt vnus pubes, alter impubes, vel vnus in potestate, & alius non, tunc licet substitutio reciproca comprehendat vulgares, tamen non comprehendit pupillares, etiam in persona eius cui potuit pupillariter substitui, vt voluit Bart. d. l. Lucius, & Bal. d. l. in testamento. & Imola d. cap. Raynutius, quod communiter tenent refert Benedictus Capra, in tract. substitut. post regu. posito spe. iij. num. 15.

Substitutio reciproca postea facta, vt contineat vulgarem, requiritur quod omnes filij sint instituti, alias si partim instituti, partim vel ambo exheredati sint, tunc licet talis substitutio reciproca postea facta, comprehendat pupillarem, cum exheredato possit pupillariter substitui, §. non solum. Inst. de pupillar. substitutio. tamen non continebit vulgarem, cum non possit exheredato vulgariter substitui, iux. l. j. ff. de vulg. & pup. vnde non comprehendit vulgarem, etiam ex persona ipsius instituti, ex quo vniformiter vtique non potuit vulgariter substitui, iam hoc iure. & Bal. d. l. Lucius, ff. de vulg. & pup. quem sequitur Imola, dicto capitulo Raynutius. & hoc communiter, licet Gulielm. de Cuneo, & Raynerius aliud voluerit, tenent refert ibidem nu. 21. idem Ben. Capra.

Substitutio reciproca si fiat testamento, non comprehendit substitutiones fideicommissarias, quia substitutio directa regulariter non obliquitur. gl. in l. qui plures, Bart. l. Lucius, ff. Bal. & Ang. l. iam hoc iure, ff. de vulg. & pupill. Bal. in l. in testamento. C. de testam. mil. quod ex Imola in ca. Raynutius communiter tenent refert Bened. Capra in tract. substitutionum. specie iij. numero 32. quod est verum, nisi testamentum fiat hisce verbis. Vos inuicem substituo vulgariter, pupillariter, exemplariter, & per fideicommissum, quia secundum Bald. dicta l. testamento. & Imola, dicto cap. Raynutius, continebit prater vulgarem, pupillarem & exemplarem, etiam fideicommissariam ibidem nu. 34. & sequenti.

Substitutio reciproca si facta est codicillis, continebit duas fideicommissarias tantum, l. Scauola, ff. Ad Trebellian. hereditatem. C. de codicil. & Bar. dicta l. Lucius, & ita communiter tenent refert ibidem numero 31. Benedictus.

Substitutio breuiloqua siue reciproca, si verbis generalibus continet substitutiones expressas, licet tunc hoc respectu dicantur tacite, gl. & Azo, & Bart. l. Lucius, & gl. iam hoc iure, ff. de vulg. & pupill. & gl. pen. in l. precibus, C. de impub. & alijs substi. tam cum generaliter dicantur expressas, ipsa substitutio reciproca in quantum continet pupillarem, excludit matrem, ex quo verbis generalibus eam expressas continet, vt voluit Bart. d. l. Lucius & Ang. d. l. iam hoc iure. & Bal. d. l. in testamento. C. de testam. milit. & Imola c. Raynutius, de testam. & ita communiter tenent refert ibidem nu. 35. idem Capra. Secus autem, si pupillarem omnino tacitam complecteretur, quia tunc non excludit matrem, secundum Bart. d. l. Lucius.

Substitutio breuiloqua siue reciproca in dubio refertur ad omnes pariter, ita vt omnes veniant non seruato ordine, licet fuerit inter aliquot substitutos sanguinis coniunctio. Vnde si testator 4. habet filios, duos ex prima reliquos ex secunda vxore, eosque heredes instituat, & sibi mutuo substituat, tunc vno mortuo, vel repudiante, non veniet alter, vtriusque coniunctus solus, sed omnes superstites pariter, vt tenent Dynus, l. coherede. §. qui distinctos. Bartolus & Raynerius l. Lucius, Baldus & Angelus. l. iam hoc iure. ff. de vulgari & pupillari. per l. & periculo, ff. de legatis secundo, quia coniunctio sanguinis non est attendenda, ex quo non inducit ius accrescendi, l. re. coniuncti, ff. de legatis tertio. Bal. in l. in testamento, C. de testam. milit. quod communiter tenentur nu. 36.

Substitutio reciproca propter superuenientem inaequalitatem, non cessat in persona alterius in quo non superuenit inaequalitas, prout voluit Azo, & Gulielmus de Cuneo, dicta l. Lucius, ff. de vulgari & pupillari. per l. eadem. §. primo, ff. de duobus reis. Vnde si facta sit inter duos filios, quorum vnus duodecim annorum alter anniculus sit, non expirabit in personam anniculi, licet alter ad pubertatem peruenerit, quod communiter tenent ibidem, numero quadragesimo primo refert idem Capra, idque procedit non solum si talis inaequalitas peruenerit post mortem, sed etiam in vita substituentis, prout tenent & notat Raynerius dicta l. Lucius, argumento capituli, cum Martha, de celebratione missae. & l. si fideicommissa. §. si rem. ff. de legatis tertio. l. rem. legat. ff. de adimend. legat. ibidem numero sequenti.

Substitutio reciproca licet propter superuenientem inaequalitatem non esset in alterius persona in quo non superuenit inaequalitas, vt dictum est, tamen si non naturaliter, sed facto hominis voluntario superueniret, puta si testator duos filios impuberes instituat, ac eisdem sibi mutuo substituat, & deinde vnus ex iis voluntariis emancipet, tunc substitutio reciproca, quo ad vtriusque personam expira-

bit, prout voluit Gulielm. de Cuneo, Ray. & Bart. in l. Lucius, ff. de vulg. & pupill. Secus autem si necessitate coactus alterutrum emancipasset, iux. gl. in §. fin. in l. in quibus modis ius patri potest. soluit, quia tunc non expiraret substitutio pupillariter reciproca, in persona ipsius remanentis in potestate, argumento. l. secunda, l. alteri, ff. de adimend. lega. l. fin. de accept. Imola in c. Raynutius, de testam. quod tamen Baldus, etiam si voluntarie emancipauerit, idem esse putat, l. in testamento. C. de testam. mil. argumento. l. ff. de duobus reis. l. tribunus. §. ff. de festa. milit. communiter tenent refert ibidem nu. 50. & 52. idem Cap.

Substitutio compendiosa directis verbis facta censetur quum verba de eorum natura sonant, quod de manu propria quis accipiat, & propria autoritate, iux. not. in l. Titia cum testamento. §. primo, ff. de legatis secundo, l. eam quam, & ibidem glo. C. de fideicommissis. in verbo directis, quod etiam voluit Bart. in l. Centurio, ff. de vulg. & pupill. Floria, & Imola in ca. Raynutius, in fin. de testamentis, quod in effectu sequi videtur Bald. in l. si. C. de sacrosan. eccles. & ita communiter tenent refert in tract. substitut. quinta specie, nu. 24. Benedictus Capra. Alias si verba sonant vt quis capiat de manu alterius non directa sed obliqua erunt, prout vult Barto. d. l. Centurio, Capra ibidem numero 29.

Substitutio compendiosa verbis communibus seu indifferetibus, id est, quae possunt habere vtriusque sensum, tam directum quam obliquum, ita vt manu propria, vel de alterius manu accipere liceat, facta censetur. Si testator vsus sit verbis substituo, peruenerit, deueniat, redeat, deuoluatur, reuertatur, succedat, & similibus. Angel. & Barto. in l. Centurio, ff. de vulgari & pupilla. Bald. l. C. de sacro, eccles. Imola capitulo Raynutius, de testamento. Ioan. Andri. capitulo licet. de sepult. libro sexto, quod communiter tenent refert Benedictus, ibidem numero trigesimo secundo.

Substitutio compendiosa a milite impuberi facta, si impubes decessat intra pupillarem aetatem, valebit vt pupillaris substitutio si sit talis cui pupillariter substitui poterat aded qd ipse substitutus accedat ex pupillari iure communi, etiam si mater sit in medio, iux. gl. in l. precibus, C. de imp. & alijs substi. Si vero decessat post pupillarem aetatem, nec mater sit in medio, valebit iure directo, ex privilegio militari, & sic iure specialiter, iux. l. Centurio, ff. de vulg. & pup. Alias si mater est in medio, valebit fauore matris iure fideicommissi, iux. gl. l. precibus, & l. Centurio, quod est verum, nisi fuerit facta per verba directa ciuilia, puta si dicti fuerit; Quoadcunque filius meus decesserit talis sit heres, vel talis instituo, quia tunc valebit vt directa, etiam post pupillarem aetatem licet mater sit in medio, vt tenent Bar. Bal. & Ang. d. l. Centurio. Franciscus de Ramponibus, & Deo, Florian. in cap. Raynutius, de testam. sin autem facta fuerit per verba directa non ciuilia, vel communia, matre existente, locus erit fideicommissariae substitutioni, iux. l. de precibus, prout voluit Bar. d. l. Centurio, & licet gl. ibidem videatur velle, quod etiam si per verba directa ciuilia sit facta substitutio, quod post pupillarem aetatem quoque matre existente, valeat substitutio fideicommissaria, quod Imola quoque d. cap. Raynutius, videtur sequi, tamen Bart. d. l. Centurio, aliud sentit, cuius opinionem tanquam veriorum modernorum communiter contra glossas sequi refert Bened. Capra, nu. 48.

Substitutio compendiosa a milite per verba communia facta, non tantum vulgarem, sed etiam directam, etiam post aditam hereditatem, continet, si fiat puberi valebit iure directo ex privilegio militari, etiam si mater sit in medio, iuxta gloss. d. l. precibus. Sin impuberi per verba communia fiat infra pupillarem aetatem, valebit vt pupillaris, sed post eam aetatem, si mater non sit in medio, valebit iure directo, propter privilegium militis. Si vero mater sit in medio, tunc post pupillarem aetatem valebit iure fideicommissi, iux. gl. Bart. d. l. Centurio, & gloss. l. precibus, Imola in dicto capitulo Raynutius, quod communiter doctores quoque tenere refert ibidem numero 51. idem Benedictus Cap. de compendiosa substitutione plura require supra, & hic ordine proseguere.

Substitutio compendiosa a pagano per verba directa puberi a pagano facta, ante aditam hereditatem comprehendit vulgarem, Bar. in l. Centurio, ff. de vulg. & pup. D. Ant. in c. Raynutius, de test. post aditam vero hereditatem non comprehendit directam substitutionem, cum paganus non possit directo substituere, post pupillarem aetatem, & post aditam hereditatem, §. extraneo, in l. de pupill. substi. quod est verum, nisi demerit vel furioso substituat, quia comprehendit exemplar. l. humanitatis. C. de impub. & alijs substi. Sed ipsa compendiosa facta puberi non demerit, comprehendit fideicommissaria quantuncumque facta fuerit per verba directa, iux. l. Scauola, ff. ad Treb. & voluit Bart. ibid. & Ang. d. l. Centurio, idque benignitate, non de rigore iuris, vt doct. communiter velle refert Be. Cap. in tract. substitutionu post regulas posito specie, v. nu. 55, quae ibidem vt aequam & communioem, in practica obseruandam dicit, per. not. in gl. in verbis ciuilibus, de vulg. & pupill.

Substitutio compendiosa a pagano per verba directa impuberi cui pupillariter substitui potest facta, potentia seu aptitudine comprehendit, siue apta est comprehendere, non tantum vulgarem si vulgariter substitui potest, sed etiam pupillarem, aded quod ipsi ex pupillari substitui

substitutione, modò in pupillari etate decesserit, succedatur, etiam si mater sit in medio. l. precib. C. de impub. & aliis substitut. in quo gl. & doct. communiter conuenire refert ibi. numero 57. idem Capra. Sed si decedat post pupillarem etatem, gliur. civilis & canonici concordant in hoc communiter, quòd dicta substitutio post pupillarem etatem annulletur, vt neque iure directo, neque fideicommissario valeat, glossa. l. Centurio. lin. pupillari. l. verbis ciuilibus. ff. de vulgari & pupillari. & dicta l. precibus. & in §. qua ratione instit. de pupillar. substitutione. & gl. in c. Raynutius. de testamentis. in verbo substitutionis, & in c. si pater. eodem tit. libro sexto. in verbo absque deductione, idem tenet in dicto capitulo Raynutius. Innoc. & communiter doct. vtriusque Iuris nemine discrepante, vique ad Io. And. licet aliqui, quos recenset Cyn. d. l. precibus. tenuerint contrarium, quos secutus est Ioannes Andreas vt refert ibidem numero § 8. idem Capra. & num. 66.

Substitutio compendiosa a pagano impuberi per quacunque verba directa siue ciuilia vel non ciuilia, aut etiam communia facta infra pupillarem etatem valebit vt pupillaris, sed post pupillarem etatem valebit vt fideicommissaria, secundum Io. And. in c. si pater. de test. libro sexto, & c. Raynutius eod. tit. quod & d. c. capitulo Raynutius. Dominus Antonius dicit Florentinos praticari & hodie Canonistas Modernos communiter sequi refert ibidem num. 64. Benedictus Capra quod pugnat cum precedenti communi, ita vt dubia sit quæstio, dicit tamen præcedentem opinionem veriorē videri, & magis communem, per l. verbis ciuilibus. ff. de vulg. & pup. vt refert ibid. nu. 66. Capra.

Substitutio compendiosa a pagano per verba directa impuberi facta, licet regulariter infra pupillarem etatem, etiam si mater sit in medio, vt directa pupillaris valeat, post eam verò etatem, euanescat, vt etiam in vim fideicommissi non valeat, vt tenent communiter gliur. civilis & Canonici. l. verbis ciuilibus. lin. pupillari. ff. de vulgari. l. precibus. C. de impub. & aliis substitut. & capitulo Raynutius. de testamentis. capitulo si pater. eodem titulo. libro sexto, id tamen inter alia fallit quando in dicta substitutione essent distincta tempora, vt si dictum esset: Quandounque filius meus decesserit in pupillari etate, vel postea, talis sit heres. quia tunc cõsentur duæ substitutiones, vna pupillaris, & alia compendiosa, post pupillarem etatem, prout voluit glossa dicta l. verbis ciuilibus. quam sequitur Bart. & communiter doctores. propter quod difficile esset in practica tenere contrarium, licet alia opinio quod sit nulla, quam tenet gl. in dicto §. extraneo. de iure defendi vt verior possit, vt voluit Imola d. c. Raynutius. vt refert ibid. nu. 71. Benedictus, licet autem Iacob. de Aren. in l. precibus. idem existimat esse quando in ipsa compendiosa substitutione apponitur dictio geminata, vt si dicatur: Quandounque filius meus decesserit, talis sit heres eò, quòd dictio illa sit distributua, nec vnica sed plures substitutiones, perinde ac dixisset: Quandounque in pupillari etate, & postea decesserit, continet, argumento. l. sicut in annis. ff. quibus modis vltus amit. gl. ramē. d. l. precibus. & Bart. d. l. Centurio. ff. de vulg. per l. Stichum. §. stipulator. ff. de verb. oblig. contrarium tenet, quod Imola dicto capit. Raynutius. communiter teneri dicit, vt refert ibidem numero 71. & numero 105. Benedictus Capra. Similiter fallit quando substitutio compendiosa facta a pagano per verba directa fuisset facta impuberi extra potestatem substituētis constituto, putata a patre filio emancipato vel a patre aut extraneo, quia tunc et si non valeat vt directa, etiam infra etatem pupillarem, ex quo eidem directo substitui non potuit, valebit iure fideicommissi, prout voluit glossa in l. verbis ciuilibus. & ibidem Bartolus idem in l. Centurio. ff. de vulg. & pupillari. quod licet glossa in §. Extraneo. instit. de pupilla. substit. aliud voluerit, communiter teneri refert ibidem numero 72. idem Capra.

Substitutio compendiosa extraneo facta, quæ postea testator loco filij adoptet, iure directo valere non debet, ex quo a principio valeret iure fideicommissi, & licet secundum Imolam in cap. Raynutius. de testamentis & Bart. in l. secunda. §. sed et si extraneum. ff. de vulgari. & pupillari. placuit, infra pupillarem etatem iure directo quoque valere, idque defendari possit, vt iure forte verius sit, tamen ex quo alia opinio communiter tenetur, illa in practica erit seruanda, vt refert ibidem numero septuagesimo secundo idem Capra. Tametsi autem nonnulli quoque fallere id putent, quando in substitutione compendiosa a pagano impuberi facta, apposita fuit conditio, si sine liberis, cum tunc etiam si facta sit per verba directa, fideicommissaria semper futura sit, sic vt etiam infra pupillarem etatem vt fideicommissaria valeat, iuxta gl. in l. precibus. C. de impub. & aliis substit. cum illa verba sine liberis non possint conuenire impuberi, qui non potest habere liberos, & sic puberi in quo iure directo non, sed iure fideicommissi, valeat etiam infra pubertatem facta censeri possit secundum Bart. in l. Centurio. ff. de vulg. & Iac. de Aren. in l. precibus. C. de impub. & aliis substit. gl. in capitulo Raynutius. & ibid. Inno. de test. iuxta l. Scauola. ff. ad Trebellian. §. extraneo. instit. de pupillari substitutione. tamen contrarium tenuerunt alij Doctores communiter dicentes, quòd

Comm. opin. tom. 1.

conditio sine liberis non immutet naturam substitutionis, quia tacite etiam si non exprimat, subintelligitur iuxta l. cum annus. ff. de conditio. & demonstratio. l. cum acutis imi. C. de fideicommissis. vnde de tali expressio nihil operatur, ex quo tacite inest. l. tertio. ff. de leg. primo. cap. si pater. de test. libro sexto. vbi verba illa sunt, & nihilominus infra pupillarem etatem valebit, iure directo, vt & pupillaris directa, vt refert ibidem numero septuagesimo tertio ibidem Benedictus Capra. Similiter fallit inter alia quando ipsa substitutio compendiosa fuisset facta a pagano ipso impuberi per verba directa non ciuilia, quia tunc quoque valet vt pupillaris, infra pupillarem etatem, ad eò quod substitutus pupillariter succedit, etiam si mater sit in medio, iuxta cap. si pater. de test. libro sexto, in quo omnes communiter conueniunt, sed post pupillarem etatem, non euanescit, sed valebit vt fideicommissaria, prout voluit Ioannes Andreas dicto cap. si pater. Bart. & Bald. in l. Centurio. ff. de vulgari. & pupillari. Anton. & Floria. cap. Raynutius. de testamen. quorum opinio æquior est, vt dicit ibidem Imola. & de iure Canonico verior, quia talem verborum subtilitatem non considerat. cap. dilecti. de iudic. cap. præterea. de verborum significatione. sicut ibidem numero septuagesimo quinto, refert ibidem Benedictus Capra.

Substitutio compendiosa a pagano per verba merè obliqua, puta per verbum restituit, det, vel simile facta, semper est fideicommissaria & impropiatur vt fideicommissum valeat secundum omnes, vt refert ibidem numero. 76. Capra. Imò continet solam fideicommissariam substitutionem, iuxta l. coherede. §. cum filii. ff. de vulgari. & pupillari. Et hæc substitutio matrem vel alios venientes ab intestato non excludit, nec excludit à legitima neque Trebelliana, quia detrahuntur, nisi testator id prohibuerit, vel nisi restitui deberet pauperibus, vel ad alias causas, prout communiter teneri secundum horat. l. Marcellus. §. quod autem. ff. ad Trebellianum. & Auct. Sed cum testator. & Auct. similiter C. ad l. Falcidii. cap. si pater. de testa. libro vj. refert ibidem num. 78. idem Capra.

Substitutio compendiosa hinc verbis a pagano facta: si filius meus quandounque decesserit, bona mea dentur pauperibus, omni tempore erit fideicommissaria, ex quo facta est per verbum merè obliquum, dentur, vt voluit Bartol. l. Centurio. ff. de vulgari. vnde Episcopus poterit bona accipere & dare pauperibus, etiam si testator id prohibuisset, quia cohibere non potest. Auct. de ecclesiasticis utilibus. §. si quis autem. & Auct. licentiam. C. de episcop. & cleric. quod voluit Bart. d. l. Centurio. cum quo transtulit ibidem Bald. & Aug. idem tenet Imo. d. c. Raynutius. de testam. & Bart. communiter sequi Doct. refert ibidem num. 80. idem Capra.

Substitutio compendiosa a pagano facta per verba communia in Codicillis omni tempore erit fideicommissaria. l. Scauola. ff. ad Trebellian. quia codicillis directo substitui nequit. l. hereditatem. C. de codicillis. testamento autem puberi vel etiam pupillo cui pupillariter substitui nequit, puta emancipato, aut extraneo facta. similiter omni tempore fideicommissaria erit, & iure fideicommissi valebit cum nullo tempore valere possit iure directo ex quo prædictis directò substitui non potest. l. verbis ciuilibus. ff. de vulgari. & pupillari. §. extraneo. instit. de pupillari substit. iuxta not. l. Scauola. ff. ad Trebell. & l. generaliter. §. fin. C. de instit. & substitut. & ita communiter teneri refert ibidem numero nonagesimo octauo. Capra.

Substitutio compendiosa a pagano impuberi cui pupillariter substitui potest, communibus hinc verbis: si filius meus decesserit vel quandounque decesserit, talem substituo, facta, cum verba illa possint intelligi & verificari siue decedat viuo patre, siue postea, vel siue decedat post testamentum ante mortem. siue postea, continet vulgarem substitutionem, quæ verificari quoque potest, etiam si institutus possit esse heres. l. Thais. §. Sponde. ff. de fideicommissis liber. quod tenuit Bald. in l. precibus. C. de impub. & aliis substit. idem videtur tenere Bartol. in l. Centurio. ff. de vulgari. & pupilla. si rectè ponderetur, quod sequitur Imola in capitulo Raynutius. de testamen. & ita citra dubitationem communiter teneri refert ibidem numero 103. Benedictus Capra.

Substitutio compendiosa verbis communibus impuberi cum destinatione temporum siue etatum a pagano facta, puta si dixerit: Si filius meus decesserit in pupillari etate, vel postea quandounque, talem substituo, valebit iure directo, infra pupillarem etatem, quia propter distinctionem temporum censetur fuisse duæ substitutiones, vna pupillaris, & alia fideicommissaria, vt vult glossa mag. in fi. d. l. precibus. & procedit etiam si mater sit in medio, prout vult Imola dicto c. Raynutius. quòd communiter teneri ibidem, num. 104. refert idem Capra. licet autem Iacob. de Arena. & Cyn. in d. l. precibus. idem esse dicunt, siquidem sine distinctione temporum & etatum, modò cum distinctione distributua, quandounque facta sit argumento. l. sicut in annos. ff. quibus modis vltus amit. Bart. ramen l. Centurio. ff. de vulgari. & pupillari. d. l. precibus. C. de impub. & aliis substit. & Bald. l. si quis ad declinandam. §. conclus. C. de episc. & cler. & Doctores communiter contrarium tenent, vt refert ibid. nu. 71. & 105. idem Capra. Quia dictio distributua

distribuita non inducit pluralitatem dispositionum, nisi fiat expressio temporum. l. Stichum, §. stipulatio. l. pluribus. cum ibid. not. ff. de verb. oblig. nu. 106.

Substitutio compendiosa per verba communia a pagano impuberi facta omni tempore est fideicommissaria, & sic valet etiam infra pupillarem aetatem hisce verbis facta: Si filius meus decesserit, talem substituo, quam opinionem tenuerunt glo. in l. Centurio. ff. de vulg. in l. precipuis. C. de impub. & aliis substit. & in ca. Raynutius. in verbo, vel substitutionis, de testa. in c. si pater. in verbo, abque deductione, eo. tit. lib. vj. quam d. c. Raynutius. sequuntur Inno. & Hostien. & Archid. in d. c. si pater. Azo. in summa de impub. & aliis substit. Similiter Dyn. Rayner. & Beluio, quem sequitur Bald. d. l. Centurio, dicens communem esse, & secundum eam Doctores consuluille, quam communiter tam a Canonistis quam Legistis teneri refert ibid. nu. 107. Bened. Capra.

Substitutio compendiosa a pagano facta per verba communia in re vel quantitate certa, non trahitur ad directam substitutionem, nec per consequens ad vniuersa bona, iuxta not. in l. leges, §. generaliter. ff. ad Trebell. & Auct. vt cum de appellationibus, §. aliud quoque capitulum. coll. vij. prout voluit Bart. l. Centurio. ff. de vulg. Imol. c. Raynutius. de testam. quod procedit etiam si in tertia vel dimidia parte bonorum facta esset substitutio, quia & tunc censetur in re certa facta. non amplius, §. si. ff. de leg. j. l. si seruum. §. si. cum l. seq. ff. de legat. iij. Quinimo etsi facta sit in tertia vel dimidia parte hereditatis, non trahitur ad directam substitutionem, si vnus tantum fuerit substitutus, prout voluit Bart. d. l. Centurio, quam sequitur Imol. d. c. Raynutius, cum quibus ceteros communiter transire refert ibidem nu. 1. Benedictus Capra.

Substitutio compendiosa vulgaris pluribus institutis facta super toto, alterutro tantum mortuo substitutus non admittitur, sed coheres tanquam predilectus, l. quidam testamento. ff. de vulg. & pupilla. vt voluit Bald. l. pen. C. de impub. & aliis substit. & Angel. in l. heredes mei. §. cum ita. ff. ad Trebell. licet autem pluribus facta simpliciter & non super toto, alterutro mortuo substitutus regulariter admittatur, argumento, d. l. quidam testamento, a contrario sensu, quia verba ita sonant, a quibus verbis in dubio non est recedendum, iuxta. non alter. l. ille aut ille. §. cum in verbis. ff. de legatis tertio, sicut dicta l. penult. Bald. & d. §. cum ita. Cng. quoque placuit, id tamen inter alia fallit, quando ipsi instituti essent de liberis, & ipse substitutus extraneus, quia nec tunc veniet substitutus, nisi existat conditio in persona vtriusque, quia attenda mente testatis videatur in dubio coheres tanquam magis predilectus, anteponeus substituto minus predilecto, l. pluribus. §. j. ff. de condit. & demonstr. argumento, l. cum auus. ff. cod. tit. l. cum acutissimi. C. de fideicommiss. l. si is, qui ducenta. §. item si pater. ff. de rebus dubijs, quod voluit Bald. d. l. pen. & Ang. d. §. cum ita, & Imola d. c. Raynutius. & ita communiter teneri refert Benedictus Capra ibidem nu. 159. Idem est si substitutio compendiosa vulgaris copulatiue aut pluribus institutis per verba simplicia, etiam si heredes non erunt, tale substituto, quo casu verba illa vim copulatiue habent, quia substitutus non admittitur, nisi in vtriusque instituti persona existat conditio, prout voluit Bart. & Angelus in l. heredes mei. §. cum ita. ff. ad Trebell. cum non sit verum, quod vno non existente herede, ambobus non heredes. l. quamuis, & ibidem Bald. C. de impub. & aliis substit. quod communiter teneri ibidem nu. 166. refert Benedictus Capra. Idem est si substitutio compendiosa vulgaris pluribus institutis sub nomine collectiuo fiat, puta si dicatur: Si vterque, vel si neuter non erit heres, vel si ambo in tali aetate, vel sine liberis decesserint talem substituo, vt locus sit substitutioni, requiritur quod in vtriusque persona existat, Bald. & Bart. l. pen. C. de impub. & aliis substit. Angel. dicto §. cum ita. & dicta l. quamuis. Imola dicto §. cum ita. quod communiter teneri ibidem numero 170. refert Benedictus Capra.

Substitutio compendiosa pupillaris vel exemplaris, pluribus filiis institutis simpliciter facta, vt quia dictum sit: Si tales filij mei decesserint in pupillari aetate, vel non sanæ mentis, vel copulatiue puta si dictum sit: Si Titius & Caius filij mei decesserint in pupillari aetate, vel non sanæ mentis, talem substituo, substitutus non admittitur nisi vterque ita decesserit. l. pater filio. §. si. ff. ad legem Falcid. am. l. pen. C. de impub. & aliis substit. quod voluit Barto. & Ang. in l. heredes mei. §. cum ita. ff. ad Trebell. & ibidem Imola dicens per dictam l. penult. id procedere non tantum si substitutus sit extraneus, sed etiam si sit de liberis, maxime quando ad inuicem essent substituti. Ceterum si vltimus decedat in pupillari aetate vel non sanæ mentis, admittitur non tantum substitutus ad portionem vltimo loco decedentis ex ipsa substitutione, tam ex mente quam in verbis ipsius substituentis, ex quo conditio existit in persona vtriusque, sed etiam ad portionem primo loco mortui. Imò si extat tantum conditio in persona ipsius vltimi, admittitur substitutus ad portionem eius ex quo non superest alius institutus, argumento, dicta l. penult. & dicta §. cum ita. puta si super sit filius primi decedentis tempore quo vtri-

mus decedit, vt voluit Imola dicto §. cum ita. cuius dictum procedit, quando talis substitutio fuisset facta per verba simplicia, vel copulatiue, quia tunc cum talis pluralitas resoluatur in singularitatem ex quo tendit ad diuersos effectus, cum cuilibet de per se videatur facta pupillaris vel exemplaris substitutio, argumento, l. falsa. §. finali. ff. de conditio. & demonstratio. vt ibidem notat, per Bartolum, quod in dicto §. cum ita secundum Bartolum velle videtur & sequitur Baldus dicta l. penult. C. de impub. & aliis substitutionibus quod communiter teneri ibidem numero centesimo octuagesimo tertio, refert Bened. Capr. vbi tamen adiungit, quod si substitutio facta sit sub nomine collectiuo, quod tunc attenda verborum significatione, substitutus non admittitur, etiam si conditio existat in persona vltimi, sed requireretur vt conditio existat in persona vtriusque, iuxta dictam l. penult. ibidem.

S V R D V S ac idem mutus natura, licet testari non possit. l. discretis. C. qui testam. facere possunt, tamen si ex accidenti furdus ac mutus factus sit, poterit testari, modo scribere norit, idem est si mutus tantum sit, scribere nesciens, testari non poterit, licet statuto induceretur vt mutus scribere nesciens, testari possit, nisi id a principe cui hoc seruatum est haberet. l. si mutus. ff. de testa. argumento, l. j. §. de qua re. ff. de postul. & Bart. in l. si quæramus. ff. de test. Imo in c. quia ingressa. eo. tit. Surdus vero non mutus recte testari ac codicillari poterit, d. l. discretis. l. mutum, & quæ ibidem notantur, ff. de legat. iij. idque communiter teneri refert Bened. Capra. reg. c. iij. nu. 22.

Surdo & muto qui testari nequit, exemplariter substitui poterit a patre, perinde atque mente capto ac prodigo, cum eadem sit iuris ratio, atque prouiso legis etiam ad casum similem se extendat. l. Galus. §. & quod si tantum. ff. de liber. & posthum. prout voluit Bart. post Guliel. de Cuneo. & Raynerius in l. ex facto. ff. de vulg. & pupill. & Bal. in l. humanitatis. C. de impub. & aliis substit. & ita communiter secundum Imol. in c. Raynutius. de testa. refert Bened. Capr. in tract. substitutionum, post reg. posito in spe. ij. nu. 46.

S V S P E N S I à spiritualibus, vel ecclesiasticis, circa ea quæ ab ijs exercentur absque ordine seu ordinis officio, vt si elector ab eligendo, collator a conferendo, suspendatur, contra interdictum eligendo vel conferendo, non incurrit irregularitatem, vt voluit Innocen. & Host. in c. si de excess. præl. Io. Calder. in c. si celebrat. de clericis excommunic. secundum Inno. & Anchar. & ca. j. caueant. de sentent. excommunic. libro sexto, cum quibus ceteros sentire refert Benedictus Capra, reg. lxxxij. num. 3. Quando autem suspensi à spiritualibus circa ea quæ exercentur ratione ordinis vel officij ordinis, contra interdictum faciunt, irregularitatem incurrun, vt dicit Io. Monach. & post eum Io. Andr. d. §. caueant.

Suspensus à iurisdictione licet eam exercendo contra interdictum, irregularitatem non incurrat, cum exerceat sine executione ordinis, tamen si exerceat eam exercendo illud quod habet admixtum ordinis ministerium, puta si absoluat excommunicatum cum soleunitate, de qua xj. quæst. iij. cap. debet. & c. seq. tunc irregularitatem incurrit, vt tenuit Innoc. & Hostien. in cap. tacita. de excess. præl. atque sequitur Petrus de Anchar. in §. caueant. cum quibus reliquos transire refert Benedictus Capra, regula lxxxij. numero 20. vide supra Excommunicatus.

S Y N D I C V S vel actor vniuersitatis perinde atque generalis negotiorum gestor, cum de omnis obligetur, tenetur non solum appellare, sed etiam appellationem prosequi, vtriusque communiter receptum esse dicit Bened. Capr. reg. lxxv. nu. 11. & 33. vide supra Actor.

T

TACENS ac præfens, licet quando alienaretur res sibi obligata ex taciturnitate censetur pignoris remissionem facere, ac consentire. l. si hypothecæ. C. de remiss. pig. & ibidem gloss. argumento, l. si de iussor. ij. §. pater. ff. de pig. & ibidem bona gl. & gl. in l. Caius. ff. de pign. act. & gl. in l. sape. ff. de re iudic. tamen quando alienaretur res sua, id est fieret actus qui in re eius fieri possit in inuito, præsentia & taciturnitas eius, vt ne quidem subscriptio vel testis non præiudicaret argumento d. l. sape. §. cur autem. ff. de re iud. secundum d. glossas communiter approbatas, vt tenet Bartolus in l. que dotis. ff. soluto matri. Dom. Nicol. in cap. nonne. de præsumpt. refert Capra regula lvi. num. 15. & 47.

Tacens ac præfens si præcedat contractus vel obligatio de cuius natura ad illud quod eo præfente & tacente tenebatur tuoc præfens & patiens, non habetur pro consentiente, vt communiter teneri refert Bened. Capr. reg. lvj. nu. 30. vide supra Præfentia.

Tacens ac præfens actui qui per coniunctum sit, censetur fieri de eius consensu, vnde si non contradicat, sibi præiudicat, & communiter tenetur quando coniunctio in se reuerentiam haberet, vt tunc potius dissentium, secundum Bart. in l. quæ dotis. ff. solu. matr. per text. in l.

in l.j. §. que oneranda. & ibid. glo. ff. quarum rerum actio non detur, & l. pen. ff. de pa. contrarium tamen communiter tenetur, nam licet coniunctio sanguinis habeat in se reuerentiam, tamen non facit presumptio. v. nico. de spons. impub. lib. vj. refert Bened. Capra reg. lvj. nu. 1. & seq. & reg. lv. nu. 2.

Tacens ac præsens in imponenda seruitute, non censetur consentire. l. inuitum. ff. de seruit. vrb. pr. d. secundum glo. in c. is qui tacet. de regulis iuris. libro vj. & gloss. in l. si filiusfam. ff. de procurat. idque communiter probari refert Benedictus Capra, regula quinquagesima extra. nu. 38.

TACITURNITAS & præsencia in iis quæ respiciunt præ iudicium tertij, cuius ad nos spectat cura & sollicitudo, non inducit consensum. l. iij. C. de Auct. tutor. vbi text. & gl. secundum gl. & Bart. in l. que doris. ff. sol. mar. cum quo ceteros transire asserit Bene. Cap. reg. lvj. nu. 5. quod procedit secundum eundem ibidem nisi taciturnitas longo tempore duraret, quia tunc videretur consentire. l. qui aliena. ff. de acqui. hæred. & l. filius. C. de petit. hæred. Bart. in l. gerit. in ff. eod. tit. idque obtinet etiam si fieret actus qui contradicendo poterat impediri. l. sicuti. ff. de arbit. l. tunc autem. ff. de re iud. refert Benedictus ibid. nu. 55.

Taciturnitas concernens tamen merita causa, etsi taceatur exceptio preceptoria, regulariter non inducit subreptionem, nec potest de tali taciturnitate contra rescriptum opponi. c. j. de resc. lib. vj. nisi exceptio illa notoria esset, aut annexam haberet iudicis competentiam, aut talis esset preceptoria, quæ perimeret gratiam aut literas. Aut nisi illam obiciens offerret se incontinenti probaturum, iuxta l. iij. §. ibid. ff. ad exhib. Sed hoc postremum communiter non tenetur per not. in d. capitulo j. & Imol. in c. super literis. eod. tit. vt refert Benedictus. Capra reg. xliiij. nu. 9.

Taciturnitas, & patientia concurrente scientia, & coniunctione sanguinis, præsumptione legis inducit consensum & ratihabitionem iuxta communem vt refert Bened. Cap. reg. lv. nu. 20. supra Ratihabitione, & reg. lvj. nu. 1. Bart. in l. inuitus. C. de procur.

Taciturnitas & patientia coniuncta alij actui sine contradictione aut protestatione, inducit consensum & ratihabitionem, secundum Imol. in ca. cum olim de offi. deleg. & Bart. in l. quo enim §. Iulianus. ff. rem ratam haberi. Rot. Decis. cccxx. incipit. Item si impetrans, & ita communiter teneri testatur ibid. Capra. nu. 30.

Taciturnitas conductoris & locatoris impleto tempore conductoris, inducit tacitum consensum, vel relocationem & reductionem, litem quaritur §. qui impleto. vbi gl. Bart. & alij. ff. locati. & gl. in c. is qui tacet. de reg. iur. lib. vj. quod communiter teneri refert Ben. Cap. reg. lvj. numero 8.

TESTARI licet quilibet possit, etiã si pauper sit, & bona non habeat, cum hæreditas sine bonis esse possit, per no. in l. si quæ ramus. ff. de testa. l. hæreditas. ff. de petit. hered. l. hæreditas. ff. de verbor. sig. id tamen inter alia fallit in furioso, vel mentecapto, vel similem defectum à natura patiente, ita vt ne quidem ad pias causas testari poterit. l. furiosum. C. qui test. fac. possunt. cap. fin. de success. ab intesta. quod procedit etiam si statutum contrarium disponderet, nam cum talis defectus proveniat à natura per ius postituum, tolli non potest. §. sed naturalia, inst. de iur. nat. gent. & ciuil. vt voluit Bartol. dict. l. si queramus. Quod etiam locum habet, si talis defectus ex iuris præsumptione vel dispositione proveniat, vt contingit in prodigo cui bonis interdictum est, quia nec talis testari poterit, ex quo bona alienare non possit, prout not. in l. si ita quem §. ea lege. ff. de verborum obligationibus. vt hoc voluit Bartol. dicta l. si queramus. quæ tamen limitantur quando patiens defectum mentis, iuris præsumptione asserit à statuto habitatus ad testandum, quod fieri potest quando prohibitio talis procederet ex dispositione iuris, per id quod habetur in l. omnes populi. ff. de instit. et iur. vt voluit Bartolus dicta l. si queramus. et ita communiter teneri refert Benedictus Cap. reg. 103. num. vndecimo et 30.

TESTAMENTVM furiosi et mentecapti, ante furorem vel per dilucida interualla recurrente sanamente factum, licet valeat, l. furiosum. C. qui test. fac. pos. c. si de success. ab intestato. l. j. §. exigit. ff. de bon. pos. secundum tab. Bald. l. j. C. de sacrosan. eccles. tamen si ante perfectionem testamenti superuenisset furor vel mentis defectus, non valebit, etiam si tenderet ad pias causas, vt voluit Petr. de Anch. in c. quia ingressa, de testam. quia secundum eum non valet testamentum imperfectum etiam inter liberos, vt not. in l. si. C. de famil. erc. id eoque multò minus ad pias causas, vt not. in l. in his. l. ex ca. ff. de testam. fauorabilius enim est causa filiorum quàm ecclesiarum. xvij. q. iij. c. si. vt not. in l. si quis ad declinandum. C. de epis. et cleric. quod sequitur Imol. d. c. ingressa. et in cap. relatum. j. de testamentis. idque communiter teneri refert ibidem, nu. 15. Bened. Cap. de quo vide Bartolum. dicta l. si his.

Testamentum natura muti ac surdi licet non valeat, id tamen fallit si ex accidente talis esset, quia modo scribere nouerit, testari poterit. l. discretis. C. qui test. fac. poss. Idem est si mutus tantum sit, et scribere

sciat, aliàs secus, quia ne statuto quidem induci potest, vt mutus nesciens scribere, testari possit, nisi hoc à principe cui soli id reseruatum est, habeat. l. si mutus. ff. de testament. argumento. l. j. §. de qua re. ff. de postul. vt voluit Bartolus in l. si queramus. ff. de testam. & Imola in capitulo quia ingressa. eodem titulo. Surdus verò, sed idem non mutus, rectè testatur, dicta l. discretis, & codicillos facit. l. mutum. & ibidem not. ff. de legat. iij. quod tamen communiter teneri refert Bened. Cap. reg. ciiij. nu. 22.

Testamentum cæci non seruata solennitate. l. hac consultissima. C. qui testamentum facere possunt, non valet nisi per statutum expressè aliter disponderetur, cum per statutum talis solennitas possit dimitti, vt voluit Bartolus in l. si queramus. ff. de testament. quod verum est, modo id expressè circa cæci testamentum disponderetur, aliàs si simpliciter statutum disponderet, quod testamentum cum quinque testibus valeat, ad cæci testamentum non porrigitur, prout voluit Baldus in d. l. si queramus. cum quo residet Imol. in capitulo quia ingressa, de testam. & ita communiter teneri testatur Bened. Capra, ibidem num. 25.

Testamentum pupilli vel impuberis etiam sagacis ad pias causas factum licet non valeat, l. qua ætate. ff. de testament. capitulo si pater. de testam. libro sexto. secundum Imol. in dicto capitulo ingressa, eodem titulo, tamen valet, si statuto induceretur, vt eiusmodi impuberis sagacis & cuius malicia ætatem suppleret, testamentum valeret. Idque contra Anch. dicto capitulo quia ingressa, secundum Bart. in l. si queramus. ff. eodem, vbi vult quod talis defectus ætatis statuto tolli possit, quod sequitur ibidem Angelus per id quod habetur, in l. fin. C. de testament. milit. cum quibus Doctores communiter transire refert ibid. nu. 30. Bened. Capra.

Testamentum eius qui post ingreditur religionem quæ proprius habere non potest, vt est ordo mendicantium, valet, ac statim post ingressum veluti per mortem ciuilem confirmatur, bonaque eius deuenient ad eos quibus testamento reliquit, mors enim ciuilis ex hoc inducitur eundem effectum habet in testamento quem habet mors naturalis, prout notatur in l. j. ff. de testam. & ibid. per Bart. & Canonistas in cap. vnico. de relig. domib. lib. vj. & in clementi. Exiui. de verborum signific. quod communiter teneri refert ibidem numero, trigesimo septimo idem. Capra.

Testamentum eius qui post ingreditur religionem quæ in communi proprium habere potest, si tempore testamenti non cogitauit de ingressu, per ingressum, quia tacite videtur murare voluntatem suam, in rediendo cor, quo bona requiruntur monasterio. Auct. ingressi de sacrosan. eccles. Si verò cogitauerit de ingressu, tunc licet glossæ communiter dicant, quod si ad ea reliquit, rumpitur testamentum, quippe cum monasterium loco filij habeatur, gl. in c. præsencia, de probat. & in Auct. de sancti. episcop. §. sed hoc præsenti, coll. i. tamen si monasterium fuerit institutum in aliquo, tunc monasterium vitur fructur relictis alijs ad vitam, quo mortuo redibunt ad institutum testamentum, ac confirmabitur eius morte testamentum vt voluit Bart. in l. j. ff. de testament. & si monasterio minus legitima relictum sit, ad supplementum agere potest. iuxta not. in Auct. si qua mulier. C. de sacrosan. eccles. & in l. omni modo. C. de inoffi. testa. Si verò monasterio nihil relictum sit, tunc monasterium loco filij habeatur, & rumpitur testamentum, tanquam nato posthumo. l. ij. de lib. & posthum. l. posthumos. C. de bon. poss. cont. tabul. & ibid. glo. quod communiter teneri ibidem nu. 39. & 43. refert Capra.

Testamentum filii familias, etiam consensu patris factum, in alijs quàm castrensi vel quasi castrensi peculio, non valet, Io. Andr. in c. si pater, de testam. Zerzell. Io. de Fanticis, Anch. Imol. Dominic. in c. licet. de sepultura, quia cum testamenta sint publici iuris, non debent dependere ex alieno arbitrio, ista institutio. ff. de heredit. inst. l. receptum. C. communia prædiorum. l. captatorias. C. de test. mil. Bart. in l. qui in potestate. ff. de test. & in l. seruum. C. qui test. fac. pos. & Canonist. d. c. licet. de sepultura. lib. vj. quod communiter teneri ibid. nu. 62. refert Bene. Et licet doct. vtriusque censuræ varient, ac filius am, saltem pro anima quam patris consensu testari vel codicillari possit, in eo tamen communiter concordant, quod mortis causa pro anima donare possit, quia donatio illa sapiat naturales contractus. l. iij. in pri. ff. de dor. prælegat. & ibid. nu. 57. refert idem Capra.

Testamentum condemnati ad mortem naturalem, etiam si post sententiam manus iudicis effugerit, ne quidem ad pias causas valet. l. absentem. ff. de pœnis. l. qui vltimo. & ibid. Bart. ff. eo. tit. Io. Andr. l. quanquam, de vsur. lib. vj. Imol. in l. quia ingressa. ca. filios. de testam. quod etiam procedit si testari velle de bonis libris ac alijs personis. iuxta Auct. bona damnatorum. C. de bon. damnat. referendis, secundum Imolam dicto c. quia ingressa, quia in illis, prout communiter teneri damnatus testari non possit, nisi in sententia id illi causa cognita fuerit reseruatam, per Lex militari. ff. de testam. militari. in alijs bonis post sententiam condemnato venientibus si de delicto pœnitent, ad pias causas testari ac disponere poterit, iuxta l. j. C. de sacrosan. eccles. sicut refert ibid. nu. 109. Bened. Capra.

Testamentum damnati ad mortem, in absentia ex forma statuti, secundum ius commune factum valet, sed factum secundum formam statuti non valet, vt not. in l. eius qui. §. j. & ibidem per Bald. ff. de testa. & Petr. de Anch. in c. quanquam. de vltis, lib. vj. quod communiter teneri refert ibid. nu. 110. Benedictus Capra.

Testamentum condemnati ad mortem civilem, siue perdat libertatem, ciuitatem & bona, siue retēta libertate ciuitatem & bona tamen perdat, iure ciuili non valet. l. quidem. C. de bonis dam. l. deportatorum. C. eod. tit. quia cum tales perdat, ea quae sunt iuris ciuili, vt d. l. quidam. & testamenti factio sit iuris ciuili. l. testamenti. ff. de testament. argumento. l. eius. §. si cui. ff. eod. tit. non possunt testari, etiam si vellent testari de bonis quae remanere debent liberi, & aliis personis, secundum praescriptum Auct. bona damnatorum. C. de bonis damnat. sicut secundum Imol. in c. quia ingressa, de testamentis. communiter teneri refert ibidem nu. 120. Bened. Capr. quod verum est, nisi taliter condemnatus ad mortem civilem, ad pias causas ex eiusmodi bonis testari aut disponere vellet, quod potest, per id quod habetur in c. cum esset. & in c. relatum. de testam. sicut voluerunt Bart. & Bal. in l. j. C. de sacros. eccles. quod in relictis ad pias causas cessat omnis solemnitas iuris positui cum sufficiant solemnitates iuris gentium, cum quibus communiter transire scribentes refert ibidem numero 122. idem Capra.

Testamentum excommunicati licet multi iux. gl. in c. decernimus, de sent. excom. lib. vj. & ibidem refert Io. And. dicant non valere, quam sequitur ibid. Host. Garzias, & Petr. de Vndella, idque ob periculum communionis cum excommunicato, quae est fugienda, Auct. de priuileg. doti. heretic. mulier non praestand. §. antep. coll. viij. cum ei interditi sint actus legitimi. d. c. decernimus. & similis deportatio videatur, qui est interstabilis. l. eius cui. §. j. ff. de test. Stephanus Provincialis in quadam disputat. sua per Au. vt cum de appel. cognos. §. generaliter. coll. viij. per quem textum Host. in sum. de testam. §. quis sit esse dicit. & prodest hoc notare, colligit quod nec heres institui possit, qui est interstabilis. l. eius cui. §. j. ff. de test. Monach. Cardin. in c. quanquam de vltis. lib. vj. quibus accedit quod nec arbiter esse possit. l. pedius. ff. de arbitris, & c. Contraria tamen opinio quam tenuit Innoc. in c. cum voluntate. de sent. excom. excommunicatum testari posse, dicens, vt secutus est Archid. in c. pia. de excep. lib. vj. & ibid. Petr. Ancha. Abbas & Bellamera, d. c. decernimus. & ibidem Io. And. priorem opinionem mutando. & Iaco. de Beluiso in Auct. de sanctiss. Episcopo. §. omnibus. coll. ix. verior est, & magis communiter tenetur, quemadmodum refert Bened. Capr. d. reg. cij. nu. 174. quia excommunicatus potest contrahere & donare. d. c. cum voluntate. ergo & legare, cum legatum sit donatio, l. in. C. de legat. & instit. eodem titulo in princip. quod est verum, nisi excommunicatus foret ob haeresin, vel crimen, quod intestabile esset, capitulo excommunicatus. §. credentes de hereticis. nec est verum quod similis sit deportatio, sed relegatio, prout voluit glossa in capitulo pastoralis. de appellatio. qui testari potest, vt tenuit Frideric. de Senis, consilio lxxx. & cxliij. quem sequitur dict. cap. decernimus. Petrus Anchar. & Dominic. Bald. in l. prima. C. de sacrosanct. eccles. Rota decisioe xix. incipit, item quod accept. & procedit etiam in publico excommunicato, & communi teneri ibidem numero 18. & 189. refert Benedict.

Testamentum obfidis populi Romani, id est, eius qui ex infidelibus apud Christianos obles sit, vel contra, non valet. l. obfides. ff. de testam. alia obles pro vna ciuitate vel principe, ad aliam vel alium testari potest, sicut dicta, obfides, vult Bartolus & doctores vt not. in c. ex scripto, de iureiur. & ita communiter teneri refert Benedict. Capra d. reg. cij. nu. 203.

Testamentum eius qui incertus ac dubius est de suo statu non valet. l. de testament. ff. de testament. & licet Bald. in l. j. C. de sacros. eccles. id dicat procedere, etiam si ad pias causas factum esset, quod sequitur etiam Anchar. c. quia ingressa, de testam. Bartol. tamen d. l. j. C. de sacros. eccles. contrarium tenet quod ad pias causas factum valere sustinet, per id quod habetur in l. si militari. §. si miles. ff. de testam. milit. quod verius videtur, cum tale impedimentum à iure ciuili inductum, non debeat piis causis nocere, per id quod habetur in c. cum tibi. de testamentis. quod etiam tenet Imol. dict. capitulo quia ingressa. cum quibus ceteros quoque Doctores residere refert Benedictus ibid. numero 206.

Testamentum si patitur defectum in his quae sunt de substantia vel essentia eius, etiam adiecta clausula, si non valet vt testamentum, valet, & c. non potest in ius codicillorum referre, puta si esset nullum ratione voluntatis imperfectae, vt quia antequam impleteretur decessisset testator. l. fideicommissum. §. j. de leg. iij. l. ex ea scriptura. ff. de testam. secundum Bart. l. j. ff. de iust. rupt. & irrit. fact. test. & in l. j. ff. de iure codicillorum. & hoc voluit glossa. communiter approbata in l. eam quam. C. de fideicommiss. Secus autem si pateretur defectum solemnitatis, quia tunc clausula operabitur, licet enim in testamento, septem testes rogati requirantur, clausula tamen codicillaris adiuncta, efficeret vt quinque etiam non rogati sufficiant. l. finali. C.

C. de codicillis: vt refert Benedictus Capra. regul. cxj. numero trigemotertio et numero quinquagesimo.

Testamentum iure ciuili septem exigit testes. l. si vnus. l. ac consultissima. & l. fin. C. de testam. nisi iure Canonico, quo casu quinque, aut inter liberos, aut à milite fiat, quo casu si in actu belliarum duo testes sufficerent. d. l. hac consultissima. d. l. si. l. diuus. lucius ff. de testament. milit. Iure autem Canonico in relictis ad pias causas duo testes idonei in vtroque foro sufficient. In relictis vero extra pias causas in terris ecclesiae subiectis, similiter duo testes cum presbytero parochiali sufficient, sed non in foro ciuili, vbi septem requiruntur testes, quemadmodum concludit Ioannes Andreas in cap. cum esset. de testament. quem in effectu ibidem & in cap. relatum. eodem titulo sequitur Petrus Perusinus, Petrus Ancharanus, & D. Floria. cuius opinionem communiter tenent, ac in practica obseruari, & consuetudine roborari, argumento. l. in ius. ff. de legibus, refert Bened. Capr. reg. cij. nu. 2. & 8. refert Bened. Capr. idque Bart. Bald. & Legistas in l. j. C. de sacros. eccles. sequi dicit.

Testamentum perinde ex tacita substitutione, puta in pupillari comprehensione, atque ab expressa, potest incipere, & effectum assumere, quo & ipsa non requirit aditionem ad eius confirmationem, licet pupillaris requiratur, sicut voluit gl. in l. lex cornel. & ibi. Guliel. de Cuneo. Bart. & l. Bal. & l. si pater caput. ff. de vulg. & pupil. Ang. & Bart. l. j. eod. tit. per l. neque. §. si. ff. de test. milit. & l. pen. ff. de ventr. inspicit. idque contra gl. lapud Iulianum. §. idem Iulianus. ff. ad Treb. communiter teneri refert Bened. Capr. in tract. substitutionum. post regulas posito, spe. j. num. 87.

Testamentum usurarij manifesti tamen non secuta cautione de restituendis malis ablatis regulariter non solum cum ipsa manifesta contritionis signa apparent, quod ad relictā ad pias causas valebit, vt consuluit D. Anto. Butrig. & Petrus de Anchar. per l. j. C. de sacrosan. eccles. quod prius voluit Lopus in allega. cxv. quem sequitur Dominic. in cap. quanquam. de vltis. & communiter tenetur, sed etiam tam quoad relictā certis personis, pro restitutione certarum usurarum male ablatarum, quam quod ad relictā pauperibus Christi, pro incertis vltis aliis male ablati, quia tunc quod ad illam quantitatem fini liter valebit eius testamentum vt sentit Io. And. d. c. quāquam. & Lopus d. alleg. cxv. quod verum esse & communiter teneri refert Bened. Capr. d. reg. cij. num. 161. & 167. quando de eiusmodi vltis & male ablati aliter quam per confessionem testantis constaret, aliā secus quia magis speciem aut vim relictā quam institutionis haberet. tenet. Petr. de Anchar. d. c. quanquam.

Testamentum usurarij manifesti licet ante praestitam cautionem de restituendis ablatis factum, etiam ad pias causas, non valere, nec post praestitam cautionem & satisfactione reconualescit. cap. quanquam. de vltis. lib. vj. Bald. l. j. C. de sacrosan. eccles. gloss. in clem. j. in verbo Manifestus. de sepult. & ibid. Paul. de Leazar. Bald. in l. si hereditas. C. de testamento militis. & ita dicto cap. quanquam. contra Ioan. And. tenuerunt Garzias, Ioan. Monach. Lopus. Abb. & Ioannes de Lignano. & ita communiter tam per Legistas quam Canonistas teneri refert Benedict. Capr. reg. cij. num. 141. tamen contrariam opinionem quam tenuerunt Nicolaus de Matarellis in quadam disputatione Bart. in l. filio praeterito. ff. de iniusto testa. & Ioan. And. Ioan. de Fant. & Bal. sibi contrarius Petrus de Anchar. Dominicus, Egid. Bellamer. & Guliel. de Pontolino in d. cap. quanquam. magis & quam & communem, à quo in iudicando & consulendo non sit recedendum dicit ibidem num. 154. Bene. quod est verum, nisi usurarius factō testamento, ac praestita cautione rediit ad vomitum & occulte exercuerit vltis, quia testamentum tunc vitabitur secundum Ioan. de Ligna. Francisc. de Zaberel. & Paulus de Leazar. d. clem. j. de vltis. & Laurent. de Florent. in tractat. vltis. quae est. ccvj. Lopus. Anchar. & Dominic. in d. cap. quanquam. Bald. in l. executorem. C. de execut. rei iud. & in l. j. C. de sacrosanct. eccles. Frideric. de Senis. consil. vij. Anchar. & Imola in cap. quia ingressa, de testament. quod communiter teneri ibid. num. 159. refert Bened. Capr.

Testamenti executores, vide supra Executores.

TESTES tamen de notorio perinde atque de fama deponere notoriumque probare possunt, iuxta receptam Docto. sententiam, ad hanc tamen vt probent, debent etiam non interrogati rationem dicti sui reddere, quod similiter communi calculo receptum esse testatur Bened. Capr. in tractat. notor. post regul. xv. posito in sexto membro, principal. num. 7. & 10. vide supra Notorium.

TRANS ACTIONIS contractus licet secundum Bar. in l. ij. C. de rescindend. vendit. & in l. si quis cum aliter. ff. de verbo. significat. quando quis ultra dimidium iusti precij decipitur transigendo, admittit remedium vtriusque legis, tamen secundum glossa. in capitulo cum causa. de empt. & vendit. quam tenent ibidem Ioan. Andreas, Petrus Anchar. & Imola. item Tancred. & Vincent. in ca. ad nostram. cod. tit. de empt. & vendit. §. nunc videndum refert. vers. quid de transactione. itē Dinus in l. Lucius. §. si. ff. ad Trebell. Guliel. de Cuneo. in l. ex causa. C. de vltis. pro emptore. Petrus et Cyn. d.

Cyn. d. l. ij. C. de rescind. vend. Bald. in l.ordo. C. de except. rei iud. et in l. j. §. j. ff. de transact. et in l. j. C. com. de legat. contraria opinio quod iure in transact. non sit locus d. l. ij. C. de rescind. vendit. vterior videtur et communiter teneri refert Bened. Capra. reg. lxxxvij. numero 89. et sequen.

TRELLIANA vel falcidiam heres inuentarium conficiens licet detrahar. Auct. de hered. et Falcid. §. si vero non fecerit inuentar. coll. j. id tamen inter alia fallit, si testator detractionem alterutrius fieri prohibuisset, Auct. sed cum test. §. si verò expressim. C. ad l. Falcid. et ibidem Cyn. Barto. et Imol. in l. Marcellus. §. quod autem. ff. ad Treb. quam communiter sequuntur Canonistæ in cap. Raynald. de testament. vt refert Bened. Capra. reg. cx. nu. 3. Similiter fallit si pro redemptioe capitulorum, vel ad pias causas legatum aut reliquum quid foret, quia tunc non detrahitur Trebelliana aut Falcidia, Auct. de ecclesiast. titu. §. si in autem. coll. ix. quod secundum Anto. in d. cap. Raynald. communiter ab vtriusque iuris interpretib. tenetur, per not. in ca. si pater. de testam. lib. vj. et Bald. in l. id quod pauperib. C. de episc. et clericis, quæ admodum ibidem nu. 5. refert idē Capr.

Trebelliana vel Falcidia licet non solùm non detrahitur, cum infra annum à die monitionis per iudicem factæ, à solutione relictoris cessatur sed etiam omne emolumentum ex testamēto amittitur. iuxta glo. in d. ca. Raynald. Bart. in Auct. hoc amplius. C. de fideicom. glo. in Auct. de heredib. et Falcid. §. si quis non implens. cap. si heredes. ca. nos quidem. de testam. et communiter teneri ibidem num. 22. refert idem Capra. id tamen fallit si testator aliud tempus, intra quod voluntari suæ satisfaciendum foret, præfixisset, nam tunc illud obseruatur. iuxta not. in l. statu libero. §. herede. ff. statu lib. l. fin. §. si in autem. C. de iure deliber. prout in d. cap. nos quidem, voluerunt Anchar. Imola, D. Nicol. et communiter Doctores, vt ibidem num. 28. refert idem Capr.

TVRPITVDINEM propriam allegans in his quæ concernunt peccatum, et sic animæ periculum, auditur per ea quæ habentur in c. tertio loco, de præsumpt. et c. ex tenore, et ibidem per gloss. de concess. præbend. et in ca. lator. c. consanguinei. de re iudic. glo. in c. inter dilectos. de donat. quod communiter teneri asserit B. Cap. reg. lxxxij. num. ij. Idem obtinet si quis alleget turpitudinem suam in his quæ concernunt fauorem ecclesiæ, quia tunc allegans eandē auditur, iuxta cap. cum super. de confessione. l. vnde Neratius. et l. seq. ff. ad l. Aquil. et cap. si quis presbyterorum, de rebus eccles. non alien. xxxv. quæstio. ix. cap. quod quis commisit. gloss. in dicto capitulo inter dilectos. et ita communiter teneri ibidem numero 3. affirmat idem Bened. Capra. Quod tamen vtrouique secus habet, si quis ad proprium commodum contra alium principaliter agendo, et ius agendi fundando super turpitudine. id tentaret, quo casu allegans quæ ipsius turpitudinem non auditur d. ca. inter dilectos. et d. cap. ex tenore. et per totum titu. ff. et C. de condit. ob turpem causam. D. Ant. in cap. cum super. de concess. præbend. Barto. in l. iusurandum. §. si in. ff. de iureiur. cum quibus cæteris. Doctores communiter transire testatur idem num. 4. idem Bened. Capra.

TVTORIS fideiussor: qui præfens ac tacens patitur nomen suum scribi apud acta, sine contradictione, perinde tenetur ac si stipulatio intercessisset. l. cum ostendimus. §. si in. ff. de fideiuss. tutor. et cura. ibidem glo. et Bartol. Din. in cap. qui tacet de reg. iur. lib. vj. et D. Nicol. in cap. nonne. de præsum. et ita communiter teneri refert Bened. Capra, reg. lvi. nu. 18.

V

VASALLVS alienas feudum irrequisito domino: cadit feudo siue notum siue paternum sit, quod procedit etiam si saluo, iure domini illud alienasset. comunem refert Bened. Capr. regul. lxxxvij. nu. 3. vide supra Feudum.

VENDERE quis cogi potest præsertim tempore Carestie, res ad annonam spectantes, etiam minoris quam iusto pretio, idque ne indigentes pereant, comunem refert Benedictus Capra regula lxxxvij. numero 21. vide supra Emprio.

VENDITIO infra dimidiū iusti precij, facta. aut rescindetur. aut arbitrio venditoris ad supplementum iusti pretij agitur. comunem refert Bened. Capra. regul. lxxxvij. nu. 62. vide supra Contractus.

Venditioni si maior iurauerit nõ contrahere, non auditur si post dicat se læsum vltra dimidium iusti pretij. secus si minor iurauerit quia licet beneficio ætatis non vtatur, tamen vtitur beneficio iuris comunis, nisi super vtroque iurasset, gloss. dicta l. secunda. C. de rescin. vendit. et glo. in cap. cum causa. de empt. et vendit. vbi Ioan. Andreas. opinionem de maiore comunem esse dicit, refert vt Bened. regul. lxxxvij. nu. 114. et 118. 138. et seq. Quod tamen fallit, nisi metu extortum sit iuramentum, vel etiam contractus super quo interpositū fuit, vel si contrahens dolo inductus fuisset, aut si mulier aut rusticus

iurasset, potest enim tunc peti absolutio de qua re vide ibidem numero 120. et sequen.

Venditionis contractus si appareat originale causam fuisse mutui, puta si petere abs te certam quantitatem mutuum, cum oblatione pignoris, et dixeris, te quidem mutuarè, non tamen instrumentum in forma mutui vel pignoris conficere: sed emere velle, ac pro eodem precio intra certum tempus id reddere velle, præsumitur simulatus ac in fraudem vsurarū factus, præsertim si modicum premium interuenierit, vt voluit Host. Ioan. Andr. cap. ad nostram. de empt. & vendit. Argumento l. quāuis. §. si cum essem ff. ac Vellei. Bald. l. iij. C. plus vales quod a iur. & ita communiter teneri testatur B. Capra. reg. lxxxvij. nu. 166. Sin autem non appareat originale causam fuisse mutuum tunc si fuit pactum de reuendendo pro maiori pretio præsumitur contractus pignoratitius, simulatus ac vsuarius, prout voluit d. c. ad nostram D. Floria. & D. Nicol. iuxta not. in c. ille vos. de pigno. & similiter communiter teneri ibidem num. 167. refert.

Venditio facta sub pœna de reuendendo pro eodē precio, si concurret aliud pactum, puta de computando fructus in sortem, præsumitur pignoratitius & simulatus, c. ille vos de pignorib. D. Floria. & D. Nicol. in ca. ad nostram. de empt. & vendit. quia de natura emptionis est vt faciat fructus emptoris, nec teneatur eos in sortem computare, qui id sit de natura pignoris, secundum Imola. ibidem arguunt tot. l. secunda. C. de in ius vocand. & ita communiter contra. D. Arch. in dicto capitulo ille vos. teneri refert Bened. Capr. reg. lxxxvij. numero 168. & seq. Sin autem non concurrat tale vel simile pactum, sed paruitas precij cum pacto de reuendendo quodocumque venditori placuerit, tunc contractus præsumitur fræneraticius, siue pignoratitius ac simulatus, idque maximè si emptor sit consuetus exercere vsuras, iuxta not. in d. c. ille vos. & videtur voluisse Arch. xiiij. quæst. iij. c. plerunque. & D. Anto. d. c. cum nostram. & ita communiter teneri testatur ibidem num. 173. idem Capra.

Venditor licet re per sententiam euicta regulariter emptori de euictione teneatur. l. qui rem. l. non dubitatur. C. de euict. id tamen inter alia fallit, quando emptor vel omnino non, vel non debito tempore, venditori denuntiauerit, glo. in c. Si venditori. de empt. & vendit. l. emptor fundi. & Lautore. C. de euict. Debitum autem tempus est, vt conuenit qui oneroso titulo rem habet, ante conclusionem cause principalis vel appellationis, cum adhuc omnia iura eadē salua sunt, denunciat venditori, qui autem lucratiuo titulo rem detinet, id facere tenetur ante litis cõtestationem, adhuc, vt de euictione agere possit contra donatorem. Bart. & Dynus. l. si concubinam. §. si heres. ff. de legatis. iij. Ioan. Andr. in c. si de empt. & vendit. Cyn. in l. quoniam. C. de euict. quod quidem verum est, nisi remissa sit, vt passim fit in instrumentis denunciandi necessitas, iuxta l. Herennius. ff. de euict. aut nisi venditor sciuerit, tunc enim denunciare non tenetur glo. in l. empt. C. de euict. verum ad finem certificandi, quia qui certus est, amplius certiorari non debet, l. j. in ff. de act. empt. tamen ad alium finem putatur, vt veniat ad defendendum & producendum probationes omnino venditori denunciandum est, vt voluit Bart. in l. denunciante. §. quod tamen. ff. de adult. & in l. non solum. §. morte. ff. de noui oper. nunciat. Idem c. Bal. & Ang. in l. absent. ff. de proc. & D. Petrus. Floria. & Ant. c. si de emp. & v. per l. si parètes. l. cum successores. C. de euic. l. si re. §. si ff. eod. titu. & ita communiter teneri refert Bened. Capr. reg. lxxxvij. num. 227. vt verius esse dicit, aut nisi venditor & emptor in eodem iudicio essent simul conuenti, ab eo qui rem euicti, tunc enim et si emptor venditori aliter non denunciauerit superatus tamen agere poterit de euictione contra venditorem, secundum gloss. singularem in l. si dictum. §. si presente in verbo possit. ff. de euict. quam sequitur Bald. in l. si. C. de vsur. re iudic. & in l. si libera. C. de sentent. & inter locut. omnium iudi. & cum ea communiter Doct. transire asserit Bened. Capra reg. lxxxvij. nu. 228. Aut nisi venditor vltro ad defensionem veniret vel iurasset defendere, quia nec tunc denunciatione opus, et ea omissa re euicta, venditor conueniri potest, vt vide tur velle Ioan. Andr. & Anton. Imola. & D. Nicol. in ca. breue de iureiurando et Spec. in tit. de Aduocato. §. j. vers. Quid si is qui iuranti quod postremum tamen secundum gloss. d. cap. breue. et in c. cupientes. §. Si vero de elect. lib. vj. in verbo contempserit. non videtur verum in nostro casu cum iuramentum nihil addat contractui sed contractum roborat. vt intelligatur secundum naturam naturam l. si. C. de non nu. pecu. quod ita praticari et communiter obseruari refert ibid. Bened. numero. 231.

Verbis directis substitutiones compendiosæ factæ censentur esse de natura eorum vti verba sonant quod quis manu vel autoritate propria accipiat. iuxta notat in l. Titia cum testamento. §. j. ff. de legat. iij. l. eam quam. et ibid. gloss. C. de fideicom. in verbo Directis quod voluit Bar. in l. Centurio. ff. de vulg. et pupill. subst. Flor. et Imol. in c. Raynutius. in ff. de testam. Quod videtur quoque velle Bald. in l. si. C. de sacrosanc. eccles. et ita communiter teneri refert Bened. Capr. in tract. substitutionum. post reg. posito specie v. nu. 24.

VNIuersitas tam ecclesiastice quam secularis, dicitur partes

partes in negotiis explicandis presentes esse debent. In nulli. l. plane, ff. de decret. ab ord. faciend. glo. in c. in verb. constitutum. de his que fiunt a maio. part. cap. & hoc etiam ibidem voluit Goffred. Philipp. Ioan. And. Host. & communiter Doct. licet aliud voluerit, glo. in cap. fide maiori. & obed. & Alan. & Guliel. Naf. in d. c. j. ubi dicit quod stetur maiori parti, verum cum iure civili recte probetur quod duæ partes debeant esse presentes, in d. l. plane. & l. nulli. non immerito stabitur iure civili, ex quo iure Canonico non reperitur aliter statutum, secundum Imolam d. c. j. ut patet, in c. j. communiter per omnes, quare requiritur ut duæ partes de vocandis sint presentes, ut voluit d. c. j. Ioan. And. & Innoc. in c. cum nobis. de elect. ut refert ac sequitur Bened. Capr. reg. ix. nu. 14. & 16. Vide supra Capitulum.

Vniuersitas vel capitulum ut possit aliquid legitime statuere, requiritur ut sit legitime coadunata & conuocata, per id quod notatur in c. j. & j. de noui oper. nunciat. & Innoc. in c. j. de maior. & obed. & utroque iure: tam civili, quam Canonico sufficit vocatio generalis, iuxta not. in l. Aliud. §. refert, ff. de reg. iur. & Bart. in l. omnes populi ff. de iust. & iur. & communiter notatur d. c. j. & ij. de noui oper. nunciat. & c. si. cap. de concess. prebend. lib. vj. quod tamen in electionibus collationibus, receptionibus, vel quando Canonici cessare volunt à diuinis, vel quando statutum tenderet in præiudicium absentium, fallit, glo. in c. presentium. in verbo ipsorum de testib. lib. vj. cum in ecclesiis, de prebendis. cod. lib. c. quamuis. de offic. ordin. & ibidem glo. in verbo euocandi. lib. vj. refert, ac sequitur Bened. Capr. conclus. ix. num. 26. & seq. supra Capitulum.

VOLUNTAS. Amera voluntate dependentia licet in actibus inter viuos nullum forziatur effectum, vtilem tamen reuocationem siue ademptionem inducunt Bart. in l. et si. ff. de adimend. legat. & in l. plane, in princ. ff. de legat. j. glo. in §. Si rem. in fi. de legat. l. legatum §. si. ff. de adimend. legat. l. iij. §. minor. ubi glo. et Bar. ff. de fund. instruct. l. cum dominus. §. filius. ff. de pecul. legat. l. et ideo. ff. de adimend. legat. l. si. legatum. ff. de legat. j. Bar. in l. h. ff. de aur. et argent. legat. secus autem est in testamentis, quia per secundum inuadatum non censetur reuocatum primum, Bart. in l. si iure. Cyn. in l. nostram in fi. C. de testam. l. quæsitum. §. si quis. et ibid. Bart. de fund. instruct. communem refert Capr. reg. cvij. nu. 13.

VSVRA siue pœna conuentionalis apposta contractui, modo in fraudem vsurarum apposta non sit, etiam à clericis exigi potest, alias secus, et si dubitetur utrum in fraudem vsurarum apposta sit, tunc si apposta reperitur dationi, quantitatis, censetur in fraudem apposta. In dationi speciei vel facti præstationi, secus, nisi præcesserit obligatio. dandi pecuniam, quia tunc in dubio etiam in fraudem

vsurarum facta presumitur, quod communiter receptum refert. Benedictus Capra. regula septuagesima numero 27. 29. 31. et 34. vide supra in verbo Pœna.

Vsurarius manifestus, licet ante præstitam cautionem de restituendis iniuste ablati ne quidem pro anima, aut ad piam causam restitui possit, & si testetur non valebit testamentum, etiam si post mortem ipsius aut ipso viuo penitente ac contrito ex intervallo præstaretur cautio, non reconualecet testamentum, c. quanquam. de vsur. lib. vj. glo. in Clem. j. in verbo manifestos. & ibidem Paul. de Leazaris. de sepulturis. Bald. in l. j. C. de sacrosan. eccles. & in l. si hereditas. C. de testam. milit. argumento, l. si filius. l. si quaramus. l. qua ætate. l. eius. §. j. ff. de testam. quod contra Ioan. And. d. cap. quanquam, tenent Garzias, Ioan. Monachus, Lopus. Abbas, & Ioan. de Laga. & ita communiter tam per Legistas quam Canonistas teneri refert Bened. Capr. reg. cij. num. 141. Contrariam tamē opinionem quam tenuit Nicol. de Matarellis & Bart. in l. filio præterito. ff. de iniust. testam. & in d. c. quanquam. Ioan. de Fandit. Ioan. And. Bald. Petrus Anchar. Dominic. Egid. Bellamer. Guliel. de Ponte. magis comunem dicit, nec in iudicando & consulendo ab ea recedendum, ibidem num. 154. quod secundum Ioan. And. Ligna. Francisc. de Zabarell. & Paulum de Leazaris, in clement. j. de vsuris procedit si post factum testamentum, & præstitam cautionem ad exercitium vsurarum etiam occultè non redierit, quod tenuerunt quoque Laurent. de Florent. in tractat. suo. de vsuris, lib. vj. & Bald. in l. executorum. C. de execut. rei iudic. & in l. j. C. de sacrosan. eccles. Anchar. & Imol. in cap. quia ingressè. de testam. Frider. de Senis consi. vij. & ita communiter teneri refert ibid. num. 159. Idem Capra.

Vsurarij manifesti testamentum non præstita cautione factum licet regulariter ut dictum est non valeat, tamen quando in ipso manifesta signa contritionis apparent, valebit eius vltima voluntas, non tantum quò ad relicta ad pias causas, ut consuluit Anton. Burrio. & Anchar. per l. j. C. de sacrosan. eccles. ut voluit Lopus allegat. cxxv. quem sequitur Dominicus in c. quanquam. et communiter tenetur, sed etiam quò ad relicta certis personis pro restitutione vsurarum, et malè ablatorum vel quò ad relicta pauperibus Christi, pro vsuris et malè ablati, quia tunc quò ad talia relicta valebit eius testamentum, ut sentit Ioan. And. d. cap. quanquam, et Lopus d. alleg. cxxv. quod verum est, et communiter tenetur, quando aliter de eiusmodi vsuris et malè ablati non constaret quam per assertionem vel confessionem ipsius testantis, aliàs secus, quia magis vim ac speciem relicti, quam restitutionis habere, secundum Anchar. d. c. quanquam. ut refert ibid. num. 263. et 167. Idem Capra.

FINIS.

COMMUNES OPINIONES EX IULII

CLARI ALEXANDRINI, I. C. CELEBERRIMI LIBRO

QUINTO SENTENTIARVM RECEPTARVM, NUPER

in lucem edito, collecta, & ordine Alpha-

betico disposita, per Raymundum

Pium Fichardum Fran-

cofurtensem.

I. C.

A

ABIVRANS hæresin, ante sententiam latam modò non fuerit alias quoque de hæresi accusatus, & post pœnitentiam in eam relapsus, non solum evitat pœnam mortis, sed etiam confiscationem honorum, licet ipso iure à die commissi delicti sit imposita. Hanc communem esse Doctorum opinionem attestatur Paris. cons. clxxxv. & seq. lib. iij. Ita refert Julius Clarus Alexandrinus in lib. v. sententiarum, §. Hæresis. vers. sed quæro. in fin.

ABORTIVM causans, percutiendo nimirum mulierem prægnantem, ita vt illa abortum faciat, debet puniri pœna vltimi supplicij, si dolus adfuerit, magis communem dicit Boss. in tit. de homicidij, num. 6. Alij tamen distinguunt, dicentes, si partus fuerit animatus, tunc puniendum esse causantem pœna homicidij, sin verò non fuerit animatus, puniendum pœna extraordinaria. Et hanc esse communem testatur Blanc. in præc. crimin. nume. 33. Clar. lib. v. sentent. §. sin. q. lxxvij. vers. abortum.

ABSENS non potest propter crimen vel delictum quod ipsi absenti imputatur, diffinitivè condemnari, Com. dicit Ant. Gomez. super l. lxxxvj. Tauri, numer. 1. nam de iure communi contumax nõ potest à iudice haberi pro confesso & conuicto, & licet Jacob. de Aretio tenuerit, quòd quando crimen est liquidatum inter præsentem, potest eo casu ferri sententia contra absentem, tamè contra eum est communis Doct. opinio, vt dicit Bal. in l. quamuis, la j. num. 1. C. de adult. & Boss. in tit. de requir. reis. num. 1. in fin. & quod etiam de iure Canonico non possit contra absentem, lite non contestata, deveniri ad condemnationem, neque etiam ad testium receptionem, communem dicit Abbas in cap. veritatis, nume. 20. & 27. de dolo & contum. aded vt etiam in tali casu absentia testes non possint recipi ad perpetuam memoriam, vtcunque senes, valetudinarij, vel in longinuas partes recessuri sint illi testes, com. attestatur Gomez. in d. l. lxxxvj. Tauri, num. 4. Intelligit, tamen hæc omnia, quando ageretur de pœna corporis afflictiva. nam si tantum veniret pœna relegationis, vel ea minor, imponenda, eo casu posset absens condemnari, communem dicit Bald. in l. absentem, in fi. C. de accusat. Salicet. in dicta l. absentem. nume. 1. quem refert pract. Conradi, num. 7. vers. quarto excipio. Boss. in d. tit. de requir. reis. num. 1. Clar. lib. v. sent. §. sin. que. xliij. in princ. de consuetudine tamen Italiæ, Galliæ & Hispaniæ, tam in foro cjuili quàm canonico, contrarium observari, dicit, teste Gandin. de malefic. rubric. quid agendum reo absente, Ioan. Fabr. in l. cunctisq; populos. de sum. trin. Ant. Gomez. in l. lxxxvj. Tauri, numero 8. & Ripa in c. j. num. 77. de iudic. Clar. ibidem versiculo licet autem.

ACTA facta in iudicio civili, non faciunt fidem in criminali. Com. dicit Felin. in c. ar. si clerici, nu. 26. de iudic. Ripa. in l. j. numero 40. C. de edendo, quem refert practica conradi, numero 10. in fin. Diaz. reg. x. Intelligit tamen vt procedat, quantum ad hoc vt plene probent. Clar. d. §. si. que. st. liij. vers. Item si producantur.

ACCUSARE potest quilibet qui non est expressè de iure prohibitus, communem regulam esse dicit Anto. Gomez. c. j. delictorum. nu. 31. Clar. d. §. sin. que. st. xliij. in prin.

ACCUSATIO est delatio alicuius criminis ad vindictam publicam, legitima interueniente subscriptione, ita communiter definiunt Doct. dicit Felin. in rubric. de accusat. num. 3. quem refert Gigas de crim. les. maiest. que. st. nume. 4. Marian. in d. Rubrica de accusat. au. 1. Claro tamen non videtur sufficiens, lib. v. sen. §. si. q. xij. in prin.

Accusatio officij iudicis potius censetur esse quàm actio. C6. attestatur Berous in Rubr. de accusat. nu. 7. in fin. Clar. d. libr. v. §. si. que. st. xij. vers. Item quarto.

Accusatio debet fieri in scriptis. Commu. d. Cardin. Alex. in ca. de accusatione. vers. ponitur etiam ij. que. st. viij. Clar. d. §. sin. vers. quæro quæ sit.

Accusatio criminalis tollitur præscriptione viginti annorum. l. quærelam. C. de falsis. & ita com. teneri dicit Abb. in c. cum haberet. num. 4. de eo qui duxit in matrim. Card. Alex. in cap. de accusatione. vers. Item opponi potest. Boeri. decif. xxvj. num. 7. Ant. Gomez. super l. lxxxvj. Tauri, num. 5. Marsil. consi. cxvij. num. 40. Idem dicendum est de inquisitione, nempe quod post lapsum xx. annorum iudex etiam non amplius ex officio contra reus procedere possit, ita contra Glos. in d. l. quærelam communiter teneri ait Ias. in l. j. nu. 8. in fin. ff. de iurisdic. omni. iudic. Balb. de præscriptione. in iij. que. st. quarta. quæstio nis principalis. que. st. ij. num. 3. Iaffed. decif. c. cclxxxvj. Nota tamen quod licet criminalis actio ex inquisitione præscribatur xx. annis, tamen omnes actiones civiles quæ ex crimine descendunt, durant vsque ad xxx. annos. Com. dicit Igneus in l. in cognitione. num. 185. ff. ad Sylleian. Clar. d. §. sin. q. l. j. in prin. Fallit prædicta communis in crimine adulterij, quia illud quinque tantum annorum (spatio præscribitur. per tex. in l. mariti. §. hoc quinquennium. ff. de adult. Clar. d. que. st. l. j. vers. potest autem.

ACCUSATOR licet non idoneus sit ad accusandum, nihilominus tamè si pars de eo nihil opposuerit, valet processus. Anan. c. j. d. nu. 2. de accusat. Aretic. c. j. nu. 21. in fi. que. refert practica Conradi. nu. 14. Clar. d. §. si. que. st. xliij. vers. sed pone.

Accusator non probans accusationem præsumitur calumniari. Com. dicit Abbas. in cap. calumniam. num. 2. de pœnis. per glo. in c. ij. in verb. calumniandi. de calumnia. communiter approbatum, vt testatur Apostil. ad Ang. de malefic. in verb. & ad quærelam. nu. 7. Clar. d. §. si. que. st. lxxij. vers. dixi supra. Et licet accusator prius iurauerit de calumnia, tamen nõ excusatur à tali præsumptione, Com. dicit, Abb. in d. c. calumnia. Alexan. in l. properandum. §. sin. autem vtraque, nu. 2. C. de iudicij. Salic. in l. qui crim. num. 14. C. qui accus. poss. Si tamen accusator in tali casu habeat aliqua euidentia indicia pro se, vt famam, vel auditu à fide dignis, &c. excusabitur ab illa præsumptione. Com. dicit Abbas consi. lxxvij. num. 1. vers. venio nunc. lib. j. quem refert Practi. Conradi, numero 17. Clar. ibi. vers. sed quid, & sequen.

Accusator tenetur de iure se subscribere ad pœnã talionis. Com. dicit Bertr. consi. cclxvij. in prin. lib. iij. Quænas reg. xxvij. in prin. Marian. in c. super his, num. 19. de accusat. Hodie tamen de consuetudine non observatur ista solennitas subscriptionis. Boss. in tit. de inquisitione. numero 14. Di. dac. lib. j. re. solut. Duennas d. reg. xxvij. vers. est tamen notandum, maximè de iure cjuili. nã de iure canonico adhuc necessaria est huiusmodi subscriptio, vt dicit Cardin. Alex. in cap. libellorum. in fi. ij. que. st. viij. Et notandum, quod etiam maritus accusans uxorem de adulterio, tenetur se subscribere, Com. dicit Anan. in c. cum dilectus. nume. 24. de calumniato, Clar. d. §. sin. que. st. xij. vers. dixi quoque, & seq.

Accusatore mortuo, poterit quivis alius accusationem prosequi, dummodò compareat intra triginta dies, vel etiam post xxx. dies, si velit de nouo accusare principaliter, per se, admittitur intra tempus à lege accusationi præfixum, ita declarat Bart. in l. libellorum. §. si. nu. 6. ff. de accusat. & est communis vt dicit Ant. Gom. lib. delictorum. c. j. num. 36. Clar. d. §. si. que. st. l. j. vers. quinimò.

AD VEN-

ADVENTITIA bona, in quibus pater habet usufructum non veniunt in confiscatione bonorum filii familias. Com. dicit Curt. senior in consi. lix. num. 12. Bart. in l. si finita. §. si de vestigialibus, numero 12. ff. de damno infect. quem sequuntur communiter Doctores. videtur Paris. consi. clvij. num. 1. lib. iij. quem refert Didacus. libro iij. resolut. c. num. 7. vers. ex his patet. Clar. d. lib. v. §. si. quæ. lxxvij. vers. sed quid in aduenticiis.

ADULTERIVM de iure civili neque ex parte viri neque ex parte mulieris dicitur, quando vir coniugatus coit cum soluta, ideo que pena adulterij non possunt puniri: hanc indubitam Doctores sententiam dicit Roland. consi. lxxij. num. 12. lib. j. Hanc etiam communem dicit Caccialup. in rep. l. si qua Illustris. num. 58. C. de Orficiis. Didac. super iij. Decret. num. 16. in fi. & quod talis coitus appellatur stuprum, colligi videtur ex text. in l. j. C. de adult. De iure autem Canonico, ubiunque maritus vel vxor habet rem cum alio quam cum propria vel proprio coniuge, appellatur adulterium, can. nemo. xxxij. quæst. iij. cum similibus. Refert Clarus lib. v. sent. §. Adulterium. vers. tribus.

Adulterium non committit vir cognoscens carnaliter mulierem nuptam quæ ante matrimonium fuit meretrix, & post matrimonium perseveravit in vita meretricia, secus si ab illa vita cessasset & honestè cum viro vixisset Ita communiter observari dicit Ang. in l. si vxor. §. sed & in ea. num. 1. ff. de adult. & in l. si ea. C. de adul. quem refert Ana. in c. j. num. 6. de Adult. & Rimini. consi. xvij. nu. 20. Refert Clar. lib. v. §. Adulterium. vers. quæro nunquid.

Adulterium hodie privatum crimen est, quia non nisi certis personis eius accusatio permittitur, per text. in l. quamuis ij. C. de Adulter. & hanc communiter approbatam dicit Fulgos. consi. cxxv. num. 2. & Ant. Gomez. l. lxxx. Tauri. nume. 49. Clar. d. §. adulterium. vers. est autem.

Adulterij causa est communis fori, ita quod in ea potest tam ecclesiasticus quam secularis iudex procedere. Com. attestatur Alciat. in c. j. num. 18. de offic. ordin. Didac. super iij. Decret. num. 20. Si tamen ad separationem thori tantum agatur, tunc solus ecclesiasticus iudex cognoscit, com. dicit Deci. consi. cxxij. nume. 2. Didac. super iij. Decret. nu. 8. Clar. d. lib. v. §. si. quæst. xvij. vers. quæro nunquid.

Adulterij pœna de iure diuino secundum legem Mosaicam erat pœna mortis, tam in masculo quam in femina. genus autem mortis erat lapidatio. Exod. cap. xx. Deut. xxij. De iure autem Canonico Laicus adulter vel adultera excommunicatur. cap. intelleximus. de adul. & femina in monasterium detruditur, & si maritus nolit eam recipere, cogitur ibi toto tempore vitæ suæ permanere. c. gaudemus. de adul. Clericus autem propter adulterium deponitur, & in monasterium toto tempore vitæ suæ detruditur, communem dicit Grillan. de diuer. crim. lib. iij. quæst. ij. nu. 1. & quæst. vj. num. 11. Diaz. in pract. cin. cano. cap. lxxix. quem refert Duennas. Regul. c. j. in ij. limit. De iure autem civili magna est varietas, nam de iure Digestorum videtur magis communis esse quod adulter olim puniretur tantum pœna deportationis, vt attestatur Cuma. consi. cl. iij. num. 2. Marfi. in pract. crim. §. opportune, num. 40. Didacus super iij. Decret. num. 16. At secundum ius Codicis omnes consentiunt quod punitur adulter pœna vltimi supplicij, per text. l. quamuis ij. C. de adul. & hanc communem dicit Alex. consi. xij. nu. 1. lib. vij. Cumán. consi. cl. iij. num. 1. Sed hodie secundum ius authenticorum pœna illa commutata est in feminis, propter sexus fragilitatem, vt nimirum adultera virginitatem suam non receperit, cogitur habitum monachalem suscipere, & ibi perpetuo manere, textus est in Authen. sed hodie. C. de adulter. & hanc communem dicit Imol. in l. eam mulier. num. 18. ff. solut. mar. In masculo autem firma manet dispositio. d. l. quamuis. quod scilicet puniatur pœna vltimi supplicij, ita communiter teneri dicit Imo. in c. tuar. nu. 1. procur. & Alexand. in consi. xij. num. 1. quem refert Roland. consi. lxxij. num. 8. & consi. xxxv. num. 3. lib. ij. Sed quicquid sit secundum iuris communis dispositionem, hodie videmus in omnibus fere prouinciis pœnam mortis commutatam esse in pœnam pecuniariam, & ita communiter observari ex statutis Italiae attestatur Anan. in c. fin. post. num. 11. de collus. deteg. quem refert Tiraque. de leg. con. nub. leg. xij. num. 23. & in Gallia quoque adulteros non puniri dicit Ioan. Fabrin. de consuetudinibus. C. quæ sit longa consuet. Vide Boer. in decif. cxxvij. nume. 16. & decif. cccxvij. num. 13. Hæc omnia refert Clar. in lib. v. sent. §. adulterium. vers. sed quæro. Potest autem propter crimen non solum agi ad separationem thori, sed etiam ad doris & donat. propter. nupt. priuationem. Com. dicit Bermond. de concub. nu. 32. refert idem Clarus d. §. adulterium. vers. alia quoque.

ADULTERIVM cum vxore deprehensum, licet aliqui dicant quod nullo casu liceat marito eum interficere, tamen si vilis persona sit adulter, licet marito illum in domo propria occidere. Com. attestatur Paris. consi. cl. iij. nume. 12. lib. iij. Soci. Jun. consi. xxxij. lib. ij. Et si adulter ille clericus sit, maritus eum percutiendo, non incidit in pœnam can. si quis suadente. xvij. quæst. iij. Com. dicit Anton.

Gomez super l. lxxx. Tauri. nume. 55. Secus tamen est in sponso per verba de futuro, Didac. super iij. decretal. num. 12. Clar. d. lib. v. §. homicidium. vers. sed quid dicendum. Et hæc quidam procedunt in foro contentioso, nam in foro conscientie non licet neque patri filium, neque marito vxorem, vel etiam adulterum deprehensum, occidere. Com. dicit Didac. super iij. Decretal. num. 8. & seq. quæ tamen opinio Claro non placet. d. §. Homicidium. vers. sed hæc quidem.

Adulterum in domo propria cum filia vel vxore deprehensum, licet quidem ipsi patri & marito occidere, vt dictum est, alteri tamen eum ita reatum occidendum mandare non possunt, Com. dicit August. ad Ang. de maleficis. in ver. Che hai adulterato. quem refert Gram. super constituti. Regni nume. 9. Claud. in l. vt vim vi. ff. de iust. & iur. num. 124. Roland. consi. xxxij. nume. 29. lib. ij. Proprio tamen filio mandari posse, Com. dicit Didac. super iij. Decretal. num. 5. Ant. Gomez super l. lxxx. Tauri. nume. 61. Clar. in d. lib. v. §. Homicidium. vers. Dubium est nunquid.

ADULTERA non solum dotem amittit, sed etiam bona paraphernalia. Com. attestatur Boer. Decif. cccxxxvij. nume. 2. Didacus super iij. Decretal. Bermond. de concub. nu. 43. refert Clar. lib. v. sen. §. adulterium. vers. Adde.

Adultera quæ dotem amisit, non poterit eam recuperare, licet postea declaratum sit, quod matrimonium in quo commisit adulterium, propter consanguinitatem vel aliud legitimum impedimentum nullum declaratum fuerit. Com. dicit Bald. Nouel. de dote, in vndecima part. in §. hæctenus. numero 36. quem refert Didacus super iij. decretal. numero 1. Anto. Gomez. in l. lxxx. Tauri. numero 58. vers. ij. refert Clar. in lib. v. §. adulterium. vers. sed quid.

Adultera vxor amittit dotem, & maritus eam iuratur Com. dicit Alexand. consi. clxxxix. numero 10. lib. vj. licet Bart. in l. mulier. §. socer ff. de adul. tenuerit, quod maritus non iuratur dotem nisi prius ea criminaliter accusauerit, sed male, vt ibid. Apost. Clar. ibid. ver. & scias.

Adulteram vxorem dimissam recipere cogitur maritus, si post separationem factam fornicatus sit Com. dicit Abb. in capitulo ex literis. numero 11. de diuort. & ad hoc cogi potest non solum officio iudicis, sed etiam per actionem vxoris, ita communiter teneri ait Felin. in cap. lator. numer. nono. vers. limita ij. de re iudicat. refert Clar. d. §. adulter. vers. facta.

Adulteram vxorem, etiã thori separationem facta maritus nihilominus alere tenetur, nõ enim ideo definit esse vxor. Com. dicit Car. Alex. in capit. ex parte. vers. sed opere præcium. de sponsal. Clar. d. §. adulterium. vers. facta.

Adulteram vxorem maritus propria autoritate, sine declaratione Episcopi expellere potest. Com. dicit Barb. in Apostill. ad Abbat. in c. si. numero 6. de adul. refert Clarus libro v. sent. §. adulterium. vers. alia quoque.

AFFECTVS & conatus puniuntur de iure communi, licet non sit sequutus effectus. Com. opin. dicit Ioannes de Lign. in consilio xx. numero decimoquinto, inter consilia criminalia diuersorum lib. j. Contra, quoddam non punitur affectus nisi secuto effectus, comunem dicit Barb. consilio xxxij. libro secundo, vt illum refert Apostill. ad Deci. in l. non vult heres. numero quarto, de regulis iur. Gram. voto vij. numero 15. Et quod hæc posterior opinio generali consuetudine approbetur, attestantur communiter Doct. & dicit Ang. in l. j. §. si. numero tertio. ff. quod quisque iuris. & consi. xxxij. numero primo, quem refert Maranta in suo speculo numero 54. Imò dicit Catald. de snod. quæst. cxcvij. quod hæc generalis consuetudo non indiget probatione. Hæc tamen posterior opinio non habet locum in delictis atrocissimis. Com. dicit Felinus in capitulo primo. post. num. 9. versiculo limita secundo de offic. delegat. Didacus in clementina si furiosus, numero sexto. Boer. de seditionis, in vij. præsupposito. nume. 42. Idem attestatur Igneus l. j. §. occisorem. numer. 41. ff. ad Sylleian. Sed secundum generalem consuetudinem etiam in hoc casu mitius agendum est, & minus punitur qui actum non perficit, licet peruenit ad actum proximum, vt Commun. teneri dicit Marfi. consi. cv. numero primo. Afflict. super iij. part. constitutio. rubri. xxij. in princ. nume. 15. Bertrand. consilio cccxvij. numero sexto. libro vij. Grammat. vor. vij. Hæc Clar. d. libro quinto, §. fin. quæst. xij. per tot. vbi tamen concludit, se credere quod iudex in practica possit adherere cuiunque voluerit opinioni, inspecta nimirum facti & personarum qualitate, semper tamen in mitiorem partem inclinandum.

AGGRESSOREM occidens defendendo se, nunquam tenetur de occiso. comunem dicit Grammat. in consi. lvj. numero. 7. sed debet mitius quam pœna capitali puniri. idem attestatur Socin. Iuni. consilio cxxvij. numero 17. libro tertio. Clarus lib. v. sent. §. Homicidium. vers. iudicium scias tamen. Vide plura infra in verbo Insultatus & Insultans.

ANIMAL irrationale si delictum aliquod commisit, vt hominem interficiendo, &c. de iure communi non debet puniri pœna mortis, quia merum imperium non exercetur in belluas. Commun. dicit Sapia in lege imperium nu. 6. ff. de iurisd. omnium iudicium. De

De consuetudine tamen in multis locis contrarium seruat, vt attestatur Guido Pap. decil. cccxxviii. Si animal. Sed hæc consuetudo Claro non placet, nisi in vno casu, quando scilicet homo cum bestia carnaliter commiscuisset, quia tunc etiam lege diuina cautum reperitur, vt ipsa bestia cum homine occidatur. Exod. xxi. Clar. d. lib. v. §. si. quæst. xix. versic. quæro etiam.

ANTIQUITAS delicti facit vt pœna mitiget, vt si ante decem annos commissum esset, nam eo casu non debet puniri reus pœna mortis, sed mitiori. ita ex l. si diutino. ff. de pœnis, Doctor. & communiter deducere ait Didacus libro secundo, resolut. capit. nono numero secundo, versic. primum posse. & Antonius Gomez. capitulo primo delicti, numero octauo. & super l. xxvj. Tauri numero sexto Afflict. decisione cclxxvij. Clar. libro quinto sentent. §. fin. quæst. lx. versic. præterea potest.

APERIENS literas alienas, vt illas offendat aduersario falsum committit, Communem dicit Augustin. ad Angel. de malefic. in verbo Fallario, num. 10. quem refert Pract. Conradi. in princ. Clar. libro v. sentent. §. falsum, versic. operiens.

APPELLATIO vnus in criminalibus prodest etiam correis, eorum, dicit Aug. ad Angel. de malefic. in verbo præsentis Caio, num. 33. Clar. d. §. si. quæst. xciiij. versic. quæro nunquid.

Appellationi in causa criminali non est deferendum, quando reus confessus & conuictus est, idque non solum in quinque illis criminibus, nempe homicidij, veneficij, adulterij, maleficij, & vis publicæ, de quibus Doctor, communiter concordant in l. ij. C. quor. appellat. non recip. vt attestatur Igneus in l. & si certus. in princ. num. 19. ff. ad Sylleian. sed etiam generaliter in omnibus aliis. vt attestatur Imola in l. fin. §. iustus. num. 8. ff. de appellat. Butrigger. in tract. de notorio. articulo. iij. numero 56. Duennas regul. clvj. in fin. Dec. in capitulo cum special. §. porro. num. 4. de appellat. Et licet reus fuerit confessus tantum, & non conuictus, nihilominus si confessionem illam non reuocauerit, non desertur appellatio, sed potest iuste morti tradi, communem dicit Didacus in quæst. xxij. versic. secunda conclusio. Bald. in l. j. num. 10. versic. interdum autem, C. ne ex delicto defunct. quem refert Aug. ad Angel. de malefic. in verbo præsentis Caio. numero 21. & Apostill. ad decision. Tolosa. clxxvj. & hoc procedit tam de iure ciuili quam Canonico, communem attestatur Boss. in titulo de appellatio. num. 27. Baldus tamen in l. secundum. C. quorum appellatio. non recip. num. 11. dicit ad hoc vt possit reici appellatio requiratur vtrunque, vt scilicet confessus & conuictus sit, & hanc dicit communem opinionem Antonius Gomez. cap. xij. delict. num. 31. etiam si ageretur de crimine læsæ maiestatis. refert Xuares in suis repetit. num. 5. in si. Clar. d. lib. v. §. fin. quæst. xciiij. in princ.

ARBITRIUM iudicis in maleficiis debet reduci & restringi ad ius commune, nisi quod ad modum procededi, & aliqua leuia. communem dicit Alber. in tertia parte stat. quæst. xxxij. Item quæro. num. 1. Clar. lib. v. sentent. §. fin. quæst. xxxj. versic. arbitrio, non enim censetur remota cognitio sed subtilitas, secundum Cataldi. de syndicat. q. cix. & Amad. de syndic. num. 145. Clar. ibid.

ASSASINVS est ille, qui aliquem Christianum occidit pretio, mandat alteri, siue infideli siue Christiano. communem dicit Arerin. consilio clxij. numero decimo septimo, quem refert Plaza libro primo delictorum, cap. xix. numero 2. Capic. decif. clv. Clar. lib. v. sent. §. Assassinium, in princ.

Assassinus licet confugiat ad ecclesiam, non tamen ibi tutus erit, nec gaudebit eius immunitate, sed poterit inde extrahi per quemcumque iudicem secularem. communem opinionem dicit Plaza. in capit. xix. num. 24. Clar. d. §. Assassini, versic. Item licet.

Assassinum vt probetur, non requiruntur tam clare probationes vt alias in criminalibus, sed sufficiunt probabilia argumta. communem dicit Boss. in tit. de conuictis. num. 55. & in tit. de iudiciis. num. 201. quod attestatur Plaza. in cap. xix. num. 16. Clar. d. §. Assassinium, versiculo præterea.

ATROCIA & atrocissima delicta quæ sint, regulâ certam dari non posse, sed standum arbitrio iudicis, communem dicit Alciat. in capitulo cum non ab homine. num. 28. de iudic. Villalobos in communibus opinionibus, sub litera D. num. 56. Alij tamen ex pœna diuidendum aiunt, eamque communem dicit Socin. consil. clvj. num. 5. lib. ij. cui addendum consilium Barbat. xlviij. lib. ij. & Dec. consil. lxx. Clar. in lib. v. sent. §. j. versic. sunt, vbi subdit aliquot delicta atrocita & atrocissima in specie.

AVXILIUM ferens delinquenti, eadem pœna puniendus est qua principalis delinquens, Communem dicit Corn. consil. viij. in litera A. lib. ij. quem refert Dec. in cap. j. num. 12. de offic. delegat. relatus per Crauet. consil. cxx. num. 12. versic. sed arguitur. Socin. consil. clxxviii. num. 7. versic. si diceremus. lib. ix. quem refert pract. Conrad. num. 4. Bologni. consil. v. versic. ij. de hoc. & hoc etiam si manum malifici non apposuerit, prout communem esse attestatur Decius in loco præallegato. Alij verò dicunt, quod, Aut auxiliator dedit immediatam causam delicto, & punitur eadem pœna, Aut verò non fuit imme-

diata causa delicti, & puniendus est mitiori pœna extraordinaria. & hanc opin. dicit commun. legit. & canonist. Socin. in dicto consil. clxxviii. vt illum refert Didac. in repet. clemen. si furiosus, numero secundo, & Plaza. libro j. delictorum. cap. xvj. num. 2. in fine. Ita etiam tenere communiter Doctor. attestatur Practica Carret. numero 69. Quinimò etiam si propter aliquam qualitatem veniret principali delinquenti imponenda maior pœna quàm auxilianti, adhuc esset auxiliator eadem pœna puniendus, dummodò tempore commissi delicti sciuit illam qualitatem aggravantem delictum, & hanc dicit esse communem opin. Pract. Conradi. num. 6. Et posterior opinio equior videtur, nam proculdubio minor est culpa auxiliantis quàm principalis, & consequenter mitius etiam videtur puniendus. Et dicit Salicet. in l. vnica. num. 24. C. de raptu virgin. quòd hanc rationem ponderarunt Theologi & Canonistæ, & quod opinio Bartoli, quàm iudices imitantur, occidit animam. Hæc Clar. dicto libro quinto, §. fina. quæst. xc. in princip. vbi tamen ex sua mente aliam quoque facit distinctionem longam, vide ibidem.

Auxilium præstans post commissum delictum non dicitur verè auxiliator, vt dicit Bartolus in l. ij. §. si quisquam. ff. ad Sylleian. & est communis opinio vt attestatur Augustinus ad Angelum, de malefic. in verbo, & Andream, numero 5. & idè regulariter non est puniendus ea pœna qua principalis, sed mitiori & hanc esse frequentiori calculo recep. am dicit Plaza lib. j. delict. c. xvj. nu. 15. Clar. d. §. fin. quæst. xc. versic. aut verò.

B

BANNITVS de iure communi non potest impunè offendi Communem dicit Claud. in l. vt vim. ff. de iustitia & iure in seculum. numero 8. & in repet. num. 17. Albericus in quarta parte, quæstione xvj. circa finem Clarus libro quinto Sententiarum. §. Homicidium. versic. Perurumque etiam.

Bannitus impunè occidi potest, si ita per statutum permittatur, quia tale statutum valet. Communem dicit Alexand. consilio ij. circa finem. lib. ij. quem refert Decius consilio cccxxvij. numero 3. Anton. Gomez. super leg. lxxvj. Tauri, num. 15. Fabius in Practica arbit. numero 39. Et hoc procedit etiam in foro conscientie, secundum magis communem, vt sentire videtur Alexand. in dicta l. si plagij. nu. 2. quem refert Gomez. super Instit. de actionib. in principio num. 54. Clar. d. §. homicidio. versic. Perurumque etiam.

Bannitus impunè occidi potest, etiam si statutum tantum loquatur de impunè offendendo, & non expresse de occidendo. Communem dicit Iason. in lege in suis. numero 26. ff. de liber. & posth. Alciat. de verbo. signific. libr. secundo, versic. præter igitur. Alberic. in quarta parte stat. quæstione xvij. in fine. Gandinus. de maleficio. in titulo de mult. quæstione numero 38. in fine. Clarus, dicto §. Homicidium versiculo est tamen.

Bannitus censetur factus hostis ciuitatis, à qua bannitus est, & ei indictum esse bellum. Communem dicit Cornæus consilio ciiij. versiculo. His tamen, lib. primo, Clarus dicto §. Homicidium. versic. stance hoc statutum.

Bannitus etiam proditoriè interfici potest. Ita tenet. Decius, in c. que in ecclesiis, num. 14. in fine, de constitut. & ita seruari attestatur Boss. in tit. Banniti quid amittant. numero 1. vbi etiam dicit, quod licet eos occidi facere per pecuniam, & sic per assassinium. Contrariam tamen sententiam quod non licet, tenet Mantua, consil. ccl. libro ij. num. 29. vbi dicit quod prædicta Decij opinio communiter reprobatur Igneus in l. ij. §. si ex stipulatu. numero 54. ff. ad Sylle. Clarus tamen dicit primam seruari sed si quis fidem expresse dedit, ser bannito, de non offendendo putat Clarus eum decapitandum, quia etiam hosti fides seruanda sit, dicto §. Homicidium, versiculo, sed an licebit.

Bannitus qui gratiam habuerit à principe, sed tamen non sit cancellatus de albo bannitorum, impunè offendi potest. Communem dicit Iason. in lege si creditoris. numero. 2. & sequent. C. de fideicommissis. Boss. in titulo Banniti, quid amittant, numero 3. Marsil. singulari cccxl. Blancus, in practica criminali. numero 165. in fine. Angel. in l. filio quem, in princ. ff. de liberis & posth. vt eum refert Alexand. in eadem lege in principio num. 6. & sequent. Contrà verò quòd occisor teneatur curiosè inquirere an bannitus gratiam habeat necne tenet Cepolla, consil. xxxix. crimin. Nellus de Bannitis in prima parte. tertij temp. quæstio. secunda, vbi dicit Doctores communiter tenere contra Blancum. Et licet hæc opinio Claro quoque æquior videatur, tamen Alexand. in dicta l. filio. dicit priorem magis communiter approbari, modò nulla culpa ipsi offendenti ascribi possit. Clarus dicto §. Homicidium, versiculo, item quæro pone.

Bannitus si proteftertur quod habeat gratiam, & tamen fidem de eo aliter non fecerit, nihilominus occidi potest. Communem dicit Ripa in capitulo cum M. numero 56. de constitut. Marsil. consil. nu. 514.

in fine Gozad. consilio lxxij. numero 9. Clarus dicto §. Homicidium. versiculo, sed quid si bannitus.

Bannitus non potest impunè occidi, si bannum esset nullum, & occidens de eo notitiam haberet. Communem dicit Alexand. consil. lxxvij. numero 5. libro tertio, quem refert Gomef. Arias super lege lxxij. Tauri. numero 5. & practica Conrad. in viij. ampliatio. & Blacus in practica criminali. numero 96. in fine. Marfil. consil. x. numero 36. Si verò occidens non habebat notitiam illius nullitatis, debet puniri poena extraordinaria. Communem dicit Vantius de nullit. nume. 44. Clarus tamen putat talem in totum excusandum. d. §. Homicidium versic. maior est.

Bannitus pendente appellatione à sententia banni non potest impunè offendi. Communem dicit Socinius in lege iij. §. si seruus. versic. prima conclusio. ff. de acqui. poss. & l. ibidem. Imò nec eo quoque tempore infra quod appellare licet offendi potest. Communem dicit Blanc. in pract. crimin. num. 108. & seq. Apostil. ad Felin. in c. querenti. du. 2. de offic. Delegat. Clar. d. §. Homicidium. versic. successiue.

Bannitus captus per familiam officialis non potest impunè occidi. Communem dicit Afflict. super ij. parte. consti. regni rub. iij. nume. 5. 1. Ant. Gomef. super l. xxvj. Tau. num. 17. versic. item adde, Alberi. in iij. parte stat. q. xxxvj. Ang. de malef. in verb. fama publica. nume. 5. 8. Clar. d. §. Homicidium. versic. quæro etiam pone.

Bannitus etiam extra territorium ex quo bannitus est impunè occidi potest. Bald. in l. cunctos populos. num. 9. C. de summa Trinit. & hanc communem dicit Gomef. in cap. ij. §. statuto. num. 42. de consti. in sexto. Boss. in titulo Banniti quid antrant. numero sexto intellige tamen si occidens vel offensus caperetur in territorio illo vbi tale statutum de offendendo vigeret, vt in dicta l. cunctos, loquitur Bald. & Mell. de Banniti. in ij. parte ij. temporis, quæst. lvij. quem refert Jafon. in l. fina. numero o vigesimo secundo de iurisd. omnium iudic. Cagnol. in eadem l. fin. num. 18. Marfil. consilio lvij. num. 35. Cardin. d. §. Homicidium. versic. vterius quæro.

Bannitus si defendendo se occideret aggressorem suum, debet puniri, quia illi non licet se defendere. Communem dicit Clade. in l. vt vim. ff. de iust. & iure. in lect. nume. 23. quæ tamen opinio Claro dura videtur. d. §. Homicidium. versic. in hoc etiam.

Bannitum dominum vasallus non potest impunè offendere. Communem dicit Alberic. in quarta parte statutorum. quæst. xxvij. quem refert Cepol. consil. crimin. v. vgricu. septimo. Clar. d. §. Homicidium. versic. sed quæro in fin.

Bannitum patrem filius impunè occidere potest. Communem dicit Marfil. in l. j. §. præterea. nu. 3. ff. de quæstion. Gomef. in §. rursus. num. 2. in sit. de action. Berous in cap. quæ in ecclesiarum. de consti. num. 114. quæ tamen opinio (vt quidem merito) Claro non placet. d. §. Homicidium. versic. sed hic quæro.

Bannitum is quoque impunè occidere potest, qui cum eius inimicus esset antequam banniretur pacem cum eo fecit, etiam si promississet, tunc cum non offendere sub poena. Communem dicit Alex. in l. qui seruum. numero 2. versic. in text. ibi interest. ff. de verborum oblig. quem refert Jaf. ibi numero 5. Nouell. in pract. crimin. num. 54. Ripa in l. fin. num. 86. C. de reuocand. donat. Clar. d. §. Homicidium. versic. quæro, aliquis fecit.

Bannitum occidens quem ignorabat esse bannitum, gaudet nihilominus privilegio statuti de offendendo bannito. Communem dicit Nell. de Banniti. in ij. parte. ij. tempor. quæstio. xxv. quem refert Decius consilio cccxxvij. numero 4. Si tamen bannitum etiam præmitti promitteret occidendi bannitum, tunc talis occidens non mereretur præmitti. Hanc limitationem communiter teneri dicit Afflict. in Rubr. iij. super ij. parte. consti. regni. numero 53. Clarus in d. §. Homicidium. versic. fuit etiam.

Bannitam mulierem, stante statuto quod banniti offendi possint, non licet adulterare. Communem attestatur post Bald. in l. fin. post num. 4. C. si contra ius vel vtilit. pub. Decius in cap. quæ in ecclesiarum. de consti. num. 106. quem refert Gigas. de penit. quæst. xvij. num. 2. & Anton. de Padilla in l. transigere. nu. 73. C. de transact. Clar. d. §. Homicidium. versic. sed an stante.

B I G A M V S de iure communi, secundum magis communem opinionem, puniatur poena stupri, nempe publicatione simidix partis bonorum. Ita consiluit Alexand. consil. clxv. lib. vij. & fit insuper infamis. text. in l. secunda. C. de incest. nupt. & ita commun. testatur Anton. Gomef. super l. xxx. Tauri. numero 27. refert Clarus libro v. sent. §. fornicatio. versic. dicitur etiam, vbi ponit etiam exempla de quadrigamo & quinquigamo.

BLASPHEMIA est omne contumtum, contumelia, maledictum, prolatum in Deum vel sanctos, communem dicit August. ad Angel. de maleficiis. in verb. verba iniuriosa. numero 13. quem refert Pract. Conradi. num. 5. Didacus in repet. cap. quamuis. nu. 8. de pact. Clar. d. lib. v. §. Blasphemia, in princ.

Blasphemiae poena de iure diuino est poena mortis. Levit. xxij. De iure autem Canonico cogitur ad publicam penitentiam ante fores

Ecclesie faciendam, modo & forma, posita in capij de maled. que tamen poena in clericis non habet locum. Et ita communiter teneri attestatur Abb. in dicto cap. ij. num. 8. quem refert Simancas. de hare. cap. viij. num. 12. De iure civili autem est poena mortis. per textum authentic. vt non luxur. contra nat. in fine, & ita concludere Doctores affirmat Iodocus in practica crimin. cap. lxxij. num. 26. Sed hæc poena de consuetudine (proh dolor) hodiernis temporibus ob defectum religionis & iustitie non seruatur. vt dicit Lucas de Penna in l. omnes. versiculo secundo quæritur. C. de delator. libro decimo. concordat Zasius, consilio decimonono, numero 37. lib. primo. hanc tamen Clar. dicit pessimam consuetudinem. Clar. lib. v. sentent. §. Blasphemia versic. sed quæro.

B O N A alienata per delinquentem ante confiscationem, si appareat fraude factum, valet quidem alienatio, sed à fisco postea reuocatur. Communem dicit Picus in l. post contractum. numero 11. ff. de donat. quem refert Boss. tit. de bonor. publ. num. 43. Fiskus tamen tenetur eo casu emptori præcium restituere. Communem dicit idem Picus, vt eum refert dict. Boss. dicto tit. num. 45. Clar. d. §. fin. q. lxxvij. versic. solet etiam.

Bona alienata per delinquentem post commissum delictum, in casu quo bona ipso iure & facto publicantur, tunc alienatio est ipso iure nulla, neque opus est reuocatoria. Communem dicit Picus in l. post contractum. num. 37. ff. de donat. versic. circa secundum tempus. Sed si alienatio facta esset titulo oneroso, & in casu quo bona non venirent ipso iure publicanda, tenet alienatio, neque reuocantur alienata, nisi appareat contrahentem fuisse participem fraudis. Communiter per omnes teneri ait Angel. in l. si qui. num. 4. C. de bon. proscript. Picus d. l. post. num. 38. Clar. d. §. fin. quæst. lxxvij. versic. Ceterum. Qui verò sint illi casus in quibus bona ipso iure confiscantur, vide eundem Clar. in dicta quæst. lxxvij. versic. Multa. Et prædicta etiam omnia locum habent, etiam si alienatio post accusationem facta, sit lite contestata siue non. Communem dicit ibidem Picus. num. 39. in princip. versic. circa quartum. Alienatione autem facta post sententiam latam tunc si per appellationem fuerit suspensa sententia, valet quidem alienatio, sed postea secuta confirmatione sententiae, officio iudicis reuocatur, si verò non fuerit per appellationem suspensa, alienatio nihil valet. Communem dicit Picus dicta l. post numerum 39. versic. quintum. Nota verò quod in casibus in quibus valet alienatio, sed per fiscum reuocari potest potest, non licet fisco statim possessores rerum emptarum ex possessione eicere, sed debet actionem reuocatoriam intentare, vt ordinariè de ipsa reuocatione cognoscatur. Communem dicit ibidem Picus, numero qua iragefimo tertio. Clarus dicta quæst. lxxvij. versic. si verò.

Bona prohibita alienari, non veniunt in confiscatione. Communem dicit Rubeus consilio xcviij. num. 1. & consil. clxij. num. 2. Idque secundum Bart. in l. Imperator. num. 1. ff. de fideicommiss. liber. quem sequuntur communiter Doctores, vt dicit Socinius Iunior, consilio lxxvij. numero decimo quinto, libro secundo. Grammatic. decisio. cv. num. 31. Contrariam verò communem dicit Aleat. consil. dclxxij. numero primo sed prior communior. Clar. dicto lib. v. §. fin. q. lxxvij. versic. Item quæro.

Bonorum confiscatione facta, filiis delinquentis debet relinqui & referuari legitima. Ita consiluit & ostendit esse magis communem opinionem Roland. consil. xcviij. num. 29. lib. ij. Si tamen bona essent materna, filiis nihil debetur per text. l. de bonis maternis. C. de bonis proscript. & hanc conclusionem indistinctè approbare Doctores dicit August. ad Angel. de maleficiis. in verb. eius bona. num. 28. Clar. d. q. lxxvij. versic. videndum.

C A D A V E R A damnatorum non debent deponi de furca neque sepeliri, nisi habita licentia à Principe, ita Doctores communiter declarare, in tit. ff. de cadauer. puni. ait Anto. Gomef. cap. xliij. delictorum. num. 8. De iure tamen canonico possunt sepeliri, per text. can. quæsitum. xij. quæst. ij. Clarus dicto libro quinto. §. fin. quæst. centesima. in principio.

Cadauera punitorum possunt dari medicis ad faciendam anatomiam, habita tamen prius licentia à principe vel senatu, quamuis in iure non decusum reperiat, tamen ita practici attestatur Berrachio. in verb. Cadauera. numero quinto. & refert Anton. Gomef. cap. xliij. delictorum. in fine, quod anno. 1550. Carolus quintus Imperator perquisiuit votum Vniuersitatis Salmaticensis, an hoc liceret facere, & Vniuersitas respondit quod sic. refert. Clarus dicto §. fin. quæst. centesima. versic. quæro.

C A L V M N I A T O R potest propter calumniam in processu vsam etiam in eadem sententia & vno contextu condemnari, absolutoria tamen accusati debet ordine præcedere, & successiue non diuertendo ab eo, condemnatio calumniantis accusatoris sequi. Communem

munem dicit Salicet. in l. j. nu. 3. C. de Calumnia. Clar. d. §. si. quæstio. lxxij. versic. sed quæro.

CAPITVRA rei accusari non statim debet fieri post porrectam accusationem, sed habita prius aliqua informatione per iudicem. Communem dicit Blanc. de indicis. nu. 6. Ang. de malefic. in verb. iudex commisit quod Caius. nu. 4. Boss. in tit. de capt. num. 3. Xuarez in vol. allegat. nu. 5. Et licet Nouel. in pract. crimi. num. 7. dicat communem esse, quod debeant præcedere legitima indicia, tamen quia reus hoc modo facillè fungam ordinare, & iudicem facillè eludere possit, verior & tutior est prima opinio. Debet autem talis informatio capi ex qualitate personæ & delicti, aliter enim procedendum est contra nobilem vel diuitem, qui non præsumitur de facili fugere, quàm contra pauperem & vilem personam, & idèo fortiora indicia haberi debent ad incarcerand. in personam nobilem & insignem, quàm pauperem. Quoties igitur reus iudici suspectus videtur de fuga & de delicto, poterit merito capi, refert Clar. dicto lib. v. §. si. q. xxvij. versiculo scias autem.

Captura personalis potest etiam ipsi parti offensæ committi, dummodò non habeat annexam cognitionem, & fiat sine armis & resistentiâ. Communem dicit Cagnol. in l. non est singulis. nu. 6. de regul. iur. Clarus d. §. si. q. xxvij. versic. solet autem.

CARCERATVS cognoscens carnaliter carceratam quæ sit meretrix, non propterea puniendus est. Communem dicit Boeri. decif. cccxvij. numero 10. & 14. Clar. libro v. sentent. §. Fornicario. versiculo cum carcerata.

CAVTIO de non offendendo non præstat nisi ad instantiam partis. Communem dicit Paris. consil. clxxvij. nu. 10. lib. iij. Clar. lib. v. sent. §. si. q. xvij. versic. sed nunquid. vbi addit se plerumque vidisse contrarium seruari.

Cautio de non offendendo præstanda est, etiam si pars petès causam dederit inimicitia. Communem dicit Ripa. in rub. de iudic. nu. 14. vers. præmissa. Ant. Gomez. c. xij. delictorum. nu. 14. Clar. d. §. fin. q. xvij. versic. sed pone quod.

Cautio de non offendendo durat xxx. diebus tantum, ita communem dicit Alberic. in l. lillicias. §. ne potentiores. ff. de offic. præsid. nu. 4. Alij verò dicunt quòd tempus hoc relinquatur arbitrio iudicis, & hæc communem esse dicit Ripa in rub. de da. inf. et. nu. 23. quæ refert Plaza. capitulo septimo. libro primo delicti. numero quarto. Clar. d. quæst. xvij. vbi addit ab hac posteriore opinione non esse in practica recedendum.

Cautio de non offendendo præstita, si non seruetur, tunc pars prior læsa potest non seruante cautionem impunè offendere. Communem dicit Alex. in l. cum proponas. nu. 6. C. de pa. & Alex. consil. cxv. nu. 7. lib. iij. Decius consil. cccclxxx. nu. 3. Paris. consil. clxxij. num. 23. lib. iij. Claud. in d. l. cum proponas. nu. 6. Cephalus consil. xxxv. num. 27. lib. j. & hoc etiam si apposita sit clausula, quod poena toties committatur quoties contra factum sit, & hanc communem attest. Alex. in d. consil. cxv. nu. 8. Petrus Bellus de re militari. nu. 52. Clar. d. quæst. xvij. versic. sed quoniam.

Cautio seu promissio facta de non offendendo, sub aliqua poena, si postea ex noua rixa superueniente vnus eorum alterum offendant, non dicitur poena commissa. Communem dicit Corneus in consil. xlij. in litera B. Alexand. in l. qui infulam. numero 4. de verborum obligationib. Parisien. consilio clv. numero 26. libro iij. refert Trig. in practica crimin. cap. xij. numero 6. in fin. Socin. Junior. consil. iij. numero 7. lib. iij. Bald. in cap. j. in princip. num. 2. de pace tenenda. l. r. quoque consuluit Roma. consilio cclvij. Mantuan. consil. clxix. lib. j. Intellige tamen quando appareat de noua causa verisimili, & quòdo ille qui offendit nõ dedit occasionem causæ vel rixæ nouæ. Clar. d. §. si. quæst. xvij. versic. quæro nunc.

CITATIO in criminalibus debet fieri de speciali commissione iudicis, aliàs est nulla. Communem dicit Ripa in cap. j. numer. 86. de iudic. quem refert Pract. Conrad. nu. 5. Blanc. de indicis. nu. 334. et ita seruari de consuetudine, dicit Bald. in fin. nu. 4. C. de exhib. reis Clar. d. §. fin. quæst. xxxj. versic. vnũ autem.

Citatio debet habere insertam causam propter quã citatur reus. Com. dicit. Imo in l. iuxta accusatore. nu. 2. in fi. de publ. iud. quem refert Menchia controuers. vsu. freq. c. xxij. nu. 12. et ita etiam quoti die practitari attestatur Foll. in sua practica crimin. nu. 2. Clar. d. quæst. xxxj. versic. nunc quæro.

Citatio non debet fieri sub poena confiscationis bonorũ, in criminalibus, licet aliàs iudex tam in ciuilibus quàm in criminalibus possit reo comminari poenã. Communem esse contra Bal. in ca. ij. in primis verbis de test. cogen. dicit Cagnol. in l. vnica in princ. nu. 9. ff. si quis iud. non obtemp. Et quod talis poena confiscationis bonorũ hodie non sit in vsu attestatur And. Fern. quem refert Afflict. in c. j. in verb. condemnatorum. nu. 30. quæ sint regal. et Nata consil. cxxl. nu. 2. Roland. consilio xlvij. numero 46. libro secundo. Clar. d. quæst. xxxj. versic. Item quæro nunquid.

Citatio non de necessitate continere debet tenorem inquisitionis Comm. opin. tom. 1.

seu libelli. sed sufficit vt reus in ea citetur, vt compareat ad respondendum inquisitioni contra eum formate, occasione talis delicti Com. dicit Marian. in repet. c. qualiter & quando. nu. 212. in fi. de accusa. Blanc. in pract. crim. nu. 22. Contrarium tamen de consuetudine cõmuniter teneri in practica, restatur idè Mariã. in d. loco. & Ang. de malefic. in verb. Index commisit. numero tertio Clarus d. q. xxxj. versic. quæro nunquid.

Citatio vnica peremptoria sufficit etiam in criminalibus consummante contra Cyn. in l. j. versic. quarto quæro. C. de requir. reis. teneri dicit Felin. in c. consuluit. numero 15. versic. quarto fallit. de offic. deleg. quem refert Boss. in tit. de sentent. num. 4. Blanc. in pract. crim. nu. 19. Alexand. in l. contumacia. nu. 34. ff. de re iudic. Afflict. decif. cclxxxix. nu. 7. Clar. d. quæst. xxxj. versic. quarto modo.

Citatio non legitime facta, totus processus, qui subsequitur, ipso iure nullus est. Com. attestatur Rolã. c. clxxvij. nu. 14. lib. idque non solum locum habet in quocunq. iudice, sed etiam in ipso Principe, nam & ipse non potest de ordinaria potestate procedere contra aliquem non citatum. Com. dicit Corsetus in repertorio Abbatis, in ver. Princep. vel Papa. Soc. inter consil. Curtij Senioris. consil. xx. nu. 4. & sequen. etiam si delictum sit notorium. Idque verũ est, etiam si reus esset Principis subditus. Com. ait Soci. consil. lxxxvi. nu. 19. versic. capio sententiam. lib. iij. & consil. clxxij. nu. 16. in fi. lib. ij. & consil. cclxx. nu. 45. eo. vol. & consil. cxx. nu. 10. lib. iij. Et licet aliqui tenuerint, quòd hoc non habeat locum in sententia excommunicationis declaratoria, tamen magis cõmunis est, quòd etiam quando iudex declarat aliquem incidisse in aliquam excommunicationem vel poenam ipso facto, requiritur citatio, etiam in sententia censura & interditi ita tenet Gil. in omnibus aprobata in clem. præsent. in verb. constituit. de cõsis. vt dicit Socin. in d. consil. xx. nu. 16. in fi. Ripa in l. is cui bonis nu. 26. de verb. oblig. Hanc etiam communem dicit Decius in ca. reprehensibilis. post numerum 2. de appellat. refert Bilis dicto libro quinto. §. fina. quæstione xxxj. in princip. & sequen. versic.

Citatus per iudicem ecclesiasticum ad ferendum testimonium sub poena excommunicationis, si non comparuit, neque aliquem excusatorem misit, & ita fuit excommunicatus, postea vero comparès & legitimum impedimentum prætendens, non censetur legitime excommunicatus, sed obsequi abfoluendus est. modo, de legitimo consistit impedimento. Communem dicit Felin. in cap. cum super. nu. 7. de test. Foller. in Pract. crim. canon. nu. 38. Hæc tamen conclusio, in puncto iuris non transit sine difficultate, ex quo stante iusto impedimẽto, quom non sit dolus neque culpa, non deberet dici excommunicatus, vt Felin. ibidem, sed nihilominus subdit, quòd non audeat contra prædictam communem consulere. Clar. d. lib. v. §. fin. quæstione xxvj. in fine.

Citari potest reus per literas iudicis, etiam si in alio territorio sit, modo tamen sub eodem Præside prouinciæ. Com. dicit Aret. consil. cxxxv. Iaso in lege finali numero 24. de iur. om. iudic. quem refert Marsilius in eadem l. finali numero 34. Mars. decif. cccc. Contrariũ vero tenent communiter Canonistæ, vt attestatur Aret. in consilio præallegato Angelus dicta lege finali numero sexto Follerius in practica crimin. numero vigesimo septimo In practica tam iudices semper citant reos in alio territorio per literas substantiales, vt attestatur Boss. in tit. de citat. num. 24. 2 qua practica non est recedendũ, vt ait Clar. in d. q. xxxj. versic. possit forte.

CIVILIS causa, vel ciuile iudicium dicitur, quando pro crimine agitur ad poenam parti applicandã, quando verò agitur ad poenam filico applicandã, tunc causa dicitur criminis, secundũ gl. in l. iij. in princ. in verb. Centum aureorum. ff. de sepulchr. violat. quam communiter à Doct. approbata dicit Io. de Plarea. in l. ij. in fi. C. de his qui ex publi. rat. lib. x. quem refert Gomez. in tit. de action. in princ. nu. 18. reclus & ipse per Cephal. consil. cxl. nu. 2. lib. j. Clar. d. lib. v. §. finali versic. quarta.

CLERICVS à suo iudice ecclesiastico non debet incarcerari nisi prius constet de delicto, pro quo detinendus est, nam nisi constet de delicto, incidit iudex in poenam excommunicationis, ita communiter teneri ait Corn. consil. cccxxv. Item requiritur quòd sit fugitiuus, communem ait Carn. d. consil. cccxxv. Clar. d. lib. v. §. fina. q. xxvij. versic. quæro nunquid.

Clericus an quis sit nec ne, ad iudicem ecclesiasticum pertinet cognoscere. Com. dicit Ripa in cap. decernimus. num. versic. sed corã quo de iudic. Dida. in pract. quæst. xxxij. nu. 1. Clar. d. §. fin. quæst. xxxvj. versic. regulariter.

Clericus beneficiatus contrahendo matrimonium amittit beneficium, etiam si matrimonium ratione consanguinitatis esset nullũ. Communem dicit Imo. in c. Ioannes. nu. 24. versic. quarto casu. de cler. coniug. An verò ipso iure amittat, aliqui dicunt communem esse quòd non, vt Euerard. consil. cxj. versic. in contrarium tamen alij contra dicunt communem quòd sic, vt Didac. super iij. decretal. nu. 4. & menchiaca. lib. iij. de testa. §. xxij. nu. 45. in fin. Alij distinguunt, dicentes. Aut matrimonium de iure valet, & priuatur ipso iure, aut nõ valet, & tunc

non priuatur ipso iure & ita communem esse dicit Bermond. de con-
cabin. que & Claro magis placet. in d. §. fi. q. lxxij. vers. clericus.

Clericus citatus à iudice seculari, si non compareat & alleget se clericum, non ob id multandus est. Ita communiter tenere Canonistas contra Barto. & alios in l. non videtur. j. ff. de iudic. testatur Cauensis super ccxxv. r. tu magna curia. nu. 11. Clar. d. §. fi. q. xxxvj. vers. est autem. in fine.

Clericus concubinaris priuandus est beneficio, & tenetur ad restituendum fructus perceptos. Communem dicit Bello. consil. lvi. nu. 3. vilius refert Villalobos in com. opin. in tit. C. nu. §. Clar. d. §. fornicatio. vers. & in primis.

Clericus coniugatus non propter coniugium perdit privilegium fori ecclesiastici, dummodo cum vnica tantum, eaque virgine, matrimonium contraxerit. & habitum clericalem, tonsuramque deserat. Com. ait Didac. pract. q. xxxj. nu. 7. vers. prima igitur. & idem talis clericus non poterit in criminalibus à iudice seculari, intellige, dummodo abstineat à negotiationibus & armis. Com. dicit Bertrand. consil. xij. nu. 5. lib. viij. mlar. d. §. fi. q. xxxvj. vers. quæro. & seq.

Clericus coniugatus si ante tempus commissi criminis non incedebat in habitu & tonsura, postea vero assumpto habitu & tonsura statim commisit crimen, nihilominus gaudet privilegio clericorum. Com. dicit Didac. q. pract. xxxj. nu. 7. vers. Quinto potissimum. Alex. consil. viij. nu. 4. lib. j. consil. cxlix. nu. 7. lib. vj. quem refert Marf. singul. ccccxxx. Clar. d. §. fi. q. xxxvj. vers. Sed hic quæro.

Clericus delinquens, si verisimiliter est suspectus de fuga, potest capi vt Episcopo suo consignetur. Com. dicit Alciat. in d. cum non ab homine. nu. 63. de iudicis. Clar. d. §. fi. q. xxxvj. vers. si vero.

Clericus non coniugatus, si non deserat habitum & tonsuram, nihilominus gaudet privilegio fori, nec potest à iudice laico puniri. c. si iudex laicus de senten. secus in coniugato. si tamen clericus non coniugatus, post trinam admonitionem adhuc incedat sine habitu & tonsura, tunc in omnibus reputatur pro laico. Clericus vero coniugatus eo ipso quod non deserat habitum & tonsuram etiam nulla facta mentione, amittit privilegium fori. Ita communem esse opin. ait Didac. pract. q. xxxij. nu. 1. & ita communiter practicari dicit Imo. in c. si. nu. 7. vers. aduerte tamen. de vita & honesta. cler. Licet Alex. de Neuo con. sili. nu. 4. dicat non esse verum. quod ita seruetur. refert Clar. d. §. fi. q. xxxvj. vers. Haec autem. Et nota si dicta monitio sit generalis in Synodo & vnica, & equiparatur trinæ monitioni, Com. dicit Alexander de Neuo consilio lx. numero decimo quarto. Talis enim monitio habet vim constitutionis. Clar. ibid.

Clericus non coniugatus, non deserens habitum & tonsuram, non amittit privilegium fori, nisi prius ter monitus fuerit, etiam si se immisceat enormibus. Com. dicit Roland. consilio quarto. numero 31. referens id attestari Alexand. in consilio viij. libro j. Menchiaca libro tertio. de testam. §. xij. numero 63. Clar. dicto §. fi. q. xxxvj. vers. quæro modo. Dicit tamen ibidem in princip. secundum Doct. magis communiter ex cap. perpendimus. de senten. excomm. colligi videri quod talis sacerdos amittat privilegium fori. Et quod talis immiscens se leuis perdat omne privilegium attestatur communem esse, Alex. de Neuo in consil. x. Alij tamen dicunt quod quidem non requiratur monitio, si talis se immisceat leuis & enormibus, ita tamen si non solum se immisceat, sed etiam diu perseverauerit, & ita tanquam magis communem obseruari asserit Aufer. in repet. clem. j. de offic. ord. in prima reg. hu. 27. quem refert Boss. in tit. de for. compet. nu. 112. Pract. Conrad. in xix. limit. Didac. pract. q. xxxij. nu. 2. vers. tertio, his est. Boerius quoque decil. lxix. num. 16. & seq. dicit hanc opinionem, quod non requiratur monitio, tanquam magis communem obseruatam fuisse in clerico qui occiderat ex proposito, quemdam Barbitonsorem & dicit Chas. super consuet. Burgun. num. 55. quod vidit hanc opinionem communiter obseruari, refert Clar. d. §. fi. q. xxxvj. vers. quæro modo. per totum. vbi tandem pluribus aliorum recitatis opinionibus, concludit quod clericus siue in factis, siue in in notibus constitutus, qui dimisso habitu clericali aliquod enorme delictum committit, etiam nulla monitione præcedente, amittit privilegium fori, & potest à iudice laico puniri, à qua opinione putat neque conuolend. neque iudicando recedendum esse.

Clericus condemnatus pro enormi homicidio, licet aliqui dicant quod non statim sit tradendus curia seculari, sed debeat expectari quod sit incorrigibilis, & communem esse dicit Ater. in c. cum non ab homine. de iudic. nu. 80. quem refert Deci. in ca. at si clerici. de iud. nu. 258. Diaz. in pract. crim. canon. c. x. relatus per Didac. lib. j. resolu. cap. xx. nu. 7. Foller. in pract. crim. nu. 45. Boss. in tit. de foro compet. nu. 14. in fin. & contrariam tamen opinionem, quod scilicet clericus pro enormi homicidio, aut alio delicto tradendus sit iudici seculari, dicit magis communem Guliel. de Benedict. post tertiam partem repet. capitulo Raynatiis. in quest. de homicid. numero 40. in fi. quem refert Didac. in loco præall. Monachiaca. de test. lib. iij. §. xij. num. 12. Pract. Carter. nu. 9. hæc opinio seruatur in practica, vt scilicet clericus propter homicidium proditorium, vel aliud enorme & gra-

uissimum delictum degrauius, tradatur Curia seculari non expectata incorrigibilitate, in facto quandoque seruata fuisse refert Deci. in d. ca. at si clerici. Diaz. in d. c. x. quem refert Foller. in pract. crim. cano. & se ita alios practicasse refert Aug. & Ang. de malef. in verb. & ibi caput. nu. 43. Clar. d. §. fi. q. xxxvj. vers. Pariter.

Clericus qui sustinet excommunicationem per annum, priuatur beneficio. Communem attestatur Felin. in c. j. nu. 8. de iud. quia videtur suspectus. de heresi Clar. d. §. fi. q. lxxij. vers. item clericus.

Clericus effectus miles secularis, amittit beneficium. Communem attestatur Imol. in c. si. nu. 6. de cleri. non resident. Barb. consil. xj. vers. præterea facit. lib. j. quem refert Gigas, de pensio. q. lv. num. 2. nam eo ipso quod secularem militiam assumpsit videtur renunciaisse clericali. Clar. d. q. lxxij. vers. item clericus.

Clericus excommunicatus, est ipso iure priuatus fructibus beneficij. Com. dicit Ripa in c. j. nume. 27. de iudic. & licet clerico qui fuerit propter crimen depositus aut suspensus exhibenda sint alimenta ex redditibus sui beneficij, tamen clerico excommunicato etiam egeno & pauperi nihil datur. ita frequentissimo omnium consensu receptum esse ait Didacus libro tertio resolut. capitulo xij. numero 8. hæc tamen omnia intellige, si iusta sit excommunicatio, ita refert Clar. d. §. fi. q. lxxij. vers. pariter.

Clericus qui non dicit officium, neque incumbit horis diuinis, priuandus est beneficio, & tenetur etiam reddere fructus perceptos, Com. dicit Bellon. consil. lvj. nu. 3. Clar. d. §. fina. quæst. lxxij. vers.iculo pariter. sub fin.

Clericus non debet deponi propter graue crimen. Com. dicit Sylua. de beneficio. numero quarto. Clar. d. §. finali, quæstione lxxij. vers. regulariter.

Clerici participantes scienter cum excommunicatis à Papa sunt excommunicati, ad incurrandam tamen hanc excommunicationem, quinque requiruntur: primo vt participet, secundo vt scienter, tertio vt sponte, quarto quod in diuinis, quinto quod talis sit à Papa nominatim excommunicatus. Com. attestatur Summa Syluest. in verbo Excommunicatio. in sexta excommunicatione. Et hæc est maior, non minor excommunicatio, refert Clar. in dicto §. fi. quæstione lxxvj. vers. clericus qui.

Clericus secularis dimittens habitum, si est beneficiatus, dicitur apostata, si vero non est beneficiatus, non dicitur apostata, sed relinquere habitum. Com. attestatur Anan. in c. tuæ. nu. 1. de apostata. Clar. d. §. fi. q. lxxvij. vers. apostata. in fin.

Clericus factus post commissum aliquod delictum si absque fraude suscipit ordinem ecclesiasticum, liberatur & eximtur præteritus à iurisdictione iudicis laici & relinqui debet puniendus iudici ecclesiastico, frequentiori Doct. calculo receptam opinionem ait Plaza lib. j. delict. c. xxxv. nu. 1. Si autem ordinem in fraude assumpsisset, vt scilicet se eximeret à iurisdictione iudicis laici, tunc non liberatur, sed potest contra eum per iudicem laicum procedi, Communem dicit Imol. consil. cxix. nu. 1. Didac. pract. quæst. xxxij. nu. 4. vers. secunda conclusio. Plaza in loco allegato. nu. 1. Bene verum est quod hoc casu non poterit puniri corporaliter à iudice laico, sed tantum in confiscatione honorum, aut pecunia pecuniaria, & sic remanet subditus ratione causæ & honorum, non autem respectu personæ, & ita communiter teneri dicit Aufer. in d. clem. j. in reg. j. nu. 19. de offic. ordin. quem refert Didac. in d. q. xxxij. num. 4. vers. tertia conclusio. & Nunius, de los Corrigidores. vers. imò fortius. Plaza in d. c. xxxv. nu. 3. Boss. in tit. de penis. nu. 38. pract. Conradi. vers. vltimo fallit. Iudices tamen seculares hanc opinionem non obseruant. Refert Clar. d. §. fi. q. xxxvj. vers. Sa. enuenero.

Clericus & laicus si simul committant idem delictum, tunc ne causa continentia diuidatur, etiam laicus mittendus est ad iudicem ecclesiasticum cum clerico coreo. Communem opinionem dicit Gomez. in c. j. nu. 47. in fi. de rescript. in sexto. Boss. in tit. de foro compet. nu. 116. in fin. Sed hoc in practica non seruatur dicit Igneus in l. j. si quis in villa. nu. 27. ff. ad Syll. idem attestatur Rebuff. in repet. auct. habita privileg. cvj. & Ant. Gomez. c. x. delictorum. nu. 6. in fin. & plures alij quos refert Didac. pract. q. xxxij. nu. 1. in fin. & ab hac communi obseruantia non esse recedendum, ait Clar. d. quæst. xxxvj. vers. iculy Euenit plerunque.

Clericus etiam si depositus sit, non tamen poterit tradi curia seculari, nisi sit incorrigibilis. Communem dicit Abb. in ca. at si clericus. nu. 37. vers. & sic residet. de iudicis. Si vero sit incorrigibilis, tunc potest iudex laicus etiam absque traditione facta illi punire. Communem dicit Alexand. de Neuo consil. lxx. nu. 28. quoniam ibidem numero 30. dicit communem opinionem esse quod etiam absque degradatione possit clericum talem punire, dicens quod hæc quoque communem esse attestatur Butrius in d. c. cum non ab homine. Clar. d. q. xxxvj. vers. Dixi etiam.

Clericus qui episcopum calumniatus est, licet deponendus, & iudici seculari tradendus sit, tamè id non aliter procedit, nisi etiam incorrigibilis sit, per gloss. in fin. in cap. cum non ab homine. de iudic. commu

communiter approbatam, vt ait Abb. in c. at si clerici. de iudic. num. 37. Summa Syluestrina. in verb. degradatio. q. ij. Ang. quoque cōmuni dicit, de malef. in verb. & ibi caput. nu. 42. Diaz. in pract. crim. canon. c. cix. Clar. d. q. xxxvj. vers. Hinc infertur.

Clericus non est degradandus nisi pro tribus criminibus, scilicet Hæresis, falsi commissi in literis apostolicis, & conspirationis in proprium episcopum. Communem ait Guliel. de Benedic. post tertiam partem repetitionis c. Rainutius. in q. de homicid. num. 3. & sequent. quem refert Foller. in pract. crim. canon. nu. 23. in aliis autem quantumcunque grauib. sufficit sola depositio. ad eō si etiam occidisset summum Pontificem, & paratus sit se corrigere non debet degradari sed in perpetuos carceres detruđi, vel in monasterium. Cōmunem dicit Boss. in tit. de for. compet. nu. 136. Sed quicquid sit de iure, contrarium obseruatur in practica. Refert Clar. dicto §. fina. quæst. xxxvj. vers. Scias etiam.

Clericus incedens in habitu & tonsura, non amittit priuilegium fori, quantumcunque graua crimina committat, & illa reiteret, in eisque perseveret. Communem dicit Boss. in tit. de for. compet. nu. 134. Clar. d. §. fi. q. xxxvj. vers. ceterum.

Clericus licet per principem fuerit ad aliquod officium seculare admissus, & in ipso officio aliquid deliquerit, non tamen poterit à seculari iudice puniri, etiam si in minoribus tantum ordinibus constitutus esset. Cōmunē dicit Auster. in clem. 24. de offic. ordin. quem refert Didac. in pract. qu. xxxij. numero 6. addit tamen ibidem, quod non seruetur in practica. refert Clar. dicto §. finali. quæstione xxxvj. vers. Quæro ponc.

Clericus qui à iudice suo ecclesiastico iudicatus est reus criminis læsæ maiestatis non actualiter, sed verbaliter tantum degradandus est. Communem dicit Curt. Tun. cons. clix. nu. 1. Et quamuis Abbas in c. at si clerici. de iudicis. in si. putauerit, quod deinde etiam iudici seculari tradendus sit, tamen cōmunis opinio videtur esse in contrarium, vt ait Boss. in tit. de for. compet. nu. 137. & in tit. de crim. læsæ maiest. nu. 86. refert Clar. d. §. finali. quæstione xxxvj. versiculo quæro nunquid clericus.

Clericus non debet propter assassinium actualiter & solenniter degradari. Com. dicit Lamber. in c. j. q. xi. nu. 88. de heret. in vj. Dias in pract. crim. canon. cap. xxi. quem refert Pract. Conradi. vers. xvij. fallit requiritur tamē sententia declaratoria, per quam iudex pronuntiet ipsum esse assassinum. Com. dicit pract. Carret. nu. 1. Capic. de c. cxi. nu. 1. qua declaratione sic facta, non requiritur alia sententia, per quam imponantur pœnæ solitæ, sed ita im incurrit illas ipso iure & facto, ita tenere communiter docto. Alex. cons. c. xvj. nu. 5. libro vij. Clar. d. §. fi. q. xxxvj. vers. Sed quæro, tu scis.

Clericus propter crimen Assassini tradendus est curiæ seculari, non expectata incorrigibilitate. Comm. dicit Guliel. de Benedic. in quæstio. de homic. quam posuit post repet. c. Rainutius, quem refert Plaza libro j. delict. cap. xix. numero 26. Clar. d. §. fin. quæstione xxxvj. vers. quæro etiam.

Clericus qui sit verè incorrigibilis, potest per iudicem secularem absque vlla degradatione puniri etiā si in sacris constitutus sit. Com. attestatur Cida. pract. q. xxxij. nu. 2. vers. secundo est annorandum. Et quando Clericus incorrigibilis non potest puniri ab ecclesia, potest ipso iure comprimī à iudice seculari absque alia degradatione. Com. dicit Arett. in c. cum non ab homine. nu. 39. de iudic. quem refert Diaz. pract. crim. canon. c. cxxxj. Clar. d. §. fi. q. xxxvj. vers. Succesit uē quæro. An verò super huiusmodi incorrigibilitate requiratur declaratoria? Respondet Feli. in d. c. cum non ab homine. de iudic. num. 10. quod potestas quæ datur iudici seculari super clerico incorrigibili non exercetur, nisi declaratur prius qualitas incorrigibilitatis, & dicit quod communiter colligitur ex omnibus dictis doctorum, eundem refert & sequitur Diaz in pract. crim. canon. c. cxxxj. Bossius autem in tit. de for. comp. nu. 132. dicit, quod clericus non incedens in habitu, post trinam monitionem dicatur incorrigibilis. Si verò incedat in habitu, & primò depositus, secundò excommunicatus, tertio anathematizatus, & adhuc in contumacia perseveret, similiter dicatur incorrigibilis, qua forma seruata, dicit quod absque alia declaratione efficitur fori secularis, subdens quod ita docto. communiter teneant refert Clar. d. q. xxxvj. sed quæritur.

Clericus propter simplicem fornicationem non incurrit pœnam depositionis, sed solummodò suspensionis. Communiter tenetur per gl. in c. maximus, in verb. remoueamur. lxxxj. dist. & docto. communiter in c. at si clerici. de iudic. & in specie Imola. nu. 1. & Feli. num. 14. Contrariam verò communem dicit Arett. in c. cum non ab homine. de iudic. sed priorem veriore esse tradit Clarus lib. v. sent. §. fornicatio. vers. sed quæro quod tamen limitaretur in fornicatione quæ haberet insignem deformitatem, prout communem attestatur Menchiaca lib. ij. de test. §. xxij. nu. 48. & seq.

Clericus fornicator notorius ipso iure ab officio suspensus est. Com. dicit Abb. in c. cum non liceat. nu. 4. de præscript. refert Clarus lib. v. sent. §. fornicatio. vers. seq. quæro, in fin.

Comm. opin. tom. 1.

Clericus homicida, non est ipso facto priuatus titulo beneficij, nec perdit ipso iure beneficium, sed venit priuandus per sententiam Com. Anan. in c. inquisitionis, nu. 3. de accusat. Corset. in suis singularibus in verb. sententia. vers. clericu. Diaz. in pract. crimin. canonic. cap. lxxxvij. refert Clar. lib. v. §. homicid. vers. de iure.

Clericus potest etiam capi à familia iudicis secularis, non vt puniatur, sed vt iudici ecclesiastico tradatur. Com. dicit Feli. in c. si verò nu. 4. de sentent. excom. Imò potest etiam à quocunque laico capi, in flagranti crimine, communem dicit Arett. in c. cum non ab homine, de iudicis. Clar. d. §. fi. q. xxxvij. vers. si verò.

Clericus non potest renunciare exceptioni, quod non teneatur comparere coram iudice seculari in criminalibus. Commun. docto. opinio est in c. si diligenti de foro compet. attestatur Boër. super consuet. Bituricen. Clar. d. §. fi. q. xxxvj. vers. secundo infertur. Et hæc exceptio tantæ est efficaciaz, vt etiam à se proponatur, ita vt clericus per iudicem secularem citatus non teneatur comparere, vt exceptio nem illam alleget. Com. dicit Feli. in c. veniens, de accusat. Intellige, nisi in citatione talis causa exprimeretur propter quam teneretur coram iudice laico comparere, vt quia esset Vasallus &c. Clarus d. q. xxxvj. vers. Est autem.

Clericum cum armis prohibitis ex forma ordinationum & proclamationum principis secularis repertum, potest iudex secularis vel eius familia spoliare illis armis prohibitis, & talia edicta ligare etiā clericus magis comm. dicit Clar. d. §. fi. q. xxxvj. vers. vltierus allegans. Didacum. in pract. q. xxxij. nu. 7. & Plazam. lib. j. delict. c. vij. nu. 26.

Clericum insultantem, insultatus pro defensione corporis & vitæ, licet occidere potest, neque solum ab ipso insultato, sed etiam à quo libet alio ratione defensionis propinquo vel etiam extraneorū, occidi potest. Com. dicit Abbas, in c. si vero. j. nu. 11. de pœnit. quem refert Didacus lib. ij. resol. c. x. nu. 8. vers. Quartum si eiusdem, & tenent Canonist. in diffinit. vt dicit Claud. in l. vt vim. nume. 85. refert Clar. d. §. Homicidium. vers. præterea etiam.

Clericum defendendo percussus, non incidit in excommunicationem, etiam si defendendo modum excedat, communem dicit Socin. inter cons. Curtij. seniores cons. xx. nu. 4. vers. cōfirmatur predict. gl. in c. significasti. ij. in verb. tutelæ. de Homic. Clar. d. vers. præterea in fi.

Clericum in adulterio cum filia nupta parer deprehendens, potest citra pœnam c. si quis suadente. xvij. q. iij. percutere. Commun. dicit Bermond. de concub. nu. 5. in fi.

Clerici debent abstinere à negotiationibus. Communiter firmare doctores in c. si de vita & honest. ait Alex. de Neuo. cons. lx. nu. 4. Cl. d. §. fi. q. xxxvj. vers. Hæc verò.

Clerici regulariter torqueri possunt, communem dicit Abb. in c. post cessionem de reg. iur. idque non solum locum habet in vulgaribus clericis, sed etiam in presbyteris, vt communem dicit Abb. in c. cum in contemplatione. nu. 6. de reg. iur. Boss. de iudic. nu. 103. Intellege tamen de clericis diffamatis & suspectis de crimine, & ita communiter teneri dicit in Apostillis ad Bar. in l. si. nu. 5. in verb. specialia. ff. de q. Feli. in c. vniuersitati. nu. 2. de sent. excom. Marfi. lv. Simancas de hæretic. c. lxij. nu. 27. Duennas reg. cix. in tertia limit. Boss. in tit. de iudic. nu. 35. Clar. d. §. fi. q. lxxij. vers. sed an clerici.

COGITATIO sola non facit vt quis puniri possit. Communem dicit Bolencus in repet. capitalium, §. famulos. nu. 79. & seq. ff. de pœnis, etiam ne in crimine læsæ maiestatis quidem, nisi ad aliquod actum exteriorem processum fuerit, vt omnes tenere inquit Foller. in pract. crim. num. 70. De iure tamen Canonico in aliquibus casib. etiam sola cogitatio punitur, vt in hæresi. vt dicit Bal. in l. si quis nō dicam rape. nu. 1. C. de epif. & cler. Clar. d. §. fin. q. xcj. per tot.

COMMITTENS delictū pro quo à lege imposta sit aliqua pœna pecuniaria, soluenda fisco vel parti, nō tenetur illam soluere in foro conscientiar. comm. Berous in c. j. nu. 232. & seq. de consir. Gomef. in §. ex maleficiis. nu. 14. Insti. de actio. Didacus super iij. decretal. Menchiaca in prima parte de test. §. x. nu. 662. Clar. d. li. v. §. fi. quæstio. lxxx. vers. Sed hic.

CONATVS siue attentatum ad delictum committendum, etiam si effectus non sit sequutus, de iure communi punitur, vt communem dicit Ioan. de Lignan. cons. xx. nu. 15. inter cons. crimi. dicit lib. j. contra quod non puniatur nisi sit secutus effectus, Com. dicit Barbat. cons. xxxij. lib. ij. vltimum refert Apostill. ad Dec. in l. non vult heres. nu. 4. de regu. iur. Grammat. vot. viij. nu. 15. & ita quoque consuetudine per totum mundum approbatum esse dicit Ang. in l. §. si. nu. 3. ff. quod quisque iuris, quem refert Maranta in suo specu. nu. 54. Aliqui tamen dicunt in delictis atrocissimis conatum puniri, vt Com. dicit Feli. in c. j. nu. 9. de offi. delega. & Boer. de seditiof. in vij. præsuppos. nu. 2. Sed certe etiam hoc calu mitius de consuetudine punitur, vt dicit Com. Marfi. cons. cy. nu. 1. Gram. voto. viij. vt illū refert didacus in clem. si furiosus, vers. verum circa refert Clar. d. §. fi. q. xcij. per tot.

Conatus licet regulariter nō puniatur nisi sequatur effectus, tamē in crimine assassini hoc fallit. cō. Didac. in repet. clem. si furiosus vers. secundo

secundo proponitur. Ang. cons. xij. incip. in q. præmissa. Clar. §. affassi num. vers. Scias etiam.

CONCVBINA vel alia mulier soluta cum presbytero concubens non dicitur committere adulterium, sed simpliciter fornicationem, comm. dicit Caccialup. in repet. athen. si qua illustri. nu. 3. C. ad Orfici. Clar. lib. v. sent. §. fornicatio. vers. cum presbytero.

CONCVBINATVM de iure civili non esse improbatum, com. dicit Alex. in l. ex facto. §. si quis rogatus. nu. 13. ff. ad Trebell. quæ refert lo. de Garon. in rub. C. de secund. nupt. in pœna xxviii. versicu. ex qua conclusione. Bermon. de concubin. nu. 2. Socinus in l. cū Auus num. 65. versic. magis tamen. ff. de condit. & demonstra. Contrariam autem nempe quod concubinitus hodie sit reprobatus, etiam à iure civili, dicit communiter teneri Alex. sibi contrarius, cons. lix. nu. 4. li. iij. Felinus in c. cum sit generale. nu. 13. de foro compet. Ripa in l. si. num. 8. C. de reuoc. donat. Didacus super iij. decreta. in part. j. c. iij. prout illum refert Nanius de los cortegidores. nu. 1. in fi. Clarus tamen qui hæc refert, putat in puncto iuris veriore esse priorem opinionem, nempe quod non sit concubinitus de iure civili prohibitus, lib. v. sent. §. Fornicatio. vers. & imprimis.

CONFESSIO à reo sponte facta, etiam si facta sit super processu nullo, nihilominus reus ex illa condemnari poterit secundum doctrinam Inno. in c. qualiter & quando. ij. de accus. communiter ap probatam, vt dicit Alex. in l. inter stipulantes. §. j. in fi. ff. de verb. obli. & l. si ibidem. nu. 11. Martil. in l. j. §. diuus. num. 10. ff. de q. & cons. xliij. nu. 7. & cons. cxxx. num. 2. Alex. cons. xix. nu. 3. libro vij. Io. Arno. commentario. cxx. ita etiam communiter dicit Mart. sing. ccj. Folet. in pract. crim. nu. 56. & Anto. Gomef. c. xij. delictorum. nu. 8. Intellige quando nullitas non procederet ex defectu iurisdictionis, ita colligi ex mente omnium doct. attestatur Gomef. in dicto loco. Clar. d. §. fin. quæst. lv. vers. item possit.

Confessio extraiudicialis non sufficit ad plenam probationem, com. dicit Paris. de puteo de synodo. c. v. Alber. in l. quoniam. nu. 1. ff. de infamis. nisi facta esset parte aduersa præsentis & acceptante. com. dicit Berous in c. ar. si clerici. de iudic. nu. 142. & numero 143; sufficeret tamen talis confessio ad torturam. refert Clar. dicto §. q. lv. vers. sic. j. j. & iij.

Confessio facta in tormentis, si legitima indicia non præcesserint, & seruanda non fuerint seruata, talis confessio est ipso iure nulla, nec potest confessus ex ea condemnari, etiam si in ea perseueret. communem dicit Alex. in l. qui in aliena. §. Cellus. nu. 12. de acq. hered. quem refert las. in d. §. Cellus. nu. 8. & cons. dxxxvij. nu. 2. lib. j. relatus per pract. Conrad. in limit. xxj. Brun. de indi. & tortur. Bertrand. consilio cxxxvj. nu. 5. lib. ii. Martil. in l. j. in prin. de quæst. Gomef. c. xv. delictorum. nu. 25. Foller. pract. crim. nu. 1. & videtur tex. in l. pen. de quæst. secundum lecturam, quem Bart. & omnes sequuntur, vt dicit Alex. ad de Neuo. cons. lxxxj. nu. 9. & licet Paris. de put. de syndicat. c. ix. num. 2. dicat secus esse si ratificet confessionem expressè ad bancum iuris, qui tunc habeatur tanquam si à principio sponte confessus esset, tamen id contra communem esse dicit Hipp. Rimal. inter cons. diuers. cons. cv. nu. 16. vers. obstat etiam, vbi ostendit contrariam magis communem esse. Clar. d. §. si. q. lv. vers. si verò.

Confessio ipsius rei facta in iudicio civili, præiudicat illi in iudicio criminali. com. dicit Aretin. in c. causam quæ. nu. 17. & seq. de testibus, quem refert Bossius in tit. quomodo procedatur per excep. nu. 4. & in tit. de pluribus vid. nu. 17. Public. super consuet. 4. iur. nu. 11. refert Clar. d. lib. v. §. fin. quæst. liij. vers. scilicet sed quid si addit tamen contrariam opinionem sibi magis placere, sed nihil pro eius confirmatione allegat.

Confessio in tormentis vt valeat, requiritur vt reus in illa perseueret, & illam ratificet extra tormenta in banco iuris. communem dicit Boer. in decis. cxxij. nu. 18. Bru. de indicis & tortur. nu. 3. Abb. in c. cum in contemplatione. nu. 7. de regul. iur. Idque procedit siue talis confessio facta sit præcedentibus indicis siue non, communem testatur Pract. Carer. nu. 196. & talis ratificatio non debet fieri incontinenti, quia tunc præsumeretur durare metus tormentorum, sed expectandum est spacium vnius diei, & hanc communem dicit Anton. Gomef. c. xij. delictorum, num. 24. alij tamen dicunt in hoc standum esse arbitrio iudicis, & ita communem dicit Simancas de hæret. cap. lxxij. nu. 41. Clar. d. §. si. q. lxxij. vers. Ceterum. & seq.

Confessio iudicialis facta coram iudice non competente, non valet in vim iudicialis confessionis, nisi facta esset parte aduersa præsentis & acceptante. com. dicit Aret. cons. xxvj. in fi. Alex. liij. §. seruus. nu. 3. ff. de inre iur. quem refert Capic. decii. p. lxxix. nu. 1. in fi. & idem non sufficit ad probationem sed ad torturam, refert Clar. d. quæstio. lv. vers. sic. j. j. & iij.

Confessio non absoluta vel pura, sed cum qualitate adiecta, confessus habeat præsumptionem contra se, potest pro parte acceptari & pro parte sperni, ita vt confessus homicidium defensionis causa fecisse, habeatur ac si simpliciter absque illa qualitate confessus esset, ita vt ex illa condemnari possit, nisi confessus qualiteram adiectam

probaret. Hanc Bar. decisionem dicit communiter approbatam las. in l. vt vim. nu. 13. de iust. & iur. quem refert Boss. in titu. in d. confess. nu. 19. & Menchiaca lib. iij. de test. §. xxij. nu. 13. Thomas Ferrat. cautel. v. Petr. Calephalus, inter cons. crimi. diuers. cons. lxxxvij. nu. 2. lib. ij. Pract. Carr. nu. 163. & seq. Hanc etiam communem dicit Boer. decis. cxxij. nu. 10. Alciat. in l. j. §. si quis simpliciter. nu. 76. de verbo. obli. Blanc. in pract. crimi. Menchiaca controuers. illust. c. iij. nu. 8. Male igitur Marti. cons. cxxxvj. nu. 3. 1. & num. 44. dixit opinionem contra Bar. esse magis communem, refert Clar. d. §. si. q. lv. vers. possit.

Confessio procuratoris facta in iudicio civili, non præiudicat reo in crimine. com. dicit Berous in c. qualiter & quando. nu. 91. de accusat. Clar. d. §. si. q. liij. vers. sed quæro.

Confessio rei extorta à iudice cum promissione impunitatis, facit vt possit reus condemnari. Ita communem esse dicit Apostil. ad Dec. in l. ea. est natura. de reg. iur. nu. 7. Plaza in lib. j. delict. c. xxxvj. nu. 7. & ita tenuit Cyn. in l. præsentis. C. de iis qui ad eccl. conf. & Alcia. in l. natura. in fin. de verbo. sign. Contrariam verò scilicet quod non possit reus condemnari, com. dicit Cagnol. in l. ea. est natura. de reg. iur. num. 18. & idem attestatur Remigius de immunit. eccl. fallentia xxvj. Sed priorem magis communem dicit Boss. in ritu. de confessio. per tortur. num. 12. quæ & Claro communior videtur, sed posterior aequior. Clar. d. §. si. quæstio. lv. vers. circa secundum.

Confessio rei minorannis valet, etiam si sine autoritate curato ris facta sit Ita communiter praticari dicit Baldus in l. j. nume. 59. C. de confess. quem refert Paris. de Buteo de synodo. num. 7. Ang. de malef. in verbo comparuerunt & confitentur tortur. nu. 8. subdens ridiculum esse, seruare, contrarium. Clar. d. q. lv. vers. vltimus.

CONSANGVINEORVM vel cognatorum defensionem suscipere licet, adeò vt in ea defensione insultantem liceat interficere. com. dicit Gram. cons. lxxvij. nu. 4. Pet. Caleph. inter cons. crimi. di. vers. cons. lxxxix. nu. 10. lib. ij. Imo & extraneorum defensionem suscipere licet com. dicit Decius in l. vt vim. ff. de iust. & iur. nu. 32. Alci. cons. c. cccclxxv. Clar. lib. v. sent. §. Homicidium. vers. Item locum.

CONSILIVM dans alicui vt delinquat, eadem pœna puniendus qua principalis delinquens, intellige tamen, si ille delinquens alias illud non facturus fuisset, nisi aliquis ei consuluisset. communem dicit Imola in cap. primo de offic. delegat. numero 9. Decius in l. consilij. numero 4. de reg. iur. Berous in cap. primo de offic. delegat. Duenas reg. clix. Plaza libro primo delict. Boer. decis. cxxij. num. Boss. in titulo de mandat. ad Homicid. Taeg. in pract. crim. cap. xj. num. 7. & hoc non solum in consutore obtinet, sed etiam in exhortatore. communem dicit Albert. in l. ob hæc verba. in fi. de is qui not. infam. Clar. in d. §. si. q. lxxxvij. per tot.

CONSVETVDO vt Clerici possint conueniri in criminalibus, coram iudice seculari, non valet. communem ait pract. q. xxxj. num. 5. Clarus d. lib. v. §. vlt. q. xxxvj. vers. sed ea retenta.

CONTVMACIA non dicitur delictum propriè & de per se. communem dicit Felin. in cap. ex literis. numero 27. de constitut. quem refert Foller. in pract. crim. numero 7. Ex quo inferitur, quod statuta loquenda de delictis seu maleficiis, & de condemnatis siue bannitis ex delictis, vel maleficiis, vt non comprehendant bannitos vel condemnatos ex contumacia, & hoc communiter tenere docto. dicit Bald. in consilio cxcij. libro ij. idem attestatur Alexander in l. si mora. numero 13. ff. soluto matrim. quem refert Roland. consil. xlv. numero 66. libro primo. concordat Claud. in l. si mora. numero 78. August. ad Angel. de malef. in verb. qui Dominus iudex videns. numero 26. Alciat. consilio cccclxj. numero 6. Claro tamen hæc communis non placet. Sed si talis contumacia ad mixtum haberet contemptum Iudicis, eo casu contumacia dicitur delictum, & possit ex ea contumax criminaliter puniri, quam communem dicit Claud. in d. l. si mora. numero 19. secundum gloss. in l. vnic. §. fin. in gloss. magna. in fin. ff. si quis ius dicens, non obtemp. refert Clarus in lib. v. sent. §. j. vers. sic. penult. & vlt.

CRIMINALIS causa dicitur quando agitur ad pœnam, sicut applicandam. com. dicit Ioan. de Platea. in l. j. in fin. C. de iis qui ex pub. rat. lib. x. Cephal. consil. cxxij. num. 2. r. lib. j. Zaf. consil. xix. num. 1. lib. j. Clar. lib. v. sent. §. si. quæst. j. vers. sic. quarta.

Criminales cause si non sint meri & mixti imperij, possunt delegari, sed si sint meri & mixti imperij, tunc quidem à principe possunt delegari, sed iudex ordinarius non potest eas delegare, commun. dicit Dec. in l. j. de offic. eius. num. 28. & Curt. numero ibidem, nume. 11. & est ratio, quia cuncta huiusmodi causa sententur specialiter concele. te, maioribus magistratibus sententur electa industria personæ eorum & ita communem esse attestatur Claud. in d. l. j. in prin. num. 2. Clar. d. lib. v. §. fin. quæst. xij. in prin.

CVSTOS carcerum, si carceratus per eius negligentiam auferat, punitur capite si carceratus detinebatur pro crimine capitali, sed si detinebatur pro crimine non capitali, punitur arbitrio iudicis iuxta modum culpæ. commun. dicit Boss. in tit. de carcere. num. 10. refert Clar. d. §. si. q. lxxvij. vers. sic. custos.

D

DAMNATAVS publico iudicio fit infamis, si processum sit via ordinaria, per accusationem, infamem, de publico iudicio. Si autem per inquisitionem processum sit aliqui dixerunt non fieri infamem, & ita communem esse dicit Calder. consilij. de poenis. Sed contrariam, quod etiam tunc fiat infamis communem dicit Ang. in lca quidem numer. 28. C. de accusat. quare opinio etiam Claro placet intellige si condemnatio facta sit super inquisitione contra reum presentem, & auditis suis defensionibus alias secus, vt communem dicit Viuius in communibus opinionibus, in verbo. Infamia iuris Clarus dicto §. finali quaest. lxxij. versu. Damnatus.

DE C R E T V M concedens liberationem seu indulgentiam delictorum, vel disponens quod banniti cancellentur de banno, non trahitur ad delicta vel banna futura. Commu. dicit Imol. in c. si nu. 11. de constitu. Clar. d. lib. v. §. si. q. lix. versu. successive quaro.

DE F E N S I O honorum & rerum quoque admittitur, non minus ac corporis & honoris. ita vt pro defensione rerum suarum licet alium interficere. commu. dicit Pract. Careri. nu. 29. & 30. Claud. in l. vt vim. ff. de iust. & iur. nu. 43. & seq. Decius ead. l. vt vim. nu. 31. Iaso. ead. l. vt vim. nu. 23. quem refert Diaz. reg. dvij. Didacus in repet. clemen. si furiosus. nu. 6. Plaza. lib. j. delict. c. xxvij. nu. 25. Plot. in repet. si quando. num. 109. Menchiaca controuers. illustr. cap. xvij. nume. 5. Nam bona & res vitæ equiparantur vt dicit gl. in l. Aduocati. C. de aduocat. diuers. iud. prout illam refert & communiter approbatam dicit Plaza in d. c. xxvij. versu. adnotanda vtique. Clar. dicto §. homicidium versu. Hac autem.

Defensio consanguineorum licita est, ita vt si quis auxiliatur fratri suo, & interficiat alium cum eorixantem, non incidat in poenam homicidij. commu. dicit Grammat. consil. lxxxix. inter consil. crimin. posito lib. ij. nu. 10. Clar. d. §. homicidio. versu. Item locum.

Defensio corporis proprij contra insultantem, etiam iure Canonico permittitur est commu. dicit Nicol. in concord. glo. lviij. Didacus in repet. clemen. si furiosus. num. 1. Clarus. dicto libro. v. §. homicidium, versu. Excusatur.

Defensionem allegatam vt quis probet, non necesse habet vt ista necessitas defensionis in specie probetur, sed sufficit quod simpliciter probet se fecisse ad sui defensionem, communem attestatur Pract. Careri. numero 126. quem refert Plaza in libro primo delictorum. cap. xxvij. numero 20. Decius in l. vt vim. ff. de iust. & iur. nu. 17. & ab hac opinione dicit Clarus non esse recedendum, licet Menchiaca in cap. xxvij. numero 6. illustr. controuers. dicat contrariam receptionem, refert Clar. dicto §. Homicidium, versu. sed quomodo. Et ad probandum aliquid fuisse in periculo vitæ, sufficit probare, quod eius aduersarius veniebat armatus contra eum, ita tenet gloss. in l. j. in verbo Moderatione. C. vnde vj. quam dicit communiter approbatam Bertradius in consilio cxxvij. num. 3. Claud. in l. vt vim. ff. de iust. & iur. numero 54. Grammat. consilio lix. numero nono. Riminal. consilio xij. numero 39. Plaza in dicto capi. xxvij. numero 15. Non enim tenetur quis expectare quod ab alio prius percipiatur, sed si quis ipse mortem minetur, potest ipse statim. minantem percipere, commu. dicit Bartolus, inter consilia crimin. diuers. consilio xcviij. numero 21. lib. j. Ioan. de Amicis, consil. cxxvj. nu. 5. Refert Clar. d. versu. sed quomodo.

Defensionem quoque extranei suscipere licet, ita vt si quis alium insultantem occidat, non incidat in poenam homicidij ordinarij. commu. dicit Decius in l. vt vim. ff. de iust. & iur. numero 32. versu. subiicit Alciat. consil. cccclxx. Barto. in d. l. vt vim. numero septimo. & in l. si quis in seruitute, numero tertio. ff. de furt. Clar. dicto §. homicidium, versu. Item locum.

Defensione honoris sui causa licet alium occidere, nam periculum famæ equiparatur periculo vitæ. l. iust. ff. de manu. vindict. communem teste Bolenco in repet. l. capitalium. §. famosos, numero 161. de poenis, refert Clar. dicto §. homicidium, versu. idemque.

DE G R A D A T I O in clerico reo criminis læsæ maiestatis, non debet fieri aequaliter sed verbaliter tantum. commu. dicit Curt. Iuni. consilio clx. nume. primo. Clar. d. lib. v. §. fin. quaestio, xxvj. versu. quaro nunquid Clericus. Similiter quoque propter assassinium non debet Clericus actualiter & solenniter degradari, communem dicit Lambert. in c. quaestio. xj. numero 88. de hæret. in vj. Dias in pract. crimin. canon. cap. xcj. Didac. libro secundo, resolut. c. xix. numero vigesimo sexto. Pract. Conrad. versu. fallit. Clar. d. §. si. quaestio, xxxvj. versu. quaro, tu scis.

Degradatione verbaliter tantum facta, iudex laicus nullam adhuc habet in eum potestatem, nisi etiam illi tradatur, sed si actualiter facta, est, tunc potest eum iudex secularis punire absque aliqua traditione commu. dicit Alciat. in c. cum non ab homine, de iudic. numero 108. Clar. d. §. fin. quaestio, xxxvj. versu. scias autem.

DE L E G A R I causa criminalis meri & mixti imperij, a iudice Comm. opin. tom. 1.

delegato ab inferiore quam principe, non potest, & licet Nebius de los corregidores, dicat communem esse (vt eum refert Villalobos in comm. opin. litera D. numero trigesimo quarto) quod post liberos cōtestatam possit delegari. Clarus tamen non credit verum esse, negando Nunium id dicere, d. §. fin. quaestio. lxx. versu. si verò. In delegato vero principio magna est docto. controuersia, ita vt Pau. Cast. in l. vnica C. qui pro sua iuris. dixerit magis communem esse quod possit delegare, vt eum refert ac sequitur Vantius de nullit. nume. vigesimo sexto. Contra vero Alber. in l. j. de officio eius, numero 21. dixerit magis communem esse quod non possit, vt Ias. ibidem numer. 64. versu. Contrainiam, eum recte dixisse putat, prior tamen opinio magis communis est, sed posterior aequior videtur Claro, dicta quaest. xli. versu. in delegato. vbi addit Boerium in decis. vj. in fin. dicere, eam etiam in Francia seruari. In casu tamen quod merum & mixtum imperium possit delegari, poterit delegatus procedere vsque ad vltimum supplicium, vt commu. dicit Alciat. in cap. quod sedem. numer. 83. de officio, ordina. maxime si periculum esset in mora, vt in signi latrone. vt communem esse dicit Curt. Iunio. in dicta. l. j. num. sexagesimo quinto, de officio eius. Clar. dicta quaestio. xli. versu. sed nunquid.

Delegari cause criminales a iudice ordinario non possunt, intellige que sint meri, ac mixti imperij, & in ordinario inferiori quæ priuilegijs. comm. dicit Decius in l. j. de officio eius, numer. 26. & Curt. Iun. ibidem, nu. 21. quia censetur tunc electa industria ipsius personæ, vt commu. dicit Claud. in d. l. j. nu. 2. Clar. d. §. si. q. xli.

DE F L I C T V M commissum in offensam Principis dicitur publicum, ita refert ex Ant. Gomez. c. j. delictorum. Clar. lib. v. §. j. versu. j.

Delictum non probatur per instrumentum. Commu. dicit Boer. in casu clerici, nume. 14. de iudic. Curt. Iun. in athen. si quis in aliquo, num. trigesimo quarto, versu. quarto aduerte. C. de edendo, & dicebat Dynus quod hæc opinio tenetur & seruatur pro euangelio, quem refert Gandin. de malef. in titu. de poena. numero decimo quinto. Intelligitur quando crimen consistit in facto separato ab instrumentum, vt homicidium, furtum, adulterium, &c. sed si crimen consisteret in animo, prout est hæresis, vtique per instrumentum in quo aliquis assereret aliquid hæreticum, possit crimen ipsum probari, ite si quis ratificet per instrumentum delictum commissum ab alio vel si aliquis faceret instrumentum contractus vsurarij, poterit delictum vsuræ probari per instrumentum. Hæc Clar. d. lib. v. §. fin. q. liiij. in prin.

Delictum omne quod principaliter fit in offensam Dei, dicitur publicum, & quilibet de populo potest accusare. communiter tenent doct. in l. Manichaos. C. de hæreti. teste Anto. Gomez. in c. primo delictorum, nu. primo, vt refert Clar. in libro v. sent. §. j. versu. j.

Delictum quod committitur faciendo grauius reputatur quam quod committitur omitendo, communem esse dicit Alber. in l. præscriptione, versu. Item ex prædictis. C. si contra ius vel vsu. publici. & in eadem l. Iason. nume. 9. quem refert Antonius de Padilla in l. transigere. nu. 107. C. de transactio. Clar. in lib. v. sent. §. j. versu. Est etiam.

Delictum sine dolo commissum vel extra propositum & intentio nem ipsius delinquentis, meretur mitigationem poenæ, ita vt reus non debeat corporaliter puniri. Ita post Barto. in l. quid ergo. §. poena grauior, post numero 11. de iis qui not. infamia. dicere omnes scribentes attestatur Cepolla. in d. conf. xxxvj. versu. & postremò. Clar. d. §. fin. quaestio. lx. versu. sunt etiam.

Delictorum alia esse merè Ecclesiastica, alia merè secularia, alia communia. Item alia nominata, alia innominata, vt ea distinxit Barto. in l. nunquam plura. nume. quarto. ff. de priuat. delict. communiter approbatum, dicit Blanc. in pract. crim. nume. 111. Clar. lib. v. §. j. versu. habes.

DE L I N Q V E N S fugiens ad statuum principis, non debet inde auelli. Commu. dicit Remig. immunit. ecclesia. ampliatione. Clar. dicto §. fin. quaestio, xxix. in fin.

Delinquens debitor potest quandoque dare de bonis suis insolutum suis creditoribus. Communem dicit Picus in l. post contractum, numero 41. ff. de donat. Clar. dicto §. fin. quaestio. lxxvij. versu. scias etiam.

Delinquens permutans bona aliqua post delictum, vel vendens, si bona permutata, vel precium venditorum reperitur in bonis confiscatis, non debent molestari possessores eorum honorum quæ delinquens alienauit communem dicit Quemada. quaestio. fiscali. septima, Clar. dicto §. si. q. lxxvij. versu. contingit.

Delinquens potest non solum a iudice loci vbi deliquit, sed etiam a iudice domicilij sui tempore commissi delicti, puniri, communem dicit Salicet. in l. prima, numero tertio. C. vbi de crimin. agi oportet. Gramma. consilio xxvij. numero 6. Afflict. super tertia part. constitu. Regni. rubri. ly. numero 78. idque non solum si reperitur in loco domicilij, sed etiam si absens sit, tunc citari potest, vt comm. dicit Abb. in cap. fin. numer. quadragesimo primo, de foro compet. Clar. d. §. fin. q. xxxix. versu. sortitur.

Delinquens regulariter non potest nec debet de locis interrogari, per text. l. fin. C. de accusat. & est communis, vt dicit Ioan. de Amicis. consilio xxvij. numero primo, præterquam in quibusdam criminibus

minibus propter eorum immanitatem exceptis, quæ recenset glo. in d. l. fin. quos tamen casus Augustinus ad Angel. ac malefic. in verb. & Sempromium, numero 5. dicit non sufficere, quia etiam alij traduntur per scribentes. Bart. autem in l. repeti. §. ff. de quæstio. distinguit, dicendo: Aut agitur de crimine quod principaliter committitur in proprium commo- dum, ut monetam falsam cudere, furari, &c. & tunc interrogare licet de sociis, aut agitur de crimine quod committitur tantum in offensam & odium alterius, ut est homicidium, &c. & tunc non potest delinquens etiam contra se confessus interrogari de sociis & dicit Augustinus ad Angelum de malefic. in verbo. fama publica. num. 106. quod hodie affectores communiter videntur obseruare hanc doctrinam Bartoli, Salicet, tamen in d. l. fin. inter alia tandem ita consulu- it, quod in iis criminibus quæ regulariter non solent committi absque sociis, delinquens postquam interrogari de sociis, & hanc communem dicit Anton. Gomez. cap. xij. deli. num. 16. in fin. & dicit Boss. in tit. de indic. num. 374. quod illæ considerationes Saliceti seruantur in practica. Abij verò dicunt, quicquid sit de iure, hodie de consuetudine non seruari, sed delinquentes in omni casu interrogari de sociis, ut attestatur Blancus de iudiciis, num. 374. Fulgof. consil. clxxij. nu. 2. Practica Casoni, numero 6. & numero 9. Nota tamen, si delinquens interrogetur de sociis, non facit indicium ad torturam, sed ad inquirendum tantum, communem dicit Publica. super consuet. Aluer. numero 3. Hæc Clarus in dicto §. fin. quæst. xxj. versicu. Dictum socij, de vltima tamen communi, vide plura in d. quæst. xxj. versicu. si verò & versicu. successine.

Delinquens si confugiat ad sacerdotem portantem sacram eucharistiam in manibus, gaudet immunitate ac si ad ecclesiam confugisset. communem dicit Gomez. in §. penales, numero 50. Institur. de action. Cagnol. in l. vinum, l. iij. ff. si cert. petat. Didac. in cap. xx. lib. ij. resolutio. numero sexto. Remig. de impunit. ecclesia. Anton. Gomez. capitulo decimo delictor. numero primo. Clarus dicto §. fin. quæst. xxx. versicu. vltimo quarto.

Delinquens si persequatur à familia sui iudicis in aliud territorium, & ibi captus fuerit, non debet ab illo iudice qui capturam ordinauit retineri, sed relaxari & dimitti. Ita communem dicit Barbat. consilio xxvj. in fin. lib. j. quem refert Boss. in tit. de captura. num. 34. & idem Boss. in tit. de fauoribus defensionis, num. 7. ita etiam practica- ri attestatur Antonius Gomez. cap. ix. delictor. num. 5. non enim hoc casu attendi debet principium sed finis. contrarium tamen in facti contingentia decimum fuisse, refert Paris. de putco. de syndicat. c. iij. num. 2. Clar. d. §. fin. q. xxix. in fine.

DENVNCIARE delictum alicuius ad acta possunt officiales, licet sint plurimum pauperes & viles personæ, & quandoque etiam infames. Communiter obseruari testatur Angelus de maleficiis, in glo. necnon & ad denuntiationem. numero 4. quem refert Cardi. Alexand. in dicto capitulo de accusat. versiculo secundo quarto. secunda quæst. viij. Marian. in repet. cap. qualiter & quando, numero 81. & Pract. Contradi. num. 9. Et eiusmodi denuntiantis dictum sufficit ad inquirendum. communem dicit Boss. in tit. de denuntiat. numero 2. Clarus d. §. fin. quæst. vij. versicu. primo & secundo. Si tamen absoluitur reus, tunc denuntiator ratione calumniæ condemnandus est in expensas. communem dicit Alber. in l. sancimus, numero 6. in fin. capitulo de iudic. quem refert Gratus consilio xcviij. numero lib. primo. Clarus ibidem versicu. vlt.

DEPRÆHENSIO in crimine, non facit plenam probationem, sed hoc tantummodo operatur, ut reus possit torqueri. communem ait Alber. in l. defensores, numero secundo. C. de defensor. ciuit. Clarus dicto §. fin. quæst. vij. versicu. primo. Nihilominus tamen poterit puniri absque lata sententia, ut communiter approbatum dicit Boss. in titulo de denuntiat. numero decimo. Clarus idem versiculo quarto an quando.

DICTVM vel depositio rei alicuius criminis de correis facit indicium contra nominatos correos ad inquirendum, vel ad inquisitionem fundandam. communem dicit Roman. in l. & si certus, in princ. ff. ad Sylle. quem refert & sequitur Augustinus ad Angelum de maleficiis, in verb. fama publica. num. 31. Grammat. consil. xxj. num. 10. & consil. lxxvj. in fin. & Ioan. de Amic. consil. xxvij. nu. 5. & Nouel. in pract. crimin. num. 19. & hæc conclusio procedit siue delinquens sponte, siue etiam interrogatus à iudice, socium illum nominauerit, idque tam in criminibus exceptis, ut communiter docto. tenere ait Blanc. de iudiciis, num. 389. quem refert Villalobos in suis commun. opinio. in litera. C. num. 293. Et licet Ruin. consil. clxxvj. num. 1. in fin. lib. v. dicat communem esse quod in casibus non exceptis nullum faciat indicium ad inquirendum, neque ad procedendum, siue sponte, siue ad interrogationem iudicis dixerit, quem refert & sequitur. Roland. consil. lxxij. num. 1. lib. j. tamen contrariam magis communem esse putat Clar. d. §. fin. quæst. xxj. versicu. retenta. Ad formandam tamen inquisitionem, non esse sufficiens indicium ait Decius consil. clxxxix. num. 9. quem refert. Pract. Contradi. in princ. Et quod talis in casibus non exceptis non admittatur in restem, dicit Roland. consil. xvj. nu. 7.

lib. j. secus in exceptis, idem Roland. eod. consil. num. 2. Quod etiam tale dictum non sit sufficiens indicium ad torturam, tam in non exceptis, quam exceptis casibus, communem dicit Boer. decif. cccxix. num. 1. quem refert Roland. d. consilio xvj. nume. 17. Grama. voto. vj. num. 7. Villalobos in commun. opin. in litera C. nume. 152. Roland. consil. lxxij. nu. 20. Facit tamen aliqualem præsumptionem, ut communem dicit Boer. d. decif. cccxix. nu. 4. Ideoque solum dictum mandatarij non facit indicium ad torturam contra mandantem, nisi alia concurrant. communem dicit Paris. de Put. de Syndicat. in verbo Tortura. ut eum refert Nouel. in pract. crimin. num. 31. & seq. Clar. d. q. xxj. versicu. si verò, & sequentibus.

DILATIONES in iudiciis criminalibus dande sunt duæ accusatori, & tres reo. per text. in l. fin. ff. de feriis, & licet textus ille videatur loqui in causis capitalibus tantum, nihilominus intelligi debet, ut procedat in quibuscunque causis criminalibus, secundum gl. magnam. ibidem quam communiter obseruari dicit Bald. in ead. l. fin. in vltimis verbis. ita etiam de consuetudine obseruari communem attestatur, ibidem Angel. num. 1. & Paul. cast. num. 3. Alex. num. 2. x. Ias. num. 50. secundum Canonistas autem materia dilationum est in arbitrio iudicis, ut dicit communem Alex. in l. ij. num. 8. ff. de re iudic. Clar. d. lib. v. §. fin. q. lxxvij. versicu. quarto.

DISPOSITIO authen. bona damnatorum. C. de bon. damnat. extenditur etiam ad collaterales, licet corpus vnde sumpta est, nullam mentionem faciat de collateralibus. communem dicit Arct. in l. eius qui. §. si cui, versicu. sed quaritur. ff. de test. quem refert Cagnol. in l. ea sola deportationis. num. 7. ff. de reg. iur.

Dispositio authen. bona damnatorum. C. de bon. damnat. non corrigit indistinctè iura antiqua, sed tantummodo in illis casibus, in quibus poena confiscationis est imposita in consequentiam alterius poenæ, & idèd in illis in quibus à lege antiqua est expresse imposita poena confiscationis bonorum, non sunt correctæ iura antiqua. communem dicit Bart. in l. j. nu. 3. ff. de bon. damnat. quem refert Boer. decif. cclxxij. num. 15. Clar. d. §. fin. q. lxxvij. in princ.

Dispositio c. j. de homicid. in vj. non solum locum habet in certo illo hominum genere qui assassini appellantur, sed in omnibus homicidiis. communem attestatur Boss. in tit. de mandato ad homicid. num. 16. Refert Clar. lib. v. sent. §. Assassinus, in princ. Et extenditur illa dispositio etiam in episcopi assassinum. communem dicit Soc. in consiliis Curtij senioris, consil. xx. nu. 43. versicu. omittito postremo. Clar. ibid. ver. quæro.

DOCTORES non debent torqueri. Ita tenent omnes, vt ait Paris. de Puteo. de syndicat. num. 9. & ita communiter teneri attestatur Pract. Carrerij. num. 180. versicu. excipiuntur. Et licet aliqui dicant illud de consuetudine non seruari tamen communem est quod talis consuetudo de iure nihil valet, & idèd non est obseruanda, vt dicit Carrer. in loco alleg. quem refert Duennas regul. cxc. in ampliatio. iij. hanc etiam communem dicit Boss. in tit. de iudiciis, numer. 111. Clar. dicto §. fin. quæst. xliij. versicu. quæro an Doctores.

DOMINVS non tenetur pro delictis famulorum comm. dicit Curt. Iuni. in l. j. nu. 13. C. de ser. fugit. non enim debet culpa seruorū vel quomodocunque subditorum nociua esse domino vt communem dicit ibidem Curt. Intellige nisi dominus teneat in domo viros notorie scelestos, ita totam iuris scholam sentire dicit Plaza. lib. j. delict. cap. xliij. nume. 1. & 3. Tenebitur tamen dominus, si famulus eius occasione, vel eo sciente aliquid faciat, quia censetur fecisse eius voluntate commu. dicit Curtius senior consilio xij. nume. 100. Gram. consil. crim. vij. De delictis verò quæ famulus facit domino incio, & prohibere non valente, dominus non tenetur. communem dicit Cagnol. in l. culpa caret. numero 13. de regul. iuris. Clar. dicto §. si, quæst. lxxxvj. versicu. hinc inferitur.

DOMINA cum seruo suo concumbens, capite punitur, seruus autem flammis conbuitur. l. penul. C. de mul. que propr. ser. ff. de iun. commun. dicit Anton. Gomez. super l. lxxx. Tauri. nume. 23. Non tamen e contra si ancilla rem habeat cum domino, punitur, imò remuneratur, ut est text. in l. fina. C. de manumiss. Clar. lib. v. sent. §. fornicatio. versicu. Mulieris.

DORMIENDO crimen committens excusatur, qui non censetur tunc compos mentis. Intellige tamen quando aliis ei dormienti talia euenire non solerent, nam si aliquando ipsi soleret contingere, vt si à lecto surgeret, & ensẽ euaginaret, vel similia faceret, tunc si ipse non præcauisset claudendo hostium, diceretur esse in culpa, & puniendus esset poena extraordinaria. communem dicit Didac. in repe. clem. si furiosus. nume. 6. Plaza lib. j. delict. cap. xxxj. nume. 3. & ita quoque tenet Bart. in l. penult. ad l. Pompe. de parricid. Clar. dicto §. si, q. lxx. versicu. quæro etiam.

DOS mulieris nubentis in casu à iure prohibito, scientis tamen factum, licet errauerit in iure matrimonium carnali copula fuerit consummatum, applicatur, sicut. communem dicit Abbas in cap. de si necesse. nu. 7. de donatio. inter virum & vxor. prout illum refert Bello. consil. lxxxij. nu. 3. & ita tenet gloss. in hñal. in verb. nupt. ff. de condit. sine causa. Clar. d. §. fin. q. lxxx. versicu. dos mulieris.

Dos mulieris simul cum reliquis bonis confiscatur, si delictum commissum fuerit per eam soluto matrimonio. com. dicit Nellus de bannit. in j. par. ij. temp. q. xxvij. quem refert Angul. ad Ange. de malefic. in verbo & eius bona. nu. 29. Constante autem matrimonio bona uxoris non publicantur, nisi in quinque casibus. comm. dicit Anton. Gomez. super l. xxvij. Tauri. nu. 1. & est text. in l. quinque legib. ff. de bon. damnat. & in illis casibus simul cum aliis bonis etiam dos confiscatur. comm. dicit Nell. in loco præallegato, quem refert. Boss. in tit. de bon. publ. nu. 73. Clar. d. §. fina. q. lxxvij. vers. quæro si bona.

DVO vnum & eundem vulnerantes, temporis tamen intervallo, ita ut vulneratus moriatur, tunc si primum vulnus non erat letale, sed tamen incertum an vulneratus ex eo moriturus esset, primus tenetur de vulnerato, alter de occiso si verò erat indubitatum quòd ex primo vulnere euadere non poterat, tunc etiam primus tenetur de occiso. comm. dicit Boer. decif. cccxxij. nu. 10. Didacus in repet. in cl. si furiosus. nu. 4. de homicid. Plaza. lib. j. delict. c. xij. nu. 8. Blanc. in prac. crimin. nume. 96. refert Clar. lib. v. sentent. §. Homicidium versu. Sed quid si reus probet.

Dux semiplenæ probationes licet in causis civilibus iunctæ faciant plenam probationem tamen secus est in criminalibus, vt com. dicit Gratus consil. xlviij. nume. 7. lib. ij. quem refert Simancas de hæret. cap. 50. nu. 1. Contrariam verò communem dicit Albert. in l. ij. §. fin. nu. 2. ff. de excusa. tuto. Alij verò dicunt quòd si sint plura indicia, quorum quodlibet in sua specie perfectum sit, sufficiunt ad condemnationem, aliàs secus secundum doctrinam Bal. in l. si quis ex argentiis. §. j. nu. 4. ff. de edendo quam Doctores communiter sequi dicit Bertrand. consil. cxxxvij. in fin. lib. ij. in secunda part. & consil. cxliij. in fin. lib. vij. refert Clar. d. §. fina. quæstion. lxij. versicul. tu scis.

E

EBRIETAS excusat in delictis non quidem in totum neque à culpa, sed à dolo tantum, & idèd e brios delinquens extraordinaria pœna, non ordinaria puniendus est. Ita com. esse dicit Menchiaca cõtrouer. illustr. c. xvij. num. 3. Plaza. lib. j. delict. cap. xxx. nu. 1. refert Clar. d. lib. v. §. fin. quæst. lx. versic. præterea quæro. addit etiam eum qui ebrietatis calore blasphemauit, mitius puniendum, secundum Abb. antiquum. in ca. ij. de maled. quem Doct. communiter sequi restatur Gram. super constit. regni, numero 6. Imò dicit etiam ibid. Clar. se credere eum qui sine culpa inebriatus fuerit, vt si socij ipso inscio sal in vinum coniecissent, tam à culpa quam à dolo excusandum nihil tamen allegat.

Ecclesia habet immunitatem, ita vt in ea nemo personaliter capi debeat. com. dicit Maranta in spec. lito. nu. 29. & delinquentes fugientes ad ecclesiam consequuntur immunitatem. comm. dicit Gomez. in l. i. de actionib. in princ. nu. 67. & hanc pro regula ponunt omnes Canonistæ & legistæ, vt ait Remig. de immunit. eccles. in regula. Hæc autè immunitas in duobus consistit, primò, vt qui eò confugit, violenter extrahi non possit, secundò, vt licet nõ violenter extractus, sed ab ipso episcopo vel abbate spontè traditus fuerit, non possit amplius ex eo delicto condèneri ad mortè vel pœnà corporals, sed pecuniaria tantum. Ita com. esse dicit Abbas in c. inter alia. de immunitate ecclesiarum. nu. 8. magis etiam com. d. Summa Angelica in §. immunitatis. nu. 16. sed hanc posteriorem partem immunitatis hodie non esse in vsu attestatur Remigius de immunit. eccles. Prædicta verò immunitas loci habet etiam in ecclesia constructa quidem, sed nõdõ consecrata, vt com. d. Remigius de immunitate ecclesiarum & Didacus in q. 20. nu. lib. ij. resolution. Idem est etiã in ecclesia interdita, com. dicit Summa Ange. in verb. immunitas. q. xxvij. honos enim qui ecclesie debetur ob dei reuerentiam præstat, quæ propter hominũ culpam cessare non debet. Idem quoque dicendum est de Ecclesia destructa, sub spe tamen reedificationis. vt com. dicit Remigius in loco præallegato. in ampliat. 20. Secus tamen dicendum est de oratorijs priuatis, licet in iis diuina celebrentur vt Commu. attestatur Abbas in c. final. nu. 4. de consil. & Remig. de immu. nu. 10. quia talia oratoria omni die possunt de voluntate domini ædium commutari, ita vt quod hodie oratorium, cras camera sit. Cæterum non omnes gaudent illa immunitate, Latrones enim viarum, depopulatores nocturni & homicidæ qui ex insidijs interfecerunt, non merentur illam immunitatem. commu. dicit Igneus in l. j. §. subuenitur. nu. 107. in fin. ff. ad Sylle. nu. 117. Remig. de immu. Et licet de iure civili etiam raptores virginum, homicidæ & adulteri, excludantur ab illa immunitate per text. §. quòd si delinquentes authent. de mandatis princ. tamen textus ille corrigitur per ius canonicum, ita vt illi rei gaudeant immunitate, vt communem attestatur Summa Angel. in §. Immunitas numero 17. & Summa Syluestri. §. Immunitas tertio. in principio quæstion. numero secundo & hanc dispositionem Iuris Canonici etiam consuetudine approbari attestatur Ioannes. Fabrica. §. sed hoc tempore. numero secundo de his qui sunt sui vel alien. iuris. Alexan. consilio.

cxlv. numero 4. libro vij. numero 11. Boss. in titul. de captura numero 21. In specie verò de raptoribus virginum quòd gaudeant immunitate. com. dicit Henricus Boich. in capitul. ecclesie, de immunit. eccles. Didacus dicta quæstio. xx. numero 8. & quamuis aliqui distinguant, an delictum sit commissum stimulo naturali vel non, tamen eorum opinio communiter damnatur, vt ait Alexand. consil. cxlv. nu. 9. An verò talis immunitas etiam illis proficit qui in ipsa ecclesia delinquant. comm. est. quòd non, vt dicit Angelus de Castro inter consil. Pauli de Castro patris sui, consil. cccclvij. numero 1. in si. libro ij. Pract. Milei. numero 21. & Cardinalis tenuerit, quòd sic, tamen communis opinio est contra illum, vt attestatur Remig. de immu. eccle. fall. ij. numero 5. Intellige tamen hanc communem de illis qui delinquant sub spe immunitatis, secus in alijs, vt communè dicit Remig. ibidem nume. 3. Adde quòd delinquens in vna ecclesia aufugiat ad aliam non tamen gaudebit immunitate, vt commun. dicit Remig. ibidem fall. xj. numero 2. Hæc omnia refert Clarus in d. lib. v. §. fin. quæst. xxx. per totum.

EFFRACTORES ecclesiarum cum spoliatione, sunt excommunicati. cap. conquesti. de sentent. excom. ad hoc tamen vt locum habeat dispositio. d. c. conquesti. non sufficeret sola effractio, neque sola spoliatio, sed requiritur vtrunque. com. dicit Remig. de immunit. eccles. fall. xxxij. Clar. d. §. fin. quæst. lxxvij. vers. Effractores.

EPISCOPVS negligens non potest nisi à summo Pontifice deponi. com. dicit Abb. in c. excommunicatus. j. in fi. de hæret. Clar. d. §. fin. q. lxxij. §. prælati.

Episcopus non potest delegare laico causas criminales clericorum, commu. attestatur Ripa in c. decernimus. num. 34. de iudic. Amplia vt etiam non possit etiam si laico adiungere vellet clericum & ita vtriusque simul delegare. comm. dicit Decius in d. c. decernimus numero 5. in fin. quem refert Rolandus consilio iij. numer. 4. libro primo Amplia secundo quòd episcopus etiam clerico coniugato tales causas nõ possit delegare. coram, dicit Ripa in d. c. decernimus. numer. 64. Fallit d. communis in Pontifice, quia ille ex plenissima potestate sua possit tales causas etiã mero laico committere, per gl. in c. benè quidem in verbo, præter. xvij. distinct. quam totus mundus sequitur, vt ait Berous quæst. vij. nu. 1. Non tamen possit conferre iurisdictionem ordinariam principibus laicis in clericos, vt com. dicit Menchiaca li. ij. de testam. §. xxij. numer. 60.

Episcopus non potest in criminibus communis fori laicos persona liter capi, aut carcerari facere, aut punire, sed potest tantummodò contra eos procedere per censuras. commu. Ioan. Andr. in additi. ad Specul. vt illum refert Foller. in pract. crimin. canon. nu. 5. 2. & sequen. Au frer. in tract. de potestate eccles. super laicis. nu. 1. quem refert Didac. Pract. quæst. x. num. 2. Hanc etiam com. dicit Menchiac. lib. ij. de test. §. xxij. & licet ibidem dicat eundem fore esse numerum contrarij tenentium: tamen Clarus à dicta cõmuni dicit esse nõ vilo modo recedendum. In clericis verò aliud est, nam episcopus potest illos capere & in carcerem mittere, etiam sine auxilio brachij secularis. comm. dicit Didacus in dicta quæst. x. num. 2. versic. quarto non est. Clar. dict. lib. v. §. fin. q. xxxvij. versic. vnum tamen.

Episcopi palatium licet communis sit quòd de iure non minus ac ipsa ecclesia gaudeat immunitate, vt nemo inde extrahi debeat propter delictum, vt restatur Didacus libro secundo resolut. ca. xx. nume. 5. in fin. & Remig. de immunit. eccles. in xv. ampliatione, etiam si in eo nulla capella constructa sit vltra xl. passus ab ecclesia distet. Tamè in praxi forensi per frequentem vsu contraria opinio recepta, nõdõ quòd non gaudeat tali immunitate, nisi sit constructum intra dictos xl. passus ab ecclesia, vt attestatur Didacus ibidem, Clarus dicto. §. fina. dicta, xxx. versic. scias tamen.

Episcopi licet de iure deberent pœnas pecuniarias quas à clericis delinquentibus exigunt, applicare camera, & non suæ tamen de consuetudine hodie seruat contrarium, vt com. dicit Didac. li. ij. resolutio. c. ix. num. 11. Foller. in pract. crim. Canon. num. 14. Gomez. Arias super l. vij. Tauri. nu. 75. Clar. d. §. fin. quæst. lxxx. ver. In hac autem.

EXAMINANDO reum in causa criminali, iudex potest illi deferre iuramentum de veritate dicenda. communem dicit marfilus in lege quæstiones habendæ numero 72. ff. de quæstione quem refert Pract. Conradi in principio & Gomez. capitulo primo delict. numero 65. Et licet videatur dicendum quòd nemo teneatur ad propriam turpitudinem detegendam. lege alias. de regulis iuris & ita etiam teneri in Francia attestatur Marcus decif. delcxyj. Tamen magis communis est in contrarium vt dicit Clarus d. libro quinto §. finali q. xlv. versic. sed quæro. addit tamen sibi hanc practicam nunquam placuisse, quia sit manifesta occasio periurij.

EXCEPTIO quòd quis vigore statuti bannitum licet occiderit, vel offenderit, impedit litis contestationem. communem Gandin. de malefic. in titul. verum procurator. numer. 15. Clar. lib. v. sent. §. Homicidium. versic. sciendum.

EXCIPIENTS contra personas testium, non debet simpliciter opponere quòd sint infames, periuri, sed debet specificare locum & tempus

& tempus commissi delicti & circumstantias. comm. dicit Boer. decif. cccxxj. num. 2. Clarus d. §. fin. q. iij. versic. j.

Excipiens contra testem aliquem quod sit infamis, periturus, &c. non tenetur probare quod communi omnium opinione habeatur & reputetur pro tali, sed sufficit si probet, quod infamis sit ex tali causa vel tali crimine. Ita contra Bart. in l. j. numero 4. C. de testam. magis communem esse attestatur Alexander consilio clij. num. 16. lib. v. quem refert Crotus de testibus, numero 4. in fin. Clarus dicta quaest. liij. versic. Sed nunquid.

Excipiens contra testem de aliquo crimine, si non probet, tenetur actione iniuriarum. comm. dicit Boss. in tit. de iniur. nume. 21. generaliter enim obiciens alicui crimen aliquod in iudicio, siue agendo, siue excipiendo, si illud probat, non tenetur. vt in hoc omnes conuenire dicit Boer. consil. liij. num. 37. in fin. si vero non probat, tenetur. communem dicit Boer. ibidem in fine. num. 37. Clarus d. §. fin. quaest. liij. versic. Caueant.

EXCOMMUNICATIO non potest accusare, cum non possit stare in iudicio, receptissimam Doct. sententiam dicit Plaza. lib. j. delictor. c. liij. num. 10. que quidem locum habet etiam in foro ciuili, licet enim iure Canonico introductum sit vt excommunicatus non possit stare in iudicio, id tamen etiam in foro Cesareo obseruandum est. Clarus d. lib. v. §. fin. q. xliij. versic. quaro nunquid.

EXCVSATOR audiendus est pro reo etiam sine mandato, communem dicit Cardin. Alexand. in can. si quando, numero 24. ij. quaest. vj. Et licet Bart. in §. ad crimen. num. 18. l. penult. de public. iudi. distinguat, an excusator proponat excusationes necessarias, vt in firmitatem, carcerationem, &c. vel probabiles tantum, vt quia trina non sint tuta, &c. quam etiam opinionem dicit esse communem Rubeus in eodem §. ad crimen. num. 20. l. & num. 212. in fin. tamen prior opinio Claro magis placet tanquam aequior. d. §. si quaest. xxxij. versic. sed nunquid.

Excusator comparens vt tantum excuset absentiam rei, non tenetur fidei iurare vel satisfare, secus si etiam defensionem susciperet, communem dicit Alber. in §. publicè. l. seruum quoque. ff. de procurator. num. 12. in fine. Rubeus in §. ad crimen. l. penult. ff. de public. iudic. Menchiaea controuers. vbi freq. c. xvij. num. 8. Clarus d. quaest. xxxij. versic. quaro nunquid.

Excusator esse potest etiam pater vel Dominus pro filio & seruo si compareant pro suo interesse, communem dicit Riminal. consil. xliij. num. 1. Alex. de Neuro. consil. xc. num. 2. Cepolla consilio crimin. lxxv. in princ. Item vxor pro viro, princeps pro subdito, ciuitas pro ciue, &c. commun. dicit Boss. in tit. An in crimin. iudic. num. 17. Clarus dicta quaest. xxxij. versic. vltimo.

Excusator in omnibus & quibuscunque criminibus, in quibus potest contra absentem procedi, admittitur, si non proponat aliquas defensiones rei, sed tantummodo alleget eius absentiam, commun. attestatur Alber. in §. publicè. l. seruum quoque. ff. de procuratorib. num. 16. Idem si alleget infirmitatem vel carcerationem in alio territorio, vel alia impedimenta, propter quae reus non posset etiam si veller personaliter comparere, nam ad proponendas huiusmodi exceptiones quilibet admittitur. communem dicit Marian. in cap. veniens. numero sexagesimo septimo, de accusatione. Imò etiam in omnibus casibus, in quibus absens potest diffinitiuè condemnari sit admittendus excusator absolute, etiam ad probandum eius innocentiam, vt dicit esse magis communem Aretin. consilio cxlvi. numero decimo sexto. Marfil. consilio xxxix. numero trigesimo. Practic. Conradi. in vigesima septima limita. Hanc etiam magis communem dixit Cepolla. consilio crimin. l. j. circa medium. Iason in l. hi qui, numero septimo. C. qui testamenta facere possunt. Rubeus in §. ad crimen. num. 172. Gomes Arias super lege lxxiiij. Taur. numero quadragesimo nono. Nouell. in tractatu ad defensionem, numero decimo. Alexander consilio iij. numero primo, & sequent. libro sexto. Hanc etiam communem esse tam legit. quam canon. dicit Cepol. consilio crim. xlvij. in fi. Gram. consil. ciuil. xxxvij. numero decimo. & rationem huius conclusionis allegant Doctores, quia iudex debet omnibus modis veritatem indagare, & ex officio perquirere de innocentia rei, etiam nemine petente, vt communem dicit Alber. in l. ij. C. de his qui ad eccles. confug. ita relatus per Brun. consilio feud. lxx. numero secundo. Aretin. consilio cxlvi. Marfil. in dicto consilio sexagesimo, numero vigesimo secundo. Eadem ratio ratione dicendum videtur, vt quod potest iudex a scripto facere, idem etiam vel facere liceat, isto excusatore aut quolibet alio subministrante testes & indicia, ex quibus rei ipsius detegatur innocentia, & ita communem esse dicit Gratus consil. xcviij. numero 8. lib. j. Hanc omnia Clarus d. lib. v. §. fin. quaest. xxxij. in princip. & versic. seq.

EXECVTIO sententiae capitalis differenda est, quando reus alium de aliquo crimine accusasset, donec iudicium accusationis ab eo acceptè perficiatur. communem dicit Imola in l. is qui reus. num. 24. ff. de public. iudicis. Angelus ibidem numero 17. in fin. Clarus tamen putat difficile posse obtineri in practica. in dicto §. fin. quaest.

xcviij. versiculo est etiam.

Executio sententiae capitalis differenda est, quando officialis cui à principe mandatum esset aliquem decapitari vel suspendi, videret illud mandatum principis esse iniustum, debet enim tunc principi rescribere. comm. dicit Carer. in pract. crim. num. 110. Clarus. d. quaest. xcviij. versic. Item est differentia.

Executio sententiae capitalis impeditur, si condemnatus aufugien- do è manibus satellitum & amplectetur sacerdotem portantem sacram eucharistiam. communem dicit Gomez. in §. penales numero quinquagesimo. institut. de actionib. idque contra glossam in capitulo quaestum. xij. quaestione secunda. Item impeditur executio si condemnatus dicat se ante commissum delictum fecisse votum de ingrediendo in religionem, tunc enim super hoc standum est eius iuramento. comm. dicit Viuius in comm. opin. in verb. Ordo ecclesiasticus, & Plaza. lib. j. delict. c. xxxv. num. 6. Item impeditur si condemnatus obuium haberet Cardinalem qui imponeret pileum suum cardinalitium ipsi reo. comm. dicit, dicit Gomez. in d. §. penales. num. 50. institut. de actione. Item impeditur, si post condemnationem appareret de innocentia rei. comm. dicit Marfil. pract. crimin. §. opportunè. num. 7. Gram. consil. crimin. xvj. num. 23. Hoc tamen casu iudex non debet reum absoluerè, cum enim sententia lata iam functus sit officio suo, nihil amplius potest, sed debet supercedere & principi rescribere. Ita comma. dicit Anton. Gomez. ca. viij. delict. num. 4. Hanc omnia Clar. d. §. fin. q. xcviij. per totum.

EXHORTANS aliquè vt committat delictum, tenetur de delicto, intellige si delinquens non fuisset aliàs committiturus. comm. dicit Alber. in l. ob haec verba in fin. ff. de his qui not. infam. Clar. d. §. fin. quaest. lxxviij. in fine.

F

FALSI crimen etiam propter aliud instrumentum quam testamentum alicui imputatum, censeri publicum. commun. dicit Aretin. in §. Item lex Cornelia, ante aume. 1. Instit. de pub. iud. & Rubeus consil. xij. num. 2. tenuisse Azo. item glo. & Doctores in l. j. ff. de pub. iud. refert Clarus lib. v. senten. §. j. versic. iij.

Falsi suspicio non habetur pro veritate, ita communiter tenetur contra Archid. in can. in memoriam. xix. distinct. attestatur Gratus cò sil. x. numer. 16. libro ij.

Falso instrumento scienter vtens, mitius punitur quamuis qui fabricauit vel fabricari fecit. comm. dicit Salice. in l. veris. num. 4. C. de fid. instrum. R. refert Clar. lib. v. senten. §. falsum. versic. vtens.

FALSI TAS commissi in scriptura qua deficiebat in forma & circa substantialia, non facit committentem reum criminis falsi. communem dicit Alber. in ij. parte statutorum, quaest. cxlviij. Socin. consil. ciiij. num. 3. Clar. ibidem.

Falsitas dici non potest illud quod iuuatur primordio veritatis. comm. dicit Follet. in pract. crim. num. 35. Clar. ibid. ver. praeterea.

Falsitas per partem in causa commissi circa acta ipsius causae, facit vt causa amittatur. comm. dicit Alex. in l. diuis. nu. 6. quem refert Didac. in repetit. c. quamuis. numero 6. versic. Item punitur. & Practic. Conradi. num. 31. Boer. decif. cccxj. num. 2. Vantius de nullitatib. nu. 141. Ruin. consilio xv. numero 3. lib. v. secus si circa testes aut instrumenta commissi sit, vt dicit comm. teneri Decius in cap. cum venerabilis. num. 21. de exceptionib. & licet aliqui dicant hoc locum habere quando causa sit contra ficum, tamen magis communis est etiam si sit cum priuato, vt testatur Ruin. dicto consil. xv. num. 3. lib. v. Refert Clar. lib. v. sent. §. falsum. versic. item propter.

Falsitas qua nemini praedicitur, non facit committentem reum criminis falsi. commun. dicit Alexand. consil. cxlvi. versic. confirmo per id. Barbatus consil. liij. num. 4. lib. ij. Socin. consil. ciiij. num. 1. & 2. lib. j. Clarus ibidem versic. Item excusatur. Talis tamen falsitas non excusabit à poena extraordinaria, prout comm. dicit Plot. in repetitio. l. si quando. num. 72. Clarus ibid. in fine.

Falsitas sine dolo committi non potest. comm. ait Socin. Iunio. consil. xxxix. num. 83. lib. ij. Clar. lib. v. §. falsum. versic. excusatur.

FAMA cum vno teste, non probat plenè in criminalibus, nisi sint alia coniecturae vel adminicula. commun. dicit Crot. in tract. de testibus. num. 102. & generaliter fama etiam si iuncta sit cum alia se- miplena probatione, non sufficit in criminalibus ad plenam probationem. per gloss. in ca. veniens. j. in verb. allorum. de testib. quam communiter approbatam dicit Decius consil. cxxix. in fine. Marfil. in l. de minore. §. plurimum. num. 55. de quaest. Clarus dicto §. fin. quaestione sexagesima tertia. versic. fin.

Fama debet vt minimè per duos testes probari. & quod per duos testes tantum probari possit. communem dicit Salice. in l. ea quidem. C. de accusat. in sexta charta. ver. venio ad septimum, vt illum refert Decius consilio cclxxij. num. 4. & in hoc omnes concordare dicit

All'oric.

Alberic. in dicta lege ea quidem numer. 24. idque secundum gloss. l. iij. §. eiusdem. ff. de testibus. Debent tamen testes illi de fama deponentes reddere sufficientem causam scientiā, aliās non probant. Commun. dicit Simancas de heretic. capit. lxxij. numero 16. Corn. consil. cxxxij. in litera D. lib. & consil. cxxvj. in litera H. libro tertio Debent item dicere quod audiverunt à maiore parte populi, aliās non probant, & idem dicit Bartolus in l. de minore. §. plurimum. ff. de quæstio. quod non sufficit testes dicere quod publicè audiverint, quia potest esse quod audiverint in loco publico, sed tamen à paucis, vel etiam ab vno tantum, igitur requiri quod dicant, se audivisse à maiore parte populi, & ita communiter teneri affirmat Imo. in l. heredes palam. in princ. numero 1. ff. de testamen. quem refert. Alexand. consil. cxxij. numero 5. libro secundo, & consil. xx. numero 4. libro iij. Corn. consilio lxxxij. libro primo, & consil. lxxvij. libro ij. & consilio cccij. libro ij. vbi dicit se obtinuisse contra Benedictū Capram, in causa eius propria. Hanc etiam communem dicit Alexand. consil. cxxij. numero 3. lib. vij. Soc. consil. liij. numero 27. libro iij. De ci. consilio xxxvij. nume. 10. versic. tertius testis. Bertran. consil. lxxij. nume. 10. libro octavo. Socin. iunior consilio lxx. numero 24. libro primo. Gram. consil. crim. xxvj. numero 14. Card. Alexand. in cap. cum in tua circa finem, de sponsalib. Decius in cap. j. num. 35. de appella. & consilio cxxxij. nume. 4. in fin. & consilio cxx. nu. 9. Curt. sen. consil. lxxxij. nu. 9. Craueta consil. xlj. num. 4. & consil. cclxij. nu. 5. & licet Bal. in c. lteras. num. 2. de præsumptionib. teneat contrarium, atque etiam Casla. d. decil. iij. num. 7. de probat. attestatur opinionem Baldi servari in practica, & communem observantiam esse contra Bartol. similiter etiam Calcan. consil. vij. num. 1. dicat communem opinionem esse contra Bartol. imò etiam Alexand. sibi contrarius dicit in consil. cij. num. 17. lib. vij. videri quod magis communiter damnetur opinio Bart. Tamen propter maiorem numerum doctorum videtur mihi Fichardo magis communis opinio Bartoli, de iure, secus fortè apud quosdam in Practica, Præterea debent etiam testes deponentes de fama nominare eos à quibus audiverint, aliās enim non probant. com. dicit Alex. consil. 100. nume. 4. versic. sextus testis. libro primo. ita etiam magis communem esse dicit Arctin. in cap. cum oporteat. nu. 58. versic. communiter tamen de accusat. Et hoc procedit etiam si non interrogentur, tamen si non etiam nominaverint eos à quibus audiverint non probant, ita servari attestatur Ioannes Andreas in d. c. cum oporteat. de accusat. vt illum refert Marfil. in d. §. plurimum, num. 50. & consil. lxxvj. num. 22. & Gram. consil. crim. xlj. num. 19. & voto. xxxij. nume. 14. debet enim fama habere originem à personis honestis & fide dignis non autem à maleuolis, vel improbis, nisi ageretur in causa turpi, vt de gestis in Iapanari, tunc etiam lenoni & meretricibus fides habenda, cum honeste personæ illuc nõ veniant. Postremò debent etiam tales testes de fama deponentes, scire quid sit fama, aliās nihil probant. communem dicit Marfil. in d. §. plurimum. nu. 104. & seq. Hæc omnia Clar. d. §. final. quæst. vj. versic. sciendum, cum sex. sequentibus. vbi tandem dicit, fama probationem difficilissimam esse, ita vt ad eam rectè probandam vix sufficeret testes qui essent iurisperiti. d. quæst. vj. versic. postremò scias.

Fama in criminalibus etiam ne semiplenè quidè probat, secund. gl. in c. veniens. j. in verb. illorū. de testib. quam cõmuniter approbatam esse dicit Berous in c. qualiter & quando. nu. 78. de accusat. Decius in d. c. veniens. j. nu. 25. vt illū refert Blancus de indic. nu. 313. & dicit Salicet. in l. ea quidè. nu. 13. de accusa. quod ita se habet communis practica quæ refert & sequitur attestans ita se habere cõm. opin. Bertrā. consil. cxxvj. nu. 11. lib. vij. Clar. d. §. fin. q. xxj. versic. fama sola. post prin. Fama sola absque aliis administris, non est sufficiens iudiciū ad tor torā. com. dicit Iaf. in repet. l. admonendi. nu. 107. ff. de iur. iur. quæ refert Craueta consil. xlj. nu. 6. Marfil. consil. iij. nu. 4. in fin. Blanc. de indic. nu. 413. & Duennas reg. ecc. in princ. Foller. in pract. crim. nu. 38. Croctus in tract. de testib. nu. 147. Marfil. in l. de minore. §. plurimū. nu. 30. ff. de quæstionib. & singul. xvij. Carer. pract. crim. nu. 111. quem refert Plotus in repet. si quando. nu. 891. & licet alij attestentur cõtrariū de consuetud. seruari, vt Gandin. de malefic. in verb. fama publica. nu. 41. & Caraita super l. xli. ritu magn. cur. nu. 8. & Brūnus de indic. nu. 32. Ioann. Andr. ad Specul. in titulo de not. crim. §. fama. in verb. veniens. quem refert Pari. de Puteo de syndicat. c. nume. 2. & Marfil. consil. nu. 16. tamen Clarus dicit se semper vidisse dictam communem observari. d. §. fin. quæst. xxj. versic. fama sola.

Fama sola sufficit ad hoc vt possit formari inquisitio contra subditum, communem dicit Cardinal. Alex. in cap. de accusat. ij. q. viij. in fine. Si vero reus non est subditus, tunc stat in arbitrio iudicis, vt commun. dicit Martianus in cap. qualiter & quando. extra de accusat. nume. 19. Clar. d. §. fin. quæstio. vj. versic. Item quæro.

FIDEI VISSOR in causa criminali, si is pro quo fideiussor postea impetratus sit de alio crimine, & bannitus, tunc ille fideiussor datus in prima causa non tenebitur illum consignare sub poena in fideiussione contenta. imò sequitur condemnatione contra reum remanet fideiussor liberatus, nec tenetur illum amplius presentare.

Commun. dicit Albert. in quart. part. stat. quæst. lxxij & Boss. in tit. de carcer. fideiuss. relaxan. nu. 41. Clar. d. §. fin. quæst. lxxvj. versic. quarto.

Fideiussor in prima instantia, regulariter non tenetur in secunda, sed lata sententia expirat eius fideiussio. communem dicit Boerius decil. cccxv. nu. 1. Pari. consil. cxxxj. num. 30. lib. iij. Clar. d. §. final. quæstio. lxxvj. versic. sis tamen.

FILIVS occidens patrem, succedit quidem patri, sed filius ab eo aufert hereditatem tanquam ab indigno comm. dicit Butt. consil. lxxij. neque admittuntur nepotes ex illo filio ad successionem, vt cõtra Bald. in l. si quis incesti. numero 4. C. de incest. nupt. communiter teneat Boer. decilio. xxv. numero 8. & 17. Clar. lib. v. sentent. §. homicidium. versic. Priuatur etiam.

Filius potest facere pacem de patre offenso mortuo, etiam si non velit esse heres patris. Comm. Iaf. in l. si filius qui patri. ff. de vulgar. nu. 21. Villalpand. super l. xxij. cap. xlj. numer. 7. Boer. decil. cxxxj. num. quarto, in fin. quem refert Anton. de padilla. in l. transigere. C. de trā factioib. nume. 62. nam ius faciendi pacem non est hereditarium, vt Communem dicit Ruin. in repetitio. §. Cato. nu. 102. Clarus dicit. §. fin. quæstio. quinquagesima octava. versic. quæro nunc.

Filius familias potest accusare alium criminaliter etiam sine consensu communem dicit Hieronym. post An. gel. de malefic. in verb. & ad quærelam. numero 81. quem refert Caraita super c. j. tit. magn. curiæ. Anton. de Tremo. in addition. ad Bonac. in practica. Exceptionum in rubric. quibus modis suo nomine ani. numero 133. & Arcti. consilio cxxxvij. & licet glossa in lege finali. §. necessitatem. in verb. imponenda. C. quæ liber. tenuerit, quod non. imò etiam Practic. Carer. numero 108. attestatur illam gloss. opinio nem esse magis communem, tamen veritas est in contrarium, & gloss. illa communiter reprobatur. vt dicit Cardinal. Alexand. in capitul. de accusatione. versic. Item secundum aliquos, secunda, quæstio. octava. & dicit Clarus, se nunquam vidisse in practica super hac opinione dubitari. dicta lege finali quæstio. decima quarta. versic. sed quid.

Filij naturales tantum admittuntur ad accusandum de morte patris, & præferuntur ceteris consanguineis, receptissimam omnium sententiam esse dicit Plaza in capitul. xlj. numero 5. Si vero essent spurij adulterini vel incestuosi non admittuntur. Communem dicit Felinus in capitul. nonnulli. §. sunt & alij. nu. quinquagesimo octavo, de rescriptis. Sed si certū patrè agnoscerent, non essent ab accusatione repellendi. comm. dicit Petrus Bellus de re militari. nu. sexagesimo quarto. Clar. dicto §. final. quæst. decima quarta, versic. quæro an filij.

Filij naturales & spurij possunt pacem facere pro offensis factis eorum matribus, etiam patribus quando sunt certi. Comm. dicit Petrus Bellus de re milit. numero 64. Clarus dicto §. finali quæst. lxxij. versic. scias autem.

FISCOVS ad quem peruenerunt bona alicuius, si ea capit tanquam bona confiscata, tenetur ad onera legatorum & fideicommissorum, et creditoribus hereditariis, quasi heres, et habetur loco heredis. Commun. dicit Craueta consil. cclxv. nu. 7. et sic tenetur persolue re omnia debita condemnati, vt communem esse dicit Alber. in l. actione. §. publicat. ff. pro socio. Sed quando capit bona vt vacantia, eo casu non tenetur ad legata, neque ad fideicommissa. ita communiter receptum, attestatur Ripa in Lex factio. §. ex factio. nu. 6. ff. ad treb. At si deferuntur ad fiscum ex successorio edicto, scilicet deficientibus aliis successoribus, tunc licet Salicet. in l. vnica. §. pe. num. 29. C. de caducis tollend. secutus Baldum in l. eam quam. nu. 5. in fin. C. de fideicommissis. dicitur communem esse quod etiam tunc teneatur fiscus. Contrarium tamen, quod non teneatur, communem dicit Claud. in l. recusare. §. si fisco. num. 3. ff. ad Trebe. & hanc magis communem atque in practica observari dicit Clar. d. §. final. q. lxxvij. versic. sed an.

Fiscus an habeat bona delinquentis tacitè obligata vel hypothecata, licet aliqui simpliciter dixerint quod non, & ita communem asserat Sali. in l. si quis post. num. 6. C. de bon. præscript. & Boss. in tit. de bon. publico. numer. 81. Clarus tamen ita distinguendum dicit. Aut loquimur ante delictum commissum, & tunc certum est quod non habet in eis aliquam hypothecam, vt communem dicit Buttig. consil. lxxj. nu. 3. & Picus in repetitio. post contractum. nume. 40. ff. de donation. Aut loquimur post delictum commissum, antequam inchoatum sit iudicium criminale, & similiter dicendum est, quod nullam habet hypothecam, vt communem dicit Alex. in l. rescriptum. in princip. nume. 8. ff. de pact. Aut loquimur post sententiam, & dic. quod à die lata sententiæ habet fiscus bona delinquentis hypothecata, vt commun. dicit August. ad Angel. de malefic. in verb. Dictum Sempronium nume. 11. Hæc. Clar. d. q. lxxvij. versic. final.

Fiscus præferitur creditoribus delinquentis ex delicto, etiam in pecuniariis, non tamen præferitur eius creditoribus ex contractu. commun. opin. attestatur Didacus lib. j. resolut. cap. xvj. num. 8. Clar. d. q. lxxvij. versic. vbi.

Fiscus si alicui succedat, quocunque casu bona ad illum deferantur, nunquam tenetur ultra vires, hereditarias etiam si non confecerit inuentariū. com. dicit Iafon in l. scimus. in princip. nu. 1. C. de iur. delib.

inr. delib. Apostill. ad Abb. in cap. j. in fin. in verb. Hereditarias. de solutione. Clarus d. q. lxxvii. versic. vnum scias.

FORNICATIO cum meretrice, non est de iure ciuili punibilis. comm. dicit Ange. in l. si vxor. §. sed & in ea. num. i. ff. de adulter. aded vt si quis etiam per vim meretricem stuprauerit non puniri debeat, vt communiter tenent contra Bald. dicit Alc. consil. cccclxxx. num. 1. Clar. lib. v. sent. §. fornicatio. in princ.

FRATER fratrem occidens, priuatur successione hereditaria fraterna, & praefertur hinc. aded, vt ne filij fratricidae ad eam hereditatem admittantur, comm. dicit Barb. consil. viij. lib. iij. in dubio j. Clarus lib. v. sentent. §. homicidium. versic. puniatur etiam.

FUGA delinquentis, in casu quo suspiciones non sufficiunt, sed plena probatio requiritur, probat tantum semiplene contra fugientem. comm. dicit Ripa in l. admonendi. num. 168. ff. de iureiur. & idem facit in eo casu sufficiens indicium ad torturam. ita comm. dicit. Iafin d. l. admonendi. num. 158. quem refert Duennas reg. cccxc. in princ. & Blanc. de indic. num. 278. & Gomez. Arias super l. lxxiij. Tauri. num. 18. intellige tamē de ea fuga quae sit ante formatam inquisitionem, vel assumptas informationes, talis enim fuga verē arguit conscientia delicti commissi. comm. dicit Boff. in tit. de iudiciis. num. 49. si quis igitur fugiat post transmissam inquisitionem, vel informationes assumptas per officium. talis fuga non est sufficiens ad torturam. comm. dicit Blanc. de indic. num. 281. Ripa in d. l. admonendi. nu. 168. vt illum refert Siman. de haeret. ca. lxxij. nu. 19. Ant. Gomez. super l. lxxvj. Tauri. nu. 12. Ant. de Padilla in l. transigere. nu. 3. C. de trans. Hoc autem locum habet solummodo in causis capitalibus, nam in nō capitalibus, si cum fuga concurrat publica fama, semper facit indicium ad torturam, siue sit ante siue post accusationem. In capitalibus autē quando sumus post accusationem, nunquam facit indicium ad torturam, vt magis communem attestatur Ioan. de Amicis consil. xxxvij. nu. 5. & consil. cxxxj. num. 3. Notandum autem si is qui aufugit postea citatur sponte comparet, tunc fuga praecedens nullum contra eum facit indicium neque etiam leue. comm. dicit Ioan. de Amicis consil. lxxxv. num. 8. & consil. vij. nu. 19. secundum Bar. in l. quid si fugitiuus, §. j. de adilitio edict. Clar. d. §. fin. q. xxj. versic. fuga delinquentis.

Fugatacitur plenam probationem contra fugientem, si a carceribus auferatur, videtur enim fateri delictum. comm. dicit Ripa in l. admonendi. num. 170. de iureiur. Caro Saccus in eadem l. numer. 81. quē refert Duennas. reg. cccclxxxix. in limit. ij. Ideoque talis habetur pro confesso & conuicto. per l. in eos. ff. de custod. reor. & Com. dicit Boer. decif. cccv. nu. 9. Ant. Gomez. c. ix. delictor. nu. 11. Intellige tamē de eo qui iuste carceratus est, vt communem dicit Andr. de Beletin repet. l. j. nu. 59. C. de sacrosanct. eccle. nā si indebitē & non seruato iuris ordine carceratus sit, tunc propter talē fugam etiam cum fratione carceris, non puniatur, neque habetur pro confesso. Communē dicit Rolan. c. iij. nu. 47. lib. primo. & potest talis carceratus licite auferri. vt communiter receptum esse ait Didacus lib. primo resolut. ca. ij. num. 11. quem refert Duennas regula cccxcij. in limit. iij. neque tenetur redire ad carceres. etiam si iurasset se rediturum secundum gloss. in clement. pastoralis in verb. per violatam de re iudic. quam dicit esse ab omnibus receptam Didac. in dicto capit. ij. nu. 7. Plaza. lib. primo delict. capit. xxij. num. sexto, subdens quod Doct. communiter addunt, quod reus qui verisimiliter est inuultē dānandus, tenetur fugam arripere si potest. Item intelligendā est hęc conclusio, vt pro ocedat in eo qui aufergit ex carceribus publicis, secus enim de priuatis. vt Com. dicit Boer. decif. cccv. num. 13. Notandum quoque si fugiens statim ad carceres redeat, non sit puniendus tanquam fugitiuus, vel effractor. vt Boer. communem dicit decifio. cccv. num. 18. & 19. hęc. Clar. d. d. xxj. versic. iij.

FUR excusatur si propter extremam necessitatem fureretur. comm. dicit Marian. in cap. si quis propter. num. 12. de furt. Cagnol. in l. que propter necessitatem. num. 3. ff. de reg. iur. quem refert. Beninca. de paupert. num. 22. Clar. d. §. furtum. versic. Quandoque.

Fur manifestus dicitur etiam ille, quem aliqui viderunt furari, licet non deprehensus sit in vel cum furto. per gloss. in l. fur manifestus. ff. de furt. in verb. deprehensus. quam communiter approbatam dicit Alberic. in d. l. Clar. lib. v. sent. §. furtum. versic.

Fur non tenetur nisi ad restitutionem rei furatae. in foro conscientiae. comm. dicit Gomez. in §. ex maleficiis. num. 14. in tit. de action. quem refert Beninca. de paupert. num. 9. Clarus dicto §. furto ver siculo poena autem.

Fur presumitur esse ille in cuius domo res furta inuenta est, intellige si sit maleficus, secus si esset bonus. tamē. comm. dicit Augustinus ad Ang. de maleficiis in verb. ex maleficiis. num. 19. nec tamen talis presumptio est sufficiens ad poenam, sed bene ad torturam. refert Clar. d. §. furtum. versic. sed nunquid ille.

Fur pro tribus furtis debet furca suspendi. comm. dicit Cepoll. in auct. sed nouo iure. C. de serui fugit. num. 84. & 85.

Fur pro vno tantum furto, licet magnum sit, non debet suspendi. commun. dicit Angel. de Ybald. in consil. lxxj. num. 21. inter consilia

criminalia diuersorum posito. lib. ij. & Gregor. Lopez, quem refert Anton. de Padilla in pract. vt dicit Aretin. auct. sed nouo iure. C. de seruis fugit. nu. 4. quem refert Chassen. super consuet. Burgund. num. 15. & Roland. consil. ij. circa fin. lib. j. & dicit Caccial. in l. cum furus. ff. de condit. caus. dat. quod vidit quemdam qui commiserat furtum mille ducentorum aureorum, qui euasit poenā mortis, & fuit solummodo punitus pro primo furto. Clarus d. §. furtum. versic. Sed an.

Fur si fureretur creditori suo a quo solutionem recipere non poterat, excusatur, modo non excedat summam debitam. commun. dicit Didacus lib. j. resolut. cap. ij. num. 15. versic. quarto eodem. Clar. d. §. furtum. versic. excusatur.

Furem vt liceat occidere illi cui furatus est, requiritur si nocturnus sit vt fiat pro defensione corporis vel rerum, secundò quod occidat prius clamet, tertio quod eum non cognouerit, neque habeat testes qui potuerint cognoscere, vel contra eum deponere, quarto quod eum non potuerit capere. hęc omnia requirit secundum comunem attestatur Bolencus in repet. l. capitalium. §. famulos. num. 164. ff. de poen. Pract. Iodoc. ca. 78. num. 2. Si verò diurnus sit licet illum interficere, si telo se defendat. comm. ait Bolencus in d. l. capitalium. num. 165. Alex. consil. cxxxvij. num. 9. lib. vj. refert. Clar. d. lib. v. §. homicidium. versic. vt est.

FURATVS aliquid tepore necessitatis non tenetur illud si ad pinguiorem fortunam venerit restituere, in foro contentioso. comm. dicit Summa Siluestri. §. furtum. quaest. v. quem refert Didac. in repet. in cap. peccatum. Sed in foro conscientiae teneretur restituere. comm. dicit Marian. cap. si quis. propter de furt. & Beninca. de paupert. num. 37. Clarus d. §. furt. versic. Sed vidi.

FURTVM in re magna dicitur graue delictum. comm. dicit Abb. consil. xxv. num. 1. in fin. lib. j. Clar. d. §. furtum. versic. quæro an.

Furti poena de iure communi non est poena mortis. comm. dicit Gomez. in §. ex maleficiis. num. 12. in tit. de action. Et licet in cap. j. §. si quis quinque solidos. de pace tenead. videatur constitutum quod pro furto quinque solidorum quis debeat suspendi, tamen illud intelligendum ibi est, quando cum furto concurrat violatio pacis. comm. dicit Gomez. in d. §. ex maleficiis. num. 2. & 3. Et quod illa poena in omnem casum hodie de consuetudine non seruetur, attestatur Gandin. de maleficiis in tit. de furt. num. 10. Bald. in d. §. si quis quinque. nu. 1. & in auct. sed nouo iure nu. 3. C. de seruis fugit. Notandumque est quod Paris. de Puteo in tit. de synod. num. 5. dicit, quod proles illius Federici constitutis illud cap. & alij reges successores qui illam constitutionem sequuti sunt, malam vitam finierunt, nec generatio eorum ad tertium gradum peruenit. refert Clar. lib. v. sent. §. furtum. versic. Sed quæro quæ sit poena.

Furta duo prius extra territorium commissa, computantur ad tertium in territorio commissum, ad hoc vt pro tertio furto suspendatur fur, si ster statutum quod quis pro tertio furto suspendatur. ita Modernos communiter tenere ait Cepoll. in auth. sed nouo iure. C. de ser. fugit. num. 89. in fin. Clar. d. §. furtum. versic. Sed pone stat statutum.

Furta duo praecedentia, etiam si fur per gratiam statutus fuerit, nihilominus erunt computanda ad tertium commissum. comm. obseruari attestatur Chassen. super consuet. Burgund. num. 23. quem refert Didacus lib. ij. resolut. cap. 2. num. 2. circa fin. Clar. d. §. furtum. versic. sed quid si.

Furta tria vt dicantur, debent esse distincta tam tempore, quam re. comm. dicit Cepoll. in auth. sed nouo iure. C. de serui fugit. num. 105. Clar. d. §. furtum. versic. vnum tamen.

FURTIVA res si non extet, statuitur iuramento domini cui res furata est, quod ad estimationem. commun. dicit Paris. consil. cix. num. 30. lib. iij. & attestatur Boff. in tit. de rapin. num. 37. Clar. d. §. furtum. versic. item contra.

Furtiuam rem dominus cui furata est potest cum auctoritate iudicis in aliorum domibus perquirere. communem dicit August. & Ang. de maleficiis, in verb. ex maleficiis. num. 34. Pract. Conrad. num. 10. Papo. lib. xxij. titulo sexto. Arest. iij. & ita magis communiter in practica tenetur.

Licet alij dicant contrariam communem, vt Abb. in cap. qui cum fure. num. 6. de furt. quem refert Pract. Conrad. d. num. 20. Clar. lib. v. sent. §. furtum. versic. quæro nunquid.

FURIOSVS non debet puniri de his quæ ante furiam perpetravit. communem dicit Iafin. in l. furiosum. C. qui testament. facere possunt. num. 8. & in lex facta. num. 30. de vulg. & in l. si seruum. nu. 7. ff. si ex noxal. caus. agatur. quem refert Gomez. Arias super legem xlv. Tauri. num. 2. Ripa in d. lex facta. num. 73. Didacus in repet. clement. si famulos. numero 2. Pract. Carer. numero 14. Cagnol. in lin. negotiis. numero 3. ff. de reg. iur. Menchjac. controuerf. illust. cap. xxvj. num. 31. Duennas reg. clix. Clar. dicto §. fin. quaest. lx. versic. item quæro.

FVSTIGATIONIS poena, non dicitur poena capitalis. communem dicit Marant. in suo specul. num. 1. Bart. in l. transigere. C. de transact. Clar. d. §. fin. q. lxx. versic. est etiam.

G

GRATIA à principe vel Senatu impetrata non facit vt impetrans, hereditatem sibi tempore bani delatam, sed propter ipsius incapacitatem ad alios in proximior gradu transmiffam, recuperare possit, quia princeps non censetur velle auferre ius alterius. ita communem dicit Boff. in tit. de remed. ex sola clem. prin. num. 1. Clarus dicto §. fin. versic. sed quæro pone.

Gratia alicui cuius bona ad fiscum delata sunt concessa à principe vel senatu, non se extendit ad bona illa à fisco alienata. Communem dicit Felinus in cap. inter quatuor. numero 5. de maior. & obed. Nellus de bannitis in prima parte ij. temp. quæst. v. In l. Gallus. §. & quid si tantum. nu. 72. & sequen. quem refert Plotus in repet. l. si quando. num. 9. in fin. Boff. in tit. de remed. ex sol. clem. prin. nu. 1. 1. Ex causa tamen princeps possit aliquid etiam ad illa bona restituere. communem dicit Rubeus consil. c. iij. num. 6. Possit tamen etiam talis restitutus agere ad precium rerum venditarum, non autem donatarum, & ita quatenus fiscus factus esset locupletior. communem attestatur Nellus in dicta parte vndecima. temp. iij. quæst. vj. licet ibi subdat, quod apud eos non feruetur. Clarus dicto lib. v. §. fin. quæst. lix. versic. Item quæro.

Gratiæ factæ à statutis vel decretis, non detrahuntur ad delicta futura. communem dicit Imo. in cap. fin. num. 1. 1. de consil. Si tamen aliquis deliquerit sub eiusmodi decreti gratiosis, non est illi indulgentum. Guliel. de Bened. in ij. part. ca. Raynultus. num. 115. & in ij. part. num. 38. vbi dicit quod vidit Tolosæ quendam decapitari, qui sub spe & confidentia habendi gratiam à Rege alium occiderat, & de hoc ante delictum se iactauerat, quod pro decem aureis deinde gratiam obtinisset, cum autem in supplicatione dictum homicidium non expressisset, fuit iudicatum gratiam per eum obtentam fuisse subreptitiam. Notandum autem est, quod in generali concessione gratiæ non intelligitur crimen falsi quoque remissum, sed requiritur propter enormitatem suam specialem remissionem. ita communem dicit Nellus de bannitis in ij. part. ij. temp. q. xij. quem refert Apostill. ad Ang. de malefic. in verb. & ad quærelam. num. 80. Clarus d. §. fin. quæst. lix. versic. fortius dico, cum sequen.

H

HÆRETICVS propriè dicitur, quando quis de articulis fidei, vel de sacramentis Ecclesiæ aliter sentiat quàm Romana ecclesiæ, ita communiter tenere Doctores Boff. in tit. de hæreticis. num. 1. Alij verò quos & Clarus sequitur, dicunt etiam illos hæreticos dicendos, qui habent peruersum dogma, vel gignit nouas opiniones falsas, aut veteres falsas. & ab Ecclesiâ damnatas sequitur, vt si quis asserat simplicem fornicationem non esse peccatum, aut peritium non esse mortale peccatum, & ita communiter Doctores tenere attestatur Bellon. consil. lxxvij. num. 6. secundum gloss. in clement. vnic. de vris. & Franc. Squillacen. in tract. de fide Cathol. cap. xij. Clarus lib. v. sent. §. hæreticis in princ.

Hæreticos vt quis conuincat possit, sufficiunt duo tantum testes, communem dicit Anan. in ca. excommunicamus. §. adiciamus. nu. 1. de hæret. Crauet. consil. cclxij. refert Clarus libro v. sentent. §. hæreticis. versic. habet etiam.

HÆRETICVS pœnitens euitat quidem pœnas de iure hæreticis impositas, nihilominus tamen ad perpetuos carceres condemnandum, tam Legistas quàm Canonistas communiter tenere ait Igneus in l. j. §. quum dominus. num. 3. ff. ad Syllæ. Clarus dicto §. hæreticis. versic. sed quæro.

Hæreticum occultum, id est, qui corde tantum deuiat à fide Catholica non tamen verbo aut facto aliquod signum hæresis ostendit, non incidere in pœnas hæreticos, omnium fere Theologorum receptissimam esse sententiam attestatur Simanc. de hæret. cap. xlij. num. j. & seq. quia de occultis non iudicat Ecclesiâ, refert Clar. d. §. hæreticis. versic. quæro an occultus.

Hæretici bona de iure communi confiscantur, communem dicit Brunus consil. feudal. xij. nu. 17. Clarus d. §. hæreticis. versic. Item Bona. Idque obtinet etiam si haberet filios Catholicos & orthodoxos, vt communiter teneri ait Pract. Carer. num. 140. & Simancas de hæret. cap. ix. num. 2. Clar. ibidem versic. & scias.

HERES non vindicans mortem defuncti, antequam adiret hereditatem, priuatur hereditate, & succedit filius, per l. heredem. ff. de his quibus vt indignis. & l. j. C. eodem. Hodie tamen de consuetudine non obseruatur illa pœna, ita attestatur Boff. in pract. crim. Canon. num. 32. & sequen. Imò quotidie heredes remittunt officioribus defuncti, & cum eis pacem faciunt. effect enim illa lex nutritiua peccati,

Ita refert Clarus d. §. fin. quæst. lxxix. versic. Item quando.

HEREDITAS per metum alicui relicta, auferitur ab illo quem defunctus propter vim vel metum instituit, & applicatur fisco. Communem dicit Boff. in titulo. de his qui prohib. aliq. testam. numero quarto. Intellige, nisi defunctus haberet heredes in gradu proximo res vel æquales institutos, tunc enim illi succederent, non fiscus. Ita tenere Doctores testatur Chaff. super consuetu. Burg. versic. xxvij. Clarus dicto §. fin. quæst. lxxix. versic. fin.

HOMICIDA simplex, id est, qui casu, sine culpa & dolo, nulla animi deliberatione ex internallo precedente, aliquem interficit, gaudet immunitate ecclesiæ. Communem dicit Didacus libro secundo resolut. cap. xx. numero septimo, in fin. Si verò factum esset cum animo deliberato, & concurreret etiam qualitas proditoris, talis homicida proditorius non gaudet immunitate. vt Communem dicit Didacus in dicto cap. vigesimo, numero septimo. Anton. Gomez. cap. decimo, delicto. numero secundo. Igneus in l. j. §. si dominus. numer. septimo. ff. ad Svlleian. Clarus dicto libro. quinto. §. fin. quæstio. xxx. versic. scias tamen. Si autem cum animo quidem delibero, sed tamen non proditoriè factum esset homicidium, alij dixerunt talem homicidam non posse extrahi ex Ecclesiâ, & ita communem dicit Ale. con. sil. cxlv. numer. 4. 6. 1. 1. lib. vij. vt illum refert Pract. Conrad. Blanc. in pract. crim. numero 26. Contrariam tamen, scilicet quod possit extrahi magis communem dicit Didacus in dicto cap. xx. numero septimo, & licet ipsemet ibi videatur sequi opinionem Abbatis, tamè subdit, quod propter Doctorem auctoritatem, & eorum communem opinionem sepius tales homicidæ ab ecclesiis extrahantur, & ita etiam iudicatum fuisse attestatur Guido Papæ decis. cxj. Io. Gall. quæstio. clxxij. §. per arrestum. Papo. lib. j. tit. j. Arrest. xvij. Bo. r. decisio. cix. numero septimo. Mayner. in l. nemo de domo. numero vigesimo. ff. de reg. iur. Pract. Pap. in forma inquisitionis. in verb. hæc est quæstio inquisitio. numero 31. & hæc opinio etiam Claro magis communis videtur. in dicta quæstio. xxx. versic. punctus est.

HOMICIDIUM Manimo deliberato committens, non est tutus immunitate Ecclesiæ, magis communem dicit Clarus dicto §. Homicidium. versic. ex proposito.

Homicidium commissum sine dolo, & sine animo occidendi, mitius punitur quàm quod dolo committitur Communem dicit Cæpolla consilio crimin. xxvij. Clarus refert lib. v. sentent. §. Homicidium. versic. Culpa dicitur.

Homicidium non lata culpa, quæ dolo æquiparatur, sed leui aut leuissima, commissum, non debet puniri criminaliter. Communem dicit Boff. in titulo quomodo procedatur per action. numero 38. nam talis culpa æquiparatur casui, vt si quis proiciendo lapidem in turbam, hominem aliquem interfecerit, punitur pœna extraordinaria. Communem attestatur Menchiaca controuers. illust. capit. xix. nu. 22. refert Clarus dicto §. homicidium. versic. culpa dicitur.

Homicidij pœna hodie est pœna mortis, tam in nobili quàm ignobili. Communem dicit Boff. in tit. de homicid. num. 109. & ita in practica receptum ait, Bolenc in repet. l. capitalium. §. famulos. nu. 64. ff. de pœnis Clarus dicto §. Homicidium. versic. sed quæro quæ sit.

HONORIS sui defendendi causa licitum est alicquem interficere, cum periculo famæ æquiparetur periculo vitæ, lege iusta. ff. de manumiss. vindict. Communem dicit Bolenc. in repet. l. capitalium. §. famulos. numero 167. ff. de pœnis. & idem si imminet periculum alicuius iniuriæ personalis poterit, quis licitè aggressorem interficere, ita dicit Bartolus in l. prima. numero octauo. C. vnde vi. Angelus in l. si quis aggressorem. numero secundo. C. de siccar. Marfil. consilio lxxxj. numero decimo sexto. refert Clarus libro quinto sentent. §. Homicidium. versic. Idemque.

HOSPEs tenetur hospitibus suis si eorum alicui aliquid furtum sit ex valisia. & statur tunc iuramento hospitis asserentis, quod sibi aliqua res furto subtracta sint ex valisia. Communem dicit Iaf. in l. in actionibus. num. quadragesimoprimo. ff. de in litem iur. queu refert Paris. consil. lxxij. nu. vndecimo & sequen. libr. primo. & Dias regula. clxxxvj. & Pharr. de in lit. iur. numero 62. & licet alij contrarium teneant, vt Bart. in l. j. §. fin. numero quinto. ff. si famul. furt. sec. dic. & Alexand. ibidem in Apostill. tamen magis communem esse cõtra Bart. dicit Clarus libro nono sent. §. furtum. versic. pro complemento. Vbi addit, non esse necesse vt hospes aperiat valisiam caupo ni, vt sciat quæ res sint in valisia: quicquid dicat gloss. in l. prima. §. si. in verb. nauis. ff. nau. caup. stabul. nam illam cõmuniter reprobatam dicit Iason. in dicta l. in actionibus. numero. 43.

I

IGNORANTIA in delictis excusat à dolo. communem regulam dicit Cæpolla consilio ciuili. xvij. numero quinto. Alij verò dicunt, si fuerit ignorantia constitutionis vel decreti absque culpa, tunc proculdubio excusat reum ad omnem pœnam euitandam. & hanc communem

communem dicit Gratus, consil. xlix. num. 35. lib. ij. quem refert Plotius in repet. l. i. quando num. 878. Clarus autem addit, si delictum quod punitur per constitutionem vel decretum, prohibitum sit etiam de iure communi, eo casu ignorantiam non excusare, referendo se ad quæst. lxxxv. versic. secundus casus. §. fin. d. lib. v. vbi dicit hanc Baroli distinctionem communiter receptam, hæc Clarus in d. §. fin. q. ix. versic. quæro nunquid.

I M M V N I T A S Ecclesie, ad eam se extendit, vt si aliquis condemnatus ad supplicium ducatur, & transeat per ecclesiam vel cœmisterium, non possit inde violenter extrahi, communem attestatur mig. de immunitate, ecclesie. in xxx. fallent, & ita se vidisse in facto iudicari affirmat. Chaff. super confuer. Burgund. numero 121. quem refert Boer. decilio cx. numero octauo. Clarus dicto §. fin. quæstio. xxx. versic. scias autem.

I N C E N D I A R I I locorum sacrorum ante denunciationem absoluntur ab Episcopo, sed post denunciationem, solus Papa absoluit. Communem dicit Summa Syluest. in verb. Excommunicatio. vij. Clar. d. §. fin. quæst. lxxvij. versic. incendiarij.

I N C E S T V S etiam committitur. carnaliter cognoscendo monalem. ita communiter concludere Canonistas dicit Bermond. de concub. num. 2. in fin. Clarus d. lib. v. §. Incestus. versic. sed nunquid.

Incestus etiam committitur si mulier rem carnalem habeat cum Clerico in sacris constituto, communem dicit Grillandus de diuers. crim. lib. iij. quæst. vlt. vbi illum refert Pract. Carer. num. 11. Clarus tamen ait id dici simplicem fornicationem. dicto lib. v. §. Incestus. versic. sed nunquid, in fin.

Incestus pœna, est pœna mortis, communem dicit Grilland. de diuers. crimin. libro iij. numero quinto vtilium refert Pract. Conrad. numero 15. quod verum est si incestus committatur cum alia pœna fornicationis, puta adulterium vel stupra. secundum gloss. in l. si adulterium cum incestu. in princ. ff. de adult. quam communiter approbam dicit Grilland. in loco præallegato. & Bermond. de concubin. versic. Sum modò. De iure autem canonico in clerico est pœna depositionis. communem dicit Didac. super iij. Decret. numero tertio. Si verò incestus committatur contrahendo incestas nuptias, tunc punitur iuxta formam authent. incestas nuptias. C. de nuptiis. Cuius dispositio hodie non est sublara ex dispositione authent. bona damnatorum. C. de bon. damn. communem dicit Boerius decif. cclxiiij. Incestus in libro iij. numero quinto vtilium refert Pract. Conrad. numero 15. quod verum est si incestus committatur cum alia pœna fornicationis, puta adulterium vel stupra. secundum gloss. in l. si adulterium cum incestu. in princ. ff. de adult. quam communiter approbam dicit Grilland. in loco præallegato. & Bermond. de concubin. versic. Sum modò. De iure autem canonico in clerico est pœna depositionis. communem dicit Didac. super iij. Decret. numero tertio. Si verò incestus committatur contrahendo incestas nuptias, tunc punitur iuxta formam authent. incestas nuptias. C. de nuptiis. Cuius dispositio hodie non est sublara ex dispositione authent. bona damnatorum. C. de bon. damn. communem dicit Boerius decif. cclxiiij. Incestus in libro iij. numero quinto vtilium refert Pract. Conrad. numero 15. quod verum est si incestus committatur cum alia pœna fornicationis, puta adulterium vel stupra. secundum gloss. in l. si adulterium cum incestu. in princ. ff. de adult. quam communiter approbam dicit Grilland. in loco præallegato. & Bermond. de concubin. versic. Sum modò. De iure autem canonico in clerico est pœna depositionis. communem dicit Didac. super iij. Decret. numero tertio. Si verò incestus committatur contrahendo incestas nuptias, tunc punitur iuxta formam authent. incestas nuptias. C. de nuptiis. Cuius dispositio hodie non est sublara ex dispositione authent. bona damnatorum. C. de bon. damn. communem dicit Boerius decif. cclxiiij.

Incestum per ignorantiam committens excusatur, communem dicit Bald. Nouell. de dote in part. j. vndecimæ partis, num. 8. Didacus super iij. Decretal. num. 22. Imò etiam pœna amissionis bonorum non habet locum vbi in contrahentibus fuisse ignorantia iuris vel facti, etiam ex causa & lata culpa, vbi dixit Bart. in l. si adulterium cum incestu. in princip. numero vndecimo. ff. de adulter. quam communem attestatur Didacus in loco dicto. numero 32. Clarus lib. v. §. incestus. versic. excusantur.

Incestas nuptias bona fide à principio contrahentes si deinde detecta sit consanguinitas, & contrahentes eo non obstante perseuerauerint in matrimonio, non dicuntur incidisse in pœnas incestus, secundum gloss. in clemen. vnic. in verb. scienter. de consangu. quam Doctores approbare ait Didac. super iij. Decretal. num. 19. Clarus d. §. incestus. versic. Sed pone.

I N D I C I V M debet probari per duos testes, ita concluditur ex gloss. in l. fin. in verb. vel indicij. C. famul. et c. secundæ, quam Doctores communiter sequi dicit Angel. de castro inter consil. criminal. diuers. consilio nonagesimo quarto, numero vigesimo sexto. libro primo. Socin. consilio quinquagesimo secundo. numero secundo. libro quarto. Michellus parrochio. xlvj. num. 13. Intellige si illi testes non deponerent de visu ipsius malefici, sed aliquo actu remoto vel etiam proximo ipsi maleficio. ita dicit communiter intelligendam dictam gloss. in l. fin. Socin. consil. iij. num. 2. lib. iij. Marfil. consil. lix. num. 6. Si verò testis deponeret de ipso delicto & de visu, tunc etiam vnicus talis sufficeret, & faceret indicium ad torturam, ita communiter ap-

probari, dicta glo. dicit Roland. consil. vij. num. 3. lib. j. & ita communiter seruari dicit Albe. in l. si quis. C. ad legem Iul. Maieft. numero j. Cepoll. consil. crimin. xl. in iij. dubio. Et hanc distinctionem dicit esse canonizatam in iudicijs & in scholis, Alciat. consil. cccclv. numero 1. Clar. d. §. fin. quæst. lxxij. per tot.

In iudicio in materia criminali propriè appellatur quòd plus sit quàm simplex præsumptio, & minus quàm semiplena probatio. ita Doctores communiter tenere testatur Corn. consil. ioi. in litera L. lib. ij. Clarus d. l. v. §. fin. q. xx. in princ.

Indicium & præsumptiones contra accusatum licet sint indubitæ, tamen non debet propterea aliquis condemnari. communem dicit Decius consil. clxxv. num. 8. versic. præterea etiam. Marfil. in rubr. de probat. num. 237. in fin. Nouell. in practica crim. nu. 14. Alij tamen dicunt si agatur ad pœnam pecuniariam, quòd possit reus ex indicij indubitatis etiam criminaliter condemnari. & ita communem attestatur Gratus, consil. cxxxvj. numero vigesimo secundo. libro primo. secus si agatur de pœna corporali. Alij dicunt quòd neque pecuniariam neque corporalem pœnam iudex ex eo casu imponere possit, vt tenet Innocent. in cap. quia verisimile. numero secundo. de præsumpt. quem dicit communiter sequi Doctores. Marfil. in l. prima. §. diuus Adrianus. num. vigesimo quinto ff. ad Legem Corn. de fidei. Cauent. super ritu magnæ curiæ. cclxxiiij. numero decimo quinto. Palac. Ruuios in allegatione hæreseos. §. xj. & Iacobi. in rubr. de probat. numero septimo. prout illos refert Plaza. libro j. delict. cap. xiiij. numero tertio in fin. Duennas regu. cccij. in med. Alij verò dicunt quòd quidem corporalis pœna non possit imponi, sed pecuniaria tantum. & ita communem esse testatur Carer. in pract. crim. numero quinquagesimo sexto, idem attestatur Boss. in titulo de conuictis. numero 34. & seq. affirmans quòd ita seruetur in practica, & quòd iste est communis sensus Doctorem Alij dicunt totum contrarium, quòd scilicet reus ex indicij indubitatis sit condemnandus, neque pœna mitiganda, & ita attestari videtur Bellamera. decif. dclxxxij. versic. ad vndecimum dico. Idque maximè procedere in delictis occultis, & difficilibus probationis, & tractibus secretis, & in quibus veritas clarius haberi nõ potest. ita communiter tenent attestatur Pract. Carer. versic. ex quibus, Refert Clarus, lib. v. sentent. §. fin. quæst. xx. versic. scias tamen.

I N F A M I S infamia iuris, tam de iure ciuili quàm canonico, repellitur ab accusatione criminali. communem dicit Hieronymus post Angelum, de malefic. in verb. & ad quærelam, numero vigesimo tertio, infamis autem infamia facti de iure canonico repellitur ab accusando, sed de iure ciuili admittitur. & ita communiter tenent dicit Berous in cap. primo. numero quadragesimo quarto. de accusat. & Hieron. in prædict. loco. Clar. dicto libro quinto. §. fina. quæst. xiiij. versic. secundus casus.

Infamis non solum repellitur à testificando in criminalibus, si sit infamis infamia iuris, sed etiam si infamia facti sit infamis, communem dicit Alber. in tract. de testibus, lib. §. consequenter, numero septimo, quem refert Pract. Conradi. numero decimo quinto. si tamen veritas aliter haberi non possit, tunc probaret, sed cum tortura communem dicit Aretinus cap. primo. numero 40. de accusat. Clarus dicto §. fin. quæst. xiiij. versic. Irem infamis. & quòd nullus infamis probet nisi cum tortura, id est, vt prius torturam patiat, communem dicit Boss. in titulo de tortur. test. numero tertio. Clarus dicto §. fin. quæst. xxv. in princ.

I N I M I C V S capitalis repellitur ab accusatione, communem dicit Angel. de Malefic. in verbo. & ad quærelam. numero 36. & ibid. Hieron. Apostillator. Boer. in cap. j. de accusat. num. 47. quæ autem dicitur capitalis inimicitia, relinquatur arbitrio iudicis. Clarus d. §. fin. q. xiiij. versic. vterius dixi.

Inimicus quis dicatur, statuitur arbitrio iudicis. Ita dicit Ioan. And. in cap. cum oporteat. de accusat. & eum communiter sequi Doctores, refert Marfil. in l. j. §. præterea. numero quinquagesimo tertio, ff. de quæstionibus, pariter etiam quæ sit inimicitia capitalis, relinquatur arbitrio iudicis. ita tenere omnes Doctores, dicit Felin. in cap. repellantur, numero tertio de accusat. Clarus dicto lib. v. §. fin. quæst. xiiij. versic. item quæro.

Inimicus si sit capitalis, repellitur à testificando in criminalibus. communem dicit Aretin. in cap. cum oporteat. de accusat. num. 19. de accusat. & Anan. ibidem. num. 6. & Felin. ibidem. num. 8. Leuis igitur inimicitia non facit aliquem repellere, vt communem dicit Alber. in auct. si testis, numero tertio, C. de testibus. Clarus dicto §. fin. quæst. xiiij. versic. item quæro. Et nota quòd etiam si capitalis inimicus reconciliatus sit, nihilominus repellitur à testificando, vt attestatur communem esse. Felin. in d. cap. cum oporteat. numero 10. & 12. item Didacus pract. quæst. xvij. numero 3. Plotius in repet. l. si quando. numero 880. Aliqui etiam ad hoc vt talis reconciliatus repellere possit, requiri vt nondum sit lapsus triduum à die reconciliationis, & ita communem esse dicit Sigismund. consil. feud. xlvj. num. 17. refert Clarus d. q. xxxij. versic. sed quid si.

IN IURIA praesumitur semper iniuriandi animo facta, nisi probetur contrarium. communem dicit Socin. consil. cxlvj. numero septimo. ver. in. circa tertiam. lib. hanc etiam communem dicit. Paris. consilio cxlix. numero decimo nono. libro quarto. Clarus dicto libro quinto. §. In iuria, versiculo quarto nunc.

In iuriam alicui dicens quae vera sit, licet Curtius in in. l. fin. numero tertio. ff. quo i quisque iur. simpliciter dicat communem esse quod teneatur aisione iniuriarum, tamen magis communis est ut distinguatur an inter sit Reipublicae quod illud delictum sciatur, tunc enim non tenetur, per leum qui nocentem. ff. de poenis. Si vero non inter sit reipublicae, ut si quis sit caecus, claudus, &c. & tunc iniurias tenetur ut communem dicit Alex. in l. ij. in princ. numero sexto. ff. de liberis & po. humis. Plaza. lib. primo delict. cap. j. numero tertio. Necessesse tamen est ut illud crimen quod Reipub. interest, ut scitur, probeatur, aliis iniurias tenebitur, ut communem dicit Post. consil. liij. numero 46. & 48. & etiam si tale crimen fuerit oppositum in iudicio excipiendo, puta contra testes vel huiusmodi. De iure tamen Canonico iniurias semper tenetur & licet vera sit non excusatur quia debet procedere charitatiua motu, ut communem dicit Alex. de Neuo. consil. lxxxij. numero quinto, in fin. Clarus dicto libro quinto. §. In iuria, versiculo item quarto.

In iuriam actio tollitur per lapsum anni, per glossam in l. si non conuenit. C. de iniur. quam dicit communiter approbatam R. inus consil. xxj. numero quint. lib. liij. Hanc etiam communem dicit Plaza. lib. j. delict. cap. vj. in fin. Intellige in actione iniuriarum criminali, nam civilis est perpetua, ut communem attestatur Balb. de praescriptionibus in liij. part. liij. quaest. principalis quaestio. j. numero tertio. quem refert Roland. consil. xxxix. numero decimo quinto, lib. secundo. Et ille annus infra quem licet agere aisione iniuriarum est continuus, ut communem dicit Cuman. consil. lxxxij. numero quinto. Curt. Jun. in l. ij. in princ. numero vigesimo. ff. quod quisque iur. Clarus in dicto lib. quinto. §. In iuria, versiculo item tertio.

In iuriam aisione damnatus sit infamis non solum in atroci iniuria sed etiam pro modica, ut communem dicit Felin. in cap. cum re. numero nono. de re iud. Corlet. de minimis. in ij. part. versiculo xxvj. quem refert Pract. Contr. numero vigesimo primo. Clarus dicto lib. v. §. In iuria, versiculo item condemnatus.

IN IURIA NS si dicat se penitere, aut se dixisse calore iracundiae, aliqui dicunt communem esse quod non sit puniendus, ut Ioan. Arno. epito. liij. Quum sit communis. Sed Clarus non credit esse communem, iuxta ea quae dixit in lib. v. §. fin. quaestio. lx. vers. est etiam. & quaest. xvj. vers. Item quarto, & quae st. lx. vers. fuit quandoque, teste Aufre. decif. cccxix. quem refert Mantua. consil. lxxvij. lib. ij. Hanc Clarus dicto lib. v. §. In iuria, versiculo fin.

In iurias si protestetur super iniuria, ut si dicat, Tu mentiris, saluo honore tuo, &c. talis protestatio non releuat, secundum Bar. in lege. si quis extraneus in princ. numero tertio de acquir. hered. Guido Pap. decif. cccclxxv. Si vero subessent coniecturae per quas talis protestatio adiuuaretur, quod scilicet non habuisset animam iniuriandi, tunc talis protestatio prodesset. Communem dicit Socinus consilio cxvij. numero 5. in fin. libro primo Oldra. consilio liij. numero 3. Clarus d. lib. v. §. In iuria, versiculo Sed pone.

INQUISITIONIS remedium id est, quando iudex ex officio processum instituit contra reum criminales licet secundum magis communem sit extraordinarium, idque tam iure civili quam canonico, ut dicit Alciat. in cap. j. num. 14. de offic. ordin. Hieron. in Apostol. ad Angel. de malefic. in verb. haec est quaedam inquisitio. num. 17. & ideo pars accusare volens, praefenda sit iudici inquirenti, ut communem esse dicit Alber. in ij. part. stat. quaest. lvij. Bald. in addit. ad specul. in tit. de sentent. ut eum refert Boss. in titu. de inquisit. numer. 19. Tamen ex consuetudine praesentis temporis haec omnia cessant, propter quam hodie permixtum est iudici in quocunque casu procedere ex officio, & sic per inquisitionem, prout attestatur Gandin. de malefic. in titu. quomodo cognos. de malefic. per inquisit. numer. sexto. vers. sed hodie quem refert Bald. in lea. quidem. numero 44. C. de accusat. Guido de Suzar. de malefic. in rubrica qualiter fiat inquisitio. Boss. in titu. de inquisit. numero octauo. Blanc. de indi. num. quinto, & ita ex consuetudine remedium inquisitionis non minus erit ordinarium quam remedium accusationis. Clarus dicto lib. v. §. fin. quaest. liij. ver. Debes autem, & sequentibus.

IN SIDIATOREM licet praevinire & interficere, Communiter approbatur dicit Plaza. lib. j. delictorum. cap. xxj. numero 12. Clarus dicto lib. v. §. Homicidium, versiculo potest etiam.

IN SVLTATVS non solum ipsum insultantem licite occidere potest, sed etiam alium non offendentem, si ab illo insultante se aliter defendere non poterat, nisi istum interficeret communem ait Decius in l. vi. ff. de iust. & iur. num. 9. vers. & quod delictum. secundum glo. in l. si familia, in verb. poterat. ff. si famil. furt. fecif. dicit. Clar. lib. v. sentent. §. Homicidium, vers. Adde.

Insultatus potest insultantem licite occidere, etiam si, fugiendo se

saluare poterat. communem dicit Falcon. in l. vi. ff. de iust. & iur. numero 38. & ibid. Decius numero 35. Pract. Carer. numero 131. Riminal. consil. xliij. numero 12. Ioan. de amic. consilio lxxxvij. numero 5. Boss. in titu. de homicid. nume. 86. Et quod insultatus non tenetur fugere etiam si sine periculo posset, dixit Alexand. consil. cix. nu. 12. li. septimo. Alex. de Neuo inter consil. crim. duerl. consil. lxxvij. numero 7. lib. j. Clarus dicto §. Homicidium, vers. atque adeo.

Insultatus si ne interficeretur, opposuit Caium quendam mediatorem & ille Caius ab insultante interfectus sit, non tenetur de homicidio. communem dicit Corset. in singulari. in verb. Merus, ut illum refert Pract. Carer. numero 174. relatus & ipse per Plazam in lib. j. delictorum. ca. xxvij. numero 26. Clar. dicto. vers. Adde.

Insultantem cum baculo, non licet percutere cum gladio, si insultatus aliter se defendere possit. communem dicit Grammat. consil. lx. nu. 2. & 3. Clarus dicto §. Homicidium, vers. scias tamen.

INTERPRETATIO & distinctio instrumenti semper per iudicem ita facienda est, ut falsum evitetur. communem dicit Curtius in morin lege singularia. numero trigesimo sexto. ff. si certum petat. Cepolla. consil. rim. xxij. vers. Et quod hoc sit. Clarus lib. v. sen. §. falsum, vers. Item debet.

IRA quae ex iusta causa provenit, non quidem excusat in totum sed facit ut delinquens mitius puniatur, ut in viro occidente uxorem reparat in adulterio, si vero non proveniat ex iusta causa, tunc in nihilo excusat. communem esse attestatur Menchiaea illustr. controverfarum. cap. xvij. num. 29. Alij tamen simpliciter dicunt, quod factum calore iracundiae non sit punibile, ut in l. si duo patroni. §. si quis iuraverit. prim. num. 1. ff. de iur. iur. Abb. in cap. ij. de ma led. que Doctores ibid. sequuntur, ut dicit Gram. super consil. Regni. nu. 5. Refert Clarus d. §. fin. quaest. lx. vers. Est etiam.

IVDÆVS blasphemans non potest puniri per iudicem Ecclesiasticum, sed debet iudex secularis super tali blasphemia cognoscere. communem dicit Alex. in quodam suo consil. quem refert Socin. consil. cix. numero 16. vers. unde ponderandum. lib. liij. Iudaei enim sunt de foro seculari. Si tamen iudex secularis in eo puniendo esset negligens, tunc licebit iudici ecclesiastico Iudaeum punire magis communem dicit Alexand. consil. cxcix. numero 15. lib. vj. Refert Clarus libro quinto sent. 3. Blasphemia, vers. Sed pone. Plura de Iudaeis blasphemantibus. vide eod. in princip.

Iudaeus cognoscens carnaliter mulierem christianam non quidem praena mortis, sed tamen alia mitiore puniendus est. com. attestatur Boer. decif. cccxvj. num. 3. quem refert Didacus super liij. Decret. nu. 3. erit ergo puniendus poena extraordinaria arbitrio iudicis, citra mortem, & dicit Alciat. consilio cccclvij. num. 1. quod Doctores magis communiter sentire videntur, quod debeat puniri poena pecuniaria, ita etiam in facti contingentia consuluit Alex. consil. xliij. lib. vj. Corn. consil. cvij. lib. j. Oldradus autem in consil. suo vlt. dicit, quod vidit indicatam quod, quidam Iudaeo amputarentur virilia, & Clarus qui haec refert, dicit quod vidit quendam Iudaeum condemnari ad vitrem per diuicennium, cum tamen mulier illa esset publica meretrix. Haec omnia intellige si esset simplex scortatio, sed si etiam esset adulterium, non debet esse melioris conditionis Iudaeus quam Christianus, refert Cl. in lib. v. sent. §. fornicatio, vers. cum Iudaeus.

Iudaeus committens adulterium cum muliere Christiana, in civitate ubi statutum sit quod adulterium puniatur poena pecuniaria, non potest puniri poena iuris communis quae est poena mortis, sed poena statuti. communem opinionem esse dicit Bermond. de concubiu. nu. 32. & nu. 40. & ita consuluerunt Angel. in consil. cxliij. licet primò, & Alex. consil. cxcix. lib. vj. Barbat. consil. liij. lib. liij. Refert Clarus lib. v. sen. §. adulterii, vers. pone, ipse tamen putat talem Iudaeum ad vitrem per perpetuò condemnandum, secus vero, si cum Iudaea adulteratus esset tunc enim merito communem observandam esse putat.

Iudaeus fugiens ad ecclesiam non debet gaudere eius immunitate communem dicit Marli. in lex S. C. num. septimo, & sequen. ff. ad Legem Corn. de sicar. quem refert Remig. de immunit. eccle. in xvij. fallentia. Aliqui tamen tenuerunt contrarium, ut Dida. libro secundo, resolutio. capitulo xx. numero 11. vers. xxxj. sed male Clarus d. lib. v. §. fin. quaest. xxx. vers. praeterea quarto.

Iudaeus qui post commissum delictum suscepit sacram baptismum, non potest postea pro eo delicto puniri, per glossam in can. quod autem, in verb. poenitentis. xxxij. quaest. j. dicit Ferrar. cautela xxliij. num. quatuor, hanc esse communem Theologorum opinionem, ut refert Vinius in lib. communium opinionum. in verb. Accusari potest Iudaeus. Intellige ubi non apparet quod sacram baptismum in fraudem susceptum sit. Contrariam autem communem attestatur Ioan. de Anan. in ca. de his. nume. 6. quem refert Ruin. consil. xij. nume. 3. lib. v. ubi tamen subdit in arbitrio iudicis esse, ut eligat contrariam tanquam mitiorem, & equiorem. Bene verum est autem, quod in omnem casum, licet talis Iudaeus liberatus sit a poena temporali, non tamen erit liberatus a restitutione & emendatione damni, ad qua tenebatur ante susceptum baptismum, ut ab omnibus probatur dicit Ruin. d. consil. xij. nu. 2. lib. v.

IVDEX ecclesiasticus si aliquem condemnauit, & postea remittat illum iudici seculari puniendum, tunc iudex secularis non tenetur stare processui facto coram iudice ecclesiastico, sed potest de no uo cognoscere. comm. dicit Felin. in c. at si clerici, in prin. num. 14. de iudic. quem refert Afflic. super j. part. consil. regni. rub. xxvij. numero 12. & Curt. Jun. in l. magistratib. nume. 4. de iuris. omnium iud. intel lige in illis criminibus quæ non sint merè ecclesiastica, secus enim est in heresi & similib. vt com. dicit Cagnol. in l. cum quadam puella. in princ. nume. 3. ff. de iurisdict. omn. iudi. Et licet Legiſta teneant contrarium, vt comm. dicit Imola. c. j. nu. 19. de offic. ordia. quem refert Carrer. nu. 63. & eandem communem legistarum dicit Menchia ca in j. part. de testam. §. vj. nu. 16. verſ. denique. Pract. lodoci. c. 61. nu. 54. Tamen communis opin. Canonistarum est in contrarium, vt dicit Berous in d. c. xliij. si clerici. nu. 79. & seq. de iudic. Boff. in tit. de hered. nu. 35. Simancas de heret. c. xxvj. nu. 3. Imò quòd etiam iudex secularis non possit hoc casu commutare pœnam pro crimine hereticos. com. dicit Boff. in d. tit. de heret. nume. 37. Si verò esset crimen secula re vel mixtum, non tenetur secularis iudex prestare auxilium episcopo, si fiat sibi fides de processu. comm. dicit Alciat. in c. j. nu. 19. de offic. ordin. Clar. in d. §. fin. quæst. xcvi. ver. quero etiam.

Iudex excedens modum consuetum in torturam tenetur de syndi catu, secundum opin. Bart. communiter approbatam vt inquit Marſil. in pract. crim. §. expedita. num. 89. in fin. & si forte reus moretur & iudex dolo excessisset modum torquendi, tenebitur de homicidio si verò ex culpa, tenebitur secundum modum culpa. comm. dicit Bel. consil. xxxij. num. 1. Id eò rectè faciunt qui iubent notarium in acta inscribere qualitatem & quantitatem torturæ, & communiter seruari reitatur Ant. Gomez. c. xij. delictorū. nu. 6. verſ. si verò iudex. Clarus d. §. fi. q. lxxij. ver. iudex autem.

Iudex in causa criminali, potest propter paupertatem rei pœnam pecuniariam mitigare & diminuerè, si multa sit sisco debita, nec tenetur illam commutare in pœnam corporalem. comm. dicit Menchia contrauerſ. illust. capitulo xxxij. numero 15. refert Clar. d. §. fin. q. xcvi. ver. Hæc autem.

Iudex in causis criminalibus qui primam sententiam tulit, debet in causa appellationis citari, quando processit ex officio. comm. dicit Crauetta super ritu. cels. magn. curia. nu. 14. alij. verò dicunt simpliciter quòd iudex ille vel syndicus sisci cuius interest, citandus sit, vt dicit Ange. de malef. in verb. præſente Caio. num. 27. quod ita vidit practici. Clarus verò dicit se nunquam vidisse citari iudicem, nisi ageretur etiam de condemnando ipso iudice propter fordes vel iniustitiam, sed in sisco cuius interest, benè verum esse quod citari debeat. Clar. d. §. fin. q. xcij. ver. quero nunc.

Iudex in casu quando pœna committitur arbitrio iudicis, potest tunc etiam imponere pœnam mortis, hanc gloss. opinionem in §. in summa in verbo extraordinaria, insitit. de iniur. communem dicit Barbat. consil. xj. nu. 6. lib. j. Alciat. consil. cccclxxij. Maranta in specu. nu. 53. Papo. lib. xliij. tit. x. ar. resto. ij. Decius in c. ex literis. nu. 14. de consil. Bolenc. in repet. l. capitalium. §. famofos. nu. 29. de pœnis. Illam tamen gloss. limitatur procedere, quando delicti qualitas aut circumſtancia talis sit, vt de iure communi vel consuetudine esset pro eo delicto pœna mortis imponenda, alias enim secus, ita cõmuniter eum limitari attestatur Afflic. super secunda part. consil. regni. rub. x. nu. 22. & hanc esse communem opin. dicit Alexan. consilio cxxj. in fi. lib. vij. Crauetta consil. cc. xx. nu. 14. & consil. cccxliij. nu. 2. Decius in d. c. ex literis. Gram. consil. xxxix. nu. 8. Anton. de Padilla. in l. transigere. nu. 27. C. de transact. Contra verò quòd iudex non possit arbitrari pœnam mortis, communem dicit Felin. in c. inquisitionis. de accusat. vt illum refert Villalpand. in repeti. l. xxij. cap. ix. nume. 4. Afflic. decis. cclxxvj. nu. 6. Pract. Carrer. nume. 112. Gramina. consilio xlviij. nu. 2. Chaff. super consuet. Burg. nu. 2. Menchia contrauerſ. vsu frequent. c. xxxix. nu. 26. Clar. d. §. fin. q. lxxxij. verſ. sed quæro.

Iudex iudicare debet in criminalibus secundum acta & probata etiam si sciat veritatè esse in contrarium. comm. dicit Didacus libr. j. resolut. c. j. nu. 9. Idque in tantum procedit, vt etiam si ipse tanquam priuatus sciret aliquem esse innocentem, tamen si ex probationibus crederet bona conscientia illum condemnari posse, poterit eum condemnare, ita communem dicit Imola. in clem. pastoralis. 3. quia verò. nu. 49. de offic. delegat. & c. j. nu. 13. verſ. si autem. Menchia contrauerſ. illust. c. xij. nu. 1. & c. xliij. num. 5. in fin. posset tamen Iudex hoc casu instare apud superiorem vt ipse exoneretur ab huiusmodi iudicio, & causa alteri delegeretur, vel potest etiam ipsemet causam alteri delegare, vt Communem dicit Imola. in d. §. quia verò. nu. 49. in fin. quæstio. lxxvj. verſ. scias autem.

Iudex malè iudicans ex imperitia, tenetur arbitrio iudicis. comm. dicit Boff. in tit. de officialib. corrupt. pecun. nu. 22. Clar. d. §. fin. quæst. lxxxij. ver. Iudex.

Iudex malefactorum non potest condemnare eum ad restitutionem vel ad damnam partis, nisi quando? illum condemnat per suam propriam confessionem, secus si per factam, vt si ex contumacia con

demnaret. nam officium iudicis non deseruit nisi veræ confessioni. comm. dicit Rolan. consil. xxx. nu. 18. Clar. d. lib. v. §. fi. q. ij. verſ. & hæc.

Iudex malefactorum non potest de restitutione rei furtiue cognoscere nisi incidenter, idque siue per modum accusationis, siue per modum inquisitionis procedatur. comm. dicit Boff. in tit. de decreto Mediolan. nu. 5. Clar. d. §. fi. q. ij. ver. & hæc in fi.

Iudex non potest offensum vel læsum cogere ad quarulandum vel accusandum. ita tenet gloss. in l. si quis homicidij. in verb. coges. C. de accusat. quæ frequenter Doctorum consensu, probatur, vt ait Di dacl. libro primo, resolut. capit. xj. in fine. Et licet Bartolin. in eum. nu. merito 1. ff. de accusatio. tenuerit quòd specialiter in crimine homicidij heres possit cogi à Iudice ad prouidendum quærelam siue accusatio nem de homicidio commisso in personam eius cui successit, tamen contra eum est cõmunis opinio, vt attestatur Salicet. in dicta l. si quis homicidij numero 10. Hieron. in Apotill. ad Ange. de Malef. in verbo & ad quarulam. numero 57. Clar. dicto §. fina. quæstio. xv. verſ. Item quero.

Iudex potest etiam ex officio repellere accusatorem non legitimè, etiam si accusatus non opponat. communem dicit Oldrad. consil. xxx. iij. numero 1. Clar. dicto libr. v. §. fin. quæstio. xv. in prin.

Iudex potest etiam in criminalibus tanquam suspectus accusari. gloss. in capitulo qualiter & quando. verſ. Item si ille, de accusatio, quam dicit communiter approbatam, Cardin. Alexand. in cap. de accusat. verſ. Item venio ad septimum, secunda quæstio. viij. & ita etiam communem dicit Maria. in d. c. qualiter. numero 78. Clarus dicto §. fi. q. xliij. in princ.

Iudex potest publicare edictum & promittere præmium ei qui de linquentem capiat & tradat. communem dicit Albericus in quarta parte statuto. quæstio. xlviij. quem refert Augustinus ad Angelum de Malef. in verbo fama publica. numero 75. Clarus dicto §. fina. quæst. xxix. ver. sed quid si delinquens.

Iudex qui facit aliquem iniuste torqueri, capite puniendus est ita communem dicit Matſil. in l. quæstionis modum. numer. 73. ff. de quæstio. quem refert Sapia in l. j. in princip. num. 7. ff. quod quisque iuris & Apotill. ad Crotam de testib. numero 96. in verb. Moſica. & Apotill. ac Riminal. consilio sexto, numero 8. Boff. in tit. de tortur. num. 31. Barbat. consilio xlviij. lib. primo. Sed de consuetudine non feruatur, refert Clar. d. §. fina. quæstio. lxxviij. in princ.

Iudicem superiorem Papa non habet præter concilium generale, & ideo si de heresi accusetur (vt quidem potest, sed de nullo alio crimine, vt magis communem dicit Berous in capit. cum venissent. nu. 31. & 43. de iudic.) concilium est iudex competens. Communem esse attestatur Card. Alexand. in can. si Papa xl. distinctio. Iason. in consilio xcvi. libro quarto. Clar. dicto §. fina. quæstio. xxxv. verſ. j.

Iudicandum est secundum acta & probata. etiam si iudici de veritate aliter priuatum consistet. communem dicit Didacus libro primo resolut. capit. j. numer. 6. Imo. in clem. pastoralis. §. quia verò nume. 49. Clar. d. §. fin. quæstio. lxxvj. verſ. Iudex.

IVRAMENTVM suppletorium non deferretur accusatori in causis criminalibus communem attestatur Alex. in l. iij. nume. 12. ff. de iureiur. quem refert Simancas de hereticis c. 5. nu. 2. Ialò in re Pet. l. admonendi. nume. 224. ff. de iureiur. quem refert pract. Contra. numer. 5. Dec. consil. xxxvij. in fin. Gomez. Arias super lege lxxij. Tauri. Herculanus de probanda negatiua, numero 235. quod quidem sine difficultate procedit in criminalibus. criminaliter intentatis, vt communem esse dicit Marſil. in l. maritus. nume. 12. ff. de quæstion. Sed si esset ciuilitè mota, secundum aliquos locos esset iuramento, præſertim si non esset actio famosa. Item si plus quam semiplenè probatum esset, & probitas partis accusantis concurrat. tunc secundum quoldam deferri potest iuramentum suppletorium, vt communem dicere videtur Curt. Jun. in d. l. admonendi. numero 57. quem refert Cephal. consil. cxlj. numero 20. libro j. quæ tamen in practica vbi ageretur de pœna corporali etiã leui, nõ facili admittenda est. Ceterum si agatur in causa criminali quæ haberet tantum pœnam pecuniariam imponendam eo casu potest deferri iuramentum suppletorium, & ita communem dicit Alexan. consil. lxxvj. nume. 1. lib. j. quem refert Iaf. in d. l. admonendi. nume. 225. Marſil. in d. l. maritus. nume. 6. & Crotta in tract. de testib. nume. 307. Practica Conradi. & Cephal. in d. consil. cxlj. numero 20. hæc Clar. in d. §. fi. q. lxxij. in princ.

IVRISDICTIONIO potest etiam in criminalibus prorogari. communem dicit Paul. de Castro. in l. j. ff. de iudi. nume. 20. Sapia. in 39. Curt. Jun. nume. 37. Cagnol. nume. 46. Idque tam tacite quam expresse, vt communem dicit Aretin. in cad. petitionem. nume. 15. de accusatione. Intellige quòd ad præiudiciū partis, non autem re publicæ vel iudicium, & dummodo ille iudex in quem sit prorogatio, etiã aliàs haberet iurisdictionem in similibus causis criminalibus. aliàs, re cūs. communem dicit Abbas in c. si diligenti. numer. 14. de foro cõpe. imola. in c. P. G. nume. 48. de offic. delegati. Si tamen per inquisitionem ex mero officio procedatur, non habet locum prorogatio. communem dicit Socin. consil. cvij. nume. 2. r. lib. iij. Petrus Caleſtus in r. t

inter consilia crimin. diuer. consilio cij. numero 4. lib. j. & confi. xcij. numer. 25. lib. ij. Clar. d. lib. v. §. fi. q. xlij. in fin.

IV S ad eundem hereditatem, si aliqua delata est delinquenti tempore confiscationis, si tale sit quod in extraneos transeat, etiam in sicum transiit, secus si neque ad extraneos heredes transire possit, ita communem dicit Iaso. in l. si quis mihi bona. §. seruus municipum. in fin. de acquir. heredi. R. in. confi. xxij. nu. 1. 2. 3. & 16. lib. v. Clar. d. §. fin. quæst. lxxvij. ver. sepe contingit.

L

LÆ SÆ Maiestatis crimen, non solum contra Papam & Imperatorem, sed etiam contra Reges, Principes, vel ciuitates, quæ superiorem non recognoscunt. communem dicit Boss. in titu. de crimine læsæ maiestatis, numero 51. Clar. dicto libro v. §. læsæ maiestatis. versicu. committitur. Imò committitur etiam contra principes & ciuitates superiorem cognoscentes, vt communem dicit Alex. consil. xij. numero 1. lib. vj. vt illum refert Roland. confi. lxxvij. nu. 1. lib. ij. Barba. confi. lxx. nu. 24. lib. iij. Alciat. confi. cccclvj. & licet Socin. confi. cclxxv. nu. 1. lib. ij. vt eum refert Ruin. confi. iij. nu. 12. lib. v. dicat quod dispositio. l. qui quis, non habeat locum contra committentes crimē contra tales principes & ciuitates inferiores, tamen Pau. de Cal. in l. iij. nu. 6. in fi. C. de episc. aud. dicit de facto seruari vt tales cōtra inferiores committentes, puniantur de crimi. læsæ maiestatis. & hoc dictum Pauli refert Brun. confi. xxvij. numero 3. & Gigas in tractatu de crim. læsæ quæstio. xxix. Ita etiam de consuetudine in Italia seruari attestatur Cypolla consilio crim. xvij. numero 19. quem refert Socin. Iun. consil. cv. numero 25. libro tertio, & Boss. in loco allegato, numero 11. & ita etiam de facto seruatum fuisse refert Guido Papæ decif. cccxliij. Papo libro xxij. titu. primo. Arrest. j. Et stante dicta opinione Alexandri, ita seruandum esset quò ad ipsū principalem delinquentem, licet quò ad filios aliud sit nam dispositio d. l. qui quis, quatenus loquitur de filiis, non habet locum nisi in committentibus contra Imperatorem vel rempublicam Romanam. communem attestatur Gigas dict. tract. quæst. vigesimatertia, numero 9. & dicit Alciat. in consilio cccclxvij. numero 6. in fin. quod hæc conclusio est approbata indistincte ab omnibus. Socin. confi. cclxxv. lib. secundo. Hæc Clar. dicto §. læsæ maiestatis. versiculo dubium est. & versiculo vnum tamen.

Læsæ maiestatis crimen committitur etiam contra Cardinalem. cōmunem dicit Gigas in tractat. de crim. læsæ maiesta. quæst. v. nu. 1. sunt enim Cardinales tanquam fratres Papæ, & pars corporis ipsius. Clar. dicto §. læsæ maiest. versicu. quæro nunquid.

Læsæ maiestatis crimen si non committit, qui delinquit cōtra principem cui non est subditus communem dicit Roland. consilio quarto numero 1. Et idè licet aliquo particulari iure, puta feudi vel delicti, quis efficiatur de foro alicuius principis, si tamen ratione originis vel domicilij non sit ei subditus, non dicitur committere contra eum crimen læsæ maiesta. communem esse dicit Gigas in tract. criminis læsæ maiestatis quæstio. lxxij. numero 2. refert Clarus dicto §. læsæ maiestatis versu. vidi quandoque vbi dicit se vidisse pluries in facto ita iudicari.

Læsæ maiestatis crimen clericus non dicitur committere contra principem laicum in cuius terra natus est, licet originaliter dicantur esse de dominio & ditione illius principis, post clericatum enim reuera non potest dici subditus illius principis communem dicit Card. Alexand. in cano. in primis, §. de persona. versiculo non obest. ij. quæst. tertia, quem refert Gomez. in §. rursus, numero 24. in sit. de action. Gigas in dicto tractat. de crim. læsæ maiesta. quæstio. lxxij. numero 3. Clar. dicto §. læsæ maiest. versicu. Hinc inferitur. subiungens, quamuis de iure ita verum sit, vt tamen sibi clerici caueant, principes enim de facto seruare contrarium, & ita Florentiæ suspensum esse quendam Archiepiscopum.

Læsæ maiestatis crimen hoc præ aliis singulari habet, vt punitur etiam solus affectus vel conatus, licet effectus non sit subsequutus. cōmunem dicit Boer. de seditionis, præsup. vij. numero 42. Clar. dicto §. læsæ maiestatis versicu. scias autem. Item quòd morte delinquentis hoc crimen non vt alia extinguitur, sed potest etiam memoria defuncti accusari & damnari si contra Imperatorem vel Rempublicam Romanam commissum sit, non contra inferiores. communem dicit Boer. de seditionis, præsup. vij. num. 20. & Alciat. consilio cccclxvij. numero. Hoc tamen ius accusandi & damnandi memoriam defuncti præscribitur quinquennio, vt communem dicit Gigas in tract. de crimine læsæ maiestatis quæstio. vigesimatertia numero primo. Et hinc inferitur quòd rebellis impunè occidi possit, & tunc demum probari & declarari, quòd erat rebellis vt communem dicit Boss. in titu. de Hæreticis. numero 19. & in titulo de crim. læsæ maiesta. nume. 119. quæ tamen opinio Claro periculosa videtur, vt quidem est Clar. dicto §. læsæ maiesta. versu. Hinc inferitur.

Comm. opin. tom. 1.

LA I C V S non potest accusare clericum de aliquo crimine, nisi suam vel suorum iniuriam corporalem prosequatur. communem dicit gloss. in summa secunda. quæstio. vij. Foller. pract. crim. can. numero 43. Imò laicus non admittitur, etiam si crimen illud ciuilitè tantū proponere velit. Communiter dicit Felin. capit. ex parte. numero 6. & sequen. de testib. Si tamen in eo crimine versaretur ius publicum, tunc quilibet laicus etiam extraneus potest accusare clericum. ita DD. communiter tenere ait Ferret. consilio clxxxij. num. 4. versu. quia corroborentur. Hæc Clar. dicto lib. v. §. fin. quæstio. xliij. versu. propter. Nota tamen quòd prædicta cōmunis fallit in clerico parrochiano. nam talis potest prælatum suum denunciare & accusare, vt communiter attestatur Aretinus in capitulo illa. numero septimo de accus. Clar. d. §. fi. q. vij.

Laicus non admittitur in testem contra clericum in causa crimina liter intentata. communem attestatur Didacus pract. quæstio. xvij. numero secundo versiculo secundo illud Menchiaca. libro tertio, de testam. §. xxij. numero 73. Si verò causa esset ciuilitè intentata, admittitur laicus ad testificandum, ita concludere omnes DD. attestatur Ferret. consil. clxxxij. numero 5. versiculo vltimo confirmatur. Clar. dicto §. fin. quæstio. xliij. versu. præterea quæro.

Laicus iudex, vel laici iudicis ministri, non possunt torquere clericū de mandato episcopi sui. communem dicit Ripa. in c. decernimus. numero 39. de iudic. sed quicquid sit de iure communis obseruantiæ est in contrarium vt dicit Abb. in cap. vt famæ. numero 8. de senten. excōmu. quem Diaz. pract. crimin. cano. capitulo cxvij. numero sexto Foll. pract. crimin. cano. numero vnde: imò Simancas de hæret. capitulo lxxij. nu. 21. & licet Abb. ibid. dicat illa esse malam consuetud. tamen Card. Alex. contradicit esse bonam consuetud. in c. illi qui. vij. quæst. v. Clar. d. §. fi. quæst. lxxij. ver. sed hic quæro.

LE G A T V M sibi scribens in testamento alieno punitur pœna L. Cornel. de falsctiam in testamento nuncupatio. communem dicit Bossius in titulo de his qui sibi ascribunt. numero tertio Bellouus consilio lxxx. numero tertio Contrariam communem attestatur Anā. in capitulo accedens numero 6. de crim. fals. sed prior communior. Clar. lib. v. §. falsum. versu. Alscribens.

LI B E L L V M famosum legens & non statim lacerans punitur eadem pœna qua fabricator, ita communi consensu tenere DD. ait Plaza in lib. j. delict. c. iij. nu. 2. Clar. d. lib. v. §. fi. q. lxxvij. ver. libelli.

LV D V S regulariter est de iure prohibitus, per text. l. alearum v. sus. C. de religiosis & sumpt. fun. com. dicit Malnet. de ludo taxillorū. nu. 4. vt illum refert pract. Conrad. nu. 1. in fin. & in facti contingentiæ consultius Corn. confi. c. j. lib. ij. Et hæc conclusio non solum locum habet in illis ludis, in quibus sola fors versatur, sed etiam in his, in quibus est mixtura ingenij & fortunæ vt taxillorum, tabularum & chartarum hi enim omnes sunt prohibiti, vt attestatur Imola. in c. clerici. secundo, numero decimosexto. de vita & honest. clerico. Vbi verò solummodo versatur, ingenium, talis ludus est permittus, vt ludus scachorum vt Doctores dicere attestatur Rosell. de Rosell. inter confi. crim. diuer. consilio xlvj. nu. quinto. lib. primo Attamen etiam in illis ludis permittis non licet ludere vltra vnum aureum. per text. d. l. alearū vsus. Sunt tamen qui putent dispositioni d. l. alearum. per consuetudinem derogatum esse, quos refert August. ad Ang. de malefic. in verbo. Meritor de mali. dadi. numero quarto Clar. d. libro quinto. §. ludus. in prin. & versiculo sequen.

Ludere ad schachos etiam clericis licitum est. comm. dicit Abb. in c. clerici. secundo, de vita & honesta. clerico. nu. 4. Augusti. ad Ange. de malefic. in verb. Meritor de mali. dadi. nu. 3. Clar. d. §. Ludus.

Ludenti mutans, non potest repetere, per text. d. l. alearum vsus Sed quicquid de iure sit, contrarium seruatur in practica. vt testatur August. ad Ange. de verb. Mititore. numer. 15. & quòd talis consuetudo valeat, communem dicit Didacus in repet. capit. peccatum. & est obseruanda non solum inter laicos, sed etiam inter clericos, vt magis communiter receptum esse dicit Didacus ibidem Clarus dicto §. Ludus. ver. Item mutans.

MA L E F I C I V M non solum committitur malè faciendo, sed etiam malè dicendo. communis est contra Barro. in laut. facta. in princ. numero 1. ff. de pœn. vt testatur Alexand. in Apostil. ibidem. quem refert Blancus in pract. crim. numero 41. vide Clarum in lib. quinto. sente. n. §. primo versiculo sed quæro. vbi addit etiam illum malè facere, qui malè cogitat.

MA N D A T V S aliquod delictum fieri, puniendus est in loco illo vbi factum est delictum, non in loco vbi mandauit. com. dicit Abbas in c. fin. numero 27. de foro compet. quem refert Probus in c. inquisitores numero 5. in fin. de heret. in vj. Pract. Conrad. in princip. Duēnas regula cccclxxvij. in tertia ampliat. Plaza. libro j. delict. capitul. xv. numero

numero 17. Remig. de immun. ecclcl. in fall. v. numero 3. & est ratio, quia mandans non tenetur ex mandato, sed ex delicto propter mandatum sequitur. Clar. d. §. fin. q. xxvij. vers. Item quarto.

Mandans dominus post acceptam iniuriam famulo vel consanguineo aliquo in aurem, & ille famulus vel consanguineus paulo post aliquo interfecerit, tunc ille mandans tenetur de homicidio. com. dicit Plaz. libro primo, delict. capitul. xiiij. numero 5. verticu. his sane premissis, secundum Bartol. in l. si ventri. §. fina. numero 1. ff. de priuil. cred. Clarus tamen putat dominum non puniendum poena homicidij, nisi alia concurrerent, puta quod dominus solitus esse talia facere, & quod iniuria esset talis, pro qua verisimiliter debuisset mandare illum occidi, & in dubio putat tutius esse torquere dominum, & etiam punire poena extraordinaria potius quam poena mortis. Clar. d. §. finali questione lxxxix. vers. fina.

Mandans famulo suo dominus iniuria ab aliquo affectus, ut eat, nec reuertatur donec ipse (dominus) intellexerit, noua de illo qui ipsam iniuria affectus, si postea famulus illum iniuriantem occiderit, praesumitur ex mandato domini fecisse. communem dicit Boss. in titulo de mandato ad homicid. numero quinquagesimo. Ruin. consilio sexto, numero 1. libro quinto. Chassen. consilio lvij. numero 8. hanc etiam communem dicit Augustin. ad Angel. de Maleficijs, in verb. & Sempronium, numero 4. 2. quem refert pract. Conradi. in decima Ampliatio. Alexander cons. xxvij. numero quinto. lib. quarto refert Plaz. lib. primo delict. cap. xiiij. numero quinto. & capitulo xv. num. 3. Pract. Carer. numero 37. & sequent. quem refert Didacus in repet. clem. si furiosus numero 3. de homicid. Duen. regula cccvij. Et haec opinio locum habet etiam si iniuria facta sit domino, vel etiam ipsi famulo, ut communem dicit Carer. ibidem numero 41. Clarus dicto §. fina. questione lxxxix. versiculo sed hic.

Mandans fieri homicidium, tenetur de homicidio propter mandatum: non autem ex mandato. communem dicit Marian. in capitulo propoluiti numero 2. versiculo non quarto. de foro competent. Boss. in titulo de foro competentij numero centesimonono Clarus dicto §. finali questione lxxxix.

Mandans non dicitur proprie facere, sed interpretatiue, communem dicit Vincentius Paleot. inter consil. Alexand. consilio lxxv. numer. 1. lib. iij. Clar. d. §. fi. q. lxxxix. vers. sed quarto.

Mandans non punitur, ut mandatarius, in casu quo statutum prohibens aliquod delictum fieri, loquatur statim in personam delinquentis, ut si dicatur si quis occiderit, si quis vulnerauerit, quicumque homicidium fecerit, &c. secus si loquatur tantum in rem, & ipsum delictum, ut pro homicidio sit poena mortis. Hanc doctrinam Bartol. in l. sed si vnus. §. seruus nu. 2. & seq. ff. de iniurijs, & in l. aut qui aliter. §. fin. nu. 3. ff. quod vi aut clam. communiter dicit approbatam, Decius in l. si quis id quod nu. 38. & seq. ff. de iurid. omnium iud. & hanc etiam communem dicit Alex. in l. j. in princ. nume. 23. ff. de verb. oblig. quem refert Augustin. in verb. Sempronium. nume. 33. Boss. in titu. de penis. numero 14. Pract. Carer. nume. 59. Plaz. lib. j. delict. c. j. nume. 8. & c. 5. nume. 22. Villapand. in repet. l. xxij. cap. lxxvj. nume. 6. Tag. in pract. crim. cap. x. numero 20. Contrariam vero, scilicet, etiam si statutum in perzonam loquatur, nihilominus mandans ut mandatarius puniendus sit, communem dicit Gandin. in titu. de transactione, in fin. quem refert Alber. in tertia part. lat. quaest. xliij. numero 15. ita etiam seruare iudices attestatur Pract. Carer. nume. quod quidem opinio locum habet, si statutum talem interpretationem a consuetudine receperit, sed absque tali consuetudine opinio Bartoli proculdubio est magis communis. Haec Clar. d. §. fi. q. xxxix. vers. sed quarto.

Mandans punitur eadem poena qua punitur mandatarius ipse qui delictum commisit. Hanc doctrinam Bartoli in l. non solum. §. si mandato. numer. 19. ff. de iniur. communiter dicit Curt. Iun. consilio cxxvij. numero 4. Cypri. in verb. Mandans homicidium. Gandin. de malef. in titu. de transact. & in titu. de poenis, ut illum refert pract. Carer. numer. 12. Iaso. in l. si quis mihi bona. §. sed quid si mandauit. nu. 16. de hered. Didacus in repet. clem. si furiosus Pract. Conradi. nu. v. de cimo. Et hanc opinionem tanquam veriorem & communioram dicit se vidisse seruari. Clar. d. lib. v. §. fi. q. lxxxix. in princip.

Mandans Titius ut Sempronium vulneret. Titius vero eum occidit, licet aliqui dicant simpliciter communem esse quod mandans non puniatur hoc casu de homicidio, ut Decius cons. cccclxxxij. nume. 16. & cons. dcxxij. in fin. secundum quam refert etiam consuluisse Ant. de Rosel. Franc. de capitibus listae. & Ant. de castro. inter consilio crim. Cepolla. consilio xxxv. xxxvj. & xxxvij. Clarus tamen dicit quia vulnera non possunt dari ad mensuram, ut in prouerbio est, ita distinguendum. Si mandatum sit percussio, aliquem alapa vel baculo, & mandatarius occidat, tunc mandantem tantum poena extra ordinariam puniendum, & hanc communem attestat Plaz. lib. j. delict. c. xv. nume. 1. secundum quam etiam consuluit Grammat. consil. crim. xxx. Idemque esse si maderet, ut aliquis spissetur, id est, si facies cultello incidatur, vel ut famulus det alicui vnum gnoctum, ut in casu Iaso. consilio cxvij. libro secundo Sed si mandatum sit ut aliquis vulneret,

tunc mandans tenetur de homicidio, cum nulla ferè pars sit in toto corpore, praeterquam facies, ubi non possunt lethalia vulnera infligi, & hanc opinionem dicit communem Boss. in titu. de mandat. ad homicid. numero 10. secundum quam etiam consuluit Cepolla. consilio crim. xxxij. Haec Clar. d. §. fina. questio lxxxix. vers. pone.

MANDATARIUS excusatur in delictis, propter mandatum superioris, modò id quod facit non sit de genere prohibitorum, id est, que operarij & fabri excusantur de eo quod operantur in re alterius ex mandato conducentis, secundum gloss. in leg. in rem. §. tignum. in gloss. in fin. ff. de rei vendic. que in hoc communiter approbatur, ut ait Socin. consil. liij. nume. 23. libro iij. Iaso. in l. de pupillo. §. nunciatio. numero 7. de oper. noui. nun. Hanc etiam communem dicit Boss. in titu. de mandato ad homicid. nume. 12. Taeg. in pract. crim. c. x. num. 36. Roland. consil. liij. nume. 6. lib. j. Bald. consil. cxliij. libro j. c. 6. cccxxij. lib. j. consil. cccclxxxij. libr. iij. & consil. cccclxxxvj. lib. v. Si tamen illis operariis fuisset facta denunciatio siue protestatio, ut ab opere desisterent, non excusantur. com. dicit Decius in l. velle non creditur. numero 3. de reg. iur. quem refert Taeg. in loco allegato, numero 47. & si tales operarij de nocte laborassent, non excusabuntur. com. dicit Plotus in repet. l. si quando nume. 790. Intelligenda autem est supradicta decisio de mandatario, in delictis atrocioribus mandatum superioris nunquam excusat. com. dicit Iaso. consil. cxxxvj. libr. j. quòd tamen ita intellige, ut non excusetur poena in totum, sed in hoc vt tunc puniantur delinquentes. gl. in l. j. in princip. C. de sepulch. violat. quam DD. communiter approbant, ut attestatur Didacus super iij. Decretal. nume. 7. in fin. Et haec omnia de plano procedunt in mandato superioris, simpliciter loquendo, sed si mandans esset vir potens & senerus erga eos quibus mandare potest, fortè in illo casu excusandus esset delinquens ut iudicatum est in curia Neapolitana, ita referent Grammat. voto xxxvij. Et ideo si princeps mandaret alicui ut aliquem occideret, & tunc eum ipsum cui mandaret occideret, tunc talis mandatarius excusabitur de iure ciuili. com. dicit Corset. in ver. Metus. sing. incip. an operarij timor. quem refert Pract. Carer. nume. 174. Taeg. pract. in crim. capitul. x. num. 36. Idemque est si princeps mandet officiali ut aliquem sine processu suspèdi faciat, poterit enim mandatum illud officialis licite & sine peccato exequi, & ad haec allegatur decisio Cyni. quam communiter approbatam dicit Cagnol. in dicta lege velle non creditur. numero 10. de reg. iuris. Contrariam tamen communem dicit Pract. Carer. numero 110. & quod non debeat exequi, sed superfedere, & principi rescribere, magis communem dicit Taeg. in dicto cap. x. nume. 38. Denique excusatur etiam ille mandatarius, qui deliquit ex mandato illius qui licite poterat facere quod mandauit, ut si pater mandet alicui occidere filiam in adulterio deprehensam, licet ille mandatarius non sit mandatis filius, neque seruus. com. consilio crim. iij. Carer. in Prae. nume. 115. Haec omnia Clar. d. lib. v. §. fin. quaest. lxx. vers. Solet dubitari.

Mandatarij dicitur non est sufficiens contra mandantem, ita vt tortura subici possit mandans. com. dicit Paril. Put. de syndicato. in verb. Tortura, ut illum refert Nouell. in pract. crim. numer. 31. & sequent. & ita consuluit Signorol. consilio cxcij. Clar. dicto libro v. §. finali. quaest. xxj. versiculo ex hac.

MARITVS, qui vxorem adulteram dimisit, nihilominus tenetur seruare castitatem, & si fornicetur, tenetur ipsam vxorem iterum in consortium recipere. communem dicit Abb. in capitulo ex literis. numero 11. de diuortijs, & ad hoc cogi potest non solum officio iudicis, sed etiam ad actionem ipsius vxoris. ita communiter tenetur dicit Felyn. in capit. lator. nu. 9. versiculo. Limita secundo, de re iudica. Clar. lib. v. sent. §. adulterium vers. facta.

Maritus vxorem si interficiat, transit lucrum dotis ad heredes vxoris, tanquam communem sequitur Roland. in tract. de lucro dotis, quaestio lxxj. & distinctionem Bartoli in l. fin. de his quibus vt indign. communiter reprobata attestatur Ruin. consil. xj. in fin. lib. v. Quod in tantum procedit, ut etiam iure vel consuetudine permitte fecisset, puta propter adulterium, tamen non lucrabitur dotem, ita contra Bartol. in l. si ab hostibus. §. si vir. nume. 5. ff. sol. matrim. communiter tenetur attestatur Corset. Arias super legè lxxx. Taur. nu. 1. Clar. d. lib. v. §. Homicidium. vers. sequ. priuatur etiam.

MATRIMONIUM cum consanguinea contrahens sub conditione, si Papa dispensauerit, licet Aretin. in Lapud Iulianum. §. constat, de leg. j. dixerit communem esse quòd non teneat tale matrimonium, ut illum refert Didac. f. per iij. Decret. nu. 7. Contrariam tamen nempe quòd tale matrimonium possit contrahi, tenuit Ant. de But. in c. super eo. quam opinionem de consuetudine obseruari attestatur Boer. decis. cclxxxij. nu. 17. & ab ea non putat in practica recedendum esse. Clar. d. lib. v. §. incestus. vers. sed quid.

MENDACIUM solum non est sufficiens indicium ad torturam. com. dicit Grammat. voto xxx. numero 15. in fin. & Pract. Carer. nume. 119. Alij contrariam communem dicunt, vt Naquell. in tractat. ad defensionem. numero 5. Clarus. putat relinquendum arbitrio iudicis, considerata qualitate personae & rei super qua est mendacium seu

variatio an. s. si talis, in qua verisimiliter possit cadere oblitio, & an sit circa substantialia negotij, & an in incōnienti se correxerit, nā talis variatio diceretur potius emendatio quā mendacium, tandem verō videtur magis inclinare ad primam opinionem quōd scilicet nō sit sufficiens indicium, nisi aliquod aliud adminiculum concurreret. Clar. dicto §. fina. quæstion. xxj. versiculo Mendacium.

MENSI S, annus & dies debent in inquisitione exprimi non minus quā in accusatione. com. dicit Alexand. in capitulo de accusatio. in fin. secunda, quæstio. vij. Foller. practica crim. canon. numero 39. Boss. in titu. de inquisit. numero 90. Ange. in l. ca. quidem. nu. tertio C. de accus. & licet Bal. contrarium tenuerit, tamen opinio eius communiter non tenetur, vt in allegato loco dicit Alexander, quia inquisitio est subrogata loco accusationis, Clar. dicto §. fin. quæst. xxxj. vers. quod de anno.

MERETRIX non potest esse testis in criminalibus, com. dicit Ia. in l. cunctos populos. in secunda lectura nu. 54. C. de summa trin. Pract. Conradi, numero 18. dicto §. fina. quæstione. xxxij. versiculo item meretrix.

Merita alicuius delinquentis in Principem vel rempublic. quando que faciunt pœnam remitti (vel saltem mitigari) vt dicit gloss. in §. plane. in verb. ob meritum. In sit. de iur. nat. gent. & ciuil. quam in hoc ab omnibus approbatam ait Gram. consilio vigesimo nono. nu. 40. vers. ficu. quod maximè debent autem talia merita probari. Clar. dicto §. fina. quæstio. lx. versiculo vtili etiam.

METS aut vis excusat in delictis. com. dicit Decius in l. vt vim. in secundo notab. ff. de iustitia & iur. vt illum refert Pract. Carer. nu. 173. idè quæ si quis alium interficiat metū mortis, nō est puniendus pœna homicidij, vt communè dicit Bolenc. in repetitio. l. capitalium. §. famoso. numero 200. ff. de pœnis. de quo etiam Clarus. dicto libro quinto. §. Homicidium. versiculo excusatur autem, & sequen. Et hinc pro muliere quadam quæ per metum adulterium commiserat, consuluit Abb. consilio quarto, libro primo. Clarus dicto §. fina. quæstio. lx. versiculo quæro modo.

MILITES licet olim non poterant accusare, nisi suam vel suorum iniuriam prosequerentur, per l. non prohibentur. & l. crimine. C. de accusat. quia milites ea tantum curare debent quæ ad militiam pertinent. Tamen hodie milites nostri temporis indistinctè admittuntur ad accusandū. com. dicit Nouell. in tractat. ad defensionem. nu. 3. 2. Clar. dicto libro quinto. §. fina. quæstio. xiiij. versiculo. quæro etiam.

Milites non possunt de iure torqueri, per text. in lege milites. C. de quæstion. idque etiam militibus nostri temporis obtinere. com. dicit Grilland. de quæstionib. & tort. sexta quæstio. principali. nu. 3. Boss. in titu. de indicis. nu. 104. Intellige tamè de illis strenuis militibus, quos hodie Equites vocant, de capitaneis, seu ductoribus, militum, secus enim est de militibus priuatis, nam illi quotidie torquentur, & in hoc nemo dubitat, vt ait Boss. in loco allegato. num. 103. Clar. d. §. si quæstio. lxiiij. vers. quæro etiam.

MINANTEM alicui mortem, statim licet percute, com. dicit Bartolus, inter consil. criminal. diuersi. consilio lxxxvij. num. 21. libro secundo. & consilio lxxxix. num. 3. eod. volu. Clar. lib. v. sent. 3. homicidium. vers. sed quomodo.

MINOR viginti annis repellitur ab accusando, nisi suam vel suorum iniuriam prosequatur. Com. dicit Anto. de Trema. in ad. it. ad Bonac. in pract. except. in rubric. quibus mod. tuo not. ani. nu. 6. vers. ad illos casus, Abb. in c. primo. nu. 10. de accusatio. Si verò sit maior viginti annis, licet minor viginti quinque, tamè poterit indistinctè accusare, etiam si suam vel suorum iniuriam non prosequatur. com. dicit Alexand. in l. de pupil. nu. 8. ff. de noui oper. nunciatio. quam legit. cū §. precedent. qui incipit. Si in publico. Nouel. in tracta. ad defensionem. nu. 13. Zanerh. in cap. j. de accusatio. Salicet. in l. si cautiones. nu. 3. C. qui accusa. non possunt. Sed quicquid sit de iure, consuetudo indistinctè admittit minores ad accusandum, dummodò xiiij. annos excefferint. Hæc. Clar. d. §. si. q. xiiij. vers. sed quid.

Minores 14. annis non debent torqueri, receptam sententiam ait Plaza. lib. j. delic. c. xxxij. nu. 12. tex. in l. j. impubes. ff. ad Sylleian. An. in cap. j. num. 10. de delic. puer. Anton. Gomez. cap. j. delic. num. 67. Igneus in l. excipiuntur. nu. 49. ff. ad Sylleian. Clar. dicto §. fina. quæst. lxiiij. versiculo quæro nunquid.

MONACHVS neminem potest in iudicio denunciare, nisi proprium Abbatem, extraiudicialiter autem, & ad penitentiam, potest quemcunque denunciare. communem dicit Abb. in c. ex parte. numero 6. de accusatio. sed hoc rarò contingit in practica. Clarus d. §. fin. q. vij. vers. Item quæro.

Monachus si occidatur vel offendantur, & habeat filium legitimum quem ante monachatum generauerit, tum ius faciendæ pacis vel remissionis, pertinet ad filium non ad monasterium, ita communem dicit Boer. decif. cxxj. numero 9. quem refert Plaza. in c. vj. delic. num. 16. & Carauita. super celxy. ritu magna. cur. in fine. Contrarium verò communem dicit Alciat. in lege. iij. §. Cato. numero 175. ff. de verb. oblig. quem refert Do. Anto. de padilla in lege. transigere. numer. 38. Comm. opin. tom. 1.

C. de transactio. Clarus distinguendum putat an fiat offensio respectu religionis, an respectu personæ offensi tantum, & in illo casu monasterium, in hoc verò filium præferendum putat in dubio verò vtramque admittendum, & hoc in casu quo offensio religionem profectus sit aliis enim simpliciter præferendum filium, & ita dicit se vidisse in dicari d. §. si. q. lvij. ver. vltimus quæro.

MONASTERIVM tenetur pro Monacho qui deliquit aliquid, in tantum quatenus ad eum peruenit. com. dicit Alber. in au. ingressi. nu. 2. in fi. C. de sacrosanc. eccles. Clar. d. §. si. ver. sed nunquid.

Monachus habitum suæ religionis non deferens. incurrit pœnam excommunicationis. cap. vt periculosa ne clerici vel monachi. in vj. Et licet aliqui dicant quòd si occultè deferat non incurrat pœnam excommunicationis, secundum Archid. in d. cap. vt periculosa cuius opinio nem Claud. in repet. l. vt vim. num. 99. ff. de iust. & iur. dicit Doctores communiter sequi. Tamen contrariam, scilicet quòd monachus nihilominus incurrat excommunicationem, etiam si occultè habitum deferat. comunem dicit Calcan. consilio. cxxij. numero. 1. per glo. in clem. fin. in verb. Extrinseci. de vita & hone. cler. quæ opinio Claro magis placet quam prior. ita tamen, nisi cum causâ & licentia superioris occultè habitum ferret. Clarus dicto §. finali quæstione lxxvij. vers. Monachus.

MVLIER credens virum suum, qui longo tempore absuit, mortuum, certum nunciium de morte eius habuerit, vel fama publica ita fuerit, si nubat alteri debet excusari, aliàs punitur de adulterio. commun. attestatur Anton. Gomez. super lxxx. Tauri. numero 31. Clar. lib. v. sent. §. fornicatio. vers. sed pone.

Mulier in causis criminalibus de iure ciuili testimonium ferre potest. com. dicit Grammat. consil. crim. xij. num. 17. Abb. in cap. quoniam. num. 2. de testib. Felin. ibid. num. 1. & 8. Bertrand. consil. cclix. num. 2. lib. iij. Crot. de testib. num. 57. Gratus consil. lvij. num. 3. lib. ij. Duennas re. 3. cccc. in limit. j. & ita quoque in practica seruari dicit Socin. consil. liij. num. 6. lib. iij. Idque procedit etiam in causis capitalibus, vt communem dicit Alexand. consil. xj. num. 6. lib. j. Imola in l. qui testamento. §. mulier. circa fin. ff. de testam. Vitalis de malefic. in rubr. de rib. num. 37. De iure canonico autem non admittitur ad testificandum, vt communem dicit Blanc. de indicis. numer. 351. Abb. in d. cap. quoniam num. 2. & Duennas in d. regu. cccc. in prin. Intelligit tamen vt procedat in causis criminalibus criminaliter intentatis, tunc enim mulier de iure Canonico non admittitur ad testificandum communem dicit Ioan. de Imola in d. §. mulier. circa fin. & lo. de Anan. in consil. xvij. num. decimo sexto, Pract. Conradi. numer. 75. Secus in ciuilibus intentatis. Clar. d. lib. quinto. §. fin. versiculo quæro igitur, & sequentibus.

Mulier quæ se proprio seruo subiicit, punitur pœna mortis comunem dicit Anton. Gomez. super lxxx. Tauri. num. 23. Non tamen e contra si dominus item rem habeat cum ancilla, punitur. l. si. C. com. de manumiss. Clar. d. lib. v. §. fornicatio. vers. Mulieris.

Mulieres non possunt de iure personaliter detineri in carceribus si nobiles vel aliàs honeste sint, per text. cap. mulieres. de iudic. in vj. & est. com. vt attestatur Boer. in repet. l. consentaneum. num. 114. C. quo modo & quand. sed quicquid sit de iure, hodie mulieres de consuetudine indistinctè capiuntur, & in carceribus separatis ponuntur, vt attestatur Imola. in cap. ij. numero 16. de pigno. quem refert Marian. de citat. art. v. quæstione xvij. versiculo xvj. fallit. & Grammat. decif. xxxij. numero 11. Blanc. in pract. crim. numer. 47. Clar. d. §. fin. quæstio. xxj. vers. quæro igitur.

N

NEGATIVA simplex & indeterminata est improbabilis. per gloss. in cap. bone. j. in verb. per rerum naturam. de elect. communiter approbatam vt attestatur Paris. in cap. quoniam contra. num. 8. de probat. nega. num. 127. si tamen coarctetur loco & tempore, tunc probatur vt affirmatiua, quando scilicet testes deponit ipsam negatiua, & reddunt rationem quòd non potuissent esse vel fieri, quin ipsi testes vidissent vel sciuisent, vt dixit gloss. in §. si verò absunt, in verb. & vidisse. auth. de hered. & falcid. quam communem dicit & in practica obtinere. Felin. in cap. in nostra. num. 8. in fin. de testib. secundum dictum Areti. vt ipse refert. Ruinus. consilio xcvij. circa fin. libro quarto. Simancas de heret. capitulo vigesimo sexto numero quarto. Cautentamen testes ne eo ipso quòd deponunt super negatiua, dicantur suspecti de falso, secundum ea quæ tradit Clarus. in dicto libro quinto §. saltem versiculo solet etiam. Hæc. Clarus d. §. si. quæst. liij. vers. scias autem.

NEPOTES ex filio parricida, priuantur hereditate auita, succedit enim patri parricida, sed fiscus auferit ab eo hereditatem, tanquam ab indigno. ita contra Bald. in l. si quis incesti. num. 3. C. de incest. nupt. communiter teneri ait Boer. decif. xxx. num. 8. & 17. Clar.

Z 3 lib. v.

lib. v. sent. §. homicidium, verfi. priuatur etiam idem obtinet in nepoti
bus ex fratre fraticida & vt ibid. Clar.

NOBILITATIS & dignitatis allegatio & probatio pro
dest delinquenti, ita vt in Poena corporali imponenda, mitius puniri
debeat nobiles vel in dignitate constituti, quam plebeij, per gloss. in
caritulo cum quidam de iure iur. quam communiter receptam dicit
Didacus lib. ij. resolut. capitulo ix. numero 3. Clar. d. §. fin. quaest. lx. ver-
ficu. prodest etiam.

NOCTE commissum dicitur illud delictum, quod commissum
est ante solis ortum, communem dicit Alexand. in l. more. numero
5. ff. de feriis. Alij distinguunt, dicentes: Aut statutum expresse determi-
nat, quando dicatur dies vel nox, puta ad sonum certae campanae, vel
huiusmodi, & tunc illud seruandum est. Aut non expresse determinat
& tunc standum arbitrio iudicis, & in dubio mittorem partem sequen-
dam, & haec opinio fuit Ioan. Andr. in capitulo si perfodiens. de homi-
cid. id. quam tenent communiter canonist. vt attestatur Augustin. ad
Angel. de malefic. in verb. de nocte. numero 4. Clar. d. §. fin. quaestione
lxxij. statut. ix. verfi. quareo quomodo.

NOTARIUS instrumentum conficiens super re illicita, extra
casus à iure permissos incidit in poenam falsi. Bart. in l. j. verfi. venio ad
peritiam. de petit. rer. subla. lib. x. cuius opinionem ab omnibus ap-
probaram dicit August. ad Ang. de malef. in verb. fallaris. numer. 46.
quem refert etiam Pract. Conrad. numero 10. in fin. Clar. dido libr.
v. §. falsum. verfi. adde.

Notarius negans se esse rogatum de instrumento, de quo reuera
fuit rogatus, punitur poena falsi. com. dicit Curtius Iun. in l. qui accu-
sare. nu. 12. C. de edendo. Limita. nisi Notarius esset vir bonae opinio-
nis, & factum esset ante longum tempus Clar. d. §. Falsum verficulo
Item notarius.

Notarius non solum dicitur falsum committere, falsum instrumen-
tum fabricando, sed etiam si aliquid in instrumento apponat quod
verum non sit, puta si in instrumento inuini apponat verbum nume-
rauit, cum tamen tempore contractus nulla pecunia numerata sit,
vel si scribit rogauit Titius, spondat Menius, & probetur quo tem-
pore confecti instrumenti Titius fuerit absens: communem dicunt
Docto. & in specie Iaso. in l. singularia. ff. si cert. pet. & Decius ibidem.
nume. 3. item Curt. Iun. nume. 36. non enim debet Notarius instru-
mentum conficere nisi de his quae sensu corporis tunc percepit, se-
cundum doctrinam Barto. communiter receptam in laud. si quis
in aliquo. circa h. C. de edendo. Clarus libro quinto sent. §. falsum ver-
ficulo Notarius.

Notarius omittens apponere solennitates requisitas in instrumē-
to de quo rogatus est, incidit in poenam falsi magis communiter ten-
neri Cornaeus consil. liij. in litera G. libro quarto non tamen punire-
tur propter hoc nisi in casibus à iure expressis, secundum communem,
vt dicit August. ad Angelum de malefic. in verb. Fallario, in fin. Clarus
ibidem verficulo pariter.

NOTORIETA s licet iudici non solum viam aperiat ad in-
quirendum sed etiam faciat vt possit vsque ad executionem procede-
re, iuris ordine non seruato, tamen hoc casu obseruandum est nō sus-
ficere vt factum ipsum sit notorium, sed requiritur vt etiam qualita-
tes ipsius facti sint notoriae, scilicet, quod nulla defensio aut excusa-
tio competat Seio, quominus puniendus sit poena homicidij. com. m.
dicit. Colleg. Flor. inter consil. Curt. sen. xxj. nume. 13. Tortus inter con-
s. Ant. de Burt. consil. vlt. nu. 28. Clar. d. §. fin. q. ix. verfi. Sed aduerte.

NOTORIUM licet sit delictum aliquod, nihilominus
debet assumere informationes, com. dicit Afflict. super ij. part. consil.
regn. Rub. x. nu. 30. Clar. d. §. fin. quaest. ix. verfi. item quareo in fin.

Notorium licet sit delictum aliquod, nihilominus danda est co-
pia indiciorum, & terminus defensionis, com. dicit Ant. Gomef. cap. j.
delictorum. nume. 4. Clarus tamen distinguit, dicendo, Aut reus pro-
ponit aliquam excusationem vel defensionem ad excusandum delictum
& danda est illi defensio. Aut fitetur nullam excusationem habere, &
non est illi danda & hanc maxime dicit seruari in toto mundo. Boss.
in titu. de denunciat. numero 6. in fin. Clar. d. §. fin. quaest. ix. verficulo
quareo etiam.

Notorium licet delictum aliquod sit nihilominus super eo debet
fieri sententia comm. dicit Marsil. in praef. §. aggredior. nu. 133.
Pract. Conrad. nu. 4. & ita in praesi quoque receptum dicit Didac. in
repet. cap. alma mater. nume. 9. de sentent. ex com. in vj. Clar. d. §. fin.
quaest. ix. verfi. praeterea quareo.

Notorium non dicit potest delictum, quod excusationem non ha-
beat, nisi prius fuerit super hoc cognitum, & declaratum, per iudicem
illud esse notorium, citato etiam ipso reo, com. dicit Aret. consilio
clxxij. quem refert Ferrer. consil. xxxj. num. 5. & nume. 35. Clar. d. §. fin.
quaestio. ix. verficu. plus dicunt.

Notorium non solum id esse potest quod est factum permanentis,
se etiam id quod est factum momentanei, com. dicit. Tort. inter consil.
Anto. de Burt. consil. vlt. nu. 27. Apollil. ad Ange. de malef. in verb.
etiam per modum. nu. 1. Clar. d. lib. v. §. fin. quaest. ix. verfi. j.

Notorium probatur per duos testes. com. dicit Salicet. in l. ea qui
dem. C. de accusat. num. 8. Clar. d. §. fin. q. ix. verfi. quareo nunc.

Notorium quod sit delictum aliquod, debet iudici constare vt iu-
dici, ex actis, non aliorum dictis. com. dicit Pract. Conrad. nu. 14. idco
que non sufficiunt informationes à iudice extraordinarie assumptae
Clar. d. §. fin. quaest. ix. verfi. item quareo, in fin.

Notorium si sit delictum aliquod, nulla amplius requiritur eius de
ficti probatio communem dicit Alber. in l. ea quidem. C. de accusat.
nume. 18. Clayo tamen haec opinio videtur valde periculosa, & dicit
magnam esse differetiam an dicatur notorie constare de crimine, vel
dicatur constare crimen esse notorium. d. §. fin. quaestione ix. verficu-
lo Item quareo.

Notorium si sit delictum aliquod, nihilominus requiritur citatio
ad sententiam magis communem dicit Aretin. consil. clxxij. nume. 7.
quem refert Boss. in titu. de denunciatione nume. 9. in fin. & in titu.
quomodo procedatur in crimine notorio, nume. 6. ad assumenda ve-
ro indicia super delicto notorio, non est reus citandus, quoniam scique
ex tali citatione reus instrueretur ad fugam, & hanc communem di-
cit Ferrer. consilio xxxj. numero 11. & licet Anton. de Butrig. in cap.
cum olim de re iudic. dixerit esse speciale in papa, vt processus per eum
factus in notariis absque citatione valeat, nihilominus illud dictum
communiter reprehenditur, vt dicit Barba. consil. lxx. num. 14. lib. iij.
Si tamen notorium esset nullam defensionem reo competere, eo casu
posset procedi sine citatione, vt communem & veram esse dicit
Coll. Floren. inter consil. Curt. sen. consil. xxj. num. 15. Clar. d. lib. v. fin. q.
ix. verfi. quareo nunquid.

0

OBIICIENS alicui crimen aliquod in iudicio
sue agendo, siue excipiendo, si illud probet non
teneatur iniuriari, a actione vt in hoc omnes con-
uenire dicit Boer. consil. iij. nume. 37. Si vero non
probet, teneatur, etiam si excipiendo illud obice-
rit vel opposuerit. com. dicit Boer. in d. consil. iij.
nume. 37. in fin. Clar. dicto. lib. v. §. fin. quaestione
liij. verfi. Caueant.

OCCIDENS Titum cum Sempronium voluisset, punitur
poena extraordinaria, com. dicit Alban. consil. nume. 1 & 2. Menchiaca
illust. contro. cap. xcv. nume. 32. refert Clar. lib. v. sent. §. Homicidium,
verfi. Dicunt.

OFFENDENS Cardinalem percutiendo, capiendo vel hostili-
ter insequendo, excommunicatus est, ita vt possit ab omnibus impu-
ne offendere communem dicit Boss. in titu. de haeretico. nume. 29. Clar. d.
§. fin. quaestio. lxxj. verficu. offendentes.

OFFICII adipiscendi causa, si sit officium temporale, non licet
aliquid clam donare, sed si aliqua oblatio fieret palam & principi, in
quo cessat crimen ambitus, vtique liceret, communem dicit Ana. in ca.
j. numero. 4. de simonia. Si autem oblatio illa fieret alteri quam prin-
cipi, tunc non modo dantes aut offerentes aliquid pro officio, sed et-
iam ea petentes, puniuntur poena infamiae, & centum aureorum, per
textum leg. vnic. ff. ad l. Iul. de ambit. Clar. d. lib. v. §. simonia. verficu.
praeterea quareo.

OFFICIALIS qui durante officio suo multa acquisiuit, in
dubio non praesumitur de bonis fisci acquisiuisse, nisi aliter liquido
probetur, com. dicit Deci. consil. vj. nu. 2. Bertrand. consil. clj. nu. 6. lib. vj.
Clar. d. §. fin. q. lxxvij. verficu. Officialis!

Officialis regulariter durante officio non accusari potest, nisi esset
tale delictum propter quod puniendus esset officio, & idco pro ban-
nataria & furtis potest officialis etiam durante officio accusari non
expectato tempore syndicatus. communem dicit Boss. in titulo de
offici. corrupt. pecun. nume. 34. Clar. d. lib. v. §. fin. quaest. xvj. verficulo
praeterea quareo.

Officiali an aliquando resistere liceat nec? licet aliqui absolu-
te dicant quod sic, Tamen secundum gloss. in l. non videtur §. qui
iussu, de regul. iur. quam communiter approbatam dicit Bolenc.
in repet. l. capitalium. §. famulos. nume. 143. ff. de poen. ita distinguen-
dum est. Aut officialis procedit tanquam officialis vel iudex, & nullo
modo debet ei resistere, nisi velle inferre aliquod praedictum irpar-
abile. Aut procedit eo modo quo solent procedere iurati, & tunc im-
pune licet ei resistere. Et dicit Claud. l. vt vim. num. 27. &
28. & in repet. nu. 48. ff. de iusti. & iur. quod ita omnes volunt, & in
hoc omnes concordant. Clar. d. §. q. xxix. verfic. Sed hic.

OPFERARI excusantur fabricando vel operando aliquid in re
alterius ex mandato conducentis. glo. in l. in rem. §. tignum. in fin. ff.
de rei vindicat. quam in hoc communiter approbari dicit Soc. consil.
iij. nume. 23. lib. iij. & I. in l. pupillo, §. nunciationem. numero 7. ff. de
nou. oper. nunt. hanc etiam communem dicit Boss. in tit. de mandat.
ad homicid. num. duodecimo. si tamen illis esset facta denunciatio si-
ue protestatio, vt ab opere desisterent, eo casu nō excusarentur, com-
munem

innem dicit Decius in l. velle non creditur. numero 3. ff. de reg. iur. similiter non essent excusandi si de nocte accessissent ad laborandum, vel actum clandestinè fecissent commun. attestatur Plotus in repet. l. si quando. numero 790. Clarus dicto §. fin. quæst. lx. versic. solet dubitari. circa princip.

OPPONENTS aliqua crimina contra testes debet in promptu habere probationes, nam si non probet, tenebitur actione iniuriarum. comm. dicit Boss. in tit. de iniur. nu. 21. Clar. d. §. fin. q. liij. versic. caueat. Aliàs verò si quis alicui in iudicio aliquod crimen obiciat, siue agendo siue excipiendo, & probet illud, non tenebitur, vt in hoc omnes conuenire dicit Boer. consil. iij. num. 37. Clar. ibidem.

ORATORIA priuata, etiam si in iis diuina celebrentur officia, non gaudent immunitate ecclesiæ, vt delinquens in iis non capi possit. communem dicit Abb. in cap. fina. numero 4. de censibus. Remig. de immun. eccles. in xx. ampliat. Clarus dicto §. fin. quæst. xxx. versic. sed quid dicendum.

OCVLVM alteri viro quam marito datū, facit vt mulier dotem amittat. comm. dicit Bell. in Rub. C. de edendo. nu. 81. quem refert Didac. super iij. Decret. num. 3. Bald. in cap. tua. nu. 4. de procur. idem quoque est si saltem passa sit sibi manus alterius ad mammillas poni. refert Clar. lib. v. sent. §. adulterium. §. Scias autem.

P

PLATIVM Episcopi gaudet immunitate vt ecclesia, etiam si sit separatim ab ea vltra quadraginta passus. comm. dicit Didac. lib. ij. resolut. cap. xx. num. 5. in fin. Remig. de immun. eccles. in xv. ampliat. vbi subdit communem esse, quòd gaudeat, etiam si in eo nulla capella constructa sit. Sed in praxi contrariū seruetur, scilicet quòd non gaudet immunitate, si vltra al. passus ab ecclesia separatim constructum sit vt attestatur Didac. in loco prædicto. Clarus dicto §. fin. quæst. xxx. versic. scias etiam.

PAPA de nullo crimine accusari potest, præterquam de hæresi, communem dicit Zabarella in can. si Papa. xl. distinct. Gloss. tamen ibidem dicit, quòd ex quocunque crimine notorio, & ex quo scandalizetur etiam ecclesia, Papa possit accusari, si admonitus sit incorrigibilis, & illam communiter teneri dixit Abb. in cap. significasti. num. 4. de elect. vt illum refert Card. Alexand. in dicto cap. si Papa, vbi dicit quòd dicta gloss. sit canonizata per concilium Constant. & dicit Decius consil. clj. numero 4. quòd illa gloss. communiter placuit Canonist. licet reprobara sit theologis. similiter dicit Synodia concilii. circ. med. quod illa gloss. communiter ab omnibus sit approbata Idem dicit Ioan. Brunell. post relectiones Didac. & Iac. consil. xc. Simanc. de heret. cap. xj. numero 12. Contra verò hanc gloss. communiter reprobat, dicit Berous in cap. cum venissent. nu. 4. de indic. Imò tractatus Abbat. super concilio Basiliensi, quia in eo d. glossam communiter teneri dicit, positus est inter libros damnatos in indice librorum prohibitorum tempore Pauli quarti edito, sed postea in indice sub Pio iij. edito rursus omisus. Clarus dicto libro v. §. fin. quæst. xxxv. versic. videntium.

Papa nullum iudicem habet nisi concilium generale. commun. dicit Card. Alexand. in cap. si Papa. xl. distinct. Clar. dicto §. fin. quæst. xxxv. versic. sed retenta.

Papa non potest conferre iurisdictionem ordinariam principibus laicis in clericos. comm. dicit Menchiaca. lib. iij. de testam. §. xxi. nu. 60. Clar. d. §. fin. q. xij. versic. sed quid.

PARRICIDIVM committit etiam is qui naturalem tantum patrem vel matrem occidit. communem dicit Alex. in l. j. num. 10. ff. de ius vocand. Villapand. in repet. l. xij. cap. xlij. num. 3. Plaza lib. j. delict. cap. xij. num. 5. & cap. xxij. num. 12. consideratur enim substantia filiationis non qualitas. Pract. Carer. num. 134. Clar. libro quinto. §. Parricidium. versic. quæro.

Parricidium etiam commissum intelligitur si vltra patrem aliquis ex ascendentibus occidatur. ita frequentiore Doctorum calculo receptum ait Plaza lib. j. delict. cap. xxij. numero 3. Clarus dicto §. Parricidium. versic. scias etiam.

Parricidium etiam committitur in fratre vel sorore, aut alio transfuersali intra quartum gradum. per gloss. in l. j. in verb. pœna. ff. ad L. Pomp. de parricid. quam frequentius receptam esse dicit Plaza in ca. xxij. num. 4. lib. j. delict. Clar. d. §. Parricidium. versic. sed quid.

PATER potest filiam deprehensam in adulterio occidi facere etiam per aliquem qui non sit filius vel seruus eius, & ille occidens tunc non tenebitur de homicidio comm. dicit Cepoll. consil. crim. iij. refert Pract. Carer. num. 133. Clar. d. lib. §. fin. q. lx. versic. solet.

Pater potest facere remissionem pro iniuria seu offensione facta filio. communem dicit Boer. decil. cxx. num. 1. quem refert Menchiaca controuer. fillust. cap. xv. num. 8. Villapand. super l. xxij. cap. xxvj. num. 1. in fin. Plaza lib. j. delictorum. cap. vj. numero 21. Arius in l. j.

C. de bon. matern. limita tamen, non procedere, quando iniuria facta esset à coniuncta persona. tunc enim pater illum non potest inuito filio remittere. vt communem dicit Arius in loco Allegato. Clar. d. §. fin. quæst. lvij. versic. quæro nunquid.

Pater non tenebitur pro filio, & idèd si fuerit filius condemnatus pro aliquo delicto, non tenebitur pater soluere illam condemnationem, neque etiam ex legitima debita ipsi filio post mortem patris. communem dicit Imol. in cap. Rainurius. nu. 42. de testam. Imò nec in peculio aduentitio executorio fieri potest. secundum Bart. in l. si finita. §. si vestigalib. num. 12. & seq. ff. de dam. infect. quem Doct. communiter sequi attestatur Marant. in suo specula. num. 35. Si tamen filius faceret aliquid occasione patris, & eo sciente, præsumitur factum de eius voluntate. vt communem dicit Curt. sent. consil. xij. numero 7. vbi consuluit patrem teneri pœna extraordinaria de homicidio commissio per filium eo presente & non prohibente. Clar. d. §. fin. q. lxxxvi. versic. secundo infertur.

PAPER non admittitur ad testificandum in causa criminali. communem dicit Socia. reg. cclxxxix. quem refert Pract. Conrad. numero 8. Ioan. de Amicis. consil. xvij. numero 9. quem refert Roland. consil. lxxij. numero 34. libro ij. Intellige in paupere turpi persona, secus in persona honestæ vitæ bonæ conditionis & famæ. Clar. d. §. fin. q. xxiij. versic. quæro etiam.

Pauper qui minus quam quinquaginta aureos in bonis habeat, regulariter repellitur ab accusando. l. nonnulli. ff. de accusat. Si tamen sit bonæ & honestæ fidei & vitæ, & non suspectus propter pauperitatem, non repellitur ab accusando secundum gloss. in d. l. nonnulli. quam omnes sequi dicit Berous in cap. j. num. 54. de accusat. subdès ab ea non esse neque consulendo neque iudicando recedendum Clar. d. lib. v. §. fin. q. xxiij. versic. sed hic etiam.

PAX facta cum offenso in criminibus in quibus de iure non est licita transactio, facit indicium contra facientem illam pacem, ad torturam. communem dicit Blancus de indic. numero 306. Clarus d. §. fin. quæst. xxj. versic. pax.

PECVNARIAS pœnas possunt Prælati clericis pro delictis imponere. communem dicit Abb. in cap. vt clericorum. num. 10. de vit. & honest. let. Diaz in pract. crim. can. cap. cxxij. in fi. Felin in cap. irrefragabili. §. j. num. 11. de offic. ord. Et quamuis Episcopi deberent de iure tales pœnas pecuniarias applicare Camere Romanæ, non fuerunt tamen cum hodie de generali consuetudine ipsi met habeant situm, vt dicit Francisc. de Pauinis, qui in refert Diaz in pract. crimin. can. cap. cxxxij. num. 2. illi hodie de consuetudine contrarium seruant, vt dicit Bald. in auth. bona damnatorum. num. 1. C. de bon. proscript. Barbat. consil. xxij. num. 12. lib. iij. Marcus decil. cccxxxix. num. 12. & hanc comm. dicit Didac. lib. ij. resolut. ca. ix. num. 11. vbi subdit, quòd licet hæc communis sit, tamen non temerè permittendum, ad explendam episcoporum auaritiam, sed vt ea quæ eorum fisco delata sunt, in pios vsus erogentur quod tamen Clarus dicit in paucis locis obseruari. d. §. fin. q. lxxx. versic. In hac.

PERCVTIENS episcopum iniuriòse, licet regulariter sit excommunicatus, clem. j. de pœn. tamen si quis propria defensionis causa episcopum vel cardinalem offenderet, non diceretur temerè aut iniuriòse fecisse, nec in pœnam. d. clem. incidisse, per gloss. in dicta clem. j. in verbo temerè & in capitulo felicis. in verbo percussit. de pœnis in vj. quas Doctores communiter sequi dicit Socia. inter consil. Cartij senior. consil. xxx. num. 39. & num. 49. Tortus in consil. vlti. numero 12. colleg. Floren. inter consil. Curt. sen. consil. xxj. num. 8. vbi consuluit pro ciuitate Florentina, in qua fuerat furorè populi suspensus Archiepiscopus Pisanus, & captus cardinalis Saluatus, in quo casu similiter pro ciuitate consuluit Aretin. consilio clxv. & Socia. inter consilia Curt. sen. in dicto consilio xx. & Tortus inter consilia Antonij de Butto in dicto consilio vltimo. Clarus d. §. fin. quæst. lxxvij. versiculo percutientes.

PEREMPTA infantia, si reus de ea excipiat, accusator non est amplius audiendus. commun. dicit Salicet. in l. qui de crimine. numero 8. C. de accusat. quem refert Capic. decil. ccvj. num. 4. Clar. d. §. fin. quæst. l. j. versic. alia etiam.

PERICVLVM vitæ et probetur, sufficit probare quod eius aduersarius venerit armatus contra eum, gloss. in l. j. in verbo Moderati. C. vnde vi. quam communiter approbatam dicit Bertrand. in consil. clxxvij. num. 3. Grammat. consil. lxx. num. 9. Riminal. consil. xij. num. 30. & consil. xxij. num. 12. refert Clar. lib. v. sentent. §. Homicidium. versic. Sed quomodo.

PERIVRS clericus potest priuari dignitate obtenta, nec tamen est ipso iure illa priuatus, sed priuandus. commun. dicit Felin. in capitulo ex parte prima. num. 2. & sequen. de rescript. Gomel. in §. item si quis. num. 28. in tit. de action. verum tamen est si talis clericus periurus instituat in aliquo beneficio, nõ valet institutio ipsa iure. communem dicit Lambert. de iure patron. in part. j. lib. ij. q. ix. artic. xv. Intellige tamen, si ob illud periurium factus esset infamis. Clar. d. Periurium. versic. item clericus.

Periura

Periurus non fit infamis infamia iuris. communem dicit Felin. in cap. testimonium. num. 20. de testib. quem refert. Pract. Conrad. versiculo amplia etiam. Clar. d. lib. v. §. Periurium. in princip.

Periurus non potest de periurio puniri, si demonstret quod tale periurium nulli praedicauit, neque poterat praedicare, nam eo casu etiam si quis deliberate peccauerit, non potest de periurio puniri in foro contentioso, sed habet in foro animae solum Deum ultorem, communem dicit Iason. in l. si duo patroni. §. si quis iuraverit. ij. num. 1. ff. de iureiur. Ioan. de Amicis. consil. cix. in fin. Berous q. cxxxiij. nu. 9. Clar. d. §. periurium. versic. potest etiam.

Periurus repellitur a testificando. communem dicit Alber. in l. Lucius. numero tertio. ff. de infam. Gigas de crimin. l. ea maiestas. quaestione xj. numero primo: intellige autem de periurio super iuramento licito, secus de temerario & illicito, ut communem dicit Hostiensis. quem refert Abb. in cap. testimonium. num. 7. de testib. Clar. d. §. periurium. versic. repellitur.

Periuro nunquam deferretur iuramentum suppletorium. communem dicit Socin. consil. cxxvi. nu. 9. lib. j. quod est duplicatum in consil. clv. lib. ij. Clar. in d. §. periurium. versic. Item periuro.

PERIVRIVM non committitur sine dolo. communem dicit Iaso. in l. videamus. in princ. num. 7. ff. de in litem iurand. Claud. in l. si quis maior. C. de transact. num. 42. Cagnol. in ead. l. num. 185. & seq. ideoque si probetur sine dolo commissum, non punitur. Clar. d. §. periurium. versic. excusari.

Periurium non potest judicialiter puniri in iurante, si iuramentum deferretur in iudicio a parte parti, sed habet solum Deum ultorem. communem dicit Boer. decif. cccv. num. 4. versic. quid dicendum. Clar. d. §. periurium. versic. scias autem.

Periurium ut quis incurrisse dicatur, requiritur ut veniat contra promissionem & contra iuramentum. nam si contra iuramentum tantum, non fit infamis, per gloss. in l. Lucius. §. quero. in verbo debet autem. de his qui nor. infam. quam dicit communiter approbatam Cagnol. in l. si quis maior. num. 181. C. de transact. ideoque si alii quis cum iuramento asserit aliquid de praesenti vel praeterito, quod falsum sit, non efficitur infamis ex tali periurio commissio super iuramento illo asseritorio. Sed si promiserit cum iuramento aliquid de futuro & illud non fecerit, tunc ex tali periurio commissio super iuramento promissorio utique infamis efficitur. communem dicit Lanfranc. in repet. capituli quoniam contra. in materia testium. numero 106. Clarus dicto libro v. §. periurium. versiculo primo sub finem. Limita tamen, nisi propter difficultatem praestare non potuisset promissum, ut communem dicit Gomez. Arias super l. lxxv. Tauri. nu. 30. Clar. ibid. versic. item excusatur.

PLAGIARIUS punitur poena capitis, quoniam, & l. fin. C. ad L. Flavianam de plag. Intellige tamen de eo qui solitus sit talia committere. Nam si non solitus sit committere, tunc distinguendum est: Aut enim habuit animum celandi, & adhuc punitur ultimo supplicio. Aut non habuit animum celandi, & mitius puniendus est: Et hanc opinionem communiter tenent ait Bart. in l. penult. in princ. ff. ad L. Flavianam, de Plag. quem refert Anan. in cap. j. num. 4. de furtis. Clarus d. §. fin. quæst. lxxvij. versic. plagiarus.

PEVRES an possint vnum ac eundem in eodem libello accusare, ita distinguendum: Aut cuiuslibet accusantium interest ratione officij, ut si sint plures tutores vel administratores, vel eorum interest ratione communis iniuriae, & possunt simul in eodem libello accusare, non in plurius. Aut nullius eorum interest, & non admittuntur simul, neque in eodem libello, neque in diuersis, sed vnus eorum eligitur qui sit magis idoneus, ita communem esse dicit Hier. in apostil. ad Angel. de malefic. in verbo & ad quærelam. numer. 65. vltimum tamen in verbum de pluribus qui non habeant interesse, intellige ut procedat a parte opponente, aliis enim valet iudicium. ut communem attestatur Aretin. in capitulo olim. numero 10. Item intellige, ut procedat nisi illi omnes vellent vnum procuratorem constituere, tunc enim procurator possit nomine omnium causam sequi, ut tenet Innoc. in cap. iij. de accusat. deteg. quem communiter sequi Doctores attestatur Iason. ibidem, ut illum refert Anan. in ca. j. num. 3. versic. quid autem si plures, de collu. deteg. Aretin. in d. loco num. 11. Clarus dicto lib. v.

Plures non possunt ex diuersis delictis in eodem libello accusari. communem dicit Roman. consil. ccl. num. 1. quem refert Apostil. ad Angel. de malefic. in verbo & ad quærelam. numero 25. Clar. d. §. fin. quæst. xij. versic. sed nunquid.

Plures possunt simul in eodem libello accusari, quando agitur de eodem delicto a pluribus simul, vel ex eadem causa commissio. ita communiter contra glo. in l. qui pupillam. ff. de adulter. tenent dicit Marian. in cap. j. num. 143. versic. est ergo vera, de libell. oblat. Clar. d. lib. v. §. fin. quæst. xij. versic. quæro pñc.

Plures vni vulnerantes, vnico tamen vulnere lethali, & vulneratus moriatur, si ignoretur quis vultus illud intulerit, omnes absoluitur a poena ordinaria, et condemnantur poena pecuniaria. communem

dicit Bossius in tit. de homicid. num. 26. Natta. consilio cexl. numero nono. Riminal. consil. xxij. Idem est si plura sint vulnera lethalia, & ignoretur ex quali mortuus sit, communem dicit Roland. consil. lxxij. numero decimo, lib. secundo. Angel. de malefic. in verb. & Andrean. num. 21. Alciat. de praesumpt. reg. ij. praesumpt. xliij. numero quarto. Si tamen ex proposito & deliberate homicidium commiserint, omnes tenentur poena ordinaria homicidij. communem dicit Didacus in repet. clem. si furiosus. numero tertio. de homicid. refert Clarus. lib. quinto sentent. §. Homicidium. versic. Alia etiam. Item si plura sunt vulnera, & vulnerantes certi, tunc illi tantum qui intulerunt lethalia vulnera tenentur de occiso. communem opinionem ait Didacus in d. repet. clem. si furiosus. versiculo secundus casus. Clarus d. §. Homicidium. versic. vt verò.

Plura delicta eiusdem generis committens, si id fecit ex intervallo pluribus, poenis est puniendus, pro numero delictorum seu vulnerum illatorum secundum glossam in l. nunquam plura. ff. de priuat. delict. in verbo occidit, quod in hoc communiter approbatur, ut dicit Boer. decif. lxxij. numero. Si vero eodem tempore commissa sint, licet dicta gloss. dicat tunc vnica tantum poena delinquentem puniendam, tamen illa glossa communiter a Doctore, repræhenditur, ut dicit Socin. consilio lxxij. numero 9. libro j. quam refert Plaza. libro j. delicto. cap. primo numero decimo octavo, ideoque tunc poena debet similiter pro numero delictorum multiplicari, quod attestatur etiam Didacus lib. ij. resolut. cap. x. numero 8. Clarus d. §. fin. quaestio. lxxxiij. versiculo scias etiam.

Plura vulnera vno ictu illata, ut cum bidente aut tridente, habentur & puniuntur pro vnico tantum vulnere. communem dicit in secunda part. stat. quæst. xxxvij. Viuius in lib. communium opinionum versic. statutum imponens. Clarus dicto §. fin. quæst. lxxxiij. versic. Hæc autem. vbi dicit Bartolum tenere, delinquentem etiam hoc casu debere pro pluribus vulneribus puniri, & ita quoque se semper vidisse in practica obseruari.

PLVRIE rem carnalem habens ex intervallo cum eadem vxore alterius, licet possit dici pluries adulterium commissum, non tamen nisi pro vnico adulterio debet puniri. communem dicit Didacus libro secundo resolut. cap. x. numero octavo, & ita in facti contingentia consuluit Barto. consilio cxxij. ita quoque tenet gloss. in l. vulgaris, in verbo Fur erit. ff. de furtis. refert Clarus libro v. sentent. §. adulterium. versic. Sed pone.

POENA amputationis membri de iure Digestorum & Codicis fuit incognita. communem dicit Curt. Iun. in l. imperium, numero trigesimo primo. ff. de iurisd. omnium iudicum, quem refert Do. Anton. de Padilla in l. transigere. numero octavo. C. de transact. Clar. d. §. fin. quæst. lxxix. in princ.

Poena criminis læsæ maiestatis, quæ per l. quisquis. C. ad L. Iul. maiest. etiam filiis delinquentium imposita est, non se extendit ad filias. communem dicit Gigas in tract. de crim. læsæ maiest. q. xliij. nume. 15. Clar. d. lib. v. §. Læsæ maiestatis. versic. hæc autem.

Poena criminis læsæ maiestatis, etiam locum habet in filiis naturalibus tantum, communem dicit Claud. in l. ex facto. §. si quis rogatus. num. 11. ff. ad Trebell. August. ad Angel. de malefic. in verb. & hoc tradito. num. 15. Cyn. in l. quisquis. C. ad L. Iul. maiest. Clar. d. §. læsæ maiest. versic. sed nunquid.

Poena criminis læsæ maiestatis, ex l. quisquis. C. ad L. Iul. maiest. non se extendit neque locum habet in filiis natis vel conceptis ante delictum patris, ita tenuit Cyn. in d. l. quisquis, & dicit esse contram. Alciat. consil. cccclxvij. numero 7. licet Claud. in l. si quis id quod. numero 14. ff. de iurisd. omnium iudicum, & Gigas in tract. crim. læsæ maiest. quæst. v. numero. 2. contrariam communem esse dicant tamen Claro, prior tanquam mitior & benignior magis placet, in concepto autem post bannum ex hoc delicto patri datum, certum est, diuina poenam locum habere, & ideo tali non est danda legitima, ut communem attestatur Boss. in tit. de crim. læsæ maiest. num. 138. Clar. d. §. læsæ maiest. versic. fuit autem.

Poena crim. læsæ maiestatis, quatenus ad filios extenditur per l. quisquis. C. ad leg. Iul. maiest. etiam locum habet in nepotibus. Communem dicit Salicet. in ead. l. quisquis. num. 12. quem refert Didac. lib. ij. resolut. cap. viij. num. 2. in fin. Notandum tamen quod non extenditur nisi vique ad secundum gradum descendentiæ ex masculis inclusiue, & vique ad primum gradum descendentiæ ex femininis, communem dicit Salicet. ibidem quem refert Iaf. consil. cvj. num. 3. lib. iij. Clar. d. §. læsæ maiest. versic. Præterea.

Poena criminis læsæ maiestatis quod ad filios ex l. quisquis. C. ad L. Iul. maiest. non solum in patre committente, sed etiam in matre committente locum habet. communem dicit Ang. de malefic. in verbo & hoc tradito. num. 12. vbi dicit, licet rarum videatur hoc in muliere, se tamen in facto vidisse Bononia. & eum refert Marfil. consil. liij. nu. 8. Clar. d. §. læsæ maiest. versic. quæro etiam.

Poena criminis læsæ maiestatis de qua in l. quisquis. C. ad L. Iul. maiest. quatenus ad filios delinquentis, non habet locum nisi quando crimen

crimen illud commissum esset contra Imperatorem, vel Rempub. Romanam. comm. attestatur Gigas in tract. de crimin. l. x. l. maieft. q. xxiii. nu. 9. Alciat. in consil. cccclxxij. num. 6. in fin. & ita quoque consiluit Socin. consil. cclxxv. Clar. d. §. l. maieft. vers. vnum tantum.

Pœna eadem qua Reus si convictus esset puniendus fuisset, puniri debet qui in accusatione defecit, etiam si persona honestior sit quam accusatus, comm. dicit Alber. in l. athletas, §. calumniator. num. 4. de his qui not. infam. Clar. d. §. fin. q. lxxvj. vers. sed pone.

Pœna raptus, de qua in l. vnic. C. de rapu virg. locum habet etiam in eo qui rapta consenserit, siue ab initio siue ex post facto. Comm. dicit Alber. in l. raptores, numero 2. C. de epis. & cler. Clarus dicto lib. v. §. raptus. vers. adde.

Pœna raptus non habet locum in eo qui raptam carnaliter non cognouit. communem opinionem dicit Boer. decif. cccxvj. num. 4. quem refert Didacus in repet. clem. si furiosus, num. 8. contrariam vero communem dixit lasos, vt eum refert Boff. in tit. de rapu. mul. nu. 14. Clarus verò ita distinguit, Aut non cognouit quia non potuit, & puniendus est dicta pœna. Aut potuit sed noluit, & non puniendus est. Clar. d. §. raptus. vers. sed quid si ille.

Pœna raptus non habet locum in rapiente publicam meretricem. communem opinionem dicit Anton. Gomez super l. lxxx. Tauri. numero 45. & ita consiluit etiam Cephal. consil. ex lib. j. Clarus d. §. raptus. vers. quarto nunquid.

Pœna raptus non habet locum in muliere rapiente virum. comm. dicit Grilland. de diuers. criminib. lib. ij. q. x. nu. 23. quem refert Pract. Conrad. num. 3. Pract. fodo. capit. xcv. num. 17. licet Marsil. in l. vnica num. 223. C. de rapu virginum. contrariam communem dicat, vt eum refert Anton. Gomez super l. lxxx. Tauri. num. 37. Claro tamen prior magis probatur. d. §. raptus. vers. sed pone.

Pœna raptus est vltimum supplicium, & alia graues pœnae in l. vnica. C. de rapu virg. expressa. comm. dicit Ant. Gomez super l. lxxx. Tauri. num. 36. Clarus d. §. raptus. vers. sed quarto.

Pœna sacrilegij de iure ciuili est extraordinaria & arbitraria, secundum qualitatem rei, personam, temporis & sexus, semper tamen est capitalis. comm. dicit Salicet. in rub. C. de crimin. sacrilegij. quem refert Boer. decif. cclij. num. 13. Bertach. in verbo sacrilegium. num. 17. Clarus d. lib. v. §. sacrilegium.

Pœna simoniae est, vt notorius simoniacus in ordine ipso iure ab officio suspensus sit. comm. dicit Abb. in cap. cum non liceat. nu. 4. de prescript. Clar. d. lib. v. §. Simonia. vers. sed quarto.

Pœna Sodomiae, est pœna mortis, si in agente quam patiente per textum, in l. cum vir nubet. C. de adul. & ita comm. dicit Socin. in consil. vij. num. 3. Anton. Gomez super l. lxxx. Tauri. num. 2. & licet illa lex videatur imponere pœnam gladij, tamen de consuetudine igne comburantur, vt dicit Angel. in eadem l. quem refert Afflict. super tertia parte. consil. Regn. Rub. xlij. in princip. numero 13. Pract. Iodoc. cap. xvij. num. 12. Pape. lib. xliij. tit. x. Arest. vj. Clar. d. lib. v. §. Sodomia. vers. sed quarto.

Pœna stupri de iure Canonico est in clerico pœna depositionis, si cum virgine commissum sit. comm. dicit Grilland. de diuers. criminib. lib. ij. quæst. vij. numero 2. quem refert Dias in pract. crimin. canon. cap. lxxvij. Bermond. de concubina. numero 8. Practica Conrad. numero 15. In laico verò, vt eam doter & in vxorem ducat, ipsa & parentes consentiant, si verò non consentiant dotem tantum dare tenetur. sed si ipse renuerit, tunc verberibus caesus in monasterium detrudendus. cap. j. & ij. de adulter. quæ tamen decisio in terris ecclesiae tantum, non etiam in terris Imperij locum habet, vt communem opinionem dicit Anton. Gomez super l. lxxx. Tauri. numero 7. De iure ciuili autem non quidem imponitur Pœna mortis, sed dimidia partis bonorum, cum relegatione, vt comm. dicit Bermond. in tract. de concub. numero 34. Sed quicquid sit de iure, tamen de consuetudine vel dotare vel in vxorem ducere, tantum tenetur stuprator, & ita seruari in Practica attestatur Anton. Gomez. in allegat. loco. numero octauo. Intellige tamen hæc omnia si cum honesta virgine stuprum commissum sit, aliàs secus, vt scribentes intelligere attestatur Paris. consil. clix. numero decimoquarto, libro iij. Clarus dicto libro. §. Stuprum. versiculo, sed quarto. Nota verò si puella dicat se virginem fuisse, & stuprator neget, quòd tunc in dubio presumptio est pro virgine. ita comm. dicit Abb. in cap. num. 5. quem refert Bermond. in d. tract. nu. 9. Clarus ibidem vers. sed pone.

Pœna imposita viduis nubentibus intra annum luctus, licet hodie sublatae sint, tamen non sublatae contra viduas libidinosas & luxuriosas viuentes. communem opinionem dicit Ioannes de Garion. in Rubrica. C. de secund. nupt. & consequenter non sunt sublatae in vin dia intra annum illum stuprum committente, vt communem opinionem dicit idem Ioannes in authent. eiusdem pœnis. in tertio notabil. in C. de secund. nupt. & ided talis vidua perdit tam ipsa quam stuprator omnia sibi relicta a testatore, & applicatur fisco. vt communem opinionem dicit, item Ioannes in l. j. nu. 58. C. de secund. nupt. Clarus d. lib. v. §. Stuprum. vers. generaliter.

POENITENTIA in hæretico admittitur semper, etiam post condemnationem. Hanc magis communem opinionem dicit Boerius decif. cccxliij. numero tertio & quarto. Idem dicit Practica Carer. numero centesimoquinquagesimo. Et licet aliqui dicant communem opinionem esse, quòd non admittatur poenitentia, nisi statim post deprehensionem erroris (sponde ad Ecclesie veritatem redierint vt affirmat Grilland. in tract. de hæretic. quæstione quinta, quem refert Simancas de hæretic. capitulo quadragesimo sexto, numero octauo, tamen priorem opinionem seruari ait Boff. titulo de foro com. ceteri, numero centesimo trigesimo primo, & in titulo de hæretic. numero vigeimo, idque etiam attestatur Cardinal. in cap. ad abolendam. de hæretic. & ita in facti contingentia consiluit Bertrand. consilio cccxj. libro secundo in prima parte. Clarus libro quinto sentent. §. hæretic. vers. sed vsque.

PRÆLATVS non potest remittere iniuriam factam ecclesiae. communem opinionem dicit Boerius in decisio. centesima vigeesima, numero quinto, vt illum refert Plaza, in libro primo delict. capitulo sexto, numero vigeesimo primo. Intellige tamen, quòd non potest solus, sed cum consensu capituli potest, vt communem opinionem dicit Felin. in capitulo, contingit de sententia excommunicationis, numero octauo, vt illum refert Foller. in practica criminal. canon. numero quinquagesimo octauo. Clarus dicto §. fin. quæstione quinquagesimo octauo vers. præterea quero.

Prælati insufficientes debent deponi, secundum gloss. in capitulo primo, in verbo, sufficientem. de renuncia. in sexto, qui communiter approbatam dicit Alciat. de presumpt. in regula ij. presumpt. xix. numero quinto. Episcopus tamen negligens non potest ab aliquo deponi, præterquam à summo Pontifice. communem opinionem dicit Abbas in cap. excommunicamus. j. in fine, de heretic. An verò Papa quoque propter insufficientiam possit deponi? Dicunt quòd non, & ita receptum esse attestatur Gomez. in cap. j. num. 215. de consil. in 6. Clarus d. §. fin. q. lxxij. vers. prælati.

Princeps potest omnes pœnas remittere, tam corporales quam pecuniarias etiam per sententiam & condemnationem inflictas, etiam si talis sententia in rem iudicatam transierit. Ita omnes indifferenter firmare, dicit Paris. consil. j. numero 59. Clarus d. §. fin. quæst. lix. vers. & hæc quidem.

Princeps potest receptionem testium alteri committere in criminalibus, siue sit ecclesiasticus siue secularis, communem opinionem dicit Nunius, de los corregidores. vers. Decimo fallit. Clarus d. §. fin. quæst. xxvj. vers. vnum scias.

PRIVATA delicta ea sunt, quorum accusatio vel persecutio regulariter non permittitur nisi parti læsæ, vt est furtum, damnum, iniuria, arborum furtim caesarum, bonorum raptorum & huiusmodi. communem attestatur Anton. Gomez. in cap. j. delictorum, numero nono, vt refert Clarus in libro quinto, sentent. §. j. vers. priuata. & hoc quidem dicit procedere de iure ciuili, secus autem esse de iure Canonico, nam secundum illud omnia delicta esse publica, hanc communem opinionem esse refert idem Clarus in dicto §. prima. versiculo hæc tamen, ex Hostien. & Anan. in cap. statutus, post numerum decimum nonum. de maled. & ita tenent gloss. & Canonistæ, in cap. infames. in verbo fures, vj. quæst. j. & Bald. in rubrica. C. qui non poss. accusat. numero decimo, in fine. Addit. tamen Clarus hodie potius adhaerendum statuto vel consuetudini quæ viget in eo loco, in quo delictum commissum est.

PROCESSVS si formatus fuerit contra minorem xxv. annis, nullo ei prius dato curatofo, ipso iure nullus est. l. clarum. C. de auctor. præstan. & communem dicit Boff. in tit. si aduersus rem iud. numero vigeesimo secundo, Roland. consilio xxxj. numero primo, libro primo. Plaza libro primo delict. cap. xxxij. numero 12. in fine. Clarus d. §. fin. quæst. 50. in princip.

PROCURATOR an possit in criminalibus admitti, quotiescunque absens diffinitiuè condemnari potest, magna est Docto. controuersia. Nam Cyn. in l. reos. C. de accusat. tenuit quòd sic, cuius opinionem communem dixit Imola. in penul. §. ad crimen. de pub. iud. quam sequi sunt. Corn. consil. xvj. lib. tertio. Ruin. consil. cxvij. libro quinto. Cepolla consil. crimin. xlvj. Marianus in cap. veniens. de accusat. & alij multi. Contrariam verò, quòd etiam hoc casu non sit admittendus procurator, tenuit Rayn. in d. l. reos. cuius opinionem communem esse, & in practica indistinctè seruari, dicit Clarus dicto §. fin. quæstione xxxvj. versiculo Hæc autem. Si tamen Procurator nõ defendere, sed tamen causas absentium proponere velle, audiendus esset, vt non solum communem, sed receptissimam esse opinionem attestatur Menesaca controuers. vsu frequent. capit. decimo septimo num. 2. Clar. ibidem in fine.

Procurator non solum in publicis criminibus non admittitur, sed etiam in priuatis delictis. communem opinionem dicit Benedict. de Plumbin. in penul. §. ad crimen. ff. de public. iudic. numero tertio. & Rubens ibidem numero 10. 12. 1. & seq. Marianus in cap. veniens. numero vigeimo, & sequen. de accusat. quem refert Boff. in titulo.

An in causis criminalibus, numero primo, versic. Prima igitur. Menchiaca controuersia, vsu frequent. cap. xxxix. numero vigesimoquarto. Ratio est, quia si reus condemnaretur in pœnam corporalem, executio non posset fieri in procuratorem, & ita iudicia criminalia redderentur elusoria, communem opinionem dicit Albaric. in l. seruum quoque. §. publicè. ff. de Procurator. numero 18. Blancus in Practica crimin. numero 14. Clarus dicto §. finali. quæstione xxxij. versiculo j. & sequen. Et hinc inferitur, quod dicta conclusio de procuratore non admittendo procedit tantum quando veniret pœna corporalis imponenda, vt communem opinionem dicit Sapia. in Repet. l. impèrium. numero quadragésimo secundo. ff. de iuridic. omnium iudic. Si autem ex iuris dispositione non imponitur pœna corporis afflictiva, sed pecuniaria tantum, eo casu admittitur procurator, communem opinionem dicit omnium tam legistarum quam canonistarum opinionem Marian. in capitulo veniens numero vigesimoquarto. de accusat. Menchiaca, in capitulo xvij. controuers. vsu frequen. fin. Imò etiam si veniat pœna relegationis, vel alia ea minor imponenda, similiter poterit interuenire procurator. communem opinionem dicit Benedic. de Plumbin. in d. §. ad crimen. numero vigesimoquarto, & Rubeus ibidem numero 124. & sequen. Idem attestantur scribentes in dicto cap. veniens, & in specie Abb. numero decimo octauo. Anan. numero 18. Marian. numero 41. Berous, numero trigésimo quinto. Cyn. in l. reos. C. de accusat. Cepolla, consilio crimin. lxxij. & alij permulti, quos refert Clarus dicta quæstione trigésima secunda versiculo, ex hac autem & sequentibus.

Procurator potest in causis criminalibus interuenire, si veniet pœna pecuniaria, & non corporalis, imponenda. communem opinionem dicit Marian. in capitulo veniens. de accusat. num. xxiiij. Menchiaca controuers. vsu frequen. cap. xvij. in fine. Idem est si relegationis vel pœnationis aut depositionis pœna imponenda esset, dicit Abbas in dicto cap. veniens. numero decimo octauo, & Matjan. num. quadragésimo primo, & sequen. vide Clarum dicto §. fin. quæstione trigésima secunda, versiculo. Ceterum & sequentibus. Similiter poterit admitti procurator in casu quod statutum dicitur: si non soluat pecunia infra certum tempus, quod debeat imponi pœna corporis afflictiva, vt communem dicit Matjanus in dicto cap. veniens, numero trigésimo secundo. Item si pro vulbere imposta sit pœna pecuniaria, sed adubiretur, an vtilius sit lathale, vt communem dicit Alex. in l. prætor ait. in princ. num. 5. & seq. ff. de dam. infect. intellige sub conditione tali, si illius moriatur, procurator habeatur pro non admisso, quæ tamen opinio Claro non placet. d. quæst. xxxij. versic. vltimus quæro. & sequen.

Procurator potest in criminalibus pro reo interuenire, si reus est priuatus in iudicio, vel ex illa causa carceratus. communem dicit Imola in l. penult. §. ad crimen. ff. de pub. iud. num. 18. & seq. Clarus tamen dicit, si respondendum sit accusationi, inquisitioni, interrogationibus quæ fiunt à Iudice, siue in examine, siue in tortura, siue in aliis, similiter etiam si ferenda sit sententia, procuratorem non posse interuenire, sed in aliis actibus causæ, vt ad opponendas exceptiones, perducendum capitula, & similia, tunc enim tanquam quilibet defensor pro carceratis admitti solet, & ita practici dicit Angel. in l. seruus quoque. §. publicè. ff. de procurat. & in l. reos. C. de accusat. Albert. in dicto §. publicè. num. 18. Blanc. in pract. crimin. num. 65. Clarus d. §. fin. quæst. xxxij. versic. idem quæro.

Procurator potest in criminalibus interuenire ad proponendas exceptiones dilatorias, seu declinatorias aut alias, quæ ante litem contestationem proponi solent, vt quod accusator sit infamis, excommunicatus, aut alias inhabilis ad accusandum. communem dicit Benedic. de Plumbin. in l. penult. §. ad crimen. ff. de pub. iudic. num. 5. 2. Intelligitur tamen, de aliquo talis exceptio nihil ad ipsum crimen pertineret, alias secus, si diceret se alias de illo crimine fuisse accusatus & absolutum. communem dicit Rubeus in d. §. ad crimen. numero 214. nisi talis exceptio esset notoria. Nam tunc admittendus esset, vt communem dicit Bald. de banntis, in secunda parte, secundum temp. quæstione xiiij. Similiter nulla exceptio mixta & dubia esset, admittitur procurator, vt communem attestatur Berous in cap. veniens, numero 32. de accusat. Clarus dicto §. finali. quæst. xxxij. versiculo pariter. vide Clarum in dicta quæstione trigésima secunda per tot. vbi hanc materiam, de Procuratoris admissione, per plurimas quæstiones latissime tractat.

PRODIGVS non excusatur de delicto, sed punitur, vt quilibet alius, communem opinionem dicit Cagnol. in l. variis. num. 13. ff. de reg. iur. Plaza. lib. j. delict. cap. xxix. num. 1. licet enim contrahendo non obligetur, tamen delinquendo obligatur, vt communem dicit Iac. in l. is cui bonis. ff. de verb. oblig. num. 17. & Ripa, num. 53. quicquid dixerit glossa in l. si quis in tantam. C. vnde. §. quæ ab omnibus Doctoribus reprobatur, vt dicit Angel. in l. is qui bonis numero 7. Hæc tamen omnia intellige in delictis quæ fiunt contrahendo, omnes feruè consentiunt quod prodigus excusetur Clarus dicto §. fin. quæst. lxxj. versic. vltimus quæro.

PROHIBENS aliquem testari incidit in crimen falsi. Communem dicit Bossi. in titu. de his qui prohib. aliq. test. Clar. lib. v. §. falsum versic. prohibens.

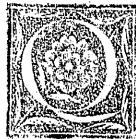
PROVOCATVS qui deliquit, regulariter non excusatur. Communem dicit Boer. consil. iij. nume. vigesimo octauo. Mitius tamen, quia in dubio præsumitur defendendi, non vltiscendi causa, fuisse. ita iura & Doctores dicere, vt Marfil. consil. cxxxvij. numero 8. Clarus d. §. fin. q. lxx. versic. nunc quæro.

PUBLICA delicta sunt, quorum accusatio vel persecutio permessa est cuilibet de populo, communem opinionem refert Clarus, libro v. §. j. in princ. allegans Gomez. cap. j. delictorum. post numerum quartum. Idque procedere ait secundum ius civile, nam de iure Canonico dicit omnia crimina esse publica, & ita communem esse secundum Anan. in cap. statumimus. post xix. de maled. ibidem referent Hostiens. vide Clar. d. §. j. versic. hæc tamen.

PVNIRI corporaliter nemo debet, nisi dolus interueniat, communem opinionem dicit Cæpol. consil. crimin. xxxij. Neque sufficit lata culpa, quia illa in criminalibus non æquiparatur dolo, vt communem dicit Iac. in l. in actionibus. numero vigesimo tertio, & numero vigesimo sexto. ff. de in lit. iur. quem refert Blanc. in pract. crimin. num. 137. & sequen. Nunius de los Corrigidores. in princ. Bermond. de concub. numero septuagesimo primo, Dias reg. ccccxl. Claud. in l. j. numero trigésimo tertio. ff. de legib. Idque non solum procedere si agatur de pœna mortis, sed in quacunque alia pœna corporali, secundum gloss. in dicta l. in actionibus. in verbo Non etiam ob culpam, quem Doctor. sequi attestatur Marfil. consil. lxxij. numero quadragésimo. Pro culpa tamen lata etiam puniri, dixit communem opinionem esse Maranta. in suo specul. numero quinquagesimo nono in fine, sed mitiori, idque maxime, si culpa præcessit delictum, vt communem opinionem dicit Anan. in cap. de infantibus. num. 4. de his qui fil. occid. Et quæ dicta sunt de pœna corporali, etiam locum habent in pœna infamiae, nam condemnatus propter culpam, non efficitur propter talem sententiam infamis. communem opinionem dicit Roma. in dicta l. in actionibus. numero decimo sexto. Fama enim & iura æquiparantur. Clarus dicto §. finali. quæstione octuagesima quarta versiculo primo.

PUPILLVS propter defectum ætatis non potest testificari in criminalibus, sed pubes factus, bene poterit de his testificari quæ vidit in pupillari ætate. communem opinionem dicit Calca. consilio cx. numero octauo, versic. nec obest. Igneus in l. excipiunt. numero trigésimo septimo. ff. ad Syll. Clarus dicto §. finali. quæstione xxxij. versic. vidi quandoque, intellige si testificetur de rebus quas vidit cum esset proximus pubertati, vt communem opinionem dicit Alberic. de testibus in j. parte. §. videndum est. num. vndecimo. Item limita modò ferat testimonium de his rebus quas eo tempore intelligere poterat, alias secus, Clarus ibidem.

Pupillam tutor vel curator carnaliter cognoscens, punitur pœna deportationis & confiscationis omnium bonorum. communem opinionem dicit Ant. Gom. l. super l. lxxx. Tauri, numero vigesimo quarto. textus in l. vnica. C. si quis eam. cuius tut. fuer. refert Clarus lib. v. senten. §. fornicatio, versic. cum pupilla.

VALIDATE delicto adiecta non probata, licet delictum probatum sit, si talis sit qualitas, vt propter eam varietur effectus condemnationis, tunc pendente iudicio debet fieri detractio illius qualitatis, ad hoc vt possit sequi aliqua condemnatio, alias si qualitas ipsa non fuerit probata, reus totaliter absolvendus est, secundum theoreticam Bart. in l. denunciaste. §. quid tamen. num. 2. ff. de adulter. quam tenent communiter Doctores, vt ait Corn. consil. cxcvij. libro secundo. Marfil. in pract. crimin. §. quoniam. numero 52. & sequen. Socin. Junior. consilio xxxvj. numero 2. libro secundo. Menchiaca. controuers. vsu frequent. cap. xxxvj. numero 12. Sed quicquid sit de iure. contrarium seruari de consuetudine, vt scilicet non probata qualitate, reus tamen condemnetur de principali delicto, de quo est conuictus & ita communiter seruari attestatur Bald. in l. j. numero. C. de probat. quem refert Anan. in cap. continentiam. numero quinto. de clerico perquisitor. & Blanc. in practica crimin. numero septuagesimo sexto, & sequentibus & in specie in curijs Delphina. ita seruari attestatur Guido Papæ decis. dccclij. & ita pluries se vidisse seruari, quicquid dixerit Signorolus consilio cclxv. numero decimo quarto, dicit Clarus dicto §. finali quæstione lxxj. versiculo sed quid.

Qualitates in lege vel statuto expressæ, omnes, verificari debent, ad hoc vt imponi possit pœna illius legis vel statuti, secundum doctrinam Ioan. And. in c. j. de homicid. in vj. quam dicit esse ab omnibus approbatam Tortus inter consil. Anto. de Butr. consil. vlt. nu. 1. in fine. Clar. d. lib. v. §. fin. q. lxxxv. versic. vbi agitur.

QVÆLIBET causa, etiam iniusta, excusat à delicto, dolo & pœna. dicit glo. in l. plagij. in verbo iusta. C. ad leg. Flauij. de plagiar. quam dicit esse communiter approbatam Ioan. de Amicis. consilio lxxxiij. numero 5. Boer. decif. clxxvij. numero 1. Socin. Jun. consilio xl. numero 16. lib. Hanc etiam dicit esse communem regulam Decius consilio clxx. numero 2. versic. vltimo non obstat, refert Gratus consil. xxxvij. numero duodecimo. lib. 2. Iaf. in l. si quis id quod numero trigefimo quinto. ff. de iurisdic. omni. iud. Curt. Iunior in l. j. numero 6. ff. quod quisque iur. Blanc. in pract. crimin. numero 6. Boss. in tit. de decreto Mediolan. num. 19. quod ita dicunt omnes qui ad pauca respiciunt. Clarus tamen ita distinguit. Aut loquimur in delictis in quibus dolo est de substantia, vt est falsum, periuuriu, & siml. & tunc siue causa iusta sit, siue iniusta, excusat, nam videtur cessare animus delinquendi Aut loquimur de delictis in quibus dolo non est de substantia, & tunc causa iniusta excusat quidem à dolo sed non à culpa, ideoque punitur pro culpa, non pro dolo, sed si iusta sit causa, excusat etiam à dolo. Ita secundum omnes, distingui debere attestatur Bald. in d. l. plagij. num. 2. C. ad leg. Flauij. de plagi. Clarus d. lib. v. §. fin. quæst. lx. versic. & generaliter.

R

A DEN S vel abradens instrumenta, vel literas principis, falsum committit. communem dicit Afflict. decif. cccclij. numero quarto. Clarus libro quinto. §. falsum. versic. abradens.

R A P J E N S meretricem non incidit in pœnam l. vnica. C. de raptu virg. comm. do. Ant. Gomez. super l. xxx. Taur. numero 45. & ita consuluit Cephal. conf. cxl. lib. j. Clar. d. lib. v. §. raptus. versic. quæro nunquid.

Rapiens virum mulier, non incidit in pœnam l. vnica. C. de raptu virg. commun. dicit Grilland. de diuer. criminibus. libro tertio. quaestione decima. numero vigesimo tertio, quem refert pract. Conrad. numero tertio. Pract. Iodoc. cap. xcv. numero decimo septimo. Contrariam tamē communem dicit Marfil. in dicta l. vnica. numero 223. sed Claro magis placet prior opinio. dicto libro quinto. §. raptus. versic. sed pone.

R A P T O R cum rapta non potest contrahere matrimonium, de iure ciuili, per textum express. in l. vnica. C. de raptu virg. de iure verò Canonico bene potest, per textum. in cap. fin. de raptu virg. Et ita commun. attestatur Paris. consil. clxx. num. 6. libro iij. Ant. Gomez. in l. xxx. Tauri. num. 43. vbi etiam subdit, quod raptor propter tale matrimonium euitat pœnas à lege propter raptum impositas. Pœna tamen confiscationis bonorum quæ applicatur hieo temporali, locum habet contra raptores, non obstante tali matrimonio, etiam de iure Canonico, per glossam, in capitulo cum secundum. in verbo certoque casu, de hereti. in vj. quam communiter approbatam dicit Marcus decif. ij. numero tertio. Clarus dicto libro quinto. §. raptus. versic. quæro modò.

Raptor incidit in pœnam l. vnica. C. de raptu virg. etiam si rapta consenserit, huc ab initio siue ex post facto, communem opinionem dicit Alberic. in l. raptos. num. 7. C. de Episcopo & cleric. Clar. d. §. raptus. versic. Adde.

Raptor si raptam non carnaliter cognouit, non debet puniri pœna l. vnica. commun. de raptu virg. C. dicit Boer. decif. cccxvij. num. 4. quem refert Didacus in repet. clement. si furiosus, num. 8. Alij, contrariam communem dicunt, vt Boss. in tit. de rapt. mulier. num. 14. referens lafonem in quodam consilio ita dixisse. Clarus tamen distinguit, dicendo. Aut non cognouit, quia non potuit, & nihilominus incidit in pœnam dict. legis. aut potuit, sed noluit, & non incidit in pœnam. Clar. d. §. raptus. versic. sed quid ille.

Raptos etiam illi dicuntur qui non vi, sed blandimentis & verbis deceptorij, puellas libidinis causa abducunt. comm. dicit Berber. in suo viatorio. titulo de raptoribus in med. Intellige tamen, modò fiat ad effectum illas abducendi, & alio loco contra voluntatem suorum retinendi. Clar. d. lib. v. §. raptus. versic. adde.

R A T I F I C A N S delictum commissum, debet puniri, communem dicit Balbus in l. obseruare. §. proficisci, numero nono. ff. de offic. Proconsul. vt illam refert Augustin. ad Angel. de malefic. in verbo & Sempronium. numero trigefimo sexto. Clarus tamen ita distinguit: Aut tale delictum committi solet principaliter propter libidinem ipsius delinquentis, vt est adulterium, suprum, & huiusmodi, & in talibus delictis non habet locum ratihabitio, ita tenuit gloss. in l. j. §. deiecitse, de vi & vi armat. & hanc communem esse dicit Plaza libro primo. delictorum. capitulo decimo octauo, numero primo. Authen. principaliter committi solet ad offensam & iniuriam alterius, vt est homicidium, & talia delicta possunt rata haberi per alium, vt communem attestatur Plaza ibidem, numero secundo, in fine, vt tamen ratificatio delicti obliget ad pœnam, duo requiruntur. Primum, quod delictum sit commissum nomine ratificantis, Secundo, quod

ratificans sciens suo nomine commissum, ratificet tanquam suo nomine factum. Ita dicit glossa in dicto §. deiecitse, in verbo ratum habuerit, & est communis sententia, vt attestatur Aretinus consil. clxxij. numero tertio, versiculo circa primum. ita quoque tenet gloss. in Clement. vnic. in principio, in verb. rata. de pen. quem sequuntur communiter Doctores, vt dicit Colleg. Florent. inter consilia Curtij Senioris, consilio xxj. numero sexto. In dubio tamen ex eo quod quis ratum habet aliquod delictum, censetur ratum habere, vt suo nomine gestum, Et ita dicunt Doctores, vt ait Salicet. in l. non idem minus. nu. 1. C. de accusat. & sic opus est quod ratum habens probet, quod non fuerit gestum nomine suo. Hæc Clar. d. §. fin. q. lxxvij. versic. fin. Et nota quod talis ratificans debet puniri in loco delicti, non in loco domicilij sui, vt comm. attestatur Marian. in c. postulasti. de foro cõp. num. 5. versic. circa tertiam. vt refert Clar. d. §. fin. xxxvij. versic. sed pone.

R E B E L L I S impunè occidi potest, & tunc demum probari & declarari, quod fuerit rebellis, & ita dixit Bart. in extrauagant. qui sint rebelles, in verb. rebellando. num. 22. & est communis, vt dicit Boss. in tit. de hereticis numero 29. & in tit. de crimin. lætæ maiestatis. numero 119. & ita seruatum fuit in Duce Urbani, qui interfecerat Cardinalem Papiensem, super quo casu consuluit Ruin. consil. iij. lib. v. & Ferrer. consil. xxxj. Sed Claro hæc opinio periculosa videtur, & dicit quod non ita consuleret amico suo. Clarus in §. lætæ maiestatis. versic. Hinc infertur.

R E M I T T E R E tenetur reum vel delinquentem de iure communi, iudex originis vel domicilij, ad iudicem loci in quo delictum commissum est, si ille iudex domicilij requisitus sit à iudice loci delicti, ad effectum vt ibi accusetur & puniatur. communem dicit Cepolla. consil. crimin. lxx. Curt. Iunior. in l. heres absens. §. j. numero 5. de iudic. Marian. in cap. postulasti. numero 14. de foro compet. Practica Conrad. numero 12. Sapia dicta l. heres absens. numero 10. Arian. in cap. ex his. numero 9. de furt. Si verò non sit petita remissio, non tenetur iudex remittere. communem dicit Didacus pract. quæst. xj. nu. 6. Et licet aliqui teneant quod iudex requisitus debeat prius cognoscere, an ille qui petitur remitti sit culpabilis de delicto pro quo impetatur, vt refert Cepolla. consil. liij. tamen illam opinionem praxis non admittit, vt attestatur Didacus in dicta quæst. xj. num. 8. & contrarium tenent Doctores communiter, vt ait Imola in l. interduum. §. idem autem. versic. nota argumentum. ff. de publica. Sed quicquid sit de iure, hodie de consuetudine non fit remissio communiter, vt attestatur Cyn. in authen. apud eloquentissimum in tertio notabili. C. de fide instrumen. Bartol. in l. sepulchri. numero 3. ff. de sepulch. viol. quem refert Abb. consil. xxxij. num. 1. lib. septimo. Grammati. consil. xxvij. in fin. Public. super consuetud. Aluer. artic. j. num. 3. Gandin. de malefic. in rubr. de citati facien. nu. 8. Bald. consil. cccxciii. lib. 6. consil. ccix. in fine, libro ij. & consil. cccxxxvij. lib. iij. & in l. j. num. 2. in fin. C. vbi de crimin. agi oportet. Vital. de malefic. in rub. quid sit accusatio, num. 5. Iaf. in l. a diuo Pio. §. j. nu. 2. ff. de re iudic. quem refert pract. Conrad. in limit. vij. Riminal. consil. vij. num. 7. Marfil. in pract. crim. §. opportune. num. 35. & consil. xxxj. num. 9. & consil. xcix. num. 21. quem refert Roland. consil. lxx. num. 22. lib. ij. Grammat. decif. xxvj. numero 3. Berous in cap. de his. numero 29. de accusat. Fulgos. consilio clxx. num. 2. Socin. Iunior, consilio lxxvj. numero 7. libro iij. Hoc tamen, quod non fiat remissio, intellige procedere inter illos iudices qui non sunt subditi eiusdem principis, & hæc communis sententia vtriusque censura dicit Probus in A postil. ad Ioan. Monach. in cap. inquisitores. num. 8. de hereti. in vj. Dicit etiam Chassan. super consuet. Burgund. num. 14. quod hæc sit communis sententia omnium tam iuris ciuiliis quam canonici. Et ait Didacus d. q. xj. num. 10. quod hæc sententia communi totius orbis Christiani vlti & praxi recepta est. Si tamen iudex requisitus non haberet iurisdictionem procedendi contra illum reum, & ita neque capiendi, tunc non habet locum remissio. comm. dicit glo. in tit. de foro compet. num. 5. & seq. Clarus tamen dicit se semper vidisse contrarium seruati. Præterea obseruandum quod in leuibus delictis, non debet fieri remissio. vt communiter teneri dicit Abb. in d. c. fin. num. 15. de foro compet. quem refert Duennas in reg. cclxxvij. in Limitat. ij. & Didac. pract. quæst. xj. nu. 7. versic. octauo remissioni. Similiter non habet locum remissio, quando ageretur ciuilitè pro crimine, tum enim etiam de iure remissio non est faciendâ, siue leue siue grauisimum sit crimen, vt commun. dicit Abb. d. cap. fin. num. 15. Hæc omnia Clar. d. §. fin. quæst. xxxvij. versic. est autem. cum seq.

Remittere iniuriam, seu pacem facere, nemo potest à iudice seu officiali cogi, vt comm. dicit Marfil. consil. lxxvij. num. 6. & hæc opinio Bald. in l. j. §. quies. num. 2. ff. de offic. præfect. urb. æquitatis enim ratio nõ patitur, vt quis cogatur iniuriam offensam remittere præterquam in foro penitentiali, debet ergo iudex suadere, non cogere subditos, vt pacem faciant. Hæc Clar. d. §. fin. q. lxxvij. versic. fin.

R E M I S S I O iniurie facta in foro conscientiarum, non impedit quo minus remittens iniuriantem postea in foro iuridico accusare possit, nam per talem remissionem non censetur sublatum ius accusandi.

sandi commun. dicit Alexand. in l. si sibi decem. §. quaedam. num. 1. ff. de pact. que in refert Didac. lib. ij. resolut. cap. x. num. 6. versic. Tertio. ut constat. Pract. Conrad. num. 3. August. ad Angel. de malefic. in verbo comparat & produxerunt. num. 27. quem refert Pract. Conrad. num. 1. In l. in d. §. quaedam. nu. 2. & seq. Igneus in l. diuus. nu. 25. & seq. ff. ad Syll. Pet. Bellus de re mil. t. nu. 28. Plaza. in d. cap. vj. nu. 40. & est ratio. quia non tenetur quis ex præcepto Evangelico remittere nisi nocentem & odium. Hæc Clar. d. §. si. q. lviii. versic. sed in proposito.

Remissio si facta sit delinquenti à parte offensa. nihilominus adhuc poterit accusari à tertio aliquo. modo suorum iniuria profequatur. vel alijs ipsi competat ius accusandi. ut quia crimen publicum sit commun. dicit Felin. in c. de his. nu. 3. de accusat. Didac. lib. ij. resolut. c. x. num. 5. Curt. Jun. in l. transigere. C. de transact. num. 34. Maranta in spec. num. 67. Clar. d. §. si. q. lviii. versic. Sed pone.

RENVBENS vxor vel mulier. si certum nuncium de obitu mariti accepit. vel etiam fama publica interueniente probabiliter credere poterit illum defunctum. excusanda est. alijs vero punitur de adulterio. commun. dicit Anton. Gomez. super l. xxx. Tauri. num. 31. Clar. in §. fornicatio. versic. pone.

REVS delictum sponte confessus. minus puniendus quam is qui probationibus conuictus est. arguit. vñc. C. de his qui se def. Et hanc sententiam communiter approbatam dicit Simanc. de hæretic. c. lv. num. 6. quam etiam communem appellat Berous in cap. si de rici. in princip. num. 88. de iud. Sed indices hoc non curant. ut etiam nunquam seruari vidisse attestatur Alberic. in l. §. quæstioni. num. 3. de quæst. Clar. d. §. si. q. lx. versic. non desunt.

Reus in criminalibus non tenetur ut in civilibus. edere iura & instrumenta fisco. communem dicit Decius in l. ij. num. 41. C. de ed. do. Et hoc non solum si causa sit capitalis sed etiam si merè pecuniaria. ut commun. dicit Ripa. in dicta l. ij. num. 21. C. de edendo. quod etiam dicit ex mente omnium Boss. in tit. de fisco. num. 11. Clar. d. §. si. q. xxij. versic. sed hic.

Reo non debet dari terminus ad respondendum super facto proprio. etiam si petat tempus deliberandi. commun. dicit August. ad Angel. de malefic. in verb. comparuerunt. num. 6. ut illum refert Pract. Conrad. num. 2. Et licet Alex. in l. ij. num. 6. de edendo. dicat contrariam communem esse. tamen prior illa seruatur de consuetudine. ut testatur Salicet. in anthen. offeratur. num. 6. C. de litis contestat. Castr. ibidem. num. 5. & 11. ut refert Pract. Conrad. nu. 5. Amad. de Syndic. num. 184. Clar. d. q. xlv. versic. sed hic quero.

Reus non est fideiussoribus relaxandus. regulariter quoties pro crimine imponitur pœna corporis afflictiva. commun. dicit Xuares. in vol. allegat. vbi copiosè de hac materia. Et huic opinio. applaudit consuetudo. ut dicit Card. Alex. in can. quisquis. ij. quæst. viij. vbi verò nõ agitur de pœna corporali. non debet reus carceribus mancipari. commun. ait Anton. Gomez. cap. ix. delictorum. num. 8. Inzellige ut procedat. modo offerat prestare fideiussorem. alijs si non haberet fideiussorem. debet in carceribus detineri. & ita seruari. dicit Clarus. d. §. si. q. xlvj. versic. in hac autem materia.

Reus non tenetur respondere. si non sint aliqua indicia contra ipsum imò non tenetur respondere si non præcedat aliqua diffamatio. commun. dicit Card. Alex. in can. de accusatione. ij. quæst. viij. Idem dicit Arer. in cap. qualiter & quando. ij. §. debet. versic. in foro autem. de accusat. quem refert Dom. Ant. de Padilla in l. transigere. nu. 5. C. de transact. Clar. d. §. si. quæst. lv. versic. sed pone in fine.

Reus potest etiam ex vñca confessione iudiciali sponte facta. condemnari. communem dicit Ripa. de iudicijs & tortura. nu. 21. quem refert Foller. in pract. crim. num. 39. & quod in tali confessione sponte facta & sine tormentis non requiratur ratificatio seu perseverantia consentientis. sed quod statim quòd est confessus crimen. & debeat condemnari. commun. esse dicit Din. in l. ij. ff. de cust. reor. quem refert Guido Papa. de l. ccc. xxxix. Gandin. in tit. de quæstion. nu. 15. Jacob. de Beluis. in pract. crimin. in rub. de quæstion. nu. 97. Bald. in tract. de quæstion. num. 2. Vitalis de Malefic. tit. quæ indicia. num. 3. Imola. consil. cix. num. 1. quem refert Carei. in pract. crim. num. 24. Marfil. in pract. crim. §. quoniam. num. 18. & quòd ita seruetur consuetudo. dicit Bart. in l. j. de cust. reor. quem refert Bald. in l. si quis ca. nu. 2. de cust. reor. licet autem gl. in l. ff. de quæst. dicat quòd vna confessio spontanea non sufficiat. sed quòd requirantur tres. tamen glossam illam communiter non tenent dicit Salicet. in l. ij. C. de cust. reorum. nu. 3. Si autem confessio facta esset in tormentis. vel metu. tunc reus non posset condemnari. nisi in ea perseveret. illamque ratificet. ut communem dicit Boer. de c. lxiii. nu. 18. Brunnus de indic. & tortur. numero 3. & numero 11. Idque siue indicia præcesserint. siue non. ut communem dicit Pract. Carei. num. 196. Clarus d. §. q. lxxv. versic. fin. & q. lxiii. versic. ceterum si reus.

Reus regulariter non debet interrogari de socijs. textus est in l. si. C. de accusat. & est communis omnium sententia. ut dicit Ioan. de Amicis. consil. xxvij. num. 1. Præterquam in nonnullis criminibus. in quibus propter eorum inmanitatem permissum est. interrogari.

quæ dicuntur crimina excepta. & ea ponit gloss. in d. l. si. Clar. d. §. si. quæst. xxj. versic. Dicitur socij.

Reus si delictum ipsum confessus fuerit. nullæ sunt amplius partes iudicis nisi condemnando. alis enim confessio contra eum plenè probat. Gomez. dicit Bart. in tract. de quæst. C. quem trostatum. tamen alij. Gandino ascribunt. Idem dicit Gandin. in tit. de quæstionibus. num. 15. Item Guido Suzardis. de indic. & tortur. nu. 44. quem refert Pract. Conrad. Imol. consilio cix. Pract. Milei. numero 17. Clar. d. §. si. q. lxxv. in princip.

Reus si examinetur super informatione vel inquisitione. & neget. tunc debent testes parte citata examinari super veritate ipsius delicti. commun. dicit Card. Alex. in ca. de accusatione. ij. q. viij. Clarus dicto §. si. q. xlv. versic. Ceterum si reus.

Reus si in tortura illata constat ter neget delictum commississe. & in ea negatione persistat. dicitur purgari & indicia contra eam existentia. quasi puram veritatem dixisse videatur. & ita serua. ut dicit Alberic. in rub. C. de quæstionibus. num. 9. Idem in l. edictum. num. 2. ff. de quæst. dicit quòd communiter totus mundus ita tenet & seruat. quam refert Boer. de c. lxiii. num. 12. Gram. mar. de c. lxv. nu. 9. & de c. lxv. num. 1. & Didacus pract. quæst. xxij. Pract. Caloni. nu. 2. Hæc etiam dicit esse communem obseruantiam Cepoll. consil. crimin. j. versic. nec potest dici. Adque etiam delictum iussit contra ipsum plenè probatum. ut dicit aliqui ex prædictis Doctoribus. Debetque hoc casu iudex facere inscribi in actis qualiter tortura fuit moderatè adhibita. & indicia sint purgata. & postea de bet eum relaxare fideiussori. Et ita est communis practica & obseruantia. ut dicit Marfil. in l. reperi. num. ff. de quæstionibus. & in Pract. crim. in §. quoniam. num. 49. quem refert Anton. Gomez. ca. xij. delictorum. nu. 18. Carei. in Pract. crim. num. 202. quem refert Simancus de hæretic. c. lxiii. num. 36. Clar. d. §. si. q. lxiii. versic. illata reo.

Reus si moriatur ante executionem. si de crimine confessus. conuictus vel condemnatus sit. iudex non debet executionem in ipsum cadaver facere. commun. dicit Sapia. in l. Imperium. num. 7. ff. de iuris. omnium iudic. Curt. Jun. ibid. num. 35. Igneus in l. i. ubi manus. num. 46. & 54. ff. ad Sylla. Boss. in tit. de accusat. num. 33. Sed quicquid sit de iure. contrarium seruatur in practica. ut attestatur Igneus ibid. numero vigesimoprimo & quadragiesimo secundo. & Bald. in l. secundanda. C. qui testa. facer. post. quem refert Marcus de c. l. de ccc. iij. Imol. in l. defuncto. numero primo. ff. de publ. iud. Clarus d. §. si. q. lxxv. versic. Sed hic incidenter.

Reus si præsens in iudicio neget factum. non est ulterius examinandus. sed recipiuntur testes. & ad vltiora proceditur ad perfectionem processus. communem dicit Marianus in capitulo qualiter & quando. de accusat. numero ducente simoleptimo. quæstione septuagesima quinta. in fin. hodie tamen de consuetudine in practica seruatur contrarium. ut testatur idem Marianus ibidem. & licet aliqui dixerint. quòd quando nulla præcedit diffamatio de crimine. non tenetur reus respondere. ut etiam Doctores communiter concludere attestatur Card. Alexand. in dicta Accusatione secunda quæstione tertia. nihilominus indistinctè seruatur quòd Reus teneatur respondere super crimine ipsi iudici. Clarus dicto §. si. quæst. xlv. versic. scias autem.

Reus si velit confessionem suam sponte factam renouare. audendus est. modo velit docere confessionem illam fuisse erroneam. & errorem probare. Ita communem dicit Aretinus in cap. cum delict. in vltimo verbo de accus. quem refert Boss. in titulo de confess. numero sexagesimo. & in titulo de defensi. reorum numero quarto. Non tamen potest confessionem illam prolixè perimere. & enervare. sed potest tantum de excusare. & aliquid deducere contra propriam confessionem. ut omnes dicere attestatur Boss. in dicto titulo de confessis. numero trigesimo quinto. Et licet Salveerus in l. final. numero secundo. C. de probat. dixerit quòd indistinctè. prolixè reuocatio. atque etiam Angelus de malefic. in verbo. comparant. numero primo. dicat se vichisse prædictam. tamen seruatur contrarium. ut nimirum nunquam admittatur reuocatio nisi probato errore. Hæc Clar. d. §. si. q. lv. versic. fin.

Reo danda est copia iudiciorum. communem dicit Ripa. in l. secunda. numero octavo. C. de edendo. & regulariter si procedatur contra aliquem per vñam inquisitionis. danda sunt inquisito nomina restituta contra eum productorum. nec non etiam dicta eorum. si petat reus. publicanda sunt ad effectum ut seipsum possit defendere. & suas exceptiones aduersus eorum dicta & personas proponere. ut communiter tenent Doctores attestatur Cepolla. consilio crimin. lxxv. mo quinto. in fin. & consilio sexagesimo sexto. versic. quinto probatur. Parisius consilio secundo. numero 155. libro quarto. Clarus dicto §. si. quæst. lxix. versic. j. & ij.

Ripa sedata. si vulneratus ex intervallo insultum faciat. in vulnerantem non videtur facere defensionis. sed vindictæ causa. communem dicit Cepoll. consilio crimin. xliij. in princip. Clarus lib. v. sent. §. Homicidium. versic. scias tamen.

SACERDOS benedicens secundas nuptias, est suspensus ab officio & beneficio. capitulo primo, de secund. nupt. non tamen incurrit hanc poenam ipso iure, sed est per sententiam suspendendus. communem attestatur Diaz. in pract. crim. can. capitulo sexagesimo octavo, in fin. Cl. dicto §. si. q. lxxv. ver. Sacerdos.

Sacilegium, vt proprie commissum dicatur, duo requiruntur, de iure ciuili, primum, vt sit res sacra quae furata est, secundum, vt furata sit in loco sacro. communem dicit Bartol. in l. diui. numero primo, ff. ad l. iul. pecul. quem refert Grillan. de diuers. crimin. libro tertio, quaestio ne. prima. nu. 5. Clar. dicto lib. quinto §. sacilegium. in princip. De iure vero canonico alterutrum sufficit. Clar. ibidem.

Sacilegij poena de iure ciuili est extraordinaria, secundum qualita tem rei, personae, temporis & sexus, semper tamen est capitalis. comm. dicit Salicet. in Rubr. C. de crimine sacilegij. in si. quem refert Boer. de celi. nu. 13. & Bertachinus in verb. sacilegium. numero decimo septimo. Clar. dicto §. Sacilegium, versu. sed quarto.

Sagittam iaciens si sit in vno territorio, & laedit illa sagitta aliquem in alio territorio existentem, tunc talis poterit puniri in vtroque territorio, erit tamen inter ipsos iudices vtriusque territorij locus praeruentio. communem dicit Abbas in capitu. finali numero vigesimo quinto, de foro competent. quem refert Pract. Conradi Alb. in quarta parte. primi temp. quaestio octaua. Clarus dicto §. fina. quaestio ne xxxvij. vers. Sed pone.

Sanguinem suum vnicuique licet redimere, & ideo de criminibus pro quibus irrogatur poena, sanguinis licet transigere, per text. in l. transigere. C. de transactionibus, & ibi glossam. in verb. prohibitum, quae ab omnibus approbatur, vt dicit purpurat. in dicta l. transigere, numero. decimo septimo, & illam communem appellat Curt. in eadem l. numero quarto. refert Don. Anton. de Padilla in eadem lege numero secundo. Mantua. ibidem, numero 18. Clar. d. §. fin. q. lviij. vers. successiue, & sequentibus.

Schismatici omnes sunt excommunicati, capitulo, de schismaticis. Si tamen duo vel tres electi in Papam de Pontificatu contendunt, & aliqui bona fide habent vnum illorum pro vero Pontifice, qui tamen legitime non est electus, illi sunt propter probabile dubium excusandi, & ita sentire omnes diuini & humani iuris peritos attestatur Simacas de haeretic. c. quinquagesimo sexto num. 6. Clar. dicto §. fin. quaestio lxxvij. versiculo. Schismatici.

Sciens delictum committendum, & non reuelans non ideo est puniendus. Ita Doctores vbiq. tenere attestatur Carauita super quarto. titu magn. curiae, numero secundo, & ita sola scientia non est punibilis, neque tenetur quis obuiare delicto, etiam clamando vel reuelando, Clar. d. §. si. q. lxxvij. in princ.

Scommessario est, cum certa statuta pecuniae summa, aliqui certam inuicem an aliquid factum vel futurum sit, & c. de iure licita sunt. comm. dicit Decius consilio cxv. nu. 4. quem refert Didacus in repet. ca. peccati. dubius enim fortunae euentus non facit contractus illicitos, Clar. d. lib. v. §. ludus. versu. sed quare etiam.

Senectus non excusat in delictis, facit tamen vt poena mitigari possit. gloss. in l. hered. in omnibus. ff. de reg. iur. & hanc frequentiore calculo receptam sententiam ait Plaza. libro. primo. delictorum, capitulo xxxij. num. 13. Clar. d. §. si. q. lx. successiue.

Senex decrepitus non debet tormentis subici, communem dicit Paul. Grillan. de diuers. criminibus. lib. tertio, quaestio sexta, numero quinto, & ita colligitur ex textu. l. tertius. §. ignoscitur. ff. ad Syllaia, senex tamen non decrepitus bene potest torqueri, vt per Grammat. de celi. trigesima quarta.

Sententia capitalis non debet statim executioni mandari, sed debet expectari decem dies a iure communi concessi ad appellandum, communem dicit Paris. de Pur. de syndicat. numero vndecimo. Felyn. in capitulo quarentij. numero tertio. de officio deleg. quem refert Didacus. pract. quaestio. vigesima tertia. numero quarto. Boss. in titu. de Appellation. numero quarto. Sed quidquid sit de iure, contrarium seruatur consuetudine, vt attestatur Bartolus in l. qui ultimo. in si. ff. de penis. Paris. de Puteo in loco allegato. Diaz. regul. cx. Pract. Foller. numero quinto. Clar. d. §. si. q. lxxvij. in princ.

Sententia capitalis si vigore statuti contra aliquem lata sit, in casu tamen quo neque a iure communi neque ipso statuto bonorum publicatio imponitur, tunc ex tali sententia non venit confiscatio in consequentiam, communem dicit Boss. in tit. Banniti quid amittant. num. 11. Clar. d. §. si. q. lxxvij. vers. sed pone.

Sententia publicationis bonorum trahitur etiam ad bona sita extra territorium confiscantis, communem opinionem legistarum & canonistarum dicit Roman. Singul. d. lxxij. quem refert August. ad Ang. de malefic. in verbo. & eius bona numero septimo, in fine, relatus per Pract. Conrad. hanc etiam communem dicit Arno. Epito. septuagesimo. Comm. opin. tom. 1.

maquina, meminimus. Bona autem ipsa applicantur domino, in cuius iurisdictione sita sunt, com. dicit Brun. consil. xxxij. feudali. num. 16. Roland. consil. lxxvij. numero decimo quarto, libr. secundo. Intellige tamen quod hoc procedat, modo ille dominus habeat etiam ipse ius confiscationis bonorum, alias secus, vt communem dicit Roman. d. singul. d. lxxij. quem refert & sequitur Afflict. de celi. cclxxij. numero. 16. Item intellige, modo confiscatio fiat secundum ius commune, secus si fieret ex statuto vel lege speciali, vt comm. attestatur Boss. de bo. public. nu. 62. Cephal. consil. d. lxxij. nu. 15. lib. j. Intellige etiam vt procedat de bonis immobilibus. nam bona mobilia non circumscribuntur territorio, & ideo applicantur domino confiscanti, etiam si extra eius territorium sita sint. Ita tenuit Bal. in l. mercatores. numero primo. C. de commerc. & mercator. Et licet idem postea in capitu. num. 6. de pace tenenda, contrarium tenuerit, tamen prior eius opinio in d. lege mercatores, magis est approbata, vt dicit Carauita super cxxxi. titu mag. cur. nu. 3. & seq. quam tamen Clar. dicit se nunquam vidisse observari. d. §. si. q. lxxvij. ver. Sed hic quarto.

Seruus non potest condemnari in poenam pecuniariam, comm. dicit Salicet. in l. ij. nu. 4. C. de accusat. & licet Bar. in l. hos accusare. §. omnibus. ff. de accusat. tenentur contrarium, tamen eius opinio communiter reprobat, vt dicit Gregorius Lopes in l. x. in litera L. quem refert & sequitur Plaza. lib. v. delictorum. num. 18. in fin.

Simoniam est ex criminibus exceptis, etiam si sit commissa tantum in beneficio, com. dicit Aret. in c. cum P. Manconella nu. 27. de accusat. & consequenter in ea locum habent quae dicuntur de aliis criminibus exceptis, Clar. d. lib. v. §. simonia. ver. scias autem.

Simoniam non est, si quis recipiat aliquid pro labore suo, vt pro sacramento ministrando, dummodo non veniat in pacione rei spiritualis & sit aliquid modicum, communem dicit Card. Alex. in c. Iudices. vers. in ea. Pro sacramentis autem ministrandis, ita vt ipsa sacramenta emantur, non licet aliquid dare, & hoc, tam secundum sacros doctores theologos quam Canonicos, vt dicit Foller. in pract. crim. cano. nu. 35. Cl. d. §. Simonia. ver. j.

Simoniam vera non committitur, nisi concurrat pecuniae vel rei aliquid exactio vel promissio, illa enim quae precibus & gratia sit, non est proprie simonia, nisi preces fiant illa mente & intentione, vt noto est indignus praeratur digno, com. dicit Gomel. super reg. cano. de trienniali possess. q. xi. Clar. d. lib. v. §. Simonia, in princ.

Simoniam crimen, est mer. ecclesiasticum, ideoque iudex secularis non potest de eo cognoscere, gl. in c. cum sit generale. in si. de for. compet. quem DD. communiter sequi dicit Anan. in cap. j. de simon. nu. 9. Clar. d. §. simonia. vers. hoc crimen.

Simoniam crimen non habet locum in curia Romana, comm. dicit Fely. in c. cum venissent, de iudi. vt illum refert Apostilla ad Abb. in c. extirpanda. §. qui vero, nu. 3. de praeb. videtur autem dicendum non committi in Curia Romana, quum sit ibi praesente Pontifice tolerata, sicut & crimen ambitus non dicitur committi in aula principis. Haec Clar. d. §. Simonia. vers. Item quarto.

Simoniam etiam Papa committere dicitur, si recipiat aliquid pro collatione alicuius beneficii habentis administrationem ordinis, vel executionem clauium, com. dicit Fely. in c. nu. 2. de Simon. Alij ita distinguunt: Aut loquimur de simonia quae prohibita tantum est de iure positio, prout est vendere beneficia, & huiusmodi, & non dicitur Papa committere simoniam, Aut de simonia quae de iure diuino prohibita est, vt vendere sacramenta: & tunc dicitur Papa committere simoniam. Et hanc distinct. dicit esse comm. Anan. in d. c. ij. nu. septimo quae Claro magis placet. d. §. Simonia. ver. quarto etiam.

Simoniam non veram, sed quasi, committit, qui pecuniam recipit pro concessione licentiae docendi, com. dicit Bertr. consil. clviij. nu. 2. lib. v. Clar. d. §. Simonia. vers. vltimus.

Sodomiam non solum cum pueris & masculis, sed etiam cum mulieribus committitur & punitur. Ita tenuit Dec. in l. si qua mulier. nu. 9. C. de secund. nupt. & est communis vt attestatur Viuius in lib. com. opi. in verbo. Sodomiae delictum, ideoque tam mulieres quam viri qui cum eis Sodomiam tale committunt comburendae sunt & refert Ant. Gomel. super lege lxxx. Tauri. numero 33. quod in oppido Talauerz fuit combustus quidam qui propriam uxorem praeposita venere cognouerat Clar. d. lib. v. Sodomiam. vers. vidi.

Sodomiae poena, est poena mortis, tam in patiente quam agente, communem dicit Soc. in consilio vij. numero tertio. Anton. Gomel. super l. xxx. Tauri. numero trigesimo secundo, per tex. l. cum vir nubit. C. de adult. & quamuis illa lex videatur imponere poenam gladij, tamen de consuetudine sodomitae hodie igne comburuntur, vt dicit Angel. in d. l. cum vir. Afflict. super tertiam part. consil. regn. rub. quadragesima secunda numero decimo tertio. Clarus dicto §. Sodomiam. vers. sed quarto.

SODOMITA Clericus, etiam occultus, & peracta poenitentia, suspensus est ab ordinis executione, & interim celebrans, efficitur irregularis tali irregularitate, quae non nisi a summo Pontifice remitti potest. Ita inter Doctores receptum esse attestatur Apostilla ad Diaz. in pract.

in pract. crim. can. cap. octuagesimo. Clarus dicto §. Sodomiz. versiculo. Item clericus.

SORTILEGII crimen est communis fori, ita ut tam secularis quam ecclesiasticus super eo cognoscere possit. communem dicit Nanius de los corregidores. numero primo. Clarus dicto libro quinto. §. heresi. versiculo ult.

SPOLIANTES Christianos nauigantes, vel naufragium passos, sunt excommunicari, hoc tamen non est lata sententia, sed ferenda. Ita communem dicit Summa Syluestrina in verbo excommunicatione. octavo, in vigesima excommunicat. in secundo dubio. Clarus dicto §. fin. q. septuagesima secunda. vers. spoliantes.

STATUTUM disponens quod banniti pro debito pecuniario possent impuni: offendi, non valet, communem ait Dec. in dicto capitulo, quia in ecclesiarum, numero decimoquarto versiculo excipiuntur plures. Si tamen ex huiusmodi statuto aliquis bannitum occideret, videtur excusandus, Clarus lib. v. sent. §. Homicidium. versiculo plerumque etiam.

Statutum disponens quod homicida sit decapitandus, intelligi debet, dummodo homicidium dolo commissum sit, non autem culpa, communem dicit Iaf. in l. prima, numero ff. de legibus. Alciat. in l. magna negligentia. ff. de verborum signific. Clarus dicto §. fin. quaestione octuagesima tertia, in princ.

Statutum imponens aliam poenam quam ius commune, seruandum est, nam per illam poenam, statutariam tollitur poena iuris communis. Hanc magis communem & a consuetudine approbatam dicit Clarus in d. §. fin. quaestione octuagesima quinta, versiculo debet etiam, allegans Baldum in l. data opera, numero decimonono, & C. qui accufat, non pos. dicentem, quod fatuus esse: Iudex, qui aliam poenam imponeret quam statutariam. Allegat ite Practicam Carrerij, numero decimoquarto. Decium in capit. de causis. de offic. deleg. Alciat. consilio cecclij, numero quinto. Alber. in prima parte, stat. quaestione octaua, numero decimo, in fin. Gandin. in titu. de aliquibus quaestion. numero quarto, Grammat. consil. xxv. numero quinquagesimo sexto, qui omnes praedictam opinionem communem esse attestantur. Et licet Bart. in l. prima, numero primo, ff. de vi bonorum raptorum contrarium tenuerit nempe. quod per statutum imponens nouam poenam, non intelligatur sublata poena iuris communis, quam opinionem communem dixit, Cyn. in l. qui sepulchra. C. de sepulch. violat. Angel. ibidem. Abbas in capitulo de causis. de offic. deleg. & Salicet. in d. l. qui sepulchra, tamen priorem magis communem attestatur Blancus in pract. crimin. numero sexagesimo primo, & Anton. Gomez, lib. delict. cap. j. num. 38.

Statutum laicorum disponens, ne filij contrahant matrimonium absque consensu patris, non valet, communem dicit Alexand. consilio nonagesimo septimo, in fin. lib. j. Felin. capitulo primo, numero decimotercio de sponsal. Curt. in consilio xxvij. Decius in l. nuptias. ff. de reg. iur. & consilio cccxxj, numero secundo, & hanc magis communem dicit Clarus licet Bartolus in l. ad iudicium. C. de murtel. libro v. decimo, tenuerit contrarium, sed eius opinionem communiter non seruari attestatur De ius dicta l. nuptias, numero decimotercio, in fi. Dicit tamen Clarus, si de consuetudine obseruaretur opinio Bartoli, ab ea non fore recedendum, non quidem circa prohibitionem matrimonij, sed bene circa poenam priuationis dotis, vel aliam poenam a statuto impostam. Clarus dicto §. fin. quaestione octuagesima secunda, stat. ij. versic. sed nunquid.

Statutum prohibens contrahi matrimonium cum forense, & contrahenti poenam imponens, non valet neque quod ad prohibitionem matrimonij, neque quod ad poenam impostam, communem, attestatur Curtius sentent. consilio xxvij. numero tertio, quem refert Corta in morab. versiculo Statuto Mediolani & Laudae. in fin. Clar. d. §. fin. quæst. lxxxij. stat. ij. versic. Hinc inferitur.

Statutum prohibens exportari frumentum, carnes & similia, ligat etiam forenses, Communem dicit Albert. in secunda part. stat. quaestione prima, numero decimotercio. Non tamen ligat portantem per transitum, Communem dicit Iason in l. cetera, §. sed & si quis. numero vigesimo primo, ff. de legat. primo, Alber. in dicto loco, quaestione tertia. Neque etiam comprehendit exportantem ad usum proprium, communem dicit Alciat. in l. lege censoria, in verbo victus. ff. de verb. oblig. Iason dicto §. sed & si quis numero septimo. Imo, etiam si talis postea mutet propositum, & vendat, tamen non incidit in poenam statuti, communem dicit Alber. in secunda part. stat. quaestione cccj. Hoc vero statutum locum etiam habet in exportante farinam, ut communem dicit Ripa de peste in rub. de remed. ad confer. vbert. numero 75. & ita tenuit Bartolus in l. quaestum. §. illud. numero primo, ff. de legat. tertio. Et licet Alber. in secunda part. stat. quaestione quinta, contrarium communem dicat, tamen Clarus dicit se semper vidisse seruari opinionem Bartoli. Et nota quod statutum hoc non solum operari in deprehensio exportante, sed etiam in conuictio per testes, ut communem dicit Ripa. in loco allegato. numero 104. ut illum refert Vinnius in lib. communium opinio. versiculo statutum prohibens. Clar.

autem dicit Ripam quidem ita tenere, sed fateri, esse contra communem, ut etiam ipsi Claro viderit. Item nota quod si contra statutum hoc aliquid exportat, non solum amittit merces illas prohibitas, sed etiam non prohibitas, quas cum prohibitis habuit. siue sint ipsius portantis, siue alterius, qui tamen fuerit de ea sciens & consentiens. Ita communem dicit Boer. Decis. clxxvij. numero vigesimo quinto. Alij vero dicunt quod solum illicita perduntur, ut communiter seruari attestatur Albert. in loco allegato, quaestione quarta, numero quinto. quæ opinio Claro quoque tanquam mitior placet, maxime ubi verba legis vel statuti non expresse aliud disponent. Hæc Clar. dicto §. fin. quaestione lxxxij. stat. vij. per tot.

Statutum prohibens ne foror nubat absque consensu fratris, non valet, communem dicit Alexand. in consil. xcviij. numero 5. Clar. d. §. fin. q. lxxxij. stat. ij. vers. Item. quæro.

Statutum prohibens rem mobilem alienari in forensem, sub poena, valet, communem dicit Albert. in ij. part. stat. quaestione ij. numero decimo. Barba. n. rubr. de reb. eccl. non alien. Curt. sentent. consilio xxvij. numero octauo. Tale tamen statutum non ligat clericos, communem dicit Barbat. consilio xlvj. numero nono, lib. tertio. Felin. in cap. ecclesia sanctæ Mariæ. numero 89 de constit. Clar. dicto §. fin. q. lxxxij. stat. in prin. & versic. j. Non tamen per hoc statutum videtur prohibita heredis institutio, ut contra gloss. in l. j. in verb. loca sui. C. non lice. habi. lib. xj. communiter tenent ait Ludouicus de Interramne. in l. peto. §. fratres. ff. de legat. ij. quem refert Fabia, de emptio. & ved. in vlt. quæst. quaestione princip. numero vigesimo septimo. Neque etiam hoc casu censetur prohibita locatio, ut communem dicit Plott. consil. cvij. numer. 59. Et si testator rem immobilem alicui legauerit, tenetur heres eam, non obstante hoc statuto, soluere, communem dicit Alexand. in l. apud Iulianum. §. constat. num. 14. de legat. j. Iaso. ibidem numero 34. alienationem, non tamen prohibet prescriptionem, ut communem dicit Alexand. consilio primo, numero 23. libro iij. quem refert plott. in repet. l. si quando. numero 266. Item per hoc statutum non prohibetur quis cedere forensi actionem ad rem immobilem, quia computatur actio inter immobilia, communem dicit Clau. in l. Gallus. §. videndum. numero decimo, de lib. & post. Item nota si quis contra hoc statutum alienet, non censetur translatus dominium in acquirentem, communem dicit Claud. nisi ita quis, §. ea lege. ff. de verborum obligationibus possessio tamen transfertur, ut ibidem Claud. Item nota quod hoc statutum habet solummodo locum in alienatione voluntaria, non autem in necessaria, ut communem dicit Albert. in secunda parte stat. quaestione cccj. Hæc omnia Clar. dicto stat. quinto, per tot.

Statutum puniens assultantem aliquem in domo, habet locum etiam contra assultantem in porticu domus, communem dicit Albert. in ij. part. Statut. quæst. ccvij. August. ad Angel. de malefic. in verb. fecit insultum numero 3. Item habet locum etiam si aliquis fuerit assultatus in domo quam habet cum alio communem, modo non esset communis cum ipso insultante, communem dicit ibidem August. in u. §. Clar. d. §. fin. q. lxxxij. stat. x. per tot.

Statutum quod pro homicidio imponit poenam pecuniariam, non valet, communem dicit Anan. in capit. si. nu. 1. de delict. puer. Dec. in capit. nu. 2. de constit. quem refert Public. super consuet. Aluer. nu. quarto. Didacus lib. ij. resolut. cap. ix. num. 2. Contrarium vero communem, dicit pract. Caser. nu. 72. quam etiam tenuit Bartol. in l. j. numero decimo. ver. Vltimus quæro de Publice iud. Sed priorem magis communem dicit Clarus libro quinto. sentent. §. Homicidium versiculo sed nunquid valet.

Statutum si prohibeat ne quisquam cum bannito loquatur, tunc scribens ad eum literas, non incidit in poenam statuti, communem dicit Alciat. in l. j. in prin. nu. 20. de verb. oblig.

Statutum si promittat præmium reuelanti seu denunciante malefactorem, & veniat aliquis ex participibus delicti qui reuelat, tunc talis reuelans non gaudet beneficio statuti, communem dicit August. ad Angel. de malefic. in verbo. Nec non ad denuntiationem, num. 37. Angel. in l. quarta, §. si tibi. numero secundo, de condit. ob turp. cau. Anan. in capitulo qui cum fure, numero octauo, de furt. Clar. dicto §. fin. quæst. xxvij. vers. in multis.

Statutum disponens, quod ei qui sponte confitetur delictum dimittatur poena, licet tunc aliquis primo negauerit, postea tamen sponte confessus sit, nihilominus gaudebit beneficio illius statuti, magis communem esse dicit Clarus dicto §. fin. quaestione octuagesima secunda, stat. nono, versiculo fin. allegans Iason. in l. eum qui. ff. de iureiur. numero octauo. Bartolus tamen in eadem tenet contrarium, cuius opinionem dicit communem Socin. in l. non fatetur, numero septimo, ff. de except. quem refert Menchiaca lib. ij. de testa. §. xxij. nu. 22. ubi tamen etiam postea refert Iaf. & Felyn. attestantes communem esse contra Bartol.

Statutum prohibens ne quis arma deferat, & si quis cum armis inuentus sit, debeat puniri, eo casu, si quis arma defulerit, sed non capus sit non est puniendus, communem dicit Alex. in l. j. in prin. nu. 77. ff. de acquir.

acquir. poss. Ant. Gomez in l. Tauri. xl. nu. 50. & licet Ias. in l. j. in prin. ff. quod quisque iuris Contrariam communem dixerit, tamen priorum magis communem & veriore dicit Clarus d. §. finali quaestio. lxxxij. stat. vj. in prin.

Statuto si caueatur ne quisquam hannito ferat auxilium nihilominus Advocati & procuratores illi impunè poterit patrocinari, videntur enim potius Iuris ministerio quam ipso hannito praestare auxiliū, communem dicit Tag. in pract. crim. c. xi. nu. 25. Clar. d. §. fi. q. lxxxij. stat. ij. vers. quareo nunquid.

Statuto si cautum sit vt villa teneatur pro damno dato in eius territorio, tunc non statur iuramento damnū passū, in probatione damni, communem dicit Decius consilio cccxx. numero decimotertio. Iason. in l. si quando, numero trigefimo primo. C. de vnde vi. Bertran. consilio cccvij. libro octauo. Damnum verò si datum sit in confinibus duarum villarum, tenetur vtraque, communem dicit Albericus in secunda parte stat. quaestio lxxv. quem refert Afflict. super j. constit. reg. rub. xxvij. numero 54.

Statuto si cui denegetur actio, vt in hannitis aliquando fit, & iis qui non soluerunt onera, & huiusmodi talis non est admittendus neque ad accusationem, neque ad querelam, imò etiam iudex non potest hoc casu contra delatum inquirere, communem dicit Claud. in l. i. vt vim, num. 23. in ff. de iust. & iur. Et licet Alex. in l. j. sublata, num. 4. ff. ad Trebell. dixerit contrarium, Claro tamen placet opinio laudatam, quam etiam Bart. in l. non solum. §. quanquam. ff. de iur. Cla. d. §. fin. q. 50. vers. posse etiam.

Statuta imponentia pœnam pro delictis, non ligant subditos delinquentes extra territorium, sed delinquentes eo casu puniendi sunt secundum ius commune, vel statuta loci delicti, nisi statutum expresse loquatur etiam de delinquentibus extra territorium. Hac est doctrina Bart. in l. cunctos populos. C. de summa trinit. num. 47. & seq. quam communiter approbati dicit Socin. consil. cccij. num. 4. in fin. lib. ij. Alex. consil. cxi. nu. 1. vers. cum sit. lib. ij. quem refert Paris. consil. clix. num. 6. lib. iij. Ruin. consil. lxxxij. in fi. lib. iij. Boss. in tit. de pœna. num. 19. Felin. in c. a nobis. j. nu. 6. de sent. excom. Duennas reg. cxlvj. Clar. d. §. fi. q. lxxxv. vers. Tertius casus.

Statuta laicorum priuantia filiam dote, in casu quo nubat indigno, absque consensu patris, valent, neque de iure Canonico reperiuntur correctæ, & ita seruari in practica attestatur Card. Alexan. in cap. de sponsal. quem refert Paris. consil. xxix. num. 35. libro iij. quod consilium omnino in hac materia videndum. Clarus d. §. fin. quaest. lxxxij. stat. ij. vers. fin.

STVPRVM non probatur per testes domesticos, sed illi testes faciunt tantummodo indicium, communem dicit Alciar. de presump. reg. j. presump. xxxix. num. 4. vt illum refert Pract. Conradi, num. 8. Clar. d. lib. v. §. stuprum, vers. j.

Stupri pœna, vide supra in verb. stupri.

STUPRATOR si dicat puellam non fuisse virginem, ipsa verò dicat se fuisse tunc virginem, in dubio presumpcio est pro virginitate, donec stuprator probet contrarium, & om. dicit Abb. in c. j. nu. 5. de adit. quem refert Bermond. in tract. de concub. nu. 9. Clar. d. lib. v. §. stuprum, vers. sed pone.

SYNDICVS vniuersitatis non potest aliquem accusare nomine syndicario, sed opus est vt accuset suo nomine, ad vitilitatem tamē ipsius vniuersitatis. Communis opinio est Legistarum, vt attestantur Doctores in cap. dilectus. ij. de Simonia. & in specie Ioan. And. super gloss. pen. & Anchar. Henric. Bohic. & Anan. num. 19. quos referunt Aug. & Hier. post Ang. de malef. in verb. ad querelam, nu. 20. Sic etiā potest tutor accusare ad vitilitatem pupilli, sed tenetur se inscribere nomine proprio, secundum communem opinionem, vt dicit Anan. cap. ij. nu. 20. de calumniat. Villapand. super l. xxij. cap. xxix. nu. 3. in fi. Bald. tamen in l. j. num. 35. C. de accusat. tenuit indistincte, quod syndicus vniuersitatis possit in iudicio capitali comparere pro ipsa vniuersitate tamen auctando quam defendendo, & subdit quod ita tenent omnes Doctores, quæ opinio Claro magis placet, & dicit consuetudinē videri illam approbare, addens, quod contraria opinio possit procedere loquendo secundum dispositionem iuris communis, secundum quam accusans subiicitur pœnæ talionis, sed postquam hodie pœna talionis sublata est, dicit Clarus, se non videre cur syndicus non possit accusare pro vniuersitate. Hac Clar. d. §. fi. q. xliij. vers. sic quæro.

T

TERGIERSATOR punitur pœna infamiae, & lib. v. auri, communem dicit Marian. in rub. de calum. num. 6. Clar. d. §. fin. q. lxxij. vers. tergiuersator, ibi etiam dicit Oldradum mortuum esse tristitia propter hoc crimen.

TERMINVS parti statui potest ad accusandum, ita vt si in eo termino non accusauerit, postea non sit audiendus, communem dicit Imola in cap. tua, circa fin. Comm. opin. tom. 1.

de procurat. & est practica communis, secundum Blanc. in practica crimin. numero quadragesimo primo. Clarus dicto libro quinto. §. fi. q. iij. vers. & consequenter.

TESTIS deponens in iudicio contrariū eius quod prius extra iudicium dixerat non dicitur falsarius, communem dicit Alex. consil. lxxxij. nu. 8. lib. j. Didac. in repet. c. quamuis. num. 5. vers. sed & si quis. Si verò deponeret contrarium eius quod prius in alio, vel etiam eodem iudicio, deposuerat, poterit tanquam falsarius puniri, communem dicit Camerac. in suo consil. Zabarel. num. 3. Didac. lib. ij. resolutionum. c. xij. num. 8. vers. Carterum, ibi tertium est. Clar. lib. v. §. falsum, vers. Testis.

Testis deponens super negativa, quæ regulariter est improbabilis non potest puniri de falso, communem dicit Boss. in tit. de defen. reorum. num. 34. possit tamen puniri pœna extraordinaria propter temerariam assertionem, communem dicit Cagnol. in l. vnic. num. 38. ff. si quis ius dic. non obtem. Clar. lib. v. sent. & §. falsum, vers. solet etiam.

Testis eo ipso quod pecuniam accepit pro testimonio dicendo, potest puniri de falso, communem dicit Anan. cap. j. nu. 15. de falsis. Menchiaca controuers. vlti frequent. c. xxxv. nu. 6. Contrariam verò communem dicit Decius in ca. licet causam numero vigesimo, de probat. consilio clxxxix. numero 12. quem refert Boss. in tit. de falsis. numero 168. & Vinius in commun. opin. vers. Tertium solum. sed primam magis communem dicit Didacus in repet. cap. quamuis. licet dicat illam sibi non placere. Clarus refert & distinguit, priorera veram si dubitetur an testis falsum dixerit, patat posteriorem æquorem lib. v. sent. §. falsum, vers. Sed quid eouenerit.

Testis falsè deponens, si eius depositio alijs nulla erat, vel nemini preiudicare poterat, non potest de falso puniri, communem dicit Alber. in ij. parte statutor. quaestio cxlvj. Cotta. in memorabilibus in verbo Mendax. Gandin. de malef. in tit. de falsar. num. 21. Clar. lib. v. §. falsum, vers. Item excusatur.

Testis in criminalibus debet reddere causam scientiæ, etiam non interrogatus, alijs non probat, neque facit indicium, communem dicit Bal. consil. lxxxvij. numero secundo, libro iij. Nouell. in pract. crimin. numero decimo, quinto Apostill. ad Felin. in cap. cum causam, numero secundo de testibus. Intellige tamen de testibus qui ad offensam deponerent, secus si pro defensione, vt communem dicit Vinius in libro Communium opinionum, vers. testes in causis. Clar. d. §. fin. quaest. liij. vers. præterea dixi.

Testis si falsum deposuerit, etiam non iuratus, punitur de falso, perinde ac si iurasset, Communem dicit Alex. in l. Edi. §. cum autem, nu. 6. de edendo. Clar. ibid.

Testis si neget se dixisse prout notarius scripsit, notarius verò dicat testem ita dixisse vt scriptum est, licet regulariter magis creditur notario quam testi tamen vt notarius vel testis pupiatur de falso, non creditur neque notario neque testi, communem attestatur Riminal. consilio quinquagesimo sexto, num. 12. lib. j. R. Clar. lib. v. sentent. §. falsum, vers. pone.

Testis si sit falsus in vno, tunc eius depositio in totum vitatur, communem dicit Alex. in l. si ex falsis. num. 13. c. de transaction. & consilio xxvij. numero 1. libro ij. quem refert Decius consil. cv. numero 3. Graet. consil. ij. num. 8. lib. ij. & hoc conclusio lo. um habet siue capitula super quibus talis testis deposuit, sint separata, siue sint connexa, nam vtroque casu eius testimonium tanquam vnicū, & super vnicō iuramento fundatum nihil valet, communem dicit Alber. in d. l. si ex falsis. num. 5. C. de transact. v. Alber. de testib. in ij. part. princip. nu. 25. & seq. siue illud dictum falsum procedat, siue sequatur alia dicta, vt communem dicit Socin. Iun. consil. xj. num. 13. & seq. lib. j. Clar. d. §. fin. q. iij. vers. sed quæro. Intellige tamen prædicta procedere, quando testis falsum deposuisset circa factum principale, vel qualitates substantiales, secus si circa alia extrinseca. Communem dicit Alexan. consil. lxxxvij. num. 19. lib. v. Socin. Iunior. consil. cij. num. 6. lib. iij. Decius consil. cv. num. 2. Alex. consil. xlviij. num. v. libro ij. Hac verò omnia procedant quando testis vnus ab alijs de falso conuinceretur, si verò testis ipse modo hoc modo aliud, vel omnino contrarium dixisset, tunc si primò dixisset vnum extra iudicium, & postea aliud in iudicio, magis communis est quod statim secundo dicto in iudicio factō, contra si primo in iudicio aliquid dixisset postea extra iudicium renouauit, stabitur primo dicto in iudicio. At si in vno iudicio aliquid dixit, & in alio iudicio contrarium, tunc cum vtrunque dictum sit iuratum, poterit puniri tanquam falsarius, Aut contradixit sibi ipsi in eadem instantia, & non creditur neque primo neque secundo dicto. Aut testis dicit se non ita dixisse vt scripsit notarius, & tunc plus creditur notario. Clar. d. c. ly. vers. scias tamen, cum seq.

Testis vt faciat legitimum indicium in criminalibus debet esse integer & omni exceptone maior, communem dicit Ruin. consil. cxlvj. nu. lib. quinto, & huiusmodi testis sufficit etiam ad torturam, vt communem dicit Roman. consilio cccclj. numero 4. Clar. d. lib. v. §. fina. quaest. xxj. versiculo vnus testis.

Testis vt falsus dici possit, sufficit probare eum falsum dixisse, nisi pars dixisset eum corruptū esse, & falsum dixisse, tūc enim vtrunque tenetur

tenetur probare. communem dicit Imola in l. Diuus. in glossa in verbo corruptis, de re iudicat. Socin. l. un. in consilio xl. numero nono. lib. ij. Menchiaca controuersiarum vsu. frequent. capitulo xxxvj. num. & cimo. Clar. lib. quinto. sentent. §. fallum. versiculo. quæro nunquid.

Testis verba in dubio ita interpretanda iunt, vt euitetur fallitas. cōmun. d. Curt. l. un. in l. vnica. in princ. numero nono. ff. si quis ius dicet. refert Clar. lib. quinto. sentent. §. fallum. versiculo solet etiam.

Testi dicenti se precibus alicuius fallum testimonium perhibuisse, fides non est adhibenda. com. dicit Decius consilio cix. numero octauo. versiculo primò quia: quem refert Roland. consilio decimo. sexto numero septimo. libro primo & Boss. in titulo de inquisit. numero 42. Ruinus consilio cxlvj. & cxlvij. libro quinto. refert Clarus libro quinto sentent. §. fallum. versiculo subornatus. addit tamen de consuetudine obseruari contrarium, vt nimirum per hoc procedatur contra subornantes ad inquisitionem.

Testi qui in sua depositione fallum dixisse conuincitur, tanquam periuro, nulla fides est adhibenda. com. dicit Alexand. consilio clj. numero decimo lib. septimo.

Testem potest iudex etiam post publicatas attestaciones iterum exanimare seu interrogare super dicto suo obscuro, idque potest facere ex officio sed non tenetur facere ad instantiam partis. communem dicit Tyndar. de testibus libro primo. capitulo quarto numero sexto. quem refert Pract. Conrad. in capitulo, cum clamor. in fe. undò notab. de testib. Clar. dicto §. fin. quæstione. lxj. versiculo. quæro nunquid.

Testes duo sufficiunt ad conuincendum aliquem de hæresi. communem dicit Anan. in capitulo excommunicamus. §. adiciamus. numero primo de hæret. quem refert Simancas de hæret. in capitulo. 50. nume. 5. & de hoc videndum est. consil. Crauet. cxij. Clar. d. lib. v. §. hæresis. ver. habet etiam.

Testes duo tantum, si inter se contradicant, poterunt paniri de falso. Hanc com. dicit Aret. consilio lxxj. numero tertio quem refert Boss. in titulo de tortura test. numero 35. & in tit. de falsis. numero 20. R. Clar. lib. v. sent. §. fallum. versic. conuincitur. quam tamen ipse Clarus dicit se non credere quòd communis sit.

Testes inhabiles aliquando admittuntur per torturam, & sunt per torturam habiles, qui tamen aliàs non admitterentur. com. dicit Boss. in titulo de tort. test. numero 3. refert Clarus dicto §. si. quæstione xxv. in princip.

Testes singulares non sufficiunt ad plenam probationem præsertim in causis criminalibus, vt omnes scribes tenere affirmat Marfil consilio j. numero 25. Et licet aliqui dixerint hoc procedere quando aliquod delictum in specie probandum sit, secus si in genere, vt a liquem esse homicidam, adulterum, vsurarium, &c. tunc enim testes singulares super diuersis actibus deponentes, sufficere ad conclusionem probationem, vt com. dicit Alexand. consilio xij. numero 24. lib. vij. Alij tamen dicunt eorum contrarium, quòd scilicet & hoc casu nõ sufficiant testes singulares, vt com. attestantur, Menchiaca in j. parte de testam. §. iij. numero 45. & Ioan. de Amicis consilio. cxvij. numero primo. hancque veriorum dicit Clarus maxime si in specie delictum probari intelligamus tunc, cum tractatur de aliquo puniendo criminaliter, vt etiam dicit Simancas de hæret. capitulo lxxj. numero quarto. Imò ad probationem hæresin, non sufficiunt testes singulares, etiam si forma concurreret, vt communem dicit Lopus in allegatione de hæresi. §. duodecimo. Clar. d. §. fina. quæstione quinquagesima. versic. dixit etiam.

TORNEAMENTA & similes iocosi ludi, de iure licite fieri possunt à laicis com. dicit Socinus, consilio decimo. sexto, numero tertio, quinto, sexto. lib. primo, vt illum refert Pract. Conrad. in princ. Clar. dicto lib. v. §. Ludus. versiculo. Item quæro.

TORQUER regulariter possunt omnes qui non reperiuntur expressè prohibiti, communem dicit Anto. Gomel. capitulo decimo. rto. de delictor. numero tertio. Clar. dicto §. finali. quæstione lxiiij. vers. vbi subsint.

TORTURA inferri non debet, nisi præcedentibus indiciis, regulariter enim non est à tortura incipiendum. com. dicit Zal. consilio decimo. nono, numero trigesimo. rimo. Bologn. in additio. ad tract. Guid. & Suzan. de tormentis. numero vigesimo. nono, & hoc non solum procedit in leuibus, sed etiam in atrocissimis delictis, imò etiam in crimine læsæ maiestatis. vt com. dicit Bruñ. de indic. ex tortur. nu. 6. quem refert Pract. Conradi.

Tortura non debet repeti si reus fuit sufficienter tortus & nihil confessus, nisi superueniant noua indicia. communem dicit Alex. consilio quinto, numero quarto. lib. j. Bruñ. de indiciis. & tort. numer. 60. Clar. dicto §. fin. quæst. lxiiij. versiculo vltimo videndum.

TRANSACTIO facta super crimine post institutã accusationem seu inquisitionem, etiam in casu à iure permisso, non impedit quòd minus iudex ex officio accusationem prosequi possit, communem dicit Gandin. de malef. in tit. de transact. numero decimo. tertio. Practica. Carer. nume. 379. Villapand. in repet. legis vigesimo. secunda. ca.

sexto, numero quinto. Vital. de malef. in tit. de pace numero quarto. intellige, modo delictum sit tale, pro quo possit ex officio procedi. Alber. in secunda part. stat. quæstione centesimo. vigesimo. septima & licet Bartolus in l. transigere. numero septimo. C. de transact. dicit, quòd facta transactione super crimine in casibus à iure permisis, non possit deueniri ad condemnationem sanguinis contra reum, & ita. communem esse attestatur Curt. l. un. in eadem. l. transigere. numero vigesimo. nono, nihilominus Clarus dicit contrariam magis cōmunem esse dicto §. fin. quæstione quinquagesima. octaua, versiculo sed punctus in med. Si tamen secuta abolitione per transactionem vel mortem accusatoris, iudex vellet accusationem prosequi, debet nouum processum, & nouam instantiam inchoare. com. dicit Ant. Gomel. capitulo primo delictorum. numero trigesimo. sexto. Aliqui tamen dicunt quòd per transactionem non dicatur perempta instantia, & quòd ita iudex illam possit prosequi secundum Angel. in dicta lege transigere. numero septimo, vt etiam de consuetudine hodie feruari testatur Anto. Gomel. in dicto capitulo primo. Clar. dicta quæst. lvij. versiculo & scias.

Transactio non potest fieri nisi inter partes præsentem, nisi fortè aliquis interueniat, pro absente cum mandato. com. dicit Alexand. cōf. cx. xj. lib. iij. Clar. d. §. si. q. lvij. vers. dictum.

Transactio simpliciter facta pro iniuria, vulnere vel morte, tunc non censetur facta etiam remisso interesse pecuniarij respectu damnorum & expensarum, & in dubio censetur solummodò rancor animi remissus. communem dicit Didacus, libro secundo, resolutio. capitulo x. nu. sexto, Plaza. lib. primo delictorum. capitulo vj. numero 40. idque secundum gloss. in §. fin. verb. non reuocauerunt. instituit. de in iur. quem D. D. communiter sequi dicit Ioan. de Amic. consil. lxxxvij. nu. 14. Clar. d. §. fin. q. lvij. vers. quæro modò.

TRANSIGERE in criminalibus causis, antequam accusatio instituta est, de iure non licet, & si transactio facta sit, nõ valet, & ille qui remisit per pactum vel transactionem, poterit nihilominus accusare. com. dicit Alexand. in lege transigere. nu. 16. C. de transact. quæ refert Paris. consilio cl. numero quarto. lib. iij. Villapand. in rep. legis vigesimo. secunde. capitulo quarto numero primo Et transactio facta per proximiorum offensam, non impedit quòd minus alius in sequenti gradu possit accusare, vt communem dicit Villapand. ibidem. Sed quicquid sit de iure, de consuetudine seruatur contrarium, vt dicit Clar. d. §. si. q. lvij. vers. sed punctus.

Transigere licet si per crimine raptus. com. dicit Alex in l. transigere. C. de transact. numer. 5. & ibidem. Curt. l. un. numero trigesimo. quinto. Item super crimine incestus, vt com. dicit Boer. decif. xvj. numero secundo, & tertio. Item super stupro, vt com. ait Coraf. lib. secundo Miscell. capitulo. j. numero quinto. Item licet transigere super crimine falsi, per text. d. l. transigere, quia nullum crimen est quod maiorem infamiam iroget quam crimen falsi, & idem eius pœna equiparatur pœnæ sanguinis, igitur, super eo transigere licet, vt communem dicit Roman. numero septimo, & Curt. numero 27. in d. l. transigere. Clarus dicta quæstio. lvij. vers. in alijs autem, cum duobus sequent. & versic. ab hac autem.

Transigere licitum est non solum super criminibus pro quibus in geritur pœna sanguinis per l. transigere. C. de transact. nisi que non solum publicis, sed etiam priuatis (vt est furtum) si per illis pœna sanguinis imposta sit, vt com. dicit Villapand. in l. xxij. capitulo j. numero 11. Anton. Gomel. capitulo ij. delictorum. numero 54. sed etiam in illis pro quibus imponitur pœna mutilationis membri, vt attestatur. Curt. l. un. num. 23. Purpur. nume. 9. Alciat. numero 35. & Anton. de Padill. nu. 8. & omnes in d. l. transigere. Item si imponatur pœna fustigationis, vt com. dicit Curt. l. un. in ead. l. transigere. numero 26. licet Rom. in ead. l. dicat contrariam communem, sed altera mitior, hæc Clar. d. §. si. quæstione lvij. versic. successiue, cum sequentib. Et nota quòd in crimine adulterij non licet transigere, vt sequitur.

Transigere non licet super crimine adulterij, per l. transigere. C. de transactionib. idque propter frequentiam & immanitatem criminis vt communiter Doctores dicere ait Albert. in ead. l. transigere. nu. 17. quam tamen rationem communiter reprobata ait Coraf. lib. ij. Miscell. j. nu. 2. Nota verò si imposta esset pœna pro adulterio, tunc vti que licitum est transigere. secundum Bar. in d. l. transigere. nu. 13. & ita communem attestatur Papo. lib. xxij. tit. nono. ar. resso. duodecimo. Clar. d. quæstione lvij. versic. excipitur. Item transigere non licet, si agatur de amittenda libertate seu dignitate, per glo. in dicta. l. transigere. in verb. capitali. quam communiter approbatam dicit Curt. l. un. in eadem. l. numero 27. Item non licet quando agitur de crimine, pro quo venit imponenda pœna perpetui carceris, vt com. attestatur Curt. l. un. ibidem numero vigesimo. secundo. & ibidem Manuz. num. 37. quicquid in contrarium dixerit Abbas, in cap. primo. de collat. de teg. cuius opinio communiter reprobatur vt ait Anton. de Padilla in eadem l. transigere numero 15. Clar. d. quæstione lvij. versiculo. Item quæro. cum seq.

Transigere non licet etiam priuatis delictis, in quibus non imponitur

ponitur pœna mortis.comm.dicit Purpur.in l.transfigere.C.de transf. numero 120.Ant.de Padilla ibidem numero 104.Boss.in ti.de furt. numero 57.Clar.dic̃ta quæstione quinquagesima octaua versiculo. Sed hic quæro.

Transfigere si non licet, tunc nec gratuito pacisci licet.commun. dicit Ant.de padilla in l.transfigere.C.de transf.num. 108.& Vi.lap.in repet.legis xxij.cap.xvij. numero tertio.Clar.d. quæstione lvij.versicul.Scias etiam.

Transfigere si per statutum prohibetur tunc non solum cum principali delinquire, sed etiam cum mandante non licet.communem dicit Gandin.in titulo de transfact.& pact.in fi.Clar.d. quæstione lvij. vers.Vnum autem.

Transfigere super ludo non licet, quia cum occasione ludilis esse non possit, pariter non cadit in illum transfactio.commun.d. Abbas in capitulo clerici, numero decimosexto, de vit.& honest.cler.Costa de ludo.articu. v.numero primo, de consuetudine tamen non obseruatur. Clar.d.lib.quinto. §. Ludus.versicul. fin.

TRANSIGENS accusator super crimine, etiam in casibus permisis, incidit in pœnam. S.C. Turpilian.& est commun. opinio vt dicit Curt.Iunior in l.transfigere.C.de transfact. quem refert Anto. de Padilla in eadem l.transfigere numero quadragemosexto, & sic punitur non vt præuicator, sed vt desistens.com.dicit Alex.in ead.l. transfigere.numero decimo. n fin.

TRANSFUGI ad hostes propter periculum reuelationis secretorum, impune occidi possunt.com.d. Claud.in lectura. l. vt vim. ff.de iust.& iur.nu. 9. Clar.lib.v. sent. §. homicidium.versic. plerumque etiam Vide eundem in eodem lib. §. fi. quæst. lvij. vers. transfuga.

V

VAGABUNDVS potest puniri de delicto commisso in quolibet loco in quo inuenitur, comm. dicit Bellamer. consilio xj. Probus in Apostill. 10. Monach. in capitulo inquisitores. numero quinto de hæret. in vj. Alber. in l. heres absens. §. proinde. ff. de iud. numero 2. Didacus pract. quæstione. xj. numero septimo glossa in lege finali. C. vbi de crim. ag. opor. Clarus dicto libro quinto. §. finali quæstione trigesima nona. vers. Cæterum.

VALISIAM cauponi hospes aperire, & ostendere quæ intus habeat, non tenetur. comm. dicit Iason. in l. in actionib. numero quadragemoprimo, ff. de in litem iur. numero 43. & si quid ex ea furatū sit, statuit iuramentum hospitis contra Cauponem, com. d. Ias. in d. l. in actionib. numero 41. & Diaz. regu. clxxxvj. & Phanuc. de in lit. iur. nu. 72. Paris. consil. lxxij. numero vndecimo & sequen. lib. primo. Clar. li. v. sentent. §. furtum. versicul. pro complemento.

VENENVM dans morte non secuta, non punitur capite, sed pœna extraordinaria. attest. magis communem Pract. Cæter. numero 19. quem refert Didacus in repet. Clem. si furiosus num. 1. de homicid. Clar. d. vers. punitur.

Venenum dans. si mors secuta fuerit, punitur capite. comm. attestatur Plaza. lib. j. delict. capitulo xx. numero primo. Clar. lib. v. sentent. §. homicidium. vers. punitur.

VICARIVS prætoris, licet de causis criminalibus cognoscere possit non tamen potest reo imponere vltimum supplicium, vel mutilationem membri. comm. dicit Alber. in l. placet. numero tertio, C. de pedan. iud. August. ad Angel. in verb. hæc est quædam sententia. in fin. gloss. in l. ij. C. de offic. eius qui vices alter. Si tamen talis vicarius deputatus sit à principe in locum prætoris mortui vel absentis, tunc vtique poterit vt comm. dicit. Marant. in spec. nu. 20. & seq. Boss. in tit. de sent. nu. 22. Clar. d. lib. v. §. fi. quæst. iij. vers. j.

VINCENS in ludo reprobato, tenetur lucrum victo restituere. comm. d. Caccialup. de ludo. nu. 40. gloss. fin. ff. de aleat. quam omnes D. D. indistinctè approbant, vt dicit Aug. ad Ang. de malef. in verbo Me titor de mali dadi. nu. 23. Sed de consuetudine non seruatur, vt idem August. ibid. nu. 17. & idem talis consuetudo excusaret vincens, quod non teneretur restituere lucratum, dummodò in ludo fraus non interuenerit, vt communem attestatur Barbat. consilio lxxj. numero septimo lib. tertio quem refert Rochus de consuet. num. 6. Clarus lib. v. §. Ludus. vers. Item vincens.

VNIuersITA Svel collegium potest accusari & condemnari, comm. dicit Alber. in l. ea quidem. nu. 15. C. de accusat. & in l. si quis in tantam. Paris. consil. xxj. num. 30. lib. iij. Sed nota, quod ad hoc vt ciuitas, vniuersitas, vel collegium dicatur delinquere, & consequenter puniri possit, non sufficit quod totus populus, vel omnes de collegio aliquid faciant, sed necesse est, quod præcesserit ad id consilij publici conuocatio, & eius deliberatio, vt dicit Bar. in laur facta. §. fi. nu. 6. ff. de pœn. & ita dicit comm. esse Abbas. in cap. dilectus. ij. nu. 13. de Simonia, quem refert summa Syluest. in verb. Excommunicatio. vij. in xv. excom. iij. dub. Tortus inter consil. Anto. de Butrio, consil. vlti. nu.

3. colleg. Flor. inter consil. Curt. sen. consil. xxj. nu. 5. in fi. Curt. Iun. consil. clxxxij. nu. 36. & con. clxxxv. num. 9. Corne. consilio ccxxij. lib. iij. Et si deliquit vniuersitas, non præuia consilij deliberatione, non punitur tota vniuersitas, sed qui deliquerunt tanquam singuli. Clar. d. lib. v. §. fi. quæstione xvj. ver. Vterius quæro.

VNUM fallum testem producens, licet statutum loquatur in pluri numero de falsos testes producentibus, punitur non minus ac si plures produxisset. Communem dicit Iaso, in l. Gallus. §. quod si is, in secunda lectura. num. 2. ff. de lib. & posth. & ita practicari dicit Ang. in l. prætor. §. homines. in fi. ff. de bon. rapt. Clarus libro v. sentent. §. falsum. vers. producens.

VSVRÆ prohibita sunt de omni iure. Primum de iure naturali, vt communem dicit Didacus. lib. iij. resolut. capitulo primo, num. quinto. Secundò de iure diuino, vt comm. dicit Didacus. ibidè. Tertio de iure Canonico, tot. tit. extr. de vsur. Quarto de iure ciuili, per ius authenticorum, vt communem dicit Alber. in l. cunctos. numero 15. C. de summa trin. & fid. Cathol. Imola. in l. prima. vers. & aduerte. ff. de solution. Abbas in capit. cum sit generale. numero 18. de foro cõ per. Ias. in §. omnes. numero 14. in tit. de action. & l. cunctos populos. nu. 47. Berous in rubr. de vsur. nu. 82. Et licet Alciat. in cap. j. nu. 78. de offi. ord. dicat communem esse, quod lex ciuili non prohibeat vsuras, tamen Clar. dicit prædictam esse veritorem & magis communem d. lib. v. §. vsura. versiculo sciendum.

Vsurarum crimen est merè ecclesiasticum, communem dicit Didacus super iij. Decretal. numer. 19. Clar. dicto §. vsura. versicu. Hoc crimen. Vide ibidem plura.

Vsurarum pœna est de iure ciuili pœna infamiae per l. improbum. C. ex quib. caus. infam. irrog. & hæc infamia irrogatur ipso iure, secundum gloss. libid. quam communiter approbatam dicit Didacus in ca. iij. lib. iij. resolut. num. 1. Imò hac infamia notantur etiam illi, qui vsuras exercent intra modum à iure ciuili permillum, vt communem dicit contra d. glossam. Salic. in eadem l. improbum. num. 2. & Didac. d. cap. iij. num. 2. Gemin. consilio lxxvj. numero quinto. Vnde inferitur, quod Vsurarius non potest esse testis. Clarus dicto §. vsura. versiculo punitur.

Vsuras nec Iudæis quidem licitas esse, communem dicit Curtius Iun. in l. eius qui in prouincia nu. quinto, ff. si cert. pet. Alex. de Neuo, consil. 100. num. 1. 9. & 13. & consilio cj. numero 14. Clarus. d. §. vsura. vers. c. autem.

VSVRARIVS etiam dicitur, qui aliquando exercuit vsuras & postea desit, vt communem dicit Dec. in c. j. nu. 22. de probat. Clar. d. §. vsura. vers. vltimo referens se, ad §. Testamentum. q. vj. vers. item que ro. libro. suo iij.

Vsurarius manifestus dicitur non solum qui palàm & publicè exercet artem fœneratitiam, vel qui in iudicio confessus sit se esse vsurarium, vt per Didacum. lib. tertio, resolut. capitulo tertio, numero quarto, & gloss. in capitulo primo, verb. Manifestos. de vsur. in vj. sed etiã is qui sacerdoti confessus est, vt in præsentia testium, & mander vsuras restitui, vt communem attestatur Socinus. consilio cxxvij. numer. primo. libro tertio. Item etiam ille qui tanquam vsurarius in iudicio condemnatus est, vt communem dicit Didacus in dicto capitulo tertio, numero quarto.

Vsurarius potest criminaliter puniri, vt tenuit Butrig. in l. improbum. C. ex quibus caus. infam. irrog. quam dicit communem. Corn. consilio xix. in litera G. lib. iij. Alciat. in cap. j. de offic. ord. nu. 76. quem refert Didacus super iij. decreta. nu. 19. lib. j. Et licet Rolandus consil. lxxv. numero vigesimonono libro primo dicat contrariam esse magis communem, & quod Alciatus decipiat. Tamen si recenseantur autoritates, comperitur Alciatum rectè dixisse. Ita Clarus dicto libro §. v. vsura. ver. & ex hoc.

VTERS falsò instrumento mitius punitur quàm is qui fabricauit vel fabricari curauit, communem dicit Salicet. in lege si vteris. numero quarto. C. de fide instrumentorum. Clarus libro quinto, sent. §. falsum versic. vtens.

VVLNVS an sit læthale nec ne item an vulneratus decesserit propter vulnus vel propter malum regimen, medicorum est cognoscere, quorum debent esse duo, communem dicit Pract. Conrad. nu. 7. Intellige tamen si haberi possint, nam vbi vnicus tantum medicus esset in loco, illius solius dictum sufficeret, communem d. Anan. in capitulo significasti. numero 14. in fi. de homicidijs. Et tales medici debent deponere cum iuramento. comm. d. Crott. de testib. numero 227. versic. quarto extenditur, quem refert Didacus. libro ij. resolut. c. iij. nu. 4. Tenentur tamen de credulitate tantum, non de veritate iurare. cõ. attestatur Anan. d. ca. significasti num. 3. de homicid. Si tamen medici dicerent vulnus esse mortale, & reus contra iur. probare vellet, admit tendus erit etiam si sententia super eo lata sit contra reum. comm. d. Afflict. super prima parte constitutionum regni, rubr. xij. nu. 47. nam tales sententiæ experitorum consilio latæ nunquam transeunt in rem iudicatam Refert Clar. d. §. homicid. vers. scias autem, cum duobus sequent. An verò vulneratus ex vulnere decesserit nec ne Iudicis est ex circumst.

circumstantiis cognoscere, vt sequitur.

VULNERATUS an ex vulnere infecto decesserit vel non, standū est arbitrio iudicis, qui considerata qualitate & loco vulneris, & relatione medicorum, considerata etiam longitudine temporis quo vulneratus superuixit post vulnus illatum, & alijs probationib. ultimabit an ex ipso vulnere, an verò ex alia causa decesserit. Ita D. D. communiter tenet, vt dicit Marfil. in Pract. crim. §. & quia. nu. 16. & conf. vi. nu. 27. quem refert Apostil. ad Riminal. conf. cclxxxj. sub nu. a. Clar. d. §. Homicid. ver. scias autem. in fi. Longitudo vero temporis qua is respicienda sit, vide in d. §. homicidium. verfic. Cæterum.

Vulneratus læthaliter, si mors superueniat, vulnerans tenetur de occiso. Comm. d. Soc. conf. cclxxvij. ver. pro cuius. Si tamen appareat de aliqua culpa vel negligentia vulnerati, vt si rusticus in caput vulneratus ierit ad laborandum in sole, tunc vulnerans non tenetur de occiso. Com. dicit Blancus in pract. crim. nu. 96. Grammat. conf. ij. Cla. lib. v. sent. §. Homicidium. ver. quandoque. Item si superuixerit quadraginta dies post vulnerationem, tunc enim secundum Medicorum sententiam non præsumitur læthaliter fuisse vulneratus. Com. d. Riminal. conf. cclxxxj. nu. 2. Blacus d. nu. 121. Idem est, si vulneratus ambulauerit post vulnerationem per triduum Marfil. in l. si rixa. nu. 56. ff. ad l. Corn. de Siccar. & in pract. crim. §. & quia nu. 16. & conf. vij. nu. 26. in fi. quem refert Ant. de Padilla in l. transig. re. num. 59. C. de transact. Ioan. Arno. in soliloquio. xxxix. prosperè. quædam. Clar. d. §.

Homicidium. ver. Cæterum.

Vulneratus si processit de malo in peius, & intra breue temporis spacium mortuus est, eo casu præsumitur mortuus ex vulnere. Hanc sententiam sequi omnes canonicistas & legistas dicit Belong. in consilio quinto, versiculo secundo pro eadem. Si tamen quadraginta dies vixerit post vulnerationem, non præsumitur ex vulnere mortuus. Et si vulneratus post illatum vulnus ambulauerit per triduum, similiter non præsumitur ex vulnere mortuus, vt supra in proximo. ver. dictum est. Clar. dicto §. homicidium. versiculo. Cæterum si vulneratus.

Vxor tenetur ad maritum suum conuersum ab hæresi redire, nisi post separationem ingressa sit ordinem, vel postea adhuc ingredi vult, si modò separatio ecclē siæ iudicio facta sit. comm. dicit. Abb. in capitulo de illa, circa fin. de diuort. refert. Clar. lib. quinto, sentent. §. hæresis. verfic. Item propter.

Vxor tenetur alere virum barnitum de fructibus dotis, imò non sufficiētibus illis fructibus dotis, tenetur etiam ex bonis paraphernalibus illum alere. communem dicit Cigas de crim. l. si maiest. qu. sti. vigesima prima, numero quarto, quicquid dicat gloss. in l. si stipulata. in fin. ver. contra sexus. ff. de donat. int. vij. & vxor. Clar. dicto libro quinto. §. fin. quaestione lxxxij. tit. secundo, verfic. fin.

Vxorem verberare modò leuiter, & ex i. sta causa fiat, marito permittitur. communem dicit Alex. conf. cxv. nu. 4. lib. v. Clar. d. lib. v. §. fin. quæst. lvj. ver. si. potest etiam.

FINIS.

